

પવિત્ર શાસ્ત્ર

અર્થે

જુનો તથા નવો ક:

THE HOLY BIBLE

CONTAINING THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

IN THE

GUJARATI LANGUAGE

PRINTED FOR

THE BOMBAY AUXILIARY BIBLE SOCIETY

AT THE IRISH PRESBYTERIAN MISSION PRESS

SURAT

1908

જીના કરારમાં સમાયલાં પુસ્તકોની અનુક્રમણિકા.

અધ્યાય.	પૃષ્ઠ.	અનુક્રમણિકા.	પૃષ્ઠ.
ઉત્પત્તિ...	૫૦	૨૧. સર્વશિક્ષક ...	૧૨ ૬૩૫
નિર્ગમન	૪૦	૨૨. ગીતોનું ગીત ...	૮ ૬૪૩
લેવેલ ...	૨૭	૨૩. યજ્ઞયાજ્ઞ ...	૬૬ ૬૪૮
ગણના...	૩૬	૨૪. યિર્મ્યાહ ...	૫૨ ૬૫૭
પુનર્નિયમ	૩૪	૨૫. યિર્મ્યાહનો વિલાપ.	૫ ૭૫૩
યહોશુઆ	૨૪	૨૬. હઝકીએલ ..	૪૮ ૭૫૮
ન્યાર્યાધીશ	૨૧	૨૭. દાનીયેલ ...	૧૨ ૮૧૦
૩૫ ...	૪	૨૮. હેશીઆ ...	૧૪ ૮૨૬
શમુએલ ૧	૧૧	૨૯. યોએલ...	૩ ૮૩૩
શમુએલ ૨	૨	૩૦. આમોસ ...	૯ ૮૩૬
રામ્મઓ ૧	૨૨	૩૧. ઓખાયાહ,	૧ ૮૪૨
રામ્મઓ ૨	૨૫	૩૨. યૂના ...	૪ ૮૪૩
કાળવૃત્તાંત ૧	૨૯	૩૩. મીખાહ ...	૭ ૮૪૫
કાળવૃત્તાંત ૨	૩૬	૩૪. નાહુમ ...	૩ ૮૪૯
એઝરા ...	૧૦	૩૫. હબાકુક ...	૩ ૮૫૧
નહેમ્યાહ	૧૩	૩૬. સદ્કી-ન્યાહ ...	૩ ૮૫૪
એસ્તેર...	૧૦	૩૭. હાગ્ગાય ...	૨ ૮૫૬
અચૂથ ...	૪૨	૩૮. માર્ચાહ ...	૧૪ ૮૫૮
ગીતશાસ્ત્ર	૧૫૦	૩૯. મીખી ...	૪ ૮૬૬
દર્શનવચનો	૩૧		

સુચના,

ચોરસ કોસમાં [] આવેલા શબ્દો અસલ ભાષામાં નથી, પણ અર્થ સ્પષ્ટ કરવા સારૂ આ ભાષાતરમાં ઉમેરવામાં આવ્યા છે

બેવડા ચોરસ કોસમાં [] આવેલા શબ્દો ઘણા જુના હસ્તલેખોમાં મળે છે ખરા, પરંતુ સૌથી પુરાતન ને વળેનદાર પ્રતોમાં નથી મળતા, ફક્ત નવા કરારમાં એવા કોસ વાપરવામાં આવે છે

અટલ સુસાનું પહેલું પુસ્તક.

૧ આદિએ દેવે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કીધા
 ૨ અને પૃથ્વી અસ્તાવ્યસ્ત તથા આત્મી હતી,
 ૩ ને જલનિધિ પર અધાર હતું, ને દેવનો આત્મા પાણી
 ૪ પર હાવતો થયો. ૫ અને દેવે કહ્યું, અજવાળુ યાઓ,
 ૬ ને અજવાળુ થયું. ૭ અને દેવે તે અજવાળુ જોયું કે તે
 ૮ સારું છે, ને દેવે અજવાળુ તથા અધાર જૂના પાણી
 ૯ અને દેવે અજવાળાને દહાડો કહ્યો, ને અધારને રાત
 ૧૦ કહી અને સાજ હતી તથા સવાર હતી, પહેલો દિવસ.

૧૧ અને દેવે કહ્યું કે, પાણીની વચ્ચે અતરિક્ષ યાઓ,
 ૧૨ ને પાણીને પાણીથી જૂદા કરો. ૧૩ અને દેવે અતરિક્ષ
 ૧૪ બનાવ્યું, ને અતરિક્ષની તળેના પાણીને અતરિક્ષની
 ૧૫ ઉપરના પાણીથી જૂદા કીધા, ને તેવું થયું. ૧૬ અને દેવે
 ૧૭ તે અતરિક્ષને આકાશ કહ્યું અને સાજ હતી, તથા
 ૧૮ સવાર હતી, બીજો દિવસ.

૧૯ અને દેવે કહ્યું કે, આકાશ તળેના પાણી એક
 ૨૦ જગ્યામા એકઠા થાઓ, ને ધરી ભૂમિ દેખવામા
 ૨૧ આવો, ને તેવું થયું. ૨૨ અને દેવે ધરી ભૂમિને પૃથ્વી
 ૨૩ કહી, ને એકઠા થયેલાં પાણીને સમુદ્રો કહ્યા, ને દેવે
 ૨૪ જોયું કે તે સારું છે. ૨૫ અને દેવે કહ્યું કે, ઘાસ તથા
 ૨૬ બીજદાયક શાક તથા કૃષ્ણવૃક્ષ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે
 ૨૭ કૃષ્ણદાયક, જેના બીજ પોતામા પૃથ્વી પર છે, તેઓને
 ૨૮ પૃથ્વી ઉગાવે, ને એમ થયું. ૨૯ અને ઘાસ તથા પોત
 ૩૦ પોતાની જાત પ્રમાણે બીજદાયક શાક, ને પોતપોતાની
 ૩૧ જાત પ્રમાણે કૃષ્ણદાયક વૃક્ષ, જેના બીજ પોતામા છે,
 ૩૨ તેઓને પૃથ્વીએ ઉગાવ્યા, ને દેવે જોયું કે તે સારું છે.
 ૩૩ અને સાજ હતી, તથા સવાર હતી, ત્રીજો દિવસ.

૩૪ અને દેવે કહ્યું કે, રાત દહાડો જૂદા કરવા સારું,
 ૩૫ આકાશના અતરિક્ષમા જ્યોતિઓ યાઓ, ને તેઓ
 ૩૬ ચિહ્નો તથા ઋતુઓ તથા દિવસો તથા વર્ષોને અર્થ
 ૩૭ યાઓ. ૩૮ અને તેઓ પૃથ્વી પર અજવાળુ આપવા
 ૩૯ સારું આકાશના અતરિક્ષમા જ્યોતિઓ યાઓ, ને

તેવું થયું. ૪૦ અને દેવે દિવસ પર અમલ ચલાવનારી
 ૪૧ એક મોટી જ્યોતિ ને રાત પર અમલ ચલાવનારી એક
 ૪૨ તેનાથી નાની જ્યોતિ એવી બે મોટી જ્યોતિ બનાવી,
 ૪૩ ને તારાઓને પણ બનાવ્યા. ૪૪ અને દેવે પૃથ્વી પર
 ૪૫ અજવાળુ આપવાને, ૪૬ તથા દહાડો તથા રાત પર
 ૪૭ અમલ ચલાવવાને, ને અજવાળુ તથા અધાર જૂદા
 ૪૮ કરવાને, આકાશના અતરિક્ષમા તેઓને રિથર કીધા,
 ૪૯ ને દેવે જોયું કે તે સારું છે. ૫૦ અને સાજ હતી, તથા
 ૫૧ સવાર હતી, ચોથો દિવસ.

૫૨ અને દેવે કહ્યું કે, જીવજંતુઓને પાણી પુષ્કળ
 ૫૩ ઉપજાવે, તથા પૃથ્વી પરના આકાશના અતરિક્ષમા
 ૫૪ પક્ષીઓ હોય. ૫૫ અને દેવે મોટા માલ્લોને તથા હરેક
 ૫૬ પેટ આપનારા જીવજંતુઓને, જે પોતપોતાની જાત
 ૫૭ પ્રમાણે પાણીએ પુષ્કળ ઉપજાવ્યા, તથા પોતપોતાની
 ૫૮ જાત પ્રમાણે હરેક જાતના પક્ષીને ઉત્પન્ન કીધા, ને દેવે
 ૫૯ જોયું કે તે સારું છે. ૬૦ અને દેવે તેઓને આશીર્વાદ
 ૬૧ હેઠળે કહ્યું કે, સ્ફળ યાઓ, ને વધો, ને સમુદ્રમાના
 ૬૨ પાણી ભરપુર કરો, ને પૃથ્વી પર પક્ષીઓ વધો.
 ૬૩ અને સાજ હતી, તથા સવાર હતી, પાંચમો દિવસ.

૬૪ અને દેવે કહ્યું કે, પ્રાણીઓને પોતપોતાની જાત
 ૬૫ પ્રમાણે, એટલે ગ્રામપશુઓ તથા પેટ ચાલનારા તથા
 ૬૬ વનપશુઓ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે તેઓને પૃથ્વી
 ૬૭ ઉપજાવે, ને તેવું થયું. ૬૮ અને દેવે પોતપોતાની
 ૬૯ જાત પ્રમાણે વનપશુઓને, તથા પોતપોતાની જાત
 ૭૦ પ્રમાણે ગ્રામપશુઓને, તથા પોતપોતાની જાત પ્રમાણે
 ૭૧ પૃથ્વી પરનાં બધા પેટ ચાલનારાને બનાવ્યા, ને દેવે
 ૭૨ જોયું કે તે સારું છે. ૭૩ અને દેવે કહ્યું કે, આપણે
 ૭૪ પોતાનાં સ્વર્ગ તથા પ્રતિમા પ્રમાણે માણસને બના
 ૭૫ વીએ, ને તેઓ સમુદ્રના માછલા પર, તથા આકાશના
 ૭૬ પક્ષીઓ પર, તથા ગ્રામપશુઓ પર, તથા આખી
 ૭૭ પૃથ્વી પર, તથા પૃથ્વી પર પેટ ચાલનારા સ્ફળો

પ્રાણીઓ પર અમલ ચલાવે રજાએ દેવે પોતાના સ્વરૂપ પ્રમાણે માણસને ઉત્પત્તિ કીધું, દેવના સ્વરૂપ પ્રમાણે તેણે તેને ઉત્પત્તિ કીધું, તેણે તેઓને નરનારી ઉત્પત્તિ કીધા. ૧૮ અને દેવે તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને દેવે તેઓને કહ્યું કે, સફળ થાઓ, ને વયો, ને પૃથ્વીને બરપુર કરો, ને તેને વસા કરો; ને સમુદ્રનાં માછલાં પર, તથા આકાશના પક્ષીઓ પર, તથા પૃથ્વી પર આસનારાં સુધર્મા પ્રાણીઓ પર અમલ ચલાવો ૧૯ અને દેવે કહ્યું કે, જીઓ, દરેક બીજાંયક શાક ને આખી પૃથ્વી પર છે, ને દરેક વૃક્ષ નેમાં વૃક્ષનાં બીજ-દાવક ફળ છે, તેઓને મેં તમને આપ્યા છે, તેઓ તમને ખોરાકને સારૂ થશે ૨૦ અને પૃથ્વીનું દરેક પશુ, તથા આકાશમાંનું દરેક પક્ષી તથા પૃથ્વી પર પેટ આવનારું દરેક પ્રાણી નેમાં જીવનનો શ્વાસ છે, તેઓને ખોરાકને સારૂ મેં સર્વે લીધાવરી આપી છે, ને તેણું થયું. ૨૧ અને દેવે ને સર્વે ઉત્પત્તિ કીધું તે બેયું; ને, જીઓ, તે ઉત્તમોત્તમ અને સર્જન દની, તથા સંચાર દની, છઠો દિવસ

૨ અને આકાશ તથા પૃથ્વી, તથા તેઓનાં સર્વે સુન્ય પુરાં થયાં ૨ અને દેવે પોતાનું ને કામ કહ્યું હવે તે સ્થાને દિવસે પુર કીધું; ને પોતાનાં સર્વ કરેલાં કામથી સ્થાને દિવસે તે સ્વરૂપ રજા. ૩ અને દેવે સ્થાનના દિવસને આશીર્વાદ દીધો, ને તેને પવિત્ર કરાવ્યો, કેમકે તેમાં દેવ પોતાનાં બધાં ઉત્પત્તિ કરવાનાં તથા બનાવવાનાં કામથી સ્વરૂપ રજા

વૃક્ષ છગાવ્યાં. ૧૦ અને વાહીને પાણી પાવા સારૂ નદી એકનમાથી નિકળી, ને ત્યાંથી કુદીને તેના કાંઠા થયા. ૧૧ યહોલીનું નામ પીરોન, તે આખા હોવાદ દેશને ઘેરે છે, ત્યાં સોનું છે; ૧૨ અને તે દેસોનું સારૂ, ને ત્યાં યહોલાખ તથા અગ્રીક પાપાણુ ૧૩ બીજી નદીનું નામ ગીરોન, તે આખા દેસ દેશને છે. ૧૪ અને ત્રીજી નદીનું નામ હીફેકેલ, તે આ દેશની પૂર્વતરફ વહે છે અને થોડી નદીનું નામ કાવ છે. ૧૫ અને એકનવાડી ખેડવાને, તથા તેનું રક્ષણ કરવાને, યહોવાદ દેવે તે માણસને તેમાં રાખ્યો. ૧૬ અને યહોવાદ દેવે તે માણસને આ કુકમ આપ્યા કે, વાડીના દરેક વૃક્ષપરથી તું ખાયા કર; ૧૭ માણુ બહુ બુંદુ ભણવાના વૃક્ષ પરનું તારે ખાવું નહિ, કેમકે ને દિવસે તું ખારો તેજ દિવસે તું મરશેજ મરશે.

૧૮ અને યહોવાદ દેવે કહ્યું કે, માણસ એકલો રહે, તે ગ્રાહ નથી; હું તેને યોગ્ય એવી એક સહાયકારી સંભળીશ. ૧૯ અને યહોવાદ દેવે ખેતરના દરેક જનવરને, તથા આકાશના દરેક પક્ષીને જમિનાથી ઉત્પત્તિ કીધા; ને તે માણસ તેઓનું નામ શું પાકશે, એ જોવાને તેઓને તેની પાસે લાવ્યા; ને તે માણસે દરેક જનવરને ને કહ્યું તે તેનું નામ પડ્યું. ૨૦ અને તે માણસે સર્વે ગ્રામપશુનાં, તથા આકાશના પક્ષીઓનાં, તથા સર્વે જનપશુઓનાં નામ પાક્યાં; પણ આદમને યોગ્ય એવી સહાયકારી મળી નહિ. ૨૧ અને યહોવાદ દેવે આદમને બાર હંધમાં નાખ્યા; ને તે ઉડી ગયા

હેવે કહ્યું છે કે, વાડીની વચ્ચેના વૃક્ષના ફળને તમારે ખાણું કે અડધું નહિ, રખે તમે મરો. ૪ અને સર્પે સ્ત્રીને કહ્યું કે, તમે નહિજ મરશો; ૫ કેમકે હેવે જાણે છે કે તમે ખાશો તેજ દિવસે તમારી આંખો ઉઘડી જશે, ને તમે હેવના સરખાં બધું ભુંડું જાણનારાં થશો. ૬ અને તે વૃક્ષનું ફળ ખાવાને વાસ્તે સાડ, ને જોવામાં સુંદર, ને જ્ઞાન આપવાને ઇચ્છવાલોગ એવું આ વૃક્ષ છે, તે જોધને સ્ત્રીએ ફળ તોડીને ખાધું, ને તેની સાથે પોતાનો વર હતો તેને પણ આપ્યું, ને તેણે ખાધું. ૭ ત્યારે તે બંનેની આંખો ઉઘડી ગઈ; ને તેઓએ જાણ્યું કે, અમે નાગાં છીએ; ને અંજીરીનાં પાતરાં સિવાય તેઓએ પોતાને સાડ આજ્ઞાદન જાનાવ્યાં. ૮ અને દિવસને ટહાડે પહોરે વાડીમાં યહોવાહ હેવ ફરતો હતો, તેના અવાજ તેઓએ સાંભળ્યો; ને તે માણસ તથા તેની વહુ યહોવાહ હેવની દૃષ્ટિથી વાડીનાં વૃક્ષોમાં સંતાઈ ગયાં. ૯ અને યહોવાહ હેવે આદમને હાંક મારીને કહ્યું કે, હું ત્યાં છું? ૧૦ ને તેણે કહ્યું કે, મેં વાડીમાં તારો અવાજ સાંભળ્યો, ને હું નાગો તે માટે બીધો, ને હું સંતાઈ ગયો. ૧૧ અને તેણે કહ્યું, તમે કોણે કહ્યું કે, હું નાગો છું? જે વૃક્ષનું ખાવાની મના મેં તને કીધી હતી, હું, તે તં ખાધું છે? ૧૨ અને આદમે કહ્યું કે, મારી સાથે રહેવા સાડ જે સ્ત્રી તેં મને આપી છે તેણે મને વૃક્ષ પરનું આપ્યું ને મેં ખાધું. ૧૩ અને યહોવાહ હેવે સ્ત્રીને કહ્યું, આ તે શું કીધું છે? ને સ્ત્રીએ કહ્યું કે, સર્પે મને ભુલાવી, ને મેં ખાધું. ૧૪ અને યહોવાહ હેવે સર્પને કહ્યું કે, તેં એ કીધું છે, તે માટે હું સર્વ શ્રામ-પશુઓ તથા વનપશુઓ કરતાં આપિત છે; હું પેટ ચાસશે, ને પોતાના સર્વ દિવસ લગી ધૂળ ખાશે; ૧૫ ને તારી ને સ્ત્રીની વચ્ચે, તથા તારા સન્તાનની ને તેના સન્તાનની વચ્ચે હું વેર કરાવીશ, તે તારું માથું ધુંદરી, ને હું તેની એડી ધુંદરી. ૧૬ સ્ત્રીને તેણે કહ્યું કે, હું તારો શોક તથા તારા ગરીબપણાનું દુઃખ ધણુંજ વધારીશ, હું દુઃખે બાળક જાણશે, ને હું તારા વરને આધીન થશે, ને તે તારા પર ધણીપણુ કરશે. ૧૭ અને આદમને તેણે કહ્યું કે, તેં તારી વહુની વાત માની, ને જે સંબંધી મેં તને આજ્ઞા આપી કે, તારે ન ખાવું તે વૃક્ષનું ફળ ખાધું; એ સાડ તારે લીધે ભૂમિ આપિત થઈ છે; તેમાંથી હું પોતાના આયુષ્યના સર્વ દિવસોમાં દુઃખે ખાશે; ૧૮ તે કાંડો તથા કંડાળો તારે સાડ ઉગારશે; ને હું ખેતરનું શાક ખાશે; ૧૯ હું ભૂમિમાં પાછો

જશે ત્યાં સુધી હું તારા મહેનો પરસેવો ઉતારીને શેતડી ખાશે; કેમકે હું તેમાંથી લેવાયો હતો, ને હું ધૂળ છે, ને પાછો ધૂળમાં જશે. ૨૦ અને તે માણસે પોતાની વહુનું નામ હવા [એટલે સજીવ] પાડ્યું, કેમકે તે સર્વ સજીવની મા હતી. ૨૧ અને યહોવાહ હેવે આદમ તથા તેની વહુને સાડ આમઠાનાં વસ્ત્ર જનાવ્યાં, ને તેઓને પહેરાવ્યા.

૨૨ અને યહોવાહ હેવે કહ્યું કે, જુઓ, તે માણસ આપણામાંના એકના સરખો બધું ભુંડું જાણનાર થયો છે; ને હવે રખે તે હાથ લાંબો કરીને જીવનના વૃક્ષનું ફળ તોડીને ખાય ને સદા જીવે; ૨૩ માટે જ ભૂમિમાંથી તેને લીધો હતો, તે ખેડવાને, યહોવાહ હેવે એક વાડીમાંથી તેને કાઢી મુક્યો. ૨૪ અને તે માણસને હાંકી કાઢીને તેણે જીવનના વૃક્ષની વાડને સાચવવા સાડ કર્યો તથા ચેતરફ ફરનારી અગ્નિરૂપી વરવાર એક વાડીની પૂર્વગમ સુધી.

૪ અને આદમે પોતાની વહુ હવાને જાણી; ને તે ગર્ભવતી થઈ, ને કાઠનને જાણી, ને કહ્યું કે, યહોવાહ [તે દુષ્ટાથી] મને પુત્ર મળ્યો છે. ૨ પછી તે તેના બાઈ હાબેલને જાણી. અને હાબેલ ઘેટાંપાલક હતો, પણ કાઠન ખેડત હતો. ૩ અને આગળ જતાં એમ થયું કે, કાઠન યહોવાહ સાડ ભૂમિનાં ફળમાંથી કંઈ અપેણુ લાવ્યો. ૪ અને હાબેલ પણ પોતાનાં ઘેટાં ગરુમાંના પહેલાં જન્મેલાં તથા પુષ્ટ લાવ્યો. અને યહોવાહ હાબેલને તથા તેના અપેણુને માન્ય કીધો; ૫ પણ કાઠનને તથા તેના અર્પણને માન્ય ન કીધો. માટે કાઠનને બહુ રોષ થયો, ને તેનું મ્હો ઉતરી ગયું. ૬ અને યહોવાહ કાઠનને કહ્યું કે, તને શા સાડ રોષ થયો છે, ને તારું મ્હો શા સાડ ઉતરી ગયું છે? ૭ જો હું સાડ કરે, તો હું માન્ય નહિ થશે શું? પણ જો સાડ ન કરે, તો પાપ તારે દારે રહે છે; અને તારી તરફ તેની ઇચ્છા થશે, ને તે પર હું ધણીપણુ કરશે. ૮ અને કાઠને પોતાના બાઈ હાબેલ સાથે વાત કરી; ને તેઓ ખેતરમાં હતા ત્યારે એમ થયું કે કાઠને પોતાના બાઈ હાબેલ સાથે કાઠીને તેને મારી નાખ્યો. ૯ અને યહોવાહ કાઠનને કહ્યું, તારો બાઈ હાબેલ ક્યાં છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું જાણતો નથી; શું હું મારા બાઈનો રખેવાળ છું? ૧૦ અને તેણે કહ્યું, આ તે શું કહ્યું છે? તારા બાઈનું રક્ત ભૂમિમાંથી મને હાંક મારે છે. ૧૧ અને હવે તારા બાઈનું રક્ત તારા હાથથી

લેવાને જે ભૂમિએ પોતાનું ગદો ઉપાડ્યું છે, તેથીજ
તું પ્રાપ્તિ થયો છે, ૧૨ હવે પછી ભૂમિને જ્યારે તું
ખેડશે, ત્યારે તે પોતાનું બધું તને આપનાર નથી; ને
તું પૃથ્વી પર અટકતો તથા નાસતો ફરીશ ૧૩ અને
કાંઈને યદોવાદને કહ્યું કે, હું સદી ગયું તે કરતા મારી
સમ વધારે છે ૧૪ જો, આજ તે પૃથ્વીથી મને હાજી
કાઢ્યો છે, ને તારા ગદો આગળથી હું સવાઈશ, ને
પૃથ્વી પર બગડેના તથા નાશતો ફરીશ, ને એમ થશે
કે જે કાંઈ અને જેપરો તે મને મારી નાખશે ૧૫ ત્યારે
યદોવાદે તેને કહ્યું કે, જે કાંઈ કાંઈને મારી નાખશે,
તેને સાતગણી સજા થશે અને યદોવાદે કાંઈકને
સાત ચિન્દ કરાવ્યું, ૧૬ તેને જોઈને કાંઈ તેને મારે

૧૭ અને યદોવાદ આગળથી કાંઈનું નિકળ્યો, ને
નદનની પૂર્વગમ નાદ દેસમાં રહ્યા ૧૮ અને કાંઈને
પોતાની વડુને બાળી, ને તે ગમવળી થઈ, ને દુનો
ખન બાળી, ને તેજે એક નગર બાંધ્યું ને તે નગરનું
નામ પોતાના દીકરાના નામ ઉપરથી દુનોખ પાડ્યું
૧૯ અને દુનોખથી ઇરાદ જન્મ્યો, ને ઇરાદથી મહુયા
એવ થયો, ને મહુયાએલથી મયુસાએલ થયો, ને
મયુસાએલથી હામેખ થયો ૨૦ અને હામેખે પોતાને
આર બે સ્ત્રી દીધી, એકનું નામ આદાદ ને બીજું
નામ સિદાદ હતું ૨૧ અને આદાદ ત્યાંનાઈને જન્મી,
ને ગયુમા રદોનારાઓને, તથા ટેર શખનાશઓને
બાપ હતો ૨૨ અને તેના સાઈનું નામ વૂલાલ હતું, તે
સર્વ તારના તથા પવનના વાલ વત્રાદનારાઓને બાપ
હતો ૨૩ અને સિદાદ ખમ્ વુલાલનાઈને જન્મી,
તે મરી પ્રાખા તથા હોદાના દયિવાર પ્રદનાશઓને
શખનાર હતો, ને વૂલાલ કાંઈની બેન નાચમાદ
હતી ૨૪ ત્યારે હામેખે પોતાની વડુએને કહ્યું કે,
આદાદ તથા સિદાદ, વમે મારી વાળી સાસરો;
હામેખની સ્ત્રીઓ, મારી વાળે કાન મરે,
કેમકે મને યાએલ કરવાના બદલામાં માખુસને,
તથા મને વ્યથા કરવાના બદલામાં જીવાળને મે
મારી નાખ્યા છે,

૨૫ કાંઈને [મારવાનો] બદલો સાવજો લેવાશે,
તો નદર હામેખને સિલોનેરનજુ લેવાશે

૨૬ અને આદમે ફરી પોતાની વડુને બાળી, ને તે
દીકરા જન્મી ને તેનું નામ રોથ પાડ્યું; કેમકે તે બાળી
કે, દાખત અને કાંઈને મારી નાખ્યો, તેને કેમકે દેવે
મને બીજો દીકરો આપ્યો છે ૨૭ રોથને ચલુ દીકરો

થયો; ને તેનું નામ તેજે અનેરા પાડ્યું, ત્યારે લોક
યદોવાદને નામે પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા

૫ આદમની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે, દેવે માણ
સને ઉત્પન્ન કીધું, તે દિવસે દેવની પ્રતિમા
પ્રમાણે તેણે તેને બનાવ્યું, ૨ પુત્ર તથા સ્ત્રી તેણે
તેઓને ઉત્પન્ન કર્યા, ને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને
તેઓની ઉત્પત્તિને દિવસે તેઓનું નામ આદમ પાડ્યું
૩ અને આદમ એક સ્ત્રી ત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને
પોતાની પ્રતિમા તથા સ્વપ્ત પ્રમાણે દીકરા થયો, ને
તેણે તેનું નામ રોથ પાડ્યું ૪ અને રોથનો જન્મ થયો
પછી આદમના દિવસ આઠસે વર્ષ હતા, ને તેને દીકરા
દીકરીઓ થયા ૫ અને આદમના સર્વ દંદાડા નવસે
ત્રીસ વર્ષ હતા, ને તે મરી ગયો

૬ અને રોથ એક સ્ત્રી પાંચ વર્ષનો થયો ત્યારે તેને
અનેરા થયા, ૭ ને અનેરાનો જન્મ થયો પછી રોથ
આઠસે સાત વર્ષ જીવ્યો ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયા
૮ અને રોથના સર્વ દંદાડા નવસે બાર વર્ષ હતા, ને
તે મરી ગયો

૯ અને અનેરા નેક વર્ષનો થયો, ને તેને કેનાન
થયો, ને કેનાનનો જન્મ થયો પછી, અનેરા આઠસે
પદર વર્ષ જીવ્યો, ૧૦ ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયા
૧૧ અને અનેરાના સર્વ દંદાડા નવસે પાંચ વર્ષ હતા,
ને તે મરી ગયો

૧૨ અને કેનાન સિતેર વર્ષનો થયો ત્યારે તેને માદ
લાલએલ થયો, ૧૩ ને માદલાલએલનો જન્મ થયો
પછી, કેનાન આઠસે વાળીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા
દીકરીઓ થયા ૧૪ અને કેનાનના સર્વ દંદાડા નવસે
દસ વર્ષ હતા, ને તે મરી ગયો

૧૫ અને માદલાલએલ પાંચેક વર્ષનો થયો, ત્યારે
તેને ચારેદ થયા, ૧૬ ને ચારેદનો જન્મ થયો પછી
માદલાલએલ આઠસે ત્રીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા
દીકરીઓ થયા ૧૭ અને માદલાલએલના સર્વ દંદાડા
આઠસે પચાણ વર્ષ હતા, ને તે મરી ગયા

૧૮ અને ચારેદ એક સ્ત્રી આસેક વર્ષનો થયો, ત્યારે
તેને દુનોખ થયો, ૧૯ ને દુનોખનો જન્મ થયો પછી,
ચારેદ આઠસે વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ
થયા ૨૦ અને ચારેદના સર્વ દંદાડા નવસે બેસેક વર્ષ
હતા, ને તે મરી ગયો

૨૧ અને દુનોખ ચામેક વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને
મયુસાદાદ થયો; ૨૨ ને મયુસાદાદનો જન્મ થયો

પછી હનોખ ત્રણસે વર્ષે દેવની સંધાતે આહ્યા; ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં. ૨૦ અને હનોખના સર્વ દહાડા ત્રણસે પાંસેક વર્ષે હતાં. ૨૧ અને હનોખ દેવની સંધાતે આહ્યા ને, તે આજુદીક થયા, કેમકે દેવે તેને લઈ લીધો.

૨૫ અને મથુરેલાહ એક સો અત્યારની વર્ષનો થયો; ત્યારે તેને લામેખ થયો; ૨૬ ને લામેખનો જન્મ થયા પછી મથુરેલાહ ત્રણસે બ્યાસી વર્ષે જીવ્યો; ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં. ૨૭ અને મથુરેલાહના સર્વ દિવસ ત્રણસે અમણોતેર વર્ષે હતાં; ને તે મરી ગયો.

૨૮ અને લામેખ એક સો બ્યાસી વર્ષનો થયો; ત્યારે તેને દીકરા થયા. ૨૯ અને તેણે તેનું નામ નુહ [અંતરે બીસામે] પાડ્યું, ને કહ્યું કે, જે ભૂમિને યહોવાહે ઓંપે લીધો, તેમાં અમારા હામ તથા હાથોના ઉલોખ સબંધી એજ અમને દિલાસો આપશે. ૩૦ અને નુહનો જન્મ થયા પછી, લામેખ પાંચસે પચાણું વર્ષે જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં. ૩૧ અને લામેખના સર્વ દિવસ સાતસે સિતોતેર વર્ષે હતાં; ને તે મરી ગયો.

૩૨ અને નુહ પાંચસે વર્ષનો થયો; ને નુહને રોમ તથા હામ તથા ચાફેય થયા.

૬ અત્યારે ભૂમિ પર માણસો વધવા લાગ્યાં; ને તેઓને દીકરીઓ થઈ, ત્યારે એમ થયું. ૨ કે દેવના દીકરાઓએ માણસોની દીકરીઓને જોઈ, કે તેઓ સુંદર છે; ને જે સર્વને તેઓએ પસંદ કરી, તેઓમાંથી તેઓએ બાયલી લીધી. ૩ અને યહોવાહે કહ્યું કે, મારો આત્મા માણસની સાથે સદા વાદ નહિ કરશે; કેમકે તે માસનું છે; તથાપિ તેઓના દિવસ એક સો બીસ વર્ષ થશે. ૪ તે દિવસોમાં પૃથ્વીમાં મહાબીરહતા, ને દેવના દીકરાઓ માણસની દીકરીઓની પાસે ગયા; ને તેઓથી છોકરાં થયાં, કે જેઓ પુરાતન બળના બળવાનો, નામાંકિન પુરોષો હતા. ૫ અને યહોવાહે જોયું કે માણસની બુંદાઈ પૃથ્વીમાં ઘણી થઈ; ને તેઓનાં હૃદયનાં વિચારની હરેક કલ્પના નિરતર બુંદીજ છે. ૬ અને યહોવાહે પૃથ્વી પર માણસને ઉત્પન્ન કરી, ને તેને પશ્ચાતાપ થયો, ને હૃદયમાં તે એદિત થયો. ૭ અને યહોવાહે કહ્યું કે, જે માણસને મેં ઉત્પન્ન કરી, તેને પૃથ્વી પરથી હું સંહાર કરીશ, હા, માણસ તથા પશુ, પંડે-ચાલનારા પ્રાણી તથા આકાશનાં પક્ષીઓ સુધાં [તે સર્વનો સંહાર કરીશ]; કેમકે તેઓને ઉત્પન્ન કરીયાં અને

પશ્ચાતાપ થાય છે. ૮ પણ નુહ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો.

૯ નુહની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે, પોતાના જન્મનામાં નુહ ન્યાષી તથા સીથો માણસ હતા; ને નુહ દેવની સાથે ચાલતા. ૧૦ અને નુહને રોમ તથા હામ તથા ચાફેય એ ત્રણ દીકરા થયા; ૧૧ પણ દેવની સમક્ષ પૃથ્વી દુષ્ટ થઈ, ને પૃથ્વી જીવમથી બરપુર થઈ હતી. ૧૨ અને દેવે પૃથ્વી પર જોયું, ને જીવ્યો; તે દુષ્ટ હતી કેમકે સર્વ માણસે પૃથ્વી પર પોતાની ચાલ દુષ્ટ કરી હતી.

૧૩ અને દેવે નુહને કહ્યું કે, મારી આબજ સર્વ જીવનો અંત આણ્યો છે, કેમકે તેઓને લીધે પૃથ્વી જીવમે ચરેલી છે, ને જીવ્યો હુ તેઓનો પૃથ્વી સુધાં સંહાર કરીશ. ૧૪ તું પોતાને સાથે દેવદારના લાકડાનું વહાણ બનાવ; તે વહાણમાં ચારેક કરીને તેને મહિં તથા બહારથી રાતર ચોપડ. ૧૫ અને આ પ્રમાણે તું તેને બનાવ; એટલે વહાણની લંબાઈ ત્રણસે હાથ, ને તેની ચોડાઈ પચાસ હાથ, ને તેની ઉંચાઈ ત્રીસ હાથ. ૧૬ વહાણમાં તું બારી કર, ને ઉપર એક હાથમાં તું તેને પુરી કર, ને વહાણનું દ્વાર તેના એક પાસામાં સુક; ને તેનો નીચેથી તથા બીજી તથા ત્રીજી એવા ત્રણ ભાગ તું કર. ૧૭ અને જીવ્યો, સર્વ જીવ જેમ જીવનનો શ્વાસ છે, તેઓને સંહાર આકાશ તળેથી કરવા સાથે તું પૃથ્વી પર જળપ્રથય લાવીશ; ને પૃથ્વીમાં જે સર્વ છે તે મરશે. ૧૮ પણ હુ તારી સાથે મારો કારર સ્થાપીશ; ને તું વહાણમાં આવ, તું તથા તારી સાથે તારા દીકરા, તથા તારી વહુ, તથા તારા દીકરાની વહુઓ. ૧૯ અને સર્વ જીવનાં જીવવંશોમાંથી બળે તારી સાથે જયાવવાને સાથે, તું વહાણમાં લાવ; તેઓ નરનારી હોય. ૨૦ પોતપોતાની ભત પ્રમાણે પક્ષીઓ, તથા પોતપોતાની ભત પ્રમાણે મથુઓ, તથા પોતપોતાની ભત પ્રમાણે પંડે ચાલનારાં પ્રાણીઓમાંથી સર્વ જીવનાં બળે જીવ જયાવવા સાથે તારી પાસે આવે. ૨૧ અને સર્વ જીવનું ખાવાનું જે ખાવામાં આવે છે તે, લઈ પોતાની પાસે એકઠું કરી રાખ, એટલે તારે સાર તથા તેઓને સાથે તે જોરાઈ થશે. ૨૨ નુહે એમજ કીધું; દેવે તેને જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી, તે પ્રમાણે તેણે કીધું.

૨૩ અને યહોવાહે નુહને કહ્યું કે, તું ને તારા ઘરનાં બધાં માણસો વહાણમાં આવો; કેમકે આ

પેદીમાં મેં તને મારી સમક્ષ ગ્યાથી જોયો છે. રે સર્વ
યુદ્ધ પયુઓમાથી સાન સાન નર નારી ને અયુદ્ધ
પયુઓમાથી બન્ને નર નારી તું પોતાની સાથે છે. દેને
આકાશનાં પક્ષીઓમાના સાન સાન નર માદા, આખી
પૃથ્વી પર બી / રાખવા સાર છે. ૪ કેમકે સાત દહાડા
પછી હું પૃથ્વી પર આગ્રસ દહાડા તથા આગ્રસ રાત
લગી વરસાદ વરસાવીશ, ને જે સર્વ પ્રાણીઓ મેં
ઉત્પન્ન કર્યા છે, તેઓને નાચ પૃથ્વી પરથી હુકરીશ.
૧ અને યદેવાદે જે સર્વે આત્મા તેને આપી હતા તે
પ્રમાણે નુદે થીયું.

૧ અને પૃથ્વી પર જળપ્રવહ થયો, ત્યારે નુદુ હર્ષે
વર્ષાને દત્તો. ૭ અને નુદુ તથા તેના દીકરા, તથા તેની
સત્રી, તથા તેના દીકરાઓની સત્રીઓ જળપ્રવહને લીધે
વહાણુમા ગયા. ૮ યુદ્ધ પયુઓ તથા અયુદ્ધ પયુઓ
તથા પક્ષીઓ, તથા પૃથ્વી પર સર્વ જેટલે આવનારા
પ્રાણીઓ, ૯ તેઓમાના બન્ને એટલે નર તથા માદા,
જેમ દેવે નુદને આત્મા આપી, તેમ નુદની પાસે વહા
ણુમા આવ્યા. ૧૦ અને જેમ યયુ કે સાત દહાડા પછી
પૃથ્વી પર જળપ્રવહ થયો. ૧૧ નુદના આયુષ્યના
હર્ષમા વર્ષમા તેના જીમ મદિનાને સત્તરમે દહાડે,
તેજ દહાડે મોટા જળનિધિના ગરા કુટી નિકળ્યા ને
આકાશના દ્વારે ઉવડી ગયા, ૧૨ ને આગ્રસ દહાડા

આખા આકાશ તરેના સર્વ ઉચા પર્વત ઢકાઇ ગયા.
૨૦ [પર્વતો પર] પદર હાથ સુધી પાણી વ્યયુ ને
પદારો ઢકાઇ ગયા. ૨૧ અને પૃથ્વી પર ફરનારો
પ્રાણીઓ, એટલે પક્ષી તથા દોર તથા વનપયુ તથા
જીવજંતુઓ જે પૃથ્વી પર હોય છે, તેઓ તથા સર્વ
માણસ મરી ગયા, ૨૨ કોરી જમીન પર સર્વ રહેનાર,
જેઓના નસકોરામા જીવનનો આસ હોતો, તેઓ મરી
ગયા. ૨૩ અને પૃથ્વીના સર્વ જીવ નષ્ટ થયા, એટલે
માણસ તથા પયુ તથા પેટે આવનારા તથા આકાશના
પક્ષી પૃથ્વી પરથી નષ્ટ થયા; ને નુદ તથા તેની સાથે
જે વહાણુમા દત્તા માત્ર તેઓજ બચ્યા. ૨૪ અને
દોઢસો દહાડા લગી પૃથ્વી પર પાણીનું જોર આવ્યું.

૮ અને નુદ તથા જે તેની સાથે સર્વ પ્રાણી તથા
સર્વ પયુ વહાણુમા હતા તેઓને દેવે સમાચો; ૨
ને દેવે પૃથ્વી પર ધવન ચલાવ્યો, ને પાણી ઉતરી
ગયા, ૨૫ ને જળનિધિના ગરા, તથા આકાશના
દ્વારે બંધ થયા, ને આકાશમાથી [પડતો] વરસાદ
રગી ગયો. ૨૬ અને પૃથ્વી પરથી પાણી ધટતા જતાં
દત્તા, ને દોઢસો દહાડા પછી પાણી ઓસર્યો. ૪ અને
સાતમા મદિનાને સત્તરમે દહાડે વહાણુ અગરાશટના
પદારો પર યવ્યુ. ૧ અને દસમા મદિના લગી પાણી
ઓસરતા ગયા, દસમા મદિનાને પહેલે દહાડે પદારો

નહિ. ૧૭ અને એમ થયું કે છસે ને પહેલા વર્ષના પહેલા મહિનાને પહેલે દહાડે પૃથ્વી પરથી પાણી સુકાઈ ગયાં, તેવારે નુહે વહાણનું ઊપરે ઉધાડીને ભેંસું, ને, જુઓ, પૃથ્વીની સપાટી સુકી થઈ હતી. ૧૪ અને બીજા મહિનાને સત્તાવીસમેં દહાડે ભૂમિ ડોરી હતી.

૧૫ અને દેવે નુહને કહ્યું કે, ૧૬ હું તથા તારી સાથે તારી બાચડી, તથા તારા દીકરા તથા તારા દીકરાઓની બાચડીઓ વહાણમાંથી નિકળો. ૧૭ હરેક જાનના પ્રાણીને, એટલે પક્ષી તથા પશુ તથા હરેક પેટે ચાલનાર ને પૃથ્વી પર ચાલે છે તે સર્વને તારી સાથે બહાર લાવ, કે તેઓ પૃથ્વી પર પુષ્કળ વંશ વધારે તથા સફળ થાય તથા પૃથ્વી પર વધે. ૧૮ અને નુહ તથા તેની સાથે તેના દીકરા તથા તેની બાચડી તથા તેના દીકરાઓની બાચડીઓ નિકળ્યાં. ૧૯ સર્વ પ્રાણીઓ, સર્વ પેટે ચાલનારાં, સર્વ પક્ષીઓ, તથા ને ને પૃથ્વી પર ચાલે છે, તે સર્વ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે વહાણમાંથી નિકળ્યાં. ૨૦ અને નુહે યહોવાહને સાથે એક વેળી બાંધી, ને સર્વ શુદ્ધ પશુઓમાંથી, તથા સર્વ શુદ્ધ પક્ષીઓમાંથી કેટલાંએકને લઈને વેળી પર હોમ કર્યાં. ૨૧ અને યહોવાહને તેની સુગંધ આવી, ને પોતાના મનમાં યહોવાહે કહ્યું કે, માણસને લીધે હું પૃથ્વીને ફરી આપ નહિ દઈશ, કેમકે માણસના મનની કલ્પના તેના બાળપણથી જુદી છે; પણ જેમ મેં સર્વ પ્રાણીઓનો સંહાર કર્યો છે તેમ હું ફરી કદી નહિ કરીશ. ૨૨ પૃથ્વી રહેશે વર્ષા લગી વાવણી તથા કાપણી, ટાંઠ તથા ગરમી, ઈન્હાઓ તથા સિયાજો, ને દહાડો તથા

બદલો હું માગીશ. ૧ ને કોઈ માણસનું રક્ત વહેવડાવે, તેનું રક્ત માણસથી વહેવડાવારો; કેમકે દેવે પોતાની પ્રતિમા પ્રમાણે માણસને ઉત્પન્ન કરીધું. ૧૭ અને તમે સફળ થાઓ ને વધો, ને પૃથ્વીમાં વંશ પુષ્કળ વધારો ને તેમાં વૃદ્ધતા લાઓ.

૨ અને નુહ તથા તેના દીકરાઓને દેવે કહ્યું કે, ૩ જુઓ, તમારી સાથે, તથા તમારી પછવાડે તમારા સંતાનની સાથે હું મારો કરાર સ્થાપન કરું છું; ૪ ને તમારી સાથેના હરેક સજીવ પ્રાણી સાથે, એટલે પક્ષી તથા ઢોર તથા પૃથ્વીનાં સર્વ જનાવર, ને વહાણમાંથી નિકળેલાં સર્વ જનાવર, તે સર્વની સાથે, હું [મારો કરાર સ્થાપન કરું છું]. ૫ અને તમારી સાથે હું મારો કરાર સ્થાપન કરું છું, કે જળપ્રલયના પાણીથી સર્વ પ્રાણીનો નાશ ફરી નહિ થશે, ને પૃથ્વીનો નાશ કરવાને જળપ્રલય કદિ નહિ થશે. ૬ અને દેવે કહ્યું કે, મારી ને તમારી વચ્ચે, તથા તમારી સાથે ને હરેક સજીવ પ્રાણી છે તેની ને મારી વચ્ચે ને કરાર પેઢી દર પેઢીને માટે હું કરું છું તેનું ચિન્હ આ છે; ૭ એટલે માફે ધનુષ્ય હું વાદળમાં સુકું છું, ને તે મારી તથા પૃથ્વીની વચ્ચેના કરારનું ચિન્હ થશે. ૮ અને એમ થશે કે પૃથ્વી પર હું વાદળ લાવીશ, ત્યારે વાદળમાં તે ધનુષ્ય દેખાશે. ૯ અને મારી ને તમારી વચ્ચે, તથા સર્વ દેહધારી પ્રાણીની વચ્ચે મારો કરાર છે તે હું સંભારીશ, ને સર્વ સજીવ પ્રાણીનો નાશ કરવાને માટે ફરી પાણીનો પ્રલય નહિ થશે. ૧૦ અને ધનુષ્ય વાદળમાં થશે, ને દેવ વચ્ચે તથા પૃથ્વીનાં સર્વ

એકામેદાનમાં આવી પહોંચ્યા; ને ત્યાં-રહ્યા-વંચને તેઓએ એક બીજને કહ્યું કે, ચાલો, આપણે છટા પાડીએ, ને તે સારી પેઠે પકવીએ. અને પત્થરને ઠંડાણે તેઓની પાસે ઘટા હતી, ને છાને ઠંડાણે ડામર હતો. ૪ અને તેઓએ કહ્યું કે, ચાલો, આપણે પોતાને સાડા એક શહેર બાંધીએ; તથા, જેની ટોચ આકાશ સુધી પહોંચે, એવા યુગ્મ બાંધીએ, એમ આપણે પોતાને સાડા નામ કરીએ, કે આખી પૃથ્વી પર આપણે વેરાધ ન જઈએ. ૫ અને જે નગર તથા યુગ્મ માણસોના દીકરાઓ બાંધતા હતા, તે જોવાને યહોવાહ ઉતર્યો. ૬ અને યહોવાહે કહ્યું કે, જુઓ, આ લોકા એક છે, ને તે સર્વની બાષા એક છે, ને તેઓએ આહુ કરવા માંડ્યું છે, તો હવે જે કંઈ તેઓ કરવા ધારે તેમાં તેઓને અટકાવ નહિ થાય. ૭ આથી, આપણે ત્યાં ઉતરીએ, ને તેઓની બાષા ઉલટાવીએ, કે તેઓ એક બીજની બોલી ન સમજે. ૮ એમ યહોવાહે તેઓને ત્યાંથી આખી પૃથ્વી પર વેરી નાખ્યા, ને તેઓએ નગર બાંધવાનું સુઝી દીધું. ૯ એ સાડા તેનું નામ બાબેલ (એટલે ગુચવણ) પાડ્યું, કેમકે યહોવાહે ત્યાં આખી પૃથ્વીની બાષામાં ગુચવણ કરી નાખી; ને યહોવાહે તેઓને ત્યાંથી આખી પૃથ્વી પર વેરી નાખ્યા.

૧૦ રોમની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે; રોમ એકસો વર્ષનો હતો, ને જળપ્રલયને બે વર્ષ થયાં પછી તેને આર્ષાકસાદ થયો; ૧૧ ને આર્ષાકસાદનો જન્મ થયા પછી રોમ પાંચસે વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૨ અને આર્ષાકસાદ પાંત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને શેલાહ થયો; ૧૩ ને શેલાહનો જન્મ થયા પછી આર્ષાકસાદ ચારસે ત્રણ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૪ અને શેલાહ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને હેબેર થયો; ૧૫ ને હેબેરનો જન્મ થયા પછી શેલાહ ચારસે ત્રણ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૬ અને હેબેર ટ્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને પેલેઝ થયો; ૧૭ ને પેલેઝનો જન્મ થયા પછી હેબેર ચારસે ત્રીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૧૮ અને પેલેઝ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને રેથ થયો; ૧૯ ને રેથનો જન્મ થયા પછી પેલેઝ બસે નવ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૦ અને રેથ બત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને સરૂમ થયો; ૨૧ ને સરૂમનો જન્મ થયા પછી રેથ બસે સાત વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૨ અને સરૂમ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને નાહોર થયો; ૨૩ ને નાહોરનો જન્મ થયા પછી સરૂમ બસે વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૪ અને નાહોર એમણ ત્રીસ વર્ષનો થયો, ને તેને તેરાહ થયો; ૨૫ ને તેરાહનો જન્મ થયા પછી નાહોર એકસો એગણીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેને દીકરા દીકરીઓ થયાં.

૨૬ અને તેરાહ સિતેર વર્ષનો થયો, ને તેને ઇશ્રામ તથા નાહોર તથા હારાન થયાં.

૨૭ હવે તેરાહની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે; તેરાહને ઇશ્રામ તથા નાહોર તથા હારાન થયા; ને હારાનથી લોટ થયો. ૨૮ અને હારાન પોતાના બાપ તેરાહની અગ્રાહ, પોતાના જન્મદેશમાં કાસુલીઓના ઉર [નગર]માં મરી ગયો. ૨૯ અને ઇશ્રામે તથા નાહોરે બાબેલમાં કાંથી, ઇશ્રામની બાબેલનું નામ સારાય, ને નાહોરની બાબેલનું નામ મિલ્કાહ, જે હારાનની દીકરી હતી; તે હારાન તો મિલ્કાહ તથા ચિરકાહનો બાપ હતો. ૩૦ પણ સારાય વાંઝણી હતી, તેને કંઈ છાકરું ન હતું. ૩૧ અને તેરાહ પોતાના દીકરા ઇશ્રામને તથા પોતાના દીકરાને દીકરા લોટ, જે હારાનનો દીકરો તેને, તથા પોતાના દીકરા ઇશ્રામની બાબેલ સારાયને, લઈને તેઓ સુઝાં કાસુલીઓના ઉરમાંથી, કનાન દેશમાં જવાને નિકળ્યા; ને તેઓ હારાનમાં પહોંચીને ત્યાં રહ્યા. ૩૨ અને તેરાહના હૃદય બસે પાંચ વર્ષ થયાં, ને તેરાહ હારાનમાં મરી ગયો.

૧૨ અને યહોવાહે ઇશ્રામને કહ્યું કે, તું પોતાને દેશ, તથા પોતાનાં સગાં, તથા પોતાના બાપનું ઘર સુઝીને, જે દેશ હું તને દેખાડીશ, તેમાં જા. ૨ અને હું તારાથી એક મેદી કેત્ત કરીશ, ને તને આશીર્વાદ દઈશ, ને તારું નામ મોટું કરીશ, ને તું આશીર્વાદરૂપ થશે. ૩ અને જેઓ તને આશીર્વાદ દે છે, તેઓને હું આશીર્વાદ દઈશ, ને જેઓ તને શાપ દે છે તેઓને હું શાપ દઈશ; ને તારામાં પૃથ્વીનાં સર્વ કુટુંબ આશીર્વાદ પામશે. ૪ અને યહોવાહના કલા પ્રમાણે ઇશ્રામ નિકળ્યો, ને તેની સાથે લોટ ગયો; ને ઇશ્રામ હારાનથી નિકળ્યો; ત્યારે તે પંચોતેર વર્ષનો હતો. ૫ અને ઇશ્રામે પોતાની બાબેલ સારાયને,

તથા પોતાના ભત્રીજા લોટને, તથા તેઓની સર્વ સંપત્તિ જોડી તેઓએ મેળવી હતી, તથા જે માણસો તેમને હાશનમાં પ્રાપ્ત થયાં હતાં તેઓને સાથે લીધાં, ને તેઓ કાનાન દેશમાં જવાને નિકળ્યાં, ને કાનાન દેશમાં પહોંચ્યાં. ૧ અને ઇશ્રામ તે દેશમાં યહને શયેમની જગ્યામાં મોરેહના એલેન બંદ લગી ગયા. તે વખતે કાનાનીઓ તે દેશમાં રહેતા હતા. ૨ અને યહોવાહે ઇશ્રામને દર્શન આપીને કહ્યું કે, હું તારા વંશને આ દેશ આપીશ, ને જે યહોવાહે તેને દર્શન આપ્યું હતું તેને સાર તેણે ત્યાં વેલી બાંધી. ૩ અને ત્યાંથી નિકળીને બેથેલની પૂર્વજમ જે પર્વત છે ત્યાં તે ગયા. અને તેણે ત્યાં તપ્તુ માર્યો, ત્યાંથી બેથેલ પશ્ચિમે તથા આય પૂર્વે હતું, ને ત્યાં તેણે યહોવાહને સાર વેલી બાંધી, ને યહોવાહને નામે પ્રાર્થના કીધી. ૪ ત્યાર પછી ઇશ્રામ જતાં જતાં નેગેબની ગમ ગયા.

તથા તેની બાથડીને તથા તેની સર્વ સંપત્તિને માર્ગે વળાવી આવ્યા.

૧૩ અને ઇશ્રામ પોતાની સ્ત્રીને લઈને સર્વ માલમલકલ સુધ્ધાં મિસરમાંથી નેગેબ બાજી ગયા અને લોટ તેની સાથે ગયા. ૨ અને ઇશ્રામ ખાસે દોર તથા રૂપું તથા રોનું ધણુ હોવાથી તે બહુ ધનવાન હતો. ૩ અને તે નેગેબથી આગળ ચાલતાં બેથેલ ગયા, એટલે બેથેલ તથા આયની વચ્ચે ન્યાં પહેલપહેલાં તેનાં તંત્રુ હતો [ત્યાં ગયા]. ૪ અને જે ડેકાણે તેણે પહેલાં વેલી બાંધી હતી, ત્યાં લગી તે ગયા; ને ત્યાં ઇશ્રામે યહોવાહને નામે પ્રાર્થના કીધી. ૫ અને ઇશ્રામની સાથે લોટ ચાલતાં હતા, તેને પણ ઘેટાં તથા દોર તથા તંત્રુ હતાં. ૬ અને તે દેશ એવા કુબટુષ ન હતો કે તેઓ ભેગા રહે, કેમકે તેઓની સંપત્તિ એટલી હતી, કે તેઓ એકઠા રહી ન શકે. ૭ અને ઇશ્રામના ગોવાળિયાઓ તથા લોટના ગોવાળિયાઓની વચ્ચે તકશર થઈ, અને તે વખતે કાનાની તથા પરિત્રી તે દેશમાં રહેતા. ૮ અને ઇશ્રામે લોટને કહ્યું કે, હવે મારી ને તારી વચ્ચે ને મારા તથા તારા ગોવાળિયાઓ વચ્ચે તકશર ન થવી જોઈએ; કેમકે આપણે બાંધઓ છીએ છું, તારી આગળ આપણે દેશ નથી? તો મારાથી હું જુદો થા; જો હું ડાબી ગમ જરો, તો હું જમણી ગમ જમણા; ને જો હું જમણી ગમ જરો, તો હું ડાબી ગમ જમણા. ૧૦ ત્યારે લોટ પોતાની આંખો લગી કરીને યરહનનો આખો પ્રદેશ સોઝાર લગી જોયો કે તેમાં બધે પાણી પુષ્કળ છે; કેમકે યહોવાહે સદામ તથા ગમેશાહને નાશ કર્યો અગાઉ તે દેશ તો યહોવાહની વાડીના જેવા તથા મિસર દેશના જેવા હતો. ૧૧ ત્યારે લોટ પોતાને સાર યરહનનો આખો પ્રદેશ પસંદ કર્યો, ને લોટ પૂર્વજમ ગયા; ને તેઓ એક બીજાથી જુદા થયા. ૧૨ ઇશ્રામ

૧૦ ત્યારે તે દેશમાં દુકાળ પડ્યો, અને દેશમાં દુકાળ ભારી હોવાથી ઇશ્રામ મિસરમાં રહેવા ગયા. ૧૧ અને એમ થયું કે, તે જતાં જતાં મિસર લગતજ પહોંચ્યા ત્યારે તેણે પોતાની બાથડી સારાયને કહ્યું કે, જો, હું જલ્દી છું કે હું જેવામાં સુંદર બાથડી છે; ૧૨ અને તેથી એમ થયો, કે મિસરનીઓ તને જોઈને હશે કે, આ તેની બાથડી છે; ને તેઓ મને મારી નાખશે, પણ તને છવતી શાખશે. ૧૩ તો હું તેની બિન છું, એમ હું કહેને, એ માટે કે તારે લીધે મારે બહુ થયો, ને તારાથી મારે છવ જાયશે. ૧૪ અને એમ થયું, કે ઇશ્રામ મિસરમાં પહોંચ્યા, ત્યારે મિસરનીઓએ જોયું કે તે સ્ત્રી બહુ સુંદર છે. ૧૫ અને ફારોનના સરદારોએ તેને જોઈને ફારોનની આગળ તેનું વખાણ કીધું, ને તે સ્ત્રીને ફારોનને ઘેર લઈ જવામાં આવી. ૧૬ અને તેણે તેણીને લીધે ઇશ્રામનું બહુ કીધું, ને તેને ઘેટાં તથા બગેરા તથા અંધારા તથા દારો તથા

ઇશ્રામને તેણીને કહ્યું કે, આ તે મને શું કીધું છે? ને મને એમ કેમ ન કહ્યું કે તે મારી બાથડી છે? ૧૮ તે તો માટે એમ કહ્યું કે તે મારી બહેન છે? કે એથી મેં તેને મારી સી થવા સાર લીધી. દરે, જો, આ સ્ત્રી તારી બાથડી, તેને લઈ જા. ૨૦ અને ફારોને પોતાનાં માણસોને તે સંબંધી આજ્ઞા કીધી, ને તેઓ તેને

ફટ તથા પાપી દતા. ૨૧ અને ઇશ્રામથી લોટ જુદો થયા પછી યહોવાહે ઇશ્રામને કહ્યું કે, હું પોતાની આંખો લગી કરીને હું ન્યાં છું ત્યાંથી ઉત્તર તથા દક્ષિણ તથા પૂર્વ તથા પશ્ચિમ બાજી જો. ૨૨ કેમકે જે દેશ હું જુદો છે, તે બધાં હું તને તથા તારા વંશને સદાને માટે આપીશ. ૨૩ અને હું તારો વંશ પૃથ્વીની

મરેમાં રહેા, કરતો ગયો

વિરજ્ઞ અતિ

રત્નના જેટલા કરીશ; એવો કે જે કોઈ પૃથ્વીની
રૂબરૂ ગણી શકે તે તારો વંશ પણ ગણાય. ૧૭ હક,
આ દેશની લંબાઈ તથા પહોળાઈની હદ સુધી કર,
કેમકે તે હું તને આપીશ. ૧૮ ત્યારે ઇશ્રામ પોતાનો
તંબુ પાડીને મામરેનાં એલેન જૂથો ને દેખાનમાં છે
તેઓ તમે આવીને રહો, ને ત્યાં યહોવાહને સારૂ તેણે
એક વેદી બાંધી.

૧૪ અને 'શિનઆરનો રાજ આઝાફેલ, તથા
એલ્લાસારનો રાજ આયોખ, તથા એલ્લામનો
રાજ હોરલાઓમેર, તથા ગોઇમનો રાજ તિદાલ
એલ્લાના હહાડાઓમાં એમ થયું કે, ૨ તેઓએ સહો-
મનો રાજ બેરા, તથા ગેમીરાહનો રાજ બિરાં, તથા
આદમહનો રાજ શિતાખ, તથા સુમિઇમનો રાજ
શેમેબર, તથા બેલા (એટલે સોઆર) તેનો રાજ,
એલ્લાની સાથે લડાઇ કીધી કે એ સર્વ સિદ્ધીમનું
નિચાણ, ને [હાલ] ખારો સમુદ્ર છે, તેમાં એકઠા
થયા. ૪ એઓએ બાર વર્ષ હોરલાઓમેરને તાબે
રહીને તેરમે વર્ષે દંગો કીધો. ૫ અને ચઢદમે વર્ષ
હોરલાઓમેર તથા ને રાજઓ તેની સાથે હતા,
તેઓએ આવીને આશતદોષ-હારનાઇમ દેશના રશી-
ઓને, તથા હામ દેશના સુઝીઓને, તથા શાવેહ-
કિયેયાઇમ દેશના એમીઓને, ૬ ને હોરીઓ ને
પોતાના સેધર નામના પર્વતમાં રહેતા તેઓને, અરબ્ય
પાસેના એલપારાન લગી મારતા ગયા. ૭ અને તેઓ
પાછા ફર્યા, ને એન-મિરપાટ (એટલે કાદેશ) આવ્યા;
ને અમાલેકીઓના આખા દેશને તથા હાસસોન-
તામારમાં રહેનારા અમેરીઓને પણ તેઓએ હરા-
વ્યા. ૮ ત્યારે સહોમનો રાજ તથા ગેમીરાહનો રાજ,
તથા આદમહનો રાજ, તથા સુમિઇમનો રાજ, તથા
બેલા (એટલે સોઆર) તેનો રાજ, એઓ નિકળીને
સિદ્ધીમના નિચાણમાં તેમની સામા લડયા. ૯ એમ
એલ્લામનો રાજ હોરલાઓમેર, તથા ગોઇમનો રાજ
તિદાલ, તથા શિનઆરનો રાજ આઝાફેલ, તથા
એલ્લાસારનો રાજ આયોખ, એ ચાર રાજ પેલા પાંચ
રાજ સામા હતા. ૧૦ અને સિદ્ધીમના નિચાણમાં
નફનના ખાડા બહુ હતા, ને સહોમ તથા ગેમીરાહના
રાજ નાસીને તેમાં પડયા, ને ને બાકી રહ્યા, તેઓ
પહાડ ભણી મારી ગયા. ૧૧ અને તેઓ સહોમ તથા
ગેમીરાહમાંની સર્વ સંપત્તિ તથા તેમની અંદરનો
બધો ખોરાક લઇને ચાલ્યા ગયા. ૧૨ અને ઇશ્રામનો

બનીએ લોટ સહોમમાં રહેતો હતો, તેને પડીને
તથા તેની સર્વ સંપત્તિ લઇને તેઓ ચાલ્યા ગયા.
૧૩ અને એક જગ્યા નાઠો હતો, તેણે આવીને દિબરી
ઇશ્રામને ખબર આપી, કેમકે તે એરકોલ તથા
આનેરનો બાઇ આમેરીના મામરેનાં એલેન ઝાડ
પાસે રહેતો હતો, ને તેઓ ઇશ્રામની સાથે સંપીલા
હતા. ૧૪ અને ઇશ્રામે પોતાના બાઇને પડી લઇ
ગયાનું સાંભળ્યું, ત્યારે પોતાના ધરમાં જન્મેલા ત્રણસે
અરાઠ કવાયત શિખેલા નોકરો લઇને તે દાન લગી
તેઓની પાછળ લાગ્યા. ૧૫ અને રાત્રે તેણે તેઓની
વિરૂદ્ધ પોતાના ચાકરોની બે ટાળી કરીને તેઓને
હરાવ્યા, ને દમરકની ટાળી ગમના હોબાહ લગી તે
તેઓની પાછળ લાગ્યા. ૧૬ અને તે સર્વ સંપત્તિ
પાછી લાગ્યા, ને પોતાના બાઇ લોટને, તથા તેની
સંપત્તિ તથા બાયરીઓને તથા લોકોને પણ પાછા
લાગ્યા. ૧૭ અને હોરલાઓમેર તથા તેની સાથે ને
રાજ હતા, તેઓને હરાવીને તે પાછા આવતો હતો.
ત્યારે તેને મળવા સારૂ સહોમનો રાજ, શાવેહના
નિચાણમાં, એટલે રાજના નિચાણમાં, આવ્યો.
૧૮ અને શાલેમનો રાજ મેલ્પીસેદેક રોટલી તથા
દાસરસ લાગ્યા, ને તે પરાત્પર દેવનો ચાલક હતો.
૧૯ અને તેણે તેને આશીર્વાદ આપીને કહ્યું કે, પરા-
ત્પર દેવ, ને આકાશ તથા પૃથ્વીનો ધણી, તેનાથી
ઇશ્રામ આશીર્વાદિત થાઓ. ૨૦ અને પરાત્પર દેવ
એણે તારા શત્રુઓને તારા હાથમાં સોંપ્યા છે, તેને
ધન્ય હો; ને ઇશ્રામે તેને સર્વમાંથી દશમે ભાગ
આપ્યો. ૨૧ અને સહોમના રાજએ ઇશ્રામને કહ્યું કે,
માલુસો મને આપ, ને સંપત્તિ તું પોતે લે. ૨૨ અને
ઇશ્રામે સહોમના રાજને કહ્યું કે, યહોવાહ પરાત્પર
દેવ, ને આકાશ તથા પૃથ્વીનો ધણી, તેની જમ મેં
પોતાનો હાથ હવે કરીને સમ ખાધા છે, ૨૩ કે હું
સુતળી કે બેડાની વાધરી કે તારી કંઈ પણ વસ્તુ નહિ
લઇશ, રજો તું કહો કે ઇશ્રામ મારાથી ધનવાન થયો
છે; ૨૪ બુવાનોએ ને ખાધું છે તે વગર, ને ને માલુસો
મારી સાથે આવ્યા, તેઓના ભાગ વગર હું કંઈ નહિ
લઇશ; એઓ, એટલે આનેર તથા એરકોલ તથા
મામરે, પોતપોતાનો ભાગ લે.

૧૫ એ વાતો પછી યહોવાહનો રાખ્દ દર્શનમાં
ઇશ્રામ પાસે આવ્યો ને કહ્યું કે, ઇશ્રામ,
તું બી મા, હું તારી ઢાલ તથા તારું મહા મોટું પ્રતિદાન.

હું, ને અને ઇશ્વામ બિદ્યો, કે પ્રભુ યહોવાદે તું મને-
 હું આવીગી કેમકે હું નિ:સંતાન બિદ્યો બહુ છે, તે
 આ હમનેકોને બીજીએકેર ખાસ પરને માલિક થનાર
 છે, એને ઇશ્વામ બિદ્યો, બે, તે મને કંઈ સંતાન
 નથી આપ્યું, માટે, જુઓ, મારા ધરમા જન્મેલો બેક
 [જલ્લ] મારે વારસ છે ૪ અને જુઓ, યહોવાદેનો
 શબ્દ તેની પાસે આવ્યો, ને કહ્યું કે, એ તારો વારસ
 નહિ થશે, પણ તારા પોતાના પેટને એ થશે તેજા
 તારો વારસ થશે. ૫ અને તેણે તેને બહાર લઈ જઈને
 કહ્યું કે, હવે તું આકાશની ગમ બે, ને તું તારાઓ
 ગમી શકે, તે જલ્લ; ને તેણે તેને કહ્યું કે, તેજા તારા
 સંતાન થશે. ૬ અને તેણે યહોવાદ પર વિશ્વાસ કરીયો,
 અને એણે તે ન્યાયી પણને જ્યારે તેના લાગમના અર્થ
 ૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, આ દેશ જવન તરીકે તને
 આપવા માટે કાસ્ટીઓના ઇશ્વારી તને કાઢી લાવનાર
 તે હું યહોવાદ છું. ૮ અને તેણે કહ્યું, કે પ્રભુ યહોવાદ,
 હું એનો વારસો પામીશ, એ હું શાથી જાણું? ૯ અને
 તેણે તેને કહ્યું કે, ત્રણ વર્ષની વાઝડી, તથા ત્રણ વર્ષની
 બકરી, તથા ત્રણ વર્ષની મેટો તથા એક ડોલુ ને જુ-
 વરનું એક પીઠ મારે સારૂ છે. ૧૦ અને તેણે એ સર્વ
 લીધા, ને તેઓને વચમાંથી ચોરીને કહા સામસામા
 મુક્યા, પણ તેણે પશુઓને ચીંચી નહિ. ૧૧ અને
 જ્યારે સિકારી પડ્યા તે મુઠ્ઠા ઉપર પડ્યા ત્યારે
 ઇશ્વામે તેઓને લટકી મેલ્યા. ૧૨ અને સર્વ આશ્ચર્યો
 હતો, ત્યારે ઇશ્વામ ભર લંધમા પડેલ, ને જુઓ,
 મોટા ભયકર અંધકાર તેના પર પડેલ. ૧૩ અને તેણે
 ઇશ્વામને કહ્યું, તું ખવિન જાણું કે તારો વંશ પરદેશ
 ભટકશે, ને ત્યાં લોકોની સેવા કરશે, ને તેઓ
 ચારેય વર્ષ લગી તેઓને દુખ દેશે. ૧૪ અને એ
 લોકોની સેવા તેઓ કરશે તેઓને ન્યાય પણ હું
 કરીશ, ને ત્યાર પછી તેઓ લગી સપ્તિ લઈને
 નિજળશે. ૧૫ અને તું પોતાના બાપદાદાઓની પાસે
 શાન્તિએ જશે, ને તું વજ્રા ધરેલો થયા પછી દગલો
 ૧૬ અને તેઓ મોર્થો પેટીમા અહીં પાછા આવશે;
 કેમકે અમેરીઓના પાપને ધરો હજી જરાયો નથી
 ૧૭ અને એમ થયું, કે સર્વ આશ્ચર્યના અધાર થયું,
 ત્યારે જુઓ, એક ધુમાળી સગીર તથા બળતી મશાલ
 કે ને એ કહાઓની વચમાં થઈ ગઈ. ૧૮ તેજ દહાડે
 યહોવાદે ઇશ્વામ સાથે સારૂ કીર, કે મિસરની નદીથી
 તે કાવ નામની મહા નદી લઈ આ દેશ મેં તારા

વંશને આપ્યો છે; ૧૯ એકેકે કેનીઓનો તથા કનિઝી-
 ઓનો તથા કાદમોનીઓનો, ૨૦ તથા કિસીઓનો તથા
 પરિઝીઓનો તથા વ્હાલઓનો, ૨૧ તથા અમેરીઓનો
 તથા કનાનીઓનો તથા મિસરનીઓનો તથા ગબ્સી-
 ઓનો દેશ [આપ્યો છે]

૧૬ હવે ઇશ્વામની બાપરી સારાયને કંઈ ઇશ્વાર
 થયાં ન હતાં, ને તેની એક મિસરી દાસી
 હતી, તેનું નામ હામાર હતું. ૨ અને સારાયે ઇશ્વામને
 કહ્યું, હવે બે, યહોવાદે મને જાણવાથી અટકાવી છે;
 માટે મારી દાસી પાસે બ, કહાપિ તેનાથી કુ-ઇશ્વાર
 પામીશ; ને ઇશ્વામે સારાયનું કહ્યું, માન્યુ; ૩ અને
 ઇશ્વામ કનાન દેશમાં હસ-વર્ષ રહ્યા પછી, ઇશ્વામની
 બાપરી સારાયે પોતાની હામાર નામે દાસીને લઈને
 પોતાના વરઘણામને બાપરી થયા આથી ૪ અને તે
 હામારની પાસે ગયો, ને તે ગર્ભવતી થઈ; ને જ્યારે
 તેણીએ ભરપુર કે હું ગર્ભવતી થઈ છું ત્યારે તેની
 દૃષ્ટિમા તેની શેઠાણી તુચ્છ ગણાય ૫ અને સારાયે
 ઇશ્વામને કહ્યું, મારી હાથ વળે લાગે; મેં મારી દાસીને
 તારી સેવામા આપી; ને જ્યારે તેણીએ પોતાને
 ગર્ભવતી થએલી જાણી ત્યારે તેની દૃષ્ટિમા હું ઉચ્છ-
 થઈ, મારી ને તારી વચ્ચે યહોવાદ ન્યાય કરે.
 ૬ પણ ઇશ્વામે સારાયને કહ્યું, બે, તારી દાસી તારા
 હાથમા છે; એ તારી દૃષ્ટિમા સારૂ લાગે તે તેને કર; ૭
 ને સારાયે તેને ક.ખ લીધું, ત્યારે તે તેની પાસેથી
 નાહી ૮ અને અરવમા શરને માર્ગે પાળીને એ કરેલ
 તે ઝાપા પાસે યહોવાદના દૂતે તેને લીધી, ૯ અને તેણે
 કહ્યું કે, સારાયની દાસી હામાર, તું ક્યાથી આવી, ને
 ક્યા બચ-છ? ને તેણીએ કહ્યું કે, મારી શેઠાણી
 સારાયની પાસેથી હું નાસી જઈ છું ૧૦ અને યહોવા-
 દના દૂતે તેને કહ્યું, તું પોતાની શેઠાણી પાસે પાછી
 બ, ને તેના હાથ તજે રહે. ૧૧ અને યહોવાદના દૂતે
 તેને કહ્યું હું તારો વંશ લઈને વધાવીગ, ને ન ગણાય
 એટલા મુખી તે વધશે. ૧૨ અને યહોવાદના દૂતે તેને
 કહ્યું કે, બે, તું ગર્ભવતી છે, ને તું ગર્ભા જન્મશે ને તેનું
 નામ ઇશ્વારએ પાડશે; કેમકે યહોવાદે તારું ક.ખ
 સાલવ્યું છે. ૧૩ અને તે માણસો મધ્યે રાની ગનેલા
 ગેલો થશે; તેનો હાથ ઢરેને ઉઠશે ને ઢરેને હાથ
 તેને ઉઠશે થશે; ને પોતાના સર્વ બાઇઓની સાથા
 તે વાસે કરશે. ૧૪ અને યહોવાદ એ તે ૧૫ થાયે લાવ
 કરતો હતો, તેનું નામ તેણે એલે-રે એવું પાડ્યું.

કેમકે તેણીએ કહ્યું, 'જે અને જેએ હો તેના ૧૨ અહીં
માયુરી દિધી મહી થું? ૧૪ એ માટે તે બધાનું નામ બેર-
સાહાયને સંધ મડયું; જુઓ, તે કહેતા તથા બેરેદની
વચનમાં છે. ૧૫ અને હાતારને ઇષ્ટામથી એક બીકરો
પથથી, ને ઇષ્ટામે હાતારને પેટે થએલા પોતાના દીકરાનું
નામ ઇષ્ટામએવ પાડયું; ૧૬ ને ઇષ્ટામથી હાતારને પેટે
મધરમાએવ બચ્ચો, ત્યારે ઇષ્ટામ અચારી વર્ષેનો હતો.

૧૭ અને ઇષ્ટામ નવાણું વર્ષેનો થયો, ત્યારે
થહોવાહે ઇષ્ટામને દર્શન આપ્યું. ને તેને
કહ્યું, સર્વસમય હેવ હું છું, તું મારી સમક્ષ આવ, ને
પરિપૂર્ણ થા. ૧ અને હું મારો કરાર મારી તથા તારી
વચ્ચે કરીશ, ને તને થણેજ વધારીશ. ૨ અને ઇષ્ટામ
ઉધો પડ્યો, ને હેવ તેની સાથે બોલતાં કહ્યું, 'જે,
તારી સાથે મારો કરાર છે, ને તું થણી દેશનતિઓનો
બાપ થશે.' ૩ અને હવે પછી તારું નામ ઇષ્ટામ નહિ
કહેવાયો, પણ ઇષ્ટાહીમ એવું તારું નામ થશે; કેમકે
મેં તને થણી દેશનતિઓનો બાપ કર્યો છે. ૪ અને હું
તને અતિશય સંકળ કરીશ, ને તારાથી હું દેશનતિ-
ઓને પેદા કરીશ, ને તારામાંથી રાજાઓ ઉત્પન્ન થશે.
૫ અને તારો દેવ તથા તારા પછીના તારા વચ્ચેનો દેવ
થવા સાહ, હું મારો કરાર, સનાન કરાર તરીકે મારી
ને તારી વચ્ચે ને પેદા કરેલો તારા પછીના તારા
વચ્ચેની વચ્ચે કરીશ. ૬ ને દેશમાં, તું પ્રવાસ કરે છે,
એટલે આખો કદાન દેસ તે હું તને ને તારા પછીના
તારા વચ્ચે સદાનું વળન થવા સાથે આપીશ; ને હું
તેઓનો દેવ થઈશ. ૭ અને હેવ ઇષ્ટાહીમને કહ્યું કે, તું
તો મારો કરાર પાળ, એટલે તું તથા તારા પછી તારો
વંશ પેદા કરેલો પાળો. ૮ મારી તથા તારી વચ્ચે, ને
તારા પછી તારા વંશ વચ્ચે, મારો જે કરાર તમારે
પાળવો, તે એજ, કે તમારામાંનો જે દરેક પુરુષ તેની
સુનત થવી. ૯ અને તમારે તમારી ચામડીની સુનત
નકરાવવી, ને એ મારી તથા તમારી વચ્ચેના કરારની
નિશાણી થશે. ૧૦ અને તમારામાંના દિવસના હરેક
દિવસની, એટલે તમારી પેદા કરેલો હરેક નર જાળક
ને તમારા ધરમા જન્મેલો હોય તેની, અથવા કોઈ
પરદેશી પાસેથી પેસે વેચાતો હોય, કે જે
તમારા વંશનો ન હોય, તેની પણ સુનત કરવી. ૧૧ ને
તારા ધરમાં જન્મેલો હોય તથા જે તારા પેસાથી
વેચાતો હોય તેની સુનત નક્કર કરવી; ને
મારા કરાર તમારા માંસમાં સંજાવન કરાવે સાથે

રહેશે. ૧૪ અને સુનત વચરનો પુરુષ તેની ચામડીની
સુનત કરવામાં આવી નહિ હોય; તે માલુસ પોતાના
કોઠામાંથી કપાઈ જશે; તેણે મારો કરાર તોડ્યો છે.

૧૫ પછી હેવે ઇષ્ટાહીમને કહ્યું કે, તારી બાપડીનું
નામ સારાય ન કહે, પણ સારાહ તેનું નામ થશે.
૧૬ અને હું તેને આશીર્વાદ દઈશ, ને હું તને તેને પેટે
દીકરો આપીશ; હું ખચિત તેને આશીર્વાદ દઈશ, ને
તે દેશનતિઓની માતા થશે, ને તેનાથી દેશનતિ-
ઓના રાજાઓ થશે. ૧૭ અને ઇષ્ટાહીમ ઉધો પડીને
હરથે, ને ખનમાં બોલ્યો, જે સો વર્ષેનો તેને થું દીકરો
થશે? ને તેનું વર્ષેની સારાહ તે જણશે થું? ૧૮ અને
ઇષ્ટાહીમે હેવન કહ્યું કે, ઇષ્ટામએવ તારી સંસ્મરણ
શબ્દો રહે તો બસ. ૧૯ અને હેવે કહ્યું કે, તારી
બાપડી સારાહ ખચિત તારે વારસે દીકરો જણશે, ને
તું તેનું નામ ઇરહાહ પાડશે ને તેની સાથે તેના
પછીના તેના વંશને માટે હું મારો કરાર સદાના કરાર
તરીકે કરીશ. ૨૦ અને ઇષ્ટામએવ વિષે મેં તારું સંસ્મરણ
છે; જે, મેં તેને આશીર્વાદ દીધો છે, ને હું તેને સંકળ
કરીશ, ને તેને અતિ થણે વધારીશ; તે આર-રીખને
જન્મરેશે, ને હું તેનાથી એક મોટી કોમ ઉત્પન્ન કરીશ.
૨૧ પણ ઇરહાહ જેને આવતા વર્ષેમા ઠરાવેલો વખતે
સારાહ તારે સાથે જણશે તેની સાથે હું મારો કરાર
સ્થાપીશ. ૨૨ પછી હેવ ઇષ્ટાહીમની સાથે વાત પુરી
કરીને તેની પાસેથી ગયા. ૨૩ અને ઇષ્ટાહીમે પોતાના
દીકરા ઇષ્ટામએવને તથા પોતાના ધરમા જે સર્વ
જન્મેલા, તથા પોતાને પેસે જે સર્વ વેચાતા હોયલા
એવા ઇષ્ટાહીમના ધરના માલુસોમાંના હરેક નરને
લઇને, જેમ તેને હેવે કહ્યું હતું તેમ, તેને દહાડે તેઓની
સુનત કરી. ૨૪ અને ઇષ્ટાહીમની સુનત થઈ, ત્યારે
તે નવાણું વર્ષેનો હતો. ૨૫ અને તેના દીકરા ઇષ્ટામ-
એવની સુનત થઈ ત્યારે તે તે વર્ષેનો હતો. ૨૬ તે મેં
તેને દહાડે ઇષ્ટાહીમની તથા તેના દીકરા ઇષ્ટામએવની
સુનત થઈ. ૨૭ અને તેના ધરના માલુસો જેઓ ધરમાં
જન્મેલા તથા પરદેશીઓ પાસેથી પેસે વેચાતા હોયલા
તેઓની સુનત તેની સાથે થઈ.

૧૮ અને જ્યોરને વખતે તે તંબુના ગ્રામમાં
જોડો હતો ત્યારે થહોવાહે મામરેનાં એકાદ
ગ્રામી પાસે તેને દર્શન આપ્યું. ૨ અને તેણે આખો
ઉધો કરીને બેઠું, ને જુઓ, ત્રણ પુરુષ તેની પાસે
જોડા હતા; ને તેમને બેઠને તે તેઓને મળવાને તંબુન

બારહામી થોજો, ને પ્રભુમ કથી, ૨ને કહ્યું કે, મારા ધર્મી, જો તારી દહિયા કુ દને કયા પાચ્યો દોહ, તો તું પોતાના દાસ પાસેથી જતો ન રીય ૧ દને ચોડું પાણી લાવવા દે, ને તમે પત્ર કુજો, ને આડ વને આરામ લો, ૧ને દુ ચોડી રોડી લાગુ, ને તમે પોતાના મન ખુલ કરો, પછી તમે આગળ જલો, કેમકે જોજ વારતે તમે પોતાના દાસ પાસે આજ્ઞા છે, ને તેઓએ કહ્યું કે, જેમ તું બોલ્યો છે તેમ કર ૧ અને હજારીમ સારાદની પાસે તમુમા ઉલાવને ગયો, ને કહ્યું, તમુ માપ મેદો ઉલાવને મસળ, ને રોડી વેસાર કર ૧ અને હજારીમ, દોર દના ત્યા કોડી ગયો, ને એક સાર ને કુમળુ વાજરડું લાગીને નોડીને આડુ, ને તે વહેડો વહેડો તૈવાર કરવા થકી ગયો ૧ અને તેને આખરુ તથા દૂધ તથા જે વાજરડું તૈવાર કરું દહું તે લઇને તેઓની આગળ ચુકા ને પાતે તેઓની પાસે આડ તથે ઉભો રહ્યો, ને તેઓએ ખાધું ૧ પછી તેઓએ તેને કહ્યું કે, વારી બાવડી સારીદ ક્યા છે? તેણે કહ્યું કે, જ્યો, તમુમા છે ૧ અને તે બોલ્યો, હુ ખચિત સમય આવ્યો તારી પાસે પાછો આવ્યો, ને, જો, વારી બાવડી સારાદને દીકરી થશે, ને તેની પછાડે તમુનું બારણુ દહું ત્યાથી સારાદે તે સામજ્યુ ૧ દને હનાદીમ તથા સારાદ પડી દના, ને તેઓને બહુ વરે થયા દતા, ને સારાદને જાની રીત પ્રમાણે થવાનું બંધ થયું દહું ૧ અને સારાદ મનમા દસીને બોલી, હુ થરી થઈ, ને મારો ધર્મી પપુ પડ્યો છે, તે પછી થું મને દર્શ પ્રાર થાવો ૧ અને યદોવાદે હમાદીમને કહ્યું કે, સારાદ એ વાન કહેતા કેમ દસી, કે થું હુ મારા ધર્મ પપુમા ખચિત દીકરી જીવીયો ૧ યદોવાદને થું કડ બાધ્ય છે! કરાવેલા કાળમા હુ તારી પાસે સમય પ્રમાણે પાછો આવ્યો, ને સારાદને દીકરો થશે ૧ ત્યારે સારાદે નમ્ર કરીને કહ્યું કે, હુ તો દસી નથી, કેમકે તે બીકી પણ તે બોલ્યા, હા, તું ખચિત દસી

૧ અને તે પુત્રના ત્યાથી ઉઠ્યા, ને તેઓએ સદો-મની મમ લેખુ, ને હમાદીમ તેઓને વળાવતા તેઓની સામે ગયા ૧ અને યદોવાદે કહ્યું, જે હુ કર થું તે હુ હમાદીમથી સારીયો ૧ કેમકે હમાદીમથી ખચિત મોટી તથા સમય દેખાતિ થશે, ને તેનાથી પુત્રીના થવં લો! આપણાં જામયો ૧ કેમકે હું તેને બહુ

હું, કે તે પોતાના દીકરાઓને તથા પોતા પછી મનાર પોતાના પરિવારને જોવી આજ્ઞા આપશે, કે તેઓ ન્યાય તથા ન્યાયકરજ કરવાને યદોવાદને માર્ગ પાળે, જો માટે કે હમાદીમ સંબંધી યદોવાદે જે કહ્યું છે, તે તેને આપે ૨ અને યદોવાદે કહ્યું કે, સદોમ તથા ગમોસાદનો જુમટો મોટો છે, ને તેઓના પાપ અપાર છે, ૨૧ મટે હુ દને ઉતરીશ ને જોશ કે જે બૂમ મને યદોવા છે તે પ્રમાણે તેઓના સંધળા કામ થયા છે કે નહિ અને જોમ નહિ હોય તો માત્રમ પડશે ૨૨ અને તે પુત્રને ત્યાથી વગીને સદોમ બળી ગયા, પણ હમાદીમ યદોવાદની આગળ દગુ ઉભો રહ્યો ૨૩ અને હમાદીમ પાસે આવ્યો, ને બોલ્યો, થું તું દુષ્ટોની સાથે ન્યાયીઓના પણ નામ કર્યો ૨૪ કદાચ તે નગરમા પચાસ ન્યાયી દશે, તો થું તું તેનો નાશ કર્યો ને તેમાના પચાસ ન્યાયીને લીને તે જગ્યા નહિ બચાવે ૨૫ જોવી રીતે કરજ વારાથી વેમજુ થાઓ, જોયે દુષ્ટોની સાથે ન્યાયીઓના સહાર કર્યા, અને જોમ ન્યાયીઓને દુષ્ટોની બસબર કરવા, જો વારાથી વેમજુ થાઓ, આખી પુત્રીનો ન્યાયાધીશ થું ન્યાય નહિ કર્યો ૨૬ અને યદોવાદે કહ્યું, જો પચાસ ન્યાયી સદોમ નગરમા જડે, તો તેઓને સાકે આખી જગ્યાને બચાવીશ ૨૭ અને હમાદીમ ઉત્તર દઇને બોલ્યા, જો, દને હુ ધૂળ તથા રામ હના પ્રચુની આગળ બોલવાની દિગ્મત ધરું છું, ૨૮ કદાચ પચાસ ન્યાયીમા પાપ જાગ હોય, તો થું પાચની જાદને લીધે તું તે નગરનો નાશ કર્યો? ને તે બોલ્યો, જો અને ત્યા પીરવાળીસ જડે, તો હુ તેનો નાશ નહિ કરીશ ૨૯ અને તેણે ફરી તેને કહ્યું, કદાચિત ત્યા આગીસ જડે તો? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, આગીસને લીધે પણ હુ જોમ નહિ કરીશ ૩૦ અને તેણે કહ્યું કે, પ્રચુને રોન ન થડે, તો હુ ફરી બોલુ, કદાચિત ત્યા ત્રીસ જડે તો? તેણે કહ્યું, જો ત્યા ત્રીસ જડે, તોએ હુ જોમ નહિ કરીશ ૩૧ અને તેણે કહ્યું કે, દને જો, મેં પ્રચુની આગળ બોલવાની દિગ્મત ધરી છે, કદાચિત ત્યા વીસ જડે તો? તેણે કહ્યું, વીસને લીધે પણ હુ તેનો નાશ નહિ કરીશ ૩૨ અને તેણે કહ્યું પ્રચુને રોપ ન થડે તો હુ ફરીથી જોમ વાર મોહા કદાચિત ત્યા દસ જડે તો? તેણે કહ્યું કે, દસને લીધે પણ હુ તેનો નાશ નહિ કરીશ ૩૩ અને યદોવાદે હમાદીમની સાથે વાવ પુરી કરીને આજ્ઞા ગયા, ને હમાદીમ પોતાને ત્યા પાછો ગયો.

૧૮ પછી સદોમમા સાજે એ બે દૂત આવ્યા, અને લોટ સદોમની ભાગળમા બેઠો હતો, ને લોટ તેઓને બોધને મળવા ઉઠ્યો, ને પ્રણામ કર્યા અને તેણે કહ્યું, મારા સ્વામીઓ, જીઓ, હવે દુષ્ટા કરો ને વળીને તમારા દાસને ઘેર આવો, ને આખી રાત રહો, ને પોતાના પત્ર ધુઓ, ને મળસકે ઊઠીને પોતાને રસ્તે જાને અને તેઓએ કહ્યું, ના, પણ હમે આખી રાત રસ્તામા રહીશું અને તેણે તેઓને ખડુ આગ્રહ કીધો, ત્યારે તેઓ વળીને તેને ત્યા ગયા ને તેના ઘરમા પેઠા અને તેણે તેઓને સાડ મોજન તૈયાર કીધું, ને બે-મીની રોટલી કીધી, ને તેઓએ ખાધું. ૪ પરંતુ તેઓના મુખ આગ્રહ નગરના માણસોએ, એટલે સદોમના માણસોએ, નાના મોટા, સ્વપ્ના લોકોએ બધેથી આવીને ઘરને ઘેરી લીધું. ૫ અને લોટને દાક મારીને તેને કહ્યું, બે માણસો આજ રાત્રે તારી પાસે આવ્યા તેઓ ક્યા છે? તેઓને હમારી પાસે બહાર લાવ, કે હમે તેઓને ભણીએ? અને લોટ બારણા આગળ તેઓની પાસે ગયો, ને પોતાની પાઞ બારણું બંધ કીધું, ૭ ને તેણે કહ્યું, મારા ભાઈઓ, દુષ્ટા કરી તમે એક દુષ્ટ કામ ન કરો. ૮ હવે જીઓ, મારી બે દીકરીઓ છે, તેઓએ પુરપને ભર્યો નથી, મરહુ હોય તો હું તેઓને તમારી પાસે લાઢ, ને જે તમને સાડ લાગે, તે તેઓને કરો, પણ એ માણસોને કાઢ ન કરો, કેમકે તેઓ મારા છાપ રાના આશ્રય તમે આવ્યા છે. ૯ અને તેઓએ કહ્યું, હહી જાઓ, પછી તેઓ બિાહ્યા કે, આ માણસ હમારામા રહેવાને આવ્યો, ને હવે ન્યાયાધીશ થઈ બેઠો છે. હવે તેઓના કરવા અમે તને વધારે દુ ખ દઈશું, ને તેઓએ તે માણસ પર, એટલે લોટ પર, ખડુ ધકાધકી કીધી, ને ક્રમાડ ભાગવાને પાસે આવ્યા. ૧૦ પણ પેલા પુરુષોએ પોતાના હાથ લાખા કરીને પોતાની પાસે ધરમા લોટને ખેંચી લીધો, ને બારણું બંધ કીધું. ૧૧ અને ઘરના બારણા પાસે જે હતા, તે નાના મોટા સર્વને તેઓએ આધળા કીધા, માટે તેઓ બારણું રોપતા રોપતા યાત્રી ગયા. ૧૨ અને તે માણસોએ લોટને કહ્યું કે, અહીં તારા બીના કોઈ છે? તારા જમાઈને, તથા તારા દીકરાઓને, તથા નગરમા જે સર્વ તારા હોય તેઓને, આ જગ્યામાથી કાઢ, ૧૩ કેમકે, અમે આ જગ્યાનો નાશ કરીશું, કારણ કે તેઓનો બુમાટો યહોવાહની આગળ મોટો થયો

છે, ને તેનો નાશ કરવાને યહોવાહે અમને મોકલ્યા છે. ૧૪ અને લોટ નિકળ્યા, ને તેની દીકરીઓને પરણનારા તેના જમાઈઓને બિાવાવીને કહ્યું, ઉઠો, આ જગ્યા માથી નિકળી જાઓ, કેમકે યહોવાહ આ નગરનો નાશ કરશે. પણ તે કહ્યું કરતો હોય એમ તેના જમાઈઓને લાગ્યું. ૧૫ અને મળસકે દૂતોએ લોટને વાકીફ કરીને કહ્યું, ઉઠ, તારી બાયડીને તથા તારી બે દીકરીઓ ને અહીં છે તેઓને સાથે લે, રખે નગરની બુઝાધકી તારો નાશ થાય. ૧૬ પણ તે વિવશ કરતો હતો ત્યારે, યહોવાહ તેના પર દુષ્ટાણ હતો માટે, તે પુરુષોએ તેના હાથ તથા તેની બાયડીના હાથ તથા તેની બે દીકરીઓના હાથ પકડ્યા, ને તેઓએ તેને કાઢીને નગરની બહાર પહોંચાડ્યો. ૧૭ અને એમ થયું કે તેઓ તેમને બહાર લાવ્યા પછી [યહોવાહ] તેને કહ્યું હું પોતાનો જીવ લઈને નાસી જા, તારી પત્નિવાડે ના ભેતો, ને નિયાણુમા કોઈ કંઠાણ ન રહેતો, તારો નાશ ન થાય માટે પહાડ પુર તાસી જા. ૧૮ અને લોટ તેઓને કહ્યું, એ મારા સ્વામી, એમ તો નહિ, ૧૯ હવે, જો, તારો દાસ તારી દક્ષિમા દુષ્ટા પામ્યો છે, ને તારી દુષ્ટા ને મારો જીવ બચાવવામા તે મારા પર કરી છે, તે મોટી છે, પણ હું પહાડ પર નાસી જઈ શકતો નથી, રખે મારા પર સહટ આવી પડે, ને હું મરી જઈ. ૨૦ હવે, જો, આ નગર પાસે છે માટે ત્યા નાસી જવાનું સહેલ છે, ને તે નાનું છે, ત્યા મને નાસી જવા દે, (હું તે નાનું નથી?) તો મારો જીવ બચશે. ૨૧ અને તેણે તેને કહ્યું કે, જો, આ વાત વિષે પણ મેં વાક સાંભળ્યું છે, જે નગર વિષે હું બોલ્યો છે, તેનો નાશ હું નહિ કરીશ, ૨૨ હું ઉતાવળે ત્યા નાસી જા, કેમકે તારા ત્યા પહોંચ્યા મુઠી હું કહ કરી શકતો નથી, એ માટે તે નગરનું નામ સોઆર પાડ્યું. ૨૩ લોટ સોઆરમા પેઠો ત્યારે પૃથ્વી પર સૂર્ય ઉગ્યો હતો. ૨૪ ત્યારે યહોવાહે સદોમ તથા ગમોરાહ પર અધક તથા આગ યહોવાહ પાસેથી આકાશમાથી વરસાવ્યા. ૨૫ અને તેણે તે નગરનો તથા આખા નિયાણુનો તથા નગરમા સર્વ રહેનારાનો તથા ભૂમિ પર ઉગેલાનો નાશ કીધો. ૨૬ પણ તેની બાયડીએ તેની પછવાડેથી પાછળ જોયું, ને તે ખારનો ચાલ્યો. થઈ ગ્રહ ૨૭ અને ઇબ્રાહીમ મોટી સવારે ઉઠ્યો ને ન્યા યહોવાહની આગળ ઉભો રહ્યો હતો ત્યા ગયો, ૨૮ ને તેણે સદોમ તથા ગમોરાહની ભૂમિ તથા આખા

હવે તારા દીકરા, તારા એકનોએક દીકરા, ઇસ્લાહ, નેના પર તું પ્રીતિ કરે છે, તેને લખે ચોરીયાહ દેશમાં આસ્થા ન, ને ત્યાં ને પવેતો દુ તને બનાવીશ તેઓ-મના એક પર તું તેનું દહનીયાપણું કર. ૩ અને ઇબ્રાહીમ ચોરી સગારે ઉઠ્યો, ને અધેડા પર છન બાધ્યુ, ને પોતાના જીવાનેભાથી બેને તથા પોતાના દીકરા ઇસ્લાહને, પોતાની સાથે લીધા; ને તેણે દહનીયાપે-ખૂને સાર લાકડા ચીધો, ને તે ઉઠ્યો, ને દેવે તેને ને જાણ્યો દેખાડી હતી ત્યાં મથો. ૪ ત્યારે ત્યાંને દહાડે ઇબ્રાહીમે પોતાની આંખો ઉઘી કરી લેખેળો તે જાણ્યો દીલ. ૫ અને ઇબ્રાહીમે પોતાના જીવાનોને કહ્યું કે, તપી અહીં મહેલ પાસ રહો, ને દુ તથા છેલ્લે રાખે જાણ્યો, ને જાળ કરીને તમારી પાસે પાઝ આવીયુ. ૬ અને ઇબ્રાહીમે દહનીયાપણના લાકડા પોતાના દીકરા, ઇસ્લાહ પર સુધ્યા, ને તેણે પોતાના દાયમા અજિ તથા છરો લીધા, ને તે બન્ને સાથે ગયા. ૭ અને ઇસ્લાહ પોતાના બાપ ઇબ્રાહીમને કહ્યું, મારા બાપ, ને તનું કહ્યું, મારા દીકરા, દુ આ રહ્યો, ને તનું કહ્યું, બે, અજિ તથા લાકડા તો છે, પણ દહનીયાપણનું સાથે થકું ક્યા છે? ૮ અને ઇબ્રાહીમે કહ્યું, મારા દીકરા, દહનીયાપણને વારતે દેવ પોતાને સાર થકું મેળવયો;

વાર હાંક મારીને કહ્યું કે, ૧૬ યહોવાહ કહે છે, મે પોતાના સમ આધા છે, કે તે એ કામ કીધું છે, ને તારા દીકરાને, તારા એકનાએક દીકરાને, પાછા રાખ્યો નથી, ૧૭ તે આદે અચિત હું તને આશીર્વાદ પર આવીવાદ દહશ, ને આકારના તારાનેટલાં તમા સમુદ્રના કાંઠાની રેવી નેટલાં તારાં સત્તાન વધારીરાજ વધારીશ, ને તારા સત્તાન તેમના યતુઓની સાગળ કબજામાં લેશે ૧૮ અને તારા બીજામાં પ્રધેનીના સર્વ લોક આશીર્વાદ પામશે; કેમકે તે મારું કહ્યું માન્યુ છે ૧૯ અને ઇબ્રાહીમ પોતાના જીવાનો પાસે પાછો આવ્યો, ને તેઓ ઉઠીને બેરશેબા લગી સાથે આવ્યા, ને ઇબ્રાહીમ બેરશેબામાં રહ્યો.

૨૦ અને એ વાતે પછી એમ થયું, કે ઇબ્રાહીમને ખબર મળી કે, બે, મિક્કાહ પણ તારા ભાઇ નાહોરથી દીકરા નહીં છે. ૨૧ એટલે તેનો વડો દીકરા ઉસ, ને તેનો ભાઈ બુઝ, ને કમુએલ ને અશમનો બાપ, ૨૨ ને કેસેદ તથા હઝો તથા પિહ્લાશ તથા પિદલાધ તથા બધુએવ ૨૩ અને બધુએવથી રિબકાહ થઈ. એ આઠ ઇબ્રાહીમના ભાઈ નાહોરથી મિક્કાહને પેટ જનમ્યા. ૨૪ અને તેની કાસી નેનું નામ રહમાહ હતું તેથી ખાજ ટેખાહ તથા માહામ તથા તાહાશ તથા

સાથે વાતચિત્ત કરીને કહ્યું કે, હું મારી આગળથી મારી મરેલીને ફાટું, એવી જોતમારી મરજ હોય, તો માફ સાંભળો; ને મારે સાથે સોદારના દીકરા એફોનની વિનંતી કરો, કે માખેપેલાહની ગુફા જે તેને કબજે છે; અને જે તેના ખેતરની હદ પર છે; તે પુરી કિમ્મતે તમારા મધ્યે કબજેનાર સાથે મારે સ્વાધીન કરે. ૧૦ અને એફોન હેયના દીકરાઓ મધ્યે જોડેલા હોય; ને પોતાના નગરની ભાગજમાં પેસનારા જે સર્વ હેયના દીકરા તેઓના સાંભળતાં એફોન દીતીએ ઇષ્રાહીમને ઉત્તર આપીને કહ્યું; ૧૧ મારા સાહેબ, એમ નહિ, માફ સાંભળ, ખેતર હું તને આપું છું, ને ને ગુફા તેમાં છે તે પછી હું તને આપું છું; મારા લોકના દીકરાઓના હેયતાં, તે હું તને આપું છું તારી મરેલીને ફાટને. ૧૨ અને દેશના લોકની આગળ ઇષ્રાહીમે પ્રણામ કર્યો ૧૩ અને તેણે તે દેશના લોકોના સાંભળતાં એફોનને કહ્યું, જે તારી મરજ હોય તો કૃપા કરી માફ સાંભળ, તે ખેતરને સાથે હું તને કિમ્મત આપીશ, તે મારી પાસેથી લે, તો ત્યાં હું મારી મરેલીને ફાટું. ૧૪ અને એફોને ઇષ્રાહીમને ઉત્તર આપીને કહ્યું, ૧૫ મારા સાહેબ, માફ સાંભળ, ચારસે ચોકેલ રૂપાની જમીન તે મારી ને તારી વચ્ચે શા લેખામાં? માટે તારી મરેલીને ફાટને. ૧૬ અને ઇષ્રાહીમે એફોનનું સાંભળ્યું. ને જટલું તેણે હેયના દીકરાઓના સાંભળતા કહ્યું હલે, તેટલું એટલે વેપારીઓમાં થયેલી ચારસે ચોકેલ રૂપું ઇષ્રાહીમે તોળીને એફોનને આપ્યું. ૧૭ અને માખેપેલાહમાં મામરેની આગળ એફોનનું જે ખેતર તથા તેમાં જે ગુફા તથા ખેતરની ચારે ગમતી હદની અંદર જે સર્વ ગ્રાહો તે, ૧૮ તેના નગરની ભાગજમાં સર્વ જનારાની આગળ હેયના દીકરાઓના હેયતાં ઇષ્રાહીમને વતનને સાથે સોંપવામાં આવ્યાં ૧૯ અને તે પછી ઇષ્રાહીમે કનાન દેશનું મામરે જે હેયેલ છે, તેની આગળ, માખેપેલાહના ખેતરની ગુફામાં પોતાની બાયડી સારાહને ફાંટી. ૨૦ અને હેયના દીકરાઓએ ઇષ્રાહીમને, કબરસ્થાનને માટે, તે ખેતરનો તથા તેમાંની ગુફાનો કબજો નક્કી કરી આપ્યો

૨૪ અને ઇષ્રાહીમ ધરડો ને જલ્દ વર્ષના થયો હતો, ને યહોવાહે ઇષ્રાહીમને સર્વ વાતે આશીર્વાદ આપ્યો હતો. ૨ અને ઇષ્રાહીમે પોતાના ધરનો જુનો ચાકર, જે તેના સર્વસ્વનો કારભારી હતો, તેને કહ્યું કૃપા કરી મારી નજીક તમે તારો હાથ મુક.

૩ અને યહોવાહે જે આકારના તથા પૃથ્વીનો દેવ છે, તેના હું તને સોગમ છું હું કે કનાનીઓ, જેઓમાં હું રહું છું તેઓની દીકરીઓમાંથી મારા દીકરાને સાથે તે બાયડી લગત નહિ ૪ પણ મારા દેશમાં મારા કુટુંબીઓ પાસે હું જાઉં, ને મારા દીકરા ઇસહાકને સાથે બાયડી લાવજે ૫ ત્યારે ચાકરે તેને કહ્યું, કદાપિ તે સ્ત્રી મારી સાથે આ દેશમાં આવવા રાજ ન હોય, તો બ્યાંથી હું આવ્યા છું તે દેશમાં તારા દીકરાને હું પાછો લઇ જઈ કે કેમ? ૬ ત્યારે ઇષ્રાહીમે તેને કહ્યું, ખબરદાર, હું મારા દીકરાને ત્યાં પાછો લઇ ન જતો. ૭ આકારના દેવ યહોવાહે, જે મારા બાપના ધરમાંથી ને મારી જન્મભૂમિમાંથી મને કાઢી લાવ્યો, ને જે મારી સાથે બોલ્યો, ને જેણે સમ ખાધને મને કહ્યું કે, આ દેશ હું તારાં સંતાનને આપીશ, તે તેના ફૂલ તારી આગળ મોકલશે; ને ત્યાંથી હું મારા દીકરાને સાથે બાયડી લાવજે ૮ અને જે સ્ત્રી તારી સાથે આવવાને રાજ ન હોય, તો હું મારા આ સમથી મુક્ત થશે, કેવળ મારા દીકરાને હું ત્યાં પાછો ન લઇ જતો ૯ અને ચાકરે પોતાના ધણી ઇષ્રાહીમની નજીક તમે હાથ મુક્યો, ને તે વાત વિષે સમ ખાધો. ૧૦ અને તે ચાકર તેના ધણીનાં હંદોમાંથી દસ હટ લઇને નિકળ્યો, કેમકે તેના ધણીની સર્વ સંપત્તિ તેના હાથમાં હતી; ને તે હકથો, ને અરામ-નાહરાઇમના નાહોરના રહેઠેરમાં ગયો ૧૧ અને સાંભરે સ્ત્રીઓ પાણી ભરવાને જાય છે, તે વેળા તેણે નગર બહાર કુવા આગળ ઉટાને બેસાડ્યાં ૧૨ અને તેણે કહ્યું, ઓ યહોવાહે, મારા ધણી ઇષ્રાહીમના દેવ, હું તારી વિનંતી કરું છું કે, આજે માફ કામ સૂકળ કર, ને મારા ધણી ઇષ્રાહીમ પર દયા કર. ૧૩ ને, હું પાણીના ઝરા પાસે ઉભો છું, ને નગરનાં માણસોની દીકરીઓ પાણી ભરવાને બહાર આવશે, ૧૪ ત્યારે એમ થવા દે કે જે કન્યાને હું કહું કે, કૃપા કરીને તારી ગાગર ઉતાર કે હું પીઉં; ને તે કહે, પી, ને તારા ઉટાને પછી હું પાછરા, તેજ તારા દાસ ઇસહાકને સાથે તારાથી કરાવાએલી કન્યા હોય, ને તેથી હું જલ્દીશ કે તે મારા ધણી પર દયા કરી છે. ૧૫ અને તે બોલી રહ્યા અગાઉ એમ થયું કે, જુઓ, રિબકાહ, જે ઇષ્રાહીમના બાધ નાહોરની બાયડી મિહકાહના દીકરા બેથુએલથી પંચેલી, તે આંધ પડે ગાગર લઇને બહારે આવી. ૧૬ હવે તે વરણી સુંદર કાંતિની કુમારિકા હતી, તેને કામ પુર્યે

બહુ ન દી તે ઝરા પાસે ઉતરીને પોતાની આગેર
બાંને ઉપર આવી ૧૦ અને ચાકર તેને મજરાને
દોષો, ને કહ્યું કે, વારી આગેરમાથી ચોઈ પા ડી કૂપા
કરીને મને પીવા કે ૧૮ તેણે કહ્યું કે, પીઓ, મારા
સાદેળ, ને ઉતાવળ કરીને પોતાની આગેર હાથ પર
ઉતારીને તેને પાયુ ૧૯ અને તેને પાછ રહ્યા પછી
તેણીએ કહ્યું, તારા ઉટા પછુ પી રહે ત્યા મુખી હુ
તેમને સાર પાડી બરીયા ૨૦ અને તેણે ઉતાવળ
કરીને પોતાની આગેર દવાડામા ખાડી કીધી, ને
ફરીથી બરાને કુવા બહુ દોડી, ને તેણે તેના સર્વ
ઉટાને સાર બહુ ૨૧ અને તે માણસે તેને તાકીને જોઈ,
ને ચઢવાડે મારી મુસાફરી સફળ કીડી છે કે નહિ,
એ બનવાને તે છાનો રચો ૨૨ અને એમ યધુ કે ઉટા
પી રયા, ત્યારે તે માણસે અડધા તોલાની સોનાની
એક વાળી ને તેના દાખને સાથે દસ તોલા સોનાની
બે બંજરી કાઢી ૨૩ અને તેણે કહ્યું, હું કોણની દીકરી
છું, તે કૂપા કરી મને કહે, હું તારા બાપના ધરમા
અમારે ઉતરવાની જગ્યા છે ૨૪ તેણે કહ્યું કે, મિલકા

મારા આખ્યા, ને તેને તથા તેના સાથીઓને ધન
ધોવાનું પા ડી આપ્યું ૨૫ અને તેની આજળ બાવાનું
પિરસ્પુ, પરતુ તેણે કહ્યું કે, હું મારી વાત કહ્યા પહેલાં
નહિ ખાઉં, ને તેણે કહ્યું, બોલ ૨૬ અને તેણે કહ્યું
કે, હું ઇમાલીમનો ચાકર છું ૨૭ અને ચઢવાડે મારા
ધડીને બહુ આરણીય દીને છે, ને તે મેટા થયા છે,
ને તેણે તેને ઘેટા તથા ટોરા તથા રૂપું તથા સોનું તથા
દાસો તથા દાસીઓ તથા ઉટા તથા ગધેડા આપ્યા
છે ૨૮ અને સારાદ મારા ધણીની બાવડી પોતાના
કડપણમા મારા ધણીના ઘેટાને દીકરા જુડી, ને તેની
પાસે જ છે તે બહુ તેણે તેને આપ્યું છે ૨૯ અને
મારા ધણીએ મને સમ આપીને કહ્યું કે, જે કનાની-
ઓના દેશમા હું રહુ છું તેઓની દીકરીઓમાથી મારા
દીકરાને સારું તું બાવડી ન લેતો ૩૦ પછુ મારા
બાપને ઘર તથા મારા કુટુંબીની પાસે હું જાઉં, ને
મારા દીકરાને સારું બાવડી લાવજે ૩૧ અને મેં મારા
ધડીને કહ્યું, કદાપિ બાવડી મારી સારો ન આવે તો
૩૨ અને તેણે મને કહ્યું કે ચઢવાડ નેની સમુખ હું

તેણે કહ્યું, નાહોરનો દીકરો બચ્ચેલે એ મિલકાદને પેટે જન્મ્યો, તેની; ને એ તેના નાકમાં પાળી ને તેના જન્મે હાંથમાં બંગડી પાથી ૪૮ અને એ માથું નમાવીને ચરો-વાદનું બજન કીધું; ને મારા ધણી ઇબ્રાહીમનો દેવ યહોવાદ એ તેના દીકરાને સાથે મારા ધણીના બાઇની દીકરી લેવાને મને પાધરે માર્ગે લાવ્યો હતો તેની એ સ્મૃતિ કીધી ૪૯ અને હવે જો તમે મારા ધણીની સાથે કૃપાથી તથા સાચાઇથી વર્તવાના હો તો મને કહો, ને જો નહિ, તો મને કહો, કે હું જમણી કે ડાબી ગમ ફરે ૫૦ પછી લાખાને તથા બચ્ચેલે ઉત્તર દશને કહ્યું કે, જો વાત યહોવાદથી નિકળી છે, અથવા તને બુંદું કે બહું કહી નથી શકતા ૫૧ જો, રિબકાહ તારી આગળ છે, તેને લઈને જ, ને યહોવાદના કલા પ્રમાણે તે તારા ધણીના દીકરાની બાચડી થાય ૫૨ અને જોમ થયું કે ઇબ્રાહીમના દાસે તેઓની વાત સાંભળી, ત્યારે તેણે ભૂમિ લગી નીચા વળીને યહોવાદનું બજન કીધું ૫૩ અને તે દાસે રૂપાના તથા સોનાના દાગીના તથા હુમડાં કાઢીને રિબકાહને આપ્યાં અને તેણે તેના બાઇને તથા તેની માને પણ કિમની જમણો આપી ૫૪ અને તેણે ને તેની સાથે એ માણસ હતા તેઓએ આધું પીધું, ને તેઓ આખી રાત ત્યાં રહ્યા, ને તેઓ સવારે ઉઠ્યા ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મને મારા ધણીને ત્યાં જવાને વિદાય કરો ૫૫ અને તેણીના બાઇએ તથા માએ કહ્યું, કન્યાને અમારી સાથે થોડા દિવસ બોહામાં બોહા દસેક દિવસ રહેવા કે, ત્યાર પછી તે આવશે ૫૬ પણ તેણે તેઓને કહ્યું, યહોવાદે મારો માર્ગ સફળ કીધો છે, માટે તમે મને રોકો ના, મને વિદાય કરો કે હું મારા ધણી પાસે જઈ ૫૭ અને તેઓએ કહ્યું, અમે કન્યાને બોલાવીને મ્હોરેમ્હોર મુછીએ ૫૮ અને તેઓએ રિબકાહને બોલાવેને તેને મુછીએ કે, હું તું આ માણસ સાથે જશે? ને તેણે કહ્યું કે, હું જમણા ૫૯ અને તેઓએ પોતાની બિન રિબકાહને તથા તેની દાઇને તથા ઇબ્રાહીમના દાસને તથા તેના માણસોને વિદાય કીધાં. ૬૦ અને તેઓએ રિબકાહને આશીર્વાદ દઈને કહ્યું કે, અમારી બિન, તું કોટોની મા થઈ, ને તારાં સતત પોતાના વેરીઓની બાંધણી બજાવે કરો ૬૧ અને રિબકાહ તથા તેની દાસીઓ જીડીને ઉટા પર બેઠી, ને તે માણસની પછ-વાડે ચાલી; જોમ ચાકર રિબકાહને લઈને પોતાને માર્ગે આવ્યો ગયો ૬૨ અને ઇસ્રાહ બેર-લાહાય-

રોઇને માર્ગે આવતા આવ્યો; કેમકે તે નેગેબ દેશમાં રહેતો હતો ૬૩ અને ઇસ્રાહ સાંજે મનન કરવા સાથે બેતરમાં ગયો, ને તેણે પોતાની આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, ઉટા આવતા હતાં ૬૪ અને રિબકાહ આંખો ઉઘી કરીને ઇસ્રાહને જોયો; ત્યારે તે ઉટ પરથી ઉતરી પડી. ૬૫ અને તેણે ચાકરને મુછી કે, આવપણે મળવાને આ કોણ બેતરમાં આવે છે? ને ચાકરે કહ્યું કે, મેં મારો ધણી છે; ને તેણે પોતાનો જુરખો લઈને બોલ્યો ૬૬ અને દાસે એ કહ્યું હવે તે સર્વ તેણે ઇસ્રાહને કહી સમજાવ્યું ૬૭ અને ઇસ્રાહ તેણીને પોતાની મા સારાહના તણુમાં લાવ્યો, ને તેણે રિબકાહને લીધી, ને તે તેની બાચડી થઈ; ને તેણે તે પર પ્રીતિ કીધી; ને ઇસ્રાહ પોતાની માના મરણ પછી દિવાસો પામ્યો

૨૫ અને ઇબ્રાહીમે ફરી બાચડી કીધી, કે જેનું નામ કટુરાહ હતું. ૨ અને તેને તેણીને પેટે ઝિબ્રાન તથા થોફરોન તથા મહાન તથા મિધાન તથા યિસ્લાહ તથા શુઆહ, એ દીકરા થયા ૩ અને થોફરાનથી રાખા તથા દહાન થયા, ને આશૂરીમ તથા લટૂરીમ તથા લહમીમ એ દહાનના દીકરા હતા; ૪ ને એફાહ તથા એફેર તથા હનેઓ તથા અબીહા તથા એફાઆહ એ મિધાનના દીકરા; એ સર્વ કટુરાહના ફરજન હતા. ૫ અને ઇબ્રાહીમે પોતાનું એ સર્વ હતું તે ઇસ્રાહને આપ્યું ૬ પણ ઇબ્રાહીમની ઉપપત્નીના દીકરાઓને ઇબ્રાહીમે કંઈ બક્ષીસો આપીને તેઓને પોતાની હયાતીમાં પોતાના દીકરા ઇસ્રાહ પાસેથી પૂર્વ જમના દેશમાં મોકલી દીધા ૭ અને ઇબ્રાહીમે એ આયુષ્ય જોખવ્યું તેનાં વર્ષ એક સો પચોતેર વર્ષ હતા ૮ ત્યાર પછી ઇબ્રાહીમે પ્રાણ મુક્યો, અને ધરડો તથા પાકી વયનો થઈને તે બહુ ધરપણમાં મરણ પામ્યો; ને તે પોતાના પૂર્વજોની સાથે મળી ગયો ૯ અને તેના દીકરા ઇસ્રાહ કે તથા ઇશ્માએલે માખ્પે-લાહની ગુફામાં, એટલે મામરેની સામે સોહાર હીત્તીના દીકરા એફોનના બેતરમાં, તેને દાટ્યો ૧૦ હેયના દીકરાઓ પાસેથી ને બેતર ઇબ્રાહીમે વેચાતું લીધું હતું, તેમાં ઇબ્રાહીમ તથા તેની બાચડી સારાહ દશર્થા. ૧૧ અને જોમ થયું કે ઇબ્રાહીમના મુઆ પછી તેના દીકરા ઇસ્રાહને દેવે આશીર્વાદ દીધો, ને ઇસ્રાહ બેર-લાહાય-રોઇ પાસે રહ્યો

૧૨ હવે ઇબ્રાહીમનો દીકરો ઇશ્માએલ ને સારાહની

દાસી દાસાર મિસરીને પેટે જન્મ્યાલીમથી જન્મ્યા
હતો, તેની વસાવળી ૧૪ અને ઇશ્વારેલના દીકરા-
ઓનાં નામ, ચેલપેતાનાં નામ તથા ચેલપેતાની
પેટીઓ પ્રમાણે જાણે, એટલે ઇશ્વારેલના પ્રથમ-
જનિત નવાચોપ, પછી કેદાર તથા આદમએલ તથા
મિષ્સામ, ૧૪ ને મિસરા તથા દુમાદ તથા મારસા,
૧૧ ને દાદા તથા તેમા તથા ચદર તથા નારીશ તથા
કેદમાદ ૧૧ ઇશ્વારેલના દીકરા એ, ને તેઓનાં ગામો
તથા મુકામો પ્રમાણે તેઓનાં નામ એ હતાં, અને
તેઓ તેઓનાં કુળોના બાર સરદારો હતા ૧૭ અને
ઇશ્વારેલના આયુષ્યનાં વર્ષ એક સો સાડત્રીસ હતાં;
ને તે પ્રાણ છોડીને મરી ગયો, ને તેના પૂર્વજોની સાથે
મળી ગયો. ૧૮ અને દત્તીલાદથી આશુર જતાં મિસર
દેશની સામેના શુર હમી તેઓ વસ્યા હતા, ને તે
પોતાના સર્વ આયુષ્યોની સાથે વસ્યા હતા.

એસાવ પર પ્રીતિ કરતો હતો, કેમકે તેનો શિકાર તે
ખાતો હતો; પણ રિબકાદ યાફન પર પ્રીતિ કરતી
હતી. ૨૦ હવે યાફને સાક રાંધ્યું હતું, એવામાં એસાવ
એતરમાંથી આવ્યો, ને તે યાફેથી હતો. ૨૦ અને
એસાવે જિનતી કરીને યાફને હતું, પેલા લાલ-સાક-
માંથી અને ખાવાને આપ, કેમકે હું નિર્જન થયો-હું;
માટે તેનું નામ અદોમ કહેવાયું - ઠો અને યાફને હતું,
આજ રું પોતાનું જ્યેષ્ઠપણું મને વેચાતું આપ.
૨૨ અને એસાવે હતું કે, ભે, હું મરવા પડ્યો-હું, ને
એ જ્યેષ્ઠપણું મને ત્યા કમરમાં આવવાનું, ૨૩ ને
યાફને હતું, આજે મારી આજળ સમ ખા; ને તેણે
તેની આજળ સમ ખાધા; ને પોતાનું જ્યેષ્ઠપણું
યાફને વેચી દીધું. ૨૪ અને યાફને એસાવને નેહલી
તથા દાળનું બનાવેલું સાક આપ્યાં; ને તેણે ખાધું
પીધું, ને હડીને ચાલ્યો ગયો. એમ એસાવે પોતાનું

તીને કહ્યું કે, જો, તે અર્થિત્રારી બાપથી છે, ને તું
એમ ક્રેમ બોલ્યો કે તે મારી એમ છે? ને ઇસ્લાકે
તેને કહ્યું, હું તેને લીધે-હદાવિત્ર માર્યો બહુ એવી
બીધી હું એમ બોલ્યો. ૧૭ અને અળીમેલેએ કહ્યું,
તે અમને આ હું કીધું છે? બોલમાને કાઢ વારી
બાપથી સાથે સહેજ સુધ ભત ને એમ તું અમારા પર
દોષ આણત ૧૮ અને અળીમેલેએ સર્વ લોકોને વાકીફ
કરીને કહ્યું કે, આ માણસને અથવા તેની બાપથીને
ને કાઢ અકરો ને નિશ્ચે માર્યો જરો. ૧૯ અને ઇસ્લાકે
સિદ્ધેશમાં વાજણી કીધી, ને તેજ વર્ષે સોગણ પાચ્યો;
ને યહોવાઈ તેને આશીર્વાદ દીધો. ૨૦ અને તેમણે
માણસ થયા ને એમ વધતાં વધતાં બહુજ મોટો થયો.
૨૧ અને તેની પાસે ઘેટાં તથા ટોર તથા ધણા દાંડો
થયા અને પલિસ્તીઓએ તેની અદેખાઈ કીધી.
૨૨ અને તેના બાપ ઇબ્રાહીમના દહાડામાં ને સર્વ
કુવા તેના બાપના દાસોએ ખોળા હતા તે પલિ-
સ્તીઓએ માગી ભરીને પુગી નાખ્યા હતા. ૨૩ અને
અળીમેલેએ ઇસ્લાકને કહ્યું, તું અમારી પાસેથી જા,
કેમકે તું અમારા કર્ના બહુ સમર્થ થઈ ગયો. ૨૪
૧૭ પછી ઇસ્લાકે ત્યાંથી નિકળીને ગરારના નિયાલુમાં
તણુ તાવ્યો, ને તે ત્યાં રહ્યો. ૨૮ અને તેના બાપ
ઇબ્રાહીમના વખતમાં પાણીના ને કુવા ખોદ્યા હતા,
તે ઇસ્લાકે બાળી કાઢ્યા, કેમકે ઇબ્રાહીમના મરણ
પછી પલિસ્તીઓએ તે પુરી નાખ્યા હતા; ને તેમનાં
ને ને નામ તેના બાપે પાડ્યાં હતાં, તેજ નામ તેણે
તેઓનાં પાડ્યાં. ૨૯ અને ઇસ્લાકના દાસોએ નિયા-
લુમાં ખોડું, ને ત્યાં આળીને એક કરો મળ્યા. ૩૦ અને
એ પાળી અમાઈ. ૩૧ એમ કહેનાં ગરારના ભરવાડો
ઇસ્લાકના ભરવાડો સાથે વડયા, અને તે કુવાનું નામ
તેણે એસેક પાડ્યું; કેમકે તેઓ તેની સાથે વડયા
હતા. ૩૨ અને તેઓએ બીજે કુવા ખોદ્યા, ને તે વિષે
પણ તેઓ વડયા, ને તેણે તેનું નામ સિટનાહ પાડ્યું.
૩૩ અને ત્યાંથી જઈને તેજે બીજે કુવા ખોડ્યો, ને તેને
સાર તેઓ વડયા નહિ: ને તેણે તેનું નામ રહેબેથ
પાડ્યું; ને કહ્યું, હવે યહોવાહે અમને પુષ્કળ જગ્યા
આપી છે, ને આ દેશમાં અમે ક્ષણવાન થઈશું. ૩૪ અને
ને ત્યાંથી બેર-શેબા ગયો. ૩૫ અને તેજે યહોવાહે
તેને દગ્ગન આપીને કહ્યું કે, હું તારા બાપ ઇબ્રાહીમને
દેવ છું; બીહી મા, કેમકે તારી સાથે હું છું, ને મારા
સેવક ઇબ્રાહીમને લીધે હું તને આશીર્વાદ દઈશ, ને

તારી સંતાન વધારીશ. ૩૬ અને તેણે ત્યાં મેલી ખાંધી,
ને યહોવાહેને નામે પ્રાર્થના કીધી, ને ત્યાં પોતાનો
તણુ તાવ્યો, ને ત્યાં ઇસ્લાકના દાસોએ એક કુવા
ખોડ્યો. ૩૭ અને અળીમેલેએ પોતાના મિત્રોમાંના એક
અહુઝાથ તથા પોતાના સેનાપતિ શીઝાલ સુહાં ગર-
રથી તેની પાસે આવ્યો; ૩૮ ને ઇસ્લાકે તેઓને
કહ્યું, તમારો દ્રેષ કરો છે, ને તમારી પાસેથી મને
કાઠી મુક્યો છે, માટે મારી પાસે તમે કેમ આવ્યા? ૩૯
૨૮ ને તેઓએ કહ્યું, અમે ખયિત બધું કે યહોવાહ
તારી સાથે છે, ને અમે કહ્યું કે, હવે આપણી વચ્ચે,
એટલે વારી તથા અમારી વચ્ચે સમ થાય, ને અમે
તારી સાથે કશર કરીએ, ૨૬ કે જેમ અમે તને છેલ્લો
નથી, ને તાર બહુજ માત્ર કીધું, ને શાંતિથી તને
વિદાય કીધી, તેમ તું અમારું બુદ્ધ ન કરે; હવે તું
યહોવાહથી આશીર્વાદિત છે. ૩૦ અને તેણે તેઓને
સાર મિત્રબાની કીધી, ને તેઓએ ખાધું ને પીધું,
૩૧ અને તેઓએ મોટી સવારે ઉઠીને અરસપરસ સમ
ખાધા; ને ઇસ્લાકે તેઓને વિદાય કીધા, ને તેઓ
તેની પાસેથી શાંતિએ ગયા. ૩૨ અને તેજ દહાડે
એમ થયું કે ઇસ્લાકના દાસોએ ને કુવા ખોદ્યા હતા,
તે વિષે તેઓએ આવેને કહ્યું, અમને પાગી જઈયું
છે. ૩૩ અને તેણે તેને શિખાહ નામ આપ્યું, માટે
આજ લગી તે ગરરનું નામ બેર-શેબા કહેવાય.

૩૪ અને એસાવ આળીસ વર્ષેના થઈને હિત્તી બએ-
રીની દીકરી ચહુદીથને તથા હિત્તી એલોનની દીકરી
બાસમાથને પરણ્યા. ૩૫ અને તેઓ ઇસ્લાક તથા
શિખાહના જીવને સંતાપડ્ય હતા.

૨૭ અને એમ થયું કે ઇસ્લાક ધરડો થયો, ને
તેની આંખનું તેજ એટલુ ધરડું કે તે જેથી
શકતો ન હતો, ત્યારે તેણે પોતાના વડા દીકરા
એસાવને બોલાવીને તેને કહ્યું, મારા દીકરા; ને તેણે
કહ્યું, હું આ રહ્યો. ૨ અને તેણે કહ્યું, જો, હું હવે ધરડો
થયો છું, મારા મરવાને દહાડો હું નથી જાણતો.
૩ માટે હવે તું વારાં હથિયાર, એટલે વારો સાથે તથા
ધનુષ્ય લઈને જંગલમાં જા, ને મારે સાંડ શિકાર મારી
લાવ. ૪ અને મને લાવે છે તેવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તું
મારે સાંડ તેવાર કર, ને મારી પાસે લાવ, કે હું ખાઈ,
ને મરવા અગાઉ મારો જીવ તને આશીર્વાદ કે ૫ અને
ઇસ્લાક તેના દીકરા એસાવની સાથે બાલતો હતો,
ત્યારે નિષ્કાલે સાંધયું અને એસાવ શિકાર મારી

લાવના સાર નજરમાં અધી. અને વિગતો પોતાના દીકરા ચાકુને કહ્યું, ને, તારા ભાઈ એસાવની સામે તારા બાપને એમ બોલનાં મેં સાંભળ્યા, કે હું મારે સાર સિદ્ધાર લાવીને સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું મારે સાર તૈયાર કર, કે હું ખાઉં ને મરવા અગાઉ યદોવાદની આજ્ઞા હું તને આશીર્વાદ દઉં. હવે, મારા દીકરા, તને હું આજ્ઞા આપું, તે પ્રમાણે મારું કહ્યું માન. હવે હું રાજામાં જ, ને તેમાંથી બહારના બે સારાં લવારાં મારી પાસે લાવ, ને તેઓથી તારા બાપને લાવે છે તેવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું હું તેને સાર તૈયાર કરીશ. અને તે હું તારા બાપ આજ્ઞા ચુકવે, કે તે ખાઈને તેના મરણ અગાઉ તને આશીર્વાદ દે. અને યાદુની પોતાની મા વિગતોને કહ્યું, ને, મારો ભાઈ એસાવ કેશી માણસ છે, ને હું સુવાગો માણસ છું. ૧૨ કદાપિ મારો બાપ મને દાપ લગાડે, ને હું તેને કનકારાના સરખા દેખાડું, ને હું આશીર્વાદ તો નહિ પણ મારા મારે મારે લાવું. ૧૩ અને તેની માએ તેને કહ્યું, મારા દીકરા, તે માપ મારા પર ધાઓ, માત્ર મારું કહેવું માન, ને જઈને મારે સાર તેઓને લાવ. ૧૪ અને તેણે જઈને તે લીધાં, ને તેની માની પાસે લાવ્યાં, ને તેના બાપને લાવવું હતું તેવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તેની માએ તૈયાર કીધું. ૧૫ અને વિગતોને તેના ન્યેય દીકરા એસાવનાં સારાં લગાડાં ને તેની પાસે ધરનાં હતાં તે લઈને તેના નાના દીકરા ચાકુને ધરેલાં. ૧૬ અને તેના દાગો પર તથા તેના મજાના કેસરદિન ભાગ પર તેણે બહારનાં લવારાંનાં આમકાં લાંબ્યાં. ૧૭ અને સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તથા રોટલી ને તેણે તૈયાર કર્યાં હતાં તે તેના દીકરા ચાકુના દાપમાં આપ્યાં. ૧૮ અને તેણે પોતાના બાપ પાસે જઈને કહ્યું કે, મારા બાપ; ને તેણે કહ્યું, ને, હું આ રહ્યો, મારા દીકરા, હું કેણ છું? ૧૯ ને ચાકુને પોતાના બાપને કહ્યું, હું એસાવ તારો ન્યેય દીકરો છું, જેમ તું મને કહ્યું હતું, તેમ મેં કીધું છે; હું વિનંતી કરું છું, કે કોઈ યજ્ઞને મારો સિદ્ધાર ખા, કે તારો જીવ મને આશીર્વાદ દે. ૨૦ અને ઇસ્ત્રાકે પોતાના દીકરાને કહ્યું, મારા દીકરા, આટલામાં તને મળ્યું એ કેમ? ને તેણે કહ્યું, યદોવાદ તારા દેવે મને લાવી આપ્યું, મારે ૨૧ અને ઇસ્ત્રાકે ચાકુને કહ્યું, મારા દીકરા, પાસે આવ, કે હું તને અટકી બેઠું, કે જ મારો દીકરો એસાવ છે કે નહિ. ૨૨ અને ચાકુનું તેના બાપ ઇસ્ત્રાકની પાસે આવ્યો, ને તે તેને

અટક્યો, ને કહ્યું કે, સાદ તો ચાકુને તારા જે ખરો, પણ દાપ તો એસાવના દાપ છે. ૨૩ અને તેના દાપ તેના ભાઈ એસાવના સરખા કેશી હતા, મારે તેને તેણે બોળ્યો નહિ, ને તેણે તેને આશીર્વાદ દીધો. ૨૪ અને તેણે કહ્યું, હું હું મારો દીકરો એસાવ છું. ને તેણે કહ્યું કે, એજ, ૨૫ અને તેણે કહ્યું, એ મારી પાસે લાવ, કે હું મારા દીકરાને સિદ્ધાર ખાઉં, કે મારો જીવ તને આશીર્વાદ દે. અને તે તેની પાસે લાવ્યો, ને તેણે ખાધું, ને તે તેને સાર દ્રાક્ષરસ લાવ્યો, ને તેણે પીધો. ૨૬ અને તેના બાપ ઇસ્ત્રાકે તેને કહ્યું, મારા દીકરા, હવે પાસે આવ, ને મને શુભ. ૨૭ અને તેણે પાસે આવ્યો તેને શુભ્યો, ને તેણે તેનાં લગાડાંની વાસ લીધી, ને તેણે તેને આશીર્વાદ દીધો, ને કહ્યું, ને, યદોવાદથી આશીર્વાદ પામેલા બેતરની વાસ સરખી મારા દીકરાની વાસ છે. ૨૮ મારે દેવ તને આજ્ઞાનું પ્રાપ્ત ને પૃથ્વીની રક્ષાજ નજર તથા પુષ્કળ ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ આપે. ૨૯ થોડા તારી સેવા કરે, ને દેશભવિષ્યો તારી આજ્ઞા નધે; હું તારા ભાઈએનાં ધણી થા, ને તારી માના દીકરા તારી આજ્ઞા નધે; ને દરેક તને માપ દે, તે માપિત થાય, ને જે તને આશીર્વાદ દે, તે આશીર્વાદ પામે. ૩૦ અને એમ થયું કે ન્યારે ઇસ્ત્રાક ચા આશીર્વાદ દઈ રહ્યો, ને ચાકુ પોતાના બાપ ૩૧ ની આજ્ઞાથી બહાર ગયા હતા, તેજ વેળા તેના ભાઈ એસાવ સિદ્ધાર કરવા પરથી પાછો આવ્યો. ૩૨ અને તે પણ સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું તૈયાર કરીને તેના બાપની પાસે લાવ્યો, ને બાપને કહ્યું, મારા બાપ, હા, ને તારા દીકરાને સિદ્ધાર ખા, કે તારો જીવ મને આશીર્વાદ દે. ૩૩ અને તેના બાપ ઇસ્ત્રાકે તેને કહ્યું, હું કેણ? ને તે બોલ્યો, હું તારો ન્યેય દીકરો એસાવ છું. ૩૪ અને ઇસ્ત્રાક જલ્દી ધરધર ફર્યો, ને બોલ્યો, ત્યારે ને સિદ્ધાર મારીને મારી પાસે લાવ્યો હતો તે કેણ? તે સરખાંથી તારા આવ્યા અગાઉ મેં ખાધું; ને તેને આશીર્વાદ દીધો, ને તે આશીર્વાદિત થશે પણ ખરો. ૩૫ અને એસાવે પોતાના બાપની વાન સાંભળી, ત્યારે તે યોડી તથા બદ્ધ કારખી બ્રમ પાડીને

રજો, ને પોતાના બાપને કહ્યું, મારા બાપ, મને, હા મને, પણ, આશીર્વાદ દે. ૨૧ અને તેણે કહ્યું, તારા બાપએ ધૂતપણાથી આવીને તારો આશીર્વાદ લઈ લીધો છે. ૨૧ અને તેણે કહ્યું, યું તેનું નામ યાકુબ દીક નથી પાડયું? કેમકે તેણે બે વાર અને છેલ્લે છે; તેણે મારે ન્યેષ્ટપણું લઈ લીધું; ને હવે, જો, તેણે મારો આશીર્વાદ પણ લઈ લીધો છે. અને તેણે કહ્યું, યું તો મારે વારતે આશીર્વાદ રાખ્યો નથી? ૨૩ ને ઇસ્દાકે ઉત્તર આપીને એસાવને કહ્યું, જો, મેં તેને તારો ધણી કીધો છે, ને તેના સર્વ બાઈઓ તેના દાસો થવાને માટે મેં તેને આપ્યા છે, ને પોષણને માટે ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ મેં તેને આપ્યા છે; ને હવે, મારા દીકરા, હું તારે સાથે શું કરી? ૨૮ ને એસાવે પોતાના બાપને કહ્યું, મારા બાપ, યું તારી પાસે કેવળ એક જ આશીર્વાદ છે? મારા બાપ, મને, હા અને પણ, આશીર્વાદ દે. અને એસાવ પોદ્ડા મુખીને રજો. ૨૯ અને તેના બાપ ઇસ્દાકે તેને ઉત્તર આપીને કહ્યું,

જો, પૃથ્વીની પુત્રિથી

તથા ઉપરના આકારના કાકળથી તારો વાસો વેચ્યો થશે.

૪૦ અને તું તારી વરવારથી જીવશે,

ને તું તારા બાઈની સેવા કરશે;

પણ એમ થશે, કે જ્યારે તું છુટી જશે

ત્યારે તું તારી અરદનપરથી તેની હુસરી કાઢી નાખશે

૪૧ અને યાકુબને તેના બાપે આશીર્વાદ કીધો હતો તે આશીર્વાદને લીધે એસાવે યાકુબને દ્વેષ કીધો, ને એસાવે મનમાં કહ્યું કે, મારા બાપને સાથે ચોકના દહાડા પાસે છે; ત્યારે હું મારા બાપ, યાકુબને મારી નાખીશ. ૪૨ અને રિબકાહને તેના ન્યેષ્ટ દીકરા એસાવની એ વાત કહેવામાં આવી; ને તેણે પોતાના નાના દીકરા યાકુબને તેડી મંગાળ્યો, ને તેને કહ્યું, જો, તારો બાઈ એસાવ તને મારી નાખવાનું ધારીને, તારા વિષે પોતાના મનને ટકાવું પાડે છે. ૪૩ માટે હવે, મારા દીકરા, મારી વાત માન, ને ઉઠીને મારા બાઈ લાબાનની પાસે દારાનમાં નાસી જ; ૪૪ ને તારા બાઈનો કોષ તારા પરથી ઉતરે ત્યાં સુધી ચોડા દહાડા તેની પાસે રહે. ૪૫ તારા બાઈનો કોષ તારા પરથી ઉતરે ને તો તેને ને કાપી છે તે તે વિસરી જાય, ત્યારે હું તને

ત્યાંથી તેડાવીશ; એક જ દહાડે તમ બનેથી હું કેમ વિચારી શકું?

૪૬ અને રિબકાહે ઇસ્દાકને કહ્યું, હેયતી દીકરીઓના કારણથી હું જીવવાથી કટાણી મઈ છું, આ દેવની દીકરીઓ જેવી બે યાકુબ દેરાની દીકરીઓમાંથી બાવડી લે, તો મારે જીવવું શા કામનું?

૨૮ અને ઇસ્દાકે યાકુબને બોલાવીને તેને આશીર્વાદ કીધો, ને તેને આજ્ઞા આપીને કહ્યું, કનાન દેરાની દીકરીઓમાંથી તું બાવડી ન લે. ૨૯, પાદાનારામમાં તારી માના બાપ બધુંએલને ઘેર જ, ને ત્યાંથી તારા મામા લાબાનની દીકરીઓમાંથી તું પોતાને સાથે બાવડી લે. ૩૦ અને સર્વસમર્થ દેવ તને આશીર્વાદ દે, ને તને સફળ કરે, ને તને વધારે, કે તારાથી ધણી કુળ થાય; ૩૧ અને ઇબ્રાહીમને આપેલો આશીર્વાદ, તે તને તથા તારી સાથે તારાં સંતાનને પણ દે, કે ઇબ્રાહીમને દેવે આપેલો દેશ જમ્મા તું પ્રવાસી છે તેનું તું વનન પામે. ૩૨ અને ઇસ્દાકે યાકુબને વિદાય કર્યો, ને તે પાદાનારામમાં લાબાન ને બધુંએલ અરામીનો દીકરો ને યાકુબ તથા એસાવની મા રિબકાહને બાઈ હતો તેને ત્યાં ગયો. ૩૩ અને એસાવે જોયું કે ઇસ્દાકે યાકુબને આશીર્વાદ કીધો છે, ને તેને પાદાનારામમાં ત્યાંથી પોતાને સાથે બાવડી લેવાને પ્રોત્સાહ્યો છે; ને તેને આશીર્વાદ દેતાં જેવી આજ્ઞા આપી છે કે કનાન દેરાની દીકરીઓમાંથી તું બાવડી ન લે; ૩૪ ને યાકુબે પોતાનાં માબાપની આજ્ઞા માની, ને પાદાનારામમાં ગયો; ૩૫ ને એસાવે જોયું કે મારા બાપ ઇસ્દાકને કનાન દેરાની દીકરીઓ ગમતી નથી; ૩૬ ત્યારે એસાવ ઇસ્માએલની પાસે ગયો, ને ઇબ્રાહીમના દીકરા ઇસ્માએલની દીકરી માદાલાય ને નળાંધિયની બિન તેને તેણે પોતાની બાવડીઓ ઉપરાંત બાવડી કીધી.

૩૭ અને યાકુબ ઘેર-રોબાથી નિકળીને દારાન ભણી ગયો. ૩૮ અને તે એક જગ્યાએ આવી પહોંચ્યો, ને ત્યાં રાત રજો, કારણ કે સૂર્ય આચળ્યો હતો, ને તે જગ્યામાંનો એક પત્થર લઈને તેના માથા નીચે મુક્યો, ને તે ઠેકાણે સુઈ ગયો. ૩૯ અને તેને સ્વપ્ન આવ્યું અને, જુઓ, એક સીડી પૃથ્વી પર ઉભી કરેલી, ને તેની ટોચ આકાશ સુધી પહોંચી હતી, ને જુઓ, તે પર હેવના જૂત ચઢતા ઉતરતા હતા. ૪૦ અને જુઓ, તેના ઉપર ચઢવાનું ઉભો રજો, ને તે બોલ્યો, હું

યદોત્તર તારા બાપ ઇશ્વારીમનેા દેવ તથા ઇસ્ત્રાહનેા દેવ છું; ને ભૂમિ પર તું સુતેા છે, તે હું તને તથા તારાં સંતાનને આપીશ. ૧૪ અને પૃથ્વીની રત્ન એટલાં તારાં સંતાન થશે, ને તું પૂર્વ પશ્ચિમે તથા ઉત્તર દક્ષિણે ફેલાશે, ને તારામાં તથા તારા સંતાનમાં પૃથ્વીનાં સર્વ જાતેા આશીર્વાદ પામશે. ૧૫ અને જ્ઞે, હું તારી સાથે છું; ને જ્યાં તું જશે ત્યાં સર્વ ટેકાણે હું તને સંભાળીશ, ને આ દેશમાં હું તને પાછો લાવીશ, કેમકે ને ને તને કહ્યું છે, તે પૂર્વે ક્રીષ્ના વચ્ચે હું તને નહિ સુગ્રીશ. ૧૬ અને યાકૂબ ભગી ઉઠશે, ને તેણે કહ્યું, અધિન યદોત્તર આ ટેકાણે છે, ને મેં અબુ નહિ. ૧૭ અને તે બીધે, ને બાહ્યે, આ જગ્યા કેવી બધાનક છે? આ દેશના ધર વચ્ચે બીજું કંઈ નથી, ને આ આકાશનું દ્વાર છે. ૧૮ અને યાકૂબ ભગી સવારે ઉઠશે, ને ને પત્થર તેણે માથા નીચે સુકશેા હતેા તે લઈને તેણે સ્તભને સાડ ઉભેા કયો, ને તેને મથાળે તેલ રેડયું. ૧૯ અને તેણે તે જગ્યાનું નામ બિયેલ પાડ્યું, પણ પહેલાં તે નગરનું નામ લૂઝ હતું. ૨૦ અને યાકૂબે જીવી માનના લીધી કે, જ્ઞે દેવ મારી સાથે રહેશે, ને ને માર્ગમાં હું જઈ છું, તેમાં મને સંભાળશે, ને મને ખાવાનું આન, ને પહેરવાનાં લુગડાં આપશે. ૨૧ ને જ્ઞે શાંતિએ મારા બાપને ઘેર પાછો આવીશ, તો યદોત્તર મારો દેવ થશે, ૨૨ અને આ પત્થર ને મેં સ્તભને સાડ ઉભેા ક્રીષ્ના છે, તે દેવનું ધર ધરેા; ને ને હું મને આપશે તે સર્વનેાં દર્શાવે હું તને અધિન આપીશ.

• ૨૬ ત્યારે યાકૂબ ત્યાંથી ચાલ્યો ને પૂર્વના લોકને દેશ પહેાળ્યો. ૨ અને તેણે જ્ઞે, ને જ્ઞે, જોનરમાં એક કુતેા હતેા, ને જ્ઞે, ત્યાં તેની પાસે ઘેરાનાં ત્રણ ટોળાં બિડાં હતાં, કેમકે તે કુવામાંથી તે ટોળાને પાના દતા, ને કુવાના મ્હેા પડેા પત્થર મોટા હતા. ૩ અને ત્યાં સર્વ ટોળાં એકઠાં થતાં હતાં, ને તેઓ કુવાના મ્હેા પરથી પત્થર ગજડાવી ઘેરાને પાના દતા, ને કુવાના મ્હેા પર પત્થર પછિા દેહાને સુખના દતા. ૪ અને યાકૂબે તેઓને કહ્યું, મારા બાહ્યે, તમે ક્યાંના છો? ને તેઓએ કહ્યું, જ્ઞે દારાનના બીધે. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું, શું તમે નાહોરના રીકરા લાગાને જોવાના છો? ને તેઓએ કહ્યું, તેને જોવાબીએ છીએ. ૬ અને તેણે તેઓને કહ્યું શું, તે એમકુલજ છો. ને તેઓએ કહ્યું, એમકુલજ છે; ને જ્ઞે, તેની દીકરી રાહેલ ઘેડાં લઈને આવે છે. ૭ અને તેણે

કહ્યું, જ્ઞે, હવે દહાડા થયેા છે, ને ટોરે એકઠાં કરવાનો વખત થશે નથી, માટે તમે ઘેરાને બાહ્યે, ને જ્ઞે તેઓને ચારેા. ૮ અને તેઓ બાહ્યા; સર્વ ટોળાં એકઠાં થાય, ને કુવાના મ્હેા પરથી પત્થર ગજડાવવામાં આવે, ત્યાં સુધી તે અમારાથી થાય એવું નથી; તે પણ જ્ઞે ઘેરાને જાણ્યે છીએ. ૯ અને તે તેઓની સાથે જાવતેા હતા એટલામાં રાહેલ પોતાના બાપનાં ઘેડાં લઈને આવી, કેમકે તે તેઓને સાચવતી હતી. ૧૦ અને એમ થયું, કે યાકૂબે તેના મામા લાબાનની દીકરી રાહેલને તથા તેના મામા લાબાનનાં ઘેરાને દીકરાં ત્યારે યાકૂબ પાસે આવીને કુવાના મ્હેા પરથી પત્થર ગજડાવેા, ને તેના મામા લાબાનનાં ઘેરાને પાછો પાડ્યું. ૧૧ અને યાકૂબ રાહેલને સુખને પીક મુશને રજા. ૧૨ અને યાકૂબે રાહેલને કહ્યું કે, હું તારા બાપનેા બાહ્ય, ને રિબકાહનેા રીકરા છું; ને તેનાં જો દોડીને પોતાના બાપને ખબર આપી. ૧૩ અને એમ થયું કે લાબાને તેના બાહ્યે યાકૂબની ખબર સંભળી ત્યારે તે તેને મળવા દોડ્યો, ને તેને આદિમન કરીને સુખેા, ને તેને પોતાને ઘેર લાવેા અને તેણે લાબાનને આ સર્વ વતેા કી. ૧૪ અને લાબાને તેણે કહ્યું, અધિન તું મારાં હાડકાનેા તથા માંસનેા છે અને તે તેની પાસે એક મહિના ભર રજા. ૧૫ અને લાબાને યાકૂબને કહ્યું કે, તું મારો બાહ્ય છે, માટે તારે મારી ચાકરી મક્ક કરવી ધટેા તારે કેટલું જોઈએ તે મને કહે. ૧૬ અને લાબાને જો રીકરી હતી; મીઠીનું નામ લેઆહ ને નાનીનું નામ રાહેલ. ૧૭ અને લેઆહની આંખિા નળળી હતી, પણ રાહેલ સુદર તથા કપાળી હતી. ૧૮ અને યાકૂબે રાહેલ પર પ્રીતિ ક્રીષ્ના, ને કહ્યું, તારી નાની રીકરી રાહેલને સાડ હું તારી ચાકરી માન વર્ કરીશ. ૧૯ અને લાબાને કહ્યું બીબા માણસને તેને આપવા કરતાં તને આપવી સારી છે, તું મારી સાથે રહે. ૨૦ અને યાકૂબે રાહેલને સાડ સાન વર્ સુધી વાહરી ક્રીષ્ના, ને તે પર નેની પ્રીતિ હતી, માટે તે સાન વર્ તેને મોડા દહાડા સરખાં લાગ્યાં. ૨૧ અને યાકૂબે લાબાનને કહ્યું, દહાડા પુરા થયા, માટે મારી બાયરી મને આપ, કે હું તેની પાસે જઈ. ૨૨ અને લાબાને ત્યાંના સર્વ લોકોને એકઠા કરીને જમણું કયું. ૨૩ અને સાંજરે એમ થયું, કે તે પોતાનાં દીકરી લેઆહને લઈને યાકૂબની પાસે લાવેા, ને તે તેની પાસે ગયેા. ૨૪ અને લાબાને પોતાની દીકરી લેઆહની

દાસી થવા સાથે પોતાની દાસી જિલ્લાહ તેને આપી
૨૫ અને એમ થયું કે તેને તેની પાસેથી લેવા
પડી, ને તેણે લા

યું રાહેલને સાથે
સા માટે છેતર્યો. ૨૬ ને લાખાને કહ્યું, અમારા દેશમાં
એવી રીત નથી કે મોટીની આગળ નાનીને પરણા-
વે. ૨૭ આનું અઠવાડિયું પૂરું કર, ને બીજા સાત વર્ષ
તે મારી ને આપી કરશે, તેના બદલામાં અમે તેણીને
પણ તને આપીશું. ૨૮ અને તે પ્રમાણે ચાકું કર્યું,
ને તેનું અઠવાડિયું પૂરું થીયા પછી તેણે તેની દીકરી
રાહેલને પણ તેની બાથડી થવાને આપી. ૨૯ અને
લાખાને તેની દીકરી રાહેલની દાસી થવા સાથે તેને
તેની દાસી બિલ્લાહ આપી. ૩૦ અને રાહેલની પાસે
પણ તે ગયો, ને તેણે લેઆહ કરતાં રાહેલ પર વધારે
પ્રીતિ થીધી, ને તેણે બીજા સાત વર્ષ તેની ચાકરી થીધી.

૩૧ અને યહોવાહે ભેયું કે લેઆહ ના પ્રસંગ છે, માટે
તેણે તેનું ગર્ભસ્થાન ઉપાડ્યું, પણ રાહેલ વાંચણી
હતી. ૩૨ અને લેઆહ ગર્ભવતી થઈ, ને તે દીકરા
જન્મી, ને તેણે તેનું નામ રેઉબેન પાડ્યું, કેમકે તેણે
કહ્યું, યહોવાહે મારું કષ્ટ ખતિય ભેયું છે; માટે હવે
મારો ભરપાર મારા પર પ્રીતિ કરશે. ૩૩ અને તે
દીકરી ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી, ને બાલી, હું નાખ-
સંદ પડી છું, એમ યહોવાહે સાંભળ્યું છે, માટે તેણે
આ પણ મને આપ્યો છે, ને તેણે તેનું નામ શિમ્શોન
પાડ્યું. ૩૪ અને તે દીકરી ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી,
ને કહ્યું, હવે આ વેળા મારો ભરપાર મારી સાથે
પ્રીતિએ બંધાયો; કેમકે તેને મારાથી ત્રણ દીકરા થયા
છે, માટે તેણે તેનું નામ લેવી પાડ્યું. ૩૫ અને તે
દીકરી ગર્ભવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી, ને કહ્યું, હવે હું
યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ; માટે તેણે તેનું નામ યહુ-
દાહ પાડ્યું; ને એનું જન્મવાનું બંધ થયું.

૩૦ અને રાહેલે ભેયું કે, હું ચાકુંના પેટનાં
છાકરાં જન્મી નથી, ત્યારે રાહેલે તેની
બેન પર અદેખાશ રાખીને ચાકુંને કહ્યું, મને છાકરાં
આપ, નહિ તો હું મરી જાઉં અને ચાકું રાહેલ પર
ગુસ્સે યજીને કહ્યું કે, દેવ જેણે તારાથી પેટનું ફળ પાછું
રાખ્યું છે, તેને ઠેકાણે હું છું થી. ૩૧ અને તેણે કહ્યું, ભે,
મારી દાસી બિલ્લાહની પાસે તું જા, કે તે મારે
બોળે જાય, ને તેનાથી મને પણ છાકરાં થાય. ૩૨ અને
તેણે પોતાની દાસી બિલ્લાહને તેની બાથડી થવા

સાથે આપી, ને ચાકું તેની પાસે ગયો. ૩૩ અને
તેણે ગર્ભવતી થઈ, ને તેના પેટના ચાકુંને
થયો. ૩૪ અને રાહેલ બાલી, દેવે મારો ન્યાય
કે, ને મારી જન્મ પણ સાંભળી છે, ને અને

દીકરા આપ્યો છે, તે સાથે તેણે તેનું નામ હાન પાડ્યું.
૩૫ અને રાહેલની દાસી બિલ્લાહ દીકરી ગર્ભવતી થઈ,
ને તેના પેટના ચાકુંને બીજા દીકરા થયો. ૩૬ અને
રાહેલે કહ્યું, મેં મારી બેન સાથે જાણી બાથ બિડી
છે ને જય પામી છું, માટે તેણે તેનું નામ નાફ્તાલી
પાડ્યું. ૩૭ અને લેઆહે ભેયું કે પોતાનું જન્મવું બંધ
થયું, ત્યારે તે પોતાની દાસી જિલ્લાહને લાવી, ને
ચાકુંને તેની બાથડી થવા સાથે આપી. ૩૮ અને
લેઆહની દાસી જિલ્લાહના પેટના ચાકુંને દીકરા
થયો. ૩૯ અને લેઆહે કહ્યું, સુસાગ્ય! માટે તેણે
તેનું નામ ગાદ પાડ્યું. ૪૦ અને ચાકુંને લેઆહની
દાસી જિલ્લાહના પેટના બીજા દીકરા થયો. ૪૧ અને
લેઆહ બાલી, મને ધન્ય છે, કેમકે બાથડીના મને
ધન્ય કરશે, માટે તેણે તેનું નામ આશર પાડ્યું.
૪૨ અને રેઉબેન થઈ કાપવાની મોસમે ખેતરમાં ગયો,
ને વેંચણાં મળ્યા તેઓને પોતાની મા લેઆહની પાસે
લાગ્યો, ને રાહેલે લેઆહને કહ્યું, તારા દીકરાનાં
વેંચણાંમાંથી મને આપ. ૪૩ અને તેણે કહ્યું, તે મારા
ભરપારને લઈ લીધો છે, તે કંઈ થોડું છે? મારા
દીકરાનાં વેંચણાં પણ તું લેવા માટે છે? ને રાહેલે
કહ્યું, એ માટે તારા દીકરાના વેંચણાંને લીધે આજ
રાત્રે ચાકું તારી સાથે સુઈ રહેશે. ૪૪ અને સાંજે
ચાકું ખેતરમાંથી આવ્યો, ને લેઆહ એને મળવાને
બહાર બધ, ને કહ્યું કે, તારે મારી પાસે આવવું, કેમકે
મારા દીકરાનાં વેંચણાં આપીને મેં ખતિય તને રાખ્યો
છે અને તે તે રાત્રે તેની સાથે સુઈ રહ્યો. ૪૫ અને
દેવે લેઆહનું સાંભળ્યું; ને તે ગર્ભવતી થઈ, ને તેના
પેટના ચાકુંને પાંચમો દીકરા થયો. ૪૬ અને લેઆહે
કહ્યું, દેવે મને બદલા આપ્યો છે, કેમકે મેં મારા
ભરપારને મારી દાસી આપી છે, માટે તેણે તેનું નામ
ધિસ્સાખાર પાડ્યું. ૪૭ અને લેઆહ દીકરી ગર્ભવતી
થઈ, ને તેના પેટના ચાકુંને છઠા દીકરા થયો.
૪૮ અને લેઆહે કહ્યું, દેવે મને ઉત્તમ દાન આપ્યું છે;
હવે મારો ભરપાર મારી સાથે રહેશે; કેમકે હું તેને
સાથે છ દીકરા જન્મી છું; માટે તેણે તેનું નામ ઝુલુલન
પાડ્યું. ૪૯ અને ત્યાર પછી તે એક દીકરી જન્મી, ને

તેણે તેનું નામ દીવાદ પાડ્યું. ૨૨ અને તેને રાહેલને
યાદ કરી, ને દેવે તેનું સાંભળ્યું, ને તેનું અર્ચસ્થાન
ઉઘાડ્યું. ૨૩ અને તે અર્ચવતી થઈ, ને દીકરા જન્મી,
ને તે બોલી કે, દેવે મારું અપમાન ટાલ્યું છે. ૨૪ અને
તેણે તેનું નામ યુસફ પાડ્યું, ને બોલી કે યહોવાદ
એક બીજે દીકરા પછી મને આપશે.

૨૫ અને એમ થયું કે રાહેલ યુસફને જન્મી ત્યાર
પછી યાફને લાભાનને કહ્યું, મને વિદાય કર, કે હું
૨૬ રહેશ મારા વનનમાં ભડ. ૨૭ મારી બાથશ્ચો તથા
મારાં ઘોડાં જેઓને સાથે મેં તારી ચાકરી કરી છે,
તે મને આપ, ને મને જવા દે; કેમકે મેં તારી કેવી
ચાકરી કરી છે, તે તું જાણે છે. ૨૮ અને લાભાને તેને
કહ્યું, આહા, મારા પર તારી કૃપાદૃષ્ટિ હોય તો રહે;
કેમકે યહોવાદે તારે લીધે મને આશીર્વાદ આપ્યો છે,
એ મેં યુકતથી જલ્દી છે. ૨૯ અને તેણે કહ્યું, તારે
જેટલું એકમે તે મને કહે, ને હું તે આપીશ. ૩૦ અને
તેણે તેને કહ્યું, મેં તારી કેવી ચાકરી કરી છે, ને તારાં
દોર મારી પાસે કેવાં થયા છે, એ તું જાણે છે. ૩૧ કેમકે
મારા અન્ધા અગાઉ તારાં બે દંત્ર તે ચોક્કું હતાં, ને
હવે તે બધું જઈ ગયું છે; ને જ્યાં મેં પગલું ભર્યું છે ત્યાં
યહોવાદે મને આશીર્વાદ આપ્યો છે; ને હવે મારા
પ્રાણનાં ધરનાં પશુ હું ક્યારે ખૂંડી કરીશ. ૩૨ અને

ત્રણ દંડાડાની મજલ જેટલો અંતર રાખ્યો, ને યાફને
લાભાનનાં બાજી રહેલાં ટોળાં આપ્યાં. ૩૩ અને યાફને
લિંગ ને બદામડી તથા આર્મોન ઝાડની લીલી ડાળીઓ
લીધી ને છાત્ર છોલી તેઓમાં ઘોળા પડા પાડ્યા, ને
તેઓમાં બે ઘોળાં તે દેખાયાં. ૩૪ અને તેણે બે ડાળીઓ
છોલી હતી તે, દોર પીવા આપનાં ત્યાં, હવાડાઓમાં
તથા નીકોમાં તેઓની આગળ ઉભી કરી; ને પીતી
વખતે તેઓ સવાણે આવનાં હતાં. ૩૫ અને ડાળીઓ
આગળ દોરો ગામણાં થતાં હતાં ને તેઓને પડાદાર,
છાંટાવાળાં, તથા ટપકાવાળાં બધ્યાં થયાં. ૩૬ અને
યાફને ઘેરનાં મિત્ર કીધાં, ને લાભાનના ટોળામાં બે
પડાદાર તથા સર્વ કાળાં હતાં તેઓની બાજી ટોળાંનાં
ઝેડાં રાખ્યાં; ને તેણે ઘેરનાં ટોળાં જુદાં પાડ્યાં,
ને લાભાનના ટોળાની પાસે તેમને નહિ રાખ્યાં.
૩૭ અને એમ થયું કે અ્યારે ટોળામાંનાં જળરાં સવાણે
આવતાં, ત્યારે યાફને તે ડાળીઓ દોરની આગળ
નીકોમાં મુકતો, કે તેઓ ડાળીઓની આગળ આમણાં
થાય. ૩૮ પછી દોર નળનાં હોય ત્યારે તે ડાળીઓ
મુકતો નહોતો; મહિ નળનાં તે લાભાનનાં, ને જળરાં
તે યાફનેનાં થયાં. ૩૯ અને તે માણસ બહુ વૃદ્ધિ
પામ્યો, ને તેને મેઘાં ટોળાં, તથા દાસો, તથા
દાસીઓ, તથા ઉટા, તથા બધેડાં હતાં.

પટાદાર તાજે વેતન થયો ત્યારે સર્વ જનવરોને પટાદાર બન્યા થયા. ૬ એ રીતે દેવે તમારા બાપની સપત્તિ ખુશી લઈને મને આપી છે. ૧૦ અને જનવરો સવાલે આવતી વેળાએ એમ યશુ કે મેં આપ્યું હતું કરીને સ્વપ્નમાં દીકુ કે ને બકરા ટોળા પર ચઢતા હતા તેઓ પટાદાર, છાટાવાળા તથા કાબરચીરા હતા. ૧૧ અને દેવના દૂતે મને સ્વપ્નમાં કહ્યું, યાફુજ, ને મેં કહ્યું કે, હુ આ રહ્યો. ૧૨ અને તેણે કહ્યું, તારી આખો હતી કરીને ને, ટોળા પર ને બકરા ચઢે છે તેઓ સર્વ પટાદાર તથા છાટાવાળા તથા કાબરચીરા છે, કેમકે લાંબાન ને તને કરે છે તે સર્વ મેં ભણ્યું છે. ૧૩ નવા તે સ્થાને અભિષિખ્ત કરીએ હતા, ને જ્યાં તે માનતા લીધી હતી, તે બેચેલો દેવ હુ છું, હવે તું ઉઠ, ને આ દેશમાંથી નિકળ, ને તારા જન્મદેશમાં પાછો જ. ૧૪ અને રાહેલ તથા લેઆહ તેને ઉત્તર આપીને બોલી, યુ અમારા બાપના ધરમાં અમારે સાથે કંઈ હિસ્સો કે વારસો છે? ૧૫ યુ અમે તેની આગળ પરદેશી સરખી નથી ગણાવી? કેમકે તેણે અમને વેચી છે, ને અમારા પૈસા પણ તમામ ખાઈ ગયા છે. ૧૬ કેમકે દેવે અમારા બાપથી ને સપત્તિ લઈ લીધી છે, તે સર્વ અમારી તથા અમારા છોકરાઓની છે, માટે હવે દેવે ને સર્વ તને કહ્યું છે તે કર. ૧૭ ત્યારે યાફુમે ઉઠીને પોતાના દીકરાઓને તથા પોતાની બાપડીઓને ઉઠા પર બેસાડ્યા. ૧૮ અને કનાન દેશમાં તેના બાપ ઇસ્કાકની પાસે જવા સાથે તે પોતાના સર્વ દોર તથા ને બધી સપત્તિ તેણે મેળવી હતી, એટલે તેને પ્રાપ્ત થયેલા દોર ને પાદાનાશમમાં તેણે સપાઈન કર્યા હતા તે લઈને આવ્યો ગયો. ૧૯ અને લાબાન પોતાના ઘેરાને કાવરવા ગયો હતો, અને રાહેલે પોતાના બાપની ધરમૂર્તિઓ ચોરી લીધી. ૨૦ અને યાફુમે પોતાના જવાની ખબર નહિ આપતાં લાબાન અરામી પાસેથી ગુપ્તગુપ્ત નાંઠો. ૨૧ એમ તે સર્વસ્વ લઈને નાંઠો, ને ઉઠીને નદી પાર ગયો, ને ગિવઆદ પહાડની ગમ મઢો રાખ્યું.

૨૨ અને ત્રીજે દહાડે લાબાનને ખબર થઈ, કે યાફુજ નામી ગયો છે. ૨૩ ત્યારે તે પોતાની સાથે પોતાના ભાઈઓને લઈને સાત દહાડાની મજન લગી તેની પાછળ પડ્યો, ને ગિવઆદ પહાડ પર તેને પકડી પાળ્યો. ૨૪ અને દેવે રાત્રે સ્વપ્નમાં લ માન અરામીની પાસે આવીને કહ્યું, સભાળ કે તું યાફુજને બંધ બુકું કંઈ ન કરે. ૨૫ અને લાબાન યાફુજને આવી મળ્યો,

ત્યારે યાફુમે પહાડ પર પોતાનો તણુ લીધો કાઢ્યો હતો, ને લાબાને પણ પોતાના ભાઈઓ મુક્કા ગિવઆદ પહાડ પર તણુ લીધો કાઢ્યો. ૨૬ અને લાબાને યાફુજને કહ્યું, તું મારી પાસેથી છાનોમાનો નાંઠો, ને તરવારે લૂંટી લીધે નીચોની પેટે મારી દીકરીઓ લઈ ગયો છે એ તેં યુ કહ્યું છે? ૨૭ છાનોમાનો નાસી જઈને તું કેમ મારી પાસેથી ગુપ્તગુપ્ત જતો રહ્યો છે, ને મને જણાવ્યું નહિ, કે હુ આનંદથી તથા ગીતાથી તથા દોડવથી તથા વીણાથી તને વગાવત? ૨૮ અને તે મને મારા દીકરા તથા મારી દીકરીઓને યુજન કરવા ન દીધું, એમાં તે મૂર્ખાઈ કરી છે. ૨૯ તને ઉપદ્રવ કરવો મારા હાથમાં છે, પણ તારા બાપના દેવે કાલ રાત્રે મને કહ્યું કે, સભાળ કે તું યાફુજને કંઈ બંધ બુકું ન કરે. ૩૦ હવે તારે જવું તો છેજ, કેમકે તારા બાપના ધરમાં જવાની તને બહુ ઇચ્છા છે, તો પણ તે મારા દેવાને કેમ ચોરી લીધા છે? ૩૧ અને યાફુમે ઉત્તર આપીને લાબાનને કહ્યું, હુ બીયો, એ માટે, કેમકે મેં કહ્યું, કદાચ તે તેની દીકરીઓ મારી પાસેથી બહારતોરે લેશે. ૩૨ નેતી પાસે તારા દેવો જડે તે નહિ જીવે, મારી પાસે ને કંઈ તારૂં છે તે આપણા ભાઈઓના દેખતા તું ઝોળખીને લઈ લે. કેમકે યાફુજ ભણતો નહોતો કે રાહેલે તે ચોરી લીધી હતી. ૩૩ અને લાબાન યાફુજના તણુમાં ને લેઆહના તણુમાં ને બે દાસીઓના તણુમાં ગયો, પણ તે ન જગ્યા, ત્યારે તે લેઆહના તણુમાંથી નિકળીને રાહેલના તણુમાં ગયો. ૩૪ હવે રાહેલ ધરમૂર્તિઓ લઈને ઉઠાના સામાનમાં મુકીને તેઓ પર બેઠી હતી, માટે લાબાને તમામ તણુ તપાસ્યો પણ તેને જડી નહિ. ૩૫ અને તેણીએ પોતાના બાપને કહ્યું કે, મારાથી તમારી આગળ ઉઠાઈ નથી, માટે મારા મુરજીને રોષ ન આવે, કેમકે બાપડીની રીત પ્રમાણે મને યશુ છે, ને તેણે શોધ્યું, પણ ધરમૂર્તિઓ નહિ જડી. ૩૬ અને યાફુજને રોષ આવ્યો, ને તેણે લાબાન સાથે વિરાદ કર્યો, ને યાફુમે ઉત્તર લઈને લાબાનને કહ્યું, મારો સો અપરાધ, ને મારું યુ પાપ, કે તું મારી કંઠે લાગ્યો છે? ૩૭ તે મારો સર્વ સામાન તપાસ્યો, પણ તારા ધરનું યુ નિકળ્યું છે? તે અહીં મારા ભાઈઓ તથા તારા ભાઈઓની આગળ મુક, કે તેઓ આપણું જાનેનો નાથ કરે. ૩૮ આ નીસ વર્ષથી હુ તારી સાથે રહ્યો છું, તારી ધેનીઓ તથા તારી બકરીઓ તરોઈ અઈ નથી, ને તારા ટોળાના ઘેરાઓને

હું ખાઈ અથા નથી; ૪૨ ફાળી ખાઈશું હું તારી પાસે
લાગ્યા નથી; તેનું નુકસાન હું પોતે લેજવતો; ૪૩ હાટે
અથવા રાત્રે ચોરાએકું તે હું મારી પાસેથી માગતો.
૪૪ હાટે વડાથી તથા રાત્રે હાથથી મારો કાચ થયો;
ને મારી આંખની લથ નળી રહી; એવી મારી હાથવ
હતી; ૪૫ વીસ વર્ષ સુધી હું એ પ્રમાણે તારા ધરમાં
રહ્યો; તારી બે દીકરીઓને સાડા ચૌદ વર્ષ, ને તારાં
દોરને સાડા છ વર્ષ મેં તારી આકરી કરી છે; ને તે મારું
વેતન ફક્ત વાર બદલી નાખ્યું; ૪૬ જો મારા બાપનો
દેવ, ઇશ્વારીમને. દેવ તથા ઇસ્રાઈલનું ભવારુષ, મારી
સાથે ન હોત, તો ખરીબ આ વખતે ખાલી હાથે હું
ખને વિદાય કરત; દેવે મારું દુરુખ તથા મારા હાથની
મદદનત જોવા છે, ને કાલ રાત્રે વને વાંચો છે. ૪૭ અને
લાગાને ઘાતે ફક્તે યાફનને કહ્યું, આ દીકરીઓ મારી
દીકરીઓ છે, ને આ છોકરાઓ મારા છોકરા છે, ને
આ ટોળા મારા ટોળા છે, ને જો સુત્રું હું જીવે છે તે
મારું છે, ને હવે આ મારી દીકરીઓને તથા એઓ જે
છાડેલા જીવે છે, તેઓને હું છું ૪૮ ૪૯ એ માટે હવે
આજ, આપણે બંધુ કરાર કરીએ; ને તે મારી ને તારી

એટલે તેઓના આપણે દેવ આપણી વચમાં લ્યાય
કરે. અને યાફન પોતાના બાપ ઇસ્રાઈલના અપારુપ
દના સમ ખાધા. ૫૦ ત્યારે યાફન પહાડ પર ચઢ્ય
કયો, ને રાષ્ટ્રથી આવ્યાને તેના સાથમાંને ઓલાઓ;
ને તેઓએ રાષ્ટ્રથી ખાધી, ને આખી રાત્ર પહાડ પર
રહ્યા. ૫૧ અને એથી સવારે લાખાન ઉઠયો, ને તેણે
પોતાના દીકરાઓને તથા પોતાની દીકરીઓને ચુમીને,
તેઓને આશીર્વાદ દીધો; ને ત્યાંથી નિકળીને તે
પોતાને ઠંકાણે પાછો ગયો.

૩૨ અને યાફન ચાલતો ગયો, ને દેવનાં દૂતો
તને મળ્યા ૨ અને યાફન તેઓને જોઈને
બોલ્યો કે, આ તો દેવનું સેન્ય છે; ને તેણે તે જગ્યાનું
નામ માહનાઇમ પાડ્યું.

૩ અને યાફન પોતાની આગળ સેફર દેશ જો અહો-
મની જામિ છે, ત્યાં તેના સાથ એસાવની પાસે એપિ-
યાઓને મોકલ્યા. ૪ અને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપી
કે, મારા મુરખી એસાવને તમે જોમ કહેજો કે, તારો
સેવક યાફન જોમ કહે છે કે, મેં લાખાનને ત્યાં વાસો
ગ્રાપો, ને અત્યાર સુધી રહ્યો છું. ૫ અને મારી પાસે

તે તો કહ્યું હતું કે; ખચિત હું તારૂં આજીવન કરીશ, ને સમુદ્રના કાંઠાની રેલી ને અતિ ધણી હોવાથી ગણાય નહિ; તેના જેવો હું તારો વંશ કરીશ. ૧૭ અને તેણે તેમ રાત્રે ત્યાં ઉતારો કીધો, ને જે તેનું હતું તેમાંથી તેણે તેના બાઇ એસાવને એટ કરવા સાર લીધું; ૧૮ એટલે બન્ને બકરી, તથા વીસ બકરા, ને બન્ને પેટી તથા ઘીસ પેટા, ૧૯ ત્રીસ દુગ્ધાળી ઉટડી તેઓના બન્ધ્યા સુધા, તથા આગ્રીસ ગાય તથા દસ ગોધા, ને વીસ અધીસીયા તેઓના દસ વછેરા. ૨૦ એ સારી માન્યતા બુદ્ધા દોળા કરીને તેણે તેના દાસોના હાથમાં સોંપ્યા. અને તેના દાસોને કહ્યું, તમે મારી અ મજ પાર ઉતરો, ને દોળા-ઓની વચ્ચે અંતર રાખો. ૨૧ અને તેણે પહેલાને એ આજ્ઞા આપી કે, મારો બાઇ એસાવ તને મળશે, ને તને પુછશે કે, હું કોણનો છું? ને કયા બધ છું? ને આ ને તારી આગળ છે તે કોણનાં છે? ૨૨ ત્યારે હું કહેજે, એ તારા દાસ યાકૃબનો છે, એ મારા મુરખી એસાવની પાસે મોકલેલો ભેટ છે, ને જુઓ, તે પોતે પણ અમારી પછવાડે છે. ૨૩ અને તેણે બીજાને તથા ત્રીજાને તથા બેઝો-દોળાની બાજળ નજા હતા તે સર્વને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ત્યારે તમે એસાવને મળો ત્યારે એજ પ્રમાણે કહેજો. ૨૪ અને તમે કહેજો, વળી જો, તારો દાસ યાકૃબ અમારી પછવાડે છે. કેમકે તેણે કહ્યું, જે ભેટ મારી આગળ બધ છે, તેથી હું તેનું મન હાલુ પાડીશ; પણ તેનું મુખ જોઈશ; કહાચિત તે મારા અંગીકાર કરશે. ૨૫ અને ભેટ તેની આગળ માર મઠ, ને તેણે પોતે તે રાત્રે પોતાના સંપત્તિ ઉતારા કીધા.

૨૨ અને રાત્રે તે ઉઠ્યો, ને પોતાની બે બાથકીઓ તથા પોતાની બે દાસીઓ તથા પોતાના અગિયાર દીકરાઓને લઈને યાજ્ઞાકની પાર ઉતર્યો. ૨૩ અને તેણે તેઓને લઈને તેઓને નદીની પાર મોકલ્યા, તથા જે સર્વ તેના હતા તેઓને પણ મોકલ્યાં. ૨૪ અને યાકૃબ એકલો રહી ગયો અને અગ્નિહોદય લગી, એક પુરે તેની સાથે મધ્યુષ્ઠ કીધું. ૨૫ અને ત્યારે તેણે બેય કે તેને 'ઝીંધા નહિ, ત્યારે તે તેની ભગના સાધાને અડધે; ને તેની સાથે અધ્યુષ્ઠ કરતા કરતા યાકૃબની ભંજનો સાધા મોચાઇ ગયો. ૨૬ અને તે બોલ્યો; અગ્નિહોદય થાય છે એ માટે અને જવા દે, ને તેણે કહ્યું; હું અને આશીર્વાદ દે, નહિ તો હું તને જવા દેવાનો નથી. ૨૭ અને તેણે તેને કહ્યું; તારા નામ શું? ને તેણે કહ્યું, યાકૃબ. ૨૮ અને તે બોલ્યો, હવેથી તારું

નામ યાકૃબ નહિ; પણ ઇસાએલ કહેવારો; કેમકે દેવની તથા બાલસેનો સાથે તે યુદ્ધ કીધું છે, ને જવા પામ્યો છે. ૨૯ અને યાકૃબ તેને પુછ્યો કહ્યું કે, કૃપા કરી હું તારા નામ મને કહે. અને તેણે કહ્યું, મારા નામ હું આજ્ઞાપુરે છે. ૩૦ ને તેણે તેને આશીર્વાદ કીધો. ૩૧ અને યાકૃબે તે જગ્યાનું નામ પનીએલ પાડ્યું; કેમકે તેણે કહ્યું કે, મેં દેવને મ્હોડે મ્હોડા દીધો છે, તો પણ મારો જીવ બચ્યો છે. ૩૨ અને પનીએલની પાર નજા તેના પર તુર્ય ઉઠ્યો, ને તે બન્ને લંબડા લંબડા ચાલ્યો. ૩૩ એ માટે ઇસાએલ પુત્રે આજ લગી ભગના સાધા પરમે, સ્નાયુ ખાતા નથી; કેમકે તે યાકૃબની ભગના સાધા પરમા સ્નાયુને અડક્યો હતો.

૩૩

અને યાકૃબે પોતાની આંખો ઉઘાડીને બેય, ને, જુઓ, એસાવ તથા તેની સાથે ચારસે બાલુસ આવે છે. ત્યારે તેણે એઆહને તથા રાહેલને તથા બે દાસીઓને ઇકરા વહેંચી આપ્યા. ૨ અને તેણે દાસીઓને તથા તેઓના ઇકરાઓને આગળ રાખ્યા; ૩ પણ એઆહ તથા તેના ઇકરા; ને ઉલ્લા રાહેલ તથા યુસફ. ૪ અને તે પોતે તેઓની આગળ ચાલ્યો, ને પોતાના સાધની પાસે આવ્યો ત્યાં મુખીયા પોતે સાત વાર ભીન મુખી નમીને દંડવત કીધા. ૫ અને એસાવ તેને મળવાને દોડ્યો, ને તે તેને ભેટ્યો, ને તેની કંઠે વળગીને તેને ઘુમ્યો, ને તેઓ રથા. ૬ અને તેણે પોતાની આંખો ઉઘાડીને બાથકીઓ તથા ઇકરાને દીધાં; ને કહ્યું, આ તારી સાથે કોણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, દેવ કૃપા કરીને તારા દાસને ઇકરા આપ્યા છે તે. ૭ અને દાસીઓ તથા તેઓનાં ઇકરા તેની પાસે આવ્યા ને દંડવત કીધા. ૮ એઆહ તથા તેનાં ઇકરા પણ પાસે આવ્યા ને દંડવત કીધા; ૯ પણ યુસફ તથા રાહેલ પાસે આવ્યા ને દંડવત કીધા. ૧૦ અને તેણે કહ્યું, આ જે સર્વ દોળા મને સામા મળ્યાં, તેમાં તારો શો હેલ છે? ને તેણે કહ્યું, તે મારા મુરખીની નજરમાં કૃપા પામવા સાર છે. ૧૧ ત્યારે એસાવ બોલ્યો, મારા બાઇ; મને બહુ છે, તારું ને છે; તે હું પોતે જ રાખ. ૧૨ અને યાકૃબે કહ્યું કે, એમ નહિ, જો હું મણા હું તારી નજરમાં કૃપા પામ્યો હોઉં તો કૃપા કરી મારા હાથથી મારી ભેટ સ્વીકાર; કેમકે બધે કે દેવનું મો બેયું હોય તેમ મેં તારૂં મો બેયું છે, ને હું મારા પર પ્રત્યક્ષ થયો છું. ૧૩ મારી ને ભેટ તારી પાસે આણી છે તે કૃપા કરી

લે, કેમકે દેવે મારા ઉપર કૃપા કરી છે, ને મારી પાસે પુણ્ય છે, ને તેજુ તેને આમદ શીધો, ને રેજુ તે શીધો. ૧૧ અને તેજુ કહ્યું કે, ચાલો, રસ્તે પડીએ, ને હું તારી આજળ ચાલીશ. ૧૨ અને તેજુ તેને કહ્યું, મારા સુરખી ભજુ છે કે છાકરા કમળા છે, ને દુઝળી બકરીઓ તથા દોરા મારી સાથે છે, એ તેઓને એક દહાડો પશુ લાગી મળે દહાડે તો સર્વ દોળા મરી જશે. ૧૩ માટે મારા સુરખી, તારા દાસની આજળ ભ, ને હું સેધરમા મારા સુરખી પાસે આવી પહોંચીશ, ત્યાં સુધી ને દોર મારી આજળ છે તેઓ તથા છાકરા ચાલી શકે તે પ્રમાણે હું ધીમે ધીમે ચાલતો આવીશ. ૧૪ અને એસારે કહ્યું મારી સાથેના લોકો-માથી થોડા તારી પાસે હું ચુક, ને તેજુ કહ્યું, સા સાહ? હું તારી નજરમા કૃપા પામુ [તે બહુ છે]. ૧૫ પછી તે દહાડે એસાર સેધર જવાને પાછો ફર્યો. ૧૬ ત્યારે બાકૂલ સુકાષમા આવતો આવ્યો, ને તેજુ પોતાને સાહ પર બાંધ્યું, ને તેના દોરને સાહ માડવા કીધા, એ માટે તે જગ્યાનું નામ સુકોષ પાડ્યું.

૧૮ અને ચાકૂમ પાદાનાશમખાળી આવના કન્યાન દેશમા શબેમ સુધી સહીસવામત આવ્યો, ને સહેરની સામા તમુ તાવ્યો. ૧૯ અને ને જમીનમા કહરામા તેજુ પોતાનો તમુ તાવ્યો હતો, તે તેજુ શબેમના બાપ હમોરના દીકરાઓની પાસેથી સો રૂપીઆએ વેચાતો લીધો. ૨૦ અને ત્યાં તેજુ વેદી બાંધી, ને તેનું નામ એલ એલોહે ઇસ્રાએલ પાડ્યું.

૩૪ અને લેઆહની દીકરી દીનાહ ને તેને ચાકૂળથી ઘડ હતી, તે તે દેશની બાપકી ઓને મળવા નિહ્યો. ૨ અને હમોર દિવ્યો ને દેશનો સરદાર હતો તેના દીકરા શબેમે તેને લીધી, ને તેને લીધી, ને તેની સાથે સુધને તેની આજળ લીધી. ૩ અને ચાકૂળની દીકરી દીનાહ પર તેનું દીવ ચાગી ગયું ને તેજુ છાકી પર પ્રેમ કીધો, ને તે છાકીની સાથે હેવથી બાંધ્યો. ૪ અને શબેમે પોતાના બાપ હમોરને કહ્યું કે, આ છાકીની સાથે મારું લગ્ન કરાવી આપ. ૫ અને ચાકૂને સામન્ય કે મારી દીકરી દીનાહની તેજુ આજળ લીધી છે, ને તેના દીકરા બેનરમા દોરાથી પાસે હતા, ને તેઓના અંબા સુધી ચાકૂલ છાનો રહેલ. ૬ અને શબેમનો બાપ હમોર ચાકૂનની સાથે વાળવિન કરવાને તેની પાસે ગયો. ૭ અને ચાકૂળના દીકરાઓ એ સામન્યને બેનરમાથી આવ્યા, ને તેઓએ શોક

કીધો, ને તેઓને બહુ રોા થયો, કેમકે તેજુ ચાકૂ-બની દીકરી સાથે સુધને ઇસ્રાએલમા મૂળપણ્ય કીધું હતું, એ કામ કરે અણપટલું હતું. ૮ અને દમોર તેઓની સાથે વાળવિન કરીને બાંધ્યો કે, મારા દીકરા શબેમનો છાર તમારી દીકરી પર મોહિત થયો છે, કૃપા કરી તેને તેની વેર પરણાવો. ૯ અને આપણે અરહપરસ વિરાદ કરીએ, અટકે તમારી દીકરીઓ અમને આપો, ને અમારી દીકરીઓ તમે પોતાને સાહ લો, ૧૦ અને અમારી સાથે તમે રહો, દેશ તમારી આજળ છે, તેમા તમે રહો, ને વેપાર કરો, ને તેમા માહમિલગત મળતો. ૧૧ અને શબેમે તે પીતા બાપ તથા તે પીતા બાપકોને કહ્યું કે, એ હું તમારી દુષ્ટિમા કૃપા પામુ તો તમે મને ને કહેલો તે હું આપીશ. ૧૨ તમે મારી પાસે પહોંચ તથા બકૂરા બમે તેટલા માગો, ને તે તમે મને કહેલો, તે પ્રમાણે આ રીસ, પણ એ છાકી મને બાપકી થવા સાહ આપો. ૧૩ અને તેઓની બેન દીનાહની તેજુ આજળ લીધી હતી, તે માટે ચાકૂનના દીકરાઓએ શબેમ તથા તેના બાપ દમોરને કપટથી ઉતાર આપ્યો. ૧૪ અને તેઓએ તેઓને કહ્યું ને માણસ સુનતી ન થયો હોય તેને અમારી બેન આપવી, એ કામ અને કરી નથી શકતા, કેમકે તેથી અમારું અપમાન થાય. ૧૫ કેવળ આ શસ્તે અમે તમારું માનીએ, કે તમારા સર્વ પુરોષો અમારા જેવા સુનતી થાય. ૧૬ પછી અમે અમારી દીકરીઓ તમને આપીએ, ને તમારી દીકરીઓ અમે લઈએ, ને તમારામા અમે રહીએ, ને આપણે એક લોક થઈએ. ૧૭ પણ ને સુનતી થવા વિષે તમે અમારું ન સામળો, તો અમે પોતાની કન્યાને લઈને ચાલ્યા જઈશું. ૧૮ અને તેઓની વાત હમોર તથા હમોરના દીકરા શબેમને સારી લાગી. ૧૯ અને તે જીવાને તે પ્રમાણે કરવામા વાર ન લગાડી, કેમકે તે ચાકૂળની દીકરી પર મોહિત થએલો હતો, ને તે પોતાના બાપના ઘરમા સર્વ કરવા માનિતો હતો. ૨૦ પછી હમોર તથા તેના દીકરા શબેમ પોતાના નજરની લાગળમા આવ્યા, ને પોતાના નજરના માણસો સાથે વાળવિન કરીને કહ્યું, રોઆ માણસો આપણી સાથે સીવા રહે છે, તે માટે તેઓને દેશમા રહેવા દો, ને વેપાર કરવા દો, કેમકે જીવો, દેશ તેઓની આજળ વિશાળ છે, આપણે તેઓની દીકરીઓ લઈએ, ને આપણી દીકરીઓ તેઓને આપીએ રર પણ કેવળ

આ ચરતે તેઓ આપણી સાથે રહેવા તથા એક લોક થવાને રાજ થયે, કે જેમ તેઓમાના હરેક પુરુષની સુનત કરાય છે, તેમ આપણી સુનત પણ કરાય. ૧૭ તેઓનાં ટાંગા તથા તેઓની સપત્તિ તથા તેઓના ટોરડાક, યુ આપણા નહિ થાય? કેવળ આપણે તેઓનું માનીએ એટલે તેઓ આપણા મધ્યે રહેશે. ૧૪ અને જેઓ રાહેરની ભાગળે નિકળતા હતા તે સ્વળાએ હમોર તથા તેના દીકરા રાખેમની વાત માની લીધી, ને તેના રાહેરની ભાગળે જનારા સર્વ પુરુષાની સુનત કરાવી ૧૫ અને ત્રીજે દહાડે એમ થયું, કે તેઓ દુ ખી હતા, ત્યારે યાફુજના બે દીકરા શિમઓન તથા લવી જે દીનાહના ભાઈઓ હતા તેઓ એકેક પોતાની તરવાર લઈને નગર પર ઘોડ્યાતા આવ્યા, ને સર્વ પુરુષોને મારી નાખ્યા ૨૦ અને તેઓએ હમોરને તથા તેના દીકરા રાખેમને તરવારની ધારથી માર્યા, ને રાખેમના ઘેરથી દીનાહને લઈ ગયા ૨૭ યાફુજના દીકરાઓએ મારી નાખેલા લોકો પર આવીને નગર છડ્યું, કેમકે તેઓએ તેઓની બેનને અણખૂં ક્રીધી હતી ૨૮ તેઓએ તેઓના ઘેરા બકરા તથા તેઓના ટોર તથા તેઓના ગધેડા તથા નગરમાં તથા ખેતરમાં જે હર્લ તે લઈ લીધું, ૨ અને તેઓનું સર્વ દ્રવ્ય તથા તેઓના સર્વ બાળકો, ને તેઓની બાપડાઓ લઈ લીધા, ને જે કંઈ ધરમાં હર્લ તે પણ હુરો લીધું ૩૦ અને શિમઓનને તથા લવીને યાફુને કહ્યું તમે મને દેશના રહેનારાઓમાં, એટલે કનાનીઓ તથા પરિઓઓમાં ધિક્કારપાત્ર કરાવ્યાથી મને કાયર કના છે, ને મારા માણસ યોડા છે માટે તેઓ મારી સામા એકઠા થયે, ને મને મારયે, ને મારો વિનાશ થયે, મારો તથા મારા ધરનાનો ૩૧ અને તેઓએ કહ્યું, તેઓ કસબજીની સાથે વર્તે તેમ અમારી બેન સાથે વર્તે કું!

૩૫ અને હવે યાફુજને કહ્યું, ઉક, બેચેલમા જા, ને ત્યા રહે, ને હું પોતાના જાહ એસાવની આગળથી નાહો હતો, ત્યારે જે હવે તને દર્શન આપ્યું, તેને સાફ ત્યા હું વેતી બાધ ૨ અને યાફુજે પોતાના ધરનાને તથા જે સર્વ પોતાની સાથે હતા તેઓને કહ્યું, તમારામાં જે અન્ય દેવો તેઓને દૂર કરો, ને પોતાને ઘડ કરો, ને પોતાના હગડા બદલો ૩ અને આપણે લડીને બેચેલમા જઈએ, ને જે દેવે મારા દુ ખને દિવસે મારું સાસવ્યું, ને જે રસ્તે દુ ચાલ્યા હતા, તેમાં જે

મારી સાથે રહો હતો, તેને સાફ ત્યા હું વેતી બાધીરા ૪ અને તેઓએ પોતાના હાથમાં જે અન્ય દેવો હતા, તથા પોતાના કાનમાં જે કુંડળો હતા તે યાફુજને આપ્યા, ને યાફુજે રાખેમની પાસે આલોન વક્ષ તળે તેઓને દામી દીધા ૫ અને તેઓ ચાલતા થયા, ને તેઓની ચારે ગમના નગરોમાં ભારે ભય લાગ્યું, માટે તેઓ યાફુજના દીકરાઓની પુઠે નહિ પડ્યા ૬ અને યાફુજ પોતાની સાથેના સર્વ લોક મુહા કનાન દેશનું લગ્ન, જે બેચેલ કહેવાય છે, તેમાં આવ્યો. ૭ અને તેણે ત્યા વેતી બાધી, ને તે જગ્યાનું નામ એલબેચેલ પાડ્યું, કેમકે તે પોતાના ભાઈના મો આગળથી નાહો, ત્યારે ત્યા હવે તેને દર્શન આપ્યું ૮ અને હિમરાહ રિમકાહની દાઈ મરી ગઈ, ને તેને બેચેલ પાસે આલોન વક્ષ તળે દાદી અને તે વક્ષનું નામ આલોન બાબુષ પાડ્યું

૯ અને પાહાનારામથી યાફુજ આવ્યો ત્યારે હવે તેને ફરી દર્શન આપ્યું, ને તેને આરબીવાંદ દીધો ૧૦ અને હવે તેને કહ્યું, તારૂ નામ યાફુજ છે, હવેથી તારૂ નામ યાફુજ નહિ કહેવાયો, પણ તારૂ નામ ઇસા એલમરો, ને તેણે તેનું નામ ઇસાએલ પાડ્યું ૧૧ અને હવે તેને કહ્યું કે, હું સર્વસમર્થ હવ છું, હું સફળ થા, ને જુદિ પામ, તારાથી લોકો તથા લોકોનો સમુદાય ઉત્પન્ન થયે, ને તારી કમરમાંથી રાજાઓ નિકળશે ૧૨ અને મેં જે દેશ ઇસ્રાહીમને તથા ઇરેદાકને આપ્યો છે, તે હું તને આપીશ, ને તારા પછી તારા વંશને તે દેશ આપીશ. ૧૩ અને જ્યા હવે તેની સાથે બાલ્યો, ત્યા આગળ તે તેની પાસેથી ચડી ગયો ૧૪ અને જ્યા તે તેની સાથે બાલ્યો, તે ડેકાણે યાફુને એક સ્તંભ એટલે પત્થરનો એક સ્તંભ, ઉભો ક્રીધો, ને તેના પર પેયાર્પણ તથા તેલ રેડ્યું ૧૫ અને જ્યા હવે તેની સાથે બાલ્યો, તે જગ્યાનું નામ યાફુને બેચેલ પાડ્યું ૧૬ અને તેઓ બેચેલથી આગળ ગયા, ને એકાદ પહોળવાને હજી યોડો માર્ગ બાકી રહ્યો, ત્યારે રાહેલને પ્રસૂતિ થઈ, ને તેને જન્મવાનું કહ્યું કદ થયું ૧૭ અને એમ થયું કે તે જન્મતા કદાવી હતી ત્યારે તેને દાઈએ કહ્યું, બી મા, કેમકે તને આ પણ દીકરો સાપડયો. ૧૮ અને એમ થયું, કે જ્યારે તેનો જીવ જતો હતો (કેમકે તે મરી ગઈ), ત્યારે તેણે તેનું નામ બેનોની પાડ્યું, પણ તેના બાપે તેનું નામ બિન્યામીન પાડ્યું ૧૯ અને રાહેલ મરી ગઈ, ને

એકાધ (જે બધવેદેન છે), તેને રસ્તે તે દશમ.
૧૦ અને ચાકુને તેની કબર પર સંકેત થશે પ્રાથમ, તે
આજ વધી શહેરની કબરનો સંકેત છે ૧૧ અને
કસાએલ આગળ ચાલશે, ને ટાંગાના બુજીની પેટી
નમ તેના તંત્ર તાવશે. ૧૨ અને એમ થશે કે કસા-
એલ તે દેશમાં રહેતો હતો, ત્યારે રેડમેન પાનાના
બાપની ઉપપત્ની બિલ્લાદની પાસે જઈને તેની સાથે
સુખ ગયા, ને તે કસાએલે સાંભળ્યું.

૧૩ દરે ચાકુના દીકરા બાર હતા. બેઆદના
દીકરા, રેડમેન ચાકુનો ભવેશ દીકરો તથા સિમચોન
તથા લેની તથા ચકુરાદ તથા વિરસાબાર તથા ઝુ-
લન ૧૪ શહેરના દીકરા, યુસફ તથા બિન્વામીન
૧૫ અને શહેરની દાસી બિલ્લાદના દીકરા, ફાન
તથા નાકુરાશી ૧૬ અને બેઆદની દાસી બિલ્લાદના
દીકરા, માફ તથા આરોશ. ચાકુના દીકરા જે તેને
જાનાનામાં થયા તેઓ એ હતા. ૧૭ અને મામરે,
કેટલે દિવાલ-આર્મને જે દેખેલ કહેવાય છે, જ્યાં
જ્યાં તે તથા ઇસ્લામ પાસે પ્રાપ્ત, ત્યાં ચાકુ તેના
જ્યાં ઇસ્લામ પાસે આગે. ૧૮ અને ઇસ્લામની
કબર એક દેશ એટલી વર્ષની હતી ૧૯ અને ઇસ્લામ
કરતો તથા જુદા-જુદામાં પરિવર્ત થઈને પ્રાણ મુખને
જરૂર પામ્યા, ને પાનાના લોકોમાં એકવાર, ને તેના
દીકરાઓએ, એટલે એકાએક તથા ચાકુને, તેને દાઢ્યો

એકા રહી ન શક્યા, ને તેઓના પ્રવાસનો દેશ
તેઓના જનાવરને લીધે તેઓના નિબાવ કરી ન
શક્યા. ૨૦ અને એકાએક સેધર પદાડ પર રહ્યો; એકાએક
તેજ અદોમ છે. ૨૧ અને સેધર પદાડ પરના અદોમ
લોકોનો બાપ, જે એકાએક તેના વેરા એ છે. ૨૨ એકા-
વા દીકરાઓનાં નામ આ છે; એકાએકની બાપની
આદાદનો દીકરો અલીફજ, ને એકાએકની બાપની
બાસમાથનો દીકરો રેડમેલ. ૨૩ અને તેમાન, એમાર,
સફો તથા ગાવામ, તથા કનાઝ એ અલીફજના દીકરા
હતા. ૨૪ અને એકાએકની દીકરા અલીફજની ઉપપત્ની
વિઆ હતી; ને તેને અલીફજથી અમાલિક થયા;
એકાએકની બાપની આદાદના દીકરા એ છે. ૨૫ અને
રેડમેલના દીકરા નાદાથ, એરાહ, ચારમાહ તથા
મિઝાહ; એ એકાએકની બાપની બાસમાથના દીકરા
હતા. ૨૬ અને સિમચોનની દીકરી અનાદની દીકરી
આદલીબામાહ જે એકાએકની બાપની તેના દીકરા એ
છે; તેને એકાએકથી ચેકસ તથા ચાલામ તથા હેરાહ
થયા. ૨૭ એકાએકની દીકરાઓમાંના આ સરદાર હતા;
એકાએકના ભવેશ દીકરા અલીફજના દીકરા, તેમાન
સરદાર, એમાર સરદાર, સફો સરદાર, કનાઝ સરદાર,
૨૮ હેરાહ સરદાર, ગાવામ સરદાર, અમાલિક સરદાર;
જે સરદારો અલીફજથી અદોમ દેશમાં થયા, તેઓ
એ છે; એ આદાદના દીકરા હતા. ૨૯ અને એકાએકના

તથા એવાલ તથા સફેદ તથા ઓનામ. ૨૪ અને સિંચાણના દીકરા આ છે, એટલે આવાલ તથા ઓનામ; જે અનાદને પોતાના બાપ સિંચાણના અધેડા ચરાવતા રાત્રીમાં ઇન્દ્રાજીના બચા, તેજ એ ૨૫ અને અનાદની છોકરા આ છે, એટલે દીવાળ તથા અનાદની દીકરી એવાળી બાપાદ. ૨૬ અને દીવાળના દીકરા આ છે, એટલે હેમ્લ તથા એરમાન તથા વિમાન તથા ખરાન. ૨૭ અને એસેરના દીકરા આ છે, એટલે બિહ્દાન, તથા અચવાન, તથા અકાન. ૨૮ અને દીવાળના દીકરા આ છે, એટલે ઉસ તથા અચાન. ૨૯ દોરીઓથી જે સરદારો થયા તે આ છે, એટલે લોટાન સરદાર, ચોખાલ સરદાર, સિંચાણ સરદાર, અનાદ સરદાર, ૩૦ દીવાળ સરદાર, એસેર સરદાર, દીવાળ સરદાર, સોદર દેશના સરદારો પ્રમાણે જે સરદારો દોરીઓથી થયા તે આ છે

૩૧ અને હાસાએલપુત્ર પર કોઇ રાત્રી રાત્રી થયાં અજાણી, અદામ દેશમાં જે રાત્રીઓ રાત્રી કરતા હતા તે એ છે. ૩૨ અને બેચોરના દીકરો બેલા અદામના રાત્રી કરતા હતા, ને તેના સહેરુ નામ દીનદાબાદ હતું. ૩૩ અને બેલા મરણ પામ્યો, ને તેને ડોકાણે બેસારાદમાના કોરાહને દીકરો યોબાબ રાત્રી થયાં. ૩૪ અને યોબાબ મુઓ, ને તેને ડોકાણે તેમાન દેશના દુરામ રાત્રી થયાં. ૩૫ અને દુરામ મુઓ, ને તેને ડોકાણે બહાદાના દીકરા હાદે રાત્રી થયાં, તેણે બેઆ બાના મેદાનમાં મિલાનને માર્યો, ને તેના સહેરુ નામ અવીય હતું. ૩૬ અને હાદે મુઓ, ને તેને ડોકાણે માસરેકાદમાના સામ્લાહે રાત્રી થયાં. ૩૭ અને સામ્લાહ મુઓ, ને તેને ડોકાણે નદી પાસેના રહો બાચના સાઉલ રાત્રી થયાં. ૩૮ અને સાઉલ મુઓ, ને તેને ડોકાણે આખોરના દીકરા બાબાલદાનાને રાત્રી થયાં. ૩૯ અને આખોરના દીકરો બાબાલ દાનાન મુઓ, ને તેને ડોકાણે હાદે રાત્રી થયાં, ને તેના સહેરુ નામ પાઉ હતું, ને તેની બાચાનું નામ મહેશબએલ હતું. તે મેકાદાબની દીકરી માટરેની દીકરી હતી. ૪૦ અને એસાવથી જે સરદારો થયા તેઓના નામ; પોતપોતાના કુટુંબ તથા જગ્યાઓ પ્રમાણે, તેઓના નામે આ છે; વિન્ના સરદાર, આલ્લાહ સરદાર, ચયેલ સરદાર, ૪૧ એવાલનાબાદ સરદાર, એવાલ સરદાર, પીનેન સરદાર, ૪૨ કનાજ સરદાર, તેમાન સરદાર, બિન્સાર સરદાર, ૪૩ માગી

એલ સરદાર, હરામ સરદાર; જે પોતપોતાના વતનના દેશ પ્રમાણે અદામના સરદારો છે; અદામ લોકોના બાપ તેજ એસાવ છે

૩૭ અને ચાકૂન પોતાના બાપના પ્રવાસના દેશમાં, એટલે કનાજ દેશમાં રહ્યો. ૨ ચાકૂનનો વંશ આ છે. યુસફ સત્તર વર્ષનો થયો, ત્યારે પોતાના બાઇઓની સાથે ટોળો ચરાવતો હતો, ને તે જુવાન હતો, ને પોતાના બાપની બાઇઓ બિહ્દાહ તથા બિહ્પાહના દીકરાઓની સાથે હતો; ને તેઓની બંધાણી ખબર પોતાના બાપની પાસે યુસફ લાવ્યો. ૩ હવે ઇજીપ્ત પોતાના સર્વ દીકરાઓ કરતાં યુસફ પર વિશેષ પ્રીતિ કરતા હતા, કેમકે તે તેના ધડપણનો દીકરો હતો, ને તેણે તેને સાથે એક રૂબરૂથી અંજરો સીવડાવ્યો. ૪ અને તેના બાઇઓએ એણે કે તેઓને બાપ તેના સર્વ બાઇઓ કરતા તેના પર વિશેષ પ્રીતિ કરે છે, ને તેઓ તેના દ્રેષ કરતા, ને તેની સાથે મિઠાસથી વાત કરી નહોતા રાકતા. ૫ અને યુસફને સ્વપ્ન આવ્યું, ને તેણે તેના બાઇઓને તે જાણી દેખાવ્યું, ને તેઓ તેના પર વતો દ્રેષ કરતા હતા. ૬ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ સ્વપ્નમાં જે મેં દીઠું છે તે સાચું, ૭ જુઓ, આપણે બેતરમા પુણીઓ બાંધતા હતા, ને જુઓ, મારી પુણી ઉઠી, ને ઉભી રહી, ને જુઓ, વમારી પુણીઓ ચોરા-અમ ઉભી રહી, ને મારી પુણીની આગળ નથી. ૮ અને તેના બાઇઓએ તેને કહ્યું, યું હું ખરેખર અમારા પર અધિકાર કરશે? યું હું ખરેખર અમારો ધણો થશે? ને તેઓ તેના સ્વપ્નને લીધે તથા તેના વાવને લીધે તેના પર વતો દ્રેષ કરતા હતા. ૯ અને ફરી તેને બીજું સ્વપ્ન આવ્યું, ને તેણે તેના બાઇઓને તે કહ્યું, ને બાલ્યો, જુઓ, મને ફરી એક સ્વપ્ન આવ્યું, ને જુઓ, સૂઈ તથા ચદ્દ તથા અગિયાર તારાઓ મારી આગળ નમ્યા. ૧૦ અને તેણે પોતાના બાપને તથા પોતાના બાઇઓને જ કહ્યું, અને તેના બાપે તેને ધમકાવ્યો, ને તેને કહ્યું, જે સ્વપ્ન તને આવ્યું તે યું છે? તારી આગળ લોચ લગી નમવાને હું તથા તારી મા, તથા તારા બાઇ યું ખરેખર આવીશું? ૧૧ અને તેના બાઇઓએ તેના પર અદેખાઈ કીધી, પણ તેના બાપે તે ત્રાત મનમાં રાખી. ૧૨ અને તેના બાઇ તેઓના બાપના ટોળા ચરાવવાને રાખેમમાં થયા. ૧૩ અને ઇજીપ્તે યુસફને કહ્યું, યું તારા બાઇ રાખેમમાં ચરા

જના નથી? ચાલ, હું તને તેઓની પાસે મોકલીશ
અને તેજુ તેને કહું, શુ આ રજો ૧૪ અને તેજુ તેને
કહું કે, બ, ને તારા ભાઈઓ તથા દોળાં સાથે છે કે
નહિ તે બે, ને મારી પારી જગર લઈ આવ અને
તેજુ તેને દેવોનના મેદાનથી મોકલી દીરો, ને તે
સખેમ આગે ૧૧ અને, જુઓ, યુસફ મેદાનમાં
બાંધેના દનો એકલામાં એક માણસ તેને મળ્યા, ને
તેજુ તેને પ્રગ્ધુ કે, વં શું થોભે છે ૧૧ અને તેજુ કહું
કે, મારા ભાઈઓને યોગ્યું છે, તેઓ ક્યા ચલે છે,
તે ક્યા જગી મને કહે ૧૩ અને તે માણસે કહ્યું, તેઓ
અડધી થયા છે, કેમકે, ચાલે આપજે દોધાનમાં
જઈએ, એજુ તેઓએ મારા સાનગરામાં કહ્યું અને
યુસફ પોતાના ભાઈઓની પાછળ ગયા, ને દોધાનમાં
તેઓ તેને મળ્યા ૧૬ અને તેઓએ તેને આરેથી દીધા,
અને તેઓએ તેને આપજે દોધાનમાં

૧ ચાપ, કેમકે તે આપજે ભાઈ તથા આપજું લેાહી
૭. અને તેના ભાઈઓએ તેનું સંમગ્યું ૧૮ અને
મિત્રાની વેપારીઓ તેઓની પાસે મળે નવા દવા,
ને તેઓએ યુસફને ખાદ્યામાંથી ખેંચી કાઢ્યા; ને
તેઓએ વીસ રૂપીઆએ યુસફને ઘરમાંથી બોલે
વેળી દીધા; ને તેઓ યુસફને મિસરમાં લઈ ગયા
૧૯ અને રેકબેન પાછો ખાદ્યાની પાસે આવ્યા, ને
જુઓ, યુસફ તો ખાદ્યામાં નહોતો; ને તેણે પોતાનાં
લૂગાં ફાળા ૨૦ અને તે પોતાના ભાઈઓની પાસે
પાછો આવ્યા, ને કહ્યું, છાંદરા તો નથી, ને હું ક્યા
ભરું છે અને તેઓએ યુસફનો અંતરખો લીધા, ને
લઈ કાઢ્યું, ને રજામાં અંતરખો બાંધ્યા ૨૧ અને
તેઓએ તે રજાને રૂપી અંતરખો પોતાના બાપની પાસે
મોકલાવેને કહ્યું, આ અમને જાઓ છે, હવે તે તારા
દીકરાને અંતરખો છે કે નહિ એ ત બોલજીએ

શું હોય; એ માટે-યહોવાહે-તેને માર્ગ ૮ અને
 યહોવાહે એનાનને કહ્યું, તું તારા ભાઈની બાથની
 પાસે જ, ને તેની પ્રત્યે ધર્મીના ભાઈની ફરજ અદા
 કર, ને તારા ભાઈને સાત સંતાન ઉપભવ, ૬ અને
 એનાને ભવ્ય કે સંતાન માર નહિ થશે; ને એમ થયું
 કે, જ્યારે તે પોતાની ભાણીની પાસે ગયો, ત્યારે તેણે
 પોતાના ભાઈને સંતાન ન આપવાને તે ભૂમિ પર
 રહ્યું ૧૦ અને તેણે જે કીધું તે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં
 શું હોય; તે માટે તેણે તેને પણ માર્ગ ૧૧ અને
 યહોવાહે પોતાની વધ તામારને કહ્યું કે, મારો દીકરો
 રોલાહ મોરો થાય, ત્યાં સુધી તું તારા બાપના ઘરમાં
 વિધવાવસ્થામાં રહે, કેમકે તેણે કહ્યું; હાથ તે પણ
 પોતાના ભાઈએની પેઠે મરે અને તામાર જમને
 પોતાના બાપના ઘરમાં રતી ૧૨ અને ઘણા દહાડા
 યથા ને યહોવાહની બાથની શુઆની દીકરી મસલ
 પામી ને યહોવાહને દિવાસો થયો, ને તે પોતાના
 મિત્ર હીરાહ અદુલામી સહ્યાં પોતાનાં ઘેટાં કાતરના-
 રાઓની પાસે તિઆહ ગયો ૧૩ અને તામારને એવી
 ખબર મળી કે જો, તારો સસરા પોતાનાં ઘેટાં કાતરવાને
 તિઆહ જાય છે ૧૪ અને તેણે પોતાનાં વંધવ્યનાં
 વસ્ત્ર પોતાના અંગ પરથી કાઢ્યાં, ને ઘુંગરથી પોતાને
 ઠાંકી, ને પોતાને લપેટી, ને એનામ્મ જે તિઆહ
 જવાને માર્ગે ૧૫ તેની બાજુએ બેસી; કેમકે તેણીએ
 જોયું કે રોલાહ મોટો થયો છે, પણ હ તેને બાથની
 યથા સાત અપાએલી નથી ૧૬ અને યહોવાહે તેને
 જોયું ત્યારે તેને વેશ્યા બની; કેમકે તેણીએ પોતાનું
 મૂખ ઠાંપ્યું હતું ૧૧ અને તે માર્ગની બાજુએ વળીને
 તેની પાસે ગયો, ને કહ્યું હવે મને તારી પાસે આવવા
 દે; કેમકે આ મારી વધ છે એમ તેજે ભવ્ય નહિ અને
 તે બાવી તું મારી પાસે આવવા સાત મને શું આપીશ? ૧૭
 અને તેણે કહ્યું ટોળામાંથી બકરીનું એક જમ્યું હ
 તારી પાસે મોકલોશ અને તેણે કહ્યું-તું મોઢે ત્યાં
 સધી તું મને હડપ આપીશ? ૧૮ અને તેણે તેને કહ્યું,
 શી હડપ આપું? તેણે કહ્યું, તારી મદ્દા, તથા તારો
 અંછોડો તથા તારા હાથમાંની કાડી અને નેત્રે તે
 આખ્યાં, ને તેની પાસે ગયો ને તેનાથી તે અભવની
 યથા ૧૯ અને તે ઊડીને ગયું, ને પોતાનાં ઘુંગર કાઢ્યો,
 ને પોતાનાં વંધવ્યનાં વસ્ત્ર પહેલો ૨૦ અને બાથની
 હાથમાંથી હડપ લેવા સાત, યહોવાહે પોતાનાં મિત્ર
 અદુલામીની હસ્તક બકરીનું જમ્યું મોકલ્યું, પણ તે

તેને ન મળી ૨૧ અને તેણે તે જગ્યાનાં માણસોને
 પુછ્યું, કે જે વેશ્યા એનામ્મ પાસે માર્ગે પર હતી તે
 ક્યા છે? ને તેઓએ કહ્યું, અહીં કોઈ વેશ્યા ન હતી
 ૨૨ અને તે યહોવાહની પાસે પાછો આવ્યો, ને કહ્યું,
 મને તે નથી જડતી; ને ત્યાંના માણસોએ પણ કહ્યું
 કે, અહીં કોઈ વેશ્યા ન હતી ૨૩ અને યહોવાહે કહ્યું,
 તે બંધે પોતાની પાસે તે રાખે, રાખે આપણ અપ-
 માન થાય, જો, મેં આ બકરીનું જમ્યું મોકલ્યું,
 પણ તને તે જડી નહિ ૨૪ અને એમ થયું કે આસરે
 ત્રણ મહિના પછી યહોવાહને ખબર મળી કે, તારી
 વધ તામારે વ્યભિચાર કર્યો છે, ને જો, વ્યભિચારથી તેને
 ગર્ભ રહ્યો ૨૫ અને યહોવાહે કહ્યું, તેને બહાર લાવીને
 બાણી નાખો ૨૬ અને તેને બહાર આણી ત્યારે તેણે
 પોતાના સસરાની પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે,
 જોના આ છે, તે માણસથી હું અભવની થઈ છું, હવે
 આ મુદ્દા, તથા અંછોડો, તથા કાડી કેના છે, તે મું
 કપા કરી બાજુમાં લે ૨૬ અને યહોવાહે એઓ [મારા
 પોતાના છે એમ] કનુવ કરી કહ્યું કે, તે મારા કરતાં
 યથાર્થ છે, કારણ કે મેં તેને મારા દીકરા રોલાહને
 ન દીધી અને તેણે તેને ફરી ન ભણી ૨૭ અને
 જણવાની વેળાએ એમ થયું કે જુઓ, તેના પેટમાં
 જોજો હતી ૨૮ અને તેને જણતા એમ થયું કે એક
 પોતાનો હાથ બહાર કાઢ્યો, ને હાથએ તેનો હાથ
 પકડ્યો, ને તેના પર લાવ સૂતર બાંધ્યું, ને કહ્યું, આ
 પહેલો નિકળ્યો ૨૯ અને તેણે પોતાનો હાથ પાછો
 ખેંચ્યો ત્યારે, જુઓ, એમ થયું કે તેનો બાંધ નિકળ્યો,
 ને [હાથએ] કહ્યું, તું કેમ કરીને કાઢ પાડીને નિકળ્યો? ૩૦
 એ માટે તેનું નામ પેરેસ પાડ્યું ૩૦ અને પછી તેનો
 બાંધ, જોને હાથે લાલ સૂતર હતું તે નિકળ્યો, ને તેનું
 નામ ઝેરાહ પાડ્યું

૩૯ અને યુસફને મિસરમાં આવ્યો, ને ત્યાં
 જે ધરમાં એવીઓ તેને લઈને ઉતરી ગયા,
 તેઓની પાસેથી પોતીફાર નામનો એક મિસરી જે
 ફારૂનો એક અમલદાર તથા રક્ષકોનો સરદાર હતો
 તેણે તેને વેચાતો લીધો ૨ અને યહોવાહ યુસફની
 સાથે હતો, ને તે બાગ્યવાન હતો; ને તે પોતાના,
 ધણીના એટલે તે મિસરીના ઘરમાં રહ્યો ૩ અને તેના
 ધણીએ જોયું, કે તેની સાથે યહોવાહ છે, ને તે જે
 કંઈ કરે છે તે તેના હાથમાં યહોવાહ સફળ કરે ૪
 ૪ અને યુસફ તેની દૃષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો, ને તેણે તેની

૧૦ને દ્રાક્ષધેવાને ત્રણ રાજાઓ હતી, ને તેઓને બધે
 ૭૫૦માં આવી, ને સોર ખીલ્યા, ને તેના ગુપ્તમાં
 દ્રાક્ષો ખાધી. ૧૧ અને ફારૂનનું ખ્યાલું મારા હાથમાં
 હતું; ને મેં દ્રાક્ષો લઈને ફારૂનના ખ્યાલમાં તેનો રસ
 નિચોની કાઢ્યો, ને ખ્યાલું ફારૂનના હાથમાં આપ્યું.
 ૧૨ અને યુસફે તેને કહ્યું, એનો અર્થ આ છે, ત્રણ રાજા
 તે ત્રણ દહાડા છે. ૧૩ ત્રણ દહાડામાં ફારૂન તારું માથું
 જીવે કરશે, ને તને પાછો તારા કામ પર ફરવશે; ને
 હું તેનો પાત્રવાહક હતો ત્યારની રીત પ્રમાણે હું
 ફારૂનનું ખ્યાલું, તેના હાથમાં આપીશ, ૧૪ પણ તારું
 સાથ ધાય ત્યારે કૃપા કરી અને સભારજી, ને મારા પર
 ક્રોધ કરજી, ને મારા વિષે ફારૂનને કહીને ત્યાં ઘરમાંથી
 અને કદાવજી. ૧૫ કેમકે હેઝીમોના દેશમાંથી હું ખરે-
 ખર ચોરાઓએ છું; ને બધી પછ મેં ટૂંકમાં નખાવા
 લાયક કંઈ કીધું નથી. ૧૬ અને સુખ્ય, બહિયારાએ
 જોયું કે અર્થ સારો છે, ત્યારે તેણે યુસફને કહ્યું કે, અને
 પણ સ્વપ્ન આપ્યું હતું, ને જીવ્યો, મારા માથા પર
 સફેદ ફેરડીથી ભરેલી ત્રણ ટોપથી હતી. ૧૭ અને ઉપથી
 ટોપથીમાં ફારૂનને સાથ સર્વ પ્રકારનાં પક્ષાણ હત્યાં;
 ને મારા માથા પરની ટોપથીમાંથી પક્ષીઓ ખાતાં
 હતાં. ૧૮ અને યુસફે ઉતાર આપ્યો, એનો અર્થ એ
 છે કે તે ત્રણ ટોપથી ત્રણ દહાડા છે. ૧૯ અને ત્રણ
 દહાડામાં ફારૂન તારું માથું તારા પરથી ઉતારશે, ને
 તને કાઢ પર ફરવશે; ને પક્ષીઓ તારા પરથી તારું
 માંસ ખાશે. ૨૦ અને ત્રીજો દહાડો, એટલે ફારૂનની
 વર્ષત્રાહિને દિવસે એમ થયું, કે તેણે પોતાના સર્વ સેવ-
 કોને મિળ્યાની આપી; ને તેણે પોતાના સેવકોમાં
 સુખ્ય પાત્રવાહકનું તથા સુખ્ય બહિયારાનું માથું
 ઉઘાડ્યું. ૨૧ અને તેણે સુખ્ય પાત્રવાહકને તેની પાત્ર-
 વાહકની પદવી પર પાછો ફરાવ્યો, ને તેણે ફારૂનના
 હાથમાં પાત્ર આપ્યું. ૨૨ અને યુસફે અર્થ જાતાવ્યો
 હતો તે પ્રમાણે તેણે સુખ્ય બહિયારાને ફારૂની દીધી.
 ૨૩ અને સુખ્ય પાત્રવાહકે યુસફને સલામો નહિ, પણ
 તેને કુચી ગયો.

૪૧ અને એ, વર્ષ, પછી એમ, થયું, કે ફારૂનને
 સ્વપ્ન આપ્યું, ને જીવ્યો, તે નદીના પાસે
 ઉજો હતો. ૨ અને જીવ્યો, સુઢ તથા પુષ્ટ એવી સાત
 માય નદીમાંથી નિકળી, ને સરકટમાં ચરી. ૩ અને
 જીવ્યો, તેઓની પછવાડે કદરૂપી તથા સુકાક ગએલી
 એવી બીજી સાત માય નદીમાંથી નિકળીને નદીને કાંઠે

પેલી માથોની પાસે ઉભી રહી. ૪ અને કદરૂપી તથા
 સુકાક ગએલી માથો તે સાત સુંદર તથા પુષ્ટ માથેને
 ચળી ગઈ, એટલે ફારૂન જીવ્યો. ૫ અને તે ઉપી ગયો,
 ને બીજી વાર તેને, સ્વપ્ન આપ્યું, ને જીવ્યો, એક સાંઠા
 પર દાણાએ, બરેલા તથા સારાં એવા સાત કણ-
 સલાં આપ્યાં. ૬ અને જીવ્યો, તેઓની પછવાડે દહાડાં
 તથા પૂર્વાના વાયુથી ચિમખાએલાં એવા સાત કણસલાં
 આપ્યાં. ૭ અને દહાડાં કણસલાં પેલાં સાત માઠા તથા
 બારે કણસલાં જળી ગયાં અને ફારૂન જીવ્યો; ને
 જીવ્યો, એ તો સ્વપ્ન હતું. ૮ અને સવારે એમ થયું કે
 તેનું મન ગભરાયું; ને તેણે મિસરના સર્વ રાજાઓને
 તથા ત્યાંના સર્વ જ્ઞાનીઓને તેડાવ્યા; ને તેઓને
 ફારૂને પોતાનાં સ્વપ્નો કહ્યાં; પણ સ્વપ્નનો અર્થ ફારૂ-
 નને કહી શકે એનો તેઓમાંનો કોઈ નહોતો. ૯ અને
 સુખ્ય પાત્રવાહકે ફારૂનને કહ્યું, આજ હું મારા અપ-
 રાધ કબૂલ કરું છું. ૧૦ ફારૂનને પોતાના ફારો પર કોંક
 ચડ્યો હતો; ને અને તથા સુખ્ય બહિયારાને, ટૂંકમાં
 એટલે પહેરેગરીના ઉપરીના કદમાં કંઈ કીધા હતા.
 ૧૧ અને એક જ રાતે અને સ્વપ્ન આપ્યું, ફરેકને
 પોતાના સ્વપ્નના અર્થ પ્રમાણે સ્વપ્ન આપ્યું. ૧૨ અને
 એક, હેઝી જીવાન એ પહેરેગરીના ઉપરીના ફારૂ
 હતો તે ત્યાં અમારી સાથે હતો તેને બધે કહ્યું, ને
 તેણે અમારાં સ્વપ્નોનો અર્થ જાતાવ્યો, ફરેકને પોતાના
 સ્વપ્ન પ્રમાણે તેણે અર્થ કરી જાતાવ્યો. ૧૩ અને એમ
 થયું કે તેણે અમને અર્થ કહ્યો, તેમજ યુસફ; તેણે અને
 મારી પદવી પર પાછો ફરાવ્યો, ને એને ફારૂની દીધી.
 ૧૪ અને ફારૂને યુસફને તેડવા માણસ મોકલ્યા, ને
 તેઓએ તેને ટૂંકમાંથી ઉતારવે કાઢ્યો; ને તેણે
 હજીબત કરીને પોતાનાં ટૂંકમાં બદલ્યાં, ને ફારૂનની
 આજીવ આપ્યો. ૧૫ અને ફારૂને યુસફને કહ્યું, મને
 સ્વપ્ન આપ્યું હતું, ત્રણ તેનો અર્થ કહેવાર કોઈ નથી.
 ને મેં તારા વિષે સાંભળ્યું છે, કે હું સ્વપ્ન સાંભળીને
 તેનો અર્થ જાતાવી શકે છે. ૧૬ અને યુસફે ફારૂનને
 ઉતાર આપ્યો, હું તો નહિ, પણ દેવ ફારૂનને કૈમકર
 ઉતાર આપશે. ૧૭ અને ફારૂને યુસફને કહ્યું, જીવ્યો,
 હું મારા સ્વપ્નમાં નહીને કાંઈ ઉજો હતો. ૧૮ અને
 જીવ્યો, પુષ્ટ તથા સુંદર એવી સાત માય તરીમાંથી
 નિકળી, ને સરકટમાં ચરી. ૧૯ અને જીવ્યો, તેઓની
 પછવાડે નળી તથા બહુ કદરૂપી તથા સુકાક ગએલી
 બીજી સાત માય નિકળી, તે એવી કે તેમના એવી

કદીથી માથા મે આખા મિસર દેશમાં કદી દીઠી નહોતી. ૨૦ અને તે હુખળી તથા કદીથી માથા પેલી સાત પુષ્ટ માથાને ખાધ અથ. ૨૧ અને તેઓ તેઓને ખાધ અથ, તે પછ તેઓ તેમને ખાધ અથ હોય એવું જણાયું નહિ; પણ પદેવાની જે તેઓ કદીથી રહી; ને હું જાણ્યો. ૨૨ અને મારા સ્વપ્નમાં મે જોયું, ને જુઓ, એક સાંઠા પર બસએવાં તથા સાંઠાં એવાં સાત કણસલાં નિકળ્યાં, ૨૩ ને જુઓ, તેઓની પાછળ મુકાએલાં, તથા દલકાં તથા પૂર્વના પવનથી ચિમળા-એલાં એવાં સાત કણસલાં નિકળ્યાં. ૨૪ અને તે દલકાં કણસલાં પેલાં સાત સાંઠાં કણસવાને અળી ગયાં; ને મે સાક્ષીઓને એ કરા, પણ કોઈ તેનો અર્થ મને કળી ન શક્યો. ૨૫ અને યુસફે કારૂને કહ્યું, કારૂનું સ્વપ્ન એમ છે; કેવ ને કરવાનો છે તે તેને કારૂને જણાવ્યું છે. ૨૬ પેલી સાત સારી માથ સાત વર્ષ છે; ને સાત સારાં કણસલાં સાત વર્ષ છે; સ્વપ્ન એક છે. ૨૭ અને તેઓની પાછળ ને મુકાઈ મળેલી તથા કદીથી માથ નિકળી તે સાત વર્ષ છે; ને દાખા વગરનાં તથા પૂર્વના વાયુથી ચિમળાએલાં ને સાત કમમવાં તે દુઃખાગનાં સાત વર્ષ થશે. ૨૮ ને વાન મે કારૂને કહી તે એ છે; કેવ ને કરવાનો છે તે તેને કારૂને જણાવ્યું છે. ૨૯ જુઓ, આખા મિસર દેશમાં ધળી પુષ્કળતાનાં સાત વર્ષ આવે છે; ૩૦ ને ત્યાર પછી દુઃખાગનાં સાત વર્ષ આવશે; ને મિસર દેશમાં સર્વ પુષ્કળતા બંધી જવાશે; ને દુઃખાગ દેશનો નાશ કરશે. ૩૧ અને તે આવનાર દુઃખાગને લીધે દેશમાં પુષ્કળતા

લાગી. ૩૨ અને કારૂને પોતાના દાસોને કહ્યું, જો મેવનો આપના હોય, એવો આના સરખો થું કોઈ માણસ આપણને મળે? ૩૩ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, કેવે આ સર્વ તને દેખાડયું છે, તે માટે તારા સરખો જુદિવાન તથા જ્ઞાની બીજો કોઈ નથી. ૩૪ હું મારા ઘરનો ઉપરી થા; ને મારા સર્વ લોક તારી આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલશે; એકલા રાજ્યાસન પર હું તારા કરતાં થોડો હોધરા. ૩૫ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, જો, મેં તને આખા મિસર દેશનો ઉપરી કરાવ્યો છે. ૩૬ અને કારૂને પોતાના હાથની મુદ્રિકા કાઢીને યુસફનાં હાથમાં ધાલી; ને તેને મલમલનાં વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, ને તેના મળામાં સોનાની સાંકળી ધાલી; ૩૭ ને બીજા દરજ્જાના રથમાં તેને બિસાડ્યો; ને 'ધુંટણુ ટેકવો' એવી તેની આજળ તેઓએ જમ પાડી; ને તેણે તેને આખા મિસર દેશનો ઉપરી કરાવ્યો. ૩૮ અને કારૂને યુસફને કહ્યું, હું કારૂન છું; ને મિસરના આખા દેશમાં તારા બિના કોઈ માણસ હાથ કે પગ નહિ ઉઠાવશે. ૩૯ અને કારૂને યુસફનું નામ સાફનાય-પાનેઆહ પાડ્યું; ને જોનાના ચાલક પોલીફેરાની કીકરી આસનાથ સાથે તેનાં લગ્ન કરાવ્યાં; ને યુસફ મિસર દેશમાં ફરવા નિકળ્યા. ૪૦ અને યુસફ મિસરના રાજા કારૂનની આજળ ઉઠો રહ્યો ત્યારે તે ત્રીસ વર્ષનો હતો. અને યુસફે કારૂનની હબ્તમાંથી નિકળીને આખા મિસર દેશમાં ફર્યો. ૪૧ અને પુષ્કળતાનાં સાત વર્ષમાં પૂર્વની માંથી બોળેબોળા પામ્યું. ૪૨ અને મિસર દેશમાં ને સાત વર્ષ થયાં તેઓનું સપાઈ અનાજ તેણે એકઠું કર્યું.

૫૪ અને યુસફના કહ્યા પ્રમાણે દુકાળના સાત વર્ષ આવવા લાગ્યા, ને દુકાળ સર્વ દેશોમાં પડ્યો, પણ આપણા મિસર દેશમાં અત્ર હવે ૧૧ અને અમો મિસર દેશ બુધે મરવા લાગ્યો, ત્યારે લોકે ફારૂનની આગળ ધાનને સારૂ બ્રમ પાડી, ને ફારૂને સર્વ મિસરીઓને કહ્યું, યુસફની પાસે જાઓ, ને તે તમને કહે તે કરો ૧૧ અને આપણા દેશ પર દુકાળ પડ્યો ત્યારે યુસફે સર્વ કાઠારો ઉધાડ્યા, ને મિસરીઓને વેચાતું આપ્યું, ને મિસર દેશમાં તે કાળ બહુ વિકટ થયો ૫૭ અને સર્વ દેશોના લોકો મિસર દેશમાં યુસફની પાસે અનાજ વેચાતું લેવાને આવ્યા, કેમકે આખી પૃથ્વી પર દુકાળ કારે હતો

૪૨ અને યાફિષે બેયુ કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યારે યાફિષે તેના દીકરાઓને કહ્યું, તમે એક બીજા બહી કેમ જુઓ છો ? ૨ ને તેણે કહ્યું જુઓ, મેં સાંભળ્યું છે કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યાં જાઓ ને ત્યાંથી આપણે સાચું વેચાતું લાવો કે આપણે જીવીએ, ને મરીએ નહિ ૩ અને યુસફના દસ બાઈ અનાજ વેચાતું લેવાને મિસરમાં ગયા ૪ પણ યુસફના બાઈ બિન્યામીનને તેના બાઈઓની સાથે યાફિષે મોકલ્યો નહિ, કેમકે તેણે કહ્યું રજે તેના પર કંઈ વિદ્ય આવી પડે ૫ અને હસાએલના દીકરા બીજા આવનારાઓની સાથે વેચાતું લેવાને આવ્યા, કેમકે કનાન દેશમાં દુકાળ હતો ૬ અને તે દેશનો અધિપતિ યુસફ હતો, તે દેશના સર્વ લોકોને અનાજ વેચાતું આપનાર તેજ હતો ; ને યુસફના બાઈ આવ્યા, ને તેઓએ ભાથ લગી માંધા નમાવીને તેને દડવત કીધા ૭ અને યુસફે પોતાના બાઈઓને જોઈને તેઓને ઝાળખ્યા, પણ પારકાની પટે તેઓની સાથે વત્તો, ને તેઓની સાથે કઠોરતાથી વાત કીધી, ને તેઓને યુધ્યું, તમે ક્યાંથી આવ્યા ? ને તેઓએ તેને કહ્યું કનાન દેશથી ખાવાનું વેચાતું લેવાને આવ્યા છીએ ૮ અને યુસફે તેના બાઈઓને ઝાળખ્યા, પણ તેઓએ તેને ન ઝાળખ્યો ૯ અને યુસફને તેઓ વિષે જ સ્વપ્ન આવ્યા હતા તે તેને સાંભલો, ને તેણે તેઓને કહ્યું, તમે જાનુસ છો, દેશનું નામ પછુ જેવાને આવ્યા છો ૧૦ અને તેઓએ તેને કહ્યું સાહેબ, એમ નહિ, પણ અનાજ વેચાતું લેવાને તારા દાસ આવ્યા છે ૧૧ અને સર્વ એક માણસના દીકરા છીએ, અમે સાચા છીએ, તારા દાસો જાનુસ તથી

૧૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું, એમ નહિ, પણ દેશનું નામ પછુ જેવાને તમે આવ્યા છો ૧૩ અને તેઓ બોલ્યા તારા દાસો જાનુસ બાઈ છીએ, કનાન દેશના એક માણસના દીકરા છીએ, ને જુઓ, નાનો બાઈ આજ અમારા ખાપની પાસે છે, ને એકનો તો પતો નથી ૧૪ અને યુસફે તેઓને કહ્યું, જો મેં તમને કહ્યું કે તમે જાનુસ છો, તે તેમજ જ ૧૫ આથી તમારી પરીક્ષા કરવામાં આવશે, ફારૂનના જીવના સમ કે તમારો નાનો બાઈ અહીં આવ્યા વિના તમે અહીંથી જવા પામશો નહિ ૧૬ તમે તમારામાંથી એકને મોકલો, ને તે તમારા બાઈને લઈ આવે, પણ તમને કહે રાખવામાં આવશે ને તમારી વાતની પરીક્ષા થશે કે તમારામાં સત્ય જ કે નહિ, નહિ તો ફારૂનના જીવના સમ [ખાઈને કહ્યું છું] કે તમે જાનુસ છો ૧૭ અને તેણે ત્રણ દહાડા લગી તેઓને તુકીમાં એકઠા રાખ્યા ૧૮ અને ત્રીજે દહાડે યુસફે તેઓને કહ્યું, તમે ઓમ કરો ને જાવો કેમકે હું દેવથી બીજુ છું ૧૯ અને તમે સાચા હો, તો તમારામાંનો એક બાઈ તમારા કેદખાનામાં રહે, ને તમે જાઓ, ને તમારા ધરના દુકાળને લીધે અનાજ લઈ જાઓ ૨૦ અને તમારા નાના બાઈને મારી પાસે લાવો, તેથી તમારી વાત સાચી કરશે, ને તમે નહિ મરશો. અને તેઓએ એમ કીધું ૨૧ અને તેઓએ માદોમાદે કહ્યું, ખરેખર આપણે આપણા બાઈ વિષે અપરાધી છીએ, કેમકે જ્યારે તેણે કાલાવાલ કીધા, ને આપણે તેના જીવનું દુખ જોયું, ત્યારે આપણે નહિ સાંભળ્યું, તે માટે આ સંકટ આપણા પર આવી પડ્યું છે ૨૨ અને રેફિષે ન તેઓને ઉત્તર દઈને બોલ્યો, શું મેં તમને કહ્યું ન હતું, કે આ છોકરા સંબંધી પાપ ન કરો ? પણ તમે ન માન્યું, તે માટે હવે જુઓ, તેના રક્તનો બાલો લેવામાં આવે જ ૨૩ અને યુસફે અમારી વાત સમજે છે, તે તેઓએ જાનુસ નહિ, કેમકે તેઓ વચ્ચે દુશા વિષે હતો ૨૪ અને તે તેઓની પાસેથી ફરી જાઈને રજો, ને તેઓની પાસે પાછો આવીને તેઓની સાથે વાત કીધી, ને તેઓમાંથી શિમ્યોનને લઈને તેઓના દેખતા તેને જાઠ્યો ૨૫ અને યુસફે તેઓની શુભે અનાજથી ભરવાની તથા પ્રત્યેક માણસનું તાણું તેની શુભમાં પાછું મોકલ્યાની, તથા તેઓને રસ્તાને માટે સીધું આપવાની આજ્ઞા આપી, ને તેઓને સાચું એ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું ૨૬ અને તેઓ પોતાના

આવી ઉભા રહ્યા ૧૧ અને યુસફે તેઓની સાથે
 બિન્યામીનને દીઠા, ત્યારે તેણે પોતાના ધરના કાર-
 સારીને કહ્યું, આ માણસોને ઘેર લઈ જા, ને કંઈ
 મારીને તૈયાર કર; કેમકે આ માણસો બપોરે મારી
 સાથે જમશે ૧૭ અને યુસફે જેમ કહ્યું તેમ તે માણસો
 કાઢ્યું; એટલે તે માણસ યુસફને ઘેર તે માણસોને
 લઈ ગયા ૧૮ અને તે માણસોને યુસફને ઘેર આવ્યા,
 માટે તેઓ બીધા, ને બોલ્યા, બે નાણું પહેલી વાર
 આપણી ગુણમાં પાણું આપ્યું તેને લીધે તે આપણને
 માંડે લાભો છે, કે તે આપણી વિરૂદ્ધ જહાનું ચોધે,
 ને આપણા પર તુર્કી પડે, ને આપણને ગુલામ કરી
 લે, તથા આપણાં ગધેડાં પણ લે. ૧૯ અને તેઓ
 યુસફના ધરના કારસારી પાસે આવ્યા, ને તેની સાથે
 ધરના બોરણા પાસે વાતચિત કીધી, ૨૦ અને કહ્યું,
 ઓ અમારા ધણી, અમે ખરેખર ખાવાનું વેચાતું
 લેવાને પહેલવહેલા આવ્યા હતા. ૨૧ અને એમ થયું,
 કે અમે ઉતારે આવ્યા ત્યારે અમે પોતાની ગુણો
 ઉપાડી, ને જુઓ, તરફ માણસનું નાણું તેની ગુણના
 મ્હોડામાં તોલ પ્રમાણે પુરેપુરું હતું; ને તે અમે
 અમારા હાથમાં પાણું લાભ્યા છીએ. ૨૨ અને ખાવાનું
 વેચાતું લેવાને અમે અમારા હાથમાં બીજું નાણું
 લાભ્યા છીએ; ને અમારી ગુણમાં તે નાણું કેણે
 પાસ્યું, એ અમે નથી જાણતા. ૨૩ અને તેણે કહ્યું, તમે
 કુશળ રહો, નતમે બીજો મા, તમારા તથા તમારા
 બાપના દેવે તમારી ગુણમાં તમને સંપત આપી છે,
 તમારાં નાણાં મને પહોંચ્યાં; અને તે તેઓની પાસે
 શિમચોનને જહાર લાભ્યા. ૨૪ અને તે માણસ
 યુસફના ધરમાં તે માણસોને લાભ્યા, ને તેમને પાણી
 આપ્યું, ને તેઓએ પગ ધોયા; ને તેણે તેઓનાં ગધે-
 ડાને ચારે આવ્યા. ૨૫ અને યુસફના બપોરે આવ્યા
 અત્રાઉ તેઓએ એક તૈયાર કીધી; કેમકે તેઓને ત્યાં
 જમવાનું હતું એમ તેઓએ સાંભળ્યું હતું ૨૧ અને
 યુસફ ઘેર આવ્યા ત્યારે તેઓના હાથમાં જે એક હતી
 તે તેની પાસે ધરમાં લાભ્યા; ને જુમિ લગી નખીને
 પ્રણામ કીધા. ૨૭ અને તેણે તેઓની ખબર પુછી,
 ને કહ્યું, તમારો બાપ એટલે જે વડીલ વિષે તમે કહ્યું,
 તે હું કુશળ છું? તે હું હજી જીવે છું? ૨૮ અને
 તેઓએ ઉત્તરદીધો, તારો દાસ અમારો બાપ કુશળ
 છે; હજી જીવે છે; ને તેઓએ નખીને પ્રણામ કીધા.
 ૨૯ અને તેણે આજો ઉચી કરીને પોતાના બાથ

બિન્યામીનને એટલે પોતાની માતા દીકરાને બોલ્યા,
 ને કહ્યું, તમારો નાનો બાથ જેના વિષે તમે મને કહ્યું
 હતું તે હું આ છું? ને તેણે કહ્યું, મારા દીકરા, દેવ
 તારા પર કૃપા કરે. ૩૦ અને યુસફે ઉતાવળ કીધી,
 કેમકે તેના બાથને લીધે તેનું હૃદય બરાબર આવ્યું; ને
 તેણે રડવાનું ડોકાણું ચોધ્યું; ને પોતાની ચારકીમાં
 જઈને ત્યાં રહ્યો. ૩૧ અને તેણે પોતાનું મુખ ધોયું;
 ને જહાર આવ્યો ને દીકરા સમાવીને કહ્યું, રોટલી
 ખિરસો. ૩૨ અને દાસોએ તેને સાર તથા તેઓને
 સાર જુદું-જુદું ખિરસું; કેમકે હેબ્રીઓ સચિ/ખિસ-
 રીઓ જમતા નથી, કેમકે ખિસરીઓને તે અમમળ પાણું
 લાગે છે ૩૩ અને તેઓ તેની સામા, મ્હોડા પોતાના
 ન્યેશપણા પ્રમાણે, તથા નાનો પોતાની નાની વ્યય
 પ્રમાણે, બેઠા; ને તેઓ માહોમંદિ વિરિમત થયા.
 ૩૪ અને તેણે પોતાની આગળનાં નાનાંમાંથી લઈને
 તેઓની આગળ ધર્યાં; પણ હરકના બાણા કરતાં
 બિન્યામીનનું બાણું ખાંચજણું હતું; ને તેઓએ બીધું,
 ને તેની સાથે આનંદ કીધો.

૪૪ અને તેણે પોતાના ધરના કારસારીને આજ્ઞા
 આપી, કે આ માણસોની ગુણો ખોરાકથી
 ભર; એટલું તેઓ ઉચી રાકે. તેટલું-ભર-ને હરેક
 માણસનું નાણું તેની ગુણના મ્હોડામાં મુક. ૨ અને
 માંડે પ્યાલું, એટલે રૂપાનું પ્યાલું નાનાની ગુણના
 મ્હોડામાં તોલ અનાજનાં નાણાં મુકાં મુકાં; ને યુસફે
 જેમ કહ્યું તેમ તેણે કીધું. ૩ અને સવાર થઈને તેણે
 તે માણસોને તેમનાં ગધેડાં મુકાં વિદાય કર્યા.
 ૪ તેઓ શહેરમાંથી નિકળીને જહુ આવે તથા ન હતા,
 એટલામાં યુસફે પોતાના કારસારીને કહ્યું, ઉઠ, ને તે
 માણસોની પાછળ દોડ, ને તેઓને હું પકડી પારે
 ત્યારે કહે કે, તમે લાવાને ખરડે જુદું કેમ વાળ્યું?
 ૫ જમાંથી મારો ધણી મીએ છે, ને જેથી તે યુસફ જુએ
 છે તે હું આ નથી? આ તો તમે જુદું કર્યું છે. ૬ અને
 તેણે તેઓને પકડી પાડીને તેઓને એમજ કહ્યું. ૭ અને
 તેઓએ તેને કહ્યું, અમારા શહેજ એવી વાત કેમ કહે
 છે? એમ ન થાય કે તારા દાસો એવું કરે; ૮ જુઓ,
 જે નાણું અમને અમારી ગુણનાં મ્હોડામાં મળ્યું, તે
 જ્ઞાન દેસથી અમે તારી પાસે પાણું લાભ્યા, તો તારા
 ધણીના ધરમાંથી રૂપું કે સોનું અમે કેમ ચોરીએ?
 ૯ તારા દાસોમાં જેથી ખસેથી તે જડે તે મારો જય,

અધીરું પર અનાજ લાદીને ત્યાંથી નિહાળ્યા. રણ અને
ઉનાકમાં તેઓનાં એક મેલાના સ્થંભને નાણા
ખનાડવારે પોતાની શુભ છાંદ, ત્યારે તેણે પોતાનું
નાણું દીધું; કેમકે, જ્યોત, તે તો તેની શુભના મેલ-
કામાં હતું તે અને તેણે પોતાના સ્થંભને કહ્યું,
મારું નાણું અને પાણું મન્ય છે; ને જ્યોત, તે મારી
શુભમાં છે. અને તેઓ મનમાં ગણતાર્યા; ને તેઓ
પરપરના માહેમાદિ ભાષ્યા, જેને આપણને આ કું
હયું છે? રણ અને તેઓ જાન દેશમાં તેઓના બાપ
યાજની પાસે આવ્યા, ને તેઓને ને મણું હતું તે
સર્વની ખજાર રેને આપી કહ્યું, કે જે ને માણસ તે
દેશનો ધણી છે તેણે અમને કહાર વચનો કર્યા, ને
અમને દેશના ભયુસ ગણ્યા છે અને અમે તેને કહ્યું
કે, અમે સાચા માણસ છીએ, અમે ભયુસ નથી.
રે અમે બાર બાઈ અમારા બાપના દીકરા છીએ;
એકનો તો પતે નથી, ને નાનો અમારા બાપની
પાસે હાલ જાન દેશમાં છે. ૩૩ અને તે માણસે
જેઠલે દેશના ધણીએ અમને કહ્યું, એથી હું ભણીશ
કે તમે સાચા માણસ છો, તમારા એક બાઈને મારી
પાસે રહેવા દો, ને તમે તમારા ધરના કુઠાળને સાર
અનાજ લઈને વિદાય થાઓ; ૩૪ ને તમારા નાના
બાઈને મારી પાસે લાવો; ત્યારે તમે ભયુસ નથી,
પણ સાચા માણસ છો, એમ હું ભણીશ; અને હું
તમારો બાઈ તમને પાછો આપીશ; ને તમે આ
દેશમાં રેપાર કરીશો. ૩૫ અને એમ થયું, કે તેઓ
પોતાની શુભે ખાલી કરના દળ ત્યારે, જ્યોત, પ્રયેક
માણસનાં નાણાની શેડી તેની શુભમાં હતી; અને
તેમો તથા તેઓને બાપ તેઓના નાણાંને મેલાઓ
લેઈને બીધા. ૩૬ અને તેઓના બાપ માણસ તેઓને
કહ્યું, તમે મને પુરતીન કીધો છો; યુક્ત નથી, ને
શિખરોન પણ નથી, ને જળી જિન્ધામીને લઈ લેઓ
છો; એ સર્વ મારે ઉલટું છે. ૩૭ અને તેઓને તેના
બાપને કહ્યું, તેને તારી પાસે પાછો ન લઈ તો મારા
રીકારને મારી નાખજે તેને મારા દાપમાં સોંપ,
ને હું તેને તારી પાસે પાછો લાવશ. ૩૮ પણ તેણે
કહ્યું, મારો દીકરો તમારી સાથે નહિ આવે, કેમકે
તેનો બાઈ મરી ગયો છે, ને તે એકલો રહ્યો છે, ને
એ મારે તમે ભલો છાન્ધાં ને તેને વિજ યાવ, તો
તમે મારાં પતિનાં ચોરને મારે પારમાં ઉતારીશો.

અને દેશમાં કુઠાળ બારે હતો. રણ અને એમ
થયું, કે તેઓ મિસરમાંથી ને અનાજ લાવ્યા

દળ તો મારા-કલા, ત્યારે તેઓના બાપે તેઓને કહ્યું
કે, તમે ફરીથી અમને આપણે સાર થોડું અમ તેઓનું
લો. ૩૯ અને યહુદાએ તેને કહ્યું, તે માણસે અમને તારા
કરીને કહ્યું હતું કે, ને તમારો બાઈ, તમારી સાથે નહિ
હોય, તો તમે મારું શુભ નહિ લેશો. ૪૦ ને, અમારા
બાઈને અમારી સાથે મોકલે તો અમે બધને તારે, સાર
અને વેચાઉં લઈએ. ૪૧ પણ ને, તેને નહિ મોકલે
તો અમે નહિ જાણશું; કેમકે, તે માણસે અમને કહ્યું
કે, તમારો બાઈ તમારી સાથે નહિ આવે, તો તમે
મારું શુભ નહિ લેશો. ૪૨ અને, કસાએલે, કહ્યું કે,
અમારો બીજો બાઈ છે, એમ તે માણસને કહીને, તમે
મારું થુંક કેમ કીધું? ૪૩ અને તેઓએ કહ્યું, અમારા
વિષે તથા અમારા કુટુંબ વિષે તે માણસે મુઠપટ કીધી,
કે હું તમારો બાપ હતું છવે છે? તમારો બીજો કહ્યું
બાઈ છે? ને તે વાત પ્રમાણે અમે તેને કસર આપીશ;
અમે હું ભણીએ કે, તે એમ કહેશે કે તમારા બાઈને
અહીં લાવો? ૪૪ અને યહુદાએ તેના બાપ કસાએલને
કહ્યું, મારી સાથે કાઢારને મોકલ; ને અમે કાઢી
નિહળીએ, કે અમે અને હું અતે આપણાં કાઢારાં
છવતાં રહીએ ને મરીએ નહિ. ૪૫ તેનો ભયીન થાઈ
હું; હું તેને મારા કાઢારી માનજું; ને હું તારી પાસે
તેને ન લાવું. ને તારી આજળ કહ્યું ન કહ્યું, તો તેનો
દોષ કરા મારા મર રહે. ૪૬ કેમકે એ અમે આઠવા
બીડી થયા ન હોત તો, અધિર અમે અત્યારમાં બીજી
વાર પાછા નહ આવ્યા હોત. ૪૭ અને તેઓના બાપ
કસાએલે તેઓને કહ્યું, ત્યારે એમ કહેય, તો આમ
કરો; આ દેશનાં કહ વતીમ ફળ તમારાં પાસલમાં લઈ
લો; ને તે માણસને સાર થોડું લઈ લેઓ, એટલે થોડો
શુભળ, થોડું મધ, કેટલુંક મુનંધિદ્રવ્ય તથા જાળ તથા
પત્તાં તથા બદામ. ૪૮ અને, અમલું નાણું તમારા
દાપમાં લઈ લેઓ, ને તમારી શુભનાં રહેવામાં જે
નાણું પાણું આવ્યું છે તે ફરીથી તમારા દાપમાં લો;
કદાચ જલ થઈ રહી. ૪૯ અને તમારા બાઈને લઈને
જાઓ, ને તે માણસ પાસે પાછો લેઓ. ૫૦ અને સર્વ-
સમયે જેવે તે માણસની આજળ તમને કૃપા આપી, કે-
તે તમારી સાથે તમારા બીજા બાઈને તથા જિન્ધામી-
ને મોકલી દે; ને હું જિન્ધામી થયા તો થયા.

૫૧ અને તે માણસોએ તે બેઠ કીધી, ને તેમના
દાપમાં જમણું નાણું લીધું, અને જિન્ધામીને સાથે
લીધી, ને લીકીને મિસરમાં ગયા, ને યુક્ત આજળ

આવી ઉશા' રહ્યા. ૧૧ અને યુસફે તેઓની સાથે બિન્યામીનને દીડા, ત્યારે તેણે પોતાના ધરના કાર-
બારીને કહ્યું, આ માણસોને ઘર લઈ ના, ને કંઈ
મારીને તૈયાર કર; કેમકે આ માણસો બપોરે મારી
સાથે જમશે. ૧૨ અને યુસફે જેમ કહ્યું તેમ તે માણસો
કીધું; એટલે તે માણસ યુસફને ઘર તે માણસોને
લઈ ગયો. ૧૩ અને તે માણસોને યુસફને ઘર આપ્યા,
માટે તેઓ બીધા, ને બાક્યા, ને નાણું પહેલી વાર
આપણી ગુણેમાં પાછું આપ્યું તેને લીધે તે આપણને
માંહે લાવ્યા છે, કે તે આપણી વિરૂદ્ધ બહાનું રોધે,
ને આપણા પર તુડી પડે, ને આપણને ગુલામ કરી
લે, તથા આપણાં ગધેડાં પલ્લ લે. ૧૪ અને તેઓ
યુસફના ધરના કારભારી પાસે આવ્યા, ને તેની સાથે
ધરના બારણા પાસે વાતચિત કીધી, ૧૫ અને કહ્યું,
ઓ અમારા ધણી, અમે ખરેખર ખાવાનું વેચાતું
લેવાને પહેલવહેલા આવ્યા હતા. ૧૬ અને એમ થયું,
કે અમે ઉતારે આવ્યા ત્યારે અમે પોતાની ગુણે
ઉઘાડી, ને જુઓ, દરેક માણસનું નાણું તેની ગુણના
મ્હોડામાં તોવ પ્રમાણે પુરેપુરું હતું; ને તે અમે
અમારા હાથમાં પાછું લાવ્યા બીએ. ૧૭ અને ખાવાનું
વેચાતું લેવાને અમે અમારા હાથમાં બીજું નાણું
લાવ્યા બીએ; ને અમારી ગુણેમાં તે નાણું કાઢી
ધાણ્યું, એ અમે નથી નાંચુના. ૧૮ અને તેણે કહ્યું, તમે
કુશળ રહે, -તમે બીહો મા, તમારા તથા તમારા
આપના દેવે તમારી ગુણેમાં તમને સંપત આપી છે,
તમારાં નાણાં મને પહેાવ્યાં; અને તે તેઓની પાસે
શિખરિયાને બહાર લાવ્યા. ૧૯ અને તે માણસ
યુસફના ધરમાં તે માણસોને લાવ્યા, ને તેમને પાણી
આપ્યું, ને તેઓએ પન ધોયા; ને તેણે તેઓનાં ગધે-
ડાને ચારા આપ્યા. ૨૦ અને યુસફના બપોરે આવ્યા
અગ્રાજ તેઓએ ભેટ તૈયાર કીધી; કેમકે તેઓને ત્યાં
જમવાનું હતું એમ તેઓએ સાંભળ્યું હતું. ૨૧ અને
યુસફે ઘર આવ્યા ત્યારે તેઓના હાથમાં જે ભેટ હતી
તે તેની પાસે ધરમાં લાવ્યા; ને જમિ લગી નખીને
પ્રણામ કીધા. ૨૨ અને તેણે તેઓની ખબર પુછી,
ને કહ્યું, તમારો બાપ એટલે જે વડીલ વિષે તમે કહ્યું,
તે શું કુશળ છે? તે શું હજી જીવે છે? ૨૩ અને
તેઓએ ઉત્તર દીધો, તારો દાસ અમારો બાપ કુશળ
છે, હજી જીવે છે; ને તેઓએ નખીને પ્રણામ કીધા.
૨૪ અને તેણે આંખો ઢંધી કરીને પોતાના બાપ

બિન્યામીનને એટલે પોતાની માના દીકરાને જોયા,
ને કહ્યું, તમારો નાનો બાપ જેના વિષે તમે મને કહ્યું
હતું તે શું આ છે? ને તેણે કહ્યું, મારા દીકરા, દેવ
તારા પર કૃપા કરો. ૨૫ અને યુસફે ઉતાવળ કીધી,
કેમકે તેના બાપને લીધે તેનું હૃદય બરાબ આવ્યું; ને
તેણે રડવાનું કેકાણે રોધ્યું; ને પોતાની ચોરડીમાં
જઈને ત્યાં રહ્યો. ૨૬ અને તેણે પોતાનું મુખ ધોયું;
ને બહાર આવ્યો ને દીવો સમાવીને કહ્યું, રોટલી
પિરસો. ૨૭ અને દાસોએ તેને સાર તથા તેઓને
સાર તથા જે મિસરીઓ તેની સાથે જમતા તેઓને
સાર જુડું જુડું પિરસ્યું; કેમકે હેત્રીઓ સાથે મિસ-
રીઓ જમતા નથી, કેમકે મિસરીઓને તે અંધગ્રાજ પાણી
લાગે છે. ૨૮ અને તેઓ તેની સાથા, જડા પોતાના
જ્યેષ્ઠપણા પ્રમાણે, તથા નાનો પોતાની માની વય
પ્રમાણે, બેઠા; ને તેઓ માહોમાંહે બિરિમત થયા.
૨૯ અને તેણે પોતાની આગળનાં વાનામાંથી લઈને
તેઓની આગળ ધર્યાં; પછી હરેકના બાણા કરતાં
બિન્યામીનનું બાણું પાંચમણું હતું; ને તેઓએ પીધું,
ને તેની સાથે આનંદ કીધો.

૪૪ અને તેણે પોતાના ધરના કારભારીને આજ્ઞા
આપી, કે આ માણસોની ગુણે બોસાકથી
બર; એટલું તેઓ ઉપગ્રી નહિ તેટલું બર, ને હરેક
માણસનું નાણું તેની ગુણના મ્હોડામાં મુક. ૨ અને
મારૂં પ્યાડું, એટલે રૂપાનું પ્યાડું નાનાની ગુણના
મ્હોડામાં તેના અનાજનાં નાણાં મુકાં મુકાં; ને યુસફે
જેમ કહ્યું તેમ તેણે કીધું. ૩ અને સવાર થતાં જ તેણે
તે માણસોને તેમનાં ગધેડાં મુક્યાં વિદાય કર્યા.
૪ તેઓ ચહેરમાંથી નિજળીને બહુ આધે ગયા ન હતા,
એટલામાં યુસફે પોતાના કારભારીને કહ્યું, હરે, ને તે
માણસોની પાછળ દોડ, ને તેઓને તું પકડી પાડે
ત્યારે કહે કે, તમે લેવાને આવેલું છું કેમ વાળ્યું?
૫ જેમાંથી મારો ધણી ખીએ છે, ને જ્યો તે શુંકન જીવે
છે તે શું આ નથી? આ તો તમે છુંડું કહ્યું છે. ૬ અને
તેણે તેઓને પકડી પાડીને તેઓને એમજ કહ્યું. ૭ અને
તેઓએ તેને કહ્યું, અમારા સાહેબ એવી વાત કેમ કહે
છે? એમ ન થાય કે તારા દાસો એવું કરે; ૮ જુઓ,
જે નાણું અમને અમારી ગુણેનાં મ્હોડામાં મળ્યું, તે
કનાન દેસથી અમે તારી પાસે પાછું લાવ્યા, તો તારા
ધણીના ધરમાંથી રૂપું કે તોનાં અમે કેમ ચોરીએ?
૯ તારા દાસોમાં જેની પાસેથી તે જડે તે માર્યો નય,

ન થાઓ, ને તમારાં મનમાં બળાપો ન કરો, કેમકે જનનુ બચાવવાને હેવે તમારી અગાઉ મને મોકલ્યો. ૧ કેમકે બે વર્ષે યયાં દેશમાં દુઃખ છે, ને હજી બીજાં પાંચ વર્ષે સુધી બેગી તથા દાપણી થશે નહિ. ૭ તે માટે પુરુષોમાં તમારાં સંત્રાન રાખવાને તથા મોટા ઉદ્ધારથી તમારા છવ બચાવવાને હેવે તમારી આજળ મને મોકલ્યો. ૮ એ માટે તમે તો નહિ, પણ હેવે મને અહીં મોકલ્યો; ને તેણે મને ફારૂનના પિતા સમાન, ને તેના આખા ધરનો ધણી તથા આખા મિસરનો અધિપતિ કર્યો છે. ૯ તમે ઉતાવળ કરીને મારા બાપની પાસે જાઓ, ને તેને કહો કે, તારો દીકરો યુસફ એમ કહે છે, હેવે મને આખા મિસરનો ધણી કર્યો છે, મારી પાસે આવ, વિરંબ ન કર. ૧૦ અને હું ગોશન દેશમાં રહીશ, હું ને તારા છેકરાં ને તારા છેકરાનાં છેકરાં, તથા તારા મેઠાં તથા તારા દોર તથા તારાં સર્વસ્વ મારી નજદિક રહેરો. ૧૧ અને હું તથા તારાં કુટુંબ તથા જે સર્વ તારાં છે તે દરિદ્રી ન થાય માટે ત્યાં હું તારા પાળણું કરીશ, કેમકે હજી દુઃખળાં બીજાં પાંચ વર્ષ છે. ૧૨ અને જુઓ, તમારી આંખ તથા મારા ભાઈ બિન્યામીનની આંખ જુઓ છે, કે આંજ મુખ તમારી સાથે જોલે છે. ૧૩ અને મિસરમાં મારો સર્વ મદિમા તથા જે સર્વ તમે દીકું છે તે મારા બાપને કહો, ને મારા બાપને ઉતાવળથી અહીં લઈ આવો. ૧૪ અને તે પોતાના ભાઈ બિન્યામીનને કોટે વળગીને રજો; ને બિન્યામીન પણ તેને કોટે વળગીને રજો. ૧૫ અને તેણે તેના સર્વ ભાઈઓને જીવન કીધું, ને તેઓને સેવીને રજો; પણ તેના ભાઈઓએ તેની સાથે વાતચિત કીધી.

૧૬ અને ફારૂનના ધરમાં એ વાત સંભળાઈ કે યુસફના ભાઈ આવ્યા છે, ને ફારૂનને તથા તેના દાસેને તે વાત સારી લાગી. ૧૭ અને ફારૂને યુસફને કહ્યું, હું પોતાના ભાઈઓને કહે કે, તમે આમ કરો; તમારા જનવરો લાદીને કનાન દેશમાં ચાલ્યા જાઓ. ૧૮ અને તમારા બાપને તથા તમારાં કુટુંબને મારી પાસે લઈ આવો; ને મિસર દેશનાં ઉત્તમ વાનાં હું તમને આપીશ; ને દેશની ઉદ્ધૃષ્ટ ચીજે તમે ખાશો. ૧૯ તે માટે હવે તને [આ પ્રમાણે તારા ભાઈઓને કહેવાની] આજ્ઞા છે, તમે આમ કરો, તમારાં છેકરાંઓને સાથે તથા તમારી બાપદીઓને સાથે, મિસર દેશથી ગાડાં લઈ જાઓ, ને તમે તમારા બાપને લઈ આવો. ૨૦ વળી

તમારી માલમતાની ચિંતા ન કરો, કેમકે આખા મિસર દેશમાં જે ઉત્તમ તે તમારું છે. ૨૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એમ કીધું, ને યુસફે ફારૂનની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓને ગાડાં આપ્યાં; ને તેઓને માર્ગને સાથે સીધું આપું. ૨૨ અને તેણે દરેકને એક જોડ કપડાં આપ્યાં, પણ બિન્યામીનને રૂપાનાં ત્રણે નાણાં તથા પાંચ જોડ કપડાં આપ્યા. ૨૩ અને તેણે તેના બાપને સાથે આ પ્રમાણે મોકલ્યું; મિસર દેશની ઉત્તમ વસ્તુઓથી લાદેલા દસ ગધેડા ને માર્ગને માટે તેના બાપને સાથે અનાજ તથા દોઢડી તથા ઘોરા-કથી લાદેલી દસ ગધેડીઓ. ૨૪ અને તેણે પોતાના ભાઈઓને વિદાય કીધા, ને તેઓ ગયા, ને તેણે તેઓને કહ્યું, જોજો, મારો લડી પડતા નહિ. ૨૫ અને તેઓ મિસરમાંથી નિકળીને કનાન દેશમાં પોતાના બાપ યાફનની પાસે આવ્યા. ૨૬ અને તેઓએ તેને કહ્યું, યુસફ હજી જીવે છે, ને આખા મિસર દેશનો અધિપતિ છે; ને યાફન સ્નાત્ક થઈ ગયા, કેમકે તેણે તેઓની વાત ન માની. ૨૭ અને યુસફે તેઓને જે જે વાત કરી હતી તે સર્વ તેઓએ તેને જાણવી, ને યુસફે તેને તેડવા સાથે જે ગાડાં મોકલ્યાં હતાં તે જ્યારે તેના બાપ યાફન જોયાં, ત્યારે તે શ્રદ્ધામાં આવ્યો. ૨૮ અને ઇસ્રાએલે કહ્યું, બસ, મારો દીકરો હજી જીવે છે; મારા મરવા પહેલાં હું જઈને તેને જોઈશ.

૪૬ અને ઇસ્રાએલ પોતાનાં સર્વ સુજાં નિકળીને બેરશેબા આવ્યો, ને તેણે પોતાના બાપ ઇસ્દકના દેવને યજ્ઞ ચડાવ્યા. ૨ અને હેવે ઇસ્રાએલ સાથે રાત્રે સ્વપ્નમાં વાત કરીને કહ્યું, યાફન, યાફન; ને તેણે કહ્યું, જુઓ, હું આ રહ્યો. ૩ અને તેણે કહ્યું, હું દેવ, તારા બાપનો દેવ છું, મિસરમાં જતાં બીરા મા; કેમકે ત્યાં હું તારાથી મોટી પ્રજા ઉત્પન્ન કરીશ. ૪ હું તારી સાથે મિસરમાં આવીશ, ને હું નિથે તને પાછો લાવીશ; ને યુસફ તેનો હાથ તારી આંખ પર મુકશે. ૫ ત્યારે યાફન બેરશેબાથી નિકળ્યો, ને તેને તેડવાને જે ગાડાં ફારૂને મોકલ્યાં હતાં તેમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ પોતાના બાપ યાફનને તથા પોતાનાં છેકરાને તથા પોતાની બાપદીઓને બેસાડ્યાં. ૬ અને પોતાનાં દોરડાંક તથા જે સંપત્તિ તેઓએ કનાન દેશમાં મેળવી હતી તે લઈને યાફન તથા તેની સાથે તેનું આખું કુટુંબ મિસરમાં આવ્યું. ૭ એટલે તેના દીકરા તથા તેની સાથે તેના દીકરાના દીકરા; ને તેની

દીકરીઓ તથા તેના દીકરાઓની દીકરીઓને તથા તેનાં સર્વ સગાનને તે પોતાની બેઠે મિસરમાં લાવ્યા.

૮ અને તે ઇસ્રાએલપુત્રો મિસરમાં આવ્યા તેઓનાં નામ આ છે; એટલે ચાકુલ તથા તેના દીકરા; ચાકુલનો ભયેષ દીકરો રેફમેન ૯ અને રેફમેનના દીકરા હનોખ તથા ચાસ્વ તથા હેસરેન તથા કાર્મો ૧૦ અને શિમ્યોનના દીકરો ચમુએલ તથા ચાખીન તથા જોહાન તથા યાખીન તથા સોદાર તથા એક કન્યાની બાવડીને દીકરો સાલુલ ૧૧ અને લેવીના દીકરા, એસોન તથા કહાષ તથા મરાસી ૧૨ અને યહોહનના દીકરા; એર તથા જોનાન તથા યોહાન તથા પેરેસ તથા હેરાહ; ૧૩ એર તથા જોનાન કન્યાન દેશમાં મુખ્ય, ને પેરેસના દીકરા હેસરેન તથા હામુલ હતા. ૧૪ અને વિરસાખારના દીકરા, તેસા તથા પુવાહ તથા યેલ તથા શિમેન ૧૫ અને ઝલુલના દીકરા સેરેક તથા એશ્વેન તથા યાહલએલ ૧૬ એઓ લેઆહના દીકરા, એઓ તેને ચાકુલને પેટ ચાહાનાશમાં થયા, વધી તેની દીકરી હીનાહ હતી, તેના દીકરા તથા તેની દીકરીઓ સર્વ મળીને તેઓસ જણુ હતા ૧૭ અને જાફના દીકરા સિધ્યેન તથા હામ્મી તથા સુની તથા એરેમોન તથા એરી તથા અરોહી તથા અરએલી ૧૮ અને આરોનના દીકરા વિરનાહ તથા વિરહાહ તથા વિરવી તથા બરીમાહ તથા તેઓની બેન સેસહ, ને બરીઆહના દીકરા દેબેર તથા માહડીએલ ૧૯ લાબાને પોતાની દીકરી લેઆહને ને બિરયાહ આપી હતી તેના દીકરા એ છે; ને એઓ તેને ચાકુલને પેટ થયા; તેઓ સર્વ મળીને સોળ જણુ હતા ૨૦ ચાકુલની બાવડી શહેવના દીકરા યુરક તથા બિન્યમીન ૨૧ અને યુરકને મિસર દેશમાં મનાસેહ તથા એફ્રાઇમ થયા; તેઓ જોનના ચાળક પોદીફરાની દીકરી આસનામપી તેને થયા ૨૨ અને બિન્યમીલના દીકરા બેલા તથા બેબેર ને આરેબેલ, જેસ તથા નાજમાન, એલી તથા રોસ તથા મુખીમ તથા મુખીમ તથા અર્દ. ૨૩ એઓ રહેલના દીકરા, ને ચાકુલને થયા, તેઓ સર્વ મળીને ઘેઠ જણુ હતા. ૨૪ અને હાનનો દીકરો દુરશીમ. ૨૫ અને નાફનાદીના દીકરા યાહલએલ તથા ચુરી તથા હેસેર તથા શિમેન ૨૬ લાબાને પોતાની દીકરી શહેવને ને બિરયાહ આપી તેના દીકરા એ છે, ને એઓ ચાકુલપી તેને થયા તે સર્વ મળીને સાત જણુ હતા. ૨૭ ચાકુલના દીકરાઓની બાવડીઓ શિનાય

તેનાથી જન્મેલા એ સર્વ માણસ યાકુલ સાથે મિસરમાં આવ્યાં તેઓ જાણક જણુ હતાં. ૨૮ અને યુરકના દીકરા ને મિસર દેશમાં તેને થયા તે બે હતા; ને ચાકુલના ઘરના સર્વ માણસ ને મિસરમાં આવ્યાં તેઓ સિતેરે હતાં.

૨૯ અને તેજુ પોતાની આજળ યહોહાનને યુરકની પાસે બોલ્યો કે તે આજળ જમને ગોરીનનેા માર્ગ દેખાડે; ને તેઓ ગોરીન દેશમાં આવ્યા ૩૦ અને યુરક ૨૫ બેઠને પોતાના બાપ ઇસ્રાએલને મળવાને ગોરીનમાં ગયા, ને તેને બેઠને તેને કાંટ વળવો, ને ધણી વાર લગી તેની કાંટ બાગીને રજા ૩૧ અને ઇસ્રાએલે યુરકને કહ્યું, મે તારા મુખ ભેંધું, ને હજી હું જીવે છે, તો હવે મારે અણુ ભલે આવે ૩૨ અને યુરકે પોતાના સાહજોને તથા પોતાના બાપના ધરનાને કહ્યું, હું જમને ફારૂને જણાવું, ને તેને કહું કે મારા સાહ તથા મારા બાપના ધરના ને કન્યાન દેશમાં હતાં તે મારી પાસે આવ્યા છે, ૩૩ અને તે લોક બરવાડ છે, કેમકે તેઓ દોર પાળનારાં છે, તેઓ તેમના બાકરા તથા તેમના ઢોર દૂધા ને સર્વ પોતાનું છે તે લાવ્યા છે ૩૪ અને ફારૂ તમને બોલાવે અને તમને પુછે કે, તમારો ધધો શો છે? ૩૫ ત્યારે તમારે આ પ્રમાણે કહેવું કે, વારા હાસોને એટલે અમારા તથા અમારા ધરદાઓના ધધો નાનપણથી અત્યાર સુધી દોર છંદવાનો છે, કે જેથી તમને ગોરીન દેશમાં રહેવાની જરૂરનાની મળે, કેમકે બરવાડમાંને મિસરીઓ પિસારે છે.

૪૭ અને યુરકે આવીને ફારૂને બળર આપીને કહ્યું, મારે બાપ તથા મારા સાહજો, તેઓનાં બકરા ને તેઓના દોર ને ને સર્વ તેઓનું છે તે સુધેન દેશની રેણી આવ્યા છે; ને જુઓ, તેઓ ગોરીન દેશમાં છે. ૨ અને તેજુ પોતાના સાહજોમાના પાવ માણસને લઈને ફારૂની આજળ દોળર કીધા ૩ અને ફારૂને તેના સાહજોને પુછ્યું, તમારો ધધો શો છે? ને તેઓએ ફારૂને કહ્યું, તારા દાસ એટલે અમે તથા અમારા ધરદાઓ બરવાડ છીએ ૪ વળી તેઓએ ફારૂને કહ્યું, આ દેશમાં પ્રવાસ કરવાને અમે આવ્યા છીએ, કેમકે કન્યાન દેશમાં દુરજળ વગર દોહાને લીધે વારા હાસોને ગોરીન દેશમાં કૃપા કરીને રહેવા કે ૫ અને ફારૂને યુરકને કહ્યું, તારો બાપ ને તારા સાહ

તારી પાસે આંખ્યા છે; મિસર દેશ તારી આજળ છે, દેશમાં ઉત્તમ દેહાણે તારા બાપને તથા તારા બાઈઓને રહેવા દે; ગોરોન' દેશમાં તેઓ રહે; ને તેઓમાં કોઈ દોરિયાર છે, એટલું બહુતો હોય તો મારા દોર ઉપર તેઓને અપત્તવાર આપ. અને યુસફે પોતાના બાપ ચાકુને અંદર આપ્યો અને ફારૂની સમક્ષ ઉભો કીધો; ને ચાકુએ ફારૂને આશીર્વાદ દીધો. અને ફારૂને ચાકુબને કહ્યું, તારી વધના દિવસ કેટલો? અને ચાકુએ ફારૂને કહ્યું, મારા પ્રવાસના દિવસ એકસો ત્રીસ વર્ષ થયા છે; મારી વધના દિવસ થોડા તથા વ્યથે ગયા છે, ને મારા પિતૃઓના પ્રારાધના તેઓની વધના દિવસ નેટલા નથી થયા. ૧૦ અને ચાકુએ ફારૂને આશીર્વાદ દઈને ફારૂની હજીરમાંથી ગયો. ૧૧ અને યુસફે તેના બાપને તથા બાઈઓને વાસો આપ્યો; ને મિસર દેશની સદુથી સારી જગ્યામાં, એટલે શમસેસમાં ફારૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વતન આપ્યું. ૧૨ અને યુસફે તેના બાપને તથા તેના બાઈઓને તથા પોતાના બાપના ધરના સર્વને તેમના ઊંચા પ્રમાણે અન્ન પુરૂં પાડ્યું.

૧૩ અને તે આખા દેશમાં અન્ન ન હતું, કેમકે દુકાળ બહુ સારું હતો; ને મિસર દેશ તથા કનાન દેશ દુકાળથી કષ્ટ પામ્યા. ૧૪ અને લોકોએ જે અન્ન વેચાતું હતું તેને બદલે જે નાણું મિસર દેશમાંથી તથા કનાન દેશમાંથી મળ્યું, તે સર્વ યુસફે એકત્ર કર્યું, ને યુસફે ફારૂના ધરમાં તે નાણું લાવ્યો. ૧૫ અને મિસર દેશમાં તથા કનાન દેશમાં પૈસા ખુટવા, ત્યારે સર્વ મિસરીઓ યુસફની પાસે આવીને બોલ્યા, અમને ખાવાનું આપ, અમે તારી રૂબરૂ શા માટે મરીએ? કેમકે પૈસા યથ રહ્યા છે. ૧૬ અને યુસફે કહ્યું, તમારા દોર આપો, ને ને નાણું યથ રહ્યું હોય તો તમારા દોરને બદલે હું તમને આપીશ. ૧૭ અને તેઓ પોતાના દોર યુસફ પાસે લાવ્યા; ને યુસફે થોડા તથા બહુરા તથા દોર તથા ગેધોને બદલે તેઓને ખાવાનું આપ્યું; તેણે તેઓનાં સર્વ જનવરોના બદલામાં તે વર્ષ તેઓનું ગુજરાન ચલાવ્યું. ૧૮ અને તે વર્ષ પુરૂં થય ત્યારે તેઓ તેની પાસે બીજી વર્ષ આવ્યા, ને તેને કહ્યું, નાણું ખુટ્યું છે, એ અમે અમારા ધણીથી છાનું રાખવા નથી, ને અમારા જનાવરો પણ અમારા ધણીની પાસે છે, ને અમારી ભત તથા અમારી લોક વિના અમારા

ધણીની આજળ અમારી પાસે કંઈ બાકી રહ્યું નથી. ૧૯ તારા દેશમાં અમે અમારા બેતરો સુધાં શા સારું શાશ પોતીએ? રોટલીને બદલે અમને તથા અમારી કોયને વેચાતા હો; ને અમે તથા અમારા બેતર ફારૂના દાસ થઈશું; ને અમને બી આપ, કે અમે જીવતા રહીએ ને મરીએ નહિ, ને ભોય પડવર નહિ રહે. ૨૦ અને યુસફે મિસરીઓની સર્વ ભોય ફારૂને સારું વેચાતી લીધી. કેમકે મિસરીઓએ દરેક પોતાની ભોય વેચી; કેમકે દુકાળ તેઓને માથે સખત હતો, એ માટે તે દેશની ભોય ફારૂને હામ આવી. ૨૧ અને તેણે મિસરની એક સીમના ઉદારથી તે બીજા ઉદાર લગી લોકને નમરોમાં મોકલ્યા. ૨૨ એકલી યાજકોની ભોય તેણે વેચાતી નહિ લીધી, કેમકે તે યાજકોને ફારૂની પાસેથી લાગ મળ્યા હતા; ને તેઓને લાગ ને ફારૂને તેઓને આપ્યા હતા, તે તેઓ ખાયા કરતા હતા, તે માટે તેઓએ પોતાની ભોય વેચી નહિ. ૨૩ અને યુસફે લોકોને કહ્યું, જુઓ, મેં તમને તથા તમારી ભોયને ફારૂને સારું આજ વેચાતા લીધા છે, જુઓ, તમારે સારું આ બી છે, તમે ભોયમાં વાવો. ૨૪ અને એમ થયે કે જે લોક તેમાંથી તમે પાચમે હિરસે ફારૂને આપ્યો, ને ચાર હિરસા બેતરના બીને સારું તથા તમારે ખાવાને સારું તથા તમારા ધરનાને સારું તથા તમારા ઊંચાના અન્નને સારું તમને મળશે. ૨૫ અને તેઓએ કહ્યું, તે અમારા જીવ બચાવ્યા છે, અમારા પર અમારા ધણીની કૃપાદષ્ટિ થાય, ને અમે ફારૂના દાસ થઈશું. ૨૬ અને મિસર દેશમાં યુસફે એવો નિયમ બોલ્યો કે બધી જમીનને પાચમે હિરસે ફારૂને મળે, અને એ નિયમ હજી ચાલે છે; માત્ર યાજકોની જમીન ફારૂના તાબામાં ન આવી. ૨૭ અને ઇસાએલ મિસર દેશના ગોરોન પ્રાતમાં રહ્યા; ને ત્યાં તેઓએ માલમિક્કત મેળવી; ને તેઓ સફળ થઈને બહુ વધ્યા.

૨૮ અને આજીવ મિસર દેશમાં સત્તર વર્ષ જીવ્યો; એમ ચાકુબની વધના દિવસે એકસો સુડતાપીસ વર્ષ થયા. ૨૯ અને ઇસાએલનો મરણસમય પાસે આવ્યો; મેં તેણે પોતાના દીકરા યુસફને બોલાવ્યો, ને તેને કહ્યું, હવે ને હું તારી દષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો હોઉં તો કૃપા કરી તારા હાથ મારી બંજ તળે મુક, ને કૃપાથી તથા ખરાદિવથી મારી સાથે વર્તજ; કૃપા કરી મને મિસરમાં ફાટતો ના. ૩૦ પણ ત્યારે હું મારા પિતૃઓ પાસે

સુક્રમ, ત્યારે હું મને મિત્રમાથી લઈ જઈશ, ને તેઓના કબરસ્થાનમાં મને દાદીશ અને તેણે કહ્યું, હું તારા કક્ષા પ્રમાણે કરીશ. ૨૦ અને તે બોલ્યો, મારી આજ્ઞ સમ આ, ને તેણે તેની આજ્ઞ સમ ખાધા અને ઇસાએલ પયારીના બોલીયા પર નહ્યો

૪૮ અને એ વાતો પછી એમ વધું કે કોઈએ યુસફને કહ્યું, ભે, તારો બાપ માટે પડ્યો છે અને તે પોતાના ભે દીકરા મનાશરોહને તથા એફાહમને સાથે લઈને ગયો. ૨ અને કોઈએ યાફને બુદ્ધિ આપી કે, બુદ્ધિ, તારો દીકરો યુસફ તારી પાસે આવે છે, ને ઇસાએલ હોશિયાર થઈને પગ પર બેઠો. ૩ અને યાફે યુસફને કહ્યું, કનન દેશના લોકમાં સર્વસમર્થ દેવે મને ફરીત આપીને આશીર્વાદ દીધો. ૪ અને તેણે કહ્યું, બુદ્ધિ, હું તને સફળ કરીશ, ને તને વધારીશ, ને તારાથી લોકોનો સમુદાય ઉત્પન્ન કરીશ, ને તારા પછી તારા વંશને આ દેશ સંભાળના વડાને સાથ આપીશ. ૫ અને હવે મિત્ર દેશમાં તારી પાસે મારા આગા પહેલા તારા ભે દીકરા તને મિત્ર દેશમાં થયા, એટલે એફાહમ તથા મનાશરોહ તેઓ મારા છે, રેઉબેન તથા શિમ્શોનની પેઠે તેઓ મારા થશે. ૬ અને તેઓ પછી તારા સગાન ભે તારાથી થશે તેઓ તારા થશે, ને તેઓના ભાઈઓના નામ પ્રમાણે તેઓના નામ તેઓના વડાના કહેવાથી. ૭ અને હું તો પાહાનથી આવતો હતો ત્યારે એફાહમ પદોષ્ટાને પોતા પાટ બાગી હતી એટલામાં રાહેલ મારી પાસે માર્ગમાં કનન દેશમાં મરી ગઈ, ને ત્યાં એફાહમ એટલે ભેપટ્ટેદેમના માર્ગમાં મે તેને દાદી. ૮ અને ઇસાએલ ધમધમના દીકરાઓને એમને બોલ્યો

એલના કાગા હાથની સાથે, ને પોતાને રાખે હાથે મનાશરોહને ઇસાએલના જમણા હાથની સાથે, ને એમ તેઓને તેની પાસે લાગે. ૧૪ અને ઇસાએલે પોતાને જમણા હાથ લાગે કરીને એફાહમ ભે નાનો હતો તેના માથા પર મુક્યો, ને પોતાના રાખે હાથ મનાશરોહના માથા પર મુક્યો, તેણે બાણી બેઈને પોતાના હાથ એમ મુક્યા, કેમકે મનાશરોહ જ્યેષ્ઠ હતો. ૧૫ અને તેણે યુસફને આશીર્વાદ દીધો, ને કહ્યું, દેવ ભેની આજ્ઞ મારા પિતૃઓ ઇસ્રાહીમ તથા ઇસ્કહાક આપ્યા, ભે દેવે મને મારા આખા આયુષ્યમાં આજ પહેલ પાળ્યો, ૧૬ ભે દૂતે સર્વ ભૂકાઈથી મને બચાવ્યો છે, તે આ છેકરાઓને આશીર્વાદ આપો, ને તેઓ પર મારું નામ તથા મારા પિતૃઓ ઇસ્રાહીમનું તથા ઇસ્કહાકનું નામ મુકો, ને તેઓ પૃથ્વીમાં વધીને સમુદાય થાઓ. ૧૭ અને યુસફે ભેપુ કે એના બાપે જમણા હાથ એફાહમના માથા પર મુક્યો, ત્યારે તેને તે બાઈ લાગ્યું, ને એફાહમના માથા પરથી મનાશરોહના માથા પર મુકવાને તેણે પોતાના બાપને હાથ ઉપાડ્યો. ૧૮ અને યુસફે પોતાના બાપને કહ્યું, મારા પિતા, એમ બહિ, કેમકે આ જ્યેષ્ઠ છે, એના માથા પર તારો જમણા હાથ મુક, ૧૯ અને તેના બાપે એમ કરવાની ના પાડી અને બોલ્યો, હું ભણ્યું છું, મારા દીકરા, હું ભણ્યું છું, તે પછી એક પ્રભ થશે, ને તે પછી મોટો થશે, પછી તેનો નાનો ભાઈ તો તેના કરતા મોટો થશે, ને તેના કનન અતિ બહોળા દેશભવિ થશે. ૨૦ અને તે દહાડે તે તેઓને આશીર્વાદ આપતા બોલ્યો, ઇસાએલપુત્રો તારા નામ લઈને એક બીજાને આશીર્વાદ દેશે, ને કહેશે,

- ને તમારા આપ ઇસ્રાએલની વાતને કાન ધરો.
 ૨૨ રૂબેન, હું મારો નવેમ પુત્ર, મારે બળ તથા મારા
 પુરુષત્વનું પ્રથમ ફળ;
 મહત્વની ઉત્તમતા તથા શક્તિની ઉત્તમતા હું છે.
 ૨૩ પાણી જેવો અસ્થીર હોવાથી હું ઉત્તમતા નહિ
 પામરો,
 કેમકે હું તારા બાપની પધારીએ ગયો,
 ને તેને ભ્રષ્ટ્ર પ્રીતિ; મારે બિછાને તે ચડયો.
 ૨૪ શિમ્યોન તથા લેવી ભાઈ છે,
 તેઓની તરવારો બળાત્કારનાં હથિયારો છે
 ૨૫ મારા જીવ, તેઓની સમામાં ન બ,
 મારા જોરવ, હું તેઓની મંડળીમાં સામેલ ન થા
 કેમકે તેઓએ કોપથી એક માણસને મારી નાખ્યું,
 ને ઉન્નતાપથી બળદની નસ કાપી [તેને લંગડો
 કર્યો]
 ૨૬ તેઓનો કોપ આપિત, કેમકે તે વિકાળ હતો,
 ને તેઓનો રોષ આપિત, કેમકે તે કૂર હતો.
 હું તેઓને યાફમાં જૂઠા પાડીશ,
 ને ઇસ્રાએલમાં તેઓને વિખેરી નાખીશ
 ૨૭ યહુદાહ, તારા ભાઈ તારાં વળાણ કરશે;
 તારો હાથ તારા શત્રુઓની અરદન પર રહેશે;
 તારા બાપના પુત્ર તારી આગળ પ્રણામ કરશે.
 ૨૮ યહુદાહ સિંહનું બચ્ચું છે;
 મારા દીકરા, હું શિકાર પરથી આવ્યો છે.
 તે સિંહની પેઠે, તથા સિંહલુની પેઠે દબાયો,
 તે દબી બેઠો, કાણુ તેને ઉઠાડશે?
 ૨૯ શિમેહ આવે ત્યાં સુધી
 યહુદાહમાંથી શબ્દો ખસશે નહિ;
 ને તેના પગો મધ્યેથી અધિકારીની છદ્દી જશે નહિ
 ને લોકો તેને આધીન રહેશે.
 ૩૦ તેણે પોતાનો વહેરો દ્રાક્ષવેલે બાંધીને,
 પોતાની ગધેડીનું બચ્ચું ઉત્તમ દ્રાક્ષવેલે બાંધીને,
 પોતાનાં વસ્ત્ર દ્રાક્ષરસમાં ધોયાં છે;
 ને પોતાનો પોશાક દ્રાક્ષોના [રસપાં] રક્તમાં
 ધોયો છે
 ૩૧ દ્રાક્ષરસને લીધે તેની આંખો શતી,
 ને દૂધે ફેરીને તેના દાંત શેત થશે.
 ૩૨ અબુલનું સમુદ્રને કાંઠે રહેશે;
 તે વહાણોને સાડાં બંદર થશે;
 ને તેની સીમ સીદોન લગી થશે.

- ૩૪ યિસ્સાખાર બળવત ગધેડો,
 ઘેટાંના વાડાની વચ્ચે બેઠો છે;
 ૩૫ અને તેણે બેચું કે આરામ તે સારો છે,
 ને ભૂમિ તે સુખદાયક;
 ને તેણે ભાર લેવાને ખાંધ ધરી;
 ને વેઠ કરનારો દાસ થયો.
 ૩૬ ઇસ્રાએલના એક કુળના સરખો,
 કાન પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે.
 ૩૭ કાન માર્ગમાંના સર્પ જેવો,
 રસ્તામાં ઉડતા સર્પ જેવો થશે
 તે ઘેડાની એડી એવી કરડશે,
 કે તેનો સવાર પાછો પડશે.
 ૩૮ આ યહોવાહ, મેં તારા તારણની વાટ જોઈ છે
 ૩૯ જાહ, એક કુડી તેને દબાણ કરશે,
 તે પશુ તે તેમની એડી દબાવશે
 ૪૦ આશર, તેની રોટલી પુષ્ટિકારક થશે;
 ને તે રોજ ભિખ્યાન આપશે
 ૪૧ નાફતાલી છુટી મુકેલી સાબરી,
 તે ઉત્તમ સખેડો આપે છે.
 ૪૨ યુસફ ફળદ્રુપ ડાળ છે,
 ઝરા પાસેની ફળવત ડાળ;
 તેની ડાંખણી ભીંત પર ચઢી નય છે.
 ૪૩ તીરદાએએ તેને બહુ દુઃખ દીધું,
 ને તીર ફેંક્યાં, ને તેને સળાવ્યો;
 ૪૪ પણ તેનું ધનુષ્ય બળમાં રહ્યું;
 ને ચાફળના સમર્થ પ્રભુના હાથથી,
 તેના ભુજ બળવાન કરાયા,
 (ત્યાંથી ઘેટાંપાળક, એટલે ઇસ્રાએલનો ખડક થયો)
 ૪૫ તારા પિતાનો દેવ જે તારી સહાયતા કરશે તેનાથી,
 તથા સર્વ શક્તિમાન દેવ જે ઉપરના આકાશના
 આશીર્વાદોથી
 તથા નીચેના ઉડાણના આશીર્વાદોથી,
 સ્તનના તથા ગર્ભસ્થાનના આશીર્વાદોથી તને
 આશીર્વાદિત કરશે,
 તેનાથી [હું બળવાન કરાશે].
 ૪૬ તારા બાપના આશીર્વાદ
 મારા પિતૃના આશીર્વાદો કરતાં અતિ મોટા થયા છે,
 અને અર્નતકાળિક પર્વતોની અતિ દૂરની સીમા
 સુધી વધ્યા છે;
 ને એઓ યુસફના શિર પર,

તથા ને તેના ભાઈઓથી બૂદ્ધા કરાવેલા, તેના મરણ પર રહેશે

૨૦ બિન્દ્યામીન કાઠી ખાનાર વર નેવે છે,

સવારે તે શિકાર ખાશે;

ને સંધ્યાકાળે લૂટ વહેંચશે.

૨૮ એ સર્વ ઇસ્રાએલના બાર કુળ છે, ને તેઓના બાપ તેઓને ને કહ્યું, ને તેઓને ને આશીર્વાદ આપ્યા તે એ છે, પ્રત્યેકને પોતપોતાના આશીર્વાદ પ્રમાણે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો. ૨૯ અને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, હું મારા લોકોમાં જઈ મજરાને છું, એકેન દિલ્લીના ખેતરમાંની યુક્તમાં મારા પિતૃઓની પાસે, ૩૦ એટલે કનાન દેશમાં મામરેની સામેના માખેલાહના ખેતરમાં ને યુક્ત એકેન દિલ્લીના ખેતર સુધા ઇબ્રાહીમે કબરસ્થાનને સાથે વેચાની લીધી છે તેમાં અને દાટને ૩૧ ત્યાં ઇબ્રાહીમ તથા તેની બાઈ શારાડને દાટયા; ત્યાં ઇસ્રાએલ તથા તેની બાઈ રિબકાડને દાટયા, ને ત્યાં મે લેઆહને દાટી, ૩૨ ને ખેતર તથા તેમાંની ને યુક્ત દેવના પુત્રે પાસેથી ખરીદ્યા હતા [ત્યાં અને દાટને] ૩૩ અને યાકુબ પોતાના દીકરાઓને આજ્ઞા આપી રહ્યો, ત્યારે તેણે પોતાના પગ પર્વમ પર યુક્તને પ્રાણ છાડ્યો; ને તે પોતાના પૂર્વજો સાથે મળી ગયા

૫૦ અને યુસફ પોતાના બાપના મુખ પર પડ્યો, ને તે પર રજા; ને તેને સુખ્યે ૨ અને યુસફ પોતાના દાસમાંના ને વેરા હતા તેઓને પોતાના પિતાના દેહમાં સુખ્યિયો બરવાની આજ્ઞા આપી, ને વેરાએ ઇસ્રાએલના દેહમાં સુખ્યિયો બરી. ૩ અને તેને મટિ આગ્રહ દિવસ પુરા થયા, કેમકે સુખ્યિયો બરવાત દહાડા એ પ્રમાણે પુરા કરવાની રીત છે અને તેને સાથે મિસરીઓએ સિનેર દિવસ ચોક્કસ પાળ્યો.

૪ અને તેના ચોક્કસ દિવસ પુરા થયા ત્યારે યુસફે ફારૂનના ધરનાને કહ્યું, હવે એ તમારી દુષ્ટિમાં હું ક્યાં પાડાયો છું, તો ફારૂનના કાનમાં એમ કહ્યો, ૫ મારા બાપ અને સમ ખવાડીને કહ્યું હતું, જુઓ, હું મરી છું; ને પોતાને સાથે કનાન દેશમાં ને કબર ખોદાવી છે, ત્યાં અને દાટને; મટિ હવે મારા બાપને દાટવાને મને જવા દે; ને હું પાઉં આ ઘીસ ૬ અને ફારૂને કહ્યું, હું બ, ને એમ તેણે તને સમ ખવાડા હતા તેમ તારા બાપને દાટ.

૭ અને યુસફ પોતાના બાપને દાટવા ગયો; ને ફારૂનના સર્વ દાસ, ને તેના ધરના વડીલ, તથા મિસર દેશના વડીલ તેની સાથે ગયા ૮ અને યુસફના ધરના સર્વ, તથા તેના ભાઈ, તથા તેના બાપના ધરના સર્વ તેની સાથે ગયા; કેવળ તેમના છોકરા તથા તેમના યોગ તથા તેમના ટોરો ગોસેન દેશમાં મુકી ગયા ૯ અને તેની સાથે રથો તથા સવારો ગયા; ને તે બહુ મોટી સંખ હતા ૧૦ અને યરહન પાર આટાહની ખબી છે ત્યાં તેઓ પહોંચ્યા, ને ત્યાં તેઓએ મોટા ને કારે વિલાપથી રૂદન કર્યું; ને તેણે પોતાના બાપને સાથે સાન દિવસ ચોક્કસ કીધો ૧૧ અને તે દેશના કનાની રહેવાસીઓએ આટાહની ખબીમાં તે ચોક્કસ જોયા, ત્યારે તેઓ બોલ્યા, મિસરીઓનો આ મોટો ચોક્કસ છે, એ માટે તેવું નામ આબિલ-મિસરાઇમ કહેવાય છે, ને તે યરહનને પાર છે ૧૨ અને તેણે તેના દીકરાઓને એમ આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેઓએ તેને સાથે કર્યું ૧૩ અને તેના દીકરા તેને કનાન દેશમાં લાવ્યા; ને ઇબ્રાહીમે વતનનું કબરસ્થાન કરવા સાથે એકેન દિલ્લીની પાસેથી મામરેની સામેની ને યુક્ત ખેતર સુધા વેચાવી લીધી હતી, તે માખેલાહના ખેતરની યુક્તમાં તેઓએ તેને દાટયા.

૧૪ અને યુસફ તથા તેના ભાઈ, ને જ્યો તેના બાપને દાટવા સાથે તેની સાથે ગયા હતા, તે સર્વ તેના બાપને દાટીને મિસરમાં પાછા આવ્યા ૧૫ અને યુસફના ભાઈઓએ જોયું કે આપણે બાપ મરી ગયા છે; ને તેઓએ કહ્યું, કદાચિત યુસફ આપણે દ્રુમ કરશે, ને તેને આપણે ને સર્વ ઇસ્રાએલ દહાડા વેર નહીં વાળશે. ૧૬ અને તેઓએ યુસફને કહેવાડી મોકલ્યું, કે તારા બાપે મરણ પામ્યા અગાઉ આજ્ઞા આપીને કહ્યું હતું કે, ૧૭ તમે આ પ્રમાણે યુસફને કહેજો, તારા ભાઈઓએ તારો અપરાધ કીધો છે, હવે હું તેઓના તે પાપની શામા કરું, કેમકે તેઓએ તારું ઇસ્રાએલ કર્યું હતું તે મટિ હવે તારા બાપના દેવના હાસેનો અપરાધ હું માફ કરું તેઓએ યુસફને તે વાત કહી ત્યારે તે રજો. ૧૮ અને તેના ભાઈઓ પાછા આવ્યા તેની આગળ પડ્યા, ને બોલ્યા, જો, અમે તારા દાસ છીએ ૧૯ અને યુસફે તેઓને કહ્યું, બીરો નહિ, કેમકે હું છું દેવને ઠંકાતે છું; ૨૦ તમે તો મારું ઇસ્રાએલ કરવા આજ્ઞા દહાડા, પણ દેવે તેમાં ભાઈ કરવાનું ધાર્યું કે એમ આને થયું છે તેમ તે પછા

લોકના જન બચાવે. ૨૧ એ માટે હવે બીજો મા, હુ તમને તથા તમારા છોકરાઓને પાળીશ. એમ તેણે તેઓને દિવાસો આપ્યો, અને તેઓની સાથે હેતવી વાવ કરી.

૨૨ અને યુસફ તથા તેના બાપના ઘરના મિસરમા રહ્યા, ને યુસફ એકસો દસ વર્ષ જીવ્યો. ૨૩ અને યુસફ ત્રીજી પેઢી લગીના એકઠામના છોકરા ભોથા, ને મનાસેહેદના દીકરા માખીરના દીકરાઓ યુસફના બાળામા ઉઠ્યા. ૨૪ અને યુસફ પોતાના બાઈઓને

કહ્યું, હુ તો મરૂં છું, પણ દેવ તમારી પાસે ખચિત આવશે, ને તેણે જે દેશ સંબંધી ઇલાહીમ તથા ઇસ્લાહ તથા ચાકુળની આજ્ઞા સમ ખાધા હતા, તે દેશમા આ દેશમાથી તમને લઈ જશે. ૨૫ અને યુસફ ઇસ્લા-એવપુત્રોને સમ ખચાડીને કહ્યું, દેવ તમારી પાસે ખચિત આવશે, ને તમે મારા હાડકા અહીંથી લઈ જાશે. ૨૬ અને યુસફ એકસો દસ વર્ષનો થઈને મરી ગયો, ને તેઓએ તેના હૃદમા સુવધિઓ ભરીને તેને મિસરમા સળકોરામા મુક્યો.

નિર્ગમન

એરલે મુસાનું બીલું પુસ્તક.

૧ હવે ઇસ્લાએવના જે પુત્રો મિસર દેશમા આવ્યા તેમના નામ આ હતા, પ્રત્યેક માણસ પોતાના કુટુંબકમિલા સહિત ચાકુળની સાથે આવ્યો. ૨ રેબેકન, રામઓન, લેવી તથા ચહુદાહ, ૩ વિરસા-ખાર, ઝલુલન, તથા બિન્યામીન, ૪ હાન તથા નાફ-તાક્કી, માહ તથા આરોર. ૫ અને ચાકુળને પેટ સંધળા મળીને સિતેર ફરજન થયા હતા, ને યુસફ તો અગાઉ મિસરમા હતો. ૬ પછી યુસફ તથા તેના સર્વ ભાઈઓ તથા તે પેઢીના સર્વ માણસો મરી ગયા. ૭ અને ઇસ્લાએવપુત્રો સફળ થઈને પુષ્કળ વધ્યા, ને વિસ્તાર પામીને અતિ સમર્થ થયા, ને તેઓથી દેશ ભરપુર થઈ ગયો.

૮ હવે મિસર દેશ ઉપર એક નવો રાજા થયો કે જે યુસફને જાળખતો ન હતો. ૯ તેણે પોતાના લોકોને કહ્યું કે, જુઓ, ઇસ્લાએવપુત્રોના લોક આપણા કરતા ઝાઝા તથા સમર્થ છે, ૧૦ માટે ચાલો, આપણે તેઓ પ્રત્યે ચતુરાઈથી વર્તી, નહિ તો તેઓ વધી ભય, ને કાંઈ લડાઈ બગે ત્યારે એવું બને કે તેઓ આપણા શત્રુઓની સાથે મળી જઈને આપણી સાથે લડે, ને દેશમાથી નિકળી ભય. ૧૧ માટે તેઓને માથે બોજ નાખીને તેઓને હુ ખ દેવા સારૂ વેઠ કરાવનાર મુકાદમ તેઓ ઉપર મુક્યા, ને તેઓએ ફારૂનને સારૂ વખા રોને માટે પીયોમ તથા સમસેસ નજરો બાધ્યા.

૧૨ પણ જેમ જેમ તેઓ તેમને વિશેષ દુ ખ દેતા ગયા તેમ તેમ તેઓ વિશેષ વધ્યા ને બહોળો વિસ્તાર પામતા ગયા અને ઇસ્લાએવપુત્રોના કારણથી તેઓ ત્રાસ પામ્યા. ૧૩ અને મિસરીઓએ ઇસ્લાએવપુત્રો પાસે સખત વેઠ કરાવી. ૧૪ અને શુનો તથા ઇટો પાડવાના કામમા તથા જેતરમા સર્વ પ્રકારની મજૂરી કરવામા તેમની પાસે સખત ચાકરી કરાવીને તેઓએ તેમની જાંઘી કટ ભરેલી કીધી તેમની પાસે જે જે ચાકરી તેઓ કરાવતા હતા તે બધી સખત વેઠ હતી.

૧૫ અને હેબી દાઇઓ જેઓમાની એકનું નામ ચિકાહ તથા બીજનું નામ પૂચાહ હતું, તેઓને મિસરના રાજાએ આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, ૧૬ જ્યારે તમે હેબી સ્ત્રીઓ પાસે દાઇનું કામ કરવી હો, ને જ્યારે તમે તેઓને પ્રસવપાટ ઉપર જુઓ, ત્યારે જે દીકરો અવતરે તો તેને મારી નાખવો, પણ જે દીકરી અવતરે તો તે જીવતી રહે. ૧૭ પણ તે દાઇઓ દેવનો ભય રાખનારી હતી, ને મિસરના રાજાએ તેઓને આપે ની આજ્ઞા પ્રમાણે ન કરતા તેઓ દીકરાઓને જીવતા રહેવા દેવી. ૧૮ અને મિસરના રાજાએ તે દાઇઓને તેડાવીને તેઓને કહ્યું કે, તમે એમ કેમ કીધું કે છોકરાઓને જીવતા રાખ્યા? ૧૯ ત્યારે તે દાઇઓએ ફારૂનને કહ્યું કે, કારણ એટલું છે કે હેબી સ્ત્રીઓ મિસરી સ્ત્રીઓ જેવી નથી, કેમકે તેઓ એવી ચપલ છે કે, તેઓ

પાસે દાહઓ પહોચના પહેલા તેઓ જીવી છે છે
૨૦ અને માટે દેવ દાહઓનું મહુ કીધું અને લોક વધીને
વધુ સમય થયા ૨૧ અને એમ થયું કે દાહઓ દેવને
ભવ તાજાતારી હતી માટે તેણે તેમના ધરો રમવા
૨૨ અને ફારને પેતાના સર્વ લોકને ફરમાવ્યું કે, યશ્વેક
કાકરો એ જન્મે તેને તમારે નહીંમો ફેંકી દેવો, અને
પ્રત્યેક કીધરીને તમારે છપ્પની રહેવા દેવી

૨ અને લેરીને ધરને એક પુરવ જઈને લેવાના
ધરની એક કન્યા પડવે ૧ અને તે સીને
ત્રણ રક્ષા ને તેને પુત્રનો પ્રસવ થયો, ને તે સાથે
બાળક છે એ જોઈને તેણે તેને ત્રણ માસ સુધી સગાડી
કાઢ્યો ૨ અને તેથી વધારે વાર તેને સગાડવા તે
અરાજક હોવાથી તેણીએ તેને સાથે ગોમનુનુની એક
ધેરી લીધી, ને તેને ચાકા માટીથી તથા ડામરથી
ચેપીને ઠાકરને તેમા મુકીને તેને નહીને કહી બાકો
મધ્યે મુકી ૩ અને તેણે હું યાચ છે તે જોવાને તેની
બિન વેગે જોઈ રહી ૪ અને ફારનની પુત્રી નહીંમો
જ્વાન કરવાને આવી, ને તેની ફારીએ નીચે તોરે
લાવતી હતી, ને તેણે બાકો મધ્યે ચેપી ચેપી જોઈને
તે લઈ આવવા સાર પેતાની ફારીને ઘોડલી ૧ અને
તે કહાથી તેણીએ પેટ બાળક જોઈ ને, જીવો,
તે બાળક રહ્યું અને તેણીને તેમા ઉપર રક્ષા
આવી, ને તેણીએ કહ્યું કે, એ દાહ દેખીનું બાળક છે
૨ ત્યારે તેની બેને ફારનની પુત્રીને કહ્યું કે, તારે માટે
બાળક ખવડાવવા સાર દેખી બાકોમાથી એક ધાવને
વારી પાસે તેડી લાવવાને હું બંડે ૩ અને ફારનની
પુત્રીએ તેને કહ્યું કે, બા અને તે કમાડિકા જઈને
બાળકની માને તેડી લાવી ૪ અને ફારનની પુત્રીએ
તેને કહ્યું કે, આ બાળકને લઈ જઈને મારે માટે તેને
ધવાડ, ને હું તને તે બદલ પગાર આપીશ, ને તે
શ્રીએ તેને લઈ જઈને તેને ધવડાવ્યો ૫ અને તે
બાળક મોટું થયું ત્યારે તેણીએ તેને ફારનની પુત્રી
પાસે આવવું, ને તે તે જીના કીકરો ધધને રચો. અને
તેણીએ તેનું નામ મુસા-ખાડવું. ને એમ કહ્યું કે, જો
તેને પાત્રીમાથી લાલું કાઢ્યો માટે

૧૧ અને મુસા એટલો થયો, તે દિવસોમા એમ થયું
કે તે બહાર નિકળીને પેતાના લાહઓ પાસે ગયો,
ને તેમના ઉપર મુજરતો જીવમ તેણે જોયો, ને તેણે
પેતાના એક દેખી લાકડે મારતા એક મિસરીને
કીધો ૧૨ અને તેણે આમ તેમ જોઈને કાઢને નહીંમો,

એક મિસરીને મારી નાખીને તેને રેતીમાં છુપાવ્યો
૧૩ અને બીજો દિવસે તે બહાર ફરવા નિકળ્યો, ને
જીવો, બે દેખીઓ એક બીજા સાથે વળતા દત્તો;
ત્યારે તેણે વાક કરનારને કહ્યું કે, તું શા વાસ્તે તારા
સાથીને મારે છે? ૧૪ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તને અમ રા
ઉપર સરદાર તથા ન્યાયાધીશ કોણે કાઢ્યો? તે જમ
મિસરીને મારી નાખ્યો, તેમ તું મને મારી નાખવાનું
ધારે છે શું? ને મુસાને ૩૨ લાગ્યો, ને તેણે કહ્યું કે,
નિશ્ચે તે પાત્રી બાલ પડી છે. ૧૫ હવે ફારને એ વાત
સાંભળી ત્યારે તેણે મુસાને મારી નાખવાનું રોધ્યું
પણ મુસા ફારનની સમુખથી નાગી જઈને મિદાન
દેશમાં રહ્યો; ને તે એક કુવા પાસે બેઠો. ૧૬ હવે
મિદાનના ચાલકને સાત પુત્રીઓ હતી અને
તેઓએ આ કીને પેતાના પિતાના ટોળાને પાવા સાર
ખાત્રી કાઢીને દવાડા લઈ ૧૭ ત્યારે ભરવાટોએ
આ કીને તેમને કાઢી મુસા; પણ મુસાએ કીડીને
તેઓને સલાહ કીધી, ને તેમના ટોળાને પાણી પાંચ
૧૮ અને ત્યારે તેઓ પેતાના પિતા રેઠોલની પાસે
ગઈ, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તમે આને આટલા વહેલા
કેમ આવ્યા? ૧૯ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, એક મિસ-
રીએ અમને ભરવાટોના હાથમાથી છાકાઈ, ને
અમારી ખાતર પાણી કાઢી ટોળાને પાંચ ૨૦ ત્યારે
તેણે પેતાની પુત્રીઓને કહ્યું કે, ત્યારે તે ક્યા છે?
તમે તે માલુમને કેમ મુકીને આવ્યા? તેને રોટલી
ખાવા માટે તેડાવો ૨૧ અને મુસા ખુશીથી તે
માલુમને ત્યા રહ્યો, ને તેણે પેતાની પુત્રી સિપેરાદ
મુસાને કીધી ૨૨ અને તેણીને પેટ પુત્રનો પ્રસવ
થયો, ને તેણે તેનું નામ ગોલામ પાડવું; કેમકે તેણે
કહ્યું કે હું પારદેશમા પ્રવાસી થઈશો છું

૨૩ તેવામા ઘણા દિવસો વિત્યા પછી મિસરીનો
શબ મરી ગયો, ને ગુવામીના કારણથી ઇસાએલ-
પુત્રો નિશ્ચય મુજબ દવા ને વિશાષ કરવા હતા; ને
ગુવામીના કારણથી તેમનો એ વિશાષ તે હવે દેવની
દનુરમા પહોંચ્યો ૨૪ અને દેવે તેઓના દુઃખની
કલાપીટ સાંભળી, ને તેણે ઇસાદીમની તથા ઇરદાકની
તથા શાફની સામેના પેતાનો કરાર સભાર્યો
૨૫ અને દેવે ઇસાએલ પુત્રને જોયા, ને દેવે તેઓની
અગર લીધી

૩ હવે મુસા પેતાના સસરાના, એટલે મિદાનના
ચાલક પિતાના, ઘેટા લાવવોતો હતો; ને તે

એ ઘેટાને અરવચની પાછલી બાજુએ લઇ ગયા; ને તે દેવના પૂર્વત હોરબ આગળ આગ્યે. ૨ અને યહોવાદના દૂતે ઝાંડવા મધ્યે અગ્નિની જ્વાળામાં તેને દેશન દીધું. અને તે જોતો હતો, ને જુઓ, ઝાંડું અગ્નિથી ખળદ હતું [તેમ છતાં] ઝાંડું બરમ થતું નહોતું. ૩ અને યુસાએ કહ્યું કે, હવે હું ફરીને આ અમત્કારિક બતાવ જોઇશ કે ઝાંડું કેમ બરમ થતું નથી. ૪ અને યહોવાદે જોયું કે તે જોવા માટે એક બાજુએ ફર્યો, ત્યારે ઝાંડવામાંથી દેવે તેને દાંક મારીને કહ્યું કે, યુસા, યુસા; ને તેણે કહ્યું કે, હું આ રહ્યો. ૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, અહીં નબ્દીક ના આવતો, તારા પત્રમાંથી તારી નવવ ઉતાર; કેમકે જે જગ્યાએ હું ઉભો છું તે પવિત્ર ભૂમિ છે. ૬ વળી તેણે કહ્યું કે, હું તારા પિતાના દેવ, ઇઝ્રાહીબનો દેવ, તથા ઇરદાકનો દેવ તથા ચાહબનો દેવ છું અને યુસાએ પોતાનું મુખ સંતાર્યું. કેમકે દેવ પ્રત્યે દષ્ટિ કરતાં તે ખીચો. ૭ અને યહોવાદે કહ્યું કે, મેં મિસરમાંના મારા લોકનું દુઃખ નિશ્ચે જોયું છે, ને તેમના સુકાદમોને લીધે તેમનો વિલાપ સાંભળ્યો છે, કેમકે તેઓના બેદર બાજુ છું; ૮ અને મિસરીઓના હાથમાંથી તેઓને છોડાવવા સાર, ને તે દેશમાંથી તેઓને કાઢીને, એક સારો તથા વિશાળ દેશ, બધેકે દૂધ મધની રેલેલવાળો દેશ, જ્યાં કનાની તથા દિલી તથા અમોરી તથા પરીઝી તથા હિબી તથા ચબૂસી લોકો રહે છે, ત્યાં તેમને લઇ જવા સાર હું ઉતર્યો છું. ૯ અને હવે, જો, ઇસ્રાએલપુત્રોનો વિલાપ મારી પાસે આગ્યો છે, વળી જે જુલમ મિસરીઓ તેઓ ઉપર મુલરે છે તે પણ મેં દીધો છે. ૧૦ મારે હવે ચાલ, મિસરમાંથી મારા લોક ઇસ્રાએલપુત્રોને કાઢી લાવવા માટે તને હું કાઢૂન પાસે મોકલું છું. ૧૧ અને યુસાએ દેવને કહ્યું કે, હું કોણ કે કાઢૂનની પાસે જઈને ઇસ્રાએલપુત્રોને મિસરમાંથી કાઢી લાવું? ૧૨ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું નિશ્ચે તારી સાથે હોઈશ; ને મેં તને મોકલ્યો છે તેનું પ્રમાણ તારે માટે એ વરો કે જ્યારે તે લોકોને હું મિસરમાંથી કાઢી લાવે ત્યારે તમે આ પર્વત પર દેવનું બજન કરશો. ૧૩ અને યુસાએ દેવને કહ્યું કે, ભે, હું ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે જઈને તેઓને કહું કે, તમારા પિતૃઓના દેવ અને તમારી પાસે મોકલ્યો છે, ત્યારે તેઓ અને કહે કે, તેનું નામ શું છે? તો તેઓને હું કહું કહું? ૧૪ અને દેવે યુસાને કહ્યું કે, હું જે છું તે છું; ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસ્રા-

એલપુત્રોને કહેજે કે, હું છું અને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. ૧૫ અને દેવે યુસાને એમ પણ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને કહે કે, તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાદે, એટલે ઇઝ્રાહીબનો દેવ તથા ઇરદાકનો દેવ તથા ચાહબનો દેવ અને તમારી પાસે મોકલ્યો છે; મારું નામ સદા એજ છે, ને મારી ચાહામીરી વ્યવસ્થા એજ છે. ૧૬ હું જઈને ઇસ્રાએલના વડેઓને એવા કરીને તેઓને કહે કે, યહોવાદ તમારા પિતૃઓનો દેવ, ઇઝ્રાહીબનો તથા ઇરદાકનો તથા ચાહબનો દેવ, તેણે મને ફરન દઈને કહ્યું કે, મેં નિશ્ચે તમારી ખબર લીધી છે, ને મિસરમાં તમારા ઉપર શું વિતે છે તે [મેં જોયું છે]. ૧૭ અને મેં કહ્યું છે કે, હું તમને મિસરની વિપત્તિમાંથી કાઢીને તમને કનાનીઓના તથા દિલીઓના તથા અમોરીઓના તથા પરીઝીઓના તથા હિબીઓના તથા ચબૂસીઓના દેશમાં, એટલેકે દૂધ તથા મધની રેલેલવાળા દેશમાં લઇ જાશ. ૧૮ અને તેઓ તારી વાણી સાંભળશે, ને તું તથા ઇસ્રાએલના વડેઓ મિસરના રાજાની પાસે જઈને તેને કહે કે, દેશીઓને દેવ, યહોવાદ, અમને મળ્યો છે; ને હવે અમારા દેવ યહોવાદની આજ્ઞા વચ્ચે કરવા મારે અમને ત્રણ દિવસની મજલ જેટલે અરવચમાં જવા દે. ૧૯ અને હું બાજુ છું કે મિસરનો રાજા તમને જવા નહિ દેશે, હા, માત્ર ખળવાન હાથથી [જવા દેશે]. ૨૦ અને મારો હાથ લાંબો કરીને મારા જે અમત્કારો હું તે મધ્યે કરીશ તે સ્વર્ણા વડે હું મિસરને મારીશ; અને ત્યાર પછી તે તમને જવા દેશે. ૨૧ અને હું મિસરીઓની દૃષ્ટિમાં આ લોકોને કૃપા પમાડીશ; ને જ્યારે તમે જાઓ, ત્યારે એમ થશે કે તમે ખાલી હાથે જશો નહિ. ૨૨ પણ પ્રત્યેક સ્ત્રી પોતાની પડોસેણ પાસેથી તથા પોતાના ઘરમાં રહેનારી પાસેથી રૂપાનાં આભૂષણ તથા સોનાનાં આભૂષણ તથા વસ્ત્રો માગી લેશે, ને તે તમે તમારાં પુત્રપુત્રીઓને પહે-સવશે ને મિસરીઓને લટશે.

૪ ત્યારે યુસાએ ઘટતર આપવાં કહ્યું કે, પણ ભે, તેઓ માત્ર કહેવું ખર નહિ માને, ને મારી વાણી નહિ સાંભળે; કેમકે તેઓ કહેશે કે, તેને યહોવાદે ફરન દીધું નથી. ૨ અને યહોવાદે તેને કહ્યું કે, તારા હાથમાં એ શું છે? ને તેણે કહ્યું કે, લાકડો. ૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તેને ભૂમિ પર નાખ; ને તેણે તે ભૂમિ પર નાખી, એટલે તે સર્પ બની ગયું;

ને મુસા તેની સામેથી નાહો ૪ અને યહોવાહે મુસાને
 કહ્યું કે, તારો હાથ લાંબો કરીને તેની પુછી ૫૬૬,
 (ને તેણે પોતાનો હાથ લાંબો કરીને તે પકડ્યો, એટલે
 તે તેના હાથમાં લાકડી થઈ ગયો) ૫ એ મારે કે તેઓ
 એવા વિશ્વાસ કરે કે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહો-
 વાહે, એટલે ઇશ્વારીમના દેવ તથા ઇસ્લામના દેવ તથા
 યાહુજના દેવ, તને દર્શન દીધું છે ૧ અને એ ઉપરાંત
 યહોવાહે તેને કહ્યું કે, હવે તારો હાથ તારા બદનમાં
 ધાવ; ત્યારે તેણે પોતાનો હાથ બદનમાં ધાલ્યો, ને
 તે બહાર કાઢ્યો ત્યારે, જુઓ, તેનો હાથ કાઢીયો
 બની બરફ જેવો થઈ ગયો હતો. ૭ અને તેને કહ્યું કે,
 તારો હાથ ફરીથી તારા બદનમાં ધાવ; (ને તેણે
 પોતાનો હાથ ફરીથી બદનમાં ધાલ્યો, ને તે બદન-
 માંથી બહાર કાઢ્યો ત્યારે, જુઓ, તેનો હાથ તેના
 [બાકીના] હેઠળ જેવો થઈ ગયો હતો). ૮ અને એ
 તેઓ તારું કહેવું નહિ માને તથા પહેલા ચિન્હની
 વાણી નહિ સંભળે, તો એણે ધરો કે બીજા ચિન્હની
 વાણી ઉપર તેમને બેરોસો આપશે ૯ અને એ તેઓ
 એ બે ચિન્હોનો પછી બેરોસો નહિ કરે, તથા તારી
 વાણી નહિ સંભળે, તો એમ ધરો કે હું નરીનું પાછી
 લઈને કોરી જુમિ ઉપર ફેરડો; ને એ પાછી હું નરી-
 માંથી લઈશ તે કોરી જુમિ ઉપર રક્ત થઈ જશે ૧૦
 અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું કે, હે પ્રભુ, અત્યાર
 મુખી તેમજ તે તારા ઘાસ સાથે વાન કીધી ત્યાર પછી
 પછી, હું તો વક્તા નથી, કેમકે હું બિલ્લેખીનો છું, ને
 મારી છત્ર મંદ છે ૧૧ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે,
 માણસનું મુખ કાળે બનાવ્યું છે? ને મુખ કે બહેરો
 કે કેખતો કે આંધળો બનાવનાર કોણ છે? હું તે હું
 યહોવાહ નથી? ૧૨ તો હવે બ, ને હું તારા મુખ
 સાથે હોઈશ, ને તારે હું કહેવું તે હું તને સીખાવીશ.
 ૧૩ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હે પ્રભુ, કૃપા કરી જેને હું બોલ્યો
 તેની હસ્તક કહેવાઈ ચેલે ૧૪ અને યહોવાહનો
 કોષ મુસા ઉપર સજની ઉઠ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, હાલ
 થેવી તારો સાધ છે કે નહિ? હું બોલું છું કે તે
 બાલકમાં હોશિયાર છે, ને વળી, એ, તે વને મળવા
 સામે આવે છે, તે તને જોઈને પોતાના મનમાં ટપ
 પામશે ૧૫ અને હું તેની સાથે બોલીને, તેણે હું કહેવું
 તે તેને શીખવ્યું, ને હું તારા મુખની તથા તેના
 મુખની સાથે હોઈશ, ને વખારે હું કરવું તે હું તમને
 શીખાવીશ; ૧૬ ને તે તારી વળી લોકોની સાથે વાવ

બાલનાર ધરો; ને તેજ વને મુખાપ ધરો ને હું તેને
 દેવને ઠેકાણે ધરો ૧૭ અને આ લાકડી તારા હાથમાં
 હું લે, ને તે વરે હું ચિન્હો કર

૧૮ અને મુસા ત્યાંથી ચાલીને પોતાના સસરા
 વિશ્રોની પાસે પાછો આવ્યો; ને તેને કહ્યું કે, મિત્ર-
 રમાં રહનારા મારા બાઈઓ દલ મુખી થવે છે કે
 નહિ તે બેવા સાડ કૃપા કરી અને તેમની પાસે જવા
 દે અને વિદ્યોએ મુસાને કહ્યું કે, શાંતિએ બ ૧૯ અને
 મિથાનના યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, મિત્રમાં પાછો
 બ, કેમકે એ માણસો તારો છવ લેવા શીખતા હતા
 તેઓ સર્વ ગુનવી ગયા છે ૨૦ અને મુસા પોતાની
 સ્ત્રીને તથા પોતાના પુત્રોને લઈને તેમને ગઈડા ઉપર
 બેસાડીને મિત્રમાં પાછો ગયો; ને મુસાએ પોતાના
 હાથમાં દેવની લાકડી લીધી ૨૧ અને યહોવાહે મુસાને
 કહ્યું કે, હું મિત્રમાં પાછો બધ ત્યારે, જેને, જે
 અમકારો મેં તારા હાથમાં મુખ્યા છે તે સર્વ કાઢીની
 સમજ કર; ૨૨ હું કાઢીનું હાથ હાંકી કરીશ, ને
 તે લોકોને બધ દેશે નહિ ૨૩ અને હું કાઢીને કહે
 કે, યહોવાહ બધ કહે છે કે, ઇસ્રાએલ મારો પુત્ર
 એટલે મારો ભયેષ પુત્ર છે; ૨૪ ને મેં તને કહ્યું છે કે,
 મારા પુત્રને મારી સેવા કરવા મારે જવા કે; ને તે
 તેને જવા દેવાને ઇનકાર કીધો છે; તો બે, હું તારા
 પુત્રને એટલે તારા ભયેષ પુત્રને મારી નાખીશ
 ૨૫ અને માર્ગમાં ઉતારાની જગ્યાએ એમ બન્યું કે,
 યહોવાહે તેને મળીને તેને મારી નાખવાનું ધાર્યું
 ૨૬ ત્યારે સિંધોરાહે અમકારો એક પાથર લઈને
 પોતાના પુત્રની સુનન ગઈ, ને વેશી [ચામડી] તેણે
 તેના પત્ર પાસે નાખીને કહ્યું કે, જિલ્લે મારે તો હું
 રક્તનો વર છે ૨૭ મારે તેણે તેને ઇલાહ ત્યારે
 તેજીએ કહ્યું કે, સુનના કારણથી હું તો મારે
 રક્તનો વર છે

૨૭ અને યહોવાહે કાઢીને કહ્યું કે, હું મુસાને મળ-
 વાને અરણ્યમાં બ અને તે ગયો, ને દેવના પવતમાં
 તેને મળીને તેણે તેને ગુનન કીધું ૨૮ અને યહોવાહે
 પોતાનો ને સંધળો સરેશો લઈને તેને પ્રોત્કર્યો હતો,
 વધા એ સર્વ ચિન્હો વિષે તેણે તેને આજ્ઞા આપી
 હતી, તે મુસાએ હાલને કહી સમજાવ્યાં ૨૯ અને
 મુસા તથા હારને બધને ઇસ્રાએલપુત્રોનાં સર્વ વડી-
 લોને ટોળે કીધા ૩૦ અને યહોવાહે મુસાને કહેલી
 સર્વ વાતો હાલને કહી સમજાવી, અને તેણે લોકોની

નજર આગળ તે ચિન્હો કરી બતાવ્યાં. ૭ અને લોકોને વિશ્વાસ આપ્યો; ને જ્યારે તેઓએ સાંભળ્યાં કે યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની ખબર લીધી છે, ને તેઓનાં દુઃખ પર દૃષ્ટિ કીધી છે, ત્યારે તેઓએ માથાં નમાવીને બજબ કીધું.

૫ ત્યાર પછી મુસા તથા હારોને આવીને ફારૂનને કહ્યું કે, યહોવાહ ઇસ્રાએલનો દેવ એમ કહે છે કે, મારા લોકોને અરવ્યમાં મારે સાડે પર્વ પાળવા માટે જવા દે. ૨ ત્યારે ફારૂને કહ્યું કે, યહોવાહ કોણ છે કે હું તેની વાણી માનીને ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દઉં? હું યહોવાહને ઝાણખતો નથી, અને વળી હું ઇસ્રાએલને જવા પણ નહિ દઉં. ૩ અને તેઓએ કહ્યું કે, હેબ્રીઓનો દેવ અમને મળ્યો છે; અમારા દેવ યહોવાહને માટે યજ્ઞ કરવા સાડે ત્રણ દિવસની મજલ નેટલે અરવ્યમાં અમને જવા દે, રજે તે મરણી કે તરવારે અમારા ઉપર આવી પડે. ૪ ત્યારે મિસરના રાજાએ તેઓને કહ્યું કે, મુસા તથા હારો, તમે લોકોને તેઓનાં કામથી કેમ ખોટી કરો છો? તમે તમારી વેઠ કરવા ભજો. ૫ અને ફારૂને કહ્યું, જુઓ, હાલ આ દેશનાં માણસો ઘણાં થયાં છે, ને તમે તેમને તેમની વેઠમાંથી વિશામો ખવડાવો છો. ૬ અને ફારૂને તેજ દિવસે લોકોના મુકાદમોને તથા તેઓના ઉપરીઓને હુકમ કીધો કે, ૭ તમારે એ લોકોને પહેલાંની પેઠે ઇંટો પાડવા સાડે પરાળ આપવી નહિ; તેઓ જમને પોતાને માટે પરાળ વિણી ભેગી કરે. ૮ પણ તેઓ આજ મુઠી નેટલી ઇંટો પાડતા હતા તેટલી જ ઇંટો બનાવવાની તેમને ફરજ પાડો, તેમાંથી કંઈ કમી કરશો નહિ, કેમકે તેઓ આજસુધી, એ માટે તેઓ પોકાર કરીને કહે છે કે, અમારા દેવની આગળ યજ્ઞ કરવા સાડે અમને જવા દો. ૯ તે માણસોને મારે વધારે સખ્ત કામ નાખો કે તેમાં તેઓ મથ્યા કરે, ને જુડી વાતો ન જણાવે. ૧૦ અને લોકોના મુકાદમોએ તથા તેઓના ઉપરીઓએ ત્યાંથી જમને લોકોને કહ્યું કે, ફારૂન એમ કહે છે કે, હું તમને પરાળ નહિ આપીશ. ૧૧ તમે જમને જ્યાં તમને મળે ત્યાંથી તમારે સાડે પરાળ લઈ આવો, પણ તમારા કામમાંથી કંઈ કમતી કરવામાં નહિ આવે. ૧૨ ત્યારે તે લોકો પરાળને બદલે ખુંપરા વિણવાને આજ્ઞા મિસર દેશમાં વેરાઈ ગયા. ૧૩ અને મુકાદમોએ વાજીદ કરતાં તેઓને કહ્યું કે, પરાળ મળતી હતી ત્યારની પેઠે તમારે કામ

એટલે રોજની નિમેલી તમારી વેઠ બનવો. ૧૪ અને ફારૂના મુકાદમોએ ઇસ્રાએલપુત્રો ઉપર ઠરાવેલા ઉપરીઓને માર મારતાં તેમને કહ્યું કે, ઇંટો બનાવવાની તમારી વેઠ તમે આજ કાલ અગાઉની માફક કેમ પુરી કીધી નથી? ૧૫ ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોના ઉપરીઓએ આવીને ફારૂની આગળ પોકાર કરીને કહ્યું કે, કેમ તું તારા દાસો ઉપર આવો [ગજબ] ગુનવે છે? ૧૬ તારા દાસોને પરાળ આપવામાં આવતી નથી, ને અમને એમ કહેવામાં આવે છે કે, ઇંટો બનાવો; ને, જો, અમ તારા દાસોને માર પડે છે; પણ વાંક તો તારા લોકોના છે. ૧૭ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તમે આજસુધી, તમે આજસુધી, એ માટે તમે કહો છો કે યહોવાહની આગળ યજ્ઞ કરવા સાડે અમને જવા દે. ૧૮ માટે હવે જાઓ, કામ કરો, કેમકે તમને પરાળ આપવામાં નહિ આવે; પરંતુ, ઇંટની નિમેલી ગણતરી તમારે પુરી કરી આપવી પડશે. ૧૯ અને જ્યારે એમ કહેવામાં આવ્યું કે તમારી રોજની વેઠની નિમેલી ઇંટોમાંથી તમારે કાંઈ પણ કમતી કરવી નહિ, ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોના ઉપરીઓએ એણે કે અમારા તો બુંડા દાલ છે. ૨૦ અને ફારૂની પાસેથી નિકળી જતાં મુસા તથા હારો રસ્તામાં ઉભેલા તેઓને મળ્યા. ૨૧ અને તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહ તમારા ઉપર દૃષ્ટિ કરીને ન્યાય કરો, કેમકે ફારૂની દૃષ્ટિમાં તથા તેના સેવકોની દૃષ્ટિમાં તમે અમને કંટાળાદાયક દુર્ગંધપૂર્ણ કીધો છે, ને એમ અમને મારી નાખવા માટે તેઓના હાથમાં તરવાર આપી છે. ૨૨ ત્યારે મુસા યહોવાહ પાસે પાછો ગયો, ને તેણે કહ્યું કે, હે યહોવાહ, તે શા માટે આ લોકોના બુંડા દાલ કીધો છે? તે શા માટે મને મોકલ્યો છે? ૨૩ કેમકે હું તારે નામે યાદવા માટે ફારૂની પાસે આવ્યો ત્યારથી તે લોકોને દુઃખ દે છે; ને તે પણ તારા લોકોને ઠાડાવ્યા જ નથી.

૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, હવે હું ફારૂની શી વલે કરું છું તે તું જોશો કેમકે બળવાન હાથથી તે તેઓને જવા દેશે, ને બળવાન હાથથી તે તેઓને તેના દેશમાંથી હાંપી કાઢશે.

૭ અને દેવ મુસા સાથે બોલતાં તેને કહ્યું કે, હું યહોવાહ છું; ૮ અને, સર્વસમર્થ દેવ, એ નામે મેં ઇબ્રાહીમને તથા ઇસહાકને તથા યાકોબને દર્શન દીધું; પણ યહોવાહ એ મારા નામથી હું તેમના બજવામાં આવ્યો નહોતો. ૪ અને તેઓના પ્રવાસનો દેશ જ્યાં

તેઓએ પ્રવાસ કરીયો તે, એટલે કાન દેશ, તેઓને આપવાનો મારો કસર પણ મે તેમની સાથે સ્થાપિત કરીયો છે. ૧ અને વળી મિસરીઓએ શુવામીમા સમિલા ઇસ્લાએનપુત્રોની કલાપીટ પણ મે સામળી છે, ને મે મારા કસરને સ્મરણમા આવશે છે. ૨ એ માટે ઇસ્લાએલપુત્રોને કહે કે, હુ યહોવાદ છું ને મિસરી ઓની વેઠ તમેથી હુ તમને કાઢીશ, ને હુ તેમની શુવામીમાથી તમને મુક્ત કરીશ, ને લભાવેલા હાય વડે તમા મદાન ન્યાયકૃતિ વડે હુ તમને ઇસાઈનીસ અને હુ તમને લખને મારા લોક કરીશ ને હુ તમારો હેવ ચક્ર, ને તમે જાણશે કે મિસરીઓની વેઠ તમેથી તમને કાઢનાર તમારો હેવ હુ યહોવાદ છું. ૮ અને જે દેશ આપવાના સોમન ઇસ્લાહીમની તથા ઇસ્લાહીમ તથા યાફ્રમની સાથે મે ખાધા છે, તે દેશમા તમને લાવીને તે વતનને માટે હુ તમને આપીશ, હું યહોવાદ છું. ૯ અને મુસાએ ઇસ્લાએનપુત્રોને એમ કહ્યું, પણ મનની વેદના તથા પાતકી શુવામીના કારણથી તેઓએ મુસાનું સામળ્ય નહિ.

૧૦ અને યહોવાદે મુસાને જાણાવીને કહ્યું કે, ૧૧ હું જીવે મિસરના રામ ફારૂનને કહે કે, ઇસ્લાએલપુત્રોને તારા દેશમાથી જવા દે. ૧૨ અને મુસાએ યહોવાદને કહ્યું કે, જો, ઇસ્લાએલપુત્રોએ માઈ ન સામળ્ય, તો ફારૂન મારે કેમ સામળશે? હુ બેચુનવ હોઠને માણસ છું. ૧૩ ત્યારે યહોવાદે મુસાની તથા હારૂનની સાથે વાન કરીને તેઓને ઇસ્લાએલપુત્રો ઉપર તથા મિસરના રામ ફારૂન ઉપર એવુ કસમાન આપ્યું કે ઇસ્લાએલપુત્રોને મિસર દેશમાથી કાઢવા

૧૪ પોતાના પિતાઓના ધર્મના મુખ્યો આ હતા, ઇસ્લાએલના ન્યેય પુત્ર રેથેનના પુત્રો, હનોઅમ તથા પાલ્લ, હેસેન તથા કાર્મ, એ રેથેનના કુટુંબ હતા. ૧૫ અને શિમચોનના પુત્રો, ચમ્બેલ ચામીન તથા ઓહાદ તથા ચામીન તથા સોહાર કાનેલુને પુત્ર રાઈલ, એ શિમચોનના કુટુંબ.

૧૬ અને હેવીના પુત્રોના નામ, તેમની પેલીઓ પ્રમાણે, આ હતા, ગેઝાન તથા કદાય તથા મરારી, ને હેવીનું આયુષ્ય એકસો ને સાડીસ વર્ષનું હતું. ૧૭ ગેઝાનના પુત્રો, તેમના કુટુંબ પ્રમાણે વિબ્ની તથા શિમથ ૩૮ કદાયના પુત્રો, આઝામ તથા વિરેદાર, તથા હેમોન, તથા ઇઝીએલ, ને કદાયનું આયુષ્ય એકસો ને તેલિસ વર્ષનું હતું. ૧૮ અને મરા-

રીના પુત્રો, માહવી તથા મશી. હેવીઓના કુટુંબ, તેમની પેલીઓ પ્રમાણે એ હતા. ૨૦ અને આઝામ પોતાની કુલ ઘેજેબેદ સાથે પરવશે, ને તેને તેણીને પેટ હારૂન તથા મુસા થયા અને આઝામનું આયુષ્ય એકસો ને સાડીસ વર્ષનું હતું. ૨૧ અને વિરેદારના પુત્રો, કોરાહ તથા નેફેય તથા ઝિબી. ૨૨ અને ઇઝીએલના પુત્રો, મીશાએલ, તથા એલસાફાન તથા સિથી. ૨૩ અને હારૂન આમીનાદાબની પુત્રી નાહસોનની બેન અલીસેબા સાથે પરવશે, ને તેને તેણીને પેટ નાહાબ તથા અલીહ, એલઆઝાર તથા ઇયામાર થયા. ૨૪ અને કોરાહના પુત્રો, આરસીર તથા એલકનાદ તથા અબિઆસાફ, એ કોરાહીઓના કુટુંબ હતા. ૨૫ અને હારૂનના પુત્ર એલઆઝાર પૂલીએવની પુત્રીઓમાની એકની સાથે પરવશે, ને તેને તેણીને પેટ શીનહાફ થયા એઓ, પોતાના પિતૃઓના કુટુંબ પ્રમાણે, હેવી કુળના મુખ્યો હતા. ૨૬ ને મુસાને તથા હારૂનને યહોવાદે કહ્યું કે, ઇસ્લાએલપુત્રોને તેઓના સંસ્થા પ્રમાણે મિસર દેશમાથી કાઢી લાવો, તેઓ એલ છે. ૨૭ નેઓએ ઇસ્લાએલપુત્રોને મિસરમાથી કાઢી લાવવાને માટે મિસરના રામ ફારૂનની સાથે વાત કરી તેઓ એલ છે, એટલે એલ મુસા તથા હારૂન તેઓ છે.

૨૮ અને યહોવાદે મિસર દેશમા મુસા સાથે જાણ્યો, તે દિવસે એમ થયું કે, ૨૯ યહોવાદે મુસાને કહ્યું કે, હુ યહોવાદ છું, ને હુ તને કહુ તે સધળુ તારે મિસરના રામ ફારૂનને કહેવું. ૩૦ અને મુસાએ યહોવાદની હલ્લુમ કહ્યું કે, જો, હુ બેચુનવ હોઠને માણસ છું, ફારૂન મારે કેમ સામળશે?

૩ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું કે, જો, મે તને ફારૂનની આગળ દેવને ઠકાણે કરાવ્યો છે, ને

દેશમાથી જવા દે. ૩ અને હું ફારૂનનું હૃદય ઠરીડું કરીને મારા વિન્દ તથા ચમત્કારો મિસર દેશમાં વધારીશ. ૪ પણ ફારૂન તમારું નહિ સામળશે, અને હું મિસર દેશ પર મારો હાથ નાખીને મારા સેન્યોને, એટલે મારા લોક ઇસ્લાએલપુત્રોને, મોટા ન્યાયકૃતિ વડે મિસર દેશમાથી કાઢી લાવીશ. ૫ અને ત્યારે હું મારો હાથ મિસર ઉપર લખાવીને તેઓ મધ્યથી

યજ્ઞાએલપુત્રાને બહાર કાઢીશ, ત્યારે મિસરીઓ બળુશો કે, હું યહોવાહ છું. ૬ અને યહોવાહે તેઓને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે મુસા તથા હારને કહ્યું. ૭ અને તેઓએ ફારૂનની સાથે વાન કીધી ત્યારે મુસા ઓરી વર્ષની વર્ષનો, ને હારને ત્યારી વર્ષની વર્ષનો હતો.

૮ અને યહોવાહે મુસા તથા હારને કહ્યું કે, ૯ જ્યારે ફારૂન તમારી સાથે વાત કરીને કહે કે, તમારી તરફથી અપહાર ખતાવો, ત્યારે હારને કહે કે તારી લાકડી લઈને ફારૂનની આગળ નીચે નાખ કે તે સર્પ થઈ જાય. ૧૦ અને મુસા તથા હારને ફારૂનની પાસે ગયા, અને યહોવાહે તેઓને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ કીધું; ને હારને પોતાની લાકડી ફારૂનની આગળ તથા તેના સેવકોની આગળ નીચે નાખી, એટલે તે સર્પ થઈ ગયું. ૧૧ ત્યારે ફારૂને પણ જ્ઞાનીઓને તથા બહુ-ગરોને તેડાવ્યા. અને મિસરના તે બહુગરોએ પણ પોતાનાં મન્ત્રતન્ત્ર વડે તે પ્રમાણે કીધું. ૧૨ કેમકે તે પ્રત્યેક જાણે પોતાની લાકડી નીચે નાખી, ને તેમના સર્પ બની ગયા; પણ હારને લાકડી તેઓની લાકડીઓને ગળી ગઈ. ૧૩ અને યહોવાહના કહેવા મુજબ ફારૂનનું હૃદય હઠીલું થયું, ને તેણે તેમનું સાંભળ્યું નહિ.

૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂનનું હૃદય હઠીલું છે; તે લોકને જવા દેવાની ના પાડે છે. ૧૫ સવારે હું ફારૂનની પાસે જા, જા, તે ઘાટ ઉપર જવાનો છે, હું તેને મળવાને માટે નદીને તીરે ઉભો રહે; ને જ લાકડી સર્પ બની ગઈ હતી તે તારા હાથમાં લઈ જા. ૧૬ અને તેને કહે કે, હે પ્રીઓના દેવ યહોવાહે મને તારી પાસે એમ કહેવા સાથે મોકલ્યો છે કે, મારા લોકોને અરવથમાં મારી સેવા કરવા સાથે જવા દે; ને જા, હજી સુધી તે સાંભળ્યું નથી. ૧૭ યહોવાહ એમ કહે કે, આ ઉપરથી હું બહુશીશ કે હું યહોવાહ છું; જા, હું મારા હાથમાંની લાકડી લઈને નદીના પાણીને મારીશ એટલે તે પાણી રક્ત થઈ જશે. ૧૮ અને નદીમાંનાં માછલાં મરી જશે, ને નદી-ગંધ મારશે; અને મિસરીઓ નદીનું પાણી પીતાં કંટાળશે. ૧૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, હું હારને કહે કે, હું તારી લાકડી લઈને મિસરનાં પાણી પર, તેઓનાં નાળાં ઉપર તથા તેઓની નદીઓ ઉપર તથા તેઓનાં તળાવો ઉપર તથા તેઓનાં સર્વ જળાશયો ઉપર, તારો હાથ લાંબો કર, એ માટે કે તેઓ રક્ત થઈ જાય; અને આખા મિસર દેશમાં લાકડાના વાસણોમાં તેમજ

પત્થરનાં વાસણોમાં રક્ત થશે. ૨૦ અને જામ યહોવાહે આજ્ઞા કીધી તેમ મુસા તથા હારને કહ્યું. અને તેણે લાકડી ઉઘી કરીને ફારૂનના દેખતા તથા તેના સેવકોના દેખતાં નદીના પાણીને મારી, એટલે નદીમાં તમામ પાણી રક્ત થઈ ગયું. ૨૧ અને નદીનાં માછલાં મરી ગયાં, ને નદીનું પાણી ગંધાધ ઉઠ્યું; ને મિસરીઓ નદીનું પાણી પી શક્યા નહિ; ને આખા મિસર દેશમાં લોહી લોહી થઈ ગયું. ૨૨ અને મિસરના બહુગરોએ તેમના મન્ત્રતન્ત્રથી તે પ્રમાણે કીધું અને યહોવાહના કહેવા મુજબ ફારૂનનું હૃદય હઠીલું થયું, ને તેણે તેઓનું સાંભળ્યું નહિ. ૨૩ અને ફારૂન વળીને પોતાને ઘેર ગયો, ને એ પણ તેણે ગણકાર્યું નહિ. ૨૪ અને સર્વ મિસરીઓએ પીવાના પાણીને માટે નદીની આબુખાબુએ વિચેડા ખોદ્યા, કેમકે તેઓ નદીનું પાણી પી ન શક્યા. ૨૫ અને યહોવાહે નદીને માર્યોને સાત દિવસ થઈ ગયા.

૨૬ ત્યારે યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂનની પાસે જઈને તેને કહે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે મારા લોકને મારી સેવા કરવા માટે જવા દે. ૨૭ અને જા, હું તેમને જવા દેવાની ના પાડશે, તો, જા, હું તારા દેશની સર્વ સીમાઓમાં દેડકાંતો માર આણીશ. ૨૮ અને નદી દેડકાંથી ખળભળશે; ને તેઓ ચઢી આવશે તારા ધરમાં તથા તારી મુવાની ઓરીમાં તથા તારા બિહાના ઉપર તથા તારા સેવકોના ધરમાં તથા તારી પ્રજા ઉપર તથા તારા ચુલાઓમાં તથા તારી કથરા-ટોમાં આવશે. ૨૯ અને તે દેડકાં તારા ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર તથા તારા સર્વ સેવકો ઉપર ચઢી આવશે. ૩૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, હારને કહે કે, તારી લાકડી લઈને તારો હાથ નદીઓ ઉપર તથા નાળાં ઉપર તથા તળાવો ઉપર લાંબો કરીને મિસર દેશ ઉપર દેડકાં ચડાવ. ૩૧ અને હારને પોતાનો હાથ મિસરનાં પાણી ઉપર લાંબો કર્યો; ને દેડકાંએ નિકળી આવશે મિસર દેશને ઢાંચી કાઢેલા. ૩૨ અને બહુગરોએ તેમનાં મન્ત્રતન્ત્ર વડે તે પ્રમાણે કરીને મિસર ઉપર દેડકાં ચડાવ્યાં. ૩૩ ત્યારે ફારૂને મુસાને તથા હારને તેડાવીને કહ્યું કે, તમે યહોવાહની વિનંતી કરો કે તે મારી પાસેથી તથા મારી પ્રજા પાસેથી દેડકાં દૂર કરે, ને હું લોકોને યહોવાહને માટે ચલ કરવા સાથે જવા દઈશ. ૩૪ અને મુસાએ ફારૂનને કહ્યું કે, આટલામાં મારા પર વડાઈ કર; હવે દેડકાં

તારી પાસેથી તથા તારાં ધરોમાંથી જતા રહીને નવી-
માર્ગ રહે એવી વિનંતી હું તારે સાથે તથા તારા સેવ-
કોને સાથે તથા તારી પ્રભને સાથે કથારે કરું ૧૦ અને
તેણે કહ્યું કે, કાલે કરજે અને તેણે કહ્યું કે, તારા
કહેવા પ્રમાણે થાઓ, એ માટે કે તું ભણે કે અમારા
દેવ યહોવાહના જેવો કોઈ નથી ૧૧ અને દેડકાં તારી
પાસેથી તથા તારાં ધરોમાંથી તથા તારા સેવકો
પાસેથી તથા તારી પ્રભ પાસેથી દૂર થઈને નવીમાર્ગ
રહેશે. ૧૨ અને મુસા તથા હારૂન કારૂનની પાસેથી
બહાર ગયા અને જો દેડકાં તેણે કારૂન વિરૂદ્ધ
આવ્યા હતાં તે વિષે મુસાએ યહોવાહની વિનંતી
કીધી ૧૩ અને યહોવાહે મુસાના કહેવા મળળ કર્યું
અને દેડકાં ધરોમાં, વારાઓમાં તથા ખેતરોમાં મરી
મર્યા. ૧૪ અને તેઓએ તેમના કંગરૂજ કીધા, ને
દેશમાં અંધ થઈ ૧૫ પણ કારૂને જોયું કે અવકાશ
મળ્યો છે, ત્યારે યહોવાહના કહ્યા મુજબ કારૂને
પેતાનું હૃદય ઢીલું કરીને તેઓનું ન સંભળ્યું.

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, હારૂનને કહે કે, તું

હું એવી રીતે અલાદિદો રાખીશ કે તેમાં માખિનાં
ટોળાં નહિ આવે; એ માટે કે તું ભણે કે પૃથ્વી બધી
હું યહોવાહ છું ૨૦ અને મારા લોક તથા તારા લોકની
વચ્ચે હું ભેદ કરીશ; કાલ સુધીમાં એ થિન્હ થશે.
૨૧ અને યહોવાહે એ પ્રમાણે કર્યું; અને કારૂનના
ધરમાં તથા તેના સેવકોના ધરમાં માખિનાં માતળર
ટોળાં આવ્યાં; અને આખા મિસર દેશમાં માખિનાં
ટોળાં કરીને દેશ પાયમાલ થયો ૨૫ અને કારૂને
મુસાને તથા હારૂનને તેડાવીને કહ્યું કે, તમે જાઓ,
અને આ દેશમાં તમારા દેવને સાથે યજ્ઞ કરો ૨૬ અને
મુસાએ કહ્યું કે, એમ કરવું અમને ઘટમાન નથી,
કેમકે એથી તો અમારા દેવ યહોવાહ આગળ મિસ-
રીઓને અમંગળ લાગે એવા યજ્ઞ થાય; જો, અમે
મિસરીઓની આગળ આગળ તેમને અમંગળ લાગે
એવા યજ્ઞ કરીએ તો તું તેઓ અમને પાંચરે નહિ
મારે? ૨૭ અમે તો ત્રણ દિવસની મળલ નેટલે અર-
બ્યમાં જઈશું; ને જો અમારા દેવ યહોવાહ અમને
આજ્ઞા દેશે તેમ તેની આગળ યજ્ઞ કરીશું. ૨૮ અને
હારૂને કહ્યું કે તું તમને તમારા દેવ યહોવાહની આગળ

૥ માટે જવા કહશા; કૃત તમારે
માટે માટે વિનંતી કરો. ૨૯ અને

લાખો કરીને ભૂમિની ધૂળન મારી, એટલે માણસાન
તથા દોરડાંને જીવો પડી; આખા મિસર દેશમાં
ભૂમિની સ્વર્ણ ધૂળની જીવો બની ગઈ. ૧૮ અને
જહુરોએ પણ એમ પેતાનાં મન્ત્રવન્ત વડે જીવો
પડ્યા કરવાનું કર્યું, પણ તેઓ કરી ન શક્યા અને
માણસોને તથા દોરડાંને જીવો પડી ૧૯ ત્યારે
જહુરોએ કારૂને કહ્યું કે, એમાં તો દેવની આંખો
છે; અને યહોવાહના કહેવા મુજબ કારૂનું હૃદય
ઢીલું થયું, ને તેણે તેમનું ન સંભળ્યું

૨૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, સવારે વહેલો
છીને કારૂનની આગળ ખડો થા; જો, તે ઘાટ ઉપર
આવવાનો છે; અને તેને કહે કે, યહોવાહ કહે છે કે,
મારા લોકોને મારી સેવા કરવા માટે જવા દે ૨૧ કેમકે
જો તું મારા લોકને જવા નહિ દેશે તો, જો, હું તારા
ઉપર તથા તારા સેવકો ઉપર, તથા તારી પ્રભ ઉપર
તથા તારાં ધરોમાં માખિ ગોઠવીશ, અને મિસરી-
ઓનાં ધર તથા જો જોય પર તેઓ આવેલાં છે તે
પણ માખિનાં ટોળાંથી ભરાઈ જશે. ૨૨ અને તે
દિવસે ગરોન દેશ કે જેમાં મારા લોક રહે છે, તેને

જાણીશ; અને હું યહોવાહને વિનંતી કરીશ કે કારૂન પાસેથી
તથા તેના સેવકો પાસેથી તથા તેની પ્રભ પાસેથી
માખિ કાલે દૂર થાય; કેવળ કારૂને ફરીથી કપટ
કરીને યહોવાહની આગળ યજ્ઞ કરવા સાથે લોકોને
મના કરવી નહિ ૨૦ અને કારૂનની પાસેથી બહાર
જઈને મુસાએ યહોવાહની વિનંતી કીધી. ૨૧ અને
યહોવાહે મુસાના કહેવા મુજબ કરીને માખિને કારૂન
પાસેથી તથા તેના સેવકો પાસેથી તથા તેની પ્રભ
પાસેથી દૂર કીધી; એક પછી રહી નહિ ૨૨ અને
આ વેળાએ પણ કારૂને પેતાનું હૃદય ઢીલું કરીને
લોકોને જવા કીધા નહિ

૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, કારૂનની હતુરમાં,
જઈને તેને કહે કે, દેખીઓનો દેવ યહોવાહ
એમ કહે છે કે, મારા લોકોને મારી સેવા કરવા માટે
જવા દે. ૨૩ કેમકે જો તું તેમને જવા દેવાનો છનકાર
કરશે, ને હજી પણ તેમને રોડી રાખશે, ઈતો, જો,
ખેતરમાંનાં તારાં પશુઓ ઉપર, એટલે ઘોડાં ઉપર
તથા અધેડાં ઉપર તથા છટા ઉપર તથા દોરડાં

ઉપર તથા ઘેટાંબકરાં ઉપર યહોવાહનો હાથ આવ્યો નૃણ્યે; બહુ બારે મરણી [આવરો] ૧ અને યહોવાહ ઇસ્રાએલનાં ટોરને મિસરીનાં ટોરથી અલાહિદાં રાખશે; અને ઇસ્રાએલપુત્રોના સર્વસ્વમાંથી કોઇ મરશે નહિ ૧ અને યહોવાહે અમુક સુદત કરાવીને કહ્યું કે, યહોવાહ આ દેશમાં એ કાર્ય કાલે કરશે ૧ અને તેને બીજા દિવસે યહોવાહે તે પ્રમાણે કીધું; અને મિસરનાં સર્વ ટોર મરી ગયાં; પણ ઇસ્રાએલપુત્રોનાં ટોરમાંથી એક પણ મુજ નહિ ૭ અને ફારૂને માણસ મોકલી [તપાસ કરાવી] તો, બુઝો, ઇસ્રાએલીઓનાં ટોરમાંથી એકે પણ મુજ નહોતું પણ ફારૂનનું હૃદય હઠીયુ હતું, માટે તેણે લોકોને જવા દીધા નહિ

૮ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારૂનને કહ્યું કે તમે મુઠીઓ ભરીને ભઠ્ઠીની રાખ લો, અને મુસા ફારૂનના હેખતાં તે આકાશ ભણી ઉઠાવે ૯ અને તે બારીક ભણાવે આખા મિસર દેશમાં પસરશે; અને તેથી આખા મિસર દેશનાં માણસોને તથા ટોરને ફોહાવાળાં ગુમડાં ધરે ૧૦ અને તેઓ ભઠ્ઠીની રાખ લઇને ફારૂનની આગળ ઉભા રહ્યા; અને મુસાએ તે આકાશ ભગી ઉઠાવી, અને માણસોને તથા પશુઓને ફોહાવાળાં ગુમડાંએ તે કુટી નિકળી ૧૧ અને ભદુ-મરો ગુમડાંના કારણથી મુસાની આગળ ઉભા રહી શક્યા નહિ; કેમકે ભદુગરોને તથા સર્વ મિસરીઓને ગુમડાં ધર્યાં હતાં ૧૨ અને યહોવાહે ફારૂનનું હૃદય હઠીયું કીધું, અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું હતું તેમ તેણે તેઓનું સાંભળ્યું નહિ

૧૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, સવારે વહેલો ઉઠીને ફારૂનની આગળ ખડો થા; અને તેને કહે કે, હેબ્રીઓનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા લોકોને મારી સેવા કરવા માટે જવા દે ૧૪ કેમકે આ વેળાએ મારી સમળી વિપત્તિઓ હું તારા હૃદય ઉપર તથા તારા સેવકો ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર મોકલીશ, એ માટે કે તું ભણે કે, આખી પૃથ્વીમાં મારા જેવા કોઇ નથી ૧૫ કેમકે અત્યારસુધીમાં મેં મારો હાથ લગાવીને તારા ઉપર તથા તારી પ્રજા ઉપર મરણીનો માર આવેલો હોત, તો તું ભૂમિ ઉપરથી નષ્ટ થાત; ૧૬ પણ નિચે મેં તને એ માટે નિભાવી રાખ્યો છે, કે હું તને માફ સામર્થ્ય દેખાડું, અને આખી પૃથ્વી ઉપર માર નામ પ્રચલ કરાય ૧૭ હું હજી પણ

તું મારા લોકો ઉપર જવું કરીને તેઓને જવા દેતો નથી? ૧૮ બે, કાલે સુમારે આ વેળાએ હું એવાં માતબર કરાં વરસાવીશ, કે જેવાં મિસરનું [રાજ્ય] રથપાણું તે દિવસથી તે હાથ સુધીમાં તેમાં પડ્યાં નથી ૧૯ એ માટે માણસ મોકલીને તારાં ટોર તથા ખેતરમાં લાડું બે કોઇ હોય, તે સર્વને તારીકે ઘેર મંગાવ; કેમકે બે માણસ કે ટોર ખેતરમાં મળશે, ને ઘેર આણવામાં નહિ આવશે, તે પ્રત્યેક ઉપર કરાં પડશે ને તેઓ મરી જશે ૨૦ પણ ફારૂનના સેવકો-માંના બે બે યહોવાહની વાણીથી બીધા તે તે પોતાના સેવકોને તથા ટોરોને ઘેર નસાડી લાવ્યા ૨૧ અને જેણે જેણે યહોવાહની વાણીને ન ગણ્યારી તેણે તેણે પોતાના સેવકોને તથા ટોરને ખેતરમાં રહેવા દીધાં

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું તારો હાથ આકાશ તરફ લાંબો કર કે આખા મિસર દેશમાં માણસો ઉપર તથા ટોર ઉપર તથા ખેતરની પ્રત્યેક વનસ્પતિ ઉપર કરાં પડે; ૨૩ અને મુસાએ પોતાની લાકડી આકાશ તરફ ઉઠી કરી; અને યહોવાહે ઝર્જના તથા કરાં મોકલ્યાં, અને પૃથ્વી ઉપર અગ્નિ ધરી આવ્યો, અને યહોવાહે મિસર દેશ ઉપર કરાં વરસાવ્યા ૨૪ માટે કરાં પડ્યાં તથા કરાંની સાથે અગ્નિ ભેળસેળ હતો, તે એવાં માતબર હતાં કે તે પ્રજા રથ-પાણ ત્યારથી આખા મિસર દેશમાં એવાં પડ્યાં નહોતાં ૨૫ અને આખા મિસર દેશમાં બે સર્વ માણસો તથા પશુઓ ખેતરોમાં હતાં તેઓ કરાંથી માર્યાં ગયાં; અને કરાંએ ખેતરમાંની સર્વ વનસ્પતિનો નાશ કીધો, તથા ખેતરોમાંનાં સર્વ ઝાડ ભાંગી નાખ્યાં ૨૬ માત્ર ગોરોન દેશ જ્યાં ઇસ્રાએલપુત્રો હતા ત્યાં કરાં પડ્યાં નહિ ૨૭ અને ફારૂને માણસ મોકલીને મુસાને તથા હારૂનને તેડાવ્યા, ને તેઓને કહ્યું કે, મેં આ વખત પાપ કીધું છે; યહોવાહ ન્યાયી છે, ને હું તથા મારા લોક કુદ છીએ ૨૮ યહોવાહની વિનંતી કરો; કેમકે આ ભવકર ઝર્જના તથા કરાંની તો હવે હદ વળી છે અને હું તમને જવા દઈશ, ને તમારે હવે પણ અહીં રહેવું નહિ પડે ૨૯ અને મુસાએ તેને કહ્યું કે, હું નગરમાંથી નિકળીને દુરત યહોવાહની તરફ મારા હાથ ઉઠા કરીશ, ને ઝર્જના બધ પડશે, ને કરાં પડતાં રહી જશે, એ માટે કે તું ભણે કે પૃથ્વી યહોવાહની છે ૩૦ પણ તારા વિષે તથા તારા સેવકો વિષે હું ભણું છું કે તમે યહોવાહ દેવથી હજી પણ બીવાના નહિ ૩૧ અને સાથ

તથા જવ ખુંદાઈ ગયા; કેમકે જવને નિષલ આયુષ્ય હતું ને સાચું પૂલ બેઠાં હતાં; રે ખણુ થઈ તથા કોણ ખુંદાયાં નહોતાં કેમકે તેઓ મોટાં થયાં નહોતાં. ૨૩ અને મુસાએ ફારૂનની પાસેથી નગર બહાર જઈને યહોવાહની અમ પોતાના દાષ પસાયા, તેથી જર્મના તથા કરાં બંધ પડ્યાં, ને મુસળધાર વરસાદ બંધ થયો. ૨૪ અને ફારૂને ભેયું કે વરસાદ તથા કરા તથા જર્મના બંધ પડ્યાં છે, ત્યારે તેણે તથા તેના મેરકોએ અધિક પાપ કરીને પોતાનાં હૃદય હરીવાં કીધાં. ૨૫ અને ફારૂનનું હૃદય હરીતું કરાયું, અને જેમ યહોવાહે મુસાની હસ્તક કહ્યું હતું તેમ ફારૂને ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દીધા નહિ.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું ફારૂનની હજુરમાં જ, કેમકે મેં તેનું હૃદય તથા તેના સેવકોનાં હૃદય હરીવાં કીધાં છે, એ સાચું કે હું આ મારાં ચિહ્નો તેઓની મધ્યે જેખાડું; ૨ અને એ સાચું કે જે કમોડે મેં મિસર ઉપર કીધાં છે, ને જે ચિહ્નો મેં તેઓ મધ્યે કીધાં છે, તે તું તારા દીકરાને તથા તારા દીકરાના દીકરાને કહી સંભળાવે; કે તમે ભણે કે હું યહોવાહ છું. ૩ અને મુસા તથા હારૂને ફારૂનની હજુરમાં જઈને તેને કહ્યું કે, હેઓઓના દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ક્યાં સુધી તું મારી આજ્ઞા નથી જવાની ઇનકાર કરીશ; મારા લોકોને મારી સેવા કરવા આજ્ઞા કરે. ૪ કેમકે એ તું મારા લોકોને જવા દેવાનો ઇનકાર કરશે, તો, બે, હું કાલે તારી સીંચામાં તીડ મોકલીશ; ૫ અને તેઓ પૃથ્વીની સપાટીને એવી ઢાંચી દેશે, કે ભૂમિ જેખાયે નહિ, ને કરામાંથી જે તમારે વાતે બચેલું છે, તે પણ તેઓ ખાઈ જશે, અને જે પ્રત્યેક વૃક્ષ તમારે સાચું ખેતરમાં ઉગેલું હશે, તે ખાઈ જશે. ૬ અને તારાં ધરો તથા તારા સર્વ સેવકોનાં ધરો તથા સર્વ મિસરીઓના ધરો [તેઓથી] ભરાઈ જશે; તારા પિતૃઓએ તથા તારા પિતૃઓના પિતૃઓએ આ પૃથ્વી પર દેવાનિમાં આવ્યા ત્યારથી તે આજ સુધી તેણે હીનું નથી. અને તે પાછો ફરીને ફારૂનની હજુરમાંથી નિકળી ગયો. ૭ અને ફારૂનના સેવકોએ તેને કહ્યું કે, ક્યાં સુધી આ માણસ અમને કાંદાચ ધરો? ચેહાને પોતાના દેવ યહોવાહની સેવા કરવા માટે જવા દે; હું તું હજી સુધી ભજીતો નથી કે મિસરનો વિનાશ થયો છે. ૮ અને મુસા તથા હારૂને પાછા ફારૂનની હજુરમાં રહ્યું કીધા, અને તેણે કહ્યું

કે, તમે જઈને તમારા દેવ યહોવાહની સેવા કરો; પણ કોણ કોણ જવાનાં છે? ૯ અને મુસાએ કહ્યું કે, અમે અમારાં નાનાં તથા મોટાંને લઈને, અમારા પુત્રો તથા પુત્રીઓને-લઈને જઈશું, અમારાં ઘેટાં બકરાં તથા અમારા દોરલોક લઈને અમે જઈશું કેમકે યહોવાહને સાચું અમારે પર્વ પાળવું પડશે. ૧૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જેમ હું તમને તથા તમારાં આજકોને જવા દઈશ, તેમ યહોવાહ તમારી સાથે રહેા; બેભે, કેમકે તમારી આજ્ઞા વિપ્ર છે. ૧૧ એમ તો નહિ, પણ તમે પ્રેમ માણસ જઈને યહોવાહની સેવા કરો, કેમકે તમે એજ ઇચ્છો છો. અને તેઓને ફારૂનની હજુરમાંથી હાંડી કાઢવામાં આવ્યા.

૧૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તીડ [લાવવા] માટે તું તારો હાથ મિસર દેશ ઉપર લાંબો કર, કે તેઓ મિસર દેશ ઉપર આવીને કરાંથી બચેલી સર્વ વનસ્પતિ ખાઈ જાય. ૧૩ અને મુસાએ પોતાની લાકડી મિસર દેશ પર લખાવી; અને યહોવાહે તે આખા દિવસ તથા આખી રાત પૂર્વ તરફથી પવન ચલાવ્યો; અને સવાર થઈ એટલે પૂર્વ મિગાના પવનથી તીડ આવ્યાં. ૧૪ અને તીડ આખા મિસર દેશ ઉપર પડી ગયાં ને મિસરની સર્વ સીંચામાં ઘેટાં; તે મહા ભારે હવાં; તેમની અગાઉ એવા તીડ આવ્યાં નહોતાં, ને તેમની પછી પણ એવાં આવશે નહિ. ૧૫ કેમકે તેઓથી તમામ ધરતી ઢંકાઈ ગઈ, ને તેથી દેશ ઉપર બંધકાર વ્યાપ્યો; અને દેશની સર્વ વનસ્પતિ તથા કરાંથી બચેલાં વૃક્ષોનાં સર્વ ફળ તેઓ ખાઈ ગયાં; અને આખા મિસર દેશમાં ખેતરનાં વૃક્ષોની કે વનસ્પતિની કંઈ પણ લીલોતરી રહી નહિ. ૧૬ ત્યારે ફારૂને મુસા તથા હારૂને ઉતાવળે ઉડાવ્યોને કહ્યું કે, તમારો દેવ યહોવાહનો તથા તમારો અપરાધ મેં કીધો છે. ૧૭ અને મારે ફક્ત આટલો આજ વખત મારા અપરાધની દાખા કરીને તમારા દેવ યહોવાહની વિનંતી કરે, કે તો માન આજ મરે મારાથી દૂર કરે. ૧૮ અને ફારૂનની પાસેથી બહાર જઈને તેણે યહોવાહની વિનંતી કીધી. ૧૯ અને યહોવાહે પશ્ચિમ તરફથી ભારે તોફાન વાળી આવ્યું, ને તેણે તીડને ઉડાવ્યોને સંકે સમુદ્રમાં ધસી નાખ્યાં, અને મિસરની આખી સીંચાની અંદર એક પણ તીડ રહ્યું નહિ. ૨૦ પણ યહોવાહે ફારૂનનું હૃદય હરીતું કીધું. ને તેણે ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દીધા નહિ.

૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તારો હાથ આધાર તરફ લાગેા કર કે મિસર દેશમાં એવું અધાર્મિક ધાય કે જે અધારમાં માણસોને ટેડાળવું પડે. ૨૨ અને મુસાએ પોતાનો હાથ આકાશની ગમ લાગેા કીધો, ને ત્રણ દિવસ સુધી આખા મિસર દેશ ઉપર ધાર અધાર પડ્યું. ૨૩ તેઓ એક જીવને દેખતા નહિ, ને ત્રણ દિવસ સુધી કોઈ પોતાની જગ્યાએથી ઉઠ્યું નહિ; પણ સધળા ઇસ્રાએલપુત્રોનાં ધરોમા અજ-ધાનું હતું. ૨૪ અને ફારૂને મુસાને તેડાવીને કહ્યું કે, તમે જાઓ, યહોવાહની સેવા કરો; માત્ર તમારાં ઘટાંબકશં તથા તમારાં ટોરંદાંક અહીં રહેવા હો; તમારાં બાળકો પણ તમારી સાથે લઈ જાઓ. ૨૫ અને મુસાએ કહ્યું કે, તારે અમારા હાથમાં યજ્ઞો તથા ફહોનીયાપેલ્લો પણ આપવાં ભેધએ કે અમે અમારા દેવ યહોવાહને યજ્ઞપેલ્લુ કરીએ. ૨૬ અમારાં જનવર પણ અમારી સાથે આવે, એક ખરી પણ અહીં રહે નહિ; કેમકે તેઓમાથી અમારા દેવ યહોવાહની સેવાને માટે લેવાં પડશે; ને અમે ત્યાં પહોચીએ ત્યાં સુધી અમે જાણતા નથી કે શા વડે અમારે યહોવાહની સેવા કરવી પડશે. ૨૭ અને યહોવાહે ફારૂનું હૃદય હરીફું કીધું, ને તેણે તેઓને જવા દીધા નહિ. ૨૮ અને ફારૂને તેને કહ્યું કે, મારી પાસેથી જ, ખજાડદાર, માં મુખ હવે પછી જોતો નહિ, કેમકે તું મારું મુખ જોશે તે દિવસેનું માર્યો જશે. ૨૯ અને મુસાએ કહ્યું કે, તે હીક કહ્યું છે, હું ફરીથી કહી તારું મુખ નહિ જોઈશ.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂન ઉપર તથા મિસર ઉપર હું બીજી એક વિપત્તિ આણીશ; ત્યાર પછી તે તમને અહીંથી જવા દેશે; જ્યારે તે તમને જવા દેશે, ત્યારે નિશ્ચે તે તમને સમુ-જા અહીંથી ઠેલી કાઢશે. ૨ હવે લોકોના કાનમાં કહે 'કે, પ્રત્યેક પુરુષ પોતાના પડોસી પાસેથી, તથા પ્રત્યેક સ્ત્રી પોતાની પડોસેણ પ્રસેથી રૂપાનાં આભુષણ તથા સોનાનાં આભુષણ માગી લે.' ૩ અને યહોવાહે મિસ-રીઓની દૃષ્ટિમાં તે લોક ઉપર ક્રૂપા કરાવી. ૪ પછી મિસર દેશમાં એટલી ફારૂનના સેવકોની જન્યમાં તથા લોકની જન્યમાં તે મુસા ધણે મોટા માણસ હતો.

૫ અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું મુસારે મધ્યજાતે નિષ્કળીને મિસરમાં ફરીશ. ૬ અને મિસર દેશમાંના સર્વ પ્રથમજનિત, એટલે રાજ્યાસન પર બિરાજમાન ફારૂનના પ્રથમજનિતથી તે ધંડીએ

બિસનારી દાસીના પ્રથમજનિત સુધી, તથા જનવરોના સર્વ પ્રથમજનિત પણ માર્યા જશે. ૭ અને આખા મિસર દેશમાં જેવી બારે રડાપીટ થશે, કે એના જેવી એકે અથ મથી, તથા એના જેવી બીજી કહી 'યવાની મથી' ૮ પણ ઇસ્રાએલપુત્રોના કોઈ પણ મનુષ્ય કે જનવર સાથે એક કુતરો પણ જીવ દલાવશે નહિ, એ માટે કે તમે જાણો કે યહોવાહ મિસરીઓ તથા ઇસ્રા-એલ વચ્ચે કેવા લેદ રાખે છે. ૯ અને આ સર્વ તારા દાસો ખોરી પાસે આવીને મને પગે લાગીને કહેશે કે, તું તથા તારા તાળાના લોકો જતા રહો; અને ત્યાર પછીજ હું તો જવાનો. અને તે કોષાવેશથી તપી જઈને ફારૂનની પાસેથી બહાર નિકળે.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ફારૂન તમારે સાલ-જરી નહિ, એ માટે કે મારા ચમત્કારો મિસર દેશમાં વધે. ૧૧ અને મુસા તથા ફારૂને એ સર્વ ચમત્કાર ફારૂનની આગળ કીધા; ને યહોવાહે ફારૂનનું હૃદય હરીફું કીધું, ને તેણે તેના દેશમાથી ઇસ્રાએલપુત્રોને જવા દીધા નહિ.

૨૨ અને મિસર દેશમાં યહોવાહે મુસા તથા ફારૂનને કહ્યું કે, ૨ આ માસને તમારા માસોમાનો પ્રથમ અબુલો; તે તમારા વર્ષનો પ્રથમ માસ મહાયા. ૩ ઇસ્રાએલના આખા સમુદાયને કહે કે, આ માસને હસમે દિવસે તમ પ્રત્યેક પુરુષે પોતાને સાર પોતાના આપના પર પ્રમાણે એકેક હલવાન લેવું, એટલે કુટુંબીક એકેક હલવાન. ૪ અને જો કુટુંબ એકલું નાનું હોય કે એક હલવાન ખાઈ ન શકે તો તે તથા તેના પર પાસેના પડોસી મળી તેમનાં આભુ-સોની સખ્યા પ્રમાણે એક હલવાન લે; પ્રત્યેક પુરુ-ષના આહાર ઉપરથી હલવાન વિષે અટકળ કરવી. ૫ હલવાન એવરહિત તથા પહેલા વર્ષનો નર હોય; તે તમારે વંદામાથી કે જકરામાથી લેવો. ૬ અને તેજ માસના ચૌદમા દિવસ સુધી તમારે તે રાખી મુકવો; ને ઇસ્રાએલની આખી મંડળીના સમુદાયે તેને સાજે કાપવો. ૭ અને તે રક્તમાથી લઈને જે ધરોમાં તેઓ તે ખાય તેમની જગે આરસાએ ઉપર તથા કિતરેખ ઉપર તેઓ છાંટે. ૮ અને તેઓ તે રાતે તે માંસ અગ્નિમાં શેકીને જેખમીર રોટલી સાથે ખાય; તેઓ તે કઢવી સાથે ખાય. ૯ તે કાચું કે બિલકુલ પાણીમાં બાફેલું ખાવું નહિ, પણ તેની મુંડી તથા ખાથ તથા આતરડા સમેત આગમાં શેકીને ખાવું

૧૦ સવાર સુધી તેમાંનું કાઠ રાખવું નહિ, પણ તેમાંનું
 જે સવાર સુધી રહે તે તમારે આગમાં બાળી દેવ
 ૧૧ અને તે તમારે આ પ્રમાણે ખાતુ, એટલે, તમારી
 કમર બાળીને, તમારા પમરખા તમારે પગે પહેરીને,
 તથા તમારી લાકડી તમારા હાથમાં લઈને [ખાતુ], ને
 તમારે ત બજારી ખાઈ લેવું, તે યહોવાદનું પારખા
 છે ૧૨ કેમકે તે રાત્રે દુ મિસર દેશમાં ફરી વ ધસ, ને
 મિસર દેશમાં મનુષ્યના તથા પશુના સર્વ પ્રથમ
 જનિતને મારીશ, ને દુ મિસરના સર્વ દેવોને સજ
 કરીશ, દુ યહોવાદ થું ૧૩ અને તમે જે ધરમાં રહો
 છો તે ઉપરનું રક્ત તમારે લાંબામાં ચિન્દરૂ થશે;
 ને જ્યારે દુ મિસર દેશ પર મરો લાવીશ, ત્યારે દુ
 તે રક્ત જોડને તમને ટાળી મુકીશ, ને તમારો વિનાશ
 કરાવે તમારા પર મરીશ નહિ આવશે ૧૪ અને આ
 દિવસ તમને રમરખાઈ થાય, ને તમારે યહોવાદ પ્રત્યે
 એનું પર્વ પાળવું, વંશપરંપરા તમારે તે પર્વ નિત્યના
 વિધિથી પાળવું ૧૫ સાત દિવસ તમારે બેખમીર
 રૈદલી ખાવી, પહેલાજ દિવસથી તમારે તમારા ધરો-
 માથી ખમીર દૂર કરવું, કેમકે પહેલા દિવસથી તે
 સાતમા દિવસ સુધી ને કોઈ ખમીરી રૈદલી ખાય,
 તે માણસ ઇસ્રાએલમાંથી નાબૂદ કરાશે ૧૬ અને
 પહેલે દિવસે તમારે પવિત્ર મેળાવડો, ને સાતમે
 દિવસે પવિત્ર મેળાવડો કરવો, તેઓમાં કાઠ કામ
 ન કરવું, કેવળ પ્રત્યેક માણસને ખાવાની જરૂર દોષ,
 તેટલું તમારે કરવું ૧૭ અને તમારે બેખમીર રૈદલી
 [તુ પર્વ] પાળવું, કેમકે એજ દિવસે દુ તમારા સેન્યા
 મિસર દેશમાંથી કાઢી લાંબ્યા થું; એ માટે તમારે
 પશપરંપરા એ દિવસને નિત્યના વિધિથી પાળવે.
 ૧૮ પહેલા માસના ચૌદમા દિવસની સાંજથી માંડીને
 તે માસના એક ઠીસમા દિવસની સાંજ સુધી તમારે
 બેખમીર રૈદલી ખાવી ૧૯ સાત દિવસ તમારા ધરોમાં
 કાઠ પશુ ખમીર ન દોષ, કેમકે જે કોઈ ખમીરી
 વસ્તુ ખાય, તે માણસ ઇસ્રાએલથી જમાતમાંથી
 નાબૂદ થશે, પણ તે પરદેશી દોષ કે એવરૂદી દોષ
 ૨૦ ખમીરી કાઠ પશુ વસ્તુ તમારે ખાવી નહિ, તમારા
 સર્વ રૈદલીઓમાં તમારે બેખમીર રૈદલી ખાવી

૨૧ ત્યારે મુસાએ ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલોને બોલા-
 વીને તેઓને કહ્યું કે, ભયો, ને તમારાં મુકો પ્રમાણે
 દરવાનો લઈને પારખા કરા ૨૨ અને મુકાની એક
 નુદી લઈને તેને વાસજીમાં રક્તમાં બાળીને ઉતારે

તથા બન્ને બારસાખ પર તે વાસજીમાંના રક્તમાંથી
 છોટો, ને સવાર સુધી તમારામાંના કોઈએ ધરના
 બારસાખી બહાર જવું નહિ ૨૩ કેમકે મિસરીઓ
 ઉપર મરો લાવવા સાટે યહોવાદ દેશમાં યથા નથી;
 અને ઉત્તર પર તથા બન્ને બારસાખ પર તે રક્ત
 જોડને યહોવાદ તે બારસાખ ટાળી મુકશે, ને વિનાશકને
 તમારા ધરોમાં પેરીને તમારા પર માર લાવવા દેશે
 નહિ ૨૪ અને તમે તથા તમારા દીકરા આ બાળતને
 સદાના વિધિ વરીકે પાળો ૨૫ અને યહોવાદ તેના
 વચન પ્રમાણે જે દેશ તમને આપશે, તેમાં તમે
 પહોંચો ત્યારે એમ થશે કે તમે એ સરકાર પાળશો.
 ૨૬ અને એમ થશે કે જ્યારે તમારા ઇકરા તમને પુછે
 કે, એ સરકારનો અર્થ શો છે? ૨૭ ત્યારે તમારે અમ
 કહેવું કે, એ યહોવાદનો પારખાથઈ છે, કેમકે જ્યારે
 તેણે મિસરીઓ ઉપર માર આપ્યો, ને આપણા ધરો
 બચાવ્યા, ત્યારે તેણે મિસરમાં રહેનાર ઇસ્રાએલ-
 પુત્રોના ધરોને ટાળી મુક્યા ત્યારે લોકોએ માણ
 નમાંડીને સજન કીધું ૨૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ
 જોડને તે પ્રમાણે કીધું, જેમ યહોવાદ-મુસાના તથા
 હારોને આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓએ કીધું

૨૯ અને મધ્યરાત્રે એમ થયું કે યહોવાદે રાત્રી-
 અને બિરાજમાન ફાવતા પ્રથમજનિતથી માંડીને
 ધરમાંથી કેહીના પ્રથમજનિત સુધી મિસર દેશ-
 માના સર્વ પ્રથમજનિતોને માર્યા; ને પછીના સર્વ
 પ્રથમજનિતોને પણ [માર્ગ] ૩૦ અને રાત્રે ફાવતા
 તથા તેના સર્વ સેવકો તથા સર્વ મિસરીઓ ઉકાયા;
 ને મિસરમાં ભારે વિલાપ દોડો; કેમકે એણે એક પણ
 ધર નહોતું કે જ્યાં એક મુક ન દોષ. ૩૧ અને તેણે
 મુસાને તથા હારોને રાત્રે તેડાવીને કહ્યું કે, તમે તથા
 ઇસ્રાએલપુત્રો બન્ને ઉઠો, ને મારા લોક મધ્યેથી બહાર
 નિકળો, ને જોડને તમારા કક્ષા પ્રમાણે યહોવાદની
 સેવા કરો. ૩૨ અને તમારા કક્ષા પ્રમાણે તમારા પેટા-
 બકરા તથા દોરડાં લઈને જાઓ; ને મને પણ
 આરઘીદ દો. ૩૩ અને મિસરીઓએ લોકોને આજ્ઞા
 કરી, એ માટે કે તેઓ દેશમાંથી જલદી વિદાય
 થાય; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, અમે સજાના માણસો
 મરી જઈશું. ૩૪ અને લોકોએ પોતાના પેટાનાં લોકો
 ખમીર દીવા પહેલા લીધા, ને પોતાની લેટ યુવાની
 ઉપરોટ પોતાના હૃદયમાં બાળીને પોતાની ખાંચ
 લીધી હતી ૩૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ મુસાના

ને તારા પુત્રો મધ્યે સપળા પ્રથમભગિનિ મનુષ્યોને તારે મૂલ્ય આપી ઊડાવવા ૧૪ અને ત્યારે ભવિષ્ય-કાળમા તારો પુત્ર તને પુછે કે આ શું છે? ત્યારે તું તેને કહે કે, યહોવાહ પોતાના હાથમા બળ વડે મિસરમાથી એટલે બહીષ્ણનામાથી અમને કાઢી લાવ્યો; ૧૫ ને એમ થયું કે ફારૂને મળ કદાચ કરીને અમને જવા ન દીધા, ત્યારે યહોવાહે મિસર દેશમા સર્વ પ્રથમભગિનિને એટલે પ્રથમભગિનિ મનુષ્યોને તથા પ્રથમભગિનિ પશુઓને માર્યા, તે માટે ફળ ફાડનાર સર્વ નરોને હું યહોવાહને અર્પું છું, પણ તારા પુત્રો-મનો સર્વ પ્રથમભગિનિને હું મૂલ્ય આપીને ઊડાવી લઉં છું ૧૬ અને તે તારા હાથ પર ચિન્હરૂપ તથા તારી આંખોની વચમા ચારરૂપ થશે, કેમકે યહોવાહ દસ્તબજે અમને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો

૧૭ અને ફારૂને લોકોને જવા દીધા ત્યાર પછી એમ થયું કે, પસિસ્લીઓનો દેશ નજીક હતો તો પણ દેવે તેઓને તે માર્ગે ધડને ચલાવ્યા નહિ, કેમકે દેવે કહ્યું કે, રબ્બે કદાપિ લોકો યુદ્ધ દેખીને પરવાશ, ને તેઓ મિસરમા પાછા ભય ૧૮ પણ દેવે લોકોને ફરારીને ચૂકે સમુદ્ર પાસેના અરવધને માર્ગે ચલાવ્યા; ને ઇસ્રાએલપુત્રો યજ્ઞસંજ્ઞા થઈને મિસર દેશમાથી નિકળ્યા હતા ૧૯ અને મુસાએ યુસફના હાડકા સાથે લઈ લીધા; કેમકે તેણે ઇસ્રાએલપુત્રોને સોજન દઈને કહ્યું હતું કે, યહોવાહ નિઃશંક તમારી યલાકાત લેશે. ને

ફારૂને ઉપરથી તથા તેના સપળા સૈન્ય ઉપરથી હું મહિમાવાન થઈશ, અને મિસરીઓ ભણ્યો કે હું યહોવાહ છું અને તેઓએ એમ કહ્યું ૨૦ અને મિસરના રાજાને બળદ મળી કે લોકો નાસી ગયા છે; અને ફારૂનનું તથા તેના સેવકોના મન લોકો વિષે ફરી ગયા, ને તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલને આમારી ચાડરીમાથી જવા દઈને અમે આ શું કર્યું છે? ૨૧ અને તેણે પોતાનો રથ વગાર કરાવીને પોતાના લોકોને સાથે લીધા; ૨૨ અને તેણે નિવેશી કાઢવા છર્સે રથ અને મિસરના [ખીખ] સર્વ રથો, તથા તે બધાના ઉપરી સરદારો લીધા ૨૩ અને યહોવાહે મિસરના રાજા ફારૂનનું હૃદય ઢાંચી કીધું, ને તે ઇસ્રાએલપુત્રોની પાછળ લાગ્યો; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રો બળદસ્ત દ્વારે નિકળ્યા હતા ૨૪ અને મિસરીઓ તથા ફારૂનના સપળા થોડા તથા રથો તથા તેના સવારો તથા તેનું સૈન્ય તેઓની પાછળ લાગ્યા, ને તેઓ બાલસફેનની તામેના પીદારીશોધની પાસે સમુદ્રકાંઠે ઊભાલીમા પડેલા હતા ત્યાં તેઓએ તેમને પકડી પાડ્યા ૨૫ અને ફારૂન નજીક આવ્યો, ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોએ નજર ઉઘી કરી તો, જુઓ, મિસરીઓ તેમની પુઠે ધસતા હતા, ને તેઓ બહુ બીધા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહ પ્રત્યે પીઠાર કર્યો ૨૬ અને તેઓએ મુસાને કહ્યું કે, શું મિસરમા કબરો નહોતી, કે તું અમને અરવધમા મરવાને લઈ આવ્યો છે? ૨૭ અને મિસરમાથી કાઢી આણીને તું આ પ્રમાણે

ફારૂન તથા તેના સર્વ સૈન્ય તથા તેના રથો તથા તેના સલાસે ઉપરથી મહિમા પામીશ ૧૮ અને જ્યારે ફારૂન તથા તેના રથો તથા તેના સલાસે ઉપરથી હું મહિમા પામીશ, ત્યારે મિસરીઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું. ૧૯ અને જેવો જે દૂત ઇસ્રાએલના સૈન્યની આગળ ચાલતો હતો, તે ત્યાંથી ખસીને તેમની પાછળ ગયો, અને મેષસ્તંભ તેઓની આગળથી ખસીને તેઓની પાછળ ચલ્યો; ૨૦ અને તે મિસરીઓના સૈન્ય તથા ઇસ્રાએલીઓના સૈન્યની વચ્ચે આવી રહ્યો; ને મેષ તથા અંધકાર છતાં પણ તે રાત્રે જાળવાળુ આવતો; ને આખી રાત એક [સૈન્ય] બીજીની પાસે નહોતું આવતું. ૨૧ અને મુસાએ પોતાનો હાથ સમુદ્ર ઉપર લખાવ્યો; અને યહોવાહે આખી રાત પૂર્વે તરફથી આરે પ્રવળ ચલાવીને સમુદ્રને [પાછો] હઠાવ્યો, ને સમુદ્રને ટુકાણે કારી જમીન કરી દીધી; ને તેના પાણીના બે વિભાગ થઈ ગયા. ૨૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો કારી જમીન પર ચાલીને સમુદ્રની મધ્યે ગયા; ને પાણી તેમને જમણે તથા તેમને ડાબે હાથે ભીંતાઈ ચલ્યાં. ૨૩ અને મિસરીઓ તેમની પુઠે લાવ્યા, ને ફારૂનના સર્વ યોદ્ધા, તેના રથો તથા તેના યોડસવારો સહિત તેમની પાછળ સમુદ્રની મધ્યે ગયા. ૨૪ અને એમ થયું કે સવારના પહોરમાં યહોવાહે અગ્નિ તથા મેષસ્તંભમાંથી મિસરીઓના સૈન્ય ઉપર નજર કરીને મિસરીઓના સૈન્યનો પરાજય કીધો. ૨૫ અને તેણે તેઓના રથોનાં પૈડાં કાઢી નાખ્યાં, તેથી તેમને ચલાવવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું; ને તેથી મિસરીઓએ કહ્યું કે, આપણે ઇસ્રાએલની સમુખથી નાસી જઈએ; કેમકે યહોવાહ તેઓને પક્ષે મિસરીઓ વિરુદ્ધ લડે છે.

૨૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું તારો હાથ સમુદ્ર ઉપર લખાવ, એ સારૂ કે મિસરીઓ પર, તેઓના રથો પર તથા તેઓના સવારો પર પાણી ફરી વળે. ૨૭ અને મુસાએ પોતાનો હાથ સમુદ્ર ઉપર લખાવ્યો, ને ચોહ ફાટ્યાં સમુદ્રે પોતાની અસલ સ્થિતિ પાળી ધારણ કરી; ને મિસરીઓ તેની સામેથી નાઠા, ને યહોવાહે મિસરીઓને સમુદ્રની મધ્યે ઝરક કરી દીધા. ૨૮ અને પાણી પાછાં વળીને રથો તથા સવારો તથા તેમની પાછળ સમુદ્રમાં ગએલા ફારૂનના સર્વના સૈન્ય ઉપર ફરી વળ્યાં; તેઓમાંથી એક પુણ બચ્યો નહિ. ૨૯ પણ ઇસ્રાએલપુત્રો સમુદ્ર

મધ્યે કારી જમીન પર ચાલ્યા; ને તેમને જમણે તથા ડાબે હાથે પાણીની ભીંત બની રહ્યો રીતે તે દિવસે યહોવાહે ઇસ્રાએલને મિસરીઓના હાથમાંથી બચાવ્યા; ને ઇસ્રાએલે સમુદ્ર કાઠે મિસરીઓને મુએલા દીધા. ૩૦ અને યહોવાહે મિસરીઓ વિરુદ્ધ કીધેલું મહાભારત કૃત્ય ઇસ્રાએલે નેતું, ને તે લોકો યહોવાહથી બીધા, ને યહોવાહ તથા તેના સેવક મુસા પર તેમનો વિશ્વાસ બેઠો.

૧૫ તે પ્રસંગે મુસાએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની આગળ આ ગીત ગાયું, એટલે કે,

હું યહોવાહ પ્રત્યે ગાથન કરીશ, કેમકે તેણે મહાભારત કૃતેલ મેળવી છે;

તેણે યોદ્ધાને તથા તેના સવારને સમુદ્રમાં ફેંકી દીધા છે

૨ ચોહ માટે સામર્થ્ય તથા ગીત છે,

ને તે માટે વારણ થયો છે;

તે મારો દેવ છે, ને હું તેની સ્તુતિ કરીશ;

તે મારા પિતાનો દેવ છે, ને હું તેને મોટો માનીશ

૩ યહોવાહ તો ચોક્કો છે;

તેનું નામ યહોવાહ છે

૪ તેણે ફારૂનના રથો તથા સૈન્ય સમુદ્રમાં ફેંક્યાં છે;

ને તેના માનિતા સરદારો સૂકા સમુદ્રમાં ડુબાડી દીધા છે.

૫ જળનિધિઓ તેઓ ઉપર ફરી વળ્યા છે;

તેઓ પત્થરની પેઠે ડાહ્યોમાં ગરક થઈ ગયા

૬ હે યહોવાહ, તારો જમણો હાથ પરાક્રમે મહિમાવાન છે,

હે યહોવાહ, તારો જમણો હાથ શત્રુઓને અકાળી ચૂસ કરે છે

૭ અને તારી વિરુદ્ધ ઉઠનારને તું તારી મેજતાના મહાત્મ્યથી પાપમાલ કરે છે;

તું તારો કોપ મોકલે છે, તે તેઓને પુંપરાની પેઠે ભરત કરે છે

૮ અને તારાં નરકોરાંના શ્વાસથી પાણીનો ઢગલો થયો;

મોખઓ ચોલીને તેમના જાણે કે સીધા ટકરા બન્યા;

સમુદ્રના ભીંતમાં જળનિધિઓ ઠરી ગયા.

૯ શત્રુએ કહ્યું કે,

પુટે લા ડીય, હુ પકડી પાડીય, હું લૂટ વઢે ડીય,
મારી તુપા હુ તેઓ ઉપર તૃપ્ત કરીય,
હુ મારી વરવાર વાડીય, મારો દ્વાપ તેમનો નારા
કરો.

૧૦ તે તારા પતનને દુઃખો, સમુદ્ર તેઓ ઉપર ફરી
વળે,

તેઓ સીસાની પેટ મદાનજમા હુબી ગયા

૧૧ હે યહોવાદ, દેવો મધ્યે તારા જેવો કોણ છે?

તારા જેવો પવિત્રતામાં મહિમાવાન,
સ્તોત્રોમાં ભવ યોગ્ય, તથા આશ્ચર્યકર્મ કર્તા
[બીજે] કોણ છે?

૧૨ તે પોતાનો જમત્રો દાસ લાગી જીવો,

પૃથ્વી તેઓને મળી ગઈ

૧૩ ને લોકોને તે ઊડાવ્યા, તેઓને તે કયા રાખીને
ચડાવ્યા છે,

ને તે તારા પરાક્રમ વડે તેઓને તારે પવિત્ર બારો
દેરી આવવા છે

૧૪ લોકો સાતળીને કાપે છે,

પડેયે પવાલીઓને વેડના લા છે

૧૫ તે સમયે અરોમતા સરદારો વિરિભવ થયા,

મોઆલના પરાક્રમી પુરુષોને ધુલરી છુટે છે,

સર્વ કબાલવાલીઓના હાલ અમલી ગયા છે

૧૬ તેઓ ઉપર તારા તથા ભવ પડે છે,
તારા બળના મદતથી તેઓ પાવર જેવા સ્તબ્ધ

૨૦ અને હાલની બેન મરિયમ લવિબ્યવાહેલું પોતાના
દ્વાપમાં આ કંઈ લીધું, અને સર્વ સીઓ કંઈ વગાડવી
ને નાચવી નાચવી તેની પાડજ ચાલી રીઅને
મરિયમે તેઓને પ્રત્યુત્તર દીધો કે,

યહોવાદ આગળ ગાયન કરો, કેમકે તેણે મહિમા-
વાન કૃતેક મેળવી છે,

તેણે વાડ તથા તેના સવારોને સમુદ્રમાં ફેંકી
દીધા છે

૨૨ અને મુસાએ કબાલેલ [પુત્રો]ને સફ સમુદાયી
આગળ ચડાવ્યા, અને તેઓ નિકળીને શુદ્ધ અશ્વયમા

ગયા, ને તેઓ ત્રણ દિવસ અશ્વયમા ચાલ્યા, પણ
કાઈ પાણી તેમને મળ્યું નહિ ૨૩ અને તેઓ મારા-

હુમાં આવ્યા ત્યારે મારાહના પાણી પી ન શક્યા,
કેમકે તે કડવા હતા, મટિ તેમ નામ મારાહ પડ્યું

૨૪ અને લોકોએ મુસા વિરૂદ્ધ કબાલ્ય કરીને કહ્યું કે,
અમે શું પિયે? ૨૫ અને તેણે યહોવાદની પ્રાર્થના

કીધી, ને યહોવાહે તેને એક વૃક્ષ દેખાડ્યું, ને તે તેણે
પાણીમાં નાખ્યું, ને પાણી મીઠા થઈ ગયા ત્યા

તેણે તેઓને પાકે તે એક વિધિ તથા એક નિયમ કરા-
વ્યો, ને ત્યા તેણે તેમની પરીક્ષા કીધી ૨૬ અને તેણે

કહ્યું કે, જો તું વાસ કેવ યહોવાદની વાણી ખવડી
સાલજશે, ને તેની હિમા ને ચમાર્યે તે કરશે, ને

તેની આજ્ઞાઓ માનશે ને તેના સર્વ વિધિઓ પાલશે
તો એ પિયોપાતો ને નિયરીએ ઉપર નાખ્યા છે,

યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, એ, હું તમારે માટે આકાશથી ખેંચાઈ જઈશ; ને લોકો બહાર નિકળીને દરિયાને તિવસનો હિસ્સો ભેગો કરે, એ માટે કે હું તેઓની ખરીફા કરું કે તેઓ મારા નિયમમાં આવશે કે નહિ. ^૧ અને છટે દિવસે એમ કરવું કે, ને તેઓ ઘેર લાવે તે તેઓ રાધે, ને તે તેઓ રોજ ભેળું કરવા હોય તે કરતાં બમણું થશે. ^૨ અને મુસાએ તથા હાણને સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, સાંભળો તમે બહુરો કે યહોવાહ તમને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો છે; ^૩ ને સવારે તમે યહોવાહનું ગૌરવ દેખશો, કેમકે યહોવાહ વિરૂદ્ધની તમારી કચકચ તેણે સાબળી છે, અને અમે તો શા ભેખામા છીએ, કે તમે અમારી વિરૂદ્ધ બંડબંડ કરો છો? ^૪ અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાહ સાંભળે તમને માસ ખાવાને આપશે, ને સવારે ધરામાં સુધી રોટલી આપશે, [ત્યારે એમ થશે]; કેમકે યહોવાહ વિરૂદ્ધ ને કચકચ તમે કરો છો તે તે સાબળે છે; અને અમે તો કોણ? તમારી કચકચ અમારી વિરૂદ્ધ નથી, પણ યહોવાહની વિરૂદ્ધ છે. ^૫ અને મુસાએ હાણને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલની સઘળી જમાતને કહે કે, તમે યહોવાહની હજુરમા આવો, કેમકે તેણે તમારી કચકચ સાબળી છે. ^૬ અને હાણ ઇસ્રાએલપુત્રોની સઘળી સમાને વાત કરતો હતો તે દરમિયાન એમ થયું કે, તેઓએ અરવ્ય બહી ભેળુ, તો ભૂઓ, યહોવાહનું ગૌરવ મેધમા દેખાવું. ^૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ^૮ ઇસ્રાએલપુત્રોની કચકચ સાબળી છે; તેઓને એમ કહે કે, તમે સાંભળો માસ ખાશો ને સવારે તમે રોટલીથી વૃક્ષ થશો, ને તમે બહુરો કે તમારો દેવ યહોવાહ કુંડું. ^૯ અને સાંભળો એમ થયું કે લાવરીઓ ઉડી આવી, ને છાવણી ઢાકી દીવી; ને સવારે છાવણીની આસપાસ ઝાકળ પડ્યા; ^{૧૦} ને પડેલા ઝાકળ ઉડી ગયા પછી, એ, જમીન પર હિમ ભેગા બારીક નાનો ગોળ પદાર્થ અરવ્યની સપાટી પર [પડેલા] હતો. ^{૧૧} અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તે જોઈને એક બીજાને કહ્યું કે, એ શું છે? કેમકે તેઓ બહુતા નહોતા, કે એ શું હતો અને મુસાએ તેઓને કહ્યું કે, એ તો યહોવાહે તમને ખાવા માટે આપેલું અન્ન છે. ^{૧૨} [એ વિષે] ને આજ્ઞા યહોવાહે આપી છે તે એ છે કે, જમ પ્રત્યેક માણસ પોતાના આહાર પ્રમાણે તે એકું કરે; તમારે તમારા [કુંડળના] લોકોની સંખ્યા પ્રમાણે, એટલે પ્રત્યેક માણસે પોતાના

નંબુમાં રહેનારાઓને માટે માથાદીઠ એક ઓમેરભર લેવું. ^{૧૩} અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એ પ્રમાણે કરીને, કેટલાકે વધારે ને કેટલાકે ઓછું એકું કીધું. ^{૧૪} અને તેઓએ તેને ઓમેરથી માપી ત્યારે જેણે ઘણું ભેળું કીધું હતું તેને વધી પડયું નહિ, ને જેણે થોડું ભેળું કીધું હતું તેને ખુટી પડયું નહિ; તેમનાથી પ્રત્યેક માણસના આહાર જેટલું ભેળું કરાયું હતું. ^{૧૫} અને મુસાએ કહ્યું કે, તેમાથી સવાર સુધી કોઈએ કંઈ રહેવા દેવું નહિ. ^{૧૬} પરંતુ તેઓએ મુસાનું માન્યું નહિ; ને કેટલાકે તેમાથી કેટલુંક સવાર સુધી રહેવા કીધું, ને તેમા કીડા ઉત્પન્ન થયા, ને તે ગંધાઈ ઉઠયું; ને મુસા તેમના ઉપર ગુસ્સે થયો. ^{૧૭} અને પ્રત્યેક માણસ દર સવારે પોતાના આહાર પ્રમાણે તે એકું કરતો હતો; ને સર્વ તપતો ત્યારે તે પિમળી જતું. ^{૧૮} અને એમ થયું, કે છટે દિવસે તેઓએ બમણું, એટલે દર માણસ દીઠ બે ઓમેર અન્ન ભેળું કીધું; ને જમાતના સર્વ અધિકારીઓએ આવીને મુસાને કહ્યું. ^{૧૯} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહે ને કહ્યું છે તે એ છે કે, કાલે પવિત્ર વિશ્રામ, એટલે યહોવાહનો પવિત્ર સામ્બાધ છે; એ માટે તમારે ને થોડું હોય તે થોડું, ને બાફવું હોય તે બાફો, ને ને વધે તે પોતાને કાલે સવારને માટે રાખી મુકો. ^{૨૦} અને મુસાએ આજ્ઞા આપી તેમ તેઓએ તેમાંથી સવારને માટે રાખી મુક્યું, પણ નહિ તો તે ગંધાઈ, ને નહિ તો તેમા એકે કીડો પડ્યો. ^{૨૧} અને મુસાએ કહ્યું કે, આજ તે ખાઓ, કેમકે આજે યહોવાહનો સામ્બાધ છે; આજે તે તમને ખેતરમાં નહિ મળશે. ^{૨૨} દિવસ તમે તે એકું કરો, પણ સાતમો દિવસ સામ્બાધ છે, તેમાં તમને કંઈ નહિ મળશે. ^{૨૩} અને સાતમે દિવસે એમ થયું કે કેટલાકે લોકો તે એકું કરવા સાડા બહાર ગયા, પણ તેઓને કંઈ મળ્યું નહિ. ^{૨૪} અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ક્યાં સુધી તમે મારી આજ્ઞાઓ તથા મારા નિયમો પાળવાને ધનકાર કરશો? ^{૨૫} ભૂઓ, યહોવાહે તમને સામ્બાધ આપ્યો છે, તે માટે છટે દિવસે તે તમને જ દિવસનું અન્ન આપે છે; તમ પ્રત્યેક પુરૂષ પોતાપોતાની જગ્યામાં રહો, સાતમે દિવસે કોઈ માણસ પોતાની જગ્યાએથી બહાર ન જાય. ^{૨૬} તે માટે લોકોએ સાતમે દિવસે વિશ્રામ ભોગવ્યો. ^{૨૭} અને ઇસ્રાએલના ધરનાએ તેનું નામ માત્રા પાડ્યું તે ધણાનાં દાણા ભેળું થતું હતું, ને તેનો સ્વાદ મધ

સાપડેડી પોલીના જેવો હતો. એ અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાએ એ આજ્ઞા આપી છે તે એ છે કે, તમારા વંશજોને માટે તેમની એક ઓએરમાં રાખી મુકો, એ માટે કે જ્યારે હું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યા ત્યારે એ અત્ર અરબ્યમાં મેં તમને ખવડાવ્યું, તે તેઓ જુઓ. એ અને મુસાએ હાથગને કહ્યું કે, એક વાસપુ લઈને તેમના એ ઓએર માત્રા કરીને તમારા વંશજોને માટે સખી મુકવા સાથે તેને યહોવાદની દાહીમાં મુક. એ યહોવાએ મુસાને આજ્ઞા દીધી હતી તે પ્રમાણે હાથગને સવરી સામવા સાથે સાકરોડાળી સામે તે રાખી મુક્યું. એ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ વસતિવાળા દેશમાં યહોવાના સુધી, એટલે ચાળીસ વર્ષ લગી, માત્રા ખાધું, તેઓ કદાચ દેશની સરહદમાં આવ્યા ત્યાં મુધી તેઓએ માત્રા ખાધું. એ ઓએર એ તે એકાદનો એક દશકા છે.

૧૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતે સીવના અરબ્યમાંથી કૂચ કરીને યહોવા દની આજ્ઞાવુસાર મળ્યો કરીને શરીરીમમાં ઠાવણી કરી, ને ત્યાં લોકોને પોતાનું પાણી નહોતું. એ માટે લોકોએ મુસાની સાથે વચસાર કરીને કહ્યું કે, અમને પીવા માટે પાણી આપ, અને મુસાએ તેઓને કહ્યું કે, વડે મારી સાથે શા માટે વચસાર કરો છો? વડે યહોવાદની પરીક્ષા કેમ કરી છો? અને ત્યાં લોકોને પાણીની તૃપ્તિ લાગી, ને લોકોએ મુસા વિરુદ્ધ બડબડ કરવા કહ્યું કે, તું શા માટે અમને તથા અમારા ઓહરોને તથા અમારા દોરોને વચસે મારવાને મિસરમાંથી લાવ્યો છો? અને મુસાએ યહોવાદની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હું એ લોકોને માટે શું કરું? તેઓ અને પ. ૫૪ મારવાની અંતી પર છે. અને યહોવાએ મુસાને કહ્યું કે, તું લોકોની આજ્ઞા આજ્ઞા લે, ને ઇસ્રાએલના વડેરોમાંથી કેટલાકને વારી સાથે લે, ને લાહી તે નદીને મારી દાગી તે વાસ દાખવા લાગે. ને, હું ત્યાં દોરોનમાં ખડક ઉપર વારી સ્પર્શે. ઉત્તર શરીર અને તું ખડકને મારશે, એટલે લોકોને પીવા માટે પાણી નિકળશે. અને મુસાએ ઇસ્રાએલના વડેરોમાં દેખા એ પ્રમાણે કીધું. અને તેણે તે જમાનું નામ મારસાદ, તથા મરીનાદ પાડ્યું, કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ વચસાર કીધી, ને યહોવાદ અનાસમાં છે કે નહિ, એમ કહીને તેઓએ યહોવાદની પરીક્ષા કીધી.

૧૮ તેવામાં અમલેકે આવાને શરીરીમમાં ઇસ્રાએલની સાથે યુદ્ધ કીધું. અને મુસાએ યહોવાઆને કહ્યું કે, આપ મેં માટે માર્ગસો મુકી કાઢે, ને જઈને અમલેકની સાથે યુદ્ધ કરે. હું કલે મારા હાથમાં દેવની દાહી લઈને પર્વતના શિખર પર ઉભો શરીર. અને મુસાએ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે શરીર યહોવાઆએ અમલેકની સાથે યુદ્ધ કીધું, ને મુસા તથા હાથગ તથા હૂર પર્વતના શિખર ઉપર ચડ્યા. અને મુસા પોતાનો હાથ ઉઠાવે કરતો, ત્યારે ઇસ્રાએલ છત પામવા, ને પોતાનો હાથ નીચે કરતો, ત્યારે અમલેક છત પામવા. ૧૨ પણ મુસાના હાથ કારે થયા; ને તેઓએ પાથર લઈને તેની વડે મુક્યો, ને તે પર તે બેઠો, ને હાથગે તથા હૂરે તેના હાથોને ટેકો દઈ રાખ્યો, એકે બાજુ પર એકે ને બીજા બાજુ પર બીજાએ, ને તેના હાથ સુધારત થતાં મુધી સ્થિર રહ્યા. અને યહોવાઆએ વચસારની ધારથી અમલેકને તથા તેના લોકોને પરાજય કીધો. ૧૩ અને યહોવાએ મુસાને કહ્યું કે, એ વાત યાદગીરી સાથે પુરસ્ક્રમા લખ, ને યહોવાઆના કદામમાં તે કહી સ્વાગાત, કેમકે હું અમલેકનું સ્મરણ આજ્ઞાના તળેથી મુકી નાખીશ. ૧૪ અને મુસાએ એક વેદી બંધાવી, ને તેનું નામ યહોવાદ તિરસ્કી પાડ્યું. ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાએ સીવન ખાવા છે કે, યહોવાદ અમલેક સાથે વચસારમાં યુદ્ધ કરશે.

૧૮ હવે દેવે મુસાને સાથે તથા પોતાના ઇસ્રાએલ લોકોને સાથે એ સર્વ કહ્યું હતું તે, તથા કેવી રીતે તે મિસરમાંથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાવ્યો હતો તે, મુસાના સસરા તથા મિદ્યાનના ચાલક વિદ્યાએ સામજી ૧૭મી મુસાએ પોતાની સ્ત્રી સિપોરાએને તેઓના જ પ્રુતો મુકા મોકલી દીધી હતી, ત્યારે તેને એના સસરા વિદ્યાએ [સિવાને થયે] સખી દાગી, જે તે કીસરોમાંના એકનું નામ મેરોમ હતું, કેમકે તેણે કહ્યું કે, હું પરદેશમાં પ્રવાસી થએલો છું, ને બીજાનું નામ અલીએસર હતું, કેમકે [તેણે કહ્યું કે] આજ્ઞા પોતાના દેવે મારી સાથે યહને કાવનગી વચસારથી મને બચાવ્યો. અને મુસાને સસરા વિદ્યા, મુસાના પ્રુતોને તથા સ્ત્રીને લઈને, એ જાવળી જેલે અરબ્યમાં દેવના પર્વત ખામળ કરી દાગી ત્યાં એની પાસે આવ્યો. અને તેણે મુસાને કહ્યું કે, હું તારી સસરા વિદ્યા તારી પાસે ન્યાળ્યો.

હું, ને તારી સ્ત્રી તથા તેની સાથે તેના બે દીકરા પશુ આપ્યા છે. અને મુસા પોતાના સસરાને મળવાને બહાર આવ્યો, ને પ્રજ્ઞામ કરીને તેને ચુંબન કીધું, ને તેઓએ એક બીબની ખબર અતર પુછી, ને તમુમાં ગયા. અને યહોવાહે ઇસ્રાએલની ખબર ફાડન પર તથા મિસરીઓ પર ને સધળું કર્યું હતું ને ને સધળું કષ્ટ તેમના પર માર્ગમાં ચડયુ હતું, ને કેવી રીતે યહોવાહે તેઓને બચાવ કીધો હતો, તે સધળું મુસાએ પોતાના સસરાને કહી સંભળાવ્યું. અને યહોવાહે ઇસ્રાએલને મિસરીઓના હાથમાથી છાડાવીને તેઓ ઉપર ને સધળો ઉપકાર કીધો હતો, તેને લીધે વિદ્યોને હર્ષ ઉપજ્યો. અને વિદ્યોએ કહ્યું કે, યહોવાહની સ્તુતિ યાઓ, કેમકે તેણે મિસરીઓના હાથમાથી તથા ફાડનના હાથમાથી તમને છાડાવ્યા છે, ને તેણે મિસરીઓના હાથ તમેથી લોકોને છુટકો કીધો છે. ૧૧ હવે હું બાહ્ય હું કે, યહોવાહ સર્વ હેવા કરતા મોટો છે, હા, ને ખાબતમાં તેઓ તેમની વિરૂદ્ધ બંધ કરતા હતા તેમાં [તે જાણી] ૧૨ અને મુસાના સસરા વિદ્યોએ ઇઝીપ્તમાં પેશુ તથા યજ્ઞો દેવને સાર કીધા, ને હાડન તથા ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો દેવની હજીરમાં મુસાના સસરાની સાથે રાટલી ખાવાને આવ્યા. ૧૩ અને એને બીબે દિવસે મુસા લોકોને ન્યાય કરવા બેઠો, ને લોકો સવારથી તે સાબ સુધી મુસાની આગળ ઉભા રહ્યા. ૧૪ અને મુસાએ ને સધળું લોકોને માટે કીધું તે મુસાના સસરાએ જોયું, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું લોકોને આ દાં કરે છે? હું પોતે એકલો બેસે છે, ને સર્વ લોકો સવારથી તે સાબ સુધી તારી આગળ ઉભા રહે છે એનું હું કારણ? ૧૫ અને મુસાએ પોતાના સસરાને કહ્યું કે, લોકો દેવની સલાહ લેવાને મારી પાસે આવે છે. ૧૬ અને તેઓની વચ્ચે કાઠ વકારા હોય છે, ત્યારે તેઓ મારી પાસે આવે છે, ને હું વાદી પ્રતિવાદી વચ્ચે ઇનસાફ કરું છું, ને તેમને દેવના વિધિ તથા નિયમ જણાવું છું. ૧૭ અને મુસાના સસરાએ તેને કહ્યું કે, આ હું સાર કામ નથી કરતો. ૧૮ હું નિષ્ઠે આવી રહેલો, હું તથા તારી સાથેના આ લોકો પશુ, કેમકે આ કામનો ખાબ તારાથી ઉપડે એવો નથી? હું એકલો એ કામ કરી શકું નહિ. ૧૯ હવે મારું કહેવું સાંભળ, હું તને સલાહ આપીશ, ને દેવ તારી સાથે હો, તારે તે લોકોને દેવને ઠંકાણે

યજુ, ને તેમના મુકરફમાં તારે દેવ આગળ લઈ જવા ૨૦ અને તારે તેઓને વિધિ તથા નિયમ શીખવવા, તથા ને મારે તેઓએ ચાલવું જોઈએ, ને ને કામ તેઓએ કરવું જોઈએ, તે તેઓને ખતાવવું ૨૧ વળી હું સર્વ માણસોમાથી હોશિયાર માણસોને એટલે દેવનો કર સખનાર, સત્ય પુરષોને તથા સ્વર્ગપ્રકાશને શોધી કાઢીને તેઓને હબર હબરના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપરીઓ તેઓના ઉપર ઠરાવ, ૨૨ કે તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરે, ને એમ થાય કે, પ્રત્યેક રોડો મુકરફમાં તેઓ તારી પાસે લાવે, ને પ્રત્યેક નાનો મુકરફમાં તેઓ પોતે ચુકવે, તેથી તને પોતાને વધારે સહેલ પડશે, ને કામના ખાબમાં તેઓ તારા ભાગીદાર થશે. ૨૩ ને હું એ વિષે ઇશ્વરની આજ્ઞા લઈને એ કામ કરીશ, તો હું નહીં સમીક્ષ, ને આ સર્વ લોકો પશુ સાતિએ પોતપોતાને ઘેર જશે. ૨૪ અને મુસાએ પોતાના સસરાનું બોલવું સાંભળીને ને તેણે કહ્યું હતું તે સધળું તેણે કર્યું. ૨૫ અને મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલમાથી હોશિયાર માણસોને ચુટી કાઢ્યા, ને તેઓને લોકોના અધિકારીઓ ઠરાવ્યા, એટલે હબર હબરના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપરીઓ. ૨૬ અને તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરતા, ને અધરા મુકરફમાં તેઓ મુસાની પાસે લાવતા, પશુ પ્રત્યેક હાકી વકાર તેઓ પોતે ચુકવતા હતા. ૨૭ અને મુસાએ પોતાના સસરાને વિદાય કીધો, ને તે પોતાના દેશને રસ્તે પડ્યો.

૧૯ ઇસ્રાએલપુત્રો મિસર દેશમાથી નિકળ્યા ત્યાર પછી ત્રીબ માસને તેજ દિવસે તેઓ સિનાયના અરવ્યમાં આવ્યા. ૨ અને તેઓ રશીદી મથી ઉપડીને સિનાયના અરવ્યમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓએ તેજ અરવ્યમાં ઊવણી કરી, ને ત્યાં તે પર્વત આગળ ઇસ્રાએલે ઊવણી કીધી. ૩ અને મુસા ઉપર ચઢીને દેવની હજીરમાં ગયો, ને યહોવાહે પર્વત પરથી તેને હાક મારીને કહ્યું કે, હું યાકુબના ઘરનાને આ પ્રમાણે કહેતા ઇસ્રાએલપુત્રોને જાહેર કર કે, હું મિસરીઓને ને વિતાડયું, તથા કેવી રીતે હું તમને જરૂરની પાળો ઉપર ઉચકીને મારી પાસે લાવ્યા છું તે તમે દીડો છે. ૪ તો હવે ને તમે મારું કહેવું માનશો, ને મારો કરાર પાળશો, તો સર્વ

ને પાપરૂપી પોતાના ભેગા હતો. જે અને મુસાએ કહ્યું કે, યહોવાદે જે આજ્ઞા આપી છે તે એ છે કે, તમારા વશભાવે માટે તેમણી એક યોગેશ્વર રાખી મુકા; એ માટે કે ત્યારે હું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યા ત્યારે જે અત્ર અરવચમા મેં તમને ખવડાવ્યું, તે તેઓ જુએ જે અને મુસાએ હાજરને કહ્યું કે, એક વાસણ લઈને તેમા એક યોગેશ્વર માત્રા જરીને તમારા વંશજોને માટે રાખી મુકવા સારૂ તેને યહોવાદની હાજરમાં મુક. ૧૬ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા દીધી હતી તે પ્રમાણે હાજરને સપરી રાખવા સારૂ સાદકવકાવની સાથે તે રાખી મુક્યું ૨૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ વસતીવાળા દેશમાં પહોંચતા સુધી, એટલે આળીસ વર્ષ લગી, માત્રા ખાધું; તેઓ જાન દેશની સરહદમાં આવ્યા ત્યાં સુધી તેઓએ માત્રા ખાધું ૨૬ યોગેશ્વર એ તેા એકાદને એક દશાશ છે

૧૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જગતે સીનના આરવમાંથી પૂચ કરીને યહોવાદની આજ્ઞાનુસાર મળ્યા કરીને રશીદીમમાં ઊપજી હોય; ને ત્યાં લોકોને પીવાનું પાણી નહોતું. ૨ માટે લોકોએ મુસાની સાથે તકરાર કરીને કહ્યું કે, અમને પીવા માટે પાણી આપ; અને મુસાએ તેઓને કહ્યું કે, તમે મારી સાથે ત્યાં માટે વકરાર કરો છો? તમે યહોવાદની પરીક્ષા કેમ કરો છો? ૩ અને ત્યાં લોકોને ખાદીની તૃપા લાગી, ને લોકોએ મુસા વિરુદ્ધ બહાસ કરતાં કહ્યું કે, તું સા માટે અમને તથા અમરા ઊઠાસને તથા અમારાં ઢોરોને વરસે મારવાને મિસરમાંથી લાવ્યો છો ૪ અને મુસાએ યહોવાદની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હું એ લોકોને માટે શું કરી? તેઓ અને પ. ૫ જે મારવાની અણી પર છે. ૫ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું કે, તું લોકોની આજ્ઞા આજ્ઞા જા, ને ઇસ્રાએલના વંશજોમાંથી કેટલાકને તારી સાથે લે, ને જે લોકો તેં નહીને મારી દીધી તે તારા હાથમાં જા ને ૬ અને, હું ત્યાં ઢોરોમાં ખાસ ઉપર તારી સાથે વસાવીશ. અને તું ખડકને માર્યે, એટલે લોકોને પીવા માટે પાણી નિકળશે. અને મુસાએ ઇસ્રાએલના વંશજોના દેખા એ પ્રમાણે કીધું ૭ અને તેણે તે જગ્યાનું નામ મારસાદ, તથા મરીનાદ પાડ્યું; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ વકરાર કીધી, ને યહોવાદ અમરામાં છે કે નહિ, એમ કહીને તેઓએ યહોવાદની પરીક્ષા કીધી.

૮ તેવામાં અમલોકે આવીને રશીદીમમાં ઇસ્રાએલની સાથે યુદ્ધ કીધું ૯ અને મુસાએ યહોવાદને કહ્યું કે, આપણે માટે માણસો સુટી કાઢ, ને જમને અમલોકની સાથે યુદ્ધ કર હું કાલે મારા હાથમાં દેવની લાકડી લઈને પર્વતના શિખર પર ઉભો રહીશ ૧૦ અને મુસાએ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે કરીને યહોવાદે અમલોકની સાથે યુદ્ધ કીધું; ને મુસા તથા હાજર તથા હૂર પર્વતના શિખર ઉપર ચઢ્યા ૧૧ અને મુસા પોતાના હાથ ઉઘો કરતો, ત્યારે ઇસ્રાએલ છત પામવા, ને પોતાને હાથ નીચો કરતો, ત્યારે અમલોક છત પામવા ૧૨ પણ મુસાના હાથ ભારે થયા; ને તેઓએ પત્થર લઈને તેની વળે મુક્યા, ને તે પર તે બેઠા; ને હાજર તથા હૂરે તેના હાથોને ટેકા કીધા રાખ્યા, એક બાજુ પર એક ને બીજી બાજુ પર બીજા; ને તેના હાથ સુધાર્યાં થતાં સુધી સ્થિર રહ્યા ૧૩ અને યહોવાદે અમલોકને વરવારની ધારથી અમલોકનો તથા તેના લોકોનો પરાજય કીધો ૧૪ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું કે, એ તારા પાદગીરી સારૂ પુરવઠામાં લાખ, ને યહોવાદના કાનમાં તે કહી સંભળાવ; કેમકે હું અમલોકનું રમણ આજ્ઞા તથેથી જુગી તાપીશ ૧૫ અને મુસાએ એક વેદી બનાવી, ને તેનું નામ યહોવાદ-નિરસી પાડ્યું ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાદે સોમન આપા છે કે, યહોવાદ અમલોક સાથે વંશપરંપરા યુદ્ધ કરશે

૧૮ હવે દેવે મુસાને સારૂ તથા પોતાના ઇસ્રાએલ લોકો લોકોને સારૂ ને સર્વ કહ્યું હતું તે, તથા જેની રીતે તે મિસરમાંથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાવ્યો હતો તે, મુસાના સસરા તથા મિદ્યાનના સાબા વિદ્યોએ સાલજી ૨ વળા મુસાએ પોતાની શ્રી સિંધોરાદને તેણીના બે પુત્રો સુધાં મોઝલી દીધી હતી, ત્યારે તેને એના સસરા વિદ્યોએ [પોતાને પુત્ર] રાખી હતી; ૨ તે દીકરાઓમાંના એના નામ એલોમ હતું, કેમકે તેણે કહ્યું કે, હું પસંદમાં પ્રવાની થયેલો છું; ૩ ને બીજાનું નામ અલીએઝર હતું, કેમકે [તેણે કહ્યું કે] મારા પિતાના દેવે મારી સાક્ષ થઈને ફરમાવી વતવારથી અને બચાવ્યો. ૪ અને મુસાને સસરા વિદ્યો, મુસાના પુત્રોને તથા સુત્રોને, જે ઊપજી એણે અરવચમા દેવના પર્વત આજળ કરી હતી ત્યાં એની પાસે આવ્યો. ૫ અને તેણે મુસાને કહ્યું કે, હું તારો સસરા વિદ્યો તારી પાસે રખાવો

હું, ને તારી સ્ત્રી તથા તેની સાથે તેના બે દીકરા પૃષ્ઠ. આખ્યા છે ૭ અને મુસા પોતાના સસરાને મંજનાને બહાર આવ્યા, ને પ્રણામ કરીને તેને ચુંમન કર્યું; ને તેઓએ એક બીજાની ખભરખંતર પુછી, ને તંબુમાં ગયા ૮ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલની ખાતર ફારૂન પર તથા મિસરીઓ પર ને સધળું કર્યું હતું. ને ને સધળું કષ્ટ તેમના પર માર્ગમાં અટકુ હતું. ને કેવી રીતે યહોવાહે તેઓને બચાવ કરીયા હતો, તે સધળું મુસાએ પોતાના સસરાને કહી સંભળાવ્યું ૯ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલને મિસરીઓના હાથમાંથી છોડાવીને તેઓ ઉપર ને સધળો ઉપકાર કરીયા હતો, તેને લીધે વિદ્યોને હર્ષ ઉપજ્યો. ૧૦ અને વિદ્યોએ કહ્યું કે, યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ, કેમકે તેણે મિસરીઓના હાથમાંથી તથા ફારૂનના હાથમાંથી તમને છોડાવ્યા છે; ને તેણે મિસરીઓના હાથ તથાથી લોકોને છુટકો કરીયા છે. ૧૧ હવે હું ભણું છું કે, યહોવાહ સર્વ દેવો કરતાં મોટો છે; હા, ને બાબતમાં તેઓ તેમની વિરૂદ્ધ ગર્વ કરતા હતા તેમાં [તે છત્યો]. ૧૨ અને મુસાના સસરા વિદ્યોએ ફરનીયા-પૈણ તથા યહો દેવને સાક્ર કર્યા; ને ફારૂન તથા ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો દેવની હજીરમાં મુસાના સસરાની સાથે રોટલી ખાવાને આવ્યા. ૧૩ અને એને બીજે દિવસે મુસા લોકોને ન્યાય કરવા બેઠો; ને લોકો સવારથી તે સંજ સુધી મુસાની આગળ ઉભા રહ્યા. ૧૪ અને મુસાએ ને સધળું લોકોને માટે કીધું તે મુસાના-સસરાએ ભેળું, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું લોકોને આ કું કરે છે? હું પોતે એકલો બેસે છે, ને સર્વ લોકો સવારથી તે સંજ સુધી તારી આગળ ઉભા રહે છે. એનું શું કારણ? ૧૫ અને મુસાએ પોતાના સસરાને કહ્યું કે, લોકો દેવની સલાહ લેવાને મારી પાસે આવે છે. ૧૬ અને તેઓની વચ્ચે કાંઈ તકરાર હોય છે, ત્યારે તેઓ મારી પાસે આવે છે; ને હું વાદી પ્રતિવાદી વચ્ચે ઇનસાફ કરું છું, ને તેમને દેવના વિધિ તથા નિયમ જણાવું છું ૧૭ અને મુસાના સસરાએ તેને કહ્યું કે, આ હું સાક્ર કામ નથી કરતો. ૧૮ હું નિદ્રે આવી રહેશે, હું તથા તારી સાથેના આ લોકો પૃષ્ઠ; કેમકે આ કામનો બોજ તારાથી ઉપડે એના નથી; હું એકલો એ કામ કરી શકે નહિ. ૧૯ હવે માર કહેવું સાંભળ, હું તને સલાહ આપીશ, ને દેવ તારી સાથે હો; તારે તે લોકોને દેવને ઠંકણે

થવું, ને તેમના મુકરદમા તારે દેવ આગળ લઈ જવા. ૨૦ અને તારે તેઓને વિધિ તથા નિયમ શીખવવા, તથા ને મારે તેઓએ આવડું ભેદ્યું, ને ને કામ તેઓએ કરવું ભેદ્યું, તે તેઓને બતાવવું રેવળી હું. સર્વ માણસોમાંથી હોશિયાર માણસોને, એટલે દેવનો ડર રાખનાર, સત્ય પુરષોને તથા નવાઈદેખકોને શોધી કાઢીને તેઓને હબર હબરના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપરીઓ તેઓના ઉપર કરાવ; ૨૨ કે તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરે; ને એમ થાય કે, પ્રત્યેક મોટો મુકરદમો તેઓ તારી પાસે લાવે; ને પ્રત્યેક નાનો મુકરદમો તેઓ પોતે ચુકવે; તેથી તને પોતાને વધારે સહેલ પડશે; ને કામના બોજમાં તેઓ વારા ભાગીદાર થશે. ૨૩ એ હું એ વિધે મધરની આજ્ઞા લઈને એ કામ કરીશ, તો હું નહીં મર્યાદા, ને આ સર્વ લોક પૃષ્ઠ શાંતિએ પોતપોતાને ઘર જશે. ૨૪ અને મુસાએ પોતાના સસરાનું બોલવું સાંભળ્યું ને તેણે કહ્યું હતું તે સધળું તેણે કર્યું ૨૫ અને મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલમાંથી હોશિયાર માણસોને ચૂકી કાઢ્યા, ને તેઓને લોકોના અધિકારીઓ કરાવ્યા, એટલે હબર હબરના ઉપરીઓ, સો સોના ઉપરીઓ, પચાસ પચાસના ઉપરીઓ, તથા દસ દસના ઉપરીઓ. ૨૬ અને તેઓ સર્વ પ્રસંગે લોકોને ન્યાય કરતા; ને અપરા મુકરદમા તેઓ મુસાની પાસે લાવતા, પૃષ્ઠ પ્રત્યેક હકથી તકરાર તેઓ પોતે ચુકવતા હતા. ૨૭ અને મુસાએ પોતાના સસરાને વિદાય કરીયા, ને તે પોતાના દેશને રસ્તે પડ્યો.

લોકોમાંથી તમે માફ ખાસ ધન યશો; કેમકે આખી
પૃથ્વી મારી છે. ૧ અને મારે સાથે તમે ચાલકોનું રાજ્ય
તથા પવિત્ર દેશભૂતિ યશો; એજ વાત તારે ઇસા-
એલપુત્રોને કહેવી ૭ અને મુસાએ આવીને લોકોના
વડીલોને તેડાવ્યા, ને યહોવાહે તેને ફરમાવેલાં સર્વ
વચનો તેઓની આમળ કહી દેખાડ્યાં. ૮ અને સર્વ
લોકોએ એક મતે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, યહોવાહે
ફરમાવ્યું તે સપહું અમે કરીશું અને મુસાએ
લોકોના ભાણ યહોવાહની આમળ ભહેર કીધા
૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જા, કુધારા વાદળમાં
તારી પાસે આવું મું, એ મારે કે ન્યારે કુ તારી સાથે
ભાઈ ત્યારે લોકો સાંભળે, ને વળી તારા [કહેવા] પર
સદા વિશ્વાસ કરે અને મુસાએ લોકોનું કહેવું યહો-
વાહને ભહેર કીધું ૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે,
હું લોકોની પાસે જઈને તેઓને આજ ને કાલે યજ્ઞ
કર; ને તેઓ પોતાનાં વજ્ર ધોએ, ૧૧ ને ત્રીજી

ત્યારે મુસા ભાલ્યો ને દેવે તેને વાણીદારાએ ઉત્તર
આપ્યો ૨૦ અને યહોવાહ સિનાય પર્વત ઉપર જોડલે
પર્વતના શિખર ઉપર ઉતર્યો; ને યહોવાહે મુસાને
પર્વતના શિખર ઉપર ભાલાવ્યો; ૨૧ મુસા ઉપર
ચઢ્યો ૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, નીચે ઉત-
રીને લોકોને નિષેધ કર, રખેને તેઓ હજ એળખીને
યહોવાહને ભોવા આવે, ને તેઓમાંનાં ધણા નાશ
પામે. ૨૩ અને વળી ને ચાલકો યહોવાહની હજારમાં
આવે, તેઓ પોતાને યજ્ઞ કરે, રખે યહોવાહ તેઓ
ઉપર તુટી પડે. ૨૪ અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું કે,
લોક સિનાય પર્વત પાસે ચઢી આવી શકતા નથી,
કેમકે તેં અમને એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, પર્વતની
ચોગરદા હજ કરાવો, ને તેને પવિત્ર કરો. ૨૫ અને
યહોવાહે તેને કહ્યું કે, જા, નીચે ઉતર; ને હું તમા
તારી સાથે હાજર ઉપર આવો; પણ ચાલકો તમા
લોકો યહોવાહ પાસે આવીને હજ એળખો નહિ રખે

૧૧ કેમકે છ દિવસમા યહોવાહે આકાર તથા પૃથ્વી, સમુદ્ર વગેરે તેઓમાના સર્વને ઉત્પન્ન કીધા, ને સાતમે દિવસે તે સ્વસ્થ રહ્યો, એ માટે યહોવાહે સાપ્તાહ્ય દિનને આશીર્વાદ દહને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો.

૧૨ તારા બાપનુ તથા તારી માનું તું સન્માન રાખ, કે તારો દેવ યહોવાદ ને દેશ તને આપે છે તેમા તારૂ આપુલ્ય દીર્ઘ થાય.

૧૩ તું ખુન ન કર

૧૪ તું વ્યભિચાર ન કર

૧૫ તું ચોરી ન કર

૧૬ તું તારા પડોસી વિરુદ્ધ જુદી સાક્ષી ન પુર

૧૭ તું તારા પડોસીના ધર પર લોભ ન રાખ, તારા પડોસીની જી કે તેનો દાસ, કે તેની દાસી, કે તેનો બળદ, કે તેનું ગધેડું, કે તારા પડોસીનું ને બીજું હોય તે પર તું લોભ ન રાખ.

૧૮ અને સર્વ લોકોએ ગર્ભના તથા વિભળી તથા શુદ્ધિગદાને સાદ તથા કુમારો પવિત્ર દીઠા, ને તે બધને લોકોને ધુલરી છુદી, ને તેઓ આધા ઉભા રહ્યા. ૧૯ અને તેઓએ મુસાને કહ્યું કે, તું અમારી સાથે જાવ, ને અમે સાબળીશું, પણ દેવ અમારી સાથે ન જાય, રખેને અમે માર્યા જઈએ. ૨૦ અને મુસાએ લોકોને કહ્યું કે, બીજા મા, કેમકે દેવ એ સાચું આપ્યો છે કે તે તમારી પરીક્ષા કરે ને તેનો ભય તમારી સમક્ષ રહે કે તમે પાપ ન કરો. ૨૧ અને લોકો આધા ઉભા રહ્યા, ને ને ધોર અધકારમા દેવ હતો તેની પાસે મુસા ગયો.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, તમે પોતે જોયું છે કે, મેં આકાશમાથી તમારી સાથે વાત કીધી છે. ૨૩ તમારે મારી આજબ કોષ [અન્ય દેવો] કરવા નહિ, તમારે પોતાને માટે રૂપાના તથા સોનાના દેવો બનાવવા નહિ. ૨૪ તારે મારે સાચું માનીની વેદી બનાવીને તે પર તારા દહની ચાપેલું તથા તારા શાસ્ત્રપેલું અને તારા ઘેટા તથા તારા બળદો ચઢાવવા. અને ને સર્વ જગ્યાએ હું મારું નામ સ્થાપીશ, ત્યાં હું તારી પાસે આવીશ, ને આશીર્વાદ દહશ. ૨૫ અને ને તું મારે સાચું જયરની વેદી બનાવે, તો તારે તે ઘડેલા પત્થરની ન બાધવી કેમકે ને તું ને પર તારું હૃદયિયાર વાપરશે, તો તને તેને અશુદ્ધ કીધી જાણશે. ૨૬ તેમજ તારે મારી વેદી ઉપર સીકીથી ન ચઢે, રખે તે ઉપર તારી ગતિવા દેખાય.

૨૧ હવે તારે ને કાનૂનો તેઓની આજબ રચી કરવા તેઓ આ

૨ ને તું કોષ હેબી દાસ ખરીદે, તો તે ક વર્ષ ચાકરી કરે, ને સાતમે વર્ષે તે મક્કત છુદી જાય. ૩ અને ને તે છડો આપ્યો હોય, તો તે છડો છુટે, ને તે પરજીવો આપ્યો હોય, તો તેની સાથે તેની જી પણ છુટે. ૪ અને ને તેનાં ચેટે તેને જી કરાવી આપી હોય, ને ને તેને તેણીને ચેટે પુત્રો કે પુત્રીઓ થયા હોય, તો તે જી તથા તેના છકરા તેણીના ચેકના થાય, ને પેલો એકલો છુટે. ૫ પણ ને તે દાસ ૨૫૪ કહે કે, હું મારા ચેકને તથા મારી જીને તથા મારા છકરાને ચાહુ છું, મારે તો છુટવું નથી, ૬ તો તેના ચેક તેને ન્યાયાધીશોની રખાઈ લઈ જાય, ને તે તેને દ્વાર પાસે કે બારસાખ પાસે લાવે, ને તેના ચેક તેના કાન આરથી વિશે, એટલે તે સદાને માટે તેનો દાસ થાય.

૭ અને ને કોષ માણસ પોતાની દીકરીને દાસી થવા સાચું વેચે, તો દાસીની જેટ તે ન છુટે. ૮ પોતાને માટે તેને રાખનાર તેના ઘણીને તે ન ગમે, તો તે તેનું મૂલ્ય લઈને તેને છોડાવી લેવા દે, તેણીને પારકા લોકોને ત્યાં વેચવાની સત્તા તેને નથી, કેમકે તેણે તેની પ્રત્યે કમાઈ કીધી છે. ૯ અને ને તે તેના દીકરાને માટે તેણીને રાખે, તો તે તેણીની પ્રત્યે પોતાની પુત્રીઓની જેટ વર્તે. ૧૦ ને તે ખીજને રાખે, તો તે તેની ખોરાકી પોષાકી તથા લગ્નકામથી કમતી ન કરે. ૧૧ અને ને તે તેણીની પ્રત્યે એ ત્રણ [કરને] અદા ન કરે, તો તેણી મક્કત એટલે મૂલ્ય વગર છુદી જાય.

૧૨ ને કોષ માણસને મારીને તેનું મોત નિપજાવે, તે નિશ્ચે માર્યો જાય. ૧૩ પણ ને કોષ લાખ તાકીને છુપાઈ રહ્યો ન હોય, પણ તેના હાથમા દેવ [કોષને] સોપે, તો તેને નાસી જવા સાચું એક જગ્યા હું તારે માટે ઠરાવીશ. ૧૪ અને ને કોષ માણસ મગરોથી પોતાના પડોસી પર ધસી પડીને તેને કપટથી મારી નાખે, તો તેને મારી વેદી આજબથી કાઢીને મારી નાખવે.

૧૫ અને ને કોષ પોતાના બાપને કે પોતાની માને મારે, તે નિશ્ચે માર્યો જાય.

૧૬ અને ને કોષ ચોરીથી મનુષ્યહરણ કરીને તેને વેચે, અથવા ને એ તેના કબજામાથી મળે, તો તે નિશ્ચે માર્યો જાય.

૧૭ અને જે કાઠ પોતાના બાપને કે પોતાની માને
આપ કે તે નિર્ધે માર્યો ભય.

૧૮ અને જે કાઠ માણસો ટટો કરવા હોય, ને એક
બીજાને પત્થરથી કે મુઠ્ઠાથી એવા મારે કે તે મરે
નહિ પણ ખાટલે પડે; ૧૯ તો જે તે પાછો ઉઠે ને
લાકડીએ ટટીને દરફર કરી શકે, તો તેના માનનાર
ધુટે, કેવળ એ તેના વખતની નુકસાની બરી આપે,
ને તેને પુરો સાને કરાવી આપે.

૨૦ અને જે કાઠ પોતાના દાસને કે પોતાની દાસીને
લાકડીએ મારીને તેને માર મારે, તો તેને નિર્ધે સિદ્ધા
મને ૨૧ પણ જે તે એક બિં દિવસ ઇલે, તો એને
સિદ્ધા ન મને, કેમકે તે એની સંપત્તિ છે.

૨૨ અને જે માણસો એક બીજા સાથે લડતાં કાઠ
મર્જવતી બીને ધમ્ કરે, ને તેથી મર્જપાત નિપજે,
પણ પાલગથી બીજું કાઠ નુકસાન ન થાય, તો તે
બીના પછી તેને માથે ઠાપે એટલો દંડ તેને આપવો
પડશે, ને ન્યાયાધીશો કરાવે તે પ્રમાણે તે આપે
૨૩ પણ જે પછીથી બીજું કાઠ નુકસાન થાય, તો તારે
છવને બદલે છવ, ૨૪ આખને બદલે આખ, ફાંતે
બદલે ફાંત, હાથને બદલે હાથ, પગને બદલે પગ,
૨૫ બાજવાને બદલે બાજવ, પાને બદલે પા, ફટકાને
બદલે ફટકો, બરી આપવો.

૨૬ અને જે કાઠ માણસ પોતાના આકરની આંખમાં
કે પોતાની આકરની આંખમાં મારીને તેને ફેલી
નાખે, તો તેની આંખની ખાતર તે તેને છાદી કે
૨૭ અને જે તે પોતાના આકરનો ફાંત કે પોતાની
આકરની ફાંત બાંની નાખે, તો તેના ફાંતની ખાતર
તે તેને છાદી કે

૨૮ અને જે કાઠ બળદ કાઠ પુર અને કે કાઠ સ્ત્રીને
સિંચકું મારીને તેનું મોત નિપજવે તો તે બળદને
નિર્ધે પાથરે મારવો, ને તેનું માંસ ન ખાવું; પણ
બળદને કાપી નિર્ધે કરે. ૨૯ પણ જે તે બળદને
પટેલાથી સિંચકું મારવાની ટેવ હોય, ને તેના કાપીને
તેની ખજર મળેલી હોય, તેમ છતાં તેણે તેને કબજે
ન રાખ્યો હોય, ને તેથી તેણે કાઠ પુરવ અથવા સ્ત્રીના
છવ લીધો હોય, તો તે બળદ પાથરે માર્યો ભય, ને
તેના પછી પણ માર્યો ભય. ૩૦ અને જે તેને માથે
મૂલ્ય કરાવવામાં આવે, તો તેના છવને સાટે જે મૂલ્ય
તેને માથે કરાવવામાં આવે તે તે બરી આપે. ૩૧ તેણે
કાઠ રીકાને સિંચકું માર્યું હોય કે રીકરીને સિંચકું

માથું હોય, પણ આ કાનૂન પ્રમાણે તેના પર અમલ
કરવો. ૩૨ જે તે બળદ કાઠ આકરને કે આકરનીને
સિંચકું મારે, તો [તેના કાપી] તેમના રોકર્ન ત્રીસ
રોકલ રૂપિ આપે, ને તે બળદ પાથરે મરાય.

૩૩ અને જે કાઠ માણસ કાઠ ખાટો બાળે, અથવા
જે કાઠ માણસ ખાટો બોરીને તેને ઢાંકે નહિ, ને
તેમાં કાઠ બળદ કે ગધેડું પડી ભય, ૩૪ તો ખાટાને
માલિક તે[નું મૂલ્ય] બરી આપે તે તેમના માલિકને
પૈસા આપે, ને તે મુએલ [બનવર] તેનું થાય.

૩૫ અને જે એક માણસને બળદ બીજાના મારીને
મારી નાખે, તો તેઓ છવના બળદને વેચીને તેની
ફાંત વડેથી લે, ને મુએલાને પણ તેઓ વડેથી લે.
૩૬ અથવા બળદને અમાઉથી મારવાની ટેવ છે એવી
ખજર તેના માલિકને છતાં જે તેણે તેને કબજે ન
રાખ્યો હોય તો તે બળદને બદલે બળદ નિર્ધે આપે;
ને મુએલ [બનવર] તેનું પોતાનું થાય.

૨૨ જે કાઠ માણસ કાઠ બળદ કે ગધેડું ચીરીને
તેને કાપે અથવા તેને વેચે, તો તે એક
બળદને બદલે પાચ બળદ ને એક ધેરાને બદલે ચાર
ધેરા આપે ૨૩ જે કાઠ ચીર ખાતર પાડતાં પકડાઈ
નખને એવા માર ખાય કે તે મરી ભય, તો તેને લીધે
પુનનો દોષ ન બિસે ૨૪ જે સુરે ઉચ્ચા પછી તેને
[મારે] તો પુનનો દોષ બિસે; ચીરેલા માલની નુક-
સાની [ચીર] બરી આપે, ને જે તે છેક કમાલ હોય,
તો તેની ચીરીને લીધે તે વેચાય. ૨૫ જે ચીરેલી વરદ
તેના કબજામાંથી છવતી મળી આવે, પછી તે બળદ,
કે ગધેડું, કે ગધેડું હોય, તો તે બમાણુ બરી આપે.

૨૬ જે કાઠ માણસ કાઠ ખેતર કે દાસવાડી લેવાડી
કે, એટલે પોતાનું દોર છૂડે મુકે ને તે બીજાનું ખેતર
બરી ખાય, તો તે પોતાના ખેતરની એક પેદાસમાંથી
તથા પોતાની દાસવાડીની એક ઉપજમાંથી પેલાને
નુકસાની બરી આપે

૨૭ જે આજ સળગી ઉઠીને ગ્રાંખરાને ગ્રડપે, ને તેથી
કાઠના અનાબના આપા, અથવા ઘરું ધાન્ય, અથવા
ખેતર બળી ભય તો આજ સળગાવનાર નિર્ધે નુક-
સાની બરી આપે

૨૮ જે કાઠ માણસ પૈસા કે મિલકત પોતાના પટો-
સીને વાપણુ રાખવાને રોપે, ને તે તે માણસને ઘરથી
ચોરાઈ ભય, તો, જે ચીર પકડાય, તો તે બમાણું
આપે; ૨૯ જે ચીર ન પકડાય તો, પોતે પોતાના

પડોસીના માથેના હાથ માથો છે કે નહિ [તેના નિર્ણય માટે] તે ધરખાડી ન્યાયાધીશ આગળ રજુ થાય. જળજલ વિષેના, કે ગધેડા વિષેના, કે ઘેરા વિષેના, કે વચ્ચે વિષેના, કે કોઈ ખોવાયેલી વસ્તુ જે વિષે કોઈ એવું કહે કે આ તેજ વસ્તુ છે, તે વિષેના મુનાદની પ્રત્યેક બાબતમાં બન્ને પક્ષની વકતાર ન્યાયાધીશની હાજરીમાં રજુ થાય; ને ન્યાયાધીશો જેને મુનેદવાર કરાવે તે પોતાના પડોસીને બમણુ આપે.

૧૦ જે કોઈ માણસ પોતાના પડોસીને ત્યાં સંભાળવા સારૂ ગયેલું કે બળદ કે ઘેડું કે દરકોઈ જાનવર સોંપે; ને તે અરે કે તેને કંઈ નુકસાન થાય, કે કોઈ ન દેખતાં તેને કોઈ હાંપી જાય, ૧૧ તો તે બંને વચ્ચે યદોવાદના સમ લીધામાં આવે, કે જે મારા પડોસીની વસ્તુને હાથ અડકાઓ નથી; એટલે તેનો માલિક તે કબૂલ રાખે, ને પડોસી નુકસાની ન બરી આપે. ૧૨ પણ જો તે તેની પાસેથી ચોરાઈ જાય, તો તે તેના માલિકને તેની નુકસાની બરી આપે. ૧૩ જો તેને ફાડી ખાધું હોય તો તે તેને પુરાવા તરીકે રજુ કરે; ફાડી નખાએલાને માટે તે નુકસાની બરી ન આપે.

૧૪ અને જો કોઈ માણસ પોતાના પડોસીની પાસેથી કંઈ આગી લે, ને તેનો માલિક તેની સાથે ન જતા તેને નુકસાન લાગે અથવા તે મરી જાય, તો તે નિયો નુકસાની બરી આપે. ૧૫ જો તેનો માલિક તેની સાથે હોય, તો તે નુકસાની બરી ન આપે; જો તે સાડે લીધેલું હોય, તો તે ભાડામાં વળી ગયું.

૧૬ અને જો કોઈ માણસ સમાઈ કયાં વખરની કુમારિકાને લાલચવડે ઠગીને તેની સાથે કુકર્મ કરે, તો તે તેણીને પશ્વું આપીને પરણે. ૧૭ જો તેણીનો બાપ તેણીને તેની જેડે પરણાવવાને છનકાર કરે, તો કુમારિકાના પક્ષે પ્રમાણે તે પૈસા આપે.

૧૮ તું જનદુરેજને જીવવા ન દે.

૧૯ જનવરની સાથે જે કોઈ કુકર્મ કરે તે નિયો માથો જાય.

૨૦ એકલા યદોવાદ વિના બીજા કોઈ દેવને ચણ કરનારનો પુરો સહાર કરાય. ૨૧ અને તું પરદેશીને નાહક ન સતાવ, ને તે પર જીવન ન કર; કેમકે તમે મિસર દેશમાં પરદેશી હતા. ૨૨ તમે કોઈ લિધવાને કે અનાથ છાકરાને દુઃખ ન દો. ૨૩ જો તું તેઓને કોઈ પણ પ્રકારે દુઃખ દે, ને જો તેઓ મને જરી પણ પેકારશે, તો હું નિયો તેમનો પેકાર સાંભળીશ;

૨૪ ને મારો કોષ તપી લઉં, ને હું તમને વરવારથી મારી નાખીશ, ને તમારી સ્ત્રીઓ લિધવાઓ તથા તમારાં છોકરાં અનાથ થશે.

૨૫ તારી સારોના મારા લોકોમાંના કોઈ ગરીબને જો તું પૈસા ધાર, તો તું તે પ્રત્યે લેણદાર જેવો ન થા, ને તેને માથે તું બ્યાજ ન ચડાવ. ૨૬ જો તું કદાપિ તારા પડોસીનું વચ્ચે મીરો રાખે, તો સૂર્યાસ્ત મધ્ય અગાઉ તેને પાછું આપવું; ૨૭ કેમકે તેને ચોડવાનું તે એટલું એજ છે; ને તે તેનું અનંતાંકવાનું વચ્ચે છે; તે યે પહેરીને સુએ? ને તે મને પેમારશે તો એમ થશે કે હું તેનું સાંભળીશ, કેમકે હું કૃપાળુ છું.

૨૮ ન્યાયાધીશોની નિંદા ન કર, ને તારા લોકોના કોઈ અધિકારીને કાપ ન દે. ૨૯ તારી કૃપા તથા તારા દ્રાક્ષરસની પુષ્કળતામાંથી અર્પણ કરતાં દીલ ન કર તારો જ્યેષ્ઠપુત્ર મને આપ. ૩૦ તારા બળદ તથા તારા ઘેરાં વિષે પણ તું એમજ કર. સ્વાત દિવસ તે પોતાની માની સાથે રહે; આઠમે દિવસે તે તું મૂને આપ. ૩૧ અને તમે મારા પવિત્ર માણસો થાઓ, માટે વનમાં જનવરે ફાડી ખાધેલાનું માંસ તમે ન ખાઓ; તે કુવરતે નાખી દો.

૨૩ તું જુદી અકવા માની ન લે; દુહની સાથે સામેલ થઈને તું ગેરવાળની સાક્ષી ન થા. ૨૪ લાઓનાં અનુસરણ કરીને કુખાઈ ન કર; ને કોઈ મુકરદમામાં પ્રણામીને અનુસરીને આડું બોલીને ન્યાયાન મરડ; ૨૫ ને ગરીબ માણસના હાવામાં તેને પક્ષ ન કર.

૨૬ તારા યતુના બળદને કે તેના ગધેડાને નાસી જતાં જુએ તો તેને ત્યાં જરૂર તેને પાછું પ્રહોલ્યક. ૨૭ જો તું તારા દુશ્મનના ગધેડાને તેના ભાર તળે ચડાઈને પડી રહેલું દેખે, ને જો તેની ખાતર તેને છુટું કરવાની મરજી વને ન હોય, તો તેની સાથે સામેલ થઈને તારે તેને છુટું કરવુંજ.

૨૮ ગરીબના હાવામાં ન્યાય ન મરડ. ૨૯ જુદી બાબતથી દૂર રહે; ને નિંદાપત્ર તથા ન્યાયીને તું મારી ન નાખ; કેમકે હું દુહને ન્યાયી નહિ ઠરાવીશ. ૩૦ કોઈ લાંચ ન લે; કેમકે લાંચ દેખત અધા બનાવે છે, ને ન્યાયીઓના હાવાને લેધો મારે છે. ૩૧ અને પરદેશીને તું ન સતાવ, કેમકે તમે મિસર દેશમાં પરદેશી હતા માટે તમે પરદેશીનું અન જાણો છો.

૩૨ અને જો વરસ તું તારા જેવરમાં વાવેતર કર, ને

તેની ઉપજા એવી કરે જે પણ સાતમે વર્ષે તેને વિધામ આપી પડવર મુક, કે તારા લોકાના ઝરી બોને ખાવાનું મળે, ને તેઓ પડયુ મુકે તે વનપચુઓ ખાય, તારી કાશ્ત્રવાડી તથા તારી બેલવાગેને પણ તું એ પ્રમાણે કરે. ૧૨ ઉ દિવસ તું વાઝ કામ કર ને સાતમે દિવસે વિધામ છે કે તારા બળદને તથા તારા અધેરાને વિધામો મળે, ને નરી દાસીનો દીકરો તથા પરદેશી યાક ખાય. ૧૩ અને જે બધી બાળતો મે તમને કહી છે તેમા સાવનેવ યાઓ, અને અન્ય દેવોનાં નામનું રમરણ તું ન કર, ને તે તારા મુખ માધી ન સમજાય.

૧૪ વર્ષે ત્રણ વાર તું મારે સાત પર્વ પાળ. ૧૫ બિખ મીરી રોટલીનું પર્વ તું પાળ, એટલે તને મે આજ્ઞા આપી છે તે પ્રમાણે આખી બ્રાહ્મણ કસવે સમયે બિખમીરી રોટલી તું સાત દિવસ આ (કેમકે તે બ્રાહ્મણોનાં તું મિસરમાધી આજ્ઞા), ને કોઈએ ખાડી દરો મારી પાસે આવતું નહિ. ૧૬ વળી બેનરમા વાવળી કરવાની વારી મદેનતમા પ્રથમ ફળનું એટલે કાપળીનું પર્વ તું પાળ, ને વરને અતે તું બેનરમાથી વારી મદેનનું ફળ ભેગુ કરે ત્યારે તું સંતોષપર્વ પાળ. ૧૭ તારામાના દરેક પુરુષે વર્ષમા ત્રણ વાર પ્રથમ વડોવાડની આમળ દાનર થવું.

૧૮ મારા યજ્ઞનું રક્ત તું ખમીરી રોટલી સહિત અપંચુ કરીશ મા, તેમ મારા પર્વને યેદ તું આખી રાત સવાર મુધી રહેવા ન દહશ. ૧૯ વારી જમીનનું પદેગુજ પ્રથમ ફળ તું વડોવાડ તારા દેવના પરમાલાવ તું બધીનું બચ્નું તેની માના કૃપા બાપીશ મા

કામ પ્રમાણે ન કરીશ, પણ તેઓને તું વદન તોડી પાડ, ને તેઓના સ્વભોના ચૂરચૂરા કરે. ૨૦ વળી, તમે યદોવાડ તમારા દેવની સેવા કરશે, ને તે તારા અજબજને આશીર્વાદ આપશે, ને હુ તારી મધ્યેથી રોજ દૂર કરીશ. ૨૧ તારા દેશમા અસંખ્યાતિની કે વાઝલી નહિ થશે, ૨૨ તારા આયુષ્યના પુરા દિવસો વને આપીશ. ૨૩ હુ વારી આમળ મારે ત્રાસ મોકલ્યો, ને જે સવળા લોકોમા તું આવશે તેમને હું સવરાવી નાખીશ, ને તારા સર્વ શત્રુઓ વારી વરફ પૂક ફેરવશે, એણે હુ કરીશ. ૨૪ વળી તારી આમળ હુ હાસ મોકલીશ, ને તે હિન્વી તથા કનાની તથા હિત્તી લોકને તારી આમળથી હાકી કાઢશે. ૨૫ હુ એકજ વર્ષમા તેમને વારી આમળથી હાકી કાઢીશ નહિ, રખેને દેશ ઉજડ યાય, ને જમલના આપડો તારી સામા વધી જાય. ૨૬ તું વધી જાય ને દેશને વારસો પામે ત્યા મુધીમા હુ તેમને તારી આમળથી રફતે રફતે હાકી કાઢીશ. ૨૭ અને લાલ સમુદ્રથી તે પશ્ચિમીઓના સમુદ્ર મુધી, ને અરબયથી તે નદી મુધી હુ તારી સરદઈ કરાવીશ, કેમકે દેશના રહેવાસીઓને હુ તમારા દાવમા સોંપીશ, ને તું તેઓને તારી આમળથી હાકી કાઢીશ. ૨૮ તું તેઓના સાથે અથવા તેઓના દેવોની આથે કરાર કરીશ મા. ૨૯ તેઓ તારા દેશમા ન વસે, રખેને તેઓ વારી પાસે મારી વિરુદ્ધ પાપ કરાવે; કેમકે જો તું તેઓના દેવોની સેવા કરીશ, તો જરૂર તે વને ફાલણ થઈ પડશે.

આમજ બળદનાં સાંત્યપેણુ કીધાં. ૧ અને મુસાએ અડધું રક્ત લઈને વાસણમાં રાખ્યું; ને અડધું રક્ત તેણે વેદી પર છાંટ્યું. ૭ અને તેણે કારારનું પુરવઠા લઈને લોકોના સાંભળતાં વાંચ્યું; ને તેઓએ કહ્યું, યહોવાહે જે બધું કહ્યું છે, તે અમે કરીશું ને પાળીશું. ૮ પણ મુસાએ રક્ત લીધું, ને લોકો પર છાંટીને કહ્યું, જુઓ, તમારી સામે યહોવાહે આ સર્વ વચ્ચેના સંબંધી જે કારાર કીધો છે, તેનું રક્ત આ છે. ૯ ત્યારે મુસા તથા હારૂન તથા નાદાબ તથા અબીહૂ તથા ઇસ્ત્રાએલના સિત્તેર વડીલો ઉપર ચઢયા; ૧૦ ને તેઓએ ઇસ્ત્રાએલના દેવને કીટા, ને તેના પગ તળે બેઠે નીલમની ખુદ આકાશ જેવી નિર્મળ ફરસબંદી હતી. ૧૧ અને તેણે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોના સરદારો પર હાથ ઉપાડ્યા નહિ; ને તેઓએ દેવને જોયા, ને ખાધું તથા પીધું.

૧૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તું પર્વત પર મારી પાસે આવ, ને ત્યાં ઉભો રહે; ને શિલાપાટીઓ તથા નિયમ તથા જે આજ્ઞા મેં લખી છે, તે હું તને આપીશ, એ માટે કે તું તેઓને શિખવે. ૧૩ અને મુસા તથા તેનો સેવક યહોશુઆ ઉઠયા; ને મુસા દેવના પર્વત પર ગયા. ૧૪ અને તેણે વડીલોને કહ્યું, અમે તમારી પાસે પાછા આવીએ, ત્યાં મુખી અહો રહીને અમારી રાહ જોએ; ને, જુઓ, હારૂન તથા હૂર તમારી સાથે છે; જે કાઠને કંઈ વકરાર હોય, તે તેમની પાસે જાય. ૧૫ પણ મુસા પર્વત પર ચઢયા, ને ત્રણ પર્વતને ઢાંક્યા. ૧૬ અને યહોવાદનો મહિમા સિનાય પર્વત પર થયો, ને હદહારા મુખી ત્રણ તેને ઢાંક્યા; ને સાતમે દિવસે તેણે ત્રણમાંથી ઢાંક મારીને મુસાને બોલાવ્યો. ૧૭ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોના દેખવામાં યહોવાદના મહિમાને દેખાવ પર્વતના શિખર ઉપર ખાંધ જનાર અગ્નિ જેવો હતો. ૧૮ અને મુસા મેઘની અંદર પેસીને પર્વત પર ચઢયા; ને મુસા ચાળીસ દહાડા તથા ચાળીસ રાત પર્વત પર રહ્યો.

૨૫

અને યહોવાહે મુસા સામે બોલીને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને કહે કે, તેઓ મારે સાથે દાન ઉધરાવે; પ્રત્યેક માણસ જેના મનમાં આપવાની હોંસ હોય તેની પાસેથી મારું દાન ઉધરાવજો. ૩ તેઓ પાસેથી જે દાન ઉધરાવવું તે આ પ્રમાણે, સોનું તથા રૂપું તથા ૧૧ પત્થન; ૪ ને નીલ તથા જાંબુઓ તથા કીરમજી રંગી, ને રાત્રી ને બકરાંના વાજ; ૫ ને ઘેટાંનાં લાલ રંગેલા ચામડાં તથા સીલ [માછલી] ના ચામડાં

ને બાવળનું લાકડું; ૬ જતીને માટે તેલ, અભિષેકના તેલ તથા સુવાસિક ધૂપને સાથે સુગંધદ્રવ્ય; ૭ ગોમેદ પાપાણી ને એકાદ તથા ઉપરતરને માટે જડવાના પાપાણી. ૮ અને તેઓ મારે સાથે પવિત્રસ્થાન બનાવે, કે જે તેઓ મધ્યે રહું. ૯ જે સર્વ હું તને દેખાડું છું, એટલે મંડપનો નમુનો તથા તેના સર્વ સામાનનો નમુનો, તેજ પ્રમાણે તમે તેને બનાવો.

૧૦ અને તેઓ બાવળને કાપ બનાવે; તેની લખાઈ અઢી હાથ, ને તેની પહોળાઈ દોઢ હાથ, ને તેની ઉચાઈ દોઢ હાથની હોય. ૧૧ અને તેને ચોખ્ખે સોને મઠ, મહિં તથા બહાર તેને મઠ, ને તેને ફરતી સોનાની કિનારી બનાવ. ૧૨ અને તેને સાથે તે સોનાનાં ચાર કડા ટાળ, ને તેમને તેના ચાર પાયામાં જડ, ને એક બાજુએ બે કડાં ને બીજી બાજુએ બે કડાં, એ પ્રમાણે રાખ. ૧૩ અને તે બાવળના ફાંડા બનાવી તેમને સોનાએ મઠ. ૧૪ અને કોષ ઉચકવાને માટે તે કોષની બાજુએ પરનાં કડાંમાં ફાંડા ધાલ. ૧૫ કોષનાં કડાંમાં ફાંડા રહે, તેઓ તેમાંથી લઈ લેવામાં આવે. ૧૬ અને હું જે સાક્ષ્યલેખ તને આપીશ, તે તે કોષમાં મુકજો. ૧૭ વળી તે ચોખ્ખા સોનાનું દયાસન બનાવ, તેની લંબાઈ અઢી હાથ, ને પહોળાઈ દોઢ હાથની હોય. ૧૮ અને તે સોનાના બે કડો બનાવ; તેઓ દયાસનના બે છેડા પર, ઘડેલા કામના થાય. ૧૯ અને એક કડો એક છેડા પર ને બીજો બીજા છેડા પર બનાવ, દયાસનને બે છેડે તેની સાથે સંલગ્ન, એ પ્રમાણે તે કડો બનાવ. ૨૦ અને કડો પાંચો ઉચી પસારીને ને મુખો સામસામાં રાખીને દયાસન પર પોતાની પાંખોથી આવડાદન કરે; કડોનાં રહેા દયાસન બાંધી રહે. ૨૧ અને કોષ ઉપર તે દયાસન મુક; ને હું તને જે સાક્ષ્યલેખ આપીશ, તે તે કોષની અંદર મુક. ૨૨ અને ત્યાં હું તને મળીશ, ને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને સાથે જે સર્વ આજ્ઞાઓ હું તને આપીશ, તે વિષે, સાક્ષ્યલેખના કોષ પરના દયાસન ઉપરથી, બે કડોનાની વચમાંથી, હું વારી સાથે વાત કરીશ.

૨૩ વળી તે બાવળની મેજ બનાવ; તે બે હાથ લાંબી, એક હાથ પહોળી તથા દોઢ હાથ ઉચી હોય. ૨૪ અને તેને ચોખ્ખે સોને મઠ, ને તેને ફરતી સોનાની કિનારી બનાવ. ૨૫ અને તેને ફરતી તે ચાર આંગળી કોર બનાવ, ને કોરની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવ. ૨૬ અને તેને માટે સોનાનાં ચાર કડાં

એક પાટિયા નીચે બે કુલીઓ ને બીજા પાટિયા નીચે બે કુલીઓ, એ પ્રમાણે. ૧૧ અને પશ્ચિમ તરફ મંડ-પની પાછલા ભાગને માટે તું છ પાટિયાં બનાવ ૧૨ અને મંડપના પાછલા ભાગના બે ખુણાને માટે તું બે પાટિયાં બનાવ. ૧૩ અને તેઓ નીચે બેવડાં હોય, ને તેમજ તેઓ ટોચ મુધી એક કડા લની સંઘજ હોય; એ પ્રમાણે તે બંનેનું થાય; તેઓ બે ખુણાને સાડ થાય. ૧૪ અને આઠ પાટિયાં ને તેમની રૂપાળી સોળ કુલીઓ બનાવવી, એક પાટિયા નીચે બે કુલીઓ ને બીજા પાટિયા નીચે બે કુલીઓ, એ પ્રમાણે. ૧૫ વળી તું બાવળની બુજળો બનાવ; મંડ-પની એક બાજુનાં પાટિયાને માટે પાંચ, ૧૬ ને મંડપની બીજી બાજુનાં પાટિયાને માટે પાંચ બુજળો, ને મંડપના પશ્ચિમ તરફના પાછલા ભાગનાં પાટિયાને માટે પાંચ બુજળો. ૧૭ અને વચલી બુંજળ પાટિયાની વચ્ચેવચ્ચ એક ઉડાથી તે બીજા ઉડા મુધી આવી રહે. ૧૮ અને તું પાટિયાને સોનાથી મઢ, ને બુંજળોને રહેવા સાડ તું, તેમને માટે સોનાનાં કડા બનાવ, ને બુંજળોને તું સોનાથી મઢ. ૧૯ અને પર્વત પર મંડપને ને નમુને તને દેખાડવામાં આવ્યો છે, તે પ્રમાણે તું મંડપ ઉભો કર.

૨૧ વળી તું નીલ તથા નંબુઆ તથા કીરમજી રંગનો તથા ઝીણા કાતેલા ચાલુનો પડદો બનાવ; તેને નિપુણ વણકરની કારીગરીના કશીયાળો બનાવશે. ૨૨ અને તું તેને સોનાથી મઢેલા બાવળના ચાર થાંભલા પર ટાંચ, તેઓના આંકડા સોનાતા, ને તેઓની કુલીઓ રૂપાની હોય. ૨૩ અને તું ચાપડા નીચે પડદો ટાંચ, ને સાફચકાપને ત્યાં એટલે પડદાની મંદિલી બાજુએ લાવ, ને પડદો તમારે સાડ પવિત્રસ્થાનથી પરમ-પવિત્રસ્થાનને જુદું કરે. ૨૪ અને પરમપવિત્રસ્થાનમાં તું સાફચકાપ પર દયાસન મુક. ૨૫ અને તું પડદાની બહારની બાજુએ મેજ, ને મંડપની દક્ષિણ બાજુએ મેજની સામે દીપરક્ષ રાખ, ને ઉત્તર બાજુએ તું મેજ મુક. ૨૬ અને મંડપના બારણાને સાડ નીલ તથા નંબુઆ તથા કીરમજી રંગનો તથા ઝીણા કાતેલા ચાલુનો બુદીદાર પડદો તું બનાવ. ૨૭ અને પડદાને સાડ બાવળના પાંચ થાંભલા બનાવીને તું તેમને સોનાથી મઢ; તેઓના આંકડા સોનાના હોય, ને તેઓને સાડ તું પિત્તળની પાંચ કુલી ઢાળ.

૨૭ અને પાંચ હાથ લાંબી તથા પાંચ હાથ પહોળી, એવી બાવળની વેદી બનાવ;

વેદી સમચોરસ ને ત્રણ હાથ ઉંચી હોય. ૨ અને તેના ચાર ખુણા પર તું તેનાં શિખ બનાવ; તેનાં શિખ તેની સાથે સંઘજ હોય, ને તું તેને પિત્તળથી મઢ. ૩ અને તેનાં બરમપાત્રો તથા પાવડીઓ તથા તપેલાં તથા ત્રિશુળો તથા સગ્રીઓ તું બનાવ; તેનાં સપળાં પાત્રો તું પિત્તળના બનાવ. ૪ અને તેને માટે તું પિત્તળની બળી બનાવ; ને બળીના ચાર ખુણામાં તું પિત્તળનાં ચાર કડાં બનાવ. ૫ અને તું તેને વેદીની કારની નીચે રાખ, એવી રીતે કે બળી વેદીની ઉચ્ચાઈની અધવચ પહોંચે. ૬ અને વેદીને માટે ઠાડા એટલે બાવળના ઠાડા બનાવીને તું તેમને પિત્તળથી મઢ. ૭ અને તેના ઠાડા કડામાં ધલાય, ને વેદીને ઉચ્ચતાં ઠાડાં વેદીની બંને બાજુએ રહે. ૮ તું તેને પાટિયાનું બાંધુ બનાવશે; જેમ પર્વત પર તને દેખાડવામાં આવ્યું, તેમ તેઓ તેને બનાવે.

૮ અને તું મંડપનું આંતરણ બનાવ; એક બાજુએ, એટલે દક્ષિણ બાજુએ આગણાને સાડ સો હાથ લાંબી, એવી ઝીણા કાતેલા ચાલુની કનાત હોય; ૧૦ અને તેના વીસ થાંભલા હોય તથા એઓની વીસ કુલીઓ પિત્તળની હોય; થાંભલાના આંકડા તથા તેઓના સળીઆ રૂપાના હોય. ૧૧ અને તેમજ ઉત્તર બાજુએ માટે સો હાથ લાંબી એક કનાત, ને તેના વીસ થાંભલા તથા તેમની વીસ કુલીઓ પિત્તળનાં હોય; થાંભલાના આંકડા તથા તેઓના સળીઆ રૂપાના હોય. ૧૨ અને પશ્ચિમ બાજુએ આગણાની પહોળાઈને માટે પચાસ હાથની કનાત હોય; તેના થાંભલા દસ તથા તેમની કુલીઓ દસ હોય. ૧૩ અને પૂર્વ તરફ ઉગમણી બાજુએ આગણાની પહોળાઈ પચાસ હાથ હોય. ૧૪ એક બાજુની કનાત પંદર હાથની હોય, તેના થાંભલા ત્રણ ને તેમની કુલીઓ ત્રણ હોય. ૧૫ વળી બીજી બાજુએ માટે કનાત પંદર હાથની હોય; તેના થાંભલા ત્રણ, ને તેમની કુલીઓ ત્રણ હોય. ૧૬ અને આંતરણના ઝાંપાને માટે નીલ તથા નંબુઆ તથા કીરમજી રંગનો તથા ઝીણા કાતેલા ચાલુનો બનેલો વીસ હાથ લાંબો બુદીદાર પડદો હોય, તેજ થાંભલા ચાર ને એઓની કુલીઓ ચાર હોય. ૧૭ આંતરણની આસપાસના સર્વ થાંભલાને રૂપાના સળીઆ લગાડવામાં આવે, તેમના આંકડા રૂપાના, ને તેમની કુલીઓ પિત્તળની હોય. ૧૮ આંતરણ સો હાથ લાંબું ને બધે પચાસ હાથ પહોળું, ને પાંચ

હાય ઉત્તુ, ને ઝીણા કતિલા શયનુ દોષ, ને [યાંલ-
વાની] કુતીઓ પિત્તળની દોષ; ૧૦ મંડપનાં બધાં
કામનાં વાપરવાનાં સર્વ સાદિત્યો પિત્તળનાં દોષ,
વળી તેની સખળી મેષો તથા આંત્રણની સખળી
મેષો પિત્તળની દોષ.

૨૦ વળી બતીને નિરંતર સળગેલી રાખવા માટે તું
હસાએલપુત્રોને દિવાને માટે છવ ફળનું પીલી કાઢેલું
ચોખ્ખું તેડ લાવવાની આજ્ઞા કરે ૨૧ સુલાકાન
મંડપનાં સાશ્વકાય આગળના પડદાની બહારની
બાજુએ હાફન તથા તેના દીકરાઓ સામ્યી તે સવાર
સુધી વહોવાદ આગળ તેની વ્યવસ્થા કરે; હસાએ-
લપુત્રોને માટે પેટી ફર પેટી તે સદાનો વિધિ થાય

૨૮ વળી તું વાશ ભાષ હાફનને તથા તેની સાથે
તેના દીકરાઓને મારી આગળ ચાલકપદ
બાંધવાને માટે હસાએલપુત્રોમાંથી વારી પાસે
તેડાય; એટલે હાફનને તથા તેના દીકરાઓ નાદાબ,
અનીડ, એલઆગર તથા ધધામારને તેડાય. ૨ અને
વાશ ભાષ હાફનને માટે નારવ તથા ચોસાને અથે તું
પવિત્ર વસ્ત્ર બનાવ. ૩ અને જે સખળા પ્રુદિરિતો છે,
એટલે જેઓને મેં પ્રુદિના આભાષી ભરપુર કયા છે,
તેઓને તું કહે કે હાફનની પ્રતિષ્ઠા કરવાને સાક્ર તેનાં
વસ્ત્ર તેઓ બનાવે, એ માટે કે તે મારી આગળ
ચાલકપદ બાંધે. ૪ અને તેઓએ જે વસ્ત્ર બનાવવાં
તે આ; ઉરપત્ર તથા એફાં તથા ભમી, તથા ચોક-
દાનાં દમદે, પાપદી તથા કમરબંધ; આવાં પવિત્ર
વસ્ત્ર તેઓ વાશ ભાષ હાફનને માટે તથા તેના દીક-
રાઓને માટે બનાવે, એ સાક્ર કે તે મારી આગળ
ચાલકપદ બાંધે. ૫ અને [તેને માટે] તેઓ સોનુ
તથા નીલ તથા ભંબુઆ તથા કીરમછ રતનું તથા
ઝીણા શયનુ ઉત્તુ વે

૬ અને તેઓ સોના તથા નીલ તથા ભંબુઆ તથા
કીરમછ રતનું તથા ઝીણા કતિલા શયનુ તથા નિપુણ
વજ્રકરની કારીવરીનું એફાં બનાવે. ૭ બે છેડે એટલી
બે રૂપપદી તેને દોષ, એ માટે કે તે એડાય ૮ અને
એફાંને બાંધવાને માટે તેની ઉપરના કારીવરીથી
વજ્રોષા પરી એવીજ બનાવડે, ને એવી સાથે સર્વજ
એટલે દોષ; તે સોનાને તથા નીલ તથા ભંબુઆ
તથા કીરમછ રતન તથા ઝીણા કતિલા શયનુ બને
૯ અને બે મોમે પાપાણે લઈને તું તેમના પર
હસાએલના પુત્રોનાં નામ કાઢ; ૧૦ એક પાપાણુ પર

તેઓમાંના છનાં નામે, ને બીજા પાપાણુ પર બાકી
રહેલાં છનાં નામે, તેમના જન્મકાળ પ્રમાણે અનુક્રમે
કાઠરવામાં આવે ૧૧ પાપાણુ કાઠરનારના કામથી,
સુદાની કાઠરણી પ્રમાણે, તું બન્ને પાપાણુ પર હસા-
એલના પુત્રોના નામ કાઠર; તું તેમને સોનાનાં ચોક-
દાંમાં બેસડાવ ૧૨ હસાએલપુત્રોને માટે રમશણાર્થ
પાપાણુ થવા સાક્ર તું એફાંની સંકપદીઓ ઉપર
બે પાપાણુ નડ, ને હાફન તેના બન્ને ખડા પર
તેઓના નામ વહોવાદની આગળ રમશણાર્થ રાખે.

૧૩ અને તું સોનાનાં ચોકદાં બનાવ. ૧૪ વળી
ચોખ્ખા સોનાની દોરના આકારની યુગેલા કામની
બે સાકળીઓ બનાવ; ને તે યુગેલી સાકળીઓ તું
ચોકદાંને લગાડ. ૧૫ અને તું નિપુણ વજ્રકરની કારી-
ગરીનું ન્યાયકશયનું ઉરપત્ર બનાવ; તું તેને એફાંની
બનાવટ પ્રમાણે બનાવ; સોનાનું તથા નીલ તથા
ભંબુઆ તથા કીરમછ રતનું તથા ઝીણા કતિલા
શયનુ તું તેને બનાવ. ૧૬ તે સમયોરસ તથા બેવડું
દોષ, તે એક વેલ લાગુ તથા એક વેલ પહોળું દોષ.
૧૭ અને તું પાપાણુની ચાર દારોના નડાવ તેમાં
નડ માણિક, પોખસાન, તથા લાલની દાર, તે
પહેલી દાર થાય; ૧૮ અને બીજી દાર લિલમ, નીલમ
તથા દીશની; ૧૯ ને ત્રીજી દાર, શાંતિ, અકીક તથા
યાકુની; ૨૦ અને ચોથી દાર, પિરોન તથા ગોમેક
તથા યાસપિસની; એમને સોનાના નડાવમાં નડા-
વવા. ૨૧ અને હસાએલના પુત્રોના નામ પ્રમાણે;
એટલે તેઓનાં નામ પ્રમાણે, પાપાણુ બાર દોષ.
તેઓ બાર કુળને માટે થાય, એટલે પ્રાયેક પર સુદા
કાઠરવાની રીત પ્રમાણે અમુક કુળનું નામ કાઠરેલું
દોષ. ૨૨ અને ઉરપત્ર પર તું યુગેલા કામની દોરોના
આકારની સાકળીઓ ચોખ્ખા સોનાની બનાવ.
૨૩ અને તું ઉરપત્ર પર સોનાની બે કડીઓ બનાવીને
તેમને ઉરપત્રના બે છેડા પર લગાડ. ૨૪ અને ઉર-
પત્રના છેડાઓ પરની કડીઓમાં તું તે બે યુગેલી
સોનાની સાકળીઓ ધાવ. ૨૫ અને બે યુગેલી સાક-
ળીઓના બીજ બે છેડા તું બે ચોકદાંને લગાડ, ને
તેઓને એફાંની સંકપદીઓ ઉપર તેના આગલા
જાગમા બેસાડ. ૨૬ અને તું સોનાની બે કડીઓ
બનાવીને ઉરપત્રના બે છેડાએ એફાંના વજ્રોષી મંદેલી
કાર પર લગાડ. ૨૭ અને સોનાની બે કડીઓ બના-
વીને એફાંની બે સંકપદીઓના નીચલા જાગમાં,

૨૭ તથા તેનાં સપત્તાં પાત્રો મુદ્દાં મેળવે, તથા તેનાં સપત્તાં પાત્રો મુદ્દાં દીપવટ્તને, તથા પૂપવેદીને, ૨૮ તથા તેનાં સપત્તાં પાત્રો મુદ્દાં યજ્ઞવેદીને, તથા દોળને તથા તેના તળિયાને અભિષિચ્છ કરે ૨૯ અને તે તેઓને પવિત્ર કરે કે તેઓ પરમ પવિત્ર થાય; ને ૩૦ તેઓને આકે તે પવિત્ર હોય. ૩૧ અને તે દારૂને તથા તેના દીકરાઓને અભિષિચ્છ કરી પવિત્ર કરે, એ માટે કે તેઓ મારી આત્મજ યાજ્ઞકપદ બળવે. ૩૨ અને તે હસાએવપુત્રોને કહે કે, તમારી પેદી દર પેદી આ મારે સાડ પવિત્ર અભિષેકનું તેલ થાય. ૩૩ તે માનવના કેદ પર ન રેડાય, ને તેના જેવી મેળવણીનું વર્ષે ૬૪ બનાવશે મા; તે પવિત્ર છે, ને તે તમને પવિત્ર દોય. ૩૪ ને કોષ તેના સરખું ૬૪ બનાવે અથવા ને કોષ તેમાંનું પાચા માલુસ પર રેડે, તે તેના લોકમાંથી કાપી નંખાય.

૩૫ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, તે વારી પાસે સુત્રમ્બિદાર કરિયાણું છે, એટલે નાચક તથા સદેલેય તથા દેલ્ખનાદ, એ સુત્રમ્બિદાર કરિયાણું ચોખ્ખા લોખાન મુદ્દાં છે, ફરેનું સરખું તોલ દોય. ૩૬ અને તેનું તે પૂપ એટલે સુત્રમ્બિ બનાવનારાના દુનર મુજબ સુત્રમ્બિ બનાવ; તે ખીસાને પદ દીધેલું નિર્મળ તથા પવિત્ર દોય. ૩૭ અને તેમાંથી કેટલુંક બોલું ખાંડીને તે તેને મુલાકાતમંડપમાં, સાદયકોપની આત્મજ, ન્યાં કુવને મળીય, ત્યાં મુક; તે વખતે પરમ પવિત્ર દોય. ૩૮ અને તે પૂપ તે બનાવે, તેના જેવી બનાવવનું વર્ષે પોતાને વારસે બનાવશે મા; તે વને યદોવાદને સાડ પવિત્ર દોય. ૩૯ તેના જેવું ને કોષ મુંબવાને માટે બનાવે, તે તેના લોકમાંથી કાપી નંખાય.

૩૧ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૨ લુઓમ વદુદાદના કુત્રના ફરના દીકરા વરીના દીકરા બહાલએલને ને નામ લઇને યોલાઓ છે. ૩ અને જુદિ તથા સમબજુ તથા જાન તથા સર્વ પ્રકા-સ્તી કસોડીયત્વની બાલને મે તેને હમરસા આત્માથી જાપુર કરીય છે, ૪ ને માટે કે તે દોષિયારીથી નમુના થાએ, ને સોનામાં તથા રૂપામાં તથા પિત્તનમાં, ૫ તથા બહાપાને માટે પાપામુ કોવરમાં, તથા લાકડામાં તરર કોવરમાં, તથા સર્વ પ્રકાસ્તી કારીગરીમાં તે કામ કરે. ૬ અને લુઓ, મેજ દાનના કુત્રના અટી-સામાજના દીકરા એટલીઆબને તેની સામે હસાએ છે; ને ને સર્વ પ્રદિવતો છે, તેઓનાં હાથમાં મે

જુદિ મુકી છે, એ માટે કે મે ને સર્વની વને આજ્ઞા આપી છે તે તેઓ બનાવે. ૭ એટલે મુલાકાતમંડપ તથા સાદયકોપ તથા તે પરનું દયાસન તથા મંડપનો સરસામાન; ૮ તથા મેજ ને તેનાં સાદિત્રીયાં, તથા તેનાં સાદિત્રીયા મુદ્દાં મુદ્દાં દીપવટ્ત, તથા પૂપવેદી; ૯ તથા તેનાં સર્વ સાદિત્રીયા મુદ્દાં યજ્ઞવેદી તથા દોળ ને તેનું તળિયું; ૧૦ તથા ઝીણાં વણેલાં લુગડાં તથા યાજ્ઞકપદ બળવવાને માટે દારૂન યાજ્ઞકને સાડ પવિત્ર વજે તથા તેના દીકરાઓનાં વજે; ૧૧ તથા અભિષેકનું તેલ તથા પવિત્રરથાનને સાડ સુત્રમ્બિદાર પૂપ, તે સર્વ સંબંધી મે ને વને આજ્ઞા આપી છે તે પ્રમાણે તેઓ કરે.

૧૨ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૧૩ વળી તે હસાએવપુત્રોને કહે કે, વને જરૂર મારા વિશ્રામવારો પાળો; કેમકે તે તમારી પેદી ૩૪ પેદી મારી ને વારી વચ્ચે વિન્દ છે; એ માટે કે વને બહિષ્કારે વખતે પવિત્ર કરનાર તે યદોવાદ છે, ૧૪ માટે વને વિશ્રામ-વાર પાળો; કેમકે તે તમારે સાડ પવિત્ર છે; ને સર્વ તેને અપવિત્ર કરે તેઓ જરૂર મારી નંખાય; કેમકે તેમાં ને કોષ ૬૪ પલુ કામ કરે, તે માલુસ પોતાના લોકમાંથી કાપી નંખાય. ૧૫ હ દિવસ મુકી કામ કરવામાં આવે; પલુ સાવમે દિવસે યદોવાદને સાડ પવિત્ર એવો વિશ્રામનો સાખ્યાય છે; ને કોષ વિશ્રામ-વારે ૬૪ પલુ કામ કરે, તે જરૂર મારી નંખાય. ૧૬ માટે સદાના કસાર વરીકે પેદી ૩૪ પેદી વિશ્રામ કરવાને માટે હસાએવપુત્રો વિશ્રામવાર પાળે. ૧૭ તે હમેશને માટે મારી તથા હસાએવપુત્રોની વચ્ચે વિન્દ છે; કેમકે યદોવાદે ૬ દિવસમાં આકાર તથા પૂચી બનાવ્યાં, ને સાવમે દિવસે તેણે સ્વરૂપ રહીને વિસાગે વીધો.

૧૮ અને તેણે સિનાય પર્વન ઉપર મુસા સાથે વાત-વિત મુરી કરીને તેને ને સાદયપાદી, એટલે દેવની આંનગીથી લગેલી બે શિલાપાદીઓ આપી.

૩૨ અને લોકોએ જેવું કે મુસાએ પર્વત પરથી ઉતર્યાં વિલંબ કીધો ત્યારે તેઓ દારૂની પાસે એકાઠા થયા, ને તેને કહ્યું, ઉઠ, અમારી આત્મજ વાલવા સાડ અમારે કાને દેવ બનાવ, કેમકે ને માલુસ અમને મિતર દેશમાંથી લીધે લાગ્યો તે મુસાને હું થયું, તે અને બહુવા નથી. ૨ અને દારૂને તેઓને કહ્યું, તમારી સીઓના તથા તમારા દીકરાઓના તથા તમારી

દીકરીઓના કાનેમા ને સોનાનાં કુડળો છે, તે કાઢીને મારી પાસે લાવે. ૪ અને સર્વ લોકો પોતાના કાનેમા ને સોનાના કુડળો હતા તેઓને કાઢીને હાથને પાસે લાવ્યા. ૫ અને તેણે તેઓના હાથમાથી તે લીધું, ને કોતરણીથી પાટ બનાવીને ઢાળેલુ વાહરું બનાવ્યું, ને તેઓએ કહ્યું, હે ઇસ્રાએલ, મિસર દેશમાથી તને કાઢી લાવનાર દેવ તે આ છે. ૬ અને હાથને તે બેધુ ત્યારે તેણે તેની આજળ વેદી બાધી, ને હાથને ઢંદેરા પિટાવ્યા કે કાલે યહોવાહને સાથે પર્વ પાળવામા આવશે. ૭ અને તેઓએ સવારે વહેલા ઉઠીને દહની ચાપલુ કીધા, ને શાન્તપણે રહ્યું કીધા, ને લોકો ખાવા પીવા બેઠા ને રમવા ઉઠ્યા.

૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, જા, નીચે ઉતર, કેમકે તારા ને લોકોને તું મિસર દેશમાથી કાઢી લાવ્યો, તેઓ ભ્રષ્ટ થયા છે, ૯ ને માર્ગ મેં તેઓને ફરમાવ્યો હતો, તેમાથી તેઓ વહેલા ઓટકી જયા છે, તેઓએ પોતાને સાથે ઢાંગેલુ વાહરું બનાવ્યું છે, ને તેની પૂજા કરી છે, ને તેને અર્પણ ચલાવ્યું છે, ને કહ્યું છે કે, હે ઇસ્રાએલ, તને મિસર દેશમાથી કાઢી લાવનાર દેવ તે આ છે. ૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું મેં આ લોકોને જોયા છે, ને જો, તે હરીલા લોક છે. ૧૦ મારો કાંધ તેઓ પર તથા, ને હું તેઓનો સહાર કરું, માટે અને અટકાવીશ મા, ને હું તને મોટી દેશભવિ કરીશ. ૧૧ અને મુસાએ પોતાના દેવ યહોવાહની વિનંતી કરીને કહ્યું, હે યહોવાહ, તારા ને લોકોને તું મોટા પરાક્રમવડે તથા બળવાન હાથે મિસર દેશમાથી કાઢી લાવ્યો છે, તેઓ વિરૂદ્ધ તારો કાંધ કેમ તપે છે? ૧૨ મિસરીઓ કેમ આ પ્રમાણે જોલે કે, તે તેઓને હાનિને માટે, એટલે પર્વતોમા મારી નાખવાને તથા પુરોની પીઠ પરથી તેઓનો સહાર કરવાને કાઢી લાવ્યો? તારા બળતા કાંધથી ફર, ને તારા લોક પર આક્રમ લાવવાનો ઇરાદો ફેરવ. ૧૩ તારા સેવકો ઇશ્રાહીમ, ઇરેહાહ તથા ઇસ્રાએલનું રમરણુ કર, જેઓની આજળ તે પોતાના સમ ખાઈને કહ્યું કે આકારાના તારાઓના જેવું હું તમારું બીજ વધારીશ, ને આ ને સર્વ દેશ વિષે મેં કહ્યું છે, તે હું તમારા બીજને આપીશ, ને તેઓ સદાને માટે તેણે વતન પામશે. ૧૪ અને જે આક્રમ પોતાના લોક પર લાવવાનું યહોવાહે કહ્યું હતું તે વિષે તેણે મન ફેરવ્યું.

૧૫ અને મુસા ફરીને પર્વત પરથી ઉતર્યો, ને બે

સાથપાટી તેના હાથમા હતી, તે પાટીઓની બેઠુ બાબુએ લેખ લખેલા હતા, એક બાબુએ તથા બીજી બાબુએ તે લખેલા હતા. ૧૬ અને તે પાટીઓ દેવનું કામ હતી, ને લેખ તે દેવનો લેખ, પાટી પર કોરેલા, એવા હતા. ૧૭ અને લોકો ઘોષાટ કરતા હતા, તેમને અવાજ યહોવાહએ સાંભળ્યો ત્યારે તેણે મુસાને કહ્યું, ઇસ્રાએલમા લડાઈને ઘોષાટ થાય છે. ૧૮ અને તેણે કહ્યું, એ તો જીવને લીધે હોકારા કરનારાઓનો સાદ નથી, તેમ હાર્યાને લીધે પોકાર કરનારાઓનો સાદ પણ નથી, પણ ગાયન કરનારાઓનો. ૧૯ સાદ સાંભળું છું. ૧૯ અને એમ થયું કે તે ઇસ્રાએલએ પહોંચ્યા ત્યારે તેણે વાહરું તથા નાચ બેંચા, ત્યારે મુસાનો કોંધ તપ્યો, ને તેણે પોતાના હાથમાથી પાટીઓ ફેંકી દીધી, ને તેથી તેઓ પર્વતની હેઠળ લાગી ગઈ. ૨૦ અને તેઓએ ને વાહરું બનાવ્યું હતું તે લઈને તેણે અગ્નિમા બાળી નાખ્યું, ને તેને કડીને બુકો કીધા, ને પૂજારી પર લખરાવીને ઇસ્રાએલ લોકોને તે પાણી પાપ. ૨૧ અને મુસાએ હાથને કહ્યું, આ લોકોએ તને યું કીધું કે તું તેઓના પર આપુ મોટું પાપ લાવ્યો છે? ૨૨ ને હાથને કહ્યું, મારા ધાત્રીને કોપ ન સૂળે, તું લોકોને બોલે છે, કે તેઓનું વળણ બુંદાઈ તરફ છે. ૨૩ વળી તેઓએ મને કહ્યું, અમારી આજળ આવનાર દેવ અમારે કાળે બનાવ, કેમકે આ ને માણસ અમને મિસર દેશમાથી કાઢી લાવ્યો, તે મુસાને યું થયું છે, તે અમે બળતા નથી. ૨૪ અને મેં તેઓને કહ્યું, જેની પાસે કંઈ સોનું હોય તે તે બાળી નાખે, ને તેઓએ તે મને આપ્યું, ને મેં તેને અગ્નિમા નાખ્યું, એટલે તેમાથી આ વાહરું નિકળી આવ્યું. ૨૫ અને મુસાએ જોયું કે લોકો છકી જયા છે, કેમકે હાથને તેઓને છકી જવા દઈને તેઓના યત્નોએ મધ્યે નિંદાપાત્ર થવા દીધા હતા, ૨૬ ત્યારે મુસાએ ઇસ્રાએલી ભાગળમા ઉભા રહીને કહ્યું, યહોવાહના પક્ષના હોય, તે મારી પાસે આવે. ૨૭ લેવીના સર્વ પુત્રો તેની પાસે એકઠા થયા. ૨૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે, પ્રત્યેક માણસ પોતાની કમરે તરવાર બાંધે, ને ઇસ્રાએલીમા ભાગળે ભાગળે ફરે, ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના બાંધને તથા પ્રત્યેક માણસ પોતાના પડોશીને મારી નાખે. ૨૮ અને લેવીના પુત્રોએ મુસાની વાત પ્રમાણે કીધું,

તે તે દિવસે યોગેશ્વરી આસરે ત્રણ હબર માણસ
પણ ૨૯ અને સુસાએ કહ્યું, આજ પ્રત્યેક માણસ
મેળવાના રીકરા વિરૂદ્ધ, તમા પોતાના જાણ વિરૂદ્ધ
હતો. ખાટે યહોવાહની આજળ અપિત થાઓ, કે તે
આજ તમને આશીર્વાદ આપે. ૨૦ અને બીજે દહારે
એમ થયું કે પુસાએ લોકોને કહ્યું, તમે ચોટ પાપ કર્યું
હો, ને હવે હું ઉપર ચઢીને યહોવાહની પાસે જઈશ,
કદાચ તમારા પાપને લીધે મારાથી પ્રત્યક્ષ કસય
શે અને સુસાએ યહોવાહની પાસે પાછા જઈને કહ્યું,
અરે, એ લોકોએ ચોટ પાપ કર્યું છે, ને પોતાને કાને
સોંપાને કેવ બતાવ્યો. ૨૧ તે તો યહુ તું તેઓના
પાપની કસા કરે [તે સાર] નહીં તો તું તારા
લખેલા પુસ્તકમાંથી મારું નામ જુસી નાખ શકે અને
યહોવાહે યુસાને કહ્યું, જેણે મારી વિરૂદ્ધ પાપ કર્યું
હશે, તેનું નામ હું મારા પુસ્તકમાંથી જુસી નાખીશ
શ અને હવે ચાલ, ને જગ્યા વિષે મેં તને કહ્યું છે,
ત્યાં લોકોને દોરી જા, જો, મારો દૂત તારી આજળ
ચાલશે, પરંતુ તે દિવસે હું ખબર લઉંશ, તે દિવસે હું
તેઓના પાપને લીધે તેઓની ખબર લઉંશ ૨૨ અને
જે વાજર હું હાથે બતાવ્યું હતું, તે બતાવવાને લીધે
યહોવાહે લોકો પર માર આજણ

૩૩ અને યહોવાહે યુસાને કહ્યું, બાલ, ને જે
લોકોને તું મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો,
તેઓના લખને ને દેશ વિષે મેં જાણીમને, ઇસ્રાએલને
વધાયા કહ્યુંને સમ આધને કહ્યું, તારા બીજને હું તે
આપીશ, તે દેશમાં જ રહે અને તારી આજળ હું હવે
મેકલીશ, ને કાનાની વધા અમેરી વધા દિતી વધા
પરીતી ગયા દિવેથી વધા યજ્ઞોતીને હું કાઢી કાઢીશ,
અને તે દુષ્ક વધા મમની રેલેલેલવાળો દેશમાં જા, તું
કાઢીની પ્રજા છે, માટે હું તારી મધ્યે નહિ ચાલીશ,
રખેને હું રેલતામાં તારો સહાર કરે અને લોકોએ
આ માઠી ખબર સાંભળીને વિદાય થીયે, ને કાઢીને
પોતાના ધરણી પહેરી નહિ ૧ અને યહોવાહે યુસાને
કહ્યું, ઇસ્રાએલ પ્રવેશને કહે, તમે દહીંથી પ્રજા છો, જો
હું એક પળ વાર તારી મધ્યે આવું તો હું તારો સહાર
શી તો હવે તારા ધરણી ઉપર, કે તને શું કરવું, તે
હું નહુ. ૨ અને દોરેજ પવેથી માઠીને ઇસ્રાએલ-
પ્રુએએ પોતાના ધરણી ઉપરથી ચુક્યા

૩ હવે સુસા મડપ લખને જાવણી બહાર છે તેને
વાપસો દતો, ને તેણે તેનું [નામ] યુદ્ધાતમડપ

પાટપુતલું અને એમ મધુ કે યહોવાહને સોધનાર
પ્રત્યેક માણસ નિકળીને જાવણી બહારના મુલાકાત
મડપમાં જતો અને એમ મધુ કે સુસા નિકળીને
મડપે જતો ત્યારે સઘળા લોક ઊંઠીને પોતપોતાના
વણુના બારણામાં ઉભા રહેતા, ને મડપમાં સુસાના
પેસલા સુધી તેની પાછળ ભેદ રહેતા ૩ અને એમ
મધુ કે સુસા મડપમાં પેસતા એટલે મેધસ્તમ ઉતરતો
ને મડપના દ્વાર પાસે ગોઠતો, ને [યહોવાહ] સુસા
સાથે વાત કરતો. ૪ અને સર્વ લોકો મેધસ્તમને મડ-
પના દ્વાર પાસે ઉભો રહેલો કેખતા, ને સર્વ લોકો
હીની પોતપોતાના વણુના બારણા આજળ જાવન
કરતા ૫ અને નેમ માણસ પોતાના મિત્રની સાથે
બોલે તેમ યહોવાહ સુસા સાથે મેદેમોદે બોલતો
પછી તે જાવણીમાં પાછો જતો, પછી તેનો સેવક
નૂનને રીકરો યહોવાહ, ને જુવાન માણસ હતો, તે
મડપમાંથી જતો ન હતો

૬ અને સુસાએ યહોવાહને કહ્યું, જો, તું મને કહે
છે, આ લોકોને દોરી લઈ જા, પણ મારી સાથે તું
કાને મોકલશે તે તું મને જણાવ્યું નથી. પરંતુ તું કહ્યું
છે, હું તને નામે જાણવું છું, વળી મારી દહિમા તું
કૃપા પાસે છે ૭ તે તો હવે તારી દહિમા હું કૃપા
પાસે લોક, તે કૃપા કરી મને વાશ-માર્ગ જણાવને
કોણે તને જાણવું, એ માટે કે હું તારી દહિમા કૃપા
પાસુ, ને વિચાર કર કે આ પ્રજા તારા લોક છે
૮ અને તેણે કહ્યું, મારી સમક્ષતા તારી સાથે આવશે,
ને હું તને વિસાથો આપીશ ૯ અને તેણે તેને કહ્યું,
જો તારી સમક્ષતા સાથે ન આવે તો અમને અલ્લીથી
લઈ ન જા ૧૦ કેમકે હવે કેમ જણાય કે હું તમા વાશ
લોક તારી દહિમા કૃપા પાસા છોએ છું, ક્યો
નહિ, કે તું અમારી સાથે આવે છે, એની રીતે કે હું
તમા વાશ લોક પૃથ્વીની પૈઠ પરના સર્વ લોકથી જુદો
મજા છોએ ૧

૧૧ અને યહોવાહે યુસાને કહ્યું, ને વાત તું બોલ્યો
છે, તે પછુ હું કરીશ, કેમકે તું મારી દહિમા કૃપા
પાસે છે, ને તું તને નામે જાણવું છું ૧૨ અને તેણે
કહ્યું, કૃપા કરી તારા જીવન મને કેપાડ ૧૩ અને તેણે
કહ્યું, હું મારો સર્વ સંવણુ તારી આજળ ચલાવીશ,
ને તારી આજળ હું યહોવાહનું નામ પ્રમદ કરીશ, ને
જેના પર હું કૃપા કરેલા ચાહુ તેના પર કૃપા કરીશ,
ને જેના પર રહેન કરેલા ચાહુ તેના પર રહેન કરીશ

૨૦ અને તેણે કહ્યું, તું મારૂં મુખ જોઈ શકતો નથી, કેમકે કોઈ માણસ મને જોઈને છવતો રહી શકે નહિ. ૨૧ અને યહોવાહે કહ્યું, જો, મારી ખાસે એક જગ્યા છે, ને તું ખડક પર ઉભો રહે, ૨૨ ને એમ થશે કે મારૂં ગૌરવ ત્યાં થઈને જશે તે વખતે હું તને ખડકની ફાટમા રાખીશ, ને હું ત્યાં થઈને જઈ રહું ત્યાં મુખી હું મારા હાથથી તને ઢાંકી રાખીશ, ૨૩ પછી હું મારા હાથ લૂંટ લઉંશ ને તું મારી પીઠ ભરે, પણ મારું મુખ જોવાશે નહિ.

૩૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, બે શિલાપાદીઓ પહેલીના જેવી તારે વાસ્તે ધડ, ને તારાથી બાળી ગયેલી પાદીઓ પર જોરાખેડો હતા, તે હું આ પાદીઓ પર લખીશ. ૨ અને સવાર મુખીમા તૈયાર થઈને સવારમા સિનાય પર્વત ઉપર આવ, ને ત્યાં પર્વતના શિખર પર મારી આગળ ઢાંજર થા. ૩ અને તારી સાથે કોઈ ઉપર ન આવે, તેમજ કોઈ માણસ આખા પર્વત પર દેખાવ ન દે, તેમ ખરો કે દોર પર્વતની તળેટીમા ન ચરે. ૪ અને તેણે પહેલીના જેવી બે શિલાપાદીઓ ધડી, ને ખુસા યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે મોટી સવારે ઉઠ્યા ને હાથમા તે બે શિલાપાદીઓ લઈને સિનાય પર્વત પર ગયા. ૫ અને યહોવાહ એકમા ઉતર્યા, ને તેની સાથે ત્યાં ઉભો રહ્યા, ને યહોવાહનું નામ પ્રગટ કર્યું. ૬ અને યહોવાહ તેની આગળ યજ્ઞને ગયા, અને એવું બહેર કીધું કે, યહોવાહ; યહોવાહ, ક્યાણુ તથા ક્યાણુ દેવ, મહેરબાની, અને ગાનુમહ તથા સત્યથી ભરપુર, ૭ હજારો પર કૃપા રાખનાર, અન્યાય તથા ઉલ્લંઘન તથા પાપની ક્ષમા કરનાર, ને દોષિતને નિર્દોષી ઠરાવનાર નહિજ, બાપના અન્યાયને લીધે છાકરાને અને છાકરાના છાકરાને, ત્રીજી ચોથી પેઢી મુખી બદલે આપનાર. ૮ અને મુસાએ જલદીથી જમીન મુખી માથું નમાવીને ભજન કીધું. ૯ અને તેણે કહ્યું હે પ્રભુ જો હું તારી દૃષ્ટિમા કૃપા પામ્યા હોઉં, તો કૃપા કરી પ્રભુ અમારી મધ્યે આવે, કેમકે આ તો હડીલા લોક છે, ને અમારા અન્યાય તથા અમારા પાપ માફ કર, ને અમેને તારો વારસો કરી લે. ૧૦ અને તેણે કહ્યું, જો, હું કરાર કરું, આખી પૃથ્વી પર તથા કોઈ પણ પ્રાણી કદી કરાયાન હોય, એવા અલ્પચેત્ત્યે તારા સર્વ લોકની આગળ હું કરીશ, ને જે લોકોમા તું રહે છે, તેઓ સઘળા યહોવાહનું કામ ભરે, કેમકે તારા

સળથી જે કામ હું કરવાર છું, તે લયકર છે. ૧૧ હું આજે તને જે આજ્ઞા આપુ છું, તે તું પાળ, જો, હું અતોરીઓને તથા કાનાનીઓને તથા હિતીઓને તથા પરીડીઓને તથા હિન્દીઓને તથા યજ્ઞરીઓને તારી આગળથી હાકી કાઢું છું. ૧૨ જ્યાં તું જાય છે તે દેશના રહેવાસીઓ સાથે કરાર કરવાથી તું પોતાને સમાજ, રખે તારી મધ્યે તે ફાદરપા પાવ, ૧૩ પણ તમારે તેઓની વેદીઓને પાડી નાખવી, ને તેમના સ્તંભોને બાળી નાખવા, ને તેમની અરોરા [મૂર્તિઓ] ને કાઢી નાખવી, ૧૪ કેમકે તારે કોઈ બીજા દેવની પૂજા કરવી નહિ, કેમકે યહોવાહ, જેનું નામ આરંભધારી છે, તે આરંભધારી દેવ છે, ૧૫ રખેને તું દેશના રહેવાસીઓ સાથે કરાર કરે, ને તેઓ પોતાના દેવાની પાછળ ભટકી જઈને પોતાના દેવાને યજ્ઞ યદાવે, અને કોઈના નોતવથી તું તેના યજ્ઞમાથી ખાધ, ૧૬ ને તું તેઓની દીકરીઓ સાથે તારા દીકરાઓને પરણાવે, ને તેમની દીકરીઓ પોતાના દેવાની પાછળ ભટકી જઈને તારા દીકરાઓને તેઓના દેવાની પાછળ ભટકાવે. ૧૭ તું પોતાને સાર કોઈ દેવની ઢાળેલી મૂર્તિ ન બતાવક. ૧૮ તું બેખમીર રોટલીનું પર્વ પાળ મારી આજ્ઞા પ્રમાણે આખીજ માસમા કરાવેલી વેળાએ ક્રાંત દિવસ મુખી તું બેખમીર રોટલી ખા, કેમકે આખીજ માસમા તું મિસર દેશમાંથી નિકળી આવ્યો હતો. ૧૯ સર્વ પ્રથમ જનિત મારા છે, ને તારા સર્વ નર પણ્યો, એટલે દોર તથા બકરાના પહેલા બચ્યા. ૨૦ અને ગધેડાના પહેલા વછોરાને તું હલવાનવડે ખડી લે; ને જો તેને ખડી લેવા ન હોય તો તેનું ડોઝુ લાડી નાખ તારા સઘળા પ્રથમજનિત દીકરાઓને તું ખડી લે અને કોઈ મારી આગળ ખાલી હાથે ઢાંજર ન થાય. ૨૧ હ દિવસ તારે ઉવાજ કરવો પણ સાતમે દિવસે આરામ લેવો, ખેડવાની વખતે ને કાપણીની વખતે પણ તારે આરામ લેવો. ૨૨ અને તું સપ્તાહનું પર્વ એટલે ઘઉંની કાપણીના પ્રથમ ફળનું, તથા વર્ષને આખરે સમ્રહનું પર્વ પાળ. ૨૩ દર વર્ષે તારા સઘળા પુરૂષો પ્રભુ યહોવાહ ધરતીએલના દેવની આજ્ઞા, તથા વખત ઢાંજર થાય. ૨૪ કેમકે હું તારી આગળથી દેશનિતિઓને કાઢી મુકીશ, ને તારી સીમાઓ વધાવીશ, ને તું દર વર્ષે તથા વખત યહોવાહ તારા દેવની આગળ ઢાંજર થવાને જશે, ત્યારે કોઈ પણ માણસ તારી જમીનનો લોભ કરશે નહિ. ૨૫ ખમીર સાથે તું

મારા યજ્ઞનું રક્ત ન વડાવેલ, તેમજ ચારખા પર્વનો યજ્ઞ સ્વારે સુધી પહોંચે ન રહે. ૨૬ તારી જમીનનું પટ્ટનું પ્રથમ ફળ તું યદોવાદને વાસ દેવના ઘરમાં લાવે પાતાની માંના દૂધમાં બદરાનું બચ્ચુ તું બારીસ માં રેખ અને યદોવાદને મુસાને હાથે, તું આ વચ્ચેના લખ, કેમકે આ વચ્ચેના પ્રમાણે મેં તારી સાથે તથા ઇસ્રાએલ સાથે કરાર કરીયા છે. ૨૭ અને તે ત્યાં યદોવાદની સાથે આ ઘેસ દહાડા તથા આજીસ રાત હતો, તેજે રોટલી ખાધી ન હતી તેમજ પાણી પીધું ન હતું અને તેજે પાણીમાં ઉપર કરારના ચંદ્રો, એટલે દેવ આજીસો, લખી.

૨૮ અને એમ થયું કે મુસા પર્વતપરથી ઉતર્યો, એટલે બે સારંગપાદી હાથમાં લઈને મુસા સિનાય પર્વતપરથી ઉતર્યો ત્યારે મુસા બહુતો ન હતો કે પોતાનો મેદોરો તેની સાથે લાવેલાં બીધે પ્રમાણિત હતો. ૨૯ અને ત્યારે દારૂન અને સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોએ મુસાને એકા ત્યારે બુઝો, તેનો મેદોરો પ્રકાશતો હતો, અને તેઓ તેની પાસે આવતા પંધા થી અને મુસાએ તેમને દાહ મારી, અને દારૂન તથા સલાના સર્વ અધિકારીઓ ફરીને તેની પાસે આવ્યા, અને મુસાએ તેમની ત્યારે લાલ કરીયા. ૩૦ ત્યારે પછી સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો પાસે આવ્યા; ને સિનાય પર્વત પર યદોવાદ ને સર્વ તેની સાથે બોલ્યો હતો તે તેજે તેઓને આજીસે ફરમાવ્યું. ૩૧ અને ત્યારે મુસા તેમની સાથે બોલી રહ્યા ત્યારે તેજે પોતાના મોં ઉપર કુપર નાખ્યો. ૩૨ પણ ત્યારે મુસા યદોવાદની સાથે લાલ કરારના સાથે તેની સમુખ બેસી ત્યારે તે બહાર આવ્યા ત્યાં સુધી તેજે મુસા કાઠી નાખ્યાં, પછી તે બહાર આવ્યા ને ને આજીસ તેને મની હતી તે તેજે ઇસ્રાએલપુત્રોને કહી સંજગી, ૩૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ ત્યાંનું મુખ ત્રેણે તે મુસાને એટલે પ્રમાણિત હતો, ને મુસા તેની સાથે બોલવાને માટે માટે નહોતો ત્યાં સુધી તેજે પોતાના મુખ ઉપર ફરીથી કુપર નાખ્યો.

કેમકે કામ કરે તે મારી નખાય કે તમારા વાસોમાં વિશ્રામવારે કેમ આજ સળગાવની નહિ.

૪ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમીનને હાથે કે, ને આજીસ યદોવાદે આખી તે આ પ્રમાણે છે, ૫ યદોવાદને સાથે તમારામાંથી અર્ધેણુ લે, ને કેમકે મનમાં ન્યાયવાની હસ્થા હોય તે યદોવાદને સાથે અર્ધેણુ લાવે, એટલે તોનું તથા રૂપું તથા પિત્તળ, ૬ ને નીલ તથા જમુઆ તથા કીરમજ રમતું તથા ગ્રીવું તથા તથા બહારના રૂપા, ૭ ને મેદાના રાતા રોડાં આમડાં, તથા સીલ [માલ્લા] ના આમડાં તથા બાવળના લાકડાં, ૮ અને હીવાને સાથે તેલ, તથા અભિયેકના તેલને માટે તથા સુગન્ધિહાર ધૂપને સાથે સુગન્ધિઓ, ૯ ને ગોમેદ પાપાણી તથા એફેઈમાં તથા ઉરપત્રમાં બહારના પાપાણી. ૧૦ અને તમારામાંના સર્વ બુદ્ધિવાન માણસો આલે, ને ને સર્વ યદોવાદે ફરમાવ્યું છે, તે બતાવે, ૧૧ એટલે મહંપ, તેનો વડુ, તથા તેનું આચ્છાદન, તેના ચાપડા, તથા તેના પાદિયા, તેની બુઝો, તેના રતલો, તથા તેની પુતીઓ, ૧૨ કેપ, તથા તેના ફાડા, ફાસન તથા એપાનો પડદો, ૧૩ તેલ તથા તેના ફાડા તથા તેના સર્વ પાત્રો, તથા અર્ધેની રોટલી, ૧૪ વળી હીપરફ તથા તેના પાત્રો, તથા તેની બતીઓ તથા હીવાને માટે તેલ, ૧૫ ને ધૂપવેદી તથા તેના ફાડા, તથા અભિયેકનું તેલ, તથા સુગન્ધિહાર ધૂપ, તથા મહંપના ફરમાવ આનજનો પડદો, ૧૬ અને યલ્લવેદી, તથા તેની પિત્તળની બતી, તેના ફાડા, તથા તેના સર્વ પાત્રો, દોહ તથા તેનું ત્રણિયું, ૧૭ આમજાની બતાવે તેના સ્ત્રોત તથા તેઓની કુતીઓ, તથા આમજાના બારણાને વારસે પડદો, ૧૮ મહંપની મેખો તથા આમજાની મેખો તથા તેઓની દોરીઓ, ૧૯ પવિત્ર રથાનમાં સેવા કરવાને માટે ઓણું વણેલાં લગ્નડાં, એટલે ચાલકપદ બલવવાને વારસે દારૂન ચાલકના પવિત્ર વસ્ત્રો ને તેના ત્રિગોળા નહો.

તથા મુદ્રિકાઓ તથા બંજરીઓ, એ સર્વ સોનાનાં ઘરેણાં લઇને આવ્યાં; એટલે યહોવાહને સોનાનું અર્પણ ચઢાવનાર પ્રત્યેક માણસે એમ કર્યું ૨૭ અને પ્રત્યેક માણસ જેની પાસે નીલ તથા બલુઆ તથા કીરમજ રમતું તથા ઝીણું સણુ તથા બકરાનાં રૂઆં તથા મેદાંનાં શતાં રંગેલાં ચામડાં તથા સીલ [માછલા] નાં ચામડાં મળી આવ્યાં, તે તે લાવ્યો. ૨૪ ને પ્રત્યેકે રૂપા તથા પિત્તળનું અર્પણ ચઢાવ્યું તે યહોવાહને સારૂં અર્પણ લાવ્યો; ને પ્રત્યેક માણસ જેની પાસે સોનાના કોઇ પણ કામને સારૂં બાવળનું લાકડું મળી આવ્યું તે તે લાવ્યો. ૨૫ અને સર્વ બુદ્ધિવંતી સ્ત્રીઓ પોતાને હાથે કાંતીને પોતાનું કાંતેલું, એટલે નીલ તથા બલુઆ તથા કીરમજ રમતું તથા ઝીણું સણુ, લાવી ૨૬ અને ને સર્વ સ્ત્રીઓનાં મનમાં બુદ્ધિની પ્રેરણા થઇ, તેઓએ બકરાનાં રૂઆં કાંત્યાં, ૨૭ અને અધિકારીઓ ગોમેડ પાપાણુ, તથા એફેદ તથા ઉરપત્રમાં જડવા સારૂં પાપાણુ લાવ્યો; ૨૮ અને દીવા, તથા અભિષેકના તેલ, તથા મુગનિધિદાર ધૂપને સારૂં મુગનિધિ તથા તેલ લાવ્યો. ૨૯ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાની શાળખુશીથી યહોવાહને સારૂં અર્પણ લાવ્યા, એટલે ને સર્વ કામ મુસાની હસ્તક કરવાની આજ્ઞા યહોવાહે કરી હતી તેને માટે લાવવાની ઇચ્છા ને પ્રત્યેક પુરુષ તથા સ્ત્રીના મનમાં હતી તેણે એ પ્રમાણે કર્યું

૩૦ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, જુઓ, યહૂદાહનના કુળના હૂરના દીકરા, ઉરીના દીકરા બજાલએલને યહોવાહે નામ લઇને બોલાવ્યો છે; ૩૧ અને બુદ્ધિ તથા સમજણ તથા જ્ઞાન તથા સર્વ પ્રકારનાં કળકૌશલ્ય બાબત તેણે તેને ઇશ્વરના આત્માથી ભરપૂર કીધો છે, ૩૨ એ માટે કે તે હોશિયારીથી નમુના યોજે, ને સોનામાં તથા રૂપામાં તથા પિત્તળમાં, ૩૩ તથા જડાવાને માટે પાપાણુ કોતરવામાં, તથા લાકડામાં નકશી કોતરવામાં, તથા સર્વ પ્રકારની ઉત્તમ કારીગરીમાં તે કામ કરે. ૩૪ અને તેને તથા દાનના કુળના અહીસામાખના દીકરા એહલીઆબને તેણે શીખવવાનું મન આપ્યું છે ૩૫ તેઓનાં હૃદયમાં તેણે જ્ઞાન ભર્યું છે કે તેઓ કેશતરનારની, તથા નિપુણ કારીગરની, અને નીલ તથા બલુઆ, કીરમજ તથા ઝીણા સણુમાં ભરત ભરનારની, અને વણકરની સર્વ પ્રકારની કારીગરી, એટલે કોઇ પણ પ્રકારની કારી-

ગરી કરનારની તથા નિપુણ કામો યોજનારાઓની [કારીગરી] કરે.

૩૬ અને બજાલએલ તથા એહલીઆબ તથા ને બુદ્ધિવાન માણસોના મનમાં યહોવાહે પવિત્રસ્થાનની સેવાનું સઘળું કામ કરવાની બુદ્ધિ તથા અક્ષલ મુકેલી છે, તેઓ સર્વ યહોવાહે આપેલી સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે કામ કરશે.

૩ અને બજાલએલ તથા એહલીઆબ તથા ને બુદ્ધિવાન માણસોના મનમાં યહોવાહે અક્ષલ મુકી હતી તે સર્વને એટલે પ્રત્યેક માણસ જેનું હૃદય તેને એવી પ્રેરણા કરતું હતું કે, કામમાં કાબલ થઇને તે કરતું, તેઓને મુસાએ બોલાવ્યા ૪ અને ને સઘળું અર્પણ ઇસ્રાએલપુત્રો પવિત્રસ્થાનની સેવાના કામને સારૂં તેના સાધન તરીકે લાવ્યા હતા તે મુસાએ તેમને સ્વાધીન કીધું. અને હજી પણ લોકો દર સવારે શાળખુશીથી અર્પણ લાવતા હતા. ૫ અને સર્વ બુદ્ધિવાન માણસો ને પવિત્રસ્થાનનું સઘળું કામ કરતા હતા તેઓમની પ્રત્યેક માણસ પોતે ને કામ કરતા હતા. ૬ ત્યાંથી આવ્યો; ૭ અને તેઓએ મુસાની સાથે વાત કરીને કહ્યું કે, ને કામ કરવાની આજ્ઞા યહોવાહે કીધી છે તેની સેવાને વારતે બસ થાય એ કરતાં થાણું વધારે લોકો લાવે છે. ૮ અને મુસાએ આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ આખી હાવણીમાં એવા દંદેરો પિટાવ્યો કે પવિત્રસ્થાનના અર્પણને સારૂં કોઇ પુરુષ કે કોઇ સ્ત્રીએ હવે કંઈ કામ ન કરતું તેથી લોકો લાવતા અટક્યા. ૯ કેમકે તેમની પાસે ને સામાન હતો તે સઘળું કામ કરવાને વારતે બસ હતો, બલકે બેઠકે તે કરતાં વધારે હતો.

૧૦ અને તેઓમાંનો પ્રત્યેક બુદ્ધિવાન માણસ ને તે કામ કરતો હતો તેણે નીલ તથા બલુઆ તથા કીરમજ રમત તથા ઝીણા કાંતેલાં સણુનાં, તથા નિપુણ કારીગરની કારીગરીના કર્મોવાળા દસ પાટનો મંડપ બનાવ્યો. ૧૧ દરેક પાટની લગાઇ અઠાવીસ હાથ, તથા દરેક પાટનો પનો ચાર હાથ હતો; સર્વ પાટ એકજ માપના હતા ૧૨ અને તેણે પાંચ પાટ એક બીજની સાથે બેઝા; ને બીજીના પાંચ પાટ એક બીજની સાથે બેઝા. ૧૩ અને પહેલાં સમૂહના છેલા પાટની કોરે તેણે નીલરંગી નાકાં બનાવ્યાં; ને બીજા સમૂહના છેલા પાટની કોરે પણ તેણે એજ પ્રમાણે કીધું ૧૪ એક પાટમાં તેણે પચાસ નાકાં બનાવ્યાં,

ને બીજ સમુદયના પાટની કારે તેણે પચાસ નાકા બનાવ્યા, નાકા એક બીજની સાથા હતા. ૧૬ અને તેણે સોનાના પચાસ ચાપડા બનાવ્યા, ને તે ચાપ ડાપડે પાટને એક બીજ સાથે જોડી દીધાથી આગે મડપ બની. ૧૪ અને મડપ ઉપર વધુ બનાવવાને સાર તેણે બહારના રૂપાના પાટ બનાવ્યા, એવા તેણે અગ્રિયાર પાટ બનાવ્યા. ૧૫ દરેક પાટની લગાઈ ત્રીસ હાથ વધા દરેક પાટની ચોડાઈ ચાર હાથ હતી, તે અગ્રિયારે પાટ એકજ માપની હતા. ૧૬ અને તેણે પાંચ પાટ સાથે ભેજા, ને [બાહીના] છ પાટ સાથે ભેજા. ૧૭ અને પહેલા સમુદયના છેલ્લા પાટની કારે તેણે પચાસ નાકા બનાવ્યા, અને બીજ સમુદયના છેલ્લા પાટની કારે તેણે પચાસ નાકા બનાવ્યા. ૧૮ અને તેમને ભેડી દધને આગે વધુ બનાવવાને સાર તેણે પિત્તળના પચાસ ચાપડા બનાવ્યા. ૧૯ અને મેઠાના તોડા ફેરોથી આમઠાનું આમઠાન તેણે તણને સાર બનાવ્યું, ને તે ઉપર ત્રીજ [આઠા] ના આમઠાનું આમઠાન બનાવ્યું.

૨૦ અને તેણે મરખને સાર બાવળના લાકડાના ઉપા પાટિયા બનાવ્યા. ૨૧ દરેક પાટિયાની લગાઈ દસ હાથ હતી, ને દરેક પાટિયાની ચોડાઈ દોઢ હાથ હતી. ૨૨ દરેક પાટિયાને એક બીજ સાથે ભેડાએલા બે સાથે હતા, મરખના સર્વ પાટિયાને તેણે એજ પ્રમાણે ધામું. ૨૩ અને તેણે મરખને સાર પાટિયા બનાવ્યા [તેની વિગત], દક્ષિણ વરફ દક્ષિણ નીચે સાર ધીસ પાટિયા. ૨૪ અને તેણે તે ૨૫ ૫ ટેયા ધી નીચે રૂપાની ચાપડા કુંલીએ. ૨૫ નાકા, એક પાટિયા ધીચે તેના બે સાથેને સાર બે કુંલીએ, ને બીજ પાટિયા ધીચે તેના બે સાથેને સાર બે કુંલીએ. [એ પ્રમાણે]. ૨૬ અને ઉપર વરફ મરખની બીજ બાજુને સાર તેણે ધીસ પાટિયા, ૨૭ તથા તેઓની રૂપાની ચાપડા કુંલીએ બનાવી, એક પાટિયા ધીચે બે કુંલીએ, ને બીજ પાટિયા ધીચે બે કુંલીએ. [એ પ્રમાણે]. ૨૮ અને પશ્ચિમ વરફ મરખની પછીતને સાર તેણે છ પાટિયા બનાવ્યા. ૨૯ અને મરખની પછીતના ખુખાઓને સાર તેણે બે પાટિયા બનાવ્યા. ૩૦ અને તેઓ ધીચે એડવા હતા, અને એજ પ્રમાણે સરવ દોઢ ધુધી નળને તેઓ એક કડામા ભેડાએલા હતા, તેણે બે ખુખામા બળેને તેજ પ્રમાણે કડું. ૩૧ અને આઠ પાટિયા હતા, ને તેઓની રૂપાની

કુંલીએ સોળ; એટલે દરેક પાટિયા; નીચે બળે. ૩૨ અને તેણે બાવળના લાકડાની છુમળો; બનાવી; મરખની; એક માણુવા પાટિયાને સાર પાંચ, ૩૩ ને મરખની બીજ બાજુના પાટિયાને સાર પાંચ હુંગળો, ને પશ્ચિમ વરફ મરખની પછીતના પાટિયાને સાર પાંચ હુંગળો. ૩૪ અને તેણે વચકી, હુંગળ પાટિયાને મધ્ય લાગે એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી ખેરડી. ૩૫ અને તેણે પાટિયા સોનાથી મરખા, ને હુંગળો રહેવાની જગ્યાને સાર સોનાના કડા તેણે બનાવ્યા, ને હુંગળોને સોનાથી મઢી.

૩૬ અને તેણે નીલ તથા ભખુઆ તથા કીરમછ રજનો તથા બીજા કાતેલા સળોને પડદો બનાવ્યો, નિપુણ કારીમરે કુચોડાળો તે બનાવ્યો. ૩૭ અને તેણે તેને સાર બાવળના લાકડાના ચાર સ્તંભ બનાવ્યા; ને તેઓને સોનાથી મરખા, તેઓના આઠડા સોનાના હતા, ને તેણે તેઓને સાર રૂપાની ચાર કુંલીએ, દાળી. ૩૮ અને તેણે નીલ તથા ભખુઆ તથા કીરમછ રજનો તથા બીજા કાતેલા સળોને તથા બરવકામ કરનારે બનાવેલા પડદો મરખના દોરને સાર બનાવ્યો, ૩૯ તથા તેના પાંચ સ્તંભ તેઓના આઠડા સુધી, ને તેણે તેઓના મરખા તથા ચોપા સોનાથી મરખા, ને તેઓની પાંચ કુંલીએ પિત્તળની હતી.

૩૭

અને બહારએ બાવળના લાકડાને ડાખા બનાવ્યા, તેની લગાઈ અઢી હાથ, તથા તેની પહોળાઈ દોઢ હાથ, તથા તેની જથ્થાઈ દોઢ હાથની હતી. ૨ અને તેણે તેને અઢશથી તથા બહારથી ચોખ્ખા સોનાથી મરખા, તથા તેની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવી. ૩ અને તેણે તેને ચાર પાયાએ સોનાના ચાર કડા લાવ્યા, એટલે તેની એક બાજુએ બે કડા તથા તેની બીજ બાજુએ બે કડા. ૪ અને તેણે બાવળના લાકડાના દાંડા બનાવ્યા તથા તેઓને સોને મરખા. ૫ અને તેણે ડોપને કુચકવા સાર તેની બાજુ પરના કડામા તે દાંડા લાવ્યા. ૬ અને તેણે ચોખ્ખા સોનાનું દવાસન બનાવ્યું. તેની લગાઈ અઢી હાથ, તથા તેની પહોળાઈ દોઢ હાથ હતી. ૭ અને તેણે સોનાના બે કુચો બનાવ્યા; તેમને દવાસનને બે છેડે ઘડાર મામના તેણે બનાવ્યા. ૮ એક છેડે એક કરૂન, ને બીજે છેડે એક કરૂન, તેના બે છેડા પરના કુચો તેણે દવાસનની સાથે સલખ બનાવ્યા. ૯ અને કુચોએ ચોડાની પાંચા લગે દેવા-

નીને પોતાની પાંખોવડે ફાસન પર આચ્છાદન કીધું, ને તેઓનાં મુખ સામસામાં હતાં; ફાસનની વરફ કમીનાં મુખ હતાં.

૧૦ અને તેણે બાવળના લાકડાની મેજ બનાવી; તેની લંબાઇ બે હાથ; તથા તેની પહોળાઇ એક હાથ, તથા તેની ઉચાઇ દોઢ હાથ હતી. ૧૧ અને તેણે તેને ચોખ્ખા સોનાથી મઢી, ને તેની આસપાસ સોનાની પાળ બનાવી. ૧૨ અને તેણે તેની આસપાસ સોનાની ચાર આંગળ પહોળી કિનારી બનાવી; ને તેની કિનારીની આસપાસ સોનાની પાળ બનાવી. ૧૩ અને તેણે તેને સારૂ સોનાનાં ચાર કડાં ઢાંચ્યાં; ને તેના ચાર પાયામાંના ચાર ખુણામાં તે કડાં પાઢ્યાં; ૧૪ મેજ ઉચકવાના હાંડાની બન્યાઓ, એટલે કડાં બે કિનારી નહીં હતાં. ૧૫ અને તેણે મેજ ઉચકવા સારૂ બાવળના લાકડાના હાંડા બનાવ્યા ને તેઓને સોનાથી મઢ્યા. ૧૬ અને તેણે તેણે મેજ પરનાં સાદિત્યો, એટલે તેની ધાળીઓ; તથા તેની કડાંબીઓ તથા તેના ચરહા તથા રેહવા સારૂ ખાલા તેણે ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવ્યાં.

૧૭ અને તેણે ચોખ્ખા સોનાનું એક દીપવૃક્ષ બનાવ્યું; ધડતર કામનું દીપવૃક્ષ તેણે બનાવ્યું, એટલે તેની બેસણી તથા તેના ફાંડા; તેના ચાડાં, તેની કળીઓ તથા તેનાં પૂષ તે તેની સાથે સંવન હતાં. ૧૮ અને તેની બાજુઓમાંથી છ શાખાઓ નિકળેલી હતી; એટલે દીપવૃક્ષની ત્રણ શાખાઓ તેની એક બાજુએથી, તથા દીપવૃક્ષની [બીજી] ત્રણ શાખાઓ તેની બીજી બાજુએથી. ૧૯ એક શાખામાં બદામ-પૂષના આકારનાં બનાવેલાં ત્રણ ચાડાં, એક કળી તથા એક પૂષ; ને બીજી શાખામાં બદામપૂષના આકારનાં બનાવેલાં ત્રણ ચાડાં, એક કળી તથા એક પૂષ; ત્રીજી શાખામાં નિકળતી છ શાખાઓને બે પ્રમાણે હતું. ૨૦ અને દીપવૃક્ષમાં બદામપૂષના આકારના બનાવેલાં ચાર ચાડાં, તેઓની કળીઓ તથા તેઓનાં પૂષ. ૨૧ અને તેમાંથી નિકળતી છ શાખાઓમાંની એક જોડની નીચે તેની સાથે સંવન જોડેલી એક કળી, તથા બીજી જોડની નીચે તેની સાથે સંવન જોડેલી એક કળી, તથા ત્રીજી જોડની નીચે તેની સાથે સંવન જોડેલી એક કળી હતી. ૨૨ તેમની કળીઓ તથા શાખાઓ તેની સાથે સંવન હતી; તે સજ્જ મળી ચોખ્ખા સોનાનું ધડતર કામનું હતું. ૨૩ અને તેણે તેના સાત દીવા, તથા તેના ચીપિયા તથા તેનાં મોતરાપાત્રો

ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવ્યાં. ૨૪ તેણે તે તથા તેનાં સર્વ પાત્રો એક તાલત ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવ્યાં;

૨૫ અને તેણે ધૂપવેદી બાવળના લાકડાની બનાવી; તે ચારસ હાથી, એટલે તેની લંબાઇ એક હાથ તથા તેની પહોળાઇ એક હાથ હતી; અને તેની ઉચાઇ બે હાથ હતી; તેનાં શિંગ તેની સાથે સંવન હતાં. ૨૬ અને તેણે તેને ચોખ્ખા સોનાથી મઢી, એટલે તેનું મથાણું તથા તેની આસપાસની બાજુઓ, તથા તેનાં શિંગ; ને તેની આસપાસ તેણે સોનાની પાળ બનાવી. ૨૭ અને તેની બે બાજુએ તેની બે મારો પર તેની પાળ નીચે તેને ઉચકવાના હાંડા રહેવાને માટે બે સોનાનાં કડાં બનાવ્યાં. ૨૮ અને તેણે બાવળના લાકડાના હાંડા બનાવ્યા, ને તે સોનાથી મઢ્યા. ૨૯ અને તેણે ગાંધીના દુતર પ્રમાણે અકિષેક કરવાનું પવિત્ર તેલ, તથા ખુશબોદાર સુગન્ધોનો ચોખ્ખો ધૂપ બનાવ્યાં.

૩૯ અને તેણે ધૂપવેદી બાવળના લાકડાની બનાવી; તેની લંબાઇ પાંચ હાથ તથા તેની પહોળાઇ પાંચ હાથ, એટલે તે ચારસ હાથી; ને તેની ઉચાઇ ત્રણ હાથ હતી. ૨ અને તેનાં, શિંગ તેણે તેના ચાર ખુણા પર બનાવ્યા; તેનાં શિંગ તેની સાથે સંવન હતાં. અને તેણે તેને પિત્તળથી મઢી; ૩ અને તેણે તે વેદીનાં સર્વ પાત્રો, એટલે બરમપાત્રો તથા પાવડીઓ તથા તપેલા તથા ત્રિશૂળ તથા સજ્જ ડીઓ, બનાવ્યાં; તેનાં બધાં પાત્રો તેણે પિત્તળનાં બનાવ્યાં. ૪ અને તેણે વેદીને વાસ્તે તેની ધારની નીચે તેની આસપાસ પિત્તળની શુરેથી બળી તેવી અઢધી ઉચાઇએ પડોચાનાં મુખી બનાવી. ૫ અને તેણે પિત્તળની બળીના ચાર છેડાને સારૂ ચાર કડાં હાંડા રહેવાને માટે ઢાંચ્યાં. ૬ અને તેણે બાવળના લાકડાના હાંડા બનાવ્યા, ને તેમને પિત્તળથી મઢ્યા. ૭ અને તેણે વેદી ઉચકવા સારૂ તેની બાજુઓ પરનાં કડાંમાં તે હાંડા પાઢ્યા; તેણે તે [વેદી] પાટિયાથી પોલી બનાવી.

૮ અને મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ સેવા કરનારી સ્ત્રીઓની આરસીઓને તેણે પિત્તળને હોબ તથા તેનું પિત્તળનું તબિયુ બનાવ્યું.

૯ અને તેણે આગણ બનાવ્યું; દક્ષિણ વરફ દક્ષિણ બાજુએ આગણની કનાતો. ત્રીજા કાતેલા સણની એક સોપાયાની હતી. ૧૦ તેમના સ્તંભ વીસ તથા એમની

તે તેની સાથે સર્વજ હોતે, તથા તેવીજ બનાવટનો હોતે; એટલે સોનાનો, નીલ તથા ભજુઆ તથા કીરમજ રંગનો, તથા ઝીણા કાંતેલા સજ્જનો હોતો; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ.

૬ અને તેઓએ ગોમેદ પાપાણુ તૈયાર કરીને, તેમના પર ઇસ્રાએલપુત્રોનાં નામ મુદ્રાની કાંતરણીથી કાંતરીને, તેમને સોનાનાં ચોકઠાંમાં બેસાડ્યા ૭ અને યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે તેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોને સાથે રમરખપાપાણુ યથા સાથે એફોદની રકથપટ્ટીઓ પર લગાડ્યા

૮ અને તેણે એફોદના જેવી બનાવટનું તથા નિપુલ કારીગરની કારીગરીનું ઉરપત્ર બનાવ્યું; એટલે સોનાનું, નીલ તથા ભજુઆ તથા કીરમજ તથા ઝીણા કાંતેલા સજ્જનું બનાવ્યું. ૯ તે ચોરસ હતું; તેઓએ ઉરપત્રને બેવડું બનાવ્યું; બેવડાની લગાઇ એક વેંત તથા પહેળાઇ એક વેંત હતી. ૧૦ અને તેઓએ તેમાં પાપાણુની ચાર હારો જડી; માણેક, પોખરાજ, તથા લાલની હાર, તે પહેલી હાર હતી; ૧૧ અને બીજી હાર લિલમ, નીલમ તથા હીરાની; ૧૨ ને ત્રીજી હાર, રાતિ, અક્રીક તથા ચાકુતની; ૧૩ ને ચોથી હાર, પિરોજ તથા ગોમેદ તથા ચાસપિસની; તેઓને તેઓનાં ધરોમાં બેસાડીને ચોકઠાંમાં જડ્યા હતા ૧૪ અને પાપાણુ તેઓનાં નામ પ્રમાણે, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રોનાં નામ પ્રમાણે બાર હતા બારે કુળોમાંના પ્રત્યેકનું નામ એકેક પાપાણુ પર મુદ્રાના જેવી કાંતરણીથી કાંતરેલું હતું. ૧૫ અને તેઓએ ઉરપત્ર પર ચોખ્ખા સોનાની ગુંથેલી દોરી જેવી સાંકળીઓ બનાવી ૧૬ અને તેઓએ સોનાનાં બે ચોકઠાં તથા સોનાની બે કડીઓ બનાવી; ને તે બે કડીઓ ઉરપત્રના બે છેડા પર લગાડી. ૧૭ અને તેઓએ તે બે સોનાની ગુંથેલી સાંકળીઓ ઉરપત્રના છેડા આગળની બે કડીઓને લગાડી. ૧૮ અને તે બે ગુંથેલી સાંકળીઓના બાકીના બે છેડાને બે ચોકઠાંમાં જડીને તેઓએ તેમને એફોદના આગલા ભાગમાં તેની રકથપટ્ટીઓ પર લગાડ્યા ૧૯ અને તેઓએ સોનાની બે કડીઓ બનાવીને, તેઓને ઉરપત્રના બે છેડા પર, એટલે માંહેલી બાજુએ એફોદ તરફની કોર પર લગાડી. ૨૦ અને તેઓએ સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવીને, એફોદની રકથપટ્ટીઓની નીચલી બાજુએ, તેના આગલા ભાગમાં તેના સંધાની નજીક, એફોદના

નિપુલ કારીગરોના પટકાથી ઉપલી બાજુએ તેઓને લગાડી. ૨૧ અને તેઓએ નીલરંગી શીતથી ઉરપત્રને તેની કડીઓ વડે એફોદની કડીઓ સાથે લગાડ્યું, કે તે એફોદના નિપુલ કારીગરોના પટકા ઉપર રહે, ને ઉરપત્ર એફોદથી છુટું ન પડી નથ; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૨૨ અને તેણે એફોદનો ભાગો તમામ નીલ રંગનો વણેલો બનાવ્યો ૨૩ અને ભગવાની વચ્ચે તેનો છેદ કોવચના છેદ જેવો હતો; ને તે ફાટી ન નથ માટે તે આસપાસથી એકી લીધો હતો ૨૪ અને તેઓએ ભભાના ઘેર પર નીલ તથા ભજુઆ તથા કીરમજ રંગના તથા કાંતેલા સજ્જના દારૂમ બનાવ્યા ૨૫ અને તેઓએ ચોખ્ખા સોનાની ધુધરીઓ બનાવી, અને તે ધુધરીઓ ભભાના ઘેરને ફરતી દારૂમેની વચ્ચે વચ્ચે મુકી; ૨૬ એટલે પહેરીને સેવા કરવા સાથે, ભભાના ઘેરને ફરતી એક ધુધરી ને એક દારૂમ, એક ધુધરી ને એક દારૂમ, એમ મુક્યાં; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ.

૨૭ અને તેઓએ હારૂનને સાથે તથા તેના ઠીકરાઓને સાથે, ઝીણા વણેલા સજ્જના અંજરખા, ૨૮ તથા ઝીણા સજ્જની પાધડી, તથા ઝીણા સજ્જનાં સુરોક્ષિત ફાળિયાં, તથા ઝીણા કાંતેલા સજ્જની ઇન્કરો, ૨૯ તથા ઝીણા કાંતેલા સજ્જનો, તથા નીલ, તથા ભજુઆ તથા કીરમજ રંગનો ભરત ભરનારની કારીગરીનો કમરપટ્ટો બનાવ્યાં; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૩૦ અને તેઓએ પવિત્ર મુગટનું પતું ચોખ્ખા સોનાનું બનાવ્યું, ને તેના પર, યહોવાહને સાથે પવિત્ર, એવો લેખ, મુદ્રાના જેવી કાંતરણીથી કાંત્યો. ૩૧ અને તેને પાધડીની ટાંચે બાંધવાને સાથે તેઓએ તેને નીલ રંગની શીંગ બાંધી; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ

૩૨ મુલાકાતમંડપના માંડવાનું સ્થળ કામ એ પ્રમાણે પૂરું થયું; ને યહોવાહે મુસાને આપેલી સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુત્રોએ કીધું.

૩૩ અને તેઓ મંડપને મુસા પાસે લાવ્યા, એટલે મંડપ તથા તેના સર્વ સામાન, તેના ચાપડા, તેનાં પાટિયાં, તેની શુંંગળો, તથા તેના સ્તંભો, તથા તેની કુલિઓ; ૩૪ તથા મંદાનાં રાતાં રંગેલાં ચામડાંનું આગ્રહન, તથા સીલ [માલલા] નાં ચામડાંનું

૨ અને ત્યારે કામ જન યહોવાદને આધાર્પણ
ચડાવે ત્યારે તેનું અર્પણ મેઠાનું હોય; ને તે
તેના પર તેલ રેડે ને તે પર લોખાન મુકે. ૨ અને
તે દાનના પુત્રોની પાસે, એટલે ચાલકોની પાસે
તે લાવે; ને તે તેમાંથી એક મુદ્દીબર મેરો તથા તેલ
ને તે પરનો સ્થળો લોખાન લે, ને ચાલક યાદગીરીને
મદિ યહોવાદને સાડ મુવાસિક હોમયજ્ઞ વરીકે વેદી
પર તેનું દાન કરે. ૩ અને આધાર્પણમાંથી જે બાકી
રહે તે દારનનું તથા તેના પુત્રોનું થાય; તે યહોવા-
દના હોમયજ્ઞમાં પરમયજિત વસ્તુ છે.

૪ અને જે વંશીમાં પડાવેલું આધાર્પણ લાવે તો
તે તેલથી મેદેલા મેદાની બેખમીર પોળીઓ અથવા
તેલ ચાપરેલા બેખમીર આખરા હોય. ૫ અને જે
વાઈ અર્પણ તથા પડાવેલું આધાર્પણ હોય તો તે
તેલ મેદેલા બેખમીર મેઠાનું હોય. ૬ તારે તેને
જાતનું, ને તેના કકડા કરીને તે પર તેલ રેડું; તે
ખૂનપણ છે. ૭ અને જે વાઈ આધાર્પણ કકડામાં
પડાવેનું હોય, તો તે મેઠાનું તેલમાં (વળીને) બનાવવું
૮ અને એની વસ્તુઓનું બનેલું આધાર્પણ તારે યહો-
વાદની આગળ લાવવું, ને તે ચાલક આગળ રજું
કરવું, ને તે તેને વેદી પાસે લાવે. ૯ અને ચાલક તે

નાખવું, ને તે પર લોખાન મુકવો; તે આધાર્પણ છે.
૧૦ અને ચાલક યાદગીરીમાં તે પેંકમાંથી થોડો તથા
તે તેલમાંથી થોડું તથા તે સ્થળો લોખાન લઈને ફેંદન
કરે; તે યહોવાદને સાડ હોમયજ્ઞ છે.

૩ અને જે તેનું અર્પણ સાંત્યર્પણનો યજ્ઞ હોય
તો, જે તે દોર ચડાવે, પછી તે નર કે નારી
જાતિનું હોય, તો યહોવાદ પ્રત્યે તે બેખરદિન ચડાવે.
૨ અને તે પોવાના અર્પણના માથા પર પોવાનો દાઘ
મુકે, ને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે તેને કાપે; ને
ચાલકો, એટલે દારનના પુત્રો, વેદી પર ચોચર તેનું
રક્ત છાંટે; ૩ ને તે સાંત્યર્પણના યજ્ઞમાંથી યહોવાદ
પ્રત્યે હોમયજ્ઞ ચડાવે; આંતરડાંની આસપાસની
ચરમી, તથા આંતરડાં પરની સ્થળી ચરમી, ૪ તથા
બન્ને ગ્રંદા તથા તેઓ પરની ચરમી જે નંગો પાસે
ટોચ છે તે, તથા ગ્રંદા સાથે કલેબ પરનું અંતરપડ,
તે કાઢી લે. ૫ અને દારનના પુત્રો વેદી પરના અગ્નિ
પરનાં લાકડાં ઉપરના ફેંદનીયાર્પણ પર તેનું ફેંદન
કરે; તે યહોવાદને સાડ મુવાસિક હોમયજ્ઞ છે.

૬ અને જે યહોવાદની આગળ સાંત્યર્પણના યજ્ઞને
સાડ તેનું અર્પણ પેઠાંબરારું હોય, પછી તે નર કે
નારી જાતિનું હોય, તો પછી તે બેખરદિન ચડાવે.

તથા આતરડા પરની સધળી ચરખી, ૧૫ તથા બને
ગુદાં તથા તેઓ પરની ચરખી જે બગો પાસે હોય
છે તે, તથા ગુદાં સાથે કલેબ પરનું અંતરપડ તે કાઢી
લે. ૧૬ અને ચાળક વેદી પર તેમનું દહન કરે, તે
સુવાસને સારૂ હોમયજ્ઞરૂપ વરદ છે, સઘળી ચરખી
યહોવાહની છે. ૧૭ તમારી વંશપરંપરા તમારા સગળા
રહેઠાણોમા એ તમારા હુમેશને માટે વિધિ થાય કે,
ચરખી કે રક્ત તમારે ખાવું નહિ

૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૬ સ્નાએલ
પુત્રને એમ કહે કે, જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે
મના કરી છે, તેઓમાના કોઈ વિષે અજ્ઞુ પાપમા
પડીને કોઈ જન તેઓમાનું કોઈ કૃત્ય કરે [તે વિષે
આ નિયમ છે], ૨૭ ને અભિષિક્ત ચાળક પાપ કરીને
લોકો પર હોમ આણે, તો જે પાપ તેણે કીધું હોય
તેને લીધે પાપાર્થપણને સારૂ તે યહોવાહ પ્રત્ય એક
એબરહિન જીવાન વાહરડો ચઢાવે. ૨૮ અને તે તે
વાહરડાને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે યહોવાહની
આગળ લાવે, ને વાહરડાના માથા પર તે પોતાનો
હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડાને કાપે.
૨૯ અને તે અભિષિક્ત ચાળક તે વાહરડાના રક્તમાથી
કેટલુંક લઈને મુલાકાતમંડપમા લાવે, ૩૦ ને ચાળક
પોતાની આગળી તે રક્તમા બોળીને તે રક્તમાથી
યહોવાહની આગળ પવિત્રસ્થાનના પડદાની સામે
સાત વાર છાંટે. ૩૧ અને સુવાસિક મૂપની વેદી ને
મુલાકાતમંડપમા યહોવાહની આગળ છે તેના શિંગ
પર ચાળક તે રક્તમાથી ચોપડે, ને જે યજ્ઞવેદી
મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના યડમા વાહરડાનું
સધળું રક્ત તે ઢોળી દે. ૩૨ અને પાપાર્થપણના વાહ-
રડાની બધી ચરખી તે તેમાથી કાઢી લે, આતરડાની
આસપાસની ચરખી, ને આતરડા પરની સધળી ચરખી,
૬ ને બને ગુદાં, તથા તેઓ પરની ચરખી જે બગોની
પાસે હોય છે તે, ને કલેબ પરનું અંતરપડ ગુદાં સુધી
તે કાઢી લે, ૧૦ જેમ તે સાત્ત્વર્થપણના યજ્ઞના વાહરડા
માથી કાઢી લેવાય છે તેમ, ને ચાળક યજ્ઞવેદી પર
તેઓનું દહન કરે. ૧૧ અને વાહરડાનું ચામડું તથા
તેનું સર્વ માંસ, તથા તેની સુદી તથા તેના પાંચો તથા
તેના આતરડા તથા તેનું હાણુ, ૧૨ એટલે, બળનું
આખું બોળિયું છાવણી બહાર કોઈ સ્વચ્છ જગ્યાએ
ન્યા રાખ કાલવી નખાય છે ત્યા તે લઈ જાય, ને

ત્યા લાકડા સળગાવીને તેને બાળી નાખે, ન્યા રાખ
કાલવી નખાય છે ત્યા તે બાળી નાખવામા આવે.

૧૩ અને જે ઇસ્રાએલની આખી જમાત ચુક કરે,
ને તે વાત મઝળીની નજરથી ગ્રહ રહેલી હોય ને જે
કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કીધેલી તેમાનું કોઈ
કૃત્ય કરીને તેઓ દોષિત થયા હોય, ૧૪ તો જે પાપ
તેઓએ કીધું હોય તેની બહુ પડે ત્યારે મઝળી
પાપાર્થપણને માટે એક જીવાન વાહરડો ચઢાવે, ને
તેને મુલાકાતમંડપની આગળ લાવે. ૧૫ અને જમા
તના વડીલો યહોવાહની આગળ તે વાહરડાના માથા
પર પોતાના હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે
વાહરડો કપાય, ૧૬ અને અભિષિક્ત ચાળક તે વાહ-
રડાના રક્તમાનું લઈને મુલાકાતમંડપમા આવે, ૧૭ ને
ચાળક પોતાની આગળી તે રક્તમા બોળીને સાતવાર
યહોવાહની આગળ પડદાની સામે તે છાંટે. ૧૮ અને
જે વેદી યહોવાહની આગળ મુલાકાતમંડપમા છે તેના
શિંગો પર તે રક્તમાથી તે લગાડે, ને જે યજ્ઞવેદી
મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના યડમા તે સજ્જ
રક્ત તે ઢોળી દે. ૧૯ અને તેમાથી તેની બધી ચરખી
કાઢી લઈને વેદી પર તેનું દહન તે કરે. ૨૦ એ વાહર-
ડાને તે એ પ્રમાણે કરે, જેમ તેણે પાપાર્થપણના
વાહરડાનું કીધું તેમ તે એવું પણ કરે, ને ચાળક
તેઓને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેઓને ક્ષમા કરવામા
આવશે. ૨૧ અને તે વાહરડાને છાવણી બહાર લઈ
જાય ને જેમ પહેલા વાહરડાને તેણે બાળી નાખ્યો
હતો તેમ તેને પણ બાળી દે, તે જમાતને સારૂ
પાપાર્થપણ છે.

૨૨ ત્યારે કોઈ અધિકારી પાપ કરીને જે બધા
કૃત્યો કરવાની તેના દેવ યહોવાહે મના કરી છે તેમાનું
કોઈ અત્યલે કરીને દોષિત થાય, ૨૩ ત્યારે જે જે
પાપ વિષે તે દોષિત થયા હોય તે તેને બહુ પાડવામા
આવે તો તે એક બકરાનું એટલે એબરહિત એક નરનું
અર્પણ લાવે, ૨૪ ને બકરાના માથા પર તે પોતાનો
હાથ મુકે, ને ન્યા યહોવાહની આગળ દહનીયાર્પણ
કપાય છે તે જગ્યાએ તેને કાપે, તે પાપાર્થપણ છે.
૨૫ અને ચાળક પોતાની આગળી વડે પાપાર્થપણના
રક્તમાનું લે, ને યજ્ઞવેદીના શિંગ પર તે ચોપડે, ને
યજ્ઞવેદીના યડમા તેનું રક્ત ઢોળી દે. ૨૬ અને સાત્ત્વ-
ર્થપણના યજ્ઞની ચરખીની ચેટે તેની સર્વ ચરખીનું વેદી
પર દહન કરે, ને તેના પાપને લીધે ચાળક તેને સારૂ
પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામા આવશે.

૨ અને ત્યારે કોઈ જન યહોવાદને ખાવાપેણુ ચઢાવે ત્યારે તેનું અર્પણ મેંદાનુ હોય, ને તે તેના પર તેલ રેડે ને તે પર લોખાન મુકે ૨ અને તે દારૂનના પુત્રોની પાસે, એટલે ચાલકોની પાસે તે લાવે, ને તે તેમાથી એક મુઠ્ઠીભર મેંદો તથા તેલ ને તે પરનો સપળો લોખાન લે, ને ચાલક યાદગીરીને માટે યહોવાદને સાડા મુવાસિક હોમયજ્ઞ વરીકે વેદી પર તેનું દહન કરે ૩ અને ખાવાપેણુમાથી ને ખાત્રી રહે તે દારૂનનુ તથા તેના પુત્રોનુ ધાય, તે યહોવાદના હોમયજ્ઞોમા પરમપવિત્ર વસ્તુ છે

૪ અને જો તે બહુમા પકાવેલ ખાવાપેણુ લાવે તો તે તેલથી મોઢેલા મેંદાની બેખમીર પોળીએ અથવા તેલ ચાપરેલા બેખમીર ખાખરા હોય ૫ અને જો તારૂં અર્પણ વધામા પકાવેલ આધાપણુ હોય તો તે તેડે મોઢેલા બેખમીર મેંદાનુ હોય ૬ તારે તેને લાખડ, ને તેના કકડા કરીને તે પર તેલ રેડુ, તે ખાવાપેણુ છે ૭ અને જો તારૂં ખાવાપેણુ કઠાંઈમા પકાવેલ હોય, તો તે મેંદાનુ તેલમા [વળીને] બનાવડુ ૮ અને એવી વસ્તુઓનુ બનેલુ ખાવાપેણુ તારે યહોવાદની આગળ લાવડુ, ને તે ચાલક આગળ રણુ કરડુ, ને તે તેને વેદી પાસે લાવે. ૯ અને ચાલક તે ખાવાપેણુમાથી ટેલુક યાદગીરી દાખલ કાઢી લઈને વેદી પર વંતુ દહન કરે, તે યહોવાદને સાડા મુવાસિક હોમયજ્ઞ છે ૧૦ અને ખાવાપેણુમાથી ને ખાત્રી રહે તે દારૂનનુ તથા તેના પુત્રોનુ ધાય, તે યહોવાદના હોમયજ્ઞોમા પરમપવિત્ર વસ્તુ છે ૧૧ ને ખાવાપેણુ વગેરે યહોવાદ પ્રત્યે ચઢાવે તેઓમાનું કોઈ પણ ખમીરસાદન બતાવેલુ ન હોય, કેમકે તમારે યહોવાદના હોમયજ્ઞ વરીકે કોઈ પણ ખમીરનુ અથવા કંઈ પણ મધનુ દહન કરડુ નહિ. ૧૨ પ્રથમ ફળના અર્પણ વરીકે તેઓને તમારે યહોવાદ પ્રત્યે ચઢાવરા, પલુ મુવાસને સાડા વેદી પર તેઓ વટે નહિ ૧૩ અને તારા ખાવાપેણુના પ્રત્યે અપખને મીઠાથી સહણુ કરડુ, ને તારા ખાવાપેણુમાં તારા દેવના કસરના મીઠાની ખાત્રી કરડુ ૧૪

નાખડુ, ને તે પર લોખાન મુકવો, તે ખાવાપેણુ છે ૧૬ અને ચાલક યાદગીરીમા તે પોકમાથી થોડો તથા તે તેલમાથી થોડું તથા તે સપળો લોખાન લઈને દહન કરે, તે યહોવાદને સાડા હોમયજ્ઞ છે

૩ અને જો તેનુ અર્પણ સાત્યપેણુનો યજ્ઞ હોય તો, જો તે ઠોર ચઢાવે, પછી તે નર કે નારી ભતિનુ હોય, તો યહોવાદ પ્રત્યે તે એબરહિલ ચઢાવે ૨ અને તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો હાથ મુકે, ને મુલાકાતમડપના દ્વાર પાસે તેને કાપે, ને ચાલકો, એટલે દારૂનના પુત્રો, વેદી પર ચોમેર તેનું રક્ત છાંટે, ૩ ને તે સાત્યપેણુના યજ્ઞમાથી યહોવાદ પ્રત્યે હોમયજ્ઞ ચઢાવે, આતરડાની આસપાસની ચરબી, તથા આતરડા પરની સપળી ચરબી, ૪ તથા બન્ને ઝુદાં તથા તેઓ પરની ચરબી ને જગો પાસે હોય છે તે, તથા ઝુદાં સાથે કહેલ પરનુ અંતરપડ, તે કાઢી લે ૫ અને દારૂનના પુત્રો વેદી પરના અગ્નિ પરના લાકડા ઉપરના દહનીયાપેણુ પર તેનુ દહન કરે, તે યહોવાદને સાડા મુવાસિક હોમયજ્ઞ છે

૬ અને જો યહોવાદની આગળ સાત્યપેણુના યજ્ઞને સાડા તેનુ અર્પણ મેંદાનકરાનુ હોય, પછી તે નર કે નારી ભતિનુ હોય, તો પણુ તે એબરહિલ ચઢાવે ૭ જો તે દલવાનનુ અર્પણ ચઢાવે તો તે તેને યહોવાદની આગળ ચઢાવે, ૮ ને તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો હાથ મુકે, ને મુલાકાતમડપની આગળ તેને કાપે, ને દારૂનના પુત્રો તેનુ રક્ત વેદી પર ચોમેર છાંટે ૯ અને સાત્યપેણુના યજ્ઞમાથી તે યહોવાદને સાડા હોમયજ્ઞ ચઢાવે, તેની ચરબી તથા તેની પુઠ પુઠડી આખી ને આખી કરોડના હાલકાની લગોલગથી કાપી લે, તથા આતરડાની આસપાસની ચરબી તથા આતરડા પરની સપળી ચરબી, ૧૦ તથા બન્ને ઝુદાં તથા તેઓ પરની ચરબી ને જગો પાસે હોય છે તે તથા ઝુદાં સાથે કહેલ પરનુ અંતરપડ તે કાઢી લે. ૧૧ અને ચાલક વેદી પર તેનું દહન કરે, તે યહોવાદને સાડા હોમયજ્ઞ ૧૨ વસ્તુ છે

તથા આંતરડાં પરની સઘળી ચરખી, ૧૫ તથા બન્ને ગુદાં તથા તેઓ પરની ચરખી જે જગે પાસે હોય છે તે, તથા ગુદાં સાથે કલેબ પરનું અંતરપડ તે કાઢી લે. ૧૬ અને યાજ્ઞ વેદી પર તેમનું દહન કરે; તે સુવાસને સારૂ હોમયજ્ઞરૂપ વસ્તુ છે; સઘળી ચરખી યહોવાહની છે. ૧૭ તમારી વંશપરપરા તમારા સઘળાં રહેઠાણોમાં એ તમારા હૃદયને માટે વિધિ થાય કે, ચરખી કે રક્ત તમારે ખાવું નહિ.

૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૬ ઇસ્રાએલ-પુત્રોને એમ કહે કે, જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કરી છે, તેઓમાંના કોઈ વિષે અજાણે પાપમાં પડીને કોઈ જન તેઓમાંનું કોઈ કૃત્ય કરે [તે વિષે આ નિયમ છે]; ૨૭ જે અભિષિક્ત યાજ્ઞ પાપ કરીને લોકો પર હોય આવે, તો જે પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે પાપાર્થાર્પણને સારૂ તે યહોવાહ પ્રત્યે એક એમરહિત જીવન વાહરડો ચઢાવે. ૨૮ અને તે તે વાહરડાને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે યહોવાહની આગળ લાવે; ને વાહરડાના માથા પર તે પોતાનો હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડાને કાપે. ૨૯ અને તે અભિષિક્ત યાજ્ઞ તે વાહરડાના રક્તમાથી કેટલુંક લઈને મુલાકાતમંડપમાં લાવે; ૩૦ ને યાજ્ઞ પોતાની આંત્રણી તે રક્તમાં ભોળીને તે રક્તમાથી યહોવાહની આગળ પવિત્રસ્થાનના પડદાની સામે સાત વાર છાંટે. ૩૧ અને સુવાસિક ધૂપની વેદી જે મુલાકાતમંડપમાં યહોવાહની આગળ છે તેનાં સિમ પર યાજ્ઞ તે રક્તમાથી ચોપડે; ને જે યજ્ઞવેદી મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના ચડમાં વાહરડાનું સઘળું રક્ત તે ઢોળી દે. ૩૨ અને પાપાર્થાર્પણના વાહરડાની બધી ચરખી તે તેમાંથી કાઢી લે; આંતરડાંની આસપાસની ચરખી, ને આંતરડાં પરની સઘળી ચરખી, ૩૩ ને બન્ને ગુદાં, તથા તેઓ પરની ચરખી જે જગેની પાસે હોય છે તે, ને કલેબ પરનું અંતરપડ ગુદાં સુધીં તે કાઢી લે, ૩૪ નેમ તે સાંત્યર્પણના ચઢના વાહરડામાંથી કાઢી લેવાય છે તેમ; ને યાજ્ઞ યજ્ઞવેદી પર તેઓનું દહન કરે. ૩૫ અને વાહરડાનું આમરું તથા તેનું સર્વ માંસ, તથા તેની મુંડી તથા તેના પાંચો તથા તેનાં આંગૂરડા તથા તેનું છાલુ, ૩૬ એટલે, બળદનું આખું ખોળિયું ડાવણી બહાર કોઈ સ્વચ્છ જગ્યાએ જ્યાં રાખ કાલવી નખાય છે ત્યાં તે લઈ જાય; ને

ત્યાં લાકડાં સળગાવીને તેને બાળી નાખે; જ્યાં રાખ કાલવી નખાય છે ત્યાં તે બાળી નાખવામાં આવે.

૩૭ અને જે ઇસ્રાએલની આખી જમાત ચુક કરે, ને તે વાત મડળીની નજરથી ગ્રામ રહેલી હોય ને જે કૃત્યો કરવાની યહોવાહે મના કીધેલી છે તેમાંનું કોઈ કૃત્ય કરીને તેઓ દોષિત થયા હોય; ૩૮ તો જે પાપ તેઓએ કીધું હોય તેની જાણ પડે ત્યારે મંડળી પાપાર્થાર્પણને માટે એક જીવન વાહરડો ચઢાવે, ને તેને મુલાકાતમંડપની આગળ લાવે. ૩૯ અને જમાતના વડેલો યહોવાહની આગળ તે વાહરડાના માથા પર પોતાના હાથ મુકે, ને યહોવાહની આગળ તે વાહરડો કપાય, ૪૦ અને અભિષિક્ત યાજ્ઞ તે વાહરડાના રક્તમાંનું લઈને મુલાકાતમંડપમાં આવે; ૪૧ ને યાજ્ઞ પોતાની આંત્રણી તે રક્તમાં ભોળીને સાતવાર યહોવાહની આગળ ચડદાની સામે તે છાંટે. ૪૨ અને જે વેદી યહોવાહની આગળ મુલાકાતમંડપમાં છે તેનાં શિંગો પર તે રક્તમાથી તે લગાડે; ને જે યજ્ઞવેદી મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે છે તેના ચડમાં તે સંજ્ઞું રક્ત તે ઢોળી દે. ૪૩ અને તેમાંથી તેની બધી ચરખી કાઢી લઈને વેદી પર તેનું દહન તે કરે. ૪૪ એ વાહરડાને તે એ પ્રમાણે કરે, જેમ તેણે પાપાર્થાર્પણના વાહરડાનું કીધું તેમ તે એનું પણ કરે; ને યાજ્ઞ તેઓને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેઓને ક્ષમા કરવામાં આવશે. ૪૫ અને તે વાહરડાને ડાવણી બહાર લઈ જાય ને જેમ પહેલા વાહરડાને તેણે બાળી નાખ્યો હતો તેમ તેને પણ બાળી દે; તે જમાતને સારૂ પાપાર્થાર્પણ છે.

૪૬ ત્યારે કોઈ અધિકારી પાપ કરીને જે બધા કૃત્યો કરવાની તેના દેવ યહોવાહે મના કરી છે તેમાંનું કોઈ અજાણે કરીને દોષિત થાય; ૪૭ ત્યારે જે જે પાપ વિષે તે દોષિત થયા હોય તે તેને જાણ પડવામાં આવે તો તે એક બકરાનું એટલે એમરહિત એક નરનું અર્પણ લાવે, ૪૮ ને બકરાના માથા પર તે પોતાનો હાથ મુકે; ને જ્યાં યહોવાહની આગળ દહનીયાર્પણ કપાય છે તે જગ્યાએ તેને કાપે; તે પાપાર્થાર્પણ છે. ૪૯ અને યાજ્ઞ પોતાની આંત્રણી વડે પાપાર્થાર્પણના રક્તમાંનું લે, ને યજ્ઞવેદીનાં સિમ પર તે ચોપડે, ને યજ્ઞવેદીના ચડમાં તેનું રક્ત ઢોળી દે. ૫૦ અને સાંત્યર્પણના ચઢની ચરખીની પેઠે તેની સર્વ ચરખીનું વેદી પર દહન કરે; ને તેના પાપને લીધે યાજ્ઞ તેને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૨૭ અને જે કૃષિ કરવાની યદોવાદે મના કરી છે તેમાં કૌઠ પશુ કરીને કૌઠ સાધારણ માણસ અબલે પાપ કરે ને દોષમાં પડે, ૨૮ ત્યારે જો જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોય તે તેને બલ પાડવામાં આવે તો તે એક એનરલિટ બકરીનું અર્પણ લાવે, જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોય તેને લીધે તે લાવે. ૨૯ અને તે પોતાના હાથ પાપાર્થપણના માથા પર મુકે, ને દહનીયાર્પણની જગ્યામાં પાપાર્થપણ કાપે ૩૦ અને યાજ્ઞ પોતાની આગળી વડે તેના રક્તમાંનું લઇને યજ્ઞવેદીના શિંગ પર તે ચોપડે, ને તેનું સપથુ રક્ત વેદીના ઘડમાં ટાળી દે ૩૧ અને જેમ શાવર્પણના યજ્ઞની ચરખી કાઢી લેવામાં આવે છે તેમ તેની સપથળી ચરખી તે કાઢી લે, ને યાજ્ઞ યદોવાદ પ્રત્યે મુવાસને કાળે તેનું દહન વેદી પર કરે, ને યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે

૩૨ અને જો તે પાપાર્થપણને સાડ દહવાનનું અર્પણ લાવે તો તે એનરલિટ નારી લાવે ૩૩ અને તે પોતાના હાથ પાપાર્થપણના માથા પર મુકે, ને જ્યાં દહનીયાર્પણ કાપાય છે તે જગ્યાએ પાપાર્થપણને સાડ તેને લીધે ૩૪ અને યાજ્ઞ પોતાની આગળી વડે પાપાર્થપણના રક્તમાંનું લઇને યજ્ઞવેદીના શિંગ પર તે ચોપડે, ને તેનું સપથુ રક્ત વેદીના ઘડમાં ટાળી દે, ૩૫ ને જેમ શાવર્પણના યજ્ઞમાંથી દહવાનની ચરખી કાઢી લેવામાં આવે છે તેમ તેની સપથળી ચરખી તે કાઢી લે, ને યાજ્ઞ યદોવાદના દોમયજ્ઞોની રીત પ્રમાણે વેદી પર તેઓનું દહન કરે, ને જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોય તેને લીધે યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૩૬ અને જો કૌઠ જન સાક્ષી છતાં તેને શપથ દેવામાં આવે ત્યારે તેને જે દીક્રુ હોય કે બલ્લતો હોય, તે બદ્દે ન કરીને પાપમાં પડે તો તેનો અન્યાય તેને મારે છે, ૩૭ અથવા જો કૌઠ માણસ કૌઠ અયુષ્ય વસ્તુની, એટલે અયુષ્ય ધનના મુડાનો કે અયુષ્ય દોરના મુડાનો કે અયુષ્ય સરપતીસાના મુડાનો રપદી કરે, ને તે તેના બલ્લવામાં ન આવવા તે અયુષ્ય થયો હોય તો તે દોષિત ગણાય, ૩૮ અથવા હરકૌઠ અયુષ્યવાળી કૌઠ માણસ અયુષ્ય થયો હોય, તેની અયુષ્યનાને જો કૌઠ રપદી કરે, ને તે તેના બલ્લવામાં આવેલું ન હોય તો જ્યારે તે તેના બલ્લવામાં આવે ત્યારે તે દોષિત અયુષ્ય, ૩૯ અથવા જો કૌઠ માણસ

બુંદુ કરવાના કે બલ્લ કરવાના સોગન વગર વિચારે પોતાના હોદાથી ખાય, કે વગર વિચારે સોગન ખાઇને ગમે તે કહે, ને જો તે તેના બલ્લવામાં આવ્યું ન હોય, તો જ્યારે તે તેના બલ્લવમાં આવે ત્યારે તે એઓ-માથી એક વિષે દોષિત થાય. ૪૦ અને જ્યારે તે એઓ-માથી એક વિષે દોષિત થાય ત્યારે એમ યાપ કે જે વિષે તેણે પાપ કીધું હોય તે તે કબ્જા કરે; ૪૧ ને પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે પોતાનું દોષાર્થપણ યદોવાદને સાડ તે લાવે એટલે પાપાર્થપણને સાડ ટાળામાંથી નારી નવતિનું એક દહવાન કે બકરી, ને યાજ્ઞ તેના પાપને લીધે તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે ૪૨ અને જો દહવાન લાવતુ એ તેના ગળ ઉપરાંત હોય તો જે પાપ તેણે કીધું હોય તેને લીધે દોષાર્થપણને માટે તે યદોવાદને સાડ જે હોવા કે કબુતરના બે બચ્ચા લાવે, એક પાપાર્થપણને સાડ, ને બીજી દહનીયાર્પણને સાડ ૪૩ અને તે તેઓને યાજ્ઞ પાસે લાવે, ને પાપાર્થપણને માટે જે હોય તેને તે પ્રથમ ચઢાવે, ને તે તેની ચરખીની તેની મુદી મરદી નાખે, પશુ તેના બે બચ્ચા ન પાડે, ૪૪ ને તે પાપાર્થપણના રક્તમાંનું વેદીની બાજુ પર છાંટ ને બાકીનું રક્ત વેદીના ઘડમાં નિગળી નવા દે, તે પાપાર્થપણ છે ૪૫ અને બીજીનું પશુ તે વિધિ પ્રમાણે દહનીયાર્પણ ચઢાવે, ને તેણે જે પાપ કીધું હોય તેને લીધે યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે

૪૬ અને જો જે હોવા કે કબુતરના બે બચ્ચા મેળવ્યા એ તેના ગળ ઉપરાંત હોય તો પોતે જે પાપ કીધું હોય તેને લીધે પાપાર્થપણને માટે એક દસરા એટલે મેંટુ તે પોતાને માટે અર્પણ લાવે, તે વગર તે કંઈ તેલ ન રેડે, ને તે પર કંઈ લોખાન તે ન મુકે, કેમકે તે તો પાપાર્થપણ છે ૪૭ અને તે તેને યાજ્ઞ પાસે લાવે, ને યાજ્ઞ યાદ ધીરી દાખલ તેમાંથી બોળાસર લઇને વેદી પર યદોવાદના દોમયજ્ઞો ઉપર તેનું દહન કરે, તે પાપાર્થપણ છે ૪૮ અને આ કૃષિમાંથી કૌઠ પશુ વિષે તેણે પાપ કીધું હોય તેને લીધે યાજ્ઞ તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે, ને [બારીક] બાબતોની પેઠે યાજ્ઞકનુ યાચ

૪૯ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, મેં જે કૌઠ માણસ ઉલ્લખ કરીને યદોવાદની નિયમિત વસ્તુએ વિષે અબલે પાપ કરે તો તે યદોવાદ પ્રત્યે પોતાનું

દોષાર્થપેણુ લાવે, એટલે તું કરાવે એટલા રોકેલ રૂપું પવિત્રરૂપાનના રોકેલ પ્રમાણે દોષાર્થપેણુને માટે લાવે; ૧૫ ને પવિત્ર વસ્તુ વિષે તેણે પાપ કીધું હોય તેનો બદલો તે ભરી આપે, ને વળી તેનો એક પંચમાંસ તેમાં ઉમેરીને યાજ્ઞકને તે આપે; ને યાજ્ઞક તેને સાડા દોષાર્થપેણુના ઘેટા વડે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૧૭ અને જો કોઈ માણસ પાપ કરીને જો કામો કરવાની યદોવાદે મુસાને કહ્યું છે તેઓમાંનું કોઈ પણ કરે, તો જો કે તે અન્યથા હોય તો પણ તે દોષિત છે, ને તેનો અન્યાય તેને માથે. ૧૮ તે દોષાર્થપેણુને સાડા દોળામાનો તારા કરાવ પ્રમાણેના એબરહિત ઘેટા યાજ્ઞક પાસે લાવે; ને જો સુક તેણે અન્યથા એટલે વગર જાણે કીધી તે વિષે તેને સાડા યાજ્ઞક પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે. ૧૯ તે દોષાર્થપેણુ છે; તે નિશ્ચે યદોવાદ આગળ દોષિત છે.

૬ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૨ જો કોઈ જન પાપ કરે, ને યદોવાદ વિરૂદ્ધ અપરાધ કરીને અનામતની કે ગીરીની કે લુટકાટની બાબતમાં પોતાના પડોસીને હેરા હે, કે પોતાના પડોસીપર જીવમ ગુનથી હોય; ૨ અથવા કોઈ બોવાએલી વસ્તુ તેને જડી હોય તે વિષે હેરા કરે, ને જીઠા સોગન ખાય; જો કોઈ માણસ આ સુધળાંમાંથી હરકંઈ કરીને પાપ કરે; ૪ જો તે પાપ કરીને દોષિત થયો હોય, તો એમ ધાય કે, જો તેણે પડાની લીધું હોય, અથવા જો વસ્તુ તેણે જીવમથી મેળવી હોય, અથવા જો અનામત તેને સોંપાએલી હોય, અથવા જો બોવાએલી વસ્તુ તેને જડી હોય, ૫ અથવા જો કોઈ ચીજ વિષે તેણે જીઠા સોગન ખાધો હોય, તે તે પાછાં આપે; તે ભરીપુરીને પાછું આપે એટલું જ નહિ, પણ તેમાં એક પંચમાંસ ઉમેરે; તે દોષિત કરે તેજ દિવસે તેણે જેનું તે દોષ તેને તે આપવું. ૬ અને તે યદોવાદ આગળ પોતાનું દોષાર્થપેણુ, એટલે દોળામાનો તારા કરાવ પ્રમાણેનો એબરહિત ઘેટા, યાજ્ઞક પાસે દોષાર્થપેણુને માટે લાવે, ૭ ને યાજ્ઞક યદોવાદની સમુખ તેને સાડા પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને જો કોઈ કૃત્યથી તે દોષિત થયો હશે, તે વિષે તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

૮ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૯ હાઈનને તથા તેના પુત્રોને એમ ફરમાવ કે દહનીયાર્પણનો નિયમ આ છે; દહનીયાર્પણ આખી રાત સવાર ૮

પરના બળતણ ઉપર રહે; ને વેદીના અગ્નિને તેની ઉપર બળતો રાખવો. ૧૦ અને યાજ્ઞક પોતાનું સણું વસ્ત્ર પહેરે, ને પોતાના દેહ પર પોતાની સણી ધમર પહેરે; અને અગ્નિએ ભસ્મ કીધેલા વેદીપરના દહનીયાર્પણની રાખને તે ઉડાવી લઈને વેદી પાસે મુકે. ૧૧ અને તે પોતાનાં વસ્ત્ર ઉતારે, ને ખીન વસ્ત્ર પહેરીને તે રાખને છાવણી બહાર સ્વચ્છ જગ્યાએ લઈ ન્ય. ૧૨ અને વેદી પરના અગ્નિને તે પર બળતો રાખવો, ને તેને હોલવાવા ન દેવો; ને દર સવારે યાજ્ઞક તે પર લાકડાં બાળે ને તે તેના ઉપર દહનીયાર્પણ ગોઠવે; ને તેના ઉપર શાત્યાર્પણની ચરબીનું દહન કરે. ૧૩ અગ્નિને વેદી પર અખંડ બળતો રાખવો, તેને હોલવાવા ન દેવો.

૧૪ અને ખાદ્યાર્પણનો નિયમ આ છે; હાઈનના પુત્રો તેને યદોવાદની સમુખ વેદી સામે ચઢાવે. ૧૫ અને તે એમાંથી પોતાના એક બોવાબર ખાદ્યાર્પણનો મોહો તથા તેનું તેલ, અને ખાદ્યાર્પણનો સધળો લોળાન લઈને યાદગીરી દાખલ, યદોવાદને સાડા તુવાસને અર્થે તેણે વેદી ઉપર દહન કરે. ૧૬ અને તેમાંથી જો બાકી રહે તે હાઈન તથા તેના પુત્રો ખાય; તેને પવિત્ર જગ્યામાં ખનીર વગર ખાવું; મુલાકાતમંડપના આંગણમાં તેઓ તે ખાય. ૧૭ તેને ખમીરસહિત ન પકાવવું; મેં મારા હોમયજ્ઞોમાંથી તે તેઓને તેઓના હિસ્સા દાખલ આપ્યું છે; ૧૮ પાપાર્થપેણુની પેટે તથા દોષાર્થપેણુની પેટે તે પરમપવિત્ર છે. ૧૯ હાઈનપુત્રોમાનો પ્રત્યેક પુરૂષ યદોવાદનો હોમયજ્ઞોમાંથી તેમના બધુના તથા વંશપરપરાના હક વરીકે તે ખાય; જો કોઈ તેઓનો સ્પર્શ કરે તે શુદ્ધ હોય.

૨૦ અને યદોવાદે મુસાને કહ્યું કે, ૨૦ હાઈનનો અભિષેક થાય તે દિવસે તેણે તથા તેના પુત્રોએ યદોવાદને આ અર્પણ કરવું; એટલે, ખાદ્યાર્પણને સાડા બધુ એક દરારા અફાહ મોહો, તેમાંથી અડધો સવારે, ને અડધો સાંજે ૨૧ તેને તવામાં તેલથી તળવો; જ્યારે તે તળાય ત્યારે તેને અદર આણવો; તળેલાના નોસડાં પાડીને યદોવાદ પ્રત્યે તુવાસને અર્થે તારે ખાદ્યાર્પણ ચઢાવવું. ૨૨ અને તેના પુત્રોમાંના જે અભિષિક્ત યાજ્ઞક તેની પદ્ધિએ આવે તે તે ચઢાવે; બધુના વિધિથી તેણે યદોવાદને સાડા પુરેપુર

દહન કરાય ૨૭ અને ચાલકના પ્રત્યેક ખાવાપેણુનું પુરેપુરું દહન કરવું, તે ખાણું નહિ

૨૪ અને યહોવાહે યુસાને કહ્યું કે, ૨૫ હારીને તથા તેના પુત્રોને એમ કહે કે, પાપાર્થોપેણુનો નિયમ આ છે, ન્યા દહનીયાપણું કપાય છે, ત્યા યહોવાહની આજ્ઞા પાપાર્થોપણું કપાય, તે પરમપવિત્ર છે ૨૬ ને ચાલક તેવડે પાપાર્થોપણું કરે, તે તે ખાય, પવિત્ર ન્યામામાં, એટલે મુલાકાતમહત્વના આજ્ઞામાં તે ખવાય. ૨૭ ને કંઈ તેના માસનો સ્પર્શ કરે તે શુદ્ધ ગણાય, ને ન્યારે તેના રક્તમાનું કોઈ વસ્ત્ર પર છટાય, ત્યારે ને પર તે ઝાઝોડું હોય, તેને તારે પવિત્ર ન્યામામાં ધોણું ૨૮ પણું ને ઢાંઢામાં તેને બાંધ્યું હોય, તે ઢાંઢાને બાળી નાખવું, ને જો તેને પિત્તળના વાસામાં બાંધ્યું હોય, તો તેને માછને પાણીએ વિઠળવું ૨૯ યા / કોમાંનો દરેક પુત્ર તે ખાય, તે પરમપવિત્ર છે ૩૦ અને જોના રક્તમાનું પવિત્રરક્તમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કરના સારું મુલાકાતમહત્વના કાંઈ આણુવામાં આવ્યું હોય, તેનું કોઈ પાપા ધોપણું ખવાય નહિ, તેને અગ્નિમાં બાળી નાખવું

૭ અને હોપાર્થોપેણુનો નિયમ આ છે, તે પરમ પવિત્ર છે ૨ ને ન્યાએ દહનીયાપણું કપાય છે, ત્યા તેઓ હોપાર્થોપણું કાપે, ને તેનું રક્ત વેગી પર ચોમરફા છાંટ ૩ અને તેમાંથી તેની બધી ચરમી, પુષ્ટ પુષ્ટી તથા આનરકા ઉપરની ચરમી, ૪ તથા બન્ને ગ્રંદાં તથા તેઓ ઉપરની ચરમી ને નજીની પાસે હોય છે તે, તથા હઝેલ પરનું આનરકા ગ્રંદાં મુઝાં કાઢી લેવા ૫ અને યા / ૧૬ યહોવાહ પ્રત્યે હોમયજન સારું વેદી પર તેમનું દહન કરે, તે હોપા ધાર્પણું છે ૬ યા / કોમાંનો દરેક પુત્ર તે ખાય, તે પવિત્ર ન્યામામાં ખરા, તે પરમપવિત્ર છે ૭ જેનું પાપાર્થોપણું તેવડું હોપાર્થોપણું છે, તેઓને માટે એક નિયમ છે, ને ચાલક તે વડે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, તેને તે મરે ૮ અને ને ચાલક કોઈ મામુસનું દહનીયાપણું ચડાવે તે ન ચાલક પોતે ચડાવેલા દહનીયાપણું ચામડું પોતાને સારું લે ૯ અને સહીમાં પકાવેવું, વધા કઠાઈમાં ને વધામાં વઘેવું સર્વ ખાવાપેણું તે ચડાવનાર ચાલકનું થાય ૧૦ અને સર્વ તેવવાણું કે કોરે ખાવાપણું હારીનના સર્વ પુત્રો લે, જેમ એક તેમજ બીજે [લે]

૧૧ અને ચાત્યર્પણોનો યજ્ઞ કોઈ યહોવાહ પ્રત્યે ચડાવે, તેનો નિયમ આ છે, ૧૨ જો તે ઉપકારસ્તુતિને અર્થે ચડાવે, તો તે ઉપકારાર્થોપણુંની સાથે તેલે મોઢેલી ખમીર વચરની પોળીઓ, તથા તેલ ચોપડેલા ખમીર વચરના ખાખરા, તથા [તેલમાં] બોળેલા મેઢાની તેલે મોઢેલી પોળીઓ ચડાવે ૧૩ ઉપકાર સ્તુતિને અર્થે પોતાના ચાત્યર્પણોના યજ્ઞ સાથે ખમીરી તોટલીની પોળીઓનું અર્પણું તે ચડાવે, ૧૪ અને તેમાંના પ્રત્યેક અર્પણુમાંથી અઠેક [વસ્તુ] યહોવાહને સારું ઉચ્છાડીયાપણું વરીકે તે ચડાવે, ચાત્યર્પણું રક્ત છાંટનાર ચાલકને ને મરે ૧૫ અને ઉપકાર-સ્તુતિને માટેના ચાત્યર્પણોના યજ્ઞનું માસ અર્પણુંને દિવસે ને ખાય, તે તેમાંથી કંઈ પણું સ્વાર મુધી ન રહેવા ૧૬ ૧૬ પણું ને તેનું ચણાપેણું એ કોઈ માનના કે એશ્વિકાપેણું હોય, તો ને દિવસે તે પોતાનું અર્પણું ચડાવે, તે દિવસે તે તેને ખાય, ને તેમાંનું બાકી રહેલું બીજે દિવસે ખાય ૧૭ પણું તે ચણના માસમાનું ને કંઈ ત્રીજે દિવસે રહે તેને અગ્નિમાં બાળી નાખવું ૧૮ અને જો તેના ચાત્યર્પણોના યજ્ઞના મારામાનું કંઈ પણું ત્રીજે દિવસે ખાવામાં આવે, તો તે માન્ય નહિ થશે, ને અર્પણું કરનારના લાલમાં તે નહિ ખાવાયે, તે અમગળ ગણાયો, ને ને માણસ તેમાંનું ખાશે તેનો હોય તેને માથે ૧૯ અને ને માસને કોઈ અમુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ થાય, તે ખાણું નહિ, તેને અગ્નિમાં બાળી નાખવું અને તે માસ પ્રત્યેક ને શુદ્ધ હોય, તે ખાય, ૨૦ પણું ને જન પોતાનું અમ અમુદ્ધ છતાં યહોવાહને માટેના ચાત્યર્પણુંના યજ્ઞનું માસ ખાય, તે માણસ પોતાના લોકોમાંથી કાપી નખાય ૨૧ અને ને માણસ કોઈ અમુદ્ધ વસ્તુનો, એટલે મનુષ્યના અમુદ્ધ પણુનો, કે અમુદ્ધ પશુનો, કે હરકોઈ અમુદ્ધ અમનન વસ્તુનો સ્પર્શ કરે, ને યહોવાહને માટેના ચાત્યર્પણોના યજ્ઞનું માસ ખાય, તે જન પોતાના લોકોમાંથી કાપી નખાય

૨૨ અને યહોવાહ યુસાને કહ્યું કે, ૨૩ હસાએવ-પુત્રોને એમ કહે કે, બળદની કે પેટાની, કે બકરાની કંઈ પાનું ચરમી વધે ન ખાઓ ૨૪ અને મુકડાંલની ચરમી તથા બલવરોએ ફાડી નાખેલાની ચરમી બીજ કોઈ કામમાં વપરાય, પણ વમારે તે કઢી ન ખાવી ૨૫ કેમકે ને પશુનો માલનાર યહોવાહ પ્રત્યે હોમયજ ચડાવે છે, તેની ચરમી ને કોઈ ખાય, તે ખાનાર

માણસ પોતાના લોકો મધ્યેથી કાપી નખાય. ૨૬ અને તમે કંઈ પણ પ્રકારનું પક્ષીનું કે પશુનું રક્ત તમારા કંઈ પણ રહેઠાણમાં ન ખાઓ. ૨૭ હવે કોઈ માણસ કંઈ પણ રક્ત ખાય તો તે માણસ પોતાના લોકો મધ્યેથી કાપી નખાય.

૨૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૯ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે કોઈ પોતાનાં શાંત્યર્પણોના ચક્કર યહોવાહ પ્રત્યે ચકાવે, તે પોતાનાં શાંત્યર્પણોના ચક્કરમાંથી યહોવાહ પાસે અર્પણ લાવે; ૩૦ તે પોતાના હાથે યહોવાહના હોમચક્રો લાવે, એટલે ચરબી સહિત સીનો લાવે, એ માટે કે તે સીનાની, આરત્યર્પણને સાડ યહોવાહની સમુખ આરતી કરાય. ૩૧ અને ચરબીનું યાજ્ઞ વેદી પર દહન કરે, પણ સીનો હાડેન તથા તેના પુત્રો લે, ૩૨ અને તમારાં શાંત્યર્પણોના ચક્કરમાંથી જમણા બાહુકું ઇઝાલીયાર્પણને સાડ તમારે યાજ્ઞને આપવું. ૩૩ એ જમણું બાહુકું, હાડેનના પુત્રોમાંનો જે શાંત્યર્પણનું રક્ત તથા ચરબી ચકાવે, તેના જામનું ધાય. ૩૪ કેમકે આરવિક્ત સીનો તથા ઇઝાલિત બાહુકું ઇસ્રાએલપુત્રો પાસેથી તેઓનાં શાંત્યર્પણોના ચક્કરમાંથી મેં લીધાં છે, ને મેં તે હાડેન યાજ્ઞને તથા તેના પુત્રોને ઇસ્રાએલપુત્રો પાસેથી તેઓનાં જમણા હાથ તરીકે આપ્યાં છે.

૩૫ હાડેનને તથા તેના પુત્રોને યાજ્ઞ તરીકે યહોવાહની સેવા કરવાને તેણે રજુ કર્યા તે દિવસે યહોવાહના હોમચક્રોમાંથી તેનો અભિષેક હિરસો તથા તેના પુત્રોનો અભિષેક હિરસો આ છે; ૩૬ એ લિપે યહોવાહે જે દિવસે તેઓનો અભિષેક થયો તે દિવસે એવી આજ્ઞા કીધી કે, ઇસ્રાએલપુત્રો તેઓને તે આપે; તે વંશપરપરા તેઓનું સહનું દાપું છે. ૩૭ દહનીયર્પણનો, ખાદ્યર્પણનો, તથા પાપાર્થર્પણનો તથા હોપાર્થર્પણનો તથા પ્રતિષ્ઠાક્રિયાનો, તથા શાંત્યર્પણોના ચક્કરો નિયમ એજ છે. ૩૮ સીનાવના અરબ્યમાં યહોવાહને સાડ અર્પણ ચકાવવાની ઇસ્રાએલપુત્રોને આજ્ઞા કીધી, તે દિવસે યહોવાહે સીનાય ખેતમાં મુસાને એ આજ્ઞા આપી.

૮ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ હાડેન તથા તેની સાથે તેના પુત્રો તથા વસ્ત્રો તથા અભિષેકનું તેલ તથા માપાર્થર્પણનો બળદ તથા બે ઘેટા તથા બેખમીર રેતડીઓની ટોપલી, એઓને લઈને ૩ મુલાકાતમંડપના બારણા આગળ સઘળી જમાતને

લેગી કર. ૪ અને યહોવાહે તેને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે મુસાએ કીધું; ને મુલાકાતમંડપના બારણા આગળ જમાતની સભા ટાળે મળી. ૫ અને મુસાએ સભાને કહ્યું કે, યહોવાહે જે ક્રિયા કરવાની આજ્ઞા કીધી છે તે આ છે. ૬ અને મુસાએ હાડેનને તથા તેના પુત્રોને લાવ્યો તેઓને પાણીથી સ્નાન કરાવ્યું. ૭ અને તેણે હાડેનને અંગરણો પહેરાવ્યાં, ને તેની કમરે કમરબધ બાંધ્યાં, ને તેને જામે પહેરાવ્યાં, ને તેને એફોદ પહેરાવ્યાં, ને તેણે એફોદનો કારીગરીથી વણેલો પટકો તેની કમરે બાંધ્યો. ૮ અને એ વડે તેણે તે પોતાના ચરીર સાથે બાંધ્યાં. ૯ અને તેણે તેને ઉરપત્ર પહેરાવ્યું; ને ઉરપત્રમાં તેણે ઉરીમ તથા તુમીમ જગ્યા. ૧૦ અને તેણે તેને માથે પાષણી પહેરાવી; ને પાષણીને ઘોખરે તેણે સોનાનું પત્ર એટલે પવિત્ર મુગટ ચોંટાડ્યો, જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ. ૧૧ અને મુસાએ અભિષેકનું તેલ લઈને મંડપના તથા તેમાંનાં સઘળાનો અભિષેક કીધો, ને તેઓને પાવન કીધાં. ૧૨ અને તેમાંનું તેણે વેદી પર સાત વાર છાંંચ્યું, ને વેદીને તથા તેના સર્વ વાસ-જોને, અને હોળને તથા તેના તળિયાને પાવન કરવા સાડ તેઓને અભિષેક કીધો. ૧૩ અને અભિષેકના તેલમાંનું તેણે હાડેનના માથા પર રેડીને તેને પાવન કરવા સાડ તેનો અભિષેક કીધો. ૧૪ અને મુસાએ હાડેનના પુત્રોને હાજર કરીને તેઓને અંગરણો પહેરાવ્યાં, ને તેઓની કમરે પટકો બાંધ્યાં; ને તેઓને માથે ફાળિયાં બાંધ્યાં; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ. ૧૫ અને તે પાપાર્થર્પણના બળદને લાંબો; ને હાડેને તથા તેના પુત્રોએ પાપાર્થર્પણના બળદના માથા પર પોતાના હાથ મુક્યા; ૧૬ ને તેણે તેને કાપ્યાં; ને મુસાએ તે રક્ત લઈને પોતાની આંત્ર-ળાથી વેદીનાં ધિંગની આસપાસ ચોપડ્યું, ને વેદીને છુદ્ધ કીધી, ને રક્ત વેદીના ચકમાં તેને માટે પ્રાવચિત કરવાને રેડ્યું, ને તેને પાવન કીધી. ૧૭ અને મુસાએ આતરડાં પરની સઘળી ચરબી, તથા કલેજ પરનો પટકો, તથા બન્ને ગુદાં તથા તેઓની ચરબી લઈને વેદી પર તેનું દહન કીધું. ૧૮ પણ બળદનું બાકીનું બાળિયું તથા તેનું ચામડું તથા તેનું માંસ તથા તેનું છાત્ર તેણે ધાવણી બહાર અગ્નિથી બાળી નાખ્યા; જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમ. ૧૯ અને તેણે દહનીયર્પણનો ઘેટો રજુ કીધો; ને હાડેને તથા

દના દોમયદ્રોમાનુ બાળી રહેતુ ખાવાર્થેણ લેા, ને તે
 રેદી પાસે ખમીર વિના ખાઓ, કેમકે તે પરમપવિત્ર
 છે, ૧૨ ને તે તમારે પવિત્ર જગ્યામા ખાતુ, કેમકે
 વદોવાદના દોમયજ્ઞેમાથી તે તારુ દાપુ તથા તારા
 પુત્રોનુ દાપુ છે, કેમકે મને એ પ્રનારે આજ્ઞા નળેલી
 છે ૧૩ અને આરવિગ નીનો તથા ઉચ્ચાલિત ખાનુ
 તમારે રેવન્થ જગ્યામા ખાવા, એટલે તાર તથા
 તારી નાવે તારા પુત્રપુત્રીઓન (ખાવા), કેમકે હજા
 અથપુત્રોના વાત્યપણના યજ્ઞમાથી એઓ તારા દાપા
 વરીકે તથા તારા પુત્રોના દાપા વરીકે અપાયલા છે,
 ૧૪ ઉચ્ચાલિત ખાદુરુ તથા આરવિક્ત લીનો, ચરનીના
 દોમયજ્ઞો ત્રુક્ષા, વદોવાદની લગ્નુખ આરની કરીને
 આરત્યપત્ર કરવાને તેઓ લાવે, તે પત્ર તાર તથા
 તારી માથે તારા પુત્રોનુ લાનુ દાપુ થાય, કેમકે
 વદોવાદે ખતી આજ્ઞા આ ા છે

તેની ખરી ફાટેલી નથી, તે તમને અશુદ્ધ છે ૧ અને
 સાફાન સસત્ત, કેમકે તે વાગોળે છે પણ તેની ખરી
 ફાટેલી નથી, તે તમને અશુદ્ધ છે ૨ અને સસત્ત કેમકે
 તે વાગોળે છે, પણ તેની ખરી ફાટેલી નથી, તે તમને
 અશુદ્ધ છે ૩ અને હુકર, કેમકે તેની ખરી ફાટેલી
 છે, ને તેના પગ ફાટેલા છે, પણ તે વાગોળાઈ નથી,
 તે તમને અશુદ્ધ છે ૪ તેઓનુ માત ન ખાતુ, તથા
 તેઓના મુઠ્ઠાનો સ્પર્શ ન કરવે, તેઓ તમને
 અશુદ્ધ છે

૫ સરળા જળનર પ્રાતીઓમાથી આ તમારે
 ખાવા, એટલે પાણીમા જે સ્વચ્છને પર તથા કિનડા
 દોષ છે, તેઓને તમારે ખાવા, પછી તે સમુદ્રોમાના
 દોષ કે નદીઆનાના દોષ ૧૦ અને સમુદ્રોમાના તથા
 નદીઓમાના જે સવળા પાણીમા વહે છે તેમાના, તથા

૨૫ અને જે કાષ તેઓનાં મુઠાંનો [કાષ ભાગ] ઉચકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૨૬ જે કાષ પથ્થરી ખરી ફાટલી હોય પણ પગ ચીરા-એલા ન હોય તથા વાગોળતું ન હોય તે તમને અથુક્ષ છે. જે કાષ તેનો સ્પર્શ કરે તે અથુક્ષ છે. ૨૭ અને ચોપમાં બનવરોમાંનાં જે જે પગ વડે ચાલતાં હોય તે તમને અથુક્ષ છે; જે કાષ તેઓનાં મુઠાંનો સ્પર્શ કરે, તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૨૮ અને જે કાષ તેમનું મુઠું ઉચકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય; તેઓ તમને અથુક્ષ છે.

૨૯ અને જમીન પર પેટે ચાલનાર સર્પડીઆંમાંથી આ તમને અથુક્ષ હોય; નોળિયો તથા ઉદર તથા મોટી ધીંધાડી તેની ભાગ પ્રમાણે; ૩૦ તથા ચંદન ઘો, તથા પાટલા યો નથા પદેળા, તથા સરડો તથા કાંઈકો. ૩૧ સર્વ સર્પડનામાંથી એઓ તમને અથુક્ષ છે. તેઓ મુઆ પછી જે કાષ તેમનો સ્પર્શ કરે, તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૩૨ અને તેઓમાંનાં કાષનું મુઠું જે કદ ઉપર પડે તે અથુક્ષ ગણાય; એટલે તે લાકડાનું વાસણ, કે હાથડું કે ચામડું કે તાટ, એટલે કાષ પણ કામમાં આવતું હર કાષ વાસણ હોય, તો તેને પાણીમાં નાખવું, ને તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય; ત્યાર પછી ને થુક્ષ ગણાય. ૩૩ અને જે કાષ પણ માટલામાં તેઓમાંનું કદએ પડે, તો તેમાં જે કાંઈ ભરેલું હોય, તે અથુક્ષ ગણાય; ને તેને તમારે લાંબી નાખવું. ૩૪ [એમાંની] સઘળી ખાવાની વસ્તુ-ઓમાંથી જેમાં પાણી પડે, તે અથુક્ષ ગણાય; અને જે પીવાની વસ્તુ એવા પ્રત્યેક વાસણમાં હોય, તે અથુક્ષ ગણાય. ૩૫ અને પ્રત્યેક વસ્તુ જે પર તેઓનાં મુઠાંનો [કાષ ભાગ] પડે, તે અથુક્ષ ગણાય; તે ભઠ્ઠી હોય, કે વાસણને માટે છાંયલી હોય, પણ તેને ભાંતી નાખવું; તેઓ અથુક્ષ છે, ને તમારે માટે અથુક્ષ ગણાય. ૩૬ પણ ઝરો કે કુંવો જેમાં પાણીનો પુંડળ જોડો છે, તે થુક્ષ ગણાય; પણ જે તેનાં મુઠાંનો સ્પર્શ કરે તે અથુક્ષ ગણાય.

૩૭ અને જે તેઓનાં મુઠાંનો [કાષ ભાગ] હર કાષ વાવવાના બીયાવા પર પડે, તો તે થુક્ષ છે. ૩૮ પણ જે તે બીયાવા પર પાણી છાંટેલું હોય, ને તેમનાં મુઠાંનો [કાષ ભાગ] તે પર પડે, તો તે તમને અથુક્ષ છે.

૩૯ અને જે પથુઓ ખાવાની તમને ફટ છે, તેઓ-

માંનું કાષ મરી ભય, તો જે કાષ તેના મુઠાંનો સ્પર્શ કરે, તે સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય. ૪૦ અને જે કાષ તેનું મુઠું ખાય, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય; તેનું મુઠું ઉચકનાર પણ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને સાંજ સુધી અથુક્ષ ગણાય.

૪૧ અને જમીન પર પેટે ચાલનાર પ્રત્યેક સર્પડીયું અમંત્રણ છે; તેને ખાવું નહિ. ૪૨ જે પેટે ચાલનાર કે પગે ચાલનાર હોય, કે જે બહુપગી હોય તેમને, એટલે જમીન પર સર્વ પેટે ચાલનારાને તમારે ખાવાં નહિ; કેમકે તેઓ અમંત્રણ છે. ૪૩ કાષ પણ પેટે ચાલનાર સર્પડીઆથી તમે પોતાને અમંત્રણ ના કરો, ને તેઓથી પોતાને અથુક્ષ કરીને અલગાઓ નહિ. ૪૪ કેમકે હું યદોવાહ તમારો દેવ છું; એ માટે તમે પોતાને થુક્ષ કરો, ને તમે પવિત્ર થાઓ; કેમકે હું પવિત્ર છું; ને જમીન પર પેટે ચાલનાર કાષ પણ પ્રાણીથી પોતાને અથુક્ષ ન કરો. ૪૫ કેમકે તમારો દેવ યજ્ઞ સાથે મિસર દેસામાંથી તમને બહાર કાઢી, લાવનાર હું યદોવાહ છું; માટે તમે પવિત્ર થાઓ, કેમકે હું પવિત્ર છું.

૪૬ પથુઓ વિષે તથા પક્ષીઓ વિષે તથા જળચર પ્રાણીમાત્ર વિષે, તથા જમીન પર પેટે ચાલનાર પ્રાણીમાત્ર વિષે એ નિયમ છે; ૪૭ એ માટે કે થુક્ષ તથા અથુક્ષ વચ્ચે, અને ખાવાનાં પ્રાણી તથા ન ખાવાનાં પ્રાણી વચ્ચે ભેદ ગણાય.

૧૨ અને યદોવાહ મુસાને કહ્યું કે, ૨ હસાએ-લપુતેને એમ કહે કે, કાષ સ્ત્રીને હમેશ રહીને તેને પુત્ર અવતરે, ત્યારે તે સાત દિવસ અથુક્ષ ગણાય; તેના કષ્ટ સમયે થાય છે, તેમ તે અથુક્ષ ગણાય. ૩ અને આઠમે દિવસે તે [પુત્રની] સુલત કરવી. ૪ અને તે સ્ત્રીનું શુદ્ધિકરણ થતાં સુધી તેત્રીસ દિવસ સુવાવડી ગણાય; તેના થુક્ષ થવાના દિવસ પુરા થાય ત્યાં સુધી તે કાષ થુક્ષ વસ્તુનો સ્પર્શ ન કરે, ને પવિત્રસ્થાનમાં ન આવે. ૫ પણ જે તેને પુત્રી થાય તો એ અઠવાડિયાં સુધી, તેના કષ્ટ સમયે થાય છે તેમ, તે અથુક્ષ ગણાય; ને તે તેનું શુદ્ધિકરણ થતાં સુધી હાસેટ દિવસ સુવાવડી ગણાય. ૬ અને ત્યારે પુત્રને લીધે કે પુત્રીને લીધે તેના થુક્ષ થવાના દિવસ પુરા થાય, ત્યારે તે દહનીયાર્પણને સાથે પહેલા વર્ષનું એક હલવાન, તથા પાપાર્પણને સાથે કબુતરનું એક અન્ન અથવા એક દોલો સુલાકાતમાં પાન

ખારણા આગળ ચાલકની પાસે લાવે; જન તે ચઢો-
વાદ આગળ તેને ચઢાવે, ને તેને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત
કરે; ને તે પોતાના રક્તસાવમાંથી શુદ્ધ થયે જ્ઞે
પુત્રોને કે પુત્રીના પ્રસવ થાય, તેને મારે એ નિયમ
છે. અને દુવવાન લાવતું એ તેના ગળ ઉપરાંત
હોય, તો તે બે દોહા અથવા કબુતરનાં બે બચ્ચાં લે;
એક, દહનીયાર્પણને સાર, ને બીજું ખાખાર્પણને
સાર; ને ચાલક તેને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તે
શુદ્ધ થયે.

૧૩ અને ચઢોવાદે મુસાને તથા હારૂનને કહ્યું કે,
૨ જો કોઈ માણસની ત્વચામાં દીધું કે ચાંદુ
કે ચળકદં ચાકું થાય, ને જો તેના શરીરની ત્વચામાં
કોદનો રોગ થયો હોય, તો તેને હારૂન ચાલકની પાસે
કે તેના પુત્રો ને ચાલકો લેઓ પાસે આણવો.
૩ અને ચાલક ને શરીરની ત્વચાના રોગને જુઓ;
અને જો તે રોગની જગ્યા ઉપરના વાળ ધોળા થઈ
જાય હોય, અને તે મરજ ત્વચા કરતા ઉંડો ઉતરેલો
દીધતો હોય, તો ને કોદનો રોગ છે; ને ચાલક તેને
તપાસીને તેને અશુદ્ધ કરાવે. ૪ જો તેના શરીરની
ત્વચામાં ચળકદં ગિન્દ ધોળુ હોય, ને ત્વચા કરતાં
ઉંડું ને ખાંડ હોય, ને તેના ઉપરના વાળ ધોળા ન
થયા હોય તો ચાલક ને રોગીને આત દિવસ પરેજ

છે, ને ચાલક તેને અશુદ્ધ કરાવે; તે તેને પરેજ ન
રાખે; કેમકે તે અશુદ્ધ છે. ૧૨ અને જો કોઈ કુદી
નિકળીને ચામડીમાં પસરે, ને જો રોગીના માથાથી પંખ
મુઠી, જ્યાં જ્યાં ચાલક જુએ ત્યાં ત્યાં આખી ત્વચામાં
કોદ પસરી ગયા હોય, ૧૩ તો ચાલક તપાસી જુએ,
ને જુઓ, જો કોઈથી તેનું આખું શરીર કોઈક અર્થ
હોય, તો રોગીને તે શુદ્ધ કરાવે; તે સધળું ધોળું થઈ
ગયું છે; તે શુદ્ધ છે. ૧૪ પણ જ્યારે જ્યારે તેમાં
દુખાદં માંસ દેખાય, ત્યારે તે અશુદ્ધ ગણાય. ૧૫ અને
ચાલક તે દુખાદં માંસને લેઈને તેને અશુદ્ધ કરાવે;
એ દુખાદં માંસ અશુદ્ધ છે; તે કોદ કે ૧૬ અથવા
જો દુખાદં માંસ બદલાઈને ફરીથી ધોળું થઈ જાય, તો
તે ચાલક પાસે આવે, ને ચાલક તેને તપાસે; ૧૭ ને
જુઓ, રોગ ધોળો થઈ ગયો હોય, તો રોગીને ચાલક
શુદ્ધ કરાવે; તે શુદ્ધ છે.

૧૮ અને શરીરની ત્વચામાં ગુમકું થઈને તે મદી
ગયું હોય, ૧૯ ને ગુમકાની જગ્યાએ વોળુ દીધું, કે
ચળકદં વોળુ રનાશવાળું ચાકું હોય, તો તે ચાલકને
દેખાડું; ૨૦ ને ચાલક તેને તપાસે, ને જુઓ, તે
ત્વચા જોઈ ઉંડું જાણાઈ હોય, ને તે પરના વાળ
ધોળા થઈ ગયા હોય, તો ચાલક તેને અશુદ્ધ કરાવે;
તે કોદનો રોગ છે. તે ગમડામાં પ્રદી નિકળયો છે.

રાખે; ૨૭ ને સાતમે દિવસે ચાલક તેને વપાસે; ને જો તે ત્વચામાં પસરવું હોય, તો ચાલક તેને અયુષ્ક ઠરાવે; એ કોડનો રોગ છે. ૨૮ અને જો ચગકતું ચાંદું તે ને તેજ જગ્યામાં કરી રહે, ને ત્વચામાં પસરવું ન હોય, પણ જાંબું થઇ થઇ હોય; તો તે દાઝ્યાનુ લીધું છે, ને ચાલક તેને યુષ્ક ઠરાવે; કેમકે તે દાઝ્યાનુ ચાંદું છે.

૨૯ અને જો કોઇ પુરુષ કે સ્ત્રીને માથે કે હાડીને રોગ હોય, ૩૦ તો ચાલક તે રોગને વપાસે, ને જુઓ, તે ત્વચા કરતાં ઊંડો જેખાતો હોય, ને તે ઉપર પીળા ખાદી વાગે હોય, તો ચાલક તેને અયુષ્ક ઠરાવે; એ ઉંઠરી, એટલે નાથાનો કે હાડીનો કોડ છે. ૩૧ અને જો ચાલક એ ઉંઠરીના ફરફને વપાસે, ને જો તે ત્વચાથી ઉઠું જેખાતું ન હોય, ને તેમાં કાળા વાળ ન હોય, તો ચાલક એ ઉંઠરીના ફરફને સાત દિવસ પહેલ રાખે; ૩૨ ને સાતમે દિવસે ચાલક તે રોગ વપાસે; ને જુઓ, તે ઉંઠરી પસરી ન હોય, ને તેમાં પીળા વાળ ન હોય, ને તે ઉંઠરી ત્વચાથી ઉઠી ન જણાવી હોય, ૩૩ તો તેને મુંઝાવે, પણ ઉંઠરી [વાળી જગ્યાને] તે ન મુંઝાવે; ને ચાલક તે ઉંઠરી-વાળાને બીજા સાત દિવસ પહેલ રાખે; ૩૪ ને સાતમે દિવસે ચાલક તે ઉંઠરીને વપાસે; ને જુઓ, તે ઉંઠરી ત્વચામાં પસરી ન હોય, ને ત્વચાથી ઉઠી જેખાતી ન હોય, તો ચાલક તેને યુષ્ક ઠરાવે; ને તે પોતાનાં વજ્ર કાઢને યુષ્ક યાય. ૩૫ પણ જો તેના યુષ્ક થયા પછી તે ઉંઠરી વધીને ત્વચામાં બહુ પત્તરે, ૩૬ તો ચાલક તેને વપાસે; ને જુઓ, જો તે ઉંઠરી ત્વચામાં પસરેલી હોય, તો ચાલક તેમાં પીળા વાળ ચોષવા ન રહે; એ તો અયુષ્ક જન છે. ૩૭ પણ જો ઉંઠરી ત્યાં ને ત્યાં કરી રહેલી તેને જેખાય, ને તેમાં કાળા વાળ જગ્યા હોય, તો ઉંઠરી મઠી જઇ છે; તે જન યુષ્ક છે, ને ચાલક તેને યુષ્ક ઠરાવે.

૩૮ અને જો કોઇ પુરુષ કે સ્ત્રીના શરીરની ત્વચામાં ચગકતાં ચાંદાં, એટલે યોગાં ચગકતાં ચાંદાં હોય, ૩૯ તો ચાલક વપાસ કરે; ને જુઓ, તેઓના શરીરની ત્વચામાંનાં ચગકતાં ટપકાં રીંગાં ફરફાં હોય તો તે ફરફાળિયા છે. તે ત્વચામાં કુદી નિકળ્યા છે; તે જન યુષ્ક છે.

૪૦ અને જો કોઇ માણસના વાળ તેને માથેથી ખરી પડેલા હોય, તો તે તાલિયા છે; તે યુષ્ક છે. ૪૧ અને

જો તેના માથાના આગળા બાજુ પરથી તેના વાળ ખરી પડ્યા હોય તો તે કપાળતાલિયા છે; તે યુષ્ક છે. ૪૨ પણ જો તાલિયા માથામાં કે તાલિયા કપાળમાં સ્વાસ્થવાળો થાવો રોગ હોય, તો તેના તાલિયા માથામાં કે તાલિયા કપાળમાં કોડ નિકળે છે. ૪૩ [અને હોય] તો ચાલક તેને વપાસે; ને જુઓ, તેના તાલિયા માથામાંનું કે તાલિયા કપાળમાંનું રોગનું લીધું સ્વાસ્થવાળુ થાવું હોય, એટલે ગરીરની ત્વચામાં કોડ જેવું જેખાતું હોય; ૪૪ તો તે કોડી માણસ છે, તે અયુષ્ક છે; ચાલક તેને નિર્લે અયુષ્ક ઠરાવે; તેના માથામાં રોગ છે.

૪૫ અને કોડના ફરફનાં વજ્ર કાઢી નખાય, ને તે ઉપાડે માથે કરે; ને તે પોતાના ઉપલા હોઠ પર સુમટી બાંધે, ને એવી જમ પાડે કે, અયુષ્ક, અયુષ્ક. ૪૬ જેટલા દિવસ તેના રોગ રહે, તેટલા દિવસ તે અયુષ્ક ગણાય, તે અયુષ્ક છે; તે એકલો રહે; ઇવલ્લી બહાર તેનું રહેકાણુ યાય.

૪૭ અને જો વજ્ર કોડના રોગના ચેપવાળું હોય, પછી તે વજ્ર ઉત્તનું હોય કે સજ્જનું હોય, ૪૮ તે સજ્જનના કે ઉત્તનના વાણામાં કે વાણામાં હોય; તે આમડામાં હોય કે આમડાની બનાવેલી કોઈ વસ્તુમાં હોય; ૪૯ અને તે વજ્રમાં, અથવા આમડામાં, અથવા વાણામાં અથવા વાણામાં, અથવા આમડાની બનેલી દરેકોઈ વસ્તુમાં તે રોગનો ચેપ લીલાસ કે સ્વાસ્થવાળો હોય, તો તે કોડનો રોગ છે, ને તેને ચાલકને જેખાડવો; ૫૦ ને ચાલક તે રોગને વપાસે, ને રોગવાળી વસ્તુને સાત દિવસ બંધ કરી રાખે; ૫૧ ને તે રોગને સાતમે દિવસે વપાસે; જો તે રોગ તે વજ્રમાં, એટલે વાણામાં કે વાણામાં, કે અને તે કામને વાસ્તે ચામડું વાપર્યું હોય તે આમડામાં પસર્યો હોય; તો તે રોગ હાલુડતો કોડ છે; તે અયુષ્ક છે. ૫૨ અને તે તે રોગવાળા વજ્રને બાળી નાખે, પછી તે [નિર્જ] વાણાને, કે વાણાને, સજ્જનને કે ઉત્તનને, કે આમડાની કોઈ વસ્તુને બાળેલા હોય તો પડ; કેમકે તે કોડવાડતો કોડ છે; તેને આજમાં બાળી નાખવું. ૫૩ અને જો ચાલક વપાસે, ને જુઓ, તે વજ્રમાં, એટલે વાણામાં કે વાણામાં અથવા આમડાની કોઈ વસ્તુમાં, તે રોગ પસર્યો ન હોય; ૫૪ તો ચાલક એવી આજ્ઞા કરે કે, તેઓ રોગવાળી વસ્તુ થાઓ; ને બીજા સાત દિવસ તે તેને બંધ કરી રાખે; ૫૫ અને થાયા પછી ચાલક

તે રોગને તપાસે; ને જીવો, જે કે તે રોગ પસંદો ન હોય, તે પછી તે રોગનો રંગ બદલાયો ન હોય, તો તે અશુદ્ધ છે; તારે તેને આગમાં બાળી નાખવું; આંદ્રું અંદર હોય, કે બહાર હોય, પણ તે કોહવાડતો [કોહ] છે ૧૬ અને જો ચાલક તપાસે, ને જીવો, યોવા પછી તે રોગ ગ્રામી થયો હોય, તો તે વજ્ર-માંથી કે ચામડામાંથી, કે તાણામાંથી કે વાણામાંથી તે ફાડીને કાઢી નાખે; ૧૭ ને જો તે હજી પણ તે વજ્રમાં, એટલે વાણામાં કે તાણામાં, અથવા ચામડાની કોહ વસ્તુમાં દેખાય, તો તે પસરવા લાગ્યો છે; રોગવાળી વસ્તુને તારે આગમાં બાળી નાખવી. ૧૮ અને જો વજ્ર, એટલે તાણા કે વાણા અથવા ચામડાની બનેલી ઢરકોહ વસ્તુને હં ધોએ, ત્યાર પછી, તેઓમાંથી જો રોગ જતો રહેલો હોય, તો તેને બીજા વાર ધોવું, એટલે તે શુદ્ધ થયો ૧૯ જનના કે સજીના વજ્રના તાણામાંના કે વાણામાંના, કે ચામડાની કોહ વસ્તુમાંના રોગની બાબતમાં, શુદ્ધ કે અશુદ્ધ કરાવવા વિષેનો નિયમ જો છે.

૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, રે કાઠિયાના શુદ્ધિકરણને દિવસે તેના વિષે આ નિયમ થાય; એટલે, તેને ચાલક પાસે લાવવો; ૨ ને ચાલક ડાવણીની બહાર ભય; ને ચાલક તપાસે, ને જીવો, કાઠિયાના ચરિરમાંથી કોહનો રોગ મટી ગયો હોય; ૪ તો ચાલક એવી આજ્ઞા કરે કે, જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેને સાથે બે જીવતા શુદ્ધ પત્નીઓ, તથા એરેન્જમેન્ટનું લાકડું તથા કીરમટ રંગ તથા ત્રુફો લેવાં; ૫ પછી ચાલક એવી આજ્ઞા કરે કે, તેઓમાંના એક પક્ષીને વહેલા પાણી ઉપર એક માટીમાં કાપવું; ૬ ને જીવતા રહેલા પક્ષીને, તથા એરેન્જમેન્ટના લાકડાને, તથા કીરમટ રંગને, તથા ત્રુફાને લઈને તે તેમને તથા જીવતા પક્ષીને વહેલા પાણી ઉપર કાપેલા પક્ષીના રક્તમાં બાળે; ૭ ને કાઠથી જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેની ઉપર [તે રક્ત] તે સાત વાર છાંટે, ને તેને શુદ્ધ કરાવે, ને પેલા જીવતા પક્ષીને ખુદા મેદાનમાં છાડી દે. ૮ અને જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય, તે પોતાનાં વજ્ર ધોએ, ને પોતાના સર્વ વાળ મુંઠાવે, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને તે શુદ્ધ થયો; ને ત્યાર પછી તે ડાવણીમાં આવે, પણ તે સાત દિવસ સુધી પોતાના તણુની બહાર રહે ૯ અને સાતમે દિવસે એમ થાય કે, તે પોતાના માથાના સધળા વાળ

તથા પોતાની કાઠી તથા પોતાનાં બમર મુંઠાવે, એટલે પોતાના સધળા વાળ તે મુંઠાવી નાખે; ને તે પોતાનાં વજ્ર ધોએ, ને તે પોતાનું ચરિર પાણીથી ધોએ, ને તે શુદ્ધ થયો. ૧૦ અને આઠમે દિવસે જો એબરહિત નર હલવાન તથા પહેલા વર્ષની એક એબરહિત ઘેટી, તથા આઠાર્પણને માટે ત્રણ દશાંસ એકાદ મેદો તેલે મોદેલો, તથા એક માપ તેલ તે લે. ૧૧ અને તે માણસને શુદ્ધ કરનાર ચાલક, જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેને તથા પેલી વસ્તુઓને મુલાકાતમાંડપના બારણા પાસે યહોવાહની સમુખ ઉભાં કરે; ૧૨ ને તે ચાલક પેલા નર હલવાનેમાંથી એકને લઈને દોપા-ચાર્પણને સાથે તેને તથા પેલા માપ તેલને ચઢાવે; ને યહોવાહની આજ્ઞા તેઓની આજ્ઞા કરીને આર-ત્યર્પણ કરે; ૧૩ ને પવિત્રસ્થાનની જે જગ્યાએ પાપાર્પણ તથા દહનીચાર્પણ કપાય છે, તે જગ્યાએ તે હલવાને તે કાપે; કેમકે જેમ પાપાર્પણ તેમજ દોપાર્પણ પણ ચાલકનું છે; તે પરમપવિત્ર છે; ૧૪ અને તે ચાલક દોપાર્પણના રક્તમાંથી લઈને, જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય, તેના જમણા કાનની દીરી પર, તથા તેના જમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના જમણા પગના અંગુઠા પર ચોપડે; ૧૫ અને ચાલક પેલા માપ તેલમાંથી લઈને પોતાની ડાબી હથેલીમાં રેડે; ૧૬ ને ચાલક પોતાની ડાબી હથેલીમાંના તેલમાં પોતાની જમણી આંગળી બાળીને, પોતાની આંગળીવડે તે તેલમાંથી સાત વાર યહોવાહની સમુખ છાંટે, ૧૭ ને પોતાની હથેલીમાં જે તેલ બાકી રહે તેમાંથી ચાલક જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના જમણા કાનની દીરી પર, તથા તેના જમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના જમણા પગના અંગુઠા પર, તથા દોપાર્પણના રક્ત પડ ચોપડે; ૧૮ ને ચાલકની હથેલીમાં હજી બાકી રહેલું તેલ જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના માથા પર તે ચોપડે; ને ચાલક તેને સાથે યહોવાહની સમુખ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૧૯ અને ચાલક પાપાર્પણ ચઢાવીને જે પોતાની અશુદ્ધતામાંથી શુદ્ધ કરાવના હોય, તેને સાથે પ્રાય-શ્ચિત્ત કરે; ને ત્યાર પછી તે દહનીચાર્પણ કાપે. ૨૦ અને ચાલક વેદી પર તે દહનીચાર્પણ તથા આઠાર્પણ ચઢાવે, ને ચાલક તેને સાથે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, એટલે તે શુદ્ધ થયો

૨૧ અને જો તે ગરીબ હોય, અને એટલું મેળવવું

એ તેના મળ ઉપરાંત હોય, તે પોતાને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને દોષાર્થપેલુંને સાર આરતી કરવા માટે તે એક નર હલવાન લે, ને પાધાર્થપેલુંને સાર એક દર્શાશ એકાદ મેદે તેલે મેદેલે, તથા એક માષ તેલ; ૨૧ તથા એ હોવા અથવા કલુતરનાં બે બચ્ચાં, પોતાની રાક્ષિ પ્રમાણે લાવે; ને એઓમાંનું પાપાર્થપેલુંને ને બીજું દહનીયાર્થપેલુંને અર્ચે યાય ૨૬ અને આઠમે દિવસે તે પોતાના યુદ્ધિકરણને સાર તેમને યાજ્ઞની પાસે મુલાકાતમકપના બારણા આગળ યહોવાહની સમુખ લાવે ૨૪ અને યાજ્ઞક દોષાર્થપેલુંના હલવાન તથા પેલું માષ તેલ લઈને યહોવાહની સમુખ તેમની આરતી કરીને આરવર્ષણ કરે; ૨૫ ને દોષાર્થપેલુંના હલવાનને તે કાપે, ને યાજ્ઞક તે દોષાર્થપેલુંના રક્તમાથી લઈને જેનું યુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના જમણા કાનની દીશી પર, તથા તેના જમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના જમણા પગના અંગુઠા પર તે ચોપડે; ૨૬ અને યાજ્ઞક તે તેલમાથી પોતાની ડાબી હથેલીમાં રેડે; ૨૭ ને યાજ્ઞક પોતાની ડાબી હથેલીમાંના તેલમાંથી કેટલુંક પોતાની જમણી આંગળી વડે યહોવાહની સમુખ સાત વાર છાંટે ૨૮ અને યાજ્ઞક પોતાની હથેલીમાંના તેલમાંથી જેનું યુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના જમણા કાનની દીશી પર, તથા તેના જમણા હાથના અંગુઠા પર, તથા તેના જમણા પગના અંગુઠા પર, દોષાર્થપેલુંના રક્તની જગ્યા પર ચોપડે; ૨૯ અને યાજ્ઞકની હથેલીમાં બાકી રહેલું તેલ જેનું યુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેના માથા પર તે ચોપડે, એ માટે કે તેને સાર યહોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરાય ૩૦ અને તે મેળવી શકે એ હોવાઓમાથી કે કલુતરનાં બચ્ચાંમાંથી એકને તે ચઢાવે; ૩૧ એટલે, જેણે તે મેળવી શકે એવું, એક પાપાર્થપેલુંને સાર, તથા બીજું પાધાર્થપેલું સારે દહનીયાર્થપેલુંને સાર; ને જેનું યુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તેને સાર યાજ્ઞક યહોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૩૨ ને કાઢિયા પોતાના યુદ્ધિકરણને વારસે જરૂરી વસ્તુઓ મેળવવા અશક્ત હોય, તેને માટે એ નિયમ છે.

૩૩ અને યહોવાહે સુસાને તથા હાઝનને કહ્યું કે, ૩૪ કનાન દેશ કે જે હુ તમને વતન તરીકે આપું છું તેમાં તમે આવશો, ત્યાર પછી તમારા વતનના દેશના કોઠ ધરમાં હુ કોઠનો રોજ દાખલ કરું; ૩૫ તો તે ધરના ધણીએ આવીને યાજ્ઞકને ખજાર આપતાં કહેવું

કે, [મારા] ધરમાં બહુ કે રોજ હોય એવું મને બાસે છે; ૩૬ ત્યારે યાજ્ઞક રોજની તપાસ કરવા સાર અંદર ભય, તે અગાઉ તે ધર ખાલી કરવાની તે આજ્ઞા કરે, એ સાર કે ધરમાંની બધી [વસ્તુઓ] અથુષ્ક ન યાય; ને ત્યાર પછી યાજ્ઞક ધરને તપાસવા સાર અંદર પ્રવેશ કરે; ૩૭ અને તે રોજની તપાસ કરે, ને જુઓ, તે રોજ ધરની દિવાલોમાં હોવાથી કોઠ લીલી કે રાતી તરડો પડી હોય, ને તેઓ દિવાલની સપાટીથી જડી દેખાવી હોય; ૩૮ તો યાજ્ઞક ધરમાંથી બહાર નિકળીને ધરના બારણા આગળ આવે, ને સાત દિવસ સુધી ધરને બંધ કરી રાખે; ૩૯ ને યાજ્ઞક ફરીથી સાતમે દિવસે આવીને તપાસે; ને જુઓ, જો તે રોજ ધરની દિવાલોમાં પસચો હોય, ૪૦ તો યાજ્ઞક રોજવાળા પત્થરોને કાઢી નાખવાની તથા તેમને નમર બહાર મંદકીની જગ્યાએ ફેંકી દેવાની આજ્ઞા તેઓને આપે; ૪૧ ને યાજ્ઞક તે ધરને અંદરની બાજુએ ચોતરફ ખરપાવી નાખે, અને ચોતરફ કાઢેલા સુનાની ભૂકાને તેઓ નમરની બહાર મંદકીની જગ્યાએ ફેંકી દે; ૪૨ ને તેઓ બીજા પત્થરો લઈને પેલા પત્થરોની જગ્યાએ બેસાડે; ને તે બીજા છે લઈને ધરને સાગ્રોળ દેવડાવે ૪૩ અને જો પત્થર કાઢી નખાવ્યા પછી તથા ધર ખરપાવ્યા પછી તથા સાગ્રોળ રીધા પછી રોજ ફરી પાછો આવીને ધરમાં કુદી નિકળે, ૪૪ તો યાજ્ઞક આવીને તપાસ કરે, ને જુઓ, તે રોજ ધરમાં પસચો હોય, તો [બહુવું] કે કોઠવાડતો કોઠ ધરમાં છે; તે અથુષ્ક છે ૪૫ અને તે તે ધરને તેના પત્થરો તથા તેના કાઠ તથા તેના સમગ્રા સુના સુજાં તોડી પાડે; ને તે તેમને નમર બહાર મંદકીની જગ્યાએ લઈ ભય. ૪૬ અને જ્યાં સુધી ધર બંધ રહે, ત્યાં સુધી તેમાં જે ભય, તે સાંભળી અથુષ્ક ગણાય. ૪૭ અને જે તે ધરમાં સુએ તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ; ને જે તે ધરમાં જમે તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ. ૪૮ અને જો યાજ્ઞક અંદર જઈને તેને તપાસે, ને જુઓ, ધરને છે દીધા પછી તે ધરમાં રોજ પસચો ન હોય, તો યાજ્ઞક ધરને યુષ્ક ઠરાવે, કેમકે રોજનું તિવારણ થયું છે ૪૯ અને ધરના યુદ્ધિકરણને સાર તે બે પક્ષીઓ તથા એરેન્-ટફનું લાકડું તથા ધીરમથ રત તથા ઝુફો લે; ૫૦ ને પક્ષીઓમાંના એકને તે વહેતા પાણી ઉપર એક માટલીમાં કાપે; ૫૧ ને તે એરેન્-ટફનું લાકડું તથા ઝુફો તથા ધીરમથ રત તથા ઇવડું રહેલું પક્ષી, એમને

લઈને કાપેલા પશુના રક્તમાં તથા વહેતા પાણીમાં બાળીને તે ધરને સાત વાર છાંટે, ૧૨ને તે ધરને તે પશુના રક્તથી તથા વહેતા પાણીથી તથા છવત્ત રહેલા પશુથી તથા એરેન્ડાના લાકડાથી તથા કુદાથી તથા કીરમજી રમથી યુક્ત કરે, ૧૩ પણ છવત્ત રહેલા પશુને નખર બહાર ખુલ્લા મેદાનમાં તે છાંટી દે, એવી રીતે ધરને સાત તે પ્રાચલિત કરે ને તે યુક્ત થશે

૧૪ સ્વર્ણા કોદના રોગ તથા ઉદરીને માટે, ૧૫ ને વજ્રના તથા ધરના કોદને માટે, ૧૬ ને હીમાને તથા ચાંદાને તથા ચળકતા ટપકાને માટે એ નિયમ છે, ૧૭ કોદની બાબતમાં કોઈ અયુક્ત ક્યારે હોવાય, ને યુક્ત ક્યારે હોવાય, તે શિખવનારો નિયમ એ છે

૧૫ અને યહોવાહે સુસાને તમા હાડીને કહ્યું છે, ૧૬ આએલપુએને એમ કહ્યો કે કોઈ પુરુષના અંગમાં આવનો રોગ હોય તો તેના આવના કારણથી તે અયુક્ત છે ૧૭ અને તેના આવના તેની અયુક્તતા આ પ્રમાણે ગણાય, તેના આવ સાથે તેનું માંસ વહેતું હોય કે તેના આવમાંથી તેનું માંસ વહેતું બંધ પડે, પણ તેથી તે અયુક્ત થાય છે ૧૮ ને મઘ બિહાના ઉપર આવવાળો સુએ, તે અયુક્ત ગણાય, ને જે કોઈ વસ્તુ પર તે બેસે તે અયુક્ત ગણાય ૧૯ અને જે કોઈ તેના બિહાનાને સ્પર્શ કરે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પા પીમા સ્નાન કરે ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૦ અને જે વસ્તુ પર આવવાળો બેઠો હોય, તે પર જે કોઈ બેસે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પા પીમા સ્નાન કરે ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૧ અને આવવાળાના ધરીરને જે કોઈ સ્પર્શ કરે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પા પીમા સ્નાન કરે ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૨ અને જે આવવાળો કોઈ સ્વચ્છ માણસ પર પડે તો તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૩ અને જે વાત પર આવવાળો સ્વારી કરે તે અયુક્ત ગણાય ૨૪ અને જે કોઈ તેની તળે આવેલું હોય તેના સ્પર્શ કરવાર પ્રત્યેક જન સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય; અને જે કોઈ એડી વસ્તુઓને ઘસારે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પા પીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૫ અને જે કોઈને આવવાળો પાડી ટી દાખ ધોવા વગર અડકે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પા પીમા સ્નાન કરે, ને સાજા

સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૬ અને જે માટીના વાસણને આવવાળો અડકે, તેને લાગી નાખવું, ને લાકડાના પ્રત્યેક પાત્રને પાણીમાં વિઠળવું ૨૭ અને ત્યારે આવવાળો પોતાના આવથી યુક્ત થાય, ત્યારે તે પોતાના યુક્ત કરવાને વાસ્તે પોતાને સાત સાત દિવસ અણે ને પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને તે વહેતા પાણીમાં પોતાનું અંગ ધોઈને યુક્ત થાય ૨૮ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાત બે હોલા અથવા કણતરના બે બચ્ચા લે, ને મુલાકાતમકમના બારણા પાસે યહોવાહની સમુખ આવીને તેમને યાજ્ઞકને આપે, ૨૯ ને યાજ્ઞક તેઓમાંના એકને પાપાર્થાર્થપુને સાત, ને બીજાને દહનીયાર્થપુને સાત ચઢાવે, ને યાજ્ઞક તેના આવને લીધે તેને સાત યહોવાહ આગળ પ્રાચલિત કરે

૨૬ અને જે કોઈ પુરુષમાંથી વીર્ય ઝરે તો તે પોતાના આખા શરીરને પાણીથી ધોએ, ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૭ અને જે પ્રત્યેક વસ્ત્ર પર કે ચર્મ પર વીર્ય પડ્યું હોય, તેને પાણીમાં ધોઇ, ને તે સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૨૮ વળી સ્ત્રીપુરુષના સંયોગ થાય, તો બન્ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય

૨૯ અને જે કોઈ સ્ત્રીને આવ હોય, ને તેના અંગ મ નો આવ રક્તનો હોય, તો તે સાત દિવસ અંગ રહે, ને જે કોઈ તેને અડકે તે સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૩૦ અને અલગ રહેલી હોય તે વેળાએ જે કોઈ ઉપર તે યુએ તે અયુક્ત ગણાય, વળી જે કશા ઉપર તે બેસે તે પણ અયુક્ત ગણાય ૩૧ અને જે કોઈ તેના બિહાનાને અડકે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પા પીમા સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૩૨ અને જે કોઈ વસ્તુ ઉપર તે બેઠી હોય, તેને જે કોઈ અડકે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૩૩ અને જે તે [વીર] તેના બિહાના પર, અથવા જે પર તે બેઠેલી હોય એડી કોઈ વસ્તુ પર હોય, તો ત્યારે તે તેને અડકે ત્યારે તે સાજા સુધી અયુક્ત ગણાય ૩૪ અને જે કોઈ પુરુષ તે પીની સારે સુએ, ને તે પીની અયુક્તતા તેને લાગે તો તે સાત દિવસ અયુક્ત ગણાય, ને જે કોઈ બિહાના પર તે સુએ તે અયુક્ત ગણાય

૩૫ અને કોઈ સ્ત્રીને જન્મનો સમય ન જ્ઞાતા પણ દિવસથી રક્તસ્રાવ થયો હોય, અથવા તે પીના કણના સમય ઉપરાંત તેને આવ આવ રહ્યો હોય, તો તેના

સાવની અશુદ્ધતાના સર્વ દિવસો ભર, તેના ઋતુના સમયની પેઠે તે રહે, તે અશુદ્ધ છે. ૨૩ તેના સાવના સંઘળા દિવસો સુધી જે પ્રત્યેક બિજાના પર તે સુએ, તેને તે પોતાના ઋતુના બિજાના જેટલ મહે, ને જે પ્રત્યેક વરદ ઉપર તે એસે તે તેના ઋતુની અશુદ્ધતા જેતુ અશુદ્ધ મહાય. ૨૪ અને જે કોઈ તે વસ્તુઓનો સ્પર્શ કરે, તે અશુદ્ધ મહાય, ને તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમા સ્નાન કરે, ને સા ૧ સુધી અશુદ્ધ મહાય. ૨૫ પણ જે તે પોતાના આવથી શુદ્ધ થાય, તો તે પોતાને સાફ સાત દિવસ મહે, ને ત્યાર પછી તે શુદ્ધ મહાય. ૨૬ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાફ બે હોવા કે ખડતરના બે બચ્ચા લે, ને તેઓને મુલાકાતમડપના દ્વાર આમળ ચાળક પાસે લાવે. ૨૭ અને ચાળક તેમાથી એકને પાપાર્થોપેલુને સાફ, ને બીજાને ફઢનીયાર્થેલુને સાફ ચઢાને, ને ચાળક તેણીના સાવની અશુદ્ધતાને લીધે તે પોતે સાફ ચઢોવાહની આમળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે.

૨૮ એમ ઇસાએલપુત્રોને તેઓની અશુદ્ધતાથી અળખા કરો, ૨૯મે મારો જે મંડપ તેઓની મધ્યે છે, તેને અશુદ્ધ કરીને તેઓ માર્યા નય.

૩૦ સાવવાળાને વાસ્તે, તથા જે પોતાનું વીર્ય ઝરવાથી અશુદ્ધ થયો હોય તેને માટે, ૩૧ અને જે પોતાના ઋતુથી માઠો હોય, તેને માટે તથા જે પુર અને વીર્યપાલ થતો હોય તેને માટે, એટલે પુર અને તથા સ્ત્રીને માટે તથા રજસ્વલાની સાથે સુનારને માટે આ નિયમ.

૧૬ અને હાજનના બે દીકરા ચઢોવાહની ફઢ-રમાં આવીને માર્યા ગયા, ત્યાર પછી ચઢોવાહ મુસાની સાથે બોલ્યો, ૨ને ચઢોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તારા કાઠ હાજનને કહે કે, તે પવિત્રસ્થાનમા પડદાની અંદરની બાજુએ કોષ પરના દયાસન આગળ સર્વ પ્રસંગે ન આવે, ૩મે તે મરે, કેમકે હુ દયાસન પર મેધમા ફર્જન ફઢવા દે હાજન આ વસ્તુઓ લઈને પવિત્રસ્થાનમાં આવે, એટલે પાપાર્થોપેલુને સાફ એક વાહરડો, તથા ફઢનીયાર્થેલુને સાફ એક ઘેટો લઈને આવે. ૪ તે સજ્જનો પવિત્ર અગરખો પહેરે, ને તે પોતાને અંગે સજ્જની ઇબર પહેરે, ને સજ્જના કમરબંધથી કમર બાંધે, ને સજ્જની પાધડી પહેરે, એ પવિત્ર વસ્ત્રો છે, ને તે પાણીમા સ્નાન કરીને તેમને પહેરે. ૫ અને ઇસાએલપુત્રોની નમાવ વરકથી

પાપાર્થોપેલુને સાફ બે બકરા, ને ફઢનીયાર્થેલુને સાફ એક ઘેટો લે. ૬ અને હાજન પોતાને વાસ્તે પાપાર્થોપેલુનો જે વાહરડો હોય, તેને રજુ કરે, ને પોતાને માટે તથા પોતાના ધરનાને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે. ૭ અને બે બકરા તે લે, ને તેઓને મુલાકાતમડપના દ્વાર આમળ ચઢોવાહની સમુખ ઉભા કરે. ૮ અને હાજન એ બે બકરા ઉપર ચિઠ્ઠીઓ નાખે, એટલે, એક ચિઠ્ઠી ચઢોવાહને સાફ ને બીજી ચિઠ્ઠી અત્રાઝેને સાફ. ૯ અને બે બકરા પર ચઢોવાહના નામની ચિઠ્ઠી પડે, તેને હાજન રજુ કરીને પાપાર્થોપેલુને સાફ ચઢાવે. ૧૦ પણ જે બકરા પર અત્રાઝેના નામની ચિઠ્ઠી પડે, તેને અત્રાઝેને માટે અરધ્યમા મોકલી દેવા સાફ તેને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને, ચઢોવાહની સમુખ તેને જીવતો રજુ કરે. ૧૧ અને હાજન, પાપાર્થોપેલુનો જે વાહરડો પોતાને સાફ હોય, તેને રજુ કરે, ને પોતાને સાફ તથા પોતાના ધરનાને સાફ પ્રાયશ્ચિત્ત કર, ને પાપાર્થોપેલુનો જે વાહરડો પોતાને સાફ હોય તેને તે કાપે, ૧૨ ને તે ચઢોવાહની સમુખની વેઠી ઉપરથી એક ધૂપદાની બરીને અગ્નિના અગારા, તથા પોતાના [બને] બોળા લરીને બારીક કુંદલ મુલાસિક ધૂપ લઈને પડદાની માઠેની બાજુએ તે લાવે, ૧૩ ને તે ધૂપને ચઢોવાહની સમુખ પેલા અગ્નિ પર તે નાખે, ને તેથી સાફચકોષ ઉપરના દયાસનને ધુમાડો ઢાકી નાખે, એ માટે કે તે માર્યા ન નય, ૧૪ ને વાહરડાના રક્તમાનુ લઈને પોતાની આગળી વડે પૂર્વ મમ દયાસન પર તે છાંટે, ને તે રક્તમાનુ સાત વાર પોતાની આગળીવડે દયાસનની સામે તે છાંટે. ૧૫ અને ત્યાર પછી લોકોને માટે પાપાર્થોપેલુનો જે બકરો તેને તે કાપે, ને તેનું રક્ત પડદાની અંદરની બાજુએ લાવે, ને જેમ તેણે બળદના રક્તથી કીધું તેમ તે રક્તથી પણ કરે, એટલે તેને દયાસન પર તથા દયાસનની સામે છાંટે, ૧૬ ને ઇસાએલપુત્રોની અશુદ્ધતાના કારણથી તથા તેઓના ઉદ્ધવનાના એટલે તેઓના સર્વ પાપના કારણથી પવિત્રસ્થાનને સાફ તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને મુલાકાતમડપ જે તેઓની અશુદ્ધતા મધ્યે તેઓની સાથે રહે છે, તેને માટે પણ તેમજ કરે. ૧૭ અને પવિત્રસ્થાનમા પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને તે અંદર નય, ત્યારે ન્યા સુધી તે પોતાને સાફ તથા પોતાના ધરનાને સાફ તથા ઇસાએલની સઘળી નમાવને સાફ પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને બહાર નહીં નિકળે, ત્યા

લખને કાપેલા પક્ષીના રક્તમાં તથા વહેતા પાણીમાં બાળને તે ધરને સાત વાર છાટે; ૧૨ને તે ધરને તે પક્ષીના રક્તથી તથા વહેતા પાણીથી તથા જીવતા રહેલા પક્ષીથી તથા એરેન્ડાક્ષના લાકડાથી તથા કુકાથી તથા કીરમજ રેનથી ઘુસ કરે, ૧૩ પક્ષ જીવતા રહેલા પક્ષીને નગર બહાર ખુલા મેદાનમાં તે છાડી દે; એવી રીતે ધરને સાડ તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને તે ઘુસ ધરે.

૧૪ સપળા કોટના રોજ તથા ઉદરીને માટે, ૧૫ ને વજના તથા ધરના કોટને માટે, ૧૬ ને દીમાને તથા ચાંદને તથા ચળકતા ટપકાને માટે એ નિયમ છે; ૧૭ કોટની બાળતમાં કોઈ અયુક્ત ક્યારે કહેવાય, ને ઘુસ ક્યારે કહેવાય, તે સિમવનારી નિયમ એ છે.

૧૫

અને યદોવાહ કુસાને તથા દાગને કહ્યું કે, ૨૫ સાંઘેલપુત્રને એમ કહો કે, કોઈ પુરુષના અંતમાં સાવનો રોજ હોય, તો તેના સાવના કાશથી તે અયુક્ત છે ૨ અને તેના સાવમાં તેની અયુક્તતા આ પ્રમાણે ગણાય; તેના સાવ સાથે તેનું માંસ વહેતું હોય, કે તેના સાવમાંથી તેનું માંસ વહેતું બધ પડે, પણ તેથી તે અયુક્ત થાય છે. ૪ ને કોઈ બિહાના ઉપર સાવવાળો મુએ, તે અયુક્ત ગણાય; ને ને કોઈ વસ્તુ પર તે બેસે તે અયુક્ત ગણાય ૫ અને ને કોઈ તેના બિહાનાને રક્ષક કરે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૬ અને ને વસ્તુ પર સાવવાળો બેઠો હોય, તે પર ને કોઈ બેસે, તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૭ અને સાવવાળાના શરીરને ને કોઈ રક્ષક કરે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૮ અને ને સાવવાળો કોઈ સ્વચ્છ માણસ પર પડે, તો તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૯ અને ને વાદન પર સાવવાળો સ્વારી કરે, તે અયુક્ત ગણાય. ૧૦ અને ને કોઈ તેની તબે આવેડુ હોય, તેના રક્ષક કરનાર પ્રત્યેક જન સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય; અને ને કોઈ એવી વસ્તુએને ઉપર, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૧૧ અને ને કોઈને સાવવાળો પાણીથી દાઢ ધોયા પછર અડકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ

સુધી અયુક્ત ગણાય. ૧૨ અને ને માટીના વાસણને સાવવાળો અડકે, તેને લાંગી નાખવું; ને લાકડાના પ્રત્યેક પાત્રને પાણીમાં વિછળવું ૧૩ અને જ્યારે સાવવાળો પોતાના સાવથી ઘુસ થાય, ત્યારે તે પોતાના ઘુસકરણને વારતે પોતાને સાડ સાત દિવસ ગણે, ને પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ; ને તે વહેતા પાણીમાં પોતાનું અન્ન ધોઈને ઘુસ થાય ૧૪ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાડ બે હોલા અથવા કહુતરનાં બે બચ્ચાં બે, ને મુલાકાતમાંડપના બારણા પાસે યદોવાહની સમુખ આવીને તેમને યાજ્ઞકને સ્વાગે; ૧૫ ને યાજ્ઞક તેઓમાંના એકને પાપાર્થાપણને સાડ, ને બીજાને દંદનીપાર્થણને સાડ ચઢાવે; ને યાજ્ઞક તેના સાવને બીયે તેને સાડ યદોવાહ આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે

૧૬ અને ને કોઈ પુરુષમાંથી વીર્ય ગરે, તો તે પોતાના આખા શરીરને પાણીથી ધોએ, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૧૭ અને ને પ્રત્યેક વસ્ત્ર પર કે ચર્મ પર વીર્ય પડ્યું હોય, તેને પાણીમાં ધોઈ, ને તે સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૧૮ વળી સ્ત્રીપુરુષનો સંયોગ થાય, તો બંને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય.

૧૯ અને ને કોઈ સ્ત્રીને સાવ હોય, ને તેના અંતમાં સાવ રક્તનો હોય, તો તે સાત દિવસ અલગ રહે; ને ને કોઈ તેને અડકે તે સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૨૦ અને અલગ રહેલી હોય તે રેળાએ ને કોઈ ઉપર તે મુએ, તે અયુક્ત ગણાય; વળી ને કરા ઉપર તે બેસે તે પણ અયુક્ત ગણાય. ૨૧ અને ને કોઈ તેના બિહાનાને અડકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૨૨ અને ને કોઈ વસ્તુ ઉપર તે બેઠી હોય, તેને ને કોઈ અડકે, તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૨૩ અને ને તે [ચીન] તેના બિહાના પર, અથવા ને પર તે બેઠેલી હોય એવી કોઈ વસ્તુ પર હોય, તો જ્યારે તે તેને અડકે ત્યારે તે સાંજ સુધી અયુક્ત ગણાય. ૨૪ અને ને કોઈ પુરુષ તેણીની સાથે મુએ, ને તેણીની અયુક્તતા તેને લાગે, તો તે સાત દિવસ અયુક્ત ગણાય; ને ને કોઈ બિહાના પર તે મુએ તે અયુક્ત ગણાય.

૨૫ અને કોઈ સ્ત્રીને જડનો સમય ન છતાં ધણા દિવસથી રજાસાવ થયો હોય, અથવા તે ધૂના જડના સમય ઉપરાંત તેને સાવ ચાલુ રહ્યો હોય; તો તેના

જાવની અધ્યક્ષતાના સર્વ દિવસો ભર, તેના ઋતુના સમયુત્તર પેઠે તે રહે; તે અધ્યક્ષ છે. ૨૬ તેના જાવના સંઘના દિવસો સુધી જે પ્રત્યેક બિહાન પર તે સુએ, તેને તે પોતાના ઋતુના બિહાન જેવું ગણે; ને જે પ્રત્યેક વસ્તુ ઉપર તે એસે તે તેના ઋતુની અધ્યક્ષતા જેવું અધ્યક્ષ ગણાય. ૨૭ અને જે કાષ્ઠ તે વસ્તુઓનો સ્પર્શ કરે, તે અધ્યક્ષ ગણાય, ને તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજ સુધી અધ્યક્ષ ગણાય. ૨૮ પણ જો તે પોતાના જાવથી યુદ્ધ યાય, તો તે પોતાને સાડ સાત દિવસ ગણે, ને ત્યાર પછી તે યુદ્ધ ગણાય. ૨૯ અને આઠમે દિવસે તે પોતાને સાડ બે હોઠા કે ખજુરનાં બે બચ્ચાં લે, ને તેઓને મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ યાજ્ઞ પાસે લાવે. ૩૦ અને યાજ્ઞ તેમાંથી એકને પાપાર્થાપેણને સાડ, ને બીજાને દહનીયાર્પેણને સાડ ચઢાવે; ને યાજ્ઞ તેણીના જાવની અધ્યક્ષતાને લીધે તેણીને સાડ ચઢોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે.

૩૧ એમ ઇસ્રાએલપુત્રોને તેઓની અધ્યક્ષતાથી અજ્ઞા કરા; ૨ખે મારો જે મંડપ તેઓની મધ્યે છે, તેને અધ્યક્ષ કરીને તેઓ માર્યા નહ.

૩૨ જાવવાળાને વારસે, તથા જે પોતાનું વીર્ય ઝરવાથી અધ્યક્ષ થયો હોય તેને માટે; ૩૩ અને જે પોતાના ઋતુથી માંદો હોય, તેને માટે તથા જે પુરુષને વીર્યપાત થતો હોય તેને માટે, એટલે પુરુષને તથા સ્ત્રીને માટે તથા રજસ્વલાની સાથે સુવારને માટે આ નિયમ છે.

૧૬ અને હાણના બે બીરા યહોવાહની હજીરમાં આવીને માર્યા ગયા, ત્યાર પછી યહોવાહ મુસાની સાથે બોલ્યો; ૨ ને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, તારા ભાઈ હાણને કહે કે, તે પવિત્રસ્થાનમાં પહોંચી અંદરની બાજુએ કોપ પડના દયાસન આગળ સર્વ પ્રસંગે ન આવે, ૨ખે તે મરે; કેમકે હું દયાસન પર મેષમાં દર્શન દંધરા ૩ હાણ આ વસ્તુઓ લઈને પવિત્રસ્થાનમાં આવે; એટલે પાપાર્થાપેણને સાડ એક વાહરડો, તથા દહનીયાર્પેણને સાડ એક વેટો લઈને આવે. ૪ તે સહુનો પવિત્ર અંતરખો પહેરે, ને તે પોતાને અંગે સહુની ઇબર પહેરે, ને સહુના કમરબંધથી કમર બાધે, ને સહુની પાધડી પહેરે; એ પવિત્ર વસ્ત્રો છે; ને તે પાણીમાં સ્નાન કરીને તેમને પહેરે. ૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની જામત વસ્ત્રો

પાપાર્થાપેણને સાડ બે બકરા, ને દહનીયાર્પેણને સાડ એક વેટો લે. ૬ અને હાણ પોતાને વારસે પાપાર્થાપેણનો જે વાહરડો હોય, તેને રજુ કરે, ને પોતાને માટે તથા પોતાના ધરનાંને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૭ અને બે બકરા તે લે, ને તેઓને મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ યહોવાહની સમુખ ઉભા કરે ૮ અને હાણ એ બે બકરા ઉપર ચિટ્ટીઓ નાખે, એટલે, એક ચિટ્ટી યહોવાહને સાડ ને બીજી ચિટ્ટી અઝાઝેલને સાડ ૯ અને બે બકરા પર યહોવાહના નામની ચિટ્ટી પડે, તેને હાણ રજુ કરીને પાપાર્થાપેણને સાડ ચઢાવે. ૧૦ પણ બે બકરા પર અઝાઝેલના નામની ચિટ્ટી પડે, તેને અઝાઝેલને માટે અરવ્યમા મોકલી જેવા સાડ તેને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને, યહોવાહની સમુખ તેને જીવતો રજુ કરવો. ૧૧ અને હાણ, પાપાર્થાપેણનો જે વાહરડો પોતાને સાડ હોય, તેને રજુ કરે, ને પોતાને સાડ તથા પોતાના ધરનાંને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને પાપાર્થાપેણનો જે વાહરડો પોતાને સાડ હોય તેને તે કાપે, ૧૨ ને તે યહોવાહની સમુખની વેદી ઉપરથી એક ધૂપહાની ભરીને અગ્નિના અંતરા, તથા પોતાના બાજુ બીજી ભરીને બારીક કુંદેલું મુલાસિક ધૂપ લઈને પહોંચી માહોની બાજુએ તે લાવે; ૧૩ ને તે ધૂપને યહોવાહની સમુખ પેલા અગ્નિ પર તે નાખે, ને તેથી સાડયજ્ઞ ઉપરના દયાસનને ધુમાડો ઢાંકી નાખે, એ માટે કે તે માર્યા ન જાય; ૧૪ ને વાહરડાના રક્તમાંનું લઈને પોતાની આંગળી વડે પૂર્વ મમ દયાસન પર તે છાંટે; ને તે રક્તમાંનું સાત વાર પોતાની આંગળી વડે દયાસનની સામે તે છાંટે. ૧૫ અને ત્યાર પછી લોકોને માટે પાપાર્થાપેણનો જે બકરો તેને તે કાપે, ને તેનું રક્ત પહોંચી અંદરની બાજુએ લાવે, ને જેમ તેણે બળદના રક્તથી કીધું તેમ તે રક્તથી પણ કરે, એટલે તેને દયાસન પર તથા દયાસનની સામે છાંટે; ૧૬ ને ઇસ્રાએલપુત્રોની અધ્યક્ષતાના કારણથી તથા તેઓનાં ઉત્તરનોના એટલે તેઓનાં સર્વ પાપના કારણથી પવિત્રસ્થાનને સાડ તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે; ને મુલાકાતમંડપ જે તેઓની અધ્યક્ષતા મધ્યે તેઓની સાથે રહે છે, તેને માટે પણ તેમજ કરે. ૧૭ અને પવિત્રસ્થાનમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને તે અંદર નહ, ત્યારે જ્યાં સુધી તે પોતાને સાડ તથા પોતાના ધરનાંને સાડ તથા ઇસ્રાએલની સઘળી જામતને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને બહાર નહિ નિકળે, ત્યાં

મુખી મુલાકાતમડપમા કાઠ માણસ ન રહે ૧૮ અને
યહોવાહની સમુખની વેદી પાસે બહાર આવીને તેને
સાર તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તે બળદના રક્તમાનુ તથા
બકરાના રક્તમાનુ લઈને વેદીના સિંચોની આસપાસ
ચોપડે ૧૯ અને તે એ રક્તમાથી પોતાની આંખની
વડે તેના ઉપર સાત વાર છાંટીને તેને શુદ્ધ કરે, ને
હજ્જાએલપુત્રોની અશુદ્ધતામાથી તેને પવિત્ર કરે
૨૦ અને ત્યારે તે પવિત્રસ્થાનને તથા મુલાકાતમડપને
તથા વેદીને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરી રહે, ત્યારે તે જીવતા
બકરાને હાજર કરે, ૨૧ ને હાજર જીવતા બકરાના
માથા ઉપર પોતાના બન્ને હાથ મુકે, ને તેના ઉપર
હજ્જાએલપુત્રોના સધલા અન્યાય તથા તેઓના સર્વ
ઉદ્વેગને એટલે તેઓના સર્વ પાપો માનીને તેઓને
બકરાને દાર મુકે, ને હાથેલા માણસની હસ્તક તેને

પાપથી યહોવાહની આગળ શુદ્ધ થશે. ૨૨ તે તમારે
સાર પવિત્ર વિશ્રામનો સ્થાપનાય છે, ને તમારે આત્મ
કટ કરવું, તે સદાને માટે વિધિ છે ૨૨ અને ન
યાબક અભિયિક્ત થઈને પોતાના બાપની જગ્યાએ
યાબક પદ ધારણ કરવા સાર પ્રતિષ્ઠિત કરાશે, તે
પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને સજ્જ ૨૩ વચ્ચે એટલે પવિત્ર વચ્ચે
પહેરે, ૨૪ ને તે પવિત્રસ્થાનને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત કરે,
ને તે મુલાકાતમડપને સાર તથા વેદીને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત
કરે, ને તે યાબકોને સાર તથા મડજીના સર્વ લોકોને
સાર પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ૨૫ અને હજ્જાએલપુત્રોના બધા
પાપને લીધે તેઓને સાર વર્ષમા એક વાર પ્રાયશ્ચિત્ત
કરવું, એ તમારે માટે સદાનો વિધિ થાય અને જેમ
યહોવાહ મુસાને આજ્ઞા કીધી તેમ તેણે કીધું
૨૬ અને યહોવાહને મનપાત્ર લખી કે જે નામને

પ્રવાસ કરનાર પરદેશીઓમાંનો જે કોઈ માણસ હર કોઈ જાતનું રક્ત ખાય તે રક્ત ખાનાર માણસની વિરૂદ્ધ હું માર મુખ રાખીશ, ને તે તેના લોકો મધ્યેથી કાપી નખાય ૧૧ કેમકે શરીરનો છવ રક્તમાં છે; ને વેદી પર [બળીદાન યજ્ઞને] તે તમારા આદમાને વારતે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, એ માટે મેં તમને તે આપ્યું છે; કેમકે રક્તથીજ પ્રાયશ્ચિત્ત થાય છે, કારણ કે તેમાં છવ છે ૧૨ એ માટે મેં ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, તમારામાંનો કોઈ જણ રક્ત ન ખાય, ને તમારી મધ્યે પ્રવાસ કરતો કોઈ પરદેશી પણ રક્ત ન ખાય

૧૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાંથી અથવા તમારી મધ્યે પ્રવાસ કરના પરદેશીઓમાંથી જે કોઈ માણસ ખવાય એવા પશુની કે પક્ષીની પાછળ લાગીને તેને પકડે, તેણે તેનું રક્ત પાણીને તેને ધૂળથી ઢાકી દેવું ૧૪ કેમકે સર્વ દેહધારીઓના છવ વિષે એમ બહુવું કે તેઓનું રક્ત તેજ તેઓનાં છવ છે; એ માટે મેં ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું કે, કોઈ પણ પ્રકારના દેહધારીનું રક્ત તમારે ન ખાવું; કેમકે સર્વ દેહધારીઓનું રક્ત તેજ તેઓનાં છવ છે; જે કોઈ તે ખાય, તે કાપી નખાય ૧૫ અને જે કોઈ જણ મુદગાલ અથવા બનવરોએ ફાડી નાખેલાનું [માંસ] ખાય, તે એવદેશી હોય કે પરદેશી હોય, પણ તે પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાજાં મુખી અથાઈ જણાય; ત્યાર પછી તે યાજ્ઞ જણાય. ૧૬ પણ જો તે તેમને ન ધોએ, ને સ્નાન ન કરે, તો તેનો અન્યાય તેને માથે રહે

૧૮ અને યહોવાહે ખુસાને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, હું યહોવાહ તમારો દેવ છું ૧ મિસર દેશ જેમા તમે રહેતા હતા, તેનાં કૃત્યોનું અનુકરણ તમે ન કરો; ને કનાન દેશ જેમા હું તમને લઈ જઈ છું, તેનાં કૃત્યોનું અનુકરણ પણ તમે ન કરો; ને તેઓના વિધિઓ પ્રમાણે તમે ન ચાલો. ૨ મારા કુક્રમે અમલમા આવ્યો, ને મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલીને તેમને પાળો; હું યહોવાહ તમારો દેવ છું ૩ માટે તમારે મારા વિધિઓ તથા કુક્રમે પાળવા; કેમકે જો કોઈ મનુષ્ય તેમને પાળે, તો તે તેઓવડે જીવન પામે; હું યહોવાહ છું

૪ તમારામાંનો કોઈ પણ પોતાની નજીબની સગીની આબરૂ લેવા તેની પાસે ન જાય, હું યહોવાહ છું. ૫ તારા બાપની એટલે તારી માની લગ્ન ન લે; એ તારી મા છે; હું તેની આબરૂ ન લે ૬ તારા બાપની

વહુની આબરૂ હું ન લે; તે તારા બાપની આબરૂ છે ૭ તારી બહેનની, એટલે તારા બાપની દીકરીની કે તારી માની દીકરીની આબરૂ હું ન લે, પછી તે ઘરમા જન્મેલી હોય કે બહાર જન્મેલી હોય ૮ તારા દીકરાની દીકરીની, કે તારી દીકરીની દીકરીની આબરૂ હું ન લે; કેમકે તેઓની આબરૂ એ તારીજ [આબરૂ] છે ૯ તારા બાપની વહુની દીકરી, એટલે તારા બાપના પેટની દીકરી, એ તારી બહેન છે, તેની આબરૂ હું ન લે ૧૦ તારા બાપની બહેનની આબરૂ હું ન લે; તે તો તારા બાપની નજીબની સગી છે ૧૧ તારી માની બહેનની આબરૂ હું ન લે; કેમકે તે તારી માની નજીબની સગી છે ૧૨ તારા કાકાની સ્ત્રીની આબરૂ લેવા તેની પાસે ન જાય; એ તો તારી કાકી છે ૧૩ તારી પુત્રવધુની આબરૂ હું ન લે; તે તારા દીકરાની વધુ છે; હું તેની આબરૂ ન લે ૧૪ તારી ભોભઈની આબરૂ હું ન લે; તે તો તારા ભાઈની આબરૂ છે ૧૫ કોઈ સ્ત્રી તથા તેની દીકરી એ બન્નેનો આબરૂ હું ન લે; તે સ્ત્રીના દીકરાની દીકરીને કે તેની દીકરીની દીકરીને લઈને તેની આબરૂ ન લે; તેઓ નજીબની સગી છે; એ તો દુષ્ટાઈ છે ૧૬ એક સ્ત્રીના જીવતા તેની બહેનને તેની રીક તરીકે પરણીને તેની આબરૂ ન લે ૧૭ અને જ્યાં મુખી કોઈ સ્ત્રી જન્મના કારણથી અલગ રહેલી હોય, ત્યાં મુખી તેની પાસે જઈને તેની આબરૂ ન લે ૧૮ અને તારા પડોસીની સ્ત્રીની સાથે બ્યભિચાર કરીને પોતાને નષ્ટાળ. ૧૯ હું તારા કોઈ પણ સત્તાને અગ્રિમા ચલાવીને મોલેકને સ્વાધીન ન કરે, ને તારા દેવનું નામ ન વફાળ; હું યહોવાહ છું ૨૦ સ્ત્રીની પટે પુરૂષની સાથે કુક્રમે ન કરે, એ અમરજ છે ૨૧ અને કોઈ પશુની સાથે કુક્રમે કરીને હું પોતાને અથાઈ ન કરે; કોઈ સ્ત્રી પણ બનવરની સાથે કુક્રમે કરવાને તેની સાથે ઉલ્લેખ ન રહે; તે અરેવશાવિક પાતક છે

૨૨ એવા કોઈ પણ કૃત્યથી તમે પોતાને અથાઈ ન કરો; કેમકે જે દેહજાતિઓને હું તમારી સામેથી કાઢી મુકવાનો છું, તેઓ એ સર્વ વાતે અથાઈ થયા છે; ને દેશ અથાઈ થયા છે; ૨૩ એ માટે હું તેના પર તેના અન્યાયની તિહા લાવું છું, ને દેશ પોતાના રહેવાસીઓને ઓછી કાઢે છે ૨૪ માટે તમે મારા વિધિઓ તથા મારા કુક્રમે પાળો, ને એ અમરજ કર્મોમાંથી કોઈ પણ ન કરો; એવદેશી નહિ તેમજ તમારી

ને તેણીએ પોતાનો રક્તરૂપ ઉધારો મુક્યો છે, ને તે બન્ને પોતાના લોકો મધ્યેથી નાખુદ કરાય. ૧૮ અને તે વારી મારીની તેમજ તારી કોઈની આબરૂ ન લે, કેમકે એ તો પોતાની નજીબની સગીની આબરૂ લીધી કહેવાય, તેમને અન્યાય તેમને માથે ૨૦ અને જો કોઈ પુરૂષ પોતાની કાંઈ સાથે કુઠમું કરે, તો તેણે પોતાના કાકાની લાજ લીધી કહેવાય, તેઓનું પાપ તેઓને માથે, તેઓ અસત્તાન મરશે ૨૧ અને જો કોઈ પુરૂષ પોતાની ભોળમને સાથે, તો એ ભ્રષ્ટચાર છે, તેણે પોતાના સાધની લાજ લીધી છે, તેઓ અસત્તાન રહેશે

૨૨ એ માટે તમે મારા સર્વ વિધિઓ તથા મારા સર્વ કુક્રમો પાલો, ને તેઓને અમલમાં આણો, રખો ત્યાં હું તમને વસવા લઉં જાઉં છું, તે દેવ તમને ઝોઝી કાઢે ૨૩ અને જે દેશભક્તિને હું તમારી આજ્ઞથી કાઢી મુકું છું, તેના રિવાજો પ્રમાણે તમારે ન ચાલવું, કેમકે તેઓ એ સર્વ કૃત્યો કરતા હતા, ને તે માટે મેં તેમને કહ્યો ૨૪ પણ મેં તમને કહ્યું છે કે, તમે તેઓના દેશનું વતન પામશો, ને હું તમને તે દેશ મધની દેવલવાળો દેશ આપીને તેનું વતન પમાડીશ, તમને વિદેશગોથી અલગ કરનાર તમારો દેવ યહોવાહ હું છું ૨૫ એ માટે તમે શુદ્ધ તથા અશુદ્ધ પશુઓની વચ્ચે, ને અશુદ્ધ તથા શુદ્ધ પક્ષીઓની વચ્ચે ભેદ કરો, અને જે પશુ કે પક્ષી અથવા જેથી ભૂમિ ભરપૂર છે એવામાંનું કોઈ પશુ પ્રાપ્તિ, કે જે મેં અશુદ્ધ કરાવીને તમારાથી અલગ કીધા છે, તે વડે તમે તમારા આત્માઓને અમળ ન કરો ૨૬ અને તરી મારા પવિત્ર [લોક] થાઓ, કેમકે હું યહોવાહ પવિત્ર છું, ને મેં તમને વિદેશગોથી અલગ કીધા છે, એ માટે કે તમે મારા થાઓ

૨૭ વળી જે પુરૂષ અથવા સ્ત્રી ભૂતદેવ દોષ કે ભૂતદેવ હોય, તે નિશ્ચે માર્યા નય, તેઓને પત્થરે મારવા, તેમનું લોહી તેમને માથે

૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ચાલકોને એટલે દારૂનના પુત્રોને એમ કહે કે, પોતાની નમાતના લોકોમાંથી દરકોઈ મરી નય, તો તેને લીધે કોઈ અમલ નહિ, ૨ પશુ પોતાના નજીબના સગાને લાવે, એટલે, પોતાની માને લીધે, તથા પોતાના બાપને લીધે, તથા પોતાના દીકરાને લીધે, તથા પોતાના સાથને લીધે

[અલસાય]; ૩ અને પોતાની સગી બહેન કુવારી, એટલે, પરવશા વગરની હોય, તેને લીધે તે અલસાય ૪ ને ખાલુસ પોતાના લોકો મધ્યે મુખ્ય [હોય], તે પોતાને અલસાવીને અશુદ્ધ થાય નહિ ૫ તેઓ પોતાનું માથું ભાડું ન કરાવે, ને તેઓ પોતાની દાદીના ખુણા ન મુડાવે, ને પોતાના શરીરમાં કોઈ ધા ન પાડે ૬ તેઓ પોતાના દેવના પવિત્ર [લોક] થાય, ને પોતાના દેવનું નામ ન વડાવે; કેમકે તેઓ યહોવાહના હોમચરો, એટલે, પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવે છે, એ માટે તેઓ પવિત્ર થાય. ૭ તેઓ વેશ્યાને કે ભ્રષ્ટ સ્ત્રીને ન સાથે, ધણીએ કાઢી મુકેલી સ્ત્રીને તેઓ ન પરણે, કેમકે તે પોતાના દેવને માટે શુદ્ધ છે ૮ માટે હું તેને શુદ્ધ કર, કેમકે તે વારા દેવની રોટલી ચઢાવે છે, તે વારે માટે શુદ્ધ હોય, કેમકે તમને શુદ્ધ કરનાર હું યહોવાહ પવિત્ર છું ૯ અને જો કોઈ ચાલકની દીકરી વેશ્યાનો ધંધો કરીને પોતાને વડાવે, તો તે પોતાના બાપને વડાવે છે, તેને આજથી બાળી નાખવી

૧૦ અને જે પોતાના બાઈઓ મધ્યે પ્રમુખ્ય ચાલક હોય, ને જેના ઉપર અભિષેકનું તેલ રેડાએલું હોય, ને તે પોતાના પહેરવા સાથે જેનું શુદ્ધિકરણ કરાય હોય, તે પોતાના વાળ છોડી ન નાખે, ને પોતાની પોષાક ફાડે નહિ, ૧૧ ને તે કોઈ મુડા પાસે ન લાય, ને પોતાના બાપને લીધે કે પોતાની માને લીધે તે ન અલસાય, ૧૨ ને તે પવિત્રસ્થાનની બહાર ન લાય, ને પોતાના દેવના પવિત્રસ્થાનને ન અલસાવે, કેમકે તેને માથે પોતાના દેવના અભિષેકના તેલનો મુઠક છે, હું યહોવાહ છું ૧૩ અને તે કુવારી સ્ત્રી સાથે પરણે ૧૪ પણ વિધવા અથવા છોડાછૂટેકા પામેલી સ્ત્રી, અથવા ભ્રષ્ટ યએલી સ્ત્રી, એટલે વેશ્યા, એવીઓને તે ન પરણે, પણ પોતાના લોકોમાંની એક કુવારી તે પરણે, ૧૫ અને તે પોતાના લોકો મધ્યે પોતાના સત્તાનને ન વડાવે, કેમકે તેને શુદ્ધ કરનાર હું યહોવાહ છું

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૭ દારૂનને એમ કહે કે, વંશપરંપરા વારા સત્તાનના જે ખોડખાપણુ-વાળો દોષ તે પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવવા [વિદી] પાસે ન આવે. ૧૮ કેમકે જે કોઈ પુરૂષને ખોડખાપણુ દોષ, તે [વિદી] પાસે ન આવે, એટલે આધરો કે વગરો ખાલુસ, કે બિટી ગએલા નાકવાળો, કે અધિ-

કાંગી, ૧૬ કે. ખોટા માણસ, કે કુંડો. ૨૦ કે ખુંધો કે ઠિંગણો કે નેત્રદોષી કે ખરજવાવાળો, કે ખુલ્લીવાળો, કે અપર્યાપ્તિત; ૨૧ હાથન ચાલકના સત્તાનમાં એવી ખાંપણવાળો કોઈ પણ પુરૂષ યહોવાહન હોમયજ્ઞ ચઢાવવા પાસે ન આવે. તેને ખોટાખાપણ છે; તે પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવવા પાસે ન આવે. ૨૨ તે પોતાના દેવની રોટલી ખાય, એટલે પરમપવિત્રમાંથી તેમજ પવિત્રમાંથી. ૨૩ પણ કેવળ પડદાની પેલી પાર તે ન જાય, ને વેદી નજીક ન આવે, કેમકે તેને ખાંપણ છે; ૨૪ તે મારા પવિત્રસ્થાનને વટાળે; કેમકે તેઓને શુદ્ધ કરનાર હું યહોવાહ છું. ૨૪ અને મુસાએ હાથને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ પ્રમાણે કહી સમજાવ્યું.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ હાથને તથા તેના પુત્રોને કહે કે, ઇસ્રાએલપુત્રોની જે પવિત્ર વસ્તુઓને તેઓ મારે સાડ અલગ કરે છે તેઓથી તેઓ દૂર રહે, ને મારા પવિત્ર નામને ન વટાળે; હું યહોવાહ છું. ૩ તેઓને કહે કે, તમારી વંશપરંપરા તમારા વંશજોમાંના જે પુરૂષ અભડાએલો છતાં, જે પવિત્ર વસ્તુઓ ઇસ્રાએલપુત્રો યહોવાહને સાડ અલગ કરે છે તેઓની પાસે જાય, તે જણ મારી સન્મુખથી નાણું કરાશે; હું યહોવાહ છું. ૪ હાથના સત્તાનમાં જે પુરૂષ કોઠી કે સ્નાની હોય, તે પાછો શુદ્ધ થતાં લગી પવિત્ર વસ્તુઓમાંનું ન ખાય અને જે કોઈ મુઠાંથી અભડાએલી કોઈ વસ્તુને, કે જે પુરૂષને ધાત જતી હોય તેને, અડકે; ૫ અથવા જે કોઈ જેથી અભડાવાય એવા સર્પદીઆને, અથવા જે માણસથી અભડાવાય, પછી તેની અશુદ્ધતા મને તેવી હોય, પણ તેવાને અડકે; ૬ એટલે જે જણ એવા કરાને અડકે તે સાંજ સુધી અભડાએલો ગણાય, અને પાણીથી સ્નાન કીધા શિવાય પવિત્ર વસ્તુઓ તે ન ખાય. ૭ અને સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારે તે સ્વચ્છ થાય; ને ત્યાર પછી પવિત્ર વસ્તુઓ તે ખાય, કેમકે એ તેની ખોરાક છે. ૮ મુઠાંવાને કે પથ્થરો ફાડી નાખેલાને તે ખાંધે નહિ, ૨૫ તે વટલાય; હું યહોવાહ છું. ૯ માટે તેઓ મારી કરમાસ માને, ૨૬ તેને લીધે તેઓને માથે પાપ થશે, ને તેને વટાળીને તેમાં મરે; હું યહોવાહ તેઓને શુદ્ધ કરનાર છું. ૧૦ કોઈ પારકો તે પવિત્ર વસ્તુમાંથી ન ખાય; ચાલકનો પારકો મહેમાન કે જન્ય પવિત્ર વસ્તુમાંથી ન ખાય. ૧૧ પણ જે

ચાલક કોઈને પોતાના પૈસાથી વેચાતો હોય, તે તે તેમાંથી ખાય, ને તેના ઘરમાં જે જગેલાં તેઓ તેની ખોરાકમાંથી ખાય. ૧૨ અને જે ચાલકની દીકરી કોઈ બહારના માણસ સાથે પરણી હોય, તે તે પવિત્ર વસ્તુઓના ઉચ્છાલિયાપણમાંથી ન ખાય. ૧૩ પણ જે કોઈ ચાલકની દીકરી વિધવા હોય, કે ઉદાસીમાં પામેલી હોય, ને તેને ફરજ ન હોય, ને પોતાના ખાપના ઘરમાં પાછી આવી હોય, તે જેમ જીવાનીમાં ખાવી હતી તેમ તે પોતાના ખાપની ખોરાકમાંથી ખાય; પણ કોઈ પારકો તેમાંથી ન ખાય. ૧૪ અને જે કોઈ માણસ જૂલ્યુકથી પવિત્ર વસ્તુમાંથી ખાય, તે તેમાં તેનો એક ચંચમાંના ઉમેરીને તે પવિત્ર વસ્તુ ચાલકને તે આપે. ૧૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની પવિત્ર વસ્તુઓ કે જે તેઓ યહોવાહને અર્પણ કરે છે, તેમને તેઓ ન વટાળે; ૧૬ ને એમ તેઓ તેમની પવિત્ર વસ્તુઓ ખાધને પોતાને માથે દુશ્મનો ગુન્હો ન લાવે; કેમકે હું યહોવાહ તેઓને શુદ્ધ કરનાર છું.

૧૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૮ હાથને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, ઇસ્રાએલના ઘરનો અથવા ઇસ્રાએલ મધ્યે વસતા પરદેશીઓમાંના જે કોઈ પોતાનું અર્પણ ચઢાવે, પછી તે તેમની કોઈ માનવાને લીધે હોય કે તેમના કોઈ એલિહાપણને લીધે હોય, પણ તેઓ તેને યહોવાહની આગળ દહનીયાપણ તરીકે ચઢાવે; ૧૯ તો ગોપણ-ઓમાંથી કે પેદામાંથી કે બહારમાંથી એજરહિત નર [ચઢાવે], એ માટે કે તમે માન્ય થાઓ. ૨૦ પણ ખોટાખાંપણવાળ કણુએ તમારે ચઢાવવું નહિ; કેમકે તમારા લાશમાં તે માન્ય નહિ થાય. ૨૧ અને જે કોઈ માનવા ઉતારવા સાડ અથવા એલિહાપણ તરીકે યહોવાહ પ્રત્યે સાંત્વણીના ચઢાવે, એટલે બળદ કે ઘેટાં [ચઢાવે], તે તે એજરહિત હશે તોજ માન્ય થશે; તેમાં કોઈ પણ ખાંપણ ન હોય. ૨૨ આંધળું કે નન્દવાયટું કે લુહું કે ડીમાંવાળું કે ખરજવાવાળું કે ખુલ્લીવાળું, એવાં તમારે યહોવાહને ન ચઢાવવાં, ને યહોવાહને સાડ વેદી પર તેમનો હોમયજ્ઞ પણ ન કરવો. ૨૩ ને બળદને કે હલવાનને અધિકાર કે કમાંજ હોય, તેવાને એલિહાપણ તરીકે ચઢાવવાની તને છૂટ છે; પણ માનવાને સાડ તે માન્ય નહિ કરાશે. ૨૪ જેનો કોટો ધાવલ કીધેલો કે કુંદેલો કે કુટલો કે ખસી કરેલો હોય, તે યહોવાહને ન ચઢાવો; ને

કાળી, ૧૬ કે ખોડા માણસ, કે હુડો ૨૦ કે ખુધો કે કિતલો કે નેત્રદોષી કે ખરબચાવાળો, કે ખુલ્લીવાળો, કે અવરજાવતો; ૨૧ હાથન યાજ્ઞકના સતાવના એવી આપણવાળો કાઠ પછુ પુરૂષ યહોવાહના હોમયજ્ઞ ચઢાવવા પાસે ન આવે તેને ખોડખાપછુ છે, તે પોતાના દેવની રોટલી ચઢાવવા પાસે ન આવે ૨૨ તે પોતાના દેવની રોટલી ખાય, એટલે પરમપવિત્રમાથી તેમજ પવિત્રમાથી ૨૩ પછુ કેવળ પડદાની પેલી પાર તે ન ભય, ને વેરી નજીક ન આવે, કેમકે તેને આપણુ છે, રખે તે મારા પવિત્રસ્થાનને વટાળે, કેમકે તેઓને શુદ્ધ કરનાર હુ યહોવાહ છું ૨૪ અને મુસાએ હાથનને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ પ્રમાણે કહી સમજાવ્યું.

૨૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ હાથનને તથા તેના પુત્રોને કહે કે, ઇસ્રાએલપુત્રોની જે પવિત્ર વસ્તુઓને તેઓ મારે સાથે અલગ કરે છે તેઓથી તેઓ દૂર રહે, ને મારા પવિત્ર નામને ન વટાળે, હુ યહોવાહ છું જે તેઓને કહે કે, તમારી જે ૨૬ કેમકે જાવુંએમાનો જે પુરૂષ અઘડાએલો કરે, તે પોતાના લોકો મધ્યેથી ઇસ્રાએલપુત્રો યહોવાહને જે જલ્લ તેજ દિવસે કાઠ નાતરું [સંસારી] કામ મારી તેનો હુ તેના લોકો મધ્યેથી નાશ કરીશ ૨૭ તમે કાઠ પ્રકારનું [સંસારી] કામ કરશો મા, તમારા રહેઠાણોમા વરાપરપરા એ તમારો સદાનો વિધિ થાય ૨૮ તે તમારે માટે પવિત્ર વિક્રામનો સામ્રાજ્ય થાય, ને તમારે આમકબ્દ ૨૨૩, એ માસને નવમે દિવસે સાંજથી તે બીજી સાંજ સુધી તમારે તમારો સામ્રાજ્ય પાળવો

૨૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૪ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, એ સાતમા માસને પહરમે દિવસે યહોવાહને સાથે સાત દિવસ સુધી માઠવા પર્વ છે, ૨૫ પહેલે દિવસે પવિત્ર મેળાવડો થાય, તમે કાઠ સંસારી કામ કરશો મા. ૨૬ સાત દિવસ તમારે યહોવાહને હોમયજ્ઞ ચઢાવવો, આઠમે દિવસે તમારે પવિત્ર મેળાવડો કરવો, ને તમારે યહોવાહને હોમયજ્ઞ ચઢાવવો, એ પર્વનો ઉલ્લેખ દિવસ છે, તમારું કામ સંસારી કામ કરવું નહિ

૨૭ એ યહોવાહના મુકરર પર્વો છે, એઓ વિશે તમારે એવો ઠંઠેરો પિટાવવો કે, તેઓ પવિત્ર મેળાવડા છે કે જેમા તેઓ યહોવાહને સાથે હોમયજ્ઞ

ચાલક કાઠને પોતાના પૈસાથી વચાતો છે, તે તે તેમાથી ખાય, ને તેના ધરમા જે જન્મેલા તેઓ તેની ખોરાકમાથી ખાય ૨૨ અને જે યાજ્ઞકની દીકરી કાઠ બહારના માણસ સાથે પરણી હોય, તે તે પવિત્ર વસ્તુઓના ઉચ્છાદીયાર્થેલુમાથી ન ખાય ૨૩ પછુ જે કાઠ યાજ્ઞકની દીકરી વિધવા હોય, કે છંડાછુટકો પામેલી હોય, ને તેને ફરજન ન હોય, ને પોતાના બાપના ધરમા પાછી આવી હોય, તે જેમ જીવાનીમા ખાતી હતી તેમ તે પોતાના બાપની ખોરાકમાથી ખાય, પછુ કાઠ પારકો તેમાથી ન ખાય ૨૪ અને જે કાઠ માણસ જીવચૂકથી પવિત્ર વસ્તુમાથી ખાય, તે તેના તેનો એક પંચમાસ ઉમેરીને તે પવિત્ર વસ્તુ યાજ્ઞકને તે આપે ૨૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની પવિત્ર વસ્તુઓ કે જે તેઓ યહોવાહને અર્પણ કરે છે, તેમને તેઓ ન વટાળે, ૨૬ ને એમ તેઓ તેમની પવિત્ર વસ્તુઓ ખાઈને પોતાને માથે દુશાઈનો ગુન્હો ન લાવે, કેમકે હુ યહોવાહ તેઓને શુદ્ધ કરનાર છું

૨૭ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૮ હાથનને તથા તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, ઇસ્રાએલના ધરને અથવા ઇસ્રાએલ મધ્યે વસતા પરદેશીઓમાનો જે કાઠ પોતાનું અર્પણ ચઢાવે, પછી તે તેમની કાઠ માનવાને લીધે હોય કે તેમના કાઠ મુસાએ અને લીધે હોય, પછુ તેઓ તેને યહોવાહની વર્ણન કરી બતાવ્યું ૨૯ ચઢાવે, ૧૬ તો ગોપથ-

૨૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું એવેશિત નર હપુત્રોને આજ્ઞા કર કે, બર્તિને પછુ બળતી રાખવા માટે પ્રકારને સાથે કંદીને કાઠેલ જે તેલ તેઓ લાવે જે સાદ્યના પડદાની બહારની ગમ ગુલાકાતમડપમા યહોવાહની સમ્મુખ સાંજથી સવાર સુધી હાથન ભથ્થુ તેની વ્યવસ્થા રાખે, તે વગરપરપરા સદાને માટે તમારો વિધિ થાય ૨૫ તે યહોવાહની સમ્મુખ નિર્મેજ દીપકસ પરના દીવાઓની વ્યવસ્થા ભથ્થુ રાખે

સમુપજ તેની વ્યવસ્થા રાખે; એ ઇસ્રાએલપુત્રો વરફાવી સદાને માટે કરાર છે; અને તે હાગની તથા તેના પુત્રોની યાય; ને તેઓ પવિત્ર જગ્યાએ તે ખાય; કેમકે સદાના વિધિ પ્રમાણે તે તેને માટે યહોવાદના દોમયદ્વામાં પરમપવિત્ર છે

૧૦ અને એક ઇસ્રાએલી સ્ત્રીના દીકરાને બેના બાપ મિસરી હતો, તે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે ફરવા નિષ્ક્રયો; ને તે ઇસ્રાએલી સ્ત્રીના દીકરાને તથા એક ઇસ્રાએલી પુત્રને ઇવલૂમાં એક બીજા સાથે ટટા થયો; ૧૧ અને ઇસ્રાએલી સ્ત્રીના દીકરાએ નામનું દુર્બાવણ કરીને કાપ દીધો; ને હોઠો તેને મુસા પાસે લાવ્યા. અને તેની માનું નામ યહોમીય હતું, તે દિશીની દીકરી દાનના કુળની હતી ૧૨ અને તેઓએ તેને પરદેશ કીધો, એ સાચું કે [તેને છું કરવું] તે યહોવાદના મુખથી તેમને બહાર કરવામાં આવે

૧૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૪ કાપ દેનારને બાવણી બહાર કાઢી લાવ; ને જેઓએ તેનું બાવણું સંકલ્પ્યું હોય, તે સર્વે પોતાના હાથ તેના માથા પર મુકે; ને આખી જમાત તેને પાથરે મારે. ૧૫ અને તું ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે કોઈ પોતાના હેત્રને કાપે, તેનું પાપ તેને મારે રહે ૧૬ અને જે જલ્લુ યહોવાદના નામનું દુર્બાવણ કરે, તે નિર્ધે માથે બધ; આખી જમાત તેને નિર્ધે પાથરે મારે; બધારે તે [યહોવાદના] નામનું દુર્બાવણ કરે ત્યારે તે માર્યો બધ, પણ તે પરદેશી હોય કે એવદેશી હોય. ૧૭ અને જે જલ્લુ કોઈ મનુષ્યને પ્રાણપાતક મારે મારે, તે નિર્ધે માર્યો બધ, ૧૮ ને જે જલ્લુ પશુને એવું મારે કે તે મરી બધ, તે તેના બાવણે બરી આપે; છપને બદલે છપ. ૧૯ અને જે કોઈ માણસ પોતાના પડોશીને [શરીરે] બળા આપે. તો એમ તેણે કીધું હોય, તેમજ તેને કરવામાં આવે; ૨૦ લાગવાને બદલે લાગવું, આંખને બંધે આખ, ઠાંતને બદલે ઠાંત; જેની ખાંપણ તેને કોઈ માણસના [શરીર]માં આંકી હોય, તેવાજ બંધા તેને બપાવ. ૨૧ અને જે કોઈ પશુને મારે, તે તેના બદલે બરી આપે; ને જે કોઈ મનુષ્યપાત કરે તે નાબો બધ. ૨૨ એમ એવદેશીને સાચું તેમજ પરદેશીને સાચું એક પ્રમાણે કાયદો વધારે રાખવો; ૧૩૦ હું યહોવાદ વખતે રેવ છું ૨૩ અને મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહેવાથી તેઓએ કાપ દેનારને બાવણી બહાર કાઢી આવીને તેને પાથરે માર્યો

અને એમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કીધી, તેમ ઇસ્રાએલપુત્રોએ કીધું

૨૫ અને યહોવાહે સિનાય પર્વત પર મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે દેશ તું તમને આપવાનો છું તેમાં તમે આવો ત્યારે તે દેશ યહોવાદનો વિશ્રામ પાળે. ૩ છ વર્ષ તારે તારા ખેતર વાવવાં, ને છ વર્ષ તારે તારી દ્રાક્ષવાડીમાં કાપ-કાપ કરવી, ને તેની ઉપજનો સંગ્રહ કરવો; ૪ પણ સાતમે વર્ષે દેશને માટે પવિત્ર વિશ્રામનો સામ્રાજ્ય એટલે યહોવાદનો સામ્રાજ્ય યાય; તારે તારા ખેતરમાં વાવણી કરવી નહિ, ને તારી દ્રાક્ષવાડીમાં કાપ-કાપ કરવી નહિ ૫ તારી ફસલમાં જે પોતાની મેળે ઉચ્ચું હોય, તે તારે કાપવું નહિ, ને તારા કેળબ્યા વજરના દ્રાક્ષવેલાની દ્રાક્ષો તારે વિણવી નહિ; એ વર્ષે દેશને માટે પવિત્ર વિશ્રામનું યાય. ૬ અને દેશના વિશ્રામથી તો તારે માટે ખોરાક નિષ્ક્રયો; તેની સર્વે ઉપજ તારે સાચે, તથા તારા ફાસને સાચે તથા તારી ફાસીને સાચે તથા તારા મજુરને સાચે તથા તારી સાથે પ્રવાસ કરતા તારા પરદેશીને સાચે; ૭ તથા તારાં ટોરદાંબે સાચે તથા તારા દેશનાં બનવરોને સાચે ખોરાકને અર્થ થશે

૮ અને તારે પોતાને સાચે વર્ષોના સાત સામ્રાજ્ય એટલે સાતઝાડાં સાત વર્ષે બહુવાં; ને વર્ષોના સાત સામ્રાજ્યની મુદત એટલે બોઝણપચાસ વર્ષ થશે. ૯ તે વખતે સાતમા માસને દસમે દિવસે તારે સપળે મેઠિ સાહે રજ્જિશનું વજરાવવું; પ્રાયશ્ચિત્તને દિવસે તમારા આખા દેશમાં રજ્જિશનું વજરાવવું. ૧૦ અને પચાસનું વર્ષ તમારે પવિત્ર પાળવું, ને આખા દેશમાં તેના સર્વે રહેવાસીઓને માટે છુટકાને હટ્ટોરો પિઠાવવો; તે તમારી જુબીથી યાય, ને તમ પ્રત્યેક માણસે પોતપોતાના વતનમાં પાછા આવવું, ને તમ પ્રત્યેક માણસે પોતપોતાના કુટુંબમાં પાછા આવવું. ૧૧ તે પચાસનું વર્ષ તમારે સાચે જુબીથી યાય; તમારે વાવણી કરવી નહિ, વળી પોતાની મેળે ઉચ્ચું હોય તે કાપવું નહિ, ને તારા કેળબ્યા વજરના દ્રાક્ષવેલા પરથી વિણવું નહિ ૧૨ કેમકે એ જુબીથી છે; તેને તમારે પવિત્ર ગણવું; તેને લીધે વજારે ઉપજ તમે ખેતરમાંથી ખાશો. ૧૩ આ જુબીથીના વર્ષમાં તમે સર્વ માણસો પોતપોતાના વતનમાં પાછા આવો. ૧૪ અને જે તું તારા પડોશીને કહ વેચે, અથવા તારા પડો-

શીની પાસેથી કંઈ ખરીદે, તો તમારે એક બીજાનું
 હુકસાન કરવું નહિ; ૧૫ જીબીલી પછી [વોતેવાં]
 વર્ષોની ચલુત્રી પ્રમાણે તારે તારા પડારથી પાસેથી
 ખરીદી કરવી, ને પાકનાં વર્ષોની ચલુત્રી પ્રમાણે તે
 તમને વેચાવું આપે. ૧૬ તે વર્ષોની સંખ્યાના પ્રમા-
 નમાં તારે વસ્તુની હિમ્મત વધારવી, ને તે વર્ષોની
 સંખ્યા જેમ થોડી હોય તેમ તેના પ્રમાણમાં તારે
 તેની હિમ્મત ઓછી કરવી; કેમકે કુસલોની સંખ્યાને
 ધોરણે તે તને વેચાવું આપે છે. ૧૭ અને તમારે એક
 બીજાનું હુકસાન કરવું નહિ; પણ તારે તારા દેવનો
 ડર રાખવો; કેમકે તું યદોવાદ તમારો દેવ છું.
 ૧૮ માટે તમે મારા વિશિષ્ટો પાળો, ને મારા હુકમો
 પાળીને તેમનો અમલ કરો; ને તમે દેશમાં હોમકુરાળ
 રહેશો. ૧૯ અને જુમિ પોતાની ઉપજ આપશે ને તમે
 ધરાતાં સુધી ખાશો, ને તેમાં હોમકુરાળ રહેશો.
 ૨૦ અને જો તમે કહો કે, જો, સાતમે વર્ષે અમે વાવીએ
 નહિ ને અમારી ઉપજનો સંગ્રહ કરીએ નહિ, ત્યારે
 અમે [તે વર્ષે] ખાઈએ છું? ૨૧ તો કું, છટે વર્ષે તમારા
 ઉપર મારો આરોગ્ય આવે, એવું કુશાલીય, ને તે
 [વર્ષે] ત્રણ વર્ષ ચાલે એટલી પેદાશ થશે. ૨૨ અને
 તમે આક્રમે વર્ષે વાવશો, ને જીની પેદાશના સંગ્રહ-
 માંથી ખાશો; નવમા વર્ષની પેદાશ ઘેર આવે ત્યાં
 સુધી તમે જીના સંગ્રહમાંથી ખાશો. ૨૩ અને જીની
 સંગ્રહ માટે વેચાય નહિ; કેમકે જીની મારી છે;
 કેમકે મારે તો તમે પરદેશી તથા પ્રવાસી છો. ૨૪ અને
 તમારા વતનના આખા દેશમાં જીનીને ઊડાવવાની
 તમારે છૂટ આપવી.

૨૫ જો તારો ભાઈ કુશાલાવસ્થામાં આવી ગયો
 હોય, ને તે પોતાના વતનમાંથી કેટલુંક લેશે, તો તેનો
 નજીકનો સગો આવીને તેના ભાઈએ જે વસ્તુ હોય,
 તેને [મૂલ્ય આપીને] ઊડાવે. ૨૬ અને જો તે માણ-
 સનું કોઈ તેને ઊડાવનાર ન હોય, ને તે પોતે
 દુબલવાન થયો હોય, ને તેને ઊડાવવાને ભય છે
 તેટલું નોંધું તેને મળી શકવું હોય; ૨૭ તો તે તેને
 વસ્થાનાં વર્ષો ગણે, ને જે વર્ષે તે, જે માણસને ત્યાં
 તેણે જે વસ્તુ હોય, તેને પાછું આપે; ને તે પોતાના
 વતનમાં પાછો આવે. ૨૮ પણ જો તેને પાછું લેવા
 માટે તે અશક્ત હોય, તો તેણે જે વસ્તુ હોય તે,
 જેણે તે ખરીદ્યું હોય તેની પાસે, જીબીલીના વર્ષ

સુધી રહે; ને જીબીલીમાં તે છુટે, ને તે પોતાના
 વતનમાં પાછો આવે.

૨૯ અને જો કોઈ માણસ કોટવાળા નગરમાં રહેવાનું
 થર લેશે, તો તેને વેચ્યા પછી એક વર્ષની અદર તે
 તેને ઊડાવી શકે; એક વર્ષની આખર સુધી તેને
 ઊડાવવાનો હક હોય. ૩૦ અને જો એક આખા વર્ષની
 મુદતમાં તેને ન ઊડાવે, તો તે કોટવાળા નગરમાંનું
 થર ખરીદનારની માલિકીમાં વંશપરપરા કાયમ રહે;
 તે જીબીલીમાં છુટે નહિ. ૩૧ પણ કોટ વગરનાં
 આમડાંનાં થરો સીમનાં ખેતરોની પક્ષિમાં ગણાય;
 તેમને ઊડાવી શકાય, ને તેઓ જીબીલીમાં છુટે
 ૩૨ તો પણ લેલીઓનાં નગરોને તથા તેઓના વતનનાં
 નગરોનાં થરોને લેલીઓ દુરકોઈ વખતે ઊડાવી શકે.
 ૩૩ અને જો લેલીઓમાંના કોઈ પુરુષ ઊડાવનાર હોય,
 તો વેચાએલું થર તથા વતનનું નગર જીબીલીને વર્ષે
 છુટે; કેમકે લેલીઓનાં નગરોનાં થર એ તો ધક્કા-
 એલપુરો મઠ્યે તેમનું વતન છે. ૩૪ પણ તેમનાં
 નગરોના પાદરનાં ખેતરો વેચાય નહિ; કેમકે તે
 તેઓનું ભયનું વતન છે.

૩૫ અને જો તારો ભાઈ કુશાલાવસ્થામાં આવી ગયો
 હોય, ને તે પોતાની ફરજ તારા પ્રત્યે અદા કરવાને
 અશક્ત હોય; તો તારે તેને નિભાવી લેવો; તે
 પરદેશી તથા પ્રવાસી તરીકે તારી સાથે રહે. ૩૬ તું
 તેની પાસેથી કાંઈ વ્યાજ કે નફો ન લે; પણ તારા
 દેવનો ડર રાખ; એ સાચું કે તારો ભાઈ તારી સાથે
 છંદની ગણે. ૩૭ તું તારા પૈસા તેને વ્યાજ ન આપ,
 તેમજ નફો લેવર સાચું તું તારું જન તેને ન આપ.
 ૩૮ તમારો દેવ થવા સાચું [તથા] તમને કન્યાન દેશ
 આપવા સાચું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવનાર
 હું યદોવાદ તમારો દેવ છું.

૩૯ અને જો તારો સાથીભાઈ કુશાલાવસ્થામાં આવી
 ગયાથી પોતે તારે ત્યાં વેચાયો હોય, તો તું તેની
 પાસે ગુલામી ન કરાવ; ૪૦ ચાકર તરીકે ને પ્રવાસી
 તરીકે તે તારી સાથે રહે; જીબીલીના વર્ષ સુધી તે
 તારે ત્યાં ચાકર રહે; ૪૧ પછી તે તેનાં ઊકરોં સુધી
 તારી પાસેથી છુટીને તેના પોતાના કુટુંબમાં પાછો
 જાય, ને પોતાના ખિલ્લોના વતનમાં તે પાછો જાય.
 ૪૨ કેમકે તેઓ મારા સેવકો છે, કે જેમને હું મિસર
 દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો; તેઓ ગુલામ તરીકે ન વેચાય.
 ૪૩ તું સખતાઈથી તેના થર ધણીપણ ન ચલાવ;

પણ તારા દેવને ૩૨ રાખ ૪૪ અને જે શુભામે તથા શુભમડીઓ તું રાખે, તે શુભામે તથા શુભમડીઓ તો તારી આસપાસની દેશનલિઓમાંથી તારે રાખવાં ૪૫ વળી તમારા મધ્યે પ્રવાસ કરતા પરદેશીઓનાં સતાન, તથા તમારી સાથે વસતાં તેઓનાં કુટુંબો જે તેઓથી તમારા દેશમાં નિપજ્યાં છે, તેઓમાંથી પણ તમારે ખરીદવાં; ને તેઓ તમારી મિલકત યાચ ૪૬ અને તમે તેઓને તમારા પછી તમારાં છાકરાંને મઠે વારસો તથા મિલકત થવા સાચ લેા; ને તેઓ- માંથી તમારે હમેશાં શુભામે રાખવા; ને તમારા બાહ્ય ઇસ્તાએલપુત્રો પર તમે પરસ્પર સખતાઇથી ધણીપણું ન કરો.

૪૭ અને જે પરદેશી કે પ્રવાસી તારી પાસે દ્રવ્ય- વાન થયા હોય, ને તેની પાસે તારો બાહ્ય ફરિદ્દી થયા હોય, ને તે પોતાને તારી પાસેના પરદેશીને કે પ્રવાસીને, કે પરદેશીના કુટુંબના કુળને વેચે; ૪૮ તો તે વેચાયા પછી તે ખરી લેવાય; એનો કોઈ બાહ્ય એને ખંડી લે; ૪૯ અથવા તેનો કાઠો, કે પિત્તાઈ બાહ્ય તેને ખંડી લે, અથવા તેના કુટુંબમાંનો જે તેનો સગો હોય, તે તેને ખંડી લે; અથવા જે તે દ્રવ્યવાન થયા હોય, તો તે પોતાને ખંડી લે. ૫૦ અને જેણે તેને ખરીદ્યો હોય, એની સાથે જે વર્ષ તે વેચાયા ત્યાંથી તે જુબીલીના વર્ષ સુધી ગણના કરે, ને વર્ષોની સખ્યા પ્રમાણે તેના વેચાણનું મૂલ્ય યાચ; ચાહરના કિવસો પ્રમાણે તે તેની સાથે રહે. ૫૧ જે ધણી વર્ષ બાજી હોય તો તેમના પ્રમાણમાં, જે નાણાંથી તે ખરીદા- એલા હોય તેમાંથી તે પોતાની ખંડીનું મૂલ્ય પાછું આપે. ૫૨ અને જે જુબીલીના વર્ષને ચોડાંઈ વર્ષ બાજી રહેતાં હોય, તો તે એની સાથે ગણના કરે, ને તેનાં વર્ષોના પ્રમાણમાં તે પોતાની ખંડીનું મૂલ્ય એને પાછું આપે. ૫૩ વર્ષ વર્ષની યદ્યુક્ત કરીને રાખેલા ચાહરની પેટે તે એની સાથે રહે; ને એ તેના ઉપર તારી દૃષ્ટિમાં સખતાઇથી ધણીપણું ન કરે. ૫૪ અને જે તે આવી રીતે ખંડી ન લેવાય તો તે તથા તેની સાથે તેનાં છાકરાં જુબીલીના વર્ષમાં છુટી નય ૫૫ કેમકે ઇસ્તાએલપુત્રો મારા દાસ છે; જે મારા દાસોને નિસર દેશમાંથી કું કાઢી લાવ્યા તે; કું યદ્યોત્તદ તમારો દેવ છું.

૨૬

તમે પોતાને સાચ કોઈ ખુદીઓ ન કરો, ને પોતાને સાચ કોઈ કાવરેલું પુતળું કે સ્તંભ

ઉભો ન કરો, ને પોતાને સાચ તમારા દેશમાં આકૃ- તિઓ કાઢવી કાઢેલા કોઈ પત્થર તેની આગળ લમટા સાચ તમે ઉભો કરશો નહિ; કેમકે હું યદ્યોત્તદ તમારો દેવ છું ૨ તમે મારા સાખ્યાઓ પાળો, ને મારા પવિત્રમાનની મર્યાદા રાખો; હું યદ્યોત્તદ છું.

૩ અને તમે મારા વિધિઓમાં આવો, ને મારી આજ્ઞાઓ પાળીને તે પ્રમાણે વર્તો; ૪ તો હું તમને તેની ઋણે વરસાદ આપીશ; ને ભૂમિ પોતાની ઉષ્ણ આપશે; ને ખેતરમાંનાં ટૂંકા પોતાનાં ફળ આપશે ૫ અને તમારા પાર દ્રાક્ષિની તોડણી સુધી યદ્યોત્તદ; ને દ્રાક્ષિની તોડણી વાવવાના વખત સુધી પદોત્તદ; ને ધણતાં સુધી તમે તમારી રાંદણી ખાશો, ને તમારા દેશમાં સહીસલામત વસશો. ૬ અને હું દેશમાં શાંતિ આપીશ; ને તમે સુખ જશો, ને કોઈ તમને બીવડાવશે નહિ; ને હું દેશમાંથી દુષ્ટ આપદોને લોપ કરીશ; ને વરવાર તમારા દેશમાં ચાહરો નહિ. ૭ અને તમે તમારા સત્તુઓને નસાડશો; ને તેઓ તમારી આગળ તરવારથી પડશે. ૮ અને તમારામાંના પાંચ તે સોને નસાડશે; ને તમારામાંના સો તે ઇશ હમરને નસાડશે; ને તમારા સત્તુઓ તમારી આગળ તરવારથી પડશે. ૯ અને હું તમારા પર દુષ્ટાદૃષ્ટિ રાખીશ, ને તમને સફળ કરીશ, ને તમને વધારીશ, ને તમારી સાથે મારો કહાર સ્થાપિત કરીશ. ૧૦ અને તમે જુનું તથા ધણી વખતથી સમઢ કરી રાખેલું અન્ન ખાશો; ને નવું [અન્ન] આવ્યાના કારણથી તમે જુનું ખદાર કાઢશો. ૧૧ અને હું તમારા મધ્યે મારો મંડપ ઉભો કરીશ; ને મારો છવ તમને કંઠાળશે નહિ. ૧૨ અને હું તમારા મધ્યે ચાહીશ, ને તમારો દેવ યદ્યુશ દેવ છું, કે જે તમને નિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, એ મઠે કે તમે તેઓના શુભામ ન યાચો; ને મેં તમારી જુસરીનાં બધન તોડ્યાં, ને તમને ટદાર ચાલતા ક્રીધા છે.

૧૪ પણ જે તમે મારું નહિ સાંભળો, ને આ સર્વ આજ્ઞાઓ નહિ પાળો; ૧૫ ને જે તમે મારા વિધિ- ઓને વચ્ચે કરશો, ને જે તમારા છવ મારાં ન્યાય- દુષ્ટોને કંઠાળશે, કે જેથી કરીને મારી સર્વ આજ્ઞાઓને તમે નહિ પાળો, પણ મારો કહાર તોડશો; ૧૬ તો હું પણ તમને આમ કરીશ; દુષ્ટ તમારા ઉપર ધાસ્તી લાવીશ, એટલે ક્ષય તથા લાપ કે જેથી તમારી આંખો

ફીણ થયો, ને તમારાં હૃદય ઝુરયો ; ને તમે તમારાં બી વૃથા વાપરો, કેમકે તમારાં ચતુર્યો તેની [ઉપજ] ખાઈ જયો. ૭ અને હું તમારી વિરૂદ્ધ માંડે મુખ રાખીશ, ને તમે તમારાં ચતુર્યોની આજળ માયાં જયો ; જેઓ તમારો દ્રેષ કરે છે, તેઓ તમારા ઉપર રાજ્ય કરશે ; ને કોઈ તમારી પછવાડે લાગેલો ન છતાં તમે નાસરો. ૮ અને એ બધું છતાં જો તમે માંડે નહિ સાંભળો, તો હું તમને તમારાં પાપને લીધે સાતગણી વધારે શિક્ષા કરીશ. ૯ અને હું તમારા સામર્થ્યને જર્વ તોડીશ ; ને હું તમારા આકારને લોહાના જેવું, ને તમારી ભૂમિને પિત્તળના જેવી કરીશ. ૧૦ અને તમારી સંજિત વ્યર્થ વપરાશે ; કેમકે તમારી ભૂમિ પોતાની ઉપજ નહિ આપશે, ને દેશનાં વૃક્ષો પોતાનાં ફળ નહિ આપશે ૧૧ અને જો તમે મારી વિરૂદ્ધ ચાલશે, ને માંડે સાંજળવાને નહિ ચાલે, તો હું તમારાં પાપ પ્રમાણે સાતગણી પીડાપાત તમારા પર લાવીશ. ૧૨ અને હું તમારા મધ્યે જંજીરી ચાપશે મોઢલીશ, કે જે તમારી પાસેથી તમારાં છાકરાંને છીનવી લેશે, ને તમારાં ટોરડાંને મારી નાખશે, ને તમને ઓછા કરી નાખશે ; ને તમારા રાજ્યમાંજો ઉજડ થશે. ૧૩ અને જો એવી શિક્ષાથી તમે સુધરીને મારી તરફ નહિ વળો, પણ મારી વિરૂદ્ધ ચાલશે, ૧૪ તો હું પણ તમારી વિરૂદ્ધ ચાલીશ, ને હું, હા હું, પાપને લીધે સાતગણી શિક્ષા તમને કરીશ. ૧૫ અને હું તમારા ઉપર તરવાર લાવીશ, કે જે [તોડેલા] કરારનો બહોલો લેશે ; ને તમે પોતાનાં નજરોમાં એકઠા થશે, ત્યારે હું તમારામાં મરજી મેઢલીશ ; ને તમે ચતુર્યોના હાથમાં સોંપાઈ જશે. ૧૬ જ્યારે હું તમારી ઉપજવિકાતું ખંડન કરીશ ત્યારે દસ સ્ત્રીઓ એક તંદુરમાં તમારી રોટલી રોકશે, ને તેઓ તમારી રોટલી તોળીને પાછી તમને આપશે ; ને તમે તે ખાશે, પણ ધરાશે નહિ.

૧૭ અને જો તમે આટલું બધું છતાં માંડે નહિ સાંભળો, પણ મારી વિરૂદ્ધ ચાલશે ; ૧૮ તો હું કોપે કરીને તમારી વિરૂદ્ધ ચાલીશ ; ને હું તમારાં પાપને લીધે સાતગણી શિક્ષા તમને કરીશ. ૧૯ અને તમે પોતાના દીકરાઓનું માંસ ખાશે, ને પોતાની દીકરીઓનું માંસ ખાશે. ૨૦ અને હું તમારા પર્વત પરનાં દેવસ્થાનો પાડી નાખીશ, ને તમારી સુવર્ણવસ્ત્રોને કાપી નાખીશ, ને તમારી પુતળાઓનાં મુડાં પર

તમારાં મુડાં નાખીશ ; ને મારો છવ તમને કઠાળશે ૨૧ અને હું તમારાં નજરોને વેરાન કરીશ, ને તમારાં પવિત્રસ્થાન ઉજડ કરીશ ; ને તમારી સુવર્ણ વસ્ત્રોનો મુવાસ હું નહિ સુંધીશ. ૨૨ અને હું દેશને ઉજડ કરીશ, અને તમારા ચતુર્યો જે તેમાં રહેશે તેઓ એ જોડને વિરિમ્ભ થશે. ૨૩ અને હું તમને વિદેશીઓમાં વિખેરી નાખીશ, ને તમારી પછવાડે તરવાર લાવીશ ; ને તમારો દેશ ઉજડ થશે, ને તમારાં નજરો વેરાન થશે. ૨૪ અને જ્યાં સુધી તમારો દેશ ઉજડ રહેશે, ને તમે પોતાના ચતુર્યોના દેશમાં રહેશે ત્યાં સુધી તમારો દેશ પોતાના સામ્રાજ્યો ભોગવશે, હા, ત્યાં સુધી દેશ વિશ્રામ લેશે ને પોતાના સામ્રાજ્યો ભોગવશે ૨૫ જ્યાં સુધી તે ઉજડ રહેશે ત્યાં સુધી તે વિશ્રામ લેશે, એટલે તમે તેમા રહેતા હતા, ત્યારે જે વિશ્રામ તે પામતો ન હતો તે વિશ્રામ તે લેશે. ૨૬ અને તમારામાંના જે બાકી રહ્યા હશે તેઓનાં હૃદયમાં હું ચતુર્યોના દેશો મધ્યે ભય પાલીશ ; ને હાલતા પાંદડાંને અવાજ તેઓને નસાડશે, ને જેમ તરવાર આજળથી કોઈ નાસે, તેમ તેઓ નાસશે ; ને કોઈ પછવાડે લાગેલો ન છતાં તેઓ પડી જશે ૨૭ અને કોઈ પાછળ લાગેલો ન છતાં જો તરવાર પાછળ આવતો હોય તેમ તેઓ એક બીજા ઉપર પડી જશે ; ને તમારા ચતુર્યોની સામે તમારાથી ઉલા રહી શકશે નહિ. ૨૮ અને વિદેશીઓ મધ્યે તમે વિનાશ પામશો, ને તમારા ચતુર્યોના દેશ તમને ખાઈ જશે. ૨૯ અને તમારામાંના જેટલા બાકી રહેશે તેટલા તમારા ચતુર્યોના દેશ મધ્યે પોતાના અન્યાયમાં ઝુરી ઝુરીને મરશે ; ને વળી પોતાના પિતૃઓના અન્યાયમાં પણ તેઓ તેઓની સાથે ઝુરી ઝુરીને મરશે ૩૦ અને મારી વિરૂદ્ધ જે ઉદ્બંધન તેઓએ કીધું અને તેમને અન્યાય તથા તેમના પિતૃઓનો અન્યાય તેઓ કબુલ કરશે, ને એ પણ કબુલ કરશે કે તેઓ મારાથી ઉલટા ચાલ્યા, ૩૧ તેથી હું પણ તેઓથી ઉલટા ચાલ્યા, ને તેમના ચતુર્યોના દેશમાં તેઓને લાગ્યા ; જો તે વળતે તેઓનું સુનત વગરનું હૃદય નત્ર થયું હશે, અને તેઓ પોતાના અન્યાયની શિક્ષા કબુલ કરશે ; ૩૨ તો હું ચાકૂળની સાથેના મારા કરારનું સ્મરણ કરીશ, અને વળી ઘસ્ટાકાની સાથેના મારા કરારનું સ્મરણ કરીશ, તથા ઘસ્ટાકાની સાથેના મારા કરારનું સ્મરણ કરીશ ; ને હું દેશનું સ્મરણ કરીશ. ૩૩ અને દેશ તેઓને

હાડેના પડરો, ને ન્યા સુધી દેશ તેઓ વિના ઉજડ પડશે રહેશે ત્યાં સુધી તે પોતાના સાબ્બાથો ભોજન કરશે, ને તેઓ પોતાના અન્યાયની શિક્ષા માન્ય કરશે, તે આ કારણથી કે તેઓએ મારા હુકમો તુચ્છ કીધા, ને તેઓના યુવે મારા વિધિઓને કઠાન્યા ૪૪ અને એટલું બહુ છતાં પણ ન્યારે તેઓ પોતાના શત્રુઓના દેશમાં ઘરો, ત્યારે હું તેઓને નહિ તણ્ય, ને તેઓના નારાતદન કરવાને ને તેઓની સાથે મારા કારને તોડવાને હું તેઓને નહિ કઠાળીશ, કેમકે હું યહોવાલ તેઓનો દેવ છું ૪૫ અને તેઓના બાપદાદાઓ કે જેઓને વિદેશીઓની નજર આગળ મિસર દેશમાંથી હું કાઢી લાવ્યો એ માટે કે હું તેઓનો દેવ થાઉં, તેઓની સાથેના મારા કારણ રમરણ હું તેમની ખાતર કરીશ, હું યહોવાલ છું

૪૬ જે વિધિઓ તથા હુકમો તથા નિયમો યહોવાલે, પોતાની તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની વચ્ચે, સિનાય પર્વત પર મુસાની હસ્તે આપ્યા તેઓ એ છે

૨૭

અને યહોવાલે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે કોઈ માણસ માનવ્ય મને તો તારા ઠરાવેલા મૂલ્ય પ્રમાણે લોકો યહોવાલને સાફ થશે ૩ અને તારા ઠરાવેલું મૂલ્ય નીચે પ્રમાણે થાય, વીસથી તે સાઠ વર્ષ સુધીની ઉમરના નરને માટે તારા ઠરાવેલું મૂલ્ય, ઋષિવ્રતધાનના ચોકેલ પ્રમાણે, પચાસ ચોકેલ કુપ્ર-ધાય, ૪ ને જે તે નારી હોય તો તેનું મૂલ્ય ત્રીસ ચોકેલ થાય ૫ અને જે તે પાંચથી તે વીસ વર્ષ સુધીની ઉમરનું હોય તો નરનું મૂલ્ય વીસ ચોકેલ ને નારીનું દસ ચોકેલ તારે ઠરાવવું ૬ અને જે તે એક માસથી તે પાંચ વર્ષ સુધીની ઉમરનું હોય તો નરનું મૂલ્ય પાંચ ચોકેલ રૂપું, ને નારીનું મૂલ્ય ત્રણ ચોકેલ રૂપું તારે ઠરાવવું ૭ અને તે સાઠ વર્ષની ઉમરનું કે તેથી વધારે ઉમરનું હોય, તો પૂરક હોય તો તેનું મૂલ્ય પદર ચોકેલ ને નારીનું દસ ચોકેલ તારે ઠરાવવું ૮ પણ જે તારા ઠરાવેલા મૂલ્ય કરતા તે વધારે તરીખ દાલતમાં હોય તો તેને યાજ્ઞ આગળ રજુ કરવો, અને યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય ઠરાવે, માનવા લેનારની સક્તિ પ્રમાણે યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય ઠરાવે

૯ અને જે પશુનું અર્પણ યહોવાલને કરવામાં આવે છે [તે ત્રિવ્ર ને માનવા હોય] તો તેમાંનું જે કંઈ પણ માનુષ યહોવાલને અર્પે તે બહુ પવિત્ર ગણાય

૧૦ તેમાં તેણે ફેરફાર કરવો નહિ તથા સારાને બદલે નરસુ કે નરસાને બદલે સાફ બદલવું નહિ; ૧૧ ને તે એક પશુને ઠંકણે બીજું બદલે તો તે તથા તેના બદલામાં અર્પણ તે બંને પવિત્ર ગણાય ૧૨ અને જે તે અશુદ્ધ પશુ હોય કે જેનું અર્પણ લોકો યહોવાલની સેવામાં ચડાવવા નથી, તો તે પશુને યાજ્ઞની આગળ તે ઉઠું કરે, ૧૩ ને યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય ઠરાવે પછી તે સાફ હોય કે નરસુ હોય, હે યાજ્ઞ, જેટલું તેનું મૂલ્ય ઠરાવે, તેટલું થાય ૧૪ પણ જે નિશ્ચય તેને ખરી લેવાની તેની મરજી હોય તો તારા ઠરાવેલા મૂલ્યનો પંચમાશ તે તેમાં ઉમેરે

૧૫ અને ન્યારે કોઈ માણસ પોતાનું ધર યહોવાલને સાફ પવિત્ર થવાને માટે અર્પણ કરે, ત્યારે યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય ઠરાવે, પછી ધર સાફ હોય કે નરસુ હોય, જેટલું યાજ્ઞ તેનું મૂલ્ય ઠરાવે તેટલું કાયમ રહે ૧૬ અને જેણે તે ધર અર્પણ કીધું હોય તે જે તેને ખરી લેવા ચાહે તો તારા ઠરાવેલા મૂલ્યનો પંચમાશ ઉમેરીને આપે, એટલે તે તેનું થાય

૧૭ અને જે કોઈ માણસ પોતાના વતનના ખિતરને લાગ યહોવાલને અર્પણ કરે, તો તેની વાવણી પ્રમાણે તેનું મૂલ્ય તારે ઠરાવવું, એટલે જેટલામાં એક હોમર નવ વચાચ તેટલાનું મૂલ્ય પચાસ ચોકેલ રૂપું ગણાય ૧૮ જે તે પોતાનું ખિતર જીબીલીના વર્ષથી અર્પણ કરે તો તેનું મૂલ્ય તારા ઠરાવેલા પ્રમાણે થાય ૧૯ પણ જે તે પોતાનું ખિતર જીબીલીની પછી અર્પણ કરે તો તે પછીની જીબીલીને આવતા જેટલા વર્ષ બાકી હોય તેટલાના પ્રમાણમાં યાજ્ઞ તેને વારંતે નાણું ગણે, અને તારા ઠરાવેલા મૂલ્યમાં ધડારો કરવામાં આવે ૨૦ અને જેણે તે ખિતર અર્પણ કીધું હોય તે જે તેને ખરી લેવા ચાહે, તો તે તારા ઠરાવેલા મૂલ્યનો પંચમાશ ઉમેરીને આપે ત્યારે તે તેનું થાય ૨૧ અને જે તે ખિતર ખરી નહિ લે, અથવા જે તેણે ખિતર બીજાને વેની કીધું હોય, તો તે ફરીથી કહી ખરી લેવાય નહિ ૨૨ પણ ન્યારે તે ખિતર જીબીલીમાં છુટે, ત્યારે સમાપ્ત ખિતર તરીકે તે યહોવાલને સાફ પવિત્ર થશે, તે યાજ્ઞના કબજમાં રહે ૨૩ અને પોતાના વતનમાં નહિ પણ પોતે ખરીદેલું જેવું ખિતર જે કોઈ યહોવાલને અર્પણ કરે, ૨૪ ત્યારે જીબીલીના વર્ષ સુધીની તેની જે કિંમત તારા ઠરાવેલા મૂલ્ય પ્રમાણે થાય તે યાજ્ઞ તેને સાફ ગણે, ને તારા ઠરાવેલું મૂલ્ય

તેજ દિવસે એક પવિત્ર વસ્તુ તરીકે તે યહોવાહને અર્પે. ૧૪ તે ખેતર જેની પાસેથી ખરીદાએલું હતું, એટલે જેના વતનનું તે હતું, તેને તે જુબીનીના વર્ષમાં પાણી મળે. ૧૫ અને જે મૂલ્ય તે ઠરાવે તે બધું પવિત્રસ્થાનના ચેકેલ પ્રમાણે ઠરાવ્યું. એક ચેકેલના વીસ ગેરાહ ગણવા.

૧૬ પણ્ય પથ્યોનું પ્રથમ જનિત, કે જે યહોવાહને સારૂ પ્રથમ જનિત તરીકે ગણાએલું છે, તેનું કોઈ માણસ અર્પણ ન કરે, તે યહોવાહનું છે, પણ તે બળદ હોય કે ઘેડું હોય. ૧૭ અને જે તે અણખ પથ્યનું હોય તો પચમાસ ઉમેરી તે તારૂ ઠરાવેલું મૂલ્ય આપીને તેને ખરી લે, અથવા જે તે ખરી લેવાય નહિ તો તારા ઠરાવેલા મૂલ્ય પ્રમાણે તેને વેચી દે.

૧૮ પરંતુ કોઈ માણસ, પોતાની પાસે જે હોય તેમાથી, કંઈ યહોવાહને સમર્પણ કરે તો તે સમર્પિત વસ્તુ તે માણસ કે પણ કે પોતાના વતનનું ખેતર હોય, પણ તેને વેચવી કે ખરી લેવી નહિ, પ્રત્યેક

સમર્પિત વસ્તુ યહોવાહને સારૂ પરમપવિત્ર છે. ૧૯ જે કોઈ સમર્પિત થયેલો, જેનું સમર્પણ માણસોમાથી થયેલું તે ખરી લેવાશે નહિ, તેને જરૂર મારી નાખવા.

૨૦ અને ભૂમિની સઘળી ઉપજ, પણ તે ભૂમિનું બીજ હોય કે ઝાડનું ફળ હોય, પણ તેનો ફસાસ યહોવાહનો છે, તે યહોવાહને સારૂ પવિત્ર છે. ૨૧ અને જે કોઈ માણસને પોતાના ફસાસમાથી કંઈ ખરી લેવું હોય, તો તેમાં તે તેનો પચમાસ ઉમેરે. ૨૨ અને ટોર તથા થેલ બકરાનો ફસાસ, એટલે જે કોઈ લાકડી તળે બંધ છે, તેનો ફસાસ યહોવાહને સારૂ પવિત્ર ગણાય. ૨૩ તે સારૂ હશે કે નરસુ હશે, તેની તપાસ તે ન કરે, તથા તેને ન બદલે, અને જે તે કોઈ રીતે બદલે, તો તે તથા તેની બદલીનું [જનાવર] પવિત્ર ગણાય, તેની ખરીદી ન કરાય.

૨૪ જે આજ્ઞાઓ યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને સારૂ સિનાય પર્વત પર મુસાને ફરમાવી તે એ છે.

ગણના

એટલે મુસાનું ચોથું પુસ્તક.

૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રો મિસર દેશમાથી નિકળ્યા ત્યારે પણ બીજા વર્ષના બીજા માસને પહેલે દહાડે સિનાયના અરવધમાં મુલાકાતમંડપમાં યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતના કુળો પ્રમાણે તથા તેમના બાપદાદાના કુટુંબો પ્રમાણે તથા તેઓના નામની સંખ્યા પ્રમાણે, પ્રત્યેક પુરૂષની માયાદાંડ ગણવી કરે, ૩ ચીલ વર્ષના ને તેથી વધારે ઉમરના જે બધા ઇસ્રાએલમાના લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન છે, તેમની ગણના, તેમના સંખ્યા પ્રમાણે, તું તથા હાકલ કરો. ૪ અને પ્રત્યેક કુળમાનો એક પુરૂષ, જે તેના બાપેલા પરનો મુખ્ય હોય, તે તમારી સાથે રહે. ૫ અને જે માણસો તમારી સાથે ઉભા રહેશે તેઓના નામ આ છે, રહેલેન-માનો શહેરનો દીકરો અલીસૂર. ૬ શિમ્શોનમાનો સૂરીશાદાયનો દીકરો ચહુમીએલ. ૭ યહુદાહમાનો

આમ્મીનાદાયનો દીકરો નાહશીન. ૮ ચિરસાખાર માનો સૂઆરનો દીકરો નયાનએલ. ૯ અસુલનમાનો હેલોનનો દીકરો અલીઆબ. ૧૦ યુસફના દીકરાઓ-માના એસાઈમમાનો, આમ્મીહુદનો દીકરો એલીશામા મનાશરોહમાનો. ૧૧ હાલસૂરનો દીકરો નામલીએલ. ૧૨ જિન્યામીનમાનો જિફોનીનો દીકરો અલીદાન. ૧૩ દાનમાનો આમ્મીશાદાયનો દીકરો અલીએકેર. ૧૪ આરોરમાનો ઝોકાનનો દીકરો પાય. ૧૫ યાદમાનો દેલેએલનો દીકરો એથાસાદ. ૧૬ નાફતાલીમાનો એનાનનો દીકરો અહીરા. ૧૭ પોતાના બાપેલા કુળોના જે અધિપતિઓ, એટલે ઇસ્રાએલના હબ્લેરોના મુખ્યો, જમાતે પસંદ થયેલા હતા તેઓ એ હતા. ૧૮ અને જે માણસોના નામ અહીં આપેલા છે તેઓને મુસાએ તથા હાકલે લીધા, ૧૯ ને બીજા માસને પહેલે દિવસે તેઓએ આખી

ઇક્ષાએલના અધિપતિ બાર પુરુષોએ કરી તેઓ એ છે; તેઓ પોતપોતાના બાપના ધરની વતી હતા. ૪૧ અને ઇક્ષાએલપુત્રોમાંના જે સર્વની ગણુના તેઓના બાપોનાં ધરો પ્રમાણે થઇ, એટલે વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની લગ્નરના જે બધા લડાઇમાં જવાને સક્તિમાન હતા, ૪૨ તેઓની ગણુના છ લાખ ત્રણ હજાર પાંચસે ને પચાસની થઇ.

૪૩ પણ તેઓ મધ્યે લેવીઓની પોતાના બાપોના કુળ પ્રમાણે ગણુના ન કરાઇ. ૪૪ કેમકે યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૪૫ કેવળ લેવીના કુળની ગણુના હું ન કર, ને ઇક્ષાએલપુત્રોમાં તેઓની કુલ સંખ્યા હું ન કાઢ; ૪૬ પણ હું લેવીઓને સાક્ષ્યના મંડપ પર તથા તેના સપથા સરસામાન પર, તથા તેને લગતી સર્વ બાબતો પર કસાવ; તેઓ મંડપને તથા તેના સર્વ સરસામાનને ઉત્થાળી લે; ને તેની સમાજ કરે; ને મંડપની આસપાસ તેઓ ઊભી કરે. ૪૭ અને મંડપને આગળ આવવાનો વખત થાય ત્યારે લેવીઓ તેને પાડે; ને મંડપ ઓઢવાનો હોય ત્યારે લેવીઓ તેને ઉઠા કરે; ને જે પારકા પાસે આવે તે માંચે ભય. ૪૮ અને ઇક્ષાએલપુત્રો, પ્રત્યેક માણસ પોતપોતાની ઊભાણીની પાસે, ને પ્રત્યેક પોતપોતાની ધ્વજની પાસે, પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે, પોતપોતાનો તંત્ર મારે. ૪૯ પણ લેવીઓ સાક્ષ્યના મંડપની આસપાસ ઊભી કરે, કે ઇક્ષાએલપુત્રોની જામત પર કંઈ કોઈ ન આવે; ને લેવીઓ સાક્ષ્યના મંડપની સમાજ કરે. ૫૦ ઇક્ષાએલપુત્રોએ એ પ્રમાણે કીધું; યહોવાહે જે સપથા આજ્ઞા મુસાને આપી હતી, તે પ્રમાણે તેઓએ કીધું.

૨ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારોને કહ્યું, ૨ ઇક્ષાએલપુત્રોમાંના પ્રત્યેક પુરુષ પોતાના બાપના ધરના નિશાણ સાથે પોતાની ધ્વજની પાસે ઊભી કરે; મુલાકાતમંડપની સાથે ચારોત્રમ તેઓ ઊભી કરે. ૩ અને પૂર્વની બાજુએ, સૂર્યોદય લાગી ચહુદાહની ઊભાણીની ધ્વજવાળા પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે ઊભી કરે; ને આમ્મીનાદાબનો દીકરો નાહશીન તે ચહુદાહના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૪ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ ગુમ્મોર હજાર ને છસે હતા. ૫ અને તેની પાસે ચિરસાગારનું કુળ ઊભી કરે; ને સુઆરનો દીકરો નયાનએલ તે ચિરસાગારના પુત્રોનો અધિપતિ

થાય; ૬ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ ચોપન હજાર ને ચારસે હતા. ૭ અને ગબુલનું કુળ; ને હેલોનનો દીકરો અલીઆબ તે ગબુલનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૮ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ સતાવન હજાર ને ચારસે હતા. ૯ ચહુદાહની ઊભાણીના જે સર્વની ગણુના થઇ તેઓ, પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે, એક લાખ છપાસી હજાર ને ચારસે હતા. એઓ પ્રથમ ચાલી નિકળે

૧૦ રેલબેનની ઊભાણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ફણિણી બાજુએ રહે; ને રાહેરનો દીકરો એલીસૂર તે રેલબેનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૧૧ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ છેતાળીસ હજાર ને પાંચસે હતા. ૧૨ અને તેની પાસે તિમઓનનું કુળ ઊભી કરે; ને સુરિ-સાદાયનો દીકરો સહુમીએલ તે તિમઓનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૧૩ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ બોનલુસાઠ હજાર ને ત્રણસે હતા. ૧૪ અને ગાદનું કુળ; ને રેલએલનો દીકરો એલ્યાસાફ તે ગાદના પુત્રોનો અધિપતિ થાય; ૧૫ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ પિસ્તાળીસ હજાર, છસે ને પચાસ હતા. ૧૬ રેલબેનની ઊભાણીમાં જે સર્વની ગણુના થઇ તેઓ, પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે, એક લાખ એકાવન હજાર ચારસે ને પચાસ હતા, એઓ [અનુક્રમે] બીજા ચાલી નિકળે

૧૭ પછી ઊભાણીઓની વચમાંની લેવીઓની ઊભાણી સાથે મુલાકાતમંડપ નિકળે; જેમ તેઓ ઊભાણીમાં રહે છે તેમ તેઓ પોતપોતાની જગ્યાએ પોતાની ધ્વજ પાસે રહીને ચાલી નિકળે

૧૮ એક્રાહમની ઊભાણીની ધ્વજ પોતાનાં સૈન્યો પ્રમાણે પશ્ચિમ બાજુએ રહે; ને આમ્મીહુદનો દીકરો એલીશામ તે એક્રાહમના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૧૯ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ ચાળીસ હજાર ને પાંચસે હતા. ૨૦ અને તેની પાસે મનારોહનું કુળ રહે; ને પદાહસુરનો દીકરો ગામલીએલ તે મનારોહના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૨૧ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાંના જેઓની ગણુના થઇ તેઓ બત્રીસ હજાર ને બસે હતા. ૨૨ પછી બિન્યામીનનું કુળ; ને ગિદઓનીનો દીકરો અબીદાન

તે બિન્યામીનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય, ૨૪ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ પાત્રીસ દળર ને ચારસેં દલા ૨૪ એકાધમની ઠાવણીમાના જે સર્વની ગણના થઈ તેઓ, પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે, એક લાખ, આઠ દળર ને એકસો દલા અને એઓ [અનુક્રમે] ત્રીજા ચાવી નિકળે

૨૫ ફાનની ઠાવણીની જ્વળ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ઉતાર બાજુએ રહે, અને આગ્નીશાહાયનો દીકરો અહીંએસર તે ફાનના પુત્રોનો અધિપતિ થાય. ૨૬ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ બાસઠ દળર ને સાતસેં દલા ૨૭ અને તેની પાસે આરોરના કુળના ઠાવણી કરે; ને બોહાનનો દીકરો પાત્રમએલ તે આરોરના પુત્રોનો અધિપતિ થાય, ૨૮ ને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ એકલાખીસ દળર ને પાચસેં દલા ૨૯ પાત્રી નાકતાલીન કુળ, ને બોહાનનો દીકરો અહીરા જે નાકતાલીન પુત્રોનો અધિપતિ થાય ૩૦ અને તેનું સૈન્ય, એટલે તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ ત્રેપન દળર ને ચારસેં દલા ૩૧ ફાનની ઠાવણીમા જે સર્વની ગણના થઈ તેઓ એક લાખ સતાવન દળર ને હસેં દલા તેઓ પોતાની જ્વળઓ મુજા સૌથી પાળ ચાલી નિકળે

૩૨ હસાએલપુત્રોમાના જેઓની પોતાના બારોના ધરો પ્રમાણે ગણના થઈ, તેઓ એ છે, ઠાવણીઓમા જે સર્વની, પાત્રપોતાના સૈન્યો પ્રમાણે, ગણના થઈ, તેઓ ૭ લાખ ત્રણ દળર પાચસેં ને પચાસ દલા ૩૩ પત્ર હસાએલપુત્રોમા લેવીઓની ગણના ન કરાય; જેમ યદોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી ૩૪ અને જે સર્વ આજ્ઞા યદોવાહે મુસાને આપી હતી તે પ્રમાણે હસાએલપુત્રોએ શીલું, તેજ પ્રમાણે તેઓએ પોતાની જ્વળઓની પાસે ઠાવણી કીધી, ને તેજ પ્રમાણે તેઓ પ્રત્યેક પોતાના કુટુંબ સાથે પોતાના બારોના ધરો પ્રમાણે નાહી નિકળ્યા

૩ હવે યદોવાહ સિનાય પર્વતમા મુસાની સાથે બોલ્યા, તે દિવસે હાજન તથા મુસાની વંશ-જન્મ આ પ્રમાણેની હતી ૩ અને હાજનના પુત્રોના નામ આ દલા; નાહાળ જ્યેષ્ઠ પુત્ર, તથા અબીહૂ, જેલઆસાર તથા ઇયામાર. ૪ હાજનના પુત્રો, જેઓ યાજ્ઞક વરીકે અનિરિક્ષ થયા, તથા જેઓને તેને યાજ્ઞકની પદવીમાં સેવા કરવાને જુદા કયા, તેઓના

નામ એ હતા ૫ અને નાહાળ તથા અબીહૂ, યદોવાહની આગળ સિનાયના અરવ્યમા પારકો અગ્નિ યદોવાહીને યદોવાહની આગળ મરી ગયા હતા, ને તેઓ અસન્તાન હતા, ને એલઆસાર તથા ઇયામાર પોતાના બાપ હાજનની હજુરમા યાજ્ઞકપદમા સેવા બજાવતી હતા

૬ અને યદોવાહે મુસાને કહ્યું, ૬ લેવીના કુળને પાસે લાવ, ને હાજન યાજ્ઞકની આગળ તંચોને ઉભા કર, ૭ તેઓ તેની સેવા કરે ૭ અને તેઓ તેની સલાળ તથા મુલાકાતમકપની આગળની આખી જમાતની સલાળ રાખીને મકપની સેવા કરે ૮ અને તેઓ મુલાકાતમકપના સરસામાનની સલાળ તથા હસાએલપુત્રોની સલાળ રાખીને મકપને લગતી સેવા બજાવે ૯ અને તું હાજનને તથા તેના દીકરાઓને તાણે લેવીઓને સોંપી દે, હસાએલપુત્રો વતી તેઓ તેને વડન અપાએલા છે ૧૦ અને તું હાજનને તથા તેના દીકરાઓને કરાય, ને તેઓ પોતાના યાજ્ઞકપદ સાચવે, ને જે પારકો માણસ પાસે આવે તે માયો ભય.

૧૧ અને યદોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૧ હસાએલપુત્રોમા બર્બસ્થાન ઉપાડનાર સવળો પ્રથમ જન્મેલાને બાહે હસાએલપુત્રોમાથી મેં, જુઓ, મેં લેવીઓને લીલા છે, ને લેવીઓ મારા ધરો, ૧૨ કેમકે સવ પ્રથમ જન્મેલા મારાં છે, મિસર દેશમાં મેં પ્રથમ જન્મેલાને માયો તે દિવસે, હસાએલમા મેં સર્વ પ્રથમ જન્મેલા માણસોને તેમજ પછીઓને મારે સાજ પવિત્ર કયા, તેઓ મારા ધરો, ૧૩ યદોવાહ છે

૧૪ અને સિનાયના અરવ્યમા યદોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૪ લેવીના દીકરાઓની, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે, તથા તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, ગણના કર, એક માસના તથા તેથી ઉપરના દરેક નરની ગણના તું કર. ૧૫ અને યદોવાહના કહેવા મુજબ એટલે જેમ મુસાને આજ્ઞા આપવામા આવી હતી તેમ તેઓની ગણના તેણે કીધી. ૧૬ અને લેવીના દીકરા તેમના નામ પ્રમાણે આ છે, એટલે ગેરોન, કદાથ તથા મરારી ૧૮ અને ગેરોનના દીકરાઓના નામ, તેમના કુટુંબો પ્રમાણે, લિબ્ની તથા શિમહ છે ૧૯ અને કદાથના દીકરા, તેઓના કુટુંબો ઇમાહ, આઝામ તથા વિરદાર, દેમોન તથા ઉઝીએલ છે ૨૦ અને મરારીના દીકરા, તેમના કુટુંબો પ્રમાણે, માદલી તથા

મૂશી છે; લેવીઓનાં કુટુંબો, તેઓનાં બાપોનાં ઘરો પ્રમાણે, એ છે.

૨૧ ગેરોનથી લિખ્નીઓનું કુટુંબ તથા શિમઘઓનું કુટુંબ યથા; એ ગેરોનીઓનાં કુટુંબો છે. ૨૨ તેઓ-માના એક માસના તથા તેથી ઉપરના ને સઘળા નરોની ગણના યથા, તેઓની સખ્યા સાત હજાર પાંચસેની હતી. ૨૩ મંડપની પછવાડે પશ્ચિમ બાજુએ ગેરોનીઓનાં કુટુંબો ધાવણી કરે. ૨૪ અને લાએલનો દીકરો એસ્થા-સાફ તે ગેરોનીઓનાં બાપોનાં ઘરનો અધિપતિ થાય. ૨૫ અને મુલાકાતમંડપમાં મંડપ, તથા તંબુ, તથા તેનું આગાહન, તથા મુલાકાતમંડપના દ્વારનો પડદો, ૨૬ અને આંગણના પડદો, તથા મંડપની પાસે ને વેદીની આસપાસના આંગણના દ્વારનો પડદો, ને તેના સઘળા કામને વારતે તેની દોરીઓ, [તે બધું] ગેરોનના દીકરાઓના હવાલામાં રહે.

૨૭ અને કહાયથી આઝામીઓનું કુટુંબ તથા ધરહારીઓનું કુટુંબ તથા હેઓનીઓનું કુટુંબ તથા ઉઝઝીએલીઓનું કુટુંબ યથા; કહાયથીઓનાં કુટુંબો એ હતાં. ૨૮ એક માસના તથા તેથી ઉપરના સર્વ નરોની સખ્યા આઠ હજાર છસેની હતી, ને તેઓ પવિત્રસ્થાનની સંભાળ લેનારા હતા. ૨૯ કહાયના દીકરાઓનાં કુટુંબો મંડપની પાસે દક્ષિણ બાજુએ ધાવણી કરે. ૩૦ અને ઉઝઝીએલનો દીકરો અલી-સાફન તે કહાયથીઓનાં કુટુંબોના બાપોના ઘરનો અધિપતિ થાય. ૩૧ અને કાય, તથા મેન, તથા હીપટફ, તથા વેદીઓ, પવિત્રસ્થાનનાં સેવા કરવાનાં સાહિત્યો, તથા પડદો, તથા તેને લગતું સર્વ કામ તેઓના હવાલામાં રહે. ૩૨ અને હાફન ચાલકનો દીકરો એલઆસાર લેવીઓના અધિપતિઓનો અધિ-પતિ થાય; અને પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખનારા-ઓની હેખરેખ તે રાખે.

૩૩ મરારીથી માહલીઓનું કુટુંબ તથા મૂશીઓનું કુટુંબ યથા; મરારીનાં કુટુંબો એ છે. ૩૪ અને તેઓ-માના એક માસના તથા તેથી ઉપરના ને સઘળા નરોની ગણના યથા તેઓની સખ્યા છ હજાર બસેની હતી. ૩૫ અને અબીહાલલનો દીકરો સૂરીએલ તે મરારીનાં કુટુંબોના બાપોના ઘરનો અધિપતિ હતો; એઓ ઉત્તર બાજુએ મંડપની પાસે ધાવણી કરે. ૩૬ અને મંડપનાં પાટિયાં, તથા તેની બુગલો, તથા

તેના સ્તભો, તથા તેઓની કુલીઓ, તથા તેનાં સર્વ ઓભરો, તથા તેને લગતું સર્વ કામ; ૩૭ તથા આંગ-ણની આસપાસના સ્તભો, તથા તેઓની કુલીઓ, તથા મેજો, તથા દોરીઓ એ [સઘળું] મરારીના દીકરાઓના હવાલામાં રહે એનું ઠરાવ્યું. ૩૮ અને મુસા તથા હાફન, તથા તેના દીકરા મંડપની સામે પૂર્વની બાજુએ, મુલાકાતમંડપની સામે ઉગમણી બાજુએ ધાવણી કરે; ને તેઓ પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખે, એટલે ઇસાએલપુત્રોની સંભાળ રાખે; ને જે પારકો પાસે આવે તે આંચો ભય. ૩૯ લેવીઓમાના ને સર્વની ગણના યથા, જેઓને મુસાએ તથા હાફને યહોવાદની આજ્ઞા પ્રમાણે ગણ્યા તેઓ, એટલે એક માસના તથા તેથી ઉપરના સર્વ નરો, પોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે, બાવીસ હજાર હતા.

૪૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ઇસાએલપુત્રોના એક માસના તથા તેથી ઉપરના સર્વ પ્રથમજનિત નરોની ગણના કરે, ને જેઓના નામોની સખ્યા ગણ. ૪૧ અને ઇસાએલપુત્રોમાં સર્વ પ્રથમ જન્મેલાઓને બદલે દું મારે સાફ લેવીઓને લે; (દું યહોવાદ છુ); ને ઇસાએલપુત્રોના દોરદાંક મધ્યે સર્વ પ્રથમ જન્મેલાને બદલે લેવીઓના દોરદાંક લે. ૪૨ અને જેમ યહોવાહે તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ મુસાએ ઇસાએલપુત્રોમાં સર્વ પ્રથમ જન્મેલાની ગણના કીધી. ૪૩ અને સર્વ પ્રથમ જન્મેલા નરોની ગણના, એક માસના તથા તેથી ઉપરનાનાં નામોની સખ્યા પ્રમાણે ગણતાં, બાવીસ હજાર બસે ને તોતેરની યથા.

૪૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૪૫ ઇસાએલપુ-ત્રોમાં સર્વ પ્રથમ જન્મેલાઓને બદલે લેવીઓને લે, ને તેઓનાં દોરદાંકને બદલે લેવીઓનાં દોરદાંક લે; ને લેવીઓ મારા ઘરો, દું યહોવાદ છુ. ૪૬ અને ઇસાએલપુત્રોમાં, લેવીઓ ઉપરાંત, જે બસે ને તોતેર પ્રથમજનિતો ખંડી લેવાના છે, ૪૭ તે પ્રત્યેકને વારતે, માથાદીક, પાંચ રોકલ લે; પવિત્રસ્થાનનો રોકલ (એટલે વીસ એસદનો રોકલ), તે પ્રમાણે દું લે; ૪૮ અને તે ઉપરાંતનાની સખ્યાની ખડણીના ને પૈસા આવે તે હાફન તથા તેના દીકરાને દું આપ. ૪૯ અને જેઓ લેવીઓને બદલે ખંડી લેવાયા હતા તેઓ ઉપ-રાંતનાની ખંડણીના પૈસા મુસાએ તેઓની પાસેથી લીધા; ૫૦ ઇસાએલપુત્રોના પ્રથમજનિતોની પાસેથી તેણે તે પૈસા લીધા; એટલે પવિત્રસ્થાનના રોકલ

પ્રમાણે એક દબર ત્રણે ને પાંચે રોકેલ; ૧૨ અને મુસાએ યહોવાદના કહા પ્રમાણે તથા યહોવાહે તેને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે ખંડલૂના મૂશના પૈસા દાણને તથા તેના પુત્રોને આપ્યા

૪ અને યહોવાહે મુસાને તથા દાણને કહ્યું કે, ૨ લેવિઓના દીકરાઓમાંથી કહાયાના પુત્રોની ત્રણના તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે તથા તેઓના ભાણીનાં ઘરો પ્રમાણે કરો, ૩ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે સપળા મુલાકાતમંડપનું કામ કરવાને સેવાકર્મમાં દાખલ થાય છે તેવા ભધાની [ગણુના કરો] ૪ મુલાકાતમંડપમાં પરમપવિત્ર વસ્તુઓના સંબંધમાં કહાયાના પુત્રોનું કામ આ છે.

૫ અને છાવણી ઉપરની વેળાએ દાણ તથા તેના દીકરા અંદર જઈને ઓથાને પડદો ઉઠાવે, ને તેને સાદુપદ્મ ઉપર ઓઢાડે; ૬ ને તે પર સીલ [ખાજ-લા] ના ચામડાનો ઓઢો નાખે, ને તેના પર એક પાદને નીલ રંગનું ૬પડું પાથરે, ને તેના ઢાંડા તેમાં પાલે. ૭ અને અર્પેદો રૌદ્રાદીની જેલ પર નીલ રંગનું ૬પડું પાથરે, ને તેના ઉપર ચાળીઓ તથા ચમચા તથા ખાજાં તથા તર્પણને મઠે વાટકા મુકે; ને નિત્યની રૌદ્રાદી તેના ઉપર રહે; ૮ ને તેઓના ઉપર તેઓ શીરમજ ૬પડું પાથરે, ને સીલના ચામડાના ઓઢાથી તેને ઢાંધી ઢાળે તેના ઢાંડા તેમાં પાલે. ૯ અને તેઓ નીલ રંગનું ૬પડું ઢાળે રૌદ્રાદીના દીપરૂપ તથા તેના દીવા તથા ચિમટા, તથા કબીરો તથા તેને લગતું કામ કરવાના તેલપાત્રોને ઢાંકે. ૧૦ અને તેઓ તે તથા તેનાં સર્વ સાદિત્યો સીલના ચામડાના ઓઢામાં પાદીને જુગલ ઉપર મુકે. ૧૧ અને સોનાની વેદી પર તેઓ નીલ રંગનું ૬પડું પાથરે ને સીલના ચામડાના ઓઢાથી તેને ઢાંધી ઢાળે તેના ઢાંડા તેમાં પાલે. ૧૨ અને તેઓ સેવાનાં સર્વ સાદિત્યો જે વડે તેઓ પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરે છે તેઓને લે, ને નીલ રંગના ૬પડામાં તેઓને મુકે, ને સીલના ચામડાના ઓઢાથી તેઓને ઢાળી ઢાળે જુગલ પર તેઓને મુકે. ૧૩ અને તેઓ વેદી પરથી રાખ કાઢી નાખીને તેના ઉપર ભજુના રંગનું ૬પડું પાથરે. ૧૪ અને તેના ઉપર તેઓ તેને લગતું કામ કરવાનાં સર્વ સાદિત્યો, એટલે સદાશ્વ, તથા ત્રિશૂલો, તથા પાવડા, તથા વોડીઓ, એટલે વેદીનાં સર્વ પાત્રો મુકે; ને તેના ઉપર તેઓ સીલના ચામડાના ઓઢા નાખે, ને તેના

ઢાંડા તેમાં પાલે. ૧૫ અને છાવણી ઉપરનાની હોય ત્યારે દાણ તથા તેના પુત્રો પવિત્રસ્થાનને, તથા પવિત્રસ્થાનના સર્વ સરસામાનને ઢાંકી રહે, ત્યારપછી કહાયાના પુત્રો તેને ઉચ્ચકવાને આવે, પણ તેઓ કાઠ પવિત્ર વસ્તુઓ સ્પર્શ ન કરે, રજે તેઓ માથા નમ્ય. મુલાકાતમંડપના સંબંધમાં કહાયાના દીકરાઓને ઉચ્ચકવાનો હાર એ છે. ૧૬ અને દાણ નાજકના પુત્ર એલઆસારનું કામ આ છે, એટલે રૌદ્રાદીને, વારતે તેલ, તથા સુવાસિક મુગંધિ, તથા નિત્યનું ખાદ્યાપેણુ, તથા અભિષેકને વારતે તેલ, ને મંડપ તથા તેમાંનું સગળું, પવિત્રસ્થાન તથા તેના સરસામાન સજાળવાનું હોય.

૧૭ અને યહોવાહે મુસાને તથા દાણને કહ્યું, ૧૮ લેવિઓમાંથી કહાયાઓના કુટુંબોના કુળને બાતલ ન કર; ૧૯ પણ તેઓ પરમપવિત્ર વસ્તુઓની પાસે જઈને માથા ન નમ્ય પણ ઇવડા રહે, માટે વડે એમ કરો કે, દાણ તથા તેના દીકરા અંદર પ્રવેશ કરીને તે સર્વને પોતપોતાનું કામ તથા બિાએ કરાવી આપે. ૨૦ પણ તેઓ પવિત્ર વસ્તુઓને જોવાને એક પળ પણ અંદર ન જાય, રજે તેઓ માથા નમ્ય.

૨૧ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૨ ગેરોલના દીકરાના ભાણીનાં ઘરો પ્રમાણે, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓની કલ સખ્યા પણ કાઢ; ૨૩ ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે સપળા અંદર જઈને મુલાકાતમંડપમાં કામ કરવાને સેવામાં દાખર રહે છે તેઓની ગણુના કર. ૨૪ સેવા કરવામાં તથા હાર ઉચ્ચકવામાં જેઓનીઓનાં કુટુંબોનું કામ આ છે, ૨૫ એટલે તેઓ મંડપના પડદા તથા મુલાકાતમંડપ, તેના ઓઢા તથા તેના ઉપરની સીલના ચામડાનો ઓઢો, તથા મુલાકાતમંડપના દારોનો પડદો; ૨૬ તથા આંગણુના પડદા, તથા મંડપની પાસેના તથા વેદીની આસપાસના આંગણુના ફરસાબના બારણુનો પડદો, તથા તેઓની દોરીઓ, તથા તેઓના કામને લગતાં સર્વ ઓશ્વરો, તથા જે સર્વ તેઓ વડે બને, તે તેઓ તથા, ને એના સંબંધમાં તેઓ સેવા કરે. ૨૭ જેઓનીઓના પુત્રોનું હાર ઉચ્ચકવાનું તથા સર્વ સેવાનું સગળું કામ દાણ તથા તેના પુત્રોની આજ્ઞા પ્રમાણે થાય. અને વડે તેઓને ઉચ્ચકવાના સદાશ્વ બાર કરાવે તેમને સોપા. ૨૮ મુલાકાતમંડપમાં

ગેરોનના પુત્રોના કુટુંબોની સેવા આ છે, ને હાણન યુગ્મકના દીકરા ધયામારના હાથ તળે તેમનું કામ રહે

૨૬ અને મરારીના દીકરાઓની, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, ૬ ગણના કરે ૩૦ ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે સઘળા અંદર જઈને મુલાકાતમંડપમા કામ કરવાને સેવામા હાજર રહે ૭ તેઓની ગણના તું કરે ૩૨ અને મુલાકાતમંડપમા તેઓની સર્વ સેવાના સળધમા તેઓને સોપેલુ ભાર ઉચકવાનું કામ આ છે, એટલે મંડપના પાડિયા તથા તેની ભુગમે, તથા તેના સ્તભો, તથા તેમની કુલીઓ, ૩૨ તથા આગણાની આસપાસના સ્તભો, તથા તેઓની કુલીઓ તથા તેઓની મેષો, તથા તેઓની દોરીઓ, તેઓના સર્વ ઓભરો સુધ્ધા, તથા તેઓને લગતી બધી સામગ્રી સુધ્ધા, અને તમે તેઓને સોપેલા ભારના ઓભરોના નામ ઇધને તથા ગણીને સોપો ૩૩ મરારીના પુત્રોના કુટુંબોનું કામ, એટલે તેમની સઘળા સેવા પ્રમાણે, મુલાકાતમંડપમા, હાણન યાજ્ઞકના પુત્ર ધયામારના હાથ નીચે જે કામ તે એ છે

૩૬ અને મુસાએ તથા હાણને તથા જમાતના અધિ પતિઓએ કહાચના દીકરાઓની ગણના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે તથા તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે કીધી, ૩૫ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમંડપમા કામ કરવાને સેવકપદમા દાખલ થયા હતા, ૩૬ તેઓની ગણના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે બે હજાર સાતસે ને પચાસની થઈ ૩૭ કહાચીઓના કુટુંબોમાના જેઓની ગણના થઈ, એટલે જે સર્વ મુલાકાતમંડપમા સેવા કરતા હતા, તથા જેઓની ગણના મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, મુસાએ તથા હાણને કીધી, તેઓ એ છે

૩૮ અને ગેરોનના પુત્રોમાના જેઓની ગણના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે થઈ, ૩૯ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમંડપમા કામ કરવાને સેવકપદમા દાખલ થયા હતા, ૪૦ તેઓની ગણના, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે, બે હજાર છસે ને ત્રીસની થઈ ૪૧ ગેરોનના દીકરાઓના કુટુંબોમાના જેઓની ગણના થઈ, એટલે જે સઘળા મુલાકાતમંડપમા સેવા કરતા હતા,

તથા જેઓની ગણના મુસાએ તથા હાણને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે કીધી, તેઓ એ છે

૪૨ અને મરારીના પુત્રોના કુટુંબોમાના જેઓની ગણના તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે થઈ, ૪૩ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમંડપમા કામ કરવાને સેવકપદમા દાખલ થયા હતા, ૪૪ તેઓની ગણના, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, ત્રણ હજાર ને બસેની થઈ ૪૫ મરારીના પુત્રોના કુટુંબોમાના જેઓની ગણના થઈ, એટલે જેઓની ગણના મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે મુસાએ તથા હાણને કીધી, તેઓ એ છે

૪૬ જેઓમાના જે સઘળાની ગણના મુસાએ તથા હાણને તથા ઈસાએલના અધિપતિઓએ તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે કીધી, ૪૭ એટલે ત્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉમરના જે પ્રત્યેક મુલાકાતમંડપમા સેવાનું કામ તથા બિન્ને ઉચકવાનું કામ કરવા સાર દાખલ થયા હતા, ૪૮ તેઓની ગણના આઠ હજાર પાચસે ને એસીની થઈ ૪૯ તેઓમાના પ્રત્યેકની ગણના તેના કામ પ્રમાણે તથા તેના ઉચકવાના બિન્ને પ્રમાણે મુસાની હસ્તક, યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, થઈ, જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેણે તેઓની ગણના કીધી

૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧ ઇસાએલપુત્રને આજ્ઞા કર, કે તેઓ પ્રત્યેક કોદીને તથા પ્રત્યેક સ્ત્રાવના મરજવાળાને તથા દરકોષ મુકદ્દાથી અલગ એવાને ઊવણીની બહાર કાઢે, ૨ નર તથા નારી બન્નેને તમે બહાર કાઢો, ઊવણી બહાર તેઓને રાખો, એ સાર કે તેઓની ઊવણી, કે જે મધ્યે હુ વસુ છું તે તેવાઓથી અથુદ્ધ ન થાય ૪ અને ઇસાએલપુત્રએ એમ કીધું, ને તેવાને ઊવણીથી બહાર કાઢ્યા, જેમ યહોવાહે મુસાને કહ્યું તેમ ઇસાએલપુત્રએ કીધું

૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૬ ઇસાએલપુત્રને કહે કે, માણસો જે પાપ કરે છે તેમાનું દરકોષ પાપ બે કોષ મુકુષ ૭ સ્ત્રી કરીને યહોવાહની વિરુદ્ધ ઉદ્ધવન કરે, ને એમ તે જલ્દી ગુન્હેમાર થાય, ૭ ત્યારે તેઓનું કચેલુ પાપ તેઓ કબુલ કરે, ને તે પોતાના ગુન્હાને માટે પુરો જવાબદારી આપે, અને તેમા

તેનો પચમાસ ઇમેરીને, જેના સબધમા તેણે ગુન્હો
કીધો હોય તેને તે આપે ૮ પાણી અને ગુન્હાને માટે
બદ્દો આપવો થઈ એવો તેનો એકે સગો ન હોય
તો ગુન્હાને માટે એ બદ્દો ચઢોવાડને અપાય છે તે
યાજ્ઞને મળે, વળી પ્રાયશ્ચિત્તનો ઘેટો, કે જેથી તેને
સાફ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામા આવશે તે પાણી [યાજ્ઞને
મળે] ૯ અને ઇત્થાએલપુત્રોની સર્વ પવિત્ર વસ્તુ-
ઓનું પ્રત્યેક ઉચ્ચા પીયાર્પણુ કે જે તેઓ યાજ્ઞની
પાસે લાવે તે તેનું થાય. ૧૦ અને પ્રત્યેક પુરુષની
અર્પિત વસ્તુઓ તેની થાય, ઇશકાઈ પુરુષ એ કંઈ
યાજ્ઞને આપે તે તેનું થાય

૧૧ અને ચઢોવાડે મુસાને કહ્યું, ૧૨ ઇત્થાએલપુ
ત્રોની સાથે વાત કરીને કહે કે, જો કોઈ પુરુષની સ્ત્રી

એ હું વાજ પતિવ્રત ભંજ કરીને અધુરું થઈ હોય, ને
વારા ભરવાર ચિવાય કોઈ બીજાએ વારી સાથે કુકરું
કર્યું હોય; ૨૧ ત્યારે યાજ્ઞ તે સ્ત્રીને આપના સોગન
ખવડાવે, ને યાજ્ઞ સ્ત્રીને કહે, વારી ભજ સડાવી
નાખીને તથા વાઈ પેટ સુભવીને ચઢોવાડ વને વારા
લોકોમા આપ તથા સોગનરૂપ કરે; ૨૨ ને આ આપ-
કારક પાણી વારા આગરડામા જઈને વારા પેટને
સુભવે, ને વારી ભજને સડાવી નાખે, ને તે સ્ત્રી કહે,
આમેન, આમેન ૨૩ અને યાજ્ઞ એક પુરુષમા એ
આપો લખે, ને કડવા પાણીમા તે [શબ્દો]ને ઘોષ
લે, ૨૪ ને તે પેલી સ્ત્રીને તે આપકારક પાણી પાય,
ને આપકારક પાણી તેણીના અંગમા પ્રવેશ કરીને
કડવું થશે ૨૫ અને યાજ્ઞ તે સ્ત્રીના હાથમાથી ઘસ

દિવસ સુધી દ્રાક્ષવેલાથી નિપજેલું, તેનાં બીધી તે ઉદ્ધારાંસુધી, કંઈ તે ન ખાય. ૧ તેના વૈરાગ [મત]ના સ્વધના દિવસો સુધી તેના માથા પર અસો ન કરે; જે મુદતને માટે તેણે યદોવાહની સેવામાં વૈરાગ લીધો હોય તે પુરી થયા સુધી તે ઘૂંઘ રહે, તે પોતાના માથાના કેસ વધવા દે, ૧ યદોવાહની સેવામાં તે વૈરાગી થાય, ને સ્વધના દિવસો સુધી મુએલા પ્રાણીની ખાસે તે ન ભય. ૭ પોતાના બાપના, કે પોતાની માતા, પોતાના ભાઈના, કે પોતાની બહેનના મરણ પર તે પોતાને અમડાવે નહિ; કેમકે તેના દેવનું વૈરાગ [મત] તેને શિર છે ૮ તેના વૈરાગ [મત]ના સ્વધના દિવસો પર્યંત તે યદોવાહને સાડ ઘૂંઘ છે. ૯ અને જે કોઈ તેની પડખે એકાએક મરે, ને તેથી તે વૈરાગીનું માથું અમડાય, તો તે પોતાના ઘૂંઘકરણને દિવસે પોતાનું માથું મુંડાવે, સાતમે દિવસે મુંડાવે. ૧૦ અને આઠમે દિવસે તે બે હોલા, અથવા ક્યુતરનાં બે બચ્ચાં યાજ્ઞની ખાસે મુલાકાતમંડપના દ્વારની ખાસે લાવે; ૧૧ ને યાજ્ઞ એકને પાપાર્થાપંજુ તરીકે તથા બીજાને દહનીયાર્પણ તરીકે ચઢાવે, ને મુએલાના કારણથી યએલા તેના પાપને લીધે તેને સાડ પ્રાયશ્ચિત કરે, ને તેજ દિવસે તે પોતાના માથાનું ઘૂંઘકરણ કરે. ૧૨ અને તે યદોવાહની સેવાને સાડ પોતાના વૈરાગના દિવસો અર્પણ કરે, ને દોપાર્થાપંજુને સાડ પહેલા વર્ષનો નર હલવાન લાવે; ને આગલા દિવસો ૨૬ ભય, કેમકે તેના વૈરાગ [મત]નો ભંજ થયો હતો.

૧૩ અને જ્યારે તેના વૈરાગમતના દિવસ પુરા થાય, ત્યારે નાછરીને માટે નિયમ આ છે; તે મુલાકાતમંડપના દ્વારની ખાસે લવાય; ૧૪ ને તે યદોવાહને પોતાનું અર્પણ ચઢાવે, એટલે પહેલા વર્ષનો ખોડ વિનાનો એક નર હલવાન દહનીયાર્પણને સાડ, ને પહેલા વર્ષનો ખોડ વિનાની એક ઘેટી પાપાર્થાપંજુને સાડ, ને એક ખોડ વિનાનો ઘેટો સાંત્યર્પણને સાડ, ૧૫ ને બેખમીર રોટલીની એક ટોપલી, તેણે પાહેલા મંદોની પોળાઓ, ને તેણે ચોપડેલા બેખમીર ખાખરા, તથા તેઓનું ખાધાપંજુ, તથા તેઓનાં ચેયાપંજુ. ૧૬ અને યાજ્ઞ તેઓને યદોવાહની આગળ રજા કરે, ને તેનું પાપાર્થાપંજુ તથા તેનું દહનીયાર્પણ ચઢાવે; ૧૭ અને યદોવાહ પ્રત્યે સાંત્યર્પણના ચક્ષને સાડ, બેખમીર રોટલીની ટોપલી મુક્કાં, ઘેટાને તે

ચઢાવે; ને યાજ્ઞ તેનું ખાધાપંજુ તથા તેનું ચેયાપંજુ પણ ચઢાવે. ૧૮ અને નાછરી મુલાકાતમંડપના દ્વારની ખાસે પોતાનું વૈરાગી માથું મુંડાવે; ને પોતાના વૈરાગી માથાના વાળ લઘને સાંત્યર્પણના ચક્ષની તળેના અગ્નિ પર તે મુકે ૧૯ અને યાજ્ઞ તે ઘેટાનું બાફેલું બાફડું તથા ટોપલીમાંથી એક બેખમીર પોળી તથા એકેક બેખમીર ખાખરા લે, ને નાછરી પોતાનું વૈરાગી માથું મુંડાવે ત્યાર પછી તે ચીલે તેના હાથો ઉપર મુકે. ૨૦ અને યાજ્ઞ યદોવાહ આગળ તેમની આરતી કરીને આરત્યર્પણ કરે; આ, તેમજ આરતીના સીનો, તથા ઉચ્છાલીયાર્પણનું બાફડું યાજ્ઞને વારતે ઘૂંઘ છે; ને ત્યાર પછી નાછરીને દ્રાક્ષરસ પીવાની છૂટ છે. ૨૧ મત રાખનાર નાછરીને તથા તેના વૈરાગમતને લીધે યદોવાહ પ્રત્યે જે અર્પણ તેણે ચઢાવેલું તેનો, તથા તે શિવાય બીજું કંઈ તેને મળી શકે તેનો નિયમ આ છે; જે મત તેણે લીધું હોય તે પ્રમાણે તે તેના વૈરાગમતના નિયમને અનુસરીને વર્તે.

૨૨ અને યદોવાહ મુસાને કહ્યું કે, ૨૩ હારનને તથા તેના દીકરાઓને એમ કહે કે, તમે આ પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુત્રોને આશીર્વાદ આપો; તેઓને તમે એમ કહો કે,

૨૪ યદોવાહ તને આરતીવાદ આપો, ને તારૂં રક્ષણ કરો;

૨૫ યદોવાહ પોતાના મુખનો પ્રકાશ તારા પર પાડે, ને તારા પર કૃપા કરે;

૨૬ યદોવાહ પોતાનું મુખ તારા પર ઉઠાવે, ને તને સાંતિ આપે.

૨૭ એમ તેઓ ઇસ્રાએલપુત્રોને માડ નામ આપે; ને હું તેઓને આશીર્વાદ આપીશ.

૭ અને મુસા મંડપને પુરો ઉઠો કરી રહ્યો, ને તેણે તેનો તથા તેના સર્વ સામાનનો, અને વેદી તથા તેનાં સર્વ પાત્રોનો અભિષેક કર્યો, તથા એઓને પાવન કર્યાં, તે દિવસે એમ થયું કે, ૨ ઇસ્રાએલના અધિપતિઓએ, એટલે તેઓના બાપોનાં ધરોના ઉપરીઓએ, અર્પણ કર્યું; એઓ કુળોના અધિપતિઓ, અને જોઓની ગણના થઈ હતી તેઓના ઉપરીઓ હતા; ૩ ને તેઓ યદોવાહની સમમુખ પોતાનાં અર્પણ લાવ્યા, એટલે છતરવાળાં છ ગાડાં તથા બાર બળદ; બધાં અધિપતિઓને સાડ એકેક ગાડું; ને એકેકને સાડ એકેક બળદ; ને તેઓએ

એએને મડપની આજળ રહ્યો કીધાં. ૪ અને યહો-
વાદે મુસાને કહ્યું, ૫ તે તેએ પાસેથી લે, કે તેએ
મુલાકાતમંડપની સેવા કરવાના કામમાં આવે; ને
તેમને તું લેવીએને આપ, એટલે દરેકને તેની સેવા
પ્રમાણે [આપ]. ૬ અને મુસાએ એ ગાડાં તથા
બળદો લઇને લેવીએને આપ્યાં. ૭ એ ગાડાં તથા
ચાર બળદ તેણે ગેરોનના દીકરાએને તેએની સેવા
પ્રમાણે આપ્યા; ૮ ને ચાર ગાડાં તથા આઠ બળદ
તેણે મરારીના દીકરાએને તેએની સેવા પ્રમાણે
દાણ નયનએને દીકરા ઇધામારના દાણ તણે આપ્યાં.
૯ પણ કદાચના દીકરાએને તેણે કદ ન આપ્યું, કેમકે
તેમનું કામ પવિત્રસ્થાનના સબધમાં હતું, ને તેએ
તેને પોતાને ખતે ઉચકી લેતા. ૧૦ અને વેદીને આલિ-
પેક થયે તે દિવસે વેદીની પ્રતિષ્ઠા કરવાને અધિષ-
તિએએ અર્પણ કીધું, એટલે અધિપતિએએ વેદીની
આજળ પોતાનું અર્પણ ચઢાવ્યું. ૧૧ અને યહોવાદે
મુસાને કહ્યું કે, સર્વ અધિપતિએ પોતપોતાને દિવસે
વેદીની પ્રતિષ્ઠા કરવા સારૂ પોતાનું અર્પણ ચઢાવે

૨૨ પાપાર્થાપેણુને સારૂ બકરામાંથી એક નર; ૨૩ ને
સાંત્યપેણુના ચક્ષુને સારૂ એ ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ
બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન; સુઆરના
દીકરા નયાનએણું અર્પણ એ હતું.

૨૪ ત્રીજે દિવસે હેયોનનો દીકરો અલીઆબ,
ઝણુલના પુત્રોને અધિપતિ, ૨૫ તેનું અર્પણ આ
હતું; ૩ પાની એક કચરોટ, કે જેનું વળન એકસો ને
ત્રીસ [ચોકલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના ચોકલ પ્રમાણે
સિત્તર ચોકલ ૩ પાનો એક વાટકો; બન્ને પાત્રો
ખાધાપેણુને સારૂ તેણે મોઢેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં;
૨૬ દસ [ચોકલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૨૭ દહનીયાપેણુને સારૂ એક વાહરડો, એક ઘેટો,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૨૮ પાપાર્થાપેણુને સારૂ
બકરામાંથી એક નર; ૨૯ ને સાંત્યપેણુના ચક્ષુને
સારૂ એ ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ બકરા, પહેલા
વર્ષના પાંચ હલવાન; હેયોનના દીકરા અલીઆબનું
અર્પણ એ હતું

૩૦ ચોથે દિવસે સદેગરનો દીકરો અલીયુર, રેલમ-
ના પુત્રોને અધિપતિ, ૩૧ તેનું અર્પણ આ હતું;
૩ પાની એક કચરોટ, કે જેનું વળન એકસો ને ત્રીસ
[ચોકલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના ચોકલ પ્રમાણે સિત્તર
ચોકલ ૩ પાનો એક વાટકો; બન્ને પાત્રો ખાધાપેણુને
સારૂ તેણે મોઢેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં; ૩૨ દસ [ચોકલ]
સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું, ૩૩ દહનીયા-
પેણુને સારૂ એક વાહરડો, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનો
એક હલવાન; ૩૪ પાપાર્થાપેણુને સારૂ બકરામાંથી
એક નર; ૩૫ ને સાંત્યપેણુના ચક્ષુને સારૂ એ ગોધા,
પાંચ ઘેરા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન;
સદેગરના દીકરા અલીયુરનું અર્પણ એ હતું.

૩૬ પાંચમે દિવસે સુરીયાદામનો દીકરો યહુમી
એલ, શામએનના પુત્રોને અધિપતિ, ૩૭ તેનું અર્પણ
આ હતું, ૩ પાની એક કચરોટ, કે જેનું વળન એકસો
ને ત્રીસ [ચોકલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના ચોકલ પ્રમાણે
સિત્તર ચોકલ ૩ પાનો એક વાટકો; બન્ને પાત્રો
ખાધાપેણુને સારૂ તેણે મોઢેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં
૩૮ દસ [ચોકલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૩૯ દહનીયાપેણુને સારૂ એક વાહરડો, એક ઘેટો,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૪૦ પાપાર્થાપેણુને સારૂ
બકરામાંથી એક નર; ૪૧ ને સાંત્યપેણુના ચક્ષુને
સારૂ એ ગોધા, પાંચ ઘેરા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષ

૧૮ બીજે દિવસે સુઆરના દીકરા નયાનએલ, એટલે
પ્રેરઆબુઝના અધિપતિએ, અર્પણ કીધું; ૧૯ તેણે
આ અર્પણ ચઢાવ્યું, એટલે ૩ પાની એક કચરોટ, કે
જેનું વળન એકસો ને ત્રીસ [ચોકલ] હતું; ને પવિત્ર-
સ્થાનના ચોકલ પ્રમાણે સિત્તર ચોકલ ૩ પાનો એક
વાટકો; બન્ને પાત્રો ખાધાપેણુને સારૂ તેણે મોઢેલા
મેદાથી ભરેલાં હતાં; ૨૦ દસ [ચોકલ] સોનાનું એક
ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું; ૨૧ દહનીયાપેણુને સારૂ એક
વાહરડો, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનો એક હલવાન;

પાંચ દલવાન; સૂરીયાદાયના દીકરા ચલુભાએલનું
અર્પણ એ દલ

૪૨ જો દિવસે દેવએલેના દીકરા એલ્યાસાફ,
માદના પુત્રોના અધિપતિ, ૪૩ તેનું અર્પણ આ હતું
૩ પાત્રી એક કથરોટ, કે જેનું વજન એકસો ને ત્રીસ
[શિકેલ] હતું; પવિત્રસ્થાનના સેકેલ પ્રમાણે સિતેર
સેકેલ ૩ પાત્રી એક વાટકો; અને પાત્રો ખાદ્યાર્પણને
સાથે તેલે મોઢેલા મેદથી ભરેલાં હતાં; ૪૪ દસ [શિકેલ]
સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું; ૪૫ દહનીયા-
ર્પણને સાથે એક વાહરોટો, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષના
એક હલવાન; ૪૬ પાપાર્ચાર્પણને સાથે બકરાંમાંથી
એક નર; ૪૭ ને સાંત્યર્પણના ચલને સાથે બે ગ્રાધા,
પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન;
દેવએલના દીકરા એલ્યાસાફનું અર્પણ એ હતું.

૪૮ સાતમે દિવસે આરમીહૂદનો દીકરા અલીશામા,
એકાદશમા પુત્રનો અધિપતિ, ૪૯ તેનું અર્પણ આ
હતું; ૩૫મી એક ધર્મેશ્વર, કે જેનું નામ એકસો ને
ત્રીસ (ચોકસ) હતું; ને પવિત્રરચાના ચોકસ પ્રમાણે
ચિત્તેર શેકલ ૩૫નો એક વાઢકો; બન્ને પાત્રો
આધારપંથને સારૂ તેથી મોટાથી મેદાથી ભરેલાં હતાં;
૫૦ ઠસ (ચોકસ) સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૫૧ હાલીચારપંથને સારૂ એક વાઢરડો, એક ઘેટા,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૫૨ પાપાર્થોપંથને સારૂ
બકરાંમાંથી એક નર; ૫૩ ને શાંત્યર્પણના ચક્ષુને
સારૂ બે ગોશ્વા, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના
પાંચ હલવાન; આરમીહૂદના દીકરા અલીશામાનું
અર્પણ એ હતું.

૫૪ આઠમે દિવસે પદાદસૂત્રના ઠીકરો ગામલીએલ
મનારોહના પુત્રોને અધિપતિ, ૫૫ તેનું અર્પણ આ
હતું; રૂપાની એક કથરોટ, કે જેનું વજન એકસો ને
ત્રીસ [રોકલ] હતું; ને પવિત્રચાનના રોકલ પ્રમાણે
સિતેર રોકલ રૂપાનો એક વાટકો; અને પાંચ
આધાર્પણને સાડ તેલે મોઢેલા મેંદાથી ભરેલાં હતાં; ૫૬
દસ [શેર] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું; ૫૭
દહનીયાર્પણને સાડ એક વાટરોડો, એક ઘેટા,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૫૮ પાપાર્પણને સાડ
અઠરાંમાથી એક નર; ૫૯ ને ધ્યાત્યર્પણના ચઢને
સાડ બે ગોઠ્ર, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના
પાંચ હલવાન; પદાદસૂત્રના ઠીકરા ગામલીએલનું
અર્પણ એ હતું.

૬૦ નવમે દિવસે મિદ્ધોનીના દીકરો અબીદાન, બિન્ધામીનના પુત્રોના અધિપતિ, ૬૧ તેનું અર્પણ આ હતું; ૩પાની એક કચરોટ, કે જેનુ વળન એકસો ને ત્રીસ [ચોકલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના રોકલ પ્રમાણે સિતેર રોકલ ૩પાનો એક પાટોડા, બન્ને પાત્રો ખાઘાર્પણને સાડ તેલે માટેલા મેદાથી ભરેલાં હતાં; ૬૨ દસ [ચોકલ] સોનાનુ એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું; ૬૩ દહનીયાર્પણને સાડ એક પાછરડો, એક ઘેટા, પહેલા વર્ષના એક હલવાન; ૬૪ પાપાર્પણને સાડ બકરાંમાંથી એક નર; ૬૫ ને શાત્યર્પણના યજ્ઞને સાડ બે ગોધા, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ હલવાન; મિદ્ધોનીના દીકરા અબીદાનનુ અર્પણ એ હતું.

૧૧ દસમે દિવસે આમ્મીશાદ્દાયના દીકરો અહીએ-
 ઝેર, દાનના પુત્રોનો અધિપતિ, ૧૭ તેનું અર્પણ આ-
 ડરુ; ૧૮ પાની એક કથરેડ, કે તેનું વળન એકસો ને
 ત્રીસ [શિકેલ] ડરુ; ને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે
 સિત્તર શેકેલ ૧૮ પાનો એક વાઝડો; બન્ને પાત્રો
 આધાર્પણને સાડ તેલે મોડેલા મેઢાથી બરેલાં હતાં;
 ૧૯ દસ [શિકેલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
 ૨૦ દહનીયાર્પણને સાડ એક વાઝડો, એક ઘેડો,
 પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; ૨૧ પાપાર્પણનું સાડ
 બકરામાથી એક નર; ૨૨ ને શાંત્યર્પણના યજ્ઞને
 સાડ બે ઝોઘા, પાંચ ઘેડા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના
 પાંચ હલવાન; આમ્મીશાદ્દાયના દીકરા અહીએઝેરનું
 અર્પણ એ હતું

જે અગિયારમે દિવસે ઓઝાકાનનો દીકરો પાત્રધ-
એલ, આશેરના પુત્રોનો અધિપતિ, જે તેનું અર્પણ આ-
હતું; રૂપાની એક કથરોટ, કે જેનું વર્ણન એકસો ને
ત્રીસ [ચોકલ] હતું; ને પચીસરથાનના ચોકલ પ્રમાણે
સિસેર ચોકલ રૂપાનો એક વાટકો; અને પાત્રો
ખાવાર્પણને સહ તેણે મેલેલા મેદાથી ભરેલા દનાં;
જે દસ [ચોકલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
જે દહીયાર્પણને સાત એક વાટરડો, એક ઘંટો,
પહેલા વર્ષનો એક હલવાન; જે પાપાર્પણને સાત
અકરાંમાંથી એક તર; જેને શાંત્યર્પણના યજ્ઞને
સાત બે ગોધા, પાંચ ઘેટા, પાંચ અકરા, પહેલા
વર્ષના પાંચ હલવાન; ઓઝાકાનના દીકરા પાત્રધએલનું
અર્પણ એ હતું.

૭૯ જાસમે દિવસે અનાનનો દીકરો અહીરા, નાફ-

તાલીના પુત્રોનો અધિપતિ, જે તેનું અર્પણ આ
હતું; રૂપાની એક કથરોટ, જે તેનું વર્ણ એકસો ને
ત્રીસ [ચોકલ] હતું; ને પવિત્રસ્થાનના ચોકલ પ્રમાણે
સિતર ચોકલ રૂપાની એક વાટકો; જન પાત્રો
ખાધાર્પણને સાડ તેલે મોઢેલા મેઠાથી ભરેલા હતાં;
૮૦ ફસ [ચોકલ] સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું;
૮૧ હલનીચાર્પણને સાડ એક વાહરડો, એક ઘેટો,
પહેલા વર્ષનો એક દહવાન, ૮૨ પાપાર્પણને સાડ
બકરામાથી એક નર; ૮૩ ને શાંત્યર્પણના ચક્રને સાડ
બે ગોધા, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા, પહેલા વર્ષના પાંચ
દહવાન; એનાના દીકરા અહીંસાનું અર્પણ એ હતું

૮૪ ને દિવસે ઘેટોનો અધિપેક થયો તે દિવસે
હસાએલના અધિપતિએ તેનું પ્રતિધાર્પણ કીધું,
તે આ હતું, એટલે રૂપાની બાર કથરોટો, રૂપાના
બાર વાટકા, સોનાના બાર ધૂપપાત્ર; ૮૫ રૂપાની
દરેક કથરોટનું [વર્ણ] એક સો ને ત્રીસ [ચોકલ] હતું,
ને દરેક ધૂપપાત્રનું સિતર ચોકલ હતું; સપળા રૂપાના
પાત્રોનું કુવ [વર્ણ], પવિત્રસ્થાનના ચોકલ પ્રમાણે,
બે દબર ને ચારસે ચોકલ હતું ૮૬ સોનાના ધૂપપાત્રો
બાર, ધૂપથી ભરેલા; પ્રત્યેકનું [વર્ણ] પવિત્રસ્થાનના
ચોકલ પ્રમાણે ફસ [ચોકલ] હતું, ધૂપપાત્રોનું સોનું
સપળ મળે એક સો ને વીસ [ચોકલ] હતું ૮૭ હલની-
ચાર્પણને સાડ સપળા મળે બાર ગોધા, બાર ઘેટા,
પહેલા વર્ષના બાર દહવાન, તેઓના ખાધાર્પણ

નમુનો યદોવાહે મુસાને બતાવ્યા હતા, તે પ્રમાણે
તેણે દીપરક્ષ બનાવ્યું

૧ અને યદોવાહે મુસાને કહ્યું કે, હસાએલપુત્રો-
માથી લેવીઓને લઇને તેઓને યુદ્ધ કરે અને
તેઓને યુદ્ધ કરવા સાડ તેઓને આ પ્રમાણે કરે;
યુદ્ધકરણનું ખાણી તેઓના ઉપર હાટ, ને તેઓ
પોતાનું આપુ સરીર મુંઠાવે, ને પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ,
ને પોતાને સ્વચ્છ કરે ૨ અને તેઓ એક વાહરડો
તથા તેનું ખાધાર્પણ, એટલે તેલે મોઢેલા મેટો લે;
ને પાપાર્પણને સાડ તે બીજે એક વાહરડો લે,
૩ અને મુશાહાતમરૂપની સામે તે લેવીઓને રજૂ કરે;
ને હસાએલપુત્રોની આખી જમાત તે એકઠી કરે;
૪ ને યદોવાહની સમુખ તે લેવીઓને રજૂ કરે;
ને લેવીઓ પર હસાએલપુત્રો પોતાના હાથ મુકે.
૫ અને હસાએલપુત્રો વરકથી યદોવાહની સેવા
કરવાના કામમાં લેવીઓ આવે માટે હાકત યદોવા-
હની આગળ આરત્યર્પણ તરીકે લેવીઓને અર્પણ
કરે. ૬ અને લેવીઓ પોતાના હાથ વાહરડાઓનાં
માથા પર મુકે; ને લેવીઓનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે
એકને પાપાર્પણને સાડ તથા બીજને હલનીચાર્પ-
ણને સાડ યદોવાહની આગળ તે ચઢાવે ૭ અને
હાકતની સાથે તથા તેના દીકરાઓની સામે તે લેવી-
ઓને ઉભા કરે; ને યદોવાહની આગળ આરત્યર્પણ
તરીકે તે તેઓને અર્પણ કરે ૮ એક ને હસાએલ

તાબામાં સોખ્યા છે; કે ઇસ્તાએલપુત્રો પવિત્રસ્થા-
નની પાસે આવે, ત્યારે ઇસ્તાએલપુત્રો મધ્યે મરઝી
ન થાય ૨૦ મુસાએ તથા હારૂને તથા ઇસ્તાએલપુ-
ત્રોની આખી જગતે લેવીએને એ પ્રમાણે કીધું;
લેવીઓ વિષે જે સંધર્ષ આજ્ઞા યહોવાહે મુસાને
આપી હતી તે પ્રમાણે ઇસ્તાએલપુત્રોએ તેઓને કીધું
૨૧ અને લેવીઓએ પોતાને પાપથી શુદ્ધ કર્યા, ને
તેઓએ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોયાં; ને હારૂને યહોવાહની
આગળ આરત્યર્પણ તરીકે તેઓને અર્પણ કર્યાં; ને
હારૂને તેઓને શુદ્ધ કરવાને તેઓને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત
કીધું. ૨૨ અને ત્યાર પછી લેવીઓ હારૂનની નજર
તળે તથા તેના ઈશરાઓની નજર તળે સેવા કરવા
મુલાકાતમંડપમાં ગયા; જેમ યહોવાહે લેવીઓ વિષે
મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેઓએ તેઓને કીધું.

૨૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૪ લેવીઓની ફરજ
આ છે; પચ્ચીસ વર્ષના તથા તેથી ઉપરના જનો
અંદર જઇને મુલાકાતમંડપના કામની ખિજમતમાં
હાજર રહે; ૨૫ ને પચાસ વર્ષની ઉમરથી તેઓ
તે કામમાં હાજર રહેવાનું બંધ કરે, ને ત્યાર પછી
ખિજમત ન કરે; ૨૬ પણ સભાળ શખવામાં તેઓ
મુલાકાતમંડપમાં પોતાના ભાઇઓની સાથે સેવા કરે,
ને ખિજમત ન કરે તેઓને સોંપેલી સેવા વિષે
હું લેવીઓને એમ કર.

૮ અને તેઓ મિસર દેશમાંથી આવ્યા પછી બીજા
વર્ષના પહેલા માસમાં સિનાયના અરવચમાં,
યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ વળી ઇસ્તાએલપુત્રો તેને
માટે ઠરાવેલે સમયે પારખાપર્વ પાળે ૩ આ માસને
ચૌદમે દિવસે સાંજે તેને માટે ઠરાવેલે સમયે તે
પાળે; તેના સર્વ વિધિ પ્રમાણે, ને તેના સર્વ નિયમો
પ્રમાણે, તે પાળે. ૪ અને ઇસ્તાએલપુત્રોને મુસાએ
કહ્યું કે, તમારે પારખાપર્વ પાળવું. ૫ અને પહેલા
માસને ચૌદમે દિવસે સાંજે સિનાયના અરવચમાં
તેઓએ પારખાપર્વ પાળ્યું; જે સર્વ આજ્ઞા યહોવાહે
મુસાને આપી હતી, તે પ્રમાણે ઇસ્તાએલપુત્રોએ
કીધું ૬ અને કેટલાએક માલુસો, માલુસના મુડદાથી
અભડાએલા હતા, તેથી તેઓ તે દિવસે પારખાપર્વ
પાળી ન રાક્યા; ને તેઓ તે દિવસે મુસાની તથા
હારૂનની રૂબરૂ આજ્ઞા; ૭ ને તે માલુસોએ તેને કહ્યું,
અમે માલુસના મુડદાથી અભડાએલા છીએ; ઇસ્તા-
એલપુત્રો મધ્યે તેને માટે ઠરાવેલા સમયે યહોવાહનું

અર્પણ યદાવતાં અમને કેમ અટકાવ્યા છે? ૮ ને
મુસાએ તેઓને કહ્યું, ઉભા રહો, કે યહોવાહ તમારા
વિષે શી આજ્ઞા આપે છે તે હું સાંભળું.

૯ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૦ ઇસ્તાએલપુત્રોને
એમ કહે, જે તમારામાંનો કે તમારા સત્તાનમાંનો કોઇ
માલુસ કોઇ મુડદાના કારણથી અભડાય, કે દૂર દેશમાં
મુસાફરી કરતો હોય, તો પણ તે યહોવાહનું પારખા-
પર્વ પાળે. ૧૧ બીજા માસને ચૌદમે દિવસે સાંજે
તેઓ તે પાળે, ને બેખમીર રોટડીની તથા કઢવી
ભાજીની સાથે તે ખાય ૧૨ તેઓ તેમાંનું કંઈ સવાર
સુધી ન રહેવા દે; ને તેનું એકે હાડકું ન ભાંગે;
પારખાપર્વના સર્વ વિધિ પ્રમાણે તેઓ તે પાળે
૧૩ પણ જે માલુસ શુદ્ધ જનાં, ને મુસાફરીમાં ન હતાં
પારખાપર્વ પાળવાનું શુક્ર, તે પોતાના લોકોમાંથી
કાપી નખાય; કેમકે તેણે યહોવાહનું અર્પણ તેને
માટે ઠરાવેલે સમયે ન કીધું; તે માલુસનું પાપ તેને
માથે. ૧૪ અને જે કોઇ પરદેશી તમારા મધ્યે પ્રવાસ
કરતો હોય, ને તે યહોવાહને સાડ પારખાપર્વ
પાળવા ચાહે તો પારખાપર્વના વિધિ તથા તેના
નિયમો પ્રમાણે તે કરે; પરદેશી તથા બેનદેશી બન્નેને
સાડ એકજ વિધિ થાય.

૧૫ અને મંડપ ઉભો કરવામાં આવ્યો, તે દિવસે
મેથ મંડપ પર, એટલે સાડચમંડપ પર, આજ્ઞાદન
કીધું; ને સાંજથી તે સવાર સુધી મંડપ ઉપર તે બંધ
કે અગ્નિરૂપે આવી રહેતો ૧૬ એવું સદા રહેતું; મેથ
તે પર આજ્ઞાદન કરતો; ને રાત્રે તેનો દેખાવ
અગ્નિનો હતો ૧૭ અને જ્યારે મંડપ ઉપરથી મેથ
ઉપડી જતો, ત્યારે ઇસ્તાએલપુત્રો ચાલતા; ને જે
જગ્યામાં મેથ યથોતો, તે જગ્યામાં ઇસ્તાએલપુત્રો
ઢાવણી કરતા ૧૮ યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે ઇસ્તા-
એલપુત્રો ચાલતા, ને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે
તેઓ ઢાવણી કરતા; મંડપ પર મેથ યથોતો ત્યાં
સુધી તેઓ ઢાવણીમાં રહેતા ૧૯ અને જ્યારે મેથ
ધણા દિવસ મંડપ પર ઠરી રહેતો, ત્યારે ઇસ્તાએલ-
પુત્રો યહોવાહની સોંપેલી સેવા કરતા ને આગળ
ચાલતા નહિ. ૨૦ અને કોઇ કોઇ વખત મેથ થોડા
દિવસ મંડપ પર રહેતો, ત્યારે પ્રચુની આજ્ઞા પ્રમાણે
તેઓ ઢાવણીમાં રહેતા; ને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે
તેઓ ચાલતા. ૨૧ અને કોઇ કોઇ વખત મેથ સાંજથી
તે સવાર સુધી રહેતો, ને જ્યારે મેથ સવારમાં ઉપડી

જતો, ત્યારે તેઓ આવતા, દંદાડે ને રાત્રે મેઘ ઉપડતો ત્યારે તેઓ આવતા. ૨૨ જ્યે તે બે દંદાડા, કે એક માસ, કે એક વર્ષ પર્વત મેઘ મડપ પર ઘડીને રહેતો, તો પણ ઇસ્રાએલપુત્રો જાવણીમાં રહેવા, ને આવળ આવતા નહિ ને ત્યારે તે ઉપડતો, ત્યારે તેઓ આવતા ૨૩ યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ જાવણી કરતા, ને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ આવતા, મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ યહોવાહની સોપેલી સેવા કરતા.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨૬ પોતાને સાથે રૂપાના બે રણસિંગડા બનાવ, તે પકાર કામના બનાવ, ને જમાનને બોલાવવાના તથા છાવણીઓને ચાલી નિકળવાના કામમાં હ તેઓને લાવ ૨ અને તેઓ તેમને વગાડે ત્યારે આખી જમાન તારી પાસે મુલાકાતમડખના દ્વારની પાસે ભેગી થાય ૪ અને ને તેઓ એકજ વગાડે, તેા અધિપતિઓ ૫ એટલે ઇસ્રાએલના હબરોના મુખ્યો, તારી પાસે ભેગા થાય ૬ અને તમે ભયસ્ત્રયક [રણસિંગડું] વગાડો, ત્યારે પૂર્વ બાજુએ પડેલી છાવણીઓ નિકળે ૭ અને તમે બીજી વાર ભયસ્ત્રયક [રણસિંગડું] વગાડો, ત્યારે દક્ષિણ બાજુએ પડેલી છાવણીઓ ચાલી નિકળે, છાવણીઓને ચાલી નિકળવાને વારતે તેઓ ભયસ્ત્રયક [રણસિંગડું] વગાડે ૮ પણ સભા ભેગી કરવાની દોષ ત્યારે તમારે વગાડજી પણ ભય-સ્ત્રયક [રણસિંગડું] ન વગાડજી ૯ અને હારનના

૧૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો સિનાયના અરબમાંથી પોતાની મનસો પર ચાલી નિકળ્યા, ને પારાનના અરબમાં મેઘ થઈયો. ૧૩ અને તેઓએ પ્રથમ પોતાની કુલ મુસાની હસ્તક અપાએલી યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે કીધી ૧૪ અને પહેલી યહુફાહના પુત્રોની છાવણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો આજી નિકળી, ને તેના સૈન્યનો ઉપરી આમ્મીના દાબનો દીકરો તાહરોન હતો ૧૫ અને યિસ્સાખારના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી સુઆરનો દીકરો નયાનએવ હતો ૧૬ અને ઝલુલનના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી હેલેનનો દીકરો અલીઆબ હતો ૧૭ અને મડપ પાડવામાં આવ્યો ત્યારે ગેર્મોનના પુત્રો તથા મશરીના પુત્રો મડપ ઉચકીને ચાલી નિકળ્યા ૧૮ પણ રેહબેનની છાવણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ચાલી નિકળી, ને તેના સૈન્યનો ઉપરી રહેઉરનો દીકરો અલીસર હતો ૧૯ અને શિમ્ઓનના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી સુરીશાહાયનો દીકરો સતુમીએન હતો ૨૦ અને ગાદના પુત્રોના કુળના સૈન્યનો ઉપરી રેહબેનનો દીકરો એલ્યાસાર હતો ૨૧ પણ કહાથીઓ પવિત્રસ્થાનને ઉચકીને ચાલ્યા, ને તેઓ આવી પહોંચે તે પહેલાં [પેલા બીજાઓએ] મડપને ઉભો કીધો ૨૨ પણ એકાકમના પુત્રોની છાવણીની ધ્વજ પોતાના સૈન્યો પ્રમાણે ચાલી નિકળી, ને તેના સૈન્ય પર આમ્મીહુદનો દીકરો અલીશામા હતો ૨૩ અને મનાશોહના પુત્રોના કુળના

અમે-કૃષ્ કરીએ છીએ; તું અમારી સાથે આવ, ને અમે તારું ભણું કરીશું; કેમકે યહોવાહે ઇસ્રાએલનું ભણું [કરવાનું] કહ્યું છે. ૨૦ અને તેણે તેને કહ્યું, હું નહિ આવું; પણ મારા પોતાના દેશમાં ને પોતાના સગાંની પાસે જમરાશ રી અને તેણે કહ્યું, કૃપા કરી અમને મુકી ન જા; કેમકે અરબશમાં અમારે કંઈ રીતે છાવણી કરવી એ તું જાણે છે, ને તું અમને આખિની ત્રજજ સારશે રી અને જો તું અમારી સાથે આવીશ, તો એમ થશે, હા, એમ થશે, કે યહોવાહ અમારું જે કંઈ જાણું કરશે તેજ અમે તારું કરીશું.

૨૧ અને તેઓ યહોવાહના પર્વતથી ત્રણ મન્જલ ચાલ્યા; ને એ ત્રણ મન્જલામાં યહોવાહનો કારકાપ તેઓને વારતે વિશ્વામરથાન શોધવા સાડ તેઓની અગાડી ચાલ્યો. ૨૨ અને દહાડે તેઓ છાવણીમાંથી ચાલી નિકળતા, ત્યારે યહોવાહનો મેષ તેઓ ઉપર રહેતો.

૨૩ અને કાપ ચાલી નિકળતો, ત્યારે એમ થતું કે મુસા કહેતો, હે યહોવાહ, ઉઠ, ને તારા યતુઓને વિખેરી નાખ; ને તારા દેષકો તારી આજળથી નાસી જાય. ૨૪ અને ત્યારે તે થંસતો ત્યારે તે કહેતો, હે યહોવાહ, ઇસ્રાએલના કરીડો પાસે તું પાછો આવ.

૧૧ અને લોકો યહોવાહના કાનમાં બુદી કયાજ્ય કરનારા જેવા થયા; ને યહોવાહે તે સાંભળ્યું, ત્યારે તેનો કાપ સળગી ઉઠ્યો; ને યહોવાહનો અગ્નિ તેઓ મધ્યે પ્રગટયો; ને તેણે છાવણીના ફાંધી દૂરના છેડા મુઘી બાળી બરમ કીધું. ૨ અને લોકોએ મુસાની પાસે પોકાર કીધો; ને ત્યારે મુસાએ યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી ત્યારે અગ્નિ હોલવાઈ ગયો. ૩ અને તેણે તે જગ્યાનું નામ તાબ-એરાહ પાડ્યું; કેમકે તેઓ મધ્યે પ્રગટ્યો અગ્નિ પ્રગટયો.

૪ અને તેઓની સાથેનો મિશ્રિત લોકનો જ્યો અથોમ્ય ઇમ્મા કરવા લાગ્યો; ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ પણ ફરીથી રડીને કહ્યું, અમને ખાવાને માંસ કાણ આપશે? ૫ ને માહલી અમે મિસરમાં મફત ખાતા હતા તે અમને યાદ આવે છે; વળી કાકડી, તથા તડબુચું, તથા હુગળી, તથા પ્યાજ તથા લસણ પણ ૬ પણ હાલ તો અમારો જીવ સુકાઈ ગયો છે; અહીં કંઈજ નથી, આ માત્રા સિવાય બીજું કંઈ અમારી નજરે પડતું નથી. ઉમાજા તો કાયમીરના દાણા

જેવું હતું; ને તેનો રજા મુગળના રજા જેવો હતો. ૭ લોકો અહીં તહીં ફરીને તેને એકડું કરતા, ને તેને ધંદીઓમાં દળીને અથવા ખાંડણીઆમાં ખાંડીને તથા તથામા શેકીને તેની પોળીઓ બનાવતા; ને તેનો સ્વાદ તાજ તેલના સ્વાદ જેવો હતો. ૮ અને રાત્રે છાવણીમાં ગ્રાહણ પડતું, ત્યારે તે સાથે માત્રા પડતું. ૧૦ અને મુસાએ લોકોને પોતાપોતાનાં કુલોમાં, એટલે પ્રત્યેક માણસને પોતાના તણુના ખારણામાં, રહતા સાંભળ્યા; ને યહોવાહનો કાપ જહું સળગી ઉઠ્યો; ને મુસાને પણ ઝાડું લાગ્યું. ૧૧ અને મુસાએ યહોવાહને કહ્યું, તે પોતાના સેવકને કેમ દુઃખ દીધું છે? ને હું તારી દક્ષિમા કેમ કૃપા ન પામ્યો, કે તું એ સર્વ લોકોનો ભાર મારા પર નાખે છે? ૧૨ તું એ સર્વ લોકો મારા પેટમાં નિપજ્યા? તું મેં તેઓને જન્મ આપ્યો છે? તું મને કેમ કહે છે, કે જેમ પાલક બાપ પોતાની ગાદમાં ધાવણાં બાળકને રાખે છે, તેમ જો દેશ સળગી મેં તેઓના પિતૃઓ પ્રત્યે સખ ખાધા, તેમાં તેઓને ઉચકી લઈ જા. ૧૩ એ સર્વ લોકોને આપવાને હું માંસ કયાથી લાવું? કેમકે તેઓ મારી આજળ રડીને કહે છે, અમને માંસ આપ, કે અમે ખાઈએ. ૧૪ હું એકલો એ સર્વ લોકોને ઉચકી સૂતો નથી; કેમકે તે બોજ મારા મળ ઉપરાંત છે. ૧૫ અને જો તું મારી સાથે એ પ્રમાણે વર્તે, ત્યારે તો, જો હું તારી દક્ષિમા કૃપા પામ્યો હોઉં તો મને મારી નાખ, કે મને માંસ દુઃખ જોડું ન પડે.

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ઇસ્રાએલના વડી-લોખાના સિત્તર માણસ કે જેઓને તું લોકોના વડીલો તથા તેઓના ઉપરીઓ તરીકે બોળાયે છે તેઓને મારી રૂખડું એકઠા કર, ને મુલકાવમરૂપની પાસે તેઓને લાવ, કે તેઓ ત્યા તારી સાથે ઉભા રહે. ૧૭ અને હું ઉતરી આવીશ, ને ત્યાં તારી સાથે વાત કરીશ; ને મારો જો આત્મા તારા પર છે, તેમાનો લઈને હું તેઓના પર મુકીશ; ને તેઓ તારી સાથે લોકોનો ભાર ઉચકે, કે તારે એકલાને તે ઉચકવો ન પડે. ૧૮ અને લોકોને તું કહે કે, તમે કાલને સાડ પોતાને મુશ્ક કરો, ને તમે માંસ ખાઓ; કેમકે તમે યહોવાહના કાનોમાં રડીને કહ્યું કે, અમને ખાવાને માંસ કાણ આપશે? કેમકે મિસરમાં અમારે વારતે ઠીક હતું; એ માટે યહોવાહ તમને માંસ આપશે; ને તમે ખાઓ. ૧૯ એક દિવસ, કે બે દિવસ, કે પાંચ

દિવસ, કે દસ દિવસ, કે વીસ દિવસ સુધી તો નહિ, ૨૦ પણ એક આખા માસ સુધી તમે ખાશો, એટલા સુધી કે તે તમારા નસકોરામાંથી [પાણુ] નિકળશે, ને તમે તેથી હાળી જશો, કેમકે યહોવાદ જે તમારા મધ્યે છે, તેનો તમે નકાર કરીશો છે, ને તેની આજ્ઞા રદીને હજી છે કે, અને મિસરમાંથી કેમ નિઃશ્વરિ આભ્યાં? રો ને મુસાએ હજી જે લોક મધ્યે જુ પુ તેઓ છ લાખ પાવલ છે, ને તે હજી છે કે, કે તેઓને એટલું માસ આવીશ કે તેઓ એક આખા માસ સુધી તે ખાય. ૨૨ થી તેઓને બસ ધાય તે સારૂ રહ્યા બહાર તથા ઠોરડાડના રોળા કાપવામાં આવશે? કે થી તેઓને બસ ધાય તે સારૂ સમુદ્રના સરળા માઠલા એકા કરનામાં આવશે?

૨૩ અને યહોવાદે મુસાને હજી થી યહોવાદનો દાષ કુકો થશે છે? મારે વચન વારા પ્રત્યે પુર થશે કે નહિ, એ વંદને જોઇએ ૨૪ અને મુસાએ નિહળી જઈને યહોવાદના વચન લોકોને હલા, ને લોકોના વદીરોમાંના સિતેર માલુસ તેને એકા હયા, ને મંડપની આસપાસ તેઓને જલા કીધા ૨૫ અને યહોવાદ મેરમા જન્યો, ને તેની સાથે બોલ્યો, ને જે આત્મા મુસા પર હતો તેમાંના લઈને સિતેર વદીરો ઉપર મુક્યો ને એમ થયું કે, આત્મા તેઓના ઉપર રહ્યો, ત્યાં સુધી તેઓએ બવિશ્વવાદ હોય, પણ ત્યાર પછી તેઓએ એમ કીધું નહિ ૨૬ પણ પારનીમાં જ પુર રહી જ્યાં દગા, એક

નિકળ્યો, ને તે લાવરીઓને સમુદ્ર વરફથી લાવ્યો, ને લાવણીની પાસે આ બાજુએ એક દિવસની મજલ સુધી તથા બીજી બાજુએ એક દિવસની મજલ સુધી તેઓને લાવણીની આસપાસ નાખી, ને જમીનથી આસરે જે દાષ ઉતરી તેઓ ઉડતી રે અને લોકો તે આખો દિવસ ને આખી રાત ને બીજે આખો દિવસ ઉભા રહ્યા, ને લાવરીઓને એકી કીધી, એકામાં એકી એકી કરનારે દસ હોમેર એકી કરી, ને તેઓએ ચોતાને સારૂ લાવણીની આસપાસ સર્વ ઠેકાણે તે પાચરી દીધી ૨૭ તે માસ હજી તો તેઓના દાંતોમાં હતું, ને તે આખું પલ્લ ન હતું, એટલામાં તે લોકો પર યહોવાદનો કોષ સળગી ઉઠ્યો, ને લોકોને યહોવાદે ધણી યોગી મરકીથી માર્યા ૨૮ અને તેણે તે જમ્યાનું નામ કિરિયોય હાતાવાદ પાડ્યું, કેમકે જે લોકોએ અયોગ્ય ધર્મ કીધી હતી તેઓને તેઓએ ત્યાં દાટ્યા ૨૯ અને લોકો કિરિયોય હાતાવાદથી નિકળીને હસેરોય જયા, ને હસેરોયમાં રહ્યા

૧૨ અને મુસા એક ફરી સી સાથે પરવ્યો હતો, તેને લીધે મરિયમ તથા હાડન તેની વિરુદ્ધ બોલ્યા, કેમકે તે ફરી સી સાથે પરવ્યો હતો ૨ અને તેઓએ હજી થી યહોવાદ માત્ર મુસાની મારફતે જ બોલ્યો છે, ને અમારી મારફતે પણ બોલ્યો નથી થી? ને યહોવાદે તે સાતલ્યું ૩ હવે તે માલુસ મુસા પૃથ્વીની પીઠ પરના સર્વ લોક કરતા નમ્ર હતો ૪ અને મુસાને તથા હાડનને તથા

ગયો; ને જુઓ, મરિયમ કોઠથી બરફ જેવી શ્વેત યુષ્મદ; ને હારને મરિયમ તરફ જાયુ, ને જુઓ, તે કોઠી હતી. ૧૧ અને હારને મુસાને કહ્યું કે, હે મારા ધણી, અમારા પર પાપ ન મુક, કેમકે અમે મૂર્ખાઈ કીધી છે ને અમે પાપ કીધું છે. ૧૨ પોતાની માના પેટમાંથી નિકળતી વખતે જેનું શરીર અડધું જળી ગયું હોય, તેના મુએલાના જેવી તે ન થાય. ૧૩ અને મુસાએ યહોવાહની વિનંતી કરીને કહ્યું કે, ઓ ઇશ્વર, હું તારા કાલાવાલા કરું છું કે તેને સખી કર. ૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, જો તેના બાપ તેના મુખ પર રક્ત ચુંકયો હોત, તો શું સાત દિવસ તે ન લાગત? સાત દિવસ તે ઊવણીની બહાર રખાય, ને પછી પાછી આવે. ૧૫ અને મરિયમ સાત દિવસ ઊવણીની બહાર રખાઈ, ને મરિયમને પાછી અંદર આણી ત્યાં સુધી લોકો ચાલ્યા નહિ. ૧૬ અને પછી લોકોએ હસેરાયથી નિકળીને પાશનના અરવ્યમાં ઊવણી કીધી.

૧૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૨ કનાન દેશ, જે હું ઇસ્રાએલપુત્રોને આપું છું તેની બસુસી કરવાને તું માલુસોને મોકલ; તેઓના બાપોનાં સર્વ કુળોમાંથી એકેક પુરૂષને મોકલ, પ્રત્યેક તેઓ મધ્યે ઉપરી હોય. ૩ અને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે મુસાએ પાશન અરવ્યથી તેઓને મોકલ્યા, એ સર્વ પુરૂષો ઇસ્રાએલપુત્રોના મુખ્ય હતા. ૪ અને તેઓનાં નામ આ હતાં; રૃહબેનના કુળમાંથી ઝાહરો દીકરો સામુઆ. ૫ શિમઓનના કુળમાંથી હોરીનો દીકરો સાફાટ. ૬ યહુદાના કુળમાંથી યકુબેહનો દીકરો કાલેબ. ૭ વિસ્સાખારના કુળમાંથી યુસફનો દીકરો પિગઆલે. ૮ એફાઇમના કુળમાંથી નૂનનો દીકરો હોશીઆ. ૯ બિન્યામીનના કુળમાંથી રાપ્તોનો દીકરો પાલ્ટી. ૧૦ ઝબુલનના કુળમાંથી સોદીનો દીકરો ગાદીએલ. ૧૧ યુસફના કુળમાંથી, એટલે મનાશોહના કુળમાંથી સુસીનો દીકરો ગાદી. ૧૨ દાનના કુળમાંથી ગમાહસીનો દીકરો આમ્મીએલ. ૧૩ આસેરના કુળમાંથી મિખાએલનો દીકરો સથૂર. ૧૪ નાફતાલીના કુળમાંથી નાફસીનો દીકરો નાહબી. ૧૫ ગાદના કુળમાંથી માખીનો દીકરો ગેહએલ. ૧૬ જે પુરૂષોને મુસાએ દેશની બસુસી કરવાને મોકલ્યા તેઓના નામ એ હતા. અને મુસાએ નૂનનો દીકરો હોશીઆનું નામ યહોશુઆ પાડ્યું. ૧૭ અને મુસાએ

તેઓને કનાન દેશની બસુસી કરવાને મોકલ્યા, ને તેઓને કહ્યું, તમે નેગેબ યહને બચો, ને પર્વતો પર ચઢીને, ૧૮ દેશ કેવો છે તે જુઓ; ને તેમાં વસનારા લોક બળવત છે કે અબળ, થોડા છે કે ઘણા; ૧૯ ને જે દેશમાં તેઓ વસે છે તે કેવો છે, સારો છે કે માઠો, ને તેઓ કેવા નગરોમાં વસે છે, ઊવણીઓમાં કે કિહાઓમાં; ૨૦ ને જમીન કેવી છે, તે કસવાળી છે કે કસ વગરની, તેમાં વૃક્ષો છે કે નહિ; ને તમે હિમ્મત પકડો, ને તે દેશનું કેંદ્ર ફળ લાવજો. હવે તે વખત તો પહેલી દ્રાક્ષો પાકવાનો વખત હતો. ૨૧ અને તેઓ ઉપર ગયા, ને સીનના અરવ્યથી રહોબ લગી એટલે હમાયના બારા સુધી દેશની બસુસી કીધી. ૨૨ અને તેઓ નેગેબ યહને ગયા ને હેબ્રોન પાસે પહોંચ્યા; ત્યાં અનાકપુત્રો અલીમાન, શેશાય તથા તાહમાય હતા (હેબ્રોન તો મિસરમાંના સોઆનથી સાત વર્ષ અગાઉ બાવેલ હતું). ૨૩ અને તેઓ એરકોલના નીચાણમાં પહોંચ્યા, ને ત્યાંથી દ્રાક્ષોની એક લખવાળી એક ડાળી કાપી, ને બે માલુસની વચમાં દોડા ઉપર (લટકાવીને) તેને લચકી લીધી; ને ફેટલાંક દાંડેમાં તથા અછરો પછુ લાવ્યા. ૨૪ જે લખ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ત્યાંથી કાપી તે પરથી તે નીચાણનું નામ એરકોલ પડ્યું. ૨૫ અને તેઓ દેશની બસુસી કરીને ચાળીસ દિવસ પછી પાછા આવ્યા. ૨૬ અને તેઓ ચાલીને મુસા તથા હારનની પાસે, તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાત પાસે પાશનના અરવ્યમાં, હારેશમાં આવ્યા; ને તેઓને તથા આખી જમાતને તેઓએ ખખર આપી; ને દેશમાં ફળ તેઓને હેખાજાં. ૨૭ અને તેઓએ તેને હકીકત આપતાં કહ્યું કે, તે અમને મોકલ્યા તે દેશમાં અમે ગયા; ને તે ખરેખર દૂધ-મધની રેલછેલવાળો દેશ છે; ને આ તેનું ફળ છે. ૨૮ તો પછુ જે લોક તે દેશમાં રહે છે તેઓ જોરાવર છે, ને નગરોની આસપાસ કોટ છે, ને તેઓ બહુ મોટાં છે; ને વળી અમે ત્યાં અનાકપુત્રોને પછુ જોયા. ૨૯ નેગેબ પ્રાંતમાં અમાલેકીઓ રહે છે; ને પર્વતોમાં હિતીઓ તથા યજુસીઓ, તથા અમોરીઓ રહે છે; ને સમુદ્રની પાસે તથા યરદનેને કાંઠે કનાનીઓ રહે છે. ૩૦ અને કાલેબે મુસાની આગળ લોકોને સાંત પાડ્યા, ને કહ્યું, ચાલો, આપણે એકદમ ઉપર જઈને તેને કળને ફરીએ, કેમકે આપણે તેને હરાવવાને

પુરા સમય ઝીએ. રી પક્ષ ને માણસો તેની સાથે ।
 તથા દવા તેઓએ કહ્યું કે એ લોકો સામા આપણે
 ચલાઈ કરી વાકતા નથી, કેમકે તેઓ આપણા કરતા
 બળવંત છે. રી અને જે દેશની બહુસી તેઓએ કીધી
 હતી, તે વિષે ઇસ્લાએલપુત્રોની પાસે તેઓ ખોટો
 સંદેશો લાવ્યા, ને એમ કહ્યું કે, જે દેશમાં તેની
 બહુસી કરવા સાથે અને ફરી આવ્યા છીએ, તે
 પોતાની વસ્તીને ખાઈ જનાર દેવ છે, ને જે સર્વ
 લોકને અમે તેમાં ભેગા તેઓ મોઠા કાઠના માણસ
 છે. રી અને ત્યાં રાક્ષસોથી જાગેલા રાક્ષસોને, એટલે
 અનાકના પુત્રોને અમે જોયા, ને અમે પોતાની
 દૃષ્ટિમાં વીરોના સરખા દવા ને તેઓની દૃષ્ટિમાં
 પક્ષ અને એવાજ દવા

૧૪ અને આખી જગતે ખોટો ઘોટો કાઢીને
 પોત્ર મુકી, ને લોક તે રાત્રે રક્ષા રે અને
 સર્વ ઇસ્લાએલપુત્રોએ મુસા વિરોધ તથા હાફન વિરોધ
 કીધા. તથા કીધી, ને આખી જગતે તેઓને કહ્યું, અમે
 મિસર દેશમાં મરી ગયા હોત તો સાથે । અથવા આ
 અવસ્થામાં મરી ગયા હોત તો સાથે । રી અને તરવા
 ગી મરી જઈએ માટે યહોવાદ અમને આ દેશમાં
 કેમ લાવ્યો છે? ને અમારા મેતા ઊઠારા હુરૂપ
 થશે, મિસરમાં પાણી જરૂર એ છે અમારે સાથે વધારે
 સાથે ન દોષ? રી અને તેઓએ એક બીજાને કહ્યું,
 આપણે સરહાર કરીએ મિસરમાં પાણી જઈએ
 ત્યારે ઇસ્લાએલપુત્રોની જમાવડી આખી સુલાની
 આગળ મુસા તથા હાફન ઉપા પડ્યા રી અને નૂનને
 રીકરો યહોવાદ તથા યજનદનો રીકરો કાઢેજ
 જેઓ દેશની બહુસી કરનારાઓમાંના દવા તેઓએ
 પોતાના વજ્ર કાઢ્યા, રી અને તેઓએ ઇસ્લાએલપુત્રોની
 આખી જમાવડીને કહ્યું કે જે દેશની બહુસી કરવાને
 અને જઈ આવ્યા તે અલુલમ દેવ છે. જે યહો
 વાદ આપણા ઉપર રક્ષક દેશે, તો તે આપણને
 તે દેશમાં લાવશે, ને તે આપણને આપશે, તે તો
 દુષ મનની રેવડેવવાને દેશ છે. જે યહોવાદની
 વિરોધ તમે નો ન કરો, ને દેશમાં લોકોથી તમે ન
 શીદો, કેમકે તેઓ આપણું જ છે. તેઓએ
 આપણ તેઓની પાસેથી જીતો રહ્યો છે, ને યહોવાદ
 આપણી સાથે છે, તેઓથી ન બીદો. રી અને આખી
 જગતે કહ્યું, તેઓને પાછરે મારો, ને મુલાકાતમકપમાં
 સર્વ ઇસ્લાએલપુત્રોને યહોવાદનું નારવ પ્રાપ્તિ થયું

II અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, આ લોક અને કયા
 મુકી ઉપર કરશે? ને તેઓ મંથે જે સર્વ વિરોધો મે
 કીયા છે તે જતા, તેઓ ત્યાં મુકી મારા પર વિશ્વાસ
 નહિ રાખશે? હું તેઓને મરશીથી મારીશ, ને તેઓને
 બીજવન કરીશ, ને તેઓના કરતા મોટી તથા બળવંત
 દેશમાં વારાથી ઉત્પન્ન કરીશ. રી અને મુસાએ
 યહોવાદને કહ્યું, ત્યારે તો મિસરીઓ તે વાત સાંભ
 જશે, કેમકે તે પોતાના પરાક્રમથી તેઓ મંથેથી આ
 લોકને કાઢી લાવશે, રી અને તેઓ આ દેશના રહેવા-
 સીઓને તે કહેશે, તેઓએ સાક્ષ્ય છે કે હું યહો
 વાદ આ લોક મંથે છે, કેમકે હું યહોવાદ મ્હોરોરોરો
 દેખાઉં છું, ને તારો મેવ તેઓના ઉપર થશે છે, ને
 દહારે મેવસતભમાં તથા રાત્રે અગિરસતભમાં તેઓની
 આગળ હું ચાલું છે. રી હવે જો હું આ લોકને એક
 માણસની પ્રેકે મારી નાખીશ, તો ને દેશમાં તેઓએ
 વારી કીર્તિ સાંભળી છે, તેઓ કહેશે કે, રી યહોવાદે
 જે દેશ આપણના આ લોક પ્રત્યે સમ ખાધા, તેમાં
 તેઓને તે લાગી ન શકે, માટે તેણે તેઓને અર
 વ્યમાં મારી નાખ્યા. રી અને હવે હું વારી વિનવી
 કરું છું કે, પ્રત્યુ સામર્થ્ય મારું થાઓ, જેમ તે પ્રાણીને
 કહ્યું છે કે, રી યહોવાદ મ્હોરોર તથા પુષ્કળ દયાળુ,
 અન્યાય તથા ઉલ્લંઘનની હામ કરનાર, તથા કિષિ-
 વને નિહારી કોઈ પક્ષ પ્રકારે નહિ કરાવનાર, બાપોના
 અન્યાયનો બાલો ત્રીજી તથા ચોથી પેઢીના છોકરા
 પાસેથી લેવાર છે. રી હું વારી વિનવી કરું છું, કે તારી
 દયાના મહાત્મ્ય પ્રમાણે ને જેમ તે મિસરથી માઢીને
 હાવ મુકી આ લોકને મારી બહી છે, તે પ્રમાણે
 તેઓને હામ કર. રી અને યહોવાદે કહ્યું, તારા કહેવા
 નાણે મેં હામ કીધી છે. રી પગ હું છારતો છું અને
 આખી પૃથ્વી રહોવાદના નોરવથી બારપૂર થશે [તે
 જેટલું નહીં છે] તેટલાજ નહીં પગથી, રી જે બધા
 માણસોએ માર નોરવ ને મિસરમાં તથા અરવ્યમાં
 મારા ચપાકારો જોયા છતાં, ફક્ત વખત મારી પરીક્ષા
 કીધી છે, ને મારી વાળી જાન નહીં, રી તેઓ જે
 દેવ આપણના મેં તેઓના આપણ પ્રત્યે સમ
 ખાધા છે તેને નહિજ દેખશે તેમજ જેઓએ મને
 ઉપર કીધો તેઓમાંનો કોઈ તે નહિ દેખશે. રી પક્ષ
 મારો મેવક કાઢેજ તેને વડો અત્યાદતો, ને તે
 મારા માર્ગમાં સપૂર્ણ રીતે ચાલે છે, તે માટે જે
 દેશમાં તે નથી તેમાં હું તેને યહોવાદીશ, ને તેના

સંતાન તેનું વતન પામશે ૨૫ અમાલેશીઓ તથા કનાનીઓ તો મેદાનમાં રહે છે કાલે તમે પાછા ફરો, ને સુક સમુદ્રને માઝે અરણ્યમાં જાઓ

૨૬ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારોને કહ્યું, ૨૭ આ દુષ્ટ જમાત જે મારી વિરુદ્ધ કચકચ કરે છે તેને ક્યાં સુધી હું સહન કરૂં? ઇસ્રાએલપુત્રોની કચ કચ કે જે તેઓ મારી વિરુદ્ધ કરે છે તે મેં સાલળી છે ૨૮ તેઓને કહે કે, યહોવાહ કહે છે, હું જીવતા છું, તો જેમ તમે મારા કાનેમાં બોલ્યા છે તેમ હું તમને નહીં કરીશ ૨૯ આ અરણ્યમાં તમારી લાસો પડશે, અને તમારામાંના જેઓની જાણના યદ્દ હતી તે બધા, એટલે વીસ વર્ષની ઉમરના તથા તેથી ઉપરના જેઓએ મારી વિરુદ્ધ કચકચ કરી છે તે તમારી આખી સખ્યામાંના કોઈ, ૩૦ જે દેશમાં તમને વસાવવાને મેં મારો હાથ ઉઠાવ્યો છે તેમાં જવા નહિજ પામશે, કેવળ યહુનેહનો દીકરો કાલેજ તથા નૂનનો દીકરો યહોશુઆ જવા પામશે ૩૧ પણ તમારા ઓકરા જે વિષે તમે કહ્યું કે, તેઓ લૂટરૂપ યદ્દ જશે, તેઓને હું અહર લાવીશ, ને જે દેશને તમે ઘુસ્યો છો તેના તેઓ અનુભવ કરશે ૩૨ પણ તમારી લાસો તો આ અરણ્યમાં પડશે ૩૩ અને તમારા ઓકરા ચાળીસ વર્ષ અરણ્યમાં ભટકતા ફરશે, ને તમારા બ્યભિચારનું (ફળ) ખાશે, જ્યાં સુધી કે અરણ્યમાં તમારી નાસો ગળી જશે ૩૪ એટલા દિવસોમાં તમે તે દેશની જાણ કરી રહ્યા, એટલે ચાળીસ દિવસ, તેઓની સખ્યા પ્રમાણે એકેક દિવસને બદલે એકેક વર્ષ લેજો, ચાળીસ વર્ષ તમે તમારા અન્યાયનું (ફળ) ખાશો, ને મારા વિધેયને અનુભવ કરશો ૩૫ મેં યહોવાહે કહ્યું છે કે, નિશ્ચય આ દુષ્ટ જમાત જે મારી સામે એકઠી યઝેલી છે તેઓના ઉપર હું તે વિતાડીશ, આ અરણ્યમાં તેઓનો ફાય થશે, ને ત્યાં તેઓ મરશે ૩૬ અને જે માણસોને મુસાએ દેશની જાણ કરવા માટે મોકલ્યા હતા, જે પાંચ આવ્યા, ને દેશ વિષે મારો સહેલો લાવીને આખી જમાતની પાસે તેની વિરુદ્ધ કચકચ કરાવી, ૩૭ એટલે જે માણસો દેશ વિષે મારો સહેલો લાવ્યા તેઓ યહોવાહની આજ્ઞા મરજીથી માથો ઝચા ૩૮ પણ જેઓ દેશની જાણ કરવાને માટે ગયા હતા તેઓ માથો નૂનનો દીકરો યહોશુઆ તથા યહુનેહનો દીકરો કાલેજ જીવતા રહ્યા ૩૯ અને મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલ

લપુત્રોને એ વાતો કહી, ને લોકોએ બહુ શોક કર્યો ૪૦ અને તેઓ મોગી સવારે ઉઠ્યા, ને પર્વતના શિખર પર જઈને કહ્યું, જુઓ, આપણે અહીં આવ્યા છીએ, ને જે જગ્યાનું યહોવાહે વચન આપ્યું છે ત્યાં આપણે જઈએ, કેમકે આપણે પાપ કર્યું છે ૪૧ અને મુસાએ કહ્યું, તમે યહોવાહની આજ્ઞાનું પ્રેમ ઉઠવન કરી છો? એ તો સફળ નહિ થશે ૪૨ યહોવાહ તમારી મધ્યે નથી, માટે આજ્ઞા ન જાઓ ૪૩ તમારા સનુઓ તમને મારે ૪૪ કેમકે અમાલેશીઓ તમા કનાનીઓ ત્યાં તમારી અગાધી છે ને તમે તરવારથી પડશો, તમે યહોવાહને અનુસરવાથી પાછા ફરી ગયા છો એ માટે યહોવાહ તમારી સાથે નહિ આવશે ૪૫ પણ તેઓ અભિમાન કરીને પર્વતના શિખર પર ચડી ગયા, પરંતુ યહોવાહનો કરારકાય તથા મુસા જાવળીમાંથી બહાર ન ગયા ૪૬ અને અમાનેશીઓ તથા કનાનીઓ જેઓ તે પર્વતમાં રહેતા હતા તેઓ ઉતરી આવ્યા, ને તેઓને માથો ને હોંપાંહ સુધી તેઓને નસાયા

૧૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨ ઇસ્રાએલ પુત્રોને કહે કે, તમારા રહેઠાણનો જે દેશ હું તમને આપુ છું તેમાં જ્યારે તમે આવો, ૩ માનતા પુરી કરવાને, અથવા એકિધાર્પણ તરીકે, અથવા તમારા મુકરર પર્વોમાં, યહોવાહને સાડે સુવાસિક કરવા માટે દોરકાકનો કે ઘેટાબકરાનો હોમયજ્ઞ દહનીયા ર્ણ, અથવા યજ્ઞ ચઢાવો, ૪ ત્યારે જે પોતાનું અર્પણ ચઢાવે, તે પા હીન તેલથી મોઢેલા એક દશાસ એકાદ મેદાન ખાધાર્પણ યહોવાહને ચઢાવે ૫ અને પ્રત્યેક હલવાનને સાડે, દહનીયાર્પણની સાથે કે યજ્ઞની સાથે, પા હીન દ્રાક્ષરસનું પેચાર્પણ તું તૈયાર કર ૬ અથવા એક ઘેટાને સાડે એક તૂલીયાસ હીન તેલથી મોઢેલા બે દશાસ એકાદ મેદાન ખાધાર્પણ તું તૈયાર કર ૭ અને એક તૂલીયાસ હીન દ્રાક્ષરસનું સુવાસિક પેચાર્પણ યહોવાહને સાડે ચઢાવ ૮ અને જ્યારે તું દહનીયાર્પણને સાડે, અથવા માનતા ઉતારવાના યજ્ઞને સાડે, અથવા યહોવાહને સાડે ચાત્યર્પણને અર્ચે ગાધો તૈયાર કરે, ૯ ત્યારે તે ગાધાની સાથે અડવા હીન તેલથી મોઢેલા ત્રણ દશાસ એકાદ મેદાન ખાધાર્પણ ચઢાવે ૧૦ અને યહોવાહને સાડે સુવાસિક પેચાર્પણને અર્ચે અડધું હીન દ્રાક્ષરસ, હોમયજ્ઞ તરીકે ચઢાવ ૧૧ પ્રત્યેક ગાધા વિષે, કે પ્રત્યેક ઘેટા વિષે,

કે પ્રત્યેક નર હલવાન વિષે, કે પ્રત્યેક બકરીના બચ્ચા વિષ, એ પ્રમાણે કરવું ૧૨ તમે જેટલા તૈયાર કરો તેઓની સંખ્યા પ્રમાણે, એટલે તેઓની મળુત્રી પ્રમાણે પ્રત્યેકના સખવમા એ મુજબ તમે કરો ૧૪ યહોવાદ પ્રત્યે સુવાસિક હોમયજ્ઞ ચઢાવવામા જે સર્વ એતદ્દેશી છે તેઓ એ કાર્યો એ રીતે કરે ૧૪ અને જે કોઇ પરદેશી તમાની મધ્યે પ્રવાસી હોય, અથવા તમારી પેઠી દર પેઠી તમાતમા હરકોઇ રહેતો હોય, ને તે જે યહોવાદને સાર સુવાસિક હોમયજ્ઞ ચઢાવવા હજી તેા જેમ તમે કરો છો તેમ તે કરે ૧૫ તમા મહાજ્ઞાતઓને સાર તથા પ્રવાસી પરદેશીને સાર એકજ વિધિ તમારી પેઠી દર પેઠી સદાને માટે થાય, યહોવાદની આજ્ઞા જેમ તમે છો તેમ પરદેશી પણ હોય ૧૬ તમારે સાર તથા તમારી સાથે પ્રવાસ કરતા પરદેશીને સાર એકજ નિયમ તથા એકજ વિધિ હોય

૧૭ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું ૧૮ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જે દેશમા હુ તમને લઈ જઈ છું તેમા ન્યારે તમે આવો, ૧૯ ત્યારે એમ થાય, કે ન્યારે તમે દેશની રોટલી ખાઓ, ત્યારે તમારે યહોવાદને ઉચ્ચાડીયાર્પણ ચઢાવજ ૨૦ ઉચ્ચાડીયાર્પણને સાર તમામ પ્રથમ લોહાની એક પોળી ચઢાવવી, જેમ ખજીનું ઉચ્ચાડીયાર્પણ કરો છો, તેમ તમારે તેને ઉજાળી રી તમારા પ્રથમ લોહાનું પેઠી દર પેઠી યહોવાદ પ્રત્યે તમારે ઉચ્ચાડીયાર્પણ કરવું

૨૨ અને ન્યારે તમે ચૂક કરીને આ બધી આજ્ઞાઓ ને યહોવાદે મુસાને કહી સમજાવી છે, તે, ૨૩ એટલે ને બધી આજ્ઞા યહોવાદે મુસાની હસ્તક તમને ફરમાવી છે તે યહોવાદે ને કિવરો આજ્ઞા આપી ત્યારથી માલીને આજ્ઞા જતા પેઠી દર પેઠી તાર્ક પાળો, ૨૪ ત્યારે, જે અનભૂતી તથા જમાતના જાગ્યા વિના તે થયું હોય, તો આખી જમાત યહોવાદને સુવાસને માટે દંડનીયાર્પણ તરીકે એક વાહરડો તેના ખાચાર્પણ તથા પેચાર્પણ મુજબ વિધિ પ્રમાણે ચઢાવે, ને પાપાર્પણ તરીકે એક બકરો પણ ૨૫ અને યાજ્ઞ ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેઓને માફ કરવામા આવરો, કેમકે તે ચૂક દતી, ને તેઓ પોતાનું અપણું એટલે યહોવા દને સાર દોષવજ્ઞ, તમા પોતાની ચૂકને ધીધે યહો વાદની આજ્ઞા પોતાનું પાપાર્પણ લાંબા છે ૨૬ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાતને તથા

તેઓ મધ્યે પ્રવાસ કરનાર પરદેશીઓને માફ કરવામા આવરો, કેમકે સઘળા લોકોથી તે અનભૂત થયું હતું ૨૭ અને જે કોઈ એક માણસ અનભૂતી પાપ કરે, તો પાપાર્પણ તરીકે તે પહેલા વર્ષની એક બકરી ચઢાવે ૨૮ અને ચૂક કરનાર માણસ ન્યારે અનભૂતી યહોવાદની આજ્ઞા પાપ કરે, ત્યારે તેને સાર પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે યાજ્ઞ પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ને તેને માફ કરવામા આવરો ૨૯ અનભૂતી કાઇ કરનારને માટે, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે એતદ્દેશીને માટે તથા તેઓ મધ્યે પ્રવાસ કરનાર પરદેશીને માટે તમારે એકજ નિયમ રાખવો ૩૦ પણ એતદ્દેશીઓમાનો કે પરદેશીઓમાનો જે માણસ મહોનમતપણથી કંઈ કરે તે યહોવાદની વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કરે છે, અને તે માણસ પોતાના લોકમાથી નાબુદ કરાય ૩૧ તેણે યહોવાદનું વચન તુલ્ય કીધું છે ને તેની આજ્ઞા તોડી છે, માટે તે માણસ તદ્દન નાબુદ કરાય, તેનો અન્યાય તેને માથે

૩૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો અરવ્યમા હતા, તે દર મિયાન તેઓએ એક માણસને વિશ્વામવારે લાકડા વિપુતો ભેષો ૩૩ અને નેઓએ તેને લાકડા વિષુતો ભેષો તેઓ તેને મુસા તથા હારોનની પાસે તથા સઘળી જમાતની પાસે લાંબા ૩૪ અને તેઓએ તેને ચોક્કસ રાખ્યા, કેમકે તેને છુ કરવું, તે જાહેર કરવામા આવ્યું નહોતું ૩૫ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, તે માણસ નિષેધ કાર્યો ભય, સઘળી જમાત હાલણીની બહાર તેને પથરે મારે ૩૬ અને સઘળી જમાતે તેને હાલણીની બહાર લાવીને તેને પથરે માર્યો, ને તે મરી ગયો, જેમ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૩૭ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, ૩૮ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ પ્રમાણે ફરમાવ, કે તેઓ વસપરપરા પોતાના વસોની કંઠેરોને કિનારી લગાડે, ને દરેક કોરની કિનારી ચર નીવડે ધી રીતે લગાડે ૩૯ અને તે કિનારી તમને એ કામમા આવે કે, તે જોઇને તમને યહોવા દની સર્વ આજ્ઞાઓ યાદ આવે, ને તમે તેઓને પાળો, ને તમારે અન કરવું તથા તમારી પોતાની આજ્ઞા કે નેઓની પાળ વડી જવાની તમને ટેવ છે, તેમની પાળ સોધન ન કરો, ૪૦ એ સાર કે તમે યાદ રાખીને મારી સર્વ આજ્ઞા પાળો, ને પોતાના દેવના પવિત્ર યાજ્ઞ, ૪૧ યહોવાદ તમારો દેવ કે

ને તમારો દેવ થવાને તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો તે હું છું; હું યહોવાહ તમારો દેવ છું

૧૬ અને લેવીના દીકરા કહાષના દીકરા ચિસહારનો દીકરો કોરાહ તથા અલીઆબના દીકરા હાથાન તથા અબીરામ તથા પેલેથનો દીકરો એન, એ રેઉબેનના પુત્રોએ કેટલાક માણસોને એકઠા કીધા. ૨ અને તેઓ, ઇસ્રાએલપુત્રોમાંના કેટલાએક, એટલે જમાતમાંના અલીસે અધિપતિએ કે જેઓ સહામાં તેડાએલા નામાંકિત માણસો હતા, તેમને લઈને મુસાની સમુખ ઉભા થયા. ૩ અને મુસા તથા હાશનની સામે તેઓએ એકઠા થઈને તેઓને કહ્યું કે, આખી જમાતમાંના સઘળા પવિત્ર છે, ને યહોવાહ તેઓ મઠ્યે છે, તે જોતાં તમે વિરોધ સત્તા ધારણ કરો છો; તો તમે યહોવાહની મંડળી પર પોતાને મોટા કેમ મનાવો છો? ૪ ને મુસાએ એવું સાંભળ્યું ત્યારે તે ઉઘો ખેડા. ૫ અને તેણે કોરાહને તથા તેની સઘળી ટાળીને કહ્યું કે, કોણ તેના છે, ને કોણ પવિત્ર છે, ને કોણને તે પોતાની રૂબરૂ બોલાવશે, તે યહોવાહ કાલે દેખાડશે; જો તે પસંદ કરશે તેને તે પોતાની રૂબરૂ બોલાવશે ૬ તમે આમ કરો; કોરાહ તથા તેની આખી ટાળી ધૂપપાત્ર લે; ૭ ને તેઓમાં અગ્નિ નાખો, ને કાલે યહોવાહની સમુખ તેઓ પર ધૂપ નાખો, ને એમ થાય, કે જે માણસને યહોવાહ પસંદ કરે તે પવિત્ર કરે. ૮ હે લેવીના દીકરાઓ, તમે વિરોધ સત્તા ધારણ કરો છો. ૯ અને મુસાએ કોરાહને કહ્યું, હે લેવીના દીકરાઓ, તમે સાંભળો ૧૦ એ હું તમને જૂજ હાથે છે કે ઇસ્રાએલના દેવે તમને પોતાની નજીક લાવવા સારૂ, યહોવાહના મંડપની સેવા કરવા સારૂ, ને જમાતની સામે ઉભા રહીને તેઓની સેવા કરવા સારૂ તમને ઇસ્રાએલની જમાતથી અલગ કીધા છે; ૧૧ ને તે તને તથા તારી સાથે તારા સર્વે લાઇએ એટલે લેવીના દીકરાઓને, નજીક લાવ્યો છે? ને હું તમે યાજ્ઞકપદ પશુ માગો છો? ૧૨ એ કારણ માટે તું તથા તારી આખી ટાળી યહોવાહની વિરૂદ્ધ એકઠા થયા છો; ને હાશન તે કોણ કે તમે તેની સામા કચકચ કરો છો? ૧૩ અને મુસાએ માણસ મોકલીને અલીઆબની દીકરા હાથાન તથા અબીરામને તેડાવ્યા; ને તેઓએ કહ્યું, અમે ત્યાં નહિ આવીએ. ૧૪ તું અમને અરબમાં મારી નાખવા સારૂ દૂધ મધની રેવડેલ-

વાળા દેશથી અહિં કાઢી લાવ્યો છે, એ કંઈ થોડું છે કે વળી તું અમારા પર સરદારી કરે? ૧૫ વળી તું અમને દૂધ મધની રેવડેલવાળા દેશમાં નથી લાવ્યો; ને અમને ખેતરોનો તથા દાણવાડીઓનો વારસો તે નથી આપ્યો; હું તું આ માણસોની આખી કોઠીસ? અમે ત્યાં આપનાર નથી. ૧૬ અને મુસાને ધણી ક્રોધ ચડ્યો, ને તેણે યહોવાહને કહ્યું, તું તેઓના અપેલને ન ગણકાર; મેં તેઓની પાસેથી એક ગધેડું પશુ લીધું નથી, ને તેઓમાંના એકને મેં ઉપદ્રવ કીધો નથી ૧૭ અને મુસાએ કોરાહને કહ્યું, તું તથા તારી આખી ટાળી, એટલે તું તથા તેઓ તથા હાશન કાલે યહોવાહની આગળ હાજર થાઓ. ૧૮ અને તમારામાંનાં દરેક માણસ પોતાનું ધૂપપાત્ર લે, ને તેઓ પર ધૂપ નાખે, ને તમારામાંનાં દરેક માણસ પોતાનું ધૂપપાત્ર, એટલે જ્યાં પચાસ ધૂપપાત્રો, યહોવાહની સમુખ લાવે, ને તું તથા હાશન પશુ પોતાપોતાનું ધૂપપાત્ર [લાવે]. ૧૯ અને પ્રત્યેક માણસે પોતાનું ધૂપપાત્ર લીધું, ને તેઓમાં અગ્નિ લીધો, ને તે પર ધૂપ નાખ્યો; ને મુસા તથા હાશનસહિત તેઓ મુલાકાતમંડપના દ્વારમાં ઉભા રહ્યા. ૨૦ અને કોરાહે તેઓની વિરૂદ્ધ આખી જમાતને મુલાકાતમંડપના દ્વારની પાસે એકઠી કરી; ને આખી જમાતને યહોવાહના ઝોરવનાં ફરીન થયા.

૨૦ અને યહોવાહે મુસા તથા હાશનને કહ્યું, ૨૧ આ જમાતમાંથી જુદાં નિકળો, કે એક પળમાં હું તેઓનો સંહાર કરું. ૨૨ અને તેઓએ ઉઘા પડીને કહ્યું, હે દેવ, સર્વ દેહના આત્માઓના દેવ, હું એક માણસ પાપ કરે, તેથી તું આખી જમાત પર ક્રોધાવમાન થસો? ૨૩ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૪ જમાતને કહે, કોરાહ, હાથાન તથા અબીરામના તંબુની આસપાસથી ઉઠી જાઓ ૨૫ અને મુસા ઉઠીને હાથાન તથા અબીરામની પાસે ગયો; ને ઇસ્રાએલના વડીલો તેની પાછળ ગયા ૨૬ અને તેણે જમાતને કહ્યું કે, કૃપા કરીને આ દુષ્ટ માણસોના તંબુઓ પાસેથી દૂર જતા રહો, ને તેઓની કંઈ ચીજોનો સ્પર્શ ન કરો, રખે તેઓનાં સર્વ પાપોમાં તમારો સંહાર થાય. ૨૭ અને તેઓ ચારોત્રમથી કોરાહ, હાથાન તથા અબીરામના તંબુઓ પાસેથી ઉઠી ગયા; ને હાથાન તથા અબીરામ બહાર નિકળીને, તેઓની સ્ત્રીઓ તથા તેઓના દીકરા તથા તેઓનાં નાનાં બાળકો સુધ્ધાં, પોતાના તંબુઓના

છિદ્ર દોમયત્ત તરીકે તેઓની ચરણીનું દહન કરે. ૧૮ અને તેઓના માથ તારે થાય, આરતીના સીનાની પેઠે તથા જમણા બાદુગાની પેઠે તે તારે થાય. ૧૯ ઇસાએલપુત્રો ને પવિત્ર વસ્તુઓ ચઢાવાહ પ્રત્યે નકાલે છે તેઓના સર્વ ઉપ્પાલીયાર્પણ મેં વને તથા તારી સાથે તારા દીકરાઓને તથા તારી દીકરીઓને સદાના દહ તરીકે આપ્યા છે, તે સદાને માટે ચઢાવાદની સમુખ તારે સાથે તથા તારી સાથે તારા સવાનને તારા જુજને કસર છે ૨૦ અને ચઢાવાદે દહાવને કહ્યું કે, તેઓના દેહમાં તારે કંઈ વતન ન હોય, ને તેઓ મધ્યે તારે કંઈ ભાગ પછુ ના હોય, ઇસાએલપુત્રો મધ્યે તારા ભાગ તથા તારા વતન હુકું

૨૧ વળી લેવીના દીકરાઓ ને સેવા કરે છે, એટલે મુલાકાતમડપની સેવા, તેને બદલે જુઓ મેં તેઓને ઇસાએલમાં સુખળા દર્શાવેલા વારસો આપ્યો છે ૨૨ અને દહેથી ઇસાએલપુત્રો મુલાકાતમડપની પાસે જ આવે, જે તેમને માથે દોષ બેસે ને તેઓ માથે ભય ૨૩ પણ લેવીઓ મુલાકાતમડપની સેવા કરે ને તેઓને અન્યાય તેમને આરે રહે, તમારી પૈદી ફર પૈદી તે સદાને માટે વિધિ થાય ને ઇસાએલપુત્રોમાં તેઓને વતન ન મળે ૨૪ અને ઇસાએલપુત્રોના દશાસ ને તેઓ ઉપ્પાલીયાર્પણે ચઢાવાદને ચઢાવે, તે મેં વતન તરીકે લેવીઓને આપ્યો છે, એ માટે મેં તેઓને કહ્યું છે કે, ઇસાએલપુત્રોમાં વધોને વતન ન મળે.

૨૫ અને ચઢાવાદે મુસાને કહ્યું ૨૬ વળી લેવીઓને વંચેમ કહે કે, જે દશાસ મેં તમારા વારસા તરીકે ઇસાએલપુત્રોની પાસથી વતને અપાવ્યા છે, તે બધાર તમે તેઓની પાસેથી રો, ત્યારે ચઢાવાદને દશાસના દશાસનું ઉપ્પાલીયાર્પણ તમારે નકાલવું ૨૭ અને જો કે જ ઉર્વ માન્ય દોષ, તથા દ્રાક્ષકુંડલુ બરપુરપણ હાલ તેમ તમારું ઉપ્પાલીયાર્પણ તમારા હાતમાં સમુપરો ૨૮ એમના વડે તમારા સર્વ દશાસ ને તમે ઇસાએલપુત્રો પાસેથી લો જા, તેઓનું તમે ચઢાવાદની સમુખ ઉપ્પાલીયાર્પણ ચઢાવે, ને તેમાંથી વને દાવન ચાલકને ચઢાવાદનું ઉપ્પાલીયાર્પણ આપા ૨૯ તમારા સર્વ કાનેમાંથી, તેમના સર્વ ઉત્તમ તથા અડન કરેલા બાનનાથી ચઢાવાદનું દરેક ઉપ્પાલીયાર્પણ નકાલ ૩૦ અને વં તેઓને કહે, તેમાંથી તેના ઉત્તમ (જાત)નું બધાર તમે ઉપ્પાલી-

યાર્પણ કરો, ત્યારે ખળીની ઉપજ તથા દ્રાક્ષકુંડની ઉપજ [ના અર્પણ] નેટલુ તે લેવીઓના લાગમમાં જણાશે ૩૧ અને તમે તથા તમારા કુટુંબો દરેકોઇ જગ્યામાં તે ખાઓ, કેમકે તે મુલાકાતમડપમ તમારી સેવાનો બદલો છે ૩૨ અને બધારે તમે તેમાંથી તેના ઉત્તમ ભાગનું ઉપ્પાલીયાર્પણ કરો, ત્યાર પછી તેના કારણથી તમને દોષ લાગશે નહિ, ને તમે ઇસાએલપુત્રોની પવિત્ર વસ્તુઓને ન વડાડો ૩૩ તમે મરો

૧૯ અને ચઢાવાદે મુસાને તથા દહાવને કહ્યું, ૨૦ નિયમ ચઢાવાદે ફરમાવ્યા છે, તેનો વિધિ એ છે કે, ઇસાએલપુત્રોને કહે કે, એક નિર્દોષ લાલ વાઝરડી, જેને કંઈ ખાંડ ન હોય, ને જેના પર ટુસરી કદી બાવી ન હોય, એવીને તેઓ તારી પાસે લાવ ૨૧ અને તમે એલઆઝાર ચાલકને તે આપો, ને તે તેને હાવણી બહાર લાવે, ને તેની નજર આગળ કોઇ તેને કાપ, ૨૨ ને બલઆઝાર ચાલક પોતાની આજળથી તેના રક્તમાં લઇને મુલાકાતમડપની આગળ સાવ વાર તેના રક્તમાં લાડે, ૨૩ ને તેના દેખતા વાઝરડીનું દહન કોઇ કરે, તેના આમડાનું, તથા તેના માસનું, તથા તેના રક્તનું, તેના છાલુ કુકા, તે દહન કરે ૨૪ અને ચાલક અરેજકનું લાકું તથા વડે તથા કીરમજ લઇને વાઝરડીના દહનની મધ્ય નાખે ૨૫ અને ચાલક પોતાના વસ્ત્ર ધોવ, ને પાણીમાં સેના કરે, ને પછી છાયાડીમાં આવે, ને ચાલક સાજ સુધી અશુદ્ધ બહાય. ૨૬ અને જે તેનું દહન કર તે પાણીમાં પોતાના વસ્ત્ર ધોવ, ને પાણીમાં સેના કર, ન સાજ સુધી અશુદ્ધ બહાય. ૨૭ અને એક શુદ્ધ માલુસ તે વાઝરડીની રાખ આઠી કરે, ને છાવણી બહાર કોઇ સ્વચ્છ જગ્યાએ તેની દબાવી કરે, ને ઇસાએલપુત્રોની જમાતને સાથે વિનેગના પાણી તરીકે તે રાખે મુકાદ, તે પાપાયાપણ છે ૨૮ અને વાઝરડીની રાખ આઠી કરવારે પાતાના વસ્ત્ર ધોવ, ને સાજ સુધી અશુદ્ધ બહાય, ને ઇસાએલપુત્રોન સાથે, તથા તેમાં મધ્ય પ્રવાસ કરતા પરદેશીન સાથે તે દુગેધને વિધિ થાય ૨૯ ને જન કોઇ માલુસના મુન્દોનો સ્પર્શ કરે તે સાવ કિવત સુધી અશુદ્ધ બહાય; ૩૦ તે ત્રીજે દિવસે તેથી પાતાનું શુદ્ધિકરણ કર, ને સાતમે દિવસે તે શુદ્ધ થયે, ને જો તે ત્રીજે દિવસે પોતાનું શુદ્ધિકરણ ન કરે, તો સાતમે દિવસે

તે યુદ્ધ નહિ થશે ૧૭ મુએલા માણસના મુડદાનો જે કોઇ સ્પર્શ કરે, તે છતાં તે પોતાને યુદ્ધ ના કરે, તેા તે યહોવાહના મંડપને વટાળે છે, ને તે માણસ ઇસ્રાએલમાંથી નાબુદ કરાય; કેમકે તેના પર વિજે-ગનું પાણી છંટાય નહોતું, તે અયુદ્ધ ગણાય, હજી તેના પર પોતાનું અયુદ્ધ પાણી છે ૧૮ જ્યારે કોઇ માણસ તણુમાં મરે ત્યારે તેના નિયમ આ છે, જે કોઇ એ તણુમાં આવે, અથવા જે કોઇ એ તણુમાં હોય, તે સાત દિવસ સુધી અયુદ્ધ ગણાય ૧૯ અને પ્રત્યેક ઉપાહું પાત્ર, જેના મ્દો પર હાથલું બાંધેલું ન હોય, તે અયુદ્ધ છે. ૨૦ અને ખુદ્દા મેદાનમાં જે કોઇ તરવારે મારી નખાયલાનો, કે મુડદાનો, કે માણસના હાડકાનો, કે કબરોના સ્પર્શ કરે તે સાત દિવસ લગી અયુદ્ધ ગણાય ૨૧ અને તે અયુદ્ધ માણસને સાડ તેઓ પાપાર્થાપેલુના દહનની રાખ લે, ને એક વાસ-ણમાં ઝરાનું પાણી તેની સાથે મેળવે; ૨૨ ને કોઇ યુદ્ધ માણસ ઝૂંકે લે, ને તેને પાણીમાં બોળીને તણુ પર, ને સર્વ પાત્રો ઉપર, ને જે લોકો ત્યાં હોય તેઓના ઉપર, ને જેણે હાડકાનો કે મારી નખાએ-લાનો, કે મુએલાનો, કે કબરોના સ્પર્શ કીધો હોય, તેના ઉપર તે છાટે ૨૩ અને જેલો યુદ્ધ માણસ તે અયુદ્ધ માણસ પર ત્રીજે દિવસે તથા સાતમે દિવસે છાટે; ને સાતમે દિવસે તે તેનું યુદ્ધકરણ કરે; ને તે પોતાના વસ્ત્રો ધોએ, ને પાણીમાં સ્નાન કરે, ને સાંજે યુદ્ધ થશે. ૨૪ અને જે માણસ અયુદ્ધ થયા છતાં પોતાને યુદ્ધ ના કરે, તે માણસ મંડળીમાંથી નાબુદ કરાય, કેમકે તેણે યહોવાહના પવિત્રસ્થાનને વટાવ્યું છે; તેના પર વિજેગનું પાણી છંટાયું નથી; તે અયુદ્ધ છે. ૨૫ અને તેઓને સાડ તે સદાનો વિધિ થાય; ને જે વિજેગનું પાણી છાટે તે પોતાના વસ્ત્ર ધોએ; ને જે વિજેગના પાણીનો સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય. ૨૬ અને તે અયુદ્ધ માણસ જે સઘળાનો સ્પર્શ કરે તે અયુદ્ધ થાય; ને જે માણસ તેની વસ્તુનો સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અયુદ્ધ ગણાય.

૨૦ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી જમાત પહેલે મારો સીનના અરણ્યમાં આવી ને લોકો કાદેશમાં રહ્યા; ને ત્યાં મરિયમ મંરી ગઇ, ને ત્યાં દટાઇ ૨૧ અને ત્યાં લોકોને સાડ પાણી નહોતું; ને મુસાની તથા હારૂનની વિરૂદ્ધ તેઓ એકઠા થયા. ૨૨ અને લોકોએ મુસાની સાથે તકરાર કીધી, ને

એમ બોલ્યા કે, જ્યારે અમારા બાઇઓ યહોવાહની આગળ મરી ગયા, ત્યારે જો અમે મરી ગયા હોત તેા કેવું સાડ! ૨૩ ને તમે યહોવાહની મંડળીને આ અર-ણ્યમાં કેમ લાવ્યા છો, કે અમે તથા અમારાં ટોર અહીં મરીએ? ૨૪ ને આ નહારી જગ્યામાં અમને લાવવાને તે અમને મિસરમાંથી કેમ કાઢી આવ્યા છે? આ કંઈ દાણાની કે અજીરાની કે કાશની કે ફારોનીની જગ્યા નથી; ને પીવાનું પાણી પણ બીલકુલ નથી ૨૫ અને મુસા તથા હારૂન સભાની આગળથી નિકળીને મુલાકાતવંડપના દ્વારની પાસે ગયા, અને ઉઠ્યા પડ્યા, અને યહોવાહના ઝારવે તેઓને ફરીન દીધું ૨૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ‘લાઠી લે, ને તું તથા તારો બાઇ હારૂન, લોકોને એકઠા કરીને તેઓના કેમતા ખડકને કહો, કે તે પોતાનું પ્રાણી આપે, ને તું ખડકમાંથી તેઓને સાડ પાણી વહેતું કર; એમ તું જમા-તને તથા ટોરને પા. ૨૭ અને જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ તેણે તેની સમુખથી લાકડી લીધી ૨૮ અને મુસાએ તથા હારૂને ખડકની આગળ મંડળી એકઠી કરી, ને તેણે તેઓને કહ્યું, હવે, હે દગાખોરો, સાંભળો; શું અમે તમારે સાડ આ ખડકમાંથી પાણી કાઢીએ? ૨૯ અને મુસાએ પોતાના હાથ ઉપાડીને ખડકને બે વાર પોતાની લાકડી મારી; ને પાણી પુષ્કળ કુદી નિકળ્યું, ને લોકોએ તથા તેઓના ટોરે પાણી પીધું ૩૦ અને યહોવાહે મુસાને તથા હારૂનને કહ્યું, તમે મારા પર વિશ્વાસ ન કરતા ઇસ્રાએલપુત્રોની દૃષ્ટિમાં મને પવિત્ર ન મનાવ્યો, માટે જે હેશ મેં આ મંડળીને આપ્યો છે, તેમાં તમે તેઓને નહિ પહોંચાડશો ૩૧ એ મરીબાહના પાણી છે; કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની સાથે તકરાર કીધી, અને તેણે પોતાને તેઓ મધ્યે પવિત્ર મનાવ્યો.

૩૨ અને મુસાએ કાદેશથી અદોમના રામળી પાસે સદેશીઆ મોકલીને [કહેવાડયું] કે, તારો બાઇ ઇસ્રા-એલ એમ કહે છે, જે સર્વ કંઈ અમને પડયું છે તે તું બાલે છે; ૩૩ એટલે કે અમારા પિતૃઓ મિસરમાં ગયા, ને અમે મિસરમાં લાગી મુદત સુધી રહ્યા; ને મિસરીઓએ અમને તથા અમારા પિતૃઓને દુઃખ દીધું ૩૪ અને અમે યહોવાહને હાંક મારી, ત્યારે તેણે અમારી વાણી સાંભળી, ને એક દૂતને મોકલીને અમને મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો; ને, જો, અમે તારી સરહદના છેડા પરના કાદેશ નજરમાં જીએ. ૩૫ કૃપા

હરીને અમને તારા દેશમાં થઈને જવા દે, ખેતરોમાં અથવા દ્વારવાડીઓમાં થઈને અમે નહિ ચાલીશું, ને કુવાઓનું પાણી પણ નહિ પીશું, અમે સજ્જમાં આવીશું અને તારી સરદાર ઓળંગના સુધી અમે જમણી કે રાખી બાળુએ ફરીશું નહિ ૧૮ અને અરોમ તેને કહ્યું, મારામાં થઈને ના જતો, રમે હું તરવાર લઈને તારી સામે નિકળી પડું ૧૯ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ તેને કહ્યું, અમે સડકે સડકે જઈશું, ને જે અને, એટલે હું અથવા મારા દોર તારૂં પાણી પીએ, તો તેનું મૃત આપીશું, બીજી કંઈ નહિ તો મને પને વાંધીને પેલી બાળુએ જવા દેને ૨૦ અને તેને કહ્યું, હું પાલ જવા નહિ જામશે, ને અરોમ પક્ષા લોકો તથા બળશન હાથસહિત તેની સામે આવશે ૨૧ એ રીતે અરોમ ઇસ્તાએલને પોતાની સોમમાં થઈને જવા દેવાની ના પાડી, માટે ઇસ્તાએલ તેની પાસેથી બીજી તરફ જવા

૨૨ અને ઇસ્તાએલપુત્રો, એટલે આખી જમાત, મદેસથી નિકળીને દોર પર્વત પાસે આવ્યા, ૨૩ અને દોર પર્વતમાં અરોમ દેવની સરદાર પાસે યહોવાદે મુસાને તથા હાનને કહ્યું, ૨૪ હાન પોતાના લોકમાં મળી જશે, કેમકે જે દેવ મેં ઇસ્તાએલપુત્રોને આપ્યા છે, તેમાં તે જશે નહિ, કેમકે તમે મરીબાદના પાણીની પાસે મારા વચન વિરૂદ્ધ દગો કીધો ૨૫ હાનને તથા તેના રીક્ત એવઆઝારને લઈને તેઓને દોર પર્વત ઉપર લાવ ૨૬ અને હાનના વચ્ચે ઉતારીને તેના રીક્ત એવઆઝારને તે પહેરાવ, ને હાન ત્યાં મરી જશે, ન [પોતાના લોકમાં] મળી જશે. ૨૭ અને જેમ યહોવાદે આજ્ઞા કરી હતી, તેમ મુસાએ કીધું, ને સર્વ જમાનાના દેખાડે તેઓ દોર પર્વત પર ચડ્યા ૨૮ અને મુસાએ હાનના વચ્ચે ઉતારીને તેના પુત્ર એવઆઝારને પહેરાવ્યા; ને ત્યાં પડના સિખર પર હાન મરી ગયા, ને મુસા તથા એવઆઝાર પગ પરથી ઉતરી ૨૯ અને બધી જમાતે તેનું કે હાન મરી ગયા, ત્યારે તેઓએ, એટલે ઇસ્તાએલના આખા પડાએ, હાનને ઝીંધી રીક્ત ઉપર મુકી રીક્ત પાડ્યા

૨૧ અને કનાની સાથે અસા જે નોબમાં રહેતા દગો તેને એવી ખજર સાતળું કે ઇસ્તાએલ બધારીને મારે આવે છે, ને તેને ઇસ્તાએલ વિષ વડા કરી, ને તેઓમાંના કેટલાએકને

પકડી લીધા ૨૨ અને ઇસ્તાએલ યહોવાદે પ્રત્યે માનવા માગીને કહ્યું, એ તું આ લોકોને મારા હાથમાં ખવિત સોપશે, તો હું તેઓના નગરોનો પુરો નાશ કરીશ ૨૩ અને યહોવાદે ઇસ્તાએલની વાણી સાંભળીને કનાનીઓને સોંપી દીધા, ને તેઓએ તેઓના તથા તેઓના નગરોનો પુરો નાશ કીધો; ને તે જગ્યાનું નામ હોર્મોદ કહેવાય

૪ અને તેઓ દોર પર્વતથી ચૂકે સમુદ્રને માર્ગે, અરોમ દેશને ચઢી જાવા આવ્યા, ને રસ્તાની વળાણની કારણથી લોકોનો ઇવ બહુ અધીરો થયો ૫ અને લોકો દેવની તથા મુસાની વિરૂદ્ધ બોલ્યા કે, તમે અમને અરવ્યમાં માર્યા જવાને માટે મિસરમાંથી કેમ કાઢી લાવ્યા છો? કેમકે અત્ર નથી, ને પાણી નથી, ને અમારા ઇવ આ હલકા અત્રને કઠાય છે ૬ અને યહોવાદે લોકોમાં આનિયા સર્પ મોકલ્યા, ને તેઓ લોકોને કસડ્યા, ને ઇસ્તાએલ ધણા લોકો મરી ગયા ૭ અને લોકે મુસાની પાસે આવીને કહ્યું, અમે પાપ કીધું છે, કેમકે અમે યહોવાદની તથા તારી વિરૂદ્ધ બોલ્યા છીએ, યહોવાદની પ્રાર્થના કર, કે તે અમારાથી સર્પોને દૂર કરે અને મુસાએ લોકોને તારૂં પ્રાર્થના કીધી ૮ અને યહોવાદે મુસાને કહ્યું, હું એક આગિયો સર્પ બનાવ, ને એક હુંડા પર તે મુક, ને એમ થશે કે જે કોઈ ખાધું હોય, તે તેને ભેશે ત્યારે ઇવતું રહેશે ૯ અને મુસાએ પિત્ત બનેા સર્પ બનાવીને તેને હુંડા પર મુક્યો, ને એમ શેષ કે જે સર્પ કોઈ ખાણને કસડ્યો હોય તો જ્યારે તે પિત્તબના સર્પને ભેટે ત્યારે તે ઇવતો ૧૦ અને ઇસ્તાએલપુત્રો નાલ્યા, ને એનાથમાં તેઓએ ડાવણી કીધી ૧૧ અને ઓળોવથી ચાલીને તેઓએ ઇયે-અબારીમમાં ડાવણી કીધી, તે અરવ્યમાં મોઆબની સામે ઉતરવાની બાળુએ છે ૧૨ ત્યાંથી તેઓ નાલ્યા ને ઝેરેદના નીચાણમાં ડાવણી કીધી ૧૩ ત્યાંથી તેઓ નાલ્યા, ને આનોનની બીજી બાળુએ ડાવણી કીધી, અમેરીઓની સરદારી રાફે યનારા અરવ્યમાં તે છે આનોન તો મોઆબની સરદારમાં મોઆબ તથા અમેરીઓની વચ્ચે છે ૧૪ એ માટે યહોવાદના પુસ્તકમાં આ [સમજો] કહેવા છે; "તફીદમાં વાદેજ, ત્યાં આનોનની બીજો, ૧૫ અને આરજી વરની વરફ દગો તથા મોઆબની સરદાર પર અટવનો ખનિનેસ દોખાવ" ૧૬ અને ત્યાંથી

અમેરની પાસે [તેઓ આવ્યા], એટલે કે કુવા સુધી યદોનાહે સુસાને કહ્યું કે, લોકોને એકઠા કરો ને હું તેઓને પાણી આપીશ, તે તે છે

૧૭ ત્યારે ઇસ્રાએલે આ બીવ ગાયુ, “હે કુવા, તારા ગ્રહણ ફેડ; તેને તમે ગાયન કરો, ૧૮ જે કુવા અવિષતિઓએ પ્રાપ્તો, જે નિયમરૂપા પક્ષની આજ્ઞાથી લોકના આગેવાનોએ પોતાની લાકડીઓથી બોધો, તેનો [ગાયન કરો]” ૧૯ અને અરબયથી માતાનાહ [અથા], ને માતાનાહથી નાહલીએલ, ને નાહલીએનીથી બામોથ; ૨૦ ને બામોથથી તેઓ મોઆબની સીમમાંની ખીલુમ, મિસ્માહ, જે યસીમોન સામે છે, તેની રાએ પ્રયા

૨૧ અને ઇસ્રાએલે અમેરનીઓના રાજ સીહોનની પાસે સંદેશિયા મોકલીને કહેવાયુ, ૨૨ અમને તારા દેશમાં ઘટ્ટને જવા દે, અમે મરડાધુને ખેતરોમાં કે દ્રાક્ષવાડીઓમાં નહિ જઈએ, અમે કુવાઓનું પાણી નહિ પીઈએ, અમે તારી સરહદ ઓળંગીએ, ત્યાં સુધી રાજમાર્ગે ચાલીશુ ૨૩ અને સીહોને ઇસ્રાએલને પોતાની હદમાં ઘટ્ટને જવા ન દીધા, ને સીહોન પોતાના સર્વ લોકોને એકઠા કરીને અરબયા ઇસ્રાએલની સામે ગયો, ને તે યાદાસુ સુધી આવ્યો, ને ઇસ્રાએલની સામે લડ્યો ૨૪ અને ઇસ્રાએલે તરવા રની વારથી તેને માર્યો, અને બાઈનથી યાખ્બાક સુધી, એટલે આરમોનપુત્રો સુધી, તેનો દેશને કબજે લીધો, કેમકે આરમોનપુત્રોના પ્રાત બળવાન હતો ૨૫ અને ઇસ્રાએલે એ સર્વ નગર લીધા, ને ઇસ્રાએલે અમેરનીઓના સર્વ નગરોમાં, એટલે હેરમોનમાં તથા તેના સર્વ ગામોમાં, વાસો કર્યો. ૨૬ કેમકે અમેરનીઓના સીહોન રાજ જેણે મોઆબના આગવા રાજ વિરુદ્ધ લડાઈ કરી હતી, ને આનોન સુધી તેનો આમો દેશ તેના હાથમાંથી લઈ લીધો હતો, તેનું નગર હેરમોન હતું ૨૭ એ માટે દર્શાવો કહેવાયો કે “તમે હેરમોન આવો, સીહોનનું નગર પ્રત્યાય તથા સ્થપાય, ૨૮ કેમકે હેરમોનમાંથી અગ્નિ, એટલે સીહોનના નગરમાંથી બટકો, નિકળ્યો છે, તેણે મોઆબના આરને, આનોનના ઉચ્ચસ્થાનના ઘણીઓને પ્રાપ્ત કરેલ કર્યો છે ૨૯ ને મોઆબ, તને અફસોસ! જે કમોશની પ્રભ, તારૂં સત્યાનાય થયું છે, પોતાના દીકરાઓને સરણે જવા રહેલા તરીકે, તથા પોતાની દીકરીઓને સુલામીઓ તરીકે,

તેણે અમેરનીઓના રાજ સીહોનને સોંપી દીધા છે ૩૦ અમે તેઓને [વિર ગોળા] માર્યા છે, છેક દીબોન સુધી હેરમોનનો નાશ થયો છે, મેદબા પાસેના નોકાહ સુધી અમે ઉગડ કીધું છે” ૩૧ એ રીતે ઇસ્રાએલીઓ અમેરનીઓના દેશમાં વસ્યા ૩૨ અને મુન્નાએ ચાહેળી બસુસી કરવા [માણસો] મોકલ્યા, ને તેઓએ તેના નગરો લઈ લીધા, ને જે અમેરનીઓ ત્યાં હતા તેઓને કાઢી મુક્યા ૩૩ અને તેઓ વળીને બાઈનને માર્યે ગયા, ને બાઈનનો રાજ ઓમ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એટેમની પાસે ધુલ કરવા સાથે તેઓની સામા નિકળ્યા. ૩૪ અને યદોનાહે સુસાને કહ્યું તેથી ના બિટી, કેમકે તેને તથા તેના સર્વ લોકને તથા તેના દેશને મેં તારા હાથમાં સોંપ્યા છે; ને તું હેરમોનમાં રહેનાર અમેરનીઓના રાજ સીહોનને કીધું, તેમ તું તેને કર ૩૫ તેથી તેઓએ તેને તથા તેના દીકરાઓને તથા તેના સર્વ લોકોને એટલે સુધી માર્યા કે તેનું કાંઈ પણ બચ્યું નહિ, ને તેઓએ તેનો દેવ કબજે કર્યો.

૨૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ચાલ્યા, ને તેઓએ મોઆબના મેદાનમાં યરદનને થેલે પાર ચડેજોની પાસે ધાવણી કીધી ૧ અને ઇસ્રાએલે અમેરનીઓને જે કીધું હતું તે સર્વ સિંધોરના દીકરા બાલાકે જોયું ૨ અને મોઆબ તે લોકોથી બહુ બમિા, કેમકે તેઓ ધણા હતા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોના કારણથી મોઆબ તાસ પારગ્યો ૩ અને મોઆબે મિધાનના વડીલોને કહ્યું, જેમ બળદ ખેતરના ધાસને ચાલી લે છે, તેમ આ મરળી તો આપણી આસપાસ સર્વને નાદી લેશે અને તે તમથે સિંધોરનો દીકરો બાલાક મોઆબનો રાજ હતો ૪ અને તેણે જેઓ રના દીકરા બલબામને બોલાવવા સાથે પધેર કે જે નદી પર છે, ત્યાં એટલે તેના લોકના પુત્રોના દેશમાં, સંદેશીઓ મોકલીને કહેવાયુ, જુઓ, મિસરમાંથી એક દેશબતિ આવી છે, જુઓ, તેઓએ પૃથ્વીની પીઠને ઢાળી દીધી છે, ને તેઓએ મારી લાંબા પડાવ કર્યો છે ૫ તો હવે કૃષા કરીને આવ, આ લોકને મારે સાથે આપ દે, કેમકે તેઓ મારા કરતા બળવંત છે, કદાચિત્ત હું તેઓને દસવીને તેઓને એવી રીતે મારું કે તેઓને દેવમાંથી હું ઢાળી કાઢી શકું, કેમકે હું બહુ હું કે જેને તું આશીર્વાદ દે છે તે આશીર્વાદિત છે, ને જેને તું આપ દે છે તે આપિત છે ૭ અને

મોઆબના વડીલો તથા મિદ્યાનના વડીલો પોતાના હાથમાં ઘુડાને માટે બેઠે લઈને ચાલી નિકળ્યા; ને જલઆમની પાસે આવ્યા, ને બાણકની મામણી તેને કહી સંસથાનો અને તેણે તેઓને કહ્યું, આ સાન અહીં ઉતારો કરો, ને જેવું ચઢોવાઈ મને કહેશે, તેવી હું તમને ખબર આપીશ; ને મોઆબના ગુરદારો જલઆમની સાથે રહ્યા. ૯ અને તેવે જલઆમની પાસે આવ્યોને કહ્યું, ને માણસો વારી સાથે છે તેઓ કાણ છે? ૧૦ ને જલઆમે તેવને કહ્યું, સિપોરના દીકરા બાણક મોઆબના રાજાએ મારી પાસે આવેલા સહેરો મોકલ્યા છે કે, ૧૧ લે, ને પ્રભુ મિદ્યામાથી નિકળી આવ્યો છે, તેણે પુત્રાની પીઠને હાંધી દીધી છે; હવે આવોને માટે સાજા તેઓને માપ દે, કદાચિન દુ તેઓની સાથે યુદ્ધ કરીને તેઓને હાંધી કાઢી શકું. ૧૨ અને તેવે જલઆમને કહ્યું, હું તેઓની સાથે ન લઉં; હું તે ઘોડાને માપ ન દે; કેમકે તેઓ આશીર્વાદિત છે. ૧૩ અને જલઆમે સવારે ઉઠીને બાણકના ગુરદારોને કહ્યું, તમારા દેશના જાણે, કેમકે મને તમારી સાથે જવા દેવાને ચઢોવાઈ ના કહે છે. ૧૪ અને મોઆબના ગુરદારો ઉઠ્યા, ને તેઓએ બાણકની પાસે જઈને કહ્યું, જલઆમ અમારી સાથે આવવાની ના પાડે છે. ૧૫ અને કુરીથી બાણકે તેઓના કરતાં વધારે, તમા વિરોધ માનીયા ગુરદાર મોકલ્યા. ૧૬ અને તેઓએ જલઆમની પાસે આવ્યોને તેને કહ્યું કે, સિપોરનો દીકરો બાણક એમ કહે છે, કૃપા કરીને મારી પાસે આવવા દે કરાથી ન રોકા; ૧૭ કેમકે અધિક દુ વને મળવંતા હોય પર ચઢાવીશ, ને એ કૃપા હું મને કહેશે તે હું કરીશ; માટે કૃપા કરીને આવ, નારે સાજા આ લોકને માપ દે. ૧૮ અને જલઆમે ઉતરે આગ્રીને બાણકના સેવકોને કહ્યું, તો બાણક પોતાનું પર કરીને સોનું રૂપ મને આપે તો પણ ચઢોવાઈ મારા દેશની વાળીનું ઉત્કળ કરીને હું તેથી વધુ મોટું કરી શકતો નથી. ૧૯ મારે હવે કૃપા કરી આ રાત્ર પણ અને રાત્રી જાણે કે ચઢોવાઈ મને બોનું હું કહે છે તે કું બાણક. ૨૦ અને રાત્રે તેને જલઆમની પાસે આવ્યોને તેને કહ્યું, લે તે માણસો અને બાણકના આભા દોષ, તો ઉઠીને તેઓની સાથે નહ; તો પણ એ વાત હું વને કહું તેજ વારે કાઢી. ૨૧ અને જલઆમે સવારે ઉઠીને અધેડીને છત્ર બાંધ્યું, ને મોઆબના ગુરદારોની સાથે ગયો. ૨૨ અને

તે અધે, માટે તેવને કોષ સજાવ્યો; ને તેની સાથે ચવાને માટે ચઢોવાઈને દૂત રસ્તામાં ઉભો, રહેા તે તો પોતાની અધેડી પર બેઠેલો હતો, ને તેની સાથે તેના ભે ચાકર હતા. ૨૩ અને અધેડીએ ચઢોવાઈના દૂતને પોતાના હાથમાં પોતાની ઉધાડી તરવાર લઈને ઉભેલો જોયો; ને અધેડી માર્ગમાંથી મરદાષને ખેતરમાં ગઈ; ને જલઆમે અધેડીને પાછી વાળીને વસ્ત્રમાં લાગવાને તેને મારી. ૨૪ અને ચઢોવાઈને દૂત ગ્રામવાડીઓની વચમાંના ઉંડા રસ્તામાં ઉભો રહેા, આ તરફ ભેખડ તેમ તે તરફ પણ ભેખડ હતી. ૨૫ અને અધેડીએ ચઢોવાઈના દૂતને જોયો, ને બીવ સાથે દબાઈ, ને બીવ સાથે જલઆમના પગને બચ્તો; ને તેણે કુરીથી તેને મારી. ૨૬ અને ચઢોવાઈને દૂત અગાડી ગયેા, ને જેમાં જાણે કે હાથે હાથે મરદાષનાં માર્ગ ન હતો એવી સાંકડી જગ્યામાં ઉભો રહેા. ૨૭ અને અધેડીએ ચઢોવાઈના દૂતને જોયો, ને જલઆમને લઈને તે ઘેરી ગઈ; ને જલઆમને રોષ ચડયેા, ને તેણે અધેડીને પોતાની લાકડી મારી. ૨૮ અને ચઢોવાઈે અધેડીની વાચા બોલી, ને તેણે જલઆમને કહ્યું, મેં વને હું કાણુ છે કે તે આ ત્રણ વાર મને મારી છે? ૨૯ ને જલઆમે અધેડીને કહ્યું, તે મારી મરદારી જેવું કાણુ છે માટે; લે મારા હાથમાં તરવાર હોત તો સાજા, કેમકે હું તેને હાથમાં મારી નાખત. ૩૦ અને અધેડીએ જલઆમને કહ્યું, હું તું વારી અધેડી નથી, જેના પર તારા આખા જન્મદારાનાં અજ્ઞ સુધી તેં વચારી કાઢી છે? તને એમ કરવાની હું કાણ હદારે મને દેવ હતી? ને તેણે કહ્યું, ના રાત્રીયારે ચઢોવાઈે જલઆમની આંખો ઉધાડી, ને તેણે ચઢોવાઈના દૂતને પોતાના હાથમાં પોતાની ઉધાડી તરવાર લઈને માર્ગમાં ઉભેલો જોયો, ને તેણે મારું નમાવ્યોને દંડવત કીધા. ૩૧ અને ચઢોવાઈના દૂતે તેને કહ્યું, તે પોતાની અધેડીને આ ત્રણ વાર કેમ મારી છે? લે, હું વારી ત્રાનેા ચવાને નિકળી છે; ૩૨ અને અધેડીએ મને જોયો, ને આ ત્રણ વાર મારી સામેથી મરદાષ ગઈ; ને તે મારી સામેથી મરદાષ ગઈ ન દેશ, તે અત્યાર પહેલાં ને તને મારી નાખ્યો હોત, ને તેને છત્રની બંધાવી હોત. ૩૩ અને જલઆમે ચઢોવાઈના દૂતને કહ્યું, મેં પાપ કાણુ છે; કેમકે હું મને અજ્ઞાનવાને રસ્તામાં ઉભો હતો તે કું

જાણતો નહોતો; ને હવે જો તે તને જોડું લાગે છે તો હું પાછો જઈશ. ૨૧ અને યહોવાહના દૂતે જલ-આમને કહ્યું, એ માણસોની સાથે જા, પણ કેવળ જે વાત હું તને કહું તેજ તારે કહેવી. અને જલઆમ બાલાકના સરદારો સાથે ચાલ્યો ગયો. ૨૨ અને જલઆમ આવ્યો છે, એ બાલાકે સાંભળ્યું, ત્યારે મોઆબનું નમર જે આંત્રોની સરહદ પર છે, એટલે તે સીમનો સૈન્યી છેવાડા બાગ છે, ત્યાં સુધી તે તેને મળવાને સામે ગયો. ૨૩ અને બાલાકે જલઆમને કહ્યું, હું મેં તને હરેકથી તેડાવ્યો નહોતો? તો હું મારી પાસે કેમ ના આવ્યો? હું હું નિઃસંશય તને માનવતે હોજી ચઢાવી શકતો નથી? ૨૪ ને જલઆમે બાલાકને કહ્યું, જો, હું તારી પાસે આવ્યો છું; હું હવે હરકંઈ બાલવાની મને કંઈજ સત્તા છે? જે વાત દેવ મારા મુખમાં મુકે, તેજ હું બોલીશ. ૨૫ અને જલઆમ બાલાકની સાથે ગયો, ને તેઓ કિર્ચાય-હુસાય આવ્યા. ૨૬ અને બાલાકે ગોધાઓ તથા ઘેટાંનો યજ્ઞ કીધો, ને જલઆમ તથા જે સરદારો તેની સાથે હતા તેઓની પાસે માણસ મોકલ્યા. ૨૭ અને સવારે એમ થયું, કે બાલાક જલઆમને લઈને બચાવનાં ઉચરધાનેમાં તેને લાવ્યો, ને ત્યાંથી લોકોના સૈન્યી છેવાડા બાગ પણ તે દેખતો હતો.

૨૩ અને જલઆમે બાલાકને કહ્યું, અહીં મારે સાડી સાત વેદી બાંધ, ને અહીં સાત ગોધા તથા સાત ઘેટાં મારે સાડી તેષાર કરે ૨ અને જેમ જલઆમે કહ્યું હતું, તેમ બાલાકે કીધું; ને બાલાકે તથા જલઆમે પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધો તથા એક ઘેટો ચઢાવ્યા. ૩ અને જલઆમે બાલાકને કહ્યું, તારા દહનીયાર્પણની પાસે ઉભો રહે, ને હું જઈશ; કદાચિત યહોવાહ મને મળવા આવશે; ને જે વાત તે મને દેખાડશે તે હું તને કહીશ. અને તે ઉજડ ટેકરી પર ગયો. ૪ અને દેવ જલઆમ સાથે મળ્યો; ને એણે તેને કહ્યું, મેં સાત વેદીઓ તૈયાર કીધી છે, ને પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધો તથા એક ઘેટો ચઢાવ્યા છે. ૫ અને યહોવાહે જલઆમના મુખમાં એક વાત મુકીને કહ્યું, બાલાકની પાસે પાછો જઈને એમ કહે. ૬ અને તેની પાસે તે પાછો આવ્યો, ને જુઓ, તે તથા મોઆબનાં સર્વ સરદારો પોતાના દહનીયાર્પણની પાસે ઉભેલા હતા. ૭ અને તેણે દૃષ્ટાન્તરે કહ્યું, મોઆબનો રાજા, બાલાક, અરામથી પૂર્વના પર્વતોથી

મને લાવ્યો છે; આવ, મારે સાડી ચારબળે શ્રાપ દે, ને આવ, ઇસ્રાએલને તુચ્છકાર. ૮ અને દેવ શ્રાપ દીધો નથી તેને હું શ્રાપ કેમ દઉં? ને જોને યહોવાહે તુચ્છકારો નથી તેને હું કેમ તુચ્છકાર? ૯ કેમકે ખડકોના શિખરથી હું તેને જોઉં છું, ને હુમરોથી તેને દેખું છું; જુઓ, તેઓ અસાધિદા રહેનારા લોક છે, ને દેશજાતિઓ ભેગા તેઓ નહિ ગણ્યો. ૧૦ ચારબળની ધૂળને કાણ ગણી શકે? અથવા ઇસ્રાએલના ચતુર્થાંશની ગણતરી કાણ કરી શકે? મારો પ્રાણ ન્યાયીને મોતે મરે; ને તેના જેવો મારો અંત આવે. ૧૧ ને બાલાકે જલઆમને કહ્યું, તે મને હું કીધું છે? મારા સન્નુઓને શ્રાપ દેવાને હું તને લઈ ગયો ને, જુઓ, તે તેઓને નવો આશીર્વાદજી દીધો છે. ૧૨ અને તેણે ઉત્તર આપીને કહ્યું, યહોવાહ મારા મુખમાં જે મુકે છે તે બાલવાને હું મારે સલામ ન શખાવીશ. ૧૩ ને બાલાકે તેને કહ્યું, કૃપા કરીને મારી સાથે બીજો ડેકાણે આવ, કે ન્યાયી હું તેઓને જોઈ શકું; હું કેવળ તેઓના સૈન્યી છેવાડા બાગનેજ દેખીશ, ને તેઓ સર્વને હું નહિ દેખે; ને ત્યાંથી મારે સાડી તેઓને શ્રાપ દેજો. ૧૪ અને તેણે તેને સોરીમની સીમમાં પિરખા-હના શિખર પર લાવીને સાત વેદીઓ બાધી, ને પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધો તથા એક ઘેટો ચઢાવ્યા. ૧૫ અને તેણે બાલાકને કહ્યું, અહીં તારા દહનીયાર્પણની પાસે ઉભો રહે, ને હું ત્યાં જઈને [યહોવાહને] મળીશ. ૧૬ અને યહોવાહ જલઆમને મળ્યો, ને તેના મુખમાં એક વાત મુકીને કહ્યું, બાલાકની પાસે પાછો જઈને એમ કહે. ૧૭ અને તે તેની પાસે આવ્યો, ને જુઓ, તે પોતાના દહનીયાર્પણની પાસે ઉભો રહેલો હતો, ને તેની સાથે મોઆબના સરદારો હતા. અને બાલાકે તેને કહ્યું, યહોવાહ હું બોલ્યો છે? ૧૮ ને તેણે દૃષ્ટાન્તરે કહ્યું, બાલાક, ઈ, ને સામગ; હે સિખો-રના દીકરા, મારી વાતને કાન ધર; ૧૯ દેવ માણસ નથી, કે તે જુડું બોલે, કે માણસને પુત્ર નથી કે તે વિચાર બદલે; હું પોતાનું કહેલું તે નહિ કરે? અથવા પોતાનું બોલવું તે પુર નહિ કરે? ૨૦ જુઓ, આશીર્વાદ આપવાની [આજ્ઞા] મને મળી છે; ને તેણે આશીર્વાદ દીધો છે, ને હું તે ઉલટાવી નાખી શકતો નથી. ૨૧ તેણે ચારબળમાં અન્યાય જોયો નથી, ને ઇસ્રાએલમાં આડાપણું જોયું નથી; યહોવાહ તેનો દેવ તેની સાથે છે; ને તેઓ મધ્યે રાખેલા ન્યાય-

હાર છે. ૨૨ દેવ મિસરમાંથી તેઓને કાઢી લાવ્યો; તેને
મલ્લે કે નંજલી ગોપાના નેટનું બળ છે. ૨૩ ચાકુળ
પર નિથે કષ મંત્ર ન ચાલે, ને ઇસ્રાએલ પર શકુ
કષ ચાલે નહિ; હવે ચાકુળ તથા ઇસ્રાએલ વિષે
હવેવાયે કે, દેવ કેનું કહ્યું છે। ૨૪ બુલ્બો, લોક સિંહે-
લુની પેઠે હૃદય છે, ને સિંહની પેઠે ઉચા થાય છે; તે
સિંહાર ખાય, ને મારીને રક્ત પીએ ત્યાર લગી તે સુધ
નહિ જાયે ૨૫ અને બાલાકે બલઆમને કહ્યું, તેમને
નિલકુલ શ્રાપ ના દે, ને તેમને નિલકુલ આશીર્વાદ
પણ ના દે. ૨૬ પણ બલઆમે ઉતાર આપી બાલાકને
કહ્યું, હું મેં તને નહોતું કહ્યું કે, યહોવાદ ને બધુઓએ
તેજ મારે કહ્યું પરંતુ ૨૭ અને બાલાકે બલઆમને
કહ્યું કે, ચાલ ત્યારે, હું તને બીજે ઠેકાણે લક્ષ્મણશય;
કલાંખિત દેવ એવી કૃપા કરે કે ત્યાંથી તું મારે સાથ
તેઓને શ્રાપ દે ૨૮ અને બાલાક બલઆમને યશી-
મેનની સારેના પેઢારના સિખર પર લાવ્યો ૨૯ અને
બલઆમે બાલાકને કહ્યું, અહીં મારે સાથ સાવ વેદી
બાંધ, ને અહીં મારે સાથ સાથ ગોપા તથા સાથ પેટા
તેવાર કર ૩૦ અને જેમ બલઆમે કહ્યું હવે તેમ
બાલાકે કરીને પ્રત્યેક વેદી પર એક ગોધા તથા એક
પેટા વડાવ્યા.

૨૪ અને બલઆમે બેનું કે ઇસ્રાએલને આશી-
ર્વાદ આપવો, એ યહોવાદને સાથ લાવ્યું.
ત્યારે તે આનંદની પેઠે શકુન જેવા ના નયો, પણ
અશુભની મમ પોતાનું મુખ શમ્યુ ૨ અને બલ-
આમે પોતાની નજર ઉઘી કરીને ઇસ્રાએલને તેમનાં
કુલો પ્રમાણે રહેવા બોલ્યા; ને તેના પર રૂબેનો
આત્મા આવ્યો ૩ અને તેણે દેશવરને કહ્યું, બલઆ-
રનો દીકરો બલઆમ કહે છે, ને જેની આંખ બંધ હતી
તે કહે છે; ૪ ને દેવની વાત સાંભળે છે, ને જે
પોતાની આંખ ઉઘાડી બાંધે ઉઘી પડીને સર્વ સમર્થનું
દેશન પામે છે, તે કહે છે, ૫ દે ચાકુળ, તારા વનુઓ,
દે ઇસ્રાએલ, તારા માંડા કેવા સારા છે। ૬ ખિલ્લેની
પેઠે તેઓ પચાસવા છે; તેઓ નતીકાંઠાની તાકી-
ઓના જેવા, યહોવાદે તેપેલા કુવાર છોડવાઓના
જેવા, ને પાણી પારોના એરેન્જના જેવા છે
૭ તેની રાવમાંથી પાણી વહેયે, ને પહાડ પાણીઓમાં
તેનું બીજ રહેયે; ને અગ્રાજ કરતાં તેનો સખ મેટો
થયે, અને તેનું રાજ પ્રતાપી થયે. ૮ દેવ તેને મિલ-
રનાથી કાઢી લાવે છે; તેને બળે કે નંજલી ગોપાનું

બળ છે; પોતાની વિરુદ્ધ જે દેશનતિઓ છે તેઓને
તે ખાધ નાખયે, ને તેઓનાં દારૂકાં ભાંગીને, ચૂસ
કરયે; અને પોતાનાં તીરેથી તેઓને વિધી નાખયે.
૯ તે સિંહની માફક તથા સિંહેલુની માફક દબાઈને
સુતો; તેને કોણ ઉઠાડયે? ને તને આશીર્વાદ આપે,
તે સર્વ આશીર્વાદિત થાઓ; ને જે તને શ્રાપ દે, તે
શ્રાપિત થાઓ.

૧૦ અને બલઆમ પર બાલાકને કોષ્ટ ચડયો, ને
તેણે પોતાના હાથ ધર્યા; ને બાલાકે બલઆમને
કહ્યું, મેં મારા શત્રુઓને શ્રાપ દેવાને તને તેઓ હતો;
ને, જો, તું આ ત્રણ વાર તેઓને નયો આશીર્વાદન
દીધો છે ૧૧ તો હવે તું તારે પોતાને ઠેકાણે નાસી
જ; મેં તને મોટી માનની પદ્ધતિ ચલાવવાનું ધાર્યું
હતું; પણ, જો, યહોવાદે માન [પામવા]થી તને
પાછો શમ્યો છે ૧૨ અને બલઆમે બાલાકને કહ્યું,
શું તારા સહેલીઓ જે તે મારી પાસે મોકલ્યા હતા
તેઓને પણ મેં એમ નહોતું કહ્યું, ૧૩ કે જો બાલાક
પોતાનું ધર લરીને રોનું તથા રૂપું મને આપે, તો
પણ મારી પોતાની મરણ પ્રમાણે બહુ કે બુઝું કરવાને
હું યહોવાદની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરી ચક્રો નથી;
યહોવાદ ને બાલે તેજ હું બાકીશ? ૧૪ ને હવે, જો,
હું પોતાના લોકની પાસે જઈ છું; ચાલ, આ લોક
પાછલા કાળમાં તારા લોકને શું કરયે, તે હું તને
જણાવું. ૧૫ અને તેણે દેશનરૂપે કહ્યું, બલઆરનો
દીકરો બલઆમ કહે છે, ને જેની આંખ બંધ હતી,
તે કહે છે; ૧૬ ને દેવની વાત સાંભળે છે, ને જે
પરશ્નરૂપું જ્ઞાન મળે છે, ને જે પોતાની આંખો
ઉઘાડી સખતા ઉઘી પડીને સર્વસમર્થનું દેશન પામે
છે, તે કહે છે; ૧૭ હું તેને જોઉં છું, પણ દમણાં
નહિ; હું તેને દેખુ છું, પણ સતિષ નહિ; ને ચાકુ-
ળમાંથી તારો ગ્રજી નિજળયે, ને ઇસ્રાએલમાંથી
રાજકંડ ઉભા થયે, ને ચોખ્ખાબના ખુલ્લાઓને વિધી
નાખયે, ને ચોખ્ખા સર્વ દીકરાઓના નાશ કરયો.
૧૮ અને અરેમ [તેનું] વગર થયે, ને રોધર પણ
તેનું] વગર થયે; [તે બન્ને દેશ] તેના શત્રુ દત્તા.
અને ઇસ્રાએલ પરશકમ કરનાર થયો. ૧૯ અને ચાકુ-
ળમાંથી એક પુત્ર અધિકાર ધારણ કરયે, ને નગર-
માંથી બાકીનાનો નાશ કરયો. ૨૦ અને તેનું અમાયેકને
એકને દેશવરૂપે કહ્યું, અમાલેક દેશનતિઓમાં પડેલો
દત્તો; પણ હવે તેનો વિનાશ થયો. ૨૧ અને તેણે

કેનીઓને જોધને દૃષ્ટાંતરે કહ્યું, તારું રહેકાણું મળ-
ચુત છે, ને તારો માળો ખડકમાં બાંધેલો છે ૨૨ તે
પણ કાઢન વેરાન કરારો, તે ત્યાં સુધી કે અસ્થર
તને કદ કરીને લઇ નય. ૨૩ અને તેણે દૃષ્ટાંતરે
કહ્યું, અરે, ત્યારે દેવ એકું કરશે ત્યારે કોણ બચશે?
૨૪ પણ કિત્તીમના કિતારાથી વહાણો [આવશે], ને
આસ્થરને દુઃખ દેશે, ને એવરને દુઃખ દેશે, ને તે
પણ નારા પામશે. ૨૫ અને બલઆમ હકીને આલ્લે
ગયો, ને પોતાને ઠેકાણે પાછો ગયો; ને બાલાક
પણ પોતાને રસ્તે પડ્યો.

૨૫ અને ઇસ્ત્રાએલ-શિદ્દીમમાં રહેતા હતા, ને
મોઆબની દીકરીઓની સાથે લોક વ્ય-
ભિચાર કરવા લાગ્યા ૨ અને તેઓ પોતાના દેવાના
યજ્ઞોને પ્રસંગે લોકોને નહોતરતા. અને લોકો ખાતા,
ને તેઓના દેવાનું જનન કરતા. ૩ અને ઇસ્ત્રાએલ
બઆલ-પેઓરના પંથમાં જાણ્યા; ને ઇસ્ત્રાએલ પર
યહોવાહને કોપ સળગ્યો. ૪ અને યહોવાહે મુસાને
કહ્યું, લોકોના સર્વ મુષ્કેને લે, ને યહોવાહને સારૂ
સૂચની સામા તેઓને ફાંટી દે; કે યહોવાહનો સખત
કોપ ઇસ્ત્રાએલ પરથી દૂર થાય ૫ અને મુસાએ ઇસ્ત્રા-
એલના ન્યાયાધીશોને કહ્યું, તમે પ્રત્યેક પોતપોતાના
ને માણસો બઆલ-પેઓરના પંથમાં જાણ્યા હોય,
તેઓને મારી નાંખો, ૬ અને, જુઓ, ઇસ્ત્રાએલ-પુ-
ત્રોમાંનો એક માણસ આવ્યો, ને મુસાની સમક્ષ, તથા
ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની આખી જમાત ને મુલાકાત મંડળના
દ્વારની પાસે રહતી હતી તેની સમક્ષ, પોતાના
બાઇઓની પાસે એક મિદ્યાની સ્ત્રીને લાવ્યો; ૭ અને
હારૂન યાજ્ઞકના દીકરા એલઆઝારના દીકરા શીનહાસે
તે જોયું ત્યારે તે મંડળની મધ્યેથી ઉઠ્યો, ને પોતાના
હાથમાં બાલો લીધો; ૮ ને પેલા ઇસ્ત્રાએલી પુરૂષની
પાછળ તે ઝોરડામાં ગયો, ને ઇસ્ત્રાએલી પુરૂષનું
તથા પેલી સ્ત્રીનું પેટ ત્રિધી નાખ્યાં; એમ ઇસ્ત્રાએ-
લપુત્રોમાંથી મરકી બંધ થઇ. ૯ અને જેઓ મરકીથી
મરી ગયા તેઓ ચોવીસ હજાર હતા.

૧૦ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૧ હારૂન યાજ્ઞ-
કના દીકરા એલઆઝારના દીકરા શીનહાસે તેઓ
મધ્યે મારી આસ્થાથી આસ્થાવાન થઇને ઇસ્ત્રાએલ-
પુત્રો પરથી મારે કોપ પ્રાપ્તિ વાળ્યો છે, ને તેથી મેં
પોતાની આસ્થામાં ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને નારાના કીધો
૧૨ એ માટે કહે કે, જુઓ, હું તેને મારો સાંતિને

કરાર આપું છું; ૧૩ ને તે તેના લાલમાં તથા તેના
પછી તેના વંશજોના લાલમાં સદાના યાજ્ઞક પદને
કરાર થશે. એટલા માટે કે તેણે પોતાના દેવને સારૂ
આસ્થાવાન થઇને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત
કીધું. ૧૪ અને જે ઇસ્ત્રાએલી માણસ મરાયો એટલે
જે મિદ્યાની સ્ત્રી સાથે મરાયો, તેનું નામ ઝિઝી હતું,
તે શિમઓનીઓ મધ્યે બાપોના ધરના અધિપતિ
સાલ્વો દીકરો હતો ૧૫ અને જે મિદ્યાની સ્ત્રી
મરાઇ તેનું નામ ફાઝબી હતું, તે સૂરની દીકરી હતી
એ મિદ્યાનમાં બાપોના ધરના લોકોને મુખ્ય હતો

૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧૭ મિદ્યાનીઓને
હેરાન કરો, ને તેઓને મારો; ૧૮ કેમકે તેઓ તેમની
યુક્તિઓથી તમને હેરાન કરે છે; એમ કરીને
તેઓએ પેઓરની બાબતમાં તથા પોતાની ભક્તે,
એટલે મિદ્યાનના અધિપતિની દીકરી કોઝબી, કે જે
પેઓરની બાબતની મરકીને ફિવસે મારી ગઇ, તેની
બાબતમાં તમને ફસાવ્યા

૨૬ અને મરકી પછી એમ થયું, કે યહોવાહે
મુસાને તથા હારૂન યાજ્ઞકના દીકરા એલ-
આઝારને કહ્યું કે, ૨ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની જમાતના વીસ
તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના જે સર્વ ઇસ્ત્રાએલ
મધ્યેથી યુદ્ધમાં જવાને શક્તિમાન છે તેઓની કુલ
સંખ્યા તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે કાઢો ૩ અને
મુસાએ તથા એલઆઝાર યાજ્ઞકે મોઆબના અર-
હથમા યરદનને કાંઠે યરેબોની પાસે તેઓને એમ
કહ્યું કે, ૪ વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉમરનાંની
[ગણતરી કરો], જેમ યહોવાહે મુસાને તથા જે ઇસ્ત્રા-
એલપુત્રો મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા હતા તેઓને
આજ્ઞા આપી હતી તેમ

૫ ઇસ્ત્રાએલનો જ્યેષ્ઠપુત્ર રેઉબેન; રેઉબેનના
દીકરા; હનોખ[થી] હનોખીઓનું કુટુંબ; પાલ્લુથી
પાલ્લુઓનું કુટુંબ; ૬ હેસ્તોનથી હેસ્તોનીઓનું કુટુંબ;
કાર્મીથી કાર્મીઓનું કુટુંબ ૭ રેઉબેનીઓનાં કુટુંબો
એ છે; ને તેઓમાંના જેઓની ગણના થઇ, તેઓ
તેવાળીસ હજાર સાતસે ને ત્રીસ હતા. ૮ અને પાલ્લુના
દીકરા અલીઆબ ૯ અને અલીઆબના દીકરા, જમ્-
એલ તથા દાયાન તથા અબીરામ; જે દાયાન તથા
અબીરામ જમાતથી પસંદ કરાયેલા હતા, તથા જેઓએ
ઠારાહની સજામાં મુસાની તથા હારૂનની સામે ટકર
લઇને યહોવાહની વિરુદ્ધ ટકર લીધી તેન; ૧૦ અને

તે દાન મરી અથ તે સમયે પુણી ચોખાનું ઘેઠા હવા-
દને તેઓને કારણે સુધા અથ અથ; તે સમયે અગ્નિ
અદીતે માણસોને સ્વાદા કરી ગયા, ને તેઓ વિન્દ-
૨૫ થયા ૧૧ તે પછી કારણના દીકરા મુખા નહિ.

૧૨ શિમચોના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે,
નમુએથી નમુએથીઓનું કુટુંબ; ચામીની ચામી-
નીઓનું કુટુંબ; ચાખીની ચાખીનીઓનું કુટુંબ;
૧૩ રાદાથી રાદાઓનું કુટુંબ; સાલથી સાલ-
ઓનું કુટુંબ ૧૪ શિમચોનીઓનાં કુટુંબ એ છે; તેઓ
બાઈસ દબર ને બાઈસ દબર

૧૫ માદના દીકરાઓ તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
સફાથી સફાઓનું કુટુંબ; હાગીથી હાગી-
ઓનું કુટુંબ; ચાનીથી ચાનીઓનું કુટુંબ; ઝાગીથી
ઝાગીઓનું કુટુંબ; ૧૬ ચેરીથી ચેરીઓનું કુટુંબ;
૧૭ અરાથી અરાઓનું કુટુંબ; આરમેથી આર-
મેઓનું કુટુંબ. ૧૮ માદના દીકરાઓનાં કુટુંબ એ
છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ આખીસ
દબર ને પાચર દબર

૧૯ ચદાદના દીકરા, એર તથા ઓનાન; ને એર
તથા ઓનાન કનાન રેશમા મરી ગયા; ૨૦ ને ચદા-
દના દીકરા તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે આ દબર;
ચેલાદથી ચેલાઓનું કુટુંબ; પેરેથી પેરેઓનું
કુટુંબ; રાદાથી રાદાઓનું કુટુંબ; ૨૧ ને પેરેસના
દીકરા આ દબર; દેઓથી દેઓઓનું કુટુંબ;
દાનથી દાન ઈઓનું કુટુંબ ૨૨ ચદાદનાં કુટુંબ
એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ
બાઈસ દબર ને પાચર દબર

૨૩ વિરસાખરના દીકરા તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે;
તોલાથી તોલાઓનું કુટુંબ; ૨૪ આદથી આદઓનું
કુટુંબ; ૨૫ વાચથી વાચઓનું કુટુંબ; શિમા-
નીથી શિમાઓનું કુટુંબ; ૨૬ વિરસાખરના કુટુંબ
એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ
બાઈસ દબર ને પાચર દબર

૨૭ પ્રજાના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
ચેરેથી ચેરેઓનું કુટુંબ; એઓથી એઓઓનું
કુટુંબ; ચાલવેથી ચાલવેઓનું કુટુંબ. ૨૮ પ્રજા-
દના કુટુંબ એ છે; તેઓમાના જેઓની
ગણના થઈ તેઓ આ દબર ને પાચર દબર

૨૯ પુરોના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
મગાદ તથા એકાદ ૩૦ મગાદેદના દીકરા;

માખીરથી માખીરોઓનું કુટુંબ; ને માખીરને પેટ
જિલ્યાદ થયો; ને જિલ્યાદથી જિલ્યાદોઓનું
કુટુંબ. ૩૧ જિલ્યાદના દીકરા આ છે; ઇએરેથી
ઇએરેઓનું કુટુંબ; હેવેથી હેવેઓનું કુટુંબ;
૩૨ ને આસીએવથી આસીએવોઓનું કુટુંબ; ને
ચમેથી ચમેઓનું કુટુંબ; ૩૩ ને રામીદથી
રામીદઓનું કુટુંબ; ને હેરેથી હેરેઓનું કુટુંબ
૩૪ અને હેરેના દીકરા સલોદાદને દીકરા ન હતા,
પછી દીકરીઓ હતી; ને સલોદાદના દીકરીઓનાં
નામ માદલાદ તથા મેઆદ, હોમલાદ, મિદલાદ
તથા તિસાદ હતાં. ૩૫ મનારોદનાં કુટુંબ એ છે;
તથા તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ બાચન
દબર ને સાચર દબર

૩૬ એકાદના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે આ
છે, શૂવેલાદથી શૂવેલાદોઓનું કુટુંબ; બેમેરથી
બેમેરોઓનું કુટુંબ; તાદાથી તાદાઓનું કુટુંબ.
૩૭ અને શૂવેલાદના દીકરા આ છે; એરામથી એરા-
મોઓનું કુટુંબ ૩૮ એકાદના દીકરાઓનાં કુટુંબ
એ છે; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ
બાઈસ દબર ને પાચર દબર પુસરના દીકરા
તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે એ છે.

૩૯ બિન્ધામીના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
બિન્ધાથી બિન્ધાઓનું કુટુંબ; આરમેથી આરમે-
ઓનું કુટુંબ; અદીરામથી અદીરામોઓનું કુટુંબ;
૪૦ શૂકામથી શૂકામોઓનું કુટુંબ; હરમથી હરમ-
ઓનું કુટુંબ ૪૧ અને બેલાના દીકરા આઈ તથા
નાનના દબર; આઈથી આઈઓનું કુટુંબ; નાન-
નાથી નાનઓનું કુટુંબ ૪૨ બિન્ધામીના દીકરા
તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે એ છે; ને તેઓમાના
જેઓની ગણના થઈ તેઓ વિરસાખીસ દબર ને
પાચર દબર

૪૩ દાનના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે આ છે;
શૂદામથી શૂદામોઓનું કુટુંબ દાનનાં કુટુંબ તેઓનાં
કુટુંબ પ્રમાણે આ છે; ૪૪ શૂદામોઓનાં સર્વ કુટું-
બમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ બાઈસ દબર ને
પાચર દબર

૪૫ આરેસના દીકરા તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે;
વિન્ધાદથી વિન્ધાઓનું કુટુંબ; વિન્ધાથી વિન્ધાઓનું
કુટુંબ; બરીઆદથી બરીઓનું કુટુંબ. ૪૬ બરી-
આદના દીકરાઓ; દેબરથી દેબરોઓનું કુટુંબ;

માહકાએલથી માહકાએલીઓનું કુટુંબ. ૪૬ અને આરોરની દીકરીનું નામ સેરાહ હતું. ૪૭ આરોરના દીકરાઓનાં કુટુંબો એ છે ; તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ રૂપન હબર ને ચારસે હતા.

૪૮ નાફતાલીના દીકરા તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે ; ચાહસએલથી ચાહસએલીઓનું કુટુંબ ; ચૂનીથી ચૂનીઓનું કુટુંબ ; ૪૯ ચેસેરથી ચેસેરીઓનું કુટુંબ ; શિલ્લેમથી શિલ્લેમીઓનું કુટુંબ ૫૦ નાફતાલીઓનાં કુટુંબો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે એ છે ; ને તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ પિસ્તાળીસ હબર ને ચારસે હતા.

૫૧ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ એ છે, ને તેઓ ૩ લાખ, એક હબર, સાતસે ને ત્રીસ હતા.

૫૨ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૫૩ એઓને નામોની સમૂહાના પ્રમાણમાં દેશનો વારસો વહેંચી આપવો. ૫૪ જે ધણા તેઓને તે પ્રમાણમાં વધતો વારસો તું આપ, ને જે થોડા તેઓને તે પ્રમાણમાં તું ઓછો વારસો આપ ; પ્રત્યેકને તેના લોકોની ગણનાના પ્રમાણમાં વારસો અપાય ૫૫ તથાપિ દેવમતિથી દેશની વહેંચણી કરવી ; તેઓને પોતાના બાપોનાં કુળોનાં નામો પ્રમાણે વારસો મળે ૫૬ ધણા તથા થોડાની વચમાં વારસાની વહેંચણી દેવમતિવડે થાય

૫૭ અને લેવીઓમાના જેઓની પોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે ગણના થઈ તેઓ આ છે ; ગેરોનથી ગેરોનિઓનું કુટુંબ ; કહાથથી કહાથીઓનું કુટુંબ ; મરાથી મરાથીઓનું કુટુંબ ૫૮ લેવીઓના કુટુંબો આ છે ; લીખ્નીઓનું કુટુંબ, હેઓનીઓનું કુટુંબ, માહલીઓનું કુટુંબ, મૂશીઓનું કુટુંબ, કારાદીઓનું કુટુંબ. અને કહાયને પેટ આત્રામ થયા. ૫૯ અને આત્રામની સ્ત્રીનું નામ ચાએબેદ હતું, તે લેવીની દીકરી હતી કે જે મિસરમાં લેવીને પેટ થઈ હતી ; ને તેને આત્રામના પેટનાં હાડત તથા મુસા તથા તેઓની બહેન મરિયમ થયાં ૬૦ અને હાડતને પેટ નાદાબ તથા અબીહૂ, એલઆઝાર તથા ઇયામાર થયા. ૬૧ અને નાદાબ તથા અબીહૂ યહોવાહની સમુખ પારકા અગ્નિ ચઢાવતાં માર્યા ગયા. ૬૨ અને તેઓમાના જેઓની ગણના થઈ તેઓ, એટલે એક માસના તથા તેથી વધારે વયના, સર્વ નરો ત્રેવીસ હબર

હતા, કેમકે ઇસ્ત્રાએલપુત્રો મધ્યે તેઓની ગણના નહોતી થઈ, કારણ કે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમા તેઓને વારસો અપાયેલો ન હતો.

૬૩ મુસાથી તથા એલઆઝાર ચાળકથી જેઓની ગણના થઈ તેઓ એ છે ; તેઓએ મોઆબના અરબમાં ચરદનને ઠાંડે ચરેઓની પાસે ઇસ્ત્રાએલ પુત્રોની ગણના કીધી ૬૪ પણ મુસાએ તથા હાડત ચાળકે જ્યારે સિનાયના અરબમાં ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની ગણના કીધી હતી ત્યારે જેઓની ગણના થઈ હતી તેઓમાનું એકે માણસ એઓમા રહ્યું નહોતું. ૬૫ કેમકે યહોવાહે તેઓ વિષે કહ્યું હતું, કે એઓ અરબમાં નિથે મરશે ; ને યહૂનેહના દીકરા કાલેબ તથા નૂનના દીકરા યહોશુઆ વિના એઓમાનો એક પણ રહ્યો નહોતો.

૨૭ અને મુસાના દીકરા મનાશીહના કુટુંબોમાંથી, મનાશીહના દીકરા માપીરના દીકરા જિલઆદના દીકરા હેફેરના દીકરા સલોફદાદની દીકરીઓ પાસે આવી ; અને એની એ દીકરીઓનાં નામ આ હતા, એટલે માહલાહ, નોઆહ તથા હોઆહ તથા મિહલાહ તથા તિસાહ. ૨ અને મુસાની રૂબી તથા એલઆઝાર ચાળકની રૂબી તથા અધિપતિઓ તથા સર્વ સહાની રૂબી, મુલાકાતમંડપનાં દ્વારની પાસે તેઓએ ઉભી રહીને કહ્યું, કે અમારો બાપ અરબમાં મરી ગયો, ને જેઓ કારાહની સાથે યહોવાહની વિરૂદ્ધ એકઠા થયા હતા તેઓની ટાળીમાનો તે ન હતો ; પણ તે પોતાના પાપમાં મરી ગયો ; ને તેને દીકરા ન હતા ૪ તેને દીકરા ન હતો માટે અમારા બાપનું નામ પોતાના કુળમાંથી કેમ લેાપ થાય ? અમારા બાપના સાહઓ મધ્યે અમને વારસો આપ. ૫ અને મુસા તેઓનો દાવો યહોવાહની સમુખ લાગ્યો. ૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૭ સલોફદાદની દીકરીઓ વાળખી બોલે છે ; તું નિથે એઓના બાપના સાહઓ મધ્યે તેઓને વારસાનું વળ આપ ; ને તેઓને પોતાના બાપનો વારસો તું અપાવ ૮ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને એમ કહે, જે માણસ મરે ને તેને દીકરા ન હોય, તો તમે તેની દીકરીને તેનો વારસો અપાવો ૯ અને જે તેને દીકરી ન હોય, તો તમે તેના સાહઓને તેનો વારસો આપો ૧૦ અને જે તેને સાહઓ ના હોય, તો તેના બાપના સાહઓને તેનો વારસો આપો ૧૧ અને જે તેના

માપને શાધ્યો ન હોય, તે તોના કુળમાં ને તેનો નજીકનો સગો દોષ તેને તેનો વારસો આપો, ને તે તેનો માલિક થાય; ને યદોવાદે મુલને ન્યાસ કરી તે પ્રમાણે ઇસાએલપુત્રને સાર તે ન્યાયકરણનો ધનુષ થાય

૧૨ અને યદોવાદે મુલને કહ્યું, આ અબારીમ ખાતે પર ચડ, ને ને દેવ મેં ઇસાએલપુત્રને આપ્યો છે તે મેં ૧૨ અને તેને નેધને ધું પણ પોતાના ભોડામાં મળી જઈશ, જેમ દારૂ તારે શાઉ મળી મેલો, તેમ. ૧૪ કેમકે સીનના અરવ્યમાં જમાના કમડામાં, પાણીની પાસે, તેઓની આજળ અને પવિત્ર માનવા વિષે મારી આજ્ઞાની વિરૂદ્ધ તમે ફિગૂર કાંપુ (એટલે સીનના અરવ્યમાંના કાદેશમાં મરી-બાદના પાણી પાસે) ૧૧ અને મુશાએ યદોવાદને કહ્યું, ૧૧ યદોવાદ, ને સરે દેવધારીઓના આભા-ઓને દેવ, તે લોકો ઉપર એક માણસને હાથે,

• ૧૦ ને તેઓને ધોખરે શીને બહાર લ્યય ને તેઓને ધોખરે શીને માટે આવે, ને ને તેઓને બહાર ચલાવે ને તેઓને માટે લાવે, કે યદોવાદના લોક પાતક વચલા મરના જેવા ન થાય ૧૮ અને યદો-વાદે મુલને કહ્યું, તુને કીકરો યદોવાદના, કે ને માણસમાં આભા છે, તેને તારી પાસે લઈને તેના પર તારો હાથ મુક; ૧૬ એલઆઝાર ચાલક તથા આખી જમાની આજળ તેને ઉભો કર; ને તેઓના દેખડા તેને દીક્ષા આપ. ૨૦ અને તાર કંટકુક માન ધું તેને આપ, કે હસાએલપુત્રની આખી જમાવ તેની આજ્ઞા માને ૨૧ અને તે એલઆઝાર ચાલકની પાસે ઉભો મ્હે; ને તે યદોવાદની લગ્નગણ ઉરી-મના મુશાએલ તેને ન્યાસ ખજર મુક; તેના કદે-વાધી તેઓ, એટલે તે તથા તેની સાથે બધા ઇસા-પુત્રની આખી જમાવ, બહાર લ્યય, ને તેના કદે-વાધી તેઓ માટે આવે ૨૨ અને યદોવાદે જેમ મુલને જમાવ કરી હતી તેમ તેણે કાંપુ, ને તેણે યદોવાદને લઈને એલઆઝાર ચાલકની આજળ તથા આખી જમાવની આજળ ઉભો કરાવે. ૨૩ અને તેના ૧૧ પોતાના દાસ મુશીને, જેમ યદોવાદે મુલની દસઠ ૨૪ હતું તેમ તેણે તેને સોંપાડી કરી

મારૂં અત્ર તમે સલામીને તેમને યોગ્ય સમયે અને ચલાવો ૨ અને ધું તેઓને કહે, ને હોમયજ, તમારે યદોવાદને ચલાવવો તે આ છે; હરેશના દહનીયા-પંથને સાર ફિગૂરતિફિન પહેલા વર્ષના ૩ એબરહિલ નર દહવાન. ૪ તેમના એક દહવાન તારે સવારમાં ચલાવવો, ને ખીલે દહવાન તારે સાર ચલાવવો. ૫ અને આધાર્પણને સાર એક દશાસ એકાદ મેરો, ખા લીન કુળને કાઢેલા તેલથી મોહેલો. ૬ તે ભયુત દહનીયાર્પણ છે કે ને મુવાસને સાર યદોવાદના હોમયજ તરીકે ગ્રીનાય પર્વતમાં હરાવયો હતો. ૭ અને તેનું પેયાર્પણ એક દહવાનને સાર ખા લીન દ્રાક્ષરત કાઢેલો, ધું યદોવાદને સાર પવિત્રસ્થાનમાં મધનું પેયાર્પણ દેશ. ૮ અને સાને ધું ખીલે દહવાન ચલાવ, સવારના આધાર્પણની ધેડે તથા તેના પેયાર્પણની ધેડે ધું ચલાવ તે યદોવાદને સાર મુવાસિક હોમયજ છે

૬ અને વિશ્રામવારે પહેલા વર્ષના બે એબરહિલ નર દહવાન, ને આધાર્પણને સાર તેણે મોહેલો બે દશાસ [એકાદ] મેરો, તથા તેનું પેયાર્પણ. ૧૦ દરેક સામ્બાયનુ દહનીયાર્પણ, ભયુના દહનીયાર્પણ તથા પેયાર્પણ ઉપરાન, એ છે

૧૧ અને વમાસ મસોની શરૂઆતમાં તમે મેરો-વાદને દહનીયાર્પણ ચલાવો; એટલે બે વાહરડા, તથા એક ઘેડો, પહેલા વર્ષના સાત એબરહિલ નર દહવાન; ૧૨ તથા દરેક વાહરડા સાથે આધાર્પણને સાર ત્રણ દશાસ [એકાદ] મેરો તેલથી મોહેલો; ને આધાર્પણને સાર એક પેશાની સાથે બે દશાસ [એકાદ] મેરો તેલથી મોહેલો ૧૩ અને આધાર્પણને સાર, દરેક દહવાન સાથે એક દશાસ [એકાદ] મેરો તેલથી મોહેલો તે મુવાસિક દહનીયાર્પણ, એટલે યદોવાદને સાર હોમયજને માટે છે ૧૪ અને તેઓના પેયાર્પણ દરેક વાહરડાની સાથે અડધું લીન, ને પેશ સાથે એક તૂલીયાન લીન, ને દર દહવાનની સાથે એક ચનુમાં લીન દ્રાક્ષરત દોષ; વર્ષના મસોનામાં દરેક માતનુ દહનીયાર્પણ એ ૧૫ અને યદોવાદને પાપાર્પણને તાર એક બકરો, ભયુના દહનીયાર્પણ ને તેના પેયાર્પણ ઉપરાન, તમારે ચલાવે

૨૮ અને યદોવાદે મુલને કહ્યું, ૨૬ હસાએલ-પુત્રને ન્યાસ કરીને તેઓને કહે કે, મારૂં મપંજ, ન્યયે મારે સાર મુવાસિક હોમયજને તાર

૧૬ અને યદોવાદ માવને ચલાવે ફિગૂરે યદોવાદનું પારખાપર છે. ૧૭ અને આ મપંજને ૫૬મે ફિગૂરે

પર્વે રાખવું; સાત દિવસ સુધી બેખમીર રોટલી ખાવી. ૧૮ પહેલે દિવસે પવિત્ર મેળાવડો કરવો; તમારે ૬૪ સંસારી કામ ન કરવું. ૧૯ પણ તમારે યહોવાહને દહનીયાર્પણ, એટલે હોમયજ્ઞ, ચઢાવવું; બે વાહરડા તથા એક ઘેટા તથા પહેલા વર્ષના સાત નર હલવાન; તેઓ તમારે સાડ એબરહિત હોય. ૨૦ અને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોઢેલા મેદાનું થાય, દરેક વાહરડા સાથે ત્રણ દશાત [એફાહ], તથા તે ઘેટાની સાથે બે દશાંસ તમારે ચઢાવવું. ૨૧ પેલા સાત હલવાનોમાના દરેક હલવાન દીઠ એકેક દશાસ [એફાહ] તારે ચઢાવવું. ૨૨ અને તમારે સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો [ચઢાવો]. ૨૩ સવારનું દહનીયાર્પણ કે જે બધું દહનીયાર્પણ છે તે ઉપરાત તમે એ ચઢાવો. ૨૪ એ રીતે સાત દિવસ સુધી દરરોજ યહોવાહને સુવાસિક હોમયજ્ઞનું અન્ન તમે ચઢાવો, બધુના દહનીયાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાત તે ચઢાવવામાં આવે. ૨૫ અને સાતમે દિવસે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; તમે ૬૪ સંસારી કામ ના કરો.

૨૬ અને પ્રથમદળનો દિવસ કે જ્યારે તમારા સપ્તાહના [પર્વના] તમે યહોવાહને નવું આધાર્પણ ચઢાવો છો, ત્યારે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; તમે ૬૪ સંસારી કામ ના કરો; ૨૭ પણ તમે યહોવાહને સુવાસને સાડ દહનીયાર્પણ કરો; બે વાહરડા, એક ઘેટા તથા પહેલા વર્ષના સાત નર હલવાન; ૨૮ ને તેઓનું આધાર્પણ, તેલથી મોઢેલા મેદાના ત્રણ દશાસ [એફાહ] દરેક વાહરડાને સાડ, બે દશાસ [એફાહ] એક ઘેટાને સાડ, ૨૯ અને દશાંસ [એફાહ] સાત હલવાનોમાના દરેકને સાડ. ૩૦ તમારે સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને એક બકરો [ચઢાવો]. ૩૧ બધુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ ઉપરાત, તમારે એઓ તથા તેઓના પેયાર્પણ ચઢાવવાં, (તેઓ તમારે સાડ એબરહિત હોય).

૨૯ અને સાતમે માસે, તે માસને પહેલે દિવસે, તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો. ૬૪ સંસારી કામ ના કરો; તે તમારે સાડ શિંગ વગાડવાનો દિવસ છે. ૨ અને તમે યહોવાહને સુવાસને સાડ દહનીયાર્પણ ચઢાવો; એટલે એક વાહરડો, એક ઘેટા ને પહેલા વર્ષના સાત એબરહિત નર હલવાન; ૩ ને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોઢેલા

મેદાનું ત્રણ દશાંસ [એફાહ] વાહરડાની સાથે, ને બે દશાંસ [એફાહ] ઘેટાની સાથે, ૪ અને અનેક દશાંસ [એફાહ] એ સાત હલવાનોમાના દરેક હલવાનની સાથે; ૫ અને તમારે સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો [ચઢાવો]. ૬ આવાચર્યાનું દહનીયાર્પણ તથા તેનું આધાર્પણ, તથા બધું દહનીયાર્પણ તથા તેનું આધાર્પણ, તથા તેઓના પેયાર્પણ, કે જે તેઓના વિધિ પ્રમાણે સુવાસને અર્થે યહોવાહને હોમયજ્ઞ તરીકે [ચઢાવાય છે] તેઓ ઉપરાત એ [ચઢાવવા].

૭ અને એજ સાતમા માસને દસમે દિવસે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; ને તમે આત્મકથ કરો; ૮ કહી જવું કામ ના કરો. ૯ પણ તમે યહોવાહને સુવાસને સાડ દહનીયાર્પણ ચઢાવો; એટલે એક વાહરડો, એક ઘેટા, પહેલા વર્ષના સાત નર હલવાન, તેઓ તમને એબરહિત હોય; ૧૦ ને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોઢેલા મેદાનું ત્રણ દશાંસ [એફાહ] વાહરડાની સાથે, ને બે દશાંસ [એફાહ] એક ઘેટાની સાથે, ૧૧ અને અનેક દશાંસ [એફાહ] એ સાત હલવાનોમાના દરેક હલવાનની સાથે; ૧૨ પાપાર્થાર્પણને સાડ એક બકરો; પ્રાયશ્ચિત્તના પાપાર્થાર્પણ, તથા બધુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ ઉપરાત [ચઢાવો].

૧૩ અને સાતમા માસને પદરમે દિવસે તમે પવિત્ર મેળાવડો કરો; ૬૪ સંસારી કામ ના કરો, ને સાત દિવસ સુધી યહોવાહને સાડ પર્વ પાળો. ૧૪ અને તમે દહનીયાર્પણ, એટલે યહોવાહને સાડ સુવાસિક હોમયજ્ઞ ચઢાવો; એટલે તેર વાહરડા, બે ઘેટા, પહેલા વર્ષના ચૌદ નર હલવાન; તેઓ એબરહિત હોય. ૧૫ અને તેઓનું આધાર્પણ તેલથી મોઢેલા ત્રણ દશાંસ [એફાહ] મેદાનું, એ તેર વાહરડાઓમાના દરેક વાહરડાની સાથે, ને બે દશાંસ [એફાહ] એ બે ઘેટાઓમાના દરેકની સાથે, ૧૬ અનેક દશાંસ [એફાહ] પેલા ચૌદ હલવાનોમાના દરેક હલવાનની સાથે; ૧૭ ને બધુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ સિવાય, પાપાર્થાર્પણને સાડ એક બકરો [ચઢાવો].

૧૮ અને બીજા દિવસે બાર વાહરડા, બે ઘેટા, પહેલા વર્ષના ચૌદ એબરહિત નર હલવાન [ચઢાવો]. ૧૯ અને તેઓનાં આધાર્પણ તથા પેયાર્પણ વાહરડા-

એને સારૂ, પેદાએને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ, તેઓની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૧૬ અને અણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ ઉપરાંત પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૧૭ અને ત્રીજે દિવસે અગિયાર ગોધા, બે ઘેટા, તથા પહેલા વર્ના નોક એનરદિત નર દલવાન; ૧૮ ને તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાએને સારૂ, ઘેટાએને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ, તેમની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૧૯ અને અણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૨૦ અને ચોથે દિવસે દસ ગોધા, બે ઘેટા, ને પહેલા વર્ના નોક એનરદિત નર દલવાન, ૨૧ તેઓનું આધાર્પણ, તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાએને સારૂ, ઘેટાએને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ, તેમની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૨૨ ને અણુના દહનીયાર્પણ તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૨૩ અને પાંચમે દિવસે નવ ગોધા, બે ઘેટા, ને પહેલા વર્ના નોક એનરદિત નર દલવાન; ૨૪ ને તેઓનું આધાર્પણ, તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાએને સારૂ, ઘેટાએને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ, તેમની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૨૫ અને અણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૨૬ અને છઠે દિવસે આઠ ગોધા, બે ઘેટા, ને પહેલા વર્ના નોક એનરદિત નર દલવાન; ૨૭ ને તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાએને સારૂ, ઘેટાએને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ, તેમની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૨૮ ને અણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૨૯ અને સાતમે દિવસે સાત ગોધા, બે ઘેટા, ને પહેલા વર્ના નોક એનરદિત નર દલવાન; ૩૦ ને તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાએને સારૂ, ઘેટાએને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ,

તેમની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]; ૩૧ ને અણુના દહનીયાર્પણ તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૩૨ આઠમે દિવસે તમે આખરી સલા કરો; કંઈ સસારી કામ ના કરો. ૩૩ પણ યદોવાદને દહનીયાર્પણ, એટલે સુત્રાસિક હોમયજ્ઞ, ચઢાવો, એટલે એક ગોવો, એક ઘેટો, ને પહેલા વર્ના સાત એનરદિત નર દલવાન; ૩૪ તેઓનું આધાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણ, ગોધાને સારૂ, ઘેટાને સારૂ, તથા દલવાનેને સારૂ, તેમની અણુના પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ [ચઢાવો]. ૩૫ અને અણુના દહનીયાર્પણ તથા તેના આધાર્પણ તથા તેના પેયાર્પણ ઉપરાંત, પાપાર્પણને સારૂ એક બકરો [ચઢાવો].

૩૬ તમારા દહનીયાર્પણને માટે, તથા તમારા આધાર્પણને માટે તથા તમારા પેયાર્પણને માટે તથા તમારા સાધાર્પણને માટે, તમારા [ચઢાવેલા] માનતાઓ તથા ઐશ્વર્યપૂર્ણ ઉપરાંત, તમારે તમારા મુકરર પર્વોમાં યદોવાદને એ યદોવવા ૪૦ અને જે સર્વ આજ્ઞા યદોવાદે મુસાને આપી હતી તે પ્રમાણે મુસાને ઇસ્રાએલપુત્રોને કહી બતાવ્યું.

૩૭ અને મુદાઅ ઇસ્રાએલપુત્રોના કુળોના મુખ્યોને કહ્યું, જે આજ્ઞા યદોવાદે આપી છે તે આ છે, જેને કોઈ પુત્ર યદોવાદ પ્રત્યે માનતા માને, અથવા બંધનથી પેતાના છવને બાધવાને સમ આપ. તો તે પેતાનું વચન ના તોરે; જે સર્વ તેના મુખમાથી નિકળ્યું હોય તે પ્રમાણે તે કરે. ૩૮ અને જે કોઈ સ્ત્રી યદોવાદ પ્રત્યે માનતા માને, ને પેતાના બાપના વરમા લાત, પેતાની જીવાતીમાં બંધનથી પેતાને બાંધે; ૩૯ ને તેના બાપે તેની માનતા ને જે બંધનથી તેણીએ પેતાને બાંધી હોય તે સામંજ્યા હોય, ને તેમ છતાં તેનો બાપ તેની સામે જોઈયા ન હોય, તો તેની સર્વ માનતાઓ કાયમ થાય, તથા જે પ્રત્યેક બંધનથી તેણીએ પેતાના છવને બાંધ્યા હોય, તે કાયમ રહે. ૪૦ પણ તેનો બાપ સામંજ્યે તે દિવસે એ તે તેને મના કરે, તો તેની માનતાઓ, અથવા જે બંધનથી તેણીએ પેતાના છવને બાંધ્યા હોય, તેઓમાનું એક કાયમ રહેશે નહિ, ને યદોવાદ તેને ક્ષમા કરશે, કમક તેના બાપે તેને મના કરી છે. ૪૧ અને એ તેનીની માનતા, અથવા જે અગિયારી

શબ્દો તેણીએ પોતાના હોઠોથી બાંધીને તેઓવડે પોતાનું જીવન બાંધ્યો છે, [તે બંધન] તેણીને શિર હોય તેવામાં તે બરધાર કરે; ૭ ને જો તેનો બરધાર તે વિષે સાક્ષણે, ને તે દિવસે તે તે વિષે જાનો રહે, તો તેની માનતા કાયમ રહે, ને તેના જે બધનથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હોય તે કાયમ રહે ૮ પણ તેનો બરધાર સાક્ષણે તે દિવસે જો તે તેને મના કરે, તો જે માનતા તેણીને શિર હોય, ને પોતાના હોઠોના જે અવિચારી શબ્દોથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હોય, તે તે રદ કરશે, ને યહોવાહ તેને ક્ષમા કરશે ૯ પણ વિધવાની કે ફારગતી પામેલીની માનતા, બલકે જે કોઈ ફરજથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હશે, તે બધું તેને શિર કાયમ રહે ૧૦ અને જો તેણીએ પોતાના બરધારના ધરમા માનતા માની હોય, કે સમથી પોતાના જીવન બાંધ્યો હોય, ૧૧ ને તેનો બરધાર તે સાક્ષણે જાનો રજો હોય, ને તેને મના ના કીધી હોય, તો તેની સર્વ માનતા કાયમ રહે, અને જે પ્રત્યેક બધનથી તેણીએ પોતાના જીવન બાંધ્યો હશે તે પણ કાયમ રહે ૧૨ પણ તેના બરધારે સાક્ષણે તે દિવસે જો તેણે તેઓને રદગાતલ કરી હોય, તો તેની માનતા વિષે કે તેના પ્રાણના બધન વિષે જે કંઈ તેના હોઠોમાંથી નિકળ્યું હોય, તે કાયમ ના રહે, તેના બરધારે તે રદ કીધા છે, ને યહોવાહ તેને ક્ષમા કરશે ૧૩ સર્વ માનતાને તથા આત્મકષ્ટ કરવા વિષેના પ્રત્યેક બબનકારક સોનનને તેનો બરધાર રજા પી શકે, કે તેનો બરધાર રદ કરી શકે ૧૪ પણ જો તેનો બરધાર તે વિષે દિનપ્રતિદિન તેણીને કંઈ જ ન કહે, તો તેની સર્વ માનતાઓ, અથવા તેના સર્વ બધનો જે તેને માથે છે તેઓને કાયમ તે કરે છે, તેણે તે કાયમ કીધા છે, કેમકે તેણે સાક્ષણે તે દિવસે તે તેની સામે બોલ્યો નહિ ૧૫ પણ સાક્ષણે પછી જો તે તેઓને રદગાતલ કરે તો તેણીને અન્યાય તેને માથે રહે ૧૬ પુરૂષ તથા તેની સ્ત્રીની વચ્ચે, બાપ તથા નાનપણમાં તેને ઘર રહેતી તેની દીકરીની વચ્ચે જે વિધિઓ યહોવાહે મુસાને ફરમાવ્યા તેઓ એ છે

૩૧. અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૧ ઇસ્રાએલ-પુત્રોને બધેથી મિદ્યાનીઓની પાસેથી લે, પછી તું પોતાના લોકોમાં મળી જશ ૩ અને મુસાએ લોકોને કહ્યું, પોતામાંથી માણસોને યુદ્ધને સાથે રાખ-

સજ્જિત કરે, કે યહોવાહ તરફથી તેઓ મિદ્યાનીઓ પાસેથી બદલો લેવા સાથે મિદ્યાન વિરૂદ્ધ જાય ૪ ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોમાંના પ્રત્યેક કુળમાંથી એક હબ્બરને યુદ્ધમાં મોકલે ૫ અને ઇસ્રાએલના હબ્બરોમાંથી, પ્રત્યેક કુળથી એક હબ્બર, એટલે બાર હબ્બર પુરૂષો યુદ્ધને સાથે હથિયારબધ થયેલા સો પાંચમાં આવ્યા ૬ અને મુસાએ તેઓને, એટલે પ્રત્યેક કુળમાંથી એક હબ્બરને યુદ્ધમાં મોકલ્યા, ને તેઓની સાથે એલઆઝાર ચાબકના દીકરા શીનહાસને, પવિત્રરથાનના પાંચે તથા બચસુચનાના રણશિગડા હાથમાં લઈને, યુદ્ધમાં મોકલ્યા ૭ અને જો યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ તેઓએ મિદ્યાનીઓની સામે લડાઈ કરી, ને તેઓએ સર્વ પુરૂષને મારી નાખ્યા ૮ અને બીજા મારી નાખ્યા તે ઉપરાંત તેઓએ મિદ્યાનના રાજાઓને, એટલે અવી તથા રૈકેમ તથા સૂર તથા હૂર તથા રૈબા, એ પાંચ મિદ્યાની રાજાઓને મારી નાખ્યા, અને વળી તેઓએ એલારના દીકરા બલઆમને તરવારથી મારી નાખ્યો ૯ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ મિદ્યાનની સ્ત્રીઓને તથા તેઓના ઇશ્કરાઓને પકડી લીધા, ને તેઓના સર્વ ઢોર, ને તેઓના સર્વ ઘેડામકરા ને તેઓની બધી માલમલકત તેઓએ લૂટી લીધા ૧૦ અને જે નગરોમાં તેઓ રહેતા હતા તે તથા તેઓની સર્વ ડાવણીઓ તેઓએ અગ્નિથી બાળી નાખ્યા ૧૧ અને માણસ તથા પશુ એ બંનેની સઘળી લૂટફાટ તેઓએ લીધી ૧૨ અને તેઓ બંદીવાનોને તથા લૂટફાટને મુસાની તથા એલઆઝાર ચાબકની પાસે તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની જમાત પાસે, ચરદાને કાઢે ધરેખો આવળ, શેઆબના મેદાનમાંની તેમની ડાવણીમાં લાવ્યા

૧૩ અને મુસા તથા એલઆઝાર ચાબક તથા જમાતના સર્વ અવિપતિઓ ડાવણીની બહાર તેઓને મળવાને ગયા ૧૪ અને સૈન્યના અધિકારીઓ, એટલે હબ્બર હબ્બરના સરદારો, તથા સો સોના સરદારો, જે યુદ્ધમાંથી આવ્યા હતા એઓ ૫૨ મુસાને રોષ ચઢ્યા ૧૫ અને મુસાએ તેઓને કહ્યું, હું તમે સર્વ સ્ત્રીઓને જીવતી રાખી છું? ૧૬ જુઓ, તેઓએ બલઆમની સલાહથી ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે પેઓરની બાબતમાં યહોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ કરાવ્યું, ને તેથી યહોવાહની જમાતમાં મરદી આવી ૧૭ તો હવે ઇસ્રામાંથી પ્રત્યેક નરને મારી નાખો, અને જે જે

સીએ પુરુષની સાથે સુધને તેના અનુભવ ક્રીધા હોય તેને મારી નાખે. ૧૮ને નાની છોકરીઓએ પુરુષની સાથે સુધને તેના અનુભવ ક્રીધા ન હોય, તે મર્ચને તમે પોતાને સાથ છુટી રાખો. ૧૯ અને તમે સાત દિવસ મુધી છાવણી બહાર રહો, તમારામાના જે હોયએ કાઢ માણસને મારી નાખ્યુ હોય, ને ને કાઢએ મારી નખાએનાને રૂપસં ક્યો હોય, તે ત્રીજ દિવસે તથા સાતમે દિવસે પોતાને તથા પોતાના બત્રીવાને નિ શુદ્ધ કરે. ૨૦ અને મર્ચ વજ્ર ને ચામડાની બનાવેરી તર્વ પીતે તથા બકરાના રૂઆની સર્વ વરતુઓ, તથા લાકડાની બનાવેરી તર્વ પીતે વિષે તમે પોતાને શુદ્ધ કરો. ૨૧ અને સ્તેવના જે માણસો લડાઇમા ગયા હતા, તેઓને એલઆડાર ચાલકે કહ્યું, જે નિયમ યહોવાહે મુસાને આપ્યો છે તેનો વિધિ એ છે, ૨૨ પરંતુ સોનુ તથા રૂપુ, પિત્તળ લોહ, કાપાશ તથા તીક્ષ્ણ, ૨૩ જે કાઢ વરતુ અગ્નિમા ટપી રાકે તે તમે અગ્નિમા નાખો, એટલે તે શુદ્ધ થશે, તો પણ વિતે-અના પાણી રી તે શુદ્ધ કરાશે, ને જે કહ અગ્નિમા ન ટપી રાકે તે તમે પાણીમા નાખો. ૨૪ અને સાતમે દિવસે તમે તમારા વજ્ર કુઓ, એટલે તમે શુદ્ધ થશો, ને ત્યાર પછી તમે છાવણીમા આવો.

૨૫ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું, ૨૬ તુ તથા એલ આડાર ચાલક તથા જમાના બાપોના [ધરેના] મુખ્યો, માણસ તથા પશુઓની જે લૂટ કરવામા આવી તેનાં સરકારો કાઢો, ૨૭ અને એ લૂટના જે લાભ ખાધને જે પુલકંગલ લોકો લડાઇમા ગયા હતા તેમને તથા આખી જમાને [એકે ભાગ] આપો. ૨૮ અને જે લડવેયા પુરુષો લડાઇમા ગયા હતા તેઓ પાસેથી યહોવાદને સાર કરે લે, દર પાચસેમાથી એક પ્રાની, એટલે માલુસેમાથી, તથા ગોપશુઓ માથી, તથા નવેઝાઓમાથી, તથા પેટાબકરામાથી, ૨૯ તેઓના અર્ધમાથી તે લે, ૩૦ યહોવાદના ઉન્ના નીયાપંલુને સાર એલઆડાર ચાલકને તે આપો. ૩૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોના અધામાથી, દર પચાસ માથી દેવમવિધી એક ગે, એટલે માલુસેમાથી, ગોપશુઓમાથી, અનેકમાથી, તથા પેટાબકરામાથી, એટલે સર્વ જનના દોરડાકમાથી [લે], ૩૨ લેવાઓ જે યહોવાદના મરખની સલાજ કરે છે તેઓને તે આપો. ૩૩ અને જેમ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ મુસાએ તથા અલઆડાર ચાલકે કીધું

૩૪ હરે લડવેયા માલુસેએ જે લૂટ લીધી હતી તે શિવાજ જે લૂટ હતી તે આ પ્રમાણે હતી, એટલે ૩૫ લાખ અને પચ્ચોતેર હજાર વેટા, ૩૬ ને યોતેર હજાર ગોપશુઓ, ૩૭ ને એકગટ હજાર ગધેડા, ૩૮ ને મનુષ્ય નતમા બધી મળી બત્રીસ હજાર સ્ત્રીઓ કે જેમણે પુરુષની સાથે સુધને તેના અનુભવ ક્રીધા નહોતો. ૩૯ અને જે અડધો ભાગ લડાઇમા જમાનાઓને મળ્યો હતો તેમા ત્રણ લાખ, સાડત્રીસ હજાર ને પાચસે વેટા હતા. ૪૦ અને વેટાઓમાથી યહોવાદનો કર છસે ને પચ્ચોતેરનો હતો. ૪૧ અને દોર છત્રીસ હજાર હતા, ને તેમાથી યહોવાદનો કર યોતેરનો હતો. ૪૨ અને ગધેડા ત્રીસ હજાર ને પાચસે હતા, ને તેમાથી યહોવાદનો કર એકગટનો હતો. ૪૩ અને માલુસે સોળ હજાર હતા, ને તેમાથી યહોવાદનો કર બત્રીસ માણસનો હતો. ૪૪ અને યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ મુસાએ એ કર, એટલે યહો વાલુનુ ઉન્નાથીયાપંલુ, એલઆડાર ચાલકને આપ્યો. ૪૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોનો અડધો ભાગ, જે મુસાએ લડાઇ કરનાર માલુસે પાસેથી લીધો હતો, ૪૬ (હવે જમાનાના અડધા ભાગમા ત્રણ લાખ, સાડત્રીસ હજાર ને પાચસે વેટા, ૪૭ ને છત્રીસ હજાર ગોપ શુઓ, ૪૮ ને ત્રીસ હજાર પાચસે ગધેડા, ૪૯ ને સોળ હજાર માલુસે હતા), ૫૦ ઇસ્રાએલપુત્રોના તે અડધા ભાગના દર પચાસ માલુસમાથી તથા પશુઓમાથી એક, દેવમવિધી લખને, મુસાએ યહોવાદના મરખની સલાજ કરનાર લેવાઓને આપ્યા, જેમ યહોવાદે મુસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ. ૫૧ અને સ્તેવના હજારોના ઉપરી અમલદારો, એટલે ૫૨ હજારના સરદારો, તથા સો સોના સરદારો, મુસાની પાસે આવ્યા, ૫૩ ને તેઓએ મુલાને કહ્યું, સ્તેવના જે માલુસે અમારા વાળામા છે તેઓની નજુના તારા દાસોએ કરી છે, ને અમારામાનું એકે માણસ ખૂટડ નથી. ૫૪ અને જમાના પ્રાણેને લીધે યહોવાદની સમુખ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને માટે અમ પ્રાર્થકને જે મળ્યું તે અમે યહોવાદને સાર અર્પણુ લાવ્યા છીએ, એટલે સોનાના ધરેણા, સાંજા, તથા બંગદીઓ, ચીરીઓ, વાળીઓ તથા માદગીઆ [લાવ્યા છીએ]. ૫૫ અને મુસાએ તથા એલઆડાર ચાલકે તેઓનું સોનુ એટલે સર્વ ધરેલા ધરેણા લીધા. ૫૬ અને જે ઉન્નાનીયાપંલુનું સોનુ હજાર હજારના સરદારો તથા

સો સોના સરદારો પાસેથી તેઓએ યહોવાહને
ચઢાવ્યું તે બધું મળીને સોળ હજાર સાતસે ને પચાસ
શોકલ^૧ હતું^૨ ૫૭ (કેમકે લડનાર માણસોએ પોત
પોતાને સાડે લૂ લીધી હતી) ૫૪ અને મુસા તથા
એનઆઝારે યાજ્ઞક હજાર હજારના તથા સો સોના
સરદારોનું સોનું લઇને તેને યહોવાહની સમુખ ઇસ્રા
એલપુત્રોના સ્મરણને અર્થે મુલાકાતમંડપમા લાવ્યા

૩૨ હવે રેઉબેનના પુત્રો તથા જાદના પુત્રોની
પાસે દોરદાકનો મોટો જ્યો હતો, ને
તેઓએ યાહેરનો દેશ તથા ગિલઆદનો દેશ જોયો કે,
જે, તે જગ્યા દોરને માટે અનુકૂળ જગ્યા છે, ત્યારે
જાદના પુત્રોએ તથા રેઉબેનના પુત્રોએ આવીને
મુસાને તથા એલઆઝારે યાજ્ઞકને તથા મંડળીના
અધિપતિઓને કહ્યું કે કે અટારોથ, તથા દીમિન,
તથા યાહેર તથા નિમ્રાહ તથા હેરબોન તથા એલ
આલેહ, તથા સબામ, તથા નબો, તથા બેઓન,
૪ એટલે જે દેશ યહોવાહે ઇસ્રાએલની જગ્યાતની
સામે માર્યો, તે દેશ દોરને સાડે અનુકૂળ છે, ને તારા
દાસોની પાસે દોર છે ૫ અને તેઓએ કહ્યું, જે
તારી દૃષ્ટિમા અમને દૃષા પ્રાપ્ત થઇ હોય તો આ
દેશ વતન તરીકે તારા દાસોને અપાય, યરદનને
પેલે પાર અમને ન લઇ જા ૬ અને મુસાએ જાદના
પુત્રોને તથા રેઉબેનના પુત્રોને કહ્યું, હું તમારા
બાઇઓ લડાઇમા જશે ને તમે અહીં બેસી રહેશો ૭
ને ઇસ્રાએલપુત્રોને જે દેશ યહોવાહે આપ્યો છે
તેમા પેસવા વિષે તમે તેઓના મનોને કેમ નિરાશ
કરી છે ૮ મેં કાદેરાખાનંઆથી તમારા પિતૃઓને
દેશ જેવાને મોકલ્યા, ત્યારે તેઓએ એજુબ કીધું
૯ કેમકે જ્યારે તેઓએ એરડાલના નીચાણમા બંધને
તે દેશને જોયો ત્યારે તેઓએ ઇસ્રાએલપુત્રોના
મનોને નિરાશ કર્યો, એ માટે કે જે દેશ યહોવાહે
તેમને આપ્યો હતો તેમા તેઓ ના જાય ૧૦ અને
તે દહાડે યહોવાહનો કોપ સજગ્યો, ને તેણે સમ
ખાઇને કહ્યું, ૧૧ વીસ વર્ષના ને તે કરતા વધારે
ઉમરના જે માણસો મિસર દેશમાથી નિકળી આવ્યા
તેઓમાનો કોઇ જે દેવ વિષે મેં ઇચ્છાલીમ, ઇસ્રાક
ને યાદુખ પ્રત્યે સમ ખાધો, તેને જેવા પામશે નહિ,
કેમકે એઓ^૩મારી પાછળ જરાજર ચાલ્યા નથી
૧૨ કુકત કનિઝરી યપુત્રેહનો દીકરો કાઢેજ તથા
નૂનનો દીકરો યહોયુઆ [દેશને જોશે], કેમકે તેઓ

યહોવાહની પાછળ જરાજર ચાલ્યા છે ૧૩ અને
ઇસ્રાએલ ઉપર યહોવાહનો કોપ સજી બેઠ્યો, ને
તેણે ચાળીસ વર્ષ સુધી, એટલે જે પેલીએ યહોવાહની
દૃષ્ટિમા બુક કીધું હતું તે બધાનો નાશ થયો ત્યા
સુધી તેઓને અરવ્યમા અહીં તહીં અથડાવ્યા
૧૪ અને જુઓ, તમારા બાપોને કેકાણે તમે વળી
બીજા બુડા માણસો ઉભા થઇને ઇસ્રાએલ પર યહો
વાહનો કોપ હજી પછી વધારો છે ૧૫ કેમકે જે તમે
તેની પાછળથી ફરી જ્યો તો તે ફરી પછી તેઓને
અરવ્યમા મુકી દેશે, ને તમારાથી આ સર્વ લોકોનો
નાશ થઇ જશે ૧૬ અને તેઓએ પાસે આવીને
કહ્યું, અમે અહીં અમારા ટોળાઓને સાડે વાડા
ને અમારા છોકરાને સાડે નગરો પાધીએ ૧૭ પછી
અમે પોતે તો સજી યઇને ઇસ્રાએલપુત્રોને તેમની
જગ્યાએ પહોંચાડતા સુધી તેમની આજળ ચાલીશું,
ને અમારા બાળકો દેગના રહેવાસીઓને લીધે કિહા-
વાળા નગરોમા રહેશે ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાનો,
દરેક પુરૂષ પોતાનો વારસો પામે ત્યા સુધી અમે
પોતાને ઘેર પાછા નહિ આવીએ ૧૯ કેમકે અમે
તેઓની સાથે યરદનની પેલી બાજુએ વારસો નહિ
લઇશું, કેમકે અમારો વારસો યરદનની આ પૂર્વની
બાજુએ અમને મળ્યો છે ૨૦ અને મુસાએ તેઓને
કહ્યું, જે તમે આ કામ કરશો, એટલે જે રાજસજજીત
થઇને યહોવાહની સમુખ લડાઇમા જશે, ૨૧ ને
તમારામાનો સર્વ રાજસજજિત માણસો યહોવાહની
સમુખ યરદન પાર જશે, ત્યા સુધી કે, તેઓ
પોતાની આજળથી પોતાના યતુઓને ઢાકી કાઢે,
૨૨ ને દેગ યહોવાહની આજળ પરા થઇ જાય પછી
તમે પાછા આવશો, અને યહોવાહ તમા ઇસ્રાએલ
વિષે નિરપરાધી થશે, ને યહોવાહની આજળ આ
દેશ તમારે વતન થશે ૨૩ પછી જે એમ નહિ કરશે
તો જુઓ, યહોવાહની વિરુદ્ધ તમે પાપ કીધું છે,
ને નિશ્ચે જાણો કે તમારે પાપ તમને પકડી પાડશે
૨૪ તમે તમારા બાળકોને સાડે નગરો તથા તમારા
ઘેટાને ગાડે વાડા બાધો, ને તમારા બોલેલા વચનો
પુરા પાડો ૨૫ અને જાદના પુત્રોએ તથા રેઉબેનના
પુત્રોએ મુસાને કહ્યું, અમારા ઘણીના ફરમાવ્યા
પ્રમાણે તારા દાસો કરશે ૨૬ અમારા બાળકો,
અમારી બેરીઓ, અમારા ઘેટાબકરા તથા અમારા
સર્વ દોરદાક ત્યા ગિલઆદના નગરોમા રહેશે,

૨૭ પણ યુદ્ધને માટે શસ્ત્રસજ્જિત થયેલા તારો પ્રત્યેક શસ્ત્ર મારા ધણીના કહેવા મુજબ યહોવાહની સમુખ લડાઈ કરવાને પેલે પાર જરી

૨૮ અને એઓ વિષે મુસાએ એ નિમિત્તે ચાલ્યો અને તથા નૂતના દીકરા યહોયુઆને તથા ઇસાએલપુત્રોના કુટુંબના મુખ્ય બાપોને બાળવણ કરી ૨૯ અને મુસાએ તેઓને કહ્યું, બે ગાદના પુત્રોમાનો તથા રૈલેનના પુત્રોમાનો યુદ્ધને સાર શસ્ત્રસજ્જિત થયેલા પ્રત્યેક માણસ યહોવાહની સમુખ તમારી સાથે ચરદનને પેલે પાર જાય, ને તમારી આજળ દેશ વસ થાય, તો તમે વતનને સાર ચિહ્નઆદ દેશ તેઓને આપવો, ૩૦ પણ બે તેઓ શસ્ત્રસજ્જિત થયેને તમારી સાથે પેલે પાર ન જાય, તો તેઓ કનાન દેશમા તમારી મધ્યે વતનો પામે ૩૧ અને ગાદના પુત્રોએ તથા રૈલેનના પુત્રોએ ઉત્તર આપતા કહ્યું, જેમ યહોવાહે તારા ઇસોને કહ્યું છે તેમ અમે કરીશું ૩૨ અને યહોવાહની આજળ શસ્ત્રસજ્જિત થયેને પેલે પાર કનાન દેશમા જઈ, ને ચરદનની આ બાજુ અમારા વારસાનું વનન અમારે સાર (રહેશે) ૩૩ અને મુસાએ તેઓને, એટલે ગાદના પુત્રોને તથા રૈલેનના પુત્રોને તથા યુદ્ધના દીકરા મનાશ્શેદના અર્ધા કુળને, અમોરી બોના રાજ સીહોનનું રાજ્ય તથા બાલોનના રાજ્ય બોયનું રાજ્ય, એટલે એ દેશ તેના નજરે તથા તેઓની સીમા સુઝા, હા, તે દેશના એમેરના સર્વ નજરે સુઝા આપ્યા ૩૪ અને ગાદના પુત્રોએ દીબોન તથા અટારોથ તથા અરોએર, ૩૫ અટારોથ ચોક્કન, તથા યાગેર, તથા થોઅહાદ, ૩૬ તથા બેથ નિઝાદ, તથા બેથ હાથન, [ને] કિલિવાળા નજરે બાબ્યા તથા [તે ઉપર ૧] રેહામિને સાર વાસ [બાબ્યા] ૩૭ અને રેલેનના પુત્રોએ ટેન્કેન, તથા એલઆલેહ, તથા કિર્યાષાધમ, ૩૮ તથા નગો, તથા જઆલ મે કોન (એઓના નામ બદલીને), તથા તિબ્બાદ બાબ્યા, ને જે નજરે તેઓએ બાબ્યા તેઓને તેઓએ બીર્મ નામ આપ્યા ૩૯ અને મનાશ્શેદના દીકરા માખીરના દીકરાએ નિલઆદ જવા, ને તેઓએ તેને ૮ની લીધું, ને જે અમોરીઓ તેમા હતા તેઓને કાદી મૂક્યા ૪૦ અને મુસાએ મનાશ્શેદના દીકરા માખીરને ચિહ્નઆદ આપ્યું ને તે તેમા રહ્યો ૪૧ અને મનાશ્શેદના દીકરા યાહરે ત્યા જઈને તેનાં ચહેરે ૮ની લીધા અને તેઓને હાબોષ યાહરે જે નામ

આપ્યું ૪૨ અને નોબાહે જઈને કનાન તથા તેના આંગેને છતી લીધા, અને પોતાના નામ પરથી તેનું નામ નોબાહ પાડ્યું

૩૩ ઇસાએલપુત્રો પોતાના સૈન્યો સુઝા મુસા તથા હાઝનની હસ્તક મિસર દેશમાથી નિકળ્યા ત્યારે તેઓની મજલો આ ૩૨ અને મુસાએ યહોવાહની આજ્ઞાથી તેઓની મજલો પ્રમાણે તેઓની કૂચની નોંધ રાખી, ને તેઓની મજલો પ્રમાણે તેઓની કૂચો આ છે ૩ અને તેઓ પહેલે માસે, પહેલા માસને પંદરમે દિવસે રામસેસથી ચાલ્યા, પારખાપર્વ પછીની સવારે ઇસાએલપુત્રો સર્વ મિસરીઓના દેખતા બંધથી નિકળ્યા ૪ જે સર્વ પ્રથમ-જનિતેને યહોવાહે આથી હતા તેઓને હાઝમા મિસરીઓ તે વેળાએ ગુલામલા હતા, તેઓના દેશ પર પણ યહોવાહે ન્યાયકૃત્યો કર્યા ૫ અને ઇસાએલપુત્રો રામસેસથી ચાલ્યા, ને મુકોદમમા હાવણી કરી ૬ અને તેઓ મુકોદમથી ચાલ્યા, ને એથામ જે અરબ્યની કોરમાજ છે તેમા હાવણી કરી ૭ અને તેઓ એથામથી ચાલ્યા, ને પાછા ફરીને પી હાહીરોથ આવ્યા, કે જે બઆલ હકોનની સામે છે, ને તેઓએ મિગ્દોલની સામે હાવણી કરી ૮ અને તેઓ હાહીરોથ આજળથી ચાલ્યા ને સમુદ્રની મધ્યે થયેને અરબ્યમા નયા, ને એથામના અરબ્યમા તથા દિવસની મજલ કરી, ને મારાદમા હાવણી કરી ૯ અને તેઓ મારાદથી ચાલ્યા ને એલિમ આવ્યા, ને એલિમમા પાણીના બાર ઝરા, ને સિતેર ખલુરીઓ હતી, ને ત્યા તેઓએ હાવણી કરી ૧૦ અને તેઓ એલિમથી ચાલ્યા, ને સુક સમુદ્રને કિનારે હાવણી કરી ૧૧ અને તેઓ સુક સમુદ્રથી ચાલ્યા, ને સીનના અરબ્યમા હાવણી કરી ૧૨ અને તેઓ સીનના અરબ્યથી ચાલ્યા, ને દોફકાદમા હાવણી કરી ૧૩ અને તેઓ દોફકાદથી ચાલ્યા, ને આદરામા હાવણી કરી ૧૪ અને તેઓ આલતથી ચાલ્યા, ને રશીદીમા હાવણી કરી, ને ત્યા લોકોને પીવાને સાર પાણી ન હતું ૧૫ અને તેઓ રશીદીમથી ચાલ્યા, ને સિનાયના અરબ્યમા હાવણી કરી ૧૬ અને તેઓ સિનાયના અરબ્યથી ચાલ્યા, ને કિનાય હાતાવાદમા હાવણી કરી ૧૭ અને તેઓ કિનાય હાતાવાદથી ચાલ્યા, ને હસેરોથમા હાવણી કરી ૧૮ અને તેઓ હસેરોથથી ચાલ્યા, ને રિમાદમા હાવણી કરી

૧૯ અને તેઓ રિસ્માહથી ચાલ્યા, ને રિસ્મોન-પેરે-સમા ઇવણી કીધી. ૨૦ અને તેઓ રિસ્મોન-પેરેસથી ચાલ્યા, ને લિખ્નાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૧ અને તેઓ લિખ્નાહથી ચાલ્યા, ને રિસ્સાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૨ અને તેઓ રિસ્સાહથી ચાલ્યા, ને કહેલાયાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૩ અને તેઓ કહેલાયાહથી ચાલ્યા, ને શેફેર પર્વતમાં ઇવણી કીધી. ૨૪ અને તેઓ શેફેર પર્વતથી ચાલ્યા, ને હુરાદાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૫ અને તેઓ હુરાદાહથી ચાલ્યા, ને માકહેલોયમા ઇવણી કીધી. ૨૬ અને તેઓ માકહેલોયથી ચાલ્યા, ને તાહાથમાં ઇવણી કીધી. ૨૭ અને તેઓ તાહાથથી ચાલ્યા, ને તેરાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૮ અને તેઓ તેરાહથી ચાલ્યા, ને મિશ્કાહમાં ઇવણી કીધી. ૨૯ અને તેઓ મિશ્કાહથી ચાલ્યા, ને હારમોનાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૦ અને તેઓ હારમોનાહથી ચાલ્યા, ને મોસેરોયમાં ઇવણી કીધી. ૩૧ અને તેઓ મોસેરોયથી ચાલ્યા, ને બની-યાઅકાનમાં ઇવણી કીધી. ૩૨ અને તેઓ બની-યાઅકાનથી ચાલ્યા, ને હોર-હાગિહાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૩ અને તેઓ હોર-હાગિહાહથી ચાલ્યા, ને થોટખાયાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૪ અને તેઓ થોટખાયાહથી ચાલ્યા, ને આશોનાહમાં ઇવણી કીધી. ૩૫ અને તેઓ આશોનાહથી ચાલ્યા, ને એસ્થોન-ગેથિરમાં ઇવણી કીધી. ૩૬ અને તેઓ એસ્થોન-ગેથિરથી ચાલ્યા, ને સીનના અરણ્યમાં ઇવણી કીધી (એજ કાદેશ છે). ૩૭ અને તેઓ કાદેશથી ચાલ્યા, ને અદોમ દેશની કોરમાં હોર પર્વતમાં ઇવણી કીધી. ૩૮ અને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે હાંરન યાજ્ઞ હોર પર્વત પર ચઢ્યો, ને ઇસ્રાએલપુત્રો મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા ત્યાર પછી આળીસમા વર્ષના પાત્રમા માસને પહેલે દિવસે તે ત્યાં મરણ પામ્યો. ૩૯ અને હાંરન હોર પર્વત પર મરણ પામ્યો ત્યારે તે એક સો ને ત્રેવીસ વર્ષનો હતો. ૪૦ કનાન દેશના નેજેબમાં રહેનાર અરાદના કનાની રાજાએ ઇસ્રાએલપુત્રોના આવવા વિષે સાંભળ્યું. ૪૧ અને તેઓ હોર પર્વતથી ચાલ્યા, ને સાહમોનાહમાં ઇવણી કીધી. ૪૨ અને તેઓ સાહમોનાહથી ચાલ્યા, ને પૂનોનમાં ઇવણી કીધી. ૪૩ અને તેઓ પૂનોનથી ચાલ્યા, ને ઓળોયમાં ઇવણી કીધી. ૪૪ અને તેઓ ઓળોયથી ચાલ્યા, ને મોઆબની સરહદમાં ઇયે-અબારીમમાં ઇવણી કીધી. ૪૫ અને

તેઓ ઇયીમથી ચાલ્યા, ને દીબોન-ગાદમાં ઇવણી કીધી. ૪૬ અને તેઓ દીબોન-ગાદથી ચાલ્યા, ને આલ્મોન-દિબ્લાયામમાં ઇવણી કીધી. ૪૭ અને તેઓ આલ્મોન-દિબ્લાયામથી ચાલ્યા, ને અબારીમ પર્વતમાં નબોની સામા ઇવણી કીધી. ૪૮ અને તેઓ અબારીમ પર્વતથી ચાલ્યા, ને મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે ચરેબોની આગળ ઇવણી કીધી. ૪૯ અને તેઓએ યરદનને કાંઠે, બિથ-યશીમોનથી આબેલસિદીમ સુધી મોઆબના મેદાનમાં ઇવણી કીધી.

૫૦ અને યહોવાહે મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે ચરેબોની પાસે મુસાને કહ્યું, ૫૧ ઇસ્રાએલપુત્રોને એમ કહે કે, જ્યારે તમે યરદન નદી ઉતરીને કનાન દેશમાં જાઓ, ૫૨ ત્યારે તમે પોતાની આગળથી દેશના સર્વ રહેવાસીઓને હાંકી કાઢો, ને તેઓના સર્વ આકૃતિઓ કાતરેલા પત્થરોનો નામ કરો, ને તેઓની સર્વ આબેલી [ધાત્તી] મુર્તિઓનો નાશ કરો; ને તેઓનાં સર્વ દેવરથાનોને પાડી નાખો, ૫૩ અને દેશને કબજે કરીને તેમાં વસો; કેમકે વતનને સાક મેં તે દેશ તમને આપ્યો છે. ૫૪ અને તમે દેવમતિથી તમારાં કુટુંબો પ્રમાણે દેશનો વારસો વહેંચી લેજો; જે [કુળમાં] વિશેષ લોક, તેને તે પ્રમાણમાં વિશેષ વારસો તમારે આપવો, ને જેમાં થોડા લોક, તેને તારે થોડો વારસો આપવો; દેવમતિથી જ્યાં જેને ભાગ આવે, ત્યાંજ તેને મળે; તમારા પિતૃઓનાં કુળો પ્રમાણે તમને વારસો મળે. ૫૫ પણ જો તમે પોતાની સામેથી દેશના રહેવાસીઓને હાંકી નહિ કાઢ્યો તો તેઓમાનાં જોડાને તમે રહેવા દેશો, તેઓ તમારી આબોધા અણીઓરૂપ ને તમારી કુળોમાં કાંડારૂપ થશે, ને જે દેશમાં તમે વસશો, તેમાં તેઓ તમને હેરાન કરશે. ૫૬ અને એમ થશે કે જે કંઈ તેઓ પર વિલાડવાનું કુ ધારતો હતો, તે તમારા પર વિલાડીરા.

૩૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧ ઇસ્રાએલપુત્રોને આજ્ઞા કરીને કહે કે, જ્યારે તમે કનાન દેશમાં પહોંચો, (એટલે એ કનાન દેશ કે જેને વારસો તેની સીમાઓ સુધી તમને મળવાનો છે), ૨ ત્યારે તમારે દક્ષિણ ભાગ સીનના અરણ્યથી માંડીને આગળ અદોમની સીમાની લગોલગ થાય, ને તમારી દક્ષિણ સીમા ખારા સમુદ્રના પૂર્વના છેડાથી

સાર થાય, ૪ને એ તમારી સીમા વળીને આકાશી
મના દોગાન તરફ આવે ને આગળ ચાલીને સીન
સુધી પહોંચે ને તેનો છેડો કારેશ-બાઈઆની દક્ષિણે
આવે, ને ત્યાંથી આગળ નાચીને હસારઆદાર સુધી
નય ને આગળ આરંગેન નુધી નય, ૫ને તે સીમા
આરંગેનથી વળીને મિસરની ની સુધી નય, ને
તેનો છેડો સમુદ્ર સુધી પહોંચે ૬ અને મેટા સમુદ્ર
તથા તેનો કાંઠો એ તમારી પશ્ચિમ સીમા થાય
૭ અને તમારી ઉત્તર નીમા આ પ્રમાણે થાય, એ
સીમા તમારે મેટા સમુદ્રથી માંડીને દોર પર્વત સુધી
આકાશી, ૮ અને એ સીમા દોર પર્વતથી માંડીને
દમાધના નામ સુધી તમારે આકાશી, ને તે સીમાનો
છેડો સર્વ સુધી નય, ૯ ને ત્યાંથી આગળ ચા રીને
તે સીમા કિફાન સુધી પહોંચે, ને તેનો છેડો હસાર
એનાન સુધી પહોંચે, એ તમારી ઉત્તરની સીમા
થાય ૧૦ અને તમારી પૂર્વ સીમા હસાર એનાનથી તે
ચામ સુધી તમારે આકાશી ૧૧ અને તે સીમા તરફ
મધી નીચડી તરફ વળીને રિબ્લાહ સુધી આધિનની
પૂર્વ દિશાએ નય, ને તે સીમા ત્યાંથી નીચડી તરફ
ચાલીને કિન્નેરથના સમુદ્ર સુધી પૂર્વ તરફ પહોંચે
૧૨ અને તે સીમા ત્યાંથી ઉત્તરીને યરુન સુધી નય,
ને તેનો છેડો ખાત સમુદ્ર આગળ આવે, એ દેશ
તેની ચારે તરફની સીમાએ સુધી તમારો થશે
૧૩ અને મુસાને હસાએવપુત્રોને આજ્ઞા આપતા
કહ્યું કે, જો દેશનો વારસો તમે દેવમતિ વડે [વડની]
લેશો, ને જે નર કુલોને તથા અન્ધા કુળને આપવાની
યદોવાહે આજ્ઞા આપી છે, ત ત આ છે, ૧૪ કેમકે
રેગેનપુત્રોના કુળને તેઓના પિતૃઓના પરા
પ્રમાણે, તથા આદમપુત્રોના કુળને તેઓના પિતૃઓના
પરા પ્રમાણે તેઓના વારસો મળે છે, ને મનારશે
દના આદા કુળને પદ્મ મળે છે ૧૫ [આ] બે
કુળોને તથા અરધા કુળને તેઓના વારસો યરુન
પાર યરેમો આગળ પૂર્વ તરફ, એટલે ઉઝમતી તરફ
મળે છે

૧૬ અને યદોવાહે મુસાને કહ્યું કે, ૧૭ જે માણસો
તમને દેશનો વારસો વડે ત આપશે તેઓના નામ
આ છે, એટલે એઝ્યાઆર યાજ્ઞ તથા નૂનનો
દીકરો યદોહા ૧૮ અને દેશનો વારસો વડે ત
આપવા માટે તમારે પ્રત્યેક કુળમાંથી એકે અધિપતિ
ચેરા ૧૯ અને તે માણસોના નામો નીચે મુજબ

છે, યદોહાના કુળમાંથી યહૂનેહનો દીકરો કાઝેબ
૨૦ શિમઓનપુત્રોના કુળમાંથી આમ્મીહૂનો દીકરો
સમુએલ ૨૧ બિન્યામીનના કુળમાંથી કિસ્લીનનો
દીકરો અપીદાદ ૨૨ અને દાનના પુત્રોના કુળનો
અધિપતિ યોગીનો દીકરો બુક્કી ૨૩ યુસફના
પુત્રોના, મનારશેહના પુત્રોના કુળનો અધિપતિ
એરોહનો દીકરો હાતીએલ ૨૪ અને એફાઇમપુત્રોના
કુળનો અધિપતિ શિફ્ટાનનો દીકરો કમુએલ ૨૫ અને
ઝલુલપુત્રોના કુળનો અધિપતિ પાર્નાખનો દીકરો
અનીસફાન ૨૬ અને યિસ્સાઆરપુત્રોના કુળનો
અધિપતિ બજ્રાનનો દીકરો પાતીએલ ૨૭ અને
આરોરપુત્રોના કુળનો અધિપતિ શલોખીનો દીકરો
અદીહૂ ૨૮ અને નાફતાલીપુત્રોના કુળનો અધિપતિ
આમ્મીહૂનો દીકરો પદાહએલ ૨૯ હસાએવપુત્રોને
કનાન દેશમાં વારસો વડેથી આપવાની આજ્ઞા
જેઓને યદોવાહે આપી તેઓ એ છે

૩૫

અને યદોવાહે મોઆબના મેહાનમાં ચરદ
નને કાઠે યરેમોની આગળ મુસાને કહ્યું
કે, ૨ હસાએવપુત્રોને આજ્ઞા કર કે તેઓ પોતાના
વતનના વારસામાંથી લેવીઓને રહેવા સાર નરો
આપે, ને તે નરોના ઉપયોગને માટે તેઓની
આસપાસના પાદરો પશુ તમારે લેવીઓને આપવા
કે અને નરો તો તેઓને રહેવા માટે મળે, ને
તેઓના પાદરો તો તેમના દોરને વારસે તથા તેઓની
સપતિને વારસે તથા તેઓના સનગા નનવરોને
વારસે થાય. ૪ અને તે નરોના જે પાદરો તમે
લેવીઓને આપો તેઓ નમરના કોટથી માંડીને બહાર
નોઝરદન હબર હબર દાય દાય ૫ અને તમારે
નમરની બહાર પૂર્વ તરફ બે હબર દાય, ને દક્ષિણ
તરફ બે હબર દાય, ને પશ્ચિમ તરફ બે હબર દાય,
ને ઉત્તર તરફ બે હબર દાય આપશુ, ને નનર વચમાં
રહે તેઓના નરોના પાદરો એ પ્રમાણે દાય
૬ અને જે નરો તમે લેવીઓને આપો તેઓ [મધ્યે]
છે આશ્વનનરો દાય, સુનબ્યવાતક ત્યા નાલી નય
માટે તમારે તે આપવા, અને એએ ઉપરા
તમારે બેલા ઘેસ નરો આપવા ૭ તમારે લવીઓને
સપના મળી ઉલ્લા ઘેસ નરો તેઓના પાદરાસદિ
આપવા ૮ અને હસાએવપુત્રોના વતનમાંથી
નરો તમે આપો, તેઓ વિષે [આ નિયમ છે]
પશુમાંથી તમારે પહોં લેવા, ને યોરામાંથી તમા

ગોડાં લેવાં; પ્રત્યેકને જે વારસો મળે, તેના પ્રમાણમાં તે પોતાનાં નગરોમાંથી લેવાં એવો આપે

૯ અને યહોવાહે સુસાને કહ્યું કે, ૧૦ ઇસ્રાએલ-પુત્રોને એમ કહે કે, ન્યારે તમે યરદન ઉતરીને કનાન દેશમાં જાઓ, ૧૧ ત્યારે તમે પોતાને સાડાં આશ્રય-નગરો તરીકે અમુક નગરો ઠરાવજો; એ સાડાં કે અબજુતા કોઇનું મોત નિપજવનાર મનુષ્યધાતક ત્યાં નાસી જાય. ૧૨ અને તે નગરો તમારે માટે વેર લેનારના હાથમાંથી રક્ષણાર્થે થાય; એ સાડાં કે મનુષ્યધાતક ઇનસાફને સાડાં જમાવતી આગળ ખડો કરવામાં નહિ આવે ત્યાં સુધી તે મરે નહિ. ૧૩ અને જે નગરો તમે આપશો તેઓ [નાનાં] છ નગરો તમારે માટે આશ્રયનગરો થશે. ૧૪ તમારે ત્રણ નગરો યરદન પાર આપવાં, તથા ત્રણ નગરો તમારે કનાન દેશમાં આપવાં; તેઓ આશ્રયનગરો થાય. ૧૫ આ છ નગરો ઇસ્રાએલપુત્રોને તથા તેઓ મધ્યના પરદેશી તથા પ્રવાસીઓને રક્ષણાર્થે થાય; એ સાડાં કે કોઇ માણસનું, અબજુ મોત નિપજવનાર પ્રત્યેક મનુષ્યધાતક ત્યાં નાસી જાય. ૧૬ પણ જે તે તેને લોહાના ઓભરથી મારે ને તેથી તેનું મોત નિપજે, તો તે ખુની છે; ખુનીને તો નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૧૭ અને જે તે હાથમાં એવો પત્થર લઇને તેને મારે, કે જેથી મોત નિપજવાનો સંભવ હોય, ને તેથી જો પેલાનું મોત નિપજે, તો તે ખુની છે; ખુનીને તો નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૧૮ અથવા જે તે લોકડાનું એવું ઓભર હાથમાં લઇને તેને મારે કે જેથી મોત નિપજવાનો સંભવ હોય, ને તેથી જો પેલાનું મોત નિપજે, તો તે ખુની છે; ખુનીને તો નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૧૯ લોહીનું વેર વાળનાર પોતેજ ખુનીને મારી નાખે; ન્યારે તે તેને મળે, ત્યારે તે તેને મારી નાખે. ૨૦ અને જે તેણે તેને દ્વેષથી ધક્કો માર્યો હોય, અથવા લાગ તાકીને સતાઇ રહીને તેના પર કાંઈ ફેંચ્યું હોય, ને તેથી તેનું મોત નિપજ્યું હોય; ૨૧ અથવા તો વેરથી સુકી મારીને તેનું મોત નિપજ્યું હોય; તો તેને મારનારને નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો; તે ખુની છે; લોહીનું વેર વાળનાર ન્યારે તેને મળે ત્યારે ખુનીને મારી નાખે. ૨૨ પણ જે તેણે વેર વગર એકાએક તેને ધક્કો માર્યો હોય, અથવા લાગ તાકીને સતાઇ રહ્યા વગર તેના ઉપર કાંઈ ફેંચ્યું હોય, ૨૩ અથવા જેથી માણસનું મોત

નિપજે એવો પત્થર તેને ન દેખતાં તેના ઉપર ફેંચ્યો હોય, ને તેથી તેનું મોત નિપજ્યું હોય, પરંતુ તે તેનો વેરી ન હતો, તેમજ તેનું તુકસાન કરવાની પણ તેને મતલબ ન હતી; ૨૪ તો મારનાર તથા લોહીનું વેર લેનારની વચ્ચે જમાવ આ કાનૂનો પ્રમાણે ન્યાય કરે; ૨૫ ને જમાવ મનુષ્યધાતકને લોહીનું વેર લેનારના હાથમાંથી છોડાવે, ને જમાવ જે આશ્રયનગરમાં તે નાસી ગયો હતો તેમા તેને પાછો પહોંચાડે; ને પવિત્ર તેલથી અભિષિક્ત થયેલા પ્રમુખ્યયાજકના મરણ સુધી તે તેમા રહે. ૨૬ પણ જો કોઇ વેળા મનુષ્યધાતક જે આશ્રયનગરમાં પોતે નાસી ગયો હોય તેની સરહદની બહાર જાય; ૨૭ ને લોહીનું વેર લેનાર તેને તેના આશ્રયનગરની સરહદની બહાર જોઇને જો તે લોહીનું વેર લેનાર તે મનુષ્યધાતકને મારી નાખે, તો તેને લીધે ખૂનનો દોષ ન બેસે, ૨૮ કેમકે પ્રમુખ્યયાજકના મરણ સુધી તેણે પોતાના આશ્રયનગરમાં રહેવું નેહતું હતું, પણ પ્રમુખ્યયાજકના મરણ પછી મનુષ્યધાતક પોતાના વતનની ભૂમિમાં પાછો આવે. ૨૯ અને આ કાનૂનો તમારી વંશપરંપરા તમારાં સર્વ રહેઠાણોમાં તમારો ઇનસાફ કરવાનો કાયદો થાય. ૩૦ જે કોઇ માણસનું ખૂન કરે, તે ખુની સાક્ષીઓની જુલાનીને આધારે દેહાંતદંડ ભોગવે; પણ કોઇને દેહાંતદંડ કરવા સાડાં એક સાહેદની સાક્ષી ખસ નથી. ૩૧ વળી જે મનુષ્યધાતકને ખૂનનો દોષ લાગ્યો હોય તેનો જીવ તમારે કષ્ટ પણ મુશ્કેલ લઇને ઉચારવો નહિ; પણ તેને નિશ્ચે દેહાંતદંડ કરવો. ૩૨ અને આશ્રયનગરમાં નાસી ગયેલાની પાસેથી મુશ્કેલ લઇને યાજક જીવતો છતાં તેને દેશમાં પાછો આવી રહેવાની પરવાનગી ન આપવી. ૩૩ એ રીતે જે દેશમાં તમે છો તે જીજ નહિ થશે; કેમકે લોહી એ તો દેશને જીજ કરે છે; કેમકે દેશમાં વહેવડાવેલા લોહીનું પ્રાયશ્ચિત્ત તે લોહી વહેવડાવનારના લોહી શિવાય યશ્ન શકતું નથી. ૩૪ જે દેશમાં તમે વસો છો ને જેની મધ્યે હું રહું છું, તેને તમે ન વટાણો કેમકે હું યહોવાહ ઇસ્રાએલપુત્રોની મધ્યે રહું છું.

૩૬ અને સુસાના પુત્રોના કુટુંબોમાંના મના-રોહના પુત્ર માખીરના પુત્ર ગિલઆદના પુત્રોના કુટુંબના પિતૃઓનાં [ધરોના] મુખ્યોએ પાસે આવીને સુસાની આગળ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોના પિતૃઓનાં [ધરોના] મુખ્યો, એટલે અધિપતિઓની

આનજ, અરજ કીધી, રે અને તેઓએ કહ્યું કે, યહોવા
વાહે મારા ધણીને એવી આજ્ઞા કીધી છે કે, ચિટ્ટીઓ
નાખીને દેશ ઇસ્રાએલપુત્રોને વારસાને માટે વહેંચી
આપવો; ને આપ મારા ધણીને યહોવાહ તરફથી
એવી આજ્ઞા મળી કે અમારા ભાઈ સલૌકહાદનો
વારસો તેની દીકરીઓને આપવો. ૨ અને જો તેઓ
ઇસ્રાએલપુત્રોના [ખીન] કુળોના હરકોઈ વંશજોને
પરજો, તો તેઓનો વારસો અમારા પિતૃઓના
વારસામાંથી ભૂકો પડી જાય અને જો કુળની તેઓ
થાય તેના વારસામાં તે જોડાઈ જાય, એવી રીતે તે
અમારા વારસાના હિસ્સામાંથી જતો રહે. ૪ અને
જ્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોની ભૂખીથી આપણે, ત્યારે
તેઓનો વારસો જો કુળની તેઓ થઈ હશે તેના વારસા
માથે જોડાયો; એવી રીતે તેઓનો વારસો અમારા
પિતૃઓના કુળના વારસામાંથી જતો રહેશે. ૫ અને
યુસાએ યહોવાહના વચન પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુત્રોને
એવી આજ્ઞા કીધી કે, યુસાના પુત્રોના કુળનું કહેવું
જાળવી છે. ૬ સલૌકહાદની દીકરીઓ વિષે યહોવાહ
એવી આજ્ઞા કરે છે કે, તેમને જો તેની સાથે તેઓ
પરજો; પણ જ્યાં તેઓના બાપના કુળના કુટુંબમાં
તેઓ પરજો. ૭ એવી રીતે ઇસ્રાએલપુત્રોનો કોઈ પણ

વારસો એક કુળમાંથી ખીન કુળમાં જવા નહિ પામે,
કેમકે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતપોતાના બાપના કુળોના
વારસાને વળગી રહેશે. ૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોના હર-
કોઈ કુળમાં વારસો પામેલી પ્રત્યેક દીકરી પોતાના
બાપના કુળના કુટુંબમાંના કોઈની સાથે પરજો, કે
ઇસ્રાએલપુત્રોમાંના પ્રત્યેક જન પોતપોતાના બાપ-
દાદાઓનો વારસો જોખવે. ૯ એવી રીતે કોઈ પણ
વારસો એક કુળમાંથી ખીન કુળમાં જવા નહિ પામે;
કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોના કુળોમાંના પ્રત્યેક પોતાના
વારસાને વળગી રહેશે. ૧૦ જો યહોવાહે યુસાને
આજ્ઞા કીધી હતી તેમજ સલૌકહાદની દીકરીઓએ
કીધું; ૧૧ કેમકે સલૌકહાદની દીકરીઓ માહલાહ,
તિસાહ તથા હોગ્લાહ તથા મિહલાહ તથા નોઆહ
તેઓ પોતાના કાકાના દીકરાઓ સાથે પરજી.
૧૨ તેઓ યુસાના દીકરા મનાશોહના પુત્રોના કુટું-
બમાં પરજી, ને તેઓનો વારસો તેઓના બાપના
કુટુંબના કુળમાં રહો.

૧૩ જો આજ્ઞાઓ તથા કાનૂનો યહોવાહે યુસાની
હસ્તે મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે યરેબા
આજળ ઇસ્રાએલપુત્રોને કરાવી આપ્યાં તે એ છે.

પુનર્નિયમ

એટલે યુસાનું પાંચમું પુસ્તક.

૧ જો વચનો યુસાને યરદન પાર અરબમાં,
સુદની સામેના અરાબાદમાં, પારાન તથા
તોફર તથા લાખાન તથા હસેરોથ તથા દીઝાદાન
તેઓની વચમાં સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહી સજાઓ
તે નીચે મુજબ છે. ૨ સેધર પર્વતને માટે દોરેજથી
કારેય-બાનેઆ સુધીનું અતર અગિયાર દિવસની
મજા છે. ૩ અને આખીસમાં વર્ષના અગિ-
યારમાં માસમાં તે માસને પહેલે દિવસે એમ થયું
કે, જો સર્વ આજ્ઞાઓ યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને સાર
તેને આપી હતી, તે યુસાએ તેઓ આજળ કહી
સજાવાયી; ૪ એટલે અનોરીઓના શબ સીદાન જે

હેરોનમાં રહેતો હતો; ને બારાનનો શબ એમ
જે આરારોથમાં એરેથ પાસે રહેતો હતો, તેઓને
તેણે મારી નાખ્યા ત્યાર પછી, ૫ યરદન પાર
નોઆબ દેશમાં યુસાએ આ નિયમ પ્રગટ કરવાનો
આદેશ કરીને કહ્યું કે, ૬ યહોવાહ આપણા કેવે
દોરેજ પર આપણને કહ્યું કે, વમને આ પર્વત પા-
ર રહેલા ધણેજ વખત વિતી ગયો છે; ૭ તો તમે ફરો
ને ફર કરીને અનોરીઓના પદાદી મુલકમાં, તથા
તેની નજીકની સર્વ જગ્યાઓમાં એટલે અરાબાદમાં
પદાદી પ્રદેશમાં, ને નીચલા પ્રદેશમાં, તથા નેઝેબમાં
તથા સયુદકાંઠે, કાનનીઓના દેશમાં તથા લબાને

નમાં એટલે મહાનંદ કાત નહીં સુધી જાયો. ૮ જુઓ, દેસ જે તમારી આજળ મુક્યો છે; તેા તેમાં પ્રવેશ કરો, ને જે વિષે યહોવાહ તમારા પિતૃઓ આજળ, એટલે ઇબ્રાહીમ, ઇસ્દાક તથા યાકૃબ આજળ, સોજન ખાધા કે હું તે તમને તથા તમારી પાછળ તમારા વંશજોને આપીશ, તેનું વતન સપાદન કરો. ૯ અને તે સમયે મેં તમને એમ કહ્યું હતું કે, હું પોતે એકલો તમારો જોજ ઉપાડવાને અસક્ષ છું; ૧૦ યહોવાહ તમારા દેવ તમારો વિસ્તાર વધાર્યો છે, ને જુઓ, આજે તમારી સંખ્યા આકાશના તારાઓના જેટલી છે. ૧૧ યહોવાહ તમારા પિતૃઓના દેવ, પોતે તમને આપેલા વચન પ્રમાણે, તમે છો તે કરતાં હજારગણા તમને વધારો! ૧૨ હું પંડે એકલો તમારો જુઓ ને તમારો જોજ તથા તમારા કન્યા સી રીતે ઉપાડી ચકુ? ૧૩ માટે તમે પોતપોતાનાં કુળોમાંથી જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવંત તથા નામીયા પુરૂષોને ખસડ કરો, ને હું તેઓને તમારા અધિકારીઓ કરાવીશ. ૧૪ અને તમે મને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, જે વાત તેં કહી છે તે પ્રમાણે કરવું તે સારૂ છે. ૧૫ તેથી મેં તમારા કુળોના સુખ્યો જોઓ બુદ્ધિવંત તથા નામીયા પુરૂષો હતા તેઓને લઈને તેઓને તમારા અધિકારીઓ કરાવ્યા, એટલે જેવા તમારાં કુળો તે પ્રમાણે હજાર હજારના સરદારો, તથા સો સોના સરદારો, તથા દસ દસના સરદારો, તથા અમલદારો [કરાવ્યા] ૧૬ અને તે વખતે મેં તમારા ન્યાયાધીશોને એવી ફરમાસ કીધી કે, તમારા ભાઈઓ વચ્ચે [ના વાધો] સાંભળીને ભાઈ બાઈની વચ્ચે, તથા [ભાઈ અને] તેની સાથેના પર-દેશી વચ્ચે અદલ ન્યાય તમારે કરવો. ૧૭ ન્યાય કરતાં તમારે આંખની ચરમ રાખવી નહિ; નાના તથા મોટાનું સરખી રીતે સાંભળવું; માણસના સુખથી તમારે બીડું નહિ; કેમકે ન્યાય કરવો એ દેવનું [કામ] છે; ને જે મુકદ્દમો તમને અધરો પડે તે તમારે મારી પાસે લાવવો, અને તે હું સાંભળીશ. ૧૮ અને તમારે શું શું ફરવું તે સર્વ વિષે મેં તમને તે વખતે આજ્ઞા કીધી.

૧૯ અને આપણે હોરેબથી ઉપક્રા, ને જે સઘળું વિશાળ તથા ભયંકર અરણ્ય તમે જોયું તે, યહોવાહ આપણા દેવે આપણને દીધેલી આજ્ઞા પ્રમાણે અમેરીઓના પહાડી મુલકને રસ્તે ચાલતાં, આપણે જોળ્યું; ને આપણે કાદેશ-બાનેઆમાં આવી પહોંચ્યા. ૨૦ અને મેં તમને કહ્યું કે, અમેરીઓને

જે પહાડી મુલક યહોવાહ આપણે દેવ આપણને આપવાનો છે તેમાં તમે પહોંચ્યા છો ૨૧ જુઓ, યહોવાહ તારા દેવ તે દેશ તારી આજળ મુક્યો છે; [માટે] યહોવાહ તારા પિતૃઓના દેવ તને કહ્યું છે, તે મુજબ આજળ વધીને સર કર; બીશ નહિ ને ગભરા-કરા પણ નહિ. ૨૨ અને તમારામાંના પ્રત્યેક મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, આપણે માણસો મોકલીએ, એ સારૂ કે તેઓ આપણે વાસ્તે દેશની બાતમી કાઢે, અને આપણે કયે રસ્તે આજળ જવું અને કયા કયા નગરો આપણા રસ્તામાં આવશે તે વિષે તેઓ પાછા આવીને આપણને ખબર કહે. ૨૩ અને એ મુચના મને ઘણી સારી લાગી; અને મેં ફરક કુળમાંથી અંકેક એટલે તમારામાંથી બાર માણસો લીધા; ૨૪ અને તેઓ ફરીને પર્વતપર ચઢ્યા, ને એરકોલની ખીણમાં આવીને તેની ભસુસી કીધી. ૨૫ અને તેઓ તે દેશનાં ફળ પોતાની સાથે લઈને આપણી પાસે લાવ્યા, અને આપણી પાસે એવી ખબર આપી કે, જે દેશ યહોવાહ આપણે દેવ આપણને આપવાનો છે તે સારો છે. ૨૬ તો પણ તમે ત્યાં જવા નહિ ચાહતા યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ બડ કીધું; ૨૭ ને તમારા તણુઓમાં બડબડ કરીને તમે કહ્યું કે, યહોવાહને અમારા પર વેર હતું તે માટે અમેરીઓના હાથમાં અમને સોંપીને અમારો નાશ કરવા સારૂ તે અમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો. ૨૮ અમે આજળ કયાં જઈએ? તે લોકો આપણા કરતા કઠોર તથા ઉચ્ચ છે; તે નગરો મોટાં છે ને તેમના કોટ ગળતમા પહોંચે છે; ને વળી ત્યાં અનાકપુત્રો પણ અમારા જેવામાં આવ્યા છે; એમ કહીને અમારા ભાઈઓએ અમારા આત્ર શિયળ કરી નાખ્યા છે. ૨૯ ત્યારે મેં તમને કહ્યું કે, ડરો મા, ને તેઓથી બીહી ન જાઓ. ૩૦ યહોવાહ તમારો દેવ જે તમારી આજળ ચાલે છે, તે તમારે સારૂ ચુક કરશે; મિસરમાં જે સઘળા ફર્યો તેણે તમારી આખો આજળ કીધા તે પ્રમાણે; ૩૧ તથા જે પ્રમાણે તેં જોયું કે અરણ્યમાં તમે આ જગ્યાએ આવ્યા ત્યાં સુધી જે આખે રસ્તે તમે ચાલ્યા તેમાં જેમ પિતા પોતાના પુત્રને કેડે તેડે તેમ યહોવાહ તારા દેવ તને કેડે તેઓ, તે પ્રમાણે. ૩૨ તો પણ આટલું બધું છતાં તમે યહોવાહ તમારા દેવનો ભરોસો કીધો નહિ; ૩૩ જો કે રસ્તે તમારે વાસ્તે તણુઓ તાણવાની જગ્યા શોધી કાઢવાને, [તથા] તમારે કયે

આગળ, અરજી કીધી, કે અને તેઓએ કહ્યું કે, યહોવાહે મારા ધણીને એવી આજ્ઞા કીધી છે કે, થિડીઓ નાખીને દેશ ઇસ્રાએલપુરોને વારસાને માટે વહેંચી આપવો; ને આપ મારા ધણીને યહોવાહ તરફથી એવી આજ્ઞા મળી કે અમારા ભાઈ સલોફાહનો વારસો તેની દીકરીઓને આપવો. અને જો તેઓ ઇસ્રાએલપુરોના [ખીન] કુળોના હરકાઈ વસાવેને પરજે, તો તેઓનો વારસો અમારા પિતૃઓના વારસામાંથી છુટી પડી નય અને જો કુળની તેઓ થાય તેના વારસામાં તે ભેડાઈ નય, એવી રીતે તે અમારા વારસાના હિસ્સામાંથી જતો રહે. અને જ્યારે ઇસ્રાએલપુરોની જુબીલી આવશે, ત્યારે તેઓનો વારસો જો કુળની તેઓ થઈ હશે તેના વારસા સાથે ભેડાશે; એવી રીતે તેઓનો વારસો અમારા પિતૃઓના કુળના વારસામાંથી જતો રહેશે. અને યુસાએ યહોવાહના વચન પ્રમાણે ઇસ્રાએલપુરોને એવી આજ્ઞા કીધી કે, યુસુકના પુત્રોના કુળનું કહેવું વાળખી છે. કે સલોફાહની દીકરીઓ વિષે યહોવાહ એવી આજ્ઞા કરે છે કે, તેમને મને તેની સાથે તેઓ પરજે; પણ ફક્ત તેઓના બાપના કુળના કુટુંબમાં જ તેઓ પરજે. એવી રીતે ઇસ્રાએલપુરોના કાંઈ પણ

વારસો એક કુળમાંથી ખીન કુળમાં જવા નહિ પામે, કેમકે સર્વ ઇસ્રાએલપુરો પોતપોતાના બાપના કુળના વારસાને વળગી રહેશે. અને ઇસ્રાએલપુરોના હરકાઈ કુળમાં વારસો પામેલી પ્રત્યેક દીકરી પોતાના બાપના કુળના કુટુંબમાંના કોઈની સાથે પરજે, કે ઇસ્રાએલપુરોમાંના પ્રત્યેક જન પોતપોતાના બાપ-દાદાઓનો વારસો ભોગવે. એવી રીતે કાંઈ પણ વારસો એક કુળમાંથી ખીન કુળમાં જવા નહિ પામે; કેમકે ઇસ્રાએલપુરોના કુળોમાંના પ્રત્યેક પોતાના વારસાને વળગી રહેશે. ૧૦ જો યહોવાહે યુસાને આજ્ઞા કીધી હતી તેમજ સલોફાહની દીકરીઓએ કીધું; ૧૧ કેમકે સલોફાહની દીકરીઓ માહલાહ, તિસાહ તથા હોગલાહ તથા મિકલાહ તથા નેઆહ તેઓ પોતાના કાંઈના દીકરાઓ સાથે પરજી. ૧૨ તેઓ યુસુકના દીકરા મનાશેહના પુત્રોના કુટુંબમાં પરજી, ને તેઓનો વારસો તેઓના બાપના કુટુંબના કુળમાં રહો.

૧૩ જો આજ્ઞાઓ તથા કાનૂનો યહોવાહે યુસાની હસ્તેક મોઆબના મેદાનમાં યરદનને કાંઠે યરેબા આગળ ઇસ્રાએલપુરોને કરાવી આપ્યાં તે એ છે.

પુનર્નિયમ

એટલે યુસાનું પાંચમું પુસ્તક.

૧ જે વચનો યુસાએ યરદન પાર અરબમાં, સુકની સામેના અરબાદમાં, પારાન તથા તોફેલ તથા હાબાન તથા હસેરેય તથા હીઝાહાન તેઓની વચમાં સર્વ ઇસ્રાએલપુરોને કહી સંભળાવ્યા તે નીચે મુજબ છે. ૨ શેઘર પર્વતને માંએ હોરેબથી કાદેશ-બાર્નેઆ સુધીનું અંતર અગિયાર દિવસની મજલ જેટલું છે. અને આજ્ઞાઓ વર્ણના અગિયારમાં માસમાં તે માસને પહેલે દિવસે એમ થયું કે, જો સર્વ આજ્ઞાઓ યહોવાહે ઇસ્રાએલપુરોને સારે તેને આપી હતી, તે યુસાએ તેઓ આગળ કહી સંભળાવી; ૩ એટલે અમેરીઓના રાજા સીદોન જે

હેરબોનમાં રહેતો હતો; ને બારાનને રાજા ઓગ જે આશ્વરોથમાં એકઠા પાસે રહેતો હતો, તેઓને તેણે મારી નાખ્યા ત્યાર પછી, ૪ યરદન પાર મોઆબ દેશમાં યુસાએ આ નિયમ પ્રગટ કરવાનો આરંભ કરીને કહ્યું કે, કે યહોવાહ આપણા દેવે હોરેબ પર આપણને કહ્યું કે, તમને આ પર્વત પર રહેતાં ધણેજ વખત વિતી ગયા છે; ૫ તો તમે ફરો, ને કૂચ કરીને અમેરીઓના પહાડી મુલકમાં, તથા તેની નજીકની સર્વ જગ્યાઓમાં એટલે અરબાદમાં, પહાડી પ્રદેશમાં, ને નીચલા પ્રદેશમાં, તથા નેગેબમાં, તથા સમુદ્રકાંઠે, કનાનીઓના દેશમાં તથા હબાનો-

એરેક નાજું ઉતર્યા. ત્યાં સુધીમાં આડનીસ વર્ષની મુદત, વિતી; એ મુદતમાં લડવૈયા પુરુષોની આખી પેઢી, યહોવાહે તેઓને સૌજન્ય ખાધને કહ્યું હતું તે મુજબ, ઇષવણી મધ્યેથી નાશ પામી હતી. ૧૫ વર્ષી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી ઇષવણી મધ્યેથી તેઓનો નાશ કરવા સારૂ યહોવાહનો હાથ તેઓની વિરૂદ્ધ હતો.

૧૬ હવે સર્વ લડવૈયા પુરુષો લોકો મધ્યેથી નષ્ટ થયા તથા મરી શીટયા, ત્યાર પછી જેમ બન્યું કે, ૧૭ યહોવાહે મને કહ્યું કે, ૧૮ તું આજે આર, એટલે મોઆબની સરહદ યોગજવાનો છે; ૧૯ અને જ્યારે તું આમ્મોનપુત્રોની સાથે નજીક આવે, ત્યારે તેમને સતાવીશ મા, તથા તેમની સાથે લડીશ મા; કેમકે હું તને આમ્મોનપુત્રોના દેશમાંથી વતન નહિ આપીશ; કેમકે તે મેં લોકપુત્રોને વતન તરીકે આપ્યું છે. ૨૦ (તે પણ-રફાઇઓનો દેશ અણાય છે; રફાઇઓ તેમાં અગાઉ રહેતા હતા; પણ આમ્મોનિઓ તેઓને ગ્રામજીવનમાંથી એકું નામ આપે છે; ૨૧ તે લોક આનાકીઓની પેઠે કહાવર, ધણા, તથા ઉચા હતા; પણ યહોવાહે એમની આગળથી તેમનો વિનાશ કીધો; ને એઓ તેમના વતનમાં ફાખલ થઈને તેમની જગ્યાએ રહ્યા; ૨૨ જેમ સેધરવાસી એસાવ-પુત્રોની આગળથી હોરીઓનો વિનાશ કરીને તેણે તેઓના લાભમાં કીધું હતું તેમજ; ને તેઓએ તેમનું વતન લીધું, ને તેમની જગ્યાએ છેક આજ સુધી વસ્યા; ૨૩ અને આબ્વીઓ જેઓ ગાઝાહ સુધીનાં ગામડાંમાં રહેતા હતા તેઓનો કાફતોરીઓએ કાફ-તોરમાંથી ધસી આવીને વિનાશ કીધો, ને તેમની જગ્યાએ રહ્યા). ૨૪ તમે ઉઠો, આગળ ચાલો, ને આનોનની ખીણ જોઈઓ; જુઓ, મેં અમેરી સીહોનને એટલે હેરજોનના રાજને તથા તેના દેશને તારે સ્વાધીન કીધા છે; તેનું વતન પ્રાપ્ત કરવું સરૂ કર, ને તેની સાથે યુદ્ધ મચાવ ૨૫ હું આજે આકાશ તજોની સર્વ પ્રજાઓ ઉપર તારો ડર તથા તારો ધાક એવો બેસાડવા માંડીશ, કે તેઓ તારું નામ સાંભળીને ધુન્યો ને તારાથી ત્રાહે ત્રાહે પોકારશે.

૨૬ અને કહેમોયના અરવ્યમાંથી મેં હેરજોનના રાજ સીહોન પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા, કે તેઓ સલાહનો સંદેશો લઈને કહે કે, ૨૭ મને તારા દેશમાં થઈને જવા દે, હું રસ્તે રસ્તે જાવીશ, હું હાથે હાથે

કે જમણે હાથે વળીશ નહિ. ૨૮ ખાવાનું અન્ન તું પેસા લઈને મને વેચાઈ આપજે, ને પીવાનું પાણી તું પેસા લઈને મને આપજે; ફક્ત તારા દેશમાં થઈને મને પાળો જવા દે; ૨૯ જેમ સેધરવાસી એસાવપુત્રોએ તથા આરવાસી મોઆબજોએ મને કીધું તેમ [કર]; જ્યાં સુધી કે હું ચરદન ઉતરીને જે દેશ યહોવાહ અમારો દેવ અમને આપવાનો છે તેમાં ભઈ રંગપણ હેરજોનના રાજ સીહોને પોતાના [દેશ]માં થઈને આપણને જવા દેવાની ના પાડી; કેમકે યહોવાહ તારા દેવે તેનું મન કહ્યું કીધું, ને તેનું હૃદય ઢઠીકું કીધું; કે તે તેને તારા હાથમાં સોંપે, જેમ આજ છે તેમ. ૩૦ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, જો, સીહોનને તથા તેના દેશને તારી આમળ સ્વાધીન કરી દેવાનો આરંભ મેં કીધો છે; વતન પ્રાપ્ત કરવા માંડ, કે તું તેના દેશનો વારસો પામે. ૩૧ ત્યારે સીહોન પોતે તથા તેના સર્વ લોકો ચાહાસ આગળ યુદ્ધ કરવા સારૂ, આપણી સાથે નિકળી આવ્યા ૩૨ અને યહોવાહ આપણા દેવે તેને આપણી આમળ સ્વાધીન કરી કીધો, અને આપણે તેનો તથા તેના પુત્રોનો તથા તેના સર્વ લોકોનો પરાજય કીધો. ૩૩ અને તે સમયે આપણે તેનાં સર્વ નગરો લીધાં, ને સપ્તમાં વસ્તીવાળાં નગરોનો, તેમની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધ્ધાં, છેક વિનાશ કીધો; આપણે કોઈને પણ છવડ રહેવા દીધું નહિ; ૩૪ ફક્ત જે નગરો આપણે લીધાં હતાં તેમની લૂટ સાથે આપણે પોતાને સાંઝે દોર લીધાં. ૩૫ આનોનની ખીણની કોરપરના અરોએરથી તથા ખીણની અંદરના નગરથી માંડીને ગિલઆહ સુધી એકે નગર એવું મળ્યુંત ન હતું કે જે આપણાથી છતાય નહિ, યહોવાહ આપણા દેવે સપ્તનું આપણી આમળ સ્વાધીન કીધું; ૩૬ ફક્ત આમ્મોનપુત્રોના દેશની નજીક, [તથા] ચાબ્બોહ નદીને સપ્તમે કોઠો, તથા પહાડી યુલકનાં નગરો, તથા જે જે જગ્યા વિષે યહોવાહ આપણા દેવે આપણને મના કીધી, તેમની નજીક તું આવ્યો નહિ.

૩ ત્યાર પછી આપણે વળીને બારાણને રસ્તે આગળ ચાલ્યા; ને બારાણનો રાજ યોગ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એરેધ આમળ યુદ્ધ કરવા સારૂ આપણી સાથે નિકળી આવ્યા. ૨ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, તેનાથી તું ડરીશ મા; કેમકે મેં તેને તથા તેના સર્વ લોકને તથા તેના દેશને તારા હાથમાં

રસે જલું તે ખતાવવાને, રાત્રે અગ્નિરૂપે ને દિવસે મેધરૂપે તે તમારી આજળ ચાલતો હવો તો પણ ૪૪ અને યદોવાહ તમારા ભાલવાનો સાદ સાંભળીને ક્રોધાયમાન થયો, ને સોત્રન ખાધને કહ્યું કે, ૪૫ નિએ આ દુષ્ટ પેદાના આ માણસોમાંથી એકે ને સારો દેશ તમારા પિતૃઓને આપવાને મેં સોત્રન આધા છે, તે નહિ જોશે. ૪૬ કૃત્ત યજુનેદનો પુત્ર કાલેળ તેને જોશે; અને ને ભૂમિ ઉપર તેના પગ કૃયો છે તે હું તેને તથા તેના વંશજોને આપીશ; કેમકે તે સપ્તર્ષી રીતે યદોવાહની આજ્ઞાનુસાર વર્ચ્યો છે. ૪૭ વળી તમારે શીમે મારા પર પણ યદોવાહે ક્રોધાયમાન થયને કહ્યું કે, હું પણ ત્યાં પ્રવેશ નહિ કરીશ; ૪૮ નૂતનો પુત્ર યદોહ્યુઆ ને તારી હલુરમાં ખડો રહે ૭ તે ત્યાં પ્રવેશ કરશે; હું તેને દિશ્મત આપ; કેમકે તે ઇશ્વાએલને તેના વારસો આપવો. ૪૯ વળી તમારો ભાળો, જેઓ વિષે તમે કહ્યું કે, તેઓ લશ્કા ધધ પડશે, તથા તમારાં છોકરાં જેઓને આજે ભલા છૂડાનું જાન નથી, તેઓ તેમાં પ્રવેશ કરશે, અને તેઓને હું તે આપીશ, ને તેઓ તેનું વળન પામશે. ૫૦ પણ તમે તો પાછા ફરો, ને અરવ્યમાં સુરૂ સમુદ્રને રસતેથી ચાલો ૫૧ ત્યારે તમે મને એવો ઉત્તર આપો કે, અમે યદોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ ક્રીધું છે, અમે ઉપર થદીને યદોવાહ આપણા દેને આપણને આપેલી સુવં આજ્ઞા પ્રમાણે યુદ્ધ કરીશું અને તમ સુવં માણસો પોતાપોતાના યુદ્ધજીએ સજને પર્વત ઉપર જવાને અધીરા થયા હતા ૪૨ અને યદોવાહે મને કહ્યું કે, તેઓને કહે કે, ઉપર જશો મા, તેમ યુદ્ધ પણ કરશો મા, રખે તમે તમારા શત્રુઓની સામે દાર ખાઓ; કેમકે હું તમારી અધી નથી. ૫૨ એમ મેં વમને કહ્યું, પણ તમે સાંભલું નહિ; ને તમે યદોવાહની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ ફિરર ક્રીધું, ને મહોનમત થયને તે પદાદી યુલકમાં ગયા ૫૪ અને તે પદાદી યુલકમાં રહેનાર અમેરીઓ તમારી વિરૂદ્ધ નિકળી આવ્યા, ને માખીઓની જેટ તમારી પૂટે લાગ્યા, ને સેધરમાં છેક દોમોદ મુધી વમને મારીને દાર ખવડાવી ૫૫ અને તમે પાછા આવીને યદોવાહની હલુરમાં નિલાપ ક્રીધો; પમુ યદોવાહે તમારી પાછી સાંભળી નહિ, ને વમને કાન દીધો નહિ ૫૬ માટે નેટલા દિવસ વમે કારેશમાં રહા, તે અલ્વાં તમે ત્યાં ધણા દિવસ રહા.

૨ ત્યાર પણ યદોવાહે મને કહ્યું હવું તે સુજળ આપણે પાછા ફરીને સુરૂ સમુદ્રને રસતેથી અરવ્યમાં ચાલ્યા; ને આપણે ધણા દિવસ સેધર પર્વતની આસપાસ ફર્યા. ૨ અને યદોવાહે મને એમ કહ્યું કે, ૩ આ પર્વતની આસપાસ તમે પુરથી મુદત મુધી ફર્યા ક્રીધું છે; હવે ઉત્તર તરફ જાઓ. ૪ અને હું લોકોને એવી આજ્ઞા કર કે, તમે સેધરમાં રહેનારા તમારા લાઇ એસાવપુત્રોની સીમમાં થયને જવાના છો, ને તેઓ તમારાથી બીધે, માટે પોતા વિષે બરાબર ખબરદાર રહેજે; ૫ તેઓની સાથે લડશે મા, કેમકે તેમના દેશમાંથી હું તમને ક્ષ નહિ આપીશ, ના, પણનું વળિયું સુકાય એટલું પણ નહિ આપીશ; કેમકે સેધર પર્વત તો મેં એસાવને વતનને સાથે આપ્યો છે. ૬ આવા સારૂ જોશક તમે પૈસા આપીને તેમની પાસેથી ખરીદો, ને પીવા સાથે પાણી પણ પૈસા આપીને તેમની પાસેથી ખરીદો. ૭ કેમકે યદોવાહ તારા દેવે તારા હાથના સુધળાં કામ પર આસી-વાદ દીધો છે; આ મેં તારા અરવ્યમાં તારૂં ચાલવું તેણે જલ્દયું છે; આ વાળીસ વર્ષ યદોવાહ તારો દેવ તારી સાથે રહ્યો છે; વને કરાની બોટ પડી નથી ૮ તેથી સેધરવાસી આપણા લાઇ એસાવપુત્રોને છેડ્યા વગર આપણે તેમના પ્રાંતોમાં થયને અશબાહને ૧ રસતે એલાય તથા એરેયન-જેથેરથી ગયા.

અને અમે વળીને મેઆબના અરવ્યને રસતે ચાલ્યા ૯ અને યદોવાહે મને, કહ્યું કે, મેઆબને સવાવરી મા, તથા તેમની સામે યુદ્ધ કરી લડશો મા; કેમકે હું તેના દેશમાંથી તને વતન નહિ આપીશ; ૧૦ (અગાઉ તેમાં એમીઓ વસતા હતા; તે લોક અનાકીઓના જેવા કહાવર તથા ધણા, તથા હંઆ હતા; ૧૧ અનાકીઓની જેટ એઓ પણ રક્ષાએ ગણાય છે; પણ મેઆબીઓ તેઓને એમીઓ એટું નામ આપે છે: ૧૨ અગાઉ હોરીઓ પણ સેધરમાં રહેતા હતા; પણ તેઓની પાછળ એસાવપુત્રો તેમની જગ્યાએ આવ્યા; અને તેઓ પોતાની આજળથી તેમનો નાશ કરીને તેમની જગ્યાએ વસ્યા; ૧૩ ઇશ્વાએલે ને દેશ યદોવાહે તેઓને વલનને સાથે આપ્યો તેને ક્રીધું તેમજ. ૧૪ હવે ઉઠો, ને એરેદ નાળું ઉતરો. અને આપણે એરેદ નાળું ઉતરીશો. ૧૪ અને આપણે કારેશવાનેઆથી નિકળ્યા ત્યારથી તે આપણે

એકે નાળું ઉતરી ત્યાં સુધીમાં આડનીસ વર્ષની મુદત વિતી; એ મુદતમાં લડવૈયા પુરૂષોની આખી પેઢી, યદોવાહે તેઓને સોગવ ખાધને કહ્યું હતું તે મુજબ, ઊવણી મધ્યેથી નાસ પામી હતી ૧૧ વર્ષી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી ઊવણી મધ્યેથી તેઓનો નાસ કરવા સાફ યદોવાહનો હાથ તેઓની વિરૂદ્ધ હતો.

૧૬ હવે સર્વ લડવૈયા પુરૂષો લોકો મધ્યેથી નષ્ટ થયા તથા મરી શીટયા, ત્યાર પછી એમ બન્યું કે, ૧૭ યદોવાહે મને કહ્યું કે, ૧૮ તું આજે આર, એટલે મોઆબની સરહદ યોગજવાનો છે; ૧૯ અને જ્યારે તું આમ્મેનપુત્રોની સામે નજીક આવે, ત્યારે તેમને સત્તાવીસ મા, તથા તેમની સાથે લડીશ મા; કેમકે હું તને આમ્મેનપુત્રોના દેશમાંથી વતન નહિ આપીશ; કેમકે તે મેં લોટપુત્રોને વતન તરીકે આપ્યું છે. ૨૦ (તે પછી રફાઇઓનો દેશ ખણાય છે; રફાઇઓ તેમાં અગાઉ રહેતા હતા; પછી આમ્મેનોઓ તેઓને ગ્રામ્યસ્થોઓ એવું નામ આપે છે; ૨૧ તે લોક અનાકીઓની પેઠે કદાવર, પહુા, તથા ઉથા હતા; પછી યદોવાહે એમની આગળથી તેમનો વિનાશ કીધો; ને એઓ તેમના વતનમાં દાખલ થઈને તેમની જગ્યાએ રહ્યા; ૨૨ જેમ સેધરવાસી એસાવ-પુત્રોની આગળથી હોરીઓનો વિનાશ કરીને તેણે તેઓના લાલમાં કીધું હતું તેમજ; ને તેઓએ તેમનું વતન લીધું, ને તેમની જગ્યાએ છેક આજ સુધી વસ્યા; ૨૩ અને આબ્વીઓ જેઓ ગાઝાહ સુધીનાં ગામડાંમાં રહેતા હતા તેઓનો કાફતોરીઓએ કાફ-તોરમાંથી ધસી આવીને વિનાશ કીધો, ને તેમની જગ્યાએ રહ્યા). ૨૪ તમે ઉઠો, આગળ ચાલો, ને આર્નોનની ખીણ એાળંઓ; જુઓ, મેં અગોરી સીહોનને એટલે હેરબોનના રાજાને તથા તેના દેશને તારે સ્વાધીન કીધો છે; તેનું વતન પ્રાપ્ત કરવું શરૂ કર, ને તેની સાથે યુદ્ધ મચાવ ૨૫ હું આજે આકાશ તળેની સર્વ પ્રજાઓ ઉપર તારો ડર તથા તારો ધાક એવો બેસાડવા માંડીશ, કે તેઓ તારૂં નામ સાંભળીને ધુન્યો ને તારાથી ત્રાહે ત્રાહે પોકારશે.

૨૬ અને કહેમોયના અરણ્યમાંથી મેં હેરબોનના રાજા સીહોન પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા, કે તેઓ સલાહનો સંદેશો લઈને કહે કે, ૨૭ અને તારા દેશમાં યદને જવા દે, હું રસ્તે રસ્તેજ ચાલીશ, હું ડાબે હાથે

કે જમણે હાથે વળીશ નહિ. ૨૮ ખાવાનું અન્ન તું પૈસા લઈને મને વેચાતું આપજે, ને પીવાનું પાણી તું પૈસા લઈને મને આપજે; ફક્ત તારા દેશમાં યદને મને પાળો જવા દે; ૨૯ જેમ સેધરવાસી એસાવપુત્રોએ તથા આરવાસી મોઆબીઓએ મને કીધું તેમ (કર); જ્યાં સુધી કે હું યરદન ઉતરીને જે દેશ યદોવાહ અમારો દેવ અમને આપવાનો છે તેમાં જઈ. ૩૦ પછી હેરબોનના રાજા સીહોન પોતાના [દેશ] માં યદને આપણને જવા દેવાની ના પાડી; કેમકે યદોવાહ તારા દેવે તેનું મન કહ્યું કીધું, ને તેનું હૃદય હીંદી કીધું; કે તે તેને તારા હાથમાં સોંપે, જેમ આજ છે તેમ. ૩૧ અને યદોવાહે મને કહ્યું કે, જો, સીહોનને તથા તેના દેશને તારી આગળ સ્વાધીન કરી દેવાનો આરંભ મેં કીધો છે; વતન પ્રાપ્ત કરવા માંડ, કે તું તેના દેશનો વારસો પામે. ૩૨ ત્યારે સીહોન પોતે તથા તેના સર્વ લોકો યદોવાહ આગળ યુદ્ધ કરવા સાફ આપણી સામે નિકળી આવ્યા ૩૩ અને યદોવાહ આપણા દેવે તેને આપણી આગળ સ્વાધીન કરી કીધો, અને આપણે તેનો તથા તેના પુત્રોનો તથા તેના સર્વ લોકોનો પરાજય કીધો. ૩૪ અને તે સમયે આપણે તેનાં સર્વ નગરો લીધાં, ને સઘળાં વસ્તીવાળાં નગરોનો, તેમની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધ્ધાં, છેક વિનાશ કીધો; આપણે કાંઈને પછી છોડવું રહેવા દીધું નહિ; ૩૫ ફક્ત જે નગરો આપણે લીધાં હતાં તેમની લૂટ સાથે આપણે પોતાને સાફ ઢોર લીધાં. ૩૬ આર્નોનની ખીણની કારપરના અરોએરથી તથા ખીણની અંદરના નગરથી માંડીને ગિલઆહ સુધી એકે નગર એકું મજબૂત ન હતું કે જે આપણાથી છટાય નહિ, યદોવાહ આપણા દેવે સઘળું આપણી આગળ સ્વાધીન કીધું; ૩૭ ફક્ત આમ્મેનપુત્રોના દેશની નજીક, [તથા] ચાબ્બેહ નદીનો સઘળો કાંઠો, તથા પહાડી સુલકનાં નગરો, તથા જે જે જગ્યા વિષે યદોવાહ આપણા દેવે આપણને મના કીધી, તેમની નજીક તું આવશે નહિ.

૩ ત્યાર પછી આપણે વળીને બારાનને રસ્તે આગળ ચાલ્યા; ને બારાનનો રાજા એાળ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એટ્રેષ આગળ યુદ્ધ કરવા સાફ આપણી સામે નિકળી આવ્યા. ૨ અને યદોવાહે મને કહ્યું કે, તેનાથી તું ડરીશ મા; કેમકે મેં તેને તથા તેના સર્વ લોકને તથા તેના દેશને તારા હાથમાં

સોખ્યા છે; અને અમેરીઓના રાજ સીદોન જે દેસોનમાં રહેતો હતો તેને તે ક્રીષ્ણ, તેમજ એને કદર જે અમેરિકાવાદ આપણા દેવે બાંધાવના રાજ ઓગને પણ તથા તેના સર્વ લોકોને આપણા હાથમાં સોંપી લીધા; અને તેનું કોઈ પણ છવ્ઠ રજી નહિ ત્યાં સુધી આપણે તેનો પરાજય કીધો. ૪ અને તે સમયે આપણે તેના સર્વ નગરો લીધા; આપણે તેઓની પાસેથી લઈ ન લીધું હોય એવું એકે નગર ન હતું; સાઠ નગરો, [તથા] આંગ્રેજોના આગે પ્રાંત, [એટલે] બાલાનમાં ઓગનું રાજ્ય [લીધું], ૫ આ બધાં નગરો ઉપા કોટ, દરવાજા તથા ભુગોળથી રક્ષાપર્ણ હતા; ને તે સિવાય બીજા કોટ વગરના ગામો અતિ ઘણા હતા. ૬ અને જેમ આપણે હેરમાનના રાજ સીદોનને કીધું તેમ, આપણે તેમનો છેક વિનાશ કીધો, ને સવળા વસ્તીવાળાં નગરો, તેમની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધી, છેક વિનાશ કીધો. ૭ પણ સવળાં દોર તથા નગરોની લૂટ આપણે પોતાને સારી લીધાં. ૮ અને તે વખતે યરહન પાર અમેરીઓના બે રાજ્યોના હાથમાંથી આર્નોનની ખીજીથી તે હેર્માન પર્વત સુધીનો દેશ આપણે છતી લીધો; ૯ સીદોનીઓ હેર્માને સીચોન એ નામ આપે છે, ને અમેરીઓ તેને સનીર કહે છે; ૧૦ સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, તથા આખું જિલ્લાદ, તથા આખું બાસાન, તે છેક બાસાનમાં ઓગના રાજ્યનાં સાલ-ખાદ તથા એટ્રેઝ નગરો સુધી [છતી લીધાં]. ૧૧ કેમકે રક્ષાઓમાંના બચેલામાંથી બાસાનનો રાજ ઓગ એલેક્સ રહ્યો હતો; જુઓ, તેનો પછા લોકોના પછા હતો; ઘું તે આંગ્રેજોના રાજ્યોનાં નથી? મનુષ્યના હાથના માપ પ્રમાણે તેની લગાઈ નવ હાથ તથા તેની પહોળાઈ ચાર હાથ હતી. ૧૨ અને તે વખતે જે દેશનું વતન આપણે લીધું તે તોયે મુજબ; આર્નોનની ખીજ પાસેના અરોએરથી માલીને જિલ્લાના પહાડી યુવકનો અર્વો બાજ તથા તેનાં નગરો જે રહેતોનીઓને તથા ગાદીઓને આપ્યાં; ૧૩ ને બાકીનું જિલ્લાદ તથા ઓગનું રાજ્ય, એટલે આખું બાસાન, જે મતારોદના અર્ધ-કુળને આપ્યું; આર્નોનના આગે પ્રાંત, એટલે આખું બાસાન [મેં વખતે આપ્યાં]. (તે રક્ષાઓનો દેશ કહેવાય છે ૧૪ મતારોદના પુત્ર યાહરે ચરુ-રીઓ તથા માઅખથીઓની સરહદ સુધીને આપે)

આર્નોન પ્રાંત લીધો; ને તેણે પોતાના નામ ઉપરથી તેમને, એટલે બાસાનને, હાવોય-યાહર એ નામ આપ્યું, તે [નામ] આજ સુધી ચાલે છે). ૧૫ અને મેં જિલ્લાદ માખીરને આપ્યું. ૧૬ અને રહેતોનીઓને તથા ગાદીઓને મેં જિલ્લાદથી તે આર્નોનની ખીજ સુધીના પ્રદેશ કે જેની સરહદ તે ખીજની મધ્ય સુધી આવેલી હતી તે આપ્યા; એટલે યાખ્યોહ નદી કે જે આંગ્રેજોનપુત્રોની સરહદ છે ત્યાં સુધીનો; ૧૭ વળી અરાબાહ તથા યરહન તથા તેની સીમા પણ, કિરેરેયથી તે અરાબાહના સમુદ્ર, એટલે બાસા સમુદ્રની પૂર્વ બાજુ જે પિરગાહના ઢોળાવ તળે આવેલી છે, ત્યાં સુધીનો.

૧૮ અને મેં તે સમયે તમને એવી આજ્ઞા કીધી કે, યહોવાહ તમદાર દેવે તમને આ દેશ વતન કરી લેવા સાર આપ્યો છે; તમ સર્વ શુરવીર પુરુષો રાજસક્ષિત થઈને તમારા ભાઈઓની એટલે [બાકીના] ઇસ્રાએલ-પુત્રોની અગાડી પેલે પાર ભજો. ૧૯ પણ તમારી સ્ત્રીઓ તથા તમારાં બાળકો તથા તમારાં દોર, (હું બહુ ધું કે તમારી પાસે ઘણાં દોર છે), જે નગરો મેં તમને આપ્યાં છે તેમાં રહે; ૨૦ ત્યાં સુધી કે, જેમ તમને તેમ તમારા ભાઈઓને યહોવાહ આરામ આપે, અને જે દેશ યહોવાહ તમારો દેવ તેઓને યરહનને પેલે પાર આપવાનો છે તેનું વતન તેઓ પણ પામે ત્યાં સુધી; ત્યાર પછી તમ બધા પોતા-પોતાના વતન જે મેં તમને આપ્યાં છે તેમાં આવજો. ૨૧ અને તે સમયે મેં યહોવાહને એવી આજ્ઞા આપી કે, જે સવળું યહોવાહ તમારા દેવ આ બે રાજ્યોને કીધું છે તે વારી નહરે તેં જોયું છે, તેજ પ્રમાણે જે સવળાં રાજ્યોમાં ઘું [યરહન] ઉતરીને ભય છે તેઓને યહોવાહ કરશે ૨૨ વખતે તેઓથી ડરો ભા; કેમકે યહોવાહ તમારો દેવ પડે તમારી પછે યુદ્ધ કરે છે.

૨૩ અને તે સમયે મેં યહોવાહને એવી આજ્ઞા કીધી કે, ૨૪ હું પ્રજા યહોવાહ, તે તારા સેવકને તાર મહાત્મ્ય તથા તારો બળવાન હાથ દેખાડવા માંગે છે; કેમકે આકાશમાં અથવા પૃથ્વીમાં એવો કયો દેવ છે કે જે તારાં જેવાં કામો તથા તારાં જેવાં મહાન કૃત્યો કરી શકે? ૨૫ કૃષા કરીને મૂને પાર નવા દે, ને યરહનને પેલે પારનો ઉત્તમ દેશ, એટલે તે ઉત્તમ ઉચ પ્રદેશ તથા લગાનોન લેવા દે. ૨૬ પણ યહોવાહ તમારે લીધે તારા પર કૌંપાયમાન હોવાથી તેણે તમારી

વિનંતી સાંભળી નહિ; ને યહોવાહે મને કહ્યું કે, તું આટલામાંજ સંતોષ માન; આ બાબત વિષે હવે પછી કદી મારી આગળ બોલીશ મા. ૨૭ પિરઝાહના શિખર ઉપર ચઢ, ને તારી દૃષ્ટિ પશ્ચિમ તરફ તથા ઉત્તર તરફ તથા દક્ષિણ તરફ તથા પૂર્વ તરફ ફેરવીને તારી આંખોથી જો; કેમકે તું આ ચરદનની પાર જવા પામશે નહિ. ૨૮ પણ યહોવાચ્છાને આજ્ઞા કર, ને તેને હિરમત તથા બળ આપ; કેમકે આ લોકોની આગળ રહીને તે પેલે પાર જશે, ને જે દેશ તું જોવાને છે તેનો વારસો તે તેઓને પ્રાપ્ત કરાવશે. ૨૯ એમ આપણે બેથ-પેઓરની સામે ખીજીમાં પહોંચ નાખ્યો.

અને હવે, હે ઇસ્રાએલ, જે વિધિઓ તથા કાનૂનો હું તમને શિખવું છું તેમને લક્ષ દધને તેમનો અમલ કરો; એ સાચું કે તમે જીવતા રહો, ને જે દેશ યહોવાહ તમારા પિતૃઓને દેવ તમને આપે છે તેમા પ્રવેશ કરીને તેનું વતન પામો. ૨ જે વચન હું તમને ફરમાવું છું તેમાં તમારે ઊમેશ કરવો નહિ, તેમજ તેમાં તમારે ધટાડો કરવો નહિ, એ માટે કે યહોવાહ તમારા દેવની જે આજ્ઞાઓ હું તમને ફરમાવું છું તે તમે પાળો. ૩ બ્રહ્માલ-પેઓરને લીધે યહોવાહે જે કીધું તે તમારી નજરે તમે જોયું છે; કેમકે જે માણસો બ્રહ્માલ-પેઓરના ઉપાસકો હતા તે સર્વેનો યહોવાહ તારા દેવ તારી મધ્યેથી વિનાશ કીધો છે. ૪ પણ તમે જોયો યહોવાહ તમારા દેવને વળગી રહ્યા તે તમે સર્વે આજે જીવતા છો. ૫ જુઓ, મેં તમને યહોવાહ મારા દેવના ફરમાન પ્રમાણે વિધિઓ તથા કાયદા શિખવ્યા છે, એ સાચું કે જે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરવા સાચું તમે તેમાં પ્રવેશ કરો છો તે મધ્યે તમે એ પ્રમાણે વર્તો. ૬ માટે તેમને પાળો ને અમલમાં આણો; કેમકે એથી દેશઝતિઓની નજરમાં તમે જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવાન ગણાશે, કેમકે તેઓ એ સર્વ વિધિઓ સાંભળીને કહેશે કે, નિશ્ચે આ મહાન દેશઝતિ જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવાન પ્રજા છે. ૭ કેમકે કષ્ટ મોટી દેશઝતિ છે કે જેની સાથે કોઈ દેવ જોડેલો નિકટનો સંબંધ રાખે છે કે જેટલો યહોવાહ આપણો દેવ આપણે તેની વિનંતી કરીએ છીએ ત્યારે આપણી સાથે રાખે છે? ૮ અને કષ્ટ મોટી દેશઝતિ છે કે જેને આ સુધળા નિયમ જે હું આજે તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું તેના જેવા અદલ વિધિઓ તથા કાયદા હોય? ૯ કેવળ પોતા વિષે સાવધાન રહે, ને ખંતથી તારા

આત્માની સંભાળ રાખ, રખેને તારી નજરે જોએલાં કૃત્યો તું ભુલી જાય, ને રખે તારા આયુષ્યના સર્વ દિવસો બાર તારા અતઃકરણમાથી તે જતાં રહે; પણ તારાં ઊકારાને તથા તારાં ઊકારાના ઊકારાને એ [બિનાઓ] જણાવજે; ૧૦ તું હોરેખમાં યહોવાહ તારા દેવની સમક્ષ ઉભો રહો તે દિવસે યહોવાહે મને કહ્યું કે, લોકોને મારે કાળે મેળા કર, ને હું તેઓને મારાં વચન સમજાવીશ, એ માટે કે જે સર્વ દિવસો તેઓ પૃથ્વી પર રહે તેમાં તેઓ મારાં ૩૨ સપ્તાવનું શિખે, ને પોતાનાં ફરજનોને શિખવે ૧૧ અને તમે પાસે આવતીને પર્વતની તળેટીમાં ઉભા રહ્યા ને પર્વત બળતો હતો ને તેના બડકા ઝગન મધ્યે પહોંચતા હતા, ને અધકાર તથા વાદળ તથા ઘેર અંધકાર [બાધ્યા હતા] ૧૨ અને યહોવાહ બડકાની મધ્યેથી તમારી સાથે જોલ્યો; તમે ચપ્પોને ભચ્ચાર સાંભળ્યો પણ કાંઈ આકૃતિ તમારા જોવામાં આવી નહિ; તમે ફક્ત સાદ [સાંભળ્યો] ૧૩ અને તેણે પોતાને કસાર તમને ભહેર કીધો, ને તે, એટલે દસ હુકમો, પાળવાની તેણે તમને આજ્ઞા કીધી; ને તેણે બે ચિલાપાટીઓ પર તે લખ્યા ૧૪ અને યહોવાહે તે સમયે તમને વિધિઓ તથા કાયદા શિખવવાનું મને ફરમાવ્યું, એ સાચું કે પેલે પાર જે દેશમા તમે વતન પ્રાપ્ત કરવા જાઓ છો તેમાં તમે તે પાળો. ૧૫ માટે પોતા વિષે ધણી સંભાળ રાખો; કેમકે હોરેખમાં યહોવાહ બડકા મધ્યેથી તમારી સાથે જોલ્યો તે દિવસે તમે કોઈ પણ પ્રકારનો આકાર જોશો નહિ; ૧૬ રખે તમે ભ્રષ્ટ યથને કોઈ આકૃતિના આકારની કાતરેલી મૂર્તિ બનાવો, એટલે નર કે નારીની પ્રતિમા, ૧૭ અથવા પૃથ્વી પરના કોઈ પશુની પ્રતિમા, કે વાયુમાં ઉડનાર કોઈ પક્ષીની પ્રતિમા, ૧૮ કે જ્યાંની પર પેટ ચાલનાર કોઈ પ્રાણીની પ્રતિમા, અથવા પૃથ્વી તળેના પાણીમાંની કોઈ માછલીની પ્રતિમા [રખે તમે બનાવો]; ૧૯ અને રખેને જ્યોમ ભણી તારી નજર ઈશી કરીને સૂર્ય તથા ચંદ્ર તથા તારા, એટલે આખું ઝગનમંડળ, કે જેઓને યહોવાહ તારા દેવ આખા આકાશ તળેના સર્વ લોકોને વહેલી આપ્યાં છે, તેઓને જોધને તું લલચાઈ જાય ને તેઓની પૂજા કરે. ૨૦ પણ યહોવાહે તમને લઈને મિસરની લોદાળી સહીમાંથી તમને કાઢી આવ્યા છે, એ સાચું કે જેમ આજ છો તેમ તમે તેના

વારસાના લોક થાઓ ૨૧ તળી યહોવાહ તમારે લીધે મારા પર કોપ્યા, ને તેણે એવા સોગન ખાધા કે, તું યરદનને પેલે પાર જવા નહિ પામશે ને તેમા તું પ્રવેશ નહિ કરશે, એટલે જે ઉત્તમ દેશનો યહોવાહ તારો દેવ તને વારસો આપે છે તેમા ૨૨ પણ કુ તો અવશ્ય આ દેગમાજ મરવાનો કુ યરદન ઉતરવા પામવાનોજ નથી, પણ તમે તો પેલે પાર જશો ને એ ઉત્તમ દેશનુ વતન પ્રાપ્ત કરશો ૨૩ તો તમે સત્તાળજે, રખે જે કસાર યહોવાહ તમારુ દેવે તમારી સાથે કર્યો ૥ તે તમે વિસરી જાઓ, ને કોઈ પણ વરદુના આકારની કોવરેલી મુર્તિ જે વિષે યહોવાહ તારા દેવે તને મના કીધી છે તે તમે પોતાને કાળે બતાવે ૨૪ કેમકે યહોવાહ તારો દેવ જરમકારક અગ્નિ [તથા] આરથાવાન દેવ છે

૨૫ તેને ઊકારા ને ઊકારાના ઊકારા થયા પછી, ને તમે તે દેશમા લાખી મુદ્દત મુધી રહ્યા પછી, જે તમે બ્રહ્મ ધર્મને કોઈ વરદુના આકારની કોવરેલી મુર્તિ કર્યો, ને જે કામ યહોવાહ તારા દેવની નજરમા કુદ છે તે કરીને તેને કોપાયમાન કર્યો, ૨૬ તો કુ આજે આકાર તથા પૃથ્વીને તમારી સાથે સાક્ષી રાખીને કહુ છું કે, તમે યરદન ઉતરીને જે દેશનુ વતન પ્રાપ્ત કરવાને જાઓ છો, તેમાથી જરુરી તમારો સુપુર્ણ વિનાશ થશે, તેમા તમે દીર્ઘાયુષ્ય નહિ ભોજવશો, પણ તપ્પુર્ણ નાશ પામશો ૨૭ અને યહોવાહ તમને દેવતાતિઓ મધ્યે વિખેરી નાખશે ને જે દેશતિઓ મધ્યે યહોવાહ તમને લક્ષ જશે તેઓ મધ્યે તમે થોડાજ બની રહેશો ૨૮ અને ત્યા માણસના હાથના કરેલા લાકડાના તથા પાથરના દેવેલીઓની, એટલે દેવી ન રાકે કે સાક્ષી ન રાકે કે ખાઈ ન રાકે કે સુધી ન રાકે એવા દેવેલીઓની, તમે સેવા કરશો ૨૯ પણ જે ત્યાથી તમે યહોવાહ તમારા દેવનું સોધન કરશો, ને જે તું તારા પુરા અંત કરજીથી તથા તારા પુરા જીવથી તેનો ખોજ કરશે, તો તે તને મળશે ૩૦ જ્યારે તું સકટમા હોશે ને આ તર્વ વિપત્તિઓ તારા પર આવી પડી હશે, ત્યારે આખરે તું યહોવાહ તારા દેવની વરફ પાછો ફરશે, ને તેનુ કંટેડ સહનશે, ૩૧ કેમકે યહોવાહ તારો દેવ દયાળુ દેવ છે, તે તારો ત્યાજ નહિ કરશે, ને તારો નાશ નહિ કરશે, ને જે કસાર તેને સોગન ખાઈને તારા પિતૃઓ સાથે કીધો તેને તે વિસરી

નહિ જશે ૩૨ કેમકે દેવે મનુષ્યને પૃથ્વી પર ઉત્પન્ન કીધું તે દિવસથી માંડીને તારી અખાઉનો જે વખત વિલી ગયો છે, તેને તથા પૃથ્વીના એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી પુછી જો, વાર, કે આ મહામાસત કૃત્ય જેણે કોઈ થયું છે, અથવા તેના જેવું કોઈ સાક્ષજવામા આવ્યું છે? ૩૩ જેમ તે સાક્ષજ છે તેમ કદી કોઈ લોક દેવની વાણી અગ્નિ મધ્યેથી બોલતી સાક્ષજીને જીવતા રહ્યા ૥ ૩૪? ૩૪ અથવા જે બધું યહોવાહ તમારા દેવે મિસરમા તમારે વારસે તમારી નજર આગળ કીધું, તેમ કરીને એટલે પરીક્ષણ, ચિન્હો તથા ચમત્કારો તથા યુદ્ધ તથા પરાક્રમી હાથ તથા લખાવેલા જુગ તથા મોટા ત્રાસદાયક કૃત્યાવરે બીજી દેશતિમાથી પોતાને વારસે દેશતિ પ્રાપ્ત કરવાનું શું દેવે ચલ કીધું છે? ૩૫ એ બધું તને દેવતાવામા આવ્યું એ માટે કે તું જાણે કે યહોવાહ તેજ દેવ છે, તે વિના બીજે કોઈ નથી ૩૬ તેણે આકારમાથી પોતાની વાણી તને સક્ષજાવી એ સાર કે તે તને બોધ દે, ને પૃથ્વી પર તેણે તને મોદી, આજ દેખાડી, ને તે તેના સમ્પદો અગ્નિ મધ્યેથી સાતજ્યા ૩૭ અને તારા પિતૃઓ ઉપર તેની પ્રીતિ હતી તે માટે તેણે તેમની પાછળ તેમના વંશજોને પસંદ કીધા, ને પોતે હાજર ધર્મને પોતાના મોટા સામર્થ્ય વડે તને મિસરમાથી બહાર કાઢી આણ્યો, ૩૮ એ માટે કે તે તારા કરતા મોદી તથા સુમર્થ દેવતાતિઓને તારી આગળથી હાજી કાઢે, ને તને તેઓના દેશમા પ્રવેશ કરાવીને તે તને વારસામા આપે, જેમ આજ છે તેમ ૩૯ માટે આજ તું જાણ તથા તારા અંત કરજીમા કસાવ કે, યહોવાહ તેજ ઉપર આકારમા તથા નીચે પૃથ્વીમા દેવ છે, તેના વિવર્થ બીજે કોઈ નથી ૪૦ અને જે તેના વિધીઓ તથા તેના હુકમો કુ તને આજ ફરમાડુ છું તે વારે પાળજ, કે વાર તથા તારી પાછળ તારા ઊકારાનુ ભલું થાય, ને જે દેવ યહોવાહ તારો દેવ તને સદાને માટે આપે છે તેમા તારા આયુષ્ય દીર્ઘ થાય

૪૧ ત્યાર પછી સુવાજે યરદન પાર ઉગમણી દિશાએ ત્રણ નજરો અલગ પાડ્યા, ૪૨ તે એ સાર કે જે મનુષ્યનાકે, પોતાના પરાક્રમી સાથે, તેને અગ્રા કરી વેર ન જતા, અજાણે તેને મારી નાખ્યા હોય, તે ત્યા નાચી જાય, ને જે નજરોમાના એકમા નાચી જઈને તે જથી જાય, ૪૩ [તે નજરો આ], અરબમા

સપાટ પ્રદેશમાં બેસેર, એ રેલ્વેનીઓને સાડ; ને જિલ્લાદમાં રામેથ, એ ખાદીઓને સાડ, ને બાસા-નૈમાં ગોલાન, એ મનારશીઓને સાડ

૪૪ અને જે નિયમ મુસાએ ઇસાએલપુત્રે આગળ મુક્યો તે આ છે, ૪૫ ઇસાએલપુત્રે મિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારે મુસાએ તેઓને જે સાદ્યો તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો કહી સજાળાવ્યા તે આ છે; ૪૬ અમેરીઓના રાજા સીહોન જે હેરમોનમાં રહેતો હતો, ને જેને મુસાએ તથા ઇસાએલપુત્રે મિસરમાંથી નિકળ્યા પછી પરાજિત કીધો હતો તેના દેશમાં યરદન પાર બેધ પેઓરની સામેની ખીણમાં તે [કહી સજાળાવ્યા] ૪૭ અને તેઓએ તેના દેશને તથા બાશાનના રાજા ઓગના દેશને પોતાનું વતન કરી લીધું, એઓ યરદન પાર ઉગમણી દિશાએ વસનાર અમેરીઓના બે રાજાઓ હતા, ૪૮ એટલે ઓર્મોનની ખીણની કોર પર આવેલા અમેરીઓની તે સિયાન પર્વત (એટલે હેમોન) સુધી [ને દેશ], તથા યરદન પાર પૂર્વ ગમ આગો અરાબાહ, તે છેક પિરબાહના ઢોળાવને હેઠાણે આવેલા અરાબાહના સમુદ્ર સુધી

૫ અને મુસાએ સર્વ ઇસાએલને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, હે ઇસાએલ, જે વિધિઓ તથા કાનૂનો હું આજે તમારા સાક્ષાત્ કહી જતાવું છું તે સાક્ષ્યો કે તમે તેમને શિખો તથા તે પાળીને તેમનો અમલ કરો. ૨ યહોવાહ આપણા દેવ હોરેબમાં આપણી સાથે કરાર કીધો ૨ યહોવાહે એ કરાર આપણા પિતૃઓ સાથે તો નહિ, પણ આપણી સાથે, હા, આપણું સર્વ, જેઓ આજે અહીં જીવતા છીએ તેમની, સાથે કીધો ૪ યહોવાહે પર્વત પર અગ્નિ-જ્વાળા મધ્યેથી મોટે મોટે તમારી સાથે વાત કીધી ૫ (તે સમયે યહોવાહની વાણી વગરે કહી સજાળાવવાને હું યહોવાહની તથા તમારી વચમાં ઉભો રહ્યો હતો; કેમકે તમે અગ્નિથી બીટી જઈને પર્વત ઉપર ચઢ્યા નહિ); તે એમ બોલ્યો કે,

• ૧ મિસર દેશમાંથી એટલે શુલામીના ધરમાંથી તને કાઢી લાવનાર તારો દેવ યહોવાહ હું

૭ મારી સંરમુખ તારે કોઈ અન્ય દેવાળ હોય

૮ તું પેલાને સાડ કોરેલી મૂર્તિ ન કર, ઉપર આકાશમાંની કે નીચે ભૂમિમાંની કે ભૂમિની તળેના પાણીમાંની કોઈ પણ ચીજની [પ્રતિમા] ન કર; ૯ તું

તેઓની આગળ ન નમ, ને તેઓની સેવા ન કર; કેમકે હું તારો દેવ યહોવાહ આરધાવાન દેવ છું, જેઓ મારો દેવ કરે છે, તેઓની ત્રીજ ગોથી પેટી સુધી, બાપોના અન્યાયની શિક્ષા છેકરા પર લાવનાર, ૧૦ ને મારા પર જે પ્રીતિ કરે છે, ને મારી આજ્ઞાઓ પાળે છે તેઓની હજારો પેઢી પર દયા દર્શાવનાર છું

૧૧ તારા દેવ યહોવાહનું નામ તું વૃથા ન લે, કેમકે જે તેનું નામ વૃથા લે ૧૨ તેને યહોવાહ નિર્દોષ નહિ ગણશે

૧૨ તારા દેવ યહોવાહે તને આજ્ઞા આપી તે મુજબ સાબ્બાથ દિવસને પવિત્ર પાળવાને તું તેની સજાળ રાખ ૧૩ હ દિવસ તું ઉદ્યાન કર ને તારું સમગ્ર કામ કર, ૧૪ પણ સાતમે દિવસ તારા દેવ યહોવાહને સાબ્બાથ છે, તેમાં તું કંઈ કામ ન કર, તું જે તારો દીકરો કે તારી દીકરી કે તારો દાસ કે તારી દાસી, કે તારો બળદ કે તારું અધેડું કે તારું કોઈ પણ દોર, કે તારા દરવાજાની અંદર વસનાર પરદેશી, એ સાડ કે જેમ તને તેમજ તારા દાસને તથા તારી દાસીને વિકામ મળે ૧૫ અને તું ચાલ રાખ કે તું મિસર દેશમાં દાસ હતો, ને તારો દેવ યહોવાહ તને ત્યાંથી પરાક્રમી હાથ વડે તથા લગાવેલા મુજબ કે કાઢી લાવ્યો, તે માટે તારા દેવ યહોવાહે તને સાબ્બાથ દિવસ પાળવાની આજ્ઞા આપી

૧૬ તારા દેવ યહોવાહે તને આજ્ઞા આપી તે મુજબ તારા બાપનું તથા તારી માનું તું સન્માન રાખ, કે તારો દેવ યહોવાહ જે દેસ તને આપે છે તેમાં તારું આચુચ્ચ દીર્ઘ યાત્ર ને તારું જીવન યાત્ર

૧૭ તું ખૂન ન કર

૧૮ તું વ્યભિચાર ન કર

૧૯ તું ચોરી ન કર

૨૦ તું તારા પડોસી વિરુદ્ધ જુદી સાક્ષી ન પુર

૨૧ તું તારા પડોસીની વડુ પર લોભ ન રાખ, ને તું તારા પડોસીનું ઘર, તેનું જીતર, કે તેનો દાસ, કે તેની દાસી, તેનો બળદ, કે તેનું અધેડું, કે તારા પડોસીનું જે કંઈ હોય તે પર લોભ ન રાખ

૨૨ આ વચનો યહોવાહ પર્વત ઉપર અગ્નિજ્વાળા તથા વાદળ તથા ઘોર અધકારની મધ્યેથી મોટે સાદે તમારી સમગ્ર સજાને બોલ્યો, ને તેમાં તેણે વધારો કયો નહિ અને તેણે બે સિવાપાટીઓ ઉપર તે

લખીને મને આપી. ૨૩ અને પર્વત બળીને બહા
નિકળતા હતા, ને તેની સાથે અંધકારની મધ્યેથી
[નિઃશ્વતી] વાળી વમે સાંભળી, ત્યારે એમ થયું કે,
વમે, એટલે તમારાં કુળોના સર્વ સુખ્યો તથા તમારા
વશીલો, મારી પાસે આવ્યા; ૨૪ ને વમે કહ્યું કે, જો,
યદોવાદ આપણા દેવે આપણને પોતાનું ઝોરવ તથા
પોતાનું મદાત્મ્ય હેખાડ્યાં છે, ને અગ્નિજ્વાળા મધ્યેથી
તેની વાળી આપણે સાંભળી છે; આપણે આજે જોયું
છે કે દેવ મનુષ્ય સાથે બોલે છે, ને તેમ છતાં એ
જીવતો રહે છે. ૨૫ તો હવે અમે તમ માટે આપણે
જમણે કેમકે આ મેટા અગ્નિ તો અમને બરમ
કરી નાખશે; જો યદોવાદ અમારા દેવની વાણી દેવે
કંઈ પણ વધારે સાંભળ્યું તો અમે માથા જમણું
૨૬ કેમકે સર્વ દેહધારીઓમાં એવો કોણ છે કે જે,
જીવતા દેવની વાળી અને સાંભળી છે તેમ અગ્નિજ્વાળા
મધ્યેથી બોલતી સાંભળીને, જીવતો રહ્યો હોય? ૨૭ તું
પાસે જ, ને યદોવાદ આપણો દેવ જે બોલે તે સપથું
સાંભળ; ને યદોવાદ આપણો દેવ જે તને કહે તે
સપથું તું અમને કહેજે; ને અમે તે સાંભળીને તેનો
અમલ કરીશું. ૨૮ અને વમે મારી સાથે વાન કરતા
હતા, ત્યારે યદોવાદે તમારા શબ્દોને સાદ સાંભળ્યો;
ને યદોવાદે મને કહ્યું કે, આ લોકોએ જે શબ્દો તને
કહ્યા છે તેનો સાદ મેં સાંભળ્યો છે; જે બધું તેઓ
બોલ્યા છે તે તેમનું કહેવું હીં છે. ૨૯ અરે જો આ

૬ દેવે જે આજ્ઞા, વિધિઓ તથા કાનૂનો યદો-
વાદ તમારા દેવે તમને શિખવવાની આજ્ઞા
કીધી છે એ માટે કે, જે દેશનું વતન પામવાં સાંકે
વમે [યરદન] ઉતરીને પ્રવેશ કરો છો, તેમાં તું તેમને
યાજે, તે આ છે; ૨ જો સાંકે કે તું તથા તારો દીકરો
તથા તારા દીકરાનો દીકરો તારા આખા આયુષ્યભર
યદોવાદ તારા દેવનો હર રાખીને તેના સર્વ વિધિઓ
તથા આજ્ઞાઓ જે તું તમને ફરમાવું છું તે પાળો; ને
તારી આવરદા લાંબી થાય તે માટે, હે ઇસ્ત્રાએલ,
કાળજી રાખીને તે પાળ; એ સાંકે જેમ યદોવાદ
તારા પિતૃઓના દેવે તને વચન આપ્યું છે તેમ દુધ
મધની રેલછેલવાળા દેશમાં તારું ભણું થાય ને તમે
બહુલ વૃદ્ધિ પામો.

૩ હે ઇસ્ત્રાએલ, સાંભળ; યદોવાદ આપણો દેવ
તે એકલો જ યદોવાદ છે; ૫ ને યદોવાદ તારા દેવ
૫૨ તું પુરા અંતઃકરણથી તથા પુરા મનથી તથા પુરા
બળથી પ્રીતિ કર. ૬ અને આ વચનો જે હું આજે તને
ફરમાવું છું તે તારા અંતઃકરણમાં [કરી] રહે; ૭ ને
તે વ ખંતથી તારાં ઇશ્કરાને શિખવ, ને જ્યારે તું
ધરમાં બેઠો હોય, ને જ્યારે તું રસ્તે ચાલતો હોય,
ને જ્યારે તું સુએ ને જ્યારે તું ઉઠે ત્યારે તે વિશે વાત
કર. ૮ અને તું તેને નિરાશી તરીકે તારે હાથે બાંધ,
ને તારી આંખોની વચ્ચે તેમને કપાળબૂધા તરીકે
રાખ. ૯ અને તું તેમને તારા ધરની બારસાખો ઉપર

રહેનાર યહોવાહ તમારો દેવ આર્યાવાન દેવ છે, રખેને યહોવાહ તારા દેવનો કોષ તારી વિરૂદ્ધ સળગી ઉઠે, ને તે પૃથ્વીની પીઠ ઉપરથી તારો સહાર કરે

૧૬ જેમ તમે મારસાહમા તેની પરીક્ષા કીધી તેમ તમે યહોવાહ તમારા દેવની પરીક્ષા ન કરો ૧૭ યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞાઓ તથા તેના સાક્ષ્યો તથા તેના વિધિઓ કે જે તેણે તને ફરમાવ્યા છે તેમને તમે ખતથી પાળો ૧૮ અને યહોવાહની નજરમા જે ચર્ચા તથા સાડ હોય તે તમે કરો, જે સાડ કે તારૂં સહુ યાચ, ને જે ઉત્તમ દેશ તમારા પિતૃઓને [આપવાના] યહોવાહે સોજન ખાધા છે તેમા પ્રવેશ કરીને તમે તેનું વતન પામો, ૧ અને તારા બધા શત્રુઓને તારી આગળથી તે હાકી કાઢે, જેમ યહોવાહે કહ્યું છે તેમ

૨૦ ભવિષ્યકાળમા તારો દીકરો તને એવું પુછે કે, જે સાક્ષ્યો તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો યહોવાહ આપણા દેવે તમને ફરમાવ્યા છે તેમનો અર્થ શો છે? ૨૧ ત્યારે હું તારા દીકરાને કહેજે કે, અમે મિસરમા ફારૂનના ગુલામ હતા, અને યહોવાહ પરાક્રમી હાથવડે અમને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો, ૨૨ અને યહોવાહે અમારા દેખતા મિસર પર, ફારૂન પર તથા તેના સપ્ત પુત્ર પર મોટા તથા હુ ખૂબ ચિન્હો તથા ચમત્કારો દર્શાવ્યા, ૨૩ અને તે અમને ત્યાંથી કાઢી લાવ્યો જે સાક કે જે દેશ તેણે આપણા પિતૃઓને [આપવાના] સોજન ખાધા હતા તે અમને આપવા સાડ તે અમને તેમા લઈ જાય ૨૪ અને આપણા હૃદયના હિતને માટે આ બધા વિધિઓ પાળવાની તથા યહોવાહ આપણા દેવનો ૨૫ રાખવાની યહોવાહે અમને આજ્ઞા આપી, કે જેમ આજ કીએ તેમ, તે આપણને ઇવતા બચાવી રાખે. ૨૬ અને યહોવાહ આપણા દેવે આપણને ફરમાવ્યું છે તે મુજબ જ આપણે આ સઘળી આજ્ઞા તેની પ્રત્યે કાળજીથી પાળીએ તો તે આપણા લાભમા ન્યાયીપણું મળ્યારો

૭ જે દેશનું વતન લેવા સાડ હું જાય છે તેમા જ્યારે યહોવાહ તારો દેવ તને લાવશે, ને ધણી દેશનતિઓને તારી આગળથી હાકી કાઢશે, એટલે હિતીઓ તથા ગિર્ગારીઓ તથા અમેરીઓ તથા કનાનીઓ તથા, પરીઝીઓ તથા હિબ્બીઓ તથા ચબ્બસીઓ, જે તારા કરતા મોટી તથા બળવાન સાલ દેશનતિઓને [હાકી કાઢશે], ૨ અને જ્યારે યહોવાહ

તારો દેવ તેઓને તારે સ્વાધીન કરી દેશે, ને હું તેમનો પરાજય કરશે, ત્યારે તારે તેઓનો સમૂલ્ય વિનાશ કરવો, તારે તેઓની સાથે કષ કરાર કરવો નહિ, ને તેમને દયા દેખાડવી નહિ, ૩ ને તારે તેમની સાથે લગ્નવ્યવહાર કરવો નહિ, તારી દીકરી તારે તેના દીકરાને ન આપવી, તેમજ તેની દીકરી તારા દીકરા સાથે ન પરણાવવી, ૪ કેમકે તે તારા દીકરાને મારા શિષ્યપણામાથી લટકાવી દેશે, જે માટે કે તેઓ બીજા દેવદેવીઓની સેવા કરે, ને તેથી યહોવાહ તમારા પર કોપાયમાન યાચ, ને તે જલદી તમારો નાશ કરે ૫ પણ તમારે તેઓ પ્રત્યે આ પ્રમાણે વર્તવું, તેમની વેદીઓ તમારે તોડી પાડવી, ને તેઓના સ્તંભોને પછાડીને ચૂરા કરવા, ને તેમની આસેરીમ [મૂર્તિઓ]ને કાપી નાખવી, ને તેમની કોતરેલી મૂર્તિઓને આગથી બાળી નાખવી ૬ કેમકે હું યહોવાહ તમારા દેવની પવિત્ર પ્રભ છે, યહોવાહ તારા દેવે તને પૃથ્વીની સપાટી પરની સર્વ પ્રભઓમાથી પોતાની ખાસ પ્રભ થવા સાડ પસંદ કીધી છે ૭ યહોવાહે તમારા પર પ્રીતિ કીધી તથા તમને પસંદ કીધા એનું કારણ તો એ ન હતું કે તમે બીજા કોષ પ્રભ કરતા સખ્યામા વિરોધ હતા, કેમકે તમે તો બીજા બધી પ્રભઓ કરતા શોડા હતા, ૮ પણ કારણ તો એ હતું કે યહોવાહ તમને આલે છે, ને જે સોજન તેણે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે ખાધા તે પાળવા તે મુશ્કે છે, ને તેથીજ યહોવાહ સમર્થ હાથવડે તમને કાઢી લાવ્યો છે, ને તમને બંદીખાનામાથી, એટલે મિસરના રાજા ફારૂનના હાથ-માથી, છોડાવ્યા છે ૯ જે માટે જાણ, કે યહોવાહ તારો દેવ, તેજ દેવ છે, તેજ વિશ્વાનુ દેવ છે, કે જે તેના ઉપર પ્રીતિ કરનારાઓ પર તથા તેની આજ્ઞાઓ પાળનારાઓ પર હંમરો પેદીઓ સુધી ક્રોધ તથા દયા રાખે છે, ૧૦ ને તેના પર વેર રાખનારને સામી છાતીએ બઢેલા લઈને તેનો નાશ કરે છે તેના પર વેર રાખનાર પ્રત્યે તે દીવ નહિ કરશે, તે સામી છાતીએ બઢેલા વાળશે ૧૧ માટે જે આજ્ઞા તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો હું આજે તને ફરમાવું છું તે હું પાળીને જામલમા આણું

૧૨ અને જે આ હુકમોને લક્ષ દઈને તમે તેમને પાળશે ને અમલમા આણ્યો તો એમ થશે કે, જે કરાર તથા દયા વિષે યહોવાહ તમારા દેવે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે સોજન ખાધા છે, તે તારી પ્રત્યે તે

અહા કરી ૧૨ અને તે તારા પર પ્રીતિ રાખશે, ને તને આશીર્વાદ દેશે, ને તારો વિસ્તાર વધારશે, વળી જે દેશ તને આપવાના તેણે તારા પિતૃઓ આમજ સોગન આધા છે તેમા તે તારા પેટના કુળને તથા તારી ભૂમિના કુળને, તારા ધાન્યને તથા તારા દ્રાક્ષ રસને તથા તારા તેલને, તારી આંચાની નિષ્પન્નને તથા તારા ઘેટાબકરાના બચ્ચાને વરદાન દેશે ૧૪ સર્વ લોકો કરતા તું આશીર્વાદિત થશે, તમારા મધ્યે અથવા તમારા દોર મધ્યે નર કે નારી વાંકિયા રહેશે નહિ ૧૫ અને યહોવાદ તમારા મધ્યેથી સર્વ બિમારી દૂર કરશે, અને મિતરના ખરાબ રોગો ભેગાં તને અનુભવ છે તેઓના કોઈ તે તારા પર લાગશે નહિ, પણ તારા સર્વ વેરીઓ ઉપર તે આભુરી. ૧૬ અને જે સર્વ પ્રજાઓ યહોવાદ તારો દેવ તારે સ્વાધીન કરશે તેઓના તારે સદાર કરશે, તારી આખ તેઓ ઉપર ડયા ન આવે, ને તારે તેઓના ૮ દેવદેવીઓની સેવા પણ ન કરવી, કેમકે એ તને ફાદાવ પદ પડશે ૧૭ જે તું તારા મનમા એમ કહે કે, આ પ્રજાઓ અમારા કરતા મોટી છે, ૮ કેમ કરીને તેઓનું વલન તેમની પાસેથી છિનવી લઈ રાકું ૧૮ તો પણ તું તેઓથી ખીલ મા યહોવાદ તારા દેવે ફારૂન પર તથા આખા મિતર પર જે વિલાસ્યુ તે તારે ખરાબર થાદ રાખવું, ૧ એટલે જે મોટા પરીક્ષણો તે તારી નજરે લેવા તે, તથા ચિન્હો તથા વખતોત્તર તથા પરાક્રમી હાથ, તથા લખાવેલો શુભ કે ભેગાવડે યહોવાદ તારો દેવ તને કાઢી લાવે [તેઓને યાદ રાખવા], જે બધી પ્રજાઓથી ઘ બીઠે છે તેઓને યહોવાદ તારો દેવ એવ પ્રમાણે કરશે. ૨૦ વ યહોવાદ તારો દેવ તેઓ મધ્યે કાંઈ મોકલીને ભેગા બની રહ્યા હશે ને તારાથી સંઘાદ રહ્યા હશે તેઓના વારી આનજથી નાશ કરાવશે ૨૧ તું તેઓને દેખી અસહ્ય મા, કેમકે યહોવાદ તારો દેવ તારી મધ્યે છે, તે મદાન તથા બચકર દેવ છે ૨૨ અને યહોવાદ તારો દેવ તે પ્રજાઓને વારી આનજથી રફતે રફતે હાથી કાઢશે, તું એકદમ તેઓને સદાર કરીશ નહિ, રખેને વનપણ્યો વધી જઈને તમને દેશન કરે ૨૩ પણ યહોવાદ તારો દેવ તેઓને વારે સ્વાધીન કરીને મોટા પરાજયથી તેઓના પરાજય કરશે, જ્યાં સુધી કે તેઓના [વનસ પાય ૨૪ અને તે તેઓના રાજ્યોને તારા

હાથમા સોંપી દેશે, ને તું તેઓનું નામ આકાશ તળેથી નાબુદ કરશે; ને તું તેઓનાં જિનારા કરી રહેશે ત્યાં સુધી કોઈ માણસ તારી આગળ ટકી શકશે નહિ ૨૫ તેઓના દેવદેવીઓની કાતરેલી મુર્તિઓ તમારે આમથી બાળી નાખવી, તેઓના અમ પરાના રૂપા પર કે સોના પર તું લોકાતો નહિ, તેમજ તેને પોતાને માટે લેતો નહિ, રખેને તું તેમા ફસાઈ પડે, કેમકે એ યહોવાદ તારા દેવની તબરમા અમ-જળ છે, ૨૬ અને તું કોઈ અમજળ [વસ્તુ] તારા ઘરમા લાવીને તેની પેટે તું પણ તદન જિનારાપાત્ર થઈશ મા, વારે તેને છેક ધિક્કારવું, ને તારે તેને છેક કંઠજવું, કેમકે તે તદન જિનારાપાત્ર છે

૮ ને સઘળી આજ્ઞા હુ આજે તમને ફરમાવું છું તે તમે કાનજી રાખીને પાલો, કે તમે જીવતા રહો, ને વૃદ્ધિ પામો, ને જે દેશ [આપવાના] યહોવાદે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે સોગન આધા તેમા જઈને તેનું વનન પામો ૨ અને તને નમાવવાને તથા તેની આજ્ઞાઓ પાળવાની ઇચ્છા તારા મનમા છે કે નહિ તે બહુવા સાફ તારે ચારણુ કરવાને, યહોવાદ તારા દેવે આ આગ્રહ સર્વ સુધી જે આખે રહેતે તને ચલાવે છે તે તું યાદ રાખ ૨ અને તેણે તને નમાવેલો, ને તને બુધ્ધિ -હેવા ઈષ્ટો, ને તું નહોતો બહુતો તેમજ તારા પિતૃઓએ પણ નહોતું બહુ એવા માત્રાથી તને ચોખ્ખો, જે સાફ કે તે તને જીવુલે કે માણસ ફક્ત રોટલીથીજ જીવડું નથી, પણ યહોવાદના મુખ-માથી નિકળતા પ્રત્યેક વચનથી માણસ જીવે છે ૪ આ આગ્રહ વરો પવેલ તારા અમ પરાના તારા વજ્ર જ્યુ થયા નહિ, તેમ તારા પન પણ સુન્યા નહિ ૫ અને તારે તારા મનમા એમ સમજવું કે, જેમ માણસ પોતાના દીકરાને નિષ્કા કરે છે, તેમ યહોવાદ તારો દેવ તને નિષ્કા કરે છે ૬ અને તારે યહોવાદ તારા દેવના મારોમા ચાલીને ને તેનો ડર રાખીને તેની આજ્ઞાઓ પાળવી. ૭ કેમકે યહોવાદ તારો દેવ તને એક ઉત્તમ દેશમા લઈ જાય છે, એટલે પાણીના વહેણીઆવાળા, તથા ખીણોમા ને ઉચ્ચ પ્રદેશમા ફેરી નિકળતા ઝરાઓ તથા જળનિષ્ક્રિયાવાળા દેશમા, ૮ પુત્ર તથા જન, અને દ્રાક્ષો તથા અછરીઓ તથા દાંડેઓના દેશમા, જેવ તેલ તથા મવના દેશમા, ૯ જ્યાં તું અજીવ વનસ્તુ અત ખારો, ને તને કબાળી ખોટ પડશે નહિ એવા દેશમા, જેના પાપર લોકાના

છે, ને જોના હુંમરોમાથી હું પિતૃજ ખચી શકે એવા દેશમાં [લઘુ જ્ઞય છે] ૧૦ અને હું ખાધને તૃપ્ત થયો, ને એ ઉત્તમ દેશ યહોવાહ તારા દેવે વને આપ્યો. તેને લીધે હું તેની સ્તુતિ કર્યો. ૧૧ ખબરદાર રહે, રખે જે તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના કાનૂનો તથા તેના વિધિઓ હું આજે તને ફરમાવું છું તે ન પાળતા હું યહોવાહ તારા દેવને બુદ્ધી જ્ઞય, ૧૨ રખેને હું ખાધને તૃપ્ત થાય ને સારા સારા ધરો ખાધને તેમા રહે, ૧૩ ને તારા દોરને તથા તારા ઘેટાનકરનો વિસ્તાર વધી જ્ઞય, ને તારૂં રૂપ તથા તારૂં સોનુ વધી જ્ઞય, ને તારૂં સર્વસ્વ બહુ ધણુ થાય, ૧૪ ત્યારે તારૂં મન ગર્વિષ્ઠ થાય, ને હું યહોવાહ તારા દેવને બુદ્ધી જ્ઞય, કે જે તને મિસર દેશમાંથી, બંગીઆનામાંથી કાઢી લાવ્યો, ૧૫ જેણે તને આગિયા સર્પ તથા વાંછીઓવાળા તથા પાણી વગરની સૂકી જમીનવાળા વિશાળ તથા ભયંકર અરણ્યમાં [સહ્યાળીને] ચનાવ્યો, જેણે તારે વાસ્તે ચક્રમકના ખડકમાંથી પાણી વહેવડાવ્યું, ૧૬ જેણે અરણ્યમાં માત્રા કે જે તારા પિતૃઓએ કહી નહોતું જોયું તેથી તારૂં પોષણ કીધું, એ સાચું કે તે તને નમાવે ને આખરે તારૂં ભદ્ર કરવાં સાચું તે તારૂં પારખું કરે, ૧૭ ને હું મનમાં એમ ન ધારું કે મારી શક્તિથી ને મારા હાથના સામર્થ્યથી મેં આ સંપત્તિ મેળવી છે. ૧૮ પણ હું યહોવાહ તારા દેવનું સ્મરણ રાખ, કેમકે સંપત્તિ મેળવવાં સાચું તને શક્તિ આપનાર તે / છે, એ સાચું કે જે તેના કરાર વિષે તેણે તારા પિતૃઓ પ્રત્યે સોગંદ ખાધા તે તે સ્થાપિત કરે, જેમ આજ છે તેમ ૧ અને એમ થયો કે, જો હું યહોવાહ તારા દેવને બુદ્ધી જ્ઞયને બીજા દેવદેવીઓની પાળળ આશરો, ને તેમની સેવા કર્યો, ને તેમની ભક્તિ કર્યો, તો હું આજે તમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી આપું છું કે, તમે નિશ્ચ નારા પામરો. ૨૦ જે પ્રભુઓને યહોવાહ તમારી આનંદથી નારા કરે છે, તેમની જેટલે તમે નારા પામરો, કેમકે યહોવાહ તમારા દેવની વાણી તમે સાંભળતા ન આણું.

૮ હે હસાએલ, સામજ, તારા કરતા યોદી ને બળવાન દેશભક્તિઓનું તથા યોદા તથા આરંભમાં બેપહેલોયેલા કોટવાળા નગરોનું વન પ્રાપ્ત કરવાં સાચું હું આજે યરદન પાર ઉતરવાનો છું, ૨ તે લોક કદાવર તથા ઉંચા છે, તે અનાદીઓના ફરજનો છે, તેઓને હું બહુ છે, ને તેઓ વિષેની અજ્ઞા પણ

તે સાંભળી છે, કે અનાકપુત્રો સામે કોણ ટકી શકે ? ૩ માટે આજે બહુ કે, ખાદ નાખનાર અગ્નિની જેટલારી આગળ પેલે પર જનાર તે યહોવાહ તારા દેવ છે, તે તેઓને નાશ કર્યો, ને તે તેઓને તારી આગળ નીચે પાડ્યો ને તેથી જેમ યહોવાહ તને કહ્યું છે તેમ હું તેમને હાડી કાઢ્યો, ને જલદી તેઓને નાશ કર્યો. ૪ યહોવાહ તારા દેવ તેઓને તારી આગળથી ટેની કાઢે, ત્યાર પછી હું તારા મનમાં એમ ન ધારતો કે મારા ન્યાયીપણને લીધે યહોવાહ મને અહીં આણીને આ દેશને વારસો મને પમાડ્યો છે, એમ નહિ, પણ એ દેશભક્તિઓની કુષ્ટાધને લીધે યહોવાહ તેઓને તારી આગળથી હાડી કાઢે. ૫ તારા ન્યાયીપણને લીધે, કે તારા અત કશુના પ્રમાણિકપણને લીધે હું તેઓના દેશનું વન પામવા જ્ઞય છે એમ તો નહિ, પણ એ પ્રભુઓની કુષ્ટાધને લીધે, તથા જે વચન યહોવાહ સોગંદ ખાધને તારા પિતૃઓને, એટલે ઇઝ્રાહીમને, ઇસહાકને તથા યાકુબને આપ્યું હતું તે સ્થાપિત કરવાં સાચું યહોવાહ તારા દેવ તેઓને તારી આગળથી હાડી કાઢે છે. ૬ એ માટે બહુ, કે તારા ન્યાયીપણને લીધે યહોવાહ તારા દેવ આ ઉત્તમ દેશ તને વતન કરી લેવાં સાચું નથી આપતો, કેમકે હું તો હાડીની પ્રજા છું. ૭ તે અરણ્યમાં કેવી રીતે યહોવાહ તારા દેવને કોપ ચડાવ્યો, તે હું યાદ રાખ, બુદ્ધીશ મા, મિસર દેશમાંથી હું નિકળ્યો તે દિવસથી, તે તમે આ જગ્યાએ આજ ત્યાં સુધી, તમે યહોવાહ વિરુદ્ધ દગો કર્યો કીધો છે. ૮ દોરેબમાં પણ તમે યહોવાહને કોપાવ્યો, ને યહોવાહ તમારા પર એવો કોપાવમાન થયો કે તેણે તમારો નાશ કીધો હોન. ૯ ત્યારે હું શિલાપાટીઓ, એટલે જે કરાર યહોવાહ તમારી સાથે કીધો તેની પાટીઓ, લેવાં સાચું પવિત્ર પર ચડ્યો, ત્યારે હું ચાળીસ દિવસ ને ચાળીસ રાત્રી તે પવિત્ર પર રહ્યો, ને મેં અત ખાધું નહિ, ને પાણી પણ પીધું નહિ. ૧૦ અને યહોવાહ મને દેવની આનંદથી લગેથી બે શિલાપાટીઓ સોંપી, ને તેમા જે સર્વ વચનો યહોવાહ સહાને દિવસે પવિત્ર પર અગ્નિ-જ્વાળા મધ્યેથી બાહ્યો હતો તેનો [લેખ હતો]. ૧૧ અને ચાળીસ દિવસ ને ચાળીસ રાત્રિ ત્યાં એમ યહુ કે યહોવાહ મને બે શિલાપાટીઓ, એટલે કરારની પાટીઓ, આપી. ૧૨ અને યહોવાહ મને

હજી કે ઉઠ, અહીંથી જલદી ઉતરી જા, કેમકે જે વારા લોકોને તું મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો છે તેઓ પોતે ભ્રષ્ટ્ર થયા છે, જે માર્ગ મેં તને કૃષ્ણાવ્યો હતો તેમાથી તેઓ જલદી લક્ષી ગયા છે, તેઓએ પોતાને વારસે રાખેલું પુતળું બનાવ્યું છે ૧૩ વળી યહોવાહે મને કહ્યું કે, મેં આ પ્રજાને બેઠા લીધી છે, ને બે, એ તો હીલી પ્રજા છે, ૧૪ આરે આવીશ મા, અને તેઓનો નાશ કરવા દે, ને આકાશ વળેથી તેઓનું નામ ધુસી નાખવા દે, ને તું તારામાથી તેઓના કરવા સમયે તથા યોદી દેસભાતિ ઉત્પન્ન કરીત ૧૫ ત્યારે હું પાછા ફરીને પર્વત પરથી ઉતર્યો, ને પર્વત ભડકે બળતો હતો, ને કાશની બે પાટીઓ મારા બે હાથમા હતી ૧૬ અને મેં બેપુ ને બુઓ, તમે યહોવાહ તમારા દેવ વિરૂદ્ધ પાપ કીધું હતું, તમે પોતાને મરિ કાળેલું વાહનું બનાવ્યું હતું, જે માર્ગ યહોવાહે તમને કૃષ્ણાવ્યો હતો તેમાથી તમે જલદી ભટકી ગયા હતા ૧૭ અને મેં તે બે પાટીઓ લઈને મારા બંને હાથમાથી ટૂંકી દીધી, ને તે તમાની નાજ આજળ કાઠી મઠ ૧૮ અને યહોવાહની નજ રખા શરૂ કરવાથી બે બધા પાપ કરીને તમે તેને કોપાયમાન કીધો તેઓને લીધે યહોવાહની સરખા અજાદની થેકે આળસ રાતદિવસ [ઉંધા] પડી રહ્યા, અને મેં આ ન ખાધું ને પાણી પણ ન પીધું ૧૯ કેમકે યહોવાહ તમારો વિનાશ કરે એવો કોપા સમાન તથા સખત નારાજ તમારા પર થયાથી હું બીધો ૨૦ પણ તે વખતે પણ યહોવાહે મારે સાબત્યું ૨૧ અને યહોવાહ હારેન પર એટલો બધો કોપ્યો કે તેણે તેના નાશ કીધો હોલ, ને તેજ વખતે મેં હારેનને કાબે પણ પ્રાર્થના કીધી ૨૨ અને મેં તમારા પાપને, એટલે જે જાહેરુ તમે બનાવ્યું હતું તેને, લઈને તેને આગથી બાળ્યું, ને તેને કુટ્યું, ને દબીને તેને રેલી એવો બારીક શુકો કીધો, ને મેં તેનો ગુમ પર્વતમાથી નિકળીને નીચાણ તરફ વહેવા વહેળીઆગા નાખ્યો ૨૩ અને વાળમેરાહ તથા મારસાહ તથા કિર્ષિષ્ટાવાવાહ આજળ પણ તમે યહોવાહને કોપાયમાન કીધો ૨૪ અને જ્યારે યહોવાહે તમને એવ હીને કારેશ-બાનેઆથી ચેકલયા કે ત્યાં ભવ્યો ને જે દેશ મેં તમને આપ્યો છે તેનું વતન પ્રાપ્ત કરો, ત્યારે પણ તમે યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ દિવડી કીધી, ને વમે તેના પર વિશ્વાસ ન કીધો, તેમ

તેની વાણી પણ તમે ન સાબળી ૨૫ જ્યારથી મારે તમારી સામે ઓળખાણ થઈ તે દિવસથી તમે યહોવાહ સામે બંદખોર છા ૨૬ એ માટે હું [અગાઉ] ઉભો પડી રહ્યો હતો તેટલા [દિવસ, એટલે] વાળીસ સપ્તાહિસ યહોવાહ આજળ ઉંધો પડી રહ્યો, કેમકે યહોવાહે કહ્યું હતું કે હું તેઓનો નાશ કરીશ ૨૭ તે મરિ મેં યહોવાહની પ્રાર્થના કરવા કહ્યું કે, હે યહોવાહ દેવ, તારા લોક તથા તારા વારસો જેઓને તું તારા મહત્વવડે ઉપદાવ્યો છે, જેઓને તું પરાક્રમી હાથવડે મિસરમાથી કાઢી લાવ્યો છે, તેઓનો નાશ ન કર ૨૮ તારા સેવકો ઇબ્રાહીમ, હરહાક તથા યાકુબનું સ્મરણ કર, આ લોકોની હીલીકાષ તરફ, તથા તેઓની દુષ્ટાઈ તરફ તથા તેઓના પાપ તરફ ન બે, ૨૯ જમિને જે દેશમાથી તું અખને કાઢી લાવ્યો તે કહે કે, જે દેશ આપવાનું વચન યહોવાહે તેમને આપ્યું હતું તેમા તે તેઓને ૮૬ જાહ રાકતો નથી, ને તેને તેઓના ઉપર વેર છે, તે કારણથી તેઓને અસ્વચ્છમા મારી નાખવા સારૂ તે તેઓને કાવ્યો છે ૩૦ તો પણ તેઓ તારા લોક તથા તારો વારસો છે, કે જેઓને તું વારા મહાન સામર્થ્યવડે તથા લગાવેલા સુખવડે કાઢી લાવ્યો છે

૧૦ તે સમયે યહોવાહે મને કહ્યું કે, તું પહેલીના જેવી બે શિલાપાટીઓ ધરીને પર્વત પર મારી હલુરમા ચડી અવ, ને લોકોનો એક કોપ બનાવ ૩૧ અને પહેલી પાટીઓ જે તારાથી તુડી અંધ તેઓ ઉપર જે વચનો હતા તે તુ એ પાટીઓ ઉપર લખીશ, ને હું તેઓને તે કારણકોપમા રાખી સુકાને ૩૨ તેથી મેં બાવળના લાકડાનો એક કોપ બનાવ્યો, ને પહેલીના જેવી બે શિલાપાટીઓ ધરી, ને એ બે શિલાપાટીઓ હાથમા લઈને તુ પહાડ પર ચઢ્યો ૩૩ અને જે દેસ કુકમો યહોવાહે સમાને દિવસે પર્વત ઉપર અસિનવાળા મર્યે તમને કહ્યા, તે તેણે તે પાટીઓ પર પહેલા લેખ પ્રમાણે લખ્યા, ને યહોવાહે તે મને આપી ૩૪ અને તું પાછા ફરીને પર્વત પરથી ઉતર્યો, ને જે કોષ મેં બનાવ્યો હતો તેમા તે પાટીઓ મેં સુજી, ને યહોવાહે મને આજ્ઞા આપી તે સુજળ તેઓ ત્યાજ રહે છે ૩૫ (અને હસ્તાએલ પુત્રો બજેરાય બેની-યાઅકાનથી ઉપડીને મોસેરાહ આવ્યા, ત્યાં હારેન મરણ પામ્યો, ને ત્યાં તે દહાયો, ને તેની જગ્યાએ તેના પુત્ર એલઆઝારે યાજકપદમા

સેવા બળવી. ૭ ત્યાંથી તેઓ ગુફગોદાદમાં ગયા; ને ગુફગોદાદથી ચોટખાથાડ કે જે પાણીનાં નાળાંવાળો પ્રદેશ છે તેમાં આવ્યા. ૮ તે સમયે યહોવાહ લેવીના કુળને યહોવાહનો કસરકોપ હવ્યકવા સાડ, યહોવાહની હનુરમા ઉભા રહીને તેની સેવા કરવા સાડ, તથા તેને નામે આશીર્વાદ દેવા સાડ બહુ પાડ્યું. તેમજ આજ સુધી છે ૯ તે માટે લેવીને ચોતાના સામ્રાજ્યની સાથે કાઠ બાગ કે વારસો નથી; જેમ યહોવાહ તારા દેવ તેને કહ્યું તેમ યહોવાહ તેને વારસો છે. ૧૦ અને પહેલાંની જેટ હું આળસ રાતવિવસ પર્વત પર રહ્યો; ને યહોવાહ તે સમયે પણ મારૂં સાંભળીને તારો નારા ન કીધો ૧૧ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, ઉઠ, લોકોની આગળ ચાલ; એટલે જે દેશ તેઓને આપવાના સોગન મેં તેઓના પિતૃઓ પ્રત્યે ખાધા છે તેમાં તેઓ પ્રવેશ કરીને તેનું વળન પ્રાપ્ત કરશે

૧૨ અને હવે, હે ઇસ્રાએલ, તું યહોવાહ તારા દેવનો ડર રાખે, તેના સર્વ માર્ગોમાં ચાલે, ને તેના પર પ્રીતિ કરે ને તારા પુરા અવઃકરણથી તથા પુરા શ્વશી યહોવાહ તારા દેવની સેવા બળવે, ૧૩ યહોવાહની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ, જે હું તારા હિતાયે આજે તને કરમાવું છું તેઓને તું પાળે તે શિવાય યહોવાહ તારો દેવ તારી પાસેથી થી માગે છે ૧૪ જો, આકાર તથા આકારોનું આકાર, પૃથ્વી તથા તેમાંનું સર્વ, યહોવાહ તારા દેવનું છે ૧૫ કૃત એટલુંજ નહ્યું કે તારા પિતૃઓ પર પ્રીતિ રાખવાનું યહોવાહને સાડ હાવ્યું, ને તેણે તેમની પાછળ તેમના સત્તાનને એટલે વખને સર્વ લોકો કરતાં પસંદ કીધા, જેમ આજ તેમ. ૧૬ માટે તમારું હૃદયોની સુંગત કરો, અને આનંદથી હાલીલાપણું છાડી દો ૧૭ કેમકે યહોવાહ તમારો દેવ તે તો દેવોનો દેવ, તથા ધણીઓનો ધણી, મોટો, પરાક્રમી તથા ભયકારક પરમેશ્વર છે, તે કોઇની આજની શરમ રાખતો નથી તેમ હાથ લેતો નથી ૧૮ તે આનાથનો તથા વિધવાનો ન્યાય કરે છે, ને પરદેશીને અગ્ર તથા વસ આપીને તેના પર પ્રીતિ રાખે છે. ૧૯ માટે તમારે પરદેશી પર પ્રીતિ રાખવી, કેમકે તમે મિસર દેશમાં પરદેશી હતા. ૨૦ હું યહોવાહ તારા દેવનો ડર રાખ; તેનીજ સેવા તું કર; ને તેને તું વળગી રહે, ને તેનેજ નામે તું સોગન ખા. ૨૧ તે તારૂં સ્તોત્ર છે, ને તે

તારો દેવ છે, કે જેણે તારે સાડ આ મહાન ને ભયંકર કૃત્યો તારા દેવતાં કીધાં છે. ૨૨ તારા પિતૃઓ સિત્તેર મનુષ્યો સહિત મિસરમાં ગયા હતા; ને હાલ યહોવાહ તારા દેવે તારી સખ્યા આકારના તારાઓના જેટલી વધારી લીધી છે.

૧૧ એ માટે તું યહોવાહ તારા દેવ પર પ્રીતિ રાખ, ને તેનું કરમાન તથા તેના વિધિઓ તથા તેના હુકમો તથા તેની આજ્ઞાઓ સર્વદા પાળે અને આજે તમે સમજો; કેમકે યહોવાહ તમારા દેવની શિક્ષા, તેનું મહત્વ, તેનો પરાક્રમી હાથ, તથા તેનો લંબાવેલો ભુજ, ૨ તથા તેનાં ચિન્હો તથા તેનાં કૃત્યો, જે તેણે મિસર મધ્યે મિસરના રાજ કારન પ્રત્યે તથા તેના આખા દેશ પ્રત્યે કીધાં; ૩ તથા જે તેણે મિસરના સૈન્યને, તેઓના ઘોડાઓને તથા તેઓના રથોને કીધું; એટલે કે તેઓ તમારી પુઠે ધસતા હતા તેવામા તેણે સડ સમુદ્રનું પાણી તેમની ઉપર ફેરવી વાળ્યું, ને યહોવાહે તેમનો આજ સુધીનો નારા કીધો છે; ૪ ને તમે આ જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા ત્યાં સુધી તેણે અરવ્યમા તમને થું થું કીધું; ૫ ને રેઉબેનના હીકરા અલીઆબના હીકરા હાથન તથા અબીરામને તેણે થું કીધું, એટલે કે પૃથ્વી પોતાનું મુખ ઉપાડીને તેમને તથા તેમનાં કુટુંબોને તથા તેમનાં સંતુઓને તથા ઇસ્રાએલની મધ્યે તેમની માલિકીનાં સર્વ ભનવરોને ગળી ગઈ; તે બધું જેઓએ જળ્યું નથી તથા ભેયું નથી તેમની સાથે, એટલે તમારો છોકરાંની સાથે, નહિ [પણ તમારી સાથે બોલ છું]; ૭ યહોવાહના કીધેલાં સર્વ મહાન કૃત્યો તમે નજરે લેયાં છે. ૮ માટે જે સખળી આજા હું આજે તને કરમાવું છું તે તું પાળ, એ સાડ કે તમે બળવાન થાઓ, ને જે દેશનું વતન લેવાને તમે [પરદન] ઉતરીને જાઓ છો તેમાં પ્રવેશ કરીને તેનું વતન તમે સપાદન કરો; ૯ ને જે દૂધમધની રેલછેલવાળા દેશ વિષે યહોવાહે તમારા પિતૃઓ પ્રત્યે એવા સોગન ખાધા કે, હું તે તમને તથા તમારા વંશજોને આપીશ, તેમાં તમારી આવરદા લીધેં યાય. ૧૦ કેમકે જે દેશનું વતન પામવાને તમે પ્રવેશ કરવાના છો, તે તો જે મિસર દેશમાંથી તમે નિકળી આવ્યા તેના જેવો નથી, કે જ્યાં તું બી વાવીને તેને, બકાલાની વાડીની જેટ, પોતાના પગથી પાણી પાતો; ૧૧ પણ જે દેશનો વારસો પામવાને તું પેલે પાર જાય છે તે

કુન્દરેનો તથા ખીરુનો દેશ છે, ને આગ્રસના પર સાદનુ પાણી પીએ છે, ૧૧ તે દેશ વિષે યહોવાહ તારા દેવ કાળજી રાખે છે, વર્ષના આરંભથી તે વર્ષના અંત સુધી યહોવાહ તારા દેવની નજર હમેશા તે પર રહે છે

૧૨ અને જે મારી આજ્ઞાઓ હુ આજે તમને ફરમાવું છું તેઓને જે તમે ખતથી સાબળીને યહોવાહ તમારા દેવ પર પ્રીતિ રાખો, ને તમારા પુત્ર મનથી ને પુરા જીવથી તેની સેવા કરો, તો જેમ થશે કે ૧૩ હુ તમારા દેવનો વરસાદ એટલે આગલો વરસાદ તથા પાછો વરસાદ તેની ઋતુએ પ્રાસલીય, એ સાજ કે તું તારૂં માન્ય તથા તારો દ્વારેસ તથા તારૂં તેવું સમૃદ્ધ કરી રાકે ૧૪ અને હુ તારા ઠોરોને સાજ તારા ખેતરોમાં પાસ આપીશ ને તું ખાધને વૃક્ષ થશે ૧૫ સાવને રહો, ૧૬ તમારા અત કમલું કઠાઈ ભય, ને તમે લટકી જઈને ખીન દેવદેવીઓની સેવા કરો ને તેમને બળે, ૧૭ ને યહોવાહનો ૧૫ તમારા પર સવને ને તે આકાસ ભય કરે કે વરસાદ ન થાય અને કે જમીન પોતાની ઉપજ ન આપે, ને જે ઉત્તમ દેશ યહોવાહ તમને આપે છે તેમાંથી જલદી તમારો નાશ થાય ૧૮ માટે આ મારા વચ્ચે તમે તમારા હૃદયમાં તથા તમારા મનમાં સરરી રાખો, ને તમે તેમને નિશાપી વરીકે તમારા હાથ પર આધો, ને તમે તમારી આંખોની જગ્યા તેઓને કપાળભૂષણ વરીકે રાખો ૧૯ અને તું ધરમાં બેઠો હોય ત્યારે, ને રસ્તે જાલવી વેળાએ ને મુતી વેળાએ ને ઉઠી વેળાએ તેઓ વિરં વાતચિત કરીને તમે તમારા ઓશનિ તે યિખવો ૨૦ અને તું તેઓને તારા પરની બારડાએ પર વધા તારા ફરવાનું પર લખ, ૨૧ જે માટે કે જે દેશ તમારા પિતૃઓને આપવાના સોમન યહોવાહે ખાધા તેમાં તમારા દિવસો તથા તમારા વંશનેના દિવસો પુરૂષ ઉપરના આકાસના દિવસોની જેટ દુર્લભ પાને ૨૨ કેમકે ત્ને આ સમ્પન્ન આજ્ઞા જે હુ તમને ફરમાવું છું, તે વચે ખતથી પાળીને તેને અમકમ આપ્યો, ને યહોવાહ તમારા દેવ પર પ્રીતિ રાખીને તેના યવં માંડેસ પાલવો ને તેને જનની રહેવો, ૨૩ ત્યારે તો યહોવાહ આ બધી દેશભવિઓને તમારી આગળથી દારી કાઢશે, ને વચે તમારા કમલું મેરી તથા સમય દેશભવિઓના વળ પામશે ૨૪ જે ને જગ્યા તમારા પતના તળિયા તમે

દબાશે તે સર્વ તમારી થશે, અરવથી તથા લગા- નોનથી, નહીંથી, એટલે કાત નહીંથી તે છેક ખુશિય સમુદ્ર સુધી તમારી સરદા થશે ૨૫ તમારી આગળ કોઈ માણસ ટકી રાકશે નહિ, જે સમ્પન્ન ભૂમિ પર તમારો પગ ફરશે તે પર યહોવાહ તમારો દેવ તમારો કર તથા માક બેસાડશે, જેમ તેણે તમને કહ્યું છે તેમ

૨૬ ભૂઓ, હુ આજે તમારી આગળ આરબીવાંદ તથા શાપ મુકું છું, ૨૭ યહોવાહ તમારા દેવની જે આજ્ઞાઓ હુ આજે તમને ફરમાવું છું તે વચે સાક્ષ જશે, તો આરબીવાંદ, ૨૮ ને જે તમે યહોવાહ તમારા દેવની આજ્ઞાઓ નહિ સાક્ષજતા જે મર્થ હુ આજે તમને ફરમાવું છું તે સુધી હમને જેઓ વિષે તમને અનુભવ નથી એવા દેવદેવીઓની પાછળ ભટકી જશે તો શાપ

૨૯ અને જે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરવાને તું ભય છે તેમાં જગદે યહોવાહ તારા દેવ તને લઇ જશે ત્યારે જેમ થાય કે આરબીવાંદને તું બરીઝીમ પર્વત પર, ને પ્રાપ્તને એલાલ પર્વત પર રાખજે કેમકે તેઓ યર દનની પેલી પાર આધમણી દિશાના રતનાની પાછળ, નિહાલની રામીના અશાબાદના રહેનારા જાની ઓના ડેંગના મોરેદના આલોન વૃક્ષની પાસે નથી ૩૦ કેમકે જે દેવ યહોવાહ તમારો દેવ તમને આપે છે તેનું વતન લેવા સાજ તેમાં પ્રવેશ કરવા તમે યરદન ઉતરવાના છો, ને તમે તેનું વતન પામીને તેમાં વસશો ૩૧ અને જે સર્વ વિધિઓ તથા કાનૂનો હુ આજે તમારી આગળ મુકું છું તે વચે સમાપ્તિને પાળો

૧૨ આ વિધિઓ તથા કાનૂનો તમારો જે દેશ યહોવાહ તારા પિતૃઓના દેવ તમે વતનને માટે આપ્યો છે તેમાં પુરૂષી પરના તમારા આખા આશુખ્ય પર્વત પાલવા ૨૦ દેશભવિઓનું વતન વચે પામશે તેઓ જે ઉચા પર્વતો પર તથા ઉચા કુંદરો પર તથા સર્વ લીલા વૃક્ષ તમે જે ને જગ્યાઓમાં તેઓના દેવોની પૂજા કરવા લવા તે સર્વેના તમારે નિયે નાશ કરશે, ૨૧ તમારે તેઓની વેડીઓ તોડી પાડવી ને તેઓના સ્ત્રોતો તોડીને દુકડા કરવા, ને તેઓની આસેરીય ભૂતિઓ આગળથી બાળી નાખવી, ને તમારે તેઓના દેવોની કોવરેલી ભૂતિઓ કાપી નાખવી, ને તેઓના નામ તમારે તે જગ્યામાંથી નાશુદ કરવા ૪ યહોવાહ તમારા દેવ વિષે તમારે જે પ્રમાણે ન કર્યું ૫ પાપ જે જગ્યા યહોવાહ તમારો

દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાઝ તમારાં સર્વ કુળો-
માંથી પસંદ કરશે તે જગ્યા તરફ એટલે તેના રહેઠાણ
તરફ તમારે આકર્ષાવું, ને ત્યાં તારે આવવું; ૬ ને ત્યા
તમારે તમારાં દહનીયાર્પણ તથા તમારા ચઢો, તથા
તમારા દશાંસ, તથા તમારા હાથનાં ઉચ્છાલીયાર્પણો,
તથા તમારી માનતાઓ, તથા તમારાં ઐચ્છિકાર્પણો
તથા તમારાં દોરદાંડનાં તથા તમારાં ઘેટાંબકરાંનાં
પહેલાં બચ્ચાં લાવવાં; ૭ ને ત્યાં તમારે યહોવાહ
તમારા દેવ આગળ જમવું, ને તમારા હાથમાં લીધેલાં
સપળાં [કામો] જેમાં યહોવાહ તારા દેવે તને આશી-
ર્વાદ દીધો હોય તેમાં તમારે તથા તમારાં કુટુંબોએ
ઉત્સવ કરવો. ૮ ને સપળું આને અહીં આપણે
કરીએ છીએ એટલે કે પ્રત્યેક માણસ પોતાને ને દીક-
લાને છે તે [કરે છે], તે પ્રમાણે તમારે કરવું નહિ;
૯ કેમકે ને વિશ્રામ તથા વારસો યહોવાહ તારો દેવ
તને આપવાનો છે તેમાં તમે હજી સુધી પહોંચ્યા
નથી. ૧૦ પણ જ્યારે તમે યરદનની પાર જઇને ને
દેશનો વારસો યહોવાહ તમારો દેવ તમને આપવાનો
છે તેમાં વસો, ને તે તમને ચોમેર તમારા સર્વ
સત્તુઓથી એવી નિરાંત આપે કે તમે સહીસગ્રામત
રહો; ૧૧ ત્યારે એમ થાય કે ને જગ્યા યહોવાહ
તમારો દેવ પોતાનું નામ તેમાં વસાવવા સાઝ પસંદ
કરે ત્યાં, ને સપળા વિષે હું તમને આજ્ઞા કરું છું તે
તમારે લાવવું; એટલે તમારાં દહનીયાર્પણો, તથા
તમારા ચઢો, તમારા દશાંસો, તથા તમારા હાથનાં
ઉચ્છાલીયાર્પણો, અને ને બધી શ્રેષ્ઠ માનતાઓ તમે
યહોવાહ પ્રત્યે માનો તે લાવવાં; ૧૨ ને તમે તથા
તમારા દીકરાઓએ તથા તમારી દીકરીઓએ, તથા
તમારા દાસોએ તથા તમારી દાસીઓએ તથા ને લેવી
તારી સાથે હિરસો કે વારસો ન હોવાથી તારા દર-
વાજની અંદર રહેતો હોય તેણે યહોવાહ તમારા
દેવની સમુખ હર્ષ કરવો. ૧૩ ખખડદાર રહેને, ને
દરેક જગ્યા તું દેખે ત્યાં તારાં દહનીયાર્પણો તારે
ચઢાવવાં નહિ; ૧૪ પણ ને જગ્યા યહોવાહ તારો
દેવ તારાં કુળોમાંથી એકમાં પસંદ કરશે ત્યાં તારે
તાનાં દહનીયાર્પણો ચઢાવવાં, ને ત્યાં માંડે ફરમા-
વેલું સધું તારે કરવું. ૧૫ તો પણ યહોવાહ તારા દેવે
તને આશીર્વાદ દીધો હોય તે પ્રમાણે તારા મનની
સંપૂર્ણ ઇચ્છા પ્રમાણે તારા સપળાં ઝાંખાઓની માંહે
મારવાની ને માંસ ખાવાની વને છૂટ છે અથ્થહ તથા

થુહ જન તે ખાય, જેમ હરણું ને જેમ સાખરનું
[માંસ] ખવાય છે તેમ. ૧૬ કેવળ તમારે રક્ત ખાવું
નહિ. તારે તેને પાણીની પેટ જમીન પર ઢોળી
દેવું. ૧૭ તારા ધાન્યને કે વૅરા દાક્ષરસનો કે તારા
તેલનો દશાંસ અથવા તારાં દોરદાંડ કે ઘેટાંબકરાંનાં
પ્રથમજનિત અથવા તારી માનેલી કોષ પણ માનતા,
અથવા તારાં ઐચ્છિકાર્પણો, અથવા તારા હાથનાં
ઉચ્છાલીયાર્પણો એઓ તારા ઝાંખાની અંદર ખાવાની
વને રજ નથી ૧૮ પણ તારે ને તારા દીકરાએ ને તારી
દીકરીએ ને તારા દાસે ને તારી દાસીએ ને તારા
દરવાજ અંદરના લેલોએ ને જગ્યા યહોવાહ તારો
દેવ પસંદ કરે તેમાં યહોવાહ તારા દેવની સમુખ
ખાવાં; ને ને સર્વને તું તારો હાથ લગાડે છે તેમાં
તારે યહોવાહ તારા દેવની સમુખ હર્ષ કરવો.
૧૯ પોતા વિષે સમાજ, કે જ્યાં સુધી તું તારી ભૂમિપર
રહે ત્યાં સુધી લેલોને તારે ત્યાગ કરવો નહિ

૨૦ યહોવાહ તારા દેવે તને આપેલાં વચન પ્રમાણે
જ્યારે તે વારી સરહદ વિસ્તારશે, ને તું કહેશે કે, હું
માસ ખામર, (કેમકે માંસ ખાવાનું તને મન થયું છે),
ત્યારે તારા મનની સંપૂર્ણ ઇચ્છા પ્રમાણે માસ ખાવાની
વને રજ છે. ૨૧ ને જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું
નામ ત્યાં રાખવા સાઝ પસંદ કરશે, તે ને તારાથી
મણી દૂર હોય તો જેમ જે તને આજ્ઞા આપી છે તેમ
તારાં દોરદાંડ તથા તારાં ઘેટાંબકરાં ને યહોવાહે તને
આપ્યાં હોય, તેમાંથી તારે કાપવા ને તારા મનની
સંપૂર્ણ ઇચ્છા પ્રમાણે તારા દરવાજની અંદર તારે
ખાવું ૨૨ જેમ હરણું ને જેમ સાખર ખવાય છે તેમ
તારે તે ખાવું; થુહ તેમજ અથ્થહ જન તે ખાય.
૨૩ કુત એટલું નક્કી નહવું કે તેનું રક્ત તારે ખાવું
નહિ; કેમકે રક્ત એ તો જીવ છે, ને માંસ સાથે તેનો
જીવ તારે ખાવો નહિ. ૨૪ તારે તે ખાવું નહિ, તારે
તેને પાણીની પેટ જમીન પર રેડી દેવું. ૨૫ તારે તે
ખાવું નહિ, એ માટે કે યહોવાહ તારા દેવની નજરમાં
ને ચચાય છે તે કચીથી તારે તથા તારી પાછળ તારાં
છાકરાંનું ભડું થાય. ૨૬ કુત તારી પાસેની તારી
અધિત વરતુઓ, તથા તારી માનતાઓ, તારે લઇને
યહોવાહ ને જગ્યા પસંદ કરશે ત્યાં જવું; ૨૭ અને
યહોવાહ તારા દેવની વેદીપર તારે તારાં દહનીયા-
ર્પણો, એટલે માંસ તથા રક્ત, ચઢાવવાં; ને તારા
ચઢોનું રક્ત યહોવાહ તારા દેવની વેદીપર રેડવું,

ને તે માંડ વારે ખાતું. ૨૮ આ બધાં વચનો ને હું તને ફરમાવું છું, તેને લક્ષ દઇને સાંભળ, એ સાક કે યહોવાદ તારા દેવની નજરમાં ને સાકે ને ચચાયે તે કીધાથી તારૂં ને તારી પાછળ વારાં છેકરણું સદા બંધુ યાય.

૨૯ ને દેરાનલિઓનું વતન પ્રાપ્ત કરવા સાક હું બધુ છે તેઓને ન્યારે યહોવાદ તારા દેવ તારી આગળથી નાખી દરશે, ને તું તેઓનું વતન પામીને તેઓના દેરામાં રહેશે, ૩૦ ત્યારે સાવધાન રહેજે, તેઓના તારી આગળથી નાશ થયા પછી તું તેઓનું અનુકરણ કરીને કાદામાં પડીશ મા; અને તું તેઓનાં દેવદેવીઓની પૂજપરજ કરતાં એમ કહેતો નહિ કે, આ પ્રભુઓ દેવી રીતે પોતાના દેવદેવીઓની સેવા કરે છે? હું પણ તે પ્રમાણે કરીશ. ૩૧ યહોવાદ તારા દેવ વિષે તું એમ કરીશ મા; કેમકે ને સર્વ અમરજન કર્મો યહોવાદને ધિકાર ઉપભવે છે, તે તેઓએ પોતાનાં દેવદેવીઓની સેવામાં કીધાં છે; કેમકે તેઓનાં દીકરાદીકરીઓને પણ તેઓ પોતાનાં દેવદેવીઓ આગળ આગમી બાળી નાખે છે.

૩૨ ને ને વિષે હું તમને આજ્ઞા આપું છું તે તે તમારે કાળજી રાખીને કરજું; તારે તેમાં વધારણું નહિ, અથવા તેમાંથી લઠાડણું નહિ.

૧૩

ને તારી મધ્યે કોઇ લવિષ્યવાદી અથવા સ્વપ્રચાર ઉભો યાય, ૨૧ ને ન લખતો દોષ એવાં અન્ય દેવદેવીઓ વિષે તે એમ કહે કે, થાલો, આપણે તેઓના શિખો યધએ, ને આપણે તેઓની સેવા કરીએ, ને (તેના ટકામાં) તે તને કોઇ ચિન્દ કે અમકાર સુચવે, ને તેણે સુચવેલું ચિન્દ કે અમકાર થાય; ૨૨ તો પણ તું તે લવિષ્યવાદીના શબ્દોને કે તે સ્વપ્રચારને અણકારતો નહિ; કેમકે યહોવાદ તમારા દેવ તમારી પરીક્ષા કરે છે, એ માટે કે તમે તમારા પુરા અંતઃકરણથી ને પુરા જીવથી યહોવાદ તમારા દેવ પર પ્રીતિ કરો છો કે નહિ તે જણાય. ૨૩ તમે યહોવાદ તમારા દેવની પાછળ ચાલો, ને તેના ડર રાખો, ને તેની આજ્ઞાઓ પાળો, ને તેનું કશું કરો, ને તમે તેની સેવા કરો, ને તેને વજગી રહો. ૨૪ અને તે લવિષ્યવાદી અથવા તે સ્વપ્રચાર માંથી બચ; કેમકે, યહોવાદ તમારા દેવ ને મિસર દેસમાંથી વતને કાઢી લાવ્યો, ને બંદીખાનામાંથી તને છાડાવ્યો, તેની વિરૂદ્ધ કિંદરી વાત તે બોલ્યો છે,

એ સાક કે ને માર્ગમાં ચાલવાની યહોવાદ તારા દેવ તને આજ્ઞા કીધી છે તેમાંથી તે તમને લમાવી દે, એ રીતે તું પોતા મધ્યેથી કુશલ દૂર કર.

૧ ને તારો લાઇ, તારી માને દીકરો, અથવા તારો દીકરો, અથવા તારી દીકરી, અથવા તારી કિલિબન સ્ત્રી, અથવા તારો પ્રાણુસમાન મિત્ર તને છાની રીતે લલચાવતાં એમ કહે કે, ચાલો, ને અન્ય દેવદેવીઓને હું લખતો નથી તેમ તારા પિતૃઓ પણ લખતા ન હતા, તેઓની આપણે સેવા કરીએ; ૨ એટલે ને દેરાનલિઓ તમારી ચોતરફ, તમારી નજીક કે તમારાથી દૂર, પૃથ્વીના એક છેડાથી તે પૃથ્વીના બીજા છેડા સુધી છે તેઓનાં દેવદેવીઓમાંનાંની [સેવા કરીએ]; ૩ તો તારે તેને હા પાડવી નહિ, ને તેનું સાંભળવું નહિ; ને તારી આંખ તેના પર દયા ન આણે, ને તારે તેને જવા દેવો નહિ, ને તારે તેને સંતાડવો પણ નહિ; ૪ પણ તારે તેને જરૂર મારી નાખવો; તેને મારી નાખવા સાક પહેલો તારો હાથ તેના પર પડે, ને ત્યાર પછી [બીજા] બધા લોકના દાય. ૫ અને તારે તેને પત્થરે મારી તેને પુરો કરવો; કેમકે યહોવાદ તારો દેવ, ને તને મિસર દેસમાંથી બંદીખાનામાંથી કાઢી લાવ્યો, તેની પારોથી તને દૂર ખેંચી લેવાને તેણે ચત્ર કીધો છે. ૬ અને સર્વ લેસાએલ સાંભળીને બીરો, ને ત્યાર પછી એવી કુશલ કોઇ પણ તારી મધ્યે કરશે નહિ.

૭ ને નજરો યહોવાદ તારા દેવ તને ત્યાં વસવા માટે આપે છે તેઓમાંના કોઇ વિષે તું એવી વાત સાંભળે કે, ૮ કેટલાક હલકા આજ્ઞાઓએ તારા મધ્યેથી નિકળી જઇને પોતાનાં નગરોના રહેવાસીઓને એમ કહીને ખેંચી લીધા છે કે, થાલો, આપણે જઇને બીજાં દેવદેવીઓ, કે જેઓને તમે યોગ્યતા નથી, તેઓની સેવા કરીએ; ૯ તો તારે તપાસ કરવી ને ચોધ કરીને ખતથી પૂજપરજ કરવી; ને, જો, એ વાત ખરી ને નહીં દોષ કે એ અમરજન કર્મ તારા મધ્યે કરવામાં આવેલું છે; ૧૦ તો તારે નિશ્ચિ એ નગરના રહેવાસીઓના તરવારની ધારથી સંદાર કરવો, ને તેના તથા તેમાંના સર્વનો તથા તેનાં દીકરાંકોના તરવારની ધારથી વિતારા કરવો. ૧૧ અને તેમાંની સર્વ લોક તેના ચતુરની વચ્ચાં એકઠી કરીને, યહોવાદ તારા દેવ પ્રત્યે તે નગરને તથા તેની સર્વ લોકને અગ્રીથી છેક બાળી નાખવાં; ને તેનો સદાને

માટે ઢગ્યો થઈ બંધ; તે ફરીથી બધાય નહિ
૧૭ અને એ આપિત વસ્તુમાનુ કાંઈ પણ તારા હાથને
વળગી ન રહે, એ સાકર કે યહોવાહ પોતાના કોપનો
જીવરસો પાછો ખેંચી લે, ને તારા પર દયા કરે, ને
તારા પર કરજી રાખે, ને જેમ તેણે તારા પિતૃઓ
આગળ સોગન ખાધા છે તેમ તારા વિસ્તાર વધારે;
૧૮ એટલે જ્યારે યહોવાહ તારા દેવની વાણી સાંભ-
ળીને તેની જે સર્વ આજ્ઞાઓ હુ આજ્ઞે તને ફરમાવ
છું તે તું પાળશે, ને યહોવાહ તારા દેવની નજરમાં
જે યથાર્થ છે તે કરશે, ત્યારે

૧૪ તમે યહોવાહ તમારા દેવના ઊકારા છો;
તમે મુએલાઓને લીધે પોતાના અમ પર
ધા ન પાડો, ને તમારી આખોની વચ્ચે ન મુડાવો,
૨ કેમકે તું યહોવાહ તારા દેવની પવિત્ર પ્રભ છે, ને
પૃથ્વીની પીઠ પરની સર્વ દેશભૂતિઓમાથી તને યહો-
વાહે પોતાની ખાસ પ્રભ થવા સાકર પસંદ કીવો છે

૩ તું કોઈ અમગળ વસ્તુ ન ખા ૪ આ પથ્થુઓ
ખાવાની તમને છૂટ છે; એટલે ગોપથુ, થેડું તથા
બકર, ૫ સાબર તથા હરણ તથા કનિયાર તથા રાત્રી
બકર તથા ઠીરીન પથુ તથા ઝિકાર, તથા પહાડી
બકર ૬ અને જે પ્રત્યેક પથુને ફાટીલી ખરી, તથા
ચોરાઈને જે લાન થઈ ગએલી ખરી હોય, ને વાગો-
ળતું હોય, તેને ખાવાની તમને છૂટ છે. ૭ તો પણ
વાગોળનારામાથી, અથવા ફાટીલી ખરીવાળામાથી
પથુ આ [નીચેના] તમારે ન ખાના—એટલે ઉઠ,
તથા સસહ, તથા સાકાન, કેમકે તેઓ વાગોળે છે
પથુ તેમની ખરી ફાટીલી નથી, તેઓ તમને અથુહ
છે, ૮ વળી હુકર પણ, કેમકે તેની ખરી ફાટીલી છે
પથુ તે વાગોળતું નથી, તે તમને અથુહ છે, તેઓનું
માસ તમારે ન ખાવું, ને તેઓના મુડાંને તમારે
ન અડકવું.

૯ સ્વધના જળચર પ્રાણીઓમાથી તમારે જે ખાવા
તે આ; જેમને ભીંગડા તથા પર હોય તે સર્વને તમે
ખાઓ; ૧૦ ને પર તથા ભિંગડાચરનું એકે પણ
તમે ન ખાઓ; તે તમને અથુહ છે.

૧૧ સર્વ શુદ્ધ પક્ષીઓ ખાવાની તમને છૂટ છે
૧૨ પણ જે તમારે ન ખાવા તે આ છે; એટલે ગરૂડ
તથા ફરસ તથા અજના; ૧૩ તથા સમઠી તથા બાજ
તથા કરીય તેની [જૂની જૂની] બન પ્રમાણે; ૧૪ તથા
પ્રત્યેક કાગડો તેની [જૂની જૂની] બન પ્રમાણે;

૧૫ તથા સાહામૂન તથા રાતરાકરી તથા સાખાફ તથા
સાકરો તેની [જૂની જૂની] બન પ્રમાણે; ૧૬ ચીબરી
તથા ધુવડ તથા રાજહસ; ૧૭ તથા લીંચ તથા નીધ
તથા કરદોક, ૧૮ તથા બગલુ, તથા હસલો તેની
[જૂની જૂની] બન પ્રમાણે, તથા ભોયખોઈ તથા
વાગોળ ૧૯ અને સર્વ પાખવાળા સર્પટિયા તમને
અથુહ છે, તેમને ન ખાવા ૨૦ સર્વ શુદ્ધ પક્ષીઓ
ખાવાની તમને છૂટ છે

૨૧ તમારે કોઈ પણ પ્રાણીનું મુડાંકાં ખાવું નહિ;
તારા જાપાની માહેલી અમ રહેનાર પરદેશીને તે
ખાવાને માટે તું આપે તો આપે, અથવા તે હુ કોઈ
વિદેશીને વેચે તો વેચે; કેમકે તું યહોવાહ તારા
દેવની પવિત્ર પ્રભ બન બકરીના બચ્ચાને તેની
માના દૂધમાં તું ન બાક

૨૨ તારા બીયાવાની સ્વધી પેંદારનો, એટલે ખેત-
રમાથી દર વર્ષે થતી ઉપજનો, દસાચ તારે [જુદો]
કાઢવો ૨૩ અને જે જગ્યા યહોવાહ તારા દેવ
પોતાનું નામ તેમા રાખવા સાકર પસંદ કરે ત્યા તેની
હજીરમાં તારા અનાજનો, તારા દ્રાક્ષરસનો તથા
તારા તેવનો દસાચ, તથા તારા દોરદોકના તથા તારા
થેડાબકરાના પહેલા બચ્ચા તારે ખાવા; એ માટે
કે તું સહ યહોવાહ તારા દેવનો ડર રાખવા શિખે.
૨૪ અને જે તારે માટે રસ્તો એટલે લાખો હોય કે તું
તે લઈ જઈ રહે, એટલે જ્યારે યહોવાહ તારો
દેવ તને આશીર્વાદ દેશે, ત્યારે યહોવાહ તારો દેવ જે
જગ્યા પોતાનું નામ ત્યા રાખવા સાકર પસંદ કરશે તે
તારા [રહેઠાણ]થી અતિગથ દૂર હોય; ૨૫ તો તારે
તેના પેસા ઉપખવવા, ને તે નાણુની પોટલી તારા
હાથમાં લઈને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પસંદ
કરશે ત્યા જવું; ૨૬ ને તારૂં દિવ ચાહે તે [ખરીદવા]
માટે તારે તે નાણું ખરચવા, એટલે વાજરડાઓને
સાકર, કે થેડાને સાકર, કે દ્રાક્ષરતને સાકર, કે મવને સાકર,
કે જે કંઈ તારૂં દિવ ચાહે તેને સાકર; ને ત્યા યહોવાહ
તારા દેવ આગળ વારે ને તારા કુટુંબે ખાવું ને આનંદ
કરવો, ૨૭ ને તારા દરવાન માહે રહેનાર લેખીને તારે
પડતો ન મુકવો; કેમકે તેને વારી સાથે લાજ કે
વારસો મળેલો નથી

૨૮ દર ત્રણ વર્ષને અંતે, એજ [ત્રીજો] વર્ષે તારે
તારી સ્વધી ઉપજનો દસાચ કાઢી લાવીને તારા
દરવાજીની અંદર વચ્ચડ કરી રાખવો, ૨૯ ને તારા

દરવાળની અંદર રહેનાર લેવી કે જોને તારી સાથે લાખ કે વારસો નથી, તે તથા પરદેશી, તથા અનાથ, તથા વિધવા આવે, ને ખાધને વૃક્ષ થાય; એ સાર કે તારા હાથનાં ને બધાં કામો તું કરે છે તેમાં યદોવાહ તારો દેવ તને આશીર્વાદ દે.

૧૫

દર સાત વર્ષને અંતે તું છુટકો કરે અને છુટકો કરવાની રીત આ છે કે, પ્રત્યેક લેખ-કાર પોતાના પડોસીને પોતે ને ધીરું હોય તે ઓછી દે; તે પોતાના પડોસી પાસેથી તથા પોતાના ભાઈ પાસેથી ભેરાવરીએ લે નહિ; કેમકે યદોવાહના છુટકાનો દુરેરા પિરાયો છે તે વિદેશીની પાસેથી તે તે ભેરાવરીએ વસુલ કરવાની તને પરવાનગી છે; પણ તારૂં ને કંઈ લેખી તારા ભાઈ પાસે હોય તે તારો હાથ ઓછી દે. ૪ તો પણ તારી મધ્યે કોઈ દરિદ્રી નહિ હોય; (કેમકે યદોવાહ તારો દેવ તને ને દેશના વતનને વારસો આપે છે, તેમાં યદોવાહ તને નિર્ધે આશીર્વાદ દેશે); ૫ કૃત એટલું જ કે તું યદોવાહ તારા દેવની વાણી ખતથી સાંભળીને, આ સખળી આજ્ઞા ને તું આને તને કૃતમાંથી તું તે કાળજીસહિત પાળશે તો. ૬ કેમકે યદોવાહ તારો દેવ, પોતે તને આપેલા વચન પ્રમાણે, તને આશીર્વાદ દેશે; ને તું ધણી દેશભિઓનો લેખીદાર થશે, પણ તું દેખીદાર થશે નહિ; ને તું ધણી દેશભવિઓ પર હકૂમત ચલાવશે, પણ તેઓ તારા પર હકૂમત ચલાવશે નહિ.

૭ જે દેશ યદોવાહ તારો દેવ તને આપે છે, તેમાં તારા કોઈ પણ દરવાળની અંદર રહેતો તારો કોઈ સાથીભાઈ તે દરિદ્રી માણસ હોવ, તો તું તારૂં કંઈય કંઈય ન કર, ને તારા દરિદ્રી ભાઈ પ્રત્યે તારો હાથ બંધ ન કર; ૮ પણ જરૂર તે પ્રત્યે તારો હાથ ખુલો મુક, ને તેની અજીને લીધે તેને નેટલાની જરૂર હોય તેટલું તેને જરૂર ધીર ૯ સાવચેત રહે, રખેને તારા મનમાં એવો નીચ વિચાર આવે કે સાતમું વર્ષ એટલે છુટકાનું વર્ષ પાસે છે; ને તારી આખ તારા દરિદ્રી ભાઈની વિરૂદ્ધ બમડે ને તું તેને કંઈ નહિ આપે; ને તે તારી વિરૂદ્ધ યદોવાહ આજળ પોકાર ઉઠાવે, ને તને પાપ લાગે ૧૦ તું તેને જરૂર આપ, ને તેને આપના તારૂં અંત કરજી દુઃખાય નહિ; કેમકે એ દુષ્ટને લીધે યદોવાહ તારો દેવ તારાં સખળા કામમાં, ને ને સખળા કામને તું તારો હાથ લગાડે છે, તેમાં તને આશીર્વાદ દેશે ૧૧ કેમકે દરિદ્રીઓનો અંત

દેશમાંથી કદી આવશે નહિ; એ માટે તું તને એવી આજ્ઞા આપુ છું કે, તારે તારા દેશમાં તારા ભાઈ પ્રત્યે, તારા કુવાલ પ્રત્યે, તથા તારા દરિદ્રી પ્રત્યે જરૂર હાથ ખુલ્લી રાખવો.

૧૨ જો તારો ભાઈ, એટલે કોઈ દેખી પુરૂષ અથવા દેખી સ્ત્રી, તારે ત્યાં, વેચાયો હોય, ને ૩ વર્ષ તારી ચાકરી કરે, તો સાતમે વર્ષે તારે તેને તારા તાબામાંથી ઓછી મુકવો ૧૩ અને જ્યારે તું તેને તારે તાબેથી ઓછી દે, ત્યારે તારે તેને ખાલી હાથે જવા દેવો નહિ; ૧૪ તારે તારાં ઘેરાબકરામાંથી, ને તારા બળામાંથી, ને તારા દ્રાક્ષકુંડામાંથી તેને પુષ્કળ સખાવત કરવી; યદોવાહ તારા દેવે તને દીધેલા આશીર્વાદના પ્રમાણમાં તારે તેને આપવું. ૧૫ અને તારે યાદ રાખવું કે તું મિસર દેશમાં ફાસ હતો, ને યદોવાહ તારા દેવે તને ઓડાવ્યો; એ માટે આ આજ્ઞા હું આપું તને આપુ છું ૧૬ અને એમ થાય કે, જો તે તને કહે કે, મારે તારી પાસેથી છુટી જવું નથી; ને તે એ માટે કે તેને તારી સાથે ને તારા ઘરનાંની સાથે પ્રીતિ લાગેલી છે, ને તારે ત્યાં તે સુખચેતનમાં છે; ૧૭ તો એક આરી લઈને તેના કાનને બાગણ સાથે રાખીને તારે વિધવો, એટલે તે સફાને માટે તારો ફાસ થશે અને તારી દાસી વિધે પણ તારે એજ પ્રમાણે કરવું. ૧૮ જ્યારે તું તેને તારા તાબામાંથી ઓછી દે, ત્યારે એમ કરવું એ તને કંઈય ન હિંસે, કેમકે મનુરના પગાર કરનાં બમણી કિંમતની તારી સેવા તેણે ૭ વર્ષ કીધી છે; ને તારાં બધાં કામમાં યદોવાહ તારો દેવ તને આશીર્વાદ દેશે

૧૯ તારાં ઢોરડાંકાં તથા ઘેરાબકરાંનાં પ્રથમ જન્મેલાં સર્વ નર જન્મ્યાં તું યદોવાહ તારા દેવને ચાક્રી અર્પિત કર; પ્રથમ જન્મેલા તારા વાહરડાંથી કાંઈ કામ ન લે, ને તારાં ઘેરાબકરાંના પહેલે વેવરે જન્મેલાં જન્મ્યાંને તું ન કાવર ૨૦ તું તથા તારૂં કુટુંબ એવાને વર્ષોવર્ષે યદોવાહ તારા દેવની સમુખ, ને જગ્યા યદોવાહ પસદ કરશે ત્યાં, ખાઓ. ૨૧ અને જો તેને કંઈ બોદખાપણ હોય, એટલે તે લગતું કે આધણું અથવા દરોહ નહારી એજવાણું હોય, તો તું યદોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે-તેનો યજ્ઞ ન કર. ૨૨ તું તે તારા દરવાળની માંહેલી બાળુએ ખા; જેમ હરણને તથા સાબરને, તેમ તેને પણ યજ્ઞ તેમજ અયજ્ઞ જન

ખા. ૨૩ કેવળ તું તેનું સ્કત ન ખા; તું તેને પાણીની પેઠે જમીન પર રેડી દે.

૧૬ આખીખ માસને ધ્યાનમાં રાખીને યહોવાહ તારા દેવની પ્રત્યે પારખા પાળ; કેમકે આખીખ માસમાં યહોવાહ તારો દેવ તને રાત્રે મિસ-રમાંથી કાઢી લાવ્યો. ૨ અને જે જગ્યા યહોવાહ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાથે પસંદ કરે ત્યાં પેટાંખ-કરોને કે દોરડાંકરો પારખાયજી તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે કરે તું તેની સાથે કંઈ પણ જમીરી રોટલી ન ખા; સાત દિવસ તું તેની સાથે જમખીર રોટલી, એટલે દુઃખની રોટલી, ખા; કેમકે તું મિસર દેશમાંથી ઉતાવળે નિકળ્યો; એ માટે કે તું મિસર દેશમાંથી નિકળ્યો તે દિવસ તારા આખા આયુષ્યભર તારા સ્નેહમાં રહે. ૪ અને સાત દિવસ સુધી તારી સર્વ સીમાઓમાં કંઈ પણ જમીર તારી પાસે નેવામાં આવે નહિ; ને પહેલા દિવસની સાંજના ચણતું કંઈ પણ માંસ આખી રાત સવાર સુધી ન રહે. ૫ જે દરવાજા યહોવાહ તારો દેવ તને આપે તેમાંના કોઇની અંદર તું પારખાયજી ન કર; ૬ પણ જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાથે પસંદ કરે ત્યાં સાંજે સૂર્યાસ્ત થતી વેળાએ, તું મિસરમાંથી નિકળ્યો તે સમયે, પારખાયજી કર. ૭ અને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પસંદ કરશે ત્યાં તું તે રાંધીને ખા; ને સવારમાં ખાણે વળીને તું તારા તંબુઓએ ન ૮ છ દિવસ તું જમખીર રોટલી ખા; ને સાતમે દિવસે યહોવાહ તારા દેવના માનમાં પવિત્ર સલા યાય; તું [તે દરમિયાન] કંઈ કામ ન કર

૯ તું પોતાને માટે સાત અઠવાડીયાં ગણ, એટલે તું ઉભા અનાજને દાતરડું લગાડતું રાત્રે કરે ત્યારથી માંડીને તું સાત અઠવાડીયાં ગણ. ૧૦ અને તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે અઠવાડીયાંનું પર્વ પાળ; ને યહોવાહ તારા દેવે તને દીધેલા આશીર્વાદના-પ્રમાણમાં તારા હાથના ઐશિકાપેણીની ભેટ તું તેને આપ. ૧૧ અને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સાથે પસંદ કરે ત્યાં, યહોવાહ તારા દેવની સમખુબ, તું તથા તારો દીકરો તથા તારી દીકરી તથા તારો દાસ તથા તારી દાસી તથા તારા દરવાજાની અંદર રહેનાર લેવી તથા તારા મધ્યે રહેનાર પરદેશી તથા અનાથ તથા વિધવા આનંદ કરો.

૧૨ અને તું મિસરમાં દાસ હતો એ યાદ રાખ, ને તું આ વિધિઓને પાળ તથા અમલમાં આણ.

૧૩ તારા ખજામાંથી તથા તારા દ્રાક્ષકુંડમાંથી ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસ [ધરમા સત્રદ કીધા પછી તું સાત દિવસ સુધી માંડવાપર્વ પાળ; ૧૪ ને તું તથા તારો દીકરો તથા તારી દીકરી તથા તારો દાસ તથા તારી દાસી તથા તારા દરવાજાની અંદર રહેનાર લેવી તથા પરદેશી તથા અનાથ તથા વિધવા તારા પર્વમાં આનંદ કરો. ૧૫ યહોવાહ જે જગ્યા પસંદ કરશે ત્યાં યહોવાહ તારા દેવના માનમાં તું સાત દિવસ સુધી પર્વ પાળજે; કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તને તારી સંખળી ઉપજાવે, તથા તારા હાથોના સંખળા કામ વિષે આશીર્વાદ દેશે, ને તું પુરો આનંદ કરશે. ૧૬ વર્ષમાં ત્રણ વાર તારો અધા પુરવો જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પસંદ કરશે ત્યાં તેની હજીરમાં રજી યાય; એટલે જમખીર રોટલીના પર્વમાં, તથા અઠવાડીયાના પર્વમાં, તથા માંડવાપર્વમાં; ને તેઓ ખાત્રી હોયે યહોવાહની હજીરમાં હાજર ન યાય; ૧૭ પ્રત્યેક પુરવ પોતાની શક્તિ મુજબ, એટલે જે આશીર્વાદ યહોવાહ તારા દેવે તને દીધો હોય, તેના પ્રમાણમાં આપે.

૧૮ જે સર્વ જાજો યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમની અંદર તું પોતાને વારતે તારાં કુળો પ્રમાણે ન્યાયાધીશો તથા અમલદારો કરાવ; ને તેઓ અદલ ન્યાયીપણથી લોકોને ન્યાય ચુકાવે ૧૯ તું ન્યાય ન મરડ; આખની રામ ન રાખ; તેમજ લાય ન લે; કેમકે લાંચ જ્ઞાનીની આંખોને અંધાપો લગાડે છે, ને નેક જનોનાં વચનોને વિપરીત કરી નાખે છે. ૨૦ સંપૂર્ણ ન્યાયનું અનુસરણ કર, એ સાથે કે તું જીવતો રહે, ને જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેનો વારસો પામે.

૨૧ યહોવાહ તારા દેવની જે વેદી તું પોતાને સાથે બનાવે તેની પાસે તું પોતાને સાથે કોઈ પણ વસ્તુ આપેરાહ [મૂર્તિ] ન બેસાડ. તેમજ તું પોતાને સાથે કોઈ પણ સ્તલ ઉભો ન કર; કેમકે યહોવાહ તારો દેવ તેને ધિકારે છે

૧૭ જે ગોપચ અથવા ઘેટુબકર કોઈ ખોડખાં-પણવાળું કે કુખડું હોય તેનો તું યહોવાહ તારા દેવને ચણ ન ચડાવ; કેમકે તે યહોવાહ તારા દેવને અમંજળ લાગે છે.

૬ અને કોઇ લેવી સપળા ઇસાએલમા તારી કોઇ પક્ષ જ્ઞાનભોમા વસેલો હોય, ને તે ત્યાંથી પોતાના મનની પુરી ઇચ્છાથી યહોવાહ ને જગ્યા પસંદ કર વરનો છે ત્યા આવે, ૭ તે ત્યા યહોવાહની હબ્બરમા ઉભા રહેનાર તેના સર્વ લેવી લાઇઓ જેમ કરે છે તેમ તે પક્ષ યહોવાહ તેના દેવને નામે સેવા કરે ૮ તેની વડીલોપાનિત મિલકતના વેચાણથી ને તેને મળે તે ઉપરાંત તેને બીજાઓના સરખો દિવસો ખાવાને સાડ મળે

૯ ને દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમા હું ભય ત્યારે તે દેશનિતિઓના અમગળ કૃત્યોનું અનુકરણ કરવાનું હું ન શિખ ૧૦ તારા મધ્યે એવો કોઇ જન ન મળે કે ને પોતાના ઠીકરાને કે ઠીકરીને અક્ષિમા ચલાવતો હોય, ને જોપકિયા કરતો હોય, ને ઘુકન ભેતો હોય, કે ધનતરમન કરનાર, કે જાનુર, ૧૧ કે મોહિની લગાડનાર, કે જૂવપ્રમક, કે ઇલમી કે જૂવવિવાહ હોય ૧૨ કેમકે ને કોઇ એવા કામો કરે છે, તે યહોવાહને કહાળો ઉપજાવે છે, અને આ અમગળ કામોને લીધે તો યહોવાહ તારો દેવ તેઓને તારી આગળથી હાકી કાઢે છે ૧૩ હું યહોવાહ તારા દેવની પ્રત્યે સંપૂર્ણ થા ૧૪ કેમકે આ ને દેશનિતિઓનું હું વતન પામવાનો છે તેઓ ઘુકન જોનારાઓનું તથા જોપકિયા કરનારાઓનું સાલણે છે, પક્ષ તને તો યહોવાહ તારા દેવ જેમ કરવા દીધું નથી ૧૫ યહોવાહ તારો દેવ તારે સાડ તારી મધ્યેથી, તારા બાઇ એમાથી મારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી ઉભો કરશે, તેનું તમારે સામજીનું ૧૬ હોરેજમા સહાને કિપસે ને સર્વ તે યહોવાહ તારા દેવ પાસેથી ઇચ્છતા માગ્યુ કે, હવે પછી યહોવાહ મારા દેવની વાણી મારા સામજીવામા ન આવે, તેમજ આ મોદી આજ હવે પછી મારા જોવામા ન આવે, રખેને હું માર્યો જાઉં, તે પ્રમાણે ૧૭ અને યહોવાહ મને કહ્યું કે, તેઓએ ને કહ્યું છે તે ઠીક કહ્યું છે ૧૮ હું તેમને સાડ તેમના વાઇઓમાથી તારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી ઉભો કરીશ, ને હું મારા વચનો તેના મુખમા મુકીશ, ને ને સર્વ હું તેને ફરમાવીશ તે તે તેઓને કહેશે ૧૯ અને એમ થશે કે, ને મારા વચનો તે મારે નામે જોલસે, તે ને કોઇ નહિ સાલણે તેની પાસેથી હું જવાબ લઇશ ૨૦ પણ ને ભવિષ્યવાદી ગર્વ કરીને મારે નામે, ને વાત જોલવાની મેં તેને આજ્ઞા નથી આપી, તે

જોલસે, અથવા અન્ય દેવાને નામે ને જોલસે, તેજ ભવિષ્યવાદી મરશે ૨૧ અને ને હું તારા હૃદયમા કહે કે, યહોવાહ ને વાત જોલસે નથી તે અને શી રીતે જાણીએ? ૨૨ ત્યારે ભવિષ્યવાદી યહોવાહને નામે જોલે, અને ને તે વાત પ્રમાણે ન માય, અથવા તે પુરી કરવામા ન આવે તો તેજ વાત યહોવાહ જોલસે નથી, ભવિષ્યવાદી તે ગર્વથી જોલસે છે, તેનાથી હું જીસ નહિ

૧૯ ને દેશનિતિઓને દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેઓને ત્યારે યહોવાહ તારો દેવ નાણુક કરે, ને હું તેઓનું વતન પામું, અને તેઓના નજરોમા તથા તેઓના ધરોમા હું વસે, ૨ ત્યારે ને દેશ યહોવાહ તારો દેવ તેનું વતન પામવા માટે તને આપે છે તે મધ્યે હું પોતાને માટે ત્રણ નજરો જાહે કરજે ૩ હું પોતાને સાડ માં તૈયાર કરજે, અને યહોવાહ તારો દેવ ને તારા દેશનો તને વારસો પમાડે છે તેની સીમોના ત્રણ લાજ કરજે, એ માટેકે હરેક મનુષ્યધાતક ત્યા નાસી જાય ૪ અને ને મનુષ્યધાતક ત્યા નાસી જઇને બચી જાય તેના વિષે વાત આ પ્રમાણે છે, [એટલે] ને કોઇ પોતાના પડોશી ઉપર અગાઉ દ્રુષ રાખતો ન છતા અંતરે તેને મારી નાખે તે, ૫ જેમકે, કોઇ માણસ પોતાના પડોશીની સાથે વનમા લાકડા કાપવા જાય, ને ઝાંડ કાપવા માટે તેને હાથે કુહાડાને ટચકો મારતા કુહાડો હાથમાથી નિકળી જઇને તેના પડોશીની ઉપર પડાથી તેનો જીવ જાય, તો તેવો [માણસ] એ નજરોમાના કોઇએકમા નાસી જઇને બચે, ૬ રખેને ખૂનનો બગો લેનારનો મિલજ તપેલો હોય તેહકામા તે મનુષ્યધાતકની પછવાડે લાગીને રસ્તો લાગે હોવાના કારણથી તેને પકડી પાડીને તેને મરણતોલ્ય મારે; ને કે અગાઉથી તે [મનુષ્યધાતક] તેના પર દ્રુષ કરતો ન હોવાને લીધે મરણયોગ્ય ન હતો તે પક્ષ ૭ એ માટે હું તને આજ્ઞા આપીને કહું છું કે, તારે પોતાને માટે ત્રણ નજરો નોખા કરવા ૮ અને ને યહોવાહ તારો દેવ જેમ તે તારા પિતૃઓની આગળ સમ ખાધા છે તેમ તારી સીમો વધારે, અને ને દેશ આપવાનું તેણે તારા પિતૃઓને વચન આપ્યું હતું તે સર્વ તને આપે, ૯ ને યહોવાહ તારા દેવ પર ગ્રેમ રાખવાની, ને તેના માર્ગોમા હમેશ ચાલવાની ને આજ્ઞા હું આજે તને આપું છું તે સધળી અમલમા

આપીને તેને જ્યેષ્ઠ તરીકે કબુલ રાખે. કેમકે તે તેના પુત્રપત્નનું પ્રથમકુળ છે, જ્યેષ્ઠપુત્રનો હક તેનો છે.

૧૮ને કોઈ માણસને હડીલો તથા ફિતુરી દીકરો હોય, ને તે પોતાના બાપનું કહેવું તથા પોતાની માનું કહેવું માથે ચઢાવતો ન હોય, અને તેઓ તેને શિક્ષા કરે તો પણ તેમને લેખવતો ન હોય, ૧ તો તેના માબાપ તેને પકડીને પોતાના નગરના વડીલોની પાસે ને પોતાના રહેઠાણના દ્વાર આગળ તેને બહાર લાવે, ૨૦ અને તેઓ તે નગરના વડીલોને કહે કે, આ અમારો દીકરો હડીલો તથા ફિતુરી છે, તે અમારું કહેવું માનતો નથી, તે મોઝ્યોઅમા રહેનાર તથા હાઠો છે. ૨૧ એટલે તેના નગરના સમળા પુરુષો તેને પાથરે મારીને મારી નાખે, ને એમ તારે પોતા મધ્યેથી કુટાણ દૂર કરવી, અને સર્વ ઇસ્તાએલી લોકો સામળાને ખીચે.

૨૨ અને જો કોઈ માણસે મરણપ્રાપ્ત પાપ કીધું હોય, ને તેને દેહતાલફની શિક્ષા કરવામા આવ્યાથી તે તેને ઝાડ પર ટાંચી દે, ૨૩ તો તેની લાસ આખી રાત ઝાડ પર ન રહે પણ તેજ દહાડે તારે તેને જરૂર દાંડી, કેનકે ડંગાએડો પુરુષ દેવથી આપિત છે, એ માટે કે તારો જે રેરા પહેવાડ તારો દેવ વને વારસા તરીકે આપે છે તે તારાથી અચ્છુદ ન થાય.

૨૨ તારા ભાઈના બળદને કે તેના ઘેરાને ઘુલા પડેલા જોઈને તેઓથી તારે ન સતાવ, તારે તેમને તારા ભાઈની પાસે જરૂર પાછા લાવવા ૨ અને જો તારો ભાઈ તારી પડોસમા ન હોય, અથવા તે તેને ઓળખતો ન હોય તો તારે તેને પોતાના ધરમા લાવવું, ને તેને તારી પાસે રાખવું, ને તારો ભાઈ તેનો ચોષ કરે ત્યારે તારે તેને તે પાછું આપવું ૩ અને એજ રીતે તારે તેના ગર્ધેડા વિષે કરવું, ને એજ રીતે તારે તેના વજ્ર વિષે કરવું, ને તારા ભાઈની બોવાએલી વસ્તુ વને જમી દોષ્ય તે વર્વ વિષે તારે એજ કરવું, તારે સતાવ નહિ.

૪ તું તારા ભાઈના ગર્ધેડાને કે તેના બળદને રસ્તાની મારે પડી ગયેડો જોઈને તેઓથી ન સતાવે, તારે તેમને પાછા ઉઠાડવાને જરૂર તેને મદદ કરવી.

૫ ત્રીજે પુરુષનો વેસ ન ધરવો, ને પુરુષે સ્ત્રીનું વસ ન પડેવું, કેમકે જે કોઈ આવા કૃત્યો કરે છે તેઓ પડોવાડ વારા દેવને અમગળ લાગે છે.

૬ ને રસ્તે પાવડા હું કોઈ પકડીને ખાખો કોઈ

ઝાડ પર કે જમીન પર જુએ, ને તેની માંહે જે બચ્ચા કે છડા હોય, ને છડા પર કે બચ્ચા પર માંદા જોડેલી હોય, તો તારે માંદાને બચ્ચા સાથે પકડવી નહિ. ૭ તારે માંદાને જરૂર છોડવી પણ બચ્ચાને તું પોતાને સાફ લે તો લે, જ્યો તારું બહુ થાય, ને તારી જીંદગી વધે.

૮ જ્યારે તું નહુ ઘર બાંધે ત્યારે તારા પાખાને ફરતી તારે પાળ કરવી, કે કોઈ માણસ તે પરથી પડાના કારણથી તું તારા ઘર પર ખૂન[નો દોષ] ન આણે. ૯ તું પોતાની દ્રાક્ષવાડીમા બે જાતના ખી ન વાવ, રજોને તેની બધી ઉપજ, એટલે તારું વાવેલું ખી તથા દ્રાક્ષવાડીની બધી ઉપજ, દૂલ થાય.

૧૦ તું બળદની સાથે ગર્ધેડાને જોડીને ખેડ ન કર ૧૧ ઉન તથા સમ્મુ મિશિત હુગડા તારે ન પહેરવા.

૧૨ જે હુગડું હું આપે છે તેની બારે બાજુએ તારે પોતાને વારતે જાલર મુકવી.

૧૩ જો કોઈ પુરુષ વહુ પરણી લાવે, ને તેની પાસે જ્ય ને તેના પર ખડા થાય, ૧૪ ને તેના પર રામ-બરેલા બટા મુકે, ને તેનું નામ વગોવીને કહે કે, હું આ સ્ત્રીને પરણીને તેની પાસે ગયો ત્યારે તેણીના કુવારાપણાના ચિન્હ અને માલમ પડા નહિ.

૧૫ ત્યારે તે કન્યાના માબાપ તે કન્યાના કુવારાપણાના ચિન્હ લઈને તેમને નગરના વડીલો પાસે લાખે લાવે ૧૬ અને કન્યાનો બાપ વડીલોને કહે કે, મેં મારી દીકરી આ પુરુષને પરણાવી ને તે તેને મિલકારે છે, ૧૭ ને જુઓ, તે તે પર બટા મુકીને કહે છે કે, તારી દીકરીમા અને કુવારાપણાના ચિન્હ માલમ પડા નહિ, પણ મારી દીકરીના કુવારાપણાના ચિન્હ આ રહ્યા અને તેઓ નગરના વડીલો આગળ તે હનડું પાથરે ૧૮ અને નગરના વડીલો તે પુરુષને પકડીને તેને ત્રાક્ષા કરે, ૧૯ અને તેઓ તેને સો [ચોટ] રૂપુ દડ કરીને તે કન્યા ૧૧ બાપને આપે, કારણ કે તેણે ઇસ્તાએલની એક કન્યાને વગોવી છે, ને તે તેની સ્ત્રી કાયમ રહે, તેના માબાપ આયુષ્યબર તેનાથી તેના ત્યાગ ન થાય ૨૦ પણ તે કન્યામા કુવારાપણાના ચિન્હ ના મળ્યા, એ વાત સાચી પડે, ૨૧ તો તેઓ તે કન્યાને તેનું બાપના ધરમા બારણા આગળ લાવે, અને તેણીના નગરના પુરુષો તેને પાથરે મારીને મારી નાખે, કેમકે તેણે પોતાના બાપના ધરમા વ્યવિચાર કરીને ઇસ્તાએલમા

મૂર્ખપણુ કીધું છે, એ રીતે તે બુદ્ધાધને તારા મધ્યેથી દૂર કરે

૨૨ ને કોઈ પુરૂષ કોઈ પરણેલી સ્ત્રી સાથે કુકર્મ કરતો માલમ પડે, તો તેઓ બન્ને, એટલે સ્ત્રી સાથે કુકર્મ કરનાર પુરૂષ તથા સ્ત્રી, માર્યા બન્ય, એ રીતે તે ઇસ્ત્રાએલમાથી ભુગાધ દૂર કર

૨૩ ને કોઈ કુનારી કન્યાની કોઈ પુરૂષ સાથે સગાઈ કરેલી હોય અને કોઈ બીજે પુરૂષ તેને નજરમા મળીને તેની સાથે કુકર્મ કરે, ૨૪ તો તમે તે બન્નેને તે નજરમા ફરવાનું પાસે લાવીને તેઓને પત્થરે મારી મારી નાખો, કન્યાને એ વારસે કે નજરમા છતાં પણ તે પુરૂષે બૂમ પાડી નહિ, ને પુરૂષને એ વારસે કે તેણે પોતાના પડોસ્તીની સ્ત્રીની આબરૂ લીધી છે, એ રીતે તે બુદ્ધાધને તારા મધ્યેથી દૂર કર

૨૫ પણ ને પુરૂષ સગાઈ કરેલી કન્યાને ખેતરમા મળે, અને તે પુરૂષ તેના પર બળાકાર કરીને તેની સાથે કુકર્મ કરે, તો કુકર્મ કરનાર પુરૂષ એકલો માર્યા બન્ય, ૨૬ પણ તે કન્યાને તે કાલ ન કરતો, કન્યામા યરણુચોગ્ય કંઈ યાપ નથી, કેમકે જેમ કોઈ માણસ પોતાના પડોસ્તીની સામે ઉઠીને તેને મારી નાખે તેજ પ્રમાણે આ વાત છે, ૨૭ કેમકે તે તે પુરૂષને ખેતરમા મળ્યો, સગાઈ કરેલી કન્યાએ બૂમ પાડી, પણ ત્યાં તેને છાંદાવનાર કોઈ નહોતું

૨૮ ને કોઈ પુરૂષ કુનારી કન્યા કે બેળી સગાઈ કરી નથી એવીને પકડીને તેની સાથે કુકર્મ કરતા પકડાય, ૨૯ તો તે કન્યાની સાથે કુકર્મ કરનાર માણસ તે કન્યાના બાપને પનાસ [શેકેલ] રૂપ આપે, ને તે તેની સ્ત્રી થાય, કેમકે તેણે તેની આબરૂ લીધી છે, પોતાના આખા જીવનભર તે તેના ત્યાજ ન કરે

૩૦ કોઈ પુરૂષે પોતાના બાપની સ્ત્રી ન લેવી, ને પોતાના બાપની નસત ન ઉછાડવી

૨૩ જેના વૃષણ ધાયલ થયા હોય, અથવા જેનું સુલ્લિપ્રય કાપી નાખેલું હોય તે યહોવાહની મંડળીમા પ્રવેશ ન કરે

૨ બ્યલિયારથી જન્મેલો યહોવાહની મંડળીમા ન પેસે, છેક દનુમી પેલી સુધી તેનું કોઈ પણ યહોવાહની મંડળીમા ન પેસે

૩ આગેમીની કે મેઆળી યહોવાહની મંડળીમા પ્રવેશ ન કરે, છેક દનુમી પેલી સુધી તેમનું કોઈ પણ

યહોવાહની મંડળીમા કદી પ્રવેશ ન કરે, ૪ કારણ કે ન્યારે તમે મિસરમાથી નિકળ્યા, ત્યારે તેઓ મા [મા રોટલી તથા પાણી લઈને તમને ન મળ્યા, અને એને લીધે કે તેઓએ અરામ-નાહરામના પયોરથી બેચોરના દીકરા બન્યામની સાથે પકડાય કરીને અને આપ દેવાને વારસે તેને મિલાવ્યો. ૫ તો પણ યહોવાહ તારા દેવે બલઆમનું સાક્ષ્યવાને ચાલું નહિ, પણ યહોવાહ તારા દેવે તારે માટે આપને બદલીને આશીર્વાદ કીધો, કેમકે યહોવાહ તારે દેવ તારા પર પ્રીતિ રાખતો હતો. ૬ તુ તારા આખા આયુષ્યભર કદી તેઓની શાંતિ કે આખાહી ન ચોધ

૭ તું કોઈ અઘોમીનો વિરસકાર ન કર, કેમકે તે તારો ભાઈ છે, તું કોઈ મિસરિનો વિરસકાર ન કર, કેમકે તું તેના દેવમા પ્રવાસી હતો. ૮ તેઓના ત્રીજ પેઢીએ જન્મેલા છેકરા યહોવાહની મંડળીમા પ્રવેશ પામે

૯ ન્યારે તુ તારા શત્રુઓની સામે ડાવણીમા બન્ય ત્યારે તારે પોતાને સર્વ દુષ્ટતાથી અલગ રાખવો. ૧૦ ને તારામા કોઈ માણસ રાતના અચાનક બનાવથી અશુદ્ધ હોય તો તે ડાવણીથી બહાર બન્ય, ડાવણી બહાર તે ન આવે. ૧૧ પરંતુ જેમ ધાય કે સાન પડતા તે પાણીમા નાહો, અને ન્યારે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારે તે ડાવણીમા આવે. ૧૨ વળી બહાર જવાને માટે ડાવણીની બહાર તારે એક જગ્યા રાખવી ને ત્યાં તારે બહાર જવું. ૧૩ તારા હુધિયારોમા તારી પાસે પાવડો રહે, ને ન્યારે તું બહાર જવા બેસે ત્યારે જેમ ધાય કે તેથી તારે ખોદણ, ને પાછા ફરીને તારામથી નિકળેલો [મેલ] ઢાંકવો. ૧૪ કેમકે યહોવાહ તારે દેવ, તને ઉચારવાને ને તારી સામે તારા શત્રુઓને તારા હાથમા સોંપવાને, તારી કાજારી મધ્યે ચાલે છે, એ માટે તારી ડાવણી યુદ્ધ રહે, કે તે તારામા કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુ કેળીને તારાથી દૂર ન થાય

૧૫ ને દાસ પોતાના ધણી પાસેથી તારી પાસે નાતી આવ્યો હોય તેને તું તેના ધણીને ન સોંપ, ૧૬ તે તારી મધ્યે, તારી પાસે તારી કોઈ પણ ભાગ-ભોગમાની ને જગ્યા તે મસદ કરે, એટલે જગ્યા તેને સાફ લાગે ત્યાં રહે, તુ તે પર જીવન ન કર

૧૭ ઇસ્ત્રાએલની દીકરીઓમા કોઈ દેવદાની ન હોય, અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોમા કોઈ પુમેશુતી ન હોય. ૧૮ વેશ્યાની કમાઈ ને કવચનું મૂલ્ય કોઈ માનવાને

સાચું યહોવાહ તારા દેવના ઘરમાં તારે ન લાવવું; કેમકે આ બન્ને યહોવાહ તારા દેવને અમનજી લાગે છે.

૧૮ તું પોતાના બાહને વ્યાજ ને ધીર; નાણાં વ્યાજ, અનાજનું વ્યાજ તથા વ્યાજ ધીરાલી કાઠ વરદનું વ્યાજ ન લે; ૨૦ પરદેશીને વ્યાજ આપવાની તને છૂટ છે; પણ તારા બાહને વ્યાજ ન ધીર, એ માટે કે જે દેશનું તું વન પામવા જાય છે તેમાં તે કંઈને તું હાથ લગાડે તેમાં યહોવાહ તારા દેવ તને આશીર્વાદ દે.

૨૧ ને તું યહોવાહ તારા દેવ પ્રત્યે માનવા માને તો તેને પુરી કરવાને વિસંજ ન કર; કેમકે યહોવાહ તારા દેવ નિશ્ચય તેના જવાબ તારી પાસેથી લેશે; ને તેથી તને પાપ લાગે. ૨૨ પણ જો તું કાઠ માનતા નહિ માને તો તેથી તને પાપ નહિ લાગશે. ૨૩ જે કંઈ તારા પડોસીમાં નિકળે હોય તે તું પાળ ને અમલમાં આણ; યહોવાહ તારા દેવની પ્રત્યે જે માનવા તે લીધી હોય, એટલે જે ભૈંસકાપેણુ વચન તે તારા મુખથી આપ્યું હોય, તે પ્રમાણે કર.

૨૪ તું તારા પડોસીના દ્રાક્ષવાદીમાં જાય ત્યારે તારી પોતાની મરજી પ્રમાણે ધરાતાં મુખી દ્રાક્ષા ખા; પણ પોતાના વાસલમાં એક પણ ન લાલ.

૨૫ તું તારા પડોસીના ઉસા મેલમાં પેસે ત્યારે તને પોતાને હાથે કસસલા તોડવાની છૂટ છે; પણ તારા પડોસીના ઉસા મેલને દાવરડું ન લગાડ.

૨૪ જ્યારે કાઠ પુરૂષ વડુ પરણી લાવે ત્યારે એમ થાય કે જે તેને તેણીમાં કંઈ નાલાયક વાત માલમ પડ્યાથી તેણી તેની નજરમાં કૂપા ન પામે તો તે તેણીને માટે ફારગલી લખીને તેણીના હાથમાં આપે, ને તેણીને પોતાના ઘરમાંથી કાઢી મુકે. ૨ અને જ્યારે તેણી તેના ઘરમાંથી નિકળી જાય ત્યારે બીજા પુરૂષને જવાની તેને છૂટ છે. ૩ અને જો તેના બીજા ઘણીની તેના પર ઇતરાજ થાય, અને તે પણ ફારગલી લખીને તેણીના હાથમાં આપે ને તેણીને પોતાના ઘરમાંથી કાઢી મુકે; અથવા જો બીજા ઘણી, જેણે તેણીને પોતાની સ્ત્રી કરી લીધી હતી, તે મરજી પામે, ૪ તો તેણીના પહેલા ઘણી જેણે તેણીને કાઢી મુકી હોય તે તેણીને અશુદ્ધ થવા પછી ફરીથી પોતાની સ્ત્રી કરી ન લે, કેમકે યહોવાહની આજ્ઞા તે અમનજીપણુ છે; ને જે દેવ યહોવાહ તારા દેવ તને વારસા વરીકે આપે છે તેની પાસે તું પાપ ન કરાવ.

૫ જ્યારે કાઠ પુરૂષ નવી સ્ત્રી પરણે ત્યારે તે લશ્કરમાં ન જાય, અથવા તેને કાઠ કામ સોંપવામાં ન આવે; તે એક વર્ષ તુષી ઘરમાં છૂટા રહે ને જે સ્ત્રી તે પરણે ૬ તેને ખુશી કરે. ૭ કાઠ માણસ ઘંટી કે ઘંટીનું ઉપકુ પડ ધરેણે ન લે, કેમકે તે માણસની ઉપજવિદ્યા ધરેણે લે છે.

૮ જો કાઠ માણસ ઇસ્રાએલનાં સંતાનમાંથી પોતાના કાઠ બાહને ચોરી લેતો માલમ પડે, ને તેની પાસે ઇસપણુ કરાવે, અથવા તેને વેચે તો તે ચોર માની જાય; એમ તું તારા મધ્યેથી બહાર દૂર કર.

૯ કાઠ રાજા વિષે તું સાવચેત ધરને જે સર્વ લેવો ચાલેકો તને શિખવે તે ખંડથી પાળીને બળવ; જેમ જે તેમને આજ્ઞા કીધી તેમ તમે સલાળીને કરો. ૧૦ મિસરમાંથી તમારા નિકળતાં માર્ગમાં યહોવાહ તારા દેવ મરિયમને જે કીધું તે ચાલ રાખ.

૧૦ જ્યારે તું પોતાના પડોસીને કાઠ પ્રકારની ધીર કરે, ત્યારે તું તેની હુડપ લેવાને તેના ઘરમાં ન પેસ. ૧૧ તું બહાર ઉભો રહે, ને જે માણસને તું ધીર છે તે તારી પાસે હોય તો બહાર લાવે. ૧૨ અને જો તે ગરીબ માણસ હોય તો તેની હુડપ રાખીને તું સુધ જીવડ નહિ; ૧૩ સૂચ આથમતાં તારે તે હુડપ તેને જરૂર પાછી આપવી કે તે પોતાનું વસ્ત્ર પહેરીને મુએ ને તને આશીર્વાદ દે; ને યહોવાહ તારા દેવની નજરમાં તે તારા લાલમાં ન્યાયીપણાપ ગણાયો.

૧૪ તારા બાહબોમાંના અથવા તારા દેશમાં તારી બાહબોમાં રહેનાર પ્રવાસીઓમાંના કાઠ ગરીબ તથા દરિદ્રી મજૂર પર તું બુદ્ધિમ ન કર; ૧૫ તું તેજ દિવસે તેની મજૂરી તેને આપ, સૂચ તે પૈ ન આથમે; કેમકે તે ગરીબ છે ને તેનું મન તેમાં લાગેલું છે; ૧૬ તે યહોવાહ આજ્ઞા તારી વિરૂદ્ધ પેકાર કરે ને તેથી તને પાપ લાગે.

૧૭ છોકરાને લીધે બાપો માર્યા ન જાય, ને બાપોને લીધે છોકરાં માર્યા ન જાય; દરેક માણસ પોતપોતાનાં પાપને લીધે માર્યો જાય.

૧૮ પરદેશીના કે નળાપાનો ન્યાય તું ન મરડ; તથા વિધવાનું વસ્ત્ર ધરેણે ન લે. ૧૯ પણ સંભાર કે મિસરમાં તું ઇસુ હતો ને યહોવાહ તારા દેવ તને ત્યાંથી ઉદ્ધાર્યો; એ માટે કુ તને આ આજ્ઞા પાળવાનું કરમાવું છું.

૨૦ જ્યારે તું તારા બેવરમાં તારી ફસલ બાપે ને

ખેતરમાં એક પુત્રો બુદ્ધી મળે હોય, ત્યારે તેને લાભવળે પાછો ન જ; તે પરદેશીને સાડ તથા અનાથને સાડ તથા વિધવાને સાડ થાય; એ માટે કે યહોવાહ તારો દેવ તારા હાથના સર્વ કામમાં તને આશીર્વાદ દે.

૨૦ જ્યારે તું તારા નેતરક્ષ બુદ્ધી લે ત્યારે ફરીથી તેની ડાળીઓ પર ન કર; [આક્રીત કળ] તે પરદેશીને સાડ, અનાથને સાડ, તથા વિધવાને સાડ થાય ૨૧ જ્યારે તું તારી દ્રાક્ષાવીની [દ્રાક્ષો] વીણે ત્યારે ફરીથી તું તેના સહો ન કર; તે પરદેશીને સાડ તથા અનાથને સાડ તથા વિધવાને સાડ થાય ૨૨ અને સમાર કે મિસરમાં તું ફાસ હતો; એ માટે હું તને આ આજ્ઞા પાળવાનું ફરમાવું

૨૫ જે માણસોની વચ્ચે તકરાર હોય ને તેઓ ન્યાય કરાવવા આવે, ને [ન્યાયાધીશ] તેમને ન્યાય કરે; તો ન્યાયીને ન્યાયી કરાવવો, ને દુષ્ટને ગુન્હેગાર કરાવવો; ૨ અને જે દુષ્ટ માણસ ફટકા ચોગ્ય હોય તો એમ થવું જોઈએ કે, ન્યાયાધીશ તેને સુવહાવીને, તેના ગુન્હા પ્રમાણે ગણીને તેને પોતાના દેખનાં ફટકા મરાવે. ૩ તે આળીસ ફટકા સુધી તેને મારે, પણ તે ઉપરાંત નહિ; ૪ જેને તે તેથી ઉપર વધારીને આ કરતાં વધારે ફટકા તેને મારે, તો તારો ભાઈ તારી દૃષ્ટિમાં હલકો દેખાય.

૪ પારે ફરતા બળદના મઠો પર તું ચીંકી ન બાંધ.

૫ ભાઈઓ એમ રહેતા હોય, ને તેઓમાના એક મરી જાય ને તેને દીકરો ન હોય, તો મરનારની સ્ત્રી બહારના કોઈ પારકા પુત્રને ન પરણે; તેના ધણીનો ભાઈ તેની પાસે જાય, ને તે તેણીને પરણે, ને તેણીની પ્રત્યે ધણીના ભાઈની ફરજ બજાવે ૬ અને એમ થાય કે જે પહેલો દીકરો તે જણે તે તેના મહૂંમ ભાઈનું નામ પાડજી કરે, કે તેનું નામ ઇસ્રાએલમાંથી ન બુસાઈ જાય. ૭ અને જે તે માણસ પોતાના ભાઈની સ્ત્રીને લેવા ન આહે, તો તેના ભાઈની સ્ત્રી ભાગ્યે વડીલાની પાસે જાય ને કહે કે, મારા ધણીનો ભાઈ ઇસ્રાએલમાં પોતાના ભાઈનું નામ કાચમ કરવાને ના કહે છે, તે ધણીના ભાઈની ફરજ મારા પ્રત્યે બજાવવા ઇચ્છતો મથી. ૮ ત્યારે તેના નવરના વડીલા તેને બોલાવીને તેની સાથે વાન કરે, પણ જે તે જોશે રહીને કહે કે, હું તેને લેવા ચાહતો નથી; ૯ ત્યારે તેના ભાઈની સ્ત્રી વડીલોની હજુરમાં તેની પાસે આવીને

તેના પત્રમાંથી જોડો કાઢીને તેના મુખ પર ઝુંકે; ને ઉત્તર દબને કહે કે, જે પોતાના ભાઈનું ઘર ન બાધે તેની એજ વડે થાઓ. ૧૦ અને ઇસ્રાએલમાં તેને એવું નામ પાડવામાં આવે કે, કદાએલા જોડાવાળાનું ઘરમાર

૧૧ જે માણસો એક બીજા સાથે ઝગડો કરતા હોય ને તેઓમાના એકની સ્ત્રી પોતાના ધણીને મારનારના હાથમાંથી છોડાવવાને પાસે આવે, ને પોતાનો હાથ લાગે કરીને તેના ગુલામને પકડે; ૧૨ તો તું તેનો હાથ કાપી નાખ, તારી આખમાં ફાંચ ન આવે

૧૩ તું પોતાની કાંચળીમાં જુદી જુદી તરેહનાં કાટલા, એક મોટું ને એક નાનું, ન રાખ ૧૪ તું તારા ઘરમાં અનેક તરેહના માપ, એક મોટું ને એક નાનું, ન રાખ ૧૫ પુરેપુર તથા અદલ કાટલું તું રાખ; પુરેપુર તથા અદલ માપ રાખ; એ માટે કે જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમાં તારા આયુષ્ય દીધ થાય ૧૬ કેમકે જેઓ આપા કામ કરે છે, એટલે જેઓ અન્યાય કરે છે, તેઓ યહોવાહ તારા દેવને અમનજ લાગે છે

૧૭ મિસરમાંથી નિકળી આવતાં તને માર્ગમાં અમાલેકે જે ક્રીધુ તે તું સવાર ૧૮ તું બેઠોશ તથા થાકેલો હતો ત્યારે તે માર્ગમાં તને મળ્યા ને તારા પાછળના લાગને, એટલે તારી પાછળ રહેલા જે સર્વ અમનજ તેઓને માથા, ને તે પરમેશ્વરથી બીધો નહિ. ૧૯ માટે જ્યારે યહોવાહ તારો દેવ જે દેશ તને તારો વારસો તથા વતન કરી લેવાને આપે છે, તેમાં તારી આસ-પાસના તારા સર્વ શત્રુઓથી તે તને આરામ આપે, ત્યારે એમ થાય કે તું આકાશ તળેથી અમાલેકની યાદગિરી બુસી નાખજ; તું બુદ્ધી થા

૨૬ અને યહોવાહ તારો દેવ જે દેશ તને વતન ને સાડ આપે છે તેમાં તું આવે ને તેનો વારસો લઈને તેમાં વસે ત્યારે એમ થાય કે, ૨ જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેની જમીની સર્વ પેદારા તું ઘેર લાવે તેના પ્રથમ કળમાંથી લઈને, તેને ટોપકીમાં બરીને જે જગ્યા યહોવાહ તારો દેવ પોતાનું નામ ત્યાં રહેવા સાડ પસંદ કરે તેમાં તારે જવું ૩ અને જે જાબજ તે દિવસોમાં હોય તેની પાસે તારે આવીને તેને કહેવું, આજ હું યહોવાહ તારા દેવની આજ્ઞા જાહેર કરૂં છું કે, જે દેશ આપણને આપવાને યહોવાહ આપણા પિતૃઓની પાસે સમ

ખાધા તેમાં દુ આળ્યો હું ૪ અને ચાચક તારા દાધ-
માંથી ટોપથી લે ને તેને ચઢોવાદ તારા દેવની વેદી
આનગ નીચે મુકે. ૫ અને તારે ચઢોવાદ તારા દેવની
આનગ ઉત્તર આપીને કઢેલું કે, મારો જાપ મરવાની
તૈયારીમાં આવેલો એક બરાની હતો, ને તે મિસરમાં
નયો ને ત્યાં તેણે પ્રસાદ કીધો, ને તેના [લોકની]
સખ્યા થોડી હતી; ને ત્યાં તેની એક મોટી, બળવાન
વધા વિરઝીલું પ્રભ થઈ નહ ૬ અને મિસરીઓએ
અમારા પર જીવન કીધો, ને અમને બધું પીડા
કીધી, ને અમારે માથે સખત વેક બેસાડી; ૭ ને અમે
અમારા પિતૃઓના દેવ ચઢોવાદને દાઁ મારી, ને
ચઢોવાદે અમારી દાઁ તાલગી, ને અમારી વિપત્તિ
વધા અમારા પરિશ્રમ વધા અમારા પર સુખરેલો
જીવન તે વરફ દિધી કીધી, ૮ અને ચઢોવાદ બળવાન
દાધે, ને લાંબા કરેલક સુત્રવડે, ને બધું લયકર રીતે,
ને ચિંટોથી, વધા ચમકારોથી અમને મિસરમાંથી
હાડી લાવ્યો; ૯ ને તે અમને આ રથને લાવ્યો છે ને
આ દેસ, એટલે દૂધ મધની રેલઠેલવાયો દેસ, તેણે
અમને આપ્યો છે ૧૦ અને હવે તો આ કદાચ

એટલે આકાશમાંથી, નીચે બેઠને તારા ઇશ્વારેલી
લોકોને, વધા અમારા પિતૃઓ પ્રત્યે તે સમ ખાધા તે
પ્રમાણે જે જમીન તે અમને આપી છે, એટલે, દૂધ
મધની રેલઠેલવાયો દેસ, તેને હું આશીર્વાદ કે.

૧૬ આ વિધિઓ વધા દુકમો પાળવાની આજ્ઞા
ચઢોવાદ તારો દેવ વને આજ્ઞા આપે છે; માટે હું
તારા પુરા હૃદયથી વધા તારા પુરા જીવથી તેઓને
પાળ ને અમલમાં આણું. ૧૭ આજ્ઞા તે ચઢોવાદની
આજ્ઞા કજીલાવ આપી છે કે તે તારો દેવ છે, વધા હું
તેના માર્ગોમાં ચાલશે, વધા તેના વિધિઓ વધા તેની
આજ્ઞાઓ વધા તેના દુકમો પાળશે, ને તેની વાહી
તાલજશે; ૧૮ અને વને આપેલા પોતાના વચન
પ્રમાણે ચઢોવાદે આજ્ઞા કજીલ કીધું છે કે હું તેની
ખાસ પ્રભ છે; અને તેની સર્વ આજ્ઞાઓ તારે
પાળવી; ૧૯ ને જે સર્વ દેવતાઓને તેણે કૃત્ય
કીધી છે તે કરતાં વને કીર્તિમા વધા નામમાં વધા
સન્માનમાં તે વધારશે; ને હું તેના કલા પ્રમાણે
ચઢોવાદ તારા દેવની સુધ પ્રભ થશે

નિયમના સર્વ સમ્પ્રદાય બહુ રચ્યા રીતે તે પત્થરો પડે છે.

■ અને મુસાએ તથા લેવી ચાલકોએ સર્વ ઇસ્લામીએ લે છે, હે ઇસ્લામીએ, ગુપ્તગુપ્ત રહીને સાબળ; અને હું યહોવાહ તારા દેવની પ્રભ થયો છે. ૧૦ એ માટે તારે યહોવાહ તારા દેવની વાણી માનવી, ને તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ, જે આજ હું તને ફરમાવું છું, તેઓને અમલ કરવો.

૧૧ અને તેજ દિવસે મુસાએ લોકોને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ૧૨ તમે જ્યારે યરદનને પાર નિકળી રહેા; ત્યારે લોકોને આશીર્વાદ દેવા સાથે શિમ્શોન તથા લેવી તથા યહુદાહ તથા શિમ્શોન તથા મુસા તથા મિન્યામીન એઓ ગરીબીમ પર્વત પર ઉભા રહે, ૧૩ ને રેઉમેન, ગાદ તથા આશર તથા ઝબુલન, ઈસ્રાઇલ તથા નાફ્તાલી એઓ ખાપ [દેવા] માટે એબાહ પર્વત ઉપર ઉભા રહે ૧૪ અને લેવીઓ ઉત્તર આપતા ઇસ્લામીએના સર્વ માણસોને મોટા ધોટા પાડીને કહે કે,

૧૫ જે માણસ કોતરેલી કે ગાળેલી [ધાતુની] એટલે કારીગરના હાથે બનેલી બુદ્ધિ, જે યહોવાહને અમનજી લાગે છે, તે બનાવીને તેને ગુપ્તમા ઉભી કરે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો ઉત્તર આપતા કહે, આમેન.

૧૬ જે પોતાના બાપને કે પોતાની માને વચ્ચે કરે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૧૭ જે પોતાના પડોસીની જમીનનું બાણ ખસેડે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૧૮ જે આશ્રયને માનવી બટકાને તે આપિત હો ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૧૯ જે પરદેશીને, અનાથનો, તથા વિધવાનો ન્યાય મરડે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૦ જે પોતાના બાપની સ્ત્રી સાથે કુકર્મ કરે તે આપિત હો, કેમકે તેણે પોતાના બાપની નસવા ઉધ્ધારી કીધી છે. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૧ જે કોઈ પણ ભત્રીજા બનવરની સાથે કુકર્મ કરે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૨ જે પોતાની બહેન સાથે, એટલે પોતાના બાપની દીકરી કે પોતાની માની દીકરી સાથે, કુકર્મ કરે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૩ જે પોતાની સાલુની સાથે કુકર્મ કરે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૪ જે પોતાના પડોસીને ગુપ્ત રીતે મારે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૫ જે નિરપરાધીની હત્યા કરવાને લાયક છે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૬ જે આ નિયમના સમ્પ્રદાય પાળીને તેમને મજૂર ન કરે તે આપિત હો. ત્યારે સર્વ લોકો કહે, આમેન.

૨૮ અને જે હું યહોવાહ તારા દેવની વાણી ખતથી સાબળીને, જે તેની આજ્ઞાઓ હું આજ તને આપું છું, તે સર્વ પાળીને તેમને અમલમા આણ્યો, તે એમ થયો કે યહોવાહ તારા દેવ પૃથ્વીની સર્વ દેશભૂતિઓ કરતાં તને શ્રેષ્ઠ કરશે, ૨ અને જે હું યહોવાહ તારા દેવની વાણી સાબળ્યો તે આ સર્વ આશીર્વાદ તારા પર આવશે ને તને પ્રાપ્ત થશે કેનનરમા હું આશીર્વાદિત થશે, ને બેતરમા હું આશીર્વાદિત થશે ૪ તારા પેટનું કુળ, તથા તારી ભૂમિનું કુળ તથા તારા દોરનું કુળ, એટલે તારી ગાયોના વિસ્તાર તથા તારા ઘેરાબકરાના બચ્ચા, આશીર્વાદિત થશે ૫ તારી ટોપલી તથા તારી કથરોટ આશીર્વાદિત થશે ૬ હું અંદર આવતા આશીર્વાદિત થશે ને બહાર જતા આશીર્વાદિત થશે ૭ તારા શત્રુઓ, જેઓ તારી સામા અદી આવે છે તેઓને, યહોવાહ તારી આગળથી માર ખવડાવશે; તેઓ તારી સામે એક માથે અદી આવશે ને તારી સામેથી સાત માથે નાશી જશે ૮ યહોવાહ તારી વખાણમાં ને જે સર્વમા હું તારો હાથ ધાલે છે તેમા તારા પર આશીર્વાદ ફરમાવશે; ને જે દેશ યહોવાહ તારો દેવ તને આપે છે તેમા તે તને આશીર્વાદ દેશે. ૯ અને હું યહોવાહ તારા દેવની આજ્ઞાઓ પાળીને તેના આજ્ઞામા ચાલશે, તેમ, એમ યહોવાહ તારી આગળ સમ ખાધા છે તેમ, તે તને પોતાની પવિત્ર પ્રભ તરીકે રચાપશે ૧૦ અને પૃથ્વીના સર્વ લોક જેઓ કે, યહોવાહના નામપરથી તારું નામ પડેલું છે; ને તેઓ તારાથી બીરો ૧૧ અને જે દેશ તને આપવાને યહોવાહ તારા પિતૃઓ આગળ સમ ખાધા, તેમ તારા પેટના કુળ વિષે, તથા તારા દોરના કુળ વિષે, તથા તારી ભૂમીના કુળ વિષે યહોવાહ તારું પુષ્કળ દિલ કરશે. ૧૨ તારા દેશપર તેની મોસમમા વરસાદ મોકલવા સાથે, અને તારા હાથના સર્વ કામોને

આશીર્વાદ આપવા સાડ, ચઢોવાહ તારે સાડ પોતાનો
સારો ભરાઈ, એટલે આકાત, ઉપાડશે, ને તું ધણી
દેશભક્તિએ ઉછીનુ આપશે પણ તું ઉછીનુ લેશે
નહિ ૧૭ અને ચઢોવાહ તને શિર બનાવશે, પણ
પુચ્છ નહિ, ને તું માત્ર ઉપર રહેશે ને તળે નહિ
રહેશે, જે ચઢોવાહ તારા દેવની આજ્ઞાએ જે આજ
હુ તને ફરમાવું છું તેઓને તું લક્ષ હધને પાળશે તથા
અમલમા આણશે, ૧૪ ને જે પચને આજ હુ તને
ફરમાવું છું, તેઓમાના કોઈથી એ તું જમણે કે કામે
કરી જમને અન્ય દેવોની સેવા કરવા તેઓની પાછળ
જમરા નહિ, તો [એમ થશે]

૧૧ પણ જે ચઢોવાહ તારા દેવની વાણી ન સાલ
ળતા જે સર્વ તેની આજ્ઞાએ તથા તેના વિધિઓ હુ
આજ તને આપું છું, તેઓને તું પાળીને અમલમા નહિ
આણશે, તો એમ થશે કે, આ સર્વ શ્રાપ તારા પર
આવશે ને તને પ્રાપ્ત થશે ૧૨ તું નમરમા શ્રાપિત
થશે ને તું ખેતરમા શ્રાપિત થશે ૧૩ તારી ટોપરી
તથા તારી કપરોટ શ્રાપિત થશે ૧૮ તારા પેટનું ફળ
તથા તારી ભૂમિનું ફળ, તારી ગાયોનો વિસ્તાર તથા
તારા ઘેટામકરાના બચ્ચા શ્રાપિત થશે ૧ તું બદર
આવતા શ્રાપિત થશે ને તું બદર જતા શ્રાપિત થશે
૨૦ અને જે સર્વ કામ કરવામા તું હાથ ધાલશે, તેમા
ચઢોવાહ તારા પર શ્રાપ તથા હાર તથા ધમકી મોક-
લશે, જ્યાં સુધી કે જે ભુંડા કામથી તે મારે ત્યાં
જાશે છે તેથી તારો સદાર થાય, ને તું જલદી નાસ
પામે. ૨૧ જે દેશમા તું તેનું વતન પામવા સાડ જાય
છે તેમાંથી ચઢોવાહ તારો નાશ કરે, ત્યાં સુધી તે
તારા પર મરફી લાગુ કરી શખશે. ૨૨ ચઢોવાહ તને
ક્ષય રોગથી તથા વાવથી તથા સોભથી તથા ઉષ્ણ
વાયથી તથા વરવારથી તથા લ્પથી તથા પૂચથી મારશે,
ને તારો નાશ થવા સુધી તેઓ તારી પાછળ લાગશે
૨૩ અને તારા માથા ઉપરનું આકાશ પિત્તળ જેવું
થશે, ને તારી તળેની જે ભૂમિ તે લોહા જેવી થશે
૨૪ ચઢોવાહ તારા દેશના વરસાદને બદલે જુકા તથા
ધૂળ વર્ષાવશે, તું તારા પામે ત્યાં સુધી તે આકાશથી
તારા પર વરસશે ૨૫ ચઢોવાહ તારા શત્રુઓની સામે
તને માર ખવડાવશે, તું એક માત્રે તેઓની સામે
ચડી જમણ ને સાત મર્યાએ તેઓની સામેથી નાલી
જમણ, ને પૃથ્વીના સર્વ શત્રુઓમા તું અદ્વિતીય વહો
ફેંકાઈક કરાશે. ૨૬ અને તારી લાસ સર્વ ખેતર પકી

ઓનો તથા પૃથ્વીના સર્વ પશુઓનો ખોરાક થશે, ને
તેઓને હાડી મેલનાર કોઈ નહિ હશે ૨૭ ચઢોવાહ
તને મિસરના ગુમડાથી તથા માંડિયા રોગથી તથા
સ્ત્રાપિતથી તથા ખસથી મારશે, ને તેઓમાથી તું
સાલે થઈ શકશે નહિ ૨૮ ચઢોવાહ તને ઘેલાપણીથી
તથા અધાપાથી તથા મનના ગમરાટથી મારશે,
૨ અને જેમ આધરો અધારામા ફાંફા મારે છે, તેમ
તું ખરે બપોરે ફાંફા મારશે, ને તારા મગોમા તું
સફળ નહિ થશે, ને તું કેવળ જીલમને તથા લટને
સ્વાધીન થશે, ને તને બચાવનાર કોઈ નહિ હોય
૩૦ તું બાવડીની સાથે સત્રાહ કરશે ને બીજે પુત્ર
તેનો ઉપભોગ કરશે, તું ઘર બાધશે પણ તું તેમાં
રહેશે નહિ, તું દ્રાક્ષવાડી રોપશે પણ તેનું ફળ તારા
કામમા આવશે નહિ ૩૧ તારી નજર આગળ તારો
બળદ કાપી નખાશે ને તેનું [મત્સ] તું નહિ ખાશે,
તારો મરેડો તારી આગળથી બળાતારે લઈ જવામા
આવશે ને તે તને પાછો નહિ અપારો, તારૂં ઘેડું તારા
શત્રુઓને આપવામા આવશે, ને તને બચાવવાને કોઈ
નહિ હશે ૩૨ તારા દીકરા ને તારી દીકરીઓ બીજા
લોકોને અપારો, ને તારી આખા જેશે, ને તેઓને
સાડ આખો વિવસ છરીછરીને તારી આખા આખી
થઈ જશે, ને તારા હાથનું બળ છેક લોપ થશે.
૩૩ તારી ભૂમિનું ફળ તથા તારી સર્વ મહેનતનું ફળ, જે
દેશભક્તિને તું આજળખતો નથી તે ખાઈ જશે, ને તું
સર્વદા કેવળ જીલમ વેઠશે તથા કચરી નખાશે, ૩૪ ને
જે દેખાવ તારી આખા દેખશે તેને લીધે તું ઘેલો
બની જશે ૩૫ તારા પચના વળિયાડી તે તારા
માથાના તાલકા સુધી પીડાકારક તથા અસાધ્ય ગુમ-
ડાથી ચઢોવાહ તને ધુટ્ટોમા તથા ટાઢિયામા મારશે
૩૬ ચઢોવાહ તને તથા જે રાત્ર તું તારા પર કરાવીશ
તેને, જે દેર ભલિને તું તેમજ તારા પિતૃઓ આજળખતા
નથી, તેની ખાસે લાવશે, ને ત્યાં તું લાકડા તથા
પથરના અન્ય દેવોની સેવા કરશે ૩૭ અને જે સર્વ
પ્રભઓમા ચઢોવાહ તને લઈ જશે તેઓ મધ્યે તું
અચળ તથા કહેવા તથા કહાણીરૂપ થશે, ૩૮ તું
ખેતરમા ધણુ બી લઈ જશે ને થોડી ફસલ ઘેર લાવશે,
કેમકે તોડ તેને ખાઈ જશે ૩૯ તું દ્રાક્ષવાડીઓને
રોપશે ને તેને ફેળવશે પણ તું તેમનો દ્રાક્ષાત્ત પીશે
નહિ અથવા [દ્રાક્ષો] વીણશે નહિ, કેમકે કાતરા તેને
ખાઈ જશે ૪૦ તારી સર્વ સીંચોમા તારા નેતરફ હશે

પણ તેનું તેલ પોતાને શરીરે યોગવા નહિ પામશે, કેમકે તારા જેવટક્ષનાં કૃળ ખરી પડશે ૪૧ તારે પેટ દીકરા દીકરીઓ થશે પણ તેઓ તારા નહિ થશે, કેમકે તેઓ શુભામીમા જશે ૪૨ તારા સર્વ ગ્રાહ ને તારી જમીનનું કૃળ તીડોનું [ભક્ષ] થશે ૪૩ તારી મધ્યેના પરદેશી તારા કરતા વધારે ને વધારે ઉંચા થશે જશે, પણ તે વધારે ને વધારે નીચા થશે જશે ૪૪ તે તને ધીરશે પણ તે તેને ધીરશે નહિ; તે તિર થશે ને તે પુત્રી થશે ૪૫ અને તારો નાશ થાં લગી આ સર્વ માપો તારા પર આવશે ને તારી પાછળ લાગશે ને તને પકડી પાડશે; કેમકે તેં યહોવાહ તારા દેવની બાણી ન સાંભળી ને તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ, જે તેણે તને ફરમાવ્યા, તેઓને તે ન પાળ્યાં, ૪૬ અને તેઓ તારા પર તથા તારા વંશ પર સજા થિન્હ તથા અમલારૂપ થશે; ૪૭ કેમકે સર્વ વસ્તુઓની પુષ્કળતાને માટે આનંદથી ને હૃદયના ઉલ્લાસથી તેં યહોવાહ તારા દેવની સેવા ઝીધી નહિ ૪૮ માટે ભૂખમાં તથા તરસમાં તથા નમતામાં તારા સમૂર્ણ દરિદ્રતામાં તે તારા શત્રુઓ, જેઓને યહોવાહ તારી વિરૂદ્ધ મોકલશે, તેઓની સેવા કરશે, ને તારો નાશ કરતા સુધી તે તારી આધ પર લોડાની ઝુલરી મુકશે. ૪૯ યહોવાહ આરેથી, એટલે પૃથ્વીના ઉડાથી, એક દેશાનંતિ જેની ભાષા તે સમજશે નહિ તેને ઉડતા ગરૂડની પેટ તારી વિરૂદ્ધ લાવશે; ૫૦ એટલે ધરડાઓને ગણકારશે નહિ ને તારા જીનાને પર દયા રાખશે નહિ એવી વિકાળ ચેહેરાવાળી દેશાનંતિ ૫૧ અને તે તારા દોરડાંનું કૃળ તથા તારી ભૂમિનું કૃળ આધને તારા સત્યાનાશ વાળશે; વળી તારો વિનાશ કરતાં સુધી તે તારી પાસે ધાન્ય, દ્વારારસ, અથવા તેલ, તારાં ગોપધ્યઓને વિસ્તાર, કે તારા ઘેટા બકરાનાં બચ્ચા રહેવા નહિ દેશે. ૫૨ અને તારા આખા દેશનાના તારા જે હૃદય ને સિદ્ધિનાજા કાઢ, જે પર તેં કરોસો રાખતો હતો, તેઓ પડી જતા સુધી તે તારી સર્વ ભાગ્યોમા તારી આસપાસ ઘેરો ધાંલશે; ને તારો આખો દેશ, જે યહોવાહ તારા દેવે તને આપ્યો છે, તેમાં તારી સર્વ ભાગ્યોમા તે તારી આસપાસ ઘેરો પાવશે. ૫૩ અને જે ઘેરાથી તથા સહ-ડાસથી તારા શત્રુઓ તને સહડાવશે, તેમાં તે પોતાના પેટનું કૃળ, એટલે તારા દીકરા તથા દીકરીઓ જેઓને યહોવાહ તારા દેવે તને આપ્યા છે, તેઓનું

માંસ ખાશે ૫૪ તમારામાને જે કામળ તથા બહુ નાનુક પુરૂષ છે તેની આખ પોતાના ભાઈની બણી, ને પોતાની પ્રાણપ્રિય સ્ત્રી બણી, ને પોતાનાં બાકી રહેલા છોકરાં બણી, બુદી થશે; ૫૫ એવી કે જે પોતાના છોકરાને તે ખાતો હશે તેમનું માંસ તેઓ-માના કાઢને તે નહિ આવશે, કેમકે જે ઘેરાથી તથા સહડાસથી તારી સર્વ ભાગ્યોમા તારા શત્રુઓ તને સહડાવશે, તેમાં તેની પાસે પોતાને માટે કાઢ રહ્યું નહિ હશે. ૫૬ તમારામાની કામળ તથા નાનુક સ્ત્રી, કે જે કામળતાને તથા નાનુકપણાને બીધે પોતાના પતની પાની જમીન પર મુકવાની હિમ્મત ચલાવી શકતી નહિ હોય, તેની આખ પોતાના દિલ્હિભન ધણીની બણી, તથા પોતાના દીકરાની બણી, તથા પોતાની દીકરીની બણી; ૫૭ તથા પોતે જીજીવા નાના બાળકની બણી, તથા પોતે જીજીવાની હોય તે છોકરાં બણી, બુદી થશે, કેમકે જે ઘેરાથી તથા સહડાસથી તારા શત્રુઓ તારી ભાગ્યોમા તને સહડાવશે, તેમાં સર્વ વસ્તુની અછતને બીધે તે શુભ રીતે તેઓને ખાશે ૫૮ જે આ નિયમના સર્વ સમૂહો જે આ પુસ્તકમાં જે માટે લખેલા છે કે, યહોવાહ તારો દેવ, જે ગૌરવી તથા લયકર નામથી તે બીધે, તે તે પાળીને અમલમાં નહિ આણે, ૫૯ તે યહોવાહ તારી મરજીઓને તથા તારા વંશની મરજીઓને, અમલારી, એટલે મોટી તથા લાખા વખતની મરજીઓ, તથા બારે તથા ઘણા દહાડે રોમ કરશે. ૬૦ અને તે મિસરના સર્વ રોમ, જેથી તે ડરતો હતો, તે તારા પર ફરીથી લાવશે, ને તેઓ તને વળગી રહેશે ૬૧ વળી હરેક રોમ તથા હરેક મરજી, જે આ નિયમના પુસ્તકમાં લખેલા નથી, તેઓને તે નાશ પામે ત્યાં સુધી યહોવાહ તારા પર લાવશે ૬૨ અને તમે ગણત્રીમાં આકારના તારા જેટલા બધા હતા તેને ટૂંકાણે તમે ગેહાલ્લ બાકી રહેવા પામશો; કેમકે તેં યહોવાહ તારા દેવની બાણી ન સાંભળી ૬૩ અને એમ થશે કે જેમ યહોવાહ તમારૂં શત્રુ કરવામાં ને તમારી વૃદ્ધિ કરવામાં તમારા પર હરખાતો હતો, તેમ યહોવાહ તમારો નાશ કરવામાં તથા તમારો સહાર કરવામાં તમારા પર હરખાશે, ને જે દેગમા વતન પામવા તેં ભય છે તેમાંથી તે તમને ઉણેડી નાખશે. ૬૪ અને યહોવાહ તને પૃથ્વીના એક ઉડાથી તે છેક બીન ઉડા સુધી સર્વ લોકોમાં વિખેરી નાખશે, ને ત્યાં પાવર

તથા લાકડાના અન્ય દેવો, જેઓનો તે કે તારા પિતૃઓએ અનુભવ કીધો નથી, તેઓની સેવા તું કરશે કે? અને એ દેશનતિઓમાં તને કાંઈ ચેત નહિ પડશે, ને તારા પગના તળિયાને કાંઈ આરામ નહિ મળશે, પણ યહોવાહ તને ત્યા કષિત હૃદય તથા ધુધળી આંખો તથા ચુરડે મન આપશે, કે અને તારો જીવ તારી આગળ દહેશતમાં લટક્યા કરશે, ને તું રાત દહાડો બીતો રહેશે, ને તારા જીવનો તને કંઈ બચાવે નહિ રહેશે, કે તારા મનમાં જે બીક લાગશે તેને લીધે, ને તારી આંખોથી જે દેખાવ તું જોશે તેને લીધે, સવારમાં તું કહેશે કે, ઇશ્વર કરે ને સાંજ પડે! ને સાંજે તું કહેશે કે, ઇશ્વર કરે ને સવાર થાય! કે અને જે માર્ગ વિષે મેં તને કહ્યું હતું કે, તારે તેને ફરીથી કહી-ન જોવો, તે માર્ગે વઢાણપડે યહોવાહ તને ફરીથી મિસરમાં આણશે, અને ત્યા વમે ઠાસો તથા ઠાસીઓ થવા સાથે તમારા શત્રુઓને ત્યા પોતાને વેચશે, ને તમને કોઈ ખરીદશે નહિ

૨૯ હોરેબમાં જે કશર યહોવાહે ઇસ્રાએલપુ ત્રોની સાથે કીધો, તે શિવાય મોઆબ દેશમાં તેઓની સાથે જે કશર કરવાની આજ્ઞા તેણે મુસાને આપી, તેના શબ્દો આ છે

૨ અને મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલને બોલાવોને તેઓને કહ્યું, યહોવાહે તમારી નજર આગળ મિસર દેશમાં ફારૂન પર તથા તેના સર્વ સેવકો પર તથા તેના આખા દેશ પર જે સર્વ કીધું તે વમે દીકું છે, કે એટલે તારી આંખોએ જોએલા મોટા પરીક્ષણો, ચિન્હો, તથા તે મોટા અમલકારો. ૪ પણ યહોવાહે તને સમ જીવે હૃદય, તથા હેબતી આંખો, તથા સાબળના કાનો, આનંદીન સુધી આખ્યા નથી. ૫ અને મેં તમને ચાળીસ વર્ષ અરવ્યમાં ફોર્યા, તમારા અંતરના વસ્ત્રો જુના થયા નથી, ને તારા પગમાંનો જોડો જુનો થયો નથી. ૬ તમે રોટલો ખાધો નથી ને તમે દ્રાક્ષરસ કે મધ પીધા નથી, એ માટે કે તમે જાણો કે, હું યહોવાહ તમારો દેવ છું. ૭ અને જ્યારે તમે આ ઠેકાણે આવ્યા ત્યારે હેરમેનનો ચાલ સોહોન તથા બારગનનો ચાલ એક આપણી સામા લડાઈ કરવા નિકળી આવ્યા, ને આપણે તેઓને માર્યા. ૮ અને આપણે તેઓનો દેશ લઈ લીધો ને તે રેકમનીઓને, તથા ગાદીઓને, તથા મનારોહના અર્ધા કુળને વળતને સાથ આપ્યો.

૯ માટે આ કરારના શબ્દો પાળો ને અમલમાં આણો, એ માટે કે તમે જે સર્વ કરો છો તેમાં સફળ થાઓ.

૧૦ આજ તમે સર્વ યહોવાહ તમારા દેવ આગળ ઉભા છો, તમારા મુખથી, તમારા કુળો, તમારા વડીલો, તથા તમારા સરકારો, એટલે સર્વ ઇસ્રાએલી માણસો, ૧૧ તમારા બાળકો, તમારી સ્ત્રીઓ, તથા તારી છાવણીઓ મધ્યેનો પરદેશ, તારા લાકડા કાપનારથી માંડીને પાણી વરનાર સુધી, તમે સર્વ ઉભા છો. ૧૨ એ માટે કે યહોવાહ તારા દેવને કશર, તથા તેની જે પ્રતિજ્ઞા યહોવાહ તારો દેવ આજ તારી આગળ કરે છે, તે તું માયે લે, ૧૩ કે તે આને પોતાની પ્રજા તરીકે તને સ્થાપે, ને જેમ તેણે તને કહ્યું હતું, તથા જેમ તેણે તારા પિતૃઓની સાથે, એટલે ઇસ્રા દિમની સાથે, ઇસ્હાકની સાથે, તથા યાકુબની સાથે સમ ખાધા હતા, તેમ તે તમારો દેવ થાય. ૧૪ અને હું એકલા તમારીજ સાથે આ કરાર કરતો તથા આ સમ ખાતો નથી, ૧૫ પરંતુ જે આને આપણી સાથે યહોવાહ આપણા દેવની આગળ ઉભો રહેલો હશે તેની સાથે, તેમજ જે આજ અહીં આપણી સાથે નહિ હોય તેની સાથે પણ, ૧૬ (કેમકે આપણે મિસર દેશમાં કેવી રીતે રહેતા હતા, ને જે દેશનતિઓમાં થઈને તમે પસાર થયા તેઓની મધ્યે થઈને આપણે કેવી રીતે આવ્યા એ તમે જાણો છો, ૧૭ અને તમે તેઓના અમગળ કર્મોને, તથા તેઓની લાકડાની તથા પત્થરની, રૂપાની તથા સોનાની મુતિઓ ને તેઓમાં હતી, તેઓને તમે જોયા છે), ૧૮ [એ કશર તથા પ્રતિજ્ઞા કર્યું] રખે તમારામાં કોઈ પુત્ર કે સ્ત્રી કે કુટુંબ કે કુળ એવું હોય, કે જેના હૃદય આજ યહોવાહ તમારા દેવ તરફથી જી રજીને એ દેશનતિઓના દેવોની સેવા કરવાને બંધ, રખે પિતૃ તથા કંડવાસરૂપી જડ તમારામાં હોય, ૧ અને જ્યારે તે આ આપની વાતો સાંભળે ત્યારે, રખેને એમ થાય કે તે પોતાના હૃદયમાં પોતાને મુજારકબાલી આપીને કહે, હું મારા હૃદયના હકીલા-પણમાં આવું, ને મુઠા સાથે લીલાનો નાશ કરે તો પણ મને સાતિ થશે. ૨૦ યહોવાહ તેને માફ નહિ કરે, પણ યહોવાહનો કોપ તથા તેનો જીરવો તે માણસ પર જળી ઉઠશે, અને આપુરતકમાં જે સર્વ આપ લખેલા છે તે તેના પર આવી પડશે, ને યહોવાહ તેનું નામ આકાર તમેથી શુંસી નાખશે

૨૧ અને નિયમના આ પુસ્તકમાં લખેલા કરારના સર્વ શ્રાપો પ્રમાણે યહોવાહ તેને ઘસાએલાનાં સર્વ કુળમાંથી અકલ્યાણને સારૂ બુદ્ધો કરશે. ૨૨ અને તમારી પાછળ થનાર તમારાં છોકરાંની આવડી પેટી, તથા દૂર દેશથી આવનાર પરદેશી આ દેશની મર-કોએ તથા યહોવાહે તેને લાગુ પાડેલા રોગો બ્લેશે, ૨૩ ને [બલુશી] કે સદોમ તથા એમોરાહ, આદમાહ તથા સમોઇમ, જેઓને સંહાર યહોવાહે પોતાના કોપથી તથા પોતાના ક્રોધથી કીધો, તેના નાશની પેઠે આપો દેશ ગંધક તથા ખારરૂપ તથા બળતો થયો છે, તે વગેરે નથી તથા તેમાં કાંઈ ઉપજતું નથી, તથા તેમાં કાંઈ ધાસ ઉતરતું નથી. ૨૪ ત્યારે સર્વ દેશનિઓ પુછશે કે, યહોવાહે આ દેશ પર આમ કેમ કીધું હતું? આ મહા કોપના ઉત્તાપનું શું કારણ છે? ૨૫ ત્યારે લોકો કહેશે, એનું કારણ એ છે કે તેઓના પિતૃઓને દેવ યહોવાહ તેઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, ત્યારે તેનો કે કરાર તેણે તેઓની સાથે કીધો હતો, તેના તેઓએ ત્યાજ કીધો; ૨૬ ને બીજા દેશ કે જેઓને તે બલુવા નહોતા તથા જેઓને તેણે તેઓને આપ્યા નહોતા, તેઓની સેવા તથા તેઓનું કાજ તેઓએ કીધું ૨૭ માટે યહોવાહનો કોપ આ દેશ પર સળગીને તે આ પુસ્તકમાં લખેલા સર્વ શ્રાપો આ દેશ પર લાવ્યો છે. ૨૮ અને યહોવાહે પોતાના કોપમાં તથા ક્રોધમાં તથા ધણા રોષમાં તેઓને તેઓના દેશમાંથી ઉમેદી નાખ્યા, ને બીજા દેશમાં કાઢી મુક્યા, જેમ આજ છે તેમ. ૨૯ મર્મી યહોવાહ આપણા દેવનાં છે, પણ પ્રમટ કહેલી વાતો સહા આપણી તથા આપણાં સત્તાની છે, કે આપણે આ નિયમનાં સર્વ વચનો પાળીએ.

૩૦ અને એમ થશે કે, ત્યારે આ સર્વ વાતો, એટલે જે આદિવાસ તથા શ્રાપ જે તારી આગળ ધર્મ છે, તેઓ તારા પર આવશે, ને જે સર્વ દેશોમાં યહોવાહ તારા દેવ તને હાંકી મુક્યો હતો તેઓમાં તું તે [વાતોને] સંભારીને, ૨ યહોવાહ તારા દેવની પાસે તું પાછો આવશે, ને જે સર્વ આજ્ઞાઓ તું આજ તને આપું છું, તે પ્રમાણે તું તથા તારાં છોકરાં તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી તેની વાણી સાંભળશે; ૩ તો યહોવાહ તારો દેવ તારી યુવામી ફેરવી નાખશે, ને તારા પર દયા કરશે, ને પાછો આવીને જે સર્વ લોકોમાં યહોવાહે તને વેરી

નાખ્યો હતો તેઓમાંથી તને એકઠો કરશે. ૪ જે તારામાંના દેશ બહાર કરાએલામાંના કોઈ-આકા-શના છેડા સુધી હતો, તો ત્યાંથી યહોવાહ તારો દેવ તને એકઠો કરીને તને ત્યાંથી લાવશે; ૫ ને જે દેશના માલિક તારા પિતૃઓ હતા તેમાં યહોવાહ તારો દેવ તને લાવશે, ને તું તેનો માલિક થશે, ને તે તારૂં જમ્તું કરશે, ને તારા પિતૃઓ કરતાં તને વધારશે. ૬ તારા હૃદયની તથા તારાં સતાવનાં હૃદયની યહોવાહ તારો દેવ સુખ કરશે એ માટે કે તું યહોવાહ તારા દેવ પર તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી પ્રેમ કરે, ને એમ તું જાણે. ૭ અને યહોવાહ તારો દેવ આ સર્વ શ્રાપો તારા યત્નો તથા તારા દેવકો કે જેઓએ તને સતાવ્યો, તેઓના પર મુકશે ૮ અને તું પાછો આવીને યહોવાહની વાણી સાંભળશે ને તેની જે સર્વ આજ્ઞાઓ હું આજ તને ફરમાવું છું તે તું પાળશે. ૯ અને યહોવાહ તારો દેવ તારા હાથનાં સર્વ કામમાં, તારા પૈટના કુળમાં, ને તારાં પશુઓના કુળમાં, ને તારી ભૂમિના કુળમાં, હિતાર્થે તને પુષ્કળતા આપશે; કેમકે જેમ યહોવાહ તારા પિતૃઓ પર પ્રસન્ન હતો તેમ તે ફરી તારા પર બહાને માટે પ્રસન્ન થશે. ૧૦ એટલે હું યહોવાહ તારા દેવની વાણી સાંભળીને તેની જે આજ્ઞાઓ, તથા તેના જે વિધિઓ, આ નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં લખેલા છે, તેઓને પાળશે, ને તું તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી યહોવાહ તારા દેવની સહી કરશે તો [એમ થશે].

૧૧ કેમકે એ આજ્ઞા જે આજે હું તને ફરમાવું છું, તે તારી સજ્જા ઉપરાંત અરરી નથી, ને તારાથી ધણી વેળગી નથી. ૧૨ તે આકાશમાં નથી કે તું કહે, કોણ અમારે માટે આકાશ ઉપર ચઢીને તે અમારી પાસે લાવીને અમને સમજાવે કે અમે તે પાળીએ? ૧૩ વળી તે સમુદ્રને પેઠે પાર નથી કે તું કહે, કોણ અમારે સાથે સમુદ્રને પાર જઈને તે અમારી પાસે લાવીને અમને તે સમજાવે કે અમે તે પાળીએ? ૧૪ પણ તે વચન તારી પાસેજ, એટલે તારા સુખમાં તથા તારા હૃદયમાં છે, કે હું તે પાળે.

૧૫ જે, જે આજ તારી આગળ જીવન તથા ભવ, ને મરણ તથા બુદ્ધ થયો છે. ૧૬ તે એ કે આજ હું તને યહોવાહ તારા દેવ પર પ્રેમ રાખવાની, તેના માંમાં ચાલવાની, ને તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના વિધિઓ તથા તેના કરારો પાળવાની આજ્ઞા આપું

હું, કે તું જીવે ને વધે, ને જે દેશનું વતન પામવા તું અદર ભય છે, તેમા યહોવાહ તારો દેવ તને આશીર્વાદ આપે. ૧૩ પણ જો તારું હૃદય ભટકી જશે, ને તું નહિ સામગ્રી, ને અવગો આક્રોશને અન્ય દેવોનું ભજન તથા તેઓની સેવા કરશે, ૧૮ તો હું આજ તને જ્વરે કહું છું કે, તમે જરૂર મરશો, ને જે દેશનું વતન પામવાને તું યરદન ઉતરીને ભય છે, તેમા તમે ધણા દિવસ નહિ કાઢશો. ૧૯ હું આજ આક્રોશને તથા પુત્રીને તમારી સાથે સાક્ષી રાખું છું, કે મેં આજે તારી આમળ જીવન તથા મરણ, આશીર્વાદ તથા આપ મુકા છે, માટે જીવન પસંદ કર કે તું તથા તારા સગાન જીવે. ૨૦ યહોવાહ તારા દેવ પર પ્રીતિ રાખવાનું, તેની વાણી સામગ્રીવાનું, ને તેને વળી રહેવાનું [પ્રકટ કરે] કેમકે તે તારું જીવન તથા તારા અપુત્ર અની વૃદ્ધિ છે, કે જે દેશ તારા પિતૃઓને, એટલે ઇબ્રાહીમને, ઇસ્હાકને તથા યાકોબને આપવાને યહોવાહે તેઓની પાસે સમ આધાર, તેમા તું પાસો કરે.

૩૧

અને મુસાએ જાણે સર્વ ઇસ્રાએલને ન્યાયનો કલા. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું આજે એકસો વીસ વર્ગી ઉમરનો થયો છું, હું હવે પડી બહાર માઠે ન આવ કરી તકતો નથી, ને યહોવાહ મને કહ્યું છે કે, તું આ યરદનને પાર જવા પામશે નહિ. ૨ યહોવાહ તારો દેવ તે તારી આમળ પાર જશે, તે તારી સામેથી આ દેશભાવિઓને નાશ કરશે, ને તું તેઓનું વતન પામશે, જેમ યહોવાહે કહ્યું છે તેમ યહોવાહ તારી આમળ પેરે પાર જશે. ૪ અને યહોવાહ અમેરીઓના રાજા સીહોન તથા બોન, તથા તેઓનો દેશ કે જેમને તોણે નાશ કર્યો, તેમના જેવા તેઓને કરશે. ૫ અને યહોવાહ તમારી આમળ તેઓને તમારા હાથમા સોંપશે, કે જે સર્વ આદામ ને વખને ફરમાવી છે તે પ્રમાણે વખે તેઓને કરે. ૬ જળવૃત્ત તથા દ્વિગતવાન થાઓ, બીહો મા, ને તેઓથી ભયલી ન થાઓ, કેમકે જે તારી સાથે ભય છે તે યહોવાહ તારો દેવ છે, તને તે છાડશે નહિ ને તને તબશે નહિ. ૭ અને મુસાએ યહોવાહને બોલાવીને સર્વ ઇસ્રાએલના દેખા તેને કહ્યું કે, તું જળવાન તથા દ્વિગતવાન થા, કેમકે જે દેશ આ લોકોને આપવાને યહોવાહે તેઓના પિતૃઓની આમળ સમ અવા છે, તેમા તું તેઓની સાથે જશે, ને તું તેઓને તે દેશનો પારસો

અપાવશે. ૮ અને જે તારી આમળ ભય છે તે તો યહોવાહ છે, તે તારી સાથે રહેશે, તે તને છાડશે નહિ, તથા તને તજ દેશે નહિ, બીજા મા ને હાજરી નહિ મા.

૯ અને મુસાએ આ નિયમ લખીને યહોવાહને કસારાપા ઉત્ક્રાંતારા લેવીપુત્રો ને ચાન્કો, તેઓને તથા ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલોને તે આપ્યો. ૧૦ અને મુસાએ તેઓને આદામ આપીને કહ્યું કે, [૧૨] સાત વર્ષને અંતે શૂદ્રાકારના વર્ષને કરાવેલે વખતે, માઠવાના પર્વમા, ૧૧ જ્યારે સર્વ ઇસ્રાએલ યહોવાહ તારા દેવની આમળ, જે જગ્યાને તે પસંદ કરશે તેમા રજી થવા આવે, ત્યારે સર્વ ઇસ્રાએલની આમળ તેઓના સામળતા તું આ નિયમ વાચને ૧૨ લોકોને, એટલે પુત્રોને તથા સ્ત્રીઓને તથા બાળકોને, તથા તારી સામળોમાનો તારો જે પરદેશી, એઓને એકઠા કરને, એ માટે કે તેઓ સામળે તથા રિખે, તથા યહોવાહ તારા દેવથી બીએ ને આ નિયમના સર્વ વચનો પાળે તથા અમલમા આણે, ૧૩ અને તેઓના છાકરા જેઓ ભણતા નથી તેઓ સામળીને, જે દેશનું વતન પામવાને તમે યરદન ઉતરીને ત્યાં જાઓ છો, તેમા, જ્યાં નુધી તમે જીવો ત્યાં નુધી, યહોવાહ તારા દેવથી બીવા રિખે.

૧૪ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જો તારા મરણના દિવસ પાસે આવ્યા છે, યહોવાહને બોલાવ, ને મુલાકાતમકપમા તમે હાજર થાઓ, કે હું તેને સોંપણી કરે અને મુસા તથા યહોવાહના જાણે મુલાકાતમકપમા હાજર થયા. ૧૫ અને યહોવાહ તણી અદર મેષસ્તબ દેખાવો, ને તે મેષસ્તબ વચુદાર પર ઉભો રહો. ૧૬ અને યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે, જો, તું તારા પિતૃઓની સાથે ઉધી જશે, અને આ લોકો ઉઠશે, ને જે દેશમા તેઓ વસવા ભય છે તેમાના પારકા દેવોની પાછળ વડી જાઈને મારો ત્યાગ કરશે, ને મારો કસાર જે મેં તેઓની સાથે કર્યો છે તે તોડશે. ૧૭ પછી તે દિવસે મારો કોપ તેઓ વિરૂદ્ધ સજાશે, ને હું તેઓનો ત્યાગ કરીને માર મુખ તેઓથી સતાડીશ, ને તેઓ ભણ થઈ પડશે, ને ધણા દુઃખ તથા સકટ તેઓ પર આવશે તેથી તે દિવસે તેઓ કહેશે કે, આપણે દેવ આપણી મધ્યે ન હોવાને લીધે આ દુઃખો આપણા પર આવ્યા નથી. ૧૮ ને તેઓએ અન્ય દેવોની પાછળ ફરી જાઈને

ને સર્વ કુલુ ક્રીધુ ઢરો, તેને લીધે હુ જરૂર તે દિવસે
મારૂં મુખ તેઓથી સંગ્રાહીશ. ૧ તો હવે તમે આ
ગીત યોતાને સાંઝ લખો, ને તું તે ઇસાએવપુત્રને
શિખવ, ને તેઓને મ્હોડે ચઢાવ કે આ ગીત ઇસા
એવપુત્રની વિરૂદ્ધ મારે સાઝ સાક્ષી થાય. ૨૦ કેમકે
ને દૂધ મધની રેલઠેલવાળા દેશ વિષે મેં તેઓના
પિતૃઓ આગળ સમ ખાધા તેમા હુ તેઓને લાવીશ
ને તેઓ ખાધને તથા ધરાધને પુષ્ટ થયે, ત્યારે તેઓ
અન્ય દેવોની બહુ ફરીને તેઓની સેવા કરશે, ને
મને ધિક્કારશે, ને મારો કરાર તોડશે. ૨૧ અને જ્યારે
ધણુ હુ ખ તથા સકટ તેઓ પર આવી પડશે, ત્યારે
એમ થશે કે, આ ગીત સાક્ષીરૂપે તેઓ આગળ ગાહેલી
પુરો, કેમકે તે તેઓના વંશના મુખમાંથી જીલી
જવાશે નહિ. કેમકે હાલ પશુ, એટલે ને દેશ વિષે
મેં સમ ખાધા તેમા હુ તેઓને લાલુ તે પહેલા, તેઓ
ને કલ્પના કરે છે તે હુ બાલુ છું. ૨૨ અને મુસાએ
તેજ દિવસે આ ગીત લખ્યુ ને ઇસાએવપુત્રને તે
શિખવ્યુ. ૨૩ અને તેણે નૂનના દીકરા યહોશુઆને
સોંપણી કરીને કહ્યું કે, બગવાન તથા હિમ્મતવાન યા,
કેમકે ઇસાએવપુત્રને ને દેવ વિષે મેં તેમની સાથે
સમ ખાધા તેમા તું લાવશે, ને હુ તારી સાથે રહીશ.

૨૪ અને જ્યારે મુસા આ નિયમના વચનો અથથી
કલિ સુધી પુરતકમા લખી રહ્યો, ત્યારે એમ થયું કે,
૨૫ મુસાએ યહોવાહને કારારકાપ ઉચ્ચનારા લેવીઓને
આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ૨૬ આ નિયમનું પુરતક લે,
ને યહોવાહ તમારા દેવના કરારકાપની બાબુમા મુકો,
કે તે તારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી તરીકે ત્યા રહે. ૨૭ કેમકે હુ
તારા દગા તથા તારી હલીનાથ બાલુ છું, જીઓ, હુ
આને હજી તો છનવો તથા તમારી સાથે છું, તેમ
છતા તમે યહોવાહની સામે દગાખોર થયા છો, તો
મારા મરજી પછી કેટલા વિરોધ થયો! ૨૮ તમારા
કુળોના સર્વ વડીલોને તથા તમારા અમલદારોને મારી
પાસે એકઠા કરે કે હુ તેઓના સાબળતા આ વચનો
કહુ, ને આકાર તથા પૃથ્વીને તેઓ વિરૂદ્ધ સાક્ષી
રાખુ. ૨૯ કેમકે હુ બાલુ છું કે, મારા મરજી પછી તમે
તદન બગડી જશો, ને ને મારે આલવાનુ મેં તમને
ફરમાવ્યું છે તેથી ભટકી જશો, ને પાળના દિવસોમા
તમારા પરંદુ ખ આવી પડશે, કેમકે યહોવાહની
દક્ષિમા ને કુલુ તે કરીને તમારા હાથના કામથી તમે
તેને રૂપ ચઢાવશો.

૩૦ અને મુસાએ ઇસાએવની સર્વ મડળીના સામ
જતા આ બીવના વચનો અથથી કલિ સુધી કહી
સંભળાવ્યા.

૩૨ આ આકારો, કાન ધરો ને હુ બોલીશ,
ને આ પૃથ્વી, મારા મુખની વાતો સામળ
૨ મારો બોધ વરસાદની પેઠે ટપકશે,
મારી વાતો ઝાકળની પેઠે નિમળશે,
કુમળા ઘાસ પર વરસાદના ઝરમરની પેઠે,
ને વનરૂપતિ પર ઝાપટાની પેઠે [તે પડશે],
૩ કેમકે હુ યહોવાહનું નામ પ્રગટ કરીશ,
આપણા દેવને તમે મહાત્મ્ય આપો.
૪ તે ખડક, તેનું કામ સપૂર્ણ છે,
કેમકે તેના સર્વ માર્ગે ન્યાયરૂપ છે,
વિશ્વાસુ તથા અન્યાય રહિતના દેવ,
તે નાથી તથા ખરો છે.

૫ તેઓએ યોતાને શ્રદ્ધ ક્રીધા છે,
તેઓ તેના ઓકરા નથી, આ તેઓની એબ છે,
[તેઓ] વિપરીત તથા વાઝી પેઠી છે.
૬ આ મૂર્ખ તથા નિર્ભૂલ લોકો
શું તમે યહોવાહને એવો બદલો આપો છો?
શું તે તને ખરીદનાર તારો બાપ નથી?
તેણે તને બનાવ્યો છે તથા તને રિયર ક્રીધા છે.
૭ પૂર્વકાળના દિવસે સમાર,
ધારી પેઠીઓના વર્ણોને વિચાર કર,
તારા બાપને પૂછ ને તે તને બતાવશે,
તારા વડીલોને [૫૭] ને તેઓ તને કહેશે,
૮ કે જ્યારે પરાતપરે દેશભલિઓને તેઓનો વારસો
આપ્યો,

જ્યારે તેણે માનવપુત્રને જીદા ક્રીધા,
ત્યારે તેણે ઇસાએવના ઓકરાની બજારી પ્રમાણે
લોકોની સીમાઓ ઠરાવી.

૯ કેમકે યહોવાહને દિરસો તે તેના લોક છે,
યાદુબ એના વારસાનો ભાગ છે.
૧૦ તે તેને ઉજ્જડ દેશમા તથા વેરાન ને ભયાનક
સાનમા મળ્યો,

તે તેની આસપાસ [કોટરૂપ] રહ્યો, તેણે તેને
સમાજ્યો,

યોતાની આખની ક્રીડની પેઠે તેણે તેનું રક્ષણ ક્રીધું.
૧૧ જેમ અડ પોતાના માળાને હલાવે છે,
ને પોતાના અજ્યાની ઉપર પાખો ફફડાવે છે,

તેમ તેણે પોતાની પાંખો ફેલાવીને,
તેઓને લઇને પોતાની પાંખો ઉપર ઉચક્યા,
૧૧ એકલા યહોવાહે તેને ચલાવ્યો,
ને તેની સામે કોઈ પારકો દેવ નહોતો.
૧૨ તેણે તેને પૃથ્વીના ઉચરથાનો પર બેસાડ્યો,
ને ખેતરની ઉપજ તેણે ખાધી,
ને તેણે તેને ખડકમાથી મધ,
તથા ચક્રમકના ખડકમાથી તેલ ચુસાવ્યું,
૧૩ મારોન માખણ ને ઘેટીનું દૂધ,
ને હવવાનની ચરબી ને બાથાનની ઓલાઈના ઘેરા,
તથા બકરા,
તથા ચર્ડના તાંજાનું સત્ત,
ને દ્રાક્ષના લાલચોળ રચને દ્રાક્ષરસ તે પીધો.
૧૪ પશુ ચણૂને પુષ્ટ યહને લાલ મારી,
તું પુષ્ટ થયો છે, તું ભરડા થયો છે, તું લીસો થયો છે,
ત્યારે યહોવાહે જોયે તેને બનાવ્યો તેનો તેણે
ત્યાગ કીધો,
ને પોતાના તારણના ખડકને તુચ્છ કીધો.
૧૫ તેઓએ અન્ય [દેવાથી] તેને રોપિત કીધો
અમંતન કર્મથી તેઓએ તેને રોપ ચલાવ્યો.
૧૬ તેઓએ ભૂતો કે ભેંસો દેવ નહોતા તેઓને,
ને દેવાને તેઓ ઓળખતા નહોતા તેઓને,
કે મુદતથી પ્રતિજ્ઞ યજેલા નવા દેવો કે ભેંસોથી
તમારા પિતૃઓ બીજા નહોતા,
તેઓને ચત્ર ચલાવ્યા.
૧૭ જોયે તને પેલા કીધો તે ખડક વિષે તને જ્ઞાન નથી,
તને ઘર આપનાર દેવને તું બુદ્ધી ગણે છે.
૧૮ એ જોયેને યહોવાદને કહાતો ઉપનયો
કેમકે તેના કીકસ તથા તેની કીકરીઓએ તેને
ખિન્નવ્યો.
૧૯ અને તેણે કહ્યું, તેઓથી હું માફ મુખ સતાવીશ,
તેઓને આ રો પથે તે દુઃખેષસ,
કેમકે તેઓ પલ્લી દુઃખવખાર પેદી
તથા જિવંતહીન જોડા છે.
૨૦ ને દેવ નથી તેવડે તેઓએ મને રોપિત કીધો છે,
ને પોતાની વ્યર્થતાથી તેઓએ મને ચિડાવ્યો છે,
ભેંસો પ્રત્ન નથી તેઓવડે નુ તેઓને રોપિત કરીશ,
મૂર્ખ દેશભગિનડે હું તેઓને કોષ ચલાવીશ.
૨૧ કેમકે મારો કોષ બડકે ભગે છે,
ને શેઓડના તખિયા સુધી તે બળે છે,

ને પૃથ્વીને તેની પેદાશ સુકાઈ ખાઈ નાખે છે,
ને પર્વતોના પાયાને સળગાવે છે.
૨૨ હું તેઓના પર નુકસાનનો અંબાર કરીશ,
હું તેઓ પર મારા ઘીર ખપાવી દઈશ.
૨૩ તેઓ ભૂખથી સુકાઈ જશે, ને ઉચ તાપથી તથા
દારૂજી વિનાશથી ખવાઈ જશે,
હું તેઓ પર પશુઓના ફાલ,
ને ધૂળમા પેટ ચાલનાર જનવરોનું જોર મોકલીશ.
૨૪ બહાર તરવાર, ને કાટકીઓમા તાસ તાસ કરશે,
તે જીવાનોનો તથા કુચારીઓનો,
ધાવણનો તેમજ પાકો કેરી માણસનો [તે તાસ
કરશે].
૨૫ મ્હં કહ્યું, હું તેઓને દૂર વિખેરી નાખત,
હું તેઓનું સ્મરણ માણસોમાથી નષ્ટ કરત,
૨૬ પશુ હું ચતુની ખિન્નવપીથી બીદુ છું,
કે રખે તેઓના દુખનો ખોદું સમજે,
ને તેઓ કહે, અમારો દાય પ્રબળ થયો છે,
ને યહોવાહે આ સર્વ કીધું નથી.
૨૭ કેમકે તેઓ બાધરીન દેશભગિત છે,
ને તેઓમા કાઠ સમજણ નથી.
૨૮ અરે, તેઓ રાહો થયા હોત, ને તેઓ આને સમ
જનારા હોત,
ને તેઓ પોતાના અતકાળને વિચાર કરત તો
કેવું સાકે!
૨૯ જો તેઓના ખડકે તેઓને ચેચ્યા ન હોત,
ને યહોવાહે તેમને સોંપી દીધા ન હોત,
તો એક કેમ હાલરની પુઠે ધાય ને બે દસ હાલરને
નસાવી મુકે?
૩૦ કેમકે ખુદ આપણા ચતુઓની ધારણા પ્રમાણે પશુ,
તેઓનો ખડક આપણા ખડક ભેલો નથી.
૩૧ કેમકે તેઓનો દ્રાક્ષવેડો સદામના દ્રાક્ષવેલામાનો
તથા અયોરાદના ખેતરોનો છે,
તેઓની દ્રાક્ષો પિત્તની દ્રાક્ષો જી,
ને તેઓની લૂચો કડક છે,
૩૨ તેઓનો દ્રાક્ષરસ અજાણરોનું જોર તથા જેરી સર્પોનું
પ્રાણધાવક વિષ છે.
૩૩ મ્હં આ મારા ખજાનાઓની ભેટ
સુદૃઢ કાઠને મારી પાસે સમદખરી રાખેલું નથી?
૩૪ તેઓનો ખજ તપાસી જશે,
તે જાણે વેર વાળુ તથા ખડકો લેવો એ માફ છે,

કેમકે તેઓની વિપત્તિનો દિવસ પાસે છે,
 • ને તેઓ પર જેઆવી પડવાનું છે તે જાણવા કરશે
 ૨૬ કેમકે યહોવાહ પોતાના લોકનો ઇનસાફ કરશે,
 ને જ્યારે તે જોશે કે તેઓ નિર્બળ થઈ ગયા છે,
 ને બંદીવાન કે છૂટા કોઈ બાકી રહ્યા નથી,
 ત્યારે તેના સેવકોને સાફ તે એક પામશે.
 ૨૭ અને તે કહેશે કે, તેઓના હેવા,
 એટલે જે ખડક પર તેઓ બેસીસો રાખતા હતા,
 ૨૮ જ્યોત્સે તેઓના યક્ષની ચરબી ખાધી
 ને તેઓના પેવાપજુને દ્રાક્ષરસ પીધો તેઓ ક્યાં
 છે ?

તેઓ જીને તમને મદદ કરે,
 ને તેઓ તમારો આશ્રો થાય !
 ૨૯ હવે જાઓ, એ તો હું, હા, હુંજ તે છું,
 ને મારા વગર કોઈ દેવ નથી,
 હું માફ છું ને હું જીવતાં કંઈ છું,
 મેં ધાયલ કર્યો છે ને હું સાજાં કંઈ છું;
 ને મારા હાથમાંથી છોડાવી શકે એવો કોઈ નથી
 ૩૦ કેમકે હું મારો હાથ આકાશની ગમ જમાવીને
 મારી સનાતન હયાતીના સમ ખાધને કહું છું કે,
 ૩૧ જો હું મારી ચળકતી તરવાર ધસીશ,
 ને મારો હાથ ન્યાયકરણ ધારણ કરશે,
 તો મારા શત્રુઓ પર હું વેર વાળીશ,
 ને મારા દ્વેષકોને બદલો લઈશ.
 ૩૨ કાપી નખાએલાના તથા કેઈ પક્ષડાએલાના લોહીથી
 ને શત્રુના અગ્નિરોના માથાના લોહીથી,
 હું મારાં બાણોને લોહી પાધને મસ્ત કરીશ,
 ને મારી તરવાર માંસ ખાશે.
 ૩૩ જો દેશનિતિઓ, તેના લોકોની સાથે હરખાઓ,
 કેમકે તે પોતાના સેવકોના લોહીનો બદલો લેશે,
 ને પોતાના શત્રુઓ પર વેર વાળશે,
 ને પોતાના લોકોનું તથા પોતાના દેશનું પ્રાયશ્ચિત્ત
 કરશે.

૩૪ અને મુસા આબો, અને તે તથા નૂનને દીકરો
 હોંશીઆ લોકોના સાંભળનાં આ ગીતનાં સર્વ વચનો
 બોલ્યા ૩૫ અને મુસા સર્વ ઇસ્રાએલને આ સર્વ
 વચનો કહી રહ્યો, ૩૬ ત્યારે તેણે તેમને કહ્યું કે, જે સર્વ
 વાતોની હું આજ તમારી આગળ સાક્ષી પુરું છું તેઓ
 પર તમારું ચિત્ત લગાડો ને એ વિષે તમારાં ઇકરારો
 આજ કરો કે, આ નિયમનાં સર્વ વચનો તેઓ પાળે

તથા અમલમાં આણે; ૪૦ કેમકે તે તમારો મટિ
 નકામી વાત નથી; કેમકે તેમાં તમારું જીવન છે, ને
 જે દેશનો કળજો લેવાને તમે યરદનને પાર જાઓ છો
 તેમાં રહીને એ વાતથી તમે પોતાનું આયુષ્ય વધારશો

૪૮ અને તે ને તેજ દિવસે યહોવાહે મુસાને કહ્યું કે,
 ૪૯ આ અભારીમ પર્વતમાં ગયો પહાડ જે મોઆબ
 દેશમાં ચરેબાની સામે છે, તે પર તું ચઢ, ને જે કનાન
 દેશ હું ઇસ્રાએલપુત્રોને વતનને સાફ આપું છું તે જો;
 ૫૦ ને જે પર્વત ઉપર તું ચઢે છે ત્યાં મરી જ, ને તારા
 લોકમાં મળી જ; જેમ તારો ભાઈ હાફન હોર પર્વ-
 તમાં મરી ગયા ને તેના લોકમાં મળી ગયા, તેમ.
 ૫૧ કેમકે કાદેશના મરીબાહના પાણી પાસે સીન
 અરવ્યમાં તમે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે મારો અપરાધ
 કીધો; કેમકે તમે ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે અને પવિત્ર
 ન માન્યો ૫૨ કેમકે તું પોતાની આગળ દેશને જોશે,
 પણ જે દેશ હું ઇસ્રાએલપુત્રોને આપું છું તેમાં તું
 જવા પામશે નહિ

૩૩ અને ઇશ્વરસક્ત મુસાએ પોતાના મરણ
 અગાઉ ઇસ્રાએલપુત્રોને જે આશીર્વાદ
 આપ્યો તે આ છે ૨ અને તેણે કહ્યું,
 યહોવાહ સિનાયથી આબો,
 ને સેફરથી તેઓ પર ઉગ્યો;
 પારાન પહાડથી તે પ્રકાશ્યો,
 ને દસ હજાર પવિત્રો પાસેથી તે આબો,
 તેના જમણા હાથે તેઓને સાફ અગ્નિમય નિ-
 હતો

૩ હા, તે લોકોને આદે છે;
 તેના સર્વ પવિત્રો તારા હાથમાં છે;
 ને તેઓ તારા ચરણ આગળ બેઠા;
 [પ્રત્યેક] તારાં વચનો અંગીકારશે
 ૪ મુસાએ અમને, યાજ્ઞના સમુદાયને,
 વારસા તરીકે નિયમરાસ આપ્યું,
 ૫ અને જ્યારે લોકોના મુખેથી
 ને ઇસ્રાએલનાં સર્વ કુળો એકઠાં કરાયાં હતાં,
 ત્યારે તે યશુરમાં રાજ હતો.
 ૬ રેહબેન જીવે ને ન મરે,
 તો પણ તેનાં માથુંસ થોડાં દો.
 ૭ અને યહુદાને માટે [આશીર્વાદ] આ છે;
 તેણે કહ્યું,
 હે યહોવાહ, યહુદાની વાણી સાંભળ,

ને તેને તેના લોકમાં લાવ,
તેણે પેતાને દાણે પેતાને સાચું મહેનત કીધી,
ને તેના યત્નઓની વિરૂદ્ધ હું તેને ચઢાવ્યો થયો
અને લેના વિષે તેણે કહ્યું કે,
વારા તુમ્હીમ તથા વારા ઉગીમ વારા પવિત્ર પુરુષ,
જેની તું માસ્તાદના ખરીદ્યા કીધી,
જેની સાથે તું મરીઆદના પાણી ખાસે વાદ કીધો,
તેની સાથે છે,
કે તેણે પેતાના બાપ વિષે તથા પોતાની મા વિષે
કહ્યું કે, મેં તેને જોયો નથી,
ને તેણે પેતાના ભાઈઓને પણ સ્વીકાર્યા નહિ,
ને તેણે પોતાના ડોકરોને પણ ઓળખ્યા નહિ, કે
કેમકે તેઓ વારા વચનો પ્રમાણે ચાલ્યા છે
ને વારા કરાર પાળે છે
૧૦ તેઓ ચાકળને વારા કુક્રો,
તથા ઘસાએલને વારા નિયમ સિખવશે,
તેઓ વારી આજળ ધૂપ મુકશે,
ને વારી વેરી પર આખા દહનીયાર્થણ ચઢાવશે.
૧૧ હું યદોવાદ, તેની સપતિને આશીર્વાદ કે,
ને તેના દાણના કામ સ્વીકાર,
જેઓ તેની વિરૂદ્ધ ઉઠે છે, ને જેઓ તેના દ્વેષ કરે છે,
તેઓની કમર વિંધ કે તેઓ ફરી ન ઉઠે
૧૨ બિન્યામીન વિષે તેણે કહ્યું,
યદોવાદનો વદાદો તેની ખાસે સ્વીકારામત રહેશે,
તે આખો દિવસ તેનું આરોગ્ય કરે છે,
ને તે તેની ખાસે વચ્ચે રહે છે
૧૩ અને યુસુફ વિષે તેણે કહ્યું,
તેની જુમિ યદોવાદથી આશીર્વાદિત થાઓ,
આકાશની ઉત્તમ વસ્તુને વાસ્તે, આજળને વાસ્તે,
ને નીચે પડેલા ઉડાણને વાસ્તે,
૧૪ ને યુસુફની ઉત્તમ વસ્તુઓને વાસ્તે,
ને ચંદ્રની પેશાંશની ઉત્તમ વસ્તુઓને વાસ્તે,
૧૫ ને પ્રાચીન પદાડોની મુખ્ય વસ્તુઓને વાસ્તે,
ને સર્વાંગિક પર્વતોની ઉત્તમ વસ્તુઓને વાસ્તે,
૧૬ ને પૃથ્વી તથા તેના બરપુરપણાની ઉત્તમ વસ્તુ-
ઓને વાસ્તે,
ને આદમ જે રક્ષા તેની દિનેઓને વાસ્તે,
યુસુફ માયા પર, એકરે જે પેતાના ભાઈઓથી
જુદો હતો,
તેના માયાના વાલકા પર આશીર્વાદ આપો.

૧૭ તેનો પ્રથમ જન્મેલો બળદ, તે તો ગૌરવવાન છે,
ને તેના તિજડા શની બળદના તિજડા છે,
તેઓવડે પૃથ્વીની સીમ સુધીના સર્વ લોકોને તે
ઠકશે,
ને તેઓ એકાદમના દસ હજારો,
ને મનારશેલના હજારો છે
૧૮ અને ઝયુલન વિષે તેણે કહ્યું,
હું ઝયુલન, વારા બહાર જવામાં,
ને હું વિસ્ત્રાપાર, વારા બહુઓમાં, હરખાઓ
૧ તેઓ લોકોને પર્વત પર બોલાવશે,
ત્યાં તેઓ ન્યાયી પણાના ચક્કો ચઢાવશે,
કેમકે તેઓ સમુદ્રોમાંથી પુષ્કળતાને,
તથા રેલીમાંના ગુપ્ત બહારોને યુસુફો.
૨૦ અને આદ વિષે તેણે કહ્યું,
નાદને રૂદ્ધિ પમાડનાર પુરુષ આશીર્વાદિત થાઓ,
તે સિંહણની માફક રહે છે,
ને જુલને, હા, માયાના વાલકાને ફાંટે છે
૨૧ અને પ્રથમ બાચ તેણે પેતાને મદિ મિળવ્યો,
કેમકે નિષમરથાપકનો આજ ત્યાં રાખી મુકેલો
હતો,
ને તે લોકોના મુખ્ય સાથે આપ્યો,
ને યદોવાદના ન્યાયનો તથા ઘસાએલ વિષે તેના
કુક્રોનો તેણે અમલ કર્યો.
૨૨ અને દાન વિષે તેણે કહ્યું,
દાન બાવાનથી કુની નિકળતો સિંહનો બચ્ચો છે
૨૩ અને નાફતાલી વિષે તેણે કહ્યું,
હું અનુચ્છદથી દૂર,
ને યદોવાદના આશીર્વાદથી બરપૂર નાફતાલી ;
હું પશ્ચિમવું તથા દક્ષિણવું વગન પામ
૨૪ અને આરોર વિષે તેણે કહ્યું,
આરોર સવાનથી આશીર્વાદિત થાઓ,
તે પેતાના ભાઈઓને મનનમનો થાઓ,
ને તે પેતાનો પત્ન તેલમાં ખાશે
૨૫ વારી બુચનો પિત્તળ તથા લોહાની ધરો,
ને જેણે વારા દિવસો તેનું વાજ બળ ધરો
૨૬ જો યયુલન, દેવના જેવો કોઈ નથી,
કે જે વારી મદદને સાચું આકાશ પર,
ને તેના ગૌરવમાં અનરિત પર સચારી કરે છે
૨૭ સવાન કેવે તે વાજ રહેલાં છે,
ને વારી નીચે અર્જવ બુલે છે ;

ને તેણે તારી આગળથી રાત્રીને હસસેલી કાઢીને
કહ્યું કે, નારા કર.
૨૮ અને ઇસ્રાએલ સલામતીમાં રહે છે,
યાકૂબનો ઝરો એકલો,
ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસના દેશમાં રહે છે;
હા, તેના આકાશોથી ઝાકળ પડે છે
૨૯ હે ઇસ્રાએલ, તને ધન્ય છે;
યહોવાહ ને તારી સાલારી દાલ તથા તારી ઉત્તમ-
તાની તરવાર,
તેનાથી તારણ પામેલી તારા જેવી પ્રભ કષ્ટ છે!
અને તારા રાત્રીઓ તારે રાત્રી થશે;
ને તું તેઓનાં ઉચ્ચરથાનો ખુંદશે

૩૪ અને મુસા મોઆબના નીચાણથી નબો
પર્વતનું પિરમાહ શિખર, ને યરેબોની
સામે છે, તે પર ગયેલ. અને યહોવાહે તેને દાન
સુધી આપેલ ગિલગાદ દેશ, ૧ તથા આપેલ નાફતાલી,
તથા એફ્રાઇમ તથા મનાશીહનો દેશ, ૨ પાછલા સમુદ્ર
સુધી આપેલ યહુડાહ દેશ, ૩ તથા નેગેબ તથા ખજુ-
રીઓના નગર યરેબોના નીચાણની સપાટી, સોઆર
સુધી, દેખાડ્યાં. ૪ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, ને
દેશ વિષે મેં ઇબ્રાહીમ તથા ઇસહાક તથા યાકૂબને
સમ ખાધને કહ્યું કે, તારા સંતાનને હું આપીશ, તે
આ છે; મેં તારી આંખોએ તે તને દેખાડ્યો છે;

પણ તું ત્યાં પેલે પાર જવા પામીશ નહિ. ૫ અને
યહોવાહનો સેવક મુસા ત્યાં મોઆબ દેશમાં,
યહોવાહના વચન પ્રમાણે, મરી ગયો. ૬ અને તેણે
મોઆબ દેશના નીચાણમાં બેથ જેઓરની સામે તેને
દાટ્યો; પણ આજ સુધી કોઈ માણસ તેની કબર
વિષે જાણતું નથી. ૭ અને મુસા મુસો ત્યારે તે એક
સો ને વીસ વર્ષનો હતો; તેની આંખ ગાંધી પડી
નહોતી, ને તેના અંગનું કોવત ધટ્યું નહોતું. ૮ અને
ઇસ્રાએલપુત્રોએ મોઆબના નીચાણમાં ત્રીસ દિવસ
મુસાને સાડે વિલાપ કીધો; ને મુસાને લીધે ફક્તના
તથા શોકના દિવસો પુરા થયા. ૯ અને નૂનનો દીકરો
યહોશુઆ જ્ઞાનના આત્માથી ભરપૂર હતો; કેમકે
મુસાએ પોતાના હાથ તેના પર મુક્યા હતા; ને
ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેનું માન્યું, ને જેમ યહોવાહે
મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ કીધું. ૧૦ અને મુસા
કે જેને યહોવાહ મ્હોટે મ્હોટ ઓળખતો હતો તેના
જેવો અવિચ્છેદ્ય દણ સુધી ઇસ્રાએલમાં ઉકર્યો
નથી; ૧૧ એટલે મિસર દેશમાં, ફારૂન પર તથા તેના
સર્વ આકરો પર, તથા તેના સર્વ દેશ પર, ને સર્વ
ચિન્હો તથા અમલકારો કરવાને યહોવાહે તેને મોકલ્યો
તેઓમાં, ૧૨ તથા સર્વ બળવાન હાથમાં, તથા ને
સર્વ ભયંકર કૃત્યો મુસાએ સર્વ ઇસ્રાએલની દૃષ્ટિમાં
દેખાડ્યાં, તેઓમાં [તેના જેવો કોઈ ઉકર્યો નથી].

યહોશુઆનું પુસ્તક.

૧ હવે યહોવાહના સેવક મુસાના મરણ પછી
જેમ થયું કે, નૂનના દીકરા, એટલે મુસાના
સહાયકારી, યહોશુઆને યહોવાહે કહ્યું કે, ૧ મારો
સેવક મુસા મરી ગયો છે; માટે હવે તું તથા આ
સર્વ લોક ઉઠીને ને દેશ હું તેઓને, એટલે ઇસ્રાએલ-
પુત્રોને, આપું છું, તેમાં આ ચરદન ઉવરીને જાઓ
૩ મેં મુસાને કહ્યું, તેમ ને ને કેકાણું તમારા પગનાં
તળિયાં નીચે આવશે તે તે મેં તમને આપ્યાં છે.
૪ અરવ્ય તથા આ લખાનેનથી તે મોટી નદી, એટલે
ફાત નદી સુધી હિત્તીઓનો સમજો દેશ, અને

આપખણી દિશાએ મોટા સમુદ્ર સુધી તમારી સરહદ
થશે. ૫ તારા આપખના સર્વ દિવસ સુધી કોઈ માણસ
તારી આગળ ટકી શકશે નહિ. હું જેમ મુસા સાથે
હતો તેમ તારી સાથે હોશશ; હું તને વછરા નહિ, ને
તને મુકી દઈશ નહિ. ૬ બળવાન તથા હિંમતવાન
થા, કેમકે આ લોકોને ને દેશ આપવાને મેં તેઓના
પૂર્વજે પ્રત્યે સમ ખાધા, તેનું વતન તું તેઓને પ્રાપ્ત
કરાવશે. ૭ પણ મારા સેવક મુસાએ ને સમજો
નિયમ તને ફરમાવ્યો, તે પ્રમાણે સંભાળીને કરવા
સાડે બળવાન તથા બહુ હિંમતવાન થા; તેથી

જામળી કે દાની મમ કરશે ના, ને મારે કે જ્યાં કંઈ
હું જાઉં ત્યાં હું સારી ફતેહ પામે. એ નિયમવાચક
વાક્ય મોહકમાંથી બચ નહિ, પણ દિવસે વધાર સારે
તેનું મનન કર, કે તેમાં જે બધું લખેલું છે તે પ્રમાણે
હું કાળજીથી પાળે, કારણ કે ત્યારે તારો માર્ગ
આબાદ થશે, અને ત્યારે હું સારી ફતેહ પામશે
૬ હું મેં વને આજ્ઞા આપી નથી? બળવાન તથા
બળ દિગ્ગમવાન થા, બચાવી ન થા, ને અજરા
મા, કારણ કે જ્યાં કંઈ હું બચ છે, ત્યાં તારો કેવ
યહોવાદ વારી સારે છે

૧ અને યહોશુઆએ લોકોના અધિકારીઓને
એ ડી આજ્ઞા આપે છે, ૧૧ તમે બચાવીમાં ફરો, અને
લોકોને બિચી આજ્ઞા આપો કે તમે પોતાને સાર
સીધા પેદાર કરો, કેમકે જે દેવ તમારો દેવ યહોવાદ
તમને વગરને સાર આપે છે, તેનું વગર પ્રાપ્ત કરવાને
તમારે ત્રણ દિવસની બંદર આ ધરદન ઉતરીને ત્યા
જવાનુ ૭

૧૨ અને ફેરબીઓને, તથા નારીઓને તથા
ખનારોદના અધકુળને યહોશુઆએ એમ કહ્યું કે,
૧૨ યહોવાદના સેવક યુદ્ધમાં વમને જે વાગ કહી
હતી કે, તમારો દેવ યહોવાદ તમને વિસામો આપે
છે અને તમને આ દેશ આપશે, તે ચાક રાખો
૧૩ ધરદન પાર જે દેવ મુસાએ તમને આપ્યો તેમાં
તમારી ઓંચો, તમારા ખાનકો, તથા તમારા દોરડા
ફેરો, પણ તમ તરી બળવ તમા બહાદુર પુરુષોએ
સજા સજાને તમારા બાહ્યો આગળ પેલી મમ
જાળે, તેઓને લદાવ કરી, ૧૪ યહોવાદે એમ
વમને વિસામો આપ્યો, તેમ તે તમારા બાહ્યોને
આપે, અને જે દેશ તમારો દેવ યહોવાદ તેઓને
આપે છે, તેનું વગર તેઓ પ્રાપ્ત કરે ત્યાં મુવી
(સંસ્કૃત ૧૧૭), અને ત્યાર પછી, પોતાના વગરના
દેશમાં વમે પાળા જશે, ને યહોવાદના સેવક યુદ્ધમાં
ધરદન પાર ૩ મ ની કિલ્લાએ જે દેશ તમને આપ્યો
તેનો કબજો થશે ૧૧ અને તેઓએ યહોશુઆને
પ્રતર આપ્યા કે, જે સંપત્તિ આજ્ઞા તે અમને આપી
છ તે અમે પાડીશું, અને જ્યાં જ્યાં હું અમને
લેખવશ, ત્યાં ત્યાં અને જ્યાં ૧૩ અને મુસાનું
અમને પદવા, તેમ તરી પ્રમાણે અને વાંદ સાત પૂં,
૩૧૩ યહોવાદ તારો દેવ મુલા તારે દત્તો, તેમ
હતી સારે દો ૧ જે વારી આજ્ઞાની વિરૂદ્ધ વર્તે,

તથા જે સંપત્તિ આજ્ઞા હું તેને આપે તે પ્રત્યે તારા
વચનોને લલ નહિ કે, તે નમે તે દોષ, તો પણ
માર્ગો બચ, ફક્ત એટલું જ કે હું બળવાન તથા બળ
દિગ્ગમવાન થા

૨ અને નૂનના પુત્ર યહોશુઆએ શિદીમમાંથી બે
માણસોને, બસુસો તરીકે, છુપી રીતે એમ
કહીને મોકલ્યા કે, તમે જાળે દેશની તથા યરેબોની
તપાસ કરો. અને તેઓ જાળે રાદાબ નામે એક
કસબેલને ઘેર ઉતર્યા, ને ત્યાં મુલા રે અને યરેબોના
રાત્રને એવી ખબર થઈ, કે જુઓ, દેશની તપાસ
કરવાને ઇસાએ વપુને ખાના માણસો આજ રાત્રે
અહીં આબ્યા છે. અને યરેબોના રાત્રએ રાદાબને
કહેવડાવી મોકલ્યું કે, જે માણસો તારે ત્યાં આવીને
તારા ધરમાં પેઢેલા છે તેઓને બહાર કાઢ, કારણ કે
તેઓ અજાણ દેશની બાતમી કાઢવાને આબ્યા છે
૬ અને તે બાતમીએ તે બે માણસોને લખેને સગાઓ,
ને તેણીએ કહ્યું કે, એ માણસો મારે ત્યાં આબ્યા
હતા ખરા, પણ તેઓ ક્યાંના છે, તે મને ખબર
નથી; ૭ ને એમ થયું કે અધાર થયું ત્યારે મુમારે
ફરવાને બંધ કરવાની વેળાએ તે માણસો બહાર
નિકળ્યા, તે માણસો ક્યાં અચર તે હું જાણતી નથી,
તેઓની પાછળ વહેલા ભ્રમો, કેમકે તેઓને તમે
પાછી પાડ્યો ૮ પણ તેણીએ તેઓને ધાબા ઉપર
લાવીને, પોતાની સહુની સાદીઓ જે ધાબા ઉપર
સિંચેલી હતી, તેમાં તેઓને સતાકા દત્તા ૭ અને
ધરદન જવાને રસ્તે ઉતરવાના આરા મુખી માણસો
તેઓની પાછળ દોડ્યા, ને તેઓની પાછળ લાગતા
બહાર નિકળતા જોઈએ ફરવાને બંધ થઈ
૬ અને તેઓના મુલા પહેલા ધાબા પર તે તેઓની
પાસે આવી, ૭ ને તેણીએ તે માણસોને કહ્યું, યહો
વાદે આ દેશ તમને આપ્યો છે, ને તમારે ભ
અમારું ૫૨ પડ્યું છે, ને તેના સર્વ રહેવાસીને
તમારી આગળ લોપ થઈ બચ છે, એ દુ ભરુ છું
૧૦ કેમકે તમે મિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારે યહોવાદે
તમારી આગળ સર્વ સમૃદ્ધ પાત્રી કેમ મુકવી નાખ્યું,
ને અમેારીઓના બે રાત્ર, લીદોન તથા ઓર, ૧૧
ધરદન પાર દત્તા, જેઓને તમે સંપૂર્ણ તાક કીધો,
તેઓની વમે શી વડે કરી તે અમે જાતો છું
૧૩ અને એ આતજાજ અમારા નાન શિયળ થઈ
થઈ, અને તમારે લીધે કોઈમાં કાંઈ દિગ્ગમ રહી

નહિ, કેમકે યહોવાહ તમારો દેવ તેજ ઉપર આડા શુભા ને નીચે પૃથ્વી પર દેવ છે ૧૨ માટે હવે હું તમારી વિનવળ કરું છું કે, મારી પાસે યહોવાહના સમ ખાઓ, કે મેં તમારા પર દયા કરી ૧૩ માટે તમે પણ મારા બાપના ધર ઉપર દયા કરીને મને ખરૂં ચિન્હ આપશો, ૧૩ અને તમે મારા બાપને ને મારી માને, ને મારા બાહ્યોને ને મારી બહેનોને, ને તેઓના સરસ્વને જીવતા રહેવા દેશો, ને અમારા જીવ મરણથી ઉતારશો. ૧૪ અને તે માણસોએ તેને કહ્યું, જો તમે અમારી આ વાત નહિ કહી દો તો તમારા જીવને બદલે અમારા જીવ લેઓ, ને યહોવાહ આ દેશ અમને આપશે ત્યારે એવું ધરો કે અમે તારી પ્રત્યે દયાથી અને સત્યતાથી વર્તીશું. ૧૫ ત્યારે તેણીએ તેઓને બારીમાથી દોરણવડે ઉતાર્યા, કારણ કે તેનું ધર નગરકોટની ઉપર હતું, ને કોટ ઉપર તે રહેલી હતી. ૧૬ અને તેણીએ તેઓને કહ્યું કે, તમે પવંતે જતા રહો, રખેને પાછળ લાજનારાઓના હાથમા તમે આવી પડો, અને પાછળ લાજનારા પાછા આવે ત્યાં સુધી ત્રણ દિવસ તમે ત્યાં સતાય રહો, અને ત્યાર પછી તમને તમારે માર્ગે જવાની અડચણ નથી. ૧૭ અને તે માણસોએ તેને કહ્યું કે, જે સમ તેં અમને ખરડાવ્યા છે, તેમાથી અમે આ પ્રમાણે નિર્દોષ થઈશું કે, ૧૮ જો, અમે દેશમા આવીએ ત્યારે જે બારીમાથી તેં અમને ઉતાર્યા તે પર તું આ કીરમજી રંગની દોરડી બાંધજે, ને પોતાના બાપને, ને પોતાની માને, ને પોતાના બાહ્યોને, ને પોતાના બાપના સર્વ ધરનાને, પોતાની પાસે ધરમા એકઠા કરી રાખજે ૧ અને એમ ધરો કે જે કોઈ તારા ધરના બાંચુની બહાર નિકળીને રસ્તામા જશે, તેનું રક્ત તેને માથે, અમે તો નિર્દોષ રહીશું, ને જે કોઈ તારી પાસે ધરમા હશે, તે પર કોઈને હાથ પડે, તો તેનું રક્ત અમારે માથે ૨૦ પણ જો તું અમારી આ વાત કરી દેશે, તો જે સમ અમને તેં ખવાડ્યા છે તે વિષે અમે નિર્દોષ થઈશું ૨૧ ત્યારે તેણીએ કહ્યું, તમારા વચન પ્રમાણે થાઓ અને તેણીએ તેઓને વિદાય કીધા, ને તેઓ ચાલ્યા ગયા, અને તેણીએ તે કીરમજી દોરડી બારીએ બાંધી ૨૨ અને તેઓ ચત્વતા થઈને પવંતે પહોંચ્યા, અને પાછળ લાજનારા પાછા ગયા ત્યાં સુધી ત્રણ દિવસ તેઓ જ્યાં રહ્યા, ને પાછળ લાજનારાઓએ આખે

રસ્તે તેઓનો શોધ કીધો, પણ તેઓને તેઓ મળ્યા નહિ. ૨૩ અને તે જો માણસ પાછા ફરીને પવંત ઉપરથી ઉતર્યા, ને [નદી] ઓળંગીને નૂનના દીકરા યહોશુઆની પાસે આવ્યા, અને તેઓને જે વીત્યું હતું તે સર્વ તેઓએ તેને કહ્યું ૨૪ અને તેઓએ યહોશુઆને એમ કહ્યું કે, નિશ્ચય યહોવાહે આખો દેશ આપણા હાથમા આપ્યો છે, ને વળી દેશના સમગ્ર રહેવાસીઓ આપણી આગળ લોપ થઈ ગયા છે.

૩ અને યહોશુઆ મોટી સવારે ઉઠ્યો, ને તે તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો શિલોમમાથી નિકળ્યા ને યરદન પર આવ્યા, ને પેલે પાર ઉતર્યા પહેલા તેઓએ ત્યાં ઝવણી કીધી ૨ અને ત્રણ દિવસ પછી એમ થયું કે સરદારો ઝવણી મઠ્યે ફર્યા, ૩ ને તેઓએ લોકોને એવી આજ્ઞા કરી કે, લેવી ચાનકોને તમારા દેવ યહોવાહને કારકોષ ઉચકી લઈ જતા તમે જુઓ, ત્યારે તમે પોતાનું કેકાણું છોડીને તેની પાછળ જાઓ. ૪ તો પણ તમારી અને તેની વચ્ચે સુમારે બે હજાર હાથનું અવર રહ્યું, તેની પાસે ન જશો, કોટરે જે માર્ગે તમારે ચાલવું તે તમને જણાશે, કેમકે અગાઉ જે માર્ગે તમે ગયા નથી ૫ અને યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું કે, તમે પોતાને ચુકા કરો, કેમકે કાલે યહોવાહ તમારા મધ્યે આજ્ઞા કર્યો. ૬ ત્યાર પછી યહોશુઆએ ચાનકોને ફરમાવ્યું કે, કારકોષ ઉચકીને લોકોની આમળ પેલે પાર જાઓ. અને તેઓ કારકોષ ઉચકી લોકોની આમળ ચાલ્યા ૭ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું, આજ હું તને ઇસ્રાએલની નગરમા મોટો મનાવવાનો આદેશ કરીશ, એ સાફ કે તેઓ નાણે કે જેમ હું મુસા સાથે હતો તેમ તારી સાથે પણ હોઈશ. ૮ અને જે ચાનકો કારકોષ ઉચકે ૯ તેઓને એવી આજ્ઞા કર, કે યરદનના પાણીને કિનારે આવે ત્યારે યરદનમા વિથર ઉભા રહેજો.

૧૦ અને યહોશુઆએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું, અહીં આવીને પોતાના દેવ યહોવાહના વચનો સાંભળો. ૧૧ અને યહોશુઆએ કહ્યું, આ ઉપરથી તમે બાંચુઓ કે જીવંતો દેવ તમારી મધ્યે છે, ને કનાનીઓ તથા હિત્તીઓ તથા હિબ્બીઓ તથા પરીઝીઓ તથા ચિર્નાસીઓ તથા અમેરીઓ તથા થુબ્બીઓને તે નિશ્ચય તમારી આમળથી નસાડશે ૧૨ જુઓ, આખી પૃથ્વીના પ્રજાનો કારકોષ તમારી આમળ યરદન ઉતરે છે ૧૨ માટે હવે તમે પોતાને સાફ પ્રત્યેક કુળ-

શિખનાં સાત રજ્જીશિખડાં લઇને ચાલે; ને સાતમે દિવસે સાત વાર નગરની પ્રદક્ષિણા કરે, ને ચાલકો રજ્જીશિખડાં વગાડે. ૫ અને જ્યારે તેઓ મેદાનાં શિખ લખે સાદે વગાડે, ત્યારે એમ થાય કે, સઘળા લોકો મોટે સાદે હોકારો કરે; પછી નગરનો કોટ સમૂળગી દશા પડશે, ત્યારે લોકોમાંથી પ્રત્યેક માણસે સીધા આગળ ધસી જવું. ૬ અને નૂનના દીકરા યહોશુઆએ ચાલકોને બોલાવીને કહ્યું, કરારકોષ ઉઘડો, અને સાત ચાલકો યહોવાદના કોષ આગળ મેદાનાં શિખનાં સાત રજ્જીશિખડાં લઇને ચાલે. ૭ અને તેઓએ લોકોને કહ્યું, આગળ ચાલો, નગરની પ્રદક્ષિણા કરો, અને હથિયાર-બંધ પુરૂષો યહોવાદના કોષ આગળ ચાલે. ૮ અને એમ થયું કે, જ્યારે યહોશુઆ લોકોને કહી રહ્યો, ત્યારે સાત ચાલકો યહોવાદની આગળ મેદાનાં શિખનાં રજ્જીશિખડાં લઇને વગાડતાં વગાડતાં આગળ ચાલ્યા; અને યહોવાદનો કરારકોષ તેઓની પાછળ પાછળ ચાલ્યો. ૯ અને હથિયારબંધ પુરૂષો રજ્જીશિખડાં વગાડનારા ચાલકોની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ટુકડી કોપની પાછળ ચાલી, અને ચાલકો ચાલતા ચાલતા રજ્જીશિખડાં વગાડતા હતા. ૧૦ અને યહોશુઆએ લોકોને એવી આજ્ઞા કરી કે, હું તમને હોકારી કરવાનું કહું તે દિવસ સુધી તમે હોકારો કરશો મા, ને પોતાની વાણી સમજાવા દેશો મા, ને તમારા મ્હોદામાંથી કાંઈ સમ્પદ નિકળે નહિ; [પ્ર] કહું ત્યારે તમે હોકારો કરજો. ૧૧ એ પ્રમાણે તેણે યહોવાદના કોષને નગરની આસપાસ ફેરવીને તેની પ્રદક્ષિણા કરાવી, ને તેઓ ઊવણીમાં આવ્યા ને ઊવણીમાં રહ્યા.

૧૨ અને સવારે યહોશુઆ વહેલો ઉઠ્યો, અને ચાલકોએ યહોવાદનો કોષ ઉઘડી લીધો. ૧૩ અને સાત ચાલકો યહોવાદના કોષ આગળ મેદાનાં શિખનાં સાત રજ્જીશિખડાં લઇને વગાડતાં વગાડતાં ચાલ્યા; અને હથિયારબંધ માણસો તેઓની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ટુકડી યહોવાદના કોષની પાછળ ચાલી, અને ચાલકો ચાલતા ચાલતા રજ્જીશિખડાં વગાડતા હતા. ૧૪ અને બીજે દિવસે તેઓ નગરની એક વાર પ્રદક્ષિણા કરીને પાછા ઊવણીમાં આવ્યા; એ રીતે તેઓએ ૬ દિવસ કાંપું. ૧૫ અને સાતમે દિવસે એમ થયું કે, પ્રભાત વગાળ તેઓએ વહેલા ઉઠીને તેજ રીતે પ્રમાણે નગરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા કરી; ૧૬ અને તેજ દિવસે તેઓએ નગરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા

કરી. ૧૬ અને સાતમી વારે એમ થયું કે, ચાલકો રજ્જીશિખડાં વગાડતા હતા ત્યારે યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, હોકારો કરો; કેમકે યહોવાહે નગર તમને આપ્યું છે. ૧૭ અને નગર તથા તેમાંનું સર્વ યહોવાદ પ્રત્યે સમર્પિત થશે; કેવળ રાહબંધ કસબેજી અને તેની સાથે ઘરમાં જે હોય તે સર્વ જીવતાં રહે; કારણ કે જે બંધુસુત્ર આપણે મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ સંતાજ્યા. ૧૮ અને શ્રાપિત વસ્તુથી પોતાને સર્વ પ્રકારે અલગ રાખો; રખેને તમે તેને શ્રાપિત કર્યા પછી પોતે શ્રાપિત વસ્તુને લો, અને એમ કરીને ઇસ્ત્રાએલની ઊવણીને શ્રાપિત કરો, ને તેને દેશન કરો. ૧૯ પણ સર્વ રૂપ તથા સોનું, ને પિત્તળનાં તથા લોદાનાં પાત્ર યહોવાદને સમર્પિત છે; તેઓ યહોવાદના ભંડારમાં ભંધ. ૨૦ ત્યારે લોકોએ હોકારો કર્યો અને [ચાલકોએ] રજ્જીશિખડાં વગાડ્યાં; અને એવું થયું કે, લોકોએ રજ્જીશિખડાં સાદે સાંભળતાં જાટો કાઢીને મોટા હોકારો કર્યા; ત્યારે કોટ ત્યાં ને ત્યાં નીચે પડ્યો, એટલે લોકોમાંના પ્રત્યેક પુરૂષ સીધો નગરમાં ધસી ગયો, અને તેઓએ નગર લીધું. ૨૧ અને નગરમાં જે સઘળું હતું તેનો, એટલે પુરૂષ ને સ્ત્રી, જીવાન ને રૂદ્ધ, ને ટોર ને ઘેડાં ને અર્ધડાં, તેઓના તરવારની ધારથી વિનાશ કર્યા. ૨૨ અને જે જે માણસોએ દેશની બંધુસુત્રી કીધી હતી તેઓને યહોશુઆએ કહ્યું કે, કસબેજીને ઘર જઈને તેની સાથે તમે સ્થાયી થાઓ, તે પ્રમાણે તેને ને તેના સર્વરવને ત્યાંથી કાઢી લાવો. ૨૩ અને જીવાન બંધુઓએ માંદો જઈને કાઢી અને ને તેના બાપને, ને તેની માને, ને તેના ભાઈ એને, ને તેના સર્વરવને કાઢી આવ્યાં, વળી તેન સઘળાં સજાને પણ તેઓએ કાઢી આવ્યાં; ને તેઓએ ઇસ્ત્રાએલની ઊવણી બહાર મુક્યાં. ૨૪ અને તેઓ નગરને, અને જે સર્વ તેમાં હતું તેને, અગ્નિથી બાળ નાખ્યાં; કેવળ રૂપ ને સોનું, ને પિત્તળનાં ને લોદાનાં પાત્રો તેઓએ યહોવાદના ઘરના ભંડારમાં મુક્યાં. ૨૫ પણ રાહબંધ કસબેજીને, અને તેના બાપના કે બહુલિલાને, અને તેના સર્વરવને યહોશુઆએ જીવ રાખ્યા; તે આજ સુધી ઇસ્ત્રાએલમાં રહે છે; કાર કે યરેમોની બંધુસુત્રી કરવાને યહોશુઆએ જે બંધુસુત્ર મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ પતાજ્યા હતા. ૨૬ અને તે વખતે યહોશુઆએ તેઓને એવા સ્થાયી પાડ્યા જે કોઈ ઉઠીને યરેમો નગર બાંધે તે યહોવાદ

આજળ શ્રાપિત થાય, તેનો પાપો તે પોતાના
જ્યેષ્ઠપુત્રના જીવને સાટે નાખે, ને પોતાના સૌથી
નાના પુત્રના જીવને સાટે તેની ભાજળો લઈ કરે
૨૭ એ પ્રમાણે યહોવાહ યહોશુઆ સાથે હતો, ને તે
આખા દેશમાં તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ

૭ પણ ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ શ્રાપિત વસ્તુ વિષે અપ
રાધ કીધી કેમકે યહુદાહના વસાવાના ઝેરાહના
પુત્ર આબ્દીના પુત્ર કાર્બીના પુત્ર આખાને તે શ્રાપિત
વસ્તુમાંથી કંઈ લીધું, અને યહોવાહનો કોપ ઇસ્ત્રા
એલપુત્રો પર સળગ્યો

૮ એમ આવેન પાસે, ભેથેલની પૂર્વ ત્રણ આય છે,
ત્યાં યહોશુઆએ યરેખોથી માણસોને મોકલ્યા, અને
તેઓને એમ કહ્યું કે, જમને તે દેશની ભસુસી કરી
આવો, ને તે માણસોએ જમને આપની ભસુસી
કીધી અને તેઓ યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા,
ને તેને કહ્યું કે, સર્વ લોકોએ જમ નહિ, પણ સુમારે
બે કે ત્રણ હજાર પુરૂષોએ જમને આપને માર્યું,
સઘળા લોકોને ત્યાં જવાનો પરિશ્રમ આપણો મા,
કેમકે તે લોકો માત્ર ચોરા છે અને લોકોનાથી
સુમારે ત્રણ હજાર પુરૂષો ત્યાં બધા, પણ આપના
માણસોએ તેઓને નસાયા અને આપના માણ
સોએ તેઓમાંથી સુમારે છત્રીસ માણસ માર્યા, ને
ભાજળ આજળથી રાખારીમ સુધી તેઓની પાછળ
હોડીને ઉતરવાની જગ્યા આજળ તેઓને માર્યા, એ
માટે લોકોના દૃઢ પિયળાને પાછી ભેવા થયા અને
યહોશુઆએ પોતાના વસ્ત્ર ફાંચા ને પોતે ઇસ્ત્રાએ
લના વડીલો સુધી યહોવાહના કોપ આજળ ભૂમિ
ઉપર સાજ સુધી ઉધા પડી રહ્યા, ને તેઓએ પોતાના
માથા પર ધૂળ નાખી ૭ ત્યારે યહોશુઆ બોલ્યો,
અરેરે! એ પ્રભુ યહોવાહ અમને અમેરીઓના
હાથમાં સોંપીને અમારો નાશ કરવા સાડ તો આ
લોકોને યદન પાર કેન આજ્ઞા? અને યહોશુઆએ
યદનની પેલે પાંચ રહ્યા હોત તો કેવું સાડ? હે
પ્રભુ, ઇસ્ત્રાએલોએ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ
ફેરવી છે તો હવે હું શું બોલું? હવે કનાની અને
દેશના સર્વ રહેવાસીઓ તે વિષે સાલળશે, અને
અમને ચારોત્રમાંથી ઘેરીને અમારું નામ પૃથ્વીમાંથી
નષ્ટ કરશે, પછી તારા મોઝા નામ વિષે શું કરશે?
૧૦ ત્યારે યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું કે, ઈહ, એમ ઉધો
કેમ પૂજો છે? ૧૧ ઇસ્ત્રાએલ પાપ કીધું છે, હા,

તેઓએ તો જે કરાર મેં તેઓને કરાવ્યો હતો તેનું
ઉલ્લંઘન કીધું છે, હા, તેઓએ તો શ્રાપિત વસ્તુમાંથી
કંઈ લીધું છે, ને ચોરી ને બૃહદ પણ કીધી છે; ને
વળી તે પોતાના સામાન મધ્યે રાખ્યું છે ૧૨ એ
કારણથી ઇસ્ત્રાએલપુત્રો પોતાના શત્રુઓ આજળ ટકી
સકતા નથી, પણ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ ફેરવે છે,
કારણ કે તેઓ શ્રાપિત થયા છે, તમે તમારામાંથી
શ્રાપિત વસ્તુનો નાશ નહિ કરશો તો હું તમારી સાથે
કઠી રહેનાર નથી ૧૩ ઈહ, લોકોને ધુલ્લ કર, ને કહે,
કાલને સાડ તમે પોતાને ધુલ્લ કરો કારણ કે ઇસ્ત્રાએ
લનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્ત્રાએલ, તારા
મધ્યે શ્રાપિત વસ્તુ છે, તમે તમારામાંથી શ્રાપિત
વસ્તુ કાઢી નહિ નાખશો, ત્યાં સુધી તમે તમારા શત્રુ
આજળ ઉભા રહી શકનાર નથી ૧૪ એ માટે સવારે
પોતપોતાના કુળ પ્રમાણે તમને રજૂ કરવામાં આવશે,
પછી એમ થશે કે જે કુળને યહોવાહ પકડશે, તે
કુટુંબવાર આજળ આવે, ને જે કુટુંબને યહોવાહ
પકડશે, તે ધરવાર આજળ આવે, પછી જે ધરનાને
યહોવાહ પકડશે તે પુરૂષવાર આજળ આવે ૧૫ અને
એમ થાય કે જેની પાસે શ્રાપિત વસ્તુ મળશે તે પોતે
ને તેનું સર્વસ્વ અગ્નિથી બાળી નાખવામાં આવે,
કારણ કે તેણે યહોવાહના કરારને ઉલ્લંઘ્યો છે, ને
ઇસ્ત્રાએલમાં મૂખોષ કીધી છે

૧૬ અને યહોશુઆએ સવારે વહેલા ઉઠીને ઇસ્ત્રા
એલને, તેઓના કુળ પ્રમાણે, રજૂ કીધા, ત્યારે
યહુદાહનું કુળ પકડાયું, ૧૭ ને તેણે યહુદાહના કુટુંબ
આજળ આપ્યા, ત્યારે તેણે ઝેરાહીઓનું કુટુંબ પક-
ડ્યું, ને તેણે ઝેરાહીઓના કુટુંબના પુરૂષો એક પછી
એક રજૂ કર્યા, ત્યારે આબ્દી પકડાયો, ૧૮ ને તેના
ધરના પુરૂષો એક પછી એક રજૂ કર્યા, ત્યારે યહુદા
હના કુળના ઝેરાહના પુત્ર આબ્દીના પુત્ર કાર્બીના
પુત્ર આખાને પકડયો ૧૯ ત્યારે યહોશુઆએ આખા
ને કહ્યું, મારા દીકરા, ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહને
મહિમા આપ, ને તેની આજળ કબૂલ કર, ને તેં શું
કીધું છે તે હવે મને કહે, મારાથી ગ્રુસ રાખીશ મા
૨૦ અને આખાને યહોશુઆને ઉત્તર આપીને કહ્યું,
ખરેખર, ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ મેં પાપ
કીધું છે, ને ફલાણું ફલાણું મેં કીધું છે ૨૧ લૂટ મધ્યે
એક સાદો સિતચારી ભયો ને બર્સે રોકેલ રૂપ, ને
સોનાનું એક પાનું પચાત રોકેલ વળનું એ ભેળને

શિખનાં સાત રજુશિખનાં લખને ચાલે; ને સાતમે દિવસે સાત વાર નજરની પ્રદક્ષિણા કરો, ને ચાલકો રજુશિખડા વગાડે. ૧ અને જ્યારે તેઓ મેદાના શિખ લાગે સાટે વગાડે, ત્યારે એમ થાય કે, સજળા એકા એટલે સાટે હોહારો કરે; પછી નજરનો કોટ સમજીને ઢળી ખરશે, ત્યારે યોહાનાથી પ્રત્યેક માણસે સીધા આગળ ધસી જવું. ૨ અને નૂનના રીકરા યહોશુઆએ ચાલકોને બોલાવીને કહ્યું, કરારકોષ ઉઘાડો, અને સાત ચાલકો યહોવાદના કોષ આગળ મેદાનાં શિખનાં સાત રજુશિખનાં લખને ચાલે ૩ અને તેઓએ યોહાને કહ્યું, આગળ ચાલો, નજરની પ્રદક્ષિણા કરો, અને દલિયાર-ખવ પુરેથી યહોવાદના કોષ આગળ ચાલે. ૮ અને એમ થયું કે, જ્યારે યહોશુઆ યોહાને કહી રહ્યો, ત્યારે સાત ચાલકો યહોવાદની આગળ મેદાનાં શિખનાં રજુશિખનાં લખને વગાડતાં વગાડતાં આગળ ચાલ્યા; અને યહોવાદનો કરારકોષ તેઓની પાછળ પાછળ ચાલ્યો. ૯ અને દલિયારખવ પુરેથી રજુશિખનાં વગાડનારા ચાલકોની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ઢુકડી ફાવળી પાછળ ચાલી, અને ચાલકો ચાલતા ચાલતા રજુશિખનાં વગાડતા હતા. ૧૦ અને યહોશુઆએ યોહાને એવી આજ્ઞા કરી કે, હું તમને હોહારો કરવાનું કહું તે દિવસ સુધી તમે હોહારો કરો છો મા, ને પોતાની વસ્તી સજળાવા ફેરો મા, ને તમારા મોહામાથી કાંઈ સજળ નિહાળે નહિ; [હું કહું] ત્યારેજ તમે હોહારો કરશો. ૧૧ એ પ્રમાણે તેણે યહોવાદના કોષને નજરની આગપાંદ ફેરડીને તેની પ્રદક્ષિણા કરાવી, ને તેઓ છાવણીમાં આવ્યા ને છાવણીમાં રહ્યા.

૧૨ અને સવારે યહોશુઆ વહેલો ઊઠ્યો, અને ચાલકોએ યહોવાદના કોષ દલગી લીધો. ૧૩ અને સાત ચાલકો યહોવાદના કોષ આગળ મેદાનાં શિખનાં સાત રજુશિખનાં લખને વગાડતા વગાડતાં ચાલ્યા; અને દલિયારખવ માણસે તેઓની આગળ ચાલ્યા, અને પાછળની ઢુકડી યહોવાદના કોષની પાછળ ચાલી, અને ચાલકો ચાલતા ચાલતા રજુશિખનાં વગાડતા હતા. ૧૪ અને બીજે દિવસે તેઓ નજરની એક વાર પ્રદક્ષિણા કરીને પાંચ છાવણીમાં આવ્યા; એ રીતે તેઓએ છ દિવસ યાત્રા. ૧૫ અને સાતમે દિવસે એમ થયું કે, પ્રભાત થતાજ તેઓને વહેલા ઊઠીને તેમની પ્રમાણે નજરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા કરવી; ૧૬ તેજ દિવસે તેઓએ નજરની સાત વાર પ્રદક્ષિણા

કરી ૧૬ અને સાતમી વાર એમ થયું કે, ચાલકો રજુશિખનાં વગાડતા હતા ત્યારે યહોશુઆએ યોહાને કહ્યું, હોહારો કરો; કેમકે યહોવાદે નગર તમને આપ્યું છે. ૧૭ અને નગર તથા તેમાંનું સર્વ યહોવાદ પ્રત્યે સમર્પિત થયો; કેવળ ચાદાળ કસબેલુ અને તેની સાથે ધરમાં જે હોલ તે સર્વ જવતાં રહે; કારણ કે જે બંધુસુ આપણે મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ સત્યાજ્ઞા. ૧૮ અને આપિત વસ્તુથી પોતાને સર્વ પ્રકારે અલગ રાખો; રમીને તમે તેને આપિત કર્યો પછી પોતે આપિત વસ્તુને લેા, અને એમ કરીને ધક્કાએલની છાવણીને આપિત કરો, ને તેને હેરાન કરો. ૧૯ પણ સર્વ રૂપ તથા સોનું, ને પિત્તળનાં તથા લોહાનાં ખાત્ર યહોવાદને સાર પવિત્ર છે; તેઓ યહોવાદના સંકટ-રમાં જાય. ૨૦ ત્યારે યોહાએ હોહારો કર્યો અને [ચાલકોએ] રજુશિખનાં વગાડ્યાં; અને એણે થયું કે, યોહાએ રજુશિખનાં સાથે સાંકળતાંજ ધાટો કાઢીને મોટા હોહારો કર્યો; ત્યારે કોટ ત્યાં ને ત્યાંજ નીચે પડ્યો, એટલે યોહામાનો પ્રત્યેક પુરૂષ સીધો નજરમાં ધસી ગયો, અને તેઓએ નગર લીધું. ૨૧ અને નજરમાં જે સજળ હવું તેના, એટલે પુરૂષ ને સ્ત્રી, હજવા ને રહ્યો, ને ટાક ને ઘેરાં ને અધેરા, તેઓને તરવારનું ખારથી વિનાશ કર્યો. ૨૨ અને જે જો માણસોએ ફેરની બંધુસુ કરી હતી તેઓને યહોશુઆએ કહ્યું કે, કસબેલુને ઘેર જઈને તેની સાથે તમે સમ આપ દેતા, તે પ્રમાણે તેને ને તેના સર્વસ્વને ત્યાંથી કાઢ લાવો. ૨૩ અને જુવાન બંધુઓએ માઠું જઈને કાઢ્યું અને ને તેના બાપને, ને તેની માને, ને તેના ભાઈઓને, ને તેના સર્વસ્વને કાઢી આણ્યાં, વળી તે સજળનાં સમાને પણ તેઓએ કાઢી આણ્યાં; ને તેઓ ધક્કાએલની છાવણી બહાર યુધ્યાં. ૨૪ અને તેઓ નજરને, અને જે સર્વ તેમાં હવું તેને, અભિષેક બાળાખ્યા; કેવળ રૂપ ને સોનું ને પિત્તળનાં ને લોહાનાં પાત્રો તેઓએ યહોવાદના ધરના ભરામર યુધ ૨૫ પણ ચાદાળ કસબેલુને, અને તેના બાપના કે બાળાઓને, અને તેના સર્વસ્વને યહોશુઆએ જવ રાખ્યાં; તે આજ સુધી ધક્કાએલમાં રહે છે; કાર કે યહોશુઆ બંધુસુ કરવાને યહોશુઆએ જે બંધુ મોકલ્યા હતા તેઓને તેણીએ છતાજા દયા. ૨૬ તે વખતે યહોશુઆએ તેઓને એવા સમ પાડ્યા જે કોઈ ઊઠીને યહોશુઆ નજર આપે તે યહોવાદ

આગળ શ્રાપિત થાય, તેનો પાસો તે પોતાના ક્યેષ્ઠપુત્રના જીવને સાટે નાખે, ને પોતાના સૌથી નાના પુત્રના જીવને સાટે તેની ભાગ્યે ઉઘી કરે ૨૭ એ પ્રમાણે યહોવાહ યહોશુઆ સાથે હતો, ને તે આખા દેશમા તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ

૭ પણ ઇસ્રાએલપુત્રોએ શ્રાપિત વસ્તુ વિષે અપરાધ કીધો, કેમકે યહુદાહના વશમાના ઝેરાહના પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર કાર્મીના પુત્ર આખાને તે શ્રાપિત વસ્તુમાથી કંઈ લીધું, અને યહોવાહનો કોપ ઇસ્રાએલપુત્રો પૂરે સળગ્યો

૨ બ્રિથ આવેન પાસે, બિથેલની પૂર્વ ગમ આય છે, ત્યાં યહોશુઆએ યરેમીથી માણસોને યોગદયા, અને તેઓને એમ કહ્યું કે, જમને તે દેશની બસુસી કરી આવો, ને તે માણસોએ જમને આયની બસુસી કીધી ૩ અને તેઓ યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા, ને તેને કહ્યું કે, સર્વ લોકોએ જલુ નહિ, પણ સુમારે બે કે ત્રણ હબર પુરૂષોએ જમને આયને મારણ, સંધળા લોકોને ત્યાં જવાનો પરિશ્રમ આપશે મા, કેમકે તે લોકો માત્ર યોડા છે ૪ અને લોકોમાથી સુમારે ત્રણ હબર પુરૂષો ત્યાં ગયા, પણ આયના માણસોએ તેઓને નસાયા ૫ અને આયના માણસોએ તેઓમાથી સુમારે છવીસ માણસ માયા, ને ભાગળ આગળથી શળારીમ સુધી તેઓની પાછળ હોડીને ઉતરવાની જાણ આગળ તેઓને માર્યા, એ માટે લોકોના હૃદય પિચળીને પાણી જેવા થયા ૬ અને યહોશુઆએ પોતાના વસ્ત્ર ફાંડ્યા, ને પોતે ઇસ્રાએલના વડીલો સુધી યહોવાહના કોપ આગળ ભૂમિ ઉપર સાજ સુધી ઉઘો પડી રહ્યો, ને તેઓએ પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી ૭ ત્યારે યહોશુઆ બોલ્યો, અરેરે! એ પ્રભુ યહોવાહ, અમને અસેરીઓના હાથમા સોપીને અમારો નાશ કરવા સાચ તે આ લોકને યરદન પારકેમ આવ્યા? અમે સત્વર યમને યરદનની પેલે પાર રહ્યા હોત તો કેલુ સાચુ! ૮ હે પ્રભુ, ઇસ્રાએલીઓએ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ ફેરવી છે તો હવે હું શું બોલુ? ૯ હવે કનાની અને દેશના સર્વ રહેવાસીઓ તે વિષે સાંભળશે, અને અમને ચારોગમથી ધેરીને અમારૂં નામ પૃથ્વીમાથી નષ્ટ કરશે, પછીનું તારા મોટા નામ વિષે શું કરશે? ૧૦ ત્યારે યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું કે, ઉઠ, એમ ઉઘો કેમ પૂજો છો? ૧૧ ઇસ્રાએલે પાપ કીધું છે, હા,

તેઓએ તો ને કરાર મેં તેઓને કરમાવ્યો હતો તેનું ઉલ્લંઘન કીધું છે, હા, તેઓએ તો શ્રાપિત વસ્તુમાથી કંઈ લીધું છે, ને ચોરી ને જુદાઈ પણ કીધી છે; ને વળી તે પોતાના સામાન મધ્યે રાખ્યું છે ૧૨ એ કારણથી ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાના શત્રુઓ આગળ ટકી રહ્યા નથી, પણ પોતાના શત્રુઓ સામે પીઠ ફેરવે છે, કારણ કે તેઓ શ્રાપિત થયા છે, તમે તમારામાથી શ્રાપિત વસ્તુનો નાશ નહિ કરશો તો હું તમારી સાથે કદી રહેનાર નથી ૧૩ ઉઠ, લોકોને યુદ્ધ કર, ને કહે, કાલને સાચ તમે પોતાને યુદ્ધ કરો, કારણ કે ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલ, તારા મધ્યે શ્રાપિત વસ્તુ છે, તમે તમારામાથી શ્રાપિત વસ્તુ કાઢી નહિ નાખશો, ત્યાં સુધી તમે તમારા શત્રુ આગળ ઉભા રહી રાખનાર નથી ૧૪ એ માટે સવારે પોતપોતાના કુળ પ્રમાણે તમને રજુ કરવામા આવશે, પછી એમ થશે કે ને કુળને યહોવાહ પકડશે, તે કુળવાર આગળ આવે, ને ને કુળને યહોવાહ પકડશે, તે ધરવાર આગળ આવે, પછી ને ધરનાને યહોવાહ પકડશે તે પુરૂષવાર આગળ આવે ૧૫ અને એમ થાય કે જેની પાસે શ્રાપિત વસ્તુ મળશે તે પોતે ને તેનું સર્વસ્વ અગ્નિથી બાળી નાખવામા આવે, કારણ કે તેણે યહોવાહના કરારને ઉલ્લંઘ્યો છે, ને ઇસ્રાએલમા મૂર્ખાઈ કીધી છે

૧૬ અને યહોશુઆએ સવારે વહેલા ઉઠીને ઇસ્રાએલને, તેઓના કુળ પ્રમાણે, રજુ કીધા, ત્યારે યહુદાહનું કુળ પકડાયું, ૧૭ ને તેણે યહુદાહના કુટુંબ આગળ આવ્યા, ત્યારે તેણે ઝેરાહીમીનું કુટુંબ પકડ્યું, ને તેણે ઝેરાહીમીના કુટુંબના પુરૂષો એક પછી એક રજુ કર્યા, ત્યારે ઝાબ્દી પકડાયો, ૧૮ ને તેના ધરના પુરૂષો એક પછી એક રજુ કર્યા, ત્યારે યહુદાહના કુળના ઝેરાહના પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર કાર્મીના પુત્ર આખાનું પકડાયો ૧૯ ત્યારે યહોશુઆએ આખાનને કહ્યું, મારા દીકરા, ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને મહિમા આપ, ને તેની આગળ કબૂલ કર, ને તે શું કીધું છે તે હવે મને કહે, મારાથી શું સંભવશે મા ૨૦ અને આખાને યહોશુઆને ઉત્તર આપીને કહ્યું, ખરેખર, ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની ત્રિફા મેં પાપ કીધું છે, ને ફલાણું ફલાણું મેં કીધું છે ૨૧ હવે મધ્યે એક સારો શિલ્પચારી જમો ને ખર્સે રોકેલ રૂપ સોનાનું એક પાનું પચાસ રોકેલ વજનનું, એ

તેઓનો લોક અને લાગે, ને એ તે લોકમાં; ને જુઓ, તેઓ મારા તંત્રુ મધ્યે ભૂમિમાં સંતાડેલાં છે, ને રૂપું તેની નીચે છે. ૧૨ માટે યહોશુઆએ જોપિયા મોકલ્યા, ને તેઓ તંત્રુએ દોડી ગયા; અને જુઓ, તે તંત્રુમાં સંતાડેલું હતું, ને રૂપું તેની નીચે હતું. ૧૩ અને તેઓએ તંત્રુમાંથી તે લઘને યહોશુઆની પાસે તથા સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે આપ્યાં; ને તેઓને યહોવાદ આજળ સુક્યાં. ૧૪ અને યહોશુઆએ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલે ઝેરાહનો પુત્ર આપ્યાન, ને રૂપું, ને ભૂમિ, ને સોનાનું પાતું, ને તેના દીકરા, ને તેની દીકરીઓ, ને તેના બળદો, ને તેનાં ગવેરાં, ને તેનાં શેઠાં, ને તેનાં તંત્રુ, ને તેનું સર્વસ્વ, તેઓને લીધાં, ને તેઓને તેઓ આખોરની ખીણમાં લઈ ગયા. ૧૫ અને યહોશુઆએ કહ્યું, હવે અમને હેરાન કેમ કીધા છો? આને યહોવાદ તને હેરાન કરશે. અને સર્વ ઇસ્રાએલે તેને પત્થર માર્યો; ને તેઓએ તેઓને અશ્વિથી ખાત્યાં અને પત્થરથી માર્યા. ૧૬ અને તેઓએ તેના પર પથરાનો મોટો ઢાલો કીધો, તે આજ સુધી છે; ત્યારે યહોવાદ પોતાના કેમના જુરસાથી ફર્યા. તે માટે તે કેમણાનું નામ આજ સુધી આખોરની ખીણ, એવું પડ્યું.

અને યહોવાદે યહોશુઆને કહ્યું કે, ખીસા મા, ને અશરાધરા મા; તારી સાથે સર્વ લઈવંધા લોક છે, ને ઉઠીને આવ્યો જા; જો, આવેના રાત્ર, ને તેના લોક, ને તેનું નગર, ને તેનો દેશ, એ તારા હાથમાં સ્વાધીન કીધાં છે; ૨ ને તે વરેખોને ને તેના રાત્રને કહ્યું, તેમ આવે ને તેના રાત્રને લઈ કરશે; પણ તેનો માથ ને તેના ઢોર તમે પોતાને સાફ લઈ લેને; નગરની પાછળ માણસોને સંતાડી રાખે. ૩ એ માટે આવ ઉપર ચઢાઈ કરવાને યહોશુઆ સર્વ લઈવંધા લોક સુધા ઉઠ્યો, ને યહોશુઆએ ત્રીસ હજાર રાત્રીર પુરોને ત્રી કાઠીને તેઓને રાત્રે મોકલ્યા. ૪ અને તેણે તેઓને એવી આજ્ઞા આપી કે, જુઓ, નગર લેવા સાફ તમે તેની પાછળ સંતાઈ રહેજે, નગરથી ધણે દૂર જરો મા, પણ સર્વ તૈયાર રહેને; ૫ ને હું ને મારી સાથેના સર્વ લોક નગર પાસે આવીશું; અને તેઓ પહેલાંની જેટ અમારી સામા બહાર પડેલી આપશે, ત્યારે એમ થશે કે, અમે તેઓની આજળથી નાસીશું; ૬ અને અમારી પાછળ લાગવાને તેઓ બહાર આવશે, અને પછી અમે

તેમને નગરથી દૂર ખેંચી જઈશું; કેમકે તેઓ કહેશે કે એઓ પહેલાંની જેટ અમારી આજળથી નાસીશું; ૭ અને તમે માટે અમે તેઓની આજળથી નાસીશું; ૮ અને તમે સંતાવાની જગ્યાએથી ઉઠીને નગરને કબજે કરશે; કેમકે તમારો દેવ યહોવાદ તમારા હાથમાં તે આપશે. ૯ અને એમ થાય કે, નગર કબજે કર્યા પછી તમારે નગરને આગ લગાડવી, યહોવાદના કહ્યા પ્રમાણે વમારે કરશું; જુઓ, એ તમને આજ્ઞા આપી છે. ૧૦ અને યહોશુઆએ તેઓને મોકલ્યા; અને તેઓ સતાઈ રહેવા સાફ જોશ ને આયની વચ્ચે, આયની પશ્ચિમ ગમ, જઈને રહ્યા; પણ યહોશુઆ લોકો મધ્યે તે રાત રહ્યા.

૧૧ અને સવારે વહેલા ઉઠીને યહોશુઆએ લોકોની ઢાલરી લીધી, ને તે ઇસ્રાએલના વડીલો સુધાં લોકોને મોખરે આવ્યો. ૧૨ અને તેની સાથે જે લઈવંધા લોક હતા, તેઓ પણ સર્વ ચઢ્યા, ને પાસે જઈને નગર આજળ આવ્યા, અને તેઓએ આયની ઉત્તર ખાતુએ હાથથી કીધી; હવે તેની ને આયની વચ્ચે ખીણ હતી. ૧૩ અને તેણે આસરે પાંચ હજાર માણસોને લીધા, અને જોશ ને આયની વચ્ચે આયની પશ્ચિમ ખાતુએ તેઓને સંતાડ્યા. ૧૪ નગરની ઉત્તરે જે આજુ સૈન્ય હતું તે, તથા તેઓમાંના સતાઈ રહેનારા જે નગરની પશ્ચિમે હતા તે લોકોને તેઓએ એ પ્રમાણે મોકલ્યા; અને યહોશુઆ તે રાત્રે તે ખીણની મધ્યે ગયો. ૧૫ અને આયના રાત્રએ તે જોયું, ત્યારે એવું થયું કે, નગરના માણસો ઉઠાવળ કરીને વહેલા ઉઠ્યા, ને તે તથા તેના સર્વ લોકો ઇસ્રાએલ સાથે લઈવંધા નિમિષે વખતે અસુખાઈ આજળ બહાર નિઃશ્વિ આવ્યા; પણ નગરની પાછળ પોતાની વિરૂદ્ધ સતાઈ રહેલા માણસો છે, એ તે જોયું નહોતો. ૧૬ અને યહોશુઆ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ એઓની આજળ પરાજિત થવાનું ડાંગ દેખા ધીરે, રાત્રને મારે નાહા. ૧૭ અને તેઓની પાછળ લાગવા સાફ નગરના સર્વ લોકને બાલાવી મેરા કીધા ને યહોશુઆની પાછળ લાગતાં તેઓ નગરથી દૂર ખેંચાયા. ૧૮ એ માટે ઇસ્રાએલની પાછળ લાગ્યે વગરના એકે પુત્ર આયમાં કે જોશમાં રહેા નહિ ને નગર નિરાશિા સુધીને તેઓ ઇસ્રાએલની પાછળ લાગ્યા. ૧૯ અને યહોવાદે યહોશુઆને કહ્યું, તારા હાથમાંના જાલો આવ તરફ લાખો કર; કેમકે

તેને તારા હાથમા આપીશ અને યહોશુઆને પોતાના હાથમાનો લાલો નગર તરફ લાગે કીધો ૧૮ અને તેજુ પોતાનો હાથ લામે કીધો કે વરતજ સતાઈ રહેલા માણસો ઉતાવળથી પોતાની જગ્યાએથી ઉઠીને દોડ્યા, ને તેઓએ નગરમા જઈને તે લીધું, ને જતલીથી તેઓએ નગરને આગ લગાડી ૨૦ અને આયના માણસોએ પોતાની પાઞજ ભેધુ, તે ભેધો, નગરનો ધુમાડો ગગનમા ચઢતો હતો, ને આમ કે તેમ નાસવાને તેઓમા શક્તિ રી નહિ, એટલામા રાતની ગમ ને લોકો નાસતા હતા, તેઓ પાછા વળીને પોતાની પાઞજ લાગનારાઓ પર ધસ્યા ૨૧ અને સતાએલાઓએ નગર લીધું છે, ને નગરનો ધુમાડો ચઢેલો છે, એવુ યહોશુઆએ ને સર્વ ઇસ્રાએલે ભેધુ, ત્યારે તેઓએ પાછા ફરીને આયના માણસોને કતલ કીધા. ૨૨ અને બીજાએ તેઓની સામે નગરમાથી ધસી આવ્યા, અને તેઓ ઇસ્રાએલની વચ્ચે સપડાયા, કેટલાએક આણી ગમ ને કેટલાએક તેણી ગમ હતા, અને તેઓએ તેઓને એવા માથો કે તેમાથી તેઓએ એકને બની જવા કે નાસી જવા દીધો નહિ ૨૩ અને તેઓએ આયના રાખને છવતો પકડીને યહોશુઆ પાસે આપ્યો ૨૪ અને રજીસ્ટ્રમા, જેટલે ને અરથમા તેઓ એઓની પૂઠે લાગીને ગયા હતા, તેમા આયના સર્વ રહેવાસીઓને સહાર કરવાનુ કામ ઇસ્રાએલે પુરૂ કર્યું, અને તરવારની ધારથી કપાઈને તેઓને લય થયો, ત્યારે એમ થયું કે, સધળા ઇસ્રાએલ આયના પાછા આવ્યા, અને તેને તરવારની ધારથી માર્યું ૨૫ અને તે દિવસે પુરૂથો ને સ્ત્રીઓ સર્વ મળીને બાર હજાર, એટલે આયના સર્વ માણસો, પર્જા-૨૬ કેમકે યહોશુઆએ આયના સર્વ રહેવાસીઓને વિનાશ કીધો ત્યા સુધી, ને હાથે તે લાલો લામે કરી રહ્યા હતા, તે હાથ પાછો ખેંચી લીધો નહિ ૨૭ કેવળ ને આજ્ઞા યહોવાહે યહોશુઆને ફરમાવી હતી, તે મુજબ નગરના ટોર ને માલ ઇસ્રાએલે પોતાને વારસે લૂટી લીધા ૨૮ અને યહોશુઆએ આયને બાળી નાખીને તેના સહાર માટે ઢગલો કરી દીધો, એટલે આજ સુધીનુ વેરાન [કીધું] ૨૯ અને તેણે આયના રાખને સાજ સુધી ઝાટે રાગ્યો; ને સૂર્યાસ્ત થયો ત્યારે યહોશુઆની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ તેની લોથ ઝાડ ઉપરથી ઉતારીને નગરના દરવાજાના નાકામા નાખી, ને તેના પર પત્થરનો મોટો ઢગલો કીધો, તે આજ સુધી છે

૩૦ ત્યારે યહોશુઆએ એબાલ પર્વત ઉપર ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને સાડ વેદી બાધી; ૧ યહોવાહના સેવક મુસાએ ઇસ્રાએલપુત્રોને ને આજ્ઞા આપી હતી, અને મુસાના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમા જેમ લખેલું છે, તે પ્રમાણે તે વેદી અખડિત પત્થર, જેના પર કોઈ માણસે લોહુ કદી ઉગામ્યુ નહોતું, એવાની હતી, ને તેઓએ તેના પર યહોવાહને સાડ દહી-ચાપેલુ કીધા, ને શાત્વપેલુના યજ્ઞ કીધા ૩૨ અને ત્યા તેણે તે પત્થર ઉપર મુસાના નિયમશાસ્ત્રની પ્રત લખી, ને ઇસ્રાએલપુત્રોની સમક્ષ તેણે તે લખી ૩૩ અને સર્વ ઇસ્રાએલ, ને તેઓના વડીલો તથા અધિકારીઓ, ને તેઓના ન્યાયાધીશો, એતદેશી તેમજ પરદેશી પણ, યહોવાહના કરારકોષને ઉચ્ચકનારા લેવી ચાગકોની આગળ, કાવની આણી ગમ ને પેથી ગમ ઉભા રહ્યા, તેઓમાના અર્ધા ગરીબ પર્વતની સામે અને અર્ધા એબાલ પર્વતની સામે, યહોવાહના સેવક મુસાએ પહેલવહેલા ઇસ્રાએલ લોકોને આશીર્વાદ આપવા વિષે તેઓને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે, ઉભા રહ્યા ૩૪ અને ત્યાર પછી તેણે નિયમશાસ્ત્રના સર્વ વચનો, એટલે આશીર્વાદ અને આપવચન, નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમા લખેલા છે, તે પ્રમાણે સધળા વાંચી સમજાવ્યા ૩૫ મુસાએ ને સધળી આજ્ઞા આપી હતી તે યહોશુઆએ ઇસ્રાએલની આખી સભા આગળ, તથા સ્ત્રીઓ તથા બાળકો તથા ને પરદેશીઓ તેઓની સાથે વ્યવહાર રાખતા હતા તેઓની આગળ, એક પણ રાખ બાકી રાખ્યા વિના વાંચી સમજાવી

૩ અને યરદન પારના સધળા રાખઓ, ને પહાડી મુલકમા, તથા નીચરદેશમા, તથા મહાસમુદ્રના લગાનેનની સામેના આખા કાંઠા ઉપર રહેતા હતા, એટલે હિત્તીઓએ તથા અમેરીઓએ તથા કનાનીઓએ તથા પરીઝીઓએ, તથા હિબ્વીઓએ તથા યમ્મસીઓએ ત્યારે તે સાંભળ્યું, ત્યારે એમ થયું કે, ૨ તેઓ એકસરે યહોશુઆ સામે ને ઇસ્રાએલીઓ સામે યુદ્ધ કરવાને ભેગા થયા

૩ પણ યહોશુઆએ યરેખાને તથા આયને ને કીધું હતું, તે બિજાઓના રહેવાસીઓએ સાંભળ્યું, ૪ ત્યારે તેઓએ પણ કપટ કીધું, ને તેઓએ એલથીઓનો વેશ ધરીને પોતાના ગવેડાપર ભુની ગુણપાટો, ને દ્રાક્ષરસની ભુની ને ફાટેલી ને પિગડા મારેલી મસકો;

૫ ને પોતાના પગમાં જુનાં ને ઘિન્ડા મારેલાં ખાસડા, ને પોતાના અગપર જીવ વસ્ત્ર લીધા; ને તેઓના ભાયાની બધી રોટલી સુકાઈને કુઝાઈ અઝેલી હતી ૬ અને તેઓ ગિફ્તમાલ આગળથી ઇલવણીમાં યહોશુઆ પાસે ગયા, ને તેઓએ તેને તથા ઇસ્રાએલના માણસોને કહ્યું કે, અમે એક દૂર દેશથી આવ્યા છીએ, એ મઠે હવે તમે અમારી સાથે કોલકરાર કરો ૭ અને ઇસ્રાએલના માણસોએ ટિબ્બીઓને કહ્યું, કદાપિ તમે અમારામાં રહેતા હસો, તો અમે તમારી સાથે કોલકરાર શી રીતે કરીએ? ૮ ને તેઓએ યહોશુઆને કહ્યું, અમે તારા દાસ છીએ અને યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું, તમે કોણ છો ને કયાથી આવ્યા છો? ૯ ને તેઓએ તેને કહ્યું, તારા દેવ યહોવાહના નામને સાડ અમે તારા દાસો એક ઘણા દૂર દેશથી આવ્યા છીએ; કેમકે તેની કીર્તિ, ને તેણે મિસરમાં જે સર્વે કીધું, તે અમે સાંભળ્યું છે ૧૦ અને યરહન પારના અમેરીઓના બે રાજા, એટલે હેરમેનનો રાજા સીહોન, ને આશરોશમા રહેનાર ખારાનનો રાજા યોન, તેઓને તેણે જે સર્વે કીધું [તે પણ અમે સાંભળ્યું છે] ૧૧ એ મઠે અમારા વડીલો તથા અમારા દેશના સર્વે રહેવાસીઓએ અમને એમ કહ્યું કે, યાદને સાડ ખાવાનું તમારા હાથમાં લઈને, તેઓને મળવાને જાઓ, ને તેઓને કહો, અમે તમારા દાસ છીએ, ને હવે તમે અમારી સાથે કોલકરાર કરો ૧૨ અમે તમારી પાસે આવવાને નિકળ્યા તે દિવસે આ અમારી રોટલી અમારા ભાયાને સાડ અમે અમારા ધરમાંથી ઉઠી લીધી હતી, પણ જુઓ, હવે તે સુકાઈને કુઝાઈ અઈ છે; ૧૩ ને દ્રાક્ષરસની આ મસકો અમે બરી હતી તેઓ નવી હતી, પણ જુઓ, હવે તેઓ ફાટી નઈ છે, ને આ અમારા વસ્ત્રો, ને અમારા ખાસડા ઘણી લાખી યુસાકરીથી જુના થયા છે ૧૪ અને [ઇસ્રાએલી] માણસોએ તેઓના ભાયામાંથી લીધું, ને યહોવાહના મુખથી સલાહ લીધી નહિ ૧૫ અને યહોશુઆએ તેઓની સાથે સલાહ કીધી, ને તેઓને જીવતા રહેવા દેવાને કારાર તેઓની સાથે કીધો; ને જમાતના આગેવાનોએ પણ એઓની આગળ સમ ખાધા ૧૬ અને તેઓની સાથે તેઓએ કારાર કીધો ત્યાર પછી ત્રણ દિવસને અંતે એમ થયું કે, તેઓ અમારા પડોશી, ને અમારી મધ્યે રહેનારા છે, એણે તેઓએ સાંભળ્યું

૧૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રો આવી નિકળીને ત્રીજે દિવસે તેઓના નગરોમાં પહોંચ્યા; હવે તેઓના નગરો તે જિજ્યોન ને કરીરાહ ને બચેરાથ ને ફિલીથ-ચમારીમ હતા ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેઓને માર્યા નહિ; કેમકે જમાતના આગેવાનોએ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહના સમ તેઓની આગળ ખાધા હતા; અને આખી જમાતે આગેવાનોની વિરૂદ્ધ કચકચ કીધી ૧૯ અને સર્વે આગેવાનોએ આખી જમાતને કહ્યું, અમે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહના સમ તેઓની આગળ ખાધા છે, મઠે અમારાથી તો તેઓને ન અડકાય ૨૦ તેઓને આ પ્રમાણે કરીને અમે જીવવા હમ્યું, નહિ તો જે સમ તેઓની આગળ અમે ખાધા તેના કારણથી અમારા ઉપર કોપ આવે ૨૧ અને આગેવાનોએ તેઓને કહ્યું, તેઓને જીવવા દો, પણ એ સરતે કે, તેઓ આખી જમાતને સાડ લાકડાં કાપનારા ને પાણી ભરનારા થાય, જેમ આગેવાનોએ તેઓને કહ્યું હતું, તેમ ૨૨ અને યહોશુઆએ તેઓને ઘોલાવીને એમ કહ્યું કે, તમે અમારામાં રહો છો તે છતાં તમે અમને એમ કહીને કેમ કહ્યા, કે અમે તમારાથી ધણી દૂરના છીએ? ૨૩ તો હવે તમે ક્ષાપિત થયા છો, ને તમારામાંના કોઈ દાસ થયા વગર, એટલે મારા દેવના ધરમાં લાકડા કાપનાર તેમજ પાણી ભરનાર થયા વગર, રહેશે નહિ. ૨૪ અને તેઓએ યહોશુઆને ઉત્તર આપીને કહ્યું, અમે અમારા જીવ વિષે તમારાથી ધણા ભયભીત થઈને આ કામ કર્યું છે; કેમકે સધળો દેશ તમને આપવાની તથા તમારી આગળથી દેશના સર્વે રહેવાસીઓનો વિનાશ કરવાની જે આજ્ઞા તમારા દેવ યહોવાહે પોતાના સેવક મુસાને આપી હતી, તે ખવિત તારા દાસોના સાંભળવામાં આવી હતી ૨૫ અને હવે, જો, અમે તારા હાથમાં છીએ; જે કરવાનું તને સાડ તથા વાજળી લાગે તે અમને કર. ૨૬ તેથી તેઓને તેજ પ્રમાણે કરીને તેણે તેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોના હાથમાંથી છોડાવ્યા, ને તેઓએ તેઓને માર્યા નહિ ૨૭ અને યહોશુઆએ તેઓને, તે દિવસે, જમાતને સાડ તથા જે નગ્યા તે પસંદ કરે ત્યાં, યહોવાહની વેરીને સાડ લાકડા ફાડનારા તથા પાણી ભરનારા કરાવ્યા; તે આજ સુધી [તેમજ છે]

૧૦ હવે એમ થયું કે, યરહાલેમના રાજા અહોની-સેદેકે સાંભળ્યું કે, યહોશુઆએ

આય લઈને તેનો વિનાશ કર્યો છે; અને જેમ તેણે
યરૂશલેમને તેના રાબને કીધું હતું, તેમ આયને તે
તેના રાબને કીધું છે; ને જિબ્બોનના રહેવાસીઓએ
હસ્તાએલની સાથે સલાહ કરી છે, ને તેઓ તેઓ
મધ્યે છે; ત્યારે તેઓ ઘણા બીધા, કેમકે જિબ્બોન
રાજકીય નગર જેવું મોટું નગર હતું. ને આય કરતાં
મોટું હતું, ને તેના સર્વ માણસો બળવત્ હતા. અને
યરૂશલેમના રાબ અહોની-સેદેકે હેબોનના રાબ
હોહામને, તથા ચામૂથના રાબ પિરઆમને, તથા
લાખીશના રાબ ચારીઆને, તથા એબેલનના રાબ
હબીરને એવો સંદેશો મોકલ્યો કે, 'મારી પાસે
આવો, ને મને સહાય કરો, અને આપણે જિબ્બો-
નને મારીએ; કેમકે તેણે યહોશુઆ સાથે ને
હસ્તાએલપુત્રોની સાથે સલાહ કરી છે.' માટે
યરૂશલેમના રાબ, હેબોનના રાબ, ચામૂથના રાબ,
લાખીશના રાબ, ને એબેલનના રાબ, એ અમેરી-
ઓના પાંચ રાબ એકઠા મળ્યા ને પોતાના સર્વ
સૈન્ય સાથે ચઢાઈ કરીને તેઓએ જિબ્બોનની સામે
ઠાવણી કરી, ને તેની સાથે લડાઈ કરી. અને
જિબ્બોનના માણસોએ જિહગાલની ઠાવણીમાં યહો-
શુઆને એવો સંદેશો મોકલ્યો કે, 'પોતાના દાસોને
મદદ કરવામાં તારા હાથ દીલા કરીશ નહિ; અમારી
પાસે વહેલો આવ, ને અમને બચાવ, ને અમારી
સહાય કર; કેમકે પહાડી મુલકમાં રહેનારા અમેરી-
ઓના સર્વ રાબ એકઠા થઈને અમારા પર ચઢી
આવ્યા છે. ઉત્તેથી યહોશુઆ પોતાની સાથે સર્વ
લશ્કેયા તથા સર્વ શૂરવીર પુરૂષોને લઈને જિહગાલ-
માંથી ચઢી ગયા. અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું,
તેઓથી બીરા મા, કેમકે મેં તેઓને તારા હાથમાં
આપ્યા છે; તેઓમાને કોઈ પુરૂષ તારી આગળ
ઠકનાર નથી. માટે યહોશુઆ જિહગાલથી બીજી
રાત ચાલીને આવ્યો તેઓ પર આવી પડ્યો.
૧૦ અને યહોવાહે હસ્તાએલની આગળ તેઓને
હરાવ્યા, ને તેણે તેઓને જિબ્બોન આગળ મારીને
તેઓનો મોટો સહાર કર્યો, ને બેય હોરોન ધાટના
રસ્તામાં તેઓએ તેઓની પાછળ લાગીને અઝેકાહ
સુધી ને માકેદાહ સુધી તેઓને માર્યા. ૧૧ અને
તેઓ હસ્તાએલની આગળથી નાસતા બેય-હોરોનના
ઢોળાવ પર આવ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, અઝેકાહ
સુધી યહોવાહે તેઓ ઉપર આકાશમાંથી મોટા

પત્થર ફેંક્યા, ને તેઓ માર્યા ગયા; અને તેને હસ્તા-
એલપુત્રોએ તરવારથી મારેલા હતા, તેમના કરતાં
જેઓ કરાથી માર્યા ગયા તેઓ વધારે હતા.

૧૨ તે સમયે, એટલે યહોવાહે અમેરીઓને હસ્તા-
એલપુત્રોની આગળ સ્વાધીન કર્યા તે દિવસે, યહો-
શુઆ યહોવાહ આગળ યોગ્યો; ને હસ્તાએલના
દેખતા તે બોલ્યો કે, સૂર્ય, જિબ્બોન ઉપર તું રિયર
રહે; ચંદ્ર, આયાલોનની ખીણ ઉપર તું રિયર રહે.
૧૩ અને લોકોએ પોતાના રાત્રી ઉપર વેર વાળ્યું ત્યા
સુધી સૂર્ય રિયર રહ્યો ને ચંદ્ર ધકલ્યો. એ યાસારના
પુસ્તકમાં લખ્યું નથી છું? ને આકાશની મધ્યે સૂર્ય
ચોકલ્યો અને આસરે એક આખા દિવસ સુધી તેણે
આયમવાની ઉતાવળ ન કરી. ૧૪ તે દિવસના જોવા
એક પક્ષ દિવસ તેની પાછળ કે તેની આગળ થયો
નથી, કે [ને દિવસે] યહોવાહે માણસની વાણી
સાંભળી હોય, કેમકે હસ્તાએલને સાથે યહોવાહ લગ્યો.

૧૫ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ હસ્તાએલ
જિહગાલની ઠાવણીમાં પાછા આવ્યા.

૧૬ અને તે પાંચ રાબઓ નાસીને માકેદાહની
ગુફામાં સતાયા. ૧૭ અને યહોશુઆને કોઈએ કહ્યું કે,
તે પાંચ રાબઓ માકેદાહની ગુફામાં સતાવેલા
મળ્યા છે. ૧૮ અને યહોશુઆએ કહ્યું, ગુફાના મોઢા
પર મોટા પત્થરો ગળદાવીને નાખો, ને એની પાસે
તેઓની ચોક્કસ કરવાને માણસોને રાખો; ૧૯ પક્ષ
તમે થોલશો મા, પોતાના રાત્રીઓની પાછળ લાગીને
તેઓમાના સૌથી પાછળનાઓને મારો, તેઓના
નગરોમાં તેઓને પેસવા દેશો મા, કેમકે તમારા જેવ
યહોવાહે તેઓને તમારા હાથમાં આપ્યા છે. ૨૦ અને
ત્યારે યહોશુઆ તથા હસ્તાએલપુત્રો તેઓનો વિનાશ
થયો ત્યાં સુધી મોટી કતલથી તેઓનો સહાર કરી
રહ્યા, અને તેઓમાના બાકીના બચી ગયેલા કોટ-
વાળા નગરોમાં પેસી ગયા, ત્યારે એમ થયું કે,
૨૧ સર્વ લોકો માકેદાહની ઠાવણીમાં યહોશુઆ પાસે
સડીસલામત પાછા આવ્યા, હસ્તાએલપુત્રોમાના
કોઈની વિરૂદ્ધ કોઈએ પોતાની જલ્મ દલાવી નહિ.
૨૨ ત્યારે યહોશુઆએ કહ્યું, ગુફાનું મોઢો ઉધાડીને તે
પાંચ રાબને ગુફામાંથી મારી પાસે કાઢી લાવો;
૨૩ અને તેઓએ તેમ કીધું, ને યરૂશલેમના રાબને,
હેબોનના રાબને, ચામૂથના રાબને, લાખીશના
રાબને, એબેલનના રાબને, એ પાંચ રાબઓને તેઓ

અકામાથી તેની પાસે કાઢી લાવ્યા. ૨૪ અને તે રાત્રી-
એને યહોશુઆ પાસે તેઓ લાવ્યા, ત્યારે એમ
થયું કે, યહોશુઆએ ઇસ્રાએલના સર્વ માણસોને
બોલાવ્યા, અને લડવૈયા માણસોના સરદારો જેઓ
તેની સાથે ગયા હતા, તેઓને કહ્યું કે, પાસે આવોને
તમારા પગ આ રાત્રીએની ગરદનો પર મુકો, ને
તેઓએ પાસે આવોને પોતાના પગ તેઓની ગરદનો
પર મુક્યા. ૨૫ અને યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું, બીદો
મા, તથા ગલગાએ મા; બળવાન થાઓ ને હિરમત
રાખો, કેમકે તમારા ને રાત્રીએ સાથે તમે લડશો તે
સર્વને યહોવાદ એમન કરશે. ૨૬ અને ત્યાર પછી
યહોશુઆએ તેઓને મારીને કાર ક્યાં, ને તેઓને
પાંચ ઝાડ પર ટાંચ્યા, ને સાંજ સુધી તેઓ ઝાડ પર
ટાંચેલા રહ્યા. ૨૭ અને સૂર્યાસ્ત થવાને સમયે એમ
થયું કે, યહોશુઆએ આજ્ઞા આપી, તે મુજબ તેઓએ
તેઓને ઝાડ ઉપરથી ઉતારીને, ને અકામા તેઓ
વત્તાયા હતા, તેમ તેઓને નાખ્યા, ને અકામા મઠો
પર મોટા પથ્થરો મુખ્યા, તે આજ સુધી છે.

૨૮ અને તે દિવસે યહોશુઆએ માફેદાહ લીધું, ને
તેને તથા તેના રાત્રીને તરવારની ધારથી માર્યા, તેણે
તેઓને તથા તેમના સર્વ પ્રાણીઓને પુરો વિનાશ
કીધો, તેણે એકને છવતું મુખ્ય નહિ, ને નેમ તેણે
ચરેખોના રાત્રીને કીધું હતું, તેમ તેણે માફેદાહના
રાત્રીને કીધું.

૨૯ અને યહોશુઆ તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
માફેદાહથી વિખાદમા ગયા, ને વિખાદમી સાથે
લડાઈ કીધી; ૩૦ ને યહોવાદે તેને ને તેના રાત્રીને
પણ ઇસ્રાએલના દાયમા નાખ્યા, ને તેણે તેને ને
તેમના સર્વ પ્રાણીઓને તરવારની ધારથી માર્યા,
તેમના કોઈને તેણે છવતું મુખ્ય નહિ, અને નેમ
તેણે ચરેખોના રાત્રીને કીધું હતું, તેમ તેણે તેના
રાત્રીને કીધું.

૩૧ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
વિખાદમી લાખીરમા ગયા, ને તેની સાથે ધાવણી
કરીને તેની સાથે લડાઈ કીધી, ૩૨ ને યહોવાદે
લાખીર ઇસ્રાએલના દાયમા સોંપ્યું, ને બીજે દિવસે
તેણે તે લીધું, ને ને બધું તેણે વિખાદમીને કીધું હતું,
તે પ્રમાણે તેને તેને તથા તેમના સર્વ પ્રાણીઓને
તરવારની ધારથી માર્યા.

૩૩ ત્યારે એકરો રાત્રી દોસમ લાખીરની સદાય

કરવાને ચઢી આવ્યો; ને યહોશુઆએ તેને ને તેના
લોકોને એટલે મુખી માર્યા, કે તેના કોઈને તેણે છવતું
મુખ્ય નહિ.

૩૪ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ-
લીઓ લાખીરથી એટલોન ગયા, ને તેઓએ તેની
સાથે ધાવણી કરીને તેની સાથે લડાઈ કીધી; ૩૫ ને
તેજ દિવસે તેઓએ તે લીધું, ને તેને તરવારની
ધારથી માર્યું, ને તેણે લાખીરને કીધું હતું, તે પ્રમાણે
તેમના સર્વ પ્રાણીઓને તેજ દિવસે તેણે વિનાશ કીધો.

૩૬ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
એટલોન છોડીને હેથોનમા આવ્યા; ને તેઓએ તેની
સાથે લડાઈ કીધી; ૩૭ ને તેઓએ તે લીધું, ને તેને
તથા તેના રાત્રીને તથા તેના સર્વ નગરોને તથા
તેમના સર્વ પ્રાણીઓને તરવારની ધારથી માર્યા;
ને સવળ તેણે એટલોનને કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે
કોઈને છવતું રહેવા કીધું નહિ, પણ તેણે તેને તથા
તેમના સર્વ પ્રાણીઓને પુરો નાશ કીધો.

૩૮ અને યહોશુઆ તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
પાછા વળીને દબીરમા આવ્યા, ને તેની સાથે લડાઈ
કીધી, ૩૯ ને તેણે તેને, ને તેના રાત્રીને, ને તેના સર્વ
નગરોને લીધા, ને તેઓએ તેઓને તરવારની ધારથી
માર્યા, ને તેમના સર્વ પ્રાણીઓને પુરો નાશ કીધો,
તેણે કોઈને છવતું મુખ્ય નહિ; નેમ હેથોનને તેણે
કીધું હતું, વળી નેમ તેણે વિખાદમીને ને તેના રાત્રીને
કીધું હતું, તેમ તેણે દબીરને ને તેના રાત્રીને કીધું.

૪૦ એમ યહોશુઆએ સઘળા દેશને, એટલે પહાડી
મુલકને, તથા નેનેજને, તથા નીચ પ્રદેશને, તથા
દેશાવને, તથા તેઓના સર્વ રાત્રીઓને માર્યા,
તેણે કોઈને છવતું રહેવા કીધું નહિ, પણ નેમ ઇસ્રા-
એલના દેવ યહોવાદે આજ્ઞા આપી હતી, તેમ સર્વ
આસોન્ધવાસ લેનારો પુરો વિનાશ કીધો. ૪૧ અને
કાદેરા જાનેઆથી ઝાઝઝાદ મુખી તેઓને, તથા
જિજ્યોન મુખી ઝોરોનના આખા દેશને, યહોશુઆએ
માર્યા. ૪૨ અને ને સર્વ રાત્રીઓને, ને એઓના દેશને
યહોશુઆએ એકજ વેળાએ કબજે કીધા, કેમકે ઇસ્રા-
એલને. દેવ યહોવાદે ઇસ્રાએલ સાથે લડતો હતો.
૪૩ અને યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલ
જિજ્યોનની નજલ્લીમા પાજ આવ્યા.

૪૪ અને હાસોરના રાત્રી યાબોને એ વિષે
સાબલ્યુ, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે મારો-

નના રાજા યોબાબને, તથા ટિએનના રાજાને, તથા આષુઝાફના રાજાને, ૨ અને ઉત્તરમાં પહાડી મુલકમાં, તથા કિર્ઝેરોયની દક્ષિણે અરબાહમાં, તથા નીચ પ્રદેશમાં, અને પશ્ચિમે દોરના પર્વતોમાં, જે રાજાઓ હતા તેઓને, ૩ અને પૂર્વ તથા પશ્ચિમના કનાનીઓને, તથા અમેરીઓને, તથા હિતીઓને, તથા પરીઝીઓને, તથા પહાડી મુલકમાંના ચબુસીઓને, તથા મિરપાહના પ્રાંતમાં હેર્મોનની તળેટીના હિબ્વીઓને ૪ હેવાડી મોકલ્યું. ૪ અને તેઓ તથા તેઓની સાથે તેઓનું સર્વ સેન્ય, એટલે સખ્યામાં બજે કે સમુદ્ર કાંઠા પરની રેતીની માફક ઘણા લોક, બહુ ઘોડા ને રથો સહિત નિકળ્યા. ૫ અને એ સર્વ રાજાઓ એકઠા થયા, ને તેઓએ આવીને ઇસ્રાએલ સાથે લડવાને મેરોમ સરોવર પાસે એકત્ર ઊભાઈ કીધી. ૬ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું, તેઓથી ખી મા, કેમકે હાલે આ વખતે હું ઇસ્રાએલની આગળ તેઓ સુરવે મુએલા સોપીશ; તારે તેઓના ઘોડાઓની ભંગની નસો કાપવી, ને તેઓના રથ અગ્નિથી બાળવા. ૭ તેથી યહોશુઆ ને તેની સાથે સર્વ યુદ્ધ કરનારા લોક મેરોમ સરોવર પાસે તેઓ પર ઘોષિયા આવીને હુદી પડ્યા. ૮ અને યહોવાહે તેઓને ઇસ્રાએલના હાથમાં આપ્યા, ને તેઓએ તેઓને માર્યા; ને મોટા સીહોન સુધી ને મિસેફોયમાઘમ સુધી, ને પૂર્વગમ મિરપેહની ખીણ સુધી તેઓને નસાડ્યા, ને તેઓએ તેઓને એટલે સુધી માર્યા કે તેઓમાના એકને પણ જીવતો રહેવા દીધો નહિ. ૯ અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું હવે, તેમ તેણે તેઓને કીધું; તેણે તેઓના ઘોડાઓની ભંગની નસો કાપી, ને તેઓના રથ અગ્નિથી બાળ્યા.

૧૦ અને તે વેળાએ યહોશુઆએ પાછા વળીને હાસેર લીધું ને તેના રાજાને તરવારથી માર્યો; કેમકે અગ્રાહ હાસેર તે ઝૂવ રાજ્યોનું મુખ્ય હતું. ૧૧ અને તેઓએ તેમાંના સર્વ પ્રાણીઓને તરવારની ધારથી માર્યા, અને તેઓના સપૂણે વિનાશ કીધો; કોઇ પ્રાણીને જીવતું મુક્યું નહિ; ને તેણે હાસેર અગ્નિથી બાળ્યું. ૧૨ અને યહોશુઆએ તે રાજાઓનાં સર્વ નગરોનું, તથા તેઓના સર્વ રાજ્યોને કબજે કીધાં, ને જેમ યહોવાહેના સેવક મુસાએ આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેણે તેઓને તરવારની ધારથી મારીને તેઓને વિનાશ કીધો; ૧૩ પણ જે નગરો તેઓની ટેકરી

ઉપર હતાં, તેઓમાથી હાસેર શિવાય એકે ઇસ્રાએલે બાલ્યું નહિ, પણ હાસેરને યહોશુઆએ બાળી નાખ્યું. ૧૪ અને તે નગરોમાની સર્વ માલમલકત ને દોરદોર ઇસ્રાએલપુત્રોએ પોતાને વારતે હુદી લીધાં; પણ તેઓએ સર્વ માણસોના નાશ થતાં સુધી તેઓને તરવારની ધારથી માર્યા, અને તેઓએ કોઇ આસોચનાસ લેનાર માણસને જીવતું રહેવા દીધું નહિ. ૧૫ જેમ યહોવાહે પોતાના સેવક મુસાને આજ્ઞા આપી હતી, તેમ મુસાએ યહોશુઆને આજ્ઞા આપી હતી; ને તે પ્રમાણે યહોશુઆએ કીધું; યહોવાહે મુસાને જે આજ્ઞા આપી હતી, તે સઘળીમાંની તેણે એક પણ અપલભા આપ્યા વગર રહેવા દીધી નહિ.

૧૬ એ પ્રમાણે યહોશુઆએ તે સર્વ દેશ લીધાં, એટલે પહાડી મુલક, ને આખો નેગેબ, ને આખો ઝારોન દેશ, ને નીચ પ્રદેશ, ને અરબાહ, ને ઇસ્રાએલનો પહાડી મુલક, ને તેનાજ તાબાનો નીચ પ્રદેશ. ૧૭ એટલે સેધર પાસેના હાલાક પર્વતથી તે હેર્મોન પર્વતની તળેટીમાના લખાનોનની ખીણમાં આવેલા બઆલ આદ સુધીના [દેશ લીધો]; ને તેઓના સર્વ રાજાઓને પકડીને તેઓને માર્યા, ને તેઓના પ્રાણ લીધા. ૧૮ તે સર્વ રાજાઓ સાથે યહોશુઆએ ઘણા વખત સુધી લડાઈ કીધી. ૧૯ ગિબ્બોનમા રહેનારા હિબ્વીઓ શિવાય જેણે ઇસ્રાએલપુત્રો સાથે સલાહ કીધી તેવું એક પણ નગર ન હતું; બીજાં સપળાં તેઓએ લડાઈમાં લીધાં. ૨૦ કેમકે યહોવાહે તેઓના મન હુદીલા કીધા હતા એ સાક કે તેઓ ઇસ્રાએલની સાથે લડવાને આવે, કે તે તેઓનો પુરો વિનાશ કરાવે, ને તેઓ કંઈ કૃપા ન પામે, પણ જેમ યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તે તેઓના વિનાશ કરે.

૨૧ અને તે વેળાએ યહોશુઆએ નકને પહાડી મુલકમાના, હેબોનમાના, દબીરમાંના, અનાબમાંના, ને ચહુદાહના આખા પહાડી મુલકમાંના, ને ઇસ્રાએલના આખા પહાડી મુલકમાંના અનાકીઓને સહાર કીધો; યહોશુઆએ તેઓનો તથા તેઓનાં નગરોનો પુરો વિનાશ કર્યો. ૨૨ ઇસ્રાએલપુત્રોના દેશમાં એકે અનાકીને રહેવા દીધો નહિ; માત્ર ગાઝાહ, ગાય ને અરદોદમાજ કેટલાક રહ્યા. ૨૩ યહોવાહે મુસાને જે સર્વ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે યહોશુઆએ આખો દેશ લીધો; ને યહોશુઆએ તે દેશ ઇસ્રાએલને તેઓનાં ઝુલો પ્રમાણે વિરસા પાડીને

વતનને સારૂ વહેંચી આપ્યો અને દેશને લશ્કર-
માથી આરામ મળ્યો

૧૨ દલે દેશના જે રાખને ઇસ્રાએલપુત્રોએ
મારીને તેઓના દેશ, એટલે યરદનની પેલે
પાર, સૂર્યોદય તરફ, આર્નોનની ખીણથી હેર્મોન પર્વત
સુધીના [દેશ] તથા પૂર્વ તરફનો સુથળો અરાખાહ,
લહ લીધો, તેઓ આ દલતા, ૧ એટલે અમોરીઓનો
રાખ સીદોન કે જે હેરમોનમા રહેતો હતો, અને
જેનો અમલ આર્નોન ખીણની કોર પર આવેલા અરો-
એરથી, તથા ખીણની મધ્યેના શહેર તથા અર્ધો
નિલઆદથી માંડીને, તે આરમોનપુત્રોની સરદાર
ઉપરની ચાખ્ખાક નદી સુધી, ૩ અને પૂર્વ નમ કિને-
રાય સમુદ્ર સુધી, અરાખાહ પ્રદેશ, તથા પૂર્વ તરફ
અરાખાહના સમુદ્ર સુધી, એટલે ખારા સમુદ્ર સુધી,
મિથ-યશ્દોમોથને રસ્તે, અને દક્ષિણે પિસ્ત્રાહના
ટોળાવની તળેડી સુધી હતો, ૪ ને રફાઇઓના કુળ-
માના બાકી રહેલાઓના બાત્રાનનો રાખ એક, કે જે
આસ્તારોય તથા એરુષમ રહેતો હતો, ૫ ને હેર્મોન
પર્વત ઉપર ને સાહખાહ ઉપર ને આખા બારાણ
ઉપર, એટલે અશૂરીઓની તથા માઅખાથીઓની હદ
સુધી તથા અર્ધો નિલઆદ ઉપર, એટલે હેરમોનના
રાખ સીદોનની હદ સુધી રાખ્ય કરતો હતો તેની
સરદાર સુધી [દેશ કળને થયો] ૬ યહોવાહના સેવક
મુસાએ ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેઓને માર્યા,
ને યહોવાહના સેવક મુસાએ રેઉબેનીઓને ને આદીઓને
ને મનારેઇલના અર્ધકુળને તે દેશ વતનમા આપ્યો

૭ અને યહોશુઆએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોએ દેશના
જે રાખઓને માર્યા તેઓ આ દલતા [તેઓના
દેશ] યરદન પાર, પશ્ચિમ તરફ, લખાનેનની ખીણ-
માના બઆલ-આદથી માંડીને સેઇર પાસે દાલાક
પર્વત સુધી હતો, ને યહોશુઆએ તે ઇસ્રાએલના
કુળોને તેઓના દિરસા પ્રમાણે વતનમા આપ્યો,
૮ એટલે પદાડી મુલકમા, ને નીચ પ્રદેશમા, અરા-
ખાહમા, ને ટોળાવના પ્રદેશમા, ને અરબમા, ને
નેગેબમા; દિત્તીઓ, અમોરીઓ, ને કનાનીઓ,
પરીઝીઓ, દિબ્બીઓ, ને યમૂસીઓ, ૯ યરેબોનો
રાખ એક, બેથેલની પાસેના આથનો રાખ એક,
૧૦ યરૂશલેમનો રાખ એક, દેમોનનો રાખ એક,
૧૧ યામૂથનો રાખ એક, લાખીસનો રાખ એક,
૧૨ એલીનનો રાખ એક, મેડેરનો રાખ એક;

૧૩ દમીરનો રાખ એક, મેડેરનો રાખ એક,
૧૪ હોમોહનો રાખ એક, અરાહનો રાખ એક;
૧૫ લિખાહનો રાખ એક, અદુલામનો રાખ એક,
૧૬ માકુદાહનો રાખ એક; બેથેલનો રાખ એક;
૧૭ તાપુઆહનો રાખ એક; હેરેરનો રાખ એક,
૧૮ અફેકનો રાખ એક, લારસારોનનો રાખ એક,
૧૯ માર્દોનનો રાખ એક, હાસોરનો રાખ એક;
૨૦ સિદોન મરોનનો રાખ એક, આખ્શાદનો રાખ-
એક, ૨૧ તાઅખાખનો રાખ એક, મગિદોનો રાખ
એક, ૨૨ કેદેશનો રાખ એક; કામ્લમાના ચોકનઆ-
મનો રાખ એક, ૨૩ હોરના પર્વત ઉપરનો હોરનો
રાખ એક, નિહાલમાના ગ્રાઇમનો રાખ એક,
૨૪ તિસાહનો રાખ એક, સર્વ મળીને એકવીસ-
રાખ દલતા

૧૩ અને યહોશુઆ ધરડો ને વર્ષે વૃક્ષ થયો,
ને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, હું ધરડો ને વર્ષે
વૃક્ષ થયો છું, તો પણ વતન કરી લેવાની ભૂમિ હજી
બંધુ રી છે ૨ ને ભૂમિ હજી રી છે, તે આ છે,
એટલે પલિસ્તીઓનો સર્વ પ્રદેશ, ને સર્વ અશૂરી,
૩ મિસરની પૂર્વ ગમ શીહોરથી તે ઉત્તરમા એકોનની
હદ સુધી [ને ભૂમિ] કનાનીઓની ગણેલી છે તે,
પલિસ્તીઓના પાંચ ઉમરાવ, એટલે ગાઝીઓ, તથા
આરેદીઓ, તથા આરહોલીઓ, તથા મિત્તીઓ,
તથા એકોનીઓ, ૪ વળી દક્ષિણે આબીઓ પણ;
કનાનીઓનો સર્વ દેશ ને તીરોનીઓનું મઆસહ,
અને અફેક સુધી, એટલે અમોરીઓની તીમ સુધીનો
દેશ, ૫ ને ગલાલીઓનો દેશ, ને ઉગમખી તરફ
સબળો લખાનેન, એટલે હેર્મોન પર્વતની તળેડીમાના
બઆલ-આદથી તે હમાથના નાકા સુધી, ૬ અને
લખાનેનથી તે મિસરફાશ માઇમ સુધીના પદાડી
મુલકના સપળા રહેવાસીઓ, એટલે બધા સીદો-
નીઓ, એઓને હું ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળથી દાકી
કાઢીશ, પણ જેમ જે વને આજ્ઞા આપી છે તેમ
ઇસ્રાએલપુત્રોને તે દેશ હું દિરસા પાડીને વહેંચી
આપી છું તલે નવ કુળોને તથા મનારેઇલના અર્ધ
કુળને વતન થવા સારૂ આ દેશની વહેંચણી કર ૮ તેની
સાથે રેઉબેનીઓને તથા આદીઓને પોતાનું વતન
મળ્યું, અને તે મસાએ યરદન પાર, પૂર્વમા, તેઓને
આપ્યું, એટલે યહોવાહના સેવક મુસાએ જેમ તેઓને
આપ્યું હતું તેમ; - એટલે આર્નોનની ખીણની કોર

પરના અરોએરથી, ને જે નગર ખીલુની મધ્યે છે ત્યાંથી, તથા મેદબાનો સઘળો સપાટ પ્રદેશ, દીઝોન સુધી; ૧૦ ને અમેરીઓનો રાજ સીહોન જે હેશ્મોનનાં રાજ્ય કરતો હતો તેનાં સઘળા નગરો આમ્મેનપુત્રોની સરહદ સુધી; ૧૧ ને જિલઆદ ને ગશૂરી તથા માઅખાથીઓની હદ, ને સઘળો હેમોન પર્વત, ને સાલખાહ સુધી સર્વ બાશાન; ૧૨ વળી બાશાનના ઓગતું સર્વ રાજ્ય [તેઓને] આપ્યું; તે આશ્તારોથ ને એરૂધમાં રાજ્ય કરતો હતો; (રફાઇઓમાંના જે બચી રહેલા તેઓમાંથી તે બચ્યા હતા); કેમકે તેઓને મુસાએ મારીને હાંધી મુક્યા હતા. ૧૩ તે પછી ઇસ્રાએલપુત્રોએ ગશૂરીઓને તથા માઅખાથીઓને વતનમાંથી કાઢી મુક્યા નહિ; પરંતુ ગશૂરીઓ ને માઅખાથીઓ આજ સુધી ઇસ્રાએલ મધ્યે રહે છે. ૧૪ માત્ર લેવીના કુળને તેણે વતન આપ્યું નહિ; ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનાં અર્પણે, જે અત્રિ વડે અર્પાય, એજ તેઓનું વતન છે; જેમ તેણે તેને કહ્યું હતું તેમ.

૧૫ અને મુસાએ રેઉબેનના પુત્રોના કુળને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે વતન આપ્યું. ૧૬ અને તેઓની હદ આ પ્રમાણે હતી, એટલે આર્નોનની ખીલુની કેર પરંતુ અરોએર તથા જે શહેર તે ખીલુની મધ્યે છે, ત્યાંથી માંડીને મેદબા પાસેના સઘળો સપાટ પ્રદેશ; ૧૭ હેશ્મોન, તથા સપાટ પ્રદેશમાંનાં તેનાં સર્વ નગરો, એટલે દીઝોન તથા બામેથ-બઆલ, તથા બેથ-બઆલ-મેઓન; ૧૮ તથા ચાહાસ, તથા કહેમેથ, તથા મેફાઆથ; ૧૯ તથા કિર્યાથાઇમ, તથા સિખ્ખાહ, તથા ખીલુના પર્વત પરંતુ સેરેથ-શાહાર; ૨૦ તથા બેથ પેઓર તથા પિસ્ખાહના ઢોળાવ, તથા બેથ-યરોમેથ; ૨૧ તથા સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, ને અમેરીઓના રાજ સીહોનનું સઘળું રાજ્ય; તે હેશ્મોનનાં રાજ્ય કરતો હતો, અને તેને મુસાએ માર્યો અને તેની રાખે તે દેશમાં રહેનારા સીહોનના સરહારોને, એટલે મિદ્યાન, તથા અવી, તથા રેકેમ, તથા સૂર, તથા હૂર, તથા રેબાના નાયકોને માર્યા. ૨૨ જેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોએ માર્યા, તેઓમાં બેઓરના દીકરા બલઆમ શકુન કહેનારને પછી તેઓએ તરવારથી મારી નાખ્યો. ૨૩ અને યરહન તથા તેનો કાઠો એ રેઉબેનપુત્રોની સીમા હતી; રેઉબેનપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે એ હતા.

૨૪ અને મુસાએ ગાદના કુળને, એટલે ગાદપુત્રોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, વતન આપ્યું. ૨૫ અને તેઓની સરહદ આ હતી, એટલે યાઝેર તથા ગિલ-આદનાં સર્વ નગરો, તથા રાખ્ખાહની સામેના અરોએર સુધીનો આમ્મેનપુત્રોનો અડધો દેશ; ૨૬ ને હેશ્મોનથી તે સમાધ-મિસ્પેહ ને બટોનીમ સુધી, ને માહનાઇમથી તે હબીરની સરહદ સુધી; ૨૭ ને ખીલુમાં બેથ-હારમ, તથા બેથ-નિઝાહ, તથા સુક્રેથ, તથા સાફાન, એટલે સીહોન હેશ્મોનના રાજના રાજ્યનો રહેલો રોપ, યરહન તથા તેનો કાઠો, યરહનપાર પૂર્વમાં કિરેરોથ સમુદ્રના ઉઠા સુધી. ૨૮ ગાદપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ છે.

૨૯ અને મનાશરોહના અર્ધ કુળને મુસાએ [વતન] આપ્યું; અને તે મનાશરોહના પુત્રોના અર્ધ કુળને વારસે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે હતું. ૩૦ અને તેઓની સરહદ માહનાઇમથી હતી, એટલે સઘળું બાશાન, બાશાનના રાજ ઓગતું સર્વ રાજ્ય, ને બાશાનમાં યાહરના સર્વ કસબાઓ, એટલે સાક નગરો; ૩૧ ને અડધો જિલઆદ, તથા આશ્તારોથ, તથા એરૂધ, બાશાનના ઓગતું રાજ્યનાં નગરો, જે મનાશરોહના દીકરા માખીરના પુત્રોને માટે, એટલે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, માખીરપુત્રોના અર્ધ લાગને માટે હતાં.

૩૨ આ દેસો મુસાએ મેઆબના સપાટ પ્રદેશમાં યરહનપાર ચરેઓની પૂર્વમાં વતનને સાડ વહુંચી આપ્યા. ૩૩ પછી લેવીના કુળને મુસાએ કંઈ વતન ન આપ્યું; ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ તેઓનું વતન છે, જેમ તેણે તેઓને કહ્યું, તેમ.

૧૪ અને કનાન દેશમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ જે વારસા લીધા તે આ છે, અને તે એલઆ-ઝાર યાન્કે તથા નૂનના દીકરા યહોયુઆએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળના પિતૃઓનાં [ધરના] વડીલોએ તેઓને વહેંચી આપ્યા; ૨ યહોવાહે મુસાની હસ્તક નવ કુળો વિધે ને અડધા કુળ વિધે જેમ આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓના વારસાના હિસ્સા પ્રમાણે તેઓને વહેંચી આપ્યા. ૩ કેમકે મુસાએ બે કુળને તથા અડધા કુળને યરહનપાર વતન આપ્યું હતું; પણ તેઓમાં લેવીઓને તેણે કાંઈ વતન આપ્યું નહોતું. ૪ કેમકે યુસફપુત્રોનાં બે કુળ હતાં, એટલે મનાશરોહ તથા એફાઇમ; ને વસવાને સાડ નગરો તથા તેઓન

વતનને સાત વહેંચી આપ્યા અને તેમને લડાઈ-
મારી આરામ મળ્યો.

૧૨ હવે દેશના બે રાજાને ઇસ્રાએલપુત્રોએ
મારીને તેઓનો દેશ, એટલે યરદનની પેલે
પાર, સુયોદય તરફ, આર્નોનની ખીણથી હેર્મોન પર્વત
સુધીનો [દેશ] તથા પૂર્વ તરફનો સુધળો અરાખાહ,
લઘ લીધો, તેઓ આ હતા; ૨ એટલે અમોરીઓનો
રાજા સીહોન કે જે હેરમોનમા રહેતો હતો, અને
જેનો અમલ આર્નોન ખીણની કોર પર આવેલા અરો-
એથી, તથા ખીણની મધ્યેના શહેર તથા અર્ધો
જિલ્લાદથી માંડીને, તે આર્મોનપુત્રોની સરહદ
ઉપરની યાખ્વોહ નદી સુધી; ૩ અને પૂર્વ ગમ કિર્ને-
રાય સમુદ્ર સુધી, અરાખાહ પ્રદેશ, તથા પૂર્વ તરફ
અરાખાહના સમુદ્ર સુધી, એટલે ખારા સમુદ્ર સુધી,
બેધ-યરમોથને રસ્તે, અને દક્ષિણે પિરમોહના

૧૩ દનીરનો રાજા એક; ગેદરનો રાજા એક;
૧૪ હોર્મોહનો રાજા એક; અરાહનો રાજા એક;
૧૫ લિખ્નાહનો રાજા એક; અહુલામનો રાજા એક;
૧૬ માકેદાહનો રાજા એક; બેથેલનો રાજા એક;
૧૭ તાપુઆહનો રાજા એક; હેદરનો રાજા એક;
૧૮ અફેકનો રાજા એક; લારશારોનનો રાજા એક;
૧૯ માહોનનો રાજા એક; હાસારનો રાજા એક;
૨૦ શિમ્શોન-મરોનનો રાજા એક; આખ્શાકનો રાજા
એક; ૨૧ તાઅનાખનો રાજા એક; મઝિહનો રાજા
એક; ૨૨ કેદેશનો રાજા એક; કામ્લમાંના યોકનઆ-
મનો રાજા એક; ૨૩ હોરના પર્વત ઉપરનો હોરનો
રાજા એક; ગિલગાલમાંના બોહમનો રાજા એક;
૨૪ તિસાહનો રાજા એક; સર્વ મળીને એકત્રીસ
રાજા હતા

૦ -

પરના અરોએરથી, ને જે નગર ખીલુની મધ્યે છે ત્યાંથી, તથા મેદાનો સઘળો સપાટ પ્રદેશ, દીબોન સુધી; ૧૦ ને અયોરીઓના રાજ સીહોન જે હેશ્ચો નમાં રાજ્ય કરતો હતો તેના સઘળા નગરો આગ્મેનપુત્રોની સરહદ સુધી; ૧૧ ને જિલ્લાહ ને ગશરી તથા માઅખાથીઓની હદ, ને સઘળો હેમોન પર્વત, ને સાલખાહ સુધી સર્વ ખાસાન; ૧૨ નળી બાસાનના યોગનું સર્વ રાજ્ય [તેઓને] આપ્યું; તે આસ્તારોથ ને એફેધમાં રાજ્ય કરતો હતો; (રફાઇઓમાંના જે બચી રહેલા તેઓમાંથી તે બચેો હતો); કેમકે તેઓને મુસાએ મારીને હાંધી મુક્યા હતા ૧૩ તો પણ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ગશરીઓને તથા માઅખાથીઓને વતનમાંથી કાઢી મુક્યા નહિ; પરંતુ ગશરીઓ ને માઅખાથીઓ આજ સુધી ઇસ્રાએલ મધ્યે રહે છે ૧૪ માત્ર લેવીના કુળને તેણે વતન આપ્યું નહિ; ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનાં અર્પણો, જે અગ્નિ વડે અર્પાય, એજ તેઓનું વતન છે; જેમ તેણે તેને કહ્યું હતું તેમ.

૧૫ અને મુસાએ રેથેનના પુત્રોના કુળને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે વતન આપ્યું. ૧૬ અને તેઓની હદ આ પ્રમાણે હતી, એટલે આર્નોનની ખીલુની કોર પરનું અરોએર તથા જે શહેર તે ખીલુની મધ્યે છે, ત્યાંથી માંડીને મેદબા પાસેનો સઘળો સપાટ પ્રદેશ; ૧૭ હેરમોન, તથા સપાટ પ્રદેશમાંનાં તેનાં સર્વ નગરો, એટલે દીબોન તથા ખામોથ-બઆલ, તથા બેથ-બઆલ-મેઓન; ૧૮ તથા યાહાસ, તથા કહેમેથ, તથા મેફાઆથ; ૧૯ તથા કિર્યાયાઇમ, તથા સિખ્મોહ, તથા ખીલુના પર્વત પરનું સેરેથ શાહાર; ૨૦ તથા બેથ પેએર તથા પિરયાહના ઢોળાવ, તથા બેથ-યશીમોથ; ૨૧ તથા સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, ને અયોરીઓના રાજ સીહોનનું સઘળું રાજ્ય; તે હેરમોનમાં રાજ્ય કરતો હતો, અને તેને મુસાએ માર્યો અને તેની સખે તે દેશમાં રહેનારા સીહોનના સરહારને, એટલે બિધાન, તથા અલી, તથા રેકેમ, તથા સૂર, તથા હૂર, તથા રૅબાના નાયકોને માર્યા. ૨૨ જેઓને ઇસ્રાએલપુત્રોએ માર્યા, તેઓમાં બેઓરના દીકરા બલઆમ સહન કહેનારને પણ તેઓએ તરવારથી મારી નાખ્યો. ૨૩ અને યરદન તથા તેનો કાંઠો એ રેથેનપુત્રોની સીમા હતી; રેથેનપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે એ હતાં.

૨૪ અને મુસાએ યાદના કુળને, એટલે યાદપુત્રોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, વતન આપ્યું. ૨૫ અને તેઓની સરહદ આ હતી, એટલે યાએર તથા બિલ-આદનાં સર્વ નગરો, તથા રાખ્ખાહની સામેના; અરોએર સુધીના આગ્મેનપુત્રોનો અડધો દેશ; ૨૬ ને હેશ્ચોનથી તે સમાધ-મિરેષ ને બટોનીમ સુધી, ને માહનાઇમથી તે દબીરની સરહદ સુધી; ૨૭ ને ખીલુમાં બેથ-હારામ, તથા બેથ-નિઆહ, તથા મુકોથ, તથા સાફાન, એટલે સીહોન હેશ્ચોનના રાજના રાજ્યનો રહેલો રીથ, યરદન તથા તેનો કાંઠો, યરદનપાર પૂર્વમાં કિરેદોથ સમુદ્રના છેડા સુધી. ૨૮ યાદપુત્રોના વતનના નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ છે.

૨૯ અને મનાશીહના અર્ધ કુળને મુસાએ [વતન] આપ્યું; અને તે મનાશીહના પુત્રોના અર્ધ કુળને વારસે તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે હતું ૩૦ અને તેઓની સરહદ માહનાઇમથી હતી, એટલે સઘળું ખાસાન, ખાસાનના રાજ યોગનું સર્વ રાજ્ય, ને ખાસાનમાં યાહરના સર્વ ઇસબાઓ, એટલે સાહ નગરો; ૩૧ ને અડધો બિલઆહ, તથા આસ્તારોથ, તથા એફેધ, ખાસાનના યોબના રાજ્યનાં નગરો, જે મનાશીહના દીકરા માખીરના પુત્રોને માટે, એટલે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, માખીરપુત્રોના અર્ધ ભાગને માટે હતાં.

૩૨ આ દેશો મુસાએ મોખાબના સપાટ પ્રદેશમાં યરદનપાર ચરેઓની પૂર્વમાં વતનને સાડ વહેંચી આપ્યા. ૩૩ પણ લેવીના કુળને મુસાએ કંઈ વતન ન આપ્યું; ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ તેઓનું વતન છે, જેમ તેણે તેઓને કહ્યું તેમ.

૧૪ અને કનાન દેશમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ જે વારસા લીધા તે આ છે, અને તે એલઆ-ઝાર થાંકે તથા નૂનના દીકરા યહોશુઆએ તથા ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળના પિતૃઓનાં [ધરના] વડીલોએ તેઓને વહેંચી આપ્યા; ૨ યહોવાહે મુસાની હસ્તક નવ કુબો વિષે ને અડધા કુળ વિષે જેમ આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓના વારસાના હિરસા પ્રમાણે તેઓને વહેંચી આપ્યા. ૩ કેમકે મુસાએ બે કુળને તથા અડધા કુળને યરદનપાર વતન આપ્યું હતું; પણ તેઓમાં લેવીઓને તેણે કંઈ વતન આપ્યું નહોતું. ૪ કેમકે મુસાકુપુત્રોનાં બે કુળ હતાં, એટલે મનાશીહ તથા એફાઇમ; ને વસવાને સાડ નગરો તથા તેઓનાં

દોર તથા માલમિલકતને સારૂં પરા, તે સિવાય તેઓએ
દેશમાં લેવાં જાને કંઈ લાગ્યાં આપ્યાં નહિ. ૧ જેમ
યદોવાદે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ ઇસ્રાએલ-
પુત્રોએ કીધું, ને દેશ વહેંચ્યો.

૧ અને યદુદાદપુત્રે યદોદય્યા પાસે નિઃશ્વાલમાં
આવ્યા; ને કનિઝાએ યદુનદના દીકરા કાલેબે તેને
હત્તી, કારેશ-બાળ્યામાં યદોવાદે ઇશ્વરશક્તિ મુસાને
તારા ને મારા વિષે જે કશું હતું તે હું જાણું છું.
જન્યારે યદોવાદના સેવક મુસાએ દેશની જાનુસી
કરવા કહી, કારેશ બાળ્યાની અને ચોક્કસ, ત્યારે હું
ચાળીસ વર્ષનો હતો, ને મારા હૃદયમાં જે [ખાતરી]
હતી, તે પ્રમાણે હું તેની પાસે ખબર પાછી લાવ્યો.
૨ પણ મારા ભાઈઓ જેઓ મારી સાથે આવ્યા હતા,
તેઓએ લોકોનાં મન શિથળ કરી નાખ્યા; પણ
હું પુરેપુરો યદોવાદની આજ્ઞાનુસાર વત્તો ૬ અને
મુસાએ તે દહાડે સ્તમ આધાર, કે જે જમિ પદ તારા
પગ ફર્યો છે તે ખચિત તારું ને તારા વંશજોનું વતન
સંભાળ થશે, કેમકે હું પુરેપુરો મારા દેવ યદોવાદની
આજ્ઞાનુસાર વત્તો છું. ૧૦ અને હવે, જો, યદોવાદે
પોતાના કહેવા મુજબ અને આ પિરતાળીસ વર્ષ
જીવતો શખ્યો છે, એટલે ઇસ્રાએલ અશ્વર્યમાં ચાલતા
હતા, ત્યારે યદોવાદે જે વચન મુસાને આપ્યું હતું
ત્યારથી; ને હવે, જો, આજ હું પચ્ચાસી વર્ષનો થયો
છું ૧૧ મુસાએ અને ચોક્કસ હતો તે દિવસે જેના

૧૫ યદુદાદપુત્રેના કુળનો ભાગ, તેઓનાં
કુળો પ્રમાણે, અદોમની યરહદ મુધી
હતો; એટલે દક્ષિણ નમ સીનનું અશ્વર્ય, જે તેઓનાં
દક્ષિણ [નમની સીમાનો] છેડો હતો ત્યાં મુધી
૨ અને તેઓની દક્ષિણ નમની સીમા ખાસ સમુદ્રના
છેડાથી, એટલે દક્ષિણ નમની ખાડીથી [શરૂ થતી]
હતી, ૩ ને ત્યાંથી તે [સીમા] ચ્યાઠાખ્ખીમના ઘાટની
દક્ષિણે આવી લાગી, ને આગળ વધીને સીનને લાગી,
ને કારેશ બાળ્યાની દક્ષિણે થઇને ઉપર ગઇ, ને
હેન્નોનની પાસે રહીને આગળ ચાલી, ને આદાર
મુધી ચાલી ગઇ, ને ચકર ખાઇને કાર્કાને લાગી; ૪ ને
ત્યાંથી આગળ ચાલીને આરમોન મુધી ગઇ, ને
ત્યાંથી નિઝળીને મિસરના નાળા આગળ ગઇ; ને તે
સીમાનો છેડો સમુદ્ર આગળ આવ્યો, તમારી દક્ષિણ
નમની સીમા એ પ્રમાણે થશે ૫ અને પૂર્વની સીમા
ખારો સમુદ્ર હતો, એટલે યરહદના છેડા મુધી અને
ઉત્તર ભાગની સીમા યરહદને છેડે સમુદ્રની જે ખાડી
છે ત્યાંથી [શરૂ થતી] હતી; ૬ ને તે સીમા બિય-
હોબાદ મુધી ઉત્તરી ચડી, ને બિય-અરાબાદની ઉત્તર
ગમ થઇને આગળ ચાલી ગઇ; ને તે સીમા રેઉમે-
નના દીકરા બોદાનની શિલા મુધી ઉત્તરી ગઇ; ૭ ને
તે સીમા આજારની ખીણથી દબીર મુધી ઉત્તરી ગઇ,
ને તેજ પ્રમાણે ઉત્તર ગમ નિઃશ્વાલ, જે નહીની
દક્ષિણ બાજુ પડના અદુમીમના ઘાટની સામે છે,
તેની સામે ગઇ; ને તે સીમા આગળ ચાલીને

ચાલી; ૧૧ને તે સીમા ઉત્તર ગમ એકોતની બાજુએ ગમ; ને શિકરોન સુધી તે સીમા દોરેલી હતી, ને આગળ ચાલીને બાબલાહ પર્વત સુધી તે ગમ, ને ચાખ્મએલ સુધી પહોંચી, ને તે સીમાને છેડે સમુદ્ર આગળ આવ્યો. ૧૨ અને પશ્ચિમ સીમા મોટા સમુદ્ર તથા તેના કાંઠા સુધી હતી ચહુદાહપુત્રોની ગોગરદમ સીમા તેમના કુટુંબ પ્રમાણે એ હતી.

૧૩ અને, યહોશુઆને [આપેલી] યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, ચહુદાહપુત્રોના ચક્રવેહના દીકરા કાલેબને તેણે એક ભાગ આપ્યો, એટલે કિર્યાથ-આર્બા (જે હેબ્રોન છે તે) આપ્યું, [આખો તે] અનાકને બાપ હતો. ૧૪ અને કાલેબે અનાકના ત્રણ દીકરા રોશાય તથા અહીમાન તથા તાલ્માયને, એટલે અનાકપુત્રોને, ત્યાંથી હાકી કાઢ્યા. ૧૫ અને તેણે ત્યાંથી દબીરના રહેઠાણોએ પર ચઢાઈ કીધી; દબીરનું નામ તે પૂર્વે કિર્યાથ સેફેર હતું. ૧૬ અને કાલેબે કહ્યું, જે કોઈ કિર્યાથ-સેફેરને મારીને સર કરશે, તેને હું મારી દીકરી, આપ્સાહ, પરણાવીશ. ૧૭ અને કાલેબના બાઈ કનાઝના દીકરા એન્નીએલે તે લીધું; ને તેણે પોતાની દીકરી આપ્સાહને એની સાથે પરણાવી. ૧૮ અને જ્યારે તે તેની પાસે આવી, ત્યારે એમ થયું કે, તેણીએ તેને સૂચના કીધી કે, મારા બાપ પાસેથી એક ખેતર માગ; ને તે પોતાના ગધેડા પરથી ઉતરી; ને કાલેબે તેને કહ્યું કે, તારે શું બેઠ્યો છે? ૧૯ તેણીએ ઉત્તર આપ્યો, મને આશીર્વાદ આપ; તે મને નેગેબમાં જમીન આપી છે, માટે પાણીના ઝરા પણ મને આપ. ને તેણે તેને ઉપકાણુના ઝરા, ને નીચાણુના ઝરા આપ્યા.

૨૦ ચહુદાહપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, આ છે.

૨૧ અને નેગેબમાં અદોમની સરહદની ગમ ચહુદાહપુત્રોના કુળનાં, ઉવાડા નગરો કાખ્સએલ, તથા એદર, તથા યાગર; ૨૨ તથા કીનાહ, તથા દીમોનાહ, તથા આદમાદાહ; ૨૩ તથા કેદેશ, તથા હાસોર, તથા યિમ્નાન; ૨૪ ઝીફ, તથા ટેલેમ, તથા બેઆલિય; ૨૫ તથા હાસોર હદાતાહ, તથા કરીયોથ-હેએન [એટલે હાસોર], ૨૬ અમામ, તથા રામા, તથા મોલાદાહ; ૨૭ તથા હસાર ગાદાહ, તથા હેરમેન, તથા બેથ-પેલેટ; ૨૮ તથા હસાર શુઆલ, તથા બેર-રોબા, તથા બિર્યોથ્યાહ; ૨૯ બાબલાહ, તથા

ધયીમ, તથા એસેમ; ૩૦ તથા એલેતોલાહ, તથા કરીલ, તથા હોરમાહ, ૩૧ તથા શિકલાગ, તથા માદમાત્રાહ, તથા સાન્સાત્રાહ, ૩૨ તથા લબાઓય, તથા શિલ્ટીમ, તથા આયિન, તથા રિમ્મેન; સઘળા મળી ઓગણત્રીસ નગરો, તેઓના તાબાના ગામો સહિત હતા.

૩૩ નીચ પ્રદેશમાં એરાઓલ તથા સોરાહ તથા આગ્રાહ; ૩૪ તથા ઝીનોઆહ, તથા એન-ગાતીમ, તાપ્પૂઆહ, તથા એનામ, ૩૫ યાર્મૂથ, તથા અદુલ્લામ, સોખોહ, તથા અહેકાહ; ૩૬ તથા શાઅરાધમ, તથા અહીયાધમ, તથા ગદેરાહ, તથા ગદેરયાધમ; ચૌદ નગરો તેઓના ગામો સુધી.

૩૭ સુનાન, તથા હદેરાહ, તથા મિગ્દાલ-ગાહ; ૩૮ તથા દિલઆન, તથા મિરપેહ, તથા યોફતએલ, ૩૯ લાખીશ, તથા બોરકાય, તથા એબેલ; ૪૦ તથા કાખ્મેન, તથા લાહમામ, તથા કિશ્તીરા; ૪૧ તથા ગદેરોથ, બેથ-દાગોન, તથા નાઅમાહ, તથા માક્કેદાહ, સોળ નગરો તેઓના ગામો સુધી.

૪૨ લિખ્નાહ, તથા એથેર, તથા આરાન; ૪૩ તથા ચિફતાહ, તથા આરનાહ, તથા નસીબ; ૪૪ તથા કધલાહ, તથા આખ્ઝીબ, તથા મારેશાહ; નવ નગરો તેઓના ગામો સુધી.

૪૫ એકોન, તેના નગરો તથા ગામો સુધી; ૪૬ એટલે એકાનથી તે સમુદ્ર સુધી, આરહોદની પડખે જે સઘળા નગરો હતા તે, તેઓના ગામો સુધી.

૪૭ આરહોદ, તેના નગરો તથા તેના ગામો; આઝઝાહ, તેના નગરો તથા તેના ગામો; મિસરનું નાણુ તથા મહા સમુદ્ર તથા તેનો કિનારો, ત્યાં સુધીના.

૪૮ અને પહાડી મુલકમાં શામીર, તથા યાતીર, તથા સોખોહ; ૪૯ તથા હાત્રાહ, તથા કિર્યાથ-સાનાહ (એટલે દબીર); ૫૦ તથા અનાબ, તથા એફ્તમોહ, તથા આનીમ; ૫૧ તથા ગોરીન, તથા હોલોન, તથા ઝીલોહ; અગિયાર નગરો, તેઓના ગામો સુધી.

૫૨ અરાળ, તથા ફમાહ, તથા એરાઆન; ૫૩ તથા યાનીમ, તથા બેથ-તાપ્પૂઆહ, તથા અરેકોહ; ૫૪ તથા હુર્યાહ, તથા કિર્યાથ-આર્બા (એટલે હેબ્રોન), તથા સીએર; નવ નગરો, તેઓના ગામો સુધી.

૫૫ માઓન, કામિલ, તથા ઝીફ, તથા યુદાહ;

૫૬ તથા યિઝ્બેલ, તથા થોહાબ, તથા ઝાનોઆહ; ૫૭ કાઇન, ગિલઆહ, તથા તિમ્નાહ; ૬૨ નમરો, તેઓના નામો સુધા.

૫૮ હાલુલ, બેથ-સુર, તથા જહોર; ૫૯ તથા માઅ-રાય, તથા બેથ-અનોય, તથા એલકેન; ૭ નમરો, તેઓના નામો સુધા.

૧૦ કિર્યાથ-બઆલ (એટલે કિર્યાથ-ચઆરીમ), તથા રાખ્આહ, બે નમરો, તેઓનાં નામો સુધા.

૧૧ અરબુયા બેથ-અરાબાહ, મિહીન, તથા સખા-આહ; ૧૨ તથા નિખ્લાન, તથા આરાનું નગર, તથા એન-ગેરી; ૧૩ નમરો, તેઓના નામો સુધા.

૧૪ અને યરુશલેમના રહેવાસી યજ્ઞસીઓને તો યહુદાહપુત્રે હારી કાઢી ન શક્યા; ૧૫ પણ યજ્ઞસીઓ યહુદાહપુત્રે સાથે યરુશલેમના આજ સુધી રહે છે.

૧૬ અને યુસફપુત્રેના બાજ યરહનથી સરૂ થયા, એટલે યરેઓ આગળથી, પૂર્વ તરફ યરેઓના પાણી આગળથી, એટલે અરબુથી [સરૂ થયા], ને યરેઓથી નિકળીને ઉપલી તરફ પહાડી મુલકમાં થઇને બેથેલ સુધી ગયા, ૨ ને તે બેથેલથી હજ સુધી ગયા, ને આગળ ચાલીને આર્કાઓની સરહદ ઉપર થઇને અટારાય સુધી ગયા. ૩ અને પશ્ચિમ તરફ ચાલેલીઓની સીમા સુધી, નીચલા બેથહોરોનની સીમા છેક ગેઝેર સુધી ઉતરી; અને તેના ઉપરો સમુદ્ર આગળ આવ્યો. ૪ અને યુસફપુત્રે મનાશરોહ ને એકાઇને ચોલાનું વતન લીધું. ૫ અને એકાઇમપુત્રેની સીમા તેના કુટુંબ પ્રમાણે [આ મુજબ] હતી, એટલે પૂર્વ તરફ તેઓના ભાનની સીમા આરુથ-આહાર, ઉપરના બેથ હોરોન સુધી હતી; ૬ ને સરહદ મિખ્મયાથની ઉત્તરે પશ્ચિમ તરફ ગઇ; ને તે સીમા ત્યાંથી પૂર્વ જમ જગીને તામનાય-

પાસે તેના ઉપરો આવ્યો. ૭ અને તે સીમા તાપ્પુઆ-દથી પશ્ચિમ તરફ ચાલીને કાનાહ નદી સુધી ગઇ; ને તેના ઉપરો સમુદ્ર આગળ આવ્યો; એકાઇમપુત્રેનાં કુળનાં કુટુંબ પ્રમાણે તેઓનું વતન આ છે; ૮ ને તે સાથે મનાશરોહપુત્રેના વતન મધ્યે જે નમરો એકા-ઇમપુત્રેને આ નવાવણ પાડેલાં હતા, એ સર્વ નમરો તેઓના નામો સુધા [તેમને મળ્યાં]. ૧૦ અને

ગેઝેરના રહેવાસી કનાનીઓને તેઓએ કાઢી મુક્યા નહિ; પણ કનાનીઓ એકાઇમ મધ્યે આજ સુધી રહ્યા, ને વેઠ કરનારા હાંસો થયા.

૧૭ અને મનાશરોહ જે યુસફને પ્રથમ પુત્ર હતો, તેના કુળને સારૂ આ ભાગ હતો. મનાશરોહનો પ્રથમ પુત્ર માખીર, ગિલઆહનો બાપ, હરવેથો હતો, જે માટે તેને તો ગિલઆહ તથા બાશાન મળ્યા. ૨ મનાશરોહના બાકીના પુત્રોને પણ તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે [ભાગ] હતો; એટલે અખી-એઝેરના પુત્રોને, અને હેલેકના પુત્રોને, ને આર્કા-એલના પુત્રોને, ને શેમેમના પુત્રોને, ને હેફેરના પુત્રોને, ને શમીદાના પુત્રોને; યુસફના દીકરા મનાશરોહના દીકરાઓ તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે આ હતા. ૩ પણ મનાશરોહના પુત્ર માખીરના પુત્ર ગિલ-આહના પુત્ર હેફેરના પુત્ર સલોફહાને તો દીકરા ન હતા, પણ દીકરીઓ હતી; ને તેની દીકરીઓના નામ આ છે, માહલાહ, ને નાઆહ, હોબ્તાહ, મિલ્કાહ, ને વિસાહ. ૪ અને તેઓ એલઆઝાર ચાલકની, ને નૂનના પુત્ર યહોશુઆની, ને સરહારોની આગળ આવીને કહેવા લાગી કે, યહોવાહે મુસાને આજ્ઞા આપી હતી કે, અમને અમારા ભાઇઓ મધ્યે વતન આપવું; જે માટે યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેણે તેઓને તેઓના બાપના ભાઇઓ મધ્યે વતન આપ્યું. ૫ અને યરહનને પેલે પારના ગિલઆહ ને બાશાન પ્રાંત શિવાય મનાશરોહના હસ ભાગ નિકળ્યા; ૬ કેમકે મનાશરોહની દીકરીઓને તેના દીકરાઓ મધ્યે વતન મળ્યું; ને મનાશરોહના બાકીના દીકરાઓને ગિલઆહ પ્રાંત મળ્યા. ૭ અને મનાશરોહની સીમા આસેરથી સખેમ સાથેના મિખ્મયાથ સુધી ગઇ, ને તે સીમા આગળ ચાલીને જમણે હાથે એન-તાપ્પુ-આદના રહેવાસીઓ સુધી ગઇ. ૮ તાપ્પુઆદનો પ્રાંત મનાશરોહનો હતો; પણ મનાશરોહની સરહદ ઉપરનું તાપ્પુઆદ એકાઇમપુત્રેનું હતું. ૯ અને તે સીમા ત્યાંથી ઉતરીને કાનાહ નદી સુધી એટલે નદીની દક્ષિણે ગઇ; એકાઇમના આ નમરો મનાશરોહના નમરો મધ્યે આવ્યાં; ને મનાશરોહની સીમા નદીની ઉત્તર બાજુએ હતી, ને તેના ઉપરો સમુદ્ર આગળ આવ્યો; ૧૦ દક્ષિણ બાજુ એકાઇમનો, ને ઉત્તર બાજુ મનાશરોહનો હતો, ને સમુદ્ર તેની સરહદ પર આવ્યો; ને તે [ભાગ] ઉત્તરે આસેર સુધી તથા

પૂર્વે યિસ્સાખાર સુધી પહોંચ્યા હતા. ૧૧ અને યિસ્સાખાર તથા આરોનના ભાગમાં બેથ શેઆનને તેના ગમે, ને યિષ્વઆમ ને તેના ગમે, ને હોરના તથા તેના ગમેના રહેવાસીઓ, ને એન હોરના તથા તેના ગમેના રહેવાસીઓ, ને તામનાખના તથા તેના ગમેના રહેવાસીઓ, ને મઝિદના તથા તેના ગમેના રહેવાસીઓ, એટલે ત્રણ ઉંચા પ્રદેશ મનારોહને મળ્યા. ૧૨ પણ મનારોહપુત્રો તે નમ રા[ના રહેવાસીઓ]ને કાઢી મુખી ન શક્યા, પણ કનાનીઓ તે તે પ્રાનમાં રહ્યા. ૧૩ અને ઇસ્રાએલ પુત્રો બળવંત થયા ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ કનાનીઓને માથેલે નાખી, ને તેઓને છેક કાઢી ન મુક્યા.

૧૪ અને યુસફપુત્રોએ યહોશુઆને એમ કહ્યું કે, આજ લગી યહોવાહે મને આશિષ દીધી છે, તેથી હું એક મોટી પ્રજા થયો છું, તો તું મને વતન તારે એક જ દિરસો તથા એક જ વાટો કેમ આપેા છે? ૧૫ અને યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું કે, જે તું એક મોટી પ્રજા થયો હોય, ને એકાદમના પઢાડી મુલકમાં તને સકામ પડતો હોય તો કાષ્ટવનમાં ચડી જ, ને ત્યાં પરીઝીઓની તથા રફાઇઓની ભૂમિમાં પોતાને સાડે ઝાડ કાપી [ન્યા કર] ૧૬ અને યુસફપુત્રોએ કહ્યું, પઢાડી મુલક અમને બસ થતો નથી, ને સર્વ કનાનીઓ જેઓ મેદાનની ભૂમિમાં રહે છે, તેઓની પાસે, એટલે બેથ શેઆન ને તેના ગામડાઓમાં ને યિઝ્ઝેલના મેદાનમાં રહેનારાઓની પાસે, લેદાના રોયો છે. ૧૭ અને યહોશુઆએ યુસફના ધરનાઓને, એટલે એકાદમને તથા મનારોહને કહ્યું કે, તું એક મોટી પ્રજા છે, ને તું પાણી બળવાન છે, તને માત્ર એક જ ભાગ નહિ મળશે, ૧૮ પણ પઢાડી પ્રદેશ તારો થશે, કેમકે તે કાષ્ટવન છે, તો પણ તું તેને કાપી નાખશે, ને તેની સરહદો તારી થશે, ને કનાનીઓને જે કે લેદાના રોયો છે, ને તેઓ બળવંત છે, તો પણ તું તેઓને ઢાકી કાઢશે.

૧૮ અને શીલોહ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રોની આખી નમાત એકત્ર મળી, ને ત્યાં તેઓએ મુલાકાતમંડપ ઉભો કરીધો, ને તેઓની સામે દેશ વશ થયો. ૧૯ અને ઇસ્રાએલપુત્રોમાં વતન પામ્યા વગર હજી સાત કુળ રહ્યા હતા. ૨૦ અને યહોશુઆએ ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું જે દેશ તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાહે તમને આપેા છે, તેના કળએ લેવા નવાને

તમે ક્યા સુધી દીલ કર્યો? ૨૧ તમારા પ્રત્યેક કુળ માથે ત્રણ ત્રણ માણસો કરાવો, ને હું તેઓને મોકલીશ, ને તેઓ ઉઠીને દેશમાં બધે ફરીને તેઓના વતન પ્રમાણે તેનું વર્ણન કરે, ને તેઓ મારી પાસે પાછા આવે. ૨૨ અને તેઓ તેના સાત વિભાગ કરે, ચંદુદાહ દક્ષિણમાં પોતાની સરહદની અંદર રહે, ને યુસફના ધરનાઓ ઉત્તરમાં પોતાની સરહદની અંદર રહે. ૨૩ અને સસત ભાગમાં તમે દેશનું વર્ણન કરો, ને [તે વર્ણન] અહીં મારી પાસે આણો, કે આપણા દેવ યહોવાહની આજળ હું અહીં તમારે સાથે ચિઠ્ઠીઓ નાખીને [ભાગ પાડું]. ૨૪ કેમકે લેવીઓને તમારા મધ્યે ભાગ નથી, કેમકે યહોવાહનું યાજ્ઞપદ તેઓનું વતન છે, ને આદને તથા રઉબેનને તથા મનારોહના અર્ધકુળને યરહનની પેલી ગમ પૂર્વમાં જે વતન યહોવાહના સેવક મુસાએ તેઓને આપ્યું, તે તેઓને મળ્યું છે. ૨૫ અને તે માણસો ઉઠીને ગયા, અને જેઓ દેશનું વર્ણન કરવાને જતા હતા, તેઓને યહોશુઆએ એવી આજ્ઞા આપી કે, જઇને દેશમાં સર્વ કરીને તેનું વર્ણન કરો, ને મારી પાસે પાછા આવો, એ સાડે કે હું અહીં શીલોહમાં યહોવાહ આજળ તમારે સાથે ચિઠ્ઠીઓ નાખીને [ભાગ પાડું]. ૨૬ અને તે માણસો જઇને દેશમાં બધે ફર્યા, ને નગરો પ્રમાણે સાત ભાગે એક નોંધપત્રમાં તેઓનું વર્ણન કરીધું, ને તેઓ શીલોહમાં યહોશુઆ આજળ ધાવણીમાં આવ્યા. ૨૭ અને યહોશુઆએ તેઓને સાડે શીલોહમાં યહોવાહની આજળ ચિઠ્ઠીઓ નાખી, ને ત્યાં યહોશુઆએ ઇસ્રાએલપુત્રોને, તેઓના દિરસા પ્રમાણે, દેશ વહેવી આપેા.

૨૮ અને જિન્યામીનપુત્રોના કુળનો ભાગ, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે આ નિકળ્યો, એટલે તેઓના ભાગની સીમા ચંદુદાહપુત્રો ને યુસફપુત્રોની વચ્ચે નિકળી. ૨૯ અને ઉત્તર બાજુએ તેઓની સીમા યરહનથી હતી, ને તે સીમા ઉંચે ચડીને યરેમોની ઉત્તર બાજુએ ગઈ, પછી પશ્ચિમ તરફ પઢાડી મુલકમાં થઈને ગઈ, ને તેના છેડે બેથ આવેનના અરણ્યમાં આવ્યો. ૩૦ અને ત્યાંથી આજળ ચાલીને લૂઝ ગમ, લૂઝ (એટલે બેથેલ)ની દક્ષિણ બાજુએ સીમા ગઈ, ને નીચેના બેથ હોરોનની દક્ષિણમાં જે પર્વત છે તેની પાસે થઈને આટ્રોફ આદાર સુધી ઉતરી. ૩૧ અને જે પર્વત બેથ હોરોનની સામે દક્ષિણ બાજુએ

આવેલો છે ત્યાંથી તે સીમા દક્ષિણ ગમ લંબાઈને પશ્ચિમ ભાગ પર વળી; ને યહુદાદપુત્રોનું નગર કિર્યાથ-બઆલ (એટલે કિર્યાથ-યન્નારીમ) તેની પાસે તેનો છેડો આવ્યો; એ પશ્ચિમ ભાગ હતો. ૧૧ અને દક્ષિણ ભાગ કિર્યાથ યન્નારીમના છેડા આગળ ચાલ્યો, ને તેની સરહદ પશ્ચિમ ગમ ચાલીને, નેકુતો-આદના પાણીના ઝરા સુધી ગઈ; ૧૨ ને તે સરહદ દિબોમના દીકરાની ખીણ સામેનો પર્વત ને રક્ષણ-ઓની ખીણમાં ઉતર તરફ છે તેના છેડા સુધી ઉતરી; ને યબુસીના દક્ષિણ ભાગમાં દિબોમની ખીણમાં ઉતરીને, એન-દોનેલ સુધી ઉતરી; ૧૩ ને તે ઉતર-માથી લખાઈને એન-શેમેયો ગઈ, ને ગલીલાથ ને અહુમ્મીમના ધાટની સામે છે, તેની ગમ ચાલી ગઈ; ને રેકેમના પુત્ર બોદાનના પાંચ સુધી તે ઉતરી. ૧૮ અને ઉતર ગમ અરાબાદની સામે બાલુ પર ધઈને અરાબાદ સુધી ઉતરી ગઈ; ૧૯ ને ઉતરમાં આગળ ચાલીને તે સીમા બેથ હોન્વાદની બાલુએ ગઈ; ને તે સરહદનો છેડો ખારા સમુદ્રની ઉતર ખાદી આગળ, એટલે ચરહનને દક્ષિણ છેડે આવ્યો; એ દક્ષિણ સીમા હતી. ૨૦ અને પૂર્વે બાલુએ તેની સરહદ ચરહન હતી, ને બિન્યામીનપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓના વતનની યારોગમની સીમા આ હતી. ૨૧ હવે બિન્યામીનપુત્રોના કુળના નગરો તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ હતા; એટલે થેકેમો, તથા બેથ-હોન્વાદ, તથા એમેકકરીસ; ૨૨ તથા બેથ-અરાબાદ, તથા સમારાઇમ, તથા બેથેલ; ૨૩ તથા આન્ધામ, તથા પારાદ, તથા એફાઇ; ૨૪ તથા હફાર-આરેમોની, તથા એફની, તથા ગેબા; બાર નગરો, તેઓનાં નામે સુધાં; ૨૫ શિમ્શોન, તથા રામાદ, તથા બેથેરેથ; ૨૬ તથા બિરેષદ, તથા હરીરાદ, તથા મોહાદ; ૨૭ તથા રેકેમ, તથા વિર્ષેએલ, તથા વારઅગાદ; ૨૮ તથા સેલાદ, એલેક, તથા યબુસી (એટલે ચરહાયેમ), નિબ-બાથ, કિર્યાથ; એક નગરો, તેઓનાં નામે સુધાં. બિન્યામીનપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓનું વતન એ છે.

૧૯ અને બીને બાન શિમ્શોનને, એટલે શિમ્શોનપુત્રોના કુળને સાડ, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે નિકળ્યા; ને તેઓનું વતન યહુદાદ-પુત્રોના વતન મધ્યે હતું. ૨ અને તેઓને [નીચેનાં નગરોનું] વતન મળ્યું, બેરશેબા અથવા શેબા, તથા

માલાહાદ; ૩ તથા હસારશુઆલ, તથા બાલાદ, તથા એસેમ; ૪ તથા એલેતોલાદ, તથા બધુલ, તથા હોમોહ; ૫ તથા સિલ્લામ તથા બેથ-આર્કામિય, તથા હસાર-સુસાદ; ૬ તથા બેથ લબાઓથ, તથા શારહેન; તેર નગરો, તેઓનાં નામે સુધાં; ૭ આશિન, રિમ્શોન, તથા એથેર, તથા આદાન; ચાર નગરો, તેઓનાં નામે સુધાં; ૮ ને આ નગરોની ચારોગમ ને સર્વ ગમે, બાબાથ-બથેર, એટલે દક્ષિણના રામાદ, સુધી હતા તે શિમ્શોનપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, એ છે. ૯ શિમ્શોનપુત્રોનું વતન યહુદાદપુત્રોના વિભાગમાંથી મળ્યું; કેમકે યહુદાદ-પુત્રોના વિભાગ તેઓને સાડ બેથએ તે કરતાં વધારે હતો; માટે તેઓના વતન મધ્યે શિમ્શોનપુત્રોને વતન મળ્યું.

૧૦ અને ત્રીજે ભાગ ઝબુલનપુત્રોને સાડ, તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે, નિકળ્યા; ને તેઓના વતનની સરહદ સારીં પાસે હતી; ૧૧ ને તેઓની સીમા પશ્ચિમ તરફ એટલે મારઅલાદ સુધી ગઈ, ને પછી હાબ્બેરેથ સુધી પહોંચી; ને થોક્નઆમ સામેની નદી સુધી પહોંચી; ૧૨ ને સારીંદથી પૂર્વગમ વળીને સૂર્યોદય તરફ કિરેલાથ તાબેરની સરહદ સુધી ગઈ; ને ત્યાંથી નિકળીને હાલસથ આગળ આવીને યારીઆ સુધી ઉપર ગઈ; ૧૩ ને ત્યાંથી આગળ ચાલીને ગાય હેકે-રની પૂર્વગમ એથ-હારીન સુધી ઉપર ગઈ; ને ત્યાંથી નિકળીને તે રિમ્શોન સુધી ગઈ, કે જે નેઆદ સુધી લગાય છે, ૧૪ ને એ સીમા તેને ચક્કર મારીને, ઉત્તરગમ હાત્રાયોન સુધી ગઈ; ને તેનો છેડો ચિક્લાદ-એલ ખીણ આગળ આવ્યો; ૧૫ ને હાટાથ, તથા નાહલાલ, તથા શિમ્શોન, તથા ચિહ્બલાદ, તથા બેથેલેમ; બાર નગરો, તેઓનાં નામે સુધાં. ૧૬ ઝબુલનપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓનું એ વતન છે, એટલે એ નગરો અને તેઓના નામે.

૧૭ ચોથો ભાગ વિરસાખારને સાડ, એટલે વિરસા-ખારપુત્રોને સાડ, તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે, નિકળ્યા. ૧૮ અને તેઓની સીમા [આ નગરો] સુધી આવેલી છે, એટલે, વિરુએલ, તથા કમુદોથ, તથા શુનેમ; ૧૯ તથા હફારાઇમ, તથા શીમ્શોન, તથા અનાદારાય; ૨૦ તથા શબ્બીથ, તથા કિર્યાન, તથા એમેક; ૨૧ તથા રેમેથ, તથા એન-માતીમ, તથા એન હાહાદ, તથા બેથ-પારસેસ; ૨૨ ને તે સીમા તાબેર, ને

શાહસુમાહ, ને બેથ-શેમેશ સુધી પહોંચી; ને તેઓની સીમાનો છેડો યરદનની પાસે હતો; સોજ નગરો તેઓનાં ગામો સુધાં. ૨૩ યિસ્સાખારપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓનાં કુળ પ્રમાણે, એ છે, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો

૨૪ અને પાચમો બામ આશરપુત્રોના કુળને સાડ, તેઓના કુળ પ્રમાણે, નિકળ્યો. ૨૫ અને તેઓની સરહદ આ પ્રમાણે હતી, એટલે હેક્કાય, તથા હલી, તથા બેટન, તથા આખ્શાફ; ૨૬ તથા આહારબેલેખ, તથા આમઆહ, તથા મિરાઆહ; અને તે સીમા પશ્ચિમમાં કાર્મેલ, તથા શીહોર-લિબ્નાય સુધી પહોંચી; ૨૭ ને સૂર્યોદય તરફ બેથ-હાગોન ગમ વળીને, તે ઝબુલન સુધી, ને ચિક્તાહ-એલની ખીલની ઉત્તરે બેથ-એમેક તથા મેધએલ સુધી પહોંચી, ને ત્યાંથી નિકળીને ડાબે હાથે કાબલમાં ગમ; ૨૮ ને એલોન, ને રહોબ, ને હારમોન, ને કાનાહ, એટલે મોટા સીહોન સુધી ગમ; ૨૯ ને તે સીમા વળીને રામાહ, ને સોરના કોટવાળા નગર સુધી ગમ; ને તે સીમા ફરીને હોસાહમાં ગમ; ને તેનો છેડો આખ્જીબના પ્રદેશની પાસે, સમુદ્ર આગળ આવ્યો; ૩૦ ને ઉરમાહ, તથા અફેક, તથા રહોબ; બાવીસ નગરો, તેઓના ગામો સુધાં. ૩૧ આશરપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓનાં કુળ પ્રમાણે, એ છે, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો.

૩૨ છઠ્ઠો બામ નાફતાલીપુત્રોને સાડ, એટલે નાફ-તાલીપુત્રોને સાડ તેઓના કુળ પ્રમાણે નિકળ્યો. ૩૩ અને તેઓની સીમા હેલેફ, તથા સાઅનાત્રીમમાંનું આલોન ઝાહ, તથા અંદામીન્નેકેબ, તથા ચાબ્બએલ, ત્યાં યહને લાફમ સુધી ગમ; ને તેનો છેડો યરદન પાસે હતો; ૩૪ તે સીમા પશ્ચિમ તરફ વળીને આત્નાય-તાબેર સુધી ગમ; ને ત્યાંથી આગળ ચાલી હુકોક ગમ; ને દક્ષિણમાં ઝબુલન સુધી પહોંચી, ને પશ્ચિમમાં આશર સુધી પહોંચી, ને સૂર્યોદય તરફ યરદન પાસે ચહુદાહને પહોંચી. ૩૫ અને [તેમાં] કોટવાળા નગરો આ હતાં; સિદીમ, સેર, તથા હરમાય, રાકાય, તથા કિન્નેરેય; ૩૬ તથા અદામાહ, તથા રામાહ, તથા હાસોર; ૩૭ તથા કેથેર, તથા એટ્રેહ, તથા એન-હાસોર; ૩૮ તથા યિરએન, તથા મિનદાલએલ, હોરેમ, તથા બેથ-અનાથ, તથા બેથ-શેમેશ; ૩૯ આગલીસ નગરો, તેઓના ગામો સુધાં

૪૦ નાફતાલીપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓના કુળ પ્રમાણે, એ છે, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો

૪૦ અને સાતમો બામ દાનપુત્રોના કુળને સાડ, તેઓનાં કુળ પ્રમાણે, નિકળ્યો. ૪૧ અને તેઓના વતનની સરહદમાં સોરાહ તથા એક્તાએલ, તથા ધર-શેમેશ; ૪૨ તથા શાઅતાખ્ખીન, તથા આચાલોન, તથા ચિથ્વાહ; ૪૩ તથા એલોન, તથા તિમ્નાહ, તથા એકેન; ૪૪ તથા એલતકેહ, તથા ગિબ્બથેન, તથા બાઅલાય; ૪૫ તથા ચહુદ, તથા બની-બરાક, તથા ગાય-રિમ્મોન; ૪૬ તથા મે-ચાકોન તથા રાકોન, ચાફો સામેની સીમા સુધાં. ૪૭ અને દાનપુત્રોની સરહદ તેઓની પેલી બાજુએ નિકળી; કેમકે દાનપુ-ત્રોએ લેરીમની સામે યુદ્ધ કરવાને ચઢાઈ કીધી, ને તે છત્વી લીધું, ને તરવારની ધારથી તેને માર્યું, ને તેને વતન કરી લઇને તેમાં વાસ કીધો, ને પોતાના પિતૃ દાનના નામ પ્રમાણે લેરીમનું નામ દાન પાડ્યું. ૪૮ દાનપુત્રોના કુળનું વતન, તેઓના કુળ પ્રમાણે, એ હતું, એટલે એ નગરો ને તેઓનાં ગામો

૪૯ એ પ્રમાણે તેઓ દેશનું વતન સીમાવાર વહેંચી રહ્યા; પછી ઇસ્રાએલપુત્રોએ નૂતનના દીકરા યહોશુ-આને પોતા મધ્યે વતન આપ્યું; ૫૦ એકાદમના પહારી સુલકનું તિમ્નાથ-સેરાહ નગર, જે તેણે માણ્યું, તે યહોવાદના કહેવા પ્રમાણે તેઓએ તેને આપ્યું; ને તે નગર બાબીને તે તેમાં રહ્યો.

૫૧ એલઆઝાર ચાન્કે ને નૂતન પુત્ર યહોશુઆએ ને ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળોના બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યોએ શીલોહ મધ્યે સુલાકાતમંડપને બારણે, યહોવાદની આગળ ચિઠ્ઠીએ નાખીને, જે વતનો વહેંચી આપ્યા તે એજ છે; એમ તેઓએ દેશ વહેંચવાનું કામ સમાપ્ત કીધું

૨૦ અને યહોવાદે યહોશુઆને કહ્યું, ૨૧ ઇસ્રા-એલપુત્રોને કહે કે, તેઓ પોતાને સાડ આશ્રયનગરો નીમે, કે જેઓ વિષે મેં સુસાની દસ્તક તમને કહ્યું હતું; ૨૨ એ માટે કે જે કોઈ જલ્દી વાતને તથા અબાણ મનુષ્યવાત કરે, તો તે મનુષ્યવાતક તેમાં નાસી જાય; ને તે [નગરો] ખૂનનું વેર લેનારથી તમારા રક્ષણને અર્થ થશે. ૨૩ અને તેમાંના એક નગરે નાસી ગયા પછી, તે નગરના દરવાજાના નાકા આગળ ઉભો રહીને, તે પોતાના દાવાની દર્શકત નગરના વહીવેને કાને નાખે; ને તેઓ તેને નગરમાં પોતાની

પાસે લઈને પોતા મધ્યે રહેવાની જગ્યા આપે
 ૪ અને જો ખૂતનું વેર લેનાર તેની પાછળ લાગેલો
 હોય, તો તેઓ તે મનુષ્યપાતકને તેના હાથમાં
 સ્થાપી ન કરે; કેમકે અજાણથી તેને પોતાના
 પડોશીની સાથે વેર ન છતાં તેણે અજાણે તેને માર્યો.
 ૬ અને તે ફેસલાને સાડ સહા આગળ ઉભો રહે ત્યાં
 સુધી, અથવા જો મુખ્ય યાજક તે દિવસમાં હોય
 તેના મરણ સુધી, તે નગરમાં તે રહે; ત્યાર પછી
 મનુષ્યપાતક પોતાના નગરમાં, અટલે જો નગરમાંથી
 તે નાસી ગયો હોય તેમાં, પોતાને ઘેર પાછો જાય
 ૭ અને તેઓએ જાણીશમાં નાફતાલીના પહાડી મુલ-
 કમાંનું કેરેશ, ને એકાકમના પહાડી મુલકમાંનું રાખેમ,
 ને યહુદાહના પહાડી મુલકમાંનું કિયાય આખાં (એટલે
 હેબ્રોન), એમને અસાહિદાં કીધા. ૮ અને પૂર્વમાં
 થરેમે પાસે પરદેશને પેલે ખાર તેઓએ રેલેખેનના
 કુળમાંથી સપાટ પ્રદેશમાંના અરણ્યમાંનું બેસેર, ને
 ૯ ગાદ કુળમાંથી બિલઆદમાંનું રાખેય, ને મનાશ્સેહના
 કુળમાંથી બારાનમાંનું ગેશાન નીચા. ૧૦ અને નગરો
 સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને સાડ, ને તેઓ મધ્યે પ્રવાસ
 કરનારા પરદેશને સાડ એ માટે નીમેશા હતાં કે, જે
 કોઈ જણ ચૂકથી કોઈ મનુષ્યને ધાત કરે, તે ત્યાં
 નાસી જઈને જમાતની આગળ ખરો થાય, ત્યાં
 સુધી ખૂતનું વેર લેનારના હાથથી તે માર્યો ન જાય.

૨૧

ત્યારે એલઆઝાર યાજક ને નૂતનો પુત્ર
 યહોશુઆ ને ઇસ્રાએલપુત્રોનાં કુળોના
 બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યો, એઓના પાસે લેવી-
 ઓના બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યો આવ્યા; ૨ અને
 એઓએ જ્ઞાન દેશના સીલોહ આગળ તેઓને કહ્યું
 કે, યહોવાહે મુસાની હસ્તક એ પ્રમાણે આજ્ઞા આપી
 છે, કે અમને રહેવા સાડ નગરો, ને અમારાં ઢોરોને
 સાડ તેઓનાં પાદરો આપવાં. ૩ અને ઇસ્રાએલ-
 પુત્રોએ યહોરાહના કલા પ્રમાણે, પોતાના વતનમાંથી
 આ નગરો અને એઓનાં પાદરો લેવાઓને આપ્યાં.

૪ અને કહાથીઓનાં કુળોને સાડ સાજ નિકળ્યા;
 અને લેવીઓમાંના દારૂન યાજકના દીકરાઓને બાજ
 યહુદાહના કુળમાંથી, ને શિમ્શોનના કુળમાંથી, ને
 બિન્યામીનના કુળમાંથી તેર નગરો આપ્યાં.

૫ અને કહાથના બાકીના પુત્રોને બાજ એકાકમના
 કુળનાં કુળોમાંથી, ને દાનના કુળમાંથી, ને મના-
 શ્સેહના અર્ધ કુળમાંથી દસ નગરો આપ્યાં.

૬ અને ગેરોનપુત્રોને બાજ યિસ્સાખાર કુળનાં
 કુળોમાંથી, ને આસેરના કુળમાંથી, ને નાફતાલીના
 કુળમાંથી ને બારાનના મનાશ્સેહના અર્ધ કુળમાંથી
 તેર નગરો આપ્યાં.

૭ મારસીના પુત્રોને બાજ તેઓનાં કુળો પ્રમાણે,
 રેલેખેનના કુળમાંથી, ને ગાદના કુળમાંથી, ને ઝબુલ-
 નના કુળમાંથી બાર નગરો આપ્યાં.

૮ અને યહોવાહે મુસાની હસ્તક આજ્ઞા આપી
 હતી, તેમ ઇસ્રાએલપુત્રોએ ચિટ્ટીઓ નાખીને આ
 નગરો ને એઓનાં પાદરો લેવાઓને આપ્યાં. ૯ અને
 તેઓએ યહુદાહપુત્રોના કુળમાંથી, ને શિમ્શોનપુ-
 ત્રોના કુળમાંથી, આ નગરો નેઓનાં નામે કહેવાં છે,
 તે આપ્યાં; ૧૦ અને લેવીપુત્રોમાંના, કહાથીઓના
 કુળોમાંના, દારૂનના દીકરાઓને વારસે તે હતાં;
 કેમકે પહેલો બાજ તેઓને હતો ૧૧ અને તેઓએ
 તેઓને યહુદાહના પહાડી મુલકમાંનું કિયાય-આખાં,
 એટલે અનાહના બાપ[નું નગર], (એટલે હેબ્રોન)
 તથા તેની ચોતારફનાં પાદરો આપ્યાં ૧૨ પછી નગ-
 રની સીમ ને તેનાં ગામો યહુદેહના પુત્ર કાલેબને
 તેઓએ વતન વરીકે આપ્યાં હતાં.

૧૩ અને તેઓએ દારૂન યાજકના પુત્રોને, મનુષ્ય-
 ધાતકનું આશ્રયનગર, હેબ્રોન ને તેના પાદરો, તથા
 લિબ્નાહ ને તેનાં પાદરો; ૧૪ ને યાત્તીર ને તેનાં
 પાદરો, તથા એશ્તયોઆ ને તેનાં પાદરો; ૧૫ ને
 હોલોન ને તેનાં પાદરો, તથા દબીર ને તેનાં પાદરો;
 ૧૬ ને આલિન ને તેનાં પાદરો, તથા યહુદાહ ને તેનાં
 પાદરો, બેથ-શેમેશ ને તેનાં પાદરો; એ પ્રમાણે તે
 એ કુળમાંથી નવ નગરો આપ્યાં. ૧૭ અને બિન્યામી-
 નના કુળમાંથી ગિબ્બોન ને તેનાં પાદરો, ગેળા ને
 તેનાં પાદરો; ૧૮ અનાથોથ ને તેનાં પાદરો, તથા
 આલ્બોન ને તેનાં પાદરો; ચાર નગરો; ૧૯ દારૂન-
 પુત્રો, જે યાજક હતા, તેઓનાં સર્વ નગરો મળી તેર
 નગર ને તેઓનાં પાદરો હતાં.

૨૦ અને કહાથપુત્રોનાં કુળો, એટલે કહાથના
 બાકીના પુત્રો, જે લેવીઓને તો એઓના ભાગમાં
 નગરો એકાકમ કુળમાંથી મળ્યાં. ૨૧ અને તેઓએ
 એકાકમના પહાડી મુલકમાંનું મનુષ્યપાતકના આશ્ર-
 યનું નગર રાખેમ ને તેનાં પાદરો, તથા ઝબેર ને તેનાં
 પાદરો, ૨૨ ને કિસ્સાકમ ને તેના પાદરો, તથા
 બેથ-હોરોન ને તેનાં પાદરો; એ ચાર નગરો તેઓને

આપ્યા. ૨૩ અને દાનના કુળમાથી એલતકે ને તેના પાદરો, જિબ્બયોન ને તેના પાદરો, ૨૪ આયાઝેન ને તેના પાદરો, ગાય રિમ્બેન ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો પણ ૨૫ અને મનાશોહના અર્ધકુળમાથી તાઅનાબ ને તેના પાદરો, તથા અય રિમ્બેન ને તેના પાદરો, એ બે નગરો. ૨૬ કદાશના બાશીન પુત્રોના કુટુંબોના સર્વ મળીને દસ નગરો ને તેઓના પાદરો હતા.

૨૭ અને લેવીઆના કુટુંબોના ગેરોનના પુત્રોને મનાશોહના અર્ધ કુળમાથી મનુષ્યવાતકનુ આશ્રય નગર બાશાનમાનુ ગોત્રાન ને તેના પાદરો, તથા બએશતશહ ને તેના પાદરો, એ બે નગરો, ૨૮ ને થિસ્સાપારના કુળમાથી ફિરયોન ને તેના પાદરો, દાબરાય ને તેના પાદરો, ૨ ગમૂથ ને તેના પાદરો, એન-ગાત્રીમ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૨૯ અને આશરોના કુળમાથી મિશઆલ ને તેના પાદરો, આબ્દોન ને તેના પાદરો, ૩૦ હેકકાય ને તેના પાદરો, તથા રહોબ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૧ અને નાફતાલીના કુળમાથી ગાલીલમાનુ મનુષ્યવાતકનુ આશ્રયનગર રેદેગ ને તેના પાદરો, તથા હાગમોથ હોર ને તેના પાદરો, તથા કાતાન ને તેના પાદરો, એ ત્રણ નગરો આપ્યા. ૩૨ ગેરોની ઓના કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓના સર્વ મળીને તેર નગરો ને તેઓના પાદરો હતા.

૩૩ અને બાશ રહેલા લેવીઓને, એટલે મરાશીના પુત્રોના કુટુંબોને, મઠવનના કુળમાથી ચોખ્ખાઆમ ને તેના પાદરો, તથા કાતાહ ને તેના પાદરો ૩૪ ટિમાહ ને તેના પાદરો, નાહલાલ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૫ અને રેલમેનના કુળમાથી બેસેર ને તેના પાદરો, તથા ચાદાસ ને તેના પાદરો, ૩૬ કદમોથ ને તેના પાદરો, તથા મેફશઆથ ને તેના પાદરો, એ ચાર નગરો. ૩૭ અને ગાદના કુળમાથી મનુષ્યવાતકનુ આશ્રયનગર, એટલે જિબ્બા દમાનુ રમોથ ને તેના પાદરો, તથા માહનાઈમ ને તેના પાદરો, ૩૮ હેરમોન ને તેના પાદરો, ચાસેર ને તેના પાદરો, સર્વ મળી ચાર નગરો. ૩૯ આ બધા નગરો, મરાશીપુત્રોના કુટુંબો પ્રમાણે એટલે લેવી ઓના બાકી-રહેલા કુટુંબો પ્રમાણે તેઓના હતા, અને તેઓને ભાગ બાર નગર આપ્યા.

૪૧ ઇસ્રાએલપુત્રોના વતન મધ્યે લેવીના સર્વ નગરો

તેઓના પાદરો સહિત ઉડતાળીસ હતા. ૪૨ આ નગરોમાના પ્રત્યેક નગરની આસપાસ તેના પાદરો આવેલા હતા, એજ પ્રમાણે એ સર્વ નગરોને હતું.

૪૩ એ રીતે યહોવાહે ઇસ્રાએલને તે સખો દેશ આપ્યો, કે જે તેઓના પિતૃઓને આપવાના તેણે સમ આપ્યા હતા, ને તેઓ તેનુ વતન પ્રાપ્ત કરીને તેમા રહ્યા. ૪૪ અને યહોવાહે તેઓના પૂર્વજો સાથે સમ આપ્યા હતા તે સર્વ પ્રમાણે તેઓને ચારોગમ વિસામો આપ્યો, ને તેઓના સર્વ શત્રુઓનો કાઢ તેઓની આજળ ટક્યો નહિ, યહોવાહે તેઓના સર્વ શત્રુઓને તેઓના હાથમા આપ્યા. ૪૫ યહોવાહે ઇસ્રાએલના ધરનાઓને જે કંઈ સારા વસ્તો આપ્યા હતા તેમાથી એકે નિષ્ફળ થયુ નહિ, સર્વ પુરા થયા.

૨૨ ત્યારે યહોશુઆએ રેલમેનીઓને તથા આદીઓને તથા મનાશોહના અર્ધ કુળને જાનાવ્યા, ૨ ને તેઓને કહ્યું, યહોવાહના સેવક મુસાએ જે આજ્ઞા તમને આપી હતી, તે સર્વ તમે પાળી છે, ને જે સર્વ આજ્ઞા મેં તમને આપી, તેમા મારી વાણી તમે સાબળી છે, ૩ થણા દિવસથી આજ સુધી તમે પોતાના ભાઈઓને તન્યા નથી, પણ પોતાના દેવ યહોવાહની આજ્ઞાથી સોપાએથી ફરજ તમે સાચવી છે. ૪ અને હવે તમારા દેવ યહોવાહે તમારા ભાઈઓને કહ્યું હતું તેમ, હમણા તેણે તેઓને વિશ્રામ આપ્યો છે, એ માટે તમે પાલ વળીને તમારા વણુઓમા તથા તમારા વતનની ભૂમિ જે યહોવાહના સેવક મુસાએ તમને યરદનની પેરી ગમ આપી, તેમા ભજો. ૫ કહત જે આજ્ઞા તથા નિયમ યહોવાહના સેવક મુસાએ તમને ફરમાવ્યા, એટલે કે પોતાના દેવ યહોવાહ ઉપર પ્રીતિ કરવી, ને તેના સર્વ માંડોમા ચાલવું, ને તેની આજ્ઞાઓ પાળવી, ને તેને વળગી રહેવું, ને પોતાના સપૂર્ણ હૃદયથી, ને પોતાના સપૂર્ણ જીવથી તેની સેવા કરવી, તે સર્વ તમે ધણી સાચવી તીથી પાળજો. ૬ અને યહોશુઆએ તેઓને આશીર્વાદ આપીને વિદાય કીધા, ને તેઓ પોતાના વણુઓમા ગયા.

૭ હવે મનાશોહના અર્ધ કુળને મુસાએ બાશાનમા [વતન] આપ્યું હતું, પણ તેના બીજા અર્ધ ભાગને યહોશુઆએ તેઓના ભાઈઓ સાથે પશ્ચિમમા યરદન પાર [વતન] આપ્યું, વળી ત્યારે યહોશુઆએ તેઓને તેઓના વણુમા મોકલી દીધા, ત્યારે તેણે

તેઓને આશીર્વાદ દીધો. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પાણું દ્રવ્ય, ને બનુપણા ટોર, રૂપ, સોન, ત્રાણ, ને લોહ ને અતિપણા વસ્ત્રો લઈને પોતપોતાના વસુઓમાં પાના નાંચો, પોતાના બાઈઓ સાથે પોતાના સગુઓની લૂટ વહુંની લો.

૬ અને રેઉમેનપુત્રો ને જાફપુત્રો ને મનાશરીહતુ અર્ધ કુળ કનાન દેશમાંના શીલોહદમાંથી ઇસ્ત્રાએલપુત્રો મધ્યેથી નિકળીને પોતાના વતનનો જિવઆદ પ્રાપ્ત, ને મુસાની હસ્તક અપાએની યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓને મઘ્યો હતો, તેમાં જવાને પાદા કર્યા. ૧૦ અને યરદનની પાસેનો પ્રદેશ ને કનાન દેશમાં છે, ત્યાં રેઉમેનપુત્રો ને જાફપુત્રો ને મનાશરીહતુ અર્ધ કુળ આવ્યા, ત્યારે ત્યાં યરદન પાસે તેઓએ વેદી, એટલે [દૂરથી] કેપાય, એવી મોટી વેદી, બાધી ૧૧ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ એવી વાંતો સાંભળી કે, જુઓ, રેઉમેનપુત્રોએ ને જાફપુત્રોએ ને મનાશરીહતુના અર્ધ કુળે કનાન દેશના મોખરામાં, યરદન પાસેના પ્રદેશમાં, ત્યાં ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની [ભૂમિની] બાજુએ, એક વેદી બાધી છે. ૧૨ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ તે સાંભળ્યું, ત્યારે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોની આખી જમાત તેઓની સાથે યુદ્ધ કરવા સાથે શીલોહદ મધ્યે એકત્ર થઈ.

૧૩ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ જિવઆદ દેશમાં રેઉમેનપુત્રો, ને જાફપુત્રો, ને મનાશરીહતુ અર્ધ કુળ, એઓની પાસે એલઆઝારે ચાલકના પુત્ર શીનહાસને મોકલ્યો, ૧૪ ને તેની સાથે ઇસ્ત્રાએલના ચર્ચ કુળો માંથી પ્રત્યેક મુખ્ય ધર્મો એક એક આગેવાન, એવા દસ અધિપતિઓ મોકલ્યા, અને તેઓમાંના બધા ઇસ્ત્રાએલના કુટુંબ મધ્યે પોતપોતાના પિતૃઓના પરીણા મુખ્ય દત્તા ૧૧ અને તેઓએ જિવઆદ પ્રદેશમાં રેઉમેનપુત્રોની ને જાફપુત્રોની ને મનાશરીહતુના અર્ધ કુળની પાસે જઈને તેઓને કહ્યું, ૧૬ યહોવાહની આખી જમાત એમ કહે છે કે, વડે ઇસ્ત્રાએલના દેવની વિરૂદ્ધ આ ચો અપરાધ કીધો કે, આજ વડે યહોવાહના અનુસરણથી વતી જઈને, પોતાને સાથે વેદી બાધીને આજ વડે યહોવાહની વિરૂદ્ધ ફિરૂર કીધું છે. ૧૭ પેઝારનો અન્યાય, કે જેને ઈધે યહોવાહની જમાત ઉપર મરડી આવી હતી તો પણ તેમાંથી આજ સુધી આપણે પોતાને યુદ્ધ કીધા નથી, તે આપણે સાથે નાંચો છે કે હું, ૧૮ કે વડે યહોવાહના અનુસરણથી આજ ફરી ત્યાં છો? અને એમ થયો

કે, વડે આજ યહોવાહ વિરૂદ્ધ ફિરૂર કરો છો, માટે કાલે ઇસ્ત્રાએલની આખી જમાત ઉપર તે કોપાપમાન, થયો ૧૯ તથાપિ એ તમારા વતનની ભૂમિ અશુદ્ધ હોય, તો યહોવાહે વતનને સાથે આપેલી ભૂમિ, ત્યાં યહોવાહનો મરડપ રહે છે, ત્યાં [નદી] ઉતરીને આવે, ને અમારા મધ્યે વતન લો, પણ આપણા દેવ યહોવાહની વેદી સિવાય બીજી વેદી બાધીને યહોવાહ વિરૂદ્ધ ફિરૂર કરશે મા, ને અમારી વિરૂદ્ધ ફિરૂર કરશે મા ૨૦ હેરાહના દીકરા આખાને આપપાત્ર વસ્તુ વિષે ઉલ્લંઘન કીધું, ને તેથી ઇસ્ત્રાએલની આખી જમાત પર કોપ આવ્યો કે નહિ? ને તે માલુસ પોતાના અન્યાયમાં એકલેજ નાશ પામ્યો નહિ.

૨૧ ત્યારે રેઉમેનપુત્રોએ, ને જાફપુત્રોએ, ને મનાશરીહતુના અર્ધ કુળે ઇસ્ત્રાએલના હનનનોના મુખ્યોને ઉતાર આપવા કહ્યું કે, ૨૨ જેઓના દેવ યહોવાહ, દેવોના દેવ યહોવાહ, તે ભણે છે, ને ઇસ્ત્રાએલ ભણુરો કે, એ યહોવાહની વિરૂદ્ધ વિરૂદ્ધથી અથવા ઉદ્ધવનથી, (આજે હું અમારાં બચાવ કરીશ મા), ૨૩ અમે યહોવાહના અનુસરણથી ફરી જવા સાથે વેદી બાધી હોય, કે તે પર હનનિયાપેણુ, કે બાધા-પેણુ કેશાત્યપેણુના યજ્ઞો કરવા સાથે [બાધી હોય], તો યહોવાહ પોતેજ તેનો જવાબ લો, ૨૪ કેમકે અમે વિચાર કરીને એ હેતુથી તે કીધું છે કે રખેને આવવા કાળમાં તમારા દીકરાઓ અમારા દીકરાઓને એમ કહે, કે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહની સાથે તમારો યો લાગશાન છે? ૨૫ કેમકે હે રેઉમેનપુત્રો અને જાફપુત્રો, તમારી અને અમારી વચ્ચે, યહોવાહે યરદનને સરદહ કીટેલી છે, અને રખેને વડેને યહોવાહમાં કંઈ લાગશાન નથી, એમ [કહીને] તમારા દીકરાઓ અમારા દીકરાઓને યહોવાહનુ બચ રાખવા અટકાવે ૨૬ એ માટે અમે કહ્યું કે, હવે આપણે પોતાને સાથે વેદી બાધવાની તૈયારી કરીએ, હનનિયાપેણુને સાથે નહિ, કે યજ્ઞને સાથે નહિ, ૨૭ પણ અમારા ને તમારા મધ્યે, ને અમારી પાઞ્ચ આપણી પેટીમાં મધ્યે એ સાતીરૂપ થયો, કે અમને યહોવાહ આનંદ અમારા હનનિયાપેણુથી, ને અમારા યજ્ઞથી, ને અમારા શાત્યપેણુથી તેની સેવા કરવાનો દક્ છે, એ માટે કે આવવા કાળમાં તમારા વંશને અમારા વંશને એકત્ર ન કહે કે, વડેને યહોવાહમાં લાગશાન

નથી. ૨૮ માટે અમે કહ્યું કે, તેઓ આવતા કાળમાં, અમને કે અમારી પેઢીને એમ કહેશે, ત્યારે એમ પરી કે, અમે એવું કહીશું, કે યહોવાહની વેદીને નમુને જીવો, એ અમારા પિતૃઓએ પ્રીયથી છે, દહનીયાર્પણને સાડ નહિ, ને યજ્ઞને માત્ર નહિ, પણ એ તો અમારા ને તમારા મધ્યે સાક્ષીપ છે. ૨૯ અમારા દેવ યહોવાહના મહત્વની સામે જે તેની વેદી છે, તે સિવાય અમે દહનીયાર્પણને સાડ, આધાર્પણને સાડ, કે યજ્ઞને સાડ, બીજી વેદી બાધીને યહોવાહની વિરૂદ્ધ દિવર કરીએ, તથા યહોવાહના અનસરણથી આજ કરી નબળો, એવું કહી ન શકીએ.

૩૦ અને રૈલ્વેનપુત્રોએ ને ગાદપુત્રોએ ને મના-
રશોહપુત્રોએ ને વચન કહ્યા, તે શીનહાસે યાજ્ઞને અને
તેની સાથે ને જમાતના અધિપતિઓ એટલે ઇસ્લા-
મીલના હુન્દરાના મુખ્યે હતા તેઓએ સાબળ્યા
ત્યારે તેઓને ખડ્ડ સાર લાખુ ઠી અને એલઆઝાર
યાજ્ઞના દીકરા શીનહાસે રૈલ્વેનપુત્રોને, ને ગાદપુ-
ત્રોને, ને મનારશોહપુત્રોને કહ્યું, આજ અમે ભણીએ
છીએ કે, યહોવાહ આપણી મધ્યે છે, કેમકે તમે
યહોવાહ વિરક્ષ આ ઉદધન કીધું નથી; હવે તો તમે
ઇસ્લામીયપુત્રોને યહોવાહના હાથમાથી હોડાળ્યા છે
૩૧ અને એલઆઝારે યાજ્ઞના પુત્ર શીનહાસે ને તે
અધિપતિઓએ રૈલ્વેનપુત્રો પાસેથી ને ગાદપુત્રો
પાસેથી, તિલઆહ પ્રાંતમાથી, કાનાન દેશમા ઇસ્લા-
મીયપુત્રો પાસે પાછા આવીને, તેઓને ખબર આપી
૩૨ અને તે ખબરથી ઇસ્લામીયપુત્રો ખુશી થયા, ને
ઇસ્લામીયપુત્રોએ હેવની રજીત કીધી; ને ને દેશમા
રૈલ્વેનપુત્રો ને ગાદપુત્રો રહેતા હતા, તેને નાશ
કરવાને તેઓ (વરક્ષ ચડાઇ કરવાની વાત ત્યાર પછી
કહી કહી નહિ. ૩૪ અને રૈલ્વેનપુત્રોએ ને ગાદપુ-
ત્રોએ તે વેદીનું નામ [એદ] પાડયુ, કેમકે [તેઓએ
કહ્યું] કે, તે આખણી વચ્ચે સાદીરપ [કે યહોવાહ
એજ દેવ]

૨૩ અને યહોવાહો ઇસાએલપુત્રને તેઓના
આનેત્રમના સર્વ સંતુ વિષે વિશ્રામ આપ્યા
પછી, પણ દિવસે, એટલે યહોવાના ધણો વૃદ્ધ થયો
હતો ત્યારે એમ થયુ કે, રયહોથુઆએ સર્વ ઇસા-
એલને ને તેઓના વડાઓને ને તેઓના સુખ્ય પુત્ર
ઓને, ને તેઓના ન્યાયાધીશોને, ને તેઓ પસના
અધિકારીઓને બાલાવીને તેઓને કહ્યું, હુ ધણો વૃદ્ધ

યથેા હુ; ૩ને તમારા દેવ યહોવાહે આ સર્વ દેશભ-
તિઓને તમારે લીધે ને ક્રીધુ, તે સર્વ તમે જોયુ છે; કેમકે તમારા દેવ યહોવાહે પોતે તમારે સાચુ યુદ્ધ
ક્રીધુ છે ૪ જુઓ, બાકી રહેલી દેશભતિઓને ને જે
દેશભતિઓ જે કાપી નાખી તે સર્વનેા દેશ, યરદનથી
માઝને હેઠ આમખણી તરફ મોઢા સરુદ સુધી, જે
તમને તમારા કુજોને વાસ્તે વતનને સાચુ વહેંચી
આપેા છે ૫ અને યહોવાહ તમારેા દેવ પોતે તેઓને
તમારી આગળથી દેહી કાઢેા, ને તમારી દષ્ટિ
આગળથી કાઢી મુકેા, ને તમારા દેવ યહોવાહે
તમને વચન આપ્યુ હતુ તેમ, તમે તેઓના દેશ
વતનમા લેશો ૬ એ માટે મુસાના નિયમશાસ્ત્રના
પુસ્તકમા ને લખ્યુ છે, તે સંધ્ય પાળીને અમલમા
આણવાને ધણા હિંમતવાન થાઓ, ને તેથી જમણે
કે ઢાંધે દામે તમે ફરેા નહિ, ૭ ને તમારી મધ્યે આ
ને દેશભતિઓ રહે છે, તેઓ મધ્યે ન જાઓ; ને
તેઓના દેવાના નામનુ ઉચ્ચારણ ન કરેા, ને તેઓના
સોગન ન હેા, ને તેઓની સેવા પણ ન કરેા, ને
તેઓને ધજે ન લાગેા, ૮ પણ આજ સુધી તમે કરતા
આભ્યા તેમ, પોતાના દેવ યહોવાહને વળગી રહેા
૯ કેમકે યહોવાહે તમારી આગળથી મોઢી અને પરા-
ક્રમી દેશભતિઓ હાકી કાઢી છે, પણ તમારી આગળ
તેા આજ સુધી કોઇ ઠકેા નથી ૧૦ તમારામનેા
એક માલુસ હલારને નસાડેા, ૧૧ કેમકે તમારા દેવ
યહોવાહે તમને કશ્યુ તેમ, તે પોતે તમારે સાચુ યુદ્ધ
કરે છે ૧૨ તેા પોતાના દેવ યહોવાહ પર પ્રીતિ કર-
વાની ધણી કાળજી રાખે ૧૩ કેમકે જો તમે કોઇ પણ
પ્રકારે પાછા હરેા, ને તમારી પાસે રહેલી આ
દેશભતિઓને, એટલે જે બાકી રહેલી છે, તેઓને
વળગી રહેશે, ને તેઓ સાથે વ્યવચાર કરીને
તેઓ મધ્યે જશેા, ને તેઓ તમારા મધ્યે આવશેા;
૧૪ તેા ખચિત જાણુને કે તમારેા દેવ યહોવાહ હવે
પણ આ દેશભતિઓને તમારી નજર આગળથી દાકી
કાઢનાર નથી, ને આ સારી ભૂમિ જે તમારા દેવ
યહોવાહે તમને આપી છે, તે ઉપરથી તમે નહ ધધ
જશેા ત્યા સુધી તેઓ તમને ફાંદા તથા ફાસારૂપ, ને
તમારી કુજોમા ફટકારૂપ, અને તમારી આંખોમાં
કાટારૂપ યરે ૧૫ અને જુઓ, આજ હુ જગતના સર્વ
લોકને સાચુ કસાવેલે માટેાં જાઉ છુ; તમારા સર્વ
અંત કરણમા ને આતમામા તમે જાણેા છે કે, જે સારા

વચનો તમારા દેવ યહોવાહે તમારા વિષે કહ્યા તે સમજાનાનું એકે નિમ્બૂજ યુગ નથી, સર્વ તમારા પ્રત્યે પુરા થયા છે, તેમના એકે નિમ્બૂજ યુગ નથી ૧૫ અને એવું થયો કે, જમ તમારા દેવ યહોવાહે તમને આપેલા સર્વે સારા વચન તમારા પ્રત્યે પુરા થયા, તેમજ, જે આ સારી ભૂમિ તમારા દેવ યહોવાહે તમને આપી છે, તે ઉપરથી તમારો નાશ થતાં સુધી યહોવાહ તમારા પર સર્વે [કહેતી] વિપત્તિઓ પહોં લાવશે ૧૬ તમારા દેવ યહોવાહે જે કાર તમને કરમાવે, તેનું ન્યાયે તમે ઉદ્ધવન કરશો, ને બીજા દેવોની સેવા કરશો, ને તેઓને યો લાગશે, ત્યારે યહોવાહને કોપ તમારા ઉપર સ્થળશે ને જે સારો દેસ તેણે તમને આપ્યો છે, તે ઉપરથી તમારો વહેલો નાશ થશે

૨૪ અને યહોશુઆએ ઇસ્રાએલના સર્વે કુળો તપિમમાં એકઠા કરીને ઇસ્રાએલના વહીવટને ને તેઓના કુખ્ય પુરોહિતને ને તેઓના ન્યાયાધીશને ને તેઓના અધિકારીઓને બોલાવ્યા ને તેઓ દેવ આગળ રજૂ થયા ૨ અને યહોશુઆએ સર્વે લોકોને કહ્યું ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, પૂર્વકાળે તમારા પૂર્વજ, એટલે ઇઝાકીમનો બાપ, ને નહોરનો બાપ તેરાહ નહીની પેટી ગમ રહેલા હતા, અને તેઓ અન્ય દેવોની સેવા કરતા હતા ૩ અને મેં તમને પિતૃ ઇઝાકીમને નહીની પેટી ગમથી આપ્યો, ને તેને તમામ જ્ઞાન દેશમાં ફેરવ્યો, ને તેના સગાન વચાઈ ને તેને ઇસ્રાએલ આપ્યો, ૪ ને મેં ઇસ્રાએલને યાફૂલ તથા એસાવ આપ્યા, ને વતનમાં એસાવને સેધર પર્વત આપ્યો, અને યાફૂલ અને તેના દીકરાઓ મિસરમાં ઉતરી ગયા ૫ અને મેં સુસાને તથા હામને મોકલ્યા, ને મિસરની મધ્યે મેં જે કીધું તે પ્રમાણે તે પર અનર્થ આવ્યા, ને ત્યાર પછી હું તમને [ત્યારથી] કાઢી લાવ્યો ૬ અને મેં તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી આવ્યા, ને તમે સમુદ્ર સુધી આવ્યા, ને મિસરમાં રહો તથા સજારો વધને સૂકે સમુદ્ર સુધી તમારા પિતૃઓની પાઝ લાવ્યા ૭ અને તેઓએ યહોવાહ પ્રત્યે પોકાર કર્યો, ત્યારે તેણે તમારી તથા મિત્રનીઓની મધ્યે અધકાર મુક્યો, ને સમુદ્રને તેઓ પર આપીને તેઓને કુનારી દીધા, ને મેં મિસરમાં જે કીધું તે તો તમારી આખોએ બેધ, ને તમે અવધમાં પહોં દિવસ રહ્યા ૮ અને જે અમેરિકીએ ચરદનની પેટી ગમ રહેલા હતા,

તેઓના દેશમાં મેં તમને આવ્યા, ને તેઓએ તમારી સાથે યુદ્ધ કીધું, ને મેં તેઓને તમારા હાથમાં આપ્યા, ને તમે તેઓના દેશ વતન કરી લીધો, અને મેં તમારી આગળથી તેઓનો નાશ કર્યો ૯ પછી યોઆબના રાજા સિધેરના દીકરા બાલકે ઉઠીને ઇસ્રાએલ સાથે યુદ્ધ કીધું, ને તેણે યેઓરાના દીકરા બલ્યામને તમને શ્રાપ દેવા સાર બોલાવી મગાવ્યો, ૧૦ પછી બલ્યામનું મેં સામનું નહિ, માટે તેણે તમને નાશીવાઈન આપ્યો, એમ મેં તમને તેના હાથમાંથી છાડાવ્યા ૧૧ અને તમે યરદન ઉતરીને ચરેબો પાસે આવ્યા, ને ચરેબોના મહાસે, અમેરિકીઓ, ને પરીઝીઓ, ને કનાનીઓ, ને હિતિઓ, ને ગિર્ગાશીઓ, હિવીઓ, ને યમ્મીઓ, એઓએ તમારી સાથે યુદ્ધ કીધું, અને મેં તેઓને તમારા હાથમાં આપ્યા ૧૨ અને મેં તમારી આગળ ડાસ મોકલ્યા, ને તેઓએ તેઓને, એટલે અમેરિકીઓના જે રાજાઓને, તમારી આગળથી હાડી કાઢ્યા, તારી તરવારથી ને તારા ધતુબથી [જે યજ્ઞ] નહોતું ૧૩ અને જે દેશ વિષે તમે શ્રમ કર્યો નહોતો, ને જે નવરો તમે બાધ્યા નહોતા, તે મેં તમને આપ્યા, ને તમે તેમાં રહો છો, ને દાસવાસીઓ તથા જેતવાસીઓ જે તમે રોપી નહોતી, તેઓના [જમ] તમે આપ્યો છો ૧૪ તો હવે યહોવાહનું ભય રાખો, ને પ્રમાણિક-પણાથી ને સત્યતાથી તેની સેવા કરો, ને નહીની પેટી ગમ, ને મિસરમાં, તમારા પિતૃઓ જે દેવોની સેવા કરતા હતા, તે દેવોને દૂર કરીને યહોવાહની સેવા કરો ૧૫ અને જે યહોવાહની સેવા કરવી, એ તમને માફ દિસતુ હોય, તો આગળ ખસક કરો કે કોની સેવા તમે કરશો, એટલે નહીની પેટી ગમ તમારા પિતૃઓ જે દેવોની સેવા કરતા હતા તેઓની, અથવા જે અમેરિકીઓના દેશમાં તમે રહો છો, તેઓના દેવોની, પણ હું ને અરાર ધરના તો યહોવાહની સેવા કરીશું ૧૬ અને લોકોએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, દેવ એક ન કરો કે યહોવાહને મુકીને બીજા દેવાની સેવા આપે કરીએ ૧૭ કેમકે જેણે અમને ને આપારા પિતૃઓને મિસર દેગમાંથી, દાસપણાના ધરમાંથી, કાઢી આવ્યા, ને જેણે આપારા દેખતા તે મોટા ગમતાર કર્યો, ને અમે જે સર્વે રહેતે આવ્યા તેમાં, ને જે સર્વે લોકો મધ્યે યજ્ઞને અમે ચાલ્યા તેઓ મધ્યે, અમારે રક્ષણ કીધું, તેમ યહોવાહ આપારો

દેવ છે; ૧૮ને સર્વ લોકોને એટલે દેશમાં રહેનારા અમેલીઓને યહોવાહે અમારી આગળથી કાઢી મુક્યા છે, તે માટે અમે પણ યહોવાહની સેવા કરીશું, કેમકે તે અમારો દેવ છે ૧ અને યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, તમારાથી યહોવાહની સેવા કરાયે નહિ, કેમકે તે પવિત્ર દેવ છે, તે આસ્થાધારી દેવ છે, તે તમારા ઉદ્ધવનની ને તમારા પાપોની ક્ષમા નહિ કરશે. ૨૦ને તમે યહોવાહને ઓળીને અન્ય દેવોની સેવા કરશો, તો તે, તમારૂં સાર કીધા પછી, ઉલટો થઈને તમારૂં માલું કરશે, ને તમારો ક્ષય પણ કરશે ૨૧ અને લોકોએ યહોશુઆને કહ્યું, એમ તો નહિ, પણ અમે યહોવાહની સેવા કરીશું ૨૨ અને યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, તમે પોતાની સાથે સાક્ષી ઓ, કે તમે યહોવાહની સેવા કરવાને તેને પોતાને સારૂં ખસદ કીધો છે અને તેઓએ કહ્યું, અમે સાક્ષી છીએ ૨૩ [તેણે કહ્યું], તો હવે તમારા મધ્યે ને અન્ય દેવો છે, તેમને દૂર કરો, ને, પોતાનું હૃદય ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનીગમ વાળો. ૨૪ અને લોકોએ યહોશુઆને કહ્યું, આપણા દેવ યહોવાહની સેવા અમે કરીશું, ને તેની વાણી સાંભળીશું ૨૫ માટે તે દિવસે યહોશુઆએ લોકો સાથે કરાર કીધો, ને રાખેમમા તેઓને વારંતે વિધિ ને નિયમ સ્થાપ્યા

૨૬ અને યહોશુઆએ આ વાતો દેવના નિયમસા-જ્ઞના પુસ્તકમાં લખી, ને મોટા પથર લઈને ત્યાં યહોવાહના પવિત્રસ્થાનમાં ને આલેખન વૃક્ષ છે તેની

નીચે તે ઉભો કીધો ૨૭ અને યહોશુઆએ સર્વ લોકોને કહ્યું, જુઓ, આ પથર આપણી વિરૂદ્ધ સાક્ષી થશે, કેમકે યહોવાહે પોતાની ને વાતો આપણી આગળ કહી તે સર્વ એણે સાંભળી છે, તો એ તમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી થશે, રખે તમે પોતાના દેવને નકાર કરો ૨૮ પછી યહોશુઆએ લોકોને, એટલે પ્રત્યેક માણસને પોતપોતાના વતન ભણી રવાના કીધા

૨૯ અને એમ થયું કે, આ બિનાઓ બન્યા પછી, નૂનનો પુત્ર, યહોવાહનો સેવક યહોશુઆ, એકસો દસ વર્ષનો થઈને, મરણ પામ્યો ૩૦ અને તેઓએ તેના વતનની હદમાં એકાધમના પહાડી મુલકમાં, ને વિભાગ સેરાહ છે તેમાં, આઆશ ડુગરની ઉત્તરમાં, તેને દાટ્યો ૩૧ અને યહોશુઆના સર્વ કિવસોમાં, ને ને વડીલો યહોશુઆની પાઠળ જીવતા રહ્યા, અને નેઓએ, યહોવાહે પોતાના ને સર્વ કામ ઇસ્રાએલ સારૂં કીધા હતા, તે ભવ્યા હતા, તેઓના સર્વ કિવસોમાં ઇસ્રાએલે યહોવાહની સેવા કીધી ૩૨ અને રાખેમમાં ને ભૂમિના વિભાગ યાફિ રાખેમના બાપ હમેરના દીકરા પાસેથી સો રૂપીએ વેચાતો લીધો હતો, ને ને યુસફના વતનનો થયો, તેમાં યુસફના હાડકા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ મિસરમાંથી આવ્યા હતા, તે દાટ્યા ૩૩ અને હાર્નનો પુત્ર એલઆઝાર મરણ પામ્યો, ને તેના પુત્ર શીનહાસની ટેકરી, ને એકાધમના પહાડી મુલકમાં અને આપેલી હતી, તેના પર તેઓએ તેને દાટ્યા

ન્યાયાધીશોનું પુસ્તક.

૧ અને યહોશુઆના મરણ પછી એમ થયું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહને પુજ્યું કે, કનાનીઓની સામે લડવાને તેઓ પર અમારી તરફથી પહેલો કાણુ ચઢાઈ કરશે, જુઓ, ને તેના હાથમાં દેરા ચઢાઈ ચઢાઈ કરશે, જુઓ, ને તેના હાથમાં દેરા સોપ્યો છે ૨ અને ચઢાઈ પોતાના ભાઈ શિમઓનને કહ્યું કે, આપણે કનાનીઓની સામે લડીએ, એ સારૂં મારી સામે મારા ભાગમાં આવ, તેથી મું પણ તારી સાથે તારા ભાગમાં આવીશ. અને શિમઓન તેની

સાથે ગયો ૪ અને ચઢાઈએ ચઢાઈ કરી, ને યહોવાહે કનાનીઓને તથા પરીઝીઓને તેઓના હાથમાં સોપ્યા, ને તેઓએ એકેકમાં તેઓમના દસ હબર માણસોને સહાર કીધો ૫ અને એકેકમાં તેઓને અદોની એકેક મળ્યો, ને તેઓ તેની સામે લડ્યા, ને તેઓએ કનાની તથા પરીઝીઓને સહાર કીધો ૬ પણ અદોની એકેક નાહો, ને તેઓએ તેની પગ વાડે લાગીને તેને પકડ્યો, ને તેના હાથના તથા તેના ખમ્બા અગ્રુકા કાપી નાખ્યા ૭ અને અદોની-એકેક

કાંઈ કે, હાથ તથા પાના અથવા કાપેલા સિતેર શબ્દો મારી મેળ તોથી [દુકા] વીણી ખાવા હતા, મેં જેવું ક્યું છે, તેવાજ બદલે દેવે અને આપેલા છે અને તેઓ તેને ચરણલેખમા લાવ્યા, ને તે ત્યાં મરી ગયો.

૮ અને યદુરાદપુત્રોએ ચરણલેખની સામે લકાઈ કરીને તે છતી લીધું ને તેને તરવારની ધારથી માર્યું ને તે નમરને અગ્નિથી બાળ્યું ૯ અને ત્યાર પછી યદુરાદપુત્રો પદ્માદી મુલકામાં, તથા નેળમાં, તથા નીચલા પ્રદેશમાં રહેવારા કાનાળીઓની સામે લડવાને જીતરી પડ્યા ૧૦ અને યદુરાદ દેવોળવાસી કાનાળીઓ સામે ગયો, (પૂર્વે હેમોતનુ નામ તો કિર્યાય-આળા હતું), ને તેઓએ યેશાયના તથા અહીમાનનો, તથા તાહમાયનો હથોટી કીધા ૧૧ અને ત્યાંથી તે કાનાળા રહેવાસીઓની સામે ગયો (અગ્રાઉ તે કાનાળા નામ કિર્યાય સેફેર હતું) ૧૨ અને કાંઈએ કહ્યું કે ને કાંઈ કિર્યાય સેફેરને મારીને તેને છતી થયો, તેની સામે કુ મારી દીધી આપસાદ પરણાવી. ૧૩ અને કાંઈએના નાના ભાઈ કાનાળા દીકરા ઓળીઓએ તે લીધું, ને તેણે પોતાની દીકરી આપસાદ તેની સાથે પરણાવી ૧૪ અને એમ થયું કે, તે [તેની પાસે] ગઈ, ત્યારે તેનીએ પોતાના ખાખની પાસે ખેતર માગવાને તેને ઉકેલ્યો, ને તે પોતાના ગાયમાં પરણી જીતરી, ને કાંઈએ તેને કહ્યું કે, હું હું છું ૧૫ ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, અને આશીર્વાદ આપ, અને તેને જોળની ભૂમિ આપી છે, માટે પાણીના ગ્રામ પશુ અને આપ. અને કાંઈએ તેને ઉપરના ગ્રામ તથા નીચેના ગ્રામ આપ્યા.

૧૧ અને મુસાના સગા દેનીના પુત્રો, યદુરાદપુત્રો સામે ખલુદીઓના નગરમાંથી આવેલા અરાહની દક્ષિણ ગ્રામ યદુરાદના આરવધના ગયા, ને તેઓ તે લોકોની સામે રક્ષા ૧૨ અને યદુરાદ પોતાના ભાઈ શિમ્લોનની સામે ગયા ને તેઓએ ચરણલેખમાં રહેવારા કાનાળીઓને માર્યા, ને તેના પુત્રો હથોટી કીધા અને તે નગરનું નામ હોરમાદ કહેવાઈ હતું ૧૩ અને યદુરાદે જાગ્રાદ તેની સ્ત્રીનું મુકા, તથા આરગોન તેની સ્ત્રીનું મુકા, તથા એફેન તેની સ્ત્રીનું મુકા છતી લીધા ૧૪ અને યદોરાદ યદુરાદની સામે દત્તો; ને તેને પદ્માદી પ્રવચના [રહેવાસીઓને] દાખી કાઢ્યા, પશુ નીચલાની વસ્તીને તે દાખી

કાઢી શક્યો નહિ, કેમકે તેઓની પાસે લોહાના રથ હતા ૨૦ અને મુસાના કહેવા પ્રમાણે તેઓએ કાંઈએને હેઝાન આપ્યું, ને તેણે અનાહના ત્રણ દીકરાઓને ત્યાંથી દાખી કાઢ્યા ૨૧ અને બિન્યા મીનપુત્રોએ ચરણલેખવાસી યજ્ઞસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ આજ સુધી યજ્ઞસીઓ બિન્યામીનપુત્રોની સાથે ચરણલેખમાં રહેતા આવ્યા છે.

૨૨ અને મુસકના ધરનાઓએ પણ બિથેલની સામે ચઢાઈ કીધી, ને યદોરાદ તેઓની સાથે હતો ૨૩ અને મુસકના ધરનાઓએ બિથેલની નસુસી કરવા [માણસો] મોકલ્યા (અગ્રાઉ તો તે નગરનું નામ લજ હતું) ૨૪ અને નસુસોએ એક માણસને તે નગરમાંથી આવતો ભેજ્યો, ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કૃપા કરી અમને નગરમાં પેસવાનો માર્ગ દેખાડ, ને અમે તારા ધર કૃપા કરીશું ૨૫ અને તેણે તેઓને નગરમાં જવાનો માર્ગ બતાવ્યો, ને તેઓએ તરવારની ધારથી તે નાગર માર્યું, પણ તે માણસને તથા તેના સર્વ કુળને જવા દીધા ૨૬ અને તે માણસે હિતી ઓળા દેશમાં જઈને નગર બાંધ્યું, ને તેનું નામ લજ પાડ્યું, અને આજ લગી તેનું નામ તેજ છે.

૨૭ અને મનાશેહે બિથેલોઆનના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને ને તાઅનાખના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને, હોરના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને, ચિપ્લઆમના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને, ને મનિફોના તથા તેના કસબાઓના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ કાનાળીઓએ તે દેશમાં રહેવા આજુ ૨૮ અને એમ થયું કે, કસબાઓની બળવત થયા, ત્યારે તેઓએ કાનાળીઓ પડે વેડ નાખી, ને તેઓને ઉકે કાઢી મુક્યા નહિ.

૨૯ અને એકાંઈએ એઝેરવાસી કાનાળીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ એઝેરમાં કાનાળીઓ તેઓની સાથે રક્ષા.

૩૦ ગ્રમલને કિઝાનના રહેવાસીઓને, તથા તુદ લોહના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ કાનાળીઓ તેઓની સાથે રક્ષા, ને ખાનિયા થયા.

૩૧ આરોરે આફોના રહેવાસીઓને, તથા સીદેનના રહેવાસીઓને, તથા અદલાબના, તથા આખીબના, તથા દેશ્વાદના, તથા અરીકના, તથા રહેબના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, ૩૨ પણ દેશમાં

રહેનારા કનાનીઓની સાથે આરોરીઓ રહ્યા, કેમકે સૈઓએ તેઓને કાઢી મુક્યા નહિ.

૨૩ નાકતાલીએ બેથ રોમેશના રહેવાસીઓને, તથા બેથ-અનાથના રહેવાસીઓને કાઢી મુક્યા નહિ, પણ તે દેશમાં રહેનારા કનાનીઓની સાથે રહ્યા, તે પણ બેથ રોમેશના તથા બેથ-અનાથના રહેવાસીઓ તેઓના ખરિયા થયા.

૨૪ અને અમેરીઓએ ફાનના પુત્રોને પહાડી મુલકમાં જમરાધથી કાઢી મુક્યા, કેમકે તેઓએ તેઓને સપાટ પ્રદેશમાં આપવા દીધા નહિ, ૨૫ પણ અમેરીઓ હેરેસ પહાડમાં, તથા આથાલેનમાં, તથા સાઆલ્બીમમાં રહેવા ચાલતા હતા, તે પણ મુલકના ધરનાઓનો હાથ પ્રબળ થયો, માટે તેઓ ખરિયા થયા. ૨૬ અને અમેરીઓની સરહદ આહાલ્બીમના ધાટથી તથા ખડકથી માંડીને ઉપર તરફ ચાલતી.

૨ અને યહોવાહને દુત ગિલ્બાધથી બોખીમમાં આવ્યો. અને તેણે કહ્યું કે, હું મિસરથી તમને કાઢી લાવ્યો, ને જે દેશ વિષે તમારા બાપદાદાઓના પ્રાથે મેં સમ ખાધા હતા તે દેશમાં તમને લાવ્યો છું, ને મેં કહ્યું હતું કે, તમારી સાથેના મારો કરાર હું કરી રહ કરીશ નહિ, ૨ ને તમે આ દેશના રહેવાસીઓની સાથે કંઈ કરાર ન કરો, તેઓની વેદીઓ તોડી નાખો, પણ મારી પાણી તમે સામળી નથી, તમે એમ કેમ કીધું છો? માટે મેં પણ કહ્યું કે, હું તમારી સાથેથી તેઓને હાડી નહિ કાઢીશ, પણ તેઓ તમારી હબોમાં [અટાકપ] થશે, અને તેઓના રહેવા તમને ફાદાકપ થશે. ૪ અને યહોવાહના દુતે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને એ વાતો કહી, ત્યારે એમ થયું કે, લોક પોક મુકીને રજા. ૫ અને તેઓએ તે જગ્યાનું નામ બોખીમ પાડ્યું, ને ત્યાં યહોવાહને સારૂ તેઓએ યજ્ઞ કર્યો.

૬ હવે યહોશુઓએ ઘેરોને વિદાય કર્યા પછી, દેશનો વારસો લેવાને ઇસ્રાએલપુત્રોના સર્વ માણસ પોતપોતાના વતનમાં ગયા. ૭ અને યહોશુઓના સર્વ દિવસો પર્વત, તથા યહોશુઓના મરુજ પાછી જે વડીલો જીવતા રહ્યા હતા, અને જેઓએ ઇસ્રાએલને સારૂ જે સર્વ મોટા કામ યહોવાહે કર્યા હતા તે દીઠા હતા, તેઓના સર્વ દિવસો પર્વત લોકોએ યહોવાહની સેવા કરી. ૮ અને નૂનનો દીકરો યહોશુઆ, યહો

વાહનો સેવક, એક સો દસ વર્ષનો થઇને મરી ગયો. ૯ અને ગાઆરા પર્વતની ઉત્તર બાજુએ, એકાધમના પહાડી મુલકમાંના તેના વતનની સરહદની અદર, એટલે તિમ્નાથ હેરેસમાં તેઓએ તેને દાટ્યો. ૧૦ અને તે પેઠીના બધા માણસો પણ પોતાના બાપદાદાઓની સાથે મળ્યા ગયા, ને એવી પેઠી તેઓની પછી ઉત્પત્ત થઇ કે જે યહોવાહને, તથા ઇસ્રાએલને સારૂ તેણે જે કામ કર્યા હતા તે પણ, જલ્દી નહોતી.

૧૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યહોવાહની દરિયા જે સુકું તે કીધું, ને બઆલીમની સેવા કરી. ૧૨ અને યહોવાહ, તેઓના બાપદાદાઓનો દેવ, જે તેઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો હતો, તેનો ત્યાગ તેઓએ કીધો, ને અન્ય દેવોની એટલે તેઓની ચારામના લોકોના દેવોની ઉપાસના કરીને તેમનું વંદન કીધું, ને તેઓએ યહોવાહને દેવ ચલાવ્યો. ૧૩ અને યહોવાહને તથા તેઓએ બઆલ તથા આશરાશનની સેવા કરી. ૧૪ અને યહોવાહનો કોપ ઇસ્રાએલ પર સળગ્યો, ને તેણે તેઓને પાચમાલ કરનારાઓના હાથમાં સોંપ્યા, અને તેઓએ તેમને પાચમાલ કીધા, અને તેણે તેઓને તેઓની ચારો મમના શત્રુઓના હાથમાં એવા તો વેચ્યા કે, તેઓ ત્યાર પછી તેઓના શત્રુઓની સામે કરી ટકી શક્યા નહિ. ૧૫ ન્યા કંઈ તેઓ નયા ત્યા, જેમ યહોવાહે તેઓને કહ્યું હતું, ને જેમ યહોવાહે તેઓ પ્રાથે સમ ખાધા હતા તેમ હાનિને સારૂ યહોવાહનો હાથ તેઓની વિરુદ્ધ હતો, અને તેઓ બહુ સક્રમાં આવી પડ્યા. ૧૬ અને યહોવાહે ન્યાયાધીશી ઉભા કીધા, કે જેઓએ તેઓને પાચમાલ કરનારાઓના હાથમાંથી છોડાવ્યા. ૧૭ તે પણ તેઓએ પોતાના ન્યાયાધીશોનું સાલ્લક્ય નહિ, કેમકે તેઓએ અન્ય દેવોની પાલન વડી નધને તેમનું વંદન કીધું, તેઓના બાપદાદાઓ યહોવાહની આજ્ઞા પાળીને જે માર્ગમાં ચાલતા હતા, તેમાંથી તેઓ નલ્લી ભટકી ગયા, જેમણે તેઓની પેઠ કુર્ણ નહિ. ૧૮ અને ત્યારે યહોવાહ તેઓને સારૂ ન્યાયાધીશી ઉભા કરતો હતો, ત્યારે યહોવાહ તે ન્યાયાધીશની સાથે રહેતો હતો, ને તે ન્યાયાધીશના સર્વ દિવસો હુધી તેઓના શત્રુઓના હાથમાંથી તેઓને બચાવતો હતો, કેમકે જેઓ તેમના ઉપર જુલમ કરતા હતા ને તેમને દુ ખ

તેની પાસેથી બહાર ગયા ૨૦ અને એહુદ તેની પાસે ગયો, અને તે પોતાની શીતળ ચોરડીમાં પોતાની મેથે એકલો બેઠો હતો, અને એહુદે કહ્યું હું દેવ તરફથી તારે વાસ્તે સદેશો લાવ્યા છું ને તે પોતાના આસન પરથી ઉઠ્યો ૨૧ અને એહુદે પોતાને કાઢી હાથ લાગે કરીને, પોતાની જમણી કમરેથી કટારી લઇને, તેના પેટમાં ભેાડી, ૨૨ ને ફળ સાથે હાથો પછુ અંદર પેસી ગયો, ને ફળની આસપાસ ચરબી ફરી રહી, કેમકે તેણે તેના પેટમાંથી કટારી ખેંચી કાઢી નહિ, ને તે પછવાડે ડુરી નિકળી રહેત્યાર પછી એહુદ દેવડીમાં ગયો, ને તેણે દિવાનખાનાના બારણા પાછા બંધ કર્યા, ને તેને કળ દીધી ૨૪ હવે તેના બહાર ગયા પછી, તેના ચાકરો આવ્યા, ને તેઓએ બેસુ, ને, જુઓ, દિવાનખાનાના બારણાની કળ વાસેડી હતી, અને તેઓએ કહ્યું કે, તે બેરાક શીતળ ચોરડીમાં પોતાના પગ ઢાકતો હતો ૨૫ અને નેઆએ એટલે સુધી વિલબ કર્યો કે તેઓને શરમ લાગી, ને જુઓ, તે ચોરડીનું બારણું તેણે ઉઘાડ્યું નહિ, એ માટે તેઓએ કુચી લઇને ઉઘાડ્યું, ને, જુઓ, તેઓના ધણી ભૂમિ પર મુએલો પડ્યો હતો ૨૬ અને તેઓને વિલબ લાગ્યો એટલામાં એહુદ નાસીને બાહ્યની પૈદી મમ પહોંચી ગયો, ને સેકશહ સુધી નાસી ગયો ૨૭ અને એમ થયું કે, ત્યાં આવીને તેણે એકાધમના પહાડી મુલકમાં રણસિમરૂં વગાડ્યું, ને ઇસ્કાએલપુત્રો તેની સાથે પહાડી મુલકમાંથી ઉતર્યા, ને તે તેઓની આગળ [આલતો હતો] ૨૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું, મારી પાછળ આવો, કેમકે યહોવાહે તમારા વેરી મેઆબીઓને તમારા હાથમાં આપ્યા છે અને તેઓએ તેની સાથે જીવે મોઆબ દેશ તરફના ચરદનના આરા કબજે કીધા, ને કોઇને પણ પાર ઉતરવા ન દીધો ૨૯ અને તેઓએ તે વેળાએ મોઆબના આસરે દસ હજાર પુરુષોને માર્યા, એટલે સર્વ મરતાન તથા સર્વ ચૂર-ચૂર પુરુષોને, ને એક પણ પુરુષ બચ્યો નહિ ૩૦ અને તે દહાડે એઆબ ઇસ્કાએલના હાથ તથે વસ ગયો, ને એંશી વર્ષ સુધી દેશ સાનિમાં રહ્યો.

૩૧ અને તે પછી અનાથને દીકરો સારમાર મયો, તેણે બળદ ઢાકવાની પરાકીથી ઝડ પલિસ્તીઓને મારી નાખ્યા, ને તેણે પણ ઇસ્કાએલનો બચ્ચન કીધો

૪ અને એહુદના મરણ પછી, ઇસ્કાએલપુત્રોએ ફરી યહોવાહની દરિયા ને સુહ તે કર્ણુ ૨ અને હાસોરમાં રાજ્ય કરનાર કનાનના રાજા યાબીનના હાથમાં યહોવાહે તેઓને વેચ્યા, એનો સેનાપતિ વિદેશીઓના હરોરોયનો યહોવાસી સીસરા હતો ૩ અને ઇસ્કાએલપુત્રોએ યહોવાહની આગળ શોકાર કર્યો, કેમકે તેની પાસે લોહાના નવસે રથ હતા, ને તેણે વીસ વર્ષ બળાકારથી ઇસ્કાએલપુત્રો પર જીલમ કીધો

૪ હવે તે સમયે લાધીદોષની વહુ, દબોરાહ બનિ બગવાદેલ, ઇસ્કાએલનો ન્યાય કરતી હતી ૫ અને તે એકાધમના પહાડી મુલકમાંના રામાંહ તથા બેથેલની વચ્ચમાં દબોરાહની ખજુરીની હેંઠળ રહેતી હતી, ને ન્યાય કરાવવાને વાસ્તે ઇસ્કાએલપુત્રો તેની પાસે આવતા હતા ૬ અને તેણે કેદેશ નાકુતાલીથી અબી નેઆમના દીકરા બારાકને બોલાવી મનાડીને તેને કહ્યું કે, ઇસ્કાએલના દેવ યહોવાહે હું એવી આજ્ઞા નથી આપી કે હું તારો પર્વતની પાસે આવશે ભ, ને નાકુતારીપુત્રોમાંથી તથા ગજુલનપુત્રોમાંથી દસ હજાર પુરુષ તારી સાથે લે ૭ ને યાબીનની ફોજના સેનાપતિ સીસરાને તેના રથો તથા સૈન્ય સુધા હું તારી પાસે કીશોન નદીને કાંઠે લાવીશ, ને હું તેને તારા હાથમાં સોંપીશ ૮ અને બારાકે તેને કહ્યું, એ હું મારી સાથે આવે, તો હું ભલું, પણ એ હું મારી સાથે આવે નહિ, તો હું નહિ ભઉં ૯ અને તેણીએ કહ્યું, હું તારી સાથે ખચિત આવોશ, પણ હું ને કંથ કરવાનો છું તેમાં તને જન્ય મળશે નહિ, કેમકે યહોવાહ એક સૌના હાથમાં સીસરાને વેચ્યો અને દબોરાહ ઉઠીને બારાકની સાથે કેદેશ ગઈ ૧૦ અને બારાકે ગજુલન તથા નાકુતાલીને કેદેશમાં બોલાવ્યા, અને તેની સરસારી નીચે દસ હજાર મણસરો તેની સાથે ગયા, ને દબોરાહ તેની સાથે ગઈ ૧૧ હવે હેબેર કેનીએ કેનીઓથી, એટલે યુસાના સાળા હોબા બના વંશજોથી, જુદો થઇને, પોતાના વણ, કેદેશ પાસેના સાઅનનામના આલેન રક્ષ એટલે દૂર, ચોદયો હતો ૧૨ અને સીસરાને કાંઈએ ખબર આપી કે, અબીનાઆમનો દીકરો બારાક તારોર પવેત પર ગયો છે ૧૩ અને સીસરાએ પોતાના સર્વ રથ, એટલે લોહાના નવસે રથ, ને વિદેશીઓના હરોરોયથી તે કીશોન નદી લગી ને સહુ લેઈ તેની સાથે દત્ત

પણ એઓ તેના ઉપર પ્રીતિ કરે છે તેઓ, એમ સૂર્ય પોતાના બળમાં ધસી નિકળે છે, તેના ભેગા ધાઓ

અને ચળોસ વર્ષ ચર્ચન દેશમાં સાતિ હતી

૬ અને ઇસ્લાએલપુત્રોએ [ફરી] યહોવાદની દૃષ્ટિમાં જે જુદું તે કહ્યું, ને સાત વર્ષે લગી યહોવાહે તેઓને મિલાનના હાથમાં સોંપ્યા. ૨ અને મિથાનનો હાથ ઇસ્લાએલ વિરૂદ્ધ પ્રબળ થયો, ને મિથાનીઓના કારણથી ઇસ્લાએલપુત્રોએ, પર્વતોમાં જે કાનરી, તથા ઝુકાઓ, તથા નદો છે, તે પોતાને સારી બતાવ્યા. ૩ અને ન્યારે ઇસ્લાએલનો ચાલારી કરતા, ત્યારે એમ થતું કે મિલાનીઓ તથા અમા લેશીઓ તથા પૂર્વ દિશાના લોકો નદી આવતા, એટલે તેઓની સામે ચઢી આવતા. ૪ ને તેઓ તેઓની સામે છાવણી કરીને ઠેક જાગ્યાહ સુધી જમીનની ઉપજનો નાશ કરતા ને ઘેરા, બળક, કે એકાદીથી કેવળ પણ ઉપજવિહા ઇસ્લાએલમાં રહેવા દેતા નહિ. ૫ કેમકે તેઓ પોતાના દોર તથા તણુઓ લઈને ચઢી આવતા, ને તેઓ તીરની માફક સખ્યા બધ આવતા, તેઓ તથા તેઓના ઉંટો અખણિત હતા, ને દેશનો વિનાશ કરવાને તેઓ તેમાં પેસતા. ૬ અને મિલાનીઓના કારણથી ઇસ્લાએલ બહુ કંગાલ અવસ્થામાં આવી પડ્યા, ને ઇસ્લાએલપુત્રોએ યહોવાહ આગળ પોઠાર કીધો.

૭ અને ઇસ્લાએલપુત્રોએ મિલાનીઓના કારણથી યહોવાહ આગળ પોઠાર કીધો, ત્યારે એમ થયું કે, 'યહોવાહે ઇસ્લાએલપુત્રોની પાસે એક ભવિષ્યવાદી મોકલ્યો, ને તેણે તેઓને કહ્યું ઇસ્લાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તમને મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો, ને બહીખાતામાંથી તમને બહાર લાવ્યો, ૮ ને મિસરીઓના હાથમાંથી, તથા તમારા પર સર્વ જીલમ કરનારાઓના હાથમાંથી મેં તમને છોડાવ્યા ને તારી સામેથી તેઓને દાબી કાઢ્યા, ને તેઓનો દેશ તમને આપ્યો, ૯ ને મેં તમને કહ્યું કે, હું તમારો દેવ યહોવાહ છું, જે અમેરીઓના દેવમાં તમે રહેો છો, તેઓના દેવોથી તમે ન બીદો, પણ તમે મારી વાણી સાંભળો નથી.

૧૧ અને યહોવાહનો દૂત આવ્યો, ને અબીએઝરી યાઆશનુ આલેન વસા જે આકાદમાં હતું તેની તળે બેસા, ને તેમાં દીક્ષા ગિલ્બેલ મિલાનીઓની

ન્યારે ન પડે માટે દ્વારકાંડની અંદર ધઈ જુડતો હતો. ૧૨ અને યહોવાહના દૂતે તેને દર્શન દીધું, ને તેને કહ્યું, પરાક્રમી શૂરવીર, યહોવાહ તારી સાથે છે. ૧૩ અને ગિલ્બેલે તેને કહ્યું, મારા ધણી, જે યહોવાહ અમારી સાથે હોય, તે આ લખણ કેમ અમારે માથે આવી પડયું છે? અને, યહોવાહ અમને મિસરમાંથી કાઢી નથી લાવ્યો છું, એવું કહીને અમારા પિતૃઓ જે સર્વ ચમત્કારો વિષે અમને કહેતા હતા તે ક્યા છે? પણ યહોવાહે અમને તો તણ દીધા છે, ને અમને મિલાનીઓના હાથમાં સોંપી દીધા છે. ૧૪ અને યહોવાહે તેના પર દૃષ્ટિ કરીને કહ્યું, આ તારા બળમાં જ, ને મિલાનીઓના હાથમાંથી ઇસ્લાએલને બચાવ, મેં તને મોકલ્યો નથી છું? ૧૫ ને તેણે તેને કહ્યું, હે પ્રજા, ઇસ્લાએલને હું શા વડે બચાવું? જો, મનારી-દમાં માર કુટુંબ સોંપી ગરીબ છે, ને મારા બાપના ધરમાં હું સોંપી નાનો છું. ૧૬ અને યહોવાહે તેને કહ્યું, નિશ્ચય હું તારી સાથે હોઈશ, ને તું એક માણસને માર તેમ મિલાનીઓને મારશે. ૧૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, જો હું હવે તારી દૃષ્ટિમાં કૃપા પાઠ્યો હોઈશ, તો તુંજ મારી સાથે વાત કરે છે તેનું મને ચિન્હ દેખાડ. ૧૮ હું તારી પાસે આવું ને અર્પણ લાડીને તારી આગળ મુકું, ત્યાં સુધી કૃપા કરીને તું હાથી જઈશ નહિ અને તેણે કહ્યું, તું પાટો આવશે ત્યાં લગી હું હા ચોલીશ. ૧ અને ગિલ્બેલે ધરમાં જઈને એક હલવાન, તથા એક એકાદ લોટની જેખમીર રોટની તૈયાર કરી, ને રોટપરીમાં માસ લઈને, તથા એક વાટકામાં શેરવો લઈને, સીમમાં આલેન વસાની તળે તેની પાસે તે લાવોને તેણે અર્પણ કર્યું. ૨૦ અને હેવના દૂતે તેને કહ્યું, જે માસ તથા જેખમીર રોટલી લઈને આ ખૂડક ઉપર મુક, ને શેરવો રડી દે, ને તેણે તેમ કહ્યું. ૨૧ ત્યારે યહોવાહના દૂતે પોતાના હાથમાંથી છડીને છેડા લખાવીને તે માસ તથા જેખમીર રોટડીને અટકાવ્યા, ને ખડકમાંથી અગ્નિ નિકળ્યા, ને તે માસ તથા જેખમીર રોટડીને બરમ કીધા, ને યહોવાહનો દૂત તેની દૃષ્ટિ આગળથી લોપ થયો. ૨૨ અને ગિલ્બેલે બેસુ કે, તે યહોવાહનો દૂત હતો, ત્યારે ગિલ્બેલે કહ્યું, હે પ્રજા યહોવાહ, મને અધ્યક્ષ! કેમકે મેં રોટડીરોટડ યહોવાહના દૂતને દીધા છે. ૨૩ અને યહોવાહે તેને કહ્યું, તને સાતિ યાઓ, બી મા, તું મરશે નહિ. ૨૪ ત્યારે ત્યાં ગિલ્બેલે યહોવાહને સારૂ વેદી બાધી, ને તેનું નામ

યહોવાહ-સાલોમ પાડ્યું, તે હજી આજ મુધી અબાએગ્રીઆના મોઢાહમાં છે

૨૫ અને તેજ રાત્રે એમ થયું કે, યહોવાહે તેને કહ્યું, તારા બાપનો બળદ, ને સાત વર્ષનો બીબે બળદ છે, ને બઆલની જે યજ્ઞવેદી તારા બાપની છે, તે તોડી પાડ, ને તેની પાસેની અરોરાહ [મૂર્તિ] કાપી નાખ, ૨૬ ને આ મદના શખર પર, કાચેલી રીત પ્રમાણે, યહોવાહ તારા દેવને સાડે યજ્ઞવેદી બાધ, ને જે અરોરાહ [મૂર્તિ] તું કાપી નાખશે તેના લાકડાથી, પેલા બીબે બળદ લઇને, તેતુ દહનીયાર્થેલુ કર ૨૭ ત્યારે જિહ્વોને પેતાના ઇસોમખ દસ જાણને લઇને, જેમ યહોવાહે તેને કહ્યું હતું તેમ કર્યું, ને એમ થયું કે, તે પેતાના બાપના ધરનાથી તમા નગરના લોકોથી બીધા, એ માટે દિવસે તેમ ન કરી શકે, તેથી રાત્રે તેણે તેમ કર્યું ૨૮ અને નગરના માણસ મોટી સવારે ઉઠ્યા ત્યારે, જુઓ, બઆલની યજ્ઞવેદી તોડી પાડેલી હતી, ને તેની પાસેની અરોરાહ [મૂર્તિ] કાપી નાખેલી હતી, ને બામેથી યજ્ઞવેદી પર પેલા બીબે બળદને યજ્ઞ કરેલો હતો ૨૯ અને તેઓએ એક બીબેને કહ્યું, એ કામ કાણે કર્યું છે? ને પૂછપરછ કરીને તેઓએ કહ્યું, યોઆરાના દીકરા જિહ્વોને એ કીધું છે ૩૦ ત્યારે નગરના લોકોએ યોઆ રાત્રે કહ્યું, તારા દીકરાને જહાદ કાઢે, કે તે માર્યો નય, કેમકે તેણે બઆલની યજ્જવેદી તોડી પાડી છે, ને તેની પાસેની અરોરાહ [મૂર્તિ] કાપી નાખી છે ૩૧ અને યોઆએ તેની સામે ઉભા રહેલા સર્વ લોકોને કહ્યું, હું તમે બઆલના પક્ષમાં વિવાદ કરેશો? અથવા હું તમે તેને બચાવશો? જે માણસ તેના પક્ષમાં વિવાદ કરે તે આ સવાર વિત્યા પહેલાં માર્યો નય, તે જો દેવ હોય તો તે પોતે પોતાને સાડે વિવાદ કરે, કેમકે કોઇએકે તેની વેદી લાગી નાખી છે ૩૨ તે માટે તે દિવસે તેણે તે [દીકરા]નું નામ યરૂબબાલ પાડીને કહ્યું, બઆલ તેની સામે વિવાદ કરે, કેમકે તેણે તેની વેદી તોડી પાડી છે

૩૩ ત્યારે સર્વ મિથાનીઓ, તથા અબાલેગ્રીઓ, તથા પૂર્વ તરફના લોકો એકઠા થયા, ને પેલે પાર બધને યિઝ્બેલની ખીજમાં ડાવણી કરી ૩૪ પણ યહોવાહનો આત્મા જિહ્વોન પર આવી, ને તેણે એક રજશિમકુ વગાડ્યું, ને અબાએગ્રી [ના માણસો] તેની પાછળ એકઠા થયા. ૩૫ અને તેણે મનારસેલમાં

સર્વ સદેશીઓ મોકલ્યા, અને તેઓ પણ તેની પાછળ એકઠા થયા, ને તેણે આરોરમાં, તથા અહુ લનમાં, તથા નાફતાલીમાં સદેશીઓ મોકલ્યા, ને તેઓ તેઓને મળવા સાંભા ગયા ૩૬ અને જિહ્વોને દેવને કહ્યું, એ તું તારા કહેવા મુજબ, મારે હાથે ઇસ્રાએલને ઉમારનાનો હોય, ૩૭ તો, જો, હું બળીમાં એક ઘેટાનું ઉન મુકીશ, ને જો એકલા ઉન પર આકળ પડે ને સર્વ જૂમિ સુકી રહે, તો હું બળીમાં કે તું, તારા કહેવા મુજબ, મારે હાથે ઇસ્રાએલને ઉમારે ૩૮ અને તેમજ થયું, કેમકે બીબે કહાડે મોટી સવારે તે ઉઠેશો, ને ઉન દહાડ્યું, ત્યારે ઉનમાંથી નિયોવતા આકળનું પાણી એક વાઢકો ભરીને નિકળ્યું ૩૯ અને જિહ્વોને દેવને કહ્યું, તારો કોપ મારા પર ન સળગે, ને હું માત્ર આ વખતજ બોલીશ, કૃપા કરીને આ એકજ વખત મને ઉનથી સાંભળી કરવા દે, હવે એકલું ઉન કોર રહે, ને સર્વ જૂમિ પર આકળ પડે ૪૦ અને દેવે તે રાત્રે તેમ કર્યું, કેમકે એકલું ઉન કોર હતું, ને સર્વ જૂમિ પર આકળ હતું

૪૧ ત્યારે યરૂબબાલ, એટલે જિહ્વોન, તથા તેની સાથેના સર્વ લોકોએ મોટી સવારે ઉઠીને, ઉમારના ગરાની પાસે ડાવણી કરી, ને મિથાની આની ડાવણી મારેલ પર્વતની પાસે તેઓની ઉત્તર ગમની ખીજમાં હતી

૪૨ અને યહોવાહે જિહ્વોનને કહ્યું, તારી સાથેના લોકો એટલા બધા છે તેથી હું મિથાનીઓને તેઓના હાથમાં સોંપવા ઇચ્છતો નથી, ૪૩ મેં ઇસ્રાએલ મારી આમળ કુલાસ મારીને કહે કે, મારા પોતાને હાથે મને ઉમારો છે ૪૪ માટે હવે તું ન, અને લોકોને બહેર કરતા કહે કે, જે કોઇ બચવીત તથા મુલતા હોય, તેઓ જિહ્વોન પર્વત આગળથી પાછા વળીને ચાલ્યા નય, ને લોકોમાંથી બાચીસ હબર પાઠા ગયા, ને દસ હબર રહ્યા

૪૫ અને યહોવાહે જિહ્વોનને કહ્યું, લોક દહા પણ વધારે છે, તેઓને પાણીની પાસે ડાવ, ને હું વારે સાડે ત્યા તેઓની પરીક્ષા કરીશ, ને એમ થયું કે, જેના સબધી હું વને કહું, ફલાણે તારી સાથે નયો, તેજ તારી સાથે નય, ને જેના સબધી હું વને કહું, ફલાણે તારી સાથે નહિ નયો, તેજ ન નય ૪૬ માટે લોકોને તે પાણીની પાસે ડાળ્યા, ને યહોવાહે જિહ્વોનને કહ્યું, પ્રત્યેક જણ જે કુતરાની માફક

તસ્યી લખવખાવીને પાણી પીએ, તેને જુદો કાંઠે, ને પ્રત્યેક જણને પાણી પીવા સારૂ ધુણ્યોએ પડીને ઉઠાડે વળે તેને પણ તેમજ કરે અને જે લોકોએ મ્હોરે હાથ લગાડીને પાણી લખવખાવ્યું, તેઓની ચણ્યો ચણ્યોની હતી, પણ ખીલ સર્વ લોકો પાણી પીવાને ધુણ્યોએ પડીને ઉઠાડે વળ્યા હતા ૭ અને યહોવાહે જિહ્વોનને કહ્યું, જે ત્રણસે માણસે પાણી લખવખાવીને પીધું છે, તેઓની હસ્તક હું વમને ઉઠારીશ, ને મિદ્યાનીઓને તારા હાથમા આપીશ, ને ઝીલ સર્વ માણસ પોતપોતાની જગ્યાએ જાય ૮ તે માટે લોકોએ પોતાનું માથું તથા પોતાના રજીસિંગડા પોતાના હાથમા લીધા, ને તેણે સર્વ ઇસ્રાએલીઓને, પોતપોતાના તણુએ બોધી દીધા પણ તે ત્રણસે માણસોને પોતાની પાસે રાખ્યા, ને મિદ્યાનની છાવણી તેની નીચેના મેદાનમા હતી

૯ અને તેજ રાત્રે એમ થયું કે, યહોવાહે તેને કહ્યું કે, ઉઠ, છાવણીમા ઉતરી પડ, કેમકે તારા હાથમા મે તે સોપી છે ૧૦ પણ જો હું જતા ખીતો હોય, નો હું તથા તારો ફાસ પુરાહ છાવણી આગળ ઉતરી પડો, ૧૧ ને તેઓ જે કહે તે સાંભળ, ને પછી છાવણીમા ઉતરી પડવાને તારા હાથ બળવેત થશે ત્યારે તે તથા તેનો ફાસ પુરાહ સેન્યની સીધી ઉપાડી રજા ધારીઓની દૂકડી તરફ આવ્યા ૧૨ અને મિદ્યાનીઓ તથા અમાલેઓ તથા સર્વ પૂર્વ દિવાના લોકો મેદાનની અંદર સખ્યામા તીડની માફક પડેલા હતા, ને તેઓના ઉઠ સખ્યામા સમુદ્રના કાંઠાની રેતીની જેટ અજાણિત હતા ૧૩ અને જિહ્વોન ત્યા આગના, ત્યારે જુઓ, ત્યા આગળ એક માણસ પોતાના મિત્રને એક સ્વપ્ન કહી તબજાવતો હતો, ને કહેતો હતો કે, જો, મને એક સ્વપ્ન આવ્યું, જે, જો, જવની એક રોટલી મિદ્યાની છાવણી ઉપર ધસી પડી, ને એક તણુની પાસે આવીને, તેણે તેને એવો માર્યો કે તે પડ્યો, ને તેને એવો ઉપલાડી નાખ્યો કે તે તણુ જમીનમાં ફેંસાયેલું થયેલું. ૧૪ અને તેના સાથીએ ઉતર આવીને જુઓ, હસાએલના માણસે યોઆશના દીકરા જિહ્વોનની તરવાર વચ્ચે ને નીજ કંઈ નથી, મિદ્યા ને તથા તેના સર્વ સેન્યને કેવે તેના હાથમા સોંપ્યા છે

૧૫ અને ત્યારે જિહ્વોન એ સમુદ્ર કંથન તથા તેનો અપ સાંભળ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે આરાધના કરી, ને ઇસ્રાએલી છાવણીમા પાછા આવીને

તેણે કહ્યું, ઉઠો, કેમકે યહોવાહે મિદ્યાનના સેન્યને તમારા હાથમા સોંપ્યું છે ૧૬ અને તે ત્રણસે માણસોની તેણે ત્રણ દુકડીઓ કરી, ને તેઓ સમજાના હાથમા રજીસિંગડા, તથા ખાલી ઘડા, તથા ધરામા દીવા આપ્યા ૧૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું, તમે મારી વરફ નજર રાખીને, ૧૮ કર તેમ કરજો, અને, જુઓ, ત્યારે હું છાવણીના સૌથી ઉપાડા ભાગ આગળ પહોંચ્ય ત્યારે એમ થાય કે, જણ હું કર તેવું તમે પણ કરજો ૧૯ હું તથા મારી સાથેના સર્વ લોક ત્યારે રજીસિંગડું વગાડીએ ત્યારે આખી છાવણીની આસપાસ તમે પણ રજીસિંગડા વગાડીને કહજો, યહોવાહુની તથા જિહ્વોનની બે!

૧૭ એમ જિહ્વોન તથા તેની સાથેના સૌ માણસ વચના પહોંરના આરભમા, છાવણીના સૌથી ઉપાડા ભાગ આગળ આવ્યા, તે વખતે માત્ર શૌદીશ વાર ઉપર નવા પહેરો મુક્યો હતો, ને તેઓએ રજીસિંગડા વગાડીને પોતાના હાથમાના ઘડા ફેંસ્યા ૨૦ અને ત્રણે દુકડીઓએ રજીસિંગડા વગાડ્યા, તથા ઘડા ફેંસ્યા, ને ડાબે હાથે દીવા પકડ્યા, ને જમણા હાથમા વગાડવાના રજીસિંગડા લઈને તેઓએ એવો લલકાર કર્યો કે, યહોવાહુની તથા જિહ્વોનની તરવારની બે! ૨૧ ને સર્વ માણસો પોતપોતાની જગ્યાએ છાવણીની આરોમ લેવા રહ્યા, ને સર્વ સેન્ય નાહું, ને તેઓએ હોહારો પાડીને [તેમને] નસાડી મુક્યા, ૨૨ અને તેઓએ તે ત્રણસે રજીસિંગડા વગાડ્યા, અને યહોવાહે પ્રત્યેક માણસની તરવાર પોતાના સાથીની સામે, તથા આખા સેન્યની સામે લાગુ કરી, અને સેન્ય સરેરાશ વરફ બેથ સિદ્દહાદુ સુધી, તથા હાખ્યાથ પાસેના આબેલ મહોલાહની સરહદ સુધી નાહું ૨૩ અને નાફતાલી તથા આશેર તથા આખા મળા રશેલમાથી ઇસ્રાએલના માણસો એકત્ર થઈને મિદ્યાનીઓની પગનાં લાગ્યા ૨૪ અને જિહ્વોન એ વાત કહેવાને એકાદમના આખા પહાડી મુલકમા સરેશીઆ એકાદીને કહેવાડ્યું કે, તમે મિદ્યાનીઓ પર ધસી આવો, ને તેઓથી અગાઉ બેથ-બારાહ લઈ [જઈને] સરદનના પાણી આતરો માટે એકાદમના સર્વ માણસોએ એકઠા થાને, ૫રદનના પાણી બેથ-બારાહ લઈ આવશે ૨૫ અને જોરેજ તથા જોરેજ નામે મિદ્યાનના બે સરદારોને તેઓએ પકડ્યા, ને તેઓએ જોરેજ ખડક આગળ જોરેજને મારી

નાખ્યો, ને ઝંખેબના દ્રાક્ષકુંડળી પાસે ઝંખેબને મારી નાખ્યો, ને તેઓ મિધાનની પછવાડે લાગ્યા; ને તેઓ ઓરેબ તથા ઝંખેબનાં માથાં ચરદનને પેલે પાર જિંદગીની પાસે લાગ્યા

અને એકાદમના લોકોએ તેને કહ્યું, તું અમારી સાથે એવી રીતે કેમ વાલો, કે જ્યારે તું મિધાનીઓની સાથે લડવા ગયો ત્યારે તેં અમને બોલાવ્યા નહિ? અને તેઓએ તેને સખત કપકા દીધો. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું, તમે જે કહ્યું છે તેની સરખામણીમાં મેં તો શું કહ્યું છે? એકાદમની દ્રાક્ષોને સહો તે અગ્નિએઝેરની દ્રાક્ષોના આખા ફાલ કરતા શું સારો નથી? ૩ હવે મિધાનના ઓરેબ તથા ઝંખેબ સરદારોને તમારા હાથમાં સોંપ્યા છે; ને તમારી સાથે સરખામણીમાં હું શું કરી શકેયો છું? ને તેણે એ વાત કહી, ત્યારે તેઓનો ક્રોધ તેના ઉપરથી ટાટો પડ્યો. ૪ અને જિંદગીન ચરદન આગળ આવ્યો, [ને] તે તથા તેની સાથેના ત્રણસં માણસો તેની પાર ઉતર્યા; તેઓ યાકેલા છતાં પાછળ લાગેલા હતા. ૫ અને તેણે સુક્રોથના લોકોને કહ્યું, કૃપા કરીને મારા હાથ નીચેના આ લોકોને રોટલી આપો; કેમકે તેઓ યાકેલા છે, ને હું મિધાનના એનાહ તથા સાહ્યુત્રના રાજ્યોની પછવાડે લાગેલો છું. ૬ અને સુક્રોથના સરદારોએ કહ્યું, એનાહ તથા સાહ્યુત્રના હાથ હાલ શું તારા હાથમાં છે, કે અમે તારા સૈન્યને રોટલી આપીએ? ૭ ને જિંદગીને કહ્યું, એટલા માટે જ્યારે યહોવાહ એનાહ તથા સાહ્યુત્રને મારા હાથમાં આપશે ત્યારે જંગલના કાંઠાથી તથા ચણી બારડીથી હું તમારાં શરીર ઉઝારીશ. ૮ અને તે ત્યાંથી પનુએલ ગયો, ને તેઓને તેજ રીતે કહ્યું; ને સુક્રોથના લોકોએ જેવો ઉત્તર આપ્યો હતો, તેવો ઉત્તર પનુએલના લોકોએ તેને આપ્યો. ૯ અને તેણે પનુએલના લોકોને પણ કહ્યું, જ્યારે હું નિરાત્રે પાછો આવીશ, ત્યારે આ કિલ્લો તોડી પાડીશ.

૧૦ હવે એનાહ તથા સાહ્યુત્ર કાંઠેરમાં હતા, ને તેઓનું સૈન્ય, એટલે પૂર્વ દિશાના આખા સૈન્યમાંથી બચી રહેલા સુમારે પંદર હજાર માણસ, તેઓની સાથે હતા; કેમકે તરવાર તાણનારા એક લાખ ને વીસ હજાર માણસ પંજા હતા. ૧૧ અને જિંદગીને નોબાહની તથા યોગમહાહની પૂર્વ બાજુએ તણમાં રહેનાર લોકોને માર્ગે જઈને સૈન્યને માર્યું; કેમકે તે

સૈન્ય નિર્ભય હતું. ૧૨ અને એનાહ તથા સાહ્યુત્રના નાકા; ત્યારે તે તેઓની પછવાડે લાગ્યા; ને મિધાનના એનાહ તથા સાહ્યુત્રના, એ બે રાજ્યોને પકડીને, તેણે સર્વ સૈન્યનો પરાજય કર્યો. ૧૩ અને હેરેસ ધાટીથી યોઆસનો દીકરો જિંદગીન લડાઈમાંથી પાછો કર્યો. ૧૪ અને તેણે સુક્રોથના માણસોમાંથી એક જીવાનને પકડીને તેને પુછ્યું, ત્યારે તેણે સુક્રોથના સરદારો તથા તેઓના વડીલો જે સિતાતેર હતા તેઓનું તેની આગળ વર્ણન કર્યું. ૧૫ અને તેણે સુક્રોથના લોકોની પાસે આવીને કહ્યું, એનાહ તથા સાહ્યુત્રને જીત્યો, જેઓ સંખી તમે એમ કરીને મને મહેલું માર્યું હતું કે, શું એનાહ તથા સાહ્યુત્રના હાથ તારા હાથમાં છે, કે અમે તારા યાકેલા માણસોને રોટલી આપીએ? ૧૬ ને તેણે નમરના વડીલોને લીધા, અને જંગલના કાંઠા તથા ચણી બારડી લઈને તેથી સુક્રોથના લોકોને શિક્ષા કીધી. ૧૭ વળી તેણે પનુએલને કિલ્લો તોડી પાડ્યો, અને તે નમરના માણસોનો સંહાર કીધો. ૧૮ ત્યારે તેણે એનાહ તથા સાહ્યુત્રને કહ્યું, તાબિરામાં જે લોકોને તમે કતલ કીધા, તે કેવા માણસો હતા? અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, જેવો તું છે તેવા તેઓ હતા, પ્રત્યેક જણ રાજપુતના જેવો હતો. ૧૯ અને તેણે કહ્યું, તેઓ મારા લાક, એટલે મારી માના દીકરા હતા; હું જીવતા યહોવાહના સમ ખાઉં છું કે, એ તેઓના જીવ તમે બચાવ્યા હોત, તો હું તમને મારી નાખત નહિ. ૨૦ અને તેણે પોતાના વડા દીકરા ચેચેરને કહ્યું, ઉઠ, તેઓને મારી નાખ. પણ તે જીવાન માણસે પોતાની તરવાર તાણી નહિ; કેમકે તે હજી જીવાન હતો, માટે બીધો. ૨૧ ત્યારે એનાહ તથા સાહ્યુત્રએ કહ્યું, તું ઉઠીને અમને મારી નાખ; કેમકે જેવું માણસ તેનું તેનું બળ અને જિંદગીને ઉઠીને એનાહ તથા સાહ્યુત્રને મારી નાખ્યા, ને તેઓનાં ઉઠાનાં ગળામાંની કલગીઓ લીધી.

૨૨ ત્યારે ઇસ્રાએલના માણસોએ જિંદગીને કહ્યું, તું અમારા પર રાજ્ય કર, તું તથા તારો દીકરો તથા તારા દીકરાનો દીકરો પણ; કેમકે મિધાનના હાથમાંથી અમને તેં ઉઝાર્યો છે. ૨૩ અને જિંદગીને તેઓને કહ્યું, તમારા પર હું રાજ્ય નહિ કર, ને મારો દીકરો પણ તમારા પર રાજ્ય નહિ કરે; યહોવાહ તમારા પર રાજ્ય કરશે. ૨૪ અને જિંદગીને તેઓને કહ્યું, હું

તમને એક વિનવતી કરવા ચાહું છું કે, જે સર્વ કુટુંબ
તને લટકા છે તે બધા તમે મને આપો; (કેમકે
તેઓ ઇશ્વરનાં દુત, માટે તેઓના કુટુંબ
સોનાના દુત) ૧૫ અને તેઓએ જવાબ આપ્યો
કે, અમે ખુશીથી તે આપીશું અને એક લુગડુ
પાયરીને તેઓમાના પ્રત્યેક માણસે પોતાની લટકા
કુટુંબ તેમા નાખ્યા. ૨૬ અને તેણે જે કુટુંબો માગી
લીધા, તેનું સોનું એક દુબર ને સાતસે [ચોક્કસ]
કરું; એ ઉપરાંત કલ્પનીઓ, તથા લેલકો, તથા
મિથ્યાનના શાલઓના નજરપરના ભણુઆ વસ્ત્ર, ને તે
ઉપરાંત તેઓના ઉટોના નળામાના સાકળા દુત.
૨૭ અને નિદઓને તેનું એક એકાદ બનાવ્યું, ને
પોતાના નનરમા, એટલે એકાદમા, તે મુશ્યું, ને
તથા સર્વ ઇસ્રાએલ તેની પાછળ વેડી નયા; ને તે
નિદઓને તથા તેના કુટુંબને કાદાડપ થઇ પડ્યું.
૨૮ એ રીતે મિથ્યાન ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળ દાવો,
ને તેઓએ ફરી પોતાના માથા ઉંચા કર્યો નહિ, ને
નિદઓના દિવસોમા આગ્રહ વર્ષ પથપ દેસમા

રાખેમના સર્વ માણસોના કાનોમા આ વાત કહો કે,
યરૂષલઆલના સુધળા દીકરા, એટલે સિત્તર જુલુ
તમારા પર રાગ્ય કરે, કે એક જુલુ તમારા પર રાગ્ય
કરે, એ બેમાંથી કયું તમારે વારતે વધારે સારું છે?
વળી એ ચાહ રાખો કે, કુ તમારા હાકકાનો તથા
તમારા માસનો છું. ૨૯ અને તેના મામાઓએ રાખે-
મના સર્વ માણસોના કાનોમા તેના સળધી એ સર્વ
વાતો કહી, ને તેઓના હૃદયનું વળણ અળીમેલેખનું
અનુગમન કરવા તરફ થયું; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે,
તે આપણો ભાઈ છે ૪ અને તેઓએ બઆલ બરી-
યના મદિરમાથી તેને સિત્તર રૂપીઆ આપ્યા, ને
અળીમેલેખ તે વડે પોતાની સરદારી નીચે રહેવા
સારું દુવકા તથા હુઆ લેકોને નોકરીમા રાખ્યા.
૫ અને એકાદમાં પોતાના બાપને ઘેર તે ગયો, ને
યરૂષલઆલના દીકરાઓને, એટલે પોતાના ભાઈ જે
સિત્તર જુલુ દુતો તેમને, એક પત્થર પર મારી
નાખ્યા, પણ યરૂષલઆલનો ક્રોધી નાનો દીકરો
શોમાન નહોતો ગયો. ૬ અને તે અનાથ બેઠા ને.

ગ્રામરાને કહ્યું, તું આવીને અમારા પર રાજ્ય કર. ૧૫ અને ગ્રામરાએ વહેંચેને કહ્યું, જો તમારે ખરેખર પોતાના પર મને રાજ તરીકે અલિપિક્ત કરવા હોય, તો આવો, અને મારી છાયા પર ભરોસો રાખો, પણ જો એમ નહિ, તો ગ્રામરામાથી અગ્નિ નિકળીને ઘણાનોનળા એટલેવેલોને ખાઈ નાખો. ૧૬ માટે હવે જો અખીમેલેખને રાજ કરવામાં તમે વારતવિક રીતે તથા પ્રમાણિકપણે વર્ત્યો હો, ને જો તમે યજ્ઞબ્રહ્માલ તથા તેના ધરનાની સાથે સારી રીતે વર્ત્યો હો, ને તેના હાથની હાથથી પ્રમાણે તેની પ્રત્યે તમે કીધું હોય, ૧૭ (કેમકે મારા આપે તમારે સાંઝ લડાઈ કરી, ને પોતાના પ્રાણ જોખમમાં નાખીને તમને મિદ્ધામના હાથમાંથી છોડાવ્યા, ૧૮ને આજ તમે મારા બાપના ધરની વિરૂદ્ધ બળવો કરીને, તેના સિત્તેર દીકરાને એક પત્થર પર મારી નાખ્યા છે, ને તેની દાસીના દીકરા અખીમેલેખને રાખેમના માણસો પર રાજ કર્યો છે, કેમકે તે તમારા ભાઈ છે), ૧ ત્યારે જો આજ તમે યજ્ઞબ્રહ્માલની તથા તેના ધરનાની સાથે વારતવિક રીતે તથા પ્રમાણિકપણે વર્ત્યો હો, તો તમે અખીમેલેખમાં આનંદ કરો, ને તે પણ તમારામાં આનંદ કરે, ૨૦ પણ જો [એમ વર્ત્યો] ન હો, તો અખીમેલેખમાંથી અગ્નિ નિકળે, ને રાખેમના માણસોને તથા મિદ્ધાના ધરનાનો (વનાત કરો, ને રાખેમના માણસોમાંથી તથા મિદ્ધાના ધરમાંથી અગ્નિ નિકળે, ને અખીમેલેખનો (વનાત કરો. ૨૧ અને યાદમાં પોતાના ભાઈ અખીમેલેખના હાથથી નાસી ગયો, અને બચ્ચરમાં જઈને ત્યા રહ્યો.

૨૨ અને અખીમેલેખે ઇસાએલ પર ત્રણ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૨૩ અને દેવે અખીમેલેખ તથા રાખેમના માણસોની વચ્ચે [વેર કરનારો] દુષ્ટ આત્મા મોકલ્યો, ને રાખેમના માણસોએ અખીમેલેખ પ્રત્યે વિશ્વાસપાત કર્યો, ૨૪ એ સારૂ કે યજ્ઞબ્રહ્માલના સિત્તેર દીકરા ૪૨ જે જગજગુજ્જો હોય તેને ખદલો લેવાય, ને તેઓના ખૂનનો દોષ તેઓના ભાઈ અખીમેલેખ પર મુકાય, કેમકે તેણે તેઓને મારી નાખ્યા હતા, ને રાખેમના માણસો પર પણ [દોષ મુકાય], કેમકે તેઓએ તેના ભાઈઓના ખૂનમાં તેને સહાય કરી હતી. ૨૫ અને રાખેમના માણસોએ પર્વતના શિખર પર તેનો લાજ તાકીને સત્તાઈ રહેનારાઓને બેસાડ્યા, ને જો સર્વ તેઓની પાસે યઈને તે

માર્ગે જતા હતા, તે સર્વને તેઓ હુડી લેતા હતા, ને એ વાત અખીમેલેખને કાઠએ કહી.

૨૬ અને એબિદનો દીકરો ગાઆલ પોતાના ભાઈ-ઓની સાથે આવીને રાખેમના ગયો, ને રાખેમના માણસોએ તેના પર ભરોસો રાખ્યો. ૨૭ અને તેઓ સ્ત્રીમમાં ગયા, ને પોતાની દ્રાક્ષવાડીઓ વેડી, ને તેને નિર્વ્યાવીને મિળ્યાની કીધી, ને પોતાના દેવના મંદિરમાં જઈને, ખાઈ પીને, અખીમેલેખને માપ દીધો. ૨૮ અને એબિદનો દીકરા ગાઆલે કહ્યું, અખીમેલેખ કોણ છે, ને રાખેમ કોણ છે, કે આપણે તેની તાબેદારી કરીએ? તે શું યજ્ઞબ્રહ્માલનો દીકરો નથી? ને અણુલ શું તેનો સેનાપતિ નથી? રાખેમના બાપ હમોરના લોકોની તાબેદારી કરે, પણ તેની તાબેદારી આપણે શા વારતે કરીએ? ૨૯ અને પરમેશ્વર કરે ને આ લોક મારા હાથ તમે આવો. તો હું અખીમેલેખને કાઢુ અને તેણે અખીમેલેખને કહ્યું, તું પોતાના સેન્યને વધારીને બહાર આવ. ૩૦ અને નગરના સરદાર અણુલે એબિદનો દીકરા ગાઆલના વચનો સાંભળ્યા, ત્યારે તેને રોપ ચઢ્યો. ૩૧ અને તેણે અખીમેલેખની પાસે પકાઈથી સદેશીઆ મોકલીને કહેવડાવ્યું, જો, એબિદનો દીકરો ગાઆલ તથા તેના ભાઈઓ રાખેમમાં આવ્યા છે, ને, જો, જોરા-વરીએ નગરને તારી વિરૂદ્ધ [ઉસકેરે છે]. ૩૨ માટે હવે રાત્રે તું તથા તારી સાથેના લોકો ઉઠો, ને મેદાનમાં સત્તાઈ રહો, ૨૩ ને એમ થાય કે, સવારે સૂર્ય ઉગતા, તું વહેલો ઉઠીને નગર પર હુમલો કર, ને, જો, જ્યારે તે તથા તેની સાથેના લોક તારી સામે બહાર ધસી આવે, ત્યારે જવા પ્રસંગ તને મળે તે પ્રમાણે તેમને કરજો.

૩૪ અને અખીમેલેખ તથા તેની સાથેના સર્વ લોક રાત્રે ઉઠીને, ચાર ટોળાઓ યઈને, રાખેમની સામે સત્તાઈ રહ્યા. ૩૫ અને એબિદનો દીકરો ગાઆલ બહાર જઈને નગરના દરવાજાના નાકાના ઉપર રહ્યો, ને અખીમેલેખ તથા તેની સાથેના લોક સત્તાઈ રહ્યા હતા ત્યાંથી ઉઠ્યા. ૩૬ અને ગાઆલે તે લોકોને નિંદ્રાને ઝગુલને કહ્યું, જો, લોક પર્વતોના શિખર ઉપરથી ઉતરી આવે છે અને અણુલે તેને કહ્યું, પર્વતોના ઓળા વને માણસોના સરખા દેખાય છે. ૩૭ ત્યારે ગાઆલે ફરી તેને કહ્યું, જો, લોક દેશની મધ્યમાં યઈને ઉતરી આવે છે, ને ખીજી એક ટોળા મેઓનની

મના આલેખ વૃક્ષની વાટ આવે છે. ૨૮ ત્યારે ઝડપે તેને કહ્યું, તું ક્યા મ્હોથી બોલતો હતો કે, અગ્નિમેલેખ કોણ છે, કે અમે તેનું દાસપણું કરીએ? ને લોકોને તે પિઠાયા છે તે યું એ નથી? મ્હોરખાની કરીને બહાર જઈને તેઓની સાથે લડ. ૨૯ અને આઆલ શખેમના માણસોને લઈને બહાર ગયા, અને અગ્નિ-મેલેખની સાથે લડેલા ૪૦ અને અગ્નિમેલેખે તેને નસાડેલા, ને તે તેની આગળથી નાકો, ને નગરના દરવાજામાં પેસતા મુખી ધણા ધાયલ યહને પડ્યા. ૪૧ અને અગ્નિમેલેખ આમ્માદમાં રહ્યો; ને ઝડપે આઆલ તથા તેના લાકડાંને શખેમમાંથી કાઢી મુક્યા, કે ત્યાં તેઓ ન રહે ૪૨ અને એમ થયું કે, બીજે દિવસે લોક મેદાનમાં ગયા; ને અગ્નિમેલેખને તેઓએ સમાચાર કહ્યા ૪૩ અને તે લોકોને લઈને તેઓની ત્રણ ટાળીઓ કરીને મેદાનમાં સનાઇ રહ્યા; ને તેણે જોયું, ને જુલ્યો, લોકો નગરમાંથી બહાર આવતા હતા ને તેણે તેઓ પર દહ્યો કરીને તેઓને માર્યા ૪૪ અને અગ્નિમેલેખ તથા તેની સાથેની ટાળીઓ આગળ ધનીને, નગરના દરવાજાના નાકામાં લેવા રહ્યા; ને પૈથી જ ટાળીઓએ ને લોકો મેદાનમાં હતા તે સર્વ ઉપર ધસી પડીને તેઓને મારી નાખ્યા ૪૫ અને તે આખા દિવસ અગ્નિમેલેખ નગરની સાથે લડ્યો; ને તેણે નગર લીધું, ને તેમાં ને લોક હતા તેઓને મારી નાખ્યા; ને નગર તોડી પાડ્યું, ને તેમાં ખાડું વેધું.

૪૬ અને શખેમના કિલ્લાના સર્વ માણસો એ સાતજીને એક-બીજાના ધરના કિલ્લામાં ગયા ૪૭ અને અગ્નિમેલેખને ખતર મળી કે, શખેમના કિલ્લાના સર્વ માણસો એકઠા થયા છે ૪૮ અને અગ્નિમેલેખ તથા તેની સાથેના સર્વ લોક સાલ્યોન પર્વત પર ગયા; ને અગ્નિમેલેખે એક કુદાડી પોતાના દાસમાં લઈને રત્નની એક ડાળ કાપી, ને તે લઈને પોતાને ખને મુખી; ને પોતાની સાથેના લોકોને કહ્યું, મને ને કરતા તમે જોશો છે, તે પ્રમાણે જલદીથી કરો. ૪૯ અને સર્વ લોકો પશુ પોતપોતાને કાચે રાજ કાઢીને અગ્નિમેલેખની પાલળ ચાલ્યા, ને તે ડાળો કિલ્લાને લગાડીને, તે વડે કિલ્લાને સળગાવી દીધા; ને તેથી શખેમના કિલ્લાના સર્વ માણસ પશુ, એટલે દબરેક પૂરક તથા ઓ, મરી ગયા.

૫૦ પછી અગ્નિમેલેખ તેજસ્ય નથો, ને તેજસ્યની

સામે છાવણી નાખીને તે લીધું ૫૧ પણ તે નગરમાં એક મજબૂત કિલ્લો હતો, ને તેમાં નગરનાં સર્વ મુરખ તથા સ્ત્રીઓ તથા નગરના સધળા લોક નાસી ગયા, ને મ્હોથી કિલ્લાનું બારણું બંધ કરીને તેનાં ધાખા પર ચઢી ગયાં. ૫૨ અને અગ્નિમેલેખ કિલ્લા આગળ આવીને તેની સામે લડ્યો; ને તેને આગ લગાડવા સાર કિલ્લાના બારણાની ઉક નજીક આવ્યો ૫૩ અને એક સ્ત્રીએ ધીનું ઉપડું પડ અગ્નિમેલેખના માથા પર ફેંકીને તેની જોપડી ફોડી નાખી ૫૪ અને તેણે એક જુવાનને, એટલે પોતાના શસ્ત્રધારને, ઉનાવળથી બોલાવીને કહ્યું, તારી તરવાર કાઢીને મને મારી નાખ, કે લોક મારા વિષે એમ ન કહે કે, એક સ્ત્રીએ તેને મારી નાખ્યો અને તેના જુવાને તેની આરપાર [તરવાર] બોજી દીધી, ને તે મરી ગયા. ૫૫ અને ઇસાએલના માણસોએ જોયું કે, અગ્નિમેલેખ મરી નથો, ત્યારે પ્રત્યેક માણસ પોતાની જગ્યાએ જતો રહ્યો ૫૬ આ પ્રમાણે ને ધાવકીપણું અગ્નિમેલેખે પોતાના કિલ્લેર લાકડાંની હાલ્યો કરીને પોતાના બાપ પ્રત્યે કીધું દર્દ, તે સર્વનો બદલો દેવે વાગ્યો; ૫૭ ને શખેમના લોકની સંખ્યા કુદાઈને બદલો દેવે તેમનાજ માથા પર વાગ્યો; ને સૂર્યબઆલના દીકરા થોયામને આપ તેઓને લાગ્યો.

૧૦ અને અગ્નિમેલેખ પછી ઇસાએલને ઉતારવા સાર વિરસાખારના કુળના હોહોના દીકરા પ્રઆદનો દીકરો તોલો ઉઠ્યો; ને તે એકાકીમના પદાદી મુલકમાંના સામીરમાં રહેતો હતો. ૨ અને તેણે ચેવીસ વર્ષ ઇસાએલનો ન્યાય કીધો; પછી તે મરણ પામ્યો, ને સામીરમાં દટાયો.

૩ અને તે પછી જિલ્લારી યાધર ઉઠ્યો; ને તેણે બાવીસ વર્ષ ઇસાએલનો ન્યાય કીધો ૪ અને તેને ત્રીસ દીકરા હતા, તેઓ ત્રીસ ગરુડાના વહેરા પર સ્વારી કર્યા હતા, ને તેમને ત્રીસ નગર હતાં, કે ને આજ મુખી હાન્વોજ-આધર કહેવાય છે, અને જિલ્લાદેશમાં છે. ૫ અને યાધર મરણ પામ્યો, ને કાયોનમાં દટાયો.

૬ અને ઇસાએલપુત્રોએ ફરી યહોવાદની દરિયાં બુંદ કીધું, ને જઆલીમ તથા આશ્વોરોથ, તથા અરામના તથા સીદોનના તથા મેઆબના તથા આમ્બેલપુત્રોના તથા પલિસ્તીઓના દેવોની તેઓએ સેવા કરી; ને યહોવાદનો ત્યાગ કરીને તેઓએ તેની

સેવા ન કરી અને યદોવાહને કોષ ઇસ્રાએલ પર સળગ્યા, ને તેણે તેઓને પલિસ્તીઓના તથા આમ્મોનપુત્રોના હાથમાં વેચ્યા અને તેઓએ તે વર્ષે ઇસ્રાએલપુત્રોને હેરાન કીધા તથા તેઓ પર જીલ્લમ કીધો; ચરહનને પેલે પાર અમેરીઓના ને હેરા ગિલઆદમાં છે, ત્યાના સર્વે ઇસ્રાએલપુત્રો પર અરાઠ વર્ષે [તેઓએ જીલ્લમ કીધો] અને ચંદુદા હતી તથા બિન્યામીનની તથા એકાહમના કુળની સામે પણ લડવા સાર, આમ્મોનપુત્રો ચરહન ઉતર્યા, તેથી ઇસ્રાએલ બહુ દુઃખી થયા ૧૦ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યદોવાહની આગળ પોકાર કરીને કહ્યું, અમે પોતાના દેવને તબને બચાવીમની સેવા કર્યાથી તારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે ૧૧ અને યદોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોને કહ્યું, મિસરીઓથી તથા અમેરીઓથી તથા આમ્મોનપુત્રોથી તથા પલિસ્તીઓથી, હું તમને [મેં ઉગાર્યા નહોતા]? ૧૨ વળી સીદોનીઓએ તથા અમાલેકીઓએ તથા માઓનીઓએ તમારા પર જીલ્લમ કીધો; ને તમે મારી આગળ પોકાર કીધો, ને મેં તમને તેઓના હાથમાંથી ઉગાર્યા. ૧૩ તો પણ તમે મારો ત્યાગ કીધો છે, ને બીજા દેવોની સેવા કીધી છે; એ માટે હું તમને હવે પછી નહિ ઉગારીશ ૧૪ તમે ને દેવોને પસંદ કર્યા છે તેઓની પાસે જઈને પોકાર કરો; તેઓ કહે તમારા દુઃખની વેળાએ તમને બચાવે. ૧૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ યદોવાહને કહ્યું, અમે પાપ કર્યું છે; તને ને સાફ લાગે તે તું અમને કર; પણ કૃપા કરીને આજેન અમને છોડાવ ૧૬ અને તેઓએ પોતા મહેશી પારકા દેવોને દૂર કરીને યદોવાહની સેવા કરી; ને ઇસ્રાએલમાં દુઃખને લીધે તેનો આત્મા ઉદાસ થયો.

૧૭ અને આમ્મોનપુત્રોએ એકઠા થઈને ગિલઆદમાં છાતણી કરી અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એકઠા થઈને મિરવાહમાં જામી કરી ૧૮ અને ગિલઆદનાં લોકોએ, એટલે સરદારોએ, એક બીજાને કહ્યું, આમ્મોનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કોણ ચાર કરશે? તે માણસ ગિલઆદમાં રહેનારા સર્વને ઉપરી થશે

૧૧

હવે ગિલઆદી વિદ્વાહ [નામનો] એક ષરાકની થોહો હતો, ને તે વેરવાને દીકરો હતો; ને ગિલઆદને થેટ વિદ્વાહ થયો હતો ૨ અને ગિલઆદની સ્ત્રીને થેટ તેને દીકરા થયા; ને તેની સ્ત્રીના દીકરા મોટા થયા ત્યારે તેઓએ વિદ્વા-

હને કાદી મુકતાં તેને કહ્યું, અમારા બાપના ઘરમાં તને કંઈ વતન મળશે નહિ; કેમકે તું બીજા સ્ત્રીને દીકરો છે. ૩ ત્યારે વિદ્વાહ પોતાના લાઘવો પાસેથી નાસી જઈને ટોબ દેશમાં રહ્યો; ને કેટલાએક હલકા લોકો વિદ્વાહની પાસે લેખા થઈને તેની સાથે નિકળી ગયા

૪ અને કેટલાક જાન પછી એમ થયું કે, આમ્મોનપુત્રોએ ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કીધું ૫ અને એમ થયું કે, આમ્મોનપુત્રો ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કરતા હતા ત્યારે ગિલઆદના વડીલો વિદ્વાહને ટોબ દેશથી તેડી લાવવા સાર ગયા ૬ અને તેઓએ વિદ્વાહને કહ્યું કે, આવીને અમારો સેનાપતિ થા, કે અમે આમ્મોનપુત્રોની સામે લડીએ. ૭ અને વિદ્વાહે ગિલઆદના વડીલોને કહ્યું કે, તમે હું મને ધિકાર્યો ન હતો? ને મારા બાપના ઘરમાંથી હું મને કાદી મુક્યો ન હતો? ને હવે સઘટમા તમે આવી પડ્યા ત્યારે કેમ મારી પાસે આવ્યા છો? ૮ અને ગિલઆદના વડીલોએ વિદ્વાહને કહ્યું, હાલ એ માટે અમે તારી પાસે પાછા આવ્યા છીએ, કે તું અમારી સાથે આવે, ને આમ્મોનપુત્રોની સામે લડે, તો તું ગિલઆદના સર્વ રહેનારા પર અમારો સરદાર થશે. ૯ અને વિદ્વાહે ગિલઆદના વડીલોને કહ્યું, જો આમ્મોનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કરવાને તમે મને સ્વદેશ લઈ લેશો, ને જો યદોવાહ તેઓને મારી આગળથી દૂરાવે, તો હું તમારો સરદાર થાઉં ૧૦ ને ગિલઆદના વડીલોએ વિદ્વાહને કહ્યું કે, યદોવાહ આપણી વચમાં સાક્ષી થાએ કે બચિત તારા કહેવા પ્રમાણેજ અમે કરીશું. ૧૧ અને વિદ્વાહ ગિલઆદના વડીલોની સાથે ગયો, ને લોકોએ તેને પોતાનો સરદાર તથા સેનાપતિ કરાવ્યો; ને વિદ્વાહે પોતાની સર્વ વાતો મિત્રપાદમાં યદોવાહની આગળ કહી

૧૨ અને વિદ્વાહે આમ્મોનપુત્રોના રાજની પાસે સરેશીઆ થોકલીને કહેવડાવ્યું કે, મારે ને તારે શું છે કે મારા દેશની વિરુદ્ધ લડવાને તું મારી પાસે આવ્યો છો? ૧૩ ને આમ્મોનપુત્રોના રાજએ વિદ્વાહના સરેશીઆઓને ઉત્તર આપ્યો કે, ત્યારે ઇસ્રાએલ મિસરમાંથી આવતા હતા, ત્યારે આનોનથી ચાલ્યોક તથા ચરહન સુધી તેઓએ મારો દેશ લઈ લીધો હતો; એ માટે હવે શાંતિથી તે પાછો આપ. ૧૪ અને વિદ્વાહે આમ્મોનપુત્રોના રાજની પાસે ફરી સરેશીઆ

મોકલ્યા, ૧૧ અને તેણે તેને કહેવડાવ્યું કે, ચિકિત્સાદ એમ કહે છે કે, મોઆબનો દેશ તથા આમ્મોનપુત્રોનો દેશ ઇસ્રાએલે લઈ લીધો નહોતો, ૧૨ પણ ત્યારે ઇસ્રાએલ મિસરમાથી આવ્યા, ને લાલ સમુદ્ર લગી અરબ્યની એક ખાનુધી બીજી બાજુ સુધી ફરીને કાદે-રમા પહોંચ્યા, ૧૩ ત્યારે ઇસ્રાએલે અદોમના રાજા પાસે સહેરદીઆ મોકલ્યાને કહેવડાવ્યું કે, કૃપા કરીને તારા દેશમા યજ્ઞને મને જવા દે, પણ અદોમના રાજાએ તેવું સાલવ્યું નહિ અને તેજ પ્રમાણે તેણે મોઆબના રાજાને કહેવડાવ્યું, પણ તે પણ એમ કરવા ચાલ્યો નહોતો, ને ઇસ્રાએલ કાદેરમા રહ્યા ૧૮ ત્યાર પછી અરબ્યમા યજ્ઞને ચાલ્યા, ને અદોમ દેશ તથા મોઆબ દેશની સરહદ ઉપર ચકરાવે ખાઈને, મોઆબ દેશની પૂર્વ ખાનુધે ફરી આવ્યો, આર્નૉનને પેલે પાર તેઓએ છાવણી કરી, પણ મોઆબની સરહદની અંદર આવ્યા નહોતા, કેમકે મોઆબની સરહદ આર્નૉન હતી ? અને ઇસ્રાએલે અમેરીઆના રાજા સીહોનની, એટલે હેરજોનના રાજાની પાસે સહેરદીઆ મોકલ્યા, ને ઇસ્રાએલે તેને કહેવડાવ્યું કે, અમે તારી વિનતી કરીએ છીએ કે તારા દેશમા યજ્ઞને અમને અમારી જગ્યાએ જવા દે ૨૦ પણ પોતાની સરહદમા યજ્ઞને તેમને જવા દે એટલે સીહોનને ઇસ્રાએલનો કોરોડો નહોતો, પણ સીહોનને પોતાના સર્વ લોકોને એકઠા કરીને ચાદારમા છાવણી કરી, ને ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કર્યું ૨૧ અને ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે સીહોનને તથા તેના સર્વ લોકોને ઇસ્રાએલના હાથમા સોંપ્યા, ને તેઓએ તેઓનો સહાર કીધો, એમ ઇસ્રાએલે તે દેશના રહેવાસી અમેરીઆના સર્વ દેવનું વાન પ્રાપ્ત કીધું ૨૨ અને આર્નૉનથી તે યાબ્બોક સુધી, તથા અરબ્યથી તે યરદન સુધી, અમેરીઆની સર્વ લીખનુ તેઓએ વાન પ્રાપ્ત કીધું ૨૩ એમ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે પોતાના લોક ઇસ્રાએલની આજળથી અમેરીઆને વાનની કીધા છે, ને છું તેઓનું વાન લઈશ ? ૨૪ તારો દેવ કોણ વાને ને વાન આપે છે, તે વાન છું તે નહિ લેશે ? તેમ અમારા દેવ યહોવાહે જેઓને અમારી આજળથી વાનની કીધા છે, તેઓનું વાન અને લઈશ ? ૨૫ અને હવે છું, તે સિપ્પોરના દીકરા મોઆબના રાજા ખાલાક કરવા શ્રેષ્ઠ છે ? છું તેણે ઇસ્રાએલની સામે કહી દીધી ? કે તેઓની સામે તેણે કહી યુદ્ધ કીધું ? ૨૬ ઇસ્રાએલ હેરજોનમા

તથા તેના આમોમા, ને અરોઝેરમા તથા તેના ગોમોમા, તથા આર્નૉનના કાઠા ઉપરનાં સ્થળો નમેરોમા, ત્રણસે વર્ષ લગી રહેના હતા, તો તે દર-મિયાનમા તમે કેમ તે પાછા ન લીધા ? ૨૭ માટે મેં તારો અપરાધ કીધો નથી, પણ હું મારી સામે યુદ્ધ કરવાથી મારે અન્યાય કરે છે, ઇસ્રાએલપુત્રો તથા આમ્મોનપુત્રોની વચ્ચે આજ ન્યાયાધીશ યહોવાહ ન્યાય કરે ૨૮ તો પણ ચિકિત્સાદે જે સહેરો આમ્મોનપુત્રોના રાજાને કહેવડાવ્યા હતા તે તેણે કાન ખરે લીધો નહિ

૨૯ ત્યારે યહોવાહનો આત્મા ચિકિત્સાદ પર આવ્યો, ને તે જિલઆઈ તથા મનારેહમા યજ્ઞને ગયો, ને તે જિલઆઈના મિરપેહમા યજ્ઞને ગયો, ને જિલઆઈના મિરપેહમાથી આમ્મોનપુત્રોની પાસે ગયો ૩૦ અને ચિકિત્સાદે યહોવાહની આજળ માનતા માનીને કહ્યું, જે હું આમ્મોનપુત્રોને મારા હાથમા જરૂર સોંપશે, જો તો એમ થશે કે, હું સલાહ કરીને આમ્મોનપુત્રો પાસેથી ત્યારે શાંતિ પાછા આવીશ, ત્યારે મને મળવા સાડ જે કાંઈ માલ ધરના બારણામાથી બહાર નિકળે તે યહોવાહનું યરો, અને હું તેનું ફળનીચાપેલું કરીશ. ૩૧ એમ આમ્મોનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કરવા સાડ ચિકિત્સાદ તેઓની પાસે ગયો, ને યહોવાહે તેઓને તેના હાથમા સોંપ્યા ૩૨ અને તેણે અરોઝે-રથી મિત્રીય સુધીનાઓનો, એટલે વીસ નગરોનો, તથા આજેલ કરામીમ સુધીનાઓનો, મોટા સહાર કીધો એમ ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળ આમ્મોનપુત્રો હાથ

૩૩ અને ચિકિત્સાદ પોતાને ઘેર મિરપાહમા આવ્યો, ને, જુઓ, તેની દીકરી રૂક તથા નૂથ સહિત તેને મળવા સાડ બહાર આવી, ને તે તેની એકનીએક દીકરી હતી, તે જિતે તેને દીકરો કે દીકરી કાંઈ ન હતું ૩૪ અને તેણે તેને દીકરી, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વત્ર કીધા, ને કહ્યું, હાથ, મારી દીકરી ! તે મને બહુ નમાવે છે, ને મને હું ખ દેનારામાની એક હતું છે, કેમકે યહોવાહની આજળ મેં માડ મુખ ઉઘાર્યું છે, ને મારાથી પાકું ફરાય નહિ ૩૫ અને તેણીએ તેને કહ્યું, મારા બાપ, તે યહોવાહની આજળ મુખ ઉઘાર્યું છે, તો તારા મુખમાથી ને નિષ્કર્ય હોય તે પ્રમાણે મને કર, કેમકે યહોવાહે તારે વેર તારા વેરીઆ પડે, એટલે આમ્મોનપુત્રો પર, વાગ્યું છે. ૩૬ અને તેણીએ

પોતાના બાપને કહ્યું, મારે સાડા આટલું થવા દે, કે મને જે મહિના સુધી રહેવા દે, કે હું પોતાની સહિયરો સાથે પર્વતો પર જઈને ફરું. ને પોતાના કુવારા-પણાનો શોક કરું. ૨૯ અને તેણે કહ્યું, જા. અને જે મહિના સુધી તેણે તેને વિદાય કીધી. ને તેણીએ પોતાની સહિયરો સાથે જઈને પર્વતો ઉપર પોતાના કુવારાપણાનો શોક કર્યો. ૩૦ અને જે મહિના ત્રણ પછી એમ થયું કે, તે પોતાના બાપની પાસે પાછી આવી, ને તેણે પોતાની માનેલી માનતા પ્રમાણે તેને કહ્યું; ને તેણીએ પુરુષનો અનુભવ કીધો ન હતો અને ઇસ્ત્રાએલમાં એવો રિવાજ પડ્યો કે, ૪૦ વર્ષમાં ચાર દિવસ સુધી જિલ્લાદારી ચિકિત્સાની દીકરીને શોક પાળવાને સાડા ઇસ્ત્રાએલપુત્રીઓ દર વર્ષે જતી હતી.

૧૨ અને એકાદમના માણસો એકઠા થઈને ઉત્તર ગન ગયા; ને તેઓએ ચિકિત્સાદારને કહ્યું, તારી સાથે જવા સાડા અમને બોલાવ્યા વગર, તું કેમ આમ્મેનપુત્રોની સામે લડવા ગયો? અમે તારું ઘર તને [અંકર] પુરીને આગથી બાળીશું. ૨ અને ચિકિત્સાદારે તેઓને કહ્યું, મારે તથા મારા લોકોને આમ્મેનપુત્રોની સાથે ધણી તકરાર ચાલતી હતી; ને મેં તમને બોલાવ્યા ત્યારે તમે તેઓના હાથમાથી મને બચાવ્યો નહિ. ૩ અને મેં બ્રેથુ કે તમે મને ઉગાર્યો નહિ, ત્યારે હું પોતાનો છત્ર હાથમાં લઈને આમ્મેનપુત્રોની સામે ગયો, ને યહોવાહે તેઓને મારા હાથમાં સોંપ્યા; ત્યારે તમે આજ મારી સામે લડવાને કેમ મારી પાસે આવ્યા છો? ૪ ત્યારે ચિકિત્સાદાર જિલ્લાદારના સર્વ માણસોને એકઠા કરીને એકાદમની સાથે લડયા; ને જિલ્લાદારના માણસોએ એકાદમને માર્યો, કેમકે તેઓએ કહ્યું હતું કે, હે એકાદમ તથા મનાશરોહ મધ્યે રહેનારા જિલ્લાદારીઓ, તમે એકાદમના નાસી ગયેલા છો. ૫ અને જિલ્લાદારીઓએ એકાદમીઓની સામે ચરદનના આરા કબજે કર્યા; ને એમ થયું કે, કેમકે નાસી જતો એકાદમી કહેતો કે, મને ઉતરી જવા દે, ત્યારે જિલ્લાદારના માણસો તેને પૂછતા, શું તું એકાદમી છે? ને જો તે કહેતો કે, ના; ૬ ત્યારે તેઓ તેને કહેતા કે, ત્યારે શિખ્ખોલેય બાલ; અને તે એમ બોલતો કે, શિખ્ખોલેય; કેમકે તેનો ખરો ઉચ્ચાર તે કરી શકતો નહિ; ત્યારે તેઓ તેને પકડીને ચરદનના આરા આગળ મારી નાખતા; ને તે વેળા એકાદમીઓના બેતાળીસ ઉભર માણસ પડ્યા.

૭ અને ચિકિત્સાદાર ૮ વર્ષ લગી ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. પછી જિલ્લાદાર ચિકિત્સાદાર મરણ પામ્યો; ને જિલ્લાદારના [એક] નગરમા દડાયો.

૮ અને તે પછી બેથલેહેમના ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૯ અને તેને ત્રીસ દીકરા હતા, ને તેણે પોતાની ત્રીસ કન્યાઓને બહાર દીધી, ને પોતાના દીકરાઓને સાડા બહારથી ત્રીસ કન્યાઓ લાવ્યા અને તેણે સાત વર્ષ ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૦ અને ઇસ્ત્રાએલ મરી ગયો, ને બેથલેહેમમાં દડાયો.

૧૧ અને તે પછી ઝબુલની એલોને ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો; ને તેણે દસ વર્ષ ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૨ અને ઝબુલની એલોન મરી ગયો, ઝબુલન દેશના આચાર્યોનમાં દડાયો.

૧૩ અને તે પછી હિલ્લેલ પિરઆથોનીના દીકરા આબ્દોને ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૪ અને તે ચાળીસ દીકરા ને ત્રીસ દીકરાના દીકરા હતા, તેઓ ગદેડીઓના સિત્તર વહેર પર સ્વામી કરતા હતા ને તેણે આઠ વર્ષ ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૫ અં હિલ્લેલ પિરઆથોનીના દીકરા આબ્દોન મરી ગયો ને અમાલેકીઓના પહાડી મુલકમાં એકાદમ દેશ પિરઆથોનમાં દડાયો.

૧૩ અને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ ફરી યહોવાહન દર્શિમાં ભુંડું કીધું; ને ચાળીસ વર્ષ સુધી યહોવાહે તેઓને પલિસ્તીઓના હાથમાં સોંપ્યા.

૨ અને દાનના કુળનો સોસાહનો રહેવાસી માનો આહ નામે એક માણસ હતો; ને તેની સ્ત્રી વાંઝણ હતી, ને તેને પેટે ફરજન થતા નહોતા. ૩ અને યહોવાહના દૂતે તે સ્ત્રીને દર્શન દઈને તેને કહ્યું, જો, તું તે વાંઝણી છે, ને તને ફરજન થતાં નથી; પણ હવે તું હમેલ રહેશે, ને પુત્રોનો પ્રસવ થશે. ૪ માટે કૃપ કરીને તું સાવધાન રહેજે, દ્રાક્ષરસ કે મધ પીશ નહિ ને કંઈ અચૂક વસ્તુ ખાઈશ નહિ; ૫ કેમકે, જો, તું હમેલ રહેશે, ને પુત્રોનો પ્રસવ થશે; ને અસ્તિ તેન માથા પર કદી ન ફરે; કેમકે તે ઊકારો અર્બસ્થાન માંથી દેવને સાડા નાઝીરી થશે; ને તે પલિસ્તીઓન હાથમાથી ઇસ્ત્રાએલને ઉગારવા માંડશે. ૬ પછી તે સ્ત્રીએ આવીને પોતાના સરતારને કહ્યું કે, દેવનો એ માણસ મારી પાસે આવ્યો હતો, ને તેનું મુખ દેવન દૂતના મુખ જેવું, ધણું જયકર, હતું; ને તે ક્યાં આવ્યો એ મેં પૂછ્યું નહિ, ને તેણે પણ પોતાનું ના

મને કશું નહિ; ૭ પણ તેણે મને કહ્યું, જી, તને હવેલ
રહેશે, ને પુત્રનો પ્રસવ થશે; ને હવે તું દાસ્યરસ કે
મદ્ય પીશ મા, ને કંઈ અશુદ્ધ વસ્તુ ખાઈશ મા; કેમકે
તે છાકરો અસંસ્થાનમાંથી માફીને તેના મરણના
દિવસ સુધી દેવને સાર નાહીરી થશે. ૮ ત્યારે માનો-
આહે યહોવાદની વિનવી કરીને કહ્યું, હે પ્રભુ, દુષ્ટ
કરીને, દેવના જે માણસને તે મોકલ્યો હતો તે ફરી
અમારી પાસે આવે, ને જે છાકરો જન્મશે તેને
અમારે યુ કરું તે અમને રાખે. ૯ અને દેવે માનો-
આદની વિનવી સાંભળી; ને તે સ્ત્રી ખેનરમાં બેઠી
હતી, ત્યારે દેવને કૃત ફરી તેની પાસે આવ્યો; પણ
તેના ભરતાર માનોઆદ તેની સાથે ન હતો. ૧૦ અને
તે સ્ત્રીએ ઉતાવળે દોડી જઇને પોતાના ભરતારને
જળર આપવાં કહ્યું કે, ભે, જે માણસ તે દિવસે મારી
પાસે આવ્યો હતો, તેણે [પાછું] મને દર્શન દીધું છે.
૧૧ અને માનોઆદ કહ્યો, ને પોતાની સ્ત્રીની પાછળ
આવ્યો, અને તે માણસની પાસે આવીને, તેણે તેને

અગ્નિની જ્વાળા વેદી પરથી આકારાની ગમ ચઢી,
ત્યારે એમ થયું કે, યહોવાદનો કૃત વેદીની જ્વાળામાં
ચઢી ગયો; ને માનોઆદ તથા તેની સ્ત્રી તે જોઈ
રહ્યા; ને તેઓ ભૂમિ પર ઉઘાં પડ્યાં. ૧૨ પણ
યહોવાદના કૃતે માનોઆદને તથા તેની સ્ત્રીને ફરી
દર્શન દીધું નહિ ત્યારે માનોઆદે જાણ્યું, કે તે
યહોવાદનો કૃત હતો. ૧૩ અને માનોઆદે પોતાની
સ્ત્રીને કહ્યું, આપણે દેવને દીઠા છે, માટે આપણે
નિશ્ચય મરી જઈશું. ૧૪ પણ તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું,
જો યહોવાદ આપણને મારી નાખવા આદતો હોત,
તો આપણા દાસ્યી દદનીયાર્પણ તથા ખાદ્યાર્પણ ન
હોત, ને તે આપણને આ સવળી ખાવતો ન જણાવત,
ને આ વખતે આના જેવી વાતો આપણને ન કહેત.
૧૪ અને તે સ્ત્રીને દીકરો સંપાદ્યો, ને તેણીએ તેનું
નામ શામશુન પાડ્યું; ને તે છાકરો મોકિા થયો;
ને યહોવાદે તેને આશીર્વાદ આપ્યો. ૧૫ અને સોરાહ
તથા એશાઆદની વચ્ચે, આદનેહ-દાનમાં, યહોવા-

તેણે પોતાના માળાપને ખજર ન આપી જ અને તેણે જઈને તે સ્ત્રી સાથે વાતચિત કીધી; ને શામશૂનને તે બહુ ગમી. અને કેટલીક મુદત પછી તે પેલી સ્ત્રીને લેવા પાછો ગયો, ને સિદ્ધનું મુદ્દું ભેગા રસ્તેથી ફરારો, ને, બુઝો, તે સિદ્ધના બોળિયામા મધમાખીઓનું એક ટાણું તથા મધ દડું જ અને તે દ્વાયમા લઈને ખાતો ખાતો ચાલ્યો, ને પોતાના માળાપની પાસે આવીને તેણે તેઓને તે આપ્યું, ને તેઓએ ખાધું, પણ તેણે સિદ્ધના બોળિયામાથી મધ લીધું દડું, એ તેણે તેઓને કહ્યું નહિ. ૧૦ અને તેના બાપ તે સ્ત્રીને ઘેર ગયો, ને શામશૂનને ત્યાં ઉભાથી કીધી, કેમકે જીવાનેનો એવો શિવાજ દત્તો. ૧૧ અને એમ થયું કે, જ્યારે તેઓએ તેને લીધો, ત્યારે તેની સાથે રહેવા સાડ તેઓ ત્રીસ સોબલીઓ લાવ્યા. ૧૨ અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, હવે હું તમારી આગળ ઉખાળો કહું, ને ઉભાથીના સાત દિવસોમા જે તેના અર્થે બાળી કાઢીને તમે મને કહેશો, તો હું સજાના ત્રીસ બદન તથા ત્રીસ જોડ વસ્ત્ર તમને આપીશ. ૧૩ પણ જે તેના અર્થે તમે મને કહી નહિ શકો, તો તમે મને સજાના ત્રીસ બદન તથા ત્રીસ જોડ વસ્ત્ર આપજો અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારો ઉખાળો અમને કહે કે તે અમે સાંભળીએ. ૧૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ખાનારમાથી બોરાક નિકળ્યો, અને બળતમાથી ત્રિકાસ નિકળી અને ત્રણ દિવસમા તેઓથી તે ઉખાણાને અર્થ કહેવાયો નહિ. ૧૫ અને સાતમે દહાડે એમ થયું કે, તેઓએ શામશૂનની સ્ત્રીને કહ્યું, તારા બરતારને કુસલાવીને ઉખાણાને અર્થ અમારી આગળ કહેવાય, નહિ તો અમે તને તથા તારા બાપના ઘરનાને અગ્નિથી બાળીશું, તમે અમને છુટી લેવાને બોલાવ્યા છે, ખરૂં કે નહિ? ૧૬ ને શામશૂનની સ્ત્રી તેની આગળ રહી, ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, તું કેવળ મને ધિકારે છે, ને મારા પર કંઈ ગ્રેમ રાખતો નથી, મારા લોકાના પુત્રોને એક ઉખાણો તો કહ્યો છે, પણ મને તે કહ્યો નથી. અને તેણે તેને કહ્યું, જો, મેં પોતાના માળાપને તેનો અર્થ કહ્યો નથી, ને હું તને કહું? ૧૭ ને ઉભાથીના સાત દિવસો સુધી તે તેની આગળ રહી, ને સાતમે દિવસે એમ થયું કે, તેણે તેને કહી દીધું, કેમકે તેણીએ તેને બહુ આગ્રહ કર્યો હતો, ને તેણીએ પોતાના લોકાના પુત્રોને ઉખાણાને અર્થ કહ્યો. ૧૮ અને સાતમે દિવસે

સૂર્યાસ્ત થયા અગાઉ તે નગરના માણસોએ તેને કહ્યું, મધથી મીઠું શું છે? અને સિદ્ધથી બળવાન શું છે? ને તેણે નેઆને કહ્યું, જો મારી વાહરથી તમે ખેડ્યું ન હોત, તો મારા ઉખાણાનો પતો તમને નહિ લાગત

૧૯ અને યહોવાદનો આત્મા તેના પર પરાક્રમ સહિત આવ્યો, ને તેણે આરકલેનમા જઈને તેઓ માથી ત્રીસ જાણને માર્યા, ને તેઓના વસ્ત્ર છુટી લઈને જે માણસોએ તે ઉખાણાને અર્થ કહ્યો હતો તેઓને [વસ્ત્રની] ભેડા આપી અને તેને કોથ ચઢ્યો, ને તે પોતાના બાપને ઘેર ગયો. ૨૦ પણ શામશૂનના સાથી જેણે તેની પ્રત્યે મિત્રનો હુક બાળ્યો હતો તેને તેની વહુ [અપાઈ]

૧૫ અને કેટલાક વખત પછી એવું થયું કે, ધઉની કાપણીના દિવસોમા, શામશૂન બકરીનું એક બચ્ચું લઈને, પોતાની સ્ત્રીની સુલાકાતે ગયો, ને તેણે કહ્યું, હું બોરડીમા મારી સ્ત્રીની પાસે જઈશ, પણ તેણીના બાપે તેને અંદર જવા ન દીધો. ૨ અને તેણીના બાપે કહ્યું, મને નિશ્ચય એમ લાગ્યું કે તું તેને તદન ધિકારે છે, એ માટે મેં તેને તારા સાથીને આપી દીધી, તેની નાની બહેન શું તે કરવા સુદર નથી? કૃપા કરીને તેને બદલે એને જ. ૩ અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, હવે, જો, હું પલિસ્તીઓને કંઈ ઉપદ્રવ કર, તો તેઓ વિષે હું નિંદાથી કરીશ. ૪ અને શામશૂનને જઈને ત્રણસો શિયાળ પકડ્યા, ને મશાલો લઈને બળે પૂછડીઓ ભેગી કરી ને એક એક મશાલ બળે પૂછડીઓ વચ્ચે બાધી. ૫ અને મશાલો સળગાવીને તેઓને પલિસ્તીઓના ઉશા અનાજમા ડોડી મુક્યા, અને પુળા તથા ઉશુ અનાજ તથા ગેતવાડીઓ પણ બાળી મુકી. ૬ ત્યારે પલિસ્તીઓએ કહ્યું, એ કોણે કર્યું છે? ને તેઓએ કહ્યું કે, તિમ્નાના જમાઈ શામશૂન, કેમકે તેણે તેની સ્ત્રીને લઈને તેના સાથીને આપી દીધી છે અને પલિસ્તીઓએ આવીને તેણીને તથા તેણીના બાપને આગથી બાળી દીધા. ૭ અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, જો તમે આમ કરો છો, તો નિશ્ચય તમારા પર વેર વાળ્યા શિવાય હું જીવવાનો નથી. ૮ અને તેણે તેઓને મારીને તેઓનો પુરો સદાર કર્યો, ને જઈને તે એકામ ખડકની બોમા રહ્યો. ૯ અને પલિસ્તીઓએ જઈને યહુદાદમા છાવણી કરી, ને લહીમા પસરી ગયા. ૧૦ અને યહુદાદના

માણસોએ કહ્યું, તમે અમારા પર કેમ ચઢી આવ્યા છો? ને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો, શામશૂન એમ જામને કહ્યું છે, તેમ તેને કરવા સાક્ષર અમે તેને બાધવા આવ્યા છીએ. ૧૧ ત્યારે યદુદાહના ત્રણ દળર માણસોએ એટામ ખડકની બોમાં બંધને શામશૂનને કહ્યું, યં તું બધુતો નથી કે પવિસ્તીઓ અમારા રાજ્યકર્તા છે? ત્યારે તે અમારા ઉપર આ યં કર્યું છે? ને તેણે તેઓને કહ્યું, તેઓએ જેનું મને કહ્યું છે તેનું મેં તેઓને કહ્યું છે. ૧૨ અને તેઓએ તેને કહ્યું, તમે પવિસ્તી બોના દાસમા સોપવાને અમ તને બાધવા આવ્યા છીએ. અને શામશૂન તેઓને કહ્યું, મારી આખજ તમે સમ ખાઓ, કે તમે પોતે મારા પર તુટી નહિ પડો. ૧૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું, એમ નહિ, પણ અમે તને તજ્જડ બાધીને તેઓના દાસમા સોપીયું, પણ અમે તારી હત્યા નહિજ કરીયું અને તેઓ તેને નવા બે દોરડાં બાધીને તે ખડક પરથી લઈ ગયા. ૧૪ અને તે લટીમાં પટ્ટાઓ ત્યારે પવિસ્તીઓએ તેને બેંધને પોઠાર કીધો, ને ચઢોલાદનો આત્મા તેના પર પરાક્રમસદિવ આવ્યા, ને તેને હાથે જે દોરડા દળા તે અત્રિધી બનેલા ત્રણના જેવા યધને તેના દાસ પરથી તેના બંધ ખરી પડ્યા. ૧૫ અને

અહીં આવ્યો છે અને તેઓએ તેને ઘેર્યો, ને તેને સાક્ષર નખરના દરવાજામાં તેઓ આખી રાત સતાઈ રહ્યા, ને આખી રાત ગુપચૂપ રહ્યા, ને કહ્યું, સવારે દિવસ ઉઝતા આપણે તેને મારી નાખીયું. ૧૬ અને અડધી રાત લગી શામશૂન સુઈ રહ્યો, ને અડધી રાતે ઉઠીને તેણે નખરના દરવાજાના કમાડ તથા બંને બારસાખો પકડીને બુઝળસમેત ખેંચી કાઢ્યા, ને તેમને બાધ પર મુકીને હેઝોનની સામેના એક પર્વતના ચિખર પર લઈ ગયા.

૪ અને તે પછી એમ થયું કે, તેને સોરિકની ખીણ-માની દરીવાહ નામની એક સ્ત્રી સારે પ્રીતિ લાગી. ૫ અને પવિસ્તીઓના સરદારોએ તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું તું તેને કુસલાવીને આઠતુ ચોખી કાઢ કે, તેનું મહાબળ શામા રહેલું છે, તથા શા ઉપાય વડે તેના પર પ્રપળ યધને અમે તેને બાધીને દુ ખ દઈએ, અને અમારામનિ પ્રત્યેક નષ્ટ તને અગિયારસે કીપીયા આપશે. ૬ અને દલીલાહે શામશૂનને કહ્યું, કૃપા કરીને તું મને આઠતુ કહે કે, તારું મહાબળ શામા રહેલું છે, તથા તું શાથી બધાય કે નથી તને દુ ખ દઈ સકાય? ૭ ને શામશૂન તેને કહ્યું, કદી

[અધ] પોતાના હાથ પરથી તેણી નાખ્યા ૧૩ અને દેલીલાહે શામશૂનને કહ્યું, તે અત્યાર સુધી મારી મરફરી કરી છે, ને મને જુદીજ વાતો કરી છે, શા વડે તું બધાક શકે તે મને કહે અને તેણે તેને કહ્યું, જે તું મારા માથાની સાત વડો થાનની સાથે વહે તે ૧૪ અને તેણીએ [સાળના] ખીડા સાથે તે બાધીને તેને કહ્યું, શામશૂન, પવિસ્તીઓ વારા પર આવી પડ્યા છે અને તેણે પોતાની ઉધમાથી ભજીને સાળને ખીડો તથા થાન ખેંચી કાઢ્યા ૧૫ અને તેણીએ તેને કહ્યું, તારૂં દિલ મારા પર નથી, ત્યારે તું એમ કેમ કહી શકે કે હું વારા પર હેલ રાખું છું? આ ત્રણ વાર તે મારી મરફરી કરી છે, ને તારૂં મહાભજ સામા રહેલું છે તે તે મને કહ્યું નથી ૧૬ અને તેણીએ પોતાના વચનો વડે તેને દરરોજ આગ્રહ કીધો, તથા હાટક કીધી, ત્યારે એમ થયું કે, તેનો છવ મરણુદહ્ય અકળાયો ૧૭ ત્યારે તેણે પોતાનું દિલ તેની આગળ પુરેપુર ખોલીને તેને કહ્યું, મારા માથા પર [કદી] એકો આવ્યો નથી, કેમકે મારી માના પેટથી હું જેવને સાડ નાઝીરી છું, હું જે મુડાઉં, તો માડ બજ મારામાથી જીવ રહેલો, ને હું નિર્બજ થઈને હરકોઇ ખીભ માણસના સરખો થઈ જઈશ ૧૮ અને ત્યારે દલીલાહે બોલ્યું કે, તેણે પોતાનું દિલ મારી આગળ પુરેપુર ખોલ્યું છે, ત્યારે તેણીએ એમ કહીને પવિસ્તીઓના સરદારોને તેણી મનાવ્યા કે, તમે આ એક વાર આવો, કેમકે તેણે પોતાનું દિલ મારી આગળ પુરેપુર ખોલી દીધું છે ત્યારે પવિસ્તીઓના સરદારો હાથમા પૈસા લઈને તેની પાસે આવ્યા ૧ અને તેણીએ તેને પોતાના બોલામા સુવાજો, ને એક માણસને બોલાવીને તેના માથાની સાતે વડો બોડાવી, ને તે તેને હેરાન કરવા લાગી, ને તેનામાથી તેનું બજ જઈ રહ્યું હતું ૨૦ અને તેણીએ કહ્યું, શામશૂન, પવિસ્તીઓ વારા પર આવી પડ્યા છે અને પોતાની ઉધમાથી ભજીને તેણે કહ્યું, હું ખીભ સમયની પેટે નિષ્ઠા જઈને મારૂં શરીર ખજેરીશ પણ તે જાણતો નહોતો કે યહોવાહ તેની પાસેથી જીવો રહ્યો છે ૨૧ અને પવિસ્તીઓએ તેને પકડીને તેની આખો ફોડી નાખી, ને તેને ગોઝાહમા લાવીને પિત્તજની ખેડીઓ પહેરાવી, ને તે બદીખાનામા દળતો હતો ૨૨ તથાપિ મુડાયા થઈ તેના મથાના વાજ ખાજ વધવા લાગ્યા

૨૩ અને પવિસ્તીઓના સરદારો પોતાના દેવ ઇઝોન આગળ મેટો ચણ તથા આનહ કરવાને એકઠા થયા, કેમકે તેઓએ કહ્યું, અમારા દેવ અમારા વરી શામશૂનને અમારા હાથમા સોંપ્યો છે ૨૪ અને લોકોએ તેને બોલ્યો, ત્યારે તેઓએ પોતાના દેવની સ્તુતિ કીધી, કેમકે તેઓએ કહ્યું, અમારો રાતુ તથા અમારા દેશનો નાશ કરનાર, જુલે અમારામાથી ધણાને મારી નાખ્યા છે, તેને અમારા દેવ અમારા હાથમા સોંપ્યો છે ૨૫ અને તેઓના દિલ ખુશ હતા, ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ કહ્યું, શામશૂનને બોલાવો કે, તે આપણી આગળ તમારો કરે અને તેઓ શામશૂનને કેંઈખાનામાથી બોલાવી લાવ્યા, ને તેણે તેઓની આગળ તમારો કયો, ને તેઓએ તેને થાલનાઓની વચ્ચે રાખ્યા ૨૬ અને જે જીવાને તેનો હાથ પકડ્યો હતો તેને શામશૂન કહ્યું, જે થાલ લાઓ પર ધરનો આધાર રહેલો છે તે મને ટટાળો કાઢવા દે કે હું તેઓને અઢેલું ૨૭ હવે તે પર તો પુરોથી તથા સ્ત્રીઓથી ભરપુર હતું, ને પવિસ્તીઓના સર્વ સરદારો ત્યાં હતા, ને શામશૂન તમારો કરતો હતો, ત્યારે અમાસી ઉપર પહોં તેને બોનારા, પુરૂષ તથા સ્ત્રીઓ મળીને, આસરે ત્રણ હબર માણસો હતા ૨૮ અને શામશૂન યહોવાહની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું એ પ્રભુ યહોવાહ, કૃપા કરીને મને યાદ કર, ને હે દેવ, કૃપા કરીને મને આટલી આ વાર બજવાન કર, કે હું મારી બને આખો [લીધા]નો સામટો બદલો પવિસ્તીઓ પર લાગી શકું ૨૯ અને વચ્ચેના બંને થાલલા બેના પર ધરનો આધાર રહેલો હતો, તેમને શામશૂન પકડ્યા, એટલે એકને જમણા હાથથી ને એકને ડાબા હાથથી, ને તેમને અઢેલીને તે ઉભો થયો ૩૦ અને શામશૂન કહ્યું, હું પવિસ્તીઓની સાથે બંને મરૂં અને પોતાના આખા બજથી તે વાકો વળ્યો, ને સરદારો પર તથા તેની અંદરના સર્વ માણસો પર ધર ધરી પકડ્યું એમ મરતી વખતે એઓને તેણે માથા તેઓની સખ્યા પોતાની હથોળીમા તેણે મારેલા તેઓના કરવા વધારે હતી ૩૧ ત્યારે તેના બાહ તથા તેના બાપના ધરના સર્વ ત્યાં આવીને તેને લઈ ગયા, ને સોરાહ તથા એજાઓલની વચમા તેના બાપ માનોઆહના કબરસ્તાનમા તેઓએ તેને દાટ્યો અને તેણે વીસ વર્ષ ઉસાએલનો ન્યાય કયા હતો

૧૭ અને એકાદમના પદાદી મુલકનો મીખાહ નામે એક પુત્ર પડતો. ૨ અને તેણે પોતાની માને કહી, જે અગિયારસે રૂપીઆ વારી પાસેથી છાનવી લેવાયા હતા, ને જે વિષે તે આપ દીધો હતો, ને વળી મને પણ કહી સભળાવ્યું હતું, એ, તે રૂપીઆ મારી પાસે છે, મેં તે લીધા હતા અને તેની માએ કહી, મારો દીકરો યહોવાદી આશીર્વાદિત થાઓ. ૩ અને જ્યારે તેણે તે અગિયારસે રૂપીઆ પોતાની માને પાછા આપ્યા, ત્યારે તેની માએ કહી કે, કારેલી મૃત તથા ગળેલી મૃત ખનાવવાને મેં પોતાના હાથથી મારા દીકરાને સાડે તે રૂપીઆ યહોવાદને અર્પણ કર્યા હતા, માટે હવે હું તને તે પાછા આપીશ. ૪ અને તેણે પોતાની માને તે રૂપીઆ પાછા આપ્યા, ત્યારે તેની માએ બસે રૂપીઆ લઈને સોનાને આપ્યા, ને તેણે તેની કારેલી તથા ગળેલી મૃત ખનાવી, ને તે મીખાહના ધરમા રહી. ૫ અને તે મીખાહને એક દેવરથાન હતું, ને તેણે એકાદ તથા તશાશીમ ખનાવ્યા, ને પોતાના એક દીકરાની પ્રતિષ્ઠા કરીને તેને તેનો યાજ્ઞ ખનાવ્યો. ૬ તે દિવસોમા ઇસાએલમા રાજ નહોતો, પ્રત્યેક માલુસ પોતાની દૃષ્ટિમા જે સાડે લાગતું તે કરતો.

૭ અને યહુહાહના કુટુંબનો યિથવેહેમ યહુહાહમાનો એક જીવાન પુત્ર પડતો, તે લેવી હતો, ને ત્યાં આવી વસેલો હતો. ૮ તે માલુસ જ્યાં [જગ્યા] મળે, ત્યાં વસવા સાડે યિથવેહેમ યહુહાહ નગરમાથી આવી નિઃશ્વર, ને મુસાફરી કરતો કરતો તે એકાદમના પદાદી મુલકમા મીખાહને ઘેર આવી પહોંચ્યો. ૯ અને મીખાહે તેને કહી, તું મ્યાથી આવે છે? ને તેણે તેને કહી કે, હું યિથવેહેમ યહુહાહનો લેવી છું, ને જ્યાં મને [જગ્યા] મળે ત્યાં રહેવા સાડે જઈ છું. ૧૦ અને મીખાહે તેને કહી, મારી સાથે રહે, ને મારો આપ તથા યાજ્ઞ થા, હું તને દર વર્ષે દસ રૂપીઆ, તથા એક જોડ ઘુમડા, તથા ખાવાનું આપીશ તેથી તે લેવી અદર ગયો. ૧૧ અને લેવી તે માલુસની સાથે રહેવાને રાજ હતો, ને તે જીવાનને પોતાના એક દીકરા સરઓ તે મળતો હતો. ૧૨ અને મીખાહે તે લેવીની પ્રતિષ્ઠા કરી, ને તે જીવાન તેનો યાજ્ઞ થયો, ને મીખાહના ધરમા રહ્યો. ૧૩ ત્યારે મીખાહે કહી કે, હવે હું જાઉં છું કે, એક લેવી મારો યાજ્ઞ છે એ માટે યહોવાદ માટે જાઉં કરશે.

૧૮ તે દિવસોમા ઇસાએલમા કોઈ રાજ નહોતો, ને તે દિવસોમા દાનીઓતુ બુદ્ધ પોતાને વસવાને કાજે વતન ચોધતું હતું, કેમકે તે દિવસ લગી ઇસાએલના કુબોની મધ્યે તેઓને વતનનો દિરસો મળ્યો નહોતો. ૨ અને દાનપુત્રોએ પોતાના કુટુંબના સઘળા માલુસોમાથી પાંચ શૂરવીર પુત્રોને સોરાહ તથા એશ્તાઓલથી, દેશની ભંજુસી કરવા, તથા તપાસ કરવા સાડે, મોકલ્યા, અને તેઓએ તેઓને કહી કે, જઈને દેશની તપાસ કરો, અને તેઓએ એકાદમના પદાદી મુલકમા મીખાહને ઘેર આવીને ત્યાં ઉતારો કર્યો. ૩ જ્યારે તેઓ મીખાહના ધરની નજીક આવ્યા, ત્યારે તેઓએ પેલા જીવાન લેવીનો સાહ જોળખ્યો, અને તેઓ વળીને ત્યાં ગયા, અને તેને કહી કે, તને અહીં ફાલ લઈ આવ્યું? ને અહીં તું શું કરે છે? અને અહીં તને શું મળે છે? ૪ અને તેણે તેઓને કહી કે, મીખાહે મારે વારસે ફલાણુ ફલાણુ કર્યું છે, અને તેણે મને પગાર પડીને રાખ્યો છે, અને હું તેનો યાજ્ઞ થયો છું. ૫ અને તેઓએ તેને કહી કે, કૃપા કરીને દેવની સલાહ પુઝ, એ માટે કે અમે ભણીએ કે ને રસ્તે અમે જઈએ છીએ તે આખા દિવસો કે નહિ. ૬ અને યાજ્ઞે તેઓને કહી કે, રાત્રિએ આટલા ભજો, જે રસ્તે તમે ભજો છો તે યહોવાહની સમુખ છે.

૭ ત્યારે તે પાંચ માલુસ વિદાય થયા, ને લાઇશ આવ્યા, ને ત્યાંના લોકોને જોયા, કે તેઓ બીજ વગર રહેતા હતા, તથા તીહોનીઓની પેઠે રાત તથા નિશ્વર હતા, કેમકે કશામા તેઓને શરમાવે એવો કોઈ હાકેમ તે દેશમા નહોતો, ને તેઓ સીદોનીઓથી વેગળા હતા, ને કોઈ સાથે તેઓને કંઈ બંધાર નહોતો. ૮ અને તેઓ સોરાહ તથા એશ્તા આવ્યા પોતાના ભાઈઓની પાસે આવ્યા, ને તેઓના ભાઈઓએ તેઓને કહી, તમે શું [કહો છો]? ૯ ને તેઓએ કહી, ઉઠા, ને આપણે તેમના ઉપર ચડાઈ કરીએ, કેમકે અમે તે દેશ ભજો છો, ને, જીવો, તે ધણે સારો છે, તેમ છતાં તમે ગુપચુપ [બેસી કેમ રહ્યા છો]? જઈને દેશમા પ્રવેશ કરીને તેનો કબજો લેવામા આગ્રહ ન કરો. ૧૦ તમે જશો, ત્યારે નિર્ભય લોક મધ્યે તમે આવશો, ને તે દેશ વિશાળ છે, કેમકે દેવે તે તમારા હાથમા અપ્યો.

છે; પૃથ્વીમાં જે જે વસ્તુઓ છે તેઓમાંથી કશાની
એટલે વચરની જગ્યા તે છે.

૧૧ અને સોરાહ તથા એતાઓલમાંથી દાનના
કુટુંબના છર્સે માણસ યુદ્ધરાજ સહને ત્યાંથી ચાલી
નિકળ્યા. ૧૨ અને તેઓ ગયા, ને ચઢદાહમાંના
કિરોય-ચઆરીમમાં તેઓએ છાવણી કરી; એ માટે
આજ સુધી તેઓએ તે જગ્યાનું નામ માહનેહ દાન
પાડયું; જુઓ, તે કિરોય-ચઆરીમની પાછળ છે.
૧૩ અને તેઓ ત્યાંથી એકાદમના પહાડી મુલકમાં
ગયા, અને મીખાહને ઘેર આવ્યા, ૧૪ અને જે પાંચ
માણસ લાઇરાના દેશની બહુસી કરવાને ગયા હતા,
તેઓએ ઉત્તર આપીને પોતાના લાઇઓને કહ્યું, થું
તમે જાણો છો કે, આ ધરોમાં એકાદ તથા વરાશીમ
તથા કોરેલી મૂર્તિ તથા ગાળેલી મૂર્તિ છે? માટે હવે
તમારે થું કરવું તેનો વિચાર કરો. ૧૫ અને તેઓ
તેણી ગમ વળીને તે જુવાન લેવીના ધરમાં ગયા,
એટલે મીખાહને ઘેર આવ્યા, ને તેઓએ તેને સમ-
કુશળ પુછ્યા. ૧૬ અને દાનપુત્રોમાંના છર્સે માણસો
જે યુદ્ધરાજ સહનેલા હતા, તેઓ ફરવાબના નાકામાં
ઉભા રહ્યા. ૧૭ અને જે પાંચ માણસ દેશની બહુસી
કરવાને ગયા હતા, તેઓએ જઈને ત્યાં પેસીને, તે
કોરેલી મૂર્તિ તથા એકાદ તથા વરાશીમ તથા ગાળેલી
મૂર્તિ લીધાં; ને યુદ્ધરાજ સહનેલા પેકા છર્સે માણ-
સોની સાથે ફરવાબના નાકા પાસે ચાલક ઉભો
રહેલો હતો. ૧૮ અને એઓ મીખાહના ધરમાં ગયા,
ને કોરેલી મૂર્તિ, એકાદ, તથા વરાશીમ, તથા ગાળેલી
મૂર્તિ લઈ આવ્યા, ત્યારે ચાલકે તેઓને કહ્યું, તમે
થું કરો છો? ૧૯ અને તેઓએ તેને કહ્યું, ચૂપ રહે,
તારા મુખ પર તારો હાથ મુક, ને અમારી સાથે
આવીને અમારો બાપ તથા ચાલક થા; એક માણ-
સના ધરનો ચાલક થવું તે, કે ઇસ્રાએલના એક
કુળનો તથા કુટુંબનો ચાલક થવું તે, વારે માટે વધારે
સારું છે? ૨૦ ને ચાલકનું દિલ ખુશ થયું, ને એકાદ
તથા વરાશીમ તથા કોરેલી મૂર્તિ લઈને તે તે લોકો
મધ્યે ગયો. ૨૧ એમ તેઓ પાછા ફર્યા ને આવ્યા
ગયા, ને છાકરાં તથા ટોર તથા માલબલકવને પોતાની
આગળ રાખ્યાં. ૨૨ તેઓ મીખાહના ધરથી પછે દૂર
પહોંચ્યા, ત્યારે મીખાહના ધરની પાસેનાં ધરોના
માણસોએ એકઠા થઈને દાનપુત્રોને પકડી પાડ્યા.
૨૩ અને તેઓએ દાનપુત્રોને હાંક મારી. અને

તેઓએ મુખ ફેરવીને મીખાહને કહ્યું, તને શી ઇન
થઈ છે, કે હું આવી ટોળી લઈને આવે છે? ૨૪ અને
તેણે કહ્યું, તમે મારા પોતાના બનાવેલા દેવોને તથા
ચાલકને લઈને આવતા રહ્યા છો, ને મારી પાસે બીજું
થું રહ્યું છે? એમ છતાં તમે મને કેમ કહો છો કે,
તને શી ઇન થઈ છે? ૨૫ અને દાનપુત્રોએ તેને કહ્યું,
તારો સાદે અમારામાં સંભળાવા ન દે, રમે બળી
રહેલા મનવાળા માણસો તારા પર દુડી પડે, ને હું
પોતાના જીવ તથા તારા ધરનાંના જીવ ખોચ. ૨૬ અને
દાનપુત્રોએ પોતાના રસ્તો પકડેલો; ને મીખાહ
એણે કે તેઓ તેના ગાંઠ્યા બંધ એવા નથી, ત્યારે
તે પાછો વળીને પોતાને ઘેર ગયો. ૨૭ અને તેઓએ
મીખાહની બનાવેલી વસ્તુઓ તથા તેના ચાલકને
લઈને લાઇરામાં દાંત તથા નિર્લય લોકોની પાસે
આવીને, તેઓને વરવારની ધારથી માર્યા; ને નગરને
અગ્નિથી બાળ્યું. ૨૮ અને તેની વાહારે ચઢનાર કોઇ
નહોતું, કેમકે સીદોનથી તે આપું હતાં, ને તેઓએ
કોઇની સાથે કંઈ વ્યવહાર ન હતો; ને બેય રહોબની
પાસેના મેદાનમાં એ હતાં. અને તેઓ નગર
બાંધીને ત્યાં વસ્યા. ૨૯ અને ઇસ્રાએલને પેટ જમીલા
પોતાના પૂર્વજ દાનના નામ પ્રમાણે, તેઓએ તેનું
નામ દાન પાડયું; પણ પહેલાં તે નગરનું નામ
લાઇરા હતું. ૩૦ અને દાનપુત્રોએ પોતાને વારસે તે
કોરેલી મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી; ને દેશની ગુલામગિ-
રીના દિવસ સુધી મુસાના દીકરા ગેરોઅમેનો દીકરા
યોનાથાન તથા તેના પુત્રો દાન કુળના ચાલક હતા.
૩૧ અને ત્યાં સુધી દેવનું ઘર શીલોહમાં રહ્યું તે
બધા વખત સુધી તેઓએ મીખાહની બનાવેલી
કોરેલી મૂર્તિને પોતાને સાથે રક્ષાપિત કરી રાખી.

૧૯

અને ઇસ્રાએલના કોઇ રાજ નહોતો, ત્યારે
તે દિવસોમાં એમ થયું કે, એકાદમના
પહાડી મુલકની સામેની બાજુએ કોઇ એક લેવી
આવી વસેલો હતો, ને તેણે બેથલેહેમ-ચઢદાહની
એક સ્ત્રીને પોતાની ઉપપત્ની તરીકે રાખી હતી.
૨ અને તેની ઉપપત્નીએ પતિવ્રત બંધ કરીને વ્યભિ-
ચાર કર્યો, ને તેની પાસેથી બેથલેહેમ-ચઢદાહમાં
પોતાના બાપને ઘેર ગઈ, ને ત્યાં ચાર મહિનાની
મુદત સુધી રહી. ૩ અને તેની સાથે પ્રીતિથી વાત
કરવા સાર, ને તેને પાછી લાવવા સાર, તેનો ભરતાર
હીને, ને પોતાના આકરને તથા બે ગધેડાંને સાથે

લખને, તેની પાછળ ગયો; ન તેણી પોતાના બાપના ધરમાં તેને લઈ ગયું; ને તે યુવતીના બાપે તેને જોયા, ત્યારે તે તેની મુલાકાતથી ખુશ થયો. ૪ અને તેના સસરાએ, એટલે યુવતીના બાપે, તેને રાખ્યો; ને તે તેની સાથે ત્રણ દિવસ રહ્યો; ને તેઓએ ખાધું પીધું, ને ત્યાં ઉતારો પ્રીયો. ૫ અને ચોથે દિવસે એમ થયું કે, તેઓ મોટી સવારે ઉઠ્યાં, ને તે ત્યાંથી વિદાય થવા સાથે ઉઠ્યા થયો; ને યુવતીના બાપે પોતાના જમાણને કહ્યું, કાળિયાં અન્ન ખાઈને પોતાના દિલને વાલુ કર, ને ત્યાર પછી તમે તમારે રસ્તે પડો. ૬ એવી રીતે તે બન્નેએ એકઠા બેસીને ખાધું પીધું; ને તે યુવતીના બાપે તે માણસને કહ્યું કે, કૃપા કરીને રાજ થઈને આખી રાત રહે, ને તારા દિલને ખુશ કર. ૭ અને તે માણસ વિદાયગિરી લેવા સાથે ઉઠ્યો થયો; પણ તેના સસરાએ તેને આગ્રહ કરીયાથી તેણે પાછો ત્યાં ઉતારો કર્યો. ૮ અને તે પાંચમે દિવસે વિદાયગિરી લેવા સાથે મોટી સવારે ઉઠ્યો; ને તે યુવતીના બાપે કહ્યું, કૃપા કરી મન તાત પાડીને દિવસ નમના સુધી તમે રહો; ને તે બન્ને જમ્યા. ૯ અને ત્યારે તે પોતાની ઉપપત્ની તથા પોતાના સાકર સાથે વિદાયગિરી લેવા સાથે ઉઠ્યા થયો, ત્યારે તેના સસરાએ, એટલે તે યુવતીના બાપે, તેને કહ્યું કે, જો, હવે દિવસ અસત થવા આવ્યો છે, કૃપા કરી રાત રહી જાઓ; જો, દિવસ આખર થવા આવ્યો છે, અહીં ઉતારો કરીને તારા હૃદયને ખુશ કર, ને તારે ઘર જવા સાથે કાલે પહેલાં [ઉઠીને] તમારે રસ્તે પડો. ૧૦ પણ તે માણસ તે રાત ત્યાં રહી જવા રાજ નહોતો, તેથી તે ઉઠીને વિદાય થયો, ને યત્ન (એટલે યત્નપૂર્વક) પાસે આવી પહોંચ્યો. હવે તેની સાથે દુન બાંધેલાં બે ગેરેલાં દાંતાં; તેની ઉપપત્ની પણ તેની સાથે હતી ૧૧ ત્યારે તેઓ યત્ન પાસે પહોંચ્યાં ત્યારે દિવસ થયો નમી ગયો હતો; ને ચાકરે પોતાના રોડને કહ્યું, કૃપા કરી ચાલો, આપણે જન્મને આ યત્નનીમાના નગરમાં જઈને તેમાં ઉતારો કરીએ. ૧૨ અને તેના રોડે તેને કહ્યું કે, એ ૧૨રેલીનું નગર કે જેમાં કોઈ પણ ઇલાએવપુત્રો નથી તેમાં આપણે જઈને નહિ જઈએ; પણ આપણે આનન ચાકીને જિજ્ઞાસુ સુધી જઈએ. ૧૩ અને તેણે પોતાના પાપને કહ્યું કે, ચાલો, આપણે આ જગ્યાએમાની એકી નજીક જઈ પહોંચીએ; ને આપણે જિજ્ઞાસુમાં કે ચાપાદમાં ઉતારો કરીશું.

૧૪ તેથી તેઓએ આનન ચાલવું જરી રાખ્યું; ને જિજ્ઞાસુમાંના જિજ્ઞાસુ પાસે તેઓ પહોંચ્યા ત્યારે સૂર્ય અસ્ત પાડ્યો. ૧૫ અને જિજ્ઞાસુમાં જઈને ત્યાં ઉતારો કરવા સાથે તેઓ તે તરફ વળ્યાં; ને તે અંદર દાખલ થઈને તે નગરના રસ્તામાં બેઠા; કેમકે કોઈ માણસ પોતાને ગર તેઓને ઉતારો કરવા સાથે લઈ ગયો નહિ. ૧૬ અને, જુઓ, એક જુદા માણસ સાંજે ખેતરમાંથી કામ કરીને આવતો હતો; હવે તે માણસ એકાકીમાં પહોંચી મુલકને હતો; ને તે જિજ્ઞાસુમાં આવી વસેલો હતો; પણ આ જગ્યાના લોક જિજ્ઞાસુનીઓ હતા. ૧૭ અને તેણે પોતાની દૃષ્ટિ ઉઘી કરીને તે જગ્યામાં નગરના રસ્તામાં ફીટો; ને તે જુદા માણસે કહ્યું, તું ક્યાં જાય છે; ને તું ક્યાંથી આવ્યો છે? ૧૮ ને તેણે જોયું કહ્યું, અમે બેથલેહેમ-યહુદામાંથી એકાકીમાં પહોંચી મુલકને પેલે છુટી જઈએ છીએ; હુ ત્યાંને છુ, ને હુ બેથલેહેમ-યહુદામાં જમા ગયો હતો; ને હુ યહોવાહના ધરમાં જઈ છુ; ૧૯ ને જો કે અમારાં ગેરેલાં કાલે ચંદ્ર તથા ચારો બને છે, ને મારે કાલે તથા મારી દાસીને કાલે તથા તારા સેવકો સાથેના જુવાનને કાલે પણ રોટલી તથા દ્રાક્ષરસ છે, અમને કલાતી કંઈ પણ ખોટ નથી, તો પણ કોઈ માણસ મને પોતાના ધરમાં આવકારે આવતો નથી. ૨૦ અને જુદા માણસે કહ્યું, તને શાંતિ થાઓ, પણ તારે જે જે જોઈએ તેના બાર મારે માથે રહેવા દે; કૃપા એટલું જ કે રસ્તામાં ઉતારો ન કર. ૨૧ એવી રીતે તેને તે પોતાને ઘર લાવ્યા, ને તેનાં ગેરેલાં પાસ ચારો નીચાં; ને તેઓએ પોતાના પત્ર પોષ્ટને ખાધું પીધું. ૨૨ તેઓ મોજ કરતાં હતાં એટલામાં, જુઓ, કેટલાક બંધીયમાણપુત્રો ધરની આસપાસ વિરભાષ વળાને બારણું ઠોકવા લાગ્યા; ને તેઓએ ધરપણીની, એટલે તે જુદા માણસની સાથે વાત કરતાં કહ્યું કે, જે માણસ તારા ધરમાં આવ્યો છે તેને બહાર લાવ, કે અમે તેની આજર લઈએ. ૨૩ અને તે ધરપણીએ તેઓની પાસે બહાર આવ્યો તેઓને કહ્યું કે, ખરસ બાઈઓ, એમ નહિ, કૃપા કરી એવું કૃપા કૃત્ય ન કરો; એ માણસ મારા ધરમાં આવ્યો છે તે કલાનમાં લઈને એ મૃત્યુ ન કરો. ૨૪ જુઓ, મારી કુવારી પુત્રી તથા તે [માણસ]ની ઉપપત્ની અહીં છે; તેઓને હુ દસણું બહાર લાવું, ને તમે તેમની આજર લો, તથા તમને જેમ સાથે લાગે તેમ તેમને કરો; પણ એ માણસ ઉપર એવું

મૂર્ખાઇ બરેલુ કૃત્ય ન કરો. ૨૫ પણ તે માલુસો તેનું સાબળના આઢતા નહોતા, તેથી તે માલુસ તેની ઉપપત્નીને પકડીને તેને તેઓની પાસે બહાર લાવ્યો, ને તેઓએ તેણીની આખર લીધી, ને આખી રાત સવાર સુધી તેને દુષ્ક્રીડી, ને પોહ ફાટવા લાગ્યો ત્યારે તેઓએ તેને છોડી ૨૬ ત્યારે પોહ ફાટતા તે સ્ત્રી આવીને ને માલુસના ઘરમા તેનો પતિ હતો તેના [ઘરના] બારણા આગળ અજવાણ થતા સુધી પકડી રહી ૨૭ અને તેનો પતિ સવારે ઉઠ્યો ને ઘરના બારણા ઉઘાડ્યા, ને રસ્તે પડવા સાડા બહાર નિકળ્યો, તો, જુઓ, તે સ્ત્રી, એટલે તેની ઉપપત્ની, ઘરના બારણા પાસે પડેલી હતી ને તેના હાથ ઉભરા ઉપર પડેલા હતા ૨૮ અને તેણે તેણીને કહ્યું, ઉઠ, આપણે આટલા જઈએ, પણ કોઈએ ઉત્તર આપ્યો નહિ, પણ તેણે તેને જયજીને ગવેડા પર નાખી, ને તે માલુસ ઉઠીને પોતાને મુકામે જઈ પહોંચ્યો. ૨ અને પોતાને ઘેર આવીને તેણે એક છરી લીધી, ને પોતાની ઉપપત્નીને લપડે તેને સાથે સાથેથી કાપી, ને તેના બાર દુકડા કરીને ઇસ્રાએલની સર્વ સીમાઓમા મોકલ્યા ૩૦ અને એમ થયું કે, ને સવચ્ચે તે જોયું તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલ પુત્રો મિસર દેશમાથી નિકળ્યા તે દિવસથી તે આજ સુધી આવ્યું કૃત્ય કરવામા કે જોવામા આવ્યું નથી, એ વિષે વિચાર કરો, સવાહ લો, ને બિનો.

૨૦

ત્યારે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો દાનથી તે છેક ઈરેશીમા સુધીયા તથા ગિલઆદ દેશમાથી નિકળી આવીને આખી જમાત મિરપાહમા ચઢેલા હતા આગળ એકમતે ટોળે મળી ૨ અને સર્વ લોકોના, એટલે ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોના મુખ્યો, ચાર લાખ તરવાર તાણનારા પેદળ પુરૂષો, દેવના લોકોની સહામા હાજર થયા ૩ (બિન્યામીનપુત્રોએ તો સાબળ્યું હતું કે ઇસ્રાએલપુત્રો મિરપાહમા ગયા છે) અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ કહ્યું, આ દુષ્ટ કૃત્ય કેવી રીતે બન્યું તે અમને કહો ૪ ત્યારે ને સ્ત્રીનું જૂન થયું હતું તેના પતિ લેવીએ ઉત્તર આપ્યો કે, હું તથા મારી ઉપપત્ની [રાત] રહેવા સાડા બિન્યામીનના ગિલઆહમા ગયા હતા ૫ અને ગિલઆહમા માલુસોએ મારી મુકામે ધાધળ મચાવીને ને ઘરમા હું હતો તેને રાતે યોગદમ ઘેરી લીધું, અને તો તેઓએ મારી નાખવાનો વિચાર કીધો, ને મારી ઉપપત્ની

ઉપર તેઓએ બળાટકાર ગુનગીને તેનો પ્રાણ લીધો ૬ અને મે મારી ઉપપત્નીને લપડે તેને કાપી, ને તેના દુકડા કરીને ઇસ્રાએલના વારસાના આખા દેશમા તે મોકલી દીધા, કેમકે તેઓએ ઇસ્રાએલ મધ્યે લપટપણ તથા મૂર્ખાઇ કીધા છે ૭ જુઓ, હે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો, અને તમારી સલાહ તથા મત આપો ૮ અને સર્વ લોકોએ એકમતે ઉભા થઈને કહ્યું કે, અમારામાનો કોઈ પોતાના તણુએ નહિ જરો, ને અમારામાનો કોઈ વળીને પોતાને ઘેર નહિ જરો ૯ પણ ગિલઆહને તો આપણે આ પ્રમાણે કરીશું, દેવમતિ પ્રમાણે આપણે તે ઉપર ચઢાઈ કરીશું ૧૦ અને આપણે ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોમાથી દર સો માલુસોમાથી દસ દસ, તથા દર હજાર માલુસોમાથી સો સો, તથા દર દસ હજારમાથી હજાર હજાર માલુસો લોકોને કાળે યોરાક લાવવા સાડા લઈશું, એ સાડા કે તેઓ બિન્યામીનના ગિલઆહમા પહોંચીને ને સઘળા મૂર્ખાઈ તેઓએ ઇસ્રાએલમા કીધી છે તે પ્રમાણે તેમની વલે કરે ૧૧ એવી રીતે ઇસ્રાએલના સર્વ માલુસો એકમતે તે નગરની સામે ટોળે મળ્યા

૧૨ અને ઇસ્રાએલના કુળોએ બિન્યામીનના સઘળા કુળમા માલુસો મોકલીને કહાળ્યું કે, આ કેવું દુષ્ટ કાળે તમારામા બન્યું છે? ૧૩ તો હવે એ બલીયઆલના પુત્રો કે ને ગિલઆહમા છે તેઓને [અમારે] સ્વાધીન કરો, કે અમે તેઓને મારી નાખીને ઇસ્રાએલમાથી બ્રહ્મચાર દૂર કરીએ પણ બિન્યામીનપુત્રોએ પોતાના લાકડાંમા ઇસ્રાએલપુત્રોનું કહેવું સાબળ્યું નહિ ૧૪ અને બિન્યામીનપુત્રો ઇસ્રાએલપુત્રો સામે યુદ્ધ કરવાને ધસી જવા સાડા જૂદા જૂદા નગરોમાથી ગિલઆહમા ભેગા થયા ૧૫ અને તે દિવસે બિન્યામીનપુત્રોની અણૂત્રી આટલી થઈ, એટલે ગિલઆહના ચૂંટી કાઢેલા રહેવાસીઓની ગણતરીના સાતસે પુરૂષો તથા તે ઉપરાંત જૂદા જૂદા નગરોમાથી આવેલા છઠીસ હજાર તરવારીઆ પુરૂષો થયા ૧૬ આ સર્વ લોકોમા ચૂંટી કાઢેલા સાતસે ડાહ્યાડિયા પુરૂષો હતા, તેઓમાનો પ્રત્યેક મોક્ષીયો એવા ગોળો મારી ચકતો કે એક વાળ પણ ચુકતો નહિ.

૧૭ અને બિન્યામીનીઓ શિવાય ઇસ્રાએલીઓની અણૂત્રી ચાર લાખ તરવારીઆ પુરૂષોની થઈ, એ સર્વ લડવેશ પુરૂષો હતા ૧૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રો

હીને બેચેન થયા, ને ઇશ્વરની સત્યાદ પુણ્યા તેઓએ
કહ્યું કે, બિન્યામીનપુત્રોની સામે યુદ્ધ કરવા સાર
અમારી તરફથી પહેલો કાણુ ચઢાઈ કરે? અને
યદોવાહો કહ્યું કે, યદુદાઈ પહેલો [નય] ૧ અને
હસ્તાએવપુત્રોએ સવારે હીને બિન્યાઆદની સામે
છાવણી કીધી ૨૦ અને હસ્તાએવીઓ બિન્યામીનીઓ
સામે યુદ્ધ કરવાને ચાની નિકળ્યા, ને હસ્તાએવીઓએ
બિન્યાઆદ પાસે તેમની વિરૂદ્ધ યુદ્ધબૂદ્ધ રચ્યો
૨૧ અને બિન્યામીનપુત્રોએ બિન્યાઆદમાથી ધસારો
કરીને તે દિવસે બાપીસ દળને હસ્તાએવીઓને
નાશ કરીને જમીનદોસ્ત કીધા ૨૨ અને લોકોએ
એટલે હસ્તાએવીઓએ હિમ્મત પકડીને જે જગ્યાએ
તેઓએ પહેલે દિવસે બૂદ્ધ રચ્યો હતો ત્યાજ ફરીથી
યુદ્ધબૂદ્ધ રચ્યો ૨૩ (અને હસ્તાએવપુત્રો યદોવાહની
હજીરમા જઈને સાજા સુધી રહ્યા, ને તેઓએ યદો
વાહની સલાહ પુછતા કહ્યું કે, યું કુ મારા લાક
બિન્યામીનના વંશને સામે યુદ્ધ કરવા ફરીથી ભડે?
અને યદોવાહો કહ્યું કે, તેની સામે ચઢાઈ કર)

૨૪ અને હસ્તાએવપુત્રો બીજે દિવસે બિન્યામીન
પુત્રોની સામે ચઢાઈ કરીને નજીક ગયા ૨૫ અને
બિન્યામીનીઓ બીજે દિવસે બિન્યાઆદમાથી તેમની
સામે ધમી નિકળ્યા અને ફરીથી હસ્તાએવપુત્રોમાના
નરાઈ દળને પુરાનો સંહાર કરીને તેમને જમીન-
દોસ્ત કીધા, એ સપળા વરવારીઆ હતા ૨૬ ત્યારે
સર્વે હસ્તાએવપુત્રો તથા સરળા લોકો ચાની નિકળીને
બેચેનમા જઈને રહ્યા, ને ત્યાં યદોવાહની હજીરમા
બેઠા, ને તે દિવસે સાજા સુધી તેઓએ ઉપવાસ
કીધો, ને તેઓએ યદોવાહ પ્રત્યે દંડનીચાર્ણવો તથા
ચાત્યર્ણવો ચઢાવ્યા ૨૭ અને હસ્તાએવપુત્રોએ યદો-
વાહની સલાહ પુછી, (કેમકે તે દિવસેમા દેવનો
કારણેન ત્યાં હતો, ૨૮ને દાગળના ઠીકરા એવઆ
ઝારનો ઠીકરા શીનદાસ તે દિવસેમા તેની સમુજ
વેસા રહેતો હતો,) અને કહ્યું, યું કુ હાલ્યે ફરીથી
મારા લાક બિન્યામીનના વંશને સામે યુદ્ધ કરવાને
ભડે, કે જાએ રહી અને યદોવાહો કહ્યું કે, ભ,
કેમકે મારે કુ તેને તારા દાસમા સોની દહસ
૨૯ અને હસ્તાએવીઓએ બિન્યાઆદની ચામેર સતાઈ
રહેનારોએ મુક્યા

૩૦ અને ત્રીજે દિવસે હસ્તાએવપુત્રોએ બિન્યામી-
નપુત્રોની સામે ચઢાઈ કરીને બિન્યાઆદની સામે

અગાઉની જેઠે યુદ્ધબૂદ્ધ રચ્યો ૩૧ અને બિન્યામી-
નપુત્રો એ લોકોની સામે ધસી નિકળ્યા, ને [તેઓની
પાછળ પાછળ] નગરથી દૂર સુધી ખસાયા, અને
તેઓએ શર્યાતમા અગાઉની જેઠે ધારી રરતાઓ
પર સુમારે ત્રીજા હસ્તાએવી માણસોને ખુલ્લા મેદા-
નમા મારીને કાપી નાખ્યા, તે [રસ્તા]ઓમાનો એક
બેચેનમા ભય છે, ને બીજે બિન્યાઆદમા ભય છે
૩૨ અને બિન્યામીનપુત્રોએ કહ્યું કે, એઓ પહેલાની
જેઠે આપણી સામે માર્યા ભય છે પણ હસ્તાએવ-
પુત્રોએ કહ્યું કે, આપણે નારીને તેઓને નગરમાથી
ધારી રસ્તાઓ ઉપર આકર્ષા લાવીએ ૩૩ અને સર્વ
હસ્તાએવીઓ પોતાની જગ્યાએથી ઉઠ્યા, ને તેઓએ
બચાઈ લામર આગળ યુદ્ધબૂદ્ધ રચ્યો, અને હસ્તા
એવના સતાઈ રહેના માણસો તેમની જગ્યામાથી
એટલે માચરેડ ગેળામાથી નિકળી આવ્યા ૩૪ અને
સર્વે હસ્તાએવમાથી સુગી કાઢેના દસ દળને માણસોએ
બિન્યાઆદ ઉપર હલ્લે કીધો ને હારેણુ યુદ્ધ મચ્યું,
પણ તેઓ બચતા નહોતા કે અમાર તો આવી બન્યું
■ ૩૫ અને યદોવાહો હસ્તાએવની સામે બિન્યામી-
નો પરાજય કીધો, ને હસ્તાએવપુત્રોએ તે દિવસે
બિન્યામીનના પચીસ દળને ને એકસો માણસોના
સંહાર કીધો, એ બધા વરવારીઆ હતા

૩૬ હવે બિન્યામીનપુત્રોએ જોયું કે અમે હાર
ખાધી છે, કેમકે હસ્તાએવીઓ બિન્યામીનીઓની
આગળથી હારી ગયા, કેમકે જેઓને તેઓએ બિન-
આદની સામે છુપાવી રાખ્યા હતા તેઓ ઉપર
તેમનો કારોસો હતો ૩૭ અને છુપાઈ રહેવાઓએ
એકદમ બિન્યાઆદ ઉપર ધસારો કીધો, અને છુપાઈ
રહેવાઓએ બધે પકડી જઈને આખા નગરનો
વરવારીના ધારથી સંહાર કીધો ૩૮ હવે હસ્તાએવી-
ઓની તથા સત્યા રહેવાઓની વચ્ચે ઠરાવેલું ચિન્હ
આ હલ્લું, કે તેઓએ નગરમાથી ધુમાડાના ગોટગોટા
ચઢાવ્યા ૩ અને હસ્તાએવીઓએ યુદ્ધમા પૂઠ
ફેરવી, ને બિન્યામીનીઓએ તર્યાતમા હસ્તાએવી-
ઓના સુમારે ત્રીસેક પુરોષોને પાવલ કરીને મારી
નાખ્યા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, જેમ પહેલા યુદ્ધમા
થયું હતું તેમ નિશ્ચે તેઓ આપણી સામે માર્યા ભય
છે ૪૦ પણ ત્યારે નગરમાથી ધુમાડાના સ્વસરે
ગોટગોટા ચઢવા લાગ્યા ત્યારે બિન્યામીનીઓએ
પાછળ જોયું, તો જુઓ, આજુ નગર [ધુમાડાવે]

ગગનમા ચઢતું હતું જો અને ઇસ્તાએલીએ પાછા ફર્યા ને બિન્યામીનીએ સ્તબ્ધ થઈ ગયા, કેમકે તેઓએ જોયું કે અમારું આવી બન્યું છે ૪૨ માટે તેઓ ઇસ્તાએલીએ સામે પૂઠ ફેરવીને અરવચને માઝે દોડ્યા, પણ યુદ્ધ તેઓની પાછળ ને પાછળ લાગુ રહ્યું, ને જ્યાં નગરોમાથી આવ્યા હતા તેઓએ તેની મધ્યે તેઓનો સહાર કીધો ૪૭ તેઓ બિન્યામીનીઓને ચોતરફથી ઘેરીને હનમણી દિશાએ ગિલઆહની સામે સુધી તેઓની પુઠે લાગ્યા, ને તેમની આરામ લેવાની જગ્યાએ તેઓને પુઠી નાખ્યા ૪૪ અને બિન્યામીનના આરાદ હળવે માણસો પડ્યા, એ સર્વ શૂરવીર પુરૂષો હતા ૪૫ અને તેઓ પાછા ફરીને અરવચ તરફ નાઠા, ને રિમ્બોન ગઢમા જતા રહ્યા, ને તેઓએ રાજમાર્ગોમા વેરાએલા પાંચ હળવે માણસોને કતલ કીધા, ને ગિલઆન સુધી તેમનો કેડો પકડીને તેઓના બે હળવે માણસોનો સહાર કીધો ૪૬ એમ તે દિવસે સર્વ મળી બિન્યામીનના પચ્ચીસ હળવે તરવારીઆ પડ્યા, ને એઓ સર્વ શૂરવીર પુરૂષો [હતા] ૪૭ પણ છર્તે માણસો પાછા ફરીને અરવચ તરફ નાઠા, ને રિમ્બોન ગઢમા જતા રહ્યા, ને રિમ્બોન ગઢમા ચાર માસ સુધી રહ્યા ૪૮ અને ઇસ્તાએલીઓએ પાછા ફરીને ફરીથી બિન્યામીનપુત્રો ઉપર હુલ્લો કીધો, ને આખા નગરની વસ્તીનો, તેમજ ટોરણકોનો તથા જે સર્વ તેમની નજરે પડ્યા તેમનો, તેઓએ તરવારની ધારથી નાશ કીધો, વળી જે નગરો તેઓના બેવામા આવ્યા તે સર્વને તેઓએ બાળી દીધા

૨૧ હવે ઇસ્તાએલીઓએ મિરપાહમા એવા સોગન ખાધા હતા કે, અમારામાનો કોઈ પોતાની દીકરીને બિન્યામીન સાથે નહિ પરણાવે ૨ અને લોકો બેથેદમા આવ્યા, ને ત્યાં યહોવાહની હજુરમા સોજ સુધી બેઠા, ને પૌંક મુકીને બહુ રણ ૩ અને તેઓએ કહ્યું, હે યહોવાહ, ઇસ્તાએલના દેવ, આજે ઇસ્તાએલમા એક કુળ નાશ પડે એવું ઇસ્તાએલમા કેમ બન્યું છે? ૪ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, લોકોએ પરોઢીએ ઉઠીને ત્યાં એક વેદી બાધી, ને હઠનીયાપેલો તથા સાન્યપલો ચઢાવ્યા ૫ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ કહ્યું કે, ઇસ્તાએલના સર્વ કુલો મધ્યે એવો કોણ છે કે જે સહા સાથે યહોવાહની હજુરમા આવ્યો ન હોય? કેમકે જે જન મિરપાહમા યહોવા-

હની હજુરમા ન આવે તે વિષે તેઓએ એવા ભારે સોગન ખાધા હતા કે તેને જરૂર મારી નાખવો ૬ અને ઇસ્તાએલપુત્રોએ તેઓના ભાઈ બિન્યામીન વિષ પચાતાપ કરીને કહ્યું કે, આજે ઇસ્તાએલમાથી એક કુળ નાશ પડે થયું છે ૭ જ્યાં બેથેલા ૮ તેઓને પરણાવવા વિષે આપણે કેમ કરીશું? કેમકે આપણે તો યહોવાહના સોગન ખાધા છે કે, આપણે તેઓને આપણી દીકરીઓ પરણાવીશું નહિ ૯ અને તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્તાએલના કુલોમાનો એવો કોણ છે કે જે મિરપાહમા યહોવાહની હજુરમા આવ્યો ન હોય? અને, જુઓ, છાવણીમાની સહામા ચાલેશ ગિલઆહથી કોઈ પણ આવ્યા નહોતો, ૧૦ કેમકે જ્યારે લોકોની ગણતરી કરવામા આવી ત્યારે ચાલેશ ગિલઆહના રહેવાસીઓમાનો કોઈ ત્યાં હતા નહિ ૧૦ અને જમાતે પુરા શૂરવીર દસ હળવે પુરૂષોને એવી આજ્ઞા આપીને ત્યાં મોકલ્યા કે, જઈને ચાલેશ ગિલઆહના રહેવાસીઓને તેઓની સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુધા તરવારની ધારથી સહારો ૧૧ અને તમારે આ પ્રમાણે કરવું કે, પ્રત્યેક નરનો તથા જે સર્વ સ્ત્રીઓએ પુરૂષોને અનુભવ કીધેલો હોય તેઓનો તમારે છેક વિનાશ કરવો ૧૨ અને ચાલેશ ગિલઆહના રહેવાસીઓમાથી તેઓને ચારસે જીવાન કુલા રિકાઓ મળી આવી, કે જેઓએ પુરૂષ સાથે સુવાનો અનુભવ કીધેલો નહોતો, ને તેઓ તેમને કનાન દેશના શીલોહ પાસે છાવણીમા લાવ્યા

૧૩ અને આખી જમાતે રિમ્બોન ગઢમાના બિન્યામીનપુત્રોને સદેશ મોકલીને તેઓ પ્રત્યે સહાદનો દહેરો પિઠાવ્યા ૧૪ અને તે વખતે બિન્યામીનીઓ પાછા આવ્યા, ને ચાલેશ ગિલઆહની જે સ્ત્રીઓને તેઓએ છવતી તખી હતી તે તેઓએ તેમને દીધી, તો પણ તેઓ તેમને માટે બસ થઈ નહિ ૧૫ અને લોકોએ બિન્યામીન વિષે પચાતાપ કીધો, કેમકે યહોવાહે ઇસ્તાએલના કુલોમા તુટ પાડી હતી

૧૬ ત્યારે જમાતના વડીલોએ કહ્યું કે, બાકી રહેલાઓને માટે વહુઓ વિષે આપણે કેમ કરીએ, કેમકે બિન્યામીનમાથી તો સ્ત્રીઓનો તારા થયો છે? ૧૭ અને તેઓએ કહ્યું કે, બિન્યામીનમાના જ્યાં બચી ગયા છે તેઓને માટે વારસો નેધએ, એ સાર કે ઇસ્તાએલમાથી એક કુળ નાશ ન થાય ૧૮ પરંતુ આપણી કન્યાઓ આપણે તેઓને દસ ચકતા નથી,

કેમકે ઇસ્લાએલપુત્રોએ એવા સોમન ખાધા છે કે, જે બિન્યામીનને કન્યાદ ન દે તે શાપિત થાઓ ૧૦ અને તેઓએ કહ્યું કે, જુઓ, બેથેલની ઉત્તરે [તથા] બેથેલથી મખિમ જવાના રાજમાની પૂર્વે બાલુએ તથા લમોનાહની દક્ષિણે આવેના શીડોહમા વર્ષોત્તરે યહોવાહનુ પર્વે પાળવામા આવે છે ૨૦ અને તેઓએ બિન્યામીનપુત્રોને એની આજ્ઞા કીધી કે, લઈને દ્રાક્ષ વાડીઓમા સત્તાઈ રહો, ૨૧ અને જોતા રહેજો, ને, જુઓ, શીડોહની દીકરીઓ નાનમા નૃત્ય કરવાને બહાર આવે, તો તમે દ્રાક્ષવાડીઓમાથી નિકળી આવોને સર્વ શીડોહની દીકરીઓમાથી પોતપોતાને માટે વફો ૫૬૬ લઈને બિન્યામીનના પ્રાતમા જતા રહેને ૨૨ અને તેમના બાપો કે લાહજો આપીને અમારી આજળ ફરિયાદ કરશે, તો અમે તેઓને

કીધું કે, મહેરબાની કરીને [ધારો કે] તે [કન્યાઓ] અમનેજ દીધી, કેમકે આપણે યુદ્ધમા તેઓમાના પ્રત્યેકને વારતે સ્ત્રી લીધી નથી, તેમજ તમે પણ તેમને સીદાન દીધુ નથી, નહિ તો તમે દોષિત થાત ૨૬ અને બિન્યામીનપુત્રોએ એ પ્રમાણે કીધું, ને પોતે જોટલા હતા તેટલી સ્ત્રીઓને નૃત્ય કરનારીઓમાથી હરી જઈને પોતે રાખી, અને તેઓ પાઝ પોતાના જવનમા વાલ્યા નયા, ને નજરાને સમારીને તેમા રહ્યા ૨૬ અને ઇસ્લાએલપુત્રો તે સમયે ત્યાંથી વિદાય થઈને સર્વ પોતપોતાના કુળમા તથા પોતપોતાના કુટુંબમા નયા, ને ત્યાંથી નિકળીને તેઓ પોતપોતાના જવનમા નયા ૨૫ તે દિવસોમા ઇસ્લાએલમા રાજ નહોતો, દરેક માપુસની નજરમા જે દીક લાગતું તે તે કરતો

૩૪નું પુસ્તક.

૧ અને ન્યાયાધીશો ન્યાય કરતા હતા તે દિવસોમા એક બન્ધુ કે, દેશમા દુકાળ પડ્યા અને બેથેલેહમ યહુદાહનો એક અમુક માણસ પોતાની સ્ત્રી તથા પોતાના બે પુત્રોને લઈને મોઆબ દેશમા જઈ ગયો ૨ અને તે માણસનું નામ અયીનેલેખ, ને તેની સ્ત્રીનું નામ નાઓમી, ને તેના બે પુત્રોના નામ માહલેહન તથા કિલ્થેહન હતા, [ને] તેઓ બેથેલેહમ યહુદાહના એકાદમીએ [હતા] અને તેઓ મોઆબ દેશમા જઈને ત્યા રહેતા હતા ૩ અને નાઓમીનો ભરતાર અયીનેલેખ તે બાછને તથા તેના બે પુત્રોને મુશીને મરી ગયા ૪ અને તે [પુત્રો] મોઆમી સ્ત્રીઓ સાથે પરણ્યા, તેમાની એકનું નામ એપીહા, ને બીજીનું નામ રૂથ હતું, ને તેઓ ત્યા સુમારે દસ વર્ષ રહ્યા ૫ પછી માહલેહન તથા કિલ્થેહન બંને મરણ પામ્યા, એમ પેટી બાછને તેના બે પુત્રો તથા તેનો ભરતાર [એટલી] મુશી ગયા ૬ ત્યારે તે પોતાની પુત્રવધૂઓની સાથે મોઆબ દેશમા પાછી જવા સાર તૈયાર થઈ, કેમકે તેણીએ મોઆબ દેશમા સાવનું દર્દ કે, યહોવાહે પોતાના લોભની ખમર લીધી છે, એટલે કે તેઓને અજ આપ્યું છે ૭ અને

તે જે જગ્યાએ રહેલી હતી ત્યાંથી પોતાની બે પુત્રવધૂઓની સાથે ચારી નિકળી, ને તેઓ યહુદાહ દેશમા પાઝી જવા સજ્જ રહેતે પડી ૮ અને નાઓમીએ પોતાની બે પુત્રવધૂઓને કહ્યું, જાઓ, તમે પોતપોતાની માને યેર જાઓ, જેમ તમે મરનારાઓ ઉપર તથા મારા ઉપર દયા રાખી છે, તેમ યહોવાહ તમારા પર દયા રાખે ૯ યહોવાહ કરે ને તમે પોત પોતાના ધર્મીના ધરમા એલઆરામ પામે ૧૦ પછી તેણીએ તેમને કુમન કીધું, ને તેઓ પોત કુમનને રહી ૧૦ અને તેઓએ તેને કહ્યું, એમ નહિ, અમે તો તારી સાથે વારા લોકો મધ્યે પાછી આવીશું ૧૧ ત્યારે નાઓમીએ કહ્યું, મારી પુત્રીઓ, પાઝી વગો, તમે મારી સાથે આવજા કેમ માનો હો, શું હજી મારા પેટમા પુત્રો છે, કે તેઓ તમારા ભરતાર થાય? ૧૨ મારી પુત્રીઓ, પાઝી વગોને ચારી જાઓ, કેમકે હું એટલી જૂઠ્ઠી કે મારાથી હવે ધણી કરાચ નહિ બે દુ કંઈ કે, અને આચ્છ છે, બે દુ આજ રતેજ ધણી કરે, ને વી મારે પેટ પુત્રનો ઇસવ થાય, ૧૩ તો પણ શું તેઓ પુખ્ત ઉમરના થાય ત્યા સુધી તમે રાહ બેઠા રહેશો? શું તેને લીધે તમે ધૂની કર્યા

વગર રહેશે? ના, મારી પુત્રીઓ, કેમકે તમારી ખાતુર મને ધણુ દુઃખ લાગે છે, કેમકે યહોવાહનો હાથ મારી વિરૂદ્ધ પ્રગટ્યો છે. ૧૪ અને તેઓ ફરીથી પોતક મુકીને રહી, ને ઓપાંહે પોતાની સાસુને ચુબળ કીધું, પણ રૂથ તેને વળગી રહી. ૧૫ ત્યારે તેણે કહ્યું, બે, તારી દેરાણી પોતાના લોકો પાસે તથા પોતાના દેવતા પાસે પાછી ગઈ છે, તું પણ તારી દેરાણી પાછળ પાછી જા. ૧૬ ત્યારે રૂથે કહ્યું, તને મુકીને તારી પાછળથી પાછી જવાની આજ્ઞા મને ન કર, કેમકે જ્યાં તું જાય છે ત્યાંજ હું જવાની, ને જ્યાં તું રહેશે ત્યાંજ હું રહેવાની, તારા લોક તે મારા લોક ને તારો દેવ તે મારો દેવ થશે, ૧૭ જ્યાં તું મરશે ત્યાંજ હું મરીશ, ને ત્યાંજ હું દટાઈશ, બે મોન શિવાય બીજુ કંઈ મને તારાથી જુદી પાડે, તો યહોવાહ મને એજ ને એથી પણ વધારે કરે. ૧૮ અને જ્યારે તેણીએ જોયું કે, મારી સાથે આવવાનો તેનો દંડ નિશ્ચય છે, ત્યારે તેણીએ તેને કહેલું મુકી દીધું. ૧ અને તેઓ બન્ને મુસાફરી કરતા કરતા બિયલેહેમ પહોંચ્યા અને તેઓ બિયલેહેમ આવ્યા ત્યારે એમ બન્ને કે, આખા નગરનાને દિલસોજા ઉત્પન્ન થઈ, અને [ત્યાંની સ્ત્રીઓએ] પુણ્ય કે, હું આ નાઓમી છે? ૨૦ ત્યારે તે [એ તેઓને કહ્યું, મને નાઓમી કહીને ન બોલાવે, મને તો મારા કહીને બોલાવે, કેમકે સર્વસમયે મારા પર ધણી સખ્તાઈ ગુનગરી છે. ૨૧ અહીંથી નિકળી ત્યારે હું બરપૂર હતી, પણ યહોવાહ મને ખાલી હાથે સ્વદેશમાં પાછો લાવ્યો છે, યહોવાહે મારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી પુરી છે, ને સર્વસમયે મને વિપત્તિમાં આણી છે, તો તમે મને નાઓમી કહીને કેમ બોલાવો છો? ૨૨ એમ નાઓમી તથા તેની સાથે મોઆબ દેશમાંથી પાછી આવેલી તેની પુત્રવધૂ રૂથ મોઆબેજી પાછા આવ્યા, ને તેઓ જવાની કાપનારાઓની પાછળ સંભાળે બિયલેહેમમાં આવ્યા.

૨ અને નાઓમીને પોતાના ધણીનો એક સગો હતો, તે અલીમેલેખના કુટુંબનો એક મહા ધનાંદય પુરુષ હતો, ને તેનું નામ બોઆઝ હતું. ૨ અને રૂથ મોઆબેજી નાઓમીને કહ્યું, મને તો ખેતરમાં જવા દે, એ સાંત કે જેની દંદિયા હું કૂપા પામું તેની પાછળ અનાજના કુડીનો હું સંભાળ કરું ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું, મારી દીકરી, બે વચને તે ગઈ ને ખેતરમાં આવીને કાપનારાઓની પાછળ સંભાળે

વિજવા લાગી, અને સુભાગ્યે તે અલીમેલેખના કુટુંબના બોઆઝના કામના ખેતરમાં આવી લાગી. ૪ અને જુઓ, બોઆઝ બિયલેહેમથી આવ્યો, અને કાપનારાઓને કહ્યું, યહોવાહ તમારી સાથે હો. અને તેઓએ ઉત્તર દીધો કે, યહોવાહ તને આશીર્વાદ દો. ૫ પણ બોઆઝે પોતાની ચાકર કે જેને તેણે કાપનારાઓ પર મુકાદમ કરાવ્યો હતો તેને કહ્યું કે, આ કોણની યુવતિ છે? ૬ ત્યારે જે ચાકરને કાપનારાઓનો મુકાદમ કરાવ્યો હતો, તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એ તો મોઆબ દેશમાંથી નાઓમી સાથે પાછી આવેલી મોઆબી યુવતિ છે, ૭ અને તેણીએ કહ્યું, કૂપા કરીને કાપનારાઓની પાછળ પુણીઓ મઠવથી મને સંભાળે વિણી જોગો કરવા દે, એવી રીતે તે આવીને સવારથી તે સાંજ સુધી લાગુ રહી છે, કંઈ થોડી વાર તેણીએ ધરમાં આરામ લીધો હતો. ૮ ત્યારે બોઆઝે રૂથને કહ્યું, મારી દીકરી, હું તું સાંભળતી નથી? બીજા કોઈ ખેતરમાં સંભાળે વિજવા જઈશ મા, અને અહીંથી પણ જઈશ મા, પણ અહીં મારી યુવતિઓની પાસે ને પાસે રહે. ૯ ને ખેતર તેઓ કાપે તેના ઉપર તારી નજર રાખીને તું તેઓની પાછળ ફર, હું, જે જીવાનોને એવી આજ્ઞા નથી કીધી કે, તેઓ તને અડકે નહિ? ને જ્યારે તું તરશી પાંચ ત્યારે માટેલા પાસે જઈને જીવાનોએ ભરી રાખેલું [પાણી] પીજે. ૧૦ ત્યારે તેણીએ ઉધી પડીને જમીન સુધી નમસ્કાર કરીને તેને કહ્યું, હું એક પરદેશી છતાં શા માટે તારી દંદિયા એટલી કૂપા પામી છું, કે તું મારી દરકાર કરે? ૧૧ અને બોઆઝે ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું, તારા ધણીના મરણ પછી જે જે વર્તણૂક તને તારી સાસુ સાથે ચલાવી છે તે સખાની, તથા તારા માબાપને તથા તારી જન્મજીમિને છોડીને જે લોકોને તું અનાધી સુધી જાણતી નહોતી, તેઓ મધ્યે તું કેવી રીતે આવી છે, તે સખાની મને સર્વજ્ઞ માદિતી મળે છે. ૧૨ યહોવાહ તારા કામનું ફળ આપે, ને ધંધાએલનો દેવ યહોવાહ જેની પાંખો તમે આશ્રય લેવા તું આવી છે તે તને પુરો જાહેલો આપે. ૧૩ ત્યારે તેણીએ કહ્યું, હો મારા સાહેબ, મારા પર કૂપાદંદિ રાખો, કેમકે તમે મને દિલાસો દીધો છે, અને હું તમારી દાસીઓમાં એકના જેવી ન છતાં તમે તમારી દાસી સાથે માયાજીવણે બોલ્યા છો. ૧૪ અને જમવાની વેળાએ બોઆઝે તેને કહ્યું, અહીં આવીને રોકાલી ખા, ને તારો

કાળિયો મીરકામા બોળ. ત્યારે તે કાપનાસઓની એક બાજુએ બેઠી, અને તેઓએ તેને પૌક આપ્યા, ને તે ખાઈને તૃન યથ ને તેમાંથી વધેયો ૧૧ અને ત્યારે તે સડો વિણવાને ઉઠી, ત્યારે ચોઆએ પોતાના જુવાનોને આજ્ઞા કીધી કે, એને પુણ્યો મધ્યેથી પણ સડો કરવા દો, ને તેને ધમકાવવા નહિ ૧૨ અને વળી તેને માટે પુણ્યોમાંથી ફેટલુક બેંચી કાઢીને પડદા મુકો, ને તેને સડો કરવા દો, ને તેને ધમકાવરો મા ૧૩ એની રીતે તેણીએ સાજા સુધી ખેતરમાં મથેયો કીરો, અને તેણીએ પોતાના વિણેલો સડો મસજ્યો, ને તેમાંથી આસરે એક એકાદ જવ નિકળ્યા ૧૪ અને તે લઈને તે નગરમાં ગયું, અને તેની સાસુએ તેના વિણેલો સડો ભેંચા, અને પોને તૃષ ધયા પછી બે બાકી રહ્યું હતું તે પણ કાઢીને તેણીએ તેને આપ્યું ૧૫ ત્યારે તેની સાસુએ તેને કહ્યું, આજ તે સડો કરા કીરો ને તેં કયા કામ કીધું? જેણે તારા સમાચાર કીધા તે આરાધવાંદિત હો અને જેની સાથે તેણીએ કામ કીધું હતું તે વિષે પોતાની સાસુને વિરહિત કરવા તેણીએ કહ્યું કે જે માણસની સાથે મેં આજ કામ કીધું તેનું નામ બોઆજ છે ૨૦ અને નાઓમીએ પોતાની પુત્રવધૂને કહ્યું કે, જેણે જીવવા વધા મુએલા ઉપરની દયા ઊઠી દીધી નથી તે યદો વાહથી આરાધવાંદિત થાઓ ત્યારે નાઓમીએ તેને કહ્યું, એ માણસને આપણી સાથે નિકટની સગાઈ છે, એટલે તે આપણો નજીકનો સગો છે ૨૧ ત્યારે ૩૫ મોઆમિએ કહ્યું, વળી તેને મને કહ્યું કે, મારા જુવાનો મારી સંધળી કાપડી સમાપ્ત કરે ત્યાં સુધી તારે મારા જુવાનોની પાસે ને પાસે રહેજી ૨૨ ત્યારે નાઓમીએ પોતાની પુત્રવધૂ ૩૫ને કહ્યું, મારી દીકરી, તું તેની યુવલિઓ સાથે ભય ને તેઓ વને બીજા કોઈ ખેતરમાં ન મગે એ ઠીક છે ૨૩ તે માટે જવની વધા ધઉની કાપડીના આજ સુધી તે સડો વિણવાને બોઆજની યુવલિઓ પાસે ને પાસે રહી, અને તે પોતાની સાસુની સાથે રહેતી હતી

૩ અને તેની સાસુ નાઓમીએ તેને કહ્યું, મારી પુત્રી, તારા બહુ ધયા માટે, થું, હું તારે વારસે એકમાધમ ન રોકું ૧ રે તો હવે આપણે સગો બોઆજ કે જેની યુવલિઓ સાથે તું હતી, તે નથી થું ૨ બે, તે આજ રાત્રે ખગીમાં જવ ઉપર છે ૩ માટે તું નાહી ધોઈને પોતાને અતાર ચોળીને વચા-

લકાર ધારણ કરીને ખગીમાં બ, પણ તે માણસ ખાઈ પી રહે ત્યાં સુધી તું તેની આગળ નહરે મધર મા ૪ અને તે સુધ ભય, ત્યારે એમ ધાય કે, જે જગ્યાએ તે મુએ તે બ્યાનમાં સખજે, ને [બિઝા-નાની] ગંદર જઈને, ને તેના પગ ઉઘાડા કરીને સુધ જજે, એટલે તારે થું કરજી તે વને તે કહેશે ૫ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, જે સર્વ તું કરે છે તે હું કરીશ ૬ અને તે ખગીએ ગયું, ને તેની સાસુએ તેને જે ફરમાવ્યું હતું તે સર્વ મુજબ તેણે કીધું ૭ અને બોઆજ ખાઈ પી રહ્યો, ને તેનું મન મન થયું, એટલે બ્યાનના ટગવાની કિનારીએ જઈને તે સુતો, ત્યારે તે ધીમેથી બ્યાનને તેના પગ ઉઘાડા કરીને સુધ ગઈ ૮ અને મધ્ય રાત્રે એમ બન્યું કે, તે માણસ ચમકી ઉઠ્યો, ને પાસુ ફેરવ્યું તો, જુઓ, તેના પગ આગળ એક સ્ત્રી સુતેલી [તેણે બેઠ] ૯ અને તેણે કહ્યું, તું કોણ છે? ત્યારે તેણીએ ઉતાર દીધો કે, હું તારી કાસી ૩૫ છું, મારે તારો છેડો લગાવીને તારી કાસી પર બોદાડ, કેમકે તું હકદાર સગો છે ૧૦ ત્યારે તેણે કહ્યું, મારી દીકરી, તું યદોવાદથી આરાધવાંદિત હો, પ્રથમના કરના ઉતરે તે અધિક માયાળુપણુ ફરંસ્યું છે, કેમકે ત્રીજી કે વર્ગર જુવાનીઓમાંની પાછળ તું ગઈ નહિ ૧૧ તો હવે, મારી દીકરી, ખી મા, તું કહે છે તે સંજળુ તારા પ્રત્યે કરીશ, કેમકે મારા લોકોનું આપુ નગર ભણે છે કે, હું સંજળુ સ્ત્રી છે ૧૨ અને હું નજીકનો સગો છું તે તો ખરું છે, તથાપિ મારા કરવા વધારે નજીકનો સગો એક છે ૧૩ આટલી રાત્રી સગર કર, ને સવારમાં એમ થશે કે, બે તે સગા વરીકેની પોતાની ફરજ તારા પ્રત્યે અદા કરવા ઇચ્છતો હશે તો ઠીક, સગા વરીકેની પોતાની ફરજ તે ભરે બનવે, પણ બે તારા પ્રત્યે તે સગા વરીકેની પોતાની ફરજ બનવવા નહિ ઇચ્છતો હોય, તો હું જીવવા યદોવાદના સોગમ ખાઈ છું કે, તારા પ્રત્યે સગા વરીકેની ફરજ હું બળવીવ, સવાર સુધી સુધ રહે ૧૪ અને તે સવારે સુધી તેના પગ આગળ સુધ રહી, અને મ્હોરે મ્હોરે સુત્રી રાકે [તેણે અજવાળ થતા] પહેલાં તે ઉઠી. કેમકે તેણે કહ્યું કે, એ સ્ત્રી ખગીમાં આવી હતી, તેની ભણ ન પડે, ૧૫ અને તેણે કહ્યું, તારા અખપરનું બોદણુ દિવો પર, ત્યારે તેણીએ તે ધર્યું, એટલે તેણે જ માપ જવ [તેમાં બાધીને] તેને માથે ચકાવ્યા, પછી તે નગરમાં ગઈ

૧. અને તે પોતાની સાસુ પાસે આવી ત્યારે તેણીએ કહ્યું, મારી પુત્રી, તું કોણ છે? ત્યારે પેલા માણસે તેને જે સધળું કીધું હતું તે તેણીએ તેને કહ્યું. ૧૭ અને તેણીએ કહ્યું કે, તેણે આ છ [માપ] જવ અને આપ્યા, કેમકે તેણે કહ્યું કે, તારી સાસુ પાસે જાવી હાથે ન લ ૧૮ ત્યારે તેણીએ કહ્યું, મારી પુત્રી, આ જાળવતું પાત્રણામ શું આવે ૨ તે જાણતા સુધી તું છાનીમાની બિરી રહે, કેમકે એ કામ આજે પુરૂ કર્યા વિના તે માણસ જપવાનો નથી

૪ હવે બ્રાહ્મણ ફરવાને જઈને ત્યાં બેઠો, ને, જીએ, જે નજીકના સગા વિષે બ્રાહ્મણ પ્રાદેશી હતો, તે ત્યાં આવી પહોંચ્યો, અને તેણે તેને કહ્યું કે, અરે ક્ષણ! આ જાળુએ વળીને આવી બેસ એટલે તે વળીને ત્યાં આવીને બેઠો. ૨ અને તેણે નજીકના વહીવટોમાથી દસ માણસો લઈને તેઓને કહ્યું, અહીં બેસો, અને તેઓ બેઠા. ૩ ત્યારે તેણે પેલા નજીકના સગાને કહ્યું કે, નાઓમી, જે મોઆબ દેશ માથી પાછો આવી છે, તે આપણા બાધ અરીગેલે બવાળી જમીનનો ભાગ વેચે છે, ૪ અને મને એવો વિચાર આવ્યો કે, એ વાત તને બહેર કરીને કહેવું કે, જે અહીં બેઠેલા છે તેઓની સમક્ષ તથા મારા લોકના વહીવટોની સમક્ષ, તું તે ખરીદે એ તેને છોડાવવાની તારી મરજી હોય તો છોડાવ, પણ જો તેને છોડાવવાની તારી મરજી ન હોય તો મને કહે, કે હું જાણુ, કેમકે તેને છોડાવવાને તારા વગર બીજો કોઈ નથી, ને તારા પછી હું છું ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું તેને છોડાવીશ. ૫ ત્યારે બ્રાહ્મણે કહ્યું કે, તું નાઓમીની પાસેથી એ બેતર ખરીદે, તેજ દિવસે વારે મરનારની વિધવા ૩ થ મોઆમેલ પાસેથી એ પલ્ ખરીદવું પડશે કે મરનારના વતન ઉપર તેનું નામ તું ઉઠ્યું કરે ૬ ત્યારે તે નજીકના સગાએ કહ્યું કે, હું પોતાને માટે તે છોડાવી શકતો નથી, રખેને હું મારા પોતાના વતનને ખરેખર પહોંચાડું, મારો છોડાવવાનો હક તું ધારણ કર, કેમકે હું તે છોડાવી શકતો નથી ૭ હવે પ્રાચીન કાળમા ઇસ્રાએલમા છુટકારો કરવાનું તથા વેચવા સાટવાનું પ્રત્યેક કાર્ય સાર્ય કરવાને માટે એ [રિવાજ] હતો, કે માણસ પોતાનું ખાસકું પગમાથી કાઢીને પોતાના પડોસીને આપતો, અને ઇસ્રાએલમા મત્ત કરવાની રીત આ હતી ૮ માટે પેલા નજીકના સગાએ બ્રાહ્મણને કહ્યું, વારે પોતાને માટે તું તે ખરીદે અને

તેણે પોતાનો જોડો કાઢ્યો ૯ અને બ્રાહ્મણે વહીવટોને તથા સર્વ લોકોને કહ્યું કે અલીમેલેખનુ અને કિથેયનનુ તથા માહલેયનનુ જે સર્વ હતું તે મેં નાઓમી પાસેથી ખરીદ્યું છે, તે જાળવતાં વમે આજે સાક્ષીઓ છો. ૧૦ વળી મરનારના વતન ઉપર તેનું નામ ઉઠ્યું કરવા સાથે મેં માહલેયનની પત્નીને, એટલે ૩ થ મોઆમેલને, મારી પત્ની યના સાથે ખરીદી છે, એ સાથે કે મરનારનું નામ તેના બાધઓમાથી, તથા તેના મકાનના ફરવાળઓમાથી, નજીકના થાય, વમે આજે સાક્ષીઓ છો. ૧૧ અને સાગળમાના સર્વ લોકોએ તથા વહીવટોએ કહ્યું કે, અમે સાક્ષીઓ છીએ યહોવાહ કરે ને જે સ્ત્રી તારા ઘરમા આવી છે તે, રહેલ તથા હેઆહ કે જે બેથી ઇસ્રાએલનું ધર રચાયું, તેઓના જેવી થાય ને તું એકાધાદમા પુન્ય થા, ને બેયનેહેમમા નામાકિત થા, ૧૨ અને જે ફરજન યહોવાહ તને આ જીવાન સ્ત્રીથી આપશે, તેથી તારૂં ધર, યહુદાહનો તામારને, પેટ ચળેલો પેરેસ તેના ધર જવું થયો. ૧૩ એમ બ્રાહ્મણ ૩ થને પરવડ્યા ને તે તેની ધણિઆણી ધધ, અને તે તેની પાસે ગયા ને યહોવાહના વરદાનથી તેને દહાડા રહ્યા, ને તેને પુત્રને પ્રસવ થયો. ૧૪ અને ઓઓએ નાઓમીને કહ્યું, યહોવાહને ધન્ય હો, કે તેણે આજે તને નજીકના સગા વગરની રહેવા દીધી નથી, ને તેનું નામ ઇસ્રાએલમા વિખ્યાત થયો. ૧૫ અને તે તારા જીવને તાલે કરનાર, તથા તારા જીવપણમા તારૂં જીવન કરનાર થશે, કેમકે તારા પુત્રની વધુ જે તારા પર પ્રીતિ રાખે છે, જે તારા હકમા સાત દીકરાઓ કરતાં પણ સારી છે, તેણીએ તેને જન્મ દીધો છે ૧ અને નાઓમીએ તે જાળુ લઈને પોતાની જોદમા મુક્યું, ને તેની સમાજનારી ધધ ૧૭ અને નાઓમીને છોકરી આવતી છે એમ કહીને તેની પડોસીઓએ તેનું નામ પાડ્યું, અને તેઓએ તેનું નામ એમેહ પાડ્યું, તે દાઉદના જાપ યશાહનો જાપ થયો

૧૮ હવે પેરેસની વંશવળી નામે મુજબ છે, પેરેસથી હેસોન થયો, ૧-ને હેસોનથી રામ થયો, ને રામથી આમ્મીનાદાબ થયો, ૨-અને આમ્મીનાદાબથી નાહથોન થયો, ને નાહથોનથી સાહમોન થયો, ૩-અને સાહમોનથી બ્રાહ્મણ થયો, ને બ્રાહ્મણથી એબેદ થયો, ૪-અને એબેદથી યશાહ થયો, ને યશાહથી દાઉદ થયો

શમૂએલનું પહેલું પુસ્તક.

૧ દને એકાદમના પદાથી મુલકના રામાચાલમ-
સોશીમને એક માલુસ હતો, ને તેનું નામ
એકાનાદ હતું. તે એકાદમી સૂકના દીકરા તોહના
દીકરા અલીહુના દીકરા ચરોદામને દીકરા હતો
૨ અને તેને બે પત્નીઓ હતી, એકનું નામ દાનાદ,
ને બીજીનું નામ પનિત્રાદ; ને પનિત્રાદને છોકરા હતા,
પણ દાનાદને છોકરા ન હતા ૩ અને આ માલુસ
ચરોદા પોતાના નમરમાથી સીયોદમા સેન્યના યહો-
વાદનું ભજન કરવા સાથે તથા યજ્ઞ કરવા સાથે જતો
હતો; ને એવીના બે દીકરા હોકુની તથા શીનહાસ
યહોવાદના યાજ્ઞ ત્યાં હતા ૪ અને એકાનાદને
યજ્ઞ કરવાનો દિવસ આપ્યો, ત્યારે તેણે પોતાની પત્ની
પનિત્રાદને તથા તેનીના સર્વ દીકરા દીકરીઓને બામ
વહેવી આપ્યા; ૫ પણ દાનાદને તેણે બમણા બાન
આપ્યા, કેમકે તે દાનાદ પર પ્રીતિ રાખતો હતો,
પણ યહોવાદે તેનું નમરમા બંધ કર્યું હતું. ૬ અને
યહોવાદે તેનું નમરમા બંધ કર્યું હતું. માટે તેને
ખિન્નવા સાથે તેની સોઝ તેને બહુ નિઃવળી હતી.
૭ અને જ્યારે તે યહોવાદના ઘરમાં જતો, ત્યારે ચરો-
દા તે [ને] ધાતી તેમ કરતો, માટે તે તેને વિરવળી
હતી; તેથી તે કદી ને ખાતી નહિ ૮ અને તેના પતિ
એકાનાદે તેને કહ્યું, દાનાદ, તું કેમ રહે છે? ને કેમ
ખાતી નથી? ને તારી દરવ કેમ ઉઠાવ છે? તારે સાથે
સ દીકરા કરતાં કુ અધિક નથી છું? ૯ અને રહો-
દમાં તેઓ ખાજ પી રહ્યા પણ દાનાદ ઉઠી. દને
એથી યાજ્ઞ યહોવાદના મંદિરની બારણાખ પાસે
પોતાના આસન પર બેઠો હતો. ૧૦ અને તેનીનું
દિવ બહુ દુખાતું હતું. ને તે યહોવાદની વિનંતી કરીને
બહુ રદી. ૧૧ અને માનસ લખે તેને કહ્યું, હે સેન્યના
યહોવાદ, ને તું નિઃશય તારી ઘડીના દુઃખ સાનું
નેહસ, ને મને સુનારીશ, ને તારી ફાસીને ધીસરીય
નહિ. પણ તારી ઘડીને દીકરો આપીશ, તો કુ તેને
તેના આનુબંધ સર્વ દિવસોનર યહોવાદને આપીશ,
ને અતો તેના માથા પર કબી અવરશે નહિ. ૧૨ અને

એમ થયું કે, યહોવાદ આગળ તે પ્રાર્થના કરવામાં
રોમાએલી હતી, ત્યારે એથીએ તેના મ્હો તરફ તાળીને
બેસ્યું. ૧૩ હવે દાનાદ પોતાના હૃદયમાં બોલતી હતી,
તેના હોક માત્ર દાલતા હતા, પણ તેની વાણી સંભ-
ળાવી ન હતી; માટે એથીને એવું લાગ્યું કે તે પિયેથી
છે. ૧૪ અને એથીએ તેને કહ્યું કે, તું ક્યા સુધી છાકડી
રહીશ? તારો દાકરસ તારાથી દૂર કર. ૧૫ અને
દાનાદે ઉત્તર આપ્યો કે, તા, મારા મુરખની, હું દુ.ખી
મનની સી છું, દાકરસ કે હાથ મે પીધો નથી, પણ
યહોવાદ આગળ કુ મારો આત્મા રહેલી હતી. ૧૬ તારો
દાસીને બચીવઆલપુત્રી તરીકે ગણુ મા, કેમકે મારા
દુ.ખ તથા ક્ષેત્રની પુખ્તતાથી કુ અત્યાર સુધી બાલી
છું. ૧૭ ત્યારે એથીએ ઉત્તર આપ્યો કે, શાંતિએ જ,
ને એ વિનંતી તે ક્ષમાએલના દેવની આગળ શુભરી છે,
તે તે સાચું કરે. ૧૮ અને તેણીએ કહ્યું, તારી ફાસી
ઉપર તારી કપાદિ યાચો. એમ તે સી પોતાને
મારે સાચી યજ્ઞ, ને તેણે ખાજ, ને તેનું સુખ ત્યાર
પછી ચોડાવર રહી નહિ. ૧૯ અને મોટે પરાદીએ
ઠરીને તેઓએ યહોવાદનું ભજન કર્યું, ને પાછાં ફરીને
તેઓ રામાદ મધ્યે પોતાને ઘર આવ્યા, ને એકા-
નાદે તેનું રમણ કર્યું. ૨૦ અને એમ થયું કે, વખત
થયો ત્યારે દાનાદને જર્જ રહ્યો ને તેને પુત્રનો પ્રસવ
થયો. ને તેનું નામ તેણે શમૂએલ ખાડ્યું, કેમકે
[તેણે] કહ્યું [તે] મેં એને યહોવાદ પાસેથી ખાતી લીધી
છે. ૨૧ અને તે માલુસ એકાનાદ પોતાના આપ્યા
પર સુકાં યહોવાદની આગળ ચારિક યજ્ઞ તથા
પોતાની માન્યા ચરવાને ગયો. ૨૨ પણ દાનાદ
જઘ નહિ, કેમકે તેને પોતાના વાને કહ્યું કે, છાકરાને
માલુસ સુખાળ્યા પણ કુ તેને લઇ જઇશ, કે યહોવા-
દની દળુકમાં તે દાખર થકને ત્યાં રહી રહે. ૨૩ અને
તેના પર એકાનાદે તેને કહ્યું, તમે જે સાચ લાગે તે
કર, તું તેને ધારજુ છાકરાને ત્યાં સુધી રહે; કેવળ
યહોવાદ પોતાનું વચન સ્થપિત કરે, માટે તે સી

રતી ને પોતાના લીકરાનું ધાવણુ ઊઠાવ્યું ત્યાં સુધી તેને ધવડાવ્યો. ૨૪ અને તેણીએ તેનું ધાવણુ ઝુકાવ્યા પછી તેને પોતાની સાથે લીધો, ને વધુ વર્ષનો ગોધો, ને એક એકાદ આટો, ને એક કુટ્ટી દ્રાક્ષરસ પણ લીધાં, ને શીલોદ મધ્યે યહોવાદના ધરમા તેને આવડ્યો; ને ઊકારો નાનો હતો. ૨૫ અને તેઓએ ગોધો કાપ્યો, ને ઊકારને એલી પાસે આવડ્યો. ૨૬ અને તેણીએ કહ્યું, ઓ મારા મુરખી, તારા છવના સમ, ને શ્રી યહોવાદની પ્રાર્થના કરતી અહીં તારી પાસે ઉઠી હતી તે કુ ધું. ૨૭ આ ઊકારા સાથે કુ પ્રાર્થના કરતી હતી; ને યહોવાદ આમળ ને વિનંતી મેં કાધી તે તેણે કૃણમૂત કાપી છે. ૨૮ માટે મેં પણ એને યહોવાદને આપ્યા છે, તે છવે ત્યાં સુધી યહોવાદને અર્પેલો છે; ને તે ત્યાં યહોવાદનું ભજન કરતા રહ્યો.

- ૨ અને દાનાદે પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, માત્ર આનંદરણુ યહોવાદમાં ઉઠાવે કરે છે, માત્ર શિખ યહોવાદમાં ઉઠ્યું કરાયું છે; માત્ર મુખ મારા શત્રુઓ સાથે છૂટું થયું છે; કેમકે કુ તારા તારણમાં હવે કરે છે.
- ૨ યહોવાદ જેવો પવિત્ર કાંઈ નથી; કેમકે તારા ચિવાય બીજો કાંઈ નથી; વળી અમારા હૃદય જેવો ખરા કાંઈ નથી.
- ૩ હવે પછી એમ અતિપથ બંધી જાત કરશે નહિ, તમારા મુખમાંથી મહોન્મતપણું ન નિકળે; કેમકે યહોવાદ તો જ્ઞાનનો દેવ છે, ને તેનાથી કૃપાની દવના થાય છે.
- ૪ પરાક્રમી પુરુષોના ધનુષ્યો બાની નંખાયા છે; ને જલધરીઆં ખાતા તેઓ બળથી વેણિ કરાયા છે.
- ૫ જેનું દત્તા તેઓ રોટલી સાથે મજુરીએ રતા છે; ને જે જૂઞ્યા હતા તેઓ એસઆતમ ભેગવે છે; દા, વાંઝા પિંચે સીતને જન્મ આપ્યો છે, ને જીવને ધણા ઊકારાં છે તે પુરે છે.
- ૬ યહોવાદ મારે છે, ને છવવાં કરે છે; તે શેઓલ સુધી નમાવે છે, ને [તમાથી] બહાર કાઢે છે.
- ૭ યહોવાદ ફરિદ્દી કરે છે, ને દ્રવ્યવાન પણ કરે છે; તે પાડે છે, ને તેજ ઉઠાડે છે.
- ૮ ફરિદ્દીઓને ધૂળમાંથી તે ઉઠાડે છે,

તે જિખારીઓને ઉકર્યા ઉપરથી ઉભા કરીને તેઓને સરદારો મારે બેસાડે છે, ને ગોરવના રાજ્યાસનનો વારસો તેઓને પમાડે છે; કેમકે પૃથ્વીના સ્ત્રીને યહોવાદના છે, ને તેમના પર તેણે જન્મ રચાવ્યું છે.

૯ તે પોતાના બકતોના પત્ર સ્ત્રાણી રાખશે, પણ કુટ્ટો અધકારમાં ચૂપ રખાશે; કેમકે બળથી કાંઈ માણસ જ્ય પામશે નહિ.

૧૦ યહોવાદની સાથે ટકર લેનારાઓના દુકડે દુકડા કરાશે;

આકાસમાંથી તેમની સાથે તે જન્મના કરશે; યહોવાદ પૃથ્વીના ઉકાઓ સુધી ન્યાય કરશે; ને તે પોતાના શત્રુને બળ આપશે, ને પોતાના અભિવિષ્ણનું દિગ્મ ઉઠ્યું કરશે.

૧૧ પછી એકદાનાદ સામોદમાં પોતાને ઘેર ગયો; ને ઊકારો એલી ચાલકની આમળ યહોવાદની સેવા કરતો હતો.

૧૨ હવે એલીના લીકરા બકીયઆલપુત્રો હતા; તેઓ યહોવાદને યોગબતા નહોતા. ૧૩ અને લોકો સાથે ચાલકોનો વિવાહ એવો હતો, કે ત્યારે કાંઈ માણસ યજ્ઞાર્થે જરતો, ત્યારે માસ બકાતી વેળાએ ચાલકનો આકર દાઘમાં ત્રિશૂળ લઈને આવતો; ૧૪ ને તે હાથમાં કે દેખમાં કે તાવડામાં કે હાથીખાં લોકતો, ત્રિશૂળ સાથે જેટલું બહાર આવતું તે બધું ચાલક પોતાને સાથે લેતો. ને સર્વ ઇસ્તાએલીઓ શીલોદ મધ્યે ત્યાં આવતા તેઓને એ પ્રમાણે તેએ કરતા. ૧૫ વળી તેઓ ચરબીનું ફદન કરતા તે અથાઈ ચાલકનો આકર આવતો, ને યજ્ઞ કરનાર માણસને કહેતો કે, ચાલકને કાલે બુજવાને માસ આપ; કેમો તે તારી પાસેથી સિલ્જું નહિ લેશે, પણ કાચું માસ લેશે. ૧૬ અને જો તે માણસ તેને એમ કહેતો કે તેઓ જરૂર હમણાં જરબીનું ફદન કરી નાખશે, અને પછી તારૂં ફિલ ચાહે એટલું લઈ જાશે; તો તે કહેતો કે, ના, હું મને હમણાં આપ, નહિ તો કુ જોરાવરીએ લઈશ. ૧૭ અને એ જીવાનેનું પાપ યહોવાદ આમળ ધણું મોટું હતું, કેમકે માણસોને યહોવાદના અર્પણ પર કડાવ્યો ઉપજતો હતો.

૧૮ પણ શમુએલ બાલ્યાવસ્થામાં શત્રુનો એકાદ પહેરીને યહોવાદની હજુરમાં સેવા કરતો હતો. ૧૯ વળી તેની મા તેને સાથે નાનો અગરબો બનાવીને

પોતાના વરની સાથે વાર્ષિક ચલ ચઢાવવાને આવતી ત્યારે, દર વર્ષે તેની પાસે લાવતી ૨૦ અને એકા નાદને તથા તેની સ્ત્રીને એવીએ આશીર્વાદ દેતા કહ્યું કે, જો હાલ યદોવાદને તે કીધું છે, તેને બહારે યદો વાદ આ બાકીને જેટલે તને સુવાન આપે એ તેઓ પોતાને શેર થયા. ૨૧ અને યદોવાદે દાનાદ પર એવી કૃપા જાપી કે, તેને અર્ધ રૂબો જે તેને જેટલું દીકરા, ને એ દીકરીઓ થયા, ને નમુએલ બાળક યદોવાદની દહનુરમા રહીને મોટા થયા.

૨૨ હવે એની ધત્તો રૂઢ દતો, ને તેના દીકરા સર્વે હસાએલ સાથે ને સુવળી વર્નણુ ચઢાવતા ને મુલાકાતવર્મકપના દ્વાર આમળ કામ કરનારી સ્ત્રીઓ સાથે કેવી રીતે કુખને કરતા એ વિષે તેણે સામન્યુ ૨૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે તમે આવા કૃત્યે કેમ કરો છો? કેમકે આ સરળા લોકો પાસેથી તમારા કુખા વિશે કુ સામન્યુ ૨૪ ના, મારા દીકરાઓ કેમકે ને વનમાન કુ સામન્યુ ૨૫ તે સાથે નથી, તમે યદોવાદના લોકો પાસે ઉલ્લસ કરાવો છો. ૨૬ જો કોઈ માનસ ખીલ માનસની વિરૂદ્ધ પાપ કરે તો દેવ તેના ન્યાય કરશે, પણ જો કોઈ માનસ યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કરે તો તેને માટે મોખ વિનંતી કરશે? પણ તેઓએ પોતાના બાપની વાડી સામન્યુ નદિ, કેમકે યદોવાદે તેઓને નામ નિર્માણ કર્યું હતો. ૨૭ અને શમ્ભુએલ ઇશ્વરે મોટા થતા થયા, ને યદોવાદની તથા માન્યોની કૃપા તેના પર હતી.

૨૮ અને દેવના એક બકતે એવી પાસે આપીને તેને કહ્યું, યદોવાદ એમ કહે છે કે, ત્યારે નારા પિનુનું કુળ મિષરમા ફાળના કુળની [ગુલામીમાં] હતું ત્યારે મેં તેઓને હસન દીધું કે નહિ? ૨૯ અને મારો ચાલક થયા, મારી વેતી પર વજ્ર કરવા, મુખ આગા, (ને) મારી આમળ અર્ધેક પહેરવા માટે મેં તને હસામેલના સપલા કુતોમારી નિવન હાલ્યા હતા કે નહિ? ને વારા બાપના કુળને હસાએલપુ-યોના સર્વે દોમવલો મેં આપ્યા હતા કે નહિ? ૨૯ મારા વજ્ર ને મારો નવખુ ને [મારા] રહેઠાણમાં [કરવાની] મેં નાત્રા જાપી કે, તેઓને વર્મે લાવ કેમ મારો છો? ને નારા હજામલ લોકના સર્વે ઉત્તમ અપરાધી પુષ્પ બર્મને મારા કરતા પોતાના દીકરામાંનું માન વધારે કેમ મારો છો? ૩૦ એ મારે હસામેલના કે જે યદોવાદ કહે છે, તારું કુળ, ને વારા

બાપનું કુળ સદા મારી સામે ચાલશે, એમ મેં કહ્યું હતું તો ખરું, પણ હવે યદોવાદ કહે છે કે એ મારાથી દૂર જો, કેમકે તેઓ મને માન આપે છે, તેઓને હું પણ માન આપીશ, ને તેઓ મને વચ્ચે કરે છે, તેઓ હવકા ગણશે મને, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં હું તારો બુલ, ને તારા બાપના કુળનો બુલ કાપી નાખીશ, કે નથી કરીને તારા ધરમા ધરડો માણસ ચાવ નહિ. ૩૧ અને હસાએલ-પુયોને જે સર્વે દ્રવ્ય [દેવ] આપશે તે મધ્યે મારા રહેઠાણની વિપતિ હું જોશે, ને સદા તારા ધરમા ધરડો માણસ કોઈ થશે નહિ. ૩૨ અને તારા માન્યુસને મારી વેતી પાસેથી કુ કાપી નાખીશ નહિ, તે તારી આખોનો ક્ષય કરવાને ને તારું કિલ્લ કુખાવવાને માન્યુ રહેશે, ને તારા કુળ ની સુધળી રૂઢિ તેઓની ખીતી વચમા મરી જશે. ૩૩ અને તને આ ચિન્હ મળશે, જે વારા એ દીકરાઓ હોડાની તથા શીનદાસ પર આવશે, એટલે તેઓ એક એક દિવસે મરણ પામશે. ૩૪ અને મારા આન કરણુ તથા મારા મનમાં છે તે પ્રમાણે કરશે એવો એક વિશ્વાસુ યાગ્ય હું મારે વારતે ઉતારી કરીશ, ને કુ તેને કાળે એક રિધર પર બાપીશ, ને મારા અભિપ્રિતની સમુદ્ધા તે સદા ચાલશે. ૩૫ અને એમ થશે કે, તારા કુળના જે કોઈ બની તથા દશે તે સર્વે આવીને એક કુળીયાને સાથે ને રોડીના અંક કરાઈ સાથે તેને પગે પડશે, ને કહેશે કે, યાગ્યપદ્ધિઓમાંથી એક મને અપાવ, કે હું કુકરો રોડી બાવા પામું.

૩ અને શમ્ભુએલ ઇશ્વરે યદોવાદની સેવા બંધી પાસે રહીને કરતો હતો, ને તે દિવસોમાં યદોવાદની વાડી દુર્લભ હતી, પ્રમદ સરસાન થતા નહોતા. ૪ અને એક વેળાએ એવી પોતાની નગરાએ નુતો હતો, (હવે તેની આખો કાપી થયા લામવાથી તે દેખી સપ્તો નહોતો), ૫ ને દેવને દીકરા હોલવાયા અચાત્ર યદોવાદના મરિરમા જે કોઈને રેવેનો કોઈ હતો ત્યાં શમ્ભુએલ મુતોડો હતો, તે વેળાએ એકુ થયું કે, યદોવાદે શમ્ભુએલને દાઢ મારી, એટલે તેને ઉત્તર આપ્યા કે, હું ત્યાં રહ્યો ૫ અને તેને એવીની પાસે દાઢી બળેને કહ્યું, હું આ રહ્યો, કેમકે તે અને બોલાવના અને તેને કહ્યું, મેં મોલાવ્યો નથી, પાડો સુધ ને અન તે બળેને મુતો. ૬ અને યદોવાદે દહન બીલ વાર દાઢ મારી કે, શમ્ભુએલ

અને શમુએલ હઠીને એકી પારો ગયો, ને કહ્યું, હું
આ રહ્યો; કેમકે તે મને બોલાવ્યો. અને તેણે ઉત્તર
આપ્યો, કે બોલાવ્યો નથી, મારા દીકરા; પાછો
સુધ ન. ૭ હવે શમુએલને હજી સુધી યહોવાહની
ઓળખ થઈ ન હતી; ને યહોવાહનું વચન પામું હજી
સુધી તેને પ્રગટ કરાયું ન હતું. ૮ અને યહોવાહે
ફરીથી, ત્રીજી વેળા, શમુએલને દાંડ મારી. અને તે
હઠીને એલીની પામે ગયો, ને કહ્યું, હું આ રહ્યો;
કેમકે તે મને બોલાવ્યો. અને એલીએ તેણે કે યહો-
વાહે ઇસરાને દાંડ મારી છે. ૯ એ મટે એલીએ
શમુએલને કહ્યું કે, જઈને સુધ ન; ને જો તે તને
બોલાવે તો એમ થાય કે તું હજીને કે, બોલ, યહોવાહ,
કેમકે તારો સેવક સાંભળે છે. ત્યારે શમુએલ જઈને
પોતાને ઠેકાણે મુતો. ૧૦ અને યહોવાહ આવીને ઉભો
રહ્યો, ને પહેલાંની પેઠે દાંડ મારી કે, શમુએલ,
શમુએલ ત્યારે શમુએલે ઉત્તર આપ્યો કે, બોલ,
કેમકે તારો સેવક સાંભળે છે. ૧૧ ત્યારે યહોવાહે
શમુએલને કહ્યું, જો, ઇસ્રાએલ મધ્યે હું એક એવું કાર્ય
કરનાર છું કે તે વિષે ને સાંભળશે તેના બન્ને કાનો
ભલભલ્યો. ૧૨ તે દિવસે એલીની વિરૂદ્ધ તેના ધર
સંબંધી ને સપાંતું મેં કહ્યું છે તે, આરંભથી તે અંત
સુધી, હું પુરૂ કરીશ. ૧૩ કેમકે મેં તેને કહ્યું છે કે, ને
દુષ્ટપણું તેને માલુમ છે તેને લીધે હું તેના ધરનો
ન્યાય સદાને માટે કરીશ, કારણ કે તેના દીકરાઓ
પોતા પર શ્રાપ લાવ્યા, ને તેણે તેઓને અટકાવ્યા
નહિ. ૧૪ અને એ કારણ માટે એલીના ધર વિષે મેં
એવા સમ ખાધા કે, એલીના ધરની દુષ્ટાઈનું
પ્રાયશ્ચિત્ત યજ્ઞથી કે અપેલુથી કદાપિ થશે નહિ.
૧૫ અને સવાર સુધી શમુએલ સુધ રહ્યો, ને પછી
યહોવાહના ધરનાં બારણું ઉઘાડ્યું; ને એ સદર્શન
એલીને કહ્યું શમુએલ બીવો. ૧૬ ત્યારે એલીએ
શમુએલને દાંડ માર્યાં કહ્યું, મારા દીકરા, શમુએલ
અને તેણે કહ્યું, હું આ રહ્યો. ૧૭ અને તેણે કહ્યું,
[યહોવાહ] ને વાત તને કહી છે તે શી છે? કૃપા
કરીને તે મારાથી છાની ન રાખીશ; તેણે ને બંધી
વાતો તને કહી તેમાંથી કોઈ પણ જો તું મારાથી
છુપાવે તો દેવ એવું ને એ કરતાં પણ વધતું તને
કરો. ૧૮ અને જમુએલે તે સર્વ વાત તેને કહી, ને
તેનાથી કંઈ છુપાવ્યું નહિ; ને તેણે કહ્યું, તે યહોવાહ
છે, તેની નજરમાં ને સાચા લાગે તે તે કરો. ૧૯ અને

શમુએલ મોટો થયો, ને યહોવાહ તેની સાથે હતો,
ને તેનું એકે વચન નિષ્ફળ નવા દેતો નહિ. ૨૦ અને
દાનથી તે ઠેક બેસેના સુધીના સર્વ ઇસ્રાએલીઓએ
બંધુ છે. ૨૧ અને શીલોહ મધ્યે યહોવાહે ફરીથી
દર્શન દીધું; કેમકે યહોવાહ શમુએલને શીલોહ મધ્યે
યહોવાહની વાલીરૂપે પ્રગટ થતો હતો.

૪ અને શમુએલનું વચન સર્વ ઇસ્રાએલ પાસે
આવતું હતું.

હવે ઇસ્રાએલ પલિસ્તીઓ સામે યુદ્ધ કરવાને
ગયા, ને એપિન-એઝર પાસે તેઓએ ઊવણી કીધી;
ને પલિસ્તીઓએ અફેકમાં ઊવણી કીધી ૨ અને
પલિસ્તીઓએ ઇસ્રાએલ સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો; ને
લડાઈ થવા લાગી, ત્યારે પલિસ્તીઓની સામે ઇસ્રા-
એલે હાર ખાધી; ને તેઓએ રણક્ષેત્રમાં સૈન્યના
આસરે ચાર હજાર માણસ માર્યા. ૩ અને લોક ઊવ-
ણીમાં આવ્યા, ત્યારે ઇસ્રાએલના વડીલોએ કહ્યું,
આજે યહોવાહે પલિસ્તીઓની સામે આપણને કેમ
માર ખવડાવ્યો છે? શીલોહ મધ્યેથી યહોવાહના
કારારનો કોપ આપણે પોતાની પાસે લાવીએ કે તે
આપણા મધ્યે આવીને આપણને આપણા શત્રુઓના
હાથમાંથી બચાવે ૪ અને લોકોએ શીલોહમાં માણસ
મોકલ્યા, ને તેઓ સૈન્યનો યહોવાહ, નેકરખીમની
વચ્ચે બિરાજમાન છે, તેના કારારનો કોપ ત્યાંથી
લાવ્યા; ને એલીના બે દીકરા હોફની તથા શીનહાસ
દેવના કારારના કોપ સાથે ત્યાં આવ્યા હતા. ૫ અને
યહોવાહના કારારનો કોપ ઊવણીમાં આવ્યો, ત્યારે
સર્વ ઇસ્રાએલીઓએ એવો મોટો હોહારો કીધો કે,
પૂરૂમાંથી પડયા પડ્યા ૬ અને પલિસ્તીઓએ
હોકારારનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે,
લેક્ષીઓની ઊવણીમાં આ મોટો હોહારો કેમ થાય
છે? ને તેઓ સમજ્યા કે, યહોવાહનો કોપ ઊવણીમાં
આવ્યો છે. ૭ અને પલિસ્તીઓ ભયભીન થયા, કેમકે
તેઓએ કહ્યું કે, દેવ ઊવણી મધ્યે આવ્યો છે અને
તેઓએ કહ્યું, આપણને અફસોસ! કેમકે આજ
સુધી આણું કદી થયું નથી ૮ આપણને અફસોસ!
આ પરાક્રમી દેવોના હાથમાંથી આપણને કોણ
છોડાવશે? ૯ ને તેઓએ બિસરીઓને રાતમાં સર્વ
પ્રકારના મરાઓથી માર્યા હતા તે એ છે ૧૦ ઇસ્રા-
પલિસ્તીઓ, તમે જળવન થાઓ, ને દિશ્મત રાખો,

કે જેમ દેશીઓ તમારા દાસ થયા હતા, તેમ હમે તેઓના દાસ ન થાએ, દ્વિત્ત્વ શાખીને લેતા ૧૦ અને પલિસ્તીઓ લગ્ન, ને ઇસ્લામીઓએ માર ખાધો, ને તેઓમાને પ્રત્યેક પોતપોતાના તનુમા નાલી ગયા. ને ઘણી મોટી કલહ થઈ, કેમકે ઇસ્લામીઓના પાપલગ્નમાથી ત્રીસ હબર પછા ૧૧ અને દેવનો કોપ [તનુના] હાથમા પડ્યો, ને એનીના બે રીકરા, દોઢની તથા શીનદાસ, માયો ગયા ૧૨ અને બિન્યામીનને એક પુરૂષ સૈન્યમાથી દોઢ્ય, ને તેના વજ્ર ફાડી ગએલા તથા તેના માથામા ધૂળ ભરાએલી, એવી સિધ્ધિમા તે તેજ દિવસે શ્વેતોદ્ધ મધ્યે આવી પહોંચ્યો ૧૩ અને તે આળ્યો ત્યારે, જુઓ, એની રસ્તાની કોરે પોતાના આસન ઉપર બેસીને વાટ ભેટો દતો, કેમકે તેનું હૃદય દેવના કોપ વિષે થર થરનું હતું અને જ્યારે તે માથાસે નગરમા આવીને તે ખગર હતી, ત્યારે આખું નગર શોક મળીને રહ્યું ૧૪ અને એનીએતે પોતનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેને કહ્યું, ખગરજાહ તથા શોરજાહ કેમ થાય છે ? ને તે માથાસે ઉતાવળથી આવીને એનીને કહ્યું ૧૫ એની તો અઠાણ વધેની જવનો હતો, ને તેની આખો એટલી જાખી પડી મઈ હતી કે તે દેખી શકતો નહોતો ૧૬ અને તે માથાસે એવીને કહ્યું, સૈન્યમાથી જે આળ્યો તે દુઃખ, ને સૈન્યમાથી અજબ દુઃખ દોડતો આળ્યો પુ અને તેને કહ્યું, મારા રીકરા, ત્યાં છુ થયું ? ૧૭ ને સરેશો લાવનારે ઉતર આવીને કહ્યું, ઇસ્લામીક પલિસ્તીઓ આ જાણી નાહા છે, ને વચી લોકોમા પડી કલહ થઈ છે, ને તારા બન્ન રીકરા, દોઢની તથા શીનદાસ, પશુ મરણ પામ્યા છે, ને દેવનો કોપ [તનુના] હાથમા પડ્યા છે ૧૮ અને તેને દેવના કોપ વિષે કહ્યું ત્યારે જેમ થયું કે, [એની] ફરિયાદની ખાતુ પાલેના આસન ઉપરથી ચ્વેતોપાદ પડી ગયા, ને તેની નજદન લાની મઠ, ને તે મરણ પામ્યા, કેમકે તે માનુષ્ય રૂદ્ધ તથા સંગેરે લાગે દતો અને તેને ઇસ્લામીઓનો ન્યાય ના ગણ વર્ષ કાવો દતો ૧૯ અને તેની પુત્રવધૂ, એટલે રીનદાસની પત્ની નનરવી દતી તથા તેનો પ્રસુવિનો વખત નચક દતો, ને તેનીને જારે એ જ ખગર લાનથી કે, દેવના કોપ દરજી થયું છે, ને તેનો સરસો તથા તેનો વર મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તે વાજી વ ધીને જાણી, કેમકે તેને જુદા આવડી દતી ૨૦ અને તેના મરણની

વખતે જે સ્ત્રીઓ તેની પાસે ઉભેલી હતી તેઓએ કહ્યું કે, બી મા, કેમકે તને રીકરા જનમ્યો, પશુ તે બીને ઉતર આપ્યા નહિ, ને પરવા પામ્યું કશી નહિ ૨૧ અને તેણીએ ઊંઘરાતુ નામ ઇખાલોઈ પાડીને કહ્યું કે, ઇસ્લામીકમધ્યથી ગૌરવ ગયું છે, કારણ કે દેવનો કોપ લઈ જવાયો હતો, ને તેના સમરાનુ તથા વરનુ [મોત થયું હતું] ૨૨ અને તેણીએ કહ્યું, ઇસ્લામીક મધ્યથી ગૌરવ ગયું છે, કેમકે દેવના કોપનું દરજી થયું ૨૩

૫ હવે દેવનો કોપ પલિસ્તીઓના હાથમા આળ્યો હતો તેને તેઓ એત્રન એત્રરમાથી આરદોઈમા લાવ્યા ૨ અને પલિસ્તીઓ દેવનો કોપ લઈને ઇગોનના ધરમા લાવ્યા, ને તેઓએ ઇગોનની પાસે મુક્યા ૩ અને બીજે દિવસે આરદોઈઓ મોટી સવારે ઉઠ્યા, ત્યારે, જુઓ, યહોવાદના કોપ આનજ ઇગોન ભૂમિ પર ઉઠ્યા પડેલા હતા અને તેઓએ ઇગોનને લઈને તેની જગ્યામા પાઠો બેસાડ્યો ૪ અને તેઓ બીજે દિવસે મોટી સવારે ઉઠ્યા, ત્યારે, જુઓ, યહોવાદના કોપ આનજ ઇગોન ભૂમિ પર ઉઠ્યા પડેલા હતા, ને ઇગોનનું ચિર તથા તેની બન્ને હથેલીઓ ઉભરા ઉપર લા રી પડેલા હતા, કેવળ ઇગોનનું ધડ તેને રજી હતું ૫ એ મઠે ઇગોનના ચાલક, તથા જે કોઈ ઇગોનના ધરમા આવે છે, તેઓ આજ સુધી આરદોઈમા ઇગોનના ઉભરા ઉપર પત્ર મુક્યા નથી

૬ પશુ યહોવાદનો હાથ આરદોઈઓ ઉપર ભારે દતો, ને તેને તેઓનો નાશ કીધો, ને તેઓને, એટલે આરદોઈ તથા તેની સરદદમા રહેનારોઓને, નાશિયા રી કીધી માયો ૭ અને આરદોઈના માથાસોએ બેથુ કે આમ થયું છે, ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, ઇસ્લામીઓ દેવનો કોપ આપાની વચ્ચે રખાય નહિ, કેમકે તેનો હાથ આપણા ઉપર ને આપણા દેવ ઇગોન ઉપર લખ્યું છે ૮ મઠે તેઓએ માનુષ મોઢીને પલિસ્તીઓના સર્વ સરદોઈને પોતાની પાસે એકઠા કીધા, ને તેઓને કહ્યું, ઇસ્લામીઓ દેવના કોપનું અમોર કેમ કરવું ? ત્યારે તેઓએ ઉતર આપ્યો કે, ઇસ્લામીઓ દેવનો કોપ અદોથી નાથમા લઈ જાઓ અને તેઓ ઇસ્લામીઓ દેવનો કોપ ત્યાં લઈ ગયા ૯ અને એમ થયું કે, તેઓ તેને ત્યાં લઈ ગયા પછી યહોવાદના હાથે તે નનરવી વિરૂદ્ધ લઈને તેમા મોટો સંદાર

ક્રીધા; ને તેણે તે નગરનાં નાનાં મોઢાં માણસો પર માર આપ્યો, ને તેઓનાં અંગ પર ગોઠા કુદી નિકળી. ૧૦ તેથી તેઓએ દેવના કોષને એકોનમ્મા મોકલ્યો. અને દેવને કાપ એકોનમ્મા આપ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, એકોનીઓએ ખૂમ પાડીને કહ્યું કે, તેઓ અમારો તથા અમારા લોકોના સહાર કરવાને ઇસ્રાએલના દેવને કાપ અમારી પાસે લાવ્યા છે. ૧૧ માટે તેઓએ માણસ મોકલીને પલિસ્તીઓના સર્વ સરદારોને એકઠા ક્રીધા, ને તેઓએ કહ્યું, ઇસ્રાએલના દેવને કાપ મોકલી દો, ને તેને પોતાને ઠેકાણે પાછો જવા દો, કે તે અમારો તથા અમારા લોકોના સહાર ન કરે; કેમકે સર્વ નગરમાં બંધકર પાણુ વળ્યો હતો, દેવને હાથ ત્યાં ધણો આકરો હતો. ૧૨ અને જે માણસો મુઆ નહિ તેઓને ગોઠા કુદી નિકળી; ને તે નગરનો પોકાર આકાશ સુધી પહોંચ્યો.

૬ અને યહોવાહને કાપ પલિસ્તીઓના હેશમાં સાત મહિના રહ્યો. ૨ અને પલિસ્તીઓએ યાન્કોને તથા શુકન કહેનાશઓને બાલાવીને તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહના કાપનું અમે કેમ કરીએ? અમે તેને તેની જગ્યાએ કેવી રીતે મોકલીએ એ અમને કહો. ૩ અને તેઓએ કહ્યું, જે તમે ઇસ્રાએલના દેવને કાપ પાછો મોકલો તો તે ખાલી મોકલશે મા, પણ તેની સાથે અમે તેમ કરીને દોષાર્થપણુ મોકલએ; ત્યારે તમે સમા થશો, ને તેનો હાથ તમારા ઉપરથી નિવારણ થતો નથી એવું કારણ તમને જણાયો. ૪ ત્યારે તેઓએ કહ્યું, અમે કેવું દોષાર્થપણુ તેની પ્રત્યે મોકલીએ? ને તેઓએ કહ્યું, પલિસ્તીઓના સરદારોની ગણના પ્રમાણે સોનાની પાંચ ગોઠા ને સોનાનાં પાંચ ઉકરો; કેમકે તમ સર્વને તથા તમારા સરદારોને એકજ [જતનો] રોગ લાગ્યો છે. ૫ માટે તમારી ગોઠાની પ્રતિમા બનાવો, ને તમારા ઉકરો જે હેશમાં રૂબડ કરે છે તેઓની પણ પ્રતિમા તમે બનાવો; ને ઇસ્રાએલના દેવનું ગૌરવ તમે કરો; કહ્યતે તે પોતાનો હાથ તમારા ઉપરથી, ને તમારા દેવો ઉપરથી, ને તમારા દેશ ઉપરથી, હલકો કરશે. ૬ તો જેમ મિસરીઓએ તથા ફારને પોતાનાં અંત કરણ કહ્યું ક્રીધાં, તેમ તમે તમારાં અંતકરણો કેમ કહ્યું કરો છો? તેણે તેઓ મંથે બાદ્લૂત કૃત્યો ક્રીધાં, ત્યાર પછી, શું, એમ ન થયું કે, તેઓએ લોકને જવા દીધા, ને તેઓ જ્યાં ૭ તો હવે એક નહું ગાડું લઈને તમાર

કરો, ને જે દુઝણી ગાયો જેઓ ઉપર કહી ઝુંચરી આવી ન હોય તેવી હો; ને તે ગાયોને તે ગારે બેડો, ને તેઓના વાહરડા તેઓની પાસેથી ચર લાવો. ૮ અને યહોવાહને કાપ લઈને તે ગાડા ઉપર મુકો, ને જે સોનાના દાનીના તમે દોષાર્થપણુ તરીકે તેની પ્રત્યે મોકલો છો, તેઓને તેની બાજુએ એક ડબ્બામાં મુકો, ને તેને વિદાય કરો કે તે જાય. ૯ અને, જુઓ, જે તે તેની પોતાની સીમને માર્ગે બેથ-રોમેશ તરફ જાય, તો તેજ આપણા પર આ મોટી આફત લાગ્યો છે; પણ જે તેમ તે જાય નહિ, તો આપણે બાલિયું, કે તેના હાથે આપણને માર્યા નથી, પણ દેવચોગે એ આપણા ઉપર વિશ્વું હતું. ૧૦ અને તે માણસોએ તેમ કીધું, એટલે તેઓએ જે દુઝણી ગાયો લઈને ગારે બેડો ને તેઓના વાહરડા ધરમાં બધ કરી રાખ્યા. ૧૧ અને તેઓએ યહોવાહના કાપને, ને સોનાના ઉકરો તથા ગોઠાની પ્રતિમા ડબ્બામાં રાખીને એમને પણ ગાડામાં મુક્યાં ૧૨ અને ગાયોએ સીધા બેથ-રોમેશનો રસ્તો પકડ્યો; રાજમાર્ગે ચાલતી ચાલતી તે બરાડતી હતી, ને જમણી કે ડાબી ગમ વળીજ નહિ; ને પલિસ્તીઓના સરદારો તેઓની પાછળ બેથ-રોમેશની સીમ સુધી ગયા ૧૩ અને બેથ-રોમેશના માણસો નીચાણમાં ઘઉં કપતા હતા; ને તેઓએ પોતાની આંખો ઉઘી કરીને કાપ દીઠો, ને તે ભેઠને તેઓ આનંદ પામ્યા. ૧૪ અને તે ગાડું યહોશુઆ બેથ-રોમેશના બેતરમાં આવ્યું, ને એક મોટો પત્થર હતો ત્યાં થોડું, ને તેઓએ ગાડાનાં લોકડાં ચીરીને યહોવાહ આમળ તે આથોનું દહનીયાર્પણુ કીધું. ૧૫ અને લેવીઓએ યહોવાહના કાપને તથા તેની સાથેના સોનાના દાનીનાવાળા ડબ્બાને ઉતારીને તે મોટા પત્થર પર મુક્યાં, ને બેથ-રોમેશના માણસોએ તેજ દિવસે યહોવાહને દહનીયાર્પણુ તથા ચઢા ક્રીધાં. ૧૬ અને પલિસ્તીઓના પાંચ સરદારો તે ભેઠને તેજ દિવસે એકોનમ્મા પાછા આવ્યા.

૧૭ અને યહોવાહને સાડ દોષાર્થપણુ તરીકે સોનાની જે ગોઠા પલિસ્તીઓએ મોકલી હતી તે આ પ્રમાણે; આરહોદને સાડ એક, ગાઝાહને સાડ એક, આરહોદને સાડ એક, ગાયને સાડ એક, ને એકોનને સાડ એક; ૧૮ ને મોટા પત્થર ઉપર તેઓએ યહોવાહને કાપ મુક્યો હતો, જે પત્થર આજ સુધી યહોશુઆ બેથ-રોમેશના બેતરમાં છે, ત્યાં સુધી આવેલાં પલિ-

સ્ત્રીઓનાં સર્વ નગરો, એટલે કોઠવાળાં નગરો તથા સીમનાં ગામડા, જે એ પાંચ સરદારોનાં હતાં, તે નગરોની સખ્યા મુજબ સોનાના ઘંટરો હતા ૧^મ અને તેણે બેથ-રોમેશના માણસોને, એટલે તે લોકોમાંના પચાસ હજાર ને સિતેરને માર્યા, કેમકે તેઓએ યહોવાદના કોપમાં બેથુ, ને લોખંડે વિલાપ કીધો, કેમકે યહોવાહે તેમને મારીને મોટા પાણુ વાળ્યો હતો. ૨^મ અને બેથ-રોમેશના માણસોએ કહ્યું કે, આ પવિત્ર દેવ યહોવાદની આજળ કોણુ ઉચી રહી રહે? ને અમારી પાસેથી કોને ત્યાં તે બચે? ૩^મ અને તેઓએ કિર્ચાય ચઆરીમના લોકો પાસે સંદેશીયા મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, પવિત્રીઓ યહોવાદનો કોપ પાછો લાવ્યા છે, તમે નીચે આવોને તે તમારે ત્યાં લઈ જાઓ.

૭ અને કિર્ચાય ચઆરીમના માણસો આવ્યા, ને યહોવાદનો કોપ લઈને પવિત્ર ઉપર અખીના-હાબના ધરમાં લાવ્યા, ને તેઓએ તેના દીપરા એલ-આદારને યહોવાદનો કોપ રાખવાને પ્રતિજ્ઞિત કીધો.

૮ અને એમ થયું કે, જે દિવસથી કોપ કિર્ચાય-ચઆરીમમાં રહેવા લાગ્યો ત્યારથી લાખો કાળ વિતી ગયા; કેમકે તેને વીસ વર્ષ થઈ ગયા, ને ઇસ્રાએલના ધરનાં સુધળાએ યહોવાદ વિષે વિલાપ કર્યો. ૯ અને શમૂએલે ઇસ્રાએલના ધરના સર્વને કહ્યું કે, જે તમે પોતાના પુત્ર દફવથી યહોવાદની ગમ ફરો છો, તો તમારા મધ્યેથી અન્ય દેવો તથા આશારોય દૂર કરો, ને પોતાના અન્ય કારણો યહોવાદની પ્રત્યે લમારો, ને કેવળ તેની સેવા કરો, એટલે તે તમને પવિત્રીઓના હાથમાંથી છોડાવશે. ૧૦ ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રોએ જાણ્યા-લીમ તથા આશારોયને દૂર કરીને કેવળ યહોવાદની સેવા કીધી.

૧૧ અને શમૂએલે કહ્યું, સર્વ ઇસ્રાએલીઓને મિરપાદ મધ્યે એકઠા કરો, પછી હું તમારે સાથે યહોવાદની વિનંતી કરીશ. ૧૨ અને તેઓ મિરપાદ મધ્યે એકઠા થયા, ને તેઓએ પાણી કાઢીને યહોવાદ આજળ રેડ્યું, ને તે દિવસે ઉવસલ કીધો, ને ત્યાં કહ્યું કે, અમે યહોવાદ વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. અને શમૂએલે મિરપાદ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રોને ન્યાય કીધો. ૧૩ અને પવિત્રીઓએ સાનન્યું કે, ઇસ્રાએલપુત્રો મિરપાદ મધ્યે એકઠા થયા છે, ત્યારે પવિત્રીઓના સરદાર ઇસ્રાએલીઓ ઉપર ચઢી આવ્યા; ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ એ સાનન્યું, ત્યારે તેઓ પવિત્રીઓથી બીધા.

૮ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ શમૂએલને કહ્યું કે, આપણા દેવ યહોવાદની આજળ આપણે સાથે વિનંતી કરવાનું નહીં રાખ, કે તે આપણને પવિત્રીઓના હાથમાંથી છોડાવે. ૯ અને શમૂએલે ધાવણુ ઢલવાન લઈને તેનું સકળ દંડનીયાપેણુ યહોવાદને કીધું; ને શમૂએલે ઇસ્રાએલીઓને સાથે યહોવાદની આજળ પેકાર કીધો, ને યહોવાહે તેને ઉત્તર દીધો. ૧૦ અને શમૂએલ દંડનીયાપેણુ કરતો હતો એટલામાં પવિત્રીઓ ઇસ્રાએલ સામે લડાઈ કરવાને પાસે આવ્યા; પણ તે દિવસે યહોવાહે પવિત્રીઓ ઉપર મોટા ધડાકા સાથે અગ્નિ કરીને તેઓને પરાજય કીધો; ને તેઓ ઇસ્રાએલીઓ સામે માર્યા ગયા. ૧૧ અને ઇસ્રાએલના માણસો મિરપાદમાંથી નિકળ્યા, ને પવિત્રીઓની પાછળ લાગીને બેથ કારની તળેટી સુધી તેઓને માર્યા ગયા. ૧૨ ત્યારે શમૂએલે પત્થર લઈને મિરપાદ તથા શેનની વચ્ચે ઉભો કીધો, ને તેનું નામ એબેન-એકેર પાડીને કહ્યું કે, અત્યાર સુધી યહોવાહે આપણી સદાય કીધી છે. ૧૩ એમ પવિત્રીઓ પરાજિત થઈને ફરીથી ઇસ્રાએલની સીમમાં આવ્યા નહિ; ને શમૂએલના સર્વ દિવસોમાં યહોવાદનો હાથ પવિત્રીઓ વિરૂદ્ધ હતો. ૧૪ અને એકોનાથી ઠંઠા આપ સુધી જે નગરો પવિત્રીઓએ ઇસ્રાએલ પાસેથી લીધાં હતાં, તેઓ ઇસ્રાએલના હાથમાં પાછાં આવ્યાં, ને તેઓની સીમાઓ ઇસ્રાએલ પવિત્રીઓના હાથ-માંથી છોડાવી. અને ઇસ્રાએલીઓ તથા અમેરીઓ વચ્ચે સલાહ હતી. ૧૫ અને શમૂએલે પોતાના આયુ-બ્યના સર્વ દિવસ ઇસ્રાએલનો ન્યાય કીધો. ૧૬ અને વર્ષોવર્ષ બેથેલ તથા મિક્કાલ તથા મિરપાદમાં તે અનુક્રમે જતો હતો; ને તે સુધયે ઠંઠાણે ઇસ્રાએલનો ન્યાય કરતો હતો. ૧૭ અને રામાદમાં તે પાછો આવતો હતો કેમકે ત્યાં તેનું ઘર હતું; ને ત્યાં તે ઇસ્રાએલનો ન્યાય કરતો હતો, ને ત્યાં તેણે યહોવાદને સાથે વેદી બાધી.

૮ અને એમ થયું કે, શમૂએલ વૃદ્ધ થયો ત્યારે તેણે પોતાના દીકરાઓને ઇસ્રાએલ ઉપર ન્યાયાધીશ કીધા. ૨ દવે તેના બેથેલ દીકરાનું નામ થોએલ હતું; ને બીબનું નામ અમીયાહ હતું; બેર-શેખાના તેઓ ન્યાયાધીશ હતા. ૩ અને તેના માંત્રમાં તેના દીકરા આલ્યા નહિ; પણ દ્રવ્યકોલ તરફ ભટકી ગયા, ને તેઓએ લાંચ લઈને ન્યાયને ઉલો વાળ્યો.

૪ ત્યારે ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો એકઠા થયા, ને શમુએલ પાસે રામાહ મધ્યે આબ્યા; ૫ ને તેઓએ તેને કહ્યું, જો, તું વૃદ્ધ થયેા છે, ને તારા દીકરા તારા માર્ગોમાં આશતા નથી; માટે સર્વ દેશભતિઓની પેઠે અમારો ન્યાય કરવા સારૂ અમને રાત્ર કરાવી આપ. ૬ પણ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, અમારો ન્યાય કરવા સારૂ અમને રાત્ર કરાવી આપ, ત્યારે એ વાતથી શમુએલને માહું લાગ્યું અને શમુએલે યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી. ૭ અને યહોવાહે શમુએલને કહ્યું, લોકો જે સર્વ તને કહે છે તેમાં તેમનું કહેવું તું સાંભળ; કેમકે તેઓએ તને નકાર્યો નથી, પણ મને નકાર્યો છે કે હું તેઓ પર રાજ્ય ન કરું. ૮ હું તેઓને ખિસ્સરમાથી કાઢી લાવ્યો, તે દિવસથી આજ સુધી જે સર્વ કામ તેઓએ કીધાં છે, એટલે મને હોડીને અન્ય દેવાની સેવા કીધી છે, તે પ્રમાણે તેઓ તારી સાથે કરે છે. ૯ તો હવે તેઓનું કહેવું સાંભળ, તથાપિ ખરી રીતે તેમની આગળ વાંધો કાઢજે, અને તેઓ પર કેવા પ્રકારનો રાત્ર રાજ્ય કરશે તે તેમને ખતાવજે.

૧૦ અને શમુએલે, જે લોકો રાત્ર માગતા હતા, તેઓને યહોવાહનાં સર્વ વચનો કહ્યાં. ૧૧ અને તેણે કહ્યું, જે રાત્ર તમારા ઉપર રાજ્ય કરશે તે આવે થશે; તે તમારા દીકરાઓને લઈને તેઓને પોતાના રથોને સારૂ, ને પોતાના સવારો થવા સારૂ રાખશે, ને તેઓ તેના રથ આગળ દોડશે. ૧૨ અને તે પોતાને વારસે તેઓને હનર હનરના સુબિદારો, ને પચાસ પચાસના સુબિદારો બનાવશે; ને તે પોતાનાં ખેતરો ખેડવાને, ને પોતાની ફસલ કાપવાને, ને પોતાના યુદ્ધસભો, ને પોતાના રથોના સામાન બનાવવાને કામે લગાડશે. ૧૩ અને તે કંદોયણે, ને રસોઇએ, ને ભડિયારો થવા સારૂ તમારી દીકરીઓ લેશે. ૧૪ અને તમારાં ખેતરો, ને તમારી દ્રાક્ષવાડીઓ, ને તમારી જૈતવાડીઓ, એટલે તેઓમાંથી જે ઉત્તમ તે લઈને પોતાના ચાકરોને આપશે. ૧૫ અને તમારા દાણ ને તમારી દ્રાક્ષવાડીઓને દસમે ભાગ લઈને પોતાના કારવારીઓને તથા પોતાના ચાકરોને આપશે. ૧૬ અને તે તમારા દાસો, ને તમારી દાસીઓ, ને તમારા જીવાનોમાં જે ઉત્તમ, ને તમારાં અધ્યાં, એઓને લઈને પોતાના કામમાં લગાડશે. ૧૭ તમારાં ઘેડોના દસમાંસ તે લેશે; ને તમે તેના દાસો થશો. ૧૮ અને જે રાત્ર તમે તમારે સારૂ પસંદ કર્યો હશે તેના કારણથી તે

દિવસે તમે જામ પાડશો, ને યહોવાહ તે દિવસે તમને ઉત્તર આપશે નહિ. ૧૯ અને લોકોએ શમુએલની વાણી માનવાને ના પાડી; ને તેઓએ કહ્યું, એમ નહિ; પણ અમારે અમારા ઉપર રાત્ર જોઈએ; ૨૦ કે અમે પણ સર્વ દેશભતિઓના જેવા થઈએ, અને અમારો રાત્ર અમારો ન્યાય કરે, ને અમારી આગળ ચાલે, ને અમારી લડાઈઓ લડે. ૨૧ અને શમુએલે લોકોના સર્વ સખ્દ સાંભળ્યા, ને તેણે તે યહોવાહના કાનમાં કહી સંભળાવ્યા. ૨૨ અને યહોવાહે શમુએલને કહ્યું, તેઓની વાણી સાંભળ, ને તેઓને સારૂ રાત્ર કરાવી આપ અને શમુએલે ઇસ્રાએલી માણસોને કહ્યું, તમે પોતપોતાના નગરમાં જાઓ.

૯ હવે બિન્યામીન [કુળ] નો એક માણસ હતો, ને તેનું નામ કીશ હતું; તે શૂરવીર માણસ, બિન્યામીનીના દીકરા અરીઆહના દીકરા બેબોરા-થના દીકરા સરોરના દીકરા અબીએલનો દીકરો, હતો. ૨ અને તેને સાઉલ નામનો એક દીકરો હતો, તે જીવાન અને સુદર પુરુષ હતો; ને ઇસ્રાએલપુરોમાં તે કશાં કોઈ સુદર નહોતો; તેના ખસાથી ઉપરનો ભાગ સર્વ લોકોથી વારસો હતો. ૩ અને સાઉલના બાપ કીશનાં અધ્યાં ખેલાયાં હતાં; ને કીશે પોતાના દીકરા સાઉલને કહ્યું, હવે તું તારી સાથે ચાકરોમાંથી એકને લઈને નિકળ, ને જઈને ગધેડાંનો રોધ કર. ૪ અને તેણે એકાધમના પહાડી મુલક ઓળંગ્યા, તથા ચાલીસાહ દેસ ઓળંગ્યા, પણ તેઓને તે મન્યાં નહિ; પણ તેઓએ ચાઅકીમ દેસ ઓળંગ્યા, પણ તે ત્યાં ન હતાં; પણ તેઓએ બિન્યામીનીઓને દેસ ઓળંગ્યા, પણ તેઓને તે જ્યાં નહિ. ૫ અને તેઓ સફ દેશમાં આબ્યા, ત્યારે સાઉલે પોતાની સાથે પોતાનો જે ચાકર હતો તેને કહ્યું, ચાલ, આપણે પાછા જઈએ; નહિ તો મારો બાપ અધ્યાંની કાળજી હોડી દઈને આપણી જિંતા કરવા લાગશે. ૬ અને તેણે તેને કહ્યું, હવે, જો, આ નગરમાં દેવનો એક ભક્ત છે, ને તે આજરૂદાર માણસ છે; જે સર્વે તે કહે છે, તે ખલિલ પુરૂ થાય છે; તો આપણે ત્યાં જઈએ; કદાપિ તે આપણને કહી રાકશે કે કયે માને આપણે જવું. ૭ ત્યારે સાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, પણ જો આપણે જઈએ તો તે માણસને વારસે આપણે શું લઈ જઈશું? કેમકે આપણાં પાત્રોમાં રોટલી થઈ રહી છે, ને દેવના માણસને ભેટ આપવા સારૂ કશું

નથી, આપણી પાસે શું છે? ૮ ને તે ચાકર સાઉલને પ્રત્યક્ષ આપીને બોલ્યો કે, જો, મારી પાસે પા શોલ છે ૩૫ છે. તે દુ એ ઇશ્વરનક્તને આપીશ, કે આપણે મારે તે આપણને કહે ૯ (પૂર્વે ઇસાએનમા કોઈ દેવની સલાહ લેવાને જોતા, ત્યારે તે કહેતો કે, આવો, આપણે બલિબ્દશક પાસે જઈએ, કેમકે એને દમણ બલિબ્દવાદી કહે છે તેને પૂર્વે બલિબ્દશક કહેવા દતા) ૧૦ અને સાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, તે દીક કહ્યું, ચાક આપણે જઈએ, ત્યારે ને નગરમા તે ઇશ્વરનક્ત દતો, ત્યા તેઓ ગયા ૧૧ અને તેઓ નગરમા જવા સાડ પાટ ઉપર ચડતા હતા, અતઃના કન્યાઆ પાણી ભરવાને બહાર આવતી તેઓને મળે, ને તેઓએ તેઓને પુછ્યું શું બલિબ્દશક અહીં છે? ૧૨ ને તેઓએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, હા, તે છે, જુઓ, તે તમારી આગળ છે, દલે વહેવા જાયો, કેમકે આજ તે નગરમા આવ્યા છે, કાત્રુ કે આજ ઉચ્ચથાને લોગે ચક્ક કરવાના છે ૧૩ તને નગરમા પેસ્યો કે વસ્ત, એટલે જમવા સાડ ઉચ્ચથાને ગયા પહેલા, તે વખતે મળ્યો, કેમકે તે આગેને ચક્કને આશીર્વાદ કે, ત્યા કુખી લોગે જાયો નહિ, ત્યાર પછી એઓને નહોતરેલા છે તેઓ ખાશે તો દલે તમે ઉપર જાઓ, કેમકે આ વખતે વખતે મળ્યો ૧૪ અને તેઓ ઉપર ચડીને નગરમા ગયા, અને તેઓ નગરમા પેસતા દતા ત્યારે, જુઓ, રામુએલ ઉચ્ચથાને જતા તેઓને મળ્યા.

૧૬ હવે સાઉલના આવ્યાના એક દિવસ અગાઉ, ચદોવાદે રામુએલને જણાવ્યું હતું કે, ૧૧ કાલ, આપણે આ વેળાએ, બિન્યામીનના દેસામાંથી નક મામુસને દુ વારી પાસે મેલ્યો, ને મારા લોક ઇસાએલના સરે દારે થવા સાડ તેના બલિબ્દકે તું કર, અને તે પલિ-સ્ત્રીઆના દાયમાથી મારા લોકને છાવરશે, કેમકે મારા લોકોને પાકાર મારી પાસે આવ્યા છે, માટે ને તેમના પર નજર કરી છે ૧૨ અને રામુએલ સાઉલને જોયા ત્યારે ચદોવાદે તેને કહ્યું, ને મામુસ વિદ ને તને કહ્યું હતું તેને જો, એજ મારા લોક પર અધિ કાર કરશે ૧૩ અને સાઉલે રામુએલ પાસે દરવાજામા આગેને કહ્યું, બલિબ્દશક કુ પર ક્યા છે, એ ક્યા કરીને મને કહે ૧૪ અને રામુએલ સાઉલને ઉત્તર આપીને કહ્યું, દુજ બલિબ્દશક કુ, મારી આગળ ઉચ્ચથાને નથી જઈએ, કેમકે આજ મારી વાજી તને

જમશે, ને આવતી કાલે દુ તને જવા દઈત, ને તારા દુદવા ને સર્વ છે તે દુ તને કહી દેખાડીશ. ૨૦ અને તારા ગણેના ને ત્રણ દિવસ ઉપર પોવાઈ ગયા હતા તેની કાળજી કરીશ મા, કેમકે તે મળ્યા છે અને ઇસાએલની સરણી ઇચ્છા કોણના પર છે? શું તારા પર ને તારા બાપના સર્વ ધરનાના પર નથી? ૨૧ ને સાઉલે ઉત્તર આપીને કહ્યું, શું, દુ બિન્યામીની, તથા ઇસાએલના કુળોમા સૌથી નાના કુળનો નથી? ને મારે કુટુંબ બિન્યામીન કુળના કુટુંબમા સૌથી નાનું નથી શું? તો હું મારી સાથે એવી રીતે કેમ વાત કરે છે? ૨૨ ને રામુએલ સાઉલ તથા તેના ચાકરને દિવા નખાનામા લઈ આવ્યો, ને ને નહોતરેલા હતા તેઓ મધ્યે તેઓને સૌથી ઉચે ઠેકાણે બેસાડ્યા, ને તેઓ આસરે ત્રીસ માણસ હતા ૨૩ અને રામુએલ રસોઈઆને કહ્યું કે, ને વિલાગ મેં તને આપ્યા હતા, ને ને વિષ મેં તને કહ્યું હતું કે, તારી પાસે રાખી મુક, તે લાવ ૨૪ અને રસોઈઆએ બેઠે તેના પરના માસ કુકા લઈને સાઉલ આગળ મુકી અને [રામુએલ] કહ્યું કે, ને રાખી મુકે છે તે જો, તારી આગળ મુકીને ખા, કેમકે મેં કરાવેલા અવસરને માટે તારે સાડ તે રાખી મુક્યું છે, એમ કહીને કે, મેં લોકોને નહોતર્યા છે એમ તે દિવસે સાઉલ રામુએલ સાથે જઈયો. ૨૫ અને તેઓ ઉચ્ચથાનેથી ઉતરીને નગરમા આવ્યા, ત્યારે ધરના ઘાખા ઉપર [રામુએલ] સાઉલ સાથે સજામુ કીધું ૨૬ અને તેઓ પરીકીએ ઉઠ્યા, ને ઘુમારે ચુસોયને સમય એમ થયું કે, રામુએલે સાઉલને ધરના ઘાખા ઉપર બાલાડીને કહ્યું, ઉઠ, એ સાડ કે દુ તને વિદાય કર અને ગાઉલ ઉઠ્યો, ને તે તથા રામુએલ બન્ને બહાર ચાલી નિકળ્યા ૨૭ અને તજ રેના ઇસા-આગળ તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે રામુએલે સાઉલને કહ્યું કે, ચાકરને કહે કે, તે આપણી આગળ ચાલ્યા જાય, (ને તે ચાલ્યા ગયા,) પાછું હું દમણા વસો રહે, કે દુ તને દેવનુ વચન કહી સમજાવુ.

૧૦ પછી રામુએલે તેલની કુખી લઈને સાઉલના માથા ઉપર રેડી, ને તેને ખુલ્લ કરીને કહ્યું કે, શુ, ચદોવાદે પોતા ના વડન ઉપર સરદાર થવા સાડ તને બલિબ્દકા કીતો નથી? ૨ આજ મારી પાસેથી હું નવા પછી બિન્યામીનની તમિમા નેકસાદ પાસે રાહલની કબર નટક તને બ માણસ મળશે, ને તેઓ તને કહેશે કે, ને ગણેનાનો ચોવ કરવા તું ગયા

દતો તે મળ્યાં છે; ને એ, તારો બાપ ગયેલાંની જાણ હોવાને તારા વિષે વિતા કરતાં હશે કે, મારા દીકરાં સખાંની નું છે હશે? પણી તું ત્યાંથી આજન ચાલતાં તારાંરના આલેખ રૂઝ આજળ આવશે, ને ત્યાં એક જમ્ બહારનાં તમ્ બહાર ઉચ્ચી જતો, ને એક જમ્ તમ્ રોટલી ઉચ્ચી જતો, ને એક જમ્ દાઝારસતી કુડી ઉચ્ચી જતો, એના તમ્ માણસો દેવ પાસે બેગેવમા જતા તને મળશે. ૯ અને તેઓ તને પ્રજામ કરીને તને એ રોટલી આપશે, ને તું તેઓના દાપમાંથી લેશે. ૧૦ ત્યાર પછી દેવનો પવન ન્યાં પલિરતોઆનું થાલું છે, ત્યાં તું આવશે; અને એમ થશે કે, તું ત્યાં નનર પાસે પડેાચશે, ત્યારે બવિખ્યવાદીઓની એક ટોળી, તેની આજળ સિતાર, ને રફ, ને વાસળી, ને વંદુલા વનાડનારા સહિત, ઉચ્ચવાનથી ઉતરતી તને મળશે, ને તેઓ નિવખ્ય કહેવા માલમ પડશે. ૧૧ અને યદોવાદનો આત્મા પરાકમ સહિત તારા ઉપર આવશે, ને તેઓની સાથે તું બવિખ્ય કહેશે, ને તું બહાઈને જુદોજ માણસ થઈ જશે. ૧૨ અને ન્યારે આ ચિન્હ તને મળે ત્યારે એમ થાય કે, તારે પ્રસંગાનુસાર વર્તવું; કેમકે દેવ તારી સાથે છે. ૧૩ અને તું મારી અનાડ નિઠાણમાં જશે; ને એ, દહનીયાપંથો તણ સાતપંથો કરવાને દુ ત્યાં તારી પાસે આવીગ; દુ તારી પાસે આવીને તારે થું કરવું તે બતાવું ત્યાં સુધી, એટલે સાત દિવસ તુધી, ત્યાં ગોમજો. ૧૪ અને એમ થયું કે, શમુએલ પાતેથી જવાને તેજી પીક ફેરવી કે દેને તેને જુદું કહ્ય આપ્યું; ને તેજ દિવસે તે સર્વ ચિન્હો પુરાં થયા

૧૦ અને ન્યારે તેઓ ત્યાં પવન પાસે આબ્યા, ત્યારે, જુઓ, બવિખ્યવાદીઓની ટોળી તેને મળી, ને દેવનો આત્મા તેના પર પરાકમસહિત આબ્યા, ને તેજી તેઓની સાથે બવિખ્ય કહ્યું. ૧૧ અને એમ થયું કે, જે સર્વ તેને પૂરું જોગજા દતા તેઓએ ન્યારે જોયું કે, જુઓ, બવિખ્યવાદીઓની સાથે તે બવિખ્ય કહે છે, ત્યારે તે લોકોએ એકમેકને એમ કહ્યું કે, કીશના દીકરાને થું થયું છે? સાઉલ પણ બવિખ્યવાદીઓ મધ્યે છે કે થું? ૧૨ અને તેજ નચાના એક જાગે ઉતર આવીને કહ્યું કે, તેઓનો બાપ કાલુ છે? એ ઉપરથી એવીકહેવત ઉત્પત્ત થઈ કે, સાઉલ પણ બવિખ્યવાદીઓ મધ્યે છે કે થું? ૧૩ અને બવિખ્ય કહેવાનું સમાપ્ત થયા પછી તે ઉચ્ચવાને આબ્યા.

૧૪ અને સાઉલના કાકાએ તેને તથા તેના ચાકરને કહ્યું કે, તમે ક્યાં ગયા દતા? અને તેજી કહ્યું કે, ગયે-ટાનો સોધ કરવાને; ને તે મળ્યા નહિ. એ એકને અમે શમુએલ પાસે ગયા દતા. ૧૫ અને સાઉલના કાકાએ કહ્યું, શમુએલે તમને થું કહ્યું, એ મને કૃપા કરી હશે. ૧૬ અને સાઉલે પોતાના કાકાને કહ્યું કે, ગયેકા મળ્યાં છે, એમ તેજી અમને રખડ કહ્યું. પણ શમુએલ વાગ જે વિગે શમુએલ બાહ્યો દતો તે સબધી તેજી તેને કહ્યું નહિ.

૧૭ અને નિસ્પાદ મધ્યે યદોવાદ પાસે શમુએલે લોકોને બાહ્યો બેના કીધા. ૧૮ અને હસાએલપુ-ત્રોને તેજી કહ્યું, હસાએલનો દેવ યદોવાદ એમ કહે છે કે, દુ મિતરમાથી હસાએલને કાઢી લાંબ્યા, ને મિતરસીઆના દાપમાથી, ને તમારા પર જુલમ કરનારાં સર્વ શમુએલના દાપમાથી ને તમને ઠોડાબ્યા. ૧૯ પણ તમારો દેવ જે પોતે તમારી સર્વ વિપત્તિ બોધી તથા તમારા સહોથી તમને ઠોડાવે છે તેને આજ તમે નકાચે છે, ને તમે તેને કહ્યું છે કે, અમાર ઉપર તો શાલ કરાવી આપ; તો દુને તમારા કુળે પ્રમાણે, ને તમારા દબરો પ્રમાણે યદોવાદ આજ દાઝર થાઓ. ૨૦ અને શમુએલ હસાએલનાં સર્વ કુળોને પાસે લાંબ્યા, ત્યારે જિન્યામીનનું કુળ માન્ય થયું. ૨૧ અને જિન્યામીનના કુળને તેના કુટુંબ પ્રમાણે તે પાસે લાંબ્યા, ત્યારે માદીનુ કુટુંબ માન્ય થયું અને કીગનો દીકરો સાઉલ માન્ય કરાવ્યો, પણ તેઓએ તેને સોંધ્યા ત્યારે તે મળ્યા નહિ. ૨૨ જે માટે તેઓએ યદોવાદને વળી પુછ્યું કે, તે માણસ દહ અદી આબ્યા છે કે નહિ? ત્યારે યદોવાદે ઉત્તા આપ્યા કે, જુઓ, તે સામાન મધ્યે સળાએલો છે. ૨૩ અને તેઓ દોડતા ગયા, ને તેને ત્યાંથી લાંબ્યા ને લોકો મધ્યે તે ઉલો રહ્યા, ત્યારે તેના ખસાર્ ઉપરને બાજ સર્વ લોકો કરતા તરતેર દતો. ૨૪ અને શમુએલે સર્વ લોકોને કહ્યું કે, થું, યદોવાદના પસંદ કીધેલાને તમે જુઓ છો કે સર્વ લોકોમા તેના જેવો કોઈ નથી? ને સર્વ લોકોએ પાટા પાડીને કહ્યું કે શાનેતે જયજયકાર થાઓ.

૨૫ અને શમુએલ શમુએલ રીતી લોકોને કહી, ને પુરુષમાં લખી, ને યદોવાદ આજળ તે રાખી મુક્યું; ને શમુએલે સર્વ લોકોને પોતપોતાને ઘેર વિદાય કીધા. ૨૬ અને સાઉલ પણ પોતાને ઘેર ગિબઆદમાં ગયો,

નથી, આપણી પાસે શું છે? ૮ ને તે ચાકર શાઉલને પ્રત્યુત્તર આપીને બોલ્યો કે, જો, મારી પાસે પા રોકેલ રૂપુ છે, તે હું એ ઇશ્વરમક્તને આપીશ, કે આપણે માર્ગ તે આપણને કહે ૯ (પૂર્વ ઇસ્રાએલના ઇશ્વર દેવની સલાહ લેવાને જતા, ત્યારે તે કહેતો કે, આવો, આપણે બલિબ્ધદશક પાસે જઈએ, કેમકે જોને હમણા બલિબ્ધવાદી કહે છે તેને પૂર્વ બલિબ્ધદશક કહેવા હતા) ૧૦ અને શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, તો ઠીક કહ્યું, ચાલ આપણે જઈએ, ત્યારે જે નગરમા તે ઇશ્વરમક્ત હતો, ત્યાં તેઓ ગયા ૧૧ અને તેઓ નગરમા જવા સાડા ધાઠ ઉપર ચઢવા હતા, અટવામા કન્યાઓ પાણી ભરવાને બહાર આવતી તેઓને મળી, ને તેઓએ તેઓને પુછ્યું, શું બલિબ્ધદશક અહીં છે? ૧૨ ને તેઓએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, હા, તે છે, જુઓ, તે તમારી આગળ છે, હવે પહેલા જાઓ, કેમકે આજ તે નગરમા આવ્યો છે, કારણ કે આજ ઉચરધાને લોકો યજ્ઞ કરવાના છે ૧૩ તમે નગરમા પેસશો કે તરત, એટલે જમવા સાડા ઉચરધાને ગયા પહેલા, તે તમને મળશે, કેમકે તે આવીને ચઢને આશીર્વાદ દે, ત્યાં સુધી લોકો ખાશે નહિ, ત્યાર પછી જેઓને નહોતરલા છે તેઓ ખાશે તો હવે તમે ઉપર જાઓ, કેમકે આ વખતે તમને મળશે ૧૪ અને તેઓ ઉપર ચઢીને નગરમા ગયા, અને તેઓ નગરમા પેસના હતા ત્યારે, જુઓ, શમૂએલ ઉચરધાને જતા તેઓને મળ્યો

૧૫ હવે શાઉલના આવ્યાના એક દિવસ અગાઉ, યહોવાહે શમૂએલને જણાવ્યું હતું કે, ૧૬ કાલે, આસરે આ લેવાએ, બિન્યામીનના દેવતાથી એક માણસને હું તારી પાસે મોકલીશ, ને મારા લોક ઇસ્રાએલનો સર કાર થવા સાડા તેનો અભિપ્રય તું કર, અને તે પલિ સ્ત્રીઓના દાપમાથી મારા લોકોને ઊઠાવશે, કેમકે મારા લોકોના પાકાર મારી પાસે આવ્યો છે, માટે મેં તેમના પર નજર કરી છે ૧૭ અને શમૂએલ શાઉલને જોયા, ત્યારે યહોવાહે તેને કહ્યું, જે માણસ વિષે મેં તને કહ્યું હતું તેને જો, એજ મારા લોક પર અધિ કાર કરશે ૧૮ અને શાઉલે શમૂએલ પાસે દરવાજામા આડીને કહ્યું, બલિબ્ધદશકનું ઘર ક્યા છે, એ ક્યા કરીને મને કહે ૧૯ અને શમૂએલે શાઉલને ઉત્તર આપીને કહ્યું, દુન બલિબ્ધદશક છુ, મારી આગળ ઉચરધાને ચડી જાઓ, કેમકે આજ મારી સાથે તમે

જમશો, ને આવતી કાલે હું તને જવા દઈશ, ને તારા હૃદયમા જે સર્વ છે તે હું તને કહી દેખાડીશ. ૨૦ અને તારા ગધેદા જે ત્રણ દિવસ ઉપર બોવાધ ગયા હતા તેની કાળજી કરીશ મા, કેમકે તે મળ્યા છે અને ઇસ્રાએલની સખળી ઇચ્છા ફેલાવા પર છે? શું તારા પર ને તારા બાપના સર્વ ઘરનાના પર નથી? ૨૧ ને શાઉલે ઉત્તર આપીને કહ્યું, યુ, હું બિન્યામીની, તથા ઇસ્રાએલના કુળોમા સૌથી નાના કુળનો નથી? ને મારા કુટુંબ બિન્યામીન કુળના કુટુંબોમા સૌથી નાનું નથી શું? તો તું મારી સાથે એવી રીતે કેમ વાત કરે છે? ૨૨ ને શમૂએલ શાઉલ તથા તેના ચાકરને જવા નખાનામા લઈ આવ્યો, ને જે નહોતરલાઓ હતા તેઓ મધ્યે તેઓને સૌથી ઉચે ઠેકાણે બેસાડ્યા, ને તેઓ આસરે ત્રીસ માણસ હતા ૨૩ અને શમૂએલે રસોઈઆને કહ્યું કે, જે વિભાગ મેં તને આપ્યા હતા, ને જે વિષે મેં તને કહ્યું હતું કે, તારી પાસે રાખી મુક, તે લાવ ૨૪ અને રસોઈઆએ જાગ્ર તોના પરના માસ સુધા લઈને શાઉલ આગળ મુકી અને [શમૂએલે] કહ્યું કે, જે રાખી મુકેલ છે તે જો, તારી આગળ મુકીને ખા, કેમકે મેં ઠસવેલા અવગરને માટે તારે સાડા તે રાખી મુક્યું છે, એમ કહીને કે, મેં લોકોને નહોતર્યા છે એમ તે દિવસે શાઉલ શમૂએલ માથે ઝગચા ૨૫ અને તેઓ ઉચરધાનેથી ઉતરીને નગરમા આવ્યા, ત્યારે ઘરના ધાળા ઉપર [શમૂએલે] શાઉલ સાથે સલામણ કીધું ૨૬ અને તેઓ પેરોડીએ ઉઠ્યા, ને સુમારે સુધાઈયને સમયે એમ થયું કે, શમૂએલે શાઉલને ઘરના ધાળા ઉપર બોલાવીને કહ્યું, ઉઠ, એ સાડા કે હું તને વિદાય કરે અને શાઉલે ઉઠ્યો, ને તે તથા શમૂએલ બન્ને બહાર ચાલી નિકળ્યા ૨૭ અને નગરના છોડા આગળ તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે શમૂએલે શાઉલને કહ્યું કે ચાકરને કહે કે, તે આપણી આગળ ચાલ્યો નથી, (ને તે ચાલ્યો ગયો,) પણ તું હમણા ઉઠ્યો રહે, કે હું તને દેવનું વચન કહી સમજાવું

૧૦ પછી શમૂએલે તેલની કુખી લઈને શાઉલના માથા ઉપર રેડી, ને તેને સુખન કરીને કહ્યું કે, યુ, યહોવાહે પોતાના વતન ઉપર સરદાર થવા સાડા તને અભિષિક્ત કર્યો નથી? ૨ જાજ મારી પાસેથી તું ગયા પછી બિન્યામીનની સંમિમા રોહસાદ પાસે રાહેલની કબર નટક તને બે માણસ મળશે, ને તેઓ તને કહેશે કે, જે ગધેદાનો રોધ કરવા તું ગયો

હતો તે મન્યાં છે; ને જો, તારો બાપ યધેડાંની જાળછાડીને તારા વિષે ચિંતા કરતાં કહે છે કે, મારા દીકરાં સબળી તું થું કહે! ૩ પછી તું ત્યાંથી આગળ ચાલતાં તાબોરના આલોન વૃક્ષ આગળ આવશે, ને ત્યાં એક જાણુ બકરાનાં ત્રણ બચ્ચા ઉચકી જતો, ને એક જાણુ ત્રણ રોટલી ઉચકી જતો, ને એક જાણુ દ્રાક્ષરસની કુટી ઉચકી જતો, એવા ત્રણ મામુસો દેવ પાસે બેસેલા જતા તને મળશે. ૪ અને તેઓ તને પ્રજ્ઞામ કરીને તને બે રોટલી આપશે, ને તું તેઓના દાપમાંથી લેશે. ૫ ત્યાર પછી દેવનો પવેત જ્યાં પવિરતીઓનું ધાપું છે, ત્યાં તું આવશે; અને એમ થશે કે, તું ત્યાં નગર પાસે પહોંચશે, ત્યારે બિવિધ-વાદીઓની એક ટોળી, તેની આગળ શિનાર, ને ડકે, ને વાસળી, ને વંજી વગેરેના સદિત, ઉચર્યાનથી ઉતરતી તને મળશે, ને તેઓ બિવિધ કહેતા માલમ પડશે. ૬ અને યદોવાદનો આત્મા પરાક્રમ સદિત તારા ઉપર આવશે, ને તેઓની સાથે તું બિવિધ કહેશે, ને તું બદલાઈને જુદોજ માણસ થઈ જશે ૭ અને જ્યારે આ ચિન્હ તને મળે ત્યારે એમ થાય કે, તારે પ્રસન્નાનુસાર વર્તવું; કેમકે દેવ તારી સાથે છે. ૮ અને તું મારી અનાઉ નિઃનાલમાં જાશે; ને જો, હૃદયીયર્થે તથા સાંત્વર્થે તો કરવાને કુ ત્યાં તારી પાસે આવીશ; કુ તારી પાસે આવીને તારે થું કહું તે બતાવું ત્યાં સુધી, એટલે સાત દિવસ સુધી, ત્યાં થોભજો. ૯ અને એમ થયું કે, સમુદ્દેશ પાસેથી જવાને તેણે પીક ફેરવી કે દેવે તેને જુદું હૃદય આપ્યું; ને તેજ દિવસે તે સર્વ ચિન્હો પરાં થયા

૧૪ અને શાઉલના કાકાએ તેને તથા તેના ચાકરને કહ્યું કે, તમે ક્યાં ગયા હતા? અને તેણે કહ્યું કે, ગયે-ડાંનો શોધ કરવાને; ને તે મન્યા નહિ, એ જોઈને અમે સમુદ્દેશ પાસે ગયા હતા. ૧૫ અને શાઉલના કાકાએ કહ્યું, સમુદ્દેશ તમને થું કહ્યું, એ મને કૃપા કરી કહે. ૧૬ અને શાઉલે પોતાના કાકાને કહ્યું કે, ગયેડા મન્યાં છે, એમ તેણે અમને રૂપજ કહ્યું. પણ રાજ્યની વાત જે વિષે સમુદ્દેશ બોલ્યો હતો તે સબળી તેણે તેને કહ્યું નહિ

૧૭ અને મિસ્પાહ મઘે યદોવાદ પાસે સમુદ્દેશ લોકોને બોલાવી સેમા કીધા. ૧૮ અને હસાએલપુત્રોને તેણે કહ્યું, હસાએલનો દેવ યદોવાદ એમ કહે છે કે, હું મિસરમાંથી હસાએલને કાઢી લાઠ્યો, ને મિસરીઓના દાપમાંથી, ને તમારા પર જીવમ કરનારા સર્વ રાજ્યોના દાપમાંથી મેં તમને છોડાવ્યા. ૧૯ પણ તમારો દેવ જે પોતે તમારી સર્વ વિપત્તિઓથી તથા તમારા સહટોથી તમને છોડાવે છે તેને આજ તમે નકાર્યો છો, ને તમે તેને કહ્યું છે કે, અમારા ઉપર તો રાજ કરાવી આપ; તો હવે તમારા કુળે પ્રમાણે, ને તમારા હબરો પ્રમાણે યદોવાદ આગળ દાખર થાઓ. ૨૦ અને સમુદ્દેશ હસાએલનાં સર્વ કુળોને પારો લાઠ્યો, ત્યારે બિન્યામીનનું કુળ માન્ય થયું. ૨૧ અને બિન્યામીનના કુળને તેના કુકુંડા પ્રમાણે તે પાસે લાઠ્યો, ત્યારે માદીનું કુકુંડા માન્ય થયું અને કીશનો દીકરો શાઉલ માન્ય કરાવ્યો, પણ તેઓએ તેને શોધ્યો ત્યારે તે મન્યો નહિ. ૨૨ એ વખતે તેઓએ યદોવાદને વળી પાછાં કે ને પ્રાગ્જા

ને તેની સાથે જ શૂચીરોનાં હૃદય પર દેવે અસર કીધી હતી તેઓ ગયા ૧૭ પણ કેટલાંએક બીધા-આવપુત્રોએ કહ્યું, આ માણસ કેમ કરીને અમારો બચાવ કરશે ? ને તેઓએ તેને ટુચ્છ કીધો, ને તેની પાસે કંઈ એટલાંવા નહિ, તે પછી તે છાનો રહ્યો.

૧૧ ત્યાર પછી નાદાર આશ્રમોની ચઢી આવ્યો, ને તેણે યાગેશ-જિવ્યાદની સાથે ઊઘણી કીધી ; ને યાગેશનાં સર્વ માણસોએ નાદારાને કહ્યું, અમારી સાથે કરાર કર, ને અમે તારા તાબેદાર થઈશું. ૧ અને નાદાર આશ્રમોનીએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમારી સાથે કરાર આ કરતે કંઈ કે, હું તમ બધાઓની જમણી આંખો ફોડી નાખીને તેથી સર્વ ઇસાએલને બટો લગાડું. ૨ અને યાગેશના વડીલોએ તેને કહ્યું, અમને સાત દિવસની મુદત આપ, કે ઇસાએલની સર્વ સીમામાં અમે ખેતીઆ મેકલીએ, ને પછી, જો અમારો બચાવ કરનાર કોઈ નહિ હોય, તો અમે તારી પાસે બહાર આવીશું. ૩ પછી ખેતીઆ શાઉલના ત્રિબલાદ મધ્યે આવ્યા, ને લોકોને એ વચનો કહી સમજાવ્યા, ને સર્વ લોકો જમ પાડીને રહેવા લાગ્યા. ૪ અને, જુઓ, બળદોની પાછળ પાછળ શાઉલ ખેતરમાંથી આવ્યો, ને શાઉલે કહ્યું, લોકોને હું થયું છે કે તેઓ ૨૨ છે ? ને તેઓએ તેને યાગેશના માણસોનાં વચનો કહી સમજાવ્યા. ૫ અને શાઉલે એ વચનો સાંભળ્યાં, ત્યારે તેના પર દેવેના આત્મા પરાક્રમ સહિત આવ્યો, ને તે ધણો કોપા-યમાન થયો. ૬ અને તેણે બળદોની એક બેડ લઈને તેના કાપીને ટુંકા કીધો, ને તેમને ખેતીઆઓની માથે ફેંકે ઇસાએલની સર્વ સીમામાં મેકલીને કહેવ-ગાવ્યું કે, જો કોઈ શાઉલ તથા શમ્ભુએલની પાછળ આવશે નહિ તેના બળદોને એમ કરનારા આવશે અને યહોવાદનો કય લોકોને લાગ્યો, ને એકમતે તેઓ નિષ્ઠા આવ્યા. ૭ અને તેણે બેડકમાં તેઓની બચ્ચી કીધી, ત્યારે ઇસાએલપુત્રો ત્રણ લાખ, ને યહુદાના માણસો ત્રીસ હજાર થયા. ૮ અને જો ખેતીઆ આવ્યા હતા તેઓને તેઓએ કહ્યું કે, તમે યાગેશ-જિવ્યાદના માણસોને એજ કહેલો કે, કાલે સૂર્યને તડકે ચડ્યાં સુધીમાં તમને સદાય મળશે, ને ખેતીઆઓએ જમને યાગેશના માણસોને તેમ કહ્યું; ને તેઓ આનંદ પામ્યા. ૯ મારે યાગેશના માણસોએ કહ્યું કે, કાલે અમે તમારી પાસે બહાર

આવીશું, ને તમારી દૃષ્ટિમાં જો સારું દેખાય તે સર્વ તમે અમને કરાવો. ૧૧ અને સવારે એમ થયું કે, શાઉલે લોકોની ત્રણ ટુંકીઓ કીધી, ને સવારના પહોરમાં તેઓએ ઊઘણીની મધ્યે પેસી જમને આશ્રમોનીઓને તડકા ચડતાં સુધી માયા, ને એમ થયું કે, જો આ રહ્યા તેઓ એવા વિખેરાઈ ગયા કે કોઈ ટુંકાણે જો જણ્યો એવા મળે નહિ. ૧૨ અને લોકોએ શમ્ભુએલને કહ્યું કે, એવું કાણે કહ્યું હતું કે, શું, શાઉલ અમારા ઉપર સર-દાર થાય ? તે માણસોને રજૂ કર, કે અમે તેમને જીવથી મારીએ. ૧૩ અને શાઉલે કહ્યું, આજ કોઈ પણ માણસને મારી નાખવું નહિ; કેમકે આને યહોવાદે ઇસાએલ મધ્યે ઉદ્ધાર કીધો છે.

૧૪ પછી શમ્ભુએલે લોકોને કહ્યું, ચાલો, આપણે ત્રિબલાદમાં જઈએ, ને ત્યાં સમ્યક ફરીથી રથાપીએ. ૧૫ પછી સર્વ લોક ત્રિબલાદમાં ગયા, ને ત્રિબલાદમાં યહોવાદ આગળ તેઓએ શાઉલને રાજ નિર્ધાર્યો; ને ત્યાં યહોવાદ આગળ તેઓએ સાંત્યપણેના થઈ કીધા; ને ત્યાં શાઉલે તથા ઇસાએલના સર્વ માણસોએ ધણો આનંદ કર્યો.

૧૨ અને શમ્ભુએલે સર્વ ઇસાએલીઓને કહ્યું, જુઓ, જો સર્વ વિનતી તમે મારી આગળ કરી તે મેં સાંભળી છે; ને તમારા પર એક રાજ નિર્ધાર્યો છે. ૨ તો હવે, જુઓ, તે રાજ તમારી આગળ ચાલે છે, ને હું તૃષ્ટ થયો છું, તથા માધામાં પડિયાં આવ્યા છે; ને જુઓ, મારા હીકરા તમારી પાસે છે; ને હું મારી યુવાવસ્થાથી આજ સુધી તમારી આગળ ચાલ્યો છું. ૩ હું આ રહ્યો; જો મેં કોઈનો બળદ લીધો હોય, કે કોઈનું બચ્ચું લીધું હોય, કે કોઈને મેં ઠગ્યા હોય, કે કોઈ પર મેં જીલમ કીધો હોય, કે મારી આંખે પાટો બાંધવા સારું કોઈના હાથથી મેં લાય લીધી હોય, તો યહોવાદ આગળ તથા તેના અભિષિક્તા આગળ મારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપો, ને તે હું તમને પાછા આપીશ. ૪ અને તેઓએ કહ્યું, તે અમને ઠગ્યા નથી, કે અમારા પર જીલમ કીધો નથી, કે કોઈ માણસના હાથનું કંઈ લીધું નથી. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આજ યહોવાદ તમારી સાથે સાક્ષી છે, ને તેમો અભિષિક્તા સાક્ષી છે, કે મારા હાથમાંથી તમને કંઈ જડયું નથી. ત્યારે તેઓએ કહ્યું, તે સાક્ષી છે. ૬ અને શમ્ભુએલે લોકોને કહ્યું કે, સુચ તથા દારૂને ઠરાવનાર, તથા તમારા પિતૃઓને

મિસરમાથી કાઢી લાવનાર તે તો યહોવાદ છે. તેણે
હવે તમે ઝાનામાના ઉભા રહો, કે યહોવાદે જે સર્વ
યથાધિકારો તમારી પ્રત્યે, ને તમારા પિતૃઆ પ્રત્યે
કીધા, તે વિષે યહોવાદ આજે હવે તમને બોલ કરે
“યાહૂય મિસરમા ગયો તારે પછી, ત્યારે તમારા
પિતૃઓએ યહોવાદની આજ્ઞા પાઠાર કીધી, ત્યારે
યહોવાદે મુસા તથા હારોનને મોકલ્યા, ને તેઓ
તમારા પિતૃઓને મિસરમાથી કાઢી લાવ્યા, ને આ
જગ્યાએ વસાવ્યા.” પણ તેઓ પોતાના યહોવાદ
દેવને વિસરી નહા, ત્યારે તેણે હારોનના સૈન્યના
સેનાપતિ સીસરાના હાથમા, ને પલિસ્તીઓના
હાથમા, ને મોઆબના રાજાના હાથમા તેઓને
વેચ્યા, ને એઓ તેઓની સામે લડ્યા. ૧૦ અને
તેઓએ યહોવાદ આજે જૂન પાડીને કહ્યું કે, અમે
પાપ કીધું છે, કેમકે અમે યહોવાદને તજી દીધો
છે, ને ખ્યાનીમ તથા આરારોથની સેવા કીધી
છે, પણ હવે અમારા રાતુઓના હાથમાથી અમને
છાડાવ, ને અમે તારી સેવા કરીશું. ૧૧ અને યહોવાદે
યરૂબબાલ, ને બહાન, ને વિરૂતાહ, ને શમુએલને
મોકલ્યા ને આદામના તમારા રાતુઓના હાથમાથી
તમને છાડાવ્યા, ને તમે સજાભવીમા વસ્યા. ૧૨ અને
આમોનપુત્રોના રાજા નાહાશ તમારી વિરૂદ્ધ આવ્યો.
એણે તમે બેડુ ત્યારે યહોવાદ તમારો દેવ તમારો
રાજા હશે તે છતાં તમે મને કહ્યું કે, એમ નહિ. પણ
અમારા પર એક રાજા અધિકાર અજાવે. ૧૩ તો હવે
જે રાજાને તમે પસંદ કીધો છે તથા જેને તમે માગી
લીધો છે તેને જુઓ, ને જુઓ, યહોવાદે તમારા
પર રાજા કરાવ્યો છે. ૧૪ તે તમે યહોવાદનો બચ
રાખ્યો ને તેની સેવા કર્યો, ને તેની વાણી સાંભ
ળ્યો, ને યહોવાદની આજ્ઞાઓની વિરૂદ્ધ કિવર નહિ
કર્યો, અને તમે તથા જે રાજા તમારા ઉપર રાજ્ય
કરતો હોય તે પણ, તમારા દેવ યહોવાદની પગપાડે
ચાલવા રહેશો તો સારું. ૧૫ પણ જે તમે યહોવાદની
વાણી નહિ સાંભળ્યો, પણ યહોવાદની આજ્ઞાઓ
વિરૂદ્ધ કિવર કર્યો, તો યહોવાદનો હાથ જેમ
તમારા પિતૃઓની વિરૂદ્ધ હતો તેમ તમારી વિરૂદ્ધ
થશે. ૧૬ તો હવે ઉભા રહો, ને જે મહાભારત કૃત્યો
તમારી દૃષ્ટિઆગળ યહોવાદ કરશે તે જુઓ.
૧૭ આજે ધરતી કાપણી નથી હું? હું યહોવાદની
વિનંતી કરીશ કે તે જગના તથા વરસાદ મોકલે, કે

તમે જાણો તથા જુઓ કે તમારે સારું રાજા માગવાથી
જે હાથ તમે યહોવાદની નજરમા કીધી છે તે કેટલી
મોટી છે. ૧૮ અને શમુએલે યહોવાદની વિનંતી કીધી,
ને તે દિવસે યહોવાદે જગના તથા વરસાદ મોકલ્યા,
ને સર્વ લોકો યહોવાદથી તથા શમુએલથી ધણી બીધા.
૧ અને સારા લોકોએ શમુએલને કહ્યું કે, તારા
સેવકોને સારું તારા દેવ યહોવાદની વિનંતી કર કે,
અમે માર્યા ન જઇએ, કેમકે અમે અમારે સારું રાજા
માગ્યો તેથી અમારા સજાના પાશોમા આ બુઝાઇને
ઉમેરો કીધો છે. ૨૦ અને શમુએલે લોકોને કહ્યું, બીજો
મા, એ સર્વ બુંદુ તમે કીધું છે તો ખરું, પરંતુ યહો
વાદની પાછળ ચાલવાથી આડા અવળા ન ફરતા
તમારા આખા દૃઢથી તમે યહોવાદ ની સેવા કરો.
૨૧ અને તમે આડા અવળા ફરી જ જાઓ, કેમકે એમ
કરવાથી તો બચ વસ્તુઆ કે જે બચ હોવાથી ફાયરો
કે બચાવ કરી સાતી નથી તેઓનું અનુકરણ તમા
રાથી ચાલે. ૨૨ કેમકે યહોવાદ પોતાના મોઢા નામને
સારું પોતાના લોકને તજી દેશે નહિ, કારણ કે તમને
પોતાના ખાસ લોક કરવા એ યહોવાદને સારું લાગ્યું
છે. ૨૩ વળી મારા વિષે [પુછો તો,] એણે ન ચાલ્યું કે,
તમારે વારતે પ્રાયના કરવાનું મુશ્કેલ નથી. ૨૪ યહો
વાદની વિરૂદ્ધ હું કરું, પણ સારા તથા ખરા રસ્તામા
હું તમને કેળવું. ૨૫ કેવળ યહોવાદની બીક રાખો,
ને સત્યતામા તમારા પુરા દૃઢથી તેની સેવા કરો,
કેમકે જે મહાભારત કૃત્યો તમારે સારું તેણે કીધા છે
તેનો તમે વિચાર કરો. ૨૬ પણ જે હજી તમે બુંદુ
કર્યો, તો તમે તમારા રાજા મુશ્કેલ નાશ પામશો.

૧૩ સાહેબે રાજ્ય કરવા માંડ્યું ત્યારે તે [ત્રીસ]
વર્ષની વયનો હતો, અને તેણે બે વર્ષ
હસાએન ઉપર રાજ્ય કીધું. ૨ અને સાહેબે પોતાને
સારું હસાએનમાથી ત્રણ હજાર માણસોને ચુંટી
કાઢ્યા, તેમાના બે હજાર સાઉન સાથે બિન્ધારામા
તથા બેસેલ પર્વતમા હતા, ને એક હજાર ચોનાથાન
સાથે બિન્ધારામા બિન્ધારામા હતા, ને બાકીના
લાકોને તેણે પોતપોતાના તબુએ મોકલ્યા. ૩ અને
ચોનાથાને પલિસ્તીઓને જે ધાણું ચેળામા હતું તે
માણું, ને પલિસ્તીઓએ તે વિષે સાકાળ્યું અને
સાઉને આખા દેશમા રજાસિ રડું વગડાવીને કહાવ્યું
કે, હેબ્રીઓ, સાકાળો. ૪ અને સાહેબે પલિસ્તીઓનું
ધાણું માર્યું છે, ને પલિસ્તીઓ હસાએલને પણ ધિક્કા

રખાત બંધે છે, એવું સર્વ ઇસ્લામેવીઓએ સાબત્વ્યુ, ને લોકો શાઉલ પાછળ નિઃશ્વાવમા એકઠા થયા

૧ અને ત્રીસ હબર રશે, ને ૩૦ હબર સ્વારો, ને સુખ્યામા સમુદ્રની રેતી પ્રમાણે લોકોને લઈને પલિ સ્તીઓ ઇસ્લામેલ સામે લડવાને એકઠા થયા; ને તેઓએ આવીને બેથ આવેનાની પૂર્વે જમ મિખ્મારામા છાવણી કીધી ૧ અને ઇસ્લામેલી માણસોએ જોયું કે, બેથ મહદમા આવી પડ્યા છીએ, (કેમકે લોકો ડું ખિત હતા, ૧ ત્યારે મુકાબોમા, ને ઝાલીઓમા, ને ખડકોમા, ને ફાતરોમા, ને ખાડાઓમા તે લોકો ઝંતાઇ ગયા ૭ હવે ઇસ્લામેલ હેઠીઓ ચરદન ઉતરીને આદ તથા ગિલઆદ દેગમા ગયા હતા, પણ શાઉલ હજી સુધી મિદગાવમા હતો, ને સર્વ લોક તેની પાછળ કાપતા કાપતા ચાલતા હતા

૮ અને સમુદ્ધેલના કીધેલા વાચકો પ્રમાણે તેણે તાલ દિવસ વાટ જોઈ, પણ સમુદ્ધેલ નિઃશ્વાલમા આવ્યા નહિ, ને લોકો તેની પાસેથી વિખેસાઇ જતા હતા ૯ અને તાઉથે કહ્યું કે, હદની સર્પેજો તથા ચાલપંજો અહીં મારી પાસે લાવો અને તેણે હદનીચાપંજ ચલાવ્યું ૧૦ અને એમ થયું કે, તે હદનીચાપંજ કરી રહ્યા, કે ટુરન, જુઓ, સમુદ્ધેલ આવ્યો, ને શાઉલ તેને મળીને સલામ કર્યા ત્યારે સામે નથો ૧૧ અને સમુદ્ધેલે કહ્યું, તે યું કાપું છે ને તાઉથે કહ્યું કે, ને જોયું કે, લોકો મારી પાસેથી વિખેસાઇ ગયા છે, ને ઇસ્લામેલી મુદતની અંદર હું આવ્યો નહિ, ને પલિ સ્તીઓ મિખ્મારા પાસે એકઠા થયા છે, ૧૨ તે માટે મેં કહ્યું કે હવે પલિસ્તીઓ મારા ખર નિઃશ્વાવમા ધસી આવશે, ને મેં યદોવાદની રૂપા વિનવી નથી, તેથી માર મન દુખાડીને મેં હદનીચાપંજ કીધું છે ૧૩ અને સમુદ્ધેલે તાઉથને કહ્યું, તે મૂખાંદ કીધી છે, તારા કેવ યદોવાદે ને આજ્ઞા તને આપી, તે તેં માની નથી, નહિ તો દમજા યદોવાદે ઇસ્લામેલ ઉપર તાર રાજ્ય સહા સ્થાપ્યું હોત ૧૪ પણ હવે તાર રાજ્ય ખરી રહેશે નહિ; યદોવાદે પોતાને મનનમતો એક મામુસ રોધી કાઢ્યો છે, ને યદોવાદે પોતાના લોક ૫૧ રાજ તરીકે તેની નિમણૂક કીધી છે, કેમકે યદોવાદે ને આજ્ઞા તને આપી તે તેં પાળી નથી

૧૫ અને સમુદ્ધેલ ઉઠ્યો, ને નિઃશ્વાલથી જિન્યામીનના નિજઆદમા ગયો, ને શાઉલે પોતાની સાથે ને લોકો દગ તેઓની ગમ્મી કીધી, તેઓ આસરે

છર્સે માણસો હતા ૧૬ અને શાઉલ તથા તેનો દીકરો થેનાયાન તથા તેઓની સાથે ને લોકો હાજર હતા, તેઓ જિન્યામીનના જેળામા રહ્યા, પણ પલિસ્તીઓએ મિખ્મારામા છાવણી કીધી ૧૭ અને પલિસ્તીઓની છાવણીમાંથી હુદારાની ત્રણ ટાળીઓ બહાર નિકળી, એક ટાળી એકાદને માર્ગે શૂઝાલ દેસ તરફ વળી, ૧૮ ને બીજી ટાળી બેથ હોરોનના માર્ગે ઉપર વળી, ને બીજી એક ટાળી, ને સીમા સમાધપના નીચાણની સામે અરણ્ય તરફ છે, તેને માર્ગે વળી

૧ હવે ઇસ્લામેલના આખા દેશમા કાંઈ હુદાર મળતો નહોતો, કેમકે પલિસ્તીઓએ કહ્યું હતું કે, રજે હેબીઓ પોતાને માટે તરવાર કે બાલા બનાવે ૧૦ પણ સર્વ ઇસ્લામેલ પોતાની કોરો, ને પોતાના ફાળદાવા ને પોતાની કુદાકીઓ, ને પોતાની કાંદાળીઓ ધીપાવવાને પલિસ્તીઓ પાસે જતા ૨૧ તો પણ કાદાળીઓ, ને ફાળદાવા, ને સેંતવા ને કુદાકીઓને વાસ્તે તથા આરો ભેસાડવાને વાસ્તે તેઓની પાસે કાન્સ હતી ૨૨ તેથી લડાઈને દિવસે એમ થયું કે ને સર્વ લોક શાઉલ તથા થેનાયાનની સાથે હતા, તેઓના હાથમા તરવાર કે બાલા હેખાતા નહોતા, પણ શાઉલ તથા તેના દીકરા થાનાયાનના હાથમા હતા ૨૩ અને પલિસ્તીઓનું લશ્કર બહાર નિકળીને મિખ્મારામા ઘાટ આગળ ગયું

૫૪ હવે એક દિવસે એમ થયું કે, શાઉલના દીકરા થેનાયાને પોતાના રાજધાર જુદા ને કહ્યું કે, આ ૧, આ પાંચે પલિસ્તીઓનું લશ્કર ને પેલીજમ છે તેમા જુદાએ પણ પોતાના માપને તેણે એ કહ્યું નહિ ૧ અને શાઉલે મિખઆહના છેક છેવાડા ભાગમાં મિથાનમા દાડેમના એક ઝાડ નીચે ઉતારી કીધો હતો, ને તેની સાથેના લોક આસરે છર્સે હતા ૨ અને શીસોદ મધ્ય યદોવાદને યાજક એ પીના દીકરા શીનહારના દીકરા ઇમામોદના ભાઈ અલીદુબનો દીકરો અલીઆદ એકાદ પહેરેલો હતો, ને એકો બાજુના નહોતો કે થેનાયાન ગયો છે ૪ અને પલિસ્તીઓના લશ્કર પાસે થેનાયાન ને રસ્તે ધડને જવાનું રોધતો હતો, તેની એક બાજુએ ખડકની કાંડ હતી, ને બીજી બાજુએ ખડકની કાંડ હતી, ને અકત્ર નામ બોસેલ, ને બીજી નામ સેનહ હતું ૫ એક કાંડનું ઉતાર જમ મિખ્મારા સામે, ને બીજી કાંડનું દક્ષિણ ગમ જેળા સામે આવેલી હતી ૬ અને

યોનાથાને પોતાના સરખાર જીવાનને કહ્યું કે, ચાલ, આપણે એ બેનુનતી લોકની ઝવણીમાં જઈએ, કદાપિ યદોવાદ આપણી સદાય કરશે; કેમકે યોનાની મારફતે કે ધણીની મારફતે બચાવવાને યદોવાદને કંઈ અડચણ નથી. ૩ અને તેના સરખારે તેને કહ્યું કે, જે સર્વ તારા મનમાં ૩ તે કર; વળીને [ત્યા ચાલ], ધૂ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે તારી સાથે હું ત્યારે યોનાથાને કહ્યું, જો, આપણે તે માણસોની પાસે જઈએ, ને તેઓને દેખા દઈએ ૬ એ તેઓ આપણને એમ કહેશે કે, અમે તમારી પાસે આવીએ ત્યાં સુધી સહન કરી, તો આપણે પોતાને દેખણે ઉભા રહીશું. ને તેઓની પાસે નહિ જઈએ ૧૦ પણ જો તેઓ કહેશે કે, અમારી પાસે ઉપર આવો, તો આપણે ઉપર જઈશું; કેમકે યદોવાદે તેઓને આપણા હાથમાં સોંપી દીધા છે; ને એ આપણે સાચું ચિન્હ પશે ૧૧ અને તે બન્નેએ પહિરતીઓના લશ્કરને કંખા દીધી, ને પહિરતીઓએ કહ્યું, જુઓ, જે ખાડાઓમાં દેખાઈએ સત્તાઈ રહ્યા હતા, તેઓમાંથી તેઓ નિકળે ૧૨ અને લશ્કરના માણસોએ યોનાથાને તથા તેના સરખારને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, ઉપર અમારી પાસે આવો, એટલે અમે તમને કંઈક દેખાડીએ; ને યોનાથાને પોતાના સરખારને કહ્યું કે, મારી પાછળ ઉપર આવ, કેમકે યદોવાદે તેઓને ઇસ્કાએલના હાથમાં સોંપી દીધા છે. ૧૩ અને યોનાથાન પુરનીએ પડીને ચઢ્યો, ને તેના સરખાર તેની પાછળ પાછળ [ચઢ્યો]; ને યોનાથાન આગળ તેઓ માર્યા ગયા, ને તેના સરખારે તેની પાછળ તેઓને માર્યા. ૧૪ અને જે પહેલી કતલ યોનાથાને તથા તેના સરખારે કીધી તે આશરે વીસ માણસની હતી, એટલે બંને કે એક એકર જમીનમાં અટકા આસની લગાઈ બેટલામાં. ૧૫ અને હાલુનીમાં તથા રજુલેનમાં તથા સર્વ લોકમાં કંપારો વછટ્યો; ને લશ્કર તથા હુટનારા પણ કંપ્યા, ને ભૂમિ કંપી, ને એમ થયો મોટો કંપારો થયો. ૧૬ અને શાઉલના પેદેરનીએ જે બિન્યામીનના ગિનઆહમાં હતા તેઓએ જોયું, તો જુઓ, સમુદાય એણે થતો જોતો હતો, ને તેઓ અહીં તહીં દોડતા હતા.

૧૭ અને શાઉલે પોતાની સાથે જે લોક હતા તેઓને કહ્યું કે, મહાવીર કંપીને જુઓ, કે આપણામાંથી કોણ ગયો છે અને તેઓએ ગણતી કીધી, ત્યારે જુઓ, યોનાથાન તથા તેનો સરખાર ત્યાં નહોતા. ૧૮ અને

શાઉલે અહીંયાદને કહ્યું કે, દેવનો કોપ અહીં લાવ; કેમકે તે વખતે દેવનો કોપ ઇસ્કાએલપુત્રો મધ્યે હતો. ૧૯ અને શાઉલ યાજ્ઞની સાથે વાત કરતો હતો તે દરમ્યાન એમ થયું કે, પહિરતીઓની હાવણીમાં જે દનાઓ થતો હતો તે વધતો ને વધતો થતો ગયો; ને શાઉલે યાજ્ઞને કહ્યું, તારો હાથ પાછો ખેંચી લે. ૨૦ અને શાઉલ તથા તેની સાથે જે સંઘળા લોક હતા, તેઓ એકઠા થયા, ને લડવાને આવ્યા; ને જુઓ, પ્રત્યેક માણસની તરવાર પોતાના સોભતી વિરુદ્ધ હતી, ને મોટો પાલુ વળી ગયો હતો. ૨૧ હવે જે હેઠ્ઠીઓ અનાડની પંઠે પહિરતીઓ સાથે હતા, જેઓ ચારો-જમના પ્રદેશમાંથી તેઓની સાથે હાવણીમાં ગયા હતા, તેઓ પણ ફરી જઈને શાઉલ તથા યોનાથાનની તારેના ઇસ્કાએલીઓની સાથે મળી ગયા. ૨૨ તેમજ જે સર્વ ઇસ્કાએલના માણસો એકાઠમના પહાડી દેશમાં સત્તાઈ ગયા હતા તેઓ પણ, પહિરતીઓ નાસે છે એવું સામળીને, લડાઈમાં તેઓની પૂઠે લગાડવા લાગ્યા. ૨૩ એમ યદોવાદે તે દિવસે ઇસ્કાએલનો બચાવ કીધો; ને લડાઈ બેધ આવેનની પાસે થઈને આગળ ચાલી. ૨૪ અને તે દિવસે ઇસ્કાએલના માણસો હેરાન થયા; પણ શાઉલે લોકોને સોગન દઈને કહ્યું હતું કે, સાજ પડે ચા સુધી તથા મારા યતુઓ પર માર વેર વળે ત્યાં સુધી જે કોઈ માણસ કંઈ પણ ખોરાક ખાય તે શ્રાપિત થાઓ; માટે લોકોમાંથી કોઈએ કંઈ પણ ખાવાનું ચાખ્યું નહિ. ૨૫ અને સુવળા લોક વનમાં આવ્યા, ને ત્યાં ભૂમિ ઉપર મધ હતું. ૨૬ અને વન મધ્યે લોકો આવ્યા ત્યારે, જુઓ, મધ ટપકતું હતું; પણ કોઈએ પોતાનો હાથ પોતાને મ્હોડે લગાડ્યો નહિ; કેમકે લોકો પેલા સમયી બીતા હતા. ૨૭ પણ તેના બાપે લોકોને સોગન દીધા ત્યારે યોનાથાને સામળ્ય ન હતું, માટે તેણે પોતાના હાથમાં જે લાકડી હતી તે લાખી કરીને તેનો છોડો મધકોષમાં ઘેળીને પોતાનો હાથ પોતાને મ્હોડે લગાડ્યો; ત્યારે તેની આંખોમાં તેજ આવ્યું. ૨૮ અને લોકોમાંથી એક જણે ઉત્તર દેતા કહ્યું, તારા બાપે લોકોને સોગન દઈને સખત રીતે હુકમ કર્યો છે, કે જે માણસ આજ કંઈ અલ ખાય તે શ્રાપિત થાય. અને લોકો નિર્જેત થઈ ગયા હતા. ૨૯ ત્યારે યોનાથાને કહ્યું કે, મારા બાપે દેસને હેરાન કીધો છે; કૃપા કરીને જો, મેં થોડુંક મધ ચાખ્યું છે, તેથી મારી

આખામા કેવુ તેજ આપ્યુ છે! ૩૦ને જો સુભાગ્યે આજે લોકોએ પોતાના શત્રુઓની પાસેથી મેળવેલી લશ્કરી મનમાન્ય ખાધું હોત તો કેટલો વધારે ફાયદો થાત! કેમકે હાલ પલિસ્તીઓમા આ કરના પછી મોગી કતલ થઇ હોત તે અને તે દિવસે મિષ્કાશાથી આપલેલ સુધી તેઓ પલિસ્તીઓને મારતા ગયા, ને લોકો પછા નિંત થઇ ગયા હતા. ઘેર અને લોકો લશ્કર પર ધસી પડ્યા ને ઘેરા તથા બળદો તથા વાગરડા લઇને ભૂમિ ઉપર તેઓને વધ કરીને રક્ત સુધા તેઓને ખાના લાગ્યા. ૨૭ ત્યારે તેઓએ શાઉલને કહ્યું કે, જો લોકો રક્ત સુધા ખાઇને કેવુ વિરજ પાપ કરે છે ત્યારે તેણે કહ્યું તમે કળાઈ કરી જી, આજે એક મોટો પત્થર ગમડા ઢીને મારી પાસે લાવો. ૨૪ અને શાઉલે કહ્યું તમે લોકો મધ્યે વિખેશાઈ નહીને તેઓને કહો કે પ્રત્યેક માણસ પોતાનો બળદ, તથા પોતાનુ ઘેડુ અહીં મારી પાસે લાવે ને અહીં તેઓને કાપીને ખાય, પણ તમે રક્ત સુધા ખાઇને યહોવાહ વિરજ પાપ કરો. મા અને તે સારે સર્વ લોકોએ પોતાપોતાનો બળદ સાથે લાવીને તેઓને ત્યાં કાપ્યા. ૨૫ અને શાઉલે યહોવાહને સાર વેદી ખાધી, જે પહેલી વેદી તેણે યહોવાહને સાર ખાધી તે એજ હતી.

૨૬ અને શાઉલે કહ્યું આપણે સાતની વેળાએ પલિસ્તીઓની પાછળ ઉતરી પડીએ, ને સવારના અજવાળા સુધી તેઓને લડીએ ને તેઓમાને એકે માણસ રહેવા ન દઈએ અને તેઓએ કહ્યું, જે કંઈ તને સાર લાગે તે કર, ત્યારે યાજ્ઞે કહ્યું કે આપણે અહીં દેવની હજુરમા એકઠા થઈએ ત્થ અને શાઉલે દેવની સલાહ પુછી કે, હું પલિસ્તીઓની પાછળ ઉતરી પડું? હું તેઓને ઇસ્રાએલના હાથમા આપરો? પણ તેણે તે દિવસે કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૨૮ અને શાઉલે કહ્યું લોકોના સર્વ આગેવાનો તમે અહીં આવો, અને આજ આ પાપ ત્યાંથી થયું છે એ વપાસ કરી ચોધી કાઢો. ૨૯ કેમકે ઇસ્રાએલનો ઉદ્ધાર કરનાર યહોવાહના સોગન ખાઇને [હું કહું છું કે], જે તે મારો દીકરો યોનાથાન હતો તો તે પણ નિશ્ચય મારો જયો પણ સર્વ લોકોમાથી કોણએ પણ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૩૦ ત્યારે તેણે સર્વ ઇસ્રાએલને કહ્યું કે, તમે એક બાજુએ રહો, ને હું તથા મારો દીકરો યોનાથાન બીજી બાજુએ રહીએ, ને

લોકોએ શાઉલને કહ્યું જે તને સાર લાગે તે કર. ૩૧ માટે શાઉલે ઇસ્રાએલના યહોવાહ દેવને કહ્યું કે, સત્ય વત જાણુવ અને યોનાથાન તથા શાઉલ [ચિલીથી] પકડાયા, પણ લોક બચી ગયા. ૩૨ અને શાઉલે કહ્યું મારી ને મારા દીકરા યોનાથાન વચ્ચે [ચિલીઓ] નાખો અને યોનાથાન પકડાયો. ૨૪ ત્યારે શાઉલે યોનાથાનને કહ્યું, તે હું કીધું છે તે મને કહે ત્યારે યોનાથાન તેને કહ્યું કે, મારા હાથમા લાકડી હતી તેના છેડાથી મેં કેવળ ચોક્ક મધ આપ્યુ છે, ને જો, મારે મરણ પડે જી. ૩૪ અને શાઉલે કહ્યું, એવું ને એથી વધારે પણ દેવ કરો, કેમકે યોનાથાન તું નિશ્ચય મરશે. ૩૫ અને લોકોએ શાઉલને કહ્યું હું, યોનાથાન જેણે ઇસ્રાએલ મધ્યે આ મોટો ઉદ્ધાર કર્યો છે તે મરશે? એવું ન થાઓ, કૃપતા યહોવાહના સમ, કે તેના માથાનો એક પણ વાળ ભૂમિ પર પડનાર નથી. કેમકે તેણે આજે દેવની સહાયથી કામ કીધું છે એમ લોકોએ યોનાથાનને મોતથી ઉગાર્યો. ૩૬ અને શાઉલ પલિસ્તીઓનો ઠેકો ઠાડીને આવ્યો ગયો, ને પલિસ્તીઓ પોતાને ઠેકાણે ગયા.

૩૭ હવે ઇસ્રાએલ પર રાજ્યપદ ધારણ કીધા પછી શાઉલ તેની આરોગ્યમના સર્વ શત્રુઓની સામે, એટલે મોઆબની સામે, તથા આમોનિયુનોની સામે, તથા અહોમની સામે તથા સોબાહના રાલઓ સામે તથા પલિસ્તીઓ સામે લડ્યા, ને જ્યાં જ્યાં તે ફર્યો ત્યાં ત્યાં તેણે તેઓને ત્રાસ પમાડ્યો. ૩૮ અને તેણે બહાદુરી કરીને અમાલેકીઓને માર્યા, ને ઇસ્રાએલને તેઓના લશ્કારાઓના હાથમાથી સુક્રા કીધા.

૪ હવે શાઉલના દીકરા યોનાથાન, ને ચિરવી, ને માર્કી શૂઆ હતા, અને તેની બે દીકરીઓના નામ આ હતા, એટલે જ્યેષ્ઠનુ નામ મેશાન, ને કનિષ્ઠનુ નામ મીખાલ હતું. ૫ અને શાઉલની પત્નીનુ નામ અટીનાઆમ હતું તે અટીનાઆસની ૧૬કરી હતી, ને સોનાપતિનુ નામ આખ્નેર હતું, તે શાઉલના કાકા નેરનો દીકરો હતો. ૧૨ અને કીસ શાઉલનો બાપ હતો, ને આખ્નેરનો બાપ નેર એ અબીએલના દીકરો હતો.

૧૨ અને શાઉલના સર્વ દિવસોમા પલિસ્તીઓ સામે સખત યુદ્ધ ચાલતું હતું, ને યુદ્ધ કોઈ પરાક્રમી માણસને કે કોઈ શૂરા માણસને નેતો, તો તે તેને પોતાની પાસે રાખતો.

૧૫

અને શમૂએલે શાઉલને કહ્યું કે, યહોવાહે પોતાના લોક એટલે ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ પવા સાડ તને અભિષિક્ત કરવાને મને મોકલ્યો હતો, એ માટે હવે યહોવાહનાં વચનોની વાણી સાંભળ-
 ૨ સેન્યતો યહોવાહ એમ કહે છે કે, અમાલેકે ઇસ્રા-
 એલને મિસરમાંથી નિકળીને જતા એ કીધું, એટલે
 કેવી રીતે મારીમાં તેની સામે થયો, તે મેં ધ્યાનમાં
 લીધું છે ૩ તો હવે તું જઈને અમાલેકને માર, ને
 તેઓનું ને કંઈ હોય તેનો પુરો વિનાશ કર; તેમના
 પર હયા આણીરા નહિ; પણ પુરૂષ તથા સ્ત્રી, ને
 બાળકો તથા ધાવણા, બળદ તથા ઘેડાં, હંટ તથા
 ગધેડા, એ સર્વને મારી નાખ

૪ અને શાઉલે લોકોને બોલાવીને ટલાહમમા તેઓની
 બહુત્રી કીધી, તો પાયદળ બે લાખ, ને ચમ્પાદના
 માણસો દસ હજાર થયા. ૫ અને શાઉલ અમાલેકના
 નગર પાસે જઈને નીચાણમાં સતાઈ રહ્યો ૬ અને
 શાઉલે કેનીઓને કહ્યું કે, અમાલેકીઓની સાથે તમારો
 નાશ હું ન કર માટે તેઓમાંથી નિકળીને તમે જતા
 રહો; કેમકે ઇસ્રાએલપુરો મિસરમાંથી આવ્યા ત્યારે
 તે સર્વની સાથે તમે માયાળુપણે વત્સા હતા, તેથી
 કેનીઓ અમાલેકીઓમાંથી નિકળી ગયા ૭ અને
 શાઉલે હવીલાહથી તે મિસર સામેના શૂર સુધી
 અમાલેકીઓને માર્યા ૮ અને અમાલેકીઓના રાજ
 અગાગને તેણે છવતો પકડ્યો, ને સર્વ લોકોને તેણે
 તરવારની ધારથી પુરો વિનાશ કર્યો. ૯ પણ શાઉલે
 તથા લોકોએ અગાગને, તથા ઘેડા, તથા બળદો, તથા
 પુષ્ટ જનાવરો, એઓમાંથી ઉત્તમ ઉત્તમને, તથા
 હલવાનેને, તથા સારી સારી બધી વસ્તુઓને બચાવી,
 ને તેઓનો વિનાશ કીધો નહિ; પણ પ્રત્યેક ને
 નકામી તથા નાખી દેવાની ચીજ, તેનો પુરો વિનાશ
 તેઓએ કીધો

૧૦ ત્યારે યહોવાહનું વચન શમૂએલની પાસે એ
 પ્રમાણે આવ્યું કે, ૧૧ મેં શાઉલને રાજ કરાવ્યો છે
 એ વિષે મને અનુતાપ થાય છે; કેમકે મારી પાછળ
 ચાલતું મુખી હધને તે પાછો ફરી ગયો છે, ને મારી
 આજ્ઞાઓ તેણે પાળી નથી અને શમૂએલને ઝુરસો
 ચડ્યો; ને તેણે આખી રાત યહોવાહની વિનની
 કીધી. ૧૨ અને સવારે શાઉલને મળવાને શમૂએલ
 પહોંચીએ ઉઠ્યો; અને શમૂએલને એવી ખબર મળી
 કે, શાઉલ કાર્મેલમાં આવ્યો છે, ને જુઓ, તેણે

પોતાને સાડ કીર્તિરત્ન લગાવે કીધો છે, ને ત્યાંથી
 પાછો વળીને આગળ ચાલીને ગિલગાલમાં ઉતરી પડ્યો
 છે. ૧૩ અને શમૂએલ શાઉલ પાસે આવ્યો; ને શાઉલે
 તેને કહ્યું, યહોવાહ તને આશિષ દે; મેં યહોવાહની
 આજ્ઞા પુરી કીધી છે. ૧૪ અને શમૂએલે કહ્યું, ત્યારે
 ઘેડાંઓની બેઠે કરવી ને મારે કાને પડે છે, ને બળ-
 દોનું બચાવું ને હું સાંભળું છું, તેનો અર્થ શો છે? ૧૫
 ને શાઉલે કહ્યું કે, તેઓને તેઓ અમાલેકીઓ
 પાસેથી લાવ્યા છે; કેમકે લોકોએ ઉત્તમ ઉત્તમ ઘેડાં
 તથા બળદો તારા દેવ યહોવાહ આગળ યજ્ઞ કરવા
 સાડ બચાવ્યાં, ને બાકીનાઓનો અમે પુરો વિનાશ
 કીધો છે ૧૬ ત્યારે શમૂએલે શાઉલને કહ્યું કે, ઉભો
 રહે, ને આજ રાત્રે યહોવાહ મને ને કહ્યું છે તે હું
 તને કહું; ને તેણે તેને કહ્યું, કહે ૧૭ અને શમૂએલે
 કહ્યું, તું પોતાની દૃષ્ટિમાં જુજ નવો હતો તો પણ
 તને ઇસ્રાએલનાં કુળો પર સુખ્ય બનાવ્યો નહોતો છું?
 ને યહોવાહે તને ઇસ્રાએલના રાજ તરીકે અભિષિક્ત
 કીધો; ૧૮ ને યહોવાહે તને સ્વારીએ મોકલીને કહ્યું
 કે, જા, ને તે પાપિષ્ટ અમાલેકીઓનો પુરો પુરો વિનાશ
 કર; ને તેઓનો નાશ થાય ત્યાં સુધી તેઓની સામે
 લડાઈ કર ૧૯ તો યહોવાહની વાણી તે કેમ માની
 નહિ, પણ હટ પર ધસી ગયો, ને યહોવાહની
 દૃષ્ટિમાં ભુલુ કયું? ૨૦ ને શાઉલે શમૂએલને કહ્યું, મેં
 યહોવાહની વાણી માની છે, ને ને માર્ગે યહોવાહે
 મને મોકલ્યો હતો તે [માર્ગે] હું ગયો છું; ને
 અમાલેકીઓનો પુરો વિનાશ કરીને તેઓના રાજ
 અગાગને લાવ્યો છું ૨૧ પણ સમર્પિત વસ્તુઓમાંથી
 લઈને સાડ ઉત્તમ ઘેડાં, તથા બળદો લોકોએ તારા
 દેવ યહોવાહની આગળ ગિલગાલમાં યજ્ઞ કરવા સાડ
 લીધાં. ૨૨ અને શમૂએલે કહ્યું કે, પોતાની વાણી
 માનવામાં આવ્યાથી નેટલો રાજ યહોવાહ થાય છે,
 તેટલો દહનીયાપણે તથા યજ્ઞથી થાય છે શું? જો,
 યજ્ઞ કરતાં આજ્ઞાપાલન સાડ છે; ને ઘેડાંના મેદ કરતાં
 સાંભળવું સાડ છે. ૨૩ કેમકે દગો એ નદુઝિરીના પાપ
 નવો છે, ને હડીલાઈ દુષ્ટપણ તથા મૂર્તિપૂજ નેહું
 છે; તે યહોવાહનો સખ્દ નકાર્યો છે, માટે તેણે પણ
 તને રાજ હોવાથી નકાર્યો છે. ૨૪ અને શાઉલે શમૂ-
 એલને કહ્યું, મેં પાપ કીધું છે, કેમકે મેં યહોવાહની
 આજ્ઞાનું તથા તારી વાતોનું ઉલ્લંઘન કીધું છે; કારણ
 કે મેં લોકોથી બીને તેઓની વાણી સાંભળી. ૨૫ તો

કૃપા કરી મારા પાપની ક્ષમા કર, ને પાછો ફરીને મારી સાથે ચાલ, કે હું યદોવાદનુ ભજન કરું એને શમુએલે શાકેલને કહ્યું કે, તું પાછો ફરીને તારી સાથે નહિ આવ્યું, કેમકે તેં યદોવાદનો તપ ન કર્યો છે, ને યદોવાદે તને ઇક્ષ્વાએલ ઉપર રાજ હોવાથી નકાર્યો છે. ૨૭ અને શમુએલે જવાને પીઠ ફેરવી, ત્યારે તેણે તેના ગુનાની કોર પકડી, ને તે ફાંટી. ૨૮ અને શમુએલે તેને કહ્યું કે, યદોવાદે આજ ઇક્ષ્વાએલનું રાજ્ય તારી પાસેથી ફાટી લીધું છે, ને તારો પટ્ટાસી જે તારા કસ્ટા સારો છે તેને આપ્યું છે. ૨૯ અને વળી ઇક્ષ્વાએલનું સામર્થ્ય તે સુહુ ઇલેસેજ નહિ, ને અનુતાપ કરીએ નહિ; કેમકે તે માણસ નથી કે અનુતાપ કરે. ૩૦ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મેં પાપ કીધું છે; તો પણ કૃપા કરી હાલ મારા હોડાના વડીયોની આજળ, તથા ઇક્ષ્વાએલ આનજ માત્ર માન રાખ, ને તારા જેવ યદોવાદનુ ભજન હું કરું, માટે પાછો ફરીને મારી સાથે આવ. ૩૧ તેથી શમુએલ ફરીને શાકેલની પાછળ પાછો ગયો, ને શાકેલે યદોવાદનુ ભજન કીધું.

૩૨ ત્યારે શમુએલે કહ્યું, અમાલેકીઓના રાજ અગામને અહીં મારી પાસે લાવો, ને અગામ તેની પાસે ખુશીથી આવ્યો. અને અગામે કહ્યું કે, નિશ્ચે મરજીની વેદના [ની ખીક] વિતી ગઈ છે. ૩૩ અને શમુએલે કહ્યું, જેમ તારી તરવારે સ્ત્રીઓને પુત્રહીન કરી છે, તેમ તારી મા સ્ત્રીઓ અધ્યે પુત્રહીન થશે. અને શમુએલે ઝિહનાલમા યદોવાદ આજળ અગામને કાપીને ઢુકડા કીધા.

૩૪ ત્યારે શમુએલે રામાદમા ગયો, ને શાકેલે પોતાને ઘેર શાકેલના ઝિજ્યાદાદમા ગયો. ૩૫ અને શમુએલે પોતાના મરજીના દિવસ સુધી શાકેલને ફરીથી મળવા ગયો નહિ, તો પણ શમુએલે શાકેલને સારું ચોક્ક કરતો હતો, ને શાકેલને ઇક્ષ્વાએલ ઉપર રાજ કરાવવાને લીધે યદોવાદને અનુતાપ ગયો.

૧૬ અને યદોવાદે શમુએલને કહ્યું કે, શાકેલને ઇક્ષ્વાએલ ઉપર રાજ હોવાથી મેં નકાર્યો છે, તેમ છતાં તું કયા સુધી તેને સારું ચોક્ક કરશે? તારું શિશુ તેલથી ભરીને બા, વિશાલ બેથવેહેમી પાસે તું તેને મોકલીશ, કેમકે મેં તેના દીકરાઓ અધ્યે મારે સારું રાજ નિર્માણ કરી રાખ્યો છે. ૨ અને શમુએલે કહ્યું, મારાથી કેમ કરીને જવાય? જે આલેલ સાંભળ્યો તો મને મારી નાખશે. અને યદોવાદે કહ્યું,

તારી સાથે એક વાકરડી લે, ને યદોવાદને યજ્ઞ ચઢાવવા સારું આવ્યો છું એમ કહેજે. ૩ અને તે યજ્ઞમાં વિશાલને બોલાવજે, ને તારે થું કંઈક તે તું તેને બતાવીશ, ને હું જેનું નામ તને કહીશ તેનો મારે સારું અભિષેક કરજે. ૪ અને યદોવાદે જે કહ્યું હતું તે કરીને શમુએલ બેથવેહેમ આવ્યો; ને નગરના વડીલો તેને મળવા મુજતા મુજતા આવ્યા, ને કહ્યું, થું તું સલાહમાતિસહિત આવ્યો છે? ને તેણે કહ્યું કે, સલાહમાતિસહિત; હું યદોવાદને યજ્ઞાર્પણ ચઢાવવાને આવ્યો છું; તને પોતાને ઘણું કરીને મારી સાથે યજ્ઞાર્પણ આવ્યા અને તેણે વિશાલ તથા તેના દીકરાઓને પાલન કરીને તેઓને યજ્ઞાર્પણમાં બોલાવ્યા. ૫ અને તેઓ આવ્યા એટલે એમ થયું કે, અવીઆબને જોઈને તેણે કહ્યું, નિશ્ચે યદોવાદનો અભિષેક તેની સમુખ છે. ૬ પણ યદોવાદે શમુએલને કહ્યું કે, તેના મ્હો તરફ તથા તેના શરીરની ઉચાઈ તરફ ન જો; કેમકે મેં એને નાપસંદ કીધો છે; કારણ કે જેમ માણસ જીવે છે, તેમ [યદોવાદ] જોતો નથી; કેમકે માણસ બદાના રેખાવ તરફ જીવે છે, પણ યદોવાદ હંધ તરફ જીવે છે. ૭ પછી વિશાલે અવીઆબને બોલાવ્યો, ને તેને શમુએલ આજળ યજ્ઞ ચલાવ્યો; ને તેણે કહ્યું કે, યદોવાદે એને પણ પસંદ કીધો નથી. ૮ તે પછી વિશાલે ઇક્ષ્વાએલને ત્યાં આજળ યજ્ઞ ચલાવ્યો; ને તેણે કહ્યું કે, યદોવાદે એને પણ પસંદ કીધો નથી. ૯ અને વિશાલે પોતાના દીકરાઓમાંના સાતને શમુએલ આજળ યજ્ઞ ચલાવ્યા અને શમુએલે વિશાલને કહ્યું, એઓને યદોવાદે પસંદ કીધા નથી. ૧૦ અને શમુએલે વિશાલને કહ્યું, તારા સર્વ દીકરાઓ થું અહીં છે ને તેણે કહ્યું, નાનો દરજ્જો બાકી રહ્યો છે, ને જો, તે વેદા સમાજ છે અને શમુએલે વિશાલને કહ્યું, માણસ મોકલીને તેને બોલાવી મનાવ, કેમકે તે અહીં આવશે ત્યાં સુધી જ્યાં નીચે નહિ બેસીએ. ૧૨ અને તેણે માણસ મોકલીને તેને તેડી અગામો હતો તે લાલચોળ તથા સુદર મેહરોનો તથા રેખાવમાં ઘુટ્ટો હતો અને યદોવાદે કહ્યું કે, ઉઠીને એનો અભિષેક કર, કેમકે એજ તે છે. ૧૩ ત્યારે શમુએલે તેવનું શિશુ લઈને તેના બાપાઓની વચ્ચે તેનો અભિષેક કર્યો; ને તે દિવસથી માંડીને યદોવાદનો આત્મા દાઉદ પર પરાક્રમસહિત આવ્યો અને શમુએલે ઉઠીને રામાદમા ગયો.

૧૪ હવે યહોવાદનો આત્મા શાઉલ પાસેથી જતો રહ્યો હતો, ને યહોવાદની તરફથી એક દુષ્ટ આત્મા તેને હેરાન કરતો હતો. ૧૫ અને શાઉલના હાસોએ તેને કથું કે, હવે, જો, કેવ તરફથી એક દુષ્ટ આત્મા તને હેરાન કરે. ૧૬ અમારા સ્વામીએ પોતાની હજુરમાના પોતાના હાસોને એવી આજ્ઞા કરવી કે, વીણા વગાડનાર એક પ્રવીણ માણસને શોધી કાઢો, ને ન્યારે દુષ્ટ આત્મા કેવ તરફથી તારા ઉપર આવશે ત્યારે એમ થશે કે, તે પોતાના દાઘથી વગાડશે, ને તું તારા થશે. ૧૭ અને રાઉલે પોતાના હાસોને કહ્યું કે, એક સારો બજાવેલા મારે સાડ ઉભો કરીને તેને મારી પાસે લાવો. ૧૮ ત્યારે જુવાનોમાંથી એકે એવો ઉત્તર આપ્યો કે, જો, વિશાળ મેથડેહેબીનો દીકરો મે જોયો છે, કે જે વગાડવામાં કુશળ, ને પરાક્રમી પોણા તથા લડવૈયા, તથા મોલવે ગાયો, તથા કુટડો છે, ને યહોવાદ તેની સાથે છે. ૧ અને શાઉલે વિશાળ પાસે સરદારીના મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, તારો દીકરો હાઉલ જે ઘેટાની સાથે છે તેને મારી પાસે મોકલ. ૨૦ અને વિશાળએ રોટી, તથા દ્રાક્ષરસની એક કુટી, તથા બકરાનું એક બચ્ચું, એક ગવેડા પર [લાદીને] પોતાના દીકરા હાઉલની મારફતે રાઉલને સાડ મોકલ્યા. ૨૧ અને હાઉલ શાઉલ પાસે આવ્યો, ને તેની સમુપ્ત ઉભો રહ્યો, ને તેને તેના પર ધણી પ્રીતિ ઉપજી, ને તે તેના રાક્ષાધાર થયો. ૨૨ અને શાઉલે વિશાળ પાસે માણસ મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, હાઉલને મારી હજુરમાં ઉભો રહેનાર થવા દે, કેમકે મારી દષ્ટિમાં તે કૃષા પામ્યો છે. ૨૩ અને કેવ તરફથી દુષ્ટ આત્મા શાઉલ પર આવતો, ત્યારે એમ થતું કે, હાઉલ વીણા લઈને પોતાના દાઘથી વગાડતો, તેથી શાઉલ સાંભળે વાળે થઈ જતો, ને તે દુષ્ટ આત્મા તેની પાસેથી જતો રહેતો.

૧૭ પછી પલિસ્તીઆએ પોતાના સૈન્યો યુદ્ધને સાડ એકઠા કીધા અને સોખોહ જે યનુદાદનું છે તેમાં તેઓ એકઠા થયા, ને એકેસદા મીમમા, સોખોહ તથા અઝેકાદની વચ્ચે, ઝવગી કીધી. ૨ અને શાઉલ તથા ઇસાએલના માણસો એકઠા થયા, ને તેઓએ એવાહની ખીણમાં ધાવણી કરીને પલિસ્તીઆ સામે યુદ્ધબૃહ રચ્યા. ૩ અને પલિસ્તીઆ એક બાબુએ પર્વત ઉપર ઉભા રહ્યા, ને ઇસાએલ ખીણ બાબુએ પર્વત ઉપર ઉભા રહ્યા.

અને તેઓની વચ્ચે ખીણ હતી. ૪ અને ગોલ્યાથ નામે નાથનો એક પોણો પલિસ્તીઆની ધાવણીમાંથી બહાર નિકળી આવ્યો, તેની ઉંચાઇ ૭ હાથ અને એક વેલ હતી. ૫ અને તેના માથા ઉપર પિત્તળનો એક ટોપ હતો, ને તેણે બજાવર પહેરેલું હતું, ને તે બજાવરનું વજન પિત્તળના પાંચ હબ્બર રોકેલનું હતું. ૬ અને તેને પગે પિત્તળના ખોભળા હતા, ને તેના ખભા વચ્ચે પિત્તળનો બાલો હતો. ૭ અને તેની બરછીનો દાંડો વજ્રકરની તોરના સરખો હતો, ને તેની બરછીના કળનું વજન લોહના જેવું રોકેલનું હતું, ને તેની ઢાલ ઉચ્ચનાર તેની આગળ ચાલતો હતો. ૮ અને તેણે ઉભા રહીને ઇસાએલના સૈન્યને ઢાક મારી, ને તેઓને કહ્યું કે, તમે યુદ્ધબૃહ રચવાને કેમ નિર્ણય છો? ૯ હું પલિસ્તી, ને તમે શાઉલના ચાકર નથી? તમે પોતાને સાડ એક માણસ ચૂટી કાઢો, ને તે મારી પાસે ઉતરી આવે. ૮ ને મારી સાથે લડીને તે મને મારી નાખી શકે, તો અમે તમારા તામેદાર થઈશું, પણ હું તેના પર ક્યત પામીને તેને મારી નાખું, તો તમારે અમારા ફાસ થઈને અમારા તામેદાર થવું. ૧૦ અને તે પલિસ્તીએ કહ્યું કે, હું આજ ઇસાએલના સૈન્યનો તુચ્છકાર કરીશું, અને એક માણસ આપો, કે અમે હવે યુદ્ધ કરીએ. ૧૧ અને ન્યારે રાઉલે તથા સર્વ ઇસાએલે તે પલિસ્તીના જે સખ સાંભળ્યા, ત્યારે તેઓ ગાબરા બની બંધને ધણી બીધા.

૧૨ હવે હાઉલ બેથલેહેમ-ચનુદાહના વિશાળ નામના એક એકાથી માણસનો દીકરો હતો, ને તેને આઠ દીકરા હતા, ને તે માણસ રાઉલના દિવસોમાં વૃદ્ધ તથા પાકી ઉમરનો લોકોમાં ગણાતો હતો. ૧૩ અને વિશાળના ત્રણ વડા દીકરાઓ શાઉલની સરદારી તમે લડાઇમાં ગયા હતા, ને તેના જે ત્રણ દીકરા લડાઇમાં ગયા હતા તેઓમાના નર્થજનું નામ અની-આળ, ને બીજનું અબીનાદાબ, અને ત્રીજનું શામ્માહ હતું. ૧૪ અને હાઉલ સાથી નાનો હતો, ને ત્રણ વડા શાઉલની સરદારી તમે હતા. ૧૫ હવે હાઉલ પોતાના બાપના ઘેટા ચરાવવાને શાઉલ પાસેથી બેથલેહેમ આવ જા કરતો હતો. ૧૬ અને તે પલિસ્તી સવારે તથા સાંજે પાસે આવીને આળસ દિવસ લગી સામે ઉભો રહેતો.

૧૭ અને વિશાળએ પોતાના દીકરા હાઉલને કહ્યું કે, તારા બાઇઓને સાડ આ એક એક પોક, ને આ ફસ

રાહડી લઈને ધાવળીમાં તારા બાઈઓ પાસે હોડતો
 ૧૮ અને આ દમ પનીર તેઓના સહસ્રાધિપતિની
 પાસે લઈ જઈને તેને આપ્યો, ને તારા બાઈઓની
 હાથડ કેવી જોઈ, ને તેઓની નિવાસી લેને
 ૧૯ હવે સાહેબ તથા તેઓ તથા ઇસ્તાએલના સર્વ
 માણસો એકાદના નીચાણમાં પહિરતીએક સાથે
 લડતા હતા ૨૦ અને દાઉદ સવારે પહેરો ઉઠ્યો ને
 એક રખેવાળને સ્વાધીન ઘેરા મુકીને વિસાઈએ તેને
 કોરી આજ્ઞા પ્રમાણે લઈને ગયા, ને રણભૂમિમાં
 જવા માટે આવી નિકળેલા સૈન્યે યુદ્ધને સાથે લલકાર
 કીધો તે સમયે તે નાડાની વાડ આગળ આવી
 પહોંચ્યા ૨૧ અને ઇસ્તાએલે તથા પહિરતીએક
 પોતાના સૈન્યોનો યુદ્ધબૃહદ સામસામે રચ્યો હતો
 ૨૨ અને દાઉદ સાથવાનારા હાથમાં પોતાનો સામાન
 સોડીને સૈન્ય તરફ હોઝ્યો, ને ત્યાં પહોંચીને તેજે
 પોતાના બાઈઓને સલામ કીધી ૨૩ અને તે તેઓની
 સાથે બોલતો હતો, એટલામાં જુઓ, જોડયાપ નામે
 માથેના પહિરતી થોડો પહિરતીઓના સૈન્યમાંથી
 નિકળીને આગળના ભેગા રાખેલા બોલ્યા ૨૪ ને
 દાઉદે તે સાંભળ્યા ૨૫ અને ઇસ્તાએલના તર્ક માણસો
 તે માણસને જોઈને તેની આગળથી નાહા ને ધણ
 બીડા ૨૬ અને ઇસ્તાએલના માણસોએ કહ્યું કે, આ
 ને માણસ આગળ આવે છે તેને તમે જોશો છો?
 ઇસ્તાએલને ઉત્કંઠાવાને તે નિશ્ચય આગળ આવ્યો
 છે, ને એમ પયો કે ને માણસ એને મારશે તેને
 શાન ધણા દબ્યથી દબ્યવાન કરશે, ને પોતાની રીકરી
 તેને દેશે, ને તેના બાપના ધરને ઇસ્તાએલ મધ્યે
 સ્વગત કરશે ૨૭ અને દાઉદે પાસે ઉઠેલા માણસોને
 કહ્યું કે, ને માણસ આ પહિરતીને મારીને ઇસ્તાએ
 લથી મહેલ દૂર કરશે તેને શું મળશે? કેમકે આ
 બિસ્તુનન પહિરતી કોણ છે કે જવા દેવાના સૈન્યનો
 તે ઉત્કંઠાકાર કરે? ૨૮ અને લોકોએ તેને એ પ્રમાણે
 ઉત્તર આપ્યા કે, ને માણસ એને મારશે તેના હકમાં
 કલાણું કલાણું કરજામાં આવશે ૨૯ અને તેના વા
 નાઈ અડીઆને તેને તે માણસો સાથે બોલવા
 સાંભળ્યા, ને અડીઆને દાઉદ ઉપર ગુસ્સે બેસાઈને
 કહ્યું કે, હું અહીં કેમ આવ્યો છું? ને પેલા ગોળાંક
 પેલા તે કામની પાસે તનમાં મુખ્યા છે? તારે જવે
 ને તારા આ કરમની નુકાઈ હું બાળું છું. કેમકે લડાઈ
 જવા માટે હું આવ્યો છું ૩૦ અને દાઉદે કહ્યું કે, જ

દમણા શું કીધું છે? કંઈ કારણ નથી કે શું? ૩૧ અને
 તે તેની પાસેથી મુખ ફેરવીને બીજાની પાસે ગયા,
 ને તેમ પ્રમાણે બોલ્યા, ને લોકોએ ફરીથી તેને
 આગળ પ્રમાણે ઉત્તર આપ્યા ૩૨ અને ને રાખેલા
 નાઈ બોલ્યા તે તેઓએ સાંભળીને સાહેબની આગળ
 જી સનળાળ્યા, ને તેણે તેને તેડાવ્યો ૩૩ અને
 દાઉદે સાહેબને કહ્યું કે, કંઈ પણ માણસનું હૃદય તેને
 લીધે ઉઠાડી ન શકે, તારો સેવક જઈને તે પહિ
 રતીની સાથે લડશે ૩૪ અને તાઉદે દાઉદને કહ્યું કે,
 તે પહિરતીની સામે જઈને તેની સાથે લડવાને હું
 સક્તિમાન નથી, કેમકે હું તો કેવળ જુવાન છું, પણ
 ને પોતાની જુવાનીથી લડવો છે ૩૫ અને દાઉદે
 સાહેબને કહ્યું કે, તારો સેવક પોતાના બાપના ઘેરા
 સાચવતો હતો, ને એક સિંહ તથા એક રીંછ બાવીને
 ટોળામાંથી એક હજવાન લીધું, ૩૬ ને તેની પછ
 વાડે લાગીને તેને માયા, ને એને તેના મુખમાંથી
 ઠાડાવ્યું, ને તેજે મારા પર કુમલો કીધો ત્યારે મ
 તેની દાદી પડતને તેને કેર માર્યો ૩૭ તારા સેવકે
 સિંહ તથા રીંછ એ બંનેને માર્યા, ને આ બિસ્તુન
 પહિરતીના હાલ એ બેમાંના એકના ભેગા થશે, કેમકે
 એજે જવા દેવાના સૈન્યનો ધિકાર કીધો છે ૩૮ અને
 દાઉદે કહ્યું કે, ને યહોવાહે તે સિંહના પગથી ને
 રીંછના પગથી મને બચાવશે હતો, તે આ પહિ
 રતીના હાથમાંથી મને બચાવશે અને સાહેબે દાઉ
 દને કહ્યું, જા, ને યહોવાહ તારી સાથે હોજો ૨૯ અને
 સાહેબે પોતાનું કવચ દાઉદને પહેરાવ્યું ને તેના માથા
 પર પિત્તળનો ટોપ મુક્યા, ને તેને બખતર પહેરાવ્યું
 ૪૦ અને દાઉદે પોતાની તરવાર પોતાના કવચ ઉપર
 બાંધી ને તેણે ચાલી બેઠું, કેમકે તેણે તેના અનુભવ
 કરી જોયા ન હતો અને દાઉદે સાહેબને કહ્યું કે,
 આ પહેરીને હું જઈ રહ્યો નથી કેમકે મેં એઓને
 અનુભવ કરી જોયા નથી અને દાઉદે પોતાના અગ્ર
 ઉપરથી તે કાદી મુખ્ય ૪૧ અને તેણે પોતાની લાકડી
 પોતાના હાથમાં લીધી, ને તાળામાંથી પાંચ સુવાળા
 થયરા પોતાને સાથે ચિણી લીધા, ને તેણે પોતાની
 પાસે રેડાપાજની ને ચેડી, એટલે ઝાળા દત્તી તેમાં
 તે મકરા, ને તેની ગોઠણ તેના હાથમાં હતી, ને
 પહિરતી બાપી તે ચાદા મથો ૪૨ અને તે પહિરતી
 ચાલતો ચાલતો દાઉદ પાસે આવ્યા ને જ માણસ
 દાઉદ ઉપર હતો હતો ત તેની આગળ ચાલતો હતો

૪૨ અને તે પવિત્રતાએ આમ તેમ ભેદને દાઝદને નીકા, ત્યારે તેને તેને ઘડખાવે; કેમકે તે જીવાન દતો, ને લાલચાળ તથા મુંદર મિદેશનો દતો. ૪૩ અને તે પવિત્રતાએ દાઝદને ૪૪ કે, કુ ધું કુરો ધું, કે ધું લાઠાનો લકને મારી પાસે આવે છે. ને તે પવિત્રતાએ પોતાના દેવાને નામે દાઝદને માપ દીધા. ૪૬ અને તે પવિત્રતાએ દાઝદને કયુ કે, મારી પાસે આવ, એટલે કુ તારે માસ વાયુચર પશુઓને તથા વનચર પશુઓને આપું. ૪૭ ત્યારે દાઝદે તે પવિત્રતાને કહ્યું કે, હું તરવાર ને બારો ને બારી લકને મારી પાસે આવે છે, પણ કુ સુન્ધોનો યદોવાદ, ધસાએલનાં સુન્ધોનો દેવ, એનો ઘડખારવે કીધો છે. ને તે નામે મારી પાસે આવું છું. ૪૮ યદોવાદ આને

સ્ત્રીનોની પાછળ લ નવાથી પાછા ફરીને તેમની છાત્રાની લટી. ૪૯ અને દાઝદે એલા પવિત્રતાનું માથું લકને ચડાસેમમા આવડુ. પણ તેનું કવચ તેણે પોતાના તનુમા મુક્યુ.

૪૯ અને શમ્ભુજી દાઝદને એ પવિત્રતા આપે લકવા જતા ભેધા, ત્યારે તેણે સોનાપતિ આખ્ખેરને પુછ્યું કે, આખ્ખેર, આ જીવાન કોનો દીકરો છે? ને આખ્ખેરે કહ્યું કે, રામ, તારા જીવના સમ, કુ ભખતો નથી. ૫૦ અને રામએ કહ્યું કે, તે જીવાન કોનો દીકરો છે તેની તપાસ હું કર. ૫૧ અને તે પવિત્રતાને સંદાર યાપા પછી દાઝદ પાછો આવ્યો, ત્યારે આખ્ખેર તેને દાઝદ પાસે લાવ્યો, ને તે પવિત્રતાનું માથું તેના હાથમાં દઈ ૫૨ અને શમ્ભુજી તેને પુછ્યું કે, જીવાન,

કહ્યું કે, તેઓએ દાઉદને દસ સહસ્રનું માન આપ્યું છે, ને મને તેા તેઓએ માત્ર સહસ્રનું માન આપ્યું છે, રાખ્ય ચિના તેને ઝીલ શાની કમી રહી છે? ૮ ને તે દિવસથી શાઉલે દાઉદને નજરમાં રાખવા માંડયો.

૧૦ અને તેને બીજા દિવસે એમ થયું કે દેવ તરફથી એક દુશ્મતા શાઉલ પર એસભેર આવ્યો, ને તે ધરમાં બેઠવાડ કરવા લાગ્યો. ને દાઉદ પોતાના નિત્યના વહિવટ સુગળ પોતાના હાથથી વાજીત વગાડતો હતો, ને શાઉલના હાથમાં ભારો હતો. ૧૧ અને શાઉલે તે બાલો ફેંક્યા, કેમકે તેણે કહ્યું કે, હું દાઉદને મારીને ભોત સાથે ચોટાડીશ અને દાઉદ તેની આજ બધી બે વખત બધી ગયા. ૧૨ અને શાઉલ દાઉદથી બીતો હતો કેમકે યહોવાહ તેની સાથે હતો, પણ શાઉલની પાસેથી તે દૂર થયો હતો. ૧૩ માટે શાઉલે તેને પોતાની હજુરમાંથી ખસેડીને તેને પોતાના [લરકરમાં] સહસ્રાધિપતિ બનાવ્યો, ને તે લોકોની અંદર જવા આવવાનો વહિવટ રાખવા લાગ્યો. ૧૪ અને દાઉદ પોતાના સર્ગ માર્ગોમાં દાહપણથી વર્તતો હતો, ને યહોવાહ તેની સાથે હતો. ૧૫ અને તે પછા દાહપણથી વર્તે છે એ જોઇને શાઉલને તેની બીજા લાગતી હતી. ૧૬ પણ સર્વ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહ દાઉદ ઉપર પ્રીતિ રાખતા હતા, કેમકે તે તેઓની અંદર આવવા ભવાને બહેવાર રાખતો હતો.

૧૭ અને શાઉલે દાઉદને કહ્યું જો, મારી ભયેષ્ઠપુત્રી મેરાય [છે], તેને હું તારી સાથે પરણાવીશ, કેવલ એટલુંજ કે મારે સાથે બળવાન થા, ને યહોવાહની લાલમો લઇ કેમકે શાઉલે કહ્યું કે, મારો હાથ એના પર ન આવે, પણ પવિત્રીઓના હાથ એના પર આવે. ૧૮ અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે હું કોણ છું, તથા મારા સાપહાલા તથા ઇસ્રાએલમાં મારા બાપનું કુંઠળ કોણ છે, કે હું રાખને જમાઇ થાઉં? ૧ પણ ભવારે શાઉલની દીકરી મેરાય દાઉદને આપવી જોઇતી હતી, ત્યારે એમ થયું કે તેને આત્મીએન મહોલાધીની સાથે પરણાવી દીધી. ૨૦ અને શાઉલની દીકરી મીખાલને દાઉદ સાથે પ્રીતિ લાગી હતી, ને તેઓએ શાઉલને કહ્યું ને તે વાત તેને સારી લાગી. ૨૧ અને શાઉલે કહ્યું હું તેણીને તેને આપીશ, કે તે તેને ફાદાઇય થાય, ને પવિત્રીઓના હાથ તેની વિરૂદ્ધ થાય. તે માટે શાઉલે દાઉદને કહ્યું કે, આજે હું બીજ વાર મારો જમાઇ થશે. ૨૨ અને શાઉલે પોતાના

ચાકરોને બાજા કાપી કે, તમારે દાઉદ સાથે ગુપ્ત રીતે વાતચિત કરીને કહેવું કે, જો, રાખ તારા ઉપર બહુ પ્રમત્ર છે ને તેના સર્વે ચાકરો તને ચાહે છે, માટે હવે રાખને જમાઇ થા. ૨૩ અને શાઉલના ચાકરોએ એ સમજાવે દાઉદના કાનમાં લાગ્યા, ને દાઉદે કહ્યું કે, હું કંગાલ તથા અલ્પ અભરૂવાન માણસ છતાં રાખને જમાઇ થાઉં, એ વાત તમને બૂજ લાગે છે કે શું? ૨૪ ને શાઉલના ચાકરોએ તેને ખબર આપીને કહ્યું કે, દાઉદ આમ બોલ્યો. ૨૫ અને શાઉલે કહ્યું કે, તમારે દાઉદને અમ કહેવું કે, રાખને કંઈ પણ પદ્ધતિ જોઇતું નથી, પણ રાખના ચતુરો પર વેર વાળવા સાથે પવિત્રીઓના એકસો અગ્રચર્મ [જોઇએ છે] હવે શાઉલને ઇસરાએ એવા હતો કે દાઉદ પવિત્રીઓના હાથથી માર્યો બન્ય. ૨૬ અને તેના ચાકરોએ એ વાતો દાઉદને કહી, ત્યારે દાઉદને રાખને જમાઇ થવાનું બહુ સાર લાગ્યું અને દિવસો પુરા થયા નહોતા, ૨૭ એટલામાં દાઉદ ઉઠ્યો, ને તેણે પોતાના માણસો સુધા જઈને ખસે પવિત્રીઓને મારી નાખ્યા, ને દાઉદ તેઓના અગ્રચર્મો લાંબ્યા, ને તે રાખને જમાઇ થાય, તે માટે તેઓએ રાખને પુર પુરા ગણી આપ્યા અને શાઉલે પોતાની દીકરી મીખાલને તેની સાથે પરણાવી. ૨૮ અને શાઉલે જોયું ને બળ્યું કે, યહોવાહ દાઉદની સાથે છે, ને શાઉલની દીકરી મીખાલને તેની સાથે પ્રીતિ લાગી હતી. ૨ અને શાઉલ દાઉદથી અમાઈ કરતાં પણ વધારે બીવા લાગ્યો, ને શાઉલ બહુ દાઉદને વેરી રહ્યા.

૩૦ ત્યાર પછી પવિત્રીઓના સરદારો સ્વારીએ નિકળવા લાગ્યા, ને તેઓ ગેટલા વખત સ્વારીએ નિકળતા તેટલા વખત એમ થતું કે, દાઉદ શાઉલના સર્વે ચાકરો કરતાં ચતુરાઈથી વર્તતો, તેથી તેનું નામ ધજ્જન લોકપ્રિય થયું.

૧૯ અને શાઉલે પોતાના દીકરા યોનાથાનને તથા પોતાના સર્વે ચાકરોને કહ્યું કે તમારે દાઉદને મારી નાખવો. ૨ પણ શાઉલને દીકરા યોનાથાન તેના ઉપર ફિદા હતો અને યોનાથાન દાઉદને ખબર આપતા કહ્યું કે, મારો બાપ શાઉલ તને મારી નાખવા શોભે છે, માટે હવે દૂધા કરીને સ્વારમાં પોતા વિષે સાવચેત થઈને કોઈ ગુપ્ત જગ્યામાં સતાઇ રહેજો, ૩ ને હું ફરવા નિકળીને જે ખેતરમાં તું દરો ત્યાં મારા બાપ પાસે ઉભો રહીશ, ને મારા બાપની

સાથે તારા વિષે વાતચિત કરીશ, ને જો હું કંઈ જોઈશ તો હું તને ખબર આપીશ. ૪ અને યોનાથાને યોનાના બાપ શાઉલ આગળ દાઉદની પ્રશસ્તિ કરતા તેને કહ્યું કે, સમગ્ર યોનાના આકર દાઉદનો અપરાધ ન થાઓ, કેમકે તેણે તારો અપરાધ કીધો નથી, ને તેના કામ તારી પ્રત્યે ધણી સારા થતા આવ્યા છે, ૫ કેમકે તેણે યોનાનો છવ યોનાના હાથમા લઈને પલિસ્તીને માર્યો, ને યહોવાહે સર્વ ઇસ્રાએલને સાચો મોટો ક્ષેત્ર મેળવી, તે જોઈને તને હર્ષ થયો, ત્યારે કારણ વગર દાઉદને મારી નાખીને નિહાં બોલીની વિરૂદ્ધ ના સાચું તાર અપરાધ કરવો? ૬ ને શાઉલે યોનાથાનનું કહેલું સામગ્ર્ય, ને શાઉલે છવતા યહોવાદના સોત્રન પાછને કહ્યું કે, તે માર્યો નહિજ જ્યે ૭ અને યોનાથાને દાઉદને બોલાવ્યો, ને યોનાથાને તેને એ સર્વ બાબતો વિષે વાકેફનાર કીધો અને યોનાથાન દાઉદને શાઉલ પાસે લાવ્યો, ને તે આગળની માફક તેની હજુરમા રહ્યો.

૮ અને ફરીથી વિચરૂ થયો, ને દાઉદ સામે જઈને પલિસ્તીઓની ત્રણે લગ્નો, ને મારીને તેઓનો મોટો સહાર કીધો, ને તેઓ તેની આગળથી નાઠા. ૯ અને શાઉલ યોનાનો કાસો યોનાના હાથમા લઈને યોનાના ઘરમા બેઠો હતો, તે અરસામા તેના ઉપર યહોવાદ તરફથી ક્રુધાત્મા આવ્યો, ને દાઉદ યોનાના હાથથી [વાંછન] વગાડતો હતો. ૧૦ અને શાઉલે દાઉદને બાંધો મારીને તેને ભીંતે ચોટાડી દેવાનો પ્રયત્ન કીધો, પણ તે શાઉલની ક્રુધામથી સહી ગયો, ને તેનો મારેલો ભાડો ભીંતમા ચોટ્યો, ને દાઉદ નાસીને તે રાતે બચી ગયો. ૧૧ અને દાઉદની ઉપર ચોટી રાખીને તેને સવારે મારી નાખવા સાચું શાઉલે તેને ૧૨ હલકારા મોકલ્યા, ને દાઉદની સ્ત્રી મીખાએ તેને ખગર આપીને કહ્યું કે, જો તું આજ રાતે તારા છવને બચાવશે નહિ, તો કાલે તું માર્યો જશે. ૧૨ તેથી મીખાએ દાઉદને બારીએથી ઉતારી મુક્યો, ને તે નામી જઈને બચ્યો. ૧૩ અને મીખાએ તરારીમ લઈને પર્ગ પર સુવાજા, ને તેને ઓશીકે બકરાના વાળનો તકિયો મુક્યો, ને તેના પર લુગડા ઓઢાજા. ૧૪ અને શાઉલે દાઉદને પકડવાને હલકારા મોકલ્યા, ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, તે મોટો છે. ૧૫ અને શાઉલે દાઉદને જોવા સાચું હાકારા મોકલ્યા, એમ કહીને કે, તેને ખંડમા મારી પાસે ઉચકી લાવો, કે હું તેને

મારી નાખુ. ૧૬ અને હલકારા અદર આવ્યા ત્યારે, જુઓ પર્ગ પર તો તરારીમ હતો, તથા તેને ઓશીકે બકરાના વાળનો તકિયો હતો. ૧૭ અને શાઉલે મીખાવને કહ્યું કે, તે કેમ મને આ પ્રમાણે ઉતરીને મારા ચતુને જવા દીધો, કે જેથી તે બચી ગયો છે? ને મીખાએ શાઉલને ઉત્તર આપ્યો કે, તેને મને કહ્યું કે, મને જવા દે, મારી પાસે તારૂ ખૂન સા માટે કરાવે છે?

૧૮ હવે દાઉદ નામી જઈયો, ને રામાહમા રમૂએલ પાસે આવીને જે સંધ્યુ શાઉલે તેના પર વિતાડ્યું હતું તેની ખબર તેને કહી અને તે તથા રમૂએલ જઈને નાથોથમા રહ્યા. ૧ અને શાઉલને એવા સમાચાર મળ્યા કે, જો દાઉદ રામાહમા નાથોથમા છે. ૨૦ અને શાઉલે દાઉદને પકડવાને હલકારા મોકલ્યા, અને ત્યારે તેઓએ ભવિષ્યવાદીની ટાળીને ભવિષ્ય વાણી બોલવી, તથા રમૂએલને તેઓના ઉપરી તરીકે તેઓ મધ્યે ઉભો રહેવો જોઈ, ત્યારે શાઉલના હલકારા ઉપર દેવનો આત્મા આવ્યો, ને તેઓ પણ ભવિષ્યવાણીઓ મોકલવા લાગ્યા. ૨૧ અને શાઉલને તે સમાચાર મળ્યા, ત્યારે તેણે બીજા હલકારા મોકલ્યા, ને તેઓ પણ ભવિષ્યવાણી વદવા લાગ્યા અને શાઉલે ફરીથી ત્રીજવાર હલકારા મોકલ્યા, ને તેઓ પણ ભવિષ્યવાણી વદવા લાગ્યા. ૨૨ પછી તે પણ રામાહમા ગયો, ને સેપુમાના મોટા કુવા પાસે આવ્યો, ને તેણે પુછ્યું કે, રમૂએલ તથા દાઉદ ક્યા છે? ને કોઈએકે કહ્યું કે, જો, તેઓ રામાહમા નાથોથમા છે. ૨૩ અને તે રામાહમા નાથોથમા જવા નિકળ્યો, ને દેવનો આત્મા તેના પર પણ આવ્યો, ને તેણે રસ્તે ચાલતા ચાલતા રામાહમા નાથોથમા પહોંચ્યો ત્યાં સુધી ભવિષ્યવાણી વદા કરી. ૨૪ અને તેણે યોનાના અગવચ પછુ ઉતાર્યો, ને તે પણ રમૂએલની આગળ ભવિષ્યવાણી વદવા લાગ્યો, ને તે આખો દિવસ તથા રાત નગ્નાવસ્થામા પડી રહ્યો એ ઉપરથી લોકોમા કહેવત ચાલે છે કે શું શાઉલ પણ ભવિષ્યવાણીઓમા છે?

૨૦ અને દાઉદે રામાહમા નાથોથમાથી નાસીને યોનાથાન પાસે આવીને કહ્યું કે, મેં શું કીધું છે? મારો અન્યાય શો છે? ને તારા બાપ પ્રત્યે મારો શો અપરાધ છે કે તે મારો છવ શોધે છે? ૨ ને તેણે તેને કહ્યું, એ [તારાથી] દૂર થાઓ,

નહિ. ૭ હવે તે દિવસે સાઉલના ચાકરોમાંનો એક અમુક માણસ ત્યાં યહોવાદની આજળ રોકેલો હતો, ને તેનું નામ હોએગ અહોમી હતું, તે સાઉલના મોવા-જિયાઓમાં મુખ્ય હતો. ૮ અને દાઉદે અહીંમેલેખને કહ્યું કે, થું તારા હવાઇમાં અહીં ભાલો કે તરવાર નથી? રાતનું કામ ઉવાવળનું હતું માટે હું મારી તરવાર કે મારા શસ્ત્રો મારી સાથે લાવ્યો નથી. ૯ અને ચાલકે કહ્યું કે, જો, પહિરેલી ગોલ્લાય જોને તે એલા-દની ખીણમાં મારી નાખ્યો હતો, તેની તરવાર અહીં ઘુસડે વિશાળને એફાદની પાછળ [ચુકેલી] છે; જો તે તારે લેવાની ઇચ્છા હોય, તો લે; કેમકે તે વિશાળ ખીણ એકે અહીં નથી. અને દાઉદે કહ્યું કે, એના જેવી એકે નથી, એ મને આપ.

૧૦ અને દાઉદ તે દિવસે ઉઠીને સાઉલની ખીણથી ગાયના રાત આખીસ પાસે નાસી ગયો. ૧૧ અને આખીસના ચાકરોએ તેને કહ્યું કે, થું આ તે દેશને? રાત દાઉદ નથી? થું તેઓએ નાચનાં નાચનાં સામા-સામી આ પ્રમાણે ગામ નથી? કે, સાઉલે પોતાના સહસ્રેને માર્યા છે, ને દાઉદે તો પોતાના દસ સહ-સ્રેને માર્યા છે. ૧૨ અને દાઉદે એ સમજો મનમાં રાખ્યા, ને ગાયના રાત આખીસથી તે ધણો ખીતો હતો. ૧૩ અને તેણે તેઓની આજળ પોતાની વર્તણુક બદલી, ને તેઓના હાથમાં [હતો ત્યારે] પેલાઇનું દોઝ ધારણુ કાઢ્યું, ને ફરવાળના કમાડો ઉપર લીટા પાડ્યા, ને પોતાનું થુંક પોતાની કાઠી ઉપર પડવા દીધું. ૧૪ ત્યારે આખીસે પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, જુઓ, તમે જુઓ છો કે એ માણસ અંકો છે, તો શા વારતે તમે તેને મારી પાસે લાવ્યા છો? ૧૫ થું મને થેલા માણસની ઘોટ છે કે તમે આ માણસને મારી હજારમાં થેલાઇ કરવાને આવ્યો છો? થું આ માણસને મારા ઘરમાં દાખલ કરાય?

૨૨

માટે દાઉદ ત્યાંથી ચાલી નિકળીને અદુ-દ્વામની ચુકમાં નાસી ગયો, ને તેના લાઇએ તથા તેના બાપનું આખુ ઘર તે સુલળળને ત્યાં તેની પાસે ગયા. ૨ અને જે સર્વ સહકર્મો હતા, તથા જે સર્વ દેવાદાર હતા, તથા જે સર્વ અસતોષી હતા, તેઓ તેની પાસે એકઠા થયા; ને તે તેઓને સદાર બન્યો; ને ત્યાં તેની સાથે આસરે આસરે માણસો હતા.

૩ અને દાઉદ ત્યાંથી મોઆબના મિરપેદમાં ગયો;

ને તેણે મોઆબના રાખને કહ્યું કે, દેવ મારા હકમાં થું કરવાનો છે એ મારા બાલુવામાં આવે, ત્યાં સુધી કૃપા કરીને મારા બાપને તથા મારી માને અહીં આવીને વારી પાસે રહેવા દે. ૪ અને તે તેઓને મોઆબના રાખની હજુરમાં લાવ્યો; ને દાઉદ મઠમાં રહેતો હતો તેટલો બધો વખત તેઓ તેની સાથે રહ્યાં. ૫ અને આદ ભવિષ્યવાદીએ દાઉદને કહ્યું કે, મઠમાં ન રહેતો; અહીંથી નિકળીને યહુદાદના દેશમાં જ. ત્યારે દાઉદ ત્યાંથી નિકળીને હેરેયના વનમાં આવ્યો.

૬ અને સાઉલે સાંભળ્યું કે દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસો છતા થયા છે; આ વેળાએ સાઉલ તો ગિબ્યાહમાં, રામાદમાંના આમલીના ઝાંડ તળે, પોતાના હાથમાં ભાલો રાખીને બેઠો હતો, ને તેના સર્વ ચાકરો તેની આસપાસ ઉભા હતા. ૭ અને સાઉલે પોતાની આસપાસ ઉભેલા પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, હો બિન્ધામીનીઓ, તમે સાંભળો; થું વિશાળને દીકરો વમ પ્રત્યેકને ખિતરો તથા દ્રાક્ષવા-દીઓ આપશે, થું તે વમ સર્વેને સહસ્રાધિપતિઓ તથા સતાધિપતિઓ બનાવશે; ૮ જે વમ સર્વેએ મારી વિરૂદ્ધ ફિસાદ રચ્યો છે, ને મારો દીકરો વિશાળના દીકરા સાથે કોલકાર કરે છે ત્યારે મને ખબર આપનાર કોઇ નથી, ને મારે લીધે દલગીર યનાર કોઇ નથી, અથવા મારા દીકરાએ મારા ચાકરને મારી વિરૂદ્ધ આબની જેટ સતાઇ રહેવાને ઉસકેયો છે તેની મને ખબર આપનાર તમારામાંનો કોઇ નથી? ૯ ત્યારે ટેએગ અહોમી જે સાઉલના ચાકરો પાસે ઉસો હતો, તેણે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, મે વિશાળના દીકરાને નોળમાં અટીટ્ટના દીકરા અહીંમેલેખ પાસે આવતો જોયો હતો. ૧૦ અને એણે તેને સાડ યહો-વાદની સલાહ પુણી, ને તેને બાણ આપ્યું, ને તેને ગોલ્લાય પહિરેલીની તરવાર આપી. ૧૧ ત્યારે રાતએ અટીટ્ટના દીકરા અટીમેલેખ ચાલકને, તથા તેના બાપના આખા ઘરના ચાલકો જે નોળમાં હતા, તેઓને તેડાવ્યા; ને તે સર્વે રાત પાસે આવ્યા. ૧૨ અને સાઉલે કહ્યું, હો અટીટ્ટના દીકરા, હમણું સાંભળ. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો, હો મારા મુરબ્બી, હું હાજર છું. ૧૩ અને સાઉલે તેને કહ્યું કે, વિશાળને દીકરો મારી વિરૂદ્ધ બળવા ઉઠાવીને રાતની માફક મારે સાડ સલાહ રહે, તે માટે તે તેને ફોટલી તથા તરવાર આપીને, તથા તેને સાડ દેવની સલાહ પુણીને,

તમે, એટલે તે તથા તેણે, મારી વિરૂદ્ધ ફિલ્લર કેમ
રચ્યું છે? ૧૪ ત્યારે અલીમેલેખને સમને ઉત્તર આપ્યો
કે, સહક કે જે સમને નમાઈ છે, ને તારી સમય
લામા દાખલ કરાએલો છે, ને તારા ઘરમા માનવતો
છે, તેના જેવા વિશ્વાસુ તારા બધા આકરેમા કોણ
છે ના? ૧૫ છુ કે આજને તેને સાડ દેવની સલાહ
પુછવાનું રાંડ કીધું છે? આ મારવા દૂર ચાએ,
સમને પોતાના આકરને નાથે કે મારા બાપના ઘરના
હાથને માથે એ અપરાધ મુકવો નહિ, કેમકે એ સર્વ
બાખતો વિષે તારો ચાકર કંઈ પણ વસ્તુ કે બોલું
નહોતો નથી ૧૬ ત્યારે સમને કહ્યું કે, હું અલીમેરેખ,
હું તારા બાપના આખા ઘર મુખા ખચિત માથે જરો,
૧૭ અને સમને પોતાની આસપાસ ઉભા રહેલા
અગરફકોને કહ્યું કે, રીને યહોવાહના યાજકોને
મારી ના મો, કેમકે તેઓના હાથ પણ દાઉદ સાથે
છે, ને તે નાસી અથ છે અમ તેઓ નહોતા હતા તેમ
હતા, તેઓએ અને તેની ખબર ન આપી પણ
સમના આકરો યહોવાહના યાજકો ઉપર ટુટી પડવા
સાડ પોતાના હાથ લાબા કરવાને રાજ નહોતા
૧૮ ત્યારે સમને હોએમને કહ્યું કે હું પાછા ફરીને
યાજકો ઉપર ટુટી પડ અને હોએમ અદોમી
પાછો ફર્યો, ને યાજકો ઉપર ટુટી પડીને તે દિવસે
તેણે સમને એફાઈ પહેરેલા પંચાશી પુરૂષોને મારી
નાખ્યા ૧ અને યાજકોના નગર નોખને પણ તેણે
તરવારની ધારથી કતલ કર્યું, એટલે પુરૂષો તથા
સ્ત્રીઓના, બાળકો તથા ધાવણીઓ, અને બળદો તથા
ગધેડા તથા ઘેડાને તેણે તરવારની ધારથી [સહાર
કીધો] ૨૦ અને અલીમેલના દીકરા અલીમેલેખને
અબ્યાધાર નામને એક દીકરો બચી ગયા, ને દાઉદ
પાળ નાસી ગયો ૨૧ અને અબ્યાધાર દાઉદને
ખબર આપી કે, શાઉલે યહોવાહના યાજકોને મારી
નાખ્યા છે ૨૨ અને દાઉદે અબ્યાધારને કહ્યું કે તે
દિવસે હોએમ અદોમી ત્યા હતા, ત્યારથીજ હું
નહોતો હતા કે તે શાઉલને જર કહી દેશે તારા
બાપના ઘરના સર્વ માણસોના મોતનું કારણ દુન
થયો છુ ૨૩ હું મારી સાથે રહે, બીજા નહિ, કેમકે
જે તારો જીવ [લેવા] થોડો છે તે મારો જીવ [લેવા]
શોભે છે? કેમકે મારી સાથે હું સદીસલામતીમા રહશે
અને તેઓએ દાઉદને ખબર આપીને કહ્યું
કે, જો, પલિસ્તીઆ કહ્યાદ વિરૂદ્ધ લડે

છે, ને ખળાએ લડે ૨૪ તે માટે દાઉદે યહોવાહની
સલાહ પુછી કે, હું જાઉં એ પલિસ્તીઓને માર? ૨
ને યહોવાહે દાઉદને કહ્યું કે, જા, ને પલિસ્તીઓને
મારીને કહલાહને ખચાવ દે અને દાઉદના માણસોએ
તેને કહ્યું કે, જો, અમને અહીં ચકુદાહમા ડર લાગે
છે, તો કહલાહમા પલિસ્તીઓના લશ્કરો વિરૂદ્ધ
જતા કેટલાં વિરોધ ડર લાગશે? ૪ ત્યારે દાઉદે બીજા
વાર પણ યહોવાહની સલાહ લીધી, ને યહોવાહે તેને
ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હીને કહ્યાદ પર ચડાઈ કર,
કેમકે નું પલિસ્તીઓને તારા હાથમા સોંપી દશ
૫ અને દાઉદ તથા તેના માણસો કહલાહમા ગયા,
ને પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કરાને તેઓના દોર હાથ
કરી ગયા, ને તેમને કતલ કરીને તેમને મોટા સહાર
કીધો એમ દાઉદે કહલાહવાસીઓને ખચાવ્યા

૬ અને એમ થયું કે, અલીમેલેખનો નીકરો અબ્યા
ધાર દાઉદ પાસે કહલાહમા નાસી આવ્યો ત્યારે તે
પોતાના હાથમા એક અફાઈ લેતો આવ્યો હતો
૭ અને શાઉલને સમાચાર મળ્યા કે દાઉદે કહલાહમા
આવ્યો છે અને નાઉલે કહ્યું કે, દેવે તેને મારા
હાથમા સોંપી દીધો છે, કેમકે દરવાજ તથા ભુગમે
વાળા નગરમા પેઠાથી તે અદર ગોનાઈ ગયો છે
૮ અને કહલાહ ઉપર ચડાઈ કરીને દાઉદ તથા તેના
માણસોને થોડી લેવા સાડ શાઉલે સર્વ લોકોને યુદ્ધમા
બોલાવ્યા ૯ અને દાઉદે નહોતો હતો કે શાઉલ અને
ઉપદ્રવ કરવાની મુક્તિઓ રચે છે, ને તેણે અબ્યાધાર
યાજકને કહ્યું કે, અફાઈ અહીં લાવ ૧૦ પછી દાઉદે
કહ્યું કે, હું હસાએલના દેવ યહોવાહ તારા સેવકે
નક્કો સાબળ્યું છે કે, મારે લીધ નગરને નાનું કરવાને
શાઉલે કહલાહે આવવાને વજ શોભે ૧૧ કહલા
હના માણસો થું મને તેના હાથમા સોંપી દેશે?
તારા આકરના સાવળ્યા મુજબ થું શાઉલે અહીં
આવશે? હું હસાએલના દેવ યહોવાહ, હું તારી
આજીવ કર છું કે, તારા સેવકને કહે અને યહોવાહે
કહ્યું કે, તે આવશે ૧૨ ત્યારે દાઉદે કહ્યું, થું કહલાહમા
માણસો અને તથા મારા માણસોને શાઉલના હાથમા
સોંપી દેશે? ને યહોવાહે કહ્યું, તેઓ તને સોંપી
દેશે ૧૩ ત્યારે દાઉદ તથા તેના માણસો, જે આસરે
જઈ હતા, તેઓ હીને કહલાહમાથી નિકળી ગયા,
ને ન્યા જવાય ત્યા ગયા અને શાઉલને સમાચાર

મળ્યા કે દાઉદ કહલાદમાંથી નાસી ગયો છે; ને તેણે ત્યાં જવાનું માંડી વાળ્યું.

૧૪ અને દાઉદ રાનમાં મળ્યુન ગઢોમાં વસ્યો; ને ઝીફના રાનમાં પંપદાહી ચલકમા રહ્યો. અને શાઉલ તેને દરરોજ ચોપતો હતો, પણ દેવે તેને તેના હાથમાં સોંપ્યા નહિ. ૧૫ અને દાઉદે જોયું કે શાઉલ મારો જીવ લેવા સાથે બહાર નિકળેલો છે; ને દાઉદે ઝીફના રાનની એક ગ્રામીમાં હતો. ૧૬ અને શાઉલનો દીકરો યોનાથાન ઉઠીને ગ્રામીમાં દાઉદ પાસે ગયો, ને તેના હાથ દેવમાં મળ્યુન કંપા. ૧૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, બીરા મા; કેમકે મારા

બાપ શાઉલનો હાથ તને બોળી કાઢી ચકરો નહિ; અને તું ઇસ્ત્રાએલ પર રાજ થયો, ને હું તારાથી બીજા દરજ્જે હોઈશ; ને મારો બાપ શાઉલ પણ એ તો ભણે છે. ૧૮ અને તે બન્નેએ યહોવાહની આગળ કારાર કીધો; ને દાઉદ ગ્રામીમાં રહ્યો ને યોનાથાન પોતાને ઘેર ગયો. ૧૯ ત્યારે ઝીફીઓએ જિભબાદમાં શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું કે, અરવળની દક્ષિણે દબીવાદ હુંગરની ગ્રામીમાં મળ્યુન ગઢોમાં અમારી મઠ્યે છું. દાઉદે સવાઈ રહ્યો નથી? ૨૦ માટે હવે, બો રાજ, તારા મનની ત્યાં આવવાની સખળી ઇચ્છા પ્રમાણે ત્યાં આવ; ને તેને રાજના હાથમાં સોંપી દેવો એ અમારું કામ. ૨૧ અને શાઉલે કહ્યું કે, યહોવાદ વખતે આશિષ દો; કેમકે તમે મારા પર દયા કરી છો. ૨૨ કૃપા કરીને જઈને તે વિષે હજી વધારે નક્કી કરે, ને તેના પગફેરની જગ્યા, તથા ત્યાં તેને કાણે બેસે છે, તે ભણે ને ભૂંઝે; કેમકે મને ખબર મળી છે કે તે ઘણી પકાઈથી વત્ત છે. ૨૩ માટે ભૂંઝો, ને તેની સવાઈ રહેવાની સર્વ જગ્યાઓ ભઠ્ઠી લઈને, જરૂર ફરીથી મારી પાસે આવતે, એટલે હું તમારી સાથે આવેશ; ને જો તે દેશમાં હશે તો એમ થશે કે, હું તેને યહોવાદના હજારોમાંથી ચોપી કાઢીશ. ૨૪ અને તેઓ ઉઠીને શાઉલની અગાઉ ગ્રીકમાં ગયા; પણ દાઉદે ને તેના માણસો માંઝાન રાનમાં, અરવળની દક્ષિણે અરાબાદમાં હતા. ૨૫ અને શાઉલ તથા તેના માણસો તેને ચોપતા ગયા. અને લોકોએ દાઉદને ખબર નાંખી; માટે તે ઉતરીને પકડ પાસે આવીને માંઝાન રાનમાં રહ્યો. અને તે સાંજથી શાઉલ માંઝાન રાનમાં દાઉદની ચોપમાં ગયો. ૨૬ અને શાઉલ પર્વતની એ બાજુએ ગયો, ને દાઉદ તથા

તેના માણસો પર્વતની પેલી બાજુએ ગયા; ને દાઉદે શાઉલની બીકને ટીધે સટકી જવાને ઉતાવળ કીધી; કેમકે શાઉલે તથા તેના માણસોએ દાઉદને તથા તેના માણસોને પકડવા સાથે તેઓને ઘેરી લીધા હતા. ૨૭ પણ એક હલકારોએ શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું કે, જલદી ચાલ; કેમકે પલિસ્તીઓએ દેશમાં પાડ પાડી છે. ૨૮ એમ શાઉલ દાઉદની પુઠે લાગવાથી પાછો ફરીને પલિસ્તીઓની સામે ગયો; એ માટે તે જગ્યાનું નામ તેઓએ સેલા-દામ્માદલહોથ પાડ્યું. ૨૯ અને દાઉદે ત્યાંથી નિકળી જઈને એન-ગેરીના મળ્યુન ગઢોમાં રહ્યો.

૨૪ અને શાઉલ પલિસ્તીઓની પુઠે લાગવાથી પાછો આવ્યો, ત્યારે એમ બન્યું કે, તેને એવા સમાચાર મળ્યા કે, જો, દાઉદ એન-ગેરીના રાનમાં છે. ૨૫ તે પછી શાઉલે સર્વ ઇસ્ત્રાએલમાંથી ત્રણ હજાર સૂંઝી કાઢેલા માણસો લઈને દાઉદની તથા તેના માણસોની ચોખમાં રાત્રી બકરાંઓના ખડકે પર ગયો. ૨૬ અને તે માંઝે મેદવાદોએ પાસે આવ્યો કે જ્યાં એક ગુફા હતી; ને શાઉલ પોતાના પગ ઢાંકવાને તેમાં ગયો. હવે દાઉદ તથા તેના માણસો ગુફાના સૌથી માંહેલા બાનમાં બેઠેલા હતા. ૨૭ અને દાઉદના માણસોએ તેને કહ્યું કે, જો, જો દિવસ વિષે યહોવાદે તને કહ્યું હતું કે, જો, હું તારા ચતુરે તારા હાથમાં સોંપીશ. ને તને જેમ સારૂ લાગે તેમ તું તેને કરજો, તે દિવસ [આવ્યો] છે. ત્યારે દાઉદે ઉઠીને ગુફાની રીતે શાઉલના જગ્યાની કોર કાપી લીધી. ૨૮ અને પછીથી એમ થયું કે, તેણે શાઉલ [ના જગ્યા]ની કોર કાપી લીધી હતી તેને લીધે દાઉદના મને તેને માર્યો. ૨૯ અને તેણે પોતાના માણસોને કહ્યું કે, યહોવાદે એણે ન થવા દે, કે મારો હાથ તેની વિરુદ્ધ લખાવીને મારા મુરખી, તથા યહોવાદના અભિધિક્ષ પ્રત્યે હું એણે કામ કર, કેમકે તે યહોવાદનો અભિધિક્ષ છે. ૩૦ એમ દાઉદે આ સખો બોલીને પોતાના માણસોને વાર્ય, ને તેમને શાઉલની સામે ઉઠવા દીધા નહિ. અને શાઉલે ગુફામાંથી ઉઠીને પોતાની માંઝે પડ્યો. ૩૧ દાઉદે પણ પછીથી ઉઠ્યો, ને ગુફાની બહાર નિકળીને શાઉલની પાછળ ઢાંક મારીને કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાજ; ને જ્યારે શાઉલે પોતાની પાછળ જોયું, ત્યારે દાઉદે સાદાંઈ દંડવત પ્રણામ કીધો. ૩૨ અને દાઉદે શાઉલને કહ્યું કે, જો, દાઉદ તારે

નુકસાન થાય છે, એવું બાલનારાઓના વચન તું શા માટે સાંભળે છે? ૧૦ જો, આજ તો તારી નજરે એવું છે કે આજે શુક્રવાસ કેવી રીતે યહોવાહને મારા હાથમાં સોંપ્યો હતો, કેટલાક તને મારી નાખતાનું મને કહ્યું, પણ મેં તને જીવવડાવ દીધું, ને મેં કહ્યું કે, હું મારો હાથ મારા મુરખીની વિરૂદ્ધ નહિ લખાવું, કેમકે તે યહોવાહનો અભિષિક્ત છે ૧૧ વળી, મારા બાપ, જો, હા, મારા હાથમાં તારા જલ્લાની કોર જો, મેં તારા જલ્લાની કોર કાપી લીધી તે છતાં તને મારી નાખ્યો નહિ, તે ઉપરથી જાણ ને સમજ કે મારા હાથમાં ઉપદ્રવ કે ઉદ્વેગ નથી, ને જો કે તું મારો જીવ લેવા સાથે મારી પુઠે લાગ્યો છે, તો પણ મેં તારો અપરાધ કીધો નથી ૧૨ યહોવાહ મારી તથા તારી વચ્ચે ન્યાય કરો, ને યહોવાહ માથે વેર તારી પાસેથી હો, પણ મારો હાથ તારા પર નહિ જ આવે ૧૩ પ્રાચીન લોકોની હકેવત શિખરે છે તેમ, દુશાહ તો દુષ્ટોમાંથી નિકળે છે; પણ મારો હાથ તારા પર આવશે જ નહિ ૧૪ ઇસ્રાએલનો રાજા કોણની પાઠળ નિકળ્યો છે? તું કોણની પાઠળ લાગેલો છે? એક મુઝેલા કુશ પાઠળ, એક ચાચડ પાઠળ ૧૫ યહોવાહ ન્યાયાધીશ થઈને મારી ને તારી વચ્ચે સુઝાવો આપે, ને જોઈને મારા પક્ષની હિમાયતી કરે, ને મને તારા હાથથી છોડાવે ૧૬ અને હાઉદ એ રાખ્ખો શાઉલને કહી રહ્યો, એટલે એમ થયું કે, શાઉલે કહ્યું કે, મારા દીકરા હાઉદ, હું એ તારો સાહે છે? ને શાઉલ પોતે મુકીને રહેતો ૧૭ અને તેણે હાઉદને કહ્યું કે, મારા કરતાં તું વધારે ન્યાયી છે, કેમકે તો મને સારો બદલો દીધો છે, પણ મેં તને મારો બદલો આપ્યો છે ૧૮ અને તો આજ નહેર કીધું છે કે, તું મારી સાથે કેવી સારી રીતે વર્ત્યો છે, કેમકે ન્યારે યહોવાહને મને તારા હાથમાં સોંપ્યો હતો, ત્યારે તો મને મારી નાખ્યો નહિ ૧૯ કેમકે જો કોઈ માણસને તેનો શત્રુ મળે, તો તે તેને સંતીસલામત જવા દેશે શું? એ માટે તો જ આજ મારી પ્રત્યે કીધું છે તેનો સરો બદલો યહોવાહ તને આપે ૨૦ અને હવે, જો, હું જાણું છું કે તું નકી રાજ થશે, ને ઇસ્રાએલનું રાજ્ય તારા હાથમાં સ્થાપિત થશે ૨૧ એ માટે હવે યહોવાહના સોગન મારી આજળ ખા, કે તું મારી પાઠળના મારા સંતાનને નાજૂદ નહિ કરે, ને તું મારા નામ મારા બાપના ધરમાંથી નષ્ટ નહિ કરે ૨૨ અને

હાઉદે શાઉલ આજળ સોગન ખાવા, ને શાઉલ પોતાને ઘેર ગયો, પણ હાઉદ તથા તેના માણસો ઉપર ચઢીને ઝડપા ગયા

૨૫ અને સમુદાય મરણ પામ્યા, ને સર્વ ઇસ્રાએલે એકઠા થઈને તેને સાડે રોડ કીધો, ને તેને રાગાદમાં તેના ધરમાં ફાંટ્યો અને હાઉદ ઉઠીને પારાનના રાનમાં ગયો

૨ અને માએનમાં એક માણસ હતો, ને તેની મિત્રકત કાર્મલમાં હતી, ને તે માણસ ધણે મેટો હતો, ને તેની પાસે ત્રણ હજાર ઘેટા તથા એક હજાર બકરા હતા, ને તે [દમણ] પોતાના ઘેટા કાર્મલમાં કાતરતો હતો ૩ હવે તે માણસનું નામ નાખાલ હતું, ને તેની સ્ત્રીનું નામ અબીગાઇલ, ને તે સ્ત્રી ધણી જીવિંચત તથા સુદર ચેહેરાની હતી, પણ તે માણસ અસહ્ય તથા પોતાના બ્યવહારમાં દુષ્ટ હતો, ને તે કાચેબના કુટુંબનો હતો ૪ અને હાઉદે રાનમાં સામંત્ય કે નાખાલ પોતાના ઘેટા કાતરે છે ૫ અને હાઉદે ઇસ જીવાન પુરોષને કહ્યું કે, તમે કાર્મલ પર ચઢીને નાખાલ પાસે જઈને તેને મારી સલામ કહેજો, ૬ ને તે ભાગ્યશાળી માણસને આ પ્રમાણે કહેજો કે, તારા કલ્યાણ તથા તારા ધરનું કલ્યાણ તથા તારા સર્વસ્વનું કલ્યાણ થાઓ ૭ અને હાવ મેં સામંત્ય છે કે તારે ત્યા કાનરનારાઓ આવેલા છે, તારા ઘેટાપાળકો તો અમારી સાથે હતા, ને હમે તેમને કંઈ ઇન કીધી નહિ, તેમજ જેટલો બચો વખત તેઓ કાર્મલમાં હતા તે દરમિયાન તેમનું કંઈ ખોરાયું પણ નથી ૮ તારા જીવાનોને પુઠ, એટલે તેઓ તને કહેશે, માટે આ જીવાનો તારી દૃષ્ટિમાં રૂપા પામે, કેમકે અમે ખુશાલીને દિવસે આવ્યા છીએ, જે તારે હાથ લાગે તે રૂપા કરી તારા ફાસોને તથા તારા દીકરા હાઉદને આપ ૯ અને હાઉદના જીવાનોએ ત્યા પહોંચ્યા પછી, એ સર્વ સમ્પદોની મતલબ હાઉદને નામે નાખાલને કહી ને પછી છાના રહ્યા ૧૦ અને નાખાલે હાઉદના ચાકરોને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હાઉદ કોણ છે? ને પિશાબને દીકરો કોણ છે? પોતપોતાના ધણીઓ પાસેથી નાસી જનારા ચાકરો હાલના સમયમાં ધણા છે ૧૧ તો શું, હું મારી રોટલી, તથા માથે પાણી, તથા માથે માસ જે મેં મારા કાનરનારાઓને સાથે કીધું છે, તે લઈને, જે માણસો ક્યાંથી આવેલા

ઉ એ હુ નાજીતો નથી, તેઓને આપુ ૧૨ તેથી
 દાઉદના જીવાનો પાઝ વચીને પોતાને રસ્તે પડ્યા,
 ને પાઝ આવીને એ સર્વ શબ્દોનું વાતપૂર્વે તેઓએ
 તેને કહ્યું ૧૩ અને દાઉદે પોતાના માણસોને કહ્યું કે,
 તમે સર્વ પોતપોતાની તરવાર કમરે બાંધો અને
 પ્રત્યેક માણસે પોતાની તરવાર કમરે બાંધી ને
 દાઉદે પણ પોતાની તરવાર કમરે બાંધી, ને દાઉદની
 પાછળ આસરે આસરે માણસો ગયા, ને બંને ઉગાળા
 પાસે રહ્યા ૧૪ પણ જીવાનોમાના એકે નાખાવની
 સ્ત્રી અબીગાઇલને કહ્યું કે, બે, દાઉદે અમારા રોકને
 સલામ કહેવા સારા રાત્રીમાંથી ઉઠકારા એકલ્યા હતા
 પણ એ તેમની ઉપર ઉતરી પડ્યા ૧૫ પણ તે
 માણસો અમારી સાથે પાણી સારી રીતે વર્ચ્યા હતા,
 ને જ્યારે અમે સીમમા રહેતા હતા ત્યારે જ્યાં સુધી
 અમે તેઓની સાથે વ્યવહાર કર્યો ત્યાં સુધી અમને
 કંઈ ઇલ ધક નહોતી, તેમ અમારું કંઈ ખોવાયું પણ
 નહોતું, ૧૬ ઘેટા સાવજતા ભેટોના બધા વખત અમે
 તેઓની સાથે રહ્યા તે દરમિયાન શવે તેમજ દિવસે
 તેઓ અમારા દુકામા કિલ્લાવ પડ્યા ૧૭ તો હવે
 તારે થું કરવું તે નાજી તથા વિચાર, કેમકે અમારા
 રોકની વિરુદ્ધ તથા તેના આખા ધરની વિરુદ્ધ ખરા
 બીને નિશ્ચય કરવામા આગ્યા છે, કેમકે તે એના
 બનીયઆલપુત છે કે તેની સાથે કોઈ વાત કરી શકે
 નહિ ૧૮ ત્યારે અબીગાઇલે જલહીથી બેસે રોકની
 તથા દ્રાક્ષરસની બે મકાંકો તથા શાંધીને તૈયાર કરીધા
 પાત્ર ઘેટા તથા પાત્ર માપ પૌક, તથા દ્રાક્ષની સો
 લુખ, તથા અઘરના બેસે ચકના લઇને ખેડેલા પર
 લાવ્યા ૧૯ અને તેણીએ પોતાના જીવાન આકરોને કહ્યું
 કે, તમે મારી આગળ જાઓ, જુઓ, હું તમારી પાછળ
 આવું છું, પણ તેણીએ પોતાના વર નાખાવને કંઈ
 કહ્યું નહિ ૨૦ અને એમ થયું કે, તે પોતાના ગધેડા
 પર સ્વારી કરીને પર્વતની ઝોથે ઝોથે ચાલતી હતી,
 તે સમયે જુઓ, દાઉદ તથા તેના માણસો તેની
 સામે આવતા હતા, ને તેણીને તેમની ભેટ ધક
 ૨૧ હવે દાઉદે કહ્યું હતું કે, આ માણસની સનમાની
 સર્વ મિલકત મેં એથી રીતે સજાણી કે તેના સર્વસ્વ
 માથી કાઢ પણ ખોવાયું નથી, એ ખચિત ફેકટ થયું
 છે, ને તેજુ અને સારાનો બદલો બુઝો આપ્યો છે
 ૨૨ ને સર્વ તેજુ છે તેમાથી સવારનું અજબાણ થતા
 સુધીમા એ એક નર જાળક સરખુએ હુ રહેવા દઉં, તો

એજુ ને એથી પણ વધારે દેવ દાઉદના શત્રુઓને કરે
 ૨૩ અને અબીગાઇલે દાઉદને જોયા ત્યારે તે જલહીથી
 પોતાના ગધેડા પરથી ઉતરી પડી, ને તેણીએ દાઉદ
 દની આગળ સાજાન દડવત કરીને તથા જમીન સુધી
 વાકી વળીને પ્રણામ કર્યા ૨૪ અને તેણીએ તેને પગે
 પડીને કહ્યું કે, હે મારા મુરખી, મારે શિરે, હા, મારે
 શિરે આ અન્યાય ગણાય, ને કૃપા કરી તારી સેવ-
 કીને તારા સાસળામાં બોલવા દે, ને તારી સેવકીના
 વચનો સાંભળ ૨૫ કૃપા કરી મારા મુરખીએ એ
 બનીયઆલના માણસ નાખાવને નજીક રોક
 કેમકે જેજુ તેજુ નામ છે, તેવો તે છે, તેજુ નામ
 નાખાવ છે, ને તેની પાસે મૂખાઈ છે, પણ મારા
 મુરખીના આકરો જેઓને તે મોઢક્યા હતા તેઓને
 મેં તારી દાસીએ દીધા નહોતા ૨૬ માટે હવે, હે મારા
 મુરખી, હું જીવતા યહોવાહના તથા તારા જીવના
 સમ ખાઈને કહું છું કે, યહોવાહે તને ખૂનના દોષથી,
 તથા તારે દાઈ તારૂં વેર લેવાથી પાછો શખ્યો છે,
 માટે હવે તારા શત્રુઓ, તથા મારા મુરખીનું ભૂકું
 તાકનાશઓ નાખાવ જેવા થાઓ ૨૭ અને હવે આ
 ભેટ ને તારી સેવકી મારા મુરખીને સાંડે લાવી છે,
 તે ને જીવાન પુર્યો મારા મુરખીની તેહનાતમા છે
 તેઓને આપવામા આવે ૨૮ કૃપા કરી તારી દાસીને
 અપરાધ માફ કર, કેમકે નિશ્ચય યહોવાહ મારા
 મુરખીને સાંડે અવિચળ થર બનાવશે, કેમકે મારે
 મુરખી યહોવાહની લડાઈમાં લડે છે, ને તારા સર્વ
 દિવસોમા તારામા બુઝાઈ માલમ પડશે નહિ ૨ અને
 એ કે વારી પાછળ લાગવાને, તથા તારો જીવ રોક
 વાને માણસ ઉઠ્યા હશે, તો પણ મારા મુરખીનો
 જીવ યહોવાહ વારા દેવની પાસેના જીવનના બદારમા
 બાંધી રખાશે, પણ તારા શત્રુઓના જીવને તો જેમ
 ઝોડીલના આડામાંથી ફેંકે દે તેમ તે ફેંકી દેશે
 ૩૦ અને જે સર્વ હિતવચનો યહોવાહ તારા વિષે
 બોલ્યા છે, તે પ્રમાણે જ્યારે તેણે મારા મુરખીને
 કહ્યું હશે, ને નને ઇસાએવ ઉપર અધિકારી કરાવ્યો
 હશે, ત્યારે અમ થશે કે, ૩૧ કારણ વગર લેહી
 વહેવડાવવાનો કે મારા મુરખીએ પોતાનું વેર વાળ
 વાનો વને ખેદ કે તારા મનને સગપ લાગશે નહિ,
 ને જ્યારે યહોવાહ મારા મુરખીનું બહુ કરે ત્યારે
 તારી સેવકીને યાદ કરશે ૩૨ અને દાઉદે અબીગા
 ઇલને કહ્યું કે, ઇસાએલના દેવ યહોવાહને ધન્ય હો,

કે તેણે તને આજ મને મળવાને મોકલી; ૨૨ અને તારી ચલણને તથા તને પણ ધન્ય હો, કે તે મને આજ મુનના દોષથી તથા પોતાને હાથે પોતાનું વેર વાળવાથી અટકાવે છે. ૨૩ કેમકે ઇસ્રાએલનો છત્રતો દેવ યહોવાહ, જેણે તને નુકસાન કરવાથી મને પાછો રાખ્યો છે, તેના સમ ખાધને કહ્યું છે કે, જો હું ઉતાવળથી આવીને મને મળી નહિ હોત, તો નિશ્ચય સવારનું અજવાળું થતાં સુધીમાં નાખાલનું એક નર બાળક સરખુંએ રહેવા દેવામાં આવત નહિ. ૨૪ પણ, જે તેણી તેને સાડ લાવી હતી તે દાઉદે તેણીના હાથમાંથી લીધું, ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, સાંતિએ તારે ઘેર જ, જો, મેં તારી વાણી સાંભળી છે, ને તારા પંડની ખાતર તે કબ્જમંજૂર છે. ૨૫ અને અબીગાઇલ નાખાલ પાસે આવી; ને જુઓ, તેણે પોતાને ઘેર બાદશાહી જમણું જેવું જમણું કીધું હતું, ને નાખાલનું દિલ ધર્જન ખુશ હતું, કેમકે તે ધણે પિયેલ હતો કે માટે સવારના અજવાળા સુધી તેણીએ તેને કંઈ વધારે કે એણે કહ્યું નહિ. ૨૬ અને સવારે એમ થયું કે, નાખાલને દ્વાદશ ઉઠ્યો ત્યારે તેની સ્ત્રીએ એ વાતો તેને કહી, ને તેના હોશકોશ ઉઠી ગયા, ને તે પાતર જેવો થઈ ગયો. ૨૭ અને આસર દસ દિવસ પણ એમ થયું કે, યહોવાહે નાખાલને એવો માર્યો કે તે મરી ગયો. ૨૮ અને દાઉદે સાંભળ્યું કે, નાખાલ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, યહોવાહ જેણે નાખાલની પાસેથી મને મહેણાં મારવાનું વેર લીધું છે, ને જેણે પોતાના સેવકને અન્યાયથી અટકાવે છે તેને ધન્ય હોલો; ને યહોવાહે નાખાલનું કુટુંબ મને પાછું વાળીને તેનાજ માથા પર નાખ્યું છે. અને દાઉદે અબીગાઇલની માથે લગ્ન કરવા સાડ તેની પાસે [માણસ] મોકલીને તે સંબંધી કહેવડાવ્યું ૨૯ અને દાઉદના ચાકરોએ કાંઈકમાં અબીગાઇલ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, તને દાઉદની સાથે લગ્ન કરાવવા સાડ તેડી જવાને અમે આવ્યા છીએ. ૩૦ અને તે ઉઠી, ને ભૂમિ સુધી વાંછી વળીને નમસ્કાર કીધો, ને કહ્યું કે, જો, તારી દાસી મારા મુરખીના ચાકરોના પગ ધોનારી ચાકરડી તુલ્ય છે. ૩૧ અને અબીગાઇલે ઉતાવળથી ઉઠીને ગંધડા પર સ્વારી કરી, ને તેની પાંચ દાસીઓ પણ, તેની પાછળ ચાલી; ને તે દાઉદના હલકારાઓની સાથે ગયું, ને તેની સ્ત્રી થઈ. ૩૨ દાઉદ યિઝ્બેલી અહીંના આખને પણ પરવડ્યો, ને તે બંને

તેની સ્ત્રીઓ થઈ. ૩૩ હવે દાઉદે પોતાની દીકરી, એલેલ દાઉદની વધુ મીખાલને, ગાહીમવાળા લાઇરાના દીકરા પાદ્દીને લીધી હતી.

૨૬

અને ઝીરીઓએ મિબઆહમાં શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું કે, હું દાઉદ અરવ સામેના હખીલાહ પર્વતમાં સતાઈ રહ્યો નથી? ૧ ને શાઉલ ઉઠ્યો, ને ઇસ્રાએલના ત્રણ હજાર સુધી કાટેલા માણસોને પોતાની સાથે લઈને, ઝીફના રાનમાં દાઉદની શોધ કરવાને, ઝીફના રાનમાં ઉતરી પહોંચે અને શાઉલે અરવ સામેના હખીલાહ પર્વત ઉપર માર્ગની પાસે છાવણી કીધી. પણ દાઉદે રાનમાં પડાવ નાખેલો હતો, ને તેણે જાણ્યું કે શાઉલ મારી પાછળ રાનમાં આવ્યો છે. ૨ માટે દાઉદે જાણ્યું મોકલીને જાણી લીધું કે શાઉલ નિસે આવ્યો છે ૩ અને દાઉદ ઉઠીને જ્યાં શાઉલે છાવણી કીધી હતી તે ઠેકાણે આવ્યો; ને શાઉલ તથા તેનો સેનાપતિ તેરનો દીકરો આખનેર સુતા હતા તે જગ્યા દાઉદે જોઈ; ને શાઉલ ગાડાંના કોટને ઓથે સુતો હતો, ને લોકો તેની આસપાસ છાવણી નાખી પડેલા હતા. ૪ ત્યારે દાઉદે ઉત્તર આખીને અહીંમેલેખ હિત્તીને, અને યોઆબના ભાઈ તથા સરયાહના દીકરા અબીશાયને કહ્યું કે, મારી સાથે છાવણીમાં શાઉલ પાસે કોણ નીચે ઉતરો? ને અબીશાયે કહ્યું કે, હું તારી સાથે નીચે ઉતરીશ. ૫ અને દાઉદ તથા અબીશાય રાતે લોકો પાસે આવ્યા. ને જુઓ, શાઉલ ગાડાંના ખતાવેલા કોટની અંદર સુતેલો હતો, ને તેનો ભાલો તેના માથા આગળ ભોંયમાં ચોટેલો હતો; ને આખનેર તથા લોકો તેની આસપાસ સુતેલા હતા. ૬ ત્યારે અબીશાયે દાઉદને કહ્યું કે, દેવે આજ તારા શત્રુને તારા હાથમાં સોંપ્યો છે; તો હવે દૂધા કરી મને બાલાના એક ધાથી તેને જમીન સાથે ચોટાડવા દે, ને હું તેને ખીલ વાર મારીશ નહિ; ૭ ને દાઉદે અબીશાયને કહ્યું કે, તેના નાશ ન કર; કેમકે યહોવાહના અભિપ્રિક્તની વિરુદ્ધ પોતાનો હાથ લાખી કરીને કોણ નિદાંધ રહી શકે? ૮ અને દાઉદે છવતા યહોવાહના સમ ખાધને કહ્યું કે, યહોવાહ તેને મારશે; અથવા તો તેના મોતને દિવસ આવી પહોંચશે; અથવા તો તે યુદ્ધમાં ઉતરી પડશે, ને નાશ પામશે. ૯ યહોવાહ એવું ન થવા દે, કે હું મારો હાથ યહોવાહના અભિપ્રિક્તની વિરુદ્ધ લાખી કરું પણ

હાથ તો ફૂપા કરી તેના માથા પાસેનો ભાલો તથા પાણીનો ચંતુ લે, ને પછી આપણે જઈએ. ૧૧ અને દાઉડે ભાલો તથા પાણીનો ચંતુ સાઉલના માથા આગળથી લીધા, ને તેઓ ત્યાંથી જતા રહ્યા, પણ કાઠએ તે એવું નહિ કે જલ્દી નહિ, ને કાઠ જઈએ નહિ; કેમકે તે સંધ્યાના ઉત્તર હતા; કેમકે યહોવાહે તેમના પર તાર નિદ્રા મોકલી હતી. ૧૨ પછી દાઉડે સામેની બાજુએ જઈને પર્વતના શિખર ઉપર આવે ઉભો; ને તેઓની વચ્ચે ધણું અંતર હતું; ૧૩ ને દાઉડે લોકોને તથા નેરના પુત્ર આખરેને દાંડ મારીને કહ્યું કે, આખરે, તું ઉત્તર નથી આપતો કે? ત્યારે આખરે ઉત્તર આપ્યો કે, રાત્રીને દાંડ મારનાર તું કોણ છે? ૧૪ ને દાઉડે આખરેને કહ્યું કે, તું તું શૂરવીર માણસ નથી? ને ઉશ્કેલેલા તારા સરખો કોણ છે? તો સા માટે તે રાત્રીને જપતો રાખ્યો નથી? કેમકે તારા મુરખી રાત્રીને તારા કરવાને લોકોમાંથી કાઠ એક અંદર આવ્યો હતો. ૧૫ આ જો તે કહ્યું છે તે ઠીક નથી. જીવના યહોવાદના સમ, તમે મરવા ચોખ્ખા છો, કેમકે તમે તમારા મુરખીનો, એટલે યહોવાદના અભિપ્રયોગનો, જપતો રાખ્યો નથી. અને હવે, રાત્રીને ભાલો તથા તેના માથા પાસેનો પાણીનો ચંતુ ક્યાં છે, તે જુઓ. ૧૬ અને સાઉલે દાઉડને સાદ જોળખીને કહ્યું કે, હે મારા દીકરા દાઉડ, તું આ તારો સાદ છે? અને દાઉડે કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાત્રી, એ મારો સાદ છે. ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, મારો મુરખી પોતાના દાસની પુત્ર કેમ લાગેલો છે? કેમકે મેં તું કીધું છે? કે મારા હાથમાંથી કુશલ છે? ૧૯ તો હવે, મારા મુરખી રાત્રીએ ફૂપા કરીને પોતાના દાસનાં વચન સાંભળવાં. જો યહોવાદે તને મારી વિરૂદ્ધ ઉસક્યો હોય, તો તે એક અર્પણ અંગીકારો; પણ જો તે કામ મનુષ્યપુત્રોનું હોય, તો તેઓ યહોવાદની આજ્ઞા આપિત થાઓ; કેમકે, જો, જન્ય દેવોની સેવા કરે, એવું હોતે તેઓએ મને આજે દાંડ મારીને યહોવાદના વતનથી વિચોની કીધો છે. ૨૦ તો હવે મારે લોહી યહોવાદની હાથથી દૂર જમિ પડે ન જાય; કેમકે જેમ કાઠ પર્વત પર વિગરનો શિખર કરતો હોય, તેમ ઉશ્કેલેલી રાત્રી એક ચાંચને ચોપવાને નિષ્ફળ આવ્યો છે. ૨૧ ત્યારે દાઉડે કહ્યું કે, મેં પાપ કીધું છે; મારા દીકરા દાઉડ, પાછો આવ; કેમકે હવે પછી હું

તને ઇજા નહિ કરીશ, કેમકે આજ મારો જીવ તારી દૃષ્ટિમાં મૂકવાનું હતો; જો, મેં મૂર્ખાઈ કીધી છે, ને મૂર્ખાઈ જીવ કીધી છે. ૨૨ અને દાઉડે ઉત્તર આપ્યો કે, આ રાત્રી, જો, તારો ભાલો; તો જીવન મુરખોમાંથી એક અર્પણ આપીને તે લઈ જાય. ૨૩ અને યહોવાદ પ્રત્યેક માનુષ્યને તેના ન્યાયીપણાનું તથા તેના વિશ્વાસુપણાનું ફળ આપશે; કેમકે યહોવાદે તને આજ મારા હાથમાં સોંપ્યા હતા, તેમ છતાં મેં યહોવાદના અભિપ્રયોગની વિરૂદ્ધ પોતાનો હાથ લાગી કરવાની ઇચ્છા કીધી નહિ. ૨૪ અને જો, જેમ તારો જીવ આજ મારી દૃષ્ટિમાં હતો, મૂકવાનું હતો, તેમ મારો જીવ યહોવાદની દૃષ્ટિમાં હતો મૂકવાનું થાઓ, ને તે મને સર્વ સંકટોમાંથી ઉગારો. ૨૫ ત્યારે સાઉલે દાઉડને કહ્યું કે, મારા દીકરા દાઉડ, તને ધન્ય હો; તું પરાક્રમી હત્યો કરશે, ને નિઃશય ફતેહ પામશે. એમ દાઉડ પોતાને રસ્તે પડ્યો, ને સાઉલ પોતાની જગ્યાએ પાછો ગયો.

૨૭ અને દાઉડે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, હવે તો એક દિવસ હું સાઉલના હાથથી માર્યો જઈશ; પરિસ્થિતિઓના દેશમાં નાસી જવું તે કરતાં સારું બીજું કંઈ મને સુઝતું નથી; ને સાઉલ મારા વિષે નિરાશ થઈને ઉશ્કેલેલી સર્વ સીમાઓમાં મારી શોધ કરવાનું હોય છે; એમ તેના હાથમાંથી હું જીવી જઈશ. ૨૮ અને દાઉડે ઉકલ્યો, ને તે તથા તેની સાથેના છર્સે માણસો માઓખના દીકરા તથા ગાયના રાત્રી આખીસની પાસે જતા રહ્યા. ૨૯ અને દાઉડે તથા તેના માણસો નાથમાં આખીસ સાથે રહ્યા, એટલે પ્રત્યેક માણસ પોતાના કેટલકબીલા સાથે, અને દાઉડ પણ પોતાની બે સ્ત્રીઓ, એટલે વિષ્ણુએની અર્પણોઆમ તથા નાગાલની સ્ત્રી કામેલી અનીઓહલ, તેઓની સાથે રહ્યા. ૩૦ અને સાઉલને સમાચાર મળ્યા કે દાઉડ નાથમાં નાસી ગયો છે; ને તેણે ત્યાર પછી ફરી તેની શોધ કીધી નહિ.

૩૧ અને દાઉડે આખીસને કહ્યું કે, જો હવે હું તારી દૃષ્ટિમાં ફૂપા પાડ્યો હોઉં તો મારે રહેવાને વોરતે દેશના કોઈએક નગરમાં મને જગ્યા મળવી જોઈએ; કેમકે તારો ચાકર રાજધાનીમાં તારી સાથે સા માટે રહે? ૩૨ ત્યારે આખીસે તેને તે દિવસે સિદ્ધાન્ત આપ્યું; એ માટે સિદ્ધાન્ત આજ સુધી યહોવાદના રાજ્યોની માલીકીનું છે.

૭ અને જેટલા દિવસો દાઉદ પલિસ્તીઓના દેશમાં રહ્યો તેટલાની સખ્યા એક આશુ વર્ષ તથા ચાર માસ જેટલી હતી. ૮ અને દાઉદ તથા તેના માણસોએ ચડાઇ કરીને ગથુરીઓ, ગિર્ઝીઓ તથા અમાલેકીઓ ઉપર હલ્લો કર્યો, કેમકે પ્રાચીન કાળથી તે લોકો તે દેશમાં શૂરને માર્યે ખિસર દેશ સુધી વસેલા હતા. ૯ અને દાઉદે તે દેશ ઉપર મારો ચત્રાવીને કંઠ પશુ પુરૂષને કે સ્ત્રીને જીવતા મુક્યા નહિ, ને ઘેરા તથા બળદો તથા ગવેડા તથા ઉંટો તથા વસ્ત્રો હરી લઇને તે આખીરા પાસે પાછો આવ્યો. ૧૦ અને આખરો કહ્યું કે, આજ તમારી સ્વારી ક્યા હલ્લો કરી આવ્યા? અને દાઉદે કહ્યું કે, યહુદાહના દક્ષિણ પર, તથા યરાહમએલીઓના દક્ષિણ પર, તથા કેનીઓના દક્ષિણ પર. ૧૧ અને દાઉદે પુરૂષને કે સ્ત્રીને ગાયબા લાવવા સાથે પશુ જીવતા સખ્યા નહિ, કેમકે તેણે કહ્યું કે, રખેને તેઓ અમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી પુરે કે, દાઉદે કહ્યું કહ્યું, ને જ્યાં સુધી તે પલિસ્તીઓના દેશમાં રહ્યો તેટલો બરો વખત તે એવીજ વર્તણૂક ચલાવતો આવ્યો છે. ૧૨ અને આખીરો દાઉદનું માન્યું, ને કહ્યું કે, તેણે પોતાના ઇસ્રાએલ લોકોના સપૂર્ણ ધિક્કાર સંપાદન કર્યો છે, એ માટે તે સદા મારો દાસ થશે.

૨૮ અને તે દિવસોમાં એમ બન્યું કે, પલિસ્તીઓએ પોતાના સૈન્યો ઇસ્રાએલ સાથે લડવાને એકઠા કર્યા અને આખીરો દાઉદને કહ્યું કે, તારે ખચિત જાણવું કે, તારે તથા તારા માણસોએ મારી સાથે સૈન્યમાં આવવું પડશે. ૨ અને દાઉદે આખીરો કહ્યું કે, તેથી તું જાણીશ કે તારો સેવક શું [પરાક્રમ] કરવાનો છે અને આખીરો દાઉદને કહ્યું કે, એમ હોય તો હું તને હમેશને માટે મારો શિરસ્ત્રી બનાવીશ.

૩ હવે શમુએલ મરણ પામ્યો હતો, ને સર્વ ઇસ્રાએલે તેને સાથે રીક કરીને તેને સમાહમાં એટલે તેના પોતાના નગરમાં દાઉદે હતો અને શાઉલે જીવતે તથા જીવતા દેશમાંથી કાઢી મુક્યા હતા. ૪ અને પલિસ્તીઓ એકઠા થયા, ને આવીને શૂન-મમાં છાવણી કરી, ને શાઉલે સર્વ ઇસ્રાએલને બેળા કર્યા, ને તેઓએ ગિઝઓન્થામાં છાવણી કરી. ૫ અને શાઉલે પલિસ્તીઓનું સૈન્ય જોઇને બીચો, ને તેનું ઢેક બહુ થયરથવા લાગ્યું. ૬ અને શાઉલે યહોવાહની સલાહ પુછી, ત્યારે યહોવાહે તેને સ્વપ્નથી, કે

હરીમથી, કે બલિથવાદીઓથી કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૭ ત્યારે શાઉલે પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, એક જીવતે સ્ત્રીને મારે સાથે રોપી કાઢો, કે હું તેની પાસે જઈને તેને પુછી જોઉં અને તેના ચાકરોએ તેને કહ્યું કે, જો, એક જીવતે સ્ત્રી એન દોરમાં છે. ૮ અને શાઉલે વેપ ધારણ કરીને જીવતે વસ્ત્રો પહેર્યા, ને તે તથા તેની સાથે જો માણસો ચાલીને રાત્રે તે સ્ત્રી પાસે ગયા, ને તેણે કહ્યું કે, કૃપા કરી, તારા સાધિલા જીવતે મદદથી મારે સાથે બલિથ જો, ને જેનું નામ હું તને કહું તેને મારે સાથે હાજર કર. ૯ અને તે સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, જો, શાઉલે શું કીધું છે તે તું જાણે છે, એટલે કે તેણે જીવતે રોપે તથા જીવતે દેશમાંથી નાજા કર્યો છે, તો તું મને મારી નખાવવા સાથે મારા જીવને કાઢે કાઢો કેમ માટે છે? ૧૦ અને શાઉલે યહોવાહના સોગન તેની આગળ ખાઇને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સોગન, કે આ કૃત્યને લીધે તને કંઈ નુકસાન થશે નહિ. ૧૧ ત્યારે તે સ્ત્રીએ કહ્યું કે, હું કેને તારી પાસે ઉઠાડી લાવું? ને તેણે કહ્યું કે, મારી પાસે શમુએલને ઉઠાડી લાવ. ૧૨ અને તે સ્ત્રીએ શમુએલને જોઇને મોટી બૂમ પાડી, ને તે સ્ત્રીએ શાઉલને કહ્યું કે, તે મને ક્યા છે? કેમકે તું શાઉલ છે. ૧૩ અને સમજે તેને કહ્યું કે, બી મા, તું શું જો છે? ને તે સ્ત્રીએ શાઉલને કહ્યું કે, હું એક દેવને ભૂમિમાંથી ઉપર આવતો જોયું છું. ૧૪ અને તેણે તેણીને કહ્યું કે, તેના ક્યા ક્યા છે? ને તેણીએ કહ્યું કે, એક વૃક્ષ પુરૂષ ઉપર આવે છે, ને તેણે જોયું પહેરેલો છે અને શાઉલે જાણ્યું કે એ શમુએલ છે, ને તેણે પોતાનું મુખ ભૂમિ સુધી નખાવીને પ્રણામ કર્યો. ૧૫ અને શમુએલે શાઉલને કહ્યું કે, તો શા માટે મને ઉઠાડી આવ્યોને તરફી આપી છે? ને શાઉલે કહ્યું કે, હું ધણા સફરમાં આવી પધેલો છું, કેમકે પલિસ્તીઓ મારી વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરે છે, ને દેવે મને ત્યાગી દીધો છે, ને તે બલિથવાદીઓએ કે સ્વપ્નરૂપે મને ઉત્તર દેતો નથી, એ કારણથી મેં તને જોલાવ્યો છે, એ માટે કે, મારે શું કરવું એ તું મને કહે. ૧૬ અને શમુએલે કહ્યું કે, યહોવાહે તને વજી દીધો છે તથા તારા શત્રુ થયો છે, તેમ છતાં તું શા માટે મને પુછે છે? ૧૭ ને જો યહોવાહ મારી મારફતે જોડાયો હતા તેમ તેણે તને કીધું છે, કેમકે યહોવાહે તારા હાથમાંથી સમગ્ર જુવની લઇને તે તારા પડોસીને, એટલે દાઉદને, આપ્યું છે. ૧૮ કેમકે તે યહોવાહનું કહ્યું ન આવીને તેના સખત દોષને.

અમલ અમાલિક ઉપર ક્રીયા નહિ, એ માટે યહોવાહે આજ તને આ પ્રમાણે કીધું છે. ૧ વળી યહોવાહ ઇસ્રાએલને પણ તારી સાથે પલિસ્તીઓના હાથમા સોંપશે, ને કાઢે તું તથા તારા દીકરાઓ મારી સાથે હશે. યહોવાહ ઇસ્રાએલના સૈન્યને પણ પલિસ્તીઓના હાથમા સોંપશે. ૨૦ ત્યારે શાઉલ તરફ ભૂમિ પર ઉઠેા પડી ગયેા, ને શમુએલના વચનેથી બહુ ભયભીત થયેા, ને તેનામા કહ શકિત રહી નહોતી, કેમકે તેણે આજે દિવસ તથા આખી રાત કહ અગ્ર ખાંધું ન હતું. ૨૧ અને તે ઓ શાઉલ પાસે આવી, ને તેને ધણે મજરાયેલા ભેઇને તેણીએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી દાસીએ તારી વાણી સાંભળી છે, ને મારો જીવ મારા હાથમા લઇને, એ વચનો તેં અને કહ્યા તે મેં સાંભળ્યા છે. ૨૨ તો દહે કૃપા કરી તું પણ તારી દાસીની વાણી સાંભળીને અને બાજને એક કોળિયેા તારી આગળ મુકવા કે, ને જમ, કે રસ્તે ચાલવાની નક્કિ તને આવે. ૨૩ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, હું નહિ જમું પણ તેના આકરોએ તથા તે સ્ત્રીએ મળીને તેને આમંત્રણ કીધેા, ને તેણે તેઆનું કહેવું માન્યું, તેથી તે જમીન ઉપરથી ઉઠીને પલન પર બેઠો. ૨૪ અને તે સ્ત્રીને ત્યાં એક માટેનું વાહરું હતું, તે તેણીએ ઉતાવળે કાપ્યું, ને તેણીએ આટો લઇને મસળેા, ને તેની બેખમીરી રેલથી ચોટી, ૨૫ ને તેણે તે શાઉલની આગળ તથા તેના આકરોની આગળ મુકી, ને તેઓ જમ્યા. પછી તેઓ ઉઠીને તે રાતે વિદાય થયા.

૨૬ દહે પલિસ્તીઓએ પોતાના સર્વ સૈન્યોનેા અફેક આગળ જમાવ કીધેા, ને ઇસ્રાએલીઓએ વિપ્રુચેલના એ ઝડેા છે તેની પાસે ડાવણી કીધી. ૨૭ અને પલિસ્તીઓના સરદારો સો સોની તથા હમ્બર હમ્બરી ટોળાઓમાંથી ચાલી નિકળ્યા, ને દાઉદ તથા તેના માણસો આખીસ સાથે સૈન્યને પાડલે ભાગે ચાલતા હતા. ૨૮ ત્યારે પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું કે, આ હેબ્રોનના અર્દા થું [કામ] છે? ને આખીસે પલિસ્તીઓના સરદારોને કહ્યું કે, થું એ ઇસ્રાએલના રાજ શાઉલનો ચાકર દાઉદ નથી? તે તો મારી સાથે કેટલાક દિવસ કે કેટલાક વર્ષે થયા રહે છે, તો પણ એ દિવસે તે [મારી વરફ] આવતો. ૨૯ તે દિવસથી તે આજ સુધી અને કોનામા કાંઈ વાક મારમ પડ્યું નથી. ૩૦ પણ પલિસ્તીઓના સર-

દારો તેના પર ગુસ્સે થયા, એટલે પલિસ્તીઓના સરદારોએ તેને કહ્યું કે, આ માણસને પાછો મોકલ, કે એ જમ્યા તેં તેને કરાવે આપી છે ત્યાં તે જાય, ને એને આપણી સાથે લડાઇમા આવવા ન દેતો, રમીને યુદ્ધમા તે આપણે સામાવાળો ધઇ પડે, કેમકે પોતાના ચેકની પ્રીતિ પાછી ચેલવવા સાટે તે થું મૂલ્ય નહિ આપે? થું આ માણસોના મારા નહિ [આપે]? થું એ દાઉદ નથી કે નેના વિષે તેઓએ નાચતા નાચતા સામસામે યાત્રુ કે, શાઉલે પોતાના સહસ્રોને ને દાઉદે પોતાના દસ સહસ્રોને માર્યા છે? ત્યારે આખીસે દાઉદને બોલાવીને તેને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ, તું પ્રમાણિકપણથી વચેા કે, ને સૈન્યમા મારી સાથે તારી આવળ મારી દષ્ટિમા યુગ છે, કેમકે તું મારી પાસે આવ્યેા તે દિવસથી તે આજ સુધી તારામા અને કંઈનું દુષ્ટપણ મારમ પડ્યું નથી, પરંતુ સરદારોની મહેરબાની તારા પર નથી. ૩૧ માટે દહે તું પાછો વળ, ને પલિસ્તીઓના સરદારો તારાથી નારાજ ન થાય તેને લીધે શાંતિએ જ આવે. ૩૨ દાઉદે આખીસને કહ્યું, પણ મેં શું કીધું છે? ને ત્યાં સુધી તું તારી હજીરમા હતો ત્યાં સુધી, એટલે આજ સુધી, તે પોતાના હાસમા એવું થું બેસ્યું, કે મને જઇને મારા મુરખી રાજાના સંતુઓની સાથે લડવાની પરવાનગી ન મળે? ૩૩ ને આખીસે ઉત્તર આપીને દાઉદને કહ્યું કે, હું બહુ ધૂં કે મારી દષ્ટિમા તું મારો, કેવના દૂત મેળેા છે, પરંતુ પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું છે કે, તે આખી સાથે યુદ્ધમા ન આવે. ૩૪ તે માટે હવે તારા ધણીના એ આકરો તારી સાથે આવેલા છે, તેઓની સાથે તું પેરોદીએ ઉઠે, ને પેરોદીએ ઉઠ્યા પછી સુરોદય થયે તમે વિદાય થાને. ૩૫ તેથી દાઉદ તથા તેના માણસો સવારમા ચાલી નિકળીને પલિસ્તીઓના દેશમા પાછા જવા સાટે પેરોદીએ ઉઠ્યા, અને પલિસ્તીઓએ વિપ્રુચેલ વરફ કય કરી.

૩૦ અને દાઉદ તથા તેના માણસો ત્રીજે દિવસે સિકલાગમા પહોંચ્યા, ત્યારે એમ બન્યું કે, અમાલેકીઓએ નેમેજ ઉપર તથા સિખાગ ઉપર હલ્લો કરીને, સિકલાગ પર આજ ચલાવીને તેને આગથી બાળી દીધું હતું, ૨૨ ને તેમાથી સ્ત્રીઓને તથા નાના મોટા [સર્વ]ને કેદ પડ્યા હતા, તેઓએ કાઢીને મારી નાખ્યું ન હતું, પણ તેઓનું ઢરણ કરીને પોતાને રસ્તે ચાલ્યા ગયા હતા. ૨૩ અને દાઉદ તથા

તેના માણસો નગરમાં આવ્યા, ત્યારે જો, તે આગથી બાળી નાખેલું હતું; ને તેઓની સ્ત્રીઓને, તથા તેઓના દીકરાઓને, તથા તેઓની દીકરીઓને પકડી લઈ ગયા હતા. ૪ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસોની રડવાની શક્તિ ખુદી ગઈ ત્યાં સુધી તેઓ પોતે મુકીને રહ્યા ૫ અને દાઉદની જો સ્ત્રીઓને, એટલે અરીનોઆમ ચિત્રૂએલીને, તથા અબીનાઇવ, નાનાલ કામેલીની સ્ત્રીને, તેઓ ઢરી ગયા હતા. ૬ અને દાઉદને મળ્યા બેઠા થયા, કેમકે લોકો તેને પાંચરે મારવાની વાત કરવા લાગ્યા; કેમકે સર્વ લોક પોત-પોતાના દીકરાઓને લીધે તથા પોતપોતાની દીકરીઓને લીધે મનમાં દુઃખિત હતા; પણ દાઉદ પોતાના દેવ યહોવાદર્માં દિગ્મતવાન થયા.

૭ અને દાઉદે અહીંનિલેખના પુત્ર અખ્યાયાર યોજ-કને કહ્યું કે, એકેઈ અહીં મારી પાસે લાવ; ને અખ્યાયાર એકેઈ દાઉદ પાસે લઈ આવ્યો. ૮ અને દાઉદે યહોવાદર્ની સલાહ પુછી કે, હું એ દુકડીની પાછળ લાગુ, તો હું, હું તેને પકડી પાડી શકીશ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પાછળ લાગ, કેમકે નિલેખ તું તેઓને પકડી પાડીશ, ને બેશક [બધું] પાછું મેળવીશ ૯ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના છત્રે માણસો ગયા, ને બસોરના નાળા આગળ પહોંચ્યા, જ્યાં પાછળ પડી ગયેલાઓ યોજ્યા. ૧૦ પણ દાઉદ તથા ચારેનું માણસો લાગુ રહ્યા; કેમકે [બાકીના] બસે માણસો એટલા નિર્જીવ થઈ ગયા હતા કે તેઓ બસોરનું નાનું ઉતરવાને અશક્ત હતા, તેથી તેઓ પાછળ રહી ગયા. ૧૧ અને તેઓને એક મિસરી પુત્ર પેતરમાં મળ્યા આવ્યો, ને તેઓ તેને દાઉદની પાસે લાવ્યા, ને તેને રોટલી આપી, ને તેણે ખાધી; ને તેઓએ તેને પાણી પીવાને આપ્યું; ૧૨ ને તેઓએ અંતરનાં ચક્રામાંથી એક દુકડો તથા સુશી દ્રાક્ષની બે લૂમો તેને આપી, ને તેણે ખાધું એટલે તેને પાછો હોરા આવ્યો, કેમકે ત્રણ દિવસ તથા ત્રણ રાત તેણે રોટલી ખાધી ન હતી, ને પાણી પણ પીધું ન હતું ૧૩ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું કેણના તાળાનો છે, ને ક્યાથી આવ્યો છો? ને તેણે કહ્યું કે, હું મિસરનો એક જુવાન છું, તથા એક અમાલેકીનો ચાકર છું; ને મારા ધણીએ મને મુકી દીધો, કેમકે ત્રણ દિવસ અગાઉ હું મારો પત્નો ૧૪ અને કરેલીઓના દક્ષિણ બાગમાં, તથા યહુદાના દેશ ઉપર, તથા કલેબના

દક્ષિણ બાગ ઉપર સ્વામી કરીને, સિધ્યાગને આગથી બાળી નાખ્યું ૧૫ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું મને તે દુકડી પાસે લઈ જઈશ? ને તેણે કહ્યું કે, જો તું દેવના સોજન ખાય કે તું મને મારી નહિ નાખે, અથવા મારા ધણીના હાથમાં નહિ સોંપી દે, તો તને તે દુકડી પાસે લઈ જઈશ ૧૬ અને જ્યારે તે તેને ત્યાં લઈ ગયો ત્યારે, જુઓ, તે લોક સંધ્યા મેદાન ઉપર પસરેલા હતા, ને ખાતા તથા પીતા તથા મિજબાની કરતા હતા, કેમકે તેઓએ પુષ્કળ લૂટ પલિસ્તીઓના દેરામાંથી તથા યહુદાના દેરામાંથી લીધી હતી ૧૭ અને દાઉદે તેઓને પ્રાતઃકાળથી તે બીજા દિવસની સાંજ સુધી ખાયા; ને જો ચારેનું જુવાનો ઉઠ ઉપર બેસીને નાસી ગયા તે શિવાય તેઓમાંના એકે બચ્યો નહિ ૧૮ અને જો સંધ્યુ અમાલેકીઓ લઈ ગયા હતા, તે દાઉદે પાછું મેળવ્યું, ને દાઉદે પોતાની જો સ્ત્રીઓને ઠાંઠાવી ૧૯ અને નાનું કે મોટું, પુત્રો કે પુત્રીઓ, કે લૂટ, કે જો કંઈ તેઓ ઢરી લઈ ગયા હતા, તે સંધ્યામાંથી કાંઈ પણ તેમને પાછું મળ્યા વગર રહ્યું નહિ; દાઉદ સંધ્યું પાછું લાવ્યો. ૨૦ અને દાઉદે સંધ્યા થેરા તથા દોરદોઝ લીધા; ને [તેમને બીજાં] દોરોની આગળ હાંકીને તેઓએ કહ્યું કે, આ દાઉદની લૂટ છે. ૨૧ અને જો બસે માણસો એટલા યાત્રી ગયા હતા કે તેઓ દાઉદની સમીપે જઈ શક્યા ન હતા, તથા જેમને તેમણે બસોરના નાળા આગળ રાખ્યા હતા, તેઓની નજીક દાઉદ આવી પહોંચ્યા; ત્યારે તેઓ દાઉદને મળવાને તથા તેની સાથેના માણસોને મળવાને સામા ગયા; ને જ્યારે દાઉદ તે લોકોની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે તેઓને ક્ષેમકરણ કહ્યું. ૨૨ ત્યારે જો માણસો દાઉદ સાથે ગયા હતા તેમાંના સર્વે દુષ્ટ પુત્રો તથા બલીયઆલપુત્રોએ ઉત્તર આપ્યો કે, તેઓ આપણી સાથે આવ્યા ન હતા, મારે જો લૂટ આપણે પાછી પડાવી છે તેમાંથી કંઈ આપણે તેઓને આપવીજ નહિ, માત્ર પ્રત્યેકને તેની સ્ત્રી તથા તેનાં બાળકો આપવા, કે તેમને લઈને તેઓ વિદાય થાય ૨૩ ત્યારે દાઉદે કહ્યું કે, મારા ભાઈઓ, યહોવાદર્ કે જેણે આપણને બચાવી રાખ્યા છે, તથા આપણી વિરુદ્ધ આવેલી ટોળીને આપણા હાથમાં સોંપી દીધી છે, તેણે આપણને જો આપ્યું છે, તે વિષે તમારે એમ ન કરવું ૨૪ અને જો બાબતમાં તમારે કેણ સાબળશે કે લડાઈમાં જ્યારેને જોવા બાગ તેવોજ સાગ ઉચાળા

અમલ અમાલિક ઉપર ક્રોધો નહિ, એ માટે યહોવાહે આજ તને આ પ્રમાણે કીધું છે. ૧^{મી} વળી યહોવાહ હસાએલને પણ તારી સાથે પલિસ્તીઓના હાથમાં સોપશે; ને કાંચે હું તથા તારા દીકરાઓ મારી સાથે હશે, યહોવાહ હસાએલના સૈન્યને પણ પલિસ્તીઓના હાથમાં સોપશે. ૨^{મી} ત્યારે ગાઉલ તરત જુમિ પર હવે પડી ગયો; ને સમુએલના વચનોથી જહુ ક્યબીલ થયો; ને તેનામાં કંઈ શક્તિ રહી નહોતી; કેમકે તેણે આખો દિવસ તથા આખી રાત કંઈ અજ ખાધું ન હતું. ૨૧ અને તે શ્રી રાઉલ પાસે આવી, ને તેને ધણી ખબરાયેલો જોઈને તેણીએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી દાસીએ તારી વાણી સાંભળી છે, ને મારો જીવ મારા હાથમાં લઇને, જે વચનો તે મને કહ્યા તે મેં સાંભળ્યા છે. ૨૨ તો હવે કૃપા કરી હું પણ તારી દાસીની વાણી સાંભળીને મને અજનો એક કોળિયો તારી આમળ મુકવા દે, ને જમ, કે રસતે ચાલવાની શક્તિ તને આવે. ૨૩ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, હું નહિ જ જમું, પણ તેના આક્રોશને તથા તે શ્રીએ મળીને તેને આશ્રય કીધો, ને તેણે તેઓનું કહેવું માન્યું; તેથી તે જમીન ઉપરથી ઉઠીને પહાન પર બેઠો. ૨૪ અને તે શ્રીને ત્યાં એક માટેનું વાકરું હતું, તે તેણીએ ઉતાવળે કાપ્યું, ને તેણીએ આટો લઇને મસવ્યા, ને તેની બેખમીરી દોઢી શેષી. ૨૫ ને તેણે તે વાઉલની આમળ તથા તેના આક્રોશની આનળ મુકી; ને તેઓ જમ્યા. પણ તેઓ ઉઠીને તે રાતે વિદાય થયા.

૨૯ હવે પલિસ્તીઓએ પોતાનાં સર્વ સૈન્યોને અફેક આનળ જમાવ કીધો, ને હસાએલીઓએ વિઝુએલમા જે ગરો છે તેની પાસે ધાવણી કીધી. ૨ અને પલિસ્તીઓના સરદારો સો સોની વધા હાલર હાલરની રાજાઓના આવી નિહાળ્યા, ને દાઉદ તથા તેના માણસો આખીસા સાથે સૈન્યને પાડે બાજે ચાલતા હતા. ૩ ત્યાર પલિસ્તીઓના સારદારોએ કહ્યું કે, આ હેઝીઓનું બહોં ધું [કામ] છે! ને આખીસી પલિસ્તીઓના સરદારોને કહ્યું કે, ધું એ હસાએલના રાજા રાઉલનો ચાકર દાઉદ નથી! તે તો મારી સાથે કેટલાક દિવસ કે કેટલાક વર્ષ થયાં રહે છે, તો પણ જે દિવસે તે [મારી તરફ] આવતો રહ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી મને એનામાં કંઈ પોંક માલમ પડ્યો નથી. ૪ પણ પલિસ્તીઓના સર-

દારો તેના પર ખુરસો થયા; એટલે પલિસ્તીઓના સરદારોએ તેને કહ્યું કે, આ માણસને પાછો મોકલ, કે જે જમ્યા તે તેને કરાવી આપી છે ત્યાં તે નીચ, ને એને આપણી સાથે લડાઈમાં આવવા ન દેતો, રખેને યુદ્ધમાં તે આપણે સામાવાળો થઈ પડે; કેમકે પોતાના શેઠની પ્રીતિ પાછી મેળવવા સાર તે ધું મુલ્ય નહિ આપે? ધું આ માણસોનાં માથા નહિ આપે? ૫ ધું એ દાઉદ નથી કે જેના વિષે તેઓએ નાચતાં નાચતાં સામસામે માણ કે, શાઉલે પોતાના સહસ્રોને ને દાઉદે પોતાના દસ સહસ્રોને માર્યા છે! ૬ ત્યારે આખીસી દાઉદને બોલાવીને તેને કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ, હું પ્રમાણિકપણથી વત્યો છું, ને સૈન્યમાં મારી સાથે વારી આવળ મારી દરિયામાં છુલ છે, કેમકે હું મારી પાસે આખો તે દિવસથી તે આજ સુધી તારામાં મને કંઈજ કુદપણ માલમ પડ્યું નથી, પરંતુ સરદારોની મહેરબાની તારા પર નથી. ૭ માટે હવે તું પાછો વળ, ને પલિસ્તીઓના સરદારો તારાથી તારાજ ન થાય તેને લીધે શાંતિએ જા. ૮ અને દાઉદે આખીસીને કહ્યું, પણ મેં ધું કીધું છે! ને જ્યાં સુધી હું તારી હજુરમાં હતો ત્યાં સુધી, એટલે આજ સુધી, તે પોતાના હાથમાં એવું હું જોયું, કે મને જઇને મારા મુરખની સાલની યતુઓની સાથે લડવાની પરવાનગી ન મળે? ૯ ને આખીસી ઉત્તર આપીને દાઉદને કહ્યું કે, હું ભાણુ છું કે મારી દરિયામાં હું સારો, કેવના ફૂલ જેવો છે; પરંતુ પલિસ્તીઓના સરદારોએ કહ્યું છે કે, તે અમારી સાથે યુદ્ધમાં ન આવે. ૧૦ તે માટે હવે તારા ધણીના જે આક્રોશ તારી સાથે આવેલા છે, તેઓની સાથે હું પરોઢીએ ઉઠજ; ને પરોઢીએ ઉઠ્યા પણ સૂર્યોદય થયે તમે વિદાય થશે ૧૧ તેથી દાઉદ તથા તેના માણસો સવારમાં ચાલી નિકળીને પલિસ્તીઓના દેવતા પાઝ જ્યાં સાર પરોઢીએ ઉઠ્યા. અને પલિસ્તીઓએ વિઝુએલ તરફ રૂચ કરી.

૩૦ અને દાઉદ તથા તેના માણસો ત્રીજે દિવસે સિકલાગમાં પહોંચ્યા, ત્યારે એમ બન્યું કે, અમાલિકીઓએ નેઝેજ ઉપર તથા સિકલાગ ઉપર હત્યા કરીને, સિકલાગ પર મારો ચલાવીને તેને આમથી જાળી દીધું હતું; ૨ ને તેમાથી સીસોને તથા નાના મોઝાં [સર્વ] ને કંઈ પકડ્યા હતા; તેઓએ કોઈને મારી નાખ્યું ન હતું, પણ તેઓનું હાજુ કરીને પોતાને રસતે ચાલ્યા મથા હતા. ૩ અને દાઉદ તથા

તેના માણસો નગરમાં આવ્યા, ત્યારે જો, તે આગથી બાળી નાખેલું હતું, ને તેઓની સ્ત્રીઓને, તથા તેઓના દીકરાઓને, તથા તેઓની દીકરીઓને પકડી લઈ ગયા હતા. ૪ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસોની રડવાની શક્તિ ખુદી ગઈ ત્યાં સુધી તેઓ પોતે મુકીને રહ્યા. ૫ અને દાઉદની બે સ્ત્રીઓને, એટલે અહીંના આમ ચિત્રચંદ્રીને, તથા અબીમાલિક નામાલ કામેલીની સ્ત્રીને, તેઓ હરી ગયા હતા. ૬ અને દાઉદને થોડો ખેદ થયો કેમકે લોકો તેને પચ્ચરે મારવાની વાત કરવા લાગ્યા, કેમકે સર્વ લોક પોત પોતાના દીકરાઓને લીધે તથા પોતપોતાની દીકરીઓને લીધે મતમાં દુઃખિત હતા, પણ દાઉદ પોતાની દેવ યહોવાદમાં હિસ્મતવાન થયો.

૭ અને દાઉદે અહીંમેલેખના પુત્ર અબ્યાધાર યાજ કરે કહ્યું કે, એકદાં અહીં મારી પાસે લાવ, ને અબ્યાધાર એકદાં દાઉદ પાસે લઈ આવ્યો. ૮ અને દાઉદે યહોવાદની સલાહ પુછી કે, હું એ દુકડીની પાળ લાગુ, તો છું, હું તેને પકડી પાડી શકીશ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પાળ લાગ, કેમકે નિશ્ચય તેઓને પકડી પાડીશ, ને યેરાક [અર્ધ] પાણી મેળવીશ. ૯ તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના છત્રે માણસો ગયા, ને બસોરના નાળા આગળ પહોંચ્યા, જ્યાં પાળ પડી ગયેલાઓ થોડા. ૧૦ પણ દાઉદ તથા ચારસે માણસો લાગુ રહ્યા, કેમકે [ખાકીના] બર્સે માણસો એટલા નિર્મત થઈ ગયા હતા કે તેઓ બસોરનું નાળું ઉતરવાને અશક્ત હતા, તેથી તેઓ પાળ રટી ગયા. ૧૧ અને તેઓને એક મિસરી પુત્ર ખેતરમાં મળી આવ્યો, ને તેઓ તેને દાઉદની પાસે લાવ્યા, ને તેને રાંટલી આપી, ને તેણે ખાધી, ને તેઓએ તેને પાણી પીવાને આપ્યું, ૧૨ ને તેઓએ અચરના ચક્ત્રામાંથી એક દુકડો તથા સુકી દ્રાક્ષની બે લૂમો તેને આપી, ને તેણે પાણી એટલે તેને પાછો દોર્યા આવ્યો, કેમકે ત્રણ દિવસ તથા ત્રણ રાત તેણે રાંટલી ખાધી ન હતી, ને પાણી પણ પીધું ન હતું. ૧૩ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું કોણના તાળાનો છે, ને ક્યાથી આવ્યો છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું મિસરનો એક જુવાન છું, તથા એક અમાલિકોનો નાકર છું, ને મારા ધણીએ મને મુકી દીધો, કેમકે ત્રણ દિવસ અગાઉ હું માદો પડ્યો. ૧૪ અને કરેયીઓના દક્ષિણ ભાગડીપર, તથા યહુદાહના દેશ ઉપર, તથા કાલેબની

દક્ષિણ ભાગ ઉપર સ્વારી કરીને, સિલ્લાગને આગથી બાળી નાખ્યું. ૧૫ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, તું મને તે દુકડી પાસે લઈ જઈશ? ને તેણે કહ્યું કે, જો તું દેવના સેવન ખાવ કે તું મને મારી નહિ નાખે, અથવા મારા ધણીના હાથમાં નહિ સોંપી દે, તો તને તે દુકડી પાસે લઈ જઈશ. ૧૬ અને જ્યારે તે તેને ત્યાં લઈ ગયો ત્યારે, જુઓ, તે લોક સંઘના મેદાન ઉપર પસરેલા હતા, ને ખાતા તથા પીતા તથા મિજબાની કરતા હતા, કેમકે તેઓએ પુષ્કળ લૂટ પહિરતીઓના દેશમાંથી તથા યહુદાહના દેશમાંથી લીધી હતી. ૧૭ અને દાઉદે તેઓને પ્રાતઃકાળથી તે બીજા દિવસની સાંજ સુધી માર્યા, ને જે ચારસે જુવાનો ઉંઠ ઉપર બેસીને નાસી ગયા તે શિયાવ તેઓમાંના એકે બચ્યો નહિ. ૧૮ અને જે સંઘ જુ અમાલિકોએ લઈ ગયા હતા, તે દાઉદે પાણી મેળવ્યું, ને દાઉદે પોતાની બે સ્ત્રીઓને ઊંડાવી. ૧ અને નાનું કે મોટું, પુત્રો કે પુત્રીઓ, કે લૂટ, કે જે કંઈ તેઓ હરી લઈ ગયા હતા, તે સંઘનામાંથી કાઢી પણ તેમને પાણી મળ્યા વગર રહ્યું નહિ, દાઉદે સંઘ પાણી લાવ્યો. ૨૦ અને દાઉદે સંઘના ઘેરા તથા ટોરદાંક લીધા, ને [તેમને બીજા] ટોરોની આગળ હાકીને તેઓએ કહ્યું કે, આ દાઉદની લૂટ છે. ૨૧ અને જે બર્સે માણસો અટલા યાકી ગયા હતા કે તેઓ દાઉદની સાથે જઈ રાંધ્યા ન હતા તથા જેમને તેમણે બસોરના નાળા આગળ રાખ્યા હતા, તેઓની નાજક દાઉદે આવી પહોંચ્યા, ત્યારે તેઓ દાઉદને મળવાને તથા તેની સાથેના માણસોને મળવાને તામા ગયા, ને જ્યારે દાઉદ તે લોકોની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે તેઓને સ્ત્રીકુલ કહ્યા. ૨૨ ત્યારે જે માણસો દાઉદ સાથે ગયા હતા તેમાંના સર્વે દુઃખ પુરૂષો તથા બીચીયાલુપુત્રોએ ઉત્તર આપ્યો કે, તેઓ આપણી સાથે આવ્યા ન હતા, માટે જે લૂટ આપણે પાછી પડાવી છે તેમાંથી કંઈ આપણે તેઓને આપવીજ નહિ, મારા પ્રત્યેકને તેની સ્ત્રી તથા તેના બાળકો આપવા, કે તેમને લઈને તેઓ વિદાય થાય. ૨૩ ત્યારે દાઉદે કહ્યું કે, મારા ભાઈઓ, યહોવાદ કે જેણે આપણને બચાવી રાખ્યા છે, તથા આપણી વિરુદ્ધ આવેલી ટોળીને આપણા હાથમાં સોંપી દીધી છે, તેણે આપણને જે આપ્યું છે, તે વિષે તમારે એમ ન કરવું. ૨૪ અને જે બાળતમાં તમારું કોણ સાબળશે તે લડાઈમાં જીતારને જેનો સાન તેવોજ સાન ઉચાળા

પાસે રહેનારને મળશે, તેઓને સરખાવે જ્ઞાન મળશે
૨૧ અને તેણે તે દિવસથી માણીને આજ સુધીને વારસે
એજ નિયમ તથા વિધિ ઇસ્રાએલને સાથે બાંધ્યા

૨૨ અને દાઉદ સિદ્ધાન્તમા આવ્યો, ત્યારે તેણે
લૂથમાથી કેટલીક ચતુર્દશના વર્ષોનો ત્યા, એટલે
પોતાના મિત્રોને ત્યા, મેકલાવીને કહ્યું કે, બુએ,
ચહેવાદના શમૂએ પાસેથી લીધેલી લગભગી આ
મેટ તમારે વારસે, ૨૩ તથા જોશવાસીઓને ત્યા,
તથા ફાલુના રામોપવામીઓને ત્યા, ચાતીરવાસી-
ઓને ત્યા, ૨૪ ને અરેએરવાસીઓને ત્યા, તથા
સિક્કોપવાસીઓને ત્યા, તથા એશમેઆવાસીઓને
ત્યા, ૨૫ ને રાખાલવાસીઓને ત્યા, તથા ચરાહમએ-
લીઓના તનરોના રહેવાસીઓને ત્યા, તથા કેની-
ઓના તનરોના રહેવાસીઓને ત્યા, ૨૬ ને હોમોહ
વાસીઓને ત્યા તથા કોર આશાનવાસીઓને ત્યા
તથા અથામવાસીઓને ત્યા, ૨૭ ને હેમેનવાસી-
ઓને ત્યા, તથા જે સપળા ટેકાણામા દાઉદ તથા તેના
માણસો જતા આવતા હતા, ત્યા [મેકલાવી]

વિધિ નાખીને માર અપમાન કરશે પણ તેના
વસ્ત્રધારે એમ કરવાની ના પાડી, કેમકે તે ધણે
બીએ, માટે શાઉલ પોતાની વસ્ત્રવાર લઇને તેની
ઉપર પછો ૧ અને શાઉલને મુએલો દેખીને તેનો
વસ્ત્રવાર પણ પોતાની વસ્ત્રવાર ઉપર પાડીને તેની
સાથે મુએ ૨ અને રીતે શાઉલ તથા તેના ત્રણ દીકરા,
તથા તેનો સસ્રધાર, તથા તેના સર્વે માણસો તેજ
દિવસે સાથે મરણ પામ્યા ૩ અને ત્યારે તે નીચા-
ણની સામી બાબુના ઇસ્રાએલી માણસોએ તથા
ચરદનની પેલી પારના લોકોએ જેથુ કે ઇસ્રાએલના
માણસો નાસે છે, ને શાઉલ તથા તેના દીકરાએ
મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તેઓ નગરો તજી દઇને નાસી
નયા, ને પલિસ્તીઓ આવીને તેમા વસ્યા

૪ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, પલિસ્તીઓ
મુએલાઓના વસ્ત્રાદિ ઉતારી લેવાને આવ્યા, ત્યારે
શાઉલ તથા તેના ત્રણ દીકરાઓ ત્રિદિવસો પર્વત
પર પડેલા તેઓને મળ્યા ૫ અને તેઓએ તેનું માથું
કાપી લીધું, તથા તેના વસ્ત્રો ઉતારી લઇને તે સમાચાર
પોતાના મૃતિમહોમા તથા લોકોમા પ્રગટ કર્યા સાથે
પલિસ્તીઓના દેશમા સર્વે દેકાણે તેઓએ દલકારા
મોકલ્યા ૬ અને તેઓએ તેના સર્વો આરતારોપના
ધરમા મુક્યા, ને તેની લાસ બેથશાનને કાઢે ચોડાડી
૭ અને પલિસ્તીઓએ શાઉલને જે કાપી દત્ત તે વિષે
ત્યારે યામેશ ગિલઆદના રહેવાસીઓએ સાચવ્યું,
૮ ત્યારે સપળા બહાદુર પુરોએ ઉઠીને આખી રાત
આલ્યા, ને બેથશાનના કાઠ પરથી શાઉલની લાસને
તથા તેના દીકરાઓની લાસોને તેઓ યામેશમા લઇ
આવ્યા, ને ત્યા તેઓએ તે બાળી ૯ અને તેઓએ
તેના હાડકા લઇને યામેશમાના એરેલ વડની તલે
દાટ્યા, ને સાત દિવસ ઉપવાસ કીધો

૩૧ હવે પલિસ્તીઓએ ઇસ્રાએલ વિરુદ્ધ યુદ્ધ
કીધું, ને ઇસ્રાએલના માણસો પલિસ્તી-
ઓની સામેથી નાશ, ને નિષ્ક્રિયા પર્વત ઉપર કતલ
થઇ પડ્યા ૧ અને પલિસ્તીઓએ શાઉલનો તથા
તેના દીકરાઓના લગોલગ કેટલા પકડ્યા, ને પલિ-
સ્તીઓએ શાઉલના દીકરાઓ યોનાથાન, તથા અર્-
નાઇન, તથા માહશીશુઆને મારી નાખ્યા ૨ અને
યુદ્ધ શાઉલની વિરુદ્ધ સખ્ત મચ્યું, ને ધનુર્ધારીઓએ
તેને પકડી પાડ્યા, ને તે ધનુર્ધારીઓને લીધે ધણી
સાહસી પડીમા આવી પડ્યા ૩ ત્યારે શાઉલે પોતાના
સસ્રધારને કહ્યું કે, તારી વસ્ત્રવાર વાળીને તેથી મને
વિધી નાખા; નહિ તો આ બેસુતલીઓ આડીને મને

શમૂએલનું બીજું પુસ્તક.

૧ અને શાઉલના મરણ પછી એમ થયું કે, દાઉદ
નમારેજીઓને કાલ કરવાના કામ પરથી
પાછા આડીને સિદ્ધાન્તમા જે દિવસ રહ્યો, ત્યાર
પછી, ૨ એટલે ત્રીજે દિવસે, એમ થયું કે, બુએ,

ઝાવણીમાથી એક માણસ શાઉલ પાસેથી આવ્યો,
તેના વસ્ત્રો ફાટેલા, તથા તેના મારા પર ધૂળ હતી,
ને તે દાઉદ પાસે આવ્યો ત્યારે એમ થયું કે, તેણે
આશાન દંડવાન પ્રણામ કીધા ૩ અને દાઉદે તેને કહ્યું

કે, તું ક્યાંથી આવે છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસ્રાએલની ઊવણીમાંથી નાસી આવ્યો છું. ૪ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, દુપા કરી મને કહે, ત્યાં કેમ થયું? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, લોકો લડાઈમાંથી નાકા છે, ને ધણક લોકો પડીને મરણ પશુ પામ્યા છે; ને શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાન પણ મુઆ છે. ૫ અને તેને ખબર આપનાર જુવાનને દાઉદે કહ્યું કે, તે કેમ નવયું કે શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાન મુઆ છે? ૬ ને તેને ખબર કહેનાર જુવાને તેને કહ્યું કે, હું અનાયાસે ગિલ્ગોઆ પવંત ઉપર હતો, ત્યારે, જો, શાઉલ પોતાના ભાલા ઉપર ટેકીને ઉભો હતો; ને જો, રથો તથા સ્વારો તેની પાછળ લગાવેલ લાગેલા હતા. ૭ અને તેણે પોતાની પછવાડે નજર કરી, એટલે મને જોઈને હાક મારી; ને મેં કહ્યું કે, હું આ રહ્યો. ૮ અને તેણે મને કહ્યું કે, તું કોણ છે? ત્યારે મેં તેને કહ્યું કે, હું એક અમાલેશી છું. ૯ અને તેણે મને કહ્યું કે, દુપા કરી મારી પડ્યો ઉભો રહીને મને મારી નાખ, કેમકે મને ભારે વેદના થાય છે; કેમકે હજી મુખી મારો જીવ મારા યોગીઆમાં સાચુ છે. ૧૦ મારે મેં તેની પાસે ઉભો રહીને તેને મારી નાખ્યો, કેમકે હું નિશ્ચે જાણતો હતો કે પડી ગયા પછી તે જીવવાનોજ નથી; ને તેના માથા પરનો મુઠ, તથા તેના હાથ પરનાં કડાં લઈને તેમને હું અહીં મારા ધણી પાસે લાવ્યો છું. ૧૧ અને દાઉદે પોતાનાં વસ્ત્ર પકડીને ફાંજ્યાં; ને તેની સાથેના સઘળા માણસોએ પણ તેમજ શીધું; ૧૨ ને તેઓએ શાઉલને લીધે, તથા તેના દીકરા યોનાથાનને લીધે, તથા યહોવાહના લોકને લીધે, તથા ઇસ્રાએલના ધરને લીધે શોક તથા વિલાપ કીધો, તથા સાંજ મુખી ઉપવાસ કીધો; કેમકે તેઓ તરવારથી માર્યા ગયા હતા. ૧૩ અને તેને ખબર આપનાર જુવાનને દાઉદે કહ્યું કે, તું ક્યાનો છે? ને તેણે જવાબ આપ્યો કે, હું એક પરદેશીનો દીકરો, એટલે અમાલેશી છું. ૧૪ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, યહોવાહના અભિધિકારને મારી નાખવા સાક પોતાનો હાંધ લાંબો કરતાં તું કેમ ડરો નહીં? ૧૫ ને દાઉદે જુવાનોમાંથી એકને ઘોલાવીને તેને કહ્યું કે, પાસે જઈને તેના પર ધસી પડ; ને તેણે તેને ઠાર માર્યો. ૧૬ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, વાઈ લોટી વારે માથે, કેમકે તારા મુખે તારી વિરજ સાક્ષી પુરી છે કે, યહોવાહના અભિધિકારને મેં મારી નાખ્યો છે.

૧૭ અને દાઉદે શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાનને સાક નીચે પ્રમાણે શોક કીધો. ૧૮ અને તેણે યહુદાઈ-પુત્રોને ધનુષ્ય [નીલ] ધિપ્પવવનિ તેઓને હુકમ કીધો; જો, તે ચારાસના પુસ્તકમાં લખેલું છે.

૧૯ હે ઇસ્રાએલ, વાઈ મારર તારા પવંતો પર કતલ થયું છે!

યોહાઓ કેવા માર્યા ગયા છે!

૨૦ ગાયમાં એ કહેરો મા,
આરુલોનની સેરીઓમાં એ પ્રગટ કરો મા;
૨૧ જે પવિત્રનીઓના નીતીને...

૨૨ તમારા પર ગ્રાહણ, કે વરસાદ, કે અર્પણનાં ખેતરો ન હોય;
કેમકે ત્યાં યોહાઓની દાલ, એટલે શાઉલની દાલ, જાણે કે તે નેલાસિધિકાર ના હોય એવી રીતે અચક્ર કરાઈ.

૨૨ માર્યા જનારાઓનું લોટી [વહેવડાવવાથી], બળવંતોનો મેઘ [વિધવાથી] યોનાથાનનું ધનુષ્ય પાછું પડતું નહીં;

ને શાઉલની તરવાર ખાલી પાછી ફરતી નહીં.

૨૩ શાઉલ તથા યોનાથાન જીવતાં પ્રિય તથા ખુશ-કારક હતા,

ને તેઓના મૃત્યુકાળે તેઓ જુદા ન પડ્યા.

તેઓ મરડ કરતાં જલદ હતા;

તેઓ સિંહો કરતાં બળવાન હતા.

૨૪ અને ઇસ્રાએલની દીકરીઓ, શાઉલને સાક વિલાપ કરો,

કે જોણે તમને કીર્મીજ વસ્ત્રો પહેરાવીને મોજ કરાવી, જોણે કચનાલૂપણેથી તમારાં વસ્ત્રો શણગાર્યાં.

૨૫ કેવી રીતે યોહાઓ માર્યા ગયા છે!

હે યોનાથાન, તું તારા પવંતો પર કતલ કરાયો છે.

૨૬ હે મારા બંધવ યોનાથાન, તારે લીધે મને ખેદ થાય છે;

તું મને બહુ પ્રિય હતો;

મદરા પર તારો પ્યાર આશ્ચર્યકારક હતો,

શ્રીઓના પ્યારથી વિરોધ હતો.

૨૭ યોહાઓ કેવા માર્યા ગયા છે!

ને યુદ્ધરત્નોને કેવેં વિનાશ થયો છે!

૨ અને ત્યાર પછી એમ થયું કે, દાઉદે યહોવાહની સલાહ પુછી કે, શું હું યહુદાહના કોઈ

નનરમા બહાર ને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, જા અને દાઉદે કહ્યું કે, હું ક્યા બહાર અને તેણે કહ્યું કે, દેશ-નમા. ૨ તેથી દાઉદ પોતાની બે સ્ત્રીઓને, એટલે વિષ્ણુએ સ્ત્રીઓને આપને તથા નાબાલ કાર્મલીની વિધવા અશીરાઇલને, લઇને ત્યાં ગયા. ૩ અને તેની સાથેના માણસોને પણ પોતાપોતાના કુટુંબ પરિવાર સુધી દાઉદ લઇ ગયા, ને તેઓ દેશોના નગરોમાં રહ્યા. ૪ અને યહુદાદના માણસો આવ્યા, ને ત્યાં તેઓએ દાઉદને યહુદાદના કુળ પર રાજ તરીકે અભિષેક કર્યો.

અને તેઓએ દાઉદને એવા તમાચાર આપ્યા કે, શાઉલને દાઉદનારો તે યાએ જિલ્લાદના માણસો દના ૫ અને દાઉદે યાએ જિલ્લાદના માણસો પાસે લલકારા મોકલીને તેઓને કહાવ્યું કે, યહોવાહ તમને આલિપ થો, કેમકે તમે તમારા ધર્મી શાઉલ ઉપર કૃપા કરીને તેને દાઉદો ૬ અને હવે યહોવાહ તમારા પ્રત્યે કૃપા તથા સત્યતા દેખાડો, ને વળે એ કૃત્ય કર્યું છે, માટે હું પણ તમારી કૃપાને બદલો આપીશ. ૭ માટે હવે તમારા હાથ બળવાન થાઓ, ને તમે શૂરવીર થાઓ, કેમકે તમારો ધર્મી શાઉલ મરણ પામ્યો છે, ને વળી યહુદાદના કુળે પોતા પર રાજ તરીકે મને અભિષેક કર્યો છે.

૮ હવે શાઉલનો સેનાપતિ, નેરનો દીકરો આબ્નેર, શાઉલના દીકરા હસ્યોરોથને લઇ માદનાઇમમાં જતો રહ્યો હતો, ૯ અને તેણે તેને જિલ્લાદ પર, તથા અશૂરીઓ પર, તથા વિષ્ણુએ પર, તથા એફાઇમ પર, તથા બિન્યામીન પર, તથા સર્વે હસ્યોએલ પર રાજ કર્યો. ૧૦ (શાઉલનો દીકરો હસ્યોરોથ હસ્યોએલ પર રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બાળક વડેના હતો, ને તેણે ને વડે રાજ કર્યું) પણ યહુદાદનું કુળ દાઉદના અલિપ તરફ રહ્યું. ૧૧ અને દાઉદે સાત વડે ને ૭ માસની મુદત સુધી દેશોનમાં યહુદાદના કુળ ઉપર રાજ કર્યું.

૧૨ અને નેરનો દીકરો આબ્નેર, તથા શાઉલના દીકરા હસ્યોરોથના ચાકરો, માદનાઇમથી નિકળીને બિન્યામીનમાં ગયા. ૧૩ અને સરયાદનો દીકરો યોઆબ, તથા દાઉદના ચાકરો ચાલી નિકળીને બિન્યામીનમાં ગયા પાસે તેઓને મળ્યા, ને તેઓની એક કુદી વગાવવી આ પારે, ને બીજી કુદી તમા વળી પેલી પારે બેઠી. ૧૪ અને આબ્નેરે યોઆબને

કહ્યું કે, કૃપા કરીને જીવાનોને ઉઠીને આપણી આગળ મળ કરવા દે, ને યોઆબે કહ્યું કે, તેઓ છા ઉઠે. ૧૫ ત્યારે તેઓ (સરખી) સખ્યામાં ઉઠીને સામી બાજુએ ગયા, એટલે બિન્યામીન તથા શાઉલના દીકરા હસ્યોરોથ વરફથી બાર, અને દાઉદના ચાકરોમાંથી બાર ૧૬ અને તેઓમાંના પ્રત્યેક માણસે પોતાના સાથીનું રોકું પકડીને પોતાની વરવાર પોતાના સાથીની કૃપામાં બોધી દીધી, ને તે બધા સાથે નીચે ઢળી પડ્યા, માટે તે જગ્યાનું નામ દેહાથ દારેનું રીમ પાડ્યું, ને તે બિન્યામીનમાં છે. ૧૭ અને તે દિવસે યુદ્ધ થયું ઉઠ મર્યું, ને આબ્નેર તથા હસ્યોએલના માણસો દાઉદના ચાકરો આગળ પરાજિત થયા. ૧૮ અને સરયાદના ત્રણ દીકરાઓ, યોઆબ તથા અબીશાય તથા અસાહેલ ત્યાં હતા, ને અસાહેલ રાત્રી દરમિયાન પગે ચડીને ચપલ હતો. ૧ અને અસાહેલ આબ્નેરની પાછળ લાગ્યો, ને આબ્નેરની પૂઠે દોડવાથી જમણે કે ડાબે વળ્યો તદિ ૨૦ ત્યારે આબ્નેરે પાછળ નજર કરીને કહ્યું કે, અસાહેલ, એ યુ તું છો? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, હા, હું છું. ૨૧ અને આબ્નેરે તેને કહ્યું કે, તારી જમણી કે ડાબી બાજુએ વળી ત્વ, ને જીવાનોમાંથી એકને પકડીને તેના સસ લે, પણ અસાહેલ તેની પૂઠેથી મરડાયો તદિ ૨૨ અને આબ્નેરે અસાહેલને ફરીથી કહ્યું કે, મારી પૂઠે લાગવાથી તું આટો અવળો ફરી જા, ત્યાં સારૂ મારે હાથે મરવા માગે છો? ને એમ યાચ તો મારૂં મ્હો કુ વારા લાઇ થેઆબને શી રીતે દેખાડું? ૨૩ પણ તેણે બાજુ પર વળી જવાનું માન્યું નહિ, માટે આબ્નેરે બાબાના દાડનો યોદો તેના પેટમાં એવો મર્યો કે, બાલો તેની પૂઠે પાછળ પૂટ્યો, ને તે ત્યાજ પડીને મુઓ અને એમ થયું કે, અસાહેલ પડીને મુઓ હતો તે જગ્યાએ નેટલા માણસો આવ્યા, તેઓ ત્યાજ ઉભા રહ્યા. ૨૪ પણ યોઆબ તથા અબીશાય આબ્નેરની પગવાડે લાગ્યા, ને તેઓ અશ્માદ પર્વત, જે બિન્યામીનના રાનના માર્ગે ઉપર બીઆદ આગળ છે, ત્યાં પહોંચ્યા, ત્યારે સૂર્ય અસ્ત થયો. ૨૫ અને બિન્યામીનપુત્રો આબ્નેરની પાછળ એકઠા થયા, ને એક ટોળી બનીને તેઓ એક પર્વતના શિખર ઉપર ઉભા રહ્યા. ૨૬ ત્યારે આબ્નેરે યોઆબને હાક મારીને કહ્યું કે, હું વરવાર સદા સદા કરશે? હું તું બંધુતો નથી કે એનો પરિજામ તો

હરવાસર પ થયો? ત્યારે લોકોને પોતાના લાઇઓની પૂઠે લાગવાથી પાછા ફરવાનો દુઃખ કરવાને તું ક્યાં તુપી નિવંન કરીશ? ૨૭ને યાગ્યને કહ્યું કે, ઇત્યાદિ રેવના સમ, એ તું બોલ્યો ન દેવ તો નિઃશય સવારે લોકો સાલ્યા ત્યાં દેવો ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના લાઇની પાછળ લાગત નહિ ૨૮ પછી યાગ્યે રજુ-શિત્રું વચાવ્યું, ને સર્વ લોક ઉભા રહ્યા, ને ઇસાએલની પાછળ લાગવાથી અટક્યા, ને તેઓએ લડતું બંધ કર્યું ૨૯ અને આખરે તથા તેના માણસો આખી રાત અરાજાદમાં ચાલ્યા, ને યરહન ઉતરીને, આખું બિદ્યાન યાગ્યનીને, માદનાઇમમાં પહોંચ્યા. ૩૦ અને યાગ્ય આખરેની પૂઠે લાગવાથી પાછા ફર્યો, ને તેણે સર્વ લોકોને એકઠા કર્યા, ત્યારે અસાદેલ ઉપરાંત યાગ્યનીસ માણસ યાગ્ય માલમ પડ્યા. ૩૧ પણ દાઉદના ચાકરોએ બિન્યામીનના તથા આખરેના માણસોને યાગ્ય માધો દના કે ત્રણને ને સાઠ માણસો મરી ગયા. ૩૨ અને તેઓએ અસાદેલને ઉચ્ચી નંધને તેને બેથલેહેમ મળ્યે તેના માણસો કબરમાં દાટ્યો. અને યાગ્ય તથા તેના માણસો આખી રાત ચાલીને સુર્યોદય થતાં હેમોનમાં પહોંચ્યા.

૩ હવે સાઉલના પર તથા દાઉદના ધરની વચ્ચે લાંબી યુદ્ધ તુપી વિગ્રહ ચાલ્યો; ને દાઉદ અધિકાધિક બળવાન થતો ગયો, પણ સાઉલનું પર વધારે વધારે નજીક થવા લાગ્યું.

૨ અને દાઉદને હેમોનમાં પુત્રો થયા; ને તેનો પ્રથમજનિત આમ્નેન, તે અદીનોઆમ વિત્રુએલીના પેટનો હતો; ૨ને તેનો બીજો કિલઆબ, તે નાબાલ કાંર્લેલીની વિધવાના પેટનો હતો; ને ત્રીજો આબ્ના-લોમ, તે ગરુરના રાજ તાલ્યાયની દીકરી માઅબા-દનો દીકરો હતો; ૪ને ચોથો, તે દાગ્ગીયનો દીકરો આદોનિયાદ હતો; ને પાંચમો, તે અગીરાલનો દીકરો રફાટયાદ હતો; ૫ને છઠો, તે દાઉદની વધુ એન્લાદનો દીકરો વિમ્યામ હતો. હેમોનમાં દાઉદને બે પુત્રો થયા.

૬ અને દાઉદના ધર તથા સાઉલના ધરની વચ્ચે વિગ્રહ ચાલતો હતો, તે હરમિયાન એમ બન્યું કે આખરે સાઉલના ધરને વારતે જોર માર્યું. ૭ હવે સાઉલની રિરપત્ન નામની એક ઉપપત્ની હતી તે આપાદની દીકરી હતી; ને [ઇરાબોરોથે] આખરેને કહ્યું કે, મારા બાપની ઉપપત્નીની પાસે તું કેમ ગયો?

૮ ત્યારે આખરે ઇરાબોરોથનાં વચનોથી મળ્યા ગુરસે થયો, ને કહ્યું કે, યું વુ યદુદાદના કુરાતું માર્યું છું? વુ આજ તારા બાપ સાઉલના પર પર, તેના લાઇઓ પર, તથા તેના બિત્રો પર કૂપા કરે છું, ને તને દાઉદના દાઇમાં ને સોપી દીધો નથી, તો પણ આજ આ રીતે વિષે તું મારા ઉપર દોષ મુકે છે? ૯ જો, જેમ યદોવાદે દાઉદની આખળ સમ ખાધા ૧૦ તેમ વુ તેને ન કરે, તો હવે આખરેને તેવું, ને તે કરતા પણ વધારે કરે; ૧૧ એટલે સાઉલને ધેરથી રાખ્ય લઇ લઇને, દાઉદનું રાખ્યાસન ઇસાએલ પર તથા યદુદાદ પર ફાળી તે બેરોબા તુપી રચાયું નહિ તો. ૧૨ અને તે આખરેને બીજો એક રાખ્ડ પણ ઉતરમા કઢી રાખ્યા નહિ, કેમકે તેને તેનો ૩૨ લાગ્યો.

૧૨ અને આખરે પેલ્લા તરફથી દાઉદ પાસે દલ-કારા મોકલીને કદાબુ કે, હેરા કાણુના છે? ને એ પણ કદાબુ કે, મારી સાથે સલાહ કરે, ને જો, મારો દાઇ સર્વ ઇસાએલને તારી તરફ ફેરવી લાવવાને તારી કમકે આવશે. ૧૩ અને તેણે કહ્યું કે, સાચું વુ તારી સાથે સલાહ કરીશ; પણ વુ તારી સાથે એક સરત કરવા માગુ છું, તે એ કે મારું મ્હો જોવાને તું આવે, ત્યારે સાઉલની દીકરી મીખાલને પહેલી લાંબા વિના તું મારું મ્હો જોવા પામશે નહિ ૧૪ અને દાઉદે સાઉલના દીકરા ઇરાબોરોથ પાસે દલકારા મોકલીને કદાબુ કે, મારી વધુ મીખાલ, કે જેની જોડે પહિ-સ્તીઓનાં એકરો અમ્યમ આપીને મે વિવાહ કર્યો હતો, તે મને સોંપ. ૧૫ અને ઇરાબોરોથે માણસ મોકલીને તેના વર પાસેથી, એટલે લાઇરાના દીકરા પાદરીએલ પાસેથી તેને મગાવી લીધી. ૧૬ અને તેનો વર બાબુરીમ તુપી રડતો રડતો તેની પાછળ ગયો. ત્યારે આખરે તેને કહ્યું કે, આલ, પાછા જા; ને તે પાછો ગયો.

૧૭ અને આખરે ઇસાએલના વડીલો સાથે વાત-ચિત કરીને કહ્યું કે, અતકાળમાં તમારો રાજ થવા સાચું તમે દાઉદને સોંપતા હતા ૧૮ તો હવે તે કામ કરો, કેમકે યદોવાદે દાઉદ વિષે બોલીને કહ્યું છે કે, વુ મારા ઇસાએલ લોકને મારા રોષ દાઉદની હસ્તક પહિસ્તીઓના દાઇમાંથી, તથા તેઓના સર્વ યુ-ઓના દાઇમાંથી છોડાવીશ ૧૯ અને આખરે બિન્યા-મીનીઓના કાનમાં પણ વાત કરી; ને વળી ઇસા-એલને તથા બિન્યામીનના આખા કુળને જે સાચું

લાગ્યુ તે સપ્તહ દાઉદના કાનમાં કહેવા સાથે આખરે
હેજોનમાં ગયા. ૧૦ અને આખરે પોતાની સાથે વીસ
માણસો લઈને દાઉદ પાસે હેજોનમાં આવ્યા, ને
દાઉદે આખરેને સાથે તથા તેની સાથેના માણસોને
સાથે ૪૦ માણ કીધું. ૨૧ અને આખરે દાઉદને કહ્યું કે,
હું હકીને વિદાયગિરી લઈશ ને સર્વે હજાએવને આશા
મુશબ્બી રાખતી પાસે એકઠા કરીશ કે તેઓ તારી
સાથે કશર કરે ને તું તારા મનની ઇચ્છા હોય એટલા
બધા પર રાજ ન કરે અને દાઉદે આખરેને વિદાય
કીધો, ને તે વાતિએ ગયા. ૨૨ અને જુઓ, દાઉદના
શેવકો તથા યોઆબ એક સ્વારીએથી પાછા આવ્યા,
ને પોતાની સાથે ધણી લૂટ લેતા આવ્યા, પણ
આખરે દાઉદ સાથે હેજોનમાં ન હતો, કેમકે તેને
તેને વિદાય કીધો હતો ને તે વાતિએ ચાલ્યો ગયો.
હતો. ૨૩ યોઆબ તથા તેની સાથેનું સર્વ સૈન્ય
આવ્યા પછી, યોઆબને ખબર મળી કે, નેરના દીકરા
આખરે રાત્ર પાસે આવ્યા હતા, પણ તેણે તેને
વિદાય કીધો, ને તે વાતિએ ગયા છે. ૨૪ અને
યોઆબે રાત્ર પાસે આવ્યોને કહ્યું કે, તું શું કયું છે?
ને, આખરે તારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તે તેને કેમ
વિદાય કીધો? તે તો તઈન ગતો રહ્યો છે. ૨૫ નેરના
દીકરા આખરેને તું જોઈએ છે, કે વને છેતરવાને,
તથા તારી આવળી બાપી ૪૦ સાથે, તથા તું ને કરે છે
તે સગાથી માદિતમાર થયા સાથે તે આવ્યો હતો.
૨૬ અને યોઆબ દાઉદ પાસેથી બહાર નિકળ્યો,
એટલે તેણે આખરે પાછો હલકાશ મોકલ્યા ને
તેઓ તેને તીરાદના હોલ પાસેથી પાછા લાવ્યા,
પણ દાઉદ એ બહોતો નહોતો. ૨૭ અને આખરે
પાછા હેજોનમાં આવ્યો, એટલે યોઆબ તેની સાથે
એકાદે જાત કરવા સાથે તેને એક બાબતે દેશમાંની
મથકે લઈ ગયા, ને તેણે ત્યાં પોતાના હાથ અસા
હેલના ખૂનને સાથે, તેના પેટમાં [ખજાર] બોજીને
મારી નાખ્યા. ૨૮ અને પછી દાઉદે એ સાબળું ત્યારે
તેણે કહ્યું કે, નેરના દીકરા આખરેના ખૂન વિષે હું
તથા મારું રાજ્ય યદોવાદ આનન સદાકાંઈ સુધી
નિર્દોષી છીએ, ૨ તે યોઆબને શિર તથા તેના
બાપના સગા ઘરને શિર ચાઓ, ને આવી, કે
કોઠીએ, કે લાકડીએ ટકનાર, કે વરચારથી પડનાર,
કે રોટવીની ન્યૂનાવાળો, યોઆબના ઘરમાંથી કદી
ખરો નહિ. ૩૦ એમ યોઆબે તથા તેના બાઈ અગી

સાથે આખરેને મારી નાખ્યા, કેમકે તેણે તેઓના
બાઈ અસાહેલને ગિલગોન પાસે લદાઈમાં મારી
નાખ્યા હતા.

૩૧ અને દાઉદે યોઆબને તથા તેની સાથેના સર્વ
લોકોને કહ્યું કે, તમે પોતાના વચ્ચે ફાટો, ને તમારી
કમરોએ તાટ વિટાડો, ને આખરેની આગળ વિલાપ
કરો અને દાઉદ રાત્ર કાઠી પાછળ ચાલ્યો, ૩૨ અને
તેઓએ આખરેને હેજોનમાં દાઉદો, ને રાત્ર આખરે-
ની કબર પાસે થોડા જુગીને રજો, ને સર્વ લોક
રજા. ૩૩ અને રાત્રએ આખરેને લીધે થોડા કરીને
કહ્યું કે, જેમ મૂર્ખ મરે છે તેમ શું આખરે મર્યો
નય? ૩૪ તારા દાઘ બધાયા ન હતા, ને તારા પગમાં
બેઝો ધવાઈ ન હતી, ફુલ માણસો આગળ કોઈ
માર્ગે નય તેની થેડે તું મુઝ્યો અને સર્વ લોકોએ
ફનીયા તેની [કબર] ઉપર થોડા કીધો. ૩૫ અને
દાઉદને ફિલ્સ છતાં અત્ર ખવાવવા સાથે સર્વ લોકો
તેની પામે આવ્યા, પણ દાઉદે સમ ખાઈને કહ્યું કે,
સૂર્યસ્ત થયા પહેલાં ને હું રોટવી કે બીજું કંઈ પણ
આપ્યું તો ઇશ્વર અને તેણે, ને તેથી પણ વધારે કરે.
૩૬ અને સર્વ લોકોએ એ બ્યાનમાં લીધું, ને તેથી
તેઓ ખુશી થયા, કેમકે રાત્રએ ને સર્વ કીધું તેથી
સખળા લોકો ખુશ થયા. ૩૭ તે ઉપરથી તે ફિલ્સે
સર્વ લોકોએ તથા સર્વ હજાએલે ભવ્યુ કે, નેરના
દીકરા આખરેના મોતમાં રાત્રના હાથ ન હતો.
૩૮ અને રાત્રએ પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, શું તમે
નથી બહુવા કે, આલ્ હજાએલમાં એક સરદાર તથા
મદાન પુરખ મરણ્યો છે? ૩ ને ને કે હું એક અભિ-
પ્રિક્ત રાત્ર છું, તથાપિ હું આલ્ અસ્કત છું, ને આ
માણસો, સરખ દના દીકરાઓને, વશ કરવાને હું
અસક્ત છું, યદોવાદ ફુલધ કરનારને તેના ફુલ
કર્મ પ્રમાણે ફળ આપે.

૪ અને શાઉલના દીકરા [ધરા બોરોથે] સાબળુ
કે, આખરે હેજોનમાં મરણ પામ્યો છે, ત્યારે
તેના હાથ અમકા થયા, ને સર્વે હજાએલોએ ગભ
રાયા. ૨ અને શાઉલના દીકરા પાસે બે માણસ હતા,
તેઓ ટીળીઓના નાયક હતા, એકનું નામ બાચનાદ,
તથા બીજનું નામ રેખાબ હતું, તેઓ ગિન્યામીન
પુત્રોમાંના રિમોન બએરોથીના દીકરા હતા, (કેમકે
બએરોથ પણ ગિન્યામીનનું ગણાતું હતું, ૩ ને બએ-

રેથીઓ ગિર્તાધમમા નાસી ગયા, ને આજ સુધી
ન્યા આવી વસેવા છે)

હવે શાઉવના દીકરા યોનાધાનને એક દીકરો
હતો, તે પગે લગડો હતો ન્યારે શાઉલ તથા
યોનાધાનની ખબર વિઝૂએલથી આવી, ત્યારે તે પાંચ
વર્ષનો હતો, ને તેની સંભાળનારી તેને લઈને નાહી,
ને એમ થયું કે તે ઉતાવળી દોડતી હતી, તેથી તે પડી
ગયો, ને લગડો થયો અને તેનું નામ મરીગોરીય હર્લ

૫ અને રિમોન બએરોથીના દીકરા રેખાબ તથા
બાઅનાહ આવી નિકળ્યા, ને દિવસના અખ્યાન્હે
ધરાઓરીયને ઘર પહોંચ્યા, ને તે બપોરની વખતે
પલગ પર સુતેલો હતો. ૧ અને તેઓ ધઈ લેવાને
બહાને ધરમા ધુસ્યા, ને તેઓએ તેના પેટમા [ખબર]
બોધી દીધું, ને રેખાબ તથા તેનો ભાઈ બાઅનાહ
નાસી ગયા. ૭ હવે તે રાયનજુદમા પગ પર સુતો
હતો તે વળાએ તેઓએ ધરમા ધુતીને તેને મારી
નાખ્યો, ને તેનું માથું કાપી નાખ્યું, ને તેનું માથું
લઈને તેઓ અશમાહને માર્ગે આખી રાત આટયા.
અને તેઓએ ધરાઓરીયનું માથું હેવાનમા દાઉદ
પાસે લાગીને રાખને કહ્યું કે, તારો યનુ શાઉલ જે
તારો છવ લેવાને રોધતો હતો તેના પુત્ર ધરા યોરી
થનું માથું જો, ને આજ યહોવાહે મારા મુરખી
રાખનું વેર શાઉલ પર તથા તેના વશ પર વાળ્યું છે.
અને દાઉદે રિમોન બએરોથીના દીકરા રેખાબ
તથા તેના ભાઈ બાઅનાહને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
છવતો યહોવાહ જેણે મારા છવને સર્વ વિપત્તિમાથી
બચાવ્યો છે, તેના સોગન, ૧૦ કે પોતે આજેલા
સમાચાર સારા છે, એમ ધારીને કાઠએકે અને એવા
સમાચાર કહ્યા કે, શાઉલ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે મેં
તેને પકડીને સિકદાગમા મારી નાખ્યો, એ ધનામ
મેં તેને તેની વધામણીના બદલામા આપ્યું ૧૧ તો
ન્યારે હુષ્ટ માણસોએ એક ન્યાથી માણસને તેના
પોતાના ધરમા તેના પંડગ પર માથા છે, ત્યારે હવે
વિશેષ કરીને તેના ખૂનનો બદલો તમારી પાસેથી શા
માટે ન મરી હઈ, તથા પૂરતી પરથી તમારો સહાર
શા માટે ન કરે? ૧૨ ને દાઉદે પોતાના જીવાન
પુરોને આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ તેમને મારી
નાખ્યા, ને તેઓના હાથ પગ કાપી નાખીને તેઓને
હેબ્રોનમા તળાવની તેડ ઉપે લટકાવ્યા, પણ તેઓએ
ધરા યોરીયનું માથું લઈને હેબ્રોનમા આખરેની કબ
રમા દાટ્યું

૫ ત્યાર પછી ઇસ્તાએલના સર્વ કુળો દાઉદ પાસે
હેબ્રોનમા આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, જો,
અમે તારા હાડકાના તથા તારા માસના છીએ રેગન
કાળમા, ન્યારે શાઉલ અમારા પર રાગ કરતો હતો,
ત્યારે પણ ઇસ્તાએલને બહાર લઈ જનાર તથા માહ
લાવનાર તે તુજ હતો, ને યહોવાહે તને કહ્યું હતું કે,
તું મારા લોક ઇસ્તાએલને પાળશે, ને તું ઇસ્તાએલ
પર અધિપતિ થશે ૩ તેથી ઇસ્તાએલના સર્વ વડીલો
રાખ પાસે હેબ્રોનમા આવ્યા, ને દાઉદે રાખએ યહો-
વાહની આજ્ઞા હેબ્રોનમા તેઓની સાથે ફેલકાર
કર્ધી, ને તેઓએ દાઉદને ઇસ્તાએલના રાખ તરીકે
અભિષિખિત કીધો

૪ દાઉદ રાખ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે ત્રીસ વર્ષની
વયનો હતો, ને તેણે આળીસ વર્ષ રાખ્યું કર્યું
૫ હેબ્રોનમા તેણે યહુદાહ પર સાત વર્ષ ને છ માસ
રાખ્યું કર્યું, ને યરૂસાલેમમા તેણે સર્વ ઇસ્તાએલ પર,
તથા યહુદાહ પર તેનીસ વર્ષ રાખ્યું કર્યું. ૬ અને રાખ
તથા તેના માણસોએ તે દેશના રહેનાસી યમૂસીઓની
સાથે યરૂસાલેમ પર ચઢાઈ કરી અને દાઉદે અહીં
પેસી સકવાનો નથી એમ ધારીને તેઓએ દાઉદને
કહ્યું કે, તું અહીં પેસી સકવાનો નથી, કેમકે આધળા
તથા લનડાઓ પણ તને હાકી કાઢશે ૭ તો પણ
દાઉદે સિયોનનો કિલ્લો લીધો, તેજ દાઉદનું નગર છે.
અને તે દિવસે દાઉદે કહ્યું કે, જે કાષ્ટ યમૂસીઓને
મારે, તે પાણીના નાળાએ ધઈને ઉપર ચઢી જાય,
ને આ આધળા તથા લગડા કે જેઓના દુષ્ દાઉદનું
અત કરણુ કરે છે, તેઓને મારે માટે કહેવત ચાલે
છે કે, ત્યા આધળા તથા લગડા છે, માટે તે ધરમા
પેસી સકતો નથી. ૮ અને દાઉદે તે કિલ્લામા રહ્યો,
ને તેણે તેનું નામ દાઉદનું નગર પાડ્યું અને દાઉદે
મિલ્કોથી માડીને અદરની તમામ જગ્યામા ધમારતો
ઉઠાવી ૧૦ અને દાઉદે અધિકાધિક મોટો યતો ગયો,
કેમકે સૈન્યોનો દેવ યહોવાહ તેની સાથે હતો

૧૧ અને સૂરના રાખ હીરામે હવકારાઓ સાથે
એરેબજીઓ તથા મુયારો તથા સલાટો દાઉદની પાસે
મોકલ્યા, ને તેઓએ દાઉદને સાડા ધર બાંધ્યું
૧૨ અને દાઉદે ભણ્યું કે યહોવાહે મને ઇસ્તાએલ પર
રાખ તરીકે સ્થાપિત કીધો છે, ને તેણે મારું રાખ્યું
પોતાના લોક ઇસ્તાએલને સાડા કીર્તિવાન કીધું છે

૧૩ અને દાઉદે હેબ્રોનથી આવ્યા પછી બીજી હુપ-

યશસ્વિનમા ને યથા તેઓના નામ, શામ્ભુઆ, તથા શોભાન તથા નાથાન, તથા સુલેમાન, ૧૧ તથા ચિન્હદાર, તથા અલીશુઆ, ને નેફેશ તથા યાશીઆ, ૧૨ ને અલીશામા, તથા એલ્યાદા, તથા અનીફેલેટ, એ હતા.

૧૩ અને પલિસ્તીઓએ સાશનુ કે, તેઓએ દાઉદને ઇસ્ત્રાએલના રાજા તરીકે અભિષેક કર્યો છે, ત્યારે સર્વે પલિસ્તીઓ દાઉદની શોધ કરવા સાર થઈ આવ્યા, ને દાઉદ એ સાશનને કિલ્લામાં ઉતરી પડ્યો. ૧૮ હવે પલિસ્તીઓ આવીને રફાઇમના નીચા ભુમા પસંચી હતા. ૧ અને દાઉદે યહોવાદની સનાહ પુઝતા કહ્યું કે, હું હુ પલિસ્તીઓ ઉપર ચડાઇ કરું? હું હું તેઓને મારા હાથમાં સોંપશે? ને યહોવાદે દાઉદને કહ્યું કે, ચડાઇ કર, કેમકે હું નિશ્ચે પલિસ્તીઓને તારા હાથમાં સોંપીશ. ૨૦ અને દાઉદે બઆવ પરાસીમમાં આવ્યો, ને ત્યાં દાઉદે તેઓને પરાજિત કર્યા, ને તેણે કહ્યું કે, જેમ પાણી ધસી નિકળે તેમ યહોવાદ મારી આગળ મારા શત્રુઓ પર ચડી પડ્યો છે એ માટે તેણે તે ઠેકાણાનું નામ બઆવ પરાસીમ પાડયું. ૨૧ અને તેઓએ પોતાની મૃતિઓ ત્યાં પડતી મુઠી, ને દાઉદ તથા તેના માણસો તેઓને લઇ ગયા.

૨૨ અને પલિસ્તીઓ ફરીથી પાછા આવ્યા, ને રફાઇમના નીચાભુમા પસંચી. ૨૩ અને દાઉદે યહોવાદની સલાહ પુછી, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું ચડાઇ કરીશ મા, પણ ચક્રર ખાઇને તેમની પૂઠ પાડળ નહને સેંદરકેસોની સામેથી તેઓ પર હુમલો કર. ૨૪ અને જ્યારે સેંદરકેસોની ટોચોમાં રૂચ કરવાને ખડખડાટ સમગાય ત્યારે એમ ધાય કે, તમારે પગ ચલાવજા, કેમકે ત્યારે યહોવાદ પલિસ્તીઓનું સેન્ય મારવાને તારી આગળ ચાલેતા થયા છે. ૨૫ અને જેમ યહોવાદે તેને આજ્ઞા કરી હતી, તેમ દાઉદે કીધું, ને તેણે ગેમાથી ગેઝર સુધી પલિસ્તીઓને માર્યા.

૬ અને દાઉદે ઇસ્ત્રાએલમાંથી ગુપ્તી કાઢેલા સર્વ માણસોને ફરીથી એકઠા કર્યા, તેઓ ત્રીસ હજાર હતા. ૨ અને દાઉદે ઉઠ્યો, ને પોતાની સાથેના સર્વ લોકોને લઈને દેવના કોષ, એટલે કુઝો ઉપર બિશગનાર સેન્યોના યહોવાદના નામને કોષ ત્યાંથી લાવવા સાર બાબતે ચુદાદાથી નિહાયો. ૩ અને

૧૬ નવા ગાદામાં પાલીને જિભઆદમાં હતું, ત્યાંથી

લાવતા હતા, ને અખીનાદાબના દીકરા ઉઝ્રાદ ૪ થયે આવ્યો તે નવું ગાદું હાકતા હતા. ૫ અને અખીનાદાબનુ ધર ને જિભઆદમાં હતું, ત્યાંથી તેઓ તેને દેવના કોષ સહિત લાવતા હતા, ને આવ્યો કોષ આગળ ચાલેતા હતા. ૬ અને દાઉદ તથા ઇસ્ત્રાએલના આખા ધરના [લોકો] દેવદારના લાકડાના સર્વ પ્રકારના [વાગ્ગો], તથા વીણા, તથા સ્તાર, તથા ડંક, તથા કરનાલ તથા ત્રાડ યહોવાદ આગળ વગાડતા હતા. ૭ અને તેઓ નાખોનના ખળા પાસે ગયા, ત્યારે ઉઝ્રાદે પોતાનો દાંધ દેવના કોષ તરફ લામે કરીને તેને પકડ્યા, કેમકે બળદોએ ઠોકર ખાધી. ૮ અને યહોવાદને કોષ ઉઝ્રાદ ઉપર લગ્યો, ને દેવે તેને તેના અપરાધને લીધે ત્યાં માર્યા, ને ત્યાં દેવના કોષ આગળ તે મરણ પામ્યો. ૯ અને યહોવાદ ઉઝ્રાદ ઉપર વુટી પડ્યો હતો, તેથી દાઉદને માહુ લાગ્યું, ને તેણે તે જગ્યાનું નામ પેરેસ ઉઝ્રાદ પાડયું, તે [નામ] આજ સુધી છે. ૧૦ અને દાઉદે તે દિવસે યહોવાદને ૩૨ લાગ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, યહોવાદને કોષ મારી પાસે કેમ કરી આવી શકે? ૧૧ એમ દાઉદે યહોવાદને કોષ પોતાની પાસે દાઉદના નગરમાં લઇ જવા હુમ્મલો નહોતો, પણ દાઉદે તેને બીજી જગ્યાએ, એટલે એબેહ અદોમ બિત્તીના ધરમાં, લઇ ગયો. ૧૨ અને યહોવાદને કોષ એબેહ અદોમ બિત્તીના ધરમાં ત્રણ માસ રહ્યો, ને યહોવાદે એબેહ અદોમને તથા તેના ધરના સર્વને આશીર્વાદ દીધો. ૧૩ અને દાઉદે રાજાને કોષને એવા સમાચાર કહ્યા કે, યહોવાદે દેવના કોષને લીધે એબેહ અદોમના ધરમાં તથા તેના સર્વરવને આશીર્વાદ દીધો છે. અને દાઉદે જઈને દેવના કોષને એબેહ અદોમના ધરમાંથી દાઉદના નગરમાં ઉત્સવ સાથે લઇ આવ્યો. ૧૪ અને એમ થયું કે, દેવના કોષ ઉચકનારા છે કમલા ગાદા, એટલે તેણે એક બળદ તથા એક પુષ્ટ પશુને ચક્ર કર્યો. ૧૫ અને દાઉદે યહોવાદની આગળ પોતાના સવળા બળથી નાચતો હતો, ને દાઉદે સજ્જનો એકઠા અને નિદાયેલો હતો. ૧૬ એ પ્રમાણે દાઉદે તથા ઇસ્ત્રાએલના ધરના સર્વ [લોકો] જય જયને પોકાર કરતા તથા રજશિંગડા વગાડતા, દેવના ગાય લઈને આવતા હતા. ૧૭ અને યહોવાદને કોષ દાઉ

દના નગરમા પેસતો હતો તે વેળાએ એમ બન્યું કે, શાઉલની દીકરી મીખાલે, ખારીમાથી નગર કરીને, દાઉદ રામને યહોવાહ આજળ કહેતા તથા નૃત્ય કરતો દીકો, ને તેણીએ તેને પોતાના અતઃકરણમા ઘુસી કીધો. ૧૭ અને તેઓએ યહોવાહનો કાષ માઠે લઈ જઈને, જે મહાપ દાઉદે તેને સાડ સિંદ્ર કીધો હતો, તે મધ્યે તેને તેની જગ્યાએ મુકીયો, ને દાઉદે યહોવાહની આજળ દહનીયાપણે તથા સાત્યપણે કીધો. ૧૮ અને દહનીયાપણે તથા સાત્યપણે કરી રહ્યા પછી, દાઉદે મૈન્યના યહોવાહને નારો લોકોને આશીર્વાદ કીધો. ૧ અને તેણે સર્વ લોકોને, એટલે ઇસ્રાએલના આખા સમુદાયને, જેમ પુરૂષને તેમજ સ્ત્રીને, એક એક રોટલી, તથા કેટલુંક [માસ] તથા સુકી દ્રાક્ષની એકેક ખારી વહવી આપ્યા, ને સર્વ લોક પોતપોતાને ઘેર વિદાય થયા. ૨૦ પછી દાઉદ પોતાના ધરનાને આશીર્વાદ દેવાને પાછો આવ્યો, ને શાઉલની દીકરી મીખાલે દાઉદને મળવાને બહાર આવીને કહ્યું કે આજ ઇસ્રાએલનો રાજા કેટલો મહિમાવાન દેખાતો હતો! કેમકે જેમ કોઈ ઢલકો માણસ નિનજ્જતાથી નમ્ર થાય, તેમ તે પોતાના આકરોની દાતીઓના દેખતા આજ નવસો થયો. ૨૧ અને દાઉદે મીખાલને કહ્યું કે, એ તો યહોવાહની આજળ [મેં કર્યું] કેમકે મને યહોવાહના લોક ઇસ્રાએલ પર અધિકારી કરાવવા સાડ, તારા બાપ કરતા તથા તેના ધરના સર્વ કરતા તેણે મને પસંદ કર્યો છે માટે હું યહોવાહ આજળ ઉત્સાહ કરીશ. ૨૨ અને તે કરતા પણ દુઢલકો થઈશ, ને મારી પોતાની દંષ્ટિમા નીચ થઈ, પણ જે દાસીઓ વિષે તું બોલી છે, તેઓથી હું સન્માન પામીશ. ૨૩ અને શાઉલની દીકરી મીખાલને તેનીના મરજુના દિવસ સુધી કંઈ છેકડે થયું નહિ.

૭ અને રાજા પોતાના ધરમા રહેતો હતો, ને યહોવાહ તેની ચોતરફના શત્રુઓથી તેને નિરાત આપી હતી તેવામા એવું બન્યું કે ૨ રાજાએ નાથાન ભવિષ્યવાદીને કહ્યું કે, જો, હું એરેજ્જફના લોકોની ધમારતમા રહું છું પણ યહોવાહનો કાષ કનાતોમા રહે છે. ૩ અને નાથાને રાજાને કહ્યું કે, જઈને જે સધળું તારા મનમા છે તે કર, કેમકે યહોવાહ તારી સાથે છે. ૪ અને તેજ રાતે એમ થયું કે, યહોવાહના સખ્ત નાથાન પાસે આપીને કહ્યું કે, ૫ જઈને મારા સેવક દાઉદને કહે કે યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું તું મારે રહેવા સાડ ધર બાધરો? ૬ કેમકે હું ઇસ્રાએલપુત્રોને

મિસરમાથી કાઢી લાવ્યા તે દિવસથી તે આજ સુધી હું ધરમા રહ્યો નથી પણ તમમા તથા મહાપમા રહીને આલ્યા છું. ૭ જે જે ડોકાણે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો સાથે હું કૃપા છું, ત્યાં ઇસ્રાએલના કુળોમા [ના જે જનોને] મારા ઇસ્રાએલ લોકનું પાળણું કરવાની આજ્ઞા મેં આપી છે, તેઓમાના કોઈને શું મેં એક શબ્દ પણ કહ્યો કે, મારે સાડ એરેજ્જફના લોકોનું ધર કેમ નથી બાધતા? ૮ તો હવે મારા સેવક દાઉદને એમ કહે કે, મૈન્યનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા લોક ઇસ્રાએલ પર અધિકારી થવા સાડ મેં તેને મહાપમા માથી તથા ઘેટા પાછળ બટકવા પરથી બોલાવી લીધા છે. ૯ અને જ્યાં જ્યાં તું ગયો, ત્યાં ત્યાં હું તારી સાથે હતો, ને મેં તારા સર્વ શત્રુઓને તારી આજળથી નાણું કીધા છે, ને પૃથ્વી પરના મહાન પુરૂષાના નામ જેવું તારું નામ હું યોડું કરીશ. ૧૦ અને હું મારા ઇસ્રાએલ લોકોને સાડ જગ્યા કરાવી આપીને તેઓને ત્યાં રોપીશ, કે તેઓ પોતાની જ જગ્યાએ રહે ને કૃત્રીથી ખસેડાય નહિ, ૧૧ એટલે પહેલાની પેઠે તથા જે દિવસે મારા ઇસ્રાએલ લોક ઉપર ન્યાયાધીશો થવાની આજ્ઞા મેં કીધી ત્યાર પછીની પેઠે, તેઓને કુષાઈના પુત્રો હવે પછી હું ખ દેશે નહિ, ને હું તને તારા સર્વ શત્રુઓથી વિસામો પમાડીશ, વળી યહોવાહ તને કહે છે કે યહોવાહ તારું ધર સ્થાપિત કરશે. ૧૨ જ્યારે તારા દિવસો પુરા થશે, ને તું તારા પિતૃઓની સાથે ઉઠી જશે, ત્યારે તારી પછી હું તારા પેટના તારા સત્તાને ઉઠો કરીશ ને તેનું રાજ્ય સ્થાપીશ. ૧૩ તે મારા નામને સાડ એક ધર બાધરો, ને તેનું રાજ્યાસન હું સદાને માટે સ્થાપિત કરીશ. ૧૪ હું તેનો બાપ થઈશ, ને તે માટે પુત્ર થશે, જે તે બુઝાઈ કરશે, તો હું મનુષ્યની સોદીથી તથા મનુષ્યપુત્રોના સાટકાથી તેને શિક્ષા કરીશ. ૧૫ પણ જેમ જે શાઉલને તારી આજળથી દૂર કરીને તેની પાસેથી મારી કૃપા લઈ લીધી, તેવી રીતે તેની પાસેથી તે લઈ લેવારો નહિ. ૧૬ અને તારું ધર તથા તારું રાજ્ય સત્તા તારી આજળ અવિચળ થશે, તારું રાજ્યાસન સદાને માટે સ્થાપિત થશે. ૧૭ આ સર્વ શબ્દો પ્રમાણે તથા આ સર્વજ્ઞ દર્શન પ્રમાણે નાથાન દાઉદની આજળ બોલ્યો.

૧૮ ત્યારે દાઉદ રાજા અદર જઈને યહોવાહની સમુખ બેઠો, ને તેણે કહ્યું કે, હે પ્રભુ યહોવાહ, હું કોણ, તથા મારું ધર શું, કે આટલે સુધી તું મને

લાગ્યો છે? ૧૦ ને, હે પ્રજા યહોવાદ, તારી દષ્ટિમાં હજી એ તો જીવ વાળ લાગી હોય તેમ વળી તે લાગ્યા કાળને માટે તારા સેવકના ધર વિષે વચન આપ્યું છે, ને હે પ્રજા યહોવાદ, એ વળી માણુત્તરી રીતે! ૨૦ ને દાઉદ અને યીહૂં શું કહી શકે? કેમકે હે પ્રજા યહોવાદ, હું તારા સેવકને ઓળખે છે ૨૧ તારા વચનની ખાતર, તથા તારા પોતાના સ્વચાલ પ્રમાણે, આ સર્વ મોટા કૃપા તે કીધા છે, એ માટે કે તારો સેવક તે ભણે. ૨૨ માટે, હે યહોવાદ દેવ, હું મોટો છે; કેમકે જે સવળુ અર્થે અમારે કાને સાંભળ્યું છે, તે પ્રમાણે તારા જેવો કેહ નથી, ને તારા વિચાર કાંઈ દેવ નથી. ૨૩ અને તારા હક્કાએ લોક જેવા પૃથ્વી પર કયા લોક છે કે જેઓને પોતાના લોક કરતાં સાચું ઊંડાવવાને, તથા પોતાનું નામ કરવાને, તથા જે પોતાના લોકને તે પોતાને સાચું મિત્રસ્વાધી તથા દેશભવિષ્યોમાથી તથા તેઓના દેવદેવીઓ પાસેથી ઉદાગ્યા છે, તેઓના દેખતા વારે વાંદતે મહાન કૃપા તથા તારા દેશને વારતે લયંકરે કૃત્યો કરવાને હું દેવ સિધાગ્યો! ૨૪ ને તારા હક્કાએ લોક સર્વકાળ તારા લોક યાય, માટે તે તેઓને તારે સાચું સ્થાપિત કીધા, ને હું યહોવાદ તેઓના દેવ થયો છે ૨૫ અને હવે, હે યહોવાદ દેવ, જે વચન તે તારા સેવક વિષે તથા તેના ધર વિષે ઉચ્ચાર્યું છે, તે સદાને માટે કાયમ કર, ને તારા બોલ્યા પ્રમાણે કર. ૨૬ અને તારું નામ સર્વકાળને સાચું મોટું બનાવો, ને એમ કહેવાય કે, સુન્ધોને યહોવાદ હક્કાએ કીધો દેવ છે; ને વાત સેવક દાઉદનું ધર તારી આજ્ઞા સ્થાપિત થશે. ૨૭ કેમકે, હે સુન્ધાના યહોવાદ, હક્કાએ કીધો દેવ, તે તારા સેવકને એવું બંદરે કીધું છે કે, હું તારું ધર બાધીશ; એ માટે તારા સેવકે તારી આજ્ઞા આ પ્રાર્થના કરવાની હિંમત પોતાના હૃદયમાં ધરી છે. ૨૮ અને હવે, હે પ્રજા યહોવાદ, હું દેવ છે, ને તારાં વચનો સત્ય છે, ને આ ઉત્તમ વરદાન વિષે તે તારા સેવકને વચન આપ્યું છે. ૨૯ તો હવે તારા સેવકનું ધર તારી આજ્ઞા સર્વકાળ છે, તે સાચું હવે કૃપા કરીને તેને આત્મીયો દેવ, કેમકે, હે પ્રજા યહોવાદ, હું તે બોલ્યો છે; ને તારા આશીર્વાદથી તારા સેવકનું ધર સદા આશીર્વાદિત હોવો.

અને ત્યાર પછી એમ થયું કે, દાઉદે પ્રવિસ્તી-
આને મારીને વશ કીધા; ને દાઉદે મેથેજ-
આમાં પવિસ્તીઓના હાથમાંથી લીધું ૨ અને

તેણે મોઆબીઓને હરાવ્યા, ને તેઓને જૂનિ પર આડા પાકીને દોરીથી માખ્યા; ને તેણે મારી નાખ્યા સાચું જે દોરીઓ જેટલા માખ્યા, તથા જીવાલ્લ સાચું એક આખી દોરી જેટલા માખ્યા અને મોઆબીઓ દાઉદના વાગેદાર થયને ખંડણી આપવા થયા. ૩ વળી રહોળનો દિગ્ગેર તથા સોનાદનો રાત્ર દહાદહેરને કાન નહીં પાસે પોતાનું રાત્ર પાકું મેળવવા સાચું પાછો જતો હતો, ત્યારે દાઉદે તેને પશુ હરાવ્યા ૪ અને દાઉદે તેની પાસેથી એક દંભર ને આવડે સ્વાસી તથા વીસ દંભર પાવડળ લીધા; ને દાઉદે રથના શર્વે ઘોડાઓના પાલકા પગની નસો કાપી નાખી, પશુ એકસો રથને સાચું તેઓમાંથી જીવતા રાખ્યા ૫ અને દંભરના અગ્રામીઓ સોનાદના રાત્ર દહાદહેરને સાદા કરતાં સાચું આગ્યા, ત્યારે દાઉદે તે અગ્રામીઓમાંના બાવીસ દંભર માણસોને માર્યા. ૬ પછી દાઉદે દંભરના અગ્રામમાં ચાલ્યા મિસાઓ, ને અગ્રામીઓ દાઉદના વાગેદાર થયા, ને ખંડણી આપવા લાગ્યા; ને દાઉદે ભ્યાં ભ્યાં મથો ત્યાં ત્યાં યહોવાદે તેને કૃતેદ પમાડી ૭ અને દાઉદે દહાદહેરને સાચું એ સુન્ધો સોનાની ઠાંલો લઇને યરુશલેમમાં લાગ્યા ૮ અને દહાદહેરનાં બેટાં તથા બેરોચાલ વગરેમાથી દાઉદે રાત્રએ પુકળ પિતળ લીધું ૯ અને લખાઇના રાત્ર દાઉદે સંસાન્ય કે દાઉદે દહાદહેરના સધળા સુન્ધોને પરાજય કીધો છે, ૧૦ ત્યારે દાઉદે રાત્રએ દહાદહેરને વિગ્રહ યુદ્ધ કરીને તેનો પરાજય કીધો હતો તેને બીધે, તેને યુનારકબાદી તથા મન્થવાદ આપવા સાચું દાઉદે પોતાના વીહરા પેરામને મોકલ્યો, કેમકે દહાદહેરને દાઉદની સાચું વિગ્રહ ચાલતો હતો; ને [યોરામ] પોતાની સાચું રૂપાના તથા સોનાનાં તથા પિત્તળનાં ખાતો લઇ આવ્યો હતો; ૧૧ એઓને પશુ દાઉદે રાત્રએ યહોવાદ પ્રત્યે અર્પણ કીધાં, ને તેમની સાચું જે સર્વ પ્રજાઓને તેણે તણે કરી હતી તેઓનું સોનું તથા રૂપું તેણે અર્પણ કીધું; ૧૨ એટલે અગ્રામનું, તથા મોઆબનું, તથા અમ્મોનનું, તથા પહિ-સ્તીઓનું, તથા અમાલેકનું, તથા સોનાદના રાત્ર રહોળના દીકરા દહાદહેરનું [સોનું રૂપું]. ૧૩ અને દાઉદે વીહાના વીચાણમાં અગ્રાદ દંભર અગ્રામીઓને મારીને પાછો આવ્યો, ત્યારે તેનું નામ વિખ્યાત થયું ૧૪ અને તેણે યહોમમાં ચાલ્યા મુકાં; આખા

અહોમમા તેણે યાજ્ઞા બેસાડ્યા, ને સર્વ અહોમીઓ દાઉદના તાબેદાર થયા, ને દાઉદે નવા નવા ગયા ત્યા ત્યા યહોવાહે તેને ફતેહ પમાડી

૧૧ અને દાઉદેનું રાજ્ય સર્વ ઇસ્રાએલ પર હતું, ને દાઉદે પોતાના સર્વ લોકોના ફેરવા તથા ન્યાય કરતો હતો. ૧૨ અને સરઘાહને દીકરો યોઆબ સેનાપતિ હતો, તથા અહીયેહને દીકરો યહોવાફાટ કવિહાસક હતા, ૧૩ અને અહીયેહને દીકરા સારોક તથા અખ્યાચારને દીકરો અહીમેરેખ યાજ્ઞક હતા, ને સરઘાહ ચિટલીસ હતો, ૧૪ ને યહોવાહાને દીકરો ખનાયાહ કરેથીઓ તથા પલેથીઓ ઉપર હતો, ને દાઉદના દીકરાઓ મુખ્ય કારભારીઓ હતા

૮ અને દાઉદે કહ્યું કે, યું શાઉલના ધરનું હજી કોઈ જીવંત છે, કે હું તેના પર યાનાયાનને લીને ફૂપા દેખાડું? ૧ ને શાઉલના વરનો સીબા નામે એક ચાકર હતો, ને તેઓ તેને દાઉદ પાસે બોલાવી લાવ્યા, ને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, યુ તું સીબા છે? ને તેણે કહ્યું કે, તારો દાસ હું તેજ છું. ૨ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, શાઉલના ધરનું હજી કોઈ નથી રહ્યું કે હું તેને દેવની ફૂપા દેખાડું? ને સીબાએ રાત્રીને કહ્યું કે, યોનાયાનનો એક દીકરો હજી છે, તે પગે નખડો છે. ૩ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, તે ક્યા છે? ને સીબાએ રાત્રીને કહ્યું કે, જો, લો દખારમા આમ્મીએલના દીકરા માખીરના ધરમા તે છે. ૪ ત્યારે દાઉદે રાત્રીએ તેને લો દખારથી આમ્મીએલના દીકરા માખીરને ઘેરથી તેડી મંગાવ્યા. ૫ અને શાઉલના દીકરા યાનાયાનના દીકરા મશીમેરોએ દાઉદ પાસે બાવીને સાક્ષાત્ દડવત પ્રજ્ઞામ ક્રીધા અને દાઉદે કહ્યું, મશીમેરોએ અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, જો તારો ચાકર [હાજર છે] ૭ અને દાઉદે તેને કહ્યું કે, બી મા, કેમકે તારા બાપ યોનાયાનની ખાતર હું નિથે તારા પર ફૂપા રાખીશ, ને તારા દાદા શાઉલની સઘળી જગીર હું તને પાછી આપીશ, ને તું હમેશા મારી મેજ પર ભોજન કરજે. ૮ અને તેણે નમસ્કાર કરીને કહ્યું કે, તારો દાસ કોણ છે, કે મારા સરખા સુએલા કુરસા ઉપર તું નજર રાખે? ૯ પછી રાત્રીએ શાઉલના ચાકર સીબાને ભોલ્યોતીને તેને કહ્યું કે, શાઉલનું તથા તેના આખા ધરનું જે કઈ હતું, તે સઘળું મેં તારા ધણીના દીકરાને આપ્યું છે. ૧૦ અને તારે તથા તારા દીકરા એએ તથા તારા ચાકરોએ તેની વચ્ચેથી તે જગીર

બેઠી, ને તેની ઉપજ તારે લાવવી, કે તારા ધણીના દીકરે ને બોરામી બળે, પણ તારા ધણીના દીકરે મશીમેરોએ તો હમેશા મારી મેજ પર ભોજન કરશે અને સીબાને પદર દીકરા તથા વીસ ચાકર હતા. ૧૧ ત્યાર સીબાએ રાત્રીને કહ્યું કે, મારા ધણી રાત્રીએ પોતાના દાસને જે સઘળી આજ્ઞા ક્રીધી છે, તે પ્રમાણે તારો દાસ વતરો [રાત્રીએ કહ્યું કે] મશીમેરોએ તો રાત્રીના એક દીકરાની પટે મારી મેજ પર જમશે. ૧૨ અને મશીમેરોએ મીખા નામે એક નાનો દીકરો હતો, ને સીબાના ધરમા જે રહેતા હતા તે સઘળા મશીમેરોએના ચાકર હતા. ૧૩ એમ મશીમેરોએ ચર શાલેમમા રહ્યા, કેમકે તે હમેશા રાત્રીની મેજ પર જમતા હતા, ને તે જગ પગે લખડો હતા

૧૦ અને ત્યાર પછી એમ થયું કે, આમ્મોનપુત્રોના રાત્રી મરજી પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો હાનૂન રાત્રી થયા. ૨ અને દાઉદે કહ્યું કે નાહારના દીકરા હાનૂન ઉપર હું માયા રાખીશ, જેમ એનો બાપ મારા પર માયા રાખતો હતો. તેમ, તેથી દાઉદે તેના બાપ વિષે તેને હિલાસો દેવા સાફ પોતાના ચાકરોની મારફતે સંદેશો મોકલ્યા, ને દાઉદના ચાકરો આમ્મોનપુત્રોના દેરામા પહોંચ્યા કે પણ આમ્મોનપુત્રોના સરદારાએ પોતાના મુખ્ય દાનુનને કહ્યું કે, દાઉદે તારી પાસે હિલાસો દેનારા એને મોકલ્યા છે, તેથી યું તું એણે ધારે છે કે તે તારા બાપનું સન્માન કરે છે? યુ તેણે પોતાના ચાકરોને નમરની તપાસ કરવાને તથા તેની ખાતમી કાઢવાને તથા તેને પાવમાલ કરવાને સાફ તારી પાસે મોકલ્યા નથી? ૪ તેથી હાનૂને દાઉદના ચાકરોને પકડાવીને તેઓની અડધી અડધી દાદીઓ સુઢાવી નાખી, ને તેઓના વસ્ત્રો વચ્ચોવચમાથી દેવરા સુધી કાપી નાખીને તેઓને મોકલી દીધા. ૫ દાઉદને અખબર મળી ત્યારે તેણે તેઓને મળવા સાફ [માલુસ] મોકલ્યા, કેમકે તે માલુસો ધણી શરમાતા હતા, ને રાત્રીએ કહ્યું કે, તમારી દાદી પાછી વચે ત્યા સુધી તમે ચરે બોમા રહો, ને પછીથી પાછા આવજો. ૬ અને આમ્મોનપુત્રોએ બેનુ કે અમે દાઉદની નજરમા ધિક્કા રખાત થયા છીએ, ત્યારે આમ્મોનપુત્રોએ માલુસો મોકલ્યાને જેય રહેવાના અરામીઓ તથા સોબાદના અરામીઓનાથી વીસ હજાર પાયદળને, તથા એક હજાર માલુસો સહિત માઅખાદના રાત્રીને, તથા

ટોળના બાર હબર માણસોને જગાર પહીંને રાખ્યા
 અને હાઉં એ વિષે સાક્ષ્ય ત્યારે તેણે યોગ્યાળને
 યોદ્ધાઓના સપળા સૈન્ય સહિત મોકલ્યો અને
 આમોનપુત્રોએ બહાર નિકળીને દરવાજાના નાકા
 આગળ યુદ્ધબૃહ રચ્યો, ને સોનાહના તથા રહેા
 બના અરામીઓ તથા ટોળના તથા માચ્યાહના
 માણસો મેદાનમાં અજાણ ઉભા હતા. હવે યોગ્યાળે
 લેખ કે પોતાની આગળ તેમજ પાછળ યુદ્ધબૃહ
 રચ્યો છે, ત્યારે તેણે ઇસ્રાએલના સર્વ સુદી કાઢેના
 લોકોમાંથી યુદ્ધી કાઢીને, તેઓને અરામીઓ સામે
 યુદ્ધબૃહમાં મોકલ્યા, ૧૦ ને બાકીના લોકોને તેણે
 પોતાના સાથ અગ્રીયાના હાથ નીચે સોંપ્યા, ને
 તેણે તેઓને આમોનપુત્રોની સામે યુદ્ધબૃહમાં
 મોકલ્યા. ૧૧ અને તેણે કહ્યું કે, બે અરામીઓ અમને
 પાછા દહાવે, તો હું મને સાક્ષ કરજે, પણ બે આમો
 નપુત્રો અને પાછા દહાવશે, તો હું તારી મદદ આપીશ.
 ૧૨ દિવસ થઈને, ને આપણે પોતાના લોકોને સાથ
 તથા પોતાના દેવના નામોને સાથ મરદાસ કરી, ને
 પહોંચાડ પોતાને જે સાથ કાઢે તે કરી. ૧૩ પણ
 યોગ્યાળ તથા તેની સાથોના લોક અરામીઓ સામે
 યુદ્ધ કરવાને પાસે આવ્યા, ને તેની આગળથી તેઓ
 નાકા. ૧૪ અને આમોનપુત્રોએ લેખ કે અરામીઓ
 નાકા છે, ત્યારે અગ્રીયાપની આગળથી તેઓ પણ
 નાકા, ને નગરમાં પેસી તથા પછી યાઆબ આમોન
 પુત્રોની પાછળથી પાછા વળેને યરશાલેમ આવ્યા.
 ૧૫ અને અરામીઓએ લેખ કે અમે ઇસ્રાએલ આગળ
 હારી તથા છીએ, ત્યારે તેઓ એકાઠા થયા. ૧૬ અને
 હારાએઝેરે માણસ મોકલીને નદીની પેલી ત્રમ રહે-
 નાર અરામીઓને તેડાવ્યા, ને તેઓ હારાએઝેરના
 સેનાપતિ શોબાબની સરકારી નીચે દેવાનમાં આવ્યા.
 ૧૭ અને એ સમાચાર હાઉંને મળ્યા, એટલે તેણે સર્વ
 ઇસ્રાએલને એકાઠા કર્યા, ને તે વરદન ઉવરીને દેવાન
 આગળ આવ્યા, ને અરામીઓએ હાઉંની સામે
 યુદ્ધબૃહ રચ્યો, ને તેઓ તેની સામે લડ્યા. ૧૮ અને
 અરામીઓ ઇસ્રાએલ ત્રામેથી નાકા, ને હાઉંને અરા
 મીઓના સાગરે રથોમાંના માણસોને, તથા ચાલીસ
 હબર રવારોને માર્યા, તથા તેઓના સેનાપતિ શોબા
 બને મારીને માર કીધા. ૧૯ અને જે સપળા રાખ્યા
 હારાએઝેરના વાગેદાર હતા, તેઓ અત્યારે લેખ કે
 તેઓને ઇસ્રાએલ આગળ હાર આપી છે, ત્યારે

તેઓએ ઇસ્રાએલ સામે સલાહ કરી, ને તેઓના
 વાગેદાર થયા તેથી અરામીઓ આમોનપુત્રોને
 ત્યાર પછી સાક્ષ કરતા બીતા હતા.

૧૧ અને નવ વર્ષ બેસતા ત્યારે રાખ્યા યુદ્ધને
 સાથ નિકળે છે, ત્યારે એમ થયું કે, હાઉંને
 યોગ્યાળને તથા તેની સાથે તેના ચાકરોને તથા સર્વ
 ઇસ્રાએલને મોકલ્યા, ને તેઓએ આમોનપુત્રોના
 નાશ કરીયા, ને રાખ્યાહ નગરને ઘેરા લાવ્યા પણ
 હાઉં યરશાલેમમાં રહ્યા.

૨ અને એક સાલ એમ થયું કે, હાઉં પોતાના
 પલત્ર ઉપરથી છીંને રાખ્યાહેલના પાખા ઉપર ફરતો
 હતો, ત્યારે તેણે ધાબા ઉપરથી એક સ્ત્રીને રનાન
 કરતા હોય, ને તે સ્ત્રી દેખાવમાં ધણી દૃઢી હતી.
 ૩ અને હાઉંને માણસ મોકલીને તે સ્ત્રી વિષે પૂછવડ
 કરાવી તો કાઠએકે કહ્યું કે, હું એ બેવીઆમની
 દીકરી તથા ઉરીયાહ દિલ્લીની સ્ત્રી બાય શોબા નથી.
 ૪ ને હાઉંને હલકાસ મોકલીને તેને પકડી મજાવી, ને
 તેણી તેની પાસે મહેલમાં આવી, ને તેણે તેણીની
 સામે બ્યલિયાર કીધી (કેમકે તે પોતાની અશુદ્ધતા
 માથી નારી યોઇને શુદ્ધ થઇ હતી,) પણ તે પોતાને
 ઘેર પાછી ગઇ. ૫ અને તે સ્ત્રીને હમેશ રહ્યા, ને તેણીએ
 માણસ મોકલીને હાઉંને સમાચાર કહાવ્યા કે, મને
 દહાડા રહ્યા છે. ૬ અને હાઉંને યોગ્યાળની પાસે
 માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, ઉરીયાહ દિલ્લીને મારી
 પાસે મોકલ, ને યોગ્યાળે ઉરીયાહને હાઉં પાસે
 મોકલ્યો. ૭ અને ઉરીયાહ તેની પાસે આવ્યો, ત્યારે
 હાઉંને તેને પુછ્યું કે, યોગ્યાળ કેમ છે, તથા લોકોની
 ખબર કેવી છે, તથા લડાઈના શા હાલ છે? ૮ ને
 હાઉંને ઉરીયાહને કહ્યું કે, તારે ઘેર જઈને તારા પત્ર
 મેા અને ઉરીયાહ રાખને ઘેરથી વિદાય થયો, ને
 રાખ વરફથી તેની પાછળ કંઈ જમણું મોકલવામાં
 આવ્યું. ૯ પણ ઉરીયાહ રાખના ઘરના દરવાજા પાસે
 પોતાના ઉપરીના સર્વ ચાકરોની સાથે સુતો ને પોતાને
 ઘેર જયા નહિ. ૧૦ અને હાઉંને ખબર મળ્યું કે ઉરી-
 યાહ પોતાને ઘેર ગયા નથી, ત્યારે હાઉંને ઉરીયાહને
 કહ્યું કે, હું હું યુસાફરીઓ આવ્યા નથી? તો હું
 કેમ તારે ઘેર ગયો નહિ? ૧૧ ને ઉરીયાહે હાઉંને કહ્યું
 કે, કોઈ, તથા ઇસ્રાએલ, તથા યુદ્ધહાડ રાવરીઓમાં
 રહે છે, ને મારો મુરખી યોગ્યાળ તથા મારા મુર-
 ખીના ચાકરો યુદ્ધમાં મેદાનમાં ડાવણી કરી રહે છે,

તેનાં હું ખાવા, તથા પીવા, તથા મારી સ્ત્રી સાથે સુવા
 મારે ઘેર નહિ? તારા તથા તારા જીવના સમ, હું એ
 કુંઈ કરનાર નહિ. ૧૨ અને દાઉદે ઉરીયાહને કહ્યું કે,
 આજ પછુ અહીં રહેજે, ને કાલે હું તને વિદાય કરીશ.
 એમ ઉરીયાહ તે દિવસે તથા તેને બીજે દિવસે યશ-
 શાયેમમાં રહેતા. ૧૩ અને દાઉદે તેને બોલાવ્યો ત્યારે
 તેની આગળ તેણે ખાધું તથા પીધું; ને તેણે તેને
 મસ્ત બનાવ્યો; ને સંજે તે પોતાના ખાટલા ઉપર
 પોતાના સુરખીના ચાકરો સાથે સુવાને ગયો, પણ
 પોતાને ઘેર ગયો નહિ. ૧૪ અને સવારે એમ થયું કે,
 દાઉદે ચોઆબ ઉપર પત્ર લખીને ઉરીયાહની માફક તે
 તે મોકલ્યો. ૧૫ અને તેણે પત્રમાં એમ લખ્યું કે,
 તમે ઉરીયાહને હાથ ધરજો મોખરે રાખજો, ને તેની
 પાસેથી તમે દૂર ખસી જાવો, એ માટે કે તે જીવથી
 પાસેથી જાય. ૧૬ અને એમ થયું કે, ચોઆબ નગરનું
 અવલોકન કરતો હતો, ત્યારે તેણે ઉરીયાહને એવી
 જગ્યા સોંપી, કે જે વિષે તે બજાવતો હતો કે ત્યાં
 શૂરવીર માણસો છે. ૧૭ અને નગરના માણસો બહાર
 નિકળીને ચોઆબ સાથે લડ્યા; ને દાઉદના ચાકરોમાંથી
 કટલાએક લોક પડ્યા, ને ઉરીયાહ હિતી પણ માર્યો
 ગયો. ૧૮ ત્યારે ચોઆબે લડાઇનો સર્વે હેવાલ દાઉદને
 કહાવી મોકલ્યો. ૧૯ અને તેણે હલકારાને ફરમાવ્યું કે
 લડાઇનો આ સર્વે હેવાલ રાખને તું કહી રહે, ૨૦ ત્યાર
 પછી જો એણે અને કે રાખ કોઈ જણાઇને તને એમ કહે
 કે, લડવા સારે એટલા બધા નગરની નજીક તમે કેમ
 ગયા? હું તમે નહોતા બજાવતા, કે તેઓ કોટ ઉપરથી
 બાણો મારશે? ૨૧ યરૂખમેથીયના દીકરા અબીમેલેખને
 કોણે માર્યો? એક સ્ત્રીએ કોટ ઉપરથી ધંધીનું લપટું
 પડ નાખ્યાથી તે તેમનેમાં મરણ પામ્યો કે નહિ?
 તમે કોટની નજીક એટલા બધા કેમ ગયા? ત્યારે તું
 કહેજે કે, તારો દાસ ઉરીયાહ હિતી પણ માર્યો ગયો
 છે. ૨૨ પછી હલકારો વિદાય થયો, ને ત્યાં પહોંચીને,
 જે સમાચાર લખને ચોઆબે તેને મોકલ્યો હતો, તે
 સર્વે સમાચાર તેણે દાઉદને કહ્યા. ૨૩ અને હલકારાએ
 દાઉદને કહ્યું કે, તે માણસો અમને પાછા હઠાવીને
 અમારી પાસે મેદાનમાં બહાર આવ્યા, એટલે દરવા-
 નામાં પેસતાં લગી અમે તેમની ઉપર ધસારો કર્યો.
 ૨૪ અને ધનુર્ધારીઓએ કોટ ઉપરથી તારા ચાકરો
 ઉપર બાણ ફેંક્યાં, ને રાખના ચાકરોમાંથી કટલાએક
 મરણ પામ્યા; તારો દાસ ઉરીયાહ હિતી પણ સુઓ
 ૨૫ ત્યારે દાઉદે હલકારાને કહ્યું કે, ચોઆબને એમ

કહેજે કે, એથી તું દુઃખી ન થતો, કેમકે તરવાર તો
 જેમ એકને તેમજ બીજાને ખાઇ બંધ છે; નગર વિરૂદ્ધ
 વધારે સખત યુદ્ધ મચાવીને તેનો પરાજય કર; ને તું
 તેને હિંમત આપજો ૨૬ અને ઉરીયાહની સ્ત્રીએ
 સાંભળ્યું કે, તેને વર ઉરીયાહ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે
 તેણીએ પોતાના પતિને લીધે શોક કીધો. ૨૭ અને
 શોક પુરો થયા પછી દાઉદે માણસ મોકલીને તેને
 પોતાને ઘેર તેડાવી; ને તે તેની સ્ત્રી થઇ, ને તેને
 તેના પેટનો પુત્ર થયો; પણ દાઉદે જે કૃત્ય કીધું હતું
 તે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ખોટું લાગ્યું.

૧૨ અને યહોવાહે નાથાનને દાઉદ પાસે
 મોકલ્યો અને તેણે તેની પાસે આવીને
 તેને કહ્યું કે, એક નગરમાં બે માણસ હતા; એક દ્રવ્ય-
 વાન, ને બીજો દરિદ્રી. ૨ દ્રવ્યવાન માણસ પાસે પુષ્કળ
 ઘેર તથા ટોર હતો; ૩ પણ દરિદ્રી પાસે એક નાની ઘેડી
 સિવાય બીજું કંઈ નહોતું; તેણે તે વેચાતી લખને
 પાળી હતી, ને તે તેની સાથે ને તેના છોકરા સાથે
 ઉછરી હતી; ને તેના પોતાના કાળિયામાંથી તે ખાતી,
 ને તેના પોતાના પ્યાલામાંથી તે પીતી હતી, ને તેની
 ગાદમાં તે સુતી હતી, ને તે તેને દીકરી જેવી ગણતો
 હતો. ૪ અને તે દ્રવ્યવાન માણસને ત્યાં એક વટેમાર્ગી
 આવ્યો, ને તેને ત્યાં આવેલા વટેમાર્ગીને સારું રાંધવા
 માટે તેણે પોતાનાં ઘેર તથા ટોરમાંથી કંઈ લીધું નહિ,
 પણ પેલા દરિદ્રી માણસની ઘેડી લીધી, ને તેને ત્યાં
 આવેલા માણસને સારું તે રાંધી. ૫ અને તે માણસ
 ઉપર દાઉદનો ક્રોધ બહુ સળગ્યો; ને તેણે નાથાનને
 કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ, જે માણસે એ કૃત્ય
 કર્યું છે, તે માણસ મરણ પામ્યો છે; ૬ ને તેને ઘેડીને
 બદલે કોમળું પાણુ આપવું પડશે, કેમકે તેણે એણું
 કૃત્ય કીધું, ને તેને કંઈ દયા આવી નહિ.

૭ અને નાથાને દાઉદને કહ્યું કે, હુંજ તે માણસ છે;
 ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મેં તને
 ઇસ્રાએલ પર રાખ તરીકે અસિધિષ્ટ કર્યો, ને મેં તને
 સાઉલના હાથમાંથી છોડાવ્યો; ૮ ને મેં તારા ધણીનું
 ઘર તને આપ્યું, ને તારા ધણીની પત્નીઓ તારી
 ગાદમાં આપી, ને તને ઇસ્રાએલનું તથા યહુદાહનું ઘર
 આપ્યું; ને એ જો કમળી પડત તો હું તને ફલાણું
 ફલાણું વાનો પણ આપત ૯ તે શા માટે યહોવાહનું
 વચન તુચ્છ કરીને તેની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું છે? ઉરીયાહ
 હિતીને તં તરવારથી મરાવ્યો છે, ને તેને આમો-

નપુત્રોની વરવારથી મારી નખાવીને તેની પત્નીને તે વારી પત્ની કરી લીધી છે. ૧૦ તો હવે વરવાર તારા ધરમાથી કરી દૂર થયો નહિ, કેમકે તે મને તુજા કીધો છે, ને ઘેરીવાદ દિતોની પત્નીને લઈને પોતાની પત્ની કરી લીધી છે. ૧૧ યદોવાદ એમ કહે છે કે, ભે, હું તારા પોતાના ધરમાથી તારી વિરૂદ્ધ ખડેલ ઉપુ કરીશ, ને તારી નગર આગળ વારી સ્ત્રીઓને લઈને તારા પડોસીને આપીશ, ને આ સૂચના દેખાડે તે વારી સ્ત્રીઓની આગળ લેશે. ૧૨ કેમકે તે એ જાનુ કહ્યું, પણ હું આ કાર્ય સારું હસાએલના દેખાડે, તથા સૂચના દેખાડે કરીશ. ૧૩ અને હાઉદે નાથાનને કહ્યું કે, મેં યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે, ને નાથાને હાઉદેને કહ્યું કે, યદોવાદે પણ વારે પાપ દૂર કીધું છે, હું મનીષ નહિ. ૧૪ તો પણ આ કૃત્યથી તે યદોવાદના યત્નથીને તેની નિંદા કરવાનો મોટો પ્રસન્ન આપ્યો છે, મદિ જે દીકરો તારે ત્યા જન્મશે, તે નિશ્ચે મરી જશે. ૧૫ અને નાથાન પોતાને ઘેર ગયો.

અને હાઉદેનું જે બાળક ઘેરીવાદની સ્ત્રીને જેટ થયું, તેને યદોવાદે મરજ લાગુ કીધો, ને તે બહુ માડુ થયું. ૧૬ માટે હાઉદે તે બાળકને સાચું દેવની આનંદ લાલ વાલો કર્યો, ને હાઉદે ઉપવાસ કીધો, ને અનર જઈને આખી રાત ભોષ ઉપર તે પડી રહ્યો. ૧૭ અને તેને જમીન પડવી ઉઠાવના સાચું તેના ધરના વડીલો ઉઠીને તેની પાસે [ઉભા રહ્યા], પણ તે ઉકયા નહિ, તેમ તેઓની સાથે તેજે રાત્રી પણ ખાધી નહિ. ૧૮ અને સાનને દિવસે એમ થયું કે, તે બાળક મરણ પામ્યું અને બાળક મરી ગયું છે, એ ખબર તેને કહેવા હાઉદેના વાકરો બીરા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, ભે, બાળક અવધ જન્મ અને તેની સાથે જોડાના તો તે અમારે કહેતું જાનવતો નહિ, ત્યારે ભે અને તેને કહીએ કે, બાળક મરી ગયું છે, તો તે કેટલો દુઃખી થશે! ૧૯ પણ હાઉદેને જુ કે તેના વાકરો અકલીબના કાનમા વાતો કરે છે, ત્યારે હાઉદે સમજ્યો કે બાળક મરી ગયું છે, ને હાઉદે પોતાના વાકરોને પુછ્યું કે, હું બાળક મરી ગયું ને તેઓએ કહ્યું કે, તે મરી ગયું છે. ૨૦ ત્યારે હાઉદે જમીન પડવી ઉઠ્યો, ને સ્નાન કરીને પોતાને બેઠું અનર મેળવ્યું, ને પોતાના વસ્ત્ર બદલા, ને યદોવાદના ધરના જઈને તેજે જમન કર્યું, પછી તે પોતાને ઘર આવ્યો, ને તેણે આગુ ત્યારે તેઓએ તેની આનંદ અત્ત પિરક, ને તેજે ખાધું. ૨૧ ત્યારે તેના વાકરોએ તેને કહ્યું કે, તે એમ કેમ કર્યું બાળકના

અવાજ તું ઉપવાસ તથા વિલાપ કરતો હતો, પણ બાળક મુઆ પછી તે ઉઠીને અત્ત ખાધું. ૨૨ અને તેજે કહ્યું, બાળકના અવાજ તું ઉપવાસ તથા વિલાપ કરતો હતો, કેમકે મેં કહ્યું કે, કેણુ જલે છે કે, યદોવાદ મારા પર કૃપા કરીને બાળકને અવધ નહિ રાખે? ૨૩ પણ હવે તે મરણ પામ્યું છે, તો આ માટે મારે ઉપવાસ કરવો? થુ હું તેને પાઠો લાવી ચકુ! હું તેની પાસે જઈશ, પણ તે મારી પાસે નહિજ આવશે. ૨૪ અને હાઉદે પોતાની સ્ત્રી બાથ રોબાને દિવાસો કીધો, ને તે તેણીની પાસે જઈને તેની સાથે સુતો, ને તેણીને પુત્રના પ્રસન્ન થયા, ને તેનું નામ તેણે સુલેમાન પાડ્યું, ને તેના પર યદોવાદની પ્રીતિ હતી, ૨૫ ને તેણે નાથાન ભવિષ્યવાદીની મારફતે સંદેશો મોકલીને યદોવાદની ખાતર તેનું નામ યદોવાદ પાડ્યું.

૨૬ હવે થોઆએ આમ્મોનપુત્રોના રાખ્યાદ ઉપર હત્યો કરીને રાખ્યાનીનું નગર સર કર્યું. ૨૭ અને થોઆએ હાઉદે પાસે હલકારા મોકલીને કહાવ્યું કે, મેં રાખ્યાદ ઉપર હત્યો કીધો છે, હા, મેં પાણીનું નગર લીધું છે. ૨૮ તો હવે બાકીના લોકોને એકઠા કર, ને નગરની સામે જાવણી કરીને તેને સર કર, નહિ તો તે નગર હું લઈ લઈશ, ને તે મારા નામથી બોળ-ખાશે. ૨૯ અને હાઉદે સર્વે લોકોને એકઠા કરીને રાખ્યાદ ગયો, ને તેના પર હત્યો કરીને તેને સર કર્યું. ૩૦ અને તેજે તેઓના રાખ્યાં મુખતે તેને માથેથી ઉતારી લીધો, ને તે વળનમા એક વાલત કોનાનો હતો, ને મુનવાન રહ્યો [તેમા જલેલા હતા], ને તે હાઉદેને માથે પહેરાવ્યો, ને તે નગરની મુખજળ લઈ તે બહાર લાવ્યા. ૩૧ અને તેમાના લોકોને બહાર લાડીને તેજે તેઓના પર કરવતો તથા લાડાની પહે-કીબે તથા જોડાની કુદાડીઆ બહારી, ને તેઓને ઈની બહુરોઆમા યજને ચડાવ્યા, ને એજ પ્રમાણે તેજે આમ્મોનપુત્રોના સપળા નગરોને કર્યું અને હાઉદે તથા સર્વે લોક વચ્ચેના પાઠો આવ્યા.

૧૩ ત્યાર પછી અમ થયું કે, હાઉદેના દીકરા આમ્મોનપુત્રોને તમાર નામે એક મુદ્દર બદેન હતી, ને હાઉદેના દીકરા આમ્મોનને તેનો મોલ લાગ્યા હતા. ૨ અને આમ્મોન પોતાની બદેન તમાર વિરુદ્ધે જશે વ્યાકુળ થયા, ૩ તે માટે પડશે; કેમકે તે કુચારી હતી, ને તેને કંઈ કર્યું એ આમ્મોનને મુશ્કેલ લાગ્યું. ૪ પણ હાઉદેના લાક શિખાવડોના

દીકરા નામે યોનાદાજ તે આમ્નેનનો મિત્ર હતો ; ને યોનાદાજ ધણે પક્ષે માણસ હતો. ૪ અને તેણે તેને કહ્યું. હે રાજપુત્ર, તું રોજ રોજ સુકાતો કેમ જાય છે ? શું તું મને નહિ કહે ? ને આમ્નેનને તેને કહ્યું, મારા બાધ આપ્શાલોમની બહેન તામારનો મને મોઢ લાગ્યો છે. ૫ અને યોનાદાજે તેને કહ્યું કે, તારા પલ્લવ ઉપર સુધ જઈને મઢવાડનો ટોંગ કર, ને તારો આપ તને જોવા આવે ત્યારે તેને કહેજે કે, કૃપા કરીને એમ કહે કે મારી બહેન તામાર મારી પાસે આવીને મને ખાવાને અન્ન આપે, ને મારા જેખતાં રસોઇ બનાવે, કે હું તે જોઉં ને તેના હાથથી ખાઉં. ૬ માટે આમ્નેન સુધ ગયો, ને મઢવાડનો ટોંગ કર્યો, ને રાત્ર તેને જોવા આવ્યો, ત્યારે આમ્નેનને રાત્રને કહ્યું કે, કૃપા કરી મારી બહેન તામારને મોકલો, કે મારા જેખતાં તે મારે તારા બે પોળીઓ બનાવે, ને હું તેના હાથે ખાઉં. ૭ ત્યારે દાઉદે તામારને ઘેર માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, તારા બાધ આમ્નેનને ઘેર દમણા જઈને તેને સાડ રસોઇ બનાવ. ૮ તેથી તામાર પોતાના બાધ આમ્નેનને ઘેર ગઈ; ને તે સુતેલો હતો. અને તેણીએ આટો વધને મસજ્યો, ને તેના જેખતાં પોળીઓ બનાવીને તે પોળીઓ રોજી. ૯ પણ તેણીએ તથા હાથને તેમાંથી પોળીઓ તેની આજન કાઢવી; પણ તેણે ખાવાની ના પાડી અને આમ્નેનને કહ્યું કે, સર્વ માણસોને મારી પાસેથી બહાર મોકલી દે. અને સર્વ માણસો તેની પાસેથી બહાર ગયા. ૧૦ અને આમ્નેનને તામારને કહ્યું કે, ખાવાનું શયનગૃહમાં લાવ, કે હું તારે હાથે તે ખાઉં; ને પોતે બે પોળીઓ બનાવી હતી તે વધને તામાર પોતાના બાધ આમ્નેન પાસે શયનગૃહમાં લાવી. ૧૧ અને તે તેની પાસે ખાવાનું લાવી, ત્યારે તેણે તેને પકડીને કહ્યું, આવ, મારી બહેન, મારી સાથે સુધ જ. ૧૨ અને તેણીએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, નહિ, મારા બાધ, મારા પર બળાકાર કરીશ નહિ; કેમકે એવું કૃત્ય ઇસ્રાએલમાં થવું ન જોઈએ; એની મુખાંશ ન કર. ૧૩ અને હું મારી કુળેથી વધને ક્યાં જાઉં ? ને હું તો ઇસ્રાએલમાં એક મુખં જેવા બનીશ, તો હવે તું રાત્રને કહે; કેમકે તે મને તારાથી પાછી રાખશે નહિ. ૧૪ પણ તેણે તેનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ; પણ તે તેલીના કરતા બળવાન હોવાથી તેણે બળાકારે તેની આજન લીધી. ૧૫ ત્યાર પછી આમ્નેનને તેના પર અવિગય ધિક્કાર ઉપજ્યો, તે એક ક જોડેલા તે તેના પર મોહિત હતો તે કરવાં

વધારે તે તેને ધિક્કારવા લાગ્યો. અને આમ્નેનને તેને કહ્યું, ઉઠ, જતી રહે. ૧૬ ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું કે, એમ નહિ, કેમકે જે કુર્મ તે મારી સાથે કર્યું છે, તે કરના મને કાઢી મુકવી એ વધતું બુદ્ધ છે. પણ તેણે તેનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ. ૧૭ પણ તેણે પોતાની સારવાર કરવાર જીવાનને બોલાવીને કહ્યું કે, આ સ્ત્રીને દમણા મારી પાસેથી બહાર કાઢી મુકીને તેની પાછળ બારણું બંધ કર. ૧૮ અને તેણીએ નવરંગી વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં, કેમકે રાત્રની કુતારી દીકરીઓ એવા જમા પહેરતી હતી. અને તેના ચાકરે તેણીને બહાર કાઢી મુકીને તેની પાછળ બારણું બંધ કર્યું. ૧૯ અને તામારે પોતાના માથા પર રાખ નાખી, ને પોતે પહેરેલું નવરંગી વસ્ત્ર તેણીએ ફાંડ્યું, ને પોતાના હાથ પોતાના માથા પર મુકીને રડતી રડતી ચાલી. ૨૦ અને તેના બાધ આપ્શાલોમને તેને કહ્યું કે, શું તારો બાધ આમ્નેન તારી સાથે હતો ? પણ હવે મારી બહેન, છાની રહે, તે તારો બાધ છે; એ વાત મનમાં ન લાવીશ. અને તામાર પોતાના બાધ આપ્શાલોમને ઘેર લાચાર રિયતિમાં રહી. ૨૧ પણ દાઉદે રાત્રએ એ સર્વ વાતો સાંભળી, ત્યારે તેને ધણે ક્રોધ ચડ્યો. ૨૨ અને આપ્શાલોમને પોતાના બાધ આમ્નેનને સાડ કે નવરંગી કાંઈ કહ્યું નહિ, કેમકે આપ્શાલોમને આમ્નેન ઉપર ક્રોધ ચડ્યો હતો, કારણ કે તેણે તેની બહેન તામાર ઉપર બળાકાર કર્યો હતો.

૨૩ અને પુરમાં બે વર્ષ પછી એમ થયું કે, એકાદમ પાસેના બચાવ દારોરમાં આપ્શાલોમને કાતરનાશ-ઓને બોલાવેલા હતા, ને આપ્શાલોમને રાત્રના સર્વ પુત્રોને નોતર્યા. ૨૪ અને આપ્શાલોમને રાત્ર પાસે આવીને કહ્યું કે, બે, તારા દાસને ત્યાં કાતરનાશઓ આવેલા છે, તો કૃપા કરી રાત્રએ તથા તેના ચાકરોએ આપના સેવકની સાથે આવવું. ૨૫ અને રાત્રએ આપ્શાલોમને કહ્યું કે, એમ નહિ, મારા દીકરા, અમે સર્વે તો નહિ આવીએ, રવિને અમે તને બારે પડીએ. અને તેણે તેને આગ્રહ ધ્રીયો, પરંતુ તે ગયો નહિ. પણ તેણે તેને આશીર્વાદ દીધો. ૨૬ પણ આપ્શાલોમને કહ્યું કે, બે એમ નહિ, તો કૃપા કરી મારા બાધ આમ્નેનને અમારી સાથે આવવા દે. અને રાત્રએ તેને કહ્યું, તે તારી સાથે શા સાડ આવે ? ૨૭ પણ આપ્શાલોમને તેને હટક કરી, માટે તેણે આમ્નેનને તથા રાત્રના સર્વ પુત્રોને તેની સાથે જવા દીધા. ૨૮ અને આપ્શાલોમને પોતાના ચાકરોને આજ્ઞા કરીને

હયુ કે, આગેનાનું મન દ્રાક્ષસ્થપી મન્ન થાય, ત્યારે તે ધ્યાનમાં લેજો; ને આપે દુ તમને કહું કે, આગેનાને મારો, ત્યારે તમે તેને મારી નાખજો, બીસો નહિ; યું મેં તમને આજ્ઞા નથી આપી તમે દિગ્ભવ પાન તથા શૂર-શૂર થજો ૨૯ અને જેમ આખ્યાયોએ આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેના આકરોએ આગેનાને કહ્યું. ત્યારે રામના સુધળા પુત્રો ઉઠયા, અને તેઓ પોતપોતાના અધેશ પર બેસીને નાસી જયા. ૩૦ અને એમ થયું કે, તેઓ માનમાં હતા, એટલામાં દાઉડને એવા સમાચાર મળ્યા કે, આખ્યાયોએ રામના સુધળા પુત્રોને મારી નાખ્યા છે, ને તેઓમાંથી એક પક્ષ બચ્યો નથી ૩૧ ત્યારે રામએ ઉઠીને પોતાના વત્સો કૃષ્ણાં, ને તે જમીન પર આડો પડ્યો; ને તેના સર્વ આકરો ફાટેલા વસ્ત્ર પહેરીને તેની પાસે ઉભા રહ્યા. ૩૨ અને દાઉડના બાઈ લિખ્યાહના પુત્ર યોનાદાબે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, મારા મુરખીએ એવું ન ધારવું કે તેઓએ રામના સર્વ જીવાન પુત્રોને મારી નાખ્યા છે, કેમકે માત્ર આગેનાનું મુખો છે; જે દિવસે તેણે આખ્યાયોમની બેન તામાર ઉપર બળાતારી જીવ્યો, ત્યારથી તેના ક્રીધેલા કશવ મુજબ એ થયું છે. ૩૩ મદિ હવે રામના સર્વ પુત્રો મરણ પામ્યા છે, એમ ધારીને મારા મુરખી રામએ પોતાના મનમાં દુ:ખી થવું નહિ; કેમકે માત્ર આગેનાનું મુખો છે. ૩૪ પણ આખ્યાયોમ નાહો. અને જે જીવાન ચોખી કરતો હતો, તેણે પોતાની આંખો ઢંચી કરીને જોયું તો જુઓ, તેની પાંડળના પર્વતની બાજુએ માંજે થયું એક આગરા દત્તા. ૩૫ અને યોનાદાબે રામને કહ્યું કે, જો, રામના પુત્રો આવ્યા છે; જેમ તારા દારો કહ્યું તેમજ છે. ૩૬ અને તે બોલી રહ્યો કે તરત એમ થયું કે, જુઓ, રામના પુત્રો આવ્યા, ને પોત મુખોને રજા; ને રામ સુધાં તેના સર્વ આકરો પખ બહુ રજા. ૩૭ પણ આખ્યાયોમ નાસીને ગરુડના રામની એટલે આગેનાદુરવા દીકરા લાક્યામની પાસે જતો રહ્યો; ને [દાઉડે] પોતાના પુત્રને સારું કરીને શોક પીધો.

૩૮ એમ આખ્યાયોમ નાસીને ગરુડ જતો રહ્યો, ને ત્યાં જ રહ્યો. ૩૯ અને દાઉડ રામ [ને ઇવ] આખ્યાયોમની પાસે જવા સારું ગણપતો હતો; કેમકે આગેનાના મામું વિરે તેને દિલાસો મળ્યો હતો.

૧૪ હવે સરયાહનો દીકરો થોઆબ સમજાયો કે રામનું મન આખ્યાયોમની તરફ છે. ૨ અને થોઆબે તકોઆમાં બાજુસ મોકલીને ત્યાંથી એક સદુર જીને તેકાતીને તેને કહ્યું કે, કૃપા કરીને તું શોક કરનારનો વેપ ધારણ કરીને, ને રોકનાં વસ્ત્ર પહેરીને તારે અંજો તેલ ન લગાડતાં મરી ગયેલાને કાંચે લણા દિવસથી શોક કરનાર જીના જેવી તું થા; ૩ ને રામ પાસે અંદર જઈને તેની સાથે આરીતે વાત કર; ને શી વાત કરવી તે થોઆબે તેના મ્હેમાં મુશી. ૪ અને તકોઆની જીએ રામની સાથે વાત કરતી વેળાએ સાર્દાંમ દંડવત પ્રજામ કરીને કહ્યું કે, હે રામ, સાલ કર. ૫ અને રામએ તેને કહ્યું કે, હવે યું દુ:ખ છે? ને તેણીએ ઉત્તર આપ્યો કે, હું ખરેખર એક વિધવા જી છું, ને મારો પતિ મરી ગયો છે. ૬ અને તારી દાસીને એ દીકરા હતા, ને તે બન્ને ખેતરમાં વટી પડ્યા; ને તેઓને છૂટા પાડનાર કાઈ નહોતું, તેથી એકે બીજાને મારીને કાઢ કર્યો. ૭ અને જો, આખું કુટુંબ તારી દાસી વિરજ કહ્યું છે, ને તેઓએ કહ્યું કે, જેણે પોતાના બાઈને મારી નાખ્યો છે, તેને અમારે સ્વાધીન કર, કે જે તેના બાઈને તેણે મારી નાખ્યો, તેના ઇજને લીધે અમે તેને મારી નાખ્યો, ને એમ વારસો નાસી કરીએ. એમ તેઓ મારો બાઈ રહેલો અગરો હોલથી નાખશે, ને મારા વરણું નામ નિશાન ધરવી ઉપર રહેવા દેશે નહિ. ૮ અને રામએ તે જીને કહ્યું કે, તું તારે થેર ભ, ને વારા વિધે દુ:ખ આપીશ ૯ અને તકોઆની જીએ રામને કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રામ, આ અન્યાય મારા પર વધા મારા બાપના ધર પર હોજો; ને રામ તથા તેનું રામ્યાસન નિર્દોષ રહેલો. ૧૦ અને રામએ કહ્યું. જે કાઈ વાને કંઈ કહે, તેને મારી પાસે લાવજો, ને તે ફરીથી વાને અડકશે નહિ. ૧૧ ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, રામ કૃપા કરી પોતાના દેવ યહોવાહનું સ્મરણ કર, કે ખૂનનું વેર લેનારાઓ બીજે વધારે નાસ ન કરે, નહિ તો તેઓ મારા દીકરાનો નાગ કરશે. અને તેણે કહ્યું કે, ઇવના યહોવાહના સમ, તારા દીકરાનો એક વાળ પણ જમીન પર નહિ પડશે. ૧૨ ત્યારે તે જીએ કહ્યું કે, કૃપા કરી તારી દાસીને એક વાત મારા મુરખી રામ આગળ કહેવા દે. અને તેણે કહ્યું, બોલી ભ. ૧૩ અને તે જીએ કહ્યું, ત્યારે દેવના લોક વિરજ એ ઇ પ્રકિર્તે કેમ રવી છે? કેમકે એ વચન

ઉચ્ચારતા રાત્રી એક અપરાધી જેવો કરે છે, શા માટે કે રાત્રી પોતાના દેશનિકાલ પ્રીયતા માણસને પાછો ઘેર લેવાવતો નથી ૧૪ કેમકે આપણે મરણ એ અવશ્ય છે, ને જમીન ઉપર ઢગેલું પાણી જે ફરીથી એકઠું કરી લેવાતું નથી, તેના જેવા બીએ, ને દેવ [કાંઈને] છવ લેતો નથી, પણ ઉપાયો થાએ છે, એ માટે કે જે કાઠી મુકાએલો, તે તેનાથી વિચારી ન રહે ૧૫ માટે હવે મારા મુરખીને એ વાન કહેવાને હું આવી છું, એનું કારણ એ કે ડોકાએ મને બીવડાવી છે, ને તારી દાસીએ કહ્યું કે, હવે હું રાત્રી સાથે વાત કરીશ, કદાપિ એમ બને કે રાત્રી પોતાની દાસીની વિનવડી ફળિજીત કરે ૧૬ કેમકે રાત્રી સાક્ષીને, જે માણસ મને તથા મારા દીકરાને દેવના વાસનામાંથી નષ્ટ કરવાને ઇચ્છે છે, તેના હાથમાંથી પોતાની દાસીને છોડાવશે ૧૭ પછી તારી દાસીએ કહ્યું કે, કૃપા કરીને, મારા મુરખી રાત્રીનું વચન દિલાસાપ્રપ્ત થાઓ, કેમકે મારો મુરખી રાત્રી સારા નરસાની પરીક્ષા કરવામાં દેવના દૂત જેવો છે, અને તારો દેવ યહોવાદ્ તારી સાથે થાઓ ૧૮ ત્યારે રાત્રીએ ઉત્તર આપીને તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, જે કંઈ વાત હું તને પ્રુષ્ઠ, તેમાનું કંઈ કૃપા કરી મારાથી છુપાવીશ નહિ ત્યારે તે સ્ત્રીએ કહ્યું કે, મારા મુરખી રાત્રી, બાલો ત્યારે ૧ અને રાત્રીએ કહ્યું, આ સર્વ કામમાં થોડાબીને હાથ તારી સાથે છે કે? ને તે સ્ત્રીએ ઉત્તર આપ્યો કે, મારા મુરખી રાત્રી, તારા છવના સમ, કે જે કંઈ મારો મુરખી રાત્રી બોલ્યો છે, તેથી કોઈ જમણી કે ડાબી અમ ફરી ચકતું નથી, કેમકે તારા ચાકર થોડાએ મને આજ્ઞા આપી, ને તેણે આ સર્વ વાતો તારી દાસીના મોંમાં મુકી, ૨૦ ને એ વાતને જુદું ડોળ આપવા માટે તારા ચાકર થોડાએ એ કામ કીધું છે, ને પૃથ્વી પર જે સર્વ છે તે ભણવામાં મારો મુરખી દેવના દૂત જેવો જાણી છે ૨૧ અને રાત્રીએ થોડાબીને કહ્યું કે, જા, એ એમ તો કર્યું છે, માટે જઈને જુદાનું આપ્તલોભને પાછો તેથી લાવ ૨૨ અને થોડાએ સાદાજ દંડવત પ્રણામ કીધા, ને રાત્રીને ધન્યવાદ આપ્યો, ને થોડાએ કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાત્રી, આજ તારો ચાકર ભણે છે કે, હું તારી દંટિમાં કૃપા પાડ્યો છું, કેમકે રાત્રીએ પોતાના ચાકરની વિનવડી સ્વીકારી છે ૨૩ અને થોડાબી ઉઠીને ગશૂર જઈને આપ્તલોભને યજ્ઞશાલેખ તેથી લાવો ૨૪ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, તે પાછો ફરીને પોતાને ઘેર

ભય, પણ માત્ર મોં ન જુએ, ને આપ્તલોભ વળીને પોતાને ઘેર ગયા, ને રાત્રીનું મોં જેવા પાડ્યો નહિ

૨૫ હવે સર્વે ઇસ્રાએલમાં કોઈ પણ માણસ સૈદ-ચની બાબતે આપ્તલોભના જેવો પ્રશ્નસાચોગ્ય નહોતો, તેના પગને તળિએથી તે તેના માથાની તાલ સુધી તેના અંગમાં કંઈ એળ ન હતી ૨૬ અને જ્યારે તે પોતાનું માથું ઝુડાવતો, (હવે દર વર્ષેને અંતે તે તેને ઝુડાવતો હતો, વાળનો ક્ષાર તેના પર થતો માટે તે તે ઝુડાવતો હતો,) ત્યારે તે પોતાના માથાના વાળ તોળતો, ને તેનું વળન રાત્રીના તોલ પ્રમાણે બર્સે ચોકેલ થતું ૨૭ અને આપ્તલોભને તણ દીકરા તથા તમાર નામની એક દીકરી થયા હતા, તે સ્ત્રી સુદરમુખી હતી

૨૮ અને આપ્તલોભ યજ્ઞશાલેખમાં પુરા બે વર્ષ રહ્યો, તેમ છતાં તેણે રાત્રીનું મોં દીઠું નહિ ૨૯ ત્યારે આપ્તલોભે થોડાબીને રાત્રી પાસે મોકલવા સાડાં તેડાવ્યા, પણ તે તેની પાસે આવવા ચાહતો નહોતો, ને તેણે ફરીથી બીજવાર માણસ મોકલ્યું, પણ તે આવ્યો નહિ ૩૦ માટે તેણે પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, જુઓ, થોડાબીને બિતર મારા બિતરની પાસે છે, ને તેમાં તેના જન્મ છે, તમે જઈને તેમાં આજ મુકો અને આપ્તલોભના ચાકરોએ તે બિતરમાં આજ મુકી ૩૧ ત્યારે થોડાબી ઉઠીને આપ્તલોભ પાસે તેને ઘેર ગયા, ને તેને કહ્યું કે, તારા ચાકરોએ મારા બિતરમાં આજ કેમ મુકી? ૩૨ ને આપ્તલોભે થોડાબીને ઉત્તર આપ્યો કે, જા, એ તારી પાસે માણસ મોકલીને કહાણ્યું કે, અહીં આવ, એ માટે કે હું તને રાત્રી પાસે મોકલીને કહેવડાવું કે, હું ગશૂરની શા માટે આવ્યો છું? હું દંટિ ત્યાજ રહ્યો છોત તો માત્ર વધારે દિવસ થાત, તો હવે મને રાત્રીનું મોં જેવા કે, ને મારામાં અન્યાય હોય, તો તે મને બિલાસક મારી નાખે ૩૩ માટે થોડાબી રાત્રી પાસે જઈને તેને ખબર આપી, ને તેણે આપ્તલોભને બોલાવ્યો, ત્યારે તે રાત્રી પાસે આવ્યો, ને રાત્રીની આગળ સાદાજ દંડવત કીધા, ને રાત્રીએ આપ્તલોભને સુંબન કીધું

૧૫ ત્યાર પછી એમ થયું કે, આપ્તલોભે પોતાને સાડાં રથો તથા ઘોડા તથા પોતાની આગળ દોડવા સાડાં પચાસ માણસો તૈયાર કીધા ૨ અને આપ્તલોભ મોટી સવારે ઉઠીને દરવાજાના રસ્તાની બાજુએ ઉભો રહેતો, ને જ્યારે કોઈ માણસ

એને એવો દાવો દોષ, કે તેના સુખદા વારસે રાજા પાસે જવું પડે, ત્યારે આખ્યાયોમ તેને બાલાવીને કહેતો કે, હું ક્યા નગરનો છું ત્યારે તે કહેતો કે તારો દાસ ઇસાએલના કુલાણુ કુળનો છું એને આખ્યાયોમ તેને કહેતો કે, જો, તારો દાવો ખરો તથા વાજની છે, પણ તારો દાવો સાંભળવા સાર રાજા તારથી મેઘ માણુમ ઠરાવેલો નથી ૪૧થી આખ્યાયોમ કહેતો કે, આ દેગમા અને ન્યાયાધીશ ઠરાવે તો કેવું સાર ત્યારે તો દાવો કે વકસરવાણો પ્રત્યેક માણુસ મારી પાસે આવે, ને હું તેનો ફતવો કરું ૪૨ અને એમ થઈ કે, ત્યારે દોષ માણુસ તેને નમસ્કાર કરવા સાર પાસે આવતો, ત્યારે ને પોતાના દાસ લાખા કરીને તેને લેદીને તેને ચુંબન કરેલો ૪૩ અને જે સુવં ઇસાએલના માણુસો રાજા પાસે ન્યાય માનવા આવતા, તેઓની સાથે આખ્યાયોમ એ પ્રમાણે વળતો, એ પ્રમાણે આખ્યાયોમે ઇસાએલના માણુસોના મન દુરી લીધા

૪૪ અને આવીસ વર્ષ થઈ એમ થયું કે, આખ્યાયોમે રાજાને કહ્યું કે, જે માનવા જે યહોવાદની આજ્ઞા રાખી છે, તે દેશાનમા ઉતારવા સાર કૃપા કરીને મને જવા દે કેમકે ત્યારે તારો સેવક અશમના ગદ્યરમા રહેતો હતો, ત્યારે મેં એમ કરીને માનવા રાખી હતી કે, જે યહોવાદ મને નિશ્ચય કરાવેમમા પાછો લાવશે, તો હું યહોવાદની આરાધના કરીશ. ૪૫ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, સાતિએ જ નહિ તે કહીને હમોન ગયો ૪૬ પણ આખ્યાયોમે ઇસાએલના સગળા કોળા જવુસો મોહવીને કહાવ્યું કે, તમે શુશિમગનો અજાજ સામનો કે વરવ ત્યારે કહેવું કે, હેમાનમા આખ્યાયોમ રાજા છે ૪૭ અને નોતરેલા બંને માણુસો યજ્ઞાવેમથી આખ્યાયોમ સાર તથા હતા, તેમા બોળાપણુમા ગયા હતા, ને તેઓ કંઈ જનના ન હતા ૪૮ અને આખ્યાયોમ યજ્ઞ કરતો હતો, તે દરમ્યાન તેણે દાવેલના મતી અટકી દેલ નીચેનીને તેના નીચેદ નગરથી તેશ્યોએ અને કિસાએ એસવર યજ્ઞ, કેમકે આખ્યાયોમની કુમકે લોહા જવુ વળતા જતા હતા

૪૯ અને એક દલકારાએ દાઉડ પાસે આવીને કહ્યું કે, ઇસાએલના માણુસોના મન આખ્યાયોમની વરફ છે ૫૦ અને દાઉડે પોતાના એ સગળા ચાકરો યજ્ઞા લેવા માટેની સાથે હતા, તેઓને કહ્યું કે, ઊઠો, આખ્યે પાત્રી જઈને, કેમકે એમ નહિ [કરીએ], તો

આપણામનો મેઘ પણ આખ્યાયોમથી બચવાનો નથી, ઉતારવો નકો, રખે તે આપણને જલકો પકડી પાડે, ને આપણા પર આક્રમ લાગે ૫૧ અને તરવારની ધારથી સહારે ૫૨ અને રાજાના ચાકરોએ રાજાને કહ્યું કે, જો, અમારા મુરખી રાજાને જે કંઈ સાર લાગે તે કરવાને તારા ચાકરો તૈયાર છે ૫૩ અને રાજા તથા તેની પાછળ તેનું સર્વ વર ચાલી નિકળ્યા, ને ધર સમાજવા સાર રાજાએ દસ ઉપપત્તીઓને ત્યા રહેવા દીધી ૫૪ અને રાજા તથા તેની પાછળ સર્વ લોક ચાલી નિકળ્યા, ને એથ પ્રેદાકમા રહ્યા ૫૫ અને તેના સધળા ચાકરો તેની પછે ચાલવા હતા, ને સવળા કરેથીઓ, તથા સધળા પલેથીઓ, તથા સધળા જિત્તીઓ, એટલે આથી તેની પાછળ આલેલા ઇસે માણુસો રાજાની આજ્ઞા ચાલતા હતા ૫૬ ૧ ત્યારે ઇસાય જિત્તીને રાજાએ કહ્યું કે, અમારી સાથે હું પણ કેમ આવે છું પાછો જ, ને રાજા પાસે રહે, કેમકે હું પરદેશી તથા રવરેલવિયોની છે, તારી પોતાની જગ્યાએ [પાછો જ] ૨૦ હું કાઝેજ આઠે છે, તો હું હું તને આજે મારી સાથે આદિ તારું અપરાધ ૧ વળી હું તો મન ચાહું ત્યાં જઈ હું, હું પાછો જ, ને તારા લાકમાંને પાછો લઈ જ, ક્યા તમા સત્યતા તારી સાથે દેખાતે ૨૧ અને ઇસાયે રાજાને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, જવવા યહોવાદની તથા મારા મુરખી રાજાના જવના સોનન કે, જ્યાં જ્યાં મારો મુરખી રાજા જશે, જલ ત્યાં મરવાનું હોય કે જવવાનું હોય તથાપિ ત્યાં તારો દાસ પણ નિશ્ચય રહેશે ૨૨ અને દાઉડે ઇસાયને કહ્યું કે જ, પેડે પાર ઉતરી જ, ને ઇસાય જિત્તી તથા તેના સધળા માણુસો, તથા તેની સાથેના સધળા ભાણકો, પડે પાર ઉતરી ગયા ૨૩ અને આખો દેશ પોક મુકીને રહ્યા, ને સધળા લોક પેડે પાર ગયા, ને રાજા પડે પણ કિટોન તાણુ ઉગ્યો, ને સધળા લોક રાજાના માન તરફ પેડે પાર ગયા ૨૪ અને જુદા, સારોક પણ, તથા તેની સાથે તરે લેવીઓ દેવના કરારનો દાપ ઉઘડીને [આજ્ઞા હતા], ને તેઓએ દેવના કોપને નીચે મુક્યા, ને સુવં લોક નગરમાથી નિકળી રહ્યા ત્યાં સુધી અખ્યાયોમ ઉપર ગયો ૨૫ અને રાજાએ સારોકને કહ્યું કે, દેવના કોપને પાછો નગરમા લઈ જ, જે યહોવાદની કૃપા દેખે મારા પર થશે, તો તે મને ખરો લાવશે, ને એ તથા તેનું રહેઠાણ જઈ મને દેખાડશે, ૨૬ પણ જે તે એમ કહે કે, હું ત્યાં પડે રાજા નથી, તો જો, હું આ

રહો, જેમ તેને સાંઝે લાગે તેમ તે મને કરે રજવળી રાત્રીએ સાંઝેક ચાલકને કહ્યું કે, હું તું બલિષ્ઠદર્શક નયન તારા જે દીકરાઓને, એટલે તારા દીકરા અહીં-માઆસને તથા અખ્યાધારના દીકરા યાનાધાનને તારી સાથે લઈને શાંતિએ નગરમાં પાછો જા. ૨૮ જો, મને ખાતરી કરી આપવા સાંઝ તમારી તરફથી મને ખબર નહિ મળે, ત્યાં સુધી હું રાત તરફના આશ આગળ યોગીશ. ૨૯ માટે સાંઝેક તથા અખ્યાધાર દેખના કોષ પાછો ચરણાલેખમાં લઈ ગયા; ને તેઓ ત્યાં રહ્યા.

૩૦ અને દાઉદ રડતો રડતો જૈહન [પર્વતના] ઢોળાવ પર ચડ્યો; ને તેનું માથું ઢોળું હતું. તથા તે ઉઘાડે પગે ચાલતો હતો; ને તેની સાથેના સર્વ લોકમાંના પ્રત્યેક પોતાનું માથું ઢાંઝીને રડતો રડતો ઉપર ચડ્યો. ૩૧ અને દાઉદે દાઉદને કહ્યું કે, અહીં-ગોફેલ આખ્યાલોમની સાથેના કિસારી લોકોમાં છે; ને દાઉદે કહ્યું કે, હે યહોવાહ, દુપા કરીને, અહીં-ગોફેલની સલાહને મુખાધરૂપ કરી નાખજે. ૩૨ અને એમ થયું કે, [પર્વતને] શિખરે, કે જ્યાં લોકો દેવનું બજન કરતા, ત્યાં દાઉદ આગ્યો, ત્યારે જુઓ, દુસાય આર્ક તેને મળવા સાંઝ આગ્યો, ને તેનેા ડગલો ફાટ્યો, તથા તેના માથા પર ધૂળ હતી; ૩૩ ને દાઉદે તેને કહ્યું કે, જો તું મારી સાથે આવે, તો તું મને ભારૂપ યદ પડે; ૩૪ પણ જો તું નગરમાં પાછો જઈને આખ્યાલોમને કહે કે, હે રાત્રી, હું તારી આકર યદશ; જેમ અતકાળમાં હું તારા બાપને આકર હતો, તેમ હવે હું તારો આકર યદશ; તો તું મારી ખાતર અહીં-ગોફેલની સલાહ નિષ્ફળ કરીશ. ૩૫ અને હું સાંઝેક તથા અખ્યાધાર ચાલકો તારી સાથે ત્યાં નથી? તેથી એમ થશે કે, જો જો વાતો રાત્રીના ધરમાથી તારા સાંભળવામાં આવે, તો તું સાંઝેક તથા અખ્યાધાર ચાલકને કહેજે. ૩૬ જો, ત્યાં તેઓના જે દીકરા, એટલે સાંઝેકને દીકરો અહીં-માઆસ તથા અખ્યાધારનો દીકરો યાનાધાન, તેઓના સાથે છે; ને જો કંઈ તમે સાંભળો, તે તમે તેઓની મારફતે કહાવી ચોકલજો. ૩૭ તેથી દાઉદને મિત્ર દુસાય નગરમાં આગ્યો; ને આખ્યાલોમ ચરણાલેખમાં આગ્યો.

ઉન્દાળાનાં એક સો ફળ, તથા દ્રાક્ષરસની એક કુદીથી લાદેલાં જે ગધેડાં સાથે લાગ્યો હતો. ૨ અને રાત્રીએ સીબાને કહ્યું કે, આ સધળા વાનાં તું શા માટે લાગ્યો છે? ને સીબાએ કહ્યું કે, ગધેડાં રાત્રીના ધરનાં સ્વારી કરવા સાંઝ; ને રાંટલી તથા ઉન્દાળાનાં ફળો જીવાનેને ખાવા; તથા દ્રાક્ષરસ રાત્રીનાં જે થાકે તેઓને સાંઝ ૩ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, તારા ઘણીનો દીકરો જ્યાં છે? ને સીબાએ કહ્યું કે, જો, તે ચરણાલેખમાં રહેલો છે; કેમકે તે કહે છે કે, આજ ધર્યાએ-લવું ધર મારા બાપનું રાત્રી મને પાછું સોંપશે. ૪ ત્યારે રાત્રીએ સીબાને કહ્યું કે, જો, જે સધળું મરી-ભારોયનું હતું, તે તારું છે; ને સીબાએ કહ્યું કે, હું નમસ્કાર કરું છું; હે મારા સુરખી રાત્રી, હું તારી દરિયાં દુપા પાછું.

૫ અને દાઉદ રાત્રી બાહરીમ પહોંચ્યો, ત્યારે જુઓ શિમષ નામનો એક માણસ, જે ગેરાનો દીકરો હતો ને શાઉલનાં સર્ગમાંનો હતો, તે અદરથી બહા નિષ્ણ આગ્યો; તે શાપ દેતો દેતો આગ્યો. ૬ અને તેણે દાઉદ પર તથા દાઉદ રાત્રીના સર્વ આકરો પર પત્થર ફેંક્યા; ને સધળા લોક તથા સધળા યોદ્ધાએ તેને જમણે હાથે તથા તેને ડાબે હાથે હતા. ૭ અને શિમષએ શાપ દેતાં દેતાં કહ્યું કે, હે ખુની તથા બલી-ચલાવના માણસ, જોતો રહે, જોતો રહે; ૮ શાઉલ કે જોને ઢેકાવે તે રાત્રી કાઢી છે, તેના ધરના સધળા રક્તને બદલો યહોવાહે તારી પાસેથી લીધો છે; ને યહોવાહે રાત્રી તારા દીકરા આખ્યાલોમના હાથમાં સોંપ્યું છે; ને તારી બુંડામાં તું પોતે સપડાયો છે; કેમકે તું ખુની માણસ છે ૯ ત્યારે રજ્યાહના દીકર અબીશાયે રાત્રીને કહ્યું કે, આ મુઝેલો કુતરો મારા સુરખી રાત્રીને શા માટે શાપ દે? દુપા કરી મને ભવા કે હું તેનું માથું કાપી નાખુ. ૧૦ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, હે સર્યાહના દીકરાઓ, મારે ને તમારે હું લેવાદેવા છે? તે છો શાપ દેતો, કેમકે યહોવાહે તેને કહ્યું છે કે દાઉદને શાપ દે, તો એવું કાલુ કહી શકે કે, તે એમ કેમ કર્યું છે? ૧૧ અને દાઉદે અબીશાયને તથા પોતાના સધળા આકરોને કહ્યું કે, જુઓ, મારા પેટનો દીકરો મારો પ્રાણ લેવાને રોધે છે; તો હવે આ બિન્યામીની એ પ્રમાણે કરે એ કેટલું વિશેષ સંભવિત છે? તેને રહેવા દો; તે છો શાપ દે, કેમકે યહોવાહે તેને કરમાવ્યું છે. ૧૨ કદાપિ યહોવાહ મારા પદ ગુન્દેલા અન્યાય પર નગર કરશે, ને જે શાપ તે

૧૬ અને દાઉદ [પર્વતના] શિખરની પેલી મેર યોડેકગ્યો, એટલે જુઓ, મરીભારોયનો આકર સીબા તેને મળ્યો, ને તે જીન બાંધેલાં, તથા બસે રાંટલી, તથા સુધી દ્રાક્ષોની એક સો લુઓ, તથા

આજ દે તેનો સારો બદલો ચઢાવવા મને આપશે. ૧૩ અને હાઉં તથા તેના માણસો મારને મારે આવતા હતા, ને શિમષ સામેના પર્વતની બાજુ પર રીતે તેમની પડખે પડખે આવતો હતો, ને તે આવતા આવતા ચાપ દેતો હતો, ને તેની ઉપર પત્થર ફેંકતો, તથા ધૂળ નાખતો હતો. ૧૪ અને સબ તથા તેની સાથેના સર્વ લોક યાજી ગયા, ને તેણે ત્યાં વિસાએ લીધા.

૧૫ અને આબ્યાલોમ તથા ઇસાએલના સવળા લોકો યુદ્ધાલેખમાં આવ્યા, ને અટીગોફેલે તેઓની સાથે હતો. ૧૬ અને એમ થયું કે, હાઉંનો મિત્ર દુશ્યાય આર્કી આબ્યાલોમ પાસે આવ્યો, ત્યારે દુશ્યાયે આબ્યાલોમને કહ્યું કે, હમ [પણ] હવે, સબ [પણ] હવે. ૧૭ અને આબ્યાલોમે દુશ્યાયને કહ્યું કે, યુ વ તારા મિત્ર પર આવી માયા શયે છે? તારા મિત્ર સાથે તું કેમ ન ગયો? ૧૮ ને દુશ્યાયે આબ્યાલોમને કહ્યું કે, એમ નહિ; પણ જોને ચઢાવાડે, તથા આ લોકોએ, તથા ઇસાએલના સર્વ માણસોએ પસંદ કરેલા છે, તેઓનું દુઃખ, ને તેની કુમરે દુઃખીયા. ૧૯ અને વળી મારે કોની ચાકરી કરવી જોઈએ? યુ મારે તેના કીકરાની દળુરમાં સેવા કરવી ન જોઈએ? જોમ મેં તારા બાપની દળુરમાં સેવા કરી છે, તેમ તારી દળુરમાં પણ કરી. ૨૦ ત્યારે આબ્યાલોમે અટીગોફેલને કહ્યું કે, આપણે યુ કરવું જોઈએ, તે વિષે વારી સલાહ આપ. ૨૧ અને અટીગોફેલે આબ્યાલોમને કહ્યું કે, તારા બાપની ઉપપત્તિઓ જેઓને ધર સાચવવા ગ્રાહ તેણે મુકેલી છે તેઓની પાસે જઈને, તેમની આજ્ઞા લે; ને સર્વ ઇસાએલ સામજીયે કે તને વારો બાપ મિકારે છે; એટલે જે સવળા તારી સાથે છે, તેઓના હાથ મળવત થશે. ૨૨ મારે તેઓએ આબ્યાલોમને સાચુ ધરના ધાળા પર વંચુ વાવેલા; ને આબ્યાલોમ સર્વ ઇસાએલના દેખાડા પેઠાના બાપની ઉપપત્તિઓની આજ્ઞા લેવાને ગયા. ૨૩ અને તે દિવસોમાં અટીગોફેલે જે સલાહ આપતો, તે દેવવાણી પાસે કોઈએ સલાહ પુતી દોય, તેના જેવીજ નહોતી હતી; હાઉંની તેમજ આબ્યાલોમની નજરમાં અટીગોફેલની સવળી સલાહ એવીજ હતી.

૧૭ વળી અટીગોફેલે આબ્યાલોમને કહ્યું કે, મને દમણાં વારે દલ્લર માણસ સુધી કાઢવા દે, એટલે દુ ઊઠીને આજ સને હાઉંની પૂઠે લાડુ;

૨૨ ને ચાહેલા તથા કમજોર દરો, તેવામાં હું તેના ઉપર ધસી પડીને તેને ગરમથી નાખીશ; ને તેની ધારેના બધા લોક નાસી જશે; ને હું માત્ર રાજનેજ મારીશ; કેને હું સવળા લોકને વારી પાસે પાછા લાવીશ; જે માણસોના ચોધ તું કરે છે, તે વિષે એમ બંધુકું કે બંધુકું સર્વ પાછા આવ્યા દોય; એમ સવળા લોકને સાંતિ થશે. ૨૪ અને આ વાત આબ્યાલોમને તથા ઇસાએલના સર્વ વડેલોને પસંદ પડી.

૨૫ ત્યારે આબ્યાલોમે કહ્યું કે, હવે દુશ્યાય આર્કીને પણ જાણાવો, ને તે યુ કહે છે, તે પણ આપણે સંતોષાએ. ૨૬ અને દુશ્યાય આબ્યાલોમ પાસે આવ્યો, ત્યારે આબ્યાલોમે તેને કહ્યું કે, અટીગોફેલે આતું આતું કહ્યું છે; તેના કહેવા પ્રમાણે આપણે કરવું કે નહિ? એ નહિ, તો તું જાણ. ૨૭ અને દુશ્યાયે આબ્યાલોમને કહ્યું કે, આ વખતે અટીગોફેલે જે સલાહ આપી છે, તે સારી નથી. ૨૮ વળી દુશ્યાયે કહ્યું કે, તું તારા બાપને તથા તેના માણસોને બંધુકું છે કે, તેઓ ચોક્કા છે, તથા તેઓનાં મન ખીજવાએલાં છે, વનમાં બંધુકું બીનથી લીધેલી ચીજોના જેવા [તેઓ છે]; ને તારો બાપ લડવૈયા પુરૂષ છે, ને તે લોકો સાથે પડાવ નાખશે નહિ. ૨૯ એ, તે દમણાં કાઢ ખાદામાં કે [બીજા] કાઢ દેખણે સંવાએલો છે; ને ત્યારે પ્રથમ તેઓમાંના કેટલાક પડશે, ત્યારે એમ થશે કે, જે કાઢ તે સામજીયે, તે કહેશે કે, આબ્યાલોમના પસંદના લોકોનો ધાણ વળે છે. ૩૦ ત્યારે જેઓ યુશ, જેઓનો મિલજ સિદના મિલજ જેવો છે, તેઓના પણ માત્ર સિધિલ ધધ જશે; કેમકે સર્વ ઇસાએલ બંધુકું છે કે વારો બાપ પરાક્રમી માણસ છે, ને તેની સાથેના માણસો શૂરવીર છે. ૩૧ પણ હું એ સલાહ આપુ છું કે, દાનથી તે જેરોબા સુધીના સર્વ ઇસાએલ, સખ્યામાં સમુદ્રની રેતીના જેટલા, વારી પાસે એકઠા કરવામાં આવે, અને કે તું પડે લડાઈમાં જાય. ૩૨ એમ જે કોઈ દેખણે તે મળશે, ત્યાં આપણે તેના પર છારો મારીશું, ને જોમ કાકળ જમિ પર પડે છે, તેમ આપણે તેના પર આવી પડીશું; ને તે તથા તેની સાથેના સવળા માણસો એઓમાંથી એકને પણ આપણે જયવા દઈશું નહિ. ૩૩ વળી જો તે કાઢ નમરનાં ભરાઈ બેઠો દરો, તો સવળા ઇસાએલ તે નગર આગળ દેરડા લાવશે, ને આપણે તે નગરને એવી રીતે બેંચીને નદીમાં નાખીશું કે ત્યાં એક નાનો

સરખો પત્થર પાલુ મળશે નહિ. ૧૪ અને આખ્યાલોમે ત્રણ ઇસાએલના સડે માલુસોએ કહ્યું કે, હુશાય આઈની સલાહ અહીયોફેલની સલાહ કરતાં વિરોધ સારી છે. ૧૪ કેમકે યહોવાહ આખ્યાલોમ ઉપર આપતિ આવ્યો એ સાડ યહોવાહ અહીયોફેલની સારી સલાહ નિષ્ફળ કરવાનો નિર્ણય કર્યો હતો.

૧૫ ત્યારે હુશાય સાદોક તથા અખ્યાયાર ચાનકાને કહ્યું કે, અહીયોફેલે આખ્યાલોમને તથા ઇસાએલના વડીલોને ક્લાણી ક્લાણી સલાહ આપી ને મેં તે ક્લાણી ક્લાણી સલાહ આપી છે. ૧૬ તો હવે કોઇને જલદી મોકલોને ફાઉને એવુ કહાવ કે, આજ રાતે રાત તરફના આરા પાસે પડાવ રાખીશ મા, પણ જમે તેમ કરીને પેલે પાર ઉતરી નહ; રખે રાત તથા તેની સાથેના સંઘળા લોક જોખ થઈ પડે. ૧૭ હવે યોનાથાન તથા અહીમાયાસ એન-રોએલ પાસે રહેતા હતા; ને એક ફારી જઈને તેઓને સમાચાર આપતી; ને તેઓ જઈને ફાઉને તે કહેતા; કેમકે તેઓ નગરમાં આવતા દેખાવા ન બેઠકે ૧૮ પણ એક ઠોકરે તેઓને બેઠકે આખ્યાલોમને ખબર આપી; ને તે બન્ને જલદીથી નિકળી ગયા, ને બાહુરીમમાં એક માલુસના ઘરમાં આવ્યા; ને તેના આંગણમાં કુચા હતો, ને તેમાં તેઓ ઉતર્યા. ૧૯ અને ધરધણિઆણીએ એક ઠોકણું લઈને કુચા પર ઠાક્યું, ને તે પર ખાડેલું અનાજ પાથર્યું; ને કરાની નાલુ પડી નહિ. ૨૦ અને આખ્યાલોમના ચાકરોએ તે સ્ત્રી પાસે ઘરમાં આવોને કહ્યું કે, અહીમાયાસ તથા યોનાથાન ક્યા છે? ને તે સ્ત્રીએ તેઓને કહ્યું કે, તેઓ પાણીને વેઢોળા ઉતરી ગયા છે, ને તેઓએ તેમને શોધ્યા, પણ તેઓ જગ્યા નહિ, ત્યારે તેઓ યહુતાલેમમાં પાઠા આવ્યા. ૨૧ અને તેમના ગયા પછી એમ થયું કે, પેલાઓ કુચામાંથી બહાર નિકળ્યા, ને તેઓએ જઈને ફાઉ રાત્રને સમાચાર કહ્યા; ને તેઓએ ફાઉને કહ્યું કે, તું ઉઠીને જલદી પાણીની પાંર ઉતરી નહ; કેમકે અહીયોફેલે તારી વિરુદ્ધ ક્લાણી ક્લાણી સલાહ આપી. ૨૨ ત્યારે ફાઉ તથા તેની સાથેના સંઘળા લોક ઉઠીને યરદનની પાર ઉતરી ગયા, ને સવાર થતાં સુધીમાં, યરદનની પાર ઉતર્યા વગર એક પણ રહી ગયા ન હતા. ૨૩ અને જ્યારે અહીયોફેલે જોયું કે, મારી સલાહ અમલમાં આણી નથી, ત્યારે તેણે પોતાના ગધેડા પર છન બાંધ્યું, ને ઉઠીને પોતાના નગરમાં પોતાને ઘેર આવ્યો,

ને પોતાના ઘરની વ્યવસ્થા કરીને પોતે ફારો ખાઈને મરી ગયા, ને પોતાના બાપની કબરમાં દટાવો.

૨૪ પછી ફાઉ માહુનાઇમ આવ્યો અને આખ્યાલોમ તથા તેની સાથેના સંઘળા ઇસાએલ માલુસો યરદન ઉતર્યા. ૨૫ અને આખ્યાલોમે યોઆબની જગ્યાએ અમાસાને સેનાપતિ કરાવ્યો; હવે યોઆબની મા સગયાદની બહેન, નાહારાની દીકરી અબીઝાલની સાથે વિદ્યા નામે ઇસાએલીએ વ્યવહાર કીધાથી થયેલો તેનો દીકરો અમાસા હતો. ૨૬ અને ઇસાએલે તથા આખ્યાલોમે ગિલગાદ દેશમાં છાવણી કરી.

૨૭ અને ફાઉ માહુનાઇમમાં આવ્યો ત્યારે એમ થયું કે, આમોનપુત્રોના રાખ્યાહના નાહારાનો દીકરો રોબી, તથા લેા દબારના આમીએલનો દીકરો માખીર, તથા રોબીનીમનો બાર્ઝિલ્લાય વિલઆલી, ૨૮ એમના ખારલા તથા વાસણો, તથા હાંફલાં, તથા ઘઉં, તથા જવ, તથા આદો, તથા પોક, તથા પાપડી, તથા ગોળા, તથા સેકેલા [વટાણા], ૨૯ તથા મધ, તથા માખણ, તથા ઘેરો, તથા ગાયનુ પનીર, ફાઉને તથા તેની સાથેના લોકને ખાવા સાડ લાવ્યા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, આ લોક રાતમાં ભૂખ્યા, તથા થાકેલા, તથા વરસ્યા છે.

૨૮ અને ફાઉ પોતાની સાથેના લોકની ગણતરી કીધી, ને તેમના ઉપર સહસ્રાધિપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ નિમ્યા. ૨ અને ફાઉને ત્રીભ ભાગના લોકને યોઆબની સરદારી તળે, તથા ત્રીભ ભાગને યોઆબના ભાઈ એટલે સગયાહના દીકરા અબીઝાયના હાથ તળે, તથા ત્રીભ ભાગને ઉત્તાય વિત્તીની સરદારી તળે મોકલ્યા. અને રાત્રએ લોકોને કહ્યું કે, હુ પડે પણ નિશ્ચે તમારી સાથે ચાલી નિકળીશ. ૩ પણ લોકોએ કહ્યું કે, તારે આવવું નહિ; કેમકે અમે નાસીએ તોએ તેઓ અમારી પરવા નહિ રાખે; તેમજ અમારામાંથી અરધા મરી નહ, તો પણ તેઓ દરકાર કરશે નહિ; પણ તું તો અમારામાંના દસ હબરની બરાબર છે; માટે તારે તો નગરમાં રહીને અમારી સહાય કરના તૈયાર રહેવું, એ વિરોધ સાડ છે. ૪ અને રાત્રએ તેઓને કહ્યું કે, તમને જેમ સાડ લાગે તેમ હુ કરીશ. અને રાત્ર દરવાજાની બાજુએ ઉભો રહ્યો, ને સર્વ લોક સો સો ને હબર હબરની ટોળીઓબંધ બહાર નિકળ્યા. ૫ અને રાત્રએ યોઆબને તથા અબીઝાયને તથા ઉત્તાયને આજ્ઞા

કરીને કહ્યું કે, તે જીવાન એટલે આપ્તશાયીમની સાથે મારી ખાતર નરમારાથી વર્તેજો. અને જે સુચના શબ્દો સંપળા સરદારને આપ્તશાયીમ વિષે કરી, તે સર્વ લોકોએ સાંભળી. ૬ એમ લોક ઇસ્રાએલની વિરુદ્ધ રજીસ્ટ્રેશનમાં ગયા; ને એકાદમના વનમા મુદ્દ મચ્યુ ૭ અને ત્યાં ઇસ્રાએલના લોકોએ દાઉદના આદરની સાથે માર ખાધા; ને તે દિવસે ત્યાં વીસ હજાર માણસોનો મોટો ધાણ વળ્યો. ૮ કેમકે લડાઈ તે આખા દેશ પર ફેલાઈ હતી; ને તે દિવસે બેઠવા લોકોને બક્ષ તરવારે શીથે, તેથી વધારે લોકોનો બક્ષ વને ધીધા. ૯ અને આપ્તશાયીમને દેવધોગે દાઉદના આદરની સાથે ભેટ થઈ ગઈ. અને આપ્તશાયીમ પોતાના ખચ્ચર ઉપર સ્વાર થયેલો હતો, ને તે ખચ્ચર એક મોટા આલેખનરૂપની ધીચ ડાળીએ તળે નયુ, ને તેનું ડોક આલેખનરૂપની અદર સપડાઈ ગયું. ને તે આકાશ તથા પૃથ્વી વચ્ચે લટકેલો, ને તેની તળે ને ખચ્ચર હતું, તે આલેખ ગયું ૧૦ અને કોઈ માણસે એ જોઈને યોઆબને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, ને આપ્તશાયીમને એક આલેખનરૂપ પર લટકતો જોયા. ૧૧ અને યોઆબે પોતાને ખબર આપનાર માણસને કહ્યું કે, ને જો, તે તે જોયું, તો તે તેને ત્યાં મારીને જીવીન પર કેમ પાડ્યો નહિ? કેમકે હું તને ફક્ત રૂપીઆ તથા એક કમરબંધ આપત. ૧૨ અને તે માણસે યોઆબને કહ્યું કે, જો મને માસ દાષમા એક હજાર રૂપીઆ મળે, તો પશુ હું રાખના દીકરા સાથે મારો દાષ લેખાઉ નહિ; કેમકે અમારા સાંભળવાં શબ્દો તને તથા અનીસાયને તથા ઇસ્રાએલને એવું કુરમાચ્યુ હતું કે, ખબરદાર, જીવાન આપ્તશાયીમને તમે કોઈ અડ્યો નહિ. ૧૩ એ નહિ [માનીને], જો એ તેના જીવની વિરુદ્ધ દનો કીટો દોલ, (ને રાખથી કોઈ વાડ ડાની રહેતી નથી.) તો હું પોતે પશુ મારી વિરુદ્ધ યાત. ૧૪ ત્યારે યોઆબે કહ્યું કે, મારે તારી સાથે એમ-એકી વડું ન જોઈએ. અને તેણે ત્રણ બાદા પોતાના હાથમાં લીધા, ને આપ્તશાયીમ ને હજી આલેખનરૂપની અધરચ જરતો હતો, તેના હૃદયમા તે મોડી દીધા. ૧૫ અને યોઆબના સજ્જવાની દસ જીવાન માણસોએ ચોતરફ વિંદકાઈ વળીને આપ્તશાયીમને મારીને તેને ઠાર કર્યો. ૧૬ અને યોઆબે રજુ શિમનું વગાડ્યું, એટલે લોકો ઇસ્રાએલની પૃથે લાગવાથી પાછા ફર્યા; કેમકે યોઆબે લોકોને વાંચી

૧૭ અને તેઓએ આપ્તશાયીમને લઈને તે વનના એક મોટા ખાડામાં નાખ્યો, ને તેના પર પ-ખરનો એક બહુ મોટો દમલો કર્યો; ને સર્વ ઇસ્રાએલ પોતપોતાના વળુએ નાસી ગયા. ૧૮ હવે ત્યારે આપ્તશાયીમ જીવતો હતો, ત્યારે તેણે જે સ્મરજીવન રાખની ખીલમાં છે તે લઈને પોતાને સાડ ઉમેા કર્યો હતો; કેમકે તેણે કહ્યું કે, મારા નામનુ સ્મરજીવ કાયમ રાખવા સાડ મને એકે દીકરો નથી, ને તેણે તે સ્મરજીવનને પોતાનું નામ આપ્યું હતું; ને આજ ઇની તેનું નામ, આપ્તશાયીમનો સ્મરજીવન, એવું છે.

૧૯ પછી સાદોકના દીકરા અહીમાઆસે કહ્યું કે, હમણાં મને દોડીને રાખની આગળ ખબર લઈ જવા દે, કે કેવી રીતે યહોવાહે તેનું વેર તેના રાતુઓ પાસેથી લીધું છે. ૨૦ અને યોઆબે તેને કહ્યું કે, હું આજ ખબર ના લઈ જઈશ; પશુ હું કોઈ બીજે દિવસે ખબર લઈ જાઉં; પાંચ આજ તારે ખબર લઈ જવી નહિ, કેમકે રાખનો દીકરો મશ્કુ પાડ્યો છે ૨૧ ત્યારે યોઆબે કુશીને કહ્યું કે, જઈને તે જો જોયું છે, તેની ખબર રાખને આપ અને કુશી યોઆબને પ્રભુમ કહીને દોડ્યો. ૨૨ ત્યારે સાદોકના દીકરા અહીમાઆસે યોઆબને ફરીથી કહ્યું કે, પશુ ગમે તેમ થાય, તોએ મને પશુ કુશીની પાછળ દોડવા દે અને યોઆબે કહ્યું કે, મારા દીકરા, હું શા માટે દોડું? કેમકે ખબરને મઠે તને કંઈ મળવાનું નથી. ૨૩ પશુ [તેણે કહ્યું કે] ગમે તેમ હોય, પશુ હું તો દોડવાનો અને તેણે કહ્યું કે, દોડ એટલે અહીમાઆસ મેદાનને રસ્તે દોડ્યો, ને કુશીને પાછળ મુકી દીધો.

૨૪ હવે દાઉદ અને દરવાળની વચમાં બેઠેલો હતો; ને એકીદાર કોટના દરવાજા ઉપરના ધાખા પર ચઢ્યો, ને પોતાની આંખો ઉઘા કરીને બેસ્યું, તો, જો, એક માણસ એકલો દોડતો આવે છે. ૨૫ અને એકીદારે ઘાંટો પાડીને રાખને ખબર આપી; ને રાખએ કહ્યું કે, જો તે એકલો દોડે, તો તેના મ્હોમાં સમાચાર હશે અને તે જલ્દી જલ્દી દોડતો પાસે આવી પહોંચ્યો. ૨૬ અને તે એકીદારે એક બીજા માણસને દોડતો બેઠો; ને તે એકીદારે દરવાજાને હાંક મારીને કહ્યું કે, જો, બીજે માણસ એકલો દોડતો આવે છે. અને રાખએ કહ્યું કે, તે પશુ સમાચાર લાવે છે. ૨૭ અને એકીદારે કહ્યું કે, પહેલાની દોડ સાદોકના દીકરા અહીમાઆસની દોડના જેવી મને લાગે છે.

અને રાજ્યે કહ્યું કે, તે સારો માણસ છે, ને વધામણી લઇને આવે છે. ૨૮ અને અહીના આસે હાક મારીને રાજાને કહ્યું કે, બધું ઠીક છે. અને રાજા આગળ સાદામ દંડવત પ્રણામ કરીને તેણે કહ્યું કે, તારા દેવ યહોવાહન ધન્ય હોજો, કે જેણે મારા મુરખી રાજાની વિરૂદ્ધ હાથ ઊઠાવનાર માણસોને તારે સ્વાધીન કર્યા છે. ૨૯ અને રાજાએ કહ્યું કે, જીવાન આપ્પાલોમ સ્થેમ-કુરાળ છે કે નહિ? અને અહીમા આસે ઉત્તર આપ્યા કે, યોઆબે રાજાના ચાકરને, એટલે મને, તારા દાસને, મોકલ્યો, ત્યારે મેં ધણી ધાધળ જોઇ, પણ શું યાચ છે, તેની ખબર મને પડી નહિ. ૩૦ અને રાજાએ કહ્યું કે, એક બાજુએ ફરીને અહીં ઉભો રહે અને તે આવળો ફરીને ઉભો રહો. ૩૧ અને જુઓ, પેલો ફરી આભ્યો; ને ફરીએ કહ્યું કે, મારા ધણી રાજા, તારે સાફ સમાચાર; કેમકે જે તારી વિરૂદ્ધ ઉઠ્યા હતા, તે સર્વ પર યહોવાહે તારે વેર વાળ્યું છે. ૩૨ અને રાજાએ ફરીને કહ્યું, શું જીવાન આપ્પાલોમ સ્થેમકુરાળ છે? એટલે ફરીએ ઉત્તર આપ્યા કે, મારા મુરખી રાજાના શત્રુઓ, તથા તને હાનિ પહોચાડવા સાફ તારી વિરૂદ્ધ જે સુધળા ઉઠે છે, તેઓ [ના હાત] તે જીવાનના જેવા થાઓ. ૩૩ અને રાજા ધણી બ્યાકુળ થયો, ને દરવાજા ઉપરની ઘોરડીમા ચઢીને રજો, ને જતા જતા તેણે એમ કહ્યું કે, ઓ મારા દીકરા આપ્પાલોમ, મારા દીકરા, મારા દીકરા આપ્પાલોમ, તારે બદલે હું મૃત્યો હોત, તો કેહું સાફ યાત, ઓ આપ્પાલોમ મારા દીકરા, મારા દીકરા!

૧૯ અને યોઆબને ખબર મળી કે, જો, રાજા આપ્પાલોમને સાફ રહે છે, તથા રૂંદન કરે છે. ૨ અને તે દિવસના જય સર્વ લોકને ચોકસૂં થઇ પડ્યો, કેમકે લોકોએ તે દિવસે એવી વાન સામળી કે, રાજા પોતાના દીકરાને સાફ ચોક કરે છે. ૩ અને જોમ લડાઇમાથી નાઠેલા લોક લજ્જિત થઇને ગુપગુપ સટકી જાય છે, તેમ તે દિવસે લોક ગુપગુપી નગરમા દાખલ થયા. ૪ અને રાજાએ પોતાનું મુખ દાઝ્યું, ને રાજાએ મોટા ઘાટો પાડીને વિલાપ કર્યો કે, ઓ મારા દીકરા આપ્પાલોમ, અરે આપ્પાલોમ, મારા દીકરા, મારા દીકરા! ૫ ને યોઆબે ધરમા રાજા પાસે જઇને કહ્યું કે, જે તારા ચાકરોએ આજ તારો જીવ, તથા તારા દીકરા દીકરીઓના જીવ, તથા તારી સ્ત્રીઓના જીવ, તમા તારી ઉપપત્નીઓના જીવ બચાવ્યા છે, તે

સમયાના મુજબ તે લજ્જિત થયા છે, કેમકે તું તારા પર દ્વેષ રાખનારાઓ ઉપર પ્રાંતિ રાખે છે, ને તારા પર પ્રાંતિ રાખનારાઓ પર તું દ્વેષ રાખે છે; કેમકે આજ જે ભહેર કર્યું છે કે, સરદારો તથા ચાકરો તારી નગરમા કબજા નહિ ભેગા છે, કેમકે આજ હું જેઉં છું કે, જો આપ્પાલોમ જીવ્યા હોત, ને અમ સવળા આજ મૃત્યુ હોત, તો અ તને વધું સાફ લાગત. ૭ તો હવે ઉઠીને બહાર નિકળ, ને તારા ચાકરોને દિલાસાના વચનો બોલ, કેમકે હું યહોવાહના સમ ખાઉં છું કે, જો તું બહાર નહિ નિકળે, તો આજ રાત્રે એક પણ માણસ તારી કુમકે રહેશે નહિ, ને જે સર્વ વિપત્તિઓ તારી જીવાનીના વખતથી તે આજ સુધી તારા પર પડી છે, તે કરતા એ તારા હકમા વધારે માફ થશે. ૮ ત્યારે રાજા ઉઠીને દરવાજાના બેઠા અને સર્વ લોકને ખબર મળી કે, જીવ્યા, રાજા દરવાજામા બેઠો છે; ને સુધળા લોક રાજા આગળ આવ્યા.

હવે સર્વ ઇસ્રાએલીઓ પોતપોતાના તંબુમાં નાસી ગયા હતા. ૯ અને ઇસ્રાએલીના સુધળા કુળોમા સર્વ લોકો તકરાર કરતા હતા, તથા કહેતા હતા કે, રાજાએ આપણને આપણા શત્રુઓના હાથમાથી છોડાવ્યા, ને તે સુે પવિત્રીઓના હાથમાથી આપણને બચાવ્યા; ને હવે આપ્પાલોમની બીકથી તે દેશમાથી નાસી ગયા છે. ૧૦ અને આપ્પાલોમ, કે જેને આપણે અભિષેકથી પોતાનો અધિકારી નિર્ણયે હતો, તે તો લડાઇમા મરી ગયા છે. તો હવે રાજાને પાછો લાવવા વિષે તમે એક સખ્ત પણ કેમ બોલતા નથી?

૧૧ અને હાઉક રાજાએ સાદોક તથા અપ્પાલોમ વાળકો પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, યહુદાહના વડીલોને કહો કે, રાજાને તેને ઘેર પાછો લાવવા વિષે તમે સૌથી પાછળ કેમ પડ્યા છો? કેમકે તેને પોતાને ઘેર [લાવવો], એવું સર્વ ઇસ્રાએલીનું બોલવું રાજાને હાને પડ્યું છે. ૧૨ તમે મારા બાઇઓ છો, તમે મારાં હાઉકા તથા માફ માસ છો; તે રાજાને પાછો લાવવામા તમે સૌથી પાછળ કેમ પડ્યા છો? ૧૩ ને તમે અમાસાને કહો કે, તું મારા હાઉકા તથા માફ માસ નથી છું? જો તું મારી હજુરમા યોઆબને બદલે કામચ સેનાપતિ ન થાય, તો દેવ એવું ને એ કરતાં પણ વધારે મને કરશે. ૧૪ અને તે સુે યહુદાહના સર્વ માણસોના મન એક માણસના મનની માફક મનાવી દીધા; એ માટે તેઓએ રાજાને કહાવી મોકલ્યું કે,

તું તથા તારા સર્વ ચાકરો પાછા આવો ૧૧ માટે રાજા પાઠો વળીને યરદન આનન આભ્યો. અને રાજાને જાણ મળ્યા સાચું ને તેને યરદનની પાર ઉતારી લાવવા સાચું યદુદાસ ત્રિશૂલાવમા આભ્યો

૧૨ અને બાહુરીમના ગેરાનો દીકરો, શિમષ બિન્યા મીની, ઉતાવળ કરીને ચદુદાસના માથાનો સાથે દાઉદ રાજાને મળવા આભ્યો ૧૩ અને તેની સાથે એક દબાર બિન્યામીની માલસો દત્તા, ને વાહકના ધરનો ચાકર સીબા, તથા તેની સાથે તેના પદર દીકરા તથા તેના વીસ ચાકર દત્તા, ને તેઓ રાજાની નજર આગળ યરદન ઉતર્યા ૧૮ અને રાજાના પરિવારને ઉતારવા સાચું તથા તેને જે સાચું લાગે તે કરવા સાચું, એક દોડી પેઢે પાર ગઈ અને રાજા યરદન ઉતરીને આભ્યો, ત્યારે ગેરાનો દીકરો શિમષ તેની આનન પગે પડ્યો ૧૯ અને તેને રાજાને કહ્યું કે, મારા મુરખીએ મારો દેવ ન બલ્યો, ને જે દિવસે મારો મુરખી રાજા યરદનમાંથી નિકળે, ત્યારે જે દુષ્ટપણ તારા ચાકરો કીધું, તેનું રમજીવનને રાજાએ પોતાના મનમાં બોલું ન લગાડ્યું ૨૦ કેમકે વારો દાઉદ નિજે ભર્યું છે કે જે પાપ કીધું છે, ન મારું, જો, યુદ્ધના આખા ધરમાંથી પડેલો કુ મારા મુરખી રાજાને મળવા સાચું નીને આભ્યો છું ૨૧ પણ યરદનના દીકરા અનીયાએ ઉપર આવીને કહ્યું કે, શિમષએ યદુદાસના અભિનિયોને ૨૧ દીધો, એ માટે છું તેને મારી નાખવો ન જોઈએ ૨૨ અને દાઉદે કહ્યું કે, યરદનના દીકરાઓ, મારે વખતી તારે છું દેવા દેવા છે, કે તમે આજ મારા ઘેરીઓ થયા હો ૨૩ આજ ઘસાળેલમા દાઉદ માલસા મારો ભર્યો કેમકે છું કુ નથી ભલ્યો, કે કુ આજ ઘસાળેલમા રાજા છું ૨૪ ને રાજાએ શિમષને કહ્યું કે, તું નહિજ મારો, ને રાજાએ તેની આનન સમ આપા.

૨૬ અને યદુદાસે દીકરો મરીગોરોય રાજાને મળવા આભ્યો; ને રાજા નિહાની નયો તે દિવસથી માલિને, તે દાનિને પાછા પેર આગ્યો ને દિવસ નુધી, તેને પોતાના પત્ની પોષા ન દત્તા, તથા પોતાની દાદી કાનની ન દત્તી, તથા પોતાના વજીરો પોષા ન દત્તી ૨૭ અને તે યરદનમાં રાજાને મળવા આગ્યો, ત્યારે એમ કહ્યું કે, રાજાએ તેને કહ્યું કે, મરીગોરોય, તું મારી તારે ૨૮ ન આપ્યા નહિ ૨૯ અને તેને ઉપર આપ્યા ૩૦, કે મારા મુરખી રાજા, મારા ચાકરે મને કહ્યો, કેમકે તારા ચાકરે કહ્યું કે, કુ મારે પોતાને કાલે નધેશ

પર જીવ બાધું, કે કુ તે પર સ્વારી કરીને રાજા સાથે ભઈ, કેમકે વારો ચાકર લગ્યો છે ૩૧ અને મારા ધણી રાજા આગળ તેને વારો ચાકરનું વજીરું કીધું છે, પણ મારો ધણી રાજા દેવના દૂત ભેલે છે, તો વારી દક્ષિણા જે સાચું લાગે તે કર ૨૮ કેમકે મારા બાપનું આપુ ધર મારા મુરખી રાજાની આગળ કેવળ મુએલા માલસા ભેલું હતું, તો પણ તારી મેળ ઉપર જે જમનાશ દત્તા, તેઓની અંદર તે વારો ચાકરને મુક્યો, તો રાજા આગળ દત્તએ વધારે વિનવી કરવાનો મારે શો દંડ છે ૨૯ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, તું તારી બાળતો વિષે દુરે વધારે છું કરવા મેલે છે ૩૦ કુ કુ છું કે, તું ને સીબા ભગીર વહેલી લો. ૩૧ અને મરીગોરોયે રાજાને કહ્યું, હા, તેને બધુંએ લેવા કે, કેમકે મારો મુરખી રાજા પોતાને ધર આપિમા આભ્યો છે

૩૨ અને બાહુરીમના ગેરાનો રાજા રીમથી ઉતરીને આભ્યો, ને રાજાને યરદનને પાર પડ્યાવાદવા સાચું તે તેની તારે સાથે યરદન ઉતર્યો હતો ૩૩ અને બાહુરીમના ધણી રાજા, એટલે એથી વધેના માલસા હતો, ને રાજાને પડાવ માલનામમાં હતો, તે દેશ્યાન તેણે તેને બોલાવ્યો પુરો પાઠો હતો, કેમકે તે ધણી મોટી માલસા હતો ૩૪ અને રાજાએ બાહુરીમના કહ્યું કે, તું મારી સાથે પેઢે પાર આવ, ને કુ યરદન-લેમમાં મારી ભેરે વાર પાલન કરી ૩૫ અને બાહુરીમના રાજાને કહ્યું કે, મારી જીવનીના વધેના દિવસો કેલો [બાપી] રહ્યા છે, કે કુ રાજાની સાથે યરદનમાં આવું ૩૬ આજ કુ એરો વરેનો છું, છું કુ સાશાસારો ભેદ સમજ ગણું છું કે કુ બાઉ છું, કે ને પીઉ છું, તેનો રવાદ છું તારા સેવકને લાગે છે ૩૭ નાનાર પુરોયો તથા નાનાર સીએનો સાદ છું કુ દુરે સામન તકું છું ૩૮ તો સા માટે તારા સેવકે મારા મુરખી રાજાને દત્ત બોલાવ્યો યુ વલેએ ૩૯ તારે સેવક રાજાની સાથે કુ યરદન ઉતરના મુધી આવરો, ને રાજાએ મને એનો આદલો બોલો બડો ૪૦ માટે આપવો એમને ૪૧ કુપા કરી તારા સેવકને પાઠો જવા કે, કે કુ મારા પોતાના નકરમાં મારા માલિયાતી કબરે પાલે મરે પાળ, જો, આ તારો દાઉદ કિદામ, તે મારા મુરખી રાજાની સાથે ભડે [નરી] ઉતરીને આવે, ને તારી દક્ષિણા જે સાચું લાગે, ને તું તેને કરજે. ૪૨ અને રાજાએ ઉપર આપ્યો કે, કિદામ મારી તારે [નરી] ઉતરીને આવે, ને વડે જે સાચું લાગે, તે કુ

તેને કરીશ; ને તું જે કાંઈ મારી પાસે માગશે, તે હું તારે સારૂં કરીશ. ૨૮ અને સઘળા લોક યરદન પાર ઉતરી, પછી રાત્ર ઉતર્યો; ત્યારે રાત્રએ બારિશાયને યુગ્મન શીધું, ને તેને આશીર્વાદ દીધો; ને તે પાછો પોતાને ઠંકણે ગયો.

૪૦ અને રાત્ર ઉતરિને ગિરનાવ ગયો, ને કિરદામ તેની સાથે [નદી] ઉતરીને ગયો; ને યહુદાહના સર્વ લોક, ને ઇસ્રાએલના પશુ અડધા લોક રાત્રને પાર ઉતારી લાવ્યા. ૪૧ અને જીઓ, ઇસ્રાએલના સર્વ માણસો રાત્ર પાસે આવ્યા, ને રાત્રને કહ્યું કે, અમારા બાઈઓએ, એટલે યહુદાહના માણસોએ, તને કેમ ચીરી લીધો છે, ને રાત્રને તથા તેના પરિવારને, તથા દાઉદના સર્વ લોકને, તેની સાથે કેમ યરદન પાર લઈ ગયા છે? ૪૨ ને યહુદાહના સર્વ માણસોએ ઇસ્રાએલના માણસોને ઉતાર આપ્યો કે, રાત્ર અમારો નિકટનો સગો થાય છે તે માટે; તો આ વાત ઉપરથી તમને રીસ કેમ થઈ છે? હું અમે રાત્રના પદરનું કાંઈ ખાધું છે? અથવા હું તેણે અમને કાંઈ બંધિસ આપી છે? ૪૩ ને ઇસ્રાએલના માણસોએ યહુદાહના માણસોને ઉતાર આપ્યો કે, રાત્રના દસ લાગ અમારા છે, ને વળી દાઉદમાં તમારા કરતાં અમારો [હક] બદ છે; ત્યારે તમે અમને તુચ્છ માનીને અમારા રાત્રને પાછો લાવવામાં શા માટે અમારી સલાહ પહેવી પુછી નહિ? ને યહુદાહના માણસોના ઇર્ષ્ય ઇસ્રાએલના માણસોના રાજ કરતાં વધારે જુરસાદાર હતા.

૨૦ અને એમ થયું કે, બિન્યામીની બિબ્રીનો દીકરો નામે શેખા, એક બહીષઆલનો માણસ, ત્યાં હતો; ને તેણે રજીશિઝુ વગાડીને કહ્યું કે, આપણને દાઉદમાં લાગ નથી, તેમ આપણને વિશાહના દીકરામાં વારસો પશુ નથી; એ ઇસ્રાએલ, પ્રત્યેક પોતાને ણુએ [બંધો] રેતથી ઇસ્રાએલના સર્વ માણસો દાઉદની તેહેનાતમાંથી બિબ્રીના દીકરા શેખાની તેહેનાતમાં ગયા; પશુ યહુદાહના માણસો, યરદનથી તે યરશાલેમ સુધી, પોતાના રાત્રને વળગી રહ્યા.

૨ અને દાઉદ યરશાલેમમાં પોતાને ઘેર આવ્યો; ને રાત્રએ પેલી દસ સ્ત્રીઓ, એટલે પોતાની ઉપપત્નીઓ, જેમને તેણે ઘર સંભાળવા સારૂં સુધી હતી, તેમને લઈને પરેન કરી; ને તેઓનું બરજુપોપણ શીધું, પશુ

તેઓની શૈયાએ ગયો નહિ; ને તેઓના મરજુના દિવસ સુધી તેઓ કેદમાં વિધવા રિયતિમાં રહી.

પછી રાત્રએ અમાસાને કહ્યું કે, યહુદાહના માણસોને ત્રણ દિવસની અદર મારે સારૂં બોલાવી લાવ, ને તું અહીં હાજર રહેજે. ૧ તેથી અમાસા યહુદાહને એકઠા કરવાને ગયો; પશુ જે અમુક મુદત તેણે તેને કરાવી આપી હતી, તે કરતાં તેને વધારે વિવંધ ગયો. ૨ અને દાઉદે અબીશાયને કહ્યું કે, હવે બિબ્રીનો દીકરો શેખા આપણને આબ્રાહામના કરતાં વધારે નુકસાન કરશે; તું પોતાના ધણીના આકરોને લઈને તેની પુઠે લાગ, નહિ તો તે પોતાને સારૂં કોટવાળા નગરો કબજે કરશે, ને આપણી નગર બહાર જતો રહેશે. ૩ અને યોઆબના માણસો, તથા કરેથીઓ, તથા પહેથીઓ, તથા સર્વ યોદ્ધાઓ તેની પાછળ ગયા; ને તેઓ બિબ્રીના દીકરા શેખાની પાછળ લાગવાને યરશાલેમથી બહાર નિકળ્યા. ૪ જ્યારે તેઓ ગિબ્યોનમાંના મોટા ખડક પાસે પહોંચ્યા, ત્યારે અમાસા તેઓને મળવાને આવ્યો અને યોઆબે કવચ પહેરેલું હતું, ને તે પર કમરપટો કમરે બાંધેલો હતો, ને તેમાં મ્યાન સમેત તરવાર હતી; ને તે ચાલતો હતો તે દરમ્યાન તે નિઃશ્વ પડી હતી. ૫ અને યોઆબે અમાસાને કહ્યું કે, હે મારા લાક, તું ક્ષેમકરણ છે? ને યોઆબે અમાસાને યુગ્મન કરવા સારૂં પોતાના જમણા હાથથી તેની દાહી પકડી. ૬ પશુ અમાસાને યોઆબના હાથમાં જે તરવાર હતી તેનું કાંઈ ધ્યાન રહ્યું નહિ; ને એણે તે તેના પેટમાં મારીને તેનાં આંતરડાં ભૂમિ પર પાડ્યાં; ને તેણે તેને બીજે ધા કપો નહિ; ને તે મરી ગયો. અને યોઆબ તથા તેનો લાક અબીશાય બિબ્રીના દીકરા શેખાની પુઠે લાગ્યા. ૭ અને યોઆબના જીવાનેમાંથી એકે તેની પાસે ઉભા રહીને કહ્યું કે, જે યોઆબનો પક્ષ કરતો હોય ને જે દાઉદની તરફનો હોય, તે યોઆબની પાછળ જાય. ૮ અને અમાસા રાત્રનાર્થની વચ્ચે પોતાના લોહીની અદર આગોટતો પડેલો હતો. અને જ્યારે તે માણસે જોયું કે, સર્વ લોક ત્યાં ઉભા રહે છે, ત્યારે તે અમાસાને રાત્રનાર્થથી એતરમાં લઈ ગયો, ને તેના પર વસ્ત્ર ઓઢાડયું, કેમકે તેણે જોયું કે, જે સર્વ માણસ તેની પાસે આવતા તેઓ ત્યાં જ ઉભા રહેતા. ૯ જ્યારે તેને રાત્રનાર્થમાંથી લઈ ગયા, ત્યારે સર્વ લોક બિબ્રીના દીકરા શેખાની પુઠે લાગવાને યોઆબની પાછળ ગયા. ૧૦ અને તે

ધસાએલના સુપળાં દુશ્મનાં યદને આબેલમાં તથા બેથ-માઅખાદમાં તથા સુપળા બેરીઓમાં ફર્યા, ને તેઓ પણ બેઠા યદને તેની પાછળ પડ્યા. ૧૧ અને તેઓએ આવીને બેથ-માઅખાદના આબેલમાં તેને ઘેરો, ને તેઓએ નગરની સાથે માટીને ટેકરો કાઢ્યા, ને તે [નગરના] કાટની ધોણન બાંધેલા હતા, ને થાઆબ સાથે ને સુપળા લોક હતા, તેઓ આમકાટને તોડી પાડવા આઝ તેના પર કોઈ ચલાવવા લાગ્યા. ૧૨ ત્યારે એક શાહી સાંએ નગરમાથી ખૂમ પાડી કે, આંમરો, સાસરો; કૃપા કરી થાઆબને કઠો કે, હું અહીં આવ, ને હું તારી સાથે વાત કર. ૧૩ અને તે તેની પાસે આવ્યા; ત્યારે તે સ્ત્રીએ પુછ્યું કે, હું થાઆબ છે? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે હું તે છું ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું કે, તારી હાસીના વચને સામજ. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું સામજ છું ૧૮ ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, પ્રાણી કાગળા લોક કહેવા હતા કે, લોક આબેલમાં નિથે [સલાહ] પુછયે; ને એમ કરીને તેઓ વાગને નિર્ણય લાવ્યા. ૧૯ જેઓ ધસાએલમાં શાહીમારક તથા વિધાનુ છે તેઓમાંની કુ

તથા અબ્યાયાર ચાલકો હતા. ૨૦ અને ધસા ચાહરી પણ દાઉદને મુખ્ય કારભારી હતા.

૨૧ અને દાઉદના દિવસોમાં લામલાગત ત્રણ વર્ષ સુધી દુકાળ હતો; ને દાઉદે યહોવા-હર્નું મુખ યોધ્યું; ને યહોવાહે કહ્યું કે, એ શાઉલ તથા તેના પુત્રી ધરને લીધે છે, કેમકે તેણે નિબઓનીઓને મારી નાખ્યા હતા. ૨ અને રામએ નિબઓનીઓને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, (નિબઓનીઓ તો ધસાએલપુત્રોમાના નહિ, પણ અમેરીઓના બાકી રહેલાઓમાના હતા; ને ધસાએલપુત્રોએ તેઓની સાથે સમ આર્થવા હતા; ને શાઉલ ધસાએલપુત્રો તથા ચહુદાહની તરફ પોતાના આવેશને લીધે તેઓને મારી નાખવાની પેશનીમા રહેતો;) ૩ ને દાઉદે નિબઓનીઓને કહ્યું કે, હું તમારે સાથે છું કહું? ને હું તાથી પ્રાયશ્ચિત્ત કરું કે તમ યહોવાદના વતનને આશીર્વાદ દે! ૪ ને નિબઓનીઓએ તેને કહ્યું કે, અમારે શાઉલ કે તેના ધરની સાથે સોના કે રૂપાને વાતો નથી; તેમ અમારે ધસાએલમાથી કાઢને મારી

૧૦ અને આયાહની દીકરી રિસપાહે તાટ લઈને, કાપ-છીના ચારસથી તે હોડ ઉપર આકાશમાથી પાણી પડયું ત્યાં સુધી, પોતાને માટે ખડક ઉપર તે પાથયું, ને તેણીએ દિવસે વાયુચર પક્ષીઓને, તથા રાત્રે વનચર પશુઓને તેમના પર ઉતરવા દીધા નહિ ૧૧ અને આયાહની દીકરી રિસપાહે એટલે શાઉલની ઉપપત્નીએ, જે કર્યું હતું તેની ખબર દાઉદને મળી ૧૨ અને દાઉદે જઈને શાઉલના હાડકા તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાડકા ચાખેશ બિડઆઈના માણસો પાસેથી લીધા, તેઓ તેમને બેથશાનના નકલામાથી ચોરી લાવ્યા હતા, જે દિવસે પલિસ્તીઓએ બિલ્ગાઆમા શાઉલને મારી નાખ્યો, તે દિવસે પલિસ્તીઓએ તેઓને ત્યાં ઠાવ્યા હતા ૧૩ અને તેણે ત્યાંથી શાઉલના હાડકા, તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાડકા મનાવી લીધા, ને ફારીસીએ લીધેલા-ઓના હાડકા તેઓએ એકઠા કરીધા. ૧૪ અને તેઓએ શાઉલના તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાડકા, બિન્યામીન દેશના રોવાહ મધ્યે તેના બાપ કીરાની કબરમા દાટયા, ને રાત્રની કીધેની સખળી આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓએ કીધું, ને ત્યાર પછી દેવે દેશના હકમા કરેલી પ્રાર્થના માન્ય કરીધી

૧૫ અને પલિસ્તીઓએ ઇસ્તાએલ સાથે ફરીથી વિગ્રહ કરીધો, ને દાઉદ તથા તેની સાથે તેના આકરો જઈને પલિસ્તીઓની સામે લડ્યા, ને દાઉદે નિર્ગત થઈ ગયો ૧૬ અને વીરપુત્રોમાનો વિરળી બનોબ, જેના બાલાનુ વજન પિત્તળના ત્રણસે રોકેન હતું, ને તેણે નવી [તરવાર] કમરે બાંધી હતી, તેણે દાઉદને મારવાનો વિચાર કરીધો ૧૭ પણ સરયાહના દીકરા અબીશાયે તેની વહારે ધાઈને પેલા પલિસ્તીને મારીને ઠાર કર્યો, ત્યારે દાઉદના માણસોએ તેને સમ બાંધને કહ્યું કે, તારે ફરીથી અમારી સાથે લડાઈમા ન નિકળી આવવડ, રખેને તું ઇસ્તાએલનો દીવો હોલવી નાજે

૧૮ અને એ પછી એમ થયું કે ગોબ પાસે પલિસ્તીઓ સાથે ફરીથી યુદ્ધ થયું, ત્યારે હુગાથી સિખ્ખ-ખાંચે વીરપુત્રોમાના સાફને માર્યો ૧૯ અને ફરીથી ગોબ પાસે પલિસ્તીઓની બેઠે યુદ્ધ થયું, ને બેથડે-હેમી ચાઅરે ચોરગીમના દીકરા એલહાનને ગાલ્યાય પિત્તીને માર્યો, તેના બાલાનો દાડો વચ્ચેની તોર બેઠો હતો ૨૦ અને ફરીથી ગાય પાસે યુદ્ધ થયું, ત્યાં એડ મોટો કદાવર માણસ હતો, કે જેના દરેક

હાથને છ છ આંગળા તથા જેના દરેક પગને છ છ આંગળા, એકદર ચોવીસ આંગળા હતા, તે પણ વીરનો પુત્ર હતો ૨૧ અને તે ઇસ્તાએલનો ઘુઝકાર કરતો હતો, એવામા દાઉદના બાઈ શિમાયના દીકરા યોનાથાને તેને માર્યો ૨૨ એ ચારે જણ ગાયમાના વીરના પુત્રો હતા, ને તેઓ દાઉદના હાથથી તથા તેના આકરોના હાથથી માર્યો ગયા

૨૨ અને દાઉદને યહોવાહે તેના સ્થળા સનુ-ઓના હાથથી તથા શાઉલના હાથથી ઊઠાડ્યો, તે દિવસે તે આ ગીતના શબ્દો યહોવાહની આગળ બોલ્યો, ૨૩ ને તેણે કહ્યું કે,

યહોવાહ મારો ખડક, તથા મારો કિલ્લો, તથા મારો બચાવનાર છે, હા, મારો છે,

૨ મારા ખડકનો દેવ, હું તેના પર ભરોસો રાખીશ, તે માત્ર બખ્તર તથા મારા તારાણનું શિંગ, મારો ઉચો છુરજ, તથા માત્ર આશયસ્થાન છે,

હે મારા તાતા, તું મને બળાત્કારથી બચાવે છે

૪ યહોવાહ જે સદતિપાત્ર છે, તેને હું હાક મારીશ, એમ હું મારા સનુઓથી બચી જઈશ

૫ કેમકે મૃત્યુના મોભઓએ મને ઘેરા,

દુષ્ટપણની રેણીએ મને બીવડાવ્યો

૬ શેઓલના બંધનોએ મને ઘેરો ધાલ્યો,

મરણના પાસા મારા ઉપર આવ્યા પડ્યા

૭ મારા સકંઠા મેં યહોવાહને વિનંતી કરી,

હા, મારા દેવનું મેં સંબોધન કીધું,

ને તેણે પોતાના પવિત્રસ્થાનમાથી મારો ઘાટો સાબર્યો,

ને મારી હાક તેને કાને [પહોંચી]

૮ ત્યારે પૃથ્વી હાલી તથા કાપી,

આકાશના પાયા ખસી ગયા, તથા હાલ્યા, કારણ કે તે રાખિત હતો

૯ તેના નરકારમાથી ધુમાડો ચડ્યો,

ને તેના મુખમાથી બાઈ જનાર અગ્નિ નિકળ્યો,

તેથી અગ્રાસ સળગી ઉઠ્યા

૧૦ વળી તે આકાશને નમાવીને ઉતર્યો,

ને તેના પગ તમે ઘોર અધકાર હતો

૧૧ અને તે કવળ ઉપર સ્વારી કરીને ઉઠ્યો,

હા, વાયુની પાખો પર તે દેખાયો

૧૨ અને તેણે અંધકારને, પાણીના ઢગલાને, તથા

આકાશના ઘાડા મેંધાને

જે લોકોને હું ઓળખતો નથી તેઓ મારી તાળે-
હારી કરશે.

૪૫ પારકા લોક ટોંગથી મારે શરણ થશે,
મારે વિષે સાલજતાજ તેઓ માફ માનશે.

૪૬ પારકા લોકનો ક્ષય થશે,
ને તેઓ પોતાના કિલ્લાઓમાંથી ફળતા આવશે.

૪૭ યહોવાહ જીવે છે; ને મારા ખડકને ધન્ય હો;

ને મારા તારણૂં પી ખડકનો દેવ ઉત્તમ મનાઓ;

૪૮ એટલે જે દેવ માફ દેર વાળે છે,

ને લોકોને મારા હાથ તળે તાળે કરે છે,

૪૯ અને મારા શત્રુઓની પાસેથી મને [છાડાવી]
લાવે છે;

હા, મારી સામે ઉઠનારા પર હું મને ઉઠા કરે છે;

હું બળાકાર કરનાર માણસથી મને બચાવે છે.

૫૦ એ માટે વિદેશીઓ મધ્યે, હે યહોવાહ, હું તારી
ઉપકારસંતુષ્ટિ કરીશ,

ને હું તારા નામનાં સ્તોત્ર ગાઈશ.

૫૧ તે પોતાના રાજને મોટું તારણ આપે છે,

ને પોતાના અભિષિક્ત પર, એટલે દાઉદ તથા તેના
સત્તાન પર,

સદા સર્વકાળ સુધી મહેરબાની રાખે છે.

૨૩ હવે દાઉદનાં ઉલ્લાં વચનો આ છે.

ચિશ્મોનો દીકરો દાઉદ કહે છે,

ને જે માણસ ઉંચી પહીંએ ચઢ્યો હતો તે,

એટલે ચાકુબના દેવનો અભિષિક્ત,

ધક્કાએલનો મધુર ગીતગીતો કહે છે;

૨ યહોવાહનો આત્મા મારી મારફતે મોકલ્યો,

ને તેનું વચન મારી જીભ પર હાલું.

૩ ઇસ્રાએલના દેવે કહ્યું,

ઇસ્રાએલના ખડકે મને કહ્યું કે,

મનુષ્ય પર જે નેકાઈ રાખ્ય કરે છે,

તથા જે યહોવાહનો ભય રાખીને રાખ્ય કરે છે,

૪ તે સવારના એટલે સૂર્યોદયના પ્રકાશ જેવા,

એટલે નિર્મળ સવારના [પ્રકાશ જેવા] થશે;

* [કે જ્યારે] શુદ્ધ પહીના ખુલ્લા પ્રકાશથી, કુમળું

પાસ ભૂમિમાંથી [ઉગી નિકળે છે].

૫ અચિન માફ પર દેવ પાસે એવું નથી;

તો પણ સૌએ મારી સાથે સદાનો કરાર કીધો છે,

તે સર્વ પ્રકારે વ્યવરિત તથા નક્કી છે;

કેમકે તે માફ સંપૂર્ણ તારણ, તથા સંપૂર્ણ ઇચ્છા છે,

તે તેને વધારતો નથી, તો પણ [એ પ્રમાણે છે].

૬ પરતુ બલીચઆલપુત્રો તો સંધ્યા ઝારી કાઢવાના
કામ જેવા થશે;

કેમકે તેઓ હાથે પકડાય નહિ;

૭ પણ જે માણસ તેઓને અડકે,

તે લોઠાથી તથા શાલાના દાડાથી સળેલો હોવો
જોઈએ,

ને તેઓ જ્યાં હોય ત્યાંજ અશિધી છે બાળી
નાખવામાં આવશે.

૮ દાઉદના સૂર્યોદયના નામ આ છે; મુખ્ય સરદાર
તાલુખોની યોરોબબારોમિય; જે અરની અરી-

નોએ એક વળાએ આઠસેને માર્યા હતા તેજ એ હતો.

૯ અને તેની પછી અહોહીનો દીકરો દાઉદનો દીકરો

એલઆઝાર હતો; જ્યારે પલિસ્તીઓ લડાઈને સાફ

એકઠા થયા, અને ઇસ્રાએલના માણસો જતા રહ્યા,

ત્યારે દાઉદની સાથેના જે ત્રણ શૂરા માણસોએ તેમને

તુચ્છ કીધા, તેઓમાનો એક તે હતો; ૧૦ તે ઉઠ્યો

ને તેનો હાથ યાકી જઈને વરવાર સાથે વળગી રહ્યો,

ત્યાં સુધી તેણે પલિસ્તીઓને માર્યા, ને યહોવાહે તે

દિવસે મોટો જય કીધો; ને લોકો તેની પાછળ

ફક્ત લટવાને ગયા. ૧૧ અને તેથી ઉતારતો આજે

હારારીનો દીકરો સામ્માહ હતો; [એક પ્રસંગે]

પલિસ્તીઓ ટાળીબધ એક મશૂરના ખેતરમાં ભેગા

થયા હતા; ત્યારે લોક પલિસ્તીઓની સામેથી

નાઠા. ૧૨ પણ એ તો ખેતરની વચ્ચે ઉભો રહ્યો, ને

તેનું રક્ષણ કર્યું, ને પલિસ્તીઓને માર્યા; ને યહોવાહે

મોટો જય કીધો. ૧૩ અને ત્રીસ મુખ્ય માણસોમાંથી

ત્રણ જણ નિકળીને કાપણીની વળાએ દાઉદની પાસે

અદુલ્લામની ગુફામાં આવ્યા; ને પલિસ્તીઓની

દુકડીએ રક્ષાઈમના નીચાણમાં ડાવણી નાખેલી હતી.

૧૪ અને દાઉદ ગદમાં હતો, ને તે વળા પલિસ્તીઓનું

ચાલું બેચલેહેમમાં હતું. ૧૫ અને દાઉદ [વરસથી]

વલણીને કહ્યું કે, બેચલેહેમના દરવાજા પાસેના કુવાનું

પાણી મને પીવાને કોઈ લાગી આપે તો કેનું સાફ!

૧૬ ને તે ત્રણ ચોદાઓ પલિસ્તીઓના સૈન્યમાં થઈને

પસાર થયા, ને બેચલેહેમના દરવાજા પાસેના કુવા-

માંથી પાણી કાઢીને તેઓ દાઉદ પાસે લઈ આવ્યા;

તો પણ તેમાંથી પીવા ન આદતાં તેણે તે યહોવાહ

આજળ રેડી દીધું. ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, હે યહોવાહ,

એ કરવું મારાથી દૂર રહો; જે માણસો પોતાના જીવ

જોખમાં નાખીને ગયા, તેઓનું રક્ત થું [કુ પીઉં]? માટે તે તેણે પીધું નહિ; એ કૃત્યો એ ત્રણ શૂરવી-રોએ કર્યાં. ૧૮ અને સરયાદનો દીકરો ચોઆખનો બાઈ અનીયાય તે ત્રણેમા ખુબ્ય હતો; ને તેણે પોતાનો બાલો ત્રણે માણસો વિરૂદ્ધ લડાવીને તેઓને મારી નાખીને ત્રણેમા તેણે તામના કરી. ૧૯ અને તે થું ત્રણેમાં કોણી વિરોધ નાખીયો ન હતો? એ કારણ માટે તેને તેઓને નાયક ઠરાવ્યો હતો, તો પણ તે પહેલા ત્રણની ખરાબરી કરી ચક્રે એવો ન હતો. ૨૦ અને કામ્પએલના શૂરવીર તથા પરાક્રમી કૃત્યો કરનાર માણસના દીકરા યહોયાહાના દીકરા બનાયાહે, ચોઆખના અરીએલના બે [દીકરાઓ]ને માર્યા; વળી તેણે હીમના દિવસેમા ખારાંગા ઉતરીને તેની વચમાં સિદ્ધને માર્યો. ૨૧ અને તેણે એક જેખાવદા મિસરીને માર્યો; ને તે મિસરીના હાથમા બાલો હતો; પરંતુ ક્રોત લાકડી લઈને તે તેની પાસે ગયો, ને તે મિસરીના હાથમાંથી બાલો ખુચરી લઈને, તેનાજ બાલાથી તેનો પ્રાણ લીધો. ૨૨ એ કૃત્યો યહોયાહાના દીકરા બનાયાહે કરીને તે ત્રણ ચોઆખોમાં નામ મેળવ્યું. ૨૩ પેલા ત્રીસ ભણાઓ કરતાં તે વધારે નામાકિત હતો, પણ તે પહેલા ત્રણની ખરાબરી કરી ચક્રો નહિ અને હાથે તેને પોતાની અગરફક દુકડી ઉપર નિગ્યો હતો.

ધારીઓ ૯૮ ઘરા ચિથી, મારેબ ચિથી; ૯૯ ઠરીયાહ હિતો; સધળા મળીને સાડત્રોસ.

૨૪ અને યહોવાહનો કાપ ફરીથી ઇસ્રાએલ ઉપર સળગ્યો; ને તેણે હાથેને તેઓની વિરૂદ્ધ ઇસ્કેરીને કહ્યું કે, બ, ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહની ગણતરી કર. ૧ અને રાખએ પોતાની સાથે ચોઆખ સેનાપતિ હતો તેને કહ્યું કે, દાનથી તે બેરશેબા સુધી ઇસ્રાએલના સધળાં કુળોમા બધે ફરીને લોકોની ગણના કર, કે કુ લોકોની કુલ સખ્યા ભણું. ૨ અને ચોઆખ રાખને કહ્યું કે, લોક ગમે તેટલા હોય, તો પણ તારો દેવ યહોવાહ તેઓને સોગણા વધારો, ને મારો મુરખી રાખ પોતાની બાંધે તે ભુલ્યો; પણ મારો મુરખી રાખ એ વાતમાં કેમ આનંદ માને છે? ૪ પણ રાખનું વચન ચોઆખની તથા સેન્યના સરદારોની ઉપર પ્રબળ થયું અને ચોઆખ તથા સેન્યના સરદારો ઇસ્રાએલના લોકોની ગણના કરવાને રાખની હજુરમાંથી ચાલ્યા ગયા. ૫ અને તેઓએ યરદન ઉતરીને યાઝેર પાસે માદની ખીણની મધ્યે જે નગર છે, તેની ભમણી બાજુએ અરેએરમાં છાવણી કરી. ૬ પછી તેઓ ગિલગાદ તથા તાહલીમ-હોદશીના દેશમાં આબ્યા; પછી તેઓ દાનયાઆનમાં આબ્યા, ને અકર આઇને તેઓ સીદોનની ભણી ગયા; ૭ ને મુરના મળના કિલ્લામાં, તથા હિબ્બોઓનાં તથા કનાની-

આપતા કહ્યું કે, તારા દેશમાં સાત વર્ષ સુધી દુકાળ આવે, અથવા તો તારા સનુઓ તારી પૂઠે લાગે ને તું ત્રણ માસ સુધી તેઓની આગળ નાસે, અથવા તો તારા દેશમાં ત્રણ દિવસ સુધી મરણી આવે? હવે વિચાર કર, ને જોઈ મને મોકલ્યો છે તેને હું સો ઉત્તર આપુ તેનો ખ્યાલ કર ૧૪ અને દાઉદે માફને કહ્યું કે, હું ઘણી મુશ્કેલીમાં છું, આપને યહોવાહના હાથમાં પડીએ, કેમકે તેની દયા ધણી છે, ને મારે માણસના હાથમાં પડવું ન થાય ૧૫ માટે યહોવાહે ઇસ્રાએલના સુવાસથી તે કરાવેના વખત સુધી મરણી મોકલી, ને ફાનથી તે ઘેરશેબા સુધીના લોકોમાંથી સિતેર હજાર માણસો મરણ પામ્યા ૧૬ અને હું તે યરૂશલેમનો નાશ કરવાને પોતાનો હાથ તેની વિરૂદ્ધ લખાવ્યો, ત્યારે યહોવાહને એ અપાચને લીધે પશ્ચાત્તાપ થયો, ને જે દૂત લોકોને નાશ કરતો હતો, તેને તેણે કહ્યું કે, હવે બસ છે, હવે તારો હાથ બંધ રાખ અને યહોવાહનો દૂત અરાબનાહ યજૂસીની ખળી પાસે હતો ૧૭ અને જે દૂત લોકોને મારતો હતો તેને જોઈને દાઉદે યહોવાહને કહ્યું કે, જો, મેં તો પાપ કીધું છે, તથા દુશ્મતા કીધી છે, પણ આ ઘેટાએ શું કીધું છે? ક્યા કરી તારો હાથ મારી વિરૂદ્ધ તથા મારા બાપના ધરની વિરૂદ્ધ થયો.

૧૮ અને, તે દિવસે માટે દાઉદ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, જઈને અરાબનાહ યજૂસીની ખળીમાં યહોવા-

હને સાડ વેળી બાધ ૧ અને ગાદના કહેવા પ્રમાણે, એટલે યહોવાહે આજ્ઞા કીધી હતી તે મુજબ, દાઉદ ગયો ૨૦ અને અરાબનાહે દૂર નજર કરી, એટલે રાખને તથા તેના આકરોને પોતાની તરફ આવતા જોયા, ને અરાબનાહ સામે ગયો, ને રાખ આગળ સામ્યોગ દરજત પ્રણામ કીધા ૨૧ અને અરાબનાહે કહ્યું કે, મારો મુરખની રાખ પોતાના સેવકની પાસે કેમ આવ્યો છે? ને દાઉદે કહ્યું કે, લોકોમાંથી મરણી બધ થાય, માટે યહોવાહને સાડ વેળી બાધવા માટે તારી પાસેથી આ ખળી વેચાતી લેવાને હું આવ્યો છું ૨૨ અને અરાબનાહે દાઉદને કહ્યું કે, મારા મુરખની રાખને જે સાડ લાગે તે લઈને અપેણુ કરે, જો, દહનીયાપેણુને સાડ બળદો છે, ને લાકડાને સાડ ખળીના ઓળર તથા બળદોનો સામાન છે ૨૩ એ સ્વપ્ન, જે રાખ, અરાબનાહ રાખને આપે છે, ને અરાબનાહે રાખને કહ્યું, તારો દેવ યહોવાહ તને માન્ય કરો ૨૪ અને રાખએ અરાબનાહને કહ્યું કે એમ નહિ, પણ હું અચિત મૂલ્ય આપીને તે તારી પાસેથી વેચાતું લઈશ, ને મારા દેવ યહોવાહના આગળ મક્ત મળે લાતું દહનીયાપેણુ હું નહિજ કરીશ. માટે દાઉદે ખળીને તથા બળદોને પચાસ શેકેલ રૂપાને માટે ખરીદ કીધા ૨૫ અને દાઉદે ત્યાં યહોવાહને સાડ વેળી બાધી, ને દહનીયાપેણુ તથા સાતપેણુ કીધા, એમ યહોવાહે દેશના હુકમ કરેલી પ્રાર્થના માન્ય કીધી, ને ઇસ્રાએલમાંથી મરણી બધ થઈ

રાજઓનું પહેલું પુસ્તક.

૧ હવે દાઉદ રાખ રૂદ્ધ તથા પાછી ઉમરને ગયો હતો, ને તેઓએ તેને હજારા ઓઢાસા, પણ તેને ગરમી આપી નહિ ૨ માટે તેના નાકરોએ તેને કહ્યું કે, મારા મુરખની રાખને સાડ એક જુવાન કુમારિકા સોધી કાઢીએ, ને તે રાખના સામે ઉભી રહીને તેની સારવાર કરે, ને તે તારી સોડમાં સુએ, કે મારા મુરખની રાખના અગ્રમાં ગરમી આવે ૩ માટે તેઓએ ઇસ્રાએલની સર્વ સીમાઓમાં એક સુદર

કનાનો સોધ ક્યો, ને સુનામ્મી અબીરાયને જોળી કાઢીને તેઓ તેને રાખની પાસે લાવ્યા ૪ અને તે કુમારિકા ઘણી સુદર હતી, ને તે પીએ રાખની સારવાર કરીને તેની સેંચા ચાકરી કરી, પણ રાખએ તેનો અનુચ્છ કીધો નહિ ૫ ત્યારે દામ્મીરના દીકરા અદોની માટે મોઢાઈ કરીને કહ્યું કે, હું રાખ ઘસતા, ને તેણે પોતાને સાડ રથો તથા સ્વારો, તથા પોતાની આગળ દોડવા ત્રણ પચાસ માણસો ઉભા કીધા

૬ અને તે એમ કેમ કર્યું? એમ કહીને તેના બાપે તેને કાઢ વેળા નારાજ કીધો નહોતો, ને વળી તે ધણી કુટરો હતો, ને તે આખ્યાયોમની પછી જન્મેથી હતો. ૭ અને સરચાદના દીકરા ચોઆજ તથા અખ્યાયાર ચાજની સાથે તેણે મસલન કીધી, ને તેઓએ અદોનીયાદની તેનાવમાં રહીને તેને સાહ કીધી. ૮ પણ સારોક ચાજ, તથા ચહોયાદનો દીકરો બનાયાદ, તથા નાયાન ભવિષ્યવાદી, તથા શિમઈ, તથા રેઈ, તથા દાઉદના ચોદાએ અદોનીયાદની કુમકે અથા નહિ. ૯ અને અદોનીયાદે એન રોનેલની પાસેના કોઢેલના પત્થરની બા કુમે ઘેટાનો, તથા બળદોનો, તથા પુષ્ટ પશુઓનો વધ કરીને પોતાના સર્વ ભાઈઓને, એટલે રાબા દીકરાઓને, તથા રાબાના ચાકરોને, એટલે ચહુદાદના સર્વ ભાણેસોને, નોતર્યા, ૧૦ પણ નાયાન ભવિષ્યવાદીને, તથા બનાયાદને, તથા ચોદાઓને, તથા પોતાના ભાઈ સુલેમાનને તેણે નોતર્યા નહિ. ૧૧ ત્યારે નાયાને સુલેમાનની મા બાથરોબાને કહ્યું કે, યું તે નથી સાચવ્યું કે, હાન્વીયનો દીકરો અદોનીયાદ રાબા વધ બેઠો છે, ને આપણે મુરબ્બી દાઉદ એ ભણતો નથી? ૧૨ તો હવે કૃપા કરી આવ, કુ તને સચાહ આપું, એ માટે કે તું વારો પોતાનો જીવ તથા તારા દીકરા સુલેમાનનો જીવ ઉઠારે? ૧૩ હું જાણ, ને દાઉદ રાબાની હજુરમાં બ, ને તેને કહે કે, હે મારા સ્વામી રાબા, તે યું વારી દાસીની આગળ એવા સમ નથી ખાધા કે, નિચે વારો દીકરા સુલેમાન મારા પછી રાબા થશે, ને તે મારા રાબાસન પર બેસશે? ત્યારે અદોનીયાદ કેમ રાબા થશે? ૧૪ જો, હજી તો તું ત્યાં રાબા સાથે વાત કરતી હતી, એટલામાં કુ પણ વારી પાઠળ પ્રવેશ કરીને વારી વાતને રોકો આપીશ. ૧૫ અને બાથ રોબા સચનચુદમાં રાબા પાસે ગઈ, ને રાબા પણે રૂઝ થશે હતો, ને શુનામી અગ્રીયાજ રાબાની સેવા કરતી હતી. ૧૬ અને બાથ રોબાએ નમીને રાબાને પ્રણામ કર્યા અને રાબાએ કહ્યું કે, વારી શી અરજ છે? ૧૭ ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, મારા સ્વામી, તે વારી દાસી આગળ વારા દેવ ચહોયાદના સમ ખાધા હતા કે, વારો દીકરો સુલેમાન મારા પછી નિચે રાબા થશે, ને તે મારા રાબાસન પર બેસશે. ૧૮ પણ, જો, રાબા તો અદોનીયાદ રે છે, ને હે મારા સ્વામી રાબા, હું એ ભણતો નથી; ૧૯ ને તેણે પુષ્કળ બળદોનો,

તથા પુષ્ટ પશુઓનો, તથા ઘેટાનો વધ કર્યો છે, ને રાબાના સર્વ દીકરાઓને, તથા અખ્યાયાર ચાજને, તથા સેનાધિપતિ ચોઆબને નોતર્યા છે, પણ વારા દાસ સુલેમાનને તેણે નોતર્યા નથી. ૨૦ અને હવે મારા મુરબ્બી રાબા, સર્વ ઇસ્ત્રાએલની નજર તારા પર છે, કે તું તેઓને જાહેર કરે કે, મારા મુરબ્બી રાબાના પછી તેના રાબાસન પર કાણ બેસશે? ૨૧ નહિ તો, ત્યારે મારો મુરબ્બી રાબા પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી જશે, ત્યારે એમ થશે કે, કુ તથા મારો દીકરો સુલેમાન અપરાધી ગણાયું. ૨૨ અને જો, તે હજી તો રાબા સાથે વાત કરતી હતી, એટલામાં નાયાન ભવિષ્યવાદી ત્યાં આવ્યો. ૨૩ અને [આકરોએ] રાબાને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, નાયાન ભવિષ્યવાદી અને તે રાબાની હજુરમાં આવ્યો ત્યારે તેણે સાદાજ દેવત પ્રણામ કીધા. ૨૪ અને નાયાને કહ્યું કે, હે મારા મુરબ્બી રાબા, યું તે એમ કહ્યું છે કે, મારા પછી અદોનીયાદ રાબા થશે, ને તે મારા રાબાસન પર બેસશે? ૨૫ કેમ કે આજેજ તેણે જમને પુષ્કળ બળદોનો, તથા પુષ્ટ પશુઓનો, તથા ઘેટાનો વધ કીધો છે, ને રાબાના સર્વ દીકરાઓને, તથા સેનાધિપતિઓને, તથા અખ્યાયાર ચાજને નોતર્યા છે, ને જો, તેઓ તેની આગળ ખાચીએ છે, ને કહે છે કે, ઇશ્વર અદોનીયાદ રાબાની રક્ષા કરો. ૨૬ પણ મને, હા, મને વારા ચાકરને, તથા સારોક ચાજને, તથા ચહોયાદના દીકરા બનાયાદને, તથા વારા દાસ સુલેમાનને તેણે નોતર્યા નથી. ૨૭ યું એ કામ મારા મુરબ્બી રાબાએ કરેલું છે? અને તે વારા દાસને તો નથી જણાવ્યું કે, મારા મુરબ્બી રાબાની પછી તેના રાબાસન પર કાણ બેસશે? ૨૮ ત્યારે દાઉદ રાબાએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, બાથ રોબાને મારી પાસે બોલાવો. એટલે તે રાબાની હજુરમાં આવીને તેની સમુખ ઉઘી રહી. ૨ અને રાબાએ સમ ખાધને કહ્યું કે, જીવતો ચહોયાદ કે જેણે મારો પ્રાણ રિપતિમાંથી છોડાવ્યો છે, તેના સમ, ૩૦ કે જેમ મેં વારી આગળ ઇસ્ત્રાએલના દેવ ચહોયાદના સમ ખાધા છે કે, મારી પછી વારો દીકરો સુલેમાન નિચે રાબા થશે, ને તે મારી જગ્યાએ મારા રાબાસન પર બેસશે, તેમજ હું આજ નિચે કરીશ. ૩૧ ત્યારે બાથ રોબાએ રાબાને સાદાજ દેવત પ્રણામ કરીને કહ્યું કે, મારો મુરબ્બી દાઉદ રાબા સદા જીવતો રહે. ૩૨ અને દાઉદ રાબાએ કહ્યું કે, સારોક ચાજને,

તપાનાયાન ભવિષ્યવાદીને, તથા યહોયાહાના દીકરા બનાયાહને મારી પાસે બોલાવે. અને તેઓ રાત્રની હજુરમાં આવ્યા. ૩ અને રાત્રએ તેઓને કહ્યું કે, તમે તમારા ધણીના ચાકરોને તમારી સાથે લઈને મારા દીકરા સુલેમાનને મારા પોતાના ખચ્ચર પર સ્વારી કરાવીને તેને ગીહોન લઈ જાઓ; ૪ અને ત્યાં સારોહ યાજ્ઞક તથા નાયાન ભવિષ્યવાદી તેને ઇસ્રાએલ ઉપર રાત્ર તરીકે અભિષેક કરે; ને તમે રહુશિંગડું વગાડીને કહેજે કે, ઇશ્વર સુલેમાન રાત્રની રક્ષા કરે. ૫ ત્યારે તમે તેની પાછળ આવજો, ને તે આવીને મારા રાજ્યાસન પર બેસશે; કેમકે તે મારી જગ્યાએ રાત્ર થશે; ને મેં તેને ઇસ્રાએલ પર તથા યહુદા પર અધિકારી તરીકે કરાવ્યો છે. ૬ અને યહોયાહાના દીકરા બનાયાહ રાત્રને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, આમેન; મારા મુરખી રાત્રને દેવ યહોવાહ પણ એમજ કહ્યો. ૭ જેમ યહોવાહ મારા મુરખી રાત્રની સાથે રહેતો આવ્યો છે, તેમજ તે સુલેમાનની સાથે પણ રહે, ને મારા મુરખી દાઉદ રાત્રના રાજ્યાસન કરતાં તેનું રાજ્યાસન મોટું કરે. ૮ એમ સારોહ યાજ્ઞક, તથા નાયાન ભવિષ્યવાદી, તથા યહોયાહાના દીકરા બનાયાહ, તથા કરેથીઓ, તથા પલેથીઓ, એઓ જમને સુલેમાનને દાઉદ રાત્રના ખચ્ચર પર સ્વારી કરાવીને ગીહોનમાં લઈ આવ્યા. ૯ અને સારોહ યાજ્ઞક મંક-પમાંથી તેલનું શિંગડું લઈને સુલેમાનને અભિષેક કર્યો, ને તેઓએ રહુશિંગડું વગાડ્યું; ને સર્વ લોકોએ કહ્યું કે, ઇશ્વર સુલેમાન રાત્રની રક્ષા કરે. ૧૦ અને સર્વ લોકો તેની પાછળ ચાલતા હતા, ને લોકો વાંસળીઓ વગાડતા હતા, ને તેઓએ અતિ હર્ષથી એવા હર્ષનાદ કર્યો કે તેઓના પોકારથી ભૂમિ ટાટી. ૧૧ અને અહોનિયાહ તથા તેની સાથેના સર્વ મહેમાનો જમી રહ્યા, તે વેળાએ તેઓએ તે સંભળ્યો. અને ચોઆબે રહુશિંગડાને અવાજ સંભળીને કહ્યું કે, નગરમાં શોર-ખગાર થયાનો થોંધાટ શા માટે થાય છે? ૧૨ હજી તો તે બોલતો હતો એટલામાં, જુઓ, અખ્યાયાર યાજ્ઞકના દીકરા થોનાયાન આવ્યો; ને અહોનિયાહ [તેને] કહ્યું કે, અંદર આવ; કેમકે હું લાયક માણસ છે, ને મારા સમાચાર લાવ્યો છે. ૧૩ અને થોનાયાને ઉત્તર આપીને અહોનિયાહને કહ્યું કે, ખચિન આપણા મુરખી દાઉદ રાત્રએ સુલેમાનને રાત્ર કર્યો છે; ૧૪ ને રાત્રએ તેની સાથે સારોહ યાજ્ઞકને, તથા નાયાન

ભવિષ્યવાદીને, તથા યહોયાહાના દીકરા બનાયાહને, તથા કરેથીઓને તથા પલેથીઓને મોકલ્યા છે, ને તેઓએ તેને રાત્રના ખચ્ચર ઉપર સ્વારી કરાવી છે; ૧૫ ને સારોહ યાજ્ઞક તથા નાયાન ભવિષ્યવાદીએ તેને ગીહોનમાં રાત્ર તરીકે અભિષેક કર્યો છે; ને તેઓ ત્યાંથી એવી રીતે ઉત્સવ કરતા પાછા આવ્યા. ૧૬ ને નગર આજ રહ્યું. તમે જે શોરખગાર સંભળ્યો તે એ હતો. ૧૭ અને વળી સુલેમાન રાત્રના રાજ્યાસન પર બેઠો છે. ૧૮ અને વળી રાત્રના ચાકરોએ આપણા મુરખી દાઉદ રાત્રને આશિષ દેવા સારૂ આવીને કહ્યું કે, તારો દેવ તારા નામ કરતાં સુલેમાનનું નામ શ્રેષ્ઠ કરે, ને તારા રાજ્યાસન કરતાં તેનું રાજ્યાસન મોટું કરે; ને રાત્રએ પર્વત પર બેઠા બેઠા પ્રભુમ કહ્યા. ૧૯ અને વળી રાત્રએ એમ કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ જેણે આજ મારા દેખતાં મને મારા રાજ્યાસન પર બેસનાર માણસ આપ્યો છે તેને ધન્ય હોજો. ૨૦ અને અહોનિયાહના સર્વ મહેમાન બીધા, ને તેઓ ઉઠીને પોતાપોતાને માર્ગે પડ્યા. ૨૧ અને અહોનિયાહ સુલેમાનથી બીધો; ને તે ઉઠ્યો, ને જમને તેણે વેદીનાં શિંગ પકડ્યાં. ૨૨ અને સુલેમાનને કાઠએ ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, અહોનિયાહ સુલેમાન રાત્રથી બીધે છે; કેમકે જો, તે વેદીના શિંગ પકડીને કહે છે કે, સુલેમાન રાત્ર આજ મારી સાથે સમ આવ, કે તે વરવારથી પોતાના દાસને સદાર નહિ કરે. ૨૩ અને સુલેમાને કહ્યું કે, જો તે લાયક વર્તણૂક બતાવશે, તો તેનો એક નિમણો પણ ભૂમિ પર પડશે નહિ, પણ જો તેમાં દુશ્મતા માલમ પડશે તો તે માર્યો જશે. ૨૪ એમ સુલેમાન રાત્રએ માણસ મોકલ્યા, ને તેઓ તેને વેદી પાસેથી ઉતારી લાવ્યા અને તેણે આવીને સુલેમાન રાત્રને નમસ્કાર કર્યો; ને સુલેમાને તેને કહ્યું કે, હું તારે ઘેર ના.

૨ હવે દાઉદને મરવાનો વખત પાસે આવ્યો; ને તેણે પોતાના દીકરા સુલેમાનને શિષ્યામણુ આપતાં કહ્યું કે, રહુ તો સધળી દુનિયા નય છે તે માર્ગે જઈ હું માટે બળવાન થા, ને પુરવાન દેખાડ; ૩ ને જેમ મુસાના નિયમસાક્ષમાં લખ્યું છે તેમ પોતાના દેવ યહોવાહના માર્ગમાં ચાલીને, તથા તેના વિધિઓ, તથા તેની આજ્ઞાઓ, તથા તેના હુકમો, તથા તેનાં સાર્વત્રીય પાળીને તેના ફરમાનનો અમલ કર; એ માટે કે જે જે હું કરે તેમાં, તથા ન્યાં ન્યાં હું નય ત્યાં હું

આખાં માય; ૪ એ સાથે કે યદોજાહે એ પોતાનું
વચન મારા વિષે આપ્યું હતું તે તે રચાપિત કરે; તે
[વચન] એ કે, એ તારા વંશને પોતાના માંમાં વિષે
સંભાળ રાખીને પોતાના પુરા હૃદયથી, તથા પોતાના
પુરા શ્રવણ સત્ય રીતે મારી સંન્યુત આશરો. તો
(તેણે કહ્યું કે) ઇસ્રાએલના રાજ્યાસન પરથી તારા
માણસનો અવ આવશે નહિ. ૫ વળી સરયાહના દીકરા
યોઆબે અને એ કહ્યું, એટલે કે તેણે ઇસ્રાએલના
સોન્યના બે અવિપતિઓને, એટલે નેરના દીકરા
આબ્નેરને, તથા થેમેરના દીકરા અમાસાને એ કહ્યું તે
તું જાણે છે, એટલે કે તેણે તેઓને મારી નાખીને
શાંતિ મધ્યે યુદ્ધના જીવું રક્ત પાણીને તે યુદ્ધરક્ત
પોતાની કમરે બાંધેલા કમરબધને તથા પોતાના પગ-
માંનાં પદાર્થોને લગાડ્યું. ૬ માટે તારા શબ્દો
પ્રમાણે કરીને તેનું પળિયાંવાળું માથું તું શાંતિએ
કબરમાં ઊતરવા ન દેતો. ૭ ખડું નિશ્ચયાદી બાર્ઝ-
હાવના દીકરાઓ પર તું મહેરબાની રાખજે; ને
તેઓ તારી મેલ પર જમનારાઓ મધ્યે હોય; કેમકે
જયારે તારા ભાઈ આબ્નેરનાં મની આગળથી હું નાસતો

કે, બોલ. ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, તું જાણે છે કે રાજ્ય
મારું હતું, ને સર્વ ઇસ્રાએલનું મન હું રાજા થાઉં એવું
હતું; પરંતુ રાજ્ય મારી પાસેથી જઈને મારા બાંધનું
થયું છે; કેમકે યદોજાહથી તે તેને અપાવેલું હતું.
૧૬ અને હવે હું તને એક અરજ કરું છું; અને ના પાડીશ
નહિ; ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, બોલ. ૧૭ અને તેણે કહ્યું
કે, કૃપા કરી તું મુલેમાન રાખને કહે કે, તે શુનામી
અબીશામને મારી સાથે ખસાવે, (કેમકે તે તને ના
નહિ કહે) ૧૮ અને બાલ-શેબાએ કહ્યું, ઠીક; હું તારે
માટે રાખને કરીશ. ૧૯ માટે બાલ શેબા અદોનીયાહને
માટે તેને કહેવા સાથે મુલેમાન રાખની પાસે ગયો.
અને રાખ તેને મળવા સાથે ઉઠી ઉભો થયો, ને તેને
પ્રણામ કરીને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠો, ને રાખની
માને સાથે એક આસન મુકાવ્યું; ને તે તેને જમણે
હાથે બેઠો. ૨૦ પછી તેણીએ કહ્યું કે, તું તારી આમળ
એક બૂજ અરજ કરું છું; અને ના પાડીશ મા. અને
રાખએ તેને કહ્યું કે, મારી મા, મામ; કેમકે હું તને ના
નહિજ પાડું. ૨૧ અને તેણીએ કહ્યું કે, શુનામી અબી-
શામને તારા ભાઈ અદોનીયાહની સાથે પરણાવ.

૨૭ માટે સુલેમાને અપ્પાધારને યહોવાહના ચાળક
પદમાંથી બરતરફ કર્યો, એ માટે કે યહોવાહ શીલો-
હમાં એનીના ધર વિષે જે વચન બોલ્યો હતો તે તે પૂર
કરે. ૨૮ અને યોઆબને એ સમાચાર મળ્યા, કેમકે જો
કે યોઆબ આપ્પાધારની કુમકે ફરી ગયો ન હતો,
તો પણ તે અદોનીયાહની કુમકે ફરી ગયો હતો, ને
યોઆબે યહોવાહના મડપમા નાસી જઈને બેઠીના
શિંગ પકડ્યા. ૨૯ અને સુલેમાન રાજાને ખબર મળી કે,
યોઆબ યહોવાહના મડપમા નાસી ગયો છે, ને જો,
તે બેઠી પાસે છે ત્યારે સુલેમાને યહોવાહના દીકરા
બનાયાહને મોકલતા કહ્યું કે, જા, તેના પર તુટી પડ
કે અને બનાયાહે યહોવાહના મડપમા આવીને તેને
કહ્યું કે, રાજા જેમ કહે છે કે, તું બહાર નિકળ. અને
તેણે કહ્યું કે, નહિ, હું તો અહીં મરીશ. અને બના
યાહે રાજાની પાસે પાછા આવીને કહ્યું કે, યોઆબે
તો આમ કહ્યું ને તેણે મને આવો ઉત્તર આપ્યો
કે ૩૦ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, જેમ તે બોલ્યો છે તેમ
તું કર, ને તેના પર તુટી પડ, ને તેને દાટ, એ
માટે કે યોઆબે કારણ વગર પાટોડુ રક્ત તું મારા
પરથી તથા મારા બાપના ધર પરથી નિવારે ૩૧ અને
તેણે વહોવડાવેલુ રક્ત તેના પોતાના માથા પર યહો
વાહ પાછું વાળશે, કેમકે મારા પિતા દાઉદના ન
જીવતા, તેણે પોતાના કરતા ન્યાયી તથા સાચા જે
માણસ ઉપર, એટલે નેરના દીકરા તથા ઇસ્રાએલના
સૈન્યાધિપતિ આખરે પર, તથા ઘેરના દીકરા એટલે
યહુદાહના સૈન્યાધિપતિ અમાસા પર, તુટી પડીને
તેઓને તરવારથી કતલ કર્યા ૩૨ જેમ તેઓનું રક્ત
યોઆબના માથા પર તથા તેના સત્તાનના માથા પર
સફાને માટે પાછું વળશે, પણ દાઉદને, તથા તેના
સત્તાનને, તથા તેના ધરને, તથા તેના રાજ્યાસનને
યહોવાહ તરફથી સર્વકળ સુધી શાંતિ થશે ૩૩ ત્યારે
યહોવાહના દીકરો બનાયાહ જઈને તેના પર તુટી
પડ્યો, ને તેને મારી નાખ્યો, ને તે અરણ્યમાં તેના
પોતાના ધરમાં દટાવે ૩૪ અને તેની જગ્યાએ રાજાએ
યહોવાહના દીકરા બનાયાહને સૈન્યોપરી કરાવ્યો,
ને અપ્પાધારની જગ્યાએ રાજાએ સાદોક ચાંજકને
નિર્યો ૩૫ અને રાજાએ માણસ મોકલીને શિમથને
તેડાવીને તેને કહ્યું કે, તું પોતાને સાથે ચરશાલેમમાં
ધર બાધીને ત્યા રહે, ને ત્યાંથી કંઈ જતો નહિ
૩૬ કેમકે જો તું નિકળીને કિદ્દાન નાળાની પાર જશે,

તો જરૂર ભણજે કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જશે,
તારૂં રક્ત તારે પોતાને માથે આવશે ૩૮ અને શિમથએ
રાજાને કહ્યું કે, ઠીક કહ્યું, મારો મુરખી રાજા જેમ
બોલ્યો છે તેમ તારો દાસ કરશે અને શિમથ ચર
શાલેમમાં ઘણા દિવસ રહ્યો ૩૯ અને ત્રણ વર્ષ પછી
જેમ થયું કે, શિમથના બે દાસ માળ્યાબાહના દીકરા
આથના રાજા આખીરાની પાસે નાસી ગયા, ને
લોકોએ શિમથને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, તારા
દાસો જાથમાં છે ૪૦ અને શિમથ ઉઠ્યો, ને પોતાના
ગધેડા પર જીન બાધીને પોતાના દાસોને શોધવા સાથે
જાથમાં આખીરાની પાસે ગયો અને શિમથ જઈને
પોતાના આકરોને ગાથથી લઈ આવ્યો ૪૧ અને સુલે
માને ખબર મળી કે, શિમથ ચરશાલેમથી [નિક
ળીને] ગાથ જઈ આવ્યો છે ૪૨ અને રાજાએ માણસ
મોકલીને શિમથને તેડાવીને તેને કહ્યું કે, તું મેં તને
યહોવાહના સોજન ખવડાવીને તને હટોકથી કહ્યું
નહોતું કે, જો તું નિકળીને કંઈ પણ જઈશ, તો જરૂર
ભણજે કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જશે? ને તે
મને કહ્યું હતું કે, જે વાત મેં સાંભળી છે તે ઠીક છે
૪૩ તો યહોવાહના સમનો, તથા મેં જે આજ્ઞા તને
આપી છે, તેના તો શા માટે અમલ કીધો નથી? ૪૪
વળી રાજાએ શિમથને કહ્યું કે, જે સર્વ કુટતા વિષે
તારૂં હૃદય માહિતગાર છે, ને જે તો મારા બાપ દાઉદ
સાથે કરી છે તે તું ભણે છે, માટે યહોવાહ તારી કુટતા
તારે માથે પાછી વાળશે ૪૫ પણ સુલેમાન રાજા
આરશીવાદિત થશે, તથા દાઉદનું રાજ્યાસન યહોવાહની
સન્મુખ સફાને માટે સ્થિર થશે ૪૬ જેમ રાજાએ
યહોવાહના દીકરા બનાયાહને આજ્ઞા કરી, ને તેણે
બહાર નિકળીને તેના પર તુટી પડીને તેને મારી
નાખ્યો અને રાજ્ય સુલેમાનના હાથમાં સ્થિર થયું

૩ અને સુલેમાને ખિસરના રાજા ફારૂનની સાથે
સગપણ બાધીને ફારૂનની દીકરી લીધી, ને ન્યા
સુધી તે પોતાનું ધર તથા યહોવાહનું ધર તથા ચર-
શાલેમની આસપાસ ફેર બાધી રહ્યો, ત્યાં સુધી તેને
દાઉદના નગરમાં આપી રાખી રેલોકા કેવળ ઉચરમાં
ગોમા ચણ કરતા, કેમકે તે દિવસે સુધી યહોવાહના
નામને સાથે ધર બધાયું નહોતું ૩ અને સુલેમાન
પોતાના બાપ દાઉદના નિધિઓમાં આવીને યહોવાહ
પર પ્રીતિ કરતો હતો, પરંતુ તે ઉચરમાંના ચણ
કરતો હતો તથા ચૂપ બાળતો હતો

આબાદ થાય; ૪ એ સાડ કે યહોવાહે ને પોતાનું
વચન મારા વિષે આપ્યું હતું તે તે સ્થાપિત કરે; તે
[વચન] એ કે, જે તારા પંચમે પોતાના માથા વિષે
સહાજ સખીને પોતાના પુરા દૃષ્ટીથી, તથા પોતાના
પુરા સ્વથી સત્ય રીતે મારી સન્મુખ આશરે, તો
(તેણે કહ્યું કે) ઇસ્રાએલના રાજ્યાસન પરથી તારા
માથાસને અત આપશે નહિ. ૫ વળી સારાદના દીકરા
પોતાએ અને ને કર્યું, એટલે કે તેણે ઇસ્રાએલના
સેન્યના બે અધિપતિઓને, એટલે નેરના દીકરા
આબ્નેરને, તથા યેરેના દીકરા અમાસાને ને કર્યું તે
તું ભણે છે, એટલે કે તેણે તેઓને મારી નાખીને
સાંતિ મધ્યે પુરના નેનું રક્ત પાડીને તે પુરરક્ત
પોતાની કમરે બાંધેલા કમરબધને તથા પોતાના પગ-
માંનાં પગરખાને લગાડ્યું કે માટે તારા ડાહપણ
પ્રમાણે કરીને તેનું પળિયાંવાળું માથું તું સાંતિએ
કબરમાં ઉતારવા ન દેતો. ૭ પણ જિલ્લાદી બાઈઝ-
હાવના દીકરાઓ ૫૨ તું મહેરબાની રાખજે; ને
તેઓ તારી મેજ પર જમનારાઓ મધ્યે હોય; કેમકે
ત્યારે તારા બાઈ આબ્યાલેમની આજળથી હું નાસતો
હતો ત્યારે તેઓ મારી પાસે એવી રીતે આવ્યા.
૮ અને જો, બાહરીમના બિન્યાખીની એસને દીકરો

કે, બાલ. ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, તું ભણે છે કે રાજ્ય
માફ હતું, ને સર્વ ઇસ્રાએલનું મન હું રાજ્ય ઘાઉં એવું
હતું; પરંતુ રાજ્ય મારી પાસેથી જઈને મારા બાઈનું
થયું છે; કેમકે યહોવાહથી તે તેને આપાએલું હતું.
૧૬ અને હવે હું તને એક અરજ કર છું; મને ના પાડીરા
નહિ; ને તેણીએ તેને કહ્યું કે, બાલ. ૧૭ અને તેણે કહ્યું
કે, હા પાડી તું સુલેમાન રાજાને કહે કે, તે શૂનામ્મી
અબીશામને મારી સાથે પરણાવે, (કેમકે તે તને ના
નહિ કહે) ૧૮ અને બાઈ-શેબાએ કહ્યું, હીક; હું તારે
માટે રાજાને કહીશ. ૧૯ માટે બાઈ શેબા અહોનીયાહને
માટે તેને કહેવા સાડ સુલેમાન રાજાની પાસે ગયો.
અને રાજા તેને મળવા સાડ ઉઠી ઉભો થયો, ને તેને
પ્રણામ કરીને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠો, ને રાજાની
માને સાડ એક આસન સુધાવ્યું; ને તે તેને જમણે
હાથે બેઠો. ૨૦ પણ તેણીએ કહ્યું કે, તું તારી આજળ
એક નૂલ અરજ કર છું; મને ના પાડીરા મા. અને
રાજાએ તેને કહ્યું કે, મારી મા, મામ; કેમકે હું તને ના
નહિ પાડું. ૨૧ અને તેણીએ કહ્યું કે, શૂનામ્મી અબી-
શામને તારા બાઈ અહોનીયાહની સાથે પરણાવ.
૨૨ અને સુલેમાન રાજાએ ઉત્તર આપીને પોતાની માને
કહ્યું કે, તું અહોનીયાહને સાડ શૂનામ્મી અબીશામને

૨૭ માટે સુલેમાને અપ્પાધારને યહોવાહના ચાળક-
ખદમાથી બરતરફ કર્યો; એ માટે કે યહોવાહ શીલો-
હમાં એલીના ધર વિષે જે વચન બોલ્યા હતા તે તે પૂરું
કરે. ૨૮ અને યોઆબને એ સમાચાર મળ્યા; કેમકે જો
કે યોઆબ અપ્પાધારની કુમકે ફરી ગયો ન હતો,
તો પણ તે અરોનીયાહની કુમકે ફરી ગયો હતો, ને
યોઆબે યહોવાહના મંડપમાં નાસી જઈને વેદીનાં
શિંગ પકડ્યાં. ૨૯ અને સુલેમાન રાજાને ખબર મળી કે,
યોઆબ યહોવાહના મંડપમાં નાસી ગયો છે, ને જો,
તે વેદી પાસે છે. ત્યારે સુલેમાને યહોવાહના દીકરા
બનાયાહને મોકલતાં કહ્યું કે, જો, તેના પર તુટી પડ.
૩૦ અને બનાયાહે યહોવાહના મંડપમાં આવીને તેને
કહ્યું કે, રાજા એમ કહે છે કે, તું બહાર નિકળ. અને
તેણે કહ્યું કે, નહિ; હું તો અહીં મરીશ. અને બના
યાહે રાજાની પાસે પાછા આવીને કહ્યું કે, યોઆબે
તો આમ કહ્યું ને તેણે મને આવો ઉત્તર આપ્યો.
૩૧ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, જેમ તે બોલ્યો છે તેમ
તું કર, ને તેના પર તુટી પડ, ને તેને દાટ; એ
માટે કે યોઆબે કારણ વગર પાડેલું રક્ત તું મારા
પરથી તથા મારા બાપના ધર પરથી નિવારે. ૩૨ અને
તેણે વહેવડાવેલું રક્ત તેના પોતાના માથા પર યહો-
વાહ પાછું વાળ્યો; કેમકે મારા પિતા દાઉદના ન
જન્મતાં, તેણે પોતાના કરતા ન્યાયી તથા સારા જો
માણસ ઉપર, એટલે નેરના દીકરા તથા ઇસ્રાએલના
સૈન્યાધિપતિ આખરે પર, તથા યેરેમના દીકરા એટલે
યહુદાહના સૈન્યાધિપતિ અમાસા પર, તુટી પડીને
તેઓને તરવારથી કતલ કર્યા. ૩૩ એમ તેઓનું રક્ત
યોઆબના માથા પર તથા તેના સંતાનના માથા પર
સડાને માટે પાછું વળ્યો; પણ દાઉદને, તથા તેના
સંતાનને, તથા તેના ધરને, તથા તેના રાજ્યાસનને
યહોવાહ તરફથી સર્વકાળ સુધી શાંતિ થશે. ૩૪ ત્યારે
યહોવાહના દીકરો બનાયાહ જઈને તેના પર તુટી
પડ્યો, ને તેને મારી નાખ્યો; ને તે અરણ્યમાં તેના
પોતાના ધરમાં દટાયો. ૩૫ અને તેની જગ્યાએ રાજાએ
યહોવાહના દીકરા બનાયાહને સૈન્યોપરી કરાવ્યો,
ને અપ્પાધારની જગ્યાએ રાજાએ સાદોક ચાલકને
નિર્યો. ૩૬ અને રાજાએ માણસ મોકલીને શિમથને
તેરાવીને તેને કહ્યું કે, હું પોતાને સાડ ચરશાલેમમાં
ધર બાધીને ત્યાં રહે; ને ત્યાંથી કંઈ જતો નહિ
૨૭ કેમકે જો તું નિકળીને કિદ્દોન નાળાની પાર જરી,

તો જરૂર ભણજે કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જરી;
તારું રક્ત તારે પોતાને માથે આવશે. ૩૮ અને શિમથએ
રાજાને કહ્યું કે, ઠીક કહ્યું, મારે મુરખી રાજા જેમ
બોલ્યો છે તેમ તારો દાસ કરશે અને શિમથ ચર-
શાલેમમાં ઘણા દિવસ રહ્યો. ૩૯ અને ત્રણ વર્ષ પછી
એમ થયું કે, શિમથના બે દાસ માચબાહના દીકરા
જાયના રાજા આખીરાની પાસે નાસી ગયા; ને
લોકોએ શિમથને ખબર આપીને કહ્યું કે, જો, તારા
દાસો જાયમા છે. ૪૦ અને શિમથ ઉઠ્યો, ને પોતાના
અધેરા પર છન બાંધીને પોતાના દાસોને શોધવા સાડ
જાયમાં આખીરાની પાસે ગયો. અને શિમથ જઈને
પોતાના આકરોને ગાયથી લઈ આવ્યો. ૪૧ અને સુલે-
માને ખબર મળી કે, શિમથ ચરશાલેમથી [નિક-
ળીને] ગાય જઈ આવ્યો છે. ૪૨ અને રાજાએ માણસ
મોકલીને શિમથને તેરાવીને તેને કહ્યું કે, હું મેં તને
યહોવાહના સોગન ખવડાવીને તને હંમેશા કહ્યું
નહોતું કે, જો તું નિકળીને કંઈ પણ જઈશ, તો જરૂર
ભણજે કે તે દિવસે તું નિશ્ચે માર્યો જરી? ને તે
મને કહ્યું હતું કે, જે વાત મેં સાંભળી છે તે ઠીક છે.
૪૩ તો યહોવાહના સમનો, તથા મેં જે આજ્ઞા તને
આપી છે, તેનો તું શા માટે અમલ કીધો નથી? ૪૪ વળી રાજાએ શિમથને કહ્યું કે, જે સર્વ દુષ્ટતા વિષે
તારે હુકમ માહિતગાર છે, ને જે તું મારા બાપ દાઉદ
સાથે કરી છે તે તું ભણજે; માટે યહોવાહ તારી દુષ્ટતા
તારે માથે પાછી વાળશે. ૪૫ પણ સુલેમાન રાજા
આશીર્વાદિત થશે, તથા દાઉદનું રાજ્યાસન યહોવાહની
સન્મુખ સડાને માટે સ્થિર થશે. ૪૬ એમ રાજાએ
યહોવાહના દીકરા બનાયાહને આજ્ઞા કરી, ને તેણે
બહાર નિકળીને તેના પર તુટી પડીને તેને મારી
નાખ્યો અને રાજા સુલેમાનના હાથમાં સ્થિર થયું.

૩ અને સુલેમાને ખિસરના રાજા ફાર્નની સાથે
સુઝપણ બાંધીને ફાર્નની દીકરી લીધી, ને ત્યાં
સુધી તે પોતાનું ધર તથા યહોવાહનું ધર તથા ચર-
શાલેમની આસપાસ ફેર બાધી રહ્યો, ત્યાં સુધી તેને
દાઉદના નગરમાં આપ્તી રાખી. ૨ લોકો કેવળ ઉચ્ચરથા-
નોમાં યજ્ઞ કરતા, કેમકે તે દિવસે સુધી યહોવાહના
નામને સાડ ધર બંધાયું નહોતું. ૩ અને સુલેમાન
પોતાના બાપ દાઉદના વિધિઓમાં ચાલીને યહોવાહ
પર પ્રીતિ કરતો હતો; પરંતુ તે ઉચ્ચરથાનોમાં યજ્ઞ
કરતો હતો તથા ધૂપ બાળતો હતો.

૪ અને રાત્રી જિવજીવનમાં ચલ કરવા સારૂ થયો ; કેમકે તે સુખ્ય ઉચ્ચરથાન હતું ; તે વેદી પર સુલેખાને એક ઢાંચા દહનીયાર્પણ ચલાવ્યા. ૧ જિવજીવનમાં યદોવાહે રાત્રે સુલેખાને સ્વપ્નમાં દર્શન દીધું ; ને દેવે કહ્યું કે, આજ, હું તને પૂં આપું. ૧ અને સુલેખાને કહ્યું કે, તારો સેવક મારો પિતા દાઉડ ને પ્રમાણે વારી કે, તારો સેવક મારો પિતા દાઉડ ને પ્રમાણે વારી

૧

૨

બાની રાખી છે, એટલે કે, જેમ આજ છે તેમ, તંત્રી રાત્રીનાસન પર બેસવા સારૂ તેને તે દીકરો આપ્યો છે. ૭ અને હવે, હે યદોવાહ મારા દેવ, તે પોતાના દાસને મારા બાપ દાઉડને ઠેકાણે રાત્રી કર્યો છે ; ને હું તો ફેવળ નાનું બાળક છું, કેવી રીતે બહાર જઈ કે અંદર આવવું તે હું જાણતો નથી. ૮ અને તારો સેવક, તારા નિવરેલા લોક કે જે એવી મહાન ફેશનલિ છે, કે જેમની ગણતરી કે સખ્યા પુષ્કળતાને લીધે કસાય નહિ, તેઓ મધ્યે છે. ૯ મારે તારા લોકને ન્યાય કરવા સારૂ તારા સેવકને સમગ્ર હૃદય આપ, કે સારા નરસાને એક હું પારખી રાકું ; કેમકે આ તારી મહાન પ્રભાને ન્યાય કરવાને કોણ શક્તિમાન છે ? ૧૦ અને સુલેખાને એવી વિનવડી કરી, તે કારણથી પ્રભુ પ્રસન્ન થયો. ૧૧ અને દેવે તેને કહ્યું કે, તે એ વરદ માંગી છે, ને પોતાને સારૂ કીર્તિયુગ્ય મામ્યુ નથી ; વળી પોતાને સારૂ દ્રવ્ય મામ્યુ નથી, તેમજ પોતાના શત્રુઓના છવ મામ્યા નથી ; પણ ન્યાય પારખવાને પોતાને સારૂ બુદ્ધિ માની છે ; ૧૨ તે મારે જો, મેં તારા કહેવા મુજબ કહ્યું છે ; જો, મેં તને જ્ઞાની તથા બુદ્ધિવંત હૃદય આપ્યું છે ; એવું કે તારાથી અગાઉ કોઈ તારા સરખો થયો નથી, ને તારા પછી કોઈ તારા સરખો ઉભો થશે નહિ. ૧૩ અને તે ને નથી મામ્યું તે પણ, એટલે દ્રવ્ય તથા પ્રવિધા એ બન્ને મેં તને આપ્યા છે, એવા કે તારા સર્વ દિવસે સુખીમાં રાત્રીએ મધ્યે તારા સરખો કોઈ થશે નહિ. ૧૪ અને જેમ તારો બાપ દાઉડ ચાહ્યો, તેમ હું મારા વિધિએ તથા મારી આજ્ઞાએ પાળીને મારા માર્ગમાં ચાલ્યો, તો હું વારી આવરદા વધારીશ. ૧૫ અને સુલેખાન લગ્યો, તે બુદ્ધિ, જો તો સ્વપ્ન હતું ; ને તે વાચાદેખમાં આવ્યો, ને તેણે યદોવાહના કરા રતા કાપ આગળ ઉભા રહીને દહનીયાર્પણ ચલાવ્યાં, તથા સાંતવર્ષનું ક્ષેત્ર, ને પોતાના સર્વ આકરોને સારૂ ઉભા કરી.

૧૬ તે વેળાએ જો વેશ્યાઓ રાત્રી પારો આવીને તેની સન્મુખ ઉભી રહી. ૧૭ અને એક સ્ત્રીએ કહ્યું કે, હે મારા મુરખી, હું તથા આ સ્ત્રી એકજ ધરમાં રંડીએ જાએ ; ને જે ધરમાં હું તેની સાથે રહેતી હતી તેમાં મને બાળકનો પ્રસવ થયો. ૧૮ અને મારી પ્રસુતિને ત્રીજે દિવસે એમ શણ કે, આ સ્ત્રીને પણ બાળકનો પ્રસવ થયો ; ને અમે એકઠી હતી, અમારી સધાતે ધરમાં કોઈ પારકું માણસ નહોતું, ફેવળ અમે બેજ ધરમાં હતી. ૧૯ અને આ સ્ત્રીનો દીકરો રાત્રે મરી ગયો ; કેમકે [ઉપમાં] એણીએ પોતાની તળે તેને ચપડી નાખ્યો. ૨૦ અને એણીએ મધ્યરાત્રે ઉઠીને વારી કાસી ઉઘડી હતી એટલામાં મારો દીકરો મારી સોડમાંથી લઈ લઈને પોતાની સોડમાં સુવાડ્યો, ને તેનો મરેલો દીકરો મારી સોડમાં સુવાડ્યો. ૨૧ અને સવારે હું મારા દીકરાને ધવડાવવા સારૂ ઉઠી, ત્યારે જો, તે મરેલો હતો ; પણ મેં તેને સવારે ધ્યાન દઈને જોયો, તો જો, તે મારે પેટ જામ્યેલો મારો દીકરો નહોતો. ૨૨ અને પેલી બીજી સ્ત્રીએ કહ્યું કે, એમ નહિ ; પણ મરેલો તારો દીકરો, ને જીવતો મારો દીકરો છે. અને એણીએ કહ્યું કે, એમ નહિ ; પણ મુએલો તારો દીકરો છે ને જીવતો મારો દીકરો છે. એમ તેઓ રાત્રી આગળ બોલી. ૨૩ ત્યારે રાત્રીએ કહ્યું કે, એક કહે છે કે, આ જીવતો મારો દીકરો, ને મરેલો તારો દીકરો છે, ને બીજી કહે છે કે, એમ નહિ ; પણ મરેલો તારો દીકરો, ને જીવતો મારો દીકરો છે. ૨૪ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, મારે સારૂ એક વરવાર લઈ આવો ; ને તેઓએ રાત્રીની આગળ એક વરવાર આણી. ૨૫ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, જીવતા છોકરાને કાપીને જો ભાગ કરો ; ને એકને અડધો આપો, ને બીજાને અડધો આપો. ૨૬ ત્યારે જે સ્ત્રીને જીવતો દીકરો હતો, તેણીએ રાત્રીને અચ્છ કરી, કેમકે તેના દીકરાને વારંતે તેની આંતરડી કક્ષતી હતી, ને તેણીએ કહ્યું કે, હે મારા મુરખી, જેને જીવતો છોકરો આપ, ને અમે તેમ હોય પણ તેને મારી નાખવો તો નહિજ. પણ પેલી બીજીએ કહ્યું કે, તે મારા પણ ન થાય, તેમ તારો પણ ન થાય ; એને ત્રીસ. ૨૭ ત્યારે રાત્રીએ ઉત્તર આપનાં કહ્યું કે, પેલીને જીવતો છોકરો આપો, ને એને મારી નાખવો તો નહિજ ; તેજ તેની મા છે. ૨૮ અને રાત્રીએ ને ન્યાય કીયો હતો, તે વિષે સર્વ ઉત્સાહ્યે સાંભળ્યું ; ને તેઓને રાત્રીને લય ઉત્પન્ન થયો ; કેમકે તેઓએ બેળું કે ન્યાય કરવા સારૂ દેવનું જ્ઞાન તેનામાં છે.

૪ અને સુલેમાન રાજ સર્વ ઇસ્લામીયેલ પર રાજ હતો. ૨ અને તેના મુખ્ય અમલદારો આ હતા; સાદોકનો દીકરો અઝાર્યાહ યાજ્ઞ; ૩ શીશાના દીકરો અલીહોરેક તથા અલીયાહ ચિટ્લીસો; અલીહુલનો દીકરો યહોશાફાટ ઇતિહાસક; ૪ ને યહોયાફાનો દીકરો બનાયાહ સૈન્યપરી હતો; ને સાદોક તથા અબ્યાયાર યાજ્ઞ હતા; ૫ ને નાયાનનો દીકરો અઝાર્યાહ કારભારીઓ પર હતો; ને નાયાનનો દીકરો ઝાબ્બક પ્રધાન તથા રાજનો મિત્ર હતો; ૬ ને અલીશાર ધરકારભારી હતો; ને આબ્દાનો દીકરો અદોનીસમ લશ્કરી વેક પર હતો. ૭ અને સુલેમાનને સર્વ ઇસ્લામીયેલ પર બાર કારભારીઓ હતા; ને તેઓ રાજ તથા તેના ધરને ખોરાક પૂરો પાડતા હતા; દરેકને માથે વર્ષમાં એકેક માસની ખરચી પૂરી પાડવાની હતી. ૮ અને તેઓનાં નામ આ છે; એકાદમના પઢાડી મુલકમાં, બેન-હર; ૯ માકાસમાં તથા સોઆલ્બીમમાં તથા બેથ-શેમેશમાં તથા એલેન બેથ હાનાનમાં, બેન દેકેર; ૧૦ અઝબ્યાથમાં, બેન-હેરેક; સોખાહ તથા હેકેરનો આખો દેશ તેને [તાબે હતો]. ૧૧ હોરના સર્વ પઢાડી મુલકમાં, બેન-અબીનાદાબ, સુલેમાનની દીકરી ટાફથ તેની સ્ત્રી હતી; ૧૨ તાઅનાબ તથા મઝિફો, સારયાનની પાસેનું તથા ચિઝ્ઝેલની નીચેનું આખું બેથ-શઆન, બેથ-શઆનથી આબેલ-મહોલાહ લગી, ચાક-મઆમની પેલીમેર લગી, તે [પ્રાંતો]માં અલીહુલનો દીકરો બાઅના; ૧૩ રામેથ-ગિલઆદમાં બેન-એબેર; તેને તાબે મનારશેહના દીકરા યાહરના ગિલઆદમાંનાં નગરો હતાં; એટલે તેને તાબે ખારાનમાંના આગેબ પ્રાંત જેમાં કોટવાળોં તથા પિતળની જુએવાળોં સાક મોટાં નગરો હતાં, તે હતો; ૧૪ માહનાઇમમાં હુદોનો દીકરો અલીનાદાબ; ૧૫ નાફતાલીમાં અલીમાઆસ, તેણે પણ સુલેમાનની દીકરી બાસઆથની સાથે લગ્ન કર્યું હતું; ૧૬ અપ્રોર તથા યઝબાલેથમાં હુશાયનો દીકરો બાઅના; ૧૭ ચિરસાખારમાં પાઝઆહનો દીકરો યહોશાફાટ; ૧૮ બિન્યામીનમાં એલાનો દીકરો શિમથ; ૧૯ અમોરીઓના રાજ સીહોનના તથા ખારાનના રાજ ઓગના ગિલઆદ દેશમાં ઉરીનો દીકરો એબેર; આ દેશમાં તે એકલો અધિકારી હતો. ૨૦ યહુદાહ તથા ઇસ્લામીયેલ સંખ્યામાં સમુદ્રકાંઠાની રેતી જેટલા [અગણિત] હતા, ને તેઓ ખાતા, પીતા, ને આનંદ કરતા હતા.

૨૧ અને સુલેમાન નદીથી તે પહિરલીઓના દેશ સુધી, તથા મિસરની સીમા સુધીનાં સર્વ રાજ્યો ઉપર હકુમત ચલાવતો હતો; તેઓ નજરાલોં લાવતા, ને સુલેમાનની જહાઝીના સઘળા દિવસો પર્થત તેની તાબેદારી કરતા હતા. ૨૨ અને સુલેમાનની એક દિવસની ખોરાકી ત્રીસ માપ મેદો, તથા સાઠ માપ લોટ; ૨૩ દસ માતેલા ગોધા, બીડમાં ચરતા વીસ ગોધા, તથા સો ઘેટાં, તે ઉપરાંત સાબર, તથા હરથુ, તથા કલિયાર, તથા ચરબીદાર પક્ષીઓ, એટલી હતી. ૨૪ કેમકે નદીની આ તરફના સર્વ [પ્રદેશ]માં; એટલે તિફસાહથી તે આઝઝાહ સુધી નદીની આ તરફના સર્વ રાજ્યો તેને તાબે હતા, ને તેને તેની આસપાસ ચારેબમ શાંતિ હતી. ૨૫ અને યહુદાહ તથા ઇસ્લામીયેલ જાનથી તે બેરશેબા સુધી સુલેમાનના સર્વ દિવસો પર્થત પોતપોતાના દ્રાક્ષવેલાની તળે તથા પોતપોતાની અંછરી તળે અલ્લય કિયતિમાં રહેતા હતા. ૨૬ અને સુલેમાનને પોતાના રથોને સાડા આળીસ હબ્બર ઘોડાના તળેલા, તથા બાર હબ્બર રવાર હતા. ૨૭ અને પેલા પ્રત્યેક કારભારી પોતપોતાને લાડે આવેલા માસમાં સુલેમાન રાજને તથા સુલેમાનને ત્યાં જમવા આવનાર સઘળાને ખોરાક પૂરો પાડતા હતા; તેઓ કરાની ખોટ પડવા દેતા ન હતા. ૨૮ અને તેઓ, પ્રત્યેક પોતપોતાને સોપેલી ફરબ પ્રમાણે, ઘોડાઓને સાડા તથા જલદ ઘોડાઓને સાડા પોતાને મુકામે જવ તથા ખડ લાવતા હતા.

૨૯ અને દેવે સુલેમાનને અતિથહું જ્ઞાન તથા સમ જલ્મ તથા સમુદ્રકાંઠાની રેતીની માફક મોટું મર આપ્યાં. ૩૦ અને સુલેમાનનું જ્ઞાન પૂર્વે દેરોના સંઘ લોકના જ્ઞાનથી તથા મિસરીઓના સર્વ જ્ઞાનથી અધિ હતું. ૩૧ કેમકે તે સર્વે માણસો કરતાં જ્ઞાની હતો. એયાન એઝાહી કરતાં, ને માહોલના પુત્રો હેમાન તથા કાહકોહ તથા કાફે કરતાં પણ; ને તેની કીર્તિ આસપાસની સર્વ દેશજીવિઓમાં હતી. ૩૨ અને તે ત્રણ હબ્બર દર્શાવચ્ચેના બાલ્યો; ને તેનાં ગીત એક હબ્બર ને પાંચ હતાં. ૩૩ અને તેણે વનરપતિ વિષે વ્યાખ્યાન કર્યું, એટલે લખાનેન પરના એરેનજક્ષી તે ભોંતમાંથી ઉઘી નિકળનાર કુદડા સુધીનું; વળી તેણે પશુઓ; તથા પક્ષીઓનું, તથા પેટ ચાલનાર પ્રાણીઓનું, તથા માછલીઓનું પણ વ્યાખ્યાન કર્યું. ૩૪ અને જે સર્વ લોકોએ, તથા પૃથ્વીના જે સર્વ રાજ્યોએ તેના જ્ઞાન

વિષે સાલન્ય હતું. તેઓમાંથી [ધણ] સુલેમાનનું જ્ઞાન સામંજસા સાચું આવતા

પ અને સૂરના રાત્રી દીરામે પોતાના આકરને સુલેમાનની પાસે મોકલ્યા, કેમકે તેણે સાલન્ય હતું કે તેઓએ તેને તેના બાપ દાઉદને ઠેકાણે રાત્રી તરીકે અભિષિક્ત કરી છે, કેમકે દીરામ હમેશા દાઉદ ઉપર પ્રીતિ રાખતો હતો. તેઓને સુલેમાને દીરામની પાસે માણસ મોકલ્યોને કહાણ્યું કે, તે હું જાણું છે કે, મારા પિતા દાઉદની ચારો નમ જે સર્વ વિગ્રહ આપતા હતા તેઓને ત્યાં સુધી યદોવાદને તેના પત્નના તળિયાં નીચે નાખ્યા નહિ, ત્યાં સુધી તેમના કાણજીથી તે પોતાના દેવ યદોવાદના નામને સાચું થઈ જાય નહિ. ૪ પણ હવે મારા દેવ યદોવાદને મને ચારોનમ આશમ આપ્યા છે, કોઈ ચતુર નથી, કે કોઈ આપત્તિ નથી ૫ અને જો, જેમ યદોવાદને મારા બાપ દાઉદને કહ્યું કે, તારો પુત્ર, જેને હું તારે ઠેકાણે વારા રાત્રી સન પર બેસાડીશ, તે મારા નામને સાચું થઈ જાય, તેમ હું મારા દેવ યદોવાદના નામને સાચું થઈ જાય વાનો ધરાદો રાખું છું. ૬ માટે હવે મારે માટે લગા- નોન પાપી એરેન્ડા કાપવાની આજ્ઞા આપ, ને મારા આકરો વારા આકરો સાથે રહેશે, ને હું જે સર્વ કહેશે, તે પ્રમાણે હું તેને વારા ચારોનુ વેતન આપીશ, કેમકે હું જાણું છું કે, અમારામાં સીદાનીઓના જેવું ચતુર લોકડા કાપનાર કોઈ માણસ નથી ૭ અને એમ થયું કે, દીરામે સુલેમાનની વાત સાંભળી, ત્યારે તે પણે દરખાશો, ને તેણે કહ્યું કે, આજે યદોવાદને મન્ય દોળને કે તેણે આ મોટા લોક ઉપર [રાત્રી કરવા] દાઉદને જ્ઞાતી રીકરો આપ્યા છે. ૮ અને દીરામે સુલેમાન પાસે માણસ મોકલ્યોને કહાણ્યું કે, જે [સુરેશો] તે મારા ઉપર મોકલ્યા છે, તે મેં સાંભળ્યા છે, એરેન્ડાના લોકડાની બાબતમાં તથા દેવદારના લોકડાની બાબતમાં હું વારી સધળી ઇચ્છા પ્રમાણે અમલ કરીશ. ૯ મારા ચારો તેમને લગાનોન પરથી સમુદ્રમાં ઉતારી લાવશે, ને જે ઠેકાણે હું મને કશી આપીશ, ત્યાં તેમને સમુદ્ર માં લઈ જવા ત્યાં તેમના તરખા બાધીશ, ને ત્યાં [લાવશે] તેમને વિષે રાત્રી, ને હું તેમને ત્યાંથી લઈ જાઉં, ને મારા ધર- નાને ખોરાક આપવાની વાતમાં હું મારી ઇચ્છા કરી ૧૦ અને ૧૧ અને એમ દીરામે સુલેમાનને તેની સધળી ઇચ્છા પ્રમાણે એરેન્ડાના તથા દેવદારના લોકડા

આપ્યા ૧૨ અને સુલેમાને દીરામના ધરનાને ખોરાકી બજલ ચીસ હજાર માપ લઈ તથા વીસ માપ ચોખ્ખું તેલ આપ્યા, સુલેમાન વર્ષોવર્ષ દીરામને એ પ્રમાણે આપતો હતો. ૧૩ અને યદોવાદે જેમ સુલેમાનને વચન આપ્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે તેને જ્ઞાન આપ્યું, ને દીરામ તથા સુલેમાનની વચ્ચે સલાહ હતી, ને તે બન્નેએ સપ ઝીંધી

૧૩ અને સુલેમાન રાત્રીએ સર્વ ઇચ્છાએલમાંથી લશ્કરી વેઠનુ ટોણુ ઉત્તુ કરી, ને તે ટોણુ ત્રીસ હજાર માણુ સજુ હતું ૧૪ અને તે તેઓમાંથી વારા પ્રમાણે ફર મારી દસ હજારને લગાનોન મોકલતો હતો, તેઓ એક માસ લગાનોનમાં, ને બે માસ ઘેર રહેતા, ને અદો- નીરામ લશ્કરી વેઠ પર હતો ૧૫ અને સુલેમાનને સિતેરે હજાર વૈતરા હતા, તથા એંસી હજારે નન પર્વત પર કાપનારા હતા ૧૬ એ ઉપરાંત સુલેમાન પાસે કામ પર ઉખરેમ રાખનાર તથા કામ કરનાર મળુરો પર અધિકાર ચલાવનાર ત્રણ હજાર ને ત્રણસે મુખ્ય મુકાદમો હતા ૧૭ અને રાત્રીએ આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓ ધરનો પાથો નાખ્યાં સાચું થઈ જાય મોટા તથા મૂલ્યવાન પદાર્થો કાઢતા હતા ૧૮ અને સુલેમાનના સલાટો, તથા દીરામના સલાટો તથા અબાનીઓ તે ધરતા હતા, ને ધર બાધ્યાં સાચું લોકડા તથા પત્થર વેચાર કરતા હતા

૬ અને ઇચ્છાએલપુત્રો મિસર દેગમાંથી નિકળ્યા ત્યાર પછી ચારસે ને એંસીના સાલમાં, સુલેમાન ઇચ્છાએલ પર રાત્રી થયો તેના ચોથા વર્ષના ઝીવ, એટલે બીજા, ત્રીસમાં એમ થયું કે, તેણે યદોવાદનું ધર બાધવું સાચું કરી ૧ અને જે ધર સુલેમાન રાત્રીએ યદોવાદને સાચું બાધ્યું તેની લગાણ સાઠ દાપ, તથા તેની પદોળાઈ વીસ દાપ, તથા તેની ઉચાઈ ત્રીસ દાપ હતી ૨ અને ધરના મહિર આગળની પરડાળની લગાણ ધરની પદોળાઈ પ્રમાણે વીસ દાપ હતી, ને તેની પદોળાઈ ધરની આગળ દસ દાપ હતી ૩ અને તેણે ધરને માટે જડિત જળીવાળી ખારીઓ કરી ૪ અને તેણે ધરની એટલે મહિરની તેમજ દેવવાણી- રથાળની ભીંતને લગત મોજરદમ માગ બતાવ્યા, ને તેની બાબુએ વેચારું તેણે ખોરડીએ બનાવી ૫ સાચી નીચેના માગ પાંચ દપ પદોળો, ને વપડો ૬ દાપ પદોળો, ને ત્રીજે સાત દાપ પદોળો હતો. કેમકે ચારોટિયાને સાચું ધરની ભીંતમાં બાકા

ન પાડવા પડે માટે તેણે ધરની ભોંતની બહારની બાજુએ ફરતી કાચરી મુકી હતી અને ધર બધાવી વેળાએ ખાણમાંથી તૈયાર કરીને [આણેવા] પત્થરોથી તે બધાઈ હતું, ને ધર બધાવી વેળાએ તેમા હરોડી કે કુતારી કે લોટાના કાંઈ પણ હથિયારોના અવાજ [સમજાતો ન હતો] બાજુ પરની વચની ઓરડીનું બારણું ધરના જમણા પાસામા હતું, ને લોકો ફેરવાળી સીડી વડે વચની કોટડીઓમા ને વચલીમાંથી ત્રીજાઓમા ચડતા હતા અને તેણે ધર બાધીને પ્ર કર્યું, ને તેણે એરેન્ડક્ષના ભારોટિ પાથી તથા પાટિયાથી ધરનું છપર કીધું ૧૦ અને તેણે આખા ધરને લગતા માળ બનાવ્યા, તે ફરેકની ઉચાઈ પાચ દાંધ હતી તેઓનો આધાર એરેન્ડક્ષના લાકડા વડે ધર ઉપર રહેલો હતો.

૧૧ અને મહોવાહતું વચન સુલેમાન રામ પાસે એવું આવ્યું કે, ૧૨ આ ધર તું બાંધે છે, તે વિષે, જો તું મારા સર્વ વિધિઓમા આલશે, ને મારા હુકમો અમલમા લાવશે, ને મારી સર્વ આજ્ઞાઓ પાળીને તેઓમા આલશે, તો તારા બાપ દાઉદને જે મેં માર વચન આપ્યું છે, તે હું તારી સાથે સ્થાપિત કરીશ ૧૩ અને હું ઇસ્લાએલપુત્રો મધ્યે રહીશ, ને મારા લોક ઇસ્લાએલને તજ નહિ દમરા

૧૪ એવી રીતે સુલેમાને ધર બાધીને તેને પ્ર કીધું ૧૫ અને તેણે ધરની દિવાલો અદરની બાજુએથી એરેન્ડક્ષના પાટિયાની બનાવી, ધરને તળિયેથી તે છત્રની ભીત સુધી તેણે તેમને અદરની બાજુએ લાકડાનું અસ્તર કીધું, ને ધરતળિયાને તેણે દેવદારના પાટિયા બનાવ્યા ૧૬ અને ધરના પાંચલા ભાગમા તળિયાથી તે બીટા સુધી, એરેન્ડક્ષના પાટિયાની વીસ હાથ ભીત બનાવી, એટલે તેણે તે દેવવાણીસ્થાનને સાડ, એટલે પરમ પવિત્રસ્થાનને સાડ, અદરની બાજુએ બાધી ૧૭ અને ધર, એટલે [વાણીસ્થાનની] આગળનું મદિર, [લખાઈમા] ચાળીસ હાથ હતું ૧૮ અને ધર પર માહેલી બાજુએ એરેન્ડકાષ હતું, ને તે પર કળીઓ તથા ખિલેલા પૂવ કોતરેલા હતા, તમામ એરેન્ડકાષ હતું, એક પત્થર દેખાતો નહોતો ૧૯ અને તેણે યહોવાહનો કારારોપ મુકવા સાડ ધર મધ્યે માહેલી ગમ દેવવાણીસ્થાન બનાવ્યું ૨૦ અને દેવવાણીસ્થાન અદરની બાજુએ વીસ હાથ લાંબુ, તથા વીસ હાથ પહોળું તથા વીસ હાથ ઉંચું હતું, ને તેણે એ ચોખ્ખા સોનાથી

મદ્યુ; ને તેણે વેદીને એરેન્ડકાષથી મઢી લીધી ૨૧ એમજ સુલેમાને ધરને માહેલી બાજુએથી ચોખ્ખા સોનાથી મદ્યુ, ને તેણે દેવવાણીસ્થાનની આગળ સોનાની સકળો વડે આડો આવરો કીધો, ને તેણે તેને સોનાથી મદ્યુ ૨૨ અને આખું ધર ૫૩ યતા સુધી તેણે આખા ધરને સોનાથી મદ્યુ, ને દેવવાણીસ્થાનની આખી વેદીને તેણે સોનાથી મઢી ૨૩ અને તેણે દેવવાણીસ્થાનમા જૈતકાષ્ટના બે કમરો બનાવ્યા, ફરેકની ઉચાઈ દસ હાથ હતી ૨૪ અને કમરની એક પાખ પાચ હાથ, તથા કમરની બીજી પાખ પાચ હાથ હતી, એક પાખના છેડાથી તે બીજી પાખના છેડા સુધી દસ દાંધનું અતર હતું ૨૫ અને બીજે કમર દસ હાથનો હતો, બન્ને કમરો એક માપ તથા એક પાટના હતા ૨૬ એક કમરની ઉચાઈ દસ હાથ, ને બીજી કમરની પણ એટલીજ હતી ૨૭ અને તેણે કમરોને અદરના ધરની મધ્યે મુક્યા, ને કમરોની પાખો ફેંતાવેલી હતી, ને તેથી એકની પાખ એક ભીતે અડતી હતી, ને બીજી કમરની પાખ બીજી ભીતે અડતી હતી, ને તેમની પાખો ધરને મધ્ય ભાગે એક-બીજાને અડતી હતી ૨૮ અને તેણે કમરોને સોનાથી મદ્યા ૨૯ અને તેણે ધરની સર્વ ભીતો પર ચારોગમ માહેલી બાજુએ તથા બહારની બાજુએ કોતરેલા કમરો તથા ખજૂરીઓ તથા ખિલેલા પૂલોના આકાર કોતરી કાઢ્યા હતા ૩૦ અને તેણે ધરતળિયાને માહેલી બાજુએ તથા બહારની બાજુએ સોનાથી મદ્યુ ૩૧ અને તેણે દેવવાણીસ્થાનમા પેસવાના કમાડો જૈતકાષ્ટના કથી, ઓતરખ તથા બારસાખ [ભીંતના] પાચમા ભાગ જેટલા હતા ૩૨ એમ તેણે બે કમાડો જૈતકાષ્ટના [બનાવ્યા], ને તેમના પર તેણે કમરો, તથા ખજૂરીઓ, તથા ખિલેલા પૂલોની કોતરણી કોતરી, ને તેમને સોનાથી મદ્યા, ને કમરો પર તથા ખજૂરીઓ પર સોનું ચડાવ્યું ૩૩ અને એમજ તેણે મદિરના દ્વારને સાડ જૈતકાષ્ટની બારસાખો [ભીંતના] ગ્રાયા ભાગ જેટલી કરી ૩૪ અને દેવદારના લાકડાના બે કમાડ [બનાવ્યા], એક કમાડના બે કકડા બેવડા વળી ચકતા હતા, ને બીજી કમાડના બે કકડા પણ બેવડા વળી ચકતા હતા ૩૫ અને તેણે તેમના પર કમરો તથા ખજૂરીઓ તથા ખિલેલા પૂલો કોતર્યા હતા, ને કોતરેલા કામ પર બરાબર બધમેસડું સોનું મદ્યુ ૩૬ અને તેણે માહેલી ચોક ધડેલા પરચરની

નહુ દાર તથા એરેન્કાષ્ટના ભારોટિયાની એક દારને
બનાવ્યો ૨૭ ચોથા વર્ષના ઝીવ માસમા પહોંચાહવા
ધરો પાયો નખાયે. ૨૮ અને અગિયારમા વર્ષના
સુવ માસમા, એટલે આઠમા માસમા, તેણે ધર, તેના
બધા ભાગો સુદિન તથા તેના સર્વે નમુના પ્રમાણે,
પુર કીધું, માટે તેને એ બાવળા સાત વર્ષ લાગ્યા.

૭ અને સુવેમાનને પોતાનું ધર બાધવા તેર વર્ષ
લાગ્યા ને તેણે પોતાનું સઘળું ધર પુર કર્યું.
૨૬ મકે તેણે ઘવાનેાનના અરવયનું ધર બાધ્યું, તેની
લગાઈ સો દાંધ, તથા તેની પહોંચાઈ પચાત દાંધ,
તથા તેની ઉંચાઈ ત્રીસ દાંધ હતી, તે એરેન્કાષ્ટના
યાસવાની ચાર દારો ઉપર બારે દર્દ, ને યાસલા
ઉપર એરેન્કાષ્ટની પીટો હતી, ૨૯ ને દર દારે ૫૬૨
પ્રમાણે યાસલા પરની પિરેગાઈસ પીટોની ઉપર
એરેન્કાષ્ટની દાંધ ૬૩ દર્દ અને બારીઓની
ત્રણ દારો હતી, અને સામસામા પ્રકારના ત્રણ માળ
હતા. ૩૦ અને ત્રણ કમારો તથા બારણાઓ ચોક્કામા
સમયોરેસ હતા, ને સામસામા પ્રકારના ત્રણ માળ
હતા. ૩૧ અને તેણે યાસલાઓથી પરલાળ બનાવી,
તેની લગાઈ પચાસ દાંધ, ને તેની પહોંચાઈ ત્રીસ
દાંધ હતી, ને તેઓની સામે એક પરલાળ, તથા
તેઓની આનજ યાસલા તથા બારો ભારોટિયા હતા.
૩૨ અને તેણે ન્યાય કરવાને સાડ ન્યાયાસનને માટે એક
પરલાળ, એટલે ન્યાયની પરલાળ બનાવી, ને તળિ-
વાળી તે મથાળા કુબી તેને એરેન્કાષ્ટથી મઢી.
૩૩ અને તેને રહેવાનું ધર એટલે પરલાળની અંદરનું
બીજું આમણ, તે પણ તેથી ૮ કારી લીટું હતું ૫૫
કારીની દીઠી (તેની સામે સુવેમાને લગે કર્દ હતું)
તેને સાડ તેણે તે પરલાળના જેઠુ ધર બાધ્યું. ૩૪ એ
બધા અંદરથી તથા બહારથી, પાયાથી તે મથાળા
કુબી, ને એ-૫ પ્રમાણે બહારની બાજુએ મોટા
આમણ કુબી, મુશ્વરાન પત્થરો, એટલે માપ પ્રમાણે
થરેલા, તથા કરવડથી વહેરેલા પત્થરના બાંધેલા
દર્દો ૩૫ અને પાયો કિમી પત્થરનો એટલે મોટા
દસ દસ દાંધના તથા આઠ આઠ દાંધના પત્થરોનો
હતો. ૩૬ અને ઉપર કિમી પત્થરો એટલે માપ
પ્રમાણે થરેલા પત્થરો તથા એરેન્કાષ્ટ હતા. ૩૭ અને
વહેવારના પરના માટેલા આમણ તથા ધરની પર
સાગની પો, મોટા આનજાની ચારેનમ થરેલા પત્થ
રની ત્રણ દારો, તથા એરેન્કાષ્ટના ભારોટિયાની
એક ચોપ હતી.

૩૮ અને સુવેમાન રાજ્યે માલસ મોકલીને સુર
માથી હીરામને તેડાવ્યો. ૩૯ તે નાકતાની કળની એ
વિધવા સ્ત્રીનો દીકરો હતો, ને તેનો બાપ સુરનો
માલસ હતો, તે પિતળનો કારીગર હતો, ને તે
પિતળના સર્વ કામ કરવા સાડ જ્ઞાનથી તથા અક્લથી
તથા ચતુરાઈથી બરપુર હતો, ને તેણે સુવેમાન રાજ
પાસે આવીને તેના સર્વ કામ કર્યા, ૪૦ એટલે તેણે
અરાઠ અરાઠ દાંધ ઉંચા એવા પિતળના બે યાસલા
બનાવ્યા, ને દરેક યાસલાની આસપાસ ફરી વળવા
સાડ બાર દાંધની દોરી જતી હતી. ૪૧ અને યાસ
લાની ટોચો ઉપર મુકવા સાડ તેણે પિતળના બે
મથાળા લાવ્યા, એક મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ દાંધ, ને
બીજા મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ દાંધ હતી. ૪૨ યાસ
લાની ટોચો પરના મથાળાને સાડ તરેલું તરેલું
કારીગરીની નળીઓ તથા સાકળી કામની કાલેરો
હતી, એટલે એક મથાળાને સાડ સાત, તથા બીજા
મથાળાને સાડ સાત ૪૩ એ-૫ પ્રમાણે તેણે યાસલા
કર્યા, ને [દર] યાસલાની ટોચ પરનું મથાળું દાંધવાની
બે એક જાતી, તે પર ચારોત્રમ બે દારો, ને બીજા
મથાળાને સાડ પણ તેણે એમજ કીધું. ૪૪ અને પર
સાળમાના યાસલાની ટોચો પરના મથાળા તે કમળના
કોવરકામના, [તથા] ચાર દાંધ લાંબા હતા. ૪૫ અને
બે બે યાસલાની ટોચો પર પણ, એટલે જળીની છેક
પાસેના કુલેલા બાન પાસે મથાળા હતા, ને બીજા
મથાળા ઉપર ચોત્રાત્રમ બે દારો દારબધ પાડેલા
હતા. ૪૬ અને તેણે યાસલા મહિરની પરલાળ આમજ
ઉભા કર્યા, ને જમણે યાસલો ઉભો કરીને તેણે એનું
નામ ચાખીન પાડ્યું, ને ડાબે યાસલો ઉભો કરીને
તેણે એનું નામ બોઆત્ર પાડ્યું. ૪૭ અને યાસલાની
ટોચો પર કમળનું કોવરકામ કરેલું હતું એમ યાસ
લાનું કામ પુર થયું. ૪૮ અને તેણે બરગડામનો સમુદ્ર
બનાવ્યો, તેના વિસ્તાર ન્યા કાનેથી તે સામા કાના
કુબી દસ દાંધ હતો, તેના પેરાવ મોળ હતો, ને તેની
ઉંચાઈ પાંચ દાંધ હતી, ને તેની આસપાસ ત્રીસ
દાંધની દોરી ફરી વળતી હતી, ૪૯ ને તેના કાનાની
નીચે તેની ચોમેર ફરતી કળીઓ પાડેલી હતી, ૫૦
દાંધે દસ [૫] યોગો. ૫૧ એ પ્રમાણે સમુદ્રની આસપાસ
[પાડેલી] હતી, તેને બગરકાષ્ટથી બનાવ્યો તેજ
વેળા કળીઓની બે દારો પણ તેની ડાબેજ દાંધ
હતી. ૫૨ ને બાર ગોખાઓ ઉપર મુકેલો હતો, ત્રણના

મુખ ઉત્તર તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પશ્ચિમ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ દક્ષિણ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પૂર્વ તરફ હતાં ને સમુદ્ર તેમના પર મુકેલા હતા; ને તે બધાની પુઠા અંદરની બાજુએ હતી રેખાને તેની નડાઇ ચાર આંગળ જેટલી હતી; ને તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની બનાવટની જેટ કમળના પૂલના જેવી હતી; તેમાં બે દબાર બાથ માતાં હતા રેખાને તેણે પિત્તળના દસ ચોતરા બનાવ્યા; [૬૨] એક ચોતરાની લંબાઇ ચાર હાથ, તથા તેની પહોળાઇ ચાર હાથ, તથા તેની ઉંચાઇ ત્રણ હાથ હતી. ૨૮ અને તે ચોતરાઓની બનાવટ આ પ્રમાણેની હતી; તેઓને તખતીઓ હતી; એટલે તખતીઓ ચોક્કાની વચ્ચે હતી; ૨૯ ને ચોક્કાની વચ્ચેની તખતીઓ પર સિંહો, ગોધા તથા કર્ણો [પાડેલા] હતા; ને ઉપલી કિનારીઓથી ઉપર બેસણી હતી; ને સિંહો તથા ગોધાઓની નીચે લટકતા કામની ઝાલરો હતી ૩૦ અને દરેક ચોતરાને પિત્તળનાં ચાર પેડાં તથા પિત્તળની ધરીઓ હતા; ને તેના ચાર પગને ટેકા હતા; એ ટેકા કુડાની તળે ભરતરકામથી બનાવેલા હતા, ને દરેકની બાજુએ ઝાલરો હતી. ૩૧ અને મધ્યાળાનું ખામણુ અંદરથી ઉપર સુધી એક હાથનું હતું; અને તેનું ખામણુ બેસણીની બનાવટ પ્રમાણે ગોળ, [તથા ઘેરાવમાં] દોઢ હાથ હતું; ને વળી તેના કાના ઉપર કોતરકામ હતું, ને તેમની તખતીઓ ગોળ નહિ પણ ચોખ્ખી હતી. ૩૨ અને ચાર પેડાં તખતીઓની નીચે હતાં; ને પેડાની ધરીઓ ચોતરામાં [જડેલી] હતી; ને દર પેડાંની ઉંચાઇ દોઢ હાથ હતી. ૩૩ અને પેડાની બનાવટ ૨૫નાં પેડાંની બનાવટના જેવી હતી; તેમની ધરીઓ તથા તેમની વાટો તથા તેમના આસ તથા તેમનાં નાસિયકરો, એ બધાં ઢાળેલાં હતા. ૩૪ અને દરેક ચોતરાને ચાર ખુણે ચાર ટેકા હતા; તેના ટેકા ચોતરાની સાથેજ લાગેટ હતા. ૩૫ અને ચોતરાને મધાળે અડધો હાથ ઉંચો ધૂમટ હતો; ને ચોતરાને મધાળે તેના ટેકા ને તેની તખતીઓ તેની સાથે સંલગ્ન હતાં ૩૬ અને તેના ટેકાનાં પતરાં પર તથા તેની તખતીઓ પર તેણે કર્ણો, સિંહો તથા ખજૂરીઓ દરેકના કદના પ્રમાણમાં કોતર્યાં હતાં, ને તેમની આસપાસ ઝાલરો હતી ૩૭ એવી રીતે તેણે દસ ચોતરા બનાવ્યા; એ સર્વ એકજ ઢાળકીના, એકજ માપના તથા એકજ માટના હતા. ૩૮ અને તેણે પિત્તળનાં દસ કુડાં બનાવ્યાં; દરેક કુડામાં ચાણીસ

બાથ માતાં હતાં; ને પ્રત્યેક કુડું ચાર હાથનું હતું; ને પેલા દસમાંના દરેક ચોતરા પર અડેક કુડું [સુધ્ય]. ૩૯ અને તેણે પાંચ ચોતરા ધરની જમણી બાજુએ, ને પાંચ ધરની ડાબી બાજુએ ગોઠવ્યા; અને તેણે સમુદ્રને ધરની જમણી દિશાએ પૂર્વ તરફ દક્ષિણ સામે ગોઠવ્યા. ૪૦ અને હીરાને કુડાં, તથા પાવડા તથા તપેલાં બનાવ્યાં એમ હીરાએ યહોવાહના ધરને લગતું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાને સારૂ કર્યું તે સર્વ તેણે પુરૂ કર્યું; ૪૧ એટલે બે થાંભલા, તથા તે થાંભલાની ટોચો પરના મધાળાના ધૂમટ, તથા થાંભલાની ટોચ પરનાં મધાળાના બે ધૂમટ ઢાંકવાને સારૂ જળીઓ; ૪૨ અને એ બે જળીઓને માટે ચારસેં દોડમ; એટલે થાંભલાની ટોચ પરનાં મધાળાના બન્ને ધૂમટ ઢાંકવાની દરેક જળીને વારતે દોડમની બે બે ઢારો; ૪૩ અને દસ ચોતરા, તથા ચોતરા પરનાં દસ કુડાં; ૪૪ અને એક સમુદ્ર તથા સમુદ્રની નીચેના બાર ગોધા; ૪૫ તથા દેવડા તથા પાવડા તથા તપેલાં; આ બધા વાસણો જે હીરાએ યહોવાહના ધરના સબ્બમાં સુલેમાન રાજાને સારૂ બનાવ્યાં, તે આપ યહોવાહ પિત્તળનાં હતાં ૪૬ ચરફના સપાટ પ્રદેશમાં સુકોથ તથા સારથાનની વચ્ચેની ચીકણી માટીની જમીનમાં રાજાએ તે ઢાળ્યાં ૪૭ અને, સુલેમાને એ સર્વ વાસણો [અણુતોષ્યાં] રહેવા દીધાં કેમકે તેઓ અતિધણાં હતાં; એ પિત્તળનું વજન અકળિત હતું. ૪૮ અને સુલેમાને યહોવાહના ધરમાંનાં સર્વ પાત્રો બનાવ્યાં; એટલે સોનાની વેદી, અને જેના પર અર્પિત રોટલી રહેતી તે સોનાની મેજ; ૪૯ તથા દેવવાણીરથાની સામેનાં ચોખ્ખા સોનાનાં દીપવટ્ટા, પાંચ જમણી તથા પાંચ ડાબી બાજુએ; તથા તેમનાં પૂલો તથા દીવાઓ તથા ચિમકા, [એ સર્વ] સોનાનાં; ૫૦ અને ચોખ્ખા સોનાનાં પ્યાલાં, તથા કાતરો, તથા તપેલાં તથા પળીઓ તથા ધૂપદાનીઓ; અને માહેનાં ધરનાં, એટલે ધરમ પવિત્રરથાનનાં, કમાડને સારૂ, તેમજ ધરનાં, એટલે મહિરનાં, કમાડને સારૂ સોનાનાં મિલ-બરા. ૫૧ યહોવાહના ધરનું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાએ કર્યું તે એ રીતે પુરૂ થયું જે સર્વ વાનાં તેના પિતા દાઉદે અર્પિત કર્યાં હતાં તે, એટલે ૩૫ તથા સોનું તથા પાત્રો, સુલેમાને અંદર લઇ જઇને યહોવાહના ધરના ભંડારોમાં મુક્યાં.

ત્રણ દાર તથા એરેન્કાષ્ટના ભારોટિયાની એક દારનો
જનાળો. ૨૭ ચોથા વર્ષના ત્રીજ માસમાં ચઢેલાદના
ધરનો પાથો નાખાયો. ૨૮ અને અગિયારમા વર્ષના
બુલ માસમાં, એટલે આઠમા માસમાં, તેણે ધર, તેના
બવા ભાગે સહિત તથા તેના સપૂર્ણ નમુના પ્રમાણે,
પૂરું કાપું, માટે તેને એ બાબતો સાત વર્ષ લાગ્યાં

૭ અને સુલેમાને પોતાનું ધર બાધવા તેર વર્ષ
લાગ્યા, ને તેણે પોતાનું સરણુ ધર પૂરું કર્યું.
૨૬ અને તેણે લખાનોનના અરવ્યનું ધર બાધ્યું; તેની
લખાઈ સો હાથ, તથા તેની પઢોળાઈ પચાસ હાથ,
તથા તેની ઉચાઈ ત્રીસ હાથ હતી, તે એરેન્કાષ્ટના
યાંસલાની ચાર દારો ઉપર બાંધેલું હતું, ને ચાંસલા
ઉપર એરેન્કાષ્ટની પીટા હતી; ૨૭ ને દર દારે પંદર
પ્રમાણે ચાંસલા પરની પિસ્તાળીસ પીટોની ઉપર
એરેન્કાષ્ટથી હાંકલું કર્યું હતું ૨૮ અને બારીઓની
ત્રણ દારો હતી, અને સામસામા પ્રમાણના ત્રણ માળ
હતા. ૨૯ અને સર્વ કમાડો તથા બારગાજો ચોક્કામા
સમયારસ હતા, ને સામસામા પ્રમાણના ત્રણ માળ
હતા. ૩૦ અને તેણે ચાંસલાઓથી પરસાળ બનાવી,
તેની લંબાઈ પચાસ હાથ, ને તેની પઢોળાઈ ત્રીસ
હાથ હતી, ને તેઓની સામે એક પરસાળ, તથા
તેઓની આગળ ચાંસલા તથા બરા ભારોટિયા હતા.
૩૧ અને તેણે ન્યાય કરવાને સારૂ ન્યાયાસનને માટે એક
પરસાળ, એટલે ન્યાયની પરસાળ બનાવી, ને તળિ-
યાથી તે મથાળા સુધી તેને એરેન્કાષ્ટથી મઢી
૮ અને તેને રહેવાનું ધર એટલે પરસાળની અદરનું
બીજું આંગણું, તે પણ તેવીજ કારીનીનું હતું. ૫ળા
કારનીની દીકરી (તેની સાથે સુલેમાને લગ્ન કર્યું હતું)
તેને સારૂ તેણે તે પરસાળના જેવું ધર બાધ્યું ૬ અને
બધાં અદરથી તથા બદારથી, પાયાથી તે મથાળા
સુધી, ને એજ પ્રમાણે બદારની બાબતે મોટા
આંગણા સુધી, મુલ્યવાન પત્થરો, એટલે માપ પ્રમાણે
ધરેલા, તથા કરવતથી વહેરેલા પત્થરનાં બાધેલાં
હતાં. ૭ અને પાંચો કિમતી પત્થરનો એટલે મોટા
દસ દસ હાથના તથા આઠ આઠ હાથના પત્થરોનો
હતો. ૮ અને ઉપર કિમતી પત્થરો એટલે માપ
પ્રમાણે ધરેલા પત્થરો તથા એરેન્કાષ્ટ હતાં ૯ અને
ચઢેલાદના પરના માદેલા આંગણા તથા ધરની પર-
સાળની પીટ, મોટા આંગણાની ચારેબમ ધરેલા પત્થ-
રની ત્રણ દારો, તથા એરેન્કાષ્ટના ભારોટિયાની
એક ગોળ હતી.

૧૩ અને સુલેમાન રાજ્યે માલુસ મોકલીને સર-
માંથી હીસમને તેડાવ્યો. ૧૪ તે નાફતાલી કુળની એક
વિધવા સ્ત્રીનો દીકરો હતો; ને તેનો બાપ ધરનો
માલુસ હતો, તે પિતૃજનો કારીગર હતો; ને તે
પિતૃજનાં સર્વ કામ કરવા સારૂ જ્ઞાનથી તથા અક્લથી
તથા ચતુરાઈથી ઘરપુર હતો; ને તેણે સુલેમાન રાજ
પાસે આવીને તેનાં સર્વ કામ કર્યા; ૧૫ એટલે તેણે
અરાઠ અરાઠ હાથ ઉંચા એવા પિતૃજના બે ચાંસલા
બનાવ્યા; ને દરેક ચાંસલાની આસપાસ ફરી વળવા
સારૂ બાર હાથની દોરી જતી હતી. ૧૬ અને ચાંસ-
લાની ટોચો ઉપર ચુકવા સારૂ તેણે પિતૃજનાં બે
મથાળાં ઢાળ્યાં; એક મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ હાથ, ને
બીજા મથાળાની ઉંચાઈ પાંચ હાથ હતી. ૧૭ ચાંસ-
લાની ટોચો પરના મથાળાને સારૂ તરેહ તરેહની
કારીગરીની ભળાઓ તથા સાંકળી કામની ગાંઠો
હતી; એટલે એક મથાળાને સારૂ સાત, તથા બીજા
મથાળાને સારૂ સાત ૧૮ એજ પ્રમાણે તેણે ચાંસલા
કર્યા; ને [દર] ચાંસલાની ટોચ પરનું મથાળું હાંકવાની
જે એક ભળી, તે પર ચારોગમ બે દારો; ને બીજા
મથાળાને સારૂ પણ તેણે એમજ કાપું. ૧૯ અને પર-
સાળના ચાંસલાની ટોચો પરનાં મથાળાં તે કમળના
કોતરકામના, [તથા] ચાર હાથ લાંબાં હતાં. ૨૦ અને
એ બે ચાંસલાની ટોચો પર પણ, એટલે ભળીની ઉક
પાસેના કુલેલા ભાગ પાસે મથાળાં હતાં, ને બીજા
મથાળા ઉપર ચોતરફ બર્સે દાડેમ દારબંધ પાડેલાં
હતા. ૨૧ અને તેણે ચાંસલા મદિરની પરસાળ આગળ
ઉભા કર્યા; ને જમણે ચાંસલો ઉભો કરીને તેણે એનું
નામ ચાખીન પાડ્યું, ને ડાબે ચાંસલો ઉભો કરીને
તેણે એનું નામ બોઆઝ પાડ્યું. ૨૨ અને ચાંસલાની
ટોચો પર કમળનું કોતરકામ કરેલું હતું. એમ ચાંસ-
લાનું કામ પૂરું થયું. ૨૩ અને તેણે લગ્નકામને સચુદ્ધ
બનાવ્યો; તેનો વિસ્તાર આ કાનેથી તે સામા કાના
સુધી દસ હાથ હતો; તેનો ચેરાવં ગોળ હતો, ને તેની
ઉંચાઈ પાંચ હાથ હતી; ને તેની આસપાસ ત્રીસ
હાથની દોરી ફરી વળતી હતી; ૨૪ ને તેના કાનાની
નીચે તેની ચોમેર ફરતી કળીઓ પાડેલી હતી, દર
દાંચે દસ [કળીઓ] એ પ્રમાણે સચુદ્ધની આસપાસ
[પાડેલી] હતી; તેને લગ્નકામથી બનાવ્યો તેજ
વેળા કળીઓની બે દારો પણ તેની સામેજ ઢાળી
હતી. ૨૫ તે બાર ગોધાઓ ઉપર ચુકેલા હતા; ત્રણનાં

મુખ ઉત્તર તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પશ્ચિમ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ દક્ષિણ તરફ, ને ત્રણનાં મુખ પૂર્વ તરફ હતાં ને સમુદ્ર તેમના પર મુકેલો હતો; ને તે બધાની પુઠો અંદરની બાજુએ હતી ૨૬ અને તેની બહાર ચાર આંગળ જેટલી હતી; ને તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની બનાવટની પેઠે કમળના પૂલના જેવી હતી; તેમાં બે દબાર બાથ માતાં હતાં. ૨૭ અને તેણે પિત્તળના દસ ચોતરા બનાવ્યા; [દર] એક ચોતરાની લંબાઈ ચાર હાથ, તથા તેની પહોળાઈ ચાર હાથ, તથા તેની ઉંચાઈ ત્રણ હાથ હતી. ૨૮ અને તે ચોતરાઓની બનાવટ આ પ્રમાણેની હતી; તેઓને તખતીઓ હતી; એટલે તખતીઓ ચોક્કાની વચ્ચે હતી; ૨૯ ને ચોક્કાની વચ્ચેની તખતીઓ પર સિંહો, ગોધા તથા કરૈયા [પાડેલા] હતા; ને ઉપલી કિનારીઓથી ઉપર બેસેલી હતી; ને સિંહો તથા ગોધાઓની નીચે લટકતા કામની આલેરો હતી ૩૦ અને દરેક ચોતરાને પિત્તળનાં ચાર પૈડાં તથા પિત્તળની ધરીઓ હતાં; ને એના ચાર પગને ટેકા હતા; એ ટેકા કુડાની તથે ભરતરકામથી બનાવેલા હતા, ને દરેકની બાજુએ આલેરો હતી. ૩૧ અને મથાળાનું ખામણું અંદરથી ઉપર સુધી એક હાથનું હતું; અને તેનું ખામણું બેસણીની બનાવટ પ્રમાણે ગોળ, [તથા પેશવર્માં] ઢાંઢ હાથ હતું; ને વળી તેના કાના ઉપર કોતરકામ હતું, ને તેમની તખતીઓ ગોળ નહિ પણ ચોખંડી હતી. ૩૨ અને ચાર પૈડાં તખતીઓની નીચે હતાં; ને પૈડાંની ધરીઓ ચોતરામાં [જડેલી] હતી; ને દર પૈડાંની ઉંચાઈ ઢાંઢ હાથ હતી. ૩૩ અને પૈડાંની બનાવટ ચતુર્નાં પૈડાંની બનાવટના જેવી હતી; તેમની ધરીઓ તથા તેમની વાંટે તથા તેમના આરા તથા તેમનાં તાલિયકરો, એ બધાં ઢાળેલાં હતા. ૩૪ અને દરેક ચોતરાને ચાર ખુણે ચાર ટેકા હતા; તેના ટેકા ચોતરાની સાથેજ લાગત હતા. ૩૫ અને ચોતરાને મથાળે અડધો હાથ ઉંચો ધૂમટ હતો; ને ચોતરાને મથાળે તેના ટેકા ને તેની તખતીઓ તેની સાથે સંલગ્ન હતાં. ૩૬ અને તેના ટેકાનાં પતરાં પર તથા તેની તખતીઓ પર તેણે કર્કો, સિંહો તથા બજારીઓ દરેકના કદના પ્રમાણમાં કોતર્યાં હતાં, ને તેમની આસપાસ આલેરો હતી. ૩૭ એવી રીતે તેણે દસ ચોતરા બનાવ્યા; એ સર્વ એકજ ઢાળકીના, એકજ માપના તથા એકજ ધાટના હતા. ૩૮ અને તેણે પિત્તળનાં દસ કુડાં બનાવ્યાં; દરેક કુડામાં ચાળીસ

બાથ માતાં હતાં; ને પ્રત્યેક કુડું ચાર હાથનું હતું; ને જેવા દસમાંના દરેક ચોતરા પર અડેક કુડું [મુક્યું]. ૩૯ અને તેણે પાંચ ચોતરા ધરની જમણી બાજુએ, ને પાંચ ધરની ડાબી બાજુએ ગોઠવ્યા; અને તેણે સમુદ્રને ધરની જમણી દિશાએ પૂર્વ તરફ દક્ષિણ સામે ગોઠવ્યા. ૪૦ અને હીરામે કુડાં, તથા પાવડા તથા તપેલાં બનાવ્યાં. એમ હીરામે યહોવાહના ધરને લગતું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાને સારૂ કર્યું તે સર્વ તેણે પુરું કર્યું; ૪૧ એટલે બે થાંભલા, તથા તે થાંભલાની ટોચો પરનાં મથાળાના ધૂમટ, તથા થાંભલાની ટોચ પરનાં મથાળાના બે ધૂમટ ઢાંકવાને સારૂ બળીઓ; ૪૨ અને એ બે બળીઓને માટે ચારસો દાડેમ; એટલે થાંભલાની ટોચ પરનાં મથાળાના બન્ને ધૂમટ ઢાંકવાની દરેક બળીને વારંતે દાડેમની બબે હારો; ૪૩ અને દસ ચોતરા, તથા ચોતરા પરનાં દસ કુડાં; ૪૪ અને એક સમુદ્ર તથા સમુદ્રની નીચેના બાર ગોધા; ૪૫ તથા જેમડા તથા પાવડા તથા તપેલાં; આ બધાં વાસણો જે હીરામે યહોવાહના ધરના સંબંધમાં સુલેમાન રાજાને સારૂ બનાવ્યાં, તે ઓપ ચઢાવેલા પિત્તળનાં હતાં ૪૬ ચરદનના સપાટ પ્રદેશમાં સુક્રોથ તથા સારથાનની વચ્ચેની ચીકણી માટીની જમીનમાં રાખે તે દાંભ્યાં ૪૭ અને, સુલેમાને એ સર્વ વાસણો [અણુતોદ્યાં] રહેવા દીધાં કેમકે તેઓ અતિથણાં હતાં; એ પિત્તળનું વજન અકળિત હતું. ૪૮ અને સુલેમાને યહોવાહના ધરમાંનાં સર્વ પાત્રો બનાવ્યાં; એટલે સોનાની વેદી, અને જેના પર અર્પિત રોટકો રહેતી તે સોનાની ઝેળ; ૪૯ તથા જેવાણીસ્થાનની સામેનાં ચોખ્ખા સોનાનાં દીપદક્ષ, પાંચ જમણી તથા પાંચ ડાબી બાજુએ; તથા તેમનાં પૂલો તથા દીવીઓ તથા ચિમકા, [એ સર્વ] સોનાનાં; ૫૦ અને ચોખ્ખા સોનાનાં પ્યાલાં, તથા કાતરો, તથા તપેલાં તથા પળીઓ તથા ધૂપદાનીઓ; અને માંહેના ધરનાં, એટલે પરમ પવિત્રસ્થાનનાં, કમાડને સાર, તેમજ ધરનાં, એટલે મંદિરનાં, કમાડને સારૂ સોનાનાં ચિન્ન-ગરાં. ૫૧ યહોવાહના ધરનું જે સર્વ કામ સુલેમાન રાજાએ કર્યું તે એ રીતે પુરું થયું. જે સર્વ વાનાં તેના પિતા દાઉદે અર્પિત કર્યાં હતાં તે, એટલે રૂપું તથા સોનું તથા પાત્રો, સુલેમાને અદર લઈ જઈને યહોવાહના ધરના બંડારોમાં મુક્યાં.

૮ પછી સુલેમાને ઇસ્તાએલના વડીલાને તથા કુટુંબના સર્વ મુખ્યોને, એટલે ઇસ્તાએલપુત્રોના પિતૃઓના ઘરના આગેવાનોને, ચરસાડેમમા સુરે માન રાખતી પાસે એકઠા કર્યાં, એ માટે કે તેઓ દાઉદના સીંચાન નગરમાંથી યહોવાદનો કશરકોષ લઇ આવે અને એવાનીમ માસ, એટલે સાતમા માસમા, ઇસ્તાએલના સર્વ માણસો પર્વને વખતે સુલેમાન રાજાની પાસે એકઠા થયા અને ઇસ્તાએલના સર્વ વડીલો આવ્યા, ને ચાલકોએ કોષ ઉપાડ્યા અને તેઓ યહોવાદનો કોષ, તથા સુલાકાતમડપ, તથા તમુમના સ્થળા પવિત્ર પાત્રો લઇ આવ્યા, એટલે ચાલકો તથા લેવીઓ તે લઇ આવ્યા અને સુલેમાન રાજા તથા તેની પાસે ટોંગે ભણેલી ઇસ્તાએલની સંપત્તી જમાત, નણાય નહિ એટલા અસંખ્ય પેઠા તથા બળદોનો યજ્ઞ કરતી, તેની સાથે કોખની આગળ ઉભી હતી અને ચાલકો યહોવાદના કરા રોડાને તેની જગ્યાએ, એટલે ધરના દેવવાણીરથા નર્મા, પરમ પવિત્રસ્થાનમા, હરમોની ખાંખો તથે લાવ્યા કેમકે હરમોએ બે પાંખો કોખની જગ્યાની ઉપર ફેલાવી હતી, ને હરમોએ કોષ ઉપર તથા તેના દાંડા ઉપર આગ્રહાન કીધું હતું અને દાંડા એટલા લાંબા હતા કે દાંડાના છેડા દેવવાણીસ્થાનની આગળના પવિત્રસ્થાનમાંથી દેખાતા હતા, પણ તેઓ બહાર દેખાતા નહોતા, ને તેઓ આજ સુધી ત્યાજ છે ઇસ્તાએલપુત્રો મિસર દેસમાંથી નિકળ્યા ત્યારે યહોવાદે તેઓની સાથે કશર કીધો, ત્યારે હોરબમા મુસાએ ને બે પત્ન્યપત્નીઓ કોખમા મુકી હતી, તે ચિવાય બીજી કાંઈ તેમા નહોતું અને ચાલકો પવિત્રસ્થાનમાંથી નિકળ્યા ત્યારે એમ થયું કે, મેંપથી યહોવાદનું પર એવું ભરાય ગયું, ૧૧ કે ચાલકો મેંપના કારણથી સેવા કરવાને ઉભા રહી ન શક્યા, કેમકે યહોવાદના નૈરતથી યહોવાદનું પર ભરાય ગયું

૧૨ ત્યારે સુલેમાને કહ્યું કે, યહોવાદે કહ્યું છે કે, હું નાદ અધકારમા રહીશ ૧૩ ને તારે તારા રહેવાનું ધર, વર્તમાન સુધી તારે વસવા તારે ઠેકાણું નિશ્ચ બાંધ્યું છે ૧૪ અને રાજાએ પોતાનું મુખ ફેરવીને ઇસ્તાએલની સંપત્તી જમાતને આશીર્વાદ દીધો, ને ઇસ્તાએલની આખી સમા ઉભી રહી હતી ૧૫ અને તેણે કહ્યું, ઇસ્તાએલનો દેવ યહોવાદ રહેલ્ય થાઓ, કે જે પોતાના મુખથી આજ બાપ દાઉદની સારે બોલ્યો, ને તેણે

તે પોતાને દાયે પુર કીધું છે, ૧૬ તે એ કે, મેં મારા લોકને મિસરમાંથી કાઢ્યા, તે દિવસથી માંડીને ઇસ્તાએલના સર્વ કુળોમાંથી મેં કોઈ નગર તેમા ધર બાંધવા સારૂ, પસંદ કીધું નહિ, કે મારૂં નામ તેમા રહે, પણ મેં દાઉદને મારા લોક ઇસ્તાએલનો અધિકારી થવા સારૂ પસંદ કીધો છે ૧૭ હવે મારા પિતા દાઉદના હૃદયમા ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદના નામને સારૂ ધર બાંધવાનું હતું ૧૮ પણ યહોવાદે મારા પુત્રા દાઉદને કહ્યું કે, તારા હૃદયમા મારા નામને સારૂ ધર બાંધવાનું હતું, એ તો તે સારૂ કીધું કે તે તારા હૃદયમા હતું ૧૯ પણ તું તે ધર બાંધીશ નહિ, પણ વારી કમરમાંથી નિકળનાર તારા દીકરા મારા નામને સારૂ ધર બાંધશે ૨૦ અને યહોવાદે પોતાનું બિલેતુ વચન સ્થાપિત કીધું છે, કેમકે હું મારા બાપ દાઉદને ઠેકાણે ઉભો થયા છું, ને યહોવાદે આપેલા વચન પ્રમાણે ઇસ્તાએલના રાજ્યાસન પર બેઠો છું, ને મેં ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદના નામને સારૂ ધર બાંધ્યું છે ૨૧ અને ત્યાં મેં કોખને સારૂ જગ્યા કરાવી છે, કે જે [કોખ]મા યહોવાદનો કશર છે, જે તેણે આપણા પિતૃઓને મિસર દેસમાંથી કાઢી લાવતી વેળાએ તેઓની સાથે કર્યા હતા

૨૨ અને સુલેમાન યહોવાદની વેદીની આગળ ઇસ્તાએલની આખી જમાતની સમક્ષ ઉભો રહ્યો, ને પોતાના હાથ આકારાની ગમ પસારીને, ૨૩ તેણે કહ્યું કે, હે ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદ, ઉપર આકારામા કે નીચે પૃથ્વીમા તારા જેવો કોઈ દેવ નથી, જે તારા સેવકો પોતાના સમક્ષ હૃદયથી તારી આગળ ચાલે છે તેઓની સાથે તું કશર તથા દયા રાખે છે, ૨૪ તે તારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું, તે તેની પ્રત્યે તે પાળ્યું છે, હા, તું પોતાને મોઢે બોલ્યો, ને તે તે પોતાને દાયે પુર કર્યું છે, જેમ આજ છે તેમ ૨૫ માટે હવે, હે ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાદ, તારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન તે આપ્યું છે, તે તેની પ્રત્યે પાળ, તે એ કે, તારે સારૂ મારી સન્મુખથી ઇસ્તાએલના રાજ્યાસન પર બેસનાર માણસનો અત આવશે નહિ, જે દેવળ તારા દીકરા પોતાના માર્ગો રિપે સાચવેત રહીને, જેમ તું મારી સન્મુખ ચાલ્યો, તેમ મારી સન્મુખ ચાલશે તો ૨૬ માટે હવે, હે ઇસ્તાએલના દેવ, તારા સેવક મારા બાપ દાઉદને આપેલું તારૂં વચન કૃપા કરીને સાચું પાડ ૨૭ પણ

શું દેવ ખરેખર પૃથ્વી પર વસશે? જો, આકાશ તથા આકાશોના આકાશમાં તે તારો સમાવેશ થઈ શકતો નથી, તો આ મારા બાધેલા પરમાં ચલે કેટલો વિરોધ અશક્ય છે। ૨૮ તો પણ, હો મારા દેવ યહોવાહ, તારા સેવકની પ્રાર્થના પર તથા તેની વિનંતી પર લક્ષ લગાડીને, આજ તારો સેવક જે પોકાર તથા પ્રાર્થના તારી આગળ કરે છે, તે તું સાંભળ; ૨૯ કે રાત દિવસ આ ધર પર, એટલે જો જગ્યા વિષે તે કશું છે કે, ત્યાં માત્ર નામ રહેશે, તે પર તારી આંખ ઉધારી રહે, કે તારો સેવક આ જગ્યા તરફ જો પ્રાર્થના કરે તે તું સાંભળે ૩૦ અને જ્યારે તારો સેવક તથા તારા ઇસ્ત્રાએલ લોક આ જગ્યા તરફ પ્રાર્થના કરે, ત્યારે તું તેઓની યાચના સાંભળજે; હા, આકાશમાં, એટલે તારે વસવાની જગ્યામાં, તું સાંભળજે; ને સાંભળીને ક્ષમા કરજે ૩૧ જો કોઈ માણસ પોતાના પડોસી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરે, ને તેને સમ ખવડાવવા સાથે તેને સોગંદ દે, ને જો તે આવીને આ ધરમાં તારી વેદીની સન્મુખ સોગંદ ખાય, ૩૨ તો તું આકાશમાં સાંભળજે, ને [તે પ્રમાણે] કરીને તારા સેવકોને ન્યાય કરીને દુષ્ટને દોષી ઠરાવીને, તેને માર્ગ તેને પોતાને માથે આણજે, ને ન્યાયીને ન્યાયી ઠરાવીને તેના ન્યાયીપણા પ્રમાણે તેને આપજે. ૩૩ જ્યારે તારા ઇસ્ત્રાએલ લોક તારી વિરૂદ્ધ પાપ કર્યાને લીધે શત્રુની આગળ માર્યા જાય; ને જો તેઓ તારી ભણી પાછા ફરીને તારું નામ કબૂલ કરે, ને આ ધરમાં તારી પ્રાર્થના તથા યાચના કરે, ૩૪ તો તું આકાશમાં સાંભળીને તારા લોક ઇસ્ત્રાએલના પાપની ક્ષમા કરજે, ને જે દેશ તે તેઓના પિતૃઓને આપ્યો તેમાં તેઓને પાછા લાવજે. ૩૫ તેઓએ તારી વિરૂદ્ધ ક્રીધેલા અપરાધને લીધે જ્યારે આકાશ બધ થઈ જાય, ને વરસાદ ન આવે; ત્યારે જો તેઓ આ જગ્યા ભણી પ્રાર્થના કરે, ને તાર નામ કબૂલ કરે, ને તેઓ પૃથ્વી ઉપર પડે મોકલી તેથી તેઓ પોતાના પાપથી ફરે; ૩૬ તો તું આકાશમાં સાંભળીને તારા સેવકોનાં તથા તારા લોક ઇસ્ત્રાએલનાં પાપની ક્ષમા કરજે, કેમકે જે સુમારે તેઓએ ચાલવું જોઈએ, તે તેઓને તું સિખવે છે; ને તારો જે દેશ તે તારા લોકોને વારસા તરીકે આપ્યો છે, તેમાં વરસાદ મોકલજે. ૩૭ જો દેશમાં દુષ્ટાગ હોય, જો મરજી હોય, જો છુ કે મરી, કે તીક કે કાતરા હોય; જો તેઓના શત્રુ તેઓનાં નજરોના દેશમાં

તેઓને ઘેરે; અમે તે મરજી, અમે તે રોગ હોય; ૩૮ અને જો કોઈ માણસ કે તારા બધા ઇસ્ત્રાએલ લોક પોતાપોતાના હૃદયને રોગ બંધીને જે કંઈ પ્રાર્થના કે યાચના કરે, ને પોતાના હાથ આ ધરની ભણી પસારે; ૩૯ ત્યારે તું આકાશમાં, એટલે તારા રહેઠાણમાં, સાંભળીને ક્ષમા આપીને [તે પ્રમાણે] કરજે; અને ફરેક માણસનું હૃદય તું જાણે ૪૦ માટે તેને તેનાં સર્વ કૃત્યો પ્રમાણે ફળ આપજે; (કેમકે તું, કેવળ તું જ સર્વ મનુષ્યપુત્રોનાં હૃદયો જાણે છે;) ૪૧ એ માટે કે જે દેશ તે આમાસ પિતૃઓને આપ્યો તેમાં જ્યાં સુધી તેઓ જીવે તે સધળા દિવસોમાં તેઓ તારી બિહીક રાખે ૪૨ વળી પરદેશીઓ જે તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકોમાંના નથી તેઓ જ્યારે તારા નામની ખાતર ફરે દેશથી આવે, ૪૩ (કેમકે તેઓ તારા મોટા નામ, તથા તારા પરાક્રમી હાથ, તથા તારા લખાવેલા ભુજ વિષે સાંભળશે;) જ્યારે તે આવીને આ ધર ભણી પ્રાર્થના કરે; ૪૪ ત્યારે તું આકાશમાં, એટલે તારા રહેઠાણમાં, સાંભળીને જે સધળા વિષે તે પરદેશી તારી પ્રાર્થના કરે, તે પ્રમાણે તું કરજે; એ માટે કે પૃથ્વીના સર્વ લોક તારું નામ જાણે, ને તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકોની પેઠે તેઓ તારી બીક રાખે, ને તેઓ જાણે કે આ માત્ર બાધેલું ધર તારા નામથી ઓળખાય છે. ૪૫ અને જે રસ્તે તું તારા લોકોને મોકલે તે રસ્તે ધકેળે જો તેઓ પોતાના શત્રુની સામે યુદ્ધ કરવાને જાય, ને જે નગર તે (નિવેડયું છે, તથા જે ધર તારા નામને સારૂ જે બાંધ્યું છે, તેમની ભણી જો તેઓ યહોવાહની પ્રાર્થના કરે; ૪૬ તો આકાશમાં તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના સાંભળીને તેઓને પક્ષ ધર. ૪૭ જો તેઓ તારી વિરૂદ્ધ પાપ કરે, (કેમકે પાપ ન કરે એવું માણસ કોઈ નથી,) ને તું તેઓ પર કડાપાચમાન થઈને તેઓને શત્રુઓના હાથમાં એવી રીતે સોંપે, કે એઓ તેઓને બંદીવાન કરીને ફૂડ કે નજીક શત્રુના દેશમાં લઈ જાય, ૪૮ તો પણ જે દેશમાં તેઓ બંદીવાન તરીકે લઈ જવાયા હોય, તેમાં જો તેઓ વિચાર કરીને ફરે, ને તેઓ પોતાને બંદીવાન કરીને લઈ જનારના દેશમાં તારી આગળ યાચના કરતાં હોય કે, અમે પાપ કીધું છે, ને કુછંદી રીતે વત્યા છીએ; અમે ભૂંડું કીધું છે; ૪૯ ને તેઓને બંદીવાન કરીને લઈ જનાર તેઓના શત્રુઓના દેશમાં જો તેઓ પોતાના સપૂર્ણ હૃદયથી તથા પોતાના સપૂર્ણ જીવથી તારી ભણી પાછા ફરીને

તેઓનો જે દેશ તેઓના પિતૃઓને તે આપ્યો, જે નગર તે નિવેડયુ છે, તથા જે પર તારા નામને સારૂ મેં બાંધ્યું છે, તેમની બધી તારી પ્રાર્થના કરે, ૪૮ તો આકાશના, એટલે તારા રહેઠાણના તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના સાક્ષીને તેઓનો પક્ષ ધર, ૪૯ ને તારા લોકે તારી વિરક્ષ જે પાપ કરેલું, તથા તારી વિરક્ષ જે સર્વ હલ્લન તેઓએ કરેલા, તેની તેઓને ક્ષમા આપ, ને તેઓને બદીવાન કરીને લઈ જનારાઓના મનમાં તેઓ પ્રત્યે દયા ઉપભવ કે એવો તેઓ પર દયા રાખે, ૫૧ કેમકે તેઓ તારા લોક તથા તારા વારસો છે, જેને તેં મિસરમાંથી લોકોની બહીની મઠેથી કાઢ્યા, ૫૨ કે તારા સેવકની યાચના પર તથા તારા ઇસ્તિએવ લોકની યાચના પર તારી આખો ઉધાડી રહે, કે જ્યારે તેઓ તારી વિનંતી કરે ત્યારે તું તેઓનું સાક્ષી ૫૩ કેમકે, હે પ્રભુ યહોવાહ, જેમ તું અમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી લાવતી વેળાએ તારા સેવક મુસાની હસ્તક બાંધ્યો, તેમ તેં તેઓને તારો વારસો થવા સારૂ પૃથ્વીના સર્વ લોકોથી જાહેર કર્યો

૫૪ અને એમ થયું કે, સુલેમાન આ સમગ્રી પ્રાર્થના તથા યાચના યહોવાહની આજ્ઞા કરી રહ્યો, ત્યારે તે યહોવાહની વેદીની સામેથી ઉઠ્યો, કે જ્યાં તે પોતાના હાથ આકાશની મમ પસારીને છુટકોએ પડેલા હતા ૫૫ અને તેણે ઉભા થઈને મોટે સાદે ઇસ્તિએવની આખી સજાને આશીર્વાદ દીધો ૫૬ ને કહ્યું કે, યહોવાહને મન્ય હોતો, કે જેણે પોતાના આપેલા સર્વ વચનો પ્રમાણે પોતાના ઇસ્તિએવ લોકને આરામ આપ્યો છે, જે સર્વ સારા વચનો તેણે પોતાના સેવક મુસાની હસ્તક આપ્યા હતા તેમાનો એક રાજ્ઞ પશુ બચે ગયો નથી ૫૭ જેમ આપણો દેવ યહોવાહ આપણા પિતૃઓની સાથે હતો, તેમ તે આપણી સાથે રહ્યો, તે આપણને ન વળે, ને આપણને ન મુકો, ૫૮ કે તેના સર્વ મર્મોમાં ચાલવા સારૂ, તથા તેની આજ્ઞા, તથા તેના વિધિઓ, તથા તેના કુહમો ને તેણે આપણા પિતૃઓને ફરમાવ્યા હતા, તે પાળવા સારૂ તે આપણા હૃદયો પોતાની વરફ વાળે ૫૯ અને આ મારા સમક્ષ જે વડે મેં યહોવાહની આજ્ઞા યાચના કીધી છે, તે સાત દિવસ આપણા દેવ યહોવાહની હજીરમાં રહે, કે તે રોજની અજલ્ય પ્રમાણે પોતાના સેવકનો પક્ષ, તથા પોતાના ઇસ્તિએવ

લોકનો પક્ષ લે; ૬૦ એ માટે કે પૃથ્વીની સર્વ પ્રજાઓ જાણે કે યહોવાહ તેજ દેવ છે, બીજા કોઈ નથી ૬૧ માટે આપણા દેવ યહોવાહના વિધિમાં ચાલવા સારૂ તથા તેની આજ્ઞા પાળવા સારૂ તમારા હૃદયો તેની પ્રત્યે આજ્ઞની માફક સર્પણે યાઓ ૬૨ અને રાજ્યએ તથા તેની સધાતે સર્વ ઇસ્તિએવે યહોવાહની આજ્ઞા યજ્ઞ ચઢાવ્યા ૬૩ અને જે રાત્ર્યર્પણનો યજ્ઞ સુલેમાને યહોવાહની આજ્ઞા ચઢાવ્યો, તે ભાવીસ હજાર ગોધા તથા એક લાખ ને વીસ હજાર ઘેટાનો હતો એ પ્રમાણે રાજ્યએ તથા સર્વ ઇસ્તિએવે પુરોએ યહોવાહના ધરની પ્રતિષ્ઠા કીધી ૬૪ તેજ દિવસે રાજ્યએ યહોવાહના ધરની આજ્ઞાના આજ્ઞાના મધ્ય ભાગને પાવન કીધો, કેમકે ત્યાં તેણે હહની-ચાર્પણ, તથા ખાલાર્પણ, તથા તાત્યર્પણનો મેઠ ચઢાવ્યો, કેમકે યહોવાહની સન્મુખ જે પિત્તળની વેદી હતી, તે એટલી મોટી ન હતી કે તે પર હહની-ચાર્પણ, તથા ખાલાર્પણ, તથા રાત્યર્પણનો મેઠ માઈ સકે ૬૫ એમ તે સમયે આપણા દેવ યહોવાહની આજ્ઞા સાત ને સાત એટલે ચૌદ દિવસ સુધી સુલેમાને તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્તિએવે, એટલે હમાયના નાકાથી તે મિસરના વેદેશ મુખીના [લોકોની] મોટી સભાએ પર્વ પાલ્યું ૬૬ આકેમ દિવસે તેણે લોકોને વિદાય કીધા, ને તેઓએ રાજ્યને આશીર્વાદ દીધો, ને જે સર્વ ભલમનસાઈ યહોવાહ પોતાના સેવક કાઢકને તથા પોતાના ઇસ્તિએવ લોકને દર્શાવી હતી તેને લીધે મનમાં દુરખાલ તથા અનિદ કરતા તેઓ પોતાના વસ્તુઓએ ગયા

૬૭ અને સુલેમાન યહોવાહનું ધર બાંધવાનું તથા રાજ્યનું ધર તથા જે સમગ્ર કરવાની સુલેમાનને ઇજા હતી તે પુરૂ કરી રહ્યો ત્યારે એમ થયું કે, ૨ જેમ યહોવાહ તેને જિજ્ઞાસામાં ફરન દીધું હતું, તેમ તેણે બીજા વાર સુલેમાનને દર્શન દીધું ૬૮ અને યહોવાહ તેને કહ્યું કે, મારી આજ્ઞા કરેલી તારી પ્રાર્થના તથા તારી યાચના મેં સાક્ષી છે, આ તારા બાંધેલા ધરને, માફ નામ તેમાં સદાને માટે રાખવા સારૂ, મેં પવિત્ર કીધું છે, ને મારી આખો તથા માફ હૃદય નિરંતર ત્યાં રહેશે ૬૯ ને તારો પિતા દાઉદ જેમ ચાલ્યો તેમ જો તું મેં જે સમગ્રી આજ્ઞા વને આપી છે તે પ્રમાણે કરીને મારી આજ્ઞા હૃદયની સર્પણે ત્યાં તથા પ્રમાણિકપણથી ચાલશે, ને મારા વિવિધો તથા

હુકમો પાળશે; ૧૦ તે જ્યેમ મેં તારા પિતા દાઉદને વચન આપીને કહ્યું હતું કે, ઇસ્તાએલના રાજ્યાસન પર તારા માણસની ખોટ પડશે નહિ, તે યુજળ હુ તારૂં રાજ્યાસન ઇસ્તાએલ પર સર્વકાળ સુધી સ્થાપિત રાખીશ. ૧૧ પણ એ તમે, અથવા તમારા દીકરાઓ, મારી પાછળ ચાલવાથી ફરી નશોજ, ને મારી આજ્ઞાઓ તથા મારા વિધિઓ જે મેં તમારી આગળ સુઝ્યાં છે તે નહિ પાળતાં, જ્યેમ અન્ય દેવાની સેવા કરશે તથા તેઓને બનશે; ૧૨ તેમ જ ઇસ્તાએલને જે દેશ આપ્યો છે તેમાથી તેઓને હું નષ્ટ કરીશ; ને આ જે ધરને મેં મારા નામને સાફ પવિત્ર કીધું છે, તેને હુ મારી દૃષ્ટિ આગળથી દૂર કરીશ, ને ઇસ્તાએલ સર્વ લોકો મધ્યે દુષ્ટાંતરૂપ તથા કદાવીરૂપ થશે. ૧૩ અને જો કે આ ધર ધણુ ઉત્તુ છે તે પછુ તેની પાસે યજ્ઞને જનાર સ્વધના અર્ચનો પામશે, ને છટ છટ કરશે, ને તેઓ કહેશે કે, ૧૪ શા માટે યહોવાદે આ દેશના તથા આ ધરના એવા હાલ કીધા હશે? ૧૫ ને તેઓ ઉત્તર આપશે કે, તેઓના પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી લાવનાર તેઓના દેવ યહોવાદને સુકીને તેઓએ અન્ય દેવાને સ્વીકાર્યા, ને એમને લાગુને એમની સેવા કીધી તે માટે; એજ માટે યહોવાદ આ સ્વધની હાની તેમના પર લાગ્યો છે.

૧૦ અને સુલેમાન વીસ વર્ષમાં બને ધરો, એટલે યહોવાદનું ધર, તથા રાજાનું ધર બાધી રહ્યો, ત્યાર પછી એમ થયું કે, ૧૧ સુલેમાન રાજાએ હીરામને ગાલીલ પ્રાંતમાં વીસ નગરો આપ્યાં. (દબે સૂરના રાજા હીરામે સુલેમાનને જેટલાની ઇચ્છા હતી તેટલાં બધાં એરેનજ્ઞનાં લાકડાં, તથા દેવદારનાં લાકડાં તથા સોનું પુરાં પાક્યાં હતાં.) ૧૨ અને સુલેમાને તેને જે નગરો આપ્યાં હતાં તે લેવા સાફ હીરામ સૂરમાંથી આપ્યો; પણ તેઓ તેને ગમ્યાં નહિ. ૧૩ અને તેણે કહ્યું, મારા ભાઈ, આ કેવાં નગરો તેં મને આપ્યાં છે? ને તેણે તેઓનું નામ કાબૂલ દેશ પાડ્યું, તે આજ સુધી છે. ૧૪ અને હીરામે રાજાને ત્યાં એક સો ને વીસ તાંબત સોનું મોકલ્યું.

૧૫ અને યહોવાદનું ધર, તથા પોતાનું ધર, તથા મિલ્કો, તથા ચરસાલેમનો કોટ તથા હાસેર, તથા મગિદો તથા ગેઝર બાધવા સાફ સુલેમાન રાજાએ જે જમાબંદી કરી તેની વિગત આ પ્રમાણે હતી ૧૬ મિસરના રાજા ફારૂને ચઢાઈ કરીને ગેઝરને સર કરીને તેને

આગળી બાળી નાખ્યું હતું, ને તે નગરના રહેવાસી કનાનીઓને મારી નાખીને તે પોતાની પુત્રી, એટલે સુલેમાનની સ્ત્રીને, પહામાં આપ્યું હતું. ૧૭ અને સુલેમાને દેશમાં ગેઝર તથા નીચલું બેથ-હેરોન, ૧૮ તથા બાઅલાથ, તથા અરબ્યામાં હાસેર, ૧૯ તથા સુલેમાનના શંકારનાં સર્વ નગરો, તથા તેના રથોને સાફ નગરો, તથા તેના સ્વારોને સાફ નગરો, તથા પોતાના રોખને માટે ચરસાલેમમાં તથા લબાનેલમાં તથા પોતાના અધિકાર તળેના સર્વ દેશમાં જે બાધકામ કરવાની સુલેમાનને ઇચ્છા થઈ, તે બાંધ્યાં. ૨૦ અથોરીઓ, હિત્તીઓ, પરીઝીઓ, દિબ્બીઓ, તથા યબૂસીઓ, જેઓ ઇસ્તાએલપુત્રોમાંના ન હતા; ૨૧ તેઓમાંથી બચી રહેલા સર્વ લોકના વશને જે તેમની પછી દેશમાં બચી રહેલા, જેમને તદ્દન નાશ ઇસ્તાએલપુત્રો કરી નહિ શકેલા તેમના પર વેઠનો વારો સુલેમાને આજ દિન સુધી નાખ્યો. ૨૨ પણ ઇસ્તાએલપુત્રોમાંથી કોઈની ઉપર સુલેમાને વેઠ કરાવી નહિ, પણ તેઓ તેા યુદ્ધના સીપાઈઓ, તથા તેના ચાકરો, તથા અધિપતિઓ, તથા સરદારો, તથા રથોના તથા સ્વારોના અમલદારો હતા. ૨૩ સુલેમાનના કામ પર જે યુજ્ઞ કારખારીઓ તે આ હતા, એટલે એ કામના મળ્લરો ઉપર મુકાદમી કરનારા પાંચસે ને પચાસ હતા. ૨૪ પણ ફારૂની પુત્રી દાઉદના નગરમાંથી નિકળીને તેને કાને [સુલેમાને] જે ધર બાંધ્યું હતું તેમાં આવી; તે વખતે તેણે મિલ્કો બાંધ્યું. ૨૫ અને સુલેમાને યહોવાદને સાફ જે વેઠી બાધી હતી, તેની ઉપર તે દર વર્ષે ત્રણ વખત દહની-ચાર્પલ તથા ચાંતર્પલ ચઢાવતો હતો, ને તે સાથે યહોવાદની સામેની [વેઠી પર] ૫૫ બાળતો હતો. એમ તેણે ધર પુર કીધું.

૨૬ અને સુલેમાન રાજાએ અરોમ દેશમાં સુક સંતુદ્રના કાંઠા પરના એલોથ પાસેના એસ્થેન-ગેઝરમાં વહાણોને કાફલો બનાવ્યો. ૨૭ અને હીરામે પોતાના સમુદ્રના લોમિયા ખવાસીઓને વહાણોમાં સુલેમાનના ચાકરોની સાથે મોકલ્યા. ૨૮ અને તેઓ ઓશીર જ્યેમ ત્યાંથી ચાર્સ ને વીસ તાંબત સોનું લઈને સુલેમાન રાજાની પાસે લાવ્યા.

૧૦ અને યહોવાદના નામ સંબંધી સુલેમાનની પ્રાર્તિ સાલબીને રોબાની રાણી સુરકેલ પ્રશ્નો વડે તેની પરીક્ષા કરવા સાફ આવી. ૨ અને તે ધણુ

મોટા રસાલા સાથે, તથા સુગંધીઓ, અતિથણ સોનું
તથા મૂલ્યવાન ટીશમાલેક લાદેલા ઉટ્ટા સહિત યજ્ઞ-
શાલેમમાં આવી, ને સુલેમાન પાસે આવીને જે સંધણ
પોતાના મનમાં હતું, તે સુગંધી તેણીએ તેની સાથે
વાત કરી ૪ અને સુલેમાને તેના સર્વ પ્રસોના ઉત્તર
આપ્યા, જેને જાણ્ય તેણે તેને ન આપ્યો હોય,
એવી એકે બાબતથી રાજા અનુચિત ન હતો ૪ અને
જ્યારે રોજાની રાણીએ સુલેમાનનું સંધણ જ્ઞાન, તથા
તેનું બાનેશુ ધર, ૫ તથા તેની મેજ યરની રસોઈ,
તથા તેના સેવકોનું બેસણ તથા તેના કારભારીઓનું
ઉચ્ચ રહેણ, તથા તેઓના વસ્ત્રો, તથા તેના પાત્રવા
હોતો, તથા યહોવાદના ધરના જે દહનીયાર્થેણે તે
ચલાવતો હતો, તે જોયા ત્યારે તેના હોરા ઉઠી ગયા
૬ અને તેણીએ રાજાને કહ્યું કે, તારા કુટુંબ વિષે, તથા
તારા જ્ઞાન વિષે જે વાત થતી જે મારા દેશમાં સાંભળી
હતી તે ખરી હતી ૭ ધણુ મે આવીને મારી નજરે તે
જોયુ, ત્યાં સુધી હું તે વાત માનતી ન હતી, ને જો,
મને આશ્ચર્ય પાપુ કહેવામાં આવ્યું ન હતું, જે કીર્તિ મે
સાંભળી હતી તે કરતાં તારૂ જ્ઞાન તથા બાબોયદય
વિશેષ છે ૮ બાબયરાણી છે તારા લોક! બાબયરાણી
છે આ તારા ચાકરો કે તેઓ નિત્ય તારી સન્મુખ
ઉભા રહીને તારૂ જ્ઞાન સાંભળે છે ૯ તારા દેવ યહો-
વાહે તારા ૫૨ પ્રસંગ ધરને તને હસ્તાએલના રાજ્યા
સન ૫૨ બેસાએ, તેને ધન્ય હોએ, કેમકે યહોવાહે
હસ્તાએલ પર પોતાના સહાન પ્રેમને લીધે, વને, ન્યાય
તથા ધનસાક કરવા સાક, રાજા કરાવ્યો ૧૦ અને
તેણીએ રાજાને એકસો ને વીસ તાલવ સોનું, તથા
અતિપુષ્કળ સુગંધીઓ, તથા મૂલ્યવાન ટીશમાલેક
આપ્યા અને આ ને સુગંધીઓ રોજાની રાણીએ
સુલેમાન રાજાને આપી તેટલી પુષ્કળ કાંઈ દિવસે
ફરીથી આવી નહિ ૧૧ અને ટીશમના પદોણે કે જે
ઓશીરફી સોનું લાંબા હતા, તેઓ અતિપુષ્કળ
આદ્યમુજન લક્કડ તથા મૂલ્યવાન પાપાણી ઓશીરફી
લાંબા. ૧૨ અને તે આદ્યમુજના લાકડાના રાજાએ
યહોવાદના ધરને સાક તથા રાજાના ધરને સાક પાસલા,
તથા ગરવાઓને વારતે વીણા તથા તણસ બનાવ્યા,
એવા મૂલ્યવાન આદ્યમુજના લાકડા આજ દિન સુધી
હવે આવ્યા કે દેખાયા ન હતા. ૧૩ અને રોજાની
રાણીએ જે કંઈ માગ્યું તે તેની સંધણી છતાં પ્રમાણે
સુલેમાન રાજાએ તેને આપ્યું, ને તે ઉપરાંત સુલેમાને

રોજાની પાદશાહી સખાવતથી તેને આપ્યું તે જૂદું
એમ તે પાછી ફરીને તેના ચાકરો સાથે પોતાના દેશમાં
આવી ગઈ

૧૪ હવે ફરેક વર્ષે સુલેમાનને ત્યાં જે સોનું આવતું
તેનું વજન છસે ને છાસેટ તાલવ હતું, ૧૫ ને મુસાકર
લોકો લાવતા હતા તે, તથા બ્યાપારીઓના બ્યાપારથી
તથા મિત્ર લોકોના સર્વ રાજાઓ તરફથી, તથા દેશના
સુબાઓ તરફથી જે અળતું તે જૂદું ૧૬ અને સુલેમાન
રાજાએ ધરેલા સોનાની બસે હાલે બનાવી, ફરેક
દાવમાં છસે શેકેવ જોનું જતું ૧૭ અને તેણે ધરેલા
સોનાની [ખીચ] ત્રણસે હાલે કરી, આ ફરેક દાવમાં
ત્રણ રતન સોનું જતું, ને રાજાએ તેમને લખાનોનના
અરજના ધરમાં મુકી ૧૮ તે ઉપરાંત રાજાએ હાથી-
દાનનું એક મોટું રાજ્યાસન બનાવ્યું, ને તેના ઉપર
અતિ ચોખ્ખું સોનું મઢ્યું ૧૯ આસનને છ પગથિયા
હતા, ને આસનને ઉપલેા કાજ તે પાંચથી ગોળ
હતો, ને બેઠકની પાસે બન્ને બાજુએ હાથ હતા, ને
તે હાથોની બાજુએ જે સિંહ ઉભા હતા ૨૦ અને છ
પગથિયા પર આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ બાર
સિંહો ઉભેલા હતા, આના જેવું કોઈ રાજ્યામાં કરવામાં
આવ્યું ન હતું ૨૧ અને સુલેમાન રાજાના પીવાના સર્વ
પાત્રો સોનાના હતા, તથા લખાનોનના અરજના
ધરના સર્વ પાત્રો ચોખ્ખા સોનાના હતા, ૨૨ પાના
કોઈ ન હતા, સુલેમાનના કિવસોમાં એની કંઈ વિસાત
અણતી નહિ ૨૩ કેમકે રાજાને તારીશી વહાણને
એક કાકલો ટીશમના કાકલા સાથે સમુદ્ર પર ફરતો
હતો, ફર ત્રણ વર્ષે એક વાર તારીશીને કાકલો સોનું
તથા રૂપ, હાથીદાંત તથા વાનરો તથા મોર લઈને
આવતો હતો ૨૪ એમ સુલેમાન રાજા પૃથ્વીના સર્વ
રાજાઓ કરતા દ્રવ્ય વિષે તથા જ્ઞાન વિષે અધિક હતો
૨૫ અને જેને તેના હૃદયમાં જે જ્ઞાન પ્રગ્ન હતું તે
સાંભળવા સાક પૃથ્વીના સર્વ સુલેમાનની હનુરમાં
આવતા ૨૬ અને તે પ્રત્યેક પોતપોતાની બેટા, એટલે
રૂપના પાત્રો, તથા સોનાના પાત્રો, તથા વસ્ત્રો, તથા
વસ્ત્રો, તથા સુગંધીઓ, ઘોડા તથા ખચ્ચરો વાપરે
ખાકીની તરીકે લાવતા હતા ૨૭ અને સુલેમાને રજો
તથા રવારોને જાણ્ય કીધો, ને તેની પાસે એક હન-
ને ચારસે રજો તથા બાર હનર રવારો થયા, ને તેરે
તેઓને રોજા નજરોમાં તથા યજ્ઞશાલેમમાં રાજાની
પાસે રાખ્યા ૨૮ અને રાજાએ રૂપ યજ્ઞશાલેમ

એટલું બધું વધારી દીધું કે તે પત્થરના પાડનું ચઢ પડ્યું; તથા એરેન્ડશ્યાને વધારીને નીચ પ્રદેશના ગુહરના પાડનાં કરી નાખ્યા. ૨૮ અને સુલેમાનના ઘોડા મિસરમાંથી આણેલા હતા; ને રાબના વેપારીઓ તેમને જ્યાંબંધ, એટલે દરેક જ્યાની અમુક કિંમત આપીને, રાખતા હતા. ૨૯ અને એક રથ છસે શેકેલ રૂપાને માટે, તથા ઘોડા એક સો ને પચાસને માટે મિસરમાંથી લાવવામાં આવતા; ને એજ પ્રમાણે હિત્તીઓના સર્વે રાબઓને માટે તથા અરામના રાબઓને માટે તે [વેપારી]ઓની મારફતે તેઓ લાવી આપતા.

૧૧ હવે સુલેમાન રાબને ફારૂની દીકરી સિવાય બીજી ધણી પરદેશી સ્ત્રીઓ સાથે પ્રીત લાગેલી હતી, એટલે મેઆબની, આમ્મોની, અદોમી, સીહોની તથા હિત્તી સ્ત્રીઓ સાથે; ૨ એટલે જે દેશ-ભૂતિઓ વિષે યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રને કહ્યું હતું કે, તમારે તેઓની અંદર જઈ નહિ, ને તેઓએ તમારી અંદર આવવું નહિ, કેમકે નિશ્ચે તેઓ તમારાં હૃદયોને પોતાના દેવોની પાછળ ફેરવી નાખશે, તે [દેશભૂતિ-ઓમાં]ની; એવીઓને સુલેમાન પ્યારના કારણથી વળગી રહ્યો. ૩ અને તેને રાબકુવારીઓમાંની સાનસે સ્ત્રીઓ, તથા ત્રણસે ઉપપત્નીઓ હતી; ને તેની સ્ત્રીઓએ તેનું હૃદય ફેરવી નાખ્યું. ૪ કેમકે સુલેમાનના વૃક્ષપણમાં એમ થયું કે, તેની સ્ત્રીઓએ તેનું હૃદય અન્ય દેવો પાછળ ફેરવી નાખ્યું; ને તેનું હૃદય તેના બાપ દાઉદના હૃદયની જેઠે યહોવાહ પ્રત્યે સંપૂર્ણ ન હતું. ૫ કેમકે સુલેમાન સીહોનીઓની દેવી આરતો-રથેના, તથા આમ્મોનીઓનું અમંગળપણ, એટલે મિલકોમ, તેનો ઉપાસક થયો. ૬ અને સુલેમાને યહો-વાહની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું, ને પોતાના બાપ દાઉદની જેઠે યહોવાહના માર્ગમાં સંપૂર્ણ રીતે ચાલ્યો નહિ. ૭ ત્યારે સુલેમાને યરૂશલેમની સામેના પર્વત પર મેઆબના અમંગળપણને, એટલે કમોશને સાડ, તથા આમ્મોનપુત્રોના અમંગળપણને, એટલે મોલે-ખને સાડ, ઉચ્ચરથાન બાંધ્યાં. ૮ અને તેણે પોતાની સર્વ પરદેશી સ્ત્રીઓ સાડ એમજ કર્યું. ને તેઓ પોતાના દેવો આગળ ધૂપ બાળતી તથા યજ્ઞ ચઢાવતી હતી.

૯ અને યહોવાહ સુલેમાન પર ધણે ગુસ્સો મચા, કેમકે ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ જેણે તેને બે વાર ફરીન દીધું હતું, ૧૦ ને જેણે તેને એ બાળવ વિષે

આજ્ઞા આપી હતી કે, તારે અન્ય દેવોની ઉપાસના કરવી નહિ, તેની વરફી તેનું મન ભટકી ગયું હતું; અને તેણે યહોવાહની આજ્ઞા પાળી નહિ. ૧૧ માટે યહોવાહે સુલેમાનને કહ્યું કે, તે આ હૃદય કીધું છે, તથા મારો કરાર તથા મારા વિધિઓ જે મેં તને કર-માવ્યા છે તે તો પાળ્યા નથી, એ માટે જરૂર હું રાખ્યેને તારી પાસેથી ખુંચવી લઈને તારા ચાકરને તે આપીશ. ૧૨ તથાપિ તારા પિતા દાઉદની ખાતર હું તારા કિંવ-સેકમાં એમ નહિ કરીશ; પણ તારા પુત્રના હાથમાંથી હું તેને ખુંચવી લઈશ. ૧૩ તો પણ હું આખું રાખ્યે છિનવી નહિ લઉં, પણ મારા સેવક દાઉદની ખાતર, તથા યરૂશલેમ જેને મેં પસંદ કીધું છે તેની ખાતર, હું તારા પુત્રને એક કુળ આપીશ.

૧૪ અને યહોવાહે અદોમી હઠાઈને સુલેમાનના ચતુ વરીકે ઉભો કર્યો; તે અદોમના રાજવંશનો હતો. ૧૫ કેમકે દાઉદ જ્યારે અદોમમાં હતો, ને યોઆબ સેનાપતિ મુએલાઓને દાઉદના સાડ ત્યાં મથો હતો, ને તેણે અદોમના પ્રત્યેક પુરૂષને માર્યો હતો; ૧૬ (કેમકે યોઆબ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ ત્યાં છ માસ રહ્યા હતા, જ્યાં સુધી કે તેણે અદોમના પ્રત્યેક પુરૂષનો નાશ કર્યો); તે વખતે એમ થયું હતું કે, હઠાઈ તથા તેની સાથે તેના બાપના ચાકરોમાંથી કેટલાક અદોમી માણસો મિસરમાં નાસી ગયા; હઠાઈ તો હજી નાનો છાકરો હતો. ૧૮ અને બિધાનમાંથી ઉઠીને તેઓ પારાનમાં આવ્યા; ને પારાનમાંથી પોતાની સાથે માણસ લઈને તેઓ મિસરમાં મિસરના રાજ ફારૂની પાસે આવ્યા; ને તેણે એને ધર આપ્યું, તથા તેને માટે ખોરાકી ઠરાવી આપી, તથા એને જમીન આપી. ૧૯ અને હઠાઈ ફારૂની દૃષ્ટિમાં એટલી બધી કૃપા પામ્યો, કે તેણે એને પોતાની સ્ત્રીની બહેન, એટલે તાહપનેસ સાહૂની બહેન, પરણાવી. ૨૦ અને તાહ-પનેસની બહેને તેના ચેટના દીકરા નામે ગુબાથને જન્મ આપ્યો; ને તાહપનેસે તેને ફારૂના ધરમાં ધાવણ સુકાવ્યું; ને ગુબાથ ફારૂના ધરમાં ફારૂના દીકરાઓ મધ્યે રહેતો. ૨૧ અને હઠાઈ મિસરમાં સાંભળ્યું કે દાઉદ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધો ગયો છે, ને યોઆબ સેનાપતિ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે હઠાઈ ફારૂને કહ્યું કે, મને વિદાય કર કે હું મારા દેશમાં ચાલ્યો જઈ. ૨૨ ત્યારે ફારૂને તેને કહ્યું કે, મારી સાથે વને ચાની ખેત પડી છે, કે, જો, હું તારા

દેશમાં જવા માગે છે તે તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, કશાની નહિ, પણ એમ તેમ હોય તો પણ મને તો જવા દે

■ અને દેવે તેની વિરૂદ્ધ [બીજો રાત્રી], એટલે એકયાદાનો દીકરો રહેન, જે પોતાના ધણી સોબા-હના રાત્રી હાઈએએરની પાસેથી નહોતો હતો, તેને કહેવા કહ્યો, ૨૪ ને દાઉદ [સોબાહના] લોકોને મારી નાખતો હતો ત્યારે રહેન પોતાની સાથે માણસ એકલા કહ્યો, ને તે ટાળીને પોતે નાચક થયો, ને કમરક બંધને તેઓ તેમા જરયા, ને કમરકમા રાત્રી કીધું ૨૫ તે સુલેમાનના સર્વ દિસોએમ ઇસ્લાએએરો રાત્રી હતો, ને હાઈએ જે નુકશાન કીધું તે જુદું, ને તે ઇસ્લાએએલથી કહાજતો હતો, ને અશમ ઉપર રાત્રી કરતો હતો

૨૬ અને સરેહાદના એકાધમી નખાટનો દીકરો યરોબઆમ સુલેમાનનો એક ચાકર હતો, કે જેની મા સરઆહ નામની વિધવા સ્ત્રી હતી, તેણે પણ પોતાનો હાથ રાત્રીની વિરૂદ્ધ ઉઠાવ્યો. ૨૭ અને તેણે પોતાનો હાથ રાત્રીની વિરૂદ્ધ ઉઠાવ્યો તેમ કારણ આ હતું, એટલે સુલેમાન મિલો બાધતો હતો, તથા પોતાના પિતા દાઉદના નગરની તરફથી સમશનતો હતો. ૨૮ અને યરોબઆમ પરાકમી ચરવારે પોતે હતો, ને સુલેમાને તે જુવાનને જોયા કે તે ઉઘાગી છે, ને તેણે એને પુસકના ધરના સપળા કામ પર સુકાદમ કરાવ્યો. ૨૯ અને યરોબઆમ ચરશાલેમમાંથી નિકળ્યો, તે વેળાએ એમ થયું કે, તેને મા [મા રીયોની અલીયાહ ભવિષ્યવાદી મળ્યો, હવે [અલીયાહ] નવ વસ્ત્ર પહેરેલું હતું, ને તેઓ બન્ને એકલા બેઠરા હતા, ૩૦ ને અલીયાહે પોતે પહેરેલું નવું વસ્ત્ર પકડીને તેને કીડીને બાર કહ્યો. ૩૧ અને તેણે યરોબઆમને કહ્યું કે, તું પોતાને સાચું કહ્યું છે, કેમકે ઇસ્લાએએરો દેવ યદોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું સુલેમાનના હાથ-માથી રાત્રી ખુચવી લઈને તને કંઈ કુળો આપીશ ૩૨ (પણ મારા સેવક દાઉદની ખાતર, તથા ચરશાલેમ નગર કે જેને મેં ઇસ્લાએએલના સર્વકુળોમાંથી પસંદ કર્યું છે તેની ખાતર, તેને એક કુળ મળશે), ૩૩ કારણ કે તેઓએ મને ત્યાગીને તીટોનીઓની દેવી આરતોર-યને, તથા મેઆબીઓના દેવ કમોરને, તથા આમ્મે નપુરોના દેવ મિકોમને ભજવ્યા છે, ને તેના પિતા દાઉદની પેઠે મારી દહિયા જે સાચું તે કરીને, તથા મારા વિધિ તથા મારા હુકમો [પા ડીને] મારા માર્ગોમાં

ચાલ્યા નથી ૩૪ પરંતુ હું તેના હાથમાંથી સપળ રાત્રી લઈ નહિ લઈશ, પણ મારો સેવક દાઉદ જેને મેં પસંદ કીધો, જેણે મારી આજ્ઞા તથા મારા વિધિઓ પાળ્યા તેની ખાતર તેને તો તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસ સુધી હું અધિકારી રહેવા દઈશ, ૩૫ પણ હું તેના દીકરાના હાથમાંથી રાત્રી લઈ લઈને તે, એટલે કંઈ કુળો, તને આપીશ ૩૬ અને તેના દીકરાને હું એક કુળ આપીશ, જે સાચું કે ચરશાલેમ નગર કે જેને મેં મારું નામ ત્યાં મુકવા સાચું પસંદ કીધું છે તેમા મારા સેવક દાઉદનો દીલો મારી સન્મુખ હશે તો ૩૭ અને હું તારો અગ્રીકર કરીશ, ને તું તારા જીવની સપળા હાઈનુસાઈ રાત્રી કરશે, ને ઇસ્લાએએલ પર રાત્રી થશે ૩૮ અને જે સર્વ આજ્ઞા હું તને આપીશ તેને કાન દઈને જે તું મારા માર્ગોમાં ચાલશે, ને મારી દહિયા જે સાચું તે કરીને જેમ મારા સેવક દાઉદે કર્યું તેમ મારા વિધિઓ તથા મારી આજ્ઞાઓ પાળશે, તો એમ થશે કે, હું વારી સાથે રહીશ, ને જેમ મેં દાઉદને સાચું બાંધ્યું તેમ, વારે સાચું અવિચળ થકે બાંધીશ, ને ઇસ્લાએએલને વારે સ્વાધીન કરીશ. ૩૯ અને આને લીધે હું દાઉદના સતાન પર આપતિ મોકલીશ, તો પણ સદાને માટે નહિ ૪૦ અને લીધે સુલેમાને યરોબઆમ મને મારી નાખવાનો વજ રોક્યો, પણ યરોબઆમ ઉઠીને મિસરમા મિસરના રાત્રી રીશાકની પાસે નાસી ગયો, ને સુલેમાનના મરણ સુધી મિસરમા રહ્યો

૪૧ હવે સુલેમાનના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સપળ કર્યું, તથા તેનું જ્ઞાન, જે સુલેમાનના કૃત્યોના પુસ્તકમાં વર્ણવેલા નથી હોય ૪૨ ને સુલેમાને ચરશાલેમમાં સર્વ ઇસ્લાએએલ પર ચાળીસ વર્ષની સુલટ સુધી રાત્રી કર્યું ૪૩ અને સુલેમાન પોતાના પિતૃઓની સાથે જીવી ગયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નગરમાં દહાડ્યો, ને તેની જગ્યાએ તેનો પુત્ર રહાબઆમ રાત્રી થયો

૧૨

અને રહાબઆમ શબ્દિમ ગયો, કેમકે સર્વ ઇસ્લાએએલ તેને રાત્રી કરવા સાચું શબ્દિમ આવ્યા હતા ૧ અને જ્યારે નખાટનો દીકરો યરોબઆમ જે સાબલ્ય (કેમકે તે હજી સુધી મિસરમાં હતો, ત્યાં તે સુલેમાન રાત્રીની પાસેથી નાસી ગયો હતો, ને યરોબઆમ મિસરમાં રહેતો હતો, ૨ અને તેઓએ માણસ મોકલીને તેને તેડાવ્યો,) ત્યારે એમ થયું કે, યરોબઆમને તથા ઇસ્લાએએલની સપળા જમાતે આવીને રહાબઆમને કહ્યું કે, ૪ તારા બાપે અમારા

પરની ઝુંસરી ભારે કરી હતી, તો હવે તારા બાપની સખત ચાકરી તથા અમારા પર મુકેલી તેની ભારે ઝુંસરી તું હલકી કર, ને અમે તારે તાણે રહીશું. ૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે હજુ ત્રણ દિવસને માટે અહિંથી જાઓ; ને ત્યાર પછી મારી પાસે પાછા આવજો; એટલે લોકો ગયા. ૨ અને પોતાના બાપ સુલેમાનની હયાતીમા, તેની હજુરમાં જે વડીલો ખડા રહેતા હતા તેઓની સલાહ લેતાં રહ્યાજ્યામ રાજ્યે યુધ્ધ કર્યું કે, આ લોકોને ઉત્તર આપવા વિષે તમે શી સલાહ આપો છો? ૩ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, જો તું આજે આ લોકોને આકર થયરા, ને તેઓની સેવા કરીશ, ને તેઓને ઉત્તર આપીશ, ને તેઓને સારા વચનો કહીશ, તો તેઓ સદા તારા આકર થઈ રહેશે. ૪ પણ વડીલોએ તેને આપેલી સલાહનો તેણે ત્યાજ કર્યો; ને જે જુવાનિયા તેની સાથે મોટા થયા હતા, તથા જે તેની હજુરમાં ઉભા રહેતા હતા, તેઓની સલાહ તેણે લીધી. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ જે લોકોએ મને કહ્યું છે કે, તારા બાપે અમારા પર મુકેલી ઝુંસરીને તું હલકી કર, તેઓને આપણે ઉત્તર આપીએ એ માટે તમે શી સલાહ આપો છો? ૬ ને જે જુવાનિયાઓ તેની સાથે મોટા થયા હતા, તેઓએ તેને કહ્યું કે, આ જે લોકો તને એમ કહ્યું કે, તારા બાપે અમારા પરની ઝુંસરી ભારે કરી હતી, પણ તું તેને અમારા પરથી હલકી કર, તેઓને તારે એમ કહેવું કે, મારી ટચલી આંખો મારા બાપની કમર કરતાં નહીં છે, એમ તારે તેઓને કહેવું; ૭ ને હવે મારા બાપે તમારા પર ભારે ઝુંસરી લાદી, તો હું તમારા પરની ઝુંસરી વધારીશ; મારા બાપે તમને બાળખાથી શિક્ષા કરી, પણ હું તમને વીજીઓથી શિક્ષા કરીશ. ૮ અને જેમ રાજ્યે લોકોનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ; કેમકે એ બનાવ યહોવાદ તરફથી બન્યો, એ માટે કે યહોવાદે પોતાનું જે વચન શીયોની અહીયા-

હની હસ્તક નબાટના દીકરા યરોબઆમને આપ્યું હતું, તે તે રચાવિત કરે. ૯ અને સર્વ ઇસ્રાએલે જોયું કે રાજ્ય અમારું સાંભળતો નથી, ત્યારે લોકોએ રાજ્યને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હાઉદમાં અમારે શો ભાગ છે? ને વિશામના પુત્રમાં અમારો વારસો નથી; હે ઇસ્રાએલ, તમારા તંબુઓએ જાઓ; હવે, હે હાઉદ, તારૂં ઘર તું સંભાળજે. એમ ઇસ્રાએલ પોતાના તંબુઓએ ગયા. ૧૦ પણ યહુદાહનાં નગરોમાં રહેનાર ઇસ્રાએલપુત્રો પર તો રહ્યાજ્યામની હકૂમત રહી. ૧૧ ત્યાર પછી અદોરામ જે લશ્કરી વેઠ પર હતો, તેને રહ્યાજ્યામ રાજ્યે મોકલ્યો; ને સર્વ ઇસ્રાએલે તેને પતથરે મારીને તેનો પ્રાણ લીધો. અને રહ્યાજ્યામ રાજ્યે યરૂશાલેમ નાસી જવા સાથે ઉતાવળથી પોતાના રથ પર ચઢી બેઠો. ૧૨ એમ ઇસ્રાએલે હાઉદના ધરની વિરૂદ્ધ આજ સુધી ઝગો કરેલો છે. ૧૩ અને ત્યારે સર્વ ઇસ્રાએલે સાંભળ્યું કે યરોબઆમ પાછો આવ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ માણસ મોકલીને તેને સલામમાં બોલાવ્યો, ને તેને સર્વ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કર્યો; એકલા યહુદાહના કુળ શિવાય, હાઉદના ધરની કુમકે કાંઈ ન રહ્યું.

૨૧ અને રહ્યાજ્યામ યરૂશાલેમ આવ્યો ત્યારે તેણે યહુદાહના આખા ધરના, તથા બિન્યામીનના કુળના એક લાજ તથા એંશી હબર ઝુંડી કાઢેલા લડવૈયા માણસો ટોળે કીધા; એ માટે કે સુલેમાનના દીકરા રહ્યાજ્યામને રાજ્ય પાછું અપાવવા સાથે ઇસ્રાએલના ધરની વિરૂદ્ધ તે યુધ્ધ કરે. ૨૨ પણ દેવની વાણી મધ્યરત્નકંઠ સમાચાહની પાસે એ પ્રમાણે આવી કે, ૨૩ યહુદાહના રાજ્ય સુલેમાનના દીકરા રહ્યાજ્યામને, તથા યહુદાહ તથા બિન્યામીનના આખા ધરનાં તથા બાકીના લોકોને કહે કે, ૨૪ યહોવાદ એવું કહે છે કે, ચઢાઈ ન કરસો, તેમજ તમારા ભાઈ ઇસ્રાએલપુત્રોની સાથે યુધ્ધ ન કરસો; સર્વ માણસો પોતપોતાને ઘેર પાછા જાઓ; કેમકે એ કામ મારી તરફથી બન્યું છે. માટે તેઓ યહોવાહની વાત સાંભળીને યહોવાહના કહેવા પ્રમાણે પાછા ફરીને પોતાને માર્ગે પડ્યા.

૨૫ પછી યરોબઆમે એકાધના પહાડી સુલકમાં સખેમ બાંધ્યું, ને તેમાં વસ્યો; ને ત્યાંથી નિકળીને તેણે ધનુએલ બાંધ્યું. ૨૬ અને યરોબઆમે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, હવે રાજ્ય હાઉદના ધરને પાછું મળશે; ૨૭ અને આ લોક યરૂશાલેમમાં યહોવાહના ધરમાં યજ્ઞ

કરવા સાચું જશે, તો આ લોકનું મન તેઓના ધણી
ચદ્દાદના રાજ રહાજઆમની નમ પાણું ફરશે; ને
તેઓ મને મારી નાખીને ચદ્દાદના રાજ રહાજઆ-
મની પાસે પાછા જશે. ૨૮ તે ઉપરથી રાજ્ય સલાહ
લધને સોનાના બે વાહરડા બનાવ્યા, ને લોકોને કહ્યું
કે, યરસાલેમમાં જવું તમને પણું [ચુરકેલ] થઈ પડે
છે; હે ઇસ્ત્રાએલ, જુઓ, તમારા જે દેવા મિસરમાંથી
તમને કદાવી લાવ્યા [તે આ રહ્યા]. ૨૯ અને એકને
તેણે બેથેલમાં ઉભો કર્યો, ને બીજાને તેણે દાનમાં
મૂક્યો. ૩૦ અને આ વાત પાપરૂપ થઈ પડી; કેમકે
લોકો એકનિ [પૂન કરવા સાચું] દાન લગી જતા હતા.
૩૧ અને તેણે ઉચ્ચસ્થાનોનાં ધર બનાવ્યાં, ને લેવીપુત્રો
શિયાયાના બીજા સર્વ લોકોમાંથી તેણે ચાલક કરાવ્યા.
૩૨ અને યરોબઆમે આઠમા માસમાં, માસને પંદરમે
દિવસે, જે પર્વ ચદ્દાદમાં છે તેના જેવું પર્વ કરાવ્યું,
ને તેણે વેદી પર અર્પણ ચઢાવ્યા; તેજ પ્રમાણે તેણે
બેથેલમાં કહ્યું, ને પોતાના બનીવેલા વાહરડાઓને
ચઢાવ્યા; ને ઉચ્ચસ્થાનોના જે ચાલકો તેણે
કરાવ્યા હતા, તેઓને તેણે બેથેલમાં રાખ્યા. ૩૩ અને
જે વેદી તેણે બેથેલમાં કરી હતી તેની પાસે આઠમા,
એટલે પોતાના મનઃક્રિયત માસમાં, તે માસને પંદરમે
દિવસે તે ગયા; ને તેણે ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને સાચું પર્વ
કરાવ્યું, ને ધૂપ બાળવા સાચું વેદી પાસે ગયા.

૧૩ અને જુઓ, ચદોવાદના વચનથી એક
ધર્મરક્ષક ચદ્દાદનાથી બેથેલમાં આવ્યો;
ને યરોબઆમ ધૂપ બાળવા સાચું વેદીની પાસે ઉભેલો
હતો. ૨ અને ચદોવાદના વચનથી તેણે વેદી સામે
પોશારીને કહ્યું, હે, વેદી! વેદી! ચદોવાદ એમ કહે છે
કે, જો, કાઢના ધરમાં પોશારીવાદ નામે એક પુત્ર
જન્મશે; ને તે તારા પર ધૂપ બાળનાર ઉચ્ચસ્થાનના
ચાલકોનો યજ્ઞ વારીજ ઉપર કરશે, ને લોકો તારા
પર માલસનાં દાડમાં બાળશે. ૩ અને તેજ દિવસે
તેણે ચિન્દ આવીને કહ્યું કે, ચદોવાદે જે ચિન્દ કહ્યું
છે તે આ છે કે, જુઓ, વેદી કાઢી નખારો, ને તે પરની
રાખ વેરાઈ જશે. ૪ અને ધર્મરક્ષકે બેથેલમાંથી
વેદીની સામે પોશારીની વાણી જ્યારે રાજ્યે સાંભળી
ત્યારે એમ થયું કે, યરોબઆમે પોતાનો દાષ વેદી
પરથી લાગે કરીને કહ્યું કે, એને પકડો; ને તેનો જે
દાષ તેને એની વરફ લાગે કર્યો તે સુગ્રાહ નંધા, ને
તેથી તે તેને પોતા વરફ વાળી સઘ સકયા નહિ. ૫ ને

ચિન્દ ધર્મરક્ષકે ચદોવાદના વચનથી આપ્યું હતું તે
પ્રમાણે વેદી કાઢી ગઈ, ને રાખ વેદી પરથી ટળી પડી.
૬ અને રાજ્યે ઉત્તર આવીને ધર્મરક્ષકને કહ્યું કે,
તારા દેવ ચદોવાદની કૃપાને માટે આજીજ કરીને
મારે માટે પ્રાર્થના કર, કે મારો દાષ ફરીથી સામે
થાય. અને ધર્મરક્ષકે ચદોવાદની આજીજ કીધી,
એટલે રાજ્યનો દાષ સામે યધને ગગાઈ હતો તેવા
થયો. ૭ અને રાજ્યે તે ધર્મરક્ષકને કહ્યું કે, મારી
સાથે મારે ઘેર આવીને હાજરી કર ને મુ તને ધનામ
આપીશ. ૮ અને ધર્મરક્ષકે રાજ્યને કહ્યું કે, જો તું મને
તારા અડધું ધર આપે, તો પણું હું તારી સાથે નહિ
આવું, ને આ જગ્યાએ રોટલી પણું નહિ ખાઈ તેમ
પાણી પણું નહિ પીઈ; ૯ કેમકે મને ચદોવાદના વચને
એવી આજ્ઞા આપી છે કે હું પણું રોટલી ખાઈશ મા
ને પાણી પીશ મા, ને જે મારું હું ગયા દોષ તેણે
પાછા આવીશ મા. ૧૦ માટે તે બીજે મારું ચાકશે
ગયા, ને જે મારું તે બેથેલ આવ્યો હતો તે મારું
પાછા ગયા નહિ.

૧૧ હવે બેથેલમાં એક વૃદ્ધ ભવિષ્યવાદી રહેતો
હતો; ને તેના એક દીકરાએ આવીને તે ધર્મરક્ષકે
જે સર્વ કૃષે તેજ દિવસે બેથેલમાં કર્યાં હતાં તે તેને
કરી સંભળાવ્યાં; જે ચપ્પો તેણે રાજ્યને કહ્યા હતા
તે પણું તેઓએ પોતાના બાપને કહી સંભળાવ્યા.
૧૨ અને તેઓના બાપે તેઓને કહ્યું કે, તે કયે મારું
ગયા? હવે ચદ્દાદમાંથી આવેલો ધર્મરક્ષક જે મારું
ગયા હતો, તે તેના દીકરાઓએ જોયા હતા. ૧૩ અને
તેણે પોતાના દીકરાઓને કહ્યું કે, મારે સાચું ગણેલ
પર જન બાધો, તેથી તેઓએ તેને સાચું ગણેલ પર
જન બાધ્યું; ને તેણે એના પર સ્વારી કરી. ૧૪ અને
તે ધર્મરક્ષકની પાછળ ગયા, ને એ તેને આલોનજ-
દાની વળે બેઠેલો મળ્યો, ને તેણે એને કહ્યું કે, ઈ
ચદ્દાદમાંથી આવેલો ધર્મરક્ષક તે હું છે? ને એણે
કહ્યું કે, હું તે છું. ૧૫ ત્યારે તેણે એને કહ્યું કે, મારી
સાથે ઘેર ચાલ ને રોટલી ખા. ૧૬ અને એણે કહ્યું કે,
હું તારી સાથે પાછો નહિ આવું, ને તારા ધરમાં નહિ
જઈ, ને મુ આ જગ્યામાં તારી સાથે રોટલી પણું
નહિ ખાઈ, ને પાણી પણું નહિ પીઈ; ૧૭ કેમકે ચદો-
વાદના વચને મને એવું કહ્યું છે કે, જ્યાં તારે રોટલી
ખાવી નહિ ને પાણી પીવું નહિ; ને જે મારું હું ગયા
દોષ તે પર પાછો વળવાં મારે આવવું નહિ. ૧૮ અને

તેણે એને કહ્યું કે, હું પણ તારી માફક ભવિષ્યવાદી છું, ને યહોવાદના કહેવાથી એક દૂતે મને કહ્યું કે, એને તારી સાથે તારા ઘરના પાછા તેડી લાવ કે તે રોટલી ખાય ને પાણી પીએ, પણ તે એને જીવું કહેતો હતો ૧૬ માટે એણે તેની સાથે પાછા જઈને તેના ઘરના રોટલી ખાધી ને પાણી પીધું ૨૦ અને તેઓ ભાણા ઉપર બેઠેલા હતા એટલામા એમ થયું કે, એને પાછા લઈ આવનાર ભવિષ્યવાદીની પાસે યહોવાદનું વચન આવ્યું ૨૧ અને તેણે યહુદાદમાંથી આવેલા ઇશ્વરભક્તને પોતાની કહ્યું કે, યહોવાદ એમ કહે છે કે, યહોવાદના મુખને ધ અણકલામરો થયો છે, ને તારા દેવ યહોવાદે જે આજ્ઞા તને ફરમાવી, તે તે પાળી નથી ૨૨ પણ પાછો આવીને, જે જગ્યા વિષે યહોવાદે તેને કહ્યું કે, રોટલી ન ખાતો, તેમ પાછી ન પીતો, તેમાં તે રોટલી ખાધી છે ને પાણી પીધું છે, એ માટે તારી લાસ તારા પિતૃઓની કબરમાં જવા પામશે નહિ ૨૩ અને એણે ખાધું પીધું ત્યાર પછી એમ થયું કે, તેણે એને માટે, એટલે જે ભવિષ્યવાદીને તે પાછો વાળી લાવ્યો હતો, તેને માટે ગ્રંથમાં પર જીવ બાધ્યું ૨૪ અને એ વિદાય થયો, ત્યાર પછી માર્ગમાં એને સિદ્ધ મળ્યો ને એને મારી નાખ્યો, ને એની લાસ માર્ગમાં પડી હતી, ને તેની પાસે ગરેડો ઉભો હતો, ને સિદ્ધ પણ લાસની પાસે ઉભો હતો ૨૫ અને જુઓ, ત્યાં યહને જતા માણસોએ લાસને માર્ગમાં પડેલી તથા સિદ્ધને લાસની પાસે ઉભેલો જોયો, ને તેઓએ આવીને નગરમાં ન્યા રૂઝ ભવિષ્યવાદી રહેતો હતો ત્યાં તેની ખબર કહી ૨૬ અને જે ભવિષ્યવાદીએ એને માર્ગેથી પાછો વાળી આવ્યો હતો, તેણે તે સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે ઇશ્વર ભક્ત છે, અને તે યહોવાદના મુખને અણકલામરો થયો, માટે યહોવાદે તેને સિદ્ધને સોંપ્યા છે, ને યહોવાદે તેને પોતાનું જે વેણ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે એણે તેને ફાંસીને મારી નાખ્યો ૨૭ અને તેણે પોતાના દીકરાઓને કહ્યું કે, મારે સાડ ગ્રંથમાં પર જીવ બાધ્યો, ને તેઓએ જીવ બાધ્યું ૨૮ અને તે ગયો, ને તેણે પેલાની લાસ માર્ગમાં પડેલી, તથા લાસની પાસે ગ્રંથેડો તથા સિદ્ધ ઉભેલા જોયા, સિદ્ધ લાસ ખાધી ન હતી, ને ગ્રંથેડાને પણ ફાંસી નાખ્યો નહોતો ૨૯ અને તે ભવિષ્યવાદી ઇશ્વરભક્તની લાસ ઉપાડીને તેને ગ્રંથેડા પર મૂકીને તેને પાછી લાવ્યો, ને શોક કરવા સાડ તથા તેને દાટવા સાડ તે રૂઝ ભવિષ્યવા-

દીના નગરમાં આવ્યો ૩૦ અને તેણે લાસને પોતાની કબરમાં મૂકી, ને તેઓએ તેને માટે શોક કરતા કહ્યું કે, હાથ! અમારા ભાઈ ૩૧ અને તેણે તેને દાટ્યો ત્યાર પછી એમ થયું કે, તેણે પોતાના દીકરાઓની સાથે વાત કરીને કહ્યું કે, ત્યારે હું મરી જઈ, ત્યારે જે કબરમાં એ ઇશ્વરભક્ત દટાયો છે તેમાં મને દાટજે, મારી હાડકા તેના હાડકાની બાજુએ મૂકજે ૩૨ કેમકે જે વાણી તેણે યહોવાદના વચનથી જોયે નમાની વેદીની સામે તથા સમગ્રના નગરોના ઉચ્ચસ્થાનોના સર્વ ઘરોની સામે પોકારી છે તે નિજે પૂરી થશે

૩૩ આ બિના પછી યરોબઆમ પોતાના કુમારોથી પાછો ફર્યો નહિ, પણ ફરીથી તેણે સર્વ લોકોમાંથી ઉચ્ચસ્થાનોના યાજ્ઞકો કરાવ્યા, થાકે તેની તે પ્રતિષ્ઠા કરતો, એ માટે કે ઉચ્ચસ્થાનોને માટે યાજ્ઞકો થાય ૩૪ અને યરોબઆમના ઘરને નાણું કરવા તથા પૃથ્વીની પીઠ પરથી તેનો નાશ કરવા સાડ એ વાત તેને પાપરૂપ થઈ પડી

૧૪ તે વેળાએ યરોબઆમનો દીકરો અબીયાહ માહો પડ્યો ૨ અને યરોબઆમે પોતાની સ્ત્રીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને ઉઠ, ને નારો વેષ બદલ, એ માટે કે ધ યરોબઆમની સ્ત્રી છે એમ જાણવામાં ન આવે, ને શીલોદમાં જ, જો, અહીયાહ ભવિષ્યવાદી ત્યાં છે, કે જેણે મારા વિષે કહ્યું હતું કે, ધ આ લોક પર રાજ થશે ૩ અને તારી સાથે ફંસ રોટલી, તથા ખાખરા તથા મધની કુડી લઈને તેની પાસે જ, છોકરાને ધું થવાનું, તેની ખબર તે તને આપશે ૪ અને યરોબઆમની સ્ત્રીએ તેમ કીધું, ને તે ઉઠીને શીલોદમાં જઈને અહીયાહને ઘેર આવી હવે અહીયાહ દેખી શકતો નહોતો, કેમકે તેની રૂઝાવસ્થાને લીધે તેની આંખોમાં ઝાંખ પડી હતી ૫ અને યહોવાદે અહીયાહને કહ્યું કે, જો, યરોબઆમની સ્ત્રી પોતાના દીકરા વિષે પુછવા તારી પાસે આવે છે, કેમકે તે માહો છે, ધ તેને ક્ષમાથી ક્ષમાથી રીતે કહેજે, કેમકે ત્યારે તે અદર આવશે ત્યારે એમ થશે કે, હું બીજી કોઈ છું એવો ટોળ તે કરશે. ૬ અને એમ થયું કે, તેના બારણામાં પેસતાજ અહીયાહે તેના પગનો અવાજ સાંભળીને કહ્યું કે, યરોબઆમની સ્ત્રી, ધ અદર આવે, ધ શા માટે એનું ટોળ ધરાવે છે કે હું બીજી કોઈ છું? કેમકે હું ધ બદાયક ખબર કહેવા માટે તારી પાસે મોકલાયો છું ૭ જ, યરોબઆમને

હદે કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાદ એમ કહે છે કે, મેં તને [સાધારણ] લોકોની પંક્તિમાંથી ઉચ્ચ પદ્વીએ ચઢાવીને મારા ઇસ્રાએલ લોકોને રાષ્ટ્ર હાકેમ કરાવ્યો, એ મેં દાઉદના ધરનાંતી પાસેથી રાજ્યને વિજ્ઞાની લઈને તને તે આપ્યું; તે છતાં તું મારા સેવક દાઉદના જેવા થયો નથી, કે જેને મારી આજ્ઞાઓ પાળી, ને મારી દૃષ્ટિમાં ને સાફ, કેવળ તેજ કરીને પોતાના સંપૂર્ણ હૃદયથી મારી ઉપાસના કીધી; કે પણ તે તારી અનાર ને પણ યથા, તે સપજાઓ કરતાં વધારે દુષ્ટતા કરી છે, ને તે જઈને પોતાને સાફ અન્ય દેવો તથા દાયેથી મુક્તિઓ કરીને અને કોષ ચઢાવ્યો છે, ને અને તારી પીડ પાછળ નાખ્યો છે. ૧^મ એ મારે, જુઓ, હું યરોબામના ૫૨ ૫૨ આપત્તિ લાવીશ, ને યરોબામના પ્રત્યેક નર બાળક ને ઇસ્રાએલમાં બંદીવાન છે તથા ને છરો રહેશે છે. તેને હં નષ્ટ કરીશ ને

હતો તે પ્રમાણે સર્વ ઇસ્રાએલે તેને દાટયો, ને તેને સાફ ચોક કીધો. ૧^મ અને યરોબામનાં બાળીનાં ફત્તે, એટલે તેણે કેવી રીતે યુદ્ધ કર્યું, તથા દેવો રીતે રાજ્ય ચલાવ્યું, એ, જુઓ, ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં કાળરૂતાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં છે. ૨^મ અને યરોબામને બાવીસ વર્ષની મુદત સુધી રાજ્ય કર્યું; ને તે તેના પિતૃઓની સાથે ઉધી થયો, ને તેના દીકરા નાદાએ તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૨૧ અને સુલેમાનનો દીકરો રહાબઆમ યદુદાદમાં રાજ્ય કરતો હતો; રહાબઆમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એકતાળીસ વર્ષનો હતો; ને યરુસાલેમ નગર કે જેને ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોમાંથી યહોવાદે ત્વં પોતાનું નામ રાખવા સાફ પસંદ કીધું હતું, તેમાં તેણે સત્તર વર્ષ રાજ્ય કર્યું; ને તેની માનું નામ નામ્યાહન હતું. ને આરોબાલ નામ ૨૨ અને યહદાહે યહોવા-

નાઅખાહ હદ, તે આમોનેજી હતી; ને તેના દીકરા અખીયામે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૧૫ હવે નખાટના દીકરા યરોબઆમ રાજને અરાદમે વર્ષે અખીયામ યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨ તેણે યરુશલેમમાં ત્રણ વર્ષે રાજ્ય કર્યું; ને તેની માનું નામ માઅખાહ હતું, એ અખી-શાલેમની દીકરી હતી જે અને તેની અગાઉ તેના બાપે જે સર્વ પાપ કીધા હતાં, તે સર્વમાં તે આલ્યો, ને તેનું હૃદય તેના પિતૃ દાઉદના હૃદયની જેટ તેના જેવ યહોવાહની સાથે સખ્યું ન હતું. ૪ તે પછી દાઉદની ખાતર તેના જેવ યહોવાહે તેને યરુશલેમમાં ઠીલા આપ્યો, એટલે કે તેની પાછળ તેના દીકરાને ઉભો કર્યો, તથા યરુશલેમને સ્થાપિત કર્યું; ૫ કેમકે દાઉદે યહોવાહની દક્ષિમાં સાડ કર્યું હતું, ને ઉરીયાહ દ્વિતીની ખાખત શિવાય જે કંઈ આજ્ઞા તેણે તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસોમાં તેને આપી તેથી આડો અવળો કર્યો નહોતો. ૬ હવે તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસો પર્યંત શહાબઆમ તથા યરોબઆમની વચમાં વિગ્રહ ચાલતો હતો. ૭ અને અખીયામના બાકીનાં કૃત્યો તથા તેણે જે સર્વ કર્યું, તે યહુદાહના રાજ્યોનાં કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થઈ અને અખી-યામ તથા યરોબઆમની વચ્ચે વિગ્રહ ચાલતો હતો. ૮ અને અખીયામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો; ને તેઓએ તેને દાઉદના નગરમાં દાટ્યો; ને તેના દીકરા આસાએ તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૯ અને ઇસ્રાએલના રાજ યરોબઆમને વીસમે વર્ષે આસા યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૧૦ અને તેણે એકતાળીસ વર્ષે યરુશલેમમાં રાજ્ય કીધું; ને તેની માનું નામ માઅખાહ હતું, તે અખીશાલેમની દીકરી હતી. ૧૧ અને આસાએ યહોવાહની દક્ષિમાં સાડ કીધું, જેમ તેના પિતા દાઉદે કીધું હતું તેમ ૧૨ અને તેણે દેશમાંથી પુનઃથુનીઓને કહાડી મૂક્યા, તથા તેના પિતૃઓએ કરેલી સર્વ મુર્તિઓ દૂર કરી. ૧૩ અને પોતાની મા માઅખાહને પણ તેણે રાજમા-તાની પદ્ધતિ પરથી ખરતરફ કરી, કેમકે તેણીએ અરો-રાહ [દેવી] ને સાડ અમળજ મુર્તિ બનાવી હતી; ને આસાએ તેણીની મુર્તિ કાપી નાખી, ને તેને કિદ્દેન નાળા પાસે બાળી નાખી. ૧૪ પણ ઉચ્ચરથાનો દૂર કરવામાં આવ્યાં નહિ; તે પછી આસાના સર્વ દિવસો પર્યંત તેનું હૃદય યહોવાહ પ્રત્યે સખ્યું હતું

૧૫ અને તે તેના બાપની અર્પણ કીધેલી વસ્તુઓ તથા પોતે અર્પણ કીધેલી વસ્તુઓ એટલે સોનું તથા રૂપુ તથા વાસણો યહોવાહના ધરમાં લાવ્યો. ૧૬ અને આસા તથા ઇસ્રાએલના રાજ બાઅશાની વચ્ચે તેમના સર્વ દિવસો પર્યંત વિગ્રહ ચાલતો હતો. ૧૭ અને ઇસ્રાએલના રાજ બાઅશાએ યહુદાહની સામે યદાઈ કરીને રામાહ બાંધ્યું, એ માટે કે યહુદાહના રાજ આસાની તરફ તે કાંઈને આવ જ કરવા ન દે. ૧૮ પણ યહોવાહના ધરના ભંડારમાં તથા રાજના ધરના ભંડારમાં રહી ગયેલું સઘળું રૂપુ તથા સોનું આસાએ લીધું; ને તે પોતાના ચારેશના હાથમાં આપીને આસા રાજ્યે તેમને કમરકમાં રહેનાર અરામના રાજની, એટલે હેઝયોનના દીકરા ટાલિ-ઓનના દીકરા બેન-હદાઈની, પાસે મોકલીને કહાવ્યું કે, ૧૯ તારી તથા મારી વચ્ચે, ને તારા બાપની તથા મારા બાપની વચ્ચે કરાર થયેલો છે; જો, એ તારે સાડ રૂપુ તથા સોનું ભેટ લાખલ મોકલ્યાં છે; ચાલ, ઇસ્રાએલના રાજ બાઅશાની સાથેના તારા સંપ તોડ, કે એ મારી પાસેથી દૂર જાય. ૨૦ અને બેન-હદાઈે આસા રાજનું સાંભળીને પોતાના મેઝેશના સરદારોને ઇસ્રાએલના નગરોની સામે મોકલીને ઇયોન તથા દાન તથા આબેલ-મિય-માઅખાહ તથા આખું કિનેરોથ તથા આઓ નાકતાલી દેશ માર્યાં. ૨૧ અને બાઅશાએ એ સાંભળ્યું ત્યારે એમ થયું કે, રામાહ બાંધેલું મૂકી દઇને તે તિસોહમાં રહ્યો. ૨૨ પણ આસા રાજ્યે સઘળા યહુદાહમાં દંદેરો પિટાવ્યા; કાંઈને છૂટ આપી નહિ; ને તેઓ રામાહના પત્થર તથા લાકડા કે જે વડે બાઅશાએ તે બાંધ્યું હતું, તે ઉઠાવી લાવ્યા, ને તેઓ વડે આસાએ બિન્યામીનનું ગબા, તથા મિરપાહ બાંધ્યા. ૨૩ હવે આસાનાં બાકીનાં સર્વ કૃત્યો, તથા તેના સર્વ પરાક્રમે, તથા તેણે જે સઘળું કર્યું, તથા તેણે જે નગરો બાંધ્યાં, તે યહુદાહના રાજ્યોનાં કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી થઈ પણ તેની વૃદ્ધવરયામાં તેને યમનું દરદ થયું. ૨૪ અને આસા પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉધી ગયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે દાટ્યો; ને તેની જગ્યાએ તેના દીકરા યહોરાફાટ રાજ્ય કીધું.

૨૫ અને યહુદાહના રાજ આસાને બીજે વર્ષે યરો-બઆમનો દીકરા નાદાબ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા

હાગ્યો; ને તેણે બે વર્ષ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કીધું. ૨૬ અને તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું; ને પોતાના બાપના માર્ગમાં તથા એનાં જે પાપ વડે તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું તેમાં તે ચાલ્યો. ૨૭ અને યિસ્સાબારના ધરના અહીયાદના દીકરા બાઅશાએ તેની વિરૂદ્ધ ઈંગો કીધી; ને બાઅશાએ તેને પલિસ્તીઓના જિબ્બયોનની પાસે માર્યો; કેમકે નાદાન તથા સર્વ ઇસ્રાએલ જિબ્બયોનને ઘેરો ધાલતા હતા. ૨૮ એટલે યહુદાદના રાજ આસાને ત્રીજે વર્ષે બાઅશાએ તેને મારીને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૨૯ અને તે રાજ થયો, કે હરત એમ થયું કે તેણે યરૌબઆમના ધરનાં સર્વને માર્યો; ને વાણી યહોવાદ પોતાના સેવક શીયોની અહીયાદની હસ્તક બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે યરૌબઆમનો રહવા કર્યો ત્યાં સુધી તેના એક પ્રાણીને તેણે છવતો રહેવા દીધો નહિ. ૩૦ ને પાપ યરૌબઆમને કર્યો હતો તથા જેથી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યો હતો તેને લીધે, તથા ને રોપ તેણે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદને ચડાવ્યો હતો તે રોપને લીધે [એમ થયું] ૩૧ હવે નાદાબનાં બાકીનાં કુલો તથા તેણે જે સર્વ કર્યું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજીતોના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૩૨ અને આસા તથા ઇસ્રાએલના રાજ બાઅશાની વચ્ચે તેઓના સર્વે દિવસો પર્યંત વિમદ ચાલતો હતો.

૩૩ યહુદાદના રાજ આસાને ત્રીજે વર્ષે અહીયાદનો દીકરો બાઅશા તિર્હાદમાં સર્વે ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય કરવા હાગ્યો, ને ચીરીસ વર્ષે સુધી [તેણે રાજ્ય કર્યું]. ૩૪ અને તેણે યહોવાદની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કીધું, ને તે યરૌબઆમના માર્ગમાં તથા એના જે પાપ વડે તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાં ચાલ્યો.

૧૬ અને બાઅશા વિરૂદ્ધ યહોવાદનું વચન હતાનીના દીકરા યેહુની પાસે એતું આવ્યું કે, ૨ મને ધનમાંથી ઉચ પડીએ ચડાવીને મારા ઇસ્રાએલ લોક પર અધિકારી બનાવ્યો; ને હું યરૌબઆમને માર્યું ચાલ્યો છું, ને તું મારા ઇસ્રાએલ લોક પાસે પાપ કરાવેને તેમના પાપથી મને રોપ ચડાવ્યો છું; ૩ એ માટે, એ, હું બાઅશાને તથા તેના ધરને ઉક ઝાડી કદાવીશ, ને તારા ધરના દાલ નબાહના દીકરા યરૌબઆમના ધરના જેવા કરીશ; ૪ બાઅશાનો જે જીવ નદરમાં મરશે તેને કુતરાં

ખારો; ને તેના જે ખેતરમાં મરશે તેને વાધુચર પડીએ ખારો. ૫ હવે બાઅશાનાં બાકીનાં કુલો, તથા તેણે જે કર્યું, તથા તેણે પરાક્રમ, એ ઇસ્રાએલના રાજ્યોનાં કાળજીતોના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૬ અને બાઅશા પોતાના પિતૃઓની સામે ઉઠી ગયો, ને તિર્હાદમાં દટાવ્યો; ને તેના દીકરા એલાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૭ અને વળી બાઅશાએ જે સઘળી દુષ્ટાદ યહોવાદની દૃષ્ટિમાં કરીને, યરૌબઆમના ધરના જેવા યધને, પોતાના દાથોના કામથી તેને રોપ ચડાવ્યો તેને લીધે, તથા તેણે પેલાને માર્યો તેને લીધે, તેની વિરૂદ્ધ તથા તેના ધરની વિરૂદ્ધ યહોવાદનું વચન હતાનીના દીકરા યેહુ ભવિષ્યવાદીની હસ્તક આવ્યું.

૮ યહુદાદના રાજ આસાને છવ્વીસમે વર્ષે બાઅશાનો દીકરો એલાહે તિર્હાદમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા હાગ્યો; તેણે બે વર્ષે [રાજ્ય કીધું]. ૯ અને તેના આદર ઝિઝી જે અધેલાગના રૌપ ઉપર નાથક હતો, તેણે તેની વિરૂદ્ધ ઈંગો કીધી; હવે તે તે તિર્હાદમાં હતો, ને તિર્હાદમાંના તેના ધરનો કાર-બારી આસો નામનો હતો, તેના ધરમાં પીને તે મરત યતો હતો. ૧૦ અને ઝિઝીએ આદર જધને તેને મારીને યહુદાદના રાજ આસાને ચત્તારીસમે વર્ષે તેના પ્રાણ લીધો, ને તેની જગ્યાએ તેણે રાજ્ય કીધું. ૧૧ અને તે રાજ યધને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠો કે હરત એમ થયું કે, તેણે બાઅશાના ધરનાં સર્વને મારી નાખ્યાં; તેણે તેના કે તેના સગાઓનો, કે તેના મિત્રોનો એકે પુત્ર રહેવા દીધો નહિ. ૧૨ એમ બાઅશાના સઘળાં પાપો, તથા તેના દીકરા એલાહનાં પાપો, ને તેઓએ કરીને તથા ને વડે તેઓએ ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવીને, પોતાની બ્યથાથી ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદને રોપ ચડાવ્યો, ૧૩ તેને લીધે યહોવાદ પોતાનું જે વચન યેહુ ભવિષ્યવાદીની હસ્તક બાઅશાની વિરૂદ્ધ તે બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે ઝિઝીને બાઅશાના આપા ધરનો નારા કર્યો. ૧૪ હવે એલાહનાં બાકીનાં કુલો, તથા તેણે જે સર્વ કર્યું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોનાં કાળજીતોના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું?

૧૫ યહુદાદના રાજ આસાને સંતાવીસમે વર્ષે ઝિઝીએ તિર્હાદમાં સાત દિવસ રાજ્ય કર્યું હવે લોકોએ પલિસ્તીઓના જિબ્બયોનની સામે ડાવણી

કરી હતી ૧૬ અને ઇષ્ટાણીમાંના લોકોએ સાંભળ્યું કે, 'જિઝીએ દગો કાઢ્યો છે, ને તેણે રાત્રીને પછી મારી નાખ્યા છે; માટે સર્વ ઇસ્રાએલે તેજ દિવસે ઇષ્ટાણીમાં સેનાપતિ ઓઝીને ઇસ્રાએલ પર રાત્રી ઠરાવ્યો. ૧૭ અને ઓઝીએ તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્રાએલે જિખ્ખયોન આગળથી ઉપડી નજરને તિસીહને ઘેરા ધાડ્યો. ૧૮ અને જિઝીએ બેથુ કે નજર સર કર્યું છે, ત્યારે એમ થયું કે રાત્રીના ઘરના કિલ્લામાં ભરાઈને રાત્રીના ઘરને આગથી સળગાવી મૂકીને પોતે અંદર બળી મુઝ્યો. ૧૯ અને યરોબઆમના માર્ગમાં તથા એણે ઇસ્રાએલની પાસે પાપ કરાવીને જે પાપ કર્યું, તેમાં આલવાથી યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુકું કરીને તેણે જે પાપ કર્યો હતો, તેને લીધે તે મુઝ્યો. ૨૦ હવે જિઝીનાં બાળીના કૃત્યો, તથા તેનો કરેલો રાત્રીપ્રદોહ તે ઇસ્રાએલના રાત્રીઓનાં કાળજીતાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું?'

૨૧ તે વેળાએ ઇસ્રાએલ લોકનાં બે વડ પક્ષાં; અર્ધા ભાગના લોક ગીનાયના દીકરા તિખ્ખીને રાત્રી કરવા સાથે તેની કુમકે ગયા; ને અર્ધા ભાગના ઓઝીની કુમકે ગયા. ૨૨ પણ ઓઝીના પક્ષના લોકે ગીનાયના દીકરા તિખ્ખીના પક્ષના લોકો ઉપર જીવ મેળવી; તેથી તિખ્ખી મુઝ્યો, ને ઓઝીએ રાત્રી કીધું. ૨૩ યહોવાહના રાત્રી આસાને એકત્રીસમે વર્ષે ઓઝી ઇસ્રાએલ ઉપર રાત્રી કરવા લાગ્યો; બાર વર્ષ [તેણે રાત્રી કર્યું]; તિસીહમાં તેણે ૩ વર્ષ રાત્રી કીધું. ૨૪ અને તેણે શેમેર પાસેથી સમરૂન પર્વત બે વાલત રૂપાને માટે ખરીદ કીધા; ને તે પર્વત ઉપર [નજર] બાંધ્યું; ને પોતે બાધિલા નજરનું નામ તેણે તે પર્વતના માલીક શેમેરના નામ ઉપરથી સમરૂન પાડ્યું. ૨૫ અને ઓઝીએ યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુકું કર્યું, ને તેની અગાઉના સળગાવો કરતાં તે દુષ્ટ રીતે વર્ત્યો. ૨૬ કેમકે નબાહના દીકરા યરોબઆમના સર્વ માર્ગમાં, તથા એનાં જે પાપ એણે ઇસ્રાએલ પાસે કરાવીને તેઓની વ્યર્થતાથી ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને રોષ ચડાવ્યો, તેમાં તે આલ્યો. ૨૭ હવે ઓઝીના કરેલાં બાળીનાં કૃત્યો, તથા તેણે જે પરાક્રમ બતાવ્યું, તે ઇસ્રાએલના રાત્રીઓનાં કાળજીતાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૨૮ ને ઓઝી પોતાના પિતૃઓ સાથે હતી ગયા; ને તે સમરૂનમાં દટાયા; ને તેના દીકરા આહાબે તેને ઠેકાણે રાત્રી કીધું.

૨૯ અને યહોવાહના રાત્રી આસાને આઠત્રીસમે વર્ષે ઓઝીનો દીકરો આહાબ ઇસ્રાએલ પર રાત્રી કરવા લાગ્યો; ને ઓઝીના દીકરા આહાબે સમરૂનમાં ઇસ્રાએલ પર બાવીસ વર્ષ રાત્રી કીધું. ૩૦ અને ઓઝીના દીકરા આહાબે તેનાથી અગાઉના સળગાવો કરતાં યહોવાહની દૃષ્ટિમાં અધિક બુકું કીધું. ૩૧ અને એમ થયું કે, જાણે નબાહના દીકરા યરોબઆમનાં પાપમાં ચાલું એ તો તેને જીવ જેવી વાત લાગતી હોય તેમ, તે સીદોનિઓના રાત્રી એથ્થઆલની દીકરી ઇસ્રેલ સાથે પરણ્યો, ને તેણે જઈને બઆલની સેવા કરીને તેનું સન્નન કીધું. ૩૨ અને બઆલનું ધર જે તેણે સમરૂનમાં બાંધ્યું હતું, તેમાં તેણે બઆલને માટે વેદી ઉભી કરી. ૩૩ અને આહાબે અરીસાહ બતાવી; ને આહાબે તેની અગાઉના ઇસ્રાએલના સર્વ રાત્રીઓ કરતાં ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને રોષ ચડે એવું હજી પણ વધારે કર્યું. ૩૪ તેના દિવસોમાં બિથેલી હીએલે યરેબેહ બાંધ્યું; તેણે પોતાના નયેષક પુત્ર અબીરામને ભોગ આપીને તેનો પાયો નાખ્યો; ને પોતાના નાનામાં નાના પુત્ર સમૂનને ભોગ આપીને તેના દરવાજા ઉઘાડી કીધા; યહોવાહ પોતાનું જે વચન નૂતના દીકરા યહોશુઆની હસ્તેક બાલ્યો હતો, તે પ્રમાણે [થયું].

૧૭ અને જિલઆઈમાં આવી વસેલાઓમાંના તિરશી એલીયાહે આહાબને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ, જેની સંખ્યબ હું ઉઘેરા રહું છું, તેના જીવના સમ કે, આ વરસોમાં એસ તથા વરસાદ કેવળ મારા કહેવા પ્રમાણેજ પડશે. ૨ અને યહોવાહનું એવું વચન તેની પાસે આવ્યું કે, 'હું અહિથી ન, ને પૂર્વ તરફ જઈને યરદન સામેના કીરિય નાળા પાસે સવાઈ રહે. ૩ અને એમ પરી કે, હું નાળામાંથી [પાણી] પીશે; ને ત્યાં તારૂં પોપણ કરવાની આજ્ઞા મેં કાગડાઓને આપી છે. ૪ માટે તે ગયા, ને યહોવાહના કહેવા મુજબ તેણે કર્યું; કેમકે તે જઈને યરદન સામેના કીરિય નાળા પાસે રહ્યો. ૫ અને તેને માટે કાગડા સવારે રોટલી તથા માંસ, અને સાંને રોટલી તથા માંસ લાવતા; ને નાળામાંથી તે [પાણી] પીતો. ૬ અને કેટલીક મુદત પછી એમ થયું કે, તે નાણું સુકાઈ ગયું, કેમકે દેસમાં વરસાદ થયા ન હતો.

૮ અને તેની પાસે યહોવાહની એવી વાણી આવી કે, 'હું હઠ, ને સીદોનના સારકાયામાં જઈને ત્યાં

રહે; જો, મં ત્યાંની એક વિધવા સ્ત્રીને વાડે પોપણ કરવાની આજ્ઞા કીધી છે. ૧૦ તેથી તે ઉઠીને સાસુ-યમાં ગયો; ને તે નગરના ફરવાળ આખળ આવ્યો ત્યારે, જુઓ, ત્યાં એક વિધવા સ્ત્રી લાકડાં વિણતી હતી; ને તેણે એને હાંક મારીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મારે પીવા સાડ વાસજીમાં થોડું પાણી લઈ આવ. ૧૧ અને એ લઈ આવવા સાડ તે જતી હતી, ત્યારે તેણે એને હાંક મારીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મારે સાડ તારા હાથમાં ફેરડો રોટલી લેતી આવજો. ૧૨ ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે, તારા દેવ યહોવાહના જીવના સમ કે મારી પાસે એક રોટલી નથી, માત્ર માટલીમાં એક સુદી મોરો, તથા કુદીમાં થોડું તેલ છે; ને જો, હું જ લાકડાં વિણું છું, કે ઘેર જઈને હું મારે સાડ તથા મારા દીકરાને સાડ તે ખાકું, એ માટે કે જ્યારે તે ખાધને પછીથી મરી જાય. ૧૩ અને એલીયાહે તેને કહ્યું કે, બિહી મા; જઈને તારા કહેવા મુજબ કર; તો પછુ પહેલાં મારે વારતે તેમાંથી એક નાની રોટલી કરીને મારી પાસે આંદિ લઈ આવ, ને પછી વારે સાડ તથા તારા દીકરાને સાડ કરજો. ૧૪ કેમકે ઇસ્રા-એલના દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે દિવસે યહોવાહ મરવી પર વરસાદ મોકલશે, ત્યાં સુધી માટલી-મના મોરો થઈ રહેશે નહિ, ને કુદીમાંનું તેલ ખુદી નથી નહિ. ૧૫ અને તેણીએ જઈને એલીયાહના કહેવા મુજબ કર્યું; ને તેણીએ, તથા તેણે, તથા તેણીના પરનાએ (પણા) દિવસે સુધી ખાધું. ૧૬ યહોવાહ પોતાનું ને વચન એલીયાહની હરેતક બાંધેથી તે પ્રમાણે માટલીમાં મોરો થઈ રહ્યો નહિ, ને કુદીમાંનું તેલ ખુદી ગયું નહિ. ૧૭ અને એ બીનાએ પછી એમ થયું કે, તે સ્ત્રીના, એટલે તે પરની ધણીઆણીના, દીકરા મોરો પડ્યા; ને તેનો મંદવાડ એટલો સખત હતો કે, તેનો દમ નિકળી ગયો. ૧૮ અને તેણીએ એલીયાહને કહ્યું કે, હે ઇશ્વરભક્ત, મારે ને તારે શું છે? હું તું મારા અપરાધનું સ્મરણ કરાવવા તથા મારા દીકરાને મારી નાખવા સાડ મારી પાસે આપ્યો છે. ૧૯ ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, તારા દીકરા મને આપ. અને તેણે તેને તેણીની ગાદમાંથી લીધો, ને જે આરમીમાં પોતે રહેતો હતો ત્યાં તેને [માળ] ઉપર લઈ જઈને પોતાના પવન પર સુવાડ્યો. ૨૦ અને તેણે યહોવાહને વિનંતી કરવાં કહ્યું કે, હે મારા દેવ યહોવાહ, જે વિધવાને ત્યાં હું ઉતરેલો છું, તેના દીક-

રાને મારી નાખીને તેના પર પછુ તે આપત્તિ આણી છે. ૨૧ ને એકરા ઉપર ત્રણ વાર લાંબા યજ્ઞને તેણે યહોવાહને વિનંતી કરવાં કહ્યું કે, હે મારા દેવ યહોવાહ, આ ઉકારાનો જીવ એમાં ખાઈ આવે. ૨૨ અને યહોવાહે એલીયાહનો સાદ સાંભળ્યો, ને ઉકારાનો જીવ તેમાં ખાઈ આવ્યો, ને તે જીવતો થયો. ૨૩ અને એલીયાહ ઉકારાને લઈને [માળ પરની] આરમીમાંથી નીચે ધરમાં લાવ્યો, ને એને એની માને સોંપીને એલીયાહે કહ્યું કે, જો, તારા ઉકારા જીવતો છે. ૨૪ અને તે સ્ત્રીએ એલીયાહને કહ્યું કે, હવે હું બચું છું કે, તું ઇશ્વરભક્ત છે, ને તારા મુખમાં જે યહોવાહની વાવ છે તે સત્ય છે.

૧૮ અને ધણા દિવસ પછી એમ થયું કે, સ્ત્રીને વળે એલીયાહની પાસે યહોવાહની એવી વાણી આવી કે, તું જઈને આહાબને દેખા દે; ને હું પૃથ્વી પર વરસાદ મોકલીશ. ૧ અને એલીયાહ આહાબને દેખા દેવા સાડ ગયો. અને સમરૂનમાં દુકાળ સખત હતો. ૨ અને આહાબે પોતાના ધરના કારભારી બોબાધાહને બોલાવ્યો (બોબાધાહ તો યહોવાહથી ધણે બિહીતો હતો; ૪ કેમકે જ્યારે ઇઝેબેલ યહોવાહના ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખતી હતી, ત્યારે એમ થયું કે, બોબાધાહ સો ભવિષ્યવાદીઓને લઈને તેઓને પચાસ પચાસની ટાળાઓ કરીને ગુફામાં સંતાપ્યા, ને રોટલી તથા પાણીથી તેમનું પોપણ કીધું). ૩ અને આહાબે બોબાધાહને કહ્યું કે, આખા દેશમાં ફરીને પાણીના સર્વ ત્રણ આગળ તથા સર્વ નાળાં આગળ જ; કહાપિ આપણને ધાસ મળી આવે, ને આપણે આપણા ઘોડા તથા ખચ્ચરના જીવ ખચાવી રાખીએ, કે આપણે બધાં જનપર બાંધ ન બેસીએ. ૪ માટે આખા દેશમાં ફરી વળવા સાડ તેઓએ તેના બાગ માહોમાંહે વહેંચી લીધા; આહાબ એક વરદું એકલો ગયો; ને બોબાધાહ બીજી તરફ એકલો ગયો. ૭ અને બોબાધાહ માનેમાં હતો ત્યારે, જુઓ, એલીયાહ તેને મળ્યો; ને તેણે એને બોળ-ખીને સાદાંજ દડવત કરીને કહ્યું કે, હે મારા સુરખ્ખી એલીયાહ, એ શું તું છે? ૮ ને એણે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, એ હું છું; જઈને તારા ધણીને કહે કે, જો, એલીયાહ [આવ્યો છે]. ૯ અને તેણે કયું કે, મેં શો અપ-રાધ કીધો છે કે તું તારા સેવકને આહાબના હાથમાં મારો નાશ કરવા સાડ સોંપવા ઇચ્છે છે? ૧૦ તારા

દેવ યહોવાહના જીવના સમ કે, એવી દેશભતિ કે રાજ્ય એકે નથી, કે જ્યાં તારી શોધ કરવા સારૂ મારા ધણીએ માણસ નથી મોકલ્યા અને જ્યારે તેઓએ એમ કહ્યું કે, તે અહિં નથી, ત્યારે તું તેઓને ન મળ્યો, એ બાબતના સમ તેણે તે રાજ્ય તથા દેશ-ભતિને ખવડાવ્યા. ૧૧ અને હમણાં તું કહે છે કે, જઈને તારા ધણીને કહે કે, બે, એલીયાહ [આવ્યો છે] ૧૨ અને હુ તારી પાસેથી જઇશ, કે તરત એમ થશે કે, યહોવાહનો આત્મા હુ ન બાંધે ત્યાં તને લઈ જશે; ને હુ જઈને આહાબને ખબર આપુ, ને તું તેને ન મળે તો તે મને મારી નાખે; પણ હુ તારો સેવક મારા નાનપણથી યહોવાહથી બિટીતો આવેલો છું. ૧૩ ઇઝેબેલ યહોવાહના ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખતી હતી ત્યારે મેં જ કહ્યું, એટલે મેં યહોવાહના ભવિષ્યવાદીઓમાંથી સો માણસોને પચાસ પચાસની ટોળાઓ કરીને શુક્રામા સતાવ્યા, ને રોટલી તથા પાણીથી તેઓનું પોષણ કર્યું, તેની ખબર મારા મુરબ્બીને નથી મળી છું? ૧૪ ને હમણાં તું કહે છે કે, જઈને તારા ધણીને કહે કે, બે, એલીયાહ [આવ્યો છે]; ને તે મને મારી નાખશે. ૧૫ અને એલીયાહે કહ્યું કે, સંન્યત્ર યહોવાહ કે જેની આગળ હુ ઉભો રહુ છું, તેના જીવના સમ કે હુ નિશ્ચે આજ તેને કેળા દઈશ. ૧૬ માટે એબાહાહ જઈને આહાબને મળ્યો, ને એને ખબર આપી; ને આહાબ એલીયાહને મળવાને ગયો. ૧૭ અને આહાબે એલીયાહને બેધો ત્યારે એમ થયું કે આહાબે તેને કહ્યું કે, હે ઇસાએલને હુ ખ દેનાર, એ યું તું છે? ૧૮ ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, મેં ઇસાએલને હુ ખ દીધું નથી; પણ તે તથા તારા બાપના ધરે [તો દીધું છે], કેમકે તમે યહોવાહની આજ્ઞાઓનો ત્યાગ કીધો છે, અને તે બઆલીમાન ઉપાસના કીધી છે. ૧૯ તો હવે માણસ મોકલીને સર્વ ઇસાએલને તથા બચ્ચાલના ચારે ને, પચાસ ભવિષ્યવાદીઓને તથા ઇઝેબેલની મેજ પર જમનારા ચરોસાહ [દેવી] ના ચારસે ભવિષ્યવાદીઓને, કાર્મલ પર્વત પર મારી પાસે એકઠા કરે ૨૦ માટે આહાબે સર્વ ઇસાએલપુત્રો મધ્યે માણસો મોકલીને ભવિષ્યવાદીઓને કાર્મલ પર્વત પર ભેગા કર્યા. ૨૧ અને એલીયાહે સર્વ લોકની નજીક આવવીને કહ્યું કે, તમે ક્યાં મુખી બે મતની વચ્ચે ઢચુ-પચુ કરો? બે યહોવાહ દેવ હોય, તો એની પાછળ ચાલો; ને બે બચ્ચાલ [દેવ હોય], તો એની પાછળ

ચાલો. અને લોકો ઉત્તરમાં એક રાખે પણ બોલ્યા નહિ. ૨૨ પછી એલીયાહે લોકને કહ્યું કે, હુ, હા, એકલો છું, યહોવાહનો ભવિષ્યવાદી બાકી રહ્યો છું, પણ બચ્ચાલના ભવિષ્યવાદીઓ ચારસે ને પચાસ માણસો છે. ૨૩ તો અમને બે ગોધા અપાય; ને તેઓ પોતાને સારૂ એક ગોધો પસંદ કરીને એના કાપીને ટુકડા કરે, ને એને લાકડા ઉપર મૂકે, ને તેની તળે આગ ન મૂકે; ને હુ બીજા ગોધાને તૈયાર કરીને તેને લાકડા ઉપર મૂકીશ, ને આગ નહિ મૂકે ૨૪ અને તમે તમારા દેવને નામે વિનવી કરો, ને હુ યહોવાહને નામે વિનવી કરીશ; ને જો દેવ આગદારાએ ઉત્તર આપે તેનેજ દેવ માનવો; ને સર્વ લોકોએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, એ વાત તે કીક છે ૨૫ અને એલીયાહે બચ્ચાલના ભવિષ્યવાદીઓને કહ્યું, તમે પ્રથમ પોતાને સારૂ એક ગોધો પસંદ કરીને તેને તૈયાર કરો; કેમકે તમે ધણી છો; ને તમારા દેવને નાં વિનવી કરો, પણ તળે કંઈ પણ અગ્નિ મૂકતા નહિ ૨૬ અને જો બીજા તેમને અપાયો તે તેઓએ લઈ તેને તૈયાર કીધો; ને બચ્ચાલને નામે સવાસ્થી તે જ બપોર મુખી વિનવી કીધી કે, હે બચ્ચાલ, અમ ઉત્તર આપ; પણ કાંઈ વાણી થઈ નહિ, ને કાંઈ ઉત્તર આપનાર ન હતો; ને જો વેદી કરી હતી તેની આર પાસ તેઓએ કુદાકુદ કીધી. ૨૭ અને બપોરે એ થયું કે, એલીયાહે તેઓના કુદા કરીને કહ્યું કે, મોટા પોકારો, કેમકે તે દેવ છે; તે તો વિચારમા ગુથાએલો હતો, કે એકાંતે હતો, કે મુસાફરીમા હતો, કે કંઠાપિ ઉઘતો હતો, માટે તેને જગાડવો એજ્યો. ૨૮ અને તેઓએ મોટેથી પોકાર કીધો, ને પોતાની રીત પ્રમાણે પોતાને વસ્ત્રાસ્થી તથા લાલાથી એટલે મુખી ધાયલ કીધા કે તેમના પર લોહીની ઘાસાઓ વહેવા લાગી ૨૯ અને બપોર થઈ ગયા પછી એમ થયું કે, [સાંજનું] અર્ધજીવ અદ્યવવાની વેળા મુખી તેઓએ ભવિષ્ય બોલ્યા કીધું, પણ કંઈ વાણી થઈ નહિ, તેમજ ઉત્તર આપનાર, કે ગણકારનાર કોઈ ન હતું. ૩૦ અને એલીયાહે સર્વ લોકોને કહ્યું કે, મારી પાસે નજીક આવો; ને સર્વ લોક તેની પાસે નજીક ગયા અને યહોવાહની વેદી કે જો પછી એલીયાહે હતી, તેને તેણે સમારી ૩૧ અને ચાકુન જેની પાસે યહોવાહનું એકું વચન આવ્યું હતું કે, તારૂ નામ ઇસાએલ થશે, તેના દીકરા-ઓના કુળીની સખ્યા પ્રમાણે એલીયાહે બાર પત્થર

લીધા રે અને તે પત્થરની તેણે ચઢોવાહને નામે
 વેદી બાધી, ને બે માપ બી માપ એવડી ખાઈ તેણે
 વેદીની આસપાસ બનાવી રે અને તેણે લાકડા
 સિંચ્યા, ને ગોધાને કાળીને દુકડા કરીને તેને લાકડા
 પર મૂક્યા અને તેણે કહ્યું કે, ચાર માટલા પાણીના
 ભરો, ને તે દંડનીયાપણ તથા લાકડા પર રેડો
 રે અને તેણે કહ્યું કે, બીજી વાર એમ કરો, ને તેઓએ
 બીજી વાર એમ કયું અને તેણે કહ્યું, ત્રીજી વાર એમ
 કરો, ને તેઓએ ત્રીજી વાર એમ કયું રે અને પાણી
 વેદીની આસપાસ વણ્યું, ને તેણે ખાઈ પણ પાણીથી
 ભરી રે અને [સાંજનું] અપણ ચંદાવવાની વૈભાએ
 એમ થયું કે, એલીયાહ ભવિષ્યવાદી પાસે આભ્યા,
 ને તેણે કહ્યું કે, હે ઇસ્રાહીમ તથા ઇસહાક તથા ઇસા
 એલના દેવ ચઢોવાહ આજ જન્મીય, કે તુજ ઇસા
 એલ મધ્ય દેવ છે, ને હું તારો સેવક છું, ને મેં તારા
 કહેવાથી આ સપ્તજી કાર્ય કયું ॥ ૨૭ માટે મારે સાક્ષી,
 હે ચઢોવાહ, મારે સાક્ષી, કે આ લોક જાણે કે હું,
 હે ચઢોવાહ, દેવ છે, અને કે તેં તેઓના હૃદય પાડા
 ફેરવ્યા છે ૨૮ ત્યારે ચઢોવાહના અગ્નિએ પડીને દંડ
 નીયાપણ તથા લાકડા તથા પત્થર તથા ધૂળ ભરમ
 કીધા, ને ખાઈમા ને પાણી દઈ તે ચાટી લીધું
 રે અને ત્યારે સર્વ લોકોએ તે જોયું ત્યારે તેઓએ

ઉતરી પડ, કે વરસાદ તને અટકાવે નહિ ૪૧ અને
 ચોક્કસ વારમા એમ થયું કે, આકાશ એવધી તથા વાયુથી
 અધરાયું, ને બહુ વરસાદ વરસ્યો, ને આહાજ [રર્થમા]
 બેસીને ચિત્રએલ ગયો ૪૬ અને ચઢોવાહનો હાથ
 એલીયાહ પર હતો, ને તે પોતાની કમર બાધીને
 આહાજની આગળ આગળ ચિત્રએલની કાગળ
 સુધી દોડ્યો

૧૯ અને એલીયાહ ને સર્વ કીધું હતું તે, તથા
 તેજે કેવી રીતે સવળા ભવિષ્યવાદીઓને
 તરવારથી મારી નાખ્યા હતા, તે પણ આહાજે ઇલે
 બલને કહ્યું ૨ ત્યારે ઇલેમેડે એલીયાહની પાસે
 જોપિયો મોકલીને કહાવ્યું કે, કાલે આસરે આ વેળા
 મુખીમા ને હું તારા જીવને તેઓમાના એકતા જીવની
 માફક ન કર, તો દેવતાઓ અને એવું ને એથી પણ
 વધારે કરો ૨ અને તેણે તે જોયું, ત્યારે ઉઠીને પોતાનો
 જીવ લઈને જતો રહ્યો, ને ચઢોવાહના બેરશીયામા
 પહોંચ્યા, ત્યારે ત્યાં તેણે પોતાના ચાકરને મૂક્યા
 ૪ પણ પોતે એક દિવસની મજલ જોડે દૂર અરબુમા
 ગયા, ને જઈને તે એક રોતેમરૂડા તમે બેઠા, ને તેણે
 મોત માગ્યું ને કહ્યું કે, હવે તો ખસ થયું છે, હવે
 તો, હે ચઢોવાહ મારો જીવ લઈ લે, કેમકે હું મારા
 પિત્રનો કરતા મારો નથી. ૫ અને તે એક રોતેમરૂડા

કે, બહાર નિકળીને પર્વત પર યહોવાહની સન્મુખ ઉભો રહે, ને જીઓ, યહોવાહ ત્યાં થઈને જતો હતો, ને બારે તથા બેસાવર વાયુ પર્વતે ફાડતો, તથા યહોવાહની સન્મુખ ખડકોના ટુકડા કરતો હતો, પણ એ વાયુમા યહોવાહ નહતો, ને વાયુ પછી ધરતીકંપ [થયો], પણ એ ધરતીકંપમા યહોવાહ ન હતો, ૧૧ અને ધરતીકંપ પછી અગ્નિ [આવ્યા], પણ તે અગ્નિમા યહોવાહ ન હતો, ને અગ્નિ પછી એક કોમળ ઝીણો સાદ [સવળાથો] ૧૨ અને એવી ચાહે એ સામળ્યા ત્યાર એમ થયું કે, પોતાનું સુખ પોતાના ઝઘસાથી ઠાકીને તે બહાર નિકળ્યા, ને ગુફાના મહોમા ઉભો રહ્યો, ને જીઓ, તેની પાસે આવે એક સાદ આવ્યો કે, એનીયાહ, તું હિયા થું કરે છે? ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે, મને સૈન્યના દેવ યહોવાહને સાદ થયું આપ્યા અહીં છે, કેમકે હસાએ લખુએ તારા કરારનો ત્યાગ કર્યો છે, તારી વેદી એને પાદી નાખી છે, ને તારા ભવિષ્યવાદીઓને તરવારથી મારી નાખ્યા છે, ને હું, હા, એકલો હજી બચી રહ્યો છું, ને તેઓ મારા જીવ લેવા શોધે છે ૧૬ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, અરજ્યને માં થઈને પાછો હમરક જ, ને તું ત્યાં પહોંચે, ત્યારે હઝાએલના અભિષેક કરીને તેને અરામનો રાજકુટુંબજ; ૧૭ ને નિમ્શીના દીકરા થેલુનો અભિષેક કરીને તેને હસાએલના રાજ કરાવજ, ને આમેલ મહોલાહ વાસી સાફાટના દીકરા એનીયાને અભિષેક કરીને તેને તારી જગ્યાએ ભવિષ્યવાદી કરાવજ ૧૮ અને એમ થયું કે, હઝાએલની તરવારથી જે બચી જશે તેને થેલુ મારી નાખશે, ને થેલુની તરવારથી જે બચી જશે તેને એલીયા મારી નાખશે ૧૯ તો પણ હું મારે માટે હસાએલ મધ્યે એવા સાત હજારને બચાવી રાખીશ કે જે સર્વેના કુટુંબ બચાવ આગળ નમ્યા નથી, ને જેઓમાંથી એકના મુખે તેનું ચુબન કીધું નથી ૨૦ માટે તે વ્યાપી વિદાય થયો, ને સાફાટનો દીકરા એનીયા તેને હજી ખેડતો મળ્યો, ને એની આગળ બાર જોડ [બજાર] હતા, ને પોતે બારમાની સાથે હતો અને એલીયાહે તેની પાસે જઈને પોતાનો ઝઘસો તેના પર નાખ્યો. ૨૦ અને તે બજારો મૂકીને એનીયાહની પાછળ ઢોલો, ને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મને મારા મીઠાપને ચુબન આપવાને [જવા] દે, એટલે પછી હું તારી પાછળ આવ્યો અને તેણે તેને કહ્યું કે, વળીને પાછો જ, કેમકે મેં તને થું કહ્યું

છે? ૨૧ ને તે એની પાછળથી પાછો આવ્યો, ને તેણે બજારની એક જોડ લઈને તેમનો વધ કર્યો, ને બજારના સામાનથી તેમનું મંત્ર બારીને લોકોને વિરસ્યુ, ને તેઓએ ખાધું પછી તે ઉઠીને એલીયાહની પાછળ ગયો, ને એની સેવાવાકરી કરી

૨૦ અને અરામના રાજ બેન હદાદે પોતાનું સમગ્ર સૈન્ય એકઠું કર્યું, ને તેની સાથે બત્રીસ રાજ તથા થોડા તથા થોડા હતા, ને તેણે ચઢાઈ કરીને સમગ્રને ઘેરો ઘાલ્યો, ને તેની સાથે યુદ્ધ કર્યું ૨૨ અને તેણે નમરમા હસાએલના રાજ આઢાબની પાસે ખેપિયા મોકલીને તેને કહાવ્યું કે, બેન હદાદ એમ કહે છે કે, તારૂં રૂપ તથા તારૂં સોનું મારા છે, વળી તારી સ્ત્રી તથા તારા છોકરા, અટલે સ્ત્રી એક હશે, તે પણ મારા છે ૨૪ અને હસાએલના રાજએ ઉત્તર આપવા કહ્યું કે, હે મારા મુરખી રાજ, તારા કહેવા પ્રમાણે છે, હું તથા મારું સર્વસ્વ તારા છીએ ૨૫ અને ખેપિયાઓએ ફરીથી આવીને કહ્યું કે બેન હદાદ આ પ્રમાણે કહે છે કે, મેં તો તારી પાસે માલુસ મોકલીને કહાવ્યું હતું કે, તારૂં રૂપ, તથા તારૂં સોનું, તથા તારી સ્ત્રી તથા તારા છોકરા મારે સ્વાધીન કર, ૨૬ પણ કાલે આસરે આ વેળાએ હું મારા આકરેને તારી પાસે મોકલીશ, ને તેઓ તારા પત્ની તથા તારા આકરના પંદરાની ઝડપી લેશે, ને એમ થશે કે, જે સમગ્ર તને પ્રિય લાગતું હશે, તે તેઓ પોતાના હાથમા મૂકીને લઈ જશે ૨૭ ત્યારે હસાએલના રાજએ દેશના સર્વ વડીલોને બિલાવીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને ધ્યાનમા લો, ને જીઓ, કે એ માલુસ કેવી રીતે તુજ્જાન કરવાનું શોધે છે, કેમકે તેણે મારી પાસે માલુસ મોકલ્યાને મારી સ્ત્રી તથા મારા છોકરા, તથા મારૂં રૂપ તથા મારૂં સોનું માગ્યું, ને મેં તેને ના પાદી નહિ. ૨૮ અને સર્વ વડીલોએ તથા સર્વ લોકોએ તેને કહ્યું કે, તારે તેનું સાસળું નહિ, તથા કમૂલ કરવું નહિ ૨૯ માટે તેણે બેન હદાદના ખેપિયાઓને કહ્યું કે, મારા મુરખી રાજને કહો કે, જે સમગ્ર વિષે તું તારા આકરને કહાવ્યું હતું, તે હું કરીશ, પણ આ વાત તો હું કરી શકતો નથી. અને ખેપિયા વિદાય થઈને તેની પાસે પ્રત્યુત્તર લાવ્યા. ૩૦ અને બેન હદાદે એની પાસે માલુસ મોકલીને કહાવ્યું કે, એ મારી સાથે આવેલા સમગ્ર લોકોને સાથે સમગ્રની મટોડી સૂઝી સૂઝી આવે, તો દેવ-

હીધા રેર અને તે પત્થરની તેમજ યદોવાદને નામે
 વેદી બાધી, ને જો માથ બી માથ એવડી ખાઈ તેણે
 વેદીની આસપાસ બનાવી રેર અને તેણે લાકડા
 સિમ્યા ને ગોવાને કાપીને ટૂકડા કરીને તેને લાકડા
 પર મૂખ્યા. અને તેણે કથુ કે, ચાર માટલા પાણીના
 બરો, ને તે દહનીયાપણુ તથા લાકડા પર રેરો
 રેર અને તેણે કથુ કે, બીજી વાર એમ કરો, ને તેઓએ
 બીજી વાર એમ કહ્યું અને તેણે કથુ, ત્રીજી વાર એમ
 કરો, ને તેઓએ ત્રીજી વાર એમ કથુ રેર અને પાણી
 વેદીની આસપાસ વધુ, ને તેણે ખાઈ પણ પાણીથી
 ભરી. રેર અને [સામન] અપણુ ચઢાવવાની વૈભાએ
 એમ થયું કે, એડી યાદ ભવિષ્યવાદી પાસે આપ્યો,
 ને તેણે કથુ કે, હે ધર્માદીપ તથા ધરેદાક તથા ધર્મા
 એવના દેવ યદોવાદ આજ જન્માન, કે તુંજ ધર્મા
 એલ મધ્ય દેવ છે, ને હું તારો સેવક છું, ને મે તારા
 કહેવાથી આ સુધળ કાયે કથુ છે કે માટે માટે તારાજન,
 હે યદોવાદ, માટે સામન, કે આ લોક ભરે કે ધું,
 હે યદોવાદ, દેવ છે, અને કે ત તેઓના હૃદય પાળી
 રેરબા છે રેર ત્યારે યદોવાદના અગ્નિએ પગને દહ
 નીયાપણુ તથા લાકડા તથા પત્થર તથા ધૂળ બરમ

ઉતરી પડ, કે વરસાદ તને અટકાવે નહિ કથુ અને
 ચોડી વારમા એમ થયું કે, આકારા મેધથી તથા વાયુથી
 અધરાયું ને બહુ વરસાદ વરસ્યો, ને આહાબ [રથમા]
 બેગીને વિષ્ણુએલ ગયા કથુ અને યદોવાદનો હાથ
 એડીયાહ પર હતો, ને તે પોતાની કમર બાધીને
 આહાબની આગળ આગળ વિષ્ણુએલની ભાગળ
 સુધી દોઢો

૧૯ અને એડીયાહે જે સર્વ કામું હતું તે, તથા
 તેણે કેવી રીતે સવળા ભવિષ્યવાદીઓને
 તરવારથી મારી નાખ્યા હતા, તે પણ આહાએ ઇએ
 એલને કથુ રે ત્યારે ઇએમેડે એડીયાહની પાસે
 એપિથો મોકલીને કહાબુ કે, કાલે આસરે આ વેળા
 મુધીમા જે દુ તારા જીવને તેઓમાના એકના જીવની
 માફક ન કરે, તો દેવતાઓ મને એવું ને એથી પણ
 વધારે કરો રે અને તેણે તે એવું, ત્યારે ઉડીને પોતાનો
 જીવ લઈને જતો રહ્યો, ને યદુવાદના બેરોબામા
 યદોવાદ ત્યારે ત્યા તેણે પોતાના આકરને મુક્યો
 કે પણ પોતે એક દિવસની મજલ જેટલે દૂર અરવ્યમા
 ગયો, ને જઈને તે એક રોતેમરૂત તમે બંદો, ને તેણે
 જોન આગળ ને કાલ કે જતે તો બમ થય છે. હવે

કે, બહાર નિકળીને પર્વત પર યહોવાહની સન્મુખ
જોશે રહે, ને જુઓ, યહોવાહ ત્યાં યહને જતો
હતો; ને બારે તથા બેસવર વાયુ પર્વતો ફાડતો, તથા
યહોવાહની સન્મુખ ખડકોના ટુકડા કરતો હતો;
પણ એ વાયુમાં યહોવાહ નહતો; ને વાયુ પછી
ધરતીકંપ [થયો]; પણ એ ધરતીકંપમાં યહોવાહ ન
હતો; ૧૨ અને ધરતીકંપ પછી અગ્નિ [આવ્યો],
પણ તે અગ્નિમાં યહોવાહ ન હતો; ને અગ્નિ પછી
એક કામળ ઝીણો સાદ [સભળાયો] ૧૩ અને એલી-
યાહે એ સાંભળ્યા ત્યારે એમ થયું કે, પોતાનું મુખ
પોતાના ઝવસાથી ઢાંકીને તે બહાર નિકળ્યા, ને
ચુકાના મ્હોમાં ઉભો રહ્યો; ને જુઓ, તેની પાસે
એવો એક સાદ આવ્યો કે, એલીયાહ, તું હિયા છ
કરે છે? ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે, મને સૈન્યના કેવ યહો-
વાહને સારૂ ધણી આપ્યા થઈ છે; કેમકે ઇસ્રાએ-
લપુત્રોએ તારા કરારને ત્યાગ કર્યો છે, તારી વેદી-
ઓને પાકી નાખી છે, ને તારા ભવિષ્યવાદીઓને
તરવારથી મારી નાખ્યા છે, ને હું, હા, એકલો હજી
બચી રહ્યો છું, ને તેઓ મારા જીવ લેવા શોધે છે.
૧૫ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, અરજ્યને મારું યહને
પાછો હમરેક જા, ને તું ત્યાં પહોંચે, ત્યારે હજીએ-
લનો અભિષેક કરીને તેને અશમનો રાજકુમારને;
૧૬ ને નિર્મીના હીકરા થેલુનો અભિષેક કરીને તેને
ઇસ્રાએલનો રાજા કરાવશે; ને આબેલ-મહોલાહ-
વાસી સાફાહના હીકરા એલીશાને અભિષેક કરીને
તેને તારી જગ્યાએ ભવિષ્યવાદી કરાવશે. ૧૭ અને
એમ થયો કે, હજીએલની તરવારથી જે બચી જશે
તેને થેલુ મારી નાખશે, ને થેલુની તરવારથી જે બચી
જશે તેને એલીયા મારી નાખશે. ૧૮ તો પણ હું
મારે માટે ઇસ્રાએલ મધ્યે એવા સાત હજારને બચાવી
રાખીશ કે જે સર્વેના કુટુંબ બચાવ આગળ નમ્યા
નથી, ને જેઓમાંથી એકના મુખે તેનું ચુબન કાઢું
નથી. ૧૯ માટે તે બાંધી વિદાય થયો, ને સાફાહનો
હીકરા એલીશા તેને હજી ખેડતો મળ્યો, ને એની
આગળ બાર જોડ [બળદ] હતા, ને પોતે બારમાંની
સાથે હતો. અને એલીયાહે તેની પાસે જઈને
પોતાનો ઝવસો તેના પર નાખ્યો. ૨૦ અને તે બળદો
મૂકીને એલીયાહની પાછળ દોડ્યો, ને કહ્યું કે, કૃપા
કરીને મને મારાં મીળાપને ચુબન આપવાને [જવા]
કે, એટલે પછી હું તારી પાછળ આવીશ. અને તેણે
તેને કહ્યું કે, વળીને પાછો જા; કેમકે મેં તને શું કહ્યું

છે? ૨૧ ને તે એની પાછળથી પાછો આવ્યો, ને તેણે
બળદની એક જોડ લઈને તેમનો વધ કાઢ્યો; ને
બળદના સામાનથી તેમનું મસિ બારીને લોકોને
પરસ્પર, ને તેઓએ ખાધું. પછી તે ઉઠીને એલી-
યાહની પાછળ ગયો, ને અગ્નિ સેવાચારી કીધી.

૨૦ અને અશમના રાજા બેન-હદાદે પોતાનું
સંપત્તિ સૈન્ય એકઠું કર્યું; ને તેની સાથે
બત્રીસ રાજા તથા ઘોડા તથા રથો હતા; ને તેણે
ચડાઈ કરીને સમરનને ઘેરો ધાલ્યો, ને તેની સાથે
યુદ્ધ કર્યું. ૨ અને તેણે નમરમા ઇસ્રાએલના રાજા
આહાબની પાસે ખેપિયા મોકલીને તેને કહાવ્યું કે,
બેન-હદાદ એમ કહે છે કે, તારૂં રૂપ તથા તારૂં સોનું
મારા છે, વળી તારી સ્ત્રીઓ તથા તારા છોકરા, એટલે
સાથી ગ્રંથ હશે, તે પણ મારા છે. ૩ અને ઇસ્રાએ-
લના રાજાએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હો મારા મુરખી
રાજા, તારા કહેવા પ્રમાણે છે; હું તથા મારૂં સર્વસ્વ
તારા છીએ. ૪ અને ખેપિયાઓએ ફરીથી આવીને
કહ્યું કે, બેન-હદાદ આ પ્રમાણે કહે છે કે, મેં તો તારી
પાસે માલુસ મોકલીને કહાવ્યું હતું કે, તારૂં રૂપ,
તથા તારૂં સોનું, તથા તારી સ્ત્રીઓ, તથા તારાં છોકરાં
મારે સ્વાધીન કર; ૫ પણ હાલે આસરે આ વેળાએ
હું મારા ચાકરોને તારી પાસે મોકલીશ; ને તેઓ
તારા ધરતી તથા તારા ચાકરોના ધરોની ઝડપી લેશે;
ને એમ થશે કે, જે સંપત્તિ તને પ્રિય લાગતું હશે, તે
તેઓ પોતાના હાથમાં મૂકીને લઈ જશે. ૬ ત્યારે
ઇસ્રાએલના રાજાએ દેશના સર્વ વડીલોને બોલાવીને
કહ્યું કે, કૃપા કરીને ધ્યાનમાં લો, ને જુઓ, કે એ
માલુસ કેવી રીતે તુકસાન કરવાનું શોધે છે; કેમકે
તેણે મારી પાસે માલુસ મોકલીને મારી સ્ત્રીઓ તથા
મારા છોકરાં, તથા મારૂં રૂપ તથા મારૂં સોનું માગ્યાં;
ને મેં તેને ના પાડી નહિ. ૭ અને સર્વ વડીલોએ તથા
સર્વ લોકોએ તેને કહ્યું કે, તારે તેનું સાંભળવું નહિ,
તથા કચ્ચ કરવું નહિ. ૮ માટે તેણે બેન હદાદના
ખેપિયાઓને કહ્યું કે, મારા મુરખી રાજાને કહો કે,
જે સંપત્તિ વિષે તે તારા ચાકરને કહાવ્યું હતું, તે
કરીશ; પણ આ વાત તો હું કરી ચકતો નથી. ૯ અને
ખેપિયા વિદાય થઈને તેની પાસે પ્રત્યુત્તર લાવ્યા.
૧૦ અને બેન-હદાદે એની પાસે માલુસ મોકલીને
કહાવ્યું કે, હો મારી સાથે આવેલા સંપત્તિ લોકોને
બાને સમરનની મદદી મુઠ્ઠી મુઠ્ઠી આવે, તો દેવ-

વાઓ મને એવું ને એથી પણ વધારે કરે ૧૧ અને
 ઇસ્રાએલના રાજાએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, તેને કહો
 કે, જે જાણ [યજ્ઞ] ધારણ કરે તેણે, [યજ્ઞ] અગ્ર
 પરીથી ઉતારનારની પેઠે, કુલાસ મારણી નહિ ૧૨ અને
 એમ થયું કે, [બેન હદાદ] તથા રાજાઓ તણુઓમા
 પીતા હતા, એ દરમ્યાન તેણે આ સંદેશી સામળીને
 પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, યુદ્ધવ્યૂહ રચો, એટલે
 તેઓએ નગરની સાથે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો ૧૩ અને
 જુઓ, એક ભવિષ્યવાદીએ ઇસ્રાએલના રાજા આહા-
 બની પાસે આવીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે,
 આ સપ્તમી મોટી ઠંઠ તો જોઈ જો હું આજ તેને
 વાશ હાથમા સોંપી દઉં, ને તું જાણ્યો કે હું યહો-
 વાહ છું. ૧૪ અને આહાએ કહ્યું કે, કોની મારફતે? ને
 એણે કહ્યું કે, પ્રાંતોના મુખાઓના જીવાનોની માર-
 ફતે ત્યારે તેણે કહ્યું કે, યુદ્ધ કેણુ સાર કર્યો? ને
 એણે ઉત્તર આપ્યો કે, તું ૧૫ પછી તેણે પ્રાંતોના
 મુખાઓના જીવાને બેમા કીધા, એટલે તેઓ બંને
 ને બર્ત્રાસ થયા, ને તેમની પછી તેણે સર્વ લોકને,
 એટલે સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રોને બેમા કીધા, તેઓ સાત
 દહાસ થયા ૧૬ અને તેઓ બંનેથી આવી નિકળ્યા
 પણ બેન-હદાદ પોતે, તથા રાજાઓ, એટલે તેના
 સાથે કરનાર બર્ત્રાસ રાજાઓ, તણુઓમા પીને મરત

૨૭ અને અરામના રાજાના ચાકરોએ તેને કહ્યું કે,
 તેમનો દેવ તે પવેતોનો દેવ છે, તે માટે તેઓ
 આપણા કરતા બળવાન હતા, પણ આપણે તેમની
 સાથે મેદાનમા યુદ્ધ કરીએ, તો નિ સંશય આપણે
 તેઓ કરતા બળવાન થઈશું ૨૪ અને આટલું કર, કે
 પ્રત્યેક રાજાને તેની જગ્યાએથી દૂર કરીને તેઓની
 જગ્યાએ સરદારોને રાખ, ૨૫ ને જે સેના તું બોધ
 બેઠો છે તેના જેટલીજ, એટલે તેમા થોડા હતા તેટલા
 થોડા, તથા તેમા રથ હતા તેટલા રથની સેના તું ઉભી
 કર, ને આપણે મેદાનમા તેમની સાથે યુદ્ધ કરીશું
 તો નિશ્ચે આપણે તેઓ કરતા બળવાન થઈશું અને
 તેણે તેઓની મુશ્કા સામળીને તે પ્રમાણે કયું
 ૨૬ અને એમ થયું કે, નવ વર્ષ બેસતા બેન હદાદ
 અરામીઓને બેમા કરીને ઇસ્રાએલની સામા યુદ્ધ
 કરવા સાર અફેક સુધી સ્વારી લાવ્યો ૨૭ અને
 ઇસ્રાએલપુત્રો બેમા થઈને ભણુ થઈને તેઓની સાથે
 ગયા, ને ઇસ્રાએલપુત્રોએ તેઓની આમળ સવારાની
 બે નાની ટાંગીઓની માફક છાવણી કીધી, પણ
 અરામીઓથી તો તે આખો પ્રદેશ ભરાઈ ગયો હતો
 ૨૮ અને એક ઉશ્કેરણકે પાસે આવીને ઇસ્રાએલના
 રાજાને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, અરામીઓએ
 કહ્યું છે કે, યહોવાહ પવેતોનો દેવ છે, પણ તે નીચા-

છે તે મારો ભાઈ છે. ૩૩ હવે પેલા માણસો તો આતુરતાથી તારી રહ્યા હતા, તેથી તેઓએ તેના બિલવાની મતલબ ઝટ પકડી લીધી; ને તેઓએ કહ્યું કે, તારો ભાઈ બેન-હદાઈ [હયાત છે]. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તમે જાણને તેને તેડી લાવો. ત્યારે બેન-હદાઈ તેની પાસે બહાર આવ્યો; ને તેણે એને [પોતાની સાથે] રથમાં બેસાડ્યો. ૩૪ અને [બેન-હદાઈ] તેને કહ્યું કે, જે નગરો મારા બાપે તારા બાપ પાસેથી લીધાં હતાં, તે હું પાછાં આપીશ; ને જેમ મારા બાપે સમગ્રનમાં ચોકચોટાં બનાવ્યાં હતાં તેમ હું પોતાને સારા દમસ્કમાં બનાવજો. અને [આદાબે કહ્યું] હું આ શરતે તને જવા દઈશ. એમ તેણે તેની સાથે કરાર કરીને તેને જવા દીધો.

૩૫ અને ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાંના એક માણસે યહોવાહનના વચનથી પોતાના સાથીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મને માર; ને તે માણસે એને મારવાની ના પાડી. ૩૬ ત્યારે એણે તેને કહ્યું કે, તેં યહોવાહનની વાણી પાળી નથી માટે, જો, તું મારી પાસેથી વિદાય થઈશ, કે તરત એક સિંહ તને મારી નાખશે અને એની પાસેથી તે વિદાય થશે કે તરત તેને એક સિંહે પકડીને મારી નાખશે. ૩૭ પછી પેલાને બીજા માણસ મળ્યો, ને તેણે એને કહ્યું કે, કૃપા કરીને મને માર; ને એ માણસે તેને માર મારીને પાથલ કીધો. ૩૮ એવી સ્થિતિમાં ભવિષ્યવાદી જાણે રાત્રીની વાટ જોતો માર્ગમાં ઉભો રહ્યો, ને પોતાનો પટકો પોતાની આંખો પર બંધીને પોતાનો વેષ બદલ્યો. ૩૯ અને રાત્રી તેની પડખે થઈને જતો હતો, ત્યારે તેણે રાત્રીને હાંક મારીને કહ્યું કે, તારો દાસ યુદ્ધમાં ગયો હતો, ને જો, એક માણસે એક બાળકને વળીને મારી પાસે એક માણસને લાવીને મને કહ્યું કે, આ માણસને પકડી રાખ, જો કોઈ પછી રીતે તે જતો રહેશે, તો તેના જીવને બદલે તારો જીવ જશે, અથવા તો તારે એક તાલંત રૂપું આપવું પડશે. ૪૦ અને તારો દાસ અહિં તહિં કામમાં યુધાયેલો હતો, એટલામાં પેલો જતો રહ્યો. અને ઇસ્રાએલના રાજાએ તેને કહ્યું કે, તારો ન્યાય જેજ પ્રમાણે થશે; તે પોતે તે કામનો ન્યાય યુદ્ધમાં છે. ૪૧ અને તેણે ઉતાવળથી પોતાની આંખ પરથી પટકો કઢાવી નાખ્યો; ને ઇસ્રાએલના રાજાએ તેને ઓળખ્યો, કે તે ભવિષ્યવાદીઓમાંના છે. ૪૨ અને તેણે એને કહ્યું કે, યહોવાહ

એમ કહે છે કે, મેં જે માણસને મરણ યોગ્ય કરાવેલો તેને તે તારા હાથમાંથી જવા દીધો છે, માટે તેના જીવને બદલે તારો જીવ જશે, ને તેના લોકને બદલે તારા લોક [માથા જશે] ૪૩ અને ઇસ્રાએલના રાજા ઉદાસ તથા નાખુશ થઈને પોતાને ઘેર ગયો, ને સમગ્રનમાં આવ્યો.

૨૧ અને એ બીનાઓ પછી એમ થયું કે ચિત્ર-એલી નાબોથને એક દ્રાક્ષવાડી હતી, ને તે ચિત્ર-એલમાં સમગ્રનના રાજા આદાબના મહેલ પાસે હતી. ૨ અને આદાબે નાબોથની પાસે એવી માગણી કરી કે, મારે સારૂ દ્રાક્ષવાડી બનાવવા સારૂ તારી દ્રાક્ષવાડી મને આપ, કેમકે તે મારા ઘરની પાસે છે; ને તેને બદલે હું તને તેના કરતા સારી દ્રાક્ષવાડી આપીશ; અથવા જો તને એમ સારૂ લાગે તો હું તેના મુલ્યના પૈસા તને આપીશ. ૩ અને નાબોથે આદાબને કહ્યું કે, યહોવાહ એવું ન થવા દે, કે હું મારા પિત્ર-ઓનું વતન તને આપું. ૪ અને ચિત્ર-એલી નાબોથે જે વચનો આદાબ રાજાને કહ્યાં હતાં, તેને લીધે તે ઉદાસ તથા નારાજ થઈને પોતાને ઘેર આવ્યો; કેમકે તેણે કહ્યું હતું કે, હું મારા પિત્ર-ઓનું વતન તને નહિ આપું. અને એણે પોતાના પર્લમ પર સુધને પોતાનું મુખ અવળું ફેરવ્યું, ને રોટલી ન ખાવાની હક લીધી. ૫ પછી તેની સ્ત્રી ઇઝેબેલે તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, તારો આત્મા એટલો ઉદાસ કેમ છે, કે તું રોટલી ખાતો નથી? ૬ ને તેણે તેણીને કહ્યું કે, એવું કારણ એ છે કે, મેં ચિત્ર-એલી નાબોથને કહ્યું કે, પૈસા લઈને તારી દ્રાક્ષવાડી તું મને આપ; અથવા જો તારી ઇચ્છા હોય તો હું તને તેને બદલે [બીજી] દ્રાક્ષવાડી આપું; અને તેણે કહ્યું, હું તને મારી દ્રાક્ષવાડી નહિ આપું. ૭ અને તેની સ્ત્રી ઇઝેબેલે તેને કહ્યું કે, તું હાલ ઇસ્રા-એલ પર રાજ્ય કરે છે કે નહિ? ૮ હીને રોટલી ખા, ને મનમાં મજ થા; હું તને ચિત્ર-એલી નાબોથની દ્રાક્ષવાડી આપીશ. ૯ માટે તેણીએ આદાબને નામે પત્ર લખ્યા, ને તેની યુદ્ધથી તેમના પર યુદ્ધ કીધો, ને નાબોથના નગરમાં જે વસીલો તથા આગેવાનો તેની સાથે રહેતા હતા, તેમના પર તે પત્રો મોકલ્યા. ૧૦ અને તેણીએ પત્રોમાં એવું લખ્યું હતું કે, ઉપવાસનો દંટોરો પિથાવીને નાબોથને લોકોના મુખપાસને બેસાડજો. ૧૧ અને બલીયઆલના બે માણસોને તેની આજ્ઞા બેસાડજો, ને તેઓ તેની વિરુદ્ધ એવી સાહોદી

પૂરે કે, તેણે દેવને તથા રાજાને શાપ દીધો, ને પછી તેને બહાર લઈ જઈને પાંચરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૧ અને તેના નગરના માણસોએ, એટલે જે વડીલો તથા આગેવાનો તેના નગરમાં રહેતા હતા, તેઓએ જેમ ઇજેમેલે તેઓને સંદેશો મોકલ્યા હતા, એટલે તેઓએ તેઓને પત્રોમાં લખી મોકલ્યા હતા, તે પ્રમાણે કીધું. ૧૨ તેઓએ ઉપવાસનો દંડેરો પિગાવીને નાખ્યો અને લોકોના મુખમાંને બેસાડ્યો. ૧૩ અને પેલા બે બહીષ્કારના માણસો અહર આવીને તેની આગળ બેસ્યા, ને તે બંનેની આસના માણસોએ તેની વિરૂદ્ધ, એટલે નાબોધની વિરૂદ્ધ લોકોની સમક્ષ એવી સાહેલી પૂરી કે, નામોથે દેવને તથા રાજાને શાપ દીધો. પછી તેને નગરની બહાર લઈ જઈને તેઓએ તેને પાંચરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૪ પણ તેઓએ ઇજેમેલને કદાચ મોકલ્યું કે, નાબોધને પાંચરે માર્યો છે ને તે મરી ગયો છે. ૧૫ અને ઇજેમેલે સાંભળ્યું કે નામોથને પાંચરે મારીને મારી નાખ્યા છે, ત્યારે એમ થયું કે, ઇજેમેલે આદામને કહ્યું કે, ઈ, ને ચિત્રએલી નાબોધની દ્રાક્ષવાડી ને તે પૈકા સાટે આપવાની ના પાડતો હતો, તેને કબજે લે, કેમકે નાબોધ જીવતો નથી, પણ મરણ પામ્યો છે. ૧૬ અને આદામે સાંભળ્યું કે નામોથ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે એમ થયું કે, આદામ ચિત્રએલી નાબોધની દ્રાક્ષવાડીને કબજે લેવા જાય ત્યાં જાવને ઉઠયો.

૨૨ અને તે મને કોષ ચઢાવ્યો તે કોષને લીધે, તથા તે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું તેને લીધે. ૨૩ તારા ઘરને નબાટના દીકરા ચરોબ-આમના ઘરની મીકક, તથા અહીયાહના દીકરા બાઅશાના ઘરની માકક કરી નાખીશ. ૨૪ અને યહોવાહે ઇજેમેલ વિષે પણ એમ કહ્યું કે, ચિત્રએલીના કોષ પાસે કુતરા ઇજેમેલને ખારો ૨૫ આદામનું જે કોષ નગરમાં મરશે તેને, કુતરા ખારો, ને જે કોષ ખેતરમાં મરશે તેને વાયુચર પક્ષીઓ ખારો. ૨૬ (પણ એકે માણસ એવો ન હતો કે જેણે યહોવાહની દક્ષિણા બ્રહ્મ કરવા સારું આદામની માકક પોતાને વચ્ચે હોય, ને તેની સ્ત્રી ઇજેમેલ તેને ઉશ્કેરતી હતી. ૨૭ અને અમોરીઓ કે જેઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળથી હાકી કાઢ્યા હતા, તેઓના સંધળા કૃત્યો પ્રમાણે તેણે મુર્તિઓની ઉપાસના કરીને પલ્લુજ ધિક્કારવા યોગ્ય આચરણ કીધું.) ૨૮ અને આદામને એ વચનો સાંભળ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વસ્ત્ર કાઢીને પોતાના અંતર પર લાટ પહેરીને ઉપવાસ કીધો, ને લાટ એલીને સૂતો તથા મદગતિથી ચાલવા લાગ્યો. ૨૯ અને યહોવાહનું વચન નિરૂપી એલીયાહની પાસે એણે આવ્યું કે, ૨૯ આદામ મારી આગળ દીન થઈ ગયો છે, તે ઈ જીએ છે. ૩૦ તે મારી આગળ દીન થઈ ગયો છે, માટે તેના દિવસોમાં એ આપત્તિ કું નહિ લાકુ, પણ તેના દીકરાના દિવસોમાં તેના ઘર પર કું એ

આપત્તિ લાવી કા

એગા કરીને તેમને કહ્યું કે, હું યુદ્ધ કરવા સાથે રામોથ-
 ગિલગાદ નહિ કે પાછા રહું? ને તેઓએ કહ્યું કે, ચઢાઈ
 કર, કેમકે યહોવાહ તેને રામના હાથમાં સોંપશે.
 ૭ પણ યહોશાફાટને કહ્યું કે, શું એઓ શિવાય યહોવા-
 હનો કોઈ ભવિષ્યવાદી અને નથી, કે આપણે તેની
 સલાહ પૂછીએ? ૮ ને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશા-
 ફાટને કહ્યું કે, હજી એક માણસ છે કે જેની મારફતે
 આપણે યહોવાહની સલાહ પૂછીએ, એટલે ચિગ્લા-
 હનો દીકરો મીખાયાહ; પણ હું તેને ધિક્કારું છું;
 કેમકે તે મારે વિષે યુદ્ધ નહિ પણ અયુધ ભવિષ્ય
 કહે છે. અને યહોશાફાટને કહ્યું કે, રાજાએ એમ ન
 બોલવું નેધએ. ૯ પણ ઇસ્રાએલના રાજાએ એક
 ખવાસને બોલાવીને કહ્યું કે, ચિગ્લાહનો દીકરો મીખા-
 યાહને ઝટપટ તેડી લાવ. ૧૦ હવે ઇસ્રાએલનો રાજા
 તથા યહુદાહનો રાજા યહોશાફાટ સમરૂનના દરવાજાના
 મઠો આગળ ખુલ્લા મેદાનમાં રાજ્ય પોષાક સજીને
 પોતપોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા હતા; ને સર્વે
 ભવિષ્યવાદીઓ તેમની આગળ ભવિષ્ય કહેતા હતા.
 ૧૧ અને કનાઅનાહના દીકરો સિદ્દીયાહે પોતાને સાથે
 લોહાનાં શિંગ બનાવીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે
 છે કે, અશ્વમીઓને ક્ષય થતાં સુધી તું આ વડે તેમને
 હડસેલા મારશે. ૧૨ અને સર્વે ભવિષ્યવાદીઓએ
 એવું ભવિષ્ય કહ્યું કે, રામોથ ગિલગાદ પર ચઢાઈ
 કરીને ક્રતેલ પામ, કેમકે યહોવાહ તેને રામના હાથમાં
 આપશે. ૧૩ અને જે જિપ્તિયા મીખાયાહને તેડવા
 ગયા હતા, તેણે તેને એમ કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદીઓની
 વાણી સર્વાનુમતે રાજાને માટે સાચી [ભવિષ્ય કહે છે];
 તે કૃપા કરીને તારાં વચનો પણ તેઓમાંના એકના
 વચનોના જેવાં હોય, ને તું હિત ઉચરશે. ૧૪ અને
 મીખાયાહે કહ્યું કે, જીવતા યહોવાહના સમ કે યહો-
 વાહ મને ને કહેશે, તેજ હું બોલીશ. ૧૫ અને તે
 રાજાની પાસે આવ્યો, ત્યારે રાજાએ તેને કહ્યું કે,
 મીખાયાહ, શું અમે યુદ્ધ કરવા સાથે રામોથ-ગિલગાદ
 નજીએ, કે પાછા રહીએ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો
 કે, ચઢાઈ કરીને ક્રતેલ પામ; ને યહોવાહ તેને રામના
 હાથમાં સોંપશે. ૧૬ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, હું
 કેટલી વાર તને સોગન દઉં, કે મને તારે યહોવાહને
 નામે સત્ય વગર બીજું કંઈ ન કહેવું? ૧૭ ને તેણે કહ્યું
 કે; મેં સર્વે ઇસ્રાએલને પાંચ વગરનાં ઘેટાંની પેઠે
 પવેતા ઉપર વિશ્વાસ ગણેલા બોયા; ને યહોવાહે

કહ્યું કે, એમને ધણી નથી, તેઓ પોતપોતાને ઘર
 શાંતિએ પાછા ભય. ૧૮ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ
 યહોશાફાટને કહ્યું કે, શું, મેં તને નહોતું કહ્યું કે, એ
 મારા વિષે સાચું નહિ પણ માત્ર ભવિષ્ય કહેશે? ૧૯ ને
 તેણે કહ્યું કે, એ માટે તું યહોવાહની વાત સાંભળ;
 મેં યહોવાહને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા બોયા,
 તથા આકારણું સધળું સૈન્ય તેની પાસે તેને જમણે
 તથા ડાબે હાથે ઉભેલું હતું. ૨૦ અને યહોવાહે કહ્યું કે,
 કેણું આહાનને કુસલાવીને રામોથ-ગિલગાદમાં લઈ
 ભય, કે ત્યાં તે માર્યા ભય? ને એકે આમ કહ્યું, ને
 બીજે તેમ કહ્યું. ૨૧ અને એક આત્માએ આગળ નિકળી
 આવીને યહોવાહની સન્મુખ ઉભા રહીને કહ્યું કે, હું
 તેને કુસલાવીશ. ૨૨ અને યહોવાહે એને કહ્યું કે, સાથી
 ને એણે કહ્યું કે, હું હિયાંથી જઈને તેના સર્વ ભવિ-
 શ્યવાદીઓનાં મુખમાં રહીને જાહું બોલનાર આત્મા
 યદરા. અને તેણે કહ્યું કે, તું તેને કુસલાવી રાશી,
 ને વળી ક્રતેલ પણ પામશે; ચાલ્યો ન, ને એમ કર.
 ૨૩ માટે હવે, બે, યહોવાહે આ તારા સર્વ ભવિષ્ય-
 વાદીઓના મુખમાં જાહું બોલનાર આત્મા મૂક્યો છે;
 ને યહોવાહ તારું અહિત ઉચર્યો છે. ૨૪ ત્યારે કનાઅ-
 નાહના દીકરો સિદ્દીયાહે પાસે આવીને મીખાયાહને
 ગાલ પર [તમાઓ] મારીને કહ્યું કે, યહોવાહનો
 આત્મા તારી સાથે બોલવા સાથે મારી પાસેથી કયે
 માર્ગે યદને ગયા? ૨૫ ને મીખાયાહે કહ્યું કે, બે, તું
 સંતાવા સાથે અદરની ઓરડીમાં ભરાઈ જશે, તે
 દિવસે તું બેશે. ૨૬ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ કહ્યું કે,
 મીખાયાહને પકડીને તેને નગરના મુખા આમેનની,
 તથા રામના પુત્ર ચેઆરાની પાસે પાછો લઈ જાઓ;
 ૨૭ ને કહ્યું કે, રાજા એમ કહે છે કે, આને બંદીબાને
 નાખો, ને હું શાંતિમાં [પાછા] આવું, ત્યાં સુધી
 દુઃખની રોટલીથી તથા દુઃખના પાણીથી એના નિર્વાહ
 કરશે. ૨૮ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, બે તું કદી પણ
 શાંતિમાં પાછો ફરવા પામે, તો યહોવાહ મારી માર-
 ફતે બોલ્યો નથી; ને તેણે કહ્યું કે, હે લોકો, તમે
 સર્વે સાંભળો.

૨૯ એમ ઇસ્રાએલના રાજા તથા યહુદાહના રાજા
 યહોશાફાટ રામોથ-ગિલગાદ પર ચઢાઈ કરી,
 ૩૦ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશાફાટને કહ્યું કે, હું
 પોતાનો વેપ બદલીને યુદ્ધમાં જઈશ; પણ તું તારો
 ધોરણ પહેર; ને ઇસ્રાએલના રાજા પોતાનો વેપ

પૂરે કે, તેણે દેવને તથા રાજાને શાપ દીધો, ને પછી તેને બહાર લઈ જઈને પત્થરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૧ અને તેના નગરના માણસોએ, એટલે જે વગેરે તથા આગેવાનો તેના નગરમાં રહેતા હતા, તેઓએ એમ ઇઝ્રેલેલે તેઓને સંદેશો મોકલ્યા હતા, એટલે તે ડીએલે તેઓને ખત્રોમાં લખી મોકલ્યું હતું તે પ્રમાણે કીધું. ૧૨ તેઓએ ઉપવાસનો દંડેરો પિગાવીને નાખ્યો અને લોકોના મુખમાં સને એકાગ્રા. ૧૩ અને પેલા જે બહીષ્કારના માણસો અંદર આવ્યો તેની આજળ બેઠા, ને તે બહીષ્કારના માણસોએ તેની વિરુદ્ધ, એટલે નામોયની વિરુદ્ધ લોકોની સમક્ષ એવી યાદેદી પૂરી કે, નામોયે દેવને તથા રાજાને શાપ દીધો. પછી તેને નગરની બહાર લઈ જઈને તેઓએ તેને પત્થરે મારીને મારી નાખ્યો. ૧૪ પછી તેઓએ ઇઝ્રેલેલેલે કહાથી મોકલ્યું કે, નામોયને પત્થરે માર્યા છે ને તે મરી ગયો છે. ૧૫ અને ઇઝ્રેલેલેલે સાંભળ્યું કે નામોયને પત્થર મારીને મારી નાખ્યા છે, ત્યારે એમ થયું કે, ઇઝ્રેલેલેલે આદામને કહ્યું કે, હા ને વિત્રુએલી નામોયની દ્રાક્ષવાગી ને તે પેલા સડે આપવાની ના પાડતો હતો, તેનો કબજો લે, કેમકે નામોય છવતો નથી, પણ મરણ પામ્યો છે. ૧૬ અને આદામે સાંભળ્યું કે નામોય મરણ પામ્યો છે, ત્યારે એમ થયું કે, આદામ વિત્રુએલી નામોયની દ્રાક્ષવાગીને કબજો લેવા સાથે ત્યાં જવાને ઉઠ્યો.

૨૨ અને તે અને કોપ ચઢાવ્યો તે કોપને લીધે, તથા તે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું તેને લીધે. ૨૩ તારા ધરને નબાટના દીકરા યેરોબઆમના ધરની માફક, તથા અલીયાહના દીકરા બાઅશાના ધરની માફક કરી નાખીશ. ૨૪ અને યહોવાહે ઇઝ્રેલેલેલેલે વિધે પણ એમ કહ્યું કે, વિત્રુએલના કોટ પાસે કુતરા ઇઝ્રેલેલેલે ખાશે. ૨૫ આદામનું જે કોષ નગરમાં મરણે તેને કુતરા ખાશે, ને જે કોષ ખેતરમાં મરણે તેને વાયુચર પક્ષીઓ ખાશે. ૨૬ (પણ એકે માણસ એવાન હતો કે જેણે યહોવાહની દરિયા બુદ્ધ કરવા સાથે આદામની માફક પોતાને વચ્ચે હોય, ને તેની સ્ત્રી ઇઝ્રેલેલેલેલે તેને ઉરફેલી હતી. ૨૭ અને અમોરીઓ કે જેઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળથી દાકી કાઢ્યા હતા, તેઓના સપળા દૃષ્ટી પ્રમાણે તેણે મૂર્તિઓની ઉપાસના કરીને ધણુલ દિશારવા યોગ્ય આચરણ કીધું) ૨૮ અને આદામે એ વચનો સાંભળ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાડીને પોતાના અંગ પર તાટ પહેરીને ઉપવાસ કીધો, ને તાટ એાદીને સૂતો તથા મદ્યતિથી ચાલવા લાગ્યો. ૨૯ અને યહોવાહનું વચન તિરની એલીયાહની પાસે એવું આવ્યું કે, ૨૯-આદામ મારી આજળ દીન થઈ ગયો છે, તે હું જુએ છે છું. ૩૦ તે મારી આજળ દીન થઈ ગયો છે, માટે તેના દિવસોમાં એ આપણે ન નિર્ણય લાવ.

ભેગા કરીને તેમને કહ્યું કે, હું યુદ્ધ કરવા સારૂ રામોય-
જિલ્લામાં જઈ કે પાછો રહું? ને તેઓએ કહ્યું કે, ચંદાઈ
કર, કેમકે યહોવાહ તેને રાજના હાથમાં સોંપી
પણ યહોશાફાટે કહ્યું કે, હું એઓ શિવાય યહોવા-
હનો કોઈ ભવિષ્યવાદી અને નથી, કે આપણે તેની
સલાહ પૂછીએ? ૮ને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશા-
ફાટેને કહ્યું કે, હજી એક માણસ છે કે જેની મારફતે
આપણે યહોવાહની સલાહ પૂછીએ, એટલે ચિમ્લા-
હનો દીકરો મીખાયાહ, પણ હું તેને ધિક્કાર છું,
કેમકે તે મારે વિષે યુદ્ધ નહિ પણ અશુભ ભવિષ્ય
કહે છે અને યહોશાફાટે કહ્યું કે, રાજાએ એમ ન
બોલવું જોઈએ. ૯ પણ ઇસ્રાએલના રાજાએ એક
ખવાસને બોલાવીને કહ્યું કે, ચિમ્લાહના દીકરા મીખા-
યાહને ૪૮૫૮ તેડી લાવ ૧૦ હવે ઇસ્રાએલનો રાજા
તથા યહુદાનો રાજા યહોશાફાટ સમરૂતના દરવાજાના
મંદો આગળ ખુલ્લા મેદાનમાં રાજ્ય પોષાક સંજો
પોતપોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા હતા; ને સર્વ
ભવિષ્યવાદીઓ તેમની આગળ ભવિષ્ય કહેતા હતા.
૧૧ અને કનાઅનાહના દીકરા સિદ્દીયાહે પોતાને સારૂ
હોદાના શિંગ બનાવીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે
કે, અશમીઓના ક્ષય થતાં મુખી તું આ વડે તેમને
હડડેલા મારશે ૧૨ અને સર્વ ભવિષ્યવાદીઓએ
એવું ભવિષ્ય કહ્યું કે, રામોય જિલ્લામાં પર ચંદાઈ
કરીને ફતેહ પામ, કેમકે યહોવાહ તેને રાજના હાથમાં
આપશે ૧૩ અને જે એપિથો મીખાયાહને તેડવા
ગયા હતા, તેણે તેને એમ કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદીઓની
વાણી સર્વાનુમતે રાજાને માટે સારૂ [ભવિષ્ય કહે છે],
તો કૃપા કરીને તારા વચ્ચે પણ તેઓમાંના એકના
વચ્ચેના ભવા હોય, ને તું હિત ઉચ્ચરે ૧૪ અને
મીખાયાહે કહ્યું કે, ઇવલા યહોવાહના સમ કે યહો-
વાહ મને ને કહેશે, તેજ હું બોલીશ ૧૫ અને તે
રાજાની પાસે આવ્યો, ત્યારે રાજાએ તેને કહ્યું કે,
મીખાયાહ, હું અમે યુદ્ધ કરવા સારૂ રામોય જિલ્લામાં
જઈએ, કે પાછો રહીએ? ને તેણે તેને ઉત્તર આપ્યો
કે, ચંદાઈ કરીને ફતેહ પામ, ને યહોવાહ તેને રાજના
હાથમાં સોંપશે ૧૬ અને રાજાએ તેને કહ્યું કે, હું
કેટલી વાર તમે સોગમ દઉં, કે મને તારે યહોવાહને
નામે સત્ય વગર બીજી કંઈ ન કહેવું? ૧૭ ને તેણે કહ્યું
કે, મેં સર્વ ઇસ્રાએલને પાંચ વચ્ચેના ઘેટાની પેટ
પવંતો ઉપર વિખેરાઈ ગયેલા જોયા, ને યહોવાહ

કહ્યું કે, એમને ધણી નથી, તેઓ પોતપોતાને ઘર
સાતિએ પાછા ભય ૧૮ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ
યહોશાફાટેને કહ્યું કે, હું, મેં તને નહોતું કહ્યું કે, એ
મારા વિષે સારૂ નહિ પણ માત્ર ભવિષ્ય કહેશે? ૧૯ ને
તેણે કહ્યું કે, એ માટે તું યહોવાહની વાત સાંભળ;
મેં યહોવાહને પોતાના રાજ્યાસન પર બેઠેલા જોયા,
તથા આકાશનું સવળ સૂર્ય તેની પાસે તેને જમણે
તથા ડાબે હાથે ઉભેલું હતું ૨૦ અને યહોવાહે કહ્યું કે,
કોણ આદાબને કુસલાવીને રમોય જિલ્લામાં લઈ
ભય, કે ત્યાં તે મારા ભય? ને એકે આમ કહ્યું, ને
બીજે તેમ કહ્યું ૨૧ અને એક આત્માએ આગળ નિકળી
આવીને યહોવાહની સમુપ્ત ઉસા રહીને કહ્યું કે, હું
તેને કુસલાવીશ ૨૨ અને યહોવાહે એને કહ્યું કે, શાથી?
ને એણે કહ્યું કે, હું હિયાથી જમને તેના સર્વ ભવિ-
ષ્યવાદીઓના મુખમાં રહીને જુદું બોલનાર આત્મા
ઘસા અને તેણે કહ્યું કે, તું તેને કુસલાવી શકશે,
ને વળી ફતેહ પણ પામશે, ચાકરો ભ, ને એમ કર.
૨૩ માટે હવે, ભે, યહોવાહે આ તારા સર્વ ભવિષ્ય-
વાદીઓના મુખમાં જુદું બોલનાર આત્મા મૂક્યો છે;
ને યહોવાહ તારૂ અહિત ઉચ્ચર્યો છે ૨૪ ત્યારે કનાઅ-
નાહના દીકરા સિદ્દીયાહે પાસે આવીને મીખાયાહને
ગાલ પર [તમારો] મારીને કહ્યું કે, યહોવાહનો
આત્મા તારી સાથે બોલવા સારૂ મારી પાસેથી ક્યે
મારે યદને ગયો? ૨૫ ને મીખાયાહે કહ્યું કે, ભે, તું
સંતાવા સારૂ અદરની ઓરડીમાં બરાધ જશે, તે
દિવસે તું જશે ૨૬ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ કહ્યું કે,
મીખાયાહને પકડીને તેને નગરના મુખા આમોતની,
તથા રાજાના પુત્ર ચેઆસાની પાસે પાછો લઈ જાઓ,
૨૭ ને કહો કે, રાજા એમ કહે છે કે, આને બદીખાને
નખો, ને હું સાતિમાં [પાછો] આવું, ત્યાં મુખી
હું ખની રોટવીથી તથા હું ખના પાણીથી એનો નિર્વાહ
કરું ૨૮ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, ભે તું કદી પણ
શક્તિમાં પાછો ફરવા પામે, તો યહોવાહ મારી માર-
ફતે બોલ્યો નથી, ને તેણે કહ્યું કે, હે લોકો, તમે
સર્વ સાંભળો.

૨૯ એમ ઇસ્રાએલના રાજા તથા યહુદાના રાજા
યહોશાફાટે રામોય જિલ્લામાં પર ચંદાઈ કીધી
૩૦ અને ઇસ્રાએલના રાજાએ યહોશાફાટેને કહ્યું કે, હું
પોતાનો વેળ જઈ રીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ તું તારો
પોસાક પહેર, ને ઇસ્રાએલનો રાજા પોતાનો વેળ

બહારીને યુદ્ધમાં ગયા ૩૧ હવે અરામના સભાએ પોતાના બન્નીસ રથાધિપતિઓને એની આજ્ઞા કીધી હતી કે, માત્ર ઇસ્લામેલના સભા સિવાય કોઈ પણ નાના કે મોટાની સાથે લડશો ના ૩૨ અને રથાધિ- પતિઓએ યહોશાફાટને જોયો, ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ કહ્યું કે, નિશ્ચ એ ઇસ્લામેલનો રાજા છે; ને એની સાથે યુદ્ધ કરવા સારું તેઓ વળ્યા; એટલે યહો- શાફાટ બેઠા પાડી. ૩૩ અને રથાધિપતિઓએ જોયું કે એ તો ઇસ્લામેલનો રાજા નથી, ત્યારે એમ થયું કે, એની પાછળ લાગવાથી તેઓ પાછા ફર્યા. ૩૪ અને એક માણસે અનાયાસે ધનુષ્ય તાલીને ઇસ્લામેલના રાજાને કવચના સાધાની વચમાંથી બાણ માર્યું; માટે એણે પોતાના સારથીને કહ્યું કે, તારો હાથ ફેરવીને ઈન્ધ્રમાથી બહાર લઈ જા, કેમકે મને સખત ધા અને લાગ્યો છે. ૩૫ અને તે દિવસે ફાટ્યું યુદ્ધ મચ્યું, ને રાજાને ટોડા આપીને ૧૫માં અરામીઓની સામે ટકાર બેસાડી રાખ્યો હતો, ને સાજો તે મરણ પામ્યો; ને તેના ધામાંથી રક્ત વહીને ૧૫ને તળિયે ગયું. ૩૬ અને આસરે સૂર્યાસ્તની વેળાએ આજ્ઞા સેન્યમાં એવો પોદાર થયો કે, પ્રત્યેક માણસે પોતાના નજ- રમાં તથા પ્રત્યેક માણસે પોતાના કેસમાં [નાસી જવું]. ૩૭ એવી રીતે રાજા મરણ પામ્યો, ને તેઓ તેને સમજનમાં લાવ્યા; ને તેઓએ રાજાને સમજનમાં ફાટ્યો. ૩૮ અને તેઓએ સમજનના તળાવને તીરે પેટા રથ ધોયો, ને યહોવાહ ને વગન બાંધ્યો હતો, તે પ્રમાણે કાશયે તેનું લેહી ચાટ્યું, (હવે ત્યાં તો વેશ્યાઓ સ્નાન કરતી). ૩૯ હવે આદાબનાં બાકીનાં કૃષો, તથા તેણે ને સપહ કર્યું, તથા ને દારીદાવનું ધર તેણે બાંધ્યું, તથા ને સર્વ નગરો તેણે બાંધ્યા, તે ઇસ્લામેલના રાજાઓના કાળજીવાળા પુસ્તકમાં લખેલા નથી હું? ૪૦ ને આદાબ પોતાના પિતૃઓની સાથે થઈ ગયા; ને તેના દીકરા અહાઝ્યાહે તેને ટકાણે રાજ્ય કીધું.

૪૧ અને આસાનો દીકરો યહોશાફાટ ઇસ્લામેલના રાજા આદાબને એણે વર્ષે ચતુર્દશ ૫૨ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૪૨ યહોશાફાટ રાજા થયો, ત્યારે તે પાત્રીસ

વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ૫૨થીસ વર્ષ યશસ્વી- મમાં રાજ્ય કીધું. અને તેની માનું નામ અનુબાહ હતું, કે ને સિદ્ધાંતી દીકરી હતી. ૪૩ અને તે પોતાના પિતા આસાને આજે માર્ગ ચાલ્યો; તેથી આસા કે અવળો ન કરતા તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ને સારું તે કર્યું; તે પછી ઉચ્ચસ્થાનો કાઢી નાખવામાં આવ્યા નહિ; હજી સુધી લોકો ઉચ્ચસ્થાનોમાં વસી કરતા તથા ધૂપ બાળતા હતા. ૪૪ અને યહોશાફાટ ઇસ્લા- મેલના રાજાની સાથે સલાહ કીધી. ૪૫ હવે યહો- શાફાટના બાકીનાં કૃષો, તથા તેણે ને પરાક્રમ બતાવ્યું તે, તથા તેણે કેવી રીતે યુદ્ધ કીધું, એ ચતુર્દશ- હના રાજાઓના કાળજીવાળા પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૪૬ ને પુત્રેયુનીઓ તેના પિતા આસાના દિવસોમાં બાકી રહ્યા હતા, તેઓને તેણે કેશનિકાલ કીધા. ૪૭ અને અદોમમાં કોઈ રાજા ન હતો; એક સુબા રાજ્ય ચલાવતો હતો. ૪૮ યહોશાફાટ સૌનું લાવવા માટે એશીર મોકલવા સારું તારીફી વહાણ બતાવ્યા; પછી તે ત્યાં ગયાં નહિ; કેમકે વહાણો એસ્થોન ગેલેશ પાસે બાકી ગયાં ૪૯ ત્યારે આદા- બના દીકરા અહાઝ્યાહે યહોશાફાટને કહ્યું કે, મારા ચાકરોને તારા ચાકરો સાથે વહાણોમાં જવા દે. પછી યહોશાફાટ ના પાડી ૫૦ અને યહોશાફાટ પોતાના પિતૃઓની સાથે થઈ ગયા; ને પોતાના પિતા દાવિ- દના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે ફટાયા; ને તેની જગ્યાએ તેના દીકરા યહોશામે રાજ્ય કીધું.

૫૧ ચતુર્દશના રાજા યહોશાફાટને સત્તરમે વર્ષે આદાબનો દીકરો અહાઝ્યાહ સમજનમાં ઇસ્લામેલ ૫૨ રાજ્ય કરવા લાગ્યો; ને તેણે બે વર્ષ ઇસ્લામેલ ૫૨ રાજ્ય કીધું ૫૨ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં જુદું કીધું; ને પોતાના બાપના માર્ગમાં તથા પોતાની માતા માર્ગમાં, તથા નજાદનો દીકરો યરેબબામ, કે જેણે ઇસ્લામેલ પાસે ૫૧૫ કરાવ્યું હતું, તેના માર્ગમાં તે ચાલ્યો. ૫૩ અને તેણે બાબલની સેવા કરીને તથા તેની બાકી કરીને તેના બાપનાં સર્વ કૃષો પ્રમાણે ઇસ્લામેલના દેવ યહોવાહને દાપાવ્યો.

રાજઓનું બીજું પુસ્તક.

૧ અને આદાબના મરણ પછી મોઆબે ઇસ્રા-
એલની વિરુદ્ધ ઈંજો કીધી. ૨ અને આદાબ્યાદ
સમગ્રના પોતાના માળ પરની ઓરડીની ભળીમાથી
પડી જવાથી મારો થયો હતો, ને તેણે ખેપિયા
એને એમ કહીને મોકલ્યા કે, તમે જાણે એકોનના
દેવ બઆલ-ઝબબને પૂછો, કે આ માદગીમાથી હું
સાચે થઈશ કે નહિ. ૩ પણ યહોવાહના દૂતે તિશ્બી
એલીયાહને કહ્યું કે, ઉઠ, સમગ્રના રાજના ખેપિયા-
એને મળવા સામે જા, ને તેમને કહે કે, યું ઇસ્રા-
એલમા દેવ નથી કે તમે એકોનના દેવ બઆલ-ઝબબ-
ને પૂછવા જાઓ છો? ૪ માટે હવે યહોવાહ એમ
કહે છે કે, ને પલગ પર તું ચઢશે છે, તે પરથી તું
નહિ ઉતરશે, પણ નિથે મરણ પામશે. ૫ પછી એલી-
યાહ ગયો. ૬ અને ખેપિયા તેની પાસે પાછા આવ્યા,
ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પાછા કેમ આવ્યા?
૭ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, એક માણસ અમને મળવાને
અમારી સામે આવ્યો, ને તેણે અમને કહ્યું કે, ને
રાજાએ તમને મોકલ્યા છે, તેની પાસે પાછા જાઓ
તેને કહો કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, યું ઇસ્રાએ-
લમા દેવ નથી, કે તું એકોનના દેવ બઆલ-ઝબબને
પૂછવા સાથે મોકલે છે? એ માટે ને પલગ પર તું
ચઢશે છે, તે પરથી તું નહિ ઉતરશે, પણ તું નિથે
મરણ પામશે. ૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ને માણસ
તમને મળવા સાથે સામે આવ્યો, ને જેણે તમને એ
વચન કહ્યો, તે કેવા પ્રકારને માણસ હતો? ૯ ને
તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, તે કેરી પુરુષ હતો,
ને તેની કમરે ચામડાનો કમરબંધ બાંધેલો હતો, ને
તેણે કહ્યું કે, તિશ્બી એલીયાહ. ૧૦ પણ [રાજાએ]
પચાસના જમાદારને તેના પચાસ [સિપાઇઓ] સાથે
તેની પાસે મોકલ્યા, ને તે એની પાસે ગયો, ને
જુઓ, એ પહોંચના શિખર ઉપર બેઠેલો હતો, ને
તેણે એને કહ્યું કે, હે ઇશ્વરભક્ત, રાજાએ કહ્યું છે કે,
તું નીચે ઉતર. ૧૦ અને એવીયાહે ઉત્તર આપીને તે
પચાસ [સિપાઇ]ના જમાદારને કહ્યું કે, જો હું ઇશ્વર-

ભક્ત હોઉં, તો આકાશથી અગ્નિ ઉતરીને તને તથા
તારા પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કરી નાખે;
અને દેવના અગ્નિએ ઉતરીને તેને તથા તેના પચાસ
[સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કીધા. ૧૧ અને તેણે ફરીથી
બીજા પચાસ [સિપાઇઓ]ના જમાદારને તેના
પચાસ [સિપાઇઓ] સાથે તેની પાસે મોકલ્યા,
અને તેણે ઉત્તર આપીને તેને કહ્યું કે, હે ઇશ્વરભક્ત,
રાજાએ એમ કહ્યું છે કે ઝડપટ નીચે ઉતર.
૧૨ અને એવીયાહે ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જો
હું ઇશ્વરભક્ત હોઉં, તો આકાશથી અગ્નિ ઉતરીને તને
તથા તારા પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કરી નાખે;
ને દેવના અગ્નિએ આકાશથી ઉતરીને તેને તથા તેના
પચાસ [સિપાઇઓ]ને ભસ્મ કીધા. ૧૩ અને ફરીથી
તેણે ત્રીજા પચાસ [સિપાઇઓ]ના જમાદારને તેના
પચાસ [સિપાઇઓ] સાથે તેની પાસે મોકલ્યા;
ને ત્રીજા પચાસ [સિપાઇઓ]ના જમાદાર ઉપર
ચઢ્યો, ને જાણે એલીયાહની આજળ છુટણીએ
પડીને તેના કાવાવાલા કરીને તેને કહ્યું કે, હે ઇશ્વર-
ભક્ત, કૃપા કરીને મારો જીવ તથા તારા આ પચાસ
દાસોના જીવ તારી દૃષ્ટિમા મૂલ્યવાન ગણાય. ૧૪ જો,
અગ્નિએ આકાશથી ઉતરીને પહેલા પચાસ પચાસના
જો જમાદારને તેઓના પચાસ પચાસ [સિપાઇઓ]
સહિત ભસ્મ કીધા છે, પણ હવે મારો જીવ તારી
દૃષ્ટિમા મૂલ્યવાન ગણાય. ૧૫ અને યહોવાહના દૂતે
એલીયાહને કહ્યું કે, એની સાથે નીચે ઉતર, એનાથી
બિહીતો નહિ. અને તે ઉડીને એની સાથે નીચે
ઉતરીને રાજા પાસે ગયો. ૧૬ અને તેણે એને કહ્યું કે,
યહોવાહ એમ કહે છે કે, યું દેવવંશી મારફતે સલાહ
પુછાય, તે સાથે ઇસ્રાએલમા દેવ નથી કે તે એકોનના
દેવ બઆલ-ઝબબને પૂછવા સાથે ખેપિયા મોકલ્યા
છે? એ માટે ને પલગ પર તું ચઢશે છે, તે પરથી
તું નહિ ઉતરશે, પણ તું નિથે મરણ પામશે. ૧૭ એમ યહો-
વાહનું વચન ને એલીયાહ બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે
તે મરણ પામ્યો, ને એની જગ્યાએ, યહુદાહના રાજા

યદોદારાદિના દીકરા યદોદારાને બીજા વર્ષે, યદોદારા
રાત્રી કરના લાગ્યો; કેમકે તેને દીકરા ન હતો.
૧૮ હવે અદાવાદે થીએલાં બાણના કૃષી ધસાએલના
રાત્રીઓનાં કાળજીવાંતાના પુરેતકમાં લખેલા નથી શું ?

૨ અને યદોદારા એલીયાદને વટાળિયાથી આકા-
શમાં લઈ લેવાને હતો, તે અસ્થામા એમ
થયું કે, એલીયાદ એલીયાને લઈને જિલ્લાલમાંથી
શાહી નિકળ્યો. ૨ અને એલીયાદે એલીયાને કહ્યું કે,
કૃપા કરીને દિયાં થોભ; કેમકે યદોદારા અને જોયેલ
સુધી મોકલ્યો છે, ને એલીયાએ કહ્યું કે, જીવતા યદો-
દારાના સમ, તથા તારા જીવના સમ, કે હું તને નદિજ
છોડીશ. એમ તેઓ જોયેલ જ્યાં ૨ અને જોયેલના ને
ભવિષ્યવાદીઓ હતા તેઓના પુત્રોએ એલીયાની
પાસે બહાર આવીને તેને કહ્યું કે, યદોદારા તારા
ગુને તારે શિરથી આજ લઈ લેશે, એ શું તું બોલે છે ?
ને તેણે કહ્યું કે, હા, હું બોલું છું; તમે ચૂપ રહો.
૪ અને એલીયાદે તેને કહ્યું કે, એલીયા, કૃપા કરીને
દિયાં થોભ; કેમકે યદોદારા અને યરેખો મોકલ્યો છે
અને તેણે કહ્યું કે, જીવતા યદોદારાના સમ તથા તારા
જીવના સમ, કે હું તને નદિજ છોડીશ; મારે તેઓ
યરેખો આવ્યા. ૫ અને ને ભવિષ્યવાદીઓ યરેખોમાં
રહેતા હતા, તેઓના પુત્રોએ એલીયાની પાસે આવીને
તેને કહ્યું કે, યદોદારા આજ તારા ગુને તારે શિરથી
લઈ લેશે, એ શું તું બોલે છે ? ને તેણે કહ્યું કે, હા, હું
તે બોલું છું, તમે ચૂપ રહો. ૬ અને એલીયાદે તેને
કહ્યું કે, કૃપા કરીને દિયાં થોભ; કેમકે યદોદારા અને
યરેખ સુધી મોકલ્યો છે અને તેણે કહ્યું કે, જીવતા
યદોદારાના સમ, તથા તારા જીવના સમ, કે હું તને
નદિજ છોડીશ; ને તેઓ બન્ને આગળ ચાલ્યા. ૭ અને
ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાંના પચાસ માણસો આવીને
તેમની સામે દૂર ઉભા રહ્યા; ને તે બેઠે યરેખને તારે
ઉભા રહ્યા. ૮ અને એલીયાદે પોતાનો ઝવેલો લઈને
તેને બેઠો વિદાયીને તે પાની પર આવ્યો, ને એલી
યાને તેના આમ તેમ બે બાગ મળ્યા, કે તેઓ
કારી જમીન પર ચાલીને પાર ઉતરી. ૯ અને તેઓ
પાર ઉતરી પછી એમ થયું કે એલીયાદે એલીયાને
કહ્યું કે, તારી પાસેથી હું લઈ લેવાઉં તે પહેલાં હું
માન કે હું તારે મારે છું ૧૩ અને એલીયાએ કહ્યું
કે, કૃપા કરીને તારા આત્માનો જખવો દિરસો મારા
પાંખાને. ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે, તે ને માગણી કરી

છે તે કારી છે; તો પણ એ અને તારી પાસેથી લઈ
લેવાતો હું જોયો, તો તને એ પ્રમાણે યરો, પણ એ
નહિ [જોયો], તો એમ નહિ યરો. ૧૧ અને તેઓ
પાર કરતા કરતા હજીએ આગળ ચાલ્યા જતા હતા,
એટલામાં એમ થયું કે, જુઓ, અગ્નિરથ તથા અગ્નિ-
ધોડા [દેખાયા], ને તેઓએ તે બેને જુદા પાડી
દીધા; ને એલીયાદે વટાળિયાથી આકાશમાં ચઢી
ગયો. ૧૨ અને એલીયાએ તે જોયેને જમ પાડી કે,
મારા બાપ રે, મારા બાપ રે; ધસાએલના રથો,
તથા તેમના સ્વારો. ને ત્યાર પછી તેણે તેને જોયો
નહિ અને તેણે પોતાના વસ્ત્ર પકડીને તેમને ફાડીને
બે દુકા કયાં ૧૩ વળી એલીયાદેના ને ઝવેલો એની
પાસેથી પડી ગયો હતો, તે પણ તેણે ઉઠાવી લીધો,
ને પાછો જઈને યરેખને ફિનારે ઉભો રહ્યો. ૧૪ અને
એલીયાદેના ઝવેલો ને એની પાસેથી પડી ગયો હતો,
તે લઈને તેણે પાણી પર મારીને કહ્યું કે, એલીયાદેના
દેવ યદોદારા કયાં છે ? ને ત્યારે એણે પણ પાણી
પર માર્યું, ત્યારે તેના આમ તેમ બે બાગ યઈ ગયા,
ને એલીયા થેલે પાર ગયો. ૧૫ અને ભવિષ્યવાદી-
ઓના પુત્રો ને યરેખો આગળ તેની સામા ઉભેલા
હતા, તેઓએ તેને જોયો, ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે,
એલીયાદેના આત્મા એલીયા પર રહેલો છે અને
તેઓ તેને મળવા આવ્યા, ને તેની આગળ જમીન
સુધી નમીને તેઓએ પ્રણામ કીધો. ૧૬ અને તેઓએ
તેને કહ્યું કે, હવે એ, તારા ઈસાની સાથે પચાસ
મજબૂત માણસો છે, કૃપા કરી તેઓને જઈને તારા
ગુની બોળ કરવા દે; રખે કહાપિ યદોદારાના
આત્માએ એને ઉઠાવીને કોઇ પર્વત પર કે કોઇ
ખીણમાં નાખ્યા હોય અને તેણે કહ્યું કે, તમે મોકલ-
વરો મા. ૧૭ અને ત્યારે તેઓએ તેને એટલે સુધી
આમદ કીધો કે તે યરેખાઈ ગયો, ત્યારે તેણે કહ્યું કે,
મોકલો; તેથી તેઓએ પચાસ માણસ મોકલ્યા; ને
તેઓએ ત્રણ દિવસ સુધી બોળ કીધી, પણ તે મળ્યો
નહિ. ૧૮ અને તે યરેખોમા થોડો દતો તે દરમ્યાન
તેઓ તેની પાસે પાછા આવ્યા; ને તેણે તેઓને
કહ્યું કે, હું મેં તમને નહોતું કહ્યું કે, જરો નહિ ?

૧૯ અને તે નમરના માણસોએ એલીયાને કહ્યું કે,
કૃપા કરીને, એ, એમ અમારો મુરબ્બી જુએ છે તેમ
આ નમરનું રમણ તો મનોરંજક છે, પણ પાણી નહાઈ
છે ને દેસના કળ ખરી પડે છે. ૨૦ અને તેણે કહ્યું,

કે, મને એક નહું કોડિયું લાવી આપે, ને તેમાં મીઠું નાખે. અને તેઓએ તેને એ લાવી આપ્યું. ૨૧ અને તેણે પાણીના ઝરા પાસે જઈને તેમાં મીઠું નાખીને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, આ પાણી મેં નિરોગી કર્યાં છે; હવે પછી તેથી કાંઈ મરણ થશે નહિ કે ફળ ખરી પડશે નહિ. ૨૨ એમ એલીસા ને વચન બોલ્યા, તે પ્રમાણે આજ દિવસ સુધી તે પાણી નિરોગી થયાં છે.

૨૩ અને તે ત્યાંથી બેચેલ જવા નિકળ્યા; ને તે માર્ગે ચાલતો હતો તેવામાં નાનાં છોકરાંએ નગરમાંથી બહાર નિકળીને તેની મરકરી કરતાં તેને કહ્યું કે, હે તાલવાળા, આગળ ચાલ, હે તાલવાળા, આગળ ચાલ. ૨૪ અને પોતાની પાછળ નજર ફેરવીને તેણે તેમને જોયાં, ને યહોવાહને નામે તેઓને શાપ દીધો; ને બે રોઈથીઓએ વનમાંથી આવીને તેઓમાંથી બેતાળીસ છોકરાંને ફાડી નાખ્યાં. ૨૫ અને ત્યાંથી તે કામૈલ પર્વત ગયા; ને ત્યાંથી તે સમરૂન પાછો આવ્યો.

૩ હવે યહુદાહના રાજ યહોશાફાટને અરાદમે વર્ષે આઠાબનો દીકરો યહોરામ સમરૂનમાં ઇસ્લાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો; ને તેણે બાર વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૨ અને તેણે યહોવાહની દંષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું; તે પછી પોતાના બાપની પેઠે તથા પોતાની માની પેઠે નહિ; કેમકે તેણે તેના બાપે કરેલા બગાડના સ્તંભને કહાડી નાખ્યો. ૩ તે પછી નબાટના દીકરા યહોઅબામનાં પાપે ક્રોધેથી તેણે ઇસ્લાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું, તે [પાપો]ને તે વળગી રહ્યો; એઓમાંથી તે ક્યાં નહિ.

૪ હવે મોઆબનો રાજ મેશા ઘેટાંનો માલિક હતો; ને તે ઇસ્લાએલના રાજને એક લાખ હલવાનનું તથા એક લાખ ઘેટાંનું ઉન ખંડણી દાખલ આપતો હતો. ૫ પછી આઠાબ મરણ પામ્યો ત્યારે એમ થયું કે, મોઆબના રાજએ ઇસ્લાએલના રાજની વિરૂદ્ધ દગો કીધો. ૬ અને તે વખતે યહોરામ રાજએ સમરૂનમાંથી નિકળીને બધા ઇસ્લાએલને બેગા કીધા. ૭ અને જઈને તેણે યહુદાહના રાજ યહોશાફાટ પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, મોઆબના રાજએ મારી વિરૂદ્ધ દગો કીધો છે; તું મારી સાથે મોઆબની સાથે યુદ્ધ કરવાને આવશે? ને તેણે કહ્યું કે, હું આવશીરા; હું તે જાણું તુંજ, મારા લોક તે જાણે તારાજ લોક તથા મારા ઘોડા તે જાણે તારાજ ઘોડા છે, (એમ જાણ્યો).

૮ અને તેણે કહ્યું કે, આપણે કયે માર્ગે ચડાઈ કરીશું? ને એણે ઉત્તર આપ્યો કે, અદોમના અરથયને માર્ગે. ૯ એમ ઇસ્લાએલનો રાજ તથા યહુદાહનો રાજ તથા અદોમનો રાજ ચાલી નિકળ્યા; ને તેઓએ ફેરો ખાઈને સાત દિવસની મજલ કીધી; ને સૈન્યને સાડ તથા તેમની સાથેનાં પશુઓને સાડ પાણી ન હતું. ૧૦ અને ઇસ્લાએલના રાજએ કહ્યું કે, અફસોસ! કેમકે આ ત્રણ રાજઓને મોઆબના હાથમાં સોંપી દેવા સાડ યહોવાહે તેમને એકઠા બોલાવ્યા છે. ૧૧ પછી યહોશાફાટ કહ્યું કે, હું અહિં યહોવાહનો ભવિષ્યવાદી કાંઈ નથી, કે આપણે તેની મારફતે યહોવાહની સલાહ લઈએ? ને ઇસ્લાએલના રાજના ચાકરોમાંના એકે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, શાફાટનો દીકરો એલીસા, કે જે એલીયાહના હાથ પર પાણી રેડનારો હતો, તે અહિં છે. ૧૨ અને યહોશાફાટ કહ્યું કે, એની પાસે યહોવાહનું વચન છે. તે પરથી ઇસ્લાએલનો રાજ તથા યહોશાફાટ તથા અદોમનો રાજ એની પાસે ગયા. ૧૩ અને એલીસાએ ઇસ્લાએલના રાજને કહ્યું કે મારે ને તારે યું છે? તારા બાપના ભવિષ્યવાદીએ પાસે તથા તારી માના ભવિષ્યવાદીએ પાસે ન અને ઇસ્લાએલના રાજએ કહ્યું કે, એમ નહિ; કેમ? આ ત્રણ રાજઓને મોઆબના હાથમાં સોંપી દેવ સાડ યહોવાહે તેમને એકઠા બોલાવ્યા છે. ૧૪ અને એલીસાએ કહ્યું કે, સૈન્યનો દેવ યહોવાહ, જેની આજળ હું જોશું રહું છું તેના જીવના સમ, કે જે યહુદાહના રાજ યહોશાફાટના મોહની સરમ મને ન પડતી હોવ, તો હું તારી તરફ નજર પછ ન કરત, ને તને જોત પછી નહિ. ૧૫ પછી હવે મારી પાસે બે! બજવેયાને લાવો; ને તે બજવેયાએ વાજીત વગાડ્યું ત્યારે એમ થયું કે તેના પર યહોવાહનો હાથ આવ્યો. ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે અખીલમાં બધે ખાઈઓ કરો. ૧૭ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે પવન જોશો નહિ, તેમ તમે વરસાદ પણ જોશો નહિ, તે પછી એ ખીલ પાણીથી ભરાશે; ને તમે, એટલે તમે તેમજ તમારાં ઘોર તથા તમારાં જાનવરો પણ ચીરો. ૧૮ અને એ તો યહોવાહની દંષ્ટિમાં ફક્ત જૂન જોડ્યું છે; તે મોઆબીઓને પણ તમારા હાથમાં સોંપી દેશે. ૧૯ અને તમે પ્રત્યેક કોટવાળા નગરને તથા દિલપસંદ નગરને મારશો; ને પ્રત્યેક સાડા ઝાડને કાપી નાખશો; ને પાણીના

પ્રત્યેક ડરાને પૂરી દેશો, ને જમીનના પ્રત્યેક સારા
કુકાને પાંચરોથી બગાડી નાખે. ૨૦ અને સવારે
સુમારે અપેક્ષા ચલાવવાની વેળાએ એમ થયું કે,
જુઓ, અંદામ તરફથી પાણી આવ્યું, ને દેશ પાણીથી
ભરપૂર થયો. ૨૧ દુવે સર્વ યોગ્યાળીઓએ સાંભળ્યું કે
રાત્રીએ અમારી સામે યુદ્ધ કરવા સારૂ ચઢી આવ્યા
છે, ત્યારે શસ્ત્ર સંજ સકે એવા તથા તેથી વધારે
[વચના] સર્વ એકઠા થઈને સરદાર પર ઉભા રહ્યા.
૨૨ અને તેઓ મોટી સવારે ઉઠ્યા, પછી સૂર્યોત્તર
પ્રકાશ પાણી પર પડવા લાગ્યો, ને યોગ્યાળીઓને
તેમની સામેનું પાણી રક્ત જેવું લાલ દેખાયું; ૨૩ ને
તેઓએ કહ્યું કે, એ તો રક્ત છે; નિથે રાત્રીએ
નાશ પામ્યા છે; ને તે સધળાએ પોતપોતાના સાથી
ઓને મારી નાખ્યા છે; માટે દુવે, યોગ્યાળીઓ,
હટવા માટે. ૨૪ અને તેઓ ઇસ્રાએલની હાજરી
પાસે આવ્યા ત્યારે ઇસ્રાએલીઓએ ઉઠીને યોગ્યા-
ળીઓને એવા માંથી કે, તેઓ તેમની આમળથી
નાશ, ને તેઓ યોગ્યાળીઓને મારના મારતા દેશમાં
દૂર સુધી ન્યા. ૨૫ અને તેઓએ નગરો પાછી નાખ્યા,
ને પ્રત્યેક માણસે જમીનના પ્રત્યેક સારા કુકા પર
પોતાના પાંચર નાખીને તેમને ભરી કઢાડ્યા; ને
તેઓએ પાણીના સર્વ ડરા પૂરી નાખ્યા, ને સર્વ સારા
કાઠ કાપી નાખ્યા; એટલે સુધી કે કુદરત ધરતે-
ચનાર પાંચરો તેઓએ તેમાં રહેવા દીધા; તો પશુ
ગોફલ મારનારા એની આસપાસ ફરીને એની ઉપર
માર ચલાવવા લાગ્યા. ૨૬ અને યોગ્યાળીઓ રાત્રીએ જોયું
કે યુદ્ધ તેને માટે ઘણું ભારી પડ્યું, ત્યારે તેણે
[યુગ્યોળીની] અંદર યહને અંદામના રાત્રી પાસે પડી
જવા સારૂ પોતાની સાથે તરવાર વાલુનાર સાવતર
માખસેને લીધા; પશુ તેઓ [જહ] રાત્રી નહિ,
૨૭ પછી તેણે પોતાને વડો દીકરો, જે તેને ઠેકાણે
રાત્રી થવાનો હતો, તેને લઈને કાઠ પર તેનું બળિદાન
આપ્યું. અને ઇસ્રાએલ પર મહા ક્રોધ ચડ્યો, ને
તેની પાસેથી ચાલી નિકળીને તેઓ પોતાના દેશમાં
પાછા આવ્યા.

૪ દુવે બનિષ્પવાદીઓના પુત્રોની બેસીઓમાંની
એક સ્ત્રીએ એલીશાને પોહારીને કહ્યું કે, વારો
સેવઃ મારો બસવાર મથક પાસે છે; ને તું જાણે છે
કે વારો સેવઃ યદોચાદને કદ સખનાર માણસ હતો;
ને લેખનાર મારા બે હાથોને પોતાના ગુલામ કરવા

સારૂ લઈ જવાને આવ્યો. ૫ અને એલીશાએ તેને
કહ્યું કે, હું તારે સારૂ થું કરી તે મને કહે; વારી પાસે
ધરમા થું છે ને તેણીએ કહ્યું કે, વારી ઘાસી પાસે
ધરમા એક વામડી તેલ શિવાય બીજું કાંઈ નથી.
૬ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જહને તું પોતાને સારૂ બદારથી
વારા સર્વ પડોશીઓ પાસેથી વાસણો, એટલે ખાંધી
વાસણો, માખી લાવ; થોડા માખી નહિ. ૭ અને તું,
વારા દીકરાઓ સુધા, ધરમાં પેસીને બારણું બંધ
કરીને પેલા સર્વ વાસણોમાં દેઠ, ને જે જે ભરાય તે
તે એક બાજુએ મૂકી બે ૮ માટે તે તેની પાસેથી
અંધ, ને તેણે તથા તેના દીકરાઓએ [ધર] માંદે
પેસીને બારણું બંધ કીધું; તેઓ તેની પસો [વાસણો]
લાવતા, ને તે દેડતી. ૯ અને વાસણો ભરાઈ રહ્યા,
ત્યારે એમ થયું કે, તેણીએ પોતાના દીકરાને કહ્યું કે,
મારી પાસે હજી બીજું વાસણ લાવ, ને તેણે તેણીને
કહ્યું કે, બીજું એક વાસણ નથી; એટલે તેલ બંધ
પડ્યું. ૧૦ પછી તેણીએ આવીને તે ઇશ્વરમક્તને ખબર
આપી, ને તેણે કહ્યું, તું જહને તેલ વેચીને તારું દેઠ
વાળ; ને જે બાકી રહે, તે વડે તારૂ તથા તારા દીક-
રાઓનું ગુજરાન ચલાવ.

૮ અને એક દિવસે એવું બન્યું કે, એલીશા શનેમ
ગયો કે જ્યાં એક નામદાર સ્ત્રી રહેતી હતી; ને
એણીએ આમદ કરીને તેને રોટલી ખવડાવી; ને
એમ થઈ કે તે જોડતી વાર ત્યાં થઈને જતો હતો,
તેટલી વાર તે વળીને રોટલો ખાવા સારૂ ત્યાં જતો.
૯ અને તેણીએ પોતાના પતિને કહ્યું કે, જો, મને લાગે
છે કે આ જે દુમિલા આપણી પાસે થઈને જાય છે,
તે એક પવિત્ર ઇશ્વરમક્ત છે. ૧૦ કૃપા કરી આલો,
આપણે જોઈ પર એક નાની એરડી બનાવીએ; ને
ત્યાં તેને સારૂ એક પલટ તથા મેજ તથા બાજર તથા
દીપી મુખીએ. અને તે આપણી પાસે આવશે, ત્યારે
એમ થશે કે તે તેમાં જઈને રહેશે. ૧૧ અને એક
દિવસે એવું બન્યું કે તે ત્યાં આવ્યો, ને તે વળીને
એરડીમાં જઈને ત્યાં સૂતો. ૧૨ અને તેણે પોતાના
સાકર ગેદડોને કહ્યું કે, એ શૂનામ્મીને બાલાવ; ને
તેણે એને બાલાવી, ત્યારે તે [આવીને] તેની આજળ
ઉભા રહી. ૧૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દુવે તેણીને કહે
કે, જો, તે અમારે સારૂ આ બધી જાળજ તથા ચિંતા
સાખી છે; તારે માટે થું કસ્ટ જોઈએ. ૧૪ તારી એવી
હજી છે કે જાળને કે સેનાપતિને તારે સારૂ ભલામણ

કરવામાં આવે? ને તેણીએ કહ્યું કે, હું મારા પોતાના લોક મધ્યે વસુ છું. ૧૪ અને તેણે કહ્યું કે ત્યારે એને સાફ થું કરવું? ને ગેહઝીએ ઉત્તર આપ્યો કે, ખરેખર તેને પુત્ર નથી ને તેનો પતિ વૃદ્ધ છે. ૧૫ અને તેણે કહ્યું કે, તેણીને બોલાવ અને તેણે એને બોલાવી, એટલે તે [આવીને] બારણામાં ઉભી રહી. ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, આ સમયે વખત આવે તું ઊકરાને બાલિગન કરશે, ને એણીએ કહ્યું કે, ના, હે મારા સુરખ્ખી ઇશ્વરભક્ત, તારી દાસીને બૂકુ કહીશ મા. ૧૭ અને તે એને હમોલ રહ્યા, ને એલીશાએ તેણીને કહ્યું હતું તેમ, તે સમયે વખત આવે તેણીને પુત્રનો પ્રસવ થયો. ૧૮ અને ઊકરા મોટો થયો, ત્યારે એક દિવસ એમ બન્ધુ કે તે [ધરથી] નિકળીને લાલુનારા હતા ત્યાં તેના બાપ પાસે ગયો. ૧ અને તેણે પોતાના બાપને કહ્યું, માફ માધુ, માફ માધુ અને તેણે પોતાના ચાકરને કહ્યું કે એને ઉચકીને એની મા પાસે લઈ જા. ૨૦ અને તે તેને ઉચકીને તેની મા પાસે લાવ્યો, ત્યારે તે તેણીના બોજામાં બપોર સુધી બેસીને પછી મરણ પામ્યો. ૨૧ અને ઉપર નહીને તેણીએ તેને ઇશ્વરભક્તના પલમ પર સુવાડ્યો, ને તેને અંદર રહેવા દહને [બારણું] બંધ કરીને બહાર ગયું. ૨૨ અને તેણીએ પોતાના પતિને બોલાવીને કહ્યું કે, કૃપા કરી મારી પાસે એક ચાકર તથા એક ગધેડું મોકલ, કે હું ઇશ્વરભક્તની પાસે દોડાવતી નહીને પાછી આવું. ૨૩ અને તેણે કહ્યું કે, તું આજ રાત્રી માટે તેની પાસે જાય છે? આજ અમાવાસ્યા નથી, તેમ સામ્યાય પહોં નથી, ને એણીએ કહ્યું કે, દીકરો ૨૪ પછી એણીએ ગધેડા પર જીન બાંધ્યું, ને પોતાના ચાકરને કહ્યું કે, હાજીને આગળ ચાલ, ને હું તને આજ્ઞા કરું તે શિવાય મારે માટે સ્વારી ધીમી પાડતો નહિ. ૨૫ એમ તે ગયું ને કાર્મલ પર્વત પર ઇશ્વરભક્તની પાસે આવી પહોંચી અને ઇશ્વરભક્તે એને દૂરથી જોઈ, ત્યારે એમ યયુ કે તેણે પોતાના ચાકર ગેહઝીને કહ્યું કે જા, પેલી તો શૂનામ્મી છે, રૈ કૃપા કરીને હમણાં દોડીને તેની સુલાકાત લે, ને એને કહે કે, તું સેમકુશળ છે? તારો ધણી સેમકુશળ છે? ઊકરા સેમકુશળ છે? ને તેણીએ કહ્યું કે, સેમકુશળ. ૧૭ અને તેણીએ પર્વત પર ઇશ્વરભક્ત પાસે આવીને તેના ચરણ પકડ્યા, ને ગેહઝી એને હડસેવી કહાડવા સાફ પાસે આવ્યો, પણ ઇશ્વર-

ભક્તે કહ્યું કે, એને રહેવા દે, કેમકે એનું મન એની માહે દુખિત છે, ને યહોવાહે તે મારાથી છુપાવીને મને તે કહ્યું નથી. ૨૮ પછી તેણીએ કહ્યું કે, યું મેં મારા સુરખ્ખી પાસેથી પુત્ર માગ્યો હતો. ૨૯ મેં તને નહોતું કહ્યું કે, મને બરમાવીશ મા? ૩૦ ત્યારે તેણે ગેહઝીને કહ્યું કે, તારી કમર બાંધીને તથા મારી લાકડી તારા હાથમાં લઈને રસ્તો પકડ, કોઈ માણસ તને મળે તો તેને સલામ કરતો નહિ, ને કોઈ તને સલામ કરે તો તેને સામી સલામ કરતો નહિ, ને ઊકરાના મ્હો પર મારી લાકડી મૂકજે. ૩૧ અને ઊકરાની માએ કહ્યું કે, યહોવાહના જીવના તથા તારા જીવના સમ કે હું તને મૂકવાની નથી, ને તે જીની એની પાછળ ગયો. ૩૨ અને ગેહઝી તેમની આગળ ચાલ્યો ગયો, ને ઊકરાના મ્હો પર લાકડી મૂકી, પણ કંઈ રાખ્યું થયો નહિ તેમ લક્ષ દીધું નહિ, માટે તેને મળવા પાછો આવીને તેણે તેને એવી ખબર આપી કે, ઊકરા જન્મ્યું થયો નથી. ૩૩ અને એલીશા ધરમાં આવ્યો, ત્યારે, જુઓ, ઊકરા મરેલો તથા તેના પલમ પર સુવાડેલો હતો. ૩૪ માટે તે અંદર ગયો, ને બે નજી અંદર છતાં તેણે બારણું બંધ કરી, ને યહોવાહની પ્રાર્થના કરી. ૩૫ અને [પિલગા ઉપર ચઢીને તે ઊકરા પર સૂતો, ને એના મ્હો પર પોતાનું મ્હો, તથા એની આંખો પર પોતાની આંખો, તથા એના હાથ પર પોતાના હાથ રાખ્યા, ને પોતે ઊકરા પર લાખો થઈને [સૂતો], ને ઊકરાનું માંસ ગરમ થયું. ૩૬ પછી તે પાછો ઉતર્યો, ને ધરમાં એક ફેરો આમ ને એક ફેરો તેમ ખાધો, પછી ઉપર ચઢીને તે તેના પર લાખો થઈને સૂતો, ને ઊકરાએ સાત વાર છીંક ખાઈને પોતાની આંખો ઉઘાડી. ૩૭ અને તેણે ગેહઝીને બોલાવીને કહ્યું કે, એ શૂનામ્મીને બોલાવ, એટલે તેણે એને બોલાવી, ને એ તેની પાસે આવી, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તારા દીકરાને ઉઠાવી લે. ૩૮ ત્યારે એ અંદર નહીને જુમિ સુધી નહીને તેને પડે લાગી ને પોતાના દીકરાને ઉચકી લઈને બહાર ગયું.

૩૯ અને એલીશા ફરી જિજ્ઞાસુ આવ્યો, ને દેશમાં ગોધવારી હતી, ને લવિખ્યવાદીઓના પુત્રો તેની આગળ બેઠેલા હતા, ને તેણે પોતાના ચાકરને કહ્યું કે, મોટું તપેલું ચઢાવીને લવિખ્યવાદીઓના પુત્રોને સાફ સેરવાવાળું રાખ રાખ. ૪૦ અને એક નજી બાજુ પાલો વિલૂવા સાફ સીમમાં ગયો, ને તેને એક નજીવી

વેલો મળ્યા, ને તેના ઉપરથી તેણે જોળો ભરીને
બંધી દુધવાણાં વિવ્યાં; ને તેણે આવીને તે
સાક્ષના તપેલામાં મોળી નાખ્યાં; કેમકે તેઓ તેને
ઓળખતા ન હતા. ૪૦ માટે તેઓએ માણસોને ખાવા
સાથે પિરસ્યું, ને તે સાક્ષમાંથી તેઓ ખાતા હતા
ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ જમ પાડીને કહ્યું કે, રે
હસ્તરક્ત, તપેલામાં મેલ છે; ને તેઓ તે ખાઈ ન
શક્યા. ૪૧ પણ તેણે કહ્યું કે, ત્યારે આટો લાવો; ને
તેણે તે તપેલામાં નાખ્યા; ને તેણે કહ્યું કે, લોકને
પિરસો કે તેઓ ખાય; ને તપેલામાં ડુંભરનાં કારક
હવે ન રહ્યું.

૪૨ અને બચાલ-શાલીશાદથી એક માણસ આવ્યો;
ને તે હસ્તરક્તને સાથે પ્રથમકળનું અન્ન, એટલે
જવળી વીસે રોટલી, તથા અનાજનાં તાલ કણસલાં
પોતાની ઝાળીમાં લાવ્યો; ને તેણે કહ્યું કે, લોકને
આપ કે તેઓ ખાય; ૪૩ ને તેના આકરે કહ્યું કે, શું
આ મુંડો માણસોની આજળ મૂક? પણ તેણે કહ્યું
કે, લોકને આપ કે તેઓ ખાય; કેમકે યહોવાહ
એવું કહે છે કે, તેઓ ખાઈ રહેશે તોએ તેમાંથી પડયુ
રહેશે. ૪૪ માટે તેણે તે તેઓની આજળ મૂક્યું, ને
યહોવાહના વચન પ્રમાણે, તેઓએ ખાધું તેમ છતાં
તેમાંથી પડી રહ્યું.

૫ હવે અરામના રાજાને સેનાપતિ નાઅમાન
પોતાના ધણી આજળ મોટા માણસ તથા
માનવતા પ્રજાતો હતો; કેમકે તેની મારફતે યહો-
વાહે અરામને છત્ર પમાડી હતી. વળી એ પરાક્રમી
સૂરવીર પુરુષ હતો, પણ તે કાઠિયો હતો. ૨ અને
અરામીઓનાં ધારાં નિષ્ણ પર્જાં હતાં, ને તેઓ
હસ્તાએલ દેરામાંથી પાઠા આવતાં એક નાની છોડીને
પકડી લાખ્યા હતા. અને તે નાઅમાનની સ્ત્રીની
દારી યહ હતી. ૩ અને તેણીએ પોતાની શેઠાણીને
કહ્યું કે, હાથર કરે ને આપણે શેઠ સમરૂનમાના
લવિબવારીની પાસે જાય તો કેવું સાથ? કેમકે
ત્યારે તો તે તેનો કોઠ મટાડે. ૪ અને તેણે અદર
જમને પોતાના ધણીને ખબર આપતાં કહ્યું કે, હસ્તા-
એલ દેરાની છોડીએ અમઆમ કહ્યું. ૫ અને અરા-
મના રાજાએ કહ્યું કે, ભ, ચાલ્યો ભ, ને હું હસ્તાએ-
લના રાજા પર પત્ર મોકલ્યો. અને તે પોતાની સાથે
૬૨૨ તાલન રૂપું, તથા સેનાની છ હજાર મોઢોરો
તથા ૬૨૨ એક વસ્ત્રો વધને ચાલી નિકળ્યો. ૧ અને તે

એ પત્ર હસ્તાએલના રાજા પાસે લાવ્યો, [ને તેમાં
એમ લખ્યું હતું] કે, હવે આ પત્ર તને પહોંચે, ત્યારે
જાણું કે મેં મારા આકર નાઅમાનને તારી પાસે
મોકલ્યો છે, એ સાથે કે હું તેનો કોઠ મટાડે. ૭ અને
હસ્તાએલના રાજા એ પત્ર વાંચી રહ્યો ત્યારે એમ થયું
કે તેણે પોતાના વજ્ર ફાડીને કહ્યું કે, શું, મારવાને તથા
જીવાડવાને હું દેવ છું, કે આ માણસનો કોઠ મટાડવા
સાથે તેણે એને મારી પાસે મોકલ્યો છે? પણ કૃપા
હરી તમે વિચાર કરો તથા જુઓ કે કેવી રીતે તે
મારી વિરૂદ્ધ નિમિત્ત રોધે છે. ૮ અને હસ્તરક્ત
એલીશાએ સાંભળ્યું કે હસ્તાએલના રાજાએ પોતાનાં
વસ્ત્રો ફાંડ્યાં છે, ત્યારે એમ થયું કે તેણે રાજાની પાસે
માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, તે સા માટે પોતાનાં વજ્ર
ફાંડ્યા છે? તેને હમણાં મારી પાસે મોકલ, ને તે
જાણશે કે હસ્તાએલમાં લવિબવારી છે. ૯ એમ નાઅ-
માન પોતાના ઘોડા તથા પોતાના રથો સહિત આવ્યો
એલીશાના ઘરના બારણા આગળ ઉભો રહ્યો. ૧૦ અને
એલીશાએ તેની પાસે સંદેશિયો મોકલીને કહાવ્યું
કે, જમને ચરદનમાં સાત વાર સ્નાન કર; ને તને નહું
માંસ આપશે, ને હું શુદ્ધ થશે. ૧૧ પણ નાઅમાન
કોપાયમાન થઈને ચાલ્યો ગયો, ને કહ્યું કે, જુઓ, હું
ખારતો હતો કે નિમે તે મારી પાસે બહાર આવશે,
ને ઉભો રહીને પોતાના દેવ યહોવાહને નામે વિનંતી
કરશે, ને તે જગ્યા પર પોતાનો દાષ ફેરવીને કોઠિ-
આને સામે કરશે. ૧૨ શું હમરૂકની નહીએ અખા-
નાહ તથા ફાપીર હસ્તાએલના સર્વ જળાશયો કરતાં
સારી નથી? શું એઓમાં સ્નાન કરીને હું શુદ્ધ નહિ
થાઉં? માટે તે પાછો વળીને હોધમાં ચાલ્યો ગયો.
૧૩ અને તેના આકરોએ તેની પાસે આવ્યોને કહ્યું કે,
માસ ખાપ, બે લવિબવારીએ કંઈ મોટું કાપે કરવાની
તને આજ્ઞા આપી હોત, તો શું તું તે ન કરત? તો
જ્યારે તે તને કહે છે કે, સ્નાન કરીને શુદ્ધ થા, તો
કેટલું વિરોધે કરીને [તે કર્યું જોઈએ]? ૧૪ ત્યારે તે
ગયો, ને હસ્તરક્તના કલા પ્રમાણે ચરદનમાં સઘ
વાર ડુંબશી મારી. અને તેનું માંસ બદલાઈને નાના
છાકરાના માસ જેવું થઈ ગયું, ને તે શુદ્ધ થયો. ૧૫ અને
તે પોતાના ગધવા રસાલ સહિત હસ્તરક્ત પાસે
પાછો આવ્યો, ને આવ્યોને તેની આજળ ઉભો રહ્યો;
ને તેણે કહ્યું કે, હવે, જો, હું જાણું છું કે, કેવળ હસ્તા-
એલમાં જ દેવ છે, તે શિશ્ય આપી પૃથ્વીમાં નથી;

તો હવે કૃપા કરી તારા સેવક પાસેથી બંધીસ લે. ૧૬ પણ એણે કહ્યું કે, યહોવાદ જેની સામે હું ઉભો રહું છું, તેના જીવના સમ કે હું કંઈ પણ નાંદ લઇશ અને તેણે એને આગ્રહ કીધો કે તે લે, પણ એણે ના માન્યું. ૧૭ અને નાઅમાને કહ્યું કે, જો ન [લે], તો પણ કૃપા કરી તારા સેવકને જે ખુશ્નરોના બાબત જેટલી મટોડી અપાવ, કેમકે તારો સેવક હવે પછી યહોવાદ શિવાય બીજા કોઈ દેવને દબનીયાપણુ તથા ચત્ર ચઢાવશે નહિ. ૧૮ આ બાબતમાં યહોવાદ તારા સેવકને ક્ષમા કરી, એટલે કે જ્યારે મારો ધણી મારા હાથ પર ટેકીને રિમ્બોનના ધરમાં પૂલ કરવા સારૂ બન્યું છે, ત્યારે હું રિમ્બોનના ધરમાં નહીં છું, તે રિમ્બોનના ધરમાં મારા નમવાની બાબતમાં યહોવાદ તારા સેવકને ક્ષમા કરે. ૧૯ અને એણે તેને કહ્યું કે, સાતિએ જ માટે તે એની પાસેથી ચોરડક ગયા.

૨૦ પણ ઇશ્વરમક્ત એલીશાના ચાકર જેહરીએ કહ્યું કે, જો, જો અશમી નાઅમાન જે લાંબો હતો, તે તેની પાસેથી લીધા વજર મારા ચોટ્ટે એને જવા દીધો છે, માટે યહોવાદના જીવના સમ કે હું એની પાછળ ફોડીને એની પાસેથી કેહકું લઇશ. ૨૧ માટે જેહરી નાઅમાનની પાછળ ગયો; ને નાઅમાને કોઇને પોતાની પાછળ ફોડતો જોયો ત્યારે તે તેને મળવાને પોતાના રથમાંથી ઉતર્યો, ને કહ્યું કે, સર્વ સ્ત્રમકુશળ છે? ૨૨ ને તેણે કહ્યું કે, સર્વ સ્ત્રમકુશળ છે મારા ચોટ્ટે મને મોહકીને કહાંબ્યું છે કે, જો, હમણાં એકાદમના પહાડી મુલકમાંથી ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાના જે જીવાન મારી પાસે આવ્યા છે, કૃપા કરી તેમને માટે એક તાલત રૂપુ તથા બે જોડ વસ્ત્રો આપ. ૨૩ અને નાઅમાને કહ્યું કે, રાજ્ય ધરને બે તાંત લે; ને એણે તેને આમડ કીધો, ને બે તાલત રૂપુ તથા બે જોડ વસ્ત્રો બે ગેલીઓમાં બાંધીને, પોતાના બે ચાકરોને માથે તે ચઢાવી, ને તેઓ તે ઉચકીને તેની આગળ ચાલ્યા. ૨૪ અને જ્યારે તે એકેલ પહાડમાં, ત્યારે તેણે તે તેઓના હાથમાંથી લઇને ધરમાં મૂકી, ને તે માણસોને રજ આપી, ને તેઓ વિદાય થયા. ૨૫ પણ પોતે અદર જઇને પોતાના ચોટ્ટી આગળ ઉભો રહ્યો. અને એલીશાએ તેને કહ્યું કે, જેહરી, હું ક્યાથી આવે છું? ને એણે કહ્યું કે, તારો સેવક કંઈ પણ ગયો નહોતો. ૨૬ અને તેણે એને કહ્યું કે, તે માણસ પોતાના રથમાંથી ઉતરીને વને મળવા સારૂ પાછો આવ્યો, ત્યારે મારૂ હૃદય હું તારી સાથે ગુ

નહોતું? આ હું રૂપુ લેવાનો, તથા વજર, તથા જેતવાડીઓ, તથા દ્રાક્ષવાડીઓ, તથા ઘેટા, તથા બજાર, તથા દાસો, તથા દાસીઓ લેવાનો વખત છે? રજ માટે નાઅમાનના કોટ વને તથા તારા સતાનને સદા વળગી રહેશે. અને તે દિન જોવા કોઠિયો ધરને તેની આગળથી નિકળી ગયા.

૬ અને ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોએ એલીશાને કહ્યું કે, જે જગ્યામાં જમે તારી આગળ રહીશ છો, તે જમને સાંકડી પડે છે. ૭ કૃપા કરી જમને ચરદન આગળ જવા, તથા ત્યાંથી જમને દરેક જાણને એક કારોટિયા લેવા દઇને ત્યાં અમાર માટે રહેવાની જગ્યા કરવા દે. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે જાઓ. ૮ અને કોઇએકે કહ્યું, કૃપા કરીને રાજ્ય ધરને તારા દાસોની સાથે ચાલ. અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, હુ આવીશ. ૯ જમ તે તેમની સાથે ગયા. અને તેઓએ ચરદન પહોંચીને લાકડા કાપવા માંડ્યા. ૧૦ પણ એક જમ કારોટિયા કાપતો હતો તેવામાં તેની કંઠાડી પાણીમાં પડી ગઈ; ને તેણે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, હે મારા ગુરૂજ, અફસોસ! કેમકે એ તો માની આણેલી હતી. ૧૧ ત્યાર ઇશ્વરમક્તે કહ્યું કે, તે ક્યા પડી? ને તેણે તેને તે જગ્યા બતાવી. અને તેણે એક લાકડું કાપીને ત્યાં [પાણી] માં નાખ્યું, ને તે લોહ તરી આવ્યું. ૧૨ અને તેણે કહ્યું કે, તારા પાસે તેને લેશકી લે; અટલે તેણે પોતાને હાથ લગાવીને તે લઈ લીધું.

૮ હવે અશમના રાજ્યએ ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કીધું, ને પોતાના ચાકરોની સલાહ લઇને તેણે કહ્યું કે, મારી બાવણી ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ યશે. ૯ અને ઇશ્વરમક્તે ઇસ્રાએલના રાજા પાસે માણસ મોહકીને કહાંબ્યું કે, બજારદાર, ફલાણી જગ્યાએ ધરને જતો ના; કેમકે ત્યાં અશમીઆ આવવાના છે. ૧૦ અને જે કેકાણા વિષે ઇશ્વરમક્તે ઇસ્રાએલના રાજાને કહાંબીને ચેતવણી આપી હતી, ત્યાં માણસ મોહકીને તે જગ્યાવ પામ્યો; એક બે વારજ [પામ્યો] જમ નહિ. ૧૧ અને અશમના રાજાનું મન એ વાતને લીધે બહુ ગભરાયું, ને તેણે પોતાના ચાકરોને બોલાવીને તેમને પુછ્યું કે, આપણામાંથી કોણ ઇસ્રાએલના રાજાના પક્ષનો છે, એ તમે મને નહિ બતાવો? ૧૨ ને તેના ચાકરોમાંના એકે કહ્યું કે, હે મારા ગુરૂજી રાજ, એમ નથી; પણ જે વચનો હું પોતાના રથનગૃહમાં બોલે છે તે, ઇસ્રાએલમાંના ભવિષ્યવાદી એલીશા

હસાએલના રાજને બહેર કરે છે ૧૩ અને તેણે કહ્યું કે, જમને જુઓ, કે તે કયા છે, કે હું માણસ મોકલીને તેને મઝાવું અને તેને એવી ખબર મળી કે, જો, તે હોવાનમા છે ૧૪ માટે તેણે ઘોડા તથા રથો તથા મોકલે સૈન્ય ત્યા મોકલ્યું, ને તેઓએ ત્યા રાત્રે જમને નગરની આસપાસ ઘેરા ધાલ્યો ૧૫ અને હથ્થરબક્તને માકર પહેલો લીધે બહાર ગયો, ત્યારે જુઓ, સેનાએ ઘોડા તથા રથો સહિત નગરને ઘેરી લીધેલું હતું, ને તેના આકરે તેને કહ્યું કે, હાથ હાથ, મારા રોક, આપણે છું કરી છું! ૧૬ અને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, બિહીતો નહિ, કેમકે જુઓ આપણી સાથે છે તેઓ તેમની સાથે જુઓ ૧૭ તેઓના કરતા વિરોધ છે ૧૭ અને એલીશાએ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હે યહોવાહ, કૃપા કરી બેની આખો ઉધાડ કે એ જુઓ, ને યહોવાહ તે જુવાનની આખો ઉધાડી, ને તેણે જુઓ, ને જુઓ, એલીશાની આસપાસ અગ્નિપ્રેરણાથી, તથા અગ્નિ-રથોથી પવંત ભરાઈ ગયો હતો ૧૮ અને તેઓ તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે એલીશાએ યહોવાહની પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, કૃપા કરીને આ લોકને આધના કરી નાખ, ને તેણે એલીશાના કહેવા પ્રમાણે તેમને આધના કરી નાખ્યા ૧૯ અને એલીશાએ તેમને કહ્યું કે, તે માન આ નહિ, ને તે નગર પણ આ નહિ, મારી પાછળ ચાલો, ને તમે જે માણસને શોધો છો, તેની પાસે હું વમને લઈ જઈશ, ને તે તેમને સમજૂન લઈ ગયા ૨૦ અને તેઓ સમજૂનમા પહોંચ્યા ત્યારે એમ ધણ કે એલીશાએ કહ્યું કે, હે યહોવાહ, આ માણસેની આખો ઉધાડ, કે તેઓ જુઓ અને યહોવાહ તેઓની આખો ઉધાડી, ને તેઓએ જુઓ, ને જુઓ, તેઓ સમજૂનની મધ્યે હતા ૨૧ અને હસાએલના રાજએ તેમને જોઈને એલીશાને કહ્યું કે, હે મારા પિતાહ, હું તેમને મારું? હું તેમને મારું? ૨૨ ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, તારે તેમને મારવા નહિ જેમને તે તારી તરવારથી તથા તારા ધનુષ્યથી કબજે કીધા છે, તેમને છું હું મારશે? તેમની આગળ રોટલી તથા પાણી મુક, કે તેઓ ખાઈ પીને પોતાના ધણી પાસે જાય. ૨૩ અને તેણે તેમને સાત મોકલું ખાણુ તૈયાર કીધું, ને તેઓ ખાઈ પી રહ્યા ત્યારે તેણે તેઓને વિદાય કર્યા, ને તેઓ પોતાના ધણીની પાસે ગયા, ૨૪ ને ત્યાર પછી અસમની ટાળીઓ હસાએલ કેશમા આવી નહિ.

૨૪ અને ત્યાર પછી એમ ધણ કે, અસમના રાજ બેન હદાદે પોતાનું સંપત્તિ સૈન્ય એકત્ર કીધું, ને ચડી આવીને સમજૂનને ઘેરો ધાલ્યો ૨૫ અને સમજૂનમા તારે દુકાળ પડ્યો, ને જુઓ, ગદેડાની સુદી ઝેરડી રૂપિયે, તથા પા માપ ખણતરની અધાર પાત્ર રૂપિયે વેચાવા લાગી, ત્યા સુધી તેઓ તેને ઘેરો ધાલી રહ્યા ૨૬ અને હસાએલના રાજ કોટ પર ચાલ્યો જતો હતો, ત્યારે કોષ્ટએક સ્ત્રીએ હાક મારીને તેને કહ્યું કે, હે મારા મુરખની રાજ, સાલ્ક કર ૨૭ અને તેણે કહ્યું કે, જો યહોવાહ તને સાલ્ક ન કરે, તો હું કયાથી તને સાલ્ક કરું? છું ખળીમાથી? અથવા છું દ્રાકડકમાથી? ૨૮ ને રાજએ તેને કહ્યું કે, તને છું દુખ છે? ને તેણીએ ઉત્તર આપ્યો કે, આ સ્ત્રીએ મને કહ્યું કે, તારો દીકરો આપ, કે આપણે આજ તેને ખાઈએ, ને કાલે આપણે મારો દીકરો ખાઈએ ૨૯ માટે અમે મારો દીકરો રાધીને ખાધો, ને બીજે દિવસે મેં તેને કહ્યું કે, તારો દીકરો આપ, કે આપણે તેને ખાઈએ, ને તેણીએ પોતાના દીકરને સત્તાડી દીધો ૩૦ અને રાજએ તે સ્ત્રીના રાખે સાલ્કયા, ત્યારે એમ ધણ કે તેણે પોતાના વસ્ત્ર કાઢ્યા, (હવે તે કોટ પર ચાલ્યો જતો હતો,) ને લોકોએ જુઓ તો, જુઓ, અહરની બાજુએ તેના અંગ પર તેણે તાર પહેરેલું હતું ૩૧ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જો સાકારના દીકરો એલીશાનું માથું તેના [ધડ] પર આજ ઉત્તર રહે, તો યહોવાહ મને એક વસ્ત્ર આપે ૩૨ અને તેણે વસ્ત્ર વધારે કરે ૩૩ પણ એલીશા પોતાના ધરમા બેઠો હતો, ને તેની પાસે વડીલો બેઠા હતા, ને [રાજએ] પોતાની હજીરમાથી એક માણસ મોકલ્યો, પણ હજી તે ખેપિયો તેની પાસે આવી પહોંચ્યો તે પહેલાં તો તેણે વડીલને કહ્યું કે, એ ખુનીના દીકરાએ મારું માથું કપાવી નાખવા સાત માણસ મોકલ્યા છે, તે તમે જુઓ છો છું? જુઓ, તે ખેપિયો આવે, ત્યારે કમાડ વાતી દહને તેને બહાર રાખીને કમાડ મળવડાઈથી વાસી રાખજો, છું તેના ધણીના પગને અવાજ તેની પાછળ નથી [સમજાતો]? ૩૪ ને તે હજી તો તેમની સાથે વાત કરતો હતો એટલામા, જુઓ, ખેપિયો તેની પાસે આવી પહોંચ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, જુઓ, આ આપતિ યહોવાહ તરફથી છે, યહોવાહની વાટ હું હવે પછી શા માટે જોઉં?

૭ અને એલીશાએ કહ્યું કે, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો, યહોવાહ એવું કહે છે કે, કાલે સુમારે

આ વેળાએ સમરનની ભાગ્યમાં એક માપ મેદો એક રોકેલે, ને બે માપ જળ એક રોકેલે વિચારી. ૨ ત્યારે જે સરદારના હાથ પર રામ ટેકતો, તેણે તે હથ્થર-ભક્તને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જો, યહોવાહ આકાશમાં બારીઓ કરે તો પણ એ વાત બની શકે છું? ને તેણે કહ્યું કે, જો, હું તે નજરે જોયો, પણ તેમાંથી ખાવા પામશે નહિ.

૩ હવે ફરવાળના નાકા આગળ ચાર કોટિઆ માણસો હતા; ને તેઓએ એકબીજાને કહ્યું કે, રા માટે આપણે અહિં બેસી રહીને મરી જઈએ? ૪ જો આપણે કહીએ કે, આપણે નગરમાં પેસીએ, તો નગરમાં તો દુકાળ છે, ને ત્યાં આપણે મરી જઈએ; ને જો છાતામાના અહિં બેસી રહીએ, તો પણ મરી જઈએ, માટે હવે ચાલો, આપણે અરામીઓની ઊવણીમાં જઈએ; જો તેઓ આપણને છવના રહેવા દેશે તો આપણે છવના રહીશું; ને જો તેઓ આપણને મારી નાખશે તો વળી મરવાનું તો છેજ. ૫ અને તેઓ ઝળઝળિયાંની વખતે અરામીઓની ઊવણીમાં જવા સાડ ઉઠ્યા; ને તેઓ અરામીઓની ઊવણીની સરહદ પર પહોંચ્યા, ત્યારે જુઓ, ત્યાં કોઈ માણસ ન હતો. ૬ કેમકે પ્રભુએ અરામીઓના સૈન્યને રથોના અવાજ તથા ઘોડાઓના અવાજ, એટલે મોટા સૈન્યના અવાજ સંભળાવ્યો હતો; ને તેઓએ એકબીજાને કહ્યું હતું કે, જુઓ, ઇસ્રાએલના રાજાએ હિત્તીઓના રાજાઓને, તથા મિસરીઓના રાજાઓને નાણાં આપીને આપણી વિરૂદ્ધ યદાઇ કરવા સાડ મોકલ્યા છે. ૭ માટે ઝળઝળિયું થતાં ઉઠીને તેઓ નાસી ગયા હતા; ને તેઓના તંબુઓને, તથા તેઓના ઘોડાઓને, તથા તેઓનાં ગધેડાંને, એટલે ઊવણીને જેમ હતી તેમની તેમ મૂકીને તેઓ છવ લઈને નાસી ગયા હતા. ૮ અને પેલા કોટિઆઓ ઊવણીની સરહદ પર આવ્યા, ત્યારે એક તંબુમાં પેસીને તેઓએ ખાધું પીધું, ને ત્યાંથી રૂપુ તથા સોનું તથા વસ્ત્રો લઈ લીધાં, અને જઈને તે સંતાપ્યાં; ને પાછા આવીને તેઓ બીજા તંબુમાં પેઠા, ને ત્યાંથી પણ લઈ લીધું, ને જઈને તે સંતાપ્યાં. ૯ પછી તેઓએ એકબીજાને કહ્યું કે, આપણે ઠીક નથી કરતા; આ દિવસ વધામણીનો દિવસ છે, ને આપણે ચૂપ રહ્યા છીએ; જો સવારના અજવાળા સુધી આપણે ચોલીયું તો આપણા પર શિક્ષા આવી પડશે; તો હવે ચાલો,

આપણે જઈને રામના ધરનાને ખબર આપીએ. ૧૦ માટે તેઓએ આવીને નગરના ફરવાળને હાંક મારી; ને તેઓએ તેમને એમ કહ્યું કે, અમે અરામીઓની ઊવણીમાં ગયા હતા, ને જુઓ, ત્યાં કોઈ માણસ ન હતો, ને કોઈ માણસનો સાદ પણ [સંભળાતો] ન હતો, પણ ઘોડા બાધી મૂકેલા તથા ગધેડાં બાંધી મૂકેલાં, તથા તંબુ જેમ હતા તેમના તેમ હતા. ૧૧ અને તેણે ફરવાળને હાંક મારી, ને તેઓએ અર્ધપુરના રામના ધરનાને ખબર આપી. ૧૨ અને રામએ રાત્રે ઉઠીને પોતાના ચારોને કહ્યું કે, અરામીઓએ આપણને યું કીધું છે તે તો હું તમને સમજાવીશ; તેઓ જાણે છે કે આપણે બૂખ્યા છીએ, માટે એઓ નગરમાંથી નિકળશે એટલે આપણે એઓને છવના પકડી લઈને નગરમાં પેસી જઈશું, એમ કહીને તેઓ ઊવણીમાંથી નિકળીને સીમમાં સવાઇ રહ્યા છે. ૧૩ અને તેના ચારોમાંના એકે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, કૃપા કરીને અમને બાકી રહેલા ઘોડા કે જે નગરમાં છવના રહ્યા છે તેમાંથી પાંચને લઈને કોઈને તપાસ કરવા સાડ મોકલવા દે; (જુઓ, તેઓ ઇસ્રાએલનો સંધળો સમુદાય જે અત્રે બચી રહેલો છે તેના જેવા છે; જુઓ, ઇસ્રાએલનો સંધળો સમુદાય જેના નાચ ચયો છે તેના જેવા તેઓ છે); ૧૪ માટે તેઓએ ઘોડા બેરેલા બે રમ લીધા; ને જઈને તપાસ કરે, એમ કહીને રામએ તેમને અરામીઓના સૈન્યની પાછળ મોકલ્યા. ૧૫ અને તેઓ તેમની પાછળ ચર-દન સુધી ગયા; ને જુઓ, જે વસ્ત્રો તથા પાત્રો અરામીઓએ ઉતાવળના કારણથી ફેંકી દીધાં હતાં, તેઓથી આખો માર્ગ ભરપૂર હતો; ને સરદારિયાઓએ પાછા આવીને રામને ખબર કહી. ૧૬ અને લોકોએ બહાર નિકળી આવીને અરામીઓની ઊવણી લઈ, એમ યહોવાહના વચન પ્રમાણે મેદાનું એક માપ એક રોકેલે તથા જવના બે માપ એક રોકેલે વેચાયાં. ૧૭ અને જે સરદારના હાથ પર રામ ટેકતો, તેને એણે ફરવાળની સંજાળ સાંજવાનું સોંપ્યું; ને જેમ હથ્થરભક્તે કહ્યું હતું તેમ, એટલે રામ ઉતરીને તેની પાસે આવ્યો હતો ત્યારે તેણે કહ્યું હતું તેમ, તે ફરવાળમાં લોકોના પગો વળે છુદાઈને મરણ પામ્યો. ૧૮ અને હથ્થરભક્તે રામને બોલાવીને જેમ કહ્યું હતું કે, કાલે સુમારે આ વેળાએ સમરનની ભાગ્યમાં બે માપ જળ એક રોકેલે, તથા એક માપ મેદો, એક

ચોકલે વચારી, તેમ થયું, ૧' ને તે સરદારે ઇશ્વરભક્તને ઉત્તર આપતાં કહ્યું હતું કે, હવે, જો, યહોવાહ આકારમાં ખારીઓ કરે, તો પણ હું એ વાત જાની રાકે? ને એણે કહ્યું હતું કે, જો, હું તે વારી આપે બેસે, પણ તેમાથી ખાવા પામશે નહિ ૨૦' તેને તેજ પ્રમાણે થયું; કેમકે તે દરજાના લોકોના પત્ર તળે છુદાઈને મરણ પામ્યા.

હવે જોના છાકરાને પેતે જીવતો કયો હતો, તેને એવીશાએ એમ કહ્યું હતું કે, ઉઠ, વારા ધરનાંને લઈને જ, ને જ્યાં તારાથી પ્રવાસ કરાય ત્યાં પ્રવાસ કર, કેમકે યહોવાહે દુકાળનો હુકમ કર્યો છે; ને વળી તે સાત વર્ષ દેશ પર આવશે ૨ અને તે સ્ત્રીએ ઊઠીને તે ઇશ્વરભક્તના કહેવા સુજળ કર્યું; ને તે પેતાના ધરનાંને લઈને ચાલી ગઈ, ને તેણે પલિસ્તીઓના દેશમાં સાત વર્ષ સુધી પ્રવાસ કર્યો ૨ અને સાત વર્ષને અંતે એમ થયું કે તે સ્ત્રી પલિસ્તીઓના દેશમાંથી પાછી આવી, ને તે પેતાના ધરને માટે તથા પેતાની જમીનને માટે રાજની પાસે અરજ કરવા ગઈ ૪ હવે રાજ ઇશ્વરભક્તના ચાકર ગેહઝીની સાથે એવી વાત કરતો હતો કે, કૃપા કરીને એવીશાએ જે સંપત્તિ મોટા હતો કયો છે તે મને કહે. ૧ અને એમ થયું કે, તેણે મુએલાને કેવી રીતે સંભવન કીધો હતો, એ તે રાજને કહી દેખાડતો હતો, તે દરખાસ્ત, જુઓ, ને જોના દીકરો તેણે સંભવન કીધો હતો, તેણીએ [આવીને] રાજ આગળ પેતાના ધરને સાથે તથા પેતાની જમીનને સાથે અરજ કરી અને ગેહઝીએ કહ્યું, હો મારા મુરખની રાજ, આ તેજ સ્ત્રી છે, ને આ તેનાજ દીકરો છે, કે જેને એવીશાએ સંભવન કર્યો. ૨ અને રાજએ તે સ્ત્રીને પ્રજીવ, ત્યારે તેણીએ તેને કહ્યું; માટે રાજએ તેણીને સાથે એક અમુક પ્રવાસ કરાવી આપીને જોને કહ્યું કે, તેણીનું જે સંપત્તિ હતું તે, તથા તેણીએ દેશ છોડ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધીની તેણીના એવરની સંપત્તિ ઉપજ તેણીને પાછા અપાવ.

૭ અને એવીશા દમરક આવ્યો, ને અરામનો રાજ એન હાદ માટે હતો; ને તેને એવી ખબર મળી કે ઇશ્વરભક્ત અને આવ્યો છે ૮ અને રાજએ દરજાએ લઈ ક, તારા હાથમાં બેઠ લઈને ઇશ્વર ભક્તને મળવા જ, ને તેની મારફતે યહોવાહને એવું પૂછાવ કે, હું હું આ મહાદામાથી સામે યથા?

૯ માટે હઝાએલ તેને મળવા ગયો, ને પેતાની સાથે દમરકમાંની સંપત્તિ સારી વસ્તુઓ આપીને ઉઠ પર લાદીને બેઠ દાખલ લઈને આવ્યા પહોંચ્યો, ને તેની આગળ ઉભા રહીને કહ્યું કે, વારા દીકરા અરામના રાજ એન-હાદે મને વારી પાસે એમ પૂછવા મોકલ્યો છે કે, હું હું આ મહાદામાથી સામે યથા? ૧૦ ને એવીશાએ તેને કહ્યું કે, જઈને તેને કહે કે, હું નિશ્ચે સાચો થયો, પરંતુ યહોવાહે તો મને એમ ખતાવ્યું છે કે તે નિશ્ચે મરી જશે ૧૧ અને એ દિવસ મટા કરીને એકો નજરે [તેની] સામુ જોઈ રહ્યો, એટલે સુધી કે તે રામભક્ત ગયો, ને ઇશ્વરભક્ત રહી પડ્યો. ૧૨ અને હઝાએલે કહ્યું કે, મારો મુરખની શા માટે રહે છે? ને એણે ઉત્તર આપ્યો કે, એ માટે કે ઇસ્તાએલપુતો પર હું જે વિપત્તિ લાવવાનો છે તે હું બાંધ્યું છું, તેઓના કહ્યાએને હું આજ લગાવી મૂકીશ, તથા તેમના જીવનને હું વરવારથી કાપ કરીશ, તથા તેમના જાળકોને હું પહોંચીને દુકાડ કરીશ; તથા તેમની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓને હું ચોરી નાખીશ. ૧૩ પણ હઝાએલે કહ્યું કે, વારો સેવક, કે જે ફક્ત એક કુટરા વસ્તુ છે, તે કાણ જો જે એવું મહાન કાર્ય તે કરે? ને એવીશાએ ઉત્તર આપ્યો કે, યહોવાહે મને જણાવ્યું છે કે હું અરામ ઉપર રાજ કરો. ૧૪ પણ તે એવીશાની પાસેથી વિદાય થઈને પેતાના કહ્યોની પાસે આવ્યો; ને એણે તેને પૂછ્યું કે, એવીશાએ તને કું કહ્યું? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, તેણે મને કહ્યું કે, હું નિશ્ચે સાચો થયો ૧૧ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, તેણે વાદર લઈને તેને પાણીમાં ધોળીને જોના મુખ ઉપર ઓરાદી, ને તેથી એ મરણ પામ્યો; ને તેની જગ્યાએ હઝાએલે રાજ્ય કીધું.

૧૫ અને ઇસ્તાએલના રાજ આહાબના દીકરા યેરા-મને પાચમે વર્ષે ચતુદાહનો રાજ યહોવાહાદ છતાં, ચતુદાહનો રાજ યહોવાહાદને દીકરો યહોરામ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ૧૭ તે રાજ થયો ત્યારે બીસસ વર્ષની વયનો હતો; ને ચરસાલેમમાં તેણે આઠ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૧૮ અને આહાબના ધરનાની પેટે તે ઇસ્તાએલના રાજઓના માર્ગમાં ચાલ્યો, કેમકે તે આહાબની દીકરી સાથે પરણ્યો હતો, ને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં જીવ્યું ૧૯ તો પણ પેતાના સેવક દાઉદને કીધે યહોવાહ ચતુદાહનો નાશ કરવાનું ચાહતો નહોતો, એમ તેણે તેને તેના સલામને માટે સદા દીધો આપ-

વાનુ વચન આપ્યું હતું તેમ ૧૦તેના દિવસોમા અહોમે યદુદાદના દ્વાય નીચેથી દગો કરીને પોતાને શિરે એક રાગ કરાવ્યો. ૧૧ત્યારે ચોરામ તેના સર્વ રથો મુક્કા સાધરમા ગયો, ને તેણે રાત્રે ઉઠીને પોતાની આસપાસના અહોનીઓને તથા રથાધિપતિઓને માયા, ને લોક પોતાના વનુઓએ નાસી ગયા. ૧૨એમ અહોમે આજ દિવસ મુખી યદુદાદના દ્વાય નીચેથી દગો કીધેલો છે, પણ તેજ વેળાએ લિખ્નાદે પશુ દગો કીધો. ૧૩અને ચોરામના બાકીના કુલ્યો, ને તેણે ને સર્વ કુલ્ય, તે યદુદાદના રાજ્યોના કાળજીવાળા પુસ્તકમા લખેલા નથી હું? ૧૪ને ચોરામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઠી ગયો, ને પોતાના પિતૃઓની સાથે હાઉદના નગરમા દડાયો, ને તેની જગ્યાએ તેના દીકરા અદાજ્યાદે રાજ્ય કીધું.

૨૫ ઇસ્રાએલન રાજ આદાબના દીકરા ચોરામને બારમે વર્ષ યદુદાદના રાજ યદોરામનો દીકરો અદાજ્યાદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨૬અદાજ્યાદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બાકીસ વર્ષના હુનો, ને તેણે ચરાદેમમા એક વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનુ નામ અષાક્યાદ હતું, એ ઇસ્રાએલના રાજ ઓઢીની દીકરી હતી. ૨૭અને તે આદાબના ધરનાના માં આ નાક્યો, ને આદાબના ધરનાની પેઠે તેણે યદોવાદની દહિયામાં ભુંડું કર્યું, કેમકે તે આદાબના ધરનાનો જમાઈ હતો. ૨૮અને તે આદાબના દીકરા ચોરામની સાથે અરામના રાજ દગ્રાએલની સામે રામોય ગિલ-આદ આ ની યુદ્ધ કરવા ગયો, ને અરામીઓએ ચોરામને ધાયલ કીધો. ૨૯અને તે અરામના રાજ દગ્રાએલની સામે યુદ્ધ કરતો હતો, ત્યારે અરામી ઓએ તેને ને ધા રામાલ આગળ માયા હતા, તે મટાડવા સાર ચોરામ રાજ પાડો પિતૃએલમા આવ્યો, ને યદુદાદના રા ૧૦દોરામનો દીકરો અદાજ્યાદ પિતૃએલમા આદાબના દીકરા ચોરામને લેવા ગયો, કારણ કે એ મારો હતો.

૮ અને એની રાજ ભવિષ્યવાદીએ ભવિષ્યવાદીઓના પુત્રોમાના એકને ભાલા ધીને તેને કહ્યું કે, તારી કમર બાંધ, ને તારા દ્વાયમા આ તેલની સીસી લઈને રામોય ગિલઆદ જ. ૨અને ત્યાં પહોંચીને નિશ્ચીના દીકરા યદોરાશાકાટના દીકરા ચેહુને સોધી કહાડીને અહર જઈને તેને તેના કામઝોમાથી ઉઠાડીને તેને અંદરની ચોરડીમા લઈ જશે. ૩પછી તેલની સીસી

લઈને તેના માથા પર રેડાજે, ને કહેજે કે, યદોવાદ એમ કહે છે કે, મેં તને ઇસ્રાએલને શિર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો છે, પણ બારણું ઉધાડીને નાસી આવજે, વિલગ કરીશ મા. ૪માટે તે જુવાન, એટલે એ જુવાન ભવિષ્યવાદી, રામોય ગિલઆદમા ગયો. ૫અને તે પહોંચ્યો ત્યારે જુઓ, સૈન્યના સરદારો બેઠેલા હતા, ને તેણે કહ્યું કે, સરદાર, હું તારે સાર સંદેશો લાવ્યો છું. અને ચેહુએ કહ્યું કે, અમારા સર્વ માથી કોને માટે? ને તેણે કહ્યું કે, હે સરદાર, તારે માટે. ૬અને એ ઉઠીને ધરમા ગયો, ને તેણે એના માથા પર તેજ રેડીને એને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યદોવાદ એવું કહે છે કે, મેં તને યદોવાદના લોક ઉપર, એટલે ઇસ્રાએલ પર, રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો છે. ૭અને હું તારા ધર્મી આદાબના ધરનાને મારશે, એ માટે કે હું મારા સેવક ભવિષ્યવાદીઓના ખૂનનું તથા યદોવાદના સર્વ સેવકોના ખૂનનું વેર ઇઝેમેલની પાસેથી વાગી લઉં. ૮કેમકે આદાબનું આખું ધર વિનાશ પામશે, ને હું આદાબની પાસેથી પ્રત્યેક નર બાગડને, તથા ઇસ્રાએલમા જે બંદીવાન તેમજ દુશ્મ, તેઓને નાશ કરીશ. ૯અને આદાબના ધરને હું નબાટના દીકરા ચરોબઆમના ધરની માફક, તથા અલીવાદના દીકરા બાઅરાના ધરની માફક કરી નાખીશ. ૧૦અને કુતરા ઇઝેમેલને ચિત્ર એલના વાટમા ખાશે, ને એને હાટનાર કોષ નહિ હોય અને તે દુશ્મ ઉધાડીને નાસી ગયો. ૧૧પછી ચેહુ પોતાના ધર્મીના ચાકરોની પાસે બહાર આવ્યો, ને કોષએ તેને કહ્યું કે, બહુ ઠીક છે કે નહિ? એ ગાડો માલુસ તારી પાસે શા માટે આવ્યો હતો? ને તેણે તેમને કહ્યું કે, તમે એ માલુસને ઓળખો છો, તથા તેણે થી વાત કરી, તે તમે જાણો છો. ૧૨અને તેઓએ કહ્યું કે, એ તો ખાટી વાત છે, હવે અમને કહે અને તેણે કહ્યું કે, એણે મને ફલાણુ ફલાણુ કહ્યું, એટલે કે યદોવાદ એમ કહે છે કે, મેં તને ઇસ્રાએલ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો છે. ૧૩ત્યારે તે પ્રત્યેકે ઝટપટ પોતાના વજ્ર લઈને સીડીને મથાળે તેની તળે ગિલબનીને, સ્લુરિગઝુ વગાડીને કહ્યું કે, ચેહુ રાજ છે. ૧૪એમ નિશ્ચીના દીકરા યદોરાશાકાટના દીકરા ચેહુએ ચોરામની સામે દગો કીધો. (હવે ચોરામ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ, અરામના રાજ દગ્રાએલના કારણથી, રામોય-ગિલઆદને સાચવી રાખતા

હતા ૧૧ પછી ચોરામ રાજ અરામના રાજ હુઝાએ-
 લની સામે યુદ્ધ કરતો હતો, ત્યારે અરામીઓએ
 તેને ને પા માથો હતો, તેથી સામે યવા સાડે તે
 ચિત્રએલમા પાછો આવ્યો હતો) અને યેહુએ કહ્યું
 કે, એ તમારું મન એવું હોય, તો ચિત્રએલમા ખજાર
 આપવા જવા સાડે કોઇને નાસીને નગરમાથી નિક
 જવા દેશો નહિ ૧૨ માટે યેહુ રથમા બેસીને ચિત્રએલ
 ત્રયો, કેમકે ચોરામ ત્યા પડેશો હતો અને યહુદા-
 હનો રાજ અહાઝયાદ ચોરામને જોવા સાડે આવ્યો
 હતો ૧૩ હવે પહેરેગીર ચિત્રએલના ખજાર પર ઉભો
 હતો, ને તેણે યેહુની ટોળી આપવી જોઇને કહ્યું, મારા
 જોવામા તો એક ટોળી આવે છે, ને યોરામે કહ્યું કે,
 એક સ્વાર લઇને તેને તેમની સામે મોકલીને એણે
 પુગલ કે, ઇ, સલાહલાલિ છે ૧૮ માટે એક યોર-
 સ્વાર તેની સામે ગયો, ને તેણે કહ્યું કે, રાજ એવું
 હવાયે છે કે, ઇ, સલાહલાલિ છે ૧ ને યેહુએ કહ્યું કે,
 વારે સલાહલાલિતું ઇ કામ છે ૨ વળીને મારી પાછળ
 આવ અને પહેરેગીર ખજાર આપવા કહ્યું કે, સદે
 દાવો તેમની પાસે પહોંચ્યો તો ખરો, પણ પાછો
 આવતો નથી ૧૬ પછી તેણે બીજે યોરસ્વાર મોકલ્યા,
 ને એણે તેમની પાસે પહોંચીને કહ્યું કે, શા ન એમ
 હવાયે છે કે, ઇ, સલાહલાલિ છે ૩ ને યેહુએ ઉત્તર
 આપ્યો કે, વારે સલાહલાલિતું ઇ કામ છે ૪ પાછો
 વળીને મારી પાછળ આવ ૨૦ અને પહેરેગીર ખજાર
 આપવા કહ્યું કે, તેમની પાસે તે પાનું પહોંચ્યો છે,
 પાનું પાછો આવતો નથી, ને સ્વાની કરવાની રીત
 તો નિમ્મીના દીકરા યેહુની સ્વાનીના ને પી છે, કેમકે
 તે અતિ જોરશોર સ્વાની કરે છે ૨૧ અને ચોરામે કહ્યું
 કે, તૈયારી કરો, ને તેઓએ તેનો રથ તૈયાર કીધો,
 ને હસામિલનો રાજ ચોરામ તથા યહુદાહનો રાજ
 અહાઝયાદ પોતપોતાના રથમા બેસીને નિકળ્યા, ને
 તેઓ યહુદી સામે ગયા; ને તે તેઓને ચિત્રએલ
 નામીયાના વાટામા મળ્યા ૨૨ અને ત્યારે ચોરામે
 યેહુને જોયા ત્યારે એમ યહુ કે તેણે કહ્યું કે, યેહુ, ઇ,
 સલાહલાલિ છે ૩ ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, ત્યાં મુખી
 વારી મા હજેયેલના બ્વલિયાર તથા એના બદુકર્મ
 પુખ્ત છે, ત્યાં મુખી શી હાલિ હોય ૨૩ ને ચોરામ
 પોતાનો દાષ, પાડો ફેરવીને નાઠો, ને અહાઝયાદને
 કહ્યું કે, અહાઝયાદ, ફગો છે ૨૪ અને યેહુએ પોતાના
 સપ્તા ખજારી યહુબ ખજાર ચોરામને ખલાઓની

વચમા માથો, ને બાણ તેના હૃદયમા ઘસે પાર
 પૂટ્યું, ને તે રથમા ઢળી પડ્યો ૨૫ પછી [યેહુએ]
 પોતાના સરદાર બિદકારને કહ્યું કે, તેને ઉઠાવને
 ચિત્રએલની નામીયાના ખેતરના વાટામા નાખ; કેમકે
 યાદ કર કે ત્યારે હુ તથા હુ સાથે સાથે તેના બાપ
 અહાઝયાદની પાછળ સ્વારી કરતા હતા, ત્યારે યહોવાદે
 એ બોલ તેને તિર મૂક્યા હતા; ૨૬ કે યહોવાદે કહે
 છે કે, નિર્ણયે મેં કાલે નામીયાનું રક્ત, તથા તેના દીક-
 રાઓનું રક્ત જોયું છે; ને યહોવાદે કહે છે કે, એ
 વાટામા હુ તારી પાસેથી બદલો લઇશ, તો હવે
 યહોવાદના વચન પ્રમાણે એને ઉઠાવીને તે વાટામા
 નાખ ૨૭ પછી યહુદાહનો રાજ અહાઝયાદ એ જોઇને
 ખગોળાવાળા ધરને માં નાઠો, ને યેહુએ તેની પાછળ
 લાગીને કહ્યું કે, તેને પછી રથમા મારો, ને ચિપ્લ-
 આમ પાસેના ગુરના ધાટ આનળ તેઓએ તેને માથો
 અને તે મગિદોમા નાસી નયો, ને ત્યાં મશયુ પાડ્યો
 ૨૮ અને તેના ચાકરો તેને એક રથમા ધાવીને યરુશા-
 લેમ લઇ ગયા, ને તેઓએ તેને દાઉદના નગરમા તેના
 પિતૃઓની સાથે તેની કબરમા દાટ્યો

૨૯ અને અહાઝયાદની દીકરા ચોરામને અગિયારમે
 વર્ષે અહાઝયાદ યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો

૩૦ અને યેહુ ચિત્રએલ આવ્યો, ત્યારે હજેયેલે એ
 સામળ્યું, ને તેણીએ પોતાની આંખોમા અંજન લાવીને
 તથા પોતાનું માથું ઝાળીને બારીમાથી ટાંકિયું કર્યું
 ૩૧ અને યેહુ દરવાજામા પેઠો, ત્યારે તેણીએ કહ્યું કે,
 હે પોતાના ધણીનું ખૂન કરનાર, ઝિઝી, ઇ શાલિ છે ૧
 ૨ અને તેણે પોતાનું મોઢો બારી તરફ ઉઘડી કરીને કહ્યું
 કે, મારા પશુનો કોણ છે ૨ કાણ છે ૩ ને જ તણ
 બોલ્યોએ તેની તરફ ખડો ટાંકિયું કર્યું ૪ અને
 તેણે કહ્યું કે, તેને નાને નાખી દો, માટે તેઓએ તેને
 નામે નાખી દીધી, ને તેના રક્તમાનું કેટલુંક બીંત
 પર તથા ઘોડાઓ પર છાટ્યું, ને તેણે તેને પગ તળે
 ખુદી ૫ અને અંદર જઈને તેણે ખાધું પીધું; ને તેણે
 કહ્યું કે, હવે જેથી સ્થિત એને સલામીને દાટો,
 કેમકે તે રાજપુત્રી છે ૬ ૭ અને તેઓ તેને દાટવાં
 સાડે ગયા, પણ જોપરી તથા ખગ તથા હાથોની હથે-
 લીઓ યિચાય તેણીનું બીજું કંઈ તેમને મળ્યું નહિ.
 ૮ માટે તેઓએ પાછા આવીને તેને ખજાર આપી
 અને તેણે કહ્યું કે, એ યહોવાદનું વચન છે, ને તેણે
 પોતાના સેવક વિશી એલીયાદની દસ્તક બેસીને

કહ્યું હતું કે, ઇએલેલનું મંત્રિ ચિત્રએલના વાંટામાં
કેતરાં ખારો; ૩૭ને ઇએલેલની લાસ ચિત્રએલના
વાંટાના ખેતરમાં ખાતરપ મરો; એવી કે, લોકો
એમ નહિ કહે કે, આ ઇએલેલ છે.

૧૦ હવે આદામના સિતેર દીકરા સમજનમાં
હતા; ને યેહુએ પત્રો લખીને તેમને સમ-
જનમાં ચિત્રએલના અમલદારો, એટલે વહીવટી પ્રત્યે
તથા આદામ [ના પુત્રો]ની રક્ષા કરનારાઓ પ્રત્યે
મેકલીને કહાવ્યું કે, ૨ હવે તમારા ધણીના દીકરા
તમારી પાસે છે, તથા તમારી પાસે રશે, નથા યોહા,
તથા કોટવાનું નગર તથા રાસ્ટ્રો પણ છે, ૩ માટે આ
પત્ર તમને પહોંચાતી વારમાં, તમારા ધણીના
દીકરાઓમાંથી એકને તથા સૌથી યોગ્યને ચોધી
કહાડીને તેને તેના બાપના રાજ્યાસન પર બેસાડીને
તમારા ધણીના ઘરને માટે યુક્ત કરજો. ૪ પણ તેઓએ
અતિશય ભયભિત ધણે કહ્યું કે, જુઓ, બે રાજાઓ
તેની સામે ટકી ન શક્યા, તો આપણે કેમ કરી ટકી
શકીશું? ૫ ને [રાજાના] ધરકારબારીએ તથા નગરો-
પરીએ તથા વહીવટીએ તથા [પુત્ર]રક્ષકોએ યેહુની
પાસે માણસો મેકલીને કહાવ્યું કે, અમે તારા દારો
હીએ, ને ને સર્વ દં અમને કહેશે તે અમે કરીશું;
અમે કોઇ માણસને રાજ નહિ ઠરાવીએ; તારી દક્ષિમાં
ને સાઈ લાગે તે કર. ૬ પણ તેણે તેમના ઉપર બીજો
પત્ર લખીને કહ્યું કે, જો તમે મારી કમકે હો, ને મારી
વાણી સાંભળવા ઇચ્છતા હો, તો તે માણસોનાં,
એટલે તમારા ધણીના દીકરાઓના, માયાં લઈને કાલે
સુમારે આ લેળા સુધીમાં મારી પાસે ચિત્રએલ
આવજો. હવે તે સિતેર રાજપુત્રો પોતાના ઉછેરના-
રાજાની, એટલે નગરના મુખ્ય પુરોહીની, પાસે હતા.
૭ અને તેઓને પત્ર પહોંચ્યો, ત્યારે એમ થયું કે
તેઓએ તે રાજપુત્રોને પકડીને તેઓને, એટલે સિતેર
પુરોહીને, મારી નાખ્યા, ને તેમનાં માયાં ટાપલીઓમાં
પાડીને તે તેની પાસે ચિત્રએલમાં મોકલ્યાં. ૮ અને
એક સરેતાયાએ આવીને તેને ખબર આપતાં કહ્યું કે,
તેઓ રાજપુત્રોનાં માયાં લાવ્યા છે; ને તેણે કહ્યું કે,
દરવાજાના નાકા આગળ તેમના બે ઢગલા સવાર
સુધી કરી મૂક્યા. ૯ અને સવારમાં એમ થયું કે તે
બહાર નિકળ્યા, ને ઉભા રહીને બધા લોકોને તેણે કહ્યું
કે, તમે ન્યાયી છો; જુઓ, મે તે પોતાના ધણીની
સામે દગો કરીને તેને મારી નાખ્યો; પણ આ સર્વને

કોણે મારી નાખ્યા? ૧૦ માટે હવે તમારે બાણું કે,
યહોવાહ આદામના ધર વિષે ને બોલ્યો, તે યહોવા-
હના વચનમાંથી કંઈ પણ નિરર્થક થતાર નથી; કેમકે
યહોવાહ પોતાના સેવક એલીયાહની હસ્તક ને
બોલ્યો હતો, તે તેણે પૂર કીધું છે. ૧૧ અને યેહુએ
ચિત્રએલમાં આદામના ધરના સર્વ બાકી રહેલાઓને,
તથા તેના સર્વ મુખ્ય પુરોહીને, તથા તેના સર્વ મિત્રોને,
તથા તેના ચાળકોને મારી નાખ્યા, એટલે સુધી કે
તેના એકે માણસ બાકી રહ્યો નહિ. ૧૨ અને તે
ઉડીને ચાલ્યો ગયો, ને સમજનમાં આવ્યો અને તે
માર્ગમાં બરવાડોના કાતરણીના ધર આગળ પહોંચ્યો,
૧૩ ત્યારે યેહુને યહોવાહના રાજ અહાઝ્યાહના બાઈ-
ઓની ભેટ થઈ, ને તેણે કહ્યું કે, તમે કોણ છો? ને
તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, અમે અહાઝ્યાહના બાઈઓ
હીએ; ને અમે રાજાના પુત્રોને તથા રાણીના પુત્રોને
સહામ કરવા ત્રાઈ જઈએ છીએ. ૧૪ અને તેણે કહ્યું
કે, તેમને જવતા પકડો; ને તેઓએ તેમને જવતા
પકડી લીધા, ને તે જૈતાણસ માણસોને કાતરણીના
ધરના ટાકા આગળ મારી નાખ્યા; ને તેણે તેમાંથી
કોઈને જવતો મૂક્યો નહિ.

૧૫ અને ત્યાંથી વિદાય થયા પછી રેખાબના દીકરો
યહોનાદાબ તેની સાથે આવતો અચાનક તેને મળ્યો.
અને તેણે તેને સલામ કરીને કહ્યું કે, જેમ મારે હૃદય
તારા હૃદય પ્રત્યે થયારિયત છે, તેમ થું તારે હૃદય છે?
ને યહોનાદાબે ઉત્તર દીધો કે, છે. જો એમ હોય તો
મને તારો હાથ આપ. અને તેણે પોતાના હાથ
તેને આપ્યા; ને તેણે તેને પોતાની પાસે રથમાં
ઉઠાડી લીધો. ૧૬ અને તેણે કહ્યું કે, મારી સાથે ચાલ,
ને યહોવાહ વિષેની મારી આરથા બે. એમ તેઓએ
તેને તેના રથમાં બેસાડ્યો. ૧૭ અને સમજનમાં આવીને
તેણે સમજનમાં બરદાખના સુધળા બાકી રહેલાઓને
મારી નાખ્યા, જ્યાં સુધી કે ને વચન યહોવાહે એલી-
યાહને કહ્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે તેના વિનાશ કર્યો.
૧૮ અને યેહુએ સર્વ લોકોને એકઠા કરીને તેમને કહ્યું
કે, આદામ તે બચાવની સેવા ચોડી કરી હતી, પણ
યેહુ તો તેની સેવા વધારે કર્યો. ૧૯ માટે હવે મારી
પાસે બચાવના સર્વ ભવિષ્યવાદીઓને, તેના સર્વ
સેવકોને તથા તેના સર્વ ચાળકોને બોલાવો; કોઈ
બાકી ન રહે; કેમકે મારે બચાવને માટે મોટો ચક્ક
[કરનાનો] છે, ને કોઈ રહી જશે, તે જવતો રહેવા

પામશે નહિ, પણ એ તો બચાવના સેવકોનો નાશ કરવાની મતલબથી થેડુએ પક્ષધરી કયુ હતું ૨૦ અને થેડુએ કહ્યું કે, બચાવને સાડ એક પાંચન એળો કરાવો, ને તેઓએ તેનો દહેરા પિટાવો ૨૧ અને થેડુએ સર્વ ઇસ્તાએલના સરોશિયા મોઢાયા, ને બચાવના સર્વ સેવકો આભ્યા, એટલે સુધી કે કોઇ પણ આભ્યા વગર રહ્યા નહિ અને તેઓ બચાવના ધરમા આભ્યા, ને બચાવનુ ધર એક છેડાથી ખીજા છેડા સુધી બરાબ ગયુ ૨૨ અને વચ્ચની ચોરગની સમાજ રાખનારને તેણે કહ્યું કે, બચાવના સર્વ સેવકોને સાડ વચ્ચો કંદાડી લાવ, ને તે તેઓને સાડ વચ્ચો કંદાડી લાવ્યો ૨૩ અને થેડુ તથા રેખાબનો દીકરો યહોનાનાબ બચાવના ધરમા ગયા, ને તેણે બચાવના સેવકોને કહ્યું કે, ચોષ કરીને તપાસી જુઓ કે અને તમારી સાથે યહોવાહના સેવકોમાનો કોઇ ન હોય, પણ કેવળ બચાવના સેવકો હોય ૨૪ અને તેઓ યહો તથા હંદનીયાર્થે ચડાવવા આવે અંદર ગયા હને થેડુએ પોતા તરફથી એંસી માણસો ખાહર મુકરા હતા, ને કહ્યું હતું કે, જે માણસોને હુ તમારા હાથમા લાવી આવ્યુ, તેઓમારી જે પ્રાઇએ નાસી જયો, તો તે [જવા દેનાર]ને છવ તેના છવને બંધે જયો. ૨૫ અને તે હંદનીયાર્થે ચડાવી રથો કે તરત એમ થયું કે, થેડુએ સ્કોકોને તથા સરદારોને કહ્યું કે, અંદર જઇને તેઓને મારી નાખો, કોઇને બહાર નિકળવા દેયો નહિ, અને તેઓએ તેમને તરવારની ધારથી માર્યા, ને સ્કોકો તથા સરદારો તેમને બહાર ફેંકી દહને બચાવના ધરમા નગરમા ગયા ૨૬ અને તેઓએ બચાવના ધરમાના સ્ત્રોને બહાર કંદાગને ખાણી નાખ્યા ૨૭ અને તેઓએ બચાવના સ્ત્રોને તોળી પાછો, ને બચાવનુ ધર પાળી નાખ્યુ ને તેને સડાસડુ ધર બનાવી દીધું તે આજ સુધી તેમ છે ૨૮ એમ થેડુએ ઇસ્તાએલમાથી બચાવનો વિનાશ કર્યો ૨૯ તો પણ નબાહના દીકરા યરોબઆમના પાપો એઓથી તે ઇસ્તાએલ પાસે પાપ કરાવતો હતો, તેનુ અનુકરણ કરવાથી, એટલે જોડમાના તથા જાનમાના સોનાના પાત્રાની [પ્રથમી] થેડુ ક્યો નહિ ૩૦ અને યહોનાહે થેડુને કહ્યું કે, મારી દરિયા જે સાડ તે કરીને [તથા] જે સમજુ મારા આંજરમા હતું તે પ્રમાણે આહાબના ધરને કરીને તે આવ કીધું છે તે માટે તારી ચોથી થેડી સુધીના વાણ પુત્રો ઇસ્તાએલની માલીએ બેસશે. ૩૧ પણ

થેડુએ ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહના નિયમમા પોતાના માખા હૃદયથી વાતચાતી મિલકુવ કાળજી રાખી નહિ, ને યરોબઆને પોતાના જે પાપોવરે ઇસ્તા મગની પાસે પાપ કરાવ્યુ હતું તેમાથી તે ક્યો નહિ.

૩૨ તે દિવસોમા યહોવાહે ઇસ્તાએલનો નાશ કરવા માણે, ને હજાએલે તેઓને ઇસ્તાએલની સધળી સીમાઓમા માર્યા, ૩૩ એટલે યરદનથી પૂર્વ તરફ આનોનની ખીજ પાસેના બરોબરથી માલીને જિલ્લા આદ તથા બારાણ સુધી સરળા જિલ્લાદ દેશને, માલીઓને, તથા રેબેબનીઓને તથા મનારેહીઓને માર્યા ૩૪ હવે યહુના બાકીના દ્રવ્યો, તથા તેણે જે સધળું કર્યું, તથા તેનુ સધળું પરાકંમ, તે ઇસ્તાએલના રાજાઆના કાળજીતાવના પુરવકમા લખેલા નથી છું ૩૫ ને થેડુ પોતાના પિતૃઆની સાથે લ્લો મર્યા, ને તેઓએ તેને સમગ્રમા દાટયો, ને તેના દીકરા યહોઆહાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું ૩૬ અને યહુએ સમગ્રમા આઝાવીશ વર્ષની સુદત સુધી ઇસ્તાએલ પર રાજ્ય કીધું

૧૧ હવે અહાઝ્યાહની મા બચાવવાહે જયારે તેણે કે પોતાને દીકરો મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તેણીએ જીવેને સર્વ રાજનવશનો વિનાશ કર્યો ૧ પણ ચોરામ રાજની દીકરી તથા અહાઝ્યાહની બહેન યહોરોબાએ અહાઝ્યાહના દીકરા ચોઆસને, રાજના જે પુત્રો માર્યા ગયા હતા, તેઓની અફરથી મારી લઇને વને તથા તેની કાલીને શયનગ્રહમા [મુકરા], ને તેઓએ તેને અધાઘ્યાહથી છુપાવ્યો, ને તેથી તે માર્યો ગયો નહિ ૨ અને તે તેની [કાલીની] સાથે છ વર્ષ સુધી યહોવાહના ધરમા સ્તાઈ રહ્યો, ને અધાઘ્યાહ દેશમા રાજ્ય કરતી હતી

૩ અને ત્યારે વર્ષે યહોવાહાએ માણસો મોકલીને કારીઓના તથા સ્કોક દુકડીના સિપાહીઓના મતાધિ પતિઓને તેઓની તેમને યહોવાહના ધરમા પોતાની પાસે આવવા, ને તેણે તેઓની સાથે કોઝકાર કીધા, ને યહોવાહના ધરમા તેમને સોમન અવડાવીને રાજનો દીકરો તેમને જણાવ્યો ૪ અને તેણે તેમને આજ્ઞા કરવા કહ્યું કે, જે કામ તમારે કરવું તે આ છે, એટલે કે, જે વમે સાખ્યાએ અંદર આવ્યો, તેમાથી ત્રીજા બાજના રાજના ધરની મોર્ગ કરે, ૬ ને ત્રીજે બાજ સુરને ડરવાને રહે, ને ત્રીજે બાજ સ્કોક સિપાહીઓની પાછળ ડરવાને રહે, એમ વમે આદર્શોત્તર

પણને પરની મોટી કરાવે. ૭ અને સામ્યનારે બહાર જનાર તમ સર્ગની બે કુદરીના સમન્વી આસપાસ યદોવાદના પરની મોટી કરે. ૮ અને પ્રત્યેક માણસ પોતાનાં દમિયાર પોતાના દાસમાં સમ્પન્ને સમન્વી આસપાસ પેશાઈને ઉભા રહે; ને જે કોઈ તમારી દારની અંદર દાખલ થાય તેને મારી નાખશે; ને સમ બહાર બધ ત્યારે, ને અંદર આવે ત્યારે તમારે તેની સાથેજ રહેજું. ૯ અને યદોવાદના યાજ્ઞને સુપન્ન આજ્ઞા કાઢી તે પ્રમાણે સનાધિપતિઓએ કરીને તેઓ પ્રત્યેક સામ્યનારે અંદર આવનારા તથા સામ્યનારે બહાર જનારા પોતાના તાબાના માણસોને લઈને યદોવાદના યાજ્ઞ પાસે આવ્યા. ૧૦ અને હાઉદના જે બાલા તથા ડાઘો યદોવાદના પરમાં દગાં તે યાજ્ઞને સનાધિપતિઓને આપ્યાં. ૧૧ અને રણ સિપાઈઓ પોતપોતાનાં યસ્ત્રો પોતાના દાસમાં લઈને પરની જમાણી બાબુથી તે પરની ડાની બાબુ સુધી, વેરી તથા પરની આગળ સમન્વી આસપાસ નહક ખડા રહ્યા. ૧૨ પછી તેણે સમના પુત્રને બહાર લાવીને તેને માથે મુનદ મૂક્યો તથા સાકયરજ્જ [તેને આપ્યું]. તે તેઓએ તેને સમ કરાવીને તેને અભિરિક્ષ પ્રીય; ને તાણીએ પાડીને તેઓએ કપુ કે, ઇશ્વર સમન્વી રણ કરે. ૧૩ અને અથાલ્યાદે સિપાઈઓનો તથા લોકોનો યોગાદ સાંભળ્યો, ત્યારે તે લોકો પાસે યદોવાદના પરમાં આવી. ૧૪ અને તેનીએ ગેયુ, ને જુએ, રીતિ પ્રમાણે સમ બાજદ ઉપર ઉભા દતો, ને સરહારો તથા રજુસિયદાં [વનાદનારા] સમન્વી પાસે ઉભા દતા, ને દેશના સર્વ લોક ઉત્સવ કરતા દતા, ને રજુસિયદાં વનાદતા દતા. ત્યારે અથાલ્યાદે પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડીને જમ પાડી કે, વિતૂશ વિતૂશ! ૧૫ ને યદોવાદના યાજ્ઞને સેન્યના ઉપરી સનાધિપતિઓને એ ઠી આજ્ઞા કાઢી કે, તેને બહાર કહાડીને સિપાઈઓની દારોની વચ્ચે લાવો; ને જે તેની પાછળ આવે તેને વરસાર્થી મારી નાખો; કેમકે યાજ્ઞને કશું કે, તેને યદોવાદના પરમાં મારી નાખી નહિ. ૧૬ માટે તેઓએ તેને સાક માન મૂક્યો, ને યોડાને અંદર આવવાને રસ્તે યહને તે સમના પર આગળ ગય; ને ત્યાં તેને મારી નાખી.

૧૭ અને યદોવાદના યદોવાદની અને સમ તથા લોકની વચમાં કરાર થયો, કે તેઓએ યદોવાદના લોક યહું; વળી સમ તથા લોકની વચમાં પણ [થયો].

૧૮ અને દેશના સર્વ લોક બચાવના પરમાં ગયા, ને તેને લાંબી નાખ્યું. તેની વેરીઓના તથા તેની મુક્તિઓના ઉપર ચરેચાર કરી નાખ્યા; ને બચાવના યાજ્ઞ માતાનને વેરીઓની આગળ મારી નાખ્યા. અને યાજ્ઞને યદોવાદના પર પર કરારમારીઓ નિમ્યા. ૧૯ અને તેણે સનાધિપતિઓને, તથા કારીઓને, તથા રણ સિપાઈઓને, તથા દેશના સર્વ લોકને સાથે લીધા; ને તેઓ સમને યદોવાદના પરમાંથી લઈ આવ્યા, ને યદોવાદના દરવાજાને માને તેઓ સમના પરમાં આવ્યા; ને તે સમનો આસન પર બેઠો. ૨૦ માટે દેશના સર્વ લોક દરખાયા, ને નનરમાં સાતિ થઈ. ને તેઓએ અથાલ્યાદને સમના પરની પાસે વરસાર્થી મારી નાખી. ૨૧ યદોવાદના સમ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે સાન વરેનેા દતો.

૧૨ યેહને સાનમે પર્વે યદોવાદના સમ્ય કરવાગ્યો; ને તેણે યરસાલેમમાં ચાગીસ વ સમ્ય કીધું; ને તેની માનું નામ સિમ્યાદ દર્દ, બિરોજોળી દતી. ૨ અને યદોવાદના યાજ્ઞને તેને બેા કરતો દતો તે સર્વ દિવસોમાં યદોવાદે યદોવાદ દરિયામાં સાક કીધું ૩ તો પશુ ઉચ્ચરથાનો કહા નાખવામાં આવ્યાં નહિ; લોકો દહ ઉચ્ચરથાનો યસ કરતા તથા ધૂપ બાજતા.

૪ અને યદોવાદે યાજ્ઞને કશું કે, અર્પણ કરે; વરેતઓના સર્વ પેસા, ને ચાલતાં નાણાંપે યદોવાદના પરમાં લવાય તે, તથા પ્રત્યેક માણસ છત્રની ખાંડોની કાનેલા પેસા, તથા જે પેર યદોવાદના પરમાં લાવવાનું દરોહાને મન થાય સુપન્ના [પેસા], ૫ તે યાજ્ઞને પોતપોતાના ઓળખિતાઓ પાસેથી લઈને ન્યાં કંઈ પરની ભાંગતૂટ દેખા ત્યાં તે ભાંગતૂટ સમારે. ૬ પણ એમ યહું કે યદોવાદને તેનીસમે વર્વે યાજ્ઞને પરની ભાંગતૂટ સમારી નહોતી. ૭ ત્યારે યદોવાદના સમ્યે યદોવાદના યાજ્ઞને તથા [બીજા] યાજ્ઞને બોલાવીને તેમને કશું કે તમે કેમ પરની ભાંગતૂટને સમારતા નથી? તો [દિવે પાડી] પોતાના ઓળખિતાઓની પાસેથી કંઈ પેસા લેશે નહિ, પણ તે પરની ભાંગતૂટને માટે સોંપી દે. ૮ અને યાજ્ઞને કનૂલ કીધું કે, [દિવે પછી] અમે લોકો પાસેથી પેસા નહિ લઈએ, તેમ પરની ભાંગતૂટ પણ નહિ સમારીએ. ૯ પણ યદોવાદના યાજ્ઞને એક વેરી લઈને તેના ડાંડણમાં ઉઠ પાડીને તેને યદોવા-

દના ધરમાં પેસતાં જમણી બાજુએ વેદીની પાસે મૂળી, ને ફરવાનની યોગી કરનાર યાજ્ઞકો, જે સર્વ પૈસા યદોવાદના ધરમાં લવાતા, તે તેમાં નાખતા. ૧૦ અને ત્યારે તેઓને માલમ પડ્યું કે, પેદીમાં ધણ પૈસા થયા છે, ત્યારે એમ થયું કે રાજના ચિટલીસે તથા મુખ્યયાજ્ઞકે ત્યાં આવીને જે પૈસા યદોવાદના ધરમાં મળી આવ્યા તેની યેલીએ બાધીને ગણતરી કાઢી ૧૧ અને તે તોળેલા પૈસા તેઓએ કામ કરાવનારાઓના હાથમાં, એટલે યદોવાદના ધર પર કેળ-રેખ રાખનારાઓના હાથમાં આપ્યા; ને તેઓએ તે યદોવાદના ધરમાં [સમારવાનું] કામ કરનાર સુતારોને, તથા કડિયાઓને, ૧૨ તથા સલાટોને, તથા પાંચર ટાંકનારાઓને આપ્યા, તથા યદોવાદના ધરની માનદુર સમારવા સાફ લાકડા તથા ટાંકલા પત્થર ખરીદ કરવા સાફ, તથા ધરની સમરામણી પર જે સરળો ખસ થયો હોય તેને સાફ નખી આપ્યા. ૧૩ પણ યદોવાદના ધરમાં આવેલા પૈસાથી યદોવાદના ધરને સાફ રૂપાના ખાણ, કાગરો, વાસણો, રૂપિયાનકા, સોનાનાં કોઇ પણ પાત્રો, કે રૂપાનાં કોઇ પણ પાત્રો, બનાવ્યા ન હતા; ૧૪ કેમકે તેઓ તે [પૈસા] તો કામ કરનારાઓને આપીને તે વડે યદોવાદનું ધર સમારતા. ૧૫ વળી જેમના હાથમાં તેઓ કામ કરનારાઓને આપવા સાફ પૈસા સોપના તેમની પાસેથી તેઓ દિસાબ લેતા નહિ; કેમકે તેઓ રિયાસુપજાથી વર્તતા હતા. ૧૬ હોવાથી પૈસા તથા પાપાચોર્ષજના પૈસા યદોવાદના ધરમાં લવાતા નહિ; તે તો યાજ્ઞકોના હતા.

૨૦ ને તેના ચાકરોએ હઠીને દગો કાઢ્યો, ને યોગ્યાશને શિલ્લાના રસ્તા પર મિલ્કોના ધરમાં મારી નાખ્યો. ૨૧ કેમકે શિમઆથના દીકરા યોગ્યાશારે, તથા શોમે-રના દીકરા યદોજાબારે, એટલે તેના ચાકરોએ તેને માર્યો, ને તે મરણ પામ્યો; ને તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની સાથે હાઉદના નગરમાં દાટ્યો; ને તેના દીકરા અમાર્યાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૧૩ યદોવાદના રાજ અદ્યાચાદના દીકરા યોગ્યાશને તેવીસમે વર્ષે યેદુનો દીકરો યદોઆહાજ સમરનમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સત્તર વર્ષ [રાજ્ય કીધું] ૨ અને તેણે યદોવાદની દૃષ્ટિમાં બુદ્ધ કર્યું, ને નબાટનો દીકરો યરેબઆમ કે જેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેનાં પાપોનું અનુસરણ તેણે કીધું; તેઓથી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૩ અને ઇસ્રાએલ પર યદોવાદનો કોપ પ્રગટયો; ને તેણે તેમને અરામના રાજ દુઆએલના હાથમાં, તથા દુઆએલના દીકરા બેન દુહાદના હાથમાં વારંવાર સોંપ્યા. ૪ અને યદોઆહાજે યદોવાદની વિનંતી કીધી, ને યદોવાહે તેનું સાંભળ્યું; કેમકે અરામનો રાજ તેમના પર કેવો જુલમ કરતો હતો, તે ઇસ્રાએલ પરનો જુલમ તેણે જોયો. ૫ (અને યદોવાહે ઇસ્રાએલને એક છોડાવનાર આપ્યો, માટે તેઓ અરામીઓના હાથ તળેથી છુટી ગયા, ને ઇસ્રાએલના પુત્રો અગાઉની પેઠે પોતાના તનુઓમાં વસવા લાગ્યા. ૬ તો પણ યરેબઆમના ધરનાં પાપ કે જેથી તેણે ઇસ્રાએલની પાસે પાપ

યહોઆહાઝના દીકરો યહોઆશ સમગ્રનમા ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સોળ વર્ષ [રાજ્ય કર્યું] ૧૧ અને તેણે યહોવાહની દિશ્તિમા બુદ્ધ કર્યું, નખાટના દીકરા યરોબઆમના સપળા પાપો જોથી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાથી તે ફર્યો નહિ, પણ તે તેમા ચાલ્યા ૧૨ હવે યોઆશના બાપીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સપળ કીધું, તથા પોતાના જે પરાક્રમ વડે તેણે યહુદાહના રાજ અમાન્યાદ સામે યુદ્ધ કીધું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજ્ઞતાતના પુસ્તકમા લખેલા નથી શું ? ૧૩ ને યોઆશ પોતાના પિતૃઓની સાથે લઈ ગયો, ને તેના રાજ્યાસન પર યરોબઆમ બેઠો, ને યોઆશ સમગ્રનમા ઇસ્રાએલના રાજ્યોની સાથે દટાયો.

૧૪ હવે એવીશા મરણની માફગીને ખાટલે પડેલો હતો, ને ઇસ્રાએલના રાજ યોઆશ તેની પાસે આંગ્યો, ને તેના ઉપર વિલાપ કરીને કહ્યું કે, મારા બાપ, મારા બાપ, ઇસ્રાએલના રજો તથા તેઓના ઘોડેસ્વારો. ૧૫ અને એવીશાએ તેને કહ્યું કે, ધનુષ્ય તથા બાણો લે, ને તેણે ધનુષ્ય તથા બાણો પોતાના હાથમા લીધા ૧૬ અને તેણે ઇસ્રાએલના રાજને કહ્યું કે, તારો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક, ને એણે પોતાનો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક્યો અને એવીશાએ પોતાના હાથ રાજના હાથ પર મૂક્યા ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, પૂર્વ તરફની બારી ઉઘાડ, ને એણે તે ઉઘાડી, એટલે એવીશાએ કહ્યું કે, બાણ છોડ, ને તેણે બાણ છોડ્યું અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહનું જયનું બાણ, એટલે અરામ ઉપર જયનું બાણ, મને હું અફેકમા અરા મીએને મારીને તેમને નષ્ટ કરશે ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, બાણો લે, ને એણે તે લીધા, ને તેણે ઇસ્રાએલના રાજને કહ્યું કે, જમીન પર માર, ને એ ત્રણ વાર મારીને અટક્યો ૧- અને ઇશ્વરસન્ન તેના પર રીસાઇને કહ્યું કે, તારે પાંચ કે ■ ફેરા તે મારવા જોઇતા હતા, ત્યારે તો તેના વિનાશ થતા સુધી હું અરામને મારત, પણ હવે તો હું ત્રણ વાર અરામને મારશે

૨૦ અને એવીશા મરણ પામ્યો, ને તેઓએ તેને દટયો હવે વર્ષ બેસતા મેઆબીઓની ટોળીઓએ દેશ પર હુમલો કર્યો ૨૧ અને તેઓ કોઇએક માણસને દાટના હતા, ત્યારે એમ થયું કે, જુઓ, ટોળીને જોઇને તેઓએ તે માણસને એલીશાની કબરમા

નાખ્યો, ને તે માણસ એલીશાના હાડકાને અટક્યો કે તુરત તે જીવતો થયો ને ઠીકે ઠીકે થયો

૨૨ અને અરામના રાજ હજાએલે યહોઆહાઝના સર્વ દિવસો પર્વત ઇસ્રાએલ પર જીવન કર્યો ૨૩ પણ યહોઆહે ઇઝ્રાલીમ, ઇસ્હાક, તથા યાફુબની સાથેના પોતાના કરારને લીધે તેઓ પર કૃપા કરી, તથા તેઓ પર દયા રાખી, ને તેઓનો પક્ષ ધર્યો, ને તેઓનો નાશ કરવાનું ચાલું નહિ, તથા તેણે તેમને હજી સુધી પોતાની હજુરમાથી દૂર કર્યો નહિ ૨૪ અને અરામનો રાજ હજાએલ મરણ પામ્યો, ને તેના દીકરા બેન હહાદે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું ૨૫ અને યહોઆહાઝના દીકરા યહોઆશે, જે નગરો હજાએલના દીકરા બેન હહાદે તેના બાપ યહોઆહાઝના હાથમાથી યુદ્ધ કરીને લઈ લીધા હતા, તે તેના હાથમાથી પાછા લઈ લીધા યોઆશે તેને ત્રણ વાર મારીને ઇસ્રાએલના નગરો પાછા લઈ લીધા

૧૪ ઇસ્રાએલના રાજ યોઆહાઝના દીકરા યોઆશને બીજા વર્ષે યહુદાહના રાજ યોઆશનો દીકરો અમાન્યાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ૨ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યે, ત્યારે તે ૨૫થીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરૂશલેમમા એમજીલીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનુ નામ યહોઆહીન હતું, એ યરૂશલેમની હતી ૩ અને તેણે યહોવાહની દિશ્તિમા સાંર કર્યું તે પણ પોતાના પિતા હાઉદની પેઠે નહિ, પોતાના બાપ યોઆશના સપળા કૃત્યો પ્રમાણે તેણે કીધું ૪ તે પણ ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખવામા આખા નહિ, હજી સુધી લોક ઉચ્ચસ્થાનોમા યજ્ઞ કરતા તથા ધૂપ બાળતા ૫ અને એમ થયું કે રાજ્ય તેના હાથમા સ્થિર થયું કે તુરત તેણે પોતાના બાપ રાજને મારી નાખનાર પોતાના ચાકરોને મારી નાખ્યા, ૬ પણ સુસાના નિયમશાસના પુસ્તકમા લખ્યા પ્રમાણે, મારી નાખનારાઓના દીકરાઓને તેણે મારી નાખ્યા નહિ તે [પુસ્તક]મા યહોવાહે જેવી આજ્ઞા આપી હતી કે, છોકરાને લીધે બાપો માર્યો ન જાય, ને બાપોને લીધે છોકરા માર્યો ન જાય, પણ પ્રત્યેક જણ પોતાનાજ પાપને લીધે માર્યો જાય ૭ તેણે ફર દબર અદોમીએને મીકાની ખીલમા માર્યો અને યુદ્ધમા સેલા સર કરીને તેનું નામ તેણે યોફાએલ પાડ્યું, તે આજ દિવસ સુધી ૮ તે વેળાએ અમાન્યાહે ઇસ્રાએલના રાજ યહુદા

દના ધરમા પેસતા જમીની જામીએ વેદીની પાસે મૂકી, ને દરવાજાની મોટી કરનાર ચામકો, જે સર્વ પેસા યદોવાદના ધરમા લવાતા, તે તેમાં નાખતા ૧૨ અને જ્યારે તેઓને માલમ પડ્યું કે, પેદીમાં થલુ પેસા થયા હ, ત્યારે એમ થયું કે રાજની વિદ્યારીસે વધા મુખ્યચામકે ત્યાં આવીને જે પેસા યદોવાદના ધરમા મળી આવ્યા તેની મેડીઓ જામીને નજીવી કાઢી ૧૧ અને તે તેમણે પેસા તેઓએ કામ કરાવ નારાઓના દાયમા, એટલે યદોવાદના ધર પર દેખ દેખ રાખનારાઓના દાયમા આપ્યા, ને તેઓએ તે યદોવાદના ધરમા [સમારવાનું] કામ કરનાર સુવા રોને, તથા કડિયાઓને, ૧૨ તથા સલાદોને, તથા પાવર દાંડનારાઓને આપ્યા તથા યદોવાદના ધરની બાનટૂં સમારવા સાથે લાકડા તથા ટાંકેલા પત્થર ખરીદ કરવા સાથે તથા ધરની સમરામ ની પર જે સ્વર્ગો ખરચ થયો હોય તેને સાથે ગણી આપ્યા ૧૩ પણ યદોવાદના ધરમા આવેલા પેલાથી યદોવાદના પાને સાથે રૂપાના પ્યાલા, કાનૌરો, પાસી, રમ્પિમન, સોનાના કોષ પણ પાત્રો, કે રૂપાના મઘ પણ પાત્રો, બનાવ્યા ન હતા, ૧૪ કેમકે તેઓ તે [પેસા] તો કામ કરનારાઓને આપીને તે વડે યદોવાદનું વર સમારતા ૧૫ વળી જેમના દાયમા તેઓ કામ કરનારાઓને આપવા સાથે પેસા સોપતા તેમની પાસેથી તેઓ દિહાજ લેતા નહિ, કેમકે તેઓ ત્રિધામુખજાથી વર્તતા દના ૧૬ હોવાથી પેસા પેસા તથા પાપાર્થોપજના પેસા યદોવાદના ધરમા લવાતા નહિ, તે તો ચામકોના દના

૧૭ તે વેળાએ અરામના રાજ દરબારે નંદાઈ કરીને નાથની યામે યુદ્ધ કરીને તેને સર કર્યું, ને દરબારે વાશાલેમ પર ચડાઈ કરતા સાથે પોતાનું મુખ ફેરવ્યું ૧૮ અને યદુનાદના રાજ યદોઆરો, જે રૂપ ૩ પવિત્ર વસ્તુ તેના પિતૃઓએ, એટલે ચંદુદા દના રાજમાં યદોઆરો તથા યદોઆરો, તથા અદા આપાદે અપમું કરી દઈ તે, તથા પોતાની અર્પણ કરી વસ્તુઓ, તથા યદોવાદના ધરના તથા રાજના ધરના જાલારમાંથી જે સ્વપ્ન સોનું મળી આવ્યું તે લઈને અરામના રાજ દરબારની પાસે નોકર્યા, ને તે વાસાલેમથી ઉપડી નયા ૧૯ દવે ચામકોના પાપોના રૂપ, તથા તેનું જે વપણ હતું તે યદુનાદના રાજમાંથી કાઢવાના પુરતકમાં લખેલા નથી પૂરે

૨૦ ને તેના ચાકરોએ છઠીને દગો કરી, ને યોઆરોને સિલ્લાના રસ્તા પર મિલ્લોના ધરમાં મારી નાખ્યા ૨૧ કેમકે શિખચામકો દીકરા યોઆરો, તથા શિખે-રના દીકરા યદોઆરો, એટલે તેના ચાકરોએ તેને માર્યો, ને તે મરણ પામ્યો, ને તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની સાથે દાઉદના નગરમાં દાટ્યો, ને તેના દીકરા અમાસ્યાદે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૧૩ યદુદાહના રાજ અદાઆદના દીકરા યોઆરોને તેવીસમે વર્ષે યેહૂનો દીકરા યદોઆદાજ સમરનમાં ઇસાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સત્તર વર્ષ [રાજ્ય કીધું] ૨ અને તેણે યદોવાદની દૃષ્ટિમાં યુદ્ધ કર્યું, ને નબાટનો દીકરા યરોબામ કે જેણે ઇસાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેના પાગોનું અનુસરણ તેણે કીધું, તેઓથી તે દૂર રહ્યો નહિ, ૩ અને ઇસાએલ પર યદોવાદનો કોપ પ્રગટ્યો, ને તેણે તેમને અરામના રાજ દરબારે લવાયા, તથા દરબારે લેના દીકરા બિન દનાદના દાયમા વારંવાર સોખ્યા ૪ અને યદોઆદાએ યદોવાદની વિનંતી કીધી, ને યદોવાદે તેનું સાચવ્યું, કેમકે અરામનો રાજ તેમના પર કેવો જીલમ કરતો હતો, તે ઇસાએલ પરનો જીલમ તેણે લેયો ૫ અને યદોવાદે ઇસાએલને એક છાંડાવનાર આપ્યો, માટે તેઓ અરામીઓના દાય તળેથી છુટી નયા, ને ઇસાએલના પુત્રો અગાઉની જે પોતાના તમુઓમાં વસવા લાગ્યા ૬ તો પણ યરોબામના ધરના પાપ કે જેથી તેણે ઇસાએલની પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાંથી તેઓ કુચો નહિ, પણ તેમાં ચાલ્યા, ને અયોરાદ [મૂર્ત] પણ સમરનમાં રહી ૭ કેમકે તેને તો પચાસ સ્વારો, તથા ફસ રયો, તથા દત્ત દબર પાવડજ સિવાય યદોઆદાજની પાસે બીજા કોષ લોક રહેવા દીધા નહિ, કેમકે અરામના રાજએ તેમનો નાત કરીને તેમને ખળીની ધૂળ જેવા કરી નાખ્યા હતા ૮ દવે યદોઆદાજના બાકીના કુચો, તથા તેનું જે સર્વ કીધું, તથા તેનું પરાક્રમ, તે ઇસાએલના રાજ્યોના કાળજીવાતા પુરતકમાં લખેલા નથી પૂરે ૯ ને યદોઆદાજ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી નયો, ને તેઓએ તેને સમરનમાં દાટ્યો, ને તેના દીકરા યોઆરો તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું

૧૦ યદુનાદના રાજ યોઆરોને ચારત્રીસમે વર્ષે

યહોઆહાઝના દીકરા યહોઆશ સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે સોળ વર્ષ [રાજ્ય કર્યું]. ૧૧ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં શુદ્ધ કર્યું; નખાટના દીકરા યરોબઆમનાં સ્થળોં પાપો ભેળી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેમાંથી તે ફર્યો નહિ; પણ તે તેમાં ચાલ્યો. ૧૨ હવે યોઆશનાં બાકીનાં કૃત્યો, તથા તેણે જે સ્થળોં કીધું, તથા પોતાના જે ખરાકમ વડે તેણે ચઢાઈના રાજ અમા-સ્થાહ સામે યુદ્ધ કીધું, તે ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં કાળજીતાનના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૧૩ ને યોઆશ પોતાના પિતૃઓની સાથે લઈ ગયો, ને તેના રાજ્યાસન પર યરોબઆમ બેઠો; ને યોઆશ સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલના રાજાઓની સાથે દરાયો.

૧૪ હવે એલીશા મરણની માંદગીને ખાટલે પડેલો હતો; ને ઇસ્રાએલના રાજા યોઆશ તેની પાસે આગ્યો; ને તેના ઉપર વિલાપ કરીને કહ્યું કે, મારા બાપ, મારા બાપ, ઇસ્રાએલના રજો તથા તેઓના ધોડેસ્વારો. ૧૫ અને એલીશાએ તેને કહ્યું કે, ધનુષ્ય તથા બાણો લે; ને તેણે ધનુષ્ય તથા બાણો પોતાના હાથમાં લીધાં. ૧૬ અને તેણે ઇસ્રાએલના રાજાને કહ્યું કે, તારો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક; ને એણે પોતાનો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક્યો. અને એલીશાએ પોતાના હાથ રાજાના હાથ પર મૂક્યા. ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, પૂર્વ તરફની બારી ઉઘાડ, ને એણે તે ઉઘાડી; એટલે એલીશાએ કહ્યું કે, બાણ છોડ, ને તેણે બાણ છોડ્યું. અને તેણે કહ્યું કે, યહોવાહનું જયનું બાણ, એટલે અશમ ઉપર જયનું બાણ; કેમકે હું અફેકમાં અશ-મીએને મારીને તેમને નષ્ટ કર્યો. ૧૮ અને તેણે કહ્યું કે, બાણો લે, ને એણે તે લીધાં; ને તેણે ઇસ્રાએલના રાજાને કહ્યું કે, જમીન પર માર; ને એ ત્રણ વાર મારીને અટક્યો. ૧૯ અને ઇશ્વરલકતે તેના પર રીસાઇને કહ્યું કે, તારે પાંચ કે છ ફેરા તે મારવાં જોઈતાં હતાં; ત્યારે તો તેના વિનાશ થતાં સુધી હું અશમને મારત, પણ હવે તો હું ત્રણ વાર અશમને માર્યો.

૨૦ અને એલીશા મરણ પામ્યો, ને તેઓએ તેને દાટ્યો. હવે વર્ષ બેસતાં મોઆબીઓની ટોળાઓએ દેશ પર હુમલો કર્યો. ૨૧ અને તેઓ કોઇએક માણ-સને દાટતા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, જુઓ, ટોળાને જોઇને તેઓએ તે માણસને એલીશાની કબરમાં

નાખ્યો, ને તે માણસ એલીશાનાં હાડકાંને અટક્યો કે તુરત તે જીવતો થયો ને બીડીને બોલો થયો.

૨૨ અને અશમના રાજા હઝાએલે યહોઆહાઝના સર્વ દિવસો પર્વત ઇસ્રાએલ પર જીલમ કર્યો. ૨૩ પણ યહોવાહે ઇઝ્રાહીમ, ઇસ્દાહ, તથા ચાકબની સાથેના પોતાના કસરને લીધે તેઓ પર દુષ્ટા કરી, તથા તેઓ પર દયા રાખી, ને તેઓને પક્ષ ધર્યો, ને તેઓને નાશ કરવાનું ચાલું નહિ, તથા તેણે તેમને હજી સુધી પોતાની હજીરમાંથી દૂર કર્યા નહિ. ૨૪ અને અશમને રાજા હઝાએલ મરણ પામ્યો, ને તેના દીકરા બેન-હદાદે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૨૫ અને યહોઆહાઝના દીકરા યહોઆશ, જે નગરો ઇઝ્રાએલના દીકરા બેન હદાદે તેના બાપ યહોઆહાઝના હાથમાંથી યુદ્ધ કરીને લઈ લીધાં હતાં, તે તેના હાથમાંથી પાછાં લઈ લીધા. યોઆશે તેને ત્રણ વાર મારીને ઇસ્રાએલનાં નગરો પાછાં લઈ લીધાં.

૧૪ ઇસ્રાએલના રાજા યોઆહાઝના દીકરા યોઆશને બીજા વર્ષે યહુદાહના રાજા યોઆશને દીકરો અમાસ્થાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે પચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂશલેમમાં બેસીતીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માનુ નામ યહોઆહીન હતું; એ યરૂશલેમની હતી. ૩ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં સાફ કર્યું તો પણ પોતાના પિતા દાઉદની પેઠે નહિ; પોતાના બાપ યોઆશનાં સ્થળોં કૃત્યો પ્રમાણે તેણે કીધું. ૪ તો પણ ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખવામાં આવ્યાં નહિ; હજી સુધી લોક ઉચ્ચસ્થાનોમાં ચક્કરતા તથા ધૂપ બાજતા. ૫ અને એમ થયું કે રાજ્ય તેના હાથમાં સ્થિર થયું કે તુરત તેણે પોતાના બાપ રાજાને મારી નાખનાર પોતાના ચાકરોને મારી નાખ્યા; ૬ પણ મુસાના નિયમશાસનના પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે, મારી નાખનારાઓના દીકરાઓને તેણે મારી નાખ્યા નહિ. તે [પુસ્તક]માં યહોવાહે એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, છોકરાને લીધે બાપો માર્યો ન જાય; ને બાપોને લીધે છોકરાં માર્યાં ન જાય; પણ પ્રત્યેક જણ પોતાનાં જ પાપને લીધે માર્યો જાય. ૭ તેણે દસ હજાર અદોમીઓને મીઠાની ખીણમાં માર્યા. અને યુદ્ધમાં સેલા સર કરીને તેનું નામ તેણે યોશબેલ પાડ્યું, તે આજ દિવસ સુધી છે.

૮ તેજાએ અમાસ્થાહે ઇસ્રાએલના રાજા યહુદા

દીકરા યદોઆદાગ્રના દીકરા યદોઆશની પાસે સદે-
રિયા મોકલીને કદાવ્યું કે, આવ, આપણે સામી
નજરે એકબીજાનું મુખ જોઈએ. ૬ અને ઇસ્રાએલના
રાજા યદોઆશે યદુદાદના રાજા અમાસ્યાદની પાસે
માણસ મોકલીને કદાવ્યું કે, લખાનેન પર ઉત્કટાએ
લખાનેન પરના એરેન્ટુરની પાસે સંદેશો મોકલીને
કદાવ્યું કે, તારી દીકરીને મારા દીકરાની સાથે પર-
ણાય; ને લખાનેન પરનું એક ભંજલી જનાવર ત્યાં
થઈને નહું હઉં, તેણે ઉત્કટાને ખુંદી નાખ્યો. ૧૦ તે
અગ્રમને માર્યો છે એ તો ખરું, ને તેથી હું તારા
મનમાં પૂછાઉં અથો છે; તેની પુછાઉં મારીને તારે
પેરન રહે; હું ત્યાં માટે વચમાં ધુસીને પોતા પર
ઉત્કટાન લાવે, ને હું તથા તારી સાથે યદુદાદ પશુ
ત્યાં માટે નાશ પાવો? ૧૧ પશુ અમાસ્યાદે માન્યું
નહિ. માટે ઇસ્રાએલનો રાજા યદોઆશ ત્યાં ગયો;
ને તે તથા યદુદાદનો રાજા અમાસ્યાદ યદુદાદના
બેથ-શેમેશમાં સાથે મ્હોટે એકબીજાને મળ્યા. ૧૨ અને
યદુદાદ ઇસ્રાએલની સામેથી દારી ગયા, ને તેઓ
પોતપોતાના તથાએ નાસી ગયા. ૧૩ અને ઇસ્રાએલના
રાજા યદોઆશે બેથ-શેમેશમાં અદોન્યાદના દીકરા
યદોઆશના દીકરા યદુદાદના રાજા અમાસ્યાદને
પ્રશ્નો, ને તે યરૂશલેમમાં આવ્યો, ને યરૂશલેમનો
કોટ એકાદમના દરવાજાથી તે ખુલ્લાના દરવાજા સુધી
માર્ગે દાખ નેટ્યો. તેને તોડી પાડો. ૧૪ અને સયજું
સોનું તથા રૂપું, તથા યદોઆદના પરમાંથી ને રાજાના
પરના ભંડારમાંથી ને સર્વે પાત્રો મળી આવ્યાં. તેમને

પાછળ લાખીય મોકલીને તેને ત્યાં મારી નાખ્યો.
૨૦ અને તેઓ તેને ઘોડા પર નાખીને લાવ્યા; ને તે
યરૂશલેમમાં દાઉદના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની
સાથે દટાયો. ૨૧ અને અગ્રાર્યાદ કે જે સોળ વર્ષનો
હતો તેને લઈને યદુદાદના સર્વ લોકોએ તેના બાપ
અમાસ્યાદની અગ્રાએ રાજા કર્યો. ૨૨ તેણે, રાજા
પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયો ત્યાર પછી,
એલાથ બાધીને તેને ફરી યદુદાદને સ્વાધીન કર્યું.

૨૩ યદુદાદના રાજા યોઆશના દીકરા અમાસ્યાદને
પંદરમે વર્ષે ઇસ્રાએલના રાજા યોઆશનો દીકરો
યરૌબઆમ સમરનમાં રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે
એકવાળીસ વર્ષે [રાજ્ય કીધું]. ૨૪ અને તેણે યદો-
આદની દૃષ્ટિમાં ભુંડું કર્યું; નબાટના દીકરા યરૌબઆ-
મનાં સર્વ પાપો જોથી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે પાપ
કરવ્યું હલું, તેથી તે દૂર થયો નહિ. ૨૫ ઇસ્રાએલનો
દેવ યદોવાદ પોતાના સેવક ગાય-હેફેરના અમિતલ-
યના દીકરા યોનાદ બાવબ્બવાદીની હસ્તક જે વચન
બોલ્યો હતો, તે પ્રમાણે તેણે ઇસ્રાએલની સીમા
દખાયના નાકાથી તે અરાબાદના સમુદ્ર સુધી પાછી
સ્વાધીન કરી લીધી. ૨૬ કેમકે યદોવાદે ઇસ્રાએલનું
કુંજ ભેળું કે, તે અતિધણું છે; કેમકે બંદીવાન તેમ
હુદો કોઈ નહોતો, ને ઇસ્રાએલને સાલ કરનાર કોઈ
નહોતો. ૨૭ અને યદોવાદે એમ ન કહ્યું કે, હું ઇસ્રા-
એલનું નામ આકાશ વળેથી બુસી નાખીશ; પણ
તેણે તેઓને યોઆશના દીકરા યરૌબઆમની હસ્તક

સાહેબે જે સર્વ ક્રીડું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની
દૃષ્ટિમાં સાડ કહ્યું. ૪ તેના પછી ઉચ્ચરયાનો કહાડી
નાખવામાં આવ્યા નહિ, હજી લોક ઉચ્ચરયાનોમાં
ચક્ક કરતાં તથા ધૂપ બાળતા હતા. ૫ અને યહોવાહે
રાજ પર માર આવડે, ને તેથી તે પોતાના મરણના
દિવસ સુધી કોઢિયો રહ્યો, ને અલાચકા ધરના તે
રહેતો હતો. અને રાજનો દીકરો થોથામ ધરના
ઉપરી યધને દેશના લોકોનો ન્યાય કરતો હતો. ૬ હવે
અઝાર્યાહના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સંપણ કહ્યું
તે ચહુદાહના રાજ્યોના કાળજીતાતના પુસ્તકમાં
લખેલા નથી હું? ૭ ને અઝાર્યાહ પોતાના પિતૃઓની
સાથે ઉઘી ગયો, ને તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની
સાથે હાઉદના નગરમાં હાટયો, ને તેના દીકરા થોથામે
તેની જગ્યાએ રાજ્ય ક્રીડું.

૮ ચહુદાહના રાજ અઝાર્યાહને આઠત્રીસમે વર્ષે
ચરોબઆમના દીકરા અખાર્યાહે સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલ
પર છ માસ રાજ્ય ક્રીડું. ૯ અને જેમ તેના પિતૃઓએ
ક્રીડું હતું, તેમ તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુંદુ ક્રીડું
નખાટના દીકરા ચરોબઆમના પાપ જેથી તેણે ઇસ્રા
એલની પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેથી તે દૂર રહ્યો
નહિ. ૧૦ અને યાબેલના દીકરા શાહલમે તેની વિરૂદ્ધ
દગો કીધો, ને તેને લોકોની સમક્ષ મારીને મારી
નાખ્યો, ને તેની જગ્યાએ પોતે રાજ્ય ક્રીડું. ૧૧ હવે
અખાર્યાહના બાકીના કૃત્યો, જુઓ, તે ઇસ્રાએ
લના રાજ્યોના કાળજીતાતના પુસ્તકમાં લખેલા છે.
૧૨ યહોવાહે જેજ વચન યહુને કહ્યું હતું કે, તારી ચાર
પેઢી સુધી તારા પુત્રો ઇસ્રાએલના રાજ્યાસન પર
બેસશે, ને તેજ પ્રમાણે ચલુ.

૧૩ ચામેલનો દીકરો તાહલૂમ ચહુદાહના રાજ
ઉઝીયાહને ઓગણત્રીસમે વર્ષે રાજ્ય કરવા
લાગ્યો, ને તેણે સમગ્રનમાં એક મહિનાની સુદૃઢ સુધી
રાજ્ય કર્યું. ૧૪ અને ગાદીનો દીકરો મનાહેમ તિર્સા
હથી ચઢી આવીને સમગ્ર આગ્યો. ને યાબેલના દીકરા
શાહલમે સમગ્રનમાં મારીને તેને મારી નાખ્યો, ને
તેની જગ્યાએ પોતે રાજ્ય ક્રીડું. ૧૫ અને શાહલમના
બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે દગો કીધો, તે જુઓ.
ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજીતાતના પુસ્તકમાં
લખેલા છે. ૧૬ જે વેળાએ મનાહેમે વિક્રસાહ તથા
તેના સર્વ રહેવાસીઓને, તથા તિર્સાહથી માંડીને તેની
સંપણ સીમાઓને માર્યા, તેઓએ તેને માટે દરવાજો

ન ઉઘાડ્યો, એ માટે તેણે એને માર્યું, ને તેમની
સર્વ ગર્ભવતીઓને ચીરી નાખી.

૧૭ ચહુદાહના રાજ અઝાર્યાહને ઓગણત્રીસમે
વર્ષે ગાદીનો દીકરો મનાહેમ ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય
કરવા લાગ્યો, ને તેણે સમગ્રનમાં દસ વર્ષ [રાજ્ય
ક્રીડું]. ૧૮ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુંદુ કર્યું,
નખાટના દીકરા ચરોબઆમના પાપો જેથી તેણે
ઇસ્રાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તેથી પોતાના સર્વ
દિવસો સુધી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૧૯ દેશની વિરૂદ્ધ
આરશૂરનો રાજ પૂલ ચઢી આવ્યો, ને મનાહેમે
પોત ના હાથમાં રાજ્ય સ્થિર કરવા સાડ પૂલનો હાથ
પોતાની મદદમાં રાખવા સાડ તેને એક હંભર વાગત
રૂપ આપ્યું. ૨૦ અને મનાહેમે આરશૂરના રાજને
આપવા સાડ પૈસા ઇસ્રાએલ પાસેથી, એટલે સર્વ
ધનાદય માણસોમાંના પ્રત્યેક માણસ પાસેથી પચાસ
પચાસ શેકલ રૂપ જીલમથી કઢાવ્યું. માટે આરશૂરનો
રાજ પાછો ફર્યો, ને ત્યાં દેશમાં ચોરથો નહિ.
૨૧ હવે મનાહેમના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સર્વ
કર્યું, તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજીતાતના પુસ્ત
કમાં લખેલા નથી હું? ૨૨ ને મનાહેમ પોતાના પિતૃ
ઓની સાથે ઉઘી ગયો, ને તેના દીકરા પકાહાહે
તેની જગ્યાએ રાજ્ય ક્રીડું.

૨૩ ચહુદાહના રાજ અઝાર્યાહને પચાસમે વર્ષે મના
હેમનો દીકરો પકાહાહ સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલ પર
રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે બે વર્ષ [રાજ્ય ક્રીડું].
૨૪ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુંદુ કર્યું, નખાટના
દીકરા ચરોબઆમના પાપ જેથી તેણે ઇસ્રાએલ પાસે
પાપ કરાવ્યું હતું, તેથી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૨૫ અને
તેના સરદાર રમાહ્યાહના દીકરા પેકાહે તેની સાથે
દગો કીધો, ને તેને સમગ્રનમાં રાજના ધરના કિલ્લામાં
આગળ તથા આર્ચક સુદા માર્યો, ને તેની સાથે
જિવઆદીઓમાંથી પચાસ માણસ હતા, ને તેણે તેને
મારી નાખીને તેની જગ્યાએ રાજ્ય ક્રીડું. ૨૬ હવે
પકાહાહના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સંપણ ક્રીડું,
તે, જુઓ, ઇસ્રાએલના રાજ્યોના કાળજીતાતના
પુસ્તકમાં લખેલા છે.

૨૭ ચહુદાહના રાજ અઝાર્યાહને બાવનમે વર્ષે
રમાહ્યાહનો દીકરો પેકાહ સમગ્રનમાં ઇસ્રાએલ પર
રાજ્ય કરવા લાગ્યો, તેણે વીસ વર્ષ [રાજ્ય કર્યું].
૨૮ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં બુંદુ કર્યું, નખાટના

દીકરા યરોળઆમના પાપ ભેળી તેણે ઇસ્રાએલની પાસે પાપ કરાવ્યું હતું તેથી તે દૂર રહ્યો નહિ. ૨૬ ઇસ્રાએલના રાજા પેકાહના દિવસોમાં આશૂરનો રાજા તિગ્લાથ પિલેસેર આવ્યો, ને ઇથોળ તથા આબિલ-એથ માઅખાદ, તથા યાનોઆદ, તથા કેદેર, તથા દાસેર, તથા ગિલઆદ, તથા ગાલીલ, એટલે નાફવાલીનો આખો દેશ તેણે ઝીંધ્યો, ને ત્યાંના [રહેવાસી]ઓને પકડીને આશૂર લઈ ગયો. ૨૭ અને ઉઝ્રીયાદના દીકરા યોયાખને વીસમે વર્ષે એલાહના દીકરા દોરબીઆએ રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહની સામે દોઠ કીધો, ને તેને મારીને મારી નાખ્યો, ને પોતે તેને ડેકાંતે સત્ત્ય કીધું. ૨૮ હવે પેકાહના બાકીના દૃષ્ટા, તથા તેણે જે સર્વ કીધું, તે, જુઓ ઇસ્રાએલના રાજાઓના કાળક્રાંતિના પુસ્તકમાં લખેલા છે.

૨૯ ઇસ્રાએલના રાજા રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને બીજે વર્ષે યહુઠાદના રાજા ઉઝ્રીયાદનો દીકરો યોયાખ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૩૦ તે રાજ્ય થયો ત્યારે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે ચરસાલેમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માનુ નામ યરસા હતું, તે સાહેબની દીકરી હતી. ૩૧ અને તેણે યહોવાદની દરિયા સાથે થયું, તેના બાપ ઉઝ્રીયાદે જે સંખળ કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. ૩૨ તે પછી ઉચ્ચરયાનો કહાડી નાખવામાં આવ્યા નહિ, હજી લોક ઉચ્ચરયાનોમાં ચડ કરતા તથા મૂપ બાળતા હતા. યહોવાદના ઘરને ઉપરોક્ત કરવાએ તેણે બાંધ્યો. ૩૩ હવે યોયાખના બાકીના દૃષ્ટા, તથા તેણે જે સર્વ કીધું, તે યહુઠાદના રાજાઓના કાળક્રાંતિના પુસ્તકમાં લખેલા નથી હોય. ૩૪ તે દિવસોમાં યહોવાદે યહુઠાદ પર અરામના રાજા રસીનને તથા રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને મોકલવા માંડ્યા. ૩૫ અને યોયાખ પોતાના પિતૃઓની સારી ઉપી નયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નવરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે રહ્યો, ને તેના દીકરા આદાઝે તેની નજવાએ રાજ્ય કીધું.

૩૬ રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને સત્તરમે વર્ષે યહુઠાદના રાજા યોયાખનો દીકરો આદાઝ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૩૭ આદાઝ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બેસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે ચરસાલેમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૩૮ તે પછી ઉચ્ચરયાનો કહાડી નાખવામાં આવ્યા નહિ, હજી લોક ઉચ્ચરયાનોમાં ચડ કરતા તથા મૂપ બાળતા હતા. યહોવાદના ઘરને ઉપરોક્ત કરવાએ તેણે બાંધ્યો. ૩૯ હવે યોયાખના બાકીના દૃષ્ટા, તથા તેણે જે સર્વ કીધું, તે યહુઠાદના રાજાઓના કાળક્રાંતિના પુસ્તકમાં લખેલા નથી હોય. ૪૦ તે દિવસોમાં યહોવાદે યહુઠાદ પર અરામના રાજા રસીનને તથા રમાલ્યાદના દીકરા પેકાહને મોકલવા માંડ્યા. ૪૧ અને યોયાખ પોતાના પિતૃઓની સારી ઉપી નયો, ને પોતાના પિતા દાઉદના નવરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે રહ્યો, ને તેના દીકરા આદાઝે તેની નજવાએ રાજ્ય કીધું.

માર્ગમાં આવ્યો, ને જે દેશજાતિઓને યહોવાદે ઇસ્રાએલની સામેથી હાકી કહાડી હતી તેમના કટાળવા-થોડ્ય દૃષ્ટા પ્રમાણે તેણે પછી પોતાના દીકરાને અગ્નિમાં ઘડીને ચલાવ્યા. ૪૨ અને તે સર્વ ઉચ્ચરયાનોમાં, તથા પર્વતો પર, તથા સર્વ લીલા વૃક્ષની તળે ચડ કરતો તથા મૂપ બાળતો. ૪૩ તે વેળાએ અરામનો રાજા રસીન તથા ઇસ્રાએલના રાજા રમાલ્યાદનો દીકરો પેકાહ ચરસાલેમ પર યુદ્ધ કરવા સાથે ચડી આવ્યા, ને તેઓએ આદાઝને ઘેરી લીધો, પછી તેને છતી સઠ્યા નહિ. ૪૪ તેજ વેળાએ અરામના રાજા રસીન એલાયને પાછું અરામના કબજામાં લીધું, ને તેણે એલાયમાથી યહુદીઓને હાકી કહાડ્યા, ને અરામીઓ એલાયમાં આવીને આજ દિવસ સુધી ત્યાં વસ્યા છે. ૪૫ આદાઝે આશૂરના રાજા તિગ્લાથ પિલેસેરની પાસે સદેસિયા મોકલીને કહાવ્યું કે, હું તારો ચાકર તથા તારો દીકરો છું, અહિં આવીને મારી વિરૂદ્ધ ઉઠેલા અરામના રાજાના હાથમાથી તથા ઇસ્રાએલના રાજાના હાથમાથી મને બચાવ. ૪૬ અને આદાઝે યહોવાદના ઘરમાં તથા રાજાના ઘરના કાઠા-રોમાં જે સોનું તથા રૂપ મળ્યું આવ્યું તે લઈને આશૂરના રાજાને લેઈ દાખવ મોકલ્યું. ૪૭ અને આશૂરના રાજાએ તેનું સાંભળ્યું, ને આશૂરના રાજાએ હમરક પર વડાઈ કરીને તે સર કર્યું, ને તેના લેકાંતે પકડીને ફિર લઈ ગયો. ને રસીનને મારી નાખ્યો. ૪૮ અને આદાઝ રાજા આશૂરના રાજા તિગ્લાથ પિલેસેરને મળવા સાથે હમરક ગયો, ને તેણે હમરકમાંની વેદી જોઈ, ને આદાઝ રાજાએ તે વેદીનો પાટ તથા તેનો નમુનો તેની સંખળ કારીગરી પ્રમાણે [ઉતારીને] ઉરીયાદ ચાલક ઉપર મોકલ્યા. ૪૯ અને આદાઝ રાજાએ જે સંખળ હમરકમાંથી મોકલ્યું હતું, તે પ્રમાણે ઉરીયાદ ચાલકે વેદી બાધી, હમરકમાં આદાઝ રાજા આવે ત્યાં સુધીમાં પૂર થાય એવી રીતે ઉરીયાદ ચાલકે તે કામ કર્યું. ૫૦ અને રાજા હમરકમાં આવ્યા, ત્યારે રાજાએ તે વેદી જોઈ, ને વેદીની પાસે આવ્યો. રાજાએ તે પર [અર્પણ] ચઢાવ્યા. ૫૧ અને તેણે વેદીપર પોતાના દંડની ચાપેણું તથા પોતાના બાધાપેણું દંડન કીધું, ને પોતાનું પેચાર્પન નેડ્યું, ને પોતાના સાતપેણું રજા બંધ્યું. ૫૨ અને યહોવાદની વેદી હતી, તેને ઘેરને મોખરેથી, લીની તથા યહોવાદના ઘરની પોતાની વેદીની ઉત્તર બાજુએ

મુઝી. ૧૫ અને આહાજ રાગએ ઉરીયાહ ચાળકને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, મોઢી વેઢી પર સવારના દહનીયાપૈણું તથા સાંભના ખાધાપૈણું, તથા રાંભના દહનીયાપૈણું તથા તેના ખાધાપૈણું, દેશના સર્વ લોકનાં દહનીયાપૈણું તથા તેમનાં ખાધાપૈણું, તથા તેમનાં પેચાપૈણું સહિત દહન કરવું; ને દહનીયાપૈણું સધળું રક્ત, તથા યજ્ઞનું સધળું રક્ત તેના પર છાંટવું; પણ પિત્તળની વેઢી તે મારે સલાહ પૂછવાનું સાધન થશે. ૧૬ અને આહાજ રાગએ જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે ઉરીયાહ ચાળકે કર્યું. ૧૭ અને આહાજ રાગએ ચોતરાઓની તખતીઓ કાપી નાખી, ને તેમની ઉપરથી કુંડા લઇ લીધા, ને સમુદ્રને એની તળે પિત્તળના જે ગોધા હતા તેમના પરથી ઉતારીને પરચરના ચોટલા પર નૂક્યો. ૧૮ અને સામ્બાચને સાડા જે ઢંકાયેલો રસ્તો ધરની અદર તેઓએ બાધેલો હતો તેને, તથા રાગને પ્રવેશ કરવાનો જે માર્ગ બહારની ગમ હતો તેને, તેણે આરશૂરના રાગના કારણથી ફેરવીને યહોવાહના ધરમા વાળ્યો. ૧૯ હવે આહાજના કહેલાં બાજીનાં કૃત્યો, તે યહુદાહના રાગઓનાં કાળ-વૃત્તાવના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી હું? ૨૦ ને આહાજ પોતાના પિતૃઓની સાથે જીવી ગયો, ને દાઉદના નગરમાં પોતાના પિતૃઓની સાથે દહાયો; ને તેના દીકરા હિઝકીયાહે તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૧૭ યહુદાહના રાગ આહાજને બારમે વર્ષે એલાહનો દીકરો હોરશીઆ સમરૂનમાં ઇસ્રાએલ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ને તેણે નવ વર્ષ [રાજ્ય કર્યું]. ૨ અને તેણે યહોવાહની દષ્ટિમા ભુલું કર્યું, તે પણ તેનાથી અગાઉ ઇસ્રાએલના જે રાગઓ યજ્ઞ ગયા, તેઓની પેઠે નહિ. ૩ તેની સામે આરશૂરને રાગ શાહમાનેસેર ચઢી આગ્યો, ને હોરશીઆ તેના તાબેદાર યજ્ઞને તેને ખંડણી આપવા લાગ્યો. ૪ અને આરશૂરના રાગને હોરશીઆમાં દંત્રો માલગ પડ્યો; કેમકે એણે મિસરના સો [નામના] રાગની પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા હતા, ને વર્ષો વર્ષથી પેઠે તેણે આરશૂરના રાગને ખંડણી ભરી નહોતી; તેથી આરશૂરના રાગએ તેને કેદ કરીને તેને બઢીખાનામાં બાંધી રાખ્યો. ૫ પણ આરશૂરનો રાગ આખા દેશ પર ચઢી આગ્યો, ને સમરૂન સુધી આવીને તેણે તેને ત્રણ વર્ષ સુધી ઘેરા ધાલ્યો. ૬ હોરશીઆને નવમે વર્ષે આરશૂરના રાગએ સમરૂન લીધું, ને ઇસ્રાએલને

આરશૂરમાં પકડી લઇ જઇને તેમને હલાહમાં, તથા ઝોઝાન નદી પર આવેલા હાઓરમાં, તથા માહીઓનાં નગરોમાં રાખ્યા. ૭ અને એ ઝોઝાન થયું કે, ઇસ્રાએલપુત્રોનો દેવ યહોવાહ, કે જે તેમને મિસર દેશમાંથી મિસરના રાગ ફારૂનના હાથ તળેથી કહાડી લાગ્યો હતો, તેની સામે તેઓએ પાપ કર્યું હતું, ને તેઓ અન્ય દેવોનો ભય રાખતા હતા, ૮ ને જે દેશ-ભવિષ્યોને યહોવાહે ઇસ્રાએલની આમળથી-હાંકી કહાડી હતી, તેઓના વિધિઓમાં તથા ઇસ્રાએલના રાગઓએ કરેલા [વિધિઓ]માં તેઓ ચાલતા હતા. ૯ અને ઇસ્રાએલપુત્રોએ જે કામ સારાં નહિ તે પોતાના દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ ગુસ્સા કર્યાં હતાં; ને પોતાનાં સર્વ નગરોમાં, ઝોઝાદારના કિલ્લાથી તે કાઠવાળા નગર સુધી, તેઓએ પોતાને સાડા ઉચ્ચરથાનો બાંધ્યા હતા. ૧૦ અને તેઓએ પોતાને સાડા પ્રત્યેક ઉચ્ચ પર્વ પર તથા પ્રત્યેક લીલા ઝાડ નીચે સ્તલો તથા અથોરીમ [મૂર્તિઓ] ઉભા કીધા હતા; ૧૧ ને યહોવાહ જે દેશભવિષ્યોને તેમની આમળથી હાંકી કહાડી હતું તેઓની પેઠે ત્યાં તેઓ સર્વ ઉચ્ચરથાનોમાં ધૂ બાળતા હતા, તથા દુહ કૃત્યો કરીને યહોવાહને રૌપ્ય ચઢાવતા હતા; ૧૨ ને તેઓ મૂર્તિઓની સેવા કરતા હતા, કે જે વિષે યહોવાહે તેમને કહ્યું હતું કે, તમારે એ કર્મ કરવું નહિ. ૧૩ તેમ છતાં યહોવાહે પ્રત્યેક ભવિષ્યવાદીની, તથા પ્રત્યેક ભવિષ્યદરોની હસ્તક ઇસ્રાએલને તથા યહુદાહને પાસી આપીને કહ્યું હતું કે, તમે તમારા દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરો, ને જે સર્વ નિયમશાસ્ત્ર મેં તમારા પિતૃઓને ફરમાવ્યું હતું, ને જે મેં તમારા સેવક ભવિષ્યવાદીઓની હસ્તક તમારી પાસે મોકલ્યું હતું, તે પ્રમાણે મારી આજ્ઞાઓ તથા મારા વિધિઓ તમે પાળો. ૧૪ તો પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, પણ તેઓના પિતૃઓ કે જેઓ પોતાના દેવ યહોવાહ પર વિશ્વાસ નહોતા રાખતા, તેઓની ગરદનીમાં માફક તેઓએ પોતાની ગરદનો અકક કરી હતી. ૧૫ અને તેના વિધિઓના તથા તેમના પિતૃઓની સાથે તેણે ક્રોધેલા કરારને, તથા તેણે તેમને આપેલાં સાર્વયોગ ત્યાગ તેઓએ કીધો હતો; ને વ્યર્થતાની પાછળ ચાલીને તેઓ નહોતા યજ્ઞ ગયા હતા; ને તેઓની આસપાસ રહેનારી દેશભવિષ્યો, કે જેમના વિષે યહોવાહે તેમને આજ્ઞા આપી હતી કે, તેઓની પેઠે તમારે કરવું નહિ, તેઓનું અનુકરણ

તેઓએ કીધું હતું ૧૬ અને પોતાના દેવ યહોવાહની સર્વ આજ્ઞાઓ ત્યાગીને તેઓએ પોતાને સાડાં ઢાળેલી મુત્તિઓ એટલે એ વાતરડા બનાવ્યા હતા, ને અરો શબ્દ [મુત્તિ] કરી હતી, ને આકાશના સર્વ સૈન્યોની સક્તિ કરી હતી, ને બનાવણી સેવા કરી હતી ૧૭ અને તેમના દીકરાઓને તથા તેમની દીકરીઓને તેઓએ અગ્નિમાં ઘડીને ચલાવ્યા હતા, ને શકુનવિદ્યા તથા ભદ્રક્રિયાનો ઉપયોગ તેઓ કરતા હતા, ને યહોવાહની દક્ષિણા બુદ્ધ કરવા સાડાં પોતાને વેચીને તેને રોપ ચડાવ્યા હતા ૧૮ માટે યહોવાહે ઇસ્રાએલ પર અતિ ક્રોધાયમાન ઘડીને તેમને પોતાની હબ્બરમાથી દૂર કર્યા, કેવળ યહુદાહના કુળ શિવાય બીજા કોઈ રહેવા પામ્યા નહિ ૧૯ યહુદાહે પણ પોતાના દેવ યહોવાહની આજ્ઞાઓ પાળી નહિ, પણ ઇસ્રાએલના ઇધેલ્લા વિધિઓમાં તેઓ ચાલ્યા ૨૦ અને યહોવાહે ઇસ્રાએલના સર્વ સતાનેના ત્યાગ કીધો, ને તેમની ઉપર વિપતિ આણી, ને તેમને હઠારાઓના દાષમાં સોંપ્યા, ન્યા સુધી કે તેણે તેઓને પોતાની નજર આગળથી દૂર કીધા ૨૧ કેમકે તેણે ઇસ્રાએલને દાઉદના ધરનાની પાસેથી ખુચી લઈને બૂદા કઢાડ્યા, ને તેઓએ બનાટના દીકરા ધરોળઆમને રાજ કરાવ્યો, ને ધરોળઆમે ઇસ્રાએલને યહોવાહની પાઠળથી હાજી કઢાડીને તેઓની પાસે મોકલું પાપ કરાવ્યું ૨૨ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ધરોળઆમે કરેલા સર્વ પાપોમાં ચાલ્યા, તેમાંથી તેઓ દૂર રહ્યા નહિ, ૨૩ ત્યા સુધી કે જેમ યહોવાહ પોતાના સેવક સર્વ બવિષ્યવાદીઓની હસ્તક બાંધેલા હતા, તેમ તેણે ઇસ્રાએલને પોતાની નજર આગળથી દૂર કર્યા, એમ ઇસ્રાએલ પોતાના દેશમાંથી આશશૂરમાં લઈ જવાયા, ને તેઓ આજ સુધી ત્યાજ છે

૨૪ અને આશશૂરના રાજાએ બાબેલમાંથી, તથા કુશમાંથી, તથા આબ્યામાંથી તથા હુમાથમાંથી, તથા સફાર્વાઇમમાંથી માણસોને લાવીને તેમને ઇસ્રાએલપુત્રોને બદલે સમરૂનના નગરોમાં વસાવ્યા, ને સમરૂનને પોતાનું વતન કરી લઈને તેઓ તેના નગરોમાં રહ્યા ૨૫ અને તેઓ ત્યા વસ્યા તેની સરૂઆતમાં એમ યહુ કે, તેઓએ યહોવાહની બિલીક રાખી નહિ, તે માટે યહોવાહે તેમની અંદર સિંહો મોકલ્યા, કે જેઓએ તેમનામાંના કેટલાએકને મારી નાખ્યા ૨૬ માટે તેઓએ આશશૂરના રાજાને જોમ કહાવ્યું કે,

જે દેશભવિષ્યોને લઈ જઈને તે સમરૂનના નગરોમાં વસાવી છે, તેઓ તે દેશના દેવની રીત બહુતા નથી, માટે તેણે તેમનામાં સિંહો મોકલ્યા છે, ને જીવો, એઓ તેમને મારી નાખે છે, કેમકે તેઓ તે દેશના દેવની રીત બહુતા નથી ૨૭ ત્યારે આશશૂરના રાજાએ એની આજ્ઞા કીધી કે, એ ચાલકોને તમે ત્યાંથી લાવ્યા હતા, તેઓમાંથી એકને ત્યા લઈ જાઓ, ને તેઓ જઈને ત્યા વસે, ને તે તેમને તે દેશના દેવની રીત શિખવે ૨૮ માટે જે ચાલકોને તેઓ સમરૂનમાંથી લઈ ગયા હતા, તેઓમાંથી એક આવીને બેબેલમાં રહ્યો, ને તેઓએ કેવી રીતે યહોવાહની બિલીક રાખવી જોઈએ, એ તેમને શિખવવા લાગ્યો ૨૯ તે પણ પ્રત્યેક દેશભવિષ્યો પોતપોતાના દેવો બનાવીને જે નગરોમાં તે પ્રત્યેક દેશભવિષ્યો રહેતી હતી તેઓની અંદર, સમરૂનમાં એ બનાવેલા ઉચ્ચસ્થાનોના ધરોમાં તેમને મૂક્યા ૩૦ અને બાબેલના માણસોએ સુઝોય બનેાથ [મુત્તિ] બનાવી, ને કુશના માણસોએ નેગોલ [મુત્તિ] બનાવી, ને હુમાથના માણસોએ અશરીમાં [મુત્તિ] બનાવી, ૩૧ ને આબ્યાઓએ નિપ્હાડ તથા વાસોલ [મુત્તિઓ] બનાવી, ને સફાર્વાઇઓએ પોતાના બાળકોનું સફાર્વાઇમના દેવો આદામમેલેખ તથા અનામમેલેખની આગળ હાલતીયાપણું કર્યું ૩૨ આવી રીતે તેઓ યહોવાહને ૬૨ રાખતા હતા, ને તેઓ પોતાને માટે ઉચ્ચસ્થાનોના યાજ્ઞ પોતાની મઘ્યે થીજ બનાવતા, ને એઓ તેમને સાડાં ઉચ્ચસ્થાનોના ધરોમાં યજ્ઞ કરતા ૩૩ તેઓ યહોવાહથી ડરીને, જે દેશભવિષ્યોમાંથી તેમને ધકકી આવ્યા હતા, તેઓની રીત પ્રમાણે પોતાના દેવોની સેવા કરતા હતા ૩૪ આજ દિવસ સુધી તેઓ આજળી રીત પ્રમાણે કરે છે, તેઓ યહોવાહની બિલીક રાખતા નથી, ને પોતાના વિધિઓ પ્રમાણે તથા પોતાની રીત પ્રમાણે, તથા જે નિયમ ને આજ્ઞા યહોવાહે યાકુબ, જેનું નામ તેણે ઇસ્રાએલ પાડ્યું, તેના પુત્રોને કરાવ્યા હતા, તે પ્રમાણે તેઓ વર્તતા નથી ૩૫ એ [ઇસ્રાએલપુત્રો]ની સાથે યહોવાહે કરાર કર્યો હતો, ને એઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું હતું કે, વપારે અન્ય દેવોનો ૬૨ રાખવો નહિ, ને તેઓનું વંદન કરવું નહિ, ને તેઓની સેવા કરવી નહિ, ને તેઓની આગળ પજાર કરવા નહિ, ૩૬ પણ યહોવાહ કે જે વખતે નોટા પરાક્રમથી તથા લખાવેની દાષથી મિસર દેવમાંથી કઢાડી લાવ્યો,

તેનીજ તમારે બિહીક રાખવી, ને તેનુંજ વંદન કરવું, ને તેનેજ યજ્ઞ ચઢાવવા જેજાને તેણે ને વિધિઓ તથા કાનૂનો, તથા નિયમ તથા આજ્ઞા તમારે સાચી રાખ્યાં, તેમને પાળીને સર્વકાળ તેનો અમલ તમારે કરવો; ને તમારે અન્ય દેવોની બિહીક રાખવી નહિ. ૩૮ અને મેં જે કાર તમારી સાથે કર્યા છે, તેને તમારે વિસરી નવો નહિ; ને અન્ય દેવોની બિહીક તમારે રાખવી નહિ. ૩૯ પણ તમારા દેવ ચઢોવાહનીજ બિહીક તમારે રાખવી; ને તે તમને તમારા સર્વ શત્રુઓના હાથમાંથી છાડાવશે. ૪૦ તો પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, પણ પોતાની આગલી રીત પ્રમાણે તેઓએ કર્યા કીધું. ૪૧ એવી રીતે તે દેશભૂતિઓ ચઢોવાહનો ૩૧ રાખવી હતી, ને પોતાની કોતરેલી મૂર્તિઓની સેવા કરતી હતી; તેમનાં છાકરાં, તથા તેમનાં છાકરાંનાં છાકરાં પણ, જેમ તેઓના પિતૃઓ કરતા હતા તેમ, આજ દિવસ સુધી કરે છે.

૧૮ હવે ઇસ્રાએલના રાજા એલાહના દીકરા હોશીઆને ત્રીજે વર્ષે જેમ થયું કે ચઢોવાહના રાજા આહાઝને દીકરો હિઝકીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ૨ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયને હતા, ને તેણે યશાલેમમાં ઓગળીનો સર્વ રાજ્ય કીધું, ને તેની માનું નામ અબી હતું, તે ઝખાર્યાહની દીકરી હતી. ૩ અને પોતાના પિતા દાઉદે ને સઘળું કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે ચઢોવાહની દક્ષિમાં સાચી કર્યું. ૪ તેણે ઉચ્ચરથાનો કહાડી નાખ્યા, ને સ્તંભોને ભાંગી નાખ્યા, ને અરીસાહ [મૂર્તિને] કાપી નાખી, ને મુસાએ બનાવેલા પિત્તળના સાપના દુકડે દુકડા કરી નાખ્યા; કેમકે તે દિવસે સુધી ઇસ્રાએલ પુત્રો તેની આગળ મૂપ બાળતા હતા; ને તેણે તેનું નામ નહુશ્તાન પાડ્યું. ૫ તે ઇસ્રાએલના દેવ ચઢોવાહ પર કરોસો રાખતો હતો, ને એટલે સુધી કે ચઢોવાહના ને સર્વ રાજાઓ તેની પાછળ કે તેની અગાઉ થયા તેઓમાં કોઈએ તેના નેચો ન હતો. ૬ કેમકે તે ચઢોવાહને વળગી રહેા, ને તેનું અનુકરણ કરવાથી તે ખરેખર નહિ; પણ ચઢોવાહ ને આજ્ઞા મુસાને ફરમાવી હતી, ને તેણે પાળી. ૭ અને ચઢોવાહ તેની સાથે હતો; ન્યાં ન્યાં તે ગયો, ત્યાં ત્યાં તે સફળ થયો; ને તેણે આરશુરના રાજાની સામે ઉઠીને તેની સેવા ન કીધી. ૮ તેણે ગાઝાહ તથા તેની સરહદ સુધી, ચાકાદારોના કિલ્લાથી તે કોટવાળા નગર સુધી, પવિત્રીઓને માયાં.

૯ અને હિઝકીયાહ રાજાને ચોથે વર્ષે, એટલે ઇસ્રાએલના રાજા એલાહના દીકરા હોશીઆને સાતમે વર્ષે જેમ થયું કે, આરશુરના રાજા શાલમાનેસેરે સમરન ઉપર ચઢાઈ કરીને તેને ઘેરો ધાલ્યો. ૧૦ અને ત્રણ વર્ષને અંતે તેઓએ તે સર કર્યું; હિઝકીયાહને છઠ્ઠે વર્ષે, એટલે ઇસ્રાએલના રાજા હોશીઆને નવમે વર્ષે, સમરન સર કરવામાં આવ્યું. ૧૧ અને આરશુરનો રાજા ઇસ્રાએલને પકડીને આરશુરમાં લઈ ગયો, ને હલાહમાં, તથા ગોઝાન નદી [પર આવેલા] હાથોમાં, તથા માદીઓનાં નગરોમાં તેઓને રાખ્યા; ૧૨ કારણ કે તેઓએ પોતાના દેવ ચઢોવાહની વાણી સાંભળી નહિ, ને તેના કારણે, એટલે ચઢોવાહના સેવક મુસાએ ને સર્વ આજ્ઞા આપી હતી, તેનું ઉલ્લંઘન કીધું, ને તેને કાન દીધો નહિ, તથા તે પ્રમાણે કીધું નહિ.

૧૩ હવે હિઝકીયાહ રાજાને ચૌદમે વર્ષે આરશુરન રાજા સાન્હેરીમે ચઢોવાહનાં સર્વ કોટવાળાં નગરો પ રવારી કરીને તેઓને સર કર્યાં. ૧૪ અને ચઢોવાહના રાજા હિઝકીયાહે લાખીરામાં આરશુરના રાજાને પાસે સંદેશિયા મોકલીને કહાળ્યું કે, મેં અપરાધ કીધો છે, મારી પાસેથી પાછો ન, મારા પર તું ને [સારતો] મૂકીશ, તે હું મારે ચઢોવીશ. અને આરશુરન રાજાએ ચઢોવાહના રાજા હિઝકીયાહને મારે ત્રણે તાલત રૂપું તથા ત્રીસ તાલત સોનું [એટલી ખંડણી] કરાવી. ૧૫ અને ને સઘળું રૂપું ચઢોવાહના ધરમાં તથા રાજાના ધરના ભંડારમાંથી મળ્યું, તે હિઝકીયાહે [તેને] આપ્યું. ૧૬ તે વેળાએ હિઝકીયાહે ચઢોવાહના મંદિરનાં કમારો [પરથી], તથા હિઝકીયાહ રાજાએ ખઠેલા સ્તંભો [ઉપરથી સોનું] ઉખેડી લઈને આરશુરના રાજાને આપ્યું. ૧૭ અને આરશુરના રાજાએ લાખીસથી વાગાન તથા રાજસારીશ તથા રાજસાકેદને મોટા સૈન્ય સાથે યશાલેમમાં હિઝકીયાહ રાજાની પાસે મોકલ્યા, ને તેઓ યશાલેમ આવ્યા; ને ત્યાં પહોંચીને તેઓ ધોખીના ખેતરની સડક પર ને ઉપરનું તળાવ છે તેના નજ પાસે આવીને ઉભા રહ્યા. ૧૮ અને તેઓએ રાજાને હાંક મારી, ત્યારે હિઝકીયાહનો દીકરો એલ્યાશમ, ને ધરનો કારભારી હતો તે, તથા રોબાહ ચિટ્ઠીસ, તથા આસાફનો દીકરો ચોઆહ ઉતિહાસક તેમની પાસે નિકળી આવ્યા. ૧૯ અને રાજસાકેદે તેમને કહ્યું કે, હવે તમે હિઝકી-

યાહને કહો કે, આશ્ચર્યો રાજધિરાજ એમ કહે છે કે, આ ને બરોસો તું કરે છે, તે કેવો બરોસો છે? ૨૦ તું કહે છે કે, યુદ્ધને સારું બુદ્ધિ તથા પરક્રમ [અમારામાં છે], પણ એ કહેવું નકામું છે હવે કોના ઉપર બરોસો રાખીને તે મારી સામે બંદ મચાવ્યું છે? ૨૧ હવે જો, તું આ છુદાઈ ગએલા ભરૂની લાકડી પર એટલે મિસર પર, બરોસો રાખે છે; કે જેના ઉપર કોઈ રોક, તો તે તેની હથેલીમાં પેસીને તેને વિધી નાખશે; મિસરનો રાજા ફારૂન તેના પર બરોસો રાખનાર સુધળાની પ્રત્યે એવેજ છે ૨૨ પણ જો તમે મને કહો કે, અમે અમારા દેવ યહોવાહ ઉપર બરોસો રાખીએ છીએ, તો શું, તે એજ નથી કે જેના ઉચ્ચ-સ્થાનો તથા જેની વેદીઓ દિક્રીયાહ કહાડી નાખ્યા છે, ને યહુદાહને તથા યરૂશલેમને કહ્યું છે કે, તમારે યરૂશલેમમાં આ વેદીની આગળ જાળ કરવું? ૨૩ તો હવે કૃપા કરી મારા ધણી આશ્ચર્યના રાજને હામી આપ, એટલે હું તને જી હજાર ઘોડા આપીશ, જે તું તારા તરફથી તેઓ પર રવારી કરનારા પુરા પાડી શકે તો ૨૪ ત્યારે તું મારા ધણીના નાનામાં નાના પાકરોમાંના એક સરહારનું કહો પાછું કેમ ફેરવી પડે, ને રથોને સાથે તથા રવારોને સાથે મિસર પર બરોસો કેમ કરી શકે? ૨૫ હવે શું યહોવાહ વિના હું આ જગ્યાનો નાશ કરવા સાથે તેની સામે ચડી આવ્યો છું? યહોવાહને મને કહ્યું કે, આ દેશ પર રવારી કરીને એનો નાશ કર ૨૬ ત્યારે દિક્રીયાહના દીકરા એલ્યાશીમ તથા શેખનાહે તથા થોઆહે રાજસાકેહને કહ્યું કે, કૃપા કરી, તારા વાકરોની સાથે અરામી ભાયામાં બિાલ, કેમકે અમે તે સમજીએ છીએ, ને કોટપર ને લોકો છે તેઓના સાબળતા અમારી સાથે યહુદી ભાયામાં બિાલીય મા ૨૭ પણ રાજસાકેહ તેઓને કહ્યું કે, શું મારા ધણીએ એ વચનો કહેવાને મને તારા ધણી પાસે ને તારી પાસે મોકલ્યો છે? ને માલુસો કોટ ઉપર બેઠેલા છે, તેઓની પાસે શું [તેણે મને મોકલ્યો?] નથી, એ માટે કે તેઓ તમારી સાથે પોતાની વિશા ખાચ ને પોતાનું મુદર પીએ ૨૮ પણ રાજસાકેહ ઉભા રહીને મોટે સાંઠે યહુદી ભાયામાં પેકરીને કહ્યું કે, આશ્ચર્યના રાજધિરાજનું વચન નામળો ૨૯ રાજ એવું કહે છે કે, દિક્રીયાહ-દુથી તમે કમતા નહિ, કેમકે તે તમને એના હાથ-માથી છોડાવી સારો નહિ. ૩૦ વળી યહોવાહ આપ-હુને નિશ્ચે છોડાવશે, ને આ નગર આશ્ચર્યના રાજના

હાથમાં નહિ અપારો, એમ કહીને દિક્રીયાહ તમારી પાસે યહોવાહપર બરોસો ન કરાવે ૩૧ તમારે દિક્રીયાહનું સાબળવું નહિ, કેમકે આશ્ચર્યના રાજ એમ કહે છે કે, મારી સાથે સલાહ કરીને મારી પાસે નિકળી આવો, ને તમારામાંનો પ્રત્યેક પોતાના દ્રાક્ષ-વેલાનું, ને પ્રત્યેક પોતાની અછરીનું [ફળ] ખાલે, ને પ્રત્યેક પોતાના ટાકામાંથી પાણી પીને ૩૨ જ્યાં સુધી કે હું આવીને ને દેશ તમારા પોતાના દેશના જેવો ધાન્ય તથા દ્રાક્ષરસનો દેશ, રોટલી તથા દ્રાક્ષ-વાડીઓનો દેશ, નૈત તેજનો તથા મધનો દેશ છે, તેમાં તમને લઇ ભરું; કે તમે જીવતા રહો ને માર્યા ન જાઓ અને જ્યારે દિક્રીયાહ તમને સમજાવીને કહે કે, યહોવાહ આપહુને છોડાવશે, ત્યારે તમે તેનું સાબળશો મા ૩૩ શું દેશભતિઓના દેવોમાંના કોઈએ કહી પણ પોતાના દેશને આશ્ચર્યના રાજના હાથમાંથી છોડાવ્યો છે? ૩૪ હુમાથ તથા આર્પાહના દેવો ક્યા છે? સકાવોહમ, હેના, તથા હંબાહના દેવો ક્યા છે? શું તેઓએ સમજાવે મારા હાથમાંથી છોડાવ્યું છે? ૩૫ દેશોના સર્વ દેવોમાંથી એવો કોણ છે કે જેમણે પોતાના દેશોને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યા છે, કે યહો-વાહ યરૂશલેમને મારા હાથમાંથી છોડાવશે? ૩૬ પણ એક અપ રહ્યા, ને તેને એક રાખ્હ પણ ઉત્તરમાં કહ્યો નહિ, કેમકે રાખ્હનો હુકમ એવો હતો કે, તેને ઉત્તર આપશે નહિ ૩૭ પણ દિક્રીયાહને દીકરો એલ્યાશીમ ને ધરનો કારભારી હતો તે, તથા શેખના ચિટણીસ, તથા આસાફનો દીકરો થોઆહ ઇતિહા-સક, તેઓ પોતાના વજ્ર ફાડીને દિક્રીયાહ પાસે આવ્યા, ને તેને રાજસાકેહના વચનો કહી સમજાવ્યા

૧૯ અને દિક્રીયાહ રાજએ એ સાબળ્યું ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના વજ્ર ફાડ્યા, ને પોતાના અગ્રપર તાટ એાદીને તે યહોવાહના ઘરમાં ગયો ૨ અને તેણે ધરકરભારી એલ્યાશીમને તથા શેખના ચિટણીસને, તથા ચાન્કોના વડીલાને, તાટ એાદાડીને, આયોસના દીકરા યરૂશાહ અવિવ્યવાદી પાસે મોકલ્યા ૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, દિક્રી-યાહ એમ કહે છે કે, આ દિવસ સકરનો, તથા કપ-કનો, તથા નિહાનો દિવસ છે, કેમકે ઉકારાને જનમ-વાનો વખત આવ્યો છે ને જણવની શકિત નથી ૪ રાજસાકેહ કે જેને એના ધણી આશ્ચર્યના રાજએ જીવતા દેવની નિહા કરવા સાથે મોકલ્યો છે, એના

સર્વ વચનો તારો દેવ યહોવાહ કદાપિ સાંભળે, ને તે વચનો સાંભળીને તારો દેવ યહોવાહ તેઓને ધમકાવે; માટે ભગ્ની રહેલાઓને સારું તે તારી પ્રાર્થના અદાવ ૫ માટે દિગ્ગ્રીયાહ રાત્રના આકરો યશાયાહની પાસે આવ્યા. ૬ અને યશાયાહે તેમને કહ્યું કે, તમારા ધણીને એવું કહેલે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે વચનો તે સાંભળ્યાં છે, ને જેવડે આરશૂરના રાત્રના આકરોએ મારી વિરૂદ્ધ દુર્બાવણ કર્યું છે, તેથી તારે બિહીલું તહિ. ૭ જો, હું તેનામાં એક આત્મા મુકીશ, ને તે એક અકલા સાંભળીને પોતાના દેશમાં પાછો જશે; ને હું તેને તેના પોતાના દેશમાં વરવારથી મારી નખાવીશ.

૮ માટે રાખરાહેહ પાછો ગયા, ને તેને માલમ પડ્યું કે આરશૂરનો રાત્ર લિખ્નાહની વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કરવામાં યુધાએલો છે; કેમકે તેણે સાંભળ્યું હતું કે તે લાખીશયાં ગયા છે. ૯ અને જ્યારે તેણે ફરના રાત્ર તિહીકાહ વિષે સાંભળ્યું કે, જો, તે તારી સામે યુદ્ધ કરવા ચડી આવ્યો છે; ત્યારે તેણે ફરીથી દિગ્ગ્રીયાહ પાસે સદેશિયા મોકલીને કહાવ્યું કે, ૧૦ યહુદાહના રાત્ર દિગ્ગ્રીયાહને એવું કહેલે કે, જો તારા દેવ પર તું બરાસાર રાખે છે તે તને એવું કહીને ન કસાવે કે, યશાલેમ આરશૂરના રાત્રના હાથમાં નહિ અપાય ૧૧ જો, આરશૂરના રાત્રઓએ સર્વ દેશોને નાશ કરીને તેઓના કેના હાલ કર્યો છે તે તે સાંભળ્યું છે; ને હું તારા બચાવ થયો ૧૨ ને દેશભતિઓને, એટલે જોહાન, તથા હારાન, તથા રેસેક, તથા તલાસ્સારમાં રહેનાર એહેનપુત્રોને મારા પિતૃઓએ વિનાશ કર્યો છે, તેઓના દેવોએ તેઓને બચાવ્યા છે હું? ૧૩ હુમાનનો રાત્ર, તથા આર્પાદનો રાત્ર, તથા સફાવધમ નગરનો રાત્ર, તથા હેનાનો તથા ઇવ્વાહનો [રાત્ર] ક્યાં છે? ૧૪ અને દિગ્ગ્રીયાહે સદેશિયાઓના હાથ-માથી પત્ર લખને તે વાંચ્યો; ને યહોવાહના ધરમાં ચડી જઇને દિગ્ગ્રીયાહે તે યહોવાહની આજળ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, હે ઇસાએલના દેવ યહોવાહ, કર્ત્તો ઉપર બિરાજમાન, પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યોનાં હું, એકલો ટુંજ, દેવ છે; તે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કરીયાં છે. ૧૬ હે યહોવાહ કદાપિ ને સાંભળ; હે યહોવાહ, આંખ ઉઘાડ ને જો; ને સાન્હેરીબનાં વચનો, કે જે વડે છવતા દેવની નિંદા કરવા સારું તેણે એને મોકલ્યો

છે, તે વચનો હું સાંભળ ૧૭ હે યહોવાહ, ખરેખર આરશૂરના રાત્રઓએ દેશભતિઓને તથા તેમના દેશોને નાશ કર્યો છે, ૧૮ ને તેઓના દેવોને અગ્નિમાં નાખ્યા છે; કેમકે તેઓ દેવો નહોતા, પણ માણસોના હાથોનું કામ, એટલે લાકડા તથા પત્થરના હતા; એ માટે તેઓએ તેમનો નાશ કર્યો છે ૧૯ માટે હવે, હે અમરા દેવ યહોવાહ, હું તારા કાલાવાલા કરૂ છું કે, અમને તેના હાથમાંથી બચાવ કે પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો જાણે કે, હું, હે યહોવાહ, હું એકલોજ, દેવ છે.

૨૦ ત્યારે આમોસના દીકરા યશાયાહે દિગ્ગ્રીયાહની પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, ઇસાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે આરશૂરના રાત્ર સાન્હેરીબની વિરૂદ્ધ મારી આજળ પ્રાર્થના કરી છે, માટે મેં તે સાંભળી છે ૨૧ તેના વિષે જે વચન યહોવાહ બોલ્યો છે તે આ છે કે, સિયોનની કુઆરી દીકરીએ તને તુજ કર્યો છે, ને તિસ્કારસહિત તારી હાંસી કરી છે; યશાલેમની દીકરીએ તારી વરફ પોતાનું રોકુ કુણાવ્યું છે. ૨૨ તે કોણની નિંદા તથા દુર્બાવણ કર્યાં છે? ને કોણની વિરૂદ્ધ તે તારો સાદ્દ લહાવ્યો છે, ને તારી આખી ઉધી કરી છે? ઇસાએલના પવિત્રની વિરૂદ્ધ. ૨૩ તારા સદેશિયાઓની દરતક તે પ્રચુની નિંદા કરી છે, ને કહ્યું છે કે, મારા જોના બૂધ વડે હું પર્વતોના શિખર પર, તથા લખાનોના સૌથી અંદરના ભાગોમાં ચડી આવ્યો છું; ને તેનાં ઉચા એરેન્જમેન્ટોને તથા ઉત્તમ દેવદારવૃક્ષોને હું કાપી નાખીશ; ને હું તેના સૌથી ઉંચા રહેઠાણમાં, તથા તેના કુળદુપ એતરના વનમાં પ્રવેશ કરીશ. ૨૪ જોહાનને પરદેશનાં પાણી પીધાં છે, ને મારા પગનાં વળિયાંથી હું મિસરની સુધળી નદીઓ સુકવી નાખીશ. ૨૫ હું તે નથી સાંભળ્યું કે, મેં ઘણા કાળ અગાઉ તે [કાવ] કર્યો છે, ને પ્રાચીનકાળથી તે ઘાટ યજો છે? હવે, કાટવાળાં નગરોને વેરાન કરી નાખીને તેમને ખરેખર દમલા કરવા સારું મેં તને ઉભો કર્યો છે. ૨૬ તે કારણથીજ તેમના રહેવાસીઓ અસહ્ય થઇ ગયા, તેઓ અજાણને ઘીલા પડી ગયા; તેઓ એતરના ધાસ તથા લિલોતરી તથા ધાખા પરના ધાસ તથા પુખ્ત થયા પહેલાં વિમળાપલા કરરાણના જેવા થયા. ૨૭ પણ તારૂં નીચે બેસતું તથા તારૂં અદાત જતું તથા તારૂં અંદર આવતું તથા મારા પર તારૂં કોધાયમાન થતું એ હું જાણ્યું છું. ૨૮ મારા પર તાર

૧૮ અને મનારોદ્ધ પોતાના પિતૃઓની સાથે હૃદયે ગયા, ને તે પોતાના ધરની વાડીમાં એકે છેડે ઊંઝાની વાડીમાં દડાયો, ને તેના દીકરા આંગેને તેની જગ્યાએ રાખ્ય કીધું.

૧ આંગેના રાખ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બાવીસ વર્ષનો હતો, ને તેણે બે વર્ષ ચરણલેખમાં રાખ્ય કર્યું, ને તેની માલુ નામ મધુલેખેષ્ઠ હતું, એ યોદ્ધાવાદના દારૂસની દીકરી હતી. ૨૦ અને એમ તેના બાપ મનારોદ્ધે કર્યું હતું, તેમ તેણે યદોવાદની દંડિમાં બૂકું કીધું. ૨૧ અને એ માર્ગે તેના બાપ વાલ્યો હતો તે સર્વમાં તે ચાલ્યો ને એ મૂર્તિએ ની પૂજા તેના બાપ કરતો હતો; તેઓની પૂજા તેણે કીધી, ને તેઓની ભક્તિ કીધી. ૨૨ અને તેણે પોતાના પિતૃઓના દેવ યદોવાદના ત્યાગ કીરો, ને તે યદોવાદના માર્ગમાં ચાલ્યો નહિ. ૨૩ અને આંગેનાના આકરોએ તેની સામે ફરો કર્યો, ને રાખને તેના ધરમાં મારી નાખ્યો. ૨૪ પણ દેવના લોકોએ આંગેના રાખની વિગત દબો કરાવે સર્વને મારી નાખ્યા, ને દેરના લોકોએ તેની જગ્યાએ તેના દીકરા યોદ્ધાવાદને રાખ કરાવ્યો. ૨૫ હવે આંગેનાના બાકીના કુલ્યા ને તેણે કીધી, તેઓ ધદુવાદના રાખોંગાના કળદેવતાના પુરસ્તકમાં લખેલા નથી છીં. ૨૬ ને તે ઊંઝાની વાડીમાં પોતાની કળદેવતા દડાયો, ને તેના દીકરા યોદ્ધાવાદે તેની જગ્યાએ રાખ્ય કીધું.

૨૨ યોદ્ધાવાદ રાખ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે આઠ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે ચરણલેખમાં એકવીસ વર્ષ રાખ્ય કીધું, ને તેની માલુ નામ યદીવાદ હતું તે બોરગામના અદાવાદની દીકરી હતી. ૧ અને તેણે યદોવાદની દંડિમાં સારું કીધું, ને તે પોતાના પિતા દાઉદના સંપત્તિ માર્ગમાં ચાલ્યો, ને તે દાઉદે જ જમણે દાપે ફર્યો નહિ.

૨ અને યોદ્ધાવાદ રાખને અસાદમે વર્ષે એમ થય કે રાખએ મધુલેખમાં દીકરા અસાદવાદના દીકરા શાફાન ચિટલીસને એમ કહીને યદોવાદના ધરમાં મોકલ્યો કે, ૧ મુખ્ય યાજ્ઞક દિલ્હીવાદની પાસે જા, કે ને પૈસા યદોવાદના ધરમાં આણેલા છે તથા દારૂ-રસોડાએ યોડાની પાસેથી ભેગા કીધા છે, તેના તે ૫૩ સરસાગો કહાટ; ૨ ને તેઓ યદોવાદના ધરની ૬ મરેખ રાખનાર કામદારોના હાથમાં તે સાંપે, ને એઓ તે [પૈસા] યદોવાદના ધરમાં ને કરીવરા,

ધરની બાજુદૂર સમારવા સાગ છે તેમને આપે; ૩ એટલે સુધારાને, તથા કડિયાંગેને, તથા સલાટોને, અને ધરને સમારવાને લાકડાં તથા ટાકેલા પાંદરો ખરીદવા સાગ તે આપે. ૪ તો પણ ને પૈસા તેમના હાથમાં આપવામાં આવતા, તેના દિલ્હીયા તેમની પાસેથી લેવામાં આવતો નહિ, કેમકે તેઓ વિશ્વાસુ પણાથી વર્તતા હતા. ૫ અને મુખ્ય યાજ્ઞક દિલ્હીવાદે શાફાન ચિટલીસને કહ્યું કે, મને યદોવાદના ધરમાંથી નિવમસાજનું પુસ્તક મળી આવ્યું છે, ને દિલ્હીવાદે તે પુસ્તક શાફાનને આપ્યું, ને એણે તે વાંચ્યું. ૬ અને શાફાન ચિટલીસ રાખની પાસે ગયા, ને રાખની પાસે પાછી ખખર લાવીને કહ્યું કે, ને પૈસા ધરમાંથી મળ્યા, તે કહાડીને તારા સેવકોએ યદોવાદના ધર પર દેખરેખ રાખનાર કામદારોના હાથમાં સોંપ્યા છે. ૭ અને તાફાન ચિટલીસે રાખને એવી ખખર બાપી કે, દિલ્હીવાદ યાજ્ઞક મને એક પુસ્તક આપ્યું છે, ને શાફાને તે રાખની આમળ વાંચ્યું. ૮ અને રાખએ નિવમસાજના પુસ્તકનાં વચનો સામંત્યા ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વજ્ર ફાંચા. ૯ અને રાખએ દિલ્હીવાદ વાંચાને, તથા શાફાનના દીકરા અહીકામને, તથા ધીખાવાદના દીકરા આખેમરને, તથા શાફાન ચિટલીસને, તથા રાખના બાકર અસાવાદને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, ૧૦ તમે જમને આ મળેલા પુસ્તકમાંના વચનો વિષે મારે માટે તથા લોકોને માટે તથા સર્વે યદુવાદને માટે યદોવાદને પૂછો, કેમકે આપણા વિષે ને સંપત્તિ લખેલું છે તે પ્રમાણે કરવા સાગ, આ પુસ્તકની વારોને આપણા પિતૃઓએ જાન દીધો નથી, તે કારણથી યદોવાદના કોપ ને આપણા ૧૨ સળંગમાં છે, તે કારણે છે. ૧૧ માટે દિલ્હીવાદ યાજ્ઞક, તથા અહીકામ, તથા આખેમર, તથા શાફાન, તથા અસાવાદ, યોષકખાતાના ઉપરી હાલો-સના દીકરા લિલ્લાવાદના દીકરા તાલ્લુમની ત્રી હુદાદ ભવિષ્યવાદેથી પાસે ગયા, (હવે તે ચરણલેખમાં બીજા યોદ્ધાવાદ રહેલી હતી), ને તેઓએ તેની સાથે વાત કીધી. ૧૨ અને તે પીછે તેમને કહ્યું કે, ઇજાએલના દેવ યદોવાદ એમ કહે છે કે, ને પુરૂષે વમને મારી પાસે મોકલ્યા છે તેને કહો કે, ૧૩ યદોવાદ એમ કહે છે કે, ને, યદુવાદના રાખએ ને પુસ્તક વાંચ્યું છે, તેના સર્વ વચનો પ્રમાણે હ આ જગ્યા પર તથા તેના રહેવાસીઓ ઉપર વિપતિ લાવીશ, ૧૪ તે એ માટે કે, પોતાના હાથમાં સર્વે કામોથી મને રોખ

ચઠાવવા માટે તેઓએ મારો ત્યાગ કરીને અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાળ્યો છે, માટે આ નજ્યા પર મારો કોપ પ્રગટશે, ને તે હોલવાશે નહિ ૧૮ પણ યહુદાહને રાજ્ય જેણે તમને યહોવાહને પૂજવા સારૂ મોકલ્યા તેને તમે એણે કહેજો કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એણે કહે છે કે, જે વાતો તે સાંભળે છે, તે વિષે યહોવાહ કહે છે કે, ૧૯ હું આ નજ્યા વિષે તથા તેમાના સંધના રહેવાસીઓ વિષે જે બોલ્યો કે તેઓ પાયમાલ તથા સાપરૂપ થશે તે સાંભળીને તારૂં હૃદય નમ્ર થયું, ને યહોવાહની આગળ હું લીન થઈ ગયો, ને તારા વજ્ર ફાડીને મારી આગળ રજા, માટે મેં પણ તારૂં સાંભળ્યું છે ૨૦ એ માટે, જો, હું તને તારા પિતૃઓની ભેગા ભેગવી દશરા, ને તુ સાતિમા પોતાની કબરમાં મૂકાયો, ને જે સંધળી વિપત્તિ તુ આ નજ્યા ઉપર લાવીશ, તે તારી આંખો નહિ બેરો અને તેઓએ પાછા આવીને રાજ્યને ખખર આપી

૨૩ અને રાજ્યે [સુદેશિયા] મોકલ્યા, ને તેઓએ યહુદાહના તથા યરૂશાલેમના સર્વ વડીલોને તેની પાસે એકઠા કર્યા ૨ અને રાજ્ય તથા તેની સાથે યહુદાહના સર્વ માણસો તથા યરૂશાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ, તથા યાજ્ઞકો તથા ભવિષ્યવાદીઓ તથા નાના મોટા સર્વ લોક યહોવાહના ધરમા ચઢી ગયા, ને કરારનું જે પુસ્તક યહોવાહના ધરમાથી મળ્યું હતું, તેના સર્વ વચનો તેણે તેમના સાંભળવા વાળ્યા, ૩ ને રાજ્ય યાજ્ઞકોની પાસે ઉભો રહ્યો, ને આ કરારના જે સર્વ વચનો આ પુસ્તકમાં લખેલા છે, તે અમલમાં લાવવા સારૂ, સપૂર્ણ મનથી તથા સપૂર્ણ હાવથી યહોવાહની પાછળ ચાલવાનો, તથા તેની આજ્ઞાઓ તથા તેના સાદ્ય તથા તેના વિધિઓ પાળવાનો તેણે યહોવાહની આગળ કરાર કર્યો, ને સર્વ લોક કરારમાં સામેલ થયા ૪ અને રાજ્યે મુખ્ય યાજ્ઞક હિલ્કીયાહને તથા બીજા વર્તેના યાજ્ઞકોને તથા દ્વારરક્ષકોને આજ્ઞા કરી ૫, જે સર્વ પાત્રો બચાવેને સારૂ તથા અરોરાહને સારૂ તથા આકારના સર્વ સેન્યોને સારૂ બનાવેલા છે તેમને યહોવાહના મંદિર માંથી બહાર કઢાડી લાવે, ને તેણે તેમને યરૂશાલેમ બહાર કિદ્રોનના ખેતરમાં બાળી નાખ્યા, ને તેમની રાખ તે બગેલ લઈ ગયો ૬ અને યહુદાહના નગરોમાં તથા યરૂશાલેમની આસપાસના ઉચ્ચરથાનેમાં ધૂપ બાળવા માટે જે મૂર્તિપૂજક યાજ્ઞકો યહુદાહના રાજ્ય-

ઓએ કરાવ્યા હતા તેઓને, તથા બચાવેને સારૂ, તથા સૂર્યને સારૂ, તથા ચંદ્રને સારૂ, તથા ગ્રહોને સારૂ, તથા આકારના સર્વ સેન્યોને સારૂ ધૂપ બાળનારાઓને તેણે દૂર કીધા ૭ અને તેણે અરોરાહને યહોવાહના ધર માંથી કઢાડીને યરૂશાલેમની બહાર કિદ્રોન નાળી પાસે આપી, ને તેને કિદ્રોન નાળી પાસે બાળી નાખી, ને તેને કુળીને ભૂકા કરીને તે ભૂકા સાધારણ લોકોની કબરો પર નાખ્યા ૮ અને યહોવાહના ધરમાં આવેલા પુમેથુનીઓના ધરો જેઓની અદર સ્ત્રીઓ અરોરા હને સારૂ પડદા વણવી હતી, તેઓને તેણે તોડી પાડ્યા ૯ અને તેણે યહુદાહના નગરોમાંથી સર્વ યાજ્ઞકોને બહાર કઢાડીને, ગેબાથી તે બેરથેબા સુધી જે ઉચ્ચરથાનેમાં તે યાજ્ઞકોએ ધૂપ બાળ્યા હતા, તેઓને અશુદ્ધ કર્યા અને જે દરવાજાના ઉચ્ચરથાનેના નગરના સુબા યહોશુઆના દરવાજાના નાકા આગળ, એટલે નગરના દરવાજામાં પેસતા ડાબી બાજુએ હતા, તેઓને તેણે તોડી પાડ્યા ૧૦ તે પણ ઉચ્ચરથાનેના યાજ્ઞકો યરૂશાલેમમાં યહોવાહની વેદી પાસે આવતા નહિ, પણ તેઓ પોતાના હાથો સાથે બિખમીર રાટલી ખાતા ૧૧ અને હિતેનમપુત્રોની ખીજુમાંના તોફાનને તેણે અશુદ્ધ કીધું, જે માટે કે કોઈ માણસ પોતાના દીકરાને કે પોતાની દીકરીને મોલેખને સારૂ અગ્નિમાં ચલાવે નહિ ૧૨ અને યહોવાહના ધરની ભાગળ આગળ, પડોસના આવેલી મુખ્ય ખવાસ નાયાન મેલેખની ચોરડી પાસે, જે ઘોડા યહુદાહના રાજ્યઓએ સૂર્યને બપોલ કરેલા હતા, તેઓને તેણે દૂર કીધા, ને સૂર્યના રથોને તેણે અગ્નિથી બાળી નાખ્યા ૧૩ અને આહાઝની ભાળપરની ચોરડીના ધાબા પરની વેદીઓ જે યહુદાહના રાજ્યઓએ કરી હતી, તથા જે વેદીઓ મનાશેહે યહોવાહના ધરના બે આગલામાં કરી હતી, તેઓને રાજ્યે તોડી પાડી, ને [તેમને] ત્યાંથી તોડી પાડીને તેમનો ભૂકા કિદ્રોન નાળામાં ફેંટી દીધો ૧૪ અને જે ઉચ્ચરથાનેના ઉચ્ચરથાનેના રાજ્ય સુલેમાને સિદોનીઓના કંઠાળવાચાચ્ય આરેતોરેથને માટે, તથા મેઆબીઓના કંઠાળવાચાચ્ય કમેશને માટે, તથા આમોનપુત્રોના કંઠાળવાચાચ્ય મિલ્કોમને માટે યરૂશાલેમની સામે બિત્રાહના પવતની નજી બાજુએ બંધેલા હતા, તેઓને રાજ્યે અશુદ્ધ કીધા ૧૫ અને તેણે સ્તમોને બાળીને ઢુકડે ઢુકડા કર્યા, ને અરોરીમન ખાડન કર્યું, ને તેમની નજ્યાઓમાં માણસના હાડકા ભર્યા ૧૬ વળી બેથે-

લમા જે વેદી હતી તેને તથા નખાઈને ઘીકરો ચરો-
ખઆમ, જેણે ઇસાએલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું.
તેના ખનાવેલા ઉચ્ચસ્થાનને, એટલે તે વેદીને તથા
ઉચ્ચસ્થાનને પણ તેણે તોડી પાડ્યા, ને તેણે તે
ઉચ્ચસ્થાનને બાળી નાખીને તેનો કુદીને ભૂકા કર્યો,
ને અયોરાહને બાળી નાખી ૧૩ અને યોશીયાહ બીજી
વરફ કૃપા ત્યારે તેણે ત્યાં પર્વત ઉપરની કબરો દોડી,
ને તેણે માણસ મોકલ્યાને તે કબરોમાંથી હાડકા
બહાર કઢાવ્યા, ને આ વાતો પ્રગટ કરનાર ઇશ્વરભક્તો
યહોવાહુને વચન પોકાર્યું હતું તે પ્રમાણે, તેમને
વેળી પર બાળીને તેને અણુ-ક ધીધી ૧૪ થઈ તેણે
હજી કે, પૈલો સ્મરાર્તનજ જે હુ જેલે છુ તે સાનો છા
ત્યારે તે નમશના માણસોએ તેને હજી કે, જે ઇશ્વર
ભક્તો યહુદાહુમાંથી આવ્યાને આ કૃત્યો જે તે બેચનની
વેદી વિરૂદ્ધ કર્યા છે, તે પોકાર્યા હતા, તેની કબર અં
છ ૧૮ અને તેણે હજી કે, એને રહેવા દો, કોઈએ
એના હાડકાને ખસેડવા નહિ મટિ તેઓએ તેના
હાડકા, તથા જે બલિબચારી સમજનમાંથી આવ્યો
હતો તેના હાડકા પણ રહેવા દીધા ૧૯ અને વળી
સમજનના નજરોમાંના ઉચ્ચસ્થાનોના સપળા ધરો,
જે ઇસાએલના રાજ્યએ બનાવીને [યહોવાહુને]
રોપ ચડાવ્યો હતો, તે યોશીયાહે કાઢી નાખ્યા, ને
જે સપળા કૃપા તેણે બેચનમાં કર્યા હતા, તે પ્રમાણે
તેણે તેઓને હજી ૨૦ અને તેણે ત્યાંના ઉચ્ચસ્થાનોના
સર્વ ચાલકોને વેદીઓ ઉપર મારી નાખ્યા, ને તેઓ
પર માણસના હાડકા ખાળ્યા, ને તે યરશાલેમના
પાછા આવ્યો.

૨૧ અને રાજ્યે સર્વ લોકોને આજ્ઞા કરીને હજી કે,
આ કરના પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે પોતાના દેવ
યહોવાહુને સાથે પારખાપર્વ પાળો ૨૨ ઇસાએલનો
ન્યાય કરનાર ન્યાયાધીશોના દિવસોથી [તે અત્યાર
સુધી], હા, ને ઇસાએલના રાજ્યોના તથા યહુદા-
હના રાજ્યોના સર્વ દિવસોમાં પણ જેનું પારખાપર્વ
પાળવામાં આવ્યું નહોતું, ૨૩ પણ યોશીયાહ રાજ્યને
અસાદમે વર્ષે આ પારખાપર્વ યહોવાહુને સાથે યર-
શાલેમના પાળવામાં આવ્યું ૨૪ વળી બુચરો, તથા
ભૂદરો, તથા વરશરીમ, તથા મુત્તિઓ, તથા જે
સવળી કાળવાયોગ્ય વસ્તુઓ યહુદાહ દેશમાં તથા
યરશાલેમમાં ભેગામાં આવી, તેઓને યોશીયાહે દૂર
ઝીપી, જે મટિ કે યહોવાહુના ધરમાંથી દિલ્લીવાદ

ચાલકને મળેલા પુસ્તકમાં લખાયેલા નિયમશાસ્ત્રનાં
વચનોને તે અમલમાં લાવે ૨૫ અને તેનાથી અગાઉ
તેના જેવો કોઈ રાજ્ય થયો નહોતો, કે જે પોતાના
સપળે મનથી તથા પોતાના સપળે ભાવથી તથા
પોતાના સપળે બળથી યુસાના સપળા નિયમશાસ્ત્ર
પ્રમાણે યહોવાહુની ગમ કૃપા હોય, ને તેના પછી
પણ કોઈ તેના જેવો ઉઠ્યો નથી ૨૬ તો પણ જે
બધા કેલબનક કૃત્યોથી મનારોહે તેને રોપ ચડાવ્યો
હતો તેને લીધે તેના જે કોપ યહુદાહુવિરૂદ્ધ સળગ્યો
હતો, તે પોતાના મોટા કોપના ભૂરસાથી યહોવાહુ
કૃપા નહિ ૨૭ અને યહોવાહુ હજી કે, જેમ મેં ઇસા-
એલને દૂર ઝીવો છે, તેમ હુ યહુદાહુને પણ મારી
નબર આગળથી દૂર કરીશ, ને આ નગર, એટલે
યરશાલેમ, કે જેને મેં પસંદ ઝીધું છે, ને જે ધર ભયે
મેં હજી કે, ત્યાં માર નામ રહેશે, તેઓને હુ તજ
દઈશ. ૨૮ હવે યોશીયાહના બાકીના કૃત્યો, તથા
તેણે જે સર્વ ઝીધું, તે યહુદાહુના રાજ્યોના કાળજી
સાતાના પુસ્તકમાં લખેલા નથી થી ૨૯ તેના દિવ-
સોમાં મિસરનો રાજા ફારૂન નકોહ અશશુરના રાજ્ય
સામે ક્રાંત નહીં મુખી સ્વારી લાવ્યા અને યોશી-
યાહ રાજ્ય તેની સાથે ગયો, ને જ્યારે તેણે એને
દીઠો, ત્યારે તેણે એને મજિહોમાં મારી નાખ્યા
૩૦ અને એના આકરો તેની લાસને રથમાં ધાલીને
મજિહોથી યરશાલેમ લાવ્યા, ને તેને તેના પોતાની
કબરમાં દાટ્યો, ને દેશના લોકોએ યોશીયાહના
ઘીકરા યહુદાહુએ લઈને તથા તેનો આભિષેક કરીને
તેને તેના બાપની જગ્યાએ રાજ્ય કરાવ્યો.

૩૧ યહોવાહુએ રાજ્ય કરવા માંડ્યું, ત્યારે તે
ત્રેવીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમાં ત્રણ
માસ રાજ્ય ઝીધું, ને તેની માતૃ નામ હમુટાહ હતું તે
લિખ્યાહુના ચિમંવાહુની ઘીકરી હતી ૩૨ અને તેના
પિતૃઓને જે સર્વ ઝીધું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહો-
વાહુની દિલ્હિમાં ભૂદું કર્યું ૩૩ અને તે યરશાલેમમાં
રાજ્ય કરતો હતો તેવામાં ફારૂન નકોહ તેને હુમાંમ
દેશ મુક્ય દિવસોમાં કેદ કર્યો; ને તેના દેશ પર
એકસો તાલત રૂપાની, તથા એક તાલત સોનાની
ખડકી નાખી ૩૪ અને ફારૂન નકોહે યોશીયાહના
ઘીકરા એલ્યાકીમને તેના બાપ યોશીયાહની જગ્યાએ
રાજ્ય કર્યો, ને તેનું નામ ફેવોને યહોવાકીમ પાડ્યું;
પણ તે યહોવાહુએ લઈ ગયો, ને એ મિસરમાં

આવીને મરણ પામ્યો. ૨૧ અને યહોવાખીમ ફાવનને પેહુ રૂપુ તથા સોનુ આપતો, પણ તે પૈસા આપવા સાર ફાવનના હુકમ પ્રમાણે તેણે દેશ પર ફર નાખ્યો, ફાવનનકાઈને આપવા સાર રૂપુ તથા સોનુ દેશના લોક પાસેથી, એટલે પ્રત્યેક માણસ પાસેથી તેના પર કરાવેલા કર પ્રમાણે, તે જીવમથી લેતો હતો.

૨૨ યહોવાખીમે રાજ્ય કરવા માંડ્યુ ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમા અગિયાર વર્ષ રાજ્ય કર્યું, ને તેની માતુ નામ ગ્રબી-હાદ હતું, તે ગ્રાહના પેદાશાહની દીકરી હતી. ૨૩ અને તેના પિતૃઓએ જે સર્વ કર્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દષ્ટિમા જુડું કીધું.

૨૪ તેના દિવસેમા બાબેલનો રાજા નબૂખાદ-નેરસાર ચડી આવ્યો, ને યહોવાખીમ ત્રણ વર્ષ સુધી તેના તામેદાર થયો, પછી તેણે ફરી જઈને તેની વિરૂદ્ધ બંદ કીધું. ૨ અને યહોવાહ જે પોતાનુ વચન પોતાના સેવક ભવિષ્યવાનીઓની હસ્તક બાંધ્યો હતો, તે પ્રમાણે યહોવાહે તેની વિરૂદ્ધ કારદીઓની ટાળીઓ, તથા અરામીઓની ટાળીઓ, તથા મેઆ બીઓની ટાળીઓ, તથા આમેનપુત્રોની ટાળીઓ મોકલી, ને તેણે તેમને યહુદાહની વિરૂદ્ધ તેના નારા કરવા સાર મોકલી. ૩ આઠ યહોવાહના હુકમથીજ યહુદાહ ઉપર એ આ નિવડ્યુ, જે માટે કે મનાસેહે પોતાના સધળા કૃત્યોવડે જે પાપો કીધા હતા તેને લીધે તે નેઓને પોતાની નજર આગળથી દૂર રે, ૪ ને જે નિર્દોષ રક્ત તેણે વહેવડાવ્યુ હતું તેને લીધે પણ, કેમકે નિર્દોષ રક્તથી તેણે યરશાલેમને ભરી કીધુ હતું, ને યહોવાહ ક્રોધ કરવા શાંત ન હતો. ૫ હવે યહોવાખીમના બાકીના કૃત્યો, તથા તેણે જે સર્વ કર્યું તે યહુદાહના રાજાઓના કાળગુનાતના પુરસ્કામ લખેલા નથી શુ? ૬ એમ યહોવાખીમ પોતાના પિતૃઓની સાથે, હુધી ગયા, ને તેના દીકરા યહોવા ખીને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું. ૭ અને મિસરનો રાજા ત્યાર પછી કોઈ વેળા પોતાના દેશમાથી નિકળી આવ્યો નહિ, કેમકે બામેવના રાજ્યએ મિસરની નદીથી તે કાંત નદી સુધી જે સધળુ મિસરના રાજાને તાબે હતું તે લઈ લીધું હતું.

૮ યહોવાખીમ રાજ્ય કરવા માંડ્યુ ત્યારે તે અરાદ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમા ત્રણ માસ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતુ નામ ગ્રહસ્તા હતું, તે યર-

શાલેમના એલનાથાનની દીકરી હતી. ૯ અને તેણે પોતાના બાપના સર્વ કૃત્યો પ્રમાણે યહોવાહની દષ્ટિમા જુડું કર્યું. ૧૦ તે વેળાએ બાબેલના રાજા નબૂખાદને-રસારના ચાકરો યરશાલેમ પર ચઢી આવ્યા, ને નગરને ઘેરો ઘાટ્યો. ૧૧ અને પોતાના ચાકરોએ એને ઘેરો ઘાલેલો હતો, તે દરમ્યાન બાબેલનો રાજા નબૂખાદનેરસાર નગર આગળ આવ્યો. ૧૨ અને યહુદાહનો રાજા યહોવાખીમ તથા તેની મા તથા તેના ચાકરો તથા તેના અમલદારો તથા તેના કારભારીઓ બાબેલના રાજા પાસે નિકળી આવ્યા, ને બાબેલના રાજાએ પોતાની કારકીર્દીને આક્રમ વર્ષે તેને પકડ્યો. ૧૩ અને યહોવાહે કર્યું હતું તે પ્રમાણે, યહોવાહના ધરને સધળો બંદાર, તથા રાજાના ધરને બંદાર તે ત્યાંથી હરી ગયો, ને જે સધળા સોનાના પાત્રો ઇસ્રાએલના રાજા સુલેમાને યહોવાહના મંદિરમા બનાવ્યા હતા, તેના તેણે કાપીને ડુંકડાં કર્યા. ૧૪ અને તે સધળા યરશાલેમવાસીઓને તથા સધળા અમલદારોને તથા સધળા પરાક્રમી યોદ્ધાઓને, એટલે ફસ હબર બહીવાને, તથા સધળા કારીગરોને તથા કસળી લોકોને પકડી ગયા, દેશના સૌથી ફરિદી પશ્ચિમ લોક સિવાય કોઈ રહેવા પામ્યા નહિ. ૧૫ અને તે યહોવાખીમને બાબેલમા લઈ ગયો, ને રાજાની માને તથા રાજાની સ્ત્રીઓને તથા તેના કારભારીઓને તથા દેશના મુખ્ય માણસોને પકડીને યરશાલેમથી બાબેલમા ગુલામગિરીમા લઈ ગયો. ૧૬ અને સધળા બળવાન માણસો એટલે સાત હબર, અને એક હબર કારીગરો તથા કસળી માણસો, જે સધળા મજબૂત તથા યુદ્ધને માટે લાયક માણસો હતા, તેઓને બાબેલનો રાજા બહીવાન કરીને બાબેલમા લઈ ગયો. ૧૭ અને બાબેલના રાજાએ તેની જગ્યાએ તેના કાકા માત્તાન્યાહને રાજા કરાવ્યો, ને તેનુ નામ ફેરનીને સિદકીયાહ પાડ્યુ.

૧૮ સિદકીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે એકવીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરશાલેમમા અગિયાર વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતુ નામ હમ્-રાવ હતું, તે લિખનાહના ચિચેયાહની દીકરી હતી. ૧ અને યહોવાખીમે જે સધળુ કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દષ્ટિમા જુડું કીધું. ૨૦ કેમકે યરશાલેમમા તથા યહુદાહમા એ જે ચુ તે યહોવાહના કાપને લીધે ચુ, ત્યાં સુધી કે તેણે તેઓને પોતાની

નન્દર આનન્દથી દૂર થયા; ને સિદ્ધીયાદે બાબેલના
રાત્રિ વિરૂદ્ધ બંડ પ્રાપ્ત

૨૫ અને તેની કારણદિને નવમે વર્ષે, તેના
દસમા માસમાં, માસને દસમે દિવસે એમ
થયુ કે, બાબેલનો રાત્રિ નવખાદનેરસાર પોતાનું
સપત્નું સેન્ય લઇને યજ્ઞાલેખ વિરૂદ્ધ આવ્યો, ને તેની
સામે ધાવણી કરી; ને તેઓએ તેની સામે ચોતરફ
કિલ્લા બાંધ્યા તે એમ સિદ્ધીયાદ રાત્રિના અગિયાર
મા વર્ષ સધી નગરની વિરૂદ્ધ ઘેરા રહ્યો. ૨ અને
[ચોથા] માસને નવમે દિવસે નગરમાં એવો સખત
દુઃખ હતો, કે દેશના લોકને સાં જિલકલ ખોરાક
ન હતો. ૩ નગરના કોઠામાં ગાબડુ પડ્યું, ત્યારે
ખમા ક્ષત્રવૈયા પ્રજાસો રાત્રે રાત્રી પાડી પાસેની બે
બીતી વચ્ચે આવેલા ફરવાખને માર્યે થઇને [નાશ];
(દરે કારણીના નગરની આસપાસ હતા), ને [રાત્રિ]
આગાહને માર્યે ગયા. ૪ પણ કારણીઓનું સેન્ય
રાત્રિની પૂઠે લાગ્યું, ને તેઓએ તેને યજ્ઞોના મેદા-
નમાં પડી પાડ્યો; ને તેનું સપત્નું સેન્ય તેની પાસેથી
વિખેરાઇ ગયુ. ૫ પણ તેઓએ રાત્રિને પડીને તેને
બાબેલના રાત્રિ પાસે રિખલાદમાં આવેલો, ને તેઓએ
તેની વિરૂદ્ધ દરજ્જા કરીયાવી ૭ અને તેઓએ સિદ્ધ-
યાદના રીકરાઓને તેની નન્દર આગળ મારી નાખ્યા,
ને સિદ્ધીયાદની આગિ કોઠી નાખી, ને તેને બેઠીએ
પદોરાદીને બાબેલ લઇ ગયા.

૮ દરે પાંચમા માસમાં, તે માસને સાતમે દિવસે,
એટલે બાબેલના રાત્રિ નવખાદનેરસારને બોત્રાવીસને
વર્ષે, બાબેલના રાત્રિના આઠ, એટલે રજક દુકડીને
સરદાર નવખાદના યજ્ઞાલેખ આવ્યો; ૯ ને તેણે
યજ્ઞોવાદનું પર, તથા રાત્રિનું પર, તથા યજ્ઞાલેખનાં
સર્વ પરો બાવી નાખ્યાં, એટલે પ્રત્યેક શીકું પર
અગિયાર બાવી નાખ્યુ. ૧૦ અને રજક દુકડીના સરદાર-
ની સામે આવેલા કારણીઓના સપત્નું નેન્યે યજ્ઞાલે-
ખના કોઠે દાનદારમથી તોડી પાડ્યા. ૧૧ અને બાબીના
લોક કે એઓને નગરમાં પડ્યા મુખ્યા દગા તેઓને,
તથા એઓ કુદી નહીને બાબેલના રાત્રિના પડમાં
બગા રહ્યા દગા તેઓને, તથા બાબીના સપત્નું વડે
રજક દુકડીને સરદાર નવખાદના બીજાન કરીને
લઇ ગયા. ૧૨ પણ રજક દુકડીના સરદારે દેશના
બોધી નાશ લોકોને દરજ્જાદીઓના મારીઓ તથા
બેઠીને પણ સાં રહેવા દીધા. ૧૩ અને યજ્ઞોવાદના

ધરમાંના પિત્તળના થાંભલા, તથા ચોતરા તથા પિત્ત-
ળનો સમુદ્ર, જે યજ્ઞોવાદના ધરમાં હતાં, તેઓના
દુકડી કરીને કારણીઓ તેમનું પિત્તળ બાબેલ લઇ
ગયા. ૧૪ અને તપેલાં, તથા તવેલાં, તથા કાતરે, તથા
અમ્યા, તથા પિત્તળનાં જે સર્વ પાત્રોવડે તેઓ સેવા
કરા હતા, તે તેઓ લઇ ગયા. ૧૫ અને રજક દુક-
ડીના સરદાર સગીઓ, તથા કુદીઓ, સોનાના હોય
તે સોનાના, ને રૂપાના હોય તે રૂપાનાં લઇ ગયા.
૧૬ યજ્ઞોવાદના ધરને વારસે મુલેખાનના બનાવેલા બે
થાંભલા, એક સમુદ્ર, તથા ચોતરા; આ સધળા પાત્રોનું
પિત્તળ અણતોલ હતું. ૧૭ એક થાંભલાની ઉચાઈ
અશઠ હાથ હતી, ને તેની ઉપર પિત્તળનું મથાણું
હતું; ૧૮ મથાળાની ઉચાઈ ત્રણ હાથ હતી; ને
મથાળાની ઉપર ચોતરાદમ બળી તથા દાંડેમાં પાંચેલાં
હતાં, તે વમામ પિત્તળનાં હતાં; ને બીજા થાંભલાને
પણ તેમની પેઠે બળીદાર નકરી [પાંચેલાં] હતી.
૧૯ અને રજક દુકડીના સરદારે મુખ્ય યાજ્ઞ સરાયાદને
તથા બીજા યાજ્ઞ સરકાયાદને તથા ત્રણ દારકાંકોને
લીધા. ૨૦ અને નગરમાંથી તેણે લઈરી સિપાહીઓના
ઉપરી અમલદારને, તથા રાત્રિની હાજરમાં રહેનારા-
ઓમાંથી પાંચ માણસો એઓ નગરમાં મળ્યા તેઓને;
તથા સેનાપતિને વિરજીસ જે દેશના લોકોની હાજરી
લેતો તેને; તથા દેશના લોકોમાંથી નગરમાં મળેલા
સાક માણસોને લીધા. ૨૦ અને રજક દુકડીના સરદાર
નવખાદનાને તેઓને લઇને રિખલાદમાં બાબેલના
રાત્રિની પાસે આવ્યા. ૨૧ અને બાબેલના રાત્રિ
તેઓને મારીને દમાથ દેશમાંના રિખલાદમાં મારી
નાખ્યા. એમ ચતુરદાદ પોતાના દેશમાંથી બંદીવાન
કરાઇને લઇ નગરમાં આવ્યો. ૨૨ અને જે લોકોને
દેશમાં રહેવા દીધા, એઓને બાબેલના રાત્રિ નવખા-
દનેરસારે રહેવા દીધા, તેઓ ઉપર તેણે શાકાનના
દીકરા બીડીકમના દીકરા ગદાલાદને સુખો કરાવ્યો.
૨૩ દરે ન્યારે સેન્યના સર્વ સરદારોએ તથા
તેઓના માણસોએ સામન્ય કે બાબેલના રાત્રિ
ગદાલાદને સુખો કરાવ્યા છે, ત્યારે તેઓ, એટલે
નથાન્યાદનો દીકરો ધરમાલિલ તથા કારેઆદનો દીકરો
પોતાના, તથા નરદાપાથી નાન્દમેયનો દીકરો સરા-
યાદ, તથા મગખાત્રીનો દીકરો વામગ્રાત્રયાદ, એઓ
પોતાના માણસો મુખર્ ગદાલાદની પાસે મિરપા-
દમાં આવ્યા. ૨૪ અને ગદાલાદે તેઓની આજળ
તથા તેઓના માણસોની આજળ સમ માઇને તેઓને

કયુ કે, કાર્ત્તીઓના ચાકરોને લીધે બિહીયો નહિ, દેરામાં વસો, ને બાબેલના રાજને વાગે રહેા, ને તમારૂં દિન થયે ૨૫ પશુ સજનમાં માસમાં એમ યથુ કે, અલીયામાંના દીકરા નધાન્યાહને દીકરો ઇસ્મા એલ જે રાજવંશી હતો તે પોતાની સાથે દસ માણસો લઇને આવ્યો, ને ગદાધ્યાહને એત્રો માથો કે તે મરી ગયો, ને જે યદુદીઓ તથા કાર્ત્તીઓ મિસ્સાહમાં તેની સાથે હતા તેઓને [પણ] મારી નાખ્યા ૨૬ અને નાના મોટા સર્વ લોક તથા સૈન્યના સરદારો ઉઠીને મિસ્સરા ગયા, કેમકે તેઓ કાર્ત્તીઓથી બિહીયા ૨૭ અને યદુદાહના રાજ યદોયાખીનના બંદીવાન પશુને સાંઢનીસમે વર્ષે, તેના આરમાં માસમાં, માસને

સત્તાનીસમે દિવસે એમ યથુ કે, બાબેલના રાજ એલીલ-મરોદાએ, પોતે રાજ ધર્યો તે વર્ષે, યદુદાહના રાજ યદોયાખીનને બંદીખાનામાંથી છઠ્ઠાઠીને તેને ઉત્તર પડતી આપી. ૨૮ અને તેણે તેની સાથે માયાળુ પશુથી વાત કીધી, ને પોતાની હજુરમાં બાબેલમાં જે રાજ્યો હતા, તેઓના આસનો કરતાં તેનું આસન તેણે ઉત્તી જગ્યાએ મૂક્યું ૨૯ અને તેનો બંદીવાનનો પોવાક તેણે બદલાવ્યો, ને તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસો સુધી તેને દુઃખેશા તેની હજુરમાં રાટલી આપી ૩૦ અને તેની ખર્ચોને વારતે તેના આયુષ્યના સર્વ દિવસો સુધી રાજ તરફથી તેને દુઃખેશા કરીજનું બનું મળતું હતું

કાળવૃત્તાંતનું પહેલું પુસ્તક

૧ આદમ, શેથ, અનેાથ, ૨ કુનાન, માહલાલ એલ, ચારેલ, ૩ હનોખ, મયુશાહ, લામેખ, ૪ મુહ, શેમ, હામ તથા ચાર્ફથ

૫ ચાર્ફથના પુત્રો, ગોમેર તથા માગોમ તથા માદાય તથા ચાવાન તથા હબાલ તથા મેરોખ તથા તીરાસ ૬ અને ગોમેરના પુત્રો, આરકનાજ, તથા દીક્રાથ તથા તોગાર્માહ ૭ અને ચાવાનના પુત્રો, એરીયાહ તથા વાર્શિથ, કિતીમ તથા રોદાનીમ

૮ હામના પુત્રો, ફરા તથા મિસરાઇમ, પૂટ તથા કનાન ૯ અને ફરાના પુત્રો, સબા તથા હવીલાહ તથા સાબ્લાહ તથા રામ્મમાં તથા સાબ્તેકા, ને રાઅ માહના પુત્રો, રાબા તથા હદાન ૧૦ અને ફરથી નિમરોદ થયો, તે પુત્રની પર પરાક્રમી થયા લાગ્યો ૧૧ અને મિસરાઇમથી લૂઝીમ તથા અનામીમ, તથા લુદાખીમ, તથા નાફ્તલીમ, ૧૨ તથા પાઝુસીમ, તથા (પલેસ્તીઓના પૂર્વજ) કાર્ત્તીલીમ, તથા કાર્ત્તીનોરીમ થયા ૧૩ અને કનાનથી તેને જ્યેષ્ઠપુત્ર સીદોન તથા દેથ, ૧૪ તથા યરૂની, તથા અમોરી તથા નાર્શી, ૧૫ તથા હિન્ની તથા આર્કી તથા સીની, ૧૬ તથા આર્વાદી તથા સમારી તથા હમાથી થયા

૧૭ શેમના પુત્રો, એલામ તથા આરશૂર તથા

આર્પાકશાહ તથા હલ્હ તથા અરામ, તથા ઉષ તથા હલ્હ તથા ગેરેર તથા મેરોખ. ૧૮ અને આર્પાકશાહથી શલાહ થયો, ને શેલાહથી એબેર થયો ૧૯ અને એબેરને એ પુત્ર થયા, એકનુ નામ પેલેગ હતું, કેમકે તેના દિવસોમાં પૃથ્વીની વહેંચણુ થઈ, ને તેના ભાઈનું નામ થોક્ટાન હતું ૨૦ અને થોક્ટાનથી આદમોદાહ તથા શેરેક તથા હસામોવેથ તથા થેરાહ, ૨૧ તથા હોરોમ તથા ઉઝાલ તથા કિક્કાહ, ૨૨ તથા એબાલ તથા અગીમાએલ તથા રાબા, ૨૩ તથા એશીર તથા હવીલાહ તથા થોબાલ થયા એ સર્વે થોક્ટાનના પુત્રો હતા.

૨૪ શેમ, આર્પાકશાહ, શેલાહ, ૨૫ એબેર, પેલેગ, રેલ, ૨૬ સરૂવ, નાહોર, તેરાહ, ૨૭ હથામ (એટલે હથાલીમ) ૨૮ હથાલીમના પુત્રો, હરદાહ તથા હરમાએલ

૨૯ તેઓની વંશવળી આ છે, હરમાએલનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર નબાયેથ, પછી કેદાર તથા આદમએલ તથા મિસ્સામ, ૩૦ મિસ્મા, તથા દૂમાહ, મારસા, હદાહ તથા તેમા, ૩૧ યદૂર, નાર્શીસ તથા કેદમાહ એ હરમાએલના પુત્રો છે

૩૨ અને હથાલીમની ઉપપત્ની કટ્ટરાહના પુત્રો,

તેને તેણીને પેટ ઝિઝાન તથા ચોકશાન તથા મદાન તથા મિવાન તથા ચિરબાક તથા શુઆદ થયા અને ચોકશાનના પુત્રો, ગબા તથા દદાન ૨૨ અને મિવાનના પુત્રો, એરાદ તથા એફેર તથા હનેખ તથા અમીદા તથા એલ્દાઆદ અ સર્વે કટરાહના પુત્રો હતા

૨૪ અને ઇબ્રાહીમથી ઇસ્હાક થયો ઇસ્હાકના પુત્રો, એથાવ તથા હસાએલ

૨૫ એથાવના પુત્રો, અલીફાઝ, રેહબેલ, તથા થેરથ તથા થાલામ તથા મેરાદ ૨૬ અલીફાઝના પુત્રો, તેમાન તથા એમાર, સુરી તથા અલામ, કનાન તથા તિમ્ના તથા અમાલેક ૨૭ રેહબેલના પુત્રો, નાહાથ, કેરાદ, શામ્માદ તથા મિઝાહ ૨૮ અને સેઇરના પુત્રો, લોશાન તથા શોબાલ તથા સિખએન તથા અનાદ તથા હીશીન તથા એસેર તથા હીશાન. ૨ અને લોશાનના પુત્રો, હોરી તથા હોમામ, ને લોશાનની બહેન તિમ્ના હતી ૩૦ શોબાલના પુત્રો, આલ્લાન તથા માનાદાય તથા અબાલ શરી તથા આનામ સિમએનના પુત્રો, આવાહ તથા અનાહ ૩૧ અને અનાહના પુત્રો, હિશીન અને હિશીનના પુત્રો, હાઝ્રાન તથા એરબાન તથા ચિથાન તથા કરાન ૩૨ એસેરના પુત્રો, બિલ્હાન તથા ગ્રામ વાન યાઅહાન ૩૩ થાનના પુત્રો, ઉસ તથા આરાન ૩૪ હવે હસાએલ પુત્રો ૫૨ કોઇ રામએ રામન કીધા પહેલા અહોમ દેશના ને રામએ રામ્ય કરતા હતા તેઓ આ છે, એટલે બબોરનો પુત્ર બેલા, ને તેના નગરનું નામ હીનદાબાદ હતું ૩૫ અને બેલા મરી ગયો, ને તેની જગ્યાએ બેલાહના ડેરાહના પુત્ર શોબાને રામ્ય કીધું ૩૬ અને શોબાન મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ તેમાનીઆના દેશના દુશાને રામ્ય કીધું ૩૭ અને દુશાન મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ બદાદના પુત્ર દદાદે રામ્ય કીધું, તેણે શોબાબના મેદાનમા મિવાનને માર્યો, ને તેના નગરનું નામ અલીપ. હતું ૩૮ અને દદાદ મરણ પામ્યો, ને તેની જગ્યાએ માલેકાહના સામ્બાદે રામ્ય કીધું ૩૯ અને સામ્બાદ મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ નદી પાસેના રદોમોથના શાઉદે રામ્ય કીધું ૪૦ અને શાઉલ મરણ પામ્યો ને તેની જગ્યાએ અબ્બારના પુત્ર બનાલ દાનને રામ્ય કીધું ૪૧ અને બનાલ દાનન મરણ પામ્યા, ને તેની જગ્યાએ દદાદે રામ્ય

કીધું, ને તેના નગરનું નામ પાઇ હતું, ને તેની સ્ત્રીનું નામ મહેદાબએલ હતું, ને તે મેઝાહાબની પુત્રી માર્દૂની પુત્રી હતી ૪૨ અને દદાદ મરણ પામ્યો અને અહોમના સરદાર આ હતા; તિમ્ના સરદાર, આલ્લાહ સરદાર, ચથેથ સરદાર, ૪૩ આહડીબામાહ સરદાર, એલાહ સરદાર, પીતેન સરદાર, ૪૪ કનાન સરદાર, તેમાન સરદાર, મિલ્હાર સરદાર, ૪૫ માઝ્દી-એન સરદાર, ઇરામ સરદાર એઓ અહોમના સરદાર હતા

૨ હસાએલના પુત્રો આ છે, રેહબેન, શિમએન, લેવી તથા યહુદાહ વિરેસાબાર તથા ઝબુલન, ર દાન, યુસફ તથા બિન્યામીન, નાફતાલી, આફ તથા આસીર

૩ યહુદાહના પુત્રો, એર તથા આનાન તથા શેલાહ, એ ત્રણ તેને કનાની બાથ શુઆને પેટ થયા હતા અને યહુદાહનો જયેક પુત્ર એર યહોવાહની દક્ષિમા બુડા હતા. ને એણે તેને મારી નાખ્યો ૪ અને તેને પોતાની પુત્રવધુ તામારને પેટ પેરેસ તથા કેરાહ થયા, યહુદાહનું સેવળા મળી પાંચ પુત્રો હતા ૫ પેરેસના પુત્રો, હેબેન તથા હામુલ ૬ અને કેરાહના પુત્રો, ઝિમ્મી તથા એથાન તથા હેમાન તથા કાકેહલ તથા હાશ, એ સપળા મળી પાંચ હતા ૭ અને કાર્મીના પુત્રો, સમપિત વરેત બાબત ઉલ્લખ કરીને હસાએલ ૫૨ સુકલ લાવનાર આબાર ૮ અને એથાનના પુત્રો, અઝાબાહ ૯ અને હેબેનને ને પુત્રો થયા તે, વશ હમએલ તથા રામ તથા કલુબાથ. ૧૦ અને રામથી આમ્મીનાદાબ થયો, ને આમ્મીનાદાબથી નાહશીન, કે ને યહુદાહના પુત્રોનો અધિપતિ હતો, તે થયો ૧૧ અને નાહશીનથી સાકમ થયો, ને સાલનાથી બોઆઝ થયો ૧૨ અને બો નાઝથી આનેદ થયો, ને એબેલીથી વિશાહ થયો, ૧૩ ને વિશાહથી નેરેન જયેક પુત્ર અલીઆબ તથા બીએ અમીનાદાબ તથા નીને શિમઆ, ૧૪ નોથે નધાનએન, પાચમે રાદાય, ૧૫ હરેકે એરેમ, આરમેન યહુદ, એબેલા થયા, ૧૬ ને એમની બહેનો સરયાહ તથા અમીનાહલ હતી અને સરયાહના પુત્રો, આબ્શાય તથા યાઆબ તથા અસાહેન, એ ત્રણ ૧૭ અને અમીનાહલને પેટ અમાસા થયો, ને અમાસાનો બાપ ઇરમાએલી યેરેર હતો ૧૮ અને હેબેનના પુત્ર કાઝેબને તેની વધુ અઝાબાહને પેટ તથા થરીઓથને પેટ [સતાન] થયા.

અને તેના પુત્રો આ હતા; યેશુર તથા શોભાજ તથા આર્જુન. ૧૯ અને અઝૂબાહ મરણ પામી, ને કલેને એકાંધ સાથે લગ્ન કીધું, ને તેને તેણીને પેટે દુર થયો. ૨૦ અને દુરથી ઉરી થયો, ને ઉરીથી બસાવએલ થયા. ૨૧ અને ત્યાર પછી હેસેન, નિલઆદના બાપ માખીરની પુત્રી, કે જેની સાથે તેણે સાક વર્ષની ઉમરે લગ્ન કીધું, તેની પાસે ગયો, ને તેને તેણીને પેટે સગૂબ થયો. ૨૨ અને સગૂબથી યાધર થયો, કે જેને નિલઆદ દેરામાં ત્રેવીસ નજરો હતાં. ૨૩ અને ગશૂર તથા અશામે યાધરના કરેલાઓ, તથા કનાથ તથા તેનાં ગામો મળી સાક નજરો તેમની પાસેથી લીધા. એ સુધળા નિલઆદના બાપ માખીરના પુત્રો હતા. ૨૪ અને ત્યાર પછી હેસેન કાલેબ-એકાધાદમાં મરણ પામ્યો, તે અરસામાં હેસેનને તેની સ્ત્રી અબીયાહને પેટે તકોઆનો બાપ આરહુર થયો. ૨૫ અને હેસેનના જ્યેષ્ઠ પુત્ર યરાહમએલના પુત્રો આ હતા; એટલે જ્યેષ્ઠ પુત્ર રામ, તથા બુનાહ તથા એરેન તથા એસેમ, અહીયાહ. ૨૬ અને યરાહમએલને બીજી સ્ત્રી હતી, જેનું નામ અદારાહ હતું; તે એનામની મા હતી. ૨૭ અને યરાહમએલના જ્યેષ્ઠ પુત્ર રામના પુત્રો માઆસ તથા યામીન તથા એકેર હતા. ૨૮ અને એનામના પુત્રો શામ્માય તથા યાદા હતા; ને શામ્માયના પુત્રો નાદાબ તથા અબીશૂર હતા. ૨૯ અને અબીશૂરની સ્ત્રીનું નામ અમીહાઇલ હતું; ને તેને તેણીને પેટે આહબાન તથા મોલીહ થયા. ૩૦ અને નાદાબના પુત્રો સેલેહ તથા આપ્પાઇમ હતા; પણ સેલેહ અસતાન મરી ગયો. ૩૧ અને આપ્પાઇમના પુત્રો; યિરાઇ. અને યિરાઇના પુત્રો; શેશાન અને શેશાનના પુત્રો; આહલાય. ૩૨ અને શામ્માયના ભાઈ યાદાના પુત્રો; યેશુર તથા યોનાયાન; ને યેશુર અસતાન મરી ગયો. ૩૩ અને યોનાયાનના પુત્રો; ફેલેશ તથા ગામ્મ. એ યરાહમએલના પુત્રો હતા. ૩૪ હવે શેશાનને પુત્રો ન હતા, પણ પુત્રોઓ હતી. અને શેશાનને એક નિસરી ચાકર હતો, ને તેનું નામ યાદા હતું. ૩૫ અને શેશાને પોતાની પુત્રીને પોતાના ચાકર યાદા સાથે પરણાવી, ને તેણીને પેટે તેને આતાય થયા. ૩૬ અને આતાયથી નાયાન થયો; ને નાયાનથી ગામ્મ થયો. ૩૭ અને ગામ્માથી એકલાલ થયો; ને એકલાલથી એબેહ થયો; ૩૮ ને એબેહથી યેહૂ થયો, ને યેહૂથી અઝારીહ થયો. ૩૯ અને અઝારી

યાહૂથી હેલેસ થયો, ને હેલેસથી એલઆસાહ થયો; ૪૦ ને એલઆસાહથી સિરમાય થયો, ને સિરમાયથી શાલ્લૂમ થયો; ૪૧ ને શાલ્લૂમથી યકામ્માહ થયો, ને યકામ્માહથી અલીશામા થયો. ૪૨ અને યરાહમએલના ભાઈ કાલેબના પુત્રો આ હતા, એટલે તેનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર મેશા, જે ઝીફનો બાપ હતો; ને હેસેનના બાપ મારેસાદના પુત્રો. ૪૩ અને હેસેનના પુત્રો; કારાહ તથા તામ્પુઆહ તથા રેકેમ તથા શેમા. ૪૪ અને શેમાથી યોડ્યામનો બાપ રાહામ થયો; ને રેકેમથી શામ્માય થયો. ૪૫ અને શામ્માયનો પુત્ર માઆન હતો; ને માઆન બેથ-સૂરનો બાપ હતો. ૪૬ અને કાલેબની ઉપપત્ની એકાહને પેટે હારાન તથા મોસા તથા ગાલેઝ થયા; ને હારાનથી ગાલેઝ થયો. ૪૭ અને યહદાયના પુત્રો; રેગેમ તથા યોયામ તથા નેશાન તથા પેલેહ તથા એકાહ તથા શાઆફ. ૪૮ કાલેબની ઉપપત્ની માઅબાહને પેટે શેબેર તથા તિહનાહ થયા. ૪૯ તથા તેને પેટે માદમાત્રાહનો બાપ શાઆફ, માઅબાનો બાપ રાવા, તથા નિબઆનો બાપ થયા; ને કાલેબની પુત્રી આપ્પસાહ હતી. ૫૦ અને કાલેબના પુત્રો આ હતા; એટલે એકાધાદના જ્યેષ્ઠ પુત્ર હરનો પુત્ર, વિશીય ચઆગીમનો બાપ શોભાહ, ૫૧ બેથલેહેમનો બાપ સાહામ, બેથ ગારેનો બાપ હારેફ. ૫૨ અને હિર્શાય-ચઆરીમનો બાપ શોભાહને આ પુત્રો હતા; એટલે હારેબેહ, મનુહો-યનો અર્ધ ભાગ. ૫૩ અને હિર્શાય-ચઆરીમનાં કુટુંબો; વિશીઓ તથા પૂથીઓ તથા શુમાથીઓ તથા મિશા-ઇઓ; તેઓથી સોરઆથીઓ તથા એફનાઓશીઓ થયા. ૫૪ સાહમાના પુત્રો બેથલેહેમ તથા નટોફા-થીઓ, આટ્ટાય-બેથ-ચેઆબ, તથા માનાહાથીઓનો અર્ધ ભાગ, એટલે સોરઇઓ. ૫૫ અને યાખ્નેસવાસી લહિયાઓનાં કુટુંબો; તિરઆથીઓ શિમઆથીઓ, સુઆથીઓ રેખાબના ધરના બાપ હામ્માયથી થયલા કેનીઓ તે એ છે.

૩ હવે દાઉદને હેસેનમાં એ પુત્રો થયા તેઓ આ છે; એટલે થિત્તેલી અહીનોઆમના પેટનો આગેનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર; બીજે કાર્મેલી અબી-ગાઇલના પેટનો દાનીયેલ; ૨ ત્રીજે ગશૂરના રામ તાહમાયની પુત્રી માઅબાહને પુત્ર આપ્પાલોમ; ચોથો, હામ્મીયનો પુત્ર આદોનીયાહ; ૪ પાંચમો, અબીયાલના પેટનો ચકાહયાહ; છઠ્ઠા, તેની સ્ત્રી

એવાહના પેટનો વિશ્વઆમ ૧ હેઝોનમાં તેને એ છ
 થયા; ને ત્યાં તેણે સહાસ્રાત વર્ષ રાજ્ય કીધું; ને
 યશસ્વેશમાં તેણે તેત્રીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. ૧ અને તેને
 યશસ્વેશમાં બે [દીકરા] થયા તે આ છે; એટલે
 શિમઆ, તથા ચોમાબ, તથા નાથાન, તથા સુલેમાન,
 એ ચાર, આમીએલની પુત્રી બાથ શૂઆના પેટના; ૧
 ૧ ને ચિહ્દાર, તથા અલીશામા, તથા અલીફેલેટ;
 ૭ તથા નોગાદ, તથા નેફેઝ, તથા ચારીઆ, ૮ તથા
 અલીશામા, તથા એલ્યાદા, તથા એલીફેલેટ, એ નવ
 ૯ ૭૫ પત્નીઓના પુત્રો ઉપરાંત એ સંખ્યા દાઉદના
 પુત્રો, ને તમાર તેઓની બહેન હતી. ૧૦ અને સુલે-
 માનનો પુત્ર રહાબઆમ, તેનો પુત્ર અબીયાદ, તેનો
 પુત્ર આસા, તેનો પુત્ર યહોશાફાટ; ૧૧ તેનો પુત્ર
 થોરામ, તેનો પુત્ર અહાઝ્યાહ, તેનો પુત્ર થોઆરા,
 ૧૨ તેનો પુત્ર અમાસ્યાહ, તેનો પુત્ર અઝાર્યાહ, તેનો
 પુત્ર થોઆમ; ૧૩ તેનો પુત્ર આહાઝ, તેનો પુત્ર
 હિઝકીયાહ, તેનો પુત્ર મનાસેહ; ૧૪ તેનો પુત્ર
 આમીન, તેનો પુત્ર થોરાસ્યાહ હતો; ૧૫ અને થોશી-
 યાદના પુત્રો, જ્યેષ્ઠ પુત્ર થોહાનાન, બીજો યહોયા-
 શીમ, ત્રીજો સિહકીયાહ, ચોથો શાલુમ. ૧૬ અને
 યહોયાશીમના પુત્રો, તેનો પુત્ર થયોન્યાહ, તેનો
 પુત્ર સિહકીયાહ ૧૭ અને બદીવાન થયોન્યાહના
 પુત્રો; તેનો પુત્ર રાઆલ્લીએલ, ૧૮ તથા માહકા-
 રામ, તથા પદાયાહ, તથા થોનઆરસાર, યહામ્યાહ,
 હોશામા, તથા નદામ્યાહ. ૧૯ અને પદાયાહના પુત્રો;
 ઝરૂબાએલ, તથા શિમહ; ને ઝરૂબાએલના પુત્રો;
 મમ્મુહામ, તથા હનાન્યાહ; અને તેઓની બહેન સલો-
 મીય હતી; ૨૦ અને દથુબાદ, તથા ઓહેલ, તથા
 બેરેખ્યાહ, તથા હસાખ્યાહ, પ્રશાબ-હેસેહ, એ પાંચ
 ૨૧ અને હનાન્યાહના પુત્રો; પલાટ્યાહ તથા યશ-
 યાહ; રૂઝાયાદના પુત્રો, આનાન્યાહ પુત્રો, ઓબાદ-
 યાદના પુત્રો, સખાન્યાહના પુત્રો. ૨૨ અને સખા-
 ન્યાહના પુત્રો, સખાયાહ; ને સખાયાહના પુત્રો,
 હાટદુશ, તથા ચિતઆલ, તથા બારીઆહ, તથા
 નઆર્યાહ, તથા શાફાટ, એ છ ૨૩ અને નઆર્યાહના
 પુત્રો, એલ્યોએનાય, તથા હિઝકીયાહ, તથા આઝી-
 શામ, એ ત્રણ ૨૪ અને એલ્યોએનાયના પુત્રો;
 હોદાન્યાહ, તથા એલ્યાશીબ, તથા પલાયાહ, તથા
 મોહુન, તથા થોહાનાન, તથા દલાયાહ, તથા અનપી,
 એ સાત.

૪ યહુહાહના પુત્રો; થેરેશ, હેસેન, તથા માર્બ, ૧
 તથા હૂર, તથા શોબાલ ૨ અને શોબાલના
 પુત્ર રઆયાહથી યાહાય થયો; ને યાહાયથી આહ-
 માય, તથા લાહાદ થયા. આ સોરાથીઓના કુટુંબો
 ૩ ૩ અને એહામના બાપ [ના પુત્રો] આ હતા;
 એટલે ચિત્રુએલ, તથા વિશ્મા, તથા ચિદબારા; ને
 તેઓની બહેનનું નામ હારસલ-એલેપોની હતું; ૪ ને
 ઝહોરનો બાપ પનુએલ, તથા યહુહાહનો બાપ એઝેર.
 એઓ બેથલેહેમના બાપ એહાધાહના જ્યેષ્ઠ પુત્ર
 હૂરના પુત્રો છે. ૫ અને તફાઆના બાપ આરહૂરને બે
 સ્ત્રીઓ હતી, એટલે હેલઆહ, તથા નાઅરાહ ૬ અને
 તેને નાઅરાહને પેટ અહુઝામ, તથા હેફેર, તથા
 તેમની, તથા હાઅહાશારી થયા; એઓ નાઅરાહના
 પુત્રો હતા. ૭ અને હલઆહના પુત્રો સેરેથ, તથા
 ચિરહાર, તથા એઆન હતા. ૮ અને હાસોસથી
 આનુબ, તથા સોબેબાહ, તથા હાશમના પુત્ર અહા-
 હેલના કુટુંબો થયા ૯ અને થાબેસ પોતાના ભાઈઓ
 કરતા વધારે નામબદો હતા; ને તેની માએ તેનું
 નામ થાબેસ પાંચ એમ કહીને કે, હુ દુઃખથી તેને
 જલ્દી માટે ૧૦ અને થાબેસે ઇઆએલના કેવની
 ચિનલી કરતાં કહ્યું કે, એ દુઃખને ખચિતજ આરોગ્ય
 આપે, ને મારી સીમા વિસ્તારે, ને તારો હાથ મારી
 સાથે રહે, ને દુઃખને આપતિથી એવી રીતે બચાવે
 કે, મારે માથે દુઃખ આવે ન પડે, [તો હુ કેવો
 લાચવાન] ૧ ને તેણે એ માગ્યુ તે કેવે તેને આપ્યું.
 ૧૧ અને યહુહાહના ભાઈ રહુબથી મહીર થયો, તે
 એરેતોનનો બાપ હતો. ૧૨ અને એરેતોનથી બેથ-
 રકા તથા પાસેઆહ તથા ઇરનાહારનો બાપ તહિ-
 તાહ થયા એઓ રેખાહના માલુસો છે. ૧૩ અને
 કનાઝના પુત્રો; ઓબીએલ તથા સરાયાહ; ને
 ઓબીએલના દીકરા; ૧૪ તથા ૧૪ અને મઓનો-
 થાથથી ઓકાહ થયો; ને સરાયાહથી ગેહશરીમનો
 બાપ થોઆબ થયો; તેઓ તો કારીગર હતા. ૧૫ અને
 યહુનેહશ પુત્ર કાલેબના પુત્રો; ૧૬, એલાહ તથા
 નાઆમ; ને એલાહના પુત્રો; ૧૭, એલાહ તથા
 યહુદાએલના પુત્રો; ૧૮ તથા ઝીફાહ, તીથી
 તથા અસારએલ ૧૯ અને એઝાહના પુત્રો; થેરેર
 તથા એરેદ તથા એફેર તથા થાલોન; ને તેણેને પેટ
 અરિયમ તથા સાઅમાય તથા એરનોઆનો બાપ
 વિરનાહ થયો. ૨૦ અને તેની યહુદી સ્ત્રીને પેટ ઝહો-

રૂનો બાપ થેરેદ, તથા સોમોનેર બાપ હેમર તથા
ઝાનાઆહનો બાપ ચક્રધીએલ થયા અને કાન્ડની
પુત્રી બિમ્બાહ જેને મેરેદ ૫૨૨૧ થી હતો તેના પુત્રો
એ છે ૧૬ અને નાહામની બહેનના, એટલે હોદીયા-
હની સ્ત્રીના, દીકરા તે આર્મી કધલાહનો તથા માઅ-
બાધી એસ્ત્રોમોઆનો બાપ હતો ૨૦ અને રીમોનના
પુત્રો; આમોન તથા રિત્રાહ, બેન-હાનાન તથા
તીલોન. અને ચિરાહના પુત્રો; એટલે તથા બેનએટલે.
૨૧ ચહુદાહના પુત્ર ચેલાહના પુત્રો; લેખાહનો બાપ
એર, તથા મારેશાહનો બાપ લાઅડાહ, તથા આરમે-
આના ધરનાં, એટલે સહુનાં ઝીણાં વજ્ર વહુનારના
ધરનાં, કુબી; ૨૨ ને યોકીમ તથા કોઝોબાના માણસો
તથા ચોઆરા તથા સારાક, જેઓ મોઆબના તથા
ચાથુબીલેહેમમાં રાજ્ય કરતા હતા અને એ લેખો
તો પુરાતન છે. ૨૩ તેઓ કુમાર હતા, ને તેઓ નય-
હમ તથા ગેરેશાહના રહેવાસીઓ હતા; એઓ રાબની
સાથે તેના કામને સાથે ત્યાં રહેતા હતા.

૨૪ શિમઓનના દીકરા; નમુએલ તથા યામીન,
યારીબ, હેરાહ, શાઉલ; ૨૫ તેનો પુત્ર શાહલુમ, ને
તેનો પુત્ર મિષ્શામ, ને તેનો પુત્ર મિરમા. ૨૬ અને
મિરમાના પુત્રો; તેનો પુત્ર હામુએલ, ને તેનો પુત્ર
ઝાક્રુર, ને તેનો પુત્ર શિમઇ. ૨૭ અને શિમઇને
સોળ પુત્રો તથા ૭ પુત્રીઓ હતી; પણ તેના ભાઇ-
ઓને ધણું સંતાન નહોતું, ને તેઓનું આખું કુટુંબ
ચહુદાહના વંશજોની પેઠે વૃદ્ધિ પામ્યું નહિ ૨૮ અને
તેઓ મિરેશોબામાં તથા મેલાહાહમાં તથા હસાર-
શુઆલમાં; ૨૯ તથા બિલ્હાહમાં તથા એસેમમાં
તથા તોલાહમાં; ૩૦ તથા બયૂએલમાં તથા હોમોહમાં
તથા સિક્કાગમાં; ૩૧ તથા બેય-માહાબેયમાં તથા
હસાર-સુસીમમાં તથા બેય-બીરહમાં તથા શાઅરાઇ-
મમાં રહેતા હતા. દાઉદના રાજ્ય લગી એ તેઓનાં
નગર હતાં. ૩૨ અને તેઓનાં ગામ, એટલે તથા
આઇન, રિમોન તથા તોબેન તથા આરાન, એ પાંચ
નગર હતાં; ૩૩ ને બઆલ સુધી તેમ નગરોની ચારે-
અંમના તેઓનાં સર્વ ગામો એ તેઓનાં રહેઠાણ
હતાં, અને તેઓએ પોતાની વંશાવળી રાખેલી છે.
૩૪ અને મરોબાબ તથા યામ્બેબ, તથા અમાસ્થાહનો
પુત્ર ચોશાહ; ૩૫ અને થોએલ, તથા અસીએલના
પુત્ર સરાયાહના પુત્ર ચોસિબ્યાહનો પુત્ર ચેહ; ૩૬ ને
એદ્થોએનાથ તથા યાઅકેબાહ તથા ચરોહાયાહ

તથા અસાયાહ તથા અદીએલ તથા ચસીમીએલ તથા
બનાયાહ; ૩૭ ને રામાયાહના પુત્ર શિમીના પુત્ર યદા-
યાહના પુત્ર આલ્લેનના પુત્ર શિક્કનો પુત્ર ઝીઝા.
૩૮ એ નામના પુત્રો પોતાનાં કુટુંબોમાં અધિકારીઓ
હતા; ને તેઓના બાપોના ધરો ધણો વિસ્તાર પામ્યાં.
૩૯ અને તેઓ પોતાના ટોળાને સાથ ચારો રોધવાને
ગેરેલી ભાગળ એટલે નીચાણની પૂર્વ બાજુ લગી
ગયા ૪૦ અને તેઓને પાશ્વિક તથા સારો ચારો
મળ્યો, ને દેશ વિશાળ તથા શાત તથા મુલ્યેલ ભરેલો
હતો. કેમકે અમાઉ ત્યાંના રહેવાસીઓ હામના
વંશજો હતા. ૪૧ અને આ નામવાર નેધિલા પુત્રોએ
ચહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહના દિવસોમાં આવીને
તેઓના તંબુઓ પર, તથા જે મેઠનીમ ત્યાં મળી
આવ્યા તેઓ પર માર અલાબે, ને આજ લગી
તેઓને પૂરો વિનાશ કર્યો, ને તેઓની જગ્યાએ
પોતે રહ્યા; કેમકે ત્યાં તેઓનાં ટોળાને સાથ ચારો
હતો. ૪૨ અને તેઓમાંના કેટલાક, એટલે શિમઓ-
નના પુત્રોમાંના પાંચસે પુત્રો ચિરાહના દીકરા પલા-
ટયાહ તથા નઆયોહ તથા રફાયાહ તથા ઉઝ્ઝીએ-
લની સરદારી નીચે સેધર ખંત તરફ ગયા; ૪૩ ને
બાકીના બચેલા અમાલેકીઓને તેઓએ માર્યા, ને
ત્યાં આજ લગી વસ્યા.

૫ અને ઇસ્રાએલના જ્યેષ્ઠ પુત્ર રેઉબેનના પુત્રો,
(કેમકે તે જ્યેષ્ઠ હતા; ૫૨૬ તેણે પોતાના
બાપનો પલગ અથાહ કર્યાને લીધે તેનો જ્યેષ્ઠપણનો
હક ઇસ્રાએલના પુત્ર યુસફના પુત્રોને અપાયો; ને
વંશાવળી જ્યેષ્ઠપણના હક પ્રમાણે ગણવાની નહી.
૨ કેમકે ચહુદાહ પોતાના ભાઇઓ કરતાં પરાક્રમી
થયો, ને તેના વંશમાં અધિકારી પ્રગટ થયો; પણ
જ્યેષ્ઠપણનો હક યુસફને મળ્યો હતો); ૩ ઇસ્રાએ-
લના જ્યેષ્ઠ પુત્ર રેઉબેનના પુત્રો; હનોઅ તથા પાલ્હુ,
હેસોન તથા કર્મો. ૪ થોએલના પુત્રો; તેનો પુત્ર
રામાયાહ, તેનો પુત્ર ઝોઅ, તેનો પુત્ર શિમઇ; ૫ તેનો
પુત્ર મીખાહ, તેનો પુત્ર રઆયાહ, તેનો પુત્ર બઆઇ;
૬ તેનો પુત્ર બએરાહ, જેને આરશુરનો રાજા તિલ્ગાથ-
પિલ્નેસેર બંદીવાન કરીને લઇ ગયો, તે રેઉબેન-
ઓનો અધિકારી હતો ૭ અને તેઓની પેઢીઓની
વંશાવળી ગણાઇ, ત્યારે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે તેના
ભાઇઓ આ હતા; એટલે થેકએલ મુખ્ય, તથા
ઝબાર્યાહ, ૮ ને થોએલના પુત્ર રોમાના પુત્ર આઝા.

ઝનેા પુત્ર બેલા, એઓ અરોએરમાં ઠહ નબો તથા બચાવ મેએન લગી રહેતા હતા. ૯ ને પૂર્વે ઝમ કાંત નદીથી અરવચની સરહદ લગી તેમની વસતી હતી, કેમકે જિલ્લાદ દેશમાં તેઓના પશુનો વિસ્તાર વધ્યો હતો. ૧૦ અને સાહલના દિવસોમાં તેઓએ હાથીઓની સાથે વિગ્રહ કીચો, કે એઓ તેઓના હાથથી માર્યો ગયા, ને તેઓ જિલ્લાદની પૂર્વ બાજુના સધળા પ્રદેશમાં પોતાના તંબુઓમાં વસ્યા.

૧૧ અને ગાદના પુત્રો બારાન દેશમાં તેઓની સામી બાજુએ સાલખાહ લગી વસતા હતા; ૧૨ થોએલ મુખ્ય, તથા બીએ શક્રમ, તથા ચાનાહ તથા શક્રાહ બારાનમાં [વસતા હતા]; ૧૩ ને તેઓના બાપોના ધરોના તેઓના હાથએ મીખાએલ તથા મયુહામ તથા શેબા તથા થોરાય તથા ચાકાન તથા ઝીઆ તથા એબેર, એ સાન હતા. ૧૪ એઓ બજના પુત્ર ચાહ-રોના પુત્ર ધરીશાયના પુત્ર મીખાએલના પુત્ર જિલ્ આદના પુત્ર ચારોઆદના પુત્ર હૂરીના પુત્ર અબીહા હલના પુત્રો હતા; ૧૫ ઝૂનીના પુત્ર આબીએલનેા પુત્ર અલી, તેઓના બાપોના ધરના મુખ્યો હતા. ૧૬ અને તેઓ બારાનમાંના જિલ્લાદમાં, તથા તેના હરેબા-ઓમાં, તથા સારોનના સધળા પારોમાં તેઓની સરહદ મુખી વસતા હતા. ૧૭ ચહુદાહના રાજ ચોથા-મના દિવસોમાં તથા ઇસાએલના રાજ ધરોબઆમના દિવસોમાં એઓ સર્વ વસાવળી પ્રમાણે અણ્યા હતા.

૧૮ રેઉબેનના પુત્રો, તથા આદીઓ, તથા મનાશો-હનુ અધુ કળ, તેઓમાં દાહ તથા વરવાર બાધી શકે એવા તથા ધનુવિદ્યા બાણનારા તથા મુદકકણ શૂર પુરૂષો ને મુદકે ચઢી શકે એવા હતા તેઓ સુઆબીસ હનર સાતસ ને સાહ હતા. ૧૯ અને તેઓએ હાથી-ઓની, ધરૂની તથા નારીશની તથા નોદાબની સાથે મુદક કીધું. ૨૦ અને એઓની વિગ્રહ તેઓને સાહ મળી, ને દાથીઓ તથા ને સર્વ તેઓની સાથે હતા તેઓ તેઓના હાથમાં અપાયા, કેમકે તેઓએ મુદકમાં દેવની વિનવી કીધી, ને તેણે તેઓની વિનવી માન્ય કરી, કારણ કે તેઓ તેના પર ભરોસો રાખતા હતા. ૨૧ અને તેઓ એઓનાં ઠોર, એટલે પચાસ હનર હટ તથા બે લાખ ને પચાસ હનર ઘેટા તથા બે હનર ગરેડા, એક લાખ માણસો મુદક લઈ ગયા. ૨૨ કેમકે ત્યાં ધણા કતલ થઈ પડ્યા, કેમકે તે મુદક ઇશ્વરનું દર્દ, ને તેઓ એઓની ન્યાયે ગુલામ-ગીરી [આવડા] લગી વરવા.

૨૩ અને મનાશોહના અર્ધા કુળના વંશએ દેશમાં રહ્યા; તેઓ બારાનથી વધીને બચાવ હેરોન તથા સનીર તથા હેમોન પર્વત લગી પહોંચ્યા. ૨૪ અને પોતાના બાપોનાં ધરોના મુખ્યો આ હતા, એટલે એફેર તથા ચિરાઈ તથા અલીએલ તથા આઝીએલ તથા ચિમેયાહ તથા હોદાબ્યાહ તથા ચાહદીએલ, એ ધરાકર્મી શૂરવીરો તથા નામાંકિત પુરૂષો પોતાના બાપોનાં ધરના મુખ્યો હતા.

૨૫ અને તેઓએ પોતાના બાપોના દેવની વિગ્રહ ઉલ્લઘન કીધું, ને તેઓની આગળથી દેશના ને લોકોનેા વિનાશ દેવે કર્યો હતો તેઓના દેવોની પાછળ તેઓ વઢી ગયા. ૨૬ અને ઇસ્રાએલના દેવે આરશૂરના રાજ પૂર્વનું મન તથા આરશૂરના રાજ તિહાથ પિલનેસેરનું મન ઉસકેર્યું, ને તે તેઓને, એટલે રેઉબેનિઓને તથા આદીઓને તથા મનાશો-હના અર્ધા કુળને, પકડી લઈ ગયો, ને તેઓને હલાહ તથા હાથોર તથા હારામા તથા ગોઝાન નહીને કાઢી લાવી આજ લગી [વસાવ્યા].

૬ લેવીના પુત્રો; ગેરોન, કહાય, તથા મશારી. ૨ અને કહાયના પુત્રો; આઝામ, ચિરહાર તથા હેએન તથા ઉઝીએલ. ૩ અને આઝામના પુત્રો; હારોન તથા મુસા તથા મરિયમ. અને હારોનના પુત્રો; નાદાબ તથા અબીહૂ, એલઆઝાર તથા ઇયામાર ૪ એલઆઝારથી શીનહાસ થયો, શીનહાસથી આબી-શઆ થયો; ૫ ને આબીશુઆથી મુક્રી થયો, ને મુક્રીથી ઉઝી થયો, ૬ ને ઉઝીથી ઝરાહ્યાહ થયો, ને ઝરાહ્યાહથી મરાથોય થયો; ૭ મરાથોયથી અમાયોહ થયો, ને અમાયોહથી અહીરૂબ થયો; ૮ ને અહીરૂબથી સારોક થયો, ને સારોકથી અલીમાઆસ થયો, ૯ ને અલીમાઆસથી અઝાયોહ થયો, ને અઝા-યોહથી ચોહાનાન થયો; ૧૦ ને ચોહાનાનથી અઝાયોહ થયો, (એટલે સુલેમાને ચરોલેમમાં ને ધર બાંધ્યું તેમાં ને ચાલકપદ બનવતો હતો તે એ છે), ૧૧ ને અઝાયોહથી અમાયોહ થયો, ને અમાયોહથી અહીરૂબ થયો, ૧૨ ને અહીરૂબથી સારોક થયો, ને સારોકથી સાલ્યુમ થયો; ૧૩ ને સાલ્યુમથી હિહકીયાહ થયો, ને હિહકીયાહથી અઝાયોહ થયો; ૧૪ ને અઝાયોહથી સરાયાહ થયો, ને સરાયાહથી યહોસાદાક થયો; ૧૫ ને ન્યારે યહોવાહે નબૂખાદનેરસારની હરવક

યદુદાહ તથા ચરણાલેખના લોકાનું હરણ કરાવ્યું,
ત્યારે યદુસદાહ [ગુલામખીરીમાં] ગયો.

૧૬ લેલીના પુત્રો; ગેરોમ, કહાય તથા મરારી.
૧૭ અને ગેરોમના પુત્રોનાં નામ આ છે; લિખ્ની
તથા શિમધ. ૧૮ અને કહાયના પુત્રો આશ્રામ તથા
ચિરહાર તથા હેખોન તથા ઉઝીએલ હતાં. ૧૯ મરા-
રીના પુત્રો; માહલી તથા મૂશી. અને લેલીઓનાં
કુટુંબો તેઓના બાપોના [ધરો] પ્રમાણે આ છે.
૨૦ ગેરોમના [પુત્રો]; તેનો પુત્ર લિખ્ની, એનો પુત્ર
ચાહાય, એનો પુત્ર ગિરમાહ; ૨૧ એનો પુત્ર ચોઆહ,
એનો પુત્ર ચિંકો, એનો પુત્ર હેરાહ, એનો પુત્ર
ચેઆથરાય. ૨૨ કહાયના પુત્રો; તેનો પુત્ર આમ્મી-
નાહાન, એનો પુત્ર કોરાહ. એનો પુત્ર આરસીર;
૨૩ એનો પુત્ર એહાનાહ, એનો પુત્ર એપ્પાસાફ,
એનો પુત્ર આરસીર; ૨૪ એનો પુત્ર તાહાય, એનો
પુત્ર ઉરીએલ, એનો પુત્ર ઉઝીયાહ, એનો પુત્ર
શાઉલ. ૨૫ અને એહાનાહના પુત્રો; અમાસાય
તથા અહીમેથ ૨૬ એહાનાહની [વંશાવળી] બાબત;
એહાનાહના પુત્રો; તેનો પુત્ર સોફાય, ને એનો
પુત્ર નાહાય; ૨૭ એનો પુત્ર અલીઆબ, એનો પુત્ર
યરોહામ, એનો પુત્ર એહાનાહ ૨૮ અને શમૂઅલના
પુત્રો; નયેબ પુત્ર [ચોએલ] તથા બીએ અબીયાહ
૨૯ મરારીના પુત્રો; માહલી, એનો પુત્ર લિખ્ની, એનો
પુત્ર શિમધ, એનો પુત્ર ઉઝાહ; ૩૦ એનો પુત્ર
શિમઆ, એનો પુત્ર હાગીયાહ. એનો પુત્ર અસાયાહ.

એ સફાન્યાહનો પુત્ર; ૩૧ ને એ તાહાયનો પુત્ર, ને
એ આરસીરનો પુત્ર, ને એ એપ્પાસાફનો પુત્ર, ને
એ કોરાહનો પુત્ર; ૩૨ ને એ ચિરહારનો પુત્ર, ને એ
કહાયનો પુત્ર, ને એ લેલીનો પુત્ર, ને એ હસાએ-
લનો પુત્ર ૩૩ અને તેને જમણે હાથે ઉભો રહેનાર
તેનો ભાઈ આસાફ; એ આસાફ બેરેખ્યાહનો પુત્ર,
ને એ શિમઆનો પુત્ર. ૩૪ અને એ મીખાએલનો
પુત્ર, ને એ બાઅસેયાહનો પુત્ર, ને એ માહલીયાહનો
પુત્ર; ૩૫ ને એ એમ્મીનો પુત્ર, ને એ હેરાહનો પુત્ર,
ન એ અદાયાહનો પુત્ર; ૩૬ ને એ એધાનનો પુત્ર,
ને એ ગિરમાહનો પુત્ર, ને એ શિમધનો પુત્ર; ૩૭ ને
એ ચાહાયનો પુત્ર, ને એ ગેરોમનો પુત્ર, ને એ
લેલીનો પુત્ર. ૩૮ અને શબે હાથે તેઓના ભાઈઓ,
એટલે મરારીના પુત્રો [રહેતા]; એધાન કાશીનો
પુત્ર, ને એ આબ્દીનો પુત્ર, ને એ માહલખનો પુત્ર;
૩૯ ને એ હશાબ્યાહનો પુત્ર, ને એ અમાર્યાહનો
પુત્ર, ને એ હિલ્કીયાહનો પુત્ર; ૪૦ ને એ આમ્મીનો
પુત્ર, ને એ બાનીનો પુત્ર, ને એ રોમેરનો પુત્ર;
૪૧ ને એ માહલીનો પુત્ર, ને એ મૂશીનો પુત્ર, ને
એ મરારીનો પુત્ર, ને એ લેલીનો પુત્ર. ૪૮ અને તેમના
ભાઈ લેલીઆ દેવના ધરના મંડપની સર્વ સેવાને સાર
નિભાવતા હતા.

૫૭ અને દારૂનના પુત્રોને તેઓએ આશયનનરો એટલે
 હેબ્રેન આપ્યું; તથા હિબ્બાહ પણ તેનાં પાદરો
 સુધા, તથા ચાતીર, તથા એસમોઆ તેના પાદરો
 સુધા; ૫૮ તથા હીલેન તેનાં પાદરો સુધા, દબીર
 તેનાં પાદરો સુધા; ૫૯ તથા આશન તેનાં પાદરો
 સુધા, તથા બેથ-રોમેથ તેના પાદરો સુધા; ૬૦ અને
 બિન્યામીનના કુળમાંથી; જેના તેના પાદરો સુધા,
 તથા આલ્લેમેથ તેના પાદરો સુધા, તથા અનારોથ
 તેનાં પાદરો સુધા. તેઓના સર્વ કુટુંબોનાં સઘળાં
 નરો મળી તેર નરો હતા. ૬૧ અને કહાથના
 બાકીના પુત્રોને બાગ ચિહ્નો નાખવાથી તે કુળના
 કુટુંબમાંથી, એટલે અર્ધ કુળમાંથી, એટલે મનારોહના
 અર્ધ કુળમાંથી, દસ નરો [આબ્યા]. ૬૨ અને ગેરો-
 મના પુત્રોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે ચિરસાખારના
 કુળમાંથી, તથા આરોશના કુળમાંથી, તથા નાફલાલીના
 કુળમાંથી, તથા બાદાનના મનારોહના કુળમાંથી,
 તેર નરો [મળ્યાં] ૬૩ મરાનીના પુત્રોને, તેઓના
 કુટુંબો પ્રમાણે, રેહબેનના કુળમાંથી, તથા આદના કુળ-
 માંથી, તથા ઝબુલનના કુળમાંથી, ચિહ્નો નાખવાથી
 બાર નરો [મળ્યાં] ૬૪ અને હક્કાએલ પુત્રોએ
 હેલીઓને નરો તેઓનાં પાદરો સુધા આપ્યાં.
 ૬૫ અને તેઓએ યહુદાના પુત્રોના કુળમાંથી, તથા
 શિમ્શોનના પુત્રોના કુળમાંથી, તથા બિન્યામીનના
 પુત્રોના કુળમાંથી, આ નરો જેઓનાં નામ આપેલાં
 છે તે, ચિહ્નો નાખીને આપ્યાં ૬૬ અને કહાથના
 પુત્રોનાં કુટુંબોમાંથી કેટલાએકને પેતાની
 નરો એકાદમના કુળમાંથી મળ્યાં હતાં
 તેઓએ તેઓને આશયનનર, એટલે એકાદમના
 પદારી મુલકમાં સંમિત તેના પાદરો સુધાં આપ્યું;
 તથા ગેરો તેનાં પાદરો સુધા; ૬૮ તથા ચાકમઆમ
 તેનાં પાદરો સુધા, તથા બેથ-હોરેન તેનાં પાદરો
 સુધા; ૬૯ તથા આવાલેન તેના પાદરો સુધા, તથા
 આપ-રિમોન તેનાં પાદરો સુધા; ૭૦ અને મનારો-
 હના અર્ધા કુળમાંથી; આને તેનાં પાદરો સુધા,
 તથા બિલઆમ તેનાં પાદરો સુધા, કહાથના પુત્રોના
 કુટુંબના બાકી રહેલાઓને આપ્યાં ૭૧ ગેરોમના
 પુત્રોને મનારોહના અર્ધ કુળના કુટુંબમાંથી બારાન-
 માનું ગોલાન તેનાં પાદરો સુધા, તથા આનારોથ
 તેના પાદરો સુધા [મળ્યાં]; ૭૨ અને ચિરસાખારના
 કુળમાંથી; કેદથ તેનાં પાદરો સુધા, દાલસથ તેનાં
 પાદરો સુધા; ૭૩ તથા સમોથ તેનાં પાદરો સુધા,

તથા આનેમ તેનાં પાદરો સુધા; ૭૪ અને આરોશના
 કુળમાંથી; મારાલ તેનાં પાદરો સુધા, તથા આબેદાન
 તેનાં પાદરો સુધા; ૭૫ તથા હુકાક તેનાં પાદરો
 સુધા, તથા રહોબ તેનાં પાદરો સુધા; ૭૬ અને
 નાફલાલીના કુળમાંથી; આલીલમાનું કેદથ તેના પાદરો
 સુધા, તથા હામ્મોન તેનાં પાદરો સુધા, તથા હિલ્કા-
 યાધમ તેનાં પાદરો સુધા. ૭૭ બાકીના વિધીઓ નિ
 એટલે મરાનીના પુત્રોને ઝબુલનના કુળમાંથી રિમ્મોને
 તેનાં પાદરો સુધા, તાબેર તેનાં પાદરો સુધા; અને
 યરેમોના પાસે યરદનને પેલે પાર, એટલે યરદનની
 પૂર્વત્રમ, રેહબેનના કુળમાંથી, અરવ્યમાનું બેસેર તેનાં
 પાદરો સુધા, તથા યાહસાહ તેનાં પાદરો સુધા,
 ૭૮ તથા હરેમોથ તેનાં પાદરો સુધા, તથા મેફાઆથ
 તેના પાદરો સુધા, ૮૦ અને આદના કુળમાંથી ગિલ-
 આદમાનુ સમોથ તેનાં પાદરો સુધા, તથા બાહનાધમ
 તેના પાદરો સુધા; ૮૧ તથા હેશ્મોન તેનાં પાદરો
 સુધા, તથા યાઝેર તેનાં પાદરો સુધાં મળ્યાં.

૭ અને ચિરસાખારના પુત્રોનાં; તોલા તથા
 પુઆહ, યાશુલ તથા શિમ્શોન એ ચાર. ૨ અને
 તોલાના પુત્રો નીચે પ્રમાણે; ઉઝ્ઝી તથા રફાયાહ
 તથા યરીએલ તથા યાહમાથ તથા ચિબ્સામ તથા શમ્-
 એલ, એ પેતાના બાપોનાં ધરોના, એટલે તોલાના
 [ધરોના] મુખ્ય; તેઓ પેતાના નખાનાઓમાં પરા-
 કમી શૂરવીરો હતા; દાહુદના દિવરોમાં તેઓની
 વચ્ચે ઉઝ્ઝીના
 ૩ પુત્રો; મીખા-
 નવ તથા આબાયાહ તથા યાઅલ, ચિરસીયાહ એ
 પાંચ; એઓ સર્વ મુખ્ય પુત્રો હતા ૪ અને તેઓની
 પાસે તેઓની પેદીઓ પ્રમાણે, તેઓના બાપોનાં
 ધરો પ્રમાણે લડાઈને માટે લશ્કરની ટુકડીઓ છત્રીસ
 હબરની હતી; કેમકે તેઓને યહી સ્ત્રીઓ તથા પુત્રો,
 હતા. ૫ અને ચિરસાખારનાં સર્વ કુટુંબોમાં તેઓના
 બાલકો કે જેઓ પરાકમી શૂર પુત્રો હતા, તેઓની
 વંશાવળી પ્રમાણે તેમની સઘળી સખ્યા કહાડતાં,
 તેઓ સત્યાસી હબર હતા.

૬ બિન્યામીનના પુત્રો; બેલા તથા બેબેર તથા
 યદીઅએલ, એ ત્રણ. ૭ અને બેલાના પુત્રો; એરેબોન
 તથા ઉઝ્ઝી તથા ઉઝ્ઝીએલ તથા ધરીમોથ તથા ધરી,
 એ પાંચ; એઓ પિતૃઓનાં ધરોના મુખ્યો, પરાકમી
 શૂર પુત્રો; ને તેઓની વંશાવળી પ્રમાણે તેઓની

અણ્વી કરતાં તેઓ બાવીસ દબર ને ચોવીસ યથા. ૮ અને બેબેરના પુત્રો; અમીરાહ તથા ચોઆરા તથા અલીએહેર તથા એલ્યોએનાય તથા ચોમી તથા યરેમોય તથા અત્રીયાહ તથા અનાથોય તથા આલેમેય. એ સર્વ બેબેરના પુત્રો. ૯ અને તેઓની વંશવળી પ્રમાણે તથા પેદીઓ પ્રમાણે તેમની અણ્વી કરતાં તેઓ વીસ દબર ને બસે પરાકંમી શૂર પુરુષો, પોતાના પિતૃઓના ધરોના મુખ્યો હતા. ૧૦ અને યદીઅએલના પુત્રો; બિહ્લાન. અને બિહ્લાનના પુત્રો; યેહશ તથા બિન્યામીન તથા એહુદ તથા કના-અનાહ તથા હેયાન તથા તાર્દીશ તથા અહીશાહાર. ૧૧ એ સર્વ યદીઅએલના પુત્રો હતા, તેઓના પિતૃ-ઓનાં [ધરોના] મુખ્યો પ્રમાણે, સત્તર દબર ને બસે પરાકંમી શૂર પુરુષો હતા, કે જે યુદ્ધને માટે સૈન્યમાં જવાને સક્તિવાન હતા. ૧૨ અને ધરના પુત્રો, યુષ્પીમ તથા હુષ્પીમ; આહેરના પુત્રો, હુશીમ.

૧૩ નાકુતાલીના પુત્રો; યાહસીએલ તથા ગુની તથા થેસેર તથા શાલ્લૂમ, એ બિહ્લાહના પુત્રો.

૧૪ મનારશેહના પુત્રો; આસીએલ જે [તેની સ્ત્રીને જેટ] અવતર્યો; (તેની અસમી ઉપપતિને જેટ નિહાળીને બાપ માખીર થયો; ૧૫ ને માખીર હુષ્પીમ તથા યુષ્પીમને સાથે વહુ લાગ્યો, જેની બહેનનું નામ માઅખાહ હતું); ને બીબનું નામ સલોફ-હાહ હતું; ને સલોફહાહને પુત્રીઓજા હતી. ૧૬ અને માખીરની સ્ત્રી માઅખાહને પુત્ર થયો; ન તેણીએ તેનું નામ પેરેશ પાડ્યું; ને તેના બાઇનું નામ ચેરેશ હતું; ને તેના પુત્રો ઉલામ તથા રેકેમ હતા. ૧૭ અને ઉલામના પુત્રો; બદાન એઓ મનારશેહના પુત્ર માખીરના પુત્ર નિહાળના પુત્રો હતા. ૧૮ અને તેની બહેન હામોએલેખને જેટ ધરહોહ તથા અત્રીએહેર તથા માહલાહ યથા. ૧૯ અને શમીદાના પુત્રો આહાન તથા ચેખેમ તથા લિકહી તથા અત્રીઆમ હતા.

૨૦ અને એફાઇમના પુત્રો; શુએલાહ, તથા એનો પુત્ર બેરેદ, તથા એનો પુત્ર ડાહાય, તથા એનો પુત્ર એલુઆહાહ, તથા એનો પુત્ર તાહાય, ૨૧ તથા એનો પુત્ર ઝાબાહ, તથા એનો પુત્ર શુએલાહ, તથા એસેર, તથા એલઆહ, જેઓને દેશમાં જન્મેલા ગાયના પુર-પોએ મારી નાખ્યા, કેમકે તેઓ એઓનાં દોરોને હરી લઇ જવા સહિ ઉતરી આવ્યા હતા. ૨૨ અને તેઓના બાપ એફાઇમે ધણા દિવસો લગી ચોક કર્યા, ને તેના ભાઇઓ તેને દિવાસો દેવા આવ્યા.

૨૩ અને તે પોતાની સ્ત્રી પાસે ગયો, ને તેને દહાડા રહ્યા, ને તેણીને પુત્રનો પ્રસવ થયો, ને તેણે તેનું નામ બરીઆહ પાડ્યું, કેમકે તેના ધરની દુર્દશા થઇ હતી. ૨૪ અને તેની પુત્રી ચેઅરાહ હતી, જેણે નીચેનું તથા ઉપરનું બેથ-હારોન, તથા ઉઝ્ઝેન-ચેઅરાહ બાંધ્યા. ૨૫ અને રેફાહ તેનો પુત્ર હતો, તથા રેશેફ, તથા એનો પુત્ર તેલાહ, તથા એનો પુત્ર તાહાન; ૨૬ એનો પુત્ર લાઅહાન, એનો પુત્ર આમ્મીહુદ, એનો પુત્ર અલીધામા; ૨૭ એનો પુત્ર નૂન, ને એનો પુત્ર યહોશુઆ. ૨૮ અને તેઓનાં વતન તથા તેઓનાં રહેઠાણ બેથેલ તથા તેના કસ્બાઓ હતાં, ને પૂર્વ તરફ નાઅરાન, તથા પશ્ચિમ તરફ એહેર તથા તેના કસ્બાઓ; વળી યખેમ ને તેના કસ્બાઓ, અઝઝાહ તથા તેના કસ્બાઓ નુધી; ૨૯ ને મનારશેહના વંશ-જેની સીમા પાસે બેથ-ચઆન તથા તેના કસ્બાઓ, તાઅનાય તથા તેના કસ્બાઓ, મગિફો તથા તેના કસ્બાઓ, હેર તથા તેના કસ્બાઓ. એઓમા ઇસ્રા-એલના પુત્ર યુસફના વંશજે રહેતા હતા.

૩૦ આરેરના પુત્રો; થિઆહ તથા થિયાહ તથા થિઓ તથા બરીઆહ તથા તેઓની બહેન સેરાહ. ૩૧ અને બરીઆહના પુત્રો; હેમેર, તથા માફીએલ કે જે નિઝાઇમના બાપ હતા. ૩૨ અને હેમેરથી યાફુલેહ તથા ચેમેર તથા હોયામ તથા તેઓની બહેન શુઆ યથા. ૩૩ અને યાફુલેહના પુત્રો; પાસાખ તથા બિહ્લાહ તથા આથાય. એ યાફુલેહનાં કુજનો છે. ૩૪ અને ચેમેરના પુત્રો; અહી તથા રાહનાહ, વહુખાહ તથા અસમ. ૩૫ અને તેના ભાઇ હેલમના પુત્રો; સોફાહ તથા થિઆ તથા ચેલેરા તથા આમાલ ૩૬ સોફાહના પુત્રો; સુઆહ તથા હાર્નેફેર તથા શુઆલ તથા બેરી તથા થિઆહ; ૩૭ બેસેર તથા હોહ તથા સાઆ તથા સિલસાહ તથા થિશ્રાન તથા બએરા. ૩૮ અને ચેમેરના પુત્રો; યકુનેહ તથા પિરેપાહ તથા અરા. ૩૯ અને ઉહાના પુત્રો; આરાહ તથા હાન્નીએલ તથા રિસ્યા. ૪૦ એ સર્વ આરેરના પુત્રો હતા; તેઓ પોતાના પિતૃઓના ધરોના મુખ્યો, સુદી કાટેલા તથા પરાકંમી શૂર પુરુષો, મુખ્ય અધિકારીઓ હતા. અને વંશવળી પ્રમાણે તેઓની અણ્વી યુદ્ધના કામને વાસ્તે કરતાં તેઓની સંખ્યા છબીસ દબર પુરુષની હતી.

૮ અને બિન્યામીનથી તેનો ન્યેષ પુત્ર બેલા, જીએ આરએલ, ને ત્રીએ આહરાહ; ૧ ચેયો.

નોદાદ ને પાચમે રાફા યથા ટંચને બેલાને આ
પુત્રો દતા, એટલે આદાર તથા એસ તથા અમીદુદ,
૪ તથા અમીશુઆ તથા નાઅમાન તથા અહોઆદ
૫ તથા ારા તથા શયૂફાન તથા હુશમ ૬ અને આ
એદુદના પુત્રો છે, એ ાબાના રહેવાનીઓના પિતૃ
ઓના કરીના મુખ્યા ને તેઓ તેઓને કેદ કરી
માનાદાસમા લક મયા, ૭ ને નાઅમાન તથા અટીરાદ
તથા ારા અઓને તે કેદ પકડી ગેરા અને તેનાથી
ઉઠ્યા તથા અમીદુદ થયા ૮ અને તમે તેઓને મોકલી
દીધા પછી શાદરાતમને મોઆબના પ્રદેશમા સતાન
થયા, તેની સ્ત્રીઆ દુશીમ તથા બાઅરા દતી ૯ અને
તેને પેનાની સ્ત્રી હોદને જે યાબાબ તથા સિખા
તથા મેશા તથા માહામ, ૧૦ તથા વેડેસ તથા શાખ્યાદ
તથા મિમ દ થયા એ તેના પુત્રો પિતૃઓના
[કરીના] મુખ્યા દતા ૧૧ અને દુશીમને જે તેને
અમીશુ તથા અહયાઆલ થયા ૧૨ અને અહયા
આલના પુત્રો, એવેર તથા મિશઆમ તથા ચેમેદ
એવે બેના તથા લો તેમના કરમાઓ તુઆ બાખ્યા,
૧૩ ને બીઆદ તથા ચેમા એ આય લેવાના રહેવાની
ઓના પિતૃઓના [કરીના] મુખ્યા દતા. તેઓએ

બાબા તથા ના બા, ૨૧ તથા બેદાર તથા આલો
તથા બેબેર દતા, ને મિશોયથી શિમઆદ થયો.
૨૨ અને એઓ પણ પોતાના ભાઈઓની સામે પણ
શાદેમમા પોતાના ભાઈઓની સાથે રહેતા દતા.
૨૩ અને નેરથી કીસ થયો ને કીરથી શાકલ થયો;
ને શાકલથી પોનાયાન તથા માહકી શુઆ તથા અમી
નાદાબ તથા એશમ-અલ થયા ૨૪ અને પોનાયાનને
૨૫ મરીબ-બઆલ દતો, ને મરીબ બઆલથી
બીબ દ થયો ૨૬ અને મીખાદના પુત્રો, પીયોન
તથા મેડેબ તથા તારિઆ તથા આહાઝ ૨૭ અને
નાદાબથી યહોઆહાદ થયો ને યહોઆહાલથી આલે
મેય તથા આહમાવેય તથા ઝિમી થયા, ને ઝિમીથી
મેસા થયો, ૨૮ ને મેસાથી બિનઆ થયા, તેનો
પુત્ર રાફાદ દતો એનો પુત્ર એલઆસાદ, એનો
પુત્ર આસેલ ૨૯ ને આસેલને ૩ પુત્રો દતા, ને
તેઓના નામે આ છે, આશીકામ, બોખા ૩ તથા
ઇરમાએલ તથા નઆબીદ તથા બોબીબાદ તથા
દાનાન. એ સર્વ આમેલના પુત્રો દતા. ૪ અને
તેના ભાઈ એશીકા પુત્રો, તેનો મપ્પા પુત્ર ઉલામ,
૫ તથા ૬ તથા ૭ તથા ૮ અને ૯

પુત્ર ઉઝ્ઝીનેા પુત્ર એવાહ, ને ચિખ્તીયાહના પુત્ર રેઠેએવના પુત્ર રાકાટયાહનો પુત્ર મચ્છવામ, ૮ ને તેઓની વસાવળીઓ પ્રમાણે તેઓના બાઇઓ નવસે ને છપ્પન એ સર્વ પુરૂષો પોતાના પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે પિતૃઓના [ધરોના] મુખ્યો હતા

૧૦ અને યાજ્ઞકોમાના, યદ્યાયાહ તથા યદ્યોચારીજ તથા યાખીન, ૧૧ ને અહીટૂળના પુત્ર મરાયોષના પુત્ર સારોકના પુત્ર મચ્છવામના પુત્ર હિ ક્રીયાહનો પુત્ર અઝાયોહ દેવના ધરનો કારભારી, ૧ ને માટકીયા હના પુત્ર પાશ્વરના પુત્ર યરોહામનો પુત્ર અદ્યાયાહ, ને ઇમ્મેરના પુત્ર મરિદરેમીયના પુત્ર મચ્છવામના પુત્ર યાહઝરાહના પુત્ર અદીએવનો પુત્ર માઅસાય, ૧૩ ને તેઓના બાઇઓ, પોતાના પિતૃઓના ધરના મુખ્યો, એક હમર સાતમે ને સાઠ હતા, તેઓના દેવના ધરની સેવાના કામ સાથે ધાપા કરાજ પુરૂષો [હતા] ૧૪ અને લેવીઓમાના, [અટ્ટે] મરારીના પુત્રોમાના, હરાખ્યાહના પુત્ર અઝીકામના પુત્ર હાશૂળના પુત્ર રામાયાહ, ૧૫ ને બાકબાકાર, હેરરા તથા ગાનાવ, ને આસાકના પુત્ર ઝિખોના પુત્ર મીખાનો પુત્ર માતાનાહ, ૧ ને યદ્યૂળના પુત્ર ગાહાલના પુત્ર રામાયાહનો પુત્ર ઓબાધાહ ને એહકાનાહના પુત્ર આસાનો પુત્ર ઇરેખ્યાહ, તેઓ નદોફાથીઓના ગામોના રહેવાસીઓ હતા ૧૭ અને દ્વારપાળો, શાહુમ તથા આકૂત તથા ટાલ્મેન તથા અહીમાન તથા તેઓના બાઇઓ, શાહુમ મુખ્ય હતો, ૧૮ તે ત્યા લગી રાજના પૂર્વ કિશાના ફરવાળો [ફાક] હતો, તેઓ લેવીના પુત્રોની ઇવલૂને મટિ દ્વારપાળો હતા ૧ અને કોરાહના પુત્ર એખ્યાસાકના પુત્ર કોરેનો પુત્ર શાહુમ, ને તેના બાપના ધરના તેના બાઇઓ, એટલે કોરાહીઓ, સેવાના કામ પર હતા, મકપના દ્વારપાળો હતા, ને તેઓના પિતૃઓ યદ્યોવાહની ઇવલૂન નાકુ સ્થાજ નારા હતા, ૨૦ ને ગતકાળમા એલઆઝારનો પુત્ર શીનહાસ તેઓના ઉપરી હતો, ને યદ્યોવાહ તેની સાથે હતો ૨૧ મરોદેખ્યાહનો પુત્ર ઝખાયાહ મુલા કાતમકપનો દ્વારપાળ હતો ૨૨ એ સર્વ ને ફરવાળ કાતમકપનો દ્વારપાળ તરીકે પસંદ કરાયેલા હતા તેઓ ઉપર દ્વારપાળ તરીકે પસંદ કરાયેલા હતા તેઓ બંને ને બાર હતા * એ પોતાના ગામોમા પોતાની વસાવળી પ્રમાણે ગણાયા હતા, તેઓને દાહદે તથા રામએલ બાબિયદેરીકે તેઓના મુકરર ક્રીયેલા કામ

પર નિગ્યા રેઠેએમ તેઓતુ તથા તેઓના પુત્રોતુ કામ યદ્યોવાહના ધરના દ્વારોની, એટલે મકપના ધરની, જિલ્લાવાર ચોક્કી કરીને સમાજ રાખવાનું હતું ૨૪ ચારે બાજુએ દ્વારપાળો હતા, એટલે પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, તથા દક્ષિણ ૨૫ અને તેઓના ને બાઇઓ તેઓના ગામોમા હતા, તેઓને સાત સાત દિવસને આતર વારાકરની તેઓની સાથે સામેલ થવા સાથે આવવાનું હતું, ૨૬ કેમકે ચાર મુખ્ય દ્વારપાળો ને લેવીઓ હતા, તેઓ અમુક કામ પર હતા, અને દેવના ધરની ચોરશીઓ પર તથા બહારો પર [નમેલા હતા] ૨૭ અને તેઓ દેવના ધરની આસપાસ રહેતા હતા, કેમકે તે તેમના હવાકામા હતું ને ફર સવારે તેને ઉઠાડવાનું કામ તેઓનું હતું ૨૮ અને તેઓમાના ફેલાએકના હવાકામા સેવાના પાત્રો હતા, કેમકે તેઓને ગપુને બહાર લઈ જતા, ને ગપુને તેઓને માહે લાવતા ૨૯ વળી તેઓમાના ફેલાક રાચરચીલા પર તથા પવિત્રસ્થાનના સર્વ પાત્રો પર તથા મેદા પર તથા દ્વાસરસ તથા તેલ તથા લોખાન તથા મુખ ધીઓ પર નિભાવતા હતા ૩૦ અને યાજ્ઞકના પુત્રો માના ફેલાએક મુખધીઓની મેળવણી તૈયાર કરનારા હતા ૩૧ અને શાહુમ કોરાહીને ન્યેષ્ઠ પુત્ર માતિ-થ્યાહ ને એક લેવી હતો, તેનું મુકરર ક્રીયેલ કામ તવાઓપર રોકાઈથી ચીને [સમાજી રાખવાનું] હતું ૩૨ અને કદાથીઓના પુત્રોમાના, તેઓના ફેલાક બાઇઓ, અપેલી રોટની ફર વિશ્રામવારે તૈયાર કરવાના કામ પર હતા ૩૩ અને આ ગવેયાઓ હતા, તેઓ લેવીઓના પિતૃઓના ધરોના મુખ્યો [હતા], ને તેઓ ચોરશીઓમા રહેતા હતા, ને [તેઓ બીજા કામથી] મુક્ત [હતા], કેમકે તેઓ રાત ફહારો તેમના કામમા ગુલાયલા રહેતા હતા ૩૪ એ લેવીઓના પિતૃઓના [ધરોના] મુખ્યો હતા, એટલે પોતાની સર્વ પેઢીઓમા મુખ્ય પુરૂષો હતા, એ યદ્યાલેમમા રહેતા હતા

૩૧ અને જિજ્ઞોનનો બાપ થેઇએલ જિજ્ઞોનમા રહેતો હતો, ને તેની સ્ત્રીનું નામ માઅબાહ હતું ૩૨ આખેદન તેનો ન્યેષ્ઠ પુત્ર, તથા સૂર, તથા કીરા તથા બઆલ તથા નેર તથા નાહાબ, ૩૩ તથા ગદોર તથા આહા તથા ઝખાયાહ તથા મિકડોય હતા ૩૮ અને મિકડોયથી શિમઆમ થયા, ને તેઓ પશુ પોતાના બાઇઓની સાથે, પોતાના બાઇઓની સામે,

યશસ્વિભાગ રહેતા હતા. ૨૪ અને નેરથી કીસ થયો; ને કીસથી શાઉલ થયો; ને શાઉલથી થોનાથાન તથા માહકી-શુઆ તથા અબીનાદાબ તથા એરનઆલ થયા. ૨૫ અને થોનાથાનનો પુત્ર મરીબ જન્મ્યાલ હતો; ને મરીબ-જન્મ્યાલથી મિખાહ થયો. ૨૬ અને મિખાહના પુત્રો; પીયેન તથા મેલેખ તથા વાહરેઆ [તથા આહાજ]. ૨૭ અને આહાજથી ચારાહ થયો; ને ચારાહથી આલેમેથ તથા આઝમાવેથ તથા કિમી થયા; ને કિમીથી મોસા થયો; ૨૮ ને મોસાથી બિનઆ થયો; ને તેનો પુત્ર રફાયાહ, તેનો પુત્ર એલઆસાહ, તેનો પુત્ર આસેલ; ૨૯ ને આસેલને છ પુત્રો હતા, ને તેઓના નામ આ છે; આઝીકામ, બિખર, તથા હમ્માએલ તથા શમ્માર્યાહ તથા આબાયાહ તથા હાનાન; એ આસેલના પુત્રો હતા.

૧૦ હવે પલિસ્તીઓએ ઇસ્રાએલની સામે યુદ્ધ કીધું; ને ઇસ્રાએલના પુરો પલિસ્તીઓની આગળથી નાહા, ને મિલ્કેઆ પર્વત પર કાપી નખાયા. ૨ અને પલિસ્તીઓ શાઉલની તથા તેના પુત્રોની પાછળ લગોલગ લાગ્યા, ને પલિસ્તીઓએ શાઉલના પુત્ર થોનાથાનને તથા અબીનાદાબને તથા માહકી શુઆને માર્યા. ૩ અને શાઉલની સામે યુદ્ધ ફાલ મળ્યું, ને ધનુષીરીઓએ તેને પકડી પાડેલ, ને ધનુષીરીઓએ તેને પાએલ કીધો. ૪ ત્યારે શાઉલે પોતાના શસ્ત્રધારને કહ્યું કે, તારી વરવાર તાણીને મને બંધી નાખ, જે એ બિમુત્તલીઓ આવીને મારૂં અપમાન કરે. પણ તેના ઇત્રધારે ના પાડી; કેમકે તે ધણે બિદીધો. માટે શાઉલ તેની વરવાર લઈને તે પર પડ્યો. ૫ અને તેના શસ્ત્રધારે બેયુ કે શાઉલ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તે પણ પોતાની વરવાર પર પડીને મરી ગયો. ૬ એમ શાઉલ તથા તેના ત્રણ પુત્રો મરણ પામ્યા; ને તેનું આખું પર સાથે મરણ પામ્યું. ૭ અને મેદાનમાં એ ઇસ્રાએલના માણસો હતા તે સર્વે બેયુ કે તેઓ નાહા છે, ને શાઉલ તથા તેના પુત્રો માર્યા ગયા છે, ત્યારે તેઓ પોતાનાં નજરો તણ દબને નાહી ગયા; ને પલિસ્તીઓ આવીને તેઓમાં રહ્યા.

૮ અને તેને બીજે દિવસે એમ થયું, કે પલિસ્તીઓ પચાએલાઓને લૂટા સાથે આવ્યા, ત્યારે શાઉલ તથા તેના પુત્રો મિલ્કેઆ પર્વત પર પડેલા તેઓને મળ્યા. ૯ અને તેઓએ તેની ઉપરથી સધળું ઉતારી

લીધું, ને તેનું માથું તથા તેનું કવચ લીધાં, ને તેઓએ પોતાની મુર્તિઓને તથા લોકોને વધામણી આપવાં સાથે ચારોગમ પલિસ્તીઓના દેશમાં સરેશિયા મોકલ્યા. ૧૦ અને તેઓએ તેનું કવચ પોતાના દેવોના ઘરમાં મૂક્યું, ને દાગોળના ઘરમાં તેનું માથું ઠાંક્યું. ૧૧ અને પલિસ્તીઓએ એ સર્વ શાઉલને કહ્યું હતું તે ચાબેશ બિલઆદના સઘળાઓએ સામળ્યું, ૧૨ ત્યારે સર્વ શૂરવીર પુરોષોએ ઉઠીને શાઉલની લાસ તથા તેના પુત્રોની લાસો લીધી, ને તેમને ચાબેશમાં આણી, ને ચાબેશના આલેન ગ્રહ તળે તેઓનાં હાડકાં ફાટ્યાં, ને સાન દિવસ સુધી ઉપવાસ કર્યો. ૧૩ એમ શાઉલે યહોવાહનું વચન ન પાળવાથી એ ઉદ્ધવન તેણે યહોવાહ વિરુદ્ધ કહ્યું હતું, ને વળી ખબર મેળવવા માટે યહોવાહને ન પ્રહતાં જીવેદની સલાહ લીધી હતી, તેને લીધે તે મરણ પામ્યો; ૧૪ તે માટે એણે તેને મારી નાખ્યો, ને રાખને ફેરવીને ચીરાધના લીકરા ફાઉલના હાથમાં આપ્યું.

૧૧ અને સર્વ ઇસ્રાએલે હેઝોનમાં ફાઉલની પાસે એકઠા થઈને કહ્યું કે, જો, અમે તારાં હાડકાં તથા તારૂં માંસ કીએ. ૨ ગતકાળમાં શાઉલ રાજ હતો ત્યારે પણ ઇસ્રાએલને બહાર લઈ જનાર તથા અંદર લાવનાર તુંજ હતો; ને તારા દેવ યહોવાહે તને કહ્યું હતું કે, હું મારા ઇસ્રાએલ લોકોનું પાળણું કરશે, ને તુંજ મારા ઇસ્રાએલ લોકો પર અધિકારી થશે. ૩ એમ ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો હેઝોનમાં રાજ પાસે આવ્યા; ને ફાઉલે હેઝોનમાં યહોવાહની સમક્ષ તેઓની સાથે કરાર કીધો; ને શમુએલની હસ્તક અપાવવા યહોવાહના વચન પ્રમાણે તેઓએ ફાઉલને ઇસ્રાએલ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કીધો. ૪ અને ફાઉલ તથા સર્વ ઇસ્રાએલ યશસ્વિભાગ (એટલે યશ્-સમા) ગયા; ને દેશના રહેવાસી યજૂસીઓ ત્યાં હતા. ૫ અને યજૂસના રહેવાસીઓએ ફાઉલને કહ્યું કે, તારે અદિ આવવુ નહિ. તો પણ ફાઉલે સિયાનનો મિલ્કો લીધો; તેજ ફાઉલનું નગર છે. ૬ અને ફાઉલે કહ્યું કે, ને હેઝ યજૂસીઓને પ્રથમ મારશે, તે મુખ્ય તથા સેનાપતિ થશે અને સરચાહનો પુત્ર ચોઆબ પ્રથમ ચડી નહો, ને મુખ્ય હશે. ૭ અને ફાઉલ કિશ્કામાં રહ્યો; એ માટે તેઓએ તેનું નામ ફાઉલનું નગર એવું પાડ્યું. ૮ અને તેણે ચોતરફ નગર બાંધ્યું, મિલ્કોથી માંડીને ચોનરફ; ને થોઆબે બાકીના નગર

રને સમાર્પ્ય ૭ અને દાઉદ વધારે ને વધારે મોટા થતો
થયો, કેમકે સૈન્યનો યહોવાહ તેની સાથે હતો.

૧૦ હવે આ દાઉદના મુખ્ય યોદ્ધાઓ છે, કે જેઓ,
હત્તાએલ વિષે યહોવાહના વચન પ્રમાણે તેને રાજ
કરવા માટે સધળા હત્તાએલની સાથે મક્કમપણે તેના
રાજ્યમાં તેની કુમકે રહ્યા ૧૧ અને દાઉદના યોદ્ધા
ઓની ત્રણની આ છે, એટલે હાજમીનોના પુત્ર
યારોબઆમ, એ ત્રીસનો મુખ્ય, તેણે યોનાની
બરછી ત્રણસેની વિરૂદ્ધ ઉઠાવીને તેઓને એકી વખતે
મારી નાખ્યા ૧૨ અને તેથી ઉતરતો આહોલી દોહોનો
પુત્ર એલઆઝાર હતો, ને તે ત્રણ યોદ્ધાઓમાંના
એક હતો, ૧૩ તે પાસ દામ્મીમમાં દાઉદની સાથે
હતો, ને ત્યાં જવના ખેતરમાં પલિસ્તીઓ લડાઈને
સાફ એકઠા થયા હતા, ને લોક પલિસ્તીઓની આજ
ળથી નાસતા હતા ૧૪ અને તેઓએ તે ખેતરની
મધ્યે ઉભા રહીને તેના બચાવ કીધો, ને પલિસ્તી
ઓને મારી નાખ્યા, ને યહોવાહે મોટા જયથી
તેઓનો બચાવ કીધો ૧૫ અને ત્રીસ મુખ્યમાંના
ત્રણ દાઉદની પાસે અદુલ્લામની યુદ્ધમાં મદ આગળ
જઈ પહોંચ્યા, ને પલિસ્તીઓના સૈન્યે રફાઇમના
મેદાનમાં ઊભાઈ કરેલી હતી ૧૬ અને દાઉદ તે વળા
ગદમાં હતો, ને પલિસ્તીઓનું પાણી મેથલેહેમમાં
હતું ૧૭ અને દાઉદે તલપ તલપ થઈને કહ્યું કે, કોણ
મને મેથલેહેમના ફરવાળ પાસેના કુવાનું પાણી પાંચ
તો કેટલું સારું! ૧૮ ને પલિસ્તીઓની ઊભાઈમાં પેદા
ત્રણે ધસી જઈને તે ફરવાળ પાસેના મેથલેહેમના
કુવામાંથી પાણી કાઢ્યું, ને તે દાઉદની પાસે લઈ
આવ્યા, પણ દાઉદ તે પીવા ઇચ્છતો નહોતો, પણ
યહોવાહની આગળ તે રેળે, ૧ તેણે કહ્યું કે, મારો
દેવ મને એટલું કરવા ન દે, આ પુરૂષો જેઓએ
પોતાના જીવ જોખમમાં નાખ્યા છે તેઓનું લોહી હું
હું પીઉં કેમકે તેઓ તો પોતાના જીવને [જોખમે]
તે લાવ્યા છે, એ માટે તે પીવાને તે સજ ન હતો
એ ત્રણ યોદ્ધાઓએ એ કાર્ય કીધા ૨૦ અને ચોથા
બીજા જાહ આમ્સાય તે ત્રણમાંના મુખ્ય હતો, કેમકે
તેણે પોતાની બરછી ત્રણસે વિરૂદ્ધ ઉઠાવીને તેઓને
મારી, ને ત્રણમાં નામ મેળવ્યું ૨૧ એ ત્રણેમાં
બાબીના બેઉથી નો વધારે નામીયો હતો, ને તે
તેઓનો ઉપરી થયો, તો પણ તે પહેલા ત્રણની
બરોબરી કરી શક્યો નહિ ૨૨ કામ્સએલના પરાક્રમી

કુચો કરનાર શૂર પુરૂષના પુત્ર યહોયાહાનો પુત્ર
બનાયાહ, એણે મોઆબી અરીએલના બે પુત્રોને
મારી નાખ્યા, વળી એણે જઈને હીમની રૂઢમાં
યુદ્ધની મધ્યે એક સિંહને મારી નાખ્યો, ૨૩ ને એણે
એક મોટા કંઈવર પાંચ હાથના મિસરી પુરૂષને મારી
નાખ્યો, ને તે મિસરીના હાથમાં વણકરની તોરના
જેવી એક બરછી હતી, ને એ લાકડી લઈને તેની
પાસે જઈ પહોંચ્યો, ને બરછી મિસરીના હાથમાંથી
ઊંઘી લઈને તેની બરછીથી તેને મારી નાખ્યો ૨૪
યહોયાહાના પુત્ર બનાયાહે એ કાર્ય કીધા, ને એ
ત્રણ યોદ્ધાઓમાં તે નામાંકિત થયા ૨૫ જુઓ, તે
ત્રીસ કરતા વધારે નામીયો હતો, પણ તે પહેલા
ત્રણની બરોબરી કરી શક્યો નહિ, અને દાઉદે તેને
પોતાની રક્ષકાળીનો ઉપરી કરાવ્યો

૨૬ વળી સૈન્યના યોદ્ધાઓ પણ હતા, એટલે
ચોઆબનો ભાઈ અસાહેલ, મેથનેહેમના દોહોનો
પુત્ર એલહાનાન, ૨૭ સામ્મેથ હરોરી, હેલેસ પહેાની,
૨૮ તકોઈ ઇમ્મેસનો પુત્ર ઇરા, અબીએલર આનથોથી,
૨૯ સિખ્ખખાય હુશથી, ઇલાય અહોહી, ૩૦ માહ
રાય નટોફથી, નટોફથી બાઅનાહનો પુત્ર હેલેદ,
૩૧ બિન્નામીનપુત્રના મિબઆહના રીબાયનો પુત્ર
ઇયાય, બનાયાહ પિરઆથોની, ૩૨ આઆરાના નાબી-
વાળો હુરાય, અબીએલ આબોથી, ૩૩ આઝમાવેથ
બાહરૂમી, એલ્યાહબા શાઆલ્યોની, ૩૪ ગીઝોની
હારોમના પુત્રો, હારારી રાગેનો પુત્ર યોનાથાન,
૩૫ હારારી સાખારનો પુત્ર અહીઆમ, ઉરનો પુત્ર
અલીફાલ, ૩૬ હેફેર અમેરાથી, અહીયાહ પહેાની,
૩૭ હેલા કામેલી, એઝબાયનો પુત્ર નાઅરાય,
૩૮ નાથાનનો ભાઈ ચોએલ, હાગીનો પુત્ર મિખ્હાર,
૩૯ સેલેક આમ્મેની, સરૂયાહના પુત્ર ચોઆબનો
રાક્ષાધાર નાહરાય બેરોથી, ૪૦ ઇરા ચિથી, બારેબ
ચિથી, ૪૧ ઉરીયાહ હિત્તી, આહલાયનો પુત્ર ઝાબાહ,
૪૨ રેઉબેની શીઝનો પુત્ર અદીના, રેઉબેનીઓનો
મુખ્ય, ને તેની સાથે ત્રીસ હતા ૪૩ માઅબાહનો
પુત્ર હાનાન, ને યોરાફાટ મિન્ની, ૪૪ ઉઝ્ઝીયા
આશરાથી, અરોએરી હોમામના પુત્ર રામા તથા
ચેવએલ, ૪૫ ચિમીનો પુત્ર યદીઅએલ, ને તેનો
ભાઈ યોહા તીસી, ૪૬ અરીએલ માહતી, ને એલ્લી
આમના પુત્ર ચરીબાય તથા યોરાબ્યાહ, ને ચિઆહ
મોઆબી, ૪૭ અહીએલ, તથા એબિદ, તથા યાઅ-
સીએલ મસોબાથી

૧૨

હવે દાઉદ કીસા પુત્ર સાઉલને લીધે હજી સવાતા રહેતો હતો તેવામાં તેની પાસે એઓ સિંહલાગ આવ્યા તેઓ આ છે, ને તેઓ તેને યુદ્ધમાં સાહ્ય કરનાર શૂરવીરોમાંના હતા. ૨ તેઓ ધનુષ્યારીઓ હતા ને જમણે તથા ડાબે બન્ને હાથે [એકલુશી] પલ્લર ફડી ચડતા હતા, તથા ધનુષ્યારી બાણ મારી ચડતા હતા, તેઓ બિન્યામીની તાઉલના બાઉઓમાંના હતા. ૩ મુખ્ય અટીઅઝેર, પછી ચોખ્ખાવ, એઓ ગિબઆથી તમાચાહના દીકરા હતા, ને આઠમાલેથના પુત્રો યઝાઅલ તથા પેરેઠ, ને બરા ખાદ, તથા યહૂ અનયોથી, ૪ ને ત્રીસમા પરાકમી તથા ત્રીસનો ઉપરી ચિશમાયાહ ગિબઆની, ને ચિર્મેયાહ, તથા યાદઝીઅલ, તથા ચોદાનાન તથા યાઝા બાહ અદેશથી, ૫ એલઉઝાય, તથા ચરીમોથ, તથા ખખાસ્થાહ, તથા તમાવાહ તથા સફેટરાહ હરેશી, ૬ એલાનાહ, તથા ચિશ્શીવાહ, તથા અઝારઅન, તથા યાએઝેર, તથા યાસોબઆમ, ૭ કોશીઓ, ૮ ને મરોશના વરોદામાંના પુત્રો યાઅવાહ તથા ઝગાવાહ, ૯ અને ગાદીઆમાથી શૂરવીર તથા યુદ્ધને સાકે ફેળવાયલા, ને ઢાલ તથા શોડા વાપરી ગઈ એના, ને સિદના મહોલેવા મુખવાળા, ને પર્ત યથના દરનો એવા થયળ પુરથો. ૧૦ પછીને અરબના મદમા દાઉદ પાસે ગયા, ૧૧ [તેઓના] મુખ્ય અઝેર, નીએ એલાવાહ, નીએ અદીઆલ, ૧૨ નેયોનિશમાત્રાહ, પાચમે ચિર્મેયાહ, ૧૩ છઠ્ઠો આતાવ, સાતમે અનીએલ, ૧૪ આઠમા ચોદાનાન, નવમે એલ્લાબાહ, ૧૫ દસમા ચિર્મેયાહ, અગિયારમે માખ્યાત્રાય. ૧૬ માના પુત્રોમાંના એઓ સેન્યના સરદારો હતા, ને સૌથી નાનો તે સોની બરાબર હતો, ને સૌથી મોટો તે દબરની બરાબર હતો. ૧૭ પહેલા માસમાં ચરફન પોતાના સંધના કાઠા પર છવી નહ હતી તે વખતે ને તેની પાર નવા તે એ છે, ને તેઓએ પૂર્વના તથા પશ્ચિમના નીચ પ્રદેશમાંના સર્વેને નસાવી મૂક્યા. ૧૮ અને બિન્યામીનના તથા યહૂદાહના પુત્રોના પાસે [કેરલાહ] મદમા દાઉદની પાસે આવ્યા. ૧૯ અને દાઉદ બિશ્બોને તેઓની સામે ગયા, ને તેઓને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હવે વખે મને સહાય કરવા સાથે સહાઈ યાગિથી મારી પાસે આવ્યા હો, તો મારે કાંઈ તમારી સામે એક ચાહ થયો, પણ મારા દાષમાં કંઈ અન્યાય ન હતા, હવે વખે મને મારા પરી

એને સ્વાધીન કરવા સાથે [આવ્યા હો], તો આપણા પિતૃઓનો દેવ તે એકને તેને માટે સિદ્ધા કરો. ૨૦ ત્યારે નીઅના મુખ્ય અમાસાય પર અસામા આવ્યો, [ને તેણે કહ્યું કે], ચીશાયના પુત્ર દાઉદ, અમે તારા, તથા તારી કુમકે છીએ, તને યાતિ, યાતિ થાઓ, તથા તારા સહાયકારીઓને તાલિ થાઓ, કમકે તારે દેવ તારો સહાયકારી છે. ત્યારે દાઉદે તેઓનો આ ઠીકાર કીયા, ને તેઓને ટોળાઓના સરદારો કરાવ્યા. ૨૧ વળી ત્યારે તે પલિસ્તીઓની સાથે ગાઉની સામે યુદ્ધમાં આવ્યો ત્યારે મનાશ્શો હમાના પાપુ કેરલાએક દાઉદની તરફ કુદી આવ્યા, પણ તેઓએ તેમને સહાય કીધી નહિ, કેમકે પશ્ચિ સ્તીઓના સરદારાએ માહોમાહો સહાઈ લીધા પછી એમ કહીને તને વિનાય કીધો, કે તે પોતાના કાણી સાહેલની તરફ ફરી જઈને અમારા શિર લેખમમાં નાખશે. ૨૨ તે સિંહલાગમાં જતો હતો, ત્યારે મનાશ્શો હમાનો આવનાહ તથા યાઝાબાહ તથા ચહી અઅન તથા મીખાઅલ તથા ચોઝાબાહ તથા અનીહૂ તથા સિલ્લવાય, ૩ મનાશ્શોહના સહસ્રાધ્યપતિઓ તેની તરફ કુદી આવ્યા. ૪ અને તેઓએ લાકડાં ધાડા વિગત દાઉદને સહાય કરી, કેમકે તેઓ સર્વે શૂરવીરો તથા સેન્યના સરદારો હતા. ૫ કેમકે તે સમય રોશ રોશ દાઉદને સહાય કરવા માટે લોકો તેની પાસે આવતા, નવા સુધી કે તે સેન્ય દેવના સેન્ય જેઠ મોકલ થયું.

૨૩ અને સેન્યને સાથે સઘ્ઘ થયલા ને [લોકો] યહોવાહના વચન પ્રમાણે સાહેલનું શાન્ય દાઉદની તરફ ફેરવી નાખવા સાથે તેની પાસે હેબોનમાં આવ્યા, તેઓના ઉપરીઓની સખા આ છે, ૨૪ એલેલ, યહૂદાહના પુત્રો, ઢાલ તથા બરણી ધાણુ કરીને, સેન્યને માટે સઘ્ઘ થયલા, ૨૫ હાબર ને આઠમે હતા. ૨૬ શિમઆનના પુત્રોમાંથી યુધને માટે શૂરવીર પુરથો સાવ હબર ને અકસો. ૨૭ હીના પુત્રોમાંથી ચાર હબર ને ઝરે. ૨૮ અને દારૂન [ના ઘર] નો આગેવા. ૨૯ યહોવાહા હતા, ને તેની ચાર નલ્લ હબર ને ઝાનર્ટ હતા, ૩૦ ને સારોક એક હુવાન તથા શૂરવીર પુરથ, તથા તેના બાપના ધરના બારીસ સરદાર. ૩૧ અને બિન્યામીનના પુત્રોમાંથી સાહેલના બાઉઓ નલ્લ હબર, કેમકે હજી સુધી તેઓને વિશેષ વાન સાહેલના ધર પ્રત્યે વડાદાર રહેલો હતો. ૩૨ અને એકાદ

મના પુત્રોમાથી વીસ હજારને આઠમે, એએ પોતાના બાપના ધરમાં નામીયા શૂરવીર પુત્રો [હતા] ૩૧ અને મનારોહના અર્ધ કુળમાંથી અસદ હજાર, કે એએ દાઉદને રામ કરવા સારૂ આવવાને નામવાર નોંધાયલા હતા ૩૨ અને ચિરસાખારના પુત્રોમાથી, તે સમયે ઇસ્લાએલે શુ કરવું તેવા સમજનારા માણસો તેઓના મુખે બર્ષે હતા, ને તેઓના સર્વ લાઇએ તેઓની આજ્ઞાને આધીન હતા. ૩૩ ઝબુલનમાંથી સૈન્યમાં જઇ રાકે એવા તથા સર્વ પ્રકારનાં યુદ્ધસો સજ્જિત યુદ્ધવ્યૂહ રચી રાકે એવા પચાસ હજાર, ને તેઓ [યુદ્ધવ્યૂહમાં] વ્યવસ્થા કરી રાકે એવા તથા બે મનવાળા નહિ, એવા [હતા]. ૩૪ અને નાફતાલી-માંથી એક હજાર સરદાર, ને તેઓની સાથે દાલ બર-છીવાળા સાડતીસ હજાર હતા ૩૫ અને દાનીઓમાથી યુદ્ધવ્યૂહ રચી રાકે એવા અઘાવીસ હજાર ને છર્ણે હતા ૩૬ અને આરોરમાથી સૈન્યમાં જઇ રાકે એવા તથા યુદ્ધવ્યૂહ રચી રાકે એવા આળીસ હજાર હતા ૩૭ અને ચરહનને પેઠે પાર રેઉએનીઓમાથી તથા ગાદીઓ-માંથી તથા મનારોહના અર્ધ કુળમાંથી યુદ્ધને માટે સૈન્યનાં સર્વ પ્રકારનાં રાજ સજ્જિત, એક લાખ ને વીસ હજાર હતા ૩૮ એ સર્વ લડવૈયા તથા યુદ્ધવ્યૂહ રચી રાકે એવા પુત્રો, દાઉદને સર્વ ઇસ્લાએલ ઉપર રાજ કરવા સારૂ, સપૂર્ણ આંતઃકરણથી હેઠાનમાં આવ્યા; ને દાઉદને રાજ કરવા સારૂ ખાકીના સર્વ ઇસ્લાએલ પહુ એક મનના હતા ૩૯ અને તેઓ ખાતા તથા પીના ત્રણ દિવસ સુધી ત્યાં દાઉદની સાથે રહ્યા, કેમકે તેઓના લાઇએએ તેઓને સારૂ તૈયારી કરેલી હતી. ૪૦ અને વળી એએ તેઓની પાસેના હતા, એટલે ચિરસાખાર તથા ઝબુલન તથા નાફતાલી સુધીનાં હતા, તેઓ અર્ધમાં પર, તથા ઉટા પર, તથા ખમ્બરો પર, તથા બળદો પર, રોટલી, એટલે મેંદાને બોરાક, અછરનાં ચકતાર, તથા દ્રાક્ષની લૂએ, તથા દ્રાક્ષરસ, તથા તેલ, તથા ગોધાએ, તથા પુષ્કળ ઘેટા લાવ્યા હતા; કેમકે ઇસ્લાએલમા આનહોત્સવ હતો.

૧૩ અને દાઉદે સહસ્રાધિપતિઓની તથા રાના ધિપતિઓની એટલે દરેક ઉપરીની સલાહ લાધી. ૨ અને દાઉદે ઇસ્લાએલની સર્વ સલાને કહ્યું કે, બે તમને સારૂ લાગે ને બે એ આપણા દેવ યહો-વાદથી હોય, તો આપણા બે લાઇએ ઇસ્લાએલના આખા દેશમાં ખાકી રહ્યા છે, તથા તેઓની સાથે બે

યાજકો તથા લેવીએ પોતાનાં પાદરોવાળાં નગરોમાં છે, તેઓની પાસે સર્વત્ર માણસો મોકલીએ, કે તેઓ આપણી પાસે એકઠા થાય; ૩ અને આપણે પોતાની પાસે આપણા દેવનો કોષ ફરીથી લાવીએ; કેમકે શાઉલના દિવસોમા આપણે તેની પાસે [પૂછ્યા] જતા નહોતા. ૪ અને આખી સલાએ કહ્યું કે, આપણે એમ કરીશું; કેમકે તે વાત સર્વ લોકની દષ્ટિમાં ઠીક લાગી. ૫ માટે દેવનો કોષ કિર્યાય-ચઆરીમથી લાવવા સારૂ દાઉદે મિસરના શીહોરથી તે હમાયના નાકા લગીના સર્વ ઇસ્લાએલને એકઠા કીધા. ૬ અને કેરિયા પર બિરાજમાન યહોવાહ, જે નામથી ઓળખાય છે, તે દેવનો કોષ ત્યાંથી લઇ આવવા સારૂ દાઉદ તથા સર્વ ઇસ્લાએલ બાબલાહમાં, એટલે યહુહાહના કિર્યાય-ચઆરીમમા, રવારી ચઢાવીને ગયા ૭ અને તેઓએ દેવનો કોષ અબીનાહાબના ધરમાથી [ઠાકી લાવીને] એક નવા ગાડામાં મૂક્યો; ને ઉઝા તથા આલો ગાર્ડ હાંકતા હતા ૮ અને દાઉદ તથા સર્વ ઇસ્લાએલ પોતાના સઘળા બળથી, એટલે ગાયનોથી તથા વીણાઓથી તથા સતારોથી તથા ડંફોથી તથા ઝાંઝોથી તથા રજાશિંખાંથી દેવની આગળ ઉત્સવ કરતા હતા ૯ અને તેઓ કીદાનની ખળા પાસે આવ્યા, ત્યારે ઉઝાએ કોષને પકડવા સારૂ પોતાનો હાથ લાખે ક્યો; કેમકે બળદોએ ઠાકર ખાધી. ૧૦ અને યહોવાહનો કોષ ઉઝા પર પ્રગટ્યો, ને તેણે એને શિક્ષા કીધી, કેમકે એ પોતાને હાથ લાખે કરીને કોષને [અડક્યો], ને તે ત્યાં ઉત્તર આગળ મરણ પામ્યો ૧૧ અને યહોવાહે ઉઝા પર ધસારો ક્યો, તેથી દાઉદને ખોટું લાગ્યું; ને આજ લખી તે જગ્યાનું નામ તેણે યેરેસ-ઉઝા પારયું ૧૨ અને તે દિવસે દાઉદે દેવથી બિહીને કહ્યું કે, હું મારે ઘર દેવને કોષ કેમ કરીને લાવું? ૧૩ માટે દાઉદે કોષને દાઉદના નગરમા પોતાને ત્યા આવ્યો નહિ, પણ તેને બીજી તરફ, એટલે જિત્તી ઓબેદ અહોમના ધરમાં, લઇ ગયો ૧૪ અને દેવને કોષ ઓબેદ-અહોમના ધરમાં તેના કુટુંબની સાથે ત્રણ માસ રહ્યો; ને યહોવાહે ઓબેદ-અહોમના ધરને તથા તેના સર્વેવને આશી-ર્વાદ દીધો.

૧૪ અને સુરના રાજ હીરામે દાઉદને સારૂ એક ઘર બાંધવાને તેની પાસે સંદેશિયા સાથે એરેજ કાષ્ટ તથા કડિયા તથા સુતારો મોકલ્યા.

૨ અને દાઉડે લગણું કે યદોવાહે મને ઇસ્તાએલ પર શબ્દ સ્થાપિત કરીધા છે, કેમકે તેના ઇસ્તાએલ લોકોની ખાતર તેનું શાન્ત ધણું મહિમાવાન કરાણું હતું.

૩ અને દાઉડ ચત્રશાયેમમાં વળી બીજી સ્ત્રીઓ પરણ્યા; ને દાઉડને બીજા પુત્રો તથા પુત્રીઓ થયાં. ૪ અને ચત્રશાયેમના તેને યસલા તેના હોકરામાં નામ આપે; શામેઅઆ તથા શોબાબ, આથાન તથા મુલે-માન, ૫ તથા વિષ્ણુદાસ તથા અલીશૂઆ તથા એલ્વેલેટ, ૬ તથા નોનાદ તથા નેફેમ તથા ચારીઆ, ૭ તથા અલીશૂઆ તથા બએલ્લાદા તથા અલીફેલેટ.

૮ અને પલિસ્તીઓએ સાંભળ્યું કે દાઉડ સર્વ ઇસ્તાએલ પર શબ્દ કરીકે અભિક્ષિત થયેા છે, ત્યારે સર્વ પલિસ્તીઓ દાઉડની શોધ કરવા અટી આવ્યા; ને દાઉડ તે સાંભળીને તેઓની સામે બહાર નિકળ્યો. ૯ હવે પલિસ્તીઓએ રણક્રમનાનીય પ્રદેશમાં ધાડ પાડી. ૧૦ અને દાઉડે દેવની સલાહ પ્રજ્ઞા કરી કે, ઇશુ પલિસ્તીઓની વિરુદ્ધ જહાદ કરું ને ઇશુ. ૧૧ તેઓને મારા હાથમાં સોપશે; ને યદોવાહે તેને કરી કે, ચત્રાષ કર; કેમકે હું તેઓને વારા હાથમાં આપીશ. ૧૨ એમ તેઓની સ્વારી બખાલ-પરાસીમ આવ્યા, એટલે ત્યાં દાઉડે તેઓને માર્યા; ને દાઉડે કરી કે, પાલીના જાગમુગી પેકે હથેરેમાસ સુગુઓને મારી દસજ સંન કરીધા છે. ને માટે તેઓએ તે જગ્યાનું નામ બખાલ-પરાસીમ પાડ્યું. ૧૩ અને તેઓએ પોતાના દેવોને ત્યાં ષડના મેલ્યા; ને દાઉડે કુકમ કરીયો, ને તેઓ અબિધી બાન્ને જાગમુગીમાં આવ્યા. ૧૪ અને પલિસ્તીઓએ ફરી બીજાવાર નીચ પ્રદેશમાં ધાડ પાડી. ૧૫ અને દાઉડે ફરી દેવની સલાહ પ્રજ્ઞા કરી; ને રવે તેને કરી કે, નેઓની પાછળ જતો ના, તેઓની પાછળથી ફરી જઈને સેવરનાં ઝાઝવાંથી સાથેથી તેઓ પર આઠ પદ. ૧૬ અને સેવરનાં ઝાઝવાંની ટોના પર હુલ કરવાને અવાજ તે સાંભળે, ત્યારે એમ ધાડ કે તે નિત્ય આવેને ઇશુ કરશે; કેમકે પલિસ્તીઓનું મન મારા સાથે દેવ વાલી આવજ થયા છે. ૧૭ અને રવે તેને ને ઈ આજ્ઞા કરી હતી તેમ દાઉડે કરી; ને તેઓએ નિત્યેનથી કેક મેડેર મુખી પલિસ્તીઓના મેનને મારી. ૧૮ અને દાઉડની ચીત્તિ ઝરે રેગમાં ફેલાય; ને યદોવાહે મને દેસલવિઓ પર તેનો :૨ બેસાડા.

૧૫

૧ અને દાઉડનાં નગરમાં [દાઉડે] પોતાને માટે ષરો બનાવ્યાં; ને તેણે દેવના હેપને સાથ જગ્યા તૈયાર કરીધી, ને તેને સાથ મંડપ ચોટયો. ૨ ત્યારે દાઉડે કરી કે, લેવીઓ શિવાય કોઈએ દેવનો કોય ઉત્પન્ન નહિ; કેમકે દેવનો કોય ઉત્પન્નવા સાથ તથા સદા તેની સેવા કરવા સાથ યદોવાહે તેઓને જ પસંદ કરીધા છે. ૩ અને દાઉડે યદોવાહના કોપને સાથ ને જગ્યા તૈયાર કરી હતી, ત્યાં તેને લઈ જવા સાથ તેણે ચત્રશાયેમમાં સર્વ ઇસ્તાએલને ભેગા કર્યા. ૪ અને દાઉડે હાજરના પુત્રોને તથા લેવીઓને એકઠા કર્યા; ૫ હદાથના પુત્રોમાંના; ઉરીએલ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ, એક સો ને વીસ; ૬ મશારીના પુત્રોમાંના; અસાયાદ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ બસે ને વીસ; ૭ મેલોમના પુત્રોમાંના; થોએલ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ એક સો ને ત્રીસ; ૮ અલીસાફાનના પુત્રોમાંના; શામાવાદ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ બસે; ૯ હેમોનના પુત્રોમાંના; અલીએલ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ બેસી; ૧૦ અલીએલના પુત્રોમાંના; આમી-નાદાબ મુખ્ય, તથા તેના ભાઈઓ એક સો ને બાર. ૧૧ અને દાઉડે સામેક તથા અખ્યાધાર ચાળકોને તથા ઉરીએલ, યસાયાદ, તથા થોએલ, શામાવાદ, તથા અલીએલ તથા આમીનાદાબ, એ લેવીઓને ભોલાવ્યા, ૧૨ ને તેઓને કરી કે, તમે લેવીના આપોનાં [ધરેતરા] મુખ્યો છે; તમે તથા તમારા ભાઈઓ બસે પોતાને ઇશુ કરો, એ માટે કે ને [જગ્યા] મે ઇસ્તાએલના દેવ યદોવાહના કોપને સાથ તૈયાર કરી છે ત્યાં તેને લઈ આવે. ૧૩ તમે પહેલે વખતે તેને ન [ઉચ્ચાર્યો], માટે આપણા દેવ યદોવાહે આપણામાં બંધાજ પાડ્યું, કેમકે આપણે નિયમ પ્રમાણે તેની દાનુરમાં ગયા નહિ. ૧૪ એ માટે યાજ્ઞોએ તથા લેવીઓએ ઇસ્તાએલના દેવ યદોવાહનો કોય લઈ આજરા સાથ પોતાને ઇશુ કર્યા. ૧૫ અને યદોવાહના વચન પ્રમાણે મુસાએ જેમ આજ્ઞા આપી હતી, તેન લેવીના પુત્રોએ પોતાની ખાંધ પર દેવનો કોય તેની અંદરના દાંડવરે ઉપાડ્યો. ૧૬ અને દાઉડે લેવીઓના મુખ્યોને કરી કે, ચાલોતણી, સજાર તથા તોહીઓ તથા ઝાંતણી, ચોટા અજાજ કરવા સાથ તથા, ઉત્તા-દણી મેગી ચાલી હદાઈના સાથ, પોતાના ગર્યા ભાઈઓને નિમવા. ૧૭ માટે લેવીઓએ થોએલના પુત્ર દેમાનને; તથા તેના ભાઈઓમાંના મેરેખાદના પુત્ર

આસાફને; તથા તેમના બાઈઓના એટલે મરાસીના પુત્રોમાના ફાયાલાહના પુત્ર એવાનને; ૧૮ને તેઓની સાથે *તેઓના બીજી પાંચરીના બાઈઓને, એટલે અખાર્યાહ, મેન તથા યઅગ્રીએલ તથા રામીરામોથ તથા યહીએલ તથા ઉત્તી, અલીઆળ તથા બનાયાહ તથા માઅસેયાહ તથા માતિથ્યાહ તથા અલીકુલેહ તથા મિકનેયાહ તથા ઓમ્રેદ-અદોમ તથા યેષએલ, એઓને દ્વારપાળો નિમ્યા ૧૯ એમ હેમાન, આસાફ તથા એવાન, એ ગવેયા પિતૃજની ગ્રાંઝ મોટેથી વગાડવા સાથે [નિમાયા]; ૨૦ને અલામોથ રાજે ચઢાવેલા સતારો સહિત અખાર્યાહ તથા અગ્રીએલ તથા રામીરામોથ તથા યહીએલ તથા ઉત્તી તથા અલીઆળ તથા માઅસેયાહ તથા બનાયાહને; ૨૧ અને રામીનીય રાજે ચઢાવેલા વીણાઓ સહિત રાજ કાઢવા સાથે માતિથ્યાહ તથા અલીકુલેહ તથા મિકનેયાહ તથા ઓમ્રેદ-અદોમ તથા યેષએલ તથા અઝાર્યાહને [નિમ્યા]. ૨૨ અને લેવીઓનો મુખ્ય કનાન્યાહ આવ નનો ઉપરી હતો; તે પ્રવિણ હતો, એ માટે તે ગાયન વિશે શિખવતો. ૨૩ અને મેરેખ્યાહ તથા એહકાનાહ કોપને માટે દ્વારપાળો હતા. ૨૪ અને રાબાન્યાહ તથા યેરાફાહ તથા નયાનએલ તથા અમાસાય તથા અખાર્યાહ તથા બનાયાહ તથા અલીએઝેર યાજ્ઞકો દેવના કોપની આગળ રજુશિગડા વગાડનારા હતા; ને ઓમ્રેદ અદોમ તથા યહીયાહ કોપને માટે દ્વારપાળો હતા. ૨૫ માટે દાઉદ તથા ઇસ્તાએલના વડીલો તથા સહસ્રાધિપતિઓ આનહથી ઓમ્રેદ-અદોમના ઘર-માંથી યહોવાહને કરારકોષ લઈ આવવા સાથે ગયા; ને જ્યારે દેવે યહોવાહને કરાર કોષ ઉત્થકનારા લેવીઓને સહાય કરી, ત્યારે એમ થયું કે તેઓએ સાત બળદો તથા સાત થેટાઓનો યજ્ઞ કીધો. ૨૬ અને દાઉદે તથા કોષ ઉત્થકનાર સર્વ લેવીઓએ તથા ગવેયાઓએ તથા ગવેયાઓના ગાયનના ઉપરી કનાન્યાહો ઝીણા રાખના ઝકમા પહેરેલા હતા; ને દાઉદે રાખુનો એફોદ પહેરેલો હતો. ૨૮ એમ સર્વ ઇસ્તાએલ યહોવાહના કરારકોષને હર્ષનાઈ સહિત તથા સરજીઈના અવાજ સહિત તથા રજુશિગડા સહિત તથા ગ્રાંઝ સહિત, સતાર, તથા વીણાથી મેટા અવાજ કરતા લઈ આવ્યા. ૨૯ અને યહોવાહને કરારકોષ દાઉદના નગરમા આવ્યો, ત્યારે એમ થયું કે ગ્રાંઝલની પુત્રી મીખાલે બારીમાંથી ડાકિયુ કરીને દાઉદ સામને કહતો તથા

ઉત્સવ કરતો જોયો; ને તેણીએ પેતાના મનમાં તેને હૃદયકાંચો.

૧૬ અને તેઓ દેવના કોષને અદર લાવ્યા, ને તેને સાથે એ મહત્ત્વ દાઉદે ચોંટાડ્યો હતો, તેની વચમાં તેઓએ તેને મૂક્યો; ને તેઓએ દેવની આગળ દંદનીયાર્પણો તથા શાંત્યર્પણો ચઢાવ્યાં. ૨ અને દાઉદે દંદનીયાર્પણો તથા શાંત્યર્પણો ચઢાવી રહ્યો, ત્યારે તેણે યહોવાહને નામે લોકોને આશીર્વાદ દીધો. ૩ અને તેણે ઇસ્તાએલના પ્રત્યેક માણસને, પુરુષને તથા સ્ત્રીને, પ્રત્યેકને રોટલોની ચપાતી તથા [મોસો] કટકો તથા દ્રાક્ષની બાટી આપ્યાં.

૪ અને યહોવાહના કોપની આગળ સેવા કરવા સાથે, તથા ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહની પ્રતિષ્ઠા કરવા તથા આભાર માનવા તથા સ્તુતિ કરવા સાથે, ડેટલા-એક લેવીઓને તેણે નીચે પ્રમાણે કરાવ્યા; ૫ એટલે આસાફ મુખ્ય, તથા તેથી ઉતરતે ફરફે અખાર્યાહ, યેષએલ તથા રામીરામોથ તથા યહીએલ તથા માતિથ્યાહ તથા અલીઆળ તથા બનાયાહ તથા ઓમ્રેદ-અદોમ તથા યેષએલ, સતાર તથા વીણા સહિત; તથા આસાફ એ ગ્રાંઝ લઈને મોટેથી વગાડતો હતો; ૬ તથા રજુશિગડાં લઈને દેવના કરારકોપની આગળ જલુ [રહેવા સાથે] બનાયાહ તથા યાહઝીએલ યાજ્ઞકો.

૭ પછી યહોવાહનું સ્તવન કરવાનો વિધિ તે દિવસે દાઉદે પહેલવહેલાં આસાફ તથા તેના બાઈઓની હરેતક રચાવેલો.

૮ યહોવાહને આભાર મનો; તેના નામની વિનંતી કરે;

લોકોમા તેનાં કૃત્યો જાણાવે

૯ તેની પ્રત્યે ગાયન કરે; તેની સ્તુતિનાં ગીત ગાઓ, તેનાં સર્વ આશ્ચર્યકારક કામોનું તમે મનન કરો

૧૦ તમે તેના પવિત્ર નામમાં અભિમાન કરો, યહોવાહને શોધનારાનાં હૃદયો આનંદ કરો.

૧૧ યહોવાહને તથા તેના સામથ્યને તમે શોધો, સદા સર્વદા તેના મુખને શોધો.

૧૨ એ આશ્ચર્યકારક કામ તેણે કર્યાં છે તેમને યાદ રાખો;

તેના ચમત્કારો તથા તેના મુખનાં ન્યાયવચનો [યાદ રાખો].

૧૩ હે તેના સેવક ઇસ્તાએલના સતાન,

૧૭ અને દાઉદ પોતાના ઘરમાં રહેવા લાગ્યો, ત્યારે એમ થયું કે, દાઉદે નાથાન ભવિષ્યવાદીને કહ્યું કે, જો, હું એરેજકાષ્ટના ઘરમાં રહું છું, પણ યહોવાહના કરારનો કોષ પડદા તળે રહે છે. ૨ અને નાથાને દાઉદને કહ્યું કે, તારા અંતઃકરણમાં છે તે સર્વ કર, કેમકે દેવ તારી સાથે છે. ૩ અને તેજ સને એમ થયું કે, દેવની વાણી નાથાનની પાસે એવી આવી કે, ૪ જ્યારે મારા સેવક દાઉદને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારે મારે માટે રહેવાનું ઘર બાંધવું નહિ; ૫ કેમકે હું ઇસ્ત્રાએલને કહી લાગ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી હું ઘરમાં વસ્યો નથી, પણ એક તણથી બીજા તણએ તથા [એક] મઝપથી [બીજા મઝપે] ફર્યો છું. ૬ ને બધી જગ્યાઓમાં હું સર્વ ઇસ્ત્રાએલ-પુત્રો સાથે ચાલ્યો છું, ત્યાં, ઇસ્ત્રાએલના ન્યાયાધીશો નેઓને મેં મારા લોકનું પોષણ કરવાની આજ્ઞા આપી હતી, તેઓમાંના કોઈને હું મેં એકે શબ્દ પણ કહ્યો કે, મારે સાથે તમે એરેજકાષ્ટનું ઘર કેમ બાંધ્યું નથી? ૭ માટે હવે તું મારા સેવક દાઉદને એમ કહે કે, સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, મેં તને મારા ઇસ્ત્રાએલ લોક ઉપર અધિકારી થવાને મેંદાવાડામાંથી, ઘેરાંની પાછળ રખડવામાંથી લીધો. ૮ અને તું જ્યાં કંઈ ગયો, ત્યાં હું તારી સાથે રહ્યો છું, ને તારી આજ-બીજી તારા સર્વ શત્રુઓને મેં કાપી નાખ્યા છે; ને પૃથ્વીમાં નેઓ મોટા છે તેઓના નામ નેતું તાર નામ હું કરીશ. ૯ અને હું મારા ઇસ્ત્રાએલ લોકને સાથે જગ્યા કરાવીને તેઓને રાખીશ, કે તેઓ પોતાના સ્થળમાં રહે, ને ફરીથી કહી ખસેડાય નહિ; ૧૦ પહેલાંની પેઠે તથા ને દિવસે મેં ન્યાયાધીશોને મારા ઇસ્ત્રાએલ લોકોનું ઉપરીપણું કરવાનો હુકમ કીધો ત્યારથી [યહુ આબ્યુ છે તેમ], હવે પણ દુષ્ટાઈના પુત્રો તેમનો ફાયર કરી નહિ; ને હું તારા સર્વ શત્રુઓને વશ કરીશ. ૧૧ બીજું હું તને કહું કે, યહોવાહ તારે સાથે ધર બાંધશે. ૧૨ અને તારા દિવસો પૂરા થતાં તને તારા પિતૃઓની પાસે જવું પડશે, ત્યારે એમ થશે કે હું તારા પછી તારા સંતાનને સ્થાપિત કરીશ, કે ને તારા પુત્રોમાંનો હશે; ને તેનું રાજ્ય હું સ્થાપીશ. ૧૩ તે મારે સાથે ધર બાંધશે, ને હું સદાને માટે તેનું રાજ્યાસન સ્થાપીશ. ૧૪ હું તેનો પિતા થઈશ, ને તે મારો પુત્ર થશે; ને ને તારી અગાઉ હતો તેની પાસેથી મારી કૃપા જેમ મેં પાછી ખેંચી લીધી, તેમ

તેની ઉપરથી હું તે ખેંચી નહિ લઈશ; ૧૫ પણ હું તેને મારા ઘરમાં તથા મારા રાજ્યમાં સદા સ્થાપીશ; ને તેનું રાજ્યાસન સદાને માટે સ્થપાશે. ૧૬ આ સર્વ વચનો પ્રમાણે તથા આ સર્વ દર્શન પ્રમાણે નાથાને દાઉદને કહ્યું.

૧૬ ત્યારે દાઉદ રામ અદર આવીને યહોવાહની સન્મુખ બેઠો; ને તેણે કહ્યું કે, હે યહોવાહ દેવ, હું કોણ છું, ને મારું ઘર શું છે, કે તું મને આટલે સુધી લાગ્યો છે? ૧૭ ને હે દેવ, એ પણ તારી દક્ષિમ જૂન જેવું લાગ્યું, પણ તારા સેવકના ધર સબધી લાખા ભવિષ્યકાળ વિષે તું બોલ્યો છે, ને હે યહોવાહ દેવ, ઉચી પદવીના માણસની પંક્તિમાં તે મને ગવ્યો છે. ૧૮ તારા સેવકને આપેલા માન વિષે દાઉદ તને હજી વધારે શું કહી શકે, કેમકે તું તારા સેવકને બોલે છે. ૧૯ હે યહોવાહ, તારા સેવકની ખાતર, ને તારા પોતાના અંતઃકરણ પ્રમાણે આ સર્વ મહાભારત કાર્યો પ્રગટ કરવા સાથે, આ સર્વ મહાભારત [કાર્યો] તેં કીધાં છે. ૨૦ હે યહોવાહ, અમે અમારા કાનેથી ને સર્વ સાંભળ્યું છે તે પ્રમાણે તારા જેવા કોઈ નથી, ને તારા શિવાય બીજા કોઈ દેવ નથી. ૨૧ અને તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકના જેવી પૃથ્વીમાં એકે દેશભલિ કથી છે, કે જેને પોતાને માટે દેશભલિ [કરવા] સાથે ખડી લેવાને દેવ ગયો હોય, એ માટે કે તારા લોક નેઓને તું મિસરમાંથી ખડી લાગ્યો તેઓની આગળથી દેશભલિઓને હાકી કહાડીને, મહાન તથા બચકર કાર્યોવટે તું પોતાનું નામ [મહિમાવાન] કરે? ૨૨ કેમકે તે તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકને સદાને માટે પોતાના લોક કથી છે; ને તું યહોવાહ તેઓનો દેવ થયો. ૨૩ અને હવે હે યહોવાહ, ને વચન તું તારા સેવક સબધી તથા તેના ધર સબધી બોલ્યો છે તે સર્વકાળ સ્થાપિત થાઓ, ને તું બોલ્યો છે તે પ્રકારે. ૨૪ અને તારું નામ સર્વકાળ સ્થાપિત થાઓ તથા મોટું મનાઓ, એટલે [લોકો] એમ કહે કે, સૈન્યોનો યહોવાહ ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, હા, ઇસ્ત્રાએલના હકમાં દેવ છે; ને તારા સેવક દાઉદનું ધર તારી આગળ સ્થાપિત થયું છે. ૨૫ કેમકે મારા દેવ, તે તારા સેવકને પ્રગટ કીધું છે કે, તું તેને માટે ધર બાંધશે, એ સાથે તારી આજળ પ્રાર્થના કરવાનું તારા સેવકને મન થયું. ૨૬ અને હવે, હે યહોવાહ, તું દેવ છે, ને તારા સેવકને આ શ્રુત વચન આપ્યું છે. ૨૭ અને હવે તારા સેવકનું ધર તારી આગળ સર્વકાળ સુધી

ટકે, તે માટે તેને આશીર્વાદ દેવાનું તને સારૂ લાગ્યું,
કેમકે તો, હે યહોવાદ, આશીર્વાદ દીધો છે, ને તે
સદાને માટે આશીર્વાદિત થયું છે

૧૮ અને એ પછી એમ થયું કે દાઉદે પવિત્રતી-
ઓને મારીને તેઓને વધ કહ્યો, ને પવિ-
ત્રતીઓના દુષપ્રમાથી ગાય તથા તેના કર્ણાઓ લઈ
લીધા. ૨ અને તેણે મોઆબને માર્યો; ને મોઆબીઓ
દાઉદના તામેદાર યહને ખરણી ભરવા લાગ્યા. ૩ અને
સોબાદનો રાજા દદારએઝરે કાન નરી ઉપર પોતાનું
રાજ્ય સ્થાપવા સારૂ જતો હતો, ત્યારે તેને દાઉદે
દમાય લગી માર્યો. ૪ અને દાઉદે તેની પાસેથી એક
દબર રચો તથા સાત દબર સ્વારો તથા બીસ દબર
પાયબળ સિપાઈઓ લીધા; ને દાઉદે સોબા સર્વ
ધોડાઓના નસો કાપી નાખી, પણ તેઓમાથી એકસો
રોએ માટે રાખ્યા. ૫ અને દમરકના અરામીઓ
સોબાદના રાજા દદારએઝરને સહાય કરવા આવ્યા,
ત્યારે દાઉદે અરામના બાબીસ દબર પુરૂષોને માર્યા.
૬ પછી દાઉદે દમરકના અરામમાં [આણી] મૂક્યા, ને
અરામીઓ દાઉદના તામેદાર થયા, ને બેટા આઝી
આપી. અને જ્યાં કાંઈ દાઉદે ગયો ત્યાં યહોવાદે
તેને જીવ પમાડી. ૭ અને દદારએઝરના સેવકોએ
સોબાની કાલો સજેથી દગી, તે લઈને દાઉદે ચરસા-
લેમમાં આઝી. ૮ અને દદારએઝરનાં ઈષ્ટાઇ તથા
ફન નગરોમાથી દાઉદે પુષ્કળ પિત્તળ લીધું, ને તેવડે
સુલેમાને પિત્તળનો દોશ તથા સ્વર્ણ તથા પિત્તળનાં
વાસણો બનાવ્યાં. ૯ અને દમાથના રાજા તેઉએ
સાલભૂંડે કે દાઉદે સોબાદના રાજા દદારએઝરનું
સપ્ત સૈન્ય માર્યું છે, ૧૦ ત્યારે તેણે પોતાના પુત્ર
દદારસામને સોબા, રૂપા, તથા પિત્તળના સર્વ જીવતાં
વાસણો લઈને દાઉદ રાજાની પાસે તેને પ્રણામ કરવા
તથા તેને ખન્યવાદ આપવા એ સારૂ મોકલ્યો, કે તેણે
દદારએઝરની સાથે યુદ્ધ કરીને તેને માર્યો હતો, કાંતે
દદારએઝરને તોડીની સાથે વિગ્રહ ચાલતો હતો.
૧૧ ૭ ને રૂપ તથા સોનું સર્વ દેશલનિઓ પાસેથી,
અરોમ પાસેથી તથા મોઆબ પાસેથી તથા આમ્મે-
નપુત્રો પાસેથી તથા પવિત્રતીઓ પાસેથી તથા જમ-
લેક પાસેથી તે દરી લાવ્યાં હતાં, તેની સાથે એ પણ
દાઉદ રાજાએ યહોવાદને અર્પણ કીધાં. ૧૨ વળી સર-
યાદના પુત્ર આબ્દાય મીડાના નીચણમાં અસદ
દબર અરોમીઓને માર્યા. ૧૩ અને તેણે અરોમમાં

ચાણું મૂક્યાં; ને સર્વ અરોમીઓ દાઉદના તામેદાર
થયા, ને જ્યાં જ્યાં દાઉદે ગયો ત્યાં ત્યાં યહોવાદે
તેને જીવ પમાડી

૧૪ અને દાઉદે સર્વ ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય કરતો
હતો; ને તે પોતાના સર્વ લોકોને ન્યાય તથા ઇનસાફ
કરતો હતો. ૧૫ અને સરૂયાદનો પુત્ર યોઆબ સૈન્યો-
ખરી હતો; ને અહીલુબનો પુત્ર યહોશાફાઠ ઇનિહાસક
હતો. ૧૬ અને અહીલુબનો પુત્ર સારોક તથા અબ્યા-
યારનો પુત્ર અબીમેલેખ ચામકો હતા, ને રાબ્બા ચિટ-
લીત હતા; ૧૭ ને યહોયાદાનો પુત્ર બનાયાહ કરેથી
તથા પલેથીઓનો ઉપરી હતો; ને દાઉદના દીકરાઓ
રાજાની હતુરમાં મુખ્ય [અમલદારો] હતા.

૧૯ અને એ પછી એમ થયું કે આમ્મેનપુ-
ત્રોનો રાજા નાહાસ મરણ પામ્યો, ને તેની
જગ્યાએ તેના પુત્રે રાજ્ય કીધું. ૨ અને દાઉદે કહ્યું કે,
હું નાહાસના પુત્ર દાનૂન પર કૃપા રાખીશ, કેમકે
તેના બાપે મારા પર કૃપા રાખી હતી, મારે દાઉદે
તેના બાપ સળધી તેને દિવાસો દેવા સારૂ કાસદો
મોકલ્યા; ને દાઉદના સેવકો દાનૂનને દિવાસો દેવા
સારૂ આમ્મેનપુત્રોના આગેવાનોએ દાનૂનને કહ્યું
કે, યું તું એમ ધારે છે કે, તારા બાપના સન્માનાર્થે
દાઉદે તારી પાસે દિવાસો દેનારાઓને મોકલ્યા છે? યું
તેના આકરો દેશની વપાસ કરવા તથા તેને પાય-
માલ કરવા તથા બાળી કાઢવા સારૂ તારી પાસે નથી
આવ્યા? ૪ મારે દાનૂને દાઉદના સેવકોને પકડીને
તેઓને બોડાવ્યા, ને તેઓના જમના વચમાથી, એટલે
કુલા સુધી કાપી નાખીને તેઓને મોકલી દીધા.
૫ પછી કોઇએ જઈને, તે પુરૂષોના કેવા દાલ કહ્યો છે,
તેની ખબર દાઉદને કરી, ને તેણે તેઓની સામા
[માણસો] મોકલ્યા; કેમકે તે પુરૂષોને ધાત્રી લાજ
લાગતી હતી. અને રાજાએ કહ્યું કે, તમારી દાદી
વધવા લગી તમારે ચરેખામાં રહેવું, ને પછીથી પાછા
આવવું. ૭ અને આમ્મેનપુત્રોએ બેપુ કે પોતે પોતાને
દાઉદની નજરમાં ધિકારપાત્ર કહ્યો છે, ત્યારે દાનૂન
તથા આમ્મેનપુત્રોએ પોતાને સારૂ અરામનાદરાઈમ-
માથી તથા અરામ માઅબાદમાથી તથા સોબાદ-
માથી રચો તથા સ્વારો બાડે રાખવા સારૂ એક દબર
લાવન રૂપ મોકલ્યું. ૭ મારે તેઓએ પોતાને સારૂ
ખત્રીસ દબર રચો તથા માઅબાદના રાજાને તથા

તેના લોકોને પૈસા પહોંચે રાખ્યા, ને તેઓએ આવીને મેદાના આગળ ધાવણી કરી, ને આશ્મેનપુત્રો પોતાના નજરામીથી એકત્ર થઈને યુદ્ધને માટે આવ્યા. ૮ અને દાઉદે એ સાંભળ્યું ત્યારે તેણે થોઆળને બળવાનોના સંધળા સેન્યો સંદિત મોકલ્યો. ૯ અને આશ્મેનપુત્રોએ બહાર નિકળીને નજરના દરવાજાની ખાસે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો, ને જે રાત્રીએ આવ્યા હતા તેઓ રણક્ષેત્રમાં અલાયદા હતા. ૧૦ હવે થોઆળે જોયું કે, પોતાની સામે આગળ તથા પૂઠે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો છે, ત્યારે તેણે ઇસ્રાએલના સર્વ પક્ષે શીથલાઓમાથી કેટલાકને યુદ્ધી કાઢીને અરામી સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. ૧૧ અને યાહીના લોકોને તેણે પોતાના ભાઈ આબ્રામ-યના તાબામાં સોંપ્યા, ને તેઓએ આશ્મેનપુત્રોની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. ૧૨ અને તેણે કહ્યું કે, જો મને અરામ હશે તો હું મને સહાય કરજે; પણ જો હું આશ્મેનપુત્રોથી હારે તો હું તને સહાય કરીશ. ૧૩ હિંમત રાખજે, ને આપણા લોકોને માટે તથા આપણા દેવના નજરોને માટે આપણે મદદ કરી જોઈએ. ને યહોવાહને જેમ સાફ લાગે તેમ તે કરે. ૧૪ એમ થોઆળ તથા તેની સાથેના લોકો લડવા સાફ અરામીઓની સામે નજીક ગયા; ને તેઓ તેની આગળથી નાહા; ૧૫ અને આશ્મેનપુત્રોએ જોયું કે, અરામીઓ નાહા છે, ત્યારે તેઓ પણ તેના ભાઈ આબ્રામ-યની આગળથી નાહા, ને નજરમાં પેસી ગયા. પણ થોઆળ યશાયેમમાં આવ્યો. ૧૬ અને અરામીઓએ જોયું કે ઇસ્રાએલની આગળ હાર પામ્યા છો, ત્યારે તેઓએ કાસદો મોકલીને નહીને પેલેપાર જે અરામીઓ હતા, તેઓને હુદારએઝરના સેન્યના સરદાર શોફાખની સરદારી નીચે તેડાવ્યા. ૧૭ અને દાઉદને એની ખબર મળી; ને તે સર્વ ઇસ્રાએલને એકઠા કરીને યરદન ઉતર્યો, ને તેઓ હતા ત્યાં જ પહોંચીને તેણે તેઓની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. એમ દાઉદ અરામીઓની સામે યુદ્ધવ્યૂહ રચી રહ્યો એટલે તેઓએ તેની સામે યુદ્ધ શીઘ્ર. ૧૮ અને ઇસ્રાએલે અરામીઓને નસાવ્યા, ને દાઉદે અરામના સાત હજાર રથમાંના યોદ્ધાઓને તથા ચાળીસ હજાર પાયદળ સિપાઈઓને માટ્ટી નાખ્યા, ને સેન્યાધિપતિ શોફાખને મારી નાખ્યો. ૧૯ અને હુદારએઝરના ચાકરોએ જોયું કે, પોતે ઇસ્રાએલની આગળ હાર પામી છે, ત્યારે તેઓએ દાઉદની સાથે સલાહ કરી, ને તેના

તાબેદાર થયા; ને ફરીથી કહી અરામે આશ્મેનપુત્રોને સહાય કરવાની ઇચ્છા કરી નહિ.

૨૦ અને ત્રણ વર્ષ એસવાની વેળાએ, રાત્રીએ [યુદ્ધ] નિકળવાને વખતે એમ થયું કે, થોઆળ સેન્યબળ લઈને નિકળ્યો, ને આશ્મેનપુત્રોના દેશને મેદાન કરી મુખીને રાખ્યાહ બંધને તેણે તેને ઘેરો પાક્યો. પણ દાઉદ યશાયેમમાં રોકાયો, ને થોઆળે રાખ્યાહને મારીને તેને પાયમાલ કીધું. ૨૧ અને દાઉદે તેઓના રાત્રીને મુઠ તેના માથા પરથી લીધો, ને તેનું વળન તેને એક તાલત સોનાનું માલમ પડ્યું, ને તેમાં ટીસમાણેક હતા; ને તે દાઉદને માથે મૂકાયો; ને તે નજરમાંથી અતિ પુષ્કળ લૂટ બહાર લાવ્યો. ૨૨ અને તેની અંદરના લોકોને બહાર લાવીને તેઓને તેણે ઇસ્વતોવડે તથા લોકોની પક્ષીઓવડે તથા કુદાડીઓવડે રેસી નાખ્યા અને આશ્મેનપુત્રોનાં સર્વ નજરોને દાઉદે એ પ્રમાણે કર્યું; ને દાઉદ તથા સર્વ લોક યશાયેમમાં પાછા આવ્યા.

૪ અને એ પછી એમ થયું કે, પલિસ્તીઓની સાથે જેઝરમાં વિશ્વદ્ધ ભગ્યો; તે પ્રસંગે સિમ્મખાય હુરા-થીએ વીરપુત્રોમાંના સિમ્મખાયને માર્યો; ને તેઓ વશ થયા. ૫ અને પલિસ્તીઓની સાથે ફરીથી વિશ્વદ્ધ ભગ્યો; ને યાહરના પુત્ર એહહાનાને ગિત્તી ગોલ્ધા-યના ભાઈ લાહમીને માર્યો, જેના ભાલાને દારો વજુ-કરની તોર જેવો હતો. ૬ અને ગાયમાં ફરીથી વિશ્વદ્ધ થયો, ત્યાં એક મોટો કદાવર પુષ્ક હતો; ને તેને [દરેક હાથે ને દરેક પગે] છ છ, એટલે ચોવીસ આંગળા હતા, ને તે પણ વીરના પેટને હતો. ૭ અને તે ઇસ્રાએલને હુશ્કારતો હતો, ત્યારે દાઉદના ભાઈ શિમઆના પુત્ર યોનાથાને તેને માર્યો. ૮ એઓ ગાયમાં વીરથી નિપજ્યા હતા, ને તેઓ દાઉદને હાથે તથા તેના સેવકોને હાથે માર્યા ગયા.

૨૧ અને ઇસ્રાએલની વિશ્વદ્ધ શેતાન ઉભો થયો, ને તેણે દાઉદને ઇસ્રાએલની ગણતરી કરવાને ઉરકેવો. ૨૨ અને દાઉદે થોઆળને તથા લોકોના આગેવાનોને કહ્યું કે, જાઓ, જેરોશાથી તે ઠેક દાન લગી ઇસ્રાએલની ગણતરી કરો; ને ખબર લઈને મારી ખાસે આવજો કે તેઓની કુલ સંખ્યા હું જાણું. ૨૩ અને થોઆળે કહ્યું કે, યહોવાહ પોતાના લોક જેટલા છે તેના કરતા તેઓને સોમણ વધારો; પણ હું મારા ધણી રાત્રી, તેઓ સર્વ મારા ધણીના સેવકો નથી છું?

મારો ધણી આ કામ કરાવવા કેમ માગે છે? તે ઇસાએલને અપરાધનું કારણ થવા શા માટે ઇચ્છે છે? ૪ તો પણ શાનનું વેણ ચોઆળને માથે ચઢાવવું પડયું માટે ચોઆળ ચાલી નિકળ્યો, ને સર્વ ઇસા એવમા ફર્યો, ને ચરૂશાલેમ આગ્યો. ૫ અને ચોઆળે દાઉદને લોકની મલુત્રીના કુલ આકાડો આપ્યો, ને ઇસાએલમા સુધળા મળી અગિયાર હાથ તરવારિયા પુર્યો હતો, ને ચદુદાહમા તરવારિયા માલુસો ચાર હાથ ને સિત્તર દબર હતો. ૬ પણ તેણે તેઓ મધ્યે લેતો તથા જિન્નામીનને ગવ્યા નહોતા, કેમકે શાનને હુમ ચોઆળને પ્રિકારપાત્ર લાગતો હતો. ૭ અને આ કામથી હેવ અપ્રસન્ન થયો, માટે તેણે ઇસાએલ પર માર આપ્યો. ૮ અને દાઉદે દેવને કહ્યું, આ જે હત્ય મેં કીધું છે તેમા મેં મહા પાપ કર્યું છે, પણ હવે કૃપા કરી તારા સેવકને અન્યાય નિવાર, કેમકે મેં બહુ મુર્ખાઈ કીધી છે. ૯ અને યહોવાહે દાઉદના લવિખંદરીકે ગાદને એમ કહ્યું કે, ૧૦ ભલે, ને દાઉદને એ પ્રમાણે કહે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, હુ વારી આજળ મણ વાત મુકું છું, તેઓમાની એક તું પોતાને માટે પસંદ કર, કે હુ તે તારા પર લાજ ૧૧ માટે ગાદ દાઉદની પાસે આગ્યો, ને તેને કહ્યું યહોવાહ એમ કહે છે કે, [ત્રણમાથી] વારી મરજમા આવે તે તારે માથે છે, ૧૨ ત્રણ વર્ષ દુકાળ, અથવા તારા શત્રુઓની તરવાર તારા પર આવી પડવાથી તારા શત્રુઓની આજળથી ત્રણ મહિના સુધી ફાવ પામવો, અથવા તો ત્રણ દિવસ સુધી યહોવાહની તરવાર, એટલે કેશમા મરજી, તથા ઇસાએલની સર્વ સીમા એમા વિનાશ કરતો યહોવાહનો દૂત માટે હવે મારા મોકલનારને મારે શો જવાબ વાળવો તે વિષે વિચાર જા. ૧૩ અને દાઉદે માદને કહ્યું, હુ ધણી મુરકલીમા આગ્યો છું, મારે તો યહોવાહનાજ દાથમા પડવું, કેમકે તેની કૃપા અભ્યત છે, ને મારે માલુસના દાથમા પડવું ન એછએ. ૧૪ માટે યહોવાહે ઇસાએલ ઉપર મરજી મોકલી, ને ઇસાએલના સિત્તર દબર માલુસો માર્યા ગયા. ૧૫ અને હેવ ચરૂશાલેમનો નાશ કરવા સાથે તેમા એક દૂત મોકલ્યો, ને તે નાશ કરવાની આપી પર હતો એતમા યહોવાહે નજર કરી, ને એ વિપત્તિ સળથી તેને પશ્ચાત્તાપ થયો, ને તેણે નાશ કરનાર દૂતને કહ્યું કે, બસ છે, હવે તારો દાથ બંધ રાખ અને યહોવાહનો દૂત ઓર્નાન યમ્લીની બળ પાસે ઉભો રહો. ૧૬ અને દાઉદે પોતાની

આખો ઉચીકરી તો પૂર્યો તથા આહાવાની વચમા યહોવાહના દૂતને ઉભેલો જોયો, ને ચરૂશાલેમઉ પર લખાવેના તેના દાથમા નાજી તરવાર હતી. ૧૭ ત્યારે દાઉદ તથા વડીલો તાટ પહરીને ઉધા પડ્યા. ૧૮ અને દાઉદે દેવને કહ્યું કે, લોકની ગણતરી કરવાની આજ્ઞા કરનાર તે હું નથી? હા, પાપ કરનાર તથા મહા દુષ્ટતા કરનાર તે દુર છું, પણ આ ઘેટા, એએએ હું કીધું છે? હે મારા દેવ યહોવાહ, કૃપા કરી તારો દાથ મારી વિરૂદ્ધ તથા મારા બાપના ધર વિરૂદ્ધ યાઓ, પણ તે તારા લોકની વિરૂદ્ધ મધને તેઓને ન પીડે. ૧૯ ત્યારે યહોવાહના દૂતે માદને આજ્ઞા કરી કે દાઉદને કહે કે, તે જધને યમ્લી ઓર્નાનની બળમા યહોવાહને સાથે વેદી બાધે. ૨૦ અને જે વચન મારે યહોવાહને નામે કહ્યું તે પ્રમાણે દાઉદ ત્યા જયો. ૨૧ અને ઓર્નાને પાછા ફરિને દૂતને જોયો, ને તેના ચાર પુત્રો જે તેની સાથે હતા તેઓ સતાઇ ગયા. ઓર્નાન તો ધલ મસળતો હતો. ૨૨ અને દાઉદે ઓર્નાનની નજર આવતો હતો, તેવામા ઓર્નાને નજર કરી તો દાઉદને જોયો, ને તેણે બળમાથી બહાર આનીને દાઉદને સાથાન દંડવત પ્રણામ કીધા. ૨૩ ત્યારે દાઉદે ઓર્નાનને કહ્યું કે, આ બળીની જગ્યા મને આપ, કે હુ તે પર યહોવાહને સાથે વેદી બાધું, પૂરેપૂરી કિમત લઇને હું મને તે આપ, કે લોક ઉપરથી મરજી બધ પડે. ૨૪ અને ઓર્નાને દાઉદને કહ્યું કે, તુ તે પોતાને કળતે છે, ને મારો ધણી શાન પોતાની દુષ્ટિમા જેમ સાથે લાગે તેમ કરે, જે, કહ નીચાર્પણને સાથે બળે, તથા લોકોને સાથે ટપેરવાના રાજ, તથા ખાંધાર્પણને સાથે ધલ હુ તને આપુ છું, હું તે સર્વ આપુ છું. ૨૫ અને દાઉદે શાનએ ઓર્નાનને કહ્યું કે, ના પણ હુ અર્ચિય પૂરેપૂરી કિમત આપી-નેજ તે લઇશ, કેમકે જે વાર છે તે હુ યહોવાહને માટે નહિ લઉં, તેમજ ખરે વગરનું દંદનીયાર્પણ નહિ વડાવું. ૨૬ માટે દાઉદે ઓર્નાનને તે જગ્યાની કિમત બદલ તોળીને છર્સે રોચેલ સોનું આપ્યું. ૨૭ અને દાઉદે ત્યા યહોવાહને માટે વેદી બાધી, ને દંદનીયાર્પણ તથા વાત્પરંગો ચડાવ્યા, ને યહોવાહને વિનવી કીધી, ને તેણે દંદનીયાર્પણની વેદી ઉપર ત્માકાશમાથી અગ્નિ મોકલીને તેને ઉત્તર આપ્યો. ૨૮ અને યહોવાહે દૂતને આજ્ઞા કીધી, ને એણે પોતાની તરવાર તેના અગમ પાછી ધારી.

૨૮ તે સમયે જ્યારે દાઉદે જોયું કે યહોવાહને મને
• ઓર્નાન ચળતીની ખળીમાં ઉતાર આપ્યો છે, ત્યારે
તેણે ત્યાં યજ્ઞ કર્યો. ૨ કેમકે મુસાએ નિયમમાં બના
વેલો યહોવાહનો મઝબ તથા દહનીચાર્થજીની વેદી તે
સમયે ગિબ્ઝાનમાંના ઉચ્ચસ્થાનમાં હતો. ૩૦ પણ
દેવને પૂછવા સાફ તેની આગળ દાઉદે જઈ તકવા
નહિ, કેમકે યહોવાહના દૂતની તરવારથી તે બિહીતો
હતો.

૨૨ પછી દાઉદે કહ્યું કે, આ યહોવાહ દેવનું
ધર છે, ને આ ઇસ્રાએલને સાફ દહનીચા
ર્થજીની વેદી છે.

૨ અને ઇસ્રાએલના દેશમાં જે પરદેશીઓ હતા
તેઓને એકઠા કરવાને દાઉદે આજ્ઞા કીધી, ને દેવનું
વર બાધવાને પત્થર ધડવા સાફ સલાહોને તેણે કામ
લાગાવ્યા. ૨ અને ફરવાળના કમારોને માટે તથા
સાધાઆને માટે ખીલાઓને સાફ દાઉદે પુષ્કળ લોકો,
ને તોલક નહિ એટલું પુષ્કળ પિત્તળ, ૪ ને અસખ્ય
એરેન્જીઓ તૈયાર કર્યા, કેમકે લીઠોનીઓ તથા
સુદાઓ દાઉદની પાસે પુષ્કળ એરેન્જીઓ લાવ્યા.
૫ અને દાઉદે કહ્યું કે, મારો પુત્ર સુલેમાન જીવાન
તથા કામળ છે, ને યહોવાહને સાફ જે ધર બધાવાનું
છે, તે સર્વ દેશોમાં કીર્તિમાં તથા ભજોનવાલીમાં
અતિ મોટું થનું જોઈએ, માટે હું તેને સાફ તૈયારી
કરીશ એ માટે દાઉદે પોતાના મરજી અગાઉ પુષ્કળ
તૈયારી કીધી.

૬ પછી તેણે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને તેડાવ્યો, ને
ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને સાફ ધર બાધવાની તેને
સોંપણ કરી. ૭ અને દાઉદે સુલેમાનને કહ્યું, હે મારા
પુત્ર, મારા દેવ યહોવાહના નામને સાફ ધર બાધ-
વાનું મારા મતમાં હતું તો ખરું ૮ પણ મારી પાસે
યહોવાહની એવી વાણી આવી કે, તે પુષ્કળ લોકો
વહેવડાવ્યું છે, ને મોટા યજ્ઞો કીધા છે, તારે મારા
નામને સાફ ધર બાધવું નહિ, કેમકે મારી નજર
આગળ તે પૃથ્વી ઉપર જઈ લોકો વહેવડાવ્યું છે,
જે, તને પુત્ર થયો, તે શાંતિશીલ પુરૂષ થયો, ને
તેની ચારોગમના સર્વ સતુઓથી હું તેને વિશ્વાસ
આપીશ, કેમકે તેનું નામ સુલેમાન થયો, ને હું તેના
દિવસોમાં ઇસ્રાએલને સુલેહ તથા શાંતિ આપીશ,
૧૦ તે મારા નામને સાફ ધર બાધશે, ને તે મારો
પુત્ર થશે, ને હું તેના પિતા યહોવાહ, ને ઇસ્રાએલ ધર

તેના રાજ્યનું આસન હું સવેકાળ સ્થાપિત કરીશ.
૧૧ હવે મારા પુત્ર, યહોવાહ તારી સાથે હો, ને હું
આજ્ઞા દા, ને તેણે તારા સખી કહ્યું છે, તેમ હું
તારા દેવ યહોવાહનું ધર બાધ. ૧૨ કેવળ યહોવાહ
તને વિવેકબુદ્ધિ તથા સમજણ આપે, ને ઇસ્રાએલ
વિષે તને ગિબ્ઝામણ આપે, કે એમ હું યહોવાહ તારા
દેવના નિયમ પાળે. ૧૩ જે વિધિઓ તથા કુક્રમો યહો-
વાહે ઇસ્રાએલ સખી મુસાને ફરમાવ્યા, તે જો હું
પાળીને અમલમાં આણ્યો તોજ હું સફળ થશે,
બળવાન તથા ખૂબ હિંમતવાન થા, બિહીરા નહિ,
ને અભરાધરા પણ નહિ. ૧૪ હવે, જો, સહકમાં છતાં
મેં યહોવાહના ધરને સાફ એક લાખ તાનત સોનું તથા
ફસ લાખ તાનત રૂપું, તૈયાર કર્યા છે, ને અણતોલ
પિત્તળ તથા લોકો પણ, કેમકે તે પુષ્કળ છે, ને લાકડા
તથા પત્થર પણ મેં તૈયાર કર્યા છે, ને હું આજે તો
તેમાં ઉમેરો કરી દાઉદે ૧૫ વળી તારી પાસે પુષ્કળ
કારીગરો, એટલે પત્થર તથા લાકડા ધડનારા તથા
કોઈ પણ પ્રકારના કામમાં નિપુણ એવા સધળા પુરૂષો
છે. ૧૬ સોના રૂપાની તથા પિત્તળની તથા લોકોની
તો ગણતરી નથી, જીને કામે લાગ, ને યહોવાહ
તારી સાથે હો. ૧૭ વળી દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલે-
માનને સદાય આપવાની આજ્ઞા ઇસ્રાએલના સર્વ
સરદારોને આપીને કહ્યું, ૧૮ તમારો દેવ યહોવાહ
તમારી સાથે નથી છું? ને તેણે તમને ચેતવણ શાંતિ
આપી નથી છું? કેમકે તેણે દેશના રહેવાસીઓને
મારા હાથમાં સોંપ્યા છે, ને યહોવાહની આગળ તથા
તેના લોકોની આગળ દેવ વશ થયો છે. ૧૯ તો હવે
તમારા દેવ યહોવાહની શોધમાં તમારું અંત કરજી
તથા તમારો જીવ લગાડો, માટે યહોવાહના નામને
સાફ જે ધર બધાવાનું છે, તેમાં યહોવાહનો કરારકાય
તથા દેવના પવિત્ર પાત્રો લાવવા સાફ, તમે જીને
યહોવાહ દેવનું પવિત્રસ્થાન બાંધો.

૨૩ હવે દાઉદે જુદા તથા પાકી ઉમરે પહોંચ્યો
હતો, ને તેણે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને
ઇસ્રાએલ ઉપર સભ કરાવ્યો. ૨ અને તેણે ઇસ્રાએ
લના સર્વ સરદારોને તથા ચાન્કોને તથા લેવીઓને
એકઠા કર્યા. ૩ અને ત્રીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની
વયના લેવીઓની ગણતરી કરવામાં આવી, ને માધ-
દીક ગણતરી કરતા તેઓ આઠત્રીસ હજાર પુરૂષો થયા.
૪ તેઓમાંના યૌવ્વીસ હજારને યહોવાહના ધરના કામ

પર દેખરેખ રાખવાની હતી, ને ૭ હબર અમલ દારો તથા ન્યાયાધીશી હતા, ૫ અને ચાર હબર દારપાળો હતા; ને ચાર હબર, મેં [દાઉટે] એ વાછરો સ્તુતિ કરવાના બનાવ્યા હતા, તેવડે યહોવાહની સ્તુતિ કરતા હતા ૬ અને દાઉટે તેમની લેવીના પુત્રો પ્રમાણે એટલે, જેશાન, કહાથ તથા મશરી પ્રમાણે, વારાટોળીઓ પાડી ૭ જેશાનીઓ માના, લાઅદાન તથા શિમષ ૮ લાઅદાનના પુત્રો, યહીએવ એ મુખ્ય, તથા એયામ તથા ચોએલ, એ ત્રણ ૯ શિમષના પુત્રો, શનોએથ તથા દહીએલ તથા દારાન, એ ત્રણ એઓ લાઅદાનના બાપોના [ધરોના] મુખ્યા હતા ૧૦ અને શિમષના પુત્રો, યાહાય, ઝીના તથા થેલર તથા બરીઆહ, એ ચાર શિમષના પુત્રો હતા ૧૧ અને યાહાય મુખ્ય હતો ને ઝીઆહ એ બીજો, પણ થેલરને તથા બરીઆહને ધણા પુત્રો ન હતા, માટે તેઓ એક ગબ્લીમા બાપના એક ધરને ઠોકાંને ગણાયા ૧૨ કહાથના પુત્રો, આન્નામ, વિરેહાર, હેબ્રાન, તથા ઉઝીએલ, એ ચાર ૧૩ આન્નામના પુત્રો, હાફન તથા મુસા હતા, ને હાફન એ માટે જુદો કસાયો હતો કે તે તથા તેના પુત્રો સદા પરમપવિત્ર વસ્તુઓ અર્થે, સદા યહોવાહની આમળ ધૂપ બાળે, તેની સેવા કરે, તથા નેને નામે આશીર્વાદ દે ૧૪ પણ ઇયરેકાક મુસાના પુત્રો તો લેવીના કુળમા નોવાંયા ૧૫ મુસાના પુત્રો, જેશામ તથા અરીએલેર ૧૬ જેશામના પુત્રો, શખૂએલ એ મુખ્ય ૧૭ અને અલીએલેરના પુત્રો, રદાબ્યાહ મુખ્ય હતો અને અલીએલેરને બીજા પુત્રો ન હતા, પણ રદાબ્યાહના પુત્રો અતિનણા હતા ૧૮ વિરેહારના પુત્રો, શનોએથ એ મુખ્ય ૧૯ હેબ્રાનના પુત્રો, યરીયાહ એ મુખ્ય, અમાયીહ એ બીજો, યાહઝીએલ એ ત્રીજો, તથા યકામઆમ એ ચોથો ૨૦ ઉઝીએલના પુત્રો, મીઆહ એ મુખ્ય તથા વિરેશીયાહ એ બીજો ૨૧ મશરીના પુત્રો, માદલી તથા મૂશી માદલીના પુત્રો, એલઆઝાર તથા ઝીશ

ગબ્લીમા ગણાયા હતા, એટલે વીસ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયના એઓ યહોવાહના ધરની સેવાનું કામ કરનાર હતા તેઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યા હતા ૨૨ કેમકે દાઉટે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના જેવ યહોવાહને પોતાના લોકને આરામ આપ્યો છે, ને તે સર્વ કાળ વરંશાલેખમા વસે છે, ૨૩ ને લેવીઓને પણ દવે પછી મરપ તથા તેની સેવાને સાડ તેના સર્વ પાત્રો ઉચ્છરીને ફરવાની જરૂર નહિ પડે ૨૪ કેમકે દાઉદની ઉલ્લી આજ્ઞાથી વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની વયના લેવીપુત્રોની ગબ્લી કરાઈ હતી ૨૫ કેમકે તેઓનું કામ એ હતું કે, યહોવાહના ધરની સેવાને સાડ દારાનના પુત્રોની ખિજમતમા દાનર રહેલુ, એટલે આગણા ઝોમા તથા જોરદાએમા તથા સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓના શુદ્ધિકરણમા, એટલે દેવના ધરની સેવાના કામમા [દાનર રહેલુ], ૧ અર્પણ કરેલી રાંદપીને સાડ, તથા મિખમીર રાંદપીના કે તવામા રોકાયલાના કે તજેલના બાધાર્પણના મેદાને સાડ, તથા સર્વ ભતના માપ તથા પરિમાણને સાડ પણ [દાનર રહેલુ], ૨૦ ને દર સવારે તથા એમજ સાંજરે યહોવાહને ઉપકાર માનવા તથા સ્તુતિ કરવા ઉભા રહેલુ, ૨૧ તથા યહોવાહની આમળ ભણુ તેઓ વિષેના ઠરાવેલા કાનૂન પ્રમાણે ગણીને, સાબ્યાશોમા, અમાવારયાઓમા તથા મુકરર પર્વોમા, યહોવાહને સર્વ દહુની-યાર્ષિંગી ચઢાવવા રેર અને યહોવાહના ધરની સેવાને સાડ મુલાકાતમકપની સલાળ, તથા પવિત્રસ્થાનની સલાળ, તથા પોતાના ભાઈઓ દારાનના પુત્રોની સલાળ રાખવી

૨૪ અને હારનના પુત્રોની વારાટોળીઓ [આ પ્રમાણે હતી] હારનના પુત્રો, નાફાળ તથા અનીહ, એલઆઝાર તથા હયામાર ૨ પણ નાદાબ તથા અળીહ પોતાના બાપની અમાઉ મરી ગયા હતા, ને તેઓને ફરજન ન હતા, માટે એલઆઝાર તથા હયામાર ચાળકપદ બળવતા હતા ૩ અને દાઉટે તથા એલઆઝારના પુત્રોમાના સાદોકે તથા હયામારના પુત્રોમાના અદીમેલેએ તેઓની સેવામા તેઓની ગેઠવણુ પ્રમાણે તેઓની ટાળીઓ પાડી ૪ અને હયામારના પુત્રોમા [મળ્યા] તે કરતા એ ૧ આઝારના પુત્રોમા મુખ્ય પુત્રો વતારે કળા આવ્યા, ને તેઓની ટાળીઓ આ પ્રમાણે પાડી, એલઆઝારના પુત્રોમાના સોળ હતા, એઓ બાપોના ધરોના

પુત્રા, માદલી તથા એદર તથા ચરેગાય, એ ત્રણ ૨૬ એઓ પોતાના બાપોના ધરો પ્રમાણે લેવીના પુત્રો હતા, એટલે તેઓમાના એઓ માયાઈક નામેની

મુખ્યો [હતા], ને ઇયામારના પુત્રોમાના, તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે, આઠ હતા ૧ તે બન્ને ટાળી-એળા વર્ગો ચિટ્ટી નાખીને આ પ્રમાણે પાડ્યા, કેમકે એલઆરના પુત્રોમાના તેમજ ઇયામારના પુત્રોમાના પવિત્રસ્થાનના કારભારીઓ તથા દેવના કાર-ભારીઓ હતા ૧ અને નયાનએલનો પુત્ર તમાચાહ ચિટ્ટીસ, જે લેવીઓમાનો હતો, તેણે રાબની તથા સરહારોની તથા સાદોક ચાજની તથા અબ્યાચારના પુત્ર અદીમેલેબની તથા ચાજકોના તથા લેવીઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યોની સમક્ષ તેઓની નોંધ કરી, એવઆરના સબધમા બાપોનું એક ધર ગણાયુ, ને ઇયામારના સબધમા એક ગણાયુ ૭ હવે પહેલી ચિટ્ટી યહોયારીબની નિકળી, બીજી યહોવાહની, ૮ ત્રીજી હારીબની, ચોથી સેઆરીબની, ૯ પાંચમી માહજીયાહની, છઠ્ઠી મીયામીબની, ૧૦ સાતમી હાકો સની, આઠમી અબીયાહની, ૧૧ નવમી યેશુઆની, દસમી રાબાન્યાહની, ૧૨ બનિયારમી એલ્યાશીબની, બારમી ચાકીબની, ૧૩ તેરમી હુખાહની, ચૌદમી યેરોબ આબની, ૧૪ પંદરમી બિહ્યાહની, સોળમી હમ્મેરની, ૧૫ સત્તરમી હેઝીરની, અરાઠમી હાપિ-રસેસની, ૧૬ આગણીસમી પથાહાહની, વીસમી યહોએલની, ૧૭ અઠ-વીસમી ચાપીબની, બાવીસમી મામૂબની, ૧૮ ત્રેવીસમી દલાયાહની, ચોવીસમી માઆહ્યાહની ૧૯ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે તેઓના પિતા હોયને આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તેની હસ્તક અપાયલા હુકમ મુજબ યહોવાહના ધરમા આવવા માટે તેઓની સેવામા તેઓનો અનુક્રમ એ પ્રમાણે હતો

૨૦ અને લેવીના બાકીના પુત્રો વિષે, આઘામના પુત્રોમાનો, શુબાએલ, શુબાએલના પુત્રોમાનો, ચેહ-દયાહ ૨૧ રહાબ્યાહ વિષે, રહાબ્યાહના પુત્રોમાનો, ચિરશીયાહ એ મુખ્ય ૨૨ ચિરહારીઓમાનો, શલો મોય, શલોમોયના પુત્રોમાનો, ચાહાથ ૨૩ અને [હેબ્રોનના] પુત્રો, ચરીયાહ [એ મુખ્ય], બીબે અમાયોહ, ત્રીલે યાહઝીએલ, ચોથો યકામઆમ ૨૪ ઉઝઝીએલના પુત્રો, મીખાહ, મીખાહના પુત્રો માનો, રામીર ૨૫ મીખાહનો ભાઈ, ચિરશીયાહ, ચિરશીયાહના પુત્રોમાનો, અમાયોહ ૨૬ મરારીના પુત્રો; માહલી તથા મૂશી, ચામઝીયાહના પુત્રો, બનો ૨૭ મરારીના પુત્રો, ચામઝીયાહના, બનો તથા શોહામ તથા ઝાફૂર તથા ઇશી ૨૮ માહલીનો, એલ આઝાર, જે અપુત્ર હતો ૨૯ કીર્ત વિષે, ઝીરના પુત્રો,

ચરાહમએવ ૩૦ અને મૂશીના પુત્રો, માહલી તથા એદેર તથા ચરીમોથ એઓ પોતાના બાપોના ધરો પ્રમાણે લેવીઓના પુત્રો હતા ૩૧ અને તેઓએ પણ પોતાના ભાઈ હાઝનપુત્રોની પેઠે, દાઉદ રાબની તથા સાદોકની તથા અદીમેલેબની તથા ચાજકોના તથા લેવીઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યોની સમક્ષ ચિટ્ટીઓ નાખી, એટલે મુખ્ય માણસોના બાપોના [ધરોના] પોતાના નાના ભાઈના [બાપોના ધરો]ની પેઠેજ [ચિટ્ટીઓ નાખી]

૨૫ વળી દાઉદે તથા ડેન્યોના સરહારોએ, સેવાને સાફ, આસાફના તથા હેમાનના તથા ચૂદ્ધતના પુત્રોમાથી કેટલાએકને, વીજાવડે તથા સતા ૨૪૨૨ તથા ઝાઝેવડે સ્તોત્ર ગાવા સાફ જુદા કર્યા, ને પોતાને સોપેલી સેવા પ્રમાણે કામ કરનારાઓની ગણતરી નીચે મુજબ હતી, ૧ એટલે આસાફના પુત્રો-માના, ઝાફૂર તથા યુસફ તથા નયાન્યાહ તથા અરા ૨ એલાહ, એ આસાફના પુત્રો, એઓ આસાફ કે જે રાબના હુકમ પ્રમાણે બોધકનું કામ કરતો હતો તેના હાથ નીચે હતા ૩ ચૂદ્ધત વિષે, ચૂદ્ધતના પુત્રો, ગદાત્યાહ તથા સરી તથા ચરાયાહ, હરાબ્યાહ તથા માતિઆહ એ છ, તેઓ પોતાનો બાપ ચૂદ્ધત, કે જે વીજાવડે આભાર માનવામા તથા યહોવાહની સ્તુતિ કરવામા બોધકનું કામ કરતો હતો, તેના હાથ નીચે હતા, ૪ હેમાન વિષે, હેમાનના પુત્રો; બુહી-યાહ, માતાન્યાહ, ઉઝઝીએલ, રાબએલ, તથા ચરી-મોથ, હનાન્યાહ, હનાની, અલીઆયાહ, ગિદાહલી તથા રોમામી એદેર, ચેરબકારાહ, માહલોથી, હોથીર, માહઝીમોથ, ૫ એ સપળા, દેવના વચનોમા રાબનો જે બવિબ્દશક હેમાન, તેના પુત્રો હતા, એઓ શિંચ વગાડનારા હતા, ને હેવે હેમાનને ચૌદ પુત્રો તથા ત્રણ પુત્રીઓ આપ્યા હતા ૬ એઓ સર્વ દેવના ધરની સેવાને સાફ, ઝાઝેવડે, સતારવડે તથા વીજાવડે યહોવાહના ધરનું ગાયન [કરવા] કાળે પોતાના બાપના હાથ નીચે હતા, આસાફ, ચૂદ્ધત તથા હેમાન રાબના હુકમ તથે હતા ૭ અને તેઓના ભાઈઓ કે જેઓ યહોવાહ આગળ ગાયન કરવામા કેળવાયલા હતા, એટલે જેઓ બાહોશ હતા, તેઓના સુદ્ધા તેઓની સખ્યા બસે ને અઠવાસી હતા. ૮ અને તેઓએ સરખી રીતે, જેમ નાનાએ તેમ મોટાએ, જેમ ઝૂરએ તેમ સિખે પોતાના કામને માટે ચિટ્ટીઓ

નાખી. ૬ દરે પદેની ચિટ્ટી આસાફને સાર યુસફની નિકળી, બીજ બદાશમદની, તે તથા તેના બાઈઓ તથા પુત્રો મળી બાર દલા. ૭ ત્રીજી ઝાફુરની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૮ ચોથી ચિસીની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૯ પાંચમી નયાન્યાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૧૦ છઠી જુઝાયાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૧ સાતમી યશસમેલાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૨ આઠમી યગાયાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૩ નવમી માતાન્યાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૪ દસમી શિમહની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૫ અગિયારમી અઝારમેદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૬ બારમી દલાબ્યાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૭ તેસમી સુમાએદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૧૮ ચૌદમી માસિયાદની તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૧૯ પંદરમી ચરેમાયની તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૨૦ તેણેમી દનાન્યાદની તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૨૧ સત્તરમી યોરમગાલાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૨૨ અઠાદમી દનાનીની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૨૩ એગાસિસમી માસેયીની તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૨૪ ઊંચમી અડિયાયાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૨૫ એકઊંચમી દોયીની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા. ૨૬ બાઊંચમી ચિદાલની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૨૭ ઊંચમી માદાબ્યાદની, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા, ૨૮ નાઊંચમી રોમામી એસેલી, તેના પુત્રો તથા તેના બાઈઓ મળી બાર દલા.

૨૬ દ્વારપાળોની વાસોટોનીઆ વિષે, કોરા હોમી વિરે, આસાફના પુત્રોમાના કારેના પુત્ર મરોએમ્યાદ ૧ અને મરોએમ્યાદના પુત્રો આ દલા, એટલે ન્યેમપુત્ર તથા હાદ, બીજે ચરીઅઅલ, એએ અગાવાદ ન્યોજામીઅલ, ૪ પાંચમી એકામ, છઠી વદોદામ, સાતમી નેકવદોનેઆલ. ૪ અને

એએદ અદોમના પુત્રો આ હતા, એટલે ન્યેમપુત્ર સમાયાહ બીજે ચદોદામ, ત્રીજે યોઆહ તથા ચોથો શામાર તથા પાંચમી નયાનએદ, ૫ છઠી આમીએલ, સાતમી ચિરસામાર, આઠમી પેઠેલ્લ વાય, કેમકે દેવે તેને આગીવાદ દીધા હતા. ૬ અને તેના પુત્ર સમાયાહને પુત્રો વસ હતા, જેઓ પોતાના બારના ધર પર અધિકારીઓ હતા, કેમકે તેઓ શૂરવીર હતા. ૭ સમાયાહના પુત્રો, એટલી તથા રફાએલ તથા એએદ એદઅમાદ, જેના બાઈઓ અલીફ તથા સમાયાહ સૂર પુરેયા હતા. ૮ એઓ સર્વ એએદ-અદોમના પુત્રો હતા, તેઓ તથા તેઓના પુત્રો તથા તેઓના બાઈઓ જેઓ સેવાને સાર બળ વાન તથા શક્તિવાન પુરેયા હતા, તેઓ એએદ અદોમના બાઈઓ હતા. ૯ અને મરોએમ્યાદને પુત્રો તથા પાંચમી અગાવાદ શૂરવીર પુરેયા હતા. ૧૦ વળી મારીના પુત્રોમાના હોસાદને પુત્રો હતા, એટલે મુખ્ય શિસી, (૨૫૬૬ જે કે તે ન્યેમ ૫ હતા, તે ૫૪ તેના બારે તેને મુખ્ય કરાવ્યા હતા), ૧૧ બીજે દિ ત્રીયાહ, ત્રીજે દળાદસાહ, ચોથો અખાયાહ, દોલાદના પુત્રો તથા બાઈઓ સપયા મળીને તેર હતા. ૧૨ એઓમાથી, એટલે મુખ્ય માણસોમાથી, દ્વારપાળોની વાસોટોનીઆ પાસે હતી, અને તેઓને તેઓના બાઈઓની જેઠે ચદોદામના પરમા સેવા કરવાનું કામ મોપાયું. ૧૩ અને તેઓએ એટલે નાનાએ તેમજ મોટાએ, તેઓના બારોના ધરો પ્રમાણે પ્રત્યેક કરવા અને મારે ચિટ્ટીઓ નાખી. ૧૪ અને પૂર્વ અમની ચિટ્ટી એટલેમ્યાદને આ લી, ત્યાર પછી તેનો પુત્ર અખાયાહ કે જે છુદિયા મત્રો હતો તેને ત્રાર તેઓએ ચિટ્ટીઓ નાખી, ને તેની ચિટ્ટી ઉત્તર અમની આવી. ૧૫ એએદ અદોમને દહિણુ તરફની, ને તેના પુત્રોને જહારની. ૧૬ ઊંચમી તથા દોસાદને પશ્ચિમ અમની, એટલે ચદલા દોળાતની સડક ઉપર, ગાલેએલ દરવાજા પાસેની. ૧૭ અમાની. ૧૮ એટલે ચાપાસામી બીજા વાજીની આગળ. ૧૯ પૂર્વ અલી ૭ લેસેર દલા, ઉત્તર અલી દરોજ નાર, દહિણુ બાજી દરોજ ચાર, ને બારને મારે બળે. ૨૦ પશ્ચિમ લગી પાંચારને સાર, સડક પાસે ચાર, ને પાંચાર પાસે મે. ૨૧ કોરાગીઓના પુત્રોની તથા મસીના પુત્રોની દ્વારપાળોની વાસોટો જોના એ હતી.

૨૦ અને લે ઊંચોમાના, અગીવાદ દેવના ધરના કાલો તથા અપિવ વરુઓના કાગર પર હતો.

૨૧ લાઅદાનના પુત્રો, એટલે લાઅદાનના ગેશોનીના પુત્રો, લાઅદાન ગેશોનીના બાપેના [ધરોના] મુખ્ય, યહીએલી ૨૨ યહીએલીના પુત્રો, હેયામ તથા તેનો ભાઈ થોએલ યહોવાદના ધરના ભડારો પર ૨૩ આઝામીઓ વિષે, યિરહારીઓ વિષે, હેબ્રોનીઓ વિષે, ઉઝીએનીઓ વિષે, ૨૪ ને મુસાના પુત્ર ગેશોમનો પુત્ર શબ્થેલ ભડારો પર કારહારી હતો ૨૫ અને તેના ભાઈઓ, અનીએએરથી તેનો પુત્ર રહાબ્યાહ થયો, તથા તેનો પુત્ર યશાયાહ, તથા તેનો પુત્ર યોરામ, તથા તેનો પુત્ર ઝિબ્બી, તથા તેનો પુત્ર શલોમોથ, ૨૬ આ શલોમોથ તથા તેના ભાઈઓ, પવિત્ર વસ્તુઓના સર્વ ભડારો કે જે દાઉદ રાજ્યએ, તથા બાપેના [ધરોના] મુખ્યોએ, સહસ્રાધિપતિઓએ, તથા શતાધિપતિઓએ, તથા સૈન્યોના સરદારોએ અર્થેલું કર્યું હતું, તેઓના ઉપર હતા ૨૭ યહોવાહનું ધર સમારવા સાડ તેઓએ યુદ્ધમાં મેળવેલી લૂટમાંથી અર્પણું કર્યું હતું ૨૮ અને જે સળખુ રાખ્યેલ ભવિષ્યદારોએ તથા કીરાના પુત્ર તાઉટે તથા નેરના પુત્ર આખ્નેરે તથા સરયાહના પુત્ર યાઆબે અર્પણું કર્યું હતું, અથવા જે કદ દરકોઈએ અર્પણું કર્યું હતું તે શલોમોથ તથા તેના ભાઈઓના હવાલામાં હતું ૨૯ યિરહારીઓમાંનો કનાન્યાહ તથા તેના પુત્રો બહારના કામને માટે ઇસ્રાએલ ઉપર આધિકારીઓ તથા ન્યાયાધીશો હતા ૩૦ હેબ્રોનીઓમાંનો હસાબ્યાહ તથા તેના ભાઈઓ એક હબર ને સાતસે શૂરવીર પુરૂષો હતા, તેઓ યહોવાદના સર્વ કામને સાડે તથા રાજની સેવાને માટે, યરહન પાર પશ્ચિમ ખતના ઇસ્રાએલના આધિકારીઓ હતા ૩૧ હેબ્રોનીઓમાંનો, એટલે બાપેના [ધરોની] વશાવળી પ્રમાણે હેબ્રોનીઓમાંનો, મુખ્ય યરીયાહ હતો દાઉદના રાજ્યના ચાળીસમાં વર્ષમાં તેઓની શોધ થઈ, ને તેઓ મધ્યે શૂરવીર પુરૂષો ગિલગાદના વાએરમાં મળી આવ્યા ૩૨ અને તેના ભાઈઓમાં શૂર પુરૂષો તથા બાપેના [ધરોના] મુખ્યો બે હબર ને સાતસે હતા, જેમને દાઉદ રાજ્યએ દેવ સળખીની પ્રત્યેક બાબતને માટે તથા રાજના કામોને માટે, રેઉબેનીઓ તથા ગાદીઓ તથા મનાશીહના અધા કુળ ઉપર ઝુકાદમ કરાવ્યા . . .

૨૭ હવે ઇસ્રાએલ પુત્રોની સખ્યા, એટલે બાપેના [ધરોના] મુખ્યો તથા સહસ્રા-

ધિપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ તથા તેઓના અધિકારીઓ, જેઓ વાસની જે ટોળીઓ વર્ષના સઘળા મહિનાઓમાં મહિને મહિને દાખલ થતી તથા વિદાય થતી, તેમની દરકોઈ બાબતમાં રાજની સેવા કરતા હતા, તેઓની સખ્યા પ્રત્યેક વારાટોળીમાં ચોવીસ હબરની હતી ૨ પહેલા મહિનાને વારતે પહેલી વારાટોળીનો ઉપરી ઝાબ્દીએલનો પુત્ર યાશીબઆમ હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૩ [તે] પેરેસના પુત્રોમાંનો [હતો], ને તે પહેલા મહિનાની ટોળીના સર્વ સરદારોને ઉપરી હતો ૪ અને બીજા મહિનાની વારાટોળીનો ઉપરી હોઠાય અહોહી હતો, ને તેની વારાટોળીમાં [તે] નાથક મિકેડાય, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૫ ત્રીજા મહિનાની વારાટોળીનો ત્રીજો સરદાર એ યહોવાદ યાબકનો પુત્ર બનાયાહ એ મુખ્ય હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૬ આ બનાયાહ એ હતો, કે જે ત્રીસમાંનો પરાકમી તથા ત્રીસનો ઉપરી હતો, ને તેની ટોળીમાં તેનો પુત્ર અમીબબાહ હતો ૭ ચોથા મહિનાને સાડે ચોથો [સરદાર] યોઆબનો ભાઈ અસાહેલ, ને તેની પછી તેનો પુત્ર ઝબા ઘાહ હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૮ પાંચમા મહિનાને સાડે પાંચમો સરદાર શામ્બુથ યિઝ્બહી હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૯ છઠ્ઠા મહિનાને સાડે છઠ્ઠો [સરદાર] તકોઈ ઇફરયોન પુત્ર ઇરા હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૦ સાતમો મહિનાને સાડે સાતમો [સરદાર] એકાઠમ પુત્રોમાંનો હેલેસ પહોની હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૧ આઠમા મહિનાને સાડે આઠમો [સરદાર] હેરાહીઓમાંનો સિબ્બબાથ દુરાથી હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૨ નવમા મહિનાને સાડે નવમો [સરદાર] બિન્યામીનીઓમાંનો અબીએએર આનથેથી હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૩ દસમા મહિનાને સાડે દસમો [સરદાર] હેરાહીઓમાંનો માહરાય નટાકથી હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૪ અગિયારમા મહિનાને સાડે અગિયારમો [સરદાર] એકાઠમ પુત્રોમાંનો બનાયાહ પિરઆથોની હતો, ને તેની વારાટોળીમાં ચોવીસ હબર હતા ૧૫ બારમા મહિનાને સાડે બારમો

[સરદાર] ઓખીએલનો હેઠ્ઠાઈ નટોડાથી હતો, ને તેની વારાંટોળીમાં ચોવીસ હબર હતો

૧૬ તે ઉપરાંત ઇસ્તાએલના કુળો ઉપર [નીચે પ્રમાણે અમલદાર હતા], રેઉમીની ઓનો અમલદાર, ઝિબ્રીનો પુત્ર અલીએલેર હતો; શિમ્ઓનીઓનો, માચ્ઓનો પુત્ર સફાયાહ ૧૭ લેવીનો, કમ્એલનો પુત્ર હસાબ્યાહ, હાઝનો, સારોહ, ૧૮ ચહુદાહનો, અલીહ, એ દાઉદના સાહબોમાનો એક, ધિરસા-ખારનો, મીખાએલનો પુત્ર ઓમ્રો, ૧ ઝલુલનો, ઓખાબાહનો પુત્ર ધિરમાયાહ, નાફતાલીનો, આબ્રી-એલનો પુત્ર ચરેયોષ, ૨૦ એકાહમપુત્રોનો, અઝા-ઝ્યાહનો પુત્ર હોરીઆ, મનાસીહનો અર્ધકુળનો, પદાયાહનો પુત્ર ચોએલ, ૨૧ જિલઆમનો, મનાસી-હનો અર્ધ[કુળ]નો, ઝખાલીહનો પુત્ર ચિદો, બિન્યા-મીનનો, આબ્નેરનો પુત્ર ચાઅસીએવ, ૨૨ હાનનો, ચેરાહામનો પુત્ર અઝારએલ એઓ ઇસ્તાએલના કુળોના સરદારો હતા ૨૩ પણ વીસ વર્ષના તથા તેથી ઓછી વયનાઓની ગણતરી દાઉદે કીધી નહિ, કેમકે ચહોવાહે આકાશના તારાઓની પેઠે ઇસ્તાએલને વધારવાને વચન આપ્યું હતું ૨૪ સરયાહના પુત્ર ચોઆબે ગણતરી કરવા માંડી પણ પૂરી કરી નહિ, ને તેને લીધે ઇસ્તાએલ ઉપર કોપ આવ્યો, ને દાઉદ રામના કાળજીતીતની તવારિખમાં એ ગણતરી નોંધવામાં આવી નહિ

૨૫ અને રામના બહારો ઉપર અલીએલનો પુત્ર આઝમાવેષ હતો, ને સીમમાના, નમરોમાના તથા ગમેમાના તથા કિલ્લાએમાના બહારો ઉપર ઉઝઝી ચાહનો પુત્ર ચહોનાયાન હતો, ૨૬ ને જમીનના બેડાણ માટે ચિતરતુ કામ કરનારાઓ ઉપર હલળનો પુત્ર એઝી હતો, ૨૭ ને દ્રાક્ષવાડીઓ ઉપર શિમહ રામાથી હતો; ને દ્રાક્ષરસના કોઠારોને માટે દ્રાક્ષવાડીઓની ને પેદારો તે ઉપર ઝાબી દિધી હતો, ૨૮ ને જૈત રહેલો તથા ગુલરરહેલો ને નીચ પ્રદેશમાં હતા, તેઓ ઉપર બચાહ હાનના ગદેરી હતો, ને તેલના બહારો ઉપર ચોઆસ હતો; ૨૯ ને શારોનમાં ચરનારા [દોરોના] ટોળા ઉપર શિટ્ટાઈ ચારોની હતો, ને નીચાણમાં ને હતા, તે [દોરોના] ટોળા ઉપર આદ-ચાયનો પુત્ર સાફાટ હતો, ૩૦ ને ઉટો ઉપર ઓળીદ ધરમાએલી હતો, ને અર્ધો ઉપર ચેહ્દયાહ મેરોનાથી હતો, ૩૧ ને ઘેઝાબહાર ઉપર ચાઝીઝ હાથી હતો

એ સધળાઓ દાઉદ રામની ને મિલકત હતી, તે ઉપર અમલદારો હતા

૩૨ વળી દાઉદનો કાકો ચોનાયાન એક મત્રી હતો, તે સમબુક પુરુષ હતો, ને ચિટ્કીસ હતો, ને હાખ્ઓ-નીનો પુત્ર ચલીએલ રામના પુત્રોની સાથે હતો; ૩૩ ને અલીયોફેલ રામનો મત્રી હતો, ને હુશાય આર્ક રામનો મિત્ર હતો ૩૪ અને અલીયોફેલથી ઉતરતે ફરફે બનાયાહનો પુત્ર ચહોયાહ તથા અબ્યાધાર હતા, ને ૩૫ રામનો સેનાપતિ ચોઆબ હતો

૨૮ અને દાઉદે ઇસ્તાએલના સર્વ સરદારોને તથા કુળોના સરદારોને, તથા રામની સેવા કરનાર વારાંટોળીઓના ઉપરીઓને, તથા સહસ્રાધિ-પતિઓને, તથા શતાધિપતિઓને, તથા રામના તથા તેના પુત્રોના સધળા દ્રવ્ય તથા સપ્તિ ઉપરના કારભારીઓને, તથા અમલદારો તથા પરાક્રમી પુર-ધોને, એટલે સધળા શૂરવીરોને, ચર્યાલેમમાં એકઠા કીધા ૨ પછી દાઉદ રામ પોતાને પડે ઉભો થયો, ને તેણે કહ્યું કે, મારા ભાઈઓ તથા મારા લોક, તમે માત્ર સાક્ષી, ચહોવાહના કારકેવને માટે તથા આપણા જેવના પાયાસને માટે આરામનુ ઘર બાધ-વાનુ મારા મનમાં હતું ખરું, ને તે ઉમારતને માટે મેં તૈયારી કીધી હતી ૩ પણ હેવે મેં કહ્યું, તારો મારા નામને સાચું ઘર બાધવ નહિ, કેમકે હું લડવેશી પુરુષ છે, ને તે લોકો વહેવડાવ્યું છે ૪ તો પણ ઇસ્તાએલના જેવ ચહોવાહે મારા બાપના આખા ઘરમાથી મને ઇસ્તાએલ ઉપર સર્વકાળ રામ થવા સાચું પસંદ કર્યો, કેમકે તેણે ચહુદાહને અધિકારી થવા સાચું પસંદ કીધો છે, ને ચહુદાહના ઘરમાથી મારા બાપના ઘરને [પસંદ કીધું છે], ને મારા બાપના પુત્રોમાથી મારા પર પ્રસન્ન થઈને સર્વ ઇસ્તાએલ ઉપર મને રામ કીધો ૫ અને ઇસ્તાએલ ઉપર ચહોવાહનું ને રામ્ય તેના આસન પર બેસવાને મારા સર્વ પુત્રોમાથી (કેમકે ચહોવાહે મને ઘણા પુત્રો આપ્યા છે,) મારા પુત્ર સુલેમાનને તેણે પસંદ કર્યો છે ૬ અને તેણે મને કહ્યું, તારો પુત્ર સુલેમાન માત્ર ઘર તથા મારા આગળ બાધશે, કેમકે મારો પુત્ર થવા સાચું મેં તેને પસંદ કીધો છે, ને હું તેનો પિતા થઈશ. ૭ અને તે આજની પેઠે, મારી આજ્ઞાએ તમા મારા દુઃખો પાળવામાં તે દંડ રહેશે, તો હું તેનું રામ્ય સદાને માટે રચાવીશ. ૮ માટે હવે ચહોવાહની જમાવના, એટલે સર્વ ઇસ્તાએલના, કેખતા તથા

આપણા દેવના સંશ્લેષતા, તમે પોતાના દેવ યહોવા-
હની સર્વ આજ્ઞાઓ પાળો તથા શોધો; કે તમે આ
સારા દેશનું વતન ભોજવો, ને તમારા પછી તમારા
છોકરાઓને સાફ સદાને માટે તેનો વારસો મૂકી
નહો. ૯ અને મારા પુત્ર સુલેમાન, હું તારા પિતાના
દેવને બાણ, ને સપૂણે અતઃકરણથી તથા રાજ્ય મનથી
તેની સેવા કર; કેમકે યહોવાહ સર્વ અતઃકરણોને
તપાસે છે, ને વિચારોની સર્વ કલ્પના તે સમજે છે;
જે હું તેને શોધશે તો તે તને જરૂરે; પણ જો હું
તેના ત્યાગ કરશે તો તે તને સદા તણ દેશે. ૧૦ હવે
કાળજી રાખ, કેમકે પવિત્રસ્થાનને સાફ ધર બાંધવાને
યહોવાહે તને પસંદ કર્યો છે; બળ પકડ ને તે
[કામ] કર

૧૧ પછી દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને [મંદિરની]
ઓસરીના તથા તેનાં ધરોનો તથા તેના બંદારોનો
તથા તેની માળ પરની ઓરડીઓનો તથા તેના અદરના
ઓરડાઓનો તથા દયાસનની જગ્યાને નકરો આપ્યો.
૧૨ અને યહોવાહના ધરનાં આંગણોને માટે, તથા
ચારોગમના સર્વ ઓરડાઓને માટે, દેવના ધરના
બંદારોને માટે, તથા અર્પિત વસ્તુઓના બંદારોને માટે
જે સર્વની સુથના આભારથી તેને મળી હતી તેનો
નકરો [આપ્યો]; ૧૩ ને યાજ્ઞકો તથા લેવીઓની
વારંટાળીઓને સાફ, તથા યહોવાહના ધરની સેવાના
સર્વ કામને સાફ, તથા યહોવાહના ધરની સેવાનાં સર્વ
પાત્રોને સાફ; ૧૪ સર્વ પ્રકારની સેવાનાં સર્વ પાત્રોને
સાફ ભેષતા સોનાને માટે તોળીને સોનું, પ્રત્યેક ભવની
સેવાનાં સર્વ પાત્રોને સાફ એટલે રૂપાનાં સર્વ પાત્રોને
સાફ તોળીને રૂપું [આપ્યું]; ૧૫ વળી સોનાનાં દીપ-
વૃક્ષોને માટે તથા તેની સોનાની દિવાઓને માટે,
એટલે પ્રત્યેક દીપવૃક્ષને માટે તથા તેની દિવાઓને
માટે તોળીને સોનું; ને રૂપાનાં દીપવૃક્ષને માટે તોળીને
રૂપું, એટલે પ્રત્યેક દીપવૃક્ષને માટે તથા તેની દિવા-
ઓને માટે, પ્રત્યેક દીપવૃક્ષના ઉપયોગ પ્રમાણે
[આપ્યું]; ૧૬ ને અર્પિત રાત્રીની મેઝેને માટે, એટલે
પ્રત્યેક મેઝેને માટે તોળીને સોનું; ને રૂપાની મેઝેને
સાફ રૂપું; ૧૭ ને ત્રિશૂલો તથા ચાળીઓ તથા વાટ-
કાઓ ઝોખ્યા સોનાના; ને સોનના ખ્યાલોને સાફ
એટલે પ્રત્યેક ખ્યાલોને સાફ તોળીને; ને રૂપાનાં
ખ્યાલોઓને સાફ એટલે પ્રત્યેક ખ્યાલોને સાફ તોળીને;
૧૮ ને ધૂપવેદીને સાફ યાગેહું સોનું તોળીને; ને રથના,

એટલે યહોવાહના કરારકોષ ઉપર [પાંખો] પ્રસારીને
તેનું આચ્છાદન કરનાર કેળોના નમુનાને સાફ સોનું.
૧૯ [દાઉદે કહ્યું કે,] એ સર્વ વિષે, એટલે એ નમુનાના
સર્વ કામની, યહોવાહ તરફના લેખથી મને સમજણ
પાડવામાં આવી છે. ૨૦ અને દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલે-
માનને કહ્યું કે, બળ તથા ખૂબ હિંમત પકડીને એ
[કામ] કર; બિટીસ નહિ, ને ગભરાઈશ પણ નહિ,
કેમકે યહોવાહ દેવ, હા, મારો દેવ તારી સાથે છે;
યહોવાહના ધરની સર્વ સેવાનું કામ સપૂણે થતાં હળી
તે તારી સહાય કયાં વજર રહેશે નહિ, ને તને તજશે
નહિ; ૨૧ ને જો, દેવના ધરની સર્વ સેવાને સાફ યાજ્ઞ-
કોની તથા લેવીઓની વારંટાળીઓ છે, ને પ્રત્યેક
ભવના કામમાં નિપુણ એવા માણસો રાજ્યપુશીથી
સર્વ પ્રકારના કામમાં તારી સાથે રહેશે; વળી સધળા
સરદારો તથા સધળા લોકો પૂરી રીતે તારી આજ્ઞાને
આધીન રહેશે.

૨૯ અને દાઉદે રાત્રીએ સધળી જમાતને કહ્યું,
મારો પુત્ર સુલેમાન, જોને એકલાને દેવે
પસંદ કર્યો છે, તે હજી તરૂણ તથા કામળ છે, ને કામ
મહાભારત છે; કેમકે એ મેહલ માણસને સાફ નહિ,
પણ યહોવાહ દેવને સાફ છે. ૨ હવે મેં મારા સર્વ
બળથી મારા દેવના ધરને કાળે, સોના [ની વસ્તુઓ]
ને સાફ સોનું, તથા રૂપા [ની વસ્તુઓ] ને સાફ રૂપું,
તથા પિત્તળ [ની વસ્તુઓ] ને સાફ પિત્તળ, લોકો [ની
વસ્તુઓ] ને સાફ લોકો, તથા લોકો [ની વસ્તુઓ] ને
સાફ લોકો, શોહામ પાપાણો તથા જડાવને સાફ
[પાપાણો], તથા ચિત્રવિચિત્ર કામને સાફ પાપાણો,
તથા તરેહ તરેહના રથના, તથા સર્વ પ્રકારના મૂલ્ય-
વાન પાપાણો, તથા સુગંધમરના પુષ્કળ પાપાણો
તૈયાર કર્યાં છે. ૩ વળી તે પવિત્ર ધરને માટે જે બધું
મેં તૈયાર કર્યું છે તે ઉપરાંત, મારા દેવના ધર પર
મારી શ્રીતિ લાગેલી છે તેથી, મારી પાસે જે તમને
સોના તથા રૂપાના બંદાર છે તે ક્યાનમાં લઈને, હું તે
મારા દેવના ધરને માટે આપું છું, ૪ એટલે ધરોની
શિતિને મઠવા સાફ, ઓશીરના સોનામાંથી તણ
હબર તાલેત સોનું, તથા સાત હબર તાલેત ચોખ્ખું
રૂપું; ૫ એટલે સોના [ની ચીજો] ને સાફ સોનું, તથા
રૂપા [ની ચીજો] ને સાફ રૂપું, તથા કારીગરોની હસ્તક
[કરવાનો] સર્વ પ્રકારના કામને સાફ. તો આજે
યહોવાહને અર્પણ થવાને કાણુ રાજ્યપુશીથી આગળ

પરે છે ૧ ત્યારે બાપોના [ધરોના] સરદારોએ, તથા
 ઇસ્તાએવના કુરોના સરદારોએ, તથા સદસાધિપ
 નિઓએ, તથા રાજધિપનિઓએ, તથા રાજના કામ
 પરના મુકાદ્દમોએ રાજપુરુશી અપજી કીધા, ૭ ને
 તેઓએ દેવના પરની સેવાને સારૂ ખાવ દબર તાલવ
 સોનુ તથા દસ દબર 'દારેક' [સોનુ], તથા દસ
 દબર તાલવ રૂપે તથા અસાદ દબર તાલવ પિત્તળ,
 તથા અઠ દાખ તાલવ લોઢુ આપ્યા. ૮ અને જેઓની
 પાસે કિમતી દીરામાત્રેક જડી આવ્યા, તેઓએ
 યદીએક નેરોનીની દુસ્તક યદોવાદના પરના બડા
 રમા આપ્યા. ૯ ત્યારે તેઓએ રાજપુરુશી તે અપજી
 તે માટે લોકો દરખાયા, કેમકે પૂરા મનથી તથા
 રાજપુરુશી તેઓએ યદોવાદને અપજી કીધા, ને
 તાજે રાજ પમ મોરા દરેથી દરખાયા ૧૦ માટે સર્વ
 જમાનાતે ખાના દાડે યદોવાદની સ્તુતિ કીધી. ને

પુરુશી અર્પુ છે, ને હવે તારા લોક જેઓ હા દાબર
 છે, તેઓને તારે સારૂ રાજપુરુશી અર્પણ કરતા
 એકને મને આનંદ થયો છે ૧૮ હે અમારા પિતૃઓ
 ઇસ્તાદિમ, ઇરદાક તથા ઇસ્તાએવના દેવ યદોવાદ,
 તારા લોકના અલ કરજુના વિચારોની કષ્ટપનામા એ
 સર્વકાળ રાખ, ને તારી તરફ તેઓના અલ કરજી સિદ્ધ
 કર, ૧૯ ને મારા પુત્ર સુલેમાનને તારી આજ્ઞાઓ તારા
 સારૂ તથા તારા વિધિઓ પાળવાને તથા આ બધું
 કરવાને, અને જેને વાસ્તે મેં તૈયારી કરી ૨૦ તે મેદેલ
 બાધવાને સપૂર્ણ અલ કરજી આપ. ૨૧ અને દાડે સર્વ
 જમાનાતે કહ્યું, યદોવાદ તમારા દેવને સ્તુત્ય માને
 અને સર્વ જમાતે પોતાના પિતૃઓના દેવ યદોવાદને
 સ્તુત્ય માન્યા, ને પોતાના માયા નમાવીને તેઓએ
 યદોવાદનુ તથા રાજનુ સન્માન કીધું ૨૨ અને તેને
 બીજે દિવસે તેઓએ યદોવાદને યજ્ઞો ચડાવ્યા, ને

રામુએલ ભવિષ્યદર્શકના ઇતિહાસમાં, તથા નાયાન
• ભવિષ્યવાદીના ઇતિહાસમાં તથા આદિ ભવિષ્યદર્શકના
ઇતિહાસમાં નોંધેલાં છે; એ તેનું સર્વ રાજ્ય તથા તેનું

પરાક્રમ તથા તેના ઉપર તથા ઇસ્રાએલ ઉપર તથા
દેશોનાં સર્વ રાજ્યો ઉપર જે કાલો યુગ્યો, તે પણ
[નોંધેલાં છે].

કાળવૃત્તાંતનું બીજું પુસ્તક.

૧ અને હાઉદનો પુત્ર સુલેમાન પોતાના રાજ્યમાં
બલવત્તર થયો, ને તેના દેવ યહોવાહે તેની
સાથે રલીને તેને અતિ મોટો કીધો. ૨ અને સુલેમાને
સર્વ ઇસ્રાએલને, સહસ્રાધિપતિઓને તથા શતાધિ-
પતિઓને તથા ન્યાયાધીશોને તથા સર્વ ઇસ્રાએલ-
માંના સર્વ મુખ્યોને, એટલે બાપોનાં ધરોના વડીલોને,
હજી. ૩ તેથી સુલેમાન પોતાની સાથે સંપત્તિ જમાવ
લઈને ગિબ્ઝોનના ઉચ્ચસ્થાને ગયો, કેમકે દેવનો
જે મુલાકાતમંડપ યહોવાહના સેવક મુસાએ અર-
વ્યમાં બનાવ્યો હતો તે ત્યાં હતો. ૪ પણ હાઉદે
દેવના કોપને સારૂ [જે જગ્યા]. તેધાર કરી હતી ત્યાં
હાઉદે તેને ક્રિયાય-ચઆરીમથી આવર્યો હતો, કેમકે
તેણે તેને સારૂ ચરશાલેખમાં લંબુ માર્યો હતો. ૫ જળો
હરના પુત્ર ઉરીના પુત્ર બસાલએલે જે પિત્તળની વેદી
બનાવી હતી તે ત્યાં યહોવાહના મંડપની સાથે હતી;
ને સુલેમાન તથા જમાવ તેની આગળ જતા. ૬ અને
મુલાકાતમંડપ આગળની પિત્તળની વેદી જે યહોવા
હની સન્મુખ હતી તેની પાસે સુલેમાન ગયો, ને
તેના પર એક હબ્બર દહનીવાર્ષલ ચલાવ્યાં.

૭ તેજ રાત્રે દેવે સુલેમાનને દર્શન દધને તેને કહ્યું,
મામ, હું તને શું આપું? ૮ ને સુલેમાને દેવને કહ્યું,
મારા બાપ હાઉદ ઉપર તે મોટી કૃપા કીધી છે ને
તેની જગ્યાએ મને રાજ્ય કર્યો છે. ૯ હવે, હે યહોવાહ
દેવ, મારા બાપ હાઉદને આપેલું તારૂ વચન કુળિલૂત
થાઓ; કેમકે પૃથ્વીની ધૂળની પેઠે અસખ્ય લોક પર
તે મને રાજ્ય કીધો છે. ૧૦ હવે મને જ્ઞાન તથા સમ-
જ્ઞ આપ, કે આ લોકની આગળ હું બહાર જઈ ને
અંદર આવું, કેમકે તારી આ મહાન પ્રબલો ન્યાય
કોણ કરી શકે? ૧૧ ને દેવે સુલેમાનને કહ્યું કે, તારા
અંતઃકરણમાં આ હૃદ, ને તે ધન, સંપત્તિ કે ગૌરવ કે

તારો દ્વેષ કરનારાઓના છુવ માગ્યા નથી, તેમજ
દીર્ઘાયુષ્ય પણ માગ્યું નથી, પરંતુ પોતાને સારૂ જ્ઞાન
તથા સમજણ માગ્યા છે, એ માટે કે જે મારા લોક
ઉપર તને મેં રાજ્ય કર્યો છે, તેઓનો ન્યાય તું કરી
શકે; ૧૨ તે માટે સમજણ તથા જ્ઞાન તને બક્ષ્યાં છે,
ને હું તને એટલું ધન તથા સંપત્તિ તથા ગૌરવ
આપીશ કે જેટલું તારી અમાઉ યજ્ઞ ગયલા કોઈ રાજ-
ઓને ન હૃદ, ને તારી પાછળના કોઈને એ પ્રમાણે હશે
નહિ. ૧૩ એમ સુલેમાન ગિબ્ઝોનમાંના ઉચ્ચસ્થા-
નની મુસાફરીથી, એટલે મુલાકાતમંડપની આગળથી,
ચરશાલેખમાં આવ્યો, ને તેણે ઇસ્રાએલ ઉપર રાજ્ય
કીધું.

૧૪ અને સુલેમાને રથો તથા સ્વારો એકઠાં કીધા;
ને તેની પાસે એક હબ્બર ને ચારસેં રથો તથા બાર
હબ્બર સ્વારો હતા, ને તેણે તેઓને રથનાં નમરોમાં
તથા ચરશાલેખમાં રાખી પાસે રાખ્યા. ૧૫ અને
રાજ્યે ચરશાલેખમાં રૂપુ તથા સોનું એટલું પુષ્કળ
વધાર્યું કે તે પત્થરના પાટનું યજ્ઞ પડ્યું, ને ચોરે-
જણેને એટલાં વધાર્યાં કે નીચ પ્રદેશમાંના ગુલરોના
પાટનાં કરી નાખ્યાં. ૧૬ અને જે ઘોડા સુલેમાનના
હતા તે મિસરમાંથી આવ્યા હતા; રાખના વેપારીઓ
તેમને ટોળાંબધ, એટલે દરેક ટોળાની અસુક કિંમત
આપીને, રાખતા હતા. ૧૭ અને ત્યાં જઈને તેઓ
મિસરમાંથી દરેક રથ રૂપાના છસેં રોકલ અને દરેક
ઘોડો દોઢસો રોકલ આપીને લઈ આવતા; ને એજ
પ્રમાણે હિત્તીઓના સર્વ રાજ્યોને સારૂ તથા અરા-
મના રાજ્યોને સારૂ તે [વેપારી]ઓની મારફતે
તેઓ લઈ આવતા.

૨ હવે સુલેમાને યહોવાહના નામને સારૂ ધર
તથા પોતાના રાજ્યને સારૂ ધર બાંધવાનો

હસારો ક્રોધો રે અને સુલેખાને સિતેર હબર માણ
સોને બાર ઉચકવા સાથે તથા ઐસી હબર માણસોને
પર્વતોમા [પત્થર] ખોદવા સાથે, તથા ત્રણ હબર
ને છત્રેને તેઓના પર મુકાદમી કરવાને ગણીને
કરાવ્યા રે અને સુલેખાને સૂરના રાત્ર હૂરામની પાસે
સદેરો મોકલીને કદાબુ કે, તું મારા બાપ દાઉદની
સાથે જન્મ વત્યો, ને તેને સાથે રહેવાનું ધર બાધવા
સાથે તેની પાસે એરેન્જમેન્ટ મોકલ્યા, [તિમળ તું મારી
સાથે વર્તે] ૪ અને, મારા દેવ યહોવાહને અર્પણ કર
વાને, તથા તેની આગળ ખુશમોદાર સુગંધીઓનો
ધૂપ બાળવાને, તથા નિત્યની અર્પિત રોટલીને સાથે,
ને સાંખ્યાઓએ તથા અમરવારયાઓએ તથા આપણા
દેવ યહોવાહના મુકરર પર્વોએ, સવાર તથા સાંજના
દહનીયાર્પણને સાથે, તેના નામને કાળે કુ ધર બાધું
છું એ સર્વકાળને માટે હસાએલને શિર [વિધિ] છે,
અને ને ધર કુ બાધું છું તે મોટું છે, કેમકે સર્વ દેવો
કરના અમારો દેવ મીટો છે ૧ પણ તેને સાથે ધર
બાધવાને કોણ સમર્થ છે? કેમકે આકાશ ને આકા
શોના આકાશમા તેનો સમાવેશ થઈ શકે નહિ, તો
કુ કોણ છું કે તેને સાથે ધર બાધું? એ તો કેવળ તેની
આગળ ધૂપ બાળવાને માટેજ [બાધું છું] જેટલા દને
સોનાના, તથા રૂપાના, તથા પિત્તળના, તથા લોહાના
તથા કિરમલ તથા લાલ તથા આસમાનીના કામમા
બાદોશ તથા [દેકે પ્રકારની] કોતરણી કોતરવામા
નિપુણ એવા પુરુષને મારી પાસે મોકલ, એ માટે કે
તે યહોવાહ તથા યશસાએમમા મારી સાથે ને સૂર
પુરોએ, કે જેઓને મારા પિતા દાઉદે તૈયાર કીધા
દના, તેઓ ધી સાથે સામેલ થાય ૨ વળી લખાનેલ
ખાંધી મારી પાસે એરેન્જમેન્ટ, દેવદારો, તથા આલ્દુ
મરુએ મોકલ, કેમકે કુ બાધું છું કે તારા નાકરો
લખાનેલમા લાકડા કાપવામા કારીગર છે, ને, જો,
મારા ચાતરા તારા ચાકરો તારે રહેશે, એટલે મારે
સાથે પુનઃજ લાકડા તૈયાર કરવા માટે, કેમકે ને ધર
કુ બાધવાને છું તે મદદા મોટું થશે, ૧ અને, જો, કુ
તારા નાકરોને, એટલે લાકડા કાપવાર કરાડ્યાને,
ધસ દબર માથ નુદેલા થઈ, તથા વીસ દબર માથ
જડ, તથા ધસ દબર બાથ દ્રાક્ષસ, તથા વીસ દબર
બાથ તેડ ખાંધીમ. ૧૧ ત્યારે સૂરના રાત્ર હૂરામે સુર
માન ૧૪ જવાન લખી મોકલે કે, પોતાના લોક પર
યહોવાહની ઓળખ એ માટે તેનું તેઓના ઉપર તને

રાત્ર કર્યો છે ૧૨ વળી હૂરામે કહ્યું કે, હસાએલનો દેવ
યહોવાહ જેણે આકાશ તથા પૃથ્વી બનાવ્યા તેને
ધન્ય હો કે તેણે દાઉદ રાત્રને જ્ઞાની ને વિવેકપુર્ણ
તથા સમજણથી ભરપૂર એવા કીકરો આપ્યા છે, કે જે
યહોવાહને સાથે ધર, તથા પોતાના રાજ્યને સાથે ધર
બાધે ૧૩ અને હવે મેં મારા પિતા હૂરામના એક
નિપુણ તથા બુદ્ધિવાન પુરુષને મોકલ્યો છે, ૧૪ તે
દાનની પુત્રીઓમાની સ્ત્રીના કીકરો છે, ને તેના બાપ
સૂરનો માણસ હતો તે સોનાની તથા રૂપાની,
પિત્તળની, લોહાની, પત્થરની, તથા લાકડાની, બધુ-
આની, નીલાની તથા ઓળા સજ્જની, તથા કિરમલની
કારીગરીમા, તથા સર્વ પ્રકારનું કોતર મામ કરવામા,
તથા હરકોઈ નમુનાની ચોળના કરવામા નિપુણ છે,
એ માટે કે તારા કારીગરોની તથા મારા સુરખી તારા
પિતા દાઉદના કારીગરોની સાથે તેની નિમણૂક થાય.
૧૫ માટે હવે જે થઈ તથા જવ, તેલ તથા દ્રાક્ષસ
વિષે મારા સુરખીએ કહ્યું છે, તે પોતાના ચાકરોની
પાસે તે મોકલાવે, ૧૬ ને તને ભેધએ તેટલા લાકડા
અમે લખાનેલમાથી કાપીશું ને તેના તરાપા બાધીને
અમે તે સમુદ્ર વાટે ભેખમા તારી પાસે લાવીશું, ને
તું તે યશસાએમમા લઈ જશે ૧૭ અને ને સર્વ પરદે
શીઓ હસાએલના દેરામા હતા તેઓને સુલેખાને,
પોતાના બાપ દાઉદે તેમની ગણતરી કીધી હતી તે
ગણતરી પ્રમાણે, ગણ્યા, ને તેઓ કોઈ લાખ ત્રણ
દબર ને છરો થયા ૧૮ અને તેણે તેઓમાના સિતેર
હબરને બાર ઉચકવા સાથે, તથા ઐસી હબરને પર્વ-
તમા પડવા સાથે, તથા ત્રણ હબર ને છગેને લોકોને
કામે લગાડવા સાથે મુકાદમ કરીકે નિમ્યા

૩ ત્યારે સુલેખાન યશસાએમમા મેારીયાહ પર્વત,
કે જ્યાં [યહોવાહ] તેના પિતા દાઉદને ફરોન
વીધું દઈ તેમા ને જગ્યા દાઉદે યજ્ઞની ઓર્નમન્ટની
ખાંધીમા તૈયાર કરી હતી, તેમા યહોવાહનું ધર બાધવા
લાગ્યો રે અને તેણે પોતાના રાજ્યના ચોથા વર્ષમા
બીજ મહિનાની બીજી [તારીખ] બાધવાનું કામ શરૂ
કર્યું ૨ અને દેવનું ધર બાધવા માટે સુલેખાને આ
પાયા નાખ્યા, પહેલા માથ પ્રમાણે દાયના માપથી
લંબાઈ સાઠ દાય, તથા પહોળાઈ ધસ દાય હતી
૪ અને ને કોસરો [ધર] અ જળ હતી તેની લખાઈ
પરની પહોળાઈ પ્રમાણે ધસ દાય ને ઉચાઈ એકસો
ધસ [દાય] હતી, ને તેને તેને માટેથી કાગે ચોખ્ખા

સોનાથી મદી ૧ અને તેણે ચોટા ધરને દેવદારના લોકડાની છા બનાવી જેને તેણે નોખખા સોનાથી મદી, અને તેના ઉપર ખનુરીઓ તથા સાકળીઓ પાડી ૧ અને તેણે સોનાને સાંર ધરને મુન્યદાન પાપાણીથી સહુત્રાર્ય, ને એ સોનુ પાવાંધમનુ સોનુ હઈ ૭ વળી તેણે ધરને, બારેટિયાઓને ઉમરાઓને તથા તેની ભોંતોને, તથા તેના બારણાને સોનાથી મદયા, ને ભોંતો ઉપર કાંચે કાતયો ૮ અને તેણે પરમપવિત્ર ધર બનાવ્યુ, તેની લખાઈ ધરની પોહોળાઈ પ્રમાણે વીસ હાથ, ને તેની પોહોળાઈ વીસ હાથ હતી, ને તેણે તે ૭ હસે તાવત ચોખખા સોનાથી મદયુ ૯ અને ખીલાઓનુ વળન પચાસ શેકલ સોનાનુ હઈ અને તેણે ઉપલા ચોરડા સોનાથી મદયા ૧૦ અને તેણે પરમપવિત્ર ધરમા યુતજાની કારીખરીના બે કાંચો બનાવ્યા, ને તેઓએ તેઓને ચોખખા સોનાથી મદયા ૧૧ અને કાંચોની પાખો વીસ હાથ લાંબી હતી, એક [કાંચ]ની પાખ પાચ હાથ હતી, ને તે ધરની ભોંત સુધી પહોંચેની હતી, ને બીજી પાખ પણ પાચ હાથ હતી, ને તે બીજી કાંચની પાખને અડકી હતી ૧૨ અને બીજી કાંચની પાખ પાચ હાથ હતી, ને તે ધરની ભોંતને અડકતી હતી, ને બીજી પાખ પણ પાચ હાથ હતી, ને તે બીજી કાંચની પાખને મળી જતી હતી ૧૩ આ કાંચોની પાખો વીસ હાથ ફેલાયથી હતી, ને તેઓ પોતાના પગોએ ઉભા રહેલા હતા ને તેઓના મુખ અદરની બાજુએ હતા ૧૪ અને તેણે નીલા તથા બલુઆ તથા કિરમટ તથા સીણા સણુનો પડદો બનાવ્યો, ને તેના ઉપર તેણે કાંચો પાડ્યા ૧૧ વળી તેણે ધરની આગળ પાનીસ હાથ ઉંચા બે સ્તંભ બનાવ્યા, ને દરેકની ટોને જે મથાણુ હઈ તે પાચ હાથનુ હઈ ૧૬ અને તેણે દેવવાણિરુદાનમા સાંરખો બનાવી ને તે સ્તંભોના મથાળા પર લગાડી, ને તેણે સો દાંડેમો બનાવ્યા, ને તેમને સાંરખો ૧૨ લગાડ્યા ૧૭ અને તેણે તે સ્તંભો મહિરની આગળ ઉભા કીધા એટલે એક જમણે હાથે ને બીજે ડાબે, ને તેણે જમણા હાથનાનુ નામ વાખીન ને ડાબા હાથનાનુ નામ બોઆજ પાડ્યુ

૪ વળી તેણે પિત્તળની એક વેદી બનાવી તેની લખાઈ વીસ હાથ તથા તેની પોહોળાઈ વીસ હાથ તથા તેની ઉંચાઈ દસ હાથ હતી ૨ વળી તેણે ઢાળકીને સમુદ્ર બનાવ્યો તે આ કારથી તે સાખી

કાર સુધી દસ હાથ ને ઘેરાવમા ગોળ હતો, ને તેની ઉંચાઈ પાચ હાથ હતી, ને ત્રીસ હાથની ઠોરી તેની આસપાસ ફરી વળતી ૩ અને તેની નીચે બળદની આકૃતિઓ તેની આસપાસ ફરતી મુકેલી હતી, એટલે દરેક હાથે દસ આકૃતિઓ, એ પ્રમાણે સમુદ્રની આસપાસ ચોમેર હતી, બળદની બે હારો હતી, ને તે તેની સામેજ ઢાળકીમા આવ્યા હતા ૪ તે બાર બળદ ઉપર ગોઠવેલો હતો, ત્રણના મુખ ઉત્તર તરફ ને ત્રણના મુખ પશ્ચીમ તરફ ને ત્રણના મુખ દક્ષિણ તરફ અને ત્રણના મુખ પૂર્વ તરફ હતા, ને સમુદ્ર તેમના ઉપર ગોઠવેલો હતો ને તેમની સર્વ પૂઠા અદરની બાજુએ હતી ૫ અને તેની જડાઈ ચાર આગળ હતી, ને તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની જેટ કમળના પૂલના જેવી હતી, તેમા ત્રણ હબર પાચ માતા તથા સમાધ શકતા ૬ વળી તેણે દસ કુંડા બનાવ્યા, ને તેમા ઘોવા સાંર પાચ જમણે તથા પાચ ડાબે મુક્યા, તેઓમા દહનીયાર્પણને લગતા પદાર્થો ઘોતા હતા, પણ સમુદ્ર ચાળકોને નાવા ઘોવા કાળે હતો ૭ અને તેણે તેમના વિષેના વિધિ પ્રમાણે સોનાના દસ લીપટકા બનાવ્યા, અને તેણે તેમને મહિરમા પાચ જમણી બાજુએ તથા પાચ ડાબી બાજુએ મુક્યા ૮ વળી તેણે દસ મેજ બનાવી, ને તેમને મહિરમા પાચ જમણે તથા પાચ ડાબે મુકી અને તેણે સોનાના એકસો તપેલા બનાવ્યા ૯ તે ઉપરાત તેણે ચાળકોનુ આગણુ તથા મોટું આગણુ તથા આગણુને સાંર કમાડો બનાવ્યા ને તેમના કમાડોને તેણે પિત્તળથી મદયા ૧૦ અને તેણે સમુદ્રને દક્ષિણ તરફ [ધરની] જમણી બાજુએ પૂર્વ તરફ મુક્યા ૧૧ અને દુરામે દેવડા તથા કબજિરો તથા તોતા બનાવ્યા એમ જે કામ દેવના ધરમા સુલે માન રાખને માટે દુરામ કરેલો હતો તે તેણે પૂરું કર્યું ૧૨ એટલે બે ચાલવા તથા વાટકા તથા ચાલવા આની ટોચો ઉપરના બે મથાળા, તથા ચાલવાની ટોચો ઉપરના મથાળાના બે વાટકાનુ આગળદન કરવા સાંર બે બળીઓ, ૧૩ ને બે બળીને સાંર ચારસે દાંડેમ એટલે ચાલવા ઉપરના મથાળાના બે વાટકાનુ આગળદન કરનાર દરેક બળીને માટે દાંડેમની બે મે હારો ૧૪ વળી તેણે ચોતસ બનાવ્યા, ને તેણે ચોત સાંચો ઉપરના કુંડા બનાવ્યા, ૧૫ એક સમુદ્ર તથા તેની તળેના બાર બળદ ૧૬ વળી તપેલા તથા કબ-

ત્રિશો તથા ત્રિશોના તથા તેને લગતાં સર્વ પાત્રો
યદોવાદના ધરને સાર સુલેખાન સમને માટે, તેના
બાપ દુર્યોધને અધ્યક્ષીત પિતૃજનાં બનાવ્યાં ૧૭ સભાએ
તેમને યરદના સપાટ પ્રદેશમાં સુક્રેશ વથા સરેદા-
દની વચ્ચેની ચિત્રણી માટીની જમીનમાં ઢાળ્યાં.
૧૮ એમ સુલેખાને આ સર્વ પાત્રો પુષ્કળ બનાવ્યાં,
કેમકે પિતૃજનું વળન અણુતોલ હતું. ૧૯ અને સુલે-
ખાને દેવના ધરનાં સર્વ પાત્રો તથા સોનાની વેદી
તથા અપિત રોટલીની મેળે બનાવી. ૨૦ અને વિધિ
પ્રમાણે દેવવાહિરયાનની આગળ બાળવા સાર
ચોખ્ખા સોનાના દીપદશી તથા તેમની દિવાઓ;
૨૧ ને પૂજા તથા દિવાઓ તથા ચિપિયા સોનાનાં,
એટલે નરદમ સોનાનાં, હવાં; ૨૨ ને કાતરા તથા
તપેલાં તથા ચમચા તથા સિંચાઈઓ ચોખ્ખા સોનાનાં;
ને ધરનાં પ્રવેશને માટે, પરમપવિત્રયાનને સાર
તેનાં મંદિરમાં કમાડો તથા ધરનાં એટલે મંદિરનાં
કમાડો સોનાનાં હતાં

પ એ પ્રમાણે સુલેખાને જે સર્વ કામ યદોવાદના
ધરને સાર કહ્યું તે સમાપ્ત થયું. અને સુલે-
ખાને તેના પિતા દાઉદની અર્પણ કરેલી વસ્તુઓ
અદર આવી; એટલે રૂપ તથા સોનું તથા સર્વ પાત્રો;
ને તેણે તેમને દેવના ધરના કાંડારામાં મૂક્યાં

૨ ત્યારે સુલેખાને ઇસ્રાએલના વડીલોને તથા કુળોના
સર્વ આગેવાનોને, એટલે ઇસ્રાએલપુત્રોના બાપોનાં
[ધરોના] યુધ્યોને, દાઉદના નગર સિયોનમાંથી
યદોવાદનો કસરકોપ લઈ આવવા સાર ચણાલેખા
એકા કીધા ૩ અને ઇસ્રાએલના સર્વ પુરોષો સાતમા
માસના પર્વમાં સભાની પાસે એકઠા થયા ૪ અને
ઇસ્રાએલના સર્વ વડીલો નાભ્યા ને લેડીઓએ કોષ
ઉપાગ્રે. ૫ અને તેઓ કોષને તથા મુલાકાતમંદપને
તથા વંડુની અંદરના સર્વ પાત્રોને લઈ નાભ્યા; એ
લેડી ચાલકો લઈ નાભ્યા ૬ અને સુલેખાન સભ
તથા તેની પાસે ટોળે મળેલી ઇસ્રાએલની સર્વ
જમાવ કોષની આગળ, જેમની ગણતરી કે સખ્યા
થઈ યો નદિ એટલાં પુષ્કળ પેડાં તથા બળદોનો જથ્થ
કરગ દગા ૭ અને ચાલકો યદોવાદના કસરકોષને
તેની જમ્યામાં, ધરના દેવવાહિરયાનમાં, પરમપ-
વિત્રયાનમાં, કાગેલી પાંખો તથા અંદર લાભ્યા.
૮ કેમકે કાગેલી કોષની જમ્યા ઉપર ચોલાની પાંખો
ફેલાવેલી હતી તેથી કાગેલી ઉપરથી કોષ તથા તેના

દાંડાઓ પર આચ્છાદન કીધું ૯ અને દાંડા એટલા
લાંબા હતા કે દાંડાના છેડા દેવવાહિરયાનની આગ-
ળના કોષ પાસેથી દેખાતા હતા; પણ તે બહારથી
દેખાતા ન હતા; ને તે ત્યાં આજ સુધી છે. ૧૦ ઇસ્રા-
એલપુત્રો મિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારે હોરેબમાં જ્યાં
યદોવાદે તેઓની સાથે કરાર કીધો ત્યાં મુસાએ જે
જે પાટીઓ કોષમાં મૂકી હતી તે ચિવાય બીજું કંઈ
એમાં ન હતું. ૧૧ અને પવિત્રયાનમાંથી ચાલકો,
નિકળ્યા ત્યારે એમ થયું કે, (કેમકે જે સર્વ ચાલકો
હાજર હતા તેઓએ પોતાને પવિત્ર કીધા હતા, ને
પોતાના વારાનું કામ કરતા નહોતા; ૧૨ વળી સર્વ
જાનારા લેવીઓ એટલે આસાફ, હેમાન, યહૂમન, તથા
તેઓના પુત્રો તથા તેઓના ભાઈઓ બારીક સખ્યાનાં
જથ્થ પહેરીને ઝાંઝો તથા સતાર તથા બીજા લઈને
વેદીને પૂર્વ છેડે ઉભા હતા, તથા તેઓની સાથે એકસો
ને વીસ ચાલકો પણ રજુશિખડાં વગાડતા હતા);
૧૩ ત્યારે રજુશિખડાવાળો તથા જાનારા યદોવાદની
રુતિ કરવા તથા આહાર માનવા માટે એક સ્વરથી
અવાજ કરવામાં એક સરખા થયા; ને ત્યારે તેઓએ
રજુશિખડાથી તથા ઝાંઝોથી તથા ચાલકોથી મેટો
નાદ કહાડ્યો, ને યદોવાદની રુતિ કરતાં કહ્યું કે, તે
સારો છે, કેમકે તેની રૂપા સર્વકાળ [ટકે] છે; તે
જખતે એમ થયું કે, યદોવાદનું ધર મેધથી ભરાઈ
ગયું; ૧૪ તેથી ચાલકો મેધના કારણથી સેવા કરવાને
ઉભા રહી શક્યા નહિ, કેમકે યદોવાદના ગોરવે દેવનું
ધર ભરાઈ ગયું.

૬ ત્યારે સુલેખાને કહ્યું કે, યદોવાદે કહ્યું છે કે, હું
જાઠ અધકારમાં રહીશ ૨ પણ મેં તારે સાર
વસંતાનું ધર તથા તારે તેમાં સર્વકાળ રહેવાનું કામ
બાંધ્યું છે. ૩ અને સભાએ પોતાનું મુખ ફેરવાને ઇસ્રા-
એલની આખી જમાવને આશીર્વાદ દીધો, ને ઇસ્રા-
એલની આખી જમાવ હબી રહી હતી ૪ અને તેણે
કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના દેવ યદોવાદને ધન્ય યાઓ, કે
જેણે પોતાના મુખે મારા બાપ દાઉદને કહ્યું, ને
પોતાને દાણે તે પૂરું કહ્યું છે, તે એ કે, ૫ મેં મારા
લોકોને મિસર દેશમાંથી કહાડ્યા, તે દિવસથી મેં,
મારું નામ ત્યાં રહે તે માટે ધર બાંધવા સાર, ઇસ્રા-
એલના સર્વ કુળોમાંથી કાઢ નગરને પસંદ; કીધું નહિ;
તેમજ મારા ઇસ્રાએલ લોક ઉપર અધિકારી થવા
સાર મેં કાઢ પુરને પસંદ કીધો નહિ; ૬ પણ મારું

નામ ત્યાં રહે માટે યજ્ઞશાલિને મેં પસંદ કીધું છે; ને મારા ઇસ્ત્રાએલ લોકોને ઉપરી થવા સાથે દાઉદને મેં પસંદ કીધો છે. હવે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહના નામને સાથે ધર બાધવાનું મારા બાપ દાઉદના અંતઃકરણમાં હતું. ૮ પણ મારા બાપ દાઉદને યહોવાહે કહ્યું કે, મારા નામને સાથે ધર બાધવાનું તારા અંતઃકરણમાં હતું એ તો ઠીક કર્યું, કે તે તારા અંતઃકરણમાં હતું; ૯ પરંતુ તારે તે ધર બાધવું નહિ; પણ તારો પુત્ર જે તારી કમરમાંથી નિકળશે તે મારા નામને સાથે ધર બાધશે. ૧૦ અને પોતાનું જે વચન યહોવાહ બોલ્યો તે તેણે પૂરું કર્યું છે; કેમકે હું મારા પિતા દાઉદને ઠેકાણે ઉભો થયો છું, ને યહોવાહના વચન પ્રમાણે ઇસ્ત્રાએલના રાજ્યાસન પર બેઠો છું, ને મેં ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહના નામને સાથે ધર બાધ્યું છે. ૧૧ અને ત્યાં મેં કોષ મૂક્યા છે, કે જેમાં યહોવાહને કશર જે તેણે ઇસ્ત્રાએલપુત્રો સાથે કર્યો તે છે.

૧૨ અને યહોવાહની વેદીની સંમુખ ઇસ્ત્રાએલની સર્વ જમાતની આગળ તે ઉભો રહ્યો, ને તેણે પોતાના હાથ પ્રસાર્યા; ૧૩ (કેમકે સુલેમાને પિત્તળનો પાંચ હાથ લાંબો, તથા પાંચ હાથ પહોળો, તથા ત્રણ હાથ ઉંચો બાનટ બનાવીને આંગણીની વચ્ચે મૂક્યો હતો; ને તેના ઉપર તે ઉભો રહ્યો, ને ઇસ્ત્રાએલની સર્વ જમાતની આગળ તેણે ઘૂંટણ ટેકવ્યાં, ને આકાશ તરફ પોતાના હાથ પ્રસાર્યા;) ૧૪ અને તેણે કહ્યું, હે યહોવાહ, ઇસ્ત્રાએલના દેવ, આકાશમાં તથા પૃથ્વીમાં તારા જેવો કોઈ દેવ નથી; તું તારા જે સેવકો પોતાના પૂરા અંતઃકરણથી તારી આગળ આવે છે તેઓની સાથે કશર તથા કૃપા રાખે છે; ૧૫ તારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન તો આપ્યું, તે તેની પ્રત્યે તો પાળ્યું છે; હા, તું પોતાને મુખે બોલ્યો, ને પોતાને હાથે તે પૂરું કીધું છે, જેમ આજ છે તેમ. ૧૬ તો હવે, હે યહોવાહ, ઇસ્ત્રાએલના દેવ, તારા સેવક મારા બાપ દાઉદને તે જે વચન આપ્યું છે તે તેના પ્રત્યે પાળ, તે એ કે, જે માત્ર તારા વંશજો, જેમ તું મારી આગળ ચાલ્યો છે તેમ પોતાના માર્ગ સંભાળીને મારા નિવનમાં ચાલશે, તો મારી નજર આગળથી ઇસ્ત્રાએલના રાજ્યાસન પર બેસનાર પુરૂષની ખેડ તને પડશે નહિ. ૧૭ માટે હવે, હે યહોવાહ, ઇસ્ત્રાએલના દેવ, તું જે તારું વચન તારા સેવક દાઉદને બોલ્યો છે તે સત્ય કરે. ૧૮ પણ હું દેવ ખરેખર માણસની સાથે

પૃથ્વી ઉપર વસશે? જો, આકાશ તથા આકાશોના આકાશમાં તું સમાઈ શકતો નથી, ત્યારે આ જે ધર જે બાધ્યું છે તેમાં (સમાવેશ થવો) કેટલો વિરોધ અશક્ય છે? ૧૯ તો પણ, હે યહોવાહ મારા દેવ, તારા સેવકની પ્રાર્થના તથા તેની ચાચના પર નજર રાખીને તારો સેવક તારી આગળ જે પોકાર તથા પ્રાર્થના કરે છે તે તું સાંભળ; ૨૦ કે શત દિવસ આ ધર તરફ, એટલે જે ઠેકાણા વિષે તે કહ્યું છે કે મારું નામ હું ત્યાં મુકીશ, તે તરફ તારી આખ ઉધાડી રહે, કે તારો સેવક આ જગ્યા તરફ (મુખ કરીને) જે પ્રાર્થના કરે તે તું સાંભળે. ૨૧ અને તારો સેવક તથા તારા ઇસ્ત્રાએલ લોક આ ઠેકાણા તરફ (ફરીને) પ્રાર્થના કરે ત્યારે તેઓની ચાચનાઓ તું સાંભળજે, હા, તારા રહેઠાણ-માથી, એટલે આકાશમાંથી, તું સાંભળજે; ને સાંભળીને ક્ષમા કરજે. ૨૨ જો કોઈ માણસ પોતાના પડોસી વિરુદ્ધ અપરાધ કરે, ને તેને સૌમન દેવા સાથે તેને સમ ખવડાવવામાં આવે, ને તે આવીને આ ધરમાં તારી વેદીની સંમુખ સમ ખાય; ૨૩ તો આકાશમાંથી સાંભળીને [તે પ્રમાણે] કરજે, ને દુષ્ટનો માર્ગ તેના પોતાના માથા પર લાવીને તેને બદલો આપીને તારા સેવકોનો ન્યાય કરજે; ને નકીવાનને ન્યાયી કરાવીને તેની નેત્રી પ્રમાણે તેને ફળ આપજે. ૨૪ અને જો તારા ઇસ્ત્રાએલ લોક તારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યાને લીધે શત્રુ આગળ માર ખાય; ને જો ફરીને તારું નામ કબૂલ કરે ને આ ધરમાં તારી આગળ પ્રાર્થના કરીને ચાચના કરે; ૨૫ તો તું આકાશમાંથી સાંભળીને તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકનાં પાપ ક્ષમા કરજે, ને જે દેશ તો તેઓને તથા તેઓના પિતૃઓને આપ્યો તેમાં તેઓને પાછા લાવજે. ૨૬ ન્યારે આકાશ બંધ કરાયું હોય ને તેઓએ તારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યાને લીધે વરસાદ ન થયો હોય, ને જો તેઓ આ જગ્યા તરફ (ફરીને) પ્રાર્થના કરે ને તારું નામ માન્ય કરે, ને ન્યારે તું તેઓને પીડે ત્યારે તેઓ પોતાના પાપથી ફરે; ૨૭ તો આકાશમાં તું સાંભળીને તારા સેવકોનાં તથા તારા ઇસ્ત્રાએલ લોકનાં પાપ ક્ષમા કરજે, કેમકે જે રૂઝે માર્ગે તેઓએ ચાલ્યું જોઈએ તે તું તેઓને શિખવે છે; ને તારો દેશ જે તારા લોકને તો વતનને માટે આપ્યો છે તે પર વરસાદ મોકલજે. ૨૮ જો દેશમાં દુકાળ પડે, જે મરથી આવે, જે સુક કે મસી, તીડ કે કાતરા પડે; જો તેઓના દેશનાં નગરોમાં તેઓના શત્રુ તેઓને ઘેરા ધાલે;

અમે તે મરજી કે મદવાડ આપ્યો હોય, જે ત્યારે જમે તે પ્રાર્થના કે યાચના, હરકાઈ માણસ તથા તારા સર્વ ઇક્ષાએ લોક, પોતપોતાની પીડા ને પોતપોતાનું દુઃખ ભણીને પોતાના હાથે આ ધર વરફ પ્રસારીને, કરે, જે તો તાર રહેલાજી ને આકાશ તેમાંથી તું સાક્ષીને ક્ષમા કરને ને પ્રત્યેક માણસ જેનું અતઃક રજી તું ભણે છે તેને તેની સર્વ કરણી પ્રમાણે બદલે આપને, (કેમકે મનુષ્યપુત્રોના અંગ કરજી હું, હા, તું એકલો જ ભણે છે), જે એ માટે કે ને દેશ તે અમારા પિતૃએને આપ્યો છે તેમા તેઓ રહે : ૧ મુધી તેઓ તારાથી બિદીને તારા માર્ગોમા યાચે જે વળી પરદેશી કે ને તારા ઇક્ષાએ લોકમાના નથી તે જ્યારે તારા મોઠા નામ તથા તારા પરાક્રમી હાથ તથા તારા લાભા કરેલા બુદ્ધિના આતર દૂર દેશથી આવે, ને આવીને તેઓ આ ધર વરફ પ્રાર્થના કરે, જે ત્યારે તું આકાશ તારા રહેલાજીમાંથી સાક્ષીને ને પરદેશી ને બધા વિષે તારી વિનંતી કરે તે પ્રમાણે તું કરને, કે પૃથ્વીના બધા લોક તારું નામ ભણીને તારા ઇક્ષાએ લોકની જે જે તારી બિદીકે રાખે, ને તેઓ ભણે કે આ ધર ને મેં બાંધ્યું છે તે તારા નામથી ઓળખાય છે જે ને તારા લોક ને કોઈ માત્ર તું તેઓને એકલે તે મારે પોતાના યતુઓની વિરક્ત યુદ્ધને માટે ભય, ને આ નવર જે તે પસંદ કીધું છે ને ને ધર મેં તારા નામને સાચે બાંધ્યું છે, તેની બાપી તેઓ તારી પ્રાર્થના કરે, જે તો તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના આકાશમાંથી સાક્ષીને તું તેઓને પણ લેને જે લે તેઓ તારી વિરક્ત પાપ કરે, (કેમકે પાપ ન કરે એજ કોઈ માણસ નથી), ને તું તેઓ પર પીડીને તેઓને યતુના હાથમા સોંપે ને તેથી તેઓ આશ્વના કે પાસેના દેશમાં બીજાવાન કરાવને લઈ જવાય, જે તો પશુ ને દેશમા તેઓ બીજાવાન વરીકે લઈ જવાયા હોય ત્યાં એ તેઓ વિચાર કરે ને તેઓની યુવામની રીના દેશમા પાલા ફરીને તારી યાચના કરીને કહે કે, અમે પાપ કયું છે, અમે વિપરીત રીતે વર્ત્યા છીએ, ને દુષ્ટતા કીધી છે, જેને તેઓની યુવામનીરીને દેશ કે જ્યાં તેઓ તેમને બીજાવાન કરી લઈ ગયા છે, ત્યાં એ તેઓ પોતાના પુરા અતઃકામથી તથા પાતાના પરા છત્રથી તારી વરફ ફરીને, તેઓને ને દેશ તે તેઓના પિતૃએને આપ્યો છે ને ને નવર તે પસંદ કીધું છે તથા ને ધર તારા નામને સાચે મેં બાંધ્યું છે,

તેઓની બાપી [યુગ ફેરવીને] તેઓ પ્રાર્થના કરે, જે તો તું આકાશમાંથી એટલે તારા રહેલાજીમાંથી, તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની યાચના સાક્ષીને તેઓને પણ લેને, ને તારા લોક નેઓએ તારી વિરક્ત પાપ કીધું છે તેઓને ક્ષમા કરને જે હવે, હે મારા દેવ, હું તારી આજીજી કરું છું કે, આ ઠેકાણામા કરેલી પ્રાર્થના પર તારી આપેા ખુલ્લી રહે તથા તારા કાનો તત્પર રહે જે તો હવે, હે દેવ યહોવાહ, તારા વિશ્વામસ્થાનમા ઉઠી આવ, તું તથા તારા સામર્થ્યને કોપ, હે યહોવાહ દેવ, તારા યાજકો ત્રાણથી વેળિત થાય, ને તારા કમતો બલાઈમા આનંદ માને જે હે યહોવાહ દેવ, તારા અભિધિક્ષાનુ મુખ પાણું ન ફેરવ, તારા સેવક દાઉદ પરની કૃપાનુ સ્મરજી કર

૭ હવે મુલેમાન પ્રાર્થના કરી રહ્યા ત્યારે આકાશથી અગ્નિએ ઉતરીને દહનીયાર્પણ તથા યજ્ઞા બસ્ત્ર કીધા, ને યહોવાહના ઝોરવથી ધર બરાધ ગયું ર અને યાજકો યહોવાહના ધરમા પ્રવેશ કરી ન શક્યા, કેમકે યહોવાહના ઝોરવથી યહોવાહનું ધર બરાધ ગયેલું હતું અને અગ્નિ ઉતર્યો ને ધર ઉપર યહોવાહનું ઝોરવ આવ્યું તે વખતે સર્વ ઇક્ષાએ-પુત્રો ભેદ રહ્યા હતા, ને તેઓએ ફરસબી પર પોતાના યુગ બુદ્ધિ મુધી આવીને બજન કીધું, ને યહોવાહની ઉપકારરત્નિ કીધી [એમ કહેતા] કે, તે મહેરબાન છે, કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ જે ૪૫છી રાત્ર તથા સર્વ લોકે યહોવાહની આગળ યજ્ઞો ચડાવ્યા. જે ને મુલેમાન રાત્રને બાપીસ હબર બજાવે તથા એક લાખ ને પીસ હબર ઘેટાને યજ્ઞ કીધો એમ રાત્ર તથા સર્વ લોકોએ દેવના ધરની પ્રતિષ્ઠા કીધી અને યાજકો તેઓના કામે પ્રમાણે ઉભા રહ્યા, ને દાઉદ રાત્રને લેવીઓની સેવાથી યહોવાહની રત્નિ કીધી ત્યારે, યહોવાહની કૃપા અનંતકાળ છે માટે, ને વાછત્રો ઉપકારરત્નિ કરવાને સાર દાઉદે બનાવ્યા હતા, તે લઈને લેવીઓ પશુ [ઉભા રહ્યા], અને યાજકો તેમની આગળ રજીરિ-નડા વગાડતા હતા, અને સર્વ ઇક્ષાએ ઉભા રહ્યા હતા જે વળી મુલેમાને યહોવાહના ધરની આમંત્રના આમંત્રના મધ્ય બાનને પાવન કીધો, કેમકે ત્યાં તેને દહનીયાર્પણ તથા સાયપણેનો મેદ નડાવ્યા; કેમકે ને પિતૃઓની વેદી મુલેમાને બનાવી હતી તેમા દહનીયાર્પણ તથા આગપણ તથા મેદ માઈ રાકે એમ

ન હતું. એમ તે સમયે સુલેમાને તથા તેની સાથે હમાયના નાકાથી તે મિસરના નાળા સુધીના સર્વ ઇસ્કાએયે મળી એક બહુ મોટી સભાએ સાત દિવસ પર્વ પાળ્યું. ૯ અને તેઓએ આઠમે દહાડે એક આખરની સભા કીધી; કેમકે તેઓએ સાત દિવસ સુધી વેદીની પ્રતિષ્ઠા કીધી, તથા સાત દિવસ સુધી પર્વ પાળ્યું. ૧૦ અને જે મેહેર યહોવાહને દાઉદને તથા સુલેમાનને તથા તેના ઇસ્કાએલ લોકને જતાલી હતી, તેને હીધે આનંદ કરતા તથા મનમાં હરખાતા લોકોને પોતાના તબુઓમાં સાનના માસને ત્રેવીસમે દિવસે તેણે મોકલી દીધા.

૧૧ એમ સુલેમાને હેવનું ધર તથા રામનું ધર પૂરાં કર્યાં, ને યહોવાહના ધરમાં તથા પોતાના ધરમાં જે સંપૂર્ણ કરવાનું સુલેમાનના અંતઃકરણમાં આવ્યું, તે તેણે ફતેહમાં રીતે પૂરું કીધું. ૧૨ અને યહોવાહે સુલેમાનને રાત્રે દર્શન આપીને તેને કહ્યું કે, મેં તારી પ્રાર્થના સાંભળી છે, ને મેં આ સ્થાનને પોતાને માટે યજ્ઞના ધરને સારૂ પસંદ કીધું છે. ૧૩ ને હું આકાશ એવું બંધ કરું કે બિલકુલ વરસાદ આવે નહિ, અથવા ને દેશને ખાઈ નાખવાની આજ્ઞા હું તીડોને કરું, અથવા ને હું મારા લોક મધ્યે મરણી મોકલું; ૧૪ ને મારા લોક, જેઓ મારા નામથી ઓળખાય છે, તેઓ નમરો ને પ્રાર્થના કરીને માંડે મુખ શોધશે ને પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી ફરશે, તો હું આકાશમાંથી સાંભળીને તેઓનાં પાપ માફ કરીશ, ને તેઓના દેશને સાચું કરીશ. ૧૫ હવે આ જગ્યાએ કરેલી પ્રાર્થના તરફ મારી આંખો ઉઘાડી રહેશે ને મારા કાન તરફ રહેશે ૧૬ કેમકે હવે મેં આ ધરને પસંદ કરીને પવિત્ર કર્યું છે કે માંડે નામ ત્યાં સદાને માટે રહે; ને મારી આંખો તથા માંડે અંત કરણ ત્યાં જાય રહેશે. ૧૭ અને હું ને તારો પિતા દાઉદ જેમ ચાલ્યો તેમ મારી આજળ ચાલશે, ને જે સર્વ આજ્ઞા મેં તને આપી છે તે પ્રમાણે કરશે અને મારા વિધિઓ તથા હુકમો પાળશે, ૧૮ તો જેમ મેં તારા પિતા દાઉદની સાથે કરાર કરીને કહ્યું કે, ઇસ્કાએલમાં અધિકારી થવા માટે તારા માણસની યાદ પડશે નહિ, તે પ્રમાણે હું તારા રાજ્યનું આસન સ્થાપીશ. ૧૯ પણ ને તમે ફરી જઈને મારા વિધિઓ તથા મારી આજ્ઞાઓ ને મેં તમારી આજળ મુક્યાં છે તેઓનો ત્યાગ કરશો, ને જઈને અન્ય દેવોની સેવા કરશો ને તેઓને બળશે; ૨૦ તો મારો જે

દેશ મેં તેઓને આપ્યા છે તેમાંથી હું તેઓને ઉઘેડી નાખીશ; ને આ ધર જે મેં મારા નામને સારૂ પવિત્ર કીધું છે તેને હું મારી દષ્ટિ આજળથી દૂર કરીને તેને હું સર્વ લોકોમાં કહેવડાવ તથા મેલારૂપ કરીશ. ૨૧ અને આ ધર જે ઘણું ઉચું છે તેની પાસે યજ્ઞને સંપૂર્ણ જનાર અચળા પામશે ને કહેશે કે, યહોવાહે આ દેશને તથા આ ધરને એમ શા માટે કર્યું હતું? ૨૨ ને તેઓ ઉત્તર આપશે કે, પોતાના પિતૃઓનો દેવ યહોવાહ જે તેઓને મિસર દેશમાંથી કઢાડી લાવ્યો તેનો તેઓએ ત્યાગ કરીને અન્ય દેવોને ધારણ કીધા ને તેઓને બળ્યા તથા તેઓની સેવા કીધી, તે માટે; તેજ માટે તેણે એ સંપૂર્ણ હાની તેઓ ઉપર આણી છે.

૨૩ અને જે વીસ વર્ષમાં સુલેમાન યહોવાહનું ધર તથા પોતાનું ધર બાંધી રહ્યો, તેને અતે એમ થયું કે, ૨૪ રામે જે નમરો સુલેમાનને આપ્યાં હતાં તેમને સુલેમાને બાંધીને ત્યાં ઇસ્કાએલપુત્રોને વસાવ્યા. ૨૫ અને સુલેમાન હમાય-સોબાહે ગયા ને તેની ઉપર છત પામ્યા. ૨૬ અને તેણે અરબમાં તાંદમાર બાંધ્યું, ને હમાયમાં લંકારનાં જે સર્વ નગરો તે તેણે બાંધ્યાં. ૨૭ પણ તેણે ઉપરનું બિય-હોરોન તથા નીચું બિય-હોરોન બાંધ્યાં, તેઓ કોટ, દરવાજા તથા ભુજગોથી રક્ષાયલાં નગરો હતાં. ૨૮ અને બાબલથ તથા કોડારનાં સર્વ નગરો જે સુલેમાનનાં હતાં તે, તથા તેના રથોનાં સર્વ નગરો, તથા તેના સ્વારોનાં નગરો, તથા જે સુલેમાને પોતાની મોજને માટે યજ્ઞશાલેમાં તથા લખાનામાં તથા પોતાની હકુમતના સર્વ દેશમાં બાંધવા ચાલાં તે સર્વ બાંધ્યાં. ૨૯ અને હિત્તીઓ તથા અમોરીઓ તથા પરિઝીઓ તથા હિબ્બીઓ તથા ચબુસીઓમાંના જે ગયા લોક બાકી રહ્યા હતા તેઓ ઇસ્કાએલના નહોતા, ૩૦ તેઓનાં ઊકરામાના કેટલાં એક તેઓની પાછળ દેશમાં ગયી રહ્યાં હતાં, જેઓનો ઇસ્કાએલપુત્રોએ નાશ કર્યો નહોતો, તેઓને માથે સુલેમાને આજ દિન સુધી વેઠ નાખી. ૩૧ પણ ઇસ્કાએલપુત્રોમાંથી સુલેમાને પોતાના કામને સારૂ વેઠ્યા કર્યા નહિ; પણ તેઓ તો હરવેયા તથા તેના મુખ્ય સરદારો તથા તેના રથોના તથા સ્વારોના ઉપરી હતા. ૩૨ અને સુલેમાન રામના મુખ્ય અમલદારો, ચેટલે લોકો ઉપર અધિકાર કરનાર, એ અઢીસે હતા. ૩૩ અને સુલેમાન ફારૂની પુત્રીને દાઉદના નગરમાંથી

તેને સાર પોતે જે ધર બંધાવ્યું હતું તેમાં લાગ્યા; કેમકે તેણે કહ્યું કે, મારી સ્ત્રી ઇશ્વારોદયના રાજ દાહ-દના ધરમા રહેશે નહિ, કારણ કે જે જગ્યામા યહોવાદનો કોપ આવ્યો છે તે પવિત્ર છે.

૧૧ ત્યારે સુલેમાને ખરસાળની સામે યહોવાદની જે વેદી તેણે બાંધી હતી તે ઉપર યહોવાદને સાર દબનીયારેણા ચડાવ્યાં, ૧૨ એટલે દરરોજના કામની અત્યંત પ્રમાણે, સાબાણિયો, તથા અબાવારેયા-ઓએ, તથા સુકરર પર્વોએ, એટલે વર્ષમા ત્રણવાર, બિબ્બીર રોટલીના પર્વમા, તથા સંસાહોના પર્વમા, તથા મડપોના પર્વમા, મુસાની આજ્ઞા પ્રમાણે તે અર્પણ કરતો. ૧૪ અને તેણે પ્રત્યેક દિવસના કામની અનુવ્ય પ્રમાણે પોતાના પિતા દાહદના વિધિ પ્રમાણે યાજ્ઞકોના કામ પર તેઓની વારસોળીઓને, તથા લેવોઓને, પોતાના કામ ઉપર, એટલે યાજ્ઞકોની આજ્ઞા રદતિ તથા સેવા કરવા સાર, કરાવ્યા; ૧૫ પ્રત્યેક દ્વારે દ્વારપાલો વારા કરાવીને [નિમ્યા]; કેમકે ઇશ્વારમંત દાહદે એવી આજ્ઞા કરી હતી ૧૬ અને કોઈ પણ કામ સંબંધી અથવા કોઈકો સંબંધી યાજ્ઞકો તથા લેવોઓને રાત્રીએ જે આજ્ઞા આપેલી તેથી તેઓ [આગવગા] કયાં નહિ ૧૭ હવે યહોવાદના ધરના પાવાના દિવસ સુધીનું તથા તે પુર થયું ત્યાં સુધીનું સુલેમાનનું સર્વ કામ તૈયાર થએલું હતું એમ યહોવાદનું ધર પુર થયું.

૧૭ પછી સુલેમાન અદોમ દેશમાં સમુદ્ર કાંઠાના એરેધાન-ગેઝેર તથા એલોધર્મા ગયા ૧૮ અને દુરામે પોતાના આરોગી દરેક વદાણો તથા સમુદ્રના કોમિયા આદરો તેની પાસે મોકલ્યા, ને તેઓ સુલેમાનના સેવકોની સાથે એરીસમાં ગયા, ને ત્યાંથી સારી ચારસ તાલવ સોનું લાવીને સુલેમાન રાત્રીને આપ્યું.

૯ અને રોબાની રાણીએ સુલેમાનની ક્ષતિ વિષે સાસળું. ત્યારે તેણી મુખેવ પ્રશ્ન વડે સુલેમાનની પરીક્ષા કરવા સાર અતિ મોટા રસાલા સાથે તથા ઘુગળીઓ તથા પુષ્કળ સોનું તથા મૂલ્યવાન હીરા-માણે લાદેલાં ઈંટા લઈને યજ્ઞલેખમાં આવી; ને સુલેમાનની પાસે આવીને પોતાના અગ્ર-કરમુમા જે સર્વે દંડ તે સંબંધી તેણીએ તેની સાથે વાત કીધી. ૨ અને સુલેમાને તેને તેના સર્વ પ્રેમીના ઉત્તર આપ્યા, ને એને જવાબ તેણે તેને ન આપ્યા હોય, એવી એકે બાળકની સુલેમાન અનુવચો ન હતો. ૩ અને

સુલેમાનનું જ્ઞાન તથા તેણે જે ધર બાંધ્યું હતું તે; ૪ તથા તેની મેળપરનું ખાવાનું, તથા તેના સેવકોનું બેસવું, તથા તેના પ્રધાનોનું હાજર રહેવું તથા તેઓનાં વસ્ત્ર, તથા તેના પાત્રવાહકો તથા તેઓનાં વસ્ત્ર, તથા તેની જે સીંદ્રી વડે તે યહોવાદના ધરમાં ચડતો, તે રોબાની રાણીએ એવાં ત્યારે તેના હોય ઉઠી ગયા. ૫ અને તેણીએ રાત્રીને કહ્યું કે, તારાં કૃત્યો વિષે તથા તારા જ્ઞાન વિષે જે વાત મેં મારા દેશમાં સાંભળી હતી તે ખરી હતી; ૬ પરંતુ મેં આવીને મારી આંખોએ એ જોયું ત્યાં લગી તેઓની વાતો કુ માનતી નહોતી; ને એ, તારા જ્ઞાનના મહત્વ વિષે અંકુષ પણ મને કહેવામાં આવ્યું નહોતું; મેં જે ક્ષતિ સાંભળી તે કરતાં ટું વિરોધ છે. ૭ ધન્ય છે તારા માણસોને, ને ધન્ય છે તારા આ સેવકોને! કેમકે તેઓ નિત્ય તારી સન્મુખ ઉભા રહીને તારું જ્ઞાન સાંભળે છે. ૮ તારો દેવ યહોવાદ રદતિવાન થાયો, કે જેણે તારા ઉપર પ્રસન્ન થઈને તારા દેવ યહોવાદને સાર રાખ ધવા માટે તને પોતાના રાત્ર્યાસન ઉપર બેસાડ્યો છે, કેમકે ઇશ્વારે એને સદા સ્થાપિત કરવા સાર તેઓ પર તારા દેવનો પ્રેમ હતો, તે માટે ઇનસાફ તથા ન્યાય કરવાને તેણે તેઓના ઉપર તને રાત્ર કરાવે છે. ૯ અને તેણીએ રાત્રીને એકસો ને વીસ તાલવ સોનું તથા અતિ પુષ્કળ સુગંધીઓ તથા મૂલ્યવાન હીરામાણે આપ્યાં; ને એ જે સુગંધીઓ રોબાની રાણીએ સુલેમાન રાત્રીને આપી તેના જેવી બીજી એકે નહોતી ૧૦ અને દુરામના સેવકો તથા સુલેમાનના સેવકો એઓ એરીસથી સોનું લાવ્યા હતા તેઓ આહુત્ય કાઢે, તથા મૂલ્યવાન પાપાણો પણ લાવ્યા હતા ૧૧ અને રાત્રીએ એ આહુત્ય કાઢેના યહોવાદના ધરને તથા રાત્રના ધરને સાર અગાસીઓ, તથા ગરેયાઓને સાર વીણા તથા સિતાર બનાવ્યાં, ને યહોવાદના દેશમા આજ્ઞા એવાં બિલકુલ નેવામાં આવ્યાં નહોતાં. ૧૨ અને સુલેમાન રાત્રીએ રોબાની રાણીને, જે તે રાત્રીને સાર લાવી હતી તે સિવાય, જે કંઈ તેણીને માગ્યું તે આપીને તેણીની સર્વ ઇચ્છા [વશ કીધી], એમ તેણી પાછી ફરીને તે તથા તેણીના સેવકો પોતાના દેશમાં ગયાં.

૧૩ હવે જે સોનું એક વર્ષમાં સુલેમાનની પાસે આવ્યું તેનું તોલ કર્યું ને હાસેટ તાલવે સોનું દંડ; ૧૪ ને દહાલો તથા વેપારીઓ લાવ્યા હતા તે હંદ; ને અરબસ્તાનના સર્વ રાજ્યો તથા દેશના સુબાઓ

સુલેમાનની પાસે સોનું તથા રૂપુ લાવ્યા. ૧૧ અને સુલેમાન રાજ્યે ધરેલા સોનાની બસે દાલો બનાવી, હસંગ શેકેલ) ધરેલું સોનું પ્રત્યેક દાલમાં ગયું. ૧૨ અને તેણે ધરેલા સોનાની ત્રણસે દાલડીઓ બનાવી, ત્રણસે [શેકેલ] સોનું પ્રત્યેક દાલડીમાં ગયું; ને રાજ્યે તેઓને લખાનોનના વનના ધરમાં મુકી ૧૭ વળી રાજ્યે હાથીદાંતનું મેદું રાજ્યાસન બનાવ્યું, ને તેને ચોખ્ખા સોનાથી મદય ૧૮ અને રાજ્યાસનનું છ પગથિયાં તથા સોનાનું પાયાસન હતું, તે રાજ્યાસનને જરેલાં હતું, ને બેસવાની જગ્યા પાસે બન્ને બાજુએ ટેકા હતા, ને ટેકાઓની બાજુએ બે સિંહો ઉભા હતા. ૧૯ અને ત્યાં છ પગથિયાં પર, આ બાજુએ ને ચેડી બાજુએ, બાર સિંહો ઉભા હતા; તેનું કોષ રાજ્યમાં કરવામાં આવ્યું ન હતું. ૨૦ અને સુલેમાન રાજના પીવાનાં સર્વ પાત્રો સોનાનાં હતા, ને લખાનોનના અરવ્યના ધરના સર્વ પાત્ર ચોખ્ખા સોનાનાં હતાં, સુલેમાનના કિરસોમાં રૂપાની કંઈ વિસાત ગણાવી નહોતી ૨૧ કેમકે રાજના વહાણો દુશ્મતા આકરોની સાથે તારીશ જતા; વહાણો દર ત્રણ વર્ષે એકવાર તારીશથી સોનું તથા રૂપુ, હાથીદાંત તથા વાંદરાં તથા મોર લઇને આવતાં. ૨૨ એમ દ્રવ્ય તથા જ્ઞાનમાં પુશ્તીના સર્વ રાજ્યો કરતાં સુલેમાન રાજ્ય વિશેષ હતો. ૨૩ અને જેવે સુલેમાનના અતઃક-રહમાં જે જ્ઞાન મુક્યું હતું તે સાંભળવાને પુશ્તીના સર્વ રાજ્યો સુલેમાનની હજુરમાં આવતા. ૨૪ અને તેઓ પોતપોતાની બેઠ, એટલે રૂપાનાં પાત્રો તથા સોનાનાં પાત્રો તથા ચસો, રસો તથા મુગધીઓ, ઘોડા તથા ખચરો, દર વરસે ખાંડણીરૂપે લાવતા હતા. ૨૫ અને સુલેમાનની પાસે ઘોડાઓને તથા રથોને સાડ ચાર હજાર તણેલા, તથા બાર હજાર સ્વારો હતા, ને તેણે [તેમને] રથોના નમરોમાં તથા રાજની સાથે યજ્ઞાલેખમાં રાખ્યાં હતાં. ૨૬ અને નદીથી તે ટંક પલિસ્તી-ઓના રેલ લગી તથા મિસરની સરહદ લગી સર્વ રાજ્યો ઉપર તેની હકુમત હતી. ૨૭ અને રાજ્યે યજ્ઞાલેખમાં રૂપુ એટલું વધારી દીધું, કે તે પત્તવરના પાડનું યજ્ઞ ગયું, તથા એરેજક્ટોને એટલાં વધારી દીધાં કે તે નીચ પ્રદેશના શુદરોના પાડનાં યજ્ઞ ગયા ૨૮ અને તેઓ મિસરમાંથી તથા સર્વ દેશોમાંથી સુલેમાનને સાડ ઘોડા લાવતા

૨૯ હવે સુલેમાનનાં બાકીનાં કૃત્યો પહેલેથી તે ઉલ્લેખ મુધી નાખાત બલિચ્ચવાદીની તવારીખમાં, તથા

શીલોની અહીયાદના બલિચ્ચવાદમાં, તથા નબાટના પુત્ર યરોબઆમ સળધીનાં ઘરો બલિચ્ચવાદના દર્શનોમાં લખેલાં નથી શું? ૩૦ ને સુલેમાને યજ્ઞાલેખમાં સર્વ ઇસ્લાએલ ઉપર આજ્ઞા સર્વ રાજ્ય કીધું. ૩૧ અને સુલેમાન પેતાના પિતૃઓની સાથે ઉધો ગયો, ને તેને તેના પિતા દાઉદના નમરમાં દાટયો, ને તેની જગ્યાએ તેના પુત્ર રહાબઆમે રાજ્ય કર્યું.

૧૦ અને રહાબઆમ રાજ્યેમમાં ગયો, કેમકે સર્વ ઇસ્લાએલ તેને રાજ કરવા સાડ રાજ્યેમમાં આવ્યા હતા. ૨ અને નબાટના પુત્ર યરોબઆમે એ વિષે સાંભળ્યું, (કેમકે તે મિસરમાં હતો, ત્યાં તે સુલેમાન રાજની સન્મુખથી નારી ગયો હતો), ત્યારે એમ યજ્ઞ કે યરોબઆમ મિસરમાંથી પાછો આવ્યો. ૩ અને તેઓએ [માણસ] મોકલીને તેને તેડાવ્યો, ને યરોબઆમે તથા સર્વ ઇસ્લાએલ આવીને રહાબઆમની સાથે વાત કરીને કહ્યું કે, ૪ તારા પિતાએ અમારી યુસરી બારે કરી હતી, માટે હવે તારા પિતાની મુજબ સેવા તથા તેની બારે યુસરી ને તેણે અમારા પર મૂકી હતી તેને કંઈ હલકી કર, ને અમે તારે વાળે રહીશું. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ત્રણ દલાડા પછી તમે મારી પાસે પાછા આવજો; એટલે લોક ત્યાંથી વિદાય થયા. ૬ અને રહાબઆમ રાજ્યે, તેના પિતા સુલેમાનનાં જીવતા એની હજુરમાં ને વડીલો ઉભા રહેતા હતા, તેઓની સલાહ લેતા પૂછ્યું કે, આ લોકને ઉતાર આપવાને તમે મને શી સલાહ આપો છો? ૭ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ને તું આ લોકને માયા દેખારી, ને તેઓને રાજ કરી, ને તેઓને સારા વચને કહેશે, તો તેઓ સર્વકાળ તારે તાબે રહેશે. ૮ પણ વડીલોએ ને સલાહ આપી હતી, તેનો એણે ત્યાગ કીધો, ને એની સાથે મોટા થયલા જીવાને ને એની પિતૃમતમાં રહેતા હતા તેઓની એણે સલાહ લીધી ૯ અને એણે તેઓને કહ્યું કે, આ ને લોકે મને કહ્યું કે, તારા પિતાએ અમારા ઉપર ને યુસરી મૂકી હતી તે કંઈક હલકી કર, તે લોકને જવાબ આપવા વિષે તમે શી સલાહ આપો છો? ૧૦ અને ને જીવાનો તેની સાથે મોટા થયા હતા, તેઓએ તેને કહ્યું કે, ને લોકે તને કહ્યું કે, તારા પિતાએ અમારી યુસરી બારે કરી, પણ તું તે અમારા પ્રત્યે હલકી કર, તેઓને તું એમ કહે કે, મારી ટચલી આંખથી મારા બાપની કબર કરતાં

નહી છે ૧૧ અને હવે મારા પિતાએ તમારા ઉપર
બારે ખુસરી લાદી, તો હું તમારી ખુસરીમા ઉમેરો
કરીશ. મારા પિતાએ તમને ચાળકોથી શિક્ષા કરી,
તો હું વિંછુઓથી તમને [શિક્ષા કરીશ] ૧૨ તેથી
એમ રાજાએ ફરમાવતા કહ્યું હતું કે, ત્રીજે દહાડે મારી
પાસે પાગા આવો, તેમ ત્રીજે દહાડે ચરોળઆમ
તથા સર્વ લોકો રહાળઆમની પાસે આવ્યા. ૧૩ અને
રાજાએ તેઓને સખ્તાઇથી ઉત્તર આપ્યો, ને રહાળ
આમ રાજાએ વડીલોની સલાહનો ત્યાગ કરી, ૧૪ ને
જીવનોની સલાહ પ્રમાણે તેઓને કહ્યું કે, મારા
પિતાએ તમારી ખુસરી બારે કરી, પણ હું તેમા ઉમેરો
કરીશ, મારા પિતાએ તમને ચાળકોથી શિક્ષા કરી
પણ હું તમને વિંછુઓથી [શિક્ષા કરીશ] ૧૫ એમ
રાજાએ લોકોને કહેવું સામંજસ્ય નહિ, કેમકે એ દેવથી
થયુ હતું એ માટે કે ચહોવાદ પોતાનું જે વેળ શીયોની
અહીયાદની હસ્તક નબાદના પુત્ર ચરોળઆમને
બાદબાદતો તે તે પૂર કરે ૧૬ અને સર્વ ઇસ્ત્રાએલે
એધુ કે રાજા અમારું સામંજસ્ય નથી, ત્યારે લોકોએ
રાજાને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, દાઉદના અમારો શો
ભાગ છે ને વિનાશના પુત્રમા અમારું વતન નથી,
હે ઇસ્ત્રાએલ, તમ પ્રત્યેક પોતાના તણુઓએ ભજ્યો,
હવે, હે દાઉદ, તારૂં પોતાનું ધર સત્તાજ, એમ સર્વ
ઇસ્ત્રાએલ પોતાના તણુઓમા જતા રહ્યા ૧૭ પણ
યહુવાદના નગરોમા રહેનાર ઇસ્ત્રાએલપુત્રો પર તો
રદાળઆમનું રાજ્ય રહ્યું ૧૮ પછી દહોરામ જે વજ્ર
લાવ પર હતો તેને રદાળઆમ રાજાએ મોકલ્યો,
ને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોએ તેને પચ્ચે મારીને મારી નાખ્યો,
ને રદાળઆમ રાજા ચરૂચાલેમ નાની જવા સાડે ઉગા
વળે પોતાના રથ પર ચડી નવો. ૧૯ એમ ઇસ્ત્રાએલે
દાઉદના ધર વિશ્વ બળવો કીધો, ને આજ સુધી
[તેમજ છે]

૧૧ અને રદાળઆમ ચરૂચાલેમ આવ્યો ત્યારે
રદાળઆમની તરફ રાજ્ય પાછું લાવવા
સારૂં ઇસ્ત્રાએલની સામે યુદ્ધ કરવાને તેણે ચદુદાદના
તથા બિન્યામીનના ધરના એક લાજ ને એટલી દબાર
વિપ્લી કદારેલા પોદ્દાઓને એકઠા કર્યા ૨૦ પણ ચહો
વાદનું વચન ઇશ્વરમક્ત શમાયાદની પાસે એવું
આવ્યું કે, ચદુદાદના ૨૦ સુલેમાનના પુત્ર રદાળ
આમને તથા ચદુદાદ તથા બિન્યામીનમા રહેનારા
સર્વ ઇસ્ત્રાએલને એમ કહે કે, ચહોવાદ એમ કહે

છે કે, તમારે ચદાઇ કરવી નહિ, ને તમારા લાઇઓની
સામે યુદ્ધ કરવું નહિ, તમ સર્વ માણસો પોતપોતાને
ધર પાગા ભજ્યો, કેમકે એ કામ મારાથી થયુ છે,
એમ તેઓ ચહોવાદના વચન માનીને ચરોળઆમની
સામે જવાથી પાછા ફર્યા ૨૧ અને રદાળઆમે ચરૂચા
લેમમા રહીને ચદુદાદમા રક્ષણને માટે નગરો બાંધ્યા.
૨૨ તેણે વળી બેયલેહેમ તથા એટામ તથા વકોઆ,
૨૩ તથા બેય-સૂર તથા સોબો તથા અહુલ્લામ, ૨૪ તથા
ગાય તથા મારેશાહ તથા ઝીફ, ૨૫ તથા અદોરાઇમ
તથા લાખીરા તથા અલેકોહ, ૨૬ તથા સોરાહ તથા
આયાલેમ તથા હેબ્રોન બાંધ્યા, એ ચદુદાદમા તથા
બિન્યામીનમા કિલ્લાવાળા નગરો છે ૨૭ અને તેણે
કિલ્લાઓની આસપાસ કોટ કર્યા, ને તેઓમા સર
દારો અને અગ્રના તથા તેલના તથા દ્રાક્ષરસના બકારો
રાખ્યા ૨૮ અને પ્રત્યેક જૂદા જૂદા નગરમા તેણે
ઢાલો તથા બરછીઓ રાખ્યા, ને તેઓને બહુજ
મજબૂત કર્યા, ને ચદુદાદ તથા બિન્યામીન તેને તાબે
હતા ૨૯ અને જે ચાજકો તથા લેવીઓ સર્વ ઇસ્ત્રાએ
લમા હતા તેઓ પોતાની સર્વ સીમામાથી તેની કમકે
આવ્યા ૩૦ કેમકે લેવીઓ પોતાના પાદરો તથા
પોતાના જતન મુખીને ચદુદાદ તથા ચરૂચાલેમમા
આવ્યા, કેમકે ચહોવાદ આગળ ચાજકપદ બનવ
વામાથી ચરોળઆમે તથા તેના પુત્રોએ તેઓને બર
તરફ કર્યા હતા, ૩૧ ને તેણે પોતાને વારસે ઉત્તમ
રથોનોને માટે તથા વનદેવતાઓને માટે તથા પોતે
બનાવેલા વાહરોઓને માટે ચાજકો કરાવ્યા ૩૨ અને
તેઓની પાછળ ઇસ્ત્રાએલના સર્વ કુળોમાથી જેઓએ
ઇસ્ત્રાએલના દેવ ચહોવાદને શોધવામા પોતાના અવ
કરણ લગાડ્યા હતા, તેઓ પોતાના પિતૃઓના દેવ
ચહોવાદને સાડે વજ્ર કરવા ચરૂચાલેમમા આવ્યા
હતા ૩૩ એમ તેઓએ ચદુદાદનું રાજ્ય બળવાન
કીધું, ને તેઓએ ત્રણ વર્ષ સુધી સુલેમાનના પુત્ર
રદાળઆમને બળવાન કીધો, કેમકે તેઓ ત્રણ વર્ષ
સુધી દાઉદ તથા સુલેમાનના માર્ગમા ચાલ્યા. ૩૪ અને,
રદાળઆમે, દાઉદના પુત્ર ચરીનોય તથા વિશાહના
પુત્ર અહીઆમની પુત્રી અબીહાઇલ, એમની પુત્રી
માલ્લાયની સાથે લગ્ન કીધું ૩૫ અને તેને તેણીને
પેટ ચેલેસ તથા શમાયાદ તથા ઝાદામ, એ દીકરા
થયા ૩૬ અને તેણીના પછી તે આબ્શાલોમની પુત્રી
આબ્શાદને પરવડ્યો, ને તેને તેણીને પેટ અબીયાદ

તથા અત્યાય તથા ઝીઝા તથા શયોમીય થયા ૨૧ અને રહાબઆમ પોતાની સર્વ સ્ત્રીઓ તથા પોતાની ઉપ-પત્નીઓ કરતા આખરાલેખની પુત્રી માઅખાહ પર વધારે પ્રીતિ કરતો હતો, (તેણે તો અસદ સ્ત્રીઓ તથા સાંઠ ઉપપત્નીઓ કરી હતી, ને તેને અહીવાસ પુત્રો તથા સાંઠ પુત્રીઓ થયા) ૨૨ અને રહાબઆમે માઅખાહના પુત્ર અબીયાહને તેના ભાઈઆમા સુખ્ય અધિકારી કરાવ્યા, કેમકે તે તેને રાજ બનાવવાને ઇચ્છતો હતો ૨૩ અને તે ડાહપણથી વર્ત્યો ને તેણે પોતાના સર્વ દીકરાઓને યહુદાહ તથા બિન્યામીનના સ્થળો પ્રાપ્તોમા કિલ્લાવાળા સર્વ નગરોમા જુદા જુદા વેરી નાખ્યા, ને તેણે તેઓને પુષ્કળ શાન્તુ આપ્યું, ને તેણે તેઓને માટે ધણી સ્ત્રીઓ મેળવી

૧૨ અને જ્યારે રહાબઆમનું રાજ્ય સ્થાપિત થયું તથા પોતે બળવાન થયો, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે તથા તેની સાથે સર્વ ઇસ્ત્રાએલે યહોવાહના નિયમનો ત્યાગ કર્યો. ૨ અને તેઓએ યહોવાહ વિરૂદ્ધ ઉદ્બંધન કરીું માટે રહાબઆમ રાજને પાત્રમે વર્ષે એમ થયું કે મિસરનો રાજ શીશાક યરૂસાલેમ વિરૂદ્ધ બાર્શ રથો તથા સાંઠ હાલ રવારો સહિત ચઢી આવ્યો, ૩ ને મિસરમાંથી ને લોક નેરૂ લખીઓ, સુક્રીયઓ તથા ફરીઓ તેની સાથે આવ્યા હતા તેઓ અબલિત હતા ૪ અને યહુદાહના તાબાના કિલ્લાવાળા નગરો સર કરીને તે યરૂસાલેમ આવ્યો ૫ હવે રામાયાહ ભવિષ્યવાદીએ રહાબઆમ તથા યહુદાહના સરદારો, જેઓ શીશાકને લીધે યરૂસાલેમમા એકઠા થયા હતા, તેઓની પાસે આવીને તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે મને તત્ત્વ દીધો છે, માટે મેં પણ તમને શીશાકના હાથમા મૂકી દીધો છે ૬ ત્યારે ઇસ્ત્રાએલના સરદારોએ તથા રાજાએ નમી નમીને કહ્યું કે, યહોવાહ ન્યાયી છે ૭ અને જ્યારે યહોવાહે જાણ્યું કે તેઓ નમી ગયા છે, ત્યારે યહોવાહની વાણી રામાયાહની પાસે એવી આવી કે, તેઓ નમી ગયા છે માટે હું તેઓનો નાશ નહિ કરીશ, પણ હું તેઓનો કંઈક બચાવ કરીશ, ને શીશાકની હસ્તક યરૂસાલેમ પર મારો કોષ રેડારો નહિ ૮ તો પણ તેઓ તેના વાણેદાર થશે, ૯ તેઓ મારી સેવાનો તથા દેશનો રાજ્યોની સેવાનો અનુભવ કરે ૧૦ એમ મિસરનો રાજ શીશાક યરૂસાલેમ પર ચઢી આવીને યહોવાહના ધરમા બહારો તથા રાજના ધરના બહારો હરી ગયો, તે બધું હરી ગયો, વળી સુલેમાને

સોનાની જે ઢાલો કરી હતી તે પણ તે હરી ગયો ૧૦ અને રહાબઆમ રાજ્યે તેમને કેકાણે પિત્તળની ઢાલો કરીને રાજના ધરનું દ્વાર સાચ વનાર ચોરીદારના અમલદારોના હાથમા સોંપી ૧૧ અને એમ થયું કે રાજ યહોવાહના ધરમા પેસતો તેટલીવાર સિપા-ઇઓ આવીને તેઓને ધારણ કરતા, ને ચોરીદારોની ઓરડીમા તેમને પાછી લાવતા ૧૨ અને તે નમી ગયો, ત્યારે યહોવાહને કોષ તેના પરથી પાછો ફર્યો, કેમકે તે તેનો સુવર્ણ નાશ કરવા ચાહતો નહોતો, ને યહુદાહમા પણ [કંઈક] સારી વાતો માલમ પડી ૧૩ એમ રહાબઆમ રાજ્યે યરૂસાલેમમા બળવાન થઇને રાજ્ય કરીું, કેમકે રહાબઆમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એકતાળીસ વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરૂસાલેમ નગર, કે જેને યહોવાહે પોતાનું નામ ત્યા રાખવા સારૂ ઇસ્ત્રાએલના સર્વ કુળોમાંથી પસંદ કરીું હતું, ત્યા સત્તર વર્ષ રાજ્ય કરીું, ને તેની માનુ નામ નાઅમાહ હતું, તે આર્યોનેજ હતી ૧૪ અને તેણે કુષ્ટતા કરીધી, કેમકે તેણે યહોવાહને શોધવામા પોતાનું અત્ત કરણ લખાડ્યું નહિ ૧૫ હવે રહાબઆમના કુટુંબ પહેલેથી તે ઉલ્લે સુધી રામાયાહ ભવિષ્યવાદીની તથા ઇફો ભવિષ્યદર્શકની તવારીખમા વંશાવળીની રીત પ્રમાણે લખેલા નથી હું ને રહાબઆમ તથા યરૂસાલેમની વચ્ચે જાણુ વિગ્રહ ચાલતા હતા ૧૬ અને રહાબઆમ પોતાના પિત્તઓની સાથે ઉધી ગયો, ને દાઉદના નગરમા દટાયો, ને તેની જગ્યાએ તેના પુત્ર અબીયાહે રાજ્ય કરીું

૧૩ યરૂસાલેમ રાજને અસદમે વર્ષે અબીયાહ યહુદાહ પર રાજ્ય કરવા લાગ્યો ૨ તેણે ત્રણ વર્ષ યરૂસાલેમમા રાજ્ય કરીું, ને તેની માનુ નામ મીખાયાહ હતું, તે જિબઆહના કરીએલની પુત્રી હતી અને અબીયાહ તથા યરૂસાલેમની વચ્ચે વિગ્રહ મચ્યો ૩ અને અબીયાહે ચાર લાખ સુરવીર તથા વિણી કાઢેલા લડવૈયાઓના દૈન્ય સહિત યુદ્ધ શરૂ કરીું, ને યરૂસાલેમ તેની સામે આઠ લાખ ગુટી કાઢેલા તથા સુરવીર લડવૈયાઓ વડે યુદ્ધવ્યૂહ રચ્યો. ૪ અને અબીયાહે સમારાઇમ પર્વત, જે એકાઇમના પહાડી સુલકમા છે, ત્યા ઉપર ઉભા રહીને કહ્યું કે, હે યરૂસાલેમ તથા સર્વ ઇસ્ત્રાએલ, માંરૂ સામનો ૫ યુ તમારે જાણુ ન જાણુ કે, ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહે દાઉદને, એટલે તેને તથા તેના પુત્રોને,

ઇસાએલનું રાજ્ય મીકાના કરારથી સદાને માટે આપ્યું છે? ૧૦ તો પણ દાઉદના પુત્ર સુલેમાનના સેવક નબા-
ટના પુત્ર યરોબઆમે લીધેને પેતાના ધણીની સામે
બળવો કર્યો. ૧૧ અને હવે કા પુત્રો, એટલે બલીયઆ
લપુત્રો, તેની પાસે એકઠા થયા, ને જ્યારે રદાબ
આમ જીવવાન તથા કોમળ અંત કાણુનો હતો ને તેમની
સામે થવાને અશક્ત હતો, ત્યારે સુલેમાનના દીકરા
રદાબઆમની સામે તેઓએ પેતાને બળવાન કીધા.
૧૨ અને હવે, તમે યહોવાહનું રાજ્ય ને દાઉદના પુત્રોના
હાથમા છે, તેની સામે થવાનો ઇરાદો કરો છો, ને
તમે એક મોટા સમુદાય છો, ને જે સોનાના વાહરકા
યરોબઆમે તમારે સાથે દેવ તરીકે બનાવ્યા હતા
તે તમારી પાસે છે. ૧૩, તમે યહોવાહના ચાળકોને,
એટલે હાનપુત્રોને, તથા લેવીઓને કાઢી મૂકીને બીજા
દેસોના લોકોની રીત પ્રમાણે પેતાને સાથે ચાળકો કયા
નથી? એવી રીતે કે જે કોઈ એક જીવાન ગણે તથા
સાત પેઠા લઈને પેતાને પાવન કરવા સાથે આવે તે,
જેઓ દેવ નથી, તેમનો ચાળક થાય? ૧૪ પણ અમારો
દેવ તો યહોવાહ છે, ને અને તેને તમને નથી, ને
અમારે યહોવાહની સેવા કરનાર ચાળકો છે, એટલે
દાનપુત્રો, તથા લેવીઓ પોતપોતાના કામમા છે.
૧૫ અને તેઓ યહોવાહની આજ્ઞા કરે સવારે તથા
૧૬ સાંજે દહનીયાપર્યંતે તથા સુવાસિકા પૂર્ણ બાળે છે,
અપિત રોટલી પણ ઘાંચ મેળ પાર [તેઓ ખાઈને છે],
અને ૧૭ સાંજે બાળવા સાથે સોનાનું દીપક તેની
દિગ્ધિમા મુજા [સિદ્ધ કરે છે]; કેમકે અમે તો
અમારા દેવ યહોવાહની આજ્ઞા પાળીએ છીએ,
પણ તમે તેને તણ દીધો છે. ૧૮ અને, જુઓ, દેવ
અમારી સાથે તથા અમારો આગવાન છે, અને એવ-
ાનીના સ્મૃતિવડા લઈને તેના ચાળકો તમારી દિગ્ધિ
મેળવડીને નાહ કરવા સાથે [અમારી સાથે] છે, હે
ઇસાએલપુત્રો, તમારા પિતૃઓના દેવ યહોવાહની
સામે ન જરો, કેમકે તમે કૃતદ નહિ પામશો. ૧૯ પણ
યરોબઆમે તેઓની પગપાટી છૂટું સેન્ય રાખ્યું, એમ
તેઓ યહુદાદના આજ્ઞા હતા, ને છૂટું સેન્ય એઓની
પાછળ હતું. ૨૦ અને યહુદાદે પાછળ એજુ તો, જુઓ,
પેતાની આજ્ઞા તથા પાછળ ચુક દઈ; ને તેઓએ
યહોવાદને દાહ માની, ને ચાળકોએ સ્મૃતિવડા
વેરાજા. ૨૧ તે જખતે યહુદાદના માણસોએ દોકારો
કીધો. ને યહુદાદના માણસોએ દોકારો કયા ત્યારે

એમ થયું કે, દેવે અબીયાહ તથા યહુદાદની આજ્ઞા
યરોબઆમને તથા સર્વ ઇસાએલને માર્યા. ૨૨ અને
યહુદાદની આજ્ઞાથી ઇસાએલપુત્રો નાહા, ને દેવે
એઓને તેઓના હાથમા સોંપી દીધા. ૨૩ અને અબી-
યાહ તથા તેના લોકો મોટા સહારથી તેઓને કતલ
કીધા, ને તેથી ઇસાએલમાના પાંચ લાખ વિહી
કાઢવા પુત્રો કપાહ મૂક્યા. ૨૪ એમ તે સમયે ઇસા-
એલપુત્રો હાથો, ને યહુદાદપુત્રો છાયા, કેમકે તેઓએ
પેતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહ પર બરોસો રાખ્યો.
૨૫ અને અબીયાહે યરોબઆમની પછવાડે લાગીને
તેની પાસેથી નજરો, એટલે બ્રેથેસ તથા તેના
કરબાઓ, ને યશાનાહ તથા તેના કરબાઓ, ને
એકોન તથા તેના કરબાઓ લઈ લીધા. ૨૬ અને
અબીયાહના દિવસોમા યરોબઆમને ફરીથી ધવલ
વળી નહિ, ને યહોવાહે તેના પર માર આપ્યો, ને
તે મરણ પામ્યો. ૨૭ પણ અબીયાહ પરાક્રમી થયો,
ને તે ચાંદ્રીઓ પરવ્યો, ને તેને બાબીલ કીકર
તથા સોળ દીકરીઓ થયા. ૨૮ અને અબીયાહના
બાબીલના કુર્યા તથા તેના માર્ગો તથા તેના વચનો
હજો ભવિષ્યવાદીના દીકારાથમા લખેલા છે.

૧૪ એમ અબીયાહ પેતાના પિતૃઓની સાથે
લઈ ગયો, ને તેઓએ તેને દાઉદના નજ-
રમા દાઉદ, ને તેને ઠેકાણે તેનો પુત્ર આસા રાજ
થયો, તેના દિવસોમા દસ વર્ષ સુધી દેશમા શાંતિ
હતી. ૨ અને આસાએ પેતાના દેવ યહોવાહની
દરિયા ને સાથે તથા ચયાઈ દઈ તે કહ્યું કે કેમકે
તેણે પારકી વેદીઓ તથા ઉચ્ચસ્થાનો કાઢી નાખ્યા,
ને લજ્જતરોઓ ભાષી નાખ્યા, ને અરોરીમા [મુર્તિઓ]
ને કાપી નાખી. ૩ અને તેણે યહુદાદને તેઓના પિતૃ-
ઓના દેવ યહોવાદને શોધવાનો અને નિયમ તથા
આજ્ઞા પાળવાનો દુકમ આપ્યો. ૪ વળી તેણે યહુદા-
દના સર્વ નજરોમાથી ઉચ્ચસ્થાનો તથા સૂર્યમુર્તિઓ
કાઢી નાખ્યા, ને રાજ્ય તેના હાથમા શાંત દઈ.
૫ અને તેણે યહુદાદમા કિશ્તિવાળા નજરો બાધ્યા;
કેમકે દેશમા શાંતિ હતી, ને તે વર્ષોમા તેના [રાજ્ય]મા
કંઈ પણ ચુક ન હતું, કેમકે યહોવાહે તેને વિશ્વાસ
આપી હતી. ૬ માટે તેણે યહુદાદને કહ્યું, આપણે આ
નજરો બાધીએ, ને તેઓની આસપાસ કોટ તથા
સૂર્ય, દરવાજા તથા મુકળો કરીએ, હજી આપણી
આજ્ઞા દેશ છે, કેમકે આપણે આપણા દેવ યહોવા-

હની શોધ કીધી છે; આપણે તેની શોધ કીધી છે, ને તેણે આપણને ચોતરફ વિશ્રાંતિ આપી છે; એમ તેઓએ બાધકામ કીધું, ને આબાદી પામ્યા. ૮ અને આસાની પાસે યહુદાઈમાથી ઢાલો તથા બાલા સંજ્ઞા નહીં લાખ પુરૂષોનું, તથા બિન્યામીનમાથી ઢાલો તથા ધનુષ્યો સંજ્ઞા બે લાખ ને એંસી હજાર પુરૂષોનું સૈન્ય હતું, એ સર્વે પરાક્રમી શૂરવીર પુરૂષો હતા. ૯ અને હેરાહ ફરી રૂઠ લાખનું સૈન્ય તથા નહુર્સે રથો લઈને તેઓની સામે ચઢી આવ્યો, ને તે મારે-શાહ આગળ આવી પહોંચ્યો. ૧૦ અને આસા તેની સામે નિકળી પડ્યો, ને તેઓએ મારેશાહની પાસે સફાયાહના મેદાનમા યુદ્ધનું પડ્યું. ૧૧ અને આસાએ પોતાના દેવ યહોવાહની વિનંતી કરીને કહ્યું કે, હે યહોવાહ, બળવાનની વિરૂદ્ધ અબળને સહાય કરનાર તારા શિવાય બીજો કોઈ નથી. હે યહોવાહ અમારા દેવ, અમારી સહાય કર; કેમકે અમે તારા પર ભરોસો રાખીએ છીએ, ને તારે નામે અમે આ સમુ-દાયની સામે આવ્યા છીએ. હે યહોવાહ, તું અમારા દેવ છે; તારી વિરૂદ્ધ માણસ કીધી ન બધ ૧૨ એમ આસાની આગળ ને યહુદાઈની આગળ યહોવાહે ફરીઓને હાર ખવાડી; ને ફરીઓ નાહા. ૧૩ અને આસા તથા જે લોક તેની સાથે હતા તેઓ ગરાર લગી તેઓની પાછળ લાગ્યા, ને ફરીઓમાથી એટલા બધા માર્યા ગયા કે તેઓમા ફરીથી હોરા આવ્યો નહિ, કેમકે તેઓ યહોવાહની આગળ તથા તેના સૈન્યની આગળ નારા પામ્યા; ને તેઓ અતિથણી લૂટ લઈ ગયા. ૧૪ અને તેઓએ ગરારની આસપાસના સર્વે નગરે માર્યા; કેમકે તેઓ પર યહોવાહનો ભય આવ્યો; ને તેઓએ સર્વે નગરો લૂટ્યા; કેમકે એઓમા ધણી મિલકત હતી. ૧૫ વળી તેઓએ ટોરના માર્ગાઓ ઉપર પછી હમલો કીધો, ને પુષ્કળ ઘેટા તથા હટ્ટા લઈને યરૂશાલેમ પાછા આવ્યા.

૧૫ અને દેવને આત્મા ઓદેદના પુત્ર અઝા-શાહ પર આવ્યો. ૨ અને તે નિકળીને આસાને મળવાને બધા ને તેને કહ્યું, આસા, અને સર્વે યહુદાઈ તથા બિન્યામીન, મારૂ સાંભળો; ન્યા સુધી તમે યહોવાહ સાથે હસો ત્યા સુધી તે તમારી સાથે છે; ને જો તમે તેજ શોધસો તો તે તમને મળશે; પણ જો તમે તેને તજશો, તો તે તમને તજ દેશે. ૩ હવે લાંબી સુદૃઢ સુધી ઇસ્રાએલ ખરા દેવ વચરન

તથા સિખવનાર ચાલક વચરના તથા નિયમ વચરના રહ્યા છે; ૪ પણ ન્યારે તેઓએ પોતાના સકટમાં ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની તરફ પાછા ફરીને તેની શોધ કીધી ત્યારે તે તેઓને મળ્યો. ૫ અને તે સમ-યોમા બહાર જનારને કે અંદર આવનારને શાંતિ નહોતી, પણ દેશના સર્વે રહેવાસીઓ ઉપર ધણું સકટ હતું. ૬ એક દેશભાવિ બીજી દેશભાવિની સામે તથા એક નગર બીજા નગરની સામે યદને પાયમાલ થતા હતા; કેમકે દેવ તેઓને સઘળી વિપત્તિથી સત્તાપતો હતો. ૭ પણ તમે બળવાન થાઓ ને તમારા હાથ ઢીલા પડવા ન દે, કેમકે તમારા કામનું કળ મળશે. ૮ અને ન્યારે આસાએ આ શબ્દો તથા ભવિ-ષ્યવાદી ઓદેદના ભવિષ્યવાદ સાંભળ્યો, ત્યારે તેણે હિંમત પકડીને યહુદાઈ તથા બિન્યામીનના આખા દેશમાથી તથા જે નગરો તેણે એકાધમના પહોડી મુલકમાથી લીધા હતા તેઓમાથી અમગળ વસ્તુઓ કહોડી નાખી; ને તેણે યહોવાહની પરસાળ આગ-ળની યહોવાહની વેદી સમરાવી. ૯ અને તેણે સર્વે યહુદાઈ તથા બિન્યામીનને, તથા એકાધમમાથી તથા મનારોહમાથી તથા સિમઓનમાથી તેઓ મધ્યે આવી વસેલાઓને એકઠા કીધા; કેમકે ન્યારે તેઓએ જોયું કે યહોવાહ તેને દેવ તેની સાથે છે, ત્યારે ઇસ્રાએલમાથી તેની તરફ પુષ્કળ લોક ઝુટી આવ્યા, ૧૦ એમ તેઓ આસાના રાજ્યના પંદરમા વર્ષના ત્રીજા માસમાં યરૂશાલેમમા ભેગા થયા. ૧૧ અને તેઓએ તે દિવસે, પોતે જે લૂટ લાવ્યા હતા તેમાથી યહો-વાહને સાતસે બળદો તથા સાત હજાર ઘેટાંને યજ્ઞ કીધા. ૧૨ અને તેઓએ એવો કરાર કીધો કે, પોતાના પૂરા અતઃકરણથી તથા પોતાના પૂરા જીવથી પોતાના વિત્તઓના દેવ યહોવાહની શોધ કરવી, ૧૩ અને નાનો કે મોટો, પુરૂષ કે સ્ત્રી, જે કોઈ ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની શોધ ન કરે તેને મારી નાખવો. ૧૪ અને તેઓએ યહોવાહની આગળ મોટા સાદે તથા પોકાર કરીને તથા રણશિંગડા તથા ટુરાધ્મો વગાડીને સોગન ખાધા. ૧૫ અને સર્વે યહુદાઈ તે સોગનથી હરખાયા; કેમકે તેઓએ પોતાના પૂરા અતઃકરણથી સોગન ખાધા હતા, ને પોતાની પૂરી ઇચ્છાથી તેને શોધ્યા; ને તે તેઓને મળ્યો, ને યહોવાહે તેઓને ચોતરફ વિશ્રાંતિ આપી. ૧૬ અને આસા રાજની મા માથખા-હને પણ તેણે રાજમાતાની પદવી પરથી દૂર કરી,

કેમકે તેણીએ અરોસદને સાથે વિકારપાત્ર મુક્તિ
ખાનાથી દલી, ને આસાએ તેની મુક્તિ કાપી નાખી,
અને તેનો ભૂત કરીને કિંદ્રા નાખા પાસે તેને જાણી
નાખી. ૧૭ પણ ઇસ્લાએલમાથી ઉચ્ચરથાનો કહાડી
નખાયા નહિ, તો પણ આસાનું અતઃ કરણ તેના સર્વ
સ્વિચ્છા પર્વત સપ્તલ હતું. અને તે પોતાના પિતાની
અપણ કરેલી વરદુષ્ટિ તથા પોતાની અપણ કરેલી
વરદુષ્ટિ, એટલે રૂપુ તથા સેનુ તથા પાત્રો, દેવના
ધરમા લાગ્યા. ૧૮ અને આસાના રાજ્યના પાલીસમા
વર્ષ ૬ ॥ બીજી કોષ લક્ષ્ય યથ નહિ

૧૬ આસાના રાજ્યને ૮૨૧સમે વર્ષે ઇસ્લાએલના
રાત્ર બાજુએ વદુદાદ પર ચડાઈ કરીને
રામાદ બાધ્ય, એ માટે કે તે વદુદાદના રાત્ર બાજુની
પાસે દર કોઈને આવ જ કરતા અટકાવે. ૧૯ ત્યારે
આસા વદોવાદના ધરમા તથા રાજ્યના ધરમા જઈરો
માથી રૂપુ તથા સેનુ કહાડી લાગ્યે, ને દમરકમા રહે
નાર અધમના રાત્ર બેન દહાઈને કહાડી નોકલ્યુ કે,
રે ભેમ મારા બાપ તથા વારા બાપની વચ્ચે સુપ હતો,
તેમ મારી તથા વારી વચ્ચે છે, એ, ને તારે સાથે રૂપુ
તથા સેનુ મોકલ્યા છે, આપીને ઇસ્લાએલના રાત્ર
બાજુની સાથેનો વારો સુપ તોડ, એ માટે કે તે
મારી પાસેથી જતો રહે. અને ભેન દહાઈ આસા
રાત્ર [કહેડ] સાનખીને પોતાના સેનાપતિએને
ઇસ્લાએલના નમરો સાથે મોકલ્યા, ને તેઓએ હયાત
તથા જાન તથા આમેલ માધમ તથા નાકવાલીના સર્વ
જાકારનનરો માર્યા. અને બાજુએને તે વિષે
સાનન્યુ, ત્યારે ભેમ થયુ કે રામાદ વાલ્યવાન મૂળી
છાને તેણે પોતાનું કામ બંધ કીધું. ૧૯ ત્યારે આસા
શબ્દએ સર્વ વદુદાદને સારે લીધા, ને તેઓ રામાદના
પરવરો તથા એ લોકો બાજુએને બાલકમાના વાપવી
દતા તે લક્ષ નવા ને તેવડે તેણે જેના તથા મિરપાદ
બાધ્યા. અને તે વખતે દત્તની બલિષ્ઠ્યકે વદુદા
દના રાત્ર આસા પાસે આપીને તેને કહ્યું કે, અસમના
રાત્ર ઉપર તે જરોસો સાધ્યા છે ને તે પોતાના દેવ
વદોવાદ પર નરોસો રાખ્યા નથી, એ માટે અસમના
રાત્રનું સેનુ વારા દાપમાથી બધી વધુ છે. ૨૦ કહીને
તથા લુનીયાનું સેનુ થી મહાધારક નદોત્ત, તથા
તેમની સ્ત્રી અતિપદા રથે તથા સ્વારા નદોત્ત, તો
પણ ને વદોવાદ પર જરોસો સાધ્યા દત્તો માટે તેણે
તેઓને વારા દાપમા લોખ્યા. ૨૧ કેમકે વદોવાદની

નજર આખી પૃથ્વીમા ફેરવી ફરે છે, એ માટે કે
જેઓના અતઃ કરણ તેની તરફ સપ્તલ છે, તેઓની
તરફ તે બળવાન માલમ પડે, આમા તે મૂર્ખાઈ કીધી
છે, કેમકે દુવેરથી વારે મુદ્દો કરવા પડે. ૨૧ ત્યારે
આસા તે બલિષ્ઠ્યકે ઉપર કોષાયમાન થયા ને
તેને બહીષ્ણામા નાખ્યા, કેમકે તે તેના પર એ
બાળતને લીધે કોષાયમાન થયા દત્તો. અને તેજ
સમયે આસાએ કેટલાએક લોકો પર જુલમ કર્યો.
૨૨ અને, જુલો, આસાના દુરો પદોલેથી તે ઉલ્લે
સુધી, જુલો, તેઓ વદુદાદ તથા ઇસ્લાએલના રાત્ર-
ઓના પુરવટમા લખેલા છે. ૨૩ અને આસાને પોતાના
રાજ્યના બેનલુયાળીસમા વર્ષમા ધરમા રોજ થયા,
તેને રોજ અતિ બારે હતો, તો પણ પોતાના રોજમા
તેણે યદોવાદને નહિ પણ વેરોને રોજ્યા. ૨૪ અને
આસા પોતાના પિતૃઓની સાથે લઈ ગયા, ને પોતાના
રાજ્યના બેનલુયાળીસમા વર્ષમા મરણ પામ્યા. ૨૫ અને
હાલના નવરમા તેણે પોતાને વારતે જ કબરો બોલાવી
હતી તેમા તેઓએ તેને કાઢ્યા, ને તેની પથારીમા
સુવાસિક સુગંધીઓ તથા માધીના દુનર પ્રમાણે બના
વેલી સિત સિત પ્રકારની સુગંધીઓ ભરીને તેઓએ
તેને તેમા સુવાળો, ને તેઓએ તેને સાથે જુલુ મોડું
હલ થયું.

૧૭ અને તેને કહાણે તેના પુત્ર વદોવાદકે
રાત્ર કીધું, ને તેણે પોતાને ઇસ્લાએલની
સાથે બળવાન કીધો. અને તેણે વદુદાદના કિંદ્રા
વાળા સર્વ વચરોમા પલટણે મૂળી, ને વદુદાદના
રેશમા તથા એકાધમના જે નનરો, કિના પિતા
આસાએ લીધા હતા, તેઓમા થાણા મૂક્યા. ૨૬ અને
વદોવાદ વદોવાદકની સાથે દત્તો. કેમકે જે પોતાના
પિતા હાલના પ્રથમ માર્ગોમા ચાલ્યો, ને બાજુ-
બની રોષ કીધી નહિ, ૨૭ પણ પોતાના પિતૃઓના
દેવની રોષ કીધી ને તેની આસાઓમા ચાલ્યો, ને
ઇસ્લાએલના કામેનુ બનુસરણ કીધું નહિ. ૨૮ એ માટે
વદોવાદે તેના દાપમા રાત્ર્ય રથાપિત કીધું, ને સર્વ
વદુદાદ વદોવાદક પાસે ભેટો લાવવા, ને તેને
પુષ્કળ દ્રવ્ય તથા માન દત્ત. ૨૯ અને વદોવાદના
માર્ગોમા તેનું અતઃ કરણ ઉમદા થયુ, ને તેણે વધી વદુ-
દાદમાથી ઉચ્ચરથાનો તથા અરોસીન [મુક્તિઓ]
કહાડી નાખ્યા. ૩૦ વળી તેના રાત્ર્યને ત્રીજે વર્ષે તેણે
વદુદાદના નમરોમા [લોકોને] બાપ કરવાને પોતાના

મુખ્ય અમલદારોને, એટલે બિન હાથિલને તથા ઓળા-
ધાહને તથા ઝખાયાહને તથા નયાનએલને તથા મીખા
યાહને મોકલ્યા, ૮ને તેઓની સાથે લેવીઓને, એટલે
રામાયાહ તથા નયાન્યાહ તથા ઝખાયાહ તથા અસા
હેલ તથા રમીરામોય તથા યહોનાથાન તથા અહો
નીયાહ તથા ટાબીયાહ તથા ટાબ અહોનીયાહ એ
લેવીઓને, ને તેઓની સાથે અલીશામા તથા યહો
રામ ચાન્કોને મોકલ્યા. ૯ અને તેઓએ, યહોવા
હના નિયમનુ પુરવઠા પોતાની પાસે રાખીને, યહુદા
હમા ભાષ કયો, ને તેઓએ યહુદાહના સર્વ નગરોમાં
કરીને લોકોને ભાષ કયો. ૧૦ અને યહુદાહની આસ
પાસના દેશોના સર્વ રાજ્યોમાં યહોવાહનો બધ
એવો ઉત્પત્ત થયો, કે તેઓએ યહોશાફાટની વિરૂદ્ધ
યુદ્ધ કીધું નહિ. ૧૧ અને ખલિસ્તીઓમાંના કેટલાએક
યહોશાફાટની પાસે ભેટા તથા રૂપુ ખડણી દાખલ
લાવ્યા, અરેમો પણ તેને માટે પેટા બકરા, એટલે
સાત હબર ને સાતસેં પેટા ને સાત હબર ને સાતસેં
બકરા લાવ્યા. ૧૨ અને યહોશાફાટ અતિથય ભેટો
મોકલે ગયો ને તેણે યહુદાહમા કિલ્લા તથા બદારના
નગરો બાંધ્યા. ૧૩ અને તેને યહુદાહના નગરોમાં ધણી
બાંધકામ હતો, ને યરુશલેમમાં પરાક્રમી શૂરવીર
થોહાએહાહ. ૧૪ અને તેઓના બાપોના ધરો પ્રમાણે
તેઓની ગણતરી આ હતી, એટલે યહુદાહમા સદસા
ધિપતિઓ, આદનાહ સરદાર, ને તેની સાથે ત્રણ
લાખ પરાક્રમી શૂરવીર પુરોષ. ૧૫ અને તેથી ઉતરતા
દરજાનો સરદાર યહોહાનાન, ને તેની સાથે બે લાખ
ને એસી હબર [લડવેયા] હતા, ૧૬ ને તેથી ઉતરતા
ઝિબ્બોને પુત્ર અમાસયાહ, તે સજ્જતુશીથી યહોવા-
હને અર્પણ થયો હતો, ને તેની સાથે બે લાખ પરા
ક્રમી શૂરવીરો હતા. ૧૭ અને બિન્યામીનમાંના, પરા-
ક્રમી થોહો એલ્યાહા, ને તેની સાથે મુખ્ય તથા ટાલ
સલેલા બે લાખ પુરોષ. ૧૮ અને તેથી ઉતરતા
યહોઝાબાહ હતો, ને તેની સાથે યુદ્ધને માટે સજ્જને
તૈયાર થયેલા એક લાખ ને એસી હબર [પુરોષો હતા].
૧ રાત્રીએ આખા યહુદાહમા કિલ્લાવાળા નગરોમાં
તેઓને રાખ્યા હતા તેઓ ઉપરાત એઓ રાત્રીની
બિનમતમાં રહેનારા હતા.

૧૮ હવે યહોશાફાટને મુખ્ય દ્રવ્ય તથા માન
હતા, ને તેણે આહાબની સાથે સજપણ
કીધું. ૨ અને કેટલાએક વર્ષ પછી તે સમગ્રના

આહાબ પાસે ગયો, ને આહાબે તેને સારૂ તથા તેની
સાથેના લોકોને સારૂ મુખ્ય વેટા તથા બળદો કાપ્યા,
ને [પોતાની સાથે] રામોય જિવઆદ ઉપર ચઢાઇ
કરવાને તેને સમભવ્યો. ૨ અને ઇસ્ત્રાએલના રાત્ર
આહાબે યહુદાહના રાત્ર યહોશાફાટને કહ્યું કે, ઘું વું
મારી સાથે રામોય જિવઆદમાં આવશે? ને તેણે
તેને ઉત્તર આપ્યો કે, હું તે નહીં ટુંજ, ને મારા લોક
તે નહીં તારાજ લોક છે [એમ ગણ્યું], ને અમે તારી
સાથે યુદ્ધમાં આવીશું. ૪ અને યહોશાફાટ ઇસ્ત્રાએ
લના રાત્રને કહ્યું કે, કૃપા કરી આજ દેવવાણીથી
સલાહ પૂછ. ૫ ત્યારે ઇસ્ત્રાએલના રાત્રએ આરસેં બાવિ
બ્યવાદી પુરોષોને ભેગા કરીને તેઓને કહ્યું કે, ૥ અમે
રામોય જિવઆદમાં યુદ્ધને માટે જઈએ, કે ૭ પાછા
રહીશું? ને તેઓએ કહ્યું, ચઢી જ, કેમકે દેવ તેને
રાત્રના હાથમાં સ્વાધીન કરશે. ૧ પણ યહોશાફાટ
કહ્યું કે, અત્રે એમના વગર બીજા કોઈ યહોવાહનો
બાવિબ્યવાદી નથી, કે આપણે તેની મારફતે સલાહ
પૂછીએ? ૭ ને ઇસ્ત્રાએલના રાત્રએ યહોશાફાટને કહ્યું
કે, ઠીક પણ એક માણસ છે કે જેની મારફતે આપણે
યહોવાહની સલાહ પૂછી શકીએ, પણ હું તેને ધિક્કાર
છું, કેમકે તે મારા વિષે કદી સારો બાવિબ્યવાદ નહિ,
પણ હમેશાં માટેજ કરે છે, તે ચિંત્વાના પુત્ર
મીખાયાહ છે. ૮ અને યહોશાફાટે કહ્યું, રાત્રએ એમ
ન બોલવું. ૯ ત્યારે ઇસ્ત્રાએલના રાત્રએ એક ખવાસને
બોલાવીને કહ્યું કે, ચિંત્વાના પુત્ર મીખાયાહને જલદી
તેડી લાવ. ૧૦ હવે ઇસ્ત્રાએલના રાત્ર તથા યહુદાહનો
રાત્ર યહોશાફાટ રાત્રપોયાક પહેરીને પોતપોતાના
રાત્ર્યાસન પર બેઠા હતા, ને સમગ્રના દરવાજાના
નાકા પાસેના મેદાનમાં તેઓ બેઠા હતા, ને તેઓની
આગળ સર્વ બાવિબ્યવાદીઓ બાવિબ્યવાદ કહેતા હતા.
૧૧ અને કનાઅનાહના પુત્ર સિદકીયાહે પોતાને માટે
લોહના કિંજ બનાવ્યા, ને કહ્યું કે, યહોવાહ એમ
કહે છે કે, અરામનો ક્ષય થતા સુધી વું આમનાથી
તેઓને ધક્કા મારશે. ૧૨ અને સર્વ બાવિબ્યવાદીઓએ
એવુજ બાવિબ્ય બાખીને કહ્યું કે રામોય જિવઆદ
ઉપર ચઢી જઈને સફળ થા, કેમકે યહોવાહ તેને
રાત્રના હાથમાં સોપશે. ૧૩ અને જે સદેશિયો મીખા
યાહને તેડવા ગયો હતો, તેણે તેને કહ્યું, જો, એક
મતે બાવિબ્યવાદીઓના વચન રાત્રને માટે હિદ દર્શાવે
છે, માટે કૃપા કરી તારૂ વચન તેઓમાંના એકના જેવું

ધાય, ને તે દિવસ ઉચરને ૧૩ અને મીખાયાદે કહ્યું કે, જ્યતા યહોવાદના સોગન કે ને મારો દેવ કહેશે તેનું દુ બોલીશ. ૧૪ અને તે રાત્રીની પાસે આવ્યો ત્યારે રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, મીખાયાદ, અમે રમોથ-ગિલઆદમાં યુદ્ધને માટે જઈએ, કે હુ પાછો રહું ને તેણે કહ્યું, તમે ઉપર જઈને કૃતેદ પામો, ને તેઓ તમારા હાથમાં સોપાયો. ૧૫ અને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, હુ વને ઝેલી વાર સોગન ધાલુ કે તે યહોવાદને નામે સત્ય શિવાય બીજી કશું જ મારી આગળ ન જાયો ૧૬ ને તેણે કહ્યું કે, મેં સર્વ ઇસ્રાએલને પાળ્યું જમના પેટાની પેટે પર્વત પર વિખરાયલા બેધા, ને યહોવાદે કહ્યું, એમને ધણી નથી, એ પ્રત્યેક પોતાને ધેર સાતિએ પાછા જવું ૧૭ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ યહોવાદને કહ્યું કે, હું ને વને નહોતું કહ્યું કે, તે મારા સખી સાઈ નહિ પણ જુડુ બલિખ્ય બાખરી? ૧૮ ને તેણે કહ્યું કે, એ માટે તમે યહોવાદનું વચન સાંભળો, મેં યહોવાદને તેના રાત્રીસન પર બેઠેલા તથા તેને જમીન તથા તેને હાથે હાથે આઠાસનું સર્વ સેન્ય ઉત્તેરુ બેધા ૧૯ અને યહોવાદે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના રાત્રી આદાખને કોણ ફેસલાવશે કે તે રમોથ ગિલઆદમાં જઈને માર્યો જાય? ને એક બોલનારે આમ, ને બીજા બોલનારે તેમ કહ્યું ૨૦ અને એક આત્મા નિષ્ણા આવીને યહોવાદની સન્મુખ ઉભો રહ્યો ને તેણે કહ્યું કે, હુ તેને ફેસલાવીશ, ને યહોવાદે તેને કહ્યું કે, રાત્રી? ૨૧ ને તેણે કહ્યું કે, હુ ત્યા જઈને તેના સર્વ બલિખ્યવાદીઓના સુખમાં જઈ બોલનાર આત્મા યહી અને તેણે કહ્યું કે, હું તેને ફેસલાવશે ને તે કૃતેદ પણ પામશે, ચાક્યો જ, ને અમ કહી રે તો હવે, એ, યહોવાદે આ તારા બલિખ્યવાદીનાં સુખમાં જઈ બોલનાર આત્મા મુક્યા છે, ને યહોવાદ તારા સખી અણજ બેધ્યા છે ૨૨ ત્યારે કનાનનાં પુત્ર સીદોનિયાદે પાસે આવીને મીખાયાદને વખાંસ મારીને કહ્યું કે, યહોવાદનો આત્મા તારી ત્યાં મોડવાને મારી પાસેથી ક્યે મારું તથા? ૨૩ ને મીખાયાદે કહ્યું કે, એ, જ્યારે તે સગવાને નિતરની કોરડીમાં જાય, તે દિવસે તે જાયે. ૨૪ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ કહ્યું કે, મીખાયાદને પાડીને તેને નમરના સૂખા આનેનની પાસે તથા પાલ્ય પુત્ર બાખરની પાસે પાછો લઈ જાઓ, ૨૫ ને કહ્યું કે, પાલ અમ કહેલું કે, જેને બડીખાનામાં

સખાને, ને હુ સાતિએ પાછો આવુ ત્યાં સુધી હુ ખની રોલવીશ તથા હુ ખના પાણીથી એનો નિર્વાહ કરવે ૨૭ અને મીખાયાદે કહ્યું કે, જો તે કહી પણ સાતિએ પાછો આવે તો યહોવાદ મારી મારકૃતે બોલ્યો નથી, ને તેણે કહ્યું, હે વેકો, તમે સર્વ સાંભળો.

૨૮ એમ ઇસ્રાએલનો રાત્રી, તથા યહુદાદનો રાત્રી યહોવાદના રમોથ ગિલઆદ પર ચડી ગયા ૨૯ અને ઇસ્રાએલના રાત્રીએ યહોવાદને કહ્યું કે, હુ પોતે વેપ ધરીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ તે તારા રાત્રીયોપાક પહેર માટે ઇસ્રાએલના રાત્રીએ વેપ ધારણ જોધો, ને તેઓ યુદ્ધમાં ગયા ૩૦ હવે અરામના રાત્રી પોતાના રથાધિપતિઓને બેવી આજ્ઞા આપી હતી કે, એકલા ઇસ્રાએલના રાત્રી શિવાય નાના કે મોટાની સામે લડશો મા ૩૧ અને રથાધિપતિઓએ યહોવાદને બેધો ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ કહ્યું કે, એ ઇસ્રાએલનો રાત્રી છે માટે તેઓ બેવી સામે લડવાને વચ્ચા, પણ યહોવાદને જમ પાડી, ને યહોવાદે તેની સહાય જોધી, ને હવે તેની પાસેથી [જવા રહેવાનું] તેઓના મનમાં મુક્યું ૩૨ અને રથાધિપતિઓએ બેધું કે એ તો ઇસ્રાએલનો રાત્રી નથી, ત્યારે એમ થયું કે, તેઓ તેની પૂઠે લામવાથી પાંગ કૂધી ૩૩ અને એક અમુક પુરુષે સહજ ધનુષ્ય તાવ્યું, ને ઇસ્રાએલના રાત્રીને કવચના સાધાની વચમાંથી [બાણ] માર્યું, માટે એણે સારથીને કહ્યું કે, તારો હાથ ફેરવીને મને સૈન્યમાંથી ખટાર લઈ જ, કેમકે હુ ધણે ધાયલ થયો છું ૩૪ અને તે દિવસે યુદ્ધ ઘણું થયું, તો પણ ઇસ્રાએલનો રાત્રી સગ સુધી અરામીઓની સામે રથમાં ટેકવીને ટકાર બેસી રહ્યો, ને સુમારે સર્વ અસ્ત પામતી વેળાએ તે મારણ પામ્યા.

૨૯ અને યહુદાદનો રાત્રી યહોવાદના સાતિએ યજ્ઞાલેખમાં પોતાને ધેર પાછો આવ્યો ૩૦ અને બલિખ્યવાદનાં દનાનીના પુત્ર યહુએ એને મળતા જઈને યહોવાદના રાત્રીને કહ્યું કે, હું તારે જુદાને મદદ કરવી તથા યહોવાદના વેરીઆ પર પ્રીતિ કરવી એજન્ડા અને લીધે યહોવાદની દનુરનો ગેપ તારા પર છે ૩૧ તો પણ તારામાં [કષ્ટ] સારી વાતો આવમ પડી છે, કેમકે તે દેશમાંથી અરોરાય કાઢી નાખી છે, ને તેને રોધવામાં તારૂ અવ કરજુ લગાડ્યું છે.

૩૨ અને યહોવાદના યજ્ઞાલેખમાં રહ્યો, ને ફરીથી બેર-સેબાથી ખાડીને નેકાઈમના પદાદી સુલક લખી

લોકોમાં ફરીને તેણે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવા-
હની ગમ તેઓને પાછા આવ્યા. ૧ અને તેણે દેશમાં,
એટલે યહુદાહના સર્વ કિલિવાળા નગરોમાંના પ્રત્યેક
નગરમાં, ન્યાયાધીશો રચાયા, ૬ ને તેણે ન્યાયા
ધીશોને કહ્યું કે, તમે જે કરો તે વિચાર કરીને કરજો,
કેમકે તમે માણસને સાચું નહિ, પણ યહોવાહને સાચું
ન્યાય કરો છો. ને ઇનસાફ કરવામાં તે તમારી સાથે
છે ૭ માટે હવે તમારા પર યહોવાહનો ડર રહે,
સબાળીને કામ કરજો, કેમકે આપણા દેવ યહોવાહ
પાસે અન્યાય કે આજની રાત્રિ કે લાચ લેવી એ
નથી ૮ વળી યરુસાલેમમાં પણ યહોશાફાટે યહોવા-
હના ન્યાયકરણને સાચું તથા તકરારોને સાચું લેવાઓ
માના તથા યાજ્ઞકોમાંના તથા ઇસ્રાએલના પિતૃઓના
[ધરોના] મુખ્યોમાંના કેટલાએકને નિમ્યા અને
તેઓ યરુસાલેમમાં પાછા આવ્યા ૯ અને તેણે
તેઓને દીક્ષા આપતા કહ્યું કે, યહોવાહનો ભય
કામીને, વિશ્વાસુપણથી તથા સર્પૂર્ણ અત કરણથી
તમે આ પ્રમાણે કરજો ૧૦ એટલે અ્યારે પોતાના
નગરોમાં રહેનાર તમારા ભાઈઓ તરફથી ખૂન તથા
પ્રતિબંધ પ્રતિવાદી ૧૧ વચ્ચે, નિયમ તથા આજ્ઞા વચ્ચે,
વિધિઓ તથા કાનૂનો વચ્ચેની તકરાર આવે, તો
તમારે તેઓને ચેતવણ કે તેઓ યહોવાહ પ્રત્યે દોષિત
ન થાય, રૂબેને તમારા પર તથા તમારા ભાઈઓ પર
કોપ આવે, એમ કરશો તો તમે દોષિત નહિ થશો.
૧૧ અને જુઓ, મુખ્ય યાજ્ઞક અમારી યહોવાહની
સર્વ બાબતોમાં તમારો ઉપરી છે, ને રાજની સર્વ
બાબતોમાં યહુદાહના ધરને અધિકારી ઇસ્રાએલને
પુત્ર ખાધાહ છે, ને લેવાઓ પણ તમારી હજારમાં
કારણારીઓ થશે, હિમ્મતથી વર્તો ને યહોવાહ
સાક્ષી સાથે રહે.

૨૦ અને એ પણ એમ થયું કે, મેઆબપુત્રો
તથા આરમેનપુત્રો તથા તેમની સાથે કેટ-
લાક આરમેનિઓ યહોશાફાટે વિરૂદ્ધ યુદ્ધને માટે
આવ્યા ૨ ત્યારે કોઈએ આવીને યહોશાફાટેને ખબર
આપતા કહ્યું કે, સમુદ્રને પેલેપારથી એટલે અરામ-
માંથી તારી વિરૂદ્ધ એક મોટી ફોજ આવે છે, ને જો,
તેઓ હાસસોન-તામારમાં (એટલે એન મેદીમાં) છે
૩ અને યહોશાફાટ બેલયિત યદને યહોવાહની શોધ
કરવા લાગ્યો ને તેણે આખા યહુદાહમાં ઉપવાસ
કરવાનો હુકમ પાડ્યો. ૪ અને યહુદાહ યહોવાહની

સહાય માગવા સાચું એકઠા થયા, એટલે યહુદાહના
સર્વ નગરોમાંથી તેઓ યહોવાહની શોધ કરવા માટે
આવ્યા ૫ અને યહોશાફાટે યહોવાહના ધરમાં નવા
આગણા આગળ યહુદાહ તથા યરુસાલેમની સભામાં
ઉભા રહીને કહ્યું કે, ૬ હે અમારા પિતૃઓના દેવ યહો-
વાહ, શું હું સ્વર્ગવાસી દેવ નથી? ને તું વિદેશીઓના
સર્વ રાજ્યો પર અધિકારી નથી શું? અને તારા
હાથમાં એટલું બળ તથા પરાક્રમ છે કે કોઈ તારી
સામે ઠકવડને સક્તિવાન નથી ૭ હે અમારા દેવ, શું
આ દેહના રહેવાસીઓને તારા ઇસ્રાએલ લોકોની
અનુબંધી હાકી કાઢીને તે તે [રેરા] સદાને માટે તારા
મિત્ર ઇસ્રાહીમના વંશજોને આપ્યો નથી? ૮ ને તેઓ
તેમાં રહ્યા, ને તેઓએ તેમાં તારા નામને સાચું તારૂં
પવિત્રરથાન એમ કહીને બાંધ્યું છે કે, ૯ જો આપતિ,
એટલે વરવાર, ન્યાયસાસન, કે મરડો કે દુકાળ
અમારા ઉપર આવ્યો તો અમે આ ધરની આગળ
તથા તારી હજારમાં ઉભા રહીએ, (કેમકે આ ધરમાં
તારું નામ છે), ને અમારી વિપત્તિમાં તને હાક
મારીએ, તો તું સાલવળીને બચાવ કરજો ૧૦ અને
હવે, જો, આરમેન તથા મેઆબ તથા સેફર પર્વતના
લોકો જેઓ ઉપર ઇસ્રાએલને મિત્ર દેશમાંથી નિક-
ળતી વખતે તે દુલ્લો કરવા ન દીધા, પણ તેઓએ
એમનાથી બીજા ગમ વળી જઈને એઓના નાશ ન
કર્યો, ૧૧ જો, તેઓ, જે તારા વતનનો વારસો તે અમને
આપ્યો છે તેમાંથી અમને કાઢી મૂકવાને આવીને
અમને કેવો બદલો આપે છે! ૧૨ હે અમારા દેવ, હું
તેઓને ન્યાય નહિ કરશો શું? કેમકે આ મોટું દળ
જે અમારી વિરૂદ્ધ આવે છે તેની સામે અમારામાં
કાંઈ શક્તિ નથી, ને અમારે શું કરવું તે પણ અમે
જાણતા નથી, પણ અમારી નજર તારી તરફ છે
૧૩ અને સર્વ યહુદાહ, તેઓના બાળકો, તેઓની
હીઓ, તથા તેઓના છોકરા સુખાત યહોવાહની
આગળ ઉભા રહ્યા ૧૪ ત્યારે લેવી માતાન્યાહના
પુત્ર ચેથએલના પુત્ર બનાયાહના પુત્ર ખાધાહને
પુત્ર યાહશીએલ, જે આસાફના પુત્રોમાંનો હતો,
તેની ઉપર સલામી મધ્યે યહોવાહનો આત્મા આવ્યો.
૧૫ અને તેણે કહ્યું, હે સર્વ યહુદાહ તથા હે સર્વ યરુસા-
લેમના રહેવાસીઓ, તથા હે યહોશાફાટ રાજા, તમે
સાલવળો, યહોવાહ તમને એમ કહે છે કે, આ મોટા
દળના કારણથી તમારે બિહીરુ નહિ તથા ગચરાવ

યાય, ને તે દિવસ ઉચરશે. ૧૮ અને મીખાયાહે કહ્યું કે, જ્યવતા યદોવાદના સોગવન કે જે મારો દેવ કહેશે તેને હું બોલીશ. ૧૯ અને તે રાત્રની પાસે આવ્યા ત્યારે રાત્રએ તેને કહ્યું કે, મીખાયાહ, અમે સમોષ-જિલ્લામાં યુદ્ધને માટે જઈએ, કે હું પાછો રહું? ને તેણે કહ્યું, તમે ઉપર જઈને ફતેહ પામો, ને તેઓ તમારા દાપમા સોંપાશે. ૨૦ અને રાત્રએ તેને કહ્યું કે, હું તને કેટલી વાર સોગવન પાલુ કે હું યદોવાદને નામે સ્વયં શિવાય બીજું કંઈ જ મારી આજળ ન બોલે? ૨૧ ને તેણે કહ્યું કે, મેં સર્વ ઇસ્રાએલને પાળ્યું જનરનાં ઘેરાંની જે પર્વત પર વિજયવાદા બોલ્યા; ને યદોવાદે કહ્યું, એમને પછી નથી, એ પ્રયત્ન જે પોતાને ધેર શાંતિએ પાછા જઈ ૨૨ અને ઇસ્રાએલના રાત્રએ યદોવાદને કહ્યું કે, હું મેં તને નહોતું કહ્યું કે, તે મારા સંભળી સારું નહિ પણ જુદું બલિષ્ઠ બાખરો? ૨૩ ને તેણે કહ્યું કે, એ માટે તમે યદોવાદનું વચન સંભળો? મેં યદોવાદને તેના રાત્રના પાસે બેઠેલા તથા તેને જમણે તથા તેને ઢાંચે દાપે આહારનું સર્વ સેવ્ય ઉમેરું બોલ્યાં. ૨૪ અને યદોવાદે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના રાત્ર આદાવને કાણુ ફેરવાવશે કે તે રાત્રના ગિલગાદમાં જમણે માર્યાં જાય? ને એક બાલનારે આમ, ને બીજા બાલનારે તેમ કહ્યું, ૨૫ અને એક આત્મા ગિલગાદ આવીને યદોવાદની સંમુખ ઉભો રહ્યો ને તેણે કહ્યું કે, હું તેને ફેરવાવશ; ને યદોવાદે તેને કહ્યું કે, શાથી? ૨૬ ને તેણે કહ્યું કે, હું ત્યાં જઈને તેના સર્વ બલિષ્ઠવાદીઓના મુખમાં જુદું બોલનાર આત્મા પડશ અને તેણે કહ્યું કે, હું તેને ફેરવાવશે ને હું ફતેહ પણ પામશે; કારણે જ, ને એમ ૨૭ ૨૮ તે દરે, એ, યદોવાદે આ તારા બલિષ્ઠવાદીઓના મુખમાં જુદું બોલનાર આત્મા મુક્યા છે, ને યદોવાદ તારા મુખથી અણસ બિહારા છે. ૨૯ ત્યારે રાત્રના પાસે પુત્ર સીફાયાહે પાસે આવીને મીખાયાદને વખાણે મારીને કહ્યું કે, યદોવાદને આત્મા વારી સાથે બોલવાને મારી પાસેથી કંઈ મારું નથી. ૩૦ ને મીખાયાદે કહ્યું કે, એ, ત્યારે હું આવાને નિવરણી ક્યારેમાં જશે, તે દિવસે હું જોશે. ૩૧ અને ઇસ્રાએલના રાત્રએ કહ્યું કે, મીખાયાદને પાસે તેને નવરત્ન મૂળા આમોળી પાસે તથા રાત્રના પુત્ર પેઆલથી પાસે પાછા લઈ જશે. ૩૨ ને હોદા, રાત્ર એમ કહે છે, અને બીજાનામાં

રાત્રએ, ને હું શાંતિએ પાછો આવું ત્યાં સુધી દુઃખની રોટલીથી તથા દુઃખના પાણીથી એને નિર્વાહ કરજો. ૨૭ અને મીખાયાદે કહ્યું કે, એ હું કદી પણ શાંતિએ પાછો આવે તો યદોવાદ મારી મારફતે બોલશે નથી; ને તેણે કહ્યું, હો હોદા, તમે સર્વ સંભળો.

૨૮ એમ ઇસ્રાએલના રાત્ર, તથા યદુદાદને રાત્ર યદોવાદના સમોષ-જિલ્લામાં પર ચડી ગયા. ૨૯ અને ઇસ્રાએલના રાત્રએ યદોવાદને કહ્યું કે, હું પોતે વેપ ધરીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ હું તારો રાત્રપોષાક પહેર. માટે ઇસ્રાએલના રાત્રએ વેપ ધારણ કીધો, ને તેઓ યુદ્ધમાં ગયા. ૩૦ હવે અશમના રાત્રએ પોતાના રથાધિપતિઓને એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, એકલા ઇસ્રાએલના રાત્ર શિવાય નાના કે મોટાની સાથે લડશો મા. ૩૧ અને રથાધિપતિઓએ યદોવાદને જોયો ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ કહ્યું કે, એ ઇસ્રાએલના રાત્ર છે. માટે તેઓ એની સામે લડવાને વળ્યા; પણ યદોવાદના કૃત્રિમ પાદી, ને યદોવાદે તેની સદાય કીધી, ને જેવે તેની પાસેથી જતા રહેવાનું તેઓના અનમા મુક્યું. ૩૨ અને રથાધિપતિઓએ જોયું કે એ તો ઇસ્રાએલના રાત્ર નથી, ત્યારે એમ થયું કે, તેઓ તેની પૂઠે લાજવાથી પાછા ફર્યા. ૩૩ અને એક અમુક પુરુષે સદાજ ધનુષ્ય વાણ્યું, ને ઇસ્રાએલના રાત્રને હવચના સાંધાની વચમાંથી [બાણ] માર્યું; માટે એણે આશ્ચર્યને કહ્યું કે, વારો દાપ ફેરવીને મને સેવ્યમાંથી બહાર લઈ જ, કેમકે હું પાછો પાવલ થયા છું. ૩૪ અને તે દિવસે યુદ્ધ ફાણ થયું; તો પણ ઇસ્રાએલના રાત્ર સાંભળી સુધી અશમીઓની સામે રથમાં રહીને ટકાર બેસી રહ્યા; ને સુમારે સર્વે અસ્ત પામતી વેળાએ તે મરણ પામ્યા.

૨૯

અને યદુદાદને રાત્ર યદોવાદના શાંતિએ વચસાથેમમાં પોતાને ધેર પાછા આવ્યા. ૨ અને બલિષ્ઠવાદી દનાનીના પુત્ર યેદુએ એને મળવા જઈને યદોવાદના રાત્રને કહ્યું કે, હું તારે જુદાને મદદ કરશી તથા યદોવાદના વેરીઓ પર પ્રીતિ કરશી એમને. અને વીધે યદોવાદની દબલરને ગાય તારા પર છે. ૩ તો પણ તારામાં [કંઈ] સારી વાતો માલમ પડી છે, કેમકે તે રથમાંથી અરોરેય કદી નાખી છે, ને રેવને શોધવામાં વાઈ અવગરજુ લખાણું છે.

૪ અને યદોવાદના વચસાથેમમાં રહે, ને ફરીથી બેર-સેનાથી માંડીને એકાધમના પદાદી મુલક લખી

લોકોમાં ફરીને તેણે તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવા-
હની ગમ તેઓને પાછા આણ્યા. ૫ અને તેણે દેશમાં,
એટલે યહુદાહના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોમાંના પ્રત્યેક
નગરમાં, ન્યાયાધીશો રચાવ્યા, ૬ ને તેણે ન્યાયા
ધીશોને કહ્યું કે, તમે જે કરો તે વિચાર કરીને કરજો,
કેમકે તમે માણસને સાડ નહિ, પણ યહોવાહને સાડ
ન્યાય કરો છો, ને ઇનસાફ કરવામાં તે તમારી સાથે
છે. ૭ માટે હવે તમારા પર યહોવાહનો હર રહે,
સલાળીને કામ કરજો, કેમકે આપણા દેવ યહોવાહ
પાસે અન્યાય કે આખની સારમ કે લાચ લેવી એ
નથી. ૮ વળી યરૂશલેમમાં પણ યહોશાફાટ યહોવા
હના ન્યાયકરણને સાડ તથા તકરારોને સાડ લેવીએ
માના તથા યાજ્ઞકોમાંના તથા ઇસ્લાએલના પિતૃઓના
[ધરોમાં] મુખ્યોમાંના કેટલાએકને નિમ્ત્રા અને
તેઓ યરૂશલેમમાં પાછા આવ્યા. ૯ અને તેણે
તેઓને દીક્ષા આપતા કહ્યું કે, યહોવાહનો બચ
શાખીને, વિશ્વામુખણાથી તથા સપૂર્ણ અત કરણથી
તમે આ પ્રમાણે કરજો. ૧૦ એટલે ન્યારે પોતાના
નગરોમાં રહેનાર તમારા ભાઇઓ તરફથી ખૂન તથા
ખુનીના પ્રતિવાદી વચ્ચે, નિયમ તથા આજ્ઞા વચ્ચે,
વિધિઓ તથા કાનૂનો વચ્ચેની તકરાર આવે, તો
તમારે તેઓને ચિતવવા કે તેઓ યહોવાહ પ્રત્યે દોષિત
ન થાય, રૂબેને તમારા પર તથા તમારા ભાઇઓ પર
કોપ આવે, એમ કરશો તો તમે દોષિત નહિ થશો.
૧૧ અને જુઓ, મુખ્ય યાજ્ઞક અમારોહ યહોવાહની
સર્વ બાબતોમાં તમારો ઉપરી છે, ને રાત્રની સર્વ
બાબતોમાં યહુદાહના ધરને અધિકારી ઇશ્રાએલનો
પુત્ર ઝબાબાહ છે, ને લેવીઓ પણ તમારી હજુરમાં
કારભારીઓ થશે, હિંમતથી વર્તો ને યહોવાહ
સારાની સાથે રહો.

૨૦ અને એ યહી એમ થયું કે, મોઆબપુત્રો
તથા આમ્મોનપુત્રો તથા તેમની સાથે કેટ
લાક આમ્મોનીઓ યહોશાફાટ વિરૂદ્ધ યુદ્ધને માટે
આવ્યા. ૨ ત્યારે કોઇએ આવીને યહોશાફાટને અગર
ઓપતા કહ્યું કે, સમુદ્રને પેલેપારથી એટલે અરામ-
માંથી તારી વિરૂદ્ધ એક મોટી ફોજ આવે છે, ને જો,
તેઓ હાસસોન-તામારમાં (એટલે એન ગેદીમાં) છે.
૩ અને યહોશાફાટ બચવિજિત થઇને યહોવાહની શોધ
કરવા લાગ્યો ને તેણે આખા યહુદાહમાં ઉપવાસ
કરવાનો ઠંઠેરો પિટાવ્યો. ૪ અને યહુદાહ યહોવાહની

સહાય માગવા સાડ એકઠા થયા, એટલે યહુદાહના
સર્વ નગરોમાંથી તેઓ યહોવાહની શોધ કરવા માટે
આવ્યા. ૫ અને યહોશાફાટ યહોવાહના ધરમાં નવા
આમણા આગળ યહુદાહ તથા યરૂશલેમની સલામ
ઉઠા રહીને કહ્યું કે, ૬ હે અમારા પિતૃઓના દેવ યહો
વાહ શું તું સ્વર્નવાસી દેવ નથી? ને તું વિદેશીઓના
સર્વ રાજ્યો પર અધિપતી નથી શું? અને તારા
હાથમાં એટલું બળ તથા પરાક્રમ છે કે કોઇ તારી
સામે ટકવાને શક્તિવાન નથી. ૭ હે અમારા દેવ, શું
આ દેશના રહેવાસીઓને તારા ઇસ્લાએલ લોકોની
સન્મુખથી હાકી કાઢીને તે તે [દેશ] સદાને માટે તારા
મિત્ર ઇશ્રાહીમના વંશજોને આપ્યો નથી? ૮ ને તેઓ
તેમાં રહ્યા, ને તેઓએ તેમાં તારા નામને સાડ તાર
પવિત્રસ્થાન એમ કહીને બાંધ્યું છે કે, ૯ જો આપણે,
એટલે તરવાર, ન્યાયશાસન, કે મરજી કે દુકાળ
અમારા ઉપર આવ્યાથી અમે આ ધરની આગળ
તથા તારી હજુરમાં ઉભા રહીએ, (કેમકે આ ધરમાં
તારું નામ છે), ને અમારી વિપત્તિમાં તમે હાંક
મારીએ, તો તું સાક્ષીને બચાવ કરજે. ૧૦ અને
હવે, જો, આમ્મોન તથા મોઆબ તથા સેઇર પર્વતના
લોકો જેઓ ઉપર ઇસ્લાએલને મિસર દેશમાંથી નિક
ળવી વખતે તે હજીવા કરવા ન દીધો, પણ તેઓએ
એમનાથી બીજી ગમ વળી જઇને એઓનો નાશ ન
કર્યો, ૧૧ જો, તેઓ જે તારા વતનનો વારસો તે અમને
આપ્યો છે તેમાંથી અમને કાઢી મૂકવાને આવીને
અમને કેવો બદલો આપે છે. ૧૨ હે અમારા દેવ, તું
તેઓને ન્યાય નહિ કરશે શું? કેમકે આ મોટું દળ
જે અમારી વિરૂદ્ધ આવે છે તેની સામે અમારામાં
કાણ શક્તિ નથી, ને અમારે શું કરવું તે પણ અમે
ભણતા નથી, પણ અમારી નજર તારી તરફ છે.
૧૩ અને સર્વ યહુદાહ, તેઓના બાળકો, તેઓની
સ્ત્રીઓ તથા તેઓના છોકરા સુદૃઢ યહોવાહની
આગળ ઉભા રહ્યા. ૧૪ ત્યારે લેવી માતાન્યાહના
પુત્ર યેઇએલના પુત્ર બનાયાહના પુત્ર ઝબાબાહનો
પુત્ર યાહઝીએલ, જે આસાફના પુત્રોમાંનો હતો,
તેની ઉપર સલામી મધ્યે યહોવાહનો આત્મા આવ્યો.
૧૫ અને તેણે કહ્યું હે સર્વ યહુદાહ તથા હે સર્વ યરૂશા-
લેમના રહેવાસીઓ, તથા હે યહોશાફાટ રાત્ર, તમે
સાક્ષી, યહોવાહ તમને એમ કહે છે કે, આ મોટા
દળના કારણથી તમારે બિહીલ નહિ તથા અભરાણું

નહિ, કેમકે એ યુદ્ધ તમારૂં નથી પણ દેવનું ॥
 ૧૬ કાલે તમે તેઓની વિરુદ્ધ નિકળી પડો, જુઓ
 તેઓ સીસના ઘાટે યદ્યને ચઢી આવે છે ને તમને
 તેઓ યરૂએવના અરવચની સામે ખીલુને છેડે મળશે
 ૧૭ આ [લશાક્ર] મા તમારે યુદ્ધ કરવું નહિ પડે, હે
 યદુદાહ અને યરૂસાલેમ, સ્થિર થઈને ઉભા રહો અને
 તમારી પાસે યહોવાહનો બનાવ જુઓ, બિહીરી
 નહિ તેમ ગદશરો પાડુ નહિ, કાલે નિકળીને
 તેઓની સામે જઓ કેમકે યહોવાહ તમારી સાથે છે
 ૧૮ અને યહોશાફટ બૂમિ સુધી મુખ નમાવીને નમ
 રકાર કીધા, ને સર્વ યદુદાહ તથા યરૂસાલેમના રહે
 વાસીઓએ યહોવાહનું અજન કરતા યહોવાહની
 આગળ સામ્યાન દરવત કીધા ૧૯ અને કહાથી
 એના વશભેમાના તથા હોરાહીએના વશભેમાના
 લેવીઓ બિતિ મેટિ સાદે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવા
 હની સ્તુતિ કરવા સાડે ઉભા થયા ૨૦ અને તેઓ
 સવારમા વહેલા ઉઠીને તકોઆના અરવચમા ગયા,
 ને તેઓ ચાલતા હતા તે દરમ્યાન યહોશાફટ ઉભા
 રટીને કહ્યું કે, હે યદુદાહ તથા યરૂસાલેમના રહેવા
 સીઓ માડે સામળો, તમારા દેવ યહોવાહ પર
 વિશ્વાસ રાખો, તો તમે સ્થાપિત થશો, તેના બિવિ
 ભવારીઓનું માનો તો તમે આબાદાની પામશો
 ૨૧ અને તે જોશીની સવાહ લીધા પછી સેન્યની
 આમળ ચાલતા ચાલતા યહોવાહની આમળ ચાચન
 કરનારાઓને, તથા પવિત્રાઇના સોનદર્યની સ્તુતિ કર
 નારાઓને, તથા યહોવાહનો આશાર માનો કેમકે
 તેની કૃપા સદાકાળ સુધી [કરનારી] છે, એવું કહે
 નારાઓને કરાવ્યા ૨૨ અને ન્યારે તેઓએ ઝાચવનો
 તથા સ્તુતિ કરવાનો પ્રારંભ કર્યો, ત્યારે યહોવાહે
 આગ્રમ તથા મોઆબ તથા સેડર પવતના લોકો,
 કે જેઓ યદુદાહ સામે આવ્યા હતા, તેઓની વિરુદ્ધ
 સંતાઇ રહેનારાઓને મુક્યા, ને તેઓએ માર ખાધી
 ૨૩ કેમકે આગ્રમ તથા મોઆબના લોકોએ સેધર
 પર્વતના રહેવાસીઓની સામે ઉઠીને તેઓને સપૂર્ણ
 સદાર તથા વિનાશ કીધા, અને તેઓ સેધરના રહે
 વાસીઓને પૂરા કરી રહ્યા, એટલે એઓએ એક
 બીબનો નારા કરવામા મદદ કરી ૨૪ અને યદુદાહ
 અરવચના ચોટીના કિલ્લા પાસે પહોંચ્યા, ત્યારે
 તેઓએ તે સમુદાય વરફ નબર કરી, તો, જુઓ,
 તેઓની તો ઘાસો જમીન પર પડી હતી, ને બચી

અચો હોય એવા એક પણ ન હતો ૨૫ અને યહો
 શાફટ તથા તેના લોકો તેઓની લૂટ લેવાને આવ્યા,
 ત્યારે એઓને તેઓમા પુખ્ત ધન્ય તથા વજ્ર તથા
 કિમલી જવા હીર મળ્યા કે જે તેઓએ પોતાને
 વારતે એટલા બધા ઉતારી લીધા, કે તેઓ ઉચકી
 જઈ તકે નહિ, ને લૂટ એટલી બધી હતી કે તે લેતા
 તેમને તણુ દિવસ લાગ્યા ૨૬ અને ચોથે દિવસે
 તેઓ બરાબાહની ખીલમા ટોલે મળ્યા, કેમકે ત્યા
 તેઓએ યહોવાહની સ્તુતિ કીધી, તે માટે તે જમ્યાત
 નામ આજ દિન લગી બરાબાહની ખીલુ એક
 પડ્યું ૨૭ પછી યદુદાહ તથા યરૂસાલેમનો પ્રત્યેક
 પુરુષ આનંદથી યરૂસાલેમ પાછા જવા સાડે પાછા
 વળ્યા, ને યહોશાફટ તેમને મોખરે [આલેતો]
 હતો, કેમકે યહોવાહે તેઓને તેઓના રાનુઓ ઉપર
 હવે કરાવ્યો હતો ૨૮ અને તેઓ સિતાર તથા લીલા
 તથા રજુસિંગડા સહિત યરૂસાલેમમા યહોવાહના
 ધરમા આવ્યા ૨૯ અને ન્યારે દેશોના સર્વ રાનુઓએ
 સામળ્યું કે યહોવાહ ઇસ્રાએલના રાનુઓ સામે લડ્યો,
 ત્યારે તેઓ સર્વ પર દેવનો ધાક ખેંઠા ૩૦ એમ યહો
 શાફટના રાન્યમા શાલિ થઈ, કેમકે તેના દેવે
 ચોતરફથી તેને આરામ આપ્યો

૩૧ અને યહોશાફટ યદુદાહ પર રાન્ય કરતો હતો,
 ન્યારે તે રાન્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પાત્રીસ
 વર્ષની વયનો હતો, ને તેણે યરૂસાલેમમા પચ્ચીસ
 વર્ષ રાન્ય કર્યો, ને તેની માતુ નામ અબૂબાહ એ
 સિલહીની હીકરી હતી ૩૨ અને તે પોતાના બાપ
 આસાના માં ભા ચાલ્યો, ને તેથી આમ તેમ નહિ
 રખતા યહોવાહની દૃષ્ટિ જેમા સાડે તે તેણે કીધું
 ૩૩ પરવુ ઉચ્ચસ્થાનો કહાડી નાખવામા આવ્યા નહિ,
 તેમજ હજી લોકોએ પોતાના પિતૃઓના દેવ પર
 પોતાના અંત કરણુ લગાશા ન હતા ૩૪ હવે યહો
 શાફટના બાકીના કૃત્યો પહેલેથી છેલ્લે સુધી જુઓ,
 તેઓ હતાનીના પુત્ર યહુની તવારીખ કે જે ઇસ્રા
 એલના રાનુઓના પુસ્તકમા દાખલ કીધેલી છે, તેમા
 લખેલા છે

૩૫ અને એ પછી યદુદાહના રાનુ યહોશાફટ
 ઇસ્રાએલના રાનુ અહાઝ્યાહની સાથે સપ કીધા, તે
 તો યહો દુરાચારી હતો, ૩૬ ને તેણે તેની સાથે મળીને
 વાર્શિય જવા માટે વદાલો બનાવ્યા, ને તેઓએ તે
 વદાલો એસ્થેન-એબરમા બનાવ્યા ૩૭ ત્યારે મારે-

શાહના [રહીશ] દોઢાવાહના પુત્ર એલીએએરે યહો-
શાફટ વિરૂદ્ધ ભવિષ્ય બોલીને કહ્યું કે, તે અહાઝ્યા-
હની સાથે સખ કીધો છે, માટે યહોવાહે તારાં કામોનો
નાશ કીધો છે. અને વહાણો ભાંગી ગયાં ને તેથી
તેઓ વારાંશ જમ સક્યાં નહિ

૨૧ અને યહોશાફટ પોતાના પિતૃઓની સાથે
ઉઘી ગયો, ને દાઉદના નગરમાં પોતાના
પિતૃઓની સાથે દહાયો; ને તેની જગ્યાએ તેના
પુત્ર યહોરામે રાજ્ય કીધું. ૨ અને તેના ભાઈઓ,
યહોશાફટના પુત્રો, અઝાર્યાહ તથા યહીએલ તથા
અઝાર્યાહ તથા અઝાર્યાહ તથા મીખાએલ તથા સફ-
ત્યાહ હતા; એ સર્વ ઇસ્રાએલના રાજા યહોશાફટના
પુત્રો હતા. ૩ અને તેઓના પિતાએ તેઓને રૂપાની
તથા સોનાની તથા કિમતી વસ્તુઓની મોટી બક્ષીસો
તથા તે ઉપરાંત યહુદાહમાં નિહલાવાળાં નગરો આપ્યાં
હતાં; પણ રાજ્ય તો તેણે યહોરામને આપ્યું હતું,
કેમકે તે જ્યેષ્ઠપુત્ર હતો. ૪ હવે યહોરામે પોતાના
પિતાનાં રાજ [આસન] પર આવીને તથા બળવાન
થઈને, પોતાના સર્વ ભાઈઓને તથા ઇસ્રાએલના
કેટલાક સરદારોને પણ તરવારથી મારી નાખ્યા.
૫ યહોરામ રાજ્ય કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે બત્રીસ
વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂશલેમમાં આઠ વર્ષ
રાજ્ય કીધું. ૬ અને જમ આહાબના ધરનાએ કર્યું તેમ
તે ઇસ્રાએલના રાજાઓના માર્ગમાં ચાલ્યો; કેમકે તે
આહાબની દીકરી સાથે પરવડ્યો હતો; ને યહોવાહ-
ની દૃષ્ટિમાં જે ઘડું હતું તે તેણે કીધું. ૭ તો પણ
યહોવાહે દાઉદની સાથે જે કરાર કર્યો હતો તેને
લીધે, અને તેને તથા તેના વંશજોને હમેશાં દીવો
આપવાનું તેણે વચન આપ્યું હતું તેને લીધે, દાઉદના
ધરનો નાશ કરવાને તે આહતો ન હતો. ૮ તેના
દિવસોમાં અદોમે યહુદાહને તાબેથી બળવો કરીને
પોતાના ઉપર એક રાજ કરાવ્યો. ૯ ત્યારે યહોરામ
પોતાના સરદારો તથા પોતાની સાથે સર્વ રથો લઈને
રેલે પાર ગયો; ને રાત્રે ઉઠીને પોતાની આસપાસ
થરો ધાલનાર અદોમીઓને તથા રથાધિપતિઓને
તેણે માર્યા. ૧૦ એમ યહુદાહના તાબા નીચેથી અદોમે
બળવો કીધો, તે આજ સુધી છે; પણ તેજ વેળાએ
લિબ્નાહે પણ તેના તાબા તળેથી બળવો કીધો;
કેમકે તેણે પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહનો ત્યાગ
કીધો હતો. ૧૧ વળી તેણે યહુદાહના પર્વતોમાં ઉચ્ચ-

રથાનો પણ બનાવ્યાં, ને યરૂશલેમના રહેવાસીઓને
વંદાવી દીધા, ને યહુદાહને ખોટું રસ્તે દેવાં. ૧૨ અને
એલીયાહ ભવિષ્યવાદીની તરફથી તેના ઉપર એક
એવું લખાણ આવ્યું કે, તારા પિતા દાઉદનો દેવ
યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તારા પિતા યહોશા-
ફટના માર્ગોમાં કે યહુદાહના રાજા આસાના માર્ગોમાં
ન ચાલતાં, ૧૩ ઇસ્રાએલના રાજાઓનાં માર્ગોમાં ચાલ્યો
છે, ને તે યહુદાહને તથા યરૂશલેમના રહેવાસીઓને
આહાબના ધરનાની જેમ વંદાવ્યા છે, ને તારા પિતાના
ધરના તારા ભાઈઓ જે તારા કરતા ભલા હતા,
તેઓને પણ તે મારી નાખ્યા છે. ૧૪ તે માટે, જો,
યહોવાહ તારા લોકને તથા તારા વંશજોને તથા તારી
સ્ત્રીઓને તથા તારી સમગ્રી સંપત્તિને મોટી મરજીથી
મારશે; ૧૫ અને તારાં આંતરડાં રોગથી તને બારે
બિમારી લાગશે, જ્યાં સુધી કે તારા રોગના કારણથી
તારાં આંતરડાં ફરેલાં ખરી પડશે. ૧૬ અને યહોવાહે
પલિસ્તીઓના, તથા ફરીઓની પાડોસમાં વસનાર
અરબોના મનને યહોરામની વિરૂદ્ધ ઉત્કેષ્યું. ૧૭ અને
તેઓ યહુદાહ પર ચઢી આવ્યાને તેની અંદર ધુસી
ગયા, ને રાજાના ધરમાં જે સર્વ સપ્તિ મળી તેને
તથા તેના દીકરાઓને પણ તથા તેની સ્ત્રીઓને તેઓ
હરણ કરી ગયા, ને તેથી તેના દીકરાઓમાને સૌથી
નાનો યહોઆહાઝ તે શિવાય તેને એકે દીકરો રહ્યો
નહિ. ૧૮ અને આ સમગ્રી પછી યહોવાહે તેનાં આંત-
રડાંમાં અસાધ્ય રોગ ઉત્પન્ન કીધો. ૧૯ અને એમ
થયું કે, કેટલોક વખત જતાં, એટલે બે વર્ષને અંતે,
તેનાં આંતરડાં તેના રોગના કારણથી ખરી પડ્યાં ને તે
દુઃખદાયક રોગથી મરણ પામ્યો. અને તેના લોકોએ
તેના પિતૃઓને માટેના દફન જેવું દફન તેને સાજું ન
કીધું. ૨૦ તે રાજ થયો ત્યારે બત્રીસ વર્ષની વયનો
હતો, ને તેણે યરૂશલેમમાં આઠ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. અને
તે અજબામણો થઈને ગયો; ને તેઓએ તેને દાઉદના
નગરમાં દાટ્યો, પણ રાજાઓની કબરોમાં નહિ.

૨૨ અને યરૂશલેમના રહેવાસીઓએ તેની
જગ્યાએ તેના સૌથી નાના પુત્ર અહાઝ્યા-
હને રાજ કરાવ્યો; કેમકે અરબોની સાથે ઇવણીમાં
આવેલા માણસોની ટાળીએ સમગ્ર વડા [પુત્રો]ને
મારી નાખ્યા હતા. માટે યહુદાહના રાજ યહોરામનો
પુત્ર અહાઝ્યાહ રાજ થયો. ૨ અહાઝ્યાહ રાજ થયે,
ત્યારે તે બેતાબીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂ-

સાથેમમા એક વર્ષ રાજ્ય કીધું, ને તેની માતૃ નામ અધાસ્ત્રાદ દત્ત તે ઝાઝીની પુત્રી હતી રે તે પણ આદાબના ધરના માંમેના ચાલ્યો, કેમકે દુષ્ટતા કરવામા તેની મા તેની બાધક હતી રે અને તેણે આદાબના ધરનાની પેઠે યદોવાદની દૃષ્ટિમા ભુલુ કીધું, કેમકે તેના પિતામા મરણ પછી તેઓએ તેને શિખામણ આપનારા યદને તેના નાશ કર્યો રે વળી તે તેઓની શિખામણ પ્રમાણે આ રીતે સમગ્ર ગિલ ન્યાદ આગળ અરામના રાજ દર્યાએલની સામે યુદ્ધ કરવા ઇચ્છાએલના રાજ આદાબના પુત્ર યદોરામની સાથે નયો, ને અરામીઓએ યોરામને ધાવણ કીયો રે અને અરામના રાજ હાથએલની સાથે તે યુદ્ધ કરતો હતો ત્યારે રામાદ આગળ તેને જે ધા પડ્યા હતા તેમાથી સામે ધવાને તે વિપ્રએલ પાછો આવ્યો અને યદુવાદના રાજ યદોરામનો પુત્ર અગ્રાચોદ ચિત્ર એલમા આદાબના પુત્ર યદોરામને ભેવા ગયો, કેમકે તે મારો હતો રે હવે તે યોરામની પાસે ગયો તે કારણથી અદાસ્ત્રાદનો વિનાશ દેવ વરકી [નિર્માણ] થયો હતો, કેમકે ત્યા મથા પછી તે યદોરામની સાથે નિરસનો દીકરા થેલુ અને યદોવાદે આદાબના ધરને કાપી નાખવા માટે અભિચિત્ર કીધો હતો, તેની સામે નથી રે અને ત્યારે યદુ આદાબના ધર પર ન્યાયરાસનનો અમલ કરતો હતો ત્યારે એમ થયું, કે યદુવાદના સરદારો તથા અદાસ્ત્રાદના ભાઈઓના પુત્રો અદાસ્ત્રાદની સારવાર કરતા તેને મળ્યું, ને તેણે તેઓને મારી નાખ્યા રે અને તેણે અદાસ્ત્રાદને યોધો, ને તેઓએ તેને પકડ્યો (તે તો સમક્ષમા સનાહ રહ્યા હતા), ને તેઓએ તેને યેલની પાસે લાવીને તેને મારી નાખ્યો, ને તેઓએ તેને દાહયો, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, યદોરામકાદ જે પાતાના સપળા મન કરણથી યદોવાદની સોધ કરતો હતો તેના પુત્ર જે છે અને અદાસ્ત્રાદના ધરનાને રાજ્ય ધારણ કરવાની શક્તિ ન હતી

૧૦ હવે અદાસ્ત્રાદની મા અધાસ્ત્રાદે બેલુ કે તેના પુત્ર મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેણીએ ઈડીને યદુવાદના ધરના સપળા રાજ્યવંશને નાશ કર્યો રે પણ રાજની પુત્રી યદોરામના અદાસ્ત્રાદના પુત્ર યોઆહને લીધા, ને રાજના મારી નખાવવા પુત્રો મધ્યેથી તેને મારી નખને તેણીએ તેને તથા તેની દામને રાજન રૂદમા [ગાઠી] રાખ્યા એમ યદોરામ રાજની પુત્રી યદોરામનામ જે યદોવાદના યાજ્ઞની સી (કેમકે તે

અદાસ્ત્રાદની બેન હતી) તેણીએ અધાસ્ત્રાદથી તેને સતાજો, તેથી એણીએ તેને મારી નાખ્યો નહિ રે અને તે તેમની સાથે છ વર્ષ દેવના ધરમા સતાજ રહ્યો, ને અધાસ્ત્રાદ દેશ ઉપર રાજ્ય કરતો હતો

૨૩ અને સાતમે વર્ષે યદોવાદાએ બળવાન થઈને યદોરામનો પુત્ર અગ્રાચોદ, તથા યદોરામનાનો પુત્ર ઇશ્માએલ, તથા યોએદનો પુત્ર અગ્રાચોદ, તથા અધાસ્ત્રાદનો પુત્ર માઅસેયાહ, તથા ત્રિશીનો પુત્ર અલીશાફત, એ રાનાધિપતિઓને પોતાની સાથે કાલકરારમા લીધા રે અને તેઓએ યદુવાદમા ઠેકાણે ઠેકાણે ફરીને યદુવાદના સર્વ નમ-ગેભાથી લેવીઓને તથા ઇશ્માએલના પિતૃઓના [ધરેના] મુખ્યોને એકા કીધા, ને તેઓ યદુવાદે-મમા આવ્યા રે અને સપળી નમાને રાજની સાથે દેવના ધરમા કાલકરાર કીધા, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, જેમ યદોવાદ કાલકરાર પુત્રો સમક્ષી બાલ્યો છે, તેમ રાજનો પુત્ર રાજ્ય કરશે રે જે કામ તમારે કરવું તે એ છે કે, સાબ્બાથે અંદર આવનાર તમ યાજ્ઞકોના તથા લેવીઓના નીલ કાગે ઉમરા આગળ દારપાણો તરીકે રહેવું, ૧ ને ત્રીલ કાગે રાજના ધર આગળ રહેવું, ને ત્રીલ કાગે પાયાના કરવાખ આગળ રહેવું, ને સર્વ લોકો યદોવાદના ધરના આગ લામા રહેવું રે પણ યાજ્ઞકો તથા જે લેવીઓ સેવા કરવા દોષ તેઓ સિવાય કોઈએ યદોવાદના ધરમા ન પેસવું તેઓએજ પેસવું, કેમકે તેઓ પવિત્ર છે, પણ સર્વ લોકોએ યદોવાદના ચોરીદાર થવું રે અને લેવીઓ પોતપોતાના તરફ પોતાના હાથમા લઈને રાજની આસપાસ ઉભા રહે, ને જે કોઈ ધરમા પેસે તે માંમે ભય, ને રાજ અંદર આવે તથા બહાર ભય ત્યારે તમારે તેની સાથે રહેવું રે એમ યદોવાદા યાજ્ઞકે જે સપળા રિયે આજ્ઞા કીધી તે પ્રમાણે લેવી ઓએ તથા સર્વ યદુવાદે અમલ કીધા, ને તેઓએ પોતપોતાના માણસોને એટલે લાખ્ખાથે અંદર આવ નાર દેવા તેઓને તથા સાબ્બાથે બહાર નમાર દેવા તેઓને લીધા, કેમકે યદોવાદા યાજ્ઞકે વારોટાળીઓને મોકલી લીધી નહોતી. રે અને જે કાલા, તથા દાલ-દીઓ તથા દાલો દાહિદ રાજના દના તથા જે દેવના ધરમા દના તે યદોવાદા યાજ્ઞકે રાનાધિપતિઓને આપ્યા રે અને તેણે ધરની નમ ની બાબુથી ધરની કાની બાબુ મુખી, રેલી આગળ તથા પર આગળ

રામની આસપાસ સર્વ લોકને પોતપોતાના હાથમાં પોતપોતાની બરબી સહિત ઝાઢવ્યા. ૧૧ પછી તેઓએ રામના પુત્રને બહાર લાવીને તેને મુગટ પહેરાવ્યો, તથા તેને સાદ્યસાત્ર આપ્યું, ને તેને રામ ઠરાવ્યો; ને યહોયાહા તથા તેના પુત્રોએ તેને અભિષિખ્ત કરીયો, ને તેઓએ કહ્યું કે, રામ [ધાર્મ] જીવો. ૧૨ અને ન્યારે અથાહ્યાહે હોડતા તથા રામની સ્તુતિ કરતા લોકોનો ઘોષાટ સાંભળ્યો ત્યારે તે યહોવાહના ધરમાં લોકો પાસે આવી ૧૩ અને તેણીએ જ્યે, તો જુઓ, રામ પોતાના સ્વભાવ આગળ બારણામાં ઉભો હતો, ને સરહારો તથા રજુશિંગડાં [વગાડનારાઓ] રામની પાસે હતા, ને દેશના સર્વ લોક ઉત્સાહ કરતા હતા તથા રજુશિંગડો વગાડતા હતા; એવંચાઓ પણ ગાયનનાં વાજન વગાડતા તથા સ્તુતિનાં ગાયનો અવડાવતા હતા ત્યારે અથાહ્યાહે પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડીને કહ્યું કે, 'ફિલર! ફિલર! ૧૪ અને યહોયાહા યાજકે સેન્યના ઉપરી શતાધિપતિઓને બહાર લાવીને તેઓને કહ્યું કે, તેને હારો વચમાં યહને બહાર કાઢો, ને જે તેની પાછળ જાય તે તરવારથી માર્યો જાય; કેમકે યાજકે કહ્યું કે, યહોવાહના ધરમાં તેને મારી નાખવી નહિ ૧૫ એમ તેઓએ તેને માટે માર્ગ મૂક્યો, ને તે રામના ધર પાસે ઘોડાના દરવાજાના નાકામાં આવી, ને તેઓએ તેને ત્યાં મારી નાખી

૧૬ અને યહોયાહાએ પોતાની તથા સર્વ લોક તથા રામની વચ્ચે એવા કોલકરાર કરીયા કે, આપણે યહોવાહના લોક થવું ૧૭ અને સર્વ લોકે બઆલને ઘર જઘને તેને તોડી પાડ્યું, ને તેની વેદીના તથા તેની મુતિઓના ભાંગીને ટુકડા કર્યા, ને બઆલના યાજક માતાનને વેદીની આગળ મારી નાખ્યો. ૧૮ અને જેમ મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ યહોવાહનાં દહનીયાપેણે યઘાવવાને માટે, જે લેવી યાજકોને દાઉકે યહોવાહના ધરમાં જૂદે જૂદે ઠેકાણે નિમ્યા હતા તેઓના હાથ નીચે યહોયાહાએ ઉત્સવ સહિત તથા દાઉદના નિયમ પ્રમાણેના ગાયન સહિત યહોવાહના ધરના કારભારો નિમી આપ્યા. ૧૯ અને તેણે યહોવાહના ધરના દરવાજાએ આગળ દ્વારપાલો મૂક્યા, કે કોઈ પણ બાજવમાં જે અશુદ્ધ હોય તે અંદર ન પૈસે. ૨૦ અને તેણે શતાધિપતિઓને તથા કુલીન પુરોહિત તથા લોકના અધિકારીઓને તથા દેશના સર્વ લોકોને [સાથે] લીધા, ને તે યહોવાહના

ધરમાંથી રામને નીચે લઈ આવ્યો; ને તેઓ ઉપલે દરવાજા યહને રામના ધરમાં આવ્યા, ને રામનના આસન પર રામને બેસાડ્યો. ૨૧ એ માટે દેશના સર્વ લોકે હર્ષ કર્યો, ને નગરના સાંતિ યહ; ને તેઓએ અથાહ્યાહને તરવારથી મારી નાખી

૨૪ થોઆરા રામ થયો ત્યારે તે સાત વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરસાલેમમાં આળસ વર્ષ રાત્ર્ય કર્યું; ને તેની માનું નામ સિમ્યાહ હતું; તે બેર શેખાની હતી ૨ અને થોઆરા યહોયાહા યાજકના સર્વ દિવસો પર્યંત યહોવાહની દક્ષિણા જે સાર તે કર્યું. ૩ અને યહોયાહાએ બે સ્ત્રીઓ તેને પરણાવી; ને તેને પુત્રો તથા પુત્રીઓ થયા. ૪ અને એ પછી એમ થયું કે, યહોવાહના ધરને સમારવાનું થોઆરાના મનમાં આવ્યું. ૫ અને તેણે યાજકોને તથા લેવીઓને ભેગા કરીને તેઓને કહ્યું કે, તમે યહુદાહનાં નગરોમાં નિકળી જઘને તમારા દેવના ધરને વર્ષોવર્ષ સમારવા સાર સર્વ ઇસ્રાએલ પાસેથી પૈસા ઉધરાવો, ને કાળજી રાખીને તે કામ ઉઠાવજો કરજો તે પછુ લેવીઓએ તે ઉઠાવજથી કર્યું નહિ. ૬ અને રામએ યહોયાહા જે મુખ્ય, તેને તોડાવીને તેને કહ્યું કે, સાદ્ય-મંડપને સાર યહોવાહના સેવક મુસાએ તથા ઇસ્રાએલની જમાતે ઠરાવેલા ૭૨ યહુદાહનાથી તથા યરસાલેમમાંથી લાવવાને લેવીઓને તે ૭૨ કરમાવ્યું નથી? ૮ કેમકે પેલી દુષ્ટ સ્ત્રી અથાહ્યાહના પુત્રોએ દેવનું ધર ભાગી નાખ્યું હતું; ને તેઓએ યહોવાહના ધરની સર્વ અર્પિત વસ્તુઓ પણ બઆલીમને સ્વાધીન કરીધી હતી. ૯ માટે રામએ આજ્ઞા કરીધી, ને તેઓએ એક પેદી બનાવીને તેને યહોવાહના ધરના દરવાજા આગળ બહાર મૂકી. ૧૦ અને દેવના સેવક મુસાએ અરધ્યમાં ઇસ્રાએલ પર જે ૭૨ નાખેલા તે યહોવાહને વાસ્તે લરી જવાને યહુદાહના તથા યરસાલેમમાં બધે તેઓએ ઢંદેરાં પિટાવ્યો. ૧૦ અને સર્વ સરહારો તથા સર્વ લોકો દુર્વંથી તે ત્યાં લાવતા, ને પ્રર થતાં લગી તેઓ કોપમાં તે નાખતા. ૧૧ અને એમ થયું કે જે સમયે લેવીઓની દસ્તક રામની કચેરીમાં કોપ લવાતો ને ન્યારે તેઓ જોતા, કે તેમાં પૈસા ધણા છે, ત્યારે રામનો ચિદ્દીસ તથા મુખ્ય યાજકોનાં કારભારી આવીને કારને પાલી કરતા, ને તેને ઉપાડીને તેને ઠેકાણે પાડો લઈ જતા. ૧૨ રામ દેશ એ પ્રમાણે કરીને તેઓએ મુશળ પૈસા એકઠા કર્યા.

૧૨ અને રાજ્યે તથા યહોવાદાએ યહોવાહના ધરની સેવાનું કામ કરનારાઓને તે આપ્યા; ને યહોવાહના ધરને સમારવા સારૂ કહિયા તથા મુતારે તેઓએ રોજે રાખ્યા; ને લોકો તથા પિત્તળના કારીગરોને પણ યહોવાહના ધરને સમારવા સારૂ [તેઓએ રાખ્યા] ૧૩ એમ કામ કરનારાઓ કામ કરતા, ને તેઓના હાથથી કામ સર્પૂર્ણ થયું, ને તેઓએ યહોવાહના ધરને તેની અસલ સ્થિતિમાં આણીને તેને મળવું કર્યું ૧૪ અને તેઓ તે સમાપ્ત કરી રહ્યા, ત્યારે તેઓ બાજીના પૈસા રાજ તથા યહોવાદાની આજ્ઞા લાભ્યા, ને તેવડે યહોવાહના ધરને સારૂ પાત્રો, એટલે સેવાના તથા અર્પણના પાત્રો, તથા ચમચાઓ તથા સોના તથા રૂપાના પાત્રો બનાવવામાં આભ્યા અને યહોવાદાના સર્વ દિવસો પર્વત તેઓ યહોવાહના ધરમાં નિત્ય દહનીયાપણે ચલાવતા હતા. ૧૫ પણ યહોવાદા જુદાં યથે ને જુદાં વચનો વધને મરી ગયા; મરતી વેળાએ તે એકસો ને ત્રીસ વચનો હતા. ૧૬ અને તેઓએ તેને રાજ્યોના ભેગા હાઉદના નગરમાં હાટયા, કેમકે તેણે ઇસ્રાએલમાં ને દેવની તથા તેના ધરની પ્રત્યે પણ સારૂ કીધું હતું ૧૭ હવે યહોવાદાના મરણ પછી યહુદાહના સરદારોએ આવીને રાજને નમસ્કાર કર્યા. ત્યારે રાજ્યે તેઓનું સામંત્ય. ૧૮ અને તેઓએ પોતાના બાપોના દેવ યહોવાહના ધરને તન્યુ, ને તેઓએ અરીરીમ તથા મુતિઓની સેવા કરી; ને તેઓના એ અપરાધીપણને લીધે યહુદાહ તથા યરૂશલેમ ઉપર ક્રોધ આભ્યો ૧૯ તે પણ તેઓને યહોવાહની ગમ ફેરવી લાવવાને એણે તેઓની પાસે ભવિષ્યવાદીઓ મોકલ્યા, ને એઓએ તેઓની વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપી; પણ તેઓએ કાન દીધો નહિ. ૨૦ અને યહોવાદા યાજ્ઞકના પુત્ર ઝબાબાહ પર દેવનો આત્મા આભ્યો; ને તેણે લોકની સામે ઉભા રહીને તેઓને કહ્યું કે, દેવ એમ કહે છે કે, તમે યહોવાહની આજ્ઞાઓ ઉલ્લંઘીને શા માટે નિમૂળ યાઓ છો? તમે યહોવાહને તન્યો છો, માટે તેણે તમને તન્યા છે. ૨૧ અને તેઓએ તેની વિરૂદ્ધ ફિરૂર રચીને રાજની આજ્ઞાથી યહોવાહના ધરના આગલુમાં તેને પાથરે માર્યો. ૨૨ એમ યેઆસ રાજ્યે ને કૃપા તેના પિતા યહોવાદાએ તેના પર કરી હતી, તે ન સલામત તેના પુત્રને, મારી નાખ્યો; ને મરતી વેળાએ એણે કહ્યું કે, યહોવાહ તે પર નજર કરીને તેની

જાળા લે. ૨૩ અને વર્ષને અતે એમ થયું કે અરામીઓનું સૈન્ય તેની સામે ચઢી આવ્યું; ને તેઓએ યહુદાહ તથા યરૂશલેમમાં આવીને લોકમાંથી લેખના સર્વ સરદારોનો નાશ કીધો, ને તેઓની સર્વ લૂટ તેઓએ હમરકના રાજની પાસે મોકલી. ૨૪ કેમકે અરામીઓનું સૈન્ય થોડાં લોક લઇને આવ્યું હતું, ને યહોવાહે તેઓના હાથમાં ખડુ મોટું સૈન્ય સોંપી દીધું, કેમકે તેઓએ પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહને ત્યાજ કીધો હતો, એમ તેઓએ યેઆસ પર દંડાણનો અમલ કીધો. ૨૫ અને જ્યારે તેઓ તેની પાસેથી ગયા, (તેઓ તો તેને ધણી બિમાર હાલતમાં મૂકી ગયા), ત્યારે તેના પોતાના સેવકોએ તેની વિરૂદ્ધ યહોવાદા યાજ્ઞકના પુત્રોના ખૂનને લીધે ફિરૂર કરીને તેને તેના બિજામાં મારી નાખ્યો; એમ તે મરણ પામ્યો; ને તેઓએ તેને હાઉદના નગરમાં હાટયા, પણ તેઓએ તેને રાજ્યોના કબરસ્થાનમાં હાટયા નહિ. ૨૬ અને તેની વિરૂદ્ધ બંદ કરનારા આ હતા, એટલે, આમનેણુ શિમઆથને પુત્ર ઝાબાહ, તથા મેઆબિણુ શિમ્મીથને પુત્ર યહોઝાબાહ હતા, ૨૭ હવે તેના પુત્રો, તથા તેની ઉપર મૂકાયેલી મોટી જાળાબારીઓ, તથા દેવના ધરનું પુનઃસ્થાપન એ, જુઓ, રાજ્યોના પુસ્તાકના દીકાકામાં વર્ણવેલાં છે અને તેના પુત્ર અમાસ્યાહે તેને ડેકાણે રાજ્ય કીધું.

૨૫ અમાસ્યાહ રાજ થયો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે યરૂશલેમમાં આગલુની સર્વ રાજ્ય કર્યું; ને તેની માતું નામ યહોઆહાન હતું, તે યરૂશલેમની હતી. ૨ અને તેણે યહોવાહની દક્ષિમાં સારૂ કર્યું, પણ પૂરા અત કસલુથી નહિ. ૩ હવે જ્યારે રાજ્ય તેના હાથમાં દેહ થયું, ત્યારે એમ થયું કે, જે તેના આકરોએ તેના પિતા રાજને મારી નાખ્યો હતો તેઓને તેણે મારી નાખ્યા. ૪ પણ તેણે તેઓના છોકરાને મારી નાખ્યા નહિ; પણ મુસાના નિયમસાક્ષમાં જેમ લખ્યું છે તેમ કીધું, જેમાં યહોવાહે એની આજ્ઞા આપી હતી કે, છોકરાને લીધે બાપોને મારી નાખવા નહિ, તેમજ બાપોને લીધે છોકરાને મારી નાખવાં નહિ, પણ પ્રત્યેક માણસ પોતાનાજ પાપને લીધે મારી નખાય. ૫ પણ અમાસ્યાહે યહુદાહને એકલા કર્યા, ને તેઓના માપોનાં ધરો પ્રમાણે તેઓને, એટલે સર્વ યહુદાહ તથા બિન્યામીનને, સદસાધિપતિઓ તથા સતાધિપતિઓના હાથ

નીચે નિમ્યા; ને તેણે તેઓની, એટલે વીસ વર્ષની વયના તથા તેથી ઉપરનાઓની, ગણતરી કીધી, ને તેઓ લાલા તથા દાલ વાપરી શકે એવા તથા યુદ્ધમાં જઈ શકે એવા સુદી કાદેલા ત્રણ લાખ માણસો નિકળ્યા. ૧ વળી તેણે એકસો તાલત રૂપું પછીને ઇસ્તાએલમાંથી એક લાખ પરાકમી સુરતીરોને રાખ્યા. ૭ પછી એક ઇશ્વરભક્તે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હે રાજા, ઇસ્તાએલના સેન્યે તારી સાથે જવું નહિ; કેમકે ઇસ્તાએલની સાથે, એટલે સર્વ એકાધમપુત્રોની સાથે, યહોવાદ નથી. ૮ પછી જો તે જવાનોજ હોય, તો [મહાનગી] કર ને યુદ્ધને માટે બળ પકડ; દેવ તને રાત્રીની આગળ ઠોળી પાડશે, કેમકે સહાય કરવાને તથા પાકી નાખવાને દેવને સામર્થ્ય છે. ૯ અને અમાર્યાહે ઇશ્વરભક્તને કહ્યું, પછી ઇસ્તાએલની સેનાને જે સેના તારવે એ આપ્યાં છે તેનું આપણે કેમ કરવું? ને ઇશ્વરભક્તે ઉત્તર આપ્યો કે, વને એ કરતાં ધણું વિરોધ આપવાને યહોવાદ સમર્થ છે. ૧૦ પણ અમાર્યાહે તેમને, એટલે પોતાની પાસે જે સેન્ય એકાધમમાંથી આવ્યું હતું તેને, પાછા ઘેર જવા સાચું બોલ્યાં; માટે તેઓનો કોઈ યહુદાદ વિરોધ ધણે સળગ્યો, ને તેઓ પોતાને ઘેર ઉઠકોધમાં પાછા ગયા. ૧૧ અને અમાર્યાહે હિંમત પકડીને પોતાના લોકને આગળ ચલાવ્યા, ને મીકાના મેદાનમાં જઈને સેધરપુત્રોમાંથી દસ હજારને માર્યા. ૧૨ અને યહુદાદપુત્રો બીજા દસ હજારને જીવતા પકડી ગયા, ને ખડકની ટોચ ઉપર તેમને લાવ્યા, ને ખડકની ટોચ ઉપરથી તેમને નીચે ફેંકી દીધા, તેથી તેઓ સર્વના ઢુકેઢુકડા થઈ ગયા. ૧૩ પછી સેન્યના જે માણસોને અમાર્યાહે એ માટે પાછા મોકલ્યા હતા કે તેઓ તેની સાથે યુદ્ધમાં ન જાય, તેઓએ સમરનથી બેઘ-હોરોન લગી યહુદાદનાં નગરો પર ટૂટી પડીને તેઓ-માંના ત્રણ હજારને માર્યા, ને ધણી લૂટ લીધી.

૧૪ હવે અમાર્યાહ અદોમીઓને કલ્લ કરીને પાછા આવ્યા, ત્યાર પછી એમ થયું કે તેણે સેધર-પુત્રોના દેવાને લાવીને પોતાના દેવા તરીકે તેઓને સ્થાપ્યા, ને તેઓની આગળ નમસ્કાર કરીને તેઓને માટે ધૂપ બાળ્યો. ૧૫ માટે યહોવાદનો રોષ અમાર્યાહ વિરોધ સળગ્યો, ને તેણે તેની પાસે એક અવિધ્યવાદીને મોકલ્યો, ને એણે તેને કહ્યું કે, લોકના જે દેવાએ પોતાના લોકોને તારા હાથમાંથી છોડાવ્યા

નથી તેઓની ઉપાસના તે શા માટે કીધી છે? ૧૬ ને તે તેની સાથે વાત કરતો હતો તે દરમ્યાન એવું બન્યું કે [રાજાએ] તેને કહ્યું કે, યું જ્યે વને રાજાનો મંત્રી બનાવ્યો છે? જસ કર, તું શા માટે માર્યો જાય? ત્યારે અવિધ્યવાદીએ કહ્યું કે, હું બાણું છું કે દેવે તારો નાશ કરવાનો નિશ્ચય કીધો છે, કેમકે તે આ કર્યું છે, ને મારી શિષ્યામણને કાલ દીધો નથી, એમ બોલીને તે છાનો રહ્યો.

૧૭ ત્યારે યહુદાદના રાજા અમાર્યાહે સલાહ લઈને ઇસ્તાએલના રાજા યેહુના પુત્ર યહોઆહાઝના પુત્ર યોઆશની પાસે સદરો મોકલીને કહાવ્યું કે, આવ, આપણે સામે મહોરે એક બીજાને મળીએ. ૧૮ અને ઇસ્તાએલના રાજા યોઆશ યહુદાદના રાજા અમાર્યાહની પાસે સદરિયો મોકલીને કહાવ્યું કે, લખા-નોનમાંના ઉટકટાએ લખાનોનમાંના એરેજન્ટની પાસે સદરો મોકલીને કહાવ્યું કે, તારી દીકરી મારા દીકરા સાથે પરણાય; ને [એટલામાં] લખાનોનમાંનું વનપથ ત્યાં થઈને જવું હતું તેણે ઉટકટાને ખુદી નાખ્યો. ૧૯ તું કહે છે કે, જો, મેં અદોમને માર્યો છે; ને તારૂં અંતઃકરણ તને મોટાઈ મારવાને બંધાવે છે; હવે તારા ધરમાં રહે; પંચાત કરીને તારે પોતાનું નુકસાન શા માટે કરવું જોઈએ, અને એમ તું તથા તારી સાથે યહુદાદ માર્યો જાય? ૨૦ પછી અમાર્યાહ સાંભળવા આહતો નહોતો; કેમકે એ દેવ તરફથી બન્યું હતું, એ માટે કે તે તેઓને તેઓના [રાત્રીઓના] હાથમાં સોંપી દે, કેમકે તેઓએ અદોમના દેવાની ઉપાસના કીધી હતી. ૨૧ એ માટે ઇસ્તાએલના રાજા યોઆશે મદાઈ કરી; ને તે તથા યહુદાદનો રાજા અમાર્યાહ યહુદાદના બેથ-રોમેશમાં સામે મહોરે એકબીજાને મળ્યા. ૨૨ અને ઇસ્તાએલની આગળ યહુદાદે હાર પાધી; ને તે પ્રત્યેક પોતાના તંબુએ નાસી ગયા. ૨૩ અને ઇસ્તાએલના રાજા યોઆશે યહોઆહાઝના પુત્ર યોઆશના પુત્ર યહુદાદના રાજા અમાર્યાહને બેથ-રોમેશમાં પકડીને તેને ચરરામલે-માં આવ્યો, ને એકાધમના દરવાજાથી તે ખુણાના દરવાજા સુધી ચારસે હાથ જેટલો ચરરામલેના કોટ તોડી પાડ્યો. ૨૪ અને એજેદ-અદોમની પાસે દેવના ધરમાં જે સથળે સોનું તથા રૂપું તથા જે સર્વ પાત્રો મળી આવ્યાં તે, તથા રાજાના ધરની દોલત, વળી જમીનોને પછી લઈને સમરનમાં પાછા ગયા.

૨૫ અને ઇસ્તાએલના રાજા યહોઆહાઝના પુત્ર

ચોઆરાના મરણ પછી યદુદાહના રાજ ચોઆરાને
પુત્ર અમાસ્ત્યાહ પંદર વર્ષ જીવ્યો ૨૬ હવે અમા-
સ્ત્યાહના બાકીનાં કૃત્યો પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી,
જીવ્યો, તેઓ યદુદાહના તથા ઇસ્માએલના રાજ્યોના
પુસ્તકમાં લખેલા નથી શું? ૨૭ હવે અમાસ્ત્યાહ યદો-
વાહનુ અનુસરણ કરવામાંથી બટકી ગયો, તે સમયથી
યરશાયેમમાં તેની વિરૂદ્ધ લોકોએ બંદ મચાવ્યું; ને
તે લાખીય નાસી ગયો; પણ તેઓએ તેની પછવાડે
લાખીયમાં માણસ મોકલીને તેને ત્યાં મારી નખાવ્યો
૨૮ અને તેઓ તેને ઘોડા પર નાખીને લાવ્યા ને યદુ-
દાહના નગરમાં તેના પિતૃઓની સાથે તેને દાટ્યો.

૨૬ અને યદુદાહના સર્વ લોકે ઉઝીયાહ, કે
જે સોળ વર્ષની વયનો હતો, તેને લઇને
તેના પિતા અમાસ્ત્યાહની જગ્યાએ રાજ બનાવ્યો.
૨ યોતાના પિતૃઓની સાથે રાજ લંબી ગયો ત્યાર
પછી તેણે એલિાષ બાંધીને ખાણું યદુદાહને સ્વાધીન
કીધું, ૩ ઉઝીયાહ રાજ થયો ત્યારે તે સોળ વર્ષની
વયનો હતો; ને તેણે યરશાયેમમાં બાબન વર્ષ રાજ્ય
કીધું, ને તેની માનુ નામ યખીદયાહ હતું, તે યરશા-
યેમની હતી. ૪ અને તેના પિતા અમાસ્ત્યાહે જે સર્વ
કીધું હતું, તે પ્રમાણે તેણે યદોવાહની દરિયાં સાડ
કીધું. ૫ અને અઝાર્યાહ જેને દેવના દરોનેમાં સમજણ
હતી તેના હિંસોમાં તે દેવનુ સોધન કરવા લાગ્યો;
ને તે યદોવાહનું સોધન કરતો હતો ત્યાં સુધી દેવ
તેને આબાહાની બક્ષી ૬ અને તેણે ચઢાઈ કરીને
પલિસ્તીઓની વિરૂદ્ધ વિઝાઈ મચાવ્યો, ને માથેનો
કોટ તથા ચાખ્ખેદનો કોટ તથા આરોહાનો કોટ તોડી
પાડ્યો; ને તેણે આરોહા [પ્રાવ]માં તથા પલિસ્તીઓ
મધ્યે નગરો બાંધ્યા. ૭ અને દેવે પલિસ્તીઓની
વિરૂદ્ધ, તથા જે અરબો ગૂર-બચાલમાં વસતા હતા
તેઓની વિરૂદ્ધ, તથા મેહનીઓની વિરૂદ્ધ તેને સહાય
કીધી. ૮ અને આરબોનીઓ ઉઝીયાહને નજરણા
આપતા હતા; ને તેની નામના મિસરની સરદાર
સુધી ફેલાઈ અઈ; કેમકે તે અલિધણે બળવાન થયો.
૯ પણ ઉઝીયાહે યરશાયેમમાં ખુણાને દરવાજો તથા
ખીણને દરવાજો તથા [કોટના] ખુણાઓએ ખુર્રો
બાંધીને તેઓને મજબૂત કીધા ૧૦ અને તેણે અર-
બમાં ખુર્રો બાંધ્યા, ને ધણા કુવા ખોદાવ્યા, કેમકે
તેને ધણા ટોર હતાં, તથા પ્રદેશમાં તથા મેદાનમાં
પણ; ને પર્વતોમાં તથા ફળદ્રુપ ખેતરોમાં તેણે

યોતાના ખેડુતો તથા દ્રાક્ષમાળીઓ [મૂકયા હતા],
કેમકે તેને ખેતીના સોળ હતો. ૧૧ તે ઉપરાંત
ઉઝીયાહને ઘડવેયાઓનું એક સૈન્ય હતું, તે યેઘએલ
ચિહલીસ તથા માઅસેયાહ કારમરીએ કીધેલી ગણ-
ત્રીની સખ્યા પ્રમાણે, રાજના સરદારોમાંના એકના,
એટલે હનાન્યાહના હાથ નીચે ટાળીઓ પડીને લડવા
નિકળી જતા ૧૨ બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યાની, એટલે
પરાક્રમી શૂરવીરોની, સર્વ સખ્યાએ હબર ને છર્સેની
હતી ૧૩ અને તેમના હાથ નીચે ત્રણ લાખ, સાત
હબર ને પાચસે પુરુષોનું જળવાયતું સૈન્ય હતું, તેઓ
રાત્રી વિરૂદ્ધ રાત્રીને સહાય કરવામાં મહા પરાક્રમથી
લડતા હતા. ૧૪ અને ઉઝીયાહે તેઓને માટે, એટલે
સર્વ સૈન્યને માટે ટાલો તથા બાલાઓ તથા ટાપ
તથા બખતરો તથા ધનુષ્યો તથા ગોકણના ગોળા
તેયાર કીધા. ૧૫ અને તેણે યરશાયેમમાં ખુર્રો પર
તથા મોરચાઓ પર મૂકવા સાડ બાણો તથા મોટા
પત્થરો ફેંકવા સાડ બાહોશ કારીગરોએ યોજેલાં ચત્રો
બનાવ્યાં. અને તેની નામના ધણે દૂર સુધી ફેલાઈ
અઈ, કેમકે બળવાન થતાં લગી આશ્ચર્ય રીતે તેને
સહાય મળી.

૧૬ પણ ત્યારે તે બળવાન થયો, ત્યારે તેનું અવતર-
ણ જન્મત થયું, ને તેથી તેણે બ્રહ્માચાર કીધો, ને
યોતાના દેવ યદોવાહની વિરૂદ્ધ ઉલ્લંઘન કીધું; કેમકે
તે ધૂપવેદી ઉપર ધૂપ બાળવાને યદોવાહના મંદિરમાં
ગયો ૧૭ અને અઝાર્યાહ ચાલક તથા તેની સાથે
યદોવાહના ઍસી શૂરવીર ચાલકો તેની પછવાડે
અંદર ગયા; ૧૮ ને તેઓએ ઉઝીયાહ રાજની સામે
થઇને તેને કહ્યું, હે ઉઝીયાહ, યદોવાહની આગળ
ધૂપ બાળવો એ તારૂ કામ નથી, પણ હારીનના દીકરા,
જેઓ ધૂપ બાળવા સાડ અલગ કરાએલા છે, તે
ચાલકોનું છે, પલિસ્તયાનનાથી બહાર નિકળ; કેમકે
તે ઉલ્લંઘન કીધું છે; ને આમાં દેવ યદોવાહ તરફથી
તને માન મળશે નહિ. ૧૯ ત્યારે ઉઝીયાહને કોષ
ચઢતો, ને તેનો હાથમાં ધૂપ બાળવાને ધૂપપાત્ર હતું;
ને ચાલકો પર તે કોષાયમાન હતો, એટલામાં ધૂપ
વેદીની પાસે યદોવાહના પરમાં ચાલકોની આગળ
તેના કપાળમાં કોટ કુદી નિકળ્યો. ૨૦ અને અઝાર્યાહ
મુખ્ય ચાલક તથા સર્વ ચાલકોએ તેની તરફ જોયું,
તો જીવ્યો, તે યોતાના કપાળમાં કોટી હતો, ને
તેઓએ તેને ત્યાંથી ઉઠાવળે હડસેલી કાઢ્યો; હા,

તેણે પોતે પણ નિકળી જવાને હતાવળ કરી, કેમકે યહોવાહે તેને રેગી કરી નાખ્યા હતા. ૨૧ અને ઉઝીયાહ રાજ પોતાના મરણના દિવસ સુધી કોઢિયો રહ્યો, ને તે કોઢી હોવાથી એક અઘાહિદા ધરમા રહેતો હતો. કેમકે તે યહોવાહના ધરમાથી ખાતલ કરાયો હતો, ને તેનો પુત્ર યોયામ રાજના ધરને ઉપરી યહને દેશના લોકોને ન્યાય કરતો હતો. ૨૨ હવે ઉઝીયાહનાં બાકીનાં દૃષ્ટિ પહેલેથી તે છેડે સુધી આગેસના પુત્ર યરાયાહ ભવિષ્યવાદીએ લખ્યાં છે. ૨૩ પણ ઉઝીયાહ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયો; ને તેઓએ તેને રાજ્યોના કબજામાં તેના પિતૃઓની સાથે દાટ્યા, કેમકે તેઓએ કહ્યું કે તે કોઢી છે; ને તેના પુત્ર યોયામ તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૨૭ યોયામ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ચર-ચામેમમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું; ને તેની માનું નામ ચરશાહ હતું, તે સારાકની દીકરી હતી. ૨ અને તેના બાપ ઉઝીયાહ ને સપણ કીધું હતું તે પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દર્દિમાં સાર કીધું, પરંતુ યહોવાહના મદિરમાં તે પેઠા નહિ. અને હજી લોક જાણતાં કરતા હતા. ૩ તેણે યહોવાહના ધરનો ઉપલો દરવાજો ખાંધો, ને ઓફીલના કોટ ઉપર તેણે પુષ્કળ બાધ-કામ કીધું. ૪ તે ઉપરાંત તેણે ચદુદાહના પહાડી મુલ-કમાં નગરા બાંધ્યાં, ને વનેઝ મધ્યે તેણે કિલ્લા તથા છાસને બાંધ્યા. ૫ વળી તે આગ્મેનપુત્રોના રાજની પ્રાસે લકીને તેઓ ઉપર જવ પાડ્યો. ને આગ્મેન-પુત્રોએ તેજ વર્ષે તેને સો લાલત રૂપુ તથા દસ હજાર માપ ધઉ તથા દસ હજાર [માપ] જવ આપ્યા. આગ્મેનપુત્રોએ તેને બીલ તથા તીલ વર્ષેમા પણ એટલી ખંડણી કરી. ૬ એમ યોયામ બળવાન થયો, કેમકે તેણે પોતાના માઝો પોતાના દેવ યહોવાહની આજળ યથાર્થ કીધા, ૭ હવે યોયામનાં બાકીનાં દૃષ્ટિ તથા તેના સર્વ વિરઠો તથા તેના માઝો, ભુઓ, તેઓ ઇસ્રાએલ તથા ચદુદાહના રાજ્યોના પુસ્તકમાં લખેલા છે. ૮ તે રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે પચ્ચીસ વર્ષનો હતો, ને તેણે ચરશાલેમમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૯ અને યોયામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઉઘી ગયો, ને તેઓએ તેને દાઉદના નગરમાં દાટ્યા; ને તેના પુત્ર આહાએ તેને ઠેકાણે રાજ્ય કીધું.

૨૮ આહાજ રાજ થયો ત્યારે તે વીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ચરશાલેમમાં સોળ વર્ષ રાજ્ય કીધું; ને તેણે પોતાના પિતા દાઉદે કીધું તેમ યહોવાહની દર્દિમાં ને સાર તે કીધું નહિ. ૧ પણ તે ઇસ્રાએલના રાજ્યોના માઝોમાં ચાલ્યો, ને બચ્ચા-લીમને સાર ગણેલી મૂર્તિઓ પણ બનાવી. ૨ વળી ને વિદેશીઓને યહોવાહે ઇસ્રાએલપુત્રોની આજળથી ઢાકી કહાજા હતા તેઓની અમગળ વર્તણૂક પ્રમાણે તે દિવેમપુત્રની ખીલમાં ધૂપ બાળતો. ને પોતાનાં ડાકરાને અગ્નિમાં બાળતો. ૩ અને તે ઉચ્ચરથાનોમા, તથા પર્વતો પર, તથા પ્રત્યેક લીલા વૃક્ષ તથે યજ્ઞ કરતો, ને ધૂપ બાળતો. ૪ માટે તેના દેવ યહોવાહે તેને અરામના રાજના હાથમા સોપી દીધો; ને તેઓ તેને હરાવીને તેના [લોકોમાંથી] એક મોટા સમુદાયને બંદીવાન કરીને હમરકમાં લઇ ગયા અને ઇસ્રા-એલના રાજના હાથમા પણ તે સ્વાધીન કરાયો, ને તેણે તેને મોટા સહાર સાથે હરાવ્યો. ૫ કેમકે રમા-લ્યાહના પુત્ર ચેકાહે ચદુદાહમાં એક જિવસે એક લાખ ને વીસ હજાર પુરો, ને સપળા શૂરવીર હતા, તેઓને મારી નાખ્યા, કેમકે તેઓએ પોતાના પિતૃ-ઓના દેવ યહોવાહનો ત્યાગ કીધો હતો. ૬ અને એકાદમતા એક પરાક્રમી પુરૂષ ઝિઝીએ રાજના પુત્ર માઅસેયાહને, તથા ધરકારમારી આઝીકામને, તથા રાજથી ઉતરતા હોવાના એકાદાને મારી નાખ્યા. ૭ અને ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાના લાકાઓમાંથી સ્ત્રીઓ, દીકરા તથા દીકરીઓ મળી બે લાખને બંદીવાન કરી લઇ ગયા, ને તેઓ પાસેથી ધણી લૂટ હરી જહને તે લૂટ સમગ્રના લાભ. ૮ પણ ત્યાં યહોવાહનો એક ભવિષ્યવાદી હતો, તેનું નામ ઓદેક હતું; ને ને સેન્ય સમગ્રના આભ્યું તેને મળવા જહને તેણે તેઓને કહ્યું, ભુઓ, તમારા પિતૃઓનો દેવ યહોવાહ ચદુદાહ ઉપર રાખિત છે, એ માટે તેણે તેઓને તમારા હાથમા સોપ્યા છે, ને એટલા કોપથી તમે તેઓને મારી નાખ્યા છે કે તે આકારા સુધી પહોંચ્યા છે. ૧૦ અને હવે ચદુદાહ તથા ચરશાલેમના ડાકરાને તમે પોતાને સાર ગુલામો તથા ગુલામડીઓ થવા માટે તાબેદાર રાખવા ધારો છે, પણ તમારા દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ તમારા પોતાનાજ અપરાધો નથી છું? ૧૧ માટે હવે માઝ સાંભળો, ને તમારા લાકાઓમાંથી નેઓને તમિ બંદીવાન કરી લીધા છે તે બંદીવાનેને પાછા મોકલો,

નાખ્યા છે, ને ધૂપ બાળ્યો નથી, ને ઇસ્ત્રાએલના દેવને પવિત્રસ્થાનમાં દહનીયાર્પણે ચઢાવ્યા નથી. માટે યહોવાહને કોપ ચઢીશ તથા ચક્રસાથે માર આપ્યો, ને જેમ તમે તમારી નજરે જુઓ છો તેમ તેણે તેઓને આમતેમ હરસેલા ખાવાને અચળાવ્યું તથા છિટ કારકૂપ થવાને સાડ, સોપી દીધા છે કેમકે, જુઓ આપણા પિતૃઓ તરવારથી પડ્યા છે, ને એને માટે આપણા પુત્રો તથા આપણી પુત્રીઓ તથા આપણી સ્ત્રીઓ શુભામંગીરીમાં છે. ૧૦ હવે આપણા પરથી દેવનો સખત કોપ પાછો ફરે તે માટે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાહની સામે કાર કરવાનું મારા હૃદયમાં. ૧૧ હે મારા પુત્રો, હવે મારફેલ ન રહો, કેમકે યહોવાહે તમને તેની આગળ ઉભા રહીને તેની સેવા કરવા સાડ, તથા તેના સેવકો થઈને ધૂપ બાળવા સાડ પસંદ કીધા. ૧૨

૧૨ ત્યારે લેવીઓ ઉઠ્યા એટલે કહાથીઓના પુત્રો માના, અમાસાયનો પુત્ર માહાય તથા અઝાયોહનો પુત્ર થોએલ, ને મરાનીના પુત્રોમાના આબ્દીનો પુત્ર કીશ તથા યહોશ્વેલએલનો પુત્ર અઝાયોહ, ને મેરોનીઓમાના, ઝિમ્માહનો પુત્ર થોઆહ તથા થોઆહનો પુત્ર એદેન, ૧૩ અને અનાસાફાનના પુત્રોમાના, શિઓ તથા થેથએલ, ને આસાફના પુત્રોમાના, ઝખાયોહ તથા માતાન્યાહ, ૧૪ ને હેમાનના પુત્રો માના, યહુએલ તથા શિમથ, ને યહુલના પુત્રોમાના, શમાયાહ તથા ઉઝ્ઝીએલ. ૧૫ અને તેઓએ પોતાના સાધ્યોને ભેગા કર્યા, ને પોતાને શુદ્ધ કરીને તેઓ, યહોવાહના વચનથી રાત્રની આજ્ઞા પ્રમાણે, યહોવાહના ધરને સ્વચ્છ કરવા સાડ અંદર ગયા. ૧૬ અને યાજ્ઞકો યહોવાહના ધરના અંદરના ભાગમાં તેને સાફસૂદ કરવા ગયા, ને જે સર્વ મેલ યહોવાહના મંદિરમાં તેઓને મળ્યા તેને તેઓ યહોવાહના ધરના આગળમાં બહાર નાંખ્યા અને લેવીઓ તે લઈને બહાર કિદ્રોન નાળા આગળ લઈ ગયા. ૧૭ હવે તેઓએ પહેલા માસને પહેલે દિવસે શુદ્ધ કરવાનું કામ શરૂ કીધું, ને તે માસને આઠમે દિવસે તેઓ યહોવાહની પરસાળમાં આવ્યા, ને તેઓએ આઠ દિવસમાં યહોવાહના ધરને શુદ્ધ કરીને પહેલા માસને સોળમે દિવસે [જામ] સમાપ્ત કીધું. ૧૮ પછી તેઓએ મેહેલમાં દિગ્ગમીયાહ રાત્રની હજુરમાં નજરે કહ્યું કે, અમે યહોવાહનું સંપૂર્ણ ધર, તથા દહનીયાર્પણની

વેદી તેના સર્વ પાત્રો સુદ્ધા, તથા અર્પણી રોટલીની મેલ તથા તેના સર્વ પાત્રો સ્વચ્છ કીધા છે. ૧૯ વળી જે સર્વ પાત્રો આહાજ રાત્રએ, પોતાના રાત્ર્યમાં પોતે ઉલ્લધન કીધું ત્યારે, કાઠી નાખ્યા હતા તેઓને અમે તૈયાર કરીને શુદ્ધ કીધા છે, ને જુઓ, તેઓ યહોવાહની વેદીની આગળ છે.

૨૦ ત્યારે દિગ્ગમીયાહ રાત્ર વહેલો ઉઠીને, નગરના સરદારોને એકઠા કરીને યહોવાહના ધરમાં ચઢી ગયા. ૨૧ અને તેઓ રાત્ર્યને સાડ તથા પવિત્રસ્થાનને સાડ તથા યહુદાહને સાડ પાપાર્યાર્પણને કાળે સાત ગોધા તથા સાત ઘેટા તથા સાત હલવાન તથા સાત બકરા લાવ્યા, ને યહોવાહની વેદી પર તેમનું અર્પણ કરવાની આજ્ઞા તેણે દાડગનના પુત્રોને, એટલે યાજ્ઞકોને, આપી. ૨૨ માટે તેઓએ ગોધા કાપ્યા, ને યાજ્ઞકોએ તે રક્ત લઈને વેદી પર છાટ્યું, ને તેઓએ ઘેટા કાપીને તે ઘેટા વેળે ઉપર છાટ્યું, તેઓએ હલવાનો પશુ કાપીને તે રક્ત વેદી પર છાટ્યું, ૨૩ ને રાત્ર તથા જમાતની આગળ તેઓ પાપાર્યાર્પણના બકરાઓને નજર લાવ્યા, ને તેઓએ તેમના ઉપર પોતાના હાથ મૂક્યા. ૨૪ અને યાજ્ઞકોએ તેમને કાપીને તેઓના રક્તવડે સર્વ ઇસ્ત્રાએલને સાડ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે વેદી ઉપર પાપાર્યાર્પણ કીધું, કેમકે રાત્રએ આજ્ઞા કીધી હતી કે, દહનીયાર્પણ તથા પાપાર્યાર્પણ સર્વ ઇસ્ત્રાએલને સાડ [કરજો નેધએ]. ૨૫ અને દાઉદની, તથા રામના ભવિષ્યદર્શક આદની, તથા નાથાન ભવિષ્યવાદીની આજ્ઞા પ્રમાણે તેણે લેવીઓને ઝાઝોસહિત, સિતારોસહિત, તથા વીણાઓસહિત યહોવાહના ધરમાં મૂક્યા કેમકે તે આજ્ઞા યહોવાહે પોતાના ભવિષ્યવાદીઓની હુસ્તક [આપેલી] હતી. ૨૬ અને લેવીઓ દાઉદના વાજ્યો લઈને તથા યાજ્ઞકો રણુશિ ગડા લઈને ઉભા રહ્યા. ૨૭ અને દિગ્ગમીયાહે વેદી પર દહનીયાર્પણ ચઢાવવાની આજ્ઞા કીધી અને ન્યારે દહનીયાર્પણ સાડ થયું ત્યારે યહોવાહનું ગીત તથા રણુશિંગડા પશુ ઇસ્ત્રાએલના રાત્ર દાઉદના વાજ્યો સાથે સાડ થયા. ૨૮ અને સર્વ સભાએ ભજન કર્યું ને ગવેયાઓએ ગાયન કીધું ને રણુશિંગડાવાળાઓએ [રણુશિંગડા] વગાડ્યા, એ બધું દહનીયાર્પણ પ્રર થતા સુધી [ભરી રણુ]. ૨ અને અર્પણ કરી રહ્યા ત્યારે રાત્રએ તથા તેની સાથે જે સર્વ હાજર હતા તેઓએ નમસ્કાર કરીને ભજન કર્યું. ૩૦ વળી દિગ્ગમી-

ચાહ રામએ તથા સરદારોએ લેવીઓને દાઉદના તથા ભવિષ્યદર્શક આરાધના સખ્તો આધને યહોવાહની સ્તુતિ કરવાની આજ્ઞા કરી અને તેઓએ આનંદથી સ્તુતિનું માયમ કીધું, ને તેઓએ માયા નમાવીને બજન કીધું. ૨૧ તે વેળા હિઝ્રીયાહે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે હવે તમે યહોવાહને સ્વાર્પણ થયા છો, માટે પાસે આવીને યહોવાહના ધરમા યજ્ઞો તથા ઉપકાર શાખણો લાવો. એટલે જમાતે યજ્ઞો તથા ઉપકાર શાખણો આપ્યા, ને જેટલાઓના અત કરણ રાજ દળા તેટલા દહનીયાપણો [લાવ્યા] ૨૨ અને જે દહનીયાપણો જમાતે આપ્યા તેની સખ્યા સિતેર ગોધા, સો થેદ ને બસે દહવાન એટલી હતી, એ સર્વ યહોવાહ પ્રત્યે દહનીયાપણને સાજી હતી. ૨૩ અને અર્પિત વસ્તુઓ છસે બળદ તથા ત્રણ હનર થેટા, એટલી હતી. ૨૪ પણ ચાન્કો કમતી હતી, ને તેથી તેઓ સર્વ દહનીયાપણો ઉતરડી રાક્યા નહિ. માટે તેઓના બાહ લેવીઓએ કામ પૂરૂ થતાં મુઠી તથા ચાન્કોએ પોતાને ઘુદ્ડ કીવા ત્યાં મુઠી તેઓને મદદ કીધી, કેમકે પોતાને ઘુદ્ડ કવરા વિષે ચાન્કો કરતા લેવીઓ અત કરણુમા વધારે પ્રમાણિક હતા. ૨૫ અને વળી દહનીયાપણો તથા દર દહનીયાપણને માટે શાત્વપણોના મેદ તથા પેશાપણો પણ પુરૂજી દળા એમ યહોવાહના ધરની સેવાની વ્યવસ્થા કરવામા આવી. ૨૬ અને જેવે લોકોને માટે જે સિદ્ધ કર્યું હતું તેને માટે હિઝ્રીયાહે તથા સર્વ લોકોએ હર્ષ કીયો, કેમકે એ કામ એકાએક થયું હતું.

૩૦

અને હિઝ્રીયાહે સર્વ ઇસ્રાએલ તથા યહુદા પાસે સંદેશિયા મોકલ્યા, ને એકાદમ તથા મનાસેહ ઉપર પણ પત્ર લખ્યા, કે તમારે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનું પારખાપર્વ પાળવા સાજી ચરસાલેમમા, યહોવાહના ધરમા આવજુ. ૨ કેમકે રામએ તથા તેના સરદારોએ તથા ચરસાલેમની સર્વ જમાતે બીજે માસે પારખાપર્વ પાળવાની મસલત કીધી હતી. ૩ કેમકે તે સમયે તેઓ તે પાળી રાક્યા નહોતા કારણ કે તેમને તેટલા ચાન્કોએ પોતાને ઘુદ્ડ ક્યાં નહોતા, તેમજ લોક પણ ચરસાલેમમા એકા થયા નહોતા. ૪ અને એ કામ રામની દષ્ટિમા તથા સર્વ જમાતની દષ્ટિમા ધટાયે લાગુ. ૫ માટે ચરસાલેમમા ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનું પારખાપર્વ પાળવાને આવડુ એવો દરેક બેર-રોજાથી દાન લગી

સર્વ ઇસ્રાએલમા પિટાવવાનો એક કરાવ તેઓએ ક્યો, કેમકે તેઓએ લાળી મુદતથી, લખેલી નીત પ્રમાણે તે પાળુ નહોતું. ૬ માટે બેપિયાઓ રામ તથા તેના સરદારોના પત્રો લઈને સર્વ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાદમા ક્યો, ને રામની આજ્ઞા પ્રમાણે કહ્યું કે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, તમે ઇસ્રાહીમ, ઇસદાક તથા ઇસાએલના દેવ યહોવાહની ભણી પાછા કરો, કે તમારા માતા બાકી રહેલા જેઓ આશરૂરના રામઓના હાથમાથી બચી ગયા છે, તેઓની પાસે તે પાછા આવે. ૭ અને તમારા પિતૃઓ તથા તમારા ભાઈઓ, કે જેઓએ પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહની વિરુદ્ધ ઉદ્દવધન કીધું, ને તેથી જેમ તમે જુઓ છો તેમ તેણે તેઓને વિનાશને સ્વાધીન કીધા, તેઓના જેવા તમે ન થાઓ. ૮ હવે તમારા પિતૃઓ હતા તેમ તમે હડીલ ન થાઓ, પણ યહોવાહને આધીન થાઓ, ને તેનું પવિત્રધાન કે જે તેણે સદાને માટે પવિત્ર કીધું છે, તેમા પ્રવેશ કરીને તમારા દેવ યહોવાહની સેવા કરો. ૯ તેનો સખત કેસ તમારા પરથી દૂર થાય. ૧૦ કેમકે એ તમે યહોવાહ ભણી પાછા કર્યો, તો તમારા ભાઈઓ તથા તમારા છોકરા પોતાને પકડી લઈ જનારાઓની નબરમા કૃપા પામશે, ને તેઓ આ દેશમા પાઠા આવશે, કેમકે તમારો દેવ યહોવાહ કૃપાળુ તથા કયાળુ છે, ને તેની પાસે એ તમે પાછા આવ્યો, તો તે પોતાનું મુખ તમારી તરફથી અવજી નહિ ફેરવશે. ૧૧ એમ બેપિયા આખા એકાદમ તથા મનાસેહ દેશમા એક ઝણલૂન લગી નગરે નગર ફરી વળ્યા, પણ એઓએ તેઓની તિરસ્કાર સહિત હાલી કીધી ને તેઓની મરકરી કીધી. ૧૨ પરંતુ આરેરમાથી તથા મનાસેહમાથી તથા ઝણલૂનમાથી કેટલાક માણસો નમ્રતા ધારણ કરીને ચરસાલેમમા આવ્યા. ૧૩ વળી યહોવાહના વચનને આધારે રામની તથા આગેવાનોની [આપેલી] અજ્ઞા પ્રમાણે કરવા સાજી તેઓને એક અત કરણુ આપવા માટે દેવનો હાથ યહુદાદમા હતો. ૧૪ અને બીજે માસે ઇબ્રમીર રોટનીનું પર્વ પાળવાને ચરસાલેમમા પણ લોકોને મહા મોટો સમુદાય એકઠો થયો. ૧૫ અને તેઓએ ઉઠીને ચરસાલેમમાથી વેદીઓ કઢાડી નાખી, ને સર્વ મૂવેદીઓને કઢાડી નાખીને તેઓએ કિદ્દાન નાળામા નાખી દીધી. ૧૬ પણ તેઓએ બીજા માસની ચાહ મીએ પારખા કાપ્યું, ને ચાન્કો તથા લેવીઓને સારમ

લાગી, તેથી તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરીને યહોવાહના ધરમાં દહનીયાર્પણે લાવ્યા. ૧૬ અને તેઓ, ઇશ્વર-ભક્તઓના નિયમ પ્રમાણે, પોતાના વર્ગ પ્રમાણે પોતપોતાની જગ્યાએ ઉભા રહ્યા; યાજ્ઞકોએ લેવી-ઓના હાથમાંથી [લઇને] રક્ત છાંટ્યું. ૧૭ કેમકે સમુદાયમાં એવા ધણા હતા કે જેઓએ પોતાને શુદ્ધ કર્યા ન હતા, માટે જે શુદ્ધ ન હતા તે સર્વે યહોવાહને સારૂ શુદ્ધ કરવા માટે પાસખા કાપવાનું કામ લેવીઓને સોંપેલું હતું. ૧૮ કેમકે ધણાજ લોકો, એટલે એકાદમ તથા મનાશરોહ, ચિસ્સાખાર તથા અણુદનમાંથી ધણા શુદ્ધ થયેલા ન હતા, તેા પણ તેઓએ લખેલા [હુકમથી] નૂતી રીતે પાસખા ખાધું. કેમકે હિઝકીયાહે તેઓને સારૂ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું હતું કે, ૧૯ જેઓ દેવની, પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહની સેવામાં પોતાનું અંતઃકરણ લગાડે છે, [તેઓ] ને કે પવિત્રસ્થાનના શુદ્ધિકરણ પ્રમાણે [શુદ્ધ થયા] નહિ [હોય] તેા પણ તે સર્વને કૃપાળુ યહોવાહ ક્ષમા કરે. ૨૦ અને યહોવાહે હિઝકીયાહનું સાંભળીને લોકોને સાલ કર્યા. ૨૧ અને ઇસ્રાએલપુત્રો ને યરૂશલેમમાં હાજર હતા તેઓએ થોડી ખુશાહી સહિત સાત દિવસ સુધી એખમીર રોટલીનું પર્વ પાળ્યું; ને યહોવાહની આજળ મોટા નાદનાં વાજ-ત્રોથી [ખાવન કરતાં] લેવીઓએ તથા યાજ્ઞકોએ રોજ રોજ યહોવાહની સ્તુતિ કીધી. ૨૨ અને જે સર્વ લેવીઓ યહોવાહની [સેવામાં] ધણા પ્રવીણ હતા તેઓને હિઝકીયાહે દિવાસાનાં વચનો કહ્યાં. માટે તેઓએ શાંત્યર્પણેના યજ્ઞ યઠાવતાં તથા પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહની ઉપકારસ્તુતિ કરતાં આખા પર્વમાં, એટલે સાતે દિવસો સુધી, ખિન્નજાની કીધી. ૨૩ અને આખી જમાતે બીજા સાત દિવસ પાળવાની મસલત કીધી; ને તેઓએ ખુશાહી સહિત [બીજા] સાત દિવસ પાળ્યા. ૨૪ કેમકે યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહે જમાનને એક હબ્બર ગોધા તથા સાત હબ્બર ઘેટાં અર્પણેને માટે આપ્યાં; ને સરદારોએ જમાતને એક હબ્બર ગોધા તથા દસ હબ્બર ઘેટાં આપ્યાં; ને પુષ્કળ યાજ્ઞકોએ પોતાને શુદ્ધ કર્યા. ૨૫ અને યહુદાહની સર્વ જમાતે, તથા યાજ્ઞકોએ, તપ્પા લેવીઓએ, તથા ઇસ્રાએલમાંથી આવેલી સઘળી જમાતે, તથા ઇસ્રાએલના દેશમાંથી આવેલો, યહુદાહમાં રહેનારા પરદેશીઓએ આનંદ કર્યો. ૨૬ એમ યરૂશલેમમાં થોડો આનંદ થયો;

કેમકે ઇસ્રાએલના રાજા દાવિદના દીકરા સુલેમાનના વખતથી યરૂશલેમમાં એના જેવું થયું ન હતું. ૨૭ પણ યાજ્ઞક લેવીઓએ હડીને લોકને આશીર્વાદ દીધો; ને તેઓની વાણી સ્વચ્છાઈ, ને તેઓની પ્રાર્થના તેના પવિત્ર વાસમાં, એટલે આકાશમાં પહોંચી.

૩૧ હવે એ સર્વ સમાપ્ત થયુ ત્યારે જે સર્વ ઇસ્રાએલ હાજર હતા તેઓ યહુદાહના નગરોમાં નિકળી ગયા, ને તેઓએ સજનસ્તભોને લાંગીટે દુકડેદુકડા કીધા, તથા અશેરીમ [મૂર્તિઓ] ને કાપી નાખી, અને સર્વ યહુદાહ તથા ખિન્ન્યામીતમાંથી, એકાદમ તથા મનાશરોહમાંથી પણ, ઉચ્ચસ્થાને તથા વેદીઓ તોડી પાડીને તે સર્વનેા વિનાશ કીધો. પણ સર્વ ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાના નગરોમાં પોતપોતાના વનમાં પાછા ગયા. ૨ અને હિઝકીયાહે યાજ્ઞકોના તથા લેવીઓના વાસ પ્રમાણે પોતપોતાની સેવાને અર્થે વર્ગો કરાવ્યા, એટલે યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ બન્નેને દહનીયાર્પણેને માટે તથા શાંત્યર્પણેને માટે, સેવા કરવા તથા આહાર માનવા તથા યહોવાહની છાવણી-ઓની આગળોમાં સ્તુતિ કરવાને નાટિ [કરાવ્યા]. ૩ વળી રામની સપતિનેા એક લાગ પણ દહનીયાર્પણેને સારૂ, એટલે સવારનાં તથા સાંજનાં દહનીયાર્પણેને સારૂ, તથા સાખાપોનાં તથા અમાવાસ્થ્યા-ઓનાં તથા મુકરર પર્વોનાં દહનીયાર્પણેને સારૂ, યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ [તેણે કરાવ્યા]. ૪ તે ઉપરાંત તેણે યરૂશલેમમાં રહેનારા લોકને યાજ્જકોના તથા લેવીઓના ભાગ આપવાની આજ્ઞા કીધી, એ માટે કે તેઓ યહોવાહના નિયમનેજ અર્પણ ભય. ૫ અને એ આજ્ઞા બહાર પડતાંજ ઇસ્રાએલપુત્રોએ અંતાજનો, દ્વાકારસનો, તથા તેલનો, તથા મધનો, તથા સીમળી સર્વ ઉપજનો પ્રથમ પાક પુષ્કળ આપ્યો; અને સર્વ વસ્તુઓને દશાંગ તેઓ પુષ્કળ લાવ્યા. ૬ અને ઇસ્રાએલપુત્રો તથા યહુદાહ, જે યહુદાહનાં નગરોમાં રહેતા હતા, તેઓ પણ બળદો તથા ઘેટાંને દશાંસ, તથા પોતાના દેવ યહોવાહને અર્પણ કરાવેલી અર્પિત વસ્તુ ઓળે-દશાંસ લઇને આવ્યા, ને તેમના ઢંગેઢમ વાળી દીધા. ૭ ત્રીજા માસમાં તેઓએ દત્રલઓનો આરંભ કરવા માંડ્યો, ને સાતમા માસમાં તેમને પૂરા કીધા. ૮ અને હિઝકીયાહે તથા સરદારોએ આવીને એ દનવા લેવા, ત્યારે તેઓએ યહોવાહને તથા તેના ઇસ્રાએલ લોકને ધન્ય-

વાદ આપ્યો. ૯૫મી દિવસીયાહે એ દમવાઓ સંબંધી ચાલકોને તથા લેવીઓને પૂછ્યું ૧૦ અને સાદોકાના ધરના મુખ્ય ચાલક અગ્રાચાહે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, [લોકો] યદોવાદના ધરમા અપણો લાવવા લાગ્યા ત્યારથી આપણે ધરાધને ખાધું છે, ને વળી પુણ્ય વધી પડ્યું છે, કેમકે યદોવાદે પોતાના લોકને આશીર્વાદ દીધો છે, અને જે વધી પડેલું છે તેનો આ મોટો સમ્રદ છે. ૧૧ ત્યારે દિવસીયાહે યદોવાદના ધરમા ચોરડા તૈયાર કરવાની આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ તે તૈયાર કીધા. ૧૨ અને લોકો અપણો તથા દશાચો તથા અપિત વસ્તુઓ વિશ્વામુખધાથી ચાકર લાવતા, ને તેઓને ઉપરી અમલદાર કોનાન્યાદ લેવી હતો, તથા તેનો ભાષ શિમધ તેનાથી બીજે દેર હતો. ૧૩ અને ચરીએલ તથા અગ્રાચાદ તથા નાદાય તથા અસાહેલ તથા ચરીએલ તથા ચોગાભાદ તથા અનીએલ તથા ચિરમાખ્યાદ તથા માદાય તથા બનાયાદ એઓ રાત્ર દિવસીયાદના તથા દેવના ધરના કારનારી અગ્રાચાદના કસવથી કોનાન્યાદ તથા તેના ભાષ શિમધના દાય નીચે મુકાદમ દત્તા. ૧૪ અને લેવી ચિનાદનો પુત્ર કોરે, પૂર્વે [દરવાબને] દોર પાળ યદોવાદના અપણો તથા ધરમપતિત વસ્તુઓ વહેલવા માટે, દેવના ઐશ્વર્યપણે ૫૨ [કારભારી] હતો. ૧૫ અને તેના દાય નીચે એદેન તથા મિનિયા મીન તથા ચેથા તથા ચમાયાદ અમાચાદ તથા સમાન્યાદ, ચાલકોના નગરોમા પોતાના ભાગ્યોને એટલે જેમ મોટાને તેમ નાનાને, વર્ગો પ્રમાણે આપવા માટે તેમની નિમેની જગ્યા ૫૨ દત્તા, ૧૬ એઓ ઉપરાંત પુરોધાની વંશવળથી ગણાયવા ત્રણ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયના પુરોધા, એઓ પોતાના વર્ગો પ્રમાણે પોતાને સોપાયવા કામોમા પોતાની સેવાને સાર દરોડાની કુશળી જરૂરિયાત પ્રમાણે યદોવાદના ધરમા પેસતા તે સર્વને, ૧૭ ને જે ચાલકોની વંશવળથી તેઓના પિતૃઓના ધર પ્રમાણે ગણાયવા તેઓને, તથા લેવીઓને, એટલે તેઓના વર્ગો પ્રમાણે તેઓને સોપાયવા કામમા રહેનાર વીસ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયનાઓને, ૧૮ ને આખી જમાવડમા તેઓના સર્વ ભાગને, તેઓની સ્ત્રીઓ, તથા તેઓના પુત્રો, તથા તેઓની પુત્રીઓ, એઓમાના સર્વ જે વંશવળ પ્રમાણે ગણાયવા દત્તા તેમને [આપવા માટે], કેમકે તેઓને પોતાની નિમેની જગ્યામા

પોતાને પવિત્રાક્રમા શુદ્ધ કીધા. ૧૯ વળી દોરનપુત્રો, એટલે ચાલકો જે પોતાના નગરોના એટલે પ્રત્યેક જૂદા જૂદા નગરના પાકરોના ખેતરોમા હતા, તેઓને માટે નામવાર દસાવેના માનુસો દત્તા, જે માટે કે તેઓ ચાલકોમાના સર્વ પુરોધાને તથા લેવીઓમા જેઓ વંશવળ પ્રમાણે ગણાયવા હતા તેઓ સર્વને દિરસા આપે. ૨૦ અને દિવસીયાહે સર્વ ચક્રદાદમા એજ પ્રમાણે કીધું, ને તેને પોતાના દેવ યદોવાદની નજરમા જે સાર તથા ચક્રમ તથા વિશ્વાસુ તે કીધું. ૨૧ અને દેવના ધરની સેવા સબંધી તથા નિયમશાસ્ત્ર સબંધી તથા આજ્ઞાઓ સબંધી જે સર્વ કામ પોતાના દેવની યોગ્યતા તે કરવા લાગ્યો, તે પોતાના આખા અવ તરલુથી કરીને તે આબાદાની પામ્યો.

૩૨

આ બિનાઓ તથા આ વિશ્વાસુ વર્તણુક પછી આરશૂરનો રાત્ર સાન્હેરીબ આવ્યો, ને ચક્રદાદમા પેસીને કિલ્લાવાળા નગરોની સામણે લાવણી કીધી, ને તેઓને પોતાને માટે છવી લેવાનું ધારતો હતો. ૨ અને દિવસીયાહે એણે કે સાન્હેરીબ આવ્યો છે, ને તેનો ઘરકો વરસાલેમ વિરૂદ્ધ લડવાનો છે, ૩ ત્યારે જે ઝડપે નગરની બહાર દત્તા તેમનું પાણી બધ કરી દેવા વિષે તેણે પોતાના સરનારો તથા પોતાના પરાક્રમી યાજ્ઞાઓની સંદાહ પૂછી, ને તેઓએ તેને મદદ કીધી, ૪ માટે ત્યાં ઘણા લોક એકઠા થયા, ને સર્વ ઝડપે તે તથા દેસમા થઈને વહેતા નાળાને એમ કરીને પૂરી દીધા કે, આરશૂરના રાત્રે આવેને થવું પાણી પામે, એણે શા માટે હોવું એમને? ૫ ને તેણે દિવસ પકળીને જે બધો કોટ ભાગી નીકળેલો હતો તે બાકો, ને છુરગે લઈ તેને ઉના કીધો, ને બહારનો બીજો કોટ પણ [ખાધો], ને દાઉદના નગરમાના મિલ્કોને મળ્યું કીધું, ને પુણ્ય જરૂરો તથા દાવો બનાવી ૬ અને તેણે લશ્કરી અમલદારોને લોકો ઉપર નિમીને તેઓને નજરના દરવાજ પાસેના ચોકમા પોતાની પાસે એકઠા કીધા, ને તેઓને કિલાસાના વચન બોલીને કહ્યું કે, ૭ બજ તથા દિવસ પકડો, આરશૂરના રાત્રી તથા તેની સાથેના સર્વ સમુદાયથી ડરોડો નહિ તેમ ગમ સરો પછુ નહિ, કેમકે તેની સાથેનાના કરના આપણી સાથેના વધારે મોટો છે. ૮ તેની સાથે માસનો ભુજ છે, પણ આપણી ગાયો આપણને સંદાય કરવા તથા આપણા શુદ્ધો લડવાને આપણો દેવ યદોવાદ છે.

અને યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહનાં વચનો પર લોકોએ ભરોસો રાખ્યો.

૬ એ પછી આરશુરના રાજા સાન્હેરીબ (તે તે પોતાના સર્વ બળવાન સૈન્ય) સુદ્ધ લાખીસની સામે [પડેલો] હતો. પોતાના સેવકોને યરશાલેમમાં યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહની પાસે તથા યરશાલેમમાંના સર્વ યહુદાહની પાસે મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, ૧૦ આરશુરના રાજા સાન્હેરીબ એમ કહે છે કે, શા ઉપર ભરોસો રાખીને તમે યરશાલેમમાં ઘેરો વેઠી રહ્યા છો? ૧૧ આપણે દેવ યહોવાહ આપણને આરશુરના રાજાના હાથમાંથી બચાવશે, એમ કહીને હિઝ્કીયાહ તમને દુકાળથી તથા તરસથી મોતને સ્વાધીન કરવા માટે સમજવતો નથી છું? ૧૨ હું એજ હિઝ્કીયાહે તેનાં ઉચ્ચસ્થાનો તથા તેની વેઠીઓ કાઢી નાખીને યહુદાહને તથા યરશાલેમને આજ્ઞા નથી કીધી કે, તમારે એકજ વેદી આગળ બળન કરવું તથા તેનાજ ઉપર તમારે ધૂપ બાળવે? ૧૩ મેં તથા મારા પિતૃઓએ દેશોના સર્વ લોકોના શા હાલ કર્યો છે, એ હું તમે નથી જાણતા? હું દેશોના લોકોના દેવો પોતાના દેશોને મારા હાથમાંથી કાઢ પછી રીતે છોડાવી શક્યા? ૧૪ ને દેશજાતિઓના વિનાશ મારા પિતૃઓએ કીધો, તેઓના સર્વ દેવોમાં એવો કોણ હતો કે જે મારા હાથમાંથી પોતાના લોકોને છોડાવી શક્યો હોય, કે તમારો દેવ તમને મારા હાથમાંથી છોડાવી શકશે? ૧૫ માટે હવે હિઝ્કીયાહની તમે ન છેતરાઓ, તથા તે તમને એ પ્રમાણે ન સમજવે, ને તમારે પણ તેના પર ભરોસો ન રાખવો; કેમકે કોણ દેશજાતિ કે રાજ્યનો દેવ પોતાના લોકને મારા હાથમાંથી તથા મારા પિતૃઓના હાથમાંથી છોડાવી શક્યો નહિ; તેા મારા હાથમાંથી તમને છોડાવવાને તમારો દેવ કેટલો વિરોધ યશસ્ત્ર નિવડશે? ૧૬ ને તેના સેવકો દેવ યહોવાહની વિરૂદ્ધ તથા તેના સેવક હિઝ્કીયાહની વિરૂદ્ધ તેથી પણ વધારે બોલ્યા. ૧૭ વળી તેણે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહની નિંદા કરવાને તથા તેની વિરૂદ્ધ બોલવાને એવા પત્રો લખ્યા કે, જેમ દેશોના લોકોના દેવોએ પોતાના લોકને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યા નથી, તેમ હિઝ્કીયાહનો દેવ પોતાના લોકને મારા હાથમાંથી છોડાવશે નહિ. ૧૮ અને યરશાલેમના લોક જે કાઠ ઉપર હતા તેઓને બિહીવડાવવાને તથા તેઓને ગજરાવવાને તેઓની આગળ

યહુદી ભાષામાં તેઓએ મોટે સારે ચોક્કસ; એ માટે કે તેઓ નગર સર કરી શકે. ૧૯ અને જગતના લોકોના દેવો જે માણસના હાથનાં કામ છે તેઓ વિષે જેમ [બોલે] તેમ યરશાલેમના દેવ વિષે તેઓ બોલ્યા. ૨૦ અને એને લીધે હિઝ્કીયાહ રાજાએ તથા આમોસના પુત્ર યશાયાહ ભવિષ્યવાદીએ પ્રાર્થના કરીને આકાશ બહી વિનંતી કીધી. ૨૧ અને યહોવાહે એક દૂત મોકલ્યો, કે જેણે આરશુરના રાજાની ઇવજીમાં સર્વ પરાક્રમી યોદ્ધાઓને તથા સરદારોને તથા અમલદારોને સંહાર કીધો; માટે તે વીલે મ્હોટે પોતાના દેશમાં પાડે ગયો. અને તે પોતાના દેવના ઘરમાં ગયો, ત્યારે તેઓએ તેનેજ પેટ અવતાર ધરેલો તેઓએ તેને તરવારથી ત્યાંજ મારી નાખ્યો. ૨૨ એમ યહોવાહે હિઝ્કીયાહને તથા યરશાલેમના રહેવાસીઓને આરશુરના રાજા સાન્હેરીબના હાથમાંથી તથા [બીજા] સર્વના હાથમાંથી ઉગાર્યો, ને યોગ્ય તેઓને દોરીને ચલાવ્યા. ૨૩ અને ધણાઓ યહોવાહને સાચા યરશાલેમમાં અર્પણે, તથા યહુદાહના રાજા હિઝ્કીયાહની પાસે ઉત્તમ વસ્ત્રો આપ્યા; એમ તે સમયથી માંડીને તે સર્વ દેશજાતિઓની દૃષ્ટિમાં વિખ્યાતિ પામ્યા.

૨૪ એ દિવસોમાં હિઝ્કીયાહ મરણ્વતોલ માંદો પડ્યો; ને તેણે યહોવાહની પ્રાર્થના કીધી; ને એણે તેની સાથે બોલીને તેને એક ચિન્હ આપ્યું. ૨૫ પણ હિઝ્કીયાહે પોતા પર થયેલા ઉપકાર પ્રમાણે બદલે વાળ્યો નહિ; કેમકે તેનું અંતઃકરણ મજર થયું હતું; માટે તેના પર, ને યહુદાહ તથા યરશાલેમ પર કોપ આવ્યો. ૨૬ પરંતુ હિઝ્કીયાહ પોતાના અંતઃકરણના અભિમાન વિષે લીન થઈ ગયો, એટલે તે પોતે તથા યરશાલેમના રહેવાસીઓ પણ, ને તેથી યહોવાહને કોપ હિઝ્કીયાહના દિવસોમાં તેઓ ઉપર આવ્યો નહિ. ૨૭ અને હિઝ્કીયાહ અતિ ધણે ધનવાન તથા નામાંકિત હતો, ને તેણે પોતાને કાજે રૂપાને માટે તથા સોનાને માટે તથા મૂલ્યવાન હીરામાણિકને માટે તથા સુગંધીઓને માટે તથા દાંડોને તથા સર્વ પ્રકારનાં સુંદર પાત્રોને માટે કાંડારો બનાવ્યા; ૨૮ વળી અનાજ તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલની પેદારાને માટે કોકારો; તથા સર્વ પ્રકારનાં પાણ્યોને સાચા કોઠિયાં; તથા [ઘેંટાં બકરાંનાં] કોળાને માટે વાડા [બનાવ્યા]. ૨૯ વળી તેણે પોતાને સાચા નગરો, તથા ઘેંટાં બકરાંની

તથા દોરની સપત્તિ પુષ્કળ પ્રાપ્ત કીધી, કેમકે દેવે તેને અતિ ધન્ય દ્રવ્ય આપ્યું હતું એજ દિગ્રી-યાદે વળી બીજીનના પાણીના ઉપવા કરીને બધ કરીને તેમને સિદ્ધા દાઈના નવજની પચિમે ગાળી આપ્યા, ને દિગ્રીયાદ પોતાના સર્વ કષ્ટોમા ફરતેદ પાડ્યો. એ પરતુ દેશમા એ વચ્ચાર કરવામા આવ્યો હતો તે વિષે પૂછપરછ કરવા સાથે જે એવળીએને બાંધેલા સરકારોએ તેની પાસે ચોકડયા દયા, તેઓની બાબતમા દેવે તેને [સ્વગત] મૂકી, એ માટે કે તેની કસોડી થાય, ને તેના અત કરજુમા ને હતું તે વચ્ચે તે મળે. એ દેવે દિગ્રીયાદના બાકીના કાલ, તથા તેના સુકાયા, જુઓ, તેઓ યદુદાદ તથા ઇલાએવના શાળાઓના પુરુષોમા, આનેસના પુત્ર ચાયાદ લાગીજાયતાના સંતોમા લખેલા છે. ૩૩ અને દિગ્રીયાદ પોતાના પિતૃબાની સાથે ઉભી નયા, ને દાઈના પુત્રોના કારકેયાના ઉપવા સાગમા તેઓએ તેને દાઈયા, ને સર્વ યદુદાદ તથા સર્વ યજ્ઞાદેવના રહેવાલીઓએ તેના મરણ સમયે તેને માન આપ્યું, ને તેના પુત્ર મનારયોદ તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૩૩ મનારયોદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. ત્યારે તે બાર વર્ષની વયમા હતો, ને તેણે પચાવત વર્ષ યજ્ઞાદેવમા રાજ્ય કીધું. ૧ અને જે વિદેશીઓને યદોદાદે ઇલાએવપુત્રોની આજ્ઞા દાઈ કહાડ્યા હતા, તેઓના અમ મા કૃપા પ્રમાણે તેણે યદોદાદની દક્ષિમા ભુ. કીધું. ૨ કેમકે તેના પિતા દિગ્રીયાદે જે ઉચ્ચરયાને તાડે પાડ્યા હતા, તે તેણે ફરીથી બાંધ્યા, ને તેણે બાબાદીને સાથે વેદીએ ઉઠી કરી, ને નયોરોધ [મુર્તિયા] બનાવી, ને આકાશના સર્વ તેવને લઈને તબેલી સેવા કરી. ૩ અને તેણે યદોદાદ પાડ્યું. ૪ કે જે વિષ યદોદાદે કીધું હતું કે, માથે નામ યજ્ઞાદેવમા સંગ રહેશે, તેના વેગીઆ બાવી ૫ અને તેણે આકાશના સર્વ તેવને માટે યદોદાદના ધરના જે આનંદમા વસીએ બાધી ૬ વળી તેણે પોતાના ઇકારને દિનેમપુત્રની ખીજુમા આનિમા ચડાવ્યા, ને સુખ લેવડાવ્યા, તથા મનોના ઉપવાન કરી, ને ભૂ. ગીધા, ને ભારેશ તથા ભૂ. નરોડી ત્યાં વચ્ચાર રાખ્યા, યદોદાદની દક્ષિમા વર્ણવ કરીને તેણે તેને કાપાવમાન કીધા. ૭ અને તેણે જે મુર્તિ બનાવી હતી તેની કાનરેડી પ્રતિમા તેણે

દેવના ધરમા મૂકી, જે એ [ધર] વિષે દેવ દાઈને તથા તેના પુત્ર સુદેવાને કહ્યું હતું કે, આ ધરમા તથા યજ્ઞાદેવને જેને મેં ઇલાએવના સર્વ કુટુંબાથી પસંદ કીધું છે તેમા માથે નામ કુ સદા રાખીશ, ૮ ને સર્વ આકાશ મેં તેઓને આપી છે તે, એટલે, મુસાની દસ્તક [આપેલા] સર્વ નિયમ તથા વિધિઓ તથા કાનૂનો એ ફક્ત તેઓ પાળશે અને અમલમા આણશે, તો જે દે. ૧ મેં તમારા પિતૃઓને કરાવી આપી છે, તેમાથી ઇલાએવના પત્ર કુ ફરીથી કહી નહિ બસેડીશ. ૯ અને મનારયોદે યદુદાદને તથા યજ્ઞાદેવના રહેવા લીઓને કુમારે આગીને જે દેશપતિઓને યદોદાદે ઇલાએવપુત્રો આગળથી નાશ કીધો હતો તેઓના કરતા તેમની પાસે વધારે કુશળા કષ્ટો ૧૦ અને યદોદાદે મનારયોદને તથા તેના લોકને કહ્યું, પછુ તેઓએ બિલકુલ ગણકાયુ નહિ. ૧૧ માટે યદોદાદે તેઓની વિરૂદ્ધ આરયુરના શાળાનાં સેનાપતિઓને આપ્યા, ને તેઓ મનારયોદને સાકોગથી [જકડી] લઈને તથા બેડીએ પહેરાવીને તેને બાબિલ લઈ નયા. ૧૨ અને તે સકટમા આવી પડ્યો, ત્યારે તેણે પોતાના દેવ યદોદાદના કાતાલા કીધા, ને પોતાના પિતૃ બોના દેવની આમળ તે અતિપથ દીન ધણ ગયા. ૧૩ અને તેણે એની પ્રાથના કીધી, ને એણે તેની આજ્ઞા માન્ય કરીને તેની વિનયી સામળી, ને તેને યજ્ઞાદેવમા તેના રાજ્યમા પાછા આપ્યો. ત્યારે મનારયોદે ભણ્ય કે યદોદાદ તેજ દેવ છે.

૧૪ દેવે જે પછી તેણે દાઈના નગરને બહારનો ૧૫, બીજીનની પશ્ચિમ બાજુએ, ખીજુમા છેક મગી લાનળા નામ સુધી બાંધ્યા, ને તેણે તને બોદેલની આસપાસ લઈને તેને ધણે ઉઠા ઉઠાવ્યો, ને તેણે યદુદાદના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોમા યુર સરકારો રાખ્યા. ૧૬ અને તેણે અનરહેવાને તથા યદોદાદના ધરમાથી જેડી મુર્તિને, તથા જે સર્વ વેદીએ યદોદાદના ધરના પર્વત પર તથા યજ્ઞાદેવમા તેણે બાવી હતી, તેઓને કદાગીને નગર બહાર નાખી દીધી. ૧૭ અને તેણે યદોદાદની વેદીને સમારીને તે પર ત્યાગપંથોના તથા ઉપકારપાંથોના ચક્રો કીધા, ને યદુદાદને ઇલાએવના દેવ યદોદાદની સેવા કરવાની આજ્ઞા કીધી. ૧૮ તેમ જગા દજ પછુ લોકો ઉચ્ચરયાનેમા ચક્ર કરતા હતા, પછુ તે ક્રમ તેમના દેવ યદોદાદ પ્રત્યે. ૧૯ દેવે મનારયોદના બાકીના

કૃત્યો, તથા પોતાના દેવની આગળ [કરેલી] તેની પ્રાર્થના, તથા જે ભવિષ્યદર્શકો ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહને નામે તેની આગળ બોલેલા તેમનાં વચનો, જુઓ, તેઓ ઇસ્રાએલના રાજાઓના કૃત્યો મધ્યે લખેલા છે. ૧૬ વળી તેની પ્રાર્થના, તથા કેવી રીતે [દેવે] તેના કાલાવાલા માન્ય ક્રીધા, તથા તેણે દીનતા ધારણ ક્રીધી તે અચાહતું તેવું સર્વ પાપ, તથા તેવું ઉદ્બંધન, તથા જે જગ્યાઓમાં તેણે ઉચ્ચસ્થાનો બાંધ્યાં ને અશરીમ [મુત્તિઓ] તથા કેતરેલી મુત્તિઓ બિસાદી તે, જુઓ, તેઓ હોઝાયાની તવારીખમાં લખેલાં છે. ૧૭ અને મનાશોહ પોતાના પિતૃઓની સાથે હધી ગયો, ને તેઓએ તેને તેના પોતાના ધરમાં દાટયો. અને તેના પુત્ર આમેને તેની જગ્યાએ રાજ્ય ક્રીધું.

૧૯ આમેન રાજ થયો ત્યારે તે બાવીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ચરશાલેમમાં બે વર્ષ રાજ્ય ક્રીધું. ૨૨ અને જેમ તેના પિતા મનાશોહે કહ્યું હતું તેમ તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં શુદ્ધ કર્યું; ને તેના પિતા મનાશોહે જે સર્વ કેતરેલી મુત્તિઓ બનાવી હતી તેઓની આગળ આમેને યજ્ઞ ક્રીધા ને તેઓની સેવા ક્રીધી. ૨૩ અને જેમ તેનો બાપ મનાશોહ નમી ગયો હતો તેમ તે યહોવાહની આગળ નમી ગયો નહિ; પણ એજ આમેન અધિકાધિક અપરાધ કરતો ગયો. ૨૪ અને તેના ચાકરોએ તેની વિરૂદ્ધ કિસાદ કરીને તેના પોતાના ધરમાં તેને મારી નાખ્યો. ૨૫ પણ દેશના લોકોએ આમેન રાજની વિરૂદ્ધ કિલ્લ કરનાર સંપ્રજાએને મારી નાખ્યા; ને દેશના લોકોએ તેના પુત્ર થાશીયાહને તેની જગ્યાએ રાજ્ય દરાવ્યો.

૩૪ થાશીયાહ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે આઠ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે એકત્રીસ વર્ષ ચરશાલેમમાં રાજ્ય ક્રીધું. ૨ અને તેણે યહોવાહની દૃષ્ટિમાં ચકાર્ય ક્રીધું, ને પોતાના પિતા દાઉદના મર્ગોમાં ચાલીને તેથી જગ્યાએ કે ડાળે ખર્યો નહિ. ૪ કેમકે તેના રાજ્યને આઠમે વર્ષે, તે હજી તે જીવતા હતો, એટલામાં તે પોતાના પિતા દાઉદના દેવની ઉપાસના કરવા લાગ્યો; ને બારમે વર્ષે તે યહુદાદ તથા ચરશાલેમને ઉચ્ચસ્થાનો તથા અશરીમ [મુત્તિઓ] તથા કેતરેલી મુત્તિઓ તથા લાગેલી મુત્તિઓથી શુદ્ધ કરવા લાગ્યો. ૪ અને તેઓએ તેની સમક્ષ જગ્યાલી-

મની વેદીઓ તોડી પાડી; ને જે સૂર્યમુત્તિઓ તેઓના ઉપર હતી તેઓને તેણે કાપી નાખી; ને અશરીમ [મુત્તિઓ] તથા કેતરેલી મુત્તિઓ તથા લાગેલી મુત્તિઓને તેણે લાગીને ભૂકા ક્રીધા, ને તેઓએ તેઓની આગળ યજ્ઞ ક્રીધા હતા [તેઓની] કબરો પર તે વેળે ૫ અને ચાલકોનાં હાકાં તેણે તેઓની વેદીઓ ઉપર બાંધ્યાં, ને યહુદાહને તથા ચરશાલેમને તેણે શુદ્ધ ક્રીધાં ૬ અને મનાશોહ તથા એકાદમ તથા શિમઓનના નગરોમાં, એક નાકતાલી સુધી તેઓની આસપાસના ખંડેરોમાં [તેણે એમજ ક્રીધું]. ૭ અને તેણે વેદીઓ તોડી પાડી, ને અશરીમ [મુત્તિઓ] ને તથા કેતરેલી મુત્તિઓને કુટીને ભૂકા ક્રીધા, ને ઇસ્રાએલના આખા દેશમાંથી સર્વ સૂર્યમુત્તિઓને કાપી નાખીને તે ચરશાલેમમાં પાછા આવ્યો.

૮ હવે તેના રાજ્યને અરાદમે વર્ષે, એટલે દેશને તથા ધરને શુદ્ધ ક્રીધા પછી, તેણે અસાધ્યાહના પુત્ર સાફાનને તથા નગરના સૂબા માઅસેયાહને તથા ઇતિહાસક યોઆહાઝના પુત્ર યોઆહને તેના દેવ યહોવાહનું ધર સમારવા સાથે મોકલ્યા. ૯ અને તેઓએ મુખ્ય ચાલક દિલ્લીયાહની પાસે આવ્યાને જે પૈસા તેના ધરમાં લોકો લાવેલા હતા, કે જે દારદશક લેવીઓએ મનાશોહ તથા એકાદમ પાસેથી, તથા ઇસ્રાએલના જે સર્વ જગ્યા રહેલા હતા તેમની પાસેથી, તથા સર્વ યહુદાહ તથા બિન્યામીન તથા ચરશાલેમના રહેવાસીઓ પાસેથી, ઉપરાલેલા હતા તે તેઓએ [તેને] સોંપ્યા. ૧૦ અને તેઓએ તે [પૈસા] યહોવાહના ધર પર જેજેરેજ રાજનાર કામદારોના હાથમાં સોંપ્યા; ને યહોવાહના ધરમાં કામ કરનાર કામદારોએ ધરની મરામત કરવા સાથે તથા સમારવા સાથે તે આપ્યા; ૧૧ એટલે ધરેલા પર્યટો તથા જોટવાને સાથે લાકડાં વેચાતા લેવા સાથે, તથા જે ધરોને યહુદાહના રાજાઓએ નાશ ક્રીધા હતા તેઓને સાથે પાટલા કરવાને તેઓએ તે [પૈસા] મુતારેને તથા મિત્તીઓને આપ્યા. ૧૨ અને તે માઅસેએ વિશ્વા-સુપણથી તે કામ ક્રીધું; ને મસરીના પુત્રોમાંના લેવીઓ સાહાય તથા ઓબાયાહ તેઓના મુકાદરો હતા; તથા કહાશીઓના પુત્રોમાંના ઝખાર્યાહ તથા મયુદ્લામ કામ ચલાવનાર [હતા]; તથા [બીન] લેવીઓ પણ [હતા], એટલે વાંટરોની ખાજતમાં પ્રવીણ હતા, તે સર્વ. ૧૩ તેઓ બાર ઉચકનારાઓના પણ ઉપરી હતા ને દરેક પ્રકારની સેવામાં કામ કર-

નાર માણસો ઉપર તેઓ મુકાદમી કરતા હતા; અને કેટલાક લેખીઓ લલિયા તથા કારભારીઓ તથા દ્વાર-પાળો હતા ૧૪ અને જે પૈસા લોકો યહોવાહના ઘરમાં લાવ્યા હતા, તે તેઓ કહાડતા હતા તેવામાં મુસાની હસ્તક [અપાયલા] યહોવાહના નિયમનું જે પુસ્તક તે દિલ્હીયાહ ચાલકને જરૂરું. ૧૫ અને દિલ્હીયાહે ઉત્તર દેતાં શાકાન ચિટ્લીસને કહ્યું, મને યહોવાહના ઘરમાં નિયમનું પુસ્તક જરૂરું છે. અને દિલ્હીયાહે તે પુસ્તક શાકાનને સોંપ્યું ૧૬ અને શાકાન તે પુસ્તક રાત્રની પાસે લઈ ગયા, ને વળી રાત્રની પાસે એવી ખબર પણ લેતો આવ્યો કે, જે સર્વ તારા સેવકોને સોંપવામાં આવ્યું હતું, તે તેઓ કરે છે. ૧૭ અને જે પૈસા યહોવાહના ઘરમાં મળી આવ્યા તે ઠાલવી લઈને તેઓએ મુકાદમોના હાથમાં તથા કામ કરનારાઓના હાથમાં સોંપ્યા છે ૧૮ અને શાકાન ચિટ્લીસે રાત્રને ખબર આપતાં કહ્યું કે, દિલ્હીયાહ ચાલકે મને એક પુસ્તક આપ્યું છે અને શાકાને તેમાંથી રાત્રની આગળ વાચ્યું ૧૯ અને રાત્રએ નિયમસાચનાં વચનો સાંભળ્યાં ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના વસ્ત્ર કાઢ્યાં ૨૦ અને રાત્રએ દિલ્હીયાહને તથા શાકાનના પુત્ર અલીકામને તથા મીખાહના પુત્ર આખ્દોનને તથા શાકાન ચિટ્લીસને તથા રાત્રના સેવક અસાયાહને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, ૨૧ તમે જાઓ, મારી ખાતર તથા ઇસ્રાએલના તથા યહુદામાં બાકી રહેલાઓની ખાતર, જરૂર પુસ્તકનાં વચનો સંબંધી યહોવાહની સલાહ પૂછો; કેમકે યહોવાહનો કોપ જે આપણા ઉપર રેડાયો છે તે દારૂ છે, કેમકે આ પુસ્તકમાં જે સર્વ લખેલું છે તે મુજબ ન કરતાં આપણા પિતૃઓએ યહોવાહનું વેણ પાળ્યું નથી ૨૨ મારે દિલ્હીયાહ તથા જેઓને રાત્રએ [આજ્ઞા કીધી હતી] તેઓ, પોપાક ખાતાના ઉપરી હાસાહના પુત્ર તોહાહના પુત્ર શાહુમની સી હુદાહ લવિખ્યવાદેજની પાસે ગયા; (તે તો યરુસાલેમ મધ્યે ખીબ મહોલામાં રહેતો હતો); ને તેઓએ તેની સાથે ઉપરની મતલબની વાત કરી. ૨૩ અને તેણીએ તેઓને કહ્યું કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ કહે છે કે, જે માણસે તમને મારી પાસે મોકલ્યા તેને એમ કહો કે, ૨૪ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, આ જગ્યા પર તથા તેના રહેવા-સીઓ પર આપત્તિ, એટલે યહુદાહના રાત્ર આગળ તેઓએ જે પુસ્તક વાચ્યું છે તેમાં લખેલા સર્વ સાખ, હું લાવીશ; ૨૫ કેમકે તેઓએ મને તબને અન્ય

દેવાની આગળ ધૂપ ખાંચ્યા, એ માટે કે પોતાના હાથનાં સર્વ કામોથી તેઓ મને રોષ ચડાવે; તે માટે મારા કોપ આ જગ્યા પર રેડાયો છે, ને તે હોજારો નહિ. ૨૬ પણ યહુદાહનો રાત્ર, જેણે તમને યહોવાહની સલાહ લેવાને મોકલ્યા, તેને તમે એમ કહો કે, ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે વાતો તે સાંભળી છે તે વિષે, ૨૭ જ્યારે આ જગ્યા વિરૂદ્ધ તથા તેના રહેવાસીઓ વિરૂદ્ધ તારા દેવનાં વચનો તે સાંભળ્યા ત્યારે તારું અતઃકરણ કોમળ થયું, ને તું તેની આગળ નમી ગયો, ને મારી આગળ નમી જઈને તે તારાં વસ્ત્ર કાઢ્યાં છે ને મારી આગળ રૂદન કીધું છે; એ માટે મેં પણ તારું સાંભળ્યું છે, એમ યહોવાહ કહે છે. ૨૮ જુઓ, હું તને તારા પિતૃઓની ભેગા મેળવીશ, ને તું તારી કબરમાં સાતિએ મુકાશે, ને આ જગ્યા ઉપર તથા તેના રહેવાસીઓ ઉપર જે સંધળી હાની હું લાવીશ તે તારી આંખો ઉખરી નહિ. અને તેઓ રાત્રની પાસે ખબર પાછી લાવ્યા.

૨૯ ત્યારે રાત્રએ [ખિચ્યા] મોકલીને યહુદાહ તથા યરુસાલેમના સર્વ વડીલોને એકઠા કીધા. ૩૦ અને રાત્ર તથા યહુદાહના સર્વ માણસો તથા યરુસાલેમના રહેવાસીઓ તથા ચાલકો તથા લેખીઓ તથા મોટા નાના સર્વ લોકો યહોવાહના ઘરમાં ગાદી બેસ્યા; ને કરારનું જે પુસ્તક યહોવાહના ઘરમાંથી જરૂરું હતું તેનાં સર્વ વચનો તેણે તેઓને વાંચી સમજાવ્યા. ૩૧ અને રાત્ર પોતાની જગ્યાએ ઉભો થયો, ને આ પુસ્તકમાં લખેલાં કરારના વચનો પ્રમાણે કરવાને માટે, પોતાના સપૂર્ણ હૃદયથી તથા પોતાના સપૂર્ણ જીવથી યહોવાહની પાછળ ચાલવાનો તથા તેની આજ્ઞાઓ તથા તેનાં સાદરો તથા તેના વિધિઓ પાળવાનો તેણે યહોવાહની આગળ કરાર કીધો. ૩૨ અને યરુસાલેમ તથા બિન્યામીનમાં જે સર્વ મળી આવ્યા તેઓની તેણે તેમાં કબજાત લીધી અને યરુસાલેમના રહેવાસીઓએ દેવના, એટલે પોતાના પિતૃઓના દેવના, કરાર પ્રમાણે કીધું. ૩૩ અને યોશી-યાહે ઇસ્રાએલપુત્રોના તાખાના સર્વ દેશમાંથી સર્વ અમંત્રણ વાનાં દૂર કીધા, ને ઇસ્રાએલમાં જે સર્વ મળી આવ્યા તેઓની પાસે તેણે સેવા કરાવી, એટલે તેઓના દેવ યહોવાહની સેવા કરાવી. તેના સર્વ દિવસો પયેતતેઓ પોતાના પિતૃઓના દેવ યહોવાહના અનુસરણમાંથી ખરયા નહિ.

૩૫

અને યોશીયાહે યશસ્યકેમમાં યહોવાદનું પારખાપર્વ પાળ્યું; ને તેઓએ પહેલા માસની ચાંદનીએ પારખા કાપ્યું. ૨ અને તેણે યાજ્ઞકોને તેઓને સોપેલાં કામ પર મૂક્યા, ને તેઓને યહોવાદના ધરની સેવાને સારૂ ઉત્તેજન આપ્યું. ૩ અને સર્વ ઇસ્રાએલને બોધ કરનાર લેવીઓ, જેઓ યહોવાદ પ્રત્યે યુદ્ધ પએલા હતા, તેઓને તેણે કહ્યું કે, ઇસ્રાએલના રાજા હાઉદના પુત્ર સુલેમાને બાધેલા ધરમાં પવિત્ર કોપને મૂકા; હવે પછી તમારી બાધ ઉપર [તેને] સાર [ઉચકરો] પડશે નહિ; હવે તો તમારા દેવ યહોવાદની તથા તેના ઇસ્રાએલ લોકોની સેવા કરો. ૪ અને ઇસ્રાએલના રાજા હાઉદના લેખ મુજબ તથા તેના પુત્ર સુલેમાનના લેખ મુજબ, તમારા પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે તમારા વર્ગો પ્રમાણે તૈયાર થાઓ. ૫ અને તમારા ભાઈઓના, એટલે લોકોના પિતૃઓનાં ધરોના વિભાગો પ્રમાણે પવિત્ર-રથાનમાં ઉભા રહો, ને [દરેકને] લેવીઓના પિતૃઓના એક ધરનો દિરસો [મળે]. ૬ અને પારખા કાપો, ને પોતાને યુદ્ધ કરો, ને ખુસાની દરેક [અપાયલા] યહોવાદના વચન પ્રમાણે કરવા સાર, તમારા ભાઈઓને માટે તૈયારી કરો. ૭ અને યોશીયાહે લોકોના પુત્રોમાંના જે સપળા હાજર હતા તેઓને પેટાં બકરાંના વર્ગમાંનાં સખ્યામાં ત્રીસ હજાર દવવાનો તથા લવારો, તથા ત્રણ હજાર ગોધા, એ સર્વ પારખાપર્વને સારૂ આખ્યાં; એ રાજાની સપ-ત્તિમાંથી હતા. ૮ અને તેના સરદારોએ લોકોને સારૂ આજ્ઞાપેશ તરીકે યાજ્ઞકોને તથા લેવીઓને [નીચે મુજબ] આપ્યું; એટલે કેવના ધરના કારભારીઓ દિહરીયાદ તથા અબાર્યાદ તથા ચલોએલ એઓએ યાજ્ઞકોને પારખાપર્વને માટે બે હજાર ને છસ [પેટાં-બકરાં], તથા ત્રણસ ગોધા આખ્યાં. ૯ કોનાન્યાહે પણ તથા તેના ભાઈઓ, રામાયાદ તથા નયાનએલે, તથા હશાખ્યાદ તથા ચેઇએલ તથા યોઝાબાદ એ લેવીઓના મુખ્યોએ લેવીઓને પારખાપર્વને માટે પાંચ હજાર [પેટાંબકરાં], તથા પાંચસ ગોધા આખ્યાં. ૧૦ એમ સેવાની તૈયારી પૂરી થઇ, ને રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે યાજ્ઞકો પોતાની જગ્યા ઉપર તથા લેવીઓ પોતાના વર્ગો પ્રમાણે ઉભા રહ્યા. ૧૧ અને તેઓએ પારખા કાપ્યાં, ને યાજ્ઞકોએ તેઓના હાથમાંથી [તે લોટી લઇને] છાંટ્યું, ને લેવીઓએ તે [પચુઓની]

ચામડી ઉતારી ૧૨ અને જેમ ખુસાના પુસ્તકમાં લખ્યું છે તેમ, યહોવાદની આગળ ચઢાવવા સારૂ, લોકોના પુત્રોના બાપોનાં ધરોના વિભાગો પ્રમાણે તેઓને આપવા માટે તેઓએ દહનીયાર્પણને અલગ કર્યાં. અને બળદોનું પણ તેઓએ એમજ કીધું. ૧૩ અને તેઓએ તે વિધેના કાનૂન પ્રમાણે પારખાને અગ્નિમાં શુભ્ય ને તેઓ પવિત્ર અર્પણને તપેલાંમાં તથા દેવોમાં તથા કદાઇઓના બાજીને, તેમને જલદીથી લોકોના સર્વ પુત્રોની પાસે લઇ મ્યા. ૧૪ અને ત્યાર પછી તેઓએ પોતાને સારૂ તથા યાજ્ઞકોને સારૂ તૈયાર કીધું; કેમકે હાજરના પુત્રો જે યાજ્ઞકો તે રાત લગી દહનીયાર્પણ તથા ચેદાર્પણ કરવામાં [હુંધાએલા હતા], માટે લેવીઓએ પોતાને સારૂ તથા હાજરના પુત્રોને સારૂ, એટલે યાજ્ઞકોને સારૂ, તૈયાર કીધું. ૧૫ અને હાઉદ તથા આસાફ તથા હેમાન તથા રાજાના ભવિષ્યદારોંક ચકુષ્તની આજ્ઞા પ્રમાણે આસાફના પુત્રો, એટલે અવેયાઓ, પોતાની જગ્યાઓએ [ઉભા] હતા; ને દ્વારપાળો પ્રત્યેક દરવાજા [ઉભા] હતા; તેઓને પોતાની સેવા પરથી ખસવાની જરૂર નહોતી, કેમકે તેઓના ભાઇ લેવીઓ તેઓને સારૂ તૈયાર કરતા હતા. ૧૬ એમ યોશીયાદ રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે, પારખા પાળવાને લગતી તથા યહોવાદની વેદી ઉપર દહનીયાર્પણ ચઢાવવાને લગતી યહોવાદની સર્વ સેવા તેજ હાઉદ તૈયાર થઇ. ૧૭ અને જે ઇસ્રાએલ-પુત્રો હાજર હતા તેઓએ તે સમયે પારખાપર્વ, તથા બિખમીર રેહલીનું પર્વ સાત દિવસ પાળ્યું. ૧૮ અને સખએલ ભવિષ્યવાદીના દિવસોથી ઇસ્રાએલમાં તેના જેવું પારખાપર્વ એકે પળાયુ ન હતું; તેમજ જેવું યોશીયાહે તથા યાજ્ઞકોએ તથા લેવીઓએ તથા જે સર્વ ચકુદાદ તથા ઇસ્રાએલ હાજર હતા તેઓએ તથા યશસ્યકેમના રહેવાસીઓએ પાળ્યું, તેવું પારખાપર્વ ઇસ્રાએલના રાજાઓમાંના પણ કોઇએ પાળ્યું નહોતું. ૧૯ યોશીયાદના રાજ્યને અરા-ધને વર્ષે આ પારખાપર્વ પાળવામાં આવ્યું.

૨૦ એ સપળા પછી, જ્યારે યોશીયાદ મંદિર તૈયાર કરી રહ્યો ત્યારે, મિસરનો રાજા નબો, કાતના કાંકા પરના કાંકમીસ વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરવા માટે ચઢી આવ્યો; ને યોશીયાદ નિઃશસ્ત્રે તેની સામે ગયો. ૨૧ પણ તેણે એની પાસે એલથીઓ મોકલીને કહ્યું કે, ચકુદાદના રાજા, મારે ને તારે શું છે? આને તારી

સામે નહિ પણ એ ધરની સાથે મારે વિમલ ચાલે છે તેની સામે [હું આભ્યા છું]; ને દેવે મને ઉતાવળ કરવાની આજ્ઞા કીધી છે; દેવ એ મારી સાથે છે તેની [આરે આવવાથી] પાછો રહે, રખેને તે વારો નાશ કરે. ૨૨ તો પણ યોશીયાદે પોતાનું રહો તેની તરફથી ફેરવું નહિ, પણ તેની સામે લડવાને અત્યંત ધારણ કર્યો, ને દેવનાં મુખમાંથી [આવેલા] નખોના શબ્દોને ન ગણકારતાં તે મહિમાના મેદાનમાં લડવા આવ્યો. ૨૩ અને ધનુર્ધારીઓએ યોશીયાદ રાખને ખાણ માર્યાં, ને રાખએ પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, મને લઈ જાઓ; કેમકે મને કારી ધા વાળેલા છે. ૨૪ માટે તેના ચાકરો તેને તે રથમાંથી કાઢીને તેની પાસે એ બીજો રથ હતો, તેમાં વાહીને ચરણાલેખમાં લાવ્યા; ને તે મૃત્યુ પામ્યો, ને પોતાના પિતૃઓની કબરોમાં દટાવેા. ને સર્વે યહુદાદે તથા ચરણાલેખે યોશીયાદને માટે શોક કીધો. ૨૫ અને ચિર્મયાદે યોશીયાદને માટે વિલાપ કીધો; ને સર્વે ગર્વેઓ તથા ગર્વેજોગ પોતાના વિલાપમાં યોશીયાદ સંબંધી આજીં સુધી ગાતાં આવ્યાં છે; ને તેઓએ [તે સંબંધી] ઇસ્રાએલમાં નિયમ રચાધો; ને, જુઓ, તે વિલાપોમાં લખેલા છે. ૨૬ હવે યોશીયાદનાં બાકીનાં કૃત્યો, તથા યહોવાદના નિષમશાક્તમાં જે લખેલું છે તે પ્રમાણે [વર્ત્યાથી] તેનાં સુકૃત્યો, ૨૭ તથા તેનાં કામો, તે, જુઓ, પહેલેથી તે છેડે સુધી, ઇસ્રાએલ તથા યહુદાદના રાજ્યોના પુસ્તકમાં લખેલાં છે.

૩૬ પછી દેશના લોકોએ યોશીયાદના પુત્ર યહોઆહાને લઈને તેને તેના પિતાની જગ્યાએ ચરણાલેખમાં રાખ કરાવ્યો. ૨ યહોઆહાડ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે તેનીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ત્રણ માસ ચરણાલેખમાં રાજ્ય કર્યું, ૩ અને મિસરના રાજ્યે તેને ચરણાલેખમાં પદઘટ કરીને દેશ ઉપર રોડ તાલત રૂપ તથા એક તાલત સોનાને કર નાખ્યો. ૪ અને મિસરના રાજ્યે તેના બાઈ એલ્યાશીમને યહુદાદ તથા ચરણાલેખ ઉપર રાજ નિગ્યો, ને તેનું નામ ફેરફારે યહોયાશીમ પાડ્યું. અને નખો તેના બાઈ યહોઆહાને પકડીને, મિસરમાં લઈ ગયો.

૫ યહોયાશીમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચ્ચીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે અગિયાર વર્ષ ચરણાલેખમાં રાજ્ય કર્યું; ને તેણે પોતાના દેવ યહોવાદની

દરિમાં બુંદુ કીધું. ૬ તેની સામે બાબિલનો રાજ નખ બાદનેરસાર ચડી આવ્યો, ને તેને બાબિલમાં લઈ જવા સાડ બેઠીઓ પહેરાવી. ૭ વળી નખ બાદનેરસારે યહોવાદના ધરનાં કંઠલાંક પાત્રો પણ બાબિલ લઈ જઈને બાબિલમાં પોતાના મંદિરમાં તેમને મૂક્યાં. ૮ હવે યહોયાશીમનાં બાકીનાં કૃત્યો તથા તેણે કીધેલાં અમંગલ કામો, તથા તેમાં જે [લક્ષણો] માલમ પડ્યાં, તેઓ, જુઓ, ઇસ્રાએલ તથા યહુદાદના રાજ્યોના પુસ્તકમાં લખેલાં છે; ને તેના પુત્ર યહોયાશીમને તેની જગ્યાએ રાજ્ય કીધું.

૯ યહોયાશીમ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે આઠ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે ત્રણ માસ તથા દસ દિવસ ચરણાલેખમાં રાજ્ય કીધું; ને તેણે યહોવાદની દરિમાં બુંદુ કીધું. ૧૦ અને નવું વર્ષ બિસતાં નખ બાદનેરસાર રાજ્યે માણસો મોકલીને તેને યહોવાદના ધરનાં ઘુસાલિત પાત્રો સહિત બાબિલમાં પકડી મંગાવ્યો, ને તેના બાઈ સિદ્દીયાદને યહુદાદ તથા ચરણાલેખ ઉપર રાજ કરાવ્યો.

૧૧ સિદ્દીયાદ રાજ્ય કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એક વીસ વર્ષની વયનો હતો; ને તેણે અગિયાર વર્ષ ચરણાલેખમાં રાજ્ય કીધું; ૧૨ ને તેણે પોતાના દેવ યહોવાદની દરિમાં બુંદુ કીધું; યહોવાદના મુખમાંથી [સંબળને બોલનાર] અવિધ્યવાદી ચિર્મયાદની આગળ તે નમી ગયો નહિ. ૧૩ અને વળી તેણે નખ બાદનેરસાર રાજ્ય, કે જેણે તેને દેવના સોમન ખરડાવ્યા હતા, તેની સામે પણ બળવો કીધો; પણ તેણે પોતાની ચરદન અઠડ કરીને ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાદ બાકી કરવા વિરુદ્ધ પોતાનું અંતઃકર્ણ કંઠણ કીધું. ૧૪ વળી ચાલકોના સર્વે મુખ્યોએ તથા લોકોએ પણ વિદેશીઓનાં સર્વે અમંગલ કૃત્યોને અનુસરીને ધણું મોટું ઉલ્લંઘન કીધું; ને ચરણાલેખમાં યહોવાદે પોતાનું જે ધર પવિત્ર કીધું હતું તેને તેઓએ વધાર્યું. ૧૫ અને તેઓના પિતૃઓના દેવ યહોવાદે પોતાના સરેશિયાઓની દસ્તક તેઓને કહેવડાવી મોકલ્યું, બલિ કે વહેલા ઉઠીને મોકલ્યા; કેમકે તેને પોતાના લોક ઉપર તથા પોતાના રહેઠાણ ઉપર દયા આવી; ૧૬ પણ તેઓએ દેવના સરેશિયાઓને મરફરીમાં ઉઠાવ્યા, તથા તેનાં વચનોને ઉલ્લંઘાર્યાં, તથા તેના અવિધ્યવાદીઓના વિરરકાર કીધો, જ્યાં સુધી કે યહોવાદને પોતાના લોક ઉપર એટલો ક્રોધ ચડ્યો,

કે કંઈ ઉપાય રહ્યો નહિ. ૧૦ માટે તેણે કારદીઓના રાત્રને તેઓની વિરક્ષ આપ્યો, ને એણે તેઓના પંજિતરથાનના ધરમાં તરવારથી તેઓના જીવાને મારી નાખ્યા, ને યુવાન કે યુવતી પર, ડોસા કે જૂઠ્ઠા પર હથા રાખી નહિ; તેણે તે બધાને તેના હાથમાં આપ્યાં ૧૮ અને દેવના ધરના સર્વ પાત્રો, મોટાં તથા નાનાં, તથા ચઢોવાહનના ધરના ખનના તથા રાત્રના તથા તેના સરદારોના ખનના; એ બધાં તે બાબિલ લઈ ગયો ૧૯ અને તેઓએ દેવના ધરને બાળી નાખ્યું તથા ચરશાલેમનો કોઠ તોડી પાડ્યો, ને તેમાંના સર્વ મેહેલો તેઓએ અગ્નિથી બાળી દીધા, તથા તેઓમાંના સર્વ મુશોભિત પાત્રોનો નાશ કરીધો. ૨૦ અને તરવારથી બાબેલોને તે બાબિલ લઈ ગયો; ને તેઓ ઇરાનના રાજ્યના અમલ સુધી તેના તથા તેના વશોનેના આકરો થયા. ૨૧ એટલે થિર્મયાહના

મુખથી [બાલાયહું] ચઢોવાહનું વચન પૂર થયા સાર દેશ પોતાના સામ્રાજ્યો ભોગવે ત્યાં સુધી; કેમકે જ્યાં સુધી તે જીવંત રહ્યો ત્યાં સુધી, એટલે સિતર વર્ષ પૂરા થાય ત્યાં સુધી, દેરો વિશ્રામ પામ્યો.

૨૨ હવે ઇરાનના રાત્ર કોરેશને પહેલે વર્ષે, થિર્મયાહના મુખથી [બાલાયહું] ચઢોવાહનું વચન પૂર થાય, માટે ચઢોવાહને ઇરાનના રાત્ર કોરેશના મનમાં એવી પ્રેરણા કીધી કે તેણે પોતાના આખા રાજ્યમાં એક એવો ઢંદો પિટાવ્યો, ને તેનો લેખ પછુ રાખ્યો કે, ૨૩ ઇરાનનો રાત્ર કોરેશ એમ કહે છે કે, આકાશના દેવ ચઢોવાહને મને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો આપ્યાં છે; ને ચઢોવાહનાં ચરશાલેમમાં તેને સાર એક ધર બાંધવાની તેણે મને આજ્ઞા કીધી છે તમારી મઠ્યે તેના સર્વ લોકમાંના જે કોઈ હોય, તે ત્યાં જાય, ને તેનો દેવ ચઢોવાહને તેની આજ્ઞા મેળો.

એઝરા.

૧ હવે ઇરાનના રાત્ર કોરેશને પહેલે વર્ષે ચઢોવાહને, થિર્મયાહના મુખથી [અપાયહું] ચઢોવાહનું વચન પૂર થાય માટે, રાત્ર કોરેશના મન પર એવી પ્રેરણા કીધી, કે તેણે પોતાના આખા રાજ્યમાં એવો ઢંદો પિટાવ્યો ને તેનો લેખ પછુ રાખ્યો, ૨ કે ઇરાનનો રાત્ર કોરેશ એમ કહે છે કે, આકાશના દેવ ચઢોવાહને મને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો આપ્યાં છે, ને ચઢોવાહનાં ચરશાલેમમાં તેને સાર ધર બાંધવાની તેણે મને આજ્ઞા કીધી છે ૩ તેના સર્વ લોકમાંના જે કોઈ તમારી મઠ્યે હોય, તેનો દેવ તેની સાથે હો, ને તે ચઢોવાહનાં ચરશાલેમમાં જઈને ઇસાએલના દેવ ચઢોવાહનું ધર ને ચરશાલેમમાં જે તે બાધે, (તેજ [ખરો] દેવ છે). ૪ અને પોતાના પ્રવાસની કોઈ પણ જગ્યામાં ને કોઈ બાજી રહેલો હોય, તેની જગ્યાના લોક, ચરશાલેમમાં દેવનું ને ધર છે તેને સાર એશિરકાર્પેલ ઉપરાંત, રૂપાથી, ને સોનાથી, ને દ્રવ્યથી, ને પછુઓથી, તેની સહાય કરે. ૫ ત્યારે ચઢોવાહના તથા બિન્યામીનના આપોનાં [ધરોના] મુખ્યો, તથા યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ, એટલે, ચરશાલે-

મમાં ચઢોવાહનું ધર બાંધવાને જવા સાર ને સર્વના મનમાં દેવ પ્રેરણા કીધી હતી, તેઓ ઉઠ્યા ૧ અને તેઓની આસપાસના ને સંધળા હતા, તેઓએ સર્વ એશિરકાર્પેલ ઉપરાંત, રૂપાનાં પાત્રોથી તથા સોનાથી તથા દ્રવ્યથી તથા પછુઓથી, તથા મૂલ્યવાન પદાર્થોથી, તેઓના હાથોને બળવાન કીધા. ૭ વળી ચઢોવાહના ધરનાં જે પાત્રો નબળાઈને સારે ચરશાલેમમાંથી કાઢી લાવીને પોતાના દેવના ધરમાં મૂક્યાં હતાં, તે કોરેશ રાત્રએ બહાર કાઢ્યાં; ૮ એટલે ઇરાનના રાત્ર કોરેશે મિથ્રદાથ ખનનચીની હસ્તક તેઓને બહાર કાઢાવીને ચઢોવાહના અધિકારી રોશારસારને ગલી આપાવ્યાં. ૯ અને તેઓની સખ્યા આ છે, એટલે, સોનાની ત્રીસ તાસકો, રૂપાની એક હજાર તાસકો, એશિરકાર્પેલ ધરીઓ, ૧૦ સોનાના ત્રીસ ખ્યાલા, રૂપાના બીજ પ્રકારના ખ્યાલા, એ ચારસો ને દસ, તથા બીજ પાત્રો એક હજાર. ૧૧ સોનાનાં તથા રૂપાનાં સર્વ પાત્રો મળી પાંચ હજાર ને ચારસો હતા. ૧૨ ત્યારે મુલામનીરીમાન લોક બાબેલથી ચરશાલેમમાં લવાયા, ત્યારે આ બધાં રોશારસાર ત્યાં લાવ્યા.

૨ હવે જેઓ લઈ જવાયા હતા, જેઓને બાબે-
લનો રાજ નખાવાનેરસાર બાબેલમાં લઈ
જયો હતો, તેઓમાંથી પ્રાંતના જે માણસો ખુલાખ-
ગીરીમાંથી [પાછા] આવ્યા, ને જેઓ ચરૂચાલેખમાં
તથા ચંદુદાદમાં પોતપોતાના નગરમાં પાછા આવ્યા,
૨ જેઓ ઝરૂખામેલ, ચેશૂઆ, નહેમ્યાહ, સરાયાહ,
રબેલાયાહ, મેર્દેખાય, બિલ્થાન, મિસ્પાર, બિગ્વાય,
રહુમ, [તથા] બાઅનાહની સાથે આવ્યા તેઓ આ
છે. ઇસ્રાએલ લોકના મનુષ્યોની સખ્યા; ૩ પારોશના
પુત્રો, બે હબર એકસો ને બોતેર. ૪ સફાર્યાહના
પુત્રો, ત્રણસે ને બોતેર. ૫ આરાહના પુત્રો, સાતસે
ને પચ્ચોતેર. ૬ પાહાય-મોઆબના પુત્રો, ચેશૂઆ
તથા થેઆબના પુત્રોમાંના, બે હબર આઠસે ને
બાર. ૭ એલામના પુત્રો, એક હબર બસે ને ચોપન.
૮ ઝાતૂના પુત્રો, નવસે ને પિસ્તાળીસ. ૯ ઝાકાયના
પુત્રો, સાતસે ને સાઠ. ૧૦ બાનીના પુત્રો, છસે ને
બેતાળીસ. ૧૧ બેલાયના પુત્રો, છસે ને ત્રેવીસ.
૧૨ આઝ્માદના પુત્રો, એક હબર બસે ને બાવીસ.
૧૩ અદોનીઝમના પુત્રો, છસે ને બસેદ. ૧૪ બિગ્વા-
યના પુત્રો, બે હબર ને છપન. ૧૫ આદીનના પુત્રો,
ચારસે ને ચોપન. ૧૬ હિઝ્કીયાહના આટરના પુત્રો,
અઝ્કાલું. ૧૭ બેસાયના પુત્રો, ત્રણસે ને ત્રેવીસ.
૧૮ થોરાહના પુત્રો, એકસો ને બાર. ૧૯ દાથમના
પુત્રો, બસે ને ત્રેવીસ. ૨૦ ઝિખ્બારના પુત્રો, પંચાલું.
૨૧ બિયથેલેમના પુત્રો, એકસો ને ત્રેવીસ. ૨૨ નટો-
હાહના મનુષ્યો, છપન. ૨૩ અનાથોયાના મનુષ્યો,
એક સો ને અઝ્કાવીસ. ૨૪ આઝ્માવેયના પુત્રો,
બેતાળીસ. ૨૫ ડિરોય-આરીમના, ઇરીસહના, ને બબે-
રોયના પુત્રો, સાતસે ને તેતાળીસ. ૨૬ સમાહ ને
ગેલાના પુત્રો, છસે ને એકવીસ. ૨૭ ઝિખ્બાસના
મનુષ્યો, એક સો ને બાવીસ. ૨૮ બેથેલ ને આયના
મનુષ્યો, બસે ને ત્રેવીસ. ૨૯ નબેના પુત્રો બાવન.
૩૦ માઝ્ગીશના પુત્રો, એક સો ને છપન. ૩૧ બીબ
એલામના પુત્રો, એક હબર બસે ને ચોપન. ૩૨ હારી-
મના પુત્રો, ત્રણસે ને વીસ. ૩૩ લોહના, દાદીહના,
તથા મોનોના પુત્રો, સાતસે ને પચ્ચીસ. ૩૪ થર-
બોના પુત્રો, ત્રણસે ને પિસ્તાળીસ. ૩૫ સનાઆહના
પુત્રો, ત્રણ હબર છસે ને ત્રીસ. ૩૬ યાન્કો; યદા-
હના પુત્રો, પેરઆના ધરના, નવસે ને તેતેર.
૩૭ ઇમ્બેરના પુત્રો, એક હબર ને બાવન. ૩૮ પાસુ-

રના પુત્રો, એક હબર બસે ને સુડતાળીસ. ૩૯ હારી-
મના પુત્રો, એક હબર ને સત્તર. ૪૦ લેવીઓ; ચેશૂઆ
ને કાદમીએલના પુત્રો, હોદાબ્યાહના પુત્રોમાંના,
અમોતેર. ૪૧ ગવેયાઓ; આસાફના પુત્રો, એક સો
ને અઝ્કાવીસ. ૪૨ દારપાળોના પુત્રો; શાલુમના
પુત્રો, આટરના પુત્રો, ટાલ્મોનના પુત્રો, આઝ્કુબના
પુત્રો, હદીટાના પુત્રો, થોબાયના પુત્રો, એ સર્વ
મળી એક સો ને ઝોમણ્યાળીસ. ૪૩ નથીનીમ;
સીહાના પુત્રો, હસફાના પુત્રો, ટાબ્બાઓયના પુત્રો,
૪૪ કેરોસના પુત્રો, સીઅહાના પુત્રો; પહોનના
પુત્રો, ૪૫ લબાનાહના પુત્રો, હગાબાહના પુત્રો,
આઝ્કુબના પુત્રો, ૪૬ હાઝાબના પુત્રો, સારલાયના
પુત્રો, હાતાનના પુત્રો, ૪૭ ગિરેલના પુત્રો, ગાહારના
પુત્રો, રઆયાહના પુત્રો, ૪૮ રસીનના પુત્રો, નકોહાના
પુત્રો, ગાઝામના પુત્રો, ૪૯ ઉઝાના પુત્રો, પારે-
આહના પુત્રો, બેસાયના પુત્રો, ૫૦ આસ્નાહના પુત્રો,
મેલનીમના પુત્રો, નરીસીમના પુત્રો, ૫૧ બાઝબૂકના
પુત્રો, હાફાના પુત્રો, હાફૂરના પુત્રો, ૫૨ બાસ્લૂથના
પુત્રો, મલીહાના પુત્રો, હારીના પુત્રો, ૫૩ બાહોસના
પુત્રો, સીસરાના પુત્રો, તેમાહના પુત્રો, ૫૪ નસીઆ-
હના પુત્રો, હદીફાના પુત્રો, ૫૫ સુલેમાનના સેવકોના
પુત્રો, સોટાયના પુત્રો, હારસોફેરથના પુત્રો, ૫૬ હાના
પુત્રો, ૫૬ યાઆહાહના પુત્રો, ઇહોનના પુત્રો, ગિરે-
લના પુત્રો, ૫૭ સફાર્યાહના પુત્રો, હાદીલના પુત્રો,
થોબેરેથ દારસમાઇમના પુત્રો, આમીના પુત્રો.
૫૮ સર્વ નથીનીમ તથા સુલેમાનના સેવકોના પુત્રો
મળી ત્રણસે ને બાલું હતા. ૫૯ અને તેલ-મેલાહ,
તેલ-હારી, હરબ, આદાન, [તથા] ઇમ્બેર, એઓ-
માંથી જેઓ [પાછા] આવ્યા, પણ જેઓ ઇસ્રાએલ-
માંના હતા કે નહિ, એ વિષે પોતાના બાવનાં થરો
તથા પોતાની વંશાવળી દેખાડી રાખ્યા નહિ, તેઓ
આ છે; ૬૦ એટલે દલાયાહના પુત્રો, ટાબીયાહના
પુત્રો, નકોહાના પુત્રો, એ છસે ને બાવન. ૬૧ અને
યાન્કોના પુત્રોમાંના; દબાયાહના પુત્રો, હાકોસના
પુત્રો, બાઝિલવાયના પુત્રો, કે જે જિલઆદી બાઝિ-
લવાયની ઘીરીઓમાંથી સી પરણી લાવ્યો ને જેનું
નામ તેઓના ઉપરથી પડ્યું. ૬૨ જેઓ વંશાવળી
પ્રમાણે ગણ્યા હતા તેઓ મધ્યે એઓએ પોતાના
લેખ રોધ્યા, પણ તે ન મળ્યા; માટે તેઓ વચલેલા
ગણાઇને યાન્કપદમાંથી બદલ્યા. ૬૩ અને તિશીયાએ

તેઓને કહ્યું કે, ઉરીમ તથા તુમ્મીમ પહેરનાર એક યાજ્ઞ ઉભો યાય ત્યાં સુધી તમારે પરમપવિત્ર વસ્તુ-એમાંથી ખાતું નહિ. ૧૪ સર્વ જમાન મળીને બૈતાળીસ હજાર ત્રણસેં ને સાઠની હતી, ૧૫ તેઓ ઉપરાંત, તેઓના દાસો તથા તેઓની દાસીઓ, સાત હજાર ત્રણસેં ને સાઠનીસ હતાં; ને તેઓમાં ગવેશઓ તથા ગવેશજી બસેં હતાં. ૧૬ તેઓના ઘોડા સાતસેં ને છત્રીસ હતા; તેઓનાં ખચ્ચર બસેં ને પિસ્તાળીસ હતાં. ૧૭ તેઓનાં ઉઠ ચારસેં ને પાંત્રીસ; [ને] ગધેડાં છ હજાર સાતસેં ને વીસ હતાં. ૧૮ અને યશસલેખમાંના યહોવાહના ધરમાં ન્યારે બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યો-માંના કેટલાએક આવ્યા, ત્યારે દેવના ધરને તેની જગ્યા ઉપર ઉભું કરવાને તેઓએ રાજપુત્રીથી અર્પણ આપ્યાં. ૧૯ તેઓએ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે કામના બેઠારમાં એકસેટ હજાર દારીક સોતું, તથા પાંચ હજાર માનેહ રૂપું, તથા યાજ્ઞકના સો પોપાક આપ્યા. ૨૦ એમ યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, તથા લોકો-માંના કેટલાએક, તથા ગવેશઓ, તથા દ્વારપાળો, તથા નથીનીમ, પોતાનાં નગરોમાં, ને સર્વ ઇસ્રાએલ પોતાનાં નગરોમાં, વસ્યા.

૩ અને ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાનાં નગરોમાં છતાં, સાતમે માસ આવ્યો ત્યારે લોકો એકમતે યશસલેખમાં એકઠા થયા. ૨ ત્યારે યોસાફાકનો પુત્ર યેશુઆ, તથા તેના યાજ્ઞક ભાઇઓ, તથા રાઆહલી-એલનો પુત્ર ઝરબબેલ, તથા તેના ભાઇઓએ ઉઠીને ઇસ્રાએલના દેવની વેદી બાંધી, એ માટે કે ઇશ્વરભક્ત મુસાના નિયમસાક્ષમાં જે લખેલું છે તે પ્રમાણે તે પર તેઓ દહનીયાર્પણ કરે. ૩ અને તેઓએ તે વેદી તેની જગ્યાએ ઉભી કરી; કેમકે દેશોના લોકોને લીધે તેઓ ભયભિત હતા; ને તે પર તેઓએ દહનીયાર્પણ, એટલે સવારે તથા સાંજે દહનીયાર્પણ, યહોવાહને અર્પ્યાં. ૪ અને તેઓએ લેખ પ્રમાણે માંદવાઓનું પર્વ પાળ્યું, ને પ્રતિદિનનાં દહનીયાર્પણ નિધિ પ્રમાણે અગ્નિને પ્રતિદિનની ફરજની જરૂરિયાન પ્રમાણે [અર્પ્યાં]. ૫ અને ત્યાર પછી નિત્યનું દહનીયાર્પણ, ને અમાવાસ્યાઓનાં, તથા યહોવાહનાં સર્વ મુકરર તથા પવિત્ર પર્વોનાં, તથા યહોવાહને સાડ રાજપુ-ત્રીથી સર્વ ઐશ્વર્યાર્પણ કરનારાનાં [અર્પણ કીધાં]. ૬ સાતમા માસના પહેલા દિવસથી યહોવાહને સાડ તેઓ દહનીયાર્પણ ચઢાવવા લાગ્યા. પણ યહોવા-

હના મંદિરનો પાયો હજી નખાયો ન હતો. ૭ અને તેઓએ સલાટોને તથા મુતારોને પૈસા આપ્યા; ને સીદોનીઓને તથા સૂરીઓને ખાવાનું તથા પીવાનું તથા તેલ આપ્યાં, કે ઇરાનના રાજ કોરેશથી જે પર-વાનગી તેઓને મળી હતી તે પ્રમાણે તેઓ લખાનાંથી સમુદ્રવટિ જોખા સુધી એરેન્કાપ લાવે.

૮ હવે યશસલેખમાં દેવના ધરમાં તેઓ આવ્યા તેના બીજા વર્ષના બીજા માસમાં, રાઆહલીએલનો પુત્ર ઝરબબેલ, તથા યોસાફાકનો પુત્ર યેશુઆ, તથા બાકીના તેઓના યાજ્ઞક તથા લેવી ભાઇઓ, તથા સર્વ જેઓ ગુલામખીરીનાંથી યશસલેખમાં આવ્યા હતા તેઓએ આરંભ કીધો, ને યહોવાહના ધરના કામની દેખરેખ રાખવા સાડ વીસ વર્ષના તથા તેથી ઉપરના લેવીઓને નિમ્યા ૯ ત્યારે દેવના ધરમાં કામ કરના-રાઓ પર દેખરેખ રાખવા સાડ યેશુઆ, તેના પુત્રો તથા તેના ભાઇઓ સુઝાં, અને યહૂહાહના પુત્રો કાદ-મીએલ તથા તેના પુત્રો, એકમતે ઉભા રહ્યા; હેનાહા-દના પુત્રો પણ, તેઓના પુત્રો તથા તેઓના લેવી ભાઇઓ સુઝાં. ૧૦ અને બાંધનારાઓએ યહોવાહના મંદિરનો પાયો નાખ્યો, ત્યારે, યહોવાહની સ્તુતિ કરવા સાડ, તેઓએ ઇસ્રાએલના રાજ દાઉદની ઓકવણ પ્રમાણે, યાજ્ઞકોને એઓના પોપાક પહેરાવીને તથા રણશિમડાં લઇને, તથા આસાફના પુત્રો લેવી-ઓને ઝાઝો લઇને ઉભા રાખ્યા. ૧૧ અને તેઓએ યહોવાહની સ્તુતિ કરતાં તથા તેનો ઉપકાર માનતાં સામસામે ગાય કે, કેમકે તે મહેરબાન છે, કેમકે ઇસ્રાએલ પર તેની દયા સદાકાળ સુધી [રહે છે]. અને યહોવાહના ધરનો પાયો નખાયો તે માટે સર્વ લોકો મોટા ઘોટા કાઢીને યહોવાહની સ્તુતિ કીધી. ૧૨ પણ યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ તથા બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યોમાંના ધણા, એટલે જે વૃદ્ધ પુરૂષોએ પહેલું પર ભેળું હદ, તેઓની નજર આગળ ન્યારે આ ધરનો પાયો નખાયો, ત્યારે તેઓ મોટી પેાક મૂકીને રોયા; ને ધણાએ હર્ષને લીધે મોટા પેાકાર કીધો; ૧૩ માટે લોકોના દર્શપેાકારનો અવાજ છે કે નિલાપનો અવાજ છે તે કળી શકાતું નહોતું; કેમકે લોકો મોટી બૂમરાણ કરતા હતા, ને તે ધોંપાટ ધણે દૂર સુધી સંભળાતો હતો.

૪ હવે યહૂહાહના તથા નિન્યામીનના સત્તુઓએ સાંભળ્યું કે ગુલામખીરીના પુત્રો ઇસ્રાએલના

દેવ યદોવાહને સારૂ મહિર બાધે છે; ૨ ત્યારે તેઓએ ઝરખાબેલ તથા બાપોના [ધરોના] મુખ્યો પાસે આ ઈને તેઓને કહ્યું કે, અમને તમારી સાથે બાધવાના કામમાં સહાય થવા દો; કેમકે તમારી પેઠે અમે પણ તમારા દેવના ઉપાસક છીએ; ને આશરનો રાત્ર એસાર હાંફાને એ અમને અમે લઈ આવ્યા, તેના ફિવરોથી અમે એની આગળ ચલા કરતા આવ્યા છીએ. ૩ પણ ઝરખાબેલ તથા યેશુઆએ તથા ઇસા-એલના બાપોના [ધરોના] મુખ્યોમાંના બાકીનાઓએ તેઓને કહ્યું કે, અમારા દેવને સારૂ ધર બાધવામાં અમારી સાથે તમારે કાંઈ લાગણ્ય નથી; પણ ફિરેશ રાત્રએ, એટલે ઇરાનના રાત્રએ, અમને આપ્તો કીધો છે તેમ, અમે પોતેજ એકલા યહને ઇસાએલના દેવ યદોવાહને સારૂ બાધકામ કરીશું ૪ ત્યારે દેશના લોકોએ યહુદાહના લોકોના હાથ નગર પાસા, ને બાંધકામમાં તેઓને હેરાન કીધા; ૫ ને તેઓની માલમ નિબળ કરવા સારૂ, ઇરાનના રાત્ર ફોરેશના સર્વ ફિવરો પર્વત, એટલે ઇરાનના રાત્ર ફોરેશના રાત્ર સુધી, પૈસા આપીને તેઓની વિરૂદ્ધ મસલતિયા રાખ્યા ૬ અને અહારેશેરેશના રાત્રયા, તેના રાત્રના પ્રારંભમાં, તેઓએ યહુદાહ તથા યશરાએમના રહેવાસીઓ વિરૂદ્ધ એક વહોમતવાનું લખ્યું

૭ અને આર્તાહશારતાના ફિવરોમાં, બિરશાએ, મિશ્રાએ, લાબએલે, તથા તેના બાકીના સધાતી-ઓએ, ઇરાનના રાત્ર આર્તાહશારતા ઉપર લખ્યું, ને પત્રનું લખાણ અરામી લિપિમાં લખેલું હતું, ને તેના અર્થે અરામી ભાષામાં દર્શાવેલી હતી. ૮ ન્યાય-ખાતાના વડા અમલદાર રહુમે તથા બિશ્લીસ તિસ્તાયે યશરાએમ વિરૂદ્ધ આર્તાહશારતા રાત્ર ઉપર એવો પત્ર લખ્યો; ૯ ન્યાયખાતાને વડો અમલદાર રહુમ, તથા બિશ્લીસ શિશ્તાય, તથા તેના બાકીના સધા-તીઓ; દીનાયેઓ, તથા અફારાશ્તાયેઓ, ટાર્ફલા-યેઓ, અફારાશ્તાયેઓ, આર્કવાયેઓ, બાબલાયેઓ, શુશાનનાયેઓ, દેહાયેઓ, એલમાયેઓ; ૧૦ ને બાકીની દેશલતિઓ, જેઓને મોટા તથા ખાનદાન મોરનાખારે લાવીને સમગ્ર નગરમાં, તથા નદી પારના બાકીના [દેશમાં] વસાવ્યા હતા, તેઓ વિતરેને તે પ્રસંગે લખાણ કર્યું ૧૧ તેઓએ આર્તાહ-શારતા રાત્ર ઉપર ને પત્ર મોકલ્યો તેની નકલ આ છે, [એટલે] નદી પાસા વાસ સેવકો, વિતરે. ૧૨ રાત્રને

માલુમ થાય કે, જે યહુદીઓ તારી પાસેથી આવ્યા તેઓ અમારી પાસે યશરાએમમાં આવ્યા છે; તેઓ તો ફિરૂરી તથા ફુટ નગર બાધે છે, ને ફોટ પૂરા કીધા છે, ને પાયા સમાવી છે ૧૩ તો હવે રાત્રને માલુમ થાય કે, જે એ નગર બધારો, ને એના ફોટ પૂરા થશે, તો ખાડ્લી, કર, કે જગત તેઓ આપનાર નહિ, ને તેથી આખરે રાત્રએને મોટ લાગશે ૧૪ તો હવે મેહેલનું લખુ અમે બાધએ છીએ, માટે રાત્રનું અપમાન એવું એ અમને ઘટતું નથી; એ માટે અમે [સરેશો] મોકલીને રાત્રને ખબર આપી છે; ૧૫ એ માટે કે તારા પૂર્વએના લેખોના પુસ્તકોમાં શોધ કરવામાં આવે; એમ તે લેખોના પુસ્તકોમાંથી તને માલમ પડશે ને જાણશે કે એ નગર તો ફિરૂરી, તથા રાત્રએને તથા દેશને ઉપદ્રવ કરનાર નગર છે, ને પુરાતન કાળથી એમાંજ તેઓ ઘોડા કરતા આવ્યા છે; ને એ કારણને લીધે એ નગર પાંચમાલ થયું હતું. ૧૬ અમે તો રાત્રને જાણવાએ છીએ કે જે એ નગર બધાય, ને જે એના ફોટ પૂરા કરાય, તો એ કારણને લીધે નદી પાર તારો કંઈ પણ હક રહેશે નહિ ૧૭ ત્યારે રાત્રએ ન્યાયખાતાના વડા અમલદાર રહુમને તથા બિશ્લીસ શિશ્તાયને તથા બાકીના તેઓના સધાતીઓ જે સમગ્રમાં તથા નદી પારના બાકીના દેશમાં રહેતા હતા, તેઓને પ્રત્યુત્તર મોકલ્યો કે, હોમકુશ, વિગેરે. ૧૮ ને પત્ર તમોએ અમારા પર મોકલ્યો, તે માની સન્મુખ રૂપરૂ રીતે વાચવામાં આવ્યો છે ૧૯ અને મારા હુકમથી બાળ કરવામાં આવી છે, ને એવું માલમ પડ્યું છે કે, એ નગર તો પુરાતન કાળથી રાત્રએની વિરૂદ્ધ બંદ કરતું આવ્યું છે, ને એની અદર ફિરૂર તથા ઘોડા યર્તા આવ્યા છે ૨૦ વળી પસકંમી રાત્રએ પણ યશરાએ-મમાં ઘડ ગયા છે, કે જેઓએ નદી પારના સર્વ [દેશ] પર હુકમત અલાવી છે; ને ખડગી, કર, તથા જગત તેઓને અપચત્તાં દર્તા ૨૧ માટે હવે તમારે એવો હુકમ કરવો કે, એ માણસોનું કામ બંધ કરવામાં આવે, ને મારી આપ્તો મળતાં સુધી એ નગર ન બધાય ૨૨ અને સજાઓ, રખે તમો એમાં આદેશ રહેો ઉપદ્રવ વધીને રાત્રએને નુકસાન થાય, એવું રા માટે થતું બંધએ ૨૩ પછી ત્યારે રહુમની તથા બિશ્લીસ શિશ્તાયની તથા તેઓના સધાતીઓની આગળ આર્તાહશારતા રાત્રના પત્રની નકલ વંચાઈ, ત્યારે તેઓ હતાવળે

યરૂશાલેમમાં યહુદીઓ પાસે આવ્યા ને તેઓને જોર-જુલમથી અટકાવ્યા. ૨૪ એટલે યરૂશાલેમમાંનાં દેવના ઘરનું કામ અટક્યું; ને ઇરાનના રાજ દાર્યાવેશના રાજ્યના બીજા વર્ષે સુધી તે અટકી રહ્યું.

૫ ઢવે હાગ્યાય બલિષ્ઠવાદી, તથા ઉદોનો પુત્ર ઝબાર્યાદ, એ બલિષ્ઠવાદીઓએ, જે યહુદીઓ યહુદાદ તથા યરૂશાલેમમાં હતા, તેઓને પ્રતિબદ્ધ કર્યા; ઇસ્રાએલના દેવને નામે તેઓને પ્રતિબદ્ધ કર્યા. ૨ ત્યારે શંખાદ્વીએતનો પુત્ર ઝરબબાએલ તથા થોસાદાહનો પુત્ર થેશઆ ઉઠયા; ને યરૂશાલેમમાં દેવનું જે ઘર છે તે બાંધવા લાગ્યા; ને તેઓની સાથે દેવના બલિષ્ઠવાદીઓ તેઓને મદદ કરતા હતા. જે તેજ સમયે નરી પારનો સૂણા તાતનાય તથા શયાર-બોઝનાય તથા તેઓના સ્વાતીઓ તેઓની પાસે આવ્યા, ને તેઓને એમ કહ્યું કે, આ ઘર બાંધવાને તથા આ કોટ સપૂર્ણ કરવાને તમને કાણે આજ્ઞા આપી? ૪ પછી અમે તેઓને એમ કહ્યું કે, જે પુરૂષો એ ઇમારત બાંધે છે તેઓના નામ શા છે? ૫ પણ યહુદીઓના વડીલો પર તેઓના દેવની દૃષ્ટિ હતી, મરિ તે બાબત દાર્યાવેશને પહેાચે ને પછી એ બાબતને જવાબ પત્રવાટે પાઠો મળે ત્યાં સુધી તેઓએ એઓને અટકાવ્યા નહિ.

૧ નરી પારનો સૂણા તાતનાય, તથા શયાર-બોઝનાય, તથા તેઓના સ્વાતી અફાર્સાબાએલા, જેઓ નરી પારના હતા, તેઓએ જે પત્ર દાર્યાવેશ રાજ પર મોકલ્યા તેની નકલ; ૭ તેઓએ તેના પર જે પત્ર મોકલ્યા તેમાં આ પ્રમાણે લખ્યું હતું; દાર્યાવેશ રાજને પૂરી ક્ષેમકુશળતા. ૮ રાજને માલમ થાય કે, અમે યહુદાદના પ્રાંતમાં મોટા દેવના ઘરમાં ગયા હતા, તે તે મોટા પત્થરોથી બાંધેલું છે ને બીંતોમાં લક્કડ ધાલેલું છે, ને એ કામ ખતી આવે છે ને તેઓના હાથમાં આબાદ થઈ ગયું છે ॥ તે પ્રસન્ન તે વડીલોને પૂછતાં અમે તેઓને એમ કહ્યું કે, આ ઘર બાંધવાને તથા આ કોટ સપૂર્ણ કરવાને તમને કાણે હુકમ આપ્યો? ૧૦ વળી તને જણાવવા સારૂ અમે તેઓના નામ પૂછ્યાં, કે તેઓના આગેવાનોનાં નામ અમે લખીએ. ૧૧ અને તેઓએ અમને આ પ્રમાણે પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે, અમે આકાર તથા પૃથ્વીના દેવના સેવકો છીએ; ને જે ઘર આજ્યથી યહુદા વર્ષો અઘાઉ બધાયું હતું, જે ઇસ્રાએલના એક મહાન રાજાએ બાંધીને પૂરૂ કીધું હતું, તે અમે બાંધીએ છીએ.

૧૨ પણ અમારા પિતૃઓએ આકારના દેવને કોપાય-માન કીધાથી તેણે તેઓને બાંધેલના રાજ કારદી નજૂબાદનેસ્સારના હાથમાં સોંપ્યા; ને તેણે આ ઘરનો નાશ કીધો, ને લોકને તે બાંધેલમાં લઈ ગયો. ૧૩ તોપણ બાંધેલના રાજ કારદીના પહેલા વર્ષમાં કારદા રાજાએ દેવનું એ ઘર બાંધવાનો હુકમ કીધો. ૧૪ અને વળી દેવના ઘરના સેનાનાં ને રૂપાના જે પાત્રો નજૂબાદનેસ્સારે યરૂશાલેમના મંદિરમાંથી કઢાડી લઈને બાંધેલના મંદિરમાં આવ્યા હતા, તે કારદા રાજાએ બાંધેલના મંદિરમાંથી બહાર કઢાડીને રોજના-સ્સાર નામનો એક, જેને તેણે સૂણા બનાવ્યા હતા, તેને સોંપ્યા; ૧૫ ને તેણે તેને કહ્યું કે, આ પાત્રોને લઈ જઈને એમને યરૂશાલેમના મંદિરમાં મૂક, ને દેવનું ઘર તેની જગ્યાએ બધાવ ૧૬ ત્યારે તેજ રોજનાસ્સારે આવીને યરૂશાલેમમાંના દેવના ઘરનો પાયો નાખ્યો; ને ત્યારથી તે હાલ સુધી તેનું બાંધ-કામ ભરી છે, તોપણ પૂરૂ થયું નથી. ૧૭ તો હવે, જે રાજની દૃષ્ટિમાં ઠીક લાગે તો, યરૂશાલેમમાં દેવનું આ ઘર બાંધવાને કારદા રાજાએ હુકમ કીધો હતો કે નહિ, એની રોધ, રાજના ત્યાંના એટલે બાંધેલમાંના બહારમાં, કરવી, ને એ બાબતમાં રાજાએ પોતાની મરજી અમને કહેવડાવી ને કલવી.

૬ ત્યારે દાર્યાવેશ રાજાએ હુકમ કીધો, ને બાંધેલમાં નવા બંદારો રાખેલા હતા, ત્યાંના ફક્તર-ખાતમાં રોધ કરાવી. ૨ અને આહુમધામાં, માદાથ, પ્રાંતના મેહેલમાં એક ફક્તર મળ્યું, ને તેમાં આ પ્રમાણે લખેલા એક લેખ હતો; ૩ કારદા રાજના પહેલા વર્ષમાં કારદા રાજાએ [નીચે સુજબ] એક કરાવ કીધો; યરૂશાલેમમાંના દેવના ઘર વિષે [હુકમ કે] જે મહાનમાં લોકો યજ્ઞાપેલું કરે છે તે ઘર બાંધવું, ને તેના પાયા મજબૂત નાખવા; તેની ઉચ્ચાઈ સાક હાથ, ને તેની ચોડાઈ સાક હાથ; ૪ તેને મોટા પત્થરની ત્રણ હારો, ને નવા લાકડાની એક હાર [હોય]; ને તેના ખરચ રાજના ઘરમાંથી આપવો. ૫ અને વળી દેવના ઘરના સેનાનાં ને રૂપાના જે પાત્રો નજૂબાદનેસ્સારે યરૂશાલેમના મંદિરમાંથી કઢાડી લઈને બાંધેલમાં લાવ્યા હતા, તે પાછાં આપવા, ને યરૂશાલેમના મંદિરમાં તેમને પોતપોતાની જગ્યાએ પાછાં લઈ જવાં, ને તારે તેમને દેવના ઘરમાં મૂકવા. ૬ તો હવે, નરી પારનો સૂણા તાતનાય, શયાર-બોઝનાય,

તથા નદીની પૈથી પારના તમારા સુધાતી અફારેખા-
યેઓએ, ત્યાથી દૂર રહેવું, ૭ દેવના એ ધરના કામને
તમારે ઉઠવું નહિ, ચંદ્રીઓના સુખો તથા ચંદ્રી-
ઓના વહીવે એ ધર તેની જગ્યાએ જાવે ૮ વળી,
દેવનું એ ધર બાધવા સાર ચંદ્રીઓના વહીવેને તમારે
શી [મદદ] કરી, તે વિષે દુઃકમ કર છુ કે, રાત્રીની
મિલકતમાંથી, એટલે નદી પારની ખડખડમાંથી, એ
માણસોને બનતી તાકીદે ખરચ આપવો, કે તેઓને
અટકાવ ન થાય, ૯ અને તેઓને જે કંઈની જરૂર હોય
તે, એટલે, જીવાન ગોધા, તથા મેંદા, તથા દલવાનો,
આકાશના દેવના ફટનીયાપણેને સાર, તથા ઘઉં,
મીઠું, દાંશરસ, ને તેલ, એ ચરણાલેખના ચાળકોના
કહેવા મુજબ, તેઓને પ્રતિદિન અચૂક આપવું, ૧૦ એ
મઠે કે તેઓ આકાશના દેવની આજ્ઞા મુવાસિક
વસેા કરે, ને રાત્રીની તથા તેના પુત્રોની જગ્યાને
મઠે પ્રાર્થના કરે ૧૧ વળી મેં એવો દુઃકમ કીધો છે
કે, જે કોઈ આ વચનને ફેરવે, તેના ધરમાંથી એક
બારોઠિયા ખેંચી કાઢીને, તેને જલ્દીને તેના પર
જરૂર, ને એને મઠે તેના ધરનો ઉકરડો કરી
નાખવે ૧૨ અને દેવનું આ જે પર ચરણાલેખના છે
તેમાં ફેરફાર કરવાને તથા તેમાં નાશ કરવાને જે સર્વ
રાત્રીએ તથા પ્રભાતે પોતાનો દાષ લાગેા કરે,
તેમનો નાશ, જે દેવે તેમાં પોતાનું નામ વસાવ્યું છે,
તે [દેવ] કરે. મેં દાર્યાવેશી દુઃકમ કીધો છે, તેના
બનતી તાકીદે અમલ કરવો.

૧૩ ત્યારે નદીની પૈથી પારના સુખા તાતનાયે,
સુધાર્યાઓનાયે, તથા તેના સુધાતીઓએ, દાર્યાવેશ
રાત્રીને મેંકડેડી આજ્ઞાના કારણથી, [ઉપરના દુઃકમ]
પ્રમાણે બનતી કોયિયથી અમલ કીવો ૧૪ અને
દાન્યાય લવિષ્વવાદીના તથા ઇરોના પુત્ર ગ્રખાયા
દના પ્રતિષ્ઠાના કારણથી ચંદ્રીઓના વહીવે બાધવા
નયા ને આનારી પામવા તથા, ને હસાએલના દેવના
દુઃકમ પ્રમાણે, ને કોરેશ તથા દાર્યાવેશ તથા ઇરાનના
રાત્રી આગ્રાદશસ્ત્રાના ક્રાવ પ્રમાણે, તેઓએ બાધ-
કામ કરીને તે સુખા કીધું ૧૫ અને દાર્યાવેશ રાત્રીના
રાત્રીના છાં વર્ષમાં, જદાર માસને ત્રીજે દિવસે, એ
પર સપ્તમ વડુ. ૧૬ અને હસાનેરપુત્રોને, ચાળકોએ
તથા લેડીઓએ તથા ગુલામીરીવાળા બાકીના લોકોએ
દેવના આ પરનું પ્રતિષ્ઠાપર આનંદની પાળ્યુ ૧૭ અને
દેવના એ ધરના પ્રતિષ્ઠાપર એક સો ગોધા, બસ

મેંદા, ચારસેં દલવાન, તથા સર્વ હસાએલને સાર,
પાપાર્યાપણને મઠે હસાએલના કુળોની સખ્યા
પ્રમાણે બાર બકરા તેઓને વડોળ્યા ૧૮ અને મુસ્તના
પુસ્તકમાં લખ્યું છે તે પ્રમાણે, ચરણાલેખના દેવની
સેવાને સાર, તેઓએ ચાળકોને તેઓના વિભાગે
પ્રમાણે, તથા લેવાઓને તેઓના વર્ગે પ્રમાણે નિખ્યા.

૧૯ અને ગુલામ ઠીરીવાળા લોકોએ પહેલા માસને
જોઈને દિવસે પારખાપર્વ પાળ્યુ ૨૦ કેમકે ચાળકો
તથા લેવાઓએ પોતાને સારે શુદ્ધ કીધા હતા, તેઓ
સર્વ શુદ્ધ હતા, ને ગુલામઠીરીવાળા સર્વ લોકોને સાર,
તથા પોતાના ચાળકાકાઈઓને સાર, તથા પોતાને
સાર તેઓએ પારખા કાપ્યુ ૨૧ અને શુભામઠીરી
માંથી પાઠ આવેલા હસાએલપુત્રોએ, તથા જેઓ
હસાએલના દેવ યદોવાદની ઉપાસના કરવા સાર
દેવના મૂર્તિપૂજકોના મનીનપણાથી અલગ થઈને
તેઓ મઠે આળ્યા હતા તેઓ સર્વેએ ખાધું, ૨૨ તથા
સાત દિવસ સુધી બિખમીર રોટીનું પર્વ આનંદથી
પાળ્યુ, કેમકે યદોવાદે તેઓને આનંદિત કીધા હતા
ને હસાએલના દેવ પરમેશ્વરના વરના કામમાં તેઓના
દાષ મળ્યુ કરવા સાર, તેણે આશ્ચર્યના રાત્રીનું
મન તેઓની ગમ ફેરવ્યુ હવે

૭ હવે એ બિનાઓ પછી, ઇરાનના રાત્રી આતો-
દશસ્ત્રાના રાત્રીમાં, મુખ્ય ચાળક દારીનના
પુત્ર એલઆઠારના પુત્ર શીનદાસના પુત્ર ૧ અબીશુ-
આના પુત્ર બુકીના પુત્ર ઉઝીના પુત્ર ૨ ગ્રાશાદના
પુત્ર ગ્રાશોપના પુત્ર અગ્રાધોદના પુત્ર ૪ અમાયો
દના પુત્ર અઢીરૂળના પુત્ર સાદોદના પુત્ર ૫ શાલ્લુમના
પુત્ર દિલજીવાદના પુત્ર અગ્રાધોદના પુત્ર તરાવાદનો
પુત્ર એઝરા, ૬ એ એઝરા બામેલથી ત્યા ગયો હતો,
ને હસાએલના દેવ યદોવાદે આપેલા ખુસાના નિયમ
સાચમાં તે પ્રતીજ્ઞ સાચી હતી, ને તેના દેવ યદોવા
દનો દાષ તેના પર હતો તે પ્રમાણે રાત્રીએ તેની
તર્વે અરજ સ્વીકારી. ૭ અને આતોદશસ્ત્રત રાત્રીના
સાતમાં વર્ષમાં હસાએલપુત્રોમાંના તથા ચાળકોમાંના
કેટલા, તથા લેવાઓ તથા ગરેવાઓ તથા દારવાળો
તથા નળીનીમ ચરણાલેખ ગયા. ૮ અને રાત્રીના સાતમાં
વર્ષના પાંચમા માસમાં તે ચરણાલેખ પદોળ્યા ૯ કેમકે
પહેલા માસની પદે ડીએ તેણે બાલિલથી ખુસાફરી
ચા કીડી, ને પોતાના દેવનો શુભ દાષ તેના પર
હતો તે પ્રમાણે, પાંચમા માસની પદે ડીએ તે ચરણ-

લેખ પહોંચ્યો. ૧૦ કેમકે યહોવાહના નિયમનુ શોધન કરવામા તથા તે પાળવામા, તથા ઇસ્તાએલમા વિધિઓ તથા હુકમો શિખવવામા એત્રાએ પોતાનું મન લગાડેલું હતું.

૧૧ હવે એત્રા યાજ્ઞક ને શાસ્ત્રી, એટલે યહોવાહની આજ્ઞાઓનાં વચનોનો તથા ઇસ્તાએલને [આપેલા] તેના વિધિઓનો શાસ્ત્રી, એને ને યત્ર આત્તાહસાસ્તા રાજ્યએ આપ્યો હતો તેની નકલ આ છે, ૧૨ આકાશના દેવના નિયમશાસ્ત્રના શાસ્ત્રી એત્રા યાજ્ઞક ભેજ, રાજધિરાજ આત્તાહસાસ્તા, સપૂર્ણ વિગેરે ૧૩ હુ એવો હુકમ કરું કે, મારા રાજ્યમાંના ઇસ્તાએલ લોકમાના સર્વ જનો તથા તેઓના યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ, જેઓ રાજ્યપુરોહી યજ્ઞશાલેખમા જવા ઇચ્છતા હોય, તેઓ તારી સાથે ભય ૧૪ કેમકે રાજ તથા તેના સાત મત્રીઓએ તને એ માટે મોકલ્યો છે, કે તારા હાથમા તારા દેવનો જે નિયમ છે તે પ્રમાણે ચક્રફાલ તથા યજ્ઞશાલેખ સખધી તું તપાસ કરે, ૧૫ ને ઇસ્તાએલનો દેવ, જેનો નિવાસ યજ્ઞશાલેખમા છે, તેને ને રૂપ તથા સોનું રાજ્ય તથા તેના મત્રીઓએ ઉદારતાથી આપ્યું છે તે, ૧૬ અને લોક તથા યાજ્ઞકો પોતાના દેવના યજ્ઞશાલેખમાના ધરને સાડ ને એન્ધિ કાર્પણે તેઓ રાજ્યપુરોહી નર્ષે, તથા ને સર્વ રૂપ તથા સોનું આપ્યા બાબેલ પ્રાતમાથી તને મળે તે લક્ષ ભય, ૧૭એ માટે એ પેસાથી ગ્રાધા, મેંદા, હલ્લ વાનો, તેઓના આધાર્પણે તથા તેઓના પેચાર્પણે સુહા બનતી તાકીદે ખરીદીને યજ્ઞશાલેખમા ને તમારા દેવનું ધર છે તેની વેદી પર તેઓને તારે અર્પવા ૧૮ અને ને બાકીનું રૂપ તથા સોનું, તેનું જે કરવાનું તને તથા તારા ભાઈઓને સાડ લાગે તે પ્રમાણે તમારે પોતાના દેવની ઇચ્છા મુજબ કરવું ૧૯ અને ને પાત્રે તારા દેવના ધરની સેવાને સાડ તને આપેલા છે, તે તારે યજ્ઞશાલેખના દેવની હબ્બરમા આપવા ૨૦ અને જરા દેવના ધરની જરૂરિયાત પ્રમાણે એથી વધારે અર્પવાનો તને પ્રસન્ન પડે, તો તે તારે રાજ્યના ભાંડારમાંથી અર્પવું ૨૧ અને હુ, હા, હુ આત્તાહસાસ્તા રાજ નદી પારના સર્વ ખજાનચીઓને હુકમ કરું કે, એત્રા યાજ્ઞક, એટલે આકાશના દેવના નિયમશાસ્ત્રનો શાસ્ત્રી તમને ને કંઈ કરવાનું કહે તે પૂરી તાકીદે કરવું, ૨૨ એટલે સો તાલત રૂપા સુધી, તથા સો માપ ધણ સુધી, તથા સો બાથ દ્રાક્ષરસ સુધી, તથા સો બાથ તેલ સુધી, ને નિમક તો લેખા વગર

[આપણું] ૨૩ ને કંઈ આકાશના દેવની આજ્ઞા હોય, તે પ્રમાણે પૂરેપૂરું આકાશના દેવના ધરને સાડ કરવું, કેમકે રાજ્યના રાજ્ય ઉપર તથા તેના પુત્રો ઉપર શા માટે કોષ આવવો એકએ? ૨૪ ને એમ તમને જણાવીએ છીએ કે સર્વ યાજ્ઞકો તથા લેવીઓ, ગવૈયાઓ, દ્વારપાળો, નયીનીમ, કે દેવના આ ધરના સેવકો, એમની પાસેથી ખાડપી, કર, કે જકાત લેવી એ કાયદા વિરૂદ્ધ ગણાયે ૨૫ અને હું, એત્રા, તારા દેવનું જ્ઞાન ને તારા હાથમા છે તે પ્રમાણે અમલદારો તથા ન્યાયાધીશો કરાવને, કે તેઓ નદી પારના ને સર્વ લોક તારા દેવના નિયમો જાણના છે, તેઓને ન્યાય કરે, ને ને તેથી અજાણ હોય તેને તમારે શિખવવું ૨૬ અને ને કોઈ તારા દેવના નિયમનો તથા રાજ્યના નિયમનો અમલ ન કરે તેને તાકીદે સજા કરવી, પછી તે મોતવી કે હેરાનિકાલની કે માલમિલકતની જમીની કે કેદની હોય તો પણ

૨૭ આપણા પૂર્વજોનો દેવ યહોવાહ સ્વતંત્ર હો, કે તેણે રાજ્યના મનમા એવો [વિચાર] ધાલ્યો કે યજ્ઞશાલેખમા યહોવાહનું ને ધર છે તેને સુરોક્ષિત કરવું, ૨૮ ને તેણે રાજ્યની તથા તેના મત્રીઓની તથા રાજ્યના સર્વ પરાક્રમી સરદારોની કૃપાદક્ષિ મારા પર કરાવી છે અને મારા દેવ યહોવાહનો હાથ મારા પર હતો, તે પ્રમાણે હું બળવાન થયો, ને મેં ઇસ્તાએલમાંથી મુખ્ય પુરોહીને મારી સાથે ત્યા જવા માટે ભેગા કીધા

હવે આત્તાહસાસ્તા રાજ્યના રાજ્યને સમયે જેઓ મારી સાથે બાબેલથી નિકળી આવ્યા તેઓના બાપોના [ધરોના] મુખ્યો આ છે, ને તેઓની વંશવળી આ છે ૨૯ શીનહાસના પુત્રોમાનો ગેશામ, હથામારના પુત્રોમાનો ઠાનીયેલ, હાઉદના પુત્રોમાનો હાટદૂશ. ૩૦ શાખાન્યાહના પુત્રોમાનો, પારોશના પુત્રોમાનો ગ્રજાર્પાહ, ને તેની સાથે વંશવળી પ્રમાણે એક સો ને પચાસ પુરૂષો ગણાયા હતા ૩૧ પાહાથ મેગ્યાબના પુત્રોમાનો, ગરાહાહનો પુત્ર એલ્યહોએનાય, ને તેની સાથે બસે પુરૂષો ૩૨ શાખાન્યાહના પુત્રોમાનો, ચાહઝીએલનો પુત્ર; ને તેની સાથે ત્રણસે પુરૂષો. ૩૩ અને આહીનના પુત્રોમાનો, થોનાથાનનો પુત્ર એબેલ, ને તેની સાથે પચાસ પુરૂષો. ૩૪ અને એલામના પુત્રોમાનો, અયાહ્યાહનો પુત્ર થસાયાહ, ને તેની સાથે સિતેર પુરૂષો ૩૫ અનિ રાફાયાહના પુત્રોમાનો, મીખાએલનો પુત્ર ગ્રજા-

ધાદ; ને તેની સાથે એસી પુરુષો. ૯ થોઆળના પુત્રોમાંનો, ચલીએલના પુત્ર ઓળાધાદ; ને તેની સાથે બસે ને અરાદ પુરુષો. ૧૦ અને તલેમીયના પુત્રોમાંનો, થેસિફાદનો પુત્ર; ને તેની સાથે એક સો ને સાઠ પુરુષો. ૧૧ અને બેળાયના પુત્રોમાંનો, બેળાયના પુત્ર ઝખારીદ; ને તેની સાથે અઝ્ઝારીસ પુરુષો. ૧૨ અને અઝ્ઝાદના પુત્રોમાંનો, હાકાઠાનનો પુત્ર થોદાનાન; ને તેની સાથે એક સો ને દસ પુરુષો. ૧૩ અને અદોનીકામના પુત્રો એ છેલ્લા; ને તેઓનાં નામ આ છે, એટલે, અરીફેલ, થેરેએલ, સમાયાદ, ને તેઓની સાથે સાઠ પુરુષો. ૧૪ અને બિગ્વાયના પુત્રોમાંનો, ઉથાય તથા ઝાબ્બફ, ને તેઓની સાથે સિસેર પુરુષો.

૧૫ અને આદવા તરફ જે નદી વહે છે ત્યાં આગળ મેં તેઓને ઢોળે કીધા; ને ત્યાં અમે ત્રણ દિવસ હાવણી કરી, ને મેં લેવીની તથા યાન્કોની તપાસ કીધી, ને લેવી પુત્રોમાંનો કોષ પછુ ત્યાં મારા ભેગામાં આવ્યો નહિ. ૧૬ ત્યારે મેં મુખ્ય માણસોને, એટલે, અરીએલેરને, અરીએલને, સમાયાદને, તથા એલનાયાનને, તથા ચારીબને તથા એલનાયાનને, તથા નાયાનને, તથા ઝખારીદને, તથા મયુદવાનને, તેડાવ્યા; ૧૭ થોચારીબ તથા એલનાયાન બોધકોને પણ. ૧૮ અને કાસિક્યા નામે જગ્યાના મુખ્ય ઇફો પાસે મેં તેઓને મોકલ્યા, ને ઇફોને [તથા] કાસિક્યા જગ્યામાંના તેના ભાઈઓ નથીનીમને છ કંદેર, એ મેં તેઓને કહ્યું, એટલે કે, તેઓએ અમારા દેવના ધરને સાફ અમારી પાસે સેવકો આણવા. ૧૯ અને અમારા પર અમારા દેવના ઘસ દાય પ્રમાણે તેઓ અમારી પાસે [નિમે લખેલાઓને] લાવ્યા, એટલે, ઇસાએલના પુત્ર લેવીના પુત્ર માદલીના પુત્રોમાંના એક સમતુક માણસને; ને થેરેબ્બાદ તથા તેના પુત્રો તથા તેના લાંબો [સપળા મગ્ગ] અગ્રાદને; ૨૦ ને દટાવ્યાદને, તથા તેની સાથે મશરીના પુત્રોમાંના યથાવાદને, તથા તેના સાઈઓ તથા તેના પુત્રો [મગ્ગ] વીરને; ૨૧ ને ઇરેદે તથા તેના સરદારોએ લેવીની સેવાને સાફ ને નથીનીમને આપ્યા દલા, તેઓમાંના બંને ને વીસ નથીનીમને; એ બધાઓનાં નામ દરેવિલા દર્ગા. ૨૨ પણ ત્યાં આદવાની નદી પાને મેં રૂપાતનો દરેરો પિયલ્યો, કે અમારા દેવની સંમુખ નની જઈને અને પોતાને સાફ તથા અમારાં બાગોને સાફ તથા પોતાની સર્વ માલમલ-

કતને સાફ તેની પાસેથી પાધરો મારી શોધી લઈએ. ૨૩ કેમકે વાતમાં યતુની વિરુદ્ધ અમને સહાય કરવા સાફ લશ્કરની દુકલી તથા સ્વાર રાતની પાસેથી માગતાં મને સરમ આવી; કેમકે અમે રાતને કશું હતું કે, અમારા દેવના દાય તેને શોધનાર સંધળા ઉપર હિતાઈ છે; પણ તેનું સામર્થ્ય તથા તેનો કોષ, તેને ત્યાગનાર સંધળાઓ ઉપર છે. ૨૪ માટે અમે ઉપવાસ કરીને એ વિષે પોતાના દેવની વિનવડી કીધી; ને તેણે અમારા કાલાવાલા સાંભળ્યા. ૨૫ પણ મેં યાન્કોના સરદારોમાંથી બારને, એટલે, થેરેબ્બાદને, હતાવ્યાદને, તથા તેઓની સાથે તેઓના ભાઈઓ-માંના દસને જૂદા કાદ્યા, ૨૬ ને જે રૂપુ તથા સોનું તથા પાત્રો, એટલે અમારા દેવના ધરને સાફ રાતએ તથા તેના મગ્ગોએ તથા સરદારોએ તથા ત્યાં હાજર દર્ગા તે સર્વ ઇસાએલીઓએ કાધેલાં અર્પણા, તેઓને તોળી આપ્યા; ૨૭ એટલે મેં તેઓના દાયમાં છંદ મેં પચાસ તાલેલ રૂપું, તથા એક સો તાલેલ રૂપાનાં પાત્રો, એક સો તાલેલ સોનું, ૨૮ ને એક હબ્બર દારિક વજનના સોનાના વીસ વાટકા, ને ઉતમ વળતા પિત્તળના બે પાત્રો, સોના જેવાં કિમતી, તોળી આપ્યાં. ૨૯ અને મેં તેઓને કહ્યું કે, તમે યદોવાદને સાફ પવિત્ર છે; ને આ પાત્રો પવિત્ર છે; ને આ રૂપુ ને સોનું તમારા પિતૃઓના દેવ યદોવાદને ઐશ્વર્ય-પૂર્ણ છે. ૩૦ અને યરશલેમમાં યદોવાદનો ધરના એરસાએલમાં યાન્કોના તથા લેવીઓના સરદારોની તથા ઇસાએલના પિતૃઓના [ધરના] સરદારોની સમક્ષ, તમે તે તોળી આપો ત્યાં મુઠ્ઠી સાવધ રહીને તેને સતાગો. ૩૧ એમ યાન્કોએ તથા લેવીઓએ રૂપું તથા સોનું તથા પાત્રો એઓનું તોલ લીધું, કે તેઓ યરશલેમમાં અમારા દેવના ધરમાં તે લાવે.

૩૨ પણ પહેલા માસને બારને દિવસે અમે યરશલેમ જવા માટે આદવાની નદી પાસેથી નિકળ્યા; ને અમારા દેવના દાય અમારા પર હતો, ને તેણે અમને યતુના તથા સ્વામા છુપાઈ રહેનારાઓના દાયમાંથી જાણ્યા. ૩૩ અને અમે યરશલેમ પહોંચીને ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યા. ૩૪ અને નોરે દિવસે અમારા દેવના ધરમાં રૂપુ તથા સોનું તથા પાત્રો ઉરી-યાદ યાન્કોના પુત્ર મરેમેથના દાયમાં તોળી આપવામાં આવ્યાં; ને તેની સાથે રીનદાસને પુત્ર એલબાહર દતો; ને તેઓની સાથે થેરુઆનો પુત્ર થોઝાબાદ તથા બિરુથનો પુત્ર નેઆઆદ, એ લેવીઓ

દત્તા; ૨૪ બધું ચલત્રીયી તથા તોલયી [અપાણું]; ને તેમ વેળાએ સપજું તોલ લખી લેવામાં આવ્યું. ૨૫ ગુલામ-ગીરીમાંના લોક જેઓ દેશનિકાલમાંથી પાછા આવ્યા દત્તા, તેઓએ ઇસ્તાએલના દેવને દહનીયા-પંજી ચઢાવ્યાં, એટલે સર્વ ઇસ્તાએલને સાડે બાર ગોધા, છનું મેઠા, સિતોતેર દલવાન, બાર બકરા પાપોથીપંજીને સાડે; એ સર્વ યહોવાહને માટે દહની-યાપંજી હતું ૨૬ અને તેઓએ રામના નદી પારના કારનારીઓને તથા સૂબાઓને રામના દુકમ કહી સંબળાવ્યા; ને એઓએ લોકને તથા દેવના ધરના કામને ઉત્તેજન આપ્યું.

અને એ બિનાઓ બન્યા પછી સરદારોએ મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, ઇસ્તાએલ લોક, તથા યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, દેશોના લોકોમાંથી જૂદા થયા નથી; ને એઓ તેઓના, એટલે કનાનીઓ, દિત્તીઓ, પરીઝીઓ, ચલત્રીઓ, આગ્મોનીઓ, મોઆનીઓ, મિસરીઓ, ને અમેરીઓનાં અમંગળ કર્મો પ્રમાણે [કરે છે] ૧ કેમકે તેઓ પોતે તથા તેઓના પુત્રો એઓની દીકરીઓની જોડે ધરવ્યા છે, ને તેથી પવિત્ર વંશ દેશોના લોકોની સાથે મિશ્ર થઈ ગયો છે; હા, એ ઉલ્લંઘનમાં મુખ્યત્વે કરીને સરદારોના તથા સત્તાવાળાઓના હાથ છે. ૨ અને એ વાત મેં સાંભળી ત્યારે મેં મારાં વજ્ર તથા મારો ઝવઝો ફાડીને મારા માથાના તથા મારી દાઢીના વાળ ફંદરયા, ને સ્તબ્ધ થઈને હુ નીચે બેઠા. ૪ ત્યારે ગુલામ-ગીરી-વાળાઓનાં પાપને લીધે ઇસ્તાએલના દેવનાં વચનોથી જેઓ કુળતા હતા, તે સર્વ મારી પાસે એકઠા થયા; ને સાંભળા અપેણી સુધી હું સ્તબ્ધ થઈને બેસી રહ્યો. ૫ અને સાંભળા અપેણી વેળાએ હું મારા ઉપવાસ-માંથી ફટિલાં વજ્ર તથા ઝવઝો સહિત ઉઠીને, ઘૂંટ-હીએ પડ્યો, ને મારા દેવ યહોવાહ તરફ મેં મારા હાથ પસાર્યા; ૬ ને મેં કહ્યું કે, હે મારા દેવ, હું મારું મુખ, મારા દેવ, તારી તરફ ઉઠાવતાં લાનું છું તથા શરમાઉ છું; કેમકે અમારાં પાપ અમારા માથા પર વધી ગયાં છે, ને અમારો અપરાધ વધીને અમારા સુધી પહોંચ્યો છે. ૭ અમારા પિતૃઓના દિવસોથી તે આજ સુધી અમે અતિ અપરાધી થયા છીએ; ને અમે અમારા રાજા, તથા અમારા યાજ્ઞકો, પોતાના અન્યાયોને લીધે, દેશોના રાજાઓના હાથમાં સોંપા-ધને, તરવારને, ગુલામીને, લૂટને, ને મુખના ઝંખવા-

લાપણીને સ્વાધીન થયા છીએ, જેમ આજ છે તેમ. ૮ અને હવે, અમારે સાડે બચેલો રોષ રાખવાને વારસે, ને પોતાના પવિત્રથાનમાં એક ખીલો અમને આપવાને વારસે, અમારા દેવ યહોવાહ તરફથી થોડીવાર સુધી કૃપા બતાવવામાં આવી છે, એ માટે કે અમારો દેવ અમારી આંખોને પ્રકાશિત કરે, ને અમારી ગુલામગીરીમાં અમને થોડું પુનઃચેતન્ય બક્ષે. ૯ કેમકે અમે ગુલામો છીએ; તો પણ અમારા દેવે અમને અમારી ગુલામીમાં તજી દીધા નથી, પણ ઇરાનના રાજાઓની કૃપાદૃષ્ટિ અમારા પર કરાવી છે, કે અમે પુનઃચેતન થઈએ એ માટે કે અમારા દેવનું ધર અમે ઉભું કરીએ, ને તેના ખંડેરા સમારીએ, ને પોતાને માટે યદુહાદમાં અને યરૂશાલેમમાં કોટ સપા-દન કરીએ ૧૦ અને હવે, હે અમારા દેવ, આ પછી અમે શું કહીએ? કેમકે અમે તારી આજ્ઞાએ તજી દીધી છે; ૧૧ ને આજ્ઞાએ તે પોતાના સેવક સવિ-ધ્યવાદીઓની હસ્તક અમને કૃદમાવતાં કહ્યું છે કે, ને દેશનું વતન પામવાને તમે જાઓ છો તે દેશ, દેશોના લોકોની અશુદ્ધતાને લીધે ને તેઓના અમંગળ કર્મોને લીધે. મલીન છે, કેમકે તેઓએ તેને પોતાના મલીન-પણાથી એક જગાથી બીજી જગા સુધી ભર્યો છે. ૧૨ તો હવે તમારે તમારી પુત્રીઓ તેઓના પુત્રોને ન દેવી, ને તેઓની પુત્રીઓ તમારા પુત્રોને સાડે ન લેવી, ને તેઓની સાથે કે તેઓની આબાદાની કદી ન શોધવી; એ માટે કે તમે બળવાન થાઓ, ને દેશની ઉત્તમ ઉપજ ખાઓ, ને પોતાના વંશજોને સદાના વારસાને માટે તે આપતા જાઓ. ૧૩ અને અમારાં હુદ્દ કર્મોને લીધે તથા અમારા મોટા અપરાધને લીધે ને સર્વ અમારા પર વીલું છે, તેમાં તો, હે અમારા દેવ, તે અમારા પાપોને ધટિત તે કરતાં થોડી સજા અમને દીધી છે, ને અમને આવો રોષ આપ્યો છે; ૧૪ તેમ છતાં શું અમે ફરી તારી આજ્ઞા તોડીને આ અમંગળ કર્મો કરવાર લોક સાથે સગપણ કરીશું? શું હું અમારા ઉપર કોપાયમાન થઈને અમારો એવો બિનાશ નહિ કરશે કે કંઈ પણ રોષ ન રહે ને કોઈ પણ ન બચે? ૧૫ હે ઇસ્તાએલના દેવ યહોવાહ, હું ન્યાયી છે; કેમકે જેમ આજ તેમ અમે બચી જઈને અમારો એક રોષ જીવતો રહ્યો છે; જો, તારી સન્મુખ અમે અપરાધી છીએ; કેમકે આને લીધે કોઈ તારી સન્મુખ ઉભો રહી શકતો નથી.

૧૦ દવે એત્રસ દેવના ધરની આગળ રહીને તથા હવે પડીને પ્રાર્થના કરતો હતો તથા ધરનાર કરતો હતો, ત્યારે તેની પાસે ઇસ્રાએલમાથી પુત્રોની તથા સ્ત્રીઓની તથા બાળકોની એક બહુ મોટી જમાવ એકઠી થઈ; કેમકે લોકો બહુ મોટા વિલાપ કરતા હતા. ૨ અને એવામાના પુત્રોમાંનો એક ચરીએલ, તેના પુત્ર યહાન્યાદે એત્રસને ઉત્તર હેતા કહ્યું કે, અમે અમારા દેવની વિરૂદ્ધ ઉઠીએ છીએ, ને દેવના લોકમાથી પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણ્યા છીએ, તો પણ દવે એ સમગ્ર ઇસ્રાએલ વિષે આશ્ચર્ય છે. ૩ તો દવે મારા મુરખાની, તથા જેઓ આપણા દેવની આરાધી કરે છે તેઓની, સલાહ પ્રમાણે એ સર્વ સ્ત્રીઓને તથા એઓથી જન્મેલાને કાઢી મૂકવાનો આપણે આપણા દેવ સાથે કાલકાર કરીએ; ને એ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે થવું જોઈએ ૪ ઉઠ; કેમકે એ કામ વાઝ છે, ને અમે તારી ક્રમકે છીએ, ખૂબ દુઃખત રાખીને તે કર. ૫ ત્યારે એત્રસએ ઉઠીને મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લેવીઓને તથા સર્વ ઇસ્રાએલને સમ ખવાજા કે અમે એ વચન પ્રમાણે કરીશું માટે તેઓએ સમ ખાવા ૬ ત્યારે એત્રસ દેવના ધરની આગળથી ઉઠીને એલસારીમાના પુત્ર ચદોદાનાનની આશીર્વાદ નધો, ને ત્યાં જઈને તેણે કહ્યું રોઠાડી ખાધી નહિ ને પાણી પીધું નહિ, કેમકે ગુલામ-પીરીવાળાઓના ઉદ્ધવને લીધે તે શોક કરતો હતો. ૭ અને તેઓએ ટંકે પિદાવીને આખા ચદોદામાં તથા ચરસાલેમાં ગુલામ-પીરીવાળા સર્વ લોકોને બદલે કીધું, કે તેઓ ચરસાલેમાં એકઠા થાય; ૮ ને જે કીધ સરસારીની તથા વડીલાની સલાહ પ્રમાણે ત્રણ દિવસના નહિ આવે તેની સર્વ મિલકત જપ્ત કરવામાં આવશે, ને તે પોતે ગુલામ-પીરીવાળાઓની જમાવ બહાર કરવામાં આવશે. ૯ ત્યારે ચદોદાના તથા બિન્યામીના સર્વ માણસો ત્રણ દિવસની અંદર ચરસાલેમાં એકઠા થયા તે નવનો માસ ને માસની બીજની તારીખ હતી; ને સર્વ લોક આ વાનને લીધે તથા બારે વરસાદને લીધે મુજબ દેવના ધરની સામેના યોજાનમાં બેઠા. ૧૦ અને એત્રસ યાજ્ઞકે ઉઠીને તેઓને કહ્યું કે, તમે ઉદ્ધવન કીધું છે, ને પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણીને ઇસ્રાએલનો અપરાધ વધાર્યો છે. ૧૧ તો દવે તમે પોતાના પિતૃઓના દેવ ચદોદાની નામજા કરાર કરીને તેની ઇચ્છા પ્રમાણે

કરો; ને દેવના લોકથી તથા પરદેશી સ્ત્રીઓથી અલગ થાઓ. ૧૨ ત્યારે સર્વ જમાવે ઉત્તર આવીને મોટા સાથે કહ્યું કે, જેમ તમે અમારા વિષે કહ્યું છે, તેમજ અમારે કરવું જોઈએ. ૧૩ પણ લોક ઘણા છે, ને સંખ્ય ઘણા વરસાદનો છે, ને આપણે બહાર ઉસા રટી ગયા નથી, તેમજ આ કામ એક બે દિવસનું નથી; કેમકે આ બાબતમાં અમે મોટા અપરાધ કર્યો છે. ૧૪ દવે અમારા સરદારોને સર્વ જમાવને માટે કહ્યું. ૧૫ ને અમારાં નવરોમાંનો જેઓ પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણ્યા છે તેઓ સર્વ કરાવેલી મુદતોએ, તથા તેમની સાથે પ્રત્યેક નવરના વડીલો, તથા તેના ન્યાયાધીશો દાનર થાય, જ્યાં મુખી કે, એ વાતનું નિરાકરણ થવાથી, આપણા દેવનો બળતો કાપ આપણા પરથી ટળી નય. ૧૬ કેવળ અસાહેબને પુત્ર ધાનાધાન તથા તિલવાદનો પુત્ર ચાદોદાદ એ વાતની સામે થયા; ને મહુલવામે તથા શાખ્મયાય લેવીએ તેઓને સલાહ કીધી. ૧૭ અને ગુલામ-પીરીવાળા લોકોએ તેમ કીધું. અને એત્રસ યાજ્ઞક તથા બાપોના [ધરોના] કેટલાએક મુખ્યો, પોતપોતાના બાપોના ધરો પ્રમાણે, તથા સર્વ પોતપોતાના નામથી અલગ થઈને ઇસ્રામાસને પહેલે દિવસે એ વાતની તપાસ કરવા તેઓ બેઠા. ૧૮ અને પહેલા માસના પહેલા દિવસ મુખીમાં તેઓએ પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણનાર સંખ્યા માણસોનું કામ સમાપ્ત કીધું. ૧૯ અને યાજ્ઞકોના પુત્રો મધ્યે પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણેલા મળી આવ્યા, તે આ: એટલે, યેશુઆના પુત્રોમાંના, યોસાદાનો પુત્ર, તથા તેના ભાઈઓ, માએસેયાદ તથા અલીએસેર તથા ચારીય તથા અદાશ્યાદ. ૨૦ અને તેઓએ એવા કાલ આપ્યા કે અમે અમારી સ્ત્રીઓ ખૂટી ફરજ, ને પોતે અપરાધી હતા માટે પોતાના અપરાધને લીધે ટોળાનો એક મેટો [તેઓએ અર્પ્યો]. ૨૧ અને ઇઝમેરના પુત્રોમાંના, દનાની તથા જબાયાદ; ૨૨ ને હારીમના પુત્રોમાંના, માએસેયાદ તથા એલીયાદ તથા રામાયાદ તથા ચરીએલ તથા ઉઝીયાદ. ૨૩ અને પારાશુરના પુત્રોમાંના, એલ્થોએનાય, માએસેયાદ, ઇસ્રાએલ, નયાનએલ, યોઝાબાદ, તથા એલઆસાદ. ૨૪ અને લેવીઓમાંના, યોઝાબાદ, તથા શિમય, તથા કેલાયાદ (એટલે કલીસ), પથાલાદ, ચદુદાદ, તથા અલીએસેર. ૨૬ અને ગાનારાઓમાંના, એલ્થારીય; ને દારપાઓમાંના, સાલુમ, તથા રેલેમ તથા હરી.

૨૧ અને ધસાએલમાંના:--પારાણના પુત્રોમાંના, રામ્યાહ, તથા ચિઝરીયાહ, તથા માહરીયાહ, તથા મીયામીન, તથા એલઆગર, તથા મહરીયાહ, તથા બનાયાહ. ૨૨ અને એલામના પુત્રોમાંના, માત્તાન્યાહ, ઝમાર્યાહ, તથા યહીએલ તથા આબ્દી તથા યરેમોથ, તથા એલીયાહ. ૨૩ અને ઝાત્ના પુત્રોમાંના, એલ્યોએનાય, એલ્યારશીબ, માત્તાન્યાહ, તથા યરેમોથ તથા ઝાબાહ તથા અઝીઝા. ૨૪ અને એલાયના પુત્રોમાંના, યહોહાનાન, હનાન્યાહ, ઝાબ્બાથ, આથ્લાય. ૨૫ અને બાનીના પુત્રોમાંના, મહલ્લાથ, માહલુથ તથા અદાયાહ, યાશુથ તથા રોઆહ, યરેમોથ. ૨૬ અને પહાથ મોઆબના પુત્રોમાંના, આદના તથા કલાહ બનાયાહ, માઅસેયાહ, માત્તાન્યાહ, બસાલએલ તથા બિનુથ તથા મનાશરોહ. ૨૭ અને હારીમના પુત્રો, અલીએકેર, ચિરશીયાહ, માહરીયાહ, રામાયાહ, યિમ-

એન, ૨૮ બિન્યામીન, માહલુથ, રામાર્યાહ. ૨૯ હાલ્મના પુત્રોમાંના, માત્તાનાથ, માત્તાત્તાહ, ઝાબાહ, અલીફેલેટ, યરેમોથ, મનાશરોહ, શિમથ. ૩૦ બાનીના પુત્રોમાંના, માઅદાથ, આત્રામ તથા ઉએલ, ૩૧ બનાયાહ, બેદયાહ, કલ્લી, ૩૨ વાન્યાહ, મરેમોથ, એલ્યારશીબ, ૩૩ માત્તાન્યાહ, માત્તાનાથ, તથા યાઅસાવ, ૩૪ તથા બાની તથા બિનુથ, શિમથ, ૩૫ તથા રોલેમ્યાહ તથા નાથાન તથા અદાયાહ, ૩૬ માઅદબાથ, રાસાય, રાસાય, ૩૭ અગરએલ, તથા રોલેમ્યાહ, રોમાર્યાહ, ૩૮ શાલુમ, અમાર્યાહ, થોસેક. ૩૯ બાનીના પુત્રોમાંના, થેથએલ, માતિથ્યાહ, ઝાબાહ, ઝબીના, ચિદો, તથા થોએલ, બનાયાહ ૪૦ એ સર્વેએ પારકી સ્ત્રીએ લીધી હતી; ને એઓમાંના કટલાએકને ને સ્ત્રીએ હતી, તેઓથી તેઓને ઇઝરા થયાં હતા.

નહેમ્યાહ.

૧ હબાલ્યાહના પુત્ર નહેમ્યાહનાં વચનો
હવે વીસમા વર્ષના કિરલેવ માસમાં હું શુશાન શહેલમાં હતો ત્યારે એવું બન્યું કે, ૨ માસ ભાઈઓમાંના એક હતાની, તથા યહુદમાંથી કેટલાક માણસો આવ્યા; ને શુભામગીરીમાથી છુટી બેલેલાઓમાંના ને યહુદીઓ ઇવત રહ્યા હતા, તેઓ વિષે તથા ચર-શાલેમ વિષે મેં પૂછ્યું. ૩ અને તેઓએ અને કહ્યું કે, શુભામગીરીમાંના ને શેષ ત્યાં પ્રાંતમાં ઇવતો રહેલો છે, તે મહા સંકટમાં તથા નિહાવરથામાં છે; ચરશાલેમનો કેટ પછુ તોડી પડેલો છે, ને તેના દરવાજા અઝિથી બાળી નાખેલા છે. ૪ અને એ વચનો મેં સાંભળ્યાં ત્યારે એવું થયું કે, હું બેસીને રજા, ને કેટલાએક દિવસ મેં ચોક કીધા; ને આકારના દેવની આગળ મેં ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, ૫ હે આકારના દેવ યહોવાહ, મોટા તથા ભયશાંત્ર દેવ, ને તારા પર પ્રીતિ કરનારાઓ પ્રત્યે તથા તારી આજ્ઞા પાળનારાઓ પ્રત્યે, કરાર તથા દયા રાખે છે; હું તારા કાલાવાલા કરું છું કે, ૬ હવે ધ્યાનથી કાન ધર, ને તારી આંખો ઉઘાડ, કે તારા સેવકની પ્રાર્થના કે

ને હું દાલ ધસાએલ પુત્રોનાં ને પાપો અમેએ તારી વિરુદ્ધ કીધાં છે તેનો ઠકરાવ કરતાં, શત દિવસ તારી સન્મુખ તારા સેવક ધસાએલ પુત્રને સારૂ કરું છું, તે હું સાબળે; હા, મેં તથા મારા બાપના ધરે પાપ કીધું છે. ૭ અમે તારી વિરુદ્ધ ધણે ભ્રષ્ટાચાર કીધા છે, ને ને આજ્ઞાઓ ને ને વિધિઓ તથા હુકમો તે પોતાના સેવક મુસાને ફરમાવ્યાં, તે અમે પાળ્યાં નથી. ૮ ને વચન તે પોતાના સેવક મુસાને ફરમાવ્યું, તે કૃષા કરીને સંભાર, તે એ કે, ને તમે ઉલ્લપન કરશે તો તમને હું વિદેશીઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ; ૯ પછુ તમે મારી વરફ ફરશે, ને મારી આજ્ઞાઓ પાળશે, ને તેઓને અમલ કરશે, તો, ને કે તમારામાંના દેશનિકાલ કરાયેલા આકારના છેડા સુધી [વિખરાવવા] હશે, તો પછુ તેઓને હું ત્યાંથી સમેટીશ, ને ને કેડાણું પોતાનું નામ ત્યાં રાખવા સારૂ મેં પસંદ કીધું છે, ત્યાં હું તેઓને લાવીશ. ૧૦ હવે આ તારા સેવકો તથા તારા લોક છે, કે નેઓને તે તારા મોટા પરાક્રમથી તથા તારા બળવાન હાથથી ખંડી લીધા છે. ૧૧ હે પ્રભુ, નેઓ તારા નામથી

જિહ્વામા આનંદ માને છે, એવા તારા સેવકની પ્રાર્થના તથા તારા સેવકની પ્રાર્થના કૃપા કરી ધ્યાન દધને સાક્ષી, ને આજે કૃપા કરી તારા સેવકને હું આભારી બનું, ને આ માણસ પાસે તેના પર કૃપાદષ્ટિ કરાવ (હું તો રાજાનો પાત્રવાદક હતો)

૨ અને આત્મહત્યાસ્ત રાજાને વીસમે વર્ષે નીચાન માસમા તેની આગળ દ્રાક્ષરસ હતો, તે સમયે એવું બન્યું કે, મેં તે દ્રાક્ષરસ લઈને રાજાને આપ્યો હતો [આ અંગાદિ] હું કહી તેની ઉજ્જ્વલતા ઉદાસ નહોતો. ૨ અને રાજાએ મને કહ્યું કે, હું માહો તો નથી તેમ છતાં તારૂં મ્હો ઉદાસ કેમ છે? એ તો કેવળ મનના એક વજર ખીલ્યું કંઈ નથી ત્યારે હું બહુજ જિહ્વીષો અને મેં રાજાને કહ્યું કે, રાજા, સદા છવો, જે નગર મારા પિતૃઓની કબરોનું સ્થાન છે, તે ઉગડ પડ્યું છે ને તેના દ્વાર અમિથી ભરમ થઈ ગયા છે, તેમ છતાં મારો એહેલો ઉદાસ કેમ ન હોય? ત્યારે રાજાએ મને કહ્યું કે, તારી અરજ શી છે? ત્યારે મેં આકાશના દેવની પ્રાર્થના કીધી ૫ અને મેં રાજાને કહ્યું કે, જો રાજાની મરજ હોય, ને જો તારો સેવક તારી દષ્ટિમા કૃપા પામ્યો હોય, તો હું મને યદુદાહમા મારા પિતૃઓની કબરોના નાશમા મોકલ, એ માટે કે હું તે બાધું અને શન્યે મને કહ્યું (શબ્દી પણ તેની પાસે બેઠી હતી), કે તારી મુસાફરીને કેટલો વખત લાગશે? ને હું ક્યારે પાઠો આવશે? ૫ બી રાજાએ કૃપા કરીને મને મોકલ્યો, ને મેં તેની સાથે અમુક મુદત રહાવી ૭ વળી મેં રાજાને કહ્યું કે, જો રાજાની મરજ હોય તો નદી પારના સૂબાઓ ઉપર મને એવા પત્ર આપજા જેમકે, કે હું યદુદાહમા પહેલું ત્યાં સુધી તેઓ મને જતા અટકાવે નહિ, ૮ ને રાજાના વતરસુક આસાદ પર એવો એક પત્ર [આપજો] કે તે મને ધરના ડિહ્વાના દરવાજાઓના બારોડિયા કરવા સાડ, તથા નગરના કેટલે સાડ, તથા જે ધરમા હું પેહુ તેને સાડ લાકડાં બાપે અને મારા પર મારા દેવના કૃપાણુ હાથ પ્રમાણે રાજાએ મારી અરજ સ્વીકારી ૯ પછી નદી પારના સૂબાઓ પાસે હું આવ્યો, ને તેઓને રાજાના પત્ર આપ્યા રાજાએ તો મારી સાથે નેન્યના સરકારો વયા સ્વારો મોકલ્યા હતા ૧૦ અને દોરોની સાન્નાહિદે તથા આગ્રેની ચાકર ટોળીયાદે ત્યારે એ વિરે સાતજુ ત્યારે તેઓને બહુ જોડુ લાગ્યું, કે

હસાએલપુત્રેનુ દિવ શોધવાને એક માણસ ત્યા આવ્યો ૧૧ પછી હું યરસાલેમમા આવ્યો, ને તણ દિવસ ત્યા રહ્યો ૧૨ અને હું રાત્રે ઉઠ્યો, હું, ને મારી સાથે થોડાએક માણસો, ને યરસાલેમને માટે જે કરવાનું મારા દેવે મારા મનમા મુશ્ય હતું, તે મેં કોઇને પણ કહ્યું નહિ, ને જે પણ પર હું સ્વાર થયેલો હતો તે શિવાય ખીલ્યું કંઈ પણ પછી મારી સાથે ન હતું ૧૩ અને હું રાત્રે ખીલ્યું દરવાજો વધને બહાર નિકળીને અજગરકુડ વરફું છેક કચરાના દરવાજા સુધી ગયા, ને યરસાલેમના મેટનું મેં અવલોકન કીધું, તે તો હુદી પરેલો ને તેના દરવાજા અમિથી ભરમ થયેલા હતા ૧૪ પછી આગળ ચાલીને ઝરાના દરવાજા સુધી તથા રાજાના તળાવ સુધી હું ગયો, પણ મારી તળેના પથુને ચાવવાની જગ્યા ન હતી ૧૫ પછી હું રાત્રે નાળાને કઠિ કઠિ ગયો, ને મેટનું અવલોકન કીધું, ને હું પાછો વળીને ખીલ્યું દરવાજોથી પ્રવેશ કરીને પાછો આવ્યો ૧૬ અને હું મ્યા ગયો, કે મેં શું કીધું તે અધિકારીઓના ભવ્યામા આવ્યું નહિ, ને મેં યદુદીઓને, કે ચાલકોને, કે અમીરોને, કે અધિકારીઓને કે બાકીના કામદારોને હજી કંઈ કહ્યું ન હતું ૧૭ પછી મેં તેઓને કહ્યું કે, ને હુદીયામા આપણે બીજે તે તમે જુઓ છો, કે યરસાલેમ ઉગડ પડ્યું છે, ને તેના દરવાજા અમિથી ભરમ થયેલા છે, આવો, આપણે યરસાલેમના કોટ બાધીએ, કે હરેથી આપણે નિદાર્પ ન થઈએ ૧૮ અને મારા દેવનો હાથ જે મારા પ્રત્યે દિવકારક હતો, તે વિષે, તથા રાજાએ પેતાના વચનો જે મને કહ્યા હતા તે વિષે પણ મેં તેઓને કહ્યું અને તેઓએ કહ્યું કે, હોહો, આપણે બાધીએ એમ એ યુલકાર્યને માટે તેઓએ પેતાના હાથ બળવાન કીધા ૧ પણ દોરોની સાન્નાહિદો, તથા આગ્રેની ચાકર ટોળીયાદો, તથા અરબી ગેરોમે આ સાલબીને વિરસકારથી અમારી હાસી કીધી, ને અમારો હુશકાર કરીને કહ્યું કે, તમે આ શું કરો છો? શું તમે રાજા સાથે બંડ કરવા છડ્યો છો? ૨૦ ત્યારે મેં તેઓને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, આકાશનો દેવ, તેજ અમને ફતેહદહ કરશે, માટે અમે તેના સેવકો ઉઠીને બાધીશું, પણ તમારો કંઈ હિરસો કે દહ કે ચાતે ઠીરી યરસાલેમમા નથી

૩

ત્યારે એકચારીનું મુખ્ય ચાજક તથા તેના ચાજક બાધ્યો ઉઠ્યા, ને તેઓએ મેંદાબાજન

બાંધીને તેની પ્રતિષ્ઠા કાપી, ને તેનાં કમાડો ચોદ્યાં; તેઓએ કાગ્ગેઆહ બુરજ સુધી, છેક હનાનએલના બુરજ સુધી તેની પ્રતિષ્ઠા કાપી ૨ અને તેની નજીક ચરેખોના માણસો બાંધકામ કરતા હતા; ને તેમની નજીક ધણીનો પુત્ર ઝાફૂર બાધકામ કરતો હતો. ૩ અને મન્છીબાગળ હરસનાઆહના પુત્રોએ બાંધી; તેઓએ તેના ભારોટિયા ગોઠવ્યા, ને તેનાં કમાડો, તેઓનાં તાળા તથા બુગળોસહિત લગાડ્યાં ૪ અને તેઓની નજીક હાકોસના પુત્ર ઉરીયાહનો પુત્ર મરે-મોય મરામત કરતો હતો. અને તેઓની નજીક મરોઝાબએલના પુત્ર બેરેખ્યાહનો પુત્ર મથહામ મરામત કરતો હતો. અને તેની નજીક બાઅનાનો પુત્ર સારોહ મરામત કરતો હતો. ૫ અને તેઓની નજીક તકોહઓ મરામત કરતા હતા; પણ તેઓના અમીરોએ પોતાની ગરદન પોતાના ધણીને કામે લગાડી નહિ. ૬ અને જુના દરવાજાની મરામત પાસે-આહને પુત્ર થોયાહ તથા બસોધાહનો પુત્ર મથહામ કરતા હતા; ને તેઓએ તેના પાટડા ગોઠવ્યા, ને તેનાં કમાડો, તેઓનાં તાળાં તથા બુગળોસહિત ચોદ્યાં. ૭ અને તેઓની નજીક મલાટયાહ ગિબઓની તથા યાદોન મેરોનોથી, ગિબઓન તથા મિરપાહના માણસો, કે જે નહીની પેલી પારના સૂબાની બાદીને [તાપે છે], તેઓ મરામત કરતા હતા. ૮ તેની નજીક હાર્દયાહનો પુત્ર ઉઝીએવ મરામત કરતો હતો, [એઓ] સોનીઓ [હતા] અને તેની નજીક એક ગાંધી હનાન્યાહ મરામત કરતો હતો, ને તેઓએ ચોડા કોટ સુધી ચરસાલેમનો કોટ બાંધ્યો. ૯ અને તેઓની નજીક હૂરનો પુત્ર રફાયાહ મરામત કરતો હતો, તે ચરસાલેમના અર્ધભાગનો અધિકારી હતો. ૧૦ અને તેમની નજીક હુમાફનો પુત્ર ચદાયાહ પોતાના ઘરની સામે મરામત કરતો હતો, ને તેની નજીક હારાબબ્યાહનો પુત્ર હાહૂશ મરામત કરતો હતો. ૧૧ હારીમનો પુત્ર માલ્કીયાહ, તથા પાહાય-એઆ-બનો પુત્ર હારશૂબ બીબ એક ભાગની તથા ભૂઠીઓના બુરજની મરામત કરતા હતા. ૧૨ અને તેની નજીક હાહોહરનો પુત્ર શાલુમ, જે ચરસાલેમના અર્ધભા-ગનો અધિકારી હતો, તે તથા તેની દીકરીઓ મરા-મત કરતાં હતાં. ૧૩ બીબુના દરવાજાની મરામત હાનુન તથા ઝોનોઆહના રહેવાશીઓ કરતા હતા; તેઓએ તે બાંધીને તેનાં કમાડો, તેમનાં તાળાં તથા બુગળોસહિત ચોદ્યાં, તથા કયરાના દરવાજા સુધી

એક હબર હાય કોટ પણ [બાંધ્યા] ૧૪ અને કયરાના દરવાજાની મરામત રેખાબનો પુત્ર માલ્કીયાહ કરતો હતો, તે બેચદાકેરેમના જહાનો અધિકારી હતો; એણે તે બાંધીને તેના કમાડો, તેમનાં તાળાં તથા બુગળોસહિત ચોદ્યાં ૧૫ અને ઝરાના દરવાજાની મરામત કાલહોહરનો પુત્ર શાલુન, જે મિરપાહના જહાનો અધિકારી હતો, તે કરતો હતો; તેણે તે બાંધીને તેને ડાંખી; ને તેનાં કમાડો, તેમના તાળાં તથા બુગળોસહિત ચોદ્યાં; ને રામના બગીચા પાસેના ચોલાહના તળાવનો કોટ પણ છેક દાઉદના નજરમાથી ઉતરતી સીડી સુધી [બાંધ્યા] ૧૬ તેના પછી આઝબુકનો પુત્ર નહેમ્યાહ, બેચસૂરના અર્ધ જહાનો અધિકારી, તે દાઉદની કબરોની સામેની બગીચા સુધી તથા બનાવેલા તળાવ સુધી તથા શૂરના-રોના ધર સુધી મરામત કરતો હતો. ૧૭ તેના પછી લેવીઓ મરામત કરતા હતા, એટલે બાનીનો પુત્ર રહુમ; તેની નજીક હશાબ્યાહ, એટલે કહલાહના અર્ધ જહાનો અધિકારી, પોતાના ભાગની મરામત કરતો હતો. ૧૮ તેના પછી તેઓના ભાઈઓ, એટલે હેનાદાહનો પુત્ર બાબ્બાય, કહલાહના અર્ધ જહાનો અધિકારી, મરામત કરતો હતો. ૧૯ અને તેની નજીક ચેશુઆનો પુત્ર એઝેર મિરપાહનો અધિકારી [કોટના] ખાંચા આગળના શરૂઆતના ચઢાવ સામે બીબ એક ભાગની મરામત કરતો હતો. ૨૦ તેના પછી ઝાબ્યા-યનો પુત્ર બાર્ણ [કોટના] ખાંચાથી એલ્યારીબ મુખ્ય ચાલકના ધરના દરવાજા સુધી બીબ એક ભાગની મરામત ખંતથી કરતો હતો. ૨૧ તેના પછી હાકોસના પુત્ર ઉરીયાહનો પુત્ર મરેમોય એલ્યારી-બના ધરના બારણાથી તે એલ્યારીબના ધરના છેડા સુધી બીબ એક ભાગની મરામત કરતો હતો. ૨૨ અને તેના પછી સાબકો જે સપાટ પ્રદેશના માણસો હતા તેઓ મરામત કરતા હતા. ૨૩ તેના પછી બિન્યાબીબ તથા હારશૂબ પોતપોતાના ધરની સામે મરામત કરતા હતા. તેમના પછી અનાન્યાહના પુત્ર માબસેયાહનો પુત્ર અઝાર્યાહ તેના પોતાના ધર આગળ મરામત કરતો હતો. ૨૪ તેના પછી હેનાદાહનો પુત્ર બિનૂશ અઝાર્યાહના ધરથી તે [કોટના] ખાંચા તથા ખુલ્લા સુધી, બીબ ભાગની મરામત કરતો હતો. ૨૫ ઉઝા-યનો પુત્ર પાલાલ [કોટના] ખાંચા સામે, તથા જે બુરજ રામના ઉપલા ધરની આગળ ચોડીદારોના

આંગણ આગળ હતો, તેની સામે [મરામત કરતો હતો.] તેના પછી પારાશનો પુત્ર પદાયાહ [મરામત કરતો હતો.] ૨૧ [હવે નયીનીમ ઓફેલમા પૂર્વગમ પાછીના દરવાજા સામેની જગ્યા સુધી તથા બહારના પુરૂષ સુધી રહેતા હતા.] ૨૭ તેના પછી તકોષઓ બહારના મોટા પુરૂષ સામેથી તે ઓફેલના કોટ સુધી બીજા એક ભાગની મરામત કરતા હતા ૨૮ અશ્વભાગળ ઉપર ચાલકો મરામત કરતા હતા; પ્રત્યેક પોતાના ધરની સામે. ૨૯ તેમના પછી ઇમ્મેરનો પુત્ર સારોક પોતાના ધરની સામે મરામત કરતો હતો; ને તેના પછી પૂર્વભાગળનો રક્ષક સખાન્યાહનો પુત્ર સખાયાહ મરામત કરતો હતો. ૩૦ તેના પછી શેલેઆહનો પુત્ર હનાન્યાહ તથા સાલાફનો છઠો પુત્ર હાનૂન બીજા એક ભાગની મરામત કરતા હતા. તેના પછી બેરેખ્યાહનો પુત્ર મશુલામ પોતાની ચોરડી સામે મરામત કરતો હતો. ૩૧ તેના પછી એક સોની નામે માહડીયાહ, નયીનીમ તથા બ્યાપારીઓના ધર સુધી દક્ષિણકાંઈના દરવાજાની સામે તથા ખુણાના ચડાવ સુધી, મરામત કરતો હતો. ૩૨ અને ખુણાના ચડાવ તથા મેદાભાગળની વચ્ચે સોનીઓ તથા બ્યાપારીઓ મરામત કરતા હતા.

૪ પણ અમે કોટ બાધીએ છીએ, એ ન્યારે સાન્બાહલાટે સામજ્ય, ત્યારે એવું થયું કે તે કોધાયમાન થયા, ને તેને ઘણો દોષ ચઢ્યો, ને તેણે યહુદીઓની ક્રૂર કીધી. ૨ અને પોતાના ભાઈઓની તથા સમગ્રના સૈન્યની સમક્ષ તેણે કહ્યું કે, આ નિર્બળ યહુદીઓ યું કરે છે? યું તેઓ પોતાને માટે કોટ બાધવાના? યું તેઓ યજ્ઞ કરવાના? યું તેઓ એકજ દિવસમાં પૂરું કરવાના? યું બળી ગયેલી [ઇમારતોના] ધૂળ ટેકાંના ઢગલામાંથી તેઓ પાછા પત્થર ઉપભવવાના? ૩ હવે ટાબીયાહ આગ્રેની તેની પડખે હતો, ને તેણે કહ્યું કે, જે તેઓ બાધે છે તે પર ને એક શિઆળનું ચંદે તો તેઓના પત્થરનો કોટ ઘડી પડે! ૪ હે અમારા દેવ, સાંભળ; કેમકે અમારો ઇશ્વર કાર્ય છે; ને તેઓની નિંદા તેમના પોતાના માયા પર પાછી વાળ, ને તેઓને સુવર્ગીના દેશમાં લઈને સ્વાધીન કર; ૫ ને તેઓનો અન્યાય હું ન દાઢ, ને તેઓનું પાપ તારી આરતળથી બુસી ન નેખાય; કેમકે તેઓએ બાધનારાઓની સમક્ષ વને દોષ ચઢાવ્યો છે ૬ એમ અમે તે કોટ બાધ્યા; ને

આખો કોટ તેની અડધી લગાઇ સુધી સાંધ્યા; કેમકે લોકોને કામ કરવાનું મન હતું

૭ પણ એમ બન્યું કે, સાન્બાહલાટે, તથા ટાબીયાહ, તથા અગ્રેઓ, તથા આગ્રેનીઓ, તથા આરશોદીઓએ સાંભળ્યું કે, યરશાલેમના કોટની મરામત આગળ ચાલે છે, ને ગાળડાં પુરાવા લાવ્યાં છે, ત્યારે તેઓને બહુ ક્રોધ ચઢ્યો. ૮ અને જઇને યરશાલેમ વિરૂદ્ધ લડવાની તથા તેમાં ભંગાણ પાડવાની તે સઘળાઓએ મળીને મસલત કીધી. ૯ પણ અમે પોતાના દેવની પ્રાર્થના કીધી, ને તેઓને શીધે અમે શત દિવસ તેઓની વિરૂદ્ધ ચોકી મૂકી. ૧૦ અને યહુદાહો કહ્યું કે, બાર લયકનારાઓ કમજોર થઇ ગયા છે, ને કચરો તો બહુ છે, માટે અમે કોટ બાધી રાકતા નથી. ૧૧ અને આપણા શત્રુઓએ એમ કહ્યું કે, અમે તેઓની મધ્યે જઇને તેઓને મારી નાખીને તે કામ બધ પાડીયું ત્યાં સુધી તેઓ બાધુરી નહિ, તેમ જેમશે પણ નહિ. ૧૨ અને એવું બન્યું કે, તેઓની પડોસમાં જે યહુદી રહેતા હતા, તેઓ આગળ ત્યારે તેઓએ સઘળી જગ્યાએથી અમને દસ વાર કહ્યું કે, તમારે અમારી પાસે પાછા આવવું. ૧૩ એ માટે મેં [લોકોને] કોટની પાછળની જગ્યાના સૌથી નીચલા ભાગોમાં, ખુણી જગ્યાઓમાં બેસાડ્યા, એટલે મેં તે લોકોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, તેઓની તરવારો, બાણ તથા ધનુષ્યો ધારણ કરાવીને બેસાડ્યા. ૧૪ અને હું જોઈને ઉઠ્યા, ને અમીરોને તથા અમલદારોને તથા બાકીના લોકોને મેં કહ્યું કે, તમારે તેઓથી બિટીહું નહિ, ચોટા ને બચવાગ્ય ચઢેવાહનું રમરણ કરો, ને પોતાના બાધઓ, પોતાના પુત્રો તથા પોતાની પુત્રીઓ, પોતાની સ્ત્રીઓ તથા પોતાનાં ધરો, એઓને સાર લઈ. ૧૫ અને ન્યારે અમારા શત્રુઓએ સાંભળ્યું કે અમને તેની બાજુ પડી છે, ને દેવે તેઓની મસલત રદ કીધી છે, ત્યારે એવું બન્યું કે, અમે સર્વ કોટ પર પોતપોતાના કામ પર પાછા ગયા. ૧૬ અને એમ થયું કે, તે વખતથી મારા અડધા ચાકરો તે કામમાં લાગતા, ને બીજા અડધા લાલા, દાલો, તથા ધનુષ્યો તથા કવચો ધારણ કરતા, ને યહુદાહના આખા ધર પગલાટે અધિકારીઓ હતા. ૧૭ એઓ કોટ બાંધતા હતા તેઓ, તથા જેઓ પોતાને માથે બોલે ઉપાડતા હતા તેઓ પણ, રાજસન્નિત રહેતા, તેઓમાને પ્રત્યેક પોતાના એક હાથથી કામ કરતો, ને બીજા હાથમાં

• સત્ર રાખતો. ૧૮ અને જાંધનારાઓ પોતપોતાની તરવાર પોતાની કમરે લટકાવીને જાંધકામ કરતા હતા. અને રણસિંગહુ વગાડનાર મારી પાસે હતો. ૧૯ અને મેં અમીરોને તથા અમલદારોને તથા બાકીના લોકોને કહ્યું કે, કામ મહાભારત તથા ધણું છે, ને આપણે કોટ ઉપર એક બીબથી ધણું છૂટા પડી ગયેલા છીએ; ૨૦ તો જે જગ્યાએ તમે રણસિંગહાને અવાજ સાંભળો ત્યાં તમારે અમારી પાસે આવી લાગજીવું; આપણે દેવ આપણે સાચું યુદ્ધ કરશે. ૨૧ એમ અમે કામ કરતા હતા, ને અડધા લોકો પોઠ ફાટયાથી તે તારા દેખાય ત્યાં સુધી ભાલા લઇને [ઉભા] રહેતા હતા. ૨૨ વળી તેજ સમયે મેં લોકોને કહ્યું કે, પ્રત્યેક પોતાના ચાકરસહિત યજ્ઞલાલેખમાં ઉતારો કરવો, કે રાત્રે તેઓ અમારી ચોરી કરે, ને દિવસે મેળેનત કરે. ૨૩ એમ હું તથા મારા ભાઈઓ, તથા મારા સેવકો, તથા મારા હાથ નીચેના રક્ષક સિપાઇઓ, એઓ-મંત્રી કોઇ પોતાનાં વસ્ત્ર ઉતારતો નહિ, પ્રત્યેક પોતાનું રાત્ર સાથે રાખીને પશુપટ પર જતો.

૫ ત્યારે લોકોના તથા તેઓની સ્ત્રીઓના મોટા પોઠાર પોતાના યદુદી ભાઈઓ વિરૂદ્ધ ઉઠયા. ૨ કેમકે કેટલાંએકે કહ્યું કે અમારા પુત્રો તથા અમારી પુત્રીઓસહિત અમે ધણું છીએ; અમને અત્ર આપો કે અમે ખાઈને છવતાં રહીએ. ૩ વળી કેટલાંએકે કહ્યું કે, અમે અમારાં ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓ તથા ઘરો ગિરો મૂકીએ છીએ, તો [તે પર] અમને દુકાળમાં અનાજ આપો. ૪ વળી કેટલાંએકે એમ કહ્યું કે, રાત્રની મેઠેસુલને માટે અમે અમારાં ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓ ઉપર પૈસા ઉપાડ્યા છે. ૫ અને હવે જે કે અમારો દેહ અમારા ભાઈઓના દેહ જેવો, અમારાં બાળકો તેઓનાં બાળકો જેવાં છે, તો પણ, જુઓ, અમે પોતાના પુત્રોને તથા પોતાની પુત્રીઓને દાસ-દાસીઓ યવાને ગુલામીની અવસ્થામાં લાવીએ છીએ, ને અમારી પુત્રીઓમાંની કેટલીએકે તે ગુલામીની અવસ્થામાં લવાઇ ચુકી છે; ને અમે એમાં બિલકુલ નિરૂપાય છીએ, કેમકે બીબઓ અમારાં ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓના માલિક થયા છે. ૬ અને તેઓના પોઠાર તથા એ રાખેલાં સાંભળીને મને બહુ ક્રોધ ચડ્યો. ૭ ત્યારે મેં પોતાના મનમાં વિચાર કીવો, ને મેં અમીરોને તથા અમલદારોને ધમકાવીને તેમને કહ્યું કે, તમ પ્રત્યેક પોતાના ભાઈઓ પાસેથી બહુ આકર

બ્યાજ લેા છો, ને મેં તેમની વિરૂદ્ધ એક મોટી સભા કરી. ૮ અને મેં તેઓને કહ્યું કે, આપણા જે યદુદી ભાઈઓ વિદેશીઓને વેચ્યા હતા, તેઓને આપણે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે મૂલ્ય આપી છોડાવ્યા છે, ને તમે પોતાના ભાઈઓનેજ વેચ્યો છું ને છું તેઓ આપણને વેચ્યા બેઠાં? ત્યારે તેઓ છાના રહ્યા, ને તેમને એક સખ્ત પણ બોલવો સૂચ્યો નહિ. ૯ વળી મેં કહ્યું કે, જે કૃત્ય તમે કરો છો તે સાચું નથી. રખેને આપણા વિદેશી રાત્રીઓ નિંદા કરે [એવી બિહીક રાખીને] તમારે આપણા દેવના કયમમાં ચાલવું ન બેઠાં, છું? ૧૦ વળી હું પણ, તથા મારા ભાઈઓ તથા મારા સેવકો તેઓને પૈસા ને અનાજ બ્યાજે ધીરીએ છીએ, તો કૃપા કરી આપણે તે બ્યાજ લેવાનું છોડી દેવું. ૧૧ કૃપા કરી આજેજ તમારે તેઓનાં ખેતરો, તેઓની દ્રાક્ષવાડીઓ, તેઓની જોતવાડીઓ તથા તેઓનાં ઘરો તેઓને પાછાં આપવાં; ને જે પૈસા તથા અત્ર તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલ તમે તેઓની પાસેથી પડાવી લેા છો, તેના સોમો લાગ પણ ૧૨ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, અમે તે પાછાં આપીશું ને તેઓની પાસેથી કંઈ માગીશું નહિ; તારા કહેવા મુજબ અમે કરીશું. ત્યારે તેઓ એ વચન પ્રમાણે કરે, માટે મેં ચાલકોને બોલાવીને તેઓની પાસે સમ ખવડાવ્યા. ૧૩ વળી મેં મારો ખેલો ખંખેરી નાખીને કહ્યું કે, જે કોઇ આ વચન ન પાળે તે પ્રત્યેકને દેવ એ પ્રમાણે તેના ઘરમાંથી તથા તેના કામમાંથી ખંખેરી નાખે; એમજ તે ખંખેરી નખાય ને ખાલી કરાય અને આખી જમતો કહ્યું, આમેન, ને યદુ-વાહની રત્નિ કીધી અને લોકોએ એ વચન પ્રમાણે કીધું. ૧૪ વળી જે સમયથી યદુદાહ દેશમાં તેઓના સુખા વરીકે મારી નિમલુક થઇ ત્યારથી, એટલે આતાદશાસ્ત્રના શબ્દના વીરુમા વર્ધથી તે બીરુસમા વર્ધ સુધી, એટલે બાર વર્ષ સુધી, મેં તથા મારા ભાઈઓએ સુખાના [દોહાનું] લવાજમ ખાધું નથી. ૧૫ પણ મારા પહેલાં, જે અગાઉના સુખાઓ હતા, તેઓનો ખરચ એ લોકો પર પડતો, ને તેઓ એમની પાસેથી અત્ર તથા દ્રાક્ષરસ, તથા તે ઉપરાંત ચાળીસ રોકેલ રૂપું લેતા હતા; હા, તેઓના ચાકરો પણ લોકો પર સાહેબી કરતા હતા; પણ દેવના કયના કારણથી મેં એમ કીધું નહિ. ૧૬ હા, વળી હું એ કોટના કામમાં લાગુ રહ્યો, ને અમે કંઈ પણ જમીન ખરીદી નહિ; ને મારા સર્વ ચાકરો તે કામ પર એકઠા થતા. ૧૭ વળી

અમારી આસપાસના વિદેશીઓમાંથી જેઓ અમારી પાસે આવતા તેઓ ઉપરાંત યહૂદીઓ તથા અધિકારીઓમાંના દોઢસો જણ મારી સાથે જમતા. ૧૮ હવે પ્રત્યેક દિવસે જે કંઈપણ તે, એક ગોધા તથા છ વિષ્ણી કાઢેલા પેટા; વળી મારે સાથે મુરઘા તેમજ કરાવા તથા ફસ ફસ દિવસને આવરે સર્વ પ્રકારનો પુષ્કળ દાહરસ; તે પછી આટલું બધું છતાં મેં સુખા [તરીકે]નું લવાનજ ખામ્યુ નથી; કેમકે આ લોકો પર બોલે બારે હતો. ૧૯ હે મારા દેવ, એ લોકોને સાથે જે સર્વ મેં કીધું છે તેનું મારા હાથમા રમરણ કર.

૬ હવે સાન્નાહવાટને તથા ટાળીયાદ તથા અરબી ગેરોમને તથા અમારા બાકીના શત્રુઓને ખબર મળી કે, મેં કોટ બાંધ્યા છે ને તેમા એક બાક રહી ગયું નથી, ત્યારે [એ કે છેક તે વળા મુખી મેં દરવાજાઓનાં કમારો ચોઢવાં નહોતાં તે પછી], એમ થયું કે, ૨ સાન્નાહવાટ તથા ગેરોમને અને કહેવડાની મોકલ્યું કે, આવ, આપણે એનોના મેદાનમા એક ગ્રામમા મુલાકાત કરીએ, પણ તેઓ તો અને મુઠસાન કરવાનો મનમુએ કરતા હતા. ૩ અને મેં તેઓ પાસે ખેપિયા મોકલીને કહેવાયું કે, હું એક મોટું કામ કરવામાં રોકાયેલા છું, માટે હું આવી રહ્યો નથી; હું તેને પહોં મુખીને તમારી પાસે આવશે ત્યાં માટે કામ બચ પાડું? ૪ ને તેઓએ અને એ પ્રમાણે ચાર વખત કહેવડાની મોકલ્યું; મેં મેં એક રીતે તેઓને વગર આપ્યા. ૫ ત્યારે પાંચમી વખતે સાન્નાહવાટે પોતાના ચાકરને તેના હાથમા એક ખુલ્લો પત્ર લઈને એવી રીતે મારી પાસે મોકલ્યા; કેતમા એણે લખેલું હતું કે, દેશનિયોમાં મેલી નક્કા ચાલે છે, ને તેમજ ચારમ કહે છે, હું તથા યહૂદીઓ ફોગ કરાવો મનમુએ કરે છે; એ મતલબને માટે હું ગોઠ બારે છે; મેં એ નક્કા પ્રમાણે હું તેઓનો રાજ થવા છડ્યો છ. ૭ અને વળી યહૂદાદમાં રાજ છે, એનું તારા વિષે યહૂદાદમાં બદોલ કરવા માટે તે પ્રમાણકો નિમ્યા છે; ને હવે આ વાતો મુજબ રાજને બદલે કરવામાં આવશે. માટે હવે આવ, ને આપણે એકા મેડ મલકવ કરીએ. ૮ ત્યારે મેં તેને કહેવડાની મોકલ્યું કે, એમ હું કહે છે તે પ્રમાણે તો કંઈ થઈ નથી, પણ તે તારા પોતાના મનમાંથી હું કહી કાઢે છે. ૯ કેમકે તેઓ સારી અને એ માલખી બિલીવવાના હજીયા હતા કે, અનાસ હાથ તે કામમાં

એવા કમલેર થાય, કે તે થાયજ નહિ. પણ હવે [હે દેવ], મારા હાથે હું બજવાન કર.

૧૦ અને મહેડાબજેલના પુત્ર લવાયાદના પુત્ર રામા-યાદને ઘેર હું ગયો; તે [બારણાં] બંધ કરી અંદર બસાઈ રહ્યો હતો; ને તેણે કહ્યું કે, આપણે દેવના ઘર મધ્યે મંદિરમાં એકા થઈને મંદિરનાં કમારો બંધ કરીએ; કેમકે તેઓ તને મારી નાખવા સાથે આવશે; હા, તેઓ તને મારી નાખવા રાતે આવશે. ૧૧ અને મેં કહ્યું કે, શું મારા જેવા માણસ નાસતું જોઈએ? ને મારા જેવી પદ્ધિને માણસ બળે કાણ હશે, કે જે પોતાનો જીવ બચાવવા સાથે મંદિરમાં પેસશે? હું અંદર નહિજ પેસું, ૧૨ અને મેં ખ્યાલ કીધો તો, જુઓ, દેવે તેને મોકલ્યો નહોતો; પણ તે આ લવિ-ખ્યાદ મારી વિરુદ્ધ મોકલ્યો હતો; ને ટાળીયાદે તથા સાન્નાહવાટે તેને લાંચ આપી રાખ્યા હતા. ૧૩ એ કારણને માટે તેને લાંચ આપીને રાખ્યા હતા, કે હું બિહી બઈ, ને એ પ્રમાણે કુની પાપ કર, ને મને નિહવા સાથે તેઓને અપકીર્તિનું નિમિત્ત મળે. ૧૪ હે મારા દેવ, ટાળીયાદનું ને સાન્નાહવાટનું તેઓનાં આ કૃષ્ટો પ્રમાણે હું રમરણ કરજે, ને તોઆણક લવિખ્યાદેજ તથા બાકીના લવિખ્યાદીઓ, જે અને દસવવા હજીયાં હતાં, તેઓનું પાણ.

૧૫ તો અલ્લ માસની પચ્ચીસમી તારીખે, એટલે બાવન દિવસમાં, કોટ પૂરો થયો. ૧૬ અને અમારા સર્વ શત્રુઓએ એ વિષે સંમિલ્ય, ત્યારે એમ થયું કે, અમારી આસપાસના સર્વ વિદેશીઓને હજી હાથેયા, ને તેઓ પોતાની નજરમાં અતિશય દલકા પડ્યા; કેમકે આ કામ અમારા દેવથી થયેલું છે એ તેઓએ બળ્યું. ૧૭ વળી તે વિષેમાં યહૂદાદના અધીરોએ ટાળીયાદ પર ધણા પત્રો મોકલ્યા; ને ટાળીયાદના [પત્રો] પણ તેમના ઉપર આવ્યા. ૧૮ કેમકે યહૂદાદના પાંખાને તેની આનજ સોતન ખાધેલા હતા, કેમકે તે અણદના પુત્ર રામાનાદનો જમાઈ હતો, ને તેનો પુત્ર યહૂદાદના બેરેખ્યાદના પુત્ર મધલ-મની પુત્રી સાથે પરવર્યો હતો. ૧૯ વળી તેઓ મારી આનજ તેનાં મુઠકયા કદી બતાવતા હતા, ને મારી [બિલેટી] વાતો તેને કરી દેતા. [અને] ટાળીયાદ અને બિલીવવાના સાથે પત્રો મોકલતો હતો.

૭ હવે કોટ બંધાયો, ને મેં કમારો ચોઢ્યા, ને દારપાઓ તથા ગેવેયાઓ તથા લેલીઓની

નિમણુક કરવામાં આવી, ત્યાર પછી એમ થયું કે,
 ૨ મેં યક્ષશાલેમને મારા બાઈ હનાનીના તથા ડિહાના
 અમલદાર હનાન્યાહના હવાલામાં સોંપ્યું, કેમકે તે
 માણસ વિશ્વાસુ તથા ધણાઓ કરતા દેવથી વિશેષ
 બિહીનારો હતો. અને મેં તેમને કહ્યું કે, દિવસનો
 તાપ થાય ત્યાં સુધી યક્ષશાલેમના દરવાજા ઉઘાડવા
 નહિ; ને [ચોખ્ખોદારે] ત્યાં ઉભા રહે તે દરમ્યાન
 તેઓ કમાડો બંધ રાખે, ને તમારે જુગળો ફેવી; ને
 યક્ષશાલેમના રહેવાશીઓમાંથી પેહેરા કરાવવા, એટલે
 પ્રથમે જાણને પોતાના પેહેરામાં પોતાના ધરની સાથે
 [ચોખ્ખો કરવા માટે] ૪ હવે નગર વિસ્તીર્ણ તથા મોટું
 હતું, પણ એમાં લોક યોડા હતા, ને ધરા બાધેલા
 નહોતાં. ૫ અને મારા દેવે મારા મનમાં એવું આશ્ચર્ય
 કે, અમીરોને તથા અમલદારોને તથા લોકોને, વંશ
 વળી પ્રમાણે તેમની ગણતરી કરવા માટે, એકઠા કરવા
 અને જેઓ પહેલાં આવ્યા હતા તેઓની વંશવળીનું
 પુસ્તક મને મળ્યું, ને તેમાં એવું લખેલું મને જણ્યું કે,
 ૬ જેઓ શુલામગીરીમાં લઈ જવાયા હતા, જેઓને
 બાબેલનો રાજા નબૂપાદનેસ્સાર લઈ ગયો હતો,
 તેઓમાંના જેઓ પાછા આવ્યા, તે પ્રજાણના લોકો,
 એટલે જેઓ યક્ષશાલેમમાં તથા ચહુદાહમાં પોતા
 પોતાના નગરમાં પાછા આવ્યા, તેઓ આ છે; ૭ એટલે
 જેઓ ઝરબ્યાબેલ, યેશુઆ, નહેમ્યાહ, અઝાર્યાહ,
 શઆમ્યાહ, નાહમાની, મોદેબાય, બિહસાન, મિસ્થે-
 રથ, બિગ્વાય, નહુમ, [તથા] બાબનાહની સાથે
 આવ્યા તે. ૮ સ્કાએલ લોકના મનુષ્યની ગણના;
 ૯ પારોશના પુત્રો, બે હજાર એક સો ને બોતેર.
 ૧૦ શફાટયાહના પુત્રો, ત્રણસેં ને બોતેર. ૧૦ આરાહના
 પુત્રો, છસે ને બાવન ૧૧ યેશુઆ તથા થોઆબના
 પુત્રોમાંના પાહાય-મોઆબના પુત્રો, બે હજાર આઠસ
 ને અરાહ ૧૨ એલામના પુત્રો, એક હજાર બસે ને
 ચોપન. ૧૩ ઝાગુના પુત્રો, આઠસે ને પિસ્તાળીસ.
 ૧૪ ઝાકાયના પુત્રો, સાતસેં ને સાઠ ૧૫ બિન્નૂહના
 પુત્રો, છસે ને ઉડતાળીસ ૧૬ બેબાયના પુત્રો, છસે ને
 અઠાવીસ. ૧૭ આઝગાહના પુત્રો, બે હજાર ત્રણસેં ને
 બાવીસ ૧૮ અરોનીકામના પુત્રો, છસે ને સડસેટ.
 ૧૯ બિગ્વાયના પુત્રો, બે હજાર ને સડસેટ ૨૦ આદી-
 નના પુત્રો, છસે ને પંચાવન. ૨૧ દિગ્ગીયાહના આરે-
 રના પુત્રો, અઠાણુ. ૨૨ હાથુમના પુત્રો, ત્રણસેં ને
 અઠાવીસ ૨૩ બેસાયના પુત્રો, ત્રણસેં ને ચોવીસ.
 ૨૪ હારીફના પુત્રો, એક સો ને બાર. ૨૫ બિબબોના

પુત્રો, પંચાણુ ૨૬ બિથલેહેમના તથા નટોફાહના
 મનુષ્યો, એક સો ને અઠાવીસ ૨૭ અનાથોથના
 મનુષ્યો, એક સો ને અઠાવીસ ૨૮ બિથ-આઝમાવે-
 થના મનુષ્યો, બેતાળીસ ૨૯ કિર્યાય યઆરીમના,
 ફરીસાહના તથા બએરોથના મનુષ્યો, સાતસેં ને
 તેતાળીસ ૩૦ સમાહના તથા ગેબાના મનુષ્યો, છસે
 ને એકવીસ ૩૧ મિખ્માસના મનુષ્યો, એક સો ને
 બાવીસ ૩૨ બેગેલના તથા આપના મનુષ્યો, એક
 સો ને ત્રેવીસ. ૩૩ બીન નબોના મનુષ્યો, બાવન
 ૩૪ બીન એલામના પુત્રો, એક હજાર બસે ને ચોપન
 ૩૫ હારીમના પુત્રો, ત્રણસેં ને વીસ ૩૬ થરેબોના
 પુત્રો, ત્રણસેં ને પિસ્તાળીસ ૩૭ હોહના, હાહીના
 તથા એનોના પુત્રો, સાતસેં ને એકવીસ ૩૮ સના-
 આહના પુત્રો, ત્રણ હજાર નવસેં ને ત્રીસ ૩૯ થાનકો:
 યદાયાહના પુત્રો, યેશુઆના ધરનાઓના, નવસેં
 તેતેર ૪૦ ઇમ્મેરના પુત્રો, એક હજાર ને બાવન
 ૪૧ પારાહરના પુત્રો, એક હજાર બસે ને સુડતાળીસ
 ૪૨ હારીમના પુત્રો, એક હજાર ને સત્તર. ૪૩ લેવીઓ:
 યેશુઆના ને કાશિબેલના પુત્રો, હોહવાહના પુત્રો-
 માના, યુમ્મેતેર ૪૪ અર્યાઓ આસાફના પુત્રો,
 એક સો ને ઉડતાળીસ ૪૫ દ્વારપાળો: સાલ્લુનના
 પુત્રો, આટરના પુત્રો, યાલ્થોતના પુત્રો, આફૂબના
 પુત્રો, હદીરાના પુત્રો, શોબાયના પુત્રો, એક સો ને
 આઠત્રીસ ૪૬ નથીનીમ સીહાના પુત્રો, હસકાના
 પુત્રો, યાબ્બાઓથના પુત્રો, ૪૭ કેરોસના પુત્રો,
 સીઆના પુત્રો, પાહોનના પુત્રો, ૪૮ લખાનાના પુત્રો,
 હમાનાના પુત્રો, સાલ્માયના પુત્રો, ૪૯ હાનાનના
 પુત્રો, બિહેલના પુત્રો, આહારના પુત્રો, ૫૦ રઆયાહના
 પુત્રો, રસીનના પુત્રો, નકોદાના પુત્રો, ૫૧ આઝામના
 પુત્રો, ઉઝઝાના પુત્રો, પાસેઆહના પુત્રો, ૫૨ બેસા-
 યના પુત્રો, મેહનીમના પુત્રો, નૂરશસીમના પુત્રો,
 ૫૩ બાકબૂના પુત્રો, હાફફાહના પુત્રો, હાફૂરના પુત્રો,
 ૫૪ બારસીથના પુત્રો, મરીદાના પુત્રો, હાશોના પુત્રો,
 ૫૫ બાર્કોસના પુત્રો, સીસરાના પુત્રો, તેમાહના પુત્રો,
 ૫૬ નસીઆહના પુત્રો, હદીફાના પુત્રો. ૫૭ સુદેમાનના
 સેવકોના પુત્રો; સોઘયના પુત્રો, સોફેરથના પુત્રો,
 પરીદાના પુત્રો, ૫૮ યાઅલના પુત્રો, હાકોનના પુત્રો,
 બિહેલના પુત્રો, ૫૯ શફાટયાહના પુત્રો, હાહીલના
 પુત્રો, થોબેરથ દારસબામના પુત્રો, અમેનદા
 પુત્રો, ૬૦ સર્વ નથીનીમ, તથા સુદેમાનના સેવકોના
 પુત્રો, ત્રણસેં ને બાણુ ૬૧ અને તેલ-મેલાહ, તેલ-

અમારી આસપાસના વિદેશીઓમાથી જેઓ અમારી પાસે આવતા તેઓ ઉપરાત યદુદીઓ તથા અધિકારીઓમાના રોકડો નજી માગી સાથે જમતા ૧૮ દુવે પ્રત્યેક દિવસે એ રંધાતું તે, એક ગોવો તથા ઇ વિપી કાંદેલા પેટા; વળી મારે સાડ મુરથા તૈયાર કરાતા તથા દસ દસ દિવસને આનરે સર્વ પ્રકારનો પુષ્કળ દ્રાક્ષરસ, તેા પણ આટલુ બધું છતાં મેં સૂના [વરીકે]નું લવાજમ માગ્યુ નથી, કેમકે આ લોકો પર બોલે બારે દતો. ૧૯ દે મારા દેવ, એ લોકને સાડ ને સર્વ મેં કીધું છે તેનુ મારા લાભમા રમરણ કર

૬ દુવે સાન્નાલ્લાટને તથા ટાળીયાદ તથા અરબી ગેરીમને તથા અમારા બાકીના શત્રુઓને ખબર મળી કે, મેં કોટ બાધ્યો છે ને તેમા એકે બાકું રટી ગયુ નથી, ત્યારે (જે કે છે તે વેળા મુખી મેં ફરવાન-ઓનાં કમારો ચોટયા નહોતા તો પણ), એમ થયુ કે, સાન્નાલ્લાટ તથા ગેરીમે અને કહેવડાવી મોકલ્યુ કે, આવ, આપણે એનોના મેદાનમા એક મામમા મુલાકાત કરીએ; પણ તેઓ તો મને તુકસાન કરવાનો મનસુમા કરતા હતા જેમને મેં તેઓ પાસે બેસિયા મોકલીને કહેવાડયુ કે, હુ એક મોટું કામ કરવામા ચોક્કસ છું, મટિ હુ આવી ચકતો નથી, હુ તેને પડતું મૂગને વખારી પાસે આવીને તા માટે કામ બવ પાડું? ૪ ને તેઓએ મને એ પ્રમાણે ચાર વખત કહેવડાવી મોકલ્યુ; ને મેં એજ રીતે તેઓને ઉત્તર આપ્યો. ૫ ત્યારે પાવમી વખતે સાન્નાલ્લાટ પોતાના ચાકરને તેના દાથમા એક ખુલ્લો પત્ર લખને એ ઊભ રીતે મારી પાસે મોકલ્યો; કેતમા એનુ લખેલુ હતુ કે, હેશનનિઓમા એ ઊભરવા આવે છે, ને તેમજ મારમુ કહે છે કે, હું તથા યદુદીઓ દુગો કરવોને મનસુમા કરો છો; એ નવલખને માટે હું કોટ બાધે છે; ને એ અફવા પ્રમાણે હું તેઓનો રાજ ચલા છું. ૭ અને વ યદુદીદમા રાજ છે, એનુ વાસ વિષે યદુદીએમા નહેર કરવા માટે હું પ્રતિષ્ઠા નિન્વા છે; ને દુવે આ વાતો મુજબ રાજને નહેર કરવામાં આવશે. માટે દુવે આવ, ને આપણે એમા મન મલકવ કરીને ત્યારે ને તેને કહેવડાવી મોકલ્યુ કે, જેમ હું કહે છે તે પ્રમાણે તો કંઈ થતું નથી, પણ તે વાસ પોતાના મનમાથી હું કહી કાઢે છે કેમકે તેઓ સર્વે અમને એ મલકવથી બિટીવડાવવા ઇચ્છતા હતા કે, અમારા દાથ તે કામમા

એવા કમલોર થાય, કે તે થાયજ નહિ. પણ દુવે [હે દેવ], મારા દાથ હું બળવાન કર

૧૦ અને મહેટાબએલના પુત્ર દલાયાદના પુત્ર શમા-યાદને ઘેર હુ ગયો; તે [બારણા] બંધ કરી અર બરાજ રહ્યો હતો; ને તેણે કહ્યું કે, આપણે દેવના ઘર મધ્યે મદિરમાં એમા થઇને મદિરનાં કમારો બંધ કરીએ; કેમકે તેઓ વને મારી નાખવા સાડ આવશે; હા, તેઓ વને મારી નાખવા રાતે આવશે. ૧૧ અને મેં કહ્યું કે, હું મારા જેવા માણસે નાસતું જોઇએ? ને મારા જેવી પદિનેા માણસ બીજે કોણુ હશે, કે ને પોતાનો છવ બચાવવા સાડ મંદિરમા પેસશે? હુ અંદર નહિજ પેસુ. ૧૨ અને મેં ખ્યાલ કીરો તો, જુઓ, દેવે તેને મોકલ્યો નહોતો; પણ તે આ ભવિષ્યવાદ મારી વિરૂદ્ધ બોલ્યો હતો; ને ટાળીયાદે તથા સાન્નાલ્લાટે તેને લાંચ આપી રાખ્યો હતો. ૧૩ એ કારણને માટે તેને લાંચ આપીને રાખ્યો હતો, કે હું બિટી નહ, ને એ પ્રમાણે કુરીને પાપ કર, ને મને નિંદવા સાડ તેઓને અપકીર્તિનું નિમિત્ત મળે ૧૪ દે મારા દેવ, ટાળીયાદનુ ને સાન્નાલ્લાટનુ તેઓનાં આ કૃષ્ટ પ્રમાણે હુ રમરણ કરજે, ને નોઆથાદ ભવિષ્યવાદેલુ તથા બાકીના ભવિષ્યવાદીઓ, જે મને દસવવા ઇચ્છતા હતા, તેઓનુ પણ.

૧૫ તો અલ્લ મારની પચ્ચીસમી તારીખે, એટલે બાવન દિવસમા, કોટ પૂરો થયો. ૧૬ અને અમારા સર્વ શત્રુઓએ એ વિષે સામગ્યુ, ત્યારે એમ થયુ કે, અમારી આસપાસના સર્વ વિદેશીઓને હર લાગ્યો, ને તેઓ પોતાની નજરમા અતિશય દલકા પડ્યા; કેમકે આ કામ અમારા દેવથી થયેલુ છે એ તેઓને ભણ્યુ. ૧૭ વળી તે દિવસોમાં યદુદાદના અમારોએ ટાળીયાદ પર ધણા પત્રો મોકલ્યા; ને ટાળીયાદનાં [પત્રો] પાનુ તેમના ઉપર આવ્યા. ૧૮ કેમકે યદુદાદનાં ધણાએ તેની આનજ સોસન ખાધલા હતા, કેમકે તે આસદના પુત્ર શમાન્યાદનેા જમાઇ હતો, ને તેનો પુત્ર યદોદાનાન બેરેખ્યાદના પુત્ર મણ્ણ-મની પુત્રી સાથે પરવ્યો હતો. ૧૯ વળી તેઓ મારી આનજ તેના મુદર્યા કટી બગાવતા હતા, ને મારી [બોલેલી] વાતો તેને કહી દેતા. [અને] ટાળીયાદ મને બિટીવડાવવા સાડ પત્રો મોકલતો હતો.

૭ દુવે કોટ બાધ્યો, ને મેં કમારો ચોટયા, ને દ્રાક્ષાએ તથા નવયાઓ તથા ચેન્દીઓની

નિમણુક કરવામા આવી, ત્યાર પછી એમ થયુ કે,
 ૨ મેં યરશાયેમને મારા ભાઇ હનાનીના તથા કિહાના
 અમલદાર હનાન્યાહના હવાલામા સોંપ્યુ, કેમકે તે
 માણસ વિશ્વાસુ તથા ધણાઓ કરતા દેવથી વિરોધ
 બિહીનારો હતો. એમને મેં તેમને કહ્યુ કે, દિવસને
 તાપ ચાય ત્યાં મુઠ્ઠી યરશાયેમના દરવાજા ઉઘાડવા
 નહિ, ને [ચોખીદારો] ત્યાં હાજર રહે તે દરમ્યાન
 તેઓ કમાડો બધ રાખે, ને તમારે ભુગળો દેવી, ને
 યરશાયેમના રહેવાશીઓમાથી પેહેરા કરાવવા, એટલે
 પ્રત્યેક જણને પોતાના પેહેરામા પોતાના ધરની સાથે
 [ચોખી કરવા માટે] ૪ હવે નગર વિસ્તીર્ણ તથા મોઢું
 હઠું, પણ એમા લોક થોડા હતા, ને ધરો બાધેલા
 નહોતા ૫ અને મારા દેવે મારા મનમા એક આશુ
 કે, અમીરોને તથા અમલદારોને તથા લોકોને, વંશ
 વળી પ્રમાણે તેમની ગણતરી કરવા માટે, એકા કરવા
 અને જેઓ પહેલા આવ્યા હતા તેઓની વતીવળીતુ
 પુસ્તક મને મળ્યુ, ને તેમા એક લખેલુ મને જડ્યુ કે,
 ૧ જેઓ શુલામીનીઓ લઇ જવાયા હતા, જેઓને
 બાબેલનો શાન નબ્તખાદનેસ્સાર લઇ ગયો હતો,
 તેઓમાના જેઓ પાછા આવ્યા, તે પ્રજાના લોકો,
 એટલે જેઓ યરશાયેમના તથા ચહુદાહમા પોત
 પોતાના નગરમા પાછા આવ્યા, તેઓ આ છે, જેટલે
 જેઓ ઝરબબેલ, યેશુઆ, નહેમ્યાહ, અઝાર્યાહ,
 રાઆમ્યાહ, નાહમાની, મોહાયાય, બિટશાન, મિસ્થે-
 રથ, બિગ્વાય, નહુમ, [તથા] બાઅનાહની સાથે
 આવ્યા તે ઇસ્રાએલ લોકના મનુષ્યની ગણના;
 ૮ પારોશના પુત્રો, બે હજાર એક સો ને બોતેર,
 ૯ શફાથાહના પુત્રો, ત્રણસે ને બોતેર ૧૦ આસહના
 પુત્રો, છસે ને બાવન ૧૧ યેશુઆ તથા થોઆબના
 પુત્રોમાના પાંદાથ મોઆબના પુત્રો, બે હજાર આઠસ
 ને અરાદ ૧૨ એલામના પુત્રો, એક હજાર બસે ને
 ચોપન ૧૩ ઝાતૂના પુત્રો, આઠસે ને પિસ્તાળીસ
 ૧૪ ઝાકાયના પુત્રો, સાતસે ને સાઠ ૧૫ બિન્નુહના
 પુત્રો, છસે ને ઉડાળીસ ૧૬ બેબાથના પુત્રો, છસે ને
 અહુલીસ ૧૭ આઝાહના પુત્રો, બે હજાર ત્રણસે ને
 બાવીસ ૧૮ અરોનીકામના પુત્રો, છસે ને સડસેઠ
 ૧૯ બિગ્વાયના પુત્રો, બે હજાર ને સડસેઠ ૨૦ આદી-
 નના પુત્રો, છસે ને પચાવન ૨૧ હિઝકીયાહના આદે-
 રના પુત્રો, અહુલુ ૨૨ હાથુમના પુત્રો, ત્રણસે ને
 અહુલીસ ૨૩ બેસાયના પુત્રો, ત્રણસે ને ચોવીસ
 ૨૪ હારીફના પુત્રો, એક સો ને બાર ૨૫ ગિબ્યોનના

પુત્રો, પંચાલુ ૨૬ બેથલેહેમના તથા નટોફાહના
 મનુષ્યો, એક સો ને અઢ્યારસી ૨૭ અનાથોથના
 મનુષ્યો, એક સો ને અહુલીસ ૨૮ બેથ-આઝમાવે-
 થના મનુષ્યો, બેતાળીસ ૨૯ કિર્થાય ચમારીમના,
 કરીરાહના તથા બચેરેથના મનુષ્યો, સાતસે ને
 તેતાળીસ ૩૦ રામાહના તથા ગેબાના મનુષ્યો, છસે
 ને એકવીસ ૩૧ મિખ્માસના મનુષ્યો, એક સો ને
 બાવીસ ૩૨ બેથેલના તથા આથના મનુષ્યો, એક
 સો ને ત્રેવીસ ૩૩ બીન નબોના મનુષ્યો, બાવન
 ૩૪ બીન એલામના પુત્રો, એક હજાર બસે ને ચોપન
 ૩૫ હારીમના પુત્રો, ત્રણસે ને વીસ ૩૬ યરેબોના
 પુત્રો, ત્રણસે ને પિસ્તાળીસ ૩૭ લોહના, હાદીહના
 તથા ઓનોના પુત્રો, સાતસે ને એકવીસ ૩૮ સના-
 આહના પુત્રો, ત્રણ હજાર નવસે ને ત્રીસ ૩૯ ચાન્કોઃ
 ચદાયાહના પુત્રો, યેશુઆના ધરનાઓના, નવસે
 તોતેર ૪૦ હમ્મેરના પુત્રો, એક હજાર ને બાવન
 ૪૧ પાસહરના પુત્રો, એક હજાર બસે ને સુડાળીસ
 ૪૨ હારીમના પુત્રો, એક હજાર ને સત્તર ૪૩ લેવીઓ
 યેશુઆના ને હાલીએલના પુત્રો, હોદવાહના પુત્રો-
 માના, ચુમ્મેતેર ૪૪ અવેયાઓ આસાફના પુત્રો,
 એક સો ને ઉડાળીસ ૪૫ દારપાળો શાલ્લુનના
 પુત્રો, આદેરના પુત્રો, યાકમેહનના પુત્રો, આફુબના
 પુત્રો, હદીહના પુત્રો, થોબાયના પુત્રો, એક સો ને
 આઢવીસ ૪૬ નથીનીમ. સીહાના પુત્રો, હસકાના
 પુત્રો, યાબ્બાઓથના પુત્રો, ૪૭ કેરોસના પુત્રો,
 સીઆના પુત્રો, પાહોનના પુત્રો, ૪૮ લબાનાના પુત્રો,
 હમાબાના પુત્રો, શાલ્માયના પુત્રો, ૪૯ હાનાનના
 પુત્રો, બિલ્લના પુત્રો, ગાહારના પુત્રો, ૫૦ રઆયાહના
 પુત્રો, રમીનના પુત્રો, નકોહાના પુત્રો, ૫૧ આઝામના
 પુત્રો, ઉઝાના પુત્રો, પાસેઆહના પુત્રો, ૫૨ બેસા-
 યના પુત્રો, મેઉનીમના પુત્રો, નપૂશસીમના પુત્રો,
 ૫૩ બાકબૂના પુત્રો, હાફુકાહના પુત્રો, હાફુરના પુત્રો,
 ૫૪ બારલીથના પુત્રો, મહીદાના પુત્રો, હાસોના પુત્રો,
 ૫૫ બાહોસના પુત્રો, સીસરાના પુત્રો, તેમાહના પુત્રો,
 ૫૬ નસીઆહના પુત્રો, હદીફાના પુત્રો, ૫૭ સુલેમાનના
 સેવકોના પુત્રો, સેલાયના પુત્રો, સોફેરેથના પુત્રો,
 પરીદાના પુત્રો, ૫૮ ચાઅરના પુત્રો, દાહોનના પુત્રો,
 બિલ્લના પુત્રો, ૫૯ શફાથાહના પુત્રો, હાદીહના
 પુત્રો, થોબેરેથ હાસ્સબામના પુત્રો, અમેનદા
 પુત્રો, ૬૦ સર્વ નથીનીમ, તથા સુલેમાનના સેવકોના
 પુત્રો, ત્રણસે ને બાલુ ૬૧ અને તેલ-મેલાહ, તેલ-

દાર્શા, રાખ, આદોન, તથા ઇમ્મેરમાંથી, જેઓ પાછા આવ્યા તેઓ આ દત્તા; પણ તેઓ ઇસ્રાએલમાંના દત્તા કે નહિ એ વિષે તેઓ પોતપોતાના પિતૃનું ધર તથા પોતપોતાની આદાશ બતાવી શક્યા નહિ. ૧૬ દાવાદના પુત્રો, રાખી યાહુના પુત્રો, નકોદાના પુત્રો, ઇલે ને બેતાળીસ. ૧૭ અને ચાબકોમાંના; દવાયાદના પુત્રો, દાકોસના પુત્રો, બારિલ્લાયાના પુત્રો; કેમકે એ બિલઆદી બારિલ્લાયાની પુત્રીઓમાંની એકની સાથે પરવચ્ચે હતો, માટે તેઓના નામ પરથી તેનું નામ પડ્યું. ૧૮ જેઓ વંશાવળી પ્રમાણે મહુયા તેઓ [મધ્યે] એઓએ પેમાની વહી શોધી, પણ તે ન મળી; માટે તેઓ ચાબકમાંથી બ્રહ્મ ધયા. ૧૯ અને તિશ્થાયાએ તેઓને કહ્યું કે, ઉમીમ ને ઉમીમ ધારણ કરનાર એક ચાબક ઉભો ધાય ત્યાં સુધી તમારે પરમ પવિત્ર વસ્ત્રોમાંથી ખાંડું નહિ. ૨૦ સુધળી જમાન મળીને, બેતાળીસ દબર ત્રણસે ને સાઠ દત્તા, ૨૧ તે ઉપરાંત તેઓના દાસ તથા તેઓની દાસીઓ, સાત દબર ત્રણસે ને સાઠત્રીસ દત્તા; ને તેઓનાં નવેયા તથા અર્ધચંદ્ર બસે ને પિસ્તાળીસ દત્તા. ૨૨ તેઓના ઘેરા, સાતસે ને છત્રીસ દત્તા; તેઓના અચ્ચર, બસે ને પિસ્તાળીસ; ૨૩ ઉદ, ચારસે ને પાંત્રીસ; ચર્ચેરા, છ દબર સાતસે ને ત્રીસ ૨૪ અને બારીનાં [પરેનાં] મુખમાંના કેટલાએક કામને સારૂ [દ્રવ્ય] આપ્યું તિશ્થાયાએ એક દબર દારિક સોનું, પચાસ પારો, પાચસે ને ત્રીસ ચાબકવસ્ત્રો કાંદારમાં આપ્યાં. ૨૫ અને બારીનાં [પરેનાં] મુખમાંના કેટલાએક ત્રીસ દબર દારિક સોનું, તથા બે દબર ને બસે માનેદ રૂપું કામના કાદારમાં આપ્યાં. ૨૬ અને બારીનાં લોકોએ જે આપ્યું તે, ત્રીસ દબર દારિક સોનું, તથા બે દબર માનેદ રૂપું, તથા સડસેટ ચાબકવસ્ત્ર. ૨૭ દેવે ચાબકો, તથા લે ઊંચો, તથા દારપાળો, તથા મરેવાનો, તથા કેટલાક લોકો, તથા નથીતીમ, તથા સર્વ ઇસ્રાએલ, પોતાનાં નનરાત્રમાં વસ્ત્રા.

અને સાતમે માસ આખ્યો ત્યારે ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાનાં નનરાત્રમાં દત્તા.

અને સર્વ લોક એકમતે પાણીના દરવાજાની સામેનાં ચામાં એકઠા મળ્યા; ને મુસાનું જે નિયમસૂત્ર યહોવાદે ઇસ્રાએલને રજાખણું હતું તેનું પુરુષ દરવાજાનું તેઓએ એકસ નાત્રીને કર્યું. ૨ અને સારના માનેદ પદેવે દિવસે, જમાનની, એટલે પુરુષ

તથા સ્ત્રીઓ તથા સાંભળીને સમજી શકે એવા સર્વની, આગળ એકસ ચાબકે નિયમસૂત્ર આવ્યું. ૩ અને પાણીના દરવાજા સામેના એક આગળ પરોઢિયાવી તે બપોર સુધી, પુરુષ તથા સ્ત્રીઓ તથા સમજી શકે એવાઓની આગળ, તેણે તેમાંથી વાચ્યુ; ને સર્વ લોકના કાન તે નિયમસૂત્રના પુસ્તક તરફ [ધ્યાનથી] ધરેલા હતા. ૪ અને એ કાર્યને સારૂ લોકોના એક આટલો લોકોએ બનાવ્યો હતો, તે પર એકસ સાસી ઉભો રહ્યો; ને તેની પાસે જમણે હાથે માતિ-થ્યાહ તથા શેમા તથા અનાયાહ તથા ઉરીયાહ તથા દિલ્હીયાહ તથા માચસેયાહ, ને તેને હાથે હાથે પદાયાહ તથા મીશાએલ તથા માદ્શીયાહ તથા હાથુમ તથા હારનાહાનાહ, જમાયા, [તથા] મહુલ્લામ ઉભા રહ્યા, ૫ ને એકસાએ સર્વ લોકના દેખતા તે પુસ્તક ઉપાડ્યું, (કેમકે તે સર્વ લોકો ઉભે હતા); ને તેણે તે ઉપાડ્યું એટલે સર્વ લોક ઉભા થયા. ૬ અને યહોવાદ જે મદાન દેવ તેને એકસાએ પચ્ચવાહ આપ્યા; ને સર્વ લોક પોતાના દાસ ઉભા કરીને ઉત્તર આપ્યો કે, આમિન, આમિન; ને તેઓએ માયાં નમાવીને તેઓના મુખ ભૂમિ તરફ રાખીને યહોવાદનું બજન શીઘ્ર ૭ વળી ઘેરૂઆ તથા બાની તથા શેરેબ્યાહ, ચામીન, આકેલ, સાબળયાય, હોદીયાહ, માચસેયાહ, કલીદા, અઝીયાહ, યેઝાબાદ, હાનાન, પદાયાહ તથા લેવીઓ લોકોને નિયમસૂત્ર સમજાવતા હયા; ને લોકો પોતાની જગ્યાએ [ઉભા] રહ્યા હતા. ૮ અને તેઓએ દેવના નિયમસૂત્રના પુસ્તકમાંથી રખબ રીતે વાચ્યુ; ને સમજાવી આવીને તેમને વાચેલું સમજવ્યું. ૯ અને નદેબ્યાદે, એટલે તિશ્થાયાએ, તથા ચાબક એકસ સાસીએ, તથા લોકોને શિશુ આપનાર લેવીઓએ સર્વ લોકને કહ્યું કે, આ દિવસ તમારા દેવ યહોવાદને સારૂ પવિત્ર છે; શોક ન કરવો ને રડવું નહિ કેમકે સર્વ લોક નિયમસૂત્રનાં વચનો સાંભળીને રડતા હતા. ૧૦ પછી તેણે તેઓને કહ્યું કે, પોતાને માર્ગે જાઓ, મુદ ખાઓ, અને ગલ્લ પીઓ, ને જેઓને સારૂ કંઈ તૈયાર કરેલ ન દોષ તેઓને માટે [તેમાંથી] દિવસ ગોઠવો; કેમકે આ દિવસ આખા યહોવાદને સારૂ પવિત્ર છે; તમારે ઉદાસ પણ ન થવું, કેમકે યહોવાદનો આનંદ તમારે સ્થમર્થ છે. ૧૧ અને હાના રહ્યો, કેમકે આ પવિત્ર દિવસ છે, ને ઉદાસ પણ ન થાઓ; જેમ કહીને સર્વ લોકો તે લેવીઓએ સાત પાત્રા. ૧૨ અને

• સર્વ લોક ખાવાને તથા પીવાને તથા હિસ્સા મોકલવાને તથા મોટા હવે કરવાને ગયા, કેમકે જે વચ્ચેના તેઓને વાઝી સમજાવ્યા હતા તે તેઓ સમજ્યા હતા.

૧૨ અને બીજા દિવસે સર્વ લોકોના બાપોના [ધરોના] સુખ્યો, ચાળકો, તથા લેવીઓ, નિયમ-શાસ્ત્રની વાતોને લક્ષ દેવા સાથે, એકરા શાસ્ત્રીની પાસે ટાળે મળ્યા. ૧૪ અને તેઓને નિયમશાસ્ત્રમાં એક લખેલું મળ્યું કે, યહોવાહે મુસા હસ્તક આજ્ઞા દીધી છે કે, સાતમા માસના પર્વમાં ઇસ્રાએલપુત્રોએ માડવાઓમાં રહેવું, ૧૫ ને પોતાના સર્વ નનરોમાં તથા યજ્ઞશલેખમાં એક જાહેર કરવું તથા ટંદોરો પિટા વગેરે કે બહાર નિકળીને કુચર ઉપર ભરવો, ને લેખ પ્રમાણે માડવા કરવા સાથે વૈતરુશની ડાળીઓ તથા દેવદારની ડાળીઓ તથા મેરીની ડાળીઓ તથા ખજૂરીની ડાળીઓ તથા ધટાદાર ઝાડની ડાળીઓ લઈ આવો. ૧૬ માટે લોક જઈને તે લઈ આવ્યા, ને તેઓમાંના પ્રત્યેકે પોતાના ધરના ધાબા પર, તથા પોતાના આગણમાં, તથા દેવના ધરના આગણમાં, તથા પાણીના ફરવાળના ચોકમાં, તથા એકાધમની લાગળના ચોકમાં પોતાને સાથે માડવા કીધા. ૧૭ અને જેઓ ગુલામગીરીમાંથી પાછા આવ્યા હતા તેઓની આખી જમીન માડવા કરીને માડવામાં વસી, કેમકે નૂનના પુત્ર યેશુઆના દિવસોથી માંડીને તે દિવસ સુધી ઇસ્રાએલપુત્રોએ એક કીધું ન હતું અને મહા મોટા આનંદ થયા. ૧૮ અને પહેલા દિવસથી તે ઉજા દિવસ સુધી પ્રતિદિન તેણે દેવના નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક વાંચ્યું, ને તેઓએ સાત દિવસ પર્વ પાળ્યું, ને આઠમે દિવસે નિયમ પ્રમાણે આખરની સજાનો દિવસ હતો.

૯ હવે એ માસને ચાવીસમે દિવસે, ઇસ્રાએલ-પુત્રો ઉપવાસ કરીને, વાટ પહેરીને, ને પોતા પર ધૂળ નાખીને ભેગા થયા. ૨ અને ઇસ્રાએલના સત્તાન સર્વ પારજનોથી અલગ થયા, ને તેઓએ ઉલા રહીને પોતાના પાપ તથા પોતાના પિતૃઓના જન્યાયો કબૂલ કીધા. ૩ અને તેઓએ પોતાની જન્યાયો ઉલા રહીને એક પોહોર સુધી પોતાના દેવ યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક વાંચ્યું, ને [બીજા] પોહોરકર તેઓએ [પાપ] કબૂલ કરીને પોતાના દેવ યહોવાહનું ભજન કીધું. ૪ ત્યારે યેશુઆ તથા બાની, કાલીએલ, રાબાન્યાહ, છુત્રો, ચેરેબ્યાહ, બાની, કનાની, એઓએ લેવીઓની સીડી ઉપર રહીને મોટે

સાથે પોતાના દેવ યહોવાહની વિનંતી કીધી. ૫ ત્યારે યેશુઆ તથા કાલીએલ, બાની, હશાબન્યાહ, ચેરેબ્યાહ, હોદીયાહ, રાબાન્યાહ, પયાહાહ, એ લેવીઓ બોલ્યા કે, ઉલા અમને પોતાનો યહોવાહ દેવ ને અનાધનન છે તેની સ્તુતિ કરો, ને ધન્ય હોજો તારા ગૌરવી નામને, જે એકલું જીવ છે કે તે સર્વ ધન્યવાદ તથા પ્રશંસાની બહાર છે. ૬ તું એકલો, હા, તું એકલો જ યહોવાહ છે, તે આકાશ, આકાશીન આકાશ, તથા તેઓનું સર્વ સૈન્ય, પૃથ્વી તથા તે પરની સર્વ વસ્તુઓ, સમુદ્રો તથા તેઓમાંના સર્વ હૃદય કીધા છે, ને તું તે સર્વનું રક્ષક કરે છે, ને આકાશનું સૈન્ય વને ભરે છે. ૭ તું તે જ યહોવાહ દેવ છે, કે જેણે ઇબ્રામને પસંદ કીધો, ને તેને કાસીઓના ઉરમાંથી કાઢી આવ્યો, ને તેનું નામ ઇબ્રાહીમ પાડ્યું. ૮ અને તેનું અત કરણ વને તારી સન્મુખ વિધાસુ માલમ પડ્યું, ને કનાનીઓનો, હિત્તીઓનો, અમોરીઓનો, ને પરીક્રમીઓનો, ને ચબૂસીઓનો, ને ગિર્ગીશીઓનો દેશ આપવાનો, એટલે તેના સત્તાનને આપવાનો, કરાર તે તેની સાથે કીધો, ને પોતાનું વચન પાળ્યું છે, કેમકે તું ન્યાયી છે. ૯ અને તેં મિસરમાં અમારા પિતૃઓનું કૃપા બોધ્યું, ને સૂક સમુદ્ર આગળ તેઓની બૂમ સાંભળી, ૧૦ અને તેં કારૂન પર તથા તેના સર્વ આકારો પર, ને તેના દેશના સર્વ લોક પર, ચિન્હો તથા ચમત્કારો દેખાડ્યા, કેમકે તું બહુતો હતો કે તેઓ તેમની પ્રત્યે અર્ચિષ્ઠપણાથી વર્તતા હતા, ને તેં પોતાનું નામ પ્રતિષ્ઠિત કીધું, જેમ આજ છે તેમ. ૧૧ અને તેં તેઓની આમળથી સમુદ્રના બે ભાગ કરી નાખ્યા, ને તેથી તેઓ સમુદ્ર મધ્યે કોરી ભૂમિ ઉપર ચાલીને પેલે પાર ગયા, ને જેમ પત્થરને મહા જળમાં [ફેંક] તેમ, તેઓની પહેલાં ભાગેલાઓને તેં ઉડાણમાં ફેંકી દીધા. ૧૨ વળી દિવસે મેથસ્તકથી, તથા જે માર્ગે તેઓએ જવું બેઠ્યું, તેમાં તેઓને પ્રકાશ આપવા સાથે, રાત્રે અગ્નિસ્તંભથી તેં તેઓને દેખ્યા. ૧૩ સિનાય પર્વત પર પહોંચીને તું ઉતરી આવ્યો, ને આકાશમાંથી તું તેઓની સાથે બોલ્યો, ને વાસ્તવિક કુકમે તથા સત્ય નિયમે, સારા વિધિઓ તથા આજ્ઞાઓ તેં તેઓને આપ્યા, ૧૪ અને તેં પોતાના પવિત્ર સાબ્બાથોની તેઓને ભણી પાડી, ને પોતાના સેવક મુસાની હસ્તક તેં તેઓને આજ્ઞાઓ તથા વિધિઓ તથા નિયમશાસ્ત્ર કરાવ્યા, ૧૫ ને તેઓની ભૂખને સાથે તેં તેઓને

આહારથી અન્ન આપ્યું, ને તેઓની તૃપ્તિને સારૂ ખટ-
કમાંથી પાણી કાઢ્યું; ને જે દેશ તેઓને આપવા
સારૂ તે પોતાનો દાઘ ઉઘોડી કરી દહોતો, તેને કબજે
લેવા સારૂ તેમાં જ્વાની તો તેઓને આજ્ઞા કીધી.
૧૬ પણ તેઓએ તથા અમારા પૂર્વજોએ ગર્વ કરીને
પોતાની ગરદન અકબડ કરી, ને તારી આજ્ઞાઓને કાન
ન થયો, ૧૭ ને [તારે] કહ્યું માન્યું નહિ, ને તારા અમ-
લારો જે તે તેઓ મધ્યે કીધા, તે તેઓએ ક્યાનમાં
રાખ્યા નહિ; પણ તેઓએ પોતાની ગરદન અકબડ
કીધી, ને પોતાની ચુલામાં સ્થિતિમાં પાછા જવા
મટિ દેંગો કરીને એક આગેવાન કરાવ્યો; પણ તે
ક્ષમા કરવા તાપર, કૃપાળુ તથા રહેમી, મંદ કોષી
તથા પુષ્કળ દયાળુ એવા હેવ છે, ને તે તેઓને મૂજી
દીધા નહિ ૧૮ હા, તેઓએ પોતાને મટિ કાળેલું
વાહરડું બનાવીને કહ્યું કે, તને મિસરમાંથી કાઢી લાવ-
નાર તારી હેવ તે આ છે, એમ તેઓએ પહાં કોધજ-
ન કામી કીધાં; ૧૯ તો પણ તે તારી પુષ્કળ દયાથી
તેઓને અરવ્યમાં મૂજી દીધા નહિ; તેઓને માર્ગમાં
દોરણ સારૂ વિવરે તેઓ ઉપરથી મેવરત્તણ ખસલો
નહિ; તેમજ તેઓને પ્રકાશ આપવા માટે, તથા જે
માર્ગે તેઓને જવાનું હતું તે તેમને દેખાડવા માટે,
શરે અગ્નિરત્તણ [ખસલો] નહિ. ૨૦ ૭મી તેઓને
બોધ કરવા સારૂ તે પોતાનો ઉત્તમ આત્મા આપ્યો,
ને તારા માતા તેઓના રહેમી પાછા રાખ્યા નહિ, ને
તેઓની તૃપ્તિને સારૂ તેઓને પાણી આપ્યું. ૨૧ હા,
આળીસ વર્ષ સુધી તે તેઓને અરવ્યમાં નિભાવ્યા;
તેઓને કરાની બિટા નહોતી; તેઓનાં વસ્ત્રો જૂનાં
થયાં નહિ, ને તેઓના પગ સુખ્યા નહિ. ૨૨ ૭મી તે
તેઓને રાજ્યો તથા પ્રજાઓ આપ્યાં, કે જે તેઓના
હિરણ્ય પ્રમાણે તે વહેંચી આપ્યાં; એમ સીદોનના
દેશનું, એટલે દેસ્મેનના રાજ્યો દેશનું, તથા બારા-
નના રાજ્ય ઓગના દેશનું વતન તેઓને પ્રાપ્ત થયું.
૨૩ ૭મી તે તેઓના વંશજોને આક્રમણ વારાઓની
પેઠે વધાર્યા; ને જે દેશ વિષે તે તેઓના પૂર્વજોને કહ્યું
હતું કે, તેઓ તેમાં પ્રવેશ કરીને તેનું વતન પ્રાપ્ત
કરશે, તેમાં તે તેઓને લાવ્યો. ૨૪ એમ તે વંશજોએ
અંદર પ્રવેશ કરીને તે દેશનું જન પ્રાપ્ત કીધું, ને તે
તેઓની સામે તે દેશના રહેવાસી જ્વાનીઓને પરા-
જિત કીધા, ને તેઓને તથા તેઓના રાજ્યોને, તથા
તે દેશના લોકોને તેઓના હાથમાં આપ્યા, કે એઓ

તેમને પોતાની મરજી પ્રમાણે કરે ૨૫ અને તેઓએ
કિર્વાનાનાં શેઠેરો તથા રસાળ ભૂમિ લઈ લીધાં; ને
અર્ધ ઉત્તમ વસ્તુઓથી લગભગ ધરો, બોરેલા કુના,
દ્રાક્ષવાડીઓ, તથા બેતવાડીઓ, તથા પુષ્કળ ફળજોડો
તેઓના કબજામાં આપ્યાં; એમ તેઓ પાછાને ધરાયા,
ને ખુદ થયા, ને તારી મોટી કૃપામાં આનંદિત થયા
૨૬ તો પણ તેઓ અલુકલાગરા થયા, ને તારી વિરૂદ્ધ
તેઓએ દેંગો કીધા, ને તારા નિયમશાસ્ત્રને તેઓએ
પોતાની પીઠ પાછળ ફેંધ્યું, ને જે તારા ભવિષ્યવાદીઓ
તેઓને કુરીથી તારી બહી ફેરવવા સારૂ તેઓની
વિરૂદ્ધ સારૂ આપતા હતા, તેઓને તેમણે મારી
નાખ્યા, ને તેઓએ પહાં કોધજનક કામી કીધાં
૨૭ માટે તે તેઓને તેઓના ચતુર્યોના હાથમાં સોંપ્યા,
ને તેઓએ તેઓને સંતાપ્યા. અને તેઓએ પોતાના
સંકટ સમયે તારી આજ્ઞા જૂન પાડી, ત્યારે તે આહાર-
માંથી સાંભળ્યું; ને તારી પુષ્કળ રહેમ પ્રમાણે તે
તેઓને ઉદ્ધારો આપ્યા, જેઓએ તેઓના ચતુર્યોના
હાથમાંથી તેઓને જાચાવ્યા. ૨૮ પણ તેઓને વિસામો
મળ્યો, એટલે કુરીથી તેઓએ તારી ચતુર્યોનું દુષ્કર્તા
કીધી; તે માટે તે તેઓને તેઓના ચતુર્યોના હાથમાં
રહેવા દીધા, માટે તેઓએ તેમના ઉપર ધણીપણું
કીધું; તો પણ ત્યારે તેઓએ પાછા કુરીને તારી
આજ્ઞા જૂન મારી, ત્યારે તે આહારમાંથી સાંભળીને,
તારી દયા પ્રમાણે, બહુ વાર તેઓને છોડાવ્યા; ૨૯ ને
તેઓને તારા નિયમમાં પાછા લાવવાને તે તેઓની
વિરૂદ્ધ સારૂ આપી; તો પણ તેઓએ ગર્વ કરીને
તારી આજ્ઞાઓને કાન ન દીધા, પણ તારા હુકમે,
(જેમને જે કામ પાળે તે તેઓથી જીવે,) તેઓની
વિરૂદ્ધ તેઓએ પાપ કીધાં, ને ખોંધ પાછી ખેંચી
લીધી, ને પોતાની ગરદન અકબડ કરીને સાંભળવા
આણી નહિ. ૩૦ તો પણ તે તેઓ પ્રત્યે બહુ વરસો
સુધી ખાધોશી રાખી, ને તે તેઓની વિરૂદ્ધ તારા
આત્માવડે તારા ભવિષ્યવાદીઓની હરનક સારૂ
આપી; પણ તેઓએ કાન દીધા નહિ; એ માટે તે
દેશના લોકોના હાથમાં તેઓને આપી દીધા. ૩૧ તો
પણ તે પોતાની મદદ દયાને લીધે તેઓના ઉક અંત
આવ્યો નહિ, ને તેઓને મૂજી દીધા નહિ; કેમકે તે
કૃપાળુ તથા દયાળુ હેવ છે. ૩૨ તો 'હવે, હે અમારા
હેવ, મોટા, પરાક્રમી તથા લયધોગ્ય હેવ, કરાર તથા
દયા રાખનાર, આરશૂરના રાજ્યોના વખતથી તે

આજ દિન સુધી જે સર્વ કષ્ટ અમારા પર, અમારા રાજ્યો પર, અમારા સરદારો પર, તથા અમારા યાજ્ઞો પર, તથા અમારા અવિધ્વવાગીઓ પર, તથા અમારા પિતૃઓ પર, તથા તારા સર્વ લોકો પર પડ્યું છે, તે તારી નંદરમા જૂજ ન લાગે. ૩૩ પરંતુ જે સર્વ અમારા પર આવી પડ્યું છે તે સળધી તું ન્યાયી છે, કેમકે તું વાળખી કીધું છે, પણ અમે દુષ્ટતા કીધી છે. ૩૪ અને અમારા રાજ્યોએ, અમારા સરદારોએ, અમારા યાજ્ઞોએ તેમજ અમારા પિતૃઓએ તારો નિયમ પાળ્યો નથી, ને તારી આજ્ઞાઓ ને તારા સાક્ષ્યો જોયો વડે તું તેઓ વિરુદ્ધ સાક્ષી આપી, તેઓને તેઓએ લક્ષ દીધું નથી. ૩૫ કેમકે તેઓએ પોતાના રાજનમા, ને જે તારો મોટો ઉપકાર તું તેઓ પર કીધો તેમા, તથા જે વિશાળ ને રસાળ દેશ તું તેઓની સન્મુખ આપ્યો તેમા, તારી સેવા કીધી નહિ, ને તેઓ પોતાના કુકર્મોથી પાઠા કર્યા નહિ. ૩૬ જો, અમે આજ દાસો છીએ, ને જે દેશ તું અમારા પૂર્વજોને આપ્યો એ માટે કે તેનું કળ તથા તેની ઉત્તમ ઉપજ તેઓ આપ તેમાજ, જો, અમે દાસો છીએ. ૩૭ અને અમારા પાપોને લીધે જે રાજ તું અમારી ઉપર કરાવ્યો છે તેઓને તે બહુ ઉપજ આપે છે, વળી તેઓ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે અમારા પંડ પર તથા અમારા જનવર પર સત્તા ચલાવે છે, ને અમે મોટા સકટમા છીએ. ૩૮ અને જે સર્વને લીધે અમે એક નક્કી કરાર કરીએ છીએ, ને તે નોખીએ છીએ, ને અમારા સરદારો, અમારા લેવાઓ [તથા] અમારા યાજ્ઞો તેની ઉપર મુદ્રા કરે છે.

૧૦ અને જેઓએ મુદ્રા કરી તેઓ આ હતા, એટલે હાહ્યાહનો પુત્ર નહેમ્યાહ તિર્તાયા, ને સિદકીરાહ, ૧ સરાયાહ, અગ્રાયાહ, વિર્મયાહ, ૨ પારાહર, અમાયાહ, માલકીયાહ, ૪ હાર્દેશ શબ્દા ન્યાહ, માહરૂખ, ૫ હારીમ, મરેમોય, જોબાયાહ, ૬ દાનીયેલ, વિત્રગોન, ગારૂખ, ૭ મહુલ્લામ, અળીયાહ, મીયામીન, ૮ માખ્લાયાહ, બિલ્તાય, રામાયાહ, જે યાજ્ઞક હતા. ૯ અને લેવીઓ આ હતા, એટલે અગ્રાયાહનો પુત્ર યેશુઆ, હેનાદાદના પુત્રો-માના બિન્નૂહ, કામીએલ, ૧૦ ને તેઓના લાઇઓ રાખાન્યાહ, હોદીયાહ, કલીયા, પલાયાહ, હાનાન, ૧૧ મીખા, રહોબ હરાખ્યાહ, ૧૨ ઝાકૂર, ચેરેખ્યાહ, રાખાન્યાહ, ૧૩ હોદીયાહ, બાની, બનીનુ. ૧૪ લોકોના

મુખ્યો, પારોરા, પાહાય મોઆબ, એનામ, ગાપૂ, બાની, ૧૫ જુત્રો, આગાદ, બેભાય ૧૬ અદોનીયાહ, બિગરાહ, આદીન, ૧૭ આદેર, હિઝકીયાહ અઝૂર, ૧૮ હોગીયાહ હાયમ, બેસાય, ૧૯ હારીફ, અનાથોય, નોબાર, ૨૦ માગીઆરા, મહુલ્લામ, હેઝીર, ૨૧ મરોઝાબેવ, સાદોક, ચાર્દ્યા, ૨૨ પનાટયાહ, હાનાન, અનાયાહ, ૨૩ હોશીઆ, હનાન્યાહ હારશૂખ, ૨૪ હાલોહશ, પિલ્હા, રોમેક, ૨૫ રૂહમ, હરાખ્યાહ, માચસેયાહ, ૨૬ ને અલીયાહ, હાનાન, આનાન, ૨૭ માહબ, હારીમ, આગનાહ ૨૮ અને બાગીના લોકો, યાજ્ઞકો, લેવીઓ, દારપાળો, મરેયાઓ, નયીનીમ, તથા જેઓ દેવના નિયમશાસ્ત્રન માટે દેશીના લોકોથી અનગ થયા હતા, તેઓ સર્વ, તેઓની સ્ત્રીઓ, તેઓના પુત્રો તથા તેઓની પુત્રીઓ, એટલે જે સર્વ જાણતા તથા સમજતા હતા, ૨ તેઓ પોતાના લાઇઓને [તથા] પોતાના અમીરોને વળી રહ્યા, ને પોતાને આથે રાખ તથા સોગન લીધા કે દેવના સેવક મુસાની હરેક અપાવના દેવના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે અમારે ચાલવુ, ને અમારા પ્રભુ યહોવાહની સર્વ આજ્ઞાઓ તથા તના હુકમો તથા તના વિધિઓ પાળવા ને તેનો અમલ કરવો, ૩૦ ન અમારે પોતાની પુત્રીઓ દેશના લોકોન ન દેવી, ન તેઓની પુત્રીઓ અમારા પુત્રોને માટે ન લેવા, ૩૧ ને જે દેશના લોકો સાખ્યાય દિવસે માલ કે કંઈ ખાવાનું વેચવા લાવે, તે સાખ્યાથે કે પવિત્ર દિવસે અમાર તેઓ પાસેથી ખરીદ કરવું નહિ, ને સાતમું વર્ષ તથા સર્વ લેણુ છોડી દેવું. ૩૨ વળી અમે પોતાના દેવના ધરની સેવાને વાસ્તે દર વર્ષે એક તૃતિયાથી શેકેલ આપવાનો પોતાને માટે નિયમ કરાવ્યો, ૩૩ એટલે અપેલો રોટલીને સાંર, ને નિત્યના ખાતાર્પણને સાંર, તથા સાખ્યાથોના અને અમાવાસ્થ્યાઓના નિત્યના દહનીયાર્પણને સાંર, મુકરર પર્વોને સાંર, તથા પવિત્ર વસ્તુઓને સાંર, તથા હંસા એલને વાસ્તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને માટે પાપાધાર્પણને સાંર, તથા અમારા દેવના ધરના સર્વ કાર્યને સાંર. ૩૪ અને નિયમશાસ્ત્રમા લખ્યા પ્રમાણે, અમારા દેવ યહોવાહની વેળી પર જાળવા સાંર, અમારા પિતૃઓના ધરો પ્રમાણે, દર વર્ષે કરાવેલે સમયે અમારા દેવના ધરમા લાકડાના અપણો લાવવા માટે, અમે, એટલે યાજ્ઞકો, લેવીઓ, તથા લોકોએ, ચિટ્ટીએ નાખી. ૩૫ અને અમારી ભૂમિના પ્રથમ ફળો તથા

સર્વ અતનાં ઝાડોનાં સર્વ ફૂલોમાંના પ્રથમ ફૂલો, દર
વં યદોવાહના ધરમાં લાવવા માટે પશુ [ચિહ્નિઓ
નાખી]. ૩૬ વળી નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે,
અમારા પુત્રોમાંના પ્રથમજનિત, તથા અમારાં જન-
વરોનાં [પ્રથમજનિત], ને અમારાં ડોરોનાં તથા
અમારાં ઘેરાં બકરાંનાં પ્રથમજનિતને અમારા દેવને
ઘેર, ને યાજ્ઞકો અમારા દેવના ધરમાં સેવા કરે છે
તેઓના પાસે આજીવન માટે પશુ [ચિહ્નિઓ નાખી].
૩૭ અને અમારા બાંધિલા લોટના પ્રથમમાં, તથા
અમારા ઉચ્છાદીયાપણા, ને સર્વ પ્રકારના ઝાડોના
ફૂલો, દ્રાક્ષરસ તથા તેલ યાજ્ઞકોના પાસે અમારા
દેવના ધરની યોરડીઓએ, ને અમારી જમીનની
ઉપજના દશમાસો લેવીઓ પાસે, લાવવા માટે પશુ
[ચિહ્નિઓ નાખી]; કેમકે એ લેવીઓ અમારી ખેતીનાં
સર્વ નગરોમાં દશમાસો લે છે. ૩૮ અને લેવીઓ
દશમાંથી લે, તે સમયે હાર્શનના પુત્ર યાજ્ઞકે તે
લેવીઓ સાથે રહેલું, ને લેવીઓએ તે દશમાંસોનો
દશમાંસ અમારા દેવના ધરમાં, યોરડીઓએ લાંડારમાં
આજીવન. ૩૯ કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રોએ તથા લેવીપુત્રોએ
ધાન્યનું, દ્રાક્ષરસનું તથા તેલનું ઉચ્છાદીયાપણું, ને
યોરડીઓમાં પવિત્રસ્થાનનાં પાસે તથા સેવા કરનાર
યાજ્ઞકો તથા દ્વારપાળો તથા ગવેયાઓ હોય છે, ત્યાં
લાવવું; ને અમે અમારા દેવનું ધર નહિજ વળ્યું.

૧૧ અને યોડોના સરદારો યજ્ઞશાલેખમાં વરયા;
-બાકીના યોડોએ પશુ એ માટે ચિહ્નિઓ
નાખી કે દર દસમાંથી એક [માણસ] પવિત્ર નગર
યજ્ઞશાલેખમાં વસવા માટે લવાય, ને [બાકીના] નવ
ખીનું નગરોમાં [રહે]. ૧ અને જેઓ યજ્જશાલેખમાં
રહેલા સારા રાજપુરુષોથી આગળ પડ્યા, તે સર્વ
માણસોને યોડોએ ધન્યવાદ દીધો. ૨ હવે પ્રાંતના જે
આગેવાનો યજ્જશાલેખમાં વરયા તેઓ આ છે; પશુ
ઇસ્રાએલ, યાજ્ઞકો, તથા લેવીઓ, તથા નથીનીમ,
તથા સુલેમા તના સેવકોના પુત્રો ચલુદાહનાં નગ-
રોમાં પૌત્રપૌતાનાં નગરોમાં પૌત્રપૌતાનાં વતનોમાં
રહ્યા. ૪ અને યજ્જશાલેખમાં ચલુદાહના પુત્રોમાંના તથા
બિન્યામીનના પુત્રોમાંના કેટલાએક વરયા. ચલુદા-
હના પુત્રોમાંના; પેરેસના પુત્રોમાંના માદલાએલના
પુત્ર યદાયાહના પુત્ર અબાયોહના પુત્ર અબાયોહના
પુત્ર ઉચ્છાદીનો પુત્ર અપાયાહ; ૫ ને રીલોનીના
પુત્ર અબાયોહના પુત્ર ચોયારીજના પુત્ર અદાયોહના

પુત્ર હઝાયાહના પુત્ર કાલ-હોઝેહના પુત્ર બારખનો
પુત્ર માઅસેયાહ ૬ પેરેસના સર્વ પુત્રો જેઓ યજ્જ-
શાલેખમાં વરયા તેઓ ચારસે ને અડસેટ પરાક્રમી
માણસો હતા. ૭ અને બિન્યામીનના પુત્રો આ છે;
યશાયાહના પુત્ર ઇયોએલના પુત્ર માઅસેયાહના પુત્ર
કાલાયાહના પુત્ર પદાયાહના પુત્ર યોએહના પુત્ર
મશલ્લામનો પુત્ર સાલ્તુ; ૮ ને તેના પછી ગાબ્બાય,
સાલ્લાય, જેઓ નવસે ને અઠ્ઠાવીસ. ૯ અને ઝિશીને
પુત્ર યોએલ તેઓનો ઉપરી હતો; ને હારસનુઆ-
હનો પુત્ર ચલુદાહ, એ નગરનો બીજો અમલદાર હતો.
૧૦ યાજ્ઞકોમાંના; ચોયારીજનો પુત્ર યદાયાહ, ચાખીન,
૧૧ અહીદૂળના પુત્ર મશાયોહના પુત્ર સારોહના પુત્ર
મશલ્લામના પુત્ર હિલ્કીયાહનો પુત્ર સરાયાહ, એ
દેવના ધરનો કારભારી, ૧૨ ને તેઓના ભાઇઓ જેઓ
ધરનું કામ કરતા હતા, તેઓ આકસે ને બાવીસ
હતા; ને માલકીયાહના પુત્ર પારાહરના પુત્ર અબા-
યોહના પુત્ર આમ્લીના પુત્ર પલાહ્યાહના પુત્ર ચરો-
હામનો પુત્ર અદાયાહ, ૧૩ તથા તેના ભાઇઓ, એ
બાપોનાં [ધરોનાં] મુખ્યો, ખસે ને બેતાળીસ; ને
ઇમ્મેરના પુત્ર મશિલ્લેમોયના પુત્ર આહઝાયના પુત્ર
અઝારએલનો પુત્ર અમારસાય, ૧૪ તથા તેઓના
ભાઇઓ, એ પરાક્રમી પુરુષો એક સો ને અઠ્ઠાવીસ;
ને હાગમહોલીમનો પુત્ર ઝાબ્દીએલ તેઓનો ઉપરી
હતો. ૧૫ અને લેવીઓમાંના; સુત્રીના પુત્ર હયા-
બ્યાહના પુત્ર આખીકામના પુત્ર હારશનનો પુત્ર
સમાયાહ; ૧૬ ને લેવીઓના મુખ્યોમાંના શાબ્બથાય
તથા ચોઝાબાહ, કે જેઓ દેવના ધરના બહારના કામ
પર હેખરેખ સખનાર હતા; ૧૭ ને પ્રાર્થનામાં ઉપ-
કારરેલતિનો આરંભ કરવામાં મુખ્ય, એ આસાફના
પુત્ર ઝાબ્દીના પુત્ર મીખાનો પુત્ર માતાન્યાહ હતો,
ને બાકુચકાહ પોતાના ભાઇઓ મધ્યે બીજો હતો;
તથા ચલુદાહના પુત્ર મલાલના પુત્ર શામુઆનો પુત્ર
આબ્દા. ૧૮ પવિત્ર નગરમાં સર્વ લેવીઓ ખસે ને
ચોયારીસ હતા. ૧૯ તે ઉપરાંત આકેફૂબ, ટાક્ષેન તથા
તેમના ભાઇઓ કે જે દેરાબલઓ આગળ ચોકી કર-
નારા દ્વારપાળો હતા, તેઓ એક સો ને બોત્તર હતા.
૨૦ અને બાકીના ઇસ્રાએલીઓ, લેવીઓ, યાજ્ઞકો,
ચલુદાહનાં સર્વ નગરોમાં પૌત્રપૌતાનાં વતનોમાં હતા.
૨૧ પશુ નથીનીમ એકલેખમાં વરયા; ને સીહા તથા
નિરયા નથીનીમના ઉપરીઓ હતા. ૨૨ યજ્જશાલેખના

લેવીઓના ઉપરી પણ, કેવના ધરના કામ પર,
 આસાફના પુત્રોમાંના એટલે જવૈયાઓમાંના મીખાના
 પુત્ર માત્તાન્યાહના પુત્ર દરાબ્યાહના પુત્ર બાનીનો
 પુત્ર ઉઝી હતો. ૧૬ કેમકે તેઓ વિષે રાબની એવી
 આજ્ઞા હતી કે જવૈયાઓને પ્રતિદિનની અત્ય પ્રમાણે
 સુકરર ભનું [આપવું]. ૧૪ અને યહુદાહના પુત્ર
 કેરાહના પુત્રોમાંના મયેઝબએલનો પુત્ર પેથાહાહ
 લોકને લગતી સર્વ બાજતોમાં રાબના હાથ લગો
 રહેતો હતો. ૧૫ અને ખેતરોવાળાં ગામો વિષે યહુદા
 હના પુત્રોમાંના કેટલાએક કિયથ-આબોમાં તથા
 તેના કસબાઓમાં, ને હીથાનમાં તથા તેના કસબા-
 ઓમાં, ને યહાબસએલમાં તથા તેનાં ગામોમાં રહ્યા;
 ૧૬ ને યેશુઆમાં તથા મોલાહાહમાં તથા બેથ-પેલેટમાં;
 ૧૭ તથા હસાર-શુઆહમાં તથા બેર રોબામાં તથા
 તેના કસબાઓમાં; ૧૮ તથા સિહલાગમાં તથા મબે-
 નાહમાં તથા તેના કસબાઓમાં; ૧૯ તથા એન-
 કિમેનમાં તથા સોરાહમાં તથા યાર્બુથમાં; ૨૦ ગનો-
 આહ, આહુલમ તથા તેઓનાં ગામોમાં, લાખીરા
 તથા તેના ખેતરોમાં, અકેહાહ તથા તેના કસબા-
 ઓમાં [વસ્થા] એમ તેઓ બેર-રોબાથી તે દિત્રો-
 મના નીચાણ સુધી વસ્થા. ૨૧ બિન્યામીનના પુત્રો
 પણ ગેનાથી માડીને મિખમારા તથા આયામાં, તથા
 બેથેલ તથા તેના કસબાઓમાં; ૨૨ અનાથોથ, નાબ,
 [તથા] અનાન્યાહમાં; ૨૩ હારોર, રામહ [તથા]
 ગિતાહમમાં; ૨૪ હારીહ, સબાહમ [તથા] નબાહા-
 ઠમાં; ૨૫ લેહ તથા ઓનોમાં, [એટલે] હારીઝરોના
 નીચાણમાં [વસ્થા] ૨૬ અને યહુદાહમાંના લેવીઓના
 કેટલાક વર્ગો બિન્યામીનની સાથે [બેસાયા].

૧૨

હવે જે યાબકો તથા લેવીઓ સખાસ્તએ-
 હના પુત્ર ઝબબામેલની તથા યેશુઆની
 સાથે પાછા આવ્યા તેઓ આ છે; એટલે, સરાયાહ,
 વિમેયાહ, એઝરા; ૧ અમાયોહ, માલ્લુબ, હાફુર,
 હસાબ્યાહ, રહૂમ, મરેમેલ, યહુદ, જિન્થેલ,
 અબીયાહ, ૫ મીયામીન, માઆબ્યાહ, બિલગાહ,
 હસાયાહ, યોયારીબ, યદાયાહ, ઇસલલ, આગેક,
 હિલ્લીયાહ, યદાયાહ. એઓ યેશુઆના દિવસોમાં
 યાબકોમાંના તથા તેઓના ભાઇઓમાંના મુખ્યો
 હતા. ૮ વળી લેવીઓ: યેશુઆ, બિન્નૂથ, હાલીએલ,
 શેરેબ્યાહ, યહુદાહ [તથા] માત્તાન્યાહ, કે જે તેના
 ભાઇઓ સાથે રહતિ ગાયન પર હતો. ૯ અને તેઓના

ભાઇઓ બાકુચ્યાહ તથા ઉત્રો પેદેરામાં તેઓની
 સાથે હતા. ૧૦ અને યેશુઆથી યોયાકીમ યથો, ને
 યોયાકીમથી એલ્યાશીબ યથો, ને એલ્યાશીબથી
 યોયાહા યથો, ૧૧ ને યોયાહાથી યોનાથાન યથો, ને
 યોનાથાનથી યાફુઆ યથો. ૧૨ અને યોયાકીમના
 દિવસોમાં યાબકો, એટલે બાપોનાં [ધરોના] મુખ્યો
 આ હતા; એટલે, સરાયાહનો મરાયાહ; વિમેયાહનો
 હનાન્યાહ; ૧૩ એઝરાનો મથુહામ; અમાયોહનો
 યહોહાનાન; ૧૪ માલ્લુબીનો યોનાથાન; રાબાન્યા-
 હનો યોસેફ; ૧૫ હારીમનો આદના, મરાયોથનો
 હેલ્લય; ૧૬ હદાનો ઝબાયાહ; ગિન્થોનનો મથુહામ;
 ૧૭ અબીયાહનો ઝિબ્બે; બિન્યામીનના મોઆબાહનો
 પિલ્લાય; ૧૮ બિલગાહનો રામ્મુઆ; રામયાહનો
 યહોનાથાન; ૧૯ તથા યોયારીબનો માત્તાય; યદા-
 યાહનો ઉઝી; ૨૦ સાહાયનો હાહાય; આમેહનો
 એમેર; ૨૧ હિલ્લીયાહનો હસાબ્યાહ; યદાયાહનો
 નયાનએલ. ૨૨ એલ્યાશીબના, યોયાહાના, તથા
 યોહાનાનના તથા યાફુઆના દિવસોમાં લેવીઓ
 બાપોના [ધરોના] મુખ્યો તરીકે નોધાયા હતા, ને
 હાયથેરા ધરાનીના રાજ્યમાં યાબકો પણ નોધાયા
 હતા. ૨૩ લેવીના જે પુત્રો બાપોના [ધરોના] મુખ્યો
 હતા, તેજ હાજરૂત્તાતોના પુરતકમાં એલ્યાશીબના
 પુત્ર યોહાનાનના દિવસે સુધી નોધાયા હતા. ૨૪ અને
 લેવીઓના મુખ્યો: હસાબ્યાહ, શેરેબ્યાહ તથા હાલી-
 એલનો પુત્ર યશુઆ, તથા તેઓની સાથા તેઓના
 ભાઇઓ સાનસામે પહેરો રાખીને, ધધરમકા દાઉ-
 દની આજ્ઞા પ્રમાણે, વખાણ તથા ઉપકારરહતિ કરવા
 માટે રહેલા હતા. ૨૫ માત્તાન્યાહ તથા બાકુચ્યાહ,
 યોબાયાહ, મથુહામ, ઝહેમેન, આફુબ, એઓ
 ભાગોના બંદારો આગળ યોકી કરનાર દ્વારપાળો
 હતા. ૨૬ એઓ યેસાહાહના પુત્ર યેશુઆના પુત્ર
 યોયાકીમના દિવસોમાં ને નહેમ્યાહ સૂબાના, ને
 એઝરા યાબક તથા સાહીના દિવસોમાં હતા.

૨૭ અને યરૂશલેમના કેટલી પ્રતિષ્ઠાને પ્રસંગે
 લોકએ લેવીઓને તેઓની સર્વ જગ્યાઓમાંથી રોધી
 કાઢ્યા, કે ઉપકારરહતિ સહિત તથા ગાયનો સહિત,
 ગાંધે, સિતાર તથા વીણાઓ વગાડતાં ઉત્સાહ સહિત
 પ્રતિષ્ઠા પાળવા સાર એઓ તેઓને યરૂશલેમમાં
 લાવે. ૨૮ અને જવૈયાઓના પુત્રો યરૂશલેમની આસ-
 પાસના મેદાનમાંથી તથા નદીકાંથીઓના ગામોમાંથી

ટાળે યથા ૨૮ અને બેથ જિહ્વાવથી તથા ગેળાના તથા આહમનિયના બેતરોનાથી પણ, કેમકે ગવૈયા બોલે પોતાને સાડ ચરણલેખની આસપાસ ચામેલ બાધ્યા હતી ૨૦ અને ચાન્કાએ તથા લેવીઓએ પોતાને ઘુદ્ધ કરીને લોકોને તથા દરવાજાઓને તથા કોટને શુદ્ધ કીધા ૨૧ પણ હુ યહુદાહના સરદારોને કોટ પર લાવ્યા, ને મેં ઉપકારરૂતિ કરનારી તથા સરગસ ચઢાવી કરનારી બે મોટી ટાળી કરાવી [તેમની એક] જમણીગમ કોટ પર કચરાના દરવાજા તરફ [ચાલી], ૨૨ ને તેઓની પાછળ હોવાયાહ તથા યહુદાહના અડધા સરદારો, ૩૩ તથા અઝાર્યાહ, એઝરા તથા મથુ નામ, ૩૪ યહુદાહ તથા જિન્નામીન તથા શમાયાહ તથા પિર્મેયાહ, ૩૫ તથા ચાન્કાના પુત્રોમાના કેટલાએક રણસિંગડા લઇને [આવ્યા], એટલે આસાફના પુત્ર ઝાફૂરના પુત્ર મીખાયાહના પુત્ર માત્તાન્યાહના પુત્ર તમાયાહના પુત્ર ચેનાયાનના પુત્ર ઝમાર્યાહ, ૩૬ તથા તેના બાઇઓ શમાયાહ તથા અઝારએલ, મિલલાય, મિલલાય, માઆય, નયાનએલ તથા યહુદાહ હનાની, અઓ ઇયરબકત દાઉદના વાગ લઇને [આવ્યા], ને એઝરા શાસ્ત્રી તેઓને મોખરે [ચાલતો] હતો, ૩૭ ને ઝરાને દરવાજા યહને સીધા આગળ [ચાલીને] દાઉદના નગરના પગથિયા પર યહને, ઇટના ચઢાવ પર દાઉદના ધરની ઉપલી બાજુએ પૂર્વ તરફ પાણીના દરવાજા સુધી તેઓ [ગયા] ૩૮ અને ઉપકારરૂતિ કરનારા બોની બીજી ટાળી તેઓની સામે ઘડ, ને હુ અડધા લોક સાથે તેઓની પાછળ કોટ ઉપર બહીઓના છૂરછી ઉપરી બાજુએ યહને ઠેઠ મોડા કોટ સુધી ગયા, ૩૯ ને એકાદમની બાજળ ઉપર યહને તથા જુનુની બાજળે યહને તથા મઝીલાગળ તથા હુનાન એલના જુરૂન તથા દામ્બેઆહના જુરૂન આગળ યહને ઠેઠ મોડાબાગળ સુધી [ગયા], ને તેઓ આજીલાગળ મા ઉભા રહ્યા ૪૦ એમ દેવના ધરમા ઉપકારરૂતિ કરનારી ત્રિ ટાળીઓ ઉભી રહી, હુ તથા મારી સાથે અડધા અધિકારીઓ પણ, ૪૧ ને એલ્યાકીમ, માઆ સેયાહ મિત્યામીન, મીખાયાહ, એલ્યાએનાય, ઝમાર્યાહ, હના-યાહ, એ ચાન્કા રણસિંગડા લઇને [ઉભા રહ્યા], ૪૨ ને માઆસેયાહ તથા શમાયાહ તથા એલ આઝાર તથા ઉઝ્રી તથા યહોહાનન તથા માહરીયાહ તથા એલમ તથા અઝેર પણ અને ગવૈયાઓ તેઓના ઉપરી ચિત્રાલાહ સુધા મોટીથી આવ્યા હતા ૪૩ અને

તે દિવસે તેઓએ મોટા યજ્ઞો ચઢાવ્યા તથા હર્ષ કીધો, કેમકે હવે તેઓને મોટા આનંદથી હર્ષિત કીધા હતા, વળી સ્ત્રીઓએ તથા બાળકોએ પણ હર્ષ કીધો, તે એટલા કે ચરણલેખને હર્ષ છેક આવે સુધી સભળતો હતો

૪૪ અને તે દિવસે વાડારની, ઉઝાનીયાપંજોની, પ્રયમ ફળોની, તથા હતામારોની આરડીઓ પર કારભારીઓ કરાવવામા આવ્યા, કે તેઓમા તેઓ, નગરોના બેતરા પ્રમાણે, ચાન્કાને તથા લેવીઓને સાડ નિયમસાથે કરાવેલા હિરસા ભેગા કરે, કેમકે સેવામા દાનર રહેનાર ચાન્કા તથા લેવીઓને લીધે યહુદાહે હર્ષ કીધો ૪૫ અને તેઓએ, તેમજ ગવૈયા બોલે તથા દ્વારપાળોએ, દાઉદની તથા તેના પુત્ર સુલેમાનની આજ્ઞા પ્રમાણે, પોતાના દેવની ચોષ્ટી તથા શુદ્ધિકરણની ચોષ્ટી રાખી ૪૬ કેમકે પુરાતન કાળમા દાઉદના તથા આસાફના દિવસોમા એક મુખ્ય નવેથે હતો, અને દેવના વખાણના તથા ઉપકારરૂતિના ગીતો હતા ૪૭ અને ઝરૂખામેલના દિવસોમા તથા નહેમ્યાહના દિવસોમા સર્વ ઇસ્ત્રાએલ ગવૈયાઓના તથા દ્વારપાળોના હિરસા પ્રતિદિનની અગત્ય પ્રમાણે આપતા હતા, ને તેઓ લેવીઓને માટે અર્પણ કરતા, ને લેવીઓ હારના પુત્રોને માટે અર્પણ કરતા

૧૩

તે દિવસે મુસાવ પુરતક લોકોના સામળતા વાચવામા આવ્યું, ને તેમા એવુ લખેલ મળ્યું કે આમ્મોનીઓને તથા મોઆબીઓને દેવની મરળીમા કહી દાખવ ચવા દેવા નહિ, ૨ કેમકે તેઓ અત્ર તથા પાણી લઇને ઇસ્ત્રાએલપુત્રોને મળવા ન આવ્યા, પણ તેઓની વિરુદ્ધ, તેમને શાપ દેવા સાક, બલઆમને લાય આ રીતે તેઓએ રાખ્યો, તો પણ આપણા દેવે તે શાપને આશીર્વાદ કરી નાખ્યો ૩ અને તેઓ નિલમરાજ સામળી રહ્યા ત્યારે એમ બન્યું કે, તેઓએ સર્વ મિમિત લેખને ઇસ્ત્રાએલમાથી જુદા કર્યા

૪ હવે એ અગાઉ, એલ્યાશીન ચાન્કા જને આપણા દેવના ધરની આરડીઓને કારભારી કરાવ્યા હતા, ૫ તે ટાળીયાહનો સંગો હતો માટે તેણે તેને સાડ એક મોટી આરડી બનાવી હતી ૬ ના અગાઉ ખાધા પચેા લોખાન, તથા પાચેા, ને લેવીઓને તથા ગવૈયાઓને તથા દ્વારપાળોને આજ્ઞા પ્રમાણે આપેવા અનતા, દ્વાકરસના તથા તેલનક કથારી, તથા ચાન્કાના

ઉચ્છાલીયાર્થણા બરી રાખવામાં આવતાં હતાં. ૬ પક્ષ એ બધા [વખત] હુ યરૂશલેમમાં ન હતો; કેમકે બાબિલના રાજ આર્તાહશસ્ત્રના બત્રીસમા વર્ષમાં હુ રાજ પાસે ગયો હતો, ને કેટલાએક દિવસો પછી મેં રાજની રત્ન માની; ૭ ને હુ યરૂશલેમ આવ્યો ને એલ્યાશરૂએ ટોબીયાહને સાચું દેવના ધરના આગ-લ્યામાં ઓરડી કરીને તેની ખાતર જે દુધમાં કીધું હતું તેની મને ભણી પડી ૮ અને તેથી મને બહુ દુઃખ લાગ્યું, તેથી મેં ટોબીયાહના ધરનો સર્વ સરસામાન તે ઓરડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ૯ પછી મારી આજ્ઞાથી તેઓએ તે ઓરડી સાફસફ કીધી; ને ત્યાં હુ દેવના ધરનાં પાત્રો, ખાદ્યાર્થણા તથા લોખાન સહિત, પાછા લાવ્યાં. ૧૦ વળી મને માલમ પડ્યું કે લેવીઓના હિરસા તેઓને આપવામાં આવ્યા ન હતા; માટે કામદારો, એટલે લેવીઓ તથા ગવૈયાઓ, પોતપોતાનાં ખેતરમાં નાસી ગયા હતા. ૧૧ ત્યારે મેં અધિકારીઓની સાથે જઈ લઈને કહ્યું કે, દેવનું ધર ત્યાંજિત અવસ્થામાં કેમ છે? ને મેં તેઓને એકઠા કરીને તેઓની જગ્યા પર તેઓને રાખ્યા. ૧૨ ત્યારે સર્વ યહુદાહો અત્રને તથા દ્રાક્ષરસને તથા તેલને ફરોશ બંડારોમાં આવેલો. ૧૩ અને તે બંડારો ઉપર આ બંડારીઓ મેં કરાવ્યા; એટલે, શેલેમ્યાહ યાજ્ઞક, તથા સારોક ચિટ્લીસ, તથા લેવીઓમાનો પદાયાહ; ને તેઓથી ઉતરતો માતાન્યાહના પુત્ર આશૂરને પુત્ર હાનન હતો; કેમકે તેઓ વિશ્વામુ ગણાતા હતા, ને તેઓનું કામ એ હતું કે, પોતાના લાઇઓને વહેંચી આપવું. ૧૪ હે મારા દેવ, એ વિષે મારું રમરણ કર, ને મારાં સુકૃત્યો જે મેં પોતાના દેવના ધરને માટે તથા તેનાં કાર્યોને માટે કીધા છે, તે હું જીતી ન તાબ.

૧૫ તે દિવસોમાં યહુદાહમાં કેટલાએકને સાખ્યાયે દ્રાક્ષો પીલતાં, તથા પુણીઓ લાવતાં, તથા ગધેડાં લાદતાં મેં દીધા; તેમજ વળી તેઓને સાખ્યાય દિવસે દ્રાક્ષરસ, દ્રાક્ષો ને અજીર તથા સર્વ પ્રકારનાં બોલ યરૂશલેમમાં લાવતાં [બેચા]; ને તેઓ અત્ર વેચતા, તે દિવસે મેં [તેમની વિરજ] સાક્ષી પૂરી. ૧૬ ત્યાં સુરના માણસો પણ રહેતા હતા, જેઓ માછલી તથા સર્વ પ્રકારનાં માલ લાવતા, ને સાખ્યાયે યહુદાહના પુત્રોને તથા યરૂશલેમમાં તે વેચતા. ૧૭ ત્યારે મેં યહુદાહના અખીરો સાથે જઈ લઈને તેઓને કહ્યું કે, આ કેવું દુષ્ટ કામ તમે કરો છો, ને સાખ્યાય દિવસને

વટાળો છો? ૧૮ શું તમારા પિતૃઓ એમ નહોતા કરતા? ને આપણે દેવ આપણા પર તથા આ નગર પર આ સર્વ હાની [તે કારણથી] લાવ્યો નથી? તો પણ તમે સાખ્યાયને વટાળીને ઇસ્લાએલ પર વધારે ક્રોધ લાવો છો. ૧૯ અને એવું થયું કે, સાખ્યાયની આજ્ઞા જ્યારે યરૂશલેમની બાજળો અધરાવા લાગી, ત્યારે કમાડો બંધ કરવાની મેં આજ્ઞા કીધી, ને સાખ્યાય વિલી જાય ત્યાં સુધી તેમને ઉધાડવાં નહિ, એવી આજ્ઞા મેં કીધી; ને મેં મારા આકરોમાંના કેટલાએકને બાજળોના ફરોશ કરાવ્યા, એ માટે કે સાખ્યાયને દિવસે કંઈ પણ બોલે અદર ન આજ્ઞાય. ૨૦ તેથી વેપારીઓ તથા સર્વ પ્રકારનાં માલ વેચનારા એક બે વખત યરૂશલેમની બહાર ઉતર્યા. ૨૧ ત્યારે મેં તેઓની વિરજ સાક્ષી આપી, ને તેઓને કહ્યું કે, કેમ તમે કોટની આબુબાબુ ઉતરો છો? જો તમે ફરીથી એમ કરશો તો હુ તમારા પર હાથ નાખીશ. ત્યાર પછી તેઓ ફરીથી સાખ્યાયે આવ્યા નહિ. ૨૨ અને લેવીઓને મેં આજ્ઞા કીધી કે, સાખ્યાય દિવસને પવિત્ર રાખવા સાચું તેઓ પોતાને યુદ્ધ કરે, ને આવીને બાજળો સજાશે. હે મારા દેવ, આનું પણ મારા લાલમાં રમરણ કર; ને તારી કૃપાની પુષ્કળતા પ્રમાણે મને રરજીર કર.

૨૩ વળી તે દિવસોમાં મેં એવા યહુદાઓ જોયા, કે જેઓ આરહોદની, આશ્મેનની તથા મેઆબની સ્ત્રીઓ સાથે પરવ્યા હતા; ૨૪ ને તેઓનાં ઇશ્વરો અરધું આરહોદી ભાષામાં બોલતાં હતાં, ને તેઓને યહુદીઓની ભાષામાં બોલતાં આવડતું ન હતું, પણ પોતપોતાના લોકની ભાષા પ્રમાણે બોલતા હતાં. ૨૫ અને મેં તેઓની સાથે વાદવિવાદ કરીને તેઓને ઉચ્છાડ્યા, ને તેઓમાના કેટલાએકને મારીને તેઓના વાળ ફાંસી નાખ્યા, ને [એમ કહીને] તેઓને દેવના સમ ખવાડ્યા, કે અમારે પોતાની પુત્રીઓ તેઓના પુત્રોને ન દેવી, ને તેઓની પુત્રીઓ અમારે પોતાના પુત્રોને માટે કે પોતાને માટે ન લેવી. ૨૬ ઇસ્લાએલના રાજ સુલેમાને શું એ બાબતો વિષે પાપ ન કીધું? જો કે ઘણાં રાષ્ટ્રો મધ્યે તેના જેવો રાજ કોઈ ન હતો, ને તે પોતાના દેવના વડાઓ હતો, ને દેવે તેને સર્વ ઇસ્લાએલ ઉપર રાજ કર્યો હતો, તેમ છતાં તેની પાસે પણ પરદેશી સ્ત્રીઓએ પાપ કરાવ્યું. ૨૭ તો શું, અમે તમારું સાંભળીને પરદેશી સ્ત્રીઓ પરણીને

અમારા દેવની વિરૂદ્ધ હિમ્મત કરીને આવતુ મોહુ પાતક કરીએ? ૨૮ને મુખ્ય ચાળક એલ્યારીબના પુત્ર થોયાહાના પુત્રોમાંનો એક હારોની સાન્નાહી હતો. નહેમાહ હતો, માટે મેં તેને પોતાની પાસેથી નસાવી મૂક્યો. ૨૯ હે મારા દેવ, તેઓનું રમરસુ કર, કેમકે તેઓએ ચાળકપદને, તથા ચાળકપદના તથા

લેવીઓના કરારને અશુદ્ધ કીધા છે. ૨૦ એમ મેં સર્વ પરદેશીઓમાંથી તેઓને શુદ્ધ કીધા, ને ચાળકોને તથા લેવીઓને પોતપોતાના કામના વારા કરાવી આપ્યા, ૨૧ ને કરાવેલે સમયે કાષ્ટપણને સાડે તથા પ્રથમ ફૂળોને સાડે પણ [વાત કરાવી આપ્યા] હે મારા દેવ, તું દિતાર્યે માત્ર રમરસુ કર.

એસ્ટેર.

૭ હવે અદાશ્વેરોશ (એટલે જે અદાશ્વેરોશ દિશ્થી તે દૂરા સુધી એકસો ને સત્તાવીસ પ્રાંતો પર રાજ્ય કરતો હતો), તેના દિવસોમાં એમ બન્યું કે, ૨ તે દિવસોમાં, અદાશ્વેરોશ રાજ્ય શુશાન મેદલમાંના પોતાના રાજ્યાસને બેઠો. ૩ તે દરમ્યાન, જે તેના રાજ્યને ત્રીજે વર્ષે તેણે પોતાના સર્વ સરદારોને તથા પોતાના ચાકરોને માટે મિજબાની કીધી, ત્યારે ઇરાન તથા માદાયના પરાક્રમીઓ, [તથા] પ્રાંતોના અમીરો તથા સરદારો તેની હજુરમાં હતા. ૪ તે વેળાએ તેણે પોતાના વિખ્યાત રાજ્યની રિહિ, તથા પોતાના મહા પ્રતાપનો વેળવ, પણ દિવસો સુધી, એટલે એક સો ને એસી દિવસ સુધી, દેખાડ્યા. ૫ અને એ દિવસો વીત્યે રાત્રીએ શુશાન મેદલમાં જેઓ દાનુર દના તે મોટા નાના સર્વ લોકોને સાડે, સાત દિવસ સુધી, રાત્રીના મેદલના બાજના મેકમાં મિજબાની કીધી, ૬ ત્યાં ધોળા, લીલા તથા આસમાની [હુન્દાના પટલો], રૂપાની કડીઓએ તથા આરતપાટાણના રત્નોએ, બહુઆ તથા બારીક સજ્જની સુવર્ણ વડે ઢાંનેલા હતા, સોના રૂપાના પલ્લવ, લાલ તથા ધોળા તથા પીળા તથા કાળા આરતપાટાણની ફરસબી પર હતા. ૭ અને તેઓને પાન કરવાને માટે ખાલા તે સોનાના હતા, (ખાલા તરેહવરેહના હતા), ને રાત્રીના દ્રાક્ષરસ રાત્રી સખવત પ્રમાણે પુષ્કળ [હતા]. ૮ અને નિવમતર પાન કરવામાં આવતું, કોઈએ બળાહાર કરી ચકતા નહિ, કેમકે રાત્રીએ પોતાના ધરના સર્વ કારબારીઓને એવો દુધમ કર્યો હતો કે, તમારે પ્રત્યેક માણસની મરત પ્રમાણે કરવું. ૯ વળી વાસ્તી રાણીએ પણ

અદાશ્વેરોશ રાત્રીના રાજ્યરૂઢમાં, સ્ત્રીઓને મિજબાની આપી. ૧૦ સાતમે દિવસે રાત્રીનું મન દ્રાક્ષરસથી મન દર્દ, ત્યારે તેણે મહુબાન, બીરુમા, હામોના, મિગ્યા તથા અબાન્યા, હેયાર તથા કાર્તસ, એ સાત ખવાસ જે અદાશ્વેરોશ રાત્રીના હજુરિયા ચાકર હતા, તેઓને આજ્ઞા કરી કે, ૧૧ વાસ્તી રાણીને, રાજ્યમુગ્ધ પહેરાવીને, તેણીનું સૌંદર્ય લોકોને તથા સરદારોને દેખાડવા સાડે, રાત્રીની હજુરમાં લાવવી, કેમકે તે દેખાવમાં કુટરી હતી. ૧૨ પણ રાત્રીએ પોતાના ખવાસોની મારફતે જે આજ્ઞા કીધી હતી તે પ્રમાણે આવવાની વાસ્તી રાણીએ ની પાડી, માટે રાત્રીને બહુ કાંઈ અડધા, ને તેનો કૌંઠ તેનામાં બઠકે બળવા લાગ્યા. ૧૩ ત્યારે રાત્રીએ સમયો પારખનાર જ્ઞાનીઓને કહ્યું, (કેમકે નિયમ તથા ન્યાયકરણ બહુનારા સર્વની પ્રત્યે રાત્રીને રિવાજ એવોજ હતો, ૧૪ ને તેની પાસે ઇરાનના તથા માદાયના સાત સરદારો, એટલે કાર્તના, હેયાર, આદમાયા, તાર્શીશ, મેરેસ, માર્સના તથા મમુખાન [એટલા] હતા, તેઓ રાત્રીનું મુખ નેલા હતા, ને રાત્રીમાં પહેલી બેઠકોના હકદાર હતા), ૧૫ કે કાચદા મુજબ વાસ્તી રાણીને આપણે શું કરવું? કેમકે ખવાસોની મારફતે [આપણે] અદાશ્વેરોશ રાત્રીની આજ્ઞાનો અમલ તેણીએ કર્યો નથી. ૧૬ અને મમુખાને રાત્રીની તથા સરદારોની સમક્ષ ઉત્તર આપ્યો કે, વાસ્તી રાણીએ કેવળ રાત્રી પ્રત્યે અન્યાય કીધો છે એમ નહિ, પરંતુ સર્વ સરદારો પ્રત્યે, તથા અદાશ્વેરોશ રાત્રીના સર્વ માતોના સર્વ લોકો પ્રત્યે પણ [અન્યાય કીધો છે]. ૧૭ કેમકે રાણીનું આ કૃત્ય સર્વ સ્ત્રીઓમાં બહેર મરો, ને તેથી

જ્યારે એવું વર્તમાન ફેલાશે કે અદ્વાયેરોશ રામએ વાશ્તી રાણીને પોતાની હજુરમાં આણવાનો હુકમ કીધો. પણ તે આવી નહિ, ત્યારે તેઓના ધણીએ તેઓની દૃષ્ટિમાં દુન્યકારપાત્ર થશે. ૧૮ અને ઇરાન તથા માદાયની એ સરદારણેએ રાણીના એ કૃત્ય વિષે સાંકળ્યું હશે, તેઓ આજે રામના સર્વ સરદારોને [એલુજ] કહેશે; ને તેથી પુષ્કળ વિરરકાર તથા ક્રોધ [ઉત્પન્ન થશે]. ૧૯ એ રામની ઇચ્છા હોય તો તેની પાસેથી એક રામસા બહાર પડવી જોઈએ, ને તે કરે નહિ માટે ઇરાનના તથા માદાયના કાયદાઓ મધ્યે તે નોંધાવી જોઈએ, કે વાશ્તી દ્વેષ પણ અદ્વાયેરોશ રામની હજુરમાં કદી ન આવે; ને રામએ તેનું રાણીપદ તેના કરતા કોઈ વધારે સારી હોય તેને આપવું. ૨૦ અને રામ પોતાનો એ હુકમ કરશે, તે જ્યારે તેના આખા આધિરાજ્યમાં પ્રસિદ્ધ થશે (કેમકે તે મોડું છે), ત્યારે સર્વ સ્ત્રીઓ પોતાના બરધારોને એટલે નાનાને તેમજ મોટાને, માન આપશે. ૨૧ અને એ સૂચના રામને તથા સરદારોને ઠીક લાગી; ને રામએ મમુખાનના કહેવા મુજબ કીધું; ૨૨ કેમકે રામએ તેના સર્વ પ્રાંતોમાં, એટલે જૂદા જૂદા પ્રાંતોમાં, તેમની જૂદી જૂદી લિપિમાં, તથા જૂદા જૂદા લોકમાં તેઓની જૂદી જૂદી ભાષા પ્રમાણે, પત્રો મોકલ્યા, કે પ્રત્યેક પુરૂષ પોતાના ધરમાં અધિકાર ચલાવે, ને એ [હુકમ] પોતાના લોકની ભાષામાં પ્રગટ કરવામાં આવે.

૨ એ બિનાઓ પણ, જ્યારે અદ્વાયેરોશ રામને કોઈ શરૂઆત, ત્યારે તેને વાશ્તી, તથા તેણીએ ને કીધું હતું તે, તથા તેની વિરૂદ્ધ ને હુકમ થયો હતો તે યાદ આવ્યાં. ૩ ત્યારે રામની બિજમન કરનારા સેવકોએ કહ્યું કે, રામને સાડે સુંદર જીવાન કુમારિકાઓની શોધ કરવી; ૪ અને રામએ પોતાના રાજ્યના સર્વ પ્રાંતોમાં અમલદારોને નિમવા જોઈએ કે તેઓ સર્વ સુંદર જીવાન કુમારિકાઓને શૂરાન મેહેલમાં જનાનખાનામાં રામના જનાનારક્ષક ખવાસ હોગના હવાલામાં એકઠી કરે; ને તેઓને પાવનકારક પદાર્થો આપવા; ૫ ને ને કુમારિકા રામને ગમતી આવે તે વાશ્તીને ઠેકાણે રાણી યાય. અને એ વાત રામને ગમી; ને તેણે એ પ્રમાણે કીધું.

૬ મોદંખાજ નામનો એક અસુક ચઢતી શૂરાન મેહેલમાં હતો, તે શીસાના પુત્ર સિમરના પુત્ર યાદ-રનો પુત્ર હતો, તે બિન્યામીની હતો. ૭ તે ચઢતાહોનો

રામ યજ્ઞાન્યાહ કે જેને બાળેલો. રામ નખૂખાઈને-રસાર લઈ ગયો હતો, તેની સાથે ને બહીવાનો લઈ જવાયા હતા, તેમની સાથે ચરણલેખથી લઈ જવાયો હતો. ૮ અને તેણે પોતાના કાકાની દીકરી ને હદારસાહ, એટલે ઐરતેર, તેને ઉછેરી મોટી કરી હતી; કેમકે તેણીને માખાપ ન હતા, ને તે કુમારિકા સુદર કાંતિની તથા ટુટ્ટી હતી, ને તેણીના માખાપના મુઆ પછી મોદંખાજે તેણીને પોતાની દીકરી કરી લીધી હતી. ૯ દ્વેષ રામને હુકમ તથા તેને કરાવે સંતોષીને જ્યારે ધણી કુમારિકાઓ શૂરાન મેહેલમાં હેવાયના હવાલામાં એકઠી કરવામાં આવી, ત્યારે ઐરતેર પણ રામને ઘર હેવાય ખવાસના હવાલામાં લેવાઈ ૧૦ અને એ કુમારિકા તેને ગમતી આવી, ને તેણીના પર તેની મેહેરબાની થઈ; ને વાકીદે તેણે રામના ધરમાંથી તેણીને પાવનકારક પદાર્થો તથા તેણીના હાથ, તથા તેને આપવા યોગ્ય સાત દારીઓ, આખ્યા; ને તેણીના તથા તેણીની દારીઓના [નિવાસ] જનાનખાનામાંથી બહારીને ઉત્તમ જગ્યાએ રાખ્યા. ૧૦ ઐરતેરે તો પોતાના લોક તથા પોતાનાં સગાં વિષે નજી પાડી ન હતી; કેમકે મોદંખાજે તેને નજી પાડવાની મના કરી હતી. ૧૧ અને ઐરતેર કેમ છે તથા તેણે હું થશે એ નજીવા સાડે મોદંખાજ પ્રતિદિન જનાનખાનાના આંતરણ સામે દેરાફેરા મારતો. ૧૨ દ્વેષ પ્રત્યેક કુમારિકાની બરદારત ઓઝો વિષેના ધારા પ્રમાણે બાર માસ સુધી થતી (કેમકે તેઓની પાવનકિયાના દિવસો આ રીતે પૂરા થતા, એટલે, ૭ માસ સુરના તેલથી, ને ૭ માસ સુવાસિક સુગંધિઓથી તથા સ્ત્રીઓને પાવન કરનાર પદાર્થોથી), ત્યારે પણ જ્યારે અદ્વાયેરોશ રામની હજુરમાં જવાનો તેનો વારો આવતો, ૧૩ ત્યારે એ રીતે એ કુમારિકા રામની પાસે આવતી, કે જનાનખાનામાંથી રામના ધરમાં જતી વેળાએ પહેરી જવા સાડે ને કંઈ તે માગતી તે તેને આપવામાં આવતું. ૧૪ સાજે તે અદર જતી, ને બીજી સવારે તે બીજી જનાનખાનામાં રામને ખવાસ શાઆરાજ ને ઉપપત્નીઓને રક્ષક હતો તેના હવાલામાં પાછી આવતી; રામ તેનાથી સદૃષ્ટ થઈને તેના નામથી તેને બોલાવે તે રિવાજ તે કદી ફરીથી રામ પાસે જતી નહિ. ૧૫ દ્વેષ મોદંખાજે ને પોતાના કાકા અબીદાહવની પુત્રી ઐરતેરને પોતાની દીકરી કરી લીધી હતી, તેણીને જ્યારે રામની પાસે માટે

જવાનો વારો આવ્યો, ત્યારે રાજના ખવાસ તથા સ્ત્રીકષ્ણ હેઠાએ એ નિમ્નું હતું તે ટિપાય બીજું કંઈ તેણીએ માગ્યું નહિ. અને જેઓએ એરેતેરને ભેષ તે સર્વની દૃષ્ટિમાં તે કૃપા પામી. ૧૬ હવે એરેતેર, અદાધેરેરાસ રાજના રાજ્યના સાતમા વર્ષના દસમાં માસમાં, એટલે રમેષ માસમાં, તેની હજુરમાં તેના રાજ્યપહેલમાં દાખલ કરાવ્યું. ૧૭ અને રાજને સર્વ જોયો કરતાં એરેતેર ૫૨ વર્ષારે પ્રીતિ ઉત્પન્ન થયું, ને તેની નજરમાં તે સર્વ કુમારિકાઓ કરતાં વધારે કૃપા તથા મહેરબાની પામી; માટે તેણે તેણીને માથે રાજ્યપ્રમુખ મુખીને વારણીને ઠેકાણે તેણીને રાખી દાખવી. ૧૮ તે વેળાએ રાજ્યે પોતાના સર્વ સરદારોને તથા પોતાના સેવકોને સાથે એક થોડી મિજબાની, એટલે એરેતેરના [માનમાં] મિજબાની કીધી; ને તેણે પ્રતિને ઘડ મુખી, ને રાજની સખાવત પ્રમાણે બહીસે આપી. ૧૯ અને બીજી વેળા કુમારિકાઓ એકઠી કરવામાં આવી ત્યારે મોદંખાય રાજના દરવાજામાં બેઠો હતો. ૨૦ મોદંખાયના ફરમાવ્યા પ્રમાણે હજી સુધી એરેતેરે પોતાનાં સર્વ તથા પોતાના લોક વિષે બહુ પાદો ન હતી; કેમકે એરેતેર મોદંખાયને ત્યાં ઉઠતી હતી, ત્યારની જેટ તે તેની આજ્ઞા પાળતી હતી. ૨૧ તે દિવસોમાં, મોદંખાય રાજના દરવાજામાં બેઠેલો હતો તે દરમિયાન રાજના દરવાજામાંના એ ખવાસો, નાથે મિથ્યાન તથા તેરેશ, તેઓએ કોધાયમાન થયેને અદાધેરેરાસ રાજ ૫૨ હાથ નાજવાની કાસિય કીધી. ૨૨ અને તે વાત મોદંખાયના બહુવર્ષના આવી, ને તેણે તે એરેતેરનાથીને બહેરે કહી; ને એરેતેરે મોદંખાયને નામે [તે આજ્ઞા] રાજને કહી. ૨૩ અને તે વાતની વપાસ થયે તે ખરી માલમ પડે, તેથી તે ખજેને એક ઝાડ પર કાંસી કીધી; ને રાજની સમક્ષ માગરપાતના પુસ્તકમાં તેની ગોંધ લેવાઈ.

૩ એ બિનાઓ પછી, અદાધેરેરાસ રાજ્યે અગ્રાની દામદાયાના પુત્ર દામાનને વધારે વચ પહોં આપીને તેને અદાખ્યો; ને તેનું આસન તેની સાથેના સર્વ સરદારોથી હતી જ્યાંએ મુક્યું. ૨ અને રાજના સર્વ સેવકો, જેઓ રાજના દરવાજામાં હતા, તેઓ નમસ્કાર કરીને દામાનને માન આપતા, કેમકે રાજ્યે તેના વિષે એવા આજ્ઞા કીધી હતી; પણ મોદંખાય નમસ્કાર કરતો નહિ તથા તેને માન પણ આપતો નહિ. ૩ ત્યારે રાજના સેવકો, જેઓ

રાજના દરવાજામાં હતા, તેઓએ મોદંખાયને કહ્યું, કે રાજની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કેમ કરે છે? ૪ હવે તેઓ દરેરાજ તેને એમ કહેવા, તેમ છતાં તે તેઓનું સાંસન જોતો નહિ, ત્યારે એમ થયું કે, મોદંખાયના વાંધા નિસરે કે નહિ એ એવા સાથે તેઓએ દામાનને કહી કીધું; કેમકે તેણે તેઓને કહ્યું હતું કે, હું યદુદી પું. ૫ અને ત્યારે દામાનને બોલ્યું કે, મોદંખાય નમસ્કાર કરતો નથી ને મને માન આપતો નથી, ત્યારે દામાન કોણે બસયો. ૬ પણ કેવળ મોદંખાય ઉપર દામા નાજવા, એ તેને વચ્ચે જેવું લાગ્યું; કેમકે મોદંખાયના લોક [કોણ છે] તે તેઓએ તેને જણાવ્યું હતું, તે માટે દામાને અદાધેરેરાસના આખા રાજ્યમાંના સર્વ યદુદીઓનો, એટલે મોદંખાયના લોકોનો, વિનાશ કરવાની કાસિય કીધી. ૭ અદાધેરેરાસ રાજના બારમા વર્ષના પહેલાં માસથી, એટલે નીસાન માસથી, તે બારમા એટલે અઢાર માસ સુધી, તેઓએ પ્રતિદિન ને પ્રતિમાસે, દામાનની સમક્ષ ૧૨, એટલે ચિટ્ટીઓ, નાખી. ૮ અને દામાને અદાધેરેરાસ રાજને કહ્યું કે, વાસ રાજના સર્વ પ્રાંતોના લોકો મધ્યે પસરેલી તથા વિખરાયેલી અચુક પ્રલ છે; ને તેઓના નિપત્રો સર્વ લોકોનાથી બહાર છે; ને તેઓ રાજના કામમાં પણ પાળવા નથી; એ માટે તેઓને રહેવા દેવા એ રાજને કિતલાવક નથી. ૯ એ રાજની મરજ હોય તે તેઓને નાશ કરવાનો [દુષ્કમ] લખી મોકલવો ભેષજ; ને [રાજના] કામદારોના હાથમાં હું દસ હજાર વાવડ રૂપુ રાજના કાદારમાં લઈ જવા માટે આપીશ. ૧૦ અને રાજ્યે પોતાની સુદિક્ષ પોતાના હાથમાંથી કાઢીને અગ્રાની દામદાયાનો પુત્ર દામાન, જે યદુદીઓનો યતુ, તેને આપી. ૧૧ અને રાજ્યે દામાનને કહ્યું કે, રૂપુ તથા લોક પણ તને આપ્યાં છે, એ માટે કે વને લીધે લાગે તેમ તું તેમને કરે. ૧૨ ત્યારે પહેલાં માસને તેરમે દિવસે રાજના ચિટ્ટીઓને બોલાવ્યા; ને દામાને જે સર્વ આજ્ઞા આપી તે પ્રમાણે રાજન્ય અમલદારો ઉપર, તથા પ્રત્યેક પ્રાંતના સુબાઓ પર, તથા દર પ્રલના સરદારો પર, એટલે બહાર બહાર પ્રાંતમાં તેમની જુદી જુદી લિપિ પ્રમાણે, ને દર પ્રલ ઉપર તેની પોતાની જાણમાં લખી મોકલ્યું; અદાધેરેરાસ રાજને નામે તે લખાવ્યું. ને રાજની સુદિક્ષથી તેની ઉપર મોહાર કરવામાં આવી. ૧૩ અને કાસદોની મારફતે રાજના સર્વ પ્રાંતોમાં એવા પત્રો મોકલ્યા,

કે એકજ દિવસે, ખારમા માસ, એટલે અદાર માસની તેરમીએ, સર્વ યહુદીઓનો, જીવાનનો તેમજ વૃદ્ધનો, બાળકોનો તથા સ્ત્રીઓનો વિનાશ કરવો, તેમને મારી નાખવાં તથા નષ્ટ કરવાં, ને તેઓની મિલકત લૂંટી લેવી ૧૪ એ હુકમ દરેક પ્રાતમાં જાહેર થાય તે માટે તેના લેખની નકલ સર્વ પ્રબલ્યોને પ્રગટ કરવામાં આવી કે, તેઓ તે દિવસને માટે તૈયાર થઈ રહે. ૧૫ કાસદો રાજાની આજ્ઞાથી તાકીદે ચાલી નિકળ્યા, ને તે હુકમ શૂરાન મહેલમાં જાહેર થયો; ને રાજા તથા હામાન પાન કરવાને બેઠા; પણ શૂરાન નગર બસરામાં પડયું.

૪ હવે સર્વ જે કરવામાં આવ્યું, તે મોર્દેખાએ જાણ્યું, ત્યારે મોર્દેખાએ પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડીને તાટ પહેર્યું, ને રાખ ઝોળીને નગર મધ્યે તે નિકળી ગયો, ને મોટે ધાંટે દુઃખમય શોક મૂકીને રજો. ૨ અને તે છેક રાજાના દરવાજા આગળ આઠ્યો; કેમકે તાટ પહેરીને રાજાના દરવાજામાં પેસવાની પરવાનગી કોઇને નહોતી ૩ અને સર્વ પ્રાતોમાં જ્યાં જ્યાં રાજાની આજ્ઞા તથા તેનો હુકમ આવ્યો, ત્યાં યહુદીઓમાં મોટો શોક તથા ઉપવાસ તથા વિલાપ તથા ક્લાપીટ થઈ રહ્યો, ને ધણાક તાટ તથા રાખ પાધરીને તેમાં સૂતા. ૪ અને એસ્તેરની દાસીઓએ તથા તેના ખવાસોએ આવીને તેને તે વિષે કહ્યું; ને રાણી અતિશય દુઃખી થઈ; ને તેણીએ વસ્ત્રો મોકલ્યા, એ સાડ કે મોર્દેખાએ તે પહેરાવાય, ને તેના અંત્ર પરથી તાટ કાઢી નખાય; પણ તેણે તે લીધાં નહિ. ૫ ત્યારે રાજાના ખવાસોમાંનો એક [નામે] હથાક જેને તેણે તેણીની ખિજમતમાં રહેવા સાડ કરાવ્યો હતો, તેને એસ્તેરે બાલાવીને ફરમાવ્યું કે, મોર્દેખા પાસે જઈને ખબર કાઢ, કે એ શું છે, ને એવું કરવાનું શું કારણ છે? ૬ એટલે હથાક ચાલી નિકળીને રાજાના દરવાજા સામેના ચત્ર ચોકમાં મોર્દેખા પાસે ગયો. ૭ અને મોર્દેખાએ પોતા પર જે સર્વ આવી પડ્યું હતું, તથા યહુદીઓનો નાશ કરવા સાડ હામાને જે નાણું રાજાના કાંઠારોમાં આપવાનું કહ્યું હતું, તેના બરાબર આંકડો તેને કહ્યો. ૮ વળી તેઓના નાશ કરવાનો જે હુકમ શૂરાનમાં કરવામાં આવ્યો હતો, તેના લેખની નકલ તેણે તેને આપી, કે તે એસ્તેરને કેખાડે, ને તેણીને કહી બતાવે; ને તેણીને વિનવે કે રાજાની હજીરમાં જઈને તે પોતાના લોકને સાડ તેના

કાલાવાલા કરીને તેની રૂબરૂ અરજ કરે ૯ અને હથાકે પાછા આવીને મોર્દેખાએ કહેલું એસ્તેરને કહ્યું. ૧૦ ત્યારે એસ્તેરે હથાક સાથે વાત કરીને મોર્દેખાએ વારંવાર તેની સાથે એવો સંદેશો મોકલ્યો કે; ૧૧ રાજાના સર્વ સેવકો તથા રાજાના પ્રાતોના લોક જાણે છે કે, જે કોઈ પુરૂષ કે સ્ત્રી, ચત્ર બાલાવે, અદરના ચોકમાં રાજા પાસે જાય, તે વિષે એકજ કાયદો છે, કે તેને મારી નાખવો, ફક્ત જેની સામે રાજા સોનાને રાજ-દડ ધરે તેજ જીવતો રહે; પણ મને તો આ ત્રીસ દિવસથી રાજાની હજીરમાં જવાનું તેડું આવ્યું નથી ૧૨ અને એસ્તેરનાં વચને મોર્દેખાએ કહેવામાં આવ્યાં. ૧૩ ત્યારે મોર્દેખાએ તેઓને ફરમાવ્યું કે, તમારે એસ્તેરને એવો પ્રત્યુત્તર આપવો કે, તારે પોતાના મનમાં એમ ન ધારવું કે સર્વ યહુદીઓ કરતાં તને રાજાના ધરમાં બચવાનો વધારે સબબ છે. ૧૪ કેમકે જો તું આ સમયે છેકળ છાનીમાની ધિસી રહેશે તો યહુદીઓને મોટે મહાં તથા બચાવ ખીજ જળ્યાએથી ઉભાં થશે, પણ તું ને તારા બાપનાં ધરના નાશ પામશે; ને એ કાણ જાણે છે કે, તને રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું છે તે આવાજ સમયને સાડ નહિ [યહુદોય] ૧૫ ત્યારે એસ્તેરે તેઓને ફરમાવ્યું કે, તમારે મોર્દેખાને એવો પ્રત્યુત્તર આપવો કે, ૧૬ ન, શૂરાનમાં જે યહુદીઓ હાજર છે તે સર્વને એકઠા કર, ને તમે મારે સાડ ઉપવાસ કરો, ને ત્રણ દિવસ મુઠી રાત્રે કે દિવસે તમારે ખાનું કે પીતું નહિ; હું તથા મારી દાસીઓ પણ એવીજ રીતે ઉપવાસ કરીશું; ને જો કે જો તો નિયમ વિરૂદ્ધ છે તો પણ હું રાજાની હજીરમાં જઈશ; ને જો હું નારા પામું તો કલે પામું. ૧૭ ત્યારે મોર્દેખા પોતાને રસ્તે ગયો, ને એસ્તેરે તેને જે સર્વ આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે કીધું

૫ હવે ત્રીજે દિવસે એમ થયું કે, એસ્તેર રાજ્ય-વસ્ત્ર પહેરીને રાજાના ધરના અદરના ચોકમાં, રાજાના ધરની સામે ઉભી રહી; ને રાજા રાજ્યચુંડમાં, તે ધરના બારણાની સામે, પોતાના રાજ્યાસન પર બિરાજેલો હતો. ૨ અને રાજાએ એસ્તેરે રાણીને ચોકમાં ઉભી રહેલી જોઈ, ત્યારે એમ બન્યું કે, તેની રહેમનગર તેણીના પર થઈ, ને રાજાએ પોતાના હાથમાં જે સોનાનો રાજદડ હતો તે એસ્તેર રાણી સામે ધર્યો; ત્યારે એસ્તેર પાસે આવીને રાજદડની ટાયને અડધી. ૩ ત્યારે રાજાએ તેને કહ્યું કે, એસ્તેર

રાણી, તારી શી ઇચ્છા છે? ને તારી અરજ શી છે? છેક અરધા રાત્રી સુધી તે મનુષ્ય કરવામાં આવશે. ૪ અને એસ્તરે કહ્યું કે, જો રાત્રીને ઠીક લાગે તો તેને સાથે જે મિત્રબાની મેં તૈયાર કરીધી છે તેમા રાત્રી તથા હામાન આવે આવે. ૫ ત્યારે રાત્રીએ કહ્યું કે, હામાનને તારીફ કરાવે કે એસ્તરના કહેવા મુજબ કરવામાં આવે એની રીતે, જે મિત્રબાની એસ્તરે તૈયાર કરી હતી તેમા રાત્રી તથા હામાન આવ્યા. ૬ અને દ્વાદશ પીટી વેળાએ રાત્રીએ એસ્તરને કહ્યું કે, તારી અરજ શી છે? તે પ્રમાણે તને અપાશે, ને તારી વિનંતી શી છે? છેક અરધા રાત્રી સુધી તે મનુષ્ય કરાશે. ૭ ત્યારે એસ્તરે ઉત્તર આપીને કહ્યું, મારી અરજ તથા મારી વિનંતી આ છે, ૮ જો રાત્રીની કૃપાદક્ષિ મારા પર હોય, ને જો રાત્રીને મારી અરજ બક્ષવાની તથા મારી વિનંતી કૃપિલુપ કરવાની ઇચ્છા હોય, તો રાત્રી ને હામાન જે મિત્રબાની, કુ તેઓને સાથે તૈયાર કરે, તેમા આવે ને રાત્રીના કહેવા પ્રમાણે કુ કાઢે કરીશ. ૯ ત્યારે તે દિવસે હામાન મનમા દરખાતો તથા આનંદ કરતો બહાર નિકળ્યો, પણ જ્યારે હામાન મોદબાંધે રાત્રીના દરવાજામાં દોડે, કે અ તો ઉભો થતો નથી કે માટે માટે મા! મેલતો નથી, ત્યારે તે મોદબાંધ પર કાઢે બસાવે. ૧૦ તથાપિ

વાત હામાનને ઠીક લાગી, ને તેણે પેલી ફાર્સી [ઉશી] કરાવી

૬ તે રાત્રે રાત્રીને ઉપર આવી નહિ, તેથી તેણે કાળજીપાતોની નોંધણી પુરતક લાવવાની આજ્ઞા કરીધી, ને રાત્રીની આગળ તે વાચવામાં આવ્યું. ૨ અને એણે લખેલું માલમ પડ્યું, કે રાત્રીના કરવાનોમાનો એ ખવાસો, [નામે] બિગ્ધાના તથા તેરેશ, જેઓ અદાથેરેશ રાત્રીની ઉપર હાથ નાખવાની દોષિત કરના હતા, તેઓ વિષે મોર્દેખાયે ખબર આપી હતી. ૩ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, એને માટે મોર્દેખાયને છ માન તથા ઉચ્ચપદ અપાયા છે? ત્યારે રાત્રીની બિગ્ધ મત કરનારા તેના સેવકોએ કહ્યું કે, તેને સાથે કાળ કરવામાં આવ્યું નથી. ૪ અને રાત્રીએ કહ્યું કે, આગ-લુખામાં ઠાણ છે? હવે જે ફાર્સી હામાને મોર્દેખાયને સાથે તૈયાર કરી હતી તે પર એને ફાર્સી દેવાનું રાત્રીને કહેરા સાથે તે રાત્રીના ધરના બહારના આગલુખામાં આવ્યો હતો. ૫ અને રાત્રીના સેવકોએ તેને કહ્યું કે, જુઓ, હામાન આગલુખામાં ઉભો છે, ને રાત્રીએ કહ્યું કે, તેને અદર આવવા દે. ૬ ત્યારે હામાન અદર ગયો, ને રાત્રીએ તેને કહ્યું કે, જે માલુસને માન આપવાની રાત્રીની ખુશી હોય તેને છ કરડી હવે

કરાવીને તેની આગળ આગળ નેથી પોકારી, કે જેને માન આપવાની રાત્રીની ખુશી છે તે માણસને આ પ્રતીક્ષા કરવામાં આવશે ૧૨ અને મોદખાચ રાત્રીના દરવાજામાં પાછો આવ્યો. પણ હામાન ચોક કરતો તથા ઢાંકે માથે પોતાને ઘેર જલસીથી જતો રહ્યો. ૧૩ અને પોતાને જે સરળ વીચુ હતું, તે હામાને પોતાની સ્ત્રી જેરેશને તથા પોતાના સર્વ મિત્રોને કહી સમજાવ્યું, ત્યારે તેના સૂર પુરોષોએ તથા તેની સ્ત્રી જેરેશે તેને કહ્યું કે, જો મોદખાચ, જેની આગળ તારી પડતી થવા લાગી છે, તે ચંદુદીઓના વંશનો હોય, તો તેની વિરૂદ્ધ તારા ચાલવાનું નથી, પણ તેની આગળ તારી પડતી નિશ્ચય થશે ૧૪ હજી તો તેઓ તેની સાથે વાતો કરતા હતા, એટલામાં રાત્રીના ખવાસો આવી પહોંચ્યા, ને એરેતેર જે મિજબાની તૈયાર કીધી હતી, તેમાં હામાનને ઉતાવળે તેડી ગયા.

૭ એમ રાત્ર તથા હામાન એરેતેર રાણીની સાથે પીવા સાડે આવ્યા ૨ અને તે બીજે દિવસે પણ દ્રાક્ષરા પીતી વેળાએ રાત્રીએ એરેતેરને કહ્યું, હે એરેતેર ૨ છી, તારી અરજ શી છે? ને તે તને બક્ષવામાં આવશે, ને તારી વિનવળી શી છે? અરખા રાત્રી સુધી તો તે મંજુર થયો ૩, ત્યારે એરેતેર રાણીએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, હે રાત્ર, જો તારી કૃપા દૃષ્ટિ મારા પર હોય, ને જો રાત્રની મરજ હોય, તો મારી અરજથી મને જીવતદાન મળે, ને મારી વિનવળીથી મારા લોક મને [મળે] ૪ કેમકે અમે, એટલે હું તથા મારા લોક નારા પામવા, મારી નખાવા, તથા નજી કરાવા સાડે વેચાયા છીએ પણ જો અમે ગુલામો તથા ગુલામદીઓ થવા સાડે વેચાયા હોત તો હું મુની મેસી રહેત, જે કે જે નુકસાન રાત્રને [યાત] તેનો બદલો વેરી આપી ન શકત ૫ ત્યારે અદાશ્વરોશ રાત્રીએ એરેતેર રાણીને કહ્યું કે જેણે પોતાના મનમાં એ પ્રમાણે, કરજાની હિંદુઅત તથા અર્ધ ધરાઓ તે માણ ૬ ને તે કયા છે? ૭ ને એરેતેરે કહ્યું, તે વેરી તથા રાત્ર, તે તો આ દુષ્ટ હામાનજ છે અને રાત્ર તથા રાણીની આગળ હામાન ગજારા ૭ અને રાત્ર પોતાના કોષમાં મધપાન પરથી ઉઠીને મેરેલના ખાગમાં [ગયો], ને હામાન પોતાના જીવને સાડે એરેતેર રાણીની વિનવળી કરવાને ઉભો થયા કેમકે તેણે જોયું કે, મારા નુકસાન કરવાનો નિશ્ચય રાત્ર તરફથી થઈ ચૂક્યો છે ૮ પછી રાત્ર મેરેલના

ખાગમાંથી મધપાન કરવાની જગ્યાએ પાછો આવ્યો, ત્યારે તો જે જગમગ પર એરેતેર હતી તે પર હામાન પડેલો હતો. ત્યારે રાત્રીએ કહ્યું કે, યું ધરમા મારી સમક્ષ તે રાણી પર જળજાકાર પણ કરી? આ રાત્ર રાત્રીના મહેમાની નિજળતાજ તેઓએ હામાનનું મહેા દાખી દીધું ૯ ત્યારે જે ખવાસો રાત્રીની આગળ [ઉભા] હતા તેઓમાંના એકે, એટલે હાંબોનાહે, કહ્યું કે, વળી, જુઓ, જે મોદખાચ રાત્રીના દિવારે બાંધેલો હતો, તેને સાડે પચાસ દાપ હતી જે ફાસી હામાને બનાવી છે તે હામાનના ધરમા ઉભી છે અને રાત્રીએ કહ્યું, તે ઉપર એને ફાસી દો ૧૦ એમ જે ફાસી તેણે મોદખાચને સાડે તૈયાર ઉભી કીધી હતી, તેના પર તેઓએ હામાનને ફાસી દીધી ત્યારે રાત્રનો કોષ રાત્ર

૮ તે દિવસે અદાશ્વરોશ રાત્રીએ ચંદુદીઓના રાત્ર હામાનનું ધર એરેતેર રાણીને આપ્યું, ને મોદખાચ રાત્રીની હજીરમાં આવ્યો, કેમકે તે એરેતેરનો શો [સંગ] થતો હતો તે તેણીએ જાહેર ક્યું હતું ૨ અને રાત્રીએ પોતાની જે મુદ્રિકા હામાનની પાસેથી પાછી લીધી હતી, તે કાઢીને મોદખાચને આપી અને એરેતેરે મોદખાચને હામાનવાળા ધરને કારભારી કરાવ્યો ૩ અને એક વાર ફરીથી એરેતેર રાત્રની હજીરમાં બોલી, ને તેને પગે પડીને આમુ-સહિત તેના કાલાવાલા કીધા, કે અમાણી હામાનનું [યોગેલું] નુકસાન તથા ચંદુદીઓ વિરૂદ્ધ કલેષો તેનો સકલપ રદ કરાય ૪ ત્યારે રાત્રીએ એરેતેરની સામે સોનાનો રાજદૂદ ધર્મો, એટલે એરેતેર ઉઠીને રાત્રની હજીરમાં ઉભી રહી ૫ અને તેણીએ કહ્યું કે, જો રાત્રની મરજ હોય, ને જો મારા પર તેની કૃપાદૃષ્ટિ હોય, ને આ વાત રાત્રને યોગ્ય લાગતી હોય, ને હું તેની આજીને અમતી હાઉં, તો જે પત્રો રાત્રના સર્વ પ્રાણીના ચંદુદીઓને નાશ કરવા માડે અગ્રગી દ્વારમ-દાયાના પુત્ર હામાને ચોળને લખ્યા હતા, તે રદ કરવાનો [હુકમ] લખાવો જોઈએ, કેમકે મારા લોક પર જે વિપત્તિ આવી પડે તે મારાથી શી રીતે દેખી ખમાય? અથવા મારા સગાનો નાશ મારાથી શી રીતે દેખી ખમાય? ૭ ત્યારે અદાશ્વરોશ રાત્રીએ એરેતેર રાણીને તથા મોદખાચ ચંદુદીને કહ્યું કે, જુઓ, હામાનનું ધર મેં એરેતેરને આપ્યું છે, ને તેને તેઓએ ફાસી પર લટકાવ્યો છે, કારણ કે તેણે પોતાનો દાપ

યદુદીઓ પર નાખ્યો. ૮ અને તમને હીઠ લાગે તે પ્રમાણે વધે યદુદીઓ ઉપર રાખના નામથી લખાણ કરો, ને રાખની સુદિકાથી તે સુદિકા કરો; કેમકે રાખના નામથી લખાયેલા તથા રાખની સુદિકાથી સુદિકા થયેલા લેખ કાપથી રદ કરાતો નથી. ૯ તે સમયે, ત્રીજા માસની, એટલે ત્રીજા માસની, ત્રેવીસમીએ રાખના વિધવૃત્તિસેને પાલાવ્યા; ને મોઈખા-યની સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે, યદુદીઓ ઉપર, તથા દિવસો તે હસ સુધીના એક સે ને સત્તાવીસ પ્રાંતોના અમલદારો તથા સુબાઓ તથા સરદારો ઉપર, જૂદા જૂદા પ્રાંતોમાં તેમની જૂદી જૂદી લિખિમાં, તથા જૂદા જૂદા લોકો ઉપર તેમની જૂદી જૂદી બાપાઓમાં, તથા યદુદીઓ ઉપર તેઓની લિખિમાં તથા તેઓની બાપામાં [દુકમ] લખવામાં આવ્યો. ૧૦ અને તેણે અદાચેરોરા રાખના નામથી લખાણે રાખની સુદિકાથી તેને સુદિકા કરીને પોરેવાર કાઢ્યો, એટલે રાખના કામમાં વપરાના તથા રાખની પોરેવારની પેદાશના નજદ પોરા પર જેટલા સ્વારોની હસ્ત પરો મોકલ્યા; ૧૧ તેમાં રાખને પ્ર પે નવરના યદુદીઓને બીની પરવાનગી આપી હતી, કે તેઓ એકલા યહને પોતાના છવને પ્રદે એટલે સુધી સામા યાવ, કે જે લોક તથા પ્રાંત તેઓ પર દુકમલો કરે તેના સર્વ બળને [તેઓનાં] બાળકોના તથા સ્ત્રીઓના વિનાશ કરે, તેમને મારી નાખે, તથા નષ્ટ કરે, ને તેઓને લૂંટી લે; ૧૨ તે [જુદ] અદાચેરોરા રાખના સર્વ પ્રાંતોમાં એક જ દિવસે, એટલે બારમા માસ, જે અદાર માસ છે, તેની તેમનીએ [આવવામાં આવી] ૧૩ એ દુકમ સર્વ પ્રાંતોમાં નહેર કરવા એકબે, ને તે દિવસે યદુદીઓએ પોતાના યતુઓ પર વેર વાજવાને તવાર રહેવું એકબે, એ લેખની નજ સર્વ લોકોને પ્રવટ કરવામાં આવી. ૧૪ એમ સરકારી કામમાં વપરાના નજદ પોરાઓ પર સ્વાર થયેલા કાઢ્યો, કે જેઓને રાખની આજ્ઞાથી તાજીદ તથા હોંક કરવામાં આવ્યા હતાં, તેઓ માથી નિઠ્ઠા, ને તે દુકમ શુદ્ધ મેદે હમાં પ્રવટ કરવામાં આવ્યો. ૧૫ અને મોઈખાય આસપાસની તથા સરેન રાખો લોક, ને સેનાના મોટા મુખ્ય, ને બારીક સમૂહ તથા નજીએ બધા પદેરીને રાખની દાનુરમાં નિઠ્ઠા; ને શુદ્ધ નવરે દરે પોતાની પાંખ. ૧૬ યદુદીઓને તે પ્રકાર, ને દર્વ, ને આનંદ, ને ખાન અર્થ. ૧૭ અને સર્વ પ્રાંતોમાં, ને

સર્વ નગરોમાં, જ્યાં જ્યાં રાખની આજ્ઞા ને તેના દુકમ ગયો, ત્યાં ત્યાં યદુદીઓને દર્વ ને આનંદ, મિલજાની ને શુદ્ધ દિવસ હતાં. અને તે દેશના લોકમાંના ધણાક તે યદુદી થયા; કેમકે યદુદીઓના માક તેઓ પર બેસી ગયા હતા.

૮ દવે બારમા માસને, એટલે અદાર માસને, તેરમે દિવસે રાખની આજ્ઞાના તથા તેના દુકમનો અમલ કરવાનો વખત નજી આવ્યો, તે દિવસે તે યદુદીઓના યતુઓએ તેઓ ઉપર સત્તા મેળવવાની આજ્ઞા રાખી હતી; પરંતુ તેથી ઉલટું એમ બન્યું કે, યદુદીઓએ પોતાના વેરીઓ ઉપર સત્તા મેળવી; રતે દિવસે અદાચેરોરા રાખના સર્વ પ્રાંતોમાં યદુદીઓ પોતાપોતાનાં નગરોમાં એકલા થયા, કે તેઓનું નુકસાન કરવાની નેઓ કોશિસ કરતા હતા, તેઓ ઉપર તેઓ હાથ નાખે; ને તેઓની સામે કોઈ ટકી યકો નહિ; કેમકે તેઓના હસ તે સર્વ લોકો ઉપર બેસી ગયા હતા. ૨ અને પ્રાંતોના સર્વ સરદારો તથા અમલદારો તથા સુબાઓ તથા રાખના કારભારીઓએ યદુદીઓને અહાય કીધી; કેમકે મોઈખાયના માક તેઓ પર જેટલા હતા. ૪ કેમકે મોઈખાય તે રાખના ધરમાં મોટા હતા, ને બીની ક્રીતિ સર્વ પ્રાંતોમાં પસરી ગઈ હતી; કેમકે એ માણસ મોઈખાય વવારે ને વધારે મોટા પડતા ગયા. ૫ અને યદુદીઓએ પોતાના સર્વ યતુઓને તરવારના માથી તથા અદારથી તથા વિનાયથી, માથી, ને પોતાના દ્વેષને પોતાની ધુમ્પા પ્રમાણે કીધું ૬ અને શુદ્ધ મેદેલમાં યદુદીઓએ પાંચસે માણસોને મારીને તેઓના નાશ કીધો. ૭ અને પાર્શ્વનાથને, તથા દાહોનાથને, તથા આરપાથાને, ૮ તથા પોરાથાને, તથા અદાચવાને, તથા અરીદાથાને, ૯ તથા પાર્શ્વનાથને, તથા અરીદાથાને, તથા અરીદાથાને, તથા પાર્શ્વનાથના પુત્ર દામાનના દસ પુત્રોને, તેઓએ મારી નાખ્યા; ૧૦ પણ હસ પર તેઓએ હાથ નાખ્યો નહિ. ૧૧ તેજ દિવસે શુદ્ધ મેદેલમાં નેઓ મારી નાખ્યા હતા તેઓની ગણતરી રાખ આગળ આવી. ૧૨ અને રાખને એરતેર રાહીને કશું કે, શુદ્ધ મેદેલમાં યદુદીઓએ પાંચસે માણસોને તથા દામાનના દસ પુત્રોને મારી નાખીને તેમને વિનાશ કીધો; તે રાખના બાકીના પ્રાંતોમાં તેઓએ ઘે કીધું હતો. ૧૩ દવે વારીથી અરજ છે ને તે વને બસ-

• વામાં આવશે; અથવા બીજી તારી શી વિનંતી છે? ને તે મંજૂર કરાશે. ૧૪ ત્યારે એસ્તેરે કહ્યું કે, જો રાજાની મરજી હોય તો શૂશાનમાં જે યહુદીઓ છે તેઓને કાલે પછુ આજના હુકમ પ્રમાણે કરવા દેવું જોઈએ, વળી હામાનના ફરો પુત્રને ફાંસીએ ઠાંગવા જોઈએ. ૧૪ અને રાજાએ તે પ્રમાણે કરવાની આજ્ઞા કીધી, ને શૂશાનમાં એક હુકમ પ્રગટ કરાશે; ને હામાનના ફરો પુત્રને તેઓએ ફાંસી દીધી. ૧૫ અને શૂશાનમાંના યહુદીઓ અદાર માસને ચૌદમે દિવસે પછુ એકઠા થયા, ને તેઓએ શૂશાનમાં વસેલે માણસોને મારી નાખ્યા; પછુ લૂટ પર તેઓએ હાથ ન નાખ્યો. ૧૬ અને બીજા જે યહુદીઓ રાજાના પ્રાંતોમાં હતા, તેઓ એકઠા થઈને પોતાના જીવને સારૂ સામા થયા, ને પોતાના શત્રુઓ તરફની તેમને નિરાંત થઈ, ને તેમના શત્રુઓમાંના પંચોતેર દબારને તેઓએ મારી નાખ્યા, પછુ લૂટ પર તેઓએ હાથ ન નાખ્યો. ૧૭ અદાર માસને તેરમે દિવસે [એ બન્યું], ને તેને ચૌદમે દિવસે તેઓએ આરામ જોગવ્યો, ને તેને મિત્રબાનીનો તથા આનંદનો દિવસ કીધો. ૧૮ પછુ શૂશાનમાંના યહુદીઓ તેની તેજીઓ તથા તેની ચૌદમીએ એકઠા થયા, ને તેની પંદરમીએ તેઓએ આરામ જોગવ્યો, ને તેને મિત્રબાનીનો તથા આનંદનો દિવસ કીધો. ૧૯ જે કારણ માટે નામકાના યહુદીઓ તેઓ કૌટ વગરના કરવાઓમાં રહે છે, તેઓ અદાર માસના ચૌદમા દિવસને આનંદ તથા મિત્રબાનીના, ને શુભના, ને એક બીજા ઉપર ભેટો મોકલવાના દિવસ તરીકે પાલે છે.

૨૦ અને મોર્દેખાએ આ બાબતો લખી, ને અહાશ્વેરૌશ રાજાના સર્વ પ્રાંતોના સર્વ યહુદીઓ પર, એટલે પાસેના તેમજ છેડેના પર, પત્રો મોકલીને, ૨૧ તેઓને એવો હુકમ કીધો કે, અદાર માસને ચૌદમે દિવસે તથા તેને પંદરમે દિવસે, તમારે વરસો વરસ [તેહેવાર] પાળવા, ૨૨ કેમકે તે દિવસોમાં યહુદીઓને તેમના શત્રુઓ બાબતની નિરાંત થઈ હતી, ને એ માસ તેઓને માટે ખેલે બદલે આનંદનો, તથા શોકને બદલે શુભ સમયનો થઈ ગયો હતો; [અને] તમારે તેમને મિત્રબાની તથા આનંદના, ને એક બીજા પર ભેટો મોકલવાના, ને દરિદ્રોને દાન આપવાના દિવસો કરવા. ૨૩ અને પોતે જે કરવા માંડ્યું હતું તથા મોર્દેખાએ જે તેઓ ઉપર લખ્યું હતું, તે

પ્રમાણે કરવાનું યહુદીઓએ માથે લીધું; ૨૪ કેમકે સર્વ યહુદીઓના શત્રુ અગાગી હાથમદાયાના પુત્ર હામાને યહુદીઓના નાશ કરવાની યોજના કરી હતી, ને તેઓના સહાર કરીને તેઓના વિનાશ કરવા માટે પૂર, એટલે ચિઠ્ઠીઓ, નાખી હતી; ૨૫ પછુ ત્યારે તેની ખબર રાજાને થઈ, ત્યારે તેણે પત્રોથી એવી આજ્ઞા કરી કે, તેણે જે દુષ્ટ યોજના યહુદીઓ વિરુદ્ધ યોજી હતી તે ફેરવીને તેના પોતાનાજ માથા પર લાવવી; ને તેને તથા તેના પુત્રને ફાંસીએ ઠાંગવા. ૨૬ જે કારણ માટે તેઓએ એ દિવસોને, પૂર એ નામ ઉપરથી, પૂરીમ કરી કહ્યા. જે કારણ માટે એ પત્રનાં સર્વ વચનોને લીધે, તથા આ બાબત વિષે જે તેઓએ બોલ્યું હતું, તથા તેઓ પર જે આવી પડ્યું હતું. ૨૭ તેને લીધે યહુદીઓએ કરાવ કરીને પોતાને માથે તથા પોતાનાં સંતાનને માથે તથા પોતાની સાથે ભણી અથવા સર્વ જગેને માથે એવી અચૂક કબજાત લીધી કે વર્ષો વર્ષ, એ બે દિવસોએ, તેઓ વિષેના લેખ પ્રમાણે તથા તેમના કરાવેલા વખત પ્રમાણે અમારે [તેહેવાર] પાળવા; ૨૮ ને જે દિવસોને, વશ-પર-પરા, પ્રત્યેક કુટુંબમાં, પ્રત્યેક પ્રાંતમાં, તથા પ્રત્યેક નગરમાં, યાદ રાખીને પાળવા; ને જે પૂરીમના દિવસો યહુદીઓમાંથી ટળી ન જાય ને તેઓનું સ્મરણ તેઓના વંશજોમાંથી લેવા ન થાય. ૨૯ ત્યાર પછી પૂરીમ વિષે આ બીજે પત્ર મંજૂર કરવા સારૂ અબીહાઇલની પુત્રી એસ્તેરે ૨: ૨૦એ તથા મોર્દેખાએ યહુદીએ સર્વ સત્તાથી લખ્યો. ૨૦ અને તેણે અહાશ્વેરૌશના રાજ્યના એક સો ને સત્તાવીસ પ્રાંતોમાંના સર્વ યહુદીઓ પર સત્તાના તથા સત્ય વચનોના પત્રો મોકલ્યા; ૨૧ કે જેમ મોર્દેખાએ યહુદીએ તથા એસ્તેરે રાણીએ તેઓને આજ્ઞા આપી હતી, ને જેમ તેઓએ પોતાને માટે તથા પોતાનાં સંતાનને માટે ઉપવાસની તથા પોતાના વિલાપની બાબતમાં કરાવ કીધો હતો તે પ્રમાણે પૂરીમના એ દિવસો એઓને કરાવેલે સમયે [પાળવાનો નિયમ] સ્થાપિત થાય. ૨૨ અને એસ્તેરની આજ્ઞાથી પૂરીમની આ બાબતો કાયમ કરાય, ને તેની નોંધ પુસ્તકમાં કરવામાં આવી.

૧૦ અને અહાશ્વેરૌશ રાજાએ દેશ ઉપર ને સમુદ્રના ભેટો ઉપર કર નાખ્યો. ૨ અને તેના પરાક્રમનાં તથા તેના સામર્થ્યનાં સર્વ કૃતિ, તથા જે ઉચ પદવીએ રાજાએ મોર્દેખાએને ચલાવ્યો

હતો તેનો સંપૂર્ણ હેવાલ, એ શું માંદાવાના તથા ધરા નના રાજ્યોના કાળવૃત્તાતોના પુસ્તકમા લેખેલા નથી? કેમકે મોહંમદ યહૂદી અહાથેરાશ રાજ્યથી બીજા દરમિયાન, તથા યહૂદીઓ મધ્યે મોટા, તથા

ગોવાના બાહુઓના સમુદાયનો માનીતો હતો, તે ગોવાના લોકોનું હિન્દુ સોધતો ને ગોવાના સર્વ સ્વામીને શાંતિના વચન બોલતો હતો.

અધૂનનું પુસ્તક.

૧ ઉપ દેશમા એક પુરુષ હતો, ને તેનું નામ અધૂન હતું, ને તે પુરુષ સંપૂર્ણ તથા પ્રમાણિક હતો, ને તે દેવનો ડર રાખનારો તથા જીરાઈથી દૂર રહેનારો હતો. ૨ અને તેને સાત પુત્રો તથા ત્રણ પુત્રીઓ થયા હતા. ૩ વની સાત દબાર ઘેરા, ને ત્રણ દબાર ઘેરા, ને પાંચસે ભેડ બળદ ને પાંચસે ગાયો, ને બહુ મોટા ધરખંડો, અટની તેની સપત્તિ હતી, તેથી પૂર્વના લોકોમા સૌથી મોટો પુરુષ એ હતો. ૪ હવે તેના પુત્રોએ જઈને પ્રત્યેક ગોવાના ધરમા ગોવાને વિવેકે મિલજાની કીધી, ને તેઓએ ગોવાની સાથે ખાવા પીવા સાથે ગોવાની ત્રણ બહેનોને તેના મનાવી. ૫ અને તેઓની કબજીના દિવસ ચિત્યા, એટલે એમ થયું કે અરુને તેમને [તેશાનીને] શું કીધા, ને પરાંટિયે ઉઠીને તે સૂની નહતી પ્રમાણે દંદનીયાર્પણ કીધા, કેમકે અરુને કહ્યું કે, હાંપિ મારા પુત્રોએ પાપ કરીને ગોવાના દંદવમાં દેવનો ધનકાર કીધો હોય, અધૂન એ પ્રમાણે દંવેશ કરેલા.

૬ હવે એક દિવસે દેવપુત્રો યદોવાદ પાસે રહ્યા આવ્યા આવ્યા આવ્યા, ને ગોવાન પણ તેમની સાથે આવ્યા. ૭ અને યદોવાદે સોગાનને કહ્યું કે, હું તારી આવ્યા. ૮ ત્યારે ગોવાને યદોવાદને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, પુત્રો પર અદિ ઉદિ ફરતા પરથી તથા તે પર આમ તેમ આવ નહ કરતા પરથી. ૯ ત્યારે યદોવાદે ગોવાનને કહ્યું કે, શું તું મારા સેવક અધૂનને ઘરમા લીડા છે? કેમકે પુત્રો પર તેના ભ્રેષ્ટ સમૂહ તથા પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર તથા દુલ્લાથી દૂર રહે નર બીએ કોઈ પુરુષ નથી. ૧૦ ત્યારે ગોવાને યદોવાદને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, શું અધૂન કારણ વનર દેવનો

ડર રાખે છે? ૧૦ શું, તું તેની આસપાસ તથા તેના ધરની આસપાસ તથા તેના સર્વસ્વની આસપાસ, ચોરદમ વાડ કીધી નથી? તું તેના હાથોના કામને આશીર્વાદ દીવો છે, ને દેશમા તેની સપત્તિ વધી ગઈ છે. ૧૧ પણ તારો હાથ લગાવીને તેના સર્વસ્વને સ્પર્શ કર, એટલે તે તારે મ્હોડે ચઢીને તારો ધનકાર કરશે. ૧૨ અને યદોવાદે ગોવાનને કહ્યું કે, જો, તેનું સર્વસ્વ તારા હાથમા છે, કેવળ તેના પડપર તારો હાથ લગાવતો નહિ એટલે ગોવાન યદોવાદની હજાર માંથી ચાલ્યો ગયો.

૧૩ અને એક દિવસે તેના પુત્રો તથા તેની પુત્રીઓ ગોવાના વડા લાઈના ધરમા ખાતા તથા દ્રાક્ષરસ પીતા હતા, તેવામા એક બન્યું કે, ૧૪ એક બિપિયાએ આવીને અધૂનને કહ્યું કે, બળદો ખેડતા હતા, ને ગવેડા નેઓની નજીક ચરતા હતા, ૧૫ એટલામા ચળાઈમ કુમડો કરીને તેઓને લઈ ગયા, વળી તેઓએ ચાકરોને વરવારની ધારથી માર્યા છે, ને કેવળ હું એકડોળ તને ખજાર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૬ અને હજી તો તે બોલતો હતો, એટલામા વળી બીજાએ આપીને કહ્યું કે, દેવના અગ્નિએ આકાશથી પડીને ઘેરાને તથા ચાકરોને બાળી બરખ કીધા છે, ને હજી હું એકડોળ તને ખજાર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૭ તે હજી તો મોલતો હતો, એટલામા બીજાએ આપીને કહ્યું કે, કારનીઓ નજીક ટાંગીએ બનીને ઉટા પર દબેડા કરીને તેઓને લઈ ગયા છે ને વળી ચાકરોને વરવારની ધારથી માર્યા છે, ને કેવળ હું એકડોળ તને ખજાર આપવાને બચી આવ્યો છું. ૧૮ હજી તો તે મોલતો હતો, એટલામા વળી બીજાએ આપીને કહ્યું કે તારા પુત્રો તથા તારી પુત્રીઓ ગોવાના વડા લાઈના ધરમા

ખાતા તથા દ્રાક્ષરસ પીતા હતા; ૧૮ને, જો, અરવ્ય-
માથી ભારે વારાઝાડું આવ્યું, ને ઘરના ચારે ખુણાને
તેને ધક્કો લાગ્યાથી, તેની અંદરના જીવાનિયા ઉપર
તે ટીપી પડ્યું, ને તેઓ મરી ગયા છે, ને કેવળ હું
એકલો જ તને ખબર આપવાને જાણી આવ્યો છું
૨૦ ત્યારે અધૂરે ઉડીને પોતાનો જામે કાઢ્યો, ને પોતાનું
માથું ઝુડાવ્યું, ને જમિ પર પડીને ભજન કીધું, ૨૧ ને
તેણે કહ્યું કે, હું મારી માના પેઠામાંથી નાગો આવ્યો
હતો, ને નાગો હું ત્યાં પાછો જઈશ, યહોવાહે લીધું,
ને યહોવાહે લઈ લીધું છે, યહોવાહના નામને ધન્ય
હો ૨૨ એ સંધ્યામાં અધૂરે પાપ કીધું નહિ, ને
દેવને માથે મૂખાંધ ચઢાવી નહિ

૨ ફરીથી એક દિવસે દેવપુત્રો યહોવાહની હજુ-
રમાં રજીઆત આપવા આવ્યા; ને તેઓ
મધ્યે રોતાન પણ આવીને યહોવાહ આગળ રજી
થયા ૨ અને યહોવાહે રોતાનને કહ્યું કે, તું કયાથી
આવે છે? ત્યારે રોતાને યહોવાહને ઉત્તર આપતા
કહ્યું કે, પૃથ્વી પર અહિં તહિં ફરવા પરથી તથા તે
પર આમ તેમ આવ જ કરવા પરથી ૩ અને યહો-
વાહે રોતાનને કહ્યું કે, શું તે મારા સેવક અધૂરને
લક્ષમાં લીધો છે? કેમકે પૃથ્વી પર તેના જેવો સમૂલ્ય
તથા પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહે
નાર બીજો કોઈ પુત્ર નથી અને જો કે તેનું નખોદ
કારણ વિના વાળવાને તે મને ઉરકર્યો છે, તો પણ
હજી સુધી તે પોતાના પ્રમાણિકપણને ચુસ્ત રીતે
વળગી રહ્યો છે ૪ અને રોતાને યહોવાહને ઉત્તર
આપતા કહ્યું કે, ચામડીને બદલે ચામડી, હા, માણસ
પોતાના જીવને બદલે તો પોતાનું સર્વસ્વ આપશે
૫ પણ તું તારો હાથ લગાવીને તેના હાડકાને તથા
તેના માસને સ્પર્શ કર, એટલે તે તારે મ્હોડે ચઢીને
તારો ધનકાર કરશે ૬ અને યહોવાહે રોતાનને કહ્યું કે,
જો, તે તારા હાથમાં છે, કેવળ તેનો જીવ બચાવજો
૭ ત્યારે રોતાન યહોવાહની હજુરમાંથી ચાલી નિકળ્યો,
ને તેણે અધૂરને પગના તળિયાથી તે [માયાની]
તાલથી સુધી દુ ખદાયક ગુમડાનું દરદ ઉઘું કર્યું
૮ અને તે પોતાને ખજવાળના સાડા ઢિકરી લઈને
રાખમાં બેઠો ૯ ત્યારે તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, શું
હજી સુધી તે તારા પ્રમાણિકપણને ચુસ્ત રીતે વળગી
રહ્યો છે? દેવનો ધનકાર કર, ને મરી જ ૧૦ પણ તેણે
તેણીને કહ્યું કે, કોઈએક મૂર્ખ સ્ત્રી બોલે તેમ હું બોલે

૭ શું આપણે દેવના હાથથી ઘુમજ સિંકારીએ,
ને અધૂર ન સિંકારીએ? એ સર્વમાં અધૂરે પોતાના
હોઠાથી પાપ ન કીધું

૧૧ હવે આ સર્વ વિષયો અપૂર્ણ ઉપર આવી પડી
હતી, તે વિષે તેના ત્રણ મિત્રોએ સામંત્ય ત્યારે
અરીકાજ તેમની તથા બિલ્લાદ શૂદ્રો તથા સોફાર
ના અમાથી પોતપોતાની જગ્યાએથી આવ્યા, તેઓ
તો તેને માટે શોક કરતા સાડ તથા તેને હિલાસો દેવા
સાડ પરસ્પર સપ કરીને તેની પાસે આવ્યા હતા
૧૨ અને જ્યારે તેઓએ આધેથી બેઠને તેને ઓળખ્યો
નહિ, ત્યારે તેઓ પોત મૂખને રક્ષા, ને પ્રત્યેકે
પોતાનો જામે કાઢ્યો, ને આકાર ભરણી પોતાના માથા
પર ધૂળ નાખી ૧૩ અને તેઓ સાત દિવસ તથા
સાત રાત તેની સાથે જમીન પર બેસી રહ્યા, ને
કોઈએ તેને એક શબ્દ પણ કહ્યો નહિ, કેમકે તેઓએ
જેલુ કે તે ધણી દુ ખી છે.

૩ એ પછી અધૂરે પોતાનું સુખ ઉઘાડીને પોતાના
[જન્મ] દિવસને શાપ લીધો
૨ અને અધૂરે ઉત્તર આવીને કહ્યું કે,
૩ જો દિવસે હું જન્મ્યો
તથા જો રાતે એમ કહેવાયું કે, પુત્ર પેદા રહ્યો, તેનું
નખોદ જન્મે
૪ તે દિવસ અધકારરૂપ યાઓ,
ઉપરથી દેવ તેને લેખામાં ન ગણે,
ને તે પર અજવાળ ન પ્રકારી
૫ અધકાર તથા મૃત્યુછાયા તે પર ઢાક કરે,
તે પર વાદળ ડરે,
દિનને કાળક્રમ્ય કરનાર સૂચણુ તેને ત્રાસ પમાડે
૬ તે રાતને તો પોર અધકાર ગ્રહે,
વર્ષના દિવસોમાં તે ન ગણાય,
તે મહિનાઓની ગણતરીમાં ન આવે.
૭ જુઓ, તે સત શૂન્ય થાય,
તેમાં કોઈ હર્ષનાદ ન થાય
૮ દિનને શાપનારા
તથા જેઓ મહા અજગરને જગાડવામાં ચતુર
તેઓ તેને શાપે
૯ તેના ગુણગ્રજિયાના તારા અધરાય,
તે અજવાળાની રાહ જુએ, પણ તે મરે નહિ;
ને પ્રલાયના પોષણને તે દેખે નહિ
૧૦ કેમકે તેણે મારી [માનુ] અર્ચસ્થાન બધ કીધું નહિ,

દતો તેનો સર્પ દેવાલ, એ શું માહાયાના તથા ઇસા-
ના રાજાઓના કાળજીવાળાના પુસ્તકમાં લેખેલાં
નથી? કેમકે મોટામાય ચંદ્રની અદાચિરોચ રાજ્યની
બીજી ફરજતનો, તથા ચંદ્રનીઓ મધ્યે મોટા, તથા

ચોતાના આંકુઓના સમુદાયનો માનીતો હતો; તે
ચોતાના લોકોનું દિન ચોધતો ને ચોતાનાં સર્વ સંતાનને
સંતોષનાં વચન બોલતો હતો.

અપૂનનું પુસ્તક.

૧ ઉપ દેશમાં એક પ્રજા હતો, ને તેનું નામ
અપૂન હતું; ને તે પ્રજા સર્પ તથા પ્રમાણિક
હતો, ને તે દેવનો દર સમજાતો તથા યુદ્ધાચી દર
રહેનારો હતો. ૨ અને તેને સાવ પુત્રો તથા ત્રણ
પુત્રીઓ થયાં હતાં. ૩ વળી સાવ દબર પેઠાં, ને ત્રણ
દબર હર, ને પાવસે એક બળદ, ને પાવસે નવે-
લીઓ, ને બહુ મોટા ધરખટલો, એટલી તેની સપ્તિ
હતી; તેથી પૂર્વાના લોકોમાં જાણી મોટા પુત્ર એ
હતો. ૪ હવે તેના પુત્રોએ જાણે પ્રયેકે ચોતાના
પરમાં ચોતાને દિવસે મિલખાની કાઢી, ને તેઓએ
ચોતાની સાથે ખાવા પીવા સાથે ચોતાની ત્રણ બહે-
નોને તેમ જ પ્રમાણી ૫ અને તેઓની ઉપાસના દિવસ
રિવા, એટલે એમ ચપ્પે કે અપૂને તેમને તિહાચીને]
હાથ કાઢ્યા, ને પરાંદિયે ઉઠીને તે સર્વની અગ્રી
પ્રમાણે હઠીવારેનું કાંઠાં; કેમકે અપૂને કહ્યું કે,
હાથિ માથા પુત્રોએ પાપ કરીને ચોતાના હૃદયમાં
દેવનો ઇલાકાર કીધો હોય; અપૂન એ પ્રમાણે
દનેશ કરતો.

૬ હવે એ દિવસે કેવપુત્રો ચઢવાદ ખાને રજુ-
આર આપના આબ્યા; ને ચોતાન પત્ન તેમની સાથે
આબ્યા. ૭ અને ચઢવાદે ચોતાને કહ્યું કે, હું કાંઈ
આબ્યા ૮ ત્યારે ચોતાને ચઢવાદને ઉતાર આપનાં
કહ્યું કે, પૂર્ણ ૯ પર અદિ નદિ ફરત ૧૦ પરથી તથા તે
૧૧ મામ તેમ આર ૧૨ કરતા ૧૩ પરથી ૧૪ ત્યારે ચઢવા-
દે ચોતાને કહ્યું કે, શું તે માસ એક અપૂનને
લખનાં લીધે છે? કેમકે પૂર્ણ ૧૫ પર તેના એક સર્પ
તથા પ્રમાણિક, કેવળી દરખાત તથા દરખાતી દર રહે-
નાર નહિ કેમ પુત્ર નથી ૧૬ ત્યારે ચોતાને ચઢવાદને
ઉતાર આપીને કહ્યું કે, હું અપૂન કારણ વધર દેવનો

દર રાજે છે? ૧૭ શું, તે તેની આસપાસ તથા તેના
ધરની આસપાસ તથા તેના સર્વસ્વની આસપાસ,
એવરદમ, વાડ કાપી નથી? તે તેના હાથોના કામને
આશીર્વાદ લીધો છે, ને દેશમાં તેની સપ્તિ વધી અથ
છે. ૧૮ પછી તારો હાથ લખાચીને તેના સર્વસ્વને સ્વર્ગ
કર, એટલે તે તાર રહોડ ચઢીને તારો ઇલાકાર કરશે.
૧૯ અને ચઢવાદે ચોતાને કહ્યું કે, જો, તેનું સર્વસ્વ
તારા હાથમાં છે; કેવળ તેના પંડપર તારો હાથ
લખાવતો નહિ. એટલે ચોતાન ચઢવાદની હજીર-
માથી ચાલ્યો ગયો.

૨૦ અને એ દિવસે તેના પુત્રો તથા તેની પુત્રીઓ
ચોતાના વડા બાઈના પરમાં ખાતાં તથા દ્રાક્ષરસ પીતાં
હતાં, તેવામાં એકું બન્યું કે, ૨૧ એક જિવિયાએ
આંચીને અપૂનને કહ્યું કે, બળગે જોડતા હતા, ને ગયેલાં
નેઓની નજીક ચરતાં હતાં; ૨૨ એટલામાં ચામણમ
કુમલો કરીને તેઓને લઈ ગયા; ૨૩ વળી તેઓએ આક-
રોને વરચારની ધારથી માર્યા છે; ને કેવળ દુ એકલો
તને ખજર આપવાને બચી આબ્યા છું. ૨૪ અને હજી
તો તે બોલતો હતો, એટલામાં વળી બીજાએ આંચીને
કહ્યું કે, કેવળા બજિએ આકારથી પડીને પેટાને તથા
આકરોને ખાઈ લેમ કીધાં છે; ને કેવળ દુ એકલો
તને ખજર આપવાને બચી આબ્યા છું. ૨૫ તે હજી
તો બોલતો હતો, એટલામાં બીજાએ આંચીને કહ્યું કે,
કારીઓ ત્રણ રાંધેઓ બનીને ઉઠા પર દરલો કરીને
તેઓને લઈ ગયા છે. ને વળી આકરોને વરચારની
ધારથી માર્યા છે; ને કેવળ દુ એકલો તને ખજર
આપવાને બચી આબ્યા છું. ૨૬ હજી તો તે બોલતો
હતો, એટલામાં વળી બીજાએ આંચીને કહ્યું કે, તારા
પુત્રો તથા તારી પુત્રીઓ ચોતાના વડા બાઈના પરમાં

• ખાતાં તથા દ્રાક્ષરસ પીતાં હતાં; ૧૮ને, જો, અરણ્ય-
માંથી બારે વાતોએ આપ્યું, ને ઘરના ચારે ખુણાને
તેને ૧૬ કોઠા લાગ્યાથી, તેની અદરના જીવાનિયા ઉપર
તે ટૂટી પડ્યું, ને તેઓ મરી ગયા છે, ને કેવળ દુ-
ઝેકોના તને ખબર આપવાને બચી આવ્યા છે
૨૦ ત્યારે અધૂરે ઘડીને પોતાનો જાઓ કાઢે, ને પોતાનું
માથું મુકાવ્યું, ને જમી પર પડીને સળગી ગયું, ૨૧ને
તેણે કહ્યું કે, હું મારી માતા પેટમાંથી નાગો આવ્યા
હતા, ને નાગો હું ત્યા પાછો જઈશ, યહોવાહે બીધું,
ને યહોવાહે લઈ લીધું છે; યહોવાહના નામને ધન્ય
હો ૨૨એ સ્થળામા અધૂરે પાપ કીધું નહિ, ને
દેવને મારે મૂર્ખાઈ ચડાવી નહિ.

૨ ફરીથી એક દિવસે દેવપુત્રે યહોવાહની હજુ-
રમાં રજૂઆત આપવા આવ્યા; ને તેઓ
મઠ્યે સીતાનું પશુ આવીને યહોવાહ આમળ રજુ
કર્યો ૨ અને યહોવાહે સીતાનને કહ્યું કે, તું કયાથી
આવે છે? ત્યારે સીતાને યહોવાહને ઉત્તર આપતા
કહ્યું કે, પૃથ્વી પર અહિં તહિં ફરવા પરથી તથા તે
પર આમ તેમ આવ જ કરવા પરથી ૩ અને યહો-
વાહે સીતાનને કહ્યું કે, હું તે મારા સેવક અપૂર્ણને
લક્ષમાં લીધો છું કેમકે પૃથ્વી પર તેના જેવા સર્વથા
તથા પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહે-
નાર બીજો કોઈ પુત્ર નથી અને જો કે તેનું નખોદ
કારણ વિના વાળવાને તે મને ઉશ્કેર્યો છે, તો પશુ
હજુ સુધી તે પોતાના પ્રમાણિકપણને ચુસ્ત રીતે
વળગી રહ્યો છે ૪ અને સીતાને યહોવાહને ઉત્તર
આપતા કહ્યું કે, ચામડીને બદલે ચામડી, હા, માણસ
પોતાના જીવને બદલે તો પોતાનું સર્વસ્વ આપશે.
૫ પશુ તું તારો હાથ લંબાવીને તેના હાડકાને તથા
તેના માસને સ્પર્શ કર, એટલે તે તારે મ્હોડે ચઢીને
તારો ઇનકાર કરશે. ૬ અને યહોવાહે સીતાનને કહ્યું કે,
જો, તે તારા હાથમાં છે, કેવળ તેનો જીવ બચાવજો-
૭ ત્યારે સીતાન યહોવાહની હજુરમાંથી ચાલી નિકળ્યો;
ને તેણે અધૂરને પગના તળિયાથી તે [માધાની]
તાલકી સુધી દુ ખદાયક ગુમડાનું દરદે ઉઠ્યું કહ્યું
૮ અને તે પોતાને અજવાળવા સાથે ઠિકરી લઈને
સામના બેઠો ૯ ત્યારે તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, શું
હજુ સુધી તે તારા પ્રમાણિકપણને ચુસ્ત રીતે વળગી
રહ્યો છે? દેવના ઇનકાર કર, ને મરી જ ૧૦ પશુ તેણે
તેણીને કહ્યું કે, કોઈએક મૂર્ખ સ્ત્રી બોલે તેમ તું બોલે

છે. શું આપણે દેવના હાથથી ઘુમળ સિંકારીએ,
ને અશુભ ન સિંકારીએ? એ સર્વમા અધૂરે પોતાના
હોડાથી પાપ ન કીધું

૧૧ હવે આ સર્વ વિષયો અપૂર્ણ ઉપર આવી પડી
હતા, તે વિષે તેના ત્રણ મિત્રોએ સામઘ્ય, ત્યારે
અનીકાજ તેમની તથા બિદહાદ થઈ તથા સોફાર
નાઅમાંથી પોતપોતાની જગ્યાએથી આવ્યા; તેઓ
તો તેને માટે સીક કરવા સાથે તથા તેને દિવાસો દેવા
સાથે પરસ્પર સખ કરીને તેની પાસે આવ્યા હતા
૧૨ અને ત્યારે તેઓએ આવેથી બેઠને તેને ઓળખ્યો
નહિ, ત્યારે તેઓ પોત મૂકીને રહ્યા; ને પ્રત્યેકે
પોતાનો જાઓ કાઢ્યા, ને આકાશ ભણી પોતાના માથા
પર ધૂળ નાખી ૧૩ અને તેઓ સાત દિવસ તથા
સાત રાત તેની સાથે જમીન પર બેસી રહ્યા, ને
કોઈએ તેને એક સખ પશુ કહ્યો નહિ; કેમકે તેઓએ
જેવું કે તે પહેલાં કીધું છે.

૩ એ પછી અધૂરે પોતાનું સુખ કથાડીને પોતાના
[જન્મ] દિવસને સાપ બીધો
૨ અને અધૂરે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
૩ જો દિવસે હું જન્મ્યો

તથા જો રાતે એમ કહેવાય કે, પુત્ર પેટ રહ્યો, તેનું
નખોદ જાશે

૪ તે દિવસ અધકારપ થયો,
ઉપરથી દેવ તેને લેખામાં ન ગણે,

ને તે પર અજવાળું ન પ્રકારી

૫ અધકાર તથા મૃત્યુબાધ તે પર લક કરે;
તે પર વાદળ કરે,

દિનને કાળક્રમ કરનાર સધળું તેને ત્રાસ પમાડે.

૬ તે રાતને તો ઘોર અધકાર મહે;

વર્ષના દિવસોમાં તે ન ગણાય,

તે મહિનાઓની ગણતરીમાં ન આવે.

૭ જુઓ, તે રાત શૂન્ય થાય,

તેમાં કોઈ હર્ષનાદ ન થાય.

૮ દિનને સાપનારા

તથા જેઓ મહા અજગરને જગાડવામાં ચતુર છે

તેઓ તેને સાપે.

૯ તેના ગુણગુણિયાના વાસ અધરાય;

તે અજવાળાની રાહ જુઓ, પશુ તે મળે નહિ;

ને પ્રભાતના પોષવાને તે દેખે નહિ
૧૦ કેમકે તેણે મારી [માનુ] અર્ચસ્થાન બધ કીધું નહિ,

- ને મારી આખોથી દુઃખ સતાડયું નહિ
 ૧૧ હું પેટમાથીજ કેમ ન મુઝો,
 ને પેટમાથી નિકળવાજ કેમ પ્રાણ ન છોડો ?
 ૧૨ ઘૂંચણોએ મારો અંગીકાર કેમ કીધો,
 ને યાનોએ કેમ [અંગીકાર કરીને] મને ધવગળ્યો ?
 ૧૩ કેમકે હમણાં તો હું મુતેયો હોત, ને સાવિત્રા હોત,
 હું હથી ગયો હોત તો મને નિરાત હોત,
 ૧૪ પુત્રીના ને શત્રુઓ તથા મત્રીઓએ
 પોતાને માટે એકાત નગરો બાંધ્યા હતા તેઓની
 સામે,
 ૧૫ અથવા જે ઉમરાવો સોનાના માલિક હતા
 તથા રૂપાથી પોતાના ધરો ભરતા હતા તેઓની
 સામે,
 ૧૬ અથવા ગુપ્ત ગર્ભપાતની પેટે,
 તથા જે બાળકોએ કહી અજવાણ ન ભેણુ દોય
 તેમની પેટે હું દયાવીમા ન હોત
 ૧૭ ત્યાં દુષ્ટો દેરાત કરતા બધ પડે છે,
 ને ત્યાં યાકેલા આરામ પામે છે
 ૧૮ ત્યાં ગુલામો એકત્ર વિદ્યાતિ પામે છે,
 તેઓ વેઠ કસવનારો સાફ સામ્રજતા નથી
 ૧૯ નાના ને મોટા ત્યાં છે,
 ને બાકર પોતાના ચોક્કી છૂટો છે
 ૨૦ હું ખિતને [છવનંતું] અજવાણ
 ને જેનો આત્મા કષ્ટિત તેને છવ કેમ અપાય છે ?
 ૨૧ તેઓ તો પોતાને માટે તલપે છે,
 ને ફાટેલા ધન કરતા તેને સાફ વધારે ખોદે છે,
 પણ તે મળતું નથી,
 ૨૨ તેઓને ત્યારે કબર પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તેઓ
 અતિથય દર્દ કરે છે
 ને ખુશ થાય છે
 ૨૩ જેમનો માર્ગ અદ્યમ્,
 તથા જેને દેવે સંતોષમા આવે છે તેમને [દયાવી
 કેમ અપાય છે ?]
 ૨૪ મને મારી નિશ્વાસ મારા ખાધા પડેલા આવે છે,
 ને મારી બૂસો પાણીની પેટે રેડાય છે
 ૨૫ કેમકે જેથી કુ તિડુ છું, તેજ મારા પર આવી
 પડે છે,
 ને જેનો મને ભય છે તેજ મને પ્રાપ્ત થાય છે
 ૨૬ મને સુખ નથી, મને નેન નથી, ને મને વિદ્યામ
 નથી,
 ૨૭ પણ આપણા આ ધ પડે ॥

- ૪ ત્યારે અલીકાજ તેમનીએ ઉત્તર આપીને
 કહ્યું કે,
 ૨ એ કોણ તારી સાથે બોલવાને પ્રયત્ન કરે, તો તારા
 મન દુખારો થું કે
 પણ કોણ પોતાને બોલતા અટકાવી શકે ?
 ૩ એ, તેં ધણીઓને શિખવ્યા છે,
 ને તેં અબળ હાથોને બળવાન કીધા છે
 ૪ તારા સમુદાએ પડતા જનને નિલાની રાખ્યો છે,
 ને અબળ ધુણોને તેં રિધર કીધા છે
 ૫ પણ હમણાં તારા પર [સકટ] આવી પડ્યું છે,
 ત્યારે તું નાહિમત થઈ જાય છે,
 તે તારો સ્વર્ગ કરે છે એટલે તું ગભરાય ॥
 ૬ તારા [દિવનો] દર એ થું તારો કરોસો નથી ?
 [ને] તારો સફાચાર એ થું તારી આશા નથી ?
 ૭ કૃપા કરી યાદ કર, કે નિર્દોષ છતાં કોણ તારા
 પારખ્યો,
 કે સફાચારી ક્યા નષ્ટ થયા ?
 ૮ મારા ભેયા પ્રમાણે, જેઓ અન્યાય ખેડે છે,
 તથા નુકસાન વાવે છે, તેઓ એજ હણે છે
 ૯ દેવના શાસથી તેઓ તારા પામે છે,
 ને તેના કોંધના કપાટથી તેઓ ભરમ થાય છે
 ૧૦ સિદ્ધાની ગર્ભના, ને વિકાળ સિદ્ધનો અવાજ,
 ને જીવાન સિદ્ધના ફાત વટી જાય છે,
 ૧૧ ધરડો સિદ્ધ સિદ્ધાર વિના તારા પામે છે,
 ને સિદ્ધજના બચ્ચા વિખેરાય ॥
 ૧૨ દબે એક વાત ગુપ્ત રીતે મારી પાસે આવી,
 ને મારા કનોમા તેનો ભણકારો આપ્યો
 ૧૩ ત્યારે માણસો ભરનિદ્રામા પડે છે,
 તે વખતે રાતના સફરનો પરથી આવતા વિચારોમા,
 ૧૪ મને ભય વધા ધુભરી લાગ્યા,
 ને તેથી મારા સર્વ દાંડા ધપરી ઉઠ્યા
 ૧૫ ત્યારે એક આત્મા મારા ગ્રહો સામ્રજ યદને ગયો,
 ને મારા સમીપમા રૂઆ ઉભા થયા
 ૧૬ તે રિધર ઉભો રહ્યો, પણ હું તેનું સ્વપ્ન દેખી
 રાખ્યો નહિ
 એક આકૃષ્ટિ મારી આખો આગળ દલી,
 ને ચુપજી પસરેલી દલી, ને મેં જેની વાણી
 સામણી કે,
 ૧૭ થું મરનાર માણસ કથર આગળ ન્યાયી દોય ?
 થું મનુષ્ય પોતાના કર્તો આગળ શુદ્ધ દોય ?

- ૧૮ જુઓ, તે પોતાના સેવકો પર કાંઈ બરોસો રાખતો નથી,
 ને પોતાના દુતોને તે મૂર્ખ જણે છે
 ૧૯ તો ધૂળમા પાયાવાળાં માટીના ઘરોમાં રહેનાર
 જોયો પતંગીઆની પેઠે કચરાઈ જાય છે, તેઓને
 કેટલા વિરોધે [ગજરો] ?
 ૨૦ સવારથી સાંજ સુધીમા તેઓ નષ્ટ થાય છે;
 તેઓ સદાને માટે નાશ પામે છે, ને કોઈ તે
 યોગવદ્ નથી
 ૨૧ યુ તેઓનો વેશવ લેાપ થતો નથી ?
 તેઓ મરી જાય છે, ને તે વળી જ્ઞાન રહિલ.
 ૫ હાક માં, તને ઉત્તર આપનાર કોઈ છે વાર ?
 ને પવિત્રોમાંના કોણને શરણે તું જાગે ?
 ૨ કેમકે ચિહ્નો મૂર્ખ માણસને મારી નાખે છે;
 ને ધર્મો નિર્બુદ્ધ જનનો જીવ લે છે.
 ૩ મૂર્ખને જડ નાખતાં જોયો છે;
 પણ એકાએક મેં તેના મુકામને શાખ્યો.
 ૪ તેના કુજનનો સલામતીથી દૂર છે;
 ને તેઓ દરવાજામાં ખુંદાય છે,
 ને તેમને બચાવનાર કોઈ નથી.
 ૫ એઓની કુસલ ભૂખ્યાઓ ખાઈ જાય છે,
 ને કાટામાંથી પણ તે લઈ લે છે;
 ને તેઓનું દ્રવ્ય લોકોઓ ખાઈ જાય છે.
 ૬ કેમકે વિપત્તિ ધૂળમાંથી નિકળી આવતી નથી;
 ને સફટ ભૂમિમાંથી ઉગતું નથી;
 ૭ પણ જેમ ચિતગારીઓ હતી થઈ છે
 તેમ માણસ તો સફટને સાકે જન્મે છે
 ૮ તથાપિ હું તો કેવળી ખોળ કરીશ,
 ને મારો દાવો કેવળે સોંપીશ;
 ૯ તે મોટાં તથા અરોધ્ય હત્યો,
 તથા અગણિત આશ્ચર્યકાર્યો કરે છે;
 ૧૦ તે ભૂમિ પર વરસાદ મોકલે છે,
 ને ખેતરોમાં પીણી પહોંચાડે છે;
 ૧૧ એમ તે નીચાઓને હથ પદવીએ બેસાડે છે,
 ને શોકિતોને ઉચાં કરી સલામતીમા લાવે છે.
 ૧૨ યુક્તિઓરની યોજનાઓ તે એવી રદ કરે છે,
 કે તેઓના હાથ તેમનાં [ધારેલા] કાર્યો કરી
 શકતા નથી
 ૧૩ તે જ્ઞાનીઓને તેમની પોતાનીજ પકાઈમાં સપ-
 ડાવે છે,

- ને આડાઓનો મનસુખો ઉપલી પડે છે.
 ૧૪ દિવસે તેઓને અધકાર માલમ પડે છે,
 ને બપોરે તેઓ શત્રુની પેઠે કાફાં મારે છે.
 ૧૫ પણ તે [લોકોને] તેઓના મુખની વરવારથી,
 એટલે દરિદ્રીને બળવાનના હાથથી, બચાવે છે.
 ૧૬ એમ ગરીબ આરાવલ થાય છે,
 ને અન્યાય પોતાનું મુખ બંધ કરે છે.
 ૧૭ જુઓ, જે માણસને દેવ શિક્ષા આપે છે તેને
 ધન્ય છે;
 માટે સર્વસમર્થની શિક્ષાને તું હમ્મશ ન કર.
 ૧૮ કેમકે તે દુખી કરે છે, ને પાટો ખાંપે છે;
 તે પાંચલ કરે છે, ને તેના હાથ સાલું કરે છે.
 ૧૯ જ સંકટોમાંથી તે તને ઉગારશે
 હા, સાતમા કોઈ હાની તને અડશે નહિ.
 ૨૦ તે તને દુકાળમા મોતથી,
 ને મુદ્દમા વરવારના બળથી છોડાવશે.
 ૨૧ જીવારથી આબકથી તારે રક્ષણ થશે;
 ને વિનાશ આવશે ત્યારે તું તેથી નહિ બિહીરો
 ૨૨ વિનાશ તથા દુકાળને તું હટી કાઢશે,
 ને પૃથ્વીનાં આપદોથી તું નહિ ડરશે
 ૨૩ કેમકે ખેતરોના પત્થરોની સાથે તારે સલાહસપ
 હશે,
 ને સનપટ્ટાઓ તારી સાથે સપમાં રહેશે.
 ૨૪ અને તું એમ બહુશીસ કે, મારો મંડપ સલામ-
 તીમા છે;
 ને તું પોતાના વાડાની ખબર લેશે, તો તેમાંથી તને
 કદું ખોવાયલું જાણશે નહિ.
 ૨૫ વળી તું એમ જાણશે કે, માંડે સત્તાન મોડું,
 ને મારો પરિવાર ભૂમિના પાસના જેટલો થશે.
 ૨૬ જેમ ધાત્યનો પુણો તેની મોસમે પેર લવાય છે,
 તેમ તું પૂરી વયે કબરમાં ઉતરશે.
 ૨૭ જો, અમે એ વાતની પરીક્ષા કરી છે, ને એ
 એમ જ છે;
 તું તે સાંભળ, ને તારા હિતાર્યે જાણ.
 ૬ ત્યારે અપૂર્ણ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,
 ૭ જે મારી વિપત્તિનો માત્ર તોલ કરાય,
 ને માંડે સફટ એકત્ર કરીને ત્રાજવામાં મૂકાય તો
 કેવું સાકે !
 ૮ કેમકે ત્યારે તો તે સમુદ્રોની રેલી કરતાં મારે થાય
 એ માટે મારા સખ્તો અવિચારી દુતા.

- ને મારી આંખોથી દુઃખ સંતાડ્યું નહિ
 ૧૧ હું પેટમાંથીજ કેમ ન બુઝો,
 મેં પેટમાંથી નિકળવાજ કેમ પ્રાણ ન છોડ્યો ?
 ૧૨ દીવણોએ મારો અંગીકાર કેમ કીધો,
 ને યાનેએ કેમ [અંગીકાર કરીને] મને ધવડાવ્યો ?
 ૧૩ કેમકે હમણાં તો હું સુતેલો હોત, ને શાંતિમાં હોત;
 હું ઉઠી ગયો હોત તો મને નિરાશ હોત;
 ૧૪ પૃથ્વીના જે રાજાઓ તથા મંત્રીઓએ
 પોતાને માટે એકાંત નગરો બાંધ્યાં હતા તેઓની
 સાથે;
 ૧૫ અપવા જે ઉમરાવો સોનાના માલિક હતા
 તથા રૂપાથી પોતાનાં ઘરો સજાતા હતા તેઓની
 સાથે;
 ૧૬ અપવા ગ્રુમ ગર્ભપાવની પેટે,
 તથા જે બાળકોએ કહી અજવાણું ન જોયું હોય,
 તેમની પેટે હું હયાતીમાં ન હોત.
 ૧૭ ત્યાં કુખે હોરાન કરતા બધ પડે છે,
 ને ત્યાં યાદો આરામ પામે છે
 ૧૮ ત્યાં શુભાશી એકત્ર વિશ્રાંતિ પામે છે;
 તેઓ વેઠ કરાવનારનો સાદ સાંભળતા નથી
 ૧૯ નાના ને મોટા ત્યાં છે,
 ને આકર પોતાના ચોંટથી છૂટા છે.
 ૨૦ કુખિતને [અવનનું] અજવાણું
 ને જેનો આત્મા કષ્ટિત તેને અવ કેમ અપાય છે ?
 ૨૧ તેઓ તો મોતને માટે તલપે છે,
 ને કાંઠેલા ધન કરતાં તેને સાફ વધારે ખોટે છે,
 પણ તે મળતું નથી;
 ૨૨ તેઓને ત્યારે કબર પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તેઓ
 અતિશય હર્ષ કરે છે
 ને ખુશ થાય છે.
 ૨૩ જેમનો માર્ગ અદ્ભુત,
 તથા જેને દેવે સંતોષમાં આવશે છે તેમને [હયાતી
 કેમ અપાય છે ?]
 ૨૪ કેમકે મારો નિઃશ્વસ મારા ખાધા પહેલાં આવે છે;
 ને મારી જુઓ પાણીની પેટે રેડાય છે.
 ૨૫ કેમકે જોઈ હું નિહુ છું, તેજ મારા પર આવી
 પડે છે;
 ને જેનો મને ભય છે તેજ મને પ્રાપ્ત થાય છે
 ૨૬ મને મુખ નથી, મને ચેત નથી, ને મને વિશ્રામ
 નથી,
 ૨૭ પણ આપણા આત્મા પડે છે.

- ૪ ત્યારે અલીફકાઝ તેમનીએ ઉત્તર આપીને.
 કહ્યું કે,
 ૨ એ કોઈ વારી સાથે બોલવાને પ્રયત્ન કરે, તો વાંકું
 મન દુખારો થું ?
 પણ કોણ પોતાને બોલતાં અટકાવી શકે ?
 ૩ એ, તેં ધણીઓને શિખવ્યા છે;
 ને તેં અબળ હાથોને બળવાન કીધા છે.
 ૪ તારા શબ્દોએ પડતા બનને નિભાવી રાખ્યા છે;
 ને અબળ ધુંટોએ તેં સ્થિર કીધા છે.
 ૫ પણ હમણાં તારા પર [સકટ] આવી પડ્યું છે,
 ત્યારે તું નાહિમત થઈ જાય છે;
 તે વારો સ્વર્ગી કરે ॥ એટલે તું મકરાય છે.
 ૬ તારા [દિવનો] દર એ થું વારો મરોસો નથી ?
 [ને] વારો સહાયર એ થું વારી આરા નથી ?
 ૭ કૃપા કરી યાદ કર, કે નિર્દોષ છતાં કોણ નાસ
 પાડ્યો,
 કે સહાયરી ક્યાં નહ થયા ?
 ૮ મારા જોયા પ્રમાણે, જેઓ અન્યાય ખેડે છે,
 તથા નુકસાન વાવે છે, તેઓ એજ હણે છે.
 ૯ દેવના શાસ્યો તેઓ નાસ પામે છે,
 ને તેના કોષના અપાટાથી તેઓ ભરત થાય છે.
 ૧૦ સિદ્દની ગર્ભના, ને વિકાળ સિદ્ધનો અવાજ,
 ને જીવાન સિદ્ધના કાત છુટી જાય છે;
 ૧૧ મરડો સિદ્ધ ચિત્તર વિના નાસ પામે છે;
 ને સિદ્ધજનાં બચ્ચાં વિખેરાય ॥
 ૧૨ હવે એક વાત ગ્રુમ રીતે મારી પાસે આવી,
 ને મારા કાનોમા તેનો કણકારો આંધો.
 ૧૩ ત્યારે માણસો ભરનિદામાં પડે છે,
 તે વખતે રાતનાં સડરોના પરથી આવતા વિચારોમાં,
 ૧૪ મને ભય તથા ધુલ્મરી લાગ્યાં,
 ને તેથી મારા સર્વ દારકાં ધરી ઉઠ્યાં.
 ૧૫ ત્યારે એક આત્મા મારા મ્હો આગળ યકને ગયો,
 ને મારા શરીરનાં રૂઆં ઉઠ્યાં ધયાં.
 ૧૬ તે સ્થિર ઉભો રહ્યો, પણ હું તેનું સ્વરૂપ કેળી
 રાખ્યો નહિ,
 એક આત્મિ મારી આંખો આગળ હતી,
 ને ચુપથી પસરેલી હતી, ને મેં એની વાણી
 સાંભળે કે,
 ૧૭ થું મરનાર માણસ મ્હર આગળ ન્યાયી હોય ?
 થું મનુષ્ય પોતાના કરતા આગળ થઈ હોય ?

- ૧૮ જુઓ, તે પોતાના સેવકો પર કાંઈ બારોસો રાખતો નથી,
 ને પોતાના દૂતોને તે મૂર્ખ ગણે છે
 ૧૯ તો ધૂળમાં પાયાવાળાં માટીનાં ધરોમાં રહેનાર
 નેઓ પતંગીઆની પેઠે ક્યારાઈ જાય છે, તેઓને
 કેટલા વિશેષે [જાણ્યો] ?
 ૨૦ સવારથી સાંજ સુધીમાં તેઓ નષ્ટ થાય છે;
 તેઓ સદાને માટે નાશ પામે છે, ને કોઈ તે
 લેખવતું નથી
 ૨૧ યુ તેઓનો વેશવ લેખ થતો નથી ?
 તેઓ મરી જાય છે, ને તે વળી જ્ઞાન રહિત.
પ હાંક માર, તને ઉત્તર આપનાર કોઈ છે વાર ?
 ને પવિત્રોમાંના કોણને શરણું લું જયો ?
 ૨ ક્રમકે ચિહ્નક મૂર્ખ માણસને મારી નાખે છે;
 ને ધર્મા નિર્બુદ્ધ જનનો જીવ લે છે.
 ૩ મ મૂર્ખને જડ નાખતાં ભેષો છે;
 પણ એકાએક મેં તેના મુકામને સાધ્યા.
 ૪ તેનાં ફરજનો સલામતીથી ફરે છે;
 ને તેઓ ફરવામાં ખુદાય છે,
 ને તેમને બચાવનાર કોઈ નથી.
 ૫ એઓની ફસલ ધૂળ્યાઓ ખાઈ જાય છે,
 ને કાટામાંથી પણ તે લઈ લે છે;
 ને તેઓનું દ્રવ્ય લોભીઓ ખાઈ જાય છે.
 ૬ ક્રમકે વિપત્તિ ધૂળમાંથી નિકળી આવતી નથી;
 ને સહટ ભૂમિમાંથી ઉગતું નથી;
 ૭ પણ જેમ ચિત્તગારીઓ ઉઠી ચઢે છે
 તેમ માણસ તો સહટને સાથે જન્મે છે
 ૮ તથાપિ હું તો દેવની ખોજ કરીશ,
 ને મારો દાવો દેવને સોંપીશ;
 ૯ તે મોટાં તથા અરોધ્ય ફૂલો,
 તથા અગણિત આશ્ચર્યકારો કરે છે;
 ૧૦ તે ભૂમિ પર વરસાદ મોકલે છે,
 ને ખેતરોમાં પીંધી પહેંચાડે છે;
 ૧૧ જેમ તે નીચાંઓને ઉચ્ચ પહોળાંએ બેસાડે છે,
 ને શોધિતોને ઉચાં કરી સલામતીમાં લાવે છે.
 ૧૨ યુક્તિખોરની થોળનાઓ તે એવી રદ કરે છે,
 કે તેઓના દાઘ તેમનાં [ધારેલા] કાર્યો કરી
 રાખતા નથી.
 ૧૩ તે જ્ઞાનીઓને તેમની પોતાની પક્ષાઈમાં સપ-
 ઠાવે છે,

- ને આડાઓનો મનસુઓ ઉઘલી પડે છે.
 ૧૪ દિવસે તેઓને અંધકાર માલમ પડે છે,
 ને બપોરે તેઓ રાતની પેઠે ફાફા મારે છે.
 ૧૫ પણ તે [લોકોને] તેઓના મુખની તરવારથી,
 એટલે ફરિદ્દીને બળવાનના દાઘથી, બચાવે છે.
 ૧૬ જેમ ગરીબ આસ્થાવત થાય છે,
 ને અન્યાય પોતાનું મુખ જાણ કરે છે.
 ૧૭ જુઓ, ને માણસને કેવ શિક્ષા આપે છે તેને
 ધન્ય છે;
 માટે સર્વસમર્થની શિક્ષાને હું વચ્ચે ન કર.
 ૧૮ કેમકે તે દુખી કરે છે, ને પાટો ખાધે છે;
 તે કાયલ કરે છે, ને તેના દાઘ સાલું કરે છે.
 ૧૯ જ સંકટમાંથી તે તને ઉગારશે;
 હા, સાતમા કોઈ હાની તને અડશે નહિ.
 ૨૦ તે તને દુકાળમાં મોતથી,
 ને યુદ્ધમાં તરવારના બળથી છોડાવશે.
 ૨૧ જહાઝીપી ચાલકથી તાર રક્ષણ થશે;
 ને વિનાશ આવશે ત્યારે હું તેથી નહિ બિહીરો
 ૨૨ વિનાશ તથા દુઃખને હું ઘસી કાઢશે,
 ને પુખ્તીનાં આપદોથી હું નહિ ડરશે
 ૨૩ કેમકે ખેતરોના પત્થરોની સાથે તારે સલાહસપ
 ઢરો,
 ને રાતપથુઓ વારી સાથે સંપર્કમાં રહેશે.
 ૨૪ અને હું જેમ ભણીશ કે, મારો મંડપ સલામ-
 તીમાં છે;
 ને હું પોતાના વાડાની ખબર લેશે, તો તેમાંથી તને
 કંઈ ખોવાયલ જણાયે નહિ.
 ૨૫ વળી હું જેમ ભણ્યો કે, માર સંતાન મોકું,
 ને મારો પરિવાર ભૂમિના પાસના નેટલો થશે.
 ૨૬ જેમ માન્યોના પુણે તેની મોસમે વેર લવાય છે,
 તેમ હું પૂરી વયે કબરમાં ઉતરશે.
 ૨૭ જો, અમે એ વાતની ખરીકા કરી છે, ને એ
 એમજ છે;
 હું તે સંકલન, ને વાશ દિનાર્યે જાણ.
ક ત્યારે અધ્યમે ઉત્તર આપનાં કંઈ કે,
 ૨ જો મારી વિપત્તિનો માત્ર તોલક હાથ,
 ને મારું સહટ એકત કરીને ત્રાજવામાં મૂકાય તો
 કેવું સાર !
 ૩ કેમકે ત્યારે તો તે સમુદ્રોની રેલી કરતાં બારે ધાય
 એ માટે મારા સહટો અવિચારી હતા.

૪ કેમકે સર્વસમયના બાણ માસ અતરમા છે,
 ને તેનું વિષ મારો આત્મા સોસી ભય છે,
 દેવના નાસ મારી સામે શુદ્ધિ થયે છે
 ૫ શું રાત્રી ગધિરાત્રી આમળ માસ હોય તો તે બુદ્ધિ છે ?
 કે બળદની પાસે પાસ છતાં શું તે બચાડે છે ?
 ૬ શું શીશી વરદ મીઠા વખત ખવાય ?
 કે શું ઇંડાની સફેદીમા કંઈ સ્વાદ હોય ?
 ૭ મારો આત્મા [તેમને] અહવાની ના પાડે છે,
 મને તે કંટાળાદાયક અત્ર જેવા લાગે છે
 ૮ અરે, જો મારી વિનંતી સફળ થાય,
 ને જોને માટે હું વલ્લુ છું તે જો ધન્ય મને બધે,
 ૯ એટલે, જો દેવ કૃપા કરી મને કચ્છી નાખે,
 ને પોતાના હાથ છૂટે મૂળને મને નષ્ટ કરે, તો
 કેવું સાર !
 ૧૦ ત્યારે તો હજીએ મને દિશાસો થાય,
 હા, કંઈ કાચું ન રાખે એવા કુ ખમા પશુ કુ ઉદાસ
 મરે,
 કેમકે મેં પવિત્રના વચનો પુષાળ્યા નથી
 ૧૧ માત્ર બળ શું છે કે હું સખરૂં કરું ?
 ને મારો અંત શો છે કે હું ધીરજ રાખું ?
 ૧૨ શું મારી મજબુતી પત્થરોની મજબુતી [જેટલી] છે ?
 કે શું માત્ર માસ પિત્તળનું છે ?
 ૧૩ શું હું પડે બિલકુલ લાચાર નથી ?
 ને શું સાર્યક હામ કરવાની સક્તિ મારામાથી લોપ
 થઈ નથી ?
 ૧૪ તિર્મત જન પર પોતાના મિત્રે કહ્યા રાખતી,
 જોને તે સર્વસમયનો ત્યાગ કરે
 ૧૫ મારા કાષ્ઠાએ નાળાની માફક,
 એટલે લોપ થઈ જતા વહેળિયા
 ૧૬ જો એમાં હીમના કારણથી કાળા હોય છે
 ને એમાં બરફ સ્નાયુક હોય છે,
 ૧૭ જો મરમ થતાજ લોપ થાય છે,
 ને તરફો ચઢતા તેઓ પોતાની જગ્યાએથી નષ્ટ
 થાય છે,
 તેઓની નેહરની પેટે, કનાકથી વર્ત્યો છે
 ૧૮ તેઓને માર્ગે કાફલા જુલા પડી જઈને
 અરવ્યમા દાખલ થઈ નષ્ટ થા ર છે
 ૧૯ તેમાના કાફલા તારી રહ્યા,
 સળાના સરે તેઓની રાહ જોયા કાઢી
 ૨૦ પણ આશા રાખ્યાને લીધે તેઓ લલિત થયા,

તેઓ ત્યા પહોંચ્યા ત્યારે કોઈ પડ્યા
 ૨૧ કેમકે હવે તમે કામજ નથી,
 તમે ભયને જોઈને બિહો છો
 ૨૨ શું મેં કહ્યું કે, મને આપો ?
 કે, તમારા દ્રવ્યમાથી મારે સારૂ દાન કરો ?
 ૨૩ કે, મનુના દાથમાથી મને ઉઠારો ?
 કે, જીવમીના હાથથી મને ઊઠાવો ?
 ૨૪ મને સિખવો, ને હું ધાનો રહીશ,
 ને મારી ક્રિયેથી જૂન મને સમજવો
 ૨૫ સત્ય રાખો કેવા અસરકારક છે !
 પણ તમારો કપકો તે સાનો કપકો ?
 ૨૬ નિરાસ જનના રાખો પવન જેવા હોય છે,
 તેમ છતાં તમે રાખોને લીધે કપકો દેવાનું ધારો છો ?
 ૨૭ હા, તમે તો અનાથ પર [ચિહ્નો] નાખો,
 તથા તમારા મિત્રોના વેપાર કરો એવા છો
 ૨૮ તો હવે કૃપા કરી મારી તરફ જુઓ,
 કેમકે તમારે મ્હોડે મ્હોડે તો હું જુદું નહિ બાહુ
 ૨૯ કૃપા કરી પાછા ફરો, કંઈ અન્યાય ન થવો જોઈએ,
 હા, પાછા ફરો, મારો દાવો વાળ્યો છે
 ૩૦ શું મારી જીભમા અન્યાય છે ?
 શું મારી સ્વાદશક્તિ હાનિકારક વસ્તુને પારખી ન
 શકે ?

૭ શું પૃથ્વી પર માણસને શુદ્ધિવસ્થા નથી ?
 ને શુતેના દિવસો મજૂરના દિવસો જેવા નથી ?
 ૧ આતરવાથી હાથો ધ્વજનાર ચાકરની પેટે,
 ને પોતાના પગારની રાહ જોનાર મજૂરની પેટે,
 ૨ મને ભયં મહિનાનું વતન અપાણું છે,
 ને કંટાળાદાયક રત્તો મને દશવી આપેલી છે
 ૩ સુતી વેળાએ હું કંઈ છું કે,
 હું ક્યારે ઉઠીશ ? પણ રાત લાખી થાય છે,
 ને સૂર્યોદય સુધી આમ તેમ લોટયાજ મરે છું
 ૪ માત્ર શરીર ક્રીડાઓથી તથા ધૂળના ઢેફાથી ઢકા
 થઈ છે,
 મારી જગ્યા ફેલે છે ને ફરીથી ફાટે છે
 ૫ મારા દિવસ વલ્લકરના કાટલા કરતા વેગવત છે,
 ને આશા વિના યુજરે છે
 ૬ અરે યાદ રાખો કે મારો જીવ પવનરૂપ છે,
 મારી આખ ફરીથી કરી શુભ દેખાતું નથી
 ૭ જો આખ મને દેખે છે, તે ફરીથી મને દેખશે
 નહિ,

૮ મને દેખતો હરો, પણ એટલામા હુ લોપ થઈશ
 ૯ મેં જ નેમ નહીં થઈને લોપ થાય છે,
 તેમ રોચાણમા ઉતરનાર ફરીથી ઉપર આવશે નહિ
 ૧૦ તે પોતાને ઘેર ફરી કદી આવશે નહિ,
 ને તેની જગ્યા હવે પછી તેને ભણશે નહિ
 ૧૧ માટે હુ પોતાનું મુખ બંધ નહિ રાખું,
 મારા આત્માના કષ્ટમા હુ બોલીશ,
 મારા જીવની વેદનામા હુ હાથપીટ કરીશ
 ૧૨ શું હુ સમુદ્ર કે મહા મચ્છ છું,
 કે હુ મારા પર પેહેરો મુકે છે ?
 ૧૩ જ્યારે હુ કહું છું કે, માફ જિગનું મને દિલાસો દેશે,
 મારો પતંગ મારો વિલાપ સાત પાડશે,
 ૧૪ ત્યારે સ્વનાથી હું મને એવો ત્રાસ ઉપજાવે છે,
 ને સદશનોથી નને એવો ગમરાવે છે,
 ૧૫ કે મારો જીવ ગુમળાઈ મરવાનું
 ને મારા [આ] હાડકા કરતા મોળ પસદ કરે ■
 ૧૬ મને કદાજો ઉપજે છે. ૬ હમેશા જીવવા ઇચ્છતો

તેા દેવે તેઓને તેઓના ઉદ્ધવધનેાને સ્વાધીન
 કાઢ્યા છે
 ૫ જો હું ખતથી ઇશ્વરની શોધ કરત,
 ને સર્વસમર્થની ચાચના કરત,
 ૬ જો હું શુદ્ધ ને પ્રમાણિક હોત,
 તેા નિશ્ચ તે હમણા તારે સાથે જાગૃત થઈને
 તારી નેજીના રહેઠાણને આખાઈ કરત
 ૭ અને જો કે તારો આરંભ નાનેલ હતો,
 તેા પણ તારો અંત જલ્દી વધત
 ૮ કેમકે કૃપા કરી આગ્રહા જમાનાને પૂછ,
 ને જો તેઓના પિતૃઓએ બોલી કાઢ્યું છે, તેને
 બ્યાન લગાડ,
 ૯ (કેમકે આપણે તેા કાવનાજ છીએ, ને કાઠ
 ભણતા નથી,
 કેમકે પૃથ્વી પર આપણા દિવસો છાયાફાળ છે),
 ૧૦ શું તેઓ તને નહિ સિખવે, ને નહિ કહે,
 ને પોતાના કલ્પમાથી જાગે. નરિ સચ્ચાઈ ?

ને તારા હોઠો હર્ષપ્રકાશથી ભરશે
 ૨૨ તારા હૃદયનો લક્ષ્મીની વેષિત થશે,
 ને હૃદયનો વધુ નદ થશે

૯ ત્યારે અધ્યુપ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
 ૨ હું ખરેખર ભણ્યું છું કે એમજ છે,
 પણ માણસ દેવની આજ્ઞા ન્યાયી કેમ કરીને કરે?
 ૨ જો તે એની સાથે વિવાહ કરવાને ઇચ્છે,
 તો હબરમાથી એકનો પણ ઉત્તર તે એને આપી
 ન શકે

૪ [એ] તો જ્ઞાની મનને ને સામર્થ્યે પરાક્રમી [છે];
 તેની વિશ્વ અધિપતિ થઈને કોણ આજ્ઞા આપી શકે છે?

૫ તે પવંતોને ખસેડે છે,
 ને ન્યારે તે પોતાના કાષ્ઠમા તેમને હથા વાળે છે,
 ત્યારે તેઓ તે ભણવા નથી

૧ તે ધસતીને હલાવીને પોતાને સ્થાયેથી ચળાવે છે,
 ને તેના સ્વભાવે કરે છે

૭ તે સૂર્યને આજ્ઞા કરે છે, ને તે ઉગતો નથી,
 ને તારાઓને બ્રહ્મ કરીને મેહોર મારે છે

૮ તે એકલો આકાશને પસારે છે,
 ને સમુદ્રના મોલઓ પર ચાલે છે

૯ તે સમસ્ત્રણિ, સુત્રણિ, તથા કૃતિકા [નક્ષત્રો]ની
 તથા કશિયુના ભરીતોનો સર્વનદાર છે

૧૦ તે અરોધ્ય મદા કૃષિ,

દા, અગ્નિજ્વલ ચમત્કારી કાર્યોનો કરનાર છે

૧૧ જો, તે મારી પાસે થઈને ભય છે, ને હું તેને
 દેખતો નથી,

વળી તે આજ્ઞા આપ્યો ભય છે પણ હું તેને
 દેખતો નથી

૧૨ જો, તે પહોંડે છે, તેને કોણ દોહશે?

તેને કોણ કહેશે કે, હું છું કરે છું?

૧૩ ધ્રુવ પોતાનો કાષ્ઠ પાછો ખેંચી નહિ લેશે,
 અભિમાનીના સાહકો તેમની નથી ભય છે

૧૪ ત્યારે તેને ઉત્તર આપવાને,

તથા તેની સાથે [વાદવિવાદ કરવાને] સંપૂર્ણ સુગ્રી
 કાઢવાને હું કેટલો વિરોધ અટકા છું?

૧૫ જો હું ન્યાયી હોઉં, તો પણ તેને ઉત્તર ન આપવું,
 હું મારા ન્યાયાધીશના કાલપાલા કરવું

૧૬ જો ને દાહ મારી હોઉં, ને તેણે મને ઉત્તર આપ્યો
 હોવ.

તો પણ હું ન માનવું કે, તેણે મારો ધોટો
 સાબર્યો છે

૧૭ કેમકે તે મને તોફાનવડે ભંગિત કરે છે,

ને કારણ વચર મારા પા વધારે છે

૧૮ તે મને સાચુ લેવા દેતો નથી,

પણ મને કષ્ટથી ભરપૂર કરે છે

૧૯ જો પરાક્રમીના બળ વિષે [આપણે બોલીએ],

તો બુઝો, તે ત્યાં છે!

ને જો ઇનસાફ વિષે, તો મને વખત કોણ કરાવી
 આપશે?

૨૦ જો કે હું ન્યાયી હોઉં, તો પણ મારે પોતાનું મુખ
 મને દોષિત કરાવશે,

જો કે હું સપૂર્ણ હોઉં, તો પણ તે મને ભ્રષ્ટ કરાવશે

૨૧ જો કે હું સપૂર્ણ હોઉં, તો પણ હું પોતાની ફરાર
 કરતો નથી,

હું મારી છંદનીને ધિક્કાર છું

૨૨ [કેમકે] એ તો ભણ્યું એક ને એકજ છે, એ માટે

હું કહું છું કે,

તે ભ્રમ કુટ્ટનો તેમ સપૂર્ણનો વિનાશ કરે છે

૨૩ જો કૃતકથી અકસ્માત મોત નિપજે,

તો નિર્દોષની વિપતિની તે દાસી કરશે

૨૪ પૃથ્વી કૃષ્ણને સ્વાધીન કરાવેલી છે,

તે તેના ન્યાયાધીશના મુખ દાકે છે,

જો તે નહિ, તો બીજો કોણ [એક કરતો] હોય?

૨૫ મારા કિરસો તો કસ્ટહના કરતા વગવેલ છે,

તેઓ મને જિતી ભય છે, તેઓ કાઢ દિવ દેખતા
 નથી

૨૬ તેઓ ભલ્લ વડાકોની જેઠ

તથા શિકાર ઉપર ધગી પડતા ગરુડની જેઠ નતા
 રહે છે

૨૭ જો હું કહું કે, હું મારી હાથપીટ વિસરીશ,

હું મારો ઉદાત્ત એકેરો દૂર કરીને હસમુખો એકેરો
 ધારણ કરીશ,

૨૮ તો હું પોતાના સંપત્તિ એક વિષે બિહુ છું,

હું ભણ્યું છું કે હું મને નિર્દોષ નહિ ગણ્યો

૨૯ હું દોષિત કરવાનો તો છુંજ,

ત્યારે હું ફોહટ થા માટે મમ કરું છું?

૩૦ જો હું બરફના પાણીથી રંગાન કરે,

દાય ગમે તેટલા નોખા કરે,

અને ખાઈને ખાઈને ખાઈને

ને મારા પોતાનાજ વસો અને કંટાળશે
 ૨૨ કેમકે તે મારી પેઠે માણસ નથી કે હું તેને ઉત્તર
 આપુ,
 કે અમે ન્યાયકરણમાં [વાહી પ્રતિવાદી] થઈએ
 ૨૩ અમારી વચમાં કોઈ મધ્યસ્થ નથી,
 કે જે અમ બન્ને ઉપર પોતાનો હાથ મૂકે
 ૨૪ જો તે પોતાની સોદી મારા પરથી ઉઠાવી લે,
 ને તેનો ત્રાસ અને ન ડરાવે,
 ૨૫ તો તેની બિહીષ રાખ્યા વગર હું બોલું,
 કેમકે હું જાતે તો એવો નથી

૧૦ મારો જીવ આ જીવ ધીથી કંટાળી ગયો છે,
 હું મારા વિનાયને વહેતો મુખીય,
 મારા જીવની વેદનાથી હું બોલીશ.
 ૨ હું ઇશ્વરને કહીશ કે, અને દોષિત ન ઠરાવ,
 હું મારી સાથે કેમ જીવે છે તે અને બતાવ
 ૩ જીવન કરવો તથા તારા હાથોના કામને વચ્ચે કરવું,
 ને દુષ્ટાના મનસુખા પર [સુખનો] પ્રકાશ પાડવો,
 એ થું તને થોભે ?
 ૪ થું તને હૈદિક આપી છે,
 કે થું હું માણસની પેઠે જીએ છે ?
 ૫ થું તારા દિવસો માણસના દિવસો જેવા,
 અથવા તારા વર્ષો મનુષ્યના દિવસો જેવા છે ?
 ૬ કે, હું મારા અન્યાય વિષે તપાસ કરે છે,
 ને મારા પાપની યોધ કરે છે ?
 ૭ જો કે હું જાણે છે કે હું દુષ્ટ નથી,
 ને તારા હાથમાંથી છોડાવી શકે એવો કોઈ નથી,

હું જાણું છું કે એ તારે સ્વાધીન
 ૧૪ જો હું પાપ કરું, તો હું મને ધ્યાનમાં લે છે,
 ને હું મને મારા અન્યાય વિષે નિર્દોષ નહિ ઠરાવશે
 ૧૫ જો હું દુષ્ટ હોઉં, તો મને અક્ષોસ !
 ને હું નેક હોઉં, તો પણ હું મારા માથું ઉઠું નહિ
 કરીશ,
 કેમકે હું અપમાનથી ભરપૂર છું,
 ને મારી વિષતિ મારી નજર આગળ છે
 ૧૬ અને જો હું ભૂલું કરું, તો હું સિદ્ધની પેઠે મારી પૂઠે
 લાગે છે,
 ને ફરીથી મારી પ્રત્યે હું પોતાને આશ્ચર્યકારક
 દેખાડે છે
 ૧૭ હું મારી વિરૂદ્ધ નવા નવા સાક્ષીઓ લાવે છે,
 ને મારી પ્રત્યે તારો રોષ વધારે છે
 મારે માથે યુક્તો તથા વિકારો છે
 ૧૮ તો તે શા માટે અને પેટમાંથી બહાર કાઢ્યો છે ?
 મેં પ્રાણ છોડ્યો હોત, ને કોઈની આંખે મને જોયો
 ન હોત
 ૧૯ હું હતો ન હતો થઈ ગયો હોત,
 પેટમાંથીજ તેઓ મને કબરે ઉત્થાડી જાત
 ૨૦ થું મારા દિવસો થોડાજ નથી ? તો બસ કર,
 ને મને રહેવા દે, કે હું થોડો એક ભોગવી લઉં
 ૨૧ કેમકે પછી તો ન્યાયી પાણુ નહિ અવાય ત્યા,
 એટલે અધકારના તથા મત્સ્યગાના દેશમાં મારે
 જવાનું છે,
 ૨૨ એટલે [ખુદ] અધકાર જેવા અથવા અધકારના
 દેશમાં,

- ૫ તેના આયુષ્યની મર્યાદા હરાવેલી છે, તેના મહિના
ઓની ગણતરી તારા હાથમાં છે,
ને તે તેની દાદ હરાવી છે કે જ્ઞે તે ઓળખી શકે
નહિ,
- ૬ તે તારી નજર તેનાથી અવળી ફેરવ,
એ સાફ કે, મનુષ્યની પેઠે તે પોતાનો રોજ પૂરો
કરે ત્યાં સુધી તેને નિરાત મળે
- ૭ કેમકે જ્ઞે તારા કાપી નખાય, તેા તેને વિષે આશા
છ કે તે ફરીથી ફરશે,
ને તેની કુખળી રાખીને અત નહિ આવશે
જ્ઞે કે તેનું મૂળ જન્મનમાં જન્મુ થાય,
ને તેનું યદ ધરતીમાં મરી જાય,
- ૮ તેા પણ પાપીની ફેરથી તે ખિલશે,
ને રોપાની પેઠે રાખીએ કાઢશે
- ૯ પણ માણસ મરે છે, ને લાય પામે છે,
હા, માણસ પ્રાણ છોડે છે, ને તે મ્યા છે ?
- ૧૦ જ્ઞે સમુદ્રમાંથી પાણી ઉગે જાય છે,
ને નદી ક્ષય પામીને સુકાઈ જાય છે,
- ૧૧ જ્ઞે માણસ મરે ત્યાં પાછો ઉઠતો નથી,
આકાશો નજ ધરે ત્યાં સુધી તેઓ જમરો નહિ,
ને તેમની ઉધમાંથી ઉઠાડવામાં આવશે નહિ
- ૧૨ હું મને રોએલમાં સતાડે,
ને તારો કોપ તમી જાય ત્યાં સુધી લુપ્તાવી રાખે
ને મને મુકર સમય હરાવી આપીને મને યાદ
રાખે તો કેવું સાફ !
- ૧૩ હું મુએલો માણસ સજવન થાય ?
મારા પુણના સધળા દિવસો પર્વત કુ વાટ જોવ,
ત્યાં સુધી કે મારો છુટકો અવત
- ૧૪ હું બિલાવત ને કુ તને ઉત્તર આપત,
તારા હાથના કમો પર હું મનતા રાખત
- ૧૫ પણ હું તો મારા પાપો જાણે છે,
ને હું હું મારા પાપની વપાસ નથી રાખતો ?
- ૧૬ મારું ઉદન મુદ્રાથી કોયળીમાં બધ કરાયું છે,
ને હું મારા અન્યાયોને બાંધી રાખે છે
- ૧૭ અને નિદ્રે પર્વત પડીને નજ થાય છે,
ને મહા પોતાની જગ્યાએથી ચળી જાય છે
- ૧૮ પાણી પત્થરોને પતી નાખે છે,
તેની રેલ પૃથ્વીની ધૂન ધસી જાય છે,
ને હું માણસની આશાનો તારા કરે છે
- ૧૯ હું દનેશા તેની સાથે જાય પાને છે, ને તે જુગરી
જાય છે,

- હું તેનું મ્હેા ઉતારી નાખીને તેને ચોક્કસ દે છે
- ૨૦ તેના દિલ માનવત પડેલીએ ચડે છે,
ને તે તે બધુંતો નથી,
ને તેઓ દીનાવસ્યામાં સવાય છે, પણ તે તેઓ
વિષે તે સમજતો નથી
- ૨૧ પણ તેના શરીરમાં વેદના થાય છે,
ને તેના કિલરમાં તેના આત્મા ચોક્કમય છે
- ૧૫ ત્યારે અલીકાન તેમનીએ ઉત્તર આપતા
હજી કે,
- ૨૨ જ્ઞાની પુરુષ ચોક્ક જ્ઞાનની સાથે પ્રતિવાદ કરે,
ને પોતાનું પેટ પૂર્વના વાયુથી ભરે ?
- ૨૩ હું તે નકામી વાતવડે,
કે જ્ઞાની તે કાઠ દિલ ન કરી શકે એવા સાધજોવારે
વિવાદ કરે ?
- ૨૪ હા, હું બચનો પણ ત્યાજ કરે છે,
ને ઇશ્વરશક્તિ અટકાવે છે
- ૨૫ કેમકે તારો અન્યાય તારા મુખને શિખવે છે
ને હું તરકરીઓની છબને પસંદ કરે છે
- ૨૬ તારૂં પોતાનુજ મ્હેા તને કોપિત કરાવે છે, ને હું
નહિ,
- હા, તારા પોતાના હોઠ તારી વિરજ સાફી પૂરે છે
- ૨૭ હું સોથી પ્રથમ જન્મેલો માણસ હું છે ?
કે મુએલોથી અગાઉ તારો જન્મ થયો હતો ?
- ૨૮ હું તે કેવનો ગુણ મનોર્થ સામળ્યો છે ?
ને હું જ્ઞાન તારામાજ તે સમાવી રાખ્યું છે ?
- ૨૯ અમે ન બહુતા હોઠએ, એવું હું જાણું છું ?
અમારામાં ન દોષ, એવી રી સમજાણ તારામાં છે ?
- ૩૦ અમારી મધ્ય ધણી પળિયાવાળા,
તથા તારા બાપથી પછી મોરી વયના, વૃદ્ધ પુરૂષો છે
- ૩૧ હું કેવના દિવાસા
તથા તારી પ્રત્યે નજ વચનો તારી નજરમાં જાળ
લાઉ છે ?
- ૩૨ તારું મન તને કેમ સમાવી દે છે ?
ને તારી આંખો કેમ ચિચાય છે ?
- ૩૩ કે જ્ઞે હું તારૂં મન ઇશ્વરની વિરજ ફેરવે છે,
ને એવા તાર્કે પોતાના મુખમાંથી નિહળવા દે છે
- ૩૪ માણસ હું છે, કે તે નિષ્વલ દોષ ?
ને સ્ત્રીજન્ય (કાણુ છે) કે તે નેક હાય ?
- ૩૫ જ્ઞે, તે પોતાના પવિત્રોને વારોસો કરતો નથી,
હા, આકાશો તેની દિલમાં નિર્મળ નથી

- ૧૬ તો જે ધિક્કારપાત્ર તથા બ્રહ્મ
તથા પાણીની પેઠે અન્યાયને પી જનાર માણસ
ફેટલો વિરોધ નહિ !
- ૧૭ હું તને ખતાવીશ, હું મારું સાંભળ;
ને જે મેં જોયું છે, તે હું કહી સભળાવીશ.
- ૧૮ (તે બુદ્ધિવાન માણસોએ પોતાના પિતૃઓથી
[પામીને]
• જહેર કર્યું છે ને હુપાવ્યું નથી;
૧૯ કેવળ તેઓનેજ દેશ અપાયો હતો
ને તેઓ મધ્યે કોઈ પારકો જવા પામતો નહિ);
- ૨૦ ફૂટ માણસ પોતાના સર્વ દિવસ પર્યંત,
હા, જીવંતીને માટે શાખી મુકેલાં વર્ષો પર્યંત કષ્ટથી
પિડાય છે
- ૨૧ તેના કાનમાં કાચનો બણકાર છે,
આખાદાનીને સમયે છુટનાર તેના પર આવી પડશે;
- ૨૨ તે માનતો નથી કે હું અધકારમાંથી પાછો આવીશ,
ને તરવાર મારી વાટ જીએ છે;
- ૨૩ તે અન્નને વારતે ખઠાર કાઢે છે; પણ તે ક્યાં છે ?
તે જાણે કે અધકારનો દિવસ પાસે તથા તૈયારી
માં છે;
- ૨૪ સકટ તથા વેદના તેને બસરાવે છે,
યુક્તને સાફ તૈયાર થએલા રાખી પેઠે, તેઓ
તેના પર જ્ય પામે છે;
- ૨૫ કેમકે તેણે ઇશ્વર વિરૂદ્ધ પોતાનો હાથ લાગે
કાપે છે,
ને સર્વસમર્થની વિરૂદ્ધ અહંકારથી વર્ષે છે;
- ૨૬ તે [અકુલ] ગરહન કરીને
પોતાની ઠાલના બડા ગોખર સામા ધરીને તેના
પર ધસી પડે છે;
- ૨૭ કેમકે તેની ચરખીથી તેનું મ્હો ઠંઠાયલું છે,
ને તેની કૂંડા પર ચરખીનાં પડ બાજ્યા છે;
- ૨૮ ને તે ઉજડ નગરોમાં,
તથા કોઈ તેઓમાં રહે નહિ એવાં,
તથા ઢગલા ધઈ જવા આવેલા ધરોમાં રહે છે
- ૨૯ તે ધનવાન થશે નહિ, ને તેની સપ્તિ ટકશે નહિ,
ને તેમનાં વળનો પૃથ્વી પર વિસ્તાર પામશે નહિ.
- ૩૦ તે અધકારમાંથી નિકળશે નહિ;
જવાળા તેની ડાળીઓને સુકવી નાખશે,
ને તેના મુખના આસથી તે જતો રહેશે.
- ૩૧ તેણે પોતાને જીલાવીને વ્યર્થતા પર બરોસો ન
રાખવો;

- કેમકે તેનો બહોલો વ્યર્થતા થશે.
૩૨ તેના સમય અગાઉ તે બરીપૂરી પામશે,
ને તેની ડાળીઓ લીલી નહિ હશે.
- ૩૩ દ્રાક્ષવેલાની પેઠે તે પોતાની કાચી દ્રાક્ષા ખંખેરી
નાખશે,
ને જેતુનની પેઠે તેનું ફૂલ ખરી પડશે.
- ૩૪ કેમકે અધર્મનો સમ નિષ્ફળ થશે,
ને રાજવતના તણુઓને આગ બરમ કરશે
- ૩૫ તેઓ નુકસાનનો અર્થ ધારણ કરે છે, ને અન્યાયને
જન્મ આપે છે,
ને તેઓનું પેટ કચાઈ સિંધ કરે છે

- ૧૬ ત્યારે અર્થને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,
૨ મેં એવી ધણી વાતો સાંભળી છે,
તમ સર્વે કટાણ્ઠાધિક દિલાસો દેનાર છો.
- ૩ શું નકામા રાખેદોનો અંત આવે ?
૪ કે ઉત્તર આપવાને તમે શું ઉશ્કેરે છે ?
- ૫ તમારી પેઠે હું પણ જોઈ શકું;
જે તમારો આત્મા મારા આત્માની જગ્યાએ હોત,
તો હું તમારી સાથે વાતોનું ટાયલું કરત,
ને તમારી સામે માફ માથું ધુણાવત
- ૬ [પણ] મારા મુખથી હું તમને મળખૂતી આપત,
ને મારા હોઠોનો દિલાસો ધંડક વાળત
- ૭ જો કે હું જોઈશું છું તો પણ મારો ખેદ ટાલો પડતો
નથી;
ને જો કે હું પાછો રહું, તો મને શો આરામ થાય છે ?
- ૮ પણ હવે તેણે મને બ્યાકુળ કાપે છે;
તે મારો સઘળો સગાઉ ઉજડ કાપે છે.
- ૯ અને તે મને કરમાવી નાખ્યો છે, એજ [મારી
વિરૂદ્ધ] સાક્ષી છે;
ને માફ દુળળાપણું મારી વિરૂદ્ધ ઉઠીને મારે મ્હોડે
ચઢીને સાક્ષી પુરે છે.
- ૧૦ તેણે પોતાના ક્રોધમાં મને ફાંજો છે, ને મને
સતાવ્યો છે;
તેણે મારી સામે પોતાના દાંત પીસ્યા છે;
મારો સામાવાળિયો પોતાની આંખો મારી સામે
કરડી કરે છે.
- ૧૧ તેઓએ પોતાનું મ્હો મારી વિરૂદ્ધ પોહોળું કર્યું છે;
મેહલું મારીને તેઓએ મારા ગાલ પર તમાચા
માર્ચે છે;
તેઓ મારી વિરૂદ્ધ એકલા યાય છે.

૧૧ ધર અને અધર્મીએ હવાયે સોપી દે છે,
 ને મને દુષ્ટાના હાથમા ફેંકી દે છે
 ૧૨ હુ સુખવેનમા હતો, ને તેણે મને સાચી નાખ્યો,
 હા તેણે મને ગરદનેથી પકડીને અકાળી ચૂરો
 કાઢ્યો છે,
 ૧૩ પોતાની ચોટના નિશાન વરીકે તેણે મને
 ઉઘોડી કાઢ્યો છે
 ૧૪ તેના ધનુર્ધારીઓએ મને યોગવદમથી ઘેરી લીધો છે,
 તે માત્ર હૃદય ફાડી નાખે છે ને આયોશી સખતો
 નથી,
 તે માત્ર પિત્ત જ્વન પર દોળે છે
 ૧૫ તે તોડફાડ કરીને મને સાચી નાખે છે,
 તે મહાવીરની જેઠે મારા પર પડે છે
 ૧૬ મારી ખાલ પર તાટ સીંચ્યું છે,
 ને માત્ર શિંગ ધૂળમા રત્નદોળ્યું છે
 ૧૭ ફાન કરી કરીને માત્ર રહેા મેલુ થયું છે,
 ને મારા પોપચા પર મોતની છાયા છે,
 ૧૮ જો કે મારા હાથોમા કાઠ બળાકાર નથી,
 ને મારી પ્રાર્થના ઘુલ્લે છે તો પણ
 ૧૯ હે દુષ્ટી, માત્ર રક્ત ન સતાડ,
 ને મારી બૂમને [ટકવાનું] રથળ ન હોય
 ૨૦ જ્યોત્સના, દમણના મારો સાફી આકાશમા છે,
 ને મારો સાહેબ ઉચ્ચરવાને છે
 ૨૧ મારા મિત્રો મારો વિરરેકાર કરે છે,
 પણ મારી આખ દેવ આગળ આમુઓ રેડે છે,
 ૨૨ એ માટે કે દેવ તરફથી માણસનો જે વાજળી
 હૃદયે તેને
 તથા પોતાના પડોશી સાથે મનુષ્યપુત્રનો જે હૃદય
 તેને તે જળી રાખે
 ૨૩ કેમકે થોડા વર્ષ વિવરો
 એટલે ત્યાંથી હુ પાછો નહિ આવુ તે મારે
 હુ જાણું.

૧૭ મારો દમ ફીલ્યું થયો છે, માત્ર આયુષ્ય
 સમાપ્ત થયું છે,
 કબર મારે માટે તૈયાર છે,
 ૧ નિશ્ચે મારી પાસે તો કહાણીરો છે,
 ને મારી આખ જીવન તેમની જિજ્ઞાસુથી પર રહે છે
 ૨ દબે કાંઈ આપ, મારે સાર તારા પોતાની આગળ
 જમીન થા,
 મને કાંઈ વાળી આપશે ?

૪ કેમકે તે તેઓનું હૃદય સમજાવ્યુંથી છુપાવ્યું છે
 માટે હુ તેઓને ઉચ્ચ પદવીએ નહિ ચઢાવરો
 ૫ જે લાચરે માટે પોતાના મિત્રોની નિંદા કરે છે,
 તેના છોકરાની આખો પણ ફીલ્યું થયો
 ૬ વળી તેણે મને લોકોની કહાણી બતાવ્યો છે,
 ને હુ તેઓના ખુદા પિત્તારને પાત્ર થયો છું
 ૭ શોકના કારણથી મારી આખો પણ ગ્રામી થઈ છે,
 ને મારા જમ્મા અવયવો આભાસરૂપ થયા છે
 ૮ સદાચારી માણસો એથી વિરમય પામશે,
 ને નિર્દોષ જનો અધર્મીની વિરુદ્ધ ઉશ્કેરાશે
 ૯ તો પણ નેક પુરૂષ પોતાના માર્ગમા ટકી રહેશે,
 ને ઘુલ્લે હાથવાળો અધિકાધિક બળવાન થતો જશે
 ૧૦ પણ તમે બધા પાછા વળીને આવો, ભેદભેદ,
 મને તો તમારી મધ્યે એકે બુદ્ધિવાન પુરૂષ નહિ
 મળે
 ૧૧ માત્ર આયુષ્ય વિલી અચુ છે, મારા મનોર્થે વરી
 પડ્યા છે,
 મારા હૃદયના વિચારો પણ
 ૧૨ તેઓ રાતનો ઢિલસ બનાવે છે,
 [તેઓ કહે છે કે] અજવાળા તથા અંધકારમા
 ઝાંઝો વફાવત નથી
 ૧૩ જો શેઓલ માત્ર ધર થશે એવી આશા મેં રાખી
 હોય,
 જો મેં અધારામા મારો પલ્લવ બિછાવ્યો હોય,
 ૧૪ જો મેં કોહોવાલુને એમ કહ્યું હોય કે, હુ મારો
 બાપ છે,
 ને કીડાને કે, હુ મારી મા તથા મારી બહેન છે,
 ૧૫ તો પછી મારી અશા ક્યા છે ?
 ને મારી આશાને કોણ ભેરો ?
 ૧૬ તે શેઓલની શુચળોમા ઉતરી જશે,
 એક વખત [ત્યાં ગયા] પછી ધૂળમા આરામ
 મળશે.

૧૮ ત્યારે બિરહદ શરીરે ઉત્તર આપતા કહ્યું,
 ર ક્યા સુધી તમે રાખ્દોને માટે ફાંદ
 માંડો ?
 વિચાર કરો, ને પછીથી અમે બાંડીશું
 ૭ અમે પશુઓની માફક કેમ ગરુડાએ જીએ,
 [ને] વારી નજરમા અણુજ થયા છીએ ?
 ૪ હે પોતાના કેષમા પોતાને ફાંસી નાખનાર,
 શું વારી ખાતર પુશ્પોને ત્યાગ કરારો ?

• અથવા શું ખડક પેતાને સ્વયેથી ખસેડાશે ?

૧ હા, દુષ્ટાનો દીવો હોલવી નખાશે,
ને તેના અગ્નિની ચિનમારી ચળકશે નહિ.

૨ તેના તણુમાં અજવાળુ અધકારૂં પ યદ જશે,
ને તેની પાસેનો તેનો દીપક હોલવી નખાશે.

૩ તેના બળના પગલા સકોચારો,

૪ ને તેનો પોતાનો મનસુખો તેને પાડી નાખશે.

૫ કેમકે તેના પોતાના પગોએ તેને ભજમાં નાખ્યા છે,
ને તે કાદા પર ચાલે છે.

૬ પાસ તેની એક પકડી લેશે,

ને કાંઈ તેને કસાવશે.

૭ જમીનમાં તેને માટે ગાળો,

ને માર્ગમાં તેને માટે પિજ સલાડેલું છે

૮ એમિર તેને ત્રાસ ગભરાવશે,

ને તેની પાછળ લખખ ધારો.

૯ તેના બળને બૂખ પીડશે,

ને વિપત્તિ તેની પડખે તૈયાર રહેશે.

૧૦ તે તેના શરીરના અવયવોનો ભક્ષ કરશે,

[હા,] એાતનો જ્યેષ્ઠપુત્ર તેના અવયવોનો ભક્ષ

૧૦૭

ને શબ્દોથી મારા ચૂસ કરશે ?

૧ આ દસ વાર તમે મને મેહેલું માર્યાં છે ;

મારી સાથે નિર્દય રીતે વર્તતાં તમને શરમ આવતી

નથી.

૨ અને જો મેં પાપ કીધું હોય,

તો મારી ચૂક મારી પાસે રહે છે.

૩ જો તમારે મારી વિરૂદ્ધ ઝવં કરવો હોય,

ને મારૂં અપમાન મારી વિરૂદ્ધ વિવાદમાં લાવવું

હોય,

૪ તો હવે ભણો કે દેવે મને ઉપદાવી પામ્યા છે,

ને પોતાની ભજથી મને ઘેરી લીધા છે

૫ જુઓ, અન્યાયને લીધે હું પોકાર કરું છું, પણ મારી

ફાદ સાલજવામાં આવતી નથી

હું મદદને માટે પોકાર છું, પણ ન્યાય [મળતો]

નથી.

૬ તેણે વાડથી મારો માર્ગ એવા બધ કીધો છે, કે હું

આજળ ચાલી શકતો નથી,

ને મારા રસ્તાઓમાં અધકાર મૂક્યા છે.

૭ તેણે મારો વેલવ છિનવી લીધા છે,

ને મારી [માના] પડના કુરબાને મારે આજીવ
કરવી પડે છે

૧૮ તાના ઊકારા પણ મને દુઃખ ગણે છે,
જે હું ઉઠું, તો તેઓ મારી વિરોધ બાંધે છે
૧૯ સપળા મારા અંતરના મિત્રો મને કંટાળે છે;
અને મારાં વદાલાં મારી ઉલટાં થઈ જયાં છે
૨૦ મારાં દાડકાં મારી ચામડીને તથા મારા માંસને
વળને છે,

ને દુઃખમાં બંધાયેલું

૨૧ જે મારા મિત્રો, મારા પર દયા રાખે, મારા પર
દયા રાખે;

કેમકે જેવના દાંતે મારો સ્પર્શ કર્યો છે

૨૨ તમે જેવની જેઠે મને કેમ સલાવો છો,
ને મારા માસથી ધરાતા નથી?

૨૩ અરે, મારા રાખડો હાથમાં લેવાય,

અરે, પુસ્તકમાં તે નોંધાય, તો કેવું સાચું!

૨૪ તેઓ લોકોની હાથથી તથા સીસાથી
સહાને માટે ખડકમાં ફાળાય, તો કેવું સાચું!

૨૫ પણ હું બધું હું કે મારો ખાદ્ય લેનાર છું છે,
ને તે આખરે પૃથ્વી પર ઉતરી રહેશે;

૨૬ ને મારી ચામડીની આવી ઊંડી નાસ થયા પણ
પણ વજારશરીરે દુઃખને ભેગસ;

૨૭ તેને હું પોતાની રીતે ભેગસ,
ને મારી આંખો ભેરી, ને બીજાની નહિ.

મારું અંતર મારામાં નિર્નય થાય છે

૨૮ જે તમે કહો કે, અમે જેવા તેને સગાવીશું!

કેમો આ બાળનું મૂળ તેનામાં અડકું છે;

૨૯ તો તમે તરવારથી બિહોડ;

કેમકે કાપ તરવારથી શિડા [લાગે છે].

એ સાચું કે વમે બીજા કે ન્યાયશાસ્ત્ર છે.

૨૦ ત્યારે સોફાર નાઅમાથીએ ઉતર આપીને
કહ્યું કે,

૧ જે માટે મારા વિચારો મને ઉતર આપે છે,

ને એને લીધે હું ઉતારીને થયા છું,

૨ મને સારમારે છે એવો કપકો મેં સાંભળ્યો છે,

અને મારી બુદ્ધિને આત્મા મને ઉતર આપે છે.

૩ હું હું બનતો નથી કે, પ્રાનીન કાલથી,

અંતરે મનુષ્ય પૃથ્વી પર મુકાયો ત્યારથી,

૪ હવેનો ન્યાયશાસ્ત્ર શાસ્ત્રોત્તર છે,

ને અપમાનિતો દર્શ માર શબ્દો છે!

૧ જે તેનો યશ આકાશ સુધી વધે

ને તેનું માથું આબ સુધી પહોંચે;

૭ તો પણ તે તેની પોતાની વિષ્ટાની જેઠ સહાને

માટે નાશ પામશે;

૮ જેઓએ તેને ભેંધા છે તેઓ કહ્યો કે, તે ક્યાં છે?

૯ તે સ્વપ્ના જેઠે ઉઠી જશે, ને તેનો પત્તા લાગશે

નહિ;

૧૦ હા, રાવના સફરશની માફક તે નસાડવામાં આવશે.

૬ જે આંખે તેને લીડા દરેશે તે તેને ફરી નહિ દેખે;

ને તેનું સ્થળ તેને ફરી નહિ ભુલે

૧૦ તેનાં કુરબાન ફરિદ્દીઓની મહેરબાની ચોખશે,

ને તેના હાથ તેનું ધન પાછું આપશે

૧૧ તેનાં દાડકાંમાં તેની બુવાની ભરપૂર છે,

પણ તે તેની સાથે મૂળમાં સુષ્પ જશે

૧૨ જે કે દુષ્ટતા તેના મુખમાં મીઠી લાગે,

જે કે તે તેને પોતાની જામ તણે સંતાડે;

૧૩ જે કે તે તેને પાછા રાખીને નિહળવા ન દે,

પણ પોતાના મ્હોમાં ને મ્હોમાંજ રાખે;

૧૪ તો પણ તેનાં આવરકાંમાં તેના ખોરાક ખટામ

થશે છે,

તે તેના જેઠાં સર્વનું ઊર થઈ ગયો છે.

૧૫ તે દ્રવ્ય ગળી ગયો છે, પણ તેને તે ફરીથી ઓળી

કાઠકું પડશે;

જેવ તેના જેઠાંથી તે ઓળી કઠાવશે.

૧૬ તે સુરોનું ઊર ચુસશે;

નાખની જામ તેનો સદાર કરશે.

૧૭ નરીઓ અને માણસ તથા મધની વહેલી ધારાઓ

તે ભેવા પામશે નહિ.

૧૮ જેને કાળે તેણે કમ કીધો દરે, તે તેને પાછું આપડું

પડશે, ને તેને ગળી જા તે પામશે નહિ;

તેણે જે સંપત્તિ મેળવી દરે, તેના પ્રમાણમાં તે

દર્શ નહિ પામશે.

૧૯ કેમકે તેણે જરીઓ ઉપર ભુલમ કીધો છે તથા

તેઓનો ત્યાગ કીધો છે,

જે પર તેણે બાંધ્યું નહોતું, તે તેણે ભેરભુલમથી

વઠ લીધું છે.

૨૦ તેના મનમાં કાંઈ સાંતિ નહોતી,

માટે જેમાં તે આનંદ માનતો હતો તેમાંનું કાંઈ

તે બચાવી શકશે નહિ.

૨૧ તેણે ખાઈ ગયા વનર કાંઈ મૂળું નહોતું;

- એ માટે તેની આખાદાની રક્ષણે નહિ
૨૨ તેની સંપત્તિની મુક્તિમાં તે તંબીમાં આવશે;
પ્રત્યેક દુઃખિત જનને હાથ તેના પર આવી પડશે.
૨૩ તે પોતાનું પેટ ભરવાની અણી પર હરો એટલામાં,
[દેવ] પોતાનો ક્રોધાવેશ તેના પર નાખશે,
ને ત્યારે તે ખાતો હશે, ત્યારે તે તેના પર
વરસાવશે.
૨૪ હોદાના સજ્જથી તે નાસશે,
ને પિતૃજનું ધનુષ્ય તેને વિધી નાખશે.
૨૫ તે તેને તાણી કાઢે છે, ત્યારે તે તેના પેટમાંથી
નિકળે છે;
હા, તેની ચળકતી અણી તેનાં પિતૃમાંથી નિકળે છે;
તેની ઉપર ત્રાસ આવી પડ્યો છે.
૨૬ તેના ધનભંડારને માટે તમામ અધિકાર રાખી
મૂકશે છે;
કુંઘા વગરની આબ તેને ભરમ કરશે;
તેના તંબીમાં જે હજી બચ્યું હશે તેને તે ખાઈ
નાખશે.
૨૭ આકાશ તેનો અન્યાય પ્રગટ કરશે,
ને પૃથ્વી તેની સામે ઉઠશે.
૨૮ તેના ધરની નિપજ લોપ થશે,
તેના કોપને દિવસે તે વહી જશે
૨૯ દુષ્ટ માણસનો દેવ તરફથી હિરણ્યો,
તથા દેવે તેને કરાવી આપેલું વળ એ છે.

- ને દેવની સોડી તેઓ ઉપર નથી.
૧૦ તેમનો ચાંદ થોડે છે, ને નિમ્નજ થતો નથી;
તેમની આવ કૂળે છે, ને તરોહ જતી નથી
૧૧ તેઓ પોતાનાં બાળકોને જ્યાબધ બહાર મોકલે છે,
ને તેમનાં છાકરાં નાચી રહે છે.
૧૨ તેઓ ડક તથા વીણા સ્થળે આવે છે,
ને વાંસળીના નાદથી હર્ષાય છે.
૧૩ તેઓ પોતાના દિવસે આખાદાનીમાં ગુભરે છે,
ને એક પળમાં તેઓ રોઓલમાં ઉતરી જાય
૧૪ તે પણ તેઓ દેવને કહેતા હતા કે, અમારી
પાસેથી દૂર જા;
કેમકે અમે તારા માર્ગનું જ્ઞાન ધવ્યતા નથી.
૧૫ સર્વસમર્થ કોણ છે, કે અમે તેની સેવા કરીએ?
ને અમે તેની પ્રાર્થના કરીએ તો અમને શી લાભ
યાવ?
૧૬ જુઓ, તેઓની આખાદાની તેઓના હાથમાં નથી,
દુષ્ટોની સલાહ મારાથી દૂર છે.
૧૭ કેટલી વાર દુષ્ટોના દીવો હોલવી નંખાય છે?
ને તેઓની વિપત્તિ તેઓની ઉપર આવે છે?
ને [દેવ] પોતાના કોપમાં ડોકણે ડોકણે દુઃખ
મોકલે છે?
૧૮ ને તેઓ પવનથી ધસડાતા ખુંપરા જેવા,
ને તોફાનથી ઉડતાં ફેતરાં જેવા છે.
૧૯ તમે કહો એ કે તેનો અન્યાય તે જ નથી નહીં.

- ૯ અનાથોને યાનથી આચારી લેનારા,
તથા ગરીબોના અંગ પરના [વસ્ત્રો] વિરોધમાં
લેનારા પશુ છે,
૧૦ જેથી તેઓ નાગા ફરતા ફરે છે,
ને ભૂખે પેટ પુળા વહે છે,
૧૧ તેઓ આ માણસોની ભોતોની માઢેલી મમ તેલ
પીલે છે,
તેઓ દ્રાક્ષકુટોમાં [દ્રાક્ષો] ખુદે છે, ને તુલા
ભોજવે છે
૧૨ ધણી વસ્તીવાળા નગરમાંથી માણસો હાથપીટ
કરે છે,
ને ધાયલોના આત્મા બૂમ ખાડે છે,
તો પશુ દેવ તેને [તેઓની] યુષ્માઈ વરીકે નથી
ગણતો
૧૩ અજવાળા વિરૂદ્ધ કિતૂર કરનારાઓમાના એઓ છે,
તેઓ તેના માર્ગો ભણતા નથી,
ને તેના પથમાં દહતા નથી
૧૪ ખુની અજવાળુ થયે ભજે છે, તે ગરીબ તથા
દરિદ્રીને મારી નાખે છે,
ને શને તે ચોર ભેગો છે
૧૫ વ્યભિચારીની આખ પશુ ઝળઝળિયાની વાટ
ભુલે છે,
ને એવું કહે છે કે, કોઈની આખ મને દેખશે નહિ,
ને તે પોતાના મ્હો પર છુટાની ખાધે છે
૧૬ અધારામાં તેઓ ધરોમાં ખાતર ખાડે છે,
દિવસે તેઓ બારણા બંધ કરી ધરમાં બસાઈ રહે છે,
અજવાળુ તેમના ભણવામાં આવતું નથી
૧૭ કેમકે સવાર તો તે બધાઓને મૃત્યુબાયા ભેગો
લાગે છે,
કેમકે તેઓ મૃત્યુકાયાને તાસ ભણે છે
૧૮ પાણીની સપાટી પર તે જલદ છે,
પૃથ્વીમાં તેઓને હિરસો શાપિત છે,
તે દ્રાક્ષવાદીઓને રસ્તે નથી વળતો
૧૯ સૂક તથા ઉપ્પજતા બરફના પાણીને સોસી લે છે
[એવી રીતે] રોએલ પાણી [આને સોસી લે છે]
૨૦ અર્ધસ્થાન તેને છુટી જશે, કીડો મગ્રાથી તેને
બક્ષ કરશે,
પાવળથી તેને કાષ સમારશે નહિ,
ને અનીતિ ઝાડની પેટે ભજિત કરશે
૨૧ ફરજન વગરની વાઝણીને તે ગળી ભય છે,

- ને વિધવાનું બહુ કરતો નથી
૨૨ તે પોતાના પરાક્રમવડે સમઘોને પશુ ખેંચી લે છે,
તે ઉઠે છે, ને કાષ માણસને છડાડીને બરોસો નથ
૨૩ [દેવ] તેમને નિર્ભય રિયતિ આપે છે, ને તેઓ
તે પર આધાર રાખે છે,
ને તેની આજો તેઓના માર્ગો પર
૨૪ તેઓ ઉચ પદવીએ ચઢે છે; પશુ થોડી મુદતમાં
તેઓ નષ્ટ થઈ ભય છે,
હા, તેઓ અધમ રિયતિએ લવાય છે, બીભ
બધાની માફક તેઓ રસ્તામાંથી કંઠાય છે,
ને ધાન્યના કણસલાની ટાંચોની પેટે તેઓ કપાઈ
ભય છે
૨૫ અને એ એમ ન હોય તો મને જૂઠો પાડનાર,
તથા મારી વાતને નકારી કરાવનાર કાણ છે ?

- ૨૫ ત્યારે બિહાઈ રાહીએ ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
૨ સત્તા તથા ભય તેની પાસે છે,
તે પોતાના ઉચરયાનોમાં શાંતિ કરે છે
૨૬ તેના સૈન્યોની કાઠ ગણ્યી છે ?
ને કોના ઉપર તેનું અજવાળુ નથી ઉમડું ?
૪ તો ઇશ્વરની હજુરમાં મનુષ્ય કેમ કરીને ન્યાયી હશે ?
કે સ્વીકૃતિ કેવી રીતે યુદ્ધ હોઈ શકે ?
૫ જો, એકને પશુ પ્રકાર નથી,
ને તારાઓ તેની દક્ષિમાં સ્વચ્છ નથી,
૬ તો મનુષ્ય એ કીડો છે તે, [કેવી રીતે યુદ્ધ
હોય] ?

- ૨૬ ત્યારે અધ્ધી ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,
૨ સામર્થ્ય વગરનાને તે શી રીતે સહાય
કીધી છે ?
નિર્ભજ હાથને તે કેવી રીતે ખચાવ્યા છે ?
૩ અજ્ઞાનીને તે કેવી રીતે બોધ આપ્યા,
તથા ખરૂ જ્ઞાન પુણ્ય ભંડેર કીધું છે ?
૪ તે કોણને ચબ્દો ઉચ્ચાર્યા છે ?
ને તારાથી કોણનો શ્વાસ નિઃસ્સે ?
૫ પાણી તથા તેમાં રહેનારાની વળે
મુએલાઓ મુને છે
૬ તેની આગળ રોએલ ઉધાડુ છે,
ને ચિનાઇને દોષજી નથી
૭ તે ઉત્તરને ખાલી જગ્યા પર ફેલાવે છે,
ને ખૂઓને નિરાધાર લટકાવે છે

- ૮ તે પોતાના ઘાસ વાદળમા પાળીને જાણી દે છે,
 ને વાદળ તેના બારથી ફાટી જતું નથી
 ૯ તે પોતાના રાગ્યાસનનો ઓખરો ઢાંચી દે છે,
 ને તે પર પોતાનું વાદળ પ્રસારે ॥
 ૧૦ તેણે પાણીની સપાટી ઉપર,
 પ્રકાશ તથા અધકારની સરહદો સુધી, હદ કરાવી છે
 ૧૧ તેની ધમકીથી આકાશના રતનો કાપે છે,
 ને વિરિમત થાય છે
 ૧૨ તે પોતાના સામર્થ્યથી સસુદ્રને ખસાવે છે,
 ને પોતાના આતુર્યથી તે રાદાબને વિંધે છે
 ૧૩ તેના આત્માએ આકાશો રોજાવ્યા છે,
 તેના હાથે જલદ સર્પને વિંધ્યા છે
 ૧૪ જુઓ, આ તો તેના માર્ગોનું માત્ર ઉપવૃત્ત બ્યાન છે,
 ને આપણે તેના કેટલો જૂજ અણુસારો સાબળીએ
 છીએ !
 પણ તેના સામર્થ્યનો ઘડાકો કોણ સમજી શકે ?

૨૭ અને અયૂષે પોતાના દૃષ્ટાન્તા વધારામા
 વળી કહ્યું કે,
 ર દેવ જેણે મારો હક હુબાળ્યા છે,
 ને સર્વસમર્થ જેણે મારા આત્માને સતાવેા છે,
 તેના રોગ્યન કે,
 ૩ (કેમકે મારો જીવ મારા જોખિયામા દબાવેા

- ૧૦ થું તે સર્વસમર્થમા આનંદ માનશે,
 ને સર્વ પ્રસંગે દેવને વિનવી કરશે ?
 ૧૧ ઇશ્વરના હાથ વિષે હું તમને શિખવીશ,
 સર્વસમર્થની પાસે છે, તે હું નહિ છુપાવીશ.
 ૧૨ જુઓ, તમ સર્વેએ પડે તે જોયું છે,
 તો શા માટે તમે તદન વ્યર્થ થયા છો ?
 ૧૩ ઇશ્વર પાસેથી હુજ માણસનો દિસ્સો,
 તથા સર્વસમર્થ પાસેથી જીવમીઆને મળતો
 વારસો આ છે
 ૧૪ જો તેના ફરજનની ગુહિ થાય, તો તે તરવારને
 વારતે છે,
 ને તેના વરાળે રોઝલીથી વૃક્ષ નહિ થશે.
 ૧૫ તેના જીવતા રહેલા મૃત્યુમા ફરશે,
 ને તેની વિધવાઓ વિલાપ નહિ કરશે
 ૧૬ જો કે તે ધૂળની માફક રૂપાના ઢગલેદગલા કરે,
 ને કાદવ રી પેટે વસે બનાવે,
 ૧૭ તો તે છો બનાવે, પણ ન્યાયીઓ તે પડેરશે,
 ને નિર્દોષ જનો તે રૂપુ વહેથી લેશે
 ૧૮ પતંગિયાની પેઠે તથા રખેવાળે આવેના માડવાની
 પેઠે
 તે પોતાનું ધર જાણે છે
 ૧૯ તે દ્રવ્યવાન સુધ જાય છે, પણ તેનું ફક્ત થશે
 નહિ

તેઓ મારી આખરને પવનની જેઠે ઘસડી લઇ
જાય છે;

ને મારી આખારી વાદળની માફક લોપ થઇ છે.

૧૧ અને હવે મારો આત્મા મારી માંહે વિપત્તિ ગયો છે;
વિપત્તિના દિવસોએ મારે અદૃશ્ય કીધું છે.

૧૨ રાતને સમયે મારા શરીરમાં મારો દાહડો વિધાય છે,
ને મારી કસ્ટની [વેદના] માફ ખાલી નથી.

૧૩ [રોગની] ઘણી સખ્તાઇને લીધે મારા વસ્ત્રમાં
હાથ પડ્યા છે,

મારા અગરખાના ગળાની માફક તેણે મને કુપો
હોવો છે.

૧૪ તેણે મને કાદવમાં નાખ્યો છે,

ને હું મૂળ તથા રાખ ભેલો થયો છું.

૧૫ હું તને દાહ માફ છું, ને તું મને ઉતાર રેતો નથી;
હું ભલો થાઉં છું, ને તું મારી તરફ જુએ છે.

૧૬ તું ફરી જઇને મારા પર નિંદ્ય થયા છે;

તારા દાવના બગથી તું મને સળાવે છે.

૧૭ તું મને વાધમાં ઉઠા કરે છે, તું મને તે પર સ્વારી
કરાવે છે;

ને તું મને તોફાનમાં પિનજાળી નાખે છે.

૧૮ કેમકે હું ભાગુ છું કે તું મને મૃત્યુમાં,
તથા સર્વ ઇછાને માટે ઠરાવેલા ઘરમાં લાવશે.

૧૯ નિશ્ચે તે ખરિદિરના દનશા વિરૂદ્ધ પોતાનો દાવ
લખાવશે નહિ;

કેમકે પાપમાલ થયેલો દોષ તો પહલું આવાને માટે
જન્મ પાડ્યો એ [તેને ધટે છે].

૨૦ હું કુખિતને માટે હું નહોતો રહ્યો;

હું કેમકે નિર્ણયે વારસે મારો આત્મા દિલગીર નહોતો
થતો.

૨૧ હું શુભની આશા રાખતો હતો ત્યારે અધુભ
આ ધી પડ્યું,

ને હું અન્યાયાની આશા રાખતો હતો ત્યારે
અમારું આ ધી પડ્યું.

૨૨ મારાં આંતરડાં બગડે છે ને તારાં ઘડાં નથી;

વિપત્તિના દિવસો મારા પર આવી પડ્યા છે

૨૩ હું સુવ્યવસ્થાના વિના ચોક્કસ કરતો ફરું છું;

હું સખામાં ઉઠો થઈને મદદને માટે જન્મ પાડું છું.

૨૪ હું લોપડાનો લાઇ,

ને શબ્દમૂનાનો સાથી થયો છું.

૨૫ મારી ચામડા કાચ થઇ ગઇ છે, ને મારા પરથી
[ખરી પડે છે].

ને ગરમીથી મારાં દાહડાં બળી ગયાં છે.

૨૬ માટે મારી વીણા ચોક્કસ [થઇ ગઇ] છે,

ને મારી વાંસળી રહનારાંના સાદ [બેળી લાગે છે].

૨૭ મેં મારી આંખો સાથે કરાર કીધો;

તો હું કુમારિકા પર નજર કેમ નાખું?

૨૮ કેમકે ઉપરથી ઇશ્વર પાસેથી શો દિવસો,

ને ઉચ્ચસ્થાનથી ધર્વસમય પાસેથી શો વારસો છે?

૨૯ હું તે દુરાચારીઓને માટે વિપત્તિ,

ને અન્યાય કરનારાઓને સાથ આપત નથી?

૩૦ હું તે મારા માંનો નથી ભેતો,

ને મારાં બધાં પગલાં નથી ગણતો?

૩૧ હું કુ બ્યર્થતાથી વચ્ચો હોઉં,

ને જો મારો પગ કપાઇ તરફ હોવો હોય;

૩૨ (અદૃશ્ય, નાનવામાં અને તોલેલાં જોઇએ,

કે કેવે માટે પ્રમાણિકપણું ભાગે);

૩૩ જો મારે પગનું રસ્તાથી આડું આવણું વળ્યું હોય,

ને મારે હૃદય મારી આંખોની પાછળ ચાલ્યું હોય,

ને જો મારા દાંતને કેમકે કલંક વળગ્યું હોય,

૩૪ ત્યારે તો હું વાતું, ને બીજે ખાય;

૩૫ હા, મારા ગેતરની ઉપજ સમૂળની નહ થાય.

૩૬ જો મારે મન કેમકે સ્ત્રી ઉપર લોભાકુ હોય,

ને જો હું મારા પટોરાનીના બારણા પાસે લામ

જોઇને છુપાઇ રહ્યો હોઉં,

૩૭ તો મારી વડુ બીજના ફળણાં ફળે,

ને બીજ તેના પર વાંકા વળે,

૩૮ કેમકે એ તો અગર કુકર્મ કહેવાય;

૩૯ હા, ને અન્યાય તો ન્યાયાધીશોને વિદ્યાને ખાત

છે.

૪૦ કેમકે એ એક પ્રકારનો અગ્નિ છે, જે લગ્ન કરી

વિનાશ કરે છે,

ને મારી સુધળી ઉપજનું મૂળ કાટે એવું [છે]

૪૧ ત્યારે મારા દાંતને કે મારી દાંતોને મારી સાથે

તકરાર ઉઠી દોય

ત્યારે તેમનો દાંત મેં ઉચ્ચ કયો દોય;

૪૨ તો, ત્યારે ઇશ્વર ઉઠો થાય, ત્યારે હું ધું કર;

૪૩ ને તે [મને] જોઇ લે, ત્યારે હું તેને શો ઉતાર

આપું?

૪૪ જો મને નર્મસ્થાનમાં બનાવ્યો, તેજીનું હું તેને

નથી બનાવ્યો?

૪૫ ને હું એક જ [ઇશ્વર] અમને નર્મસ્થાનમાં યજ્ઞ

નથી?

- ૧૬ લે મેં મરીમીને [તેમની] ઇચ્છાથી અટકાવ્યા હોય;
 ને વિધવાની આંખોને છૂલું કરાવી હોય,
 ૧૭ મારો કોળિયો મેં એકલાએજ ખાધો હોય,
 ને અનાથોએ તેમાથી ન ખાધું હોય,
 ૧૮ (તેથી ઉલટું મારી બુવાનીથીજ તે જેમ પોતાના
 બાપની સાથે [ઉઠ્યો] હોય તેમ મારી સાથે
 ઉઠ્યો છે,
 ને મારી માતા પેટથીજ હું તેણીને દોરનાર થયો છું);
 ૧૯ લે મેં કાંઈને વજ્રની અછતથી મરતો,
 કે દરિદ્રીને એકવાના [વજ્ર] વજરનો ભેયો હોય,
 ૨૦ લે તેની કમરે મને ધન્યવાદ ન આપ્યો હોય,
 ને લે મારા ઘેટાના ઉનથી તેને ઢાંકે ન મળી હોય;
 ૨૧ મારી સહાય ફરવાળમાં ભેળને,
 લે અનાથ વિરૂદ્ધ મેં મારો હાથ ઉઠાવ્યો હોય,
 ૨૨ તો મારો બુદ્ધ બહામાથી ખરી પડો,
 ને મારો હાથ હાડકામાંથી બાજો
 ૨૩ કેમકે ધૃતર તરફથી આફતનો મને ત્રાસ હતો,
 ને તેના મહત્વના કારણથી હું કાંઈ કરી શકતો
 નહોતો.
 ૨૪ લે મેં સોના પર આશા ખસાડી હોય,
 ને લે ચોખ્ખા સોનાને મેં મારો આધાર રાખ્યો હોય;
 ૨૫ લે માત્ર ધન ધણુ હોવાને લીધે,
 તથા મારે હાથે ધણુ મેળવ્યું તેને લીધે હું હર-
 ખાચો હોઈ,
 ૨૬ લે મેં સૂર્યને પ્રકાશતી વેળાએ,
 કે ચંદ્રને પ્રકાશમાં ચાલતો ભેયો હોય,
 ૨૭ ને માત્ર હૃદય છૂપી રીતે લોભાયુ હોય,
 ને મારા રહેાએ મારા હાથનું સુગમ કીધું હોય;
 ૨૮ તો એ કોય પણ ન્યાયાધીશની સિક્કાને પાત્ર
 હોત,
 કેમકે ઉચ્ચસ્થાનમાં રહેનાર રેવનો મેં ઇનકાર
 કર્યો હોત
 ૨૯ લે મારા દ્રેષીઓના નાશથી હું હર્ષાચો હોઈ,
 કે તેને નુકસાન થયું હોય ત્યારે મેં મોટાઈ કરી
 હોય;
 ૩૦ (હા, શાપથી તેનો જીવ માગીને,
 મારા મુખને મેં પાપ કરવા દીધું નહિ,)
 ૩૧ લે મારા તણુના માણસો એમ ન કહેત,
 કે તેના મોસલથી તુમ ન થયો હોય એવા એકને
 કોણ ચોધી કાઢી શકે?
 ૩૨ પરદેશીને રસ્તામાં ઉતારો કરવો નહોતો પડતો,

પણ મુસાફરને માટે હું પોતાના દ્વાર ઉઘાડતો હતો.
 ૨૩ લે મારો અન્યાય મારા મનમાં છુપાવીને,
 આદમની પેઠે મેં મારા ઉલ્લસન ટાંક્યા હોય;
 ૨૪ એટલે મોટા સમુદાયથી બિટીને,
 તથા કુટુંબોના ઘટ્ટકારથી ડરીને,
 હું છાનો રહ્યો હોઈ, ને ધર બહાર નિકળ્યો નહિ
 હોઈ—

૨૫ અરે મારી દાદ સામળનાર કોઈ હોય તો કેવું સાર!
 (લે, આ રહ્યું મારું ચિન્હ, સર્વસમર્થ મને ઉત્તર
 આપે;)

ને મારા પ્રતિવાદીએ લખેલું તોહોમતનામું મારી
 પાસે હોત તો કેવું સાર!

૨૬ નિયે હું તેને મારા ખભા પર ઉચ્ચકી કરેત,
 મુગટની પેઠે તેને હું મારે માથે પહેરેત

૨૭ હું મારા પગલાની સખ્યા તેને કહી બતાવત,
 સરદારની પેઠે હું તેની હજીરમાં ભત

૨૮ લે મારી જમીન મારી વિરૂદ્ધ શ્રમ પાડી હોય,
 ને તેમાના ચાસ એકન થઈ રડતા હોય,

૨૯ લે મેં તેની ઉપજ પૈસા આપ્યા વગર ખાધી હોય,
 કે તેના ધણીઓના જીવ મેં ખોવડાવ્યા હોય,

૩૦ તો, ધરને બદલે કાટા,
 ને જવને બદલે ખરસહુ જંગો

અય્યુબના શબ્દો સમાપ્ત થયા છે.

૩૨

હવે આ ત્રણ માણસોએ અય્યુબને ઉત્તર
 આપવા બંધ કરીધા, કેમકે તે પોતાની નબ-

રમાં નેક હતો. ત્યારે શમના કુટુંબના ખાશખએલ
 બૂઝીના દીકરા અલીફને કોઈ ચઢયો; અય્યુબ પર

તેને કોઈ ચઢયો, કેમકે તેણે જેવ કરતા પોતાને ન્યાયી
 કરાવ્યો. ૬ વળી તેના ત્રણ મિત્રો વિરૂદ્ધ પણ તેને

કોઈ ચઢયો, કેમકે તેમને [ખરા] ઉત્તર મળ્યો નહિ,
 ને તેમ છતાં તેઓએ અય્યુબને હોમિત કરાવ્યો.

૪ હવે અલીફ અય્યુબ સાથે વાત કરવાની વાદ બેઠ
 રહ્યો હતો, કેમકે તેઓ એના કરતા મોટા હતા.

૫ અને અલીફએ બેયુ કે, એ ત્રણ માણસોના મુખમાં
 ઉત્તર નથી ત્યારે તેને કોઈ ચઢયો

૬ અને ખાશખએલ બૂઝીના પુત્ર અલીફએ ઉત્તર
 આપીને કહ્યું કે,
 હું નાનો છું, ને તમે ધણા વૃદ્ધ છો;
 માટે હું દબાતો રહ્યો, ને મારો મત તમને બચાવ-
 વાને મારી દિગ્ગમત ચાલી નહિ.

- ૧ ને માણસથી અહંકાર છુપાવે
 ૧૮ તેના આત્માને ખાડામાં [ખડવાથી,
 ને તેના જીવને તરવારથી નાશ પામવાથી પાછા
 રાખે છે.
- ૧૯ વળી તેના બિહાના પર તેને યતા દુઃખથી,
 ને તેનાં હાડકાંમાં થતી બધુ વેદનાથી તેને એટલી
 શિક્ષા મળે છે કે,
 ૨૦ તેનો જીવ અત્રને,
 ને તેનો આત્મા સ્વાદિષ્ટ જોરાકથી કંટાળે છે.
- ૨૧ તેનું માંસ ગળાઈ જઈને અદૃશ્ય થયું છે,
 ને તેનાં હાડકાં જે કેખાતાં નહોતાં, તેમના ટેકા
 નિષ્કળ્યા છે.
- ૨૨ હા, તેનો પ્રાણ કબરની નજીક,
 તથા તેનો જીવ નારા કરનારાઓની ખાસે આવી
 પહોંચ્યો છે
- ૨૩ માણસને વારંતે શું થયાય છે તે તેને દર્શાવવાને,
 હજારમાંનો એક ફૂલ,
 દુઘાધિયા તરીકે, તેની સાથે દોષ;
- ૨૪ ત્યારે તો એ તેના પર કૃપાવાન થઈને કહે છે કે,
 તેને કબરમાં જતાં બચાવે,
 કેમકે તેના છુટકાની કિંમત મને મળી છે.
- ૨૫ બાળકના કરતાં પણ તેનું માંસ વાળું થયે;
 તે તેની જીવાનીના સમયની રિધતિમાં પાછા
 આવે છે;
- ૨૬ તે ધૃત્વરની પ્રાર્થના કરે છે, ને એ તેના પર એવો
 કૃપાવાન થાય છે કે,
 તે એનું મુખ જોઈને હર્ષાય છે;
 ને તે મનુષ્યને તેની નેત્રી પાછી પ્રાપ્ત કરાવે છે.
- ૨૭ તે માણસો વરદ જોઈને કહે છે કે,
 મેં પાપ કીધું છે, ને સત્યને મરદી નાખ્યું છે,
 ને તેથી માથે કાંઈ ભલું ન થયું;
- ૨૮ તેણે મારા પ્રાણને કબરમાં જતાં ઉઘાડ્યો છે,
 ને મારો જીવ અળવાણું જોયો
- ૨૯ જો, જા બધાં વાનાં ધૃત્વર માણસને એ વાર,
 હા, તણ વાર, કરે છે,
- ૩૦ એ માટે કે તે તેના જીવને કબરથી પાછા લાવીને
 તેને જીવનના અનવાળોનો પ્રકાશ પમાડે
- ૩૧ બરાબર ધ્યાન દે, હે અપૂર્ણ, માથે સાંભળ;
 છાનો રહે, ને હુ બોલીશ.
- ૩૨ જો તારે કાંઈ કહેવાનું હોય, તો મને ઉત્તર આપ;

બોલ, કેમકે હું તને ન્યાયી કરાવવા ઇચ્છું છું.

૩૩ નહિ તો હું માથે સાંભળ;

છાનો રહે, ને હું તને જ્ઞાન શિખવીશ

૩૪ અલીહુએ ઉત્તર આપીને વળી કહ્યું કે,
 રહે શાણા પુરુષો, તમે મારા ચપ્પોનો
 સાંભળો;

અને જ્ઞાનીઓ, તમે મને જાન દો.

૩૫ કેમકે જેમ વાળનું અત્રનો સ્વાદ પારખે છે,

તેમ જાન ચપ્પોની પારખ કરે છે

૩૬ જે સત્ય છે તેને આપણે પોતાને વારંતે પસંદ
 કરીએ;

સારું છે, તે આપણે માહોમાહે સમજીએ.

૩૭ કેમકે અપૂર્ણે કહ્યું છે કે, હું ન્યાયી છું,

ને ધૃત્વરે મારો હક દુખાવ્યો છે;

૩૮ હું ન્યાયી છું તેમ છતાં જૂઠા [ગણાઈ] છું;

નિર્દોષ [હું તો પણ] મારો ધા અસાધ્ય છે.

૩૯ અપૂર્ણના જોવા કથો માણસ છે?

તે તો વિરક્તારને પાણીની પેટે પી ભય છે;

૪૦ તે કુર્મીઓની સોળવમાં ભય છે,

ને બુડા માણસોની સગે ચાલે છે.

૪૧ કેમકે તેણે કહ્યું છે કે, માણસ ધૃત્વરમાં આનંદ માને,

તેમાં તેને કાંઈ લાભ નથી

૪૨ માટે, હે સમજુક માણસો, તમે માથે સાંભળો,

દુઘાઈ કરવી એ ધૃત્વરથી,

ને અન્યાય કરવો એ સર્વસમર્થથી દૂર હો.

૪૩ કેમકે માણસના કામનું ફળ તે તેને આપશે,

ને દરેક માણસને તેના મોઝો પ્રમાણે પ્રાપ્ત કરાવશે.

૪૪ હા, નિષ્ઠે ધૃત્વર દુઘાઈ નહિજ કરશે,

ને સર્વસમર્થ ન્યાય નહિજ મરડશે.

૪૫ તેને પૂર્વોનો અધિકાર કોણે સોંપ્યો?

અથવા આખી દુનિયાની વ્યવસ્થા કોણે કરી છે?

૪૬ જો તે મનુષ્ય ઉપર પોતાનું અતઃકરણ ચોંટાડે,

જો તે તેનો આત્મા ને તેનો શ્વાસ પોતાની ખાસે

સમેટી લે;

૪૭ તો સર્વ દેહધારીઓ એકત્ર નજીક થાય,

ને મનુષ્ય પાછું ફળ થઈ નય

૪૮ જો હવે [તને] શુદ્ધિ [હોય] તો આ સાંભળ;

મારા ચપ્પોની વાણી સાંભળ

૪૯ શું ન્યાયદેવી પણ અધિકારી હોય?

ને ન્યાયીને [તથા] પરાક્રમીને હું દોષિત કરાવશે શું?

૧૮ થું શાનને અધમ કહેવો,
અથવા ઉપશવોને દુષ્ટ કહેવા એ [દુરસ્ત] છે ?
૧૯ તો જે શાનઓના મહેાની યત્રમ નથી રાખતો,
કે મરીબના કરવા ધનવાનને વધારે નથી લેખવતો,
કેમકે તેઓ સર્વ તેના હાથનું કૃત્ય છે, [તેને તો
એવો કેમ કહેવાય ?]
૨૦ એક પલકમા, મધરાતે પલ્લુ તેઓ મરી જાય છે,
લોકોને આચકો ઘામે છે ને તેઓ લોપ થાય છે,
ને જળવાનો કોઇ માણસના કયાં શિવાય નષ્ટ
થાય છે
૨૧ કેમકે તેની આખો મનુષ્યના મોઝો ઉપર છે,
ને તે તેની સ્વર્ણા વર્તણુક જુએ છે
૨૨ એવા કોઇ અધકાર કે મૃત્યુગાથા નથી,
કે જ્યાં દુષ્ટમોઝો સમાઈ રહે
૨૩ કેમકે માણસ દેવની હજુરમા ન્યાયકરણમા જાય,
તે માટે એને તેના વિષે વધારે વિચાર કરવાની
જરૂર નથી
૨૪ તે અરોધ્ય રીતે સમર્થ માણસોને લાગી ચૂકા
કે છે,
ને તેમની જગ્યાએ બીજાઓને ખેસાડે છે
૨૫ તે માટે તે તેઓના કામોની ખબર લે છે,
ને તે તેમને રાતમા એવા પાપમાલ કરે છે કે
તેમનો વિનાશ થઈ જાય છે
૨૬ પુલ્કવી રીતે બીજાઓના કેખતા
તે તેઓને દુષ્ટ માણસો તરીકે મારે છે,
૨૭ કેમકે તેના અનુસરણમાંથી તેઓ ભટકી ગયા,
ને તેના કોઇ પણ માર્ગની દરકાર રાખી નહિ,
૨૮ ને એમ તેઓએ મરીબની જમ તેની પાસે
પહોંચાવી,
ને તેણે દુઃખિતોની જમ સાક્ષી
૨૯ જ્યારે તે શાંતિ આપે, ત્યારે કોણ દોષિત કરાવી
શકે ?
ને જ્યારે તે પોતાનું મુખ છુપાવે, ત્યારે તેને કોણ
જોઈ શકે ?
૩૦ પછી પ્રભવી પ્રત્યે [એમ કરવામા આવે] અથવા
માણસની પ્રત્યે તો પલ્લુ,
૩૧ એ માટે કે અધર્મો માણસ રાજ્ય ન કરે,
ને લોકોને ફાદામા નાખવાને કોઇ ન દોલ
૩૨ કેમકે થું કોઈને કશરને એમ કહ્યું છે કે,
મેં [રિડેપ] વેદી છે કુ હવે પછી દોષ નહિ કંઈ ?
૩૩ જે કું સમજતો નથી તે કું મને શિખવ ;

એ મેં અન્યાય કીધો હોય, તો કું હવે પછી એક
નહિ કરીશ
૩૪ થું તે વારી મરજી પ્રમાણે બદલો આપે, કંઈ તે
[સ્વીકારવા]ની છત્રકાર કરે છે ?
કેમકે વારે પસદ કરતુ જોઈએ, ને મારે નહિ,
તે માટે જે કું જલ્લતો હોય, તે જોઈ
૩૫ સમજણા માણસો [મને કહેશે],
હા, માંડ સાબળવાર દરેક જાની પુરખ, મને
કહેશે કે,
૩૬ અપૂર્ણ જ્ઞાન વખર જોઈ છે,
ને તેના સખ્તો ડહાપણુ વગરના છે
૩૭ જુદ માણસોની જેટ ઉત્તર આપ્યાને લીધે
અપૂર્ણની અત સુધી પરીક્ષા થાય તો કેવુ સારું !
૩૮ કેમકે તે પોતાના પાપમા દોષો ઉમેરે છે,
તે આપણી મધ્યે હાથથી તાળીઓ પાડે છે,
ને ઉચ્ચર વિરજ પોતાના સખ્તો વધારે છે

૩૫

૩૫ વળી અલીહુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે,
રે કું એવુ કહે છે કે, એમા મને શો ફાયદો
થવાનો છે,
મેં પાપ કર્યું હોત તો [જે મળત] તેના કરતા હાલ
મને વધારે શો નફો મળશે,
૩૬ થું એવુ ખારડું વને વધાર્યું છે ?
[અથવા] ઉચ્ચરના કરતા માંડ ન્યાયીપણું અધિક
છે એમ કું કહે છે થું ?
૩૭ કું વારી સાથે તારા સાથીઓને
વધા વને ઉત્તર આપીશ
૩૮ આકાશ વરફ નજર કરીને જો,
ને તારા કરતા ઉચ્ચ અતરિકાને નિહાળ
૩૯ એ વં પાપ કર્યું હોય, તો તેથી તેને ઉલટું કું થું
કરે છે ?
ને જે તારા ઉત્તરને વધી જાય, તો તેથી તેને કું
થું [નુકસાન] કરે છે ?
૪૦ જે કું ન્યાયી હોય, તો કું તેને થું આરે છે ?
અથવા તે વાત હાથથી થું પામે છે ?
૪૧ વારી દુષ્ટતાથી તારા જેવા માણસને તો [જાન
થાય],
ને વારી નેજાથી મનુષ્યપુત્રને તો [નફો થાય],
૪૨ જુલમની રૂઝિના કારણથી તેઓ રડી ઉઠે છે,
જળવાન હાથના કારણથી તેઓ મદને સાર જમ
પાડે છે

- ૧૦ પણ કોઇ એમ નથી કહેતું કે,
મારો સરજનહાર ઇશ્વર કે જે રાત્રે આવન આપે છે,
૧૧ જે આપણને પૃથ્વીના પશુઓના કરતાં વધારે
શિખરે છે,
ને આપણને વાયુચર પક્ષીઓના કરતાં વિરોધ
જ્ઞાની કરે છે, તે ક્યાં છે?
૧૨ ત્યાં તેઓ જૂમ પાડે છે,
પણ દુષ્ટ માણસના અહકારને લીધે કોઇ ઉત્તર
આપતો નથી.
૧૩ નિશ્ચે ઇશ્વર વ્યર્થતા નહિ સાંભળશે
ને સર્વસમર્થ તે લેખવશે નહિ
૧૪ તો ત્યારે તું કહે છે કે, હું તેને દેખતો નથી, ત્યારે
તે નહિ [સાંભળશે] એ કેટલું વિરોધ સંભવિત છે!
[તારો] હાલો તો તેની આજળ છે, માટે તું તેની
વાટ જો.
૧૫ પણ હવે, તેણે તને કોપાયમાન થઈને શિક્ષા
નથી કરી,
ને ઉદ્ધતાઈને તે ઝાઝી લેખવતો નથી;
૧૬ તે માટે અય્યુ વ્યર્થ વાતોથી પોતાનું ઝુખ
ઉધારે છે,
ને જ્ઞાન વિના વાત વધારે છે.

- ૩૬ વળી અલીદુએ આજળ વધીને કહ્યું કે,
રથોડી ધીરજ રાખ, ને હું તને બતાવીશ;
કેમકે હજીએ ઇશ્વરના પક્ષમાં મારે કેટલુંક બોલ-
વાનું છે.
૭ હું વેગળેથી માત્ર જ્ઞાન લાવીશ,
ને મારા કર્તાને ન્યાયીપણ લાગુ પાડીશ.
૮ કેમકે નિશ્ચે મારા રાબડો ભૂકા નથી;
પૂરો જ્ઞાની જન તારી સાથે છે.
૯ જો, ઇશ્વર પરાક્રમી છે, ને કોઈને તુચ્છકારતો નથી;
તે બુદ્ધિમાં મહા બળવાન છે.
૧૦ તે દુષ્ટના જીવનું રક્ષણ કરતો નથી;
પણ દુ.ખિતાને તેમનો હક આપે છે.
૧૧ તેનીવાનોથી તે પોતાની દષ્ટિ પાછી ખેંચી લેતો
નથી;
પણ તે તેઓને સહાને માટે આદીપતિ રાખ્યોની
સાથે બેસાડે છે,
ને તેઓ ઉચ્ચ મદદી પામે છે.
૧૨ અને જો તેઓ બેડીઓમાં પુરાય,
ને વિપતિના બંધનોમાં સપડાય;

- ૧૩ ત્યારે તે તેઓને તેઓનું કામ,
તથા તેઓનાં ઉદ્ધવન બતાવે છે, કે તેઓ અહ-
કારથી વત્તી છે.
૧૦ વળી શિક્ષણ વરફ તે તેઓના કાન ઉધારે છે,
ને અન્યાયથી પાછો ફરવાની તેઓને આજ્ઞા કરે છે.
૧૧ જો તેઓ સાંભળીને [તેની] સેવા કરે,
તો તેઓ પોતાના દિવસો આપાદીમાં,
ને પોતાનાં વર્ષો સુખચેનમાં ગુભરશે.
૧૨ પણ જો તેઓ નહિ સાંભળે, તો તેઓ તરવારથી
નાશ પામશે,
ને તેઓ જ્ઞાન વિના માર્યા જશે.
૧૩ પણ જો એ દૃઢ્યમાં અધર્મો છે તેઓ કોપનો
સમ્રહ કરે છે,
ને તે તેઓને બંધનમાં નાખે છે, ત્યારે તેઓ મદદને
માટે જૂમ પાડતા નથી.
૧૪ તેઓ જીવાનીમાં મોત પામે છે,
ને તેમનો જીવ અયુક્ત મધ્યે [નાશ પામે છે].
૧૫ તે વિપતિવાનને વિપતિમાંથી ઊઠાડે છે,
ને જીવમવડે તેઓના કાન ઉધારે છે.
૧૬ હા, તે તને સંકટમાંથી [કાઢીને]
સહસ્ર વમરની બોહોળી જગ્યામાં ફોરી ભત,
ને તારી મેજ પર પિરસેલુ ચરબીથી ભરપુર હોત
૧૭ પણ તું દુષ્ટોના ઇનસાફી ભરપૂર છે;
ન્યાયરાસન તથા ન્યાય [તાડ] અહલુ કરે છે.
૧૮ કોઈ છે, માટે સાવધ રહે; રખે [તાડ] પૂર્ણપણ
તને ભટકાની હે,
ને [તાડ] પ્રાયશ્ચિત ભારે હોવાથી તું આડે મળે
ફોરાય.
૧૯ હું તારૂં દ્રવ્ય અથવા [તારા] બળની બધી શક્તિઓ
[તને] સંકટમાંથી ઉઠારવાને પૂર્ણ પડશે?
૨૦ શક્તિ કે ત્યારે પ્રબળો પોતાની જગ્યાએ નહ
થાય છે,
તેને મદદ ઇચ્છા ન રાખ.
૨૧ સાવધ થા, અન્યાય પર લક્ષ ન રાખ;
કેમકે સંકટ કરતાં તેં એને પસંદ કીધો છે.
૨૨ જો, દેવ પોતાના સામર્થ્યવડે મહિમાવાન કાર્યો
કરે છે;
તેના જેવા શિક્ષક કોણ છે?
૨૩ તેની કારકીર્દી તેને કોણ ફરમાવી છે?
અથવા કોણ એમ કહી શકે કે, તેં અનીતિ કીધી છે?

૨૪ તેના જે કામ વિષે લોકો [રતોને] ચાલ્યા આજ્યા છે
તેનાં વખાણ કરવાનું યાદ રાખ.

૨૫ સુધળા લોકોએ તે એવું છે ;

માણસ પછે દુશ્મી તે નિહાળે છે.

૨૬ એ, ઉધર મદાન છે, ને આપણે તેને બહુવા નથી ;

તેનાં વર્ણની સંખ્યા અસંખ્ય છે.

૨૭ કેમકે તે પાણીના ડીપાં ઉપર જેવો લે છે,

એ તેની વચળમાંથી વરસાદરૂપે ઢપે છે.

૨૮ એને અંતરિક્ષા નીચે કાલે છે,

ને મનુષ્ય ઉપર પુણ્ય વરસાવે છે

૨૯ અરે, યું કોઈ વાદળોના વિસ્તાર,

તથા તેના ચમનમંડળની ચર્મનાઓ સમગ્ર રહે ;

૩૦ જ્યોત્સના, તે પોતાનો પ્રકાશ પોતાની આસપાસ

-પ્રસારે છે ;

ને [તેને] સમુદ્રનાં ઉદાગ્રોથી ઢાંકી દે છે.

૩૧ કેમકે એઓથી તે લોકોને ત્યાગ કરે છે ;

તે પુણ્ય અન્ન આપે છે.

૩૨ તે પોતાના દાપ વિભળથી વેષિત કરે છે ;

ને કારણે નિશ્ચય ૫૨ ૫૩વાની તેને આજ્ઞા કરે છે.

૩૩ તેનો અવાજ તેનાં વિષે ખબર આપે છે ;

દારને પશુ આવવા [તોફાન] વિષે [ખબર

આપે છે].

૩૭ એથી પશુ માટે દહિયો કાપે છે,

ને તેની બળબોધી વચગી બંધ છે.

૩ તેના સાદનો અવાજ,

વથા તેના મુખમાંથી નિકળતી વાપી સાંભળે.

૪ તે તેને આખા આકાશ વળે,

ને તેની વિભળને પૃથ્વીની દહ સુધી મોકલી દે છે.

૫ તેની પાછળ અવાજોનાં ચડાચડ ધાવે છે ;

તે પેશવાના મદતના સાદથી ચર્મ છે ;

ને તેનો અવાજ સદગાય છે, ત્યારે તે તેમને બંધ

પાડતો નથી.

૬ ઉધર પોતાના સાદથી આશ્ચર્યકારક ચર્મના કરે છે ;

તે એવાં મદાન દૂધો કરે છે કે જે આપણે સમગ્ર

સકળા નથી

૭ કેમકે તે બરડાને,

તેમજ વરસાદના ત્રાપણને,

વથા પોતાના બારે વરસાદની દેવાને કહે છે કે,

પૃથ્વી ૫૨ ૫૩.

૮ એ પ્રત્યેક મનુષ્યના દાહને મુદ્રાથી બંધ કરી દે છે ;

૯ તેનાં મુલેલાં સર્વ માણસોને બહુ પડે.

૧૦ ત્યારે પશુઓ એને બરાઈ બંધ છે,

ને પોતાનાં બીલોમાં બરાઈ રહે છે.

૧૧ [દક્ષિણ] આરકામાંથી તોફાન,

ને ઉત્તરમાંથી યદ નિકળી આવે છે.

૧૨ ઉધરના આસથી હીમ પડે છે ;

ને પાણીનો વિસ્તાર કરી બંધ છે.

૧૩ હા, તે ધાસ વાદળમાં પાણી કરે છે,

તે પોતાના પ્રકાશરૂપી વાદળને પ્રસારે છે.

૧૪ ને તે તેના ચક્રાબ્યથી ચોમરકમ આસપાસ ફરે છે,

કે દુનિયાના વસ્તીલાયક સુધળા લોકમાં તેઓ

તેની સર્વ આજ્ઞાઓ પ્રમાણે કરે ;

૧૫ પછી ગમે તો સિદ્ધાને સાર, કે પોતાની પૃથ્વીને

સાર,

કે તેની દયાને લીધે, તે તેને મોકલતો હોય.

૧૬ જે અધુન, એને ધ્યાન દે ;

રિશર ઉભો રહીને દેવનાં ચમત્કારિક કામોનો

વિચાર કર.

૧૭ કેવી રીતે ઉધર તેમને સિદ્ધ [કરશે મૂકે છે]

ને પોતાના મેઘની વિભળને ચમકાવે છે, તે યું હું

બલ્લે છે ?

૧૮ વાદળાનું સમતોલ રીતે અધર રહેવું,

વથા જે જ્ઞાનમાં સંપૂર્ણ છે તેનાં આશ્ચર્યકારક કૃત્યો,

તે યું હું બલ્લે છે ?

૧૯ દક્ષિણના [વાયુના] કારણથી પૃથ્વી સાંત હોય છે,

ત્યારે વારાં વરસા કેમ ચરમ હોય છે [એ હું બલ્લે છે] ?

૨૦ હું તેની જરાજરી કરીને અંતરિક્ષ

કે જે ઝાળેથી [ધાવતી] આરસીના જેવું મળજી

છે, તેને પ્રસારી રહે ?

૨૧ આપણે તેને યું કહેવું તે અમને શિખર ;

કેમકે [યું] બોલવું તે] આપણે અંધકારને લીધે

ગ્રાહ્ય રાહવા નથી.

૨૨ યું તેને કહેવાય, કે હું બોલના છું યું ?

કે યું કોઈ માણસ ચરક પક જવાનું હપ્તો ?

૨૩ ને દલે પવન વાદળે અંતરિક્ષને નિર્મેળ કરી નાખે

ત્યારે તેમાંના ચળકતા પ્રકાશ વારં વાર તોઈ

સકળ નથી

૨૪ ઉત્તરમાંથી કનકવર્ણ બહાર ફરે છે,

ઉધર બહાર ચોરવથી વેષિત છે.

૨૫ સર્વસમર્થનો પાર તે આપણે પામી રાહવા નથી ;

તે મદા પસકમી છે ;

૧ ને ઇનસાફ તથા પુષ્કળ ન્યાય તે નહિ હુબાવશે.
૨૪ એ માટે માણસો તેનો રૂર રાખે છે,
[પોતાની] ધારણામાં જે જ્ઞાની તેઓને તે ગણ-
કારતો નથી

૩૮ ત્યારે યદોવાદે વટાળિયામાંથી અયૂળને
ઉત્તર આપીને કહ્યું કે,

૨ જ્ઞાન વગરના સખ્દોથી
સુબુદ્ધિને અધરાવનાર આ કાણુ છે ?
૩ હવે મરહતી પેઠે તારી કમર બાંધ,
કેમકે હું તને પુછીશ, ને તું મને કહી જતાવ.
૪ ન્યારે મેં પૃથ્વીના પાયા નાખ્યા ત્યારે તું ક્યાં
હતો ?

જે તને સમજણ તથા ખબર હોય, તો કહી દે.
૫ જો તું ભણતો હોય તો [કહે], તેનાં પરિમાણ
કાણે કરાવ્યાં ?

કે તેના પર કાણે દોરી લખાવી ?
૬ શાની ઉપર તેના પાયા સજ્જદ બેસાડ્યા ?
અથવા ન્યારે પ્રભાતના તારાઓ એકત્ર ગાયન
કરતા હતા,

૭ ને સર્વ દેવપુત્રો હર્ષનાદ કરતા હતા,
તે ફરમિયાન તેને બુદ્ધાનો પત્થર કાણે બેસાડ્યો ?
૮ અથવા [કહે કે] ન્યારે સમુદ્ર ભણે અર્ધસ્થાન-
માંથી નિકળ્યો હોય એમ ધરી આવ્યો,

ત્યારે તેને બારણામાંથી બધ કાણે ઝીધો ?
૯ એટલે ન્યારે મેં વાદળને તેનું વસ્ત્ર,
ને અગ્રાધ અંધકારને તેનો લપેટો બનાવ્યો ;

૧૦ ને તેને માટે મેં હાલ કરાવી આપી,
ને ભુંગ્યો તથા બારણાં બેસાડ્યાં,

૧૧ ને કહ્યું કે, તારે દિયાં સુધીન આવવું, પણ એથી
આગળ નહિ ;

ને દિયાં તારા અવિઘ્ન મોલઓ અટકાવાશે.
૧૨ થું, તે તારા આખા આયુષ્યમાં સવારને
આજ્ઞા કરી છે,

ને પ્રભાતને તેનું સ્થળ જણાવ્યું છે,
૧૩ એ સાચ કે તે પૃથ્વીની સરહદોનું મદલ્ય કરે,
ને દુષ્ટો તેમાંથી ખખેસાઈ ભય ?

૧૪ જેમ મુદ્રા તબે માટી તેમ તે બદલાય છે,
ને [બધાં પાનાં] વચની માફક દિપ્તી નિકળે છે.

૧૫ ને દુષ્ટોથી તેમનું અજવાળું પાણું રખાય છે,
ને અવિઘ્ન દાય ભાંજી નખાય છે.

૧૬ થું તું સમુદ્રના ઝરાઓમાં દાખલ થયો છે ?
કે ઉડાણની કોતરોમાં તું ચાલ્યો છે ?

૧૭ થું મરણદારો તારી આગળ ખુલ્લાં થયાં છે ?
કે મૃત્યુછાયાના દરવાજા થું તે જોયા છે ?

૧૮ થું પૃથ્વીનો વિસ્તાર તારા ખ્યાલમાં આવ્યો છે ?
જે એ બધું તું ભણતો હોય, તો કહી જતાવ.

૧૯ પ્રકાશના રહેકાણે જવાનો માર્ગ ક્યાં છે,
ને અધકારનું સ્થળ ક્યાં છે ;

૨૦ કે તું તેના છેડા સુધી તેનો પતો કાઢે,
ને તેના મકાન સુધી તેનો રસ્તો રેખે ?

૨૧ [નિયે] તું તો ભણતોજ હશે, કેમકે તું તો ત્યારે
જન્મ્યો હતો,

ને તારા દિવસોની સખ્યા તો મોટી છે !
૨૨ થું તું બરફના બહારોમાં પેટા છે ?
કે કરાંના બહારો થું તે જોયા છે ?

૨૩ કે જેમને મેં સંકટના દિવસોને માટે
[ને] યુદ્ધ તથા સંગ્રામના દિવસને માટે બરી
મુકાબા છે ?

૨૪ ક્યે મારો અજવાળાની વર્ણયણ થાય છે,
કે પૂર્વનો વાયુ પૃથ્વી પર વિખેરાય છે ?

૨૫ પાણીની રેલને સાચ કાણે નાળાં ખેંચ્યાં છે,
કે ગર્ભનાની વિજળીને માટે મારાં [બનાવ્યાં છે] ;

૨૬ એ સાચ કે ન્યાં કોઈ માણસ વસતું નથી ત્યાં,
એટલે અરણ્ય કે ન્યાં કોઈ માણસ નથી તેમાં,

તેને વરસાવે ;
૨૭ કે ઉજડ તથા વેરાન જમીન તૃપ્ત થાય ;
ને કુમળું પાસ ઉની નિકળે ?

૨૮ થું વરસાદને પિતા છે ?
કે ઝાકળનાં ડીપાને કાણે જન્મ આપ્યો છે ?

૨૯ હીમ કોના અર્ધસ્થાનમાંથી નિકળ્યું ?
ને આકારનું મોજુ કરી અજેલું ઝાકળ કાણે જન્મ્યું
છે ?

૩૦ પાણી તો ભણે કે પત્થરની માફક કરી ભય છે,
ને ઉડાણની સપાટી જમી ભય છે.

૩૧ થું તું કૃતિકા નક્ષત્રને બાધી રાકે છે ?
કે મુરચિરના બંધ છાંડી રાકે છે ?

૩૨ થું તું રાશિઓને તેમને વખતે ચલાવી રાકે છે ?
ને થું તું સમસ્ત્રવિને તેના મંદળસંદિવ દોરી રાકે છે ?

૩૩ થું તું આકાશના નિયમો ભણે છે ?
થું તું તેની સત્તા પૃથ્વીમાં રજાવી રાકે છે ?

૭ અને એમ થયું કે યહોવાહ એ શબ્દો અયૂષ્ય આગળ બોલી રહ્યા, ત્યારે પછી યહોવાહે અતીકાંડ તેઓનીને કહ્યું કે, મને તારા પર તથા તારા બે મિત્રો પર ક્રોધ વ્યર્થ છે, કેમકે જેમ મારે સેવક અયૂષ્ય બોલ્યો છે તેમ તમે મારે વિષે ને ખરૂં તે નથી બોલ્યા. ૮ તો હવે તમારે માટે સાત ગોધા ને સાત ઘેટા હો, ને મારા સેવક અયૂષ્ય પાસે જઈને પોતાને સાડા દહનીયાર્થેણુ ચઢાવો, ને મારે સેવક અયૂષ્ય તમારે સાડા પ્રાર્થના કરશે, કેમકે તેને હુસ્તીકારીને તમારી મુખાંક પ્રમાણે તમારી વધે નહિ કહી, મારા સેવક અયૂષ્ય બોલ્યો છે તેમ મારે વિષે ને ખરૂં તે તમે નથી બોલ્યા. ૯ તેથી અતીકાંડ તેઓની તથા બિહ્વાદ શુદ્ધી તથા સોફાર નાઅમાથી, એઓએ જઈને યહોવાહે તેમને ને આજ્ઞા કીધી હતી તે પ્રમાણે કીધું, ને યહોવાહે અયૂષ્યને અતીકાર કીધા. ૧૦ અને ન્યારે અયૂષ્ય પોતાના મિત્રોને સાડા પ્રાર્થના કીધી, ત્યારે યહોવાહે તેની દુર્દશા ફેરવી નાખી, ને અયૂષ્યને આગળ હતું તે કરતા બમણુ યહોવાહે આપ્યું. ૧૧ ત્યારે તેને ત્યાં તેના સર્વ ભાઈઓ તથા તેની સર્વ બહેનો,

તથા તેના સર્વ આગળના ઓળખીતાઓ આવ્યા, ને તેને ઘેર તેની સાથે ખાણું ખાધું ને ને સધળી દુર્દશા ઇશ્વર તેના ઉપર લાવ્યો હતો તેને લીધે તેઓએ તેને માટે વિલાપ કીધો, ને તેને દિલાસો દીધો, ૧૨ વળી પ્રત્યેક માણસે તેને નાણાનો એકેક સિક્કા તથા પ્રત્યેક જણે એકેક સોનાની વિંદી આપી. ૧૩ એમ યહોવાહે અયૂષ્યના આગલા સમયના કરતા પાછા સમયને વધારે આશીર્વાદિત કીધો, ને તેની પાસે ચૌદ હજાર ઘેટા, ને છ હજાર ઉટા, ને એક હજાર ભેડ બગદ, ને એક હજાર અધીઓ થયા. ૧૪ વળી તેને સાત પુત્ર તથા ત્રણ પુત્રીઓ થયા. ૧૫ અને તેણે પહેલીનું નામ ચમીમાહ ને બીજીનું નામ કસીઆહ ને ત્રીજીનું નામ ફેરન હાપુષ પાડ્યું. ૧૬ અને આખા દેશમાં અયૂષ્યની પુત્રીઓ જેવી યુગસુરત સ્ત્રીઓ ક્રોધ મળે નહિ, ને તેમના પિતાએ તેઓને તેઓના ભાઈઓની સાથે વતન આપ્યું. ૧૭ અને એ પછી અયૂષ્ય એક સો ને ચાળીસ વર્ષ જીવ્યો, ને તેણે પોતાના પુત્રો તથા પુત્રોના પુત્રો, હા, ચાર પેઢીઓ જોઈ. ૧૮ એમ અયૂષ્ય સર્ણ વજ વર્ષ મરણ પામ્યો.

ગીતશાસ્ત્ર.

- ૧ જે માણસ દુષ્ટોની સલાહ પ્રમાણે ચાલતો નથી,
ને પાપીઓના માર્ગમાં ઉભો રહેતો નથી,
ને નિહાતા આસનમાં બેસતો નથી, તેને કન્ય છે
૨ પણ યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રમાં તે હર્ષાય છે,
ને રાત દિન તેના નિયમશાસ્ત્રનું મનન કરે છે
૩ વળી તે પાપીની નેહરોની પાસે રોપાયલા ઝાડના
જેવો થશે,
૪ કે જે પોતાનું કળ પોતાની ઋતુએ આપે છે,
અને જેનું પાદડું પણ ચિમળાઈ નથી,
વળી ને કંઈ તે કરે છે તે સફળ થશે
૫ દુષ્ટો તેને જોતા નથી,
પણ તેઓ પવનથી ઉડતા ફાવરાના જેવા છે
૬ એ માટે ન્યાયકર્ણમાં દુષ્ટો,
ને ન્યાયીઓની સલામમાં પાપીનો ઉઠા રહેશે નહિ

- ૧ કેમકે યહોવાહ ન્યાયીઓનો માર્ગ જાણે છે, પણ
દુષ્ટોના માર્ગનો નાત ધરે
૨ વિદેશીઓ કેમ તોફાન કરે છે,
ને લોકો કેમ વ્યર્થ કહ્યના કરે ૩
૪ યહોવાહ તથા તેના અભિધિકારી વિરજ
મુશ્કીના રાજ્યો સરૂ થાય છે,
ને હાકેઓ માદોમાહે મસલવટ કરે છે,
૫ કે એઓના બંધન તોડી નાખીએ,
ને એઓની દોરીઓ આપણી પાસેથી ફેંકી દઈએ
૬ આહારમાં ને બેઠો છે, તે હાસ્ય કરશે,
તેઓને પ્રસુ દુઝ્ઝ મળ્યો.
૭ ત્યારે તે ફેધમાં તેઓની સાથે બોલશે,
ને તેને કાપે તેઓને ત્રાસ પમાડશે;

૬ પરંતુ મારા પવિત્ર પર્વત સિંચેલ પર
મેં મારા રામને પ્રવિષ્ઠિત કીધો છે.

૭ હું તો કસાવ બહાર કરીય ;
યહોવાહે મને કહ્યું કે, તું મારો પુત્ર છે ;
આજ મેં તને જન્મ આપ્યો છે.

૮ મારી પાસે માત્ર, અને હું તને વિદેશીઓ વાસણ
તરીકે,

તથા પૃથ્વીની સ્ત્રીમ વતન તરીકે આપીય.
૯ તું લોહાના ફરથી તેઓને તોડી નાખીય ;
તું તેઓને કુંભારના વાસણની પેઠે અડાળીને ઢુકડે
ઢુકડા કરીય.

૧૦ અને હવે, રામઓ, તમે સમજણ પકડો ;
પૃથ્વીના ન્યાયાધીશો, તમે શિખામણ લો.

૧૧ ભયથી યહોવાદની સેવા કરો,
ને કુલરી સદિત ધર્મીઓ.

૧૨ પુત્રને મુજબ કરો, રખે તેને રાવ ચઢે, અને તમે
માર્ગમાં નાશ પામો,
કેમકે તેના કોષ જલદી સળની ઉઠશે.
જેઓ તેના પર બેસેલા રાખે છે તેઓ સમજાને
ધન્ય છે.

જેનાના ફીંગર અપ્રમાણિતમથી નાચી જતી વખતનું
સંકેતનું મીત.

૩ હે યહોવાદ, મારા વેરીઓ કેટલા વધ્યા છે !
મારી સામા ઉઠનાર થયા છે.

૨ મારા જીવ વિષે થયા કહે છે કે,

તેને સારૂ દેવમાં વારણ નથી. (સેવાદ.)

૩ પણ, હે યહોવાદ, તું મારી આસપાસ ઢાલણ છે ;

તું મારૂં મોરવ તથા મારૂં માથું ઉંચું કરનાર છે

૪ હું મારી વાણીથી યહોવાદને ઢાંકી મારૂં છું,

ને તે પોતાના પવિત્ર પર્વત ઉપરથી મને ઉતાર
આપે છે. (સેવાદ.)

૫ હું મુઠ્ઠે ઉઠી ગયો ;

હું અગ્યો ; કેમકે યહોવાદ મારૂં રક્ષણ કરે છે.

૬ હું દુર્બલો લોકોએ મને ઘેરો બાંધ્યો છે,
તેઓથી હું નદિ બિટીય.

૭ હે યહોવાદ, ઉઠ ; હે મારા દેવ, મારૂં વારણ કર ;
કેમકે તું મારા સર્વ અનુચિતના જરૂરના પર પ્રદાર
કર્યો છે,

તેં દુષ્ટોના હાંત ભાંડી નાખ્યા છે.

૮ યહોવાદની પાસેથી વારણ છે ;

વાણ લોક પર વારો આશીર્વાદ થાયો. (સેવાદ.)

મુખ્ય શ્રવેશને સારૂ ; તારવાળું ચાલું સાથે ગાવાને ;
સંકેતનું મીત.

૪ હે મારા ન્યાયીપણાના દેવ, હું વિનંતી કરું ત્યારે
મારૂં સાંભળજે ;

સંકેતને વખતે તેં મને છાડાવ્યો છે ;

મારા પર દયા લાવ, ને મારી પ્રાર્થના સાંભળ.

૨ હે મનુષ્યપુત્રો, ક્યાં સુધી મારા ગૌરવનું અપમાન
થયે ?

ક્યાં સુધી તમે વ્યર્થપણું ઇચ્છ્યો ને લૂકાપણું
ચોધરો ? (સેવાદ.)

૩ પણ ભણો કે જે પવિત્ર છે તેને યહોવાહે પોતાને
વારતે પરંદ કીધો છે ;

હું યહોવાદને વિનંતિ કરું, ત્યારે તે મારૂં સાંભળશે.

૪ ભયભિત થાઓ, ને પાપ ન કરો ;

જિજ્ઞાસા પર પોતાના હૃદયમાં વિચાર કરો, ને
જાના રહેલ. (સેવાદ.)

૫ ન્યાયીપણાના ચઢે ચઢાવો,

ને યહોવાદ પર બેસેલા રાખો.

૬ જાણ અમને કંઈ દિવ દેખાડશે ? એવું કહેનારા
થયા છે ;

હે યહોવાદ, વારા મુખને પ્રકાશ અમારા પર પાડ.

૭ લોકનું બાન્ય તથા દ્વાદશસ વખાયાથી તેમને આનંદ
થાય છે,

તે કરતાં વધારે આનંદ તેં મારા હૃદયમાં મૂક્યો છે.

૮ હું શાંતિમાં સુષ જઈશ, તેમજ ઉધી પણ જઈશ,
કેમકે, હે યહોવાદ, તું એકલો મને સલામત રાખે છે.

મુખ્ય શ્રવેશને સારૂ, નહીંદિપ સાથે
ગાવાને, સંકેતનું મીત.

૫ હે યહોવાદ, મારા બોલવા પર જાન ધર,
મારા મન પર લક્ષ લગાડ

૨ હે મારા રામ ને મારા દેવ, મારી હાંડના સાદને
જાન દે ;

કેમકે હું વારી પ્રાર્થના કરું છું.

૩ હે યહોવાદ, સવારમાં તું મારો ધોટો સાંભળીય ;

હું સવારમાં [મારી પ્રાર્થના] સિદ્ધ કરીને વાળી
રટીય.

૪ કેમકે દુષ્ટપણામાં ખુશી થાય એવો દેવ તું નથી ;
ભુંદાશ વારી પાસે રહેનાર નથી.

૫ વારી દૃષ્ટિમાં અવિરોધી થયા રહેશે નદિ ;

તું સર્વ દુઃખમાંનો, દ્વેષ કરે છે.

- ૧ છુટું બોલનારાઓનો તું નાશ કરીશ;
 ખુની તથા કપટી માણસોથી યહોવાદ કટાણે છે.
 ૭ પણ હું તો તારી પુષ્કળ દૃષ્ટીથી તારા પરમાં
 આવીશ;
 તારી બિહીષ્ટ રાખીને હું તારા પવિત્ર મંદિર બહી
 લગ્ન કરીશ.
 ૮ હે યહોવાદ, મારા વેરીઓના કારણથી તું તારા
 ન્યાયીપણામાં મને ચલાવ;
 મારી આજળ તારો માર્ગ પાધરો કર
 ૯ કેમકે તેમના સુખમાં વિશ્વાસુપણું નથી;
 તેઓનું સિતર ખુદ દુષ્ટપણું છે;
 તેમનું ગળું ઉપાડી કબર છે;
 તેઓ પોતાની છબે ખુશામન કરે છે.
 ૧૦ હે દેવ, તું તેઓને અપરાધી બધું;
 તેઓ પોતાની જુક્તિઓવડે પડે;
 તેમનાં પુષ્કળ ઉલ્લસનેમા તેઓને ઢંડસેલી કાઢે;
 કેમકે તેઓએ તારી વિરૂદ્ધ દગે મચાળ્યો છે.
 ૧૧ પણ તારા પર ભરોસો રાખનારા સપળા આનંદ
 કરે,
 તું તેમનું રક્ષણ કરે છે મઠિ તેઓ સદા હર્ષનાદ કરે;
 વળી તારા નામ પર પ્રીતિ કરનારા તારામાં હર્ષાય.
 ૧૨ કેમકે તું ન્યાયીને આશીર્વાદ આપીશ;
 હે યહોવાદ, ભણે કે દાણથી તેમ મહેરબાનીથી તું
 તેને વેરીશ.
 મુખ ત્રવેવાને શરૂ; તારવાળા ઘળ સાથે, શખીનીય
 પ્રમાણે માથાને ટાઉંડું ગીત.
 ૬ હે યહોવાદ, તારા ક્રોધમાં મને ન ધમકાવ,
 ને તારા દોષમાં મને શિક્ષા ન કર.
 ૨ હે યહોવાદ, મારા પર દયા રાખ, કેમકે હું સુકાઈ
 ગયો છું;
 હે યહોવાદ, મને સાચે કર, કેમકે મારાં હાડકાંમાં
 પીડા થાય છે.
 ૩ મારો છવ પલ બહુ મુંઝાયો છે;
 પણ, હે યહોવાદ, તે ક્યાં સુધી ?
 ૪ હે યહોવાદ પાછો આવ, મારા છવને બચાવ;
 તારી દૃષ્ટાને લીધે મારૂં તારણ કર
 ૫ કેમકે મરણાવસ્થામાં તારું રમણું થઈ નથી;
 રોઓવમાં કોણ તારી ઉપકારસ્થિતિ કરશે ?
 ૬ તું નિસાસા મૂકીને થાકી ગયો છું;
 દુઃખ રાતે હું મારા પલંગને પલાળું છું;

- હું આંસુઓથી મારા બિહાનને ભિન્નું છું.
 ૭ રૂદનથી મારી આખરો ક્ષય થતો જાય છે;
 મારા સર્વ યતુઓને લીધે તે છલું થતો જાય છે
 ૮ હે દુષ્ટઓ, તમે સપળા મારાથી દૂર પાઓ;
 કેમકે યહોવાદે મારા વિવાપનો સાદ સાંભળ્યો છે.
 ૯ યહોવાદે મારા ક'લાવાલા સાંભળ્યા છે;
 યહોવાદ મારી પ્રાર્થના માન્ય કરશે.
 ૧૦ મારા સર્વ યતુઓ લગ્નવારો તથા બહુ પીડારો;
 તેઓ પાછા ફરશે તથા યોરિના લગ્નવારો
 ઘઉંઉ સિગ્માચિન, કે જે તેણે નિન્ધામીની ક્રશના
 ચંદ્રા વિષે યહોવાદ આજળ માપુ.
 ૭ હે યહોવાદ મારા દેવ, હું તારા પર ભરોસો
 રાખું છું;
 જે સપળા મારી પૂઠે લાગે તેઓથી મને બચાવ
 ને મને ઠાડાવ;
 ૨ રજે સિદ્ધાંતી પેઠે તે મારા છવને ચીરીને ફાડી નાખે,
 ને ઠાડાવનાર કાઠ ન મળે.
 ૩ હે યહોવાદ મારા દેવ, મેં મેં એમ કીધું હોય,
 એ મારા દાઘમાં ઘૂંટાઈ હોય,
 ૪ એ મારી સાથે શાનિમાં રદનારનું મેં છુંડું પાછું
 કર્યું હોય,
 (હા, વખર કારણે જે મારો યતુ હતો તેને મેં
 ઠાડાળ્યો),
 ૫ તો યતુ મારા છવની પૂઠે લાનીને પકડી પાડે;
 હા, મારા છવને છુંડીને જમીનરોસ્ત કરે,
 ને મારી આબરને પૂજમાં પાલે. (સેવાદ).
 ૬ હે યહોવાદ, તારા ક્રોધમાં ઉક,
 મારા યતુઓના ભૂંડરો વિરૂદ્ધ ઉનો થા,
 ને મારે સાથે ભઝૂવ થા; તેં ન્યાય કરવાની આજ્ઞા
 આપી છે.
 ૭ અને લોકોની સલા તારી આસપાસ રહે;
 ને તેમના ઉપર તું ઉચ્ચરવાને પાછો જ.
 ૮ યહોવાદ લોકોનો ન્યાય કરે છે;
 હે યહોવાદ, મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે, તથા
 મારામાં જે પ્રમાણિકપણું છે, તે પ્રમાણે, મારો
 ન્યાય કર.
 ૯ દુષ્ટોની દુષ્ટાઈનો અંત આવે, પણ ન્યાયીઓને
 તું રક્ષાપિત્ત કરે;
 કેમકે ન્યાયી દેવ દરવને તથા અંત.કરણને પારખે.
 ૧૦ મારી દાઘ હમર પાસે છે,

કે ને દુઃખના, પધાર્થોએને તારે છે

૧૧ દેવ ન્યાયી ન્યાયાધીશ છે,

હા, દેવ રોગરોગ કોધાયમાન થાય ■

૧૨ એ માણસ ન કરે તે તે પોતાની તરવાર વસશે,

તેણે પોતાનું ધનુષ્ય તાણીને સિદ્ધ કીધું છે

૧૩ વળે તેણે તેને સાર મેળાના દુષિયાર સજ્જ કીધા છે,

તે પોતાના બાણને બળતા વીર કરે છે

૧૪ જુઓ, તે બુદ્ધિથી કષ્ટાય છે,

હા, તેણે ઉપદ્રવને મર્મ ધયા છે, ને જુદાઈને
નમ આપે છે

૧૫ તેણે ખાદ્ય ખોળે છે,

ને ને ખાઈ તેણે ખેડી, તેના તે પોતે પજા છે

૧૬ તેના ઉપદ્રવ તેના પોતાના માથા પર આવશે,

ને તેના બળાહાર તેના પોતાના તાલકા પર પડશે

૧૭ હું યદોવાદના ન્યાયીપણા પ્રમાણે તેના આહાર
માનીશ,

ને પશાપર યદોવાદના નામનું સ્તોત્ર ગાઈશ

યુધ્ધ મૈત્રેય ને સાર, શામ ક્રિતીય દર્શન ગીત

હે યદોવાદ અમારા પ્રભુ

આખી પૃથ્વીમાં વાવું નામ કેવું ઉત્તમ છે !

તે આકાશી પર પોતાનો મહિમા મૂકે છે

૧૮ વારા યનુએને બીધે,

તે બાળકો તથા ધાવણાઓના યુગ્મમાંથી બળ સિદ્ધ
કીધું છે,

કે હું યનુને તથા વૈરીને શામ કરે

૧૯ હું આકાશી, એટલે વારા દાપના કામ વિષે,

ને મદ્ર તથા વારાઓ એએને તે કસબ્યા છે, તેઓ
વિષે વિચાર કરે છું

૨૦ ત્યારે (૮ કવુ છું કે) માણસ કોણ કે હું તેણે
સ્મરણ કરે છે ?

ને મનુષ્યપુત્ર કોણ કે હું તેની મુલાકાત લે છે ?

૨૧ કેમકે તે તેને દેવ કરતા પોરોજ નીચો કીધો છે,

ને હું તેના પર નૈરવ તથા માનને મુગ્ધ મૂકે છે

૨૨ વારા દાપના કામ પર તે તેને અવિહાર આપે છે,

તેના પત્ર વડે તે સધળું મુગ્ધ છે,

૨૩ એટલે સર્વ મેદા તથા ઢોર,

હા, રાત્રી પડ્યો પશુ

૨૪ ખોરાયના પડ્યોએ ને સમુદ્રના મહાલા,

સમુદ્રના માંમાં ને ચારે જ તે [બધું] તે તેની

સના નીને મુગ્ધ છે]

૨૫ હે યદોવાદ, અમારા પ્રભુ,

આખી પૃથ્વીમાં વાવું નામ કેવું ઉત્તમ છે !

યુધ્ધ મૈત્રેય ને સાર, શામ ક્રિતીય દર્શન ગીત

મારા આખા દુઃખથી હું યદોવાદની ઉપકાર

સ્તુતિ કરીશ,

હું તારા સર્વ આશ્ચર્યકારક કામ પ્રગટ કરીશ.

૨૬ તારામાં આનંદ તથા ઉત્સાહ કરીશ,

હે પરાક્રમ, હું તારા નામનું સ્તોત્ર ગાઈશ

૨૭ ત્યારે મારા યનુએ પાછા કરે છે

ત્યારે તારી સન્મુખથી તેઓ ઠાકર ખાઈને નાન

પામે છે,

૨૮ કેમકે ને મારો હક તથા દાવો સિદ્ધ કીધો છે,

તે ન્યાયાસન પર બેસીને વાળળી ન્યાય કીધો છે

૨૯ તે વિદેશીઓને ધમકાવ્યા છે, તે દુષ્ટાને નાશ

કીધો છે,

૩૦ તે તેઓના નામ સદાને માટે બુદ્ધી નાખ્યું છે

૩૧ યનુએનો અવ આવે છે, તેઓ હમેશને માટે

નષ્ટ થયા છે,

અને ને નમરો તે પાવમાદ કીધા છે

૩૨ તેમનું સ્મરણ પણ તારા પામ્યું છે

૩૩ પણ યદોવાદ સર્વકાળ રાત્રી તે બિરાજે છે,

તેણે ન્યાયરણને સાર પોતાનું આસન સિદ્ધ

કીધું છે

૩૪ અને તે ન્યાયીપણાથી જ્યોતને ન્યાય કરશે,

તે યોગને અદ્વય ધવસાકે કરશે,

૩૫ વળી યદોવાદ હું ખિતને સાર અદ ધરો,

તે સકલ સમયે અદ થશે

૩૬ અને તારા નામને ભલુનારા તારા પર ભરોસો

રાખશે,

૩૭ કેમકે, હે યદોવાદ, તે તારા શોધનારાને વળ્યા

નથી

૩૮ યદોવાદ એ સિંચેલમાં રહે છે તેના સ્તોત્ર ગાઓ,

લોકોમાં તેના કૃત્ય પ્રગટ કરો

૩૯ કેમકે ને રક્ત વિષે વધારા કરે છે તે તેમનું સ્મરણ

સખે છે,

૪૦ તે દીનેલી દાક વિસરી નતો નથી

૪૧ હે યદોવાદ, મારા પર દયા કર,

મેળના દ્વારથી અને ઉદારનાર,

મારા દુષ્ટિઓથી મને ને નુકાયા છે તે હું બે;

૪૨ હું તારા વધવા વધવા કર,

સિંચેલની દિકરીની બાજબીમાં

- હું તારા તારણમાં હોઈશરા
 ૧૫ પોતે બોદેલા ખાડમાં વિદેશીઓ પડ્યા છે;
 મોતે સંતાડી રાખેલા ખાડમાં તેઓના પોતાના
 પત્ર સપડાયા છે.
 ૧૬ યહોવાહે પોતાને ઓળખાવ્યા છે, તેણે ન્યાય
 કીધો છે;
 દુષ્ટો પોતાના હાથના કામમાં ફસાઈ ગયા છે.
 (હિંમોયોન સેલાહ.)
 ૧૭ દુષ્ટો અને વળી દેવને બુલનાર સર્વ વિદેશીઓ
 રોઓણમાં જશે.
 ૧૮ કેમકે ફરિદ્દી સદા વિસરાઈ જશે નહિ,
 ને ગરીબોની અપેક્ષા સદા નિષ્ફળ થશે નહિ.
 ૧૯ હે યહોવાહ, ઉઠ માણસનું જોર આલવા ન દે;
 તારી સન્ન્યુષ વિદેશીઓનું ન્યાયકરણ થાય.
 ૨૦ હે યહોવાહ, તેમને ભયભિત કરે;
 વિદેશીઓ એવું નહિ કે તેઓ માત્ર માણસ છે.
 (સેલાહ.)

- ૧૦ હે યહોવાહ, તું કેમ આપો રહે છે;
 સકટના સમયમાં તું કેમ સતાઈ નય છે?
 ર ગર્વથી દુષ્ટો દીન પુરુષને બહુ સંતાવે છે;
 તેઓની કલેષી યુક્તિઓમાં તેઓ ફસાઈ પડે;
 ૩ કેમકે દુષ્ટ પોતાના અતઃકરણની ઇચ્છાનું અભિ-
 માન કરે છે,
 અને લોભી તે યહોવાહને નકારે છે, હા, તેની
 નિંદા કરે છે.
 ૪ દુષ્ટ પોતાના મુખના અહંકારથી કહે છે કે, તે બદલે
 નહિ માગશે;
 તેના સ્વર્ણના વિચાર એવા છે કે, દેવ છેજ નહિ.
 ૫ સર્વ સમયે તેના માર્ગ દંઠ છે;
 તારાં ન્યાયકરણ તેના બાળ્યામાં ન આવે એટલાં
 થયાં છે;
 તેના સર્વ શત્રુઓને તે તિરસ્કાર કરે છે.
 ૬ તે પોતાના હૃદયમાં કહે છે કે, હું ડગનાર નથી;
 પેદી દર પેદી હું વિપત્તિમાં નહિ આવું.
 ૭ શાપ, કપટ તથા જીવમયી તેનું મુખ ભરેલું છે;
 તેની છબ તણે ઉપદ્રવ તથા અન્યાય છે.
 ૮ તે ગામેની છુપી જગ્યાઓમાં ભેસે છે;
 ગુપ્તસ્થાનોમાં તે નિષ્ફળનો પાલ કરે છે;
 તેની આંખો લાચારને છાની રીતે તાકી રહે છે.

- ૯ જ્યેમ બીલમાં સિંહ તેમ તે ગુપ્ત જગ્યામાં છુપાઈ
 રહે છે;
 તે ગરીબોને પકડવાને છુપાઈ રહે છે;
 તે દીનને પોતાની બળમાં ખેંચી લઇને પકડે છે.
 ૧૦ તે દળાઈ રહે છે ને નીચો વળે છે,
 ને લાચાર તેના પડાઓથી પડી બંધ છે.
 ૧૧ તે પોતાના હૃદયમાં કહે છે કે, દેવ વિસરી ગયો છે;
 તે પોતાનું મુખ સંતાડે છે; તે કદી તે જોશે નહિ.
 ૧૨ હે યહોવાહ, ઉઠ; હે દેવ, તારો હાથ ઉઠા કર;
 ગરીબોને વિસરી ન જા.
 ૧૩ દુષ્ટ શા મટિ દેવને નિંદે છે?
 તે શા માટે પોતાના હૃદયમાં કહે છે કે, તું બદલો
 નહિ માનીશ?
 ૧૪ તે એવું છે, કેમકે તારા હાથમાં લેવાને માટે તું
 ઉપદ્રવ તથા ઇર્ષ્યાને નજરમાં રાખે છે;
 લાચાર પોતાને તારા હવાલામાં સોંપે છે.
 તું ન બાપાને સહાયકારી થયો છે
 ૧૫ દુષ્ટનો હાથ તું બાંધી નાખ;
 ને જુદા માણસની બુઝાઇને તું એટલે સુધી રોધી
 કાઢ કે વને કંઈ જરૂર નહિ.
 ૧૬ યહોવાહ સદા સર્વકાળ રાત્રી છે
 તેના દેશમાંથી વિદેશીઓ નાશ પામ્યા છે.
 ૧૭ યહોવાહ, તેં નમ્રની ઇચ્છા સાંભળી છે;
 તું તેઓનાં હૃદયોને સિંદ્ધ કરીશ, તું કાન ધરીશ,
 ૧૮ એ માટે કે તું નબાપા તથા દુઃખિતોના ન્યાય કરે,
 ને તેથી પૃથ્વીનું માણસ હવે પછી ત્રાસદાયક નહિ
 થાય.

મુખ્ય ગ્રંથોને સાર; લાઉલ્ડ ગીત.

- ૧૧ યહોવાહ પર તું બેસોસો શાનું છે;
 તમે મારા છવને કેમ કહો છો કે,
 પક્ષીની પેટ તું તારા પર્વત ઉપર ઉડી જ?
 ૨ કેમકે, જુઓ, દુષ્ટો ધનુષ્ય તાણે છે,
 પણ પર બાણ સિંદ્ધ કરે છે,
 કે તેઓ અંધારામાં હૃદયના ચર્ચાઈને મારે.
 ૩ જો પાપાનો તારા પાપ
 તે ન્યાયી શું કરી શકે?
 ૪ યહોવાહ પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં છે,
 યહોવાહનું રાજ્યાસન આકાશમાં છે;
 મનુષ્યપુત્રોને તેની આંખો જુએ છે તથા તેનાં
 પોપચાં પારખે છે.

૧ યદોવાદ ન્યાયીએને પાશવે છે,
 પણ દુષ્ટી વધા જીવન ઇન્દ્રનારથી તેનો છવ
 કાગે છે
 ૨ તે દુષ્ટો પર પાશનો વરસાદ વરસાવશે,
 અગ્નિ વધા નધક વધા ઉનો વાયુ, એ તેઓના
 વાહનોના બાન થશે
 ૩ મને યદોવાદ ન્યાયી છે, તે ન્યાયો પશુને આહે છે,
 યથાર્થો તેનું મોઢો ભેશે
 ૪ જ્યારે મને મને સ્ત્રી સમોનોષ મમજી ગાથને,

કુ ક્યા મુખી મારા જીવની સાથે મસલદત કરીશ ?
 ક્યા મુખી મારા મનુ મારા પર ચઢી વાગશે,
 ૫ હો યદોવાદ, મારા દેવ, ધ્યાન દધને મને ઉત્તરદે,
 મારી આખોને પ્રકાશિત કર, રજે કુ મરણની
 ઉપમા થઈ,
 ૬ રજે મારો મનુ કહે, કુ તેના પર જીવ પામશે છું ?
 અને કુ લલકુ ત્યારે મારા મનુઓ ઉરખાય
 ૭ પરંતુ મેં તારી કૃપા પર બરોસો કીધો છે,
 તારા વારસુમા મારું દૃઢ હૃદય દર્ખાશે
 ૮ કુ યદોવાદની આજ્ઞા નાપત કરીશ,

ને પોતાના હૃદયમા સત્ય જાણે છે, તે.
 ૨ ને પોતાની જાણે આડી કરતો નથી,
 તથા પોતાના મિત્રનું ભુલું કરતો નથી,
 ને પોતાના પડોસી પર તોહોમત મેલતો નથી;
 ૪ નેની દષ્ટિમા પાછા માણસ ધિક્કારપાત્ર છે,
 પણ ને યહોવાદુથી બિહીનાસઓને માન આપે છે,
 ને ને પોતાના હિલ વિરૂદ્ધ સોગમ આપને ફરી
 જતો નથી,
 ૫ ને જાણે પોતાના નાણા મૂકતો નથી,
 ને ને નિરપરાધી વિરૂદ્ધ લાય લેતો નથી;
 એવા કામ કરનાર હરી ડગરો નહિ

દાઉદનું મિષ્ટાન્ન

૧૬ હે દેવ, માત્ર રક્ષણ કર, કેમકે હું તારા પર
 બરાસો રાખું છું
 ૨ મેં યહોવાહને કહ્યું છે કે, હું મારો પ્રભુ છે,
 તારા વગર માત્ર કંઈ હિલ નથી
 ૩ ને પવિત્રો પૃથ્વી પર છે,
 તેઓ તો ઉતમ છે, ને તેઓમા મારો સર્વ હર્ષ છે
 ૪ નેઓ [યહોવાહને] બદલે બીજે [દેવ] માને
 છે, તેઓના બેદ વધી જશે,
 રક્તના તેઓના પેચાર્પણ હું નહિ ચડાવીશ,
 ને મારા હોઠો પર તેઓના નામ નહિ લખશ.
 ૫ યહોવાહ મારા વારસાનો તથા વાટકનો બાળ છે,
 હું મારા હિરસાનો આધાર છું
 ૬ મારા વિભાગ આનંદદાયક ઠેકાણે પડ્યા છે,
 હા, મને સુરોભિત વારસો મળ્યો છે
 ૭ યહોવાહ જેણે મને બાંધ લીધો છે, તેને હું સ્વતંત્ર
 માનીશ,
 હા, માત્ર અત કરણ મને રાતની વખતે શિખરે છે
 ૮ મેં પોતાની સમુખ યહોવાહને નિત્ય રાખ્યો છે,
 તે મારે જમણે હાથે છે, માટે હું ખસેડાઈશ નહિ
 ૯ એ માટે માત્ર, હૃદય આનંદિત છે, ને માત્ર જોરવ
 હૃદય છે,
 માત્ર માસ પણ સવામતીમા રહેશે
 ૧૦ કેમકે હું મારો આત્મા શેઓલને નહિ સોંપીશ,
 ને તારા પવિત્રને કહોવાણું જોવા નહિ દંધશ.
 ૧૧ હું મને જીવનનો માર્ગ જાણાવીશ,
 તારી સમુખ આનંદની સપૂર્ણતા છે,
 તારા જમણા હાથમા અનગ્રાજી સુધી સુખદાયક
 વાના છે

દાઉદની પ્રાર્થના

૧૭ હે યહોવાહ, આપ સામજી, મારી હાંખને
 ધ્યાન આપ,
 મારી પ્રાર્થના તરફ કાન ધર, તે કપટી હોઠોમાથી
 નિકળતી નથી
 ૨ તારી હજુરથી મારો ઇનસાફ નિકળે,
 તારી આંખો યથાર્થપણને જુએ
 ૩ તેં મારા હૃદયને પરખ્યું છે; તેં રાત્રે મારી ખબર
 લીધી છે,
 તેં મારી પરીક્ષા કીધી છે, ને મારામા તને કંઈ
 કુધારણું મળી નહિ;
 માત્ર મુખ ઉદ્ધવન કરશે નહિ
 ૪ માણસોના કૃત્ય વિષે [બિહુ] તો તારા હોઠના
 રાખવડે
 મેં સહારકના માર્ગોથી પોતાને સમાજ્યા છે
 ૫ મારા પગલા તારા માર્ગોમા સિધર રહ્યા છે,
 મારા પગ લપસી ચયા નથી
 ૬ મેં તને વિનંતી કીધી છે, કેમકે હે દેવ, હું મને
 જવાબ દંધશ,
 મારી તરફ કાન ધર, ને માત્ર બોલકુ સામજી
 ૭ નેઓ તારા પર બરાસો રાખે છે તેઓને તારા
 જમણા હાથવડે
 [તેમની સામે] ઉઠનારાઓથી બચાવનાર, હું તારી
 અજૂર દયા દેખાડ
 ૮ આખની કીડીની પેટે મને સમાજી,
 તારી પાંખોની છાયા તળે મને સતાડ
 ૯ મારો નાશ કરનાર દૂષ્ટો
 કે જેઓ મારા ધાતકી વેરીઓ છે, ને મને ચોપાસ
 થેરે છે, તેઓથી [મને સતાડ].
 ૧૦ તેઓએ પોતાના હૃદયને બંધ કર્યું છે,
 પોતાને મુખે તેઓ અવંધી બોલે છે
 ૧૧ તેઓએ હાલ અમને ડગલે ડગલે થયા છે,
 તેઓ અમને જુમિ પર પાડી નાખવાને પોતાની
 આંખોએ ટાળી રહ્યા
 ૧૨ તે સિદ્ધારના જુખ્યા સિદ્ધના જોવા,
 ને શુભમા બેઠેલા સિદ્ધના બચ્ચાના જોવા છે.
 ૧૩ હે યહોવાહ, ઉઠ,
 તેની સામે યા, તેને પાડી નાખ; તારી તરવારવડે
 જુડાથી મારા જીવને છોડાવ,
 ૧૪ હે યહોવાહ, તારા હાથવડે માણસોથી

તથા આ દુનિયાના માણસોથી [છાડાવ], કે
જેઓના સાગ આ જીવોમાં છે,
ને જેઓનું પેઠું તારા દ્રવ્યથી શરે છે,
તેઓ છાડીને સદૃશ થાય છે,
અને પોતાની બાકી રહેલી મિલકતનો વારસો
પોતાના બાળકોને મોટે મૂકી ભય છે

૧૧ પણ કુ તો તારા મુખ ન્યાયીપણામાં ભેષ્ય,
કુ ભગીસ ત્યારે તારી પ્રતિમાથી સદૃશ થઈશ

મુખ ચરેવાને મારે યદોવાહના સેવક રાઉંદન [ગીત]
જો કોણે યદોવાહને તેને તેના સખણ સખ્યોના હાથથી
તથા રાઉંદના હાથથી છાડ્યા, તે દિવસે તેણે
યદોવાહને આ ગીતાના વચન બોલીને કહ્યું કે,

૧૮ હો યદોવાહ મારા સામર્થ્ય, કુ તારા પર
પ્રીતિ થાય કુ

૧ યદોવાહ મારો ખડક તથા મારો કિલ્લો તથા
મારો બચાવનાર છે,
મારો દેવ, મારો મઠ, તે પર કુ ભરોસો રાખીશ,
તે મારે બખતર, મારા તારણનું સિંગ ને મારો
ઉશો કુરુજ છે

૨ યદોવાહ જે રવિપ્રધાન છે, તેને કુ હાક મારીશ,
કેમ કુ મારા રાત્રીઓથી ભળી જશ

૩ મરણના બંધનોએ મને ઘેર્યો,
અને કુષ્ટપણના મોહબંધોએ મને બિલીવડાવ્યો

૪ ચોક્કસના બંધનોએ મને ઘેર્યો પાલ્લે,
મરણના પાશો મારા ઉપર આવી પડ્યા

૫ મારા સગરમાં મેં યદોવાહને વિનવી કીધી,
ને મારા દેવને દાક મારી,
તેણે પોતાના પવિત્રરથાનમાંથી મારો ઘાટો
સાંભળ્યો,

ને તેની આજ્ઞા મારી દાક તેને કાને પહોંચી

૬ ત્યારે પૃથ્વી દાગી તથા કાપી,

વળી પર્વતોના પાયા ખસી ગયા તથા દાહ્યા,
કેમકે તે રોપિત હતો

૭ તેના નરકોરામાંથી ધુમાડો ચડ્યો,
ને તેના મુખમાંથી ખાદ્ય જ્વાળા અગ્નિ નિકળ્યો,
તેથી કોવલો સળ II ઉઠ્યા

૮ વળી તે આકાશને નમાવીને ઉઠ્યો,

ને તેના પગ વડે ધોર અધાર હતો.

૯ અને તે કાંઈ ઉપર સ્થિત કરીને ઉઠ્યો,
ને વાપુની પાંખ પર ઝડપથી ઉડ્યો,

૧૧ તેણે અધકારને પોતાને મોટે સતાવાની જગ્યા

તથા પોતાની આસપાસ આનંદાદન બનાવ્યું,
જેણે સેધનજનો અધકાર, અનિશ્ચિતા ધાડા વાદળ

૧૨ તેની સાથેના પ્રકારથી તેના ધાડા વાદળ જતા
રહ્યા,

કરા તથા અગ્નિના અગારા [પક્ષા]

૧૩ યદોવાહે આકાશમાં મર્ગના પલ્લ કીધી,

અને પરાંપરે પોતાને ઘાટો કાઢ્યો,

કરા તથા અગ્નિના અગારા [પક્ષા]

૧૪ અને તેને બાણો મારીને તેઓને વિખેરી નાખ્યા,
વળી તેણે વિજળીઓ મોઢાલીને તેમને થપ્પાવી
નાખ્યા,

૧૫ ત્યારે, હો યદોવાહ, તારી ધમકાથી,

તારા નરકોરાના આસના અપાઠથી,

ખાણીના વળીઆ દેખાયા,

ને જગતના પાયા ઉઘાડા થયા

૧૬ તેણે ઉપરથી મોઢાલીને મને કાપી લીધો,

તેણે ધણા પાણીમાંથી મને કાઢ્યો

૧૭ તેણે મારા બળવાન રાત્રીથી મેં મારા દ્વેષીઓથી
મને બચાવ્યો,

કેમકે તેઓ મારા કરતા ભેરાવર હતા

૧૮ મારી વિપત્તિને દિવસે તેઓ મારા પર ઘુટી પડ્યા,
પણ યદોવાહ મારો આધાર હતો

૧૯ વળી તે ખુલ્લી જગ્યામાં મને કાઢી લાવ્યો,

તેણે મને છાડાવ્યો, કેમકે તે મારા પર પ્રસન્ન હતો

૨૦ યદોવાહે મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે મને પ્રતિજ્ઞા
આપ્યું,

તેણે મારા દાગની યુક્તતા પ્રમાણે મને પાછું વાળી
આપ્યું છે

૨૧ કેમકે મેં યદોવાહના માં પાડ્યા છે,

ને જુદાઈ કરીને મારા દેવથી દૂરી ગયા નથી

૨૨ કેમકે તેના ચર્ક ન્યાયીપણા મારી સમુખ હતા,

ને મેં તેના વિધિ મારી પાસેથી દૂર ન કીધા

૨૩ વળી કુ તેની આજ્ઞા કુલ્લે હતો,

ને મેં મારા અન્યાયથી પોતાને સલાહ્યો

૨૪ એ મોટે યદોવાહે મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે,

[ને] તેની નજરમાં મારા દાગની યુક્તતા પ્રમાણે

મને પ્રતિજ્ઞા રીધું છે

૨૫ કુષ્માણ્વી સાથે તે કુષ્માણ્વી દેખાઈશ,

ને રૂલે માણસની સાથે તે રૂલે દેખાઈશ.

- ૨૬ શુદ્ધની સાથે તું શુદ્ધ દેખાઈશ,
ને હડીલાની સાથે તું હડીલા દેખાઈશ
- ૨૭ કુમ્મકે તું હુ ખિતોને બચાવીશ,
પણ મગર આખોને તું નીચી નમાવીશ
- ૨૮ કેમકે તું મારો દીવો સળગાવીશ,
યહોવાહ મારો દેવ મારા અધકારને પ્રકાશિત કરશે.
- ૨૯ કેમકે તારાથી હુ પલટણ ઉપર ધસી પડુ છું,
ને મારા દેવથી હુ કોટ કુદી ભઉ છું
- ૩૦ દેવનો માર્ગ તો પૂછું છે,
યહોવાહનો શબ્દ પરખેલો છે,
ને સમજા તેના પર ભરોસો રાખે છે તેઓની
ઢાલ તે છે
- ૩૧ કેમકે યહોવાહ વિના દેવ કોણ છે ?
ને આમારા દેવ વિના ગઢ કોણ છે ?
- ૩૨ તે દેવ મારી કમરે સામથ્યે ખાતે છે,
ને મારો માર્ગ સીધો કરે છે
- ૩૩ તે મારા પગ હરણના [પગ] જેવા કરે છે,
ને મારા ઉચ્ચસ્થાનો પર મને સ્થાપે છે
- ૩૪ તે મારા હાથોને લડતા સિખવે છે
તેથી મારા હાથ પિતૃજનુ ધનુષ્ય તાગે છે
- ૩૫ વળી તે તારા તારણની ઢાલ મને આપી છે,
ને તારે જમણે હાથે મને ઉચકી રાખ્યા છે,
ને તારી નિષેખાનીએ મને મોટો કીધો છે
- ૩૬ તે મારા પગલા હેડળ જગ્યા ખુદ્દની કરી છે,
ને મારા પગ સરકી ગયા નથી
- ૩૭ હુ મારા શત્રુઓની પગવાડે લાગીને તેઓને પકડી
પાડીશ,
ને તેઓને નારા થાય, ત્યાં સુધી હુ પાછો ફરીશ
નહિ
- ૩૮ હુ તેઓને એવા વિંધી નાખીશ કે તેઓ ઉડી ન
શકે,
તેઓ મારા પગ તળે પડી જશે
- ૩૯ કેમકે તે શુદ્ધને સાચું મારી કમરે સામથ્યે બાંધ્યું છે,
મારી સાથે ચઢનારાને તે મારે તામે કીધા છે
- ૪૦ વળી તે મારા શત્રુઓની પીઠ મારી તરફ ફેરવાવી
છે,
કે મારા દુશ્મનોને હુ નારા કર
- ૪૧ તેઓએ હાંક મારી, પણ બચાવનાર કોઈ નહોતો,
હા યહોવાહને [વિનંતી કીધી], પણ તેણે તેઓને
ઉત્તર કીધો નહિ

- ૪૨ ત્યારે મેં તેઓને પવન આગળની ધૂળના જેવા
ખારીક ખાબા,
રસ્તાના કાઢવની પેઠે મેં તેઓને ફકી દીધા
- ૪૩ લોકના વિવાદોથી તેં મને છાડાવ્યો છે,
તું મને વિદેશીઓને ઉપરી કરીશ
ને તોકોને હુ આગળતો નહોતો તેઓ મારી
તાબેદારી કરશે
- ૪૪ મારે વિષે સાબળતાજ તેઓ મારૂં માનશે,
પાશ્ચા લોક મારે સરણે આવશે
- ૪૫ પાશ્ચા લોકને સ્વયં થશે,
ને તેઓ પોતાના કિલ્લાઓમાંથી ક્ષણતા આવશે
- ૪૬ યહોવાહ જીવે છે, ને મારા ખડકને ધન્ય હો !
ને મારા તારણનો દેવ ઉત્તમ મનાવ્યો,
જે એટલે જે દેવ મારૂં વેર વાળે છે,
ને લોકોને મારા હાથ તળે વશ કરે છે તેને
- ૪૮ તે મારા શત્રુઓથી મને છાડાવે છે,
હા, મારી સાથે ઉઠનારા પર તું મને ઉચ્ચ કરે છે,
તું બળાભાર કરનાર માણસથી મને બચાવે છે
- ૪૯ એ મારે, હો યહોવાહ, હુ વિદેશીઓમાં તારી
ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,
ને તારા નામના સ્ત્રોત્ર ગામરા
- ૫૦ તે પોતાના શબ્દને મોટું તારણ આપે છે,
ને પોતાના અભિધિક્ષ ઉપર,
એટલે હાઉદ તથા તેના સત્તાન પર, સદા સર્વકાળ
સુધી મેહરબાની રાખે છે

શુભ્ય મૈત્રેયાન ત્વાં, ઘઉંદન ગોત

- ૧૯ આકારો દેવનુ ગૌરવ બહુરે કરે છે,
ને અતરિક્ષ તેના હાથનુ કામ દર્શાવે ॥
- ૨ દહાડો દહાડાને વચન કહે છે,
ને શત શતને જ્ઞાન પ્રગટ કરે છે
- ૩ વચન પણ નથી અને શબ્દો પણ નથી,
તેઓની વાણી સકળાતી નથી
- ૪ તેઓનો વિસ્તાર આખી પૃથ્વીમાં છે,
ને જગતના છેડા સુધી તેઓના શબ્દ પસરેલાં
તેઓમાં તેણે સૂર્યને સાચું મડપ ઉસો કીધો છે
- ૫ તે પોતાના ઓરડામાંથી નિકળતા વર જેવા છે,
ને બળવાન માણસની પેઠે તે પોતાની દોડ માં
વામાં હર્ષાંત્ર છે
- ૬ આકાશને છેડેથી તે નિકળી આવે છે,
ને તેનુ પરિવર્તન તેના છેડાઓ સુધી છે,

ને તેની ઉપજાવી કંઈ છુપાયદું નથી
 ૭ યદોવાદનો નિયમ સપૂર્ણ છે, તે આત્માને ફેરવી
 લાવે છે,
 યદોવાદની સાક્ષી વિશ્વાસયોગ્ય છે,
 તે અગ્રજને બુદ્ધિવાન કરે છે
 ૮ યદોવાદના વિધિઓ ચર્ચાય છે, તેઓ હૃદયને
 આનંદ આપે છે,
 યદોવાદની આજ્ઞા નિર્મળ છે, તે આખિને પ્રકાશ
 આપે છે
 ૯ યદોવાદનું ભય યુદ્ધ છે, તે સર્વકાળ ટકે છે,
 યદોવાદના ન્યાયકૃત્યો સત્ય તથા તઈન ન્યાયી છે
 ૧૦ તેઓ સોના, દા, ધણા ચોખ્ખા સોના કરતા
 પસંદ કરવા યોગ્ય છે,
 મધ, દા, મધુકોપના ટીપા કરતા તેઓ મીઠા છે
 ૧૧ વળે તેઓથી વારો સેવક ચેતવણી પામે છે,
 તેઓને પાળવામાં મોટું પ્રતિદાન છે,
 ૧૨ કોણે પોતાની ચૂંટા ઓળખી શકે ? શુભ દોષથી
 તું અને નિરપરાધી કર,
 ૧૩ વળે અર્ચક પાપથી તું તારા સેવકને અટકાવ,
 તેઓ મારા ઉપર રાજ્ય ન કરે, ત્યારે હું પૂર્ણ
 યશ્વરા,
 ને મોટા ઉદ્ધવનથી નિરપરાધી યશ્વરા
 ૧૪ હે યદોવાદ, મારા ખડક તથા અને ખડી લેનાર,
 મારા મુખના રાખો તથા મારા હૃદયના વિચારો
 વારી આમળ માન્ય થાઓ

તે પોતાના યુદ્ધ આકાશમાથી
 પોતાના જમણા હાથની વારકશક્તિથી તેને ઉતાર
 આપશે
 ૭ કોણે રથ પર [ભરોસો રાખે છે] ને કોણ ઘોડા પર,
 પણ આપણે યદોવાદ આપણા દેવના નામનું
 સ્મરણ કરીશું
 ૮ તેઓ નમીને પડી ગયા છે,
 પણ આપણે ઉઠીને ઉભા થયા છીએ.
 ૯ હે યદોવાદ, તારણ કર,
 અમે વિનંતી કરીએ ત્યારે રામ અમને ઉતાર
 આપે

મુખ્ય ગ્રંથાને સાદું, શર્કિતનું ગીત

૨૧ હે યદોવાદ, તારા સામર્થ્યમાં રામ હર્ષાયે,
 ને તારા વારણમાં તે કેટલો બધો આનંદ
 કરશે !
 ૨૨ તે તેના હૃદયની ઉચ્છ્વા પ્રમાણે તેને આપ્યું છે,
 ને તેના હોઠની અરજીનો નકાર તે કીધો નથી
 (સેવાદ)
 ૨૩ મને દિનના આશીર્વાદોથી તું તેની સામે ભય છે,
 તું ચોખ્ખા સોનાનો મુગટ તેના માથા પર મૂકે છે
 ૨૪ તેણે વારી પાસેથી છવતદાન માગ્યું, તે તે તેને
 દીધું.
 એટલે સદા સર્વકાળ સુધી દિવસોની [દીર્ઘતા
 દીપી]

તેઓએ એવી યુક્તિ કહી કે જે તેઓ અમલમાં લાવી શકતા નથી.

૧૨ કેમકે હું તેઓની પીઠ ફેરવાવીશ,
હું તારી પછાડથી તેઓના મુખ સામે તૈયારી કરીશ.

૧૩ હે યહોવાહ, હું પોતાને સામર્થ્યે ઉચો જા;
એમ એમે તારા પરાક્રમના સ્તોત્ર ગાઇને સ્તવન કરીશું.

મુખ જોવાને માટે; શન આચેલેષ હાશ-પાહાશ.
શર્વિત્તુ મીત.

૨૨ હે મારા દેવ, મારા દેવ, તેં મને કેમ મુજી દીધો છે?

મારી સાક્ષ કરવાથી તથા મારા વિલાપના સંદોષી
[હું કેમ એટલો] છટો છે?

૨ હે મારા દેવ, હું હૃદયે હાંક માફ છું, પણ હું ઉત્તર
હેતો નથી;

ને શત્રુ પણ હાંક માફ છું, પણ મને આશમ
મળતો નથી

૩ તો પણ, હે ઇસ્રાએલનાં સ્તોત્ર પર બિશનનાર,
હું પવિત્ર છે.

૪ તારા પર અમારા પિતૃઓએ કરોસો શપ્થો હતો;
તેઓએ કરોસો શપ્થો હતો ને તેં તેઓને
છાડાવ્યા.

૫ તેઓએ તને હાંક મારી, ને બચાવ પામ્યા;
તેઓએ તારા પર કરોસો શપ્થો, ને બચાવ
નહિ

૬ પણ હું છાડો છું, ને માલુસ નથી;
માલુસોથી ધિકાર પામેલો ને લોકોથી વૃન્ન
કરાયલો છું.

૭ એઓ મને જીએ છે તેઓ બધા મારી હાંસી
કરે છે;

તેઓ મ્હો મરડે છે, તેઓ ડાકું કુણાવીને કહે છે,
હું યહોવાહના હાથમાં [પોતાને] સોપ; ને તેને
છાડાવે;

તે તેના પર શછ છે, માટે તે તેને બચાવે.

૮ પણ હું મને ઉદરમાંથી બહાર લાવનાર છે;
મારી માને હું ધાવતો હતો ત્યારથી તેં મારામાં
કરોસો ઉપજાવ્યા.

૧૦ નમથી હું તારા હાથમાં સોંપાયલો હતો;

મારી માના પેટથી હું મારો દેવ છે.

૧૧ મારાથી આધો ન થા, કેમકે સકટ પાસે છે;

ને સાક્ષ કરનાર કોઈ નથી.

૧૨ ધણા ગોધાઓએ મને ઘેરી લીધા છે;
બાશનના બળવેત ગોધાઓ મારી આસપાસ ફરી
વળ્યા છે.

૧૩ કાઠી આનાર તથા મર્જનાર સિંહની જેટ
તેઓ મારી સામે પોતાનું મ્હો વકાસે છે.

૧૪ હું પાણીની જેટ રેડાયો છું,
ને મારાં સર્વ હાડકાં ખરી અયાં છે;

માફે દૃઢ મીણના જેવું છે,
તે મારાં આંતરડા મધ્યે પિગળી ગયું છે.

૧૫ માફે બળ ઠિકરીની જેટ સુકાઈ ગયું છે;
ને મારાં બડમાં સાથે મારી ઇસ થોડી બચ છે;

ને તેં મને મરણની ધૂળમાં બેસાડ્યો છે.

૧૬ કેમકે કુતરા મારી આસપાસ આવ્યા છે;
બુંડાઓની સલાએ મને ઘેર્યો છે;

તેઓએ મારા હાથ તથા મારા પગ વિંધ્યા.

૧૭ હું મારાં સર્વ હાડકાં બહી રાકે છું;

તેઓ મને ધારીને જીએ છે.

૧૮ તેઓ માહોમાંહે મારાં બુઝાં વઢ્યો છે છે;
ને મારાં વજને માટે તેઓ ચિટ્ટી નાખે છે.

૧૯ પણ, હે યહોવાહ, હું દૂર ન થા;

હે મારા આશ્રય, મારી મદદ ધા.

૨૦ મારા આત્માને તરવારથી,
ને મારા પ્રિયને કુતરાના કબજમાંથી છાડાવ.

૨૧ સિંહના મ્હોમાથી મને બચાવ;
હા, તેં નમલી ગોધાના સિંગોથી મને [બચાવીને]
ઉત્તર આપ્યો છે.

૨૨ હું મારા બાઇએને તાર નામ પ્રગટ કરીશ,
મંડળી મધ્યે હું તારી સ્તુતિ કરીશ

૨૩ યહોવાહથી બિહીનારાઓ, તેની સ્તુતિ કરો,
ચાકુનાં સર્વ સત્તાન, તેને ગોરવ આપો;

ને ઇસ્રાએલનાં સર્વ સત્તાન, તેનું બચ રાખે.

૨૪ કેમકે તેણે દુઃખિતોના દુઃખને વૃન્ન છાકું નથી ને
તેથી કંટાળ્યો નથી;

ને તેનાથી પોતાનું મુખ ફેરવ્યું નથી;

પણ એણે તેને હાક મારી ત્યારે તેણે સાંભળ્યું

૨૫ તારાથી થોડી મંડળીમાં મારી સ્તુતિ યાચ છે;
તેનાથી બિહીનારાની આબળ હું મારી માનવા પૂરી
કરીશ.

૨૬ દરિદ્રીઓ ખારો ન વૃન્ન થઈ જશે;

યહોવાદને શોધનારા તેની સ્તુતિ કરશે,
તમારૂં હૃદય સર્વેકાળ છુલો
૧૭ પૃથ્વીની સર્વ ગીમો સહારશે, ને યહોવાદની
ભૂમિ ફરશે,
ને વિદેશીઓના સર્વ કુટુંબો તારી આગળ પ્રણામ
કરશે

૧૮ કેમકે રાજ્ય યહોવાદનું છે,
ને વિદેશીઓ ઉપર રાજ્ય કરનાર તે છે
૧૯ પૃથ્વીના સર્વ પુષ્ટો ખારી વધા પ્રણામ કરશે,
જેઓ ધૂળમાં જનારા છે,
એટલે જોયો પોતાના જીવને બચાવી ચકરા નથી,
તેઓ સર્વ તેની આગળ નમશે
૨૦ તેની સેવા કરે, જેવા સત્તાન થશે,
આવતી પેઢીને પ્રજા વિષે તે કહેવામાં આવશે
૨૧ તેઓ આવશે, અને હવે પછી જન્મનારા લોકોને
તેનું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરશે કે તેણે તે કીધું છે

૧ ઉલ્લેખ ગીતા

૨૩ યહોવાદ મારો પાળક છે, મને કરી ખોટ
પડશે નહિ

૧ તે લોકો ખોટા અને મુવાદે છે,
તે શાત પાણીની પાસે મને ફેરી લય છે
૨ તે મારા આમાને તાલે કરે છે,
પોતાના નામની ખાતર તે મને ન્યાયીપણાને માર્ગ
ચલાવે છે

૩ હા, જો કે મરજીની છાયાની ખીખમાં કુ આદ
તોયે કુ કષ્ટ પણ બુદ્ધિથી ખિલીય નહિ, કેમકે
તું મારી સાથે છે,
તારી લાકડી વધા તારી હાડી મને દિશાસો દે છે
૪ મારા શત્રુઓની આગળ તું મારે વાસ્તે બાણ
તેવાર કરે છે,
તે મારા માથા પર તેલ નોળ્યું છે, મારો વાટકો
ઉભરાઇ જાય છે.

૫ નિશ્ચે મારી છંદોગીના સર્વ દિવસોમાં સત્તવ વધા
હયા મારી સાથે આવશે,
ને કુ સદામાળ સુધી યહોવાદના ધરમાં રહીશ.

૨ ઉલ્લેખ ગીતા

૨૪ પૃથ્વી વધા તેનું બરપરપણું યહોવાદના છે,
જન્મ વધા તેમાં રહેનારા [પણ તેના છે]
૧ કેમકે તેણે સમુદ્ર પર તેનો પાથો નાખ્યા છે,

ને પ્રવાહો પર તેને સ્થાપિત કીધું છે
૨ યહોવાદના પવન પર કોણ ચડશે ?
અને તેના પવિત્રસ્થાનમાં કોણ ઉભો રહેશે ?
૩ જોના હાથ યુદ્ધ છે, ને જેનું હૃદય નિર્મળ છે,
જેણે પોતાનું મન વ્યર્થપણમાં લગાડ્યું નથી,
ને કષ્ટથી સોચન ખાધા નથી તે [ચડશે]
૪ તે યહોવાદથી આશીર્વાદ,
ને પોતાના તારખૂના દેવથી ન્યાયીપણું પામશે
૫ તેને શોધનારાની પેઢી આ છે,
કે જોયો, હે વાકુનના દેવ, તારૂં સુખ શોધે છે
(સેવાહ)

૬ હે ભાગ્યો, તમારા માથા ઉઘા કરો;
ને પુરાતન દ્વારો, તમે ઉઘા કરાઓ,
એટલે જોરવનો રાજ અંદર આવશે.

૭ જોરવનો રાજ તે કોણ ?

૮ યહોવાદ, જે બળવાન વધા પરાક્રમી,

૯ યહોવાદ, જે યુદ્ધમાં પરાક્રમી, તે

૧૦ હે ભાગ્યો તમારા માથા ઉઘા કરો,

૧૧ પુરાતન દ્વારો, તમે પણ ઉઘા કરો,

૧૨ એટલે જોરવનો રાજ અંદર આવશે

૧૩ આ જોરવનો રાજ તે કોણ ?

૧૪ સેન્થોનો યહોવાદ

૧૫ તે જોરવનો રાજ છે

(સેવાહ)

૧ ઉલ્લેખ [ગીતા]

૨૫ હે યહોવાદ, કુ તારી તરફ મારૂં અંત કરણ
ઉઠાવું છું

૧ હે મારા દેવ, મેં તારા પર બરોસો રાખ્યો છે, કુ
ન લજવાઈ,

૨ મારા નતુઓ મારા પર જયજયકાર ન કરે.

૩ હા, તારી વાટ જુએ છે તેઓમાનો કોઈ લજવાશે
નહિ.

૪ જોયો વનર કારણે કષ્ટ કરે છે તેઓ લજવાશે

૫ હે યહોવાદ, તારા માર્ગ મને જણાવ,
તારી વાટો વિષે મને શિખવ

૬ તારા સત્યમાં મને ચલાવ, ને મને શિખવ,
કેમકે તું મારા તારખૂનો દેવ છે,

૭ કુ આખો દિવસ તારી વાટ જોઉં છું

૮ હે યહોવાદ, તારી રહેઠાણ વધા તારી કૃપાનું સ્મરણ
કર,

૯ કેમકે તેઓ અસહ્ય છે.

- ૭ મારી જીવાનીના પાપ તથા મારા ઉદ્ધવધોનુ
સ્મરણ ન કરે;
૮ યહોવાહ, તારી બલાધને લીધે
તારી કૃપા પ્રમાણે મને સહાર
૯ યહોવાહ ઉત્તમ તથા યથાર્થી છે,
એ માટે તે પાપીઓને માર્ગ વિષે શિખવશે
૧૦ નમ્રને તે ન્યાયમા દોરશે;
ને નમ્રને તે પોતાનો માર્ગ શિખવશે
૧૧ નેઓ તેનો કરાર તથા સહાયે પાળે છે તેઓને માટે
યહોવાહની સર્વ વાંટો કૃપા તથા સત્યતા છે.
૧૨ હે યહોવાહ, તારા નામની ખાતર
મારા અન્યાયની ક્ષમા કર, કેમકે તે યોગ્ય છે
૧૩ હે યહોવાહથી બિદે છે તે કયુ માણસ છે?
કથે માર્ગ પસંદ કરવો તે તેને તે શિખવશે
૧૪ તેનો જીવ સુખમા રહેશે,
ને તેના સત્તાન પૃથ્વીનો ચારસો પામશે
૧૫ યહોવાહનો નર્મ તેનાથી બિદીનારાની પાસે છે,
ને તે પોતાનો કરાર તેઓને જાણવશે
૧૬ મારી આખો સદા યહોવાહની વરફ છે,
કેમકે તે મારા પત્ર જળમાથી કાઢશે
૧૭ નું મારી સહી કર, ને મારા પર દયા કર,
કેમકે હું એકલો તથા દુઃખી છું
૧૮ મારા મનનું દુઃખ વધી ગયું છે,
તું મને મારા સહકર્માથી કાઢ
૧૯ મારા દુઃખ તથા વેદના બણી ભેધને
મારા સર્વ પાપની ક્ષમા કર
૨૦ મારા શત્રુઓને જો, કેમકે તેઓ ધણા છે;
અને તેઓ ધાતકી દેવથી મારો દેવ કરે છે
૨૧ મારા આત્માને સમાજ ને મને છોડાવ,
હું ન સહનવાઉં, કેમકે હું તારા પર બેરોસો કરૂં છું
૨૨ પ્રમાણિકપણ તથા યથાર્થીપણ મારે રક્ષણ કરો
કેમકે હું તારી વાટ બેઠો છું
૨૩ હે કેવ, ઇસ્રાએલને
તેના સર્વ સહકર્માથી ખાલી લે

સર્વદેવ [ગીત]

- ૨૬ હે યહોવાહ, મારો ન્યાય કર, કેમકે હું
પ્રમાણિક રીતે વર્ત્યો છું,
વળી હવે વગર મેં યહોવાહ પર બેરોસો રાખ્યો
છે.
૨૭ હે યહોવાહ, મને વધાસ તથા પારખ,

- મારા અત કરણ તથા દ્વેષને કર
૨૮ કેમકે તારી કૃપા મારી આખ આગળ છે,
ને હું તારા સત્યમા ચાલતો આવ્યો છું
૨૯ દુરાચારી માણસોની સાથે હું બેઠો નથી,
ને કપટીઓની સાથે હું વહેવાર રાખીશ નહિ
૩૦ ભુકાઓની મંડળીથી હું કંટાળુ છું,
ને ભુકાની સાથે બેસીશ નહિ.
૩૧ હું નિર્દોષપણમા મારા હાથ ધોઈશ,
ને એમ, હે યહોવાહ, હું તારી વેદીની પ્રદક્ષિણા
કરીશ,
૩૨ એ માટે કે હું ઉપકારસ્પતિનો અવાજ સમજાવુ,
ને તારા સર્વ ચમત્કારી કામ પ્રગટ કર
૩૩ હે યહોવાહ, તારા ધરનો વાસો
તથા તારા ઓરવના રહેઠાણની જગ્યા મને પ્રિય
લાગે છે
૩૪ પાપીઓની સાથે મારો પ્રાણ
ને ધાતકી માણસો સાથે મારો જીવ ન સમેટ,
૩૫ તેઓના હાથમા ઉપદ્રવ છે,
ને તેઓના જમણા હાથ લાચરી બરેલા છે
૩૬ પણ હું તો પ્રમાણિક રીતે વર્ત્યો,
મને ખાલી લે, ને મારા પર દયા રાખ.
૩૭ મારો પત્ર સપાટ જગ્યામા મૂકેલો છે,
મંડળીઓમા હું યહોવાહને ધન્યવાદ આપીશ

સર્વદેવ [ગીત]

- ૨૭ યહોવાહ મારે અજવાળુ તથા મારે તારણ
છે,
હું કોનાથી બિદુ?
યહોવાહ મારા જીવન સામર્થ્ય છે, મને કોનુ ભય
લાગે?
૨૮ ન્યારે કુકર્મીઓ, એટલે મારા વેરીઓ તથા શત્રુઓ,
મારે માસ ખાવાને મારા ઉપર ચઢી આવ્યા, ત્યારે,
તેઓ કેસ ખાધને પડી ગયા
૨૯ કે સેન્ય મારી વિરૂદ્ધ ઊભાવી કરે
તો પણ હું મનમા ડરીશ નહિ,
ને કે યુદ્ધ મારી વિરૂદ્ધ ઉઠે
તો પણ હું બેરોસો રાખીશ.
૩૦ યહોવાહ પાસે એક [વરદાન] મેં માગ્યું છે તે
હું ચોધીશ;
તે એ કે, યહોવાહની ચોખા ભેવા

- તથા તેના મંદિરમાં મનન કરવા સારું
 ૬ મારી છંદગીતા સર્વ દિવસોબર તેના ધરમાં રહું.
 ૧ કેમકે સંકટને દિવસે તે પેશના માંડવામાં અને
 ગ્રામ રાખશે;
 પોતાના મંડપના આશ્રયમાં તે મને સંતાડશે;
 તે મને ખડક ઉપર ચડાવશે.
 ૧ અને હવે મારી આસપાસના ચતુષ્ચો ઉપર મારું
 માથું ઊંચું કરાશે;
 ને હું તેના મંડપમાં હવેનાદનાં અર્પણ ચલાવીશ;
 હું ગામડા, દા, હું યદોવાદના સ્તોત્ર ગામડા.
 ૭ હું યદોવાદ, હું મારી વાહુધી દાંક મારું છું ત્યારે
 સાંભળ;
 વળી મારા પર દયા કર, ને મને ઉત્તર દે.
 ૮ મારું મુખ શોધ [એમ તે અને કહ્યું ત્યારે] મારા
 હૃદયે વને કહ્યું કે,
 હું યદોવાદ, તારું મુખ હું શોધીશ.
 ૯ મારાથી તારું મુખ ન ફેરવ;
 કોપે કરીને તારા સેવકને કાઢી ન મૂક.
 હું મારો સદાય[મારી] થયો છે;
 હું મારા વારસાના દેવ, અને દૂર ન કર ને અને
 ન વળ.
 ૧૦ મારા બાપે તથા મારી માએ મને તળયો છે,
 પણ યદોવાદ મને સંધરશે.
 ૧૧ હું યદોવાદ, તારો માર્ગ અને શિખર;
 ને મારા ચતુષ્ચોને લોધે
 સપાટ વાટમાં મને દોરી ના
 ૧૨ અને મારા વૈરીઓની ઘટ્ટાને સ્વાધીન ન કર,
 કેમકે બૂઠા સાફીઓ તથા બળાકારનો ત્યાગ કાઢ-
 નાસ લેલ મારી વિરુદ્ધ ઉઠ્યા છે.
 ૧૩ આ ઇવનમાં હું યદોવાદનો પરીપક્ષર લેહરા,
 એવો વિશ્વાસ લે મેં કર્યો ન દોલ તો [હું નિર્જલ
 થઈ આવું]
 ૧૪ યદોવાદની વાટ લે;
 બળવાન થા, ને તારું મન દિગ્ભવ પકડે;
 દા, હું યદોવાદની વાટ લે
 ઘઉંવડું [ચીત].
- ૨૮ હું યદોવાદ, હું વને દાંક મારીશ;
 મારા ખડક, મારી વરુ કાન બધ ન જા,
 રમને જે હું મારી સાથે આજીવિત રહે
 તો કવરમાં ઉતરી બળાકારના એવો હું થાઉં.

- ૨૬ વને દાંક મારું છું તથા તારા પરમપવિત્રસ્થાન.
 વરુ મારા હાથે લેવું છું
 ત્યારે મારી ચાચનાનો સાદ સાંભળ.
 ૨૭ હું યદોવાદ, હું મારી સાથે
 કે એવો પોતાના પાટાસી સાથે ચાંતિથી બોલે છે,
 પણ એઓનાં હૃદયમાં બુંદું છે,
 તેઓની સાથે મને ધસડી ના લઈ ના.
 ૪ તેઓનાં કૃત્ય પ્રમાણે, ને તેઓનાં કર્મોના કુદૃષ્ટા
 પ્રમાણે તેઓને કળ આપ;
 તેઓના હાથનાં કામ પ્રમાણે તેઓને કળ આપ;
 તેઓને યોગ્ય બદલો આપ.
 ૫ તેઓ યદોવાદનાં કૃત્યો
 તથા તેના હાથનાં કર્મો લેખવવા નથી,
 માટે તે તેઓને તોડી પાડશે ને તેઓને સ્થાપિત
 નહિ કરશે.
 ૬ યદોવાદ સ્વતંત્ર દો,
 કેમકે તેણે મારી ચાચનાનો સાદ સાંભળ્યો છે.
 ૭ યદોવાદ મારું સામર્થ્ય તથા મારી દાલ છે;
 મારા હૃદયે તેના ઉપર બરોસો રાખ્યો છે ને હું
 સાલ પામ્યો છું;
 મારું મારું હૃદય અત્યાનંદ કરે છે;
 ને ગાવનથી હું તેની ઉપકારસ્વરૂપે કરીશ.
 ૮ યદોવાદ તેઓનું સામર્થ્ય છે,
 ને પોતાના અભિપ્રાયને સાફ તે તારસુને દિલો છે.
 ૯ તારા લોકને તાર, ને તારા વારસાને આશીર્વાદ દે;
 વળી તેઓનું પોષણ કર ને સદા તેઓને ઉચ્ચ રાખ.
 ઘઉંવડું [ચીત].
- ૨૯ હું પરાક્રમીઓના પુત્રો, યદોવાદને દો,
 ગૌરવ તથા સામર્થ્ય યદોવાદને દો.
 ૨ યદોવાદના નામનું ગૌરવ તેને દો,
 પવિત્રાઈની શોભાએ યદોવાદને બને
 ૩ યદોવાદનો સાદ પાણી પર [ગાળે] છે;
 ગૌરવનો દેવ ગળેના કરે છે,
 દા, યદોવાદ ધણી પાણી પર [ગળેના કરે છે].
 ૪ યદોવાદનો સાદ સમર્થ છે;
 યદોવાદનો સાદ મદાત્મકથી બરપૂર છે.
 ૫ યદોવાદનો સાદ એરેન્જમેન્ટે સાંની નાખે છે;
 દા, યદોવાદ લગાવેનાના એરેન્જમેન્ટો કુદર
 કુદર કરી નાખે છે.
 ૬ વળી તે તેઓને વાહરવાની પેઠે કુદાવે છે;

નંત્રી ગોધાના બચ્ચાની પેટે તે લગાનેન તથા
સિરથેાને [કહેવે] .

૧૫ યહોવાહનો સાદ અગ્નિની જ્વાળાને ભેદે છે

૮ યહોવાહનો સાદ અરવ્યને ધુળવે છે ;

યહોવાહ કાદેશના અરવ્યને ધુળવે છે ,

૯ યહોવાહના સાદથી દુરણીઓ બ્યાધ પડે છે ,

ને ગ્રાહીઓ સોરાધ ભય છે ;

ને તેના મહિરમા સધળા કહે છે કે, ગોરવ !

૧૦ યહોવાહ જલપ્રલય સમયે બિરાજ્યો હતો ;

જળી યહોવાહ સર્વકાળ સુધી રાજ વરીકે બિરાજ-
નાર છે

૧૧ યહોવાહ પોતાના લોકને સામર્થ્ય આપશે ;

યહોવાહ પોતાના લોકને શાંતિનો આશીર્વાદ દેશે.

૩૨ની મતિમાં કરતી જળનુ આગન , કાઉદન [ગીત]

૩૦ હે યહોવાહ, હુ તને મોટા માનીશ, કેમકે
તેં મને ખેંચી કાઢ્યો છે,

ને મારા શત્રુઓને મારા પર હાથ પમાડ્યા નથી.

૨ હે યહોવાહ મારા દેવ,

મેં તને હાંક મારી ને તેં મને સાલ્યો કીધો છે.

૩ હે યહોવાહ, હું મારા જીવને સેઓલથી કાઢી
લાવ્યો છે ;

તેં મને જીવતો રાખ્યો છે કે હુ કબરમાં ઉતરી
ન ભઉં

૪ હે યહોવાહના બકતો, તેનું સ્તોત્ર ગાઓ,
ને તેના પવિત્ર નામની ઉપકારસ્તુતિ કરો.

૫ કેમકે તેના કોપ કેવળ ક્ષણિક છે,

પણ તેની મેહેરબાની હંદીમીર છે ;

ફાન રાત પડ્યો રહે,

પણ સવારમાં હાંસલ થાય છે

૬ હુ મુખમાં દતો ત્યારે મેં કહ્યું,

હુ કદી ડગીશ નહિ.

૭ હે યહોવાહ, તો તારી મેહેરબાનીથી મારા પવેતને
દૃઢ રચાવ્યો છે ;

તેં તારૂં મુખ ફેરવ્યું, ને હુ ગભરાયો.

૮ હે યહોવાહ, મેં તને હાંક મારી,

અને મેં યહોવાહની ચાચના કીધી ;

૯ [એટલે કે] હુ કબરમાં ઉતરી નહિ ત્યારે મારા
લોકીમા શી લાભ છે ?

હું ધૂળ તારી સ્તુતિ કરશે ? હું તે તારૂં સત્ય પ્રગટ
કરશે ?

૧૦ હે યહોવાહ, સાંભળ, ને મારા પર દયા કર ;

હે યહોવાહ, હું મારો સહાયકારી થા.

૧૧ તેં મારા વિલાપને બદલે મને નૃત્ય આપ્યું છે ;

તેં મારૂં ટાટ ઉતારીને ઉત્સાહથી મને વેચિત કીધો
છે ;

૧૨ એ મારે કે મારૂં ગોરવ તારૂં સ્તોત્ર આપ, ને ચૂપ
ન રહે,

હે યહોવાહ મારા દેવ, હુ સર્વકાળ તારી ઉપકાર-
સ્તુતિ કરીશ.

મુખ્ય ગવેથાને સારૂં, કાઉદન ગીત

૩૧ હે યહોવાહ, હુ તારા પર બરોસો રાખુ છું,
હુ કદી ન લજવાઉં ;

તારા ન્યાયીપણાથી અને બચાવ

૨ મારી વરફ તારો કાન ધર ; ઉતાવળે મને ઊડાવ ;

હું મારે વારસે મજબૂત ગઢ તથા મારા બચાવને
વારસે કિલ્લો થા

૩ કેમકે હું મારો ખરક તથા મારો કિલ્લો છે,

માટે તારા નામની આવડ મને દોર તથા ચલાવ.

૪ ને જળ તેઓએ યુદ્ધ રીતે મારે મારૂં નાખી છે
તેમથી મને કાઢ,

કેમકે હું મારો દુર્ન છે

૫ તારા હાથમા હુ મારો આત્મા સોંપુ છું,

હે યહોવાહ, સત્યના દેવ, તેં મને ખાલી લીધો છે

૬ બિચ્ચા વાગ પર લક્ષ દેનારાઓને હુ ધિક્કાર છું ;

પણ હુ યહોવાહ પર બરોસો રાખુ છું.

૭ હુ તારી દયામા આનંદ કરીશ તથા હાંસલ રહા,

કેમકે તેં મારૂં દુઃખ યેપ્યું છે ;

તેં મારા આત્માની વિપત્તિઓ ભલી છે

૮ અને તેં શત્રુઓના હાથમાં મને કેદ કીધો નથી ;

તેં પોહાળી જમ્યામા મારા પગ રચાવ્યા છે.

૯ હે યહોવાહ, મારા પર દયા કર, કેમકે હુ સહ-
અર્થ છું ;

એટલી મારી આંખ, મારો પ્રાણ તથા મારૂં શરીર
ક્ષીણ થાય છે.

૧૦ કેમકે સત્તાપથી મારી જીવન તથા નિસાસાથી

મારોં વધે પુરોં થાય છે ;

મારા અન્યાયથી મારૂં બળ ધટે છે ને મારાં હારાં
ક્ષીણ થાય છે.

૧૧ મારા સધળા વેરીઓના કારણથી હુ મેહેલુદેવ
થયો છું

દા, મારા પરાસીઓને તો અતિશય મિહેજીવે,
ને મારા ઓળખીતાઓને હું બચવું થયે છે;
એઓએ અને બહાર જોયા તેઓ મારાથી નાની
મયા.

૧૨ મુઝેલાની માફક મારૂં સ્મરણ મનમાંથી લેવા
થયું છે;

હું કુટેલા વાસલુ એવો છું

૧૩ કેમકે મેં ધણાઓની તરફથી [મારી] બહાની
સંભળી છે;

શ્રોતરફ ધારતી દત્તી;

તેઓએ ભેગા થઇને મારી વિરૂદ્ધ મસલત કીધી

ત્યારે મારો ઇવ લેવાની કુક્ષિ તેઓએ સ્વી.

૧૪ પણ હું યહોવાદ, મેં તારા પર ભરોસો કીધો;
મેં કહ્યું, હું મારો દેવ છે.

૧૫ મારા સમયે તારા હાથમાં છે;

મારા યતુઓના હાથમાંથી તથા મને સત્તાવાન-
સત્તાથી મને છોડાય

૧૬ તારા સેવક પર તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ;

તારી કૃપાથી મને તાર.

૧૭ હું યહોવાદ, હું ન લજવાઉં, કેમકે મેં તને વિનંતી
કીધી છે;

હુણે લજવાવ તથા તેઓ શેઝોલમા ચૂપ રહે

૧૮ ને બહા દોહ ન્યાયીની વિરૂદ્ધ
અર્થથી તથા તિરસ્કારથી અચરૂનીબરેલી વાત બાલે

છે

તેઓ મુના થાઓ.

૧૯ ને ઉદારતા તે તારાથી બિટીનાશઓને વારતે
રાખી મૂકી છે,

તથા તારા પર ભરોસો રાખનારાઓને વારતે મનુ-
ષ્યપુત્રોની આગળ તે કીધી છે, તે કેટલી મોટી છે!

૨૦ માણસની કુપ્રક્રિયાથી તારી દબાવવા આજ્ઞાદન
વડે હું તેઓને ઠાંડી દેશે;

ઇશના વિવાદથી તેઓને હું આડવામાં સત્તાવી
રાખશે.

૨૧ યહોવાદને ધન્ય છે;

કેમકે તેણે ઠાટખધ નનરમાં ચોતાની આશ્ચર્યકારક
કૃપા મને દેખાડી છે.

૨૨ મેં તો મારી ઉતાવળમાં કટી ઘીધું કે,

હું તારી દૃષ્ટિ આગળથી દૂર કરાવ્યો છું;

તો પણ મેં તને દાહ મારી ત્યારે મારા કાલાવા
લાગે સાદ તે સંભળ્યો.

૨૩ હું યહોવાદના સર્વે બક્ષે, તેના પર પ્રીતિ રાખો;

યહોવાદ વિશ્વામુખોનું રક્ષણ કરે છે, અને અદ-
હારી કામ કરનારને પ્રુષ્ઠળ બદલે આપે છે

૨૪ હું યહોવાદની આરાધ સખનારા,

તમ સર્વે બળવાન થાઓ અને તમારાં હૃદય દિગ્મ-
તવાન થાઓ

ઇફેઝ [ચોત]. આન્કીય,

૩૨

જેનું ઉલ્લંઘન માફ થયું છે, તથા જેનું પાપ
દહાય છે તેને ધન્ય છે.

૨ જેને યહોવાદ અન્યાયી મણતો નથી,

ને જેના આત્મામાં કંઈ કષ્ટ નથી, તે માણસને
ધન્ય છે.

૩ હું જાનો રહ્યો ત્યારે આખો દિવસ કણવાથી

મારાં હાટકાં ટર્ણ થયાં,

૪ કેમકે સવ દંદારો તારો હાથ મારા ઉપર બારે હતો,
મારો રક્ષ [બજે કે] ઉન્દાગાના મુકાણથી બદ-
લાઈ એવો. (સેલાદ).

૫ મેં મારાં પાપ તારી આગળ કબૂલ કીધાં, અને મારો
અન્યાય મેં સત્તાવો નથી;

મેં કહ્યું કે, યહોવાદની આગળ હું મારાં ઉલ્લંઘન
કબૂલ કરીશ;

ને તે મારાં પાપને અન્યાય માફ કીધો. (સેલાદ)

૬ એ સાચું હું મળે એવે સમયે કંઈક ભક્ષ તારી
પ્રાર્થના કરે,

નિશ્ચે થોડાં પાણીની રેલ ચઢે ત્યારે તે તેને પહોં-
ચશે નહિ.

૭ હું મારી સત્તાવાની જગ્યા છે; હું મને સમઠમાંથી
ઉતારીશ;

છુટકાના રતોગથી હું મને ઘેરીશ. (સેલાદ).

૮ કયે માગે વારે આવવું તે હું તને શિખવીશ તથા
બતાવીશ;

મારી નજર તારા પર રાખીને હું તને ઓપ આપીશ.

૯ થોડા કે ખચ્ચર જેને કંઈ સમજણ નથી,
ને જેને કબજે રાખવાને ચોક્કસ તથા લગામની
આજ્ઞા નજર છે,

નહિ તો તેઓ તારી પાસે આવે નહિ, તેમના
એવો હું ન યા

૧૦ દુષ્ટ પર ધણી વિપત્તિઓ પડશે;
પણ જે યહોવાદ પર ભરોસો રાખે છે તે કૃપાથી
ઘેરાશે.

૧૧ હે ન્યાયીઓ, યહોવાહમાં આનંદ કરો તથા હર્ષાઓ,
• અને, હે હૃદયના ચચાર્થીઓ, તમ સર્વે હર્ષનાંદ કરો.

૩૩ હે ન્યાયીઓ, તમે યહોવાહમાં હર્ષાઓ;
ચચાર્થીઓને સ્તુતિ ચોભે છે.

૨ નીણાથી યહોવાહની સ્તુતિ કરો,
હસ તારવાળાં વાળંથી તેના સ્તોત્ર ગાઓ.

૩ તેની આમળ નહું ચીત આઓ;
મેટિથી તથા આત્મચી વાંચિત્ર વગાડો.

૪ કેમકે યહોવાહનો સખ્દ ચચાર્થ છે,
ને તેનાં સર્વ કૃત્યો સત્યતામાં [યાય] છે

૫ તે ન્યાયીપણું તથા ન્યાયકરણ ચાહે છે;
પૃથ્વી યહોવાહની કૃપાથી ભરપૂર છે

૬ યહોવાહના સખ્દવડે આકારો
તથા તેના મુખના આસવડે તેઓનાં સર્વ સૈન્ય
બન્યાં.

૭ તે સમુદ્રના પાણીને દગલાની માફક ભેગાં કરે છે;
તે ઉડાણીને વખારોમાં ભરી રાખે છે.

૮ આખી પૃથ્વી યહોવાહથી બિહો;
દુનિયાના સધળા રહેવાસીઓ તેના બધ રાખે

૯ કેમકે તે બોલ્યો ને [સૃષ્ટિ] યથ;
તેણે કુકમ કીધો, ને તે રચાવિત યથ.

૧૦ યહોવાહ વિદેશીઓની મસલત બ્યર્થ કરે છે;
તે દેશનતિઓની ધારણા નિરર્થક કરે છે.

૧૧ યહોવાહનો મનમુખી સર્વકાળ,
તથા તેના હૃદયની ધારણા પેઢી દર પેઢી દૃઢ ટકે છે.

૧૨ ને પ્રભનો દેવ યહોવાહ છે,
ને ને લોકને તેણે પોતાના વારસાને સાડ પસદ
કીધો છે, તેઓને ધન્ય છે.

૧૩ યહોવાહ આકાશમાંથી જુએ છે;
તે સધળા મનુષ્યપુત્રોને કેળે છે;

૧૪ તેની રહેવાની જગ્યામાંથી
તે પૃથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓને નિહાળે છે;

૧૫ એટલે ને [દેવ] તે સર્વનાં હૃદય સૂઝે છે
તથા તેમનાં સર્વ કામ ધ્યાનમાં લે છે તે [તેમને
નિહાળે છે].

૧૬ મોટા સૈન્યવડે કોઈ રાજ બચતો નથી;
મોટા પંરાજમવડે બળવાન પુત્ર પછડતો નથી.

૧૭ બચાવને સાડ પોડો નકામો છે
ને તે પોતાના બહુ બળથી કોઈને છોડાવશે નહિ.

૧૮ જુઓ, યહોવાહથી બિહીનારાં
તથા તેની કૃપા પર આશા રાખનારાં ઉપર તેની
નજર છે.

૧૯ એ માટે કે તે તેઓના જીવને મોતથી બચાવે,
ને દુકાળને સમયે તેઓને જીવતાં રાખે.

૨૦ આપણા આત્માએ યહોવાહની વાટ જોઈ છે;
તે આપણે સહાયકારી તથા આપણી દાલ છે.

૨૧ કેમકે આપણાં હૃદય તેનામાં હર્ષ પામશે,
કારણ કે આપણે તેના પવિત્ર નામ પર ભરોસો
કીધો છે.

૨૨ હે યહોવાહ, અમે તારા પર આશા રાખી છે
તે પ્રમાણે તારી કૃપા અમારા ઉપર યાઓ.

અર્થદર્ [ગીત] તેણે અબાંમદેખની આમળ માડાઈને
દોમ કીધો ને એણે તેને કાઢી મૂક્યાથી તે બતો રહ્યો,
તે વખતદર્.

૩૪ હું સર્વ સમયે યહોવાહને ધન્યવાદ આપીશ;
તેની સ્તુતિ નિરતર મારા મુખમાં યશે

૨ મારો આત્મા યહોવાહમાં વગાડ કરશે;
હીન લોકો તે સંભળીને આનંદ કરશે.

૩ મારી સાથે યહોવાહને મેટો માનો,
ને આપણે એકઠાં મળીને તેનું નામ જુલંદ માનીએ.

૪ મેં યહોવાહનો ચોધ કીધો, ને તેણે મને ઉત્તર
આપ્યો,

ને મારી સર્વ બિહીકર્માંથી મને છોડાવ્યો.

૫ તેઓએ તેની તરફ જોયું અને પ્રભાચ પામ્યા;

ને તેઓનાં મુખ કહી ઝખવાઈ જશે તહિ

૬ આ કુગાલ પુરૂષે હાંક મારી, અને યહોવાહે તેનું
સંભળ્યું,

ને તેનાં સર્વ સંકટમાંથી તેને બચાવ્યો.

૭ યહોવાહથી બિહીનારાંની આસપાસ તેનો દૂત
• હાવણી કરે

તથા તેમને છોડાવે છે.

૮ આખો ને જુઓ કે યહોવાહ ઉત્તમ છે;

ને માણસ તેના પર ભરોસો રાખે છે તેને ધન્ય છે.

૯ યહોવાહના સતો, તેનાથી બિહો;

કેમકે તેનાથી બિહીનારાંને કંઈ ખાટ નથી.

૧૦ સિદ્ધનાં જગ્યાને વંચી પડે છે ને જૂખ વેકવી
પડે છે;

પણ જેઓ યહોવાહને ચોધે છે તેઓને કોઈ પંજ
સારા વાનાની અદ્વત પડશે નહિ.

- ૧૧ આલો દિકરાઓ, માફ સાબળો,
હું તમને યહોવાદની બિહીક રાખતાં સિખવીચ
૧૨ કયા માણસ જીવેની ઇચ્છે છે
તથા ઘુમ જીવવાને મટે [ધણી] દિવસ આહે છે ?
૧૩ તો બુઝાપી તારી જીવને,
તથા કપટ બોલવાથી તારા હોઠને સભાળ
૧૪ બુઝાપી દૂર જ, ને જાણ કર,
સાતિ શોધ ને તેની પાછળ લાગ
૧૫ ન્યાયીઓ પર યહોવાદની દષ્ટિ છે,
ને તેઓની દાહ પ્રત્યે તેના કાન [ઉપાસ] છે
૧૬ જેઓ બુઝ કરે છે તેઓનું સ્મરણ પૃથ્વી ઉપરથી
નાશ કરવાને વારતે
યહોવાદનું મુખ તેઓની વિરુદ્ધ છે
૧૭ [ન્યાયીઓ] દાહ મારી ને યહોવાદે સાબળ્યું,
અને તેઓનાં સર્વ સહકર્મીઓ તેઓને ડોડાળ્યા
૧૮ હૃદય કામિતોની પાસે યહોવાદ છે,
ને નમ્ર આત્માવાળાને તે તારે છે
૧૯ ન્યાયી માણસનાં હું બધું છે,
પણ યહોવાદ તે સર્વમાંથી તેને ડોડાવે છે
૨૦ તે તેના સર્વ દાહકાનું રક્ષણ કરે છે
તેઓમાનુ એકે બચાવે નથી
૨૧ બુઝાઈ દુષ્ટોનો સહાર કરશે,
ને ન્યાયીઓનાં દ્રેષ્ટિઓ દોષિત કરશે
૨૨ યહોવાદ પોતાના સેવકોના પ્રાણને ખાદી લે છે,
ને તેના પર ભરોસો રાખનારાઓ એકે દોષિત
કરશે નહિ

૩૪:૧૩ [ખીન]

- ૩૫ હે યહોવાદ, મારી સાથે વાદ કરનારાની
સાથે તું વાદ કર,
મારી સાથે લડનારાની સાથે તું લડ
૧ દાહ તથા બખતર સજીને
નારી સાદને સાફ ઉઠો ત્યા
૨ ભાડો પશુ કાઢ ને મારી પાછળ ધાનારાને અટકાવ,
મારા આત્માને કહે હું તારૂં તારણું છું
૩ જેઓ મારા જીવને શોધે છે તેઓ લજવાય તથા
જીવનથી વંચાવવાય,
જેઓ મારું નુકસાન પામે છે તેઓ પાછા ફરવાય
તથા વીતા પડે
૪ જવનથી વંચાવ ફાવરાના જેવા તેઓ થાય,
ને યહોવાદનો દૂર [તેઓને] ખટોડી મૂકે

- ૧ તેઓનો માર્ગ અધકારમય તથા લપસણો થાય,
ને યહોવાદનો દૂર તેઓની પૂઠે ધાય
૨ કમકે તેઓએ વગર કારણે મારે સાફ ખાદી [મા]
પોતાનો ફાદો સત્તાઓ છે,
જગર કારણે તેઓએ મારા જીવને વારતે [ખાડો]
ખોલો છે
૩ તેના પર અકરમાળ સહાર આવી પડે,
ને તેના સતારેલા ફાદામા તે પોતે સપડાય,
તેમા પડીને તેનો સહાર થાય
૪ અને મારો આત્મા યહોવાદમાં ઉત્સાહ કરશે,
તે તેના તારણમાં હુબોશે
૫ મારા સર્વ હાલકા કહેશે, હે યહોવાદ, તારા
સરખો કાણું છે,
કે જે દીનને તેના કરતા બળવાનથી બચાવે છે,
દા, દીન તથા કળાલને લુટનારાથી ડોડાવે છે ?
૬ અન્યાયી સાક્ષીઓ ઉભા થાય છે,
હું બળુશો નથી તે બાબત વિષે તેઓ મને પુછે છે
૭ તેઓ સલાને બદલે મને શુંકું પાછું વાળે છે,
મારો આત્મા નિરાશ્રિત થાય છે
૮ પણ તેઓ મારા પગા હતા ત્યારે હું તો યાદ
પડેરતા,
ઉપવાસથી હું મારા જીવને દુ ખીં કરતો,
અને મારી પ્રાર્થના મારા હૃદયમાં પાછી આવતી
હતી
૯ બધે કે તે મારો મિત્ર કે મારો ભાઈ હોય તેમ હું
વર્તતો,
પોતાની માને સાફ વિલાપ કરનારાની માફક હું
ચોડાથી નમી જતો
૧૦ પણ મારી ખડતીને સમઘે તેઓ હર્ષ પામતા અને
ટોળે વળતા,
તે નિંદકો મારી વિરુદ્ધ ટોળે વળતા ને હું [તે]
બળુશો નહિ,
તેઓ મને ફાદી નાખતા ને અટકતા નહિ
૧૧ મિળનાનીમા ધર્મેનિકોની માફક
તેઓ પોતાના દાહ મારી સાથે પીસતા
૧૨ હે પ્રભુ, તું કયા સુધી જીવેશ કરીશ ?
તેઓના સદારથી મારા જીવને
તથા સિંદોથી મારા પ્રિયને બચાવ
૧૩ હું મોટી સંખ્યામાં તારી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,
ધણી લેશમાં હું તારી પ્રશંસા કરીશ.

૧૮ જ્યો ગેરવાળી રીતે મારા સનુઓ છે, તેઓ
મારા ઉપર આનંદ ન કરે,

૧૯ જ્યો કારણ વગર મારો દ્વેષ કરનારા છે તેઓ
આખના ભિન્નકારા નહિ કરે

૨૦ કેમકે તેઓનું ધોલણ સુલેહનું નથી,

પણ દેશમાં શાંત રહેનારાઓની વિરૂદ્ધ તેઓ કપટી
વાતો ચોળે છે

૨૧ હા, તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ પોતાનું મ્હોળાનું ઉઘાડ્યું,
તેઓએ કહ્યું, આહા, આહા અમે તે નજરે ભેળુ
છે

૨૨ હે યહોવાહ તું તે ભેળુ છે, તું ચૂપ ન રહે,

હે પ્રભુ મારાથી દૂર ન રહે

૨૩ ભૂત થા, ને મારો ન્યાય કરવા સાર,
એટલે મારી દાંતને સાફ જગ મારા દેવ તથા મારા
ધણી

૨૪ હે યહોવાહ મારા દેવ તારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે
ન્યાય કરે

ને તેઓને મારા પર આનંદ કરવા ન દે

૨૫ તેઓ પોતાના હૃદયમાં એમ ન કહે, આહા, અમારે
એજ ભેદનું હલ,

તેઓ એમ ન કહે કે, અમે તેને ગળી મયા છીએ

૨૬ મારા નુકસાનમાં હાથોડાનાં એકન લજવાય અને
જળવાણા પેટે,

મારી વિરૂદ્ધ વડાઈ કરનારા લાજથી તથા અપમાનથી
ભેળિત થાય

૨૭ જો આ મારા ન્યાયીપણામાં આનંદ કરે છે તેઓ
હર્ષનાંદ કરે તથા હર્ષાય,

હા, તેઓ ભય કહે કે, યહોવાહ મોટો મનાઓ,

કે જે પોતાના સેવકની આબાદીમાં શાંત રહે છે

૨૮ અને મારી ઇસ તારૂં ન્યાયીપણું પ્રગટ કરશે,

ને આખો દિવસ તારા સ્તોત્ર આશે

મુખ્ય ગવેવાને સાફ ચઢાવ હના સવક દાઉલત [ગીત]

૩૬ હૃદયનું ઉદનધન મારા હૃદયમાં કહે છે કે,
તેની દૃષ્ટિ આજળ દેવનું બચ છેજ નહિ

૨ કેમકે તે પોતાના મનમાં વડાઈ કરે છે કે,

મારો અન્યાય પ્રગટ કરાશે નહિ તથા ધિક્કારાશે
નહિ

૩ તેના મુખના શબ્દો અન્યાય તથા કપટ છે,

તેણે સમજ પકડવાનું [તથા] બહુ કરવાનું છોડી
દીધું છે

૪ તે પોતાના પલગ ઉપર અન્યાય ચોળે છે,

સારો નહિ તેવા માર્ગમાં તે ઉભો રહે છે,

તે ભુંડાઈથી કટાળતો નથી

૫ હે યહોવાહ, આકારોમાં તારી કૃપા છે,

ને તારૂં વિશ્વાસુપણ વાઈળ સુધી છે

૬ દેવના પર્વતોના જેવું તારૂં ન્યાયીપણું છે,

તારા ન્યાયકૃતિયા ઘણા ઉંડા છે,

હે યહોવાહ તું માણસનું તથા પ્રજનું રક્ષણ કરે છે

૭ હે દેવ, તારી કૃપા કેવી અમૂલ્ય છે !

ને મનુષ્યપુત્રો તારી ખાખની છાયામાં આશ્રય
લે છે

૮ તેઓ તારા ધરની પુષ્ટિમાં પુષ્કળ વૃક્ષ ધરે,

ને તું તારા સુખોની નદીમાંથી તેઓને પાકાર

૯ કેમકે જીવનનો ઝંઝેર તારી પાસે છે,

તારા અજવાળામાં અમે અજવાળું ભેદ્ય

૧૦ અને એજાખનારાઓ ઉપર તારી કૃપા,

તથા અત કર્ણના યથાર્થોમાં પર તારૂં ન્યાયીપણું
તું ભરી રાખ

૧૧ અહુકારીના પગને મારી સામાં આવવા ન દે

તથા દુષ્ટોના હાથને મને નસાડવા ન દે

૧૨ અન્યાય કરનારા આ પક્ષમાં !

તેઓ જમીનહોસ્ત થયા છે, અને ઉઠી શકશે નહિ

॥ ઉચ્ચ [ગીત]

૩૭ શુદ્ધ કરનારાઓને લીધે તું ન ખિજવાઈશ,

ને અન્યાય કરનારાઓની કપી ન કરીશ

૨ કેમકે તેઓ જલદીથી પાસની માફક કપાઈ જશે,

ને લીધે વનરપતિની માફક ચિમળાઈ જશે

૩ યહોવાહ પર ભરોસો રાખ ને બહુ જા,

દેશમાં રહે ને વિશ્વાસુપણની પાછળ લાગ

૪ વળી યહોવાહમાં આનંદ કરે,

ને તે તારા હૃદયની ધ્રુવોમાં પૂરી પાડશે

૫ તારો માર્ગ યહોવાહને સોંપ,

તેના પર ભરોસો પાળુ કર, ને તે તેને કળિભૂત
કરશે

૬ અને તે તારા ન્યાયીપણાને અજવાળાની પેટે,

ને તારા ન્યાયને બપોરની પેટ પ્રદિષ્ટ કરશે

૭ યહોવાહ આજળ શાંત થા, ને તેની વાટ ભે,

જે યોગીના માર્ગમાં આજ્ઞાદ યાય છે તેને લીધે,
 તથા જે માણસ ક્રુષ્કિઓ અમલમાં લાવે છે તેને
 લીધે તે બિન્વાધસ નહિ
 ૮ રોષને ડોડ ને કોપનો ત્યાગ કર,
 તે બિન્વાધસ માં, તેથી કૃત દુઃખર્થે નિપજે છે
 ૯ કેમકે દુઃખર્થોને સદાર થયો,
 પણ યદોવાદ પર આરામ રાખનારનો પૃથ્વીનો
 વારસો પામશે
 ૧૦ કેમકે યોગી વખતમાં દુષ્ટો દળા ન દળા થયો,
 હા, તે તેના મહાનને ખાતરી ચોધીત, પણ તે
 નહિ દોષ
 ૧૧ પણ દીન લોક પૃથ્વીનો વારસો પામશે,
 ને પુષ્કળ તાતિમાં તેઓ આનંદ કરશે.
 ૧૨ દુષ્ટો ન્યાયીની વિરૂદ્ધ ક્રુષ્કિ રમે છે,
 ને તેની સામે યોગીના કાલ ખોલે છે
 ૧૩ ખુબ તેની હાલી કરશે,
 કેમકે તે જીવે છે કે તેના કાળ પાડે આવે છે
 ૧૪ દીન તથા દરિદ્રીને પાડી નાખવા સાર
 તથા જે માણસ યમાર્થ છે તેઓને મારી નાખવા
 મદિ,
 દુષ્ટોએ તરવાર વાલી છે ને યોગીનું ધનુષ્ય ખેંચ્યું
 છે
 ૧૫ તેઓની તરવાર તેઓના યોગીના હૃદયમાં પેસશે,
 ને તેમના ધનુષ્ય ભાગી નખાશે.
 ૧૬ ન્યાયીની પાસે જે યોગી છે,
 તે પણ દુષ્ટોની દોલત કરતા શ્રેષ્ઠ છે
 ૧૭ કેમકે દુષ્ટોના ભુજ બાંધી નખાશે,
 પણ યદોવાદ ન્યાયીઓને નિભાવે છે
 ૧૮ યદોવાદ નિર્હોષોના દિવસો અલ્પ છે,
 ને તેઓના વારસો સર્વકાળ રહેશે.
 ૧૯ ભુજાને સમયે તેઓ લગવાયો નહિ,
 ને દુકાળના દિવસોમાં તેઓ ધરાયો
 ૨૦ પણ દુષ્ટો નારા પામશે,
 ને યદોવાદના યજુઓ આરામ વૈભવ લેવા થયો,
 તેઓને હાથ થયો, કુમારમાં તેઓને હાથ થયો.
 ૨૧ દુષ્ટ છછીન લે છે, ને પાણુ આપતો નથી,
 પણ ન્યાયી ક્રુષ્કાથી વર્તે છે ને [દાન] આપે છે
 ૨૨ કેમકે તેનાથી આશીર્વાદિત થયલા પૃથ્વીનો વારસો
 પામશે,
 ને તેનાથી શાપિત થયલાનો સદાર થયો

૨૩ માણસના પગલા યદોવાદથી ગોઠવાય છે,
 અને તે તેના માં આ હર્ષાય છે
 ૨૪ જો કે તે પૃથ્વી નય તો પણ તે છેક જમીનદોરના
 નહિ થયો,
 કેમકે યદોવાદ હાથ પકડીને તેને નિભાવે છે
 ૨૫ દુષ્ટ ભુજાન દત્તો, અને દવે ધરડો થયો છું,
 તો પણ ન્યાયીને તલ્લેલો
 અથવા તેના સત્તાને રોષલીની લાખ માગતા મેં
 લેવા નથી.
 ૨૬ આખો દિવસ તે ક્રુષ્કાથી વર્તે છે, ને છછીન
 આપે છે,
 ને તેના સત્તા આશીર્વાદિત છે
 ૨૭ ભુજાથી દુર ના ને ભાલુ કરે,
 ને સર્વકાળ રહે
 ૨૮ કેમકે યદોવાદ ન્યાયને આહે છે,
 ને યોગીના ભક્તોને તથા દેવો નથી,
 તેઓનું રક્ષણ સદા થાય છે,
 પણ દુષ્ટોના સત્તાને સદાર થયો
 ૨ ન્યાયીઓ પૃથ્વીનો વારસો પામશે,
 ને તેમાં સર્વકાળ રહેશે.
 ૩૦ ન્યાયીનું સુખ દદાપણની વાત ભાખે છે,
 ને તેની જીભ ન્યાય બોલે છે
 ૩૧ તેના દેવને નિયમ તેના હૃદયમાં છે,
 તેના પગલા સરસી જશે નહિ
 ૩૨ દુષ્ટ ન્યાયીને તાજી રહે છે,
 ને તેને મારી નાખવાને લાગ શોધે છે
 ૩૩ યદોવાદ તેને તેના હાથમાં પડે રહેવા નહિ દેશે,
 ને તેનો ન્યાય થાય છે ત્યારે તે તેને દોષિત નહિ
 કરાવશે.
 ૩૪ યદોવાદની વાટ જો, ને તેનો માર્ગ પાળ,
 ને પૃથ્વીનો વારસો પામવાને તે તને મોટો કરશે,
 દુષ્ટોને સદાર થયો ત્યારે હ તે જોશે
 ૩૫ મેં દુષ્ટને યોગી સામર્થ્યમાં
 તથા અનુકૂળ ભૂમિમાં રહેવા લીલા વૃક્ષની પેઠે
 ફેલાવે તે જોયો.
 ૩૬ પણ દુષ્ટ ફરી ત્યા થઈને નથી, ને જીવે, તે
 નહોતો,
 હા, મેં તેને ચોધ્યો પણ તે મન્ય નહિ
 ૩૭ નિર્હોષ માણસનો વિચાર કર, ને યથાર્થને જો,
 કેમકે [તે] માણસનો અત શાત્રુપ છે

૨૮ પણ ઉદ્ધવન કરનારાઓ તો એકત્ર નારા પામશે,
પરિણામે દુષ્ટોના સહાર થશે

૨૯ પણ ન્યાયીઓનું તારણ યહોવાદથી છે,
સકંઠની વેળાએ તે તેઓનો કિલ્લો છે

૪૦ અને યહોવાદ તેમને મદદ કરે છે ને તેમને
છોડાવે છે,
તે તેઓને દુષ્ટોથી છોડાવે છે ને તેમને તારે છે,
મારણ કે તેઓએ તેનો આસરો લીધો છે

સભારણને અર્થે ઘઉંનું પીત

૩૮ હે યહોવાદ, તારા કાંધમા મને કપડો ન દે,
ને તારા રોપમા મને શિક્ષા ન કર

૧ કેમકે તારા માણુ મારા પર પડ્યા છે,
ને તારો હાથ મને નેરથી દાબે છે

૨ તારા રોપને લીધે મારા માસમા સાબપણું નથી
અને મારા પાપને લીધે મારા હાડકામા શાંતિ નથી

૪ કેમકે મારા અન્યાય મારા માથા પર ચઢી ગયા છે,
ભારે બોભળી માફક તે મારાથી અસહ્ય છે

૫ મારી મૂર્ખાઇને લીધે

મારા જખમ ગંધાય છે તથા સડી ગયા છે

૬ મને વેદના થાય છે અને હું ધણો વાકે વળી ગયો છું,
હું આખો દિવસ રોઝ કરતો ફરે છું

૭ કેમકે મારી કમર બળતરાએ ભરેલી છે,
ને મારા માસમા સાબપણું નથી

૮ હું બેહોશ થયો છું તથા ધણો કચડાયો છું,
મારા હૃદયના ગભરાટને લીધે મેં છુમાળ્યૂં પાડી
મૂકી છે

૯ હે પ્રભુ, મારી સર્વ ઇચ્છા તારી આમળ છે,
ને મારો વિલાપ તારાથી છાનો નથી

૧૦ માફ હેતુ ધરકે છે, માફ પળ ધરી ગયું છે,
ને મારી આખોતુ તેજ તે પણુ જઈ રહ્યું છે

૧૧ મારા રનેલીઓ તથા મારા મિત્રો મારા દરદથી
દૂર રહે છે,

ને મારા સજા વેગળા ઉભા રહે છે

૧૨ નેઓ મારો જીવ રોધે છે તેઓ પણુ કાદા
માડે છે,

ને નેઓ મારો ઉપદ્રવ રોધે છે તેઓ હાનિકારક
વાતો-બોલે છે,

ને આખો દિવસ કપટ કલે છે

૧૩ પણ બેહોશ માણુસની પેઠે હું સાબળતો નથી,

ને યુગો માણુસ ને પોતાનું મુખ ઉઘાડતો નથી
તેના નેવો હું છું

૧૪ હા, ને માણુસ સાબળતો નથી

ને નેના મુખમા દલીલો નથી, તેના નેવો હું છું

૧૫ કેમકે, હે યહોવાદ, હું તારા પર આશા રાખું છું,
હે પ્રભુ મારા દેવ, તું ઉતર દધરા

૧૬ કેમકે મેં કહ્યું, રખે તેઓ મારા પર હુમ્મય,
મારો ખગ લપસે છે ત્યારે તેઓ મારી સામા
વડાઇ કરે છે

૧૭ કેમકે હું લથડી પડવા તૈયાર છું,

ને મારો ખેદ ભયુ મારી આમળ છે

૧૮ કેમકે હું માફ અન્યાયીપણું પ્રગટ કરીશ,

હું મારા પાપને લીધે રોઝ કરીશ

૧૯ પણ મારા શત્રુઓ અચળ [તથા] પરાક્રમી છે,
ને નેઓ અન્યાયથી મારો દ્રેષ કરે છે તેઓ વધી
ગયા છે

૨૦ વળી નેઓ ભરાને બદલે જુદું પાણુ વાળે છે

તેઓ મારા શત્રુઓ થયા છે કારણ કે ને સાફ છે
તેની પાછળ હું લાગુ છું

૨૧ હે યહોવાદ, મને ન તબ,

હે મારા દેવ, મારાથી દૂર ન થા

૨૨ હે પ્રભુ મારા તારણ,

મને સહાય કરવાને ઉતાવળ કર

મુખ્ય ગવૈયા ચૂંટીને સાર, ઘઉંનું ગીત

૩૯ મેં કહ્યું, હું મારા માર્ગોને સલાળીશ,
કે હું મારી જાણે પાપ ન કર,

દુષ્ટો મારી આમળ હોય

ત્યારે હું માફ મુખ લજામથી કબજે રાખીશ

૨ હું યુગો થઇને છાનો રહો, સાફ બોલવાથી પણુ
હું છાનો રહો,

ને મારો રોઝ વધી ગયો

૩ માફ હૃદય મારામા તપ થયું,

હું વિચારમા હોતો ત્યારે આમ ઉડી,

ને હું મારી જાણે બોલ્યો,

૪ હે યહોવાદ, મારો અત
તથા મારા આયુષ્યનું માપ તે કેટલું છે, એ મને
જણાવ,

હું કેવો કાલુબાયુર છું તે મને શિખવ

૫ બે, તે મારા દિવસ ચાર આમળ નેટલા કીધા છે,
ને માફ આયુષ્ય તારી આમળ શૂન્ય નેવું છે,

૬ દેવ જે મારો ખડક તેને હું કહીશ કે, તું મને કેમ વિસરી ગયા છે ?

૧૦ શત્રુઓના જીલમને લીધે હું કેમ રોક કરતો ફર છું ? તારો દેવ કયા છે ? એમ જાણ મને કહીને મારા શત્રુઓ જાણે કે મારાં હાડકાં કચરી નાખતા હોય તેમ મને મેહેલું મારે છે

૧૧ હું મારા આત્મા, તું કેમ ઉદાસ થયા છે ? ને તું મારામાં કેમ ગભરાયો છે ? તું દેવની આશા રાખ, કેમકે જે મારા મુખનું તારણ તથા મારો દેવ છે તેને હું હજી સ્તવવીશ

૪૩ હે દેવ, મારો ન્યાય કર, તથા અધર્મો પ્રજાની સાથે મારા પક્ષમાં વાદ કર; કપટી તથા અન્યાયી માણસથી મને છોડાવ. ૨ કેમકે તું મારા સામર્થ્યનો દેવ છે; તેં કેમ મને વેગળો કર્યો છે ?

શત્રુઓના જીલમને લીધે હું કેમ રોક કરતો ફર છું ? તારું અજ્ઞવાણ તથા સત્ય મોકલ, તેઓ મને દોરે; તેઓ મને તારા પવિત્ર પવેત્તમાં તથા તારા મહા-પમાં લાવે

૪ ત્યારે હું દેવની વેળી પાસે, દેવ મારા અત્યાનંદ પાસે જઈશ; અને, હે દેવ, મારા દેવ, હું વીણા વડે તારી ઉપ-કારરત્નિ કરીશ.

૫ હું મારા આત્મા, તું કેમ ઉદાસ થયા છે ? ને તું મારામાં કેમ ગભરાયો છે ? તું દેવની આશા રાખ, કેમકે જે મારા મુખનું તારણ તથા મારો દેવ છે, તેને હું હજી સ્તવવીશ.

કુખ્ય ગવેવાને સાર, કેરાના દોકસાઓ
[ગીત], મારકીલ.

૪૪ હે દેવ, અમે અમારા કાનાએ સાંભળ્યું છે, જે દુષ્ટો અમારા પિતૃઓના દિવસોમાં, એટલે પુરાતન કાળમાં, તે કીધા હતા, તે વિષે તેઓએ અમને કહ્યું છે.

૧ તે તારે હાથે વિદેશીઓને કાઢી મૂકીને ત્યાં તેમને વસાવ્યા;

૨ તે લોકો પર ખીટાપાત આણીને તેઓને ખટકી મેલ્યા

૩ કેમકે પોતાની તરવારવડે તેઓએ દેશને કબજે કરીએ નહોતા,

૪ વળી પોતાના શુભવડે તેઓએ પોતાને બચાવ્યા નહોતા;

૫ પણ તારા જમણા હાથે તથા તારા જીભે તથા તારા મુખના અજ્ઞવાણાએ તેમને બચાવ્યા, કેમકે તું તેઓ પર પ્રસન્ન હતો.

૬ હે દેવ, તું મારો રાજા છે;

૭ શાકુબને સાડ તારણ કુરમાવ

૮ તારાથી અમે અમારા વૈરીઓને પાડી નાખીશું,

૯ તારે નામે અમારી વિરૂદ્ધ ઉઠનારાને છુટીશું

૧૦ કેમકે હું મારા ધનુષ્ય પર બરોડો નહિ કરીશ, ને મારી તરવાર પણ મને તારશે નહિ.

૧૧ પણ તેં અમારા વૈરીઓથી અમને બચાવ્યા છે, ને અમારા દુશ્મનોને લગાવ્યા છે.

૧૨ દેવર્ષાએ આખો દિવસ વડાઈ કીધી છે, ને સદાકાળ સુધી અમે તારા નામની ઉપકારરત્નિ કરીશું (સેલાહ).

૧૩ પણ હવે તેં અમને દૂર કીધા છે, તથા અમારા પર અપમાન આપ્યું છે;

૧૪ ને અમારાં સૈન્યો સાથે તું ખહાર આવતો નથી

૧૫ તું વૈરી તરફ અમારી પીઠ ફેરવાવે છે;

૧૬ ને અમારા દુશ્મનો પોતાને સાડ લૂંટ છે.

૧૭ કપાવાના લોકોની જેઠે તેં અમને આપી દીધા છે, ને વિદેશીઓમાં અમને વિખેરી નાખ્યા છે.

૧૮ તું તારા લોકને મક્ત વેચી દે છે,

૧૯ ને તેમની કિંમતથી તને કંઈ લાભ નથી

૨૦ તું અમને અમારા પટોરીઓની આગળ મેહેલાઈપ, તથા અમારી આસપાસ રહેનારાઓની આગળ તિરસ્કાર તથા મરકરીવ કરે છે

૨૧ તું અમને વિદેશીઓમાં દબાવવાનું કારણ કરે છે. તથા લોકોમાં માથું હલાવવાનું કારણ કરે છે.

૨૨ મારું અપમાન આખો દિવસ મારી આગળ છે, ને મારા મુખની લાલ્લો મને ઠાંકે છે;

૨૩ નિંદા તથા દુર્ભાષણ કરનારાના સાંકે લીધે અને શત્રુ તથા વેર વાળનારાની દૃષ્ટિને લીધે [આવું થાય છે].

૨૪ આ બધું અમારા ઉપર આપી પડ્યું છે, તોએ અમે તને વિસરી ગયા નથી.

૨૫ ને તારા કસર પ્રત્યે અમે નિમકદુરામ થયા નથી.

- ૧૮ અમારૂં હૃદય પાણુ હડી ગયું નથી,
ને અમારાં પગલા તારા માને પરથી [અન્ય માર્ગે]
વળ્યા નથી;
૧૯ તો પણુ તેં શિયાળવાંની જગ્યામા અમને ક્યજાએ,
ને મોતની હાથથી અમને ઢાક્યા છે.
૨૦ જે અમે અમારા દેવનું નામ વિસરી ગયા હોઈએ,
કે પાસકા દેવની બાળી અમારા હાથ પસાર્યા હોય,
૨૧ તો શું દેવ તે બોળી નહિ કાઢશે?
કેમકે તે હૃદયની ગુપ્ત વાતો બહુ છે.
૨૨ કેમકે અમે તારે લીધે આખો દિવસ માર્યા જઈએ
છીએ;
કપાવાના ઘેટાંના જેવા અમે ગણાઈએ છીએ.
૨૩ હે પ્રભુ, જાન, હું કેમ ઉધે છે?
ઉઠ, [અને અમને] સહાકાળ સુધી દૂર ન કર.
૨૪ હું તારૂં મુખ કેમ ઢાંકે છે,
ને અમારૂં સકંઠ તથા સતાવણી કેમ વિસરી જાય છે?
૨૫ કેમકે અમારો જીવ મૂળ સુધી નથી ગયો છે;
અમારૂં પેઠ જુનિને નોટી રહે છે.
૨૬ અમારી સાક્ષને સાંઝે હું ઉઠ,
ને તારી કૃપાની ખાતર અમને ખાડી લે.

મુખ્ય મંદેયાને સાર; રાજ કોશાગ્રિમ, કોરાહના
દીકરાઓનું [ગીત] મારફીલ પ્રીતિ વિષેનું માધન.

- ૪૫ મારૂં હૃદય સારા વિષયથી ઉભરાઈ જાય છે;
જે વાત મેં રાજ સંખધી રથી તે કુબિહું છું;
મારી જીભ ચપળ લહિયાની કલમ જેવી છે.
૨ હું મનુષ્યપુત્રો કરતા સુદર છે;
તારા હોઠો પર અનુચ્છદ રેડેલા છે;
એ માટે દેવે સહાકાળ તને આશીર્વાદ દીધો છે.
૩ હે પરાક્રમી, તારી તરવાર તારી કમરે બાધ,
તારૂં ગોરવ તથા તારૂં મહાત્મ્ય [સજ].
૪ અને સત્ય, નમ્રતા તથા ન્યાયીપણાને અર્થે
જય સહિત તારા મહાત્મ્યે સ્વારી કર;
ને તારો જમણો હાથ તને બચકર કૃત્યો શિખવશે.
૫ તારાં બાણુ તીરેણુ છે,
લોકો તારી તળે પડી જાય છે,
તે રાજના રાત્રીઓના હૃદયમાં [પેઠા છે]
૬ હે દેવ, તારૂં રાજ્યાસન સનાન છે;
તારા રાજ્યને દૃઢ તે યથાર્થ રાજ્યદંડ છે.
૭ તે ન્યાયીપણુ પર પ્રીતિ કીધી છે; ને કુષ્ટાઈ પર
દ્વેષ કીધો છે;

- તે માટે દેવે, તારા દેવે, આનંદના તેલથી
તારા સોળલીઓ ઉપર તને અભિષેક કીધો છે.
૮ તારા બધાં વચ્ચે બેઠળ, અગર [તથા] તજથી
[સુગંધીદાર છે];
હાથેદાંના મેહેલોમાથી તારના વાજિત્રોએ તને
હર્ષિત કીધો છે.
૯ રાજપુત્રીઓ તારી માનવત સ્ત્રીઓ મધ્યે છે;
તારે જમણે હાથે બાફિરના સોનાથી [સજારેલાં]
રાણીજી ઉઠા છે.
૧૦ હે દીકરી, સામળ ને વિચાર કર, ને જાન ધર;
વળી તારા લોકને તથા તારા બાપના ધરને વિસર;
૧૧ ને રાજ તારા સૌન્દર્ય પર મોહિત થશે;
તે તારો પાણી છે માટે હું તેની સેવામકિન કર
૧૨ અને સુરની દીકરી નજરાણુ લઈને [ત્યા આવશે]
અને લોકોમાંના શ્રીમતો પણુ તારી કૃપાને વારંતે
આજીજી કરશે.
૧૩ રાજપુત્રી [મેહેલ]માં સપૂર્ણ ગૌરવવાન છે;
તેનાં વચ્ચે જરીનાં છે
૧૪ છુટેદાર વચ્ચે પહેરીને તે રાજ પાસે લઈ જવાશે;
તેની જે સંયરો તેની પાજળ બાલે છે
તે કુમારીકાઓ તારી પાસે લવાશે
૧૫ આનંદ તથા ઉલ્લાસે તેઓ લવાશે;
તેઓ રાજમેહેલમાં પ્રવેશ કરશે
૧૬ તારા પિતૃઓને હેઠાણુ તારા દીકરા આવશે,
કે જોઓને હું આખી પૂરેનીમાં સરકારો કાચીશ.
૧૭ હું પેદી દર પેદી તારા નામનું રમણુ રખાવીશ,
એ માટે લોક સહાકાળ સુધી તારી ઉપકારસદ્વિતિ
કરશે.

મુખ્ય મંદેયાને સાર; કોરાહના દીકરાઓનું [ગીત],
રાજ અવગમ્ય માધન.

- ૪૬ દેવ આપણે આશ્રય તથા સામર્થ્ય,
[ને] સકલને સમયે હાજર હોઈને મદદગાર છે.
૨ એ માટે જો કે પૃથ્વી બદલાઈ જાય,
ને જો કે પર્વતો સમુદ્ર મધ્યે હાલતા પાય,
૩ જો કે તેનું પાણી ઝર્મના કરે તથા વલોનાય,
જો કે તેના ઉછળવાથી પર્વતો કાપે તો પણ આપણે
નહિ બિછીએ. (સેવાદ.)
૪ જોક નહીં છે, કે જોના વહેણા દેવના નગરને
એટલે પરાતપરા મંડપની પવિત્ર જગ્યાને, આનં-
દિત કરે છે.

- ૧ દેવ તેની મહત્ત્વ છે, તે હવાવારો નહિ;
 દેવ તેને મદદ કરશે, અને તે વળી પોતે ફાટશે.
 ૨ વિદેશીઓએ તોફાન મચાવ્યું, રાજ્યો હવાવાર્યા;
 તેણે પોતાનો સાદા કાદવો ને પૃથ્વી પિતૃણી અધ.
 ૩ આપણી સાથે સૈન્યોનો [સરદાર] યહોવાદ છે;
 યાફુળનો દેવ આપણે આશ્રય છે; (સેવાદ)
 ૪ આશો, યહોવાદનાં કૃત્ય,
 એટલે તેણે પૃથ્વીમાં કેવા વિનાશ કીધો છે, તે
 જાણો.
 ૫ તે પૃથ્વીના ઉગા સુધી લગાઈઓ બધ કરે છે;
 તે ધનુષ્યને ભાંગી નાખે છે, ને બાલાને કાપી
 નાખે છે.
 તે અગ્નિમાં રથોને બાળી નાખે છે
 ૭ ધના રહે, ને નહોતે કે દેવ દુ ધું;
 હું વિદેશીઓમાં મોટો મનાઈશ, હું પૃથ્વીમાં મોટો
 મનાઈશ.
 ૧૧ સૈન્યોનો યહોવાદ આપણી સાથે છે,
 યાફુળનો દેવ આપણે આશ્રય છે. (સેવાદ)

પ્રુષ્પ મરેવાને ભય; કોસહના હીકરાઓડ ગીત.

- ૪૭ હે સર્વ લોક, તાળી પાડો;
 જયજયકારના સાદથી દેવની આમળ પોકાર
 કરો.
 ૧ કેમકે પરાતપર યહોવાદ ભયકર છે;
 તે આખી પૃથ્વી પર મોટો રાજ છે.
 ૨ તે આપણી હેઠળ લોકોને
 તથા આપણા ખત તથે વિદેશીઓને પશ્ચાત્ત
 કરશે.
 ૪ તે આપણે સાફ આપણે વારસો,
 એટલે પોતાના વહાલા યાફુળની ઉત્તમતા પસંદ
 કરશે. (સેવાદ).
 ૫ દેવ પોતાની સહિત,
 યહોવાદ રીંગના અવાજસહિત વહી ગયો છે.
 ૬ દેવનાં સ્તોત્રો ગાઓ, સ્તોત્રો ગાઓ;
 આપણા રાજનાં સ્તોત્રો ગાઓ, સ્તોત્રો ગાઓ.
 ૭ કેમકે દેવ આખી પૃથ્વીનો રાજ છે;
 સમજને સ્તોત્ર ગાઓ.
 ૮ દેવ વિદેશીઓ પર રાજ્ય કરે છે;
 દેવ પોતાના પવિત્ર રાજ્યાસન પર બિસેલ છે.
 ૯ લોકોનો સરદારો એકા થયા છે,

કે તેઓ ઇશ્વારીમના દેવના લોક [યાવ] ;
 કેમકે પૃથ્વીની ઠાલો દેવની છે;
 તે ધણો મોટો મનાઈશે છે.

માનન; કોસહના હીકરાઓડ ગીત.

- ૪૮ આપણા દેવના નગરમાં, તેના પવિત્ર
 પર્વતમાં,
 યહોવાદ મોટો તથા ધણો સદૃશ્ય છે.
 ૨ મોટા રાજનુ નગર
 સિથાન પર્વત, તે ઉત્તર બાજુએ
 ઉગાધમા યુગયુગત તથા આખી પૃથ્વીનો આનંદ છે.
 ૩ તેના મેહેલોમાં દેવ પોતાને આશ્રયરૂપે ભરે
 કીધો છે.
 ૪ કેમકે જુઓ, રાજ્યો લેખા થયા,
 તેઓ એકત્ર ત્યાં થઈને ગાહ્યા ગયા.
 ૫ તેઓએ તે જોયું ત્યારે તેઓ વિસ્મય પામ્યા;
 તેઓને દેશરત લાગી, તેઓ ત્વરાથી જતા રહ્યા
 ૬ ત્યાં લેમને કુભરી લાગી,
 તથા જણવી સ્ત્રીના જેવું કષ્ટ થયું.
 ૭ હું પૂર્વના વાયુએ
 વારીશનાં વહાણોને ભાંગી નાખે છે.
 ૮ જેમ આપણે સાંભળ્યું
 તેમ સૈન્યોના [સરદાર] યહોવાદના નગરમાં,
 આપણા દેવના નગરમાં આપણે જોયું છે;
 દેવ સદાકાલ તેને સ્થાપિત કરશે (સેવાદ).
 ૯ હે દેવ, અને તારા મંદિર મંદિરે
 ઘારી દુષા વિષે વિચાર કીધો છે
 ૧૦ હે દેવ, જેવું તારું નામ છે
 તેવી તારી સ્તુતિ પણ પૃથ્વીની સ્ત્રીમાં સુધી છે;
 તારો જન્મણે દાઢ ન્યાયી પગલાયી સરેલો છે
 ૧૧ તારાં ન્યાયરૂત્તેના કારણથી
 સિથાન પર્વત આનંદિત થાય,
 ને ચક્રાંકુળી હીકરીઓ દુર્ભાય.
 ૧૨ સિથાનની આસપાસ જઈને તેની પ્રદક્ષિણ કરો;
 તેના ઘાસેલી ગણના કરો.
 ૧૩ તેનો કોટ જાણ્યર ધ્યાનમાં લો,
 તેના મેહેલો પર લશ આરો;
 એ મદિ કે વમે આવવી પેટીને તે વિરે કદી રાજો.
 ૧૪ કેમકે આ દેવ સદા સર્વકાળ આપણો દેવ છે;
 તે મરણ પર્વત આપણે કોરનાર થશે.

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, કાસહુના વીકસમ્પાદિત ચીત
 હે સર્વ લોક, તમે આ સામળો,
 હે સધળા જગવાસીઓ, કાન દો
 ૨ નીચ તથા ઉચ ખેને,
 ધનવંત તથા દરિદ્રી એકત્ર [સામળો]
 ૩ માર મુખ બુદ્ધિ વિષે બોલશે,
 ને મારા દૃઢયના વિચાર જ્ઞાન વિષે થશે
 ૪ હું દેશાત વરફ મારો કાન ધરીશ,
 બીજા પર મારો મર્મ બોલીશ
 ૫ મારી પૂઠે લાગનારાનો અન્યાય મને ધેર છે,
 એવા ભુદાધના દિવસોમા હું શા માટે બિહુ ?
 ૬ જોએ પોતાના ધન પર ભરેસો રાખે છે,
 ને પોતાના દ્રવ્યની પુષ્કળતામા અભિમાન કરે છે,
 ૭ [તેઓમાના] કોઠથી કોઠ પશુ રીતે પોતાનો
 ભાષ ખડી લેવાય નહિ,
 અથવા તેને સાર દેવને ખડાપી અપાય નહિ,
 ૮ (કેમકે તેના પ્રાણની ખડાપી અપૂર્ય છે,
 અને એ [ને] વિચાર] સદા ઊઠી દેવો ભેધએ),
 ૯ કે તે હજી સદા છવે
 ને કોહોવાણુ ન પામે
 ૧૦ કેમકે તે જુએ છે કે બુદ્ધિવંતો મરે છે,
 મૃત્યુ તથા હેવાન ભેવા એકત્ર નાશ પામે છે,
 ને પારકાઓને વારસે પોતાનું ધન મૂકી ભય છે
 ૧૧ તેઓના અંતરનો વિચાર એવો છે કે અમારા પર
 સદા [ટકશે]
 અમારા રહેઠાણ પેઢી દર પેઢી [ટકશે],
 તેઓ પોતાની ભગીરોને પોતાના નામ આપે છે
 ૧૨ પશુ માણસનું માન ટકી રહેતું નથી,
 તે નાશ પામનાર પશુના ભેવા છે
 ૧૩ આ તેઓના માર્ગ તેઓની મૂર્ખાઈ છે,
 તેમ છતાં તેમની પછીના લોક તેમની કહેણીઓ
 પસંદ કરે છે (સેવાહ)
 ૧૪ તેઓ શેઓલમા [નાખવાના] ટોળા વરીકે કરા
 વાયા છે,
 ઓત તેમને ચારશે,
 અને ચથાર્થીઓ સવારના તેમના ઉપર અધિકાર
 કરશે,
 ને તેઓનું જ્ઞાનદર્શ શેઓલમા નાશ પામશે, એવું
 કે તેને વારસે કોઈ રહેઠાણુ નહિ હોય
 ૧૫ પશુ દેવ મારા આત્માને શેઓલમા સામર્થ્યથી
 ખડી લેશે,

કેમકે તે મારો અગીયાર કરો (સેવાહ)
 ૧૬ ન્યારે કોઈ ધનવાન થાય છે,
 ન્યારે તેના ધરનો વેલવ વધે છે, ત્યારે તું બિહી મા,
 ૧૭ કેમકે તે મરી ભય ત્યારે તે પોતાની સાથે કંઈ
 લઈ જશે નહિ,
 તેનો વેલવ તેની પાછળ જશે નહિ.
 ૧૮ ન્યારે તે છવતો હતો ત્યારે તે પોતાના આત્માને
 ધન્યવાદ આપતો,
 અને તું પોતાનું ભલું કરે ત્યારે માણસો તારા
 વખાણુ કરે છે,
 ૧૯ તો પશુ તે પોતાના પૂર્વજોના જમાનાના લોકોની
 પાસે જશે,
 તેઓ કહી અજવાણુ બેરો નહિ
 ૨૦ જે માણસ માનવંત છતાં બુદ્ધિહીન છે,
 તે નાશ પામનાર પશુઓના ભેવા

અ સારુ ચીત

૫૦ દેવ, હા, દેવ ચહોવાહ બાહ્યો છે,
 ને તેણે સૂર્યોદયથી તે સૂર્યાસ્ત સુધી પૃથ્વીને
 બાલાવી છે
 ૨ જ્ઞાનદર્શની સપૂર્ણતા એ સિંધાન, તેમાથી
 દેવ પ્રકાર્યો છે
 ૩ આપણો દેવ આવશે, ને મૃપ નહિ રહેશે,
 તેની આગળ અગ્નિ ખાઈ જશે,
 ને તેની આસપાસ આધી થશે
 ૪ પોતાના લોકોને ન્યાય કરવાને
 તે ઉપરના આકાશને તથા પૃથ્વીને બાલાવશે,
 ૫ જોએ એ યજ્ઞથી મારી સાથે કરાર પ્રધો છે
 તે મારા ભક્તોને મારી પાસે ભેગા કરે
 ૬ ને આકાશો તેનું ન્યાયીપણુ પ્રગટ કરશે,
 કેમકે દેવ પોતે ન્યાયપ્રીતી છે (સેવાહ)
 ૭ હે મારા લોકો, સામળો, ને હું બાલીશ,
 હે ઇસાએલ, [સામળ], ને હું તારી વિરક્ષ સાક્ષી
 પૂરીશ,
 હું દેવ, [હા] તારો દેવ છું
 ૮ તારા યજ્ઞોને લીધે હું તને ઠપકો નહિ દઉં,
 અને તારા દહનીયાપણુ નિરંતર મારી આગળ છે
 ૯ હું તારા ધરમાથી કોઈ ગોધો,
 ને તારા વારાઓમાથી બકરા નહિ લઇશ
 ૧૦ કેમકે અરવચનુ દરેક પશુ
 તથા હબર હુમરો ઉપરના જગાવર મારા છે

૧૧ હુ પર્વતોના સર્વ પક્ષીઓને ઓળખુ છું,
 ને જગલના આપદ મારા છે
 ૧૨ તે હુ જુઓ દોલ તો હુ તને ન કહેવા
 કેમકે જનન વધા તેનું બરપૂરપણું મારું છે
 ૧૩ હું, હુ મોઘાઓનું માસ ખાઉં,
 કે બકરાઓનું રક્ત પીઉં ?
 ૧૪ દેવને સ્તુત્યર્થેજી ચઢાવ,
 ને પરાતપર પ્રત્યે તારી માનતાઓ ઉતાર,
 ૧૫ ને સહરને કિંચસે મને વિનંતી કર,
 હુ તને છોડાવીશ, ને તું મારો અદ્ધિમા [પ્રગટ]
 કરીશ
 ૧૬ પશુ દુધને દેવ કહે છે,
 શા મારે તારે મારા વિધિઓ પ્રગટ કરવા,
 વધા મારો કરાર તારા સુખમા લેવા ?
 ૧૭ કેમકે તું વિખામણથી ક્રોધાયે છે,
 ને મારી વાતો તારી પગવારે નાખે છે
 ૧૮ તે નાર ભેદો ત્યારે તે તેની સાથે સમભવિ આપી,
 ને વ્યભિચારીઓને બા પીદાર તું થયા છે

ને મારા પાપથી મને શુદ્ધ કર
 ૨ કેમકે હુ મારા ઉદ્ધરણ બાધુ છું,
 ને માર પાપ નિત્ય મારી આગળ છે
 ૪ તારી, વારીજ વિવ્રજ મેં પાપ કીધું છે,
 અને ને તારી દષ્ટિમા બુદ્ધ તે મેં કીધું છે,
 એ મારે કે તું બોલે ત્યારે તું ન્યાયી કરે,
 ને તું ન્યાય કરે ત્યારે તું નિર્દોષ કરે
 ૫ બે, હુ અન્યાયી પણામા રચાયો,
 ને પાપમા મારી માએ મારો ગર્ભ ધર્યો હતો
 ૬ બે, તું અત કરણમા સત્યતા ધર્યો છે,
 ને શિવરમા તું મને જ્ઞાન સિખવીશ
 ૭ સૂક્ષ્મથી મને ધોળે એટલે હુ શુદ્ધ થઈશ,
 મને નંદવાડ, તો હુ હીમ કરતા ધોળો થઈશ
 ૮ મને હર્ષ વધા આનંદ સુખજાવ,
 કે ને હાડકા તેં ભાગ્યા છે તેઓ ઉત્સાહ કરે
 ૯ મારા પાપ વરફ નજર ન કર,
 ને મારા સર્વ અન્યાય બુલી નાખ
 ૧૦ હે દેવ, મારામા શાહ હલ્ય ઉત્પન્ન કર.

મુખ્ય મનૈયાને સાર દાર્દર આરકીલ, દાર્દર અધારીએ
આવોને શાઉંને ખર આપી કે, દાર્દર અધારીએ
ત્યા આવ્યો છે, તે વખતે

૫૨ અરે જીવમખાર, તું બુઝાઇયા કેમ અભિ
માન કરે છે ?

દેવની કૃપા સર્વદા [કહે છે]

૨ તારી છબ ખરાબ કરવાની યોજના કરે છે,

પાણીદાર અજ્ઞાની પેઠે તે કપટ કરે છે

૩ તું ભલામ કરતા જુઝાઇને આદે છે,

ને ન્યાયીપણ બોલવા કરતા તને જીવ બોલવ
મમે [સેવાદ]

૪ અરે કપટી છબ,

તું સર્વ વિનાશક વચને આદે છે

૫ તને પણ ઇશ્વર સદાને માટે તોળી પાડશે,

તને ઝિરી લઇને તે તને તારા તણુમાથી ખેંચી કાઢશે,

ને છલ્લોહમાથી તને ઉખેડી નાખશે [સેવાદ]

૬ વળી ન્યાયીએ ભેરો એને બિહીરો,

ને તેને હસી કાઢીને [કહેશે કે],

૭ ઇશ્વરને જે પુરે પોતાનો આશ્રય ન હોય,

પણ પોતાના ધણા ધન પર ભરોસો રાખ્યો,

ને પોતાની કુષ્ઠાઓમા પોતાને દંડ હોય, તે

આ રહ્યા

૮ પણ હું તો દેવના ધરના લીલા નૈવરત્ન ભેગો છું,

હું ઇશ્વરની કૃપા પર સદા સર્વદા ભરોસો રાખું છું

૯ તે એ કીધું છે, માટે હું સદા તારી ઉપકારરૂતિ

કરીશ,

અને તારા સતોળી સન્મુખ હું તારા નામની વાટ

બેઠરા, કેમકે તે સાર છે

મુખ્ય મનૈયાને સાર રામ આહવાય, દાર્દર આરકીલ

૫૩ મૂર્ખ પોતાના મનમા ધાર્યું છે કે ઇશ્વર
છેલ્લો

તેઓએ બ્રહ્મ ધરને ધિકારવા લાયક જુઝાઇ

કીધી છે,

જાલ કરનાર કોઇ નથી

૨ સમજાણ કે દેવને ચોધનાર, એવો કોઇ છે કે

નહિ, તે ભેવાને,

ઇશ્વરે આંકારથી મનુષ્યભૂત પર દષ્ટિ કરી

૩ તેઓમાનો દરેક બટકી ગયો છે, તેઓ એકત

અણુક થયા છે

જાલ કરનાર કોઇ નથી, ના, એક પણ નથી

૪ હું જીવ કરનારાઓ કંઈ સમજતા નથી ?

તેઓ રોટલા ખાતા હોય, તેમ મારા લોકને ખાઇ

ભય છે,

વળી તેઓ દેવને વિનતી કરતા નથી

૫ ન્યાય ન હતો ત્યા તેઓ ધણા ભયભીત થયા,

કેમકે જે તને ઘેરા ધાલે છે તેઓના હાડકા ઇશ્વરે

વિખેરી નાખ્યા છે,

તે તેઓને લાભવ્યા છે, કેમકે ઇશ્વરે તેઓને

ધિકાર્યા છે

૬ સિંધાનમાથી ઇસાએલનુ તારણ વહેલુ આવે [તો

કેવું સાર] !

ઇશ્વર પોતાના લોકને બધનમાથી પાછા લાવશે,

ત્યારે ચાકળ હાંપશે, [ને] ઇસાએલ આનંદ કરશે

મુખ્ય મનૈયાને સાર તારવળા વાળ સાથે માથાને, દાર્દર

આરકીલ અધારીએ આવોને શાઉંને કશું કે, શું,

દાર્દર અધારી ત્યા સત્તાઈ રહે ન નથી ? તે વખતે

૫૪ હો ઇશ્વર, તારે નામે મને તાર,

ને તારે પસંદમે મારો ન્યાય કર

૨ હો ઇશ્વર, મારી પ્રાર્થના સાંભળ,

મારા મુખની વાતોને કાન દે

૩ કેમકે પારકા લોક મારી સામે ઉઠ્યા છે, ને જીવમ-

ખારો મારો છવ લેવા ચોધે છે,

તેઓએ પોતાની આજળ ઇશ્વરને રાખ્યા નથી

[સેવાદ]

૪ જીવો, ઇશ્વર મારો સહાય કરનાર છે,

મારો પ્રાણાધાર તે પ્રભુ છે

૫ તે મારા વેરીઓને જુઝાઇના બદલે આપશે,

તારી સત્યતાએ તેઓનો નાશ કર

૬ હું રાજ્યપુત્રીથી તને ચક્ષુ અર્પિશ,

હો ચહોવાદ, હું તારા નામની ઉપકારરૂતિ કરીશ

કેમકે તે સાર છે

૭ કારણ કે તેણે મને સર્વ સકટથી છાડાવ્યો છે,

ને [મારી ઇચ્છા] પ્રમાણે મારા ચતુઓને ધણ, તે

મે નજરે ભેળુ છે

મુખ્ય મનૈયાને સાર તારવળા વાળ સાથે માથાને

દાર્દર આરકીલ

૫૫ હો ઇશ્વર, મારી પ્રાર્થનાને કાન દે,

ને મારી ચાચનાથી સત્તાઈ ન બ

૨ મારી વાત પર ધ્યાન આપી મને ઉત્તર દે,
 ૬ મારા શોકમા અશાત હું ને વિલાપ કરું,
 ૨ શત્રુના અવાજને લીધે,
 ને દુષ્ટોના જીવંતને લીધે [એમ કરું છું],
 કેમકે તેઓ મારા પર અન્યાય [નો દોષ] મૂકે છે,
 ને કોપથી મને સતાવે છે
 ૪ મારામા માટે હૃદય બહુ પીડિત થયું છે,
 ને મરણનો ધાક મારા પર પડ્યો છે
 ૫ ત્રાસ તથા ધુનરી મારા પર આન્યા છે,
 ને હું ભયથી ઘેરાયેલો છું
 ૧૦ વળી મેં કહ્યું, મને કબૂતરની પેઠે પાખ હોત, તો
 કેવું સારું !
 કે હું કહી જઈને વિસાધો પામત
 ૭ અરે, હું આધિ નારી જઈને
 અરવ્યમા મુકામ કરત (સેલાહ)
 ૮ પવનના મુસવારાથી તથા તોફાનથી
 હું ઊભાવળે આશ્રયમા જઈ પહોંચત.
 ૯ હે પ્રભુ, તેઓની દુઃખોમા જૂ પાડી તેઓના
 નારા કરે,
 કેમકે મેં નનરમા બળાત્કાર વધા જમડા ભેંસા છે
 ૧૦ તેઓ અદોનિસ તેના કોટ પર ફેરા ખાય છે,
 તેની મધ્યે દુષ્ટતા વધા હાની છે
 ૧૧ તેની વચ્ચે બુઝાઈ છે,
 જીવમ વધા કમાઈ તેના રસ્તા પરથી ખસતા નથી
 ૧૨ કેમકે મારા પર જે આજ મુકનારે તે શત્રુ ન હતો,
 એ તો મારાથી સદન કરી રહ્યાત,
 મારી વિરૂદ્ધ વડાઈ કરનારો તે પેરી ન હતો,
 ભેરાથી તો હું સતાઈ રહી રહ્ય
 ૧૩ પણ તે હું ન હતો, હું જે મારા સરખા દરજ્જાનો
 પુત્ર,
 મારો બાઈબંધ ને મારો પરિવિત્ર !
 ૧૪ આપણે સુખે એક બીજની સલાહ લેતા હતા,
 તેમ સમુદાયની સલાહને ધૃતરના ધરમા જતા હતા.
 ૧૫ તેમના પર મોત એકાએક આવે,
 તેઓ છવનાઈ ચોસોલમા ઊતરી પડે,
 કેમકે બુઝાઈ તેઓના વાસોમા, હા, તેઓના
 અંતરમા છે
 ૧૬ હું તો ધૃતરને દાક મારીશ,
 ને પદોવાદ માટે વારણ કરશે
 ૧૭ સારું, સારું તથા જાણેરું હું ચોક્ક વધા વિગ્રાપ
 કરીશ;

ને તે મારે સાદ સાબળશે
 ૧૮ કોઈ મારી પાસે આવે નહિ, માટે તેણે મારા
 આત્માને સાતિમા ખડી લીધો ,
 કેમકે મારા સામાવાળા ધણા હતા
 ૧૯ ધૃતર જે અનાદિકાળથી બિરાજેલો છે
 તે સાબળશે, ને તેઓને નીચા પાડશે, (સેલાહ)
 જેઓમા કદ ફેરફાર થતો નથી,
 જેઓ ધૃતરથી બિટીલા નથી, [તેઓને તે નીચા
 પાડશે]
 ૨૦ જેઓ તેની સાથે સમાધાન રાખતા હતા, તેઓ
 પર તેણે દાઘ ઉઠાવ્યો છે,
 તેણે તેને કરેલો કરાર તેઓ ,
 ૨૧ તેનું સુખ માખણ જેવું મુંવાળું હતું,
 પણ તેના હૃદયમા યુદ્ધ હતું
 તેની વાતો તેલ કરતા નરમ હતી,
 તો પશુ તેઓ ઉપાડી તરવારો હતી
 ૨૨ વારો બોલે પદોવાદ પર નાખ, ને તે વાને નિભાવી
 રાખશે,
 તે કહી ન્યાયીને ઠાકર ખાવા દેશે નહિ
 ૨૩ પણ, હે ધૃતર, હું તેઓને નારાના ખારામા નાખી
 દેશે,
 ખુની તથા કપડી માણસો પોતાના અર્ધા આયુષ્ય
 મુંબી છવવાના નથી
 પણ હું તો વારા પર બરોસો રાખીશ.

યુગ્ય મહેપાતે શાસ્ત્ર રામ યાનાય-મ્મોક્ષ રહોડીમ
 શાંતિદત, બિન્નતમ આપમા પશિસ્તોમ્યોમ્યે
 તેને પકડશે ત્યારે

૫૬ હે ધૃતર, હું મારા પર દયા કરે, કેમકે
 માણસ તો મને ગળી નય,
 તે આખો દિવસ લડીને મારા પર જીવમ કરે
 ૨ મારા શત્રુઓ તો આખો દહાડો મને ગળી નય,
 કેમકે જેઓ મારી સાથે ગર્વથી લડે છે તેઓ
 ધણા છે
 ૩ ન્યારે હું બિટી નહું
 ત્યારે વારા પર બરોસો રાખીશ.
 ૪ હું ધૃતરની મદદ [થી] તેના વચનની સ્તુતિ કરીશ,
 ધૃતર પર મેં બરોસો રાખ્યો છે, હું બિટીવાનો
 નથી.

૫ તેઓ આખો દિવસ મારી વાતોને મરડે છે,
તેઓના સર્વ વિચારો માટે શુદ્ધ કરવા માટે મારી
વિરૂદ્ધ છે

૬ તેઓ એકાં થાય છે, તેઓ સલામ રહે છે,
તેઓ મારા પગલા તકાવે છે,

કેમકે તેઓ મારો પ્રાણ લેવાની રાહ જુએ છે

૭ હું તેઓ અન્યાય કરીને બચી જશો ?

હે ઇશ્વર, તું કોપે કરી [જનતાના] લોકોને પાડી
નાખ

૮ તું મારી રખડામણે ગણે છે,

મારા આસુઓ તારી કુખીમા રાખ,

હું તેઓ તારા પુસ્તકમાં લખેલા નથી ?

૯ જે દિવસે હું વિનવી કરે, ત્યારે મારા ચતુઓ
પાછા ફરશે,

ઇશ્વર મારા પક્ષમાં છે, એ હું જાણુ છું

૧૦ ઇશ્વર [ની મદદ]થી હું [તેના] વચનની સ્તુતિ
કરીશ,

યહોવાહ [ની મદદ]થી હું [તેના] વચનની સ્તુતિ
કરીશ

૧૧ ઇશ્વર પર મેં ભરોસો રાખ્યો છે, હું બિહીવાને
નથી,

માણસ મને શું કરનાર છે ?

૧૨ હે ઇશ્વર, મેં તારી માનતાઓ લીધી છે,

હું તને કેતુત્યર્પણે ચઢાવીશ

૧૩ કેમકે તેં મારા આત્માને મરણથી બચાવ્યો છે,

હું, મારા પગને લથડતા [તે બચાવ્યા] નથી ?

અ માટે કે હું ઇશ્વરની સામુખી ઇવનના અજવા-
બમાં આહુ

મુખ્ય ગદ્યાને સાર, રાગ આલ-તારણિય લઈલ, ત
મિખતામ તે શાઉલથી નાસી જઈ શકના રહેતો ત્યારે

૫૭ હે ઇશ્વર, મારા પર દયા રાખ, મારા પર
દયા રાખ,

કેમકે મારો આત્મા તારે રાહજે આવ્યો છે ;

મેં [આ] વિપત્તિઓ યદ રહે, ત્યાં સુધી

હું તારી પાછોને એથે આશ્રય લઉશ

૨ હું પરાતપર દેવની વિનવી કરીશ,

ઇશ્વર જે માટે પુર કરનાર છે, તેની વિનવી કરીશ

૩ જે મને ગળી જવા આહો છે, તે નિહા કરે છે,

[ત્યારે] તે આકાશથી મોકલીને મને બચાવશે
(સેલાહ)

ઇશ્વર પોતાની કૃપા વધા સત્યતા મોકલશે

૪ મારો આત્મા સિંહો મધ્યે છે,

જેઓના મનમાં ભડકા ઉઠે છે, તેઓમા મારે સુધ
જવ પડે છે,

તેઓ એવા માનવપુત્રો છે, કે જેઓના દાંત ભાલા
તથા બાણ,

મેં તેઓની ઇબ લીધેલું ધારવાળી તરવાર છે

૫ હે ઇશ્વર, આકાશ કરતાં તું ઉંચો મનાઓ,

આખી પૃથ્વી કરતાં તારો મહિમા મોટો [થાઓ]

૬ તેઓએ મારા પગને સાર જળ સિંધ કાપી છે,

મારો આત્મા નમી મથા છે,

તેઓએ મારી આજળ ખાડો ખોલ્યો છે,

તે મધ્યે તેઓ પોતે પડી ગયા છે (સેલાહ).

૭ હે ઇશ્વર, માટે દૃઢ્ય દંડ છે, માટે દૃઢ્ય દંડ છે ;

હું ગાયન કરીશ, હા, હું રેતોને ગાઉશ

૮ ભગને, મારા ઝેરવ, વીણા ને વમ્બુરા, તમે જાગો,
હું તો પ્રલાટે જાગીશ

૯ હે પ્રભુ, હું લોકોમાં તારી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,

વિદેશીઓમાં હું તારા સ્તોત્ર ગાઉશ

૧૦ કેમકે તારી કૃપા આકાશ પહોંચે એટલી,

ને તારી સત્યતા આભમાં પહોંચે એટલી મોટી છે.

૧૧ હે ઇશ્વર, આકાશ કરતાં તું ઉંચો મનાઓ,

આખી પૃથ્વી કરતાં તારો મહિમા મોટો [થાઓ]

મુખ્ય ગદ્યાને સાર, રાગ આલ-તારણિય
લઈલ, ત મિખતામ

૫૮ અરે પરાક્રમીઓ, શું તમે ખરેખર ન્યાય
પણુ ખોલો છો ?

શું, તમે માનવપુત્રોને અદલ કનસાફ કરો છો ?

૨ ના, તમે મનમાં જુદાઈ ચોને છો,

પૃથ્વી પર તમે વખાસ હાથનો જલમ તો
આપો છો

૩ હુઝો માનવ પેટથીજ ભટકી ગયલા હોય છે,

તેઓ જાગે છે કે વસતન જુદું ખોલતા ખોટા રસ
ચલી જાય છે

૪ તેઓતુ વિષ સાપના વિષ જેવું છે,

[તેઓ] કાન બંધ કરી રાખનાર બેહરા એ
જેવા છે,

૫ કે જે ઘણીજ હુસિયારીથી રાગમોહ લગાડનાર
એવા ગાડીનો પણ સાદ સાલગતો નથી

૧ હે ઇશ્વર, તેઓના મોહની અંદર તેઓની બાજિસી
બાળી નાખજે,
હે યદોવાદ, સિદ્ધતા બચ્ચાની રાક્ષીઓ પાડજે
૭ તેઓ ઝડપથી વહેતા પાણીની પેઠે જતા રહે,
તેઓ બાણ વાકે ત્યારે તેઓ છુટા જેવા થાય
૮ ગોકલનાથ ને પિંગળવી પિંગળવી આવે છે, તેના
જેવા,
જીનો અધુરે ગએલો ગર્ભ જેણે સૂર્યને જોયો નથી,
તેના [જેવા તેઓ થાય]

૯ તમારા હૃદયને કાઠનો તાપ લાગે ત્યાર પહેલાં,
અમે તો તેઓ લીલા હોશ કે સૂકા હોશ તો પણ,
તે તેમને વરદાશિયાથી ધસી લઇ જશે
૧૦ બદલો વાળેલો ભેદને ન્યાયી હર્ષારો,
તે દુષ્ટોના રક્તમાં પોતાના પગ ધારો
૧૧ માટે લોકો: હરેરો, આશીને બદલો ખચિત મળે છે,
ખરેખર પુરુષોમાં ન્યાય કરનાર ઇશ્વર છે

મુખ્ય ગ્રંથાને માર, રાગ આલ તારાગિય દાર્દર,
મિખતમ રાગેલો મોહલોય માણસોએ તેને
મારવાને ધરની ચાકી કાઢી, ત વખતલ

૫૮ હે મારા દેવ, મારા શત્રુઓથી મને છાડાવ,
મારા પર ચડાઇ કરનારાઓથી મને ઉચાર
રે ભુલકા કરનારાઓથી મને છાડાવ,
ને ખુની માણસોથી મને બચાવ

૭ કેમકે જુઓ, તેઓ મારો પ્રાણુ લેવા સવાઇ રહે છે,
પરાક્રમીઓ મારી શામે એકા થાય છે,
હે યદોવાદ, આ મારા ઉત્કલન કે મારા પાપને
લીધે છે, એમ નહિ

૪ [મારો] કંઈ પણ દોષ ન છતા તેઓ દોડી આવીને
તેવારી કરે છે,
મને સદાય કરવાને બચ ને બે.

૫ હા, જો સૈન્યોના યદોવાદ દેવ, ઇસાએલના દેવ,
હું સર્વ વિદેશીઓને જોઈ લેવાને બચને,
કોઈ પણ દુષ્ટ અપરાધીઓ પર હું દયા કરીશ ના
(સેલાહ)

૧ તેઓ સધ્યાડાએ પાછા આવે છે, તેઓ કુવરાની
પેઠે ધુરકે છે,

ને નચરની આસપાસ ફેરા આવે છે

૨ જુઓ, તેઓ મ્દોમાથી રીજી કાઢે છે,
તેઓના દોહામાં વરવારો છે,

કેમકે કોણ સાબળનાર છે? [એવું તેઓ બોલે છે]
૮ પણ હે યદોવાદ, હું તેઓને હસી કાઢરો,

હું સર્વ વિદેશીઓની મરકરી કરરો

૯ હે મારા સામર્થ્ય, હું વારી વાટ બેઠરા,

કેમકે ઇશ્વર મારો ઉચો ગદ

૧૦ મારા પર દુષ્ટ કરનારો ઇશ્વર મને મળરો;

ઇશ્વર મારા શત્રુઓને [મારી ઇચ્છા] પ્રમાણે
થએલું મને લેવા દેરો

૧૧ તેઓને મારી નાખીશ મા, રખિને મારા લોક ભુલી
બચ,

હે ઇશ્વર, અમારી ટાલ,

વારી શક્તિવડે તેઓને વિખેરી નીચા પાડી નાખ

૧૨ તેઓના મુખના પાપને લીધે, તેઓના હોઠોના
શબ્દોને લીધે,

ને તેઓ ને સાપ રે છે, ને ને ભુલું બોલે છે,
તેને લીધે

તેઓ પોતાના ગર્વમાં ફસાઈ પડે

૧૩ કાપે કરીને તેઓનો નાશ કર, નાશ કર, કે તેઓનું
મુળ બચ,

ને તેઓને જલ્પાવ કે, પુરુષોની સીમા સુધી

ઇશ્વર ચાકુખમાં રાત્ન કરે છે (સેલાહ)

૧૪ અને સામે તેઓ પાછા આવે, તેઓ કુવરાની
પેઠે ધુરકે,

ને નચરની આસપાસ ફેરા આવે

૧૫ તેઓ ખાવા સાગ રખડતા ફરેરો,

ને તૃષ્ટ નહિ થાય તો આખી રાત રહેરો

૧૬ પર્વત હું તો વારી શક્તિ વિશે માહરા,

હા, હું સકામે વારી દુષ્ટ વિષે હવેનાહ કરીશ,

કેમકે હું મારો ઉચો ગદ,

ને સહનને દિવસે મારી આશ્રય, ધરે છે

૧૭ હે મારા સામર્થ્ય, હું વારા સ્તોત્રો મારરા,

કેમકે ઇશ્વર મારો ઉચો ગદ, મારા પર દુષ્ટ કરનાર

- ૮ કાપાયમાન થયો છે; ફરીથી અમને સ્થાપ.
 ૨ તે દેશને ધુલવ્યો છે, તે તેને ચારી નાખ્યો છે;
 ૩ તેના ચીરાને તું સમાર, કેમકે તે કાપે છે.
 ૪ તે તારા લોકોને કહીશું પ્રસંગે દેખાણા છે,
 તે અમને લથડિયાડી દ્રાક્ષરસ પાચે છે.
 ૫ તે તારી બિહીક રાખનાસઓને ધ્વજ આપી છે,
 એ માટે કે તે સાતને અર્થે ઉચી કરાય. (સેલાહ).
 ૬ તારો પ્રિય છુટી નય,
 માટે તારા જમણા હાથથી તારણ કરીને મને
 ઉતાર દે
 ૭ હૃથર પોતાની પવિત્રતાએ બાકયો છે, હું હર્ષાધરા,
 હું રાખેમને વહેચીશ, ને સુક્રેાથનું નીચાણ વહેચી
 આપીશ.
 ૮ ગિલ્યાહ માંડે છે, ને મનારોહ માંડે છે,
 વળી એકાદમ મારા માથાને ટોપ ■;
 ચક્રદાહ મારો રાજદંડ છે.
 ૯ આઆખ મારો કળસિયો છે;
 અહોમ ઉપર હું માંડે આસહ નાખીશ;
 હે પલેરોથ, મારે લીધે બૂમ પાડ
 ૧૦ મોરચાબધ નગરમાં કોણ મને લાવશે?
 અહોમમાં મને કોણ દોરી લઈ જશે?
 ૧૧ હે હૃથર, તેં શું અમને તણ દીધા નથી?
 ને અમારાં સૈન્યોની સાથે તું નિકળતો નથી
 ૧૨ વૈરીની સામે અમને સહાય કર;
 કેમકે માણસો કરેલો બચાવ બ્યર્થ છે.
 ૧૩ હૃથર વડે અમે પરાક્રમ કરીશું;
 ને તેજ અમારા વૈરીઓને ખુંદી નાખશે.

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, તારાળ્ય નામ સાથે
 ગાવાને, લઉંદન [ગીત]

- ૬૧ હે હૃથર, મારી બૂમ સાંભળ,
 મારી પ્રાર્થનાને કાન ધર
 ૨ મારું હૃદય વ્યકુળ થાય, ત્યારે પૃથ્વીની સ્ત્રીમૃતી
 હું તને હાંક મારીશ;
 ૩ એક મારાથી ઉચો છે, તે પર મને દોરી લઈ જા.
 ૪ કેમકે તું મારે સાર આસરો
 ને વૈરીના મુખથી મળ્યુત જુરજ થયો છે.
 ૫ હું સંવેકાળ તારા મંડપમાં રહીશ;
 તારી પાંખોની કાયામાં હું આશ્રય પામીશ.
 (સેલાહ).

- ૧ કેમકે, હે હૃથર, તેં મારી માનતાઓ સાંભળી છે;
 તારા નામથી બિહીનારાઓને તેં વારસો આપ્યો છે.
 ૨ તું રાખનું આયુષ્ય વધારશે;
 તેનાં વર્ષો ઘણી પેઢીઓ સરખાં થશે
 ૩ તે હૃથરની સન્મુખ સર્વદા રહેશે;
 તેને સલાળવા સાર કૃપા તથા સાચતા સિદ્ધ કરશે.
 ૪ તો દરરોજ મારી માનતાઓ પૂરી કરવાને અર્થે
 હું સદા તારા નામને સ્તવીશ

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, પદ્યનની રીત પ્રમાણે ગાવાને;
 લઉંદન ગીત.

- ૬૨ મારો આત્મા હૃથરમાં રાંત છે,
 તેનાથી માંડે તારણ [છ].
 ૨ તેજ મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગદ છે; હું વધારે નહિ ડગાવાઈશ.
 ૩ ને જન બુકેલી શીત કે ડગી રહેલી વાડ નેવો છે,
 તેના પર તમે સર્વે કયા સુધી ઘડી પડીને
 [તેને] મારી નાખવાનું કર્યો?
 ૪ તેઓ કેવળ તેને તેની એકતાથી ઠેલી પાડવાને
 મસલત કરે છે;
 તેઓ જુઠાઈમાં હર્ષાય છે;
 તેઓ મુખે આશિષ ઉચરે છે, પણ મનમાં રાખ
 દે છે (સેલાહ).
 ૫ મારા આત્મા, તું કેવળ હૃથરમાં રાંત પા;
 કેમકે તેનામાં મારી અપેક્ષા છે.
 ૬ એકલો તે મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગદ છે; હું નહિ ડગાવાઈશ.
 ૭ હૃથરમાં માંડે તારણ તથા ગૌરવ છે,
 મારા સામર્થ્યનો ખડક તથા મારો આસરો હૃથ-
 રમાં છે
 ૮ તમે લોકો, સર્વ સમયે તેનો બરોસો રાખો;
 તેની આજળ તમારું હૃદય રેડો;
 કેવ આપણો આશ્રય છે. (સેલાહ).
 ૯ અરેખર નીચ પંક્તિના માણસો બ્યર્થ છે, ને ઉચ
 પંક્તિના માણસો જુઠા છે;
 તોજતી વેળા તેમનું પલ્લું ઉચુ જશે;
 તેઓ બધા મળીને લુપ્ત કરતાં દલકા છે.
 ૧૦ જુલમ પર બરોસો ન રાખો,
 ને લુદમાં અભિમાન ન કરો;
 ને ધન વધે, તો તે પર જીવ ન ચોંટારો.

૧ હે ધૃતર, તેઓના મ્હોની અદર તેઓની બનિસી
બાળી નાખજે;

હે યદોવાહ, સિદ્ધાંત અધ્યાત્મી સક્ષીઓ પાડજે
૭ તેઓ ઋષ્યપથી વહેતા પાણીની પેઠે જતા રહે,
તેઓ બાણ તાકે ત્યારે તેઓ બુઢા બેવા થાય
૮ ગોઢજાય ને પિગજતી ચિગજતી આવે છે, તેના
બેવા,

ઓનો અધુરે ગએલો ગર્ભ જોણે સૂર્યને જોયો નથી,
તેના [જેવા તેઓ થાય]

૯ તમારા હાલલાને કાઢાને તાપ લાગે ત્યાર પહેલાં,
ગમે તો તેઓ લીલા હોય કે સૂઝા હોય તો પણ,
તે તેમને વટાણિયાથી પસરી લઈ જશે.

૧૦ બહોલા વાળેલો જોઈને ન્યાયી હર્ષાશે;

તે કુટોના રક્તમા પોતાના પગ ધોશે.

૧૧ માટે લોકો કહેશે, ન્યાયીને બહોલા બચિત મળે છે,
ખરેખર પૃથ્વીમા ન્યાય કરનાર ધૃતર છે

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, રામ આલ તાલખેચ દાઉદ, ૪
મિષ્તામ શાઉત્તમ શ્રોકેલા આલસોએ તેને
મારવાને ધરની ઓઢી કોપી, તે વખતડ

૫૮ હે મારા દેવ, મારા યતુઓથી મને ઓઢાવ,
મારા પર ચઢાઈ કરનારાઓથી મને ઉગાર.

૧ જુઢાઈ કરનારાઓથી મને ઓઢાવ,

ને ખુની માણસોથી મને બચાવ.

૨ કેમકે જુઓ, તેઓ મારો પ્રાણ લેવા સતાઈ રહે છે;

પરાક્રમીઓ મારી સામે એકઠા થાય છે;

હે યદોવાહ, આ મારા ઉદવધન કે મારા પાપને
લીધે છે, એમ નહિ

૪ [મારો] કઈ પણ હોય ન જતા તેઓ દોડી આવીને
તૈયારી કરે છે;

મને સહાય કરવાને જગ ને જો.

૫ હા, ઓ હૈન્યોના યદોવાહ દેવ, ઇસ્રાએલના દેવ,
તું સર્વ વિદેશીઓને જોઈ લેવાને જાજ;

કોઈ પણ કુટ અપરાધીઓ પર તું દયા કરીશ મા.
(સેલાહ)

૧ તેઓ સધ્યાકાળે પાછા આવે છે, તેઓ કુતરાની
પેઠે ધુરકે છે,

ને નગરની આસપાસ ફેરા ખાય છે.

૨ જુઓ, તેઓ મ્હોમાથી શીજી કાઢે છે;

તેઓના દોડામા વરવારે છે,

કેમકે કોણ સાબજનાર છે? [એવું તેઓ બોલે છે]

૮ પણ હે યદોવાહ, તું તેઓને હસી કાઢશે,

તું સર્વ વિદેશીઓની મરકરી કરશે

૯ હે મારા સામર્થ્ય, કુ તારી વાટ જોઈશ,

કેમકે ધૃતર મારો ઉઘો ગઢ છે.

૧૦ મારા પર કૃપા કરનારો ધૃતર મને મળશે;

ધૃતર મારા યતુઓને [મારી ઇચ્છા] પ્રમાણે
ચએણ મને બેવા દેશે.

૧૧ તેઓને મારી નાખીશ મા, રખેને મારા લોક બુઢી
જાય;

હે ધૃતર, અમારી ઠાલ,

તારી શક્તિવડે તેઓને વિખેરી નીચા પાડી નાખ

૧૨ તેઓના મુખના પાપને લીધે, તેઓના હોઠાના
ચપ્પોને લીધે,

ને તેઓ ને શાપ દે છે, ને ને જીવું બોલે છે,
તેને લીધે

તેઓ પોતાના અર્ધમા કસાઈ પડે

૧૩ કાપે કરીને તેઓના નાશ કર, નાશ કર, કે તેઓનું
મળ જાય;

ને તેઓને જણાવ કે, પૃથ્વીની સીમા મુખી

ધૃતર ચાકુળમા સંભળ કરે છે (સેલાહ).

૧૪ અને સાંભળે તેઓ પાછા આવે, તેઓ કુતરાની
પેઠે ધુરકે,

ને નગરની આસપાસ ફેરા ખાય

૧૫ તેઓ ખાવા ચાર રખડતા ફરશે,

ને તુમ નાહિ થાય તો આખી શત રહેશે

૧૬ પરંતુ તું તારી શક્તિ વિષે ગાઈશ,

હા, કુ સકળે તારી કૃપા વિષે હર્ષનાદ કરીશ;

કેમકે તું મારો ઉઘો ગઢ,

ને સકળને દિવસે મારો આશ્રય, ધરો છે.

૧૭ હે મારા સામર્થ્ય, કુ તારા રતોત્રો ગાઈશ;

કેમકે ધૃતર મારો ઉઘો ગઢ, મારા પર કૃપા કરનાર
દેવ છે.

મુખ્ય ગવૈયાને સાર, રામ સુરજન-એકદય; શિખામણને
અર્થે દાઉદનું મિષ્તામ તે અરામ નાહુરાઈમ તથા
અરામ-સેલાહ સાથે લઈએ, ને યોઆબે પાણ કરીને
ખારન નીચાણમા અદામના બાર હુબર આલસ
માઠા, તે વખતડ.

૬૦ હે ધૃતર, તે અમને તજી દીધો, તથા પાપ-
માલ કરી નાખ્યા છે

- ૧ કોપાયમાન થયો છે; ફરીથી અમને સ્થાપ.
 ૨ તે દેશને ધુલવ્યો છે, તે તેને ચીરી નાખ્યો છે;
 ૩ તેના ચીરાને હું સમાર, કેમકે તે કાપે છે.
 ૪ તે તારા લોકોને કઠીણ પ્રસંગો દેખાયા છે,
 તે અમને લઘુડિયાંથી દ્વાદશરસ પાચે છે.
 ૫ તે તારી બિહીક રાખનારાઓને ધ્વજ આપી છે,
 એ માટે કે તે સત્યને અર્થે ઉઠી કરાય. (સેવાદ).
 ૬ તારો પ્રિય છુટી નય,
 માટે તારા જમણા હાથથી તારણ કરીને મને
 ઉત્તર દે.
 ૭ હૃદયર પોતાની પવિત્રતાએ બાદ્યો છે, હું હર્ષાધરા,
 હું રાખેમને વહેચીરા, ને સુકોથનું નીચાણ વહેચી
 આપીરા.
 ૮ ગિલઆદ માંડે છે, ને મનાશોહ માંડે છે,
 વળી એકાધમ મારા માથાને ટોપ છે;
 યહુદાહ મારો રાજવંદ છે.
 ૯ મોઆબ મારો કળશિયો છે;
 અહોમ ઉપર હું માંડે ખાસહ નાખીરા;
 હે પલેશેથ, મારે લીધે બૂમ પાડ
 ૧૦ મોરચાબધ નગરમાં કોણુ મને લાવશે ?
 અહોમર્મા મને કોણુ દોરી લઈ જશે ?
 ૧૧ હે હૃદયર, તેં થું અમને તણ દીધા નથી ?
 ને અમારાં સૈન્યોની સાથે તું નિકળતો નથી
 ૧૨ વૈરીની સામે અમને સહાય કર;
 કેમકે માણસે કરેલો બચાવ બ્યર્થ છે.
 ૧૩ હૃદયર વડે અમે પરાક્રમ કરીશું;
 ને તેજ અમારા વૈરીઓને ખુંદી નાખશે.

- ૫ કેમકે, હે હૃદયર, તેં મારી માનતાઓ સંભળી છે;
 તારા નામથી બિહીનારાઓને તેં વારસો આપ્યો છે.
 ૬ તું રાખનું આયુષ્ય વધારશે;
 તેનાં વર્ષો ઘણી પેઢીઓ સરખાં થશે
 ૭ તે હૃદયરની સન્મુખ સર્વદા રહેશે;
 તેને સલાબવા સાથે કૃષા તથા સત્યતા સિદ્ધ કરશે.
 ૮ તેા દરરોજ મારી માનતાઓ પૂરી કરવાને અર્થે
 હું સદા તારા નામને સ્તવીશ

મુખ્ય મૈત્રીને સ્મર, ચક્રવર્તીની રીત પ્રમાણિ માવાને;
 સર્વદા ગીત.

- ૬૨ મારો આત્મા હૃદયરમાં રાત્ત છે,
 તેનાથી માંડે તારણ [છે].
 ૨ તેજ મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગઢ છે; હું વધારે નહિ ડગાવાઈશ.
 ૩ ને જન બુકેલી ભીંત કે ડગી રહેલી વાડ ભેગા છે,
 તેના પર તમે સર્વ ક્યાં સુધી ઉટી પડાને
 [તેને] મારી નાખવાનું કરશો ?
 ૪ તેઓ કેવળ તેને તેની એકતાથી ડહી પાડવાને
 મસલત કરે છે;
 તેઓ ભૂકાઈમાં હર્ષાય છે;
 તેઓ મુખે આશિષ ઉચરે છે, પણ મનમાં રાખ
 દે છે. (સેવાદ).
 ૫ મારા આત્મા, તું કેવળ હૃદયરમાં રાત્ત થા;
 કેમકે તેનામાં મારી અપેક્ષા છે.
 ૬ એકલો તે મારો ખડક તથા તારણ છે;
 તે મારો ગઢ છે; હું નહિ ડગાવાઈશ.

- ૧૧ ધૃત્યર એક વાર બોલ્યો છે,
આ વાત મેં બે વાર સાંભળી છે;
કે સામર્થ્ય ધૃત્યરનું છે;
૧૨ વળી, હે પ્રભુ, કૃપા તારીજ છે;
કેમકે તું દરેક માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો
વાળી આપે છે

દાઉદ્દ ગીત, તે યજુરદાહના અરણ્યમ હતા તે વખતનું.

૬૩ હે ધૃત્યર, તું મારો દેવ છે, હું વહેલો તને
રોધીશ,

જ્યાં પાણી હોતું નથી, એવા સુકા તથા ખેદજનક
દેશમાં,

તારે સાથે મારો આત્મા વરસે છે, મારો દેહ તારે
વારસે તલપે છે

૨ તેથી તારૂં સામર્થ્ય તથા કૌરવ બેવાને માટે,
મેં પવિત્રસ્થાનમાં તારી બાજી બેસી છે

૩ કેમકે તારી કૃપા જીવન કરતાં સારી છે,
મારા હોઠો તારી પ્રશંસા કરશે.

૪ આવી રીતે હું મરણપર્યંત તને ધન્ય કહીશ;
હું તારે નામે મારા હૃદય બેસીશ

૫ બિહાના પૃથ્વિ મને સાદ આપે છે,
અને હું રાતના પીહોરમાં તારૂં ક્યાંય ધરૂં છું ત્યારે,

૬ જાણે કે મર્યાદા તથા મેદથી મારો આત્મા વૃક્ષ થશે;
ને હવિત હોઠોએ મારૂં મુખ તને રતવશે;

૭ કેમકે તું મારો સહાયકારી થયો છે,
ને હું તારી પાખોળી હાથમાં હર્ષાધરા

૮ મારા આત્માએ તારો કેડો પકડ્યો છે,
તારી જમણી હાથ અને ઉચ્ચ રાખે છે

૯ પણ જેઓ મારા આત્માનો નાશ કરવા શોધે છે,
તેઓ ધરતીની ઉડા ખાઈઓમાં જશે

૧૦ તેઓ તરવારને સ્વાધીન કરશે,
તેઓ શિયાળોનું બંધ થઈ જશે

૧૧ પરંતુ રાત ધૃત્યરમાં આનંદ કરશે;
દરેક જો તેના સમ ખાય છે, તે વડાઈ કરશે,
કેમકે જીવું બિલનારાના મ્હો બધ કરાશે

મુખ્ય સંવેદનને સાર, દાઉદ્દ ગીત

૬૪ હે ધૃત્યર, મારી ફરિયાદનો સાદ સાબળ,
સાનુના બચથી મારો જીવ જગ્યાવ

૨ હુંડાઈ કરનારાઓના કાવતરાથી,
અન્યાય કરનારાઓના દુલ્લહથી અને સત્તાડ.

૩ તેઓએ વરવારની જેટ તેમની જલ ધરી છે,
ને તેઓએ બાણ, એટલે વાગ્યાણ, તાડ્યા છે;

૪ કે તેઓ ગુપ્ત ઠેકાણામાં ઉત્તમ માણસને મારે;
તેઓ તેને એકાએક મારે છે, ને બિહીતા નથી.

૫ તેઓ બુંદી ધારણમાં પોતાને દંડ કરે છે;
ગુપ્ત પાસ નાખવા વિષે તેઓ મસલત કરે છે;

તેઓ કહે છે, કાણ અમેને જોશે.

૬ તેઓ દુષ્ટ કર્મો શોધી કાઢે છે; તેઓએ ચંદ્રના
ધૃતી યુક્તિ થોડા છે;

ને તેઓમાંના દરેકના જેટનો વિચાર તથા હૃદય
ઉડા છે

૭ પણ ધૃત્યર તેઓને બાણ તાકી મારશે;

તેઓ એકાએક પાયલ થઈ જશે

૮ એમ તેઓ ઠાકર ખાશે; તેમની જલ તેઓને
નડશે;

જેઓ તેમને જોશે, તેઓ સર્વ માર્યું ધુણાવશે.

૯ પણ સર્વ માણસ બિહીશે;

ને તેઓ ધૃત્યરનાં કૃત્ય પ્રગટ કરશે,

ને તેના કામ વિષે સમજણથી વિચાર ચલાવશે

૧૦ ન્યાયીઓ યહોવાદમાં આનંદ કરશે, ને તેના પર
બોરોસો રાખશે,

ને હૃદયના સર્વ ચર્ચાઓ વડાઈ કરશે.

મુખ્ય સંવેદનને સાર, ગીત દાઉદ્દ ગીત

૬૫ હે ધૃત્યર, તારે માટે સિયોનમાં સ્થિતિ
સિદ્ધ કરેલી છે;

ને તારી આમળ માનતા પૂરી કરાશે

૨ હે પ્રાર્થનાના સાબળનાર,

તારી પાસે સર્વ લોક આવશે.

૩ જુદાઈની વાતો મારા પર જન્ય પામે છે;

અમારા ઉદ્ધવનો તું નિવારશે

૪ જોને તું પસંદ કરીને પાસે લાવે છે,

કે તે તારા આગળમાં વસે, તેને ધન્ય છે

અને તારા ધરની,

એટલે તારા પવિત્ર મંદિરના પવિત્રસ્થાનની ઉત્તમ-

તાથી વૃક્ષ થઈ

૫ ન્યાયકરણથી તું આશ્ચર્યકારક વાતો વડે અમને
ઉત્તર દેશે,

હે અમારા તારણના દેવ;

તું પૃથ્વીની સર્વ સીમાનો

- તથા દૂર સમુદ્રોને આશ્રય છે.
 ૬ તેણે પોતાને બધે પર્વતોને સ્થાપ્યા ;
 તે પરાક્રમે ઘેરાયલો છે
 ૭ તે સમુદ્રોની ગર્જના, તેઓના મોનઓની ગર્જના,
 શાંત કરે છે,
 ને લોકોનું હુલ્લડ [પણ શાંત પાડે છે].
 ૮ પૃથ્વીની સીમના રહેનારાઓ પણ તારાં ચિન્હોથી
 બિંદે છે ;
 ૯ સૂર્યોદય તથા સૂર્યાસ્તનાં સ્થળોને હાર્ણિત કરે છે
 ૧૦ તે પૃથ્વીની મુદ્દાકાંત લે છે, ને તેને સ્થિર છે ;
 તેને ઘણી સફળ કરે છે ;
 ઇશ્વરની નદી પાણીએ ભરેલી છે ;
 ૧૧ તેઓને સાફ ધાન્ય સિદ્ધ કરે છે કેમકે તે પ્રભાણે
 તે પૃથ્વીને તૈયાર કીધી છે.
 ૧૨ તે તેના ચાસોને પુષ્કળ પાણી પાચે છે ;
 તે તેના ઉમરાઓને સપાટ કરે છે ;
 તે ગ્રાપણથી તેને નરમ કરે છે ;
 તેના ઉગાવવાને તે આશીર્વાદ આપે છે.
 ૧૩ તે તારા ઉપકારથી વર્ષને આબાદી બળે છે ;
 ને તારી વાટોમાંથી પુષ્ટિ ટપકે છે.
 ૧૪ અરણ્યના ચરાઓ પર તેઓ ટપકે છે,
 ને ટકરીઓ હાથથી ઘેરાયલી છે ;
 ૧૫ વળી ચરાઓ ટોળાઓથી વેશિત છે ;
 નીચાણે પણ ધાન્યથી દંઠાયલાં છે ;

- તેઓ પગે ચાલીને નદી પાર ગયા ;
 ત્યાં આપણે તેનામાં આનંદ કીધો.
 ૭ તે પોતાને પરાક્રમે સદા રાજ્ય કરે છે ;
 તેની આંખો દેશભૂતિઓને નિહાળે છે.
 બંદ ઉઠાવનારાઓ પોતાને હયા ન કરે. (સેલાહ).
 ૮ તમે લોકો, આપણા ઇશ્વરને સ્તુત્ય માનો,
 ને તેના સ્તવનનો સાદ સમજાવો ;
 ૯ તે આપણા આત્માને જીવનમાં રાખે છે,
 ને આપણા પગને સરકવા દેતો નથી.
 ૧૦ કેમકે, હે ઇશ્વર, તેં અમને પારખ્યા છે ;
 જેમ રૂપ કસાય છે તેમ તેં અમને કસ્યા છે.
 ૧૧ તેં અમને બળમાં પાડ્યા ;
 તેં અમારી કમરો પર ત્રાસદાયક બાળે મૂક્યા.
 ૧૨ તેં અમારાં માથાં પર માણસોને રવારી કરાવી ;
 અમે અગ્નિ તથા પાણીમાં ઘડને ચાલ્યા,
 યજ્ઞ તેં અમને ઠાઠી લાવીને સમૃદ્ધિમાં પહોંચાડ્યા.
 ૧૩ દહનીયાર્પણો લઈને હું તારા પરમાં આવીશ ;
 હું તારી આજળ મારી માનતાઓ પૂરી કરીશ ;
 ૧૪ જે મારા હોઠોએ ઉચ્ચાર્યું,
 ને સંકટમાં જે મારે મુખ બોલ્યું, તે [હું પૂરે કરીશ].
 ૧૫ પુષ્ટ જનાવરનાં દહનીયાર્પણો મેઠાઓના ધૂપ સાથે
 હું તારી આજળ ચઢાવીશ ;
 ૧૬ હું બકરાં સુધ્ધાં ગોધા ચઢાવીશ. (સેલાહ).
 ૧૭ હે ઇશ્વરથી બિહીનારાઓ, તમે સર્વ આવીને
 'ઓતો

૨૦ ઇશ્વર, તેજ આપણે સાચું તારણનો દેવ છે,
ને મરણથી છુટવાના માર્ગો યહોવાહ પ્રભુ પાસે છે
૨૧ પ્રભુ ઇશ્વર ચોતાના ચતુર્થોનું માથું ફેંદી નાખશે,
જય પાપમા ચાલનારની ફેશવાળી બાપરી તે
[ફેંદી નાખશે]

૨૨ પ્રભુએ કહ્યું, હું બાશાનથી પાછા લાવીશ,
હું સમુદ્રના ઉડાણોમાંથી પાછા લાવીશ,
૨૩ એ માટે કે તું તારો પગ રક્તમાં બાળે,
ને તારા કુતરાઓની ઇબને રાતુઓનું બક્ષ મળે
૨૪ હે ઇશ્વર, તેઓએ તારી સ્વામી જોઈ છે, મારા દેવ,
મારા રાતના પવિત્રસ્થાનમાં જનારી સ્વામી
તેઓએ જોઈ છે
૨૫ અમારી ગાયકો ચાલતા હતા, પછવાડે વાળં વગા
ફનારા ચાલતા હતા,
[તેઓ] કંઈ વગાડનારી કન્યાઓ મધ્યે ચાલતા

ઇસ્રાએલ ઉપર તેનો વૈભવ છે,
ને આકારોમાં તેનું પરાક્રમ છે
૨૫ હે ઇશ્વર, તું તારા પવિત્રસ્થાનમાં બચકારક જી,
ઇસ્રાએલનો દેવ તે [ચોતાના] લોકોને સામધ્યે
તથા બળ આપે છે
ઇશ્વરને ધન્ય હોલો

ગુરુત્વ મલેયાને સાર રામ રોશાત્રીમ, કાઉદત [ગીત]

૬૯ હે ઇશ્વર, મને તાર,
કેમકે મારા પ્રાણ સુધી પાણી ચઢી આવ્યું છે,
૨ હું ઉડા કાચડમાં ફૂલું છું, કે જ્યાં ઉભા રહેવાનું
મળતું નથી,
હું પાણીના ઉડાણમાં આવ્યો છું, કે જ્યાં મોત
મને ફૂલાવે છે
૨ હું ખૂસ પાડતા ચાકી ગયો છું, મારૂં ગળું સુકાઈ

ને છાકડાઓ મારા વિષે સસડા ગાય છે.
 ૧૨ પંડ, હે યદોવાદ, મારી પ્રાર્થના માન્યકાળમાં
 તારી આગળ છે;
 હે ઇશ્વર, તારી પણી કૃપાએ,
 તારા તારણની સત્યતામાં મને ઉત્તર દે
 ૧૪ ક્રીચડમાંથી મને કાઢ, ને મને હુળવા ન દે;
 મારા દ્વેષીઓથી ને પાણીના ઉડાણમાંથી હું બચી
 નહ.
 ૧૬ પાણીની રેલ મને ન હુળાડે,
 ને ઉડાણ મને બળી ન બંધ;
 ને ખાડો મારા પર તેનું મઠો બંધ ન કરે.
 ૧૮ હે યદોવાદ, મને ઉત્તર દે, કેમકે તારી કૃપા
 ઉત્તમ છે;
 તારી કામળ દયાની પુષ્કળતા પ્રમાણે મારી બાણી

૨૦ તું તેઓના અન્યાય પર અન્યાય વધારે;
 ને તારા ન્યાયીપણામાં તેઓ ન આવે
 ૨૮ તેઓ છવનના પુસ્તકમાંથી ભુસી નખાય,
 ને ન્યાયીઓની સાથે તેઓ ન નોંધાય
 ૯ પણ હું તો દીન તથા દુઃખી છું;
 હે ઇશ્વર, તારૂં તારણ મને ઉગ્ર કરે
 ૨૦ હું ગીત ગાઉંને દેવના નામને સ્તવનીશ,
 ને હું ઉપકારરૂઢિથી તેને મોટા માનીશ.
 ૩૧ અને તે [સેવા] ગોધા કરતાં, શિંગડાં તથા ખરી-
 વાળા બળદ કરતાં,
 યદોવાદને પસંદ પડશે
 ૩૨ દીન જનો તે ભેષ્ટને આનંદ પામ્યા છે;
 ઇશ્વરના શોધનારાઓ, તમારાં હૃદયો છવતાં રહે.
 ૩૨ કેમકે યદોવાદ દરિદ્રીઓનું સાંભળે છે,

- ૭૧ હે યહોવાહ, હુ તારા પર ભરોસો રાખુ છું,
હુ કદી ન લજવાઈ
૨ તારા ન્યાયી પક્ષાએ મને છોડાવ તથા બચાવ;
મારી તરફ વળીને કાન ધર, ને માફ તારણ કર
૩ તું મારા રહેવાને માટે જઈ યા, કે જ્યાં હું નિત્ય
જઈ રાઉં;
તેં મને તારવાને આજ્ઞા આપી છે,
કેમકે તું મારો ખડક તથા કિલ્લો છે.
૪ હે મારા દેવ, હું ટળા હાથમાથી,
અન્યાયી તથા દૂર માણસના હાથમાથી મને બચાવ.
૫ કેમકે, હે પ્રભુ યહોવાહ, તું મારી આશા છે;
મારી જીવાનીથી મારો ભરોસો [તું છે].
૬ હુ ગર્ભસ્થાનમા હતો, ત્યારથી તેં મને નિભાવી
રાખ્યો છે;
મારી માતા ઉદરથી મને કાઢનાર તું જ છે;
હું નિત્ય તારી રક્તિ કરીશ.
૭ હુ ધણાઓને આનંદ આપેલો જેઓ દેખાઈ હું;
પણ તું મારો મજબૂત આસરો છે
૮ તારા સ્તવનથી માફ મુખ ભરપૂર થયો,
ને આખો દિવસ તારા ગૌરવની વાતથી ભરપૂર થયો.
૯ ઉદ્ધારવાને સમયે મને મૂકી ન દે;
મારી શકિત ખુટે ત્યારે મને ન ત્યાગ
૧૦ કેમકે મારા શત્રુઓ મારી ચર્ચા કરે છે;
ને મારો પ્રાણ લેવાને જોયો તાકે છે તેઓ માહો-
માહે મસલત કરે છે.
૧૧ તેઓ કહે છે, ઇશ્વર તેને તણ દીધો છે;
પાછળ દોડીને તેને પકડી પાડો, કેમકે છોડાવનાર
કોઈ નથી.
૧૨ હે ઇશ્વર, મારાથી દૂર ન યા;
હે મારા દેવ, મને સહાય આપવા ઉતાવળ કર.
૧૩ મારા આત્માના વૈરીઓ લજવાય તથા નારા પામે;
મારો ઉપદ્રવ ચોપનારા નિંદા તથા અપમાનથી
હાથ નથી
૧૪ પણ હું નિત્ય આશા રાખીશ,
ને તારૂં સ્તવન અધિકારીક કરીશ
૧૫ માફ મુખ આખો દિવસ તારા ન્યાયીપણા વિષે
[તથા] તારા તારણ વિષેની વાતો પ્રગટ કરશે;
કેમકે હું [તેઓની] સખ્યા જીજ્ઞાસુ નથી
૧૬ હું પ્રભુ યહોવાહના પરાક્રમી કામો સહિત આવીશ;
હું તારા, કેવળ તારાજ, ન્યાયીપણાનું વર્ણન કરીશ

- ૭૨ હે દેવ, મારી જીવાનીથી તેં મને રાખ્યો છે;
ને અત્યાર સુધી હું તારા ચમત્કારો પ્રગટ કરતો
આવ્યો છું
૧૦ હે દેવ, હું ધરડો ને પળિયાવાળો યાદ ત્યારે પણ
મને મૂકી ન દઈશ;
હું આવવી પેદીને તારૂં જળ જીજ્ઞાસુ,
ને સર્વે આવનારાઓને તારૂં પરાક્રમ પ્રગટ કરી,
ત્યાં સુધી મારો ત્યાગ ન કરીશ
૧૧ હે દેવ, તારૂં ન્યાયીપણુ પણ જહુ ઉમદા છે;
હે ઇશ્વર, તેં મોટાં કામો કીધા છે, તારા સરખો
કોણ છે!
૧૨ તે અગ્નિને ધણા તથા બિદ્યનક સહો દેખાઈ છે,
તું અમને ફરીથી સંજવ કરશે,
ને પૃથ્વીના ઉડાણથી તું અમને પાછા કાઢી લાવશે.
૧૩ તું મારું મહત્વ વધાર,
ને ફરીને મને દિવાસો આપ
૧૪ સનારવડે હું તારૂં સ્તવન કરીશ,
હે મારા દેવ, હું તારી સત્યતાને સ્તવિય;
હે ઇશ્વરોબના પવિત્ર [દેવ],
પીણાવડે હું તારા સ્તોત્રો ગાઉંશ
૧૫ હું તારી રક્તિ કરીશ, ત્યારે મારા હોડા હર્ષના
પીકાર કરશે,
ને મારો આત્મા, જોના તે ઉદ્ધાર કર્યો છે, તે
ધણી હર્ષારો
૧૬ મારી જીજ્ઞાસુ આખો દિવસ તારા ન્યાયીપણા
વિષે વાત કરશે,
કેમકે માફ જહુ ચોપનારાઓ લજવાયા તથા અલ-
સાથ ગયા છે

મુદેશ્વર ગીતા.

- ૭૨ હે ઇશ્વર, ઇનસાફ કરવાનો તારો અધિકાર
તું સંભળે આપ,
ને રાજના પુત્રને તારૂં ન્યાયીપણુ દે
૨ તે ન્યાયીપણાથી તારા લોકનો ન્યાય,
ને ઇનસાફથી તારા દીનોનો ઇનસાફ કરશે.
૩ પવિત્ર તથા હુઝરો ન્યાયીપણુ કરીને
લોકોને શાંતિ આપશે
૪ તે લોકોમાના દીનોનો ન્યાય કરશે,
તે દરિદ્રીઓના દીકરાઓને તારશે,
ને જીવનમારને છુદી નાખશે

- ૫ સુરજ તથા ચદ્ર રહેશે
ત્યાં સુધી તેઓ પેઢી દર પેઢી વારી બિહીક રાખશે.
૬ જેમ કાપેલા પાસ પર વરસાદ પડે છે,
જેમ પૃથ્વીને સિયવનારાં ઝાપટાં થાય છે, તેમ તે
ઘતરી આવશે
૭ તેના દિવસોમાં ન્યાયીઓ ખીલશે,
ને ચદ્ર જતો રહે, ત્યાં સુધી શાંતિ પુષ્કળ થશે.
૮ વળી તે સમૃદ્ધથી સમૃદ્ધ સુધી,
ને નદીથી તે પૃથ્વીની સીમા સુધી રાજ્ય કરશે.
૯ અરણ્યવાસીઓ તેની આજળ નમશે,
ને તેના રાત્રીઓ ધૂળ ચાટશે
૧૦ વાશોંશના તથા બેટોના રાજાઓ ખંડણી આપશે,
શેખા તથા સેખાના રાજાઓ નજરાણાં કરશે.
૧૧ હા, સર્વ રાજાઓ તેની આજળ પ્રણામ કરશે;
સર્વ વિદેશીઓ તેની સેવા કરશે
૧૨ કેમકે દરિદ્રી હાંક મારે ત્યારે તે તેને ઊડાવશે;
ને કુઃખિત, જેનો કોઈ મદદગાર નથી તેને તે
બચાવશે
૧૩ તે અબળ તથા દરિદ્ર ઉપર દયા કરશે,
ને દરિદ્રીઓના આત્માઓનું તારણ કરશે.
૧૪ જીલ્લમ તથા બળાકારમાંથી તે તેઓના આત્મા-
ઓને ખડી ઘેરે;
ને તેની દૃષ્ટિમાં તેઓનું રક્ત મૂલ્યવાન થશે;
૧૫ ને તેઓ છવશે, ને તેને રોળાનું સોનું અપાશે;
ને તેના લોકમાં પ્રાર્થનાઓ નિત્ય કરાશે;
ને આખો દિવસ તે ધન્ય મનાશે.
૧૬ દેશમાં પવેતાના શિખરો પર પુષ્કળ ધાન્ય થશે;
તેનું ફળ લખાનેજની પેઠે ઝુલશે;
ને નજરમાં રહેનારાઓ જુમિના પાસની પેઠે વધશે.
૧૭ તેનું નામ સર્વદા રહેશે;
સર્વ તપે ત્યાં સુધી તેનું નામ ટકશે;
ને તેનામાં લોકો આરાધના પામશે;
સર્વ દેશભક્તિઓ તેને ધન્ય કહેશે.
૧૮ ચંદ્રોવાદ દેવને, ઇસ્રાએલના દેવને ધન્ય હોય,
એકલો તેજ આશ્ચર્યકારક કામે કરે છે;
૧૯ ને સર્વકાળ સુધી તેના ઝેરવળી નામને ધન્ય હોય;
ને આખી પૃથ્વી તેના મહિમાએ ભરપૂર થાશે.
આમેન ને આમેન
૨૦ વિદ્યાર્થીના યુવ દાર્દની ગર્વનાઓ સમગ્ર વર્ષ છે.

આસાફન ચીત.

૭૩

- ઇસ્રાએલને, જેઓનું હૃદય શુદ્ધ છે તેઓને,
ઇશ્વર ખરેખર પરીપકારી છે.
૨ પણ મેં તો મારે પગે લગભગ ઠોકર ખાધી હતી,
હું પગલાં ભરતાં લગભગ લપસી ગયાં હતો.
૩ કેમકે જ્યારે મેં દુષ્ટોની સમૃદ્ધિ જોઈ,
ત્યારે મેં અર્ધિઓની અદેખાઈ કીધી
૪ કેમકે મરણ સમયે તેમને વેદના ધતી નથી;
પણ તેઓનું બળ દંડ રહે છે
૫ અનુબ્યભનાં દુષ્ટો તેમના પર આવતાં નથી,
ને બીભ્ષાની પેઠે તેઓ પીડા પામતા નથી.
૬ માટે તેઓને ગર્વ કંઠા જેવો છે;
વજ્રની પેઠે જીલ્લમ તેઓને ઠાંકે છે.
૭ પુષ્ટિને લીધે તેઓની આંખો ફાટકી ને ફાટકી
રહે છે;
મનકામના કરતાં તેમની પાસે વધારે છે.
૮ તેઓ વિદે છે ને જીડાઈમાં જીલ્લમની વાત કરે છે;
તેઓ યોગદાશી બોલે છે
૯ તેઓએ પોતાનું મોઢું આકારીમાં રાખેલું છે,
ને પૃથ્વીમાં તેઓની છબ આલવી કરે છે.
૧૦ એ માટે તેના લોક અહીં પાછા આવે છે;
ને તેઓ ઉલ્લાસ પાછી પી નાચે છે
૧૧ અને તેઓ કહે છે, ઇશ્વર કેવી રીતે બાણે ?
ને પરાસ્પરમાં જ્ઞાન છે છું ?
૧૨ જીઓ, દુષ્ટો તો એવા છે,
ને હુમેશા શાંતિમાં રહીને તેઓ ધન વધારે છે
૧૩ અખિત મેં અમથુ મારે હૃદય શુદ્ધ કીધું છે,
ને નિદાપપણમાં મારા હાથ ધોયા છે;
૧૪ કેમકે આખો દિવસ હું પીડાયા કરું છું,
ને દર સવારે મને શિક્ષા થયા કરે છે
૧૫ જો મેં કહ્યું હોત કે, હું આ પ્રમાણે બોલીશ,
તો, જીઓ, હું વારા લીકરાઓની પેઢીને વિશ્વાસ-
ધાત કરેલ.
૧૬ આ સમજવાને માટે મેં જ્ઞારે વિચાર કીધો,
ત્યારે એ વાત મને કષ્ટ માન લાગી,
૧૭ જ્યાં સુધી કે ઇશ્વરના પવિત્રરચનામાં જઈ
એ તેઓનો અત ધ્યાનમાં લીધો.
૧૮ અખિત હું તેઓને લપસણી જગ્યામાં મૂકે છે;
હું તેઓને વિનાશમાં પાડી નાખે છે.
૧૯ તેઓ એક દાણમાં કેવા નદ થાય છે !

તેઓ ધક્કથી છેક નારા પામેલા છે
૨૦ માણસના ભગવાન જેમ સ્વતઃ [હૃદ ન હૃદ થઈ
ભય છે]

૧ તેમ, હે પ્રજા, તું ભૂ બિને તેઓની પ્રતિમાને દુઃખ
કરશે

૨૧ કેમકે માત્ર હૃદય વ્યાકુળ થયું.

ને માત્ર કલ્પલુ દાઝ્યું,

૨૨ હું એવો જરણુહિનો તથા અજ્ઞાન હતો,

કે હું તારી આગળ પછી [જેવો] હતો

૨૩ પરંતુ હું નિત્ય તારી પાસે જાઉં છું,

તેં મારો જમણો હાથ ઝાલ્યા છે

૨૪ હું તારી સલાહ મને દોરી જશે,

ને પછી મને મહિમામાં લઈ લેશે.

૨૫ તારા વિના આકાશમાં મારો કોણ છે?

ને પૃથ્વી પર મારો ઇચ્છિત બીજો કોઈ નથી

૨૬ માત્ર રાત્રી તથા હૃદય ક્ષય પામે છે,

તો પછી સર્વકાળ સુધી ઇશ્વર મારા હૃદયનો મઠ

તથા મારો દિરસો છે

૨૭ કેમકે, જુઓ, તારાથી જ્યોત વેગળા છે તેઓ

નારા પામશે,

જ્યોત વધી જઈને તને મુખી દે છે, તેઓને તું નષ્ટ

કરે છે

૧૮ પછી ઇશ્વર પાસે આવવું, તેમાં માત્ર કલ્યાણ છે,

મેં પ્રજા યહોવાદને મારો આશ્રય કીધો છે,

એ માટે કે હું તારા સર્વ કૃત્યો પ્રમદ કરું

આસ કૃત્ય મારકેલ

૭૪ હે ઇશ્વર, તેં અમને સદાને માટે કેમ તણ
કીધો છે?

તારા આરાના યેદા વિરૂદ્ધ તારા કોપનો કુમારો
કેમ થઈ છે?

૨ તારી જે મઠણી તેં પૂર્વ જરીદ કરી છે,

જેને તેં તારા વતનનું કૂળ થવાને ખાદી લીધી છે,

તેને સમાર,

૩ વળી સિંચેન પર્વત જ્યાં તું રહ્યા છે, તેનું સ્મરણ કર

૪ હૃમેશના ખાડિયેર તરફ પગલા ભર,

તારા પવિત્રસ્થાનમાં શત્રુએ બધું બગાડ્યું છે

૫ તારી સ્ખામ્કયે તારા શત્રુએ ગાજ્યા છે,

તેઓએ નિશાપ્તિએને સાથ પોતાના નિશાણે દબા

કીધો છે

૧ યોગી જાગી પર કુહાડા ઉમામનારોના જેવા
તેઓજણાયા

૨ અને હવે તેઓ કુહાડીઓ તથા હવોડાથી

તેનું વખામ નક્કીદાર કામ તોડી નાખે છે

૩ તેઓએ તારા પવિત્રસ્થાનને આમ લગાદી છે,

તેઓએ તારા નામનું રહેઠાણ જમીન સુધી બધ

કીધું છે

૪ તેઓએ મનમાં ધાર્યું કે તેઓને તમામ તોડી

પાડીએ,

કેદના સર્વ સભ્યસ્થાને તેઓએ આજી નાખ્યા છે

૫ અમે અમારા ચિન્હોને જોતા નથી,

અવિશ્વવાદી કોઈ રહ્યો નથી,

ને [આવું] ક્યા સુધી [ચાલશે], તે વિશે બધું

નાર અમારામાં કોઈ નથી

૬ હે ઇશ્વર, વેરી ક્યા સુધી મેહેણા મારશે?

હું શત્રુ હમેશ તારા નામની નિંદા કરશે?

૭ હું તારો હાથ હા, તારો જમણો હાથ, કેમ પાછો

ખેંચે છે?

તેને ઇરમાથી કાઢી તેમનો નારા કર

૮ તો પછી પુરાતન કાળથી ઇશ્વર મારો રામ છે,

પૃથ્વી મધ્યે તારણ કરનાર તેજ છે

૯ તેં તારા સામર્થ્ય સમુદ્રના ભાગ પાક્યા,

તેં ખાણીમાં મહા મત્સ્યાના માથા ફેંદી નાખ્યા

૧૦ તેં મજરમચ્છાના માથાના કંઠે કંકડા કીધા

તેં તેને અરવંદાસીએને ખાવાને સાથ આપ્યો

૧૧ ઝરાઓ તથા નાળાઓમાં તેં રસ્તા પાક્યા,

તેં નિરંતર વહેનારી નદીએને મુકાવી નાખી

૧૨ દહાડો તારો છે, રાત પછી તારી છે,

અજવાળું તથા સૂર્ય તેં સિદ્ધ કીધો છે

૧૩ તેં પૃથ્વીની સર્વ સીમે સ્થાપી છે,

તેં ઉનાળાને તથા શિયાળાને ઠરાવ્યા છે

૧૪ હે યહોવાદ, શત્રુઓએ મેહેણા માર્યા છે

ને મૂખે લોકોએ તારા નામની નિંદા કીધી છે

સ્મરણ કર

૧ તારા હોલાનો આત્મા આપદને સોપી ન દે,

તારા દીનેના છપનને તું કદી ન વિસર

૨ કાર પર તું ધ્યાન રાખ,

કેમકે જગતના અધરાયલો ઠેકાણું બળાતારના

રહેઠાણથી બરપૂર છે

૩ હું ખિતો લગવાઈને પાછો ન ફરે,

૧. દીનો તથા દરિદ્રીઓ વાસ નામનું સ્તવન કરે.
૨. હે હૃદય, તું ઉઠ, વારા પોતાના પક્ષની દિશાચત
કરે;

૩. મૂખે આજો દિવસ તને મેહેલું મારે છે, તે ચાલ કર.
૪. વારા યત્નઓની વાણી,
૫. ને વારી વિરૂદ્ધ બંડ ઉઠાવનારાઓનો જે અડબડાટ
નિત્ય ચઢે છે, તે તું વિચરીશ મા.

સુખ મરેયાને સાર; રામ આલ-તારબેચ; આસાદ
ચીત, માયન.

૭૫. હે હૃદય, અમે વારો આહાર માનીએ છીએ,
આહાર માનીએ છીએ, કેમકે વારું નામ
સન્નિધ છે;

લોકો તારા આધાર્યકારક કામો પ્રગટ કરે છે.

૨. મને પ્રસન્ન આવશે ત્યારે

હું યથાર્થ ન્યાય કરીશ.

૩. પૃથ્વી તથા તેની સપ્તણી વસ્તી ક્ષય પામે ત્યારે
હું તેના સ્વભાવે રચાઈશ. (સેવાદ.)

૪. મેં વડાઈ કરનારાઓને કહ્યું, વડાઈ કરશો મા,
ને કુછોને કહ્યું, શિંગ ઉઠાવશો મા;

૫. તમારું શિંગ ઉઠતું ન કરો;

અકલે અરદનથી ન બોલો

૬. કેમકે ઉમમયી કે અસ્તયી કે દક્ષિણથી પશુ ઉચી-
કરણ આવતું નથી.

૭. પશુ હૃદય, તેમ ન્યાયાધીશ છે,

તે એકને પાડી નાખે છે,

ને બીજાને ઉચા કરે છે.

૮. કેમકે યદોવાદના દામમાં વાટકો છે, ને તેમનો
દાક્ષરસ સતે;

તે મેળવણીથી બરેલો છે, ને તેમાંથી તે ખીરે છે;
પૃથ્વીના કુછો ખરેખર વળાએ પડી રહેલા કુચા
સૂસી પીશે.

૯. પશુ હું તો હમેશ પ્રગટ કરીશ,

હું યાદુળના દેવનાં રતેત્રો ગામશ.

૧૦. હું કુછોનાં સર્વ શિંગ કાપી નાખીશ,

પશુ ન્યાયીઓનાં શિંગો ઉઠાં કરાશે.

સુખ મરેયાને સાર; તારવાળાં ચાલે સ્વયે માયને;

આસાદ ચીત; માયન.

૭૬. યદુદાહમાં હૃદયનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થએલું છે;
હસાએલમાં તેનું નામ મોકું છે.

૧. વળી સાલેમમાં તેનો મંડપ છે,

ને સિયોનમાં તેનું રહેઠાણ છે.

૨. ત્યાં તેણે ધનુષ્યનાં બાણોને કાંઠ્યાં,

ઢાલ તથા વરવાર તથા યુદ્ધ તેણે કાંઠી નાખ્યાં.
(સેવાદ.)

૪. હુદનારાના પવેતો કરતાં તું મહિમાવાન [તથા]
ઉત્તમ છે.

૫. જ્યોત શૂરવીરો તેઓ હુદાયવા છે, તેઓએ ઉઠીને
નિદ્રા લીધી છે;

ને ધરાકમીઓમાંના કાઠનો દાય ચાલ્યો તથી

૬. હે યાદુળના દેવ, વારી ધમકાએ

૭. રથ તથા યોડો બને સરનિદ્રામાં પડેલાં છે

૮. તું, તું જ બચયોગ્ય છે,

ને વારો રોષ ચઢે ત્યારે વારી નબર આગળ કાણ
ઉભો રહે?

૯. તે આકાશથી યુગલો સંબળાવ્યો;

૧૦. ધનસાઈ કરવાને,

પૃથ્વીના સર્વ નથોને તારવાને હૃદય ઉઠાશે,

ત્યારે પૃથ્વી બચયોગી ધનને છાતી રટી (સેવાદ.)

૧૧. અથિત માણસનો કોપ વારુ સ્તવન કરશે;

બાકી રહેલો કોપ તું વારી કમરે બાંધશે.

૧૨. તમારા દેવ યદોવાદની માનવા લક્ષને પૂરી કરો;
તેની આસપાસના સપ્તળાઓ બચયોગ્ય દેવની
પાસે દાન લાવે.

૧૩. તે અધિપતિઓનું અભિમાન ઉતારશે,
પૃથ્વીના રાજાઓ પ્રત્યે તે બચયોગ્ય છે.

સુખ મરેયાને સાર; યદુળની ચીત પ્રમદિ રમણું,
આસાદ ચીત.

૭૭. હું હૃદય આગળ મારી વાણી સંભળાવીશ,
ને મારી વાણીથી હું દેવને ઢાંક મારીશ, ને
તે મને કાન ધરશે.

૧. મારા કુખને દિવસે મેં પ્રમુને શોધ્યો;

સને મારા હાથ, યાક ખાધા વનર, [તેની આગળ],
જોરેલા હતા;

મારા આત્માએ દિવાસો પામવાની ના પાડી.

૨. હું હૃદયનું સ્મરણ કરીને ગમશાઉ છું;

હું વિલાપ કરું છું, ત્યારે મારો આત્મા બેસાન
થાય છે. (સેવાદ.)

૪. તું મારી આંખોને બંધવી રાખે છે;

હુ એટલો વ્યાકુળ છું કે મારાથી બોલાવું નથી
 ૧ હુ આગળના દિવસોને,
 પુરાતન કાળના વર્ષોને વિચાર કરું
 રાત્રીમાં મારું ગીત અને સાંભરે છે,
 હુ મનમાં મનન કરું,
 ને મારા આત્માએ ધણી શોધ કીધી
 ૭ હું પ્રભુ સર્વકાળ તણ દેશે ?
 ને હું ફરી પ્રસન્ન થશે નહિ ?
 ૮ હું તેની કૃપા સદાને માટે છેક યદ્ય રહી છે ?
 હું તેનું વચન સદા સર્વકાળ રૂઝે છે ?
 ૯ હું કૃપાળુ થવાને દેવ વિસરી ગયો છે ?
 હું કેવે કરીને તેણે તેની મેહેરબાની બધ કીધી છે ?
 (સેવાહ)

૧૦ અને મેં કહ્યું, આ તો મારી અબળતા છે,
 [પરદ] પરાતપરના જન્મણા હાથના વર્ષો [હુ
 સહારીરા]

૧૧ પ્રભુના કૃપેનું સ્મરણ કરીશ,
 કેમકે હુ તારા પુરાતન કાળના અમત્કાર સહારીશ.

૧૨ વળી હુ તારા સર્વ કામોનું મનન કરીશ,
 ને તારા કૃત્યો વિષે વિચાર કરીશ.

૧૩ હે દેવ, તારો માર્ગ પવિત્રરથાનમાં છે,
 ધર્મર સરખો મોટો દેવ કોણ છે ?

૧૪ હું અમત્કાર કરનાર દેવ છે,
 તે લોકોમાં તારું સામર્થ્ય જણાવ્યું છે

૧૫ તે તારા ભુજાથી પોતાના લોકોને,
 એટલે ચાકુળના તથા યુસક્ષના દિકરાને ખાદી
 લીધા છે (સેવાહ)

૧૬ હે દેવ, પાણીએ તને ભેધો,
 પાણી તને ભેધને બીધું,
 હડાણો પક્ષ કુળ્યા

૧૭ વાદળોએ પાણી રેડ્યું,
 આકાશી ગર્જના કીધી,
 તારા બાણ ખસ્ય ચોતરફ હંડા

૧૮ તારી ગર્જનાને સાંઈ વંટોળીઆમાં હતો,
 વિજળીઓએ જગતને પ્રકાશિત કીધું,
 પૃથ્વી કાપી તથા ધુણ

૧૯ તારો માર્ગ સમુદ્રમાં,
 ને તારી વાટો મહા જળમાં હતી,
 ને તારા પર્ગવા ભણવામાં આવ્યા નહિ

૨૦ તેં યુગ તથા હાડનની હસ્તક
 પોતાના લોકોને ઘેરાના ટોળાની પેઠે દોર્યા

આશ્વમેધ આરકીલ

૭૮ હે મારા લોક, મારા નિયમને કાન દો,
 મારા મુખના ચમ્પદો વરફ તમારા કાન ધરો
 ૨ હુ દેશતમા મારું મુખ ઉઘાડીશ,
 હુ પુરાણી ગદ વાતો ઉચ્ચારીશ,
 ૩ કે જે આપણે સાંભળી તથા ભણી છે,
 ને જે આપણા પૂર્વજોએ આપણને કહી છે
 ૪ યદ્યોવાહના સ્તોત્ર તથા તેનું સામર્થ્ય
 તથા તેના કહેલા આશ્વમેધકાંડ કામો આવવી
 પેદીને ભંદર કરીને
 આપણે તેઓના કીકાઓથી તે નહિ સતાડીશું
 ૫ કેમકે તેણે યાકુળના સારથ્ય રથાખ્યુ,
 ને ધર્માએલમાં નિયમ કરાવ્યો,
 અને વિષે તેણે આપણા પિતૃઓને આજ્ઞા કીધી
 કે તેઓ પોતાના દિકરાઓને તે જણાવે,
 ૬ એ માટે કે આવનાર પેદી, એટલે જે બાળકો
 જનમવાના તેઓ તે ભણે,
 ને તેઓ લીને પોતાના સતાનને તે જણાવે,
 ૭ એ માટે કે તેઓ ધર્મરમાં આજ્ઞા રાખે,
 ને દેવના કામ ન વિસરાત
 તેની આજ્ઞાઓ પાળે,
 ૮ ને પોતાના પિતૃઓના ભણી
 હંડીલી તથા કિવરી પેદી,
 કે જેઓએ પોતાના હૃદય સિદ્ધ ન રાખ્યા,
 ને પોતાનો આત્મા દેવ પર દંડ ન રાખ્યો [તે,
 પેદીના ભણ] તેઓ ન થાય
 ૯ એકાકીયપુત્રો સંસ્કરણ તથા ધનુષ્કારી હોવા છતાં
 લગાઈના દિવસમાં પાછાં હંડ્યા
 ૧૦ તેઓએ દેવનો કશર પાળ્યો નહિ,
 ને તેના નિયમ પ્રમાણે આવવાને ના પાડી;
 ૧૧ ને તેના કૃત્યો તથા જે અમત્કારો તેણે તેઓને
 દેખાડ્યા હતા
 તે તેઓ ભુલી ગયા
 ૧૨ મિસર દેશમાં, સોઆનના સેત્રમાં
 તેઓના પિતૃઓની નજર આગળ તેણે આશ્ચર્ય
 કારક કૃત્યો કીધા
 ૧૩ તેણે સમુદ્રના બે લાજ પાડ્યા ને તેઓને પાર
 ઉતાર્યા,
 ને દનવાની પેઠે પાણી તિથર રાખ્યું
 ૧૪ વળી ફાટાં મેધથી,

ને આખી રાત અગ્નિના પ્રકાશથી તેણે તેઓને
દેરાં.

૧૧ તેણે અરબુદમા ખડકોને ફાડ્યા,
ને નજીકે ઉડાવ્યાથી તેમ તેઓને પુષ્કળ [પાણી]
પાડુ.

૧૧ વળી તેણે ખડકમાંથી મારો કાઢી,
ને નદીઓની જેઠે પાણી વહેવડાવ્યું.

૧૨ તોપણ તેઓ નિત્ય તેની વિરૂદ્ધ પાપ કરતા ગયા,

૭-એકે રાતમાં પરાતપરની સામે ઈગો કરતા ગયા.

૧૮ અને પોતાના આધારપણીને સાથે આવતું માખીને
તેઓએ પોતાના હૃદયે દેવનું પરીક્ષણ કીધું.

૧૯ હા, તેઓ દેવની વિરૂદ્ધ બોલ્યા,
તેઓએ કહ્યું, યું અરબુદમા દેવ ભોજન વૈધાર
રીકે રહે ?

૨૦ ભૂઓ, તેણે ખડકને માર્યું, ને પાણી વહી નિકળ્યું,
ને વહેળા પુષ્કળ વહ્યા,

યું તે દેવથી પાણી આપી શકે છે ?
પોતાના લોકોને સાથે તે માથે પુરૂ પાડશે ?

૨૧ એ માટે યદોવાહં સમજ્યું, ને ઇધિત થયો,
ને માકુળની વિરૂદ્ધ અગ્નિ સળગ્યો,

ને ઇક્ષ્વાકુએ પર કોષ [સળ ૧] ઉઠ્યો,

૨૨ કેમકે તેઓએ દેવને વિશ્વાસ ન કીધો,
ને તેના તારણને ભરોસો ન રાખ્યો.

૨૩ તોપણ તેણે ઉપરના મેથોને આસા આપી,
ને આશાના દ્વાર ઉઠાડ્યા,

૨૪ ને આવને સાથે તેઓના ઉપર તેજુ માતા વર્ષાવ્યું,
ને તેઓને સ્વર્ગીય આદાર આપ્યો.

૨૫ માણસો સમર્થની દેવથી પાથી,
તેણે વૃક્ષ યતા કુખી તેઓને ખોરાક મોકલ્યો.

૨૬ તેણે આકાશમાં પૂવેનો વાયુ કુહાવ્યો,
ને પોતાના સમર્થથી કક્ષિણની વાયુ ચલાવ્યો.

૨૭ તેણે પૂળની જેઠે માસ,
ને સમુદ્રની જેઠીની જેઠે પક્ષીઓ તેમના પર
વર્ષાવ્યાં.

૨૮ અને તેઓની ડાવણી વચ્ચે,
તેઓના રહેઠાણની ચારાગમ તેજુ તે પાડ્યા.

૨૯ અને તેઓ આધને બહુ વૃક્ષ થયા,
ને જેની તેઓને ઇ કાઢી તે તેણે તેઓને આપ્યું.

૩૦ તેઓની ઉઠાડા દહીં તો પૂરી થઈ ન હતી,
[તથા] તેઓનું આવતું તેઓના મુખમાં દહીં.

૩૧ એટલામાં તો ઇશ્વરનો ક્રોધ તેઓ પર સળગી
ઉઠ્યો,

ને તેણે તેઓમાંના સૌથી પુણ્યને માર્યો,
ને ઇક્ષ્વાકુના બુધ્ધિનું પુરૂષોને મારી પાડ્યા.

૩૨ એ સર્વે છતાં પણ તેઓ પાપ કરતા ગયા,
ને તેના આશ્ચર્યપાત્ર કામ પર વિશ્વાસ કીધો નહિ.

૩૩ માટે તેણે તેઓના દિવસોને વ્યર્થ પાડ્યાં,
ને તેઓના વર્ષોને ત્રાસમાં સમાપ્ત કીધા.

૩૪ તેણે તેઓને માર્યા ત્યારેજ તેઓએ તેને શીઠકી,
તેઓ પાછા વળ્યા, ને આઠસતાથી દેવને શરણે
આવ્યા.

૩૫ અને તેઓએ સમર્થનું કે દેવ તેઓના ખડક
તથા પરાતપર દેવ તેઓને ખાંડી લેવાર છે.

૩૬ પરંતુ તેઓએ પોતાને મુણે તેની ખુશામત કીધી,
ને પોતાની છત્રે તેની આગળ જીકું બોલ્યા.

૩૭ કેમકે તેઓના હૃદય તેની આગળ દેદ ન હતા,
ને તેઓ તેના કરાર બાબત વિશ્વાસુ ન હતા.

૩૮ પણ પૂર્ણ રહેમી હોવાથી તેણે તેઓનું પાપ માર્ક
કીધું, ને [તેઓને] નાશ કીધો નહિ,

હા, વારંવાર તેણે પોતાનો કોપ સમાવ્યો,
ને પોતાનો રોષ પૂરો સળગાવ્યો નહિ.

૩૯ અને તેજુ સમર્થનું કે તેઓ દેવનું માંસ,
ને જતો રહીને પાછો ન આવનાર વાણ છે.

૪૦ તેઓએ કંઈથી વાર અરબુદમાં તેની ઠામે ફિટર
કીધું,

ને રાતમાં તેને કુ ખી કીધો !

૪૧ ને તેઓએ પાછા હડીને દેવનું પરીક્ષણ કીધું,
ને ઇક્ષ્વાકુના પવિત્રને માફુ લગાડ્યું.

૪૨ તેઓએ તેના હાથને,
વળી તેણે કનુપી તેઓને છાડાવ્યા તે દિવસને
સમાપ્ત નહિ.

૪૩ તેણે કે વી રીતે મિસરમાં પોતાના ચિન્હ
વધા સોઆનવા સેનમાં પોતાના ચમત્કાર રચાવ્યા,

૪૪ ને તેઓની નદીઓને વધા તેઓના વહેળાઓને
લોહી બનાવી દીધા,

એવા કે તેઓ પી શકે નહિ.

૪૫ તેણે તેઓમાં ડાસના ટાળેટાળા મોકલ્યા, ને
તેઓએ તેઓને ખાદ નાખ્યા,

તથા દેડાઓને, ને એઓએ તેઓને નશ કીધા.

૪૬ અને તેણે તેઓની વેદાસ કાતરાને,

તથા તેઓની મેહેનતનું [કળ] વીરને આપી દીધું.
 ૪૭ તેણે કરાથી તેઓના દ્રાક્ષવેલાઓને,
 તથા હીમથી તેઓનાં બુલર ઝાડોને નષ્ટ કરીધાં
 ૪૮ વળી તેણે તેઓનાં ઢોર કરાને,
 તથા તેઓનાં ટોળા વીજને સ્વાધીન કરીધાં
 ૪૯ તેણે રોષ તથા ક્રોધ તથા સહન
 દુષ્ટ દૂતોની માફક મોકલીને
 તેઓ પર પોતાને ક્રોધાવેશ નાખ્યો
 ૫૦ તેણે પોતાના કાપને સાડ વાટ તૈયાર કરીધી ;
 તેણે મરણથી તેઓના પ્રાણ બચાવ્યા નહિ,
 પણ તેઓના છવ મરણને સ્વાધીન કરીધા ,
 ૫૧ ને તેણે મિસરમાં સર્વ પ્રથમજનિતને માર્યા,
 હામના માડવાઓમાં [તેઓના] પુરુષત્વનું પ્રથમ
 કળ [માર્યું]
 ૫૨ પણ તે પોતાના લોકોને ઘેરાંની પેઠે કાઢી લાવ્યો,
 ને અરણ્યમાં ટોળાની પેઠે તેઓને રોચ્યા.
 ૫૩ અને તેણે તેઓને એવા સલામત ચલાવ્યા, કે
 તેઓ ન બીધા ;
 પણ સમુદ્રે તેઓના શત્રુઓને ગરક કરી દીધા
 ૫૪ અને તે પોતાની પવિત્ર સીમમાં,
 એટલે તેને જમણે હાથે ખરીદાયલા આ પહાડી
 દેશમાં, તેઓને લાવ્યો.
 ૫૫ વળી તેણે તેઓની સામેથી વિદેશીઓને કાઢી મૂક્યા,
 ને માર્યાને વારસાના લાજ પાડી આપ્યા,
 ને ઇસ્લાએલના કુળોને તેમના તણુઓમાં વસાવ્યાં
 ૫૬ તો પણ તેઓએ પરાપર દેવનું પરીક્ષણ કરીને
 તેની ખરેખર પાતળાઈ જાણી

૬૧ અને તેણે પોતાનું સામર્થ્ય બધાનમાં,
 ને પોતાનું ગૌરવ શત્રુના હાથમાં, સોંપ્યાં.
 ૬૨ વળી તેણે પોતાના લોકોને તરવારને સોંપ્યા,
 ને પોતાના વારસા પર તે કાપાયમાન થયો.
 ૬૩ અગ્નિએ તેઓના જીવાનોને ખાઈ નાખ્યા ;
 ને તેઓની કન્યાઓને લગ્નગીત ન હતું
 ૬૪ તેઓના યાજ્ઞકો તરવારે માર્યા ગયા ;
 ને તેઓની વિધવાઓએ કંઈ રૂદન કરીધું નહિ.
 ૬૫ અને જ્યેષ્ઠ કોઈ ઉધમાથી બગે, તેમ,
 દ્રાક્ષરસથી હોકારો કરનાર પરાક્રમી પુરુષની પેઠે,
 પ્રભુ બગ્યો.
 ૬૬ અને તેણે પછવાડેથી પોતાના શત્રુઓને માર્યા ;
 તેણે તેઓના ઉપર સફાનું અપમાન આપ્યું
 ૬૭ વળી તેણે યુસફના તણુને નકાર કરીધા,
 ને એકાદમના કુળને પસંદ ન કરીધું ;
 ૬૮ પણ તેણે યહુદાહના કુળને,
 એટલે તેના વહાલા સિથોન પર્વતને, પસંદ કરીધો.
 ૬૯ અને પર્વતો સરખા,
 ને પૃથ્વી, જેને તેણે સફાને માટે રચાવી છે, તેના
 સરખા તેણે પોતાનું પવિત્રસ્થાન બધાવ્યું.
 ૭૦ અને તેણે પોતાના સેવક ફાઉને પસંદ કરીને
 ઘેરાના વાડાઓમાંથી તેને લીધા ;
 ૭૧ દુઝળી ઘેડીઓની પાછળ દૂરવાચી તે તેને લાવ્યો,
 એ માટે કે તે તેના લોક ચાકુને તથા તેના
 વારસા ઇસ્લાએલને પાળે.
 ૭૨ અને તેણે પોતાના હૃદયની નિર્દોષતા પ્રમાણે
 તેઓને પાળ્યા ;

૪ અમે અમારા પડોસીઓ આગળ નિહારૂપ થયા
છીએ,

તેઓ અમારી આસપાસ છે તેઓની આગળ તિર-
સ્કારરૂપ તથા મરકરીપાત્ર થયા છીએ

૫ હું પૂછોવાહ, ક્યા સુધી ? હું તું સદા કોપાયમાન
રહીશ ?

૬ તારો આવેશ અગ્નિની પેટે સળગી ઉઠશે ?

૭ ને વિદેશીઓ તને બહુવા નથી,

ને ને રાજ્ય[ની પ્રભુઓ] તારે નામે હાથ મારતી
નથી, તેઓ પર તારો કોપ રેડ

૮ કેમકે તેઓએ ચાકુબને ખાઇ નાખ્યા છે,

ને તેનું રહેઠાણ ઉભડ ધીધું છે

૯ અમારા પૂર્વજોના પાપ અમારા ગેરલાભમા યાદ
ન રાખ,

તારી હયા ઉતાવળે અગ્નિને મળવા સામી આવો,
કેમકે અમે બહુજ નીચ અવસ્થામા આવેલા છીએ

૧૦ હું અમારા વારણુના દેવ, તારા નામના મહિમાને
અર્ચે અમને સહાય કરે,

૧૧ ને તારા નામની ખાતર અમને છોડાવ, તથા
અમારા પાપનું નિવારણ કરે

૧૨ વિદેશીઓ શા માટે કહે કે, તેઓનો દેવ ક્યા છે ?
તારા સેવકોના વહેવડાવેલા રક્તનો બદલો તે
અમારી નજર આગળ વિદેશીઓ મધ્યે વાગેલો
જણાય.

૧૩ બીવીવાળનો નિશ્વાસ તારી આગળ પહોંચો,

૧૪ તારા ભુજાના મદાવ પ્રમાણે, મરણને સાફ કરાવે
લાઓનું રક્ષણ કરે,

૧૫ ને અમારા પડોસીઓએ ને નિહાથી, હે પ્રભુ,
તારી નિંદા કીધી છે,

તેજ નિંદા તેઓના ઉરમા તેઓને સાતમણી વાળી
આપ

૧૬ એમ અમે તારા લોક તથા તારા ચારાના ઘેરા
નિર્ભર તારી ઉપકારરૂપિત કરીશું;
પેટી દર પેટી તારૂ સ્તવન કરીશું

મુખ્ય ગૈરપાને સાર, રાજ કોશાસીમ એકૂપ,
આશાકૃત ચીત

૮૦ હે ઇસાએલના પાળક,
યુરુને ટોળાની પેઠે દોરનાર, તું કાલ ધર,
કરખીમ પર બિરાજનાર, તું પ્રકાશ કર.

૧ એકાદમ તથા બિન્યામીન તથા મનાશ્વેદની
સન્મુખ તું તારૂ સામર્થ્ય જનૂત કર,

ને અમને તારવાને આવ

૨ હું દેવ, અમને ફેરવ;

ને તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ, એટલે અમે બચાવ
પામીશું

૩ હું સૈન્યોના યહોવાહ દેવ,

તારા લોકની પ્રાર્થના પર તારો કોપ ક્યા સુધી
સળગશે ?

૪ તે તેઓને આસુવાળી રાટલી ખવડાવી છે,

ને તેઓને પુષ્કળ આસુઓ પીવાયા છે

૫ હું અમને અમારા પડોસીઓ પ્રત્યે તકારારું કારણ
કરે છે,

ને અમારા સન્મુખે માહોમાહે હાસી કરે છે

૬ હું સૈન્યોના દેવ, અમને ફેરવ,

ને તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ, એટલે અમે બચાવ
પામીશું

૭ હું મિસરમાથી દ્રાક્ષવેલો લાવ્યો,

તે વિદેશીઓને હાકી કાઢીને તેને રોપ્યો

૮ તે તેની આગળ [જગ્યા] તૈયાર કીધી,

ને તેની જડ બાગી, ને તેથી દેશ બરપૂર થયા

૯ તેની કાયાથી પર્વતો ઢાક્યા,
ને તેની ડાળીઓ દેવના એરેજક્ટો [જેવી] હતી

૧૦ તેણે પોતાની ડાળીઓ સમુદ્ર સુધી,

ને પોતાની ડાળીઓ નદી સુધી પ્રસારી

૧૧ તે તેની વાડ કેમ એવી રીતે તોડી છે

કે માથે જનારા સર્વ તેને સુડી લે છે ?

૧૨ હું કુદરત જગતમાથી [આનોને] તેને બખાડે છે,

ને રાત્રી પશુઓ તેને ખાઇ ભય

૧૩ હું સૈન્યોના દેવ, કૃપા કરી પાછો આવ,

આકાશથી નજર નાખીને જો, ને આ દ્રાક્ષવેલાની
સુલાખાત લે

૧૪ અને જો [રોપ] તારે જમણે હાથે તે રોપ્યા છે,
ને ને પુત્ર તે પોતાને સાફ બળવાન કીધો છે, તેનું
રક્ષણ કર

૧૫ તે અગ્નિએ બળેલી છે, તે કાપી નાખેલી છે,
તેઓ તારા મુખની ધમકીથી નાશ પામે છે

૧૬ તારા જમણા હાથના માણસ પર,

એટલે ને માનવપુત્રને તે પોતાને સાફ બળવાન
કીધો તેના પર, તારો હાથ રહે

૧૮ એટલે અમે તારાથી પાછા નહિ હઠીયું,
અમને સંછવ કર, તો અમે તારા નામની વિનંતી
કરીયું.

૧૯ હે સૈન્યોના યહોવાહ દેવ, અમને ફેરવ,
તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ, એટલે અમે જન્યાવ
પામીયું

મુખ મૈયાને સાર, રાત્રિ વિભીય,
આસાફત [ગીત]

૮૧ દેવ આપણા સામર્થ્યની આગળ મોટીથી
આઓ,

યાફુળના દેવની આગળ હવેનાઈ કરો

૨ ગીત ચઢાવો, ને દોલક

તથા સવાર સુંદા મધુર લીણા વગાડો

૩ અમાસ તેમ પુનેમને સમયે,
એટલે આપણા પવિત્ર પર્વને દિવસે, શ્લુરિંજર્હ
વગાડો

૪ કેમકે [એવું કરવું] એ ઇસ્ત્રાએલને સાર વિધિ છે,
તે યાફુળના દેવનો કશવ છે

૫ તે મિસર દેશની સામે નિકળ્યો

ત્યારે તેણે યુસફના એ સાક્ષી કશી,

હુ સમજ્યો નહિ, એની બાધી મેં [ન્યા] સાબળી

૬ મેં બાળથી તેનો ખજો છાડાવ્યો,

તેના હાથ ટોપલાથી છુટા થયા

૭ સંકટમાં તે હાક મારી, ને મેં તને છાડાવ્યો,

ગર્ભનાના ગુહરધાનમાં મેં તને ઉત્તર આપ્યો,

મરીબાહના પાણી આગળ મેં તારૂં પરીક્ષણ કીધું
(સેવાહ)

૮ હે મારા લોક, સાબળ, ને હુ તારી આગળ સાક્ષી
પરીરા,

હે ઇસ્ત્રાએલ, જો તું મારૂં સાબળે તો કેવું સાર !

૯ તારી મધ્યે કોઈ અન્ય દેવ ન હોય,

ને તું કોઈ પાતક દેવની પૂજા ન કરીશ

૧૦ હુ યહોવાહ તારો દેવ છું,

કે જે તને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો,

તારૂં મુખ ઉઘાડ, ને હુ તે બરીશ

૧૧ પણ મારા લોકોએ મારી વાણી સાબળી નહિ,

ને ઇસ્ત્રાએલે મને ચાહો નહિ

૧૨ મારે મેં તેઓને પોતાના હૃદયોની હક પ્રમાણે
ચાલવા દીધા,

કે તેઓ પોતાના મનસુખાઓ પ્રમાણે ચાલે

૧૩ મારા લોક મારૂં સાબળે

ને ઇસ્ત્રાએલ મારા માંમેલા ચાલે, તો કેવું સાર !

૧૪ તો તેઓના શત્રુઓને હુ જલદી નમાવ,

ને તેઓના વૈરીઓ વિરૂધ્ધ મારો હાથ ફેર

૧૫ યહોવાહના દ્વેષીઓ તેને તાણે ધાય,

પરંતુ તેઓનો સમય સદાકાળ ટકી રહે

૧૬ વળી તે ઉત્તમ ધર્મથી તેઓને ખવાડે,

ને ખડકમાંના મધથી હુ તને તૃપ્ત કર

આસાફત ગીત

૮૨ દેવની સલામ હૃદય ઉભો રહે છે
તે દેવો મધ્યે ન્યાય કરે છે

૨ તમે ક્યા મુખી ગેરધનસાકુ કર્યો,

ને કુટ્ટાતું રહેા રાખ્યો ? (સેવાહ)

૩ અબળ તથા અનાથનો ન્યાય કરો,

હુ ખિત તથા લાચારને ધનસાકુ આપો

૪ અરાધ તથા દરિદ્રીનો છુટકો કરો,

કુદના હાથથી તેઓને છાડાવો

૫ તેઓ જાણતા નથી, ને સમજતા પણ નથી,

તેઓ અધારામાં બઠકતા ફેરે છે,

પૃથ્વીના તમામ પાયા હલાવેલા છે

૬ મેં કહ્યું, તમે દેવો છો,

ને તમે સર્વ પરાતપરના હીકરા છો

૭ તો પણ તમે માણસની પેઠે મરશો,

ને સરદારોમાંના એકની પેઠે પડશો

૮ હે ધર્મર, ઉઠ, પૃથ્વીનો ન્યાય કર,

કેમકે તું વારસા તરીકે સર્વ વિદેશીઓને પામીશ

ગાયન, આસાફત ગીત

૮૩ હે ધર્મર, તું બનો ન રહે,

હે ધર્મર, તું તૃપ્ત તથા શાંત ન રહે

૨ કેમકે જો, તારા શત્રુઓ કુદવડ કરે છે,

ને તારા દ્વેષીઓએ માથું ઉઠું કર્યું છે

૩ તેઓ તારા લોક વિરૂધ્ધ કપટ ભરેલો મનસુખો

કરે છે,

ને તારા ગુપ્ત લોકો વિરૂધ્ધ મસલત કરે છે

૪ તેઓએ કહ્યું છે ત્યાલો, તેઓ પ્રભ ન કહેવાય એવી

રીતે તેઓનો સહાર કરીએ,

કે ઇસ્ત્રાએલના નામનું સ્મરણ હવે પછી ન રહે

૫ કેમકે તેઓએ એકમતે મસલત કરી છે,

તેઓ તારી વિરૂધ્ધ કસર કરે છે,

૧ તપુમા રહેનારા અહોમપુત્રો તથા ધરમાએલીઓ,
મોઆળ તથા હાઝીઓ,
૭ ગળાલ તથા આન્મેન તથા અમલેક,
સૂરની વરવી મુદ્દા પથેરોય [કરાર કરે છે] ;
૮ આશ્ચર્ય પણ તેઓની સાથે સામેલ થએલો છે ;
તેઓએ લોટના દીકરાઓને સાલ કરી છે.

(સેવાહ).

- ૬ જેમ મિથાનને થયું,
ને જેમ ક્રીશન નાળા પાસે સીસરા તથા યાબીનને
થયું, તેમ તેઓને કર.
૧૦ તેઓ એન-દોરની પાસે નારા પામ્યા ;
તેઓ ભૂમિના ખાતર ભેગા થયા.
૧૧ તેઓના સરદારોને ઓરેળ તથા ક્રએબના ભેગા,
હા, તેઓના સર્વ અધિકારીઓને એબાહ તથા
સાહમુના ભેગા કર.
૧૨ તેઓએ કહ્યું, દેવનાં રહેઠાણને
આપણે પોતાને માટે સ્થાપન કરીએ
૧૩ હે મારા દેવ, તેઓને વટાવિયાની પૂજા સરખા,
પવનની આગળ ઊંઠતા કૌતરો ભેગા કર.
૧૪ વનને બાળનારા અગ્નિની પેઠે,
ને પર્વતોને સળગાવનારી આગની પેઠે,
૧૫ તું તારી આંધીથી તેઓની પાછળ લાગ,
ને તારા તોફાનથી તેઓને ત્રાસ પમાડ.
૧૬ લાગથી તેઓના મુખ ઢાંક
કે, તેઓ, હે યહોવાહ, તારૂં નામ શોધે.
૧૭ તેઓ સદા લક્ષિત તથા અવશિત યાઓ ;
હા, તેઓ લજવાઓ તથા નારા પામે ;
૧૮ કે તેઓ ભણે કે વં, ભેનું નામ યહોવાહ છે,
તે તુંજ આખી પૃથ્વી પર પર્યાપ્ત છે.

પ્રખર ગૈરધાને સાથ ; રામ મિતિય ; કોરાહના
દીકરાઓહ ગીત

૮૪ હે સેન્યોના યહોવાહ,
તારા માંડવા કેવા રમણીય છે ।

૨ મારો આત્મા યહોવાહનાં આગમનની અભિલાષા
રાખે છે, હા, [તેમને માટે] ક્ષીણ થાય છે ;
જીવતા દેવની આગળ માંડે હૃદય તથા મારો દેહ
હર્ષનાદ કરે છે.

૩ હા, ચદ્દીને પર મળ્યું છે,

૮ ને અબાબીઘને પોતાને સાથ માળો મળ્યો, કે
જેમાં તે પોતાના પીલાં રાખે,

એટલે તારી વેલીઓ, હે સેન્યોના યહોવાહ,
મારા રાગ તથા મારા દેવ.

૪ તારા ધરમા રહેનારાને ધન્ય છે ;
તેઓ નિરંતર તારૂં રતનન કરતા રહેશે. (સેવાહ).

૫ જે માણસનું સામર્થ્ય તારામાં છે,
જે [સિધાનના] માર્ગે ધ્યાનમાં રાખે છે, તેને
ધન્ય છે.

૬ રૂદનના નીચાણને ઓળંગતાં તેઓ તેને ઝરાની
જગ્યા કરે છે ;

હા, પ્રથમ વરસાદ તેને આશીર્વાદથી વેષિત કરે છે.

૭ તેઓ સામર્થ્યથી સામર્થ્ય મુધી આગળ વધે છે,
તેઓમાને દરેક સિધાનમાં ધૃશ્વરની આગળ
હાજર થાય છે

૮ હે સેન્યોના યહોવાહ દેવ, મારી પ્રાર્થના સાંભળ ;
હે યાફનના દેવ, કાન ધર. (સેવાહ).

૯ હે ધૃશ્વર, અમારી ઢાલ, જો,
ને તારા અભિપ્રિક્તના મુખને નિહાળ.

૧૦ ક્રમકે હબર ફિવસના કરતાં તારાં આગમનમાં એક
ફિવસ એક છે.

ફુલ્લતાના તંતુઓમાં રહેલું, તે કરતાં
મારા દેવના ધરમાં દરવાન થયું, તે મને વધારે
પસંદ છે.

૧૧ ક્રમકે યહોવાહ દેવ સૂર્ય તથા ઢાલ છે ;
યહોવાહ કૃપા તથા ગોરવ આપશે ;
સીધા ચાલનારાથી તે કંઈ સારૂં વાનું પાણું નહિ
રાખશે.

૧૨ હે સેન્યોના યહોવાહ,
જે માણસ તારો કરોસો રાખે છે, તેને ધન્ય છે.

પ્રખર ગૈરધાને સાથ ; કોરાહના દીકરાઓહ ગીત.

૮૫ હે યહોવાહ, તું તારા દેરા પર પ્રસન્ન થયો છે ;
તેં યાફનનું દાસત્વ પાણું વાન્યુ છે.

૨ તે તારા લોકનો અન્ન-પાત્ર માફ કર્યો છે,
તેં તેઓનું સર્વ પાપ ઢાક્યુ છે. (સેવાહ) ;

૩ તે તારો સર્વ દોષ દૂર કીધો છે ;
તું તારા કોષાવેસથી કૃપ્યો છે.

૪ હે અમારા વારસુના દેવ, અમને ફેરવ,
ને અમારા ધરથી તારો કોપ બદા થાય, એવું કર

૫ તું તું અમારા પર સદા ક્રોધિત રહેશે ?
તું તું પેદી દર પેદી તારો કોપ લખાવશે ?

૬ છંદુ અમને ફરીથી સંસ્થાન નહિ કરીશ,
 કે તારામા તારા લોક દુર્ભાષી
 ૭ હે યદોવાહ, તારી કૃપા અમને દેખાડ,
 ને તારૂં તારણ અમને આપ
 ૮ હેવ યદોવાહ જે જોયે તે હુ સાબળીશ,
 કેમકે તે પોતાના લોકે તથા પોતાના ભક્તો સાથે
 શાંતિની વાત કરશે,
 પણ તેઓ મૂર્ખાઈ બાણી પાછા ન કરે
 ૯ નિશ્ચે તેનું તારણ તેનાથી બીનાશની સંલિધ છે,
 એ મનિ કે અમારા દેશમાં જોરવ રહે
 ૧૦ કૃપા તથા સત્યતા મળેલી છે,
 ન્યાયીપણાએ તથા શાંતિએ એક બીજને ચુલન
 કર્યું છે
 ૧૧ સત્યતા પૃથ્વીમાથી નિકળી આવે છે,
 ને ન્યાયીપણાએ આકાશથી નજર કરી છે
 ૧૨ વળી યદોવાહ કહ્યાણુ બક્ષશે,
 ને આપણે દેશ પોતાની ઉપજ આપશે.
 ૧૩ ન્યાયીપણુ તેની આજ્ઞા આણશે,
 ને તેના પગલાના માંડા આપણને રથાપિત કરશે

૬ હે પ્રભુ, જે સર્વ દેશભક્તિઓને તે ઉત્પન્ન કીધી છે,
 તેઓ આવીને તારી આજ્ઞા પ્રણામ કરશે,
 ને તેઓ તારા નામનો મહિમા માનશે
 ૭ કેમકે હું મોટા છે ને આશ્ચર્યકારક કૃત્યો કરે છે,
 હું એકલોજ દેવ
 ૮ હે યદોવાહ, મને તારો માર્ગ દેખાડ,
 હુ તારા સત્યમા ચાલીશ,
 તારા નામની બીજ રાખવાને માંડે હૃદય એકનિષ્ઠ
 કર
 ૯ હે પ્રભુ મારા દેવ, હુ મારા આખા હૃદયથી તારી
 ઉપકારરત્નિ કરીશ,
 ને સદાકાળ તારા નામનો મહિમા માનીશ.
 ૧૦ કેમકે મારી બધી તારી કૃપા મોટી છે,
 ને નીચલા શેઓલથી તે મારા આત્માને છાડાવે છે
 ૧૧ હે ઉદ્ધર, અર્ધશ્વેત મારી સામા ઉઠ્યા છે
 ને જળરહેત માણસોની ટાળીએ મારો છવ
 ચોધ્યો છે,
 ને તેઓએ પોતાની આજ્ઞા વને રાખ્યો નથી
 ૧૨ પણ, હે પ્રભુ, કૃપાથી તથા દયાથી કરપૂર,
 કેવળ કરવે ધીમે ને કપા તથા સત્યતામા પરિપાત્ર.

ને પરાતપર પોતે તેને સ્થાપિત કરશે.
 ૬ યહોવાદ લોકોને નોખતી વખતે ઝલુશે કે,
 આનો જન્મ ત્યાં થયો (સેલાદ).
 ૭ વળી જાનારા તેમ નાચનારા [હહેરો],
 મારા સર્વ ગ્રામો વારામાં ॥

કોરાહના તીકરાઓદ માધન; ગીત મુખ્ય ગ્રંથોને સાર,
 રામ માહુલાપત્રઆગ્રાષ, હેમાન એજીહીટ મારકીલ

૮૮ હે યહોવાદ, મારા વારણના દેવ,
 મેં રાતદહાડે તારી આજળ હાંક મારી છે
 ૨ મારી પ્રાર્થના તારી હલ્લમાં આવે;
 મારા પાંદા લાણી તારો કાન ધર;
 ૩ કેમકે મારો જીવ દુઝે ભરેલો છે,
 ને મારો પ્રાણ રોએલ પાસે આવે છે
 ૪ હબરમાં ઉતરનારાની સાથે હું અણાએલો છું;
 નિરાશિત માણસના જેવો હું છું;
 ૫ મુએલા મધ્યે તળપલો છું,
 મારી નખાણલા, હબરમાં સુતેલા,
 કે જેઓનું હું ફરી રમણ કરતો નથી,
 ને જેઓ તારા હાથથી વેગળા કરાયા છે, [તેમના
 નેવા છું].

૧ નીચલા ખાડામાં,
 અધારી જગ્યાઓમાં વચા હડાલોમાં તેં અને
 મુકો છે.

૭ તારો કોપ મારા પર ભારે રહે છે,
 ને તારા સર્વ ભોલઓથી તેં મને દુઝી કીધો છે
 (સેલાદ)

૮ તેં મારા એજાખિતને મારી પાસેથી દૂર કીધો છે;
 તેઓ મારાથી હટાએ, એવા તેઓની આજળ તેં
 મને કીધો છે;

હું બંદીમાં છું, ને બદાર નિકળી શકતો નથી.

૯ દુઝને લીધે મારી આખને હાથ ધાય છે;
 હે યહોવાદ, દરોજ મેં તને દાંક મારી છે,
 તારી આજળ મેં મારા ટાપ એગ્રા છે.

૧૦ હું હું મુએલા આજળ ચમત્કાર કરીશ?

હું મુએલા ઉઠીને તારી ઉપકારરુતિ કરશે?

૧૧ હું હબરમાં મારી દુપા,
 કે વિનાયમાં તારૂં વિશ્વામુખજું, બદેર કરવામાં
 આવશે?

૧૨ હું અધારમાં વારાં આશર્વાશક દુઝ્યો,

ને વિરમણના દેશમાં તારૂં ન્યાયીપણુ, જણાવ-
 વામાં આવશે?

૧૩ પરંતુ, હે યહોવાદ, મેં તને દાંક મારી છે,

ને સવારે મારી પ્રાર્થના તારી આજળ આવશે

૧૪ હે યહોવાદ, મારા આત્માને તું કેમ તણ દે છે?
 મારાથી તારૂં મુખ તું કેમ ફેરવે છે?

૧૫ મારી જીવાનીના વખતથી હું દુઝિત તથા મરજ-
 તોલ છું;

તારો ત્રાસ વેકતાં હું અભરાએલો છું.

૧૬ તારો કોધ મારા ઉપર ધનને મથો છે;

તારા ત્રાસે મને નષ્ટ કર્યો છે.

૧૭ તેઓએ આખે કહાડે પાણીની પેઠે મને થેલો;

તેઓ એકત્ર મારી આસપાસ ફરી વળ્યા.

૧૮ પ્રિયને તથા મિત્રને તેં મારાથી દૂર કર્યો છે,

ને મારા એજાખિતઓ અંધાર [નેવા ધધ
 ગયા છે].

એજાખ એજીહીટ મારકીલ

૮૯ હું સદા યહોવાદની દુપા વિધે માધરા;
 પેટી ફર પેટી હું મારે મુખે તારૂં વિશ્વામુખજું
 પ્રજા કરીશ

૨ કેમકે મેં કહ્યું, દુપા સદાને મટિ બધારો;

આકાશોમાળ તું તારૂં વિશ્વામુખજું સ્થાપિત કરીશ.

૩ મેં પોતાના નિવરેલાની સાથે કરાર કર્યો છે,

મેં મારા સેવક હાફે પ્રત્યે સમ ખાધા છે;

૪ તારા સગાને હું સદા સુધી સ્થાપીશ,

ને સર્વ પેટી સુધી હું તારૂં રાજ્યાસન બાધીશ.
 (સેલાદ)

૫ અને, હે યહોવાદ, આકાશો તારા ચમત્કારોને
 વખાણશે;

વળી પવિત્રોની મંદળમાં તારૂં વિશ્વામુખજું
 [જખણશે].

૬ કેમકે આકાશમાં યહોવાદની સાથે કોણની સર-
 ખામણી ધાય?

દેવપુત્રોમાં યહોવાદના જેવો કોણ છે?

૭ પવિત્રોની સલામાં તે પછી ત્રાસદાયક દેવ છે,
 ને તેની આસપાસ ને છે તેઓ બધાના કરતા તે
 વધારે લાયકાગ્ય છે

૮ હે સેન્યોના યહોવાદ દેવ,
 તારા સરખે પરાક્રમી કોણ છે, હે યાદ?

- ને તારી આસપાસ તારૂં વિશ્વાસુપણું છે.
 ૧૧ તું સમુદ્રના અર્ધ પર અધિકાર ચલાવે છે;
 તેના મોજાઓ ઉછળે છે ત્યારે તેઓને તું શાંત
 કરે છે.
 ૧૦ મારી નખાએલાની પેઠે તેં સદાજને હુંડી નાખ્યા છે;
 તારા બળના બુજીથી તેં તારા શત્રુઓને વિખેર્યા છે
 ૧૧ આકાશો તારાં છે, પૃથ્વી પણ તારી છે,
 જગત તથા તેનું બરપૂરપણું તેઓને તેં સ્થાપ્યાં છે.
 ૧૨ ઉત્તર તથા દક્ષિણ તારાથી ઉત્પન્ન થયેલાં છે;
 તારાં તથા હોર્મોન તારે નામે હર્ષનાદ કરે છે.
 ૧૩ તને બળવાન બુદ્ધ છે;
 તારો હાથ મજબૂત તથા તારો જમણો હાથ ઉચો છે.
 ૧૪ ન્યાયીપણું તથા ધનસાક્ષી તારા રાજ્યાસનનો
 પાયો છે;
 તારા મુખ આગળ કૃપા તથા સત્યતા હોય છે.
 ૧૫ આનંદદાયક સાદને ભજનારા લોકને ધન્ય છે;
 હે યહોવાહ, તેઓ તારા મુખના અજવાળામાં
 ચાલે છે.
 ૧૬ તેઓ આખા દહાડો તારે નામે હર્ષ કરે છે,
 ને તારા ન્યાયીપણાએ તેઓ ઉચા કરાય છે.
 ૧૭ ક્રમકે તું તેઓના સામર્થ્યનો નહિમા છે;
 ને તારી પ્રસન્નતાએ અમારૂં ચિત્ત ઉચું કરાશે.
 ૧૮ ક્રમકે અમારી દાહ તે યહોવાહની છે,
 ને અમારો રાજ તે ઇસ્રાએલના પવિત્રનો છે.
 ૧૯ ત્યારે તેં ફરીનમાં પોતાના ભક્તો સાથે બોલીને
 કહ્યું,—
 જે પરાક્રમી હું તેને મેં સદાય કીધી છે,
 લોકોમાથી નિવડેલાને મેં ઉચો કીધો છે.
 ૨૦ મારો સેવક દાઉદ મને મળ્યો છે;
 મારા પવિત્ર તેલથી મેં તેને અભિષિક્ત કીધો છે;
 ૨૧ તેની સાથે મારો હાથ રચપાયો;
 હા, મારો બુદ્ધ તેને સામર્થ્ય આપશે
 ૨૨ શત્રુ તેનું નુકસાન નહિ કરશે,
 ને અન્યાયનો દીકરો તેને દુઃખ ન દેશે.
 ૨૩ અને તેની આગળ હું તેના વૈરીઓને પાડી નાખીશ,
 ને તેના દ્વેષીઓને મારીશ
 ૨૪ પણ તેની સાથે મારું વિશ્વાસુપણું તથા મારી
 કૃપા થશે;
 ને મારે નામે તેનું ચિંત ઉચું કરાશે.
 ૨૫ અને હું સમુદ્ર પર તેનો હાથ,

- ને નદીઓ પર તેનો જમણો હાથ સ્થાપીશ.
 ૨૬ તે મને હાંક મારીને કહેશે, તું મારો બાપ,
 મારો દેવ તથા મારા વારસુનો ખડક છે.
 ૨૭ વળી હું તેને મારો જ્યેષ્ઠ,
 પૃથ્વીના રાજાઓમાં મુખ્ય એવો કરીશ.
 ૨૮ હું તેને સાક્ર મારી કૃપા સદા રાખીશ,
 ને તેની સાથે મારો કરાર દૃઢ રહેશે.
 ૨૯ તેનાં સત્તાન સદા રહે, એવું પણ હું કરીશ,
 ને આકાશના દિવસોની પેઠે તેનું રાજ્યાસન
 [દર્શો]
 ૩૦ જે તેના દીકરાઓ મારા નિયમનો ત્યાગ કરે,
 ને મારા કરારો પ્રમાણે ન ચાલે;
 ૩૧ જે તેઓ મારા વિધિઓને તોડે,
 ને મારી આજ્ઞાઓ ન પાળે;
 ૩૨ તો હું સોદીથી તેઓના ઉલ્લંઘનોને,
 ને ફટકાથી તેઓના અન્યાયને, ભ્રષ્ટ લણશ.
 ૩૩ પરંતુ હું તેની પાસેથી મારી કૃપા છેક લઈ લણશ
 નહિ,
 ને મારૂં વિશ્વાસુપણું ખુટવા નહિ દઈશ.
 ૩૪ મારો કરાર હું નહિ તોડીશ,
 ને મારા હોદ્દોથી નિકળેલી જાત નહિ ફેરવીશ.
 ૩૫ એકવાર મેં મારી પવિત્રતાના સમ આપા છે,
 હું દાઉદ સાથે જુદું નહિ બોલીશ;
 ૩૬ તેનાં સત્તાન સર્વકાળ દર્શો,
 ને મારી આગળ સૂર્યની પેઠે તેનું રાજ્યાસન
 [દર્શો].
 ૩૭ એકની પેઠે તે સદા મુખી સ્થાપિત રહેશે,
 ને આકાશમાંના વિશ્વાસુ સાક્ષી જેવું [પરો].
 (સેલાહ).
 ૩૮ પણ તું તારા અભિષિક્તને તજીને તથા તુચ્છ કરીને
 તેના પર ક્રોધિત થયો છે.
 ૩૯ તું તારા સેવકના કરારથી કંદાખર્યો છે;
 તેં તેનો મુગ્ધ ભોંય પર [નાખીને] ભ્રષ્ટ કીધો છે.
 ૪૦ તેં તેની જમીન વાડો તોડી પાડી છે;
 તેં તેના કિલ્લાઓનો નાશ કીધો છે.
 ૪૧ બધા માર્ગે જનારા તેને છુટી લે છે;
 તે પોતાના પડોસીઓથી અપમાન પામનારો
 થયો છે.
 ૪૨ તેં તેના વૈરીઓનો જમણો હાથ ઉચો કીધો છે;
 તેં તેના સર્વ શત્રુઓને હર્ષ પમાડ્યો છે.

- ૪૩ હા, તેની તરવારની ખાર તું વાળી દે છે,
ને યુદ્ધમાં તે તેને ઉભો રાખ્યો નથી.
૪૪ તે તેનું તેજ સમાપ્ત કીધું છે,
ને તેનું રાજ્યાસન જમીનદોસ્ત કરી નાખ્યું છે.
૪૫ તે તેની જીવનની નિવસ કુંઠા કીધા છે,
તે તેને લાગે દાકયો છે. (સેલાહ).
૪૬ હે યહોવાહ, તે ક્યા સુધી? હું તું સદા સત્તાઈ
રહીશ?
તારો કોપ [ક્યાં સુધી] અગ્નિની જેઠે બળશે?
૪૭ મારે આયુષ્ય કેટલું કુંઠું છે, તે સમાર,
કેવી વ્યર્થતાને માટે તે મનુષ્યપુત્રોને ઉત્પન્ન કીધા છે!
૪૮ ક્યાં પુરુષ જીવશે ને મરણ નહિ કેમશે?
કેણુ પોતાને આત્મા સોંપીલના કળજમાથી છાડા-
વશે? (સેલાહ)
૪૯ હે પ્રભુ, જેને વિષે તે તારા વિશ્વાસુપણાને ઠાઉક
પ્રત્યે સમ ખાધા,
તે તારી આગલી કૃપા ક્યાં છે?
૫૦ હે પ્રભુ, તારા સેવકોનું અપમાન સમાર;
કું કેવી રીતે મારા ઉરમા બધા મરાકંભી લોહાનો
[તિરકાર] સંબુ ઈ,
૫૧ જેથી તારા શત્રુઓએ, હે યહોવાહ, અપમાન
કીધું છે,
જેથી તેઓએ તારા અભિષિક્તાનાં પગલાનું અપ-
માન કીધું છે, [તે પશુ તું સભાશ].
૫૨ યહોવાહ સદાકાળ સુધી રહ્યો હો,
આમેન તથા આમેન.

ઈશ્વરના માણસ મુશ્કેલી માંથી

૮૦ હે પ્રભુ, જેથી દર જેથી
તું અમારો આશ્રય થયો છે

૧ પવેતો ઉત્પન્ન થયા દુતા,
ને તે પૃથ્વી તથા જગતને રચ્યા દુતા, ત્યાર પહેલા,
એટલે અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી, તું
ઈશ્વર છે

૨ તું માણસને પૂજમાં ફેરવી નાખે છે;
ને કહે છે, હે મનુષ્યપુત્રો, પાછા વળો.

૩ કેમકે તારી દૃષ્ટિમાં દબાર વર્ષો
વિલી અમેલા કાલના દિવસ જેવા,
ને રાતના એક પહોરના જેવા છે.

૪ તું તેઓને પૂરની માફક વાણી બધે છે, તેઓ
નિદ્રા જેવાં છે;

સવારમાં તેઓ ઉઠતા ધાસના જેવાં છે.
૬ સવારમાં તે બિલ્કે છે તથા વધે છે;
સાંજે તે કપાય છે તથા ચિમળાય છે.
૭ કેમકે તારા કોપથી અમારો નાશ થાય છે,
ને તારા રોષથી અમને ત્રાસ લાગે છે
૮ તે અમારા અન્યાય તારી સન્મુખ,
અમારા ગુણ પાપો તારા સુખના પ્રકાશમાં,
મુકયા છે.

૯ કેમકે અમારા સર્વ દિવસો તારે રોષે વિલી બધે છે,
અમે અમારાં વર્ષો નિસાસાની જેઠે પૂરાં કરીએ
છીએ

૧૦ અમારી વયના દિવસ સિત્તેર વર્ષ છે,
અથવા બળના કારણથી તેઓ ઝોંટી વર્ષ હોય,
તોપણ તેઓનો અર્થ માત્ર મ્રમ તથા વ્યર્થતા છે;
કેમકે તે વહેલી યથ રહે છે, ને અમે ઉઠી જઈએ
છીએ.

૧૧ તારા કોપનું બળ,
ને તારી જે બિહીક સખવી, તે પ્રમાણે તારો રોષ,
તે કેણુ ભણે છે?

૧૨ તું અમને અમારા દિવસ એવી રીતે ગણવાને
શિખવ

કે અમને જ્ઞાનવાણુ હૃદય પ્રાપ્ત થાય
૧૩ હે યહોવાહ, પાછો આવ; ક્યાં સુધી?
ને તારા સેવકો પર કાંપ્યા કર.

૧૪ સવારમાં તારી કૃપાથી અમને તૃપ્ત કર,
એ માટે કે અમે અમારા સર્વ દિવસ હર્ષનાદ કાઢીને
આનંદ કરીએ.

૧૫ જે દિવસોમાં તે અમને દુ ખિત કીધા છે,
ને જે વર્ષોમાં અમે ખુંડુ ભેડુ છે, તે પ્રમાણે અમને
આનંદિત કર.

૧૬ તારા સેવકોને તારાં કૃત્ય,
ને તેઓના દીકરાઓ પર તારો મદ્દિમા, દેખાય.
૧૭ અને અમારા પર પ્રભુ અમારા દેવની શોભા થાય;
ને તું અમારા દાથના કામ અમારે સાથે રધાપિત
કર,
હા, અમારા દાથના કામ તું રધાપિત કર.

૮૧ પરાધરના ગુણરધાનમાં જે વસે છે
તે સર્વસમર્થની દાયામત રહેશે.
૨ હું યહોવાહ વિષે કહીશ કે, તે મારો આશ્રય તથા
શિલો છે;

- મારો દેવ, જેના પર હું ભરોસો રાખું છું.
 ૩ કેમકે તે પાર્શ્વની પાસથી
 ને નારાકારક મરકીથી તને બચાવશે.
 ૪ તે પોતાનાં પીછાથી તને ઢાકશે,
 ને તેની પાછો તળે તું આશ્રય પામીશ;
 તેની સત્યતા ઢાઢ તથા બખતર છે.
 ૫ રાત્રે જે ધારતી યાય છે તેથી,
 અથવા તો દહાડે ઉડનાર વીરથી,
 ૬ અધારામાં ચાલનાર મરકીથી,
 કે બપોરે ઉજડ કરનાર આકૃતથી તું નહિ બિહીસ.
 ૭ તારી બાજુએ હાનર,
 ને તારે જમણે હાથે દસ હબર પડશે,
 પણ તે તારી પાસે નહિ આવશે
 ૮ તું માત્ર નજરે જોઈશ,
 ને દુષ્ટાને મળેલો બદલો દેખીશ.
 ૯ કેમકે, હે યહોવાહ, તું મારો આશ્રય છે !
 તે પરાતપરને તાર રહેકાણુ કીધું છે;
 ૧૦ તારા પર કંઈ ભુલું આવી પડશે નહિ.
 ને કાઠ પીડાપાત તારા તણની પાસે નહિ આવશે
 ૧૧ કેમકે તે પોતાના દુતોને તારે વિષે આજ્ઞા કરશે,
 કે તારા સર્વ મર્જીમાં તેઓ તને સલાજે.
 ૧૨ તેઓ પોતાને હાથે તને ધરી લેશે,
 રખેને તારો પગ પત્થર પર અકુળાય
 ૧૩ તું સિદ્ધ તથા એક પર પગ મૂકીશ;
 સિદ્ધના બચ્ચાને તથા સર્પને તું હુઠી નાખીશ.
 ૧૪ તેણે મારા પર પોતાની પ્રીતિ બેસાડી છે, અટિ હું
 તેને બચાવીશ,
 તેણે મારું નામ બબ્બુ છે, અટિ હું તેને ઉઘો કરીશ
 ૧૫ તે મને દાઢ મારશે, ને હું તેને ઉતાર દફરાશ;
 હું સકટ સમયે તેની સાથે હોહશ;
 હું તેને છોડાવીને માત્ર આપીશ
 ૧૬ દિવસની દીર્ઘતાથી હું તેને તૃપ્ત કરીશ,
 ને તેને માત્ર તારણુ દેખાડીશ.

ગીત, વિશ્રામવારને માટે ગાયન.

૯૨ યહોવાહની ઉપકારરુદ્ધિ કરવી,
 ને, હે પરાતપર, તારા નામની સ્તોત્ર ગાવાં,
 તે સારું છે.

૨ દસ તારવાળા વાલ પર તથા સતાર પર
 ને વીણાના મધુર સ્વરથી,

- ૩ સવારે તારી કૃપા
 ને રાત્રે તારૂં વિશ્વાસુપણુ પ્રગટ કરવાં, [તે સારું છે]
 ૪ કેમકે હે યહોવાહ, તે તારા કૃત્યથી મને આનંદિત
 કીધો છે;
 તારા હાથના કામને લીધે હું હર્ષનાદ કરીશ
 ૫ હે યહોવાહ, તારા કૃત્ય કેટલા મોટાં છે !
 તારા વિચારો બહુ ઉડા છે
 ૬ અજ્ઞાની માણસ તે બહુતું નથી;
 ને મૂર્ખ આ સમજતો નથી;
 ૭ જ્યારે દુષ્ટા ધાસની પેઠે વધે છે,
 ને સર્વ અન્યાય કરનારાઓ બિલે છે,
 ત્યારે તે એ માટે કે તેમનો સર્વકાળનો નાશ થવાનો;
 ૮ પણ તું, યહોવાહ, સર્વકાળ સુધી પરમ હયામાં છે
 ૯ કેમકે જો, હે યહોવાહ, તારા રાત્રીઓ,
 જો, તારા રાત્રીઓ નાશ પામશે;
 સર્વ અન્યાય કરનારાઓ વિખરાઈ જશે.
 ૧૦ પણ તે માત્ર સિંગ જંગલી ગાધા [ના સિંગ] જેટલું
 ઉચ્ચ કર્યું છે;
 હું તાલ તેલથી ચોળાયેલો છું
 ૧૧ વળી મારા રાત્રીઓને [મારી હમ્મણ પ્રમાણે થયેલ
 મેં] મારી આબે બેસુ છે;
 મારી સાથે ઉઠનારા દુષ્ટર્મીઓ [મારૂં હમ્મણું
 પામ્યા એ મેં] મારે કાને સાંભળ્યું છે
 ૧૨ ન્યાયી માણસ તારાની પેઠે બિલશે,
 તે લખાનોત્તના એરેન્જમેન્ટની પેઠે વધશે.
 ૧૩ જોઓ યહોવાહના ધરમા રોપેલા છે
 તેઓ આપણા દેવના આગણામાં બિલી રહેશે.
 ૧૪ તેઓ હલ્લુ પડપણમાં ફળદાયક થશે;
 તેઓ રસે ભરેલા તથા લીલા થશે;
 ૧૫ એ માટે કે યહોવાહ યથાર્થી માલમ પડે;
 તે મારો ખડક છે, ને તેનામાં કંઈ અન્યાય નથી

૯૩ યહોવાહ રાજ્ય કરે છે; તે મહત્ત્વે વેશિત છે
 યહોવાહ વેશિત છે, તેણે કમરે પરાક
 બાધ્યું છે;

વળી જગત રથપાયલ છે, કે તે ખસેડાય નહિ
 ૨ તારૂં રાજ્યાસન પુરાતન કાળથી રથપાયલ છે;
 તું અનાદિ કાળથી છે
 ૩ પ્રવાહોએ ઉઘો કર્યો છે, હે યહોવાહ,
 પ્રવાહોએ પોતાનો સાદ ઉઘો કર્યો છે;

પ્રસાદો પોતાનાં મોભઓ ઉઘાં કરે છે.
 ૪ ધણાં પાણીઓના સાદ કરતાં,
 સમુદ્રનાં પરાક્રમી મોભઓ કરતાં,
 યદોવાદ પરમ ઉઘામાં પરાક્રમી છે.
 ૫ તારાં સારૂંઓ અતિ ખાતરીપૂર્વક છે;
 હે યદોવાદ, સર્વદાજ સુધી
 પવિત્રતા તારા પરને ચોભે છે.

૯૪ હે બદલો વાળનાર દેવ, યદોવાદ,
 હે બદલો વાળનાર દેવ, પ્રકાશિત દેખા.
 ૧ હે પૃથ્વીના ન્યાયાધીશ, પોતાને ઉઘો કર,
 અવિરોધને બદલો વાળી આપ.
 ૨ હે યદોવાદ, દુષ્ટો ક્યાં સુધી,
 દુષ્ટો ક્યાં સુધી જ્યાનંદ કરશે ?
 ૩ તેઓ બકે છે, તેઓ અભિમાનપુક્ર વાતો બોલે છે;
 સર્વ બુંદ કરનારા વડાઇ કરે છે.
 ૪ હે યદોવાદ, તેઓ તારા લોકને કચરે છે,
 ને તારા વારસાને દુઃખ દે છે.
 ૫ તેઓ વિધવાને તથા પારકાને કવલ કરે છે,
 ને અનાપને મારી નાખે છે.
 ૬ અને તેઓ કહે છે, યાદ ભેરે નહિ,
 ને યાદુઓને દેવ ધ્યાન નહિ દેશે.
 ૭ લોકોમાંના અજ્ઞાનો, વધે ધ્યાન દેા;
 ને મૂખો, વધે ક્યારે બુદ્ધિવાન થશે ?
 ૮ જાનને પડનાર, તે યું નહિ સાંભળે ?
 આંખને રચનાર, તે યું નહિ જુએ ?
 ૯ વિદેશીઓને શિક્ષા કરનાર,
 એટલે માણસોને જ્ઞાન શિખવનાર, તે યું શિક્ષા
 નહિ દે ?
 ૧૦ યદોવાદ માણસોના વિચાર જલે છે,
 કે તેઓ બ્યર્થપણ છે.
 ૧૧ હે યાદ, તે પુરુષને પત્ન્ય છે કે ભને તું શિક્ષા કરે છે,
 ને તારા નિયમસાક્ષમાંથી શિખે છે;
 ૧૨ કે દુષ્ટને સાજા ખારો બોધાય ત્યાં સુધી
 તું બુંદા દિવસથી તેને સાંતિ આપે.
 ૧૩ કેમકે યદોવાદ શેગના લોકને વળ્યો નહિ,
 ને તે શેગના વારસાને ત્યાગ નહિ કર્યો.
 ૧૪ કેમકે ન્યાયકરણ ન્યાયોપણ બધી પાકું વજરો,
 ને તેની પાઠજ દરવના સર્વ યથાર્થોઓ આવશે.
 ૧૫ મારે સાજા દુષ્ટમાંનોની સામે કાણ ઉઠશે ?

મારે સાજા અન્યાય કરનારાની વિરુદ્ધ કાણ ઉઠશે
 થશે ?

૧૭ ભે યદોવાદ મારો સહાયકારી થશે નહિ હોત
 તો મારો આત્મા વહેલો છાનો રહેત.
 ૧૮ જ્યારે મેં કહ્યું, મારો પત્ર લપસી નય છે,
 ત્યારે, હે યદોવાદ, તારી કૃપાએ મને ત્રીણી લીધો.
 ૧૯ મારા ભિતરની પુષ્કળ વિભામાં
 તારા દિવાસઓ મારા આત્માને ખુરા કરે છે.
 ૨૦ બુંદાઇનું રાજપાસન જે નિયમસર ઉપદ્રવ થોળે છે,
 તે યું તારી સાથે મેળાપ રાખશે ?
 ૨૧ તેઓ ન્યાયોઓના જીવ સામે એકલા ધાય છે,
 ને નિરપરાધ રક્તને કોપિત કરાવે છે.
 ૨૨ પણ યદોવાદ મારો ગદ થશે છે,
 ને મારો દેવ મારા આશ્રયનો ખડક થશે છે.
 ૨૩ અને તેણે તેઓને તેઓના અન્યાય વાળી આપશે
 છે,
 ને તે તેઓની બુંદાઇમાં તેઓનો સંહાર કરશે;
 યદોવાદ આપણો દેવ તેઓનો સંહાર કરશે.

૯૫ આવો, આપણે યદોવાદની આમળ ગાઇએ;
 આપણા વારસના ખડકની આમળ હર્ષનાદ
 કરીએ.

૨ ઉપકારરુપિ સાથે તેની હલુરમાં આવીએ,
 ને ગીતોથી તેની આમળ હર્ષનાદ કરીએ.
 ૩ કેમકે યદોવાદ તે મોટો દેવ,
 ને સર્વ દેવો પર મોટો રાજ છે.
 ૪ તેના હાથમાં પૃથ્વીનાં ઉડાણો છે,
 પર્વતોનાં શિખરો પણ તેનાં છે.
 ૫ સમુદ્ર તેનો છે, ને તેણે તે બનાવ્યો;
 ને તેના હાથોએ કરી ભૂમિ રચી.
 ૬ આવો, ભટ્ટએ તથા નમીએ,
 યદોવાદ આપણા કર્તાની આમળ ધુંટણીએ પડીએ.
 ૭ કેમકે તે આપણો દેવ છે,
 ને આપણે તેના આરાના લોક તથા તેના હાથનાં
 મોટા છીએ.
 આજ જે વગે તેની વાણી સાંભળો તો કેવું સાજું !
 ૮ જેમ મરીનાદમાં, જેમ અરવયમાં મારસાદને
 ફિવેતે,
 તેમ વગે વગારાં હલ્યોને કહણ ન કરો.
 ૯ તે વગાએ વગારાં પિતૃઓએ માંડે પરીણાજ શીખુ,

- મને પારખ્યો તથા મારું કૃત્ય જોયું.
 ૧૦ આળીસ વર્ષ સુધી હું તે પેદીથી કઢાળો પામતો હતો,
 મેં મેં કહ્યું, તે હૃદયમાં ભૂલનાર લોક છે,
 'ને તેઓએ મારા માર્ગો બદલ્યા નથી
 ૧૧ માટે મેં મારા કોષમાં સમ પાઠ્યા,
 કે તેઓ મારા વિદ્યામમા પેસશે નહિ.

- ૯૬ યહોવાહની આગળ નહું ગીત ગાઓ;
 આખી પૃથ્વી, યહોવાહ આગળ ગાઓ.
 ૨ યહોવાહ આગળ ગાઓ, તેના નામને સ્તુત્ય માનો,
 દિન પ્રતિ દિન તેનું તારણ પ્રગટ કરો.
 ૩ વિદેશીઓમાં તેનો મદિમા,
 ને સર્વ લોકોમાં તેના ચમત્કાર, બહોર કરો
 ૪ કેમકે યહોવાહ મોટો ને બહુ સ્તુત્ય છે,
 સર્વ દેવો કરતાં તે બધયોગ્ય છે.
 ૫ કેમકે લોકોના સર્વ દેવો મૂર્તિઓજ છે,
 પણ યહોવાહ આકાશોને બનાવ્યાં.
 ૬ સન્માન તથા મદિમા તેની સન્મુખ છે,
 સામર્થ્ય તથા શોભા તેના પવિત્રસ્થાનમાં છે.
 ૭ લોકોનાં કુળો, યહોવાહને દો,
 ગૌરવ તથા સામર્થ્ય યહોવાહને દો.
 ૮ યહોવાહના નામનું ગૌરવ તેને દો;
 અર્પણ લઈને તેનાં આંગણમાં આવો.
 ૯ પવિત્રાઈની શોભાએ યહોવાહને ભર્યો;
 આખી પૃથ્વી, તેની આગળ ધુળે
 ૧૦ વિદેશીઓમાં કહો, યહોવાહ રાજ્ય કરે છે;
 જગત પણ એવી રીતે સ્થપાયલું છે કે તે ખસેલી
 શકાય નહિ;
 તે ચથાર્યપણે લોકોનો ન્યાય કરશે.
 ૧૧ આકાશો આનંદ કરે, ને પૃથ્વી હર્ષાય;
 સમુદ્ર તથા તેનું બરપૂરપણું ગાજે;
 ૧૨ ખેતર તથા તેમાં જે સર્વ છે તે ઉત્સાહ કરે;
 ત્યારે વનનાં સર્પ વૃક્ષો યહોવાહ આગળ હર્ષનાદ
 કરશે,
 ૧૩ કેમકે તે આવે છે;
 કેમકે તે પૃથ્વીનો ન્યાય કરવા આવે છે;
 તે ચથાર્યપણે જગતનો,
 ને તેની ક્ષતિનાએ લોકોનો ન્યાય કરશે.

- ૯૭ યહોવાહ રાજ્ય કરે છે; પૃથ્વી હર્ષાય;
 શાપુઓનો સમૂહ આનંદ પામે.

- ૨ મેલો તથા અધકાર તેની આસપાસ છે,
 ન્યાયીપણું તથા ઇન્સાફ તેના રાજ્યાસનને પાથો
 છે.
 ૩ તેની આગળ આગ્રિ બંધ છે,
 તે તેની આસપાસ તેના શત્રુઓને બાળી નાખે છે.
 ૪ તેની વિજ્ઞાપનોએ જગતને પ્રકાશિત કરીધું;
 પૃથ્વી તે જોઈને કાંપી.
 ૫ યહોવાહની સન્મુખ, આખી પૃથ્વીના પ્રમુખી
 સન્મુખ,
 ચર્ચેલા મીલુની જેટ યિજળી ગયા.
 ૬ આકાશો તેનું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરે છે,
 ને સર્વ લોકોએ તેનો મદિમા દીધો છે.
 ૭ કોરેલાં પુતળાંની સેવા કરનારા,
 ને મૂર્તિઓમાં અભિમાન કરનારા, તેઓ સર્વ
 લજવાય
 હે સર્વ દેવો, તમે તેને ભજો.
 ૮ હે યહોવાહ, તારાં ન્યાયકરણને લીધે
 સિયોન સાંમળીને આનંદિત થયું,
 ને ચલુદાહની દીકરીઓએ હર્ષ કર્યો.
 ૯ કેમકે, હે યહોવાહ, તું આખી પૃથ્વી પર પરાતપર
 છે;
 તું સર્વ દેવો કરતાં અતિ ઉચ્ચ છે.
 ૧૦ હે યહોવાહ પર પ્રેમ કરનારા, તમે દુષ્ટપણનો
 દ્રેષ કરો;
 તે શોનાના ભક્તોના આત્માઓનું રક્ષણ કરે છે,
 બુદ્ધાઓના હાથથી તે તેઓને ઊડાવે છે
 ૧૧ ન્યાયીઓને માટે અજવાળું
 તથા હૃદયના ચથાર્યોને સાફ આનંદ વધાર્યા છે.
 ૧૨ હે ન્યાયીઓ, તમે યહોવાહમાં આનંદ કરો;
 ને તેના પવિત્ર નામની ઉપકારસ્તુતિ કરો.

ગીત.

- ૯૮ યહોવાહની આગળ નહું ગીત ગાઓ,
 કેમકે તેણે આશ્ચર્યકારક કૃત્યો કર્યાં છે;
 તેના જમણા હાથે તથા તેના પવિત્ર યુગ્મે તેને
 સાફ તારણ કરાવ્યું છે.
 ૨ યહોવાહે પોતાનું તારણ જમાવ્યું છે;
 તેણે પોતાનું ન્યાયીપણું વિદેશીઓની દૃષ્ટિમાં
 પ્રગટ કરીધું છે.
 ૩ તેણે શોનાની કૃપા તથા વિશ્વાસુપણું ઇસ્રાએલના
 ધરનાંની ભણી સમાયું છે;

પૃથ્વીની સર્વે સ્ત્રીમાઓએ આપણા દેવનું તારણ
લેયુ છે

૪૬ પૃથ્વીના સધળા [લોકો], યદોવાદ આગળ
દર્શનાદ કરો,
વત્સાદ કરીને દર્શના ગીત આઓ, હા, સ્તેત્રો
આઓ

૪૭ વીણા સહિત, વીણા તથા નાયનના સાદથી
યદોવાદના સ્તેત્રો ગાઓ

૪૮ ટુરી તથા શ્વેતિત્રશના અવાજથી
યદોવાદ શાન્તી આગળ દર્શનાદ કરો

૪૯ સમુદ્ર તથા તેનું ભરપૂરપણ,
જગત તથા તેમાના રહેવાસીઓ, આજે

૫૦ પ્રવાહો વાળી પાડે,
પર્વતો યદોવાદની સમુદ્ર ખોજ દર્શનાદ કરે,

૫૧ કેમકે તે પૃથ્વીનો ન્યાય કરવાને આવે છે,
તે ન્યાયીપણાએ જગતનો,
ને યથાર્થપણાએ લોકોનો, ન્યાય કરશે

૫૨ યદોવાદ શાન્ત્ય કરે છે, લોકો કુળે,
તે કૃષ્ણીમ પર ખિરાળે છે, પૃથ્વી ક્ષેત્રે

૫૩ યદોવાદ સિંચાનમા મોટા છે,
ને સર્વ લોકો કરતા તે ઉંચા છે

૫૪ તેઓ તારા મોટા તથા ભયકર નામની સ્મૃતિ કરે,
તે પવિત્ર છે

૫૫ જળી શાન્તિ સામર્થ્ય ઇન્સાફને આપે છે,
તું ન્યાયને સ્થાપન કરે છે

૫૬ યાદુજના ઇન્સાફ તથા ન્યાયીપણું કરે છે
તમે આપણા દેવ યદોવાદને મોટા માનો,

૫૭ ને તેના પાયાસળ પાસે બળન કરો,
તે પવિત્ર છે

૫૮ તેના ચાલકોમા શુભ તથા હાજન,
ને તેના નામને હાક માનતામા સમુજેવ,
તેઓએ યદોવાદને હાક મારી, ને તેનું તેઓને
ઉત્તર આપ્યો

૫૯ મેઘસ્વતમા તે તેઓની સાથે બાંધ્યો,
તેઓએ તેની સાક્ષીઓ, તથા જે વિધિ તેણે
તેઓને આપ્યો તે પાળ્યા

૬૦ હે યદોવાદ, અમારા દેવ, તે તેઓને ઉત્તર દીધો,
જે કે તે તેઓના કામનો બદલો વાળ્યો
તો ખબર તેઓને સમા કરનાર દેવ તું હતો

૬૧ યદોવાદ આપણા દેવને મોટા માનો,

ને તેના પવિત્ર પર્વત પર બળન કરો,
કેમકે યદોવાદ આપણો દેવ પવિત્ર છે
ઉદ્ધારસ્થાનિત ગીત

૧૦૦ રે સધળા દેવો, યદોવાદ આગળ જય-
જયકાર કરો,

૨ આનંદથી યદોવાદની સેવા કરો,
આતા આતા તેની આગળ આવો

૩ યદોવાદ તેજ દેવ છે, એમ તમે જાણો,
તેણે આપણને ઉત્પત્ત કીધા છે, અને આપણે
તેનાજ હીએ,

આપણે તેના લોક તથા તેના ચારાના મેદા હીએ

૪ આશ્વાર માનતા તેની ભાગ્યોમા,
ને સ્તવન કરતા તેના આમલુમા આવો,

૫ તેના ઉપકાર માની તેના નામને ધન્ય કહો
૬ કેમકે યદોવાદ ઉત્તમ છે, તેની કૃપા સદા સર્વ-
કાળ સુધી

ને તેની સત્યતા પેદા કર પેદા [ટપી રહે છે]

બલિષ્ઠ ગીત

૧૦૧ કૃપા તથા ન્યાય વિષે હું આપન કરીશ,
હે યદોવાદ, હું તારીજ સ્મૃતિ કરીશ

૨ હું સીધા માર્ગનું ધ્યાન કરીશ,
તું મારી પાસે કારે આવશે?

૩ હું ખરા અંત કરણથી મારા ધરમા વર્તીશ
૪ હું ક્ષમ અધમ વસ્તુ મારી દષ્ટિમા રાખીશ નહિ,

પાતા દુઃખાશવા કામથી હું કેમહું છું
[તેની અસર] મને લાગશે નહિ

૫ હીડું હૃદય મારાથી વેગળુ જશે,
હું કોઈ બુદ્ધને નહિ ઝોળખીશ

૬ જે હાન પેશતાના પડોતીની ચાટી શુભમા કરે તેને
હું કાપી નાખીશ,

જેની દષ્ટિ મજાજન ને જેનું હૃદય ગર્વિષ્ટ છે તેનું હું
સંઘન કરીશ નહિ

૭ દેશમાના વિશ્વાસુઓ મારી પાસે વાસો કરે તે
માટે હું તેઓ પર નબર રાખીશ,

સીધા મા મા આલનાર મારી સેવા કરશે
૮ કષ્ટ કરનાર મારા ધરમા રહેશે નહિ,

જુદું બોલનાર મારી દષ્ટિમા કરશે નહિ
૯ સધળા શુદ્ધ કરનારાઓને યદોવાદના નગરમાથી

કાપી નાખવાને
હું દેશમાના સર્વ દુષ્ટોનો દિવસે દિવસે નાશ કરીશ

૬ ખિતોની પ્રાર્થના, આકુળઆકુળ થઈને તે યહોવાહની
સન્મુખ શોકનો સાદ કાઢે છે

૧૦૨ હે યહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સામળ,
ને મારી હાક તારી પાસે આવવા દે
૨ મારા સકટને દિવસે તારૂં મુખ મારાથી ન ફેરવ,
મારી બાણી કાન ધર,
હું વિવતી કરૂં તે દહાડે હું મને વહેવો ઉતર આપ
૩ કેમકે મારા દહાડા તો ધુમાડાની પેઠે વિતી જાય છે,
અને મારા હાડકાં યોયણીની પેઠે બળે છે
૪ મારૂં હૃદય તો ધાસના જેવું કપાએણું તથા ચિમ-
ળાએણું છે,
એટલે સુધી કે હું રોટલી ખાવાનું જૂલી નઈ છું
૫ મારા નિસાસાના કારણથી
મારા હાડકાં મારી આંખોને વળે છે
૬ હું શાનના બગલાનાં જેવો છું,
અરવ્યના ધુવડના જેવો થઈ ગયો છું
૭ હું નજીવ રહું છું,
ને અગાસી પર એકલી પડેલી ચકલીના જેવો
થઈ ગયો છું

૮ આખો દિવસ મારા શત્રુ અને ગંદા મારે છે,
અને તેઓ તપીને મારી વિરૂદ્ધ પ્રતિજ્ઞા કરે છે
૯ મેં રોટલીને ઠંકાણે રાખી ખાધી,
ને મારા આંખોમાંથી મેં મારૂં પીવાનું નિમિત્ત કીધું છે,
૧૦ તે તારા કોપ તથા ક્રોધને કારણે છે,
કેમકે તે મને જ્યોત ક્રોધ પછી ખાઈ ફેંકી દીધો છે
૧૧ મારા દિવસો નમતી ધ્યાનાના જેવા છે,
અને ધાસની પેઠે હું ચિમળાઈ ગયો છું
૧૨ પણ, હે યહોવાહ, હું સર્વકાળ ટકનાર છે,
ને તારૂં સ્મરણ પેઠી દર પેઠી રહેશે
૧૩ તું ઉઠીને સિયોન પર દયા કરીશ,
કેમકે તે પર દયા કરવાનો વખત, એટલે કરાવેલો
સમય, આજે છે
૧૪ કેમકે તારા સેવકો તેના પત્થરોથી સંતોષ પામે છે,
અને તેની ધૂળ પર તેઓને દયા આવે છે
૧૫ અને વિદેશીઓ યહોવાહના નામથી,
તથા પૃથ્વીના સર્વ રાજાઓ તારા ગૌરવથી બીરો
૧૬ કેમકે યહોવાહે સિયોનને બાંધ્યું છે,
ને પોતાના ગૌરવમાં તે પ્રગટ થશે છે
૧૭ તેણે લાચારની પ્રાર્થના પર લક્ષ લગાડ્યું છે,
ને તેઓની પ્રાર્થનાની અવગણના કીધી નથી

૧૮ આ વાત તો આવનાર પેઠીને સારૂં લખાશે,
ને જે લોકો ઉત્પન્ન થનાર તેઓ યહોવાહની સ્મૃતિ
કરશે

૧ કેમકે તેણે પોતાના ઉચ્ચ પવિત્રસ્થાનમાંથી બેસ્યું છે,
આકાશથી યહોવાહે પૃથ્વીને નિહાળી,
૨૦ એ માટે કે તે બનીવાનના નિસાસા સામળે,
તથા મરણના સપાટામાં આવેલાને છાંડે,
૨૧ કે સિયોનમાં યહોવાહનું નામ,
તથા ચરણોમાં તેની સ્મૃતિ પ્રસિદ્ધ કરવામાં
આવે
૨૨ તે વખતે યહોવાહની સેવા કરવા સારૂં લોકો
તેમજ રાજ્યો પણ એકઠા થશે
૨૩ તેણે માર્ગમાં મારી સંકેત ધરાડી,
અને મારા દિવસો ગોઠા કીધા
૨૪ મેં કહ્યું, હે મારા દેવ, મારા દિવસોની મધ્યે મને
ન લડ જા,
તારા વર્ષો તો અનાધર્મન છે
૨૫ પૂર્વે તે પૃથ્વીને પાપો નાખ્યા છે,
અને આકાશો તારા હાથનું કામ છે
૨૬ તેઓ નાશ પામશે, પણ હું ટકી રહીશ,
હા વચ્ચેની પેઠે તેઓ સર્વ જીવ્ય થઈ જશે,
હાડકાંની પેઠે હું તેઓને બદલીશ ને તેઓ બદ
લાઈ જશે,
૨૭ પણ હું તો એવો ને એવોજ રહે છે,
ને તારા વર્ષોના અંત આવશે નહિ
૨૮ તારા સેવકોના લીકરા ટકી રહેશે,
ને તેઓના સત્તાન તારી સન્મુખ સ્થાપવામાં
આવશે

લાઈવ [ગીત]

૧૦૩ હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્મૃત્ય માન,
અને મારા આખા અંત કરણ, તેના
પવિત્ર નામને [સ્મૃત્ય માન]

૨૨ મારા આત્મા, યહોવાહને સ્મૃત્ય માન,
ને તેના સર્વ ઉપકારો હું જૂની ન જા
૨૩ તે તારા સંપૂર્ણ પાપ મારૂં કરે છે,
ને તારા સર્વ રોગ મટાડે છે
૨૪ તે તારો જીવ નાશથી બચાવે છે,
ને તને દયા તથા રહેમનો મુગ્ધ પહેરાવે છે
૨૫ તે ઉત્તમ વસ્તુથી તારા મુખને તૃપ્ત કરે છે,
અને ચરણો જેવી તારી જીવાની વાજ કરે છે

- ૬ સર્વ જે જીવમયી હેરાન થએલા તેઓને સાર
યહોવાહ ન્યાયનાં કૃત્ય તથા શુદ્ધિ દરે છે.
૭ તેણે પોતાના માર્ગે મુસાને
તથા પોતાનાં કૃત્યો ઇસ્રાએલના પુત્રોને જણાવ્યાં.
૮ યહોવાહ ક્યાણુ તથા કૃપાળુ છે,
તે કાષે ધીમે તથા કૃપાએ મોટા છે.
૯ તે સદા ધમકી નહિ આપે,
વળી તે સર્વકાળ [કૌપ] નહિ રાખે.
૧૦ તે આપણાં પાપ પ્રમાણે આપણી સાથે વર્ત્યો નથી,
ને આપણા અન્યાયના પ્રમાણમાં આપણને બદલો
વાંચ્યો નથી.
૧૧ ક્રમકે જેમ પૃથ્વીથી આકાશ ઉચું છે
તેમ તેની કૃપા તેનાથી બીનાશ પર મોટી છે.
૧૨ પૂર્વ જેટલું પશ્ચિમથી દૂર છે
તેટલાં તેણે આપણાં ઉદ્ધવન આપણાથી દૂર
કર્વાં છે.
૧૩ જેમ બાપ પોતાનાં છોકરાં પર ક્યાણુ છે
તેમ યહોવાહ પોતાથી બીનાશ પર ક્યાણુ છે.
૧૪ ક્રમકે તે આપણુ બધારણુ બજે છે;
આપણે ધૂળના બીએ એવું તે સમારે છે.
૧૫ માણસના દિવસો ધાસના જેવા છે,
જેવશમાંના પૂલની જેટ તે ખિલે છે.
૧૬ ક્રમકે વા તેની પર થઈ વાય છે, ને તે હલ ન હલ
થઈ જાય છે,
ને તે ક્યાં હલ એ કહાને માલમ પડતું નથી.
૧૭ પણ યહોવાહની કૃપા તેનાથી બીનાશઓ પર
અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી છે,
ને તેમનાં સ્વાલનનાં સંતાન ઉપર તેનો ન્યાય હોય
છે;
૧૮ જે ને તેને કાર માને છે
તથા તેની આજ્ઞાઓ પાળવાને યાદ રાખે છે તે તે
પર [તે કૃપા કરે છે]
૧૯ યહોવાહે પોતાની માટી આકાશમાં સ્થાપી છે,
અને તેના શબ્દનું ધાત્રીપણું સર્વ ઉપર છે.
૨૦ જે બળમાં પરાક્રમી, યહોવાહનું વચન પાળવારા,
તથા તેના વચનની વાત્રી સાંભળનારા,
તેના દૂતો, વમે યહોવાહને સ્તુત્ય માનો.
૨૧ હે યહોવાહનાં સર્વ સેન્યા, તેની ઇચ્છાને અનુસર-
નારા તેના સેન્યા,
વમે તેને સ્તુત્ય માનો.

૨૨ યહોવાહના શબ્દનાં સર્વ ઉકાણાંમાં
તેનાં સૌ કૃત્યો તેને સ્તુત્ય માનો;
અરે મારા આત્મા, હું યહોવાહને સ્તુત્ય માન.

૧૦૪ હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય
માન,

હે યહોવાહ, મારા દેવ,
હું અતિ મોટો છે, હું વૈશવ તથા ગૌરવથી વેશિત
થયેલો છે.

૨ વજ્રથી વેશિત થાય તેમ હું અજવાળાથી વેશિત
થયો છે;

ને પડદાની જેટ હું આકાશને વિસ્તારે છે.

૩ પાણી પર તે પોતાના ઓરડાના કારોટિયા મૂકે છે;

વાદળોને તે પોતાનો રથ બનાવે ;

વાયુની પાંખો પર તે ચાલે છે.

૪ વાયુ તે તેના દૂતો કરે છે,

ને અગ્નિના બહરા તેના સેવકો છે.

૫ કહી ખસે નહિ એવા તેણે

પૃથ્વીનો પાથો નાખ્યો છે

૬ વચની જેટ હું જળનિધિથી તેને ઢાકે છે;

પર્વતો પર પાણી ચઢી રહ્યાં.

૭ તારી ધમકીથી તેઓ નારી ગયાં;

તારા સાક્ષી ગર્જનાથી તેઓ જતાં રહ્યાં.

૮ (પહોરો ચઢી ગયા ને ખીણો ઉતરી ગઈ),

ને જે ઉકાણુ તે તે [પાણીને] માટે સુકાર કહ્યું હલ
ત્યાં તેઓ ગયા.

૯ તેઓ ફરી પૃથ્વીને ઢાકે નહિ તે સાર

તે તેઓની હલ બાંધી છે, કે જેને તેઓ બોળંગે
નહિ.

૧૦ તે ખીણોમાં ગરા ફોરે છે

ને તેઓ ડુંગરોની વચ્ચે વહે ;

૧૧ તેથી સર્વ વનપથઓને પીવાનું મળે છે,

અને રાત્રી ગર્જનાં પણ પોતાની તરસ મટાડે છે.

૧૨ તેઓની પાસે આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને વાસો
કરે છે,

ને ઠાળીઓ મધ્યે સુરવર કાઢે છે.

૧૩ તે પોતાના ઓરડાથી ડુંગરો પર પાણી સિંચે છે;

તારાં કૃત્યોનાં ફળથી પૃથ્વી ધરાઈ જાય છે.

૧૪ દોરને સાર તે ધાસ ઉપલવે છે,

તથા માણસના બપને સાર સાકમાઈ;

એમ જીવિમાંથી તે અન્ન નિપાવે છે.

- ૧૫ વળી માણસના હૃદયને આનંદ આપનાર દ્રાક્ષરસ,
ને તેનું મુખ તેજસ્વી કરનાર તેલ,
ને તેના અતઃકરણને બળ આપનારી રોઝલી [તે
નિપળવે છે].
- ૧૬ યહોવાહનનાં ઝાડ,
એટલે લખાનોનના એરેન્ વૃક્ષો જે તેણે રોખ્યાં
હતાં, તેઓ ધરાએલા છે.
- ૧૭ ત્યા પક્ષીઓ પોતાના માળા બાધે છે;
વળી દેવદાર ઝાડ તે બચલાનું રહેઠાણ છે.
- ૧૮ હવે પર્વતો રાત્રી બકરાઓનો
અને ખડકો સસલાનો આસરો છે.
- ૧૯ ઋતુઓને સાડ તેણે ચંદ્ર કાઢ્યો;
સૂર્ય પોતાનો અસ્તકાળ બાધે છે.
- ૨૦ તું અધાર કરે ॥ એટલે રાત થાય છે,
ત્યારે વનનાં સર્વે પશુઓ બહાર નિકળે છે.
- ૨૧ સિંહનાં બચ્ચાં શિકાર મેળવવાને ગઈ છે,
તેઓ ઇશ્વર પાસે પોતાનું ખાવાનું માગે છે.
- ૨૨ સૂર્ય ઉગે એટલામાં તેઓ સમેટાય છે,
ને પોતાનાં કાતરોમા ભરાઈ મુઠ બંધ છે.
- ૨૩ માણસ પોતાનો ધંધો કરવા બહાર નિકળે છે,
ને સાંજ મુખી પોતાનો ઉદ્યોગ ચલાવે છે.
- ૨૪ હે યહોવાહ, તારાં કામ કેવાં તરેહ તરેહનાં છે !
તેં તે સધળાને ડહાપણથી કર્યાં છે;
પૃથ્વી તારી સપત્તિથી ભરપૂર છે.
- ૨૫ જુઓ આ મોટો તથા વિશાળ સમુદ્ર,
જેમાં અગણિત જળજીવો
તથા નાના મોટાં જનવરો હોય છે.
- ૨૬ તેમાં વહાણો આવ બંધ કરે છે;
વળી મગરમચ્છ જે તેમાં રમવા સાડ તેં પેદા કર્યું
છે તે તેમાં રહે છે.
- ૨૭ શોભ્ય સમયે તું તેઓને ખાવાનું આપે
તે સાડ આ સધળા તારી વાટ જુએ છે.
- ૨૮ જે તું તેઓને આપે છે તે તેઓ વાણે છે;
તું તારો હાથ ખાવે છે ત્યારે તેઓ [તારા] ઉપ-
કારથી વૃક્ષ થાય છે.
- ૨૯ તું તારાં મુખ સવારે છે ત્યારે તેઓ અભરાઈ
બંધ છે;
તેઓનો પ્રાણ તું લઈ લે છે એટલે તેઓ મરે છે,
ને પાછાં પૂર્ણમાં બળી બંધ છે.
- ૩૦ તું તારો આત્મા મોકલે છે એટલે તેઓ ઉત્પત્ત
થાય છે;

- ને દુનિયાને તું વાજ કરે છે.
- ૩૧ યહોવાહનું જોરવ સર્વકાળ ટકો;
પોતાનાં સર્વ કામોથી યહોવાહ આનંદ પામે.
- ૩૨ તે પૃથ્વી પર દૃષ્ટિ કરે ॥ ત્યારે તે મુગ્ધ છે;
તે પર્વતોને અડકે છે એટલે તેઓ કુમારો કાઢે છે.
- ૩૩ હું મરણપર્યંત યહોવાહના ગુણ બાધ્ય;
હું હેવાલીમાં છું ત્યાં મુખી મારા દેવની સ્તુતિ કરીશ.
- ૩૪ [તે વિષેના] મારા વિચાર તેને પસંદ પડે;
હું યહોવાહમાં આનંદ પામીશ.
- ૩૫ પૃથ્વીમાંથી પાખીઓનો નારા થાઓ,
અને દુષ્ટોનો અંત આવે.
હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય માન
તમે યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

- ૧૦૫ યહોવાહને આભાર માનો; તેના
નામની વિનંતી કરો;
લોકોમાં તેનાં કૃત્યો જણાવો.
- ૨ તેની આજળ ગાઓ, તેનાં સ્તોત્રો ગાઓ;
તેનાં સર્વ આશ્ચર્યનાં કામનું મનન કરો.
- ૩ તેના પવિત્ર નામમાં તમે અક્ષિમાન કરો;
યહોવાહને શોધનારાનાં હૃદયો આનંદ પામે.
- ૪ યહોવાહને તથા તેના સામર્થ્યને શોધો,
સદા સર્વદા તેના મુખને શોધો.
- ૫ જે આશ્ચર્યનાં કામ તેણે કર્યાં છે તેમને યાદ રાખો;
તેના ચમત્કારો તથા તેના મુખનાં ન્યાયવચનો.
[યાદ રાખો].
- ૬ તેના સેવક ઇસ્રાલીમનાં સંતાન,
યાફુબના પુત્રો, તેનાં નિવરેલાં, [તેમને તમે યાદ
રાખો].
- ૭ તે આપણે દેવ યહોવાહ છે;
આખી પૃથ્વીમાં તેનાં ન્યાયનાં કૃત્યો [પ્રસિદ્ધ] છે.
- ૮ જે આજ્ઞા તેણે હંબરો પેદીઓને ફરમાવી હતી
તે તેની સ્થાપના તેણે સદાકાળ યાદ રાખી છે;
એટલે જે [કરાર] તેણે ઇસ્રાલીમ સાથે કર્યો,
ને ઇસ્રાહાક પ્રત્યે પ્રતિજ્ઞા [કરી];
- ૧૦ ને નિયમ તરીકે યાફુબને સાડ [તેણે] એજ વાત
સ્થાપી,
કે તે ઇસ્રાએલને માટે સદાકાળનો કરાર થાય.
- ૧૧ તેણે કહ્યું કે, આ જનન દેશ હું તને આપીશ,
તે તારા વારસાનો ભાગ [યરો].
- ૧૨ તે વખતે તેઓ સખ્યામાં શોડાં હતાં.

- ૭૬ યોદાં, ને વળી તેમાં તેઓ મુસાફર હતાં ;
 ૧૭ તેઓ એક દેશથી બીજા દેશ,
 ને એક રાજ્યમાંથી બીજા રાજ્યમાં ફરતાં.
 ૧૪ તેણે તેઓ પર કાંઈને જીવન કરવા દીધા નહિ;
 તેમને લીધે તેણે રાજ્યઓને શિક્ષા દીધી ;
 ૧૫ [તે એમ કહેતા], મારા અભિપ્રયોગને અડકા મા,
 ને મારા ભવિષ્યવાદીઓને ઉપદ્રવ ન કરો.
 ૧૬ વળી દુઃકાળને તે દેશમાં આવવાનું તેણે ફરમાવ્યું ;
 ને રાષ્ટ્રીનો આધાર વહન તોડી નાખ્યો.
 ૧૭ તેઓની આમળ તેણે એક માણસને મોકલ્યો,
 [એટલે] યુસફ [ને] ગુલામ તરીકે વેચાઈ ગયો.
 ૧૮ તેના વચનનો સમય આવી પહોંચ્યો.
 ત્યાં સુધી તેઓએ તેના પગોમાં બેઠેલા પાલી ;
 ૧૯ યોદાંની સાર્થકોમાં તે રહ્યા ;
 યહોવાહના વચનથી તે પશ્ચાત્તો.
 ૨૦ રાજ્યો [માણસોને] મોકલીને તેને છોડાવ્યો ;
 યોદાંના ધણીએ તેનો છુટકારો કર્યો.
 ૨૧ તેણે તેને પોતાના ધરનો કાશ્મીરી,
 અને પોતાની સર્વ મિલકતનો ઉપરી કરાવ્યો ;
 ૨૨ કે તે પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્યમાંના અમીરોને
 કબજે રાખે,
 અને તેના મત્રીઓને સમજાવ્યો આપે.
 ૨૩ વળી હસાએલ મિસરમાં આવ્યો,
 ને હામના દેશમાં યાફમે મુકામ કીધો.
 ૨૪ અને તેણે પોતાના લોકોને ધણી આગાહ કીધા,
 ને તેમના દુરમનો કરતા તેઓને બળવાન કર્યા.
 ૨૫ તેણે પોતાના લોક પર દ્રવ્ય રાખવાને
 તથા પોતાના સેવકોની સાથે કપટથી વર્તવાને
 તેઓની ધુણિ ફેરવી.
 ૨૬ તેણે પોતાના સેવક મુસાને,
 તથા હારન અને તેણે પશુદ કર્યા હતા તેને,
 મોકલ્યા.
 ૨૭ તે લોકોમાં તેઓએ તેનાં નિન્દો દેખાવ્યા ;
 વળી હામના દેશમાં ચમત્કારો [પ્રગટ કર્યા].
 ૨૮ તેણે અધકાર મોકલ્યો એટલે અધાર થયું ;
 ને તેઓ તેની વાતની સામા થયા નહિ.
 ૨૯ તેણે તેઓનું પાણી લોટી કરી નાખ્યું,
 ને તેઓનાં માલ્તાં મારી નાખ્યાં.
 ૩૦ તેઓની જમીનમાં યુજન દેડાં થયાં,
 'હા, તેઓ ઠંડ રાજ્યમેહેલના આરણ સુધી
 [નિરાયાં].

- ૩૧ તે બોલ્યો એટલે ડાંસ તથા જુઓ
 તેઓની સર્વ સીમોમાં ભરાયાં.
 ૩૨ તેણે વરસાદને ઠંડાવે કરાં મોકલ્યાં ;
 તેઓના દેશમાં ભડભડતો આગ [સળગાવ્યો].
 ૩૩ તેઓના દ્રાક્ષવેલાઓ તથા અંજીરીઓ પણ તેણે
 મારી ;
 અને તેઓની સીમોનાં વૃક્ષો તોડ્યાં.
 ૩૪ તે બોલ્યો ને તોડો
 તથા ધ્રુવો અગ્નિવિત આવ્યાં ;
 ૩૫ તેમણે તેઓના દેશની સર્વ શીલોતરી ખાઈ નાખી,
 અને જમીનનાં સર્વ ફળ ભક્ષ કીધાં.
 ૩૬ તેઓના દેશમાંના સર્વ પ્રથમ જન્મલાને,
 એટલે તેઓના મુખ્ય બળવાનોને, તેણે માર્યા.
 ૩૭ અને તે તેઓને સોના રૂપા સહિત કાઢી લાવ્યો ;
 ને તેઓનાં કુળોમાં કાંઈ પણ નિર્બળ ન હતું.
 ૩૮ તેઓ અથા ત્યારે મિસર આનંદ પામ્યો,
 કેમકે તેમને લીધે તેઓ ત્રાસ પામેલા હતા.
 ૩૯ ગામ્હાઈનને સાકે તેણે નાદણુ પ્રસાદ્યું ;
 વળી શરે અજવાળુ આપવાને અગ્નિ [મોકલ્યો].
 ૪૦ તેઓએ માવ્યું ત્યારે તે લાવરીઓ લાવ્યો ;
 આકાશમાંની રાષ્ટ્રીથી તેઓને તૃષ્ણ કીધા.
 ૪૧ તેણે ખડક તોડ્યા, ને પાણી નિકળી આવ્યું ;
 તે નદી યહને સૂકા દેશમાંનાં વહેવા લાગ્યું.
 ૪૨ કેમકે તેણે પોતાના સેવક ઇઝાટીમને આપેલા
 પોતાના પવિત્ર વચનનું સ્મરણ કીધું.
 ૪૩ અને પોતાના લોકોને આનંદ સહિત,
 તથા પોતાના પસંદ કરેલાઓને ઉલટભેર, તે કાઢી
 લાવ્યો.
 ૪૪ વળી તેઓને વિદેશીઓના દેશ આપ્યા,
 ને તે લોકે કરેલા શ્રમના ફળનો વારસો તેઓ
 પામ્યા ;
 ૪૫ એટલા માટે કે તેઓ તેના વિધિઓ માને,
 અને તેના કાયદાં પાળે
 તમે યહોવાહની સ્મૃતિ કરો.

૧૦૬ યહોવાહની સ્મૃતિ કરો.

યહોવાહનો આવાર માનો ;
 કેમકે તે ઉત્તમ છે ; કેમકે તેની દૃષ્ટિ સદાકાળ
 [રહે છે]

૨ યહોવાહના પસંદ કરેલા કોણ વાંચી શકે ?
 તેની સ્મૃતિ કોણ અપૂર્ણ સમજાવી શકે ?

૨ ન્યાય પાળનારોએ, તથા પવિત્રાઈને ધોરણે નિત્ય ચાલનારને, ધન્ય ॥
 ૪ જે મહેરબાની હું તારા લોક પર રાખે છે, તે મહેરબાનીથી, હે યહોવાહ, હું મને સંભાર, તારૂં તારણ આપીને મને સંભાળજે,
 ૫ જેથી હું તારા પસંદ કરેલાઓનું કલ્યાણ જોઈ, ને તારી પ્રભતા આનંદમાં હું આનંદ જોઈશુ, ને તારા વારસાની સાથે હું અભિમાન કરૂં
 ૬ અમારા પિતૃઓએ તેમ અમે પણ પાપ કર્યું છે, અમે અન્યાય કર્યો છે, અમે જુડાઈ કરી છે
 ૭ મિસરમાં તારા અમલકારો અમારા પિતૃઓ સમન્થા નહિ, તારી અપાર કૃપા તેઓએ સહારી નહિ, પણ સમુદ્ર પાસે, એટલે લાલ સમુદ્ર પાસે, તેઓએ તને ચિડાવ્યો
 ૮ તો પણ તેણે પોતાના નામની ખાતરી, અને પોતાનું પરાક્રમ દેખાડવા સારૂં, તેઓને તાર્યા લાલ સમુદ્રને પણ તેણે ધમકાવ્યો, ને તે સુકાઈ ગયો,
 ૯ એમ કરીને તેણે જાણે મેદાનમાં હોય તેમ જડા-જોમાં થઈને તેઓને ઠોરી લીધા
 ૧૦ અને તેઓના વેરીઓના હાથમાંથી તેણે તેઓને તાર્યા,
 ૧૧ ને દુશ્મનના હાથમાંથી તેઓને ખડી લીધા
 ૧૨ અને તેઓના દુશ્મનો પર પાણી ફરી વળ્યું, તેમનાં એકે પણ બચ્યો નહિ
 ૧૩ ત્યારે તેઓએ તેની વાતો પર વિશ્વાસ આપ્યો, તેઓએ તેના રતોત્ર માયા
 ૧૪ તેઓ જલહી તેના કૃત્યો વિસરી ગયા, તેની સવાજ સાંભળવાને તેઓએ ધિરજ ધરી નહિ
 ૧૫ પણ અરધ્યમાં તેઓએ કુવાસના થણીજ કીધી, ને રાતના ઇશ્યની પરીક્ષા કરી
 ૧૬ અને તેણે તેઓની માગણી પ્રમાણે તેઓને આપ્યું, પણ તેઓના આત્માને નળજો કીધો
 ૧૭ તેઓએ છાવણીમાં મુસાની પણ, તથા યહોવાહના ભક્ત હારીશની, અદેખાઈ કીધી
 ૧૮ ભૂમિ કુદીને દાયાનને ગળી ગઈ, ને અળિરામની મડળને ઢાંકી દીધું
 ૧૯ તેઓના મડળમાં અગ્નિ સળગી ઉઠ્યો, ને તેના મડકાએ દુષ્ટાને જાળી નાખ્યા.

૧ હોરેબમાં તેઓએ વાહરડો બનાવ્યો, અને જાળેલી મુર્તિની પ્રભ કીધી
 ૨ આ પ્રમાણે તેઓએ ધાસ ખાનાર ગોધાની પ્રતિમા પસંદ કરીને પોતાનો મહિમા બદલાવી નાખ્યો
 ૩ જેણે મિસરમાં મહાભારત કૃત્યો, તથા હામના દેશમાં આશ્ચર્યના કૃત્યો, ૨૨ અને લાલ સમુદ્ર પાસે ભયકર કામો કર્યા હતા, તેને, પોતાના વારનાર દેવને, તેઓ વિસરી ગયા
 ૨૩ માટે તેણે તેઓને સહાર કરવાનું કહ્યું, પણ તેનો સહાર કરવા વિષેનો કંઈક શમાવવા તેનો પસંદ કરેલો મુસા વચ્ચે પડીને તેની સંખુબ આવી ઉભો રહ્યો
 ૨૪ અને તેઓએ તે મનોહર દેશને જુદા જુદા કર્યો, તેઓએ તેની વાતના વિશ્વાસ કીધો નહિ,
 ૨૫ અને તેઓએ પોતાના દેશઓમાં કચકચ કરીને યહોવાહની વાણી ન સાંભળી
 ૨૬ તે માટે તેઓને અરધ્યમાં નાશ કરવાને, તથા વિદેશીઓમાં તેઓના સતાનનો નાશ કરવાને, ૨૭ ને દેશ પ્રદેશમાં તેઓને વિખેરી નાખવાને, તેઓની વિરજ તેણે પોતાનો હાથ થયો કીધો
 ૨૮ તેઓના બઆલ[ની પૂજામાં] તેઓ સામેલ થયા, અને મુલેલાના સારૂં ખાધા
 ૨૯ એ પ્રમાણે તેઓએ પોતાની કરણીઓથી તેને ચિડાવ્યો,
 ૩૦ ને તેઓ પર મરજી વૃદ્ધી પડી
 ૩૧ ત્યારે શીનહારો લેવા થઈને [એમને] શિક્ષા કરી, એટલામાં મરજી બધ પડી
 ૩૨ અને આ તેનું કામ તેને સારૂં પેઢી દર પેઢી ને સર્વકાળ સુધી ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાય
 ૩૩ અરીબાહના પાણીના સંબંધમાં પણ તેઓએ દેવને ખિન્નવ્યો,
 ૩૪ જેથી તેઓની ખાતર મુસાને પણ નુકસાન થયું
 ૩૫ કેમકે તેઓએ તેના જીવને ખાટો કર્યો, તેથી તે પોતાના મુખથી અવિચારે બોલ્યો
 ૩૬ જે લોકોનો નાશ કરવાની યહોવાહે આજ્ઞા આપી હતી,
 ૩૭ તેમનો તેઓએ નાશ કીધો નહિ,
 ૩૮ પણ વિદેશીઓની સાથે તેઓ ભળી ગયા,

- ને તેઓનાં કામ શિખ્યા.
 ૩૩ અને તેઓએ તેઓની મુર્તિઓની સેવા કીધી,
 એ તેઓને પાશરૂપ થઈ પડી
 ૩૪ વળી તેઓએ પોતાના દીકરા દીકરીઓનું ભૂતોને
 બળિદાન આપ્યું
 ૩૫ અને નિરપરાધ રક્ત, એટલે પોતાના દીકરા દીકરી-
 ઓનું રક્ત તેઓએ વહેવડાવ્યું;
 તેઓએ એમને કનાનની મુર્તિઓને ચઢાવ્યાં;
 ને રક્તથી દેરા અશુદ્ધ થયો
 ૩૬ આ પ્રમાણે તેઓ પોતાનાં કૃષ્ણાથી બ્રહ્મ થઈ ગયા,
 ને પોતાની કૃષ્ણાઓથી અચ્છિન્નારી થયાં.
 ૪૦ તે માટે પોતાના લોકો સાથે યહોવાહને કોપ
 સળગી ઉઠ્યો,
 ને પોતાના વારસાથી તે કંટાળી ગયો.
 ૪૧ અને તેણે તેઓને વિદેશીઓના હાથમાં સોંપ્યા;
 ને તેઓના વેરીઓએ તેમના પર રાજ્ય કર્યું.
 ૪૨ તેઓના યતુઓએ પણ તેઓને કચડ્યા,
 અને તેઓના હાથ નીચે પડીને તેઓ તાબે થયા
 ૪૩ તેણે તેઓને બંધાવ ધણી વાર કર્યો,
 તો પણ તેઓ તેની સહાયથી વિરૂદ્ધ જત્યાં;
 અને પોતાના અન્યાયને છીધે તેઓ ખાયમાલ થયા.
 ૪૪ તો પણ તેઓનો વિક્ષાપ સાબળીને
 તેણે તેમનું સહક લકમાં લીધું.
 ૪૫ તેઓને સાર તેણે પોતાને કરાર થઈ કર્યો,
 ને પોતાની મુશળ, ફથા પ્રમાણે પરતાવો.
 ૪૬ વળી તેઓને બદિવાન કરનારાઓની ખાસે
 તેઓ પર કડંબુ કરાવ્યો.
 ૪૭ હે યહોવાહ, અમારા દેવ, અમને તાર,
 ને તારા પવિત્ર નામને આભાર માનવાને
 તથા તારી રત્નિમાં નિયમચક્ર કરવાને
 વિદેશીઓમાંથી અમને વાળી લે,
 ૪૮ હસાએકને દેવ યહોવાહ
 અનાદિમાળથી અનંતકાળસુધી રત્નત્વ મનાય.
 અને સર્વ લોકો આમને કહો.
 વમે યહોવાહની રત્નિ કરો.

૧૦૭ યહોવાહનો આભાર માનો, કેમકે તે
 ઉત્તમ છે,
 • ને તેની કૃપા સદામાળ (દેકે છે).
 ૧ એ પ્રમાણે યહોવાહના ખંડી લીધેલાએ બિલકું.

- એટલે એઓને તેણે યતુના હાથમાંથી ખંડી લીધા;
 ૨ ને દેશોદેશથી,
 એટલે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી,
 ઉત્તરથી તથા દક્ષિણથી, તેઓને એકઠા કીધા.
 ૪ અરબમાં તેઓ ઉત્તર માર્ગે લાડ્યા,
 તેઓને વસવાનું શહેર મળ્યું નહિ.
 ૫ ભૂખ્યા તથા તરસ્યા થવાથી
 તેઓના પ્રાણ આકુળવાકુળ થયા,
 ૬ પોતાના સંકટમાં તેઓએ યહોવાહને પોકાર્યો,
 ને તેણે તેઓને દુઃખમાંથી છાડાવ્યા.
 ૭ અને તેણે તેઓને સીધે માર્ગે દર્શાવે
 ૮ તેઓ વસવા લાવક નગર પહોંચે.
 ૯ આ તેની કૃપા તથા માણસમતને સાર તેનાં
 આશ્ચર્યકારક કૃત્યો
 બાનમાં રાખી માણસો યહોવાહની રત્નિ કરે
 [તો કેવું સાર]!
 ૧૦ કેમકે તરસ્યા છવને તે સતુષ્ટ કરે છે,
 ને ભૂખ્યા આભાને ઉત્તમ વસ્તુથી વૃદ્ધ કરે છે.
 ૧૧ દેવનાં વચનોની સામા થવાથી
 ને પરાતપરા પ્રભાવને મુદ્દે ગણવાથી,
 ૧૨ એઓ અધકારમાં તથા મરણહાયામાં ઊઠેલા હતા
 ને આપદામાં તથા બિડીઓમાં સપડાએલા હતા,
 ૧૩ તેઓનાં હૃદય તેણે કદથી નરમ પાડ્યાં;
 તેઓ તથા પડ્યા, ને સહાય કરનાર કોઈ ન હતો.
 ૧૪ ત્યારે તેઓએ પોતાના સંકટમાં યહોવાહને પોકાર્યો,
 ને તેણે તેઓને દુઃખમાંથી તાર્યા.
 ૧૫ તે તેઓને અધકારમાંથી તથા મરણહાયામાંથી
 કાઢી લાવ્યો,
 ને તેઓનાં બંધન તોડી નાખ્યાં.
 ૧૬ આ તેની કૃપા તથા માણસમતને સાર તેનાં
 આશ્ચર્યકારક કૃત્યો
 બાનમાં રાખી માણસો યહોવાહની રત્નિ કરે
 [તો કેવું સાર]!
 ૧૭ વળી તેણે પિતૃત્વના ફરજાન આપ્યા,
 ને લોકોની બુંદબેંદ તોડી નાખી
 ૧૮ મૂર્ખો પોતાના પાપથી
 તથા પોતાની ભૂંડાઈથી સંકટમાં આવી પડ્યા.
 ૧૯ તેઓના છવ સર્વ પ્રકારના યોરાથી કંટાળી ગયા,
 ને તેઓ મરણની બાગળ સુધી આવી યહોવાહ.
 ૨૦ ત્યારે તેઓ પોતાના સંકટમાં યહોવાહને પોકારે છે,
 ને તે તેઓને દુઃખમાંથી તારે છે.

૨૦ તે પોતાનું વચન મોકલ્યોને તેઓને સમા કરે છે,
ને ખાડામાંથી તેમને ઉઠારે છે.

૨૧ આ તેની કૃપા તથા માણસનવને સાચ તેનાં
આશ્ચર્યકારક કૃત્યો

ધ્યાનમાં રાખી માણસો યહોવાદની સ્તુતિ કરે
[તો કેવું સાચ] !

૨૨ વળી તેઓ ઉપધારવ નિયુક્ત થયો કરે,
ને તેનાં કામ ઉત્સાહથી વર્ણવે.

૨૩ જેઓ વહાણમાં બેસીને સમુદ્રે ઉતરે છે,
ને ભર દરીયામાં ધંધો ચલાવે છે;

૨૪ તેઓ યહોવાદનાં કૃત્યો
તથા ઉદાણમાંનાં તેનાં આશ્ચર્યકારક કૃત્યો જુએ છે.

૨૫ કેમકે તે આજ્ઞા આપીને વાયુ ચલાવે છે,
જેથી તેનાં મેાનં ઉછળતાં થાય છે.

૨૬ અને તેઓ આકાશ લગી ચડે છે, ને પાછાં ઉડા-
ણમાં ઉતરે છે;

તેઓના પ્રાણ ત્રાસથી આકુળબ્યાકુળ થાય છે.

૨૭ તેઓ આમતેમ ડોલતાં પિધેલાની પેઠે લથડે છે,
ને તેઓની બુદ્ધિ બેહેર મારી ન્યથે છે.

૨૮ ત્યારે તેઓ પોતાના સંકટમાં યહોવાદને પોકારે છે,
ને તે તેઓને કુપ્રમાણી કાઢે છે.

૨૯ તે તોફાન બંધ પાડે છે,
મટિ તેનાં મેાનં સાંત થાય છે.

૩૦ ત્યારે તેઓ આનંદ પામે છે કેમકે સાંતિ થાય છે,
ને તે તેઓને ઇચ્છેલા બંદરે પહોંચાડે છે

૩૧ આ તેની કૃપા તથા માણસનવને સાચ તેનાં
આશ્ચર્યકારક કૃત્યો

ધ્યાનમાં રાખી માણસો યહોવાદની સ્તુતિ કરે
[તો કેવું સાચ] !

૩૨ લોકોની સભામાં તેઓ તેને મોટા માને,
ને વડીલોના આસનમાં તેની સ્તુતિ કરે.

૩૩ ત્યાંના રહેવાસીઓના પાપને લીધે,
તે નદીઓને ડેકાણે રાન,

૩૪ પાણીના અરાઓને ડેકાણે ફેરી ભૂમિ,
ને ફળદ્રુપ દેશને ડેકાણે આરાની જમીન કરી
નાખે છે.

૩૫ વળી તે રાનને ડેકાણે સરોવર,
ને ફેરી ભૂમિને ડેકાણે અરાઓ કરી નાખે છે.

૩૬ તે તેમાં ભૂખ્યાને વસાવે છે,
એ મટિ કે તેઓ રહેવાનું નજર બાંધે;

૩૭ ને જીવંતમાં વાવેતર કરે, ને દ્રાક્ષવાડીઓમાં
રોપણી કરે,

ને ઉપજનાં ફળ પેદા કરે.

૩૮ તે તેઓને આરક્ષાદ પશુ આપે છે, ને તેઓ ધણી
વધે છે,

વળી તે તેઓનાં ઢોર ધટવા દેતો નથી

૩૯ પાછા તેઓને જીવમથી, વિપતિથી, તથા શોકથી
ધટાડવામાં આવે છે, ને નીચા પાડવામાં આવે છે.

૪૦ તે અગીર ઉમરાવો ઉપર અપમાન લાવે છે,
ને માર્ગ વગરના અરવ્યમાં તેઓને રખડાવે છે.

૪૧ તોએ તે કાણોને સંકટમાંથી કાઢીને ચઢતીમાં
લાવે છે,

ને તેનાં કુટુંબોને ટોળાં જવાં વધેલાં કરે છે.

૪૨ ન્યાયી તે જોઇને આનંદ પામશે,

ને સવળા અન્યાયનું મુખ બંધ થશે.

૪૩ જે કાંઈ જ્ઞાની છે તે આ વાતો ધ્યાનમાં લેશે,
ને યહોવાદની કૃપા વિષે વિચાર કરશે

ગાયન; કાઉન્ટ્રી મીત.

૧૦૮ હે દેવ, માફ દહય રિયર છે,
હું મારા પૂરા અંતઃકરણથી તારી સ્તુતિ
કરીને ગાઉં.

૨ વીણા તથા સિતાર, બગેા;

પરોડીઆને હું પંડે જગાડીશ.

૩ હે યહોવાદ, હું લોકો મધ્યે તારો આભાર માનીશ; .

ને પ્રભુઓમાં હું તારાં સ્તોત્ર ગાઉં.

૪ કેમકે તારી કૃપા આકાશ કરતાં મહા મોટી છે.

ને તારી સત્યતા વાદળાં સુધી [પહોંચે છે].

૫ હે દેવ, તું આકાશ કરતાં ઉચી મના,

ને તારૂં મોરવ પૃથ્વી કરતાં મોટું મનાય.

૬ તારો પ્રિય છુટી ન્યથે,

મટિ તારા જમણા હાથથી તારણ કરીને અમને
ઉત્તર આપ.

૭ ઇશ્વર પોતાની પવિત્રતાએ બોલ્યો છે કે,

હું હર્ષાદ, હું સખેમને વહેંચીશ,

ને મુક્તોથનું નીચાણ વહેંચી આપીશ

૮ જિલ્લામાં માફે છે; મનારોહ પશુ માફે છે;

એકાદમ માફે શિશુન છે,

ચક્રદાહ મારો રાન્યદંડ છે;

૯ મોઆબ માફે થગ ધોવાનું વાસણ છે,

- અહોમ ઉપર હું મારું ખાસકું ફેંકીશ;
પલેશેય પર મુજબજયકાર કરીશ.
૧૦ કોટબધ નગરમાં મને કોણ લાવશે?
અહોમ સુધી મને કોણ દોરી જશે?
૧૧ હે ઇશ્વર, તેં શું અમને તજી દીધા નથી?
ને, હે ઇશ્વર, તું અમારા સૈન્યોની સાથે નિકળતો
નથી.
૧૨ શત્રુઓની સામે અમને સહાય કર,
કેમકે માનવની સહાય મિથ્યા છે.
૧૩ ઇશ્વર વડે અમે પરાક્રમ કરીશું;
કેમકે તેજ અમારા શત્રુઓને કચરી નાખશે.

સુખ્ય ગવેચને સાગ્ર તદિદંત ગીત

૧૦૯ હે મારા સ્વપિતા દેવ, તું મુઓ ન રહે
કેમકે દુષ્ટ તથા કપટીનાં સુખ મારી
વિરૂદ્ધ ઉપજ્યાં છે;

- તેઓ મારી સામે જીતી જીએ જોવાયા છે.
૭ વળી તેઓએ દ્રેષના સમુદાયો મને ઘેરી લીધા છે,
ને વિના કારણે મારી સાથે લડાઈ કરી છે.
૪ મારી પ્રીતિને બદલે તેઓ મારા શત્રુ થયા છે,
પણ હું તો પ્રાર્થનાજી [કર્યા કરું છું].
૫ વળી તેઓએ ઉપકારને બદલે અપકાર,
ને મારી પ્રીતિને બદલે દ્રેષ કર્યો છે.
૬ તેના ઉપર તું કોઈ દુષ્ટને નીમ,
ને તેને જમણે હાથે સામાજાનિયાને ઉભો રાખ.
૭ તેના ન્યાય ચુકાવતાં તે અપરાધી ઠરે;
ને તેની પ્રાર્થના ખાપરજ અણાથ.
૮ તેના દહાડા થોડા થાય;
ને તેના હોદ્દા બીએ લઈ લે.
૯ તેનાં ઓકરાં અનાથ
ને તેની બાપડી વિધવા થાય.
૧૦ તેનાં ઓકરા રખડી રખડી બીખ માએ;
તેઓ પોતાના ઉગડ ધરેલાં ધરોને છોડીને રોટલી
માનો ખાય.
૧૧ જોરજીલમથી લેનાર તેનું બધું લઈ જાય,
ને પારકાઓ તેની મેદેનવતું કળ લઈ લે.
૧૨ તેના પર કોઈ દુષ્ટ રાખનાર ન મળે,
ને તેનાં અનાથ છેલ્યાં પર કોઈ દયા જાખનાર
ન દોાય.
૧૩ તેના વચને ઉચ્છેદ થાય,
ને આવવી પેદીમાં તેઓનું નામ શુંસાધ જાય.

- ૧૪ તેના બાપદાદાની શુંસાધ યહોવાદને યાદ રહે,
ને તેની માનું પાપ બુસાધ ન જાય.
૧૫ તેઓ નિત્ય યહોવાદની નજરમાં રહે,
એ સારૂ કે તેઓની યાદગિરી પૃથ્વી પરથી ઉપડી
નખાય.
૧૬ કેમકે તેણે દયા કરવાનું યાદ ન રાખ્યું;
પણ ગરીબ તથા દરિદ્રી માણસને અને હૃદય-
ભંગિતને મારી નાખવા સારૂ
તેણે તેઓની સવાવણી કીધી.
૧૭ હા, શાપ દેવામાં તે રાજ થતો, માટે તે તેને
લાગ્યો;
આશીર્વાદ આપવામાં તે ખુશ ન હતો, તેથી તે
તેનાથી દૂર રહ્યો.
૧૮ હા, તેણે વચ્ચની જેટ શાપ પહેરી લીધો હતો,
ને તે પાણીની માફક તેના અંત કરણમાં,
અને તેલની જેટ તેનાં હાડકાંમાં પેસતો.
૧૯ પહેરવાનાં લુખડાંની જેટ તે તેને ઢાંકનાર થાય,
ને કમરબંધની જેટ તે નિત્ય તેને વિટળાવશે રહે.
૨૦ જોઓ મારા શત્રુઓ છે, ને મારા આત્માની વિરૂદ્ધ
જોડવાનાર છે,
તેઓને યહોવાદ તરફથી આવો બદલો મળે.
૨૧ પણ, હે યહોવાદ, મારા પ્રજા, તું તારા નામની
આવર મારે સારૂ [ઉપાય] કરે;
તારી દુષ્ટા ઉત્તમ છે, માટે મારો છુટકો કર.
૨૨ કેમકે હું ગરીબ તથા દરિદ્રી છું,
ને મારું હૃદય મારી માંહે લીધાઈ ગયું છે.
૨૩ હું નમી ગયેલી કાયાના જોવા યથ ગયો છું;
હું લીંટની જેટ આમતેમ ફેંકાઈ છું.
૨૪ મારાં છુટણુ લાંબાંથી નળનાં મધ અર્ધાં છે,
ને મારૂ માસ પુષ્ટિ વિના ઘટી ગયું છે.
૨૫ હું તેઓનાં મેદેણાંનું ઠેકાણુ યથ ગયો છું,
તેઓ મારા પર તાકીને માર્યાં હવાવે છે.
૨૬ હે યહોવાદ, મારા દેવ, મને મદદ કર;
તારી દુષ્ટા પ્રમાણે મને તાર.
૨૭ જો મારું કે, આ તારો હાથ છે,
અને, હે યહોવાદ, તેજ તે કીધું છે, એમ તેઓ
ભણે.
૨૮ તેઓ શાપ દે, પણ તું આશીર્વાદ આપ;
તેઓ [સામા] ઉઠે ત્યારે તેઓ લજવાઈ જશે;
પણ તારો સેવક હવે કરશે.

- ૨૯ મારા શત્રુઓ વચ્ચની જેઠે લાજ પહેરે,
ને ડગલા જેઠે તેઓ પોતાની શરમથી ટકાય
૩૦ હું મારા મુખથી યહોવાહનો બહુજ આજાર
માનીય,
હા, ઘણા લોકોમાં હું તેની સ્તુતિ આપશ
૩૧ કેમકે દરિદ્રીના આત્માને અપશમી કરાવનારા-
ઓથી તારવા સાડ
[યહોવાહ] તેને જમણે હાથે ઉભો રહેશે

દાઉદનો ગીત

- ૧૧૦ યહોવાહે મારા પ્રભુને કહ્યું કે,
હું તારા શત્રુઓને ધાર પાવાસન કર
ત્યા સુધી
દં મારે જમણે હાથે બેસ
૨ યહોવાહ સિયોનમાથી તારા સામર્થ્યનો રાજ્યદંડ
મોકલશે ;
તારા શત્રુઓ ઉપર રાજ્ય કર
૩ તારા પરાક્રમે દિવસે તારા લોક,
પવિત્રતાની શોભાએ, મળસકાના ગર્જનયાનથી,—
પુરોથી અર્પણ થાય છે ;
તારી પાસે તારી યુવાવરયાનો ઓસ છે.
૪ યહોવાહે સમ ખાધા, ને પસ્તાવો નહિ કરશે,
કે તું મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે,
સનાતન યાજક છે
૫ ને પ્રભુ તારે જમણે હાથે છે
તે પોતાના કોપને દિવસે શાનઓને વીંધશે
૬ વિદેશીઓમાં તે ન્યાય કરશે ;
મુડકાથી [જગ્યાઓ] બરશે ;
વિશાળ દેશમાં તે માથા વીંધશે
૭ માર્ગમાના નાળાનું પાણી તે પીશે,
ને તેથી તે પોતાનું માથું ઉચું કરશે.

- ૧૧૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.
સાધુપુરુષોની સલામ તથા મંડળીમાં
• હું પૂર્ણ દૃઢયથી યહોવાહની ઉપકારસ્તુતિ કરીશ.
૨ યહોવાહના કૃત્યો મોટા છે ;
તેમાં સતોષ પામનારાઓ તેઓને શોધી કાઢે છે
૩ તેનું કામ ચરાચરી તથા શોભાયમાન છે,
ને તેનું ન્યાયીપણું સદાકાળ સુધી ટકે છે.
૪ તેણે પોતાનાં ચમત્કારી કામોનું સ્મરણ રહે એવું
કર્તું છે ;

- યહોવાહ કૃપાળુ તથા રહેમી છે
૫ નેઓ તેનાથી બિહે છે તેઓને તેણે આરાધ
આપ્યો છે ;
તે પોતાના કરારનું સ્મરણ સદાકાળ રાખશે
૬ વિદેશીઓને વારસો પોતાના લોકોને આપીને
તેણે તેઓને પોતાના કામોનું પરાક્રમ દેખાડ્યું છે.
૭ તેના દાયાના કામ સત્યતા તથા ન્યાયકરણ છે ;
તેની સર્વ આજ્ઞાઓ વિશ્વાસ યોગ્ય છે.
૮ તેઓ સદા સર્વદા રિચર રખાયલા છે,
ને સત્યતાથી તથા પ્રમાણિકપણે કરાએલાં છે
૯ તેણે પોતાના લોકની ખાસે ઉજાર મોકલ્યા છે,
ને પોતાનો કરાર સર્વકાળ માટે ફરમાવ્યો છે ;
તેનું નામ પવિત્ર તથા ભયયોગ્ય છે.
૧૦ યહોવાહનું બપ તે બુદ્ધિનો આરંભ છે ;
નેઓ તેની આજ્ઞાઓ પાળે છે તે બધાની બુદ્ધિ
સારી છે ;
તેની સ્તુતિ સર્વકાળ ટકનાર છે.

- ૧૧૨ યહોવાહની સ્તુતિ કરો
ને માલુસ યહોવાહથી બિહે છે,
ને તેની આજ્ઞાઓમાં બહુ પુરા થાય છે, તેને
ધન્ય છે
૨ તેના સત્તાન પૃથ્વી ઉપર બળવાન થશે ;
યુધર્થીના વંશને આરોધીલોક પામશે.
૩ તેના ધરમાં ધનદોહન છે,
ને તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકનાર છે
૪ યુધર્થીને સાડ અધારામાં અજવાળ પ્રગટ થાય છે ;
તે કૃપાળુ, રહેમી તથા ન્યાયી છે.
૫ ને માલુસ કૃપા રાજે છે તથા ધીર છે તેને સાડ છે ;
અદાલતમાં તે પોતાનો મુકદ્દમે આજીન કરશે
૬ કેમકે તે કદી પણ ડગશે નહિ ;
ન્યાયીનું સ્મરણ સર્વકાળ રહેશે.
૭ તે માફા સમાચારથી બીનાર નથી ;
તેનું દૃઢય યહોવાહ પર ભરોસો રાખીને દંડ રહે છે.
૮ તેનું અવ.કરણ રિચર છે,
[તેથી] પોતાના શત્રુઓ પર્ગની છત] બેતાં
સુધી તે બીરો નહિ.
૯ તેણે મોકળે હાથે દરિદ્રીઓને આપ્યું ;
તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકે છે ;
તેનું રિચ માન સદિવ ઉચું કરાશે.
૧૦ એ બેઠને દુશ્મને સલામ થશે ;

- તમે આશીર્વાદ પામેલા [છે].
 ૧૬ આકાશો તે યહોવાહનાં આકાશો છે,
 પણ પૃથ્વી તેણે માનવપુત્રોને આપી છે.
 ૧૭ મુસેલાં તથા નેએા કબરમાં ઉતરનારાં,
 તેઓમાંના કોઇ યાહુની સ્તુતિ કરતા નથી.
 ૧૮ પણ અમે હમણાંથી તે સર્વકાળ સુધી
 યાહને સ્તુત્ય માનીયું.
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

૧૧૬ યહોવાહે મારા કાલાવાલાની વાણી
 સાંભળી છે

- તેથી હું તેના પર પ્રીતિ રાખું છું.
 ૨ તેણે મારી બાણી પોતાનો કાન ધર્યો છે
 માટે મારી છબી પર્વત હું તેની પ્રાર્થના કરીશ.
 ૩ મરણની ભયમાં હું સપડાઈ ગયો હતો,
 બાણી હું રોએલમાં પેટા ઢોલ જેમ લાગ્યું;
 મને સંકટ તથા શોક આવી મળ્યાં.
 ૪ ત્યારે મેં યહોવાહના નામની વિનંતી કરી કે,
 હે યહોવાહ, હયા કરીને મારો આત્મા બચાવ.
 ૫ યહોવાહ કૃપાળુ તથા ન્યાયી છે;
 આપણો દેવ ખરેખરો રહેતો છે.
 ૬ યહોવાહ ભોળાને પાળે છે;
 હું છેક નીચો યહ ગયો, ને તેણે મને બચાવ્યો
 ૭ હે મારા આત્મા, તારા વિશ્વામર્યાદામાં પાછો
 આવ;
 કેમકે યહોવાહ તારી સાથે ઉદારતાથી વર્ત્યો છે.
 ૮ તેં મારા પ્રાણને મરણથી,
 મારી આંખોને આંધુથી,
 ને મારા પગને લયડવાથી બચાવ્યાં.
 ૯ હું છવલોડમાં
 યહોવાહની સન્મુખ ચાલીશ.
 ૧૦ મને વિશ્વાસ છે માટે હું આમ બોલું છું;
 હું ધણો દુઃખી યહ ગયો હતો.
 ૧૧ મેં મારી ઉતાવળે કહ્યું કે,
 સર્વ માણસ ભૂંડાં છે.
 ૧૨ યહોવાહના મારા પર થએલા સર્વ ઉપકારોનો
 હું તેને શી બદલો આપું?
 ૧૩ હું તારણનો ખ્યાલો લઇને
 યહોવાહના નામની વિનંતી કરીશ.
 ૧૪ યહોવાહની આગળ મેં બે માનતા લીધી છે
 તે હું તેના સર્વ લોકની સમક્ષ પાળીશ.

- ૧૫ યહોવાહની દક્ષિમાં
 પોતાના લકતોનું મરણ કિમતી છે
 ૧૬ હે યહોવાહ, ખરેખર હું તારો દાસ છું;
 તારો દાસ, તારી દાસીનો દીકરો છું;
 તેં મારાં બંધન છોડ્યાં છે
 ૧૭ હું તારી આગળ ઉપકારસ્તુતિનો યજ્ઞ કરીશ;
 હું યહોવાહના નામની વિનંતી કરીશ.
 ૧૮ યહોવાહની આગળ મેં બે માનતાઓ [લીધી છે તે]
 હું તેના સર્વ લોકની સમક્ષ પાળીશ;
 ૧૯ હે યરશલેમ, તારી મધ્યે,
 યહોવાહના મંદિરનાં આંગણમાં [હું માનતાઓ
 ચલાવીશ].
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો

- ૧૧૭** સર્વ વિદેશીઓ, યહોવાહની સ્તુતિ
 કરો;
 સર્વ લોકો, તેને વખાણો.
 ૨ કેમકે આપણા પ્રત્યે તેની કૃપા ધણી યહ છે;
 યહોવાહની સત્યતા સર્વકાળ [રહે છે].
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

- ૧૧૮** યહોવાહનો ઉપકાર માનો; કેમકે તે
 ઉત્તમ છે;
 કેમકે તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૨ ઇસ્રાએલ, તું એમજ કહેજે કે,
 તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૩ હાશ્વર્યનો તમે કહેજે કે,
 તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૪ યહોવાહથી બીનારા તમે કહેજે કે,
 તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].
 ૫ સંકટમાં મેં યાહને વિનંતી કરી,
 ને યાહે મને ઉત્તર આપીને વિશાળ ભગવાનમાં
 [બેસાડ્યો].
 ૬ યહોવાહ મારા પક્ષનો છે; હું બીવાનો નથી;
 માણસ મને શું કરશે?
 ૭ યહોવાહ મારા પક્ષનો છે; તે મને સહાય કરના-
 રમાનો છે,
 માટે મારો દ્રવ્ય કરનારા પર [મારી ઇચ્છા પુરી
 થએલી] હું નેમરશ.
 ૮ માણસનો બરોસો રાખવા કરતાં
 યહોવાહ પર આધાર રાખવો સારો છે.

- ૬ શાભ્યોનો ભરોસો રાખવા કરતાં
યહોવાદ પર આધાર રાખવો સારો છે.
- ૧૦ સર્વ વિરેશીઓએ મને ઘેરી લીધા; ;
પણ યહોવાદને નામે હું તેઓને કાપી નાખીશ.
- ૧૧ તેઓએ મને ઘેરી લીધા; હા, ખરેખર ઘેરી લીધા; ;
પણ યહોવાદને નામે હું તેઓને કાપી નાખીશ.
- ૧૨ તેઓએ મધમાખીઓની પેઠે મને ઘેરી લીધા; ;
પણ તેઓ સજ્જોલા કાઠાની પેઠે હોલવાઈ ગયા છે;
યહોવાદને નામે હું તેઓને કાપી નાખીશ.
- ૧૩ મને પાડવા સારૂં તે મને ભારે ધક્કા માર્યો,
પણ યહોવાદે મને મદદ આપી.
- ૧૪ યાદ મારૂં સામર્થ્ય તથા મારૂં ગીત છે;
ને તે મારૂં વાદ્ય ધર્યો છે.
- ૧૫ ન્યાયીઓના તમુઓમા દરે તથા વાદ્યનો સાદ
[સભળાય છે],
યહોવાદનો જમજો હાથ બહાદુરી કરે છે.
- ૧૬ યહોવાદનો જમજો હાથ ઉઘો ચઢેલો છે;
યહોવાદનો જમજો હાથ બહાદુરી કરે છે.
- ૧૭ હું મરી નહિ જમસ, પણ છવતો રહીશ,
ને યાદનાં કૃત્ય વર્ણવીશ.
- ૧૮ યહોવાદે મને ભારે ગિજા આપી;
પણ તેણે મને મરણને રોંધી દીધો નહિ.
- ૧૯ મારે સારૂં ન્યાયીપણનાં દ્વાર ઉપાડો;
તેઓમા યજ્ઞને હું આવીશ, ને યાદનો આભાર

- ૨૭ યહોવાદ તેજ દેવ છે; તેણે અમને અજવાળું
આપ્યું છે;
વેદીનાં સિંગોની સાથે દોરડાંથી બળીદાનને બાંધ્યા.
- ૨૮ તું મારો દેવ છે, હું તારો આભાર માનીશ; ;
તું મારો દેવ છે, હું તને મેટા માનીશ.
- ૨૯ યહોવાદનો આભાર માનો; કેમકે તે ઉત્તમ છે;
કેમકે તેની કૃપા સર્વકાળ [રહે છે].

૨૯ આજે.

- ૧૧૯ સીધે માર્ગે જનારાને
તથા યહોવાદના નિયમ પ્રમાણે ચાલ-
નારાને ધન્ય છે.
- ૨ તેનાં સાદ્ય પાળનારાને ધન્ય છે;
તેઓ પૂર્ણ હૃદયથી તેને શોધે છે.
- ૩ તેઓ અન્યાય કરતા નથી;
ને તેના માર્ગમા ચાલે છે.
- ૪ તે વાર્તા સાંભળે ચાલસાધથી પાળવાનું
અમને ફરમાવ્યું છે.
- ૫ તારા વિધિઓ પાળવાને માટે
મારા માર્ગો સિદ્ધ થાય તો કેવું સારૂં !
- ૬ તારી સર્વ આજ્ઞાઓનું હું સન્માન કરે,
તો પછી હું લજવાનાર નથી.
- ૭ તારાં અદલ ન્યાયવ્યવસ્થામાં માદિતમાર યજ્ઞને
હું ઇર્ષ્ય અંતઃકરણથી તારો આભાર માનીશ

ને તારા માર્ગે તરફ માનપૂર્વક ભેષય.

૧૧ તારા વિધિઓમાં હું આનંદ પામીશ ;
હું તારું વચન વિસરીશ નહિ.

૩ વિષય

૧૭ આ તારા સેવક સાથે દયાથી વર્તે,

કે ભેધી હું છતરતો રહું, એટલે હું તારું વચન પાળું

૧૮ તારા નિયમશાસ્ત્રમાની આશ્ચર્યકારક વાતોનું અવ-
લોકન કરવા માટે

મારી આખો ઉધાડ.

૧૯ હું તો પૃથ્વી ઉપર સુસાક્ષર છું;

તારી આજ્ઞાઓ મારાથી ન સગાડ.

૨૦ તારાં ન્યાયવચનોની તુષ્ટાને લીધે

મારું હૃદય નિરંતર કામ ધમ્મેલું છે.

૨૧ તેં અવિષ્ટોને ધમકાવ્યા;

તારી આજ્ઞાઓ તણ બટકનારા ગાપિત છે.

૨૨ મેહેલ્યાં તથા અપમાનને મારાથી દૂર રાખ,

કેમકે મેં તારાં સાક્ષી માન્યાં છે

૨૩ સરકારો પણ પેલાની બેઠકમાં મારી વિરૂદ્ધ
બેઠતા;

પણ તારા સેવકે તો તારા વિધિઓનું મનન કર્યું.

૨૪ વળી તારાં સાક્ષી અને હર્વેદાયક છે,

તેમજ તેઓ મારા મત્તીઓ પણ છે

૪ કાલેય

૨૫ મારો આત્મા ધૂળ ભેગો થઈ નથી છે;

તારા વચન પ્રમાણે મને છવાડ

૨૬ મેં મારા માર્ગે પ્રગટ કીધા, ને તેં મને ઉત્તર
આપ્યો;

તારા વિધિઓ મને શિખવ

૨૭ તારાં શાસનોને માર્ગ મને સમજાવ;

એટલે હું તારા આશ્ચર્યકારક કૃત્યો ધ્યાનમાં રાખુ.

૨૮ મારો છવ ચોકથી પગની થઈ ભય છે;

તારા વચન પ્રમાણે મને રિયર કરે.

૨૯ ન્યૂકાઈને માર્ગે મારાથી દૂર કર,

ને કૃપા કરીને તારો નિયમ મને શિખવ.

૩૦ મેં સત્યનાને માર્ગે પસંદ કીધો છે;

તારાં ન્યાયવચનોને મેં મારી આમજ મુક્યાં છે.

૩૧ હું તારાં સાક્ષીને વળગી રહ્યો છું;

હે યહોવાહ, મને ન લાગવ

૩૨ હું તારી આજ્ઞાઓના માર્ગમાં દોડીશ,

કેમકે હું મારું હૃદય ઉધાડે છે.

૭ દે.

૩૩ હે યહોવાહ, તારા વિધિઓના માર્ગ મને શિખવ,

ને હું છેવટ સુધી તે પ્રમાણે ચાલીશ

૩૪ મને સમજાવ આપ, અને હું તારો નિયમ પાળીશ;

હા, મારા ખરા હૃદયથી તેને માનીશ

૩૫ તારી આજ્ઞાઓના માર્ગમાં મને ચલાવ;

કેમકે તેમાં હું સતોષ પામું છું

૩૬ લોક ભણી નહિ

પણ તારા સાક્ષી તરફ મારું મન વાળ.

૩૭ બધુંપણ તરફથી મારી દષ્ટિ ફેરવ;

ને તારા માર્ગ વિષે મને આતુર કર

૩૮ જે વચન તારી બીડને અર્પે છે

તે વચન તારા સેવકને સાડ દંડ કર.

૩૯ જે અપમાનથી હું બીડું છું તે મારાથી દૂર કર;

કેમકે તારા ન્યાયવચન મારા છે

૪૦ ને, હું તારા શાસનોમાં લોભાધો છું;

તારા ન્યાયીપણથી મને છવાડ.

૧ ચાવ

૪૧ હે યહોવાહ, તારી કૃપા ને તારા વચન પ્રમાણે

તાર તારણ મારા પર આવે.

૪૨ તેથી હું મારું અપમાન કરનારને ઉત્તર આપી

સાજીશ;

કેમકે મને તારા વચનને ભરોસો છે.

૪૩ અને મારા મુખમાથી સત્ય વચન કહી ન લઇ લે;

કેમકે હું તારા ન્યાયવચનોની આશા રાખી રહ્યો છું

૪૪ અને હું નિરંતર

તારો નિયમ સદા સર્વદા પાળીશ.

૪૫ તારા શાસનોને શોધનાર છું;

માટે હું પ્રોત્સાહ થઈ ચાલીશ

૪૬ વળી રાજાઓની આમજ હું તારાં સાક્ષી કહી

દેખાડીશ,

ને લજવાઈશ નહિ.

૪૭ તારી આજ્ઞાઓમાં હું આનંદ પામીશ;

તેઓ પર મેં પ્રેમ કીધો છે.

૪૮ તારી આજ્ઞાઓ [પાળવા] પણ હું મારા હાથ ઉઘા

કરીશ;

તેમના પર મેં પ્રેમ કીધો છે;

અને હું તારા વિધિઓનું મનન કરીશ.

૧ ગર્ગન

૪૯ તારા જે વચનથી મને આશા ઉપજે છે,

- તે વચન તારા સેવકને સારૂ સંભાર.
 ૫૦ મારા દુઃખમાં મને આ દિવાસો મળ્યો છે
 કે તારા વચને મને જીવાડ્યો છે.
 ૫૧ ગર્વિષ્ટોએ મારો બહુ તિરસ્કાર કર્યો છે,
 તો પણ હું તારા નિયમથી હંધ્યો નથી.
 ૫૨ હે યદોવાહ, પુરાતન કાળથી તારાં ન્યાયવચનો
 છે તેમને મેં સંસાર્યાં,
 ને મને દિવાસો મળ્યો છે.
 ૫૩ ને બુંદાઓ તારા નિયમને તળનારા ■
 તેઓને નોંધને મને જનન થી આપે છે.
 ૫૪ તારા વિધિઓ આ મારા પ્રવાસના પરમા
 મારાં ગીત થયા છે.
 ૫૫ હે યદોવાહ, મેં રાત્રે તારા નામનું સ્મરણ કીધું,
 ને તારા નિયમને પાળ્યો છે.
 ૫૬ મને તો એમજ થાય છે,
 કારણ કે મેં તારાં શાસનો પાળ્યાં છે.

■ બે.

- ૫૭ હે યદોવાહ, મારો વાહસો તું છે;
 તારાં વચનો પાળીશ, એમ મેં કહ્યું છે
 ૫૮ મેં મારા પૂરા હૃદયથી તારી મેહેનગી માગણી કીધી;
 તારા વચન પ્રમાણે મારા પર દયા કર.
 ૫૯ મેં મારી આલ વિષ વિચાર કર્યો છે,
 ને તારાં સાક્ષ્યો ભરૂં હું વળ્યો છું
 ૬૦ તારી આજ્ઞાઓ પાળવાને મેં ઉતાવળ કરી છે,
 ને વાર લગાડી નથી.
 ૬૧ દુષ્ટોનાં બંધનોએ મને ઘેરી લીધો છે,
 પણ હું તારા નિયમને વિસરી ગયો નથી
 ૬૨ તારાં અદલ ન્યાયવચનો ધ્યાનમાં રાખીને,
 હું તારો આજ્ઞા માનવાને મથરાતે લીધા.
 ૬૩ દરકેઈ ને તારાથી બીજાં છે ને તારાં શાસનો પાળે છે,
 તે સર્વનો હું સોભવી છું.
 ૬૪ હે યદોવાહ, પૃથ્વી તારી કૃપાથી ભરપૂર છે;
 તારા વિધિઓ મને શિખવ.

■ રપ.

- ૬૫ હે યદોવાહ, તારા વચન પ્રમાણે
 તે તારા સેવકને મારે સાક્ષી કીધું છે.
 ૬૬ મને સારો રિવેક તથા યદુપણ શિખવ;
 કેમકે મેં તારી આજ્ઞાઓ પર વિશ્વાસ રાખ્યો છે.
 ૬૭ દુઃખી થયા પહેલાં હું આડે રસ્તે ગયો;

- પણ હમણાં હું તારે વચન પાળું છું.
 ૬૮ તું ઉત્તમ છે ને ઉત્તમજ કરે છે;
 તારા વિધિઓ મને શિખવ.
 ૬૯ ગર્વિષ્ટોએ મારા પર આજ્ઞા મૂક્યું છે;
 પણ હું મારા ખરા હૃદયથી તારાં શાસનો પાળીશ.
 ૭૦ તેઓનું અંતઃકરણ મેંદ જેવું માતેલું થયું છે;
 પણ હું તારા નિયમમાં આનંદ પામું છું.
 ૭૧ હું દુઃખી થયા તે મને શુભકારક થયું છે;
 કેમકે હું તારા વિધિઓ શિખ્યો.
 ૭૨ હજારો સોના રૂપા કસતાં
 તારા મુખનો નિયમ મારે વારતે સારો છે.

૧ ચાઃ.

- ૭૩ તારા હાથોએ મને ધક્કો તથા બળાવ્યો છે;
 તારી આજ્ઞાઓ શિખવા માટે મને સમજણ છે.
 ૭૪ તારાથી બીનારા મને ભેદને આનંદ પામરો,
 કેમકે મેં તારી વાત પર આશા રાખી છે.
 ૭૫ હે યદોવાહ, તારાં ન્યાયવચનો ન્યાયી છે,
 ને વિશ્વાસુપણાએ તે મને દુઃખી કીધો છે, એમ હું
 ભણું છું.
 ૭૬ તારા સેવકને આપેલા તારા વચન પ્રમાણે
 તારી કૃપા મારા સમાધાનને અર્થ થાઓ.
 ૭૭ હું જીવતો રહું માટે તારી દયા મારી પાસે આવવા દે,
 કેમકે તારો નિયમ એજ મારો આનંદ છે.
 ૭૮ ગર્વિષ્ટો લજવાય; કેમકે તેઓએ વગર કારણે
 મારી સાથે કષ્ટ કર્યું છે;
 પણ હું તારાં શાસનોનું મનન કરીશ.
 ૭૯ તારાથી બીનારા મારી ભણી વળે,
 અને તેઓ તારાં સાક્ષ્યો ભણ્યો.
 ૮૦ મારે હૃદય તારા વિધિઓ વિષે પૂર્ણ થાય,
 કે મારે લજવાનું ન પડે.

■ ગર.

- ૮૧ તારા વાહસને સારૂ મારા જીવનો દાય થાય છે;
 [પણ] હું તારા વચન પર આશા રાખું છું.
 ૮૨ તું ક્યારે મને દિવાસો દઈશ,
 એમ કહેવાં મારી આજ્ઞા તારા વચનને સારૂ નિસ્તેજ
 થઈ જાય છે.
 ૮૩ વળી હું કુમાડામાં રહેલી મસકન: જેનો થયો છું;
 તો પણ હું તારા વિધિઓને વિસરતો નથી.
 ૮૪ તારા સેવકના દિવસ તે કેટલા !

મને સતાવનારાનો ન્યાય તું ક્યારે કરીશ ?
 ૮૫ ગર્વિષ્ઠો કે જોઓ તારા નિયમાનુસાર નથી,
 તેઓએ મારે સાફ ખાડા ખોદ્યા છે
 ૮૬ તારી સર્વ આજ્ઞાઓ વિશ્વાસયોગ્ય છે,
 જુઠાપણથી તેઓ મને સતાવે છે, તું મને સહાય
 કર
 ૮૭ પુત્રી ઉપરથી તેઓએ લાલચ મારેો નાશ કર્યો,
 તો પણ મેં તારા શાસનોનો ત્યાગ કરીને નથી
 ૮૮ તારી કૃપા પ્રમાણે મને છવાડ,
 એટલે હું તારા મુખની શિખામણ પાળીશ

૭ સામે

૮૯ હે યદોવાહ તારૂ વચન
 આકાશમા સદા સ્થાપિત છે
 ૯૦ પેઠી દર પેઠી તારૂ વિશ્વાસુપણ રહે છે,
 તે પૃથ્વીને સ્થાપી છે, ને તે નિભી રહે છે
 ૯૧ આજ મુખી તેઓ તારા ન્યાયવચન પ્રમાણે નિભી
 રહેલા છે,
 કેમકે તેઓ સર્વ તારા સેવકો છે
 ૯૨ જો તારા નિયમમાં મેં આનંદ ન માન્યો હોત,
 તો મારા હું ખમા હું તારા પામત
 ૯૩ હું તારા શાસનોને કદી નહિ વિસરૂ,
 કેમકે તેઓથી તેં મને છવાડ્યા છે
 ૯૪ હું તારો છું, મને બચાવ,
 કેમકે મેં તારા શાસનો યોધ્યા છે
 ૯૫ કુષ્ટો મારો નારા કરવાને મારી વાટ જોઈ રહ્યા છે,
 પણ હું તારા સાક્ષ્યો બ્યાનમાં રાખીશ
 ૯૬ મેં સર્વ સંપૂર્ણતાને અત જોયા છે,
 પણ તારી આજ્ઞા તો ધણીજ પહેળી છે

૮ મેમ

૯૭ હું તારા નિયમની કેટલી બધી મમતા રાખું છું !
 આખો દિવસ તેજુજ મનન કરું છું
 ૯૮ તારી આજ્ઞાઓ મારા શત્રુઓના કરતા મને જીવિ
 માન કરે છે,
 કેમકે તેઓ સદા મારી પાસે છે
 ૯૯ મારા સર્વ શિક્ષકો કરતા હું વધુ સમજુ છું,
 કેમકે તારા સાક્ષ્યોનું ધ્યાન ધરું છું
 ૧૦૦ વૃદ્ધોના કરતા હું વિશેષ જાણુ છું,
 કેમકે મેં તારા શાસનો પાળ્યા છે
 ૧૦૧ હું તારૂ વચન પાળું

૭૪

એ માટે મેં મારા પગ સર્વ જુઠા માર્ગથી પાછા
 રાખ્યા છે
 ૧૦૨ હું તારા ન્યાયવચનોથી હઠયો નથી,
 કેમકે તેં મને કેળવ્યો છે
 ૧૦૩ મારી રૂચીને તારા વચન કેવા મીઠા લાગે છે !
 હા, મારા મુખમાં મધના કરતા તેઓ મીઠા છે
 ૧૦૪ તારા શાસનોથી હું સમજણ પામું છું,
 માટે હું હરેક જુઠા માર્ગને ધિક્કાર છું

૭ પુન

૧૦૫ મારા પગોને સાફ તારૂ વચન ફીવાડે છે,
 તે મારા માર્ગને સાફ અજવાળાડે છે
 ૧૦૬ હું તારા ચર્ચાર ન્યાયશાસનોને પાળીશ,
 એવી પ્રતિજ્ઞા મેં કીધી તથા પાળી છે
 ૧૦૭ હું ખમા બહુ દબાઈ ગયો છું,
 હે યદોવાહ, તારા વચન પ્રમાણે મને છવાડ
 ૧૦૮ હે યદોવાહ, મારા મુખનાં રાજપુત્રીથી આપેલા
 અપેક્ષ સ્વીકાર,
 ને તારા ન્યાયવચનો મને શિખવ
 ૧૦ મારો જીવ સદા મારી મૂઠીમાં છે,
 તો પણ હું તારા નિયમને વિસરતો નથી
 ૧૧૦ કુષ્ટોએ મારે સાફ પાસા નાખ્યા છે,
 તો પણ હું તારા શાસનો મૂકીને ભગ્નો નથી
 ૧૧૧ મેં તારા સાક્ષ્યોને મારો સદાગળનો વારસો
 માન્યો છે,
 કેમકે તેઓ મારા હૃદયનો આનંદ છે
 ૧૧૨ તારા વિધિઓ ઉપર સુધી સદા પાળવાને
 મેં મારા હૃદયને વાળ્યું છે

૮ સામે

૧૧૩ હું બિ મનવાળાઓને ધિક્કાર છું,
 પણ તારા નિયમની મમતા રાખું છું
 ૧૧૪ તું મારી ઓચ તથા દાહ છે,
 તારા વચન પર હું આશા રાખું છું
 ૧૧૫ અરે છુટું કરનારા, તમે મારી પાસેથી ખસી
 બહો,
 કે હું મારા દેવની આજ્ઞાઓ પાળું
 ૧૧૬ હું જીવ માટે તારા વચન પ્રમાણે મને આધાર
 આપ,
 ને મારી આશા વિરે મને સારમાવા ન કે

- ૧૧૭ તું મારો સહાયકારી થા, એટલે હું સલામત રહીશ,
 ને હું નિત્ય તારા વિધિઓ પર લક્ષ લગાડીશ
 ૧૧૮ તારા વિધિઓથી સર્વ ભમનારાને તો હલકા મણ્યા છે,
 કેમકે તેઓનો ટોચ ફેંકટ છે
 ૧૧૯ જ્યારની પેઠે તું પૃથ્વીના સર્વ દુષ્ટોને બાલવ કરે છે,
 એ માટે હું તારા સાક્ષીની મમતા રાખું છું
 ૧૨૦ તારી બીકથી મને કપારી છુટે છે,
 ને તારા ન્યાયવચનથી હું રૂંધે છું

૧૭ હ ધિન

- ૧૧૭ મેં ન્યાય તથા અદલ છનસાફ કીધો છે,
 મને મારા પર જીવમ કરનારાના હાથમા ન સોપ
 ૧૧૮ કહ્યાણને સાફ તારા સેવકનો જમીન થા,
 અધિષ્ટાને મારા પર જીવમ કરવા ન દે
 ૧૧૯ તારા તારણની ને તારા પવિત્ર વચનની શાહ જોતા જોતા
 મારી આંખો નિરંતર થાય છે
 ૧૨૦ તારી કૃપા પ્રમાણે તારા સેવકની સાથે વર્તજે,
 ને તારા વિધિઓ મને શિખવજે
 ૧૨૧ હું તારો સેવક છું, મને ખુદિ આપ
 કે હું તારા સાક્ષી સમજી
 ૧૨૨ યહોવાદને કામ કરવાનો સમય થયો છે,
 કેમકે તેઓએ તારો નિયમ તોડ્યા
 ૧૨૩ એ માટે હું સેના કરવા, હા, એજાબા સેના કરના
 તારી આજ્ઞાઓની મમતા વધારે રાખું છું
 ૧૨૪ માટે સર્વ બાબતો વિષેના તારા સર્વ શાસનો હું
 ચર્ચાયે માનું છું,
 ને દરેક જુઠા મા નિંદુ ધિક્કારું છું

૨૧

- ૧૧૫ તારા સાક્ષી આશ્ચર્યકારક છે,
 માટે મારો ઇવ તેમને પાળે છે
 ૧૧૬ તારી વાતોનો ખુલાસો પ્રકાશ આપે છે,
 તે જોળાને સમજાવે આપે છે
 ૧૧૭ હું મારું મુખ વધાડીને દાખુંથી,
 કેમકે હું તારી આજ્ઞાઓને સાફ અભિલાષી થયો
 દતો,

- ૧૨૨ જેમ તારા નામની પ્રીતિ રાખનારા પ્રત્યે તું વર્તે છે
 તેમ તું મારી વરફ ફરીને મારા પર ફર્યા રાખ.
 ૧૨૩ તારા વચન પ્રમાણે તું મને ચલાવ,
 ને કોઈ પણ અન્યાયને મારા પર ધણીપણું
 કરવા ન દે
 ૧૨૪ માણસના જીવમમાંથી મારો ઉદ્ધાર કર,
 ને હું તારા શાસનો પાળીશ
 ૧૨૫ તારા સેવક પર તારા મુખનો પ્રકાશ પાડ,
 ને તારા વિધિઓ મને શિખવ
 ૧૨૬ તારો નિયમ તેઓ પાળતા નથી,
 તેથી મારી આખામાંથી આંખોએ યોધારે વહે છે

૩ સાદ

- ૧૨૭ હે યહોવાદ, તું ન્યાયી છે,
 ને તારા ન્યાયવચનો ચર્ચાયે
 ૧૨૮ ન્યાયીપણાએ તથા નયો વિશ્વાસુપણાએ
 તે તારા સાક્ષી કરાવ્યા છે
 ૧૨૯ મારા શત્રુઓ તારા વચન વિસરી ગયા છે,
 તેથી મારી આસ્થાએ મને ક્ષીણ કીધો છે
 ૧૩૦ તારૂં વચન ધણું નિર્મળ છે,
 માટે તારો સેવક તેની મમતા રાખે છે
 ૧૩૧ હું નાનો તથા ધિક્કારાએડો છું,
 તો પણ હું તારા શાસનો જૂનતો નથી
 ૧૩૨ તારૂં ન્યાયીપણું તો અનલ ન્યાયીપણું છે,
 ને તારો નિયમ સત્ય છે
 ૧૩૩ શોક તથા દુઃખ મને થયા છે,
 તો પણ તારી આજ્ઞાઓ મારો આનંદ છે
 ૧૩૪ તારા સાક્ષી પ્રકાશન ન્યાયયુક્ત છે,
 મને સમજાવ આપ એટલે હું છવીરા

૫ મર

- ૧૩૫ મેં આખા દેશથી વિનતી કરી, હે યહોવાદ,
 મને ઉદ્ધાર આપ,
 હું તારા વિધિઓ પાળીશ
 ૧૩૬ મેં વને વિનતી કરી છે,
 મને બચાવ, ને હું તારા સાક્ષી પાળીશ
 ૧૩૭ મેં મજસકાની અગાઉ હાક મારી,
 મેં તારી વાત પર બેસાસો રાખ્યો
 ૧૩૮ તારા વચનનું મનન કરવા સારું
 મારી આંખો રાતનાં ઉઠ્યા પહેલે અગાઉ ઉપડી
 નઈ હતી

- ૧૪ તારી કૃપા પ્રમાણે મારી વાણી સાચળ,
હે યહોવાહ, તારા ન્યાયવચનો પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૧૦ જેઓ બુંદાઈની પાછળ લાગેલા તે તેઓ મારી
પાસે આવે છે,
તેઓ તારા નિયમથી વેચળા છે
૧૧૧ હે યહોવાહ, હું પાસે છે,
ને તારી સર્વ આજ્ઞાઓ સત્ય છે
૧૧૨ પૂર્વે મેં તારા સાક્ષ્યાથી બળ્યું છે
કે તે તેઓને સર્વકાળને માટે રચાયા છે

૭ રજ

- ૧૧૩ મારી લાચારી સાચુ જોને ને મને બચાવને,
કેમકે હું તારો નિયમ વિસરતો નથી
૧૧૪ મારી હિમાયત કર ને મને ખડી લે,
તારા વચન પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૧૫ દુષ્ટોથી તારણ વેગળું છે,
કેમકે તેઓ તારા વિધિઓ શોધતા નથી
૧૧૬ હે યહોવાહ, તારી કૃપા મારી છે,
તારા ન્યાયવચનો પ્રમાણે મને જીવાડ
૧૧૭ મારા સત્તાવાન તથા મારા યતુઓ વચ્ચે છે,
તો પણ હું તારા સાક્ષ્યાથી હડી ગયો નથી
૧૧૮ મેં વિશ્વાસઘાતીઓને જોયા ને તેઓને ધિક્કાર્યો,
કેમકે તેઓ તારા વચન પાળતા નથી
૧૧૯ હું તારા સાક્ષનો પર કેની મમતા રાખુ છું તે
જોને,
હે યહોવાહ, તારી કૃપા પ્રમાણે મને જીવાડને
૧૨૦ તારૂ વચન અપથી તે ઇતિ સુધી સત્ય છે,
ને તારા સર્વ ન્યાયવચનો સદાકાળ [રક્તનારા છે]

૭ રજ

- ૧૧૧ સરહારોએ મને વચર કારણે સતાવ્યો છે,
પણ તારા વચનથી મારૂ હૃદય કંપે છે
૧૧૨ મોટી લટ મેળવનારની પેઠે
હું તારા વચનથી સંપૂર્ણ થઈ છું
૧૧૩ જુઠાઈ ઉપર હું દ્રેષ રાખુ છું ને તેને ધિક્કાર છું,
પણ તારા નિયમની મમતા રાખુ છું
૧૧૪ તારા યથાર્થ ન્યાયવચનોને લીધે
હું રોજ રોજ સાન વાર તારી સ્તુતિ કરું છું
૧૧૫ તારૂ નિયમ પર પ્રેમ રાખનારાને બહુ શાંતિ
હોય છે,
ને તેઓને કંઈ ધિક્કાર લાગતો નથી

૧૧૬ હે યહોવાહ, મેં તારા તાણી રાહ જોયું છે,
ને તારી આજ્ઞાઓ પાળી છે

૧૧૭ મારા આત્માએ તારા સાક્ષ્યો પાળ્યા છે,
ને તેમના પર હું ધણેજ પ્રેમ રાખુ છું

૧૧૮ મેં તારા સાક્ષનો તથા સાક્ષ્યો પાળ્યા છે,
કેમકે મારૂ બધું ચાલવડલું તને વિદિત છે

૭ ત્રણ

૧૧૯ હે યહોવાહ, મારા પોકારને તારી પાસે આવવા દે,
તારા વચન પ્રમાણે મને સમજાવ આપ

૧૨૦ મારી પ્રાર્થનાને તારી સંખ્યમ આવવા દે,
તારા વચન પ્રમાણે મને જીવાડ

૧૨૧ મારા હોઠો તારી સ્તુતિ ઉચ્ચારે,
કેમકે હું મને તારા વિધિઓ શિખવે છે

૧૨૨ મારી જીભ તારા વચન વિશે માયત કરે,
કેમકે તારી સર્વ આજ્ઞાઓ ન્યાયી છે

૧૨૩ તારો હાથ મને સહાય કરવા તૈયાર થાય,
કેમકે મેં તારા સાક્ષનો પસંદ કર્યા છે

૧૨૪ હે યહોવાહ, હું તારા તારણને માટે અભિલાષી
થયો છું,

ને તારો નિયમ મારો આનંદ છે
૧૨૫ મારા આત્માને જીવાડ ને તે તારી સ્તુતિ કરશે,
ને તારા ન્યાયવચનો મને સહાય કરે

૧૨૬ હું જુવા પડેલા મેંદાની પેઠે ભડક્યો છું, તારા
સેવકને શોધ,

કેમકે હું તારી આજ્ઞાઓ વિસરતો નથી

યહવાહ શીત

૧૨૦ મારા દુખમાં મેં યહોવાહને બિનતી
જોધી,

ને તેણે મારૂ સાબર્યું

૨ હે યહોવાહ, જુઠા હોઠોથી તથા કપટી જીભથી
મારા આત્માને બચાવ

૩ હે કપટી જીભ, તને તો તે છું કરશે ?
ને તારા તે શા હાલ થશે ?

૪ ખસકમીના તીક્ષ્ણ તીરો
તથા કાચલાના અગારા [તને મળશે]

૫ મને અફસોસ છે કે મેરો ખમા હું પ્રવાસી છું,
ને દેહારના ડેસઓમાં વસુ છું

૬ શાંતિ પર દ્રેષ રાખે છે
તેની સાથે હવે તો હું બહુ રહ્યો છું.

૭ શાંતિ આપુ છું,

પણ ત્યારે હું બિહું હું ત્યારે તેઓ લગાઈ કરવા
માગે છે.

અહવાન ગીત

૧૨૧ હું પવિત્ર તરફ મારી આંખો ઉઘી કરીશ;
ક્યાથી મને સદાચ મળે ?

૨ મારી સદાય તે યદોવાદ તરફથી છે;

તેણે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પત્ત કર્યાં

૩ તે વારા પામને કવચ નહિ દેશે;

તારો રક્ષક ઉઘી નહિ બચે

૪ જુઓ, હસાએલનો જે રક્ષક

તે ઉધતો નથી ને નિદ્રાવશ થતો નથી

૫ યદોવાદ તારો રક્ષક છે;

યદોવાદ તારે જમણે ઢાળે તારૂં આગ્રહાઈન છે

૬ ફદાઈ સૂર્ય ને રાત્રે અદ્ધ

તને ઉપદ્રવ કરશે નહિ.

૭ સર્વે જુદાકથી યદોવાદ તારૂં રક્ષણ કરશે;

તે વારા આત્માનું રક્ષણ કરશે

૮ હમણાંથી તે સર્વકાળ સુધી

વારા આવતા જવામાં યદોવાદ તારૂં રક્ષણ કરશે.

અહવાન ગીત, ઇર્ષાદ

૧૨૨ ત્યારે તેઓએ મને કહ્યું કે, આખણે
યદોવાદને ઘેર જઈએ,

ત્યારે હું આનંદ પામ્યો.

૨ હું યશાએમ, તારી જામજોમાં

અમારા પામ રિશર છે

૩ દારૂંધિ હમારેતોવાલા નનરના જેવું

ચરણદેમ તો બાંધેલું છે.

૪ ત્યાં કુળો ચડે છે; યદોવાદનાં કુળો

હસાએલને સાક્ષીપ થવાને અર્થ,

યદોવાદના નામનો આશાર માનવા સાચું [નરે છે].

૫ કેમકે ત્યાં હનસાકાંત સમપાસનો—

દાઉદના કુળના રાજ્યાપ્તનો—સ્વપાસવાં છે

૬ યશાએમની યાત્રિ માંગે;

વારા પર પ્રીતિ રાખનારાં જેમકુશળ થાઓ.

૭ વારા કેટલી અંદર યાત્રિ

ને વારા મેદોલની અંદર કુશળતા થાઓ.

૮ મારા હાથએ તથા નિયોને લીધે

દરે કુ બિલીશ કે, વારામાં પ્રીતિ થાઓ

૯ અમારા દેવ યદોવાદના પાસેને અર્થ

હું તારે કથણાં માનીશ.

અહવાન ગીત

૧૨૩ હે આકાશમાં બિરાજનાર,
તારી બાણી હું મારી આંખો ઉઘી કરું છું.

૨ જુઓ, જેમ દારૂંધી આંખો પેતાના ધણીએના

દામ બાણી,

ને જેમ દારૂંધીની આંખો પેતાની રોકાણીના દામ

બાણી [ઘાટેલી રહે છે]

તેમ અમારા ઉપર દયા કરે ત્યાં સુધી

અમારી આંખો અમારા દેવ યદોવાદની બાણી

વાણી રહે, છે.

૩ અમારા પર દયા કર, હે યદોવાદ, અમારા પર

દયા કર;

કેમકે અમે તુચ્છકારથી તલન કાપર થયાં છીએ.

૪ ચોખીલાના તુચ્છકારથી

તથા અવિષ્ટોના અપમાનથી

અમારો આત્મા તલન કાપર થયે છે

અહવાન ગીત, ઇર્ષાદ.

૧૨૪ હસાએલ એમ કહે કે,
હે યદોવાદ અમારા પક્ષમાં ન હોત,

૨ ત્યારે માણસો અમારા પર ચડી આવ્યા ત્યારે

જે યદોવાદ અમારા પક્ષમાં ન હોત,

૩ તો તેઓનો કોઈ અમારા ઉપર સમજનાં

તેઓ અમને છવવાજ નથી જાત.

૪ ત્યારે પાણીની રેણી અમને તાણી ભંત;

અમારા છવ ઉપર પૂરે અંદર;

૫ ત્યારે વિજળનાં ચો નં અમારા છવ ઉપર અંદર.

૬ યદોવાદને મન્ય હો

કે જેણે તેઓના કાંતનો તિહાર થવાને અમને

સોંપ્યા નહિ.

૭ શિકારીઓના પાસમાંથી પડેલી પેટ અમારા

છવ બચ્યા છે;

પણ તો છુટી મથો છે, ને અમે જમ્યા છીએ.

૮ અમારી સદાય તો આકાશ તથા પૃથ્વીને ઉત્પત્ત

કરનાર

યદોવાદના નામમાં છે.

અહવાન ગીત

૧૨૫ યદોવાદનો બરોડો રાંખનારાઓ
સિંધાન પદાડે નેવા છે

કે જે કદી ખસવાર નથી, પણ સદાકાળ રહે છે.

- ૨ જમ યજ્ઞાલેખની આસપાસ પવંતો છે,
તેમ પોતાના લોકની આસપાસ યહોવાહ
હમણાથી સર્વકાળ સુધી છે
૩ ન્યાયીઓ પોતાના હાથ અન્યાયમાં ધાલતા નથી,
તેથી જુઝાઈનેો રાજ્યહંક તેઓના હિસ્સા પર
હકો નહિ
૪ હે યહોવાહ, જેઓ સારા છે તે જેના હૃદય યથાર્થ છે
તેઓનું તું કલ્યાણ કર
૫ જેઓ આડે માર્ગે વળે છે
તેઓને યહોવાહ દુષ્ટાની સાથે ગણશે,
હસાએલ ઉપર શાંતિ થાઓ

ચલવાડ ગીત

૧૨૬ ન્યારે યહોવાહે સિયોનના બહીવાનોને
પાછા આવ્યા,

- ત્યારે અમે સ્વતઃ જોનારાના જેવા થયા
૨ ત્યારે અમારું યુગ હસ્તે કરેલું હતું
ને અમારી છત્ર ગાયન કંથી કરવી હતી,
ત્યારે વિદેશીઓએ કહ્યું કે,
યહોવાહે તેઓને માટે ભારે કામ કંથી છે
૩ યહોવાહે અમારે માટે ભારે કામ કંથી છે,
જેથી અમે આનંદ પામીએ છીએ
૪ નેજેબના નાશમાં પાછી ચડે છે
તેમ, હે યહોવાહ, અમારા બહીવાનોને પાછા
આણજે
૫ જેઓ આસુ પાડતા વાને છે તેઓ આનંદ સહિત
લજુશે
૬ ને કોઈ સુધીસર ખી લઈને રહતા રહતા નિકળે છે,
તે પોતાની સાથે પુણીઓ લઈને આનંદભરે પાછા
આવશે

ચલવાડ ગીત, સુલેમાનનું

૧૨૭ ને-યહોવાહ ધર ન બાધે
તો તેના બાધનારા અમથો શ્રમ કરે છે,

- ને યહોવાહ નગરનું રક્ષણ ન કરે,
તો ચોરીદારનું ભગ્ન કેવળ વ્યર્થ છે
૨ વહેલુ ઉકડ ને મોડું સુક
તથા હૃદયે રોટલી ખાવી તે પણ તમારું વ્યર્થ છે,
કેમકે તે પોતાના વહાલા ઉઘતા હોય તો પણ
તેમને આપે છે,
૩ જુઓ, છાકરા તો યહોવાહની આપેથી મિલકત છે,

અર્ધસ્થાનનું ફળ તેના વરફાત પ્રતિદાન છે
૪ સુવાવરથામાના ફીકરા
બળવાનના હાથમાના ખાણુ જેવા છે
૫ જેનો ભાથો તેઓથી ચરેલો છે તેને ધન્ય છે;
તેઓ લાગળમાં પોતાના યતુઓની સાથે બાલશે
ત્યારે તેઓ લજવારો નહિ

ચલવાડ ગીત

૧૨૮ યહોવાહથી ને ડરે છે ને તેના માર્ગોમાં
ચાલે છે

- તે સર્વને ધન્ય છે
૨ કેમકે તું તારા હાથની મેહેનતનું ખામશ,
તું સુખી થઈશ, ને તારું કલ્યાણ થશે.
૩ તારી જી તારા ધરના જીત પુરમાં ફળવંત દ્રાક્ષ-
વેલાના જેવી થશે,
તારા છાકરા તારી મેળની આસપાસ નૈતરક્ષના
રોપ જેવા થશે
૪ જુઓ, યહોવાહથી ને ડરે છે
તેને જેઓ આશીર્વાદ મળશે
૫ સિયોનમાંથી યહોવાહ વને આશીર્વાદ આપશે,
ને તારા આપુખ્યાના સર્વ દિવસો સુધી તું યજ્ઞાલે-
ખનું કલ્યાણ જોઈશ
૬ હા, તું પોતાના છાકરાના છાકરા જોઈશ
હસાએલને શાંતિ થાઓ

ચલવાડ ગીત

૧૨૯ મારા નાનપણથી તેઓએ મને બહુ
દુખ ફીધું છે,

- જેમ હસાએલ હમણા કહે
૨ મારા નાનપણથી તેઓએ મને બહુ દુખ ફીધું છે,
તો પણ તેઓ મારા પર ક્રોધ્યા નહિ
૩ મારી પીઠ ઉપર દળ ખેડનારાઓએ દળ ચલાવ્યું,
ને લાળા લાળા આસ કાઢ્યા
૪ યહોવાહ ન્યાયી છે,
દુષ્ટાએ બાધેલાં બધોનો તેણે કાપ્યા છે
૫ સિયોન પર જેઓ દ્રેષ રાખે છે
તેઓ સર્વ શરમાઈ જાય તથા પાછા ફરે
૬ તેઓ ધાબાપરના ધાસના જેવા થાય,
કે ને ખેંચી કાઢ્યા અગાઉ કરમાઈ જાય છે,
૭ જેથી કાપનાર પોતાનો દાખ,

ને પુજા આંધનાર પોતાની બાથ ભરનાર નથી.
 વળી પાસે યધને આલ્યા જનારા એવું કહેવા નથી કે,
 યદોવાહનો આશીર્વાદ તમારા પર હો;
 યદોવાહને નામે અમે તમને આશિષ આપીએ
 છીએ.

ચક્રવાત ગીત.

૧૩૦ હે યદોવાહ, હઠાણોમાંથી મેં તને
 વિનવી કીધી.

૨ હે પ્રભુ, મારો સાદ સાંભળ,
 મારી પ્રાર્થનાના પોકાર પર
 તારા કાન ધર.

૩ હે યાહ, જો હું કુદ કામો જોઈ લે,
 તો, હે પ્રભુ, કોણ કોમો રહી શકે?

૪ પરંતુ તારું કાચ રહે માટે
 તારી પાસે મારી છે.

૫ હું યદોવાહની શઢ જોઈ છું;
 મારો આત્મા શઢ જૂએ છે;
 ને તેના વચન પર હું આરામ શખું છું.

૬ સવારની શઢ જોનારા કરતાં, —
 હા, સવારની શઢ જોનારા કરતાં, —
 પ્રભુને સારું મારો આત્મા વધારે શઢ જૂએ છે

૭ હે ઇસ્રાએલ, યદોવાહનો મારો સો શખજે,
 કેમકે યદોવાહની પાસે કૃપા છે,
 ને તેની પાસે અખટ ઉદ્ધાર છે

૮ ને તે ઇસ્રાએલને
 તેનાં સર્વ અપરાધથી તારશે.

ચક્રવાત ગીત.

૧૩૨ હે યદોવાહ, દાઉદનાં સર્વ દુઃખોને
 સંસાર;

૨ તેણે યદોવાહની પાસે કેવા સમ આધા;
 “ચાકળના સમર્થ [દેવ] ની પાસે તેણે કેવી પ્રતિજ્ઞા
 કીધી કે,

૩ “જ્યાં સુધી યદોવાહને સારું હું મકાન ન મેળવું,
 ને ચાકળના સમર્થ [દેવને] સારું રહેકાણું [તૈયાર
 ન કરું],

૪ ત્યાં સુધી હું મારા તંબુમાં નહિ આહું,
 ને મારા પલંગ પર નહિ ચઢું.

૫ ને મારી આખોને ઉધ,
 મારાં પોપચાને નિદ્રા આવવા નહિ દઉં.

૬ જુઓ, એકાયાહ પાસે આપણે તેને વિષે સાંભળ્યું,
 વનનાં છોરામાં તે આપણને મળ્યા.

૭ આપણે તેના મંદિરમાં જઈએ,
 તેના પાયાસનની આમળ તેને બાજીએ.

૮ હે યદોવાહ, હું તારા સામર્થ્યના કોપની સાથે
 તારા વિદ્યમસ્થાનમાં આવવાને લઉં.

૯ તારા ચાલકો ન્યાયોપજ્ઞાએ પહેરેલા ધાત્ર;
 ને તારા બકેતો હર્ષનાદ કરે.

૧૦ તારા સેવક દાઉદની ખાતર
 તારા અભિષિચાર્ય સુખ પાણું ન ફેરવ.

૧૧ યદોવાહ દાઉદના પ્રત્યે સત્ય પ્રતિજ્ઞા કરી;
 તે એથી ફરી જશે નહિ;

હું તારી આદી પર તારા સંતાનને બેસાડીશ.
 ૧૨ જો તારા દીકરા મારો મગ

૧૮ તેના ચતુષ્પાદને દુ લાભથી વેચિત્ત કરીશ,
પણ તેના પાતા પર તેનો મુગ્ધ દીપશે

ચઢવાડ ગીત ઇશ્વર

૧૩૩ બાધઓ સંપીને રહે
તે કુલ સાડ તથા ચોભટ્ ડા.
૨ તે માયા પરના મૂલ્યવાન તેલના જેવું છે,
ને તેલ દાઢી, હા, હાડગની દાઢી સુધી,
ને તેના વજનની કોર સુધી ઉતરી આવ્યું હતું
૩ વળી તે હેમોન પર્વતપરનું ગ્રાહણ,
તથા સિંચોનાહે પર્વતો પરના ગ્રાહણ જેવું છે,
કેમકે યહોનાહે ત્યાં આશીર્વાદ
એટલે અર્નતકાળનું ઇવન ફરમાવ્યું

ચઢવાડ ગીત.

૧૩૪ જે યહોવાદના ધરમા રાને ઉભા રહે-
નારા, યહોવાદના સર્વ સેવકો,
તમે યહોવાદને સ્તુત્ય માનો
૨ પવિત્રાધમા તમે તમારા હાથ ઉઘાડી કરીને
યહોવાદને સ્તુત્ય માનો
૩ આકાર તથા પૃથ્વીને ઉત્પન્ન કરનાર યહોવાદ
સિંચોનામાથી તમે આશીર્વાદ આપો

૧૩૫ યહોવાદની સ્તુતિ કરો;
યહોવાદના નામની સ્તુતિ કરો;
હે યહોવાદના સેવકો, તમે તેની સ્તુતિ કરો;
૨ યહોવાદના ધરમા,
આપણા દેવના ધરના આગણ્યમા ઉભા રહેનારા
[તેની સ્તુતિ કરો]
૩ તમે યહોવાદની સ્તુતિ કરો, કેમકે યહોવાદ
ઉત્તમ છે,
તેના નામની સ્તુતિ માઓ, કેમકે તેમ કરવું
ચોખ્ખું છે.
૪ કેમકે યહોવાદે પોતાને સાડ યાદુબને પસંદ કર્યો છે,
પોતાની ખાસ મિલકત થવા સાડ તેણે ઇસાએવને
[પસંદ કર્યો છે].
૫ કેમકે દુ નલુ કું કે યહોવાદ મોગા છે,
આપણે પ્રયુ સર્વ દેવો કરતા મોટો છે
૬ આકારમાં તથા પૃથ્વીમાં, સમુદ્રોમાં તથા સર્વ
વસ્તુઓમાં,
યહોવાદને ને ને સાડ લાગ્યું, તે સર્વ તે જીધું છે

૭ પૃથ્વીના ઉઘાડી તે વાદળા ચઢાવે છે,
વરસાદને સાડ તે વિજળી ઉપજાવે છે,
પોતાના કાકારોમાથી તે વાયુ કાઢે છે.
૮ મિસરમા તેણે ખાણસોના તથા પથ્થરોના
પ્રથમ જનિતોને માર્યા
૯ હે મિસર, તારા મધ્યે, ફારૂન ઉપર, તથા તેના
સર્વ સેવકો ઉપર,
તેણે ચિલ્હો તથા ચમકારો મોકલ્યા
૧૦ તેણે ધણા દેવો માર્યા,
તેણે પરાક્રમી રાજાઓને સંહાર કર્યો,
૧૧ અમેરીઓના રાજા સીહોનને,
તથા બારાનના રાજા એગને,
ને કનાનના સર્વ રાજાઓને [તેણે માર્યા],
૧૨ ને તેઓને દેવ વારસામાં,
હા, પોતાના લોક ઇસ્રાએલને વારસામાં આપ્યા.
૧૩ હે યહોવાદ, તારા નામ અર્નતકાળ [કનાન] છે,
હે યહોવાદ, તારા સ્મરણ પેઢી ફર પેઢી સુધી [કનાન
રહેનાર] છે
૧૪ કેમકે યહોવાદ પોતાના લોકોને ન્યાય કરશે,
ને પોતાના સેવકો વિષે અનુતાપ કરશે.
૧૫ વિદેશીઓની મૂર્તિઓ તો સોના રૂપાની,
ખાણસોના હાથથી બનેલી છે
૧૬ તેઓને મ્હો હોય છે, પણ તેઓ બોલતી નથી,
આઓ હોય છે, પણ તેઓ ભેટી નથી
૧૭ કાને હોય છે, પણ તેઓ સામગતી નથી,
ને તેઓના મુખમાં કંઈ શ્વાસ નથી
૧૮ તેઓના બનાવનારા,
તેમજ તેઓના પર કરોસે રાખનારા સર્વે તેમના
જેવા થશે
૧૯ હે ઇસ્રાએલપુત્રો, યહોવાદને સ્તુત્ય માનો,
હાડગપુત્રો, તમે યહોવાદને સ્તુત્ય માનો,
૨૦ લેવીપુત્રો યહોવાદને સ્તુત્ય માનો,
યહોવાદથી બીનારા, તમે યહોવાદને સ્તુત્ય માનો
૨૧ ચરસાડેમમા વસનાર યહોવાદને
સિંચોનામાથી ધન્ય થાઓ
યહોવાદની સ્તુતિ કરો

૧૩૬ યહોવાદની સ્તુતિ માઓ, કેમકે
ઉત્તમ છે,
ને તેની કૃપા અર્નતકાળ [કનાન] છે
રહેવાના દેવની સ્તુતિ માઓ,

- કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૪ પ્રયુઓના પ્રયુની સ્વતિ ગાઓ,
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૫ જે એકલો મોટા અમલારો કરનાર છે [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૬ જે પોતાના હઠાપણુવડે આકારો ઉત્પન્ન કર્યાં છે [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૭ જે પાણીપર ભૂમિને વિસ્તારી છે [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૮ મોટી જ્યોતિઓના બનાવનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૯ જિવંત પર અમલ કરવાને જેણે સૂચન બનાવ્યો [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૦ રાત ઉપર અમલ કરવાને ચંદ્ર તથા તારા બનાવ્યા [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૧ પ્રથમ જનિતોને સંહારીને જેણે મિસરને માર્યો [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૨ વળી તેઓની મધ્યેથી ઇસ્રાએલને કાઢી લાવનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૩ બળવાન બુલ તથા હાંના કરેલા હાથવડે તેઓને કાઢી લાવનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૪ લાલ સમુદ્રના જેણે જે ભાગ કર્યા [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૫ અને તેની વચ્ચે યહોને ઇસ્રાએલને પાર ચલાવનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૬ અને ફારૂન તથા તેની ફોજને લાલ સમુદ્રમાં ઝટાળી પાડનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૭ જેણે પોતાના લોકોને અરવલ પાર ઠોરી લીધા [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.

- ૧૮ મોટા રાજ્યોને મારનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૧૯ અને નામાંકિત રાજ્યોને સંહારનારની [સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૦ એટલે અમોરીઓના રાજ સીહોનને [સંહારનારની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે;
 ૨૧ તથા આશનાના રાજ ઓગને [સંહારનારની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૨ અને તેઓનો દેશ જેણે વારસામાં આપ્યો [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૩ હા, જેણે તે પોતાના સેવક ઇસ્રાએલને વારસામાં આપ્યો [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૪ આપણી દીનાવસ્થામાં જેણે આપણને સંભાર્યા [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૫ અને જેણે આપણા શત્રુઓના હાથમાંથી આપણને છોડાવ્યા છે [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૬ જે બધાં પ્રાણીઓને યોરાશ આપે છે [તેની સ્વતિ ગાઓ],
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.
 ૨૭ આકાશના દેવની સ્વતિ ગાઓ,
 કેમકે તેની કૃપા અનંતકાળ છે.

૧૩૭ બાબેલની નદીઓને કોટે અમે બેઠા,
 ને સિયોનનું સ્મરણ કરતા અમે રહ્યા.
 ૧ અને તે મધ્યનાં ગ્રામ ઉપર
 અમે અમારી સ્તારો ટાંચી લીધી.
 ૨ કેમકે ત્યાં અમને બનીમાં લઈ લેનારાઓએ અમને નીત ગાવાનું ફરમાવ્યું;
 ને અમારા પલ્લવનારાઓએ કહ્યું કે, અમને ગમત થાય
 માટે સિયોનનાં નીતોમાંનું કાઢ ગાઓ.
 ૪ પણ પાશા દેગમાં
 અમે ચઢેલાદનું નીત કેમ ગાઈ શકીએ?
 ૫ તે વૃક્ષાલેખ, એ દુ તને વિચરે

તો મારો જમણો હાથ [પોતાનું કર્તવ્ય] વિસરે.

- ૬ જો હું તારૂં સ્મરણ ન કરું,
ને જો મારા મુખ્ય આનંદ કરતા
ચરણોએ મને એક ન માનું
તો મારી જીભ મારા તાળવાને ચોટી ભય
૭ હે યહોવાહ, ચરણોએ મને દિવસ
કે જેમા અદોમપુત્રો કહેતા હતા
કે તેને જડમૂળથી ઉખેડી નાખો,
તે દિવસ ચાક રાખી તેમને જોઇ લેને.
૮ હે નારા પામનારી ખાખેલની રીકરી,
તેં અમારા પ્રત્યે જે વર્તન ચલાવ્યું છે
તેણે જ વર્તન તારા પ્રત્યે જે કોઇ ચલાવે તેને ધન્ય છે
૯ જે કોઇ તારા ખાજકોને પકડીને
પત્થર પર અકળાવે તેને ધન્ય છે

૧૩૮ [ગીત]

- ૧૩૮ હું પૂર્ણ હૃદયથી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ;
દેવોની આગળ હું તારા સ્તોત્ર આપશ
૨ હું તારા પવિત્ર મંદિરની ભણી ભજન કરીશ,
ને તારી કૃપા તથા સત્યતાને લીધે હું તારૂં નામ
વખાણીશ;
કેમકે તારા સર્વ નામ કરતા તેં તારા વચનનું મહા-
ત્વ વધાર્યું છે
૩ મેં વિનવતી કરી તેજ દિવસે તેં મને ઉત્તર આપ્યો,
ને મારા આત્માને બળ આપી મોટો કીધો
૪ હે યહોવાહ, પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યો તારી સ્તુતિ
કરશે,
કેમકે તેઓએ તારા મુખના વચન સાંભળ્યા છે
૫ હા, તેઓ યહોવાહના માગે વિષે ગાયો,
કેમકે યહોવાહનો મહિમા મોટો છે
૬ યહોવાહ મોટો છે તો પણ તે રાકડાને જીએ છે,
પણ ગર્વિષ્ટોને તે વેગળેથી જોળીએ છે
૭ જો મારે સકંઠમા ચાલક પડે તો પણ હું મને
જીવાડીશ,
મારા શત્રુઓના કાઢની સામે હું તારો હાથ લાગો
કરીશ,
ને તારો જમણો હાથ મને તારશે
૮ મારા વિષેની વાતો યહોવાહ પૂર્ણ કરશે,
હે યહોવાહ, તારી કૃપા સદાગ્રહ [ટકનાર] છે,
તારા હાથના કામેનો ત્યાગ હું ન કર

મુખ્ય ગવૈયાને સાડ, ઘઉંનું ગીત

૧૩૯ હે યહોવાહ, તેં મને તપાસ્યો તથા
જોળખ્યો છે

- ૨ મારૂં ઘેસણ તથા મારૂં ઉકલુ તે હું ભણે છે;
મારો વિચાર હું વેગળેથી સમજે છે
૩ મારૂં ચાલક તથા મુઠ તે પણ હું તપાસી જીએ છે,
ને મારા બધા માર્ગોનાં હું માહિતગાર છે
૪ કેમકે મારી જીભની બધી વાતો,
જો, હે યહોવાહ, હું પ્રેરૂં પૂરી ભણે છે
૫ આગળ પાછળ તેં મને ઘેરી લીધો છે,
ને તારા હાથે મને ગ્રહ્યો છે
૬ આનું જ્ઞાન મને તો આશ્ચર્ય પમાડનાર છે,
તે ઉચ્ચ છે, હું તેને કળા સહીતો નથી
૭ તારા આત્મા પાસેથી હું ક્યા ભલું?
ને તારી સન્મુખથી ક્યા તાસું?
૮ જો હું આકારમા ચડી ભલું તો હું ત્યાં છે;
ને જો હું શેજોલમા મારી પધારી કર તો ત્યાં પણ
હું છે.
૯ જો હું પરાંદિયાની પાંખો લઇને
સમુદ્રને પેલે પાર જઈ વસું,
૧૦ તો તારો હાથ ત્યાં પણ મને ટોરશે,
ને તારો જમણો હાથ મને ગાલી રાખશે
૧૧ જો હું કહું, અધકાર તો નિશ્ચે મને ઢાકશે,
ત્યારે રાત મારી આસપાસ અજવાળા રૂપ થશે.
૧૨ અધકાર પણ તારાથી સંતાડતો નથી,
પણ રાત દિવસની પેઠે પ્રકાશી છે,
[તારી આગળ] અધકાર ને અજવાળું સરખાજ છે
૧૩ મારૂં અંત કરણ તેં ધર્યું છે,
ને મારી માતા પેટમા તેં મને બનાવ્યો છે
૧૪ ભય તથા આશ્ચર્ય પમાડે એવી રીતે હું રચાયો
છું, માટે હું તારી ઉપકારસ્તુતિ કરીશ,
તારા કામ આશ્ચર્યકારક છે
એ મારો જીવ સારી પેઠે ભણે છે.
૧૫ હું જ્યારે ગુપ્તમા રચાયો
ને પૃથ્વી પર છેક નીચલા ભાગમા વિવિધ કરા-
મતે ગોઠવાયો
ત્યારે પણ મારો બાપો તને આનંદથી ન હતો
૧૬ મારો ગર્ભ પણ તારી આંખોએ જોયો છે,
ને મારા [અંગો] માનું એક પણ ન હતું
ત્યારે પણ તેઓ સર્વ તારા પુસ્તકમા લખેલા હતા,

- તેમ તેઓના ઠરાવેલા સમયે પણ [લખેલા હતા]
 ૧૭ હે ઇશ્વર, તારા વિષેના વિચારો મને કેટલા બધા
 મુશ્કેલીના લાગે છે !
 તેઓની સખ્યા કેટલી બધી મોટી છે !
 ૧૮ એ હું તેઓને અલુવા બદલ તો તેઓ રેતીનાં કણ
 કરતા વધારે ધાય,
 ન્યારે હું ભય ત્યારે હું દલ તારી સાથે છું
 ૧ હે ઇશ્વર, હું દુષ્ટોને મારે [નહિ છું] ?
 કે ખુની માણસો, મારાથી દૂર ભળ્યો
 ૨૦ તેઓ તારા વિષે ભૂલુ બોલે છે;
 તારા શત્રુઓ બ્યથે કૃતાંક બન્યો
 ૨૧ હે યહોવાહ, તારો દુષ્ કરનારાનો રૂપ હું શું ન કરું ?
 ને જેઓ તારી સામા ઉઠે છે તેઓના પિત્રાર હું
 શું ન કરું ?
 ૨૨ હું પુરી રીતે તેઓનો રૂપ કરું છું,
 તેઓને હું મારા શત્રુઓ અણુ છું
 ૨૩ હે ઇશ્વર, મને તપાસ, ને મારે અવ કરજી બણ,
 મને પારખ, ને મારા વિચારો બાપી છે,
 ૨૪ ને મારામા કંઈ ભુલી આવ્યો હોય તો તે હું જાણે,
 ને મને સનાતન માર્ગમા ચલાવજે

પ્રખ્ય મર્વાને સાથ, દાઉત ગીત

૧૪૦ હે યહોવાહ, ભુડા માણસથી અને
 બચાવ,

- જીવમતાર માણસથી મારે રક્ષણ કર
 ૧ તેઓ દુષ્ટમા અપકારો કરે છે,
 ને નિત્ય લડાઈઓ કરાવે છે
 ૨ તેઓએ પેતાની છબ સાધના જેવી સજ છે,
 તેઓના હોઠો વગેરે એટલું વિષ છે (સેવાહ)
 ૩ હે યહોવાહ, દુષ્ટોના હાથથી મારે રક્ષણ કર,
 મારા માર્ગને ખરેખર પહોંચાડવા જેઓએ ધાર્યું છે
 એવા જીવમતાર માણસથી અને બચાવ
 ૪ અવિષ્ટોએ મારે સાથ પાસ તથા દોરીઓ ગ્રહ
 રીતે પાધ્યા છે;
 તેઓએ માર્ગને પડાવે બળ પ્રસારી છે,
 મારે સાથ ફાંસા નાખ્યા છે (સેવાહ)
 ૫ મેં યહોવાહને કહ્યું, હું મારો દેવ છે,
 હે યહોવાહ, મારી આજીવની વાણી સાબન
 ૬ મેં યહોવાહ પ્રત્યુ, મારા તારણના સામગ્ર્ય,
 લગાઈને વિવેકે તે મારે માથુ ઢાંપ્યું છે.

- ૮ હે યહોવાહ, હું દુષ્ટોની ઇચ્છા પુરી ન કર;
 તેઓનો ઇરાદો સફળ ન કર, રમે તેઓ કુલાઈ
 ભય. (સેવાહ)
 ૯ મને ઘેરો વાલનારામા જે મુખ્ય છે
 તેઓના હોડાથી કસાયેલા અપકાર તેમના પોતા
 પર આવી પડે;
 ૧૦ તેઓના પર ધમધમતા અંગારા પડે;
 તેઓ અગ્નિમા નખાય;
 એવા ખાડાઓમા પડે કે તેઓ પાગા ઉઠે નહિ
 ૧૧ ભૂલુ બોલનાર માણસ પૃથ્વીમા કાયમ નહિ થયે;
 જીવમતાર માણસને પાડવાને ભુડાઈ તેની પછવાડે
 લાગશે
 ૧૨ યહોવાહ તો દુ.ખીની દાઈ સાબળશે,
 ને ગરીબોનો દુઃખ ભળવશે, એ હું બણુ છું
 ૧૩ ન્યાયીઓ ખરેખર તારા નામનો આમાર માનશે;
 યથાર્થ પુરૂષ તારી સન્મુખ રહેશે

દાઉત ગીત

૧૪૧ હે યહોવાહ, હું તને વિનવતી કરું છું, હું
 મારે સાથ ઉત્તાવળ કર;

- ન્યારે હું તને વિનવતી કરું ત્યારે હું મારી વાણી
 સાબળ.
 ૨ મારી પ્રાર્થના તારી સન્મુખ ધૂપ જેવી થાઓ,
 ને મારા હાથોનું ઉચ્ચ થયું તે સધ્યાકાળના ચક્ષુના
 જેવું થાઓ
 ૩ હે યહોવાહ, મારા મુખ પર ચોખી રાખ;
 મારા હોઠોનું દાર સમાજ
 ૪ કોઈ ભૂલી વાત બાપી મારા અંત.કરજીને વળવા ન દે;
 એ સાથ કે અન્યાય કરનારાની સાથે
 દુષ્ટ કર્મ કરવામા હું સામેલ ન થાઉં;
 ને તેઓના મિષ્ટાન્નમાથી મને ખાવા ન દે
 ૫ ન્યાયી માણસ મને ફટકા મારે તે હું કૃપા સમજશે;
 તે મને કપકો દે, તે તો માથા પર રેડેલા તેલના
 જેવા થશે;
 મારે માથુ તેનો નકાર નહિ કરે;
 વચાપિ તેઓના હું ખમા હું પ્રાર્થના કર્યા કરીશ
 ૬ તેઓના ન્યાયાધીશોને પર્વતની ટોચ ઉપરથી પાડી
 નાખવામા આવ્યા છે,
 તેઓ મારો વચન સાંભળશે કેમકે તેઓ મારા છે
 ૭ જેમ કોઈ ભૂમિ ખેડે છે ને ખેડે છે

તેમ અમારાં હાથમાં કબરના મુખ આગળ વિખેરી
નાખેલાં છે

૮ પણ, હે યહોવાહ પ્રભુ, મારી દષ્ટિ તારી ભણી છે,
તારાજી ઉપર મારો બરોસો છે; મારા આત્માને
નિરાધાર ન મૂક.

૯ ને પાસો તેઓએ મારે સાથે નાખ્યા છે તેઓથી,
ને દુષ્ટ માણસોની ભળથી, મને બચાવ

૧૦ દુષ્ટો પોતાની ભણેમાં સપડાઈ ભય,
એટલામાં હું બચી ભઉં.

શબ્દ ગુહામાં હોતો તે વખતજ તેજુ મારકીસ પાવેના.

૧૪૨ હું મારી વાણીથી યહોવાહને વિનવો
કરું છું;

મારા સાદથી યહોવાહને આજીજી કરું છું

૨ હું તેની સન્મુખ મારી દાંદ રેડું છું;

ને તેની આગળ મારું સજ્જ પ્રવર કરું છું.

૩ ન્યારે મારો આત્મા મારામાં નિર્ગત થયો હતો,
ત્યારે તે મારી જાંઠ ભણી હતી.

ને રસ્તામાં હું ચાલું છું તેમાં તેઓએ મારે માટે
પાસ સતારી મુક્યો છે.

૪ મારે જમણે હાથે બે, કેમકે મને ઝીળખનારો
કોઈ નથી;

મારે આસરો નથી; કોઈ માણસ મારા આત્માની
કાળજી રાખનાર નથી.

૫ હે યહોવાહ, મેં તને વિનવો કરીને કહ્યું કે,
તુંજ મારો આસરો છે;

ને મારી છંદળી પર્યંત તું મારો વારસો છે.

૬ મારા પોકાર પર કાન ધર, કેમકે હું બહુ દુઃખિત
થઈ ગયો છું;

મારા સતાવનારાના હાથમાંથી મને ઓઢાવ, કેમકે
તેઓ મારા કરતાં બળવાન છે.

૭ હું તારા નામની રક્ષા કરું, એ માટે તું મારા જીવને
દેહમાંથી કાઢી લાવ;

ન્યાયીઓ મારી આસપાસ ફરી વળશે,

• કેમકે તું મારી સાથે ઉદારતાથી વર્તશે.

૧ અને તારા સેવકની સાથે ન્યાયની રૂએ ન વર્ત,
કેમકે તારી નજરમાં કોઈ સજીવ માણસ ન્યાયી
કરશે નહિ.

૨ કેમકે યજુએ મારા આત્માને સતાવ્યો છે;

ને મારા જીવને બુધિ સરસો દબાવ્યો છે;

તેણે મને ભણા દહાડાના મરેલાની જેટ બંધકારમાં
પૂર્યો છે.

૪ મારે મારો આત્મા મારામાં સુઝાઈ ગયો છે;

ને મારા અંતઃકરણ ગભરાયયું છે.

૫ હું પ્રાણીનકાળના દિવસોનું સ્મરણ કરું છું;

તારાં સર્વ કૃત્યોનું ધ્યાન ધરું છું;

ને તારાં હાથનાં કામોનો વિચાર કરું છું.

૬ હું મારા હાથ તારી ભણી પ્રસાદ કરું છું;

સુકી ભૂમિની જેટ મારો જીવ તારે સાથે વસે છે.
(સેલાહ).

૭ હે યહોવાહ, મને વહેલો ઉત્તર આપ; મારા
આત્માનો ક્ષય થાય છે;

તારું મુખ મારાથી ન સતાડ,

જો તું ખાસમાં ઉતરવાના બેનો થાઈ

૮ સવારે તારી દુપા અને જલ્લાવ,

કેમકે હું તારા પર બરોસો રાખું છું;

ને મારામાં મારે ચાલકું એકએ તે મને બતાવ,

કેમકે હું મારો જીવ તારી ભણી ચલાવું છું.

૯ હે યહોવાહ, મારા યજુઓથી મને બચાવ;

તારે શરણે હું આવ્યો છું.

૧૦ તારી ઇચ્છા કરવા મને શિખવ, કેમકે તું મારો
દેવ છે;

તારો આત્મા બે ઉત્તમ છે તે મને પવિત્રતાના
દેશમાં દોરે.

૧૧ હે યહોવાહ, તારા નામને લીધે મને જીવાડ;

તારા ન્યાયીપણાએ મારો જીવ સંકટમાંથી કાઢ.

૧૨ અને તારી દુપાએ તું મારા યજુઓને કાપી નાખ,

ને મારા આત્માના સતાવનારાનો નાશ કર;

કેમકે હું તારો સેવક છું.

શબ્દ [ગીત].

મારો મદ તથા મારો બચાવનાર છે ;
 મારી દાહ તથા ભેના પર મારો બરોસો છે તે
 તેજ છે ;
 તે મારા લોકોને મારે તબિ કરે છે
 ૬ હે યદોવાદ, માણસ તે શા લેખામાં છે, કે તું તેની
 ઓળખાણ રાખે છે,
 ને માણસનો પુત્ર [કોણ] કે તું તેને ગણકારે છે !
 ૪ માણસ તો શ્વાસ જેવું છે,
 તેના દિવસો આથી જીવી દાયાના ભેના છે.
 ૫ હે યદોવાદ, તારા આકાશોતે નમાવીને ઉતરી આવ્ય;
 પર્વતોને સ્પર્શ કરે, ને તેઓ ધ્રુવરો કાઢશે.
 ૬ વિજળી ચમકાવીને તેઓને વિખેરી નાખ;
 તારાં બાણ છોડીને તેઓનો નાશ કર.
 ૭ ઉપરથી તારા હાથ યદોવાદ ;
 મારો છુટકારો કરે; ને છડાં પાણીઓથી,
 પાકાઓના હાથથી, અને બચાવ.
 ૮ તેઓનું મુખ બ્યથે બાપણ કરે છે,
 ને તેઓનો જમણો હાથ તે જુઠાઈનો જમણો
 હાથ છે.
 ૯ હે દેવ, કું તારે સાફ નહું ઓળખાઈશ;
 સાફથી લઈ કું તારે સાફ રતોળ ખાઈશ.
 ૧૦ તે રાત્રીએને તારાણ આપનાર છે;
 પોતાના સેવક કાઢીને જુદી વરવારથી બચાવ-
 નાર છે.
 ૧૧ મારો છુટકારો કર, ને પારકાઓના હાથથી મને
 બચાવ;
 તેઓનું મુખ મિથ્યા બાપણ કરે છે,
 ને તેઓનો જમણો હાથ તે જુઠાઈનો જમણો
 હાથ છે.
 ૧૨ અમારા દીકરા પોતાની મુલાવરયામાં વધેલા રોષા
 ભેના છે;
 અમારી દીકરીઓ રાત્રીમેઢેલના ભેની સણકારેલી
 ખુણાની ધાંતલીઓ ભેલી છે;
 ૧૩ અમારી વખારો વિવિધ સામગ્રી પૂરી પાડે એવી
 બરપૂર છે;
 અમારાં ઘેટાં અમારા વાડાઓમાં ઢબરો ને દસ
 ઢબરો બચાવ જણાતાં છે;
 ૧૪ અમારા બજારો બાર ઉચકવામાં જળરા છે;
 - આખું પાડનાર કોઈ નથી; ને નિકળી જનાર કોઈ
 નથી;

અમારી યેરીઓમાં કંઈ જૂઠું નથી
 ૧૫ આપા જે લોકો છે તેઓને ધન્ય છે;
 હા, જેઓનો દેવ યદોવાદ છે તેઓને ધન્ય છે.
 સ્તવન[ગીત]; સઉલ્લુ.
 ૧૪૫ હે મારા દેવ, મારા રામ, કું તને મોટો
 માનીશ;
 ને સદા સર્વદા કું તારા નામને સ્તુત્ય માનીશ.
 ૨ દરરોજ કું તને સ્તુત્ય માનીશ;
 ને સદા સર્વદા કું તારા નામની સ્તુતિ કરીશ
 ૩ યદોવાદ મોટો ને બહુજ રહતિપાત્ર છે;
 ને તેનું માહાત્મ્ય અરોધ્ય છે.
 ૪ પેદી દર પેદી તારાં કામનાં વખાણ થશે,
 ને તારા પરાક્રમનાં કૃત્યો પ્રગટ કરવામાં આવશે.
 ૫ તારા ગૌરવના મહત્વની શોભા
 તથા તારાં આશ્ચર્યકારક કામોનું મનન કું કરીશ.
 ૬ અને લોકો તારાં બર્ચકર કૃત્યોના સામર્થ્ય વિષે
 બોલશે,
 ને કું તાર માહાત્મ્ય વર્ણવીશ.
 ૭ તેઓ તારા પુષ્કળ પરાક્રમનું સ્મરણ બહુજ
 ઉચ્ચારશે,
 ને તારા ન્યાયીપણા વિષે બાધન કરશે.
 ૮ યદોવાદ કૃપાળુ તથા રહેંભી છે;
 તે કોપ કરવે કીમો તથા અતિ કઠણામય છે.
 ૯ યદોવાદ સર્વને દિવકારક છે;
 ને પોતાનાં સર્વ કામો પર તેની રહેંભ છે.
 ૧૦ હે યદોવાદ, તારાં સર્વ કામ તારો આભાર માનશે,
 ને તારા લક્ષ્મી તને સ્તુત્ય માનશે.
 ૧૧ તેઓ તારા રાત્રીના આરવ વિષે બોલશે,
 ને તારાં પરાક્રમી કામો સંબંધી સલાપણ કરશે;
 ૧૨ અને એથી માનવપુત્રો તેનાં પરાક્રમી કામ,
 વથા તેના રાત્રીના ગૌરવની શોભા જાણશે.
 ૧૩ નાકે રાત્રી તે સર્વકાળ સુધી ટકનારું રાત્રી છે,
 ને તાર ધર્મીપણ તે પેદી દર પેદી [ટકી રહે છે]
 ૧૪ સર્વ પદનારો યદોવાદ આધાર આપે છે;
 ને સર્વ દેવાઓએ તે ઉભા કરે છે.
 ૧૫ સર્વની દષ્ટિ તારી વરફ વધતી રહે છે;
 ને ધાત્ર્ય સમયે તું તેઓને તેઓનું અન્ન આપે છે.
 ૧૬ તું તારે હાથ ખેલે છે,
 ને સર્વ સજ્જનોની ઇચ્છા તૃપ્ત કરે છે.
 ૧૭ પોતાના સર્વ માર્ગોમાં યદોવાદ ન્યાયી છે,

ને પોતાના સર્વ કામોમા કૃપાણુ છે
 ૧૮ જેઓ તેની વિનવી કરે છે,
 એટલે જેઓ સત્યતાથી તેની વિનવી કરે છે,
 તે સર્વની પાસે યહોવાહ છે
 ૧ તેનાથી બીનાશની ધમ્મા તે તૃપ્ત કરશે,
 તે તેઓના પેકાર પશુ સામગ્રી, ને તેઓને તારશે
 ૨૦ જેઓ યહોવાહ પર પ્રેમ રાખે છે તે બધાઓનું તે
 રક્ષણ કરે છે,
 પશુ સર્વ દુષ્ટોના તે સહાર કરે છે
 ૨૧ માત્ર મુખ યહોવાહની સ્તુતિ ઉચ્ચારશે,
 ને સર્વ માણસના સદા સર્વદા તેના પવિત્ર નામને
 સ્તુત્ય માને

૧૪૬ યહોવાહની સ્તુતિ કરો,
 રે મારા આત્મા, યહોવાહની સ્તુતિ કર
 રે મારી છટગી પર્યંત હું યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ,
 મારી હયાતીના અંત સુધી હું મારા દેવને સાથ
 ગાયન કરીશ
 ૩ શાન્તો પદ બરોસો ન રાખ, તેમજ માણસનાત
 પર પશુ નહિ,
 કેમકે તેની પાસે તારણ નથી
 ૪ તેના પ્રાણ નિકળી જાય છે, [તેનું શરીર] ભૂમિમા
 ખાણું મળી જાય છે,
 તેજ દિવસે તેની ધારણાઓનો નાશ થાય છે
 ૫ જેની સહાય પાડેબો દેવ છે,
 ને જેની આરાધા પોતાના દેવ યહોવાહ પર છે, તેને
 ધન્ય છે
 ૬ આકાર, પૃથ્વી, સમુદ્ર તથા જે બધું તેઓમા છે
 તેનો ઉત્પત્તકર્તા યહોવાહ છે,
 તે સદા સત્યના રાખનાર છે
 ૭ તે હું ખીની દાદ સાબળે છે,
 બૃખ્યાને અન્ન આપે છે,
 ફેલીઓને યહોવાહ છાડાવે છે
 ૮ યહોવાહ આધનાઓને દેખતા કરે છે,
 યહોવાહ દબાએલાઓને ઉઠા કરે છે,
 યહોવાહ ન્યાયીઓ પર પ્રીતિ રાખે છે
 ૯ યહોવાહ પ્રવાસીઓનું રક્ષણ કરે છે,
 તે અનાથોને ત્યા વિધવાઓને સમાયે છે,
 પશુ દુષ્ટોના માં તે અવળો પાડે છે
 ૧૦ યહોવાહ સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે,

હે સિયોન, તારો દેવ પેઠી દર પેઠી સુધી [રાજ્ય
 કરશે]
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો

૧૪૭ યહોવાહની સ્તુતિ કરો,
 કેમકે આપણા દેવનું સ્તોત્ર માત્ર એ
 સાથ તથા શેઠનું છે,
 સ્તુતિ કરવી એ ઘટનું છે
 ૨ યહોવાહ ચરણોભરે બાંધે છે,
 ઇસ્રાએલના વેરાઈ ગએલાને તે એકઠા કરે છે
 ૩ હૃદયભર ધઓનાને તે સમા કરે છે,
 ને તેઓના વા રૂઝાવે છે
 ૪ તે તારાઓની ગણતરી કરે છે,
 ને સર્વને નામો આપે છે
 ૫ આપણો પ્રભુ મોટો ને ધણો પરાક્રમી છે,
 તેની બુદ્ધિનો પાર નથી
 ૬ યહોવાહ નમ્ર [જનોને] ચઢાવે છે,
 દુષ્ટોને તે જમીનદોસ્ત કરી નાખે છે
 ૭ યહોવાહને આભાર માનતા ગાઓ,
 વીણાથી આપણા દેવને સાથ સ્તોત્ર ગાઓ
 ૮ તે આકારને વાદળાથી ઢાંકે છે,
 પૃથ્વીને સાથ તે વરસાદ તૈયાર કરે છે,
 ને પહાડો પર તે ઘાસ ઉગાવે છે
 ૯ મધુને, તેમજ કામડાના પેકારનાર અખ્યાને પશુ
 તે ખોરાક આપે છે
 ૧૦ ચોડાના બળથી તે પ્રસન્ન થનો નથી,
 ને માણસના પગના જોરથી તે રાજ થતો નથી
 ૧૧ જેઓ તેનાથી બીદે છે, ને તેની કૃપાની આરાધ
 રાખે છે,
 તેઓ પર યહોવાહ રાજ રહે છે
 ૧૨ હે ચરણોભર, યહોવાહને વખાણું,
 હે સિયોન, તારા દેવની સ્તુતિ કર
 ૧૩ કેમકે તેણે તારા દારોની ભુગળો મળખૂત કીધી છે,
 તારા મધ્યે તારા ઊંડરાને આશીર્વાદ દીધો છે
 ૧૪ તારી સીએમ્મા સાતિ ફેલાવીને
 સરસ ઘઉંથી તે વને તૃપ્ત કરે છે
 ૧૫ તે પોતાનું વચન પૃથ્વી પર મોકલે છે,
 તેની વાત બહુ વેગથી ફોડે છે
 ૧૬ તે ઉનના જેવું હિમ આપે છે,
 ને ભરમના જેવું બરફ વેરે છે
 ૧૭ રોટલીના કટકાના જેવા તે પોતાના કરા નાખે છે,

- તેની યાદ આજગ કાણુ લેશે સ્તી રહે ૧
 ૧૮ તે પોતાનું વચન મેઘલીને તેઓને પિતૃભાવે છે;
 પોતાના વાણુને કુઠાવે છે, એટલે પાણીઓ વહેવા
 થાય છે
 ૧૯ તે યાદુજને પોતાનું વચન,
 ને ઇન્દ્રાએલને પોતાના વિધિઓ તથા ન્યાયશા-
 સનો પ્રગટ કરે છે.
 ૨૦ તે કોઈ દેશની સાથે આમ વર્ત્યો નથી;
 તેના ન્યાયશાસનો તેઓએ બદલાઈ નહિ
 યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

- ૧૪૮ યદોવાદની સ્તુતિ કરે;
 આકાશોથી યદોવાદની સ્તુતિ કરે;
 ઉપરધાનોમાં તેની સ્તુતિ કરે.
 ૧ તેના સર્વ દૂતો, વડે તેની સ્તુતિ કરે;
 તેના સર્વ સુંદરો, તેની સ્તુતિ કરે.
 ૨ સૂર્ય તથા ચંદ્ર, વડે તેની સ્તુતિ કરે;
 સર્વ ઋષિઓ તથા, તેની સ્તુતિ કરે.
 ૩ આકાશના આકાશો, વડે તેની સ્તુતિ કરે,
 આકાશ ઉપરના પાણી, તેની સ્તુતિ કરે.
 ૪ યદોવાદના નામની સ્તુતિ તેઓ કરે;
 કેમકે તેની આજ્ઞાથી તેઓ ઉત્પન્ન થયા.
 ૫ જો તેણે સદાકાળને માટે તેઓને સ્થાપન કર્યા છે,
 તેણે એવો નિવન કર્યા છે કે એને તેઓ ઉદ્ધરે નહિ.
 ૬ પૃથ્વીપરથી તમે યદોવાદની સ્તુતિ કરો;
 રાક્ષસી નળવરો તથા સર્વ લોકો [તેની સ્તુતિ
 કરો].
 ૭ અગ્નિ તથા કર્ણ, દિવ તથા મેષ;
 અલ્પીના વાણુ, જે તેનું વચન પુરું કરે છે;
 ૮ પદારો તથા સર્વ દુનિયા;
 રૂઝિયા તથા સર્વ દેવદારો;
 ૯ બનદો તથા સર્વ પશુઓ;
 પેદ ચંદ્રનારાં જનન તથા વરનારા પક્ષીઓ;
 ૧૦ પૃથ્વીના રાજાઓ તથા સર્વ લોકો;
 દારો તથા પૃથ્વીના સર્વ ન્યાયપાત્રો;
 ૧૧ બુદ્ધાનો તથા ન્યાયો,
 રાદો તથા બાગકો;
 ૧૨ તે સર્વ, યદોવાદના નામની સ્તુતિ કરે;
 કેમકે એનું તેનું નામ મેષ છે;
 તેનું નામ પૃથ્વી તથા આકાશ કરના એક છે.

- ૧૪ અને તેણે પોતાના લોકોનું શિવ,
 ને પોતાના બધા સતોની સ્તુતિ લઈ કરી છે;
 એટલે ઇન્દ્રાએલપુત્રો જે તેની પાસે રહેનાર લોક
 છે [તેમને તેણે લઈ ગ્રાધા છે]
 યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

- ૧૪૯ યદોવાદની સ્તુતિ કરે.
 યદોવાદની આજળ નહું નીત માઓ;
 ૧ જો સતોની સમામા તેની સ્તુતિ કરે.
 ૨ ઇન્દ્રાએલ પોતાના કર્તામાં આનંદ પામે;
 સિંધોનપુત્રો પોતાના રાજામાં હર્ષાય.
 ૩ તેના નામની સ્તુતિ નૃત્ય સંહિત કરે;
 ૪ તથા વીણાથી તેઓ તેના સ્તોત્ર ગાય.
 ૫ કેમકે યદોવાદ પોતાના લોકો રીડે છે;
 તે નમ્ર [જ્યોતે] વાજાથી મુરોશિત કરે.
 ૬ સતો મારે દર્શાય;
 પોતાની પચારીઓ પર તેઓ હર્ષથી ગાય.
 ૭ તેઓના ગળામાં દેવની ઉત્તમ સ્તુતિ થાય,
 ને તેઓના હાથમાં બિધારી વરવાર રહે;
 ૮ તેઓ વિદેશીઓને બાંધે વાળે,
 ને લોકોને શિક્ષા યદોવાદે;
 ૯ તેઓના રાજાઓને સાંકળોથી,
 તથા તેઓના દારોઓને લોકોની બિડાઓથી બાંધે,
 ૧૦ ને એઓ યુદ્ધોરો તેમના પર બળવે;
 એ માન તેના સર્વ સતોને છે
 યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

- ૧૫૦ યદોવાદની સ્તુતિ કરે.
 તેના પવિત્રસ્થાનમાં દેશની સ્તુતિ કરે.
 આકાશ જે તેના પરાક્રમનો પ્રદેશ છે તેમા તેની
 સ્તુતિ કરે.
 ૧ તેનાં પરાક્રમી કૃત્યોને લીધે તેની સ્તુતિ કરે;
 તેના ઉત્તમ માદાન્ય પ્રમાણે તેની સ્તુતિ કરે;
 ૨ રાખીનનું વચનને તેની સ્તુતિ કરે;
 સગરા તથા વીણાથી તેની સ્તુતિ કરે.
 ૩ તથા નૃત્યથી તેની સ્તુતિ કરે;
 સારોથી તથા સરખાઈથી તેની સ્તુતિ કરે.
 ૪ વીર નુશા જે ગ્રામીણો તેની સ્તુતિ કરે;
 ગ્રામીણ દારોથી તેની સ્તુતિ કરે.
 ૫ ગ્રામીણાત લેનારાં સર્વ યાદની સ્તુતિ કરે.
 તમે યદોવાદની સ્તુતિ કરે.

દુષ્ટાંતવચનો.

- ૧ દાઉદના પુત્ર ઇસ્રાએલના રાજા સુલેમાનના દુષ્ટાંતવચનો,
- ૨ એ સારૂ કે જ્ઞાન તથા શિક્ષણ પ્રાપ્ત થાય;
- ૩ હઠાપણની વાતો સમજાય;
- ૪ અતૂટ વસ્તુઓમાં,
- ૫ નેકીમાં ને ત્યાચીપણમાં ને ઇન્સાફમાં કેળવણી થાય;
- ૬ કોળાને અવરાધ,
- ૭ જીવાન પુરૂષને વિદ્યા તથા વિવેકબુદ્ધિ મળે;
- ૮ જ્ઞાની પુરૂષ સામળીને વિદ્વત્તામાં વૃદ્ધિ પામે;
- ૯ ને બુદ્ધિવાન માણસ ખરૂં હઠાપણ પામે,
- ૧૦ કે કહાણીઓ, તથા અવેકાર;
- ૧૧ જ્ઞાનીઓના વચનો તથા તેઓના આર્મિક ઉખાણા સમજાય.
- ૧૨ ચઢેલાડગુ ભય એ વિદ્યાનુ મળે છે;
- ૧૩ મૂર્ખો જ્ઞાન તથા શિક્ષણને વચ્ચકારે છે.
- ૧૪ મારા દીકરા, તારા બાપની શિખામણ સાંભળ,
- ૧૫ ને તારી માનુ શિક્ષણ તથા મા
- ૧૬ કેમકે તે તારે માથે શૌભાયમાન મુચટરૂપ,
- ૧૭ તથા તારે ગળે હારરૂપ ધરે
- ૧૮ મારા દીકરા, જે પાપીઓ તને લલચાવે,
- ૧૯ તેાં તું માનતો નહિ
- ૨૦ જે તેઓ કહે કે, અમારી સાથે આવ,
- ૨૧ આપણે ખૂન કરવા સારૂ લાઠ તારીને સત્તાઈ રહીએ;
- ૨૨ આપણે નિર્દોષને સારૂ ગુસ્સા રીતે કારણ વગર છુપાઈ રહીએ;
- ૨૩ શોએલની પેઠે આપણે તેઓને જીવતા ને જીવતા,
- ૨૪ તથા આખા ને આખા રવાંદા કરી જઈએ, ભણે કે તેઓ કબરમાં ગરક થઈ જાય તેમ;
- ૨૫ આપણે સધળો મૃત્યુવાન માલ મળશે;
- ૨૬ આપણે લૂટથી આપણાં ઘરો ભરીશું;
- ૨૭ અમારે જાતીયાર તું થા,
- ૨૮ આપણે સધળા સહિયારી થઈ શી રાખીશું
- ૨૯ મારા દીકરા, માર્ગમાં તેઓની સાથે ન આવ;

- ૩૦ તેમના પચથી તારો ખજ પાછો રાખ;
- ૩૧ કેમકે તેમના ખજ દુષ્ટાઈ [કરવા] સારૂ હોય છે,
- ૩૨ ને તેઓ લોહી વહેવડાવવા સારૂ ઉતાવળ કરે
- ૩૩ કેમકે કાઠ પક્ષીના દેખતા
- ૩૪ ભળ પાથરવી એ ફેફટ છે;
- ૩૫ ને એઓ પોતાનાજ લોહીને માટે તારીને સત્તાઈ રહે છે;
- ૩૬ તેઓના પોતાનાજ જીવને માટે તેઓ ગુસ્સા રીતે છુપાઈ રહે છે.
- ૩૭ પ્રત્યેક દ્રવ્યલોહી જનના માર્ગ એવા છે,
- ૩૮ તે પોતાના માલિકોનો જીવ લે છે
- ૩૯ જ્ઞાન ગલીએ ગલીએ મોટેથી પોકારે છે,
- ૪૦ તેઓના પોતાની વાણી ઉચ્ચારે છે;
- ૪૧ તે મેળાવડાની મુખ્ય જગ્યામાં બેઠા પાડે છે,
- ૪૨ દરવાજાનાં નાકા આંચળ,
- ૪૩ નગરમાં, તે પોતાના વચનો ઉચ્ચારે છે.
- ૪૪ રહે મૂઠો, તમે ક્યાં સુધી મૂઠમતિ વાહરો?
- ૪૫ ને તિરસ્કારીઓ તિરસ્કાર કરવામાં આવ્યાં માનરો?
- ૪૬ ને મૂર્ખો વિદ્યાને ધિક્કારો?
- ૪૭ મારા કપકાથી તમે ફરો;
- ૪૮ જીઓ, હું તમારા પર મારો આત્મા રેડીરા,
- ૪૯ હું મારા વચનોનું જ્ઞાન તમને આપીરા
- ૫૦ મેં જોલાવ્યા છે, ને તમે ઇનકાર કીધો;
- ૫૧ મેં મારો હાથ લાખો કીધો છે, ને કાઠએ તેની દરકાર કીધી નહિ;
- ૫૨ પણ તમે મારી સર્વ શિખામણને ટૂંક ગણી છે,
- ૫૩ ને મારો કપકો જિલકુવ ઇચ્છતા નથી;
- ૫૪ તે માટે હું પણ તમારી વિપત્તિમાં હારેય કરીરા;
- ૫૫ તમારા પર ભય આવશે, ત્યારે હું મરશી કરીરા;
- ૫૬ એટલે જ્યારે તોફાની પેઠે તમારા પર ભય આવશે,
- ૫૭ ને વડાજિયાની પેઠે તમારી ઉપર વિપત્તિ ધરી આવશે,
- ૫૮ જ્યારે સકટ ને વેદના તમારા પર આવશે, ત્યારે.

૨૮ ત્યારે તેઓ મને હાંક મારશે, પણ હું ઉત્તર નહિ આપીશ;

તેઓ ખતથી મને ઓળશે, પણ હું તેઓને નહિ મળીશ.

૨૯ કેમકે તેઓએ જ્ઞાનનો ધિકાર કીધો,

ને યદોવાહનું ભય પસંદ ન કીધું;

૩૦ ને તેઓએ મારો બોધ બિલકુલ ચાલો નહિ;

તેઓએ મારો સ્વયંનો હાંકો તુચ્છ ગણ્યો;

૩૧ મારે તેઓ પોતાના માર્ગનું ફળ ખાશે;

ને પોતાનાજ વરકટો પેટપૂર અનુભવશે.

૩૨ કેમકે અપુષ્પનું પાણું ઢહું તેઓનો સહાર કરશે;

ને મૂર્ખાની આખાઈ તેઓનો વિનાશ કરશે.

૩૩ પણ જે કોઈ માંડે સાંભળશે તેઓ સલામતીમાં રહેશે,

ને મુક્તિના ભય વગર સાંત રહેશે

૨ મારા શિક્ષા, જે હું મારાં વચનોને અંગીકાર કરશે,

ને મારી આજ્ઞાઓને વારી પાસે સ્વધીને,

૨ જ્ઞાન તરફ વારો કાન ધરશે,

ને બુદ્ધિમાં વાજ મન લગાડશે;

૪ હા, જે હું વિવેકબુદ્ધિને વારતે હાંક મારશે,

ને સમજણને મારે ધાંટો પાડશે;

૫ જે હું તેને રૂપાની ષેઠે હુંડશે,

ને કાંઠા દ્રવ્યની ષેઠે તેની ચોપ કરશે;

૬ તો હું યદોવાહનું ભય સમજાવ,

ને દેવનું જ્ઞાન વારે દાગે લાગશે.

૭ કેમકે યદોવાહ જ્ઞાન આપે છે;

તેના મુખમાંથી વિદ્યા તથા બુદ્ધિ [નિકળે છે];

૮ તે સહાયરીઓને મારે ખર્ચ જ્ઞાન સંપ્રદ કરી શકે છે;

પ્રમાણિકપણથી વર્તનારને તે દાવજૂ પ છે;

૯ જે તે ન્યાયના પચની સંભાળ કરે,

ને પોતાના ભક્તોના માર્ગનું રક્ષણ કરે.

૧૦ ત્યારે હું નેશી તથા ન્યાય તથા ધનસાફ,

હા, પ્રયેષ મુખને સમજશે.

૧૧ કેમકે તારા હૃદયમાં જ્ઞાન પ્રવેશ કરશે,

ને વિદ્યા તારા મનને ખુશાલ લાગશે;

૧૨ વિવેકબુદ્ધિ તારા પર નેશી કરશે,

બુદ્ધિ વારે રક્ષણ કરશે;

૧૩ [ને તેઓ] વને ઇચ્છના માર્ગથી,

તથા આહું બોલનાર માણસો,

૧૪ જે જ્ઞેઓ સદાચારના રસ્તાઓ તજીને,

અધિકારના માર્ગમાં ચાલે છે;

૧૫ ને દુષ્ટાઈ કરવામાં આનંદ માને છે,

ને દુષ્ટ જનના વિપરિતપણામાં હર્ષાય છે;

૧૬ જ્ઞેઓના માર્ગો વાંકા, તથા તેમના પથ અવળા છે,

તેઓથી તને ઉગારશે;

૧૭ [વળી તેઓ] તને પરનારીથી,

એટલે પોતાનાં વચનોથી ખુશામત કરનાર પર-

ઓથી ઉગારશે;

૧૮ તેથી તો પોતાની યુવાવસ્થાના મિત્રને તજી દે છે,

ને પોતાના દેવનો કશા વિસરી ભય છે;

૧૯ કેમકે તેનું ધર મૃત્યુ લાણી,

ને તેના પથ મૃતાવસ્થાની તરફ ઢળતા છે;

૨૦ તેની પાસે જનારાઓમાંનો કોઈ પાછો આવતો

નથી,

ને તેઓ જીવનના પથ સંપાદન કરી શકતા નથી;

૨૧ ને [તેઓની પ્રાપ્તિથી] હું સુજનોના માર્ગમાં

ચાલશે,

ને નેક જનોના પથમાં ચાલશે.

૨૨ કેમકે સદાચારીઓ પૃથ્વીમાં વસશે,

ને નીતિસંપન્ન જનો તેમાં જીવતા રહેશે.

૨૩ પણ દુષ્ટો પૃથ્વી પરથી નાબૂદ થશે,

ને કપટ કરનારાઓ તેમાંથી સમૂળના ઉમેદી

નહાશે.

૩ મારા શિક્ષા, માંડે શિક્ષણ વિસરી ન જા,

પણ વારે હૃદય મારી આજ્ઞાઓ સંધરી રાખે;

૨ કેમકે તે આપુષ્પની શીર્ષવાની, તથા આવરફાનાં

વર્ષોની,

તથા સાંતિની વૃદ્ધિ તને આપશે.

૩ રૂપા તથા સત્ય વારો ત્યાગ ન કરે;

તેઓને વારે અગે જાંવ;

તેઓને વારા હૃદયની પાટી પર લખ;

૪ એમ દેવ તથા માણસની નજરમાં

હું રૂપા તથા મુખીતિ પામશે.

૫ તારા આખા હૃદયથી યદોવાહ પર ભરોસો રાખ,

ને વારી પોતાની અકલ પર આધાર ન રાખ.

૬ તારા સર્વે માર્ગમાં તે [ની આજ્ઞા] રવીકાર,

ને તે તારા પથ પાંચસ કરશે.

૭ પોતાની નજરમાં ની ન યા.

- ૮ યહોવાહનો હર રાખીને દુષ્ટાઈથી દૂર થા ;
 તેથી તારી નાભી વંદુરસ્ત,
 ને તારાં હાડકાંમાં મેદ રહેશે
 ૯ તારા દ્રવ્યથી, તથા તારી પેદાશના પ્રથમ ફળથી,
 યહોવાહનું સન્માન કરે ;
 ૧૦ એમ [કરવાથી] તારી વખારો પુષ્કળતાથી ભરપૂર
 થશે,
 ને તારા દ્રાક્ષકુંડો નવા દ્રાક્ષરસથી ઉભરાઈ જશે.
 ૧૧ મારા દીકરા, યહોવાહની શિક્ષાને તુંજી ન કરે ;
 ને તેના કપડાથી કાચર ન થા ;
 ૧૨ કેમકે જેના પર યહોવાહ પ્રેમ કરે છે,
 તેને તે કપડો દે છે ; એમ પિતા પોતાના માનીતા
 પુત્રને [દે છે] તેમ.
 ૧૩ જે માણસને જ્ઞાન મળે છે,
 ને જે માણસ યુદ્ધિ સપાદન કરે છે, તેને ધન્ય છે
 ૧૪ કેમકે તેના વ્યાપાર રૂપાના વ્યાપાર કરતાં,
 ને તેના લાભ ચોખ્ખા સોના કરતાં મેઠક છે
 ૧૫ તે જવાહીર કરતાં મૂલ્યવાન છે ;
 ને તારા મનને ગમતી કોઈ પણ વસ્તુ તેની બરા
 બરી કરી શકે નહિ.
 ૧૬ તેના જમણા હાથમાં આયુધ્યની કીર્ણતા છે ;
 તેના ડાબા હાથમાં દ્રવ્ય તથા માન છે.
 ૧૭ તેના માર્ગો સુખચેતના માર્ગો છે,
 ને તેના સ્વપ્ના પથ સાંતિના છે.
 ૧૮ જેઓ તેનું મંદલ જુએ છે તેઓને માટે તે જીવનનું
 વૃક્ષ છે,
 ને જેઓ તેને પકડી રાખે છે તે પ્રત્યેકને ધન્ય છે
 ૧૯ યહોવાહે જ્ઞાનવટે પુષ્પી રથી ;
 યુદ્ધિથી તેણે આકારી રચાવ્યાં.
 ૨૦ તેની કળાથી ઉડાણો ફાડી નખાયાં,
 ને આકાશમાંથી ઝાંઝળ ટપકે છે.
 ૨૧ મારા દીકરા, તેઓને તારી આંખો આગળથી દૂર
 થવા ન દે ;
 સુજ્ઞાન તથા વિવેકયુદ્ધિ પકડ ;
 ૨૨ તે તેઓ તારા આત્માનું જીવન,
 તથા તારા ગળાની ચોલા થશે
 ૨૩ ત્યારે તારા માર્ગમાં હું સહીસલામતીથી ચાલશે,
 ને તારો પગ લથડશે નહિ.
 ૨૪ સુતી વેળાએ તને હર લાગશે નહિ ;
 હા, હું સુધરા ત્યારે તને મીઠી ઉધ આવશે.

- ૨૫ અચાનક લયથી,
 ને દુષ્ટોની પાયમાલી આવે ત્યારે તેથી ન હર.
 ૨૬ કેમકે યહોવાહ તારો ભરોસો થશે,
 ને તારો ખમ સપડાઈ જતો અચાવશે.
 ૨૭ હિત કરવાની શક્તિ તારા હાથમાં હોય તો,
 જેને તે ઘટવું હોય તેનાથી તે પાછું ન રાખ.
 ૨૮ તારી પાસે હોય, તો તારા પડોસીને એમ ન
 કહે કે,
 બ, ને ફરી આવજો,
 ને કાલે હું આપીશ
 ૨૯ તારા પડોસી વિરૂદ્ધ અપાય ન થાજ,
 કેમકે તે તારી પડોસીમાં નિર્ભય રહે છે.
 ૩૦ કોઈ માણસે તારું કંઈ તુકસાન કીધું ન હોય,
 તો કારણ વગર તેની સાથે તકરાર ન કર.
 ૩૧ હું એરજીવન કરનાર માણસની અદેખાઈ ન કર,
 ને તેના એકે માર્ગ પસંદ ન કર.
 ૩૨ કેમકે આડા જોના યહોવાહને કઠાળાઈ પ છે,
 પણ પ્રમાણિક જોના તેના મને સમજે છે
 ૩૩ યહોવાહનો શાપ દુષ્ટના ઘરમાં છે ;
 પણ તે સદાચારીઓના રહેઠાણને આરવીવાદે છે.
 ૩૪ નિએ તે તિરસ્કારીઓના તિરસ્કાર કરે છે ;
 પણ તે નમ્ર જોનાને દુપા આપે છે.
 ૩૫ જ્ઞાનીઓ ગૌરવને વારસો પામશે ;
 પણ મૂર્ખો લજ્જાની પદ્ધતિ ચઢશે

- ૪ દીકરાઓ, બાપની શિખામણ સંભાળો,
 ને યુદ્ધિ પામવાને ધ્યાન દો ;
 ૨ કેમકે હું તમને સારો બોધ આપું છું ;
 મારી શિક્ષાને ત્યાજ ન કરો.
 ૩ કેમકે હું મારા બાપને [માનીતો] દીકરો હતો
 મારી માની દૃષ્ટિમાં હું સુકુમાર તથા એકનો
 હતો.
 ૪ અને તેણે મને શિક્ષણ દેતાં કહ્યું કે,
 તારા અંતઃકરણમાં મારા શબ્દો સઘરી રાખુ ;
 મારી આજ્ઞાઓ પાળીને જીવતો રહે ;
 ૫ જ્ઞાન પામ, યુદ્ધિ સપાદન કર ;
 ભૂલીશ મા, ને મારા મુખના શબ્દોથી આડે
 ન વળ ;
 ૬ તેને હું ન તજ, ને તે તારું રક્ષણ કરશે ;
 તેના પર પ્રીતિ કર, ને તે તને સલામશે.
 ૭ જ્ઞાન એ મુખ્ય વસ્તુ છે ; તે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર

- હા, તારી સધળી ક્રમાણી હપરાંત બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કર
 ૮ તેનું સન્માન કર, ને તે તને ઉચ પદીએ ચઢાવશે;
 ૯ તેને ભેટીશ, તો તે તને પ્રતિષ્ઠિત કરશે.
 ૧૦ તે તારા માથાને ચોક્કિતો મુગટ પહેરાવશે;
 તે તને તેજસ્વી મુગટ આપશે
 ૧૧ હે મારા દીકરા, મારી વાતો સાંભળીને રળીકાર;
 ને તારા આવરદાનાં વર્ષોં ધણું થશે
 ૧૨ મેં તને જ્ઞાનના માર્ગમાં કેળવ્યો છે,
 મેં તને પ્રમાણિત પણાના પથમાં દોર્યો છે.
 ૧૩ ચાલતાં તારાં પગલાં સફાયાશે નહિ,
 ને દોડતાં તું ઠંસ ખાશે નહિ.
 ૧૪ શિખામણને મળ્યાત પકડી રાખ; તેને છાડતો
 નહિ;
 તેને સધર, કેમકે તે તારું જીવન છે.
 ૧૫ કુદના પથમાં પ્રવેશ ન કર;
 ને બુદ્ધા માણસોના માર્ગમાં ન ચાલ.
 ૧૬ તેથી દૂર રહે, તેની પડખે ન ભ;
 તેથી પાછો વળી જઇને ચાલ્યો ભ.
 ૧૭ કેમકે નુકસાન કીધા વગર તેઓ ઉપતા નથી,
 ને કાઇને પાશા વગર તેમની ઉધ હટી ભય છે.
 ૧૮ કેમકે કુદાઇને તેઓ અજ તરીકે ખાય છે,
 ને ભેરજીવમને તેઓ દ્રાક્ષારસની પેઠે પીએ છે.
 ૧૯ પણ સદાચારીનાં પથ અનુગતવા પ્રકાશ જેવો છે,
 અધ્યાન્ધ થતાં સુધી તેને પ્રકાશ વધતો ને વધતો
 ભય છે.
 ૨૦ કુદનો માર્ગ અધકાર જેવો છે;
 સાથી તેઓ ઠંસ ખાય છે, તે તેઓ ભણતા નથી.
 ૨૧ મારા દીકરા, મારા સખડો પર લક્ષ આપ;
 મારી વાતોને કાન ધર
 ૨૨ તેઓને તારી આંખ આજળથી દૂર થવા ન દે;
 તેઓને તારા હૃદયની મધ્યે રાખ.
 ૨૩ કેમકે જેઓને તે મળે છે, તેઓને તે જીવનરૂપ,
 ને તેમના આખા શરીરને વંદરસતીરૂપ છે
 ૨૪ પૂછે ખંડથી તારા હૃદયની સલાહ રાખ,
 કેમકે તેમાંથી જીવનના મુદ્દા છે
 ૨૫ આડું યુગ તારી પાસેથી દૂર કર,
 ને દહીંવા દોઢ તારી કનેથી વેગળા રાખ.
 ૨૬ તારી આંખો સાગી નજરે જુએ,
 ને તારાં પેપચાં સીધી આજળ નજરે નાખે;
 ૨૭ તારા પગનો માર્ગ સપાટ કર,

ને તારા સર્વ રસ્તા નિયમસર થાય
 ૨૮ જમણે કે ડાબે હાથે મરડાતો નહિ;
 કુદાઇથી તારો પગ દૂર કર.

- ૫ મારા દીકરા, મારા જ્ઞાન તરફ લક્ષ આપ;
 મારી બુદ્ધિ તરફ કાન ધર;
 ૨ કે તું વિવેકબુદ્ધિ સાચવી રાખે,
 ને તારા દોઢ વિદ્યા સધરે.
 ૩ કેમકે પરનારીના દોઢોમાંથી મધ ઝરે છે,
 ને તેનું યુગ તેલ કરતાં સુંવાળુ છે;
 ૪ પણ તેનો પરિણામ વિષ જેવો કડવો,
 ભંધારી તરવાર જેવો વીરણુ છે.
 ૫ તેના પગ મૃત્યુ સુધી ઉતરે છે;
 તેના પગલાં ચોંચાઇને ચઢે છે
 ૬ અને તેથી જીવનનો સપાટ પથ તેને જડતો નથી;
 તે ભણતી નથી કે તેના માર્ગો અસ્થિર છે.
 ૭ તો હવે, દીકરાઓ, મારૂં સાંભળો;
 ને મારા મુખના સખડોથી દૂર ન ભળ્યો.
 ૮ તારો માર્ગ તેનાથી દૂર રાખ,
 ને તેના ધરના દારંગી નજીક ન ભ.
 ૯ રખે તું તારી આભર ધીલ્યોને,
 ને તારા વર્ષો ધાવકીઓને સ્વાધીન કરે;
 ૧૦ રખે તારા બળથી પારકા વૃક્ષ થાય;
 ને તારી મેદોનવ[તું ફળ] પરદેશીના ધરમાં [ભય];
 ૧૧ ને રખે તારૂં માસ ને તારું શરીર ફીણુ થવાથી
 તારા અંત સમયે તું વિલાપ કરે,
 ૧૨ ને કહે કે, શા માટે મેં શિખામણનો ધિક્કાર કીધો,
 ને મારા અવ કરણે ઠપકાને વૃથા ગવડ્યો છે!
 ૧૩ ને શા માટે મારા શિક્ષકોનું કહેતું મેં માન્યું નથી,
 ને મને શિક્ષણ દેનારને મેં કાન ધર્યો નથી!
 ૧૪ જાગ્રત વધા સલામી મંચે
 કુ લગભગ સધળી જુદાઇમાં દતો.
 ૧૫ તારા પોતાના ટંકામાંથી પાણી પી,
 ને તારા પોતાના ઝરામાંથી વહેતું પાણી [પી]
 ૧૬ શું તારા ઝરા બહાર વિખેરી નાખવા,
 ને પાણીની નદીઓ રસ્તાઓમાં [વહેવડાવી દેવી]?
 ૧૭ તેઓ તારે એકલાનેજ વારસે થાય,
 ને તારી સાથે પારકાઓને સાથ નહિ.
 ૧૮ તારો ઝરા આરવીવાદિત થાય,
 ને તારી જીવાણીની પલોમાં આનંદ માન.

- ૧૦ ખ્યારભરી હરણી, તથા કાકડી છિકારી [જેવી તને
તે લાગે],
સર્વ પ્રસંગે તેના સ્તનોથી તું સતોષ પામ,
ને તેનાજ ખ્યારમાં હમેશા ફિદા રહે
૧૦ કેમકે, મારા દીકરા, શા માટે તારે પરનારી પર
આરાક બનવું,
ને પારખીના ઉરને આલિંગન કરવું?
૧૧ કેમકે અનુબંધના માર્ગો યહોવાહની નજર આગળ છે,
ને તે તેના સર્વ પથની સલામતી વૃક્ષના કરે છે
૧૨ કુબ્જ તેની પોતાની કુશલતા સંપાદારો,
ને તેની પાપકારી દોરીઓથી તે પકડાઈ રહેશે
૧૩ શિક્ષણ વગર તે માર્યો જશે,
ને તેની મૂર્ખાઈની અધિકતાથી રૂઝી જશે

- ૬ મારા દીકરા, જો તું તારા પટોસીનો ભભીન
થયો હોય,
જો તે પારકાને માટે કોલ આપ્યો હોય,
૧ તો તારા મુખના વચનોથી તું કસાયો છે
તારા મુખના રાખોથી તું સંપાદાયો છે
૨ તો મારા દીકરા, તારા પટોસીના હાથમાં તું આવી
બધો છે,
માટે તેનાથી છુટી જવાને હમણાજ આમ કર,
જા, તારા પટોસીની આગળ નથી જઈને કાલા
વાદા કરે.
૩ તારી આખને નિદ્રા
ને તારા પોપચાને ઉધ લેવા ન દે
૪ જોમ કબજેથી હરણી,
ને પારખીના હાથમાંથી પક્ષી [છૂટે], તેમ તું
પોતાને છુટો કર
૫ હે આળસુ, તું કાઠી પાસે જા,
તેના માર્ગોના વિચાર કરીને બુદ્ધિ પકડ,
૬ તેને તો કોઈ નાચક,
મુકાદમ, કે હાકેમ નથી,
૭ તેમ છતાં તે ઉઠાળામાં પોતાના અત્તનો સમઠ
કરે છે,
ને કાપણીની મોસમમાં પોતાનો ખોરાક ભરી
રાખે છે.
૮ હે આળસુ, તું કયા મુઠી મુઠ રહેશે?
ક્યારે તું નિદ્રામાંથી ઉઠશે?
૧૦ [તું કહે છે કે, હજી] ચોક્કિ નિદ્રા, ચોક્કિ ઉધ,

- કુચિયા વાળીને ચોક્કિ નિદ્રા [લેવા દો],
૧૧ એમ કરવાથી તારી દરિદ્રતા હુકારાની પેઠે,
ને તારી કમાલાવસ્થા હવિયારબંધ માણસની પેઠે
આવી પડશે
૧૨ [તે] નકાચો પુરૂષ તથા કુબ્જ માણસ [છે],
તે અપ્રાપ્ત મુખથી વર્તે છે,
૧૩ તે પેલાની આખના મિચકારા કરે છે, તે પોતાના
પગોથી ભાડે છે,
તે પોતાની આગળીઓથી ધસારા કરે છે,
૧૪ તેના હૃદયમાં આરાધ છે, તે બધું તરફટ રહે છે,
તે કુસપના બીજ રાખે છે
૧૫ માટે એકાએક તેના પર વિપત્તિ આવી પડશે,
અચાનક તેના કામ ધરો, ને તેનો કાષ ઉપાય
રહેશે નહિ
૧૬ જ વાના યહોવાહ ચિકારે છે,
હા, સાત વાના તેની નજરમાં અમગળ છે,
૧૭ એટલે, ગર્વિષ્ઠ આખો, જીહ્વાપ્રોલી જીમ,
તથા નિર્દોષ લોહી વહેવડાવનાર હાથ,
૧૮ કુબ્જ વરગો રચનાર હૃદય,
નુકસાન કરવાને દોડી જવામાં જલદ એવા પગ,
૧ અસહ્ય ઉચરનાર જીહ્વા સાક્ષી,
ને સાધ્યો મધ્યે કુસપનું બીજ વાવનાર
૨૦ મારા દીકરા, તારા બાપની આજ્ઞા પાળ,
ને તારી માની શિખામણને ત્યાગ ન કર,
૨૧ તેમને સદા તારા અંત કરણમાં બાંધી રાખ,
તેમને તારે મળે બાધ
૨૨ તું ચાલતો હોઈશ, ત્યારે તે તને દોરશે,
તું યુતો હોઈશ, ત્યારે તે તારી યોડી કરશે,
ને તું ભગતો હોઈશ, ત્યારે તે તારી સાથે વાતચિત
કરશે
૨૩ કેમકે આજ્ઞા દીપક છે, ને નિયમ અજવાળું, ,
ને શિક્ષણના ઠપકા એ જીવનનો માર્ગ છે,
૨૪ તે તને જીવી સ્ત્રીથી
તથા પરનારીની જીવની ખુશામતથી બચાવવા
માટે છે
૨૫ તારા અંત કરણમાં તેની ખુબસુરતી પર આરાક
ન થા,
ને તેની આખોના પોપચાથી તું મોહિત ન થા
૨૬ કેમકે વેરયા સીના કારણથી ખાનુ ખરાબ થાય છે, ,
ને જિનાળ મૂચવાન જીવનો શિકાર રોધે છે
૨૭ કોઈ માણસ પોતાની ગોદમાં અગ્નિ લે,

તો યુ તેનાં લુગડાં બળ્યા વગર રહે; ૨૮ અથવા ને કોઈ માણસ અંગારા પર ચાલે, તો યુ તેના પગ દાઝ્યા વગર રહે; ૨૯ એમજ ને કોઈ પોતાના પડોસીની વહુ પાસે જાય તેને [યાય]; ૩૦ ને કોઈ તેણીને અડકે તે શિક્ષા પામ્યા વગર નહિ રહે ૩૦ ને કોઈ જન બુધ્ધિ દોવાથી પોતાના છવને વૃક્ષ કરવા સાર ચોરી કરે, તો લોકો તે મારને ધિક્કારતા નથી; ૩૧ પશુ ને તે પકડાય, તો તેને સાવજીવું બરી આપવું પડશે; તેને પોતાના ધરની સધળી સંપત્તિ આપવી પડશે ૩૨ સ્ત્રીની સાથે વ્યભિચાર કરનાર જન અક્ષલહીન છે; પોતાના આત્માનો નાશ કરનારું કૃત્ય તે કરે છે. ૩૩ તેને યા તથા અપમાન મળશે; ને તેનું લાંછન છુંસાઈ જશે નહિ. ૩૪ ક્રમકે લેહેમ એ પુરુષનો કાળ છે; ને વસ્ત્રે દિવસે તે કાંઈ કાણું રાખશે નહિ ૩૫ એમ તેટલી ગુન્હેમારીની દરમિયર તે નહિ કરશે; ને તે ધણી લેટો આપે, તો પશુ તે સતોષ પામશે નહિ.

૭ મારા દીકરા, મારાં વચનો પાળ, ને મારી આજ્ઞાઓ તારી પાસે સધરી રાખ. ૨ મારી આજ્ઞાઓ પાળીને જીવતો રહે; ને મારા નિયમોનું તારી આંખની કીડીની જેટ [જીવન કરે] ૩ તેઓને તારી આજ્ઞાઓ પર બાધ; તેઓને તારા હૃદયની પાટી પર લખ. ૪ જ્ઞાનને કહે કે, તું મારી બેઠેન છે; ને બુદ્ધિને સગી કહીને બોલાવ; ૫ એ માટે કે તેઓ તને પરસ્ત્રીથી, પોતાના રાખદોથી ખુશામત કરનાર પરનારીથી બચાવે. ૬ ક્રમકે મારા ધરની ભારી પાસે રહીને મેં જળીયાંથી સામી નજર નાખી; ૭ ને નિર્બુદ્ધ મધ્યે મેં બેઠું, તો મારી તજરે જીવનો મધ્યે એક અક્ષલહીન જીવાનીઓ પડ્યા. ૮ તે તેણીના પ્રજુલ્હી નટક રસ્તામાં ચાલતો દત્તો,

ને તે વાલ્યો વાલ્યો તેણીને ઘેર ગયો; ૯ દિવસ અરુ પધને ઝગઝગિયાનો સમય યથો હતો, અધારી રાતનો બંધકાર [બાપેયો] હતો. ૧૦ અને જીઓ, વેશ્યાનાં વસ્ત્રો પહેરેલી, તથા કપડી મનની એક સ્ત્રી તેને મળી. ૧૧ તે ધાંધળિયા તથા સ્વચ્છંદી છે; તેણીના પગ પોતાના ઘરમાં ટકતા નથી; ૧૨ વખતે તે ગલીઓમાં ઢોય, ને વખતે ચોકમાં ઢોય છે, ને ખુણે ખુણે તાજી રહે છે. ૧૩ હવે તેણીએ પેલાને પકડીને તેને જીવન કીધું, ને નિર્લજ્જ ચેદેશથી તેણીએ તેને કણુ કે, ૧૪ સાત્યપરિણામ વડો મારી પાસે [તેયાર કરેલા] છે; આજ મેં મારી માનતાઓ અદા કરી છે. ૧૫ એ માટે તું તને મળવાને માટે નિકળી આવી હતી, જાતનથી તારું મુખ શોધવા આવી હતી, ને તું મને મળ્યો છે ૧૬ મેં મારા પલંગ પર બસતકામના ગંધીયા, તથા ત્રિસરી સૂતરાનાં ચિત્રવિનિત વસ્ત્ર બિછાવ્યા છે. ૧૭ બાળ, અમર તથા વજીથી મેં મારા બિછાવું બહેકાવ્યું છે. ૧૮ ચાલ, આપણે સવાર સુધી પેટપૂર પ્રીતિને અનુભવ કરીએ; ને મ્યારની મજા ઉડાવીએ. ૧૯ ક્રમકે ધરપણી ઘેર નથી, તે લાખી મુસાફરીએ ગયો છે; ૨૦ તેણે પૈસાની એક ચેલી પોતાની સાથે લીધી છે; તે પુનેગે ઘેર આપશે. ૨૧ તેણી પોતાનાં ઘણાં મધૂર વચનોથી તેના પર જય પામે છે, પોતાના હોડાની ખુશામતથી તેણી તેને તાણી જાય છે. ૨૨ જેમ બળદ કસાધવાડે જાય છે, કે જેમ મૂર્ખને શિક્ષાને માટે બેડી [ધલાય છે], તેમ તે દુરત તેની પાછળ જાય છે; ૨૩ ને આખરે તેના કલેબને તીર વિંધે છે; જેમ કોઈ પક્ષી, એથી પોતાનો જીવ જશે એમ ભવ્યા વગર, જળમાં ધરી જાય છે, તેની જેટ [તે જાય છે]. ૨૪ હવે, સર્વિયો,

ને મારા મુખના વચ્ચેને લક્ષ હો
૨૫ તારૂં દૃઢ્ય તેના માર્ગે તરફ ન વળે,
તેના રસ્તાઓના ભઠ્ઠાની ન ભય
૨૬ કેમકે તેણીએ ધણીઓને ધાયલ કરીને પાયમાલ
કીધા છે,
હા, તેણીથી સંહાર પામેલાઓનો કુલ મનુદ્ધ મોટી
ફાળ ભેગો છે
૨૭ તેનું ધર તે રોએલનો માં છે,
કે જે મૃત્યુના ઓરડામાં ઉતરી ભય છે

૮ યુ જ્ઞાન હાક મારવું નથી,
ને યુદ્ધિ ધોડો પાડતી નથી?
૨ તે રસ્તાઓના સગમ આજળ,
માર્ગની કોરે ઉચ્ચ ચલુતરાઓની ટોચે ઉભુ રહે છે,
૩ તે ફરવાળની પાસે, નગરની લાગળે,
બારણામાં પેસવાની જગ્યાએ, ચોટીથી પોકારે છે કે,
૪ હે માણસો, હું તમને હાક મારૂં છું,
ને મારો ધોડો મનુષ્યપુત્રો પ્રત્યે છે
૫ હે અશુભો, શાણપણ શિખો,
ને હે મૂર્ખો, તમે સમજીક મનના ધાઓ
૬ સ્ત્રિઓ, કેમકે હું ઉત્તમ વાતો કહીશ,
ને યથાયોગ્ય વાતો વિષે મારા હોઠો ઉપડશે
૭ કેમકે મારૂં મુખ સત્ય ઉચ્ચારશે,
ને દુષ્ટાદ મારા હોઠોને ધિક્કારપાત્ર લાગે છે
૮ મારા મુખના સંઘળા રાખો નેક છે,
તેઓમાં વાકું કે વિપરીત કાઢ નથી
૯ સમજણને તેઓ સર્વ સીધા છે,
ને વિદ્વાનોને યથાયોગ્ય લાગે છે
૧૦ મુનું નહિ પણ મારૂં રિ ફણ લો,
ને ચોખ્ખા સોના કરતા વિચા પ્રાપ્ત કળે
૧૧ કેમકે જ્ઞાન માણેક કરતા ક્રેષ્ટ છે,
ને સર્વ મનપ્રિય વસ્તુઓ તેની બરાબરી કરી શકે
નહિ
૧૨ મેં જ્ઞાને ચતુરાઈને પોતાનું રહેઠાણ બનાવ્યું છે
ને કોશિક્ય તમા વિવેકયુદ્ધને હું ચોધી કાઢું છું
૧૩ દુષ્ટાદને ધિક્કારવી એજ યદોવાહનુ ભય છે,
અભિમાન, ઉદ્ધતાઈ તમા કુમાર્ન,
તમા આડુ મુખ, એઓને હું ધિક્કારું છું
૧૪ હડાપણ, તમા સ્તનીન જ્ઞાન મારા છે,
હું યુદ્ધિ છું, મને સામર્થ્ય છે
૧૫ મારા વડે રાજ્યો રાજ્ય કરે છે,

ને હાકોમાં ન્યાય ચુકાવે છે
૧૬ મારાથી હાકોમાં, તમા હોઈદારો,
હા, પૃથ્વીના સર્વ ન્યાયાધીશો, અમલ ચલાવે છે.
૧૭ મારા પર પ્રેમ કરનારાઓ પર હું પ્રેમ કરું છું;
ને એઓ અવથી મને શોધે છે તેઓને હું જાણીશ.
૧૮ દ્રવ્ય તમા માન મારી પાસે છે,
હા, અવ્યય ધન તમા નેકી છે
૧ મારૂં કૃણ સોના કરતા હા, ચોખ્ખા સોના કરતા,
ને મારી પેદાશ ઉચી ભલના રૂપા કરતા ક્રેષ્ટ છે
૨૦ હું નેકીના માર્ગમાં,
ન્યાયના રસ્તાઓની મધ્યે ચાલું છું,
૨૧ એ સાક કે મારા પર પ્રેમ કરનારાઓને હું સંપ-
ત્તિના વારસો આપું,
ને તેઓના ભાડારો હું ભરપૂર કરું
૨૨ યદોવાહે પોતાની મરજીદોના આરંભમાં,
તેના અસલના કૃત્યોની અગાઉ મને ઉત્પન્ન કીધું
૨૩ સદાકાળથી, આરંભથી,
પૃથ્વી યથા પહેલાં હું રચપાયા હવું
૨૪ ન્યારે કાઢ જળનિધિઓ નહોતા,
ન્યારે પાણીથી ભરપૂર કાઢ ઝરાઓ નહોતા, ત્યારે
મારો જન્મ યથા હતો
૨૫ પવતો સ્થાપિત યથા તે પહેલાં,
હુંજરો યથા અગાઉ મારો જન્મ યથા હતો,
૨૬ ત્યાં સુધી તેણે પૃથ્વી કે ખેતરો,
કે દુનિયાની માગીનું મડાણ રચ્યું નહોતું
૨૭ ન્યારે તેણે આડારો બ્યવસ્થિત કીધા, ત્યારે
ત્યાં હતું,
ન્યારે તેણે ઉડાણના પ્રદેશની યોગરહમ મચાઈ
કાચી,
૨૮ ન્યારે તેણે ઉને અંતરિક્ષ રિયર કીધું,
ન્યારે તેણે જળનિધિના ઝરા દંડ કીધા,
૨૯ ન્યારે તેણે સમુદ્રને તેની હલ નિખા આપી,
કે ચાણી તેણે ફરમાવેલી [મચોદત] એજાએ નહિ,
ન્યારે તેણે પૃથ્વીના પાયા આકાશ,
૩૦ ત્યારે મીસી તરીકે હું તેની સાથે હતું;
ને હું દિન પ્રતિદિન તેને સતેષપાત્ર હતું,
હું સદા તેની આનજ દરે કરતું હતું
૩૧ તેની વસ્તીવાળી પૃથ્વીમાં હું અમલ કરતું હતું,
ને મનુષ્યપુત્રોમાં મને આનંદ થતો
૩૨ માટે હવે, દીકરાઓ, મારૂં સાંભળો;

- કેમકે મારા માર્ગો પાળનારને ધન્ય છે.
 ૨૨ સિખામણ સાંભળીને જ્ઞાની થયો,
 ને તેનો ઇનકાર કર્યો મા
 ૨૪ ને માણસ માંડે સાંભળે છે, દરરોજ મારા દરવાજા
 પાસે વાકી રહે છે,
 તથા મારી બારણાઓ આગળ રાહ જુએ છે, તેને
 ધન્ય છે
 ૨૬ કેમકે જેઓને હું મળું છું, તેઓને જીવન મળે છે,
 ને તેઓ ચંદ્રોવાદની કૃપા પ્રાપ્ત કરે.
 ૨૭ પણ ને મારી વિરક્ત ચૂકે છે, તે પોતાનાજ
 આત્માનું નુકસાન કરે છે;
 અને ધિક્કારનારા સુધળા મોતને આહુ છે.

- ૮ જ્ઞાને પોતાનું ધર બાંધ્યું છે,
 તેણે પોતાના સાત સ્તંભ ધણા છે;
 ૨ તેણે પોતાનાં પશુઓ કાપ્યાં છે; તેણે પોતાનો
 દ્વાદશશ મિત્ર કાપ્યા છે;
 તેણે પોતાની જેલ પર ખાણ તૈયાર રાખ્યું છે.
 ૩ પોતાની કાલીઓને મોહીને,
 નમસ્તી સરૂથી લઈ જગ્યાઓમાં તે હાંકે મારે છે કે,
 ૪ ને કોઈ મુખ્ય હોય, તે વળીને અહીં અંદર આવે;
 વળી ને અણુજ હોય તેને તે કહે છે કે,
 ૫ આવો, મારી રોટલી ખાઓ,
 ને મારો મિત્ર કાપેલો દ્વાદશશ પીઓ.
 ૬ [હ] ઊઠી રો, હે મુખ્ય, ને જીવે;
 ને છુલ્લિને માર્ગે ચાલે.
 ૭ તિરસ્કાર કરનારને કપકો રેનાર લજ્જા ખામે છે;
 ને દુષ્ટ માણસને ધમકાવનારને બેઠો લાગે છે
 ૮ તિરસ્કારીને કપકો ન દે, રખે તે તને ધિક્કારે;
 જ્ઞાની પુરુષને કપકો દે, એટલે તે તને આદરે
 ૯ જ્ઞાની પુરુષને [શિષ્ય] દે, એટલે તે વધારે જ્ઞાની
 થશે;
 ૧૦ માણસને શિખવ, એટલે તે વિદ્યામાં રૂઢિ
 પામશે
 ૧૧ ચંદ્રોવાદનું ભય એ જ્ઞાનને આરંભ છે;
 ને પવિત્ર ઇશ્વરને ભણવો એજ બુદ્ધિ છે.
 ૧૨ કેમકે મારા વડે તારા આધુષ્યની રૂઢિ થશે,
 ને તારા અવરતાનાં વરો થશે.
 ૧૩ એ તું જ્ઞાની હોય, તો તારે પોતાને માટે જ્ઞાની છે;
 ને એ તું તિરસ્કાર કરતો હોય, તો તારે એવાનેજ
 તે[નું કળ] મોતવડું પડશે.

- ૧૪ મુખ્ય સ્ત્રી કાસિયેણુ છે; તે અણુજ છે;
 ને છેક અનણુ છે.
 ૧૫ અને તે પોતાના ધરના બારણા આગળ,
 નમસ્તી લઈ જગ્યાઓએ આસનમાં બેસે છે,
 ૧૬ એ માટે કે ત્યાં થઈને જનારાઓને,
 એટલે સીધેસીધા પોતાને માર્ગે ચાલનારાઓને તે
 [એમ કહીને] બોલાવે કે,
 ૧૭ ને કોઈ અણુજ હોય, તે વળીને અહીં અંદર આવે
 ને મિત્રજીવ જનને તો તે કહે છે કે,
 ૧૮ ચોરેલાં પાણી મીઠાં હોય છે,
 ને સતાઈને [ખાધેલી] રોટલી સ્વાદિષ્ટ હોય છે.
 ૧૯ પણ તે ભણતો નથી કે તે મૃત લોકની જગ્યા છે;
 ને તેના મેમાનો શેઓલનાં ઉદાણોમાં છે.

સુતેમાનાનાં દુષ્ટાવચનો

- ૧૦ જ્ઞાની દીકરો પોતાના બાપને હાથે ઉપ-
 નવે છે;
 પણ મુખ્ય દીકરો પોતાની માને ખેદિત છે.
 ૨ દુષ્ટવાનો સમ્રાટ કરનારાઓનું કાંઈ ભલું થઈ નથી;
 પણ નેક્રા મોતથી ઉગારે છે
 ૩ સદાચારીના આત્માને ચંદ્રોવાદ છુપે મરવા નહિ
 રેશે;
 પણ દુષ્ટની ઇચ્છાને તે નિષ્ફળ કરે છે.
 ૪ આરંભ દાયથી કામ કરનાર દરિદ્રી વાપ છે;
 પણ ઉલોગીનો હાથ ધનવાન બનાવે છે.
 ૫ જીન્દાગીમાં સમ્રાટ કરનાર દીકરો ડાહ્યા છે;
 પણ કાપણીની મોસમમાં સુધ રહેનાર દીકરો
 લજ્જાકારક છે.
 ૬ સદાચારીને માથે આશિષ હોય છે,
 પણ દુષ્ટોનું મુખ બળાત્કારથી દંકાયતું હોય છે.
 ૭ જ્ઞાતીના રમરજીને ધન્યવાદ મળે છે;
 પણ દુષ્ટોનું નામ સડી જશે.
 ૮ દુષ્ટવા જ્ઞાનીઓ આજ્ઞાઓના આદરસત્કાર કરશે;
 પણ બહુબળીઓ મુખે પાપમાલ થશે
 ૯ પ્રમાણિકપણથી ચાલનાર લખણા વચર ચાલે છે;
 પણ પોતાના માર્ગે અવળા કરનાર જગ્યાઈ આવશે.
 ૧૦ આખથી મિત્રાસ કરનાર ખેદાકાર છે;
 પણ બહુબળીઓ મુખે પાપમાલ થશે.
 ૧૧ સદાચારીનું મુખ જીવનનો ઝરો છે;
 પણ દુષ્ટોનું મુખ બળાત્કારથી દંકાયતું હોય છે.
 ૧૨ દેવ દંડ ઉરકેરે છે;

- પણ પ્રીતિ સર્વ અપરાધોને ઢાંકી દે છે.
 ૧૭ વિવેકબુદ્ધિવાળાના હોઠોમાં જ્ઞાન માધમ પડે છે;
 પણ અચુદ્ધની પીઠને માટે લાકડી છે.
 ૧૮ જ્ઞાની પુરૂષ વિદ્યાનો સમૃદ્ધ કરે છે,
 પણ મૂર્ખનું મ્હો તાત્કાલિક નાશ છે.
 ૧૯ દ્રવ્યવાન માણસનું ધન એ તેનું કિલ્લાદાર નગર છે;
 પણ દરિદ્રીનો નાશ તેની દરિદ્રતા છે.
 ૨૦ સદાચારીની મેહેનત જીવનસાધક છે;
 દુષ્ટની પેદાર પાપકારક છે.
 ૨૧ શિખામણ અણકારનાર જીવનના માર્ગમાં છે,
 પણ કપકાને ત્યાગ કરનાર ભૂત કરે છે
 ૨૨ દ્રેષ છુપાવનાર ભૂલો હોઠોનો છે;
 ને આડી કરનાર મૂર્ખ છે.
 ૨૩ ધણું બોલવામાં હોપની અછત હોતી નથી;
 પણ પોતાના હોઠો પર દાબ રાખનાર કંઠાપણ
 કરે છે.
 ૨૪ સદાચારીની જાસ ચાખખા રૂપા જેવી છે;
 દુષ્ટનું હૃદય નકામું છે
 ૨૫ નેક જનના હોઠો ધણુઓને વૃક્ષ કરે છે;
 પણ મૂર્ખો બુદ્ધિની અછતથી માર્યા બન્ય છે.
 ૨૬ યહોવાહને આશીર્વાદ, તે તો ધનવાન કરે છે,
 ને તેની સાથે કાઠ ખેડે તે ભોળો નથી.
 ૨૭ દુષ્ટતા કરવી એ મૂર્ખને તો રમત જેવું લાગે છે,
 પણ સમજદાર માણસ જ્ઞાની હોય છે
 ૨૮ દુષ્ટને લાગતું ભય, તે તેના પર આવી પડશે;
 ને નેક જનની ધૃષ્ટા વૃક્ષ કરશે
 ૨૯ વંદાળિયો જતો રહે છે, તેમ દુષ્ટ સદાને માટે
 લોપ થાય છે;
 પણ નેકીવાન સર્વકાલિક પાયારૂપ છે
 ૩૦ જેમ હાંતને સિરકો, ને જેમ આંખને કુમારો,
 તેમજ આગસુ પોતાના મોકલનારાઓને [તુલસાન-
 કારક છે].
 ૩૧ યહોવાહનું ભય આચુર્ય વધારે છે,
 પણ દુષ્ટોનાં વર્ષો ટુંકાં કરશે.
 ૩૨ સદાચારીઓની આશા આનંદરૂપ [યશે];
 પણ દુષ્ટોની અપેક્ષા નાશ પામશે.
 ૩૩ યહોવાહનો માર્ગ પ્રમાણિકોને કિલ્લારૂપ છે;
 પણ તે દુષ્ટોઓને નાશરૂપ છે.
 ૩૪ સદાચારીઓ કદી ખસેડાશે નહિ;
 પણ દુષ્ટો પૃથ્વીમાં રહેશે નહિ

- ૩૫ સદાચારીઓનું મુખ જ્ઞાન પ્રગટાવે છે;
 પણ હડીથી જાસ કાપી નખારો.
 ૩૬ સંતાપકારક શું છે તે સદાચારીઓના હોઠ બહુ છે;
 પણ દુષ્ટોનાં મુખને આદાષ [આવડે છે].

- ૧૧ બોટાં તાજવાં યહોવાહને કટાણરૂપ છે;
 પણ અદ્ભુત કાટલાથી તે રાજ થાય છે.
 ૨ અહકાર આવે છે, ત્યારે લજ્જા પણ આવે છે;
 પણ નમ્ર જનો પાસે જ્ઞાન હોય છે
 ૩ પ્રમાણિક જનોની નેકી તેઓને ટોરી બરી,
 પણ કપટી જનોની આદાષ તેઓને નાશ કરશે
 ૪ કોપને દિવસે દ્રવ્ય કાઢ કામ આવડું નથી;
 પણ નેકી મોતથી ભગારે છે
 ૫ નિષ્પાપીની નેકી તેનો માર્ગ પાધરો કરશે;
 પણ દુષ્ટ પોતાનીજ દુષ્ટતાથી પાપમાલ થશે.
 ૬ પ્રમાણિક જનોની નેકી તેઓને બચાવશે;
 પણ કપટ કરનારાઓ તેમના પોતાનાજ [ચાલેલા]
 તુલસાનમાં સપડાશે.
 ૭ દુષ્ટ માણસની અપેક્ષા તેના મૃત્યુ સમયે નાશ
 પામશે;
 ને અન્યાયની આશા નાશ પામે છે.
 ૮ સદાચારી સકટમાંથી છૂટા કરાય છે,
 ને તેને ઠેકાણે દુષ્ટ આવે છે.
 ૯ અધર્મી માણસ પોતાના મુખથી પોતાના પડો-
 સીનો નાશ કરે છે,
 પણ સદાચારી વિદ્યાથી બચાવ પામશે
 ૧૦ નેક જનોની આબાદાનીમાં નગર હડપાય છે,
 ને દુષ્ટોને નાશ થાય છે ત્યારે હર્ષપ્રકાર થાય છે
 ૧૧ પ્રમાણિકની આશિષથી નગર વૃદ્ધિ થાય છે;
 પણ દુષ્ટના મુખથી તે પાપમાલ થાય છે.
 ૧૨ પોતાના પડોસીને તુલ્ય માનનાર અજ્ઞાન છે;
 પણ બુદ્ધિવાન માણસ ઊંચો રહે છે.
 ૧૩ ઠેકાણે ઠેકાણે ફરીને ચાડી કરનાર જન ગુપ્ત વાટે
 પ્રગટ કરે છે;
 પણ વિશ્વાસુ મનનો માણસ એવી વાત છાન
 રાખે છે.
 ૧૪ જ્યાં આગેવાન અજ્ઞાન, ત્યાં લોકો [ખાડામાં]
 પડે છે;
 પણ સલાહકારોની વિરોધતામાં સલામતી છે.
 ૧૫ પારકાને ભંભીન યનારને પશ્ચાત્તાપ થશે;
 પણ ભંભીનગીરીને ધિકારનાર નિર્ભય છે.

- ૧૧ પાણી જી આગરને સાચવી રાખે છે ;
 ને જાળી માળુસો દ્રવ્ય સાચવી રાખે છે
 ૧૨ માળુસ પોતાના આત્માનું દિવ કરે છે ;
 ૧૩ પાણી જન પોતાના હેટને દુઃખમાં નાખે છે.
 ૧૪ માળુસ ખરેયો મુસારો કમાય છે ;
 ૧૫ માળુસ ખરેયો વાવનારને નક્કી બદલો [મળે છે].
 ૧૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [સપાઈન કરે છે] ;
 ૧૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૧૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૧૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૨૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૩૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૪૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૫૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૬૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૭૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૮૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૧ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૨ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૩ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૪ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૫ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૬ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૭ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૮ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૯૯ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].
 ૧૦૦ માળુસ ૬૬ ઓછો જન ઇવન [આણે છે].

૧૨

જે કાઠ જન સિખામણુ યાદે છે તે વિદ્યા યાદે છે ;

- પણ કપડાને ધિકારનાર પડ્યવત્ છે.
 ૨ સારો માણસ યદોવાદની કૃપા પામશે ;
 ૩ પણ કુપુષ્ટિખોર માણસને તે નાલાયક ઠસાવશે ;
 ૪ માણસ દુષ્ટાધથી રિયર નહિ થશે ;
 ૫ પણ નેત્રીવાનની જડ કદી દલાવાશે નહિ.
 ૬ સદ્ગુણી જી પોતાના બરમારને મુગદરૂપ છે ;
 ૭ પણ જે નિર્લક્ષ્ય કૃત્યો કરે છે, તે તેનાં હાડકાંમાં સડાડૂપ છે.
 ૮ નેત્રીવાનોના વિચાર વાળખી હોય છે ;
 ૯ પણ દુષ્ટાના મનગુણા કપડરૂપ હોય છે.
 ૧૦ દુષ્ટના ચપ્પે લોહી વહેવડાવવાને સંતાપને તાજી રહેવા વિષેના છે ;
 ૧૧ પણ પ્રમાણિક જનેનું મુખ તેમને બચાવશે.
 ૧૨ દુષ્ટો ઉચલી પડે છે, ને હતા ત્રોટા થઈ જાય છે ;
 ૧૩ પણ સદાચારીનું ધર કાયમ રહેશે.
 ૧૪ માણસ પોતાના જ્ઞાન પ્રમાણે વખાણ પામશે ;
 ૧૫ પણ જે બ્રહ્મ અવતારજનો હશે તે દુષ્ટ મણીશે.
 ૧૬ જે જન પોતાને માનવંત મણીશે હોય, અત્રના તો સંસાર પણ હોય તેના કરતાં,
 ૧૭ જે દલકો મણીશે હોય પણ તેને ચાકર હોય તે બેધ છે
 ૧૮ નેત્રીવાન માણસ પોતાના પડ્યના જવની દરબાર રાખે છે ;
 ૧૯ પણ દુષ્ટની કૃપા કૂરતા સમાન છે.
 ૨૦ પોતાની જનીન ખેડનારને પુષ્પળ અન્ન મળશે ;
 ૨૧ પણ નકામાઓની પાકળ ચાકનાર અણુજ છે.
 ૨૨ દુષ્ટ જન જુડા માણસોની લટ [ખાવા] ઇચ્છે છે ;
 ૨૩ પણ સદાચારીનું મૂળ ફળદ્રુપ છે.
 ૨૪ દોહાના ઉલ્લસનમાં દુષ્ટ માણસને માટે કાદો છે ;
 ૨૫ પણ સદાચારીઓ સડકમાથી મુક્ત થશે.
 ૨૬ માણસ પોતાના મુખના દિવકારક ફળથી તૃપ્ત થશે ;
 ૨૭ ને માણસના હાથોના કામનું ફળ તેને પાણું અપાયો.
 ૨૮ મૂર્ખનો માન તેની પોતાની નજરમાં ખરે છે ;
 ૨૯ પણ જ્ઞાની જન સુખોપને લક્ષ્ય છે.
 ૩૦ મૂર્ખની ખીજ દરેક માલમ પડી આવે છે ;
 ૩૧ પણ કાલો માણસ લક્ષ્ય દાંક છે.
 ૩૨ સત્ય ઉચ્ચનાર નેત્રી પ્રગટ કરે છે ;
 ૩૩ પણ જુડો સાક્ષી કમાઈ [પ્રગટ કરે છે].

- ૧૮ વચન વિચાર્યું બોલનાર તરવારના ધા જેવું છે;
પણ જ્ઞાનીની જલ આરોગ્યતારૂપ છે
૧૯ સત્યનો હોઠ સદાને માટે સ્થાપિત થયો;
મણ જુદી જલ કૃત ક્ષણિક છે.
૨૦ કુચિતિ ચોળનારના મનમાં કપટ છે;
પણ સુલેહના બોધકોને આનંદ છે
૨૧ સદાચારીને કાંઈ નુકસાન થયો નહિ;
પણ દુષ્ટો હાનિથી વૃક્ષ થયો.
૨૨ જુદા હોઠો યદોવાહને કંઠાળારૂપ છે;
પણ સત્યથી વર્તનારાઓ તેને આનંદરૂપ છે
૨૩ હાલો પુરૂષ વિદ્યા પર દાંકણ રાખે છે;
પણ મૂર્ખોનું અતઃકરણ મૂર્ખાઈ પ્રગટ કરે છે.
૨૪ ઉદ્યોગીનો હાથ અધિકાર ચલાવશે;
પણ આજસુ માણસને માથે વેઠ મુકાશે
૨૫ માણસના મનની ચિંતા તેને વાકો પાળી દે છે;
પણ સુવચન તેને આનંદિત કરે છે.
૨૬ નેકીવાન પોતાના પડોસીને સીધે માર્ગે ચલાવ-
નાર છે;
પણ દુષ્ટોનો માર્ગ તેઓને જીલમાં નાખે છે.
૨૭ આજસુ માણસ પોતે પકડેલા ચિહ્નર સંધિતો
નથી;
પણ ઉદ્યોગીને માણસોની મૂલ્યવાન સપત્તિ
[મળે છે]
૨૮ નેકીના માર્ગમાં જીવન છે;
ને તેના રસ્તામાં મરણ છે નહિ

૧૩ જ્ઞાની હીકરો પોતાના બાપની શિખામણ [માને છે];

- પણ તિરસ્કારી જન કપકાને કાન દેતો નથી.
૧ માણસ પોતાના મુખનું હિતકારક ક્ષણ ખાશે;
પણ કપડીનો જીવ જીલમ [લોગવશે]
૨ પોતાનું મ્હો સાચવનાર પોતાના જીવનું રક્ષણ
કરે છે;
પણ પોતાના હોઠ વિશેષ પોહાળ કરનારને વિનાશ
પ્રાપ્ત થયો.
૪ આજસુનો જીવ ઘઠ્ઠા કરે છે, પણ કાંઈ પામતો
નથી;
પણ ઉદ્યોગીનો જીવ પુષ્ટ કરાશે.
૫ સદાચારી મણસ જીલને ધિક્કારે છે;
પણ દુષ્ટ માણસ કરાળાદાયક છે, ને લક્ષ્મી પામે છે.
૬ નેક માર્ગોનું રક્ષણ નેકી કરે છે;

- પણ પાપીને દુષ્ટતા પાયમાલ કરે છે
૭ એના [વોકો] છે કે ને દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરતાં છતાં છેક
કમાવે હોય છે;
એના પણ [વોકો] છે કે ને પોતાને ફરિદ્દી કરતાં
છતાં ધનાઢય હોય છે.
૮ માણસના જીવનું પ્રાવચિત તેનું દ્રવ્ય છે;
પણ ફરિદ્દીને ધમત્રી સાબળવી પડતી નથી
૯ નેકીવાનોને પ્રકાશ હર્ષ કરે છે,
પણ દુષ્ટોનો હીલો હોલવી નખાશે.
૧૦ અભિમાનથી તે કેવળ વાદવિવાદ ઉત્પન્ન થાય છે;
પણ સુબોધ માનનારાઓ પાસે જ્ઞાન છે.
૧૧ કુચિતિથી મેળવેલું દ્રવ્ય ધટી જશે;
પણ મહેનતથી સમ્રાટ કરનારને વધારો થશે.
૧૨ આશાને [ક્ષત] વિલગ થયાથી અંતઃકરણ ધ્રુવે છે;
પણ ઘઠ્ઠા પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તે જીવનનું ઝાંઝ છે.
૧૩ વચનને તુલ્ય કરનાર પ્રત્યેક પોતા પર વિનાશ
લાવે છે;
પણ આજ્ઞાનું લય રાખનારને બદલો મળશે
૧૪ જ્ઞાનીનું ચિક્ષણ જીવનનો ઝરો છે,
તેથી મોતના કાંઠાઓમાંથી નિકળી જવાય છે.
૧૫ સુબુદ્ધિ દુષ્ટ આપે છે;
પણ કપડીનો માર્ગ ખડખડો છે.
૧૬ પ્રત્યેક હાલો માણસ બુદ્ધિથી કામ કરે છે;
પણ મૂર્ખ મૂર્ખાઈ પ્રસારે છે.
૧૭ દુષ્ટ સદેશિયો હાનિમાં પડે છે;
પણ વિશ્વાસુ એલથી આરોગ્યતારૂપ છે
૧૮ શિખામણ ત્યામ કરનારને ફરિદ્દતા તથા લાજ
[આવશે];
પણ કપકાને મણકારનાર માન પામશે.
૧૯ ઘઠ્ઠાની વૃક્ષિ આત્મને મીઠી લાગે છે;
પણ દુષ્ટતાથી દૂર થવું એ મૂર્ખોને કરાળારૂપ છે.
૨૦ જ્ઞાની પુરૂષો સાથે ચાલીશ, તેનું જ્ઞાની યદ્યપ,
પણ મૂર્ખો સાથે પસ્તારો
૨૧ પાપીઓની પૂઠે નુકસાન લાગેલું છે;
પણ નેકીવાનોને હિલનો બદલો મળશે.
૨૨ સારો માણસ પોતાનાં ઉપકારનાં ઉપકારને માટે
વારસો મુજી બંધ છે;
ને પાપીનું ધન નેકીવાનને સાફ બરી મુકાય છે
૨૩ ત્રીજીની જેતીમાં થયું અન્ન [નિપજે છે];
પણ અન્યાયથી નાશ પામનારા [જનો] પણ છે

૨૪ ને પોતાની સોદી પાછી રાખે, તે પોતાના દીકરાનો વેરી છે;

પણ તેના પર પ્રીતિ કરનાર તેને વેળાસર શિક્ષા કરે છે.

૨૫ ને જીવાન પોતાનો જીવ તુલ્ય થતાં સુધી ખાય છે;

પણ દુઃખનું પેટ ભૂખનું રહેશે.

૧૪ પ્રત્યેક ઠાઠી સ્ત્રી પોતાનું પર બાંધે છે;
પણ મૂર્ખ પોતાનાજ હાથથી તેને તોડી પાડે છે.

૨ ને પોતાના પ્રમાણિકપણમાં ચાલે છે, તે યદોવાદનું ભય રાખે છે;

પણ ને પોતાના માંડોમાં અવળો છે, તે તેને વચ્ચે માને છે.

૪ મૂર્ખના મુખમાં અભિમાનની સોદી છે;

પણ જ્ઞાનીઓના હોઠ તેમનું રક્ષણ કરશે.

૪ ત્યાં બળદો નથી ત્યાં અજાણ સાફ હોય છે;

પણ બળદના બળથી ધણી નિષળ થાય છે.

૫ વિદ્યાસુ સાક્ષી જુદું જોશરો નહિ;

પણ જુદો સાક્ષી જુદું ઉચરે છે.

૬ નિરરકારી જન જ્ઞાન શોધે છે, પણ [તે નહિ] નથી;

પણ બુદ્ધિવાનને વિદ્યા સોહેલ છે.

૭ જો મૂર્ખ માણસની સમીપ જઈશ,

તો જ્ઞાની હોઠો તારા જીવામાં નહિ આવે.

૮ પોતાનો માન સમજાવે, એ ઠાઠા માણસનું જ્ઞાન છે;

પણ મૂર્ખની મૂર્ખાઈ કપટ છે.

૯ મૂર્ખ પાપને મરહીમાં લેડાવે છે;

પણ પ્રમાણિકો મધ્યે દિતેચ્છા છે.

૧૦ અંતઃકરણ પોતાની વેદના બોલે છે;

ને પારકો તેના આનંદમાં દાષ ધાવતો નથી.

૧૧ દુઃખનું પર પાપમાલ યશે;

પણ પ્રમાણિકો તણ આનાદ યશે.

૧૨ એક એવો માન છે, કે ને માણસોને દીક લાગે છે,

પણ તેનું પરિણામ મોતના માન છે.

૧૩ દસલી વેળાએ પણ દહય ખિત દોષ છે;

ને દારણનું પરિણામ શોક છે.

૧૪ દહયનો પતિત પોતાનાજ માંડોથી ધરાયે;

ને સારો માણસ પોતાથીજ [વૃક્ષ થયે].

૧૫ અણુજ જન દરેક શબ્દ ખરો માને છે;

પણ ઠાઠો પુરૂષ પોતાની વર્તણૂકની ખરાબર ચોકસી રાખે છે.

૧૬ જ્ઞાની માણસ બીને દુષ્ટતાથી દૂર ધાય છે;

પણ મૂર્ખ ઉદ્ધતામયી વર્તે છે, ને અહંકારી હોય છે.

૧૭ જો નજીવી રીસ ચઢે છે, તે મૂર્ખાઈ કરશે;

ને કુચ્છિતિયાર માણસ ધિકાર પામે છે.

૧૮ અણુજ જનો મૂર્ખાઈનો વારસો પામે છે;

પણ ઠાઠા જનોને વિદ્યાનો મુગટ પહેરાવાય છે.

૧૯ જુઠાઓ સુજનોની આગળ,

ને દુષ્ટો સદાચારીઓના દરવાજ પાસે નમે છે.

૨૦ ગરીબને તેનો પોતાનો પડોસી પણ ધિકારે છે;

પણ દ્રવ્યવાનને ધણા મિત્રો હોય છે.

૨૧ પોતાના પડોસીને તુચ્છ કરનાર પાપ કરે છે;

પણ ગરીબ પર દયા રાખનારને ધન્ય છે.

૨૨ કુચ્છિત કરનારાઓ શું ભૂલ નથી કરતા?

પણ દિલ યોગજીને કૃપા તથા સત્ય [પ્રાપ્ત થયે].

૨૩ બધી મેહેનતમાં ફાયદો છે;

પણ હોડાની વાત કેવળ દરિદ્રતાસાધક છે.

૨૪ જ્ઞાનીઓનો મુગટ તેઓનું ધન છે;

પણ મૂર્ખોની મૂર્ખાઈ તેમ મૂર્ખાઈજ છે.

૨૫ સાચો સાક્ષી જીવને બચાવે છે;

પણ જુદું ઉચરનાર કપટ [કરે છે].

૨૬ યદોવાદના ભયમાં દંડ ભરોસો સમાયશે છે;

ને તે રાખનારનાં છોકરાંને આશ્ચર્યકથન મળશે.

૨૭ યદોવાદનું ભય જીવનનો ગ્રેહ છે;

તે યકી મોતના કાંદામાંથી નિકળી જવાય છે,

૨૮ લોકની પુષ્કળતામાં શબ્દનો મદિમા છે;

પણ લોકોના કમલીપણમાં હાકેમનો નાશ છે.

૨૯ ને કોઈ કરવે ધીમો છે તે ધણો બુદ્ધિવાન છે;

પણ ઉતાવળો મિનજીનો મૂર્ખાઈને સન્માન આપે છે.

૩૦ આરોગ્ય દહય સરીકનું જીવન છે;

પણ અદેખાઈ દાડકાંને સડો છે.

૩૧ ગરીબ પર જીવન કરનાર તેના કર્તાને નિંદે છે;

પણ દરિદ્રી ઉપર દયા રાખનાર તેને માન આપે છે.

૩૨ દુષ્ટ પોતાની દુષ્ટતામાં દરસેલા પરાય છે,

પણ સદાચારીને પોતાના મોતમાં આરામ છે.

૩૩ બુદ્ધિવાનના અંતઃકરણમાં જ્ઞાન રહે છે;

પણ મૂર્ખના અંતરમાંનું પ્રગટ થાય છે.

૩૪ સદાચારથી દેરાગતિ પ્રતિબિંબ થાય છે;

પણ પાપ દરકોઈ પ્રજાને લાંછનરૂપ છે.

૨૫ બુદ્ધિથી વર્તનાર આકર તરફ જાનની કૃપા હોય છે;
પણ લજ્જાકારક જન [વિરૂધ્ધ] તેનો કોપ છે

- ૨૫ નમ્ર ઉત્તર કોષ સમાવી દે છે;
પણ સુખ સામ્રાજ્ય રીસ ચઢાવે છે.
૨ જ્ઞાનીની જીભ ખરી વિદ્યા ઉચ્ચારે છે;
પણ મૂર્ખોનું મુખ મૂર્ખાઇને વેહેલી મૂકે છે.
૩ યદોવાહની આંખો સર્વ રથળે છે,
ને તેઓ ભક્ષા બુદ્ધા પર લક્ષ રાખે છે
૪ દૂરસ્ત જીભ જીવનનું ઝાડ છે;
પણ તેનું વિપરીતપણું મનને કાંજિત કરે છે
૫ મૂર્ખ પોતાના બાપની શિખામણ સ્મરે જણે છે;
પણ કપકાને લક્ષમાં લેનાર શાણો થાય છે.
૬ નેત્રીવાનના ધરમાં ધણું ધન છે;
પણ દુષ્ટની આવકમાં સંકટ છે.
૭ જ્ઞાનીના હોઠો જ્ઞાન પ્રસારે છે;
પણ મૂર્ખનું હૃદય એકંદ્ર નથી.
૮ દુષ્ટનું ચક્ષુષ્ય યદોવાહને કંઠાળાઈ પડે છે;
પણ પ્રમાણિકની પ્રાર્થના તેને આનંદાઈ પડે છે.
૯ દુષ્ટનો માર્ગ યદોવાહને કંઠાળાઈ પડે છે;
પણ નેત્રીને અનુસરનારને તે આઢે છે.
૧૦ માર્ગ તજનારને માટે ભારે શિક્ષા છે;
ને કપકાને ધિક્કારનાર માર્ગો જરો.
૧૧ શેઓલ તથા વિનાશ યદોવાહની આજળ [ખુશી]
છે;
તો માનવપુત્રોનાં હૃદય કેટલાં વિરોધ [ખુશી હોવાં
જોઈએ] !
૧૨ તિરસ્કારી કપકો પામવા આહતો નથી;
તે જ્ઞાની પાસે જવા ઇચ્છતો નથી.
૧૩ ખુરા અંતઃકરણ સુખને આનંદિત કરે છે;
પણ હૃદયના ખેદથી મન કાંજિત થાય છે
૧૪ બુદ્ધિવાનનું અંતઃકરણ વિદ્યા રોધે છે;
પણ મૂર્ખોનું મુખ મૂર્ખાઇનો આહાર કરે છે.
૧૫ વિપત્તિવાનના સર્વ દિવસો બુંડા છે;
પણ ખુરા અંતઃકરણના સદાની મિલ્લખાની છે.
૧૬ ધણું ધન હોય પણ તે સાથે સંકટ હોય, તેના કરતાં,
ગોઠું હોય પણ તે સાથે યદોવાહનું બચ હોય, તે
સાર છે.
૧૭ વેરીને ત્યાં પુષ્ટ બળદના ભોજન કરતાં
પ્રેમીને ત્યાં ભાજનું સાર છે.
૧૮ કોપી માણસ ટીંટો ઉભો કરે છે;

- પણ રીસ કરવે ધીમે જન કજીઓ સમાવી દે છે.
૧૬ આજળનો માર્ગ કાંટાની વાડ જેવો છે;
પણ પ્રમાણિકનો પથ સડક જેવો થાય છે.
૧૭ ડાહ્યા દીકરો પોતાના બાપને સુખી કરે છે;
પણ મૂર્ખ માણસ પોતાની માને દુઝકારે છે.
૨૧ અજ્ઞાનીને મૂર્ખાઈ આનંદાઈ પડે છે;
પણ બુદ્ધિવાન માણસ પોતાની વર્ણલુક નેક કરે છે.
૨૨ સલાહ [લીધા] વગર ઇરાદા ન થાય છે;
પણ સલાહકારીઓ ધણા હોય તો તેઓ કાયમ
થાય છે.
૨૩ માણસને પોતાના સુખના ઉત્તરમાં આનંદ પ્રાપ્ત
થાય છે;
ને ચોચ વખતે [બોલેલો] શબ્દ કેવો સારો છે !
૨૪ જ્ઞાનીને તે જ જીવનનો રસ્તો ઉચે [નય] છે;
કે તે નીચેના રોચોલથી દૂર નય.
૨૫ યદોવાહ અભિમાનીનું ધર સમૂળજી ઉખેડી નાખશે;
પણ વિધવાની હાંસ તે કાયમ કરશે.
૨૬ કુપુક્રિતઓ યદોવાહને કંઠાળાઈ પડે છે;
પણ પવિત્રોના બોલ સુખદાયક છે.
૨૭ દ્રવ્યલોભી પોતાના જ ધરને હેરાન કરે છે;
પણ લાંચને ધિક્કારનાર જીવશે.
૨૮ સદાચારીનું મન ઉત્તર આપવા પહેલાં વિચાર
કરે છે;
પણ દુષ્ટનું મુખ બુંડી વાતો વેહેલી મૂકે છે.
૨૯ યદોવાહ દુષ્ટથી દૂર છે;
પણ તે સદાચારીની પ્રાર્થના સાંભળે છે.
૩૦ આખોનું અજ્ઞવાણું અંતઃકરણને ઢાંખે છે;
સારા સમાચાર ઢાંકાને પુષ્ટ કરે છે
૩૧ જેનો કાન જીવનના કપકાને લક્ષ દે છે
તે જ્ઞાનીઓ મધ્યે રહેશે.
૩૨ શિખામણનો ત્યાગ કરનાર પોતાના જ આત્માને
દુઝકારે છે;
પણ કપકાને ગણકારનાર બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.
૩૩ યદોવાહનું બચ જ્ઞાનનું શિક્ષણ છે;
પહેલી દીનતા ને પછી માન
- ૧૬ હૃદયના સંકલ્પ માણસના છે;
પણ જીવનનો ઉત્તર યદોવાહથી છે.
૨ માણસના સર્વ માર્ગો તેની પોતાની નજરમાં
ચોખ્ખા છે;
પણ યદોવાહ મનોની તુલના કરે છે.

- ૩ તારાં કામે યદોવાહને સ્વાધીન કર,
ને તારા મનોરથ કાયમ થશે.
- ૪ યદોવાહે ફરેક વસ્તુને પોતાપોતાના ઉપયોગને માટે બનાવી છે;
- ૫ દા, દુષ્ટાને પણ સફળતાદિવસ્તુને સાચી [બનાવ્યા છે]
- ૬ પ્રત્યેક અભિમાની અતઃકરણવાળો યદોવાહને કલાજાણ છે;
- ૭ કાલ આપીને [કદુ છુ] કે તે સિક્ષા પામ્યા વગર રહેશે નહિ.
- ૮ દયા તથા સત્યતાથી પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થાય છે;
ને યદોવાહના કાયથી માણસો દુષ્ટતાથી દૂર થાય છે.
- ૯ ન્યારે કોઈ માણસના માર્ગથી યદોવાહ રાજ થાય છે,
ત્યારે તે તેના શત્રુઓને પણ તેની સાથે સલાહ-સપર્માં રાખે છે.
- ૧૦ અન્યાયથી મળેલી પછી આવક કરતા,
નેકીથી મળેલી થોડી સારી છે.
- ૧૧ માણસનું મન તેના માર્ગ થોડું છે;
પણ યદોવાહ તેનાં પશ્ચાત્ત્વ થાવે છે.
- ૧૨ શત્રુના હોઠોમાં ફેવવાણી છે;
તેનું મુખ ખોટા ધનસાક નહિ કરે.
- ૧૩ અદલ કાંટા તથા તારના યદોવાહનાં છે;
કોષણનાં સર્વ કાટલાં તેનું કામ છે.
- ૧૪ દુષ્ટ કર્મે કર્યું તે શત્રુઓને કલાજાણ છે;
કેમકે નેકીથી શત્રુઓસન સ્થાપિત થાય છે.
- ૧૫ નેક હોઠો શત્રુઓને આનંદરૂપ છે;
ને તેઓ ખરે ખોલનારને આહે છે.
- ૧૬ શત્રુનો કોપ વધતો જાય છે;
પણ યાજ્ઞો માણસ તેને સાંવ પાડશે.
- ૧૭ શત્રુના મુખના પ્રકાશમાં ઇચ્છન છે;
ને તેની રૂપા પાડલા વસ્ત્રોના વાદળા જેવી છે.
- ૧૮ જ્ઞાન મેળવતું એ સોના કરતાં કેટલું સારું છે!
દા, બુદ્ધિ પકડવી એ રૂપા કરતાં પસંદ કરવા થોડું છે.
- ૧૯ બુદ્ધિથી દૂર જવું એનું પ્રમાણિકનો પિત્રી રસતો છે;
એ પોતાને માર્ગ સલાહી છે તે પોતાના આત્માનું રક્ષુ કરે છે.
- ૨૦ અભિમાનનું પરિણામ નાશ છે;
ને ત્રિવિધ આત્માનું ઉત્તર પાપમાથી છે
- ૨૧ દરીદ્રની સાથે નમ્ર મિલનના થયું
એ અભિમાની સાથે ભ્રુ વહેવરા કરતાં સારું છે.

- ૨૦ વચનને ગણકારનારને હિત પ્રાપ્ત થશે;
ને જે કોઈ યદોવાહ પર વિશ્વાસ કરે છે તેને ધન્ય છે.
- ૨૧ અવકરણનો જ્ઞાની શાજો કહેવારો;
ને હોઠોની મિઠાસ વિદ્યાની વૃદ્ધિ કરે છે.
- ૨૨ જેને બુદ્ધિ છે તેને સાચું તે જીવનનો ઝરા છે;
પણ મૂર્ખાની શિક્ષા તે મૂર્ખાઈ છે.
- ૨૩ જ્ઞાનીનું હૃદય તેના મુખને શિખવે છે;
ને તેના હોઠોને વિદ્યાની વૃદ્ધિ આપે છે.
- ૨૪ પુણ્યકારક સખ્તો મધના ચક્કાના જેવા છે,
તેઓ આત્માને મીઠા તથા દાઢકાને આરોગ્યતા-રૂપ છે.
- ૨૫ એક એવો માર્ગ છે કે જે માણસને અદલ લાગે છે;
પણ પરિણામે તે ચોતરો માર્ગ છે.
- ૨૬ મજ્જરિયા માણસને માટે તેની જુખ મજ્જરી કરાવે છે;
કેમકે તેનું મુખ તેને તે કરવાની ફરજ પાડે છે.
- ૨૭ નાકામે માણસ વરદ રહે છે;
ને તેના હોઠોમાં બાળી નાખનાર અગ્નિ છે.
- ૨૮ આરો માણસ ટીકા ફેલાવે છે,
ને કાન કબીરનારા પરમ જિવોમાં અંતર પાડી દે છે.
- ૨૯ જુલમી માણસ પોતાના પડોસીને લલચાવીને અણધાર માર્ગમાં દોરી જાય છે.
- ૩૦ જે કોઈ પોતાની આખો મિત્ર છે, તે વિપરીત યુક્તિઓ રચવા માટે;
જે કોઈ પોતાના દોષ બીડે છે તે દાની ઉપભવે છે.
- ૩૧ માથે પળિયાં એ મદિમાનો મુગટ છે;
તે નેકીના માર્ગમાં માલમ પડશે.
- ૩૨ જે કોષ કરવે પીચો, તે પરાક્રમી કરતા,
ને જે પોતાના મિત્રોને કાણુમાં રાખે છે તે, શેઠેર છવનારના કરતાં, ઉત્તમ છે.
- ૩૩ ચિટ્ટી જોળામાં નખાય છે,
પણ તે બપોરના નિર્ણય કરવાનું યદોવાહના દાવમાં છે.

૧૭ જે પર મિત્રજાનીથી જરૂર પણ કળિયા-વાળું દોષ તેના કરતાં,
સાંતિ સદિત મુઠા ફકરો સારો છે..
૨ હાલપત્ની વર્તનાર ચાકર લક્ષ્મીનારા દીકરા પર અધિકાર ચલાવશે,

ને તેને એના ભાઈઓ મધ્યે વારસાનો ભાગ મળશે.
૧૩ પાને ગાળવા માટે કુવણી છે, ને સોનાને માટે
ભણી છે;

૧૪ પણ અંત કરણને પારખનાર ચઢોવાહ છે.

૧૫ દુષ્ટર્મી જન દુષ્ટ હોઈને લક્ષ દે છે;

ને જુઠા નુકસાનકારક જીવને કાન ધરે છે.

૧૬ ને ગરીબની મશ્કરી કરે ॥ તે તેના કર્તાને નિંદે છે;

ને વિપતિ જેવી રાજી થાય છે, તે શિક્ષા પામ્યા
વગર નહિ રહે.

૧૭ છાકરાંનાં છાકરાં વજ્ર પુરુષોનો ગુગટ છે;

ને છાકરાંનો મહિમા તેઓના પિતાઓ છે.

૧૮ ઉત્તમ ભાષણ મૂર્ખને ધટતું નથી;

તેમ જુઠા હોઈ સરદારોને અધિક અધરિત છે.

૧૯ જને બક્ષીસ મળે છે, તેની નજરમાં તે મુલ્યવાન
મણી જેવી છે;

જ્યાં જ્યાં તે વળીને જાય છે, ત્યાં ત્યાં તે ઉદય
પામે છે

૨૦ દેશને દંકનાર પ્રીતિ શોધે છે;

પણ અસુક બાબત વિષે બિાહ્યા કરનાર ઇષ્ટ
મિત્રોમાં અતર પાડે છે.

૨૧ મૂર્ખને સો કૃષ્કાના કર્તા,

સુદ્ધિવાનમાં ઠપકાનો મા વધારે ઉડા ઉતરે છે.

૨૨ જુઠા માણસ કેવળ ફિરર શોધે છે;

તે માટે તેની સામે ફર સરેસિયો મોકલારો.

૨૩ જનાં બચ્ચાં છિનવી લીધાં હોય એવી રીઝણ

પોતાના પડોસીની આગળ જમીન થાય છે.

૨૪ કજીયો ચાહનાર ગુન્હો ચાહે છે;

ને પોતાનો દરવાજો ઉઠાવનાર નારા શોધે છે.

૨૫ વિપરીત મનના જનને હિત પ્રાપ્ત થઈ નથી;

ને આડી જીસવાયો હાનિમાં આવી પડે છે

૨૬ જને પેટ મૂર્ખ પડે છે તેને ખેડ થાય છે;

ને મૂર્ખના બાપને આનંદ નથી

૨૭ આનંદી હૃદય એ ઉત્તમ ઔષધ છે;

પણ ધાયલ થયેલું મન હાડકાને સુકવી નાખે છે

૨૮ દુષ્ટ માણસ ગોદમાંથી લાય લઈને

ઇતસાકના માર્ગ ઉધા વાળે છે.

૨૯ સુદ્ધિવાન પુરુષના મઠો આગળ જ્ઞાન છે;

પણ મૂર્ખની આખો પુશ્પીના છડાએ લાગેલી છે.

૩૦ મૂર્ખ ઠીકરો પોતાના બાપને ખેડપ છે,

ને તે પોતાની જનેતાને બળતરાવે છે.

૩૧ વળી નેડીવાનને ઠડ કરવો,

તથા પ્રમાણિકપણને લીધે સુજનોને મારવા એ
સારું નથી.

૩૨ આખોખો જન શાણો છે,

ને યંડા મિલજળા માણસ સુદ્ધિવાન હોય છે.

૩૩ મૂર્ખ પણ જાનો રહે ત્યાં સુધી ડાહ્યો ગણાય છે;

હોઠ બંધ રાખે ત્યાં સુધી તે શાણો [લેખાય] છે.

૧૮ જે જુદો થાય છે, તે પોતાની ઇચ્છા સાધવા
માગે છે.

- ને તેનો નાશ કરવા પર તારું હૃદય ન લગાડ.
 ૧૯ મહા કોધીને શિક્ષા આપવી;
 કેમકે જો તું તેને જવા દેશે, તો તારે ફરી બીજી
 • વેળા આપવી પડશે.
 ૨૦ સલાહ માન, ને શિખામણને આવકાર કર,
 કે તારા [આધ્યુષ્યના] પાછલા ભાગમાં તું જ્ઞાની
 થાય.
 ૨૧ માણસના મનમાં ઘણી યોજનાઓ છે;
 પણ યહોવાદનું મનસુખો તેજ કયમ રહેશે
 ૨૨ માણસ પોતાના હયાણુપણના [પ્રમાણમાં] ગ્રિય
 હોય છે,
 ને જુદા કરનાં ગરીબ માણસ સાથે છે
 ૨૩ યહોવાદનું કય જીવનદાયક છે;
 ને [જેને તે છે] તે તૃપ્ત રહેશે;
 હાનિરૂપી માર તેના પર નહિ આવશે.
 ૨૪ આજસુ પોતાનો હાથ યાજીમાં પાલે છે,
 પણ તે પાછો પોતાના રહેા છુધી લાવવાનું તેને
 મન નથી.
 ૨૫ તિરસ્કારીને મારશે, તો ભોળો શાણો થશે,
 ને બુદ્ધિવાનને કપકો દેશે, તો તે વિધામાં પ્રવીણ
 થશે.
 ૨૬ જે દીકરો પોતાના બાપને લૂટે છે, ને પોતાની
 માને નસાદી મૂકે છે,
 તે લલમણો તથા બટ્ટો લાવનાર છે.
 ૨૭ મારા દીકરા, જ્ઞાનની વાતોમાથી કેવળ ભટકી
 જવા સાથે
 શિખામણ સાંભળવી એ તું મુખી દે.
 ૨૮ નકામો સાક્ષી ધનસાફને મરકરીએ ઉડાવે છે;
 ને દુષ્ટનું યુખ અન્યાય ગણે છે.
 ૨૯ તિરસ્કારીઓને સાથે શિક્ષા,
 ને મુખોની પીઠને સાથે ફટકો, તૈયાર કરેલા છે.
 ૨૦ દાસરસ કઠાબોર, મધ ટટાબોર છે;
 ને તેથી જ કોઇ ભૂલ કરે છે તે જ્ઞાની નથી.
 ૨ શબ્દનો ધાક સિદ્ધની નર્મના જેવો છે;
 તેને કોપાવનાર પોતાનાજ જીવ વિરુદ્ધ અપરાધ
 કરે છે.
 ૩ કનિયાથી દૂર-રહેવું એમાં માણસની આબરૂ છે;
 પણ પ્રત્યેક મુખે દટો કયાં વચર રહેતો નથી.
 ૪ આજસુ શિયાળાને લીધે એટલી નહિ;

- એ માટે તે ફસલમાં શિક્ષા માગશે, ને તેને કાંઈ
 મળશે નહિ.
 ૫ માણસના મનમાં અક્લબ ઉડા પાણી જેવો છે;
 પણ સમજણો માણસ તેને કાઢી લાવશે.
 ૬ ઘણાખરા માણસો પોતાનો કરેલો ઉપકાર કઢી
 બતાવશે,
 પણ વિશ્વાસુ માણસ કોને મળી રાકે?
 ૭ પોતાના પ્રમાણિકપણમાં ચાલનાર ન્યાયી માણ-
 સની પાછળ
 તેના ફરજનને ધન્ય જી
 ૮ ન્યાયાસન પર બિરાજેલો રાજ
 પોતાની આબોવડે સમગ્ર બુદ્ધિ વિખેરી નાખે છે.
 ૯ કોણ એવું કહી શકે કે, મેં માર અત.કરણ સાફ
 બીધું છે,
 મારાં પાપથી તું મુક્ત થશે છું?
 ૧૦ કાટવા કાટવામ ફેર, ને માપ માપમાં ફેર,
 એ બને યહોવાદને સરખા કટાળાપ છે.
 ૧૧ બાળક પણ પોતાનાં આચરણથી જાણાય છે,
 કે તેનું કામ શુદ્ધ ને સાચું છે કે નહિ
 ૧૨ સાંભળતો કાન, ને હેમતી આંખ,
 તે બન્નેને યહોવાદે બનાવ્યાં છે
 ૧૩ ઉપનો ચોખ્ખો ન યા, રખે તું દરિદ્રાનરથમાં
 આવે,
 તારી આંખો ઉવાડશે તો તું અત્યંત તૃપ્ત થશે.
 ૧૪ ખરીદનાર એવું કહે છે કે, આ તો નકામું છે,
 નકામું છે;
 પણ તે ત્યાંથી ગયા પછી દુલાસ મારે છે
 ૧૫ સોવ તથા માણેક એવી તો પ્રુચ્છ છે;
 પણ જ્ઞાની દોઢ તો એક મૂલ્યવાન જવાદોર છે.
 ૧૬ પરદેશીની ભમીની કરનારનું વજ્ર લે;
 ને પાસકોનો ભમીન યનારને જવાબદારીમાં રાખ.
 ૧૭ અસત્યની રોટલી માણસને મીઠી લાગે જ;
 પણ પાલખથી તેનું રહેા કાંકરાથી બરાશે.
 ૧૮ દરેક મનોરથ સલાહથી સાધિત થશે;
 ને ચતુરની સુચના પ્રમાણે તારે પુદ્ધ કરવું.
 ૧૯ જે ચાલી આટલીક અર્થિ તદિ ફરે છે તે યુક્ત વાતો
 પ્રગટ કરે છે;
 માટે દોઢ બહુ પહોળા કરનાર [ના કામમાં] હાથ
 ન ધાલ.
 ૨૦ જે કોઈ પોતાના બાપને કે પોતાની માને સાંપ
 દે છે,

તેનો દીવો ઘોર અધકારમાં હોલવી નખારો.
 ૨૧ શરૂઆતમાં તો વારસો જલદીથી સપાદન કરાય;
 પણ તેનું પરિણામ આશીર્વાદરૂપ નહિ થયો
 ૨૨ તારે એમ ન કહેવું કે, હું બુદ્ધાઈનો બદલો લઉં;
 યદોવાહની રાદ બે, ને તે વને ઉગારશે
 ૨૩ બૂદ્ધા બૂદ્ધા વળનનાં કાઠલા યદોવાહને કટાળા-
 રૂપ છે;

ને બુદ્ધો કોટા સારો નથી.
 ૨૪ માણસનું આવચલણ યદોવાહવડે છે;
 તો માણસ કેમ કરીને પોતાના માર્ગ સમજી શકે?
 ૨૫ અણવિચાર્ય એમ કહેવું કે [અમૂઘ વસ્તુ] અર્પિત છે,
 ને માનવા માન્યા પછી તપાસ કરવી એ માણસને
 ફાદારૂપ છે.
 ૨૬ જ્ઞાની રાત્ર દુષ્ટોને ઝાઝકે છે;
 ને તેઓ ઉપર પેકું ફેરવે છે
 ૨૭ માણસનો આત્મા યદોવાહનો દીવો છે,
 તે ઉરના સિતરના કાનો તપાસે છે.
 ૨૮ કૃપા તપા સત્ય રાત્રનું રક્ષણ કરે છે;
 ને દયાથી તેનું રાજ્યાસન નિશી રહે છે.
 ૨૯ જીવનને માદિમા તેઓનું બળ છે;
 ને વૃક્ષ પુરોષની ચોલા માથાનાં પળિવા છે
 ૩૦ સજ પાડનાર ફટકા દુષ્ટાઇને દૂર કરે છે;
 ને ઝટકા ઉરના અલ્પ તરમા ઉતરે છે

૨૧ રાત્રનું મન, યદોવાહના હાથમાં ખાણીના
 પ્રવાહની માફક છે,
 તે ત્યાં આહો ત્યાં તેને વાળે છે.
 ૨ માણસનો પ્રત્યેક માર્ગ તેની પોતાની નજરમાં
 પાકે છે,
 પણ યદોવાહ અંતઃકરણોના વલણ કરે છે.
 ૩ ન્યાય તથા નેત્રીનાં કૃત્યો કરવા
 તે ચક્ષુ કરતા યદોવાહને વધારે પસંદ છે.
 ૪ અભિમાની આમ, તથા અવિઘ્ન હૃદય,
 જે દુષ્ટોને દીવારૂપ છે, તે પાપ છે
 ૫ ઉલોનીના વિચારોનું પરિણામ પુષ્કળતા છે;
 પણ પ્રત્યેક ઉદાવળિયો કેવળ નિર્વન યાય છે.
 ૬ જીવી જીવથી ધન સંપાદન કરવું એ આમ તેમ
 પશુકાનાર પુમારૂપ છે;
 એવું [કરનારા] ચોત ચોષ છે
 ૭ દુષ્ટોને બાતકાર તેઓને જ પસંદી નાખશે;
 કેમકે તેઓ ન્યાય કરવાની ના પાડે છે.

૮ ગુન્હાથી લાદેલાનો માર્ગ ઘણો જ વાઢાચુકો છે;
 પણ શુદ્ધનું કામ તો સીધું છે
 ૯ કનિયાખોર સ્ત્રીની સાથે વિશાળ ધરમાં રહેવું,
 તે કરતાં અગાસીના એક ખુણામાં રહેવું સારું છે.
 ૧૦ દુષ્ટનો આત્મા બુદ્ધુ મરે છે;
 તેની નજરમાં તેનો પડોસી કૃપા પામતો નથી.
 ૧૧ તિરસ્કારીને શિક્ષા યાય છે, ત્યારે ભોળો શાણો
 યાય છે;
 ને ડાહ્યાને સિદ્ધિ મળે છે ત્યારે તે વિદ્વાન યાય છે.
 ૧૨ નેક પુરૂષ દુષ્ટના ધર વિષે વિચાર કરે છે,
 કે દુષ્ટો કેવા ઉપથી પડીને પાપમાલ યાય છે।
 ૧૩ જે કોઈ ગરીબની બૂમ પ્રત્યે પોતાના કાન બંધ
 કરે છે, તે પણ બૂમ પાડશે,
 પરંતુ તેનું સંભળવામાં આવશે નહિ
 ૧૪ છુપી બક્ષીસ કોપને,
 ને ગોહમા [આપેલી] ભેટ કોષાવેશને, રાખાવે છે.
 ૧૫ નેત્રીવાને ન્યાય કરવામાં આનંદ માને છે;
 પણ દુઃખીઓને તો તે વિનાશરૂપ છે.
 ૧૬ બુદ્ધિને માર્ગથી લટકી જતાં માણસ
 સુએલાઓની સલામાં આવી રહેશે.
 ૧૭ મોજોષીની જન દરિદ્રી થશે;
 દ્રાક્ષરસ તથા તેલનો રસિયો દ્રવ્યવાન નહિ થશે.
 ૧૮ નેત્રીવાનો બદલો દુષ્ટો થશે,
 ને પ્રમાણિકોને બદલો કપડીને [કરવો પડશે].
 ૧૯ કનિયાખોર તથા ચીડિયક સ્ત્રીની સગત કરતાં
 ઉભાંડ પ્રેરેલામાં રહેવું સારું છે.
 ૨૦ જ્ઞાનીના મકાનમાં મૂલ્યવાન ભંડાર તથા તેલ છે;
 પણ મૂર્ખ માણસ તેને સ્વાદા કરી જાય છે.
 ૨૧ જે કોઈ નેત્રી તથા દયાનું અવસરૂપ કરે છે,
 તેને જીવન, નેત્રી તથા આખર પ્રાપ્ત યાય છે.
 ૨૨ જ્ઞાની માણસ સમર્થના નગરના કોઈ પર ચઢે છે,
 ને તેનું સામર્થ્ય જેના પર તેના બરોસો હતો તેને
 તોડી પાડે છે
 ૨૩ જે કોઈ પોતાના મુખ તથા જીભની સંભાળ રાખે છે,
 તે સફટથી પોતાના આત્માની રક્ષા કરે છે
 ૨૪ અભિમાની ને અદકારી માણસ, તેનું નામ તિર-
 સ્કારી છે,
 તે અભિમાનના મહોમતપણાથી વળે છે
 ૨૫ આજસુત્રી કૃપા તેને મારી નાખે છે;
 કેમકે તેના હાથ કામ કરવાની ના પાડે છે.

- ૨૧ એવા જનો હોય છે કે જે આખો દિવસ આતુર
તાથી લોભ કર્યો કરે છે,
પણ નેક જન આપે છે ને પાછું રાખતો નથી
૨૭ દુષ્ટનો યજ્ઞ કઠાળાય છે,
પણ તે દુષ્ટ મનસુખાથી લાવે તો તે કેટલું વિરોધ
[કઠાળાય] છે ।
૨૮ જુદો સાક્ષી નાશ પામશે,
પણ સાક્ષીનાર માણસ બોલશે ને કોઈ સામુ
બોલી શકશે નહિ
૨૯ દુષ્ટ માણસ પોતાનું મુખ કઠણ કરે છે,
પણ પ્રમાણિક તો પોતાના માર્ગનો વિચાર કરે છે
૩૦ કાંઈ જ્ઞાન કે બુદ્ધિ કે મસલત એવી નથી
કે જે યહોવાદની વિરુદ્ધ ચાલે
૩૧ ઘોડો યુદ્ધના દિવસને વાસ્તે તૈયાર કરાય છે,
પણ છતાં યહોવાદથીજ છે

૨૨ [સાર] નામ એ પુષ્કળ ધન કરતા,
ને પ્રેમયુક્ત રહેમનજર સોના રૂપા કરતા,
ધન્યવા યોગ્ય છે

- ૨ દ્રવ્યવાન ને દરિદ્રી ભેગા મળે છે,
યહોવાદ એ સર્વનો કર્તા છે
૩ કાંઈ માણસ દાનિ ભેળને સતાઈ નય છે,
પણ અણુજ આમળ ચાલ્યા જઈને દડાય છે
૪ નમ્રતાનું ફળ ને યહોવાદનું ભય
એ ધન તથા આખર તથા છવન છે
૫ આડાના માર્ગમાં કાઠા તથા ફાદા છે,
પોતાના આત્માને સમાજનાર તેથી દૂર રહેશે
૬ જે માર્ગમાં છોકરાએ ચાલવુ ભેળએ તેમાં તેને
કેળવ,
ને તે વૃદ્ધ થશે ત્યારે તેમાંથી ખસશે નહિ.
૭ દ્રવ્યવાન ગરીબ પર સત્તા ચલાવે છે
ને દેલુદાર લેણદારનો દાસ છે
૮ અન્યાય વાવનાર વિપત્તિ કાપશે
ને તેના કોધની સીમીને અત આવશે
૯ ઉદાર દુષ્ટિવાન આરોગ્યવાદિ થશે,
• કેમકે તે પોતાના અત્રમાંથી દરિદ્રીને આપે છે
૧૦ તિરસ્કારીને દૂર કર એટલે કબિયો શમી જશે,
હા, તકરાર તથા લાભનો અત આવશે
૧૧ જે દુષ્ટનું યુદ્ધતા ચાલે છે,
તેની બોલવાની ખુશીને લીધે શાળ તેના મિત્ર થશે
૧૨ યહોવાદની આખો જ્ઞાનીને સમાજે છે,
પણ કપડી માણસના રાખોને તે તોડી પાડે છે

- ૧૩ આજસુ કહે છે કે બહાર તો સિદ્ધ છે,
મને રસ્તામાં મારી નાખશે
૧૪ પરનારીનું મુખ ઉઠા ખાડો છે,
જે પર યહોવાદનો ધિક્કાર છે, જેનું તેમાં પડશે
૧૫ મૂર્ખાઈ બાળકના હૃદય સાથે ગુપાયની છે,
પણ શિક્ષાની સોગી તેને તેથી દૂર દાઢી કાઢશે
૧૬ પોતાનું ધણુ કરવા સાચું ગરીબ પર જીવન કરનાર,
તથા દ્રવ્યવાનને આપનાર કેવળ ક્રાલાવસ્થામાં
આવે છે
૧૭ તારો કાન ધરીને જ્ઞાનીના વચનો સામજ,
ને મારા જ્ઞાન પર વાર્ અંત કરણ લગાડ
૧૮ કેમકે જો તું તેમને તારા અવરમાં રાખે,
જો તેઓ બને તારા હોઠો પર કાયમ થાય, તો તે
મુખકારક છે
૧ તારો વિશ્વાસ યહોવાદ પર રહે
એ માટે આજ મેં તને, હાં તને, તે જણાવ્યા છે
૨૦ ઘું મુખોધ તથા જ્ઞાનની ઉત્તમ વાતો
મેં તને એ માટે નથી લખી,
૨૧ કે સત્યતાના વચનોની નિશ્ચયતા તું જાણે
ને તને મોકલનારની પાસે તું સત્યોત્તર પાછો લાવે
૨૨ ગરીબને ન લૂટ શા માટે કે તે ગરીબ છે,
ને શામળમાના દુ ખિત પર જીવન ન કર,
૨૩ કેમકે યહોવાદ તેમને પક્ષે લડશે,
ને જ્યો તેમનું જિનવી લે છે, તેઓના છવ
જિનવી લેશે
૨૪ કોઈ માણસ સાચે મિત્રતા ન કર,
ને તામસી માણસ સાથે ન જ,
૨૫ રમે તું તેના માર્ગો સિંચે,
ને તારા આત્માને ફાદમાં લાવે
૨૬ કોલ આપનારાઓમાનો,
કે કેવાને માટે જ્ઞાનના ધનારાઓમાનો, એક તું
ન થા,
૨૭ [કેમકે] જો વાળવાને માટે તારી પાસે કાંઈ
ન હોય,
તો તારી વગેરેથી તે શા સાચું વાર્ બિહાનુલક જાય
૨૮ અસલના માણુ જે તારા પિતૃઓએ રખાયા છે,
તે ન ખસેડ
૨૯ પોતાના કામમાં ઉચોગી એના માણુએ તું જાણે
છે ઈ? તો [જાણુ કે] તે રાજઓની હજી
રમાં ઉભો રહેશે,
તે હવે માણુસોની આમળ ઉભો નહિ રહેશે

૨૩

ન્યારે હું અધિકારીની સાથે જન્મવા બેસે,
ત્યારે તારી આજ્ઞા જે છે તેને સારી પેઠે
ધ્યાનમાં રાખ્યું,

૧૨ ને હું આધરો હોય,

તો તારે જ્યે છરી મૂક

૨ તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન લોભા;

કેમકે તે કપટી બોલત છે.

૩ દ્રવ્યવાન થવા સાથે [નેહેનત કરીને] ન થાક;

તાર પોતાનું ડહાપણ મૂકી દે.

૪ નહિ જેવું છે તે પર ધું હું તારી દષ્ટિ ચોટાડીશ;

કેમકે મન તરફ ઉડતા અણૂ પક્ષીની પેઠે

[દ્રવ્ય] નિષ્કે પાખો ધારણ કરે છે

૫ ભૂમી નજરવાળાનું અન્ન હું ન ખા,

ને તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન લોભા

૬ કેમકે જેવું મનમાં તે ધારે છે, તેવોજ તે છે;

તે વને કહે છે કે, આ, ખી;

પરંતુ તેનું મન તારી તરફ નથી

૭ ને કાળિયો તે આધો હશે, તે હું આજી કહીશ,

ને તારાં મીઠાં વચનો રહ જશે

૮ મૂર્ખને સાંભળતાં ન બોલ;

કેમકે તારા ચબ્બોનું ડહાપણ તે વૃન્ધારો

૯ અસહનું બાણ ન ખસેડ;

ને અનાથના બેવરોમા પ્રવેશ ન કર;

૧૦ કેમકે તેઓને ઉદ્ધારનાર સમય છે;

તે તેના પક્ષની તારી વિરૂદ્ધ દિશાવતી કરશે.

૧૧ શિખામણ પર તાર મન લગાડ,

ને જ્ઞાનના ચબ્બોને તારા કાન દે.

૧૨ બાળકને શિક્ષા કરવાથી પાછો ન રહે,

કેમકે જો હું તેને સોડી મારશે તો તે મરી નહિ જશે.

૧૩ તારે તેને સોડી મારવી,

ને શેઓલમાંથી તેના આત્માને ઉગારવો

૧૪ મારા દીકરા, જો તારું દૃઢ ડાણું થશે,

તો મારું, હા, મારું દૃઢ હર્ષણું થશે;

૧૫ હા, ન્યારે તારાં હોડો! નેક વગેરે બિલશે,

ત્યારે મારું અંતર હર્ષણું થશે.

૧૬ તારું દૃઢ પાપીઓની અદેખાઈ ન કરે,

પણ આખો વિવશ થઈવાહની બીઠમાં [હું રહે];

૧૭ કેમકે નિષ્કે બંદો [મળવાનો] છે;

૧૮ ને તારી આશા રહ નહિ થશે

૧૯ મારા દીકરા, હું સાંભળીને ડહાપણું પકડ,

ને તારા દૃઢ્યને [ખરા] માર્ગમાં ચલાવ.

૨૦ દ્રાક્ષરસ પીનારાઓનો,

તથા માંસના ખાધરાઓનો સ્વ ન કર.

૨૧ કેમકે દારૂડીઓ તથા ખાધરા કંગાલાવરયામા

આવશે,

ને સુરવી ચીયરાં પહેરાવશે.

૨૨ તને જન્મ દેનાર તારા બાપનું [કહેવું] સાંભળ,

ને તારી મા રૂઝ થાવ ત્યારે તેને વૃન્ધ ન બણ

૨૩ સત્ય ખરીદ, ને તેને ન વેચ;

હા, જ્ઞાન તથા શિખામણ તથા ભુક્ષિ પણ [ન વેચ]

૨૪ નેજીવળનો બાપ ધણે હર્ષણું;

ને શાણાં છાકરાને જન્મ દેનારને તેના વિષે બ્યાનંદ

થશે.

૨૫ તારા બાપને તથા તારી માને ખુશી કર,

ને તારી બનેવાને હર્ષણવ.

૨૬ મારા દીકરા, તારું અંતરણું મને સોપ,

ને તારી આખો મારા માર્ગોમા મમ રહે.

૨૭ કેમકે વેરયા એક ઉડી ખાઈ છે;

ને પરનારી એ સાકરો ખાશે છે.

૨૮ હા, તે વૃદ્ધાશની પેઠે સવાઇને તારી રહે છે,

ને માણસો મધ્યે કપટીઓના વધારો કરે છે

૨૯ કોને અકુસોસ છે? કોને હાથ હાથ છે? કોને

કનિયા છે?

કોને વિલાપ છે? કોને કારણું કંતરના થા છે?

કોને આખોની રવાસ છે?

૩૦ ને પછીવાર સુખી દ્રાક્ષરસ પીયા કરે છે તેઓને;

જેઓ મિત્ર મધ શોધવા ભય છે તેઓને.

૩૧ ન્યારે દ્રાક્ષરસ સોતો હોય,

ન્યારે તે પ્યાલામા પોવાનો રૂઝ પ્રકાશતો હોય,

ન્યારે તે સરજતાથી પેટમા ઉતરે એવો હોય,

ત્યારે તે પર દષ્ટિ ન કર;

૩૨ આખરે તે સર્પની પેઠે કરડે છે,

ને નાખની પેઠે ડસે છે.

૩૩ તારી આખો વરેહવાર દેખાવ દેખશે,

ને તારું દૃઢ્ય વિપરીત પાતો બાખરો

૩૪ હા, કોઈ સમુદ્ર મધ્યે સુતો હોય,

કે કોઈ ડોલની ટાચ પર આડો પડેલો હોય,

તેના જેવો હું થશે.

૩૫ [હું કહેવો કે] લોકોએ મને માર્યો છે, પણ મને

બાચ્ય નહિ;

તેઓએ મને ઠોક્યો છે, પણ મને તે લાગ્યું નહિ,
હું ક્યારે ભગીરા ? હું હુલ્લ ફરીથી તે સોધીશ

૨૪ દુષ્ટ માણસોની અદેખાઈ ન કર,
ને તેમની સજો રહેવા ન ઇચ્છ

૨ કેમકે તેમનું હૃદય જીવનના સંકલ્પવિકલ્પ કરે છે,
ને તેમના હોઠ ઉપદ્રવની વાત કરે છે

૩ જ્ઞાનવડે ધર બંધાય છે,
ને બુદ્ધિવડે તે રિધર થાય છે

૪ અને વિદ્યાવડે ઓરડાઓ

સર્વે મૂલ્યવાન તથા સુખદાયક દ્રવ્યથી ભરપૂર
થાય છે

૫ જ્ઞાની માણસ સમય છે,
હા, વિદ્વાન માણસ શક્તિ વધારે છે

૬ કેમકે ચતુર સલાહ પ્રમાણે તે પુણ્ય કરશે,
ને વધારે સલાહકારીઓથી સલામતી છે

૭ જ્ઞાન એ મૂર્ખની પહોંચ બહાર છે,
તે પોતાનું સુખ ફરવાનના ઉધાડતો નથી

૮ જે સૂઝ કરવાને યુક્તિઓ રચે છે,
તેને લોકો હાનિકારક પુરૂષ કહેશે

૯ મૂર્ખને વિચાર પાપી હોય છે,
ને તિરસ્કારી જન લોકોને કઠણાણ છે

૧૦ જે તે સકટને દિવસે નાહિમત થાય,
તો તારૂં બળ થોડુંજ છે

૧૧ જેઓ મોતમાં ધસી લઈ જવાય છે તેઓને ઊડાવ,
ને જેઓ માર્યા જવાની લેવારીમાં છે,

તેઓને અટકાવી રાખવાનું ચૂકતો નહિ

૧૨ જે તે કહે કે, જીઓ, અમે તો એ બાળતા નહોતા,
તો અતઃ કરજોની તૂલના કરનાર તેનો વિચાર નથી

કરતો થું ?

ને તારા જીવને રક્ષક તે નથી બાળતો થું ?

ને થું તે પ્રત્યેક માણસને તેની કરણી પ્રમાણે ફળ
નહિ આપે ?

૧૩ મારા દીકરા, તે મધ ખા, કેમકે તે સારૂ છે,

ને મધનું ચાકું પણ, કેમકે તેને રવાઈ તને મીઠો
લાગે છે.

૧૪ જ્ઞાન પણ તારા આત્માને એવુંજ લાગે છે, એ તે
બાળશે,

એ તને તે મળ્યું હોય, ત્યારે તો પ્રતિકૂળ મળશે,
ને તારી આશા રદ નહિ થશે

૧૫ જે દુષ્ટ માણસ, નેકીવાનના ધર વિરૂદ્ધ લાગ લાગીને
સંતાપ ન રહે,

તેનો આશ્રમ ન લૂટ,

૧૬ કેમકે નેક માણસ સાતવાર પડી પડીને પાછો
ઉઠે છે,

પણ દુષ્ટો વિપત્તિથી પાયમાલ થઈ બચે છે

૧૭ તારો રાત્રી પડી બચ ત્યારે હવે ન કર,

ને તે પાયમાલ થાય ત્યારે તારૂં હૃદય મગ્ન ન થાય,

૧૮ રજા યદોવાહર તે જીએ, ને તેથી તે અપ્રસન્ન થાય,

ને પોતાનો કોષ તેના પરથી પાછો ખેંચી લે

૧૯ દુષ્ટર્થોએ લીધે તે ન રીકા,

ને દુષ્ટોને ભેઈને અદેખાઈ ન કર,

૨૦ કેમકે દુષ્ટ માણસને કાષ ધનામ મળવાનું નથી,

દુષ્ટોનો દીવો હોલવી નખાશે

૨૧ મારા દીકરા, યદોવાહર તથા રામનું બધું રાખ,

ને અચળ જોનાના કામમાં હાથ ન પાલ,

૨૨ કેમકે તેઓની વિપત્તિ ઓર્થિતી દેખાશે,

ને તે બેળના વિનશની ખબર કોને છે ?

૨૩ આ પણ જ્ઞાનીઓના [વચન] છે

ધનસાકુંબા આખની સરમ રાખવી એ હાઈ નથી

૨૪ જે કોષ દુષ્ટને કહે છે કે, તે નેક છે,

તેને દેશભતિઓ સાપશે, ને રાષ્ટ્રો કઠાળશે,

૨૫ પણ તેને ધનકાવનારાઓને આનંદ થશે,

ને તેઓ ઉપર થાણું આશીર્વાદ આવશે

૨૬ જે સત્ય ઉત્તર આપે છે,

તે હોડાનું સુખન કરે છે

૨૭ બહારનું તારૂં કામ તૈયાર કર,

ને ખેતરમાં તે વારે સારૂં તૈયાર કર,

ને ત્યાર પછી તારૂં ધર બાંધ

૨૮ કારણ વચર તારા પડોસી વિરૂદ્ધ સોફી ન પૂર,

ને તારા હોડોથી કગાઈ ન કર

૨૯ એમ ન કહે કે, જેવું તેણે મને કીધું છે, તેણે હું

તેને કરીશ,

હું તે માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો આપીશ

૩૦ હું આજસુના ખેતર પાસે યદને,

તથા અણુજ માણસની દ્રક્ષવાદી પાસે યદને જતો

હતો,

૩૧ ને જીઓ, તેમાં બધે જાખરા ઉગી નિકળ્યા હતા,

તેની સપાટી ગાખરોથી ઢાકાઈ ગઈ હતી,

ને તેની પાવરની ઓંત દુધી પડેલી હતી

૨૩

ન્યારે તું અધિકારીની સાથે જમવા બેસે,
ત્યારે વારી આજળ જે છે તેને સારી પેઠે
ધ્યાનમાં રાખ,

૨ને જે તું ખાધો હોય,
તો તારે ત્રણે છરી મૂક

૨ તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન લોભા;
કેમકે તે કપડી ભોજન છે.

૪ દ્રવ્યવાન થવા સારૂ [મેહેનત કરીને] ન થાક;
વારૂ પોતાનું ડહાપણ મૂકી દે

૫ જે નહિ જેવું છે તે પર થું તું વારી દષ્ટિ નોટાણીય;
કેમકે અમન તરફ ઉડવા અરૂં પડેલી પેઠે
[દ્રવ્ય] નિથે પાંખો ધારણ કરે છે

૬ સુદી નભવવાળાનું અન્ન તું ન ખા,
ને તેની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓથી ન લોભા.

૭ કેમકે જેવું અનના તે ધારે છે, તેવાજ તે છે,
તે વને કહે છે કે, ખા, પી;

પરંતુ તેનું મન વારી તરફ નથી.

૮ જે કોળિયા તે ખાધો હશે, તે તું ઓછો કાઢ્યો,
તે વારાં મીઠાં વચનો રહ જશે

૯ મૂર્ખને સાંભળવાં ન લોભ;

કેમકે વારા શબ્દોનું ડહાપણ તે વચ્છારો.

૧૦ અસહનાં બાણ ન ખસેડ;
ને અનાધનાં ખેતરોમાં પ્રવેશ ન કર;

૧૧ કેમકે તેઓનો ઉજારવાર સમર્થ છે;
તે તેના પક્ષની વારી વિરૂદ્ધ દિશાથી કર્યો.

૧૨ શિખામણ પર વારૂ મન લગાડ,
ને જ્ઞાનના શબ્દોને વારા કાન દે.

૧૩ બાળકને શિક્ષા કરવાથી પાઠ ન રહે,
કેમકે જે તું તેને સોડી માર્યો તો તે મરી નહિ જશે.

૧૪ વારે તેને સોડી માર્યો,
ને શોએવમાથી તેના આત્માને ઉગાર્યો

૧૫ મારૂ દીકરા, જે વારૂ દૃષ્ટ ડાહ્યું થયો,
તો મારૂં, હા, મારૂં દૃષ્ટ હર્ષાયો;

૧૬ હા, ન્યારે વારા હોઠો નેક વાતો બોલશે,
ત્યારે મારૂં અંતર હર્ષાયો.

૧૭ વારૂં દૃષ્ટ પાંખોની અંદેખાઈ ન કરે,
પણ આખો દિવસ પહોંચાઈની બીકમાં [તું રહે];

૧૮ કેમકે નિથે બઢ્યો [મળવાનો] છે;

ને વારી આશા રહ નહિ થયો

૧૯ મારા દીકરા, તું સાંભળીને ડહાપણ પકડ,

ને વારા દૃષ્ટને [ખરા] માર્ગમાં ચલાવ.

૨૦ દ્રાક્ષરસ પીનારાઓનો,
તથા માસના પાષણઓનો સખ ન કર.

૨૧ કેમકે દારૂઓ તથા ખાધો કાલાવસ્થામાં
આવશે;

ને સુરેલી ચીથરાં પહેતાવશે

૨૨ વને જન્મ દેનાર વારા બાપનું [કહેલું] સાંભળ,
ને વારી મા રૂદ્ધ થાવ ત્યારે તેને વચ્છ ન મળ.

૨૩ સત્ય ખરીદ, ને તેને ન વેચ;

હા, જ્ઞાન તથા શિખામણ તથા સુદ્ધિ પણ [ન વેચ]

૨૪ નેકીવાનનો આપ કલ્પે હર્ષાયો;

ને સાણા છોકરાને જન્મ દેનારને તેના વિષે આનંદ
થશે.

૨૫ વારા બાપને તથા વારી માને ખુશી કર,
ને વારી જનેતાને હર્ષાય

૨૬ મારા દીકરા, વારૂ અવકારણ અને સોંપ,
ને વારી આખો મારા માર્ગમાં મગ્ન રહે.

૨૭ કેમકે વેર્યા એક લડી ખાઈ છે;

ને પરનારી એ સાહસો ખાડો છે.

૨૮ હા, તે વૃક્ષાની પેઠે સવાઈને વાજી રહે છે,
ને માણસો મધ્યે કપડીઓના વધારો કરે છે,

૨૯ જોને અફસોસ છે? જોને હાથ હાથ છે? જોને
કળિયા છે?

જોને વિલાપ છે? જોને કારણ કમરના ધા છે?

જોને આખોની સ્વાસ્થ છે?

૩૦ જે પલ્લીવાર મુખી દ્રાક્ષરસ પીયા કરે તેઓને;
જેઓ મિથ્ર મધ શોધવા ભય છે તેઓને.

૩૧ ન્યારે દ્રાક્ષરસ શતો હોય,

ન્યારે તે પ્યાલામાં પોવાનો ફળ પ્રકાશતો હોય,

ન્યારે તે સરળતાથી પેટમાં ઉતરે એવા હોય,
ત્યારે તે પર દષ્ટિ ન કર;

૩૨ આખરે તે સર્પની પેઠે કરે છે,

ને નાખની પેઠે ડસે છે.

૩૩ વારી આખો વરેહવાર દેખાવ દેખશે,

ને વારૂ દૃષ્ટ વિપરીત વાતો બાખશે

૩૪ હા, કોઈ સમુદ્ર મધ્યે મુતો હોય,

કે કોઈ રોશની ટાંચ પર આડો પડેલો હોય,

તેના ભેગો તું થશે

૩૫ [તું કહેશે કે] લોકોએ અને માર્યો છે, પણ મને
વાચ્યું નહિ;

- તેઓએ મને ઠોક્યા છે, પણ મને તે લાગ્યું નહિ,
હું ક્યારે બગીરા? હું હજી ફરીથી તે શોધીશ.

- ૨૪ દુષ્ટ માણસોની અદેખાઈ ન કર,
ને તેમની સગે રહેવા ન ઇચ્છ.
૨ કેમકે તેમનું હૃદય જીવમના સંકલ્પવિકલ્પ કરે છે,
ને તેમના હોઠ ઉપદ્રવની વાત કરે છે.
૩ જ્ઞાનવટે ધર બંધાય છે,
ને બુદ્ધિવટે તે સ્થિર થાય. ||
૪ અને વિદ્યાવટે ઓરડાઓ
સર્વે મૃત્યુવાન તથા મુખદાયક દ્રવ્યથી ભરપૂર
થાય છે.
૫ જ્ઞાની માણસ સમય છે,
હા વિદ્વાન માણસ શક્તિ વધારે ||
૬ કેમકે ચતુર સલાહ પ્રમાણે તે યુદ્ધ કરશે,
ને વધારે સલાહકારીઓથી સલામતી છે.
|| જ્ઞાન એ મૂર્ખની પહોંચ બહાર છે,
તે પોતાનું મુખ ફરવાનું બંધાડતો નથી.
૮ જે જીવ કરવાને યુક્તિઓ રચે છે,
તેને લોકો દાનિકારક પુરૂષ કહેશે.
૯ મૂખનો વિચાર પાપી હોય છે,
ને તિરસ્કારી જન લોકોને કઠાળાઈ પ છે.
૧૦ જે તે સકટને દિવસે નાહિશ્ચત થાય,
તો તારૂં બળ થોડું જ છે.
૧૧ જેઓ મોતમાં ધસી લઈ જવાય છે તેઓને ઠાકાવ,
ને જેઓ માર્યા જવાની તૈયારીમાં છે,
તેઓને અઠકાની રાખવાનું ચૂકતો નહિ.
૧૨ જે તે કહે કે, જીવો, અમે તો એ બલ્હતા નહોતા,
તો આત કશોની તૂલના કરનાર તેનો વિચાર નથી
કરતો છું?
ને તારા જીવનો રક્ષક તે નથી બલ્હતો છું?
ને છું તે પ્રત્યેક માણસને તેની કરૂં પ્રમાણે ફળ
નાહિ આપે ?
૧૩ મારા દીકરા, તે મધ ખા, કેમકે તે સ્વાદ છે,
ને મધનું ચાક પણ, કેમકે તેનો સ્વાદ તને મીઠો
લાગે છે,
૧૪ જ્ઞાન પણ તારા આત્માને એવું જ લાગે છે, એ તે
બલ્હતો,
જે તને તે મળ્યું હોય, ત્યારે તો પ્રતિકૂળ મળશે,
ને તારી આશા રદ નહિ થશે.

- ૧૫ જે દુષ્ટ માણસ, નેકીવાનના ધર વિરૂદ્ધ લાગ તાકાને
સલાહ ન રહે,
તેનો આશ્રમ ન લૂટ,
૧૬ કેમકે નેક માણસ સાતવાર પડી પડીને પાછો
ઉઠે છે,
પણ દુષ્ટો વિપત્તિથી પાયમાલ થઈ જાય છે.
૧૭ તારી શત્રુ પડી જાય ત્યારે હર્ષ ન કર,
ને તે પાયમાલ થાય ત્યારે તારૂં હૃદય મગ્ન ન થાય,
૧૮ જે ચઢોવાનું તે જીવે, ને તેથી તે અપ્રસન્ન થાય,
ને પોતાનો કંઈ તેના પરથી પાછો ખેંચી લે.
૧૯ દુષ્ટ મોંઝોને લીધે તે ન રીડા,
ને દુષ્ટોને જોઈને અદેખાઈ ન કર,
૨૦ કેમકે દુષ્ટ માણસને કંઈ ધનામ મળવાનું નથી,
દુષ્ટોનો દીવો હોલવી નખારો.
૨૧ મારા દીકરા, ચઢોવાનું તથા શબ્દનું ભય રાખ,
ને અલ્પ જનોના કામમાં દાંધ ન ધાલ,
૨૨ કેમકે તેઓની વિપત્તિ ઓથિતી રેખારો,
ને તે બનના વિનાશની ખબર કોને છે?
૨૩ આ પણ જ્ઞાનીઓના [વચન] છે
ધનસાકંભા આખની સારમ રાખવી એ સાર નથી.
૨૪ જે કોઈ દુષ્ટને કહે છે કે, તે નેક છે,
તેને દેશનતિઓ સાપરો, ને રાષ્ટ્રો કઠાળશે,
૨૫ પણ તેને ધમકાવનારોઓને આનંદ થશે,
ને તેઓ ઉપર પછો આશ્ચર્ય આપશે.
૨૬ જે સત્ય ઉત્તર આપે છે,
તે હોઠોનું ચુંબન કરે છે.
૨૭ બહારનું તારૂં કામ તૈયાર કર
ને બેતરમાં તે તારે સારૂં તૈયાર કર,
ને ત્યાર પછી તારૂં ધર બાખ.
૨૮ કારણ વનર તારા ઘડોસી વિરૂદ્ધ સોફી ન પૂર,
ને તારા હોઠોથી કબાઈ ન કર.
૨૯ જેમ ન કહે કે, જેનું તેણે મને કીધું છે, તેણે હું
તેને કરીશ,
હું તે માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો આપીશ.
૩૦ હું આજીવન બેતર પાસે થઈને,
તથા અજીવક માણસની દ્રાક્ષવાદી પાસે થઈને જતો
હતો,
૩૧ ને જીવો તેમાં બધે જાખરા ઉગી નિકળ્યા હતા,
તેની સપાટી ગોખીઓથી ઢાકાઈ ગઈ હતી,
ને તેની પાંચરની ભીંત તુટી પડેલી હતી.

૨૨ ત્યારે મેં જોયું, ને સારી પેઠે વિચાર કીધો,
 હું સમજ્યો, ને શિખામણ પાઞ્ચ
 ૨૩ હજી થોડીક નિદ્રા, થોડીક ઉષ્ણ [લેવા દે],
 થોડીકવાર હાથના કુટિયા યાળીને સુવા દે,
 ૨૪ એમ કરવાથી તારી દરિદ્રતા હટાસતી પેઠે,
 તથા તારી કંઠાલાવરણા દુષ્કારણમ્ માણસની
 પેઠે આવી ચડશે

૨૫ આ પણ સુલેખાનના દર્શનવચનો છે, કે
 જેમનો ઉતારો ચહુદાહના રાજા હિંદુશી-
 ચાહના માણસોએ કીધો હતો

૧ કોઈ બાબત ગુસ્સે રાખવી એ કેવનો મહિમા છે,
 પણ કોઈ વાતનો ખતો ઓળી કાઢવો એ રાખવું
 ગૌરવ છે

૨ આકાશની ઉચ્ચાઈ, તથા પૃથ્વીની ઉંડાઈ,
 તથા રાજાઓનું મન, એ અસંખ્ય છે

૩ પાપામાંથી મેલ કાપી નાખો,
 તો તેમાંથી ગાળનારને સાર વાસણું નિખળે છે,

૪ રાજા પાસેથી કુષ્ટોને દૂર કરો,
 તો તેનું રાજ્યાસન નેકીમાં રિધાર થશે

૫ રાજાની હજીરમાં આગળ છાતી ન કાઢ,
 ને મોટા માણસોની જગ્યાએ ઉભો ન રહે,

૬ કેમકે જે હાકિમેનું હું નજરે ભેટો હોય તેની હજી
 રમાં તને નીચે ઉતારે,

તેના કરતા તને એમ કહેવામાં આવે કે, અહીં
 ઉપર આવ,

તે વધારે સારું છે

૮ જલદીથી કાંવામાં ન ઉતરી પડે,
 રખે આખરે તારો પ્રતિવાદી તને ઝખવાણો પાડે,
 ત્યારે મુંઝવણ તે તને સૂઝે નહિ

૯ તારા કાંવા વિષે તારા પ્રતિવાદી સાથેજ વિવાદ કરે,
 ને બીજાની ગુસ્સે વાત ઉધાડી ન કરે,

૧૦ રખે તે સાબળનાર તારી નિંદા કરે;
 ને તારો ખટ્ટો દૂર ન થાય

૧૧ થોડા વખતે થોડેલો રાજા

તે કપાની ટોપલીમાં સોનાના ફળ જેવો છે

૧૨ ક્ષાત્રી કપડો દેનાર [ની વાત] આત્મકિત કાનમાં,
 સોનાના કુડળ તથા ચોખ્ખા સોનાના લૂપાનું જેવી
 [ચોખે છે]

૧૩ કસલના વખતમાં જેવી હિમની શીતળતા,

તેવાજ વિશ્વાસુ એકથી તેના મોહલનારાઓને
 લાગે છે,

કેમકે તે પોતાના ધણીના જીવને તાલે કરે છે

૧૪ જે કોઈ પોતાને મળેલી બક્ષીસો વિષે કાલી વાત
 રાજા મારે છે,

તે વરસાદ વરસા વાદળ તથા પવન જેવો છે

૧૫ છાળી મુદતની સહનતાથી અધિકારી મનાય છે,
 ને કોમળ જીવા હાડકાને ભાગે છે

૧૬ જો તને મધ મળ્યું હોય, તો જોઈએ તેટલુંજ ખા,
 રખે તે તારા ગળા સુધી આવે ને તું તે ઓછી કાઢે

૧૭ તારો પગ તારા પડોસીના ધરમાં કવચિત્તજ નય,
 નહિ તો તે તારાથી કટાણને તને ધિક્કારશે

૧૮ પોતાના પડોસી વિરુદ્ધ જુદી સાક્ષી પુરનાર
 માણસ,

હુડોડા તથા તરવાર તથા લીંચુ તીર જેવો છે

૧૯ સહ સમયે અવિશ્વાસુ માણસ પર રાખેલો
 ભરોસો એ ભાગી ગયેલા કાંત,

કે ઉતરી ગયેલા પગ જેવો છે

૨૦ જે જન કુખિર દિલ પ્રત્યે પીતો ગાય છે,

તે શિયાળામાં અમ પરથી વજ્ર છિનવી લેનાર
 જેવો, તથા સુરાખાર પર સરકાના જેવો છે

૨૧ જો તારો સંતુ બૂખ્યો હોય તો તેને રોટ-રી ખવાડ,
 ને જો તે તરસ્યો હોય તો તેને પાણી પા

૨૨ કેમકે [એથી] તું તેના માથા પર અંગારાના
 ઓપ કરશે,

ને યદોવાહ તને ફળ આપશે.

૨૩ ઉતરનો પવન વરસાદ નિખળવે છે,

તેમજ આક્રોષાર જીવ કોપી એકેરો [ઉપખવે છે]

૨૪ કનિયાઓર સ્ત્રીની સાથે વિશાળ મહાનમાં રહેલ,
 તે કરતા અઠસીના ખુશ્મામાં રહેલું સારું છે

૨૫ જેવું તરસ્યા જીવને રાહું પાણી,

તેવીજ દૂર દેસથી સારી ખબર છે

૨૬ જેવો હઠોળાયલો ગરો તથા અવડ કુત્રો,

તેવાજ દુષ્ટો સાથે પાછો હઠી જનાર નેક પુરુષ છે

૨૭ ઘણું મધ ખાવું સારું નથી,

તેમજ પોતાની પ્રતિષ્ઠા સોધવી એ પ્રતિષ્ઠા નથી

૨૮ જેનું મન કળભમાં નથી

તે ખરિયેર તથા કોટ વારના નગર જેવો છે

૨૬ જેમ ઉંઢાળામાં હિમ, ને ફસલમાં વરસાદ,
 તેમ માન મૂખને શોભતું નથી

૧ જેમ ભટકતી ચઢતી, ને જેમ ઉડતું અળાળી ન પહી,
તેમ કારણ વગરનો શાપ [કાઢને માથે] ઉતરતો
નથી

૨ લાડાને માટે આજુક, ગધેડાને માટે લગામ,
ને મૂખની પીઠને માટે સોદી

૪ મૂખને તેની મૂખાધ પ્રમાણે ઉત્તર ન દે,
રખે તું પણ તેની ખતાબર થાય

૫ મૂખને તેની મૂખાધ પ્રમાણે ઉત્તર દે,
નહિ તો તે પોતાને ડાહ્યો સમજે

૬ જે જન મૂખની હસ્તક સદેશો મોકલે છે,
તે [પોતાના] પગ કાપી નાખે છે, ને ઘુઠસાન
સોસે છે

૭ વનકાના પગ લગડતા ફરે છે,
તેમજ દશાવતર મૂખના મુખમા છે

૮ જેમ પાંચરના દગલામા રત્નોની કાચળી,
તેમજ કાઠએ મૂખને માન આપણ એ છે

૯ જેમ છાકડાના દાઘમાં કાટો ભોકાય છે,
તેમજ મૂખના મુખમા દબ્બાત છે

૧૦ જેવા સર્વને ધાયલ કરતો ધનુર્ધારી,
તેવોજ મૂખને રોજે શખનાર, તથા પાસે ઘસને
જતા વડેમાણુઓને રોજે શખનાર છે

૧૧ જેવા પોતાનું એકેણુ ખાવા પાછો આવનાર કુરો,
તેવોજ પોતાની મૂખાધનું પુનરાવર્તન કરનાર
મૂખ છે

૧૨ પોતાની નજરમા જાની એવા કાઠ માણસને તું
ભૂએ છું ?

તો તેતા કરતા મૂખ વિષે વધારે આશા છે

૧૩ આજસુ કહે છે કે, માર્ગમા સિદ્ધ છે,
ગલીઓમાં સિદ્ધ છે

૧૪ જેમ બારણું તેના મિલગરા પર ફરે છે,
તેમ આજસુ પોતાના બિહાના પર લોટે છે

૧૫ આજસુ પોતાનો હાથ ધાળીમા પાલે છે,
પણ તેને પાછો પોતાના મ્હો સુધી લાવતા તેને
યાક લાગે છે

૨૬ ચતુર ઉત્તર આપી શકે તેવા સાત માણસો કરતા,
આજસુ પોતાની નજરમા વધારે ડાહ્યો છે

૧૭ જે રસ્તે ચાલતા પારકાના કબિયાની ખટપટમા
પડે છે,

તે કુતરાના કાન પકડનારના જેવા છે

૧૮ જેવા અંગારા, તીર તના પ્રાણપાતક [વસ્તુઓ]
ફેંકનાર થેવો માણસ,

૧૯ તેવોજ માણસ એ કે જે પોતાના પડોસીને
કળીને એમ કહે છે કે,
થું હું અમત કરતો નથી ?

૨૦ લાકડા ન હોવાથી અગ્નિ હોલવાઈ જાય છે,
ને કાન લાલેરનાર ન હોય ત્યાં કબિયો થમી જાય છે

૨૧ જેમ અગારા કાલસાને તથા અગ્નિ લાકડાને [સળ-
વાવે છે],

તેમજ ટટાગાર માણસ કબિયો સળગાવે છે

૨૨ કાન લાલેરનારના સામ્રો સ્વાદિષ્ટ કાળિયા જેવા
છે,

તે પેટના અવ્યવસ્થા ઉતરી જાય છે

૨૩ આવર હોઠ ને દુષ્ટ દુદય,
એ ચાલીના મેલથી મટેલા માટીના વાસણ જેવા છે

૨૪ દ્રેષી જન પોતાના હોડાથી છળ કરે છે
પણ પોતાના અંતરમા કપટ ભરી રાખે છે,

૨૫ ન્યારે તે મીઠું મીઠું બાલે, ત્યારે તેના પર ભરેસો
ન રાખ,

કેમકે તેના અંત કરણમા સાત કંઠાળાપાત્ર [મન
મુળા] છે,

૨૬ જો કે તેનો દ્રેષ કપટ બોધે છુપાયલો હોય,
તોપણ તેની દુષ્ટતા મરળી આગળ પ્રમટ રેખાડ-
વામા આવશે

૨૭ જે જન ખારો ખાદે તે તેમા પડશે,
ને જે કાઠ પાંચર ગળકાવે તેના પરજ તે પાછો
આવશે

૨૮ ભૂદી છબ પોતે પ્રાયલ કીધેલાઓને દ્રેષ કરે છે,
ને પ્રુશામતિયુ મ્હો પાયમાલી કરે છે

૨૭ કાલ વિષે કુલાસ ન માર,
કેમકે એક દિવસ થું ઉપખલે તે તું ભણતો
નથી

૨ બીજો માણસ તારા વખાણુ કરે, ને તારૂં પોતાનું
મ્હો ન [કરે],

પરજન [કરે], પણ તારા પોતાના હોઠ ન કરે

૩ પાંચર વળનદાર, ને રેતી ભારે હોય છે,
પણ મૂખની હેરાનગતી તે જાને કરતા ભારે હોય
છે

૪ કોષ ફરે છે, ને કોષ રેલડપ છે,
પણ રીંકા સામે કાણુ ટકી શકે ?

૫ ગુપ્ત પ્યાર કરતા
ઉપારો કપકો સારો છે

- ૬ મિત્રના [કરેલા] ધા વિદ્યાસુ છે,
પણ રાત્રના યુગ્મન પુણ્ય છે
- ૭ તુમ રૂચિ મધના પુડાથી ફાળે છે,
પણ છુપાવે રૂચિને હરેક કહવી વસ્તુ મીઠી
વાગે છે
- ૮ પોતાની જગ્યા છોડી બટકનાર માણસ,
પોતાનો માથો ત્યાગીને બમનાર પક્ષી જેવો છે
- ૯ અતર તથા મુગધી દૃઢ્યને હથેલે છે,
અંત કરેલથી સલાહ આપનાર મિત્રની મિઠાસ
પણ એમજ કરે છે
- ૧૦ તારા પોતાના મિત્રને તથા તારા આપના મિત્રને
ન તન,
ને તારી વિપતિને સમયે તારા બાધને ઘેર ન ભ,
દૂર વસતા બાક કરતા પ્રાસેનો પ્રડોમી સારો છે
- ૧૧ મારા દીકરા, જ્ઞાની બધને મારા દૃઢ્યને પ્રગ્ન કર,
કે મને મેહેલ્યા મારનારને હુ ઉત્તર આપુ
- ૧૨ રાખો સકટ બેઠને સતાહ જાય છે,
પણ અનુદ્ધ આમળ આઢ્યો જાળને આપદા
બોળવે છે
- ૧૩ પરજન માટે ભમીનગીરી આપનારનું વજ્ર લે,
ને પરનારીના ભમીનને] જવાબદારીમા રાખ
- ૧૪ ને કાઠ પરોઢિયે ઉઠીને પોતાના મિત્રને મોઢે
સાહે આશીર્વાદ કે છે,
તે તેને સાપરૂપ બહારો
- ૧૫ થણા વરસાદના દિવસનો જાણુ ટપકાટ
તથા કળિયાપોર સ્ત્રી બરાબર છે,
- ૧૬ ને તેને રોકી રાકે તે પવનને રોકી રાકે,
ને જાણે કે તેને જમણો હાથ તેલમા ખોસતો હોય
- ૧૭ લોહુ લોહાને લીફણુ કરે છે,
તેમજ માણસ પોતાના મિત્રના મુખને તેજ આપે
છે
- ૧૮ ને કાઠ અંછરી સાચવે છે તે તેનું ફળ ખારો,
તેમજ પોતાના સેકની જિજ્ઞાસ કરનાર માન
પામરો.
- ૧૯ નેમ મેહેરાની આબેદુજ છળી પાણીમા પડે છે,
તેમ માણસના દિલની છગી સામા માણસમા પડે છે
- ૨૦ શેઓલ ને વિનાય કહી તુમ ચલા નથી,
ને માણસની આખો કહી તુમ પામવી નથી
- ૨૧ રૂપુ જાળવા સાર ફલદી, ને સેનાને સાર બહી,
ને માણસની પરીક્ષા તેની પ્રેયસા પરથી માય છે

- ૨૨ એ તું મુખને ખામતા દાણા સાથે ખાડણિયામા
ધાલીને સામેલાથી ખારે,
તો પણ તેની મુખાઈ તેનાથી જુદી પડશે નહિ
- ૨૩ તારા ઘેઠા બકરાની હાલત જાણવાની ખાત રાખ
ને તારા દોરદાહની બરાબર વપાસ રાખ,
- ૨૪ કુમકે દ્રવ્ય જાણુ ટકવું નથી,
અને શું મુગટ વેરાપરપરા ટકે છે ?
- ૨૫ મુકું ધાસ લઈ જવાય છે, એટલે કુમળુ ધાસ ઉઠી
નજરે આવે છે,
અને પવેતોની વનરપતિનો સપ્તક કરાય છે
- ૨૬ હલવાનો તારા વસ્ત્રોને અર્થ છે,
ને બકરા બેતરનું મુદ્ય છે
- ૨૭ અને બકરીઓનું દૂધ વારે ખાવા સાર તથા તારા
ધરાને ખાવા સાર,
ને તારી દાસીઓના મુજરાતને સાર પુરતું [ધરો]

- ૨૮ કાઠ માણસ પાછળ ધાતો ન હોય તોપણ
ફુટ નાસે છે,
પણ નેજીવાને સિલના જેવા દિગ્મતવાન હોય છે
- ૨૯ રહેના અપરાધને લીધે તેના પર થણા હાકેમો
હોય છે,
પણ કુજિવાન તથા જ્ઞાની માણસોથી તેનું આવ
રદા લગાય છે
- ૩૦ ને માણસ નિર્ધન છતાં ફરિદ્દીઓ ઉપર જીલમ
કરે છે,
તે અનાજનો તલન વાસ કરનાર વરસાદની ઝડી
[જેવો છે]
- ૩૧ નિયમનો ત્યાગ કરનારોઓ દુષ્ટોના વખાણુ કરે છે,
પણ નિયમ પાળનારોઓ તેઓની સાથે ટકાવ લે છે
- ૩૨ દુષ્ટ માણસો ન્યાય નથી સમજતા,
પણ થહોવાદની શોધ કરનારોઓ સૂઝળી ખાળતો
સમજે છે
- ૩૩ ને જન ધનવાન છતાં પોતાના માર્ગોમા અવળો છે,
તેના કરતા પ્રમાણિક પણાથી વર્તનાર ફરિદ્દી સારો
છે
- ૩૪ ને કાઠ નિયમ પાળે છે તે રાહો દીકરો છે,
પણ ખાધસ માણસોનો સોબતો પોતાના આપને
લાજ લગાડે છે
- ૩૫ ને જન અતિશય વ્યાજ તથા નફો લઈને પોતાની
સંપત વધારે છે,

- ૦ તે દરિદ્રી પર દયા રાખનારને માટે તેને સમૃદ્ધ કરે છે
- ૮ ને જન નિયમનુ શ્રવણ કરવાથી પોતાનો કાન અવળો ફેરવી નાખે છે, તેની પ્રાર્થના પણ કદાચારૂ છે
- ૧૦ ને કોઈ પ્રમાણિકને કુમાર્ય બદલાવી દે છે, તે પોતે પોતાના ખાડામાં પડશે, પણ સદાચારીને હિતનો વારસો મળશે
- ૧૧ દ્રવ્યવાન માણસ પોતાને ડાંખો સમજે છે, પણ સમજીક દરિદ્રી તેનું પારણુ લઈ લે છે
- ૧૨ ભયારે નેકીવાનો કુતેહ કરે છે, ત્યારે ધણી રોવા લાગ્યા છે, પણ દુષ્ટોની ચકલી યાચ છે ત્યારે માણસો સલાહ લેય છે
- ૧૩ ને જન પોતાના ઉલ્લખનો છુપાવે છે તે આગાહી નહિ પામશે, પણ ને કોઈ તેમને કબૂલ કરીને ત્યાગી દે છે, તેઓ દયા પામશે
- ૧૪ હુમેશા બચ રાખનાર માણસને ધન્ય છે, પણ ને જન પોતાનું દંત્ય કઠણ કરે છે તે વિપતિમાં પડશે
- ૧૫ અરીખ લોકોને માથે દુષ્ટ હાકેમ એ તો અર્જવ સિદ્ધ તથા બદકતા રિંહી ભેગા છે
- ૧૬ ને હાકેમ અણસમજીક હોય છે તે મોટો જીવન-ખાર પણ હોય છે, પણ લોભદેષી જનનુ આવરકા લગાશે
- ૧૭ ને માણસ ઉપર કોઈ પુરુષના ખૂનનો બાર હશે, તે નાસીને ખાડામાં પડશે, કોઈએ તેને અટકાવે નહિ
- ૧૮ ને કોઈ પ્રમાણિક પછાથી વર્તે, તે બચાવ પામશે, પણ ને જનના માર્ગે અવળા છે તે એકદમ પડી જશે
- ૧૯ ને જન પોતાની જમીન ખેડે છે તેને પુષ્કળ અન્ન મળશે, પણ નકામાઓની પાછળ ચાલનારને પ્ર કરિદ્રય આવશે
- ૨૦ વિશ્વાસુ માણસ આશીર્વાદથી ભરપૂર થશે, પણ ને જન દ્રવ્યવાન યવાને ઉતાવળો યાચ છે તેને શિક્ષક થયા વગર રહેશે નહિ
- ૨૧ આખની યામ રાખવી એ સાફ નથી, તેમજ કોઈ માણસ રોટલીના ઢુકાને માટે ઉલ્લખ

- કરે તે પણ [સાર નથી]
- ૨૨ બૂદી નગરવાળો દ્રવ્યની પાછળ રોડે છે, ને નાણાં નથી કે પોતા પર દારિદ્ર્ય આવી પડશે એ જાણી ખુશામત કરનારના કસા માણસને કપકો દેનાર પાછળથી વધારે દુષ્ટ પામશે
- ૨૪ ને કોઈ પોતાના બાપને અથવા પોતાની માને છુદીને એમ કહે છે, એમાં કાઈ દોષ નથી, તે નાશ કરનારનો સોબલી છે
- ૨૫ ને જન લોભી મનનો હોય છે, તે કન્યા સળ આવે છે, પણ યહોવાદ પર બરોસા રાખનાર જન પુદ્ધ કરાશે
- ૨૬ ને જન પોતાના દંત્યનો બરોસો રાખે છે તે મૂર્ખ છે, પણ ને કોઈ કહાપણથી વર્તે છે તે બચાવ પામશે
- ૨૭ દરિદ્રીને દાન કરનારને ખોટ પડશે નહિ, પણ ને જન પોતાની આંખો સરાડે છે તેને પછો ચાપ મળશે
- ૨૮ દુષ્ટોની ઉત્પત્તિ યાચ છે, ત્યારે માણસો સંતાપ લેય છે, પણ તેમનો નાશ યાચ છે ત્યારે નેકીવાનો જુદિ પામે છે

- ૨૯ ને જન વારંવાર કપકો પામ્યા છતાં પોતાની ઝરદન અક્રડ કરે છે, તે અકસ્માત તથા અનિવાર્ય નાશ પામશે
- ૩૦ નેકીવાનો જુદિ પામે છે, ત્યારે લોકોને આનંદ યાચ છે, પણ દુષ્ટ માણસ અધિકાર ધારણ કરે છે, ત્યારે લોક નિસહાસ મૂકે છે
- ૩૧ ને કોઈ જ્ઞાન આદે છે તે પોતાના બાપને આનંદિત કરે છે, પણ ને જન વેશ્યાની સજવ કરે છે તે [પોતાની] સપત્તિ ઉડાવી દે છે
- ૩૨ જ્ઞાન ન્યાયથી રેશને સ્થાપિત કરે છે, પણ રેશનવખોર જન તેને પાયમાલ કરે છે
- ૩૩ ને માણસ પોતાના પડોસીની ખુશામત કરે છે, તે તેના ડગલાને વારંવાર લજ પાધરે છે
- ૩૪ દુષ્ટ માણસના ઉલ્લખમાં ફાદો છે, પણ નેક જન જ્ઞાન તથા આનંદ કરે છે,

૭ નેક જન ગરીબનો દાવો ભણી લે છે,
 દુષ્ટ જનને [તે] ભણવા ભેટથી સમજ નથી.
 ૮ ત્રિશરદાગ્રી માણસો નગર સળગાવે છે,
 પણ રાક્ષા માણસો કંઈનું નિવારણ કરે છે
 ૯ જો રાક્ષા માણસને મૂર્ખ માણસ સાથે વાદવિવાદ

૧ થાય,
 તો અંશે તો તે ખુસ્સે થાય કે હસે, પણ તેને કંઈ
 નિરાશ ન વળે

૧૧ ખૂનના તરફના સદાચારીના વેરી છે,
 ને પ્રમાણિકનો છવ તો તેઓ શોધે છે
 ૧૨ મૂર્ખ જન પોતાનો સરળો કંઈ બોલી બનાવે છે,
 પણ રાક્ષા માણસ તેને પાછો રાખીને શમાવી
 ૧૩ દે છે

૧૪ જો કોઈ હાકેમ જુદને કાન પરે
 તો તેના સર્વ સેવકો દુષ્ટ હોય છે

૧૫ ગરીબ માણસ તથા બુદ્ધિમાન ભેગા મળે છે,
 ૧૬ યદોવાહ તે બંનેની આંખોને પ્રકાશ આપે છે

૧૭ જો રાજ વિદ્યામુખલાથી ગરીબનો ન્યાય કરે છે,
 તેનું વસ્ત્ર સદાને મટિ રચાવિત થશે

૧૮ સોદી તથા કપડો જ્ઞાન આપે છે,
 ૧૯ પણ સ્વતંત્ર મુદ્દે ઉકાર પોતાની માને લાજ
 હમરે છે

૨૦ દુષ્ટોની રૂઝિ થાય છે, ત્યારે ઉદ્ધવન વધી જાય છે,
 પણ નેક-જનો તેઓની પાપમાલી ભેરો

૨૧ તારા દીકરાને શિક્ષા કરીય, તો તે તને નિર્જાન
 આપશે;

૨૨ હા, તે તારા મનને આનંદ આપશે.
 ૨૩ ન્યાય દર્શન નથી હોતું ત્યાં લોક સમજી મર્યાદા હોય
 ૨૪ દે છે,

૨૫ પણ નિયમ પાળનારને તો ધન્ય છે
 ૨૬ ચાકર-સાબદોથી શિક્ષા નહિ પામે,
 કેમકે જો કે તે સમજશે તો પણ ગણકારશે નહિ

૨૭ જો બોલવે ઉતાવળો માણસ તારા બેવામાં આવે,
 તો [ભણવું કે] તેના કરતા કોઈ મૂખ વિશે વધારે
 આશા છે

૨૮ જો જન પોતાના ચાકરને બાળપણથી લાડમાં
 ૨૯ ઉછેરે છે,
 તેનો આખરે તે દીકરો યદુ બેસશે

૩૦ કોઈ માણસ કનિયા સળગાવે છે
 અને ખુસ્સાવાળો માણસ યુદ્ધ બહુધન કરે છે

૩૧ માણસની મજરી તેને નીચો પાડશે,
 પણ નમ્ર મનવાળો માન પામશે

૩૨ ચોરનો ભાંગીદાર પોતાના જીવનો વેરી છે,
 તેને શપથ દેવામાં આવ્યા છતાં તે કંઈ પણ ભહેર
 કરતો નથી

૩૩ માણસની બીક કાદામાં નાખે છે,
 પણ જો કોઈ યદોવાહ પર ભરોસો રાખે તો
 સહીસવામત રહેશે

૩૪ હાકેમની કૃપા ધણી શોધે છે,
 પણ માણસનો ધનચાક્ર યદોવાહ પાસેથી
 [આવે છે]

૩૫ અન્યાયી માણસ નેક જનને કંટાળાવે છે,
 ને નેકમાર્ગી જન દુષ્ટોને કંટાળાવે છે

૩૬ ચાકેલના પુત્ર આગૂરના વચનો, દેવવાણી
 એ માણસ ધર્મીબેલને, ધર્મીબેલને તથા
 ઉકાલને [આ પ્રમાણે] કહે છે કે,

૩૭ નિશ્ચય હું કોઈ પણ માણસ કરતા અધિક પશુ-
 વતુ છું,

૩૮ ને મને મનુષ્યભૂતિ નથી,
 ૩૯ ને હું જ્ઞાન શિખરો નથી,

૪૦ તેમજ મને પવિત્ર [ઇશ્વર]નું જ્ઞાન નથી
 ૪૧ કોણ આકાશમાં ચઢી નહીને ઉતર્યો છે?

૪૨ કોણે હવાને પોતાની મુઠ્ઠીઓમાં સમેટી દીધી છે?
 ૪૩ કોણે [સપ્તર્ષી] પાપી પોતાના વજ્રમાં બાંધી
 દીધા છે?

૪૪ પૃથ્વીની સર્વ સીમાઓ કોણે રચાવી છે?
 ૪૫ જો હું ભણવો હોય તો [કહે], તેનું નામ શું છે,
 ને તેના દીકરાનું નામ શું છે?

૪૬ પરમેશ્વરનું પ્રત્યેક વસ્તુ પરબેલું છે,
 ૪૭ જેઓ તેના પર ભરોસો રાખે છે તેમને તે દાહ
 ૪૮ થાય છે

૪૯ તેના વચનોમાં હું ઉમેરો ન કર,
 ૫૦ રૂપે તે તને કપડો દે ને હું જૂઠો માલમ પરે

૫૧ જો વરદાન મેં તારી પાસેથી માગ્યા છે,
 ૫૨ મારા મૃત્યુ પહેલાં મને નાન પાડ,

૫૩ [તે એ કે] વ્યર્થતા તથા જૂઠું મારાથી દૂર કર,
 ૫૪ મને દરિદ્રતા ન આપ, તેમજ દ્રવ્ય પણ ન આપ,

૫૫ મારે માટે અજત્યનું હોય તેટલા અન્નથી મારું
 ૫૬ પોષણ કર,

૯૨ જે હું તુમ યહને વારો નહાર કરીને કહું કે, યહો-
વાદ કોણ છે ?

અથવા ૨જે હું ફરિદ્દી યહને ચોરી કર,
ને મારા દેવના નામને વધાણું.

૧૦ ચાકરની ચાકી તેના ચેક આગળ ન કર,
૨જે તે તને સાપ દે, ને તુ હાથિવ કરે.

૧૧ એવી પણ પેદી છે કે જે[ના લોક] પોતાના બાપને
શાપે છે,

ને પોતાની માને આશીર્વાદ દેતા નથી.

૧૨ એવી પણ પેદી છે કે જે[ના લોક] પોતાને ઘુઝ
ગણે છે,

, પદ્મ તેઓ પોતાના મલીનપણામાંથી સ્વચ્છ કરાયાં
નથી

૧૩ એવી પણ પેદી છે કે જેઓની આંખો, અરે,
દેહથી હવા છે !

ને તેઓનાં પોપચાં ઉચાં કાઢેલાં છે.

૧૪ એવી પણ પેદી છે કે જેઓના કાંત વરવારૂપ છે,
ને જેઓની હાંદો ચપુરૂપ છે;

એ સાચ કે તેઓ અરીસાને પૃથ્વી પરથી, ને કમા-
લોને માણસોમાંથી ખાઈ ભખ.

૧૫ “આપ, આપ,” એ [નામની] બે દીકરીઓ
ભયોને છે.

ત્રણ વાનાં છે કે જે હરી તુમ થનાં નથી,
હા, ચાર [વાનાં] છે કે જે એમ કહેતાં નથી કે,
બસ;

૧૬ એટલે, ચેઓલ; તથા વાંઝ ઉદર;
જમીન કે જે પાણીથી તુમ ધતીજ નથી;
તથા અગ્નિ કે જે એમ કહેતાં નથી કે, બસ.

૧૭ જે આંખ પોતાના બાપની મરહરી કરે છે,
ને પોતાની માની આજ્ઞા માનવાનું ઉચ્ચ કરે છે,
તેને ખીજુના કાગડા કોચી કાટચો,
ને ગીધનાં બચ્ચાં તેને ખાસે.

૧૮ ત્રણ વાનાં મને એવાં આશ્ચર્યવાન લાગે છે કે તેઓ
મારી સમજ બહાર છે,

હા, ચાર [વાનાં] હું ભણતો નથી;

૧૯ [તે એ કે] વાયુમાં નરડનો માન;

અરક ઉપર સર્પનો માન;

સમુદ્રને મધ્યે વદાણુનો માન;

ને કુમારી સાથે પુરુષનો માન.

૨૦ બ્યભિચારી સ્ત્રીનો માન પણ એવોજ છે;

તે ખાઈને પોતાનું મ્હો લુછે છે,
ને કહે છે કે, મેં કાંઈ કુર્મ કાપુ નથી.

૨૧ ત્રણ વાનાં લીધે પૃથ્વી કાપે છે;

ને ચારને લીધે પણ, કેમકે તે તે ખમી રાહતી નથી;

૨૨ રાજપટ્ટી પામેલા ચાકરને લીધે;

અતથી તુમ યથલા મૂર્ખને લીધે;

૨૩ પરજીલ્લી કુશાસ્ત્રને લીધે;

ને પોતાની ચેકાણીની વારસ યથથી દાસીને લીધે

૨૪ ચાર વાનાં પૃથ્વી પર નાનાં છે,

પણ તે અતિતાય સાણું હોય છે;

૨૫ કીડીઓની પ્રભ બળવાન નથી,

પણ તેઓ ઉન્દાળામાં પોતાને ખોરાક ભેગો કરે છે;

૨૬ સસલાની પ્રભ તો ધનુર્જી અબળ હોય છે,

તો પણ તેઓ પોતાનાં ધર ખડકોમાં બનાવે છે;

૨૭ તોડેને રાત્રી હોતો નથી,

તોપણ તેઓ સર્વ ટાળાંબધ કરે છે;

૨૮ ધરોળીને ધ વારા હાથથી પચડી શકે છે,

તોપણ તે રાત્રીઓનાં મેઢેલોમાં છે.

૨૯ ત્રણ પ્રાણીઓની ચતિ કમાકદાર હોય છે,

હા, ચાલમાં ચાર [પ્રાણીઓ] કમાકદાર હોય છે;

૩૦ એટલે સિદ્ધ જે પશુઓમાં સૌથી બળવાન છે,

ને કોઈને લીધે તે પોતાનો રસ્તો મરડતો નથી;

૩૧ [તથા] સિંહારી કુવરો; તથા બરો;

તથા રાત્રી કે જેની વિરૂદ્ધ ઉડી રાખાય નહિ.

૩૨ જે અવિષ્ક યવાની મૂર્ખાઈ તે કીધી હોય,

અથવા તે જુડો વિચાર કીધો હોય,

તો વારો હાથ વારા મ્હો પર [મૂક]

૩૩ કેમકે કૂંધ વચોબાથી માખણ નિપળે છે,

અને નાક મચળાથી લોહી નિહાળે છે;

તેમજ કાંધને ઝહેઆથી ટોડો નિપળે છે

૩૧ લખુએલ રાત્રીનાં વચનો; એટલે જે દેવ-
વાણી તેની માએ તેને ચિપડી દલી તે.

૨ મારા દીકરા, ઘું [કહું] ? અને દે મારા પેટના

દીકરા, ઘું [કહું] ?

ને દે મારી માનનાઓના દીકરા, ઘું [કહું] ?

૩ સ્ત્રીઓને વાંચ બળ,

તથા રાત્રીઓનો નારા કરનારને વારા મારો અપી

ન દે

૪ હે લમુએલ, દ્રાક્ષરસ પીવો એ રાજ્યોને ન થટ,
રાજ્યોને ન ધાજે;
ને મદીરા ક્યા છે [એમ કહેવું] હાકોને ન
રોએ

૫ રખે તેઓ પીને નિયમને વિસરી નય,
અને કોઈ દુઃખિતનો ધનસાક લેવો વાળે.

૬ મરવાની અણી પર હોય એવાને મદીરા,
અને જેનું મન દુઃખી હોય તેને દ્રાક્ષરસ આપ;

૭ તે પીને ભણે પોતાની દરિદ્રતા બુલી નય,
ને પોતાનું દુઃખ ફરી કહી તેને યાદ આવે નહિ

૮ મુખાઓની ખાતર તથા સુખળા નિરાધાર જનોના
પક્ષમાં,

તું તારું મુખ લેખાડ.

૯ તારું મુખ લેખાડીને અદલ ધનસાક કર,
અને ગરીબ તથા દરિદ્રીને ન્યાય આપ.

૧૦ સદ્ગુણી સ્ત્રી કોને મળે ?

કેમકે તેનું મુદ્ધ તે રત્નો કરતા બહુ અધિક છે.

૧૧ તેના પતિનું અંત બચ્ચ તેના પર ભરોસો રાખે છે,
ને તેને સપત્નિની ખોટ રહેશે નહિ

૧૨ પોતાના આવશ્યકોના સર્વ કિંવસો પર્યંત,
તેની તેનું ભરુજ કરે છે ને શુંકું નહિ

૧૩ તે ઉન તથા સહુ શોષે છે,
ને શણખુશાથી પોતાને હાથે કામ કરે છે.

૧૪ તે વેપારીના વહાણ જેવી છે,
તે દૂરથી પોતાનું અન્ન લાવે છે.

૧૫ વળી હજી તેા રાત હોય છે એટલામા તે ઉટે છે,
ને પોતાના ધરનાને ખાવાનું આપે છે,

ને પોતાની કાલીઓને તેમનું કામ નિભી આપે છે

૧૬ તે કોઈ ખેતરને વિચાર કરે છે ને તેને ખરીદે છે;
પોતાના હાથની પેદાશથી તે દ્રાક્ષવાદ્ય રોપે છે

૧૭ તે પોતાની કમરે બળરૂપી પટો બાંધે છે,
ને પોતાના હાથ બળવાન કરે છે.

૧૮ તેને માલમ પડે છે કે તેનો વેપાર લાભકારક છે;
તેનો દીવો સતે હોલવાતો નથી.

૧૯ તે પોતાના હાથ ચરખીને લગાડે છે,
ને તેના હાથ તરાકને પકડે છે

૨૦ તે ગરીબો પ્રત્યે પોતાની મુઠ્ઠી ખુલી કરે છે;
હા, તે પોતાના હાથ લખાવીને દરિદ્રીઓને [મદદ
કરે છે].

૨૧ તેને પોતાના કુટુંબ વિષે હીમનો ભય નથી;
કેમકે તેના આખા કુટુંબે ક્રીરમજી વસ્ત્ર પહેરેલાં છે.

૨૨ તે પોતાને વાસ્તે તે બુદ્ધેદાર તકિયા બનાવે છે,
તેના વસ્ત્ર ખારીક સણુના તથા જામુઆ રંગનાં છે.

૨૩ તેના ધણી દેશના આગેવાનોની ભેડે બેસનાર
તરીકે

બાજબોમા પ્રખ્યાત છે.

૨૪ તે સણુના વસ્ત્ર બનાવીને વેચે છે;

ને વેપારીને કમરબધ [બનાવી] આપે છે.

૨૫ બળ તથા મોક્ષો એ તેના પોષાક છે;

ને ભવિષ્યકાળની ચિતાને] તે હસી કાઢે છે.

૨૬ તે જ્ઞાનથી પોતાનું મુખ લેખાડે છે;

ને માયાનો નિયમ તેની છબ પર છે.

૨૭ તે પોતાના ઘરનાંના માગોની ખરાબર તપાસ
રાખે છે,

ને આગસની ચોટલી ખાતી નથી.

૨૮ તેના ડોકરાં ઉભા થઈને તેને ધન્યવાદ દે છે,

ને તેના ધણી પણ તેના વખાણ કરીને [કહે છે કે],

૨૯ સદ્ગુણી આચરણવાળી દીકરીઓ તેા પક્ષી થઈ
મઈ છે,

પણુ તું તે સર્વ કરતાં ઉત્તમ છ

૩૦ કાવિ કમારી છે, ને સૌદર્ય અર્થે છે;

પણુ વહોવાદને ડર રાખનાર સ્ત્રી વખાણ પામશે.

૩૧ તેના હાથની પેદાશમાંથી તેને આપો,

ને તેના કામો બાજબોમા તેની પ્રશંસા કરે.

સભાશિક્ષક ; અથવા, ઉપદેશક.

૧ યશશલેખનો રાજા, દાઉદનો પુત્ર, ને સભા-
શિક્ષક તેનાં વચનો.

૨ સભાશિક્ષક કહે છે કે, વ્યર્થતાની વ્યર્થતા ; વ્યર્થ-
તાની વ્યર્થતા, સમજું વ્યર્થતા છે. જેને બધી શ્રમ
મનુષ્ય સૂર્ય તળે ઉઠાવે છે, તેથી તેને શો લાભ છે ?
૪ એક પેદી ભય છે, ને બીજી પેદી આવે છે ; પણ
પૃથ્વી સદા ટકી રહે છે ૫ વળી સૂર્ય ઉગે છે, ને સૂર્ય
અસ્ત થઈને તેની ઉમવાની જગ્યાએ ત્વરાથી ધસી
ભય છે ૬ પવન ફક્તિલ તરફ ભય છે, ને પાછો ફરીને
ઉત્તરમાં ભય છે ; તે પોતાની ગતિમાં ભયુ આમથી
તેમ ફર્યા કરે છે, ને પવન પોતાના જતોમાં પાછો
આવે છે. ૭ સર્વ નદીઓ જઈને સમુદ્રમાં પડે છે,
તોપણ સમુદ્ર ભરાઈ જતો નથી ; ને જગ્યામાં નદીઓ
ભય છે ત્યાં તેઓ પાછી ભય છે. ૮ સર્વ વસ્તુઓ પૂરી
કરાવાકાય છે ; મનુષ્ય તેનું વર્ણન કરવાને અસક્ત
છે ; જેવાથી આખું તુલ્ય થતી નથી, ને સાંભળવાથી
કાન ધરાતા નથી. ૯ ને થઈ અર્થ છે તેજ થવાનું છે ;
ને ને કરાઈ ગયું છે તેજ કરવાનું છે ; ને સૂર્ય તળે
કાંઈજ નહું નથી. ૧૦ શું, એવું કાંઈ છે કે ને વિષે લોકો
એમ કહી શકે કે, જીઓ, આ નહું છે ? તો [ભણવું કે],
આપણી અઝાઉના જમાનાઓમાં તે થઈ અર્થ હતું.
૧૧ આમલી [પેદીઓ] જું સ્મરણ નથી ; તેમજ હવે
પછી યનાર પાછલી [પેદીઓ] જું કંઈ પણ સ્મરણ હવે
પછી યનાર લોકો મધ્યે રહેશે નહિ

૧૨ હું સભાશિક્ષક યશશલેખમાં છસાએલ પર રાજા
હતો. ૧૩ અને આકાશ તળે ને સર્વ કાચો બને છે
તેમની જ્ઞાનથી શોધ કરવાને તથા તેમનો પાર પામ-
વાને મેં માઈ મન લગાડયું ; એ કષ્ટમય શ્રમ કષ્ટરે
મનુષ્યપુત્રોને પલોટાવાના સાધન નરીકે તેમને આપ્યો
છે. ૧૪ સૂર્ય તળે ને સર્વ કાચો કરાય છે તે મેં જોયાં
છે ; ને, જીઓ, સર્વ વ્યર્થ તથા પવન પાછળ ફાંફાં
મારવા જેવું છે. ૧૫ વાંકું હોય તે સીધું કરી સ્થાય

નહિ ; ને ને ખુટવું છે તેની મજૂરી કરી સ્થાય નહિ.
૧૬ મેં મારા પોતાના મન સાથે એવી વાત કીધી કે, બે,
મારી અઝાઉ જેઓ યશશલેખમાં થઈ ગયા તે સર્વ
કરતાં અધિક જ્ઞાન મેં મેળવ્યું છે ; હા, મારા મનને
જ્ઞાનનો તથા વિદ્યાનો ઘણો અનુભવ થયેલો છે.
૧૭ વળી મેં માઈ મન જ્ઞાન સમજવામાં ને ઘેલાપણું
તથા મૂર્ખાઈ સમજવામાં લગાડયું ; તો મને માલમ
પડયું કે એ પણ પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે.
૧૮ કેમકે અધિક જ્ઞાનથી અધિક શોક છે ; ને વિદ્યા
વધારનાર જન શોક વધારે છે

૨ મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, ચાલ ત્યારે, હું ખુશ-
લીથી તારું પારખું કરીશ ; માટે સુખભોજન કર ;
ને, જીઓ, આ પણ વ્યર્થતા હતી. ૨ મેં હાસ્ય વિષે
કહ્યું કે, તે ઘેલાઈ છે ; ને વિનોદ વિષે કે, તેથી શું
થાય ? ૩ મેં મારા અંત કરણમાં ખોળ કરી કે કેવી રીતે
[એમ બને કે] હું મારા જેહને દ્રાક્ષરસથી મગ્ન કરું,
તેમ છતાં મારા અંતઃકરણનું ડહાપણ તેવું ને તેવું જ
રહે, ને કેવી રીતે [એમ બને કે] મનુષ્યપુત્રોએ
આકાશ તળે તેઓના સમજા આધુષ્ય પર્વત શું કરવું
સાઈ છે, તે મને માલમ પડે ત્યાં સુધી હું મૂર્ખાઈનું
મહણું કરું. ૪ મેં પોતાને માટે મોટાં મોટાં કાચો
ઉઠાવ્યો ; મેં પોતાને કાચે ધરો ખોંધ્યાં ; મેં પોતાને
વાસ્તે દ્રાક્ષવાડીઓ રોપાવી ; ૫ મેં પોતાને સાડ
બનીયા તથા ચમનબાજો બનાવ્યા, ને મેં તેઓમાં
સર્વ પ્રકારનાં ફળગ્રાહ રેતપ્યાં ; ૬ મેં પોતાને માટે
વળાવે ખોદાવ્યાં, એ સાડ કે તેમાંથી લઈને ને વનમાં
ગ્રાહ ઉછરતાં હતાં તેને પાછી પવાય ; ૭ મેં દાસો
તથા દાસીઓ ખરીદ્યાં, ને મારા ધરમાં જન્મેલા
ચાકરો પણ મારે હતા ; વળી જેઓ મારી અઝાઉ
યશશલેખમાં થઈ ગયા તે સર્વના કરતાં પણ મારી
પાસે ગોપયુઓનાં તથા ઘેરાં બકરાનાં ટોળાંની સમત્તિ
અધિક હતી. ૮ વળી મેં પોતાને વાસ્તે સોનું તથા રૂપું

ને રાજાઓનું તથા પ્રજાઓનું ખાનગી દ્રવ્ય પણ એવું કીધું; મેં પોતાને સાડાં ગરેલા તથા ગરેલેલા, તથા જેમાં મનુષ્યપુત્રો આનંદ માને છે તે, એટલે અતિ ઘણી ઉપપત્તિઓ, મેળવ્યાં જેવી રીતે હું પ્રતાપી થયો, ને જેઓ યશસ્વિનમંત્રી મારી અગાઉ યજ્ઞ તથા તે સર્વ કરતાં હું રૂઢિ પામ્યો; મારું જ્ઞાન પણ મારામાં અનામત હતું. ૧૦ અને જે કંઈ મારી આંખોએ ઘસ્યું તે મેં તેઓથી પાછું રાખ્યું નહિ; મેં મારા મનને કોઈ પણ આનંદથી રોયું નહિ, કેમકે મારી સર્વ મેહેનતું કૃતિ એક મારું મન દર્શિત થયું, ને મારી સર્વ મેહેનતું કૃતિ મને એ મળ્યું. ૧૧ ત્યારે જે જ્યાં કામો મારા હાથોએ કીધા હતાં તે પર, ને જે મેહેનત કરવાનો શ્રમ મેં ઉઠાવ્યો હતો તે પર મેં નજર કરી; તો, જુઓ, સપ્ત ધર્મો તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું દેખાયું, ને સૂર્ય તળે કંઈ લાભ નહોતો નહિ.

૧૨ અને જ્ઞાન તથા યેજ્ઞ તથા મૂર્ધાન્ય નિહાળવાને હું ક્યો; કેમકે રાજાની પછી આવનાર માણસ થું [કરી રાજા] ? કૃત અગાઉ કાંઈ શુભું હોય તેમ. ૧૩ ત્યારે મેં જોયું કે જેટલે દરજ્જે અજવાળું અંધકારથી ભેળ છે, તેટલે દરજ્જે જ્ઞાન મૂર્ધાન્યથી ભેળ છે. ૧૪ સુધિવાન માણસની આંખો તેના આયામાં છે, ને મૂર્ખ અંધકારમાં થાય છે; અને એમ છતાં પણ મેં જોયું કે તે સર્વના એક જ દાહ થાય છે. ૧૫ ત્યારે મેં મારા મનમાં વિચાર્યું કે, જેમ મૂર્ખને થાય છે તેમજ મને પણ થશે; ત્યારે મને તેના કરતાં વધારે સુધિવાન હોવામાં ચો લાભ ? ત્યારે મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, એ પણ વ્યર્થતા છે. ૧૬ કેમકે જેમ મૂર્ખની તેમજ જ્ઞાનીની યાદગીરી સદા રહેતી નથી; કેમકે લાવિષ્ય કાળમાં [હાલના] સપ્ત ધર્મો વિસારે પડી શુભા દરો. ૧૭ જુઓ તો ખરા, મૂર્ખની પેઠે જ્ઞાની પણ મરે છે ! ૧૮ તેથી મને દંડની પર ધિક્કાર ઉપજ્યો; કેમકે સૂર્ય તળે જે કામ કરાય છે તે મને ખેદ્યુક થયું; કેમકે સપ્ત ધર્મો વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે.

૧૯ અને સૂર્ય તળે જે સપ્ત ધર્મો કામમાં મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો તેના પર મને ધિક્કાર ઉપજ્યો; કેમકે મારે તે મારા પછી ધનાર માણસને માટે મૂકી જવું પડશે. ૨૦ અને તે માણસ જ્ઞાની થશે કે મૂર્ખ એ કોણ જાણે છે ! તેમ છતાં પણ જે જ્યાં કામમાં મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો છે, ને

સૂર્ય તળે જેમાં મેં જ્ઞાન દર્શાવ્યું છે તેના પર તે અધિકાર ભોગવશે. એ પણ વ્યર્થતા છે. ૨૦ તેથી હું ક્યો ને સૂર્ય તળે જે સર્વ કામમાં મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો હતો તે વિષે મારા મનને નિરાસ કીધું. ૨૧ કેમકે કોઈ એવો માણસ હોય છે કે જેનું કામ સુધિધી, જ્ઞાનથી, તથા કૌશલ્યથી કરેલું હોય છે; તો પણ તેમાં મેહેનત નહિ કીધી હોય એવા માણસના હાથમાં વારસા તરીકે તે તેને મૂકી જશે; એ પણ વ્યર્થતા તથા મોટો અનર્થ છે. ૨૨ કેમકે પોતાનું સર્વ કામ તથા પોતાના અંતઃકરણનું મથન જેમાં માણસ સૂર્ય તળે શ્રમ ઉઠાવે છે તેથી તેને થું મળે છે ! ૨૩ કેમકે તેના સપ્ત ધર્મો ખેદ્યુક તથા તેના પરિશ્રમ ફિલગીરી-રૂપ છે; હા, રાત્રે પણ તેનું મન વિચારિત ભોગવતું નથી. એ પણ વ્યર્થતા છે.

૨૪ ખાતું, પીતું તથા પોતાનાં કામમાં પોતાના જીવને મોજ કરાવવી, એ કરતાં માણસને માટે બીજું કંઈ શ્રેષ્ઠ નથી. એ પણ મને લાભ પડ્યું કે જે ધર્મના હાથગીર મળે છે. ૨૫ કેમકે ખાવામાં તથા સુખભોગ કરવામાં મારા કરતાં વધારે રક્તિવાન કોણ છે ? ૨૬ કેમકે જે માણસ [ધર્મને] રાજ કરે છે તેને [તે] સુધિ તથા જ્ઞાન તથા આનંદ આપે છે; પણ પાપીને તે પરિશ્રમ આપે છે, એ માટે કે જેને રાજ કરનારને આપણા સાડાં તેઓ સમજ કરે તથા ઢગલે ઢગલા કરે. એ પણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફાં મારવા જેવું છે.

૩ પ્રત્યેક બાળકને માટે સમય, તથા આકાર તળે દરેક પ્રયોજનને માટે વખત હોય છે; ૨ જન્મ-મરણનો વખત, મરણનો વખત; ૩ પવનો વખત, ને રોષેલાને ઉખેડી નાખવાનો વખત; ૪ મારી નાખવાનો વખત, ને સાંભું કરવાનો વખત; ૫ તોડી પાડવાનો વખત, ને ઉઠું કરવાનો વખત; ૬ રડવાનો વખત, ને દસવાનો વખત; ૭ શોક કરવાનો વખત, ને નૃત્ય કરવાનો વખત; ૮ પાતરો ફેંકી દેવાનો વખત, ને પત્થરો એકઠા કરવાનો વખત; ૯ આલિંગન કરવાનો વખત, ને આલિંગન કરવાથી પાછા રહેવાનો વખત; ૧૦ શોધવાનો વખત, ને ઓવાનો વખત; ૧૧ ખાવાનો વખત, ને નાખી દેવાનો વખત; ૧૨ ફાડવાનો વખત, ને ચિત્રવાનો વખત; ૧૩ રહેવાનો વખત, ને બોલવાનો વખત; ૧૪ પ્રીતિ કરવાનો વખત, ને દ્રેષ કરવાનો વખત; ૧૫ યુધ્ધનો વખત, ને સહાદર્શિનો વખત. ૧૬ ને

વિષે તે શ્રમ કરે છે તેથી મેહેનત કરનારને ચો લાભ છે? ૧૦ ને કષ્ટમય શ્રમ ઇશ્વરે મનુષ્યપુત્રોને પલિટા-વાના સાધન તરીકે આપ્યા છે તે મેં જોયા છે. ૧૧ તેણે પ્રત્યેક વસ્તુને તેને સમયે સુદર બનાવી છે; વળી તેણે તેઓના મનમાં સનાતનપણું મુક્યું છે, પણ તે એવી રીતે કે અપશી તે ઇતિ સુધી ઇશ્વરે જે કંઈ કામ કીધું છે તેની શોધ મનુષ્ય કરી ન શકે. ૧૨ હું જાણું છું કે, આનંદ કરવો ને પોતાની હંદગી પચૈત સાડ કરવું, તે કરતાં મેંક તેઓને વાસ્તે બીજું કંઈ નથી. ૧૩ વળી પ્રત્યેક મનુષ્ય ખાય, પીએ ને પોતાની સર્વ મેહેનતમાં સુખ ભોગવે, એ ઇશ્વરનું વરદાન છે. ૧૪ હું જાણું છું કે સપથું ને ઇશ્વર કરે છે તેજ સદા રહેશે; તેમાં કંઈ વધારી શકાય નહિ, કે તેમાંથી કંઈ ઘટાડી શકાય નહિ; અને ઇશ્વરે તે એ માટે કર્યું છે કે મનુષ્યો તેનો ડર રાખે. ૧૫ ને [હાલ] છે તેજાગ્ર થઈ ગયું છે; ને ને થવાનું છે તે પણ અજાગ્ર થઈ ગયું છે; ને ને વિતી ગયું છે તેને ઇશ્વર પાછું શોધી કાઢે છે.

૧૬ અને વળી મેં સૂર્ય તળે એવું જોયું કે ન્યાયને ઠેકાણે દુષ્ટતા છે; ને નેકોને ઠેકાણે હંડાઈ છે. ૧૭ મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, ઇશ્વર નેકો તથા દુષ્ટોના ન્યાય કરશે; કેમકે ત્યાં પ્રત્યેક પ્રયોજનને માટે તથા પ્રત્યેક કામને માટે [યોગ્ય] સમય છે. ૧૮ મેં મારા મનમાં કહ્યું કે, મનુષ્યપુત્રોને લીધે [એમ છે] એ માટે કે ઇશ્વર તેઓનું પારખું કરે, ને તેઓ સમજે કે અમે પશુવત્ બીએ. ૧૯ કેમકે મનુષ્યપુત્રોને ને થાય છે તેજ પશુઓને થાય છે; તેઓની એકજ દશા થાય છે; જેમ એક મરે છે તેમજ બીજું પણ મરે છે; હા, તે સર્વને એકજ શ્વાસ છે; ને માણસ પશુ કરતાં બિલકુલ ભેદ નથી; કેમકે સપથું વ્યર્થ છે. ૨૦ સર્વ એકજ જગ્યાએ જાય છે; સર્વ ધૂળનાં છે, ને સર્વ પાછાં ધૂળ થઈ જાય છે. ૨૧ મનુષ્યનો આત્મા ઉપર જાય છે કે નહિ, ને પશુનો આત્મા નીચે પૃથ્વીમાં જાય છે કે નહિ, તેની કેને અજર છે? ૨૨ એ માટે મેં જોયું કે, પોતાનાં કામોમાં મગ્ન થવું તે કરતાં વધારે સાડ મનુષ્યને માટે કંઈ નથી; કેમકે એ તેનો હિરસો છે, કેમકે તેના પછી ને થશે તે જોવાને તેને કોણ [પાછો] લાવશે?

દિવાસો દેનાર કોઈ નહોતું; ને તેમના પર જીવમ કરનારાઓને પણે જળ હતું, પણ તેમને દિવાસો દેનાર કોઈ નહોતું. ૨૩ તે માટે હજી સુધી હયાત રહેલા જીવતાઓના કરતાં મરી ચૂકેલા મરનારને મેં વખાણ્યા; હા, તે જન્મે કરતાં ને હજી સુધી હયાતીમાં આવ્યો નથી, ને જેણે સૂર્ય તળે કરતાં જુદાં કૃત્યો જોયાં નથી, તેને મેં વધારે [સુખી] ગણ્યો.

૪ ત્યાર પછી મેં સપથી મેહેનત તથા પ્રત્યેક ચતુ-શઘનું કામ જોયું, કે એને લીધે માણસ ઉપર તેનો ખરાસી ઘેરો કરે છે. એ પણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફા મારવા જેવું છે. ૫ મૂર્ખ પોતાના હાથ ભિડે છે, ને પોતાનું જ માંસ ખાય છે. ૬ શ્રમ તથા પવન પાછળ ફાંફા સહિત બાળા [મળે], તે કરતાં શાંતિ સહિત પોસ [મળે] તે સાડ.

૭ ત્યાર પછી હું પાછો ફર્યો, ને સૂર્ય તળે વ્યર્થતા મેં જોઈ. ૮ એક જન એકલો જ છે, ને તેને બીજું કોઈ [સચુંવડાવું] નથી; હા, તેને લીધે નથી તેમ માઈ પણ નથી; તોપણ તેની મેહેનતનો પાર નથી, ને દ્રવ્યથી તેની આખો વૃક્ષ થતો નથી. [તે પુષ્પો નથી કે], હું તે કોને સાડ મેહેનત ઉઠાવું છું ને મારા જીવને કુખી કરી છું એ પણ વ્યર્થતા છે, હા, દાહણ કષ્ટ છે. ૯ એક કરતા બે ઠીક; કેમકે તેમની મેહેનતનું ફળ તેમને સાડ મળે છે. ૧૦ કેમકે ને તેઓ પડી જાય, તો તેમાંનો એક પોતાના સાથીને ઉઠાડશે; પણ ને પડતી વેળાએ એકલો હોય ને તેને ઉઠાડવાને તેની પાસે બીજો કોઈ ન હોય તેને અફસોસ. ૧૧ વળી જો બે સાથે સુએ તો તેમને હુંક મળે છે; પણ એકલોને કેથી રીતે હુંક મળે? ૧૨ ને એકલા માણસને જે કોઈ હસવે તો પણ એ તેને ધૂસ પડશે; ને નેવડી વણેલી દોરી જઈથી ઘટતી નથી. ૧૩ વૃક્ષ છતાં મૂર્ખ સમજે કે જેને કોઈ કાળે શિખામણ અંગીકારતાં આવડતું નથી તેના કરતાં ગરીબ પશુ જ્ઞાની જીવાન સારો છે. ૧૪ કેમકે તે કેદબાનામાંથી નિકળીને રાજ થયો; હા, તેના રાજ્યમાં પણ તે દરિદ્રો જન્મ્યો હતો. ૧૫ સૂર્ય તળે ચાલના સર્વ જીવતાઓને મેં જોયા કે તેઓ તેની જગ્યાએ ઉભા થનાર પેલા બીજા જીવાની કમકમાં હતા. ૧૬ ને સર્વ લોકો ઉપર તે હતો તેઓનો પાર નહોતો; તોપણ તેની પાછળ આવનારાઓ તેમાં હુપારો નહિ નિશ્ચે એ માણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફા મારવા જેવું છે.

૪ ત્યાર પછી હું પાછો ફર્યો, ને સૂર્ય તળે ને સર્વ જીવમ કરવામાં આવે તે મેં જોયા; ને જો, જીવમ વેકનારાઓનાં આંસુ [પડતાં હતાં], ને તેમને

૫ ઇશ્વરના ધરમાં તું બધા ત્યારે તારો પત્ર સભાળ; કેમકે સંભળવાને પાસે જીવું તે મુખાનું ચક્ષુ-પંજર કરવા કરતાં સાફ છે; કેમકે તેઓ બુંદું કરે છે એમ તેઓ નજીવતા નથી. ૨ તારા મુખથી અવિચારી [કામ] ન કર, ને ઇશ્વરની હજીરમાં કંઈ પણ બોલવાને તારૂં અંતઃકરણ ઉતાવળું ન થાય; કેમકે ઇશ્વર આકાશમાં છે, ને તું તો પૃથ્વી પર; માટે તારા શબ્દો શોડાળ હોય. ૩ કેમકે કામના જગ્યા સાથે રેતમ આવે છે, ને શબ્દોના જગ્યા સાથે મૂખનો સાદ [આવે છે]. ૪ જ્યારે તું ઇશ્વર પ્રત્યે માનતા માને ત્યારે તે અદા કરતાં દીક્ષ ન કર; કેમકે મુખો પર તે રાજ નથી; તારી માનતા ઉતાર. ૫ તું માનતા માનીને ન ઉતારે તેના કરતાં માનતા ન માને એ સાફ છે. ૬ તારા મુખને તારા શરીર પાસે પાપ કરાવવા ન દે; તેમજ દૂતની રૂપર એમ ન કહે કે, એ તો વ્યૂં દત્તી; શા માટે ઇશ્વર તારા બોલવાથી કોપાયમાન થઈને તારા હાથના કામનો નારા કરે? ૭ કેમકે પુષ્પજ સ્વપ્નોથી તથા વ્યર્થ વિચારોથી તથા ઝાંઝું બોલવાથી [એમ થાય છે]; પણ તું ઇશ્વરનો હર રામ.

૮ જો ગરીબો પર જીવન [થતાં] તથા દેશમાં કનસાફ તથા ન્યાયને જોર જીવનથી છિનવી લેવાતાં તું જીવે, તેને વાતથી અચરત ન થા; કેમકે ઉચ્ચાઓ કરતાં ને ઉચ્ચા તે લક્ષ દે છે; ને તેઓ કરતાં એક ઉચ્ચા છે. ૯ વળી પૃથ્વીની ઉપજ સર્વને કાળે છે; રાત્રને પણ ખેતરથી મદદ મળે છે.

૧૦ રૂપાનો લોભા રૂપાથી વર્ણિ પામશે નહિ; ને પુષ્પજતાનો ભાવિક વૃદ્ધિથી [વૃક્ષ ધરો] નહિ; આ પણ વ્યર્થતા છે. ૧૧ માલ વધે છે ત્યારે તેને ખાનારાં પણ વધે છે; ને તેને નજરે જોવા સિવાય બીજો શો નફો તેના માલીકને થાય છે? ૧૨ મનુષ્ય ગમે તો શેઠું ખાય કે વધારે, પણ તેની ઉપ મીઠી હોય છે; પણ દ્રવ્યવાનનું કારપૂરપણ તેને ઉધવા દેશે નહિ.

૧૩ મેં સૂર્ય તળે એક બારે અપાય જોયા છે, એટલે દ્રવ્યનો માલિક પોતાની હાનિને સાફ દ્રવ્ય રાખે છે; ૧૪ ને તે દ્રવ્ય નહારા સાદસથી નારા પામે છે; ને જો રૂપે પેટનો છાકરો હોય, તો તેના હાથમાં કાંઈ રહેતું નથી. ૧૫ જો તો પોતાની માન પેટમાંથી આગ્યો હતો તેવાજ, એટલે જો તો નાગો આગ્યો હતો તેવાજ પેટા જશે, ને પોતાની મેહેનત બદલ કંઈ પણ પોતાના હાથમાં ઝાલીને લઈ જવા સાફ તે

લેવા પામશે નહિ. ૧૬ અને આ પણ એક બારે અપાય છે, કે સર્વ બાળને જોવા તેઓએ તેવાજ તેને જીવું પડશે; અને પવનને માટે મેહેનત કરવાથી તેને શો લાભ છે? ૧૭ વળી પોતાના આખા આયુષ્ય-કાર તે અંધકારમાં ખાય છે, ને તે ધણી હેરાન તથા કાચથી તથા કોપિત થાય છે.

૧૮ જીવો, મનુષ્યને માટે સાફ ને શામિતું ને મેં જોયું છે તે એ છે, કે ઇશ્વરે તેને આપેલા આયુષ્યના સર્વ દિવસોમાં ખાવું ને પીવું ને સૂવું તળે ને સઘળી મેહેનત તે ઉઠાવે છે તેમાં મોજમઝા માનવી; કેમકે એ તેનો હિરસો છે. ૧૯ વળી પ્રત્યેક માણસ કે જોને ઇશ્વરે દ્રવ્ય તથા ધન આપ્યું છે, ને તેનો ઉપ-ભોગ કરવાની, પોતાનેકે હિરસો લેવાની તથા પોતાની મેહેનતમાં આનંદ માનવાની શક્તિ આપી છે, [તેણે નજીવું કે] એ ઇશ્વરનું હાન છે. ૨૦ કેમકે તેની ઇંદ-ગીના દિવસોનું સ્મરણ તેને બહુ નહિ રહેશે; કેમકે તેના મનના આનંદવડે ઇશ્વર તેને ઉત્તર આપે છે.

૨૧ મેં સૂર્ય તળે એક અપાય જોયા છે, ને તે માણ-સોને શરીરબારે છે; ૨૨ એટલે કે જોને પરમેશ્વર એટલું દ્રવ્ય, સપતિ તથા માન આપે છે કે જો સર્વ તે ઉચ્ચ છે તેમાંના કરાની તેના છવને સાફ તેને ખામી નથી, તોપણ તેનો ઉપભોગ કરવાની શક્તિ પરમેશ્વર તેને આપતો નથી, પણ પારકો તેનો ઉપ-ભોગ કરે છે; આ વ્યર્થતા તથા ભૂંડા રોગ [સમાન] છે. ૨૩ જો કોઈ માણસને શો છાકરો થાય, ને પોતે એટલા બધાં વર્ષ સુધી છવે કે તેનાં વર્ષોની સુદત પુષ્પજ હોય, પણ તેનો છવને પુરું સુખ ન હોય, ને વળી તેને દફન પણ ન મળે, તો કું કહું છું કે, એના કરતાં અધુરે ગયલો ગર્ભ સારો છે; ૨૪ કેમકે તે વ્યર્થ-તારૂંપ આવે છે, ને અધકારમાં જતો રહે છે, ને તેનું નામ અધકારથી દંકાયલું છે; ૨૫ વળી તેણે સૂર્યને જોયા નથી તેમ તેણે કંઈ જાણ્યું પણ નથી; પેલા બીજના કરતાં તો એને નિરાંત છે; ૨૬ હા, જો તે દબર વર્ષ કરતાં જમણુ છવે તોપણ કંઈ સુખ જોગવે નહિ; ધું બધા એકજ ઉકાણે નથી જતા? ૨૭ મનુષ્યની સઘળી મેહેનત તેના પેટને વારતે છે, તથાપિ કુધા વૃક્ષ થતી નથી. ૨૮ કેમકે મૂખના કરતાં જ્ઞાનીને શો અધિક ફાયદો છે? અથવા છવતાઓની આગળ કેવી રીતે વર્તવું તે બહુનારે ગરીબ માણસને ધું મળે છે? ૨૯ ઇશ્વરના બટકવા કરતાં આંખે જોવું તે વધારે સાફ

છે; એ પણ વ્યર્થતા તથા પવન પાછળ ફાંફા મારવા જેવું છે.

૧૦ ને કોઈ દયાતીમાં આવી ચૂક્યું છે, તેનું નામ ધણી વખત અગાઉ પાઠવામાં આવ્યું હતું, ને તે માણસ છે એ વાત જાણવામાં આવેલી છે; ને તેના કરતાં ને વધારે સમર્થ છે તેની સામે તે ઝકર લઈ શકતો નથી. ૧૧ વ્યર્થતાની વૃદ્ધિ કરનાર વસ્તુઓ ધણી છે, તેા તેથી માણસને શો ફાયદો થયો છે? ૧૨ કેમકે માણસની વ્યર્થ જીવન ક્રીડા કે ને તે હાથકાની માફક ગુન્નરે છે, તે જીવનના સર્વ દિવસો ભર તેને માટે થું સાઈ છે, એ કોણ જાણે છે? કેમકે કોઈ માણસની પાછળ સૂર્ય તળે થું થવાનું છે, તે તેને કોણ કહી શકે?

૭ મુક્યવાન અત્તર કરતા [રૂઠી] શાખસારી છે; ને જન્મના દિવસ કરતાં મરણનો દિવસ [સારી છે]. ૨ ઉભાણીના ધરમાં જન્મ કરતા શોકના ધરમાં જન્મું સાઈ છે, કેમકે સર્વ મનુષ્યોના અત્તર એજ છે, ને જીવતા તે વાત પોતાના અત્તર કરજીમાં ઠસાવી શખરી. ૩ હારવ કરતા ખેડ સારી છે, કેમકે બેઠે રાના ઉઠાસી પછાથી અત્તર કરજી આનંદિત થાય છે. ૪ જ્ઞાનીનું અત્તર કરજી શોકના ધરમાં હોય છે, પણ મુખોનું અત્તર કરજી હર્ષના ધરમાં હોય છે. ૫ કોઈ માણસ મુખોનું ગીત સાંભળે તે કરતા જ્ઞાનીના કપડો સાંભળવો સારી છે. ૬ કેમકે જેવો હાલક તળે કાઠાને ખડખડાટ, તેવું મુખનું હસવું છે, એ પણ વ્યર્થતા છે. ૭ કેમકે જીવમથી લેવું એ નિર્થે બુદ્ધિવાન માણસને મુખ જનાવે છે; ને બક્ષીસ સમજશક્તિના નારી કરે છે. ૮ કોઈ બાબતના આદેશ કરતા તેનો અત્તર સારી છે; ને મનના મગર કરતા મનના ધીરજવાન સારી છે. ૯ ગુરૂસે થવામાં ઉતાવળા મિલજનો ન થા; કેમકે ગુરૂસે મુખોના ઉરમાં રહે છે. ૧૦ તું એવું ન કહે કે, આગલા દિવસો આ [દિવસો] કરતા સારા હતા તેનું કારણ થું? ૧૧ કેમકે આ વિષે તારું પુછવું હકાપણુ-ભરલું નથી. ૧૨ બુદ્ધિ વારસા જેવી ઉત્તમ છે; હા, સૂર્ય જોનારાઓને તે વધારે ઉત્તમ છે. ૧૩ કેમકે જેમ દ્રવ્ય આગ્રે છે તેમજ બુદ્ધિ પણ આગ્રે છે; પણ જ્ઞાનની ઉત્તમતા એ છે કે, બુદ્ધિ પોતાના માલિકના જીવનું રક્ષણ કરે છે. ૧૪ ઇશ્વરના કામનો વિચાર કરે; કેમકે જે તેણે વાક કહ્યું છે, તેને સીધું કોણ કરી શકે? ૧૫ ઉત્તરને સમયે મગ્ર થા, ને આપકાળે

વિચાર કર; ઇશ્વરે એ જાણેને એક બીજાના સાથી બનાવ્યા છે, એ સારૂ કે પોતાની પાછળ થું થયે તેમાંનું કશું મનુષ્ય જોણી કાઢી શકે નહિ.

૧૬ આ સધળું મારા વ્યર્થપણના દિવસોમાં મેં જોયું છે, [એટલે] નેક માણસ પોતાની નેકીમાં માર્યો જાય છે, ને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતામાં દીધો યુધ્ધ જોગવે છે. ૧૭ જાણે નેક ન થા; ને દોઢાહો ન થા; કેમકે શા માટે તું પોતાનો નારી કરે? ૧૮ અતિશય દુષ્ટ ન થા, તેમજ મુખ પણ ન થા; કેમકે શા માટે તું અકાળ મૃત્યુ પામે? ૧૯ આને તું ધારણ કરે તો ઠીક; હા, પેલાથી પણ તારો હાથ પાછો ખેંચી ન લે; કેમકે જે જન ઇશ્વરનો દર રાખે છે તે એ સર્વમાથી મુક્ત થયે.

૨૦ દસ અમલદારો નગરમાં હોય તેમના કરતા બુદ્ધિ જ્ઞાની માણસને વધારે શક્તિ આપે છે. ૨૧ નિર્થે પૃથ્વી પર એવો નેક માણસ નથી કે જે સાઈ જ કરે છે ને પાપ કરતો નથી. ૨૨ વળી જે શબ્દો બોલાય છે તે સર્વને લક્ષમાં ન લે, રખેને તને શાપ દેતા તારા ચાકરને તું સાંભળે; ૨૩ કેમકે તારું પોતાનું અત્તર કરજી જાણે છે કે તે પણ વારંવાર બીજાઓને સાંભળે છે.

૨૪ મેં બુદ્ધિથી આ સર્વની પારખ કાઢી છે; મેં કહ્યું કે, હું બુદ્ધિવાન થઈશ; પણ તે મારાથી દૂર રહ્યું. ૨૫ જે છે તે પણ દૂર તથા અતિશય ઉડ્યું છે; તેને કોણ જોણી કાઢી શકે? ૨૬ હું ક્યો, ને જ્ઞાન પામવામાં તથા જોળ કરવામાં, ને જ્ઞાન તથા મૂળ કારણની શોધ કરવામાં, ને દુષ્ટતા તે મુખાંધ છે, તથા મુખાંધ તે ઘેલાંધ છે એ જાણવામાં મેં માફ અત્તર કરજી [લખાડયું]; ૨૭ તો મને એવું માલમ પડે છે કે મોતના કરતા પણ દુઃખદાયક એક ચીજ છે, તે એ કે જેનું અત્તર કરજી ફાંફા તથા જીવન તથા જોના હાથ બધનરૂપ હોય તેવી સ્ત્રી; જે કોઈ દેવને પ્રસન્ન કરે છે તે તેણીથી નારી છૂટે, પણ પાપી તેણીથી પકડારો. ૨૮ સમાવિદક્ષક કહે છે, જીવો, દુઃખીત શોધી કાઢવા માટે વરુઓને એક બીજી સાથે સરખાવી જોતાં મને આ માલમ પડ્યું છે; ૨૯ તેને માફ દિવ દજી સુધી શોધ્યા કરે છે પણ તે મને મળ્યું નથી, મને હાલરમાં એક પુત્રપ મળ્યો છે; પણ એટલા બધામાં મને કોઈ સ્ત્રી મળી નથી. ૩૦ જો, મને ફક્ત એટલી જ શોધ લાગી છે કે, ઇશ્વરે મનુષ્યને નેક બનાવ્યું, પણ તેઓએ બધી બુદ્ધિઓ શોધી કાઢી છે.

બુદ્ધિવાન પુરુષના જેવા કાણુ છે? ને હરકોઈ જાણના અર્થ કાણુ બને છે? માણસની બુદ્ધિ તેના ચેહેરાને તેજસ્વી કરે છે, ને તેના ચેહેરાની કંઠા રતા બદલાઈ જાય. ■ ૧૬૫ [તને બલામણુ કહ્યું છે] કે રાત્રીની આંધાર પાળે, ને તે વળી દેવના સોજાનને લક્ષ્મી રાખીને રેતેની રૂબરૂમાંથી બહાર જવાને ઉતાવળો ન થા, બુદ્ધિ વર્તણુકને વળગી ન રહે, કેમકે ને કંઈ તે આંધે તે તે કરે છે. ■ કેમકે રાત્રીના શબ્દ પરાક્રમરૂપ છે, ને તેને કાણુ કહી શકે કે, હું કું કરે છે? ■ ને કોઈ આંધાર પાળે છે તે કંઈ શુંક બન્યું નહિ, અને બુદ્ધિવાન માણસનું અંત કરણ સમય વધા લક્ષના સમજે છે, ■ કેમકે દરેક પ્રયોજનને માટે સમય તથા નિર્વેશ છે, કેમકે માણસને માથે મોઢું દુખ છે, ■ કેમકે હું થવાનું છે તે તે બહુતો નથી, કેમકે તેને કાણુ કહી શકે કે આ પ્રમાણે થશે? ■ આંધારને પકડી રાખવાની સત્તા કોઈ માણસને આત્મા ઉપર નથી, તેમ મનુષ્યકાળ પર પણ તેને સત્તા નથી, ને તે બુદ્ધિમાંથી કોઈ સુખ થઈ નથી, ને દુઃખતા પોતાના ઉપાસકોના બચાવ કરશે નહિ. ■ આ સુખ મેં જોયું છે, ને સૂર્ય તમે ને પ્રત્યેક કામ થાય છે તેમાં મેં મારું અંત કરણ લગાડ્યું છે, જેવા વખત હોય છે કે જેમાં કોઈ માણસને બીજા માણસ પર નુકસાનકારક સત્તા હોય છે. ■ અને એજ રીતે મેં દુઃખને દાટવા જોયા, ને તેઓ [હરસ્થાને] આવ્યા, ને મુકર્ષાઓ પવિત્ર સ્થાનમાંથી જતા રહ્યા, ને તેમનું પણ રમણ નગરમાં નહિ થયું, એ પણ બ્યર્થતા છે. ■ દુઃખકામની વિરૂદ્ધ દાક્ષા તરફથી અમલમાં લગાડી નથી તે માટે મનુષ્ય પુત્રાનું અંત કરણ બુદ્ધિ કરવામાં સર્વપૂર્ણ નોંધેલું છે. ■ ને પાપી માણસ સંકટો વખત દુઃખને કરીને દીર્ઘાયુષ્ય લેતરે, તોપણ નિમ્ને મને ખાતરી છે કે જેઓ દેવનો ડર રાખે છે તથા તેની સમજ બીજી છે તેમનું ભડક થશે. ■ પણ દુઃખનું ભડક નહિ થશે, ને તેનું આયુષ્ય ટીંડું નહિ પણ હાથારૂપ થશે, કેમકે તે દેવની સમજ બીજી નથી. ■ ૧૬૫૫ પર એક જેવા બ્યવ બનાવ બને છે કે, કેટલાક નેક માણસોને દુઃખના કામ પ્રમાણે કુળ પ્રાપ્ત થાય છે, વળી કેટલાક દુષ્ટ માણસોને નેજીવાનોના કામ પ્રમાણે કુળ પ્રાપ્ત થાય છે, ■ મેં જોયું કે, એ પણ બ્યર્થતા છે. ■ તે ઉપરથી મેં વિનોદ કરવાની બલામણુ કીડી, કેમકે ખાતર તથા પીડ તથા મજા કરી તેના કરતા માણસને માટે સૂચ

તણે કંઈ એક નથી, કેમકે દેવે તેને સૂચ્ય તણે ને આયુષ્ય આપ્યું છે તેના સધળા દિવસોની તેની મેહેનવાના કુળમાંથી એટલુંજ તેની સાથે રહેશે.

■ ૧૬૫૬ મેં બુદ્ધિ સપાદન કરનામાં, તથા પુરુષી પર કરાતા કામો જોવામાં મારું અંત કરણ લગાડ્યું, (કેમકે [જેવા પણ માણસો] હોય છે કે જેઓની આંખોને દિવસે કે રાત્રે ઉઘનું દર્શન થઈ નથી), ■ ૧૬૫૭ મેં ઇશ્વરનું સધળું કામ જોયું, કે સૂર્ય તણે ને કામ આંધે છે તેના પત્તા મનુષ્ય મેળવી રાકે નહિ, કેમકે તેના પત્તા મેળવવાને મનુષ્ય ગમે તેટલી મેહેનત કરે તોપણ તેને તે મળશે નહિ, બધકે કોઈ બુદ્ધિવાન પુરુષ તે વિશે જાણવા ઇચ્છે, તો પણ તે તેની જાણ કરી શકશે નહિ.

■ કેમકે આ સધળાને, એટલે આ સધળા વિષે માહિતી મેળવવાનો નક્કી કરાવ મેં મારા મન સાથે જોયો, એટલે કે નેજીવાનો તથા જ્ઞાનીઓ તથા તેઓના કામો દેવના હાથમાં છે, એ તો ખ્યાર હશે કે દેવ હશે, તે માણસ બહુતો નથી, બહુ તેમની આજ્ઞા છે. ■ ૧૬૫૮ [વાના] સધળાને સરખી રીતે આવે છે, નેજીવાનના તથા દુઃખના, સારા ને બુદ્ધતા તથા અશુદ્ધતા, યક્ષ કરનારના તથા યક્ષ ન કરનારના એકજ હાવ થાય છે, જેવી મુજબની હાલત તેવીજ પાપીની હાલત છે, જેવી સોમન ખાનારની હાલત તેવીજ સોમનથી કરનારની હાલત છે. ■ સર્વની એક બતિ થવાની, એ તો ને સર્વ કાર્ય સૂચ્ય તણે આવે છે તેઓમાંનો એક અનર્થ છે, હા, વળી મનુષ્યપુત્રોનું બીજું કરણ બુદ્ધિથી ભરપૂર છે, ને ભયો સુધી તેઓ હવે છે ત્યાં સુધી તેઓના હૃદયમાં પેલા પણ હોય છે, ને ત્યાર પછી તેઓ મુજેનાઓમાં [બળે છે] ■ કેમકે જેનો સખ્ય સર્વ જીવતાઓની સાથે છે તેને આશા છે, કેમકે જીવતા કુદરો મરેલાં સિદ્ધ કરવા સારા છે. ■ કેમકે જીવતાઓ બાંહે છે કે પોતે મરનામાં છે, પણ સુએલા કંઈ બહુતા નથી, ને તેઓને હવે પછી કંઈ બદલો પણ નથી, કેમકે તેમનું રમણ લેવા થયું છે. ■ તેમનો ખ્યાર તેમનું તેમનો દ્રેષ તથા ઇર્ષ્યા હવે નષ્ટ થયા છે, ને ને કંઈ કામ સૂચ્ય તણે થાય છે તેમાં હવે પછી કોઈ કાળે તેઓને કંઈ દિવસો નથી.

■ ૧૬૫૯ આ બંધ, બંધનથી વારી રોટી ખા, ને ખુરા દિલથી વારો શ્રદ્ધાસ પી, કેમકે દેવ તારા કામ

સ્વીકારી ચૂકે. તારાં જણાં સહા ધોળાં રાખ; ને તારા માથાને અતરની ખોટ પડવા ન દે. તારી વ્યથે જાણી જે તેણે તને સૂચ્ય તણે આપી તેના સર્વે દિવસો ભર જે તારી સ્ત્રી પર તારો પ્યાર છે, તેની સાથે તારી વ્યથતાના સર્વે દિવસો સુધી આનંદમાં રહે; કેમકે જાણીમાં તથા સૂચ્ય તણે જે ક્રમ હું ઉઠાવે છે તેમાં એ તારો હિસ્સો છે. ૧૦ જે કંઈ કામ તારે હાથ લાગે તે તારા બળથી કર; કેમકે જે વસ્તુ હું આપ્યો હત્ય છે તે શેઓલમાં કંઈ કામ અથવા ચોળના અથવા જ્ઞાન અથવા બુદ્ધિ નથી.

૧૧ હું પાછો ફર્યો તો સૂચ્ય તણે મેં એણે બેચુ કે વેગવાનને કોઠમાં ને બળવાનને યુદ્ધમાં જીત થતી નથી, તેમજ વળી બુદ્ધિવાનને રોડલી નથી, ને વળી સમજણને દ્રવ્ય નથી, તેમજ સ્વર પુરણે પર મેહે-રખાની નથી; પણ વખત તથા દેવશોખ [ની અસર] તે સર્વને લાગુ પડે છે. ૧૨ કેમકે મનુષ્ય પણ પોતાનો સમય ભણતો નથી; કેમકે જેમ માણસાં કૂર ભળમાં પકડાય છે, ને જેમ પક્ષીઓ કાંઠામાં ફસાય છે, તેમજ મનુષ્યપુત્રો ઉપર ભૂટે સમય એકાએક આવી પડીને તેમને ફસાવે છે.

૧૩ વળી મેં સૂચ્ય તણે એક જ્ઞાનની બાબત જોઈ, ને તે મને મોટી લાગી, તે એ કે, ૧૪ એક નાનું નગર હતું, ને તેની અંદર થોડાંજ માણસ હતાં, ને એક મોટા શાલ તેની સામા થઈ આબે, ને તેણે તેને ઘેરો ધાક્યો, ને તેની સામે મોટા મોરચા બાંધ્યા; ૧૫ હવે તેની અંદર એક ગરીબ [પણ] બુદ્ધિવાન માણસ મળી આબે, ને તેણે પોતાની બુદ્ધિથી નમ-રનો બચાવ કીધો; પણ તેજ ગરીબ માણસને કોઈએ રમરણમાં રાખ્યો નહિ. ૧૬ ત્યારે મેં કહ્યું કે, બળ કરતાં બુદ્ધિ ઉત્તમ છે, તેમ છતાં ગરીબ માણસની બુદ્ધિ ઉત્ક્રાંશય છે, ને તેનું કદેહું કોઈ સાચળતું નથી.

૧૭ મૂર્ખો મઠ્યે શાન્ય કરનારના પેકાર કરતાં બુદ્ધિવાનના હાન્યો બિલેલા શખો વધારે સમજાય છે. ૧૮ બુદ્ધિરાસો કરતાં બુદ્ધિ મેઝ છે; પણ એક પાપી ધણી ઉત્તમતાને નાશ કરે છે.

૧૯ મરેલી માખીઓ ગાંધીના અતરને ફરેઈ મારતું કરી નાખે છે; તેવીજ રીતે થોડી મૂર્ખાઈ બુદ્ધિ તથા માનને જળાવી દે છે. ૨૦ બુદ્ધિવાન માણસનું હૃદય તેને જમણે હાથે છે; પણ મૂર્ખનું હૃદય તેને ડાબે હાથે છે. ૨૧ વળી રસ્તે ચાલતાં પણ

મૂર્ખની બુદ્ધિ ખુદી પડે છે, ને તે સર્વને કહે છે કે, હું મૂર્ખ છું. ૨૨ અધિકારીનો મિત્ર તારા પર તપી ઉઠે, તો તારી જગ્યા ઠોડી ન દે; કેમકે નમી જવાથી બારે ગુરસો રાખી ભય છે. ૨૩ મેં સૂચ્ય તણે એક અપાય જોયો છે, એટલે જાણે કે આધકારીથી થતી ચૂંકો; ૨૪ મૂર્ખાઈ જમી પદ્ધિએ રચાય છે, ને દ્રવ્યવાનની નીચ રચણે જોસે છે. ૨૫ ચાકરોને ઘોડે બેસી સ્વારી કરતા, ને અમીરોને ચાકર તરીકે જમીન પર ચાલતા જોયા છે. ૨૬ જે જન ખાટો ખાદે તેજ તેમાં પડશે; ને વાડમાં છોડું પાડનારને સાપ કરશે. ૨૭ પથરો ખોદી કાઠનારને પાથરોથીજ ધમ થશે; ને લાકડાં ચીરનાર લાકડાંથીજ જોખમમાં પડે છે. ૨૮ જે કોઈ બુદ્ધિ ધયલા લોકાને ધરીને તેની પાર ન કાઢે, તો તેને અધિક બળ વાપરવું પડશે; પણ સીધા ચલાવવામાં બુદ્ધિ લાલકારક છે. ૨૯ મંચા વગરનો સાપ જરૂર કરશે, ને ચાકી કરનાર પણ તેના કરતાં સારો નથી. ૩૦ જ્ઞાની માણસના મુખના શબ્દ કૃપાળુ છે; પણ મૂર્ખના હોઠો તેને પોતાનેજ ગળી જશે. ૩૧ તેના મુખના શબ્દોને આરંભ મૂર્ખાઈજ છે; ને તેના બોલવાનો અર્થ નુકસાનકારક થેલાઈ છે. ૩૨ વળી મૂર્ખ ધણું બોલે છે; તોપણ માણસ ભણતું નથી કે ધું થવાનું છે; ને તેની પાછળ ધું થવાનું છે, તે તેને કોણ કહી શકે? ૩૩ મૂર્ખોની મેહેનત તેઓ પ્રત્યેકને મેકવે છે, કેમકે તેને નગરમાં જતાં આવડતું નથી. ૩૪ જે દેશ, તારો શાલ બાળક હોય, ને તારા હાકેમો સવા-રમાં ખાતા હોય, ત્યારે તને અફસોસ છે. ૩૫ જે દેશ, તારો શાલ કુલીનભરો હોય, ને તારા હાકેમો કેફને સાફ નહિ પણ બળને સાફ થોડ્ય વેળાએ ખાતા હોય, ત્યારે તો તને ધન્ય છે. ૩૬ આજસથી છાપક અંદર ટુલી ભય છે; અને હાથની મુસ્તીથી થર થવે છે. ૩૭ મિત્રબાની હાસ્યને મટિ કરાય છે, ને દાસરજ જીવને ખુશ કરે છે; ને પૈસા સધળી વસ્તુઓનો ખપ પુરો પાડે છે. ૩૮ શાલને ન સાપ, ના, તારા વિચારમાં પણ નહિ; અને દ્રવ્યવાનને તારા સુવાના ચોરસ-માથી [પણ] ન સાપ; કેમકે વાધુચર પક્ષી [પણ] તે બોલ લઈ જશે, ને પાળી તે વાત કહી દેશે.

૨૨ તારું અત્ર પાછી પર નાખ, કેમકે ધણી દિવસો પછી તે તને [પાછું] મળશે. ૨૩ સાવને, હા, વળી આઠને પણ કંઈક હિસ્સો આપ; કેમકે પૃથ્વી પર શી આપત્તિ આવશે, તે હું ભણતો

નથી. ૨ જો વાદળો વરસાદથી ભરેલાં હોય, તો તેઓ પૃથ્વી પર ટલવાય છે; ને જો કોઈ ઝાડ દંડિય તરફ કે ઉત્તર તરફ પડે, તો તે ઝાડ ન્યા પડે ત્યાંજ રહેશે ૪ જો જન પવન તરફ ધ્યાન રાખ્યા કરે છે, તે વાવેરી નદિ, ને જે જન વાદળ એતો રહે છે તે દાપણી કરશે નદિ. ૫ વાયુની ગતિ રીતે છે, તથા અર્ભવતીના ઉદરમાં દાડમાં કેવી રીતે [વધે છે] તે જેમ તું નથી જાણતો, તેમજ ધૃત્વર જે સર્વ કરે છે તેનું કાર્ય તું જાણતો નથી. ૬ સુવારમાં તારૂં બી વાવ, ને સાજે તારો દ્વાપ પાછો ન રાખ; કેમકે તું જાણતો નથી કે કયું સફળ થશે, આ કે તે, અથવા તે બન્ને સરખી રીતે સારાં થશે ૭ ખરેખર અજવાળું રમણીય છે, ને સૂર્ય જોવા એ આખરે ખુશ્કારક લાગે છે. ૮ હા, જો માણસ ધણા વર્ષ જીવે, તો તે સધળાં [વર્ષ]માં તેણે હર્ષ કરેલા; પણ તેણે અધકારના દિવસોની યાદ રાખવી, કેમકે તેઓ ધણા હશે. જે સધળું બને છે તે વ્યર્થતા છે.

૯ જે જીવાન માણસ, તારી જીવાનીમાં તું હર્ષ કર, અને તારી જીવાનીના દિવસોમાં તારું હૃદય તને ખુશ કરે. અને તારા હૃદયના માર્ગોમાં તથા તારી આંખોની દૃષ્ટિ પ્રમાણે તું ચાલ; પણ વારે જાણવું કે, આ બધી બાબતો વિષે ધૃત્વર તને ન્યાયકરણમાં લાવશે. ૧૦ માટે તારા અંત કરણમાંથી ખેદ દૂર કર, ને તારા દેહમાંથી શુદ્ધિ કાઢી નાખ; કેમકે યુવાવસ્થા તથા ભરજીવાની વ્યર્થતા છે.

૧૨ વળી તારી યુવાવસ્થાના દિવસોમાં તારા ઉત્પત્તિકર્તાનું નેમરણ કર; માઠા દિવસો આપ્યા અમારે, વળી જે વર્ષો વિષે તું એવું કહેશે કે, તેઓમાં અને કાંઈ સુખ નથી તેઓ નજદિક આવ્યા પહોંચ્યાં પહેલાં, [તે કર]. ૨ [કેમકે પછી] સૂર્ય તથા પ્રકાશ તથા વદ તથા તારા અધરાજ જશે, ને વરસાદ પછી વાદળો પાછાં આવશે; ૩ તે દિવસે તો પરકારવારીઓ મુજશે, ને જીવવાન માણસો વાંઝા જશે જશે, ને જીનારા યોદા યદ અથવા કારણથી

અટકી જશે, ને બારીઓમાંથી બહાર જોનાર ઝાંખા યદ જશે. ૪ અને રસ્તામાં બારણાં વસાઈ જશે; ત્યારે દળવાનો અવાજ ધીમે હોય છે, ને પક્ષીના અવાજથી જાગી ઉઠાશે, ને સર્વ ગવૈયેણું પાન ઉતારાશે; ૫ હા, તેઓ [હવાથી] ખીરી, ને રસ્તામાં બાય [લાગશે]; અને બદામના ઝાડને પૂલો ખીલશે, ને તીડ બોલતૂપ યદ પડશે, ને રૂચી નારા પામશે; કેમકે માણસ પોતાના દીર્ઘકાળી ઘેર જાય છે, અને વિલાપ કરનારાઓ મહોદલાઓમાં ફરે છે; ૬ [કેમકે પછી] રૂચેરી દોરો ટુટી જશે, અથવા સોનેરી પ્યાલો ભાંગી જશે, અથવા આગેર ઝરા આગળ ટુટી જશે, અથવા ચાકળો ટાકી આગળ ભાંગી જશે; ૭ અને ધૂળ અગાઉ હળી તેવીજ ફરીથી ધૂળ યદ જશે, ને રેવ જોણે તે આપો તેની પાસે આત્મા પાછો જશે. ૮ સભાશિક્ષક કહે છે કે, વ્યર્થતાની વ્યર્થતા; સધળું વ્યર્થતા છે.

૯ અને વળી સભાશિક્ષક સમજી કહતો, તે માટે તે લોકોને જ્ઞાન શિખવ્યા કરતો; હા, તે વિચાર કરીને ધણાં દૃષ્ટાંતવચનો શોધી કાઢતો, ને તેમને નિયમસર ગાઠવતો. ૧૦ સભાશિક્ષક દિલપ્રસન્ન વચનો તથા પ્રમાણિક લખાણો, એટલે સત્યનાં વચનો, શોધી કાઢવાને ચાલ કરતો હતો.

૧૧ જીવિવાનનાં વચનો આરો જવાં છે, ને સભાપતિઓ [નાં વચનો] કે [જે] એક પાળક તરફથી અપાયલાં છે, તેઓ જરાજર ચોદલા ખીલા જવાં છે. ૧૨ અને વળી મારા ઘીકરા, શિખામણ માન, કે ધણાં પુસ્તકો રચવાનો અંત નથી; ને બહુ વિદ્યાભ્યાસ દેહને યદ છે.

૧૩ વાતનું પરિણામ [આ છે]; સધળું સાંભળવામાં આણ્યું છે; દેવનું ભવ રાખ ને તેની આજ્ઞાઓ પાળ, કેમકે મનુષ્યની સપૂર્ણ [ક્રિજા] એ છે ૧૪ કેમકે પ્રત્યેક બધી કે જુદી શુભ વાત સુધ્ધાં પ્રત્યેક કામને દેવ ન્યાયકરણમાં લાવશે.

ગીતોનું ગીત.

- ૧ ગીતોનું ગીત જે સુલેખાનુ છે તે
૧ તે પોતાના યુગના યુગનોથી અને યુગન જે,
કેમકે તારી પ્રીતિ દ્રાક્ષરસ કરવા ઉત્તમ છે
૨ તારા અતરની પુરાણો સારી છે,
તારા નામ રેડાતા અતર જેવું છે,
તે માટે યુવતિઓ તને ચાહે છે
૪ મને આકર્ષણ કરે, અમે તારી પાછળ દોડીશું,
રાત્રી અને પોતાના ઔરડાઓમા લાગ્યો છે,
અમે તારામા મગ્ન થઈશું તથા હવે કરીશું.
દ્રાક્ષરસ કરતા તારા ખ્યાર વિષે અમે અધિક
બોલીશું,
તેઓ તને ચાહે છે તે વાળખી છે
૫ જે ચરણાલેખની પુત્રીઓ,
કેદારના તણુઓની માફક
[તથા] સુલેખાનના પડાઓની માફક
હું રયામ પણ સુદર છું
૬ હું સામળી છું, ને તડકે અને બાળી નાખી છે,
તે માટે અને જોડી મા
મારી માના કીકરા મારા પર કોધાયમાન થયા,
તેઓએ મને દ્રાક્ષવાડીઓની રમેવાળ કીધી,
પણ મારી પોતાની દ્રાક્ષવાડી મેં ચાખવી નથી
૭ જે પ્રાણુમારા, હું [તારા ટોળા] ક્યા ચારે છે,
[મેં] બપોરે તેમને ક્યા નિષ્કામે લેવડાવે છે, તે
મને કહે,
કેમકે તારા સ્નેહભાવોના ટોળાની સધાતે
પુરાણો પહેરેલીના જેવી હું ત્યાં માટે ચાલું ?
૮ જે [સા] જોડીઓમા સર્વાત્તમ સુદરી,
હું અનલગી હોય તો ટોળાને પગલે પગલે ચાલી બ,
અને તારા લવારા ઘેટાપાળકોના તણુઓ પાસે ચાર
૯ જે મારી પ્રીતમ, મેં કૃત્રિનના રચોના ઘેડા સાથે
તને સરખાવ્યો છે
૧૦ તારા ગાલ વેણીઓથી,

- તારી ગરદન રત્નજડિત હારોથી ટીપી રહી છે
૧૧ અમે તારે સાથે રૂપાના બોરિયાવાળી
સોનાની સાકળીઓ કરીશું
૧૨ રાત્રી પોતાના લાલ્લા પર બેઠેલા હતા
તે દરમ્યાન મારી સુગંધિ પોતાની પુરાણો બેઠે-
કાવતી હતી
૧૩ મારો પ્રિય મારા રત્નોની વચમા પડેલી
બાળની કાચળી જેવો મને લાગે છે
૧૪ મારો પ્રિય એન ગેદીની દ્રાક્ષવાડીઓમા
ગેદીના પૂલના ઝુમખા જેવો મને લાગે છે
૧૫ મારી ખ્યારી, જો, હું સુદર છે, જો, હું સુદર છે,
તારી આંખો હોવાના જેવી છે
૧૬ જો, મારા પ્રિય, હું સુદર છે, હા, હું પુરાણુમા છે,
વળી આપણો પલ્લવ પણ દિલોતરીનો છે
૧૭ એરેન્ડવૃક્ષો જે આપણા ઘરના બોરેડીઓ છે
અને દેવદારવૃક્ષો જે આપણી વળીઓ છે
૨ હું સારોનનું સુલાખ,
ખીણોની સુલકડી છું
૨ જેમ કાઠાઓ મધ્યે સુલકડી [હોય],
તેમ પ્રમાણે કન્યાઓ મધ્યે મારી ખ્યારી છે
૩ જેમ જગલના ઝાડ મધ્યે સફરજન વૃક્ષ [હોય],
તે પ્રમાણે પુત્રો મધ્યે મારો પ્રીતમ છે
હું તેની છાયાતણે બેસીને ધણો આનંદ પામી,
ને તેના ફળનો સ્વાદ મને મીઠો લાગ્યો
૪ તે મને મિત્રબાનીના ઘરમા લાગ્યો,
ને તેની પ્રીતિથી જનલ મારા પર હતી
૫ સુધી દ્રાણોથી મને દોરસમા રાખો, સફરજનથી મને
હિન્મત આપો,
કેમકે હું પ્રેમપીડિત છું.
૬ તેનો કાળો હાથ મારા માથા તળે છે,
ને તેના જમણા હાથે મને આલિંગન કીધું હું
૭ જે ચરણાલેખની પુત્રીઓ,

- કુ તમને દરણીઓના તથા જગલની સાબરીઓના
સોજન દધને વિનવું છું કે,
પ્રેમની મરજી થાય ત્યાં સુધી
તમે તેને હવાળીને ઉઠાડો નહિ કે જમાડો નહિ.
મારા પ્રીતમને સાદ [સમજાય છે] ।
જુઓ, તે પવંતો પર ફરે, જુઓ પર ઠેકડા
મારે આવે છે
મારો પ્રીતમ દરણુ કે મૂનના બચ્ચા જેવો છે,
જુઓ, તે અમારી ભોત પાળી ઉભેલો છે,
તે બારીઓમાંથી અંદર ટોકીયા કરે છે,
તે જગલમાં પડને જેખાય છે
મારા પ્રીતમે મારી સારે વાદ કરીને કહ્યું કે,
મારી ખારી, મારી કુટી, ઉઠીને ચાલી આવ
કેમકે, જો, શિયાળો વિતી ગયો છે,
વરસાદ સમાપ્ત થઈને વિરાધ થયો છે,
જૂંડો જગલ પર જેખાયા છાંયો છે,
[પક્ષીઓના] આવાનને વખત આવ્યો છે,
ને આપણા દેશમાં હોવાનો સાદ સમજાય છે,
અંછરી પોતાના લીલા અંછર પકવે છે,
ને દ્રાક્ષોને જૂંડો ખિલ્યા છે,
તેઓ પોતાની ખુશીઓ ફેલાવે છે
મારી ખારી, મારી કુટી, ઉઠીને ચાલી આવ
કે જગલની ફરિયામાં, કદમ્બમાંનાં પુષ્પ સ્વચ્છમાં
રહેનાર મારા હોવા,
મને વાંદ વન નિરખવા દે, મને વારો સૂર સંભળાવ,
કેમકે વારો સૂર મૂરુ છે, ને વાંદ વન ખુબસુરત છે
જે શિયાળવા, એટલે નાના શિયાળવા, જે દ્રાક્ષ
વદ્યોમાં ભૂટ કરે છે, તેઓને અમારી ખાતર
પડે,
કેમકે અમારી દ્રાક્ષવાદીઓ જૂંડી ખિલી રહી છે
મારો પ્રીતમ મારો છે, ને કું તેની ખું
તે [પાંચના ટોળા] ગુરુગ્રીઓ મધ્યે નાંદે છે
પ્રજાવ ધાય, ને અંધારે લોપ થાય ત્યાં સુધી,
કે મારા પ્રીતમ, પાંડે આવ,
ને બેરેર પવંતો પડના દરણુ કે મૂનના બચ્ચા
જેવો થા
મેશરે મારા પવનમાં મારા પ્રાણપ્રિયને ખેંચે,
મે તેને ખેંચ્યો, પણ તે મને મળ્યો નહિ
મે કહ્યું, કું તો અત્યારે ઉઠીને નજરમાં,
પદીઓમાં તથા સરિયામ રસ્તાઓમાં ફરીને
મારા પ્રાણપ્રિયને દૃષ્ટિ,

- મે તેને ચોંધ્યો, પણ તે મને મળ્યો નહિ
નજરમાં રોન કરતા ચોંધારોની મને ભેટ થઈ,
[તેઓને મે પુછ્યું], મારા પ્રાણપ્રિયને તમે જોયો?
તેમનાથી કુંડ ચોડેજ છેટે કું ગઈ,
એટલે મારો પ્રાણપ્રિય મને મળ્યો,
જ્યાં સુધી કું તેને મારી માના ધરમાં
ને મારી જનેતાના જોડામાં લાવી,
ત્યાં સુધી મે તેને પકડી રાખ્યો, ને છોડ્યો નહિ.
કે ચરચાલેમની પુત્રીઓ,
કું તમને દરણીઓના તથા જગલની સાબરીઓના
સોજન દધને વિનવું છું કે,
તેની મરજી થાય ત્યાં સુધી
તમે તેને હવાળીને ઉઠાડો નહિ કે જમાડો નહિ
કુમારના રાહો જેવો,
તથા જોળ તથા લોખાનથી તથા વેપારીઓના
સંપળા [સુગંધીઓના] જુદાથી બેઠેલો,
આ જે અરવચમાંથી નિકળીને આવે છે તે કોણ છે?
જુઓ, એ તો મુલેમાનની ડાળી છે,
કસાએલના યોદ્ધાઓમાંના
ત્રણ કોડી યોદ્ધાઓ તેની આસપાસ છે
તેઓ સર્વ વરચારિયા [તથા] સુદકાશ છે,
શવ સમયે ભયના કારણથી
તે પ્રત્યેક માણસની તરવાર પોતાની કમરે છે
કું મુલેમાન રાજાએ પોતાને વારંતે
લખાનેનના લાકડાની પાલખી બનાવી
તેણે તેના ચાલવા રૂપાના,
તેણે વળિયું સોનાનું, ને તેણે આસન બણા
રેતનું બનાવ્યું,
ને તેની મધ્યે ચરચાલેમની પુત્રીઓના ખ્યાલથી
ચિત્તવિચિત્ત ભરત ભરેલું હતું
તે સીયાનની પુત્રીઓ, ચાલી નિકળો, અને મુલે
માન રાજાના મનના ઉમરને દેવસે,
તથા તેના લગ્નને દિવસે જે મૂનક તેની માએ તેને
ધારણ કરાવ્યો છે
તે મુનસદિત, તેને જુઓ
મારી પ્રિયા, જો, વં સુદર છે, જો, વં સુદર છે;
વારા પુરખાની પાછળ વારી આંખો હોવા
જેવી છે,
વારા દેસ વિલખાદ પવનની બાજુએ બેઠેલાં

- બકરીના ટોળા જેવા છે
૨ તારા દાંત [દાર] કાતરેલી તથા નાહીને
[પાણીમાંથી] બહાર નિકળેલી [થેડીઓ]ના ટોળા
જેવા છે,
કે જેઓમાંની પ્રત્યેક જાણે બધા જાણે છે
ને તેઓમાંની એકે વાજ નથી
૩ તારા હોઠ કીરમજી દોરા જેવા છે,
ને તારૂં મુખ ખુલ્લુસુરત છે,
તારા ખુરખાની પાછળ
તારા લમણા દાંડેમની ફાડ જેવા છે
૪ શરજશુદ્ધ થવા સાડ બાધેલા દાંડેમનો ખુરજ,
જેમાં હળરો દાણો એટલે યોદ્ધાઓની સર્વે દાલ
દીઓ લટકાવેલી છે,
તેના જેવી તારી ગરદન છે
૫ સાબરીના ભેડે જોણેલા બે બધ્યા ગુલકડીઓ
મધ્યે ચરતા હોય,
તેવા તારા બે રતન છે
૬ પ્રભાત થાય, ને અધઘર લોખ થાય ત્યાં મુખી,
હુ જોળના પર્વત પર
તથા લોખાનના હુમર પર જઈશ
૭ મારી પ્રિયા, તું તઈન સુદર છે,
ને તારામાં એક પણ કામ નથી
૮ હે [મારી] નવોદા, લખાનોનથી મારી સાથે,
લખાનોનથી મારી સાથે આવ,
આમાનાહના શિખર પરથી,
સનીર તથા હેમોનના શિખર પરથી,
સિંહોના બીડો આમળથી,
ચિત્તાઓના પર્વતો પરથી ભે
૯ હે મારી બહેન, [મારી] નવોદા, તેં માફ હૃદય
મોહિત કીધું છે
તારા એક જ નેત્રબાણથી,
તારી એક કહીયીન તેં માફ મન મોહિત કીધું છે
૧૦ હે મારી બહેન, [મારી] નવોદા, તારો પ્યાર
કેવો મધુર છે,
તારો પ્યાર દ્રાક્ષરસ કરતા,
ને તારા અતરંગી ખુશ્મી સર્વે પ્રહારના કરિયાણા
કરતા કેટલી બધી ઉત્તમ છે !
૧૧ હે નવોદા, મધુકોળની માફક તારા હોઠમાંથી
[મિહાસ] ટપકે છે,
તારી જીભ તળે મધ તથા દૂધ છે,

- ને તારા વચ્ચોની ખુશ્મી લખાનોનની ખુશ્મી
જેવી છે
૧૨ મારી બહેન, [મારી] નવોદા, બંધ કીધેલી વાદી,
વાસેલો કુવો તથા મુદ્રિત ઝરો, એઓના જેવી છે
૧૩ તારા રોષા જાણે કે દાંડેમદીઓનો બગીચો છે, કે
જેમાં મુલ્યવાન ફળો લાગેલા છે,
તથા મેદી તથા જટામારીના ઊંડ છે,
૧૪ જટામારી તથા ફેસર,
સુગંધી જાડ તથા વજ તથા લોખાનના સર્વે ઝાડ,
બોળ તથા અગર, તથા સર્વે મુખ્ય કરિયાણા છે
૧૫ [તું] બામ મધ્યેના કુવાડા જેવી,
જીવતા પાણીના કુવા જેવી,
તથા લખાનોનથી વહેતાં વહેળીઆ જેવી [છી]
૧૬ હે ઉત્તરના વાયુ, તું અન્યત્ર યા, ને હે દક્ષિણના
વાયુ], તું આવ,
મારા બામ પર વા, કે તેની સુગંધિઓનો પ્રવાહ
ચાલે
મારો પ્રીતમ પોતાના બગીચામાં આવે,
ને પોતાના મુલ્યવાન ફળો ખાય
૫ હે મારી બહેન, [મારી] નવોદા, હુ મોર
બાગમાં આવશે હું,
મેં મારા બોળ તથા સુગંધિ વિહારી લીધાં છે,
મેં મારો મધુકોળ મધ સહિત ખાધો છે,
મેં મારા દૂધ સાથે મારો દ્રાક્ષરસ પીધો છે
હે મિત્રો, ખાચે,
હે પ્રિય, પીઓ, હા, પુષ્કળ પીઓ
૨ હુ ઉપલી હતી પણ માફ મન ભગવંત હવે,
એ મારા પ્રીતમનો સાદ છે, કે જે [દાર] ઠોકે
[ને કહે છે કે],
હે મારી બહેન મારી પ્રિયા, મારી હોળી, મા
નિર્મેળ, મારે સાડ ઉપાડ,
કેમકે માફ માધુ ઝાકળથી,
મારી લટેરા રાતના લીપાથી ભરાઈ ગયા છે
૩ મેં મારા વજ કાઢ્યું છે, તે હુ કેમ પહેરું ?
મેં મારા પત્ર લેધા છે, હુ તેમને કેમ મેલા કરું ?
૪ મારા પ્રીતમે [કમહાનક] ખાકામાં યજને હા
અદર ધાક્યો,
ને મારા મનમાં તેના પર દયા આવી,
૫ હુ મારા પ્રીતમને વારંતે [દાર] ઉપાડવાને જઈ,

- ને કળના દાયા પર મારા હાથમાથી બાળ,
ને મારી આગળીઓમાથી બાળનો અર્ક ટપકતાં હતાં.
૬ મારા પ્રીતમને વારતે [દારે] ઉધાડયુ;
પણ મારો પ્રીતમ ત્યાંથી ખસી જઈને જતો રહ્યો
હતો.
તે બાલ્યો તે સમયે મારૂં મન નાહિમત થઈ
અથ હતાં.
૭ તેને ચોખ્યો, પણ મને તેની ચોષ લાગી નહિ;
મને તેને બોલાવ્યો, પણ તેણે મને કંઈ ઉત્તર
આપ્યો નહિ.
૮ નજરમા રોન કરનાર ચોડીદારોની અને ભેટ થઈ,
તેઓએ મને મારી, તેઓએ મને પાલવ કાઢી;
કોઈકોએ મારો પુષ્ટ મારા અગ્ર પરથી ક્ષિત્તી
કાઢી.
૯ યશસ્યેભની પુત્રીઓ, હું વખને સોજન ફરું છું
કે, ને વખને મારો પ્રીતમ મળે,
તો તેને કહેએ કે હું પ્રેમપ્રીતિ છું.
૧૦ હું જીઓ મધ્યે પરમ સુદરી,
વારો પ્રીતમ [બીજા કાઢના] પ્રીતમ કરવાં શું
વિચેય છે?
વારો પ્રીતમ [બીજા કાઢના] પ્રીતમ કરવાં શું
વિચેય છે,
કે હું અમને એ પ્રમાણે સોજન ચાલે છે?
૧૧ મારો પ્રીતમ મોરો તથા લાલચોળ છે,
તે સ્વહાર મધ્યે શિરામણી છે.
૧૨ તેનું મારું ઉત્તમ પ્રકારના સોના જેવું છે,
તેની ઘટો મુઝાદાર તથા વનકાન જેવી કાળી છે;
૧૩ તેની આંખો પાણીનાં વટેનીઆં પાસે [ઉભેલા]
હોવા જેવી છે,
તે દૂધથી ધાયત્રી [જેવી] તથા ચોખ્ખી રીતે બેસા-
ડેલી છે.
૧૪ તેના ચાલ કરિયાણાના ક્યારા જેવા, તથા મુઝધિ-
ઓની પાળો જેવા છે;
જેમાંથી બાળનો અર્ક ઝરતો દોષ એવી ગુલછડીઓ
જેવા તેના દોડ છે.
૧૫ તેના હાથ પ્રીતમણીનિવ સોનાની વિંદીઓ
જેવા છે;
નાલમપી મટેલા દાથીદાંતાનાં કામ જેવું તેનું સરીર છે.
૧૬ તેના પદ ચોખ્ખા સોનાની પુત્રીઓમાં બેસાડેલા
સંગેરમરમર સંગેરો જેવા છે;

- તેનો દેખાવ લખાનોન જેવો [તથા] ચોરજડો
જેવો ઉત્તમ છે.
૧૭ તેનું મુખ અત્યંત મધુર છે; હા, [તે] વદન
મનોહર છે.
૧૮ યશસ્યેભની પુત્રીઓ,
આ મારો પ્રીતમ, ને આ મારો મિત્ર છે.
૧૯ વારો પ્રીતમ કંઈ વરફ ગયો છે?
હું જીઓ મધ્યે પરમ સુદરી,
વારો પ્રીતમ કંઈ વરફ વળ્યો છે?
[અમને કહે] કે અમે તેને વારી સાથે દુહીએ.
૨૦ મારો પ્રીતમ પોતાના બાગમા, મુઝધિઓના
ક્યારામાં,
બાગોમા મિજબાની કરવા તથા ગુલછડીઓ વિધુવા
ગયો છે.
૨૧ હું મારા પ્રીતમની છું, ને મારો પ્રીતમ મારો છે;
તે ગુલછડીઓ મધ્યે [પોતાનું ટોણ] ચારે છે.
૨૨ હું મારી પ્રિયા, હું વિસાદ જેવી સુંદર,
યશસ્યેભ જેવી ખુબસુરત,
ને ક્યારાઓ સહિતના સૈન્ય જેવી ભયહર છે.
૨૩ વારાં નેત્ર મારી વરફથી ફેરવી લે,
કેમકે તેઓએ મારો પરાજય કાઢ્યો છે.
નિવઆઈની બાબુએ બેઠેલાં
બકરાના ટોળા જેવા વારા કંઈ છે.
૨૪ ધોવાઈને બહાર નિકળેલી
ઘેડીઓના ટોળા જેવા વારા ફાંવ છે,
કે જેઓમાની પ્રત્યેક બળે બધ્યાં જાય છે,
ને તેઓમાંની એકે વાંજ નથી.
૨૫ વારા પુરખા પાછળ
વારાં લખણાં દારેમની ફાડ જેવાં છે.
૨૬ સહીઓ તે જણ કાઢી છે, ને ઉપપત્નીઓ તે
ચાર કાઢી છે,
ને યુવતીઓ તે અસખ્ય છે.
૨૭ [પછી] મારી દોડી, મારી નિમજ, તો એકજ છે;
તે પોતાની માની એકની એક છે;
તે પોતાની જનેતાની માનવી છે.
પુત્રીઓએ તેને બેઠને કશું, તને ધન્ય છે;
હા, સહીઓએ તથા ઉપપત્નીઓએ [બેઠને]
તેની પ્રસાસ કાઢી.
૨૮ પ્રસાતના જેવી પ્રકાશિત કાંતિવાળી,

- ચંદ્ર જેવી સુંદર,
સૂર્ય જેવી ડાઘડીન,
ધ્વજઓ સહિતના સૈન્ય જેવી ભયંકર, એ કોણ છે ?
- ૧૧ ખીણના લીલા છાંડ જેવા,
[તથા] દ્રાક્ષવેલાને ઢળીઓ કુટે છે કે કેમ,
[તથા] દારૂમેને પૂલ આવ્યા છે કે કેમ,
તે જોવાને હું સોપારીના ખાતમાં ગયો.
- ૧૨ મને ખબર પડી ન પડી એટલામાં તો મારા આત્માએ
મને રાજવંશી લોકોના રથોમાં બેસાડ્યો.
- ૧૩ પાછી આવ, પાછી આવ, હે શૂલાભી,
પાછી આવ, પાછી આવ, કે અમે તને નિરખીએ.
માહનાઈમને નાચ [જીઓ] તેમ
તમે શૂલાભીને કેમ જીઓ છો ?
- ૭ હે સાહનદી, ચંપલોમાં તારા પગ કેવા સુંદર છે !
તારી નજોતા સંધ્યા નિશ્ચય કારીગરને હાથે
બનેલા
જવાહીર જેવા છે.
- ૨ તારી નાભિ ગોળ [ગોળા] પ્યાલા જેવી છે,
[કે જેમાં] મેળવણીના દ્રાક્ષરસની આછા નથી.
તારૂં પેટ ગુલછડીથી સજ્જમારેલી ધઉની ઢગલીના
જેવું છે.
- ૩ તારાં બે સ્તન એક સાબરીનાં જોડે જીણાં
બે બચ્ચાંના જેવાં છે
- ૪ તારી ગરદન હાથીદાંતના છુરજ જેવી છે;
તારી આંખો હેરખેનમાં ખાથ રાખીમના દરવાજા
પાસેના કુંડ જેવી છે;
તારૂં નાક લખાનેખને છુરજ
જે હમરક તરફનો છે તેના જેવું છે.
- ૫ તારા ધડ પર તારૂં શિર કામેલ જેવું,
ને તારા શિરના કેસ બંધુઆ રૂંખના છે;
રાત તેની લટકામાં બદીવાન વરીકે પકડાઈ રહ્યો છે.
- ૬ હે પ્રિયા, તું કેવી ખુબસુરત
તથા સુખને માટે કેવી આનંદકારક છે !
- ૭ આ તારૂં કદ ખજૂરીના જેવું છે,
ને તારાં સ્તન [દ્રાક્ષની] લૂંચો જેવાં છે.
- ૮ મેં કહ્યું, હું ખજૂરી ઉપર ચઢીશ,
હું તેની ડાળીઓ પકડીશ;
તારાં સ્તન દ્રાક્ષવેલાની લૂંચો જેવાં થાય,
ને તારા શ્વાસની મુગ્ધ સફરબન જેવી થાય;
૬ ને તારૂં મુખ ઉત્તમ દ્રાક્ષરસ જેવું-થાય,

કે જે [દ્રાક્ષરસ] મારા પ્રિયને માટે સરળતાથી
ઉપનારોના હોઠોમાં યહને પેટમાં ઉતરી નય છે.

- ૧૦ હું મારા પ્રીતમની છું,
ને તેની મારા પર પ્રીતિ છે.
- ૧૧ જાલ, મારા પ્રીતમ, આપણે જંગલમાં ચાલ્યાં
જઈએ;
આપણે ગામડાંમાં ઉતારો કરીએ.
- ૧૨ આપણે વહેલાં ઉઠીને દ્રાક્ષવાડીઓમાં જઈએ,
ને દ્રાક્ષવેલાને મોર આવ્યા છે ને તેનાં પૂલ ખીલ્યાં
છે કે નહિ;
ને દારૂમેને પૂલો ભેઠાં છે કે નહિ, તે આપણે
જોઈએ;
ત્યાં હું તને મારી પ્રીતિનો અનુભવ કરાવીશ.
- ૧૩ વેંઝણીઓ બેઢેજી રહી છે,
અને આપણાં બારણા પાસે સર્વ પ્રકારનાં નવાં
તથા જુનાં ફૂલ છે,
કે જે, હે મારા પ્રીતમ, મેં તારે વારસે સધરી
રાખ્યા છે
- ૮ અરે, જો મારી માનાં યાને ધાનેલા
મારા લાઘ જેવો તું હોત તો કેવું સાઈ !
ત્યારે તો તું મને બહાર મળત, ત્યારે હું તને
ગુબન કરત;
- તેમ છતાં પણ કોઈ મને તુચ્છકારત નહિ
- ૨ હું તને દોરીને મારી માના ધરમાં લાવત,
ને તે મને શિખવત;
- હું તને મસાલેદાર દ્રાક્ષરસ
[તથા] મારા દારૂમેનો રસ પાત.
- ૩ તેનો ડાળો દાઘ મારા માથા તળે હોત,
ને તેનો જમણો દાઘ મને આલિંગન કરતો હોત
- ૪ હે ચરણલેખની પુત્રીઓ, હું તમને સોજન દઈ છું
ખ્યારની મરજ થાય ત્યાં સુધી
તમે તેને હલાવીને ઉઠાડશે નહિ, કે જમાડશે નહિ
- ૫ પોતાના પ્રીતમ પર ટેકીને
રાનમાંથી આ કોણ આવે ?
મેં તને સફરબનરૂપ તળે જમાડી;
ત્યાં તારી મા તને જલવાને કપ્પાવી દલી,
ત્યાં તારી જનેતાને પ્રસવવેદના ધલી દલી.
- ૬ મને તારા કદય પર ગુદા વરીકે, ને તારા દાઘમર
ગુદા વરીકે બેસાડ,

કેમકે પ્રીતિ મેલત સમાન બળવાન છે,
 શકા રોગોલ જેવી ફર છે,
 તેના ચમકારા અમિના ચમકારા જેવા છે,
 તે ખુદ યહોવાદનો બડકો [છે]
 ૭ ધણા પાણી ખ્યારને હોલવી શકે નહિ,
 ને રેલ તેને હુબાડી શકે નહિ
 નો ખ્યારને વારતે કાઠ માણસ પોતાના ધરની
 બધી સપતિ આપે,
 તો પણ તે છે દુઃખકારો
 ૮ અમારે એક નાની બહેન છે,
 ને તેને થાન પણ [ઉપસ્યા] નથી
 ને દિવસે નમારી બહેનનુ માણ થયે,
 ત્યારે અમે તેને માટે શું કરીશું ?
 ૯ જો તે કાઠ હોય,
 તો અમે તેના પર ફપાનો મોરચો બાધીએ,
 ને જો તે હરવાલે હોય
 તો અમે કોરેનવૃક્ષના પાદીઆથી તેને લાકી દબાવે
 ૧૦ હું કાઠ છું, ને મારા થાન [તેના] ખુશને જેવા છે

ત્યારે તેની નજરમા હું, જેને શાન્તિ પ્રાપ્ત થઈ
 હોય તેના જેવી, હતી
 ૧૧ સુલેમાનને બઆલ હામેનમા એક દ્રાક્ષવાડી હતી,
 તેણે તે દ્રાક્ષવાડી રખેવાળોને બાઉ આપી,
 તેના ફળને મઠે પ્રત્યેકને એક હબર રૂપીઆ
 લાવવાના હતા
 ૧૨ મારી દ્રાક્ષવાડી ને મારી માલકીની છે, તે મારી
 સન્મુખ છે,
 હે સુલેમાન, એ હબર તો તને મળશે,
 ને તેના ફળની રખેવાળી કરનારને ખસે [મળશે]
 ૧૩ હું બાગવાસી,
 સખીઓ તારો સાદ સાલજવા બ્યાન દધને તારી
 રહી છે,
 મને તે સહબાવ
 ૧૪ જો મારા પ્રીતમ, ઉતાવળ કર,
 ને કરિયાલાના પવેત પર
 હરણાકે સાખીની બાધ્યા જેવો થા

યશાયાહ લવિષ્યવાદીનું પુસ્તક.

૧ ઉઝીયાહ, શેયામ, આહાઝ તથા હિઝકીયાહ,
 એ ચકુદાહના શબ્દોના વખતમા આમોસના
 પુત્ર યશાયાહને ચકુદાહ તથા યશયાલેમ વિષે ને
 સદર્શન થયુ તે
 રહે આહારો, સાલળો, ને હે પૃથ્વી, કાન દે,
 કેમકે યહોવાહ બોલ્યો છે, મેં છેકરાને ઉછેરીને મોટા
 કર્યા છે, ને તેઓએ તો મારી વિરૂદ્ધ ફિરર કર્યું છે
 ૨ બળદ પોતાના માલિકને ઓળખે છે, ને ગધેડો
 પોતાના ધણીની ગલાણુ ભણે છે, [પણ] ઇસ્રાએલ
 ભણતો નથી, મારા લોક વિચાર કરતા નથી ૪ અરે!
 પાપ કરનારી પ્રભ, અન્યાયથી લાદેલા લોક, બુડાઇ
 કરનારા સગાન, બગડી ગયેલા છેકરા, તેઓએ
 યહોવાહનો ત્યાગ કર્યો છે, તેઓએ ઇસ્રાએલના
 પવિત્રને ધિક્કાર્યો છે, તેઓ બુદાઇ સખીને પાછા
 ફરી ગયા છે] ૫ હજી તમારે માર આગે છે કે વમે

ફિરર કર્યો કરો છો ? આખુ માથુ રોશિદ ને આખું
 દુહય નિર્ગત છે ૧ પચનત તલિયાથી તે આપા સુધી
 તેમા કાઠ તદુરસ્તી નથી, [કેવળ] ધા તથા સોળ
 તથા પાકેલા નખમ છે, તે દબાયા, કે તેને પાટા
 બધાર્યા, કે તે તેલથી નરમ કરાયા, એમ નથી
 ૭ તમારો દેશ ઉલ્લડ થયો છે, તમારા નજરો આગથી
 બાળી નખાયા છે, તમારી નખીન તો પારકાઓ
 તમારી રૂગર પાઇ ભય છે, ને પારકાઓથી થયેલા
 વિનાશ જેવી તે ઉલ્લડ થઇ છે ૮ અને સિયોનની
 લીકરી દ્રાક્ષવાડીના માડવા જેવી, કાકડીની વાડીના
 માળા જેવી, થેરેલા નજર જેવી રહેલી છે ૯ જો
 સૈન્યોના યહોવાહે આપણે સાફ નાનો સરખો શેષ
 રહેવા દીધો ન હોત, તો આપણે સહોમના જેવા થઇ
 ગયા હોત, ગયોરાહના સરખા થઇ ગયા હોત
 ૧૦ હે સહોમના ન્યાયાધીશો, તમે યહોવાહની વાત

સાંભળો; હે ગમેરાહના લોક, આપણા દેવના નિયમ પ્રત્યે કાન દો. ૧૧ યહોવાહ કહે છે, મારી આજળ તમારા પુષ્કળ યજ્ઞો તે શા માટે? હું ઘેરાનાં દંહનીયા-પંજીથી, તથા માટેલાં જનવરોના મેદથી ધરાધ મચે છું, ને ગોધા તથા હલવાન તથા બકરાનું રક્ત મને લાવતું નથી. ૧૨ તમે માર મુખ ભેવાં સાંઝ આવો છો, ત્યારે મારાં આજણાં પગ તળે છુંદવાં એ કાણે તમારી પાસે માગ્યું છે? ૧૩ બીજે વ્યયે ખાવાપણ લાવશે. મા, ધૂપ તે મને અર્ચનજ લાગે છે; અમાસ તથા સાખ્યાય [તથા] સભા ભેગી કરવી, —અન્યાય સાથેનો ધર્મભેગો હું સહન કરી શકતો નથી. ૧૪ તમારી અમાસ તથા તમારાં પર્વોથી મારો જીવ કંટાળે છે, તેઓ મને બિભક્ષુ થઈ પડે છે; સહન કરી કરીને હું યાકશે છું. ૧૫ અને ત્યારે તમે પોતાના હાથ ભેડો. ત્યારે હું મારી દષ્ટિ તમારી તરફથી ફેરવીશ; હા, ત્યારે તમે ધણી પ્રાર્થનાઓ કરશો, ત્યારે હું સાંભળનાર નથી; તમારા હાથ રક્તથી ભરેલા છે. ૧૬ રનાન કરો, શુદ્ધ થાઓ; તમારી કરણીઓની શુંડાઈ મારી આખ આજળથી દૂર કરો; શુદ્ધ કરવું મૂઝી દો; ૧૭ સાંઝ કરવા શિખો; ન્યાયકરણ રોધો, જીલમથી દૂષિત થતા માણસોનો બચાવ કરો, અનાથને ધનસાક આપો, વિધવાની હિમાયત કરો.

૧૮ યહોવાહ કહે છે, આવો, ને આપણે વાઈ કરીએ; તમારાં પાપ ભે કે લાલ [વજના] ભેવાં હોય તો પણ તેઓ હીમ સરખાં થેત થશે; ભે કે શીરમજના ભેવાં રાતાં હોય, તો પણ તેઓ ઉન સરખાં થશે. ૧૯ ભે તમે રાજી થઈને [માર] માનશે, તો દેશની ઉત્તમ પેદાર ખાશે. ૨૦ પણ ભે નકાર કરીને દગો કરશે તો તમે તરવારથી માર્યા જશો; કેમકે યહોવાહના રજોની વાત એવી છે.

૨૧ વિશ્વાસુ નમરી કેમ બ્યભિચારિણી થઈ ગઈ છે? તે ધનસાકથી બુદ્ધી હતી, ન્યાયીપણું તેમાં વસતું, પણ હાલ ધાતકીઓ વસે છે. ૨૨ તારૂં રૂપું મેલ થઈ ગયું છે; તારો દ્રાક્ષરસ પાણીથી મિશ્રિત થયેલો છે. ૨૩ તારા સરદારો બળવાખોરો, ને ચોરોના સાથીઓ થયા છે; તેઓ પ્રત્યેક લાંચ ચાહનાર, ને પ્રતિદાનની પછવાડે દોડનાર છે; તેઓ અનાથને ધનસાક આપતા નથી, ને વિધવાને ચુકરદો તેઓની પાસે આવતો નથી.

૨૪ તે માટે પ્રભુ, જે સેન્ધીનો યહોવાહ, ધસાએ-

લનો સમર્થ, તેનું કહેલું એવું છે, આહા! મારા શત્રુઓ સળથી હું તુલિ પામીશ, ને મારા વૈરીઓનું વેર વાળીશ. ૨૫ અને તારા પર હું મારો હાથ ઉગારીશ, ને જેમ ક્ષાન્થી [મેલ કઠાય છે તેમ] તારો મેલ કાઢીશ, ને તારો બોધો ભેળ હું દૂર કરીશ; ૨૬ ને આદિકાળની પેઠે હું તારા ન્યાયાધીશોને, ને પૂર્વકાળની પેઠે તારા મન્ત્રીઓને પાછા લાવીશ; ત્યાર પછી તારું નામ ન્યાયી-પણાનું સહેર, વિશ્વાસુ નગર કહેવાશે. ૨૭ સિયોન ધનસાક, ને તેના પાછા આવનારા ન્યાયીપણાએ, ખંડી લેવાશે. ૨૮ પણ દગો કરનારાનો તથા પાપી-ઓનો વિનાશ સાથે થશે; ને યહોવાહને તજનાર નાજુદ કરશે. ૨૯ કેમકે જે આલેખ જાડ તમે ચાહતા હતા તેથી તેઓ લજવાશે, ને જે વાકીઓને તમે પસંદ કીધી તેઓથી સરમાશે. ૩૦ કેમકે જે આલેખ જાડનાં પાત્રાં ખરે છે, ને જે વાકીમા પાણી નથી, તેના ભેવા તમે થશો. ૩૧ અને જે બળવાન તે સજીના કચરા જેવા, ને તેનું કામ બિલ્હારી ભેલું થશે; ને તેઓ બન્ને સાથે બાળી નખાશે, ને કાંઈ હોલવનાર મળશે નહિ.

૨ આગ્રોસના પુત્ર યથાયાહને ચુદ્દાહ તથા ચર-શાલેમ સંજળી જે વાત [સદર્શનમાં] થઈ તે.

૩ અને એમ થશે કે, ઉઠા દિવસોમાં યહોવાહના ધરનો પર્વત પહાડોનાં શિખરો પર રથપારો, ને ડુંકરો કરવાં ઉઠે કરાશે; ને સપળા વિદેશીઓ તેમાં પ્રવાહની પેઠે પ્રવેશ કરશે. ૪ અને ધણી લોકો જઈને કહેશે, ચાલો, આપણે યહોવાહના પર્વત પાસે, યાફ-બના દેવના ધરની પાસે ચડી જઈએ; ને તે આપણને પોતાના માર્ગે વિષે શિખવશે, ને આપણે તેના રરવામાં ચાલીશું; કેમકે નિયમ સિયોનમાંથી ને યહોવાહની વાત ચરશાલેમમાંથી નિકળી આવશે. ૫ અને તે વિદેશીઓ મધ્યે ધનસાક કરશે; ને ધણી લોકોને સાઈ ફેસલો કરશે, ને તેઓ પોતાની તરવારોને દીધીને કાશે. ને પોતાના લાલાઓનાં ધારિયાં બનાવશે; પ્રભુ પ્રભુની વિરુદ્ધ તરવાર ઉઠામશે નહિ, ને તેઓ ચુદ્ધકળા કરી નહિ શિખરો.

૬ હે યાફબના પર, ચાલો, ને આપણે યહોવાહના પ્રકારમાં ચાલીએ. ૭ કેમકે તે તારા લોકોને, એટલે યાફબના ધરનાને તજ દીધાં છે; કારણ કે તેઓ પૂર્વની રીતચાીથી ચરપૂર, ને પશ્ચિમીઓની પેઠે બદુરૂર થયા છે, ને તેઓ પારકાના સલામન્દાથે મિત્રાચારી રાખે છે. ૮ અને તેમનો દેશ સોના રૂપાથી

હરપર થયો છે, ને તેઓના ખનનાનો પાર નથી, ને તેમનો દેશ ઘોડાઓથી હરપર થયો છે, ને તેઓના રથોના પાર નથી. ૯ વળી તેમનો દેશ મુર્તિઓથી હરપર થયો છે; પોતાના હાથના કામને, પોતાની આંનજીઓએ જે કંઈ તેને તેઓ પકે લાગે છે. ૯ અને દરિદ્રી પ્રભુમ કરે છે, ને ધનવાન નમે છે; એ માટે હું તેઓને માફ કરીશ મા. ૧૦ યદોવાદના બચ આગળથી, ને તેના માદામ્બના વેલવથી ખડકમાં પેસી જા, ને પૂળમાં સમાઈ રહે. ૧૧ માણસની અર્ધિષ દહિ નીચી કરાયે, ને મદા પુરુષોનું અભિમાન ઉતારવામાં આવશે, ને એકઠો યદોવાદ તે દિવસે ઉઠેા મનાશે. ૧૨ કેમકે જ સર્વ અર્ધિષ તથા મગજમ છે, ને સધળું ઉચું કરાવેલું છે તે પર સંયોના યદોવાદને દિવસ આવનાર છે, ને તે નીચું કરાયે. ૧૩ અને લખાનેાનાં સર્વ મોઢાં ને ઉચાં ધએલાં એરેનજ્જ પર, ને ખાશાનાં સર્વ આલેાન ઝાડ પર, ૧૪ ને સર્વ મોઢા પવંત પર, ને સર્વ ઉપા રેકરાઓ પર, ૧૫ ને દરેક ઉપા કિટ્ટા પર, તથા દરેક મોરચાળખ કોટ પર; ૧૬ ને તારીયાનાં સર્વ પદાણ પર, ને સર્વ મનેરેનજ રેખાવેા પર [તે દિવસ આવનાર છે] ૧૭ અને મા યુદ્ધને અર્વ ઉતારવામાં આવશે, ને મદા પુરુષોની મોઢાઈ નખી નશે, ને એકઠો યદોવાદ તે દિવસે ઉઠેા મનાશે. ૧૮ અને મુર્તિઓ ઉઠ નાણુદ યથ નશે. ૧૯ અને યદોવાદ પૃથ્વીને ઘણાની નાખવાને ઉઠશે ત્યારે માણસો તેના બચ આગળથી, તથા તેના માદામ્બના વેલવથી ખડકોની ઝુકાઓમાં, તથા બુનિની ખોમાં પેસી નશે. ૨૦ તે દિવસે માણસ પોતાને સાથ લખવાને માટે કરેલી રૂપાની મુર્તિ, તથા પોતાની રોનાની મુર્તિ, જેલુ તથા ચામાદિણની પાસે ફેંકી દેશે, ૨૧ એ માટે કે યદોવાદ પૃથ્વીને ઘણાની નાખવાને ઉઠશે, ત્યારે તેઓ તેના બચ આગળથી, તથા તેના માદામ્બના વેલવથી, ખડકોમાં પોલાણમાં ને શિખરોની કોટામાં પેસી નચ. ૨૨ તમે માણસની આદા ડાટો, કે નેનો ચાસ નસકોરાંમાંજ છે; કેમકે તે રી મગુઓમાં આવે છે.

૩

૧ મકે જુઓ, પ્રયુ સેન્યોનો યદોવાદ વચસાલે-મખાથી તથા વદુદાદમાંથી ટોા તથા આપાર, રેલડીને સર્વ આપાર, ને પાળીને સર્વ આપાર લઈ નેવાર છે; રેલાવી તથા યાવેા, ન્યાપાલીય તથા ખરિખચાલી, નદીનર તથા પદીય; ૨ મુર્તિદાર તથા

માનિતા માણસ, તથા મંત્રિ તથા નિપૂણ કારીગર તથા ચતુર ઇલમીને [તે લઈ લેશે]. ૪ અને સરદાર તરીકે હું તેમને બાળકો આપીશ, ને તેમના પર બળતારનું રાજ્ય થશે. ૫ અને લોક પર એક બીજીથી, ને પ્રતીક પર પોતાના પડોસીથી જીલમ ગુનરવામાં આવશે; ઉઠશે વડીલને, ને હલકો વળનદારને વૃદ્ધકારશે.

૬ [તે વેળાએ] માણસ પોતાના કાકાને તેના બાપના ઘરમાં પકડીને કહેશે, તને વચ છે, ચાલ, તું અમારો અધિપતિ થા, ને આ ખડિયેર તારા હાથ નીચે રહેા. ૭ ત્યારે તે ખૂમ પાડતાં કહેશે, હું સુધારનાર ઘવાનો નથી; વળી મારા ઘરમાં કંઈ રાટલી નથી, ને કંઈ વચ પણ નથી; મને લોકોને અધિપતિ તમે ન કરશો.

૮ કેમકે યરસાલેમની પાપમાલી, ને યદુદાદની પડવી યથ છે; કારણ કે યદોવાદની મૌરવી દહિમાં જોડું લાગે એવી રીતે તેમની જીલ તથા તેમની કશીઓ તેની વિરૂદ્ધ છે. ૯ તેઓના ચહેરાને રેખાવ તેઓની વિરૂદ્ધ સાક્ષી પૂરે છે, ને સરોમની પેઠે તેઓ પોતાનું પાપ પ્રગટ કરે છે, તેઓ તેને સંગડતા નથી; અફ-સોસ છે તેઓના જીવને. ૧૦ કેમકે તેઓએ પોતાને સાથ બદલા તરીકે જુદાઈ મેળવી છે. ૧૦ ન્યાથી વિષે કહેા કે, કલ્યાણ થશે, કેમકે તેઓ પોતાની કશીનું ફળ ખાશે. ૧૧ જુડાને અફસોસ! તેને અકલ્યાણ થશે, કેમકે તેના હાથનું કાર્ય તેને કરવામાં આવશે, ૧૨ મારા લોક પર તો બાળકો જીલમ કરનારા છે, ને બાપડીઓ તેમના પર રાજ્ય કરે છે. અરે મારા લોક! તારા અમેસરો જીલમનારા છે; ને તેઓએ તારા આલવાના માર્ગ નષ્ટ કર્યા છે. ૧૩ યદોવાદ વાદ કરવાને ઉઠેા છે, ને લોકોને ન્યાય કરવાને તે ઉઠેા છે. ૧૪ યદોવાદ પોતાના લોકના વડીલો તથા તેના સરદારોની વિરૂદ્ધ ન્યાયમાં આવશે; તમે તો દ્રાક્ષવાદીને ખાધ તથા ઊા; ગરીબોની લૂટ તમારાં ઘરોમાં છે. ૧૫ તમે કેમ મારા લોકને ધુંડી નાખેા ઊા, ને દરિદ્રીઓને ઝુકી-મારીને દેશન કરેા ઊા! એવું પ્રયુ સેન્યોના યદોવાદનું કહેવું છે.

૧૬ વળી યદોવાદ કહે છે, સિયોનની રીઠરીઓ અર્ધિષ છે, ને મારું ઉચું રાખી, તથા કલ્યા મારતી, તથા પત્રથી છખારા કરતી, કેમકી કેમકી ચાલે છે; ૧૭ તે માટે પ્રયુ સિધાનની રીઠરીઓના લાલકાને પડરીવાળું કરી નાખશે. અને યદોવાદ તેમનાં યુવ-રખાને ઉપાડાં કરાવશે. ૧૮ તેજ દિવસે પ્રયુ કહાંની

૧૬ વળી યદોવાદ કહે છે, સિયોનની રીઠરીઓ અર્ધિષ છે, ને મારું ઉચું રાખી, તથા કલ્યા મારતી, તથા પત્રથી છખારા કરતી, કેમકી કેમકી ચાલે છે; ૧૭ તે માટે પ્રયુ સિધાનની રીઠરીઓના લાલકાને પડરીવાળું કરી નાખશે. અને યદોવાદ તેમનાં યુવ-રખાને ઉપાડાં કરાવશે. ૧૮ તેજ દિવસે પ્રયુ કહાંની

• શોભા લઇ લેશે, ને માથાનાંધણું, તથા ચંદનહાર; ૧૮ ઝુમખા, તથા બગીચો, તથા ધુમટા; ૨૦ મુગટો, તથા સાંકળો, તથા પટકા, તથા મુવાસની કુખીઓ, તથા માદળીયાં; ૨૧ વિંદી તથા નય; ૨૨ ઉત્તમ વસ્ત્ર, તથા ઝલ્લાઓ, તથા શાલો, તથા વાટવા; ૨૩ આર-સીઓ તથા બદનો તથા પાંખડીઓ તથા ધુરખાઓ, [તે બધું લઇ લેવામાં આવશે]. ૨૪ અને એમ થશે કે, મુગધને બદલે દુર્ગધ થશે, ને પટકાના બદલામાં દોરડું, ને ઝુલેલા કેશને બદલે તાલ, ને ઝલ્લાને બદલે તાટની કંઠાદી, ને સુંદરતાને બદલે ડામ થશે. ૨૫ તારા પુત્રણ તરવારથી, ને તારા પરાક્રમીઓ લડા-ઇમાં પડશે ૨૬ અને તેની ભાગળો રોક તથા વિલાપ કરશે, ને તે ખાલી ધણે જામિન પર ખેસશે.

✕ અને તે દિવસે સ્વત આપડીઓ એક પુત્રવને પકડીને કહેશે, અમે પોતાની રાટલી ખાઇશું ને પોતાનાં વસ્ત્ર પહેરીશું; માત્ર વાંચે નામ અમને આપ, ને અમારૂં અપમાન ટાળ.

૨ તે દિવસે ઇસ્લામિલનાં ખેલેલાંને સાથે યહોવાહનો અંકુર સુંદર તથા મહિમાવાન, ને પૃથ્વીનું કુળ ઉત્તમ તથા શોભામયમ થશે. ૩ અને એમ થશે કે, સિંધોતમાં જે રોષ, ને યશસાલેખમાં જે રહી ગયેલો, એટલે દરેક જે યશસાલેખ મધ્યે જીવતાઓમાં નોંધાયેલો છે, તે પવિત્ર કહેવાશે. ૪ ન્યારે પ્રભુ સિંધોતની દીકરીઓની મલીનતા ઘોષ નાખશે, ને યશસાલેખનું રક્ત ન્યાયના આત્માથી તથા હૃદયના આત્માથી તેની મધ્યેથી શુદ્ધ કરી નાખશે, [ત્યારે એમ થશે]. ૫ અને યહો-વાહ સિંધોત પર્વતના વમામ રહેલાણ પર, ને તેની સભાઓ પર, દિવસે મેઘ તથા ધૂમાડો, ને રાત્રે બળતા અગ્નિને પ્રકાશ ઉત્પન્ન કરશે; કેમકે સર્વ જોરવ ઉપર આગાહન થશે. ૬ અને દિવસે તાપથી ઓથા વરીકે, ને તોફાન તથા વરસાદથી આશ્રય તથા સંવાવાની જગ્યા વરીકે માંડેલા થશે.

પ હું તો મારા વહાલા વિષે, તેની દ્રાક્ષવાદી સળથી મારા પ્રિયનું ઝીવ ગાઉં. મારા વહા-લાને રસાળ ટેકરી પર દ્રાક્ષવાદી હતી. ૨ અને તેણે તે ઓદી, ને તેમાંથી પત્થર વિણી કાઢયા, ને તેમાં ઉત્તમ દ્રાક્ષલેહો રાખ્યા, ને તેની મધ્યે ધુરજ બાંધ્યા, ને વળી તેમાં દ્રાક્ષટ્ટી ઓદી કાઢી, ને તેમાં દ્રાક્ષની ઉપજ થશે એવી તે આશા રાખતો હતો, પણ તેમાં જંબહી દ્રાક્ષની ઉપજ થઇ. ૩ અને હવે હે યશસાલે-

ખના રહેવારહીઓ, ને યહુદાહનાં માણસ, તમે મારી તથા મારી દ્રાક્ષવાદીની વચ્ચે ઇસ્લામ કરો. ૪ મારી દ્રાક્ષવાદીમાં મેં નથી કીધું એવું બીજું હું બાકી છું? હું તેમાં દ્રાક્ષ ઉપજવાની આશા રાખતો હતો, ત્યારે તેમાં જંબહી દ્રાક્ષની ઉપજ કેમ થઇ હશે? ૫ અને હવે હું મારી દ્રાક્ષવાદીને શું કરવાનો છું, તે હું તમને જણાવું; તેની વાડ કાઢી નાખવી છે, એટલે તે ભેગાઇ જશે; તેની ભીત પાડી નાખવી છે, એટલે તે ખુદાઇ જશે. ૬ અને હું તેને ઉજડ કરી મુકીશ, તે સોરવામાં આવશે નહિ, ને તે ગોડારો નહિ, એટલે કાંટા તથા ઉટકાટા ઉગશે; વળી તે પર તેઓ વરસાદ ન વરસાવે, એવી હું મેંધોને આજ્ઞા કરીશ. ૭ કેમકે ઇસ્લામિલનું ઘર તે સેન્યોના યહોવાહની દ્રાક્ષવાદી છે, ને યહુદાહના લોક તેના મનોરજક રાપ છે; ને તે ઇસ્લામની આશા રાખતો હતો, પણ જુઓ, રક્તપાત; ન્યાયી-પણી [આશા રાખતો હતો] પણ જુઓ, પોષાક. ૮ જગ્યા જરાએ રહે નહિ, ને તમે એકતિ દેશ મધ્યે રહેનારા થાઓ ત્યાં મુખી ધર સાથે ધર જોડી દે છે, ને ખેતર સાથે ખેતર મેળવે છે, તેમને અફસોસ! ૯ મારા કાનમાં સેન્યોના યહોવાહ બોલે છે, બેશક ધણી ધરો પાયમાલ થશે; હા, મોટાં ને સારાં ધરો વરતી વિનાનાં થઇ જશે. ૧૦ કેમકે હા એક દ્રાક્ષ-વાદી એક બાથ ઉપજવશે, ને એક હોમર બીધી એક એકાદની ઉપજ થશે.

૧૧ જુઓ દારૂની પાછળ લાગવાને સવારે વહેલા ઉઠે છે, ને દ્રાક્ષરસથી મસ્તાન બની ભય ત્યાં મુખી મોડી રાત લગી ખેસી રહે છે, તેઓને અફસોસ! ૧૨ અને સિતાર તથા વીણા, ડક તથા વાંસળી તથા દ્રાક્ષરસ એ તેમની ઉત્તલ્લીઓમાં છે; પણ યહોવાહના કામ પર તેઓ લક્ષ આપતા નથી, ને તેના હાથની કાણી તેઓ ધ્યાનમાં લેતા નથી. ૧૩ તે માટે મારા લોક અજ્ઞાનને લીધે બંદીપ્રવાસમાં ગયા છે, ને તેમના માનવતા જુખ્યા થયા, ને તેમના સાધારણ માણસ વરસથી મુકાઇ ગયા છે. ૧૪ માટે રોએલે અધિક તપ્પા રાખી પોતાનું રહેા અત્યવ પહેણુ કર્યું છે, ને તેમની શોભા તથા સાધારણ લોક, ને તેમને ભપકો તથા તેઓ મધ્યે દર્વ કરનાર [તેઓ] ઉવરી ભય છે. ૧૫ અને દરિદ્રી નમી ભય છે, ને ધનવાન નમ્ર થાય છે, ને અવિષ્કળી દલિ નીચી કરાય છે. ૧૬ પણ સેન્યોના યહોવાહ ન્યાયકરણમાં મોટો મનાય છે, ને દેવ જે પવિત્ર તે

ન્યાયીપણામાં પવિત્ર મનાય છે; ૧૭ ને હલવાન ભણે પોતાના બીડમાં ચરતાં દોણ તેમ ચરશે, ને પુષ્ટોનાં પાયમાલ થએલાં રથાનેને પારકાઓ ખાઈ જશે.

૧૮ જેઓ અન્યાયને વ્યર્થપણાની દોરીઓથી, ને પાપને ભણે આગના દોરડાથી ટાણે છે તેઓને અફસોસ ! ૧૯ તેઓ કહે છે કે, તેણે ઉતાવળ કરવી, ને તેણે પોતાનું કામ જલદીથી કરવું, એ માટે કે અમે ભ્રમ્યએ, ને ઇસ્રાએલના પવિત્રની ખારણા અમલમાં આવે, કે અમે તે ભણ્યએ.

૨૦ જેઓ બુદ્ધિને સાફ, ને સારાને ભૂંડું કહે છે, જેઓ અજવાળાને ઠંકાણે અંધકાર, ને અંધકારને ઠંકાણે અજવાળું કરાવી મૂકે છે, જેઓ મીઠાને ઠંકાણે કહ્યું, ને કહવાને ઠંકાણે મીઠું કરાવી મૂકે છે તેઓને અફસોસ !

૨૧ જેઓ પોતાની દષ્ટિમાં બુદ્ધિવાન, ને પોતાની નજરમાં ડાહ્યા, તેઓને અફસોસ !

૨૨ જેઓ દ્રાક્ષરસ પીવામાં પરાક્રમી, ને દારૂ મિશ્રિત કરવામાં બળવાન માણસ તેઓને અફસોસ !

૨૩ તેઓ લાંબને લીધે દુશ્મને ન્યાયી કરાવે છે, ને ન્યાયીનું ન્યાયીપણું લઈ લે છે. ૨૪ તે માટે જેમ અમિની દબ ખુંપરાને ચાટી ભય છે; ને સૂકું ધાસ જહામાં બેસી ભય છે, તેમ તેઓની જડ કોઢોવાણુ જેવો થશે, ને તેઓનું પૂલ ધૂળની પેટ જેવો જશે; કેમકે તેઓએ સૈન્યોના યદોવાદનું નિયમશાસ્ત્ર વળ્યું છે, ને ઇસ્રાએલના પવિત્રનું વચન ધિક્કાર્યું છે.

૨૫ તે માટે યદોવાદનો કાપ તેના લોકમાં સળગ્યો છે, ને તેમના પર તેણે દાપ ઉગામીને તેમને ખાઈ છે, ને પવંત મુલ્યા, ને લોકનાં મુઠાં ગલીઓ મધ્યે કચાા જેવાં દલાં એ સર્વ કયા ધતાં તેનો રોષ સમી મયા નથી, પણ તેનો દાપ દણ વગાયેલો છે. ૨૬ અને તે આપણી વિદેશીઓની ભણી જ્વળ લગી કરશે, ને તેઓને સિદ્ધી વગાડીને પુષ્ટીની સરદહથી બાલાવશે, ને જુઓ, તેઓ ઉતાવળે ઝટ આવશે. ૨૭ તેઓમાં કાઠ યાદેલો નથી, ને કાઠ કાઠર ખાનાર નથી, કાઠ ગોઠાં ખાતો નથી ને કાઠ ઉપતો પણ નથી; ને તેઓનાં કાઠને કમરબધ મૂટી મચેલો નથી, ને કાઠનાં પત્રખાંની વાપરી ઉટેલી નથી. ૨૮ તેમનાં બાણુ વીરજી કરેલાં, ને તેમનાં સર્વ ધન્યો લાણેલાં છે; તેમના ધોરાની ખરીઓ ચક્રમક પત્થર જેવી, ને તેમનાં પેલાં વીરજીયાના જેવાં ગળ્યો. ૨૯ તેમની મનના સિદ્ધતા જેવી, ને તેઓ સિદ્ધતા બચ્ચાંની પેટ

અરજી ને ધુરકરો, ને શિકાર પકડીને ટાણી જશે, ને કાઠ ઊડાવનાર મળશે નહિ. ૩૦ અને તે દિવસે તેના પર તે સમુદ્રના ધુધવાટની પેટ ધુરકરો, ને એ કાઠ તે દેશને ધારીને જુઓ, તો જુઓ, અંધકારવધા વિપત્તિ, ને અજવાળું તેના આકાશમાં અંધરાય છે.

૩૧ ઇઝ્રીયાહ રામના મરણની સાથે મેં પ્રજુને જોયો, તે ઉપા વધા ઉત્તર રામ્યાસન પર બેઠેલો હતો, ને તેના નભાની વાળથી મંદિર ભરાયેલું હતું. ૩૨ સરાફો તેની આસપાસ ઉભા હતા, પ્રયેકને છા પાંખ હતી; બધી તે પોતાનું સુખ દાંકતો, ને બધી પોતાના પગ દાંકતો, ને બધી ઉડતો. ૩૩ અને તેઓ એક બીજાને પોષારીને કહેતા, પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર છે સૈન્યોનો યદોવાદ, આખી પૃથ્વીનું જ ભરપૂરપણું તે તેનું ગૌરવ છે. ૩૪ અને પોષારનારની વાળથી ઉજ-રાના પાયા હાલ્યા, ને ધર ધુમાડાથી ભરાઈ ગયું. ૩૫ ત્યારે મેં કહ્યું, અફસોસ છે મને ! કેમકે મારું આવી બન્યું છે, કારણ કે હું અશુદ્ધ હોટોનો માણસ છું, ને અશુદ્ધ હોટોના લેક મધ્યે હું રહેનાર છું; કેમકે મારી આંખોએ રામને એટલે સૈન્યોના યદોવાદને જોયો છે. ૩૬ પણ સરાફોમાંથી એક, હાથમાં નેલી પરથી ચિધિ-યાવડ લીધેલો અંગાર સમી, મારી પાસે ઉઠી આવ્યો. ૩૭ અને મારા હોટોને તે અડકાડીને તેણે કહ્યું, જો, આ તારા હોટોને અડક્યા છે, એટલે તારા અપરાધ દૂર કરાયો છે, ને તારા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થયું છે. ૩૮ અને મેં પ્રજુની વાણી એમ કહેલી સાંભળી કે, હું જાને મોઢલું ! ને અમારે સાડ કોણ જશે ? ને મેં કહ્યું, હું આ રહેા, અને મોઢલ. ૩૯ અને તેણે કહ્યું, જા, ને આ લોકને કહે, સાંભળ્યા કરો, પણ ન સમજો, ને જોયા કરો, પણ ન ભણે. ૪૦ આ લોકનું મન મેં કહ્યું, ને તેના જાન ભારે કર, ને તેની આંખો મિચ્યાવ, રખે તે આંખોથી જુએ, ને જાનથી સાંભળે, ને મનથી સમજે, ને પાછા ફરીને સમા કરાય. ૪૧ ત્યારે મેં કહ્યું, કે પ્રજુ, તે ક્યાં સુધી ? ને તેણે કહ્યું, નમ્રો વરલી વિના, ને ધરો માણસ વિના ઉગડ પાય, ને જમીન છે વેસાન કરાય, ૪૨ ને યદોવાદ માણસને દૂર કરે, ને દેગ મધ્યે પડવરતો મોટો ભાગ થાય, ત્યાં સુધી. ૪૩ પણ દણ તેમાં ફરાંચ રહે, તો તે ફરીથી ખાઈ નખાયો; એવાદરસ વધા આવોગરસ પાડી નખાયા પણ કુંડું રહે છે, તે પ્રમાણે પવિત્ર બીજાને તેના કુંડા જેવું છે.

૭ અને યહુદાહના રાજા ઉઝ્ઝીયાહના દીકરા યોયા
મના દીકરા આહાઝના દિવસોમા એમ યહુ કે,
અરામનો રાજા રસીન તથા ઇસ્રાએલનો રાજા રમા-
લ્યાહનો દીકરો પેકાહ યરુશાલેમની સામે લડવાને
માટે ચડી આવ્યા, પણ તે પર કુતેહ પામી રાક્યા
નહિ. ૨ અને દાઉદના ધરનાને એવી ખબર મળી કે,
અરામ એકાઠમ સાથે મળી ગયો છે અને તેનું મન
તથા તેના લોકોના મન જેમ વનના ઝાડ પવનથી હાલે
છે તે પ્રમાણે ખસાય.

૩ ત્યારે યહોવાહે યશાયાહને કહ્યું, તું તથા તારો
દીકરો રાઆર પાશુભ ધોળીના ખેતરની સડકે, ઉપલા
કુડના નાળાના છેડા આગળ આહાઝને મળવા ભાગ્યો
૪ અને તું તેને કહે, સાવધાન રહીને સાત થા, ખીતો ના,
ને આ ધુમાતા ખોલિયાના બે છેડાથી, એટલે રસીન
તથા અરામના ને રમાલ્યાહના દીકરાના ભુરસાદાર
રોપથી તારૂં મન ભયભીત ન થાય. ૫ અરામે, એકાઠમે,
તથા રમાલ્યાહના દીકરાએ તારા પર વિપત્તિ આણ-
વાની મસલત કરીને કહ્યું છે કે, ૬ આપણે યહુદાહ
પર ચડી જઇને તેને ત્રાસ પમાડીએ, ને પોતાને સાડી
તેમા બાફેર પાડીએ, ને તે મધ્યે ટાળએલના દીકરાને
શામ નિખીએ, ૭ તેના માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ
કહે છે કે, તે [ધારણા] રિધર રહેશે નહિ, ફૂને, એહ
યરો નહિ. ૮ કેમકે અરામનું શિર તે દમરક, ને દમ
રકનું શિર તે રસીન છે, ને પારોક વર્ષમા એકાઠમ
પ્રભુ તરીકે [જણાયો નહિ એવી રીતે] કાઝારો. ૯ વળી
એકાઠમનું શિર તે સમરૂન, ને સમરૂનનું શિર તે રમા
લ્યાહનો દીકરો છે એ તમે વિશ્વાસ નહિ રાખરો,
તો તમે રિધર નહિ કરો.

૧૦ પછી યહોવાહે આહાઝને ફરીથી કહ્યું, ૧૧ તું
પોતાને સાડી તારા દેવ યહોવાહ પાસેથી ચિન્હ માગ,
આહે તો ઉઠાણુમાથી, અથવા આહે તો ઉઠાણુમાથી
માગ. ૧૨ ત્યારે અહાહે કહ્યું, હું નહિ માગીશ, વળી
યહોવાહની પરીક્ષા નહિ કરીશ. ૧૩ અને તેણે કહ્યું,
હે દાઉદના ધરના, સામળજો, માણસને કાયર કરો
છો એ થોડું કહેવાય, કે તમે મારા દેવને પણ કાયર
કરવા બેઠા છો? ૧૪ તે માટે પ્રભુ પોતે તમને ચિન્હ
આપરો, જુઓ, કુવારી ગર્ભવતી યધને પુત્ર જન્મ્યો,
ને તેનું નામ તે ઇઝમાનુએલ પાડ્યો. ૧૫ તે થુડું નકા-
રવાને, તથા બહુ પસંદ કરવાને સમજાવ્યો યરો, ત્યારે
તે દહોં તથા મધ ખારો. ૧૬ કેમકે ઉઠારો થુડું નકાર

વાને, તથા બહુ પસંદ કરવાને સમજાવ્યો યરો, ત્યાર
પહેલાં જેના બે રાજની આગળ તું ભયભીત થાય છે,
તે દેશ ઉત્તર યરો. ૧૭ એકાઠમ યહુદાહથી ભૂડો પડ્યો
ત્યાર પછી આવ્યા નહોતા, એવા દિવસો યહોવાહ
તારા પર તથા તારી પ્રભુ પર તથા તારા બાપના ધર
પર આણ્યો, એટલે આરશૂરના રાજાને [આણ્યો].

૧૮ વળી તે દિવસે એમ યરો કે, મિસરની નદી-
એના છેડાએ પર જે માખી, ને આરશૂર દેશમા જે
મધમાખી તેઓને યહોવાહ સિદ્ધી વગાડી બોલાવશે
૧૯ અને તેઓ આવશે, ને કરાડાવાળી ખીણમા, તથા
રિખરોની ફાટામા, ને સર્વ કાઠાના છેડવાઓમા, ને
સર્વ ખીડોમા તેઓ સર્વ બસાઈ રહેશે.

૨૦ તે દિવસે પ્રભુ, નદીને પેલે પારથી બાડે રાખેલા
અસાવડે, એટલે આરશૂરના રાજાવડે, માણ ને પગોના
વાળ બોડશે, ને તે દાદી પણ કાઢી નાખશે.

૨૧ અને તે દિવસે એમ યરો કે, કોઇ માણસ એક
વાછરડી ને બે બકરીઓ પાળશે, ૨૨ ને એમ યરો કે,
ફૂધની પુખ્ત આવકને લીધે તે દહોં ખારો, કેમકે
દેશ મધ્યે જે બાકી રહ્યા હશે તેઓ સર્વ દહોં તથા
મધ ખારો.

૨૩ વળી તે દિવસે એમ યરો કે, ન્યા હબર રૂપી-
આના હબર દ્રાક્ષેલા રોપેલા હતા, તેવી જે દરેક
જગ્યા તે કાઠા ને ઉઠકટાઓનું સ્થાન થઈ જશે
૨૪ બાણુ તથા ધનુષ્ય લઇને લોકો ત્યાં જશે, કેમકે
આખા દેશમા કાઠા ને ઉઠકટા યરો. ૨૫ અને જે સર્વ
ટેકરાઓ કોદાણથી બોદવામા આવતા, ને ન્યા કાઠા
તથા ઉઠકટાઓની ખીંક હતીજ નહિ, તે બળદને
[ચરવા] છેડવાની જગ્યા તથા ઘેરાથી ખુદાવાની
જગ્યા થઈ પડશે.

૨૬ વળી યહોવાહે મને કહ્યું, પોતાને સાડી મોટી
પાટી લઇને તે પર સાધારણ વિપિમા લખ
કે માહેર-સાલાહ દારા-બાઝને સાડી, ૨૭ ને હું પોતા
વિષે વિશ્વાસુ સાક્ષીઓની પાસે, એટલે ઘેરીવાદ
યાજક, તથા યબેરેખ્યાદના દીકરા ઝખાર્યાહની પાસે
સાક્ષી પુરાવીશ. ૨૮ અને હું સવિધવારેણી પાસે
ગયો, ને ગર્ભવતી થઈ તેણીએ દીકરો જન્મ્યો. ત્યારે
યહોવાહે મને કહ્યું, તેનું નામ માહેર સાલાહ દારા
બાઝ પાડ. ૨૯ કેમકે મારા બાપ, ને મારી મા, એમ
પોધારવાની છેડકાને સમજ આવશે, ત્યાર પહેલાં
દમરકનું દ્રવ્ય તથા સમરૂનની લૂટ આરશૂરના રાજાની
આગળ ઉપજી લઈ જવાશે.

પ્રકાશ તે અગ્નિરૂપ યથો, ને એનો પવિત્ર તે જ્વાળા-
રૂપ યથો, ને તે એક દિવસે તેના કાંઠા તથા તેના
ઉત્કટાઓને બાળીને ખાઈ જશે. ૧૮ અને તેના વનનું
તથા તેની વાહનું ગૌરવ, આત્માથી તે દેહ સુધી તે
નષ્ટ કરશે; ને મોઢો માણસ મુકાઈ બચ છે તે
પ્રમાણે યથો. ૧૯ અને તેના વનનાં બાકી રહેલાં
કાંઠા એટલાં થોડાં થઈ જશે કે, હરકાંઈ હાકારો તેઓને
નોંધી શકે.

૨૦ અને તે દિવસે એમ થશે કે, ઇસ્રાએલનો રોષ
તથા યાહૂદના ધરના બચેલા, તેઓને મારનારા પર
ફરીથી હરી ભરોસો નહિ રાખશે; પણ યહોવાહ જે
ઇસ્રાએલનો પવિત્ર, તે પર તેઓ સત્યતાથી ભરોસો
રાખશે. ૨૧ રોષ, યાહૂદનો રોષ, પરાક્રમી કેવળી પાસે
પાછો આવશે. ૨૨ કેમકે હે ઇસ્રાએલ, જે કે તારા
લોક સમુદ્રની રેતી જેટલા દોષ, તોપણ તેમનો
રોષજ પાછો આવશે; ન્યાયી પણાથી ભરેલો વિનાશ
કરાવવામાં આવ્યો છે. ૨૩ કેમકે પ્રભુ સેન્ધોનો
યહોવાહ તમામ દેશ મધ્યે વિનાશ, હા, કરાવેલો
વિનાશ કરનાર છે.

૨૪ માટે પ્રભુ, સેન્ધોનો યહોવાહ એવું કહે છે, હે
સિયોનમાં રહેનારા મારા લોક, આશ્ચર્યથી ન
ખેડો; તે તો હકીકત વને મારશે, ને પોતાની સોદી
વારા પર મિસરની રીત મુજબ જમાવશે. ૨૫ કેમકે
થોડી મુદતમાં કેવળ સમાપ્ત થશે, ને તેઓનો વિનાશ
કરાવામાં મારો રોષ પૂરો થશે. ૨૬ અને આરોબ ખરક
પર મિદ્યાનને માંડો, તે રીતે સેન્ધોનો યહોવાહ
તેની સામે આફતો ઉતારશે; ને તેની સોદી સમુદ્ર
પર આવશે, ને મિસરની રીત પ્રમાણે તે તેને જમા-
વશે. ૨૭ અને તે દિવસે એમ થશે કે, તેનો ભાર
વારી ખાંધ પરથી, ને તેની ઝૂંસરી વારી ખરદન પરથી
ઉતારવામાં આવશે; ને પુછિને લીધે ઝૂંસરી નાશ
પામશે.

૨૮ તે આયાપ પહોંચ્યો છે, તે મિઝોનમાં થઈને
ઝપા છે, મિખ્મારામાં પોતાનો સામાન રાખી મૂકે
છે. ૨૯ તેઓ ખીણ પાર આવ્યા છે, એનામાં તેઓએ
ઉતારો કાપે છે, તમાકુ થરથરે છે, શાકભાજી નિજ-
આદ તાડાતાસ કરે છે. ૩૦ હે નાહલીમની દીકરી,
દાંઠ માર; હે લાહ્યાહ, કાન કે; આનારોષ તેને
જવાબ દે. ૩૧ માદમેનાદ નાસી બચ છે, જેવીમના
રહેવાલીઓ પોતાનાને ટોળાને છે, ૩૨ આજેજ તે
નોનમાં મુકામ કરશે, ને સિયોનની દીકરીના પર્વ,

યરશાલેમના ઝૂંઝરની સામે તે પોતાનો હાથ હલાવશે.

૩૩ જુઓ, પ્રભુ સેન્ધોનો યહોવાહ કાળીઓને
નાસદાયક રીતે સોરી નાખશે, ને કદમાં જે મોઢાં
તેઓ પાકી નખાશે, ને જે હથા તેઓ નીચાં કરાશે.
૩૪ અને તે વનની કાંઠાઓને લોટાથી કાપી નાખશે, ને
લખાનોન બળવાનથી પકરશે.

૧૧ અને વિશાધના હુંકામાંથી ફૂલગો નિકળશે.
૨ ને તેની જડમાંથી ઉગતી એક કાળી સફળ
થશે. ૩ અને યહોવાહનો આત્મા, સુસુજિ તથા સમ-
જનો આત્મા, સલાહ તથા પરાક્રમનો આત્મા, શાન
તથા યહોવાહના બચનો આત્મા તેના પર રહેશે.
૪ અને તે યહોવાહના બચમાં હુર્પારી; ને પોતાની
આંખના એવા પ્રમાણે તે ધનસાફ નહિ કરશે, ને
પોતાના કાનના સાંભળ્યા પ્રમાણે તે ઠપકો નહિ
આપશે. ૫ પણ ન્યાયીપણાથી તે દરિદ્રીઓનો ધન-
સાફ કરશે, ને અપક્ષપાતથી તે પૃથ્વીના કીનોના
લાભમાં ઠપકો આપશે, ને પોતાના રહોની સોદીથી
તે પૃથ્વીને ખરશે, ને પોતાના હોઠોના આસથી તે
ફુટીને મારી નાખશે. ૬ અને ન્યાયીપણું તેનો કમર-
પટો, ને વિશ્વાસુપણું તેની કડનો પટો થશે. ૭ અને
જર તથા હલવાન સાથે રહેશે, ને ચિત્તા લવારા પાસે
મુશે, ને વાહરુંક તથા સિંહ તથા માતેલાં ટોર એકઠાં
રહેશે; ને નાનું છાકરું તેઓને ટોરશે. ૮ અને આપ
તથા રીઠ ચરશે; તેઓનાં બચ્ચાં એકઠાં મુશે, ને
સિંહ ટોરની પેઠે કડબ ખાશે; ૯ ને ધાવણું બાળક
સાપના દર પર રમશે, ને ધાવણું છોરાવેલું છાકરું
નામના શૂંદ્રા ઉપર પોતાનો હાથ મેલશે. ૧૦ મારા
તમામ પવિત્ર પર્વતમાં તેઓ ઉપદ્રવ કરશે નહિ, ને
વિનાશ કરશે નહિ; કેમકે પાણી સમુદ્રને ઢાંકે છે, તે
પ્રમાણે યહોવાહના જ્ઞાનથી પૃથ્વી ભરપૂર થશે.

૧૦ અને તે દિવસે એમ થશે કે, વિશાધનું જે થક
લોકોને માટે ધ્વજ છે, તેની પાસે આવવાને
વિદેશીઓ રોધ કરે, ને તેનું રહેઠાણ ગૌરવી થશે.

૧૧ અને તે દિવસે એમ થશે કે, પ્રભુ પોતાના,
લોકના રોષને મેળવવાને માટે, એટલે જેઓ બાકી રહે
તેઓને, આશ્ચર્યમાંથી, તથા મિસરમાંથી, તથા પાંચો-
સમાંથી, તથા ફૂલમાંથી, તથા એલામમાંથી, તથા
સિનઆરમાંથી, તથા હમાયમાંથી, તથા સમુદ્રના
ઘપ્પોમાંથી મેળવવાને માટે ફરી ખીલવાર પોતાનો
હાથ લાગે કરશે. ૧૨ અને વિદેશીઓને માટે તે ધ્વજ

હયી કરશે, ને ઇસ્રાએલના કાઠી મૂકાએલાઓને એકઠા કરશે, ને યહુદાહના વેરાએલાઓને પૃથ્વીની ચારે દિશાથી ભેગા કરશે. ૧૩ વળી એકાદમની અદેખાઈ મંદ્રી જશે, ને યહુદાહને પળવનારા નાબૂદ કરાશે; એકાદમ યહુદાહની અદેખાઈ નહિ કરશે, ને યહુદાહ એકાદમને નહિ પળવશે. ૧૪ અને તેઓ હડીને પશ્ચિમમાં પવિસ્તીઓની ખાંધે ઉતરી પડશે, તેઓ એકઠા થઈને પૂર્વના પુરોને લૂટશે, તેઓ અદેખા તથા યોગ્યાળ પર પોતાના હાથ નાખશે, ને આમ્મેનપુત્રો તેઓના હુકમ માથે ચડાવશે. ૧૫ અને યહોવાહ મિસરના સમુદ્રની છબને નષ્ટ કરશે, ને પોતાના ઉના પવન થકી તે નદી પર પોતાને હાથ ઢલાવશે; ને તેને મારીને સાત નાળા કરશે, ને લોકો ભેડા પહેરીને પાર જશે. ૧૬ અને તેના લોકોને જે રોષ રહેશે તેને સાર આશ્શરમાથી, જેમ ઇસ્રાએલને સાર તેના મિસર માથી ઉપર આવવાના દિવસમાં હતી, તેમ સડક થશે.

૧૨

અને તે દિવસે હું કહેશે, હે યહોવાહ, હું તારી ઉપકારરુતિ કરીશ, કેમકે ભે કે વ મારા પર કેપાયમાન થયો હતો, તોપણ તારો રોષ સખી ગયો છે, ને હું મને દિવાસો કે છે. ૨ જુઓ, ઇશ્વર મારૂ તારણ છે, હું બેરોસો રાખીશ, ને બીરા નહિ; કેમકે યાહ યહોવાહ મારૂ સામર્થ્ય તથા મારૂ સ્તોત્ર છે, ને તે મારૂ તારણ થયો છે. ૩ તે માટે તમે આનંદ સહિત તારણના ઝરાઓમાંથી પાણી ભર્યો. ૪ અને તે દિવસે તમે કહેયો, યહોવાહની ઉપકારરુતિ કરો, તેનું નામ લઈને હાક મારો; લોકો મધ્યે તેના કૃત્યો ભરે કરો, તેનું નામ પ્રગટ થયું છે એવું યાહ કરાવે. ૫ યહોવાહના સ્તોત્ર આજો, કેમકે તેણે ઉત્તમ કામે કર્યા છે, એ આખી પૃથ્વીમાં જાણ્યો. ૬ હે સિયોનના રહેનારી, હાંક મારીને પોકાર, કેમકે ઇસ્રાએલના પવિત્ર તારા મધ્યે મેટા છે.

૧૩

ખાખેલુ વિષેની દેવવાણી કે જે આમોસના પુત્ર યશાયાહને સદર્શનમાં પ્રાપ્ત થઈ. ૨ ઉપાડા પર્વત પર જ્વળ હયી કરો, તેઓને એટલે સાહે હાક મારો; ઢાલના ઇસ્રાએલ કે તેઓ અખી-રોની સાગળોમાં પેસે. ૩ મારા અર્પણ થએલાઓને આજ્ઞા આપી છે; મેં મારા પરાક્રમીઓને પણ, એટલે મારો અર્ચક વડાઈ કરનારાઓને, મારા રોષને લીધે બોલાવ્યા છે. ૪ ધણા લોક હોય તેવા પર્વતોમાં હકોના હોકારો! એકઠા થએલા વિદેશીઓનાં રાજ્યોના

હૃદયડોના ઘોષાટ! સેન્યોનો યહોવાહ લરાઈને માટે સેન્યોનો બ્યુદ રવે છે. ૫ તેઓ દૂર દેશથી, આકારાને છેડેથી આવે છે; યહોવાહ તથા તેના કેપનાં રાક્ષા, આજ્ઞા દેશનો વિનાશ કરવા આવે છે. ૬ વિલાપ કરો, કેમકે યહોવાહનો દિવસ પાસે છે, તે સર્વસમર્થ પાસેથી સદાસત્યે આવશે. ૭ તે માટે સર્વ હાથ ઢીલા પડશે, ને સર્વ માણસના હૃદય પિગળી જશે; ૮ ને તેઓ ગભરાશે, ધીડા તથા વેદના તેઓ પર આવશે પડશે, જાણનારીની પેઠે તેઓ કશારો, એક બીજા વિષે તેઓ અચરત પામશે, તેઓના મુખ જ્વાળાના મુખ જેવા થશે. ૯ જુઓ, યહોવાહનો દિવસ આવે છે; તે હુ.ખદાયક, કેપ તથા જુરસાદાર રોષ મુજબ દેશને ઉગડ કરવા ને એમાંથી એના પાપીઓના વિનાશ કરવા માટે આવે છે. ૧૦ કેમકે આકારાના તારાઓ તથા તેના નક્ષત્રો પોતાનું અજવાળુ આપશે નહિ. સૂર્ય નિકળી આવતાજ અપહરો, ને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ પાડશે નહિ. ૧૧ અને હું જગતને ભુંડાઈને લીધે, તથા દુષ્ટોને તેઓના અપરાધને લીધે ભેદ લઈત, ને હું અવિજ્ઞાનું અભિમાન સમાપ્ત કરીશ, ને બળાકારીઓને અવ ઉતારીશ. ૧૨ અને આદમીની ગોખખા સોના કરતાં, ને માણસની ઓશીરના સોના કરતા હું અગત કરીશ. ૧૩ તે માટે, હું આકારોને હલાવીશ, ને પૃથ્વી ડગમગીને પોતાની જગ્યાથી ખસેડાશે, સેન્યોના યહોવાહના કેપથી, ને તેના બળતા રોષને કિવરે [એમ થશે]. ૧૪ અને એમ થશે કે, નસાડેલા ધીકારાની પેઠે, ને જે ઘેટીને કાઢ ભેગા કરનાર નથી તેમની પેઠે, તેઓ પોતપોતાના લોકની પાસે વળશે, ને પોતપોતાના દેશમાં નાસશે. ૧૫ સર્વ જડેલા વિધારો, ને સર્વ પડકાયલા તરવારથી પડશે. ૧૬ અને તેમની દૃષ્ટિ આગળ તેમનાં ઊકાશં પણ અક્ષાળાશે, તેમનાં ધરો લૂટારો, ને તેમની બાય-ગીઓની આગળ લેવાશે. ૧૭ જુઓ, હું મારીઓને તેમની સામે ઉરેરીશ, કે જેઓ કૃપાને ગજુકારશે નહિ, ને સોનાથી રીડશે નહિ. ૧૮ અને ધનુષ્યો જુવાનોને કુહડે કુહડા કરી નાખશે; ને ગર્ભસ્થાનના ફળ પર તેઓ દયા નહિ રાખશે; તેમની દૃષ્ટિમાં બાળકો કૃપા પામશે નહિ. ૧૯ અને ખાખેલ જે રાજ્યોનું ગારવ, કારદીઓના ગર્વની શોભા, તે સહોમ તથા ગમેરાહ જેઓને ઇશ્વરે પાયમાલ કરી નાખ્યાં તેઓના જેલુ થશે. ૨૦ તેમાં વસ્તી કરી થશે નહ; ને તેમાં વાસો પેદી દર પેદી કરાશે નહિ, ને અરબ

પોતાને વણ ત્યા તાણે નહિ ને બરવાટા પોતાના ટોળાને ત્યા બેસાડશે નહિ ૨૧ પણ ત્યા જમલી જનાવર બેસશે, ને તેઓના પર પુનરાથી બરપૂર થશે, ને ત્યા શહામૂઝ રહેશે, ને ત્યા રાત્રી બકરા ફરશે ૨૨ અને વરઝો તેઓની હવેલીઓના, ને શિયાળો તેઓના સુખદાયક મહેલોના પોકારશે, ને તેને વખત પાસે આવે છે, ને તેના દિવસ ધણી થશે નહિ

૧૪ કેમકે યહોવાહુ' યાફૂજ પર દયા કરશે, ને ફરીથી ધક્કાએલને પચડ કરશે, ને તેઓની પોતાની ભૂમિમાં તેઓને વસાવશે, ને પરદેશીઓ તેઓની સાથે ભેડાશે, ને તેઓ યાફૂજના ઘરનાની સાથે મળી રહેશે ૨ અને લોકો તેમને લઇને તેમના હેઠાણમાં તેમને આણશે, ને યહોવાહુની ભૂમિમાં ધક્કાએલના ઘરના તેઓને દાસ તથા દાસી વરીકે રાખશે, ને તેમને બહીષ્કાર કરનારાઓને તેઓ બહીષ્કાર કરી લેશે, ને તેમના પર જીલમ કરનારાઓ પર તેઓ અધિકાર કરશે

૩ અને એમ થશે કે, યહોવાહુ તને તારા કંઈથી, તથા તારા બહારાઈથી, તથા જે સખત વેતર તારી પાસે કરાવવામાં આવ્યું તેથી વિશામો આપશે, ૪ તે દિવસે તું બાબેલના રાજા વિષે આ દંડોતવચન ઉચ્ચારીને કહેશે, જીલમગાર કેવો શાંત પડ્યો! જુરસાદાર કેવો શાંત પડ્યો છે! ૫ યહોવાહુ દુશ્મની સોદી, અધિકારીઓની છત્રી ભાંગી છે ૬ કે જે રાખમાં લોકોને નિરંતર મારતી, ને કોષમાં નિરંતર સતાવતીથી દેશ ભલિઓ પર અમલ કરતી ૭ આખી પૃથ્વી વિશામો પામીને શાંત થશે તો છે, તેઓ હર્ષનાદ કરવા માટે છે ૮ હા, દેવદારો, તથા હજારોનાં એરેન્જમેન્ટો તારે લીધે આનંદ કરે છે, તું સુઝ ગયા ત્યારથી કેમ કહિયારે અમારી સામે ચીડી આવ્યો નથી ૯ હેઠાણમાં રોએલ તારે લીધે, તારા આવતામાંજ, તને મળવા સાથે ટળવળે છે, તે તારે લીધે મુએલાના આત્માઓને, પૃથ્વીના સર્વ મુખ્યોને ભટ્ટ કરે છે, તેણે વિદેશીના સર્વ રાજાઓને તેમના રાજ્યાસનો પરથી હટાડ્યા છે ૧૦ તેઓ સર્વ ઉત્તર દેશ તને કહેશે, તું પણ અમારા જેવો નળો થયો છે? હા, તું અમારા સરખો થયો છે? ૧૧ તારા જવને તથા તારી નીણાઓના સાદને રોએલ સુધી ઉતારી દીધા છે, તારી હેઠળ અળસિયા પાયરેલા છે, ને ફૂમિ તને દાંડે છે ૧૨ તેને સ્ત્રી તારા, પ્રસાવના પુત્ર, તું આકાશથી કેમ પડ્યો છે! ૧૩ ભલિઓને નીચે પાડનાર તું પૃથ્વી

સરસો કેમ કાપી નખાવ્યો છે! ૧૪ ને તે તારા દદયમાં કહ્યું હતું, હું આકાશો પર ચઢીશ, ને હું દેવના તારાઓ કરતાં મારું રાજ્યાસન ઉંચું રાખીશ ને હું ઉંચું ઉતારના હેડામાં, સમાપવંત પર બેસીશ ૧૫ હું આબલાના ઉચ્ચરથાન પર ચઢીશ, હું પોતાને પરાપણી બરાબર કરીશ ૧૬ તોપણ તું રોએલ સુધી, ઘોરના હેઠાણમાં નીચે પાડવામાં આવશે ૧૭ જેઓ તને ઝેરો તેઓ તને નિહાળશે, તેઓ તારે વિષે વિચાર કરશે, જે માણસે પૃથ્વીને યથાવી હતી, જેણે રાજ્યાને હલાવ્યા હતા, ૧૮ જેણે જગત આરબ્ય જેવું કીધું હતું, ને એના નગરોને પાયમાલ કર્યા હતા, જેણે એના બંદીવાનોને ઘેર જવાને છુટા ન કીધા, તે હું આ છે! ૧૯ દેશોના સર્વ રાજાઓ તો બધા પોતપોતાના ઘરમાં જોરવે સુતેલા છે ૨૦ પરંતુ તું જેઓ તરવારથી વિધાન કરે મારી નખાવેલા ને ઘોરના પાથરો મઠ્યે ઉતરી જનારા છે તેઓથી વેશિત થઇને અમગળ રાખીની પેઠે તારી પોતાની બગરથી દૂર દેશી દેવાઓ છે, તું ખુદાયલા મુડા જેવાજ છે ૨૧ તું તેમની સાથે દંડા વવામાં ભેડાશે નહિ, કેમકે તે પોતાના દેશને નાશ કીધો છે, પોતાના લોકને કતલ કીધો છે, ૨૨ જુદા નાશોના સત્તાનનુ નામ સર્વકાળ સુધી લેવાશે નહિ ૨૩ તેના દીકરાઓને તારા તેમના બાપોના અન્યાયને લીધે વધરથાન સિદ્ધ કરો, રખેને તેઓ ઉઠે, ને પૃથ્વીનું વતન પામે, ને જગતનું તળ નગરોથી બરપૂર કરે ૨૪ વળી સેન્યાનો યહોવાહુ કહે છે, હું તેઓની સામે ઉઠીશ, ને બાબેલથી નામ તથા રોષ, ને સત્તાન તથા વધ કાપી નાખીશ, યહોવાહુનું વચન એવું છે ૨૫ અને હું તેને સાહુડીનું વતન, તથા પાણીના ખાખો વિધા કરી નાખીશ, ને નાશના ઝાડુથી તેને ઝાડી કાઢીશ, સેન્યાનો યહોવાહુનું વચન એવું છે

૨૬ સેન્યાનો યહોવાહુ સમ ખાઇને કહ્યું છે, નિશ્ચય જે પ્રમાણે મેં ધાત્સા કીધો છે તેવું થશે, ને મેં જે મનસુબો કર્યો છે તે રિયર રહેશે ૨૭ એટલે મારા દેશમાં હું આરશુરના કકેડકકા કરીશ, ને મારા પવંતો પર હું તેને ખુદી નાખીશ, તે વખતે એની ખુસરી તેઓ પરથી નિકળી જશે, ને એનો બાર તેઓની ખાંધ પરથી ઉતારવામાં આવશે ૨૮ મનસુબો આખી પૃથ્વી વિષે કરેલો છે તે એ છે, ને હેદાય સર્વ દેશો સામે ઉઠામોલો છે તે એ છે ૨૯ કેમકે સેન્યાનો

- યહોવાહે યોજના કીધી છે તે કાણ રદ કરશે ? ને તેનો હાથ ઉગ્રામેલો છે તે કાણ પાછો ફેરવશે ?

૨૮ આદામ રાજના મરણ સાથે આ દેવવાણી ઘટ
૨૯ હે સર્વ પલેશીય, જે છદ્ધિએ તને માથે તે બાંધી
અષ્ટ છે, એ માટે તું ન હરખાઈશ; કેમકે સાપના
મૂળમાંથી નાગ નિકળશે, ને તેનું કળ ઉડતો આગીએ
સર્પ થશે. ૨૦ અને દીનેના બ્લેષ્ટ અન્ન ખાશે, ને
ફરિદ્દી નિર્ભયતાથી સુશે; ને હું તારા મૂળને દુકાળથી
મારી નાખીશ, ને તારો શેષ કતલ કરવામાં આવશે.
૩૧ હે બાગળ, વિલાપ કર; હે નગર, ખૂમ પાડ; હે
પલેશીય, તું પૂરા પિયળી ગયા છે; કેમકે ઉત્તર તરફથી
કુમાડો આવે છે, ને તેના સૈન્યમાં કોષ પાછળ પડનાર
નથી. ૩૨ તે હેરાના એલચીએને કેવો ઉત્તર આપવો ?
એ કે યહોવાહે સિયોનનો પાથો નાખેલો છે, ને તેના
લોકમાંના દુઃખિતો એના આશ્રયમાં આવી રહેશે.

૧૫ મોઆબ વિષે દેવવાણી.

કેમકે રાત્રે આર-મોઆબ ઉજડ થયું છે, નષ્ટ
થયું છે; કેમકે રાત્રે કીર-મોઆબ ઉજડ થયું છે, નષ્ટ
થયું છે. ૨ તે બાદ્ય તથા દીબોનમાં, ઉચ્ચરથાનો પર
રડવાને ચઢી ગયું છે; નબિા તથા મેદબા પર મોઆબ
વિલાપ કરે છે, તેઓનાં સર્વ માથાં ઘોડાવેલાં ને
સર્વ દાદી મુરેલી છે. ૩ તેની ગલીઓમાં તેઓ તાક
પહેરે છે, તેઓનાં ધાબાંઓ પર તથા તેઓનાં ચૌકાં-
ઓમાં તેઓ સર્વ પોક મૂખીને ખૂબ રહે છે. ૪ વળી
હેરમોન તથા એલઆલેહ પોકેપોક રહે છે; ચાહાસ
સુધી તેમનો સાહ સબળાય છે, તે માટે મોઆબના
હથિયારબધ પુરૂષો બમેબૂમ પાડે છે, તેમાં તેનું હૃદય
ક્ષોભ પામે છે. ૫ મારૂ હૃદય મોઆબને લીધે પોક
મૂકે છે, તેમાંથી નાઠેલા સોઆર સુધી, એગ્લાય-
રાલીરીયાહ સુધી [હોડે છે], કેમકે લહીયના ચઢાવ
પર ઘડને તેઓ રડતા રડતા બચે છે, કેમકે હોરોના-
ચિમને માંડે તેઓ વિનાશની બૂમ પાડે છે. ૬ કેમકે
નિઝીમનાં જળારોચ અરબ્ય તુલ્ય વાય છે; કેમકે
પાસ સુકાયું છે, તુલ્ય સમાજ થયું છે, લિલોતરી નથી.
૭ તે માટે તેઓએ જે પુષ્કળતા મેળવી છે, ને જે
રાખી મૂકેલું છે, તે તેઓ વેલાવાળા નાળાને પાર લઇ
જશે. ૮ કેમકે પોહાર મોઆબની સીમની આસપાસ
ફરી વળ્યા છે, એરલાઇમ સુધી તેનો વિલાપ, ને બેએર-
એલીમ સુધી તેનો વિલાપ પહોંચ્યો છે. ૯ કેમકે
દીબોનનાં પાણી રક્તથી બરપૂર છે; કેમકે હું દીબોન

પર વધારે આણીશ, મોઆબના બચેલા પર તથા
બૂમિના શેષ પર સિંહ [આણીશ].

૧૬ હેરાના અમલદારને સાડ અરબ્ય બહીના
સેલાથી, સિયોનની દીકરીના પર્વતની પાસે
હલવાન મોકલે. ૨ અને એમ થશે કે, મોઆબની
દીકરી ભટકતાં પક્ષી જેવી, નેરાઇ અબ્બેલા માળાના
જેવી આર્નોનાના એવારણા પર થશે ૩ સલાહ
આપો, ઇનસાફ કરો, બર બપોરે તારી છાયા રાતના
જેવી કરે, કાદી મુકેલાએને સતાડ, ભટકનારાં વિષે
અજર ન આપ. ૪ મોઆબના કાદી મુકેલાએ તારી
પાસે રહે, તું તેઓને સાડ વિનાશ કરનારના મુખથી
સલાવાની જગ્યા થા; કેમકે જુલમ કરનારને અંત
આવ્યો છે, લૂટલ બધ થયું છે, ખુંદી નાખનારા હેરા-
માંથી નષ્ટ થયા છે. ૫ અને રાજ્યાસન દુષ્પાથી રથા-
પિત થશે, ને દાઉદના માંડવામાં એક તે પર સત્ય-
તાથી બિરાજશે; ન્યાયાધીશ, ને ઇનસાફના શોધક,
ને ન્યાય કરવામાં ચપલ, એવો તે થશે.

૬ અને મોઆબના ગર્વ વિષે સાંભળ્યું છે કે તે
અતિ અર્વિષ્ટ છે; હા, તેના અશિમાન, તથા તેના
અહંકાર, તથા તેના કોષ વિષે [અમે સાંભળ્યું છે];
પરંતુ તેની વડાઇ બ્યર્થ છે. ૭ તે માટે મોઆબ
મોઆબને લીધે વિલાપ કરશે, તેમાંના ફરેક વિલાપ
કરશે; ધણે માર ખાકને કીર-હરેસેયની સૂચી દ્રાક્ષની
બાદીએને લીધે તમે શોક કરશો; ૮ કેમકે હેરમોનનાં
ખેતરો કસ વગરના થઇ ગયા છે, સિખાહનો જે દ્રાક્ષ-
વેલો, તેની ઉત્તમ ક્લમે વિદેશીઓના અધિપતિ-
ઓએ તોડી નાખી છે; તેઓ યાઝેર સુધી પહોંચતી,
અરબ્યમાં તેઓ ફેલાવે પામતી, તેની ડાળી પસરી
જતી, તેઓ સમુદ્રને પાર જતી. ૯ તે માટે યાઝેરના
રૂદનથી હું સિખાહના દ્રાક્ષવેલાને લીધે રડીશ; હે
હેરમોન તથા એલઆલેહ, હું તને મારાં આંસુઓથી
સિંચીશ, કેમકે તારાં ઉન્દાળાનાં કળ પર તથા તારી
ફસલ પર [લડાઇને] હોહારો પડ્યો છે. ૧૦ અને
કળવત ખેતરમાંથી આનંદ તથા હર્વ જવા રહ્યા છે;
ને દ્રાક્ષાકીઓમાં ગીત ગવાશે નહિ, ને હર્વનાદ
કરશે નહિ, ને રસ કુડોમાં કોષ ખુંદનાર દ્રાક્ષરસ
કાઢશે નહિ; ને [હર્વને] હોહારો બંધ થીધો છે.
૧૧ તે માટે મારૂ અંતઃકરણ મોઆબને લીધે વીણાની
પેઠે વાગે છે, ને કીર હેરેસને લીધે મારાં આંતરણ
[કળે છે]. ૧૨ અને એમ થશે કે, મોઆબ દેખાશે,
ને ઉચ્ચરથાનો પર યાત્રી જશે, ત્યારે તે પોતાના

પવિત્રસ્થાનમાં પ્રાર્થના કરવા સહ પેસશે, ને તેનાથી કાંઈ ઘટ શકશે નહિ.

૧૨ યહોવાહે જે વાત મે.આબલ વિષે અગાઉથી કહી હતી તે એ છે. ૧૪ અને હમણાં યહોવાહે આ પ્રમાણે કહ્યું છે. રાખેલા આકરના જે વર્ષ એવાં ત્રણ વર્ષની અંદર મે.આબલું જોરવ, તેના વખત મોટા સમુદાય સુધા, હુશ મનારો, ને રોષ બહુ થોડો તથા કંઈ વિસ્થાપ વચરનો રહેશે.

૧૭

હમરક વિષે દેવવાણી

જુઓ, હમરક નમર નહિ કહેવાય, એવું ઘટ જશે, ને તે ખરિયેરનો ઠગથો થશે. ૨ અરેએરનાં નગર તલેલાં છે; તેઓ ટોળાને સાડ થશે, કે જેઓ બેસશે, ને કાંઈ બીવડાવશે નહિ. ૩ અને એકાદમ-માંથી આપ્રો, ને હમરકમાંથી રાજ્ય જવાં રહેશે, ને અરામનો શેષ ઇસ્રાએલપુત્રોના જોરવ સરખો થશે, સે.ઓના યહોવાહનું વચન એવું છે.

૪ અને તે દિવસે એમ થશે કે, યાકૂબનું જોરવ કમી થશે, ને તેના ચારીરની પુટલા દુખળી કરાશે. ૫ અને કાપનાર ઉગતા સંક્રાંતે એકા કરી હાથેથી કહ્યુસલાં કાપે છે, તે પ્રમાણે થશે; ને રફાઇમના નીચાણમાં કાંઈ કહ્યુસલાં વીણી લે છે તે પ્રમાણે થશે. ૬ પશુ ભેટરસ હુદાય છે, તે પ્રમાણે તેમાં કંઈ વીણવાનું બાકી રહેશે; ટોચની ઢાળને છેડે એ ત્રણ ફળ, ફળગારની ઢાળીઓમાં ચાર પાંચ ફળ (શહી જશે), ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહનું વચન એવું છે. ૭ તે દિવસે માલુસ પોતાના કર્મોની વસ્ત્ર વાકી રહેશે, ને તેની આખ ઇસ્રાએલના પવિત્રની ભણી જશે. ૮ અને પોતાના હાથની બનાવેલી જે વેદીઓ તેઓની ભણી તે જોશે નહિ; ને પોતાની આગળઓએ જે કહ્યું, તેને, એટલે અયેરીમ મુત્તિઓને, ને સુચે મુત્તિઓને તે નિદાળશે નહિ. ૯ તે દિવસે તેનાં મોરચાબધ નગરો વનમાંની તથા પર્વતના શિખર પરની તલેલી જગ્યાઓ જેવાં થશે, કે જેઓ ઇસ્રાએલપુત્રોની સંખ્યાથી તબચલી હતી; ને તે જગડ ઘટ જશે. ૧૦ કેમકે હું પોતાના વારસુના દેવને વિસર્યો છે, ને પોતાના મદના ખડકનું સ્મરણ નથી કીધું; તે મારે હું હુખદાયક રોષ રોષે છે, ને પાકી કલમ તેમાં મેળવે છે; ૧૧ હું રોષે છે તેજ દિવસે તેની વાડ કરે છે, ને સવારમાં વારાં બીજ ખેતી નિકળે એવું કરે છે; શોક તથા અવિશય દુઃખને દિવસે ફસલનો ઠગથો થશે.

૧૨ અરે, ઘણા લોકોનો સમુદાય! સમુદ્રની ગર્ભ-નાની પેઠે તેઓ ગર્ભ છે; વળી લોકોનો પોંધાર! તેઓ જળમાં પાણીના પોંધારની માફક હુધવાટો કરે છે ૧૩ લોકો ઘણા પાણીના પોંધારની પેઠે હુધવાટો કરશે; ને તે તેઓને ધમકાવશે, ને તેઓ દૂર નાસી જશે, ને વાણી સામે પર્વતના ફોતરની પેઠે, ને વડો-બિયાની આગળ ઉડતી ધૂળની પેઠે તેઓને નસાડવામાં આવશે. ૧૪ અને સધ્યાકાળે, જુઓ, બપ; ને સવાર થયા અગાઉ તેઓ નષ્ટ થશે. અમારા લૂટનારોને દિરસો, ને અમારી સંપત્તિનું હરણ કરનારનો કામ એ છે.

૧૮

અરે કરાની નદીઓને પેલે પારના, પાંખોના કુકાટવાળા, દેસા! ૧ ને સમુદવાટે પાણીની સપાટી પર સરકતના વહાણોમાં એલથીઓને મોકલે છે; વેગવાન કાસરો, તમે ઉત્તી તથા સુવાળી પ્રભ પાસે, પ્રથમથીજ બિહામણી એવી પ્રભ પાસે, સમર્થ ને ખુદી નાખનાર પ્રભ જેનો દેશ નદીઓથી વિલાગેલો છે, તેની પાસે જઓ. ૨ જે જગતના સર્વ રહેવાસી ને પૃથ્વી પર રહેનારો, પર્વત પર બળત ઉત્તી કરાય ત્યારે જઓ, ને રણચિંગડું વાગે ત્યારે સંકળજો. ૩ કેમકે યહોવાહે મને એમ કહ્યું છે, હું સ્વસ્થ રહીશ, ને મારા રહેઠાણુમાંથી જોતો રહીશ; વડાના તેજસ્વી તાપ જેવો, કાપણીની ગરમીમાં ધ્રુમરના વાદળા જેવો રહીશ. ૪ કેમકે કાપણી અગાઉ ત્યારે પૂલ બધાઇને તેની કાંપી ધ્રુસ થાય છે, ત્યારે તે પારિયાથી ડાંખળી-ઓને કાપી નાખશે, ને ડાળીઓને કાપીને લઇ જશે. ૫ તેઓ એકવ પર્વતોનાં જગલી પક્ષીઓને વારતે ને પૃથ્વીનાં પશુઓને વારતે સુકી દેવામાં આવશે, ને જગલી પક્ષી તે ઉપર ઉડાશે કાદરો, ને પૃથ્વીનાં સર્વ પશુ તે ઉપર ચિયાળો કાદરો. ૭ તે વેળાએ સે.ઓના યહોવાહને સાડ ઉત્તી તથા સુવાળી પ્રભથી, પ્રથમથીજ બિહામણી, એવી પ્રભ પારોથી, સમર્થ ને ખુદી નાખનાર પ્રભ જેનો દેશ નદીઓથી વિલાગેલો છે, તેની પાસેથી સે.ઓના યહોવાહના નામનું સ્થાનક ને સિથોન પર્વત, તેને સાડ જોટ આણવામાં આવશે.

૧૯

મિસર વિષે દેવવાણી.
જુઓ, યહોવાહ વેગવાન વાદળા પર બેસીને મિસરમાં આવે છે; ને મિસરની મુત્તિઓ તેની સંખ્યા બ્યાગ્રજ થશે, ને મિસરનું હૃદય તે મધ્યે પિચળી જશે. ૨ અને હું મિસરીઓને મિસરીઓની

સામા યવાને ઉશ્કેરીશ, ને પ્રત્યેક પોતાના બાકની સામે, ને પ્રત્યેક પોતાના પડોસી સામે, ને નજર નજરની સામે, રાત્ર્ય રાત્ર્યની સામે લડશે વચ્ચે નિસરની દિગ્ગત તો મધ્યેથી જતી રહેશે, ને તેની મસલત હુ રહ કરીશ, ને તેઓ મુર્તિઓની પાસે, તથા ઇલ્લનીઓની પાસે, તથા બુવાઓની પાસે, તથા ભદુરોની પાસે જઈને ખબર કાઢશે અને હુ મિસરીઓને સખત ધણીના હાથમા સોંપી દઈશ, ને ફર રાત્ર તેઓ પર રાત્ર્ય કરશે, પ્રભુ જે સૈન્યોનાં યહોવાહ તેનું વચન એક ૮ અને સમુદ્રનું પાણી ઓસરી જશે, ને નદીનું પાણી ઓછું થઈને સુકાઈ જશે અને નદીઓ ગઈ મારશે, મિસરના કાસો ખાલી થઈને સુકાઈ જશે, ને ખરૂં તથા કમળ વિખળાઈ જશે. ૭ નીલને કાંઠે નીલને લગતા જે ખીડો, ને નીલ પાસે જે સર્વ વાવેતર તે સુકાઈને લઈ જશે ને કંઈ નહિ રહેશે અને માછીઓ રોક કરશે, ને નીલમા ગલ નાખનાર સર્વ વિલાપ કરશે, ને પાણી ઉપર જળ નાખનારાઓ નિર્ગત થશે અને પોલેલા સજ્જન કામ કરનારા, તથા સુતરાઈ કાપડના વણનારા લજ્જિત થશે ૧૦ અને તેના પાયાના કુશ્યેકુરવા કરી નખારો, ને સર્વ મજૂરી કરનારાના મન રોકાવર થશે ૧૧ સોઆનના સરદાર કેવળ મૂર્ખ છે, ફારૂનના સૈન્યી ફારૂનની મત્રીઓની સલાહ નિર્ણય થઈ છે, તમે ફારૂન આમળ કેમ કહો છો કે, હું ફારૂનનીઓ પુત્ર, પુરાતન રાત્ર્યોનો પુત્ર છું? ૧૨ તો હવે તારા ફારૂનનીઓ મ્હા છે? તેઓ તને ખબર આપે, ને સૈન્યોના યહોવાહે મિસર સખતી રીઠાવ કીધી છે, તે તેઓ જાણે ૧૩ સોઆનના સરદાર મૂર્ખ થયા છે, ને ફારૂન સરદારો ઉતરાયા છે, તેના કુળોના જે સુખ્યો તેઓએ મિસરને જુલાવ્યો છે ૧૪ યહોવાહે તે મધ્યે આડાઈને આવ્યા લેવા છે, ને જેમ પિયેલો પોતાની ઓકમા લથડિયા ખાય છે તેમ તેઓએ મિસરને તેના સર્વ કામોમા જુલાવ્યો છે ૧૫ અને માથુ કે પુછુ, તાઠની ડાળી કે સરકટ કરે, એનું કામ મિસરને માટે નહિ થશે

૧૬ તે દિવસે મિસર બાયડી જેવા થશે, ને સૈન્યોના યહોવાહ તે પર હાથ હલાવે છે, તે હલાવ વાથી તે ધુનશે તથા જશે ૧૭ અને યહુદાહને દેશ મિસરને બિહામણો લાગશે, જે તેનું રમરમ કરશે તે સર્વ સૈન્યોના યહોવાહે તેની વિરૂદ્ધ જે ઠરાવ કીધો છે. તેને લીધે ધુનશે

૧૮ તે દિવસે મિસર દેશમા કનાની ભાષા બોલનારા, ને સૈન્યોના યહોવાહ પ્રત્યે સમ ખાનારા એવા પાત્ર નખર થશે, એક દેરેસ નખર કહેવાશે

૧૯ તે દિવસે મિસર દેશ મધ્યે યહોવાહના સન્માનને સાફ વેદી થશે, ને તેની સીમ ઉપર યહોવાહના રમરમને સાફ રજલ થશે ૨૦ અને તે મિસર દેશમા સૈન્યોના યહોવાહને સાફ ચિન્હરૂપ તથા સાર્વત્રિક થશે, કેમકે તેઓ જલમખારોને લીધે યહોવાહને હાક મારશે ને તે તેઓને સાફ તારનાર તથા પરાક્રમી મોકલશે, ને તે તેઓને છાંડાવશે ૨૧ અને યહોવાહ પોતાને મિસરને જણાવશે, ને મિસર યહોવાહને તે દિવસે ભણશે, ને યહોવાહને તથા ખાધાપીણે કરીને તેઓ સેવા કરશે, ને યહોવાહને નામે માનતા હશે, ને તેને પૂરી કરશે ૨૨ અને યહોવાહ આર્થ પછી સમુ કરવા સાફ મિસરને મારશે, ને તેઓ યહોવાહની તરફ પાછા ફરશે, ને તે તેમની પ્રથના માનશે, ને તેમને સમા કરશે

૨૩ તે દિવસે મિસરથી આરશુર સુધી સંકલ થશે, ને આરશુર મિસરમા, ને મિસર આરશુરમા જશે, ને મિસર આરશુર સધાતે સેવા કરશે

૨૪ તે દિવસે મિસર તથા આરશુર સાથે ઇસ્ત્રાએલ એક રીતે થશે, તે પૃથ્વી મધ્યે આરશીવાકૃપ થઈ જશે ૨૫ કેમકે સૈન્યોના યહોવાહે આરશીવાકૃપ દઈને કહ્યું છે કે, મારા લોક જે મિસર તથા મારા હાથનું કામ જે આરશુર, તથા મારું વતન જે ઇસ્ત્રાએલ, તેઓ આરશીવાકૃપ થાશે

૨૦ જે સાલે વાર્તાન, આરશુરના રાત્ર સામેને મોકલ્યાથી, આરશીદ આવ્યો, ને આરશીદ ની સામે લડીને તેણે એને ઇતી લીધું, રેતેજ વેળાએ યહોવાહ આગેસના દીકરા યશાયાહની હરતક આ પ્રમાણે બોલ્યો, જા, ને તારી કમર પરથી તાંટ ઉતાર, ને તારા પગમાથી તારા જોડા કાઢ અને તેમ કરીને તે ઉધાડે રીરે તથા ઉધાડે પગે ફરવા લાગ્યો વચ્ચે યહોવાહે કહ્યું, મિસર તથા ફરો સખતી ત્રણ વર્ષ સુધી ચિન્હ તથા કોલકને અર્થે, મારો સેવક યશાયાહ જેમ શરીરે તથા પગે ઉધાડે ફર્યો છે, તેમ આરશુરનો રાત્ર મિસરના બંદીવાનોને તથા ફરના પ્રવાસીઓને, જુવાન તથા વડેલાં, ઉધાડે શરીરે તથા પગે, ને ઉધાડે રહે, મિસરને લાજ લાગે એવી રીતે લઈ જશે ૧ ને ફર જે તેઓનું આશારપદ, ને

મિસર ને તેઓને ગોરવ તેઓને લીધે તેઓ ગણરા
ધને લખવારો ૧ અને તે દિવસે આ કાંકોને રહેવાસી
હરેરી જુઓ, આપણુ આસારપદ જેને ત્યાં આરથ
રતા રાખી છુટકો પામવા આપણે સહાયતાને સાંર
દોડતા હતા તેની આ દશા છે, તો આપણે કેવી
રીતે બચીશું ?

૨૧ સમુદ્ર પાસેના અવ્યય વિષે દેવવાણી
નેજબમા વાવટોબિયાના સુસવાટાની પેઠે
તે અવ્યયમાધી, બિહામણા દેશમાધી, આવે છે
૧ હલીજ સફરોન મારી આગળ દેખાય છે, હજ હજો
છે, ને હરારો લટ છે, હે કોલામ, ચકાષ કર, હે
માધાય ધરો ધાલ, મેં તેના સર્વ નિશાસને બધ
કયા ૨ તે તે માટે મારી કમર દુબથી ભરપૂર છે,
જાણનારીની વેદના જેવી વેદના મારા પર આવી પડી
છે, હું એવા વળી ગયો કે સહભાઈ નથી, એવા
અધક્તિત થયો, કે એવાઈ નથી ૩ મારૂં દહંધ વ્યાકુળ
થયુ છે, અધથી હુબીદી ગયા છું, સાંજનો આનંદિત
વખત મારે માટે ધુનરીની વેળા થયો છે ૪ તેઓ
મેજ તૈયાર કરે છે પેહેરેગીરોને ગોઠવે છે, ખાય છે,
પીએ છે, ઉઠા, સરદારો, ઢાલને તેલ ચોપડે ૫ કેમકે
પ્રભુએ મને એમ કહ્યું છે, ચાલ, ચોખીદારને ઉભો
રાખ, તે ને કંઈ જુએ તેની તે ખબર આવે ૭ અને
તે સ્વારી, એટલે બધે ગોઠવેલા સ્વારો, ગયેડાની
સ્વારી, ઉઠની સ્વારી જુએ, ત્યારે ખૂબ ધ્યાનથી તે
કાન ધરે સાંભળે ૮ અને તેણે સિદ્ધની પેઠે પોઠાર્યું,
હે પ્રભુ, હું દિવસે નિરંતર પેહેરાના ખુરજ ઉપર ઉભો
છું ને આખી રાત હુ મારી ચોખી પર ઉભો રખાયો
છું, ૯ અને જુઓ, મનુષ્યની સ્વારી, બધે ગોઠવેલા
સ્વારો આ આવે છે અને તેણે ઉત્તરવાળીને કહ્યું
બાબલ પડયુ છે, પડયુ છે, ને તેના દેશાની સર્વ
કોરેલી મુતિઓને તેણે લાખી નાખીને જમીનહોરત
કરી છે ૧૦ હે મારા પગરના, મારી ખજાના દાણા,
સંચોના યદોવાહ ને ઇસ્લાએલનો દેવ તેની પાસેથી
ને સાંભળ્યું, તે મેં તમને જણાવ્યું ૨

૧૧ દુમાદ વિષે દેવવાણી

સેધરમા કોષ મારી ભણી પોઠારે છે, રે ચોખીદાર,
રાત જેટલી ગરમ રે ચોખીદાર, રાત જેટલી ગરમ
૧૨ ચોખીદાર કહ્યું, સવાર થાય છે, ને રાત પસુ આવે
છે, ને તમારે પ્રહર હોય તો પ્રહર, ફરીને આવે

૧૨ અરબરયાન પર દેવવાણી

હે દદાનીઓના સધ, અરબરયાનમાના જગલમા
તમે ઉતરશો ૧૪ તરસ્યાની સામે તેઓ પાણી લાવ્યા
છે તેમા દેશના રહેવાસીઓ પોતાની રોટલી લઈને
નાઠેલાઓને સામા મળ્યા છે ૧૫ કાપણ કે તરવારોની
આગળથી નાગી તરવારોની આગળથી તાલિલા ધનુ
ધ્યની આગળથી ને સુધ્ધની પીડા આગળથી તેઓ
નાહા ૧૬ કેમકે પ્રભુએ મને એમ કહ્યું છે, મનુરના
વર્ષ પ્રમાણે એક વર્ષની અદર, કેદારનુ સર્વ ગોરવ
જલ રહેશે ૧૭ અને ધનુષ્યોની સપ્તાને રોષ, કેદાર
પુત્રોના પરાક્રમીઓ યોદ્ધા થશે, કેમકે ઇસ્લાએલનો
દેવ યદોવાહ બાલ્યો છે

૨૨ દર્શનના નીચણુ વિષે દેવવાણી

તને યું થયુ છે વાઙ કે તારામાના સધળા
ધાબા પર ચઢી ગયા છે ૨ એરે શોરબકારથી લરા
એલા તોફાની નજર, હરખાતા રોહર, તારા મારેલા
તરવારથી મારેલા નથી, ને સુધ્ધમા મળ્યું પામેલા
નથી ૩ તારા સર્વ અધિકારીઓ એકત્ર નાહા, તિરે
દાંતેથી તેઓ બધામાં તારા ને સર્વ હાથ આવ્યા
તેઓ એકત્ર બધામાં, તેઓ આથ નાહા હતા ૪ તે
માટે મેં કહ્યું મારી તરફથી દહિ ફેરવેા હુ ચોધાર
આસુએ રીસા, મારા લોકોની કન્યાના વિનાશ વિષે
મને દિલાસો આપવા સાંર મન કરશો મા ૫ કેમકે
દર્શનના નીચણુમા પ્રભુ સંચોના યદોવાહથી ચોક
લેલો અડબાટ તથા ખુદાખુદી, તથા ગુથવખુને
દિવસ છે, કોટનો નાસ કરવાનો ને પર્વતની તરફ
પોઠાર કરવાનો તે દિવસ છે ૬ અને એલામે પાયઠળ
તથા સ્વારોની કુકડીઓ સુધા ભાયો ઉચકી લીધો,
ને કોરે દાલ ઉધારી કરી ૭ અને એમ થયુ કે, તારા
ઉત્તમ નીચણુ રોયથી ભરાઇ ગયા હતા, ને સ્વારો
આગળ આગળ પેહેરો કરતા ઉભા રહ્યા હતા ૮ અને
તેણે યહુદાદનુ આચ્છાદન ઉતાર્યું, ને તે દિવસે તે
વનના ધરમાના સજ્જ તપાસી ભેગા ૯ અને તમે દાહ
દના નમતી ફાટે જોઇ, કે તેઓ ઘણી યદ છે, ને
તમે નીચલા વળાવનુ પાણી એકઠું કર્યું ૧૦ અને તમે
ચરણલેખનાં ધરોને ગણી લીધા, ને કોટને સમારવા
સાંર ધરોને પાડી નાખ્યા ૧૧ વળી તમે બે કોટાની
વચમા પુરાતન વળાવના પાણીને સાંર કૂડ કર્યો,
પરંતુ તમે [આ ગાથા]ના કોટાની તરફ લક્ષ લગાડ્યુ
નહિ ને પુરાતન કાળમા જેણે આ રમ્યુ તેને ભેગો
નહિ ૧૨ વળી તે દિવસે પ્રભુ સંચોના યદોવાહે રડવા

સાથે, તથા વિલાપ કરવા સાથે, તથા મુંઝવણ સાથે, તથા તાટ પહેરવા સાથે બોલાવ્યા. ૧૩ પણ જુઓ, આનંદ ને હર્ષ, ખળદ મારવાનું ને ઘટાં કાપવાનું, મ્હંસ ખાવાનું, દ્રાક્ષરસ પીવાનું ચાલે છે; આપણે ખાઈએ તથા પીએ, કેમકે કાલે મરીશું. ૧૪ અને મારા કાનેમાં સૈન્યોના યહોવાહે પોતાને પ્રગટ કરીને કહ્યું કે, ખરેખર આ અન્યાયનું પ્રાયશ્ચિત્ત તમારા મરણ સુધી નહિ કરાશે, પ્રજા સૈન્યોના યહોવાહે એમ કહ્યું છે.

૧૫ પ્રજા સૈન્યોના યહોવાહ એવું કહે છે, આ પ્રધાન રોબના જે રાજમેહેલનો કારભારી છે તેની પાસે ચાલ્યો જ; ૧૬ તારે અહીં છું છે? ને તારે અહીં કોણ છે, કે તો પોતાને સાથે અહીં કબર ખોદી છે? પોતાની કબર ઉપર બેઠે છે, ખડકમાં પોતાને સાથે રહેકોણે કોતરે છે? ૧૭ જુઓ, યહોવાહ પરાક્રમીની પેઠે તેને જોશથી ફેંકી દેશે; હા, તે તને મજબૂત રીતે પકડી રાખશે. ૧૮ અર્થિન તે તને લપેટી લપેટીને ફડાની પેઠે વિશાળ દેશમાં નાખી દેશે; ત્યાં હું મરીશ, ને ત્યાં, હે તારા ધણીના ધરના અપમાન, તારા જોરથી થશે જશે. ૧૯ અને હું તને તારી પદવીમાંથી હટાડેલી કાઢીશ, ને તે તને તારી. જગ્યામાંથી પાડી નાખશે. ૨૦ અને તે દિવસે એમ થશે કે, હિલ્લીયાહનો દીકરો, જે મારો સેવક એલ્યાશમ, તેને હું બોલાવીશ. ૨૧ અને હું તેને તારું વસ્ત્ર પહેરાવીશ, ને તારો કમરબંધ તેની કમરે બાંધીશ, ને હું તેના હાથમાં તારો અધિકાર સોંપીશ, ને તે યશાસમના રહેવાસીઓ પ્રત્યે, તથા ચહુદાહના ધરના પ્રત્યે ચિતા સમાન થશે. ૨૨ અને હું હાઉદના ધરની કુંડી તેની ખાંધ પર ખૂંટીશ; ને તે ઉધારશે, ને કોઈ બંધ કરનાર નહિ મળશે; ને તે બંધ કરશે ને કોઈ ઉધારનાર નહિ મળશે. ૨૩ અને હું તેને ખાત્રીવાળી જગ્યામાં ખુંટીની પેઠે ટાંકી બેસાડીશ, ને તે પોતાના બાપના ધરને અર્ધે જોરથી આસન બેસે થશે. ૨૪ અને તેણે તેના બાપના ધરનું સર્વ જોરવ, કુટુંબ તથા પરિવાર, સર્વ નાનાં પાત્ર, ખાણાં જેવા પાત્રથી તે સર્વ સિરોધ જેવાં પાત્ર સુધી તેના પર ટાંંગી રાખશે. ૨૫ સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચન છે કે, તે દિવસે ખાત્રીવાળી જગ્યામાં જે ખુટી ટાંકી બેસાડેલી હતી તે નિષળી આવશે, ને તે કપાષ જળને પડશે, ને તેના પર જે લાર હતો તે નષ્ટ થશે, કેમકે યહોવાહ બોલ્યો છે,

૨૩ સુર વિષેની દેવવાણી.
હે તાર્શીશનાં વહાણ, તમે વિલાપ કરો, કેમકે તે પાયમાલ થયું છે, એવું કે ધર નથી, પ્રવેશ કરવાનો માર્ગ નથી; એવી કિતીમ દેશથી આવતાં તેઓને ખબર મળે છે. ૨ હે બેટવાસીઓ, છાના રહો; જેને સમુદ્રને પાર જનારા સીદોનના બ્યાપારીઓએ ભરપૂર કીધા [તે હું છાનો રહું]. ૩ અને જળનિધિ પર સીદોરેનું બીજ તથા નીલ નદીની ફસલ તેની આવક હતી, ને તે વિદેશીઓને ખબર હતો. ૪ હે સીદોન, હું લજ્જિત થા; કેમકે સમુદ્રે, એટલે સમુદ્રના કિનારે આ પ્રમાણે કહ્યું છે, હું પ્રસવવેદના પામી નથી ને મેં જન્મ્યું નથી, ને મેં જીવાનેને ઉછેર્યો નથી; ને કન્યાઓને ઘોડી કરી નથી. ૫ મિસરમાં ખબર પહોંચશે ત્યારે તેઓ સુર વિષેની ખબરને લીધે વેદના પામશે. ૬ [સમુદ્ર] બોળાગીને તાર્શીશ જાઓ; હે બેટવાસીઓ, વિલાપ કરો. ૭ છું આ તમારું આનંદિત નગર, કે જે પ્રાચીન કાળથી પુરાતન છે, ને જેના પગ પ્રવાસ કરવા સાથે તેને દૂર લઇ જતા? ૮ સમુદ્ર પહેલાવનાર સુર, જેના બ્યાપારીઓ સરહારે હોય છે, જેના સોદામરો પૃથ્વીના માનવતા હોય છે, તેની વિરક્ત કોણે આ કસબું છે? ૯ સર્વ વૈભવના ગર્વને અશુદ્ધ કરવા, ને પૃથ્વીના સર્વ માનવતાને હલકા પાડવા માટે સૈન્યોના યહોવાહે એવું કસબું છે. ૧૦ હે તાર્શીશની દીકરી, નીલ નદીની પેઠે તારા દેશમાં ઉભરાઈ જા, હવે પછી તને પટો બાંધેલો નથી. ૧૧ તેણે પોતાનો હાથ સમુદ્ર પર લાખ્યા કર્યો છે, તેણે રાજ્યોને હલકી નાખ્યાં છે; યહોવાહે કેનાન વિષે આજ્ઞા આપી છે, કે તેના કિલ્લાઓના નારા કરવે. ૧૨ અને તેણે કહ્યું, હે બળાત્કાર પામેલી, સીદોનની કુંવારી દીકરી, હું હવે પછી આનંદ નહિ કરીશ; ઉઠ, કિતીમ સુધી પેલે પાર જ; હા, ત્યાં પણ તને વિશ્રામ મળશે નહિ. ૧૩ જુઓ, કાર્દીઓના દેશ; તે લોક નહોતા, આરશરે તેને અરવ્યવાસીઓને સાથે વસાવ્યો; તેઓએ તેના સુગંધે ઉભા કીધા, તેઓએ એની હવેલીઓને જમીનદોસ્ત કરી; તેણે તેને ઉગડ કરી નાખ્યો. ૧૪ હે તાર્શીશનાં વહાણ, તમે વિલાપ કરો, કેમકે તમારો કિલ્લો પાયમાલ થયો છે. ૧૫ અને તે દિવસે એમ થશે કે, એક રાજના દિવસો પ્રમાણે, સિત્તેર વર્ષ સુધી સુર વિસારે પડી જશે; તે સિત્તેર વર્ષ પૂરાં થયા પછી સુરને વેશ્યાના નીત પ્રમાણે થશે,

૧૬ હે વિસદર પડેલી વેશ્યા, વીણા લઈને નગરમાં ફરી વળ; હુશિયારીથી વગાડ, પુષ્કળ ગા, એ માટે કે હું યાદ આવે ૧૭ અને એમ યશે કે, સિતેર વર્ષ પૂરાં થયા પછી યહોવાહ રૂઝની મુલાકાત લેશે, ને તેણી પોતાનેા પગાર મેળવવા પાછી આવશે, ને પૃથ્વીની પીઠ પરનાં દુનિયાનાં સર્વ રાજ્યોની સલાતે વેશ્યાનો ધંધો ચલાવશે. ૧૮ અને તેનો નફો, તથા તેનો પગાર યહોવાહને અર્થે અર્પિત થશે; તે ખળનામા લરાશે નહિ, ને રાખી ખુકારો નહિ, કેમકે તેનો નફો યહોવાહની સન્નુપ રહેનારાને સારૂ થશે, કે તેઓ ધરાઈને ખાધ, ને ઉત્તમ વસ્ત્ર પહેરે.

૨૪ બુઝી, યહોવાહ પૃથ્વીને ખાલી કરીને તેને ઉગડ કરે છે, ને તેને ઉપલાવીને તેના રહેવાસીઓને વેરી નાખે છે ૨ અને જેમ લોકને તેમ યાજકને, જેમ ચાકરને તેમજ તેના રોકને, જેમ દાસીને તેમજ તેની શેઠાણીને, જેમ ખરીદનારને તેમજ વેચનારને, જેમ ઉછીનું આપનારને તેમજ ઉછીન લેનારને જેમ લેણદારને તેમજ તેના દેણદારને, યશે ૩ પૃથ્વી ખાલી કરાશેજ કરાશે, ને લરાશેજ લરાશે, કેમકે યહોવાહ એ વેણ બાંધ્યા છે. ૪ પૃથ્વી શોષ કરે છે, તે સુકાઈ જાય છે, દુનિયા ચિત્તભાઈને સુકાઈ જાય છે, પૃથ્વીના ઉત્તમ લોક સુકાઈ જાય છે. ૫ વળી પૃથ્વી તેના રહેવાસીઓ તમે અપવિત્ર થઈ છે; કેમકે તેઓએ નિયમને ઉલ્લંઘ્યા છે, વિધિને ફેરવ્યા છે, સર્વકાળિક કરાર તોડ્યા છે. ૬ તે માટે શાપે પૃથ્વીને ખાઈ નાખી છે, ને તેના રહેવાસીઓ અપરાધી કયાં છે; તે માટે દેશના રહેવાસી બળી ગયા ને શેઠાંજ માણસ બાકી રહેલાં છે, ૭ નવો દ્રાક્ષરસ શોષ કરે છે, દ્રાક્ષવેલો સુકાઈ જાય છે, જેઓ મનમાં ઉદ્ધારી તેઓ નિશ્વાસ મૂકે છે, ૮ ફફોનો ઢર્પે બધ થયો છે, ઢર્પ કરનારાનો અવાજ યશ રહ્યો છે, વીણાનો ઢર્પે બધ થયો છે. ૯ તેઓ ગાયન સહિત દ્રાક્ષરસ નહિ પીયે, દારૂ તેના પીનારાને હાલો લાગશે ૧૦ ઉગડપણાનું નગર પાપમાલ થયું છે; પૈસાજ નહિ એવી રીતે સર્વ ધર બધ કરાયા છે. ૧૧ ગલીઓમાં દ્રાક્ષરસને લીધે જાય પડે છે; સર્વ ઢર્પ અધરા ૧૨ છે, પૃથ્વીનો આનંદ લોપ થયો છે. ૧૩ નગરમાં પાપમાલી થઈ રહેલી છે, ને વિનાશનો માર લાગળ પર પડ્યો છે. ૧૪ કેમકે પૃથ્વીમાં લોકો ખુશાવા નેતરફ પ્રમાણે, દ્રાક્ષની મોસમ થઈ રહ્યા પછી ને બાકી રહેલી દ્રાક્ષ, તે પ્રમાણે યશે.

૧૪ તેઓ મેટિ સારે જૂઝ પાડશે, યહોવાહના મહિમાને લીધે તેઓ સમુદ્ર પરથી પોકારશે. ૧૫ તે માટે તમે પૂર્વથી યહોવાહને મહિમાવાન માનો, સમુદ્રના જોટામાં ધસાએલના દેવ યહોવાહના નામને [મહિમાવાન માનો].

૧૬ પૃથ્વીની સીમથી આપણે, ન્યાયીઓને મહિમા, એવા ઝીત સાંભળ્યાં છે. પશુ મેં કહ્યું, હું સુકાઈ જઈ છું, હું સુકાઈ જઈ છું, મને હાથ દાચ! કમનાર કહે છે, કમનાર કમખથી કહે છે. ૧૭ હે જગવાસી, બધ તથા ખાદ્ય તથા ફાદો તારા પર આવી પડ્યા છે. ૧૮ અને એમ યશે કે, બધના અવાજથી ને નાસશે તે ખાડામાં પડશે; ને ખાડાની વચમાંથી ને નિકળી આવશે, તે ફાંદાથી પકડાશે; કેમકે ઉપરની બારીઓ ઉઘડેલી છે, ને પૃથ્વીના પાયા હાલે છે. ૧૯ પૃથ્વી તદન તોડી નાખેલી છે, પૃથ્વી પૂરેપૂરા કરાએલી છે, પૃથ્વી છેક હાલતી થઈ છે. ૨૦ પૃથ્વી પિધિલાની પૈંટે લથડિયાં ખાશે, ને કુપડીની પૈંટે હાલી જશે; ને તેનો અપરાધ તે પર ભારે થઈ પડશે, ને તે પડશે ને ફરી ઉઠશે નહિ.

૨૧ અને તે દિવસે એમ યશે કે, યહોવાહ ઉચ્ચ-રચાનમા ઉચ્ચસ્થાનનાં સૈન્યને, તથા પૃથ્વી પર પૃથ્વીના રાજ્યોને જોઈ લેશે. ૨૨ અને જેમ બીવાન કારાગૃહમાં એકઠા કરાય છે, તેમ તેઓ એકઠા કરાશે, ને તેઓ બીબાનામા બધ કરાશે, ને ધણા દિવસ પછી તેઓને જોઈ લેવામાં આવશે. ૨૩ ત્યારે અંદરને લાલ લાગશે, ને સૂર્ય સરમાશે, કેમકે સૈન્યોનો યહોવાહ સિંધાન પર્વત પર તથા ચરશાલેમમાં રાજ્ય કરશે; ને તેના વડીલાની સન્નુપ ગૌરવ દેખાશે.

૨૫ હે યહોવાહ, હું મારો દેવ છે; હું તને મેટો માનીયા, હું તારા નામની ઉપકારસ્તુતિ કરીશ, કેમકે તે આશ્ચર્યકૃત્યો કર્યા છે, વિશ્વાસુપણામાં તથા સાત્યતામાં તે પૂર્વની ધારણાઓ કરી છે. ૨ કેમકે તે નગરનો દબોલો કરી નાખ્યો છે; મોરચાબધ સહેતું તે ખાંડિયર કાઢ્યું છે; ને પરદેશીઓનો રાજમેહેલ તે નગરની પહિનામથી તે કાઢી નાખ્યો છે; તે સર્વકાળ સુધી બધારો નહિ. ૩ તે માટે સમર્થ લોક તને મહિમાવાન માનશે, બધકર દેવતાઓનું સહેર તારાથી બીરો ૪ કેમકે ખરીબાને સારૂ આશ્રો, કંગાલને સારૂ તેના સમઠની વેળાએ આશ્રો, તોફાન સામે આશ્રો, તડકા સામે છાયા, એવાં હું યશે છે; કારણ કે બધકરને

કુકારો કોટ પરના તોફાન ભેગા છે ૧ જેમ સુજી
જળ્યામા વડકો, તેમ હું પારકાઓના બુમાટો નરમ
પડીશ, જેમ તડકો વાદળાની ઝાયાથી જાણે યાય
છે તેમ ભયકરનુ ગાયન મદ કરાશે ૧ વળી સૈન્યોના
યહોવાહ સર્વ લોકોને સાચા આ પર્વત પર મિષ્ટાન્નની
મિજબાની, જીવતા દ્રાક્ષરસની મિજબાની, ચેદથી
ભરેલા મિષ્ટાન્નની, નિવરેલા જીવતા દ્રાક્ષરસની મિજ
બાની કરશે ૭ અને જે કુષ્ઠ સધળી પ્રભાઓ પર
ઝોલાડેલો છે તેના પૃષ્ઠનો, તથા જે આચ્છાદન સર્વ
દેશભૂતિઓ પર પસારેલું છે તેનો આ પર્વત પર તે
નાશ કરશે ૮ તેણે સદાને માટે મરણ રદ કર્યું છે, ને
પ્રભુ યહોવાહ સર્વ સુખ પરથી આસુ લોટી નાખશે,
ને તે પોતાના લોકનુ અપમાન આખી પૃથ્વી પરથી
હાલી નાખશે, કેમકે યહોવાહનું વચન એવું છે

૮ અને તે દિવસે એવું કહેવામા આવશે કે, જીઓ,
આ આપણે દેવ છે, આપણે તેની વાટ ભેતા આવ્યા
છીએ, ને તે આપણને તારશે, આ યહોવાહ છે,
આપણે તેની વાટ ભેતા આવ્યા છીએ, તેના તારણમા
હરખાદને આનંદ કરીશું ૧૦ કેમકે યહોવાહનો હાથ
આ પર્વત પર ચોલશે, ને જેમ ખડ ઉઠરડાના પાણીમા
ખુદાય છે, તેમ મોઆબ પોતાને ઠંકાણે ખુદારો
૧૧ અને તરનાર વરવા સાચા હાથ પસારે છે, તે પ્રભાણે
તે મધ્યે તે હાથ પ્રસારશે, ને તેના હાથની યુક્તિ
છતા તે તેના ગર્વને ઉતારી નાખશે ૧૨ અને તે તારા
કોટના ઉંચા કિલ્લાને પાડી નાખશે, નીચો જમીન
દોરેત કરશે, ધૂળભેગો કરી નાખશે

૨૬ તે દિવસે યહુદાહ દેશમા આ ગીત ગવાશે
અમારે એક મજબૂત નગર છે, તેના કોટ
તથા મોરચા તરીકે તે તારણ કરાવી આપશે ૧ ભાગ
જોને ઉધારો, કે ન્યાયી દેશભૂતિ જે સાચવટ પાળનારી
તે માહે પેસે ૨ દૃઢ મનને હું સાતજ સખીય, કેમકે
તેનો ભરોસો તારુ પર છે ૪ યહોવાહ પર સદા
ભરોસો રાખે, કેમકે યાહ યહોવાહ સર્વકાળનો ખડક
છે ૫ કેમકે તેણે ઉચ્ચસ્થાનમા રહેનારાઓને, ગવિષ્ટ
નગરને નીચા કર્યા છે, તે તેને પાડી નાખે છે, પાડી
નાખીને જમીનદોરત કરે છે, તેને ધૂળભેગુ કરે છે
૬ પગથી તે ખુદારો, હા, દીનેમા પગથી, ને કંઠાલોના
પગથી [તે ખુદારો] ૭ ન્યાયીના માથે સીધો છે, હું
ન્યાયીના રસ્તા સીધો કરી બતાવે છે ૮ હા, હે
યહોવાહ, અમે તારા ન્યાયશાસ્ત્રોના માર્ગમા તારી

વાટ ભેતા આવ્યા છીએ, જીવની ઉત્કંઠા તારા નામ
પ્રત્યે, તથા તારા સ્મરણ પ્રત્યે છે ૯ રાત્રે હું તારે માટે
ઉત્કંઠિત રહો છું, હા, પરીહીએ મારા અવરના
આત્માથી હું તને ચોધીશ, કેમકે તારા ન્યાયશાસ્ત્રોના
પૃથ્વી પર હોય, ત્યારે જન્મતના રહેવાસીઓ ન્યાયી-
પણું શિખે ૧૦ દુષ્ટ ઉપર કૃપા કરાય તોપણ તે
ન્યાયીપણું નહિ શિખે, પ્રમાણિકપણાના દેશમા તે
ભુલું કરશે, ને યહોવાહના માદામ્યને નહિ ભેરશે

૧૧ હે યહોવાહ, તારો હાથ ઉઘાટેલો છે, તોપણ
તેઓ ભેતા નથી પરતુ તેઓ લોક વિષે તારી ઉત્કંઠા
ભેદને સરમારો, હા, તારા વેરીઓ માટે જે અગ્નિ તે
તેઓને નષ્ટ કરશે ૧૨ હે યહોવાહ, હું અમારે માટે
શાંતિ કરાવીશ, કેમકે અમારા સર્વ કામ પણું તે અમારે
સાચા કર્યા છે ૧૩ હે યહોવાહ, અમારા દેવ, તારા
શિવાય બીજા ધણીઓએ અમારા પર અધિકાર
ચલાવ્યો છે, [પરંતુ] કેવળ તારાથી અમે તારા નામનુ
સ્મરણ કરીશું. ૧૪ મરેલા જીવો નહિ, મોત પામે
લાઓ ઉઠશે નહિ, તેજ માટે તે તેમને ભેદ લીધા છે,
ને તેમનો નાશ કર્યો છે, ને તેઓની સર્વ યાદગીરી નષ્ટ
કરી છે ૧૫ તે દેશની પ્રભુ વધારી છે, હે યહોવાહ,
તે પ્રભુ વધારી છે, હું ગૌરવી મનાયો છે, દેશની
સીમાઓ તે પહોળી કરી છે

૧૬ હે યહોવાહ, સકટમા તેઓ તારી ભણી આવ્યા
છે, તારી શિક્ષા તેઓને છાપી ત્યારે તેઓએ વિનવતી
ઉચ્ચારી છે ૧૭ જેમ ગર્ભવતી સ્ત્રી ત્યારે પ્રસવની
વેળા પાસે આવે, ત્યારે કષ્ટાદને વેદનામા બૂમ પાડે
છે, તે પ્રભાણે, હે યહોવાહ, અમે તારી સન્મુખ હતા
૧૮ અમે ગર્ભ ધર્યો હતો, અમે કષ્ટાતા હતા, અમે
ભણે કે વાયુ જવ્યો છે, દેશનુ તારણ અમારાથી
કરાયુ નથી, ને જન્મવાસીઓ જન્મ પામ્યા નથી
૧ તારા મરેલા જીવો, મારા મુદ્દા ઉઠશે હે ધૂળ
મધ્યે રહેનારા, તમે ભગ્નૃત થાઓ, ને હર્ષનાદ કરો,
કેમકે તારૂ ઝાડળ અજવાળાનુ ઝાડળ છે, ને પૃથ્વી
સુગંધાને જણશે

૨૦ યાહ, મારી પ્રભુ, પોતાની ઘોરડીમા પેસ, ને
પોતે માહે રહીને ખારણા બધ કર, કોપ બધ પડે
ત્યા સુધી ચોરી વાર સલામ રહે ૨૧ કેમકે જીવો,
પૃથ્વીના રહેવાસીઓના અપરાધ વિષે તેમને ભેદ
લેવા સાચા, યહોવાહ પોતાની જગ્યામાથી નિકળી
આવે છે, ને પૃથ્વી પોતાપરનુ રક્ત પ્રગટ કરશે, ને
પોતામાના મારેલાને ત્યાર પછી ઢાકી નહિ દેશે

૨૭ તે દિવસે યહોવાહ પોતાની સખત, મોદી તથા સમર્થ તરવારથી, વેગવાન સર્પ લિવ-ચાયાનને, ને ઝુઝળિયા સર્પ લિવચાયાનને ભેષ લેશે, ને અળગર જે સમુદ્રમાં રહે છે તેને મારી નાખશે

૧ તે દિવસે, આનંદદાયક દ્રાક્ષવાહી ! તે વિષે ગીત આવે. ૨ હુ યહોવાહ તેને રક્ષક છું; પળે પળ હુ તેને શિલ્લું છું. રાત દિવસ હુ તેનું રક્ષણ કરું છું, રખે કોઈ તેને ઘેપદ્રવ કરે ૪ મારામાં કોઈ નથી; યુદ્ધમાં હુટકટા તથા કાટા મારી સામે હોત તો કેવું સાર ! તો તેમની સામે કૃત્ય કરીને હુ તેઓને એકત્ર બાળી નાખત ૫ નહિ તો તેણે મારો આજ્ઞા ધરવે, તેણે મારી સાથે સમાધાન કરવું, હા, તેણે મારી સાથે સમાધાન કરવું. ૬ આવતા વખતમાં યાહૂબની જડ બાજરી, ઇસ્રાએલને પૂલ તથા કળાઓ ખિલશે, ને તેઓ કૃળથી પૃથ્વીની પીઠ બાંધી રહેશે.

૭ હુ, તેણે પોતાના મારનારને મારેલા માર પ્રમાણે તેને માર્યો છે ? હું, પોતાથી સહારાએલાના સહાર પ્રમાણે તે સહાર પામ્યો છે ? ૮ તેણીને કાઠી મુઠતાં વું પ્રમાણમાં તેની સાથે લડાઈ કરે છે; પૂર્વના વાયુને દિવસે તેણે પોતાના તોફાની વાયુથી તેણીને દૂર કરી છે. ૯ તે માટે એથી યાહૂબના અપરાધનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરાશે, ને તેના પાપ દૂર કરવાથી જે વખામ ફળ તે આ છે; જ્યારે તે વેલીના સર્વ પત્થરને ચૂરચૂરા થયેલા ચુનાના પત્થર જેવા કરી નાખશે, ત્યારે અરોરાહ મુર્તિઓ તથા સૂર્યમુર્તિઓ ઠણી રહેશે નહિ. ૧૦ કેમકે મોરઆબથ નગર એકાંત, અરધ્યસમાન ઠાઠી દીધેલ તથા ત્યાગ કરેલું છે. ત્યાં વાહરું ચરશે, ને ત્યાં તે બિસરી ને તેની કાળીને આઈ જશે. ૧૧ તેની કાળીઓ સુકારી ત્યારે તોડી નખાશે, એઓ આવીને તેમને બળતણ કરશે; કેમકે આ સમજીક લોક નથી; તે માટે તેમને કતો તેમના પર દયા નહિ કરશે, ને તેમને બનાવનાર તેમના પર કૃપા નહિ કરશે

૧૨ વળી તે દિવસે એમ થશે કે યહોવાહ નદીના પ્રવાહથી તે મિસરની નદી સુધી ઝુટશે, ને વમે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, એકે એક એકઠા કરશે

૧૩ વળી તે દિવસે એમ થશે કે, મોટું શુભશિખરું વખાડવામાં આવશે, ને આરશુરના દેશમાં એઓ બોવાએલા તેઓ, તથા મિસરમાં જેઓ કાઠી મુકાયલા તેઓ આવશે, ને તેઓ યશાહેમમાં પવિત્ર પર્વત પર યહોવાહનું બંનન કરશે.

૨૮ અફસોસ જે એકાદમના છાકરાઓના ગર્વિષ્ટ મુગટને, તથા તેના મહિમાવાન સંદર્ભનું ચિમળનાર પૂલ, જે દ્રાક્ષરસથી પાકી નખાએલાઓના રસાળ નીચાણના મથાળે પર છે, [તેને અફસોસ] ૧ જુઓ, પ્રભુનો એક પરાક્રમી ને રક્તિવાન [વીર] છે, તે કરાની આધી, નાસ કરનાર તોફાન, જળરા ઉભરાતા પાણીની આધીની પેટે જમીનપર ભેરથી પહોડશે. ૨ એકાદમના છાકરાઓનો ગર્વિષ્ટ મુગટ ખતલે ખુદાશે, ૪ ને તેના મહિમાવાન સંદર્ભનું ચિમળનાર પૂલ જે રસાળ નીચાણને મથાળે છે, તે શોસમ આવ્યા પહેલાંનું પાકેલું પ્રથમ અલ્પ, જેને જોનાર જુએ છે, ને હાથમાં આવતાં જળી જાય છે, તેના જેવું થશે. ૫ તે દિવસે સૈન્યોનો યહોવાહ પોતાના લોકોના રોષને સાર, મહિમાનો મુગટ, તથા સંદર્ભનો તાજ થશે. ૬ અને જે ન્યાય કરવા બેસે છે તેને સાર ન્યાયનો આત્મા; ને જેઓ યુદ્ધને ધામજળી આગળ વાળે છે તેઓને સાર પરાક્રમ, એવો તે થશે. ૭ અને એઓએ પલ્લુ દ્રાક્ષરસે કરીને ગોપાં ખાધાં છે, ને દાંને લીધે એઓ જુલા પક્ષા છે; ચાજે તથા બાવિષ્વવાદીએ દારૂને લીધે ગોપાં ખાધાં છે, તેઓ દ્રાક્ષરસમાં ગરક થયા છે, તેઓ દારૂના કાશ્વથી જુલા પક્ષા છે, દરેક વિષે તેઓ ગોપાં ખાય છે, ઇત્સાક કરવામાં તેઓ ઠોકર ખાય છે. ૮ કેમકે સર્વ મેળે ગંદી ઓઠથી બરપર છે, તેથી કંઈ પલ્લુ જગ્યા રખાઈ નથી. ૯ તે કોણને જ્ઞાન શિખરો ? કોણને સદેશો સમભવરો ? હું ધાવણ મુકાવેલાઓને તથા જ્ઞાન છોડાવેલાઓને સમભવરો ? ૧૦ કેમકે આજ્ઞા પર આજ્ઞા, આજ્ઞા પર આજ્ઞા; નિયમ પર નિયમ, નિયમ પર નિયમ; ચોડું આમ, ચોડું તેમ; [એ પ્રમાણે થાય છે] ૧૧ કેમકે બાળકા હોડાથી, ને અન્યકાપાથી તે આ લોકો સાથે વાત કરશે. ૧૨ તેણે તેઓને કંઈ હલ, આ વિશ્રામ છે, યાકેલાઓને વિશ્રામ આપે; આ તાજગી છે; પલ્લુ તેઓએ સાંભળવા નહિ ચાહું ૧૩ તેથી યહોવાહની વાત તેઓને સાર આજ્ઞા પર આજ્ઞા, આજ્ઞા પર આજ્ઞા; નિયમ પર નિયમ, નિયમ પર નિયમ; ચોડું આમ, ચોડું તેમ; એવી થશે, એ માટે કે તેઓ જાય ને ઠોકર ખાઈને પાછા પડે, ને ભગાય ને ફસાય ને પકડાય.

૧૪ એ માટે, હે યશાહેમમાંના લોકો પર અધિકાર કરનાર તિરકારી માણસો, તમે યહોવાહની વાત

સામળો ૧૫ કેમકે તમે કહ્યું છે કે, અમે મોત સાથે
કરાર કર્યો છે, અને રોઆલની સાથે સંપ કર્યો છે,
ન્યારે ઉભરાતી આફત [દેશમાં થયેને] પાર જરો,
ત્યારે તે અમારા પર આવવાની નથી, કેમકે અમે
જુઠાણાનો આશ્રય પકડયા છે, ને અસત્યતામાં સત્તાઈ
રહેલા છીએ ૧૬ પ્રભુ યહોવાહ તે માટે એમ કહે છે,
જુઓ, સિયોનમાં હું પાયા તરીકે પથર નાખુ છું, તે
પરખાએલો પથર, દૃઢ પાયાનો ખુણાનો મૂલ્યવાન
પથર, જે વિશ્વાસ સામે છે તે ઉતાવળો નહિ
થશે ૧૭ અને હું ઇસ્રાએલને દોરી, ને ન્યાયીપણાને
ઓળખા કરીશ, ને જુઠાણાનો આશ્રય કરાથી વધુ
જરો, ને સત્તાવાની જગ્યા પર પાણી ફરી વળશે
૧૮ અને મોતની સાથેના તમારો કરાર રદ કરાશે, ને
રોઆલ સાથેના તમારો સંપ રહેશે નહિ, વળી ઉભ
રાતી આફત ન્યારે આરપાર જરો, ત્યારે તમે તેથી
ખુદાઈ જરો ૧૯ તે બેટલી વાર આરપાર ન્ય તોગલી
વાર તે તમને પકડશે, કેમકે હર સવારે, રાતરિવસ
તે આરપાર જરો, ને સરેશો સમજવો એ કેવળ
ભયકારક થશે ૨૦ કેમકે પગ લાખા કરવા સાફ આટકો
હોય પડે છે, ને શરીરે લપેટવા સાફ ચાદર સાફ પડે
છે ૨૧ કેમકે યહોવાહ જેમ પરાશીમ પર્વતે થયું, તેમ
ઉઠશે, જેમ જિબબોનના નીચાણમાં થયું તેમ તે
કોપાયમાન થશે, એ માટે કે તે પોતાનું કામ, પોતાનું
વિચિત્ર કામ કરે, ને પોતાનું કૃત્ય, પોતાનું અદ્ભુત
કૃત્ય સાધે ૨૨ તો હવે તમે નિદા ન કરશો, રખે
તમારા બધન મળજીત કરાય, કેમકે આખી પૃથ્વી પર
[આવનાર] વિનાશ, હા, કરાવેલો વિનાશ, એની
ખબર મેં પ્રભુ સૈન્યોના યહોવાહ પાસેથી સાંભળી છે

૨૩ કાન ઇધને મારી વાણી સાંભળો, ધ્યાન ઇધને
માફ વચન સાંભળો ૨૪ હું એકાદ બીજા વાવવા સાફ
નિશ્ચર હજી ખેડયા કરે છે કે તે હું પોતાનું બેતર
ખોદીને ટેકા લાખ્યા કરે છે ૨૫ તેની સંપાદી બરા
બર કરી રહીને તે કાળીછરી નાખતો નથી શું? ને
છજ પોત્તો નથી? અને આસમાં થઈ ને ઠરાવેલો
કેસાણે જવ, ને મોસમમાં બાજરી તે વાવતો નથી
શું? ૨૬ કેમકે તેનો કેવ તેને ન્યાય પ્રમાણે શિખવોને
તેને જ્ઞાન આપે ૨૭ કેમકે કાળીછરી અલ્પદાર
હથિયારથી મરજાતી નથી ને છરા પર ગાડાનું પૈડું
ફરતું નથી, કેમકે કાળીછરી કાઢીથી, ને છજ ઝુડીયાથી
ઝુડાય ૨૮ રોટ-ટીટુ ધાન્ય પિલાય છે શું? ના, તે

સદા તેને મરજ્યા કરશે નહિ, ને પોતાના ગાડાનું પૈડું
તથા પોતાના ઘોડાઓને તે પર ફેરવ્યા કરીને તે સદા
તેને પિસી નાખશે નહિ ૨૯ એ પણ સૈન્યોના યહો
વાહ પાસેથી નિકળી આવે છે, તેનો મનસુખો
આશ્ચર્ય ભરેલો, ને તેની ભુદ્ધિ મદા મોટી છે

૨૯ અરે! અરીએલ, અરીએલ, દાઉદની છાવ
ણીના નગર! તમે વર્ષ પર વર્ષ ઇમેરો,
પર્વો વારાફરતી આવ્યા કરો ૨ પછી હું અરીએલને
સકટમાં નાખીશ, ને રોક તથા વિલાપ થશે, ને તે
મારી આજળ અરીએલના જેલુજ થશે ૩ અને હું
તારી આસપાસ ફરતી છાવણી કરીશ, ને કિલ્લા કરી
તને ઘેરો ધારીશ, ને તારી સામાં મોરચા ઉઠાવીશ.
૪ અને હું નીચો કરાઈને ભૂમિમાંથી બાહરો ને ધૂળ
માંથી તારી વાત ધીમે સાફ નિકળી આવશે, ને
તારો સાફ ભૂમિમાંથી બુવાના સાફ જેવો થશે, ને
તારો બાલ ઝીણે સ્વરે ધૂળમાંથી આવશે ૫ વળી
તારા પરદેશીઓનો સમુદાય ઝીણી ધૂળના જેવો, ને
ભયકરોનો સમુદાય ઉઠી જતા ફેતરાના જેવો થશે,
હા, તે પળવારમાં અકસ્માત થશે ૬ સૈન્યોના યહો-
વાહ મર્જના, તથા ધરતીકપારા, તથા મોટા અવાજ,
વેરાળિયા તથા આધી, તથા ખાઈ નાખનાર અગ્નિની
જ્વાળા સહિત તેને બેધ લેશે ૭ અને જે સર્વ દેશ-
નતિ અરીએલની સામે લડે છે એટલે જે સર્વ તેની
તથા તેના કિલ્લાની સામે લડીને તેને સકટમાં નાખે
છે, તેઓનો સમુદાય સ્વપ્ન જેવો, ને રાત્રીના દર્શન
જેવો થઈ જશે ૮ અને જેમ ભૂખ્યા માણસને સ્વપ્ન
આવે છે, ને જુઓ, તે ખાય છે, પછી તે ભગે છે, ને
તેનો જીવ અતૃપ્ત હોય છે, ને જેમ વરસ્યાને સ્વપ્ન
આવે છે ને જુઓ, તે પીએ છે, પછી ભગે છે, ને
જુઓ, તે અસાકત હોય છે, ને તેનો જીવ તૃપ્તિ હોય
છે, તે પ્રમાણે સિયોન પર્વતની સામે લડનારી સર્વ
દેશનતિઓના સમુદાયને થશે

૯ વિસ્મિત થઈને અચ્ચો પામો, પોતાને આધળા
કરીને આધળા થાઓ, તેઓ પિધેલા છે, પણ દ્રાક્ષ
સ્પર્થી નહિ, તેઓ લથડિયા ખાય છે, પણ દારૂથી
નહિ ૧૦ કેમકે યહોવાહે બર ઉપનો આત્મા તમારા
પર રેડયો છે, ને તમારી આખો (એટલે ભવિષ્ય-
વાદીઓ), બધ કરી છે, ને તમારા શિર (એટલે
ભવિષ્યદસકો), તેણે ઢાક્યા છે ૧૧ અને સર્વનું દર્શન
તમારી આજળ સુદ્રિવ લેખના જેલુ થયું છે, કે જે યોકો

ભલેવાને આપીને કહે છે, આ વાંચ; ને તે કહે છે, હું વાંચી શકતો નથી; કારણ કે તે યુદ્ધિય કરેલા છે. ૧૧ વળી લેખ અસહ્યને એમ કહેવા આપવામાં આવે છે કે, આ વાંચ; ને તે કહે છે, મને વાંચવાં આવડતું નથી.

૧૨ વળી પ્રયુએ કહ્યું, આ લેખ તો મારી પાસે આવે છે, ને પોતાના મોઢાથી તથા દોઢાથી મને માન આપે છે, પણ પોતાનું દૃઢ માનથી દૂર થયું છે; ને તેઓના જે મારી બીડ તે કિવળ પાઠે કરેલી માણસની આજ્ઞા છે. ૧૬ તે માટે લુઓ, હું આ લેખ મધ્યે અદ્ભુત કામ, હા, અદ્ભુત તથા અભયન કામ કરીથી કરવાનો છું; ને તેના જ્ઞાનીઓનું જ્ઞાન નષ્ટ થશે, ને તેના સમભૂકોની સમભજ્જ સ્વાભ નશે.

૧૭ જેઓ પોતાની યુક્તિ યદોવાદથી સવારવાને માટે ઉઠા વિચાર કરે છે, ને જેઓનું કામ અધારમાં છે, ને જેઓ કહે છે, અમને કોણ લુએ છે? ને અમારા વિષે કોણ ભણે છે? તેઓને અફસોસ! ૧૧ અરે તમારી કેવી આજ્ઞા! યું, કુમાર મોઢી બરાબર ચલાવે! એવી રીતે કે, હવે પોતાના કર્તા વિષે કહે, તેણે મને કહ્યું નથી; અથવા તો બળવેલું પોતાના બળવનાર વિષે કહે, તેને કંઈ સમજ નથી! ૧૩ ગોઠા/વારમાં, લખાનેન વાદી થઈ નશે, ને વાદી થન જેવી ચલાવી નહિ યું વાદ! ૧૮ અને તે કિવસે બિદેશ લેખની વાતો સામજ્યે, ને અધારમાંથી તથા અધારમાંથી આવળાઓની આજ્ઞા જોયે ૧૯ વળી કોને યદોવાદના વધતો આનંદ કરશે, ને માણસ માંના જે દરિદ્રી તેઓ ઇશ્વારબલના પવિત્રમાં દરખાશે. ૨૦ કેમકે જીવમજારને મંત આપ્યો છે, ને નિષ્કર રૂપે કરાવ્યો છે, ને અન્યાયને સાચું સર્વ સ્વાધ રહેનાર નાજુદ કરાવ્યો છે. ૨૧ તેઓ તો મુકરમાંમાં માણસને મુકરનાર કરાવનાર ને આને કેમકે આપનારને સાચું પાસ પાસનાર, ને મિથ્યા વાતથી ન્યાયને ખસેડી નાખનાર, એવા છે. ૨૨ તે માટે યદોવાદ જોયે હજાલીમને ખસેડી લીધે, તે ચાકુળા પર વિષે એમ કહે છે. હમણાં ચાકુળ સરમાઈ જવાને નથી, ને હમણાં તેનો નેદરે ફિકો કરાવો નથી. ૨૩ વત્તે તે પીતાની મધ્યે માણદાવના કરેલાં પોતાના ઓરને એવે, ત્યારે તેઓ માણ નામને પવિત્ર માનશે, ને તેઓ ચાકુળા પવિત્રને પવિત્ર માનશે, ને હસાએલ રેવથી બંધશે. ૨૪ વળી આપામાં જેઓ

બુધા પડેલા હતા, તેઓ સમભૂક થશે, ને જે કચક્ય કરનારા હતા તેઓ જ્ઞાન સિખરે.

૩૦ યદોવાદે કહેલું છે, અફસોસ છે બળવાંખોર ઓરને! કે જેઓ સલાહ લે છે પણ મારી પાસેથી નહિ; ને જેઓ પાપ પર પાપ ઉમેરવા સાચું પેચાર્પણ રેડે છે, પણ મારા આત્મા પ્રમાણે નહિ. ૨ તેઓ મારા મુખથી પૂછ્યા વિના ફરિનના બળથી બળવાન થવા સાચું, તથા મિસરની હાથમાં ચરણ પામવા સાચું મિસરમાં ચાલ્યા નય છે! ૩ તે માટે ફરિનનું બળ લાગુ પડે, ને મિસરની હાથનું વારણ એ વખતે અપખવડ પડે થશે. ૪ કેમકે તેના સરદારો સોઆનમાં છે, ને તેના એલચીઆ હાનેસ પદોંઆ છે. ૫ જે લેકથી તેમને મદદ ન થાય, ને સલાયકાર ને ઉપચોગી નથી, પણ લાગ/કારક તથા અપમાનકારક છે, તેથી તેઓ સર્વ લંઙ્ગિત થશે.

૬ નેજળના પશુઓ વિષે કેવવાણી.

હુખ તથા ચકરને. દેસ કે જેમાંથી સિંહ તથા સાવળ, નામ તથા આગીઆ સાપ આવે છે, તેમાં થકને તેઓ, જે લેકથી તેમને મદદ થઈ શકશે નહિ, તેઓની પાસે નવેસની આપી પર પોતાનું દ્રવ્ય, તથા ઉટાના દેશ પર પોતાના ખનના હાદી લઈ ભય છે. ૭ કેમકે મિસર થયા ને અમથી સલાયતા કરે છે, તે માટે ને તેનું એવું નામ પાડ્યું છે, બેલી રદનારી સલાય. ૮ હવે ચાલ, તેઓની રૂબરૂ પગ પર તે લખ, ને પુસ્તકમાં માંડ, ને તે આવતા કિવસેને સાચું સહાને માટે સાક્ષે વરીકે રહે. ૯ કેમકે આ દનાખોર લેખ, હમનાર ઓરને; જેઓ યદોવાદનું ચિહ્ન સંભળવાને ચાહતા નથી, એવા ઓરને છે. ૧૦ તેઓ ભવિષ્ય-ઈકોને કહે છે, વયે દર્શન કર્યો મા; ને ભવિષ્ય-પાઠીઓને [કહે છે], વયે અમારે સાચું સીધી ભવિષ્ય-વાત કરશે મા, અમારી આનજ મીડી વાત બોલે, હનાઈની ભવિષ્યવાત કરો; ૧૧ માર્ગમાંથી નિકળી અન્થે, રસ્તા પરથી તૂટી અન્થે, અમારી સન્મુખથી ઇશ્વારબલ પવિત્રને દૂર કરે. ૧૨ તે માટે ઇશ્વારબલ પવિત્ર એવું કહે છે, વયે આ વાતને ગ્રુજકારો છે, ને જીવમ પર તથા બજાપણા પર હરોસો રાખો છે, ને તેઓ પર અધાર રાખો છે; ૧૩ તે માટે આ અપરાધ કવિ ભૂતમાં ફેલાવી ફાટ, કે જે પગ વારમાં અફસોસ તૂટી પડે છે. તેના સરખા તમારી પ્રયે થશે. ૧૪ અને કુમારનું દાંડણ ફેલાય છે, તે પ્રમાણે

તે તેને તોડી નાખશે, ને હથા રાખ્યા વગર તેના ચૂરેચૂર કરશે, એવી રીતે કે એના કઠકામાથી ચુવા માથી આમ લેવા સાડ, ને ઠાકામાથી પાણી કાઢવા સ્થર ઠીકર સરખુએ મળશે નહિ ૧૧ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ ઇસ્રાએલનો પવિત્ર એવું કહે છે, તમે પાછા ફરવાથી, ને સાત રહેવાથી તારણ પામશે, સાત રહેવાથી તથા બરોસો રાખવાથી તમને સામર્થ્ય મળશે, પણ તમે [એમ કરવા] ચાહું નહિ ૧૨ અને તમે કહ્યું કે, ના, અમે તો ઘોરસ્વાર યદને નાસી જવાના, તે માટે તમે નાસશેજ, અને કે, અમે વેગવાન પરસ્વારી કરવાના, તે માટે જેઓ તમારી પછવાડે લાગનારા તેઓ વેગવાન થશે ૧૩ એકની ધમકીથી એક હજાર નાસશે, તમે પાવની ધમકીથી નાસશે, ન્યા મુખી કે પર્વત પર દાડાના જેવા, ને હુમર પર નિશાનના જેવા તમે રહી જશો ૧૪ અને તે માટે યહોવાહ તમારા પર હથા કરવા સાડ વાઢ બેશે, ને તે માટે તે તમારા પર રહેમ કરવા સાડ મોટા મનાશે, કેમકે યહોવાહ ન્યાયનો દેવ છે, જેઓ તેની વાટ જુએ છે, તેઓ સર્વને ધન્ય છે

૧ હે યશસ્યેશ્વરમા સિયોન પર રહેનારી પ્રભ, હું ફરી રહીશ નહિ, તારા પોષાકની વાણીને લીધે તે તારા પર હથા કરશેજ કરશે, તે સાહતજાન તને ઉત્તર આપશે ૨૦ અને પ્રભુ તમને સકલરૂપી રોટારી તથા વિપતિરૂપી પાણી આપશે, તોપણ તારા શિક્ષકો ફરી સતારો નહિ, પણ તારી આખો તારા શિક્ષકોને બેશે ૨૧ અને ન્યારે તમે જમણી તરફ ફરો, ને ન્યારે તમે ડાબી તરફ ફરો, ત્યારે તારા કાનો તારી પછવાડેથી એવી વાત આવવી સાહજશે કે, આ માન છે, તે પર તમે ચાલો ૨૨ અને તમે પોતાની રૂપાની મુક્તિઓ પર મટેલા પડને, તથા પોતાની સોનેરી મુક્તિઓ પર ચડાવેલા ટોળને અથુહ કરશે, હું તેમને અથુહ વરવની પેટે ફેંકી દેશે, હું તેને કહેશે કે, અહિથી નિકળી ના ૨૩ અને તારૂ જીજ જે હું ભૂમિમા વાવશે, તે પર વરસાદ તથા ભૂમિની ઉપજનું અન્ન તે આપશે, અને તે સફળ તથા પુષ્ટ થશે, તે દિવસે તારા ટોર મોટા બીડા ચરશે. ૨૪ અને ભૂમિ ખેડનારા બળદ તથા મધેડા સહુલો ચારે, જે સુપડાથી તથા સળકાથી ઉપજેગે, તે ખારો ૨૫ વળી કલકને મોટે દિવસે ન્યારે છુટ્તે પડશે ત્યારે સર્વ હથા પર્વત પર ને સર્વ હથા હુમર પર નાનાં ને પાણીની રેલો થશે

૨૬ અને ચાંદનું અજવાળું સૂર્યના અજવાળા સરખુ થશે, ને સૂર્યનું અજવાળું સાતમણું, સાત દિવસના અજવાળા સમાન થશે, ન્યારે યહોવાહ પોતાના લોકના ધાને પાટો બાંધશે, ને તેના જમખનું ક્ષત સાબુ કરશે તે દિવસે એમ થશે

૨૭ જુઓ, યહોવાહનું નામ બળતા રોપ તથા ગોટ-ગોટ ઉડતા ધુમાડા સાથે આવેથી આવે છે, તેના હોઠો કોપથી ભરેલા છે, ને તેની છસ બળતા અગ્નિ સરખી છે, ૨૮ ને તેનો શ્વાસ બળા મુખી પહોચવી ઉભરાતી નદી સરખો છે, કે તે વિનાશની ચાળણીએ દેશભતિઓને ચાળે, ને લોકના રહોમા બૂલવનાર લગામ મુકવામા આવશે ૨૯ પર્વ પાળવાની રાત્રે ચાલ છે તે પ્રમાણે તમે આવન કરશે, ને જે યહોવાહના પર્વત પર ઇસ્રાએલના ખડકની પાસે જવા સાડ વાસણી લધને ચાલે છે, તેની પેટે તમે મનમા આનંદ કરશે ૩૦ અને યહોવાહ પોતાની મહિમાવાન વાણી સહજાવશે, ને રોપિત કોપથી તથા બળતા અગ્નિની જ્વાળાથી તથા આધિથી તથા મુસળધાર વરસાદથી તથા કરાથી તે પોતાના જુજનું ઉતરી પડવું દેખાડશે ૩૧ કેમકે યહોવાહની વાણીવડે સોની મારનારો આરયૂર ભયભિત થઈ જશે ૩૨ અને જે નિમેલી લાકડી યહોવાહ તેને લગાડશે તેનો હરેક કુટોડા ઉઠે તથા વીણાના સૂર સાં મારવામા આવશે, ને થથરાવી નાખનારી લડાઈઓમા તે તેઓની સાથે લડશે ૩૩ કેમકે પૂર્વકાળથી તોફાની ખામ [સિદ્ધ કરેલી છે, હા, તે રાત્રને સાડ તૈયાર કરેલી છે, તેણે તેને લડી તથા પહોળી કીધી છે, એની વિના અગ્નિ તથા પુષ્કળ લાકડા છે, યહોવાહનો શ્વાસ ગૂંધકના પ્રવાહની પેટે તેને સળગાવે જ

૩૧ અફસોસ છે તેઓને કે જેઓ સહાયતાને સાડ મિસર ચાલ્યા જાય છે, ને ઘોડાઓ પર આધાર રાખે છે, ને રથો પુષ્કળ હોવાથી તેમના પર બરોસો કરે છે, ને સવારો પણા સમર્થ હોવાથી તેમના પર બરોસો કરે છે, પણ ઇસ્રાએલના પવિત્રની તરફ તેઓ દષ્ટિ કરતા નથી, ને યહોવાહને ચોધતા નથી ૩૨ તથાપિ તે પણ જ્ઞાની છે, ને દુ ખ આણે છે, ને પોતાની વાતો કા કરતો નથી, ને દુષ્ટના ઘરની સામે, ને અન્યાય કરનારાની સહાયતાની સામે તે ઉઠે છે ૩૩ હવે મિસરીઓ તો માણસ છે, તેઓ દેવ નથી, ને તેમના ઘોડા માસ છે, તેઓ

આત્મા નથી, ને યદોવાહ પોતાનો હાથ લાંબો કરી, ત્યારે ને સહાય કરનાર તે ઠાકર ખાશે, ને સહાય લેનાર તે પડી જશે; ને તેઓનો એકત્ર નાશ થઈ જશે. ૪ કેમકે યદોવાહે મને એવું કહ્યું, જ્યારે સિદ્ધ તથા સિદ્ધનો બન્ને પોતાના શિકાર પર પુરક છે ત્યારે ને તેની સામા ઘેરાંપાળકનો મોટો જ્યો બોલાવી લાવવામાં આવે તો તેઓની બૂમને તે સંજોગોને બીદી જતો નથી, ને તેમના હોકારાથી તે સ્વચ્છિત થતો નથી, તેમ સંજોગો યદોવાહ સિંચોન પવંત પર, તથા તેના ડુગર પર યુધ્ધ કરવાને ઉતરી આવશે. ૫ ઉડનારાં પક્ષીનીપેટે સંજોગો યદોવાહ યજ્ઞાલેખ પર આચ્છાદન કરશે; તે આચ્છાદન કરીને તેને છાડાવશે, તેને છાડી દઇને તે તેનું રક્ષણ કરશે. ૬ જેની સામું ઇશ્વારેલેખને બારે ફિરૂર કરેલું છે, તેની લણી તમે ફરો. ૭ કેમકે તે દિવસે તેઓ પ્રત્યેક પોતાની રૂપાની મુર્તિ તથા પોતાની સોનાની મુર્તિ, કે ને વમાશ પોતાના હાથોએ પોતાને સાંડ પાપરૂપ કરી છે, તેઓને ફેંકી દેશે. ૮ ત્યારે ને તરવાર માણુ સળી નથી તેથી આરશૂર પડશે; ને ને તરવાર માનવની નથી તે તેનો સહાર કરશે, ને તરવારની આખળથી તે નાસશે, ને તેના જીવાને ખાંડણીઆ થશે. ૯ અને તેનો ખડક બધને લીધે જતો રહેશે, ને તેના સરદારો બલથી બીરો; યદોવાહ, જેનો અગ્નિ સિંચોનમા, ને જેની ભઠ્ઠી યજ્ઞાલેખમાં છે, તેનું કહેવું એમ છે.

૩૨ જુઓ, એક રાત્ર ન્યાયથી રાત્ર્ય કરશે, ને સરદારો ઇનસાફથી અધિકાર ચલાવશે. ૨ અને એક માણસ વાણુથી સતાવાની જગ્યા તથા તોફાનથી એપ જેવો; સુધી જમિમાં પાણીના નાળા જેવો, કરાળો ઉપજાવનાર દેશમાં બારે ખડકની છાયા જેવો થશે. ૩ અને જેનારની આંખો ગાખી થશે નહિ, ને સાબળનારાના કાન સ્વપ્ન કરશે. ૪ અને ઉતાવળાઓનાં મન ઘાન સમજશે, ને જોખાડાઓની દસ રૂપૃષ્ઠ વાત બોલવા સાંડ જઈ થશે. ૫ ત્યાર પછી મુખ ઉત્તમ નહિ કહેવાશે, ને પૂર્ત ઉદાર નહિ કહેવાશે. ૬ કેમકે મુખ મૂર્ખાઈની વાત બોલશે, ને અધમે કરવામાં, ને યદોવાહ વિષે જૂલભરેલી વાત બોલવામાં, ને જૂન્યાઓનો દવ અતુલ કરવામાં, ને વરસ્યાઓનું પીવાનું બંધ કરવામાં તેનું દહવ જન્યાય કરશે. ૭ અને પૂર્તનાં દધિયારો બુડા છે, ને તે, દરિદ્રો ન્યાય બોલતો દોષ ત્યારે પણ, અધ્યા વાતોથી ખરીબને

નાશ કરવા સાંડ દુષ્ટ યુક્તિઓ થોળે છે. ૮ પણ ઉદાર ઉદારપણુ થોળે છે; ને ઉદારપણુમાં તે રિયર રહેશે.

૯ બેસી રહેનારી સ્ત્રીઓ, ઉઠા, મારી વાણી સાંભળો; નિશ્ચિત દીકરીઓ, મારાં વચ્ચેનો કાન દે. ૧૦ જે નિશ્ચિત રહેનારીઓ, એક વર્ષ ને કેટલાક દિવસો પછી તમે ધુનશે, કેમકે દ્રાક્ષની ઉપજ બંધ થશે, ને એકડું કરવાની વેળા આવશે નહિ. ૧૧ બેસી રહેનારી સ્ત્રીઓ, કાપો; નિશ્ચિત રહેનારીઓ, ધુલે, વચ્ચ કાઢીને નાગી થાઓ, ને કમર પર [તાટ] બાધો. ૧૨ આનંદ-હાથક ખેતરને લીધે તથા ફળદાયક દ્રાક્ષવેલાને લીધે તેઓ છાતી કુટવાની છે. ૧૩ મારા લોકની જમિ પર કાંઠા તથા ઉત્કટા ઉગી નિકળશે; હા, હરખ ભરેલા નગરનાં સર્વ આનહી ઘર પર તેઓ ઉગશે. ૧૪ કેમકે રાજમેહેલોનો ત્યાગ કરવામાં આવશે; વસ્તીવાળુ નગર ઉજડ થશે; ટંકરો તથા છુરજ સર્વકાળ સુધી કોતર જેવાં, રાત્રી ગધેડાના આનંદને સાંડ, ટોળાના ચારા સાંડ થશે; ૧૫ જ્યાં સુધી કે ઉપરથી આત્મા આપણા પર રેડાય, ને અરવચ ફળવંત વાડી થાય, ને ફળવંત વાડી વન સમાન ગણાય. ૧૬ ત્યારે ઇનસાફ અરવચમાં વસશે, ને ન્યાયી પણ ફળવંત વાડીમાં વસ્તી કરશે. ૧૭ અને ન્યાયીપણુનું કામ શાંતિ; ને ન્યાયી-પણુનું ફળ વિશ્રામ તથા ભરોસો સર્વકાળ સુધી થશે. ૧૮ અને મારા લોક શાંતિના રહેઠાણમાં, તથા ભરોસાના નિવાસોમાં, તથા સ્વસ્થ વિશ્રામસ્થાનોમાં રહેશે. ૧૯ પણ વન પડતી વેળાએ કરાં પડશે; ને નગરનીકું પાડી નાખવામાં આવશે. ૨૦ તમે ને સર્વ પાણીની પાસે વાવો છો, ને બળદ તથા ગધેડાને [કામે] મોકલો છો, તે તમને ધન્ય છે.

૩૩ અફસોસ છે તમે કે ને લૂટે છે ને પોતે લૂટાયો નહિ; ને કઠાઈ કરે છે, ને તેઓએ તારી સાથે કઠાઈ કરી નહિ. ૧ તું લૂટી રહીશ ત્યારે તું લૂટારો; ને તું કઠાઈ કરવી બંધ કરીશ, ત્યારે તેઓ તારી સાથે કઠાઈ કરશે. ૨ જે યદોવાહ, અમારા પર કૃપા કર; અને તારી વાટ જોવા કરી છે; ૩ સવારે તું તેમનો જુજ, વળી દુઃખની વેળાએ અમારે વારણુ થા. ૪ દુઃખમાના દોહારાથી લોકો નાશ છે; તું ઉઠ્યો તેથી વિદેશીઓ વિખેરાયા છે, ૫ ને કાતરા એકડું કરે છે, તેવી રીતે તમારી લૂટ એકડી કરાશે, ને લીડ થશે છે તે પ્રમાણે તે પર તેઓ ધત્તી પડશે. ૬ યદોવાહ મોઢો મનાયો છે; કેમકે તે ઉચ્ચરથાને

રહે છે ; તેણે ધનસાધથી તથા ન્યાયીપણાથી સિંચાનને બરપૂર કીધું છે. ૬ અને તારા વખતમાં દંડતા થશે ; તારણ તથા સુચુદ્ધિ તથા જ્ઞાન પુષ્કળ થશે ; યહોવાહનું બધ તેજ તેનો ખબરો છે.

૭ જુઓ, તેમના શૂરાઓ બહારથી પોકારે છે ; સલાહ કરનારા એલચીઓ પોક મૂશીને રહે છે. ૮ માંડો ઉભડ થયા છે, વાટસર બંધ થયા છે ; તેણે કરાર તોડ્યા છે, તેણે નગરોને ધિક્કાર્યાં છે, તે માણસને બહુકારતો નથી. ૯ દેશ વિલાપ કરે છે ને નિર્વેત થાય છે ; લખાનોન લક્ષિત થઇને ચિમળાઇ બળય છે ; શારીર ઉભડ રાત નેવા થયા છે ; ખારાન તથા કાર્નેલ [પોતાનાં પાતરાં] ખેરવી નાખે છે. ૧૦ યહોવાહ કહે છે, હમણાં હું ઉઠીશ, હમણાં પોતાને હથેલી કરીશ, હમણાં હું મેટિદા મનાઇશ. ૧૧ તમે ફોનાંને ખર્બ ધરશો, તમે ખુંપરા જણશો ; તમારો આસ તમને ખાળી નાખનાર અગ્નિ નેવા છે. ૧૨ અને લોકો કહીના ચુના નેવા, અમિમાં ખાળી નાખેલા કાપેલા કાંટા નેવા થશે.

૧૩ હે આલેના લોક, મેં જે કહ્યું છે તે તમે સાંભળો ; ને પાસે રહેનારાઓ, તમે માથે પરાક્રમ લાજો. ૧૪ સિંચાન મધ્યે પાપીઓ અચિત્ત થયા છે ; અધર્મીઓને કુભરી થકી છે. આપણામનિ કોણ ખાળી નાખનાર અગ્નિ સાથે વાસો કરશે ? આપણામનિ કોણ સદા બળતી આગ સાથે વાસો કરશે ? ૧૫ જે ન્યાયીપણામાં ચાલે છે, ને સત્ય બોલે છે ; જે જીવ-મની કમાઇને ધિક્કારે છે, જે લાંચને હાથમાં ન પકડતાં તરછોડી નાખે છે, જે ખૂન વિષે ન સાંભળવા સાર પોતાના કાન બંધ કરી દે છે, જે જીલ્લ ન લેવા સાર પોતાની આંખ મીથી દે છે [તેજ વાસો કરશે] ૧૬ તેજ ઉચ્ચસ્થાનમાં રહેશે ; ખડકોના ઢિલા તેના આશ્રય થશે ; તેની રાટલી તેને અપારો ; તેને પાણી ઉતરશે. ૧૭ તારી આંખો રાતને તેના કોઈદર્શમાં દેખશે ; તેઓ વિદ્યાળ દેશને ભેરશે. ૧૮ તારા હૃદયમાં બધ વિષે વિચારજ આવશે ; [ખંડણી] ગણી લેનાર ક્યાં છે ? તોળનાર ક્યાં છે ? જીરભેની ગણના કરનાર ક્યાં છે ? ૧૯ જે લોકોની બોલી કળી શકાય નહિ એવી ગૂંદ છે, જેની ભાષા સમભય નહિ એવી બોળકી છે, તે કૂર લોકને ઢંભેરો નહિ. ૨૦ સિંચાન જે આપણાં પર્વાનું નખર તેને ભે, તારી આંખો ચરચાલેમને વિદ્યામના રહેલાજ નેહું, જે તંજુ ઉખેડવામાં આવશે નહિ, જેની મેંચા સર્વકાળ સુધી કદાચે નહિ, ને જેની

સર્વ દોરીઓ તુટશે નહિ, તેના જેવું ભેરો ૨૧ પણ ત્યાં તો યહોવાહ જે મહિમાવાન તે આપણી સાથે હશે, તે પહેલાંની નહીંઓ તથા નાખાની જગ્યા નેવા થશે, હલેસાંવાળી નાવ તેમાં જનાર નથી ને મહિમાવંત વહાણ તેને પાર જનાર નથી. ૨૨ કેમકે યહોવાહ આપણે ન્યાયાધીશ, યહોવાહ આપણે નિયમસ્થાપક, યહોવાહ આપણે રાત્રી ; તે આપણને તારશે. ૨૩ તારા દોરકા દીવા પડી ગયા છે, તેઓના રાહને ખેરોખર સજ્જ કરી શક્યા નહિ, તેઓ સદ પ્રસારી શક્યા નહિ ; ત્યારે લટકાટની લટ પુષ્કળ જલેયાશ ; જે લંગડા તેઓએ લૂટ લીધી. ૨૪ અને રહેવાસી કહેશે નહિ કે, હું માર્દો છું ; તેમાં વસનાર લોકોનાં પાપ માર્ક કરાશે.

૩૪ હે વિદેશીઓ, તમે સાંભળવાને પાસે આવો ; ને હે લોકો, તમે કાન ધરો ; પૃથ્વી તથા તેનું બરપૂરપણ, જમત તથા તેમાંથી જે સર્વ નિપજે છે તે સાંભળો. ૨ કેમકે યહોવાહને સર્વ દેશનાઓ પર કોપ ને તેનાં સર્વ સૈન્ય પર કોપ ચડયો છે ; તેણે તેઓને વિનાશ પામવા કરાવ્યા છે, તેઓને સંહારને આધીન કર્યા છે. ૩ અને તેમનાં મારી નખાએલાં નાખી દેવાશે, ને તેમનાં મુઠકાઓની કુર્મંધ ઉડી આવશે, ને પર્વતો તેમના લોહીથી ઓગળી જશે. ૪ અને આકાશોનું સર્વ સૈન્ય પિગળી જશે, ને આકાશો ઓળિયાની પેઠે લપેટાશે ; ને તેમનાં સર્વ સૈન્યો દ્રાક્ષવેલા પરથી પાતર મુકાઇને ખરી પડે છે તે પ્રમાણે, ને અંછરી પરથી મુકાઇને લોપ થતા પાતરાની પેઠે મુકાઇ જશે. ૫ કેમકે મારી તરવાર આકાશ મધ્યે પીને ચક્રૂર થઇ છે ; જુઓ, તે અદોમ પર, ને મારાથી શાપિત થએલા લોક પર ન્યાય કરવા માટે ઉતરશે. ૬ યહોવાહની તરવાર લોહીએ બરપૂર છે, તે મેદાની, હલવાન તથા ખડકોના લોહીથી, ખડકોના ગુદાના મેદાની ઉભયલી છે ; કેમકે બોસાદ મધ્યે યહોવાહનો યજ્ઞ તથા અદોમ દેશ મધ્યે મેટિદા વધ છે. ૭ અને જગતી ગોધાઓ તેઓની સધાતે, તથા બળદો આખલાઓ સુધાં નીચે આવશે, ને તેમની ભૂમિ લોહીથી પિચેલી થશે, ને તેમની ધૂળ મેદાની રસદાર થશે. ૮ કેમકે તે યહોવાહનો વેર વાળવાનો દિવસ છે, સિંચાન સાથેની વકસરમાં અદલા લેવાનું વર્ષ છે. ૯ અને તેનાં નાળાં ડામર થઇ જશે, ને તેની ધૂળ ગંધક થશે, ને તેની ભૂમિ બળતો ડામર થશે. ૧૦ રાત ને દિવસ

તે હોલવારો નહિ, તેના કુમારો સહા ચરો, પેદી દર પેદી તે ઉતર રહેશે, સદાસર્વકાળ સુધી તેમા યધને કોષ જરો નહિ ૧૧ પણ બજલા તથા સાહુકીનુ વતન તે થશે, ધુવડ તથા કામરો તેમા વસશે, ને તે પર શૂન્યપણીની દોરી તથા ખાલીપણીનો જોળમો તે પ્રસારશે ૧૨ વળી રાજ્ય પ્રગટ કરવાને માટે તેનો કોષ અખીર ત્યાં નહિ હશે, ને તેના સર્વ સરદારો નહિ જવા થશે ૧૩ અને તેના રાજ્યમેહેલોમા કાઠા, ને તેના કિલ્લાઓમા કૌવચ તથા ઉટકટા ઉગશે, ને તે શિયાળોનુ રહેઠાણ, રાદામુખનો વાડો થશે ૧૪ અને જાલી જનાવરો વરોએને મળશે, ને રાની બકરો પોતાના સાથી પ્રત્યે પોકારશે, રાતના પ્રાણી પણ ત્યાં વાસો કરશે, ને પોતાને સાથે વિશામરધાન પ્રાપ્ત કરશે ૧૫ ઉટેણુ ત્યાં દર કરશે, ને ઈંડા મુકશે, ને બચ્ચા જેવીને પોતાની છાયા તળે એકઠા કરશે, સમકીઓ પણ ત્યાં પ્રત્યેક પોતાની સખી મુકા એકઠી થશે ૧૬ યહોવાહુના પુસ્તકમા ચોધ કરો ને વાંચો, તેઓમાથી એક પણ ખુટશે નહિ, તેઓમાના કોષ પોતાના સાથી વગરનુ માલમ પડશે નહિ, કેમકે મારા મુખે તો આજ્ઞા આપી છે, ને તેના આત્માએ તો તેમને એકઠા કર્યા છે ૧૭ અને તેણે તેમને સાથે ચિઠ્ઠી નાખી છે, ને તેના હાથે દોરીથી તેમને તે વહેંચી આપ્યું છે, તેઓ સર્વકાળ સુધી તેનુ વતન જોખવશે, પેદી દર પેદી તેઓ તેમા વસશે.

૩૫

અરવ્ય તથા મુખી જમિ હરખારો, ને વન આનંદ કરશે ને ગુલાબની પેટ ખીલશે ૨ તે ખીલશે ખીનશે, વળી આનંદ તથા હર્ષનાદ સદિત તે હરખારો, લખાનેતનુ ગૈરવ, કામલ તથા શારંગનો વેશવ તેને અપારો, તેઓ યહોવાહુનુ ગૈરવ, આપણા દેવનો વેશવ જોશે

ઘડીલા દાણેને દંડ કરો, ને લથડવા ઘુટણોને સ્થિર કરો ૩ જેઓ સ્વભાવના ઉતાવળા, તેઓને કહો, દંડ યાઓ, ખીરો મા, જુઓ, વમારો દેવ ૪ વેર લેવારો, હા, દેવનો લીધેડો બંડરો આવશે, તે આવીને તમને તારશે ૫ ત્યારે આધળાઓની આજો ઉપાડારો ને બહેરાઓના કાન ઉઠાડા કરશે ૬ ત્યારે લનડો હર-જની પેટ ફેરશે, ને મૂંગાની જીભ ચાપન કરશે, કારણ કે અરવ્યમા પાણી, ને વનમા નાજા કુખી નિકળશે ૭ અને મૂંગળ તે વડાવડી, ને વરલી જમિ તે પાણીના ઝાડા થઈ જશે, શિયાળોના રહેઠાણમા, [તેમનું]

મુવાનું ઠેકાણુ, તે બર તથા સરકનું ઠેકાણુ યરો ૮ અને ત્યાં સડક થશે, તથા માર્ગ, ને તે પવિત્રતાનો માર્ગ કહેવારો, તેમા યધને અશુદ્ધ નહિ જરો, ને તે પોતે તેઓને માટે માર્ગ આલશે, ને મૂંગા પણ જુલા પડશે નહિ ૯ ત્યાં સિંહ કેખારો નહિ ને કોષ પણ કાઠીખાનાર પ્રાણી તે પર ચડી આવશે નહિ, ત્યાં તેઓ મળશે નહિ, પણ ખડી લીલેવાઓ ત્યાં આલશે, ૧૦ ને યહોવાહુના ખરીદાએલા પાછા આવીને હર્ષનાદ સદિત સ્થિતિન પહોચશે, ને સર્વકાળિક આનંદ તેઓને માથે રહેશે, હર્ષ તથા આનંદ તેઓને પ્રાપ્ત થશે, ને શોક તથા નિશ્વાસ જતા રહેશે

૩૬ અને એમ થયું કે હિઝ્રીયાહુ રામને યહુદાહુના સર્વ કિલ્લાવાળા નમરોની સામે ચડી આવીને તેઓને છતી લીધા ૨ અને આશશૂરના રામએ લાખીરાથી રામશાહેલને મોટા લશ્કર મુકા હિઝ્રીયાહુ રામની પાસે યજ્ઞસાલેમ મોકલ્યો અને તે ધોળીના ખેતરની સડક પર ઉપલા તળાવના નજીની પાસે ઉભો રહ્યો ૩ ત્યારે હિઝ્રીયાહુનો દીકરો એકધારીમ જે રાજ્યમેહેલનો અધિકારી હતો, તથા શેખના ચિઠ્ઠીસ તથા આસાફનો દીકરો યોઆહુ ઉત્તિહાસક, એઓ તેની પાસે બહાર આવ્યા ૪ અને રામશાહેલે તેમને કહ્યું, હિઝ્રીયાહુને કહેજો, મહારામ એટલે આશશૂરનો રામ એમ કહે છે, આ હું કેવા આધાર પર બેસોસો રાખે છે? ૫ હું કહું છું કે, કુર્બને માટે જે તારી સનાહ તથા પરાક્રમ તે કેવળ મેદાની વાત છે, હવે તેં કોણના ઉપર બેસોસો રાખીને મારી સામે દગો કર્યો છે? ૬ જુઓ, હું આ કાનોવા બગ્ના દાડા પર, એટલે મિસર પર બેસોસો રાખે છે, કે જેના ઉપર જો કોષ ટેકો તે તેની હથે ટીમા પેસીને તેને વિધશે, મિસરનો રામ ફરૂન તેના પર સર્વ બેસોસો રાખનાર પ્રત્યે તેવોજ છે ૭ અને જો તમે મને કહો કે, અમારા દેવ યહોવાહુ પર અમે બેસોસો રાખીએ છીએ, તો શું તે જોજ નથી કે જેના ઉચ્ચસ્થાનો તથા જેની વેરીઓ હિઝ્રીયાહુ કાઢી નાખ્યા છે, ને યહુદાહુને તથા યજ્ઞસાલેમને કહ્યું છે, તમારે આ મેદાની આગળ પ્રણામ કરતા? ૮ ને હવે મારા ધણી આશશૂરના રામની સાથે સરત કર, અને જો હું તારી તરફથી તેઓ પર સ્વારો મેસાડી શકે તો હું તને બે હજાર થોડા આપું ૯ ત્યારે મારા ધણીના કનિષ્ઠ આકરો

માના એક સરદારનું મ્હોલું પાંખું કેમ ફેરવી શકે? ને રથોને સાડ તથા સ્વરોને સાડ મિસર પર કેમ ભરોસો રાખે? ૧૦ ને હવે હું આ દેશમાં એનો નાશ કરવા સાડ ચઢી આવ્યો છું તે યું યહોવાહ વિના? યહોવાહ મને કહ્યું, આ દેશ પર ચઢી જઈને તેનો નાશ કર ૧૧ પણ એટલાક તથા રોખનાએ તથા યોઆહાદે રાજ શાકેહને કહ્યું, કૃપા કરી તારા આકરોની સાથે અસમી બાપામાં બોલ, કેમકે અમે તે સમજીએ છીએ, ને કોટ પર ને લોકો તેના સાબળતા અમારી સાથે યહુદી બાપામાં બોલતો ના ૧૨ અને રાજશાકેહ કહ્યું, મારા ધણીએ એ વાતો બોલવાને સાડ યું તારા ધણીની પાસે, ને તારી પાસે મને મોકલ્યો છે? ને માણસ કોટ પર બેઠેલા છે તેઓની પાસે યું મને નથી મોકલ્યો કે તમો મુખા તેઓ પોતાની વિષ્ટા ખાય, ને પોતાનું મુતર પીએ? ૧૩ પણ રાજશાકેહે ઉભા રહીને મેટિ સાહે યહુદી બાપામાં પોકારીને કહ્યું, મહારાજાની, એટલે આરશૂરના રાજની વાત સાંભળો ૧૪ રાજ એવું કહે છે, હિઝકીયાહથી તમે ઉતરો નહિ, કેમકે તે તમને છોડાની સકરો નહિ ૧૫ વળી યહોવાહ આપણને નજર છોડાવશે, ને આ નગર આરશૂરના રાજના હાથમાં અપારો નહિ, એમ કહીને હિઝકીયાહે તમારી પાસે યહોવાહ પર ભરોસો કરાવે નહિ ૧૬ તમે હિઝકીયાહનું સાંભળ્યો મા, કેમકે આરશૂરનો રાજ એવું કહે છે, મારે આવીન મળેને મારી પાસે નિકળી આવો, ને પ્રત્યેક પોતાના દાક્ષવેદારનું, ને પ્રત્યેક પોતાની અંજરીનું [ફળ] ખાઓ, ને પ્રત્યેક પોતાના ટાકાનું પાણી પીઓ, ૧૭ ન્યા મુધી કે હું આવીને ને દેશ તમારા દેશના ભેગા, ધાન્ય તથા દાક્ષરસનો કેસ, રોટલી તથા દાક્ષવાદીનો દેસ, તેમાં તમને લક્ષ લઈ ૧૮ ખબડદાર! રખેને યહોવાહ આપણને છોડાવશે, એમ કહીને હિઝકીયાહ તમને સમજાવે યું વિદેશીઓના કાંઈ પણ દેવે પોતાના દેશને આરશૂરના રાજના હાથમાંથી છોડાવ્યો છે? ૧૯ હમાય તથા આપોદના દેવો કયા છે? સફારીષમના દેવો કયા છે? યું તેઓએ મારા હાથમાંથી સમજાવેને છોડાવ્યું છે? ૨૦ એ દેશના સર્વ દેવોમાંથી કયા દેવે પોતાના દેશને મારા હાથમાંથી છોડાવે? ૨૧ ને તેઓ છાના રહ્યા, ને તેના જવાબમાં એકે રાજ બોલ્યા નહિ, કેમકે રાજની આજ્ઞા એવી હતી કે, તેને ઉત્તર આપશે મા ૨૨ પણ હિઝકીયાહનો દીકરો

એલ્યાશીમ ને મેહેલનો કારભારી હતો, તથા રોખના ને ચિટલીસ, તથા આસાફનો દીકરો યોઆહ ને ઇતિ-હાસક, તેઓ પોતાના વસ્ત્ર ફાડીને હિઝકીયાહની પાસે આવ્યા, ને તેને રાજશાકેહની વાત બહેર કીધી.

૩૭

અને એમ યસુ કે હિઝકીયાહ રાજએ એ સાંભળ્યું ત્યારે તેણે પોતાના વસ્ત્ર ફાડ્યા, ને સરીરે તાટ ઓઢીને યહોવાહના ધરમાં ગયો. ૨ અને તેણે મેહેલના કારભારી એલ્યાશીમને, તથા રોખના ચિટલીસ, તથા યાજકના વડીલોને તાટ ઓઢાવીને તેમને આમોસના દીકરા યશાયાહ ભવિષ્ય-વાદીની પાસે મોકલના ૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું, હિઝકીયાહ એવું કહે કે આ દિવસ સફરનો, તથા કપકનો, તથા નહાર કરવાનો દિવસ છે, કેમકે છોકરાનો પ્રસવ થવાની તૈયારી છે, ને જીવવાની શક્તિ નથી ૪ રાજશાકેહ જેને એના ધણી આરશૂરના રાજએ જીવતા દેવની નિંદા કરવા સાડ મોકલ્યો છે, તેની સર્વ વાતો તારો દેવ યહોવાહ કહાવિત સાંભળશે, ને તારા દેવ યહોવાહે ને સર્વ વાત સાંભળી છે તેઓ વિષે તે કપકો દેશે, વળી ને રોષ રહ્યા ૫ તેને સાડ યું પ્રાર્થના કર ૬ અને હિઝકીયાહ રાજના આકરો યશાયાહની પાસે આવ્યા ૭ અને યશાયાહે તેમને કહ્યું, તમે પોતાના ધણીને એવું કહો, યહોવાહ એમ કહે છે, ને વાત તે સાંભળી છે, એટલે નથી આરશૂરના રાજના આકરોએ મારી નિંદા કીધી છે, તેથી તારે બીવુ નહિ ૮ નુઓ, હું તેમાં એક આત્મા સુક છું, ને તે અફવા સાંભળશે, ને પોતાના દેશમાં પાછો જશે, ને તેના પોતાના દેશમાં તે તરવારથી પડે, એવું હું કરીશ.

૯ અને રાજશાકેહ પાછો ગયો, ને આરશૂરનો રાજ લિખનાહ સામે લડતો તેને મર્યો, કેમકે તે લાખીરથી ઉપજ્યો છે, એમ તેણે સાંભળ્યું હતું ૧૦ અને તેણે ફરના રાજ વિહીકાહ વિષે એવું સાંભળ્યું કે, નુઓ, તે તારી સામે લડતા સાડ નિકળી આવ્યો છે ૧૧ અને એમ સાંભળીને તેણે હિઝકીયાહની પાસે સરેશિયાને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ૧૨ યહુદાહના રાજ હિઝકીયાહને તમે એવું કહો કે, ને દેવ પર યું ભરોસો રાખે છે, તે એવું જીને તમને ન ઉતરે કે, યશાયાહે આરશૂરના રાજના હાથમાં નહિ અપારો. ૧૩ નુઓ, આરશૂરના રાજએ સર્વ દેશનાઓના વિનાશ કરીને તેમના કેવા હાલ કીધો છે, તે તે સાંભળ્યું છે, ને યું

બચવાને છે છું? ૧૧ ગોઝાન તથા હારાન તથા રેસેક તથા તવારસારમાંના એવેનપુત્રો, કે જે પ્રજાઓના નારા મારા પિતૃઓએ કર્યો, તેમના દેવોએ તેઓને બચાવ્યા છે છું? ૧૨ હમાથનો રાજ તથા આર્પાદનો રાજ તથા સફાર્યાઇમ નગરનો, હેનાનો તથા ઇન્વાહનો રાજ ક્યાં છે? ૧૪ અને હિઝ્રીયાહે સદેશિયાના હાથમાંથી પત્ર લઈને તે વાચ્યો, ને યહોવાહના ધરમાં ચડી જઈને હિઝ્રીયાહે તે યહોવાહની આગળ ખુલ્લો કર્યો, ૧૫ અને હિઝ્રીયાહે યહોવાહની આગળ પ્રાર્થના કરીને કહ્યું, ૧૬ હે સેન્થોના યહોવાહ, ઇસ્રાએલના દેવ, કહ્યો પર જિરાનનાર, પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યોનો દુર્જ એકલો દેવ છે, તે આકાર તથા પૃથ્વી સૂન્યાં છે ૧૭ હે યહોવાહ, કાન દઈને સાંભળ, હે યહોવાહ, આખ ઉપાડીને જો, ને સાન્હેરીળ જેણે ઇવતા દેવની નિંદા કરવા સાથે આ મોકલ્યો છે તેની સર્વ વાતો સાંભળ ૧૮ હે યહોવાહ, ખરેખર આશુરના રાજાઓએ સર્વ દેરાજતિઓનો તથા તેમના દેશનો નારા કીધો છે, ૧૯ ને તેઓના દેવોને અગ્નિમાં નાખ્યા છે, કેમકે તેઓ દેવ નહોતા; કેવળ માણસના હાથનું કામ, લાકડા તથા પાયર હતા, મટિ તેઓએ એઓનો નારા કર્યો છે. ૨૦ અને હવે, હે યહોવાહ, અમારા દેવ, તેના હાથમાંથી અમારો બચાવ કરજો, કે પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યો જાણે કે દુર્જ એકલો યહોવાહ છે.

૨૧ પણ આમોસના દીકરા યશાયાહે હિઝ્રીયાદની પાસે [માણસ] મોકલીને કહેવાડ્યું, ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહ એમ કહે છે, આશુરના રાજ સાન્હેરીળ વિષે તે મારી આગળ પ્રાર્થના કરી છે, ૨૨ તે મટિ યહોવાહ તેને વિષે જે વાત જાણ્યા છે તે આ છે; સિયાનની કુચારી દીકરીએ તને દસી કાઢ્યા છે, તને ઉચ્છાર્યા છે; યરુસાલેમની દીકરીએ તારી પાછળ માથું ધુલાવ્યું છે ૨૩ તે ડોની નિંદા તથા દુર્લાખણ કર્યા છે તે ડોની વિરૂદ્ધ તું મોટિ સાદે જાણ્યો છે? હા, ઇસ્રાએલના પવિત્રની સામે થઈ તે ઉચ્ચરયાન બચી તારી દટિ ઉઘી કીધી છે. ૨૪ તારા સેવકો મારફત તે ખબુની નિંદા કરી છે, ને કહ્યું છે, મારા પલા રોયથી દુ પર્વતોનાં ઉચાણ પર લખાનોનની માદેલી જગ્યાએ ચડી આવ્યો છું; ને તેનાં ઉપાં એરેન્ટરોને, તથા તેના પસદ કરેલાં દેવદારોને કાપી નખીય, ને તેના રોયથી દુના ઉચ્ચરયાનમાં, તેની વાડીના વનમાં વુ પ્રવેશ કરીશ. ૨૫ ખોડીને મેં પાણી

પીધું છે, ને મારા પગના તળિયાથી મિસરની સર્વ નદીઓ હુ સુકી કરીશ. ૨૬ મેં પૂર્વથી એ કર્યું ને પુરાતન કાળમાં એને રચ્યું, એ તે સાંભળ્યું નથી છું? હવે મેં એવું કર્યું છે કે કોઠવાળાં નગરોના વિનાશના દબવા કરીને તું ઉજર કરનાર થાય. ૨૭ ને તેઓનાં રહેવાસી કુકા હાથના હોવાથી ભયભિત થઈને શરમાયા; તેઓ જેતરના ધાસ તથા લિલોતરી જેવા, તથા ધાબા પરનું ધાસ તથા દાણા ઉગ્યા પહેલાંનું જેતર, તેના સરખા થયા. ૨૮ પરતુ તારૂં ખેસલું તથા તારૂં નિકળી જતું તથા તારૂં માંહે આવલું તથા મારા પર તારૂં રીસાલું, તે હુ જાણુ છું ૨૯ મારા પર તારૂં રીસાલું તથા તારી ખેડ-કારી મારા સાંભળવામાં આવ્યાં છે, તે મટિ હુ તારા નાકમાં મારી કડી તથા તારા હોઠામાં મારી લગામ ધાલીશ; ને જે માર્ગે તું આવ્યો તેણે થઈને હુ તને પાછો ફેરવીશ. ૩૦ અને તારે સાથે આ ચિન્હ ધરો; આ વરસે અગ્રાહ ઉઠેલું ખાશો, ને ખીજે વરસે એના પીલાની ઉપજથી ખાશો; ને ત્રીજે વરસે વાલીને લગ્ન, ને દ્રાક્ષવાડીઓ રોપો, ને તેનાં ફળ ખાઓ. ૩૧ અને યહોવાહના ધરને બચાવેલો રોપ નીચે જડ થાવરો, ને ઉપર ફળ ઉપજશે. ૩૨ કેમકે યરુસાલેમ-માથી રોપ, તથા સિયાન પર્વતમાંથી બચેલા નિકળી જશે; સેન્થોના યહોવાહની ઉત્કા તે કરશે. ૩૩ તે મટિ આશુરના રાજ વિષે યહોવાહ એવું કહે છે, તે આ નગર પાસે આવશે નહિ ને તે પર બાણ મારશે નહિ, ને તેની આગળ લાલ ધરશે નહિ, ને તેની સામે પાળ બાંધશે નહિ. ૩૪ જે માર્ગે તે આવ્યો, તેણે થઈને તે પાછો જશે; ને તે આ નગર પાસે આવશે નહિ, યહોવાહનું કહેલું એવું છે ૩૫ વળી હુ પોતાને લીધે તથા મારા સેવક દાઉદને લીધે આ નગરનો બચાવ કરવા સાથે તેનું રક્ષણ કરીશ.

૩૬ અને યહોવાહના દૂતે નિકળીને આશુરીઓની ઇવલ્લીમાં એક લાખ ને પચ્ચાસી દુનજને મારી નાખ્યા; ને પેરોદીએ લોક ઉઠ્યા, ને જુઓ, તેઓ સર્વ મરેલાં યુદ્ધોં હતાં ૩૭ ત્યારે આશુરનો રાજ સાન્હેરીળ કૂચ કરીને પાછો ગયો, ને નીનવેદમાં તે રહેલો. ૩૮ અને એમ થયું કે, તે પોતાના દેવ નિર્જાનના ધરમાં પૂજ કરતો હતો, ત્યારે તેના દીકરા આદ્રામેબેબે તથા શારએસેરે તેને તરવારથી મારી નાખ્યા; ને તેઓ અશારાટ દેશમાં નાસી ગયા અને તેના દીકરા એસારદહાને તેને ડેકાણે રાખ્ય કર્યું.

૩૮ તે દિવસોમા દિગ્ગ્રીયાહ મરી ભય એવા
મારો થયો, ને આગેસના ઘીકરા યશાયાહે

તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું, યહોવાહ એમ કહે છે,
તાત ધરનાને સોંપણુ કર, કેમકે તું મરવાનો છે ને
જીવવાનો નથી. ૨ ત્યારે દિગ્ગ્રીયાહે પોતાનું મુખ ભીંત
તરફ ફેરવીને એમ કહેતા યહોનાદની પ્રાપ્તના કીમી
કે, ૩ રહે યહોવાહ, હું સત્યથી તથા સર્વથી હૃદયથી
તારી સન્મુખ આદરો છું, ને તારી દૃષ્ટિમા ને સારૂ તે
મેં કર્યું છે, એનું કૃપા કરી સ્મરણુ કર અને દિગ્ગ્રીયાહ
બહુજ રડ્યો. ૪ અને યશાયાહની પાસે યહોવાહની
એવી વાણી આવી કે, ૫ જહને દિગ્ગ્રીયાહને કહે,
તારા પિતા દાઉદનો દેવ યહોવાહ એમ કહે છે, તારી
પ્રાર્થના મેં સાંભળી છે, તારા આમુ મેં જોયા છે,
જીઓ, હું તારા આયુષ્યમા પદર વરસ ઉમેરીશ
૬ અને હું તને તથા આ નગરને આરશુરના રાજના
હાથમાથી છોડાવીશ, ને આ નગરનું રક્ષણુ કરીશ.
૭ અને યહોવાહ ને વાત બોલ્યો, તે તે કર્યો, એનું
આ ચિન્હ તને યહોવાહથી મળશે, ૮ જીઓ, આહા
ક્રના પગથીઆ પગની છાયા ને સૂર્યને લીધે નીચે
આવી છે, તેને હું દસ પગથીઆ સુધી પાછી દહાવીશ
એટલે સૂર્યને [તડો] ને પગથીઆ પર નીચે
આવ્યો હતો તે દસ પગથીઆ પાછો દહાશે.
૯ યહુદાહને રાજ દિગ્ગ્રીયાહ મારો પદને સામે
થયો ત્યારે તેણે ને લખ્યું, તે

૧૦ મેં કહ્યું, મારા દિવસોમા સાતઠાજમા હું રોએલની
ભાગ્યોમા જીવનાં છું,

મારા બાકીના વરસો મારી પાતેથી લઈ લેવામા
આવ્યા છે

૧૧ મેં કહ્યું, હું યાહને જોઈશ નહિ. જીવતાઓના દેશ
મધ્યે હું યાહને જોઈશ નહિ,

માણસને સસારના રહેઠાસીઓની સખાતે હું ફરી
નિહાળીશ નહિ

૧૨ ઘેટાપાળકની રીંવટીની પેટે માંડ રહેણુ કાઢી
નખાયું, ને મારી પાસેથી દૂર કરાયું છે,

૩ મેં વણકરની પેટે માંડે જીવન લપેટી લીધું છે, તે
મને તાણાથી કાપી નાખશે,

દિવસથી તે શત સુધીમા તું મને પૂરો કરી નાખીશ

૧૩ સવાર સુધી મેં વિચાર કીધો કે, તે સિદ્ધની પેટે
મારા સર્વ દાહકા ભાગી નાખે છે,

દિવસથી તે શત સુધીમા તું મને પૂરો કરી નાખીશ

૧૪ જેમ અબાળીન કે બગલો, તેમ હું યુવું કરતો,
હોલાની પેટે વિલાપ કરતો, મારી આંખ ઉચ્ચ
સ્થાન ભણી જોવાથી નબળી થઈ છે,

૧૫ હું યહોવાહ હું દબી ગયો છું, મારો ભગીન તું યા
હું તું નોહું ૧ તે મારી સાથે બોલ્યો છે, ને તેણે
તે કર્યું છે,

મારા જીવની વેદનાને લીધે હું મારા સર્વ વર્ષ સુધી
હળવે હળવે ચાલીશ

૧૬ હું પ્રયુ, એ વાતોને લીધે લોક જીવે છે,
ને કેવળ તેઓમા મારા આત્માનું જીવન છે,

૧૭ ને તું મને સામે કરીશ, ને મને જીવતો રાખીશ.

૧૮ જીઓ, શાંતિને અર્થે મને અતિ શોક થયો હતો,
ને તે પ્રીતિથી મારો જીવ વિનાશના ખાડામાથી
કાઢ્યો છે,

કેમકે તે મારા સર્વ પાપ તારી પીઠ પાછળ નાખી
રીધા છે

૧૯ કેમકે રોએવ તારી ઉપકારસ્તુતિ કરે નહિ,
મરણુ તારૂં સ્તોત્ર ગાય નહિ,

જેઓ કબરમા ઉતરે છે તેઓ તારી સત્યતાની
આશા રાખે નહિ

૨૦ જીવતો, હા, જીવતો માણસ તો, જેમ આજે હું
કરું છું તેમ, તારી ઉપકારસ્તુતિ કરશે,

બાપ હીકરજીને તારી સત્યતા જાહેર કરશે

૨૧ યહોવાહ મને તારવાનો છે,
તેથી અમે અમારા જીવનના સર્વ દિવસ સુધી,

યહોવાહના ધરમાં મારા વાજીને વમાડીશું

૨૨ હવે યશાયાહે કહ્યું હતું, અછરીની ચેપથી
લાવીને ફોહના ઉપરબાધથી એટલે તે જીવશે ૨૩ વળી

દિગ્ગ્રીયાહે કહ્યું હતું, હું યહોવાહના ધરમા ચઢી
જઈશ એનું હું ચિન્હ થશે ?

૩૯ તે વેળાએ બાલઅદાનના દિકરા બાબેલના
રાજ મરોદાશ બાલઅદાને પત્રો તથા ભેટ

દિગ્ગ્રીયાહ પર મોકલ્યા, કેમકે દિગ્ગ્રીયાહ મારો
પડ્યો હતો પણ સામે થયો છે, એમ તેણે સાબર્યું

હતું ૧ અને દિગ્ગ્રીયાહ તેમને લીધે આનંદિત થયો,
ને તેણે પોતાના ખજાનાનું ધર, એટલે રૂપું તથા સોનું

તથા સુગંધ દ્રવ્ય તથા ઉત્તમ તેલ, તથા પોતાનું તમામ
સમૃદ્ધ, તથા પોતાના ભંડારોમા ને સર્વ મળ્યું તે

તેમને બતાવ્યું. દિગ્ગ્રીયાહે તેમને નહિ બતાવી હોય
એટલે એકે વસ્તુ તેના ધરમા તથા તેના આંખો

રાજ્યમાં નહોતી. ૨ ખાજી યશાવાહ ભવિષ્યવાદીએ દિહાજીયાહ રાજની પાસે આવીને તેને કહ્યું, એ માણસોએ શું કહ્યું? ને તેઓ વારી પાસે ક્યાંથી આવ્યા? ને દિહાજીયાહે કહ્યું, દૂર દેશથી એટલે બાબે-લથી તેઓ મારી પાસે આવ્યા છે. ૪ અને તેણે કહ્યું, તારા ધરમાં તેઓએ શું બોલ્યું છે? ને દિહાજીયાહે કહ્યું, મારા ધરમાં જે સર્વ છે તે તેઓએ બોલ્યું છે; મારા ખજાનામાં મેં તેમને નહિ ખતાવી હોય એવી એકે વસ્તુ નથી. ૫ ત્યારે યશાવાહે દિહાજીયાહને કહ્યું, ઈશ્વરના યહોવાહની વાત સાંભળ. ૬ જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં તારા ધરમાં જે સર્વ છે, ને તારા પિતૃઓએ જે આજ સુધી ભરી રાખેલું છે, તે બાબેલમાં લઈ જવાશે; એકે વસ્તુ બાકી રહેશે નહિ, યહોવાહે એવું કહ્યું છે. ૭ અને તારા જે દીકરા તારાથી ઉત્પન્ન થશે, તેઓ તારા પેટના થશે, તેઓમાનાઓને એઓ લઈ જશે, ને બાબેલના રાજના રાજમેહેલમાં તેઓ ખવાસો થશે. ૮ અને દિહાજીયાહે યશાવાહને કહ્યું, યહોવાહની જે વાત તું બોલ્યો છે, તે સારી છે. વળી તેણે કહ્યું, મારા દિવસોમા તો શાંતિ તથા સત્યતા થશે.

૪૦ તમારો દેવ કહે છે કે, દિલાસો દો, મારા હોશને દિલાસો દો. ૨ યશાવેલ સાથે હેતથી વાન કરો; ને તેની લગ્ન પૂરી થઈ છે, તેના અપરાધોને બદલો વળ્યો છે, તેણીને યહોવાહને હાથે પોતાનાં સર્વ પાપોને લીધે બળજબી મળ્યું છે, તે પ્રમાણે તેને પોહારીને કહો.

૩ પોહારનારી એવી વાણી છે કે, જંગલમાં યહોવાહને માર્ગ સિદ્ધ કરો, અરવધમાં આપણા દેવને સાથ સદક પાધરી કરો. ૪ સર્વ નીચાણ ઉઠ્યું કરાશે, ને સર્વ પર્વત તથા ડુંગર નીચા કરાશે; ને ટેકરીવાળી ભૂમિ સરખી, ને ખારો ખીણ સમાન થઈ જશે. ૫ અને યહોવાહનું ગૌરવ પ્રગટ થશે, ને સર્વ દેહ તે એકત્ર ભેરો, કેમકે યહોવાહનું મુખ બોલ્યું છે. ૬ એવું કહેનારી વાણી શા કહે, પોહાર; ને તેણે કહ્યું કે, શું પોહાર? સર્વ દેહ પાસજ છે, ને તેનું સર્વ સોંદર્ય એતરના પૂલ જેવું છે. ૭ પાસ સુકાઈ જાય છે, પૂવ બિચળાય છે, કેમકે યહોવાહનો વાયુ તે પર વાય છે; લોક અચિર પાસજ છે. ૮ પાસ સુકાઈ જાય છે, પૂલ ઢિમળાય છે; પશુ આપણા દેવની વાત સર્વકાળ સુધી રિપર રહેશે.

૯ હે સિયોન, સારી વધામણી કહેનારી, તું ઉથા પર્વત પર ચઢીશ; હે યશાવેલ, સારી વધામણી કહેનારી, ચોટ સાથે પોહાર; પોહાર, બીહી મા; યહુદાહનાં નગરોને કહે, જુઓ, તમારો દેવ. ૧૦ જુઓ, પ્રભુ યહોવાહ પરાક્રમીની પેઠે આવશે, ને તેનો જીજ્ઞ તેને સાથે અધિકાર કરશે; જુઓ, તેનું ધનમાં તેની સાથે, ને તેનો બદલો તેની આગળ છે. ૧૧ ઘેટાંપાળકની પેઠે તે પોતાના ટોળાનું પાલન કરશે, તે બચ્ચાંને પોતાના હાથથી એકાં કરીને તેમને પોતાની ગોદમા ઉચકી લેશે, તે ધવાહનારીઓને સલાખીને ચલાવશે.

૧૨ કાણે પોતાના બેભાનમાં ખાણી માખ્યાં છે, ને વેતવડે આકાર માપી આપ્યું છે, ને માપમાં પૃથ્વીની ધૂળ મવડાવી છે, ને કપાણી પર્વતોને તથા ત્રાજ-વાથી પહાડોને તોળ્યા છે? ૧૩ કાણે યહોવાહનો આત્મા માપી આપ્યો છે, ને કાણે તેનો મત્તી થઈને તેને ભણ આપે? ૧૪ તેણે કોની સલાહ લીધી? ને કાણે તેને સમજૂક પ્રીધો, ને ધનસાકની વાઢ વિષે તેને શિક્ષણ આપ્યું, ને તેને જ્ઞાન શિખવ્યું? કાણ તેને યુક્તિનો માર્ગ બતાવે? ૧૫ જુઓ, દેશભતિઓ ડાહ પરથી ટપકતા દીપા જેવી, ને ત્રાજવાંની રજ સમાન ગણાએલી છે; જુઓ, દીપો ઉઠી જતી રજ-કણુ જેવા છે. ૧૬ અને લખાનેન બાળવા સાથે ખસ નથી, ને તેના પ્રાણીઓ ચફને સાથે ખસ નથી. ૧૭ સર્વ દેશભતિઓ તેની આગળ નહિ સરખી છે; તેઓ તેનાથી ચૂનપર તથા અભ્યવરિથત ગણાએલી છે. ૧૮ તો તમે કોની સાથે દેવને સરખાવશો? કે કેવી પ્રતિમા સાથે તેનો સુકાબલો કરશો? ૧૯ મુર્તિને તો કારીગર ઢાળે છે, ને સોની તેને સોનાથી મઢે છે, ને રૂપાની સાંકળીઓ ઘડે છે. ૨૦ ને માણસ અર્પણ કરવા વિષે દરિદ્રી થઈ ગયો હોય, તે સદી નહિ બચ એવું ગ્રાહ પસંદ કરે છે, પોતાને સાથે તે ચરુ કારીગર રોવે છે, કે નહિ ખરેખર એવી મુર્તિને તે સ્થાપન કરે. ૨૧ શું તમે નથી જાણો? શું તમે નથી સાંભળ્યો? શું પહેલાથી તમને ખબર મળી નથી? શું, પૃથ્વીના પાયા વિષે તમે સમજી ગયા નથી? ૨૨ તે તો પૃથ્વીના મંડળ પર બિરાજનાર, ને એના રહેવા-સીઓ વીઢ સમાન છે; પહાડની પેઠે આકારોને પ્રચારનાર, ને રહેવાને અર્થ ને તણુ તેની પેઠે તેઓને તાણનાર, તે છે. ૨૩ અધિપતિઓને નહિ સરખા તે

કરનાર તે છે; તે પૃથ્વીના ન્યાયાધીશોને શુન્ય નવા કરે છે. ૧૪ તેઓ રોષાપદ રહ્યા, તેઓ વવાપદ રહ્યા, તેમનું યદ ભૂમિમાં મૂળ જગાડે છે, કે વરતજ તે તેઓ પર પૂક મારે છે, એટલે તેઓ સુકાષ્ઠ નવ્ય છે, ને વટાળિયા તેમને ફેતરાની પેઠે ઉડાવી દે છે ૧૫ વળી પવિત્ર કહે છે, તમે મને કોની સાથે સરખાવશો? કે હું તેના જેવા અણુભ? ૨૬ તમારી દૃષ્ટિ ક્ષત્રી કરીને જુઓ, એ કાણે ઉત્પન્ન કીધાં છે? સંખ્યાબદ્ધ તેમના સૈન્યને જે કાદી લાવનાર, પોતાના પરાક્રમના માહાત્મ્યથી, ને બળ સબધી સમર્થ હોવાથી, તે સર્વને તે નામ લખને બોલાવે છે; એકની પણ ખોટ પડતી નથી.

૨૭ હે યાદુજ, તું શા માટે કહે છે, ને હે ઇસ્કાએલ, તું શા માટે બોલે છે કે, મારો માર્ગ યહોવાદથી સંતારાયે છે, ને મારા દેવથી મારો ન્યાય લોપ થયો છે? ૨૮ તેં યું નથી જાણ્યું? ને તેં યું નથી સંભળ્યું? યહોવાહ તે સર્વકાળેના દેવ, પૃથ્વીના છેડાને ઉત્પન્ન કરનાર છે, તે નિર્જન થતો નથી, ને યાકતો પણ નથી; તેની સમજણ અત્યંત છે. ૨૯ નિર્જન થયેલાને તે બળ આપનાર છે, ને જે સામર્થ્ય વિનાના, તેમને તે પુષ્કળ બળ આપે છે. ૩૦ ઊકારા તો નિર્જન થયો, ને યાકી જ્યો, ને જુવાનો ઠાકર ખાસજ; ૩૧ પણ યહોવાહની વાટ જોનારા નવું સામર્થ્ય પામશે; તેઓ ગરૂડની પેઠે પાખા પ્રસારશે, તેઓ દોડશે ને યાકશે નહિ; તેઓ આગળ ચાલશે ને નિર્જન થશે નહિ.

૪૧ હે દ્વીપો, મારી આગળ છાના રહો, ને લોકો નહુ સામર્થ્ય પામે; તેઓ પાસે આવે ત્યારે બોલે, આપણે એકઠા થઈને ન્યાયકારણને વારતે સમીપ આવીએ, ૨ કાણે પૂર્વમાંથી એકને ઉભો કર્યો છે કે જેને તેણે ન્યાયીપણામાં પોતાના ખમ પાસે બોલાવ્યા છે? તે દેશમતિએને એની આગળ સ્વાધીન કરી દે છે, ને રાજ્યાં પર એને અધિકાર આપે છે, ને તેમને ધૂળની પેઠે એની વરવારને, ને ઉડતા ફેતરાની પેઠે તેના ધતુબને સોંપી દે છે. ૩ તે તેઓની પછવાડે લાગે છે; ને જે માર્ગે તેનાં પગલાં પડ્યાં નહોતાં, તેમાં તે સહીસલામત ચાલ્યો નવ્ય છે. ૪ કાણે આ કાર્ય કર્યું છે? જે પહેલાથી પેદીએને બોલાવે છે, તે. હુ યહોવાહ પ્રથમ છું, ને છેછાની સધાતે જે છે તે પછાગ્યે જાયું છે, ને તેઓ બીધા, પૃથ્વીના

છેડા ધુન્ધ્યા, તેઓ પાસે આવેને હાજર મયા. ૬ તેઓએ એક બીજને મદદ કરી, ને ભાઇએ ભાઇને કહ્યું, દંડ થા જે એને સુધારે સોનીને દંડ કર્યો; તે સાડ છે એમ જાણજી વિષે કહેતા હયોડીથી લીસુ કરનારે એરજી પર [ધણ] મારનારને દંડ કર્યો, ને તેણે [મુર્તિને] જિલાથી સજ્જ કીધી કે તે ડગે નહિ.

૭ પણ હે ઇસ્કાએલ, તું જે મારો સેવક, યાદુજ, જેને મેં પસંદ કીધો, મારા મિત્ર ઇસ્રાહિમના સંતાન; ૮ જેને મેં પૃથ્વીના છેડા પાસેથી પકડી લીધેલો છે, ને તેના ખુણાઓથી તને બોલાવ્યો છે, ને તને કહેલું છે કે, તું મારો સેવક છે, મેં તને પસંદ કર્યો છે, ને તને વસ્ત્ર માન્યો નથી; ૯ તે તું બીશ મા, કેમકે હુ તારી સાથે છું, આમ તેમ જોશ મા, કેમકે હુ તારો દેવ છું, મેં તને બળવાન કર્યો છે, વળી મેં તારી સહાયતા કરી છે, વળી મેં પોતાના ન્યાયના જમણા હાથથી તને પકડી રાખ્યો છે. ૧૧ જુઓ, જે સર્વ તારા પર રોધિત થયેલા છે, તેઓ લજવારો ને રારમારો; તારી સાથે વડનારાં નહિ સરખા થશે ને વિનાશ પામશે. ૧૨ જે તારી સાથે ઝગરો કરે છે, તેઓને તું શોધીશ, પણ તેઓ તને સરખા નહિ; તારી સાથે લડનાર માણસ નહિ સરખા, તથા શુન્ય જેવાં થશે ૧૩ કેમકે હુ યહોવાહ તારો દેવ તારા જમણા હાથને પકડી રાખીને તને કહું છું કે, તું બીશ મા, હુ તને સહાય કરીશ. ૧૪ હે કીડા સમાન યાદુજ, હે ઇસ્કાએલના માણસ, બીરો મા, યહોવાહ કહે છે, હુ તને મદદ આપીશ; વળી તારો ઊડાવનાર તે ઇસ્કાએલને પવિત્ર છે. ૧૫ જુઓ, મેં તને વીરજી, નવું, ફાતવાળું મસળવાનું યત્ર કરી નાખ્યો છે; તું પર્વતોને મસળીને ચુરેચુર કરીશ, ને પહાડોને સુસા જેવા કરી નાખીશ ૧૬ તું તેઓને ઉપણશે, ને વાયુ તેઓને ઉડાવશે, ને વટાળિયા તેઓને વેરી નાખશે; ને તું યહોવાહમાં આનંદ કરીશ, તું ઇસ્કાએલના પવિત્રમાં વડાશ કરીશ. ૧૭ હુ ખિત તથા ફરિદીઓ પાણી શોષે છે, ને તે મળતું નથી, તેમની જીભ વરસથી સૂકાઈ ગઈ છે; હુ યહોવાહ તેમને ઉત્તર દહરા, હુ ઇસ્કાએલને દેવ તેમને વજીશ નહિ. ૧૮ હુ જીવડ ડુગરો પર નાળાં, ને ખીલિા મધ્યે કુત્રા કરીશ, હુ અરવયને પાણીનું વળાવ, ને સૂકી ભૂમિને પાણીના ઝરા કરીશ ૧૯ હુ અરવયમાં એરેનજસ, બાવળ તથા મેદી તથા રોમેન-વજસ રોપીશ, હુ વનમાં દેવદાર, સફવર તથા સરગી એકત્ર મૂકીશ ૨૦ એ માટે કે તેઓ એકત્ર જીવે, ને

નહિ, ને ધ્યાન આપે, ને સમજે, કે યહોવાદના હાથે એ કહ્યું છે, ને ઇસાએલના પવિત્ર એને ઉત્પન્ન કીધું છે.

૨૧ યહોવાદ કહે છે, તમારો દીવો રજુ કરો; ચાકુનો રાજ્ય કહે છે, તમારી દલીલો જાહેર કરો.

૨૨ તેમને જાહેર કરીને જે ધનાર છે, તેની તેઓ અમને ખબર આપે; આજથી બિનાઓ શી હશે, તેની તમે ખબર આપો, કે અમે તે ધ્યાનમાં લઈને તેમનું પરિણામ જાણીએ, અથવા હું યજ્ઞનું છે તેની અમને સૂજ પાડો. ૨૩ જે આજળ જતા બનનાર છે, તેની ખબર અમને આપો, ને અમે જાણીશું, કે તમે જેવ છો; વળી સાકર કરો કે ભુકું કરો, કે આપણે એક બીજાની સામે દષ્ટિ કરીને સાથે સાથે જોઈએ. ૨૪ જુઓ, તમે કંઈ જ નથી, ને તમારા કામ શૂન્યજ છે; જે તમને પસંદ કરે છે તે કાંઈ જ ઉપલબ્ધ એવો છે.

૨૫ મેં ઉત્તર તરફથી એકને લેવો કહ્યો છે, ને તે આવ્યો છે, એટલે સૂર્યાસ્ત [ની જગ્યાએ] થી મારે નામે વિનંતી કરનાર [આવ્યો છે]; ને જેમ કોઈ કાંઈ પર આવી પડે છે, જેમ કુમાર માટીને ખુદે છે, તેમ તે અધિપતિઓ પર આવી પડશે. ૨૬ કોણે પહેલાથી ખબર આપી છે કે અમે જાણીએ? [કોણે જાહેર કહ્યું] કે અમે કદીએ કે, તે સત્ય છે? ખબર આપનાર તો કોઈ નથી, સમજાવનાર તો કોઈ નથી, તમારા વચન સાંભળનાર તો કોઈ નથી. ૨૭ સિંચાને હું પ્રથમ [કહેનાર] છું કે, જો, તેઓને જો; ને હું ચરચાએમને વધામણી કહેનાર માંડલી આપીશ. ૨૮ અને હું જોઈ છું, પણ કોઈ માણસ નથી; ને એઓ મધ્યે પછી એવો કોઈ મત્રી નથી કે હું તેઓને યુક્તિ ત્યારે તેઓ ઉત્તર વાળે ૨૯ જુઓ, તેઓ સર્વ વ્યર્થ છે, તેઓનાં કામ શૂન્યજ છે, તેઓની ઢાળેલી મુત્તિઓ વાણ તથા ધોડાળો છે.

૪૨ જુઓ, મારો સેવક જેને હું નિશાની સખુ છું; મારો પસંદ કરેલો જેના પર મારો ઇજ સંબંધ છે; તેના પર મેં મારો આત્મા મૂક્યો છે, તે વિદેશીઓને સાકર ન્યાય પ્રગટ કરશે; ૨ તે જૂન નહિ પાડશે, ને [પોતાનો સાદ] ઉઘો નહિ કરશે, ને રસ્તામાં પોતાની વાહી નહિ સંભળાવશે. ૩ જેટલું ખરૂં તે બાગી નહિ નાખશે, ને મદમદ સંજગતી દિવેટ નહિ દોહાવશે, સત્ય પ્રમાણે તે ન્યાય પ્રગટ કરશે. ૪ તે પૃથ્વી પર ન્યાયને સ્થાપિત કરશે, ત્યાં સુધી તે મદ ધનાર નથી, ને ખુદાનાર નથી; ને ટાપુઓ તેના

બાધની વાટ જોશે. ૫ યહોવાદ જેવ, જે આકારોને ઉત્પન્ન કરનાર, ને તેઓને પ્રસારનાર, પૃથ્વી તથા તેથી જે નિપજે છે તેને પાકારનાર, તે પરના લોકને આસરે, તથા તે પરના ચાલનારાને આત્માને આપનાર, તેણે એવું કહ્યું છે. ૬ મેં યહોવાદે તને ન્યાયી-પણાએ બાલાવ્યો છે, ને તારો દાષ હું પકડી રાખીશ, ને તારું રક્ષણ કરીશ, ને તને લોકના હકમાં કરારૂપ, ને વિદેશીઓના હકમાં અજવાળાપ કરી આપીશ; ૭ કે આધળા આંખોને હું ઉઘાડે, ને બહીષાનામાંથી બહીષાને, ને કારાગૃહમાંથી અધકારમાં બેસનારાઓને કાઢી લાવે. ૮ હું યહોવાદ છું; એજ મારું નામ છે; ને મારું જોર જાળીને, તથા મારી રદ્દતિ કોરેલી મુત્તિઓને હું નહિ આપીશ. ૯ જુઓ, પ્રથમ વાતો બની આવી છે, ને નવીની ખબર હું આપું છું; તેઓ નિપજ્યા પહેલાં હું તમને કહી સમજાવું છું.

૧૦ સમુદ્ર ઉતરનાર, તથા તેનું ભરપૂરપણું, ટાપુઓ, તથા તેઓના રહેવાસીઓ, તમે યહોવાદ પ્રત્યે નહું નીત આઓ, પૃથ્વીના છંદાથી તેના રસ્તા આઓ. ૧૧ અરવ્ય તથા તેમાંના નજરો, વળી કોઈને પસાવેલાં ગામડાં, તેઓ મોટે સાદે ગાય; સેલાના રહેવાસીઓ હર્ષનાં કરે, પર્વતોના શિખર પરથી તેઓ બૂમ પાડે. ૧૨ તેઓ યહોવાદને મદિમા આપે, ને ટાપુઓમાં તેની રદ્દતિ પ્રગટ કરે. ૧૩ યહોવાદ પરાક્રમીની પેઠે નિઠજશે, યોદ્ધાની પેઠે તે આસ્થાને ઉકેરેલી આપશે, તે પોકારશે, વળી તે દોહારો કરશે, પોતાના વેરીઓની સામે તે પરાક્રમ કરશે. ૧૪ હું પછી વાર છાનો રહો છું, ને શાંત થઈને પોતાને કમળે રાખ્યો છે, પણ હવે હું જાણનારીની પેઠે પોકારીશ, મને હાંકણ તથા અમુગ્ધ સાથે થશે. ૧૫ હું પર્વતોને તથા હું નરોને ઉજડ કરીશ, ને તેમની સર્વ લિલોતરીને સુકાવીશ, અને હું નાળાઓના બેટ કરી નાખીશ, ને તળાવોને હું સુકાવી નાખીશ. ૧૬ અને હું આધળાઓને જે મારું તેઓ નથી જાણતા તે પર ચલાવીશ, જે વાટોની તેમને માહિતી નથી, તેઓ પર તેમને ચાલતા કરીશ; તેમની સંખુખ હું અધકારને અજવાળા, ને વાંકાને સીધું કરી નાખીશ; જે કામો હું કરીશ તે એ છે, ને હું તેમને છોડીશ નહિ. ૧૭ જેઓ કોરેલી મુત્તિઓ પર બોરોસો રાખે છે, ને ઢાળેલી મુત્તિઓને કહે છે, તમે અમારા દેવો છો, તેઓ પાડા ફેરવાશે, તેઓ બદલવાશે.

૧૮ હે બેહરાઓ, તમે સાંભળો, ને હે આંધળાઓ, તમે નજર કરો કે તમે દેખો. ૧૯ મારા સેવક સિવાય આંધળો કોણ ? ને મારો સરેશિયો, જેને હું મોકલું છું તેના જેવો બેહરો કોણ છે ? સમાધાન પામેલા સરખો આંધળો, ને યહોવાહના સેવક સરખો આંધળો કોણ છે ? ૨૦ તું ધ ની બાળતો બુએ છે પણ પાળતો નથી; તેના કાન ઉધાડા છે પણ તે સાંભળતો નથી ૨૧ યહોવાહ પોતાના ન્યાયીપણાને લીધે, નિયમ-શાસ્ત્રને મોડું તથા માનવત કરવા શરૂ થયો. ૨૨ પણ આ લોક દરી લેવાયલા તથા લૂંટાયલા છે; તેઓ એકત્ર ખાડાઓમાં ફસાયેલા, ને કાસગુદામાં ગેબ ફસાયેલા છે, તેઓ શિકાર થઈ પડ્યા છે, ને ઊડાવનાર કોઈ નથી, તથા લૂંટ સમાન થઈ ગયા છે, ને કોઈ એવું કહેનાર નથી કે, પાછા આપ. ૨૩ તમારામાનો કોણ આને કાન દેશે ? હવે પછી કોણ બ્યાન હઈને સાંભળશે ? ૨૪ કોણે લૂંટ થવા સારૂ યાકુબને સોંપ્યો તથા ઇસ્રાએલને લૂંટનારાઓને સ્વાધીન કર્યો ? થું ને યહોવાહની વિરૂદ્ધ આપણે પાપ કીધું છે તેણે એમ કહ્યું નથી ? ને તેઓ તેના માર્ગમાં ચાલવાને શરૂ નહોતા, ને તેના નિયમશાસ્ત્રનું કહેવું તેઓએ સાંભળ્યું નહિ. ૨૫ માટે તેણે કોપ, પોતાનો સજગેશો દેખ, તથા લડાઈનું ભેર તેમના પર રેડી દીધો; ને એણે તેને ચીતરફ સજગાવી દીધી, તોપણ તેણે બચવું નહિ, ને તેને બાળ્યો તોપણ તેણે બ્યાનમાં લીધું નહિ.

૪૩ પણ હવે, હે યાકુબ, યહોવાહ ને તારો ઉત્પત્તકર્તા, ને હે ઇસ્રાએલ, તારો ને બનાવનાર તે એવું કહે છે, તું બીરા મા, કેમકે મેં તને ખંડી લીધેલા છે, મેં તારૂં નામ લઈને તને બોલાવેલો છે, તું મારો છે. ૨ તું પાણીઓમાં યઈને જઈશ, ત્યારે હું તારી સ્થાપતે હોહરા, ને તું નદીઓમાં યઈને જઈશ, ત્યારે તેઓ તને હુબાડશે નહિ; તું અગ્નિ મધ્યે ચાલીશ, ત્યારે તે તને નહિ લાગશે, ને જ્વાળા તને નહિ બાળશે. ૩ કેમકે હું યહોવાહ તારો દેવ છું; હું ઇસ્રાએલનો પવત્રિ તારો ત્રાતા છું; મેં તારી ખંડણી તરીકે મિસર આપ્યો છે, તારે બદલે ફરત તથા સગા આપ્યા છે. ૪ તું મારી દંડિમાં મુક્તિવાન થયો ત્યારથી તું સન્માન પામેલો છે, ને મેં તારા પર પ્રીતિ કીધી છે; તે માટે હું તારે બદલે માણસ, ને તારા જીવને બદલે લોકો આપીશ. ૫ તું બીરા મા, કેમકે હું તારી

સારે છું; હું તારાં સનાન પૂર્વથી આહ્વીત, ને પશ્ચિમથી તને ભેગો કરીશ. ૬ હું ઉત્તરને કહીશ કે, ઊંડી દે; ને દક્ષિણને કે, પાછું ન રાખ; મારા દીરાઓને વેગ-ભેથી, ને મારી દીકરીઓને પૂરવાને છેડેથી લાવ. ૭ જે સર્વને મારૂં નામ આપેલું છે, ને જેને મેં મારા મદ્દિમાને અર્થે ઉત્પત્ત કર્યો છે તેને લાવ; મેં તેને બનાવ્યો, હા, મેં તેને પેલા કર્યો છે. ૮ જે આંખ છતાં આંધળા લોક છે, ને જેઓ કાન છતાં બેહરા છે, તેઓને આજણ લાવ. ૯ સર્વ વિદેશીઓ, તમે એકઠા થાઓ, ને લોકો ભેગા થાય; તેઓમાથી કોણ આવી વાત બહેર કરે, ને પ્રથમ થયેલી બીના અમને સમજાવે ? તેઓ પોતાના સાક્ષી હાજર કરે કે તેઓ ન્યાયી કરે, ને તેઓ સાંભળીને કહે, કે ખરૂં છે. ૧૦ યહોવાહ કહે છે, તમે મારા સાક્ષી છો, ને મારો સેવક જે ભેને મેં એ માટે પસંદ કીધો કે તમે મને ભણો, ને મારો ભરોસો કરો, ને સમજો કે હું તે છું; મારાથી અચાક કોઈ દેવ થયો નથી, ને મારી પાછળ કોઈ ધવાનો નથી, ૧૧ હું, હું જ યહોવાહ છું, ને મારા વિના કોઈ ત્રાતા નથી. ૧૨ મેં તો ખબર આપી છે, ને બચાવ કર્યો છે, ને સમજાવ્યું છે, ને તમારામાં કોઈ પારકો [દેવ] નહોતો; માટે યહોવાહ કહે છે, તમે મારા સાક્ષી છો, ને હું જ દેવ છું. ૧૩ વળી આજ દિવસથી હું તે છું; ને મારા હાથમાથી કોઈ ઊડાવનાર નથી; હું કામ કરું છું, ને કોણ તેને ઉધું વાળશે ?

૧૪ યહોવાહ ને તમારો ઉદ્ધારનાર, ઇસ્રાએલને પવત્રિ, તે એવું કહે છે તમારે લીધે મેં ફૂલને બાળેલ મોકલ્યો છે, ને હું સર્વને, એટલે તેઓનાં દર્શના વહાણમાં કારેલીઓને નાસી જનાર સમાન પાડી નાખીશ. ૧૫ હું યહોવાહ તમારો પવત્રિ, ઇસ્રાએલને ઉત્પત્તકર્તા, તમારો રાજા છું. ૧૬ યહોવાહ ને સમુદ્ર મધ્યે માર્ગ, ને જળરા પાણી મધ્યે રસ્તો કરી આપે છે, ૧૭ ને રથ તથા ધોડો, લશ્કર તથા ચૂર-ચીરો મોકલી દે છે; તેઓ એકત્ર સુધ ભય છે, તેઓ ઉઠશે નહિ, તેઓ જુઝાયો છે, તેઓ દિવેટની પેઠે હોલવાયા છે. ૧૮ તમે પ્રથમ વાતેનું સ્મરણ કરો મા, ને પુરા-તન જિનાઓ બ્યાનમાં લેશો મા, ૧૯ જુઓ, હું નહું કામ કરનાર છું, તે હથેલી નિપજશે; થું, તમે તે નહિ બાળશો કે હું તો અસ્વયમા માર્ગ ને ઉત્તર પ્રદેશમાં નદીઓ કરી આપીશ. ૨૦ જળચનાં શ્વાપદો, સિયાઓ, તથા શાહામુગો મને માન આપશે, કણ્ણ કે મારા લોકોને એટલે મારા પસંદ કીધેલાઓને પાવા

સાચ, હું અરવચમા પાણી, તથા ઉબડ પ્રદેશમા નદીઓ
કરી આપુ છું. ૨૨ મેં આ લોકને પોતાને સાચ જનાવ્યા
છે, તેઓ મારી સ્તુતિનું વર્ણન કરશે. ૨૨ પણ હું
યાદુજ, તે મારી વિનવતી કાષી નથી, કેમકે, હું ઇસા
એલ, હું મારાથી કાયર થઈ ગયો છું. ૨૩ તારા હૃદ
નીચાપરજોના ઘેટા તે મારી પાસે આવ્યા નથી તેમ
તારા યજ્ઞોવકે તે મને માન આપ્યું નથી. મેં ખાધાપણ
માગીને તારા પર ભોળે મુક્યો નથી. ને મૂખ માગીને
તને કાયર ક્યો નથી. ૨૪ તે મારે વાસ્તે નાણા ખર
બીને સુગંધી બર વેચાઈ લીધું નથી. ને તારા યજ્ઞોના
ચેદથી મને તૃપ્ત ક્યો નથી, ખર ભોતા તે તારા પાપોએ
કરી મારા પર ભોળે મુક્યો છે, ને તારા અન્યાયે કરી
મને કાયર ક્યો છે. ૨૫ જે પોતાને લીધે તારા
અપરાધો છુસી નાખે છે તે હું, હજુ છું, ને તારા
પાપો હું સમારીશ નહિ. ૨૬ મને યાદ દેવકાવ,
આપણે પરસ્પર વાંદ કરીએ, હું હકીકત કહે એ
મઠિ કે હું ન્યાયી કરે. ૨૭ તારા આદિપિતાએ પાપ
કર્ણુ છે, ને તારા મધ્યસ્થોએ મારી વિરૂદ્ધ અપરાધ
કર્ણુ છે. ૨૮ તેથી મેં પવિત્ર સરદારોને છાંદ કર્યો છે,
ને યાદુજને સાપરૂપ તથા ઇસાએલને નિંદાપૂર્ણ કરી
નાખ્યા છું.

૪૪ પણ હવે હું યાદુજ મારા સેવક, ને હું
ઇસાએલ, જેને મેં પસંદ કર્યો છે, તે હું
સામજ. ૨૯ યહોવાહ તારો કર્તા અલંકારનાથી તારો
ખનાવનાર, કે જે તને સહાય કરશે, તે એવું કહે છે
કે, હું યાદુજ મારા સેવક, ને યજ્ઞોજન જેને મેં પસંદ
કર્ણુ છે, તે હું બીશ મા. ૩૦ કેમકે હું તારે પાછી
તથા સુધી બુદ્ધિ પર ધારાએ રેડીશ, હું તારા સંગ
પર મારો આત્મા, તથા તારા ફરજન પર મારો આશી
વાં રેડીશ. ૩૧ અને તેઓ લાસની વચમા પાણીના
નાળા પાસેના વેલના પેટ ઉગી નિકળશે. ૩૨ એક
કહેશે, હું યહોવાહનો છું. ને બીજે યાદુજનું નામ
ધારણ કરશે, ને ત્રીજે પોતાને હાથે યહોવાહને અર્થે
એવું લખશે, ને અટક વરીકે ઇસાએલનું નામ રાખશે.
૩૩ યહોવાહ જે ઇસાએલનો રાજા, તથા તેનો
ઉદ્ધારનાર, તે સૈન્યોનો યહોવાહ બનું કહે છે, હું
પડેડો, ને હું ઉડેડો, ને મારા વિના કોઈ દેવ નથી.
૩૪ અને મેં પુરાતન લોકને રચાવ્યાં કર્યાં, ત્યારથી
કોણ મારી પેટે પ્રવર કરશે? તે તે બધાંને ને મારી
આજન તેનો ખુલાસો કરે અને જે આવવાનું તથા

વિતવાનું છે તે તેઓ બહોર કરે. ૩૫ ગભરાશો મા,
ને બીશો મા, શું મેં ક્યારેનું સમજાવીને તને બહોર
કર્યું નથી? ને તમે મારા સાક્ષી છો. શું મારા વિના
કોઈ દેવ છે? પણ કોઈ ખડક નથી, હું કોઈને બહોતો
નથી. ૩૬ રેડેલી મુર્તિના ખનાવનાર સર્વ શૂન્ય છે, ને
તેઓના પ્રિય પદાર્થ લાલકારક નથી, ને તેમના
સાક્ષીઓ પોતે ભોતા નથી, ને બહુવા નથી એ મઠિ
કે તેઓ લજવાય. ૩૭ કોણે દેવ ખનાવ્યો ને નકામી
મુર્તિ ઢાળી? ૩૮ જુઓ એના સર્વ લાગતા વળગ
તાઓ લજવાશે, તે કારીખર પોતે માણસ છે, તેઓ
અર્ચ લેગા થાય, તેઓ ઉભા રહે, તેઓ બીહી બરો,
તેઓ એકત્ર લજવાશે. ૩૯ હુદ્દાર વધીણું વેપાર કરે
છે, તે અગારામા કામ કરે છે, ને હથેલીથી તેને બનાવે
છે, ને પોતાના બળવંત હાથથી તે તેને ધરે છે, વળી
તેને બૂખ લાગે. ૪૦ ને કંઈ બળ રહેવું નથી, તે પાણી
પીતો નથી એટલે તે નિર્ગત થાય છે. ૪૧ સુધાર દોરી
તાણીને ગેર એ તેને આકે છે, ને રદાથી તેના પર કામ
કરે છે, ને કંઈથી તેને આકાર કાઢે છે, ને પુરૂપના
રૂપ પ્રમાણે માણસના સૌંદર્ય પ્રમાણે, ધરમા રહેવા
સાચ તે તેને બનાવે છે. ૪૨ તે પોતાને સાચ એવે
વક્ત્ર કાષી નાખે છે, ને તે સચણ તથા આલોનવક્ત્ર
લખને, વળતા ઝાડોમાર્વ એક પોતાને સાચ મળખ
કરે છે, તે દેવદાર રોપે છે, ને વરસાદ તેને મોડું કરે
છે. ૪૩ અને તે માણસને સાચ બળવાણને મઠિ થશે,
ને તેમથી લખને તે વાપે છે, વળી તે સજગાવીને તે
રોટી ચોકે છે, વળી તે દેવ ખનાવીને તેને પ્રભુમ
કરે છે, તેની કોરેલી મુર્તિ કરીને તે એને ખગે લાગે
છે. ૪૪ તેનો અર્ધો ભાગ તે અત્રિમા બાળી નાખે છે,
અર્ધો ભાગથી તે ખાવા મઠિ ગોરા [પકાવે] છે,
માસ ચોળીને તે વૃક્ષ થાય છે, વળી તે વાપે છે, ને
કહે છે વાહ! હું ગરમ થયો છું અને તાપણીનું દર્શન
થયું છે. ૪૫ અને જે બાજી રહે છે તેનો તે દેવ બનાવે
છે, એટલે પોતાની કોરેલી મુર્તિ બનાવે છે, તેને ખગે
લાગે તે પ્રભુમ કરે છે, ને તેની પ્રાથના કરીને કહે
છે, મને બચાવ, કેમકે હું મારો દેવ છું. ૪૬ તેઓ
બહુવા નથી ને સમજતા પણ નથી, કારણ કે તેણે
તેઓની આંખોને એવા લેપ કર્યો છે કે તેઓ દેખતા
નથી, ને તેઓના હૃદયોને એવા લેપ કર્યો છે કે તેઓ
સમજતા નથી. ૪૭ અને કોઈ ધ્યાનમા લેતો નથી,
ને એવું કહેવાને સમજણ તથા સુધ્ધિ નથી, કે મેં
તેમનો અર્ધો અત્રિ મધ્યે બાંધ્યો, ને વળી તેના

અમારા પર રોટલી ચોખી, મેં માસ ચોખીને ખાધું, ને ઇંડું તેના ચોખેને હું અમરજી વરણ કરું? ઇંડું ઝાડના યડને હું પગે લાગુ? ૧૦ તે રાખ ખાય છે, કઝાયલા હૃદયે તેને બુલાવ્યો છે, ને તે પોતાનો છવ બચાવતો નથી, ને એવું કહેતો નથી કે, ઇંડું મારા જમણા હાથમા જુઠાણું નથી?

૧૧ હે યાદુબ, ને હે ઇસ્રાએલ એ જાતો તું સજાર, કેમકે તું મારો સેવક છે, મેં તને બનાવ્યો છે, તું મારો સેવક છે, હે ઇસ્રાએલ, મારાથી તારું વિરમણ થશે નહિ. ૧૨ મેં તારા અપરાધ મેધની પેઠે, તથા તારા પાપ વાદળની પેઠે બુલી નાખ્યા છે. મારી તરફ પાછો ફર, કેમકે મેં તને ખરી લીધો છે. ૧૩ હે આકાર, તમે હર્ષનાદ કરો, કેમકે યહોવાહે તે કહ્યું છે, હે પૃથ્વીના ઉડાણો, તમે પોકારો, હે પર્વતો, જન તથા તેમાના સર્વ ઝાડ, તમે ગાયન કરવા માડો; કેમકે યહોવાહે યાદુબને ખરી લીધો છે, ને ઇસ્રાએલમા તે પોતાને મહિમાવાન કરે છે.

૧૪ યહોવાહ ને તારો ખરી લેનાર ને અસંરચાનથી તારો બનાવનાર, તે એવું કહે છે કે, હું યહોવાહ સર્વનો કર્તા છું, ને એકલો આકારોને પ્રસારે છે ને પોતાની મેળે પૃથ્વીને પાથરે છે, ૧૫ તે કઝોના ચિન્હોને રફ કરનાર છે, ને રાકુન કઝોનાચિન્હોને તે ઘેલા કરે છે, તે જ્ઞાનીઓને પાછા ફેરવનાર છે, ને તેમની વિધાને તે મૂંઝવણુદલ્ય કરે છે. ૧૬ તે પોતાના સેવકની વાતને વિચર કરનાર છે, ને પોતાના સદેશિયાની સલાહને તે પૂર્ણ કરે છે, તે યરુશાલેમ વિષે કહે છે કે, તેમા વસ્તી થશે ને યહુદાહના નગરો વિષે કે, તેઓ બધાશે, ને હું તેની ઉત્તર યએની જગ્યાઓ ઉપી કરીશ, ૧૭ તેજ સાગરને કહે છે કે, સુકા થા, ને હું તારી નદીઓને સુકવી નાખીશ. ૧૮ તેજ કોરેશ વિષે કહે છે કે, તે મારો ઘેટાપાળક છે, ને તે મારો સર્વ મનોર્થ પૂરો કરશે, વળી તે યરુશાલેમ વિષે કહે છે કે, તું બંધાઇશ, ને મેદિરનો પાયો નાખવામા આવશે.

૪૫ એની આગળ દેશોને ટાળે કરવા સાથે જોના જમણો હાથ મેં પકડી રાખ્યો છે, ને જેની આગળ બેવડા દરવાજાને ઉઘાડવા સાથે હું રાખ્યોની કમર દીલી કરી નાખીશ, ને ભાગજો બંધ કરાશે નહિ, ૧ તે પોતાના અભિધિક્ષને, એટલે કોરેશને, યહોવાહ એવું કહે છે. ૨ હું તારી આગળ જઇશ, ને દીબાદિકારને સપાટ કરીશ, હું પિત્તળની ભાગ

બોના કઠોરકઠા કરીશ, ને લોહાની બૂજબોને હું કાપી નાખીશ. ૩ અને હું તને બંધકારમાના ખમ્બના તથા ગુપ્ત ઠેકાણુમા છુપાવેલું દ્રવ્ય આપીશ, એ માટે કે તું ભણે કે હું યહોવાહ, તારૂં નામ લઈને તને બોલાવનાર ઇસ્રાએલનો દેવ છું. ૪ મારા સેવક યાદુબને લીધે, ને મારા પસંદ કરેલા ઇસ્રાએલને લીધે, મેં તો તારૂં નામ લઈને તને બોલાવ્યો છે, તે મને જાણખ્યો નથી તોપણ મેં તને અટક આપી છે. ૫ હજુ યહોવાહ છું ને બીજો કોઈ નથી, મારા શિવાય કોઈ દેવ નથી, તે મને જાણખ્યો નથી, તોપણ હું તારી કમર બાધીશ, ૬ એ માટે કે ઉત્તમભૂતી તે આથમણુ સુધી તેઓ ભણે કે મારા વિના કોઈ નથી, હજુ યહોવાહ છું, ને બીજો કોઈ નથી. ૭ અજવાળાનો બનાવનાર, બંધકારનો કર્તા, શાંતિ કરનાર, ને અપાયનો કર્તા, હું યહોવાહ એ સર્વનો કરનાર છું.

૮ હે આકારો, ઉપરથી તમે ઠપકો, ને હે વાદળો, તમે ન્યાયીપણુ વરસાવો; પૃથ્વી ઉપર, કે તેઓ તારણુ વિષે ફળવંત થાય, ને તેની સાથે તે ન્યાયીપણુ ઉપભવે, મેં યહોવાહે તે ઉત્પત્ત કીધું છે.

૯ અફસોસ તેને કે ને પોતાના બનાવનાર સાથે તારાર કરે છે! ભૂમિના ઠીકાઓમા તે ઠીકાજી છે! ઇંડું મારી પોતાના યડનારને કહે કે, તું ઇંડું કરે છે? ને ઇંડું તારૂં કામ કહે છે કે, તેને હાથ નથી? ૧૦ અફસોસ તેને કે, ને બાપને કહે છે કે, તું જોને જન્મ આપે છે? ને બાપડીને કે, તું ઇંડું જન્મવા કઝાય છે? ૧૧ યહોવાહ ને ઇસ્રાએલનો પવિત્ર તથા એનો બનાવનાર તે કહે છે, આવતી બિનાઓ વિષે મને પુછો, માર પુત્રો સંખધી, તથા મારા હાથના કાવે સંખધી મને આજ્ઞા આપો. ૧૨ પૃથ્વીને મેં બનાવી, ને તે પ માણસને મેં ઉત્પત્ત કીધું, મેં હા, મારા હાથે આકારોને પ્રસાર્યો, ને તેમના સર્વ સૈન્યને આજ્ઞા આપી. ૧૩ મેં તેને ન્યાયે ઉભો કીધો છે, ને તેના સર્વ ભાગે હું પાથરા કરીશ, તેજ મારૂં નગર બાધશે, ને મૂલ્ય વચર તથા લાચ વચર મારા પ્રવાસીઓને તે છોડી મુકશે, મેં જોના યહોવાહ એવું કહે છે.

૧૪ યહોવાહ એવું કહે છે કે, મિસરની મેદેનત તથા ફરાની ઉપજ, ને સખાઈમ ને મોટા કદના માણસ તેઓ તારે શરજુ આવીને તારા થશે, તેઓ તારી પાછળ ચાલશે તેઓ એકીઓ પહેરીને ચામતા આવશે, ને તેઓ તારી આગળ પ્રજામ કરશે, તારી

આજળ તેઓ એવી વિનંતી કરશે, કે કેવળ તારામાં દેવ છે, ને બીજે કોઈ નથી, [બીજે] દેવ નથી. ૧૧ હે ઇસ્રાએલના દેવ, ત્રાતા, હું નિશ્ચય સત્તાતો રહેનાર દેવ છે. ૧૨ તેઓ સર્વ લજવારો, હા, ગભરાઈ જશે; જેઓ મુર્તિઓને ધડનારા તેઓ એકત્ર શરમાઈ જશે. ૧૩ પણ ઇસ્રાએલ અનવકાળના તારણે કરીને યહોવાદથી તારણ પામશે; તમે સદા સર્વકાળ સુધી લજવારો નહિ ને શરમારો નહિ.

૧૪ કેમકે યહોવાહ ને આકાશોને ઉત્પત્ત કરનાર, તેજ દેવ છે, પૃથ્વીનો બનાવનાર તથા તેનો કર્તા તેણે એને સ્થાપિત કરી, ઈશદ રહેવા સાર એને ઉત્પત્ત કરી નહિ, તેણે વસ્તીને સાર તેને બનાવી; તે એવું કહે છે, હું યહોવાહ છું, ને બીજે કોઈ નથી. ૧૫ યુષ્મા, અપકારના દેશની જગ્યામાં, હું બોલ્યો નથી; મને ફેકટ રોધવાનું મેં યાફુબના ધરનાંને કહ્યું નથી; હું યહોવાહ ન્યાયીપણુ બોલનાર, તથા સીધી વાત પ્રગટ કરનાર છું. ૧૬ વિદેશીઓમાંના બચેલા, તમે એકઠા થઇને આવો, એકત્ર પાસે આવો; પોતાની કારેલી મુર્તિનું લાકડું ઉપાડનારા, ને જે વારી ન શકે એવા દેવની પ્રાર્થના કરનારાને કંઈ સમજ નથી. ૧૭ બહાર કરીને તેમને પાસે લાવો; વળી એકઠા થઇ તેઓ મસલા કરે; પુરાતન કાળથી આ કોણે સમજાવ્યું? એની ખબર કોણે ક્યારની આપી? હું મેં યહોવાહે એમ નથી કહ્યું? ને મારા શિષ્યાય કોઈ બીજે દેવ નથી; હું ન્યાયી દેવ તથા ત્રાતા, મારા વિના કોઈ નથી. ૧૮ હે પૃથ્વીના સર્વ ડેહા, મારી તરફ ફરો, ને તારણ પામો; કેમકે હું દેવ છું, ને બીજે કોઈ નથી. ૧૯ મેં પોતાના સમ ખાધા છે, ન ફરે એવું વચન મારા મુખમાંથી ન્યાયે નીકળ્યું છે, કે મારી આજળ સર્વ ધુટણ નમરો, સર્વ જીભ સમ ખારો. ૨૦ કેવળ યહોવાદમાં ન્યાયીપણું તથા સામર્થ્ય છે, એવું તેઓ મને કહેશે; તેની પાસે લોકો આવશે, ને તેની સામે જેઓને રોષ ચડ્યો હતો, તેઓ સર્વ લજવારો. ૨૧ ઇસ્રાએલનાં સર્વ સગાન યહોવાદમાં ન્યાયી કરશે, ને અસિમાન કરશે.

૪૬ ઊંચ નમી ગયો છે, નબો વાંકો વળ્યો છે, તેમની મુર્તિઓ બનવરોને તથા દોરને સોપાઇ છે; તમે ને ઉઠાવી લેતા તે વાનાં લાદેલાં છે, તે તેઓ યાકેલાને ભારૂં થયાં છે. ૨ તેઓ એકત્ર વાંદ વગે છે; ને તેઓ નમી અપ છે, તેઓ

ભારને બચાવી રાક્યા નથી; વળી પોતે બંદી પ્રવાસમાં ગયા છે.

૩ હે યાફુબના ધરનાં તથા ઇસ્રાએલના ધરનાંના સર્વ શેષ, તમે માંડે સાલજો; પેટથી માંડીને તમે ઉપાડી લેવાયલા, તથા અર્ધસ્થાનથી માંડીને ઉચકી ફેરવાયલા છો. ૪ અને ઘડપણુ સુધી હું તેજ છું; ખળિયાં આવતાં સુધી હું ઉપાડી લઉં; મેં એ ઉત્પત્ત કર્યું છે, ને હું ઉચકી રાખીશ, હા, હું ઉપાડી લઉં, ને બચાવીશ. ૫ તમે કોની સાથે મને સરખાવશો, ને કોનો બરોબરીઓ મને કરશો? ને કોની સાથે મારો મુકાબલો કરીને મને સરખાવશો? ૬ જેઓ પેશીમાંથી સોનું કાઢવે છે, ને રૂપું કાંટાએ જોમે છે, તેઓ સોનાને રાખે છે, ને તે એનો દેવ બનાવે છે; તેઓ પગે લાગે છે, હા, પ્રણામ કરે છે. ૭ તેઓ તેને ખભે ઉચકે છે, તેને ઉપાડી લઇને તેની પોતાની જગ્યામાં મૂકે છે, ને તે ઉઠો રહે છે, પોતાના કેશાભાંથી તે ખસતો નથી; વળી કોઈ તેને હાંકે મારે, પણ તે ઉત્તર આપી શકતો નથી, કે એના સંકટમાંથી તે એને વારી શકતો નથી.

૮ આનું રમણુ કરો, ને પુરાતાન દેખાડો; હે વિવરી લોક, તમે એ બ્યાનમાં આણો. ૯ પુરાતન કાળથી પ્રથમ બિનાઓનું રમણુ કરો, કેમકે હું દેવ છું, ને બીજે કોઈ નથી; હું દેવ છું, ને મારા જેવો કોઈ નથી; ૧૦ આદીથી પરિણામની, તથા ને થયું નથી તેની પુરાતનકાળથી એમ કરીને ખબર આપનાર, કે, મારો મનસુબો રિયર રહેશે, ને મારી સર્વ ઇચ્છા હું પૂરી કરીશ; ૧૧ પૂર્વથી ગીધ પક્ષીનો, એટલે દૂર દેશથી પોતાના મનસુબાતા પુરૂષનો બોલાવનાર છું; હું બોલ્યો છું, ને પાર પણ પાડીશ; મેં ધારણા કીધી છે, ને હું પૂરી પણ કરીશ. ૧૨ હે હૃદયના હડીલા, તથા ન્યાયથી વેગળા, તમે સાંસજો; ૧૩ મેં મારો ન્યાય પાસે આપ્યો છે, તે છેડે રહેનાર નથી; ને મારા વારણને વાર લાગવાની નથી, ને હું સ્થિતિમાં માર વારણુ [મુખીય], ઇસ્રાએલને મારો મહિમા આપીશ.

૪૭ હે બાઇલની કુતારી દીકરી, હું નીચે આવીને ધૂળમાં બેસ; હે કાર્ટીઓની દીકરી, રાજ્યાસન વગર ભોંય પર બેસ, કેમકે હવે પછી હું સુક્રમાર, તથા કોમળ કહેવાશે નહિ. ૨ ધંદી લઇને લીટ દળ; તારો કુષ્ટ કાઠ, તારો પદર ઉઠો બોસ; અન ઉવાદી કર, નહીઓ ઉતરી ન તાર

નાગપણ ઉઘાડુ ધરો તારી લાજ પણ દેખારો, હુ
ખદેલી લપરા, ને કોઈ માણસ સાથે મળી નહિ જઈશ.
૪ અમારો ઉદ્ધારનાર, તેનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ
છે, તે ઇસ્રાએલનો પવિત્ર ૫ હે કારતીઓની ટીકરી,
તું છાનીમાની બેસ, ને અધકારમા પેસી જા કેમકે
હવે પછી તું રાત્રીઓની ધણિઆણી નહિ કહેવાઈશ.
૬ હુ પોતાના લોક ઉપર કોપાયમાન થયો, મેં પોતાના
વારસાને છાંયે કાઢ્યો, ને તેમને તારા હાથમા સોંપ્યા,
તેં તેમના પર હયા નહિ રાખી તેં ધરડા ઉપર તારી
હુસરી અતિ ભારે કાંધી ૭ વળી તેં કહ્યું હું સર્વકાળ
સુધી ધણિઆણી રહીશ, માટે તેં એ વાત ધ્યાનમા
ન આપી, ને તેનું પરિણામ સમાર્થ નહિ

૮ અને હવે હે યો ડી, નિશ્ચિત બેસી રહેનારી,
પોતાના મનમા કહેનારી કે, હજુ છું, ને બીજી કોઈ
નથી, હુ રેડાઇને બેસીશ નહિ, હુ પુત્રહાનિ ભણીશ
નહિ, તે તું આ સાભળ ૯ આ બન્ને વિપત્તિઓ,
રેડાંપો તથા પુત્રહાનિ અકસ્માત એકે દિવસે તારા
પર આવી પડશે, તારા પુષ્કળ જાહેર છતાં, તારા તારા
ધણા મનેા છતાં, તેઓ સપૂર્ણ રીતિએ તારા પર
આવશે ૧૦ અને તેં તારી ભૂડાઈ પર આધાર રાખ્યો
છે, તેં કહ્યું છે કે, કોઈ મને બેતો નથી, તારા જ્ઞાને
તથા તારી વિચારે તને ફેરવી નાખી છે, ને તારા
હાથમા તેં કહ્યું છે કે, હજુ છું, ને કોઈ બીજી નથી
૧૧ માટે તારા પર આકૃત આવશે, ને તેને દૂર કરવાનો
મત્ર તું ભણીશ નહિ, ને વિપત્તિ તારા પર પડશે, તું
તેને નિવારણ કરી નહિ રાખીશ, ને જેની તને ખબર
નથી એવો વિનાશ તારા પર અકસ્માત આવશે
૧૨ તારા મનેા ને તારા પુષ્કળ જાહેર જેમા તારા નાન
પણથી તું શ્રમ કરતી આવી છે, તે સહિત ઉઘી રહેજે,
તું કદાચિત્ શુભ પ્રાસ કરી શકે, કદાચિત્ ભય લગાડે
૧૩ અધિક સતાહ લીધાથી તું કાયર થયેલી છે, તારા
પર જે આવનાર છે તેથી નફારબેદકો, ન્યોતિથીઓ,
અમાવાસ્યાસૂચકો ઉભા થઈને તારો ખચાવ તો કરે
૧૪ જુઓ, તેઓ પ્રુપ્ત જેવા છે, અર્જિ તેઓને
બાળી નામે છે, તેઓ આવના ભરવચ્ચે પોતાને નહિ
ખચાવશે, તે તો તાપવા સાડે અગારે નહિ, સામા
બેસવા સાડે આગ નહિ થશે ૧૫ જેઓ વિષે તું શ્રમ
કરતી આવી છે, તેઓ તારે સાડે તેવા થશે, તારા
નાનપણથી જે તારી સાથે વ્યાપાર કરનારા તેઓ
પોતપોતાને ઠામે ભટકી જશે, તને ખચાવનાર કોઈ
નહિ મળશે

૪૮ હે યાફુના ધરના, તમે આ સાબળો, તમે
તો ઇસ્રાએલના નામથી ઓળખાઓ છો,
ને યહુદાહના ઝરાથી નિકળી આવેલા છો, તમે તો
યહોવાહના નામના સમ ખાઓ છો, અને ઇસ્રાએલના
દેવનું સ્મરણ કરો છો, પણ સત્યતાથી નહિ, ને
ન્યાયીપણાથી નહિ ૨ કેમકે પવિત્ર નગરમાના છીએ,
એવું તેઓ કહે છે, ને તેમનો આધાર ઇસ્રાએલના
દેવ પર છે, તેનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ છે ૩ પ્રથમ
બિનાઓને મેં અજાઉથી પ્રગટ કરી, હા, મારા
સુખમાથી તે નિકળી, ને મેં તે સમજાવી, અકસ્માત
મેં તેમને પૂરી કરી, ને તે બની આવી ૪ મેં જાણ્યું
કે તું કહ્યું છે ને તારૂં ડોકુ લેાડાની નસ સમાન, ને
તારૂં કપાળ પિત્તળ જેવું છે, ૫ તેથી તો મેં તને
પુરાનકાળથી પ્રગટ કીધું હતું, તે થયા પહેલાં મેં
તને સમજાવ્યું હતું, રખે તું કહે કે, મારી મુત્તિએ
તે કામો કર્યા છે ને મારી કોરેલી મુત્તિએ તથા મારી
ઠાળેલી મુત્તિએ તે ફરમાવ્યા છે ૬ તેં તે સાંભળ્યું છે,
આ સર્વ બે, ને હું તમે તે પ્રગટ નહિ કરશો ૭
હવેથી નવી ને ગુપ્ત રાખેલી બિનાઓ કે જે તેં ભણી
નથી, તે હું તને સમજાવુ છું ૮ હમણાં તે ઉપપન્ન થઈ
છે, ને અજાઉથી નહોતી, ને આજ સુધી તો તેં તે
સાંભળી નહોતી રખે તું કહે કે જુઓ, હું તે ભણતો
હતો ૯ વળી તેં સાંભળ્યું નહિ, વળી તેં જાણ્યું નહિ,
વળી તારો કાન અજાઉથી ઉઘાડો થયા નહિ, કેમકે
હું ભણતો હતો કે, તુ કપટ કર્યા કરે છે, ને ગર્ભસ્થ
નથી માંડીને તું ફિવરી કહેવાતો આવ્યો છે ૧૦ મારા
પોતાના નામની ખાતર હું મારે કોઈ સમાવીશ, ને
મારી સ્તુતિને અર્થે હું તારા વિષે પોતાને કબજે
રાખીશ, એ માટે કે હું તને નાખું ન કરે ૧૧ જુઓ,
મેં તને ચોખ્ખો કર્યો છે, પણ રૂપાની પેઠે નહિ,
વિપત્તિની લાઠીમા મેં તને પારખ્યો છે ૧૨ મારે
પોતાને લીધે પોતાનેજ લીધે હું તે કામ કરીશ,
કેમકે [મારા નામનું] દેવ અપમાન થયું છે ૧૩ ને હું
મારો મહિમા બીજાને આપીશ નહિ

૧૪ હે યાફુ ને મારા તેડાએલા ઇસ્રાએલ માટે
સાબળો, હું તેજ છું, હું પ્રથમ છું, છેલ્લો પણ હું છું
૧૫ વળી મારે હાથે પુચ્ચીને પાચો નાખ્યો, ને મારે
જમણે હાથે આકારોને પ્રસાર્યા, હું તેમને બોલાવુ
છું, એટલે તેઓ એકત્ર ઉભા થાય છે ૧૬ તમે સર્વ
એકલા થાઓ, ને સાબળો, તેઓમાના કોણે એ

ખિનાઓ જાહેર કીધી છે. જેના પર યજ્ઞોવાદ પ્રીતિ કરે છે, તે બાબેલ પર પોતાનો મનસુબો પૂરો કરશે, ને તેના હાથ કાસીઓ પર પડશે. ૧૧ હુ, હુજ બાલ્યો છું, વળી મેં પણ તેને બોલાવ્યો છે, મેં તેને આપ્યો છે, તે પોતાનો માર્ગ સફળ કરશે. ૧૨ મારી પાસે આવો, આ સાક્ષો, પ્રથમથી હુ ગુસ્સામાં બાલ્યો નથી, તે યજ્ઞ ત્યારથી હુ ત્યાં છું, ને હવે પ્રભુ યજ્ઞોવાદે પોતાના આત્મા સુધ્ધા અને શોધ્યો છે. ૧૩ યજ્ઞોવાદ ને તારો ઉદ્ધારનાર, ઇસાએલનો પવિત્ર, તે એવું કહે છે, હુ યજ્ઞોવાદ તારો દેવ છું, ને તને સફળ થવાને શિખવું છું. ને માર્ગે તારે જવું ભેદએ તે પર તારો ચલાવનાર છું. ૧૪ જો તે મારી આજ્ઞાઓ ધ્યાનમાં લીધી હોત તો હેલું સાચું! ત્યારે તો તારી શાંતિ નહીન જેવી, ને તારા ન્યાયીપણ સમુદ્ધના મોલઓ જેવું થાત. ૧૫ વળી તારા સત્તાન રીતે જેટલા, ને તારા પેટથી નિકળેલા તેના રજકણો જેટલાં થાત; તેનું નામ મારી સન્મુખથી નાખ્યું નહિ થાત, ને વિનાશ ન પામત.

૧૬ બાબેલમાથી નિકળો; કાસીઓની પાસેથી નાસી જાઓ, હર્ષનાદે આ જાહેર કરીને સજાવા; પૃથ્વીના છેડા સુધી તેને પ્રગટ કરો; કહો કે, યજ્ઞોવાદે પોતાના સેવક યાકુબને ખંડી લીધેલા છે. ૧૭ તે તેઓને અરધથોમા દોરી લઇ ગયો તોપણ તેઓ તરસ્યા રહ્યા નહિ; તેણે તેઓને સાચું ખડકમાથી પાણી વહેવું કીધું; વળી તેણે ખડક કાઢ્યા, ને પાણી વહી નિકળ્યું. ૧૮ યજ્ઞોવાદે કહ્યું છે, કે દુષ્ટોને કંઈ શાંતિ હોતી નથી.

૪૯ હે યાકુબો, તમે માંડે સાક્ષો; ને હે લોકો, જેઓથી ધ્યાન લગાડો; હુ જર્મન-સ્થાનમાં હતો ત્યારથીજ યજ્જોવાદે મને બોલાવ્યો છે, હુ મારી માતા ઉદરમાં હતો ત્યારથી મારા નામનું સ્મરણ કર્યું છે. ૧ અને તેણે માંડે મુખ કાસવાળી તરવાર જેવું કર્યું છે, તેણે મને પોતાના હાથની છાયામાં સંતાડ્યો છે, ને મને ઓપેલા બાણ સમાન કર્યો છે, તેણે પોતાના હાથમાં મને ગ્રસ્ત રાખ્યો છે; ૨ ને તેણે મને કહ્યું, તું મારો સેવક, ઇસાએલ, કે જેનામાં હું મહિમાવાન મનાઈશ. ૩ અને મેં કહ્યું, મેં અમશોજ શ્રમ કર્યો છે, સુન્યને લીધે તથા ત્રણપણને લીધે મેં પોતાનું સામર્થ્ય ખરડી નાખ્યું છે; તોપણ મારો ઇનસાફ યજ્જોવાદની પાસે, ને મારો જાહેરો મારા

દેવની પાસે છે. ૪ અને હવે યજ્જોવાદ જેણે મને જર્મન-સ્થાનથી પોતાનો સેવક થવા માટે બનાવ્યો, કે હુ એની પાસે યાકુબને પાછો ફેરવી લાવું, ને ઇસાએલ તેની પાસે એકઠા થાય, તે કહે છે; (કેમકે યજ્જોવાદની દૃષ્ટિમાં માન પામેલો છું, ને મારો દેવ માંડે સામર્થ્ય થયેલો છે). ૫ તે તો કહે છે, તું યાકુબનાં કુળોને ઉઠાવ કરવા સાચું, તથા ઇસાએલના રાખી મૂકેલાઓને પાછો ફેરવી લાવવા સાચું મારો સેવક થાય, એ શોડું કહેવાય; માટે પૃથ્વીના છેડા સુધી માંડે તારણ થવા સાચું વિદેશીઓને અર્થ અનુવાળા વરીકે હુ તને [કસાની] આપીશ. ૬ યજ્જોવાદ ઇસાએલનો ઉદ્ધારનાર, તથા એનો પવિત્ર, તે જેનો છવ્વ મિકારાએલો છે, ને પ્રભુને કાઠળાણ છે, ને અધિકારીઓનો સેવક, તેને એવું કહે છે કે, યજ્જોવાદ ને સત્ય છે, ઇસાએલનો પવિત્ર જેણે તને પસંદ કીધો છે, તેને લીધે તારાઓ ભેદને ઉઠાવશે; સરદારો ભેદને પ્રણામ કરશે. ૭ યજ્જોવાદ એવું કહે છે કે, માન્યકાળમાં મેં તને ઉત્તર આપ્યો છે, ને તારણને દિવસે તને સહાય કીધી છે, ને હું તારા રક્ષણ કરીશ, ને તને લોકના કસાર તરીકે આપીશ, એ સાચું કે તું પૃથ્વીને સ્થાપિત કરે, ને ઉજડ થયેલાં વતનોને વારસો આપે; ૮ કે તું બીલીવાનોને એવું કહે કે, નિષળી આવો, જેઓ અધારામા તેઓને કહે કે, પ્રગટ થાઓ. ૯ રસ્તાઓ પર તેઓ ચરશે, ને સર્વ ઉજડ ટકરાઓ તેમની આરાની જગ્યા થશે, ૧૦ તેઓને ભૂખ લાગશે નહિ, ને તરસ પાડુ લાગશે નહિ, ને ઝાઝવાં તથા તડકા તેઓને લાગશે નહિ; કેમકે જે તેઓના ઉપર દયા કરે છે, તે તેઓને દોરી લઇ જશે, ને પાણીના ઝરાઓની પાસે તેઓને ચલાવશે. ૧૧ અને મારા સર્વ પવંતોને હુ માર્ગે કરીશ, ને મારી સડકો ઉઘી થશે. ૧૨ જુઓ, એઓ આવેથી, ને જુઓ, એઓ ઉતરથી તથા પશ્ચિમથી, ને એઓ સીનીમ દેશથી આવશે. ૧૩ હે આકારો, હર્ષનાદ કરો, ને હે પૃથ્વી, આનંદિત થા, પવંતો તમે હર્ષનાદ કરવા મારો; કારણ કે યજ્જોવાદે પોતાના લોકને દિવાસો દીધો છે; ને પોતાના દુ ખિતો પર તે દયા કરશે.

૧૪ પણ સિયોને કહ્યું કે, યજ્જોવાદે મને તજી દીધી છે, ને પ્રભુએ મને વિસારી છે. ૧૫ યજ્જોવાદ પોતાના ધાવણા બાળકને વિસરે, એવી રીતે કે તે પોતાના પેટના દીકરા પર દયા ન કરે! હોં, તેઓ વિસરે, પરંતુ હુ તને વિસરીશ નહિ. ૧૬ જો, મેં તને હથેલી

પર કોતરી છે; તારા કોટ નિત્ય મારી આજળ છે. ૧૭ તારા છાંકરાઓ ઉતાવળ કરે છે, તારો વિનાશ કરનારા તથા તને ઉભડ કરનારા તારામાંથી નિકળી જવાના છે. ૧૮ તારી દષ્ટિ આરોગ્ય લગાડીને બે; આ સર્વ એકઠા ધમને તારી પાસે આવે છે. યહોવાહ એવું કહે છે, હું જીવતો છું, તો તે સર્વને તું આલુષ-લુની પેઠે પહેરીશ, ને કન્યાની રીતે તું તેઓને કમરે બાંધીશ. ૧૯ કેમકે તારી જે ઉભડ તથા વસ્તી વિનાની જગ્યાઓ, ને તારો જે પાંચમાલ થયેલો દેશ તે તો હવે વસ્તીને માટે સાંકડો પડશે. અને તને જળા નતારા આપા રહેશે. ૨૦ જે પુત્રોને તારી પાસેથી હરી લીધા હતા તેઓ ફરી તારા સાંભળવાં કહેશે, મને સહાસ પડે છે, મારે સાફ જગ્યા મૂક, કે હું રહી શકું. ૨૧ ત્યારે તું તારા મનમાં કહેશે, એઓને કોણે મારે સાફ જગ્યા આપ્યા છે? કેમકે હું પુત્રહીન થએલી ને વાંઝણી છું, પ્રવાસી તથા ભટકનારી છું, ને એઓને કોણે ઉછેર્યો છે? જુઓ, હું એકલી રહેલી હતી; એઓ ક્યાં હતા?

૨૨ પ્રજા યહોવાહ એવું કહે છે, જુઓ, હું વિદેશ-ઓની ભણી મારો હાથ ઉઘો કરીશ, ને લોકોની ભણી મારી જ્વલ ઉઘો કરીશ; ને તેઓ દીકરાઓને ગાંઠમાં લપને આલશે, ને તારી દીકરીઓને ખભે ઉપકીને લાવશે. ૨૩ અને શત્રુઓ તારા વાલી, ને તેમની શણીઓ તારી ધાવો થશે; ભુમિ પર નાક ધસીને તેઓ તને નમશે, ને તારા પગની ધૂળ તેઓ ચાટશે, ને તું ભણીય કે, હું યહોવાહ છું, ને મારી વાટ જોનારા લજવાશે નહિ. ૨૪ થું, પરાક્રમી પાસેથી લૂટ ખુંચવી લેવારો? થું, ન્યાયીના બંદીવાન ઠાકારો? ૨૫ પદે પદે યહોવાહ એવું કહે છે, પરાક્રમીઓના બંદીવાન પણ હરી લેવારો, ને લયંકરની લૂટ પડાની લેવારો, કેમકે તારી સાથે જેઓ લડે છે તેઓની સાથે હું લડીશ; ને હું તારાં છાંકરાંઓને તારીશ. ૨૬ અને હું તારા પર જીલમ કરનારાઓને તેઓનું પોતાનું જ માસ ખવડાવીશ; ને ભણે નવા દ્રાક્ષરસથી [મસ્ત થાય] તેમ પોતાના લોહીથી તેઓ મસ્ત થશે; ને સંધળા પ્રાણીઓ ભણશે કે, હું યહોવાહ તારો ગાતા, ને તારો ખંડી લેનાર ચાકૂબનો સમથ છું.

૫૦ યહોવાહ એવું કહે છે કે, જેનાથી મેં તમારી માને મૂકી દીધી તે ફારગતી ક્યાં છે? અથવા મારા લેણદારોમાંના ક્યાને ત્યાં મેં વખને

વેચી દીધા છે? જુઓ, તમારા અન્યાયને લીધે તમે વેચાયા હતા; ને તમારા અપરાધોને લીધે તમારી માને મૂકી દીધી હતી. ૨૭ આજે, તો કોઈ માણસ નહોતું, મેં પોકાર્યું, તો કોઈ ઉત્તર આપનાર નહોતો, એવું થું કહ્યું? થું, મારો હાથ એટલો ડુંકો થઈ ગયો છે, કે તે નહિ ઊઠાવી શકે? ને મારામાં બચાવવાને કંઈ શક્તિ નથી થું? જુઓ, મારી ધમકીથી હું સમુદ્રને સુકવી નાખું છું, નદીઓને અરણ્ય કરી નાખું છું; પાણીની અછતને લીધે તેઓમાંનાં માછલાં ગંધાવ છે, ને તરસે મરી જાય છે. ૨૮ આકાશોને અધકારથી વેશિત કરું છું, ને તાટથી તેઓનું આચ્છાદન કરું છું.

૨૯ હું ચાકેલાઓને વાતથી નિભાવી ભણું, માટે પ્રજા યહોવાહ મને ભણેલાની જામ આપી છે, તે દર સવારે ભગુત કરે છે, તે મારા કાનને ભગુત કરે છે કે હું ભણેલાની પેઠે સાંભળું. ૩૦ પ્રજા યહોવાહ મારો કાન ઉઘાડે છે, ને મેં તેા વિદુર ક્યું નહિ, ને હું પાછો હડયો નહિ. ૩૧ મારનારને મારી પીઠ, તથા વાળ જેથી કાઢનારને મારા માલ સોંપ્યા; મેં અપમાન તથા કુકળી મારે મુખ દાંડી ફીકું નહિ. ૩૨ કેમકે પ્રજા યહોવાહ મને મદદ કરશે, તે માટે હું અંખવાયો નથી, તે માટે મેં મારે મુખ ચક્રમકના પત્થર ભેડું [કહ્યું] ક્યું છે, ને હું ભણું છું કે હું લજવાઈશ નહિ. ૩૩ મને ન્યાયી ઠરાવનારો પાસે છે; કોણ મારી સાથે લડશે? આપણે એકઠા ઉભા થઈએ; મારો પ્રતિવાદી કોણ છે? તે મારી પાસે આવે. ૩૪ જુઓ, પ્રજા યહોવાહ મને મદદ કરશે, મને અપરાધી ઠરાવનાર કોણ? જુઓ, તેઓ સર્વ પગની પેઠે જીના થઈ જાં ધીડા તેઓને ખાઈ જશે.

૩૦ તમારા મધ્યે કોણ યહોવાહથી બીનાર છે, તેના સેવકોના શબ્દ સાંભળનાર છે? જે અધકારમાં થાય છે, ને જને કાંઈ પ્રકાર નથી, તેણે યહોવાહના નામ પર શરારો કરવો, ને પોતાના દેવ પર આધાર રાખવો. ૩૧ જુઓ, સર્વ અગ્નિ સળગાવનારા, કમરે બળતા ખુટડા બાંધનારા, તમે તમારા અગ્નિની જ્વાળામાં, તથા પેતે સળગાવેલા ખુટડાઓ મધ્યે ચાલો. મારા હાથથી વખને એ પ્રાપ્ત થશે; તમે વિપત્તિએ સુક જશો.

૫૧ ન્યાયીપણાની પાછળ લાગનારા, યહોવાહને સોંધનારા, તમે માર સાંભળો; ને

ખડકમાંથી તમે ખણી કઢાયા તેને, તથા જે ખાડામાંથી તમે ખોલી કઢાયા તેના બહારના નિહાળીને જુઓ. ૧ તમારા બાપ ઇશ્વારિયને, ને સારાહ જે તમારી જનેતા તેને નિહાળી, કેમકે તે એકજ હતો ત્યારે મેં તેને બોલાવ્યો, ને તેને આશીર્વાદ આપીને તેની વૃદ્ધિ પ્રાપ્તી. ૨ કેમકે યહોવાહ સિયોનને દિવાસો લીધો છે, તેણે તેની ધર્મ ઉત્તર જગ્યાએને દિવાસો લીધો છે; ને તેના અરવચને એટલે સરખુ, ને તેના વતને યહોવાહની વાડી સરખુ પ્રીય છે; તેમાં આનંદ તથા દર્બ, ઉપકારરૂપિ તથા ગાયનનો સાદ જણાઈ આવશે.

૩ મારા લોક, મારી વાત પર ધ્યાન લગાડો, ને મારી પ્રભ, મારા વચનને કાન દો; કેમકે નિયમ મારી પાસેથી નિકળશે, ને મારો ન્યાયચુકાદો હું લોકોના અજવાળાને સાફ રચાવિત કરીશ. ૪ માત્ર ન્યાયીપણ પાસે છે; માત્ર તારણ પ્રગટ થયુ છે, ને મારા જુજ લોકોના ન્યાય કરશે, હોયો મારી વાટ જશે, ને મારા જુજ પર તેઓ ભરોસો રાખશે. ૫ તમે તમારી દષ્ટિ આકાશની ભણી ઉઘી કરો, ને નીચે એકને પૃથ્વીને નિહાળો; કેમકે આકાશ ધુમાડાની પેઠે જલ રહેશે, ને પૃથ્વી વજની પેઠે જીની થઈ જશે, ને તેના રહેવાસી મચ્છની પેઠે મરણ પામશે, પણ માત્ર તારણ સર્વકાળ સુધી રહેશે, ને માત્ર ન્યાયીપણ નાશ પામશે નહિ.

૬ તમે જેઓ ન્યાયીપણને ભણે છે, ને જે લોકોના મનમાં મારો નિયમ છે, તે તમે માત્ર સાંભળો; માણસની નિહાળી બીરો મા, ને તેઓના મિત્રોથી દરશે મા. ૭ કેમકે શ્રીડો વજની પેઠે તેઓને ખાઈ જશે, ને કંસારી ઉઠની પેઠે તેઓને ખાઈ જશે; પણ માત્ર ન્યાયીપણ સર્વકાળ સુધી, ને માત્ર તારણ પેદી દર પેદી રહેશે.

૮ જે યહોવાહના જુજ, ભગ્ન થા, ભગ્ન થા, સામર્થ્યથી વેષ્ટિત થા; જેમ પૂર્વકાળના દિવસોમાં, જેમ પુરાતન કાળની પેદીઓ મધ્યે, તેમ ભગ્ન થા. જેણે રાહાબને કાપી નાખ્યા, જેણે અજબરને વિધ્યો, તેજ હું નથી થું! ૧૦ સમુદ્રને, મહા ઉડાણના પાણીને જેણે સુકાવી નાખ્યા, જેણે સમુદ્રનાં ઉડાણોને ઉઘાર પામેલાઓને પાર ઉતારવાને અર્થે માર્ગ કરી નાખ્યા, તેજ હું નથી થું! ૧૧ ને યહોવાહના ખડી લીધેલાઓ પાછા આવીને દર્બનાદ સહિત સિયોન પહોંચશે; ને સર્વકાળિક આનંદ તેમને માથે રહેશે; દર્બ તથા આનંદ તેમને પ્રાપ્ત થશે, ને શેષ તથા નિઃશ્વાસ જતા રહેશે.

૧૨ જે તમને દિવાસો દે છે, તે હું, હું જ છું; હું કાણ છું, કે મરનાર માણસથી, ને આદમપુત્ર જે પાસ જેવો કરશે તેથી હું બીટી બચ છે! ૧૩ ને યહોવાહ જે વારો કરતા, આકાશને પ્રસારનાર, તથા પૃથ્વીનો પાયો નાખનાર તેને હું વિસરી ચ્યો છે; જીવમગાર વિનાશ કરવાને તૈયારી કરે છે ત્યારે નિત્ય આખો દિવસ તેના કોપને લીધે હું બીટો છું. ૧૪ જળ જીવમગારનો કોપ ક્યાં છે! ૧૫ જે વાકો વળેલો છે તે જલદીથી ઊઠારો, ને તે મરીને કબરમાં ઉતરવાનો નથી, વળી તેનું અન્ન નહિ ખૂટશે. ૧૬ કેમકે હું યહોવાહ વારો દેવ છું, કે જે સમુદ્રને એવો ઉરકેરે છે કે તેનાં મોળઓ ગર્જે છે; સિયોનના યહોવાહ એ તેનું નામ છે. ૧૭ અને મેં મારી વાતો વાસ મુખમાં ધાલી છે, ને મારા હાથની છાયાએ તને ઢાંક્યા છે, કે હું આકાશોને રચાવુ, ને પૃથ્વીનો પાયો નાખું, ને સિયોનને કહુ, હું મારી પ્રભ છે.

૧૮ ભગ્ન થા, ભગ્ન થા, ઉઠી થા, હે યરશાલેમ, કે જેણે યહોવાહના હાથ થકી એના કાપનો ખાલો પીધો છે; તે લપડિયા ખવાડનારો મોટો ખાલો પીને ખાલી થયો છે. ૧૯ તેણી જેણે સર્વ દીકરા જમ્યા છે, તેઓમાંના કોઈ તેને ફરી લઈ જનાર નથી. ને જે સર્વ દીકરા તેણીએ ઉઠયા છે, તેઓમાંના કોઈ તેના હાથ ગ્રાભે એવો નથી. ૨૦ તારા પર આ બે [દુઃખ] આવી પડ્યાં છે; કાણુ વારે લીધે શેષ કરશે! પાચમાલી તથા વિનાશ, ને દુકાળ તથા તરવાર [આવી પડ્યાં] છે; હું શી રીતે તને દિવાસો આપીશ! ૨૧ તારા દીકરા નિર્જન થયા છે; તેઓ સર્વ, પાશમાં પડેલા દરણી પેઠે, ગલીઓના ખુણા પર પડેલા છે; તેઓ યહોવાહને કાપે, તારા દેવની ધમકીએ ભરપૂર છે. ૨૨ તે માટે હે દુઃખિત તથા પિથેલી, પણ દ્રાસરસથી નહિ, હું આ સાંભળ; ૨૩ તારો પ્રભ યહોવાહ તથા તારો દેવ, જે પોતાના લોકને સાફ વાઈ કરનાર છે, તે એકું કહે છે, જો, લપડિયાં ખવાડનારો ખાલો, ને મારા કાપનો મોટો ખાલો મેં તારા હાથ-માથી લઈ લીધો છે; તેમાંનું હું હવે પછી કરી પીનાર નથી; ૨૪ ને હું તેને તારા પર જીવમ કરનારાઓના હાથમાં મૂકીશ, કે જેઓએ તારા છવને કહ્યું હતું, ઉધો પડ, કે અમે ઉપર થઈને જઈએ; ને તે તારી પીક જીભની પેઠે, ને વાટસરખોને સાફ રસ્તાની પેઠે રાખી હે સિયોન, ભગ્ન થા, ભગ્ન થા, તારા સામર્થ્યથી વેષ્ટિત થા; હે યરશાલેમ, પવિત્ર નગર, તારા સુદર વચ પહેર; કેમકે હવે

પણ બેસુનતી તથા અધુરું કદી તારામા પેસરી નહિ
રહે ચરણાલેખ, પોતાપરની ધૂળ ખર્ચેરી નાખ, લીંડીને
બેઠી થા, હે સિંધોનની બઢીવાન લીંડરી, તારી મરદન
પટ્ટના બધન હોડી નાખ

૪ કેમકે યહોવાહ કહે છે કે, તમે મફત વેચાયા
હતા, ને નાણા વિના તમે ખરી લેવારો. ૪ કેમકે પ્રભુ
યહોવાહ એવું કહે છે, પ્રથમ મારા લોક નિસરમા
પ્રવાસ કરવા સારૂ ત્યાં ગયા, ને આશરૂરે અમથોજ
તેમના પર જીવન ગ્રીષ્મ ૫ અને હાથ આઢી માટે થું
છે? એમ યહોવાહે કહેતું છે, કેમકે મારા લોક વગર
કારણે લઈ જવાયા હું, તેમના અધિકારીઓ ખૂબ
ખાટે છે એમ યહોવાહ કહે છે, ને નિત્ય મારૂ નામ
આખે દિવસ નિંદાય છે તે માટે મારા લોક મારૂ
નામ જાણશે, તે માટે તે દિવસે જાણશે કે, જે કહે
છે કે, હું આ રહ્યો, જીઓ, તે હુજ છું

૭ જે વધામણી લાવે છે, જે શાંતિની વાત સંભળાવે
છે, જે કહ્યાણની વધામણી લાવે છે, જે તારણની
વાત સંભળાવે છે, જે સિંધોનને કહે છે કે, તારો દેવ
રાખ્ય કરે છે, તેના પર પર્વતો પર કેવા શોભાયમાન
છે. ૮ તારા ચોરીદારોની વાણી! તેઓ મોટે સારે
પોકારે છે, તેઓ એકત્ર હર્ષનાદ કરે છે, કેમકે યહો
વાહ શી રીતે સિંધોનના પાછા આવે છે, તે તેઓ
નજરોનજર જીએ છે ૯ ચરણાલેખના ખાંડિયેરો,
એકત્ર હર્ષનાદ કરવા માટે, કેમકે યહોવાહે પોતાના
લોકને દિલ્લાસો દીધા છે, ચરણાલેખને ખરી લીધેલું
છે ૧૦ યહોવાહે પોતાનો પવિત્ર જીવન, સર્વ વિદેશી
ઓના દેખતા, ઉધારો કર્યો છે, ને પૃથ્વીની સર્વ
સીમાઓ આપણા દેવનું તારણ બેરો ૧૧ જીઓ,
જીઓ ત્યાંથી નિકળો, કંઈ અધુરું વરતુને અડકશે
મા તેની વચ્ચેથી નિકળો, યહોવાહના પાત્રો
ઉચ્ચકનારા, તમે ધૂરૂં થાઓ ૧૨ કેમકે તમે ઉતાવળથી
નિકળવાના નથી, ને નાસીને જવાના નથી, કેમકે
યહોવાહ તમારી આજળ ચાલશે ને ઇસ્રાએલનો દેવ
તમારો પ્રકરણક થશે

૧૩ જીઓ, મારો સેવક સુખહિથી ચાલશે, તે જીએ
યજને મોટી પદવીએ પહોંચશે, તથા અવિનુત્ત થશે,
૧૪ જે પ્રમાણે ધણા તારે લીધે વિનિમત થયા, (એનો
ચહેરો જીએ માણસનો ચહેરો નહિ હોય, ને તેનું રૂપ
જીએ આદમપુત્રનું રૂપ નહિ હોય, એવી રીતે તેઓ
વિરૂપ થયા હતા), ૧૫ તેમ તે ધણા દેશોને ચપચપી

નાખશે, તેને લીધે રાખઓ પોતાના મુખ બધ રાખશે
કાચુ કે તેઓને જે કહેવામા આવ્યું નહોતું તે તેઓ
બેરો, ને જે તેઓએ સાંભળ્યું નહોતું તે તેઓ
સમજશે

૫૩ આપણે જે સાંભળ્યું છે તે કોણે માન્યું છે?
ને યહોવાહનો જીવન કેને પ્રગટ થયેલો
છે? ૧ તે તો તેની સંમુખ કૃષ્ણાની પેટ, તથા
સુકી જીમિમાની જડની પેટ ઉગ્યો, ને તેને સુરૂપ
નહોતું, ને સેરફ્યું નહોતું, ને આપણે તેને જોયા
ત્યારે તેનો દેખાવ એવો નહોતો કે આપણે તેને
ચાહીએ ૨ તે માણસોથી ધિકારાએલો તથા તળ-
એલો હતો, દુખિત પુરૂષ ને દરદનો અનુભવી, ને
જેને દેખીને મુખ અવધુ દેરવાએ, એવો તે ધિકાર
પામેલો હતો, ને આપણે તેની કદર છુટી નહિ

૪ ખચિત તેણે આપણા દરદ માથે લીધા છે, ને
આપણા દુખ વેઠ્યા છે, પણ આપણે તો તેને
હજીયલો, દેવથી માર પામેલો, તથા પીડિત થયેલો
માન્યો ૫ પણ આપણા અપરાધોને લીધે તે વિધારો,
આપણા અન્યાયને લીધે તે કચડાયો, આપણી શાંતિ
[સાધવા]ની શિક્ષા તેના પર પડી, ને તેના સોળથી
આપણને સાંભળ્યું મળ્યું છે ૬ આપણે સર્વ ઘેટાની
પેટે ભટકી ગયેલા છીએ, પ્રત્યેક પોતાને માને વળી
ગયો છે, ને યહોવાહે તેના પર આપણ સર્વનો
અન્યાય મૂક્યો છે

૭ તેના પર જીવન ગુલરવામા આવ્યેક તોપણ ના
યજને તેણે પોતાનું રહો ઉધાર્યું નહિ, જે હલવા
કપાવા સારૂ લઈ જવાય છે તેના જેવો, ને જે ઘેર
પોતાના કાતરનારની આજળ મૂકી રહે છે, તેના જેવો
તે હતો, તેણે તો પોતાનું રહો ઉધાર્યું નહિ
૮ સકટથી તથા ન્યાયચક્રાદાયી તે લઈ જવાયો, ને
તેની પેટીમાના કોણે વિચાર્યું કે, મારા લોકના અપરા
ધોને લીધે તેના પર માર પડ્યાથી તે જીવતાઓની
જીમિ પરથી મારી નખાયો? ૯ ને તેની કબર દુષ્ટોની
સખતે કરાવેલી હતી, પણ તેની મરણાવસ્થામા તે
દ્રવ્યવાનની સખતે હતો, કેમકે તેણે અપકાર કયા
નહોતો ને તેના મુખમા કપટ નહોતું

૧૦ તોપણ યહોવાહને તેને કચરવાની મરજી હતી,
તેણે તેને દરદી ગ્રીષ્મ, તેનો આત્મા દોષાથીપૂર્ણ કરશે
ત્યારે તે પોતાનું સતાવ બેરો, તેના દિવસ ધણા
થશે, ને તેના હાથમા યહોવાહની મરજી સફળ થશે

૧૧ પોતાના આત્માના કષ્ટનું કૃષ્ણ જોઈને તે સંતોષ પામશે; મારો ન્યાયી સેવક પોતાના જ્ઞાનથી ધણા-એને ન્યાયી ઠરાવશે, ને તેઓના અપરાધો તે માથે લેશે. ૧૨ તે માટે હું મોઢાઓ સંઘાતે તેને દિરસો વહેંચી આપીશ, ને પરાક્રમીઓની સંઘાતે તે લૂટ વહેંચશે, કારણ કે તેણે પોતાનો આત્મા મરણ પામવાં સુધી રેડી દીધો, ને અપરાધીઓની સંઘાતે તે મરણથી; પરંતુ તેણે તો ધણાંઓનાં પાપ માથે લીધાં, ને અપરાધીઓને સાર મળ્યેથી શ્રીધી.

૫૪ હે વાંઝાળી, જે જાણી નથી તે તું હર્ષનાદ કાઢ; જેણીએ પ્રસવવેદના સદી નથી તે તું હર્ષનાદ કરવા માંડીને પોષાર; કેમકે યદોવાદ કહે છે કે, જે એકલી રહેતી તેનાં ઊકારાં પરણેલીના કરતાં ધણાં છે. ૧ તારા તંત્રીની જગ્યા પહોળી કર; ને તેઓ તારાં રહેઠાણોના પડદા પ્રસારે; રોઝીશ મા, તારાં દોરડાં લાંબાં કર ને તારી મેઝો મજબૂત કર; ૨ કેમકે તું ટાપી જમણી ફેલાઈ જવાની છે; ને તારૂં સંતાન વિદેશીઓનું વલન પામશે, ને ઉજડ નગરોને વસાવશે ૩ તું બીજા મા, કેમકે તું યશમાવાની નથી; ને અમરાઈશ મા, કેમકે તને લાજ લાગવાની નથી; કેમકે તારી જીવાનીની યશમ તું વિસરવાની છે, ને તારા રહાવાનું અપમાન કરી તને યાદ આવશે નહિ. ૪ કેમકે તારો કર્તા તારો ભરપોર છે; સેવોને યદોવાદ તેનું નામ છે; ને તને ખરી લેનાર એ તો ઇસા-એલનો પવિત્ર છે; આખી પૃથ્વીનો દેવ તે કહેવાશે. ૫ કેમકે તનેથી વધા આત્મામાં ઉદાસ એવી ગાયત્રીની પેઠે વને યદોવાદે બોલાવી છે, વધા જીવાનીની પત્ની વિકારેલી થઈ અઢ દોષ, તેની પેઠે [મેં વને તેડી], એવું તારો દેવ કહે છે. ૭ મેં ફાણવાર સુધી વને તણ્ય છે, પણ મોટી દયાથી હું વને સમેટીશ. ૮ ઉભરાતા રોષમાં મેં પળવાર સુધી તારી બહુથી માફ મુખ ફેરવ્યું, પણ સનાતન કૃપાથી હું તારા પર દયા રાખીશ, યદોવાદ તારો ખરી લેનાર એવું કહે છે. ૯ કેમકે આ મારી આગળ નૂતનાં પાણી સરખા છે, જે પ્રમાણે મેં સમ ખાધા હતા, કે નૂતનાં પાણી કરી જુમિ પર ચાલનાર નથી, તેમ મેં સમ ખાધા છે કે હું તારા પર રોષિત યથક નહિ, ને તને ધમકાવીશ નહિ. ૧૦ કેમકે પવંતો ખતી ભય ને હુંગરો ચળે, પણ મારી કૃપા તારા પરથી ખતી જશે, નહિ, ને મારો સાંભિતો કરાર ચળી જશે નહિ; યદોવાદ જે

તારા પર દયા રાખે છે તે એવું કહે છે.

૧૧ હે દુઃખિત, તોફાને ઉઠાવેલી, દિવાસ વગરની, જો, હું તારા પાંચરો મુરમામાં બેસાડીશ, ને તારા પાયાની વમના કરીશ ૧૨ તારા બુદ્ધિને હું માણુકના, ને તારી ભાગ્યોને લાલની, ને તારી સર્વ સીમાઓને મનોરંજક પાપાણુની કરીશ ૧૩ અને તારાં સર્વ ઊકારાં યદોવાદનાં સિંચ થશે, ને તારાં ઊકારાંની સાંતિ ધણી થશે. ૧૪ તું ન્યાયી ધણાએ રિયર કરાધરા; અમરાઈથી દૂર રહે, કેમકે તને કાંઈ લય લાગશે નહિ; ધાકથી દૂર રહે, કેમકે તે તારી પાસે આવશે નહિ. ૧૫ જુઓ, તેઓ એકઠા થાય ખરા, પણ મારાથી નહિ; જેઓ તારી સામા એકઠા થશે તેઓ તારા પક્ષના થશે. ૧૬ જુઓ, લુહાર જે કાંચલાના અગ્નિ પર ઝૂકે છે, ને પોતાના કામને ચાર જોખર કાઢે છે, તેને મેં ઉત્પત્ત શ્રીધો છે, ને વિનાશકને નાશ કરવા સારૂં મેં ઉત્પત્ત શ્રીધો છે. ૧૭ તારી વિરૂદ્ધ થવા સારૂં પડેલું કોઈ પણ દધિયાર સાર્વક નહિ થશે, ન્યાયસભામાં જે કંઈ જાલ તારી સામે ઉભી થશે, તેને તું અન્યાયી ઠરાવીશ. એ યદોવાદના સેવકોને વારસો છે, ને તેમનું ન્યાયીપણું મારાથી છે, એમ યદોવાદ કહે છે.

૫૫ ૧ સર્વ વરસ્યા, તમે પાણીની પાસે આવો; ૨ ને જેની પાસે કંઈ નાણું નથી તે તમે આવો, લેવાતું લો, ને ખાઓ; વળી આવોને નાણાં વિના તથા મૂલ્ય વિના દ્રાક્ષરસ તથા દૂધ લેવાતાં લો. ૩ ને અન્ન નથી તેને લીધે નાણું શા સારૂં ખરવો છે? ૪ ને જેથી વૃત્તિ થતી નથી, તેને સારૂં વમારી કમાઈ શા માટે આપો છે? ૫ કાન દષ્ટને માફ સાંભળો, ને સાફ જાઓ, ને પુષ્ટતામાં વમારો જીવ મુખ પામે. ૬ કાન દો, ને મારી પાસે આવો; સાંભળો, એટલે વમારો આત્મા જીવશે; ને કાઉંડ પરાની કૃપા જે નિશ્ચિત છે તે પ્રમાણે હું તમારી સાથે અનંત કરાર કરીશ. ૭ જુઓ, મેં તેને લોકોને સારૂં સાફી, લોકોને સારૂં સરદાર તથા આગેવાન કરાવી આપ્યો છે. ૮ જો, જે દેશજાતિને તું ભણતો નથી તેને તું બોલાવીશ, ને જે દેશજાતિ વને ભણતી નહોતી તે યદોવાદ તારા દેવના કારણને લીધે તારી પાસે રોડી આવશે, તથા ઇસાએલના પવિત્રને લીધે [આવશે], કારણ કે તેણે વને મદિવાન કર્યો છે.

૯ યદોવાદ મળે છે એટલામાં તેને યોધો; તે પાસે છે એટલામાં તેને દાંક મારો. ૧૦ દુષ્ટ પોતાને માઝ,

ને અન્યાયી માણસ પોતાના વિચારો તથા કે, ને યહોવાહ પાસે પાછો આવે, ને તે તેના પર કૃપા રાખે; ને આપણા દેવની પાસે [આવે], કેમકે તે ધણી કૃપા કરે. ૮ કેમકે મારા વિચારો તમારા વિચારો નથી, તેમ તમારા માંઝો મારા માંઝો નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૯ કેમકે જેમ આકાશો પૃથ્વીથી ઉચાં છે, તેમ મારા માંઝો તમારા માંઝોથી, ને મારા વિચારો તમારા વિચારોથી ઉચાં છે. ૧૦ કેમકે જે પ્રમાણે વરસાદ તથા હિમ આકાશથી પડે છે, ને ભૂમિને સિંચ્યા વિના, ને તેને સફળ તથા ઉત્પાદનારી કયાં વિના, તથા વાવનારને બીજ તથા ખાનારને અન્ન આપ્યા વિના ત્યાં પાછાં વળાં નથી; ૧૧ તે પ્રમાણે મારી વાત જે મારા મુખમાથી નિકળે છે તે યરો; મેં જે થાણું છે તે કયાં વિના, ને જે વિષે તેને મોકલી હતી તેમાં સફળ થયા વિના તે અમથી મારી પાસે પાછી વળશે નહિ. ૧૨ કેમકે તમે આનંદસહિત આવી નિકળ્યો, ને શાંતિથી બહાર લઇ જવાયો; તમારી આગળથી પર્વતો તથા ટેકરીઓ હર્ષનાદ કરવા માંડશે, ને પેતરોનાં સર્વ ઝાડ તાળી પાડશે. ૧૩ કાંઠાનાં ઝાડને ઠંકણે દેવદાર, ને રાની ગુલાબને ઠંકણે મેંદી ઉતરશે; ને તે યહોવાહને સાફ નામ વરીકે, કહી નાખે ન થાય એવા અનંત ચિન્હ તરીકે યરો.

૫૬ યહોવાહ એવું કહે છે, ઇસ્રાઈલ સાચવો, ને ન્યાય કરો, કેમકે મારા તારણનું આવડું ને મારા ન્યાયનું પ્રગટ થવું પાસે છે. ૨ જે માણસ એ કરે છે ને જે આદમપુત્ર એને વળગી રહે છે, સાબ્યાયનું અપમાન ન કરતા એને જે પાળે છે, ને પોતાનો હાથ કંઈ પણ છુટું કરવાથી પાછો રાખે છે, તેને ધન્ય છે. ૩ વળી જે વિદેશી યહોવાહના સંબંધમાં આવેલો છે, તેણે એવું નહિ કહેવું કે, યહોવાહ મને પોતાના લોકથી ખસિત જુદો પાડશે; ને ખોળાએ નહિ કહેવું કે, જુઓ, હું સુખાયવું ઝાડ છું. ૪ કેમકે જેઓ મારા સાબ્યાયો પાળે છે, ને જે પર મારી પ્રસન્નતા છે તે પસંદ કરશે, ને મારા કરારને વળગી રહેશે, તે ખોળાએ વિષે યહોવાહ એવું કહે છે કે, ૫ તેમને તો હું મારા ઘરમાં તથા મારા કોટા મધ્યે, દીકરા તથા દીકરીઓ કરતાં ઉત્તમ ચાહોળી તથા નામ આપીશ, એવાને જે નષ્ટ નહિ થશે તેવું અમર નામ આપીશ. ૬ વળી જે વિદેશીઓ યહોવાહની સેવા કરવા સાફ, તથા યહોવાહના નામ પર પ્રીતિ કરવા સાફ, એના

સેવક થવા સાફ તેના સંબંધમાં આવે છે; એટલે જે સર્વ મારા સાબ્યાયનું અપમાન ન કરતાં એને પાળે છે, ને મારા કરારને વળગી રહે છે, ૭ તેમને તો હું મારા પવિત્ર પર્વત પર આહ્વીસ, ને મારી પ્રાર્થનાના ઘરમાં તેમને આનંદિત કરીશ; તેમનાં દંદનીયાપેણા તથા તેમના યજ્ઞો મારી વેદી પર માન્ય થશે; કેમકે મારૂં ઘર સર્વ દેશભવિઓને સાફ પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે. ૮ પ્રભુ યહોવાહ જે વસાએલના કાદી મુકાએલાઓને ભેગા કરે છે તે એવું કહે છે કે, તેના ભેગા થયેલા ઉપરાંત હું હજી તેની પાસે બીજાઓને ભેગા કરીશ.

૯ પેતરનાં સર્વ શાપદ, વનમાંનાં સર્વ શાપદ, તમે ખાવાને આવો. ૧૦ તેના ચોખાદારો આધળા છે; તેઓ સધળા અજ્ઞાની છે, તેઓ સધળા મૂળા કુતરા છે, કે જેઓ ભરી રાક્ષા નથી, તેઓ સ્વપ્નવશ, સુષ્પ રહેનારા, ઉષ આહનારા છે. ૧૧ વળી તે કુતરા ખાવશ છે, તેઓ તૃપ્તિ સમજતા નથી, ને પેટાપાળક પોતે સમજણ ભણતા નથી; તેઓ સર્વ પોતાના માર્ગની ભણી, પ્રત્યેક પોતાના લાભને સાફ, તમામ ફરી અથા છે. ૧૨ [તેઓ કહે છે કે], આવો, હું દ્રાક્ષરસ લાવું, ને આપણે પુષ્કળ દારૂં વિષે, ને આનના જેવા કાલને કિવસ અતિ ધણો ચોટા યરો.

૫૭ ન્યાયી નારા પામે છે, ને કોઈ માણસ ધ્યાનમાં લેવું નથી, ને ધાર્મિક માણસો લઈ જવાય છે, ને કોઈ સમજતો નથી કે ન્યાયીનું વિપત્તિમાથી દરજી થાય છે. ૨ તે શાંતિમાં પ્રવેશ કરે છે; ને સીધા આવે છે તે પોતાના બિહાના પર વિશ્રામ પામે છે.

૩ પણ તમે ભદુરજેલુના દીકરા, ભરકમી તથા બ્યબિચારીઓનાં સતાન, અગ્રે પાસે આવો. ૪ તમે કોની મરકરી કરો છો? કોના પર મુખ પહોળું કરીને છબ કાઢો છો? ૫ તમે ઉલ્લખના છાકરાં, જૂઠાણાનાં સતાન નથી? ૬ કે સર્વ લીલાં ઝાડની નીચે તમે મુતિ-ઓથી મસ્ત થાઓ છો, નાળાઓ મધ્યે ખડકોના ચીરા નીચે છાકરાંને મારી નાખો છો. ૭ નાળાના સરકણા [પત્થરો]માં તારો ભાગ છે, એઓજ તારો દિરસો છે; વળી એઓની પ્રત્યે તે પેશાપેણુ રેડયું છે, ખાદ્યપેણુ ચઢાવ્યું છે. એ બિનાઓ વિષે હું શાંત થાઉં છું? ૮ ચોટા ને ઉચા પર્વત પર તે તારૂં બિહાનું રાખ્યું છે, વળી હું ચક્ર કરવા સાફ ત્યાં ચઢી યશ. ૯ એને કમાડ તથા ચોક્કાની પછાવે તે તારૂં સંસારણું

મૃત્યું, કેમકે મારાથી દૂર થઈ હું પોતાની [નમ્રતા] ઉપાધી કરીને ચલી અહ; તે તારૂં બિહાનું વધાર્યું છે; ને તેમની સાથે પોતાને સાડા બદોબસ્ત કહ્યો છે; તે તેમનું બિહાનું ન્યાં જોયુ ત્યાં તેને આજી. "અને હું મુગધિદાર તેલ સહિત રાખી પાસે અહ, ને તારૂં અતર વધાર્યું, ને તારા સદેશિયાને તે વેળેથી શોકકથા, ને શેઝોલ સુધી હું નીચ થઈ ૧૦ તારા રસ્તાની લગા- ધને લીધે હું કાપર થઈ, તોપણ તે કહ્યું નહિ કે, કંઈ આશા નથી; તાજું બળ તને પ્રાપ્ત થયું, તે માટે હું નબળા થઈ નહિ ૧૧ અને હું કાનાથી બીધી તથા ડરી કે હું જીવે બાંધે છે, ને મારૂં સ્મરણ તે રાખ્યું નથી, ને ધ્યાનમાં લીધું નથી? હું, હું પછા દિવસથી છાને રહેતો નથી, ને હું [એમ નથી કે] હું મારાથી નથી બીધી? ૧૨ હું તારૂં ન્યાયીપણ પ્રગટ કરીશ, તારા કામેથી તને કંઈ લાભ થશે નહિ. ૧૩ હું હાલ મારે છે ત્યારે તારી સપરેલી [મુર્તિઓ] તને છાડશે; પણ વાણ તે સર્વને ઉઠાવશે, જ્યાં તેમને લઈ જશે; પણ મારી બરોસો ને કરે છે, તે દેશનો વારસ થશે, ને મારા પવિત્ર પવતનું વળન પામશે. ૧૪ વળી તે કહેશે, સડક બાધી, સડક બાધી, મારું તૈયાર કરો, મારા લોહના માર્ગમાથી હરેક કંઈ અવાડનારી વસ્તુ ઉઠાવી લે.

૧૧ કેમકે ને જોયો તથા યુદ્ધ, ને સનાતનકાળવાસી, જેનું નામ પવિત્ર, તે એવું કહે છે, હું ઉચ્ચસ્થાને તથા પવિત્રસ્થાને રહું છું, જળી આત્મામાં ને પરવાનાર તથા નમ્ર તેની સાથે પણ વળું છું, એ મારે કે નમ્રોને આત્મા, ને પરવાનારાઓનું હૃદય હું ઉત્તેજિત કરું. ૧૨ કેમકે હું સદા વિચાર કરનાર નથી, ને સર્વકાળ સુધી રોષ રાખનાર નથી, નહિ તો આત્મા, તથા મે ને જોયો પેલા કહ્યો તે મારી સમુદયથી નિર્નય થાય ૧૩ તેના લોહના અન્યાયને લીધે રોષિત થઈને મે તેને માંચો, ને પોતાને સનાતનાં હું કોષાયમાન થયો, ને તે પોતાના હૃદયને મારે જળી જઈને ચાલ્યો અધો. ૧૮ ને તેના માંચો જોયા છે; ને હું તેને સમો કરીશ; જળી હું તેને દોરીશ, ને તેને તથા તેના ચોક્ક કરનારાઓને દિલાસો વાળી આપીશ ૧૬ દોહોનાં કુળોને ઉપજાવતાં હું છું; યદોવાદ કહે છે, વેત્રજાને તથા પારોનાને સાંતિ, સાન્નિ; ને હું તેને સમો કરીશ. ૧૭ પણ દુષ્ટો કબળા સમુદય જોયા છે; કેમકે તે સાંન સ્ત્રી કાતો નથી, ને તેનાં પાણી કાંચડ તથા

કાંચ ડોળી કાટે છે. ૧૧ દુષ્ટોને કંઈ સાંતિ નથી, એમ મારો દેવ કહે છે.

૫૮ હું તાણીને પોકાર, કંઈ બાધી ન રાખ; રજુશિમડાની પેટ તારો સાદ જોયો કર, ને મારા લોહને તેમના અપરાધો વિશે, તથા ચાકુનના ધરનાને તેમનાં પાપો વિશે ખબર આપ. ૨ તોપણ તેઓ ભણે ન્યાયીપણું કરનારી પ્રભા હોય, ને પોતાના દેવના ન્યાયચુકાદાને તબનારા ન હોય તે પ્રમાણે, તેઓ રોજ રોજ મને રોધે છે, ને મારા માર્ગને ભણવા આદે છે; તેઓ મારી પાસે ન્યાયીપણના વિધિઓ માગે છે, તેઓ દેવની પાસે આવવાને આદે છે. ૩ [તેઓ કહે છે] અમે ઉપવાસ કહ્યો છે, ને તે જોયું નથી, એમ કેમ? અમે અમારા આત્માને દુઃખી કર્યો છે, ને હું કેમ ધ્યાનમાં લેતો નથી? જુઓ, તમારા ઉપવાસ કરવાના દિવસે તમે મુખ પામો છો, ને તમારા સર્વ મંત્રો પર જીવન ગુનરો મો, ૪ જુઓ, તમે અપકા તથા ભાંડળને સાડ, ને દુષ્ટતાની મુક્તિ મારવા સાડ ઉપવાસ કરો છો; તમે આજ કાલમાં તમારી વાણી ઉચ્ચસ્થાને સમજાવવા સાડ ઉપવાસ કરતા નથી. ૫ ને ઉપવાસ હું પસંદ કરું છું, એટલે માણસ જેમા આત્મકષ્ટ કરે તે દિવસ, હું આના સરખો દરો? પોતાનું ડોક સરકટની પેટ નમાવવું, ને પોતાની લેઠળ તાર તથા રાખનું પાપરણ કરવું, હું એ છે? હું આને તમે ઉપવાસ ને યદોવાદને માન્ય દિવસ કહેશે? ૧ [પણ] દુષ્ટતાનાં બધેનાં છાંડવાં, ઝુસરીનાં બેતર છાંડવા, ને દબાએલાને ચોકળા કરીને વિદાય કરવા, ને જળી સર્વ ઝુસરીને લાંબી નાખવી, — ને ઉપવાસ હું પસંદ કરું છું, તે હું એવથી? ૨ જુઓ આને તારી દોહલી વહેલી આપવી, ને બાકતા મરીતોને હું ઘેર આણે, હું, એ ઉપવાસ નથી? નાખાને જોઈને તારે તેને પહેરાવવું, ને પોતાની દેવતાની પાસેથી પોતાને સવાડવો નહિ ૬ ત્યારે તારો પ્રકાશ પોદની પેટે ફાટશે, ને તાર આરોગ્ય જીવંતી થશે; ને તારું ન્યાયીપણું તારી આજળ આવશે, યદોવાદનું નેરવ તારો પ્રકરણ થશે. ૭ ત્યારે હું હાલ મારશે, ને યદોવાદ ઉતર આપશે, હું ખૂબ પાડશે એટલે તે કહેશે, હું આ રહો. ને હું ઝુસરીને તથા આજળી કરવાને તથા ઝુસાર બાલવાને તારા મધ્યથી દૂર કરે, ૧૦ ને તારા જીવથી ઇચ્છેથી વસ્તુઓ ને જુઓ આને આપી દે, ને નમ્ર યદોવાદ જીવે વસ્તુ કરે તો તારો પ્રકાશ અવકાર મધ્ય ઉતરી,

ને તારૂં અધારૂં બધોરના બેલુ થઈ જશે ૧૧ અને
યહોવાહ તે નિત્ય ચલાવશે, ને સુકવણની વેળાએ
તારો જીવ તમ કરશે, ને તારા હાડકાને તે બગવત
કરશે, ને તે સિયેલી વાડીના બેલો, ને જે ઝરાતુ
પાણી ખુટતું નથી, તેના બેલો થઈ શકે. ૧૨ અને જેઓ
તારામાંથી નિકળશે તેઓ પુરાતનકાળના ખાદ્યવેરને
બાધશે, પણ પેદીઆના પાયા તું ઉભા કરીશ, ને
તું ફાટને સમારનાર, વસ્તીવાળી વાટાનો મગમત
કરનાર કહેવાઈશ ૧૩ ને તું સાબ્યાથ પરથી, મારા
પવિત્ર દિવસે પોતાની મરજ કરવાથી પોતાના પગ
પાછા ફેરવીશ, ને સાબ્યાથને આનંદકારક, યહોવા
હના પવિત્ર [દિવસને] માનવત કહીશ, ને પોતાના
માર્ગમાં નહિ ચાલતા તથા પોતાની મરજ સુબળ
નહિ કરતા, તથા મગ નહિ મારતા, તેને માન આપીશ,
૧૪ ત્યારે તો તું યહોવાહમાં આનંદ પામીશ, ને હું
પુશ્તીના ઉચ્ચરમાનેએ તને સ્વારી કરાવીશ, ને તારા
હિતા યાદગના વારસાથી હું તારૂં પોપણું કરીશ, કેમકે
યહોવાહનું મહેલ એવું બાંધ્યું છે

૫૯ જુઓ, યહોવાહનો હાથ એવો ઢુકો પડ્યો
નથી કે તે બચાવી ન શકે, ને તેનો કાન
એવો મંદ થયો નથી કે તે સાંભળી ન શકે ૧ પણ
તમારા અપરાધો તમારી ને તમારા દેવની વચ્ચે
ભિન્નતા કરતા આવ્યા છે, ને તમારા પાપોએ તેનું
દુઃખ તમારી ભણીથી ફેરવાવ્યું છે, કે તે સાંભળે નહિ
કેમકે તમારી હથેલી લોટીથી, ને તમારી આંગળીઓ
અપરાધથી અમુક થઈ છે, તમારા હોઠો જુદું બોલ્યા
છે, ને તમારી જીભ જુદાઈ બળે છે ૪ કોઈ ન્યાયથી
બોલતો નથી, ને સત્યથી કોઈ દાવો કરતો નથી,
તેઓ વ્યર્થતા પર બેસી રાખે છે, ને જુદું બોલે
છે, તેઓ વિષતિનો અર્થ ધરે છે, ને દુષ્ટતા જાણે
છે ૫ તેઓ નાગેણના ઇંડા સેવે છે, ને કરોળિયાની
જાણે વણે છે, તેમના ઇંડા જે આવે તે મરી જાય છે,
ને જે છુદાય છે તેમની સંપે નિકળે છે ૬ તેમની
જાણના વસ્ત્ર થાય, એવી તેઓ નથી, ને પોતાની
કરણીઓથી તેઓ પોતાનું આચ્છાદન કરવાના નથી,
તેમની કરણીઓ અન્યાયની કરણીઓ છે, ને બળા-
ત્રાનેનું કામ તેમના હાથમાં છે ૭ જુદાઈની ભણી
તેઓના પગ ફાટે છે, ને નિરપરાધ લોહી વહેવડાવ
વાને તેઓ ઉતાવળ કરે છે, તેમના વિચારો અન્યા
યના વિચારો છે, પાપમાલી તથા વિનાશ તેમના

માર્ગમાં છે ૮ તેઓ સાતિનો માર્ગ જાણતા નથી, ને
તેમના પગલામાં કંઈ ઇનસાફ નથી, તેઓએ પોતાને
સાર પોતાની વાટ વાજી કરી ૯ ને કોઈ તેમાં ચાલે
છે, તે શાંતિ જાણતો નથી ૧૦ તે માટે ઇનસાફ આપણી
પાસેથી વેગળો રહે છે, ને ન્યાયીપણું આપણી પાસે
આવી પહોંચતું નથી, આપણે અજવાળાની વાટ
જોઈએ છીએ, પણ જુઓ, અધકાર, તેમની વાટ
જોઈએ છીએ, પણ ઘેર અધારામાં ચાલીએ છીએ
૧૦ આજબાની પેટે કીંતને ટોળીને શોધીએ છીએ,
હા, જેને આપ નથી તેની પેટે ટોળીએ છીએ, જાણે
ઝળઝળિયું હોય તેમ બધેરે ઠોકર ખાઈએ છીએ,
મરેલાની પેટે અધકારવાળાં ઠોકાણાં છીએ ૧૧ ઈશની
પેટે ધુરંદ્રાએ છીએ, ને હોવાની પેટે કણીએ છીએ,
ઇનસાફની વાટ જોઈએ છીએ, પણ કંઈ નથી, તારણની
વાટ જોઈએ છીએ, પણ તે આપણાથી દૂર રહે છે
૧૨ કેમકે અમારા અપરાધો તારી આજબાળા થયા
છે, ને અમારા પાપ અમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી આપે છે
કેમકે અમારા અપરાધો અમારી સંધાતે છે, ને
અમારા અન્યાયને તે અમે જાણીએ છીએ ૧૩ એટલે
યહોવાહની વિરૂદ્ધ અપરાધ કરવો તથા તેનો નકાર
કરવો, તથા પોતાના દેવ પાછળ ચાલવાથી હડી જવું
જીવમની તથા ફૂરની વાત બોલવી, હૃદયમાં જૂઠી
વાત કહીને તેમનો વિચાર કરવો, [એ અમારા પાપ
છે] ૧૪ અને ઇનસાફ પાછળ ટેલી મૂકાય છે, ને
ન્યાયીપણું વેચાયે રહે છે, કેમકે સત્યના રસ્તામાં પડી
રહેલી છે, ને ન્યાયીપણું પ્રવેશ પામી શકતું નથી
૧૫ જી સત્યની અડત છે, ને જે જુદાઈથી ફેરે છે તે
જુદાય છે, ને યહોવાહે જાણે, ને કંઈ ઇનસાફ નથી,
એ તેની દૃષ્ટિમાં માહુ લાગ્યું ૧૬ અને તેણે જાણે કે
કોઈ માણસ નથી, ને કોઈ વચ્ચે પડનાર નથી, તે
જોઈને તે વિરમિત થયો, ને તેને સાર પોતાના હાથે
તારણ સાધ્યું, ને પોતાનું ન્યાયીપણું તે તેનો ટેકો
થયો ૧૭ અને તેણે બપોર તરીકે ન્યાયીપણું સમજ્યું,
ને ટોપ તરીકે માથા પર તારણ રાખ્યું, ને પોસાક
તરીકે તેણે પ્રતિકારી રીતે વસ્ત્ર પહેલ્યો, ને ઝરસા તરીકે
ઉત્કંઠા બાંધી ૧૮ જેવા તેઓના કામ તેવાજ તે બદલો
આપશે, તેના વેરીઓને કોપ, તેના યતુઓને સળ,
બેટાને તે પ્રતિકાર તરીકે સળ આપશે ૧૯ અને
પશ્ચિમથી તેઓ યહોવાહના નામની, ને સુરોદયના
રમણથી તેના ઝેરવની બીક રાખશે, કેમકે તે બાંધી

દીવેલી નદી જેને યદોવાહનો શ્વાસ હસેલે છે તેની પેઠે આવશે. ૧૦ વળી યદોવાહ કહે છે કે, સિંચાને સાર, તથા ચાંદ્રખ મધ્યે કિંદૂરમાંથી પાછા ફરેલાને સાર ઉદ્ધારનાર આવશે. ૧૧ વળી યદોવાહ કહે છે કે, તેમની સયે તો મારો કરાર આ છે, મારો આત્મા જે તારા પર છે, ને મારી વાતો જે મેં તારા મુખમાં રાખી છે, તે તારા મુખમાંથી, તથા તારા સતાનના મુખમાંથી, તથા તારા સતાનનાં સંતાનના મુખમાંથી, હમણાંથી તે સદાસર્વકાળ સુધી જવી રહેનારી નથી, એમ યદોવાહ કહે છે.

૬૦ ઉકે પ્રકાશ કરે; કેમકે તારો પ્રકાશ આંખો છે, ને યદોવાહનો મદિમા તારા પર ઉગ્યો છે. ૧ કેમકે જીવો, અધાર પૃથ્વીને તથા ઘોર અધાર લોકોને ઠાકશે; પણ યદોવાહ તારા પર ઉગશે, ને તેનો મદિમા તારા પર દેખાશે. ૨ અને વિદેશીઓ તારા પ્રકાશ બહી તથા રાત્રીઓ તારા ઉદયના તેજ બહી આસ્થા આવશે. ૩ તારી દષ્ટિ ચારાત્રમ ઉઘી કરીને જો; તેઓ સર્વે એના થાય છે, તેઓ તારી પાસે આવે છે; તારા દીકરા વેનગેથી આવશે, ને તારી દીકરીઓને કેડે બેસાડીને લાવશે. ૪ ત્યારે હું એકને પ્રકાશ પામીશ, ને તારૂં હૃદય ધરધરે ને કુલશે, કેમકે સમુદ્રનું દ્રવ્ય તારી પાસે વાળી લવાશે, ને વિદેશીઓનું દ્રવ્ય તારી પાસે આવશે. ૫ ઉટાનો સમુદ્ર, મિથાન તથા એકાદમાંના ઉટના બચ્ચા વને ઢાઢી દેશે, શેખાંથી સર્વે આવશે, તેઓ સોનું તથા લોખાન આણશે, ને યદોવાહના રતોત્ર ત્રિપે વધામણી લાવશે. ૬ હારનાં સર્વે ટાળા તારે સારૂં એનાં કરાશે, નજાયોપના પેટા તારી સેવા કરશે; તેઓ માન્ય થઈ મારી વેદી પર ચઢશે, ને મારા સુશોભિત ધરને હું શોભા આપીશ. ૭ આ જે વાદળની પેઠે, ને જેમ કબુતર પોતાની બારીઓની વરફ, તેમ હલવા આવે છે, તેઓ કાણ દરો? ૮ અર્ચિત દ્રોણ મારી વાટ જશે, ને તારા દીકરાઓને, તેમના સેના રૂપા સદિન, દૂરથી યદોવાહ તારા દેવના નામ પાસે ને ઇસાએલના પવિત્રની પાસે લાવવાને માટે તારાંચંચના વહાણો પ્રથમ [આવશે], તે એ ઠારજૂથી કે, તેણે વને ચોલાવ માન કીધો છે. ૯ અને પરદેશીઓ તારા કેટલા જાંબશે, ને તેમના રાત્રીઓ તારી સેવા કરશે, કેમકે મારા કાષે મેં વને માર્યો પશુ મારી કુખમાં મેં તારા પર દયા કરી છે. ૧૧ વળી તારી ભાગ્યે નિત્ય ઉપાદી રહેશે, તેઓ રાત દિવસ બધ થશે નહિ, એ માટે કે વિદેશી-

ઓનું દ્રવ્ય તેમના [બંધનમાં] દોરેલા રાત્રીઓ સુધાં તારી પાસે લાવવામાં આવે. ૧૨ કેમકે જે દેશભતિ તથા જે રાત્રી તારી સેવા નહિ કરે તે તારા પામશે; હા, તે દેશભતિઓ અર્ચિત ઉગડ કરાશે. ૧૩ લગા- નોનનું ઝૈરન, દેવદાર, લદ્દાશ તથા સરળ મારા પવિત્રસ્થાનની જગ્યાને સુશોભિત કરવા સારૂં તારી પાસે એકત્ર આવશે, ને હું મારા પગોનું ઠંકાણું મહિ- માવત કરીશ. ૧૪ અને તારા પર જેઓએ જીવન કીધો તેઓના દીકરા તારી પાસે નમતા આવશે, ને જેઓએ વને વચ્ચે માન્યો, તેઓ સર્વે તારા પત્રનાં વળિયા સુધી નમશે, ને તેઓ વને યદોવાહનું નમર, ઇસાએલના પવિત્રનું સિંચાન કહેશે. ૧૫ હું વનેલી તથા દ્રેષ પામેલી હતી, એવી રીતે કે તારી મધ્યે થઈને કાઠ જતો નહોતો, તેને બદલે તો હું તને સર્વ- કાળ સુધી વેલવરૂપ, તથા પેદી ફર પેદી આનંદરૂપ કરી નાખીશ. ૧૬ વિદેશીઓનું દૂધ હું ચુસીશ, ને રાત્રીઓના ઘાને ધાવીશ, ને હું નળીય કે હું યદોવાહ તારો ત્રાતા હું, ને તારા ઉદ્ધારનાર ચાંદ્રબનો સમર્થ હું. ૧૭ પિત્તળને બદલે હું સોનું આણીશ, ને લોહને બદલે રૂપ, તથા લાકડાને બદલે પિત્તળ, તથા પાતરને બદલે લોહું આણીશ; ને તારા અધ્યક્ષોને ચાંદિરૂપ, તથા તારા આગેવાનોને ન્યાયરૂપ હું કરી રાખીશ. ૧૮ તારા દેશ મધ્યે ફરી બલાકાંતની વાત, તારી સ્ત્રીઓ મધ્યે જીવન તથા વિનાશની વાત સુભળાશે નહિ; ને હું તારા કેટાને વારણ, ને તારી ભાગ્યોને રત્નલિ એવાં નામ આપીશ. ૧૯ દિવસે વને અજવાળ આપવા સારૂં સૂર્ય ત્યારથી કદી નહિ દશે, ને તેજને સારૂં ચદ્ર તારા પર નહિ પ્રકાશશે; પણ યદોવાહ તારા પ્રત્ય સર્વ- કાળનું અજવાળ, ને તારો દેવ તારી શોભા થશે. ૨૦ ત્યાર પછી તારો સૂર્ય કદી અસ્ત પામશે નહિ, તેમ તારો ચદ્ર જતો રહેશે નહિ, કેમકે યદોવાહ તારા સદાકાળનું અજવાળ થશે; ને તારા શોકના દિવસો પૂરા થશે. ૨૧ વળી તારા લોક તો સર્વે ન્યાયી થશે; તેઓ મારા મદિમાને અર્થે મારી રાપણીને કબુલો, મારા હાથનું કામ છે, તેઓ સદા કાળ સુધી દેશો પારસો પામશે. ૨૨ એક નાના સરખામાંથી હબર થશે, ને જે નાનકડો તે જળવાન દેશભતિ થઈ જશે; હું યદોવાહ તેના સમર્થે તે જલદીથી કરીશ.

૬૧ પ્રજા યદોવાહનો આત્મા મારા પર છે, મારણ કે નજોને વધામણી કહેવા સારૂં

યહોવાહને અને અભિયિક્ત ક્રીષ્ણ છે, હૃદયભક્તિને સમા કરવા સારૂ, બદિવાનેને છૂટકાની તથા કેદીઓને આપ ઉધારવાની ખબર પ્રસિદ્ધ કરવા સારૂ, ૨ યહોવાહને બાન્ય કરેલું વર્ષ, આપણા દેવના પ્રતિકારને દિવસ પ્રસિદ્ધ કરવા સારૂ, સર્વ શોક કરનારાઓને દિવાસો આપવા સારૂ, ૩ સિયાનમાના શોક કરનારાઓને રાખને બદલે મુગટ, શોકને બદલે હર્ષનું તેલ, મદ આપવાને બદલે સ્વતિષ્ઠ વસ્ત્ર આપવા સારૂ તેણે અને મોકલ્યો છે, કે તેઓ તેના મહિમાને અર્થે ન્યાયી પણાના આલેનરૂક્ષ, યહોવાહની રોપણી કહેવાય ૪ અને તેઓ પુરાતનકાળના ખરિથેરોને બાધરો, પૂર્વ કાળની પાયમાલ થયેલી [ઇમારતો] તેઓ ઉભી કરશે, ઉજડ થયેલા જે નગરો પણી પેદીઓથી નષ્ટ થયેલા છે તેમને તેઓ સમારશે ૫ અને પારકાઓ ઉભા રહીને તમારા ટોળાને ચરાવશે, ને પરદેશીઓ તમારા ખેડુત તથા તમારી દ્રાક્ષવાડીના માળી થશે ૬ પણુ તમે યહોવાહના ચાજક કહેવારો, આપણા દેવના સેવક, એવું [નામ] તમને આપવામાં આવશે, વિદેશીઓની સપ્તિ તમે ખાશો, ને તેમના ગારવમાં તમે અભિમાન કરશો ૭ તમારી લાજને બદલે તમને બમણું મળશે, ને અપમાનને બદલે તેઓ પોતાના હિરસા વિષે હરખારી, માટે તેઓ પોતાના દેશ મધ્યે બમણો વારસો પામશે, સર્વકાળનો આનંદ તેમને મળશે ૮ કેમકે હું યહોવાહ ઇનસાફ આહું છું, અન્યાયે થયેલી લુટફાટને હું ધિક્કાર કરું છું, ને હું સત્યતા પ્રમાણે તેમની મેહેનતને બદલો આપીશ, ને તેઓ સાથે સર્વકાળનો કરાર કરીશ ૯ અને તેમના સત્તાન વિદેશીઓમાં, ને તેમની પ્રજા લોકો મધ્યે બોળખારી, જે સર્વ તેમને કેળવે તેઓ તેઓ વિષે કબૂલ કરશે કે, યહોવાહ જે સત્તાને આશીર્વાદ આપેલો છે તે તેઓ છે

૧૦ હું યહોવાહનું અતિશય આનંદ કરીશ, મારો જીવ મારા દેવમાં હરખારો, કેમકે જેમ વર પોતાને મુગટથી સુરોક્ષિત કરે છે, ને કન્યા પોતાને આભૂષણથી સજ્જારે છે તેમ તેણે મને તારણના વસ્ત્ર પહેરાવ્યા છે, ન્યાયીપણાનો ઝલ્લો મારા પર ચોઢાવ્યો છે ૧૧ કેમકે જેમ ભૂમિ પોતામાંથી પીલો ઉગાવે છે, ને જેમ વાકી તેમાં રોપેલાને ઉગાવે છે, તેમ પ્રભુ યહોવાહ ન્યાયીપણુ તથા સ્વતિ સર્વ દેશ અતિઓ આગળ ઉપજાવશે

૬૨ સિયાનને લીધે હું છાનો નહિ રહીશ, ને ચરણોને લીધે હું વિશ્રામ નહિ લઈશ, ન્યાયીપણુ કે તેનું ન્યાયીપણુ તેની પેઠે, ને તેનું તારણ સળગાવેલા દીવાની પેઠે પ્રદીપ્ત નહિ થાય ૨ અને વિદેશીઓ તારા ન્યાયીપણાને તમા સર્વ રાજ તારા ગારવને જોશે, ને તને એક નવું નામ આપવામાં આવશે, કે જેને યહોવાહનું સ્થો કરાવી આપશે ૩ અને હું યહોવાહના હાથમાં શોભાયમાન તાજ, ને તારા દેવની હુચેલીમાં રાજમુગટ ધરશ ૪ હું ફરીથી તનેલી કહેવારો નહિ, તેમ તારો દેશ ફરીથી ઉજડ કહેવારો નહિ, કેમકે હું હેકસીબાહ કહેવાઈશ, ને તારો દેશ બેલવાહ કહેવાશે, કેમકે યહોવાહ તારા પર પ્રસન્ન છે, ને તારા દેશનો વિવાહ થશે ૫ કેમકે જેમ જીવાન કુવારીને પરણે છે, તેમ તારા દીકરા તને પરણશે, ને જેમ વર કન્યા વિષે હરખાય છે, તેમ તારો દેવ તારે વિષે હરખ કરશે

૬૩ ચરણોને, મેં તારા કોટ પર ચોઢાઈરો કરાવી મૂક્યા છે, આખો દિવસ તથા આખી તાત તેઓ કહી છાના રહેશે નહિ, યહોવાહને યાદ દેવદાવનારાઓ, તમારે વિશ્રામ લેવો નહિ, ૭ ને તે ચરણોને રથાપે, ને પૃથ્વી પર તેને સ્વત્વ કરી દે, ત્યાં સુધી તેને વિશ્રામ આપવો નહિ ૮ યહોવાહ પોતાના જમણા હાથના, તથા પોતાના સમર્થ જીવના સમ આધા છે કે, હું ફરીથી તારા ધાન્ય તારા ચતુઓને અન્નને સારૂ આપનાર નથી, ને જે તારા દ્રાક્ષરસને સારૂ તે મેહેનત કરી છે તે પરદેશીઓ પીનાર નથી ૯ કેમકે તેને ભેગું કરનારાઓ તે ખાશે, ને યહોવાહની સ્વતિ કરશે, ને એનો સમ્મદ કરનારા મારા પવિત્રથાનના આજણામાં એ પીશે

૧૦ ભાગળોમાં થઈને, ભાગળોમાં થઈને જાઓ, લોકોનો માર્ગ તૈયાર કરો, બાધો, સડક બાધો, પત્થર વિણી કાઢો, લોકોને સારૂ ધ્વજ ઉઠા કરો ૧૧ જીવો, યહોવાહ પૃથ્વીના ઉડા સુધી પ્રગટ કર્યું છે, તમે સિયાનની દીકરીને કહો, જા, તાર તારણ આવે છે, જા, તેનું પ્રતિદાન તેની પાસે છે, ને તેનો બદલો તેની આગળ છે ૧૨ અને તેમને પવિત્ર લોક, યહોવાહના ખડી લીધેવાઓ તેઓ કહેશે, ને હું શોધી કાઢેલી, અણતનેલી નગરી કહેવાઈશ

૬૩ આ જે અદોમથી, જે શ્રીરમજી રંગના વસ્ત્ર પહેરીને બોલાહથી આવે છે, આ જે

પોતાક સખથી મહિમાવાન, પોતાના પુષ્કળ સામર્થ્યે મહાલતો આવે છે, તે કોણ છે? હું જે ન્યાયીપણથી બોલનાર, તારવાને પરાક્રમી, તે કુહું? તારા પોતાક પર તારા કેમ આવતી હશે, ને તારા વચ્ચે દ્રાક્ષકુંડમાં ખુદનારના વચ્ચે જેવા કેમ થયા હશે? જે એકલાએ દ્રાક્ષકુંડ ખુદો, ને લોકોમાંથી કોઈ માણસ મારી સાથે નહોતું, વળી મેં મારા રોષમાં તેઓને ખુદા, ને મારા કોપે તેઓને હુદી નાખ્યા, ને તેઓનું લોહી મારા વચ્ચે પર છટાયું છે, ને મારા તમામ પોતાક મેં ડાપેલ કીધા છે. ૪ કેમકે મારા હૃદયમાં પ્રતિકારના દિવસનો [વિચાર] હતો, ને મારું છુટકાનું વર્ષ આવ્યું છે. ૫ અને મેં જોયું, તો કોઈ સદાયકારક નહોતો, ને ટેકા આપનાર કોઈ નથી, એ જોયુંને હું વિસ્મિત થયો, એટલે મારે સારૂ મારા પોતાના બુદ્ધે તારણ કીધું, ને મારા કોપે મને ટેકા આપ્યો. ૬ અને મેં મારા રોષમાં લોકોને ખુદી નાખ્યા, ને મારા કોપે તેઓને મસ્ત કીધા, ને તેઓનું લોહી મેં ભૂમિ પર રેડી દીધું.

૭ યહોવાહની રહેમ દુઃખી સહજાવીસ, યહોવાહે જે સર્વ આપણને બંધુ છે તથા તેની દયા પ્રમાણે તથા તેની પુષ્કળ રહેમ પ્રમાણે તેણે ઇસાએલના ધર નાનું જે યોદ્ધા ક્યાણ એમને વારતે કર્યું છે, તેને માટે યહોવાહની સ્તવિત દુઃખી સહજાવીસ. ૮ કેમકે તેણે કહ્યું, ખચિત એ મારા લોક, કષ્ટ ન કરે એવા ડાકશ છે, ને તે તેઓનો તારક થયો. ૯ તેમના સર્વ દુઃખમાં તે દુઃખિત થયો, ને તેની હતુરના દૂતે તેમને તાર્યા, તેણેજ પોતાની પ્રીતિએ તથા પોતાની દયાએ તેમને ખરી લીધા, તે પુરાતન કાળના સર્વ દિવસ તેણે તેમને ઉચ્છેદન ફેરવ્યા. ૧૦ પરંતુ તેઓએ દનો કરીને તેના પવિત્ર આત્માને ખેડિત કર્યો, માટે તે પોતે તેમનો શત્રુ થઈ જઈને તેઓની સાથે લડયો. ૧૧ ત્યારે તેના લોકોએ પુરાતનકાળના દિવસોનું, [વખા] મુસાનું સ્મરણ કીધું, એમ કહેતા કે સમુદ્ર પાસેથી જે અગ્નિને પોતાના ટોળાના પાળક સુદ્ધા ઉપર લાવ્યો, તે ક્યા છે? જેણે અમારા મધ્યે પોતાનો પવિત્ર આત્મા મૂક્યો, ૧૨ જે મુસાને જમણે દામે પોતાનો મહિમાવાન શુભ ચાલતો રાખતો હતો, જેણે પોતાને સારૂ અર્જન નામ કરવાને અમારી આજળ પાણી વિશાળ્યા, ૧૩ જેણે અમને જાણે મેદાન પર યોદ્ધા ચાલતો દોષ્ય તેમ ઉશાણ મધ્યે એવી રીતે ચલાવ્યા કે અમે દોકર

ખાધી નહિ. તે ક્યા છે? ૧૪ નીચાણમાં ઉતરી જનારા દોરની પેઠે તેઓ યહોવાહના આત્માથી વિશ્રામ પામ્યા, તે પ્રમાણે તે પોતાને સારૂ મહિમાવંત નામ કરવાને વારતે, તારા લોકને ચલાવ્યા. ૧૫ અધકાર માથી નજર નાખીને તારા પવિત્ર પવંત તથા મહિમા વંત રહેઠાણમાંથી જો, તારી આરત્ય તથા તારૂ પરાક્રમ ક્યા છે? તારા હૃદયની ઉત્કંઠા, તથા મારા પ્રત્યે તારી દયા બધ થઈ શકે? ૧૬ કેમકે તું અમારો બાપ છે, કારણ કે હવ્રાદિમ અમને જાણતો નથી, ને ઇસાએલ અમને કબૂલ કરતો નથી, હે યહોવાહ, તું અમારો બાપ છે સર્વકાળથી અમારો ઉદ્ધારનાર એજ તારૂ નામ છે. ૧૭ હે યહોવાહ, તું શા માટે અમને તારા માર્ગ પરથી ભટકાવી દે છે? અમે તારી બીજ ન રાખીએ, એવી રીતે તું શા માટે અમારા હૃદયને કબજા કરે છે? તારા સેવકોને લીધે તારા વારસાના કુળોને લીધે પાછા આવ. ૧૮ યોદ્ધા જેણે તારા પવિત્ર લોકે વળત બોલવ્યું છે, અમારા શત્રુઓએ તારા પવિત્ર સ્થાનને ખુદુ છે. ૧૯ જેઓ પર તે પુરાતન કાળથી રાજ્ય કર્યું નહિ, જેઓ તારા નામથી જાળખાયા નહિ, તેઓના જેવા અમે થયા છીએ.

૬૪ તું જે આકાશને ફારે, જે તું ઉતરે, જે પવંતો તારી સન્મુખથી હાલી જાય, તો કેવુ સારૂ? ૨ જેમ અગ્નિ ઝાડોને સળગાવે છે, જેમ અગ્નિ પાણી ઉકાળે છે, તેમ તું તારૂ નામ તારા શત્રુઓને જાણવે કે, તારી સન્મુખથી વિદેશીઓ મુજે જે ભયકર કામોની અમે વાઢ જોતા નહોતા, તે તું કરતો હતો, ત્યારે તું ઉતર્યો, પવંતો તારી સન્મુખથી હાલી ગયા. ૩ કેમકે પહેલાથી તેઓએ સાલવ્યું નથી, ને કાને કરી ભયનું નથી, ને વળી આખે તારા સિવાય કોઈ દેવને દીકો નહિ કે જે તેની વાઢ જોનારને સારૂ એણે કરે. ૪ જે હરખ સદિત ન્યાયીપણ કરે છે તેને, તથા જેઓ તારા માર્ગમાં રહી તારૂ સ્મરણ કરે છે તેઓને તું મળે છે, જે, તું રોષિત થયો હતો, ને અમે તો પાપ કીધું, તે [પાપ]માં અમે લાગી સુદંતથી છીએ, ને તું અમે તારણ પામીશું? ૫ ને અમે સર્વ અશુદ્ધ જેવા થયા છીએ, ને અમારા સર્વ પુરુષ હમં મેલા હજારના જેવા છે, ને અમે સર્વ પાહાડની પેઠે સુકાઈ જઈએ છીએ, ને અમારા અપરાધો વાપુની પેઠે અમને ઉડાવી નાખે છે. ૭ અને કોઈ તારે નામે વિનવતી કરતો નથી, કોઈ વને અહણ કરવા સારૂ જાણતું

પેતો નથી; કેમકે તે તાફે મુખ અમારી બહીથી ફેરવ્યું છે, ને અમારા અપરાધોને લીધે અમને પાછી કરી નાખ્યા છે. ૮ અને હવે, હે યહોવાહ, અમારો બાપડું છે, અમે માટી, ને તું અમારો ઘડનાર; ને સર્વ તારા હાથોનાં કામ છીએ. ૯ હે યહોવાહ, તું અતિ ઘણે રીતિ ન થા, ને સર્વકાળ સુધી અન્યાયનું સ્મરણ ન કરે; ને, નવર કરીને બે, અમે સર્વ તારા લોક છીએ. ૧૦ તારાં પવિત્ર નગરો અરબય યહ બચાં છે, સિયોન અરબય યહ અર્ધું છે, યરૂસાલેમ ઉલ્ક યહ અર્ધું છે. ૧૧ અમારૂં પવિત્ર તથા સુંદર ધર, જેમાં અમારા પિતૃઓ તારી સ્તુતિ કરતા, તે અગ્નિથી બાળી નખાઈું છે, ને અમારાં સર્વ મનોરંજક વાનાં નષ્ટ થયાં છે. ૧૨ હે યહોવાહ, એને લીધે તું પાછો રીસ? શું તું છાને રહીને અમને અતિપણું દુઃખ દઈશ?

૬૫ જેઓ પૂછતા નહોતા, તેઓથી મારે વિષે તપાસ થાય છે, જેઓ મને યોધતા નહોતા તેઓને હું મર્યા છું; ને દેશભવિ પર માફે નામ પડ્યું નહોતું તેમને મને જીવો, મને જીવો, એવું મેં કહ્યું છે; ૨ મેં આખો દિવસ દાખોરે લોકની બહી, ને પોતાના મનમુખોએ પ્રમાણે નહારે માર્ગે આવે છે, એવા લોક બધી મારા હાથ લાંબા કયાં છે; ૩ તે લોક નિત્ય મારી સન્મુખ રહી મને કોપાયમાન કરે છે, તેઓ વાહીઓમાં યજ્ઞ કરે છે, ને છટો પર ધૂપ બાળે છે; ૪ તેઓ કબરો મધ્યે રહે છે, ને અપ્રત્યક્ષોમાં ઉવારો રાખે છે, તેઓ બુઝનું માંસ ખાય છે, ને અમંગળ વસ્તુઓને સેરવે તેઓનાં પાત્રોમાં હોય છે; ૫ તેઓ કહે છે, તું વેરજો રહે, મારી પાસે આવીશ મા, કેમકે હું તારાથી પવિત્ર છું; તેઓ મારાં નરકો-રમાં ધુમાડા સમાન, આખો દિવસ બળતા અગ્નિ જેવા છે. ૬ જીવો, એ મારી સન્મુખ લખેલું છે, હું બદલો વાળી આખા વિના છાને રહેનાર નથી. ૭ હા, યહોવાહે કહ્યું છે, તેમનાં ઉરમાં તમારા પોતાના અપરાધોનો બદલો, તથા તમારાં પિતૃઓ, કે જેઓએ પૂર્વે તારા પર ધૂપ બાળ્યો હતો, ને હુંમરે મધ્યે મને નિંદો હતો, તેમના અપરાધોનો હું એકત્ર બદલો વાળીશ; ૮ થી હું પ્રથમ તેમની કરજીઓને પ્રતિકાર તેમના ઉરમાં મારી આપીશ.

૯ યહોવાહ એવું કહે છે કે, જેમ ઝૂમખામાં નવો દ્રાક્ષરસ મળે છે ત્યારે લોકો કહે છે, તેનો નાશ કરશે મા, કેમકે તેમાં આશીર્વાદ છે; તેમ હું મારા

સેવકોને લીધે કરીશ, એ સાચું કે તેઓ સર્વનો નાશ ન થાય. અને હું યાજ્ઞબાધી સંતાન, તથા યહુદાદ-માંથી મારા પર્વતોનો વારસ કાઢી લાવીશ; ને મારા પસંદ કરાયલા તેનો વારસો પામશે, ને મારા સેવકો ત્યાં વસશે. ૧૦ અને જે મારા લોકો મને શોધ્યા છે, તેમને સાચું શારોન ટોળાંના બીડ ઉલ્ક, ને આખોરનું નીચાણ દોરેલા વિશ્રામસ્થાન સમાન થશે. ૧૧ પણ તમે જે યહોવાહને વળનારા, મારા પવિત્ર પર્વતને વિસ્મરનારા, સૌભાગ્યને સાચું બાણું પિરસનારા, ને દેવને સાચું ભેળેલો દ્રાક્ષરસ બરનારા; ૧૨ તમને તો હું તરવારને સાચું નિર્માણ કરીશ; ને તમારે સૌએ સહારને યશસ્વ યવું પડશે; કેમકે મેં હાંક મારી, ને તમે ઉતર આપ્યા નહિ, હું બોલ્યો ને તમે સાંભળ્યું નહિ; પણ મારી દરિદ્રતા જે બુઝું તે તમે કહ્યું, ને જે હું ચાહતો નહોતો તે તમે પસંદ કીધું.

૧૩ તે માટે પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે, જીવો, મારા સેવકો ખાશે, પણ તમે ભૂખ્યા રહેશો; જીવો, મારા સેવકો પીશે, પણ તમે તરસ્યા રહેશો; જીવો, મારા સેવકો આનંદ કરશે, પણ તમે લજ્જિત થશો. ૧૪ જીવો, મારા સેવકો હૃદયના હારખને લીધે હર્ષનાદ કરશે, ને તમે હૃદયના બેદને લીધે શોક કરશો, ને છવના સતાપને લીધે વિલાપ કરશો. ૧૫ અને તમે તમારે નામ મારા પસંદ કરાયલાઓને સાચું શાપ વરીકે મૂકી જશો, ને પ્રભુ યહોવાહ તને મારી નાખશે, ને પોતાના સેવકોનું નામ બીજું પાડશે. ૧૬ એથી રીતે કે પૃથ્વી મધ્યે જે પોતા પર આશીર્વાદ માગનાર, તે વિશ્વાસુ દેવને નામે પોતા પર આશીર્વાદ માગશે, ને પૃથ્વી મધ્યે જે સમ ખાનાર તે વિશ્વાસુ દેવના સમ ખાશે, કેમકે પ્રથમ વિપત્તિઓ વિસારે પડેલી છે, ને તેઓ મારી આંખે આગળથી સતાઈ રહે છે. ૧૭ કેમકે જીવો, હું નવાં આકાર તથા નવી પૃથ્વી ઉત્પન્ન કરનાર છું, ને પહેલાંનું સ્મરણ કરાશે નહિ; ને તેઓ મનમાં આવશે નહિ. ૧૮ પણ હું જે ઉત્પન્ન કરું છું, તેને લીધે તમે સદા સર્વકાળ આનંદ કરો ને હરખાઓ; કેમકે હું યરૂસાલેમને આનંદરૂપ તથા તેના લોકને હર્ષરૂપ ઉત્પન્ન કરું છું. ૧૯ અને હું યરૂસાલેમને લીધે આનંદ પામીશ, ને મારા લોકને લીધે હરખાઈશ, ને તે મધ્યે ફરી રહવાને કે વિલાપનો સાદ સંભળાશે નહિ; ૨૦ ત્યાંથી ફરી [યોહા] દિવસોનું ધાવણું બાળક, અથવા જેના દિવસ પૂરા થયા નથી તેવો

આવે છે; ને તેઓ આવીને મારો મહિમા જોશે ૧૪ અને હું તેઓ મધ્યે ચિન્હ મૂકીશ; ને તેઓમાંના બધાઓને વિદેશીઓની પાસે મોકલીશ, [એટલે] તાર્શીશ, પૂલ તથા લૂદ એ ધનુષ્યારીઓની પાસે, તુલાલ તથા ચાવાન પાસે, વેમળા બેટા જેઓમાંના લોકોએ મારી કીર્તિ સાંભળી નથી ને મારો મહિમા જોયો નથી, તેમની પાસે મોકલીશ, ને તેઓ મારો મહિમા વિદેશીઓ મધ્યે પ્રગટ કરશે. ૧૦ અને યહોવાહ કહે છે કે, જેમ ઇઝાએલપુત્રો યુદ્ધ પાત્રોમાં યહોવાહના ધરમાં ખાધાપેણુ લાવે, તેમ તેઓ સધળા વિદેશીઓમાંથી તમારા સર્વ ભાઈઓને, યહોવાહને સાક્ર અપેણુ તરીકે મારા પવિત્ર પર્વત યરૂશલેમ પર ધોડાઓ પર તથા રથોમાં તથા પાલખીઓમાં તથા ખચ્ચરો પર તથા સાંદણીઓ પર બિસાડીને લાવશે.

૨૧ ૧૧ વળી યહોવાહ કહે છે કે, તેઓમાંથી પણ હું ચાળકો તથા લેવીઓ થવા માટે લક્ષ્ય ૨૨ કેમકે જે નવાં આકારો તથા નવી ધૃત્તી હું ઉત્પન્ન કરવાના છું, તેઓ જેમ મારી સન્મુખ સ્થિત રહેનાર છે, તેમ તમારું સલામ તથા તમારું નામ સ્થિત રહેશે. ૨૩ અને યહોવાહ કહે છે ૨૪ ૧૧ વળી યહોવાહ કહે છે કે, એવું થશે કે, અમારો અમારો, તથા સાબ્બાથે સાબ્બાથે સર્વ માનવજાત મારી સન્મુખ પ્રજ્ઞામ કરવા સાક્ર આવશે ૨૪ અને તેઓ બહાર નિકળીને જે માણસોએ મારી સામા કિલ્લર કર્યું હતું, તેઓનાં મુઠકાં ફેંપશે; કેમકે તેઓનો કોડો મરનાર નથી, ને તેઓનો અગ્નિ હોલવાનાર નથી; ને તેઓ સર્વ માનવજાતને કાળજારૂપ થઈ પડશે

યિર્મેયાહનો ભવિષ્યવાદ.

૧ દિલ્હીયાહનો પુત્ર યિર્મેયાહ ને બિન્યામીન દેશના અનાથોપાધના ચાળકોમાંના હતો તેનાં વચન. ૨ જેની પાસે યહુદાહના રાજા આબીનના પુત્ર યોશીયાહના દિવસોમાં, એટલે તેની કારકીર્દીને તેરમે વર્ષે, યહોવાહનું વચન આવ્યું ૩ ૧૧ વળી યહુદાહના રાજા યોશીયાહના પુત્ર યહોયાકીમના દિવસોમાં, અને યહુદાહના રાજા યોશીયાહના પુત્ર સિદકીયાહના અનિયારમા વર્ષની સમાપ્તિ સુધી, એટલે તે વરસના પાંચમા મહિનામાં યરૂશલેમનો બંદીપ્રવાસ થતાં સુધી તે વચન આવ્યું.

૪ હવે યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું. ૫ ચેટમાં તને રમ્યા પહેલાં મેં તને જાણ્યો હતો, અને ચેટમાંથી તારા નિકળ્યા પહેલાં મેં તને પવિત્ર કીધો હતો; દેશભક્તિઓને સાક્ર મેં તને ભવિષ્યવાદી નિમ્મેા છે. ૬ ત્યારે મેં કહ્યું, ઓ પ્રજા યહોવાહ! જો, હું બોલી જાયતો નથી, કાન્તે હું છાકરો છું. ૭ અને યહોવાહે મને કહ્યું, હું છાકરો છું, એમ ન બોલ; કેમકે ને સર્વની પાસે હું તને મોકલીશ, તેઓની પાસે તારે જવું, અને ને સર્વ આજ્ઞા હું તને આપીશ તે તારે બોલવી. ૮ તેઓથી બીજો ના, કેમકે તારો

છુટકો કરવા સાક્ર હું તારી સાથે છું, એમ યહોવાહ કહે છે. ૯ ત્યારે યહોવાહ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને મારા મુખને અડક્યો; અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, જો, મેં મારાં વચન તારા મુખમાં મૂક્યાં છે ૧૦ જો, ઉભડવા તથા પાડી નાખવા, અને વિનાશ કરવા તથા ખડન કરવા; લાંબવા તથા રોપવા સાક્ર, મેં આજ તને પ્રભંઓ તથા રાજ્યો પર નિમ્મેો છે.

૧૧ ૧૧ વળી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, હે યિર્મેયાહ, તું થું જીએ છે? અને મેં કહ્યું કે, હું બંદામગીની લાકડી જેવું છું. ૧૨ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે તો ઠીક જોઈ છે, કેમકે મારા વચન સંપૂર્ણ કરવા માટે હું તે સંભળી જાયતો છું ૧૩ અને બીજાવાર યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, તું થું જીએ છે? મેં મેં કહ્યું કે, એક ઉજળું હાંકું હું જેવું છું, ને તેનું મુખ ઉત્તર તરફથી વળેલું છે. ૧૪ અને યહોવાહે મને કહ્યું કે, ઉત્તર તરફથી દેશના સર્વ રહેવાસીઓ પર વિપતિ નિકળી આવશે. ૧૫ કેમકે યહોવાહ કહે છે, જો, હું ઉત્તરનાં રાજ્યોમાંનાં સર્વ કુળોને બોલાવીશ, ને તેઓ આવશે, અને યરૂશલેમની ભાગ્યોની પાસે, તથા આસપાસ તેના સર્વ કોટાની

પરો નિકળશે નહિ, કેમકે છેાકરું સો વરસની ઉમરે મરશે, તથા પાપી સો વરસની વયનો છતાં શાપિત થશે. ૨૧ અને તેઓ ધરો બાંધીને તેઓમાં રહેશે, ને દ્રાક્ષવાદીઓ રોપીને તેમાંનાં ફળ ખાશે. ૨૨ તેઓ બાંધશે ને બીજે વસશે, એમ નહિ; તેઓ રોપશે, ને બીજે ખાશે, એવું થશે નહિ; કેમકે ઝાડના દિવસો નેટલા મારા લેકાના દિવસો થશે; ને મારા પસંદ કરા-યલા પોતાના દાસોનાં કામો બુનોં યથાભવ ત્યાં સુધી તેમનો લોગવટો કરશે. ૨૩ તેઓ અમથી મેદનત નહિ કરશે; ને ત્રાસ પામવા સાથે પ્રભ ઉત્પન્ન કરશે નહિ, કેમકે તેઓ તેઓની પ્રભ સુધાં યહોવાહના આશીર્વાદિતોનાં સંગન છે. ૨૪ અને એવું થશે કે તેઓ દાંક મારે ત્યાર પહેલાં હુ ઉત્તર આપીશ, ને તેઓ હજીસો યાવતા હશે એટલામાં હું સાંભળીશ. ૨૫ વડા યેઝનું બચ્ચું સાથે ચરશે, ને સિદ્ધ બળ-દની પેઠે કંઠમ ખાશે, ને ધૂળ સાપનું અન્ન થશે, માથા આખા પવિત્ર પર્વતમાં તેઓ ઉપદ્રવ કરશે નહિ, ને જિનારા કરશે નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે.

૬૬ યહોવાહ એવું કહે છે કે, આકાશો માં રાત્રીસન, ને પૃથ્વી માં પાપાસન છે; તમે મારે વારતે કેવું કર બાંધ્યો? ને માં વિશ્રામ-સ્થાન કેવું થશે? ૧ વળી યહોવાહ કહે છે, મારે દાસે આ બધાને ઉત્પન્ન કીધા છે, એટલે તેઓ યથા; પણ ને જરીબ તથા નક્ક હલ્લો છે, ને મારી વાતને લીધે મુલે છે, તેનીજ વસ્તુ હુ દટિ કરીશ. ૨ બળદને કાપનાર તે માણસને મારી નાખનાર નેવા; હલવા-નનો યજ્ઞ કરનાર તે કુવરાનું ડોક મરડી નાખનાર નેવા; આદાપેલુ ચઢાવનાર તે બુંડનું લોલી ચઢાવનાર નેવા; ધૂપથી સ્મારક અર્પણ કરનાર તે મુર્તિને આશિષ આપનાર નેવા મણાય છે; હા, તેઓએ પોતાના માર્ગને પસંદ કર્યા છે, ને તેઓના છવ તેઓના અમંત્રણપણામાં આનંદ માને છે. ૪ હું પણ તેઓના ખેદ કરાવીશ, ને તેઓનુ બચ તેઓ પર આવીશ, કેમકે મેં દાંક મારી, ને કોઈ ઉત્તર આપનાર નહોતો; હુ બોલ્યો, ને તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને તેઓએ મારી દષ્ટિમાં ને બુદ્ધિ તે કહ્યું; ને ને હુ આદતો નથી તે તેઓએ પસંદ કર્યું.

૫ યહોવાહની વાતને લીધે મુજબનાર, તમે તેની વાત સામ્યો; તમારા બાહ્યો કે ને તમારો દ્રેષ કરે છે, ને મારા નામને લીધે તમને કાટી મૂકે છે, તેઓએ

કહ્યું છે, યહોવાહ મહિમાવાન મનાય, કે અમે તમારો આનંદ લેઈએ; પણ તેઓ લજવારો નજર ભણી હયામાને સાદાં મદિરની તરફથી સાદાં યહોવાહ કે ને પોતાના શત્રુઓને બટલો વાળી આપે તે તેનો સાદાં. ૭ તેને ચુક આભ્યાં પહેલાં તે જણી; પ્રસવ-વેદના થયાં પહેલાં તેને છેકરો સાપડયો છે. ૮ આ પ્રમાણે કોણે સાંભળ્યું છે? આ પ્રમાણે કોણે જિંદું છે? શું એક દિવસમાં દેશનો પ્રસવ થાય? શું દેરાભિંદ એકાએક જન્મ પામે? કેમકે સિયોનને પ્રસવવેદના થઈ કે વરતળ તેણી પોતાનાં છેકરાં જણી. ૯ યહોવાહ કહે છે, હુ પ્રસુતિકાળ પાસે લાવીને નહિ જણાવું છું તારો દેવ કહે છે, હુ ને જન્મ આપનાર તે હું [અભ-સ્થાન] બધ કર છું?

૧૦ યશાલેમ પર પ્રીતિ કરનારા, તમે સર્વ તેની સધાતે દરખાઓ, ને તેને લીધે આનંદ કરો; તેને લીધે સોક કરનારાઓ, તમે સર્વ તેની સધાતે દરખ કરો. ૧૧ એ મટિ કે તમે તેના દિલાસાનાં ધાનને ધાવીને ધરાઓ, એ મટિ કે તેના મોરવતા ભરૂં પણામાથી ચુસીને મગ્ર થાઓ. ૧૨ કેમકે યહોવાહ એવું કહે છે, જુઓ, હું તેની પાસે નદીની પેઠે ચાલિ, તથા ઉલસતા નાજાની પેઠે વિદેશીઓનું ગૌરવ પ્રસારનાર છું; ને તમે ધાવશો; કેટલકા લેવાશો; ખોળામાં તમને લાડ લડાવશે. ૧૩ જન્મ કોઈ માણસને તેની મા દિલાસો આપે છે, તે પ્રમાણે હું તમને દિલાસો આપીશ, ને યશાલેમમા તમે દિલાસો પામશો. ૧૪ અને તમે જોશો, ને દરખાશો; ને તમારાં હાલનાં વિલોતરીની પેઠે ખીલશે, ને યહોવાહનો દાપ તેના સેવકોને જણાશે; ને તેના વેરીઓ પર તે કોપાયમાન થશે. ૧૫ કેમકે જુઓ, યહોવાહ અગ્નિ સહિત આવશે, ને એના રથો વટાળિયા નેવા થશે; કોષે કરીને પોતાના રોપને, તથા અગ્નિના લઠકાએ કરીને પોતાની ધમકીને પ્રમટાવવા સાથે તે આવશે. ૧૬ કેમકે યહોવાહ સર્વ માણસનત સાથે અગ્નિથી તથા પોતાની વરતારથી વાદ કરનાર છે; ને યહોવાહથી વિધાઓવા કણા થશે. ૧૭ વચ્ચે રહેનારની પાછળ વાદીઓમાં જવાને માટે નેઓ પોતાને યુદ્ધ ને પવિત્ર કરે છે, નેઓ બુંડનું માંસ તથા કંઠાનો ઉપભવનારી વસ્તુઓ તથા હદર ખાનારા છે, તેઓ એકત્ર સમાપ્ત થશે, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૮ અને હું તેઓનાં કામ તથા તેઓના વિચારો [નહ્યું છું], સર્વ દેશભિંદોને તથા સર્વ ભાષાઓના લોકોને એકઠા કરવાનો [સમય]

આવે છે; ને તેઓ આવીને મારો મદિમા જોશે ૧૧ અને હું તેઓ મધ્યે ચિન્દ મૂકીશ; ને તેઓમાંના જ એવાઓને વિરોધીઓની પાસે મેઠવીશ, [એટલે] વારીશ, પણ તથા હવે એ મનુષ્યોનીઓની પાસે, તુળાવ તથા યાવન પાસે, વેચના જોરા જેઓમાંના લોકોએ મારી ક્રાંતિ સાબળી નથી ને મારો મદિમા જોયા નથી, તેમની પાસે મેઠવીશ, ને તેઓ મારો મદિમા વિરોધીઓ મધ્યે પ્રજટ કરશે. ૧૨ અને યદોવાહ કહે છે કે, જેમ હસાએકપુત્રો સુદ્ધ પાનેમાં યદોવાહના પરમાં ખાણપેલુ લાવે, તેમ તેઓ સુધળા વિરોધીઓમાંથી તમારા સર્વ બાઈઓને, યદોવાહને સાથે અપેલુ તરીકે માસ પવિત્ર પર્વન યજ્ઞસાલેમ પર ધોડાઓ પર તથા રોમાં તથા પાલખીઓમાં તથા ખચ્ચરો પર તથા સંદેહીઓ પર બેસાડીને લાવશે.

૧૩ વળી યદોવાહ કહે છે કે, તેઓમાંથી પણ હું ચાલકો તથા લેનીઓ થવા માટે લઇશ. ૧૪ કેમકે જે નર્મ આકારો તથા નદી પૃથ્વી કુ ઉત્પત્ત કરવાનો હું, તેઓ જેમ મારી સન્મુખ રિધર રહેનાર છે, તેમ તમારું સવાન તથા તમારું નામ રિધર રહેશે, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૫ વળી યદોવાહ કહે છે કે, એવું થશે કે, અમાસે અમાસે, તથા સામ્બાગે સામ્બાગે સર્વ માનવમન મારી સન્મુખ પ્રજ્ઞામ કરવા સાથે આવશે. ૧૬ અને તેઓ બહાર નિકળીને જે માણસોએ મારી સામા કિત્તર કહ્યું હતું, તેઓનાં મુડાં ફેંપશે; કેમકે તેઓનો છોડા મરનાર નથી, ને તેઓનો અગ્નિ દોલવાનાર નથી; ને તેઓ સર્વ માનવમનને કાચાકાચ થઈ પડશે.

ધિર્મેયાહનો ભવિષ્યવાદ.

૧ દિક્ષીયાહને પુત્ર ધિર્મેયાહ ને બિન્યામીન દેશના અનાયોપના ચાલકોમાંના હતો તેનાં વચન. ૨ એની પાસે યદુકાદના રાજા આમીનના પુત્ર યોરોયાહના દિવસોમાં, એટલે તેની કારકીર્તિને તેરમે વર્ષે, યદોવાહનું વચન આવ્યું કે વળી યદુકાદના રાજા યોરોયાહના પુત્ર યદોવાહીમના દિવસોમાં, અને યદુકાદના રાજા યોરોયાહના પુત્ર સિદ્ધીયાહના અગ્નિયારમા વર્ષની સમાપ્તિ સુધી, એટલે તે વરસના પાંચમા મદિનામાં યજ્ઞસાલેમનો બંદીપ્રવાસ થતાં સુધી તે વચન આવ્યું.

૩ હવે યદોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું. ૪ પેદમા વને રમ્યા પહેલાં મેં વને ભણ્યો હતો, અને પેદમાંથી તારા નિકળ્યા પહેલાં મેં વને પવિત્ર ગ્રીધા દત્તો; દેશભલિઓને સાથે મેં વને ભવિષ્યવાદી નિમ્મેા છે. ૫ ત્યારે મેં કહ્યું, ઓ પ્રમુ યદોવાહ! જો, હું બોલી નહીંતો નથી, કાને હું ઉઠકરો છું. ૬ અને યદોવાહ મને કહ્યું, હું ઉઠકરો છું, એમ ન બોલ; કેમકે જે સર્વની પાસે હું વને મેઠવીશ, તેઓની પાસે તારે જવું, અને જે સર્વ આજ્ઞા હું વને આપીશ તે તારે બોલવી. ૮ તેઓથી બીજો ના, કેમકે તારો

પ્રદક્ષા કરવા સાથે હું વારીસાગે છું, એમ યદોવાહ કહે છે. ૯ ત્યારે યદોવાહ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને મારા મુખને અડકીયો, અને યદોવાહ મને કહ્યું કે, જો, મેં મારાં વચન તારા મુખમાં મૂક્યાં છે. ૧૦ જો, ઉઠેડવા તથા પાડી નાખવા, અને વિનાશ કરવા તથા ખટન કરવા; બાંધવા તથા રોપવા સાથે, મેં આજ વને પ્રલયો તથા રાગ્યો પર નિમ્મેા છે.

૧૧ વળી યદોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, હે ધિર્મેયાહ, હું હું જુઓ છું અને મેં કહ્યું કે, હું બંદામીની લાકડી જોઉં છું. ૧૨ અને યદોવાહ મને કહ્યું કે તે ઠીક જોયું છે, કેમકે મારે વચન સર્વ કરવા માટે હું તે સંબંધી નહીંતો છું. ૧૩ અને બીજવાર યદોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, હું હું જુઓ છું. ૧૪ મેં કહ્યું કે, એક લકળડું હાંકલું હું જોઉં છું, ને તેનું મુખ ઉત્તર તરફથી વળેલું છે. ૧૫ અને યદોવાહ મને કહ્યું કે, ઉત્તર તરફથી દેશના સર્વ રહેવાસીઓ પર વિપત્તિ નિકળી આવશે. ૧૬ કેમકે યદોવાહ કહે છે, જો, હું ઉત્તરના રાગ્યોમાંનાં સર્વ કુળોને બોલાવીશ, ને તેઓ આવશે, અને યજ્ઞસાલેમની બાજબીની પાસે, તથા આસપાસ તેના સર્વ કોટીની

સામે, તથા યદુદાહનાં સર્વ નજરોની સામે, તેઓ પોતપોતાનું આસન ઉઠું કરશે. ૧૬ અને જેઓએ મને ઊડીને અન્ય દેવોની આજળ ધૂપ બાળે છે, તથા પોતાને હાથે બનાવેલી મૂર્તિઓનું લગ્ન કીધું છે, તેઓની બધી દુષ્ટતાને લીધે હું તેઓની સામે મારાં ન્યાયસાસન પ્રગટ કરીશ. ૧૭ એ માટે તું તારી કમર બાંધીને ઉઠ, તથા જે બધી આજ્ઞા હું તને આપીશ, તે તું તેઓને કહે; તેમને લીધે તું ગણસમક્ષ મા, રમે તેઓની આજળ હું તને ગણસાજું. ૧૮ અને, જો, આખા દેશની સામે, યદુદાહના રાજાઓની સામે, તેના સર-દારોની સામે, તેના પાલકોની સામે, તથા દેશમાંના લોકોની સામે, મેં આજ તને કિશોરબાળ નગર તથા લોકોને સ્તબ તથા પિત્તળને કોટ થવા સાથે ઠરાવ્યો છે. ૧૯ અને તેઓ તારી સાથે યુદ્ધ કરશે, પણ તને હરાવશે નહિ, કેમકે તારો છુટકો કરવા માટે હું તારી સાથે છું, એવું યદોવાહ કહે છે.

૨ અને યદોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૧ તું જઈને યજ્ઞશલેખના કાનોમાં પોહારીને કહે, યદોવાહ એમ કહે છે, રાજામાં પરવર દેશમાં તું મારી પાછળ ચાલવી હતી, તે વારે યુવાવસ્થામાં જે તારી સ્નેહ તથા વિવાહ સંબંધમાં જે વારી પ્રીતિ, તે હું તારા લાશમાં સમાજ છું. ૨ ઇસ્ત્રાએલ યદોવાહને સાથે પવિત્ર, તેની ઉપજનું પ્રથમ ફળ હતો, જે સર્વ તેને ખાઈ ભજ્ય છે, તેઓ કોપિત કરશે, તેઓ પર વિપત્તિ આવશે, એમ યદોવાહ કહે છે.

૪ હે યાકૂબના વંશ, તથા ઇસ્ત્રાએલના વંશનાં સર્વ કુળો, યદોવાહનું વચન સાંભળો, ૫ યદોવાહ એમ કહે છે, તમારા પિતાઓને મારામાં શો અન્યાય માલમ પડ્યો છે, કે તેઓ મારાથી વેરગા અથા છે, ને બચ્ચ-પણની પાછળ ચાલ્યા છે, ને પોતે બચ્ચ થયા છે? ૬ વળી જે યદોવાહ અમને મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો, જેણે અમને રાજમાં, ઉગ્ગડ તથા ખડબચડી ભૂમિમાં, સુગી તથા મરજી હાયાની ભૂમિમાં, જે ભૂમિમાં યજ્ઞને કોઈ મનુષ્ય નહોતું, ને ન્યાં કોઈ મનુષ્ય વસતું નહોતું, તેમાં યજ્ઞને ચલાવ્યા, તે યદોવાહ ક્યાં છે? એમ તેઓએ નથી કહ્યું. ૭ અને હું તમને ફળદ્રુપ ભૂમિમાં તેનું ફળ તથા તેની ઉત્તમ ઉપજ ખાવા માટે લાવ્યો, પણ તમે તેમાં દાખલ યજ્ઞને મારી ભૂમિ અધઃક્રીયા, તથા મારો વારસો અનંતજન કરી નાખ્યો. ૮ યદોવાહ ક્યાં છે? એવું યાજ્ઞકોએ કહ્યું

નહિ, ને જેઓ નિયમશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરે છે તેઓ મને ઓળખતા નહોતા, ને અધિકારીઓએ મારો અપરાધ કીધો, ને શવિશ્વવાદીઓએ અભ્યાસને નામે શવિશ્વ કહ્યું, ને જે દિલકારક નથી તેની પાછળ ગયા, ૯ એ માટે હું હજી તમારી સાથે વિવાદ કરીશ, એમ યદોવાહ કહે છે; ને તમારા પુત્રોના પુત્રોની સાથે હું વિવાદ કરીશ. ૧૦ કેમકે પેલી પાર કિત્તીમના દ્વીપોમાં જઈને જુઓ, ને કેદારમાં મોકલીને ધણી ચિંતાથી ચોંધો, ને જુઓ કે એવું કંઈ થયું છે? ૧૧ હું કોઈ દેશભ્રમિએ પોતાના દેવોને બદલ્યા છે? અને તેઓ તો દેવો નથી; પણ જેથી દિન થતું નથી તેને માટે મારા લોક પોતાનું ઝોરવ બદલ્યું છે. ૧૨ જો આકારો, એથી તમે વિરિમત યાઓ, તથા કુને, છે ઉગ્ગડ યાઓ, એમ યદોવાહ કહે છે. ૧૩ કેમકે મારા લોકે જે પુંડાં કામ કીધાં છે, જીવતા પાણીનો ઝરો, ને હું છું, તે મને તેઓએ ત્યાગ્યો છે, અને ખાડા, કે જેમાં પાણી રહે નહિ, એવા શાંઘેલા ખાડા તેઓએ પોતાને સાથે બોધ્યા છે. ૧૪ થું ઇસ્ત્રાએલ કાસ છે? તે થું રોકના વરમાં નજીલો કાસ છે? તે સા માટે લડાઈ ગયા છે? ૧૫ વરજી સિદો તેની સામે બાળ્યા છે, તેઓએ પોતાને સાથે કાઢ્યો, ને તેની ભૂમિ ઉગ્ગડ કીધી છે; તેનાં નજરો બાળી નખાવ્યાં છે, એવાં કે તેઓમાં કોઈ રહેવાસી નથી. ૧૬ વળી નેકુના તથા તાહપન્હેસના પુત્રોએ વારા માયાનું તાહકું બાંધ્યું છે. ૧૭ જેવારે યદોવાહ તારો દેવ તને માર્ગમાં ચલાવતો તેવારે તે તેને ઊઝાડે, અને તેથી આ તારી હરા તું પરે પોતા પર આણી કે નહિ? ૧૮ અને હવે મિસરને મારું જઈને શીહોરનું પાણી પીવાનું તારે થું કામ છે? ને આરશુરને મારું જઈને નદીનું પાણી પીવાનું તારે થું કામ છે? ૧૯ તારી પોતાની દુષ્ટતા તને શિક્ષા કરશે, તથા તારાં ફિયુરનાં કામો તને ઇપકો દેશે; માટે તારે સમજી લેવું કે, તે યદોવાહ તારા દેવને ઊઝાડે છે તથા તેનું બચ તારામાં નથી, આ તો લુંકું તથા કહવું છે, એમ પ્રજુ, એટલે સૈન્યોનો યદોવાહ, કહે છે. ૨૦ કેમકે પ્રાચીન કાળમાં મેં તારી ઝુસરી બાંધી, તથા તારાં જઈને તોજ્યાં, ને તે કહ્યું, હું સેવા કરીશ નહિ; કેમકે દરેક ઉચા પર્વત પર તથા દરેક લીલા ઝાડને જોયે, તે નગરને બ્યલિચાર કયાં છે. ૨૧ પણ મેં તને રોપ્યો, તે વારે તું ઉત્તમ દ્રાક્ષવેલો, તમામ ખંડે બીજ દત્તો, તો તું કેમ બદલાઈને મારી પ્રત્યે દ્રાક્ષવેલોને નાશો ઊડાવો થઈ ગયો છે?

૨૨ કેમકે જો તું પોતાને સાલખારથી ઘેરે તથા પોતાને સાડ પહેા સાલુ લે, તોપણ તારા અનાયતુ ચિન્હ મારી આનળ રહેલુ છે, એમ પ્રશ્ન યહોવાદ કહે છે. ૨૩ તું કેમ કહી શકે કે, હું મલીન થયો નથી, બનાવીમની પાછળ હું ચાલ્યો નથી? નીચાણમાં તારો માર્ગ જો, જે તે કીધું છે તે જાણુ, જે વેગવાન સાદણી પોતાના માર્ગમાં ફેરો કરે છે તેવો તું છે. ૨૪ તું રાતમાં ઉઠીને જીવેલી ગમેલી છે, જે કામાવેશી યજ્ઞને વાલુ ચૂસ્યા કરે છે, જ્યારે તે મરત હોય છે ત્યારે તેને કોણ ફેરવી શકે? જે કોઈ તેને શોધે છે તે યાત્રી જ્યો નહિ, તે પોતાની ઝડપમાં તેઓને મળશે. ૨૫ તું તારા ખમને ઉધાડા તથા તારા ગળાને વધિત થવા ન દે, પણ તે કહ્યું, મને આરા નથી, કંઈ પણ નથી, કેમકે પારકાઓ પર મેં પ્રીતિ કીધી છે, ને તેઓની પાછળ હું જઈશ. ૨૬ જ્યારે પકાડાય છે ત્યારે હળવાય છે તેમ ઇસ્રાએલના વંશને, એટલે તેઓના રાજાઓ, તેઓના સરદારો, તેઓના ચાલકો, તથા તેઓના ભવિષ્યવાદીઓને લાજ લાગે છે, ૨૭ કે જેઓ યજ્ઞને કહે છે, તું મારો બાપ છે, ને પાપરને કહે છે, તે મને જન્મ આપ્યો છે, કેમકે તેઓએ મારી બહુ મુખ નહિ, પણ પીઠ ફેરવી છે, તથાપિ તેઓ પોતાના સંકટના સમયમાં કહેશે, તું હીને અમને વાદ. ૨૮ પણ તારા જે દેવો તે તારે સાડ બનાવ્યા છે તેઓ ક્યા છે? તેઓ તારા સંકટમાં જો તને તારી શકે તો તેઓએ ઉઠવું, કેમકે, હે યહુદાઈ, તારા નગરોના નેટલા તારા દેવો પણ છે.

૨૯ તમે શા માટે મારી સાથે વિવાદ કરો છો? તમ સર્વેએ મારી વિરુદ્ધ અપરાધ કીધો છે, એમ યહોવાદ કહે છે. ૩૦ તમારા પ્રુતોને મેં આપ્યો તે વ્યર્થ છે, તેઓએ શિક્ષા માની નથી, તમારી વરવારે વિનાશક ચિહ્નો પેટે તમારા ભવિષ્યવાદીઓને ખાદ નાખ્યા છે. ૩૧ જો વંશ, તમે યહોવાદનું વચન જુઓ, તું ઇસ્રાએલને સ્પષ્ટ અરૂચ, તથા અધકારની ભૂમિ, એવો હું હતો? મારા લોક કેમ કહે છે કે, અમે છુટા થયા છીએ, ફરી તારી પાસે નહિ આવીશું? ૩૨ શું કુવારી પોતાના ધરેણા અથવા કન્યા પોતાના પટા વિસરે? તોપણ મારા લોક અજલિત દિવસ સુધી મને વિસરી ગયા છે. ૩૩ પ્રીતિ શોધવા સાડ તું તારો માર્ગ કેવો તૈયાર કરે છે? તે માટે કુદ્દ સ્ત્રીઓને પણ તે તારા માર્ગો શિખવ્યા છે. ૩૪ વળી તારા પદરોમાં નિહાળી દરિદ્રીઓના છવોનું રક્ત મળી આવ્યું છે,

તેઓ ખાતર પાડતા હતા ત્યાં તેઓ તને જ્યાં એમ તો નહિ, પણ આ બધા ઉપર તે છે. ૩૫ તોપણ તે કહ્યું કે, હું નિર્દોષ છું, તેનો કોપ મારાથી ખચિત દૂર કરાયો છે. તું કહે છે કે, મેં પાપ કીધું નથી, તે માટે, જો, હું તારો ન્યાય કરીશ. ૩૬ તું તારો માર્ગ બદલવા સાડ કેમ એટલો બધો ફરી જાય છે? તું આશ્ચર્ય વિષે લક્ષિત હતો તેવો તું મિસર વિષે પણ લક્ષિત થઈશ. ૩૭ તારા માયા પર તારા હાથ રાખીને તું તેની પાસેથી પણ નિકળી જઈશ, કેમકે જેઓ પર તે બરોસો કીધો, તેઓને યહોવાદે નાકબૂલ કીધો છે ને તેઓથી તું સફળ નહિ થઈશ.

૩ તેઓ કહે છે, જે પુરૂષ પોતાની બાયડીને ઠાડે, અને તે તેની પાસેથી જઈને બીજા પુરૂષની થાય, તો તે તેની પાસે પાછો જાય? [જે એકુ થાય], તો તે દેશ અતિ ભ્રષ્ટ નહિ બન્યાય હું? પણ તે ઘણા આચકોની સાથે વ્યસિચાર કીધો છે, તથાપિ મારી પાસે પાછો આવ, એવું યહોવાદ કહે છે. ૨ તું ઉચ્ચરથાને તરફ આજો ઉત્તરી કરીને જો, તારી સાથે વ્યસિચાર ક્યા નથી થયો? રાતમાં જોમ અરજ વાદ જુએ છે તેમ તું તેઓને સાડ માર્ગોમાં બેસી રહેલી છે, ને તે તારા વ્યસિચારથી તથા તારી કુદ્દતાથી દેશને ભ્રષ્ટ કીધો છે. ૩ તે માટે વરસાદ અટકાવવામાં આવ્યો છે, ને છેલ્લો વરસાદ પડ્યો નથી, પણ તને કસબેલુવું કપાળ હતું, તે લાજ તો છેજ નુજી. ૪ તું હવેથી તું પોતારીને મને નહિ કહે કે, રે મારા બાપ, તું મારી યુવાવરથાને સમાજનાર છે? ૫ તું તે સદા [કોપ] કરો? સર્વદા તે જરી રાખો છું? જો, તે શુંક કહ્યું તથા કર્યું છે, ને તારી મરજ મુજબ તું આવી છે.

૬ વળી ચોરીયાદ રાજના દિવસોમાં યહોવાદે મને કહ્યું કે, પાડા હડી જનાર ઇસ્રાએલે જે કીધું છે, તે તે જોયું છે છું? તેણે દરેક ઉચા પર્વત પર તથા દરેક લીલા ઝાડને જોયે જઈને ત્યાં વ્યસિચાર કીધો છે. ૭ અને તેણે તે બધા કામ કીધા પછી, મેં કહ્યું કે, તે મારી વરફ ફરશે, પણ તે ફરી નહિ, ને તેની વિશ્વાસ-ધાતી બેહેન યહુદાદે તે ઠીડું. ૮ અને મેં જોયું કે, પાછી હડી જનાર ઇસ્રાએલે વ્યસિચાર કીધો, તેજ કારણ માટે મેં તેને કાઢી મૂકી હતી, ને તેને ફારતી આપી હતી, તોપણ તેની વિશ્વાસધાતી બેહેન યહુદાદે બીધી નહિ, તેણે પણ જઈને વ્યસિચાર કીધો. ૯ અને

એમ થયું કે, તેનાં પુણ્યજલકર્મથી તેણે દેશને અપ્રાપ્ત
કીધો, ને પાપરતી સાથે તથા લાકડાંની સાથે તેણે
વ્યભિચાર કીધો. ૧૦ અને એ બધું છતાં તેની વિશ્વાસ-
પાતી બેઠેન યદુદાહ આખા મનથી નહિ, પણ કેવળ
દેશ કરીને મારી લાણી ફરી છે, એવું યદોવાહ કહે
છે. ૧૧ અને યદોવાહને મને કહ્યું કે, વિશ્વાસપાતી યદુ-
દાહ કરતાં પાછી હડી જનાર ઇસાએલ ન્યાયી નિવડી
છે. ૧૨ તે જાણે આ વચનો ઉતાર વરફ પ્રગટ કરીને
કહે, હે પાછી હડી જનાર ઇસાએલ, તું ફર, યદોવાહ
એમ કહે છે ; હું કોપ ભરેલી દષ્ટિ તમારા પર નહિ
નાખીશ ; કેમકે હું ક્યાણું છું, એમ યદોવાહ કહે છે,
હું સર્વકાળ મુખી [કોપ] ભરી રાખીશ નહિ. ૧૩ તે
કેવળ તારો અન્યાય કબૂલ કર, કે તે યદોવાહ તારા
દેવની સામે અપરાધ કીધો છે, તથા ફરક લીધા ઝાડને
એણે તું પાશકાઓની પાસે ભટકી છે, ને માફ કહ્યું
તમે માન્યું નથી, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૪ યદોવાહ
કહે છે, હે પાછી હડી જનાર પુત્રો, ફરો ; કેમકે હું
તમારો વર છું, ને નમરમાંથી તમારામાંના એકને
તથા કુળમાંથી બેને લઇને, સિયોનમાં તમને લાવીશ.
૧૫ અને મારા મનોર્થ પ્રમાણે હું તમને પાળકો
આપીશ, ને તેઓ જ્ઞાન તથા બુદ્ધિથી તમારૂં પાલન
કરશે. ૧૬ અને યદોવાહ કહે છે કે, જ્યારે તે દેશમાં
તમે વધરો તથા સફળ થશો, ત્યારે તે દિવસોમાં
એમ થશે કે યદોવાહનો કષારકોપ, એવું ફરી તેઓ
કહેશે નહિ, ને મનમાં તે નહિ આવશે, ને તેનું સ્મરણ
તેઓ નહિ કરશે, ને તે ભોવા જશે નહિ, ને [ફરી
એવું કહ] કરશે નહિ. ૧૭ તે જોનારે યશાએલને
યદોવાહનું શાન્યાસન તેઓ કહેશે, ને સર્વ દેશ-
ભવિષ્યો ત્હાં, એટલે યશાએલમાં, યદોવાહના નામને
સારૂં ભેની થશે, ને પોતાના હૃદયની હઠ પ્રમાણે
તેઓ ફરી નહિ ચાલશે. ૧૮ તે દિવસોમાં યદુદાહનો
વંશ ઇસાએલના વંશની સાથે ચાલશે જશે, ને ઉત્તર
દેશમાંથી બેચા થઈને જે દેશનો વારસો મેં તમારા
પિતૃઓને આપ્યો, ત્યાં તેઓ આવશે. ૧૯ અને મેં
કહ્યું, તને પુત્રો મધ્યે હું કેમ જણું ? ને આનંદમય દેશ,
એટલે દેશભવિષ્યોનાં સંખ્યોનાં સુંદર વારસો. તને કેમ
આપું ? ને મેં કહ્યું, મને તું તારો બાપ કહીશ, તથા
મારી પાળક લાવીશ, અને ફરી જશશ નહિ. ૨૦ એમ
બાપડી વિષાદપાત કરીને પોતાના ધણીને ડાડે છે,
તેમ, જો ઇસાએલના વંશ, તમે મારી પ્રત્યે વિશ્વાસ-
પાત કીધો છે, એવું યદોવાહ કહે છે. ૨૧ ઇસ્યરનાં

પર સાદ સાંભળવામાં આવ્યો છે, એટલે ઇસાએલના
પુત્રોનું રૂદન તથા વિનંતીઓ, કેમકે તેઓએ પોતાનો
માત્ર વાંકો કીધો છે, તેમના દેવ યદોવાહને તેઓ
વિસરી ગયા છે. ૨૨ પાછા હડી જનાર પુત્રો, તમે
ફરો, તમારૂં પાછા હડવું હું સુધારીશ. જો, અમે તારી
લાણી આવ્યા છીએ, કેમકે અમારો દેવ યદોવાહ તું
છે. ૨૩ હું મરોથી તથા પર્વતો પર જે ધાંધળિયા ટાળું
તેથી જે મદદની [વાટ જોઈએ છીએ] તે ખરેખર
વ્યર્થજ છે ; અમારા દેવ યદોવાહમાં ઇસાએલનું તારણ
ખરેખર છે. ૨૪ અને અમારી તરૂણવસ્ત્રાથી અમારા
બાપડાંઓના અમનું ફળ, તેઓના ઘેટાં તથા તેઓનાં
ઢોર, તેઓના પુત્રો તથા તેઓની પુત્રીઓ, તે બધાંને
લક્ષ્યાકાર [વરફ] ખાઈ ગઈ છે. ૨૫ અમે અમારી
લાજમાં પડી રહીએ ને અમારું અપમાન અમને ઢાંકે,
કેમકે અમે તથા અમારા બાપડાંઓએ અમારી
તરૂણવસ્ત્રાથી આજ લખી અમારા દેવ યદોવાહની
વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે, વળી અમારા દેવ યદોવાહનું
કહ્યું અમે નથી માન્યું.

૪ યદોવાહ કહે છે, જે ઇસાએલ, જો તે ફરે તો
મારી લાણી ફર, ને જો તે તારી અમંત્રણ
વરફો મારી સામેથી દૂર કરીશ તો તને ખસેડ-
વામાં આવશે નહિ. ૨ અને યદોવાહ ઇમે છે એવા
સમ તે સત્યથી તથા ન્યાયથી તથા નીતિથી બાપડા,
ને દેશભવિષ્યો પોતાને તેનામાં આશીર્વાદિત કહેશે,
તથા તેનામાં અભિમાન કરશે.

૩ કેમકે યદુદાહના માણસોને તથા યશાએલને
યદોવાહ એમ કહે છે, તમારી પડતર જમીન ખેડો,
ને કાંચ મધ્યે ન વાલો. ૪ હે યદુદાહના માણસો તથા
યશાએલના રહેવાસીઓ, યદોવાહને સારૂં તમે
પોતાની સુનત કરો, ને પોતાનાં હૃદયનાં અચ્ચર્મો
દૂર કરો, રમે તમારી કચ્છીઓની જુડાઇને લીધે,
મારો કોપ અગ્નિની પેઠ નિકળીને એતો બળે કે, કોઈ
તેને દોલવી ન શકે. ૫ યદુદાહમાં પ્રગટ કરો, ને યશ-
શાએલમાં આ પ્રમાણે કરી સમજાવો, દેશમાં શિયરૂં
વનાડો, ને પોતારીને કહો, એકઠા થાઓ ને દિલ્લા-
બધ નવરોમાં જશજો. ૬ સિયોનની તરફ બજલ ઉભી
કરો, ઇવ લઇને નાસો ને વિલંબ ન કરો, કેમકે હું
ઉત્તરથી નિપત્તિ તથા મોટા નારા લાવીશ. ૭ સિદ્ધ
પોતાની આવીમાંથી ઉપર આવ્યો છે, તે તો દેશ-
ભવિષ્યોના વિનાશક છે ; વારી બૂમિને શૂન્ય કરવા

માટે તે પોતાના રહેઠાણમાંથી જાહેર નિકળ્યો છે, તારા નગરો એવા ઉજડ કરાશે, કે તેઓમાં કોઈ રહેવાસી હશે નહિ. ૮ તે કારણથી વાટ પહેરે, વિલાપ તથા રૂદન કરે, કેમકે યહોવાહનો બારે કોષ આપણા પરથી ફર્યો નથી અને યહોવાહ કહે છે તે હિવરે એવુ થશે કે, રાત્રનુ દૈવ તથા સરદારોનુ દૈવ નષ્ટ થશે, ને યાજ્ઞકો વિરમિત થશે, ને ભવિષ્યવાદીઓ અચ્ચો પામશે. ૧૦ અને મેં કહ્યું, આહા, પ્રભુ યહોવાહ, તું બાહ્યો, તમને શાંતિ થશે, એમ કરીને તે આ લોકને તથા યરુશલેમને નિઃશ્વ કસાવ્યા છે, કેમકે તરવાર છવ્વ સુધી આવી પહોંચી છે. ૧૧ તે વેળાએ આ લોકને તથા યરુશલેમને કહેવાશે, સનમા ઉચ્ચરવાનાથી નિકળવી લૂ મારા લોકની પુત્રી બાણી આવશે, તે તો ઉપજવા કે સ્વચ્છ કરવાના ઉપયોગમાં આવશે નહિ, ૧૧ મારી બાણી તે રથાનોથી બારે પવન આવશે, હમણા હુ તેઓ પર ન્યાયચુકાદો પ્રગટ કરીશ. ૧૪ જો, તે વાદળાની પેઠે ચરશે, ને તેના રથો વરોળિયા સરખા થશે, તેના ઘોડા ગરડ કરતા વેગવાન છે, અને દાય દાય, કેમકે અમને લૂટયા છે. ૧૪ યરુશલેમ, તારૂ તારણુ યાય માટે જુડાઈ કાઢીને તારૂ દૈવ ધોઈ નાખ, તારી વ્યથા કહપનાઓ તારી મધ્યે ક્યા સુધી રહેશે? ૧૫ કેમકે કાનથી વાપી સજાવાય છે, ને એકાકીમ પર્વતથી વિપત્તિ પ્રગટ કરાય છે. ૧૬ દેશનતિઓને કહી સંભળાવો, જીઓ, યરુશલેમની વિરૂદ્ધ કહો, કે દૂર દેશથી યોષીદારો આવે છે, ને યહુદાહના નગરોની વિરૂદ્ધ સાફ કાઢે છે. ૧૭ એવરના રખિવાળોની પેઠે તેઓ ચારોતરફ તેની વિરૂદ્ધ છે, કેમકે તેણે મારી સામે દગો કર્યો છે, એવુ યહોવાહ કહે છે. ૧૮ તારી ચાલ તથા તારી કરણીઓને લીધે તારી એવી વલે થઇ છે, આ તારી દુષ્ટાઈ છે, કેમકે તે કહ્યો છે, કેમકે તે તારા દૈવ સુધી પહોંચે છે.

૧ મારી આતરડી, મારી આતરડી! મારા દૈવ માન દુખે છે, મારી મધ્ય મારા દૈવમાં ગડબડાટ છે, હુ જાનો રહી રાકતો નથી, કેમકે હે મારા છવ્વ, તે રજીશિંગડાનો સાદ, યુદ્ધનો ધોધાટ સાભળ્યો છે. ૨૦ મારા ઉપર મારા પ્રગટ કરાય છે, કેમકે આખો દેશ લૂટાયો છે, અકસ્માત મોસ તણુઓ, પલક વારમાં મારા પડદા લૂટયા છે. ૨૧ હુ ક્યા સુધી સ્વચ્છ ભેદશ, તથા રજીશિંગડાનો સાદ સાંભળીશ? ૨૨ કેમકે મારા લોક નિર્બુદ્ધ છે, તે ઓ મને ભણતા નથી, તેઓ

મૂર્ખ હોકરા છે, તેઓને કંઈ જુદિ નથી, જુદું કરવામાં તેઓ પ્રવીણ છે, પણ સજ્જ કરી ભણતા નથી.

૨૩ મેં પૃથ્વીને ભેદ, ને જીઓ, તે ઉજડ તથા ખાલી હતી, અને આકારો ભેદ્યા, ને તેઓમાં અજવાળુ નહોતું. ૨૪ મેં પર્વતો ભેદ્યા, ને જીઓ, તેઓ કાપતા હતા, ને સર્વ ડુંગરો યરયરતા હતા. ૨૫ મેં ભેદ્યુ ને, જીઓ, કોઈ મનુષ્ય ન હતું, ને આકારોના સર્વ પક્ષીઓ નાલી ગયા હતા. ૨૬ મેં ભેદ્યુ, ને જીઓ, ફળકુષ જમિ રાત્ર વધ હતી, ને તેના સર્વ નગરો યહોવાહની સામેથી તેના બારે કોપની સામેથી, પાયમાલ થયા હતા. ૨૭ કેમકે યહોવાહ એવુ કહે છે કે, આખો દેશ ઉજડ થશે, તોપણ હુ પૂરેપૂરી સમાપ્તિ નહિ કરીશ. ૨૮ આ કારણથી પૃથ્વી શોક કરશે, ને ઉપરના આકારો કાળા થશે, કેમકે હુ બોલ્યો છું, મેં નિશ્ચય કર્યો છે, ને હુ પક્ષાત્તાપ નહિ કરીશ, ને તેથી ફરીશ નહિ. ૨૯ સ્વારોના તથા ધનુષોરીઓના સાદથી નગરમાન સજળા નાસે છે, તેઓ ઝાડીઓમાં ભથ્થે છે, તથા ખડકો પર ચઢે છે, સજળા નગરોને ત્યાગે છે, ને તેઓમાં કોઈ વસનાર નથી. ૩૦ અને તું લૂટા અને છું કરીશ? તું ગ્રીસમ છ વજ્ર પહેરે, ને સોનાના ધરેણા ચઢાવીને પોતાને સજ્જગારે, ને કાળજથી તારી આખો આને તોપણ તું ફેકડ પોતાને મુરોક્ષિત કરે છે, તારા આસકો વને ધિકારે છે, તેઓ વને મારી નાખવા શોધ છે. ૩૧ કેમકે સિથોની પુત્રીના સાદ મેં સાંભળ્યો છે, તે તો જાણનારી સ્ત્રીના જેવો, તથા પ્રથમ બાળકને જાણતા કપ્પાલી સ્ત્રીના જેવો સાદ છે, તે હાફે છે, પોતાના હાથ પ્રસારે છે, અને કહે છે કે, મને હાથ, હાથ, કેમકે ધાતકોઓને લીધે મારો છવ્વ યાજી ગયો છે.

૫ યરુશલેમના ચકાઓમાં આમ તેમ ફરો, ને જીઓ ને ભણો, ને તેના ચોકામાં શોધો, ન્યાય કરનાર અને સત્ય શોધનાર એવો કોઈ પુરુષ મળે, એવો કોઈ પણ દોષ, તો હુ તેનીને ક્ષમા કરીશ અને જો કે તેઓ એવુ કહે કે, યહોવાહ છવે છે, તો પણુ નિશ્ચય તેઓ જૂઠા સમ ખાય. ૨ હે યહોવાહ, તારી આખો સત્યની બાણી નથી છું? તે તેઓને માર્યો છે, પણ તેઓ દુ ખી ન થયા, તે તેઓનો વિનાશ ક્રીધો છે, પણ તેઓએ શિક્ષા માનવાની ના કહી, તેઓએ પોતાના મુખો ખડક કરતા કહ્યું કર્યો છે, તેઓએ ફરવાની ના કહી છે. ૪ અને મેં કહ્યું કે,

નિશ્ચય તેઓ દરિદ્રી છે, તેઓ મૂર્ખ છે, કેમકે તેઓ યદોવાદનો માર્ગ અને પોતાના દેવનું ન્યાયકરણ નથી બાંધતા. ૧૬ મોટી પદ્મીના માણસોની પાસે જઇને તેઓની સાથે બોલીય, કેમકે એઓ યદોવાદનો માર્ગ અને પોતાના દેવનું ન્યાયકરણ બાંધે છે, પણ એઓએ સર્વાનુમતે યુસરી બાંધે છે અને બધોનો તોડા છે. ૧૭ તે માટે રાનમાનો સિદ્ધ તેઓને માગી નાખશે, અરવ્યમાનો પણ તેઓને હરશે ચિત્તા તેઓના નગરો પર તાડી રહેશે, જે કોઇ ત્યાથી બહાર નિકળી જશે તે કાઢી નખાશે, કેમકે તેઓના અપરાધો ઘણા થયા છે, તેઓના કિવૂરી કામો વધ્યા છે. ૧૮ કેમ કરીને તને ક્ષમા કરી શકું? તારા પુત્રોએ મને ત્યાં બીલો છે, ને જેઓ દેવ નથી તેઓના સમ ખાવા છે, ને મેં તેઓને તૃપ્ત કીધા હતા. યારે તેઓએ બ્યભિચાર કીધો, ને વેશ્યાઓના ધરોમાં એકઠા થયા. ૧૯ તેઓ તવાર પુષ્ટ ધોળાઓના જેવા હતા, પ્રત્યેક પોતાના પટોરીની બાવડી ધ્વજીને ઓખારતો. ૨૦ તે બધું થયાને લીધે ધું કુ એક નહિ લઇશ? એમ યદોવાદ કહે છે, ને મારો દુવ એવી દેરાબલિ પર વેર નહિ વાળશે ધું?

૧૦ તેના કાંઠ પર ચડો, ને નાશ કરો, પણ પૂરેપૂરી સમાપ્તિ ન કરો, તેની ડાળીઓ લઇ જાઓ, કેમકે તેઓ યદોવાદની નથી. ૧૧ કેમકે છંદાએલના વરો તથા ચદુદાદના વરો મારી સામે ધણે વિશ્વાસરાત કીધો છે, એવું યદોવાદ કહે છે. ૧૨ તેઓએ યદોવાદને નહાર કર્યો છે. ને કશું છે કે, આ તો યદોવાદ નથી, ને અમારા પર વિપત્તિ નહિ આવશે. ને અમે વરવાર તથા દુકાળ નહિ એકથું. ૧૩ અને ભવિષ્યવાદીઓ વાલુકા પથ જશે, ને વચન તેઓના નથી તેઓ પર અવુ આવી પડશે. ૧૪ તે માટે સૈન્યોનો દેવ યદોવાદ એમ કહે છે, તમે જે વાન બોલો છો માટે, જુઓ. ૧૫ તારા મુખમાં મારા વચનો અત્રિરૂપ કરીશ, તથા આ લોકને જળવલુરૂપ કરીશ. ને તે એઓને ખાઇ જશે. ૧૬ યદોવાદ કહે છે જુઓ દે છંદાએલના વર, ૧૭ તમારા પર વેશ્યોથી દેરાબલિ લાગીય તે પરાક્રમી દેરાબલિ, તે પુરાવન દેરાબલિ, એવી દેરાબલિ કે જેની આવા તું બન્યોતો નથી, ને જે તે ખાઇ છે તે તું સમજતો નથી. ૧૮ તેઓનો બારો પાવડી બજર છે, તેઓ તરી પોદા છે. ૧૯ અને તારો વાઘ તથા વાઘે અજ ને તારા પુત્ર પુત્રોઓના ઘપવાને શાસ્ત્ર છે તે તેઓ ખાઇ જશે, તેઓ તારા

વેશ તથા તારા દોરને ખાઇ જશે, તેઓ તારી દ્રાક્ષ તથા તારી અછરીને ખાઇ જશે, તારા જે કિશીબધ નગરો પર તું બસોસો રાખે છે, તેઓને તે વરવારથી ખાડી નાખશે. ૨૦ તોપણ તે દિવસોમાં હું તમારી પૂરેપૂરી સમાપ્તિ કરીશ નહિ, એવું યદોવાદ કહે છે. ૨૧ અને એમ થશે કે તમે કહેશો, અમારા દેવ યદોવાદે અમને એ બધું કેમ કયું છે? ત્યારે તું તેઓને કહીશ, જેમ તમે મારો ત્યાગ કરીને તમારા દેશમાં પારખા દેનારી સેવા કરી છે તેમ ને દેશ તમારો નથી તેમાં તમે પારખાઓની સેવા કરશો.

૨૦ ચાકુબના કુળમાં આ કહી જણાવો, ને ચહુકા હમાં આ પ્રગટ કરો, ૨૧ જે મૂર્ખ તથા નિપુણ લોક, કે જેઓ આખો છતાં બેતા નથી, અને કાનો છતાં સાસળતા નથી, તે તમે આ સાસળો. ૨૨ યદોવાદ કહે છે, મારાથી શું તમે બીતા નથી? મારી સામે શું તમે નહિ કુચ્યો? મેં સદાના કાશ પ્રમાણે સમુદ્રને સાથે રવીની હદ ઠેરવી છે, કે તે તેને બોળ્યો શકે નહિ, ને જે કે તેના મોલ ઉઠશે તોપણ તેઓ પ્રબળ થશે નહિ, ને જે કે તેઓ આજે તોપણ તેઓ તેને આજ બી શકે નહિ. ૨૩ પણ આ લોકને કિસાફોર તથા કિવૂરી હવ છે, તેઓ કિસાફ કરીને ગયા છે. ૨૪ અને તેઓ પોતાના હવમાં એમ નથી કહેતા કે, અમારો દેવ યદોવાદ, જે પોતાપોતાના સમયમાં પહેલો તથા છેલ્લો વરસાદ આપે છે, જે અમારે સાથે કાપાળીની નિમેરી સપાટો રાખી મૂકે છે, તેનાથી બીએ. ૨૫ એ તો તમારા અન્યાયોએ દૂર કીધા છે, ને તમારા પાપોએ તમારાથી દિવ રોડી રાખ્યું. ૨૬ કેમકે મારા લોકોમાં દુષ્ટો દેખાય છે, જેમ પાર ધીઓ ગ્રસ્ત રહીને વાકે છે તેમ તેઓ વાકી જીએ છે, તેઓ કાદો માટે છે, તેઓ મનુષ્યોને પકડે છે. ૨૭ જેમ પિવજ પક્ષીઓથી ભરેલું છે, તેમ તેઓના ધરો કપટથી ભરેલા છે. તે માટે તેઓ મોટા તથા દ્રવ્યવાન થયા છે. ૨૮ તેઓ પુષ્ટ તથા ચળકતા થયા છે, વળી તેઓ દુષ્ટ કામો કરતા હલબહાર જાય છે, ન્યાય, અનાયનો ન્યાય પણ તેઓ સાચવતા નથી, કે તેઓ આનાદ થાય, અને દરિદ્રીઓનો હા તેઓ ચલકારતા નથી. ૨૯ યદોવાદ કહે છે, જે બધું થયાને લીધે ધું કુ એક ન લઇશ? મારો દુવ એવી દેરાબલિ પર વેર નહિ વાળશે ધું?

૩૦ અબજ તથા ધાર ચાવ દેશમાં બની આવી છે; ૩૧ ભવિષ્યવાદીઓ જુઓ માટે છે, ને તેઓના આમ

યથી યાજ્ઞકો અધિકાર થવાવે છે; ને એ પ્રમાણેનું મારા લોકને અમદું છે; ને તેના છેવટે તમે શું કરશો?

૬ હે બિન્યામીનના પુત્રો, ચરણલેખ મધ્યેથી નાસી જાય, ને તકોઆમાં સ્પર્શિતકું વગાડે તે બિન-દાહોરેમ પર ધ્વજ લેણી કરો કેમકે ઉત્તરથી વિપત્તિ તથા મોટા નાશ આવે છે. ૨ ને સુંદર તથા કોમળ બાવડ, એટલે સિંધોનની દીકરી, તેને હુ કાપી નાખીશ. ૩ ઘેરાપાળડો તથા તેઓનાં ટાળાં તેના પર આવશે; તેઓ તેની સામે તંબુઓ ચોતરફ મારશે; તેઓ પ્રત્યેક પોતાની જગ્યામાં ચરશે ૪ તેની સાથે લડાઈ કરવા તૈયારી કરો; ઉઠો, આપણે મધ્યાહ્ને ચઢીએ. આપણને હાથ હાથ ૫ કેમકે સૂર્ય નમવા લાગ્યો છે, કેમકે સાંજની છાયા લાંબી થઈ છે ૬ ઉઠો, ને રાત્રે ચઢીને તેના રાજમેહેલોના નાશ કરીએ. ૭ કેમકે સૈન્યોના યહોવાહ આમ કહ્યું છે કે, તમે ઝાડો કાપીને ચરણલેખની વિરૂદ્ધ મોરચા બાંધો; જોઈ લેવાનું નગર તે આ; પોતા મધ્યે તે નયો બજારકારજ છે ૮ જેમ ઝરો પોતાનું પાણી વહેવડાવે છે; તેમ તે પોતાની દુષ્ટાઈ કાઢે છે; તેનામાં અન્યાય તથા બજારકારનો અવાજ સંભળાય છે; દુઃખ તથા શ્વા મારી સામા નિત્ય થાય છે. ૯ હે ચરણલેખ, શિક્ષા માની લે, રખે માંડ મન તારાથી ફરી જાય, રખે હુ તને ઉજડ, વસ્તીહીન બૂમિ કરી નાખુ.

૧૦ સૈન્યોનો યહોવાહ આમ કહે છે, ઇસ્રાએલમાંનું જે બાકી રહ્યું હોય તે તો દ્રાક્ષની પેટે તમામ વિણશે. દ્રાક્ષ તેડનારની પેટે તો તારો હાથ ટોપલીઓમાં ફરી મૂક. ૧૧ કેને બિહુ ને સાક્ષી પ્રૂર, કે તેઓ સાબળે? જુઓ, તેઓના કાન બેસુનલી છે, તે માટે તેઓ સાબળી શકતા નથી, જુઓ, યહોવાહનું વચન તેઓ નિદ્રાસ્થ ગયે છે, તેમાં તેઓને સંતોષ નથી ૧૨ તે માટે હુ યહોવાહના કોપે ભરેલો છું, તે પાછો રાખવાથી હુ યાકી ગયો છું; રસ્તામાં જે ડોકરા અને સલામા લેગા મધ્યેલા જે જુવાનો તેમના ઉપર ઉભરો કાઢ, કેમકે પુરૂષ તથા સ્ત્રી, ધરડો તથા વયોવૃદ્ધ પકડાઈ જશે. ૧૩ અને છેવટે તથા બાવડો સુંદર તેઓનાં ઘરો બીજાઓને સોંપાઈ જશે; કેમકે દેશના રહેવાસીઓ પર હું મારો હાથ લાગો કરીશ, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૪ કેમકે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી સંપળા લોકિયા થયા છે, ને ભવિષ્ય વાદીથી તે યાજ્ઞક સુધી સંપળા જુઠાઈથી વર્તે છે.

૧૫ અને કહ શાંતિ ન છતાં, શાંતિ, શાંતિ, એમ બોલીને, તેઓએ મારા લોકની દીકરીના શ્વા કાપી વરેહ રૂઝાવ્યો છે. ૧૬ તેઓએ અમરજ કમં કીધું હતું, માટે શું તેઓ રાશિમંદા થયા? તેઓ જરા પશુ રાશિમંદા થયા નહિ, વળી તેઓએ રાશિમાત્ર જળ્યુજ નહિ; તે માટે તેઓ પડનારાઓમાં પડશે, જ્યારે હુ તેમને જોઈ લઈશ, ત્યારે તેઓ ટુટી પડશે, એમ યહોવાહ કહે છે.

૧૭ યહોવાહ આમ બોલે છે કે, માર્ગો પર ઉભા રહીને જુઓ, ને પુરૂષન વાટો કે જેમાં ઉત્તમ માર્ગ છે તેઓની શોધ કરીને તેમાં ચાલો, તો તમે પોતાના જીવમાં વિસમી પામશો; પશુ તેઓએ કહ્યું કે, અમે [તેઓમાં] નહિ ચાલીશું. ૧૮ અને મેં તમારા પર ચોક્કાદારો કરાવીને કહ્યું કે, રક્ષશિખડાના સાહને કાન ધરો, પશુ તેઓએ કહ્યું કે, અમે તો કાન નહિ ધરીશું. ૧૯ તે માટે, હે દેશનતિઓ, સાંભળો, તથા હે જમાત, તેઓમાં જે છે, તે જલુ ૨૦ હે પૃથ્વી, સાંભળ, જુઓ, આ લોક પર વિપત્તિ, એટલે તેઓની કલ્પનાઓનું ફળ, હુ આણીશ, કેમકે તેઓએ મારા વચનો ગણકાર્યા નથી, ને મારા નિયમશાસ્ત્રને તેઓએ તુચ્છ કીધું છે ૨૧ રાજાથી લેખાન તથા દૂર દેશનાથી ઉત્તમ કાનાબર મારી પાસે શા સાંચ લાવે છે? તમારા કહનીયાપેણો માન્ય નથી, ને તમારા ચક્રો મને મન-અમતા નથી. ૨૨ માટે યહોવાહ એમ કહે છે, જુઓ, આ લોકની સામે હુ રોસો મુકીશ, ને પિતાઓ તથા પુત્રો મળીને તેઓ પર ટોકર ખારો, પડોસી તથા તેના મિત્ર બંને નાશ પામશે.

૨૩ યહોવાહ આમ બોલે છે, જુઓ, ઉત્તર દિશાથી લોક આવે છે, ને પૃથ્વીના ઉડાઓથી મોટી દેશનતિ ઉઠશે. ૨૪ તેઓ ધનુષ્ય તથા બાલા ધરે છે, તેઓ દૂર છે, ને ક્યા કરતા નથી; તેઓનો ઘાટો સમુદ્રની પેટે ગાળે છે, ને તેઓ ઘોડાઓ પર સ્વારી કરે છે, જેમ શૂરવીર લડાઈને સાંચ સઝ થાય છે તેમ તેઓ, રે સિંધોનની દીકરી, તારી સામે સઝ થયલા છે. ૨૫ અમે તે વિષેના સમાચાર સાંભળ્યા છે, અમારા હાથ નબળા થયા છે; અમને પીડા તથા જલુનારીતા જેવી વેદના વળગી છે ૨૬ એવરોમાં બહાર ન જાઓ, માર્ગમાં ન ચાલો; કેમકે જેની વરવાર અને ભય ચારોમન જલુાય છે. ૨૭ રે મારા લોકની દીકરી, તાર પહેરીને રાખમાં લોટ, જેમ એકના એક પુત્રને સાર કરે, તેમ શોક તથા કડવો વિલાપ કર; કેમકે આપણા

પર વિનાશક અકસ્માત આવશે. ૨૭ મેં મારા લોકમાં તને બુદ્ધ તથા કોટ કરાવ્યો છે, કે તું તેઓનો માન નહિ ને પારખે. ૨૮ તેઓ સર્વ મોટા ફિદરી છે; તેઓ ચાલી કરતા ફરે છે; તેઓ પિત્તળ તથા લોહાદ્રુપ છે; તેઓ સ્વર્ણના બિચાર કરનારા છે. ૨૯ ધમલુ બળી ગયું છે, સ્ત્રીનું અગ્નિથી યદ રહ્યું છે, ગાળનાર વ્યર્થ પિત્તળાવે છે, કેમકે દુષ્ટો કાઢી નાખતામાં આવ્યા નથી. ૩૦ લોક તેમને નકારેલું રૂપ કહેશે, કેમકે યદોવાદે તેમને નકાર્યા છે.

૭ યદોવાદથી જે વચન વિર્મેયાદની પાસે આવ્યું તે એ કે, ૧ યદોવાદના ધરની ભાગ્યજમાં ઉભો રહે, ને ત્યાં આ વચન પોકારીને કહે, હે યદુદાહન સર્વ લોક, જે યદોવાદને બળવાને અર્થે આ ભાગ્યજોમાં પેસો છો, તે તમે યદોવાદનું વચન સાંભળો. ૨ સ્ત્રીઓનો યદોવાદ હસાએલનો દેવ એમ કહે છે, તમારા માંડેમાં તથા તમારી કરણીઓમાં સુધારો કરો, તો હું આ ઠેકાણે તમને વસાવીશ. ૪ યદોવાદનું મંદિર, યદોવાદનું મંદિર, યદોવાદનું મંદિર આ છે, એવું કહીને બુદ્ધ વચનો. ૫ પર શરોસો ન કરો. ૬ કેમકે જો તમે ખરેખર તમારા માંડેમાં તથા તમારી કરણીઓમાં સુધારો કરો, જો આરોસીપારોસીની વચ્ચે તમે ન્યાય કરો; ૭ જો પરદેશી, અનાય, તથા વિધવા પર જીવન ન કરો, ને આ ઠેકાણે નિર્દોષ રક્ત નહિ પાડો; ને અન્ય દેવોની પાછળ ચાલીને પોતાનું નુકસાન ન કરો, ૮ તો આ ઠેકાણામાં, એટલે જે ભૂમિ તમારા પિતાઓને મેં પુરાતન કાળથી આપી, તેમાં તમને હું સદા સર્વકાલ વસાવીશ. ૯ જીઓ, તમે નિરૂપયોની બુદ્ધાં વચન પર શરોસો રાખો છો. ૧૦ હું ચારી, તથા દત્ત્યા, તથા ભવિષ્યાર કરીને, તથા બોટા સુખ ખાકને તથા વ્યભાવની આગળ ધૂપ બાળીને, તથા જે અન્ય દેવોને તમે ભવ્યા નહિ તેઓની પાછળ ચાલીને, ૧૧ આ ધર, જેના પર મારું નામ મુકેલું છે, તેમાં તમે પેસરો, ને મારી આગળ ઉભા રહીને કહેરો કે, આ સર્વ અમનજ કમિા કરતા સાડ, અમે ધુટો પામ્યા બીએ? ૧૨ આ ધર જે મારા નામથી જોળખાય છે, તે હું તમારી દષ્ટિમાં લટકાવી યુદ્ધ યદુ મુકું છું. ૧૩ જીઓ, મેં, હા, મેં પંડે, એ દીકું છે, એવું યદોવાદ કહે છે. ૧૪ કેમકે જો મારું સ્થાન શીલોદમાં દત્ત, ત્યાં મારું નામ મેં પ્રથમ મુકાવ્યું, ત્યાં જીઓ; ને ધસાએલ જે મારા લોક તેના દુષ્ટ-

પણને લીધે તેને જે મેં ક્રીધુ તે જીઓ. ૧૫ અને હવે, યદોવાદ કહે છે, તમે જે સર્વ કામો ક્રીધાં છે, ને હું પ્રાનઃકાળે ઉઠીને તમને કહેતો હતો, પણ તમે સાંભળ્યું નહિ, ને મેં તમને તેજા, પણ તમે ઉત્તર આપ્યો નહિ, ૧૬ તે માટે આ ધર જે મારા નામથી જોળખાય છે, જે પર તમે શરોસો કરો છો, ને જે ઠેકાણું મેં તમને તથા તમારા પિતાઓને આપ્યું, તેને જેવું મેં શીલોદને ક્રીધું, તેવું કરીશ. ૧૭ અને જેમ તમારા સર્વ ભાઈઓને, એટલે એકાધમના સર્વ વંશને, ફેંકી દીધા, તેમ હું તમને મારી આગળથી ફેંકી દેશ.

૧૮ તે માટે હું આ લોકને સાડ વિનંતી ન કર, ને તેને સાડ વિવાપ તથા પ્રાર્થના ન કર, ને મારી પાસે તેમના હકમાં અરજ ન કર, કેમકે હું તારું સાંભળનાર નથી. ૧૯ યદુદાહનાં નવરોમાં તથા યદુરાલેખના ચક્રલાઓમાં જે તેઓ કરે છે, તે હું જોતો નથી છું? ૨૦ ઠેકાણાં લોકમાં એકાં કરે છે, ને આપો અગ્નિ સળગાવે છે, ને બાવલોએ કણક ગુંદે છે, કે તેઓ આકાશની રાહીને સાડ રોટલી બનાવીને તથા અન્ય દેવોને સાડ પેચાપંજી દેડીને મને રોષ ચડાવે. ૨૧ યદોવાદ કહે છે કે, હું તેઓ અને રોષ ચડાવે છું? હું પોતાના મુખની લાળને અર્થે તેઓ પોતાને ચિદવતા નથી? ૨૨ તે માટે પ્રજા યદોવાદ એમ કહે છે, જીઓ, આ ઠેકાણા પર, મનુષ્ય પર, તથા પશુ પર, તથા ક્ષેત્રનાં રૂંધો પર, તથા ભૂમિનાં ફળ પર મારો કોપ તથા મારો ક્રોધ રેડારો; ને તે બળતો રહેશે ને દોહવાહ જશે નહિ.

૨૩ સ્ત્રીઓનો યદોવાદ હસાએલનો દેવ એમ કહે છે, તમારા યદોમાં તમારાં દહનીયાપંજી ઉમેરીને માંસ ખાઓ. ૨૪ કેમકે હું તમારા પિતાઓને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, તે દિવસે મેં તેઓને દહનીયાપંજી તથા ચણ વિષે કંઈ કહ્યું નહિ, તથા આજ્ઞા આપી નહિ; ૨૫ પણ મેં તેઓને આ વાત કહીને ફરમાવ્યું કે, મારું સાંભળો, ને હું તમારો દેવ થઈશ, ને તમે મારા લોક થશો; ને તમારું દિવ યાપ, માટે જે સર્વ મારું મેં તમને ફરમાવ્યો, તેમાં તમે ચાલો. ૨૬ પરંતુ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને કાન ધસ્યો નહિ, પણ પોતાની ધારણાઓ પ્રમાણે તથા પોતાના દુષ્ટ દહની દહ પ્રમાણે તેઓ ચાલ્યા, ને પાછળ દહ્યા, પણ આગળ નહિ ગયા. ૨૭ જે દિવસે તમારા પિતાઓ મિસર દેશમાંથી નિકળ્યા, ત્યારથી તે આજ દિવસ

• સુધી હુ નિત્ય પ્રાત કાળે ઉઠીને તથા મોઢલીને, મારા સર્વ સેવકોને, એટલે ભવિષ્યવાદીઓને, તમારી પાસે મોકલતો આજ્ઞા હુ ૨૦ તોપણ તેઓએ માર સામગ્ર્ય નહિ, ને કાન ધર્યો નહિ, પણ તેઓએ હુની ન રહીને પોતાના પિતાઓ કરતા વધારી દુઝાઈ કીધી

૨૭ અને હું આ બધા વચન તેમને કહીરા, પણ તેઓ તાર નહિ સામગ્રી, ને હું તેઓને બોલાવીરા, પણ તેઓ તને ઉત્તર આપશે નહિ ૨૮ અને તેઓને હું કહીરા, કે જે દેશાનુભવે યહોવાહ તેમના દેવનો શબ્દ સામગ્રી નહિ, ને શિક્ષા માની નહિ, તે એ છે, સત્ય નષ્ટ થયું છે, ને તેઓના યુગથી કપાઈ ગયું છે

૨૯ પોતાના નિમાણ કાપીને કુટી રે, ને ઉચ્ચરયાને પર વિલાપ કર, કેમકે યહોવાહ પોતાના કોપના વંશને નકારીને તણ દીધો છે, ૩૦ કેમકે યહોવાહ કહે છે, મારી દુષ્ટતા જે કુલુ તે યહુદાહના પુત્રોઅંગીકૃત છે, જે પર પર માર નામ કહેવાઅતુ છે, તે અપવિત્ર કરવા માટે, તેઓએ ત્યા પોતાના અમરજ વરતઓ રાખી છે ૩૧ અને તેઓએ પોતાના દીકરાઓ તથા દીકરીઓને અગ્નિમાં બાળવાસાર, દિત્રામના પુત્રની ખીલુમાં જે તોફેય છે, ત્યા ઉચ્ચરયાનો બાધ્યા છે, જેણે મેં કુશભાવ્યુ નહોતું, ને એણે મારા મનમાં પણ આભ્યુ નહોતું ૩૨ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં તે તોફેય તથા દિત્રામના પુત્રની ખીલુ ફરી નહિ કહેવારો, પણ તેને ધાતની ખીલુ કહેશે, અને કશી ખાલી જગ્યા રહે નહિ, ત્યા સુધી તેઓ તોફેયમાં મુડકા દાટશે ૩૩ અને આ લોકના મુડકા આકાશના પક્ષીઓ તથા ભૂમિના પશુઓ ખાઈ જશે, ને હાડી મૂકનાર કોઈ નહિ હશે ૩૪ અને યહુદાહના નગરોમાંથી તથા યરૂસાલેમના ચકલાઓમાંથી આનંદનો સાદ, તથા હર્ષનો સાદ, વરનો સાદ, તથા કન્યાનો સાદ હું બંધ પાડીરા, કેમકે દેશ ઉગડ ધરો

૮ યહોવાહ કહે છે, તે વેળાએ તેઓ યહુદાહના રાજ્યોના હાડકા, તથા તેના સરદારોના હાડકા તથા યાજ્ઞકોના હાડકા, તથા ભવિષ્યવાદીઓના હાડકા, તથા યરૂસાલેમના રહેવાસીઓના હાડકા, તેઓની કબરોમાંથી કાઢી લાવશે ૧ અને સૂર્ય તથા ચંદ્ર તથા આકાશનું સર્વ તત્ત્વ, જેઓને તેઓએ ચાલા છે, તથા જેઓની સેવા તેઓએ કીધી છે, તથા જેઓની પાછળ તેઓ ગયા છે, તથા જેઓને

તેઓએ શોધ્યા છે, તથા જેઓની આરાધના તેઓએ કીધી છે, તેઓની બાણી આ હાડકા વેરી નાખશે, તેઓ એકઠા નહિ કરાશે, ને દટારો નહિ, તેઓ ભૂમિની પીઠ પર ખાતરને સાર ધરો ૨ અને આ દુષ્ટ વંશમાના જેઓ બાકી રહેલા છે, જે સર્વ ઠંકાણામાં તે તેઓને નસાડી મૂક્યા છે, ત્યાના સર્વ બાકી રહેલા લોક જીવવા કરતા મરણ પસંદ કરશે, એણે સંચોનેા યહોવાહ કહે છે

૩ જળ હું તેઓને કહે, યહોવાહ આમ બોલે છે, શું કોઈ પર ને ફરીથી ઉઠે નહિ? શું કોઈ ફર ને પાછો આવે નહિ? ૪ તો યરૂસાલેમના આ લોક કેમ કરીને પાછા હુડીને સર્વકા પાછળ પડી રહેલા છે? તેઓ કપટ પકડી રાખે છે, તેઓ પાછા આવવાની ના પાડે છે ૫ જે ચિત્ત ઇધને સામગ્ર્ય, પણ તેઓ યથાર્થત બોલ્યા નહિ, એ જ કીધું? અણુ કહેતા કોઈ પણ પોતાના દુષ્ટપણોને પચાતપ કરતો નથી, જેમ ઘોડો લડાઈમાં વેગે ધસે છે, તેમ તેઓમાંનો પ્રથમ પોતાની દોડમાં ફરી જાય છે ૬ વાયુચર બગ્ગે પણ પોતાનો નિમેલો વખત બળે છે, ને હોલો તથા અજાબીલ તથા સારસ પોતપોતાનો આવવાનો સમય સાચવે છે, પણ મારા લોક યહોવાહનો નિયમ બલુત નથી ૭ અમે જ્ઞાની છીએ, ને યહોવાહનું નિયમચાલ અમારી પાસે છે, એણે તમે કહો છો? પણ જુઓ, શાસ્ત્રીઓની જુદી કલમે તેને જુદું કરી નાખ્યું છે ૮ જ્ઞાનીઓ શરમાયા, તેઓ ભયલીત થયા, તથા પકડાઈ ગયા છે, જુઓ, યહોવાહનું વચન તેઓએ નકાર્યું છે, તો તેઓને શું જ્ઞાન છે? ૯ તે માટે હું તેઓની બાવડીઓ બીજીઓને, તથા તેઓના ખેતરો બીજા માલિકોને આપીરા, કેમકે નાનાથી તે મોટા સુધી સઘળા લોભિયા થયા છે, ભવિષ્યવાદીથી તે યાજ્ઞક સુધી સઘળા જુઠાણાથી વર્તે છે ૧૦ અને કંઈ ચાતિ ન જતા, ચાતિ, ચાતિ એમ બોલીને, તેઓએ મારા લોકની દીકરીનો પા કાચી તરેલ રજાઓ છે ૧૨ તેઓએ અમરજ કર્મ કીધું હતું, માટે શું તેઓ શરમિન્દા થયા? તેઓ જરા પણ શરમિન્દા થયા નહિ, વળી તેઓએ શરમાણ ભરપુર નહિ, તે માટે તેઓ પડનારાઓમાં પડશે, હું તેમને બેઠ લઈરા ત્યારે તેઓ ટટી પડશે, એમ યહોવાહ કહે છે ૧૩ યહોવાહ કહે છે, હું તેઓને તબ નષ્ટ કરીરા, દ્રાક્ષવેલા પર કંઈ દ્રાક્ષ નહિ ધરો, ને અંછરી પર અછર નહિ ધરો, ને પાત્રા ચિમળારો ૧૪ ને મેં તેઓને

ને આપ્યું છે તે તેઓની પાસેથી જન્મ સ્વેરી
 ૧૪ આપણે કેમ બેઠેલા બીજે? એકા યાઓ, ને
 વિશ્વબંધ નગરોમાં જન્મ્યે, ને ત્યાં મુગા સ્ત્રીએ, કેમકે
 યહોવાદ આપણા દેવે આપણને મુગા કીધા છે, ને
 પિતૃનું પાણી આપણને પાણી છે, કેમકે આપણે યહો-
 વાદની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. ૧૫ આપણે સાવિત્રી
 વાદ ભેધ, પણ કંઈ દિવ યશુ નહિ, ને કુશળતાની
 વેળાની વાદ ભેધ પણ જીવ્યો, અથા! ૧૬ તેના ઘોડા
 ઓનો કુદારો દાનથી સબળાયો, તેના સમર્થોના
 ખોખાશના સાદવરે આખી ભૂમિ કાપી, કેમકે
 તેઓએ આવીને ભૂમિ તથા તેનું ભરપૂરપણું, નગર
 તથા તેના રહેવાસીઓને ખાદ્ય નાખ્યા છે. ૧૭ કેમકે
 જીવ્યો, કુ સુપોને, જે નામ મોહિત થતા નથી, તેમને
 વમાશમાં મીઠલીય, ને તેઓ તમને કરડો, એમ
 યહોવાદ કહે છે.

૧૮ બેઠિવ નહિ થાઉં એવા અને દિવાસો ક્યાથી
 મળે? માત્ર કલેજ પાણી થઈ નય છે. ૧ જીવ્યો, મ શ
 લોહની કીકરીના પોશારનો સાદ દૂર દેશથી આવે છે,
 યુ યહોવાદ સિધાનમાં નથી? યુ નેમો રાજ તેમ
 નથી? તેઓએ શા માટે પોતાની કોરેલી ખુર્તિઓવરે,
 પાપથી વ્યર્થ વરતુઓવરે અને દોષ ચઢાવ્યો છે? ૨
 ૨૦ કાપડી વિલી ગઈ છે, ઉનાગો સમાપ્ત થયા છે, ને
 અથે તારણ પામ્યા નથી. ૨૧ મારા લોહની કીકરીના
 પાને લીધે કુ કાયલ થયો છે, કુ કાળો થયો છે, કુ
 વિસ્મિત થયો છે. ૨૨ ચિલઆદમાં કંઈ ચેરી લોહાન
 નથી યુ? ત્યાં કોઈ વેળ નથી યુ? તો મારા લોહની
 કીકરીને રૂઝ કેમ નથી વળી?

૨૩ મારા લોહની કીકરીના દણ્યોઓએ અને સાદ
 સત્વરારો રૂઝ કરી, માટે મારું માથું પાણી ને
 મારી આખો આસુનો જો દોલ તો કેટલું સાદ! ૨૪
 મારા લોહને ઓઢીને તેઓની પાસેથી દૂર નહ, માટે
 વરેખાનુંઓને ઉતારો અને સનમાં દોલ તો વાઈ.
 કેમકે તેઓ સર્વ વ્યભિચારીઓ, વિશ્વાચ્છાત્રીઓની
 સમા છે. ૨૫ અને ધનુષ્ય તણાય છે તેમ તેઓ જીવ્યો
 બોલવા સાદ પોતાની છલ તાલે છે, દેશમાં તેઓ
 પરાક્રમી થયા છે ખરા પણ સર્વને વાઈ તેઓ પરા-
 ક્રમી નથી, કેમકે તેઓ જીવ્યો કલો પછી અધિક જીવ્યો
 કરના નય છે, ને મને તેઓ નજીવ નથી, એવું યહો-
 વાદ કહે છે. ૨૬ તમે પ્રત્યેક પોતાના પડોસી વિષે
 સત્વરવાન થાઓ, ને કોઈ ભાઈ પર ભરોસો ન કરો,
 કેમકે પ્રત્યેક બાઈ કાપડી કરોજ કરો, ને પ્રત્યેક

પડોસી આદી કરતો કરશે. ૨૭ અને તેઓ પ્રત્યેક
 પોતાના પડોસીને છાંતે સત્ય બોલશે નહિ, તેઓએ
 પોતાની છલને અસત્ય બોલતા શિખવ્યું છે, તેઓ
 અધર્મ કરવા મથે છે. ૨૮ કપટ મધ્યે વસે છે, કપટના
 કારણથી તેઓ અને નજીવનાની ના પાડે છે એવું યહો-
 વાદ કહે છે.

૨૯ માટે સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે, જીવ્યો,
 કુ તેઓને જાણીને પાનખીસ, કેમકે મારા લોહની કીક-
 રીને લીધે કુ જીવ્યો યુ કર? ૩૦ તેઓની છલ દિવસ
 ધીર છે, તે કપટથી ભાલે છે. પોતાના મુખથી કોઈ
 પડોસી આગળ સાવિત્રી વાત બોલે છે, પણ પોતાના
 મનમાં તેનો કાવ કરવાનું યાત્રે છે. ૩૧ યહોવાદ કહે
 છે, એ જીવ્યો યથાને લીધે યુ કુ તેઓને ભેધ નહિ
 લક્ષણ? મારો છવ એવી દેશભાવિ પર વેર નહિ
 વાળશે યુ?

૩૨ કુ પવેતોને લીધે રૂઝ તથા શોષ, ને સનમાં
 ખોટોને લીધે વિલાપ કરીશ, કેમકે તેઓ એટલા બળ
 ગયા છે, કે કોઈ તેમાં થકને ચાલતું નથી, ને દોરનો
 સાદ સાસળવામાં નથી આવતો, આકાશના પક્ષીઓ
 તેમજ પશુઓ પણ નાહા છે, તેઓ જતા રહ્યા છે.
 ૩૩ અને કુ યરસાલેમને દગલા, શિયાળોને વાસો
 કરીશ, ને યહુદાના નગરો ઉગડ કરીશ, તેઓ
 વરેખીલીન થશે. ૩૪ જીવિ શા માટે નહ થઈ છે, તે
 શા માટે સનની ઘેટે એવી બળી ગઈ છે કે તેમાંથી
 કોઈ જતાર નથી, એ સમજવા બુદ્ધિવાન પુરૂષ તે
 કોણ? વળી એ પ્રમથ કરવા માટે જેને યહોવાદ પોતાને
 મુખે બોલ્યા છે, તે કોણ?

૩૫ વળી યહોવાદ કહે છે, મારું ને નિયમશાસ્ત્ર મે
 તેઓની આગળ મૂક્યું, તેને તેઓએ ઓડ્યું છે, ને
 મારું વચન સાંભળ્યું નથી, ને તે પ્રમાણે તેઓ આસ્થા
 નથી, ૩૬ પણ પોતાના દુશ્મની દહ પ્રમાણે, અને જે
 બખાલીમ વિષ તેઓના પિતૃઓએ તેમને શિખવ્યા
 તેઓની પાછળ તેઓ આસ્થા છે, ૩૭ તે માટે સૈન્યોનો
 યહોવાદ ધસાવેલો દેવ એમ કહે છે, જીવ્યો, કુ
 આ લોહને નાજોદા બવાદીશ, ને પિતૃનું પાણી
 તેમને પાછા. ૩૮ અને તેઓ તથા તેઓના પિતૃઓ
 જે પ્રભને જોળખતા નહોતા, તેઓમાં કુ તેઓને વેરી
 નાખીશ, ને કુ તેઓનો સદાર કં ત્યાં મુધી તેઓની
 પાછળ તરવાર મોડીશ.

૩૯ સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે, વિચાર કરો,
 ને કુટનારી સીઓ આવે, માટે તેઓને બાદવા ને

હાલી સ્ત્રીઓ આવે, માટે તેમને તેડો. ૧૮ અને તેઓ વહેલી આવે, ને આપણે લીધે વિલાપ કરે, કે આપણી આખોમાથી ચોધારે આસુઓ વહે ને આપણા પોપ-આથી પુષ્કળ પાણી વહી જાય. ૧૯ કેમકે સિંચેનામાથી વિલીંપનેા સાદ સંભળાયો છે, અમે કેમ લડાયા છીએ? અમે અત્યત બ્યાકૂળ થયા છીએ, કારણ કે અમે દેશ મુકયા છે, કારણ કે તેઓએ અમારા રહેઠાણે પાડી નાખ્યા છે. ૨૦ પરંતુ હું સ્ત્રીઓ, યદોવાદનુ વચન સાંભળ્યો, ને તમારા કાન તેના મુખનુ વચન મદલું કરે, ને તમારી હીઠરીઓને રૂદન કરતા શિખવો, ને તમે પોતપોતાની પડોસણને વિલાપ કરતા શિખવો. ૨૧ કેમકે ચકલાઓમાથી બાળકને, તથા ચાંદામાથી તરૂણને કાપી નાખવા માટે, મરણુ બારીઓ પાસે મદી આવ્યુ છે, તે આપણી દુવેરીઓમા પેકુ છે. ૨૨ તું એમ બોલ, યદોવાદ કહે છે, જેમ ખેતર પર ખાનગર, તથા કાપનારની પાછળ કણ પડે છે, તેમ મનુષ્યોના મુદકા પડશે, ને તેઓને એકા કરનાર કોઈ મળશે નહિ.

૨૩ યદોવાદ એમ કહે છે, જ્ઞાની પોતાના જ્ઞાન વિષે અભિમાન ન કરે, તેમજ બળવાન પોતાના બળ વિષે અભિમાન ન કરે, ને ધનવાન પોતાના ધન વિષે અભિમાન ન કરે, ૨૪ પણ ને અભિમાન કરે છે, તે આ વિષે અભિમાન કરે, કે તે સમજને મને એળખે કે હું યદોવાદ છું, પૃથ્વી પર દલા, ન્યાય તથા નીતિ કરનાર છું, કેમકે એમા મારે સતોષ છે, એમ યદોવાદ કહે છે. ૨૫ યદોવાદ કહે છે, એવા દિવસ આવે છે કે ત્યારે હું સર્વે સુનતીઓને તેઓના બેસુનતપણને લીધે શિક્ષા કરીશ, ૨૬ મિસરને તથા યહુદાદને તથા અહોમને, તથા આઝેરના પુત્રોને તથા મેઆબને તથા નેઓની કાદી બાળુઓથી મુકેલી છે, નેઓ રાનમા વસે છે, તે સર્વને એક લશર, કેમકે સર્વે વિદેશીઓ બેસુનતી છે, ને ઇસ્રાએલના વંશના સર્વ લોક હૃદયમા બેસુનતી છે.

૧૦ હું ઇસ્રાએલના વંશના ને વચન યદોવાદ તમને કહે છે તે સાંભળો. ૨ યદોવાદ કહે છે કે, વિદેશીઓને માર્ગ ન શિખો, ને આકાશના ચિન્હોથી બચતી ન થાઓ, કેમકે વિદેશીઓ તેઓથી બચતી ન થાય છે. ૩ કેમકે લોકોની રીતભાત બ્યથે છે, કેમકે કુવાડાવડે વનમાનુ ને ઝાડ કાપ્યુ છે તે લાકડું કારીગરના હાથનું કામ થાય છે. ૪ તેઓ રૂપાથી તથા સોનાથી તેને સુશોભિત કરે છે, ને તે હાથે નહિ માટે

ખીલાએ તથા હરોડાએ તેને બેસાડે છે. ૫ તે કાકડીની વાડીના કોતરેલા સ્તંભ સરખી છે, ને તેઓ બોલતી નથી, તેમને ઉપાડવી પડે છે, કેમકે તેઓ ચાની ચાતી નથી. તેઓથી ન બીઠો, કેમકે તેઓ ભૂકું કરી શકે નહિ, ને લાલુ પણ કરી શકે નહિ. ૬ હું યદોવાદ, તારા નેવો કોઈ નથી, તું મોટો છે ને તારા નામ સામર્થ્ય મોટું છે. ૭ હું દેરાનતિઓના રાજ, તારાથી કોણ નહિ બીઠે? કેમકે તે [રાજ્ય] તારું છે, અને વળી વિદેશીઓના સર્વે જ્ઞાનીઓમા, ને તેઓના સર્વે રાજ્યોમા તારા સરખો કોઈ નથી. ૮ અને તેઓ સ્વર્ણા મળેને નિર્બુદ્ધ તથા મૂખ છે, મુર્તિઓ તરફથી શિખામણ, તે તો કેવળ લાકડું છે. ૯ તારીશમાથી પવરા કરેલ રૂપ, તથા ઉકાઝામાથી સોનુ, કારીગરનુ તથા સોનીના હાથનુ કામ તેઓ લાવે છે, તેઓનુ વજન નીલ તથા નમુડિયુ છે, તે સપણુ નિપૂણ માણુ સોનુ કામ છે. ૧૦ પણ યદોવાદ તે સત્ય દેવ છે, તેજ સત્ય દેવ, તથા સનાતન રાજ છે, તેને કોપે પૃથ્વી કાપે છે, ને તેનો કોઈ વિદેશીઓથી સહન કરાતો નથી.

૧૧ તેઓને એમ કહે કે, ને દેવોએ આકાશ તથા પૃથ્વી બનાવે નહિ તેઓ પૃથ્વી પરથી તથા આકાશ તળેથી નહ થશે.

૧૨ તેડે પોતાને સામર્થ્યે પૃથ્વી બનાવી છે, પોતાને જ્ઞાને જગત ધરી રાખ્યુ છે, ને પોતાની સુદ્ધિથી આકાશ પ્રસાર્યુ છે. ૧૩ તે રાજ્ય બોલે છે ત્યારે આકાશમા પાણીની ઝળંતના થાય છે, ને પૃથ્વીને ઊંડેથી તે ધૂમાડો ચકાવે છે, તે વરસાદને સાથે વિજળી ઉત્પન્ન કરે છે, ને પોતાના કાડારેમાથી વાયુ કાઢે છે. ૧૪ દરેક માનુસ નિર્બુદ્ધ તથા જ્ઞાનહીન થયો છે, દરેક સોની પોતાની કોતરેલી મુર્તિથી લલિત થયો છે, કેમકે તેની આંખેલી મુર્તિ અસત્ય છે, ને તેઓમા શ્વાસ નથી. ૧૫ તેઓ બર્થપણુ છે, જ્ઞાન્તિનુજ્ઞ કામ છે, તેઓના શ્વાસનની વેળાએ તેઓ નારા પામશે. ૧૬ ને યાકુબનો વિલામ છે, તે તેઓના સરખો નથી, કેમકે તે સર્વનો બનાવનાર છે, ને ઇસ્રાએલ તેના વારસાનુ કુળ છે, તેનુ નામ સંન્યોનો યદોવાદ છે.

૧૭ હું કિલ્લામા રહેનારી દેરામાથી તારુ દ્રવ્ય એકહું કરી લે, ૧૮ કેમકે યદોવાદ એવુ કહે છે કે, જુઓ, હું આ નેળાએ દેરામાના રહેનારાઓને ગોફણે કાઢી મુકીશ ને તેઓને ખરેખર લાગે એવુ હું તેઓને દુખ દશ ૧૯ મારા ધાને લીધે મને હાથ હાથ.

પોતાની કમરે ખાધ, ને તેને પાણીમા ન નાખ ર તેથી
મેં યદોવાદના વચન પ્રમાણે કમરબંધ વેચાતો લીધો
ને મારી કમરે ખાધો. ૨ અને યદોવાદનુ વચન બીજી
વાર મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, 'ને કમરબંધ
તેં વેચાતો લીધો છે, ને તારી કમરે ખાધો છે.' હે તે
લઈને લઈ ને કાતવી પાસે જ ને ત્યાં ખડકની ફાટમાં
તેને સવાડી મૂક. ૩ અને જેમ યદોવાદે મને આજ્ઞા
આપી હતી તેમ મેં જઈને કાંઈ પાસે તેને સવાડી
મૂકી. ૪ અને યજ્ઞ દિવસ વિત્યા પછી એવું થયું કે
યદોવાદે મને કહ્યું, 'તું જઈને કાંઈ પાસે જ, ને જે
કમરબંધ ત્યાં સવાડવાની મેં તને આજ્ઞા આપી હતી,
તે ત્યાંથી લઈ લે. ૫ ત્યારે મેં કાંઈ પાસે જઈને ખોળ,
ને જે જગ્યામાં મેં તે કમરબંધ સવાડ્યો હતો ત્યાંથી
મેં તેને લઈ લીધો ને, જુઓ, કમરબંધ ખડકની જઈને
વડન નાખ્યો થઈ ગયા હતા. ૬ ત્યારે યદોવાદનુ
વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું 'યદોવાદ
જેમ કહે છે કે, તેજ પ્રમાણે દુ યદુવાદનુ અભિમાન,
તથા યજ્ઞાવેનના મોટું અભિમાન બન્નેની નાખીરા
૧૦ ને કુટલો. ૧૧ મારા વચન તાલજવા ના પાડે છે, ને
પોતાના હૃદયની હડ પ્રમાણે વાગે છે ને અન્યદેવોની
તેજા વચા પૂલ કરવા સાથે તેમની પાછળ ગયા છે, તે
દુઃ લેખ આ નકામા યજ્ઞો કમરબંધ ભવા થશે.
૧૨ કેમકે યદોવાદ જેમ કહે છે કે, જેમ કમરબંધ
માણસની કમરને વળગે છે, તેમ હજાએલને આખો
વંશ તથા યદુવાદને આખો વંશ મેં પોતાને વળગાડ્યા
છે, કે તેઓ મારે સાથે લેખ તથા નામ તથા પ્રયત્ન
તથા ચોક્કા થાય, ૧૩ તેઓને માન્ય નહિ. ૧૪ તેથી
તું તેને ને આ વચન કહે યદોવાદ હજાએલનો દેવ
મિત્ર કહે છે કે, પ્રયત્ન કૂટી દ્રાક્ષાસે લેતો, ત્યારે
તેઓ વળને કહેશે. ૧૫ અને નથી જાણતો કે પ્રયત્ન
કૂટી દ્રાક્ષાસે ભરે છે. ૧૬ પછી તું તેઓને કહેજે કે
યદોવાદ જેમ કહે છે કે, જુઓ, આ દેશના સર્વે
દેવાની જાને એટલે જે રાજાના હાઉંદના રાજ્યાસન
પર બેસે છે તેઓને, તથા યજ્ઞોને તથા અગ્નિ
વાદોને, તથા યજ્ઞાવેનના સર્વે દેવ દીઓને દુ
પિંચ લઈ નાખીરા. ૧૭ અને દુ તેઓને એક બીજા
સામે ને બાંધેને તથા પુત્રોને એક મળેને બંધા
પછ, જેમ યદોવાદ કહે છે, દુ હવા કે ફાંસ કે ફાંસ
નહિ કરીશ ખબ તેઓને નાશ કરીશ.

૧૧ તમે જાન કરીને જાન્યો, અભિમાની ન થાઓ,
કેમો યદોવાદ કહેવા છે. ૧૨ અપમાન પડે તથા

તમારા પગો અધકારમય પડે તો પર કોઈર ખાધ
તથા તમે અજ્ઞાનની વાટ જોતા હો. તેટલામાં તેને
બદલે યદોવાદ મરજીયા તથા ઘોર અધકાર પેદા
કરે તે પહેલા યદોવાદ તમારા દેવને મદિમા આપો.
૧૩ પણ જો તમે આ નહિ માનશો, તો તમારા બંધને
લીધે મારો. ૧૪ યજ્ઞમાં ચોક્ક કરશે, ને મારી આખ
બધુ રરશે ને તેમાથી આસુઓ ચોધારે વહેશે, કેમકે
યદોવાદનુ ટોણ બદીપ્રવાસમાં લઈ જવાયું છે.
૧૫ રાજાને તથા રાજાપાતાને કહે, દીન થઈને બેસો,
કેમકે તમારા શિરબદ, એટલે તમારો જે સુચોક્ષિત
મુખર છે તે, પડી ગયો છે. ૧૬ નેજાબના નગરો બધ
કસાયા છે ને તેઓને ઉધાડનાર કાઢ નથી, સર્વે યદુ
હાદ બદીપ્રવાસમાં, હા, સપૂર્ણ બદીપ્રવાસમાં લઈ
જવાયા છે.

૨૦ જેઓ ઉત્તર દિશાથી આવે છે, તેઓને તમે
તમારી આખો ઉંચી કરીને જુઓ, ને ટાણુ તને
સોપેલું હતું, એટલે તારૂં ચોક્કાપમાન ટાણુ તે ક્યા
છે? ૨૧ ત્યારે તે તને જોઈ લેશે, ત્યારે તું ઘું કહેશે.
કેમકે તેજ તારા મિત્રોને તારા ઉપર મુખ્ય અધિપતિ
થવાને સિખવ્યા છે, જાણતી સ્ત્રીના જેવી તને વેળા
યશે નહિ થી. ૨૨ અને જો તું તારા હૃદયમાં કહે કે,
એવી મારી વલે કેમ થઈ છે? તો તારા ધણા અન્યાયને
લીધે તારા પર ઉચા કરાયા છે, અને તારી ક્ષીઓને
ધમ થઈ છે. ૨૩ જાણી પોતાની આમરી કે ચિતો
પોતાના ટપકા બદલી રાકે થી? તોજ જુલું કરવાને
સિખવાએલા તે તમે પણ જાણ કરી શકો. ૨૪ તે
મટે જેમ જુનુ રાજના પવનથી ઉડી જાય છે, તેમ
તેઓને દુ વિખેરી નાખીશ. ૨૫ આ તારો હિરસો,
મારાથી નિભાવજો તારો નિભાવ છે, કેમકે તું મને
વિસરી ગયા છે, ને અસત્ય પર તેં બેસાસો રાખ્યો
છે, એવું યદોવાદ કહે છે. ૨૬ તે મટે દુ પણ તારા
મટે આગળ તારા પદર ઉઘા કરીશ, ને તારી લડા
નહા કરશે. ૨૭ રાજાના પડે તો પર તારા ભરકમાં
તથા તારો જોખારો તથા તારા વ્યભિચારની બદલેવી
આ તારા અમરજી કંઈ મેં જોયા છે, દે યજ્ઞાવેન,
તને દાઘ દાઘ! તું સ્વચ્છ થવા ચાહતી નથી, એવી
તારી દસા દટ કરા કૂંધી રહેવાની!

૧૪ મુજબના વિષે યદોવાદનુ ને વચન વિષે
ચાલતી પાસે આવ્યું તે.

૨ યદુવાદ ચોક્ક કરે છે, તેની સામેને આવી

થયલી છે, શોકના પોરાક પહેરીને તેઓ જીમીન પર બેઠેલા છે, ને ઘસાવેમને પોઝાર ચડી ગયા છે. ૪ અને તેઓનાં મોઢા માણસો પોતાના નાનાઓને પાછી લાવવા મોકલે છે, તેઓ ટાકા પાસે આવે છે, ને ત્યાં તેઓને પાણી મળતું નથી, તેઓ પોતાના ખાલી વાસણ પાછા લાવે છે, તેઓ લગ્નવાધને તથા સરમિન્દા યજ્ઞને પોતાના માયા ઢાંકેલા રાખે છે ૫ જીમિમા કાઠો પડી ગયું છે, કેમકે દેરામાં વરસાદ પડ્યો નથી, તે માટે ખેડુતો લગ્નવાધા છે, તેઓ પોતાના માયા ઢાંકે છે ૬ હા, હરણી પણ ખેતરમાં વિચ્છાદને [ખચ્છાને] મૂકી દે છે, કેમકે ધાસ નથી. ૭ અને રાત્રી ગયેલા ઉચ્ચરથાને પર ઉભા રહે છે, તેઓ શિયાળોની જેઠે દવાને માટે ઢાંકે છે, તેઓની આખો બેસી જાય છે, કેમકે લિલેતરી નથી.

૮ હે યહોવાહ, અમારા અપરાધો અમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી પુરે છે, તોપણ તારા નામની ખાતર કામ ચલાવ, કેમકે અમે વારંવાર પાછા હઠ્યા છીએ, તારે ઉલટું અમે પાપ કીધું છે. ૯ હે ઇસ્રાએલની આરા, સહનની વેળાએ તેના ત્રાતા, દેશમાં પ્રવાસી જેવા અથવા ને વટેમાર્ગી રાત્રે ઉતારો કરવા માટે વળે છે, તેના જેવા તારે શા માટે યહુ જેઠાએ? ૧૦ વિરિમત યએલા માણસના જેવા, ને યરાકમી માણસ જવાબ કરી નહિ શકે, તેના જેવા તારે કેમ યહુ જેઠાએ? પણ હે યહોવાહ, તું અમારી વચમાં છે, ને તારા નામથી અમે ઓળખાયા છીએ, અમારો ધ્યાન ન કર

૧૦ યહોવાહ આ લોકને એવું કહે છે કે, એમજ તેઓએ સહન આણું છે, તેઓએ પોતાના ખોળેને રોક્યા નથી, તે માટે યહોવાહ તેઓનો અગીકાર કરેલો નથી; હવે તે તેઓના અપરાધનું સમરણ કરશે, ને તેઓનાં પાપોને લીધે તેઓને જોઇ લેશે ૧૧ અને યહોવાહે મને કહ્યું, આ લોકના હિતને અર્થ પ્રાર્થના ન કર. ૧૨ જ્યારે તેઓ ઉપવાસ કરે, ત્યારે તેઓની હાંક હું સાંભળીશ નહિ, ને જ્યારે તેઓ ફરહીયાર્પણ તથા આધાર્પણ ચલાવશે, ત્યારે તેઓનો અગીકાર હું કરીશ નહિ, પણ તરવારવડે તથા દુકાળવડે તથા મરકીવડે હું તેઓનો નાશ કરીશ ૧૩ ત્યારે મેં કહ્યું, આહા, પ્રભુ યહોવાહ! જો, ભવિષ્યવાદીઓ તેઓને કહે છે, તમે તરવાર નહિ લેશો, ને દુકાળ તમારા પર આવશે નહિ, કેમકે આ ઠેકાણે હું તમને ખરેખરી શાંતિ આપીશ. ૧૪ ત્યારે યહોવાહે મને કહ્યું, ભવિષ્ય વાદીઓ મારે નામે અસત્ય ભવિષ્ય કહે છે, મેં તેઓને

મોકલ્યા નથી, ને તેઓને આજ્ઞા આપી નથી, ને હું તેઓની પાસે મોકલ્યા નથી; તેઓ ખોટું સદર્શન, તથા શબ્દન, તથા વ્યર્થપણ, તથા પોતાના હૃદયનું કપટ, એ તમને ભવિષ્ય વરીકે કહે છે, ૧૫ તે માટે ને ભવિષ્યવાદીઓ મારે નામે ભવિષ્ય કહે છે, પણ મેં તેઓને મોકલ્યા નથી તે છતાં તેઓ કહે છે કે, તરવાર તથા દુકાળ આ દેશમાં નહિ થશે, તેઓ વિપે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તરવારવડે તથા દુકાળવડે તે ભવિષ્યવાદીઓ નાશ પામશે. ૧૬ અને ને લોકને તેઓ ભવિષ્ય કહે છે, તેઓ દુકાળ તથા તરવારના કારણથી યરાકલેમના ચકલાઓમાં નખાયો; ને તેઓને, તેઓની જાયરીઓને, તથા તેઓના દીકરાઓને, તથા તેઓની દીકરીઓને દાટવા સાથે કોઇ રહેશે નહિ, કેમકે હું તેઓના પર તેઓની દુશાહ રેડી દઈશ ૧૭ અને તેઓને આ વચન તું કહેજે, મારી આખમાથી આસુઓ રાત દિવસ યોધારે વહે, ને ખાં ન થાય; કેમકે મારા લોકની કુવારી દીકરી મોટા થાથી, અતિ ભારે જીમ-મથી, ધાયલ થઇ છે. ૧૮ ને ખેતરમાં બહાર જઈ, તો જુઓ, તરવારના મારેલા; ને જો નગરમાં પેસું, તો, જુઓ, દુકાળના ફરદીઓ; ભવિષ્યવાદી તથા યાજ્ઞક જન દેશજીમમાં ક્યાં કરે છે અને તેમને સૂઝ પડતી નથી.

૧૯ હું તે યહુદાહને ઉઠ નકાર્યો છું ૧૯ તારો જીવ સિંધાનથી કટાળી ગયો છે ૧૯ તે શા માટે અમને માર્યો છે, ને અમને રૂઝ વળે એવું નથી? અમે શાંતિની વાટ જોતા હતા, પણ કહ્યાણુ નિવડયું નહિ, ને આરો... ૨૦ અતના વખતની વાટ જોતા હતા, પણ, જો, ત્રાસજ થયા! ૨૦ હે યહોવાહ, અમે અમારી દુશ્તા, તથા અમારા પુર્વજોના અપરાધ માનીએ છીએ, કેમકે તારી વિરૂદ્ધ અમે પાપ કીધું ૨૧ તારા નામની ખાતર અમને ન ધિકાર, તારા મહિમાના સિદ્ધાસનનું અપમાન ન કર; અમારી સાથે તારો ને કરાર તેનું સમરણ કરીને, તે તોદીશ મા રે વિરેશોઓના વ્યર્થમાને કોઇ વરસાદ વરસાવી ગયે છે ૨૨ હું ૨૩ કે આકાશ રૂઝ આપી શકે છે હું? હે યહોવાહ અમારા દેવ, હું તે ઘં નથી? તે માટે તારી વાટ અમે જોઇશું, કેમકે તેજ આ જાધા કીધા છે.

૨૫ પછી યહોવાહે મને કહ્યું, જો મુસા તથા સમુજલ મારી આજળ ઉભા રહેત, તોપણ મારૂં મન આ લોકની તરફ નહિ થાત; મારી આજળથી તેઓને કાઢી મેલ, ને તેઓ નિષળી જાય, ૨૬ અને

એવું થયે કે ત્યારે તેઓ તને કહેશે કે, અમે ક્યાં નિઃશ્વર જઈએ? ત્યારે તું તેઓને કહેશે કે, યદોવાદ એમ કહે છે કે, એઓ મરણને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ મરણ તરફ, ને તરવારને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ તરવાર તરફ, ને કુહાજને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ કુહાજ તરફ, ને બંદીપ્રવાસને સાથે નિર્માણ થયલા તેઓ બંદીપ્રવાસ તરફ નિઃશ્વર જાય. એ અને યદોવાદ કહે છે, હું તેઓના પર આર પ્રકારની (આપદા) કેરવીશ, એટલે મારી નાખવા સાથે તરવાર, તથા ધસડી લઈ જવા સાથે કુરાઓ; તથા ખાઈ જવા તથા તારા કરવા સાથે આકાશનાં પડીઓ તથા પૃથ્વીનાં પથ્થરો. અને યદોવાદના રાજ દિક્ષીયાદના પુત્ર મનાશે-દને લીધે, એટલે યજ્ઞાલેખમાં જે તેને કીધું તેને લીધે, હું તેઓને પૃથ્વીનાં સર્વ રાજ્યોમાં આમ તેમ લાગી કાઢીશ. કેમકે, દે યજ્ઞાલેખ, તારા પર કોણ કાળુ કરશે? ને તારે લીધે કોણ વિલાપ કરશે? ને તારી ખુશખબર વિષે પૂછવા કોણ કરશે? યદોવાદ કહે છે, તે મારો ત્યાગ કીધો છે, તું પાછળ દહી મથો છે, તે મારે મેં મારો દાખ તારા પર ઉઠાવ્યો છે, ને તારો નાશ કીધો છે; હું પશ્ચાત્તાપ કરવાં યાચી નથી છું. અને દેશની આજ્ઞાઓમાં ને તેઓને સુપડે કપવશ છે; મેં મારા લોકને નિઃસ્વાન તથા નટ કીધો છે; તેઓ પોતાના માર્ગોથી કૂચી નથી. મારી આજ્ઞા તેઓની વિધવાઓ સમુદ્રની રેલી કરતાં અધિક માલ છે; બપોરે જો એવો તુલસે હું તેમના પૈ, દા, મુલાનોની મા પૈ, લાભેદધું; મેં તેના પૈ અકરમાલ નેદા તથા અન્ય નાખ્યાં છે. જે સાત ઉભાં જાડી દત્તી તે જુરે છે, તેને પ્રાણ ઓળે છે, દિવસ છતાં તેનો મુઠું અડે ન થયો છે, તે લલિત તથા બ્યકત થઈ છે; ને તેઓના બંદીઓની આજ્ઞા હું તેઓના બાવી રહેલા લોકને તરવારને સોંપી દઈશ, એવું યદોવાદ કહે છે.

૧૦ મારી મા, અને દાવ દાવ, કેમકે ને અને આમા જનને સાથે કાંડાળો પુરવ, તથા વિરાજે પુરવ જવરા છે; મેં જાણે કીધું નથી આપ્ત, તે તેઓને અને જાણે કીધું નથી આપ્ત, તોપણ તે સર્વ મને દાવ દે છે. ૧૧ યદોવાદે કહ્યું, નિમ્ન હું તારા દિગ્મે અર્ધ તને આપ્યું આવીશ, નિમ્ને વિપાતની રેતી, ને તથા સમુદ્રી રેતીને હું રેતીમાં પાતે તારી આજ્ઞા વિનવી જાણશ.

૧૨ હું કોઈ માણસ લોકું, એટલે ઉતાર દેશથી આવિલું લોકું, અથવા પિત્તળ કાંચી રાકે? ૧૩ તારી સર્વ સીમમાં તારાં બધાં પાપને લીધે હું તારું દુષ્ટ તથા તારું ધન લગ્ને સાથ મકત આપીશ. ૧૪ અને જે દેશ તું બલતો નથી, તેમાં હું તેઓને તારા બંદીઓની સાથે મોકલીશ; કેમકે મારો કોષ્ટકી અગ્નિ સળગ્યો છે, તે તમારા પર જળશે.

૧૫ યદોવાદ, તું મારું બધું જાણે છે, અને સંભાર. ને મારી મલાકાત લે, ને મારા સતાવનારા પાસેથી મારો બદલો લેવડાવ. તારી મદનશીલતાની ખાતર મને લઈ જતો ના; મેં તારે લીધે નિમ્ન સહી છે. એવું જાણ. ૧૬ તારાં વચનો અને મળ્યાં ને મેં તેઓને ખાધાં, ને તારાં વચનોથી મારા હૃદયમાં આનંદ તથા દર્શ મને થયા; કેમકે, દે યદોવાદ, સંજોના દેવ, તારા નામથી હું જોળખાઈ છું. ૧૭ મોજાનમત્રા કરનારા-ઓની મળામાં હું કોઈ નહિ. દરખાવો પૂજ નહિ; તારા દાધને લીધે હું એકલો બેઠો, કેમકે તે કાપે અને બચે છે. ૧૮ મારો જોડ કેમ નિર્જન છે? ને મારો પા કેમ સાળે કરાતો નથી? તે કાંતો નથી; તું મારે સાથે અસત્યપ્ર પુટનારાં પાણી જેવા થયો છું?

૧૯ તે મારે યદોવાદ એમ કહે છે કે, જે તું કીરીસ તો હું તને પાછો લાવીશ, અને મારી આજ્ઞા હું ઉઠાવીશ; ને જે તું દલકામાંથી મુલ્યવાન કાઢીશ, તો હું મારા મુખ જેવા થઈશ; તેઓ તારી પામે ફરશે, પણ તું તેઓની પામે ન ફરતો. ૨૦ અને હું આ લોકને સાથે તને પિત્તળની મળવત બોતલપ કરીશ, ને તેઓ તારી સાથે લઈશે પણ તને છોડશે નહિ; કેમકે તને બચાવવા તથા તને છોડાવવા સાથે હું તારી સાથે છું. એમ યદોવાદ કહે છે. ૨૧ અને દુષ્ટોના દાપમાંથી હું તને છોડાવીશ, ને બચાવના દાપમાંથી હું તને ઉતારીશ.

૨૨ ૧૯ વચો યદોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૩ તું તારે સાથે જાણી લખાઈ નહિ, ને આ દેશમાં તને રીકરા તથા રીકરીઓ ન થાય. કેમકે આ દેશમાં જાણી રીકરા તથા રીકરીઓ વિષે, તથા તેઓની માઓ, કે જેઓને તેઓને જવ્યાં તેઓ વિષે, તથા તેઓના બાપો, જેઓને આ દેશમાં તેઓને જન્મ આપ્યો, તેઓ વિષે યદોવાદ કહે છે, ૨૪ તેઓ દુઃખાલુ મંદરાડી થયે, તેઓને લીધે કાળીક કરાશે નહિ, ને તેઓ

દટારો નહિ; તેઓ ભૂમિની પીઠ પર ખાતર ભેળા
યરો; અને દુકાળ તથા તરવારથી તેઓ નષ્ટ થયો;
ને તેઓનાં મુડદાં આકારનાં પક્ષીઓ તથા ભૂમિનાં
પશુઓ ખાઇ જશે. ૧૬ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે
કે, શોકના ધરમાં પેસતો ના, ને રડારડ કરવા સાર
જોતો ના, ને તેઓને લીધે વિલાપ કરતો ના; કેમકે
મેં આ લોકથી મારી શાંતિ, એટલે કહ્યું તથા દયા,
હાલ લીધી છે. ૧૭ મોટા તથા નાના બંને આ દેશમાં
મરશે; તેઓ દટારો નહિ, ને તેઓને લીધે કોઇ
વિલાપ કરશે નહિ, ને તેઓને લીધે કોઇ પોતાને
કાપરો નહિ, ને કોઇ પોતાને મુંઝવશે નહિ, ૧૮ અને
મુઝેલાં સંબંધી તેઓને દિલાસો આપવા સાર લોક
તેઓને લીધે શોકે કરીને રેઠલી બાંજશે નહિ; ને
ખાપ વિષે, કે મા વિષે દિલાસાનો વાટકો પીવાને
લોકો તેઓને આપશે નહિ. ૧૯ ખાવાપીવાને અથ
તેઓની સાથે ખેસવા તું જમણના ધરમાં જમશે નહિ
કેમકે સંન્યોને યહોવાહ ઇસ્રાએલનો દેવ એમ કહે
છે કે, જુઓ, હું આ ઠેકાણામાં તમારી નજર આગળ
તથા તમારા દિવસોમાં આનંદનો સાદ તથા દુર્વને
સાદ, વરને સાદ તથા કન્યાનો સાદ બધ પાડીશ
૧૦ અને એવું ધરો કે જ્યારે તું આ લોકને આ બધાં
વચ્ચે પ્રગટ કરશે, ને તેઓ તને કહેશે કે, યહોવાહે
અમારી વિરૂદ્ધ આ બધી મોટી વિપત્તિ શા માટે
કરમાવી છે? ને અમારો શો અન્યાય છે? ને યહોવાહ
અમારા દેવની વિરૂદ્ધ ને ખાપ અમે કીધું તે શું છે? ૧૧
ત્યારે તું તેઓને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે,
[વિપત્તિ આવવાનું] કારણ એ છે કે, તમારા પિતૃઓ
મને તજીને અન્ય દેવોની પાછળ ગયા, ને તેઓની
સેવા તથા આરાધના કીધી, ને મારો ત્યાગ કીધો, ને
મારું નિયમસર પાલનું નહિ; ૧૨ ને તમે તમારા
પિતૃઓ કરતાં વધતું બુદ્ધ કીધું છે; કેમકે જુઓ,
તમે પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ હૃદયની હઠ પ્રમાણે ચાલો
છો, ને માંડ નથી માનતા; ૧૩ તે માટે હું તમને આ
દેશમાંથી કાઢીને જે દેશ તમે તથા તમારા પિતૃઓએ
જાણ્યો નથી તેમાં નાખીશ, ને ત્યાં તમે રાત્રિવસ
અન્ય દેવોની સેવા કરશો, કેમકે હું તમારા પર એકદર-
બાની નહિ રાખીશ

૧૪ તે માટે, યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો
આવે છે કે જેમાં, યહોવાહ જીવતો છે કે જે ઇસ્રાએ-
લના પુત્રોને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યો, એવું
કરી નહિ કહેવાશે; ૧૫ ૧૬ યહોવાહ જીવતો છે કે

જે ઇસ્રાએલપુત્રોને ઉત્તર દેશમાંથી, તથા જે બધા
દેશોમાં તેણે તેઓને ખદેરી મુક્યા હતા ત્યાંથી બહાર
લાવ્યો, એવું કહેવાશે; અને જે દેશ મેં તેઓના
પિતૃઓને આપ્યો તેમાં હું તેઓને પાછા લાવીશ.
૧૬ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું ઘણા માછીઓને
તેડાવીશ, ને તેઓ તેમને માછલાંની પેઠે પકડશે;
ને ત્યાર પછી હું ઘણા શિકારીઓને તેડાવીશ, ને
તેઓ પ્રત્યેક પર્વત પરથી ને પ્રત્યેક ડુંગર પરથી, ને
ખડકાળી કાંટામાંથી તેઓને શિકાર કરશે. ૧૭ કેમકે
તેઓના સર્વ માર્ગો તરફ મારી આપે છે, તેઓ
મારી આગળથી સતાવલા નથી, ને તેઓને અન્યાય
મારી આંખો આગળ ગુપ્ત નથી. ૧૮ અને પહેલા હું
તેઓના અન્યાય તથા તેઓના પાપને બમણું
ખદેરી લાગીશ, કેમકે તેઓએ પોતાની અમંત્રણ વસ્તુ-
ઓનાં મુડદાંવરે મારો દેશ વટાવ્યો છે, ને તેઓની
કંટારાગ્ર વસ્તુઓથી મારો દેશ બરપૂર કીધો છે.
૧૯ હે યહોવાહ, સંકટની વેળામાં મારા સામર્થ્ય,
તથા મારા ગદ, તથા મારા આમ્ર, પૃથ્વીના છેડા-
ઓથી વિદેશીઓ તારી પાસે આવીને કહેશે, અસત્ય,
બચાવણ, તથા નહામી વસ્તુઓ એજ અમારા પિતૃ-
ઓનો વારસો છે. ૨૦ મનુષ્ય પોતાને સાર દેવો
બનાવશે શું? એવા તો દેવો નથી. ૨૧ તે માટે,
જુઓ, હું તેઓને જાણાવીશ, આ વાર તેઓને મારો
હાથ તથા મારું સામર્થ્ય જાણાવીશ, ને તેઓ જાણશે
કે મારું નામ યહોવાહ છે.

૧૭ યહોવાહનું પાપ લોકોની લેખણ તથા હીરાની
ઢાંચે લખેલું છે; ને તેઓના હૃદયની પાટી
પર, તથા તમારી વેદીઓનાં શિંગો પર કોતરેલું છે.
૨૮ કેમકે તેઓના પુત્રો જ્યાં પર્વતો પરનાં લીલાં
ઝાડની પાસે તેઓની વેદીઓ તથા તેઓની અથોરીમ
[મુર્તિઓ]નું સ્મરણ કરે છે. ૨૯ જેતરમાં મારા પર્વત,
તારી સર્વ સીંગોમા, તારાં પાપને લીધે હું તારું દ્રવ્ય
તથા તારો સર્વ ધનસ્રવહ, તારાં ઉચ્ચરથાનો સુધર્મ
લૂટ થવા સાર આપીશ. ૪ અને જે તારો વારસો મેં
તને આપ્યો તેને તું પોતાની મેળે પડનો મુકીશ, ને
જે દેશ તું જાણતો નથી, તેમા હું તારી પાસે તારા
વેદીઓની સેવા કરાવીશ, કેમકે તમે મારા કોષમાં
જે અગ્નિ સળગાવ્યો છે, તે સર્વકાળ સુધી બળશે.

૫ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે પુરૂષ મનુષ્ય પર
બરોસો રાખે છે, ને મનુષ્ય [શકિત]ને પોતાના
હાથનું બળ ગણે છે, ને યહોવાહ પાસેથી તેનું હૃદય

ફરી ભય છે, તે શાપિત છે. કેમકે તે રાનમાંની બારી જેવા થયે, ને હિન થયે ત્યારે તે તેને બેરો નહિ, ને અરણ્યમાંની તુટી જાયોઆમા, આસ તથા વસ્તીની દેશમાં વાસો કરશે. ૭ જે પુરુષ યદોવાદ પર બરોસો રાખે છે, ને જેનો બરોસો યદોવાદ છે તે આશીર્વાદિત છે. ૮ કેમકે તે પાણીની પાસે રોપેલા રૂક્ષના જેવા થયે, કે ને નદીની પાસે પોતાના મુજો ફેલાવે છે, ને નરમીને વખત આવશે, ત્યારે તેને બીક લાગશે નહિ, પણ તેનું પાવર લીધું રહેશે ને સુખજ્ઞાના વર્ષમાં તે ચિંતાવર થશે નહિ ને ફળ આપવા ચૂકશે નહિ. ૯ જે સદુષ્ટી કપડી તે હકથ છે, તે અગ્નિ જુડું છે; તેને કાણુ ભણી સકે ૧૦ કુ યદોવાદ હકથની રોધ કરે છે, કુ અવતરણને પારખુ છે, કે કુ પ્રત્યેકને તેના માર્ગ પ્રમાણે તેની કરણીઓનાં ફળ પ્રમાણે આપું ૧૧ જે તીવર થોતે સેવેલાં નહિ એવાં બધાં સમ્રેટે છે તેના જેવા, વગર ન્યાયે દ્રવ્ય મેળનાર છે; તે પોતાના દિવસો અધવાચી પહેલાં તે દ્રવ્ય ઠાડશે, ને અતે મૃત્યુ કરશે.

૧૧ અમારા મરિનુ સ્થાન, તે મહિમાવાન રાજ્યા-સન, પ્રથમથી ઉચ્ચ કરેલું સ્થાન છે. ૧૨ જે યદોવાદ, ઇશ્વારેલી આસા, જેઓ તને ઠાડે છે, તેઓ સર્વ લક્ષિત થશે; જેઓ મારી પાસેથી ફરી ભય છે, તેઓ ભૂમિમાં લખાશે, કેમકે યદોવાદ જે છવવા પાણીનો ઝરો છે, તેનો ત્યાગ તેઓને ઝરો છે. ૧૩ જે યદોવાદ, મને નિરોની કર, તો હું નિરોની થઈશ, માત્ર તારાનું કર, તો હું તારાનું પામેલો થઈશ; કેમકે હું મારું સ્તોત્ર છે ૧૪ જેઓ, તેઓ મને કહે છે, યદોવાદનું વચન ક્યા છે તે દમણું પૂર થાય. ૧૫ હું તો ભરી પછગ આવનાર પાગલ થયેથી પાછો દોડ્યો નથી, ને મેં દુઃખી દિવસની ઇચ્છા નથી કરી, એ હું ભૂલું છે; મારા દોષમાંથી નેનિકથું તે તારા મુખ આગળ દઉં ૧૬ હું મને બચાવ ન થા; ત્રિપ-તિના દિવસમાં હું મારો આશ્રય છે ૧૭ જેઓ મારી પૂરે લાને છે તેઓ લક્ષિત થાઓ, પણ મને લાભ ન લાને; તેઓ નાજરા થાઓ, પણ મને ગતરાટ ન થાય; તેઓના ઉપર ત્રિપતિનો દિવસ લાવ, ને ભમણા નાશથી તેઓને નટ કર.

૧૮ યદોવાદે મને જેમ કહ્યું કે, લોકના પુત્રોની બાનગ, કે જેમાં ધરને યદુદાદના રાજ્યો માટે આવે છે, એ જેમાં ધરને તેઓ બહાર ભય છે તેમાં, તથા યદુદાદની સર્વ બાજોમાં ભયને ત્યાં, હશે રહે;

૨૦ ને તેઓને કહે, યદુદાદના રાજ્યો તથા સર્વ યદુદાદ, તથા યદુદાદેમના સર્વ રહેનારા, કે જેઓ આ બાજોમાં ધરને પેસે છે તે તમે યદોવાદનું વચન સાંભળો. ૨૧ યદોવાદ એમ કહે છે કે, તમે સાવધાન થાઓ, ને સાખ્યાધને દિવસે કાંઈ બોલે ઉપાડા મા, ને યદુદાદેમની બાજોમાં ધરને માટે લાવો મા. ૨૨ અને સાખ્યાધને દિવસે તમારાં ધરો-માંથી કાંઈ બોલે બહાર લઈ-જરો મા, ને કંઈ પણ કામ કરો મા; પણ મેં તમારા પિતૃઓને આજ્ઞા કરી, તેમ સાખ્યાધ દિવસ પવિત્ર માનો ૨૩ પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને કાન ધર્યો નહિ, પણ નહિ સાંભળવા માટે તથા શિખામણ નહિ લેવા માટે તેઓએ પોતાની ગરબ અક્કલ કીધી. ૨૪ અને યદોવાદ એમ કહે છે કે, સાખ્યાધને દિવસે આ નગરની બાજોમાં ધરને કાંઈ બોલે માટે ન લાવવા સાર, પણ સાખ્યાધ દિવસ પવિત્ર માનીને તેમાં કાંઈ કામ ન કરવા માટે, એ તમે મારું સાંભળ્યો ન સાંભળ્યો, તો એવું થશે કે, ૨૫ આ નગરની બાજોમાં ધરને, દાંડના રાજ્યાસન પર બિરાજનારા રાજ્યો તથા સરદારો, રોમાં તથા થોડાઓ પર બેસીને, તેઓ તથા તેઓના સરદારો, યદુદાદના પુરુષો તથા યદુદાદેમના રહેવાસીઓ માટે પેસશે; ને આ નગર સર્વ-કાળ રહેશે. ૨૬ અને યદુદાદનાં નગરોમાંથી, ને યદુદાદેમની આસપાસની જગ્યાઓમાંથી, ને બિન્યા-મીનના દેશમાંથી, ને સદેશાદથી, ને પર્વતોથી, ને નેત્રેલ મુલકમાંથી, દંડનીયાપેલું તથા, યજ્ઞ તથા ખાધા-પેલું તથા ધૂપ લઈને, તથા ઉપકારાર્થેપેલું લઈને તેઓ યદોવાદના ધરમાં આવશે. ૨૭ પણ સાખ્યાધ દિવસ પવિત્ર માનવાનું, તથા સાખ્યાધને દિવસે યદુદાદેમની બાજોમાં ધરને બોલે ઉપાડા વગર માટે પેસવાનું મારું [વચન] તમે નહિ સાંભળ્યો, તો હું તેની બાજોમાં અગ્નિ-સજ્જનાવીશ, ને તે યદુદાદેમના રાજ્યોમાંથી ખાધ નાપશે, ને હોલવાશે નહિ.

૨૮ યદોવાદની પાસેથી નેનિકથન ચિંમૈયાદની પાસે આવ્યું તે એ કે, ૨૯ હવેની કુમારના ધરમાં ન, ને ત્યાં હું મારાં વચનો તને સંભળાવીશ. ૩૦ ત્યારે હું કુમારના ધરમાં ગયો, ને, બુદ્ધિ. તે આક પર કામ કરતો હતો. ૩૧ અને મટાડીનું ને પાત્ર તે ઘડતો હતો તે કુમારના દાપમાં બજરી મથું ત્યારે જેના પાટનું કુમારને સારું લાગ્યું તેના પાટનું તેણે, બીજું એ પાત્ર લઈયું.

૫ પછી યહોવાહનું વચન- મારી પાસે એવું આવ્યું કે, 'યહોવાહ કહે છે, હે ઇસ્રાએલના ધરનાં, આ કુમાર કરે છે તેમ હું તમારા વિષે કરી નહિ શકું ? હે ઇસ્રાએલના વંશ, જુઓ, એવો કુમારના હાથમાં ગારો, તેના તમે મારા હાથમાં છો. જે વારે હું કોઈ દેશનતિ વિષે કે કોઈ રાજ્ય વિષે, તેને હજી-ડસ તથા પાંચ નાખવા તથા નાશ કરવા માટે બોલું, ત્યારે જે દેશનતિ વિરૂદ્ધ હું બોલ્યો છું, તે જો પોતાની દુષ્ટતાથી કરે, તો તેનો જે અનર્થ મેં કરવાનું વિચાર્યું હતું, તે વિષે હું પસ્તાઈશ. ૯ વળી જે વારે હું કોઈ દેશનતિ વિષે કે કોઈ રાજ્ય વિષે, તેને બાંધવા તથા રોપવા માટે બોલું, ૧૦ ત્યારે જો તે મારું કહ્યું ન માનીને જે મારી દૃષ્ટિમાં થઈ છે તે કરે, તો જે કહ્યાણથી મેં તેનું હિત કરવાનું કહ્યું હતું તે વિષે હું પસ્તાઈશ. ૧૧ માટે હવે આવ, તું યહુદાહનાં માણસોને તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તમારા પર વિપત્તિ સર્જું છું, ને તમારી વિરૂદ્ધ યોજના યોજું છું; તમે પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરો, ને પોતાના માર્ગો તથા પોતાની કરગીઓ સુધારો. ૧૨ પણ તેઓ કહે છે, કંઈ આશા નથી, કેમકે અમે પોતાની યોજના પ્રમાણે આલીધું, ને અમે પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ હૃદયની હક પ્રમાણે કરીયું.

૧૩ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, વિદેશીઓમાં પૂછો કે એવી વાતો કોણે સાંભળી છે? ઇસ્રાએલની કુવારીએ અતિ અમંગળ કર્મ કર્યું છે. ૧૪ લગાનોનનું બરકુ પિતરના ખડક પર પડવા ચૂક્યો શું? અથવા વેળેથી વહેનારું ટાંડું પાણી ખૂટ્યો શું? ૧૫ કેમકે મારા લોકો મને વિરુદ્ધ ગયા છે, જે વ્યર્થ છે તેની આગળ તેઓએ ધૂપ બાળ્યો છે; ને તેઓના માર્ગોમાં, પુરાતન વાટોમાં, તેઓએ તેઓને ઠાકર ખવાડી છે, કે તેઓ પગદડાઓમાં, જે માર્ગ બાંધેલા નથી તેમાં આવે. ૧૬ અને તેમને દેશ વિરમય તથા નિરતર સિદ્ધારો ઉપજાવે એવો દેશ થાય; જે કોઈ તેની પાસે થકને ભય છે, તે વિરમિત થશે, ને પોતાનું માથું હલાવશે. ૧૭ પૂર્વના પવનથી વેરાળા હોય તેમ હું તેઓને શત્રુઓની આગળ વેરી નાખીશ, તેઓની વિપત્તિને દિવસે હું તેઓને સુખ નહિ પણ પીડા દેખાડીશ.

૧૮ ત્યારે તેઓએ કહ્યું, આવો, ધર્મેવાહની વિરૂદ્ધ યોજના યોજીએ, કેમકે યાજ્ઞકની પાસે નિયમસાચ,

તથા જ્ઞાનીની પાસે સલાહ, તથા ભવિષ્યવાદીની પાસે વચન ખુટવાનું નથી. આવો ને તેને ચાકીનો માર મારીએ, ને તેનાં કોઈ વચને પર ધ્યાન ન લગાડીએ.

૧૯ હે યહોવાહ, મારા પર ધ્યાન લગાડ, ને તું મારી સામે વદનારાઓની વાણી સાંભળ. ૨૦ શું ઉપકારને બદલે અપકાર કરાય? કેમકે તેઓએ મારા છત્રને સાડ ખાડો બોલ્યો છે તેઓને સાડ બોલું બોલવા માટે, તેઓની પાસેથી તારો કોઈ દૂર કરવા માટે, હું તારી આગળ ઉભો રહ્યો એ વાતનું સ્મરણ કર ૨૧ તે માટે તેઓના પુત્રોને દુઃખાળથી નાશ પામવા દે, ને તેમને વરવારને તાબે કર; તેઓની બાચડીઓ નિઃશ્વસન તથા વિધવાઓ થાય; ને તેઓના પુત્રો ઠાર માર્યા જાય, અને તેઓના તરણ પુત્રો લડાઈમાં તરવારથી હણાય. ૨૨ ત્યારે તું તેઓના પર અકસ્માત ટોળી લાવીશ, ત્યારે તેઓનાં ઘરોમાંથી જૂસો સાંભળવામાં આવે, કેમકે મને પકડવા સાડ તેઓએ ખાડો બોલ્યો છે, ને મારા પગને સાડ તેઓએ પારો સંતાવ્યા છે. ૨૩ પણ, હે યહોવાહ, મને મારવા સાડ મારી વિરૂદ્ધ તેઓની બધી મસલત તું ભરે છે; તેઓના અન્યાયની ક્ષમા ન કર, ને તારી દૃષ્ટિથી તેઓનું પાપ સુધી ન નાખ; પણ તેઓ તારી આગળ પાડી નખાય, તું તારા ક્રોધની વેળાએ તેઓને ભેદે.

૧૯ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મું જનને કુમારની માટલી વેચાતી છે, ને લોકોમાંના કેટલાક વડીલો, તથા યાજ્ઞકોમાંના કેટલાક વડીલો લઇને, ૨ હિજોમના પુત્રની ખીણ જે હાર્પીએ લાગળના નાકાની પાસે છે ત્યાં જ, ને જે વચનો હું તને બોલીશ, તે ત્યાં પ્રગટ કરીને કહે, 'યહુદાહના રાજ્યો તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો, સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું આ જગ્યાપર એવી વિપત્તિ આણીશ કે તે વિષે જે કોઈ સાંભળે તેના કાનમાં ચલચલાર થશે. ૪ તેઓએ મારો ત્યાગ કીધો છે, ને આ જગ્યાને ભ્રષ્ટ કરી છે, ને તેઓએ તથા તેઓના પિતૃઓએ તથા યહુદાહના રાજ્યોએ જે ભવિષ્ય નહોતા તે અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાળ્યો છે, ને આ જગ્યા નિરપરાધી-ઓના રક્તે ભરી છે. ૫ અને બચાવની આગળ દહનીયાપર્યો યહોવાહમાં આવે માટે તેઓએ પોતાના પુત્રોને અગ્નિમાં બાળવા સાડ બચાવનાં ઉચ્ચરણો

તેને ઉપદ્રવકતાના દાઘમાંથી ડાકાવે, ને પરદેશી તથા અનાથ તથા વિધવા પર અન્યાય કે બળાત્કાર ન કરે, ને આ જગ્યામાં નિર્દોષ રક્ત ન પાડે. ૪ કેમકે એ તમે આ પ્રમાણે ખરેખર કરશો, તો દાઉદના શત્રુઓ પર બિશાળતાથી રાજ્યો, રથમાં તથા યોદ્ધાઓ પર એસીને આ ધરની લાગણીમાં ઘડને માંહે આવશે, તે તથા તેના દાસો તથા તેના લોક [માંહે આવશે]. ૫ પણ એ તમે આ વચનો નહિ માનશો તો યદોવાદ કહેશે, દુ પોતાના સમ ખાઈને કહું છું કે, આ પર ઉલ્લેખ થઈ જશે. ૬ કેમકે યદુદાદના શત્રુઓ પર વિષે યદોવાદ એમ કહે છે કે, તું મારે સાથે જિલ્લાઈ, તું લખાનોનું ચિત્ત છે; તો પણ કુ વને રાત તથા વરદીલીન નરો ખવિત કરીલ. ૭ અને વારી વિરૂદ્ધ થયે સત્તેજા એવા વિનાયકોને ટેયાર કરીય, ને તેઓ તારા ઉત્તમ એરેન્જમેન્ટોને કાળીને અગ્રિમાં નાખશે. ૮ અને ધણી દેવનાવિઓ આ નન-રની પાસે ઘડને જશે, ને તેઓ સુધળા એક બીજને કહેશે, યદોવાદે શા માટે આ યોદ્ધા નનરને એવ કીધું છે? ૯ ત્યારે તેઓ એવો જવાબ આપશે કે, એઓએ યદોવાદ પોતાના દેવને કશર વણ દીધો, ને અન્ય દેવોની આરાધના તથા સેવા કરી, તે કાશુ મળે.

૧૦ મુઠલાને માટે ન રડો, ને તેને માટે રોક ન કરો; પણ એ [સ્વદેશમાંથી] નિકળે જાય છે તેને માટે બદુ રડો, કેમકે તે પાછો આવશે નહિ, ને પોતાનો જન્મદેશ ફરી જોશે નહિ. ૧૧ કેમકે યદુદાદના રાજ યોદ્ધાવાદનો પુત્ર યાદુવમ, જેણે પોતાના જાણ યોદ્ધાવાદને ઠેકાણે રાજ્ય કીધું, અન જે આ જગ્યામાંથી નશે, તે વિષે યદોવાદ એવું કહે છે કે, તે ત્વાથી પાડો નહિ આવશે. ૧૨ પણ એ જગ્યામાં તેઓ તેને બદીપ્રવાસમાં લઈ જાય છે, તેનાં તે મરશે, ને આ દેશ તે ફરી એવા ખામશે નહિ.

૧૩ જે માણસ પોતાનું પર અન્યાયથી તથા પોતાની મેદની અનાવિથી લાય છે, જે પોતાના પરોસીની પાસે વેઠ કરાવે છે, ને તેની રાજ તેને આપતો નથી, તે માણસને દાવ દાવ. ૧૪ જે કહે છે, દુ મારે સાથે વિરુદ્ધ થર, તથા મોટી મેદની બાધીય; ને તે પોતાને સાથે બાધીઓ કરાવે છે, ને તેની છત એરેન્જમેન્ટના પાદીમાંથી જરેલી છે, ને તેના પર દિવ રોક આપરેલી છે. ૧૫ જે એરેન્જમેન્ટની વરદીઓમાં પ્રખ્યાતિ નેજવરા કયું છે, તે મળે થું તું રાજ્ય કરશે? થું ત્યાં બાપે ખામું પીધું નહિ, ને નીચિ તથા ન્યાય

કયો નહિ? ત્યારેજ તેને કુલળના હતી. ૧૬ તેણે દીનનો તથા દિવિદીનો કનસાઈ કીવો, તે વારે સાથે હતું: મને અણુનો તે એજ છે કે નહિ? એવું યદોવાદ કહે છે. ૧૭ કેમકે લૂટી થેવું તથા નિર્દોષ રક્ત પાડવું, અને જીવમ તથા બળાત્કાર ગુજારવો, એ સિવાય બીજા કશા પર વારી આંખો તથા વારે દૃઢ લાગેલાં નથી. ૧૮ તે માટે યદુદાદના રાજ યોદ્ધાવાદના પુત્ર યદોવાદની વિષે યદોવાદ એવું કહે છે કે, તેને લીધે, અરે મારા લાઠ અથવા એ બેદન, એવું જોડીને લોક રડાપીટ કરશે નહિ; અને એ રવામી, અથવા અરે તેની શ્રેષ્ઠતા, એવું જોડીને તે તેઓને લીધે રડાપીટ કરશે નહિ. ૧૯ તે યદુદાદની સામગ્રીની બદાર ધસાઈને ફૂંકારો, ને અધેકુ દાઘ છે તેમ દાઘો.

૨૦ જે લખાનોન પર ચડીને દાંક માર, ને બાસનમાં વારો પાડો પાડ; ને અભારીન પરથી દાંક માર, કેમકે તારા પર શ્રોતિ રાખનારા સુવળા નષ્ટ થયા છે. ૨૧ દુ વારી આગાદીના વખતમાં તને કહેતો, ત્યારે તું કહેતો કે દુ નહિ સાંભળું. વારી તારાવરવાથી વારી ચ લ એવી યથ છે કે તે મારે કહું સાંભળું નથી. ૨૨ પરત તારા સર્વ પાળકોનું ખાનાનું ધરો, ને તારા શ્રીવમે બદીપ્રવાસમાં જશે, ત્યારે તું નિચે વારી સર્વ દુષ્ટતાને લીધે સમિદી તથા લજિત થશે. ૨૩ જે લખાનોનની રહેનારી, તથા એરેન્જમેન્ટમાં પોતાનો માથો બાંધનારી, ન્યારે તને જગ્યાનારી સીના જેવી વેદના તથા કષ્ટ થશે, ત્યારે તું કેવી કયામણી થશે. ૨૪ યદોવાદ પોતાના જીવના સમ ખાઈને કહે છે. જે યદુદાદનો રાજ, એટલે યદોવાદનીનો પુત્ર કોન્યાદ, મારા જન્મના દાઘ પરથી મુદ્રિત હોન, તો દુ ત્વાથી વને ઉવારી મેવન. ૨૫ અને જેઓ વારો જીવ રોધ છે તેઓના દાઘમાં, ને જેઓથી તું બીદે છે તેઓના દાઘમાં, એટલે બાએલના રાજ નજૂબાદરેસારના દાઘમાં, ને કાસીઓના દાઘમાં, તું તને સોપીય. ૨૬ અને જે પાસા દેશમાં તમે જન્મ્યા નહોતા ત્યાં કુ વને તથા વારી મા એણે તને જન્મ આપ્યો તેને પણ ફૂંકી દઈય, ને ત્યાં તમે મરી જશે. ૨૭ પણ જે દેશમાં તેમનો જીવ પાછા આવવાનો અભિલાષ રાખે છે, તેમાં તેઓ પાછા આવશે નહિ. ૨૮ આ માણસ, એટલે કોન્યાદ, તે વૃદ્ધ કહેવું તથા યુદ્ધ એવું માટેવું થશે નું? જે પાત્રની કષ્ટ સંતોષ થનો નથી એવો તે થશે છ? તે તે તથા તેનો વંશ સા માટે કાદી નખાવયા છે, ને જે દેશ તેઓ આજખા નથી, તેમાં સા

માટે નખાયલા છે ૧૨૬ હે પૃથ્વી, પૃથ્વી, પૃથ્વી, હું
યહોવાહનું વચન સાંભળું ૨૦ યહોવાહ કહે છે કે,
નોંધ કરી એવું લખો કે, આ પુત્ર જ નિઃશ્વાન થશે,
ને પોતાના આયુષ્યના દિવસોમાં આબાદ થશે નહિ,
કેમકે તેના વંશમાંના કોઈ પુત્ર દાઉદના રાજ્યાસન
પર બેસીને, તથા યહુદાદમાં અધિકાર ચલાવીને,
આબાદી પામશે નહિ

૨૩ જે પાળકો મારા બીડના ટોળાને નષ્ટ કરે
છે, તથા વેરી નાખે છે, તેઓને હાથ હાથ,
એવું યહોવાહ કહે છે. ૨ તે માટે જે પાળકો મારા
હોહનું પાળણું કરે છે, તેઓ વિષે યહોવાહ, ઇસ્રા
એલનો દેવ, એવું કહે છે કે, તમે મારૂં ટોણું વેરી
નાખ્યું છે, ને ખેડેલી મૂક્યું છે, ને તેઓની ખખર
લીધી નથી, જુઓ, હું તમારા દુષ્ટ કર્મોને લીધે તમને
જોષ લઇશ, એમ યહોવાહ કહે છે ૩ અને જે સર્વ
દેશમાં મેં મારૂં ટોણું ખેડેલી મૂક્યું છે, તેઓમાંથી હું
તેના બાકી રહેલાઓને સમેટીશ, ને તેઓને તેઓના
વાડાઓમાં પાછા લાવીશ, ને તેઓ સફળ થશે ને
વધશે ૪ અને તેઓનું પાળણું કરશે એવા પાળકો હું
તેમના પર ઠરાવીશ, ને તેઓ ફરી બીડી નહિ, ને
જલસારી નહિ, ને બોજા પડશે નહિ, એમ યહોવાહ
કહે છે

૫ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે
છે, કે જેમાં હું દાઉદના વંશમાં ન્યાયી અકુર ઉઠાવીશ,
ને તે રાજા થઈને રાજ્ય કરશે, ને બુદ્ધિથી વતારે, ને
પૃથ્વીમાં ન્યાય તથા નીતિ ચલાવશે ૬ તેના દિવસોમાં
યહુદાહ તારણ પામશે, ને ઇસ્રાએલ નિર્ભય રહેશે,
ને તેના જે નામથી તેને બોલાવશે તે એ કે, યહોવાહ
અમારૂં ન્યાયીપણું ૭ તે માટે યહોવાહ કહે છે,
જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં એવું ફરી
નહિ કહેવાશે, કે ઇસ્રાએલપુત્રોને મિસર દેશમાંથી
બહાર લાવનાર યહોવાહ જીવતો છે, પણ એવું કહે
વાશે કે, ઇસ્રાએલના ધરના વંશને ઉત્તર દેશમાંથી,
તથા જે સર્વ દેશોમાં મેં તેઓને ખેડેલી મૂક્યા હતા
ત્યાંથી ચલાવીને બહાર કાઢી લાવનાર યહોવાહ
જીવતો છે, ને તેઓ પોતાના વતનમાં રહેશે

૮ ભવિષ્યવાદીઓ વિષેની વાત મારૂં હૃદય મારા
અવ્યંતરમાં કુટેલું છે, મારા સર્વ હાડકા ચથરે છે,
યહોવાહને લીધે તથા તેના પવિત્ર વચનોને લીધે હું
વિધેલા માણસના જેવો તથા દ્રાક્ષરસને વશ થયેલો

માણસના જેવો છું ૧૦ કેમકે દેશ વ્યભિચારીઓથી
કરેલો છે, કેમકે સાપને લીધે દેશ રડે છે, રાત્રીમાં
બીડો મુકાયેલા છે, ને તેઓની દોડ દુષ્ટ છે, ને તેઓનું
બળ ઠીક નથી ૧૧ કેમકે ભવિષ્યવાદી તથા યાજ્ઞ
ખન્ને અધર્મી થયા છે, હા મારા ધરમાં મને તેઓની
દુષ્ટતા જડી છે, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૨ તે માટે
અધકારમાં જે સરકણા ઠંકણા હોય તેના જેવો
તેઓનો માર્ગ તેઓને સારૂ થશે, તેઓ ત્યાં હારે
લાઇને તેમાં પડશે, કેમકે તેઓ પર હું વિપત્તિ,
એટલે તેઓના રાસનનું વર્ષ, આણીશ, એવું યહોવાહ
કહે છે ૧૩ અને સમગ્રના ભવિષ્યવાદીઓમાં મેં
મૂર્ખાઇ ફીટી છે, તેઓએ ખચાવને નામે ભવિષ્ય કહ્યું
છે, ને ઇસ્રાએલ, જે મારા લેહ, તેમને બુલાવ્યા ૧૪
૧૪ વળી યશાહેમમાંના ભવિષ્યવાદીઓમાં મેં અધાર
કામ ફીટું છે, તેઓ વ્યભિચાર કરે છે, તથા અસત્યમાં
ચાલે છે, ને દુષ્ટતાના હાથને બળ આપે છે, તેથી કોઈ
પોતાની દુષ્ટતાથી ફરતો નથી, તેઓ સર્વ મારી
આજળ સહોમના જેવા તથા તેના રહેવાસીઓ ગમે
રાહના સરખા, થયા છે

૧૫ તે માટે ભવિષ્યવાદીઓ વિષે સૈન્યોના યહોવાહ
એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓને નાગદોના ખવડા-
વીશ, ને પિતૃનું પાણી તેઓને પાઇશ, કેમકે યશા-
હેમના ભવિષ્યવાદીઓની પાસેથી આખા દેશમાં
અધર્મ ફેલાઇ ગયા છે ૧૬ સૈન્યોના યહોવાહ એમ
કહે છે કે, જે ભવિષ્યવાદીઓ તમને ભવિષ્ય કહે છે,
તેઓના વચનો સાંભળશો મા, તેઓ તમને અમથી
વાત શિખાડે છે, તેઓ યહોવાહના સુખનું નહિ, પણ
પોતાના હૃદયમાં કષ્ટેલું સંકેશન પ્રગટ કરે છે ૧૭ તેઓ
મને વૃન્ધા જણે છે, તેઓને તેઓ કહતા જાય છે,
યહોવાહ બેલ્થેયા છે કે, તમને શાંતિ થશે, ને જે
પોતાના હૃદયની ઢઠક પ્રમાણે ચાલે છે, તે સર્વને તેઓ
કહે છે, તમારા પર વિપત્તિ આવશે નહિ ૧૮ કેમકે
તેનું વચન જોવાને તથા સાંભળવાને યહોવાહની મત્રો-
સજામાં કોણ ઉભો રહ્યો છે? કોણે મારા વચન પર
લક્ષ લગાડ્યું ને કોણે તે સાંભળ્યું છે? ૧૯ જુઓ,
યહોવાહનો વટોળિયો, એટલે તેનો જુરસો, નિકળ્યો
છે, હા, ફરતો વટોળિયો, તે દુષ્ટતાના માથા પર આવવી
પડશે ૨૦ યહોવાહ પોતાના હૃદયના મનોરથો અમ-
લમાં ન લાવે, તથા સિદ્ધ ન કરે, ત્યાં સુધી તેનો કોંધ
પાછો ફરશે નહિ, હેલ્લા દિવસોમાં તમને એ વિષેની
સારી પેઠે સમજ પડશે ૨૧ મેં આ ભવિષ્યવાદીઓને

મોહ્યા નહોતા, તોપણ તેઓ દોષી ગયા, મેં તેઓની સાથે વાત કીધી નહોતી, તોપણ તેઓએ અવિશ્વ કહ્યું. ૨૨ તેઓ મારી મત્રીસલામા ઉઠા રહ્યા હોત, તે તેઓ મારા લોકને મારા વચનો સ્વચ્છાવત, ને તેઓને મારા કુમારથી તથા તેઓની કનૈયાઓની દુઃખતાથી ફેરવત. ૨૩ યહોવાદ કહે છે, યુદ્ધ કેવળ પાસેના દેવ છે, ને આપેલા દેવ નથી. ૨૪ શું ગુસ્સાનોમા કોણ પોતાને એવા સતાવી શકે છે, કે હું તેને નહિ દેખું? એવું યહોવાદ કહે છે. યુદ્ધ આકાશ તથા પૃથ્વીમા બાપી રહેનાર નથી? અવુ યહોવાદ કહે છે. ૨૫ મને સ્વપ્ન આવ્યું છે, મને સ્વપ્ન આવ્યું છે, એવું ને અવિશ્વવાદીઓ મારે નામે બોલુ અવિશ્વ કહે છે, તેઓએ ને કહ્યું તે મેં સાચવ્યું છે. ૨૬ ને અવિશ્વવાદીઆ બોલુ અવિશ્વ કહે છે, ને પોતાના દુઃખમા કપટના અવિશ્વવાદીઓ છે, તેઓના દુઃખમા એ ક્યા મુખી રહેશે? ૨૭ તેઓ પોતાના ને સ્વનો એક બીજાને કહે છે, તેઓવડે મારા લોકની પાસે માત્ર નામ વિરમ્ભ કરાવવા પાર છે, જેમ તેઓના પિતૃઓ બચાવને બીધે માત્ર નામ વિસરી ગયા તેમ ૨૮ ને અવિશ્વવાદીને સ્વપ્ન આવ્યું હોવ, તે તો સ્વપ્ન પ્રગટ કરે, ને જેની પાસે માત્ર વચન આવ્યું હોવ, તે તો માત્ર વચન સ્વતંત્રથી બોલે, પછીની આગળ પરાજય થી છે? એવું યહોવાદ કહે છે. ૨૯ યહોવાદ કહે છે, માત્ર વચન અગ્નિ સરખું, તથા એ હવેરોડે બકાને ફોડે છે તેના સરખું, નથી યુ? ૩૦ તે મારે યહોવાદ કહે છે, જુઓ, ને અવિશ્વવાદીઓ પોતપોતાના પડોસીથી મારા વચનો ચોરી લે છે, તેઓની વિશ્વ કહ્યું. ૩૧ યહોવાદ કહે છે, જુઓ, ને અવિશ્વવાદીઆ પોતાની જીજ્ઞાસા વાપરીને કહે છે કે, આ તેનું બોલવું છે, તેઓની વિશ્વ કહ્યું. ૩૨ યહોવાદ કહે છે, જુઓ, જેઆ બોલે સ્વનો પ્રગટ કરીને બોલે છે, ને પોતાની જીજ્ઞાસાથી તથા ખાલી વડાથી મારા લોકને ભુલાવે છે, તેઓની વિશ્વ કહ્યું, પણ મેં તેઓને મોહ્યા નથી, ને તેઓને આજ્ઞા આપી નથી, ને તેઓ આ લોકને જરા પણ દિવડારા થશે નહિ, એવું યહોવાદ કહે છે. ૩૩ અને યહોવાદની દેવવાણી કથી છે? એવું કહીને, ત્યારે આ લોક કે કોણ અવિશ્વવાદી કે કોણ યાજ્ઞ વને પૂછે, ત્યારે હું તેઓને કહેજે, દેવવાણી તો કથી? યહોવાદ કહે છે, હું તમને કહી મૂંઝાસે. ૩૪ અને યહોવાદની દેવવાણી, એ ને અવિશ્વવાદી કે યાજ્ઞ

કે લોક કહેશે, તે માણસને તથા તેના ઘરને જોઈ લઉં. ૩૫ યહોવાદે શો ઉત્તર આપ્યો છે? ને યહોવાદ યુ બોલે છે? એવું તમારે પોતપોતાના પડોસીને તથા પોતપોતાના ભાણને કહેવું બોધ્યું, ૩૬ અને યહોવાદની દેવવાણી એમ તમે કરી નહિ બોલશો, કેમ કે પ્રત્યેક બોલેલું વચન તે તો પોતાની [વિશ્વ] દેવવાણીવિષય થશે, કેમકે જીવતા દેવ, અટલ સ્તંભોના યહોવાદ ને અમારા દેવ, તેના વચનો તમે મરડી નાખ્યા છે. ૩૭ યહોવાદે વને શો ઉત્તર આપ્યો? ને યહોવાદ યુ બોલે છે? એવું હું અવિશ્વવાદીને કહીશ. ૩૮ પણ યહોવાદની દેવવાણી, એવું ને તમે બોલશો, તો યહોવાદ કહે છે, જો કે મેં તમને કહ્યું છે કે, યહોવાદની દેવવાણી, આ પ્રમાણે તમારે બોલવું નહિ, તોપણ યહોવાદની દેવવાણી, એવું તમે કહોતા બચ્યા છો, ૩૯ તે મારે, જુઓ, હું તમને સપ્તર્ષિ વિસરીશ, ને તમને તથા ને નજર મેં તમને તથા તમારા પિતૃઓને આપ્યું, તેને હું મારી આમજશી કહી મેલીશ, ૪૦ ને નિરંતર વિદા તથા સદાનુ અપમાન, ને કંઠી વિસરી જવાશે નહિ, તે હું તમારા પર આપીશ.

૨૪ યહોવાદીમને પુત્ર યજ્ઞોન્યાદ ને યહુદા હનો શબ્દ તે તથા યહુદાહના સરકારો તથા કારીમરો તથા લુદારો એઓને બામિલકો શબ્દ નબ્બ ખારેરસાર ચરણલેખથી બંદીપ્રવાસમા લઇ ગયો, ત્યાર પછી, જુઓ, યહોવાદના મહિરની આગળ મુકેલી અછરની બે ટોપલી યહોવાદ મને દેખાઈ. ૧ એક ટોપલીમા પહેલા પાકેલા અછરના જેવા બહુ સારા અછર હતા, ને બીજી ટોપલીમા બહુ બગડી ગયેલા અછર હતા, જવાવ નહિ એટલે સુધી બગડી ગયેલા હતા. ૨ અને યહોવાદે મને કહ્યું, ધિર્મવાદ, હું યુ જુએ છે? ને મેં કહ્યું, હું તો અછરો જિંદ છું, ને અછર સારા છે, તેઓ બહુ સારા, ને ને બગડી ગયેલા, તેઓ બહુ બગડી ગયેલા છે, જવાવ નહિ એટલે સુધી બગડેલા છે, ૩ અને યહોવાદનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું. ૪ યહોવાદ, ને ધર્માબેદના દેવ, તે એમ કહે છે કે, યહુદાહમા નેઓ બંદીપ્રવાસમા છે, નેઓને આ જગ્યામાથી કાર્ટીઓના દેશમા મેં તેઓના દિવતે સારું મોહ્યા છે, તેઓને આ સારા અછરના જેવા હું બાપીશ. ૫ કેમકે હું તેમનું દિવ કરેશ તેમના પર મારી નજર સખીશ, ને તેઓને આ દેશમા પાગા લાવીશ, ને તેઓને બાપીશ, ને પાકી નાખીશ નહિ, ને તેઓને

• રોપીશ, ને ઉખેડી નાખીશ નહિ. ૭ અને મને ભણનાર, એટલે યહોવાહ તે હું, એવું ભણનાર હૃદય હું તેઓને આપીશ, ને તેઓ મારા લોક થશે, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ; કેમકે પોતાના આખા હૃદયથી તેઓ મારી ભડી કરશે. ૮ અને યહોવાહ એવું પણ નક્કી કહે છે કે, અછરો ભગડી ગયા, ખવાય નહિ એટલે સુધી ભગડી ગયાં, તેમ યહુદાહનો રાજા સિદ-ક્રીયાહ તથા તેના સરદારો. તથા યરૂશાલેમના બાકી રહેલા લોક જે આ દેશમાં રહે છે, તથા મિસર દેશમાં વસે છે, તેઓને હું મૂકી દઈશ, ૯ હા, તેઓ ત્રાસ પામીને પૃથ્વીનાં સ્થળો રાજ્યો મધ્યે બહોં તહી રજળતા કુરે માટે તેઓને મૂકી દઈશ, જે બધી જગ્યાઓમાં તેઓને હું ખદેડી કાઢીશ, તથા તેઓ નિહા તથા કહેવન તથા ઠૂઠા તથા શાખણ થશે. ૧૦ અને જે ભૂમિ મેં તેઓને તથા તેઓના પિતૃઓને આપી, તે પરથી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી હું તેઓમાં તરવાર તથા ફુકાળ તથા મરડી મોકલીશ.

૨૫ યહુદાહના રાજા યોરીયાહના પુત્ર યહો-યાકીમના ચોથા વર્ષમાં, એટલે બાબિલના રાજા નબૂપાદરેસારના પહેલા વર્ષમાં, યહુદાહના સર્વ લોક વિષે જે વચન વિર્મ્યાહની પાસે આવ્યું તે, ૧ અને જે વચન વિર્મ્યાહ ભવિષ્યવાદી યહુદાહના સર્વ લોક આગળ તથા યરૂશાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ આગળ બોલ્યા તે આ. ૨ યહુદાહના રાજા આશોનના પુત્ર યોરીયાહના તરમાં વર્ષથી તે આજ દિવસ સુધી, એટલે ત્રેવીસ વરસની મુદત પર્વત, યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું છે; ને હું પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા બોલીને તમને કહ્તો આવ્યા છું, પણ તમે સાંભળ્યું નથી. ૩ અને યહોવાહે પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા મોકલીને પોતાના સર્વ દાસોને, એટલે ભવિષ્યવાદીઓને, તમારી પાસે મોકલ્યા; પણ તમે સાંભળ્યું નહિ, ને સાંભળવાને કાન ધર્યો નહિ. ૪ તેઓએ કહ્યું, તમે પોતપોતાના કુમારોથી તથા પોતપોતાનાં કર્મોની કુષ્ટતાથી કરો, ને જે ભૂમિ યહોવાહે તમને તથા તમારા પિતૃઓને પુરાતન કાળથી આપી છે ત્યાં સદા સર્વદા વસો. ૫ અને અન્ય દેવોની સેવા તથા આરાધના કરવા સાથે તેઓની પાછળ જશો મા, ને તમારા હાથનાં કામવડે મને રોષ યદાવતા ના, એટલે હું તમને કંઈ ઇન નહિ કરીશ. ૬ પણ તમારા નુકસાનને સાથે તમારા હાથના કામવડે મને રોષ યદાવવા માટે તમે માથે સાંભળ્યું નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે. ૮ તે માટે

મેંઓનો યહોવાહ કહે છે, તમે મારાં વચનો સાંભળ્યાં નહિ, ૯ તેથી યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું મોકલીને ઉતાર તરફનાં સર્વ કુળો લઈશ, તથા મારો દાસ, એટલે બાબિલનો રાજા નબૂપાદરેસાર, તેને પણ મોકલીશ, ને તેઓને આ દેશ પર તથા તેના રહેવાસીઓ પર, તથા ચારોત્રમના આ સર્વ દેશો પર લાગીશ, ને તેઓનો સંહાર કરીશ; ને તેઓ વિસ્મય તથા ફિટકારનું કારણ થશે, ને સદા ઉગડ રહેશે, એવું હું કરીશ. ૧૦ વળી તેઓમાંથી આનંદનો સાદ તથા હર્ષનો સાદ, વરનો સાદ તથા કન્યાનો સાદ, ધીની અવાજ તથા દીવાનો પ્રકારા હું બંધ પાડીશ. ૧૧ અને આ આખો દેશ ઉગડ તથા વિસ્મય થઈ પડશે, ને આ દેશભૂમિઓ સિતેર વર્ષ સુધી બાબિલના રાજાની સેવા કરશે. ૧૨ અને એવું બનશે કે સિતેર વર્ષ પૂરાં થયાં પછી હું બાબિલના રાજાને, તથા ત્યાંની દેશભૂમિને, તથા કાસ્દીઓના દેશને, તેઓના અન્યાયને લીધે જોઈ લઈશ, એવું યહોવાહ કહે છે, ને તે સદાકાળ સુધી ઉગડ થશે. ૧૩ અને તે દેશ વિષે મારાં સર્વ વચનો જે હું બોલ્યા હતાં, તે હું તે પર આણીશ, એટલે જે બધું આ પુસ્તકમાં લખેલું છે, જે ભવિષ્ય વિર્મ્યાહ સર્વ દેશો વિષે કહ્યું છે, તે હું આણીશ. ૧૪ ઘણી દેશભૂમિઓ તથા મોટા રાજાઓ તેઓની પાસે સેવા કરાવશે. ને હું તેઓનાં આચરણ પ્રમાણે તથા તેઓના હાથનાં કામ પ્રમાણે તેઓને ખદલો વાળી આપીશ.

૧૫ કેમકે યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે મને એમ કહે છે કે, આ કોથના દાક્ષરસનો વાટકો મારા હાથમાંથી લે, ને જે સર્વ દેશભૂમિઓની પાસે હું તને મોકલું છું, તેઓને તે પા. ૧૬ અને જે તરવાર હું તેઓ મધ્યે મોકલીશ, તેના કારણથી તેઓ પીશે, તથા લથડશે તથા બાવરા થશે. ૧૭ અને મેં યહોવાહના હાથમાંથી વાટકો લીધો, ને જે સર્વ દેશભૂમિઓની પાસે યહોવાહે મને મોકલ્યા તેઓને તેમાંનું પાચું; ૧૮ એટલે યરૂશાલેમને તથા યહુદાહનાં નગરોને, તથા તેના રાજ્યોને તથા તેના સરદારોને [મેં પાચું], એ સાથે કે તેઓ ઉગડ રહીને વિસ્મય તથા ફિટકાર તથા શાખનું કારણ થાય, જેમ આજ દીન છે તેમ. ૧૯ વળી મિસરનો રાજા ફારૂન તથા તેના દાસો, તથા તેના સરદારો, તથા તેના સર્વ લોક, ૨૦ તથા સર્વ મિશ્નભૂમિઓ, તથા ઉસ દેશના સર્વ રાજાઓ, તથા પવિત્રભૂમિઓના દેશના સર્વ રાજાઓ, તથા આરબોના

તથા આઝાદ તથા એકેલ તથા આરંભના બાકી રહેલા; ૧૧ અંદોમ તથા મોઆબ તથા આરમોનના પુત્રો; ૧૨ તથા સૂરના સર્વ રાજાઓ, તથા સીદોનના સર્વ રાજાઓ, તથા સુપુત્રને પેઠે પાર ને બેટ છે, તેઓના રાજાઓ, ૧૩ દદાન તથા તેમા તથા બૃજ તથા એઓની દાદી બાબુએથી મુકેલી છે તે સુરના, ૧૪ તથા અરમરથાનના સર્વ રાજાઓ, તથા ને મિથ્ર ભતિઓ રાખમા વસે છે, તેઓના સર્વ રાજાઓ, ૧૫ તથા ઝિઝીના સર્વ રાજાઓ, તથા એલામના સર્વ રાજાઓ, તથા માદીઓના સર્વ રાજાઓ, ૧૬ તથા ઉત્તર દિશાના ને રાજાઓ, પછી દૂરના હોય કે પાસેના હોય, તેઓ સર્વ તથા પૃથ્વીની પીઠ પરના ને સર્વ રાજાઓ તે [બધાઓને મેં યહોવાદના વાટકામાનું પાપું]; અને તેઓની પાલળ થોવાખનો રાજા પીયો ૨૭ અને હું તેઓને કહીશ, સૈન્યોનો યહોવાદ, ને ઇસ્કાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ને વરવાર હું તમારા મધ્યે મોકલીશ, તેના કારણથી પીયો, તથા મરત યહને એકો, ને પરીને ફરી ન ઉઠો. ૨૮ અને એમ થશે કે ને તેઓ તે વાટકો પીવાને તારા હાથ માથી લેવા નહાશે, તે તેઓને કહે, સૈન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, વધે નિમે પીયો. ૨૯ કેમકે જુઆ, ને નમ્ર મારા નામથી કહેવાય છે, તેને હું પીડા આપવા માહું છું, ને હું તમે છેક નિર્દોષ રહેશો? તમે નિર્દોષ રહેશો નહિ, કેમકે હું પૃથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓ પર વરવાર બોલાવું મોકલીશ, એવું સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે. ૩૦ તે મહિ હું તેઓના પ્રત્ય આ સર્વ ભવિષ્યવચનો બોલ, ને તેઓને કહે, યહોવાદ ઉચ્ચ-સ્થાનમાથી આજશે, ને પોતાના પવિત્ર રહેઠાણમાથી

દર્શાશે નહિ, તેઓ જુમિની સપાટી પર ખાતરના જેવા રહેશે. ૩૧ અરે પાળકો, વિલાપ કરો, તથા બૂમ પાડો, ને રે ટોળાના મુખ્યો, તમે રાખમા આબેઠો; કેમકે તમને કલ્પ કરવાના દિવસો બરાબ ચુક્યા છે, ને હું તમારા કકડે કકડા કરી નાખીશ, ને સુદર્શ પાત્ર તુટી પડે તેમ તમે પડશો. ૩૨ નાસવાનો કોઈ રસ્તો પાળકોને, અને બચવાનો કોઈ રસ્તો ટોળાના મુખ્યોને સૂઝશે નહિ. ૩૩ પાળકોની જૂમનો સાદ તથા ટો' ના મુખ્યોનું રક્ત [સંભળાય છે]; કેમકે યહોવાદ તેઓનું બીડ ઉઠાડ કરી નાખે છે. ૩૪ અને યહોવાદના બારે કોપને લીધે શાંતિના વાડા ખાલી થયા છે. ૩૫ તેમજ સીદની પેઠે પોતાની ઝાડી છાડી છે, કેમકે ઉપદ્રવ-કર્તાના કોપ તથા તેના બારે કોપના કારણથી તેઓનો દેશ વિસ્મય થમાડે એવો થયો છે.

૨૬ યહુદાહના રાજા યોશીયાહના પુત્ર યહો-વાકીમની કારકીર્દીના આરંભમા આ વચન યહોવાદની પાસેથી આવ્યું, ૨ એટલે યહોવાદ એમ કહે છે કે, હું યહોવાદના ધરના આજણામા ઉભો રહે, ને યહુદાહના સર્વ નગરોમાના ને લોક યહોવાદના ધરમા ભજન કરવા સારૂ આવે છે, તેઓને ને સર્વ વચનો મેં તને તેઓની આજળ બોલવાની આજ્ઞા આપી છે, તે બોલ, તેમાનો એકે શબ્દ પણ હું છાડી ન દશશ. ૨ કહાપિ તેઓ સાંભળશે, ને પ્રત્યેક પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરશે, ને તેઓના કર્મોની દુષ્ટાઈને લીધે ને હું ખ હું તેઓને કરવા વિચારું છું તે વિષે હું પરવાશદ. ૪ અને હું તેઓને કહીશ, યહોવાદ એમ કહે છે કે, માર ને નિયમશાસ્ત્ર મેં તમારી આનજ મુશ્ય છે. તે પ્રમાને ચાલવાને. ૫ તથા મારા ને દાસો,

માટે એવું ભવિષ્ય કહ્યું છે કે, આ ધર સ્થિતોહ એવું થશે, ને આ નગર વસ્તીહીન તથા ઉત્તર ધરો? અને સર્વ લોક વિર્મેયાહની આગળ યહોવાહના ધરમા એકા થયા

૧૬ અને યહુદાહના સર્વ સરદારોએ આ વાત સાંભળી ત્યારે તેઓ રાજાના ધરમાથી યહોવાહના ધરમા ચડી આવ્યા, ને યહોવાહના ધરની નવી ભાગળને નાકે બેઠા ૧૧ અને યાજ્ઞકો તથા ભવિષ્યવાદીઓ સરદારોને તથા સર્વ લોકને એમ કહેતા બોલ્યા કે, આ માણસ મરણુદંડપાત્ર છે, કેમકે તમે તમારે કાને સાંભળ્યું છે તેવું તેણે આ નગરની વિરૂદ્ધ ભવિષ્ય કહ્યું છે ૧૨ ત્યારે વિર્મેયાહે સર્વ સરદારોને તથા સર્વ લોકને કહ્યું કે, જે સર્વ ભવિષ્યવચના તમે સાંભળ્યા છે, તે આ ધરની તથા આ નગરની વિરૂદ્ધ બોલવા યહોવાહે મને મોકલ્યો ૧૩ તો હવે તમે તમારા માથે તથા તમારા કર્મો મુકારો ને યહોવાહ તમારા દેવનું વચન માનો, ને યહોવાહ ને વિપતિ પાડવા તમારી વિરૂદ્ધ બોલ્યો છે તે વિષે તે પશ્ચાત્તાપ કરશે ૧૪ પણ જુઓ, હું તો તમારા હાથમા છું, તમારી દક્ષિમા ને સારૂ તથા યોગ્ય લાગે તે પ્રમાણે મને કરો ૧૫ પરંતુ અધિત જાણે કે જો તમે મને મારી નાખશો, તો તમે તમારા પર તથા આ નગર પર તથા તેના રહેવાસીઓ પર નિર્દોષ રાખનો દોષ આણશો, કેમકે આ સર્વ વચન તમારા કાનેમા કહેવા માટે યહોવાહે ખરેખર મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે ૧૬ ત્યારે સરદારોએ તથા સર્વ લોકે યાજ્ઞકોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને કહ્યું, આ માણસ મરણુદંડ પામવા લાયક નથી, કેમકે યહોવાહ ને આપણે દેવ તેને નામે તે અમારી આગળ બોલ્યો છે ૧૭ ત્યારે દેરાના વડીરોમાના કેટલાક જનોએ ઉઠીને લોકોની આખી સંખ્યાની આગળ કહ્યું કે, ૧૮ યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહના દિવસોમા મીખાયાહ મોરારથી ભવિષ્ય કહેતો હતો, ને તેણે યહુદાહના સર્વ લોકને કહ્યું, સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, સિયોન ખેતરની પેઠે બેઠાશે, ને યરુસાલેમના દખલા ધરો ૧ ને ધરનો પર્વત વનના ઉત્પરચારના જેવો ધરો ૨ ત્યારે યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહે તથા આખા યહુદાહે તેને મારી નાખ્યો થુ ૩ થું તે યહોવાહની પાસે વિનવતી કીધી નહિ થું ૪ ત્યારે યહોવાહ ને વિપતિ આણવા તેઓની વિરૂદ્ધ બોલ્યો હતો, તે વિષે તેણે પશ્ચાત્તાપ કીધો પણ [વિર્મેયાહને

મરણુદંડપાત્ર કરાવીએ તો] આપણે પોતાના છવોને મોટા ઉપદ્રવ કરનારા છીએ ૨૦ અને કિર્યાથ યઆરીમનો એક વતની, એટલે રામાયાહનો પુત્ર ઉરીયાહ, તે યહોવાહને નામે ભવિષ્ય કહેતો હતો, તેણે આ નગરની વિરૂદ્ધ તથા દેશની વિરૂદ્ધ વિર્મેયાહની સર્વ વચન પ્રમાણે ભવિષ્ય કહ્યું, ૨૧ અને યહોવાહીમ રાજાએ તથા તેના સર્વ મહાવારોએ તથા સર્વ સરદારોએ તેના વચનો સાંભળ્યા ત્યારે રાજાએ તેને મારી નાખવા રોક્યો, પણ ઉરીયાહ તે સાંભળીને બીધો ને મિસરમા નાસી ગયો ૨૨ અને યહોવાહીમ રાજાએ આખોરોનો પુત્ર એલનાથાન તથા તેની સાથે કેટલાક એકને, મિસરમા મોકલ્યા ૨૩ અને તેઓ ઉરીયાહને મિસરમાથી કાઢીને યહોવાહીમ રાજાની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેને તરવારે મારી નાખ્યો, ને તેનું મુરદું નીચ લોકોની કબરોમા નાખ્યું ૨૪ તો પણ લોકોના હાથમા મારી નખાવા માટે વિર્મેયાહ સોપાય નહિ માટે રાજાનના પુત્ર અહીકામે તેનો પક્ષ લીધો

૨૭ યહુદાહના રાજા યેશીયાહનો પુત્ર યહોવાહીમની કારકીર્દીના આનંદમા વિર્મેયાહની પાસે આ વચન યહોવાહની પાસેથી આવ્યું કે, ૨ યહોવાહ મને એમ કહે છે કે, હું તારે સારૂ જાણનો તથા યુસરીઓ કરીને પોતાની ગરબન પર મૂકે એમને યરુસાલેમમા યહુદાહના રાજા હિઝકીયાહની પાસે ને બિધિયાઓ આવે છે, તેઓની હરનઘ અદોમના રાજા પાસે, તથા મોઆબના રાજા પાસે, તથા આમ્મોનના પુત્રોના રાજા પાસે, તથા સૂરના રાજા પાસે, તથા સ્થિરોનના રાજા પાસે તે મોકલ અને પોતપોતાના સરદારોને એ કહેવાની તેઓને આજ્ઞા આપ કે, સૈન્યોનો યહોવાહ ને બ્રહ્માએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તમે પોતપોતાના સરદારોને કહો, ૫ મેં મારા મોટા સહમર્થ્ય તથા મારા વાળા કરેલા ભુને પૂચીને, ને પૂચીની પીઠ પર ને મનુષ્ય તથા પશુ છે તેઓને પણ ઉત્પત્ત કીધા, ને મને યોગ્ય લાગે તેને હું તે આપુ છું ૬ અને હવે મેં આ બધા દેરોા નખાઈ નેરસાર, ને બાગેલનો રાજા તથા મારો દાસ, તેના હાથમા આપ્યા છે, ને તેની આકરી કરવા સારૂ રાજાના પશુઓ પણ મેં તેને આપ્યા છે ૭ અને તેના દેરાનો વારો આવે ત્યાં સુધી સર્વ દેશાનતિઓ તેની તથા તેના પુત્રની, તથા તેના પુત્રના પુત્રની સેવા કરશે, ત્યાર પછી તો ઘણી દેશાનતિઓ તથા મોટા રાજાઓ તેની પાસે સેવા કરાવશે. ૮ અને એવું થશે

કે, જે દેશભતિ તથા જે રાજ્ય તેની, એટલે બામેલના રાજ્ય નબૂખાદનેસ્સારની સેવા નહિ કરશે, ને પોતાની ગરદન પર બામેલના રાજ્યની ખુસરી મૂકશે નહિ, તે દેશભતિને તેના દાધવડે કું નષ્ટ કરી નાખીશ ત્યાં સુધી તરવારવડે તથા દુકાળવડે તથા મરજીવડે તેને શિક્ષા કરીશ, એવુ યહોવાદ કહે છે. ૮ તે માટે જે વમારા બાવિખવાદીઓ તથા વમારા શત્રુન કહેનારાઓ તથા વમારા સ્વખો તથા વમારા દેવજો તથા વમારા ભદુરો વમને કહે છે કે, વમે બામેલના રાજ્યની સેવા કરશે નહિ, તેઓનું વમે ન સાબતો, ૧૦ કેમકે તેઓ વમને વમારા વતનથી દૂર કરે, ને કુ વમને ખરેદી મૂક, ને વમે નષ્ટ થાઓ, તે માટે તેઓ વમને ખોટું બાવિખ્ય કહે છે. ૧૧ પણ જે દેશભતિ બામેલના રાજ્યની ખુસરી પોતાની ગરદન પર મૂકશે, ને તેની સેવા કરશે, તેને કુ તેના વનખમાં રહેના દહશ ને તે તેને ખેલશે, ને તેમા વસશે એક યહોવાદ કહે છે.

રાજ્યના ધરમાર તથા યરુશાલેમમા જે પાત્રો બાકી રહેલા છે, તેઓ બામેલમા ન ભડ માટે, તેઓએ સૈન્યોના યહોવાદને વિનવતી કરી ૧ કેમકે જે વારે નબૂખાદનેસ્સાર, બામેલનો રાજ્ય, યહુદાહના, રાજ્ય યહોવાકીમના પુત્ર યખોન્યાહને તથા યહુદાહના તથા યરુશાલેમના સર્વ કુટુંબ લોકને યરુશાલેમમાંથી બામેલના બીપ્રવાસમા લઈ ગયો, ૨૦ તે વારે જે રજો તથા સસુદ્ર તથા પાયા તથા જે પાત્ર તેણે લઈ લીધા નહિ, પણ આ નગરમા બાકી રહેલા છે, તેઓ વિશે સૈન્યોનો યહોવાદ કહે છે, ૨૧ હા, જે પાત્રો યહોવાદના ધરમા તથા યહુદાહના રાજ્યના ધરમા તથા યરુશાલેમમા બાકી રહેના છે, તેઓ વિશે સૈન્યોનો યહોવાદ, જે ઇલાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ૨૨ તેઓ બામેલમા લઈ લેવાશે, ને કુ તેઓને ભેઈ લઉં, ત્યાં સુધી તેઓ ત્યાં રહેશે એવુ યહોવાદ કહે છે, પણ કુ તેઓને લાવીને આ ભગવામા પાછા મૂકીશ.

પુરાતન કાળના હતા, તેઓએ ઘણા દેવોની વિરૂદ્ધ તથા મોટા રાજ્યોની વિરૂદ્ધ, લડાઈ તથા વિપત્તિ તથા મરણ વિષે ભવિષ્ય કહ્યું. જે ભવિષ્યવાદી શાંતિ વિષે ભવિષ્ય કહે છે, તે ભવિષ્યવાદીનું વચન કૃષ્ણભુવ યાચ ત્યારે યહોવાહથી ખરેખર મોકલાયેલા ભવિષ્યવાદી તે જણાશે. ૧૦ ત્યારે હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદીએ ધિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદીની ગરદન પરથી ઝુસરી લઈને લાની. ૧૧ અને સર્વ લોકોની આગળ હનાન્યાહે કહ્યું, યહોવાહ એમ કહે છે કે, આ પ્રમાણે બે વરસ પૂરા થયા પહેલાં હું બાબેલના રાજા નબુખાદનેસસારની ઝુસરી સર્વ દેશનાઓની ગરદન પરથી લા ઠીનાખીશ અને ધિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદી પોતાને માર્ગ ચાલ્યો ગયો. ૧૨ વળી હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદીએ ધિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદીની ગરદન પરથી ઝુસરી લાગ્યા પછી, યહોવાહનું વચન ધિર્મેયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૧૩ હનાન્યાહની પાસે જઈને કહે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, તું લોકોની ઝુસરીઓ બા ઠી છે, પણ તેને બદલે તું લોકોની ઝુસરી બનાવીશ. ૧૪ કેમકે સેન્યોનો યહોવાહ, ઇસ્રાએલનો દેવ, એમ કહે છે કે, નબુખાદનેસસાર જે બાબેલનો રાજા તેની સેવા કરવા માટે, મેં આ સર્વ દેશનાઓની ગરદન પર લોકોની ઝુસરી મૂકી છે, ને તેઓ તેની સેવા કરશે, ને રાજા માતા પશુઓ પણ મેં તેને આપ્યા છે. ૧૫ પછી ધિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદીએ હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદીને કહ્યું, રે હનાન્યાહ, તું સાક્ષી, યહોવાહે તને મોકલ્યો નથી, પણ તું જીવી વાત પર આ લોકને વિશ્વાસ કરાવે છે. ૧૬ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હું પૃથ્વીની પીઠ પરથી તને ફેંકી દઈશ, આ વર્ષે તું મરશે, કેમકે તું યહોવાહની વિરૂદ્ધ ફિતૂર બાલ્યો છે. ૧૭ અને તેજ વર્ષના સાતમા મહિનામાં હનાન્યાહ ભવિષ્યવાદી મરી ગયો.

૨૯ અને યહોન્યાહ રાજા તથા રાજમાતા તથા જામલો અને યહુદાહના તથા યરૂશલેમના સરદારો તથા કારીગરો તથા લોકોએ યરૂશલેમમાંથી નિકળી ગયા પછી, ૨ બંદીપ્રવાસમાં ગએલાઓમાંના વડીલોના બાકી રહેનાઓની, તથા ત્યાના યાજ્ઞોની, તથા ભવિષ્યવાદીઓની તથા જે સર્વ લોકને નબુખાદનેસસાર યરૂશલેમમાંથી બાબેલના બંદીપ્રવાસમાં લઈ ગયો હતો, ૩ તે સંધ્યાની પાસે ધિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદીએ, શાફાનનો પુત્ર એલઆસાહ તથા જેને યહુદાહના રાજા શિદ્દીયાહે બાબેલમાં બાબેલના રાજા

નબુખાદનેસસારની પાસે મોકલ્યો હતો તે હિલ્કી-યાહનો પુત્ર અમાર્યાહ, તે બેઉની હસ્તક જે પત્ર મોકલ્યો, તેના વાક્ય આ હ. ૪ જે સર્વ બંદીપ્રવાસી-ઓને યરૂશલેમથી બાબેલના બંદીપ્રવાસમાં મોકલી દીધા છે, તેઓને સેન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ૫ તમે ધરો બાબીલને તેમાં વસો, ને વાડીઓ રોપીને તેનું ફળ ખાઓ, ૬ ખાઈ શોઓ કરો, ને દીકરા તથા દીકરીઓને જન્મ આપો, ને તમારા દીકરાઓને સાથ ખાઈ શોઓ કરો, ને તમારી દીકરીઓને પશુલાલો, ૭ તેઓ દીકરા તથા દીકરીઓ જામે ને ત્યા તમે વધો, ઓઝ ન થાઓ. ૮ અને જે નગરમાં મેં તમને બંદીપ્રવાસમાં મોકલેલી દીધા છે, તેનું કલ્યાણ શોધો, ને તેને સાથ યહોવાહની વિનંતી કરો, કેમકે તેના કલ્યાણમાં તમારું કલ્યાણ થશે. ૯ કેમકે સેન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તમારા જે ભવિષ્યવાદીઓ તમારી મધ્યે છે, તેઓથી તથા તમારા શત્રુનું કહેનારાઓથી ભુલાવો ન ખાઓ, ને તમારા જે સ્વપ્રદર્શનો તે કરાવો ન તેઓ તરફ ધ્યાન ન દો. ૧૦ કેમકે તેઓ માત્ર નામ લઈને તમને જીવું ભવિષ્ય કહે છે, મેં તેઓને મોકલ્યા નથી, એવું યહોવાહ કહે છે. ૧૧ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, ચિત્તેર વર્ષ બાબેલમાં પૂરા થયા પછી, હું તમારી મુલાકાત લઈશ, ને તમને આ જગ્યામાં પાછા લાવીને તમારે સાથે માત્ર ઉત્તમ વચન પુરૂ પાડીશ. ૧૨ કેમકે જે મનોરથો હું તમારા વિષે શપ્થ છું, તેઓને હું બાંધું છું, એવું યહોવાહ કહે છે, પણ પાછલા કાળમાં તમને આશા આપવા માટે તેઓ વિપત્તિને લખતા નહિ પણ શાંતિને લખતા મનોરથ. ૧૩ અને તમે મને હાક મારશો, ને તમે જઈને મારી પ્રાર્થના કરશો, ને હું તમારું સાંભળીશ. ૧૪ અને તમે મને શોધશો, ને હું તમને જાણીશ એટલે તમે તમારા પૂરા હૃદયથી મને દુહરો ત્યારે. ૧૫ અને યહોવાહ કહે છે, હું તમને જાણીશ, ને તમારો બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, ને જે સર્વ દેશજાતિઓમાં તથા સર્વ જગ્યાઓમાં મેં તમને ખેદી મૂક્યા છે, તેઓમાંથી હું તમને એકઠા કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે, ને જે સર્વ ઠેકાણામાંથી મેં તમને બંદીપ્રવાસમાં મોકલેલી દીધા છે, ત્યાં હું તમને પાછા લાવીશ. ૧૬ કેમકે તમે કહ્યું છે, જે યહોવાહે અમારે સાથે બાબેલમાં ભવિષ્યવાદીઓ ઉભા કરીધા છે. ૧૭ કેમકે જે રાજા દાઉદના સન્યાસન પર બેઠેલ છે તે વિષે, તથા જે સર્વ લોક આ નગરમાં રહે છે,

એટલે તમારા ને બાહ્ય તમારી સાથે બંદીપ્રવાસમાં નથી ગયા, તેઓ વિષે યહોવાહ કહે છે; ૧૭ સેન્થોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓમાં તરવાર તથા દુકાળ તથા મરણી મોકલીશ, ને ખત્રાય નહિ એટલે સુધી બમ્બી અથવાં તથા નકારાં અછરોના નેવા હું તેઓને કરી નાખીશ. ૧૮ અને તરવાર તથા દુકાળ તથા મરણીથી હું તેઓની પૂઠે લાગીશ, ને પુશ્ચીનાં સર્વ રાજ્યોમા હું તેઓને અર્ધિ તહિ વેરી નખાવીશ, કે ને સર્વ દેશોમા મેં તેઓને ખેદી મુક્યા છે, તેઓમાં શાપ તથા વિસ્મય તથા સિદ્ધાસ તથા નિદારૂપ તેઓ થાય. ૧૯ કેમકે મેં પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા મોકલીને મારા દાસો, એટલે ભવિષ્યવાદીઓપડે, ને મારાં વચનો પ્રાપ્ત્યાં છે, તે તેઓએ સાંભળ્યાં નથી, એવું યહોવાહ કહે છે; ને તમે સાંભળ્યું નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે. ૨૦ તે માટે ને બંદીપ્રવાસીઓ મેં યશાવેમમાથી બાબિલમાં મોકલ્યા છે, તે તમે સર્વ યહોવાહનું વચન સાંભળો.

૨૧ કાલાયાહનો પુત્ર આહાબ તથા માઅસેયાહનો પુત્ર સિદ્ધીયાહ મારે નામે તમને ખોટો ભવિષ્યવાદ કરે છે, તેથી તેઓ વિષે સેન્થોના યહોવાહ, ને ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓને બાબિલના રાજા નબુખાદરેસારના હાથમા સોંપીશ, ને તે તમારા કેખતા તેઓને હલ્કશે. ૨૨ અને તેઓ પરથી યહુદાહના ને સર્વ બંદીપ્રવાસીઓ બાબિલમાં છે, તેઓમાં આ પ્રમાણેના શાપ ચાહ થશે કે, ને સિદ્ધીયાહ તથા આહાબને બાબિલના રાજાએ અગ્નિ પર જુળ્યા તેઓના નેવા યહોવાહ તને કરે. ૨૩ કેમકે તેઓએ ઇસ્રાએલમાં મૂર્ખપણું કીધું છે, ને પોતાના પડોસીઓની બાપડીઓ સાથે વ્યભિચાર કીધો છે, અને મેં કુશલવેશાં નહિ એવાં ખોટાં વચન તેઓ મારે નામે બોલ્યા છે; ને જાનુનાર તે કહ્યું, ને હું સાક્ષી છું, એવું યહોવાહ કહે છે.

૨૪ અને શમાયાહ ને નેહેલામી તેને વિષે હું એમ કહે કે, ૨૫ સેન્થોના યહોવાહ, ને ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તે તારે પોતાને નામે યશાવેમ-માના સર્વ લોકોની પાસે, તથા માઅસેયાહના પુત્ર સફાન્યાહ યાજ્ઞક તથા સર્વ યાજ્ઞકોની પાસે પત્તે મોકલીને કહાવ્યું છે કે, ૨૬ યહોવાહ યાજ્ઞકને કેકાણે યહોવાહે અને યાજ્ઞક કેરોયો છે, એ માટે કે તમે યહોવાહના પરમાં અધિકારીઓ થાઓ, અને ને કાઠ માન્ય પેરો છતાં પોતાને ભવિષ્યવાદી કરાવે

છે તેને હું બિડી ધાલીને કેડમાં નાખે. ૨૭ તો હવે અનાયોથનો વિર્મયાહ ને પોતાને તમારો ભવિષ્યવાદી કરાવે છે તેને તે કેમ ધમકાવ્યો નથી? ૨૮ કેમકે તેણે બાબિલમાં અમારી પાસે મોકલીને કહાવ્યું છે કે આ બંદીપ્રવાસ લાંબી મુદતનો થશે; થશે બાંધીને તેઓમાં વસો, ને વાડીઓ રોપીને તેઓનું ફળ ખાઓ. ૨૯ અને સફાન્યાહ યાજ્ઞક આ પત્ર વિર્મયાહ ભવિષ્યવાદીના સાંભળનાં વાંચી સંભળાવ્યું. ૩૦ ત્યારે યહોવાહનું વચન વિર્મયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૩૧ સર્વ બંદી-પ્રવાસીઓની પાસે મોકલીને કહેવડાવ કે, શમાયાહ નેહેલામી વિષે યહોવાહ એમ કહે છે કે, શમાયાહે તમને ભવિષ્ય કહ્યું છે, ને મેં તેને મોકલ્યો નથી, ને તેણે જુડી વાત પર તમારી પાસે વિશ્વાસ કરાવ્યો છે, ૩૨ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે, જુઓ, હું શમાયાહ નેહેલામીને તથા તેના સંતાનને જોઇ લઉશ, તેના વંશમાંના કાઠ પુરૂષ આ પ્રજા મધ્યે વસશે નહિ, ને મારા લોકોનું ને હિલ હું કરીશ તે તે જોશે નહિ, કેમકે તે યહોવાહની વિરૂદ્ધ દિવર બોલ્યો છે, એવું યહોવાહ કહે છે.

૩૦ ને વચન યહોવાહથી વિર્મયાહની પાસે આવ્યું, તે એ કે, ૧ યહોવાહ, ને ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ને સર્વ વચન મેં તને કહ્યાં છે તે હું પુરતકમાં લખ. ૨ કેમકે યહોવાહ કહે છે, જો, એવા દિવસે આવે છે, કે જેમાં હું મારા લોકોને, એટલે ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહનો, બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, એમ યહોવાહ કહે છે, ને જે દેશ મેં તેઓના પિતૃઓને આપ્યો હતો, તેમાં તેઓને પાછા લાવીશ ને તે તેઓનું વતન થશે.

૩ અને ને વચનો યહોવાહ ઇસ્રાએલ તથા યહુદાહ વિષે બોલ્યો તે આ. ૧ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, અમે જુબરીનો સાહ સાંભળ્યો છે, તે તો સાંભિતો નહિ પણ ભયનો છે. ૨ તમે પુણી જુઓ કે હું પુરૂષ જાણે છે? જાણુનારી સ્ત્રી કરે તેમ પ્રત્યેક પુરૂષને પોતાના હાથ પોતાની કમર પર લાખી રાખતો મેં દીધો છે, એવું હું કહ્યું હતું ને સદાં સુખ રીઝાં થયાં છે કેમ? ૩ હાથ હાથ, તે દિવસ એવા કારે છે કે તેના નેવા બીજે કાઠ નથી, તે તો યાજ્ઞકને સારું સંકટની વેળા છે તોપણ તે તેમાંથી બચશે. ૪ અને સેન્થોના યહોવાહ કહે છે, તે દિવસે એવું થશે, કે હું તેની ખુસરી તારી નાશન પરથી ભાગીશ, ને તારાં બંધનો તોડીશ; ને પાશઓ ફરી તેની પાસે સેવા કરાવશે

નહિ ૬ અને યહોવાહ તેઓના દેવની, તથા હાઉદ તેઓના શબ કે જેને હું તેઓને સાથે ઉભા કરીશ, તેની સેવા તેઓ કરશે. ૧૦ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જે મારા હાથ યાદુજી, તું બીટી મા, ને જે ઇસ્રાએલ, તું બંધવતી ન થા, કેમકે જુઓ, હું તને આપેલી તથા તારા સનાતને તેઓના બીજાવાસના દેશમાંથી છોડાવીશ, ને યાદુજી ખાતે આવશે, ને શાન તથા સ્વસ્થ થશે, ને કોઈ તેને બીવડાવશે નહિ ૧૧ કેમકે યહોવાહ કહે છે, હું તને અસવવા સાર તારી સાથે છું, ને જે સર્વ દેશનતિઓમા મેં તને વેરી નાખ્યો છે, તેઓનું સત્યાનારા વાળી નાખીશ, પણ તારૂં સત્યાનારા હું નહિ વાળુ; પણ હું ન્યાયની રૂએ તને શિક્ષા કરીશ, ને તને નિર્દોષ ખ્યાતિ જવા નહિ દઈશ.

૧૨ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારો ઘા સામે કરાય એવો નથી, તારો જખમ મારી છે. ૧૩ કોઈ તારો પક્ષ ધરીને બાલતો નથી, પાટો બાધવા સાર તારી પાસે અકરીર એસડ કંઈ નથી ૧૪ તારા સર્વ આરાકો તને વિસરી ગયા છે; તેઓ તને ચોખતા નથી; કેમકે તારા પાંચો બધી ગયાને લીધે તારા અન્યાયો ભારે થયા છે, માટે મેં શત્રુના ધારી, હા નિર્દયની શિક્ષાથી, તને ધાવલ કરી છે. ૧૫ તારા ઘાને લીધે તું કેમ ખૂમ પાડે છે? તારૂં દુઃખ મટાડવાને ઇલાજ કંઈ નથી, તારા પાંચો બધી ગયાને લીધે તારા અન્યાયો ભારે થયા છે તેથી મેં તને આ કીધું છે. ૧૬ તે માટે જે સર્વ તને ખાઈ ભય છે, તેઓ અચારો, ને તારા સર્વ શત્રુઓ બધા મળીને બીજાવાસમાં જશે, ને જેઓ તારૂં દરી લે છે તેઓનું પક્ષ દરી લેવાશે, ને જે સર્વ તને લટે છે તેઓને હુલ્લાની દઈશ ૧૭ કેમકે હું તને આરોગ્યતા આપીશ, ને તારા ધાઓ રક્ષાવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે, કેમકે તેઓ તને કાઢી મૂકેલી કહીને બોલ્યા કે, આ સિંધાન છે, જેના વિષે કોઈને ચિંતા નથી ૧૮ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું યાદુજીનાં તબુઓનો બંદીપ્રવાસ ફેરવીશ, ને તેના ધરો પર દયા કરીશ, ને નખર પોતાની ટેકરી પર બધાશે, ને રાજમહિરની રીત પ્રમાણે તેમા લેક વસશે. ૧૯ અને તેઓમાથી ઉપકારસ્થિત તથા હર્ષ કરનારાઓને સાદ નિકળશે, ને હું તેઓને વધારીશ, ને તેઓ થોડા નહિ થશે, ને તેઓને જોરવ પણ આપીશ, ને તેઓ હલકા નહિ થશે. ૨૦ તેઓના પુત્રો પણ અગાડના જેવા થશે, ને તેઓની સજા મારી દઈમાં રચાપિત થશે, ને જે સર્વ તેઓને ઉપદ્રવ કરે

છે, તેઓને હું ભેદ લઈશ. ૨૧ અને તેમનો યુવરાજ તેઓમાનોજ થશે, ને તેમનો અધિકારી તેઓ મધ્યથી નિકળશે, ને હું તેને પાસે લાવીશ, ને તે મારી પાસે આવશે; કેમકે મારી પાસે આવવા જેણે હિંમત ધરી તે કાણુ? એવું યહોવાહ કહે છે. ૨૨ અને તમે મારા લોક થશો ને હું તમારો દેવ થઈશ.

૨૩ જુઓ, યહોવાહનો વટાળિયો, હા, તેનો જુરસો, પ્રગટયો છે, તે ફરતો વટાળિયો યદને દુષ્ટોને માથે આવી પડશે. ૨૪ યહોવાહ પોતાના હૃદયના મનોરથો અમલમા લાવી તથા સિદ્ધ કરી રહે ત્યાં સુધી તેનો ભારે કોપ સમયે નહિ; છેલ્લા દિવસોમા વખતે એ વિધેની સમજ પડશે

૩૧ યહોવાહ કહે છે, તે વળાએ હું ઇસ્રાએલનાં સર્વ કુળોના દેવ થઈશ ને તેઓ મારા લોક થશે. ૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ન્યારે ઇસ્રાએલને વિસામે પમાડવા ગયો, ત્યારે તરવારથી બચેલા લોક શનમા કૃપા પામ્યા. ૩ યહોવાહે પુરાતન કાળથી મને દર્શન દઈને કહ્યું, હા, મેં સનાતન પ્રીતિએ વારા પર પ્રીતિ કીધી છે, તે માટે મેં કૃપાત્મક કરીને તને ખેંચી છે. ૪ હે ઇસ્રાએલની કુવારી, હું ફરી તને બાંધીશ, ને તું બધાઈશ; તું ફરી તારા ડફોથી પોતાને સહુકારીશ; ને હર્ષ કરનારાઓના આયજલુમાં બહાર જઈશ. ૫ તું ફરી સમરૂનના પર્વતો પર દ્રાક્ષ-વાડીઓ રોપીશ, રોપનારાઓ રોપશે, ને તેઓનું ફળ ખાશે. ૬ કેમકે એવો દિવસ આવશે કે જેમા એકાદમ પર્વત પરના ચોકીદારો પોકારશે કે, ઉઠો ને યહોવાહ, જે આપણે દેવ, તેની પાસે આપણે સિંધાન પર અડી જઈએ ૭ કેમકે યહોવાહ એમ કહે છે કે, યાદુજીને લીધે આનંદથી ખાવન કરો, ને દેશનતિઓમા જે ખુબ્ય તેને લીધે ખૂમ પાડો : પ્રગટ કરીને રહતિ કરો, ને કહો, હે યહોવાહ, તારા લોકને, એટલે ઇસ્રાએલના બાકી રહેલાઓને, તું તાર. ૮ જુઓ, હું તેઓને ઉત્તર દેશમાંથી લાવીશ, ને પૃથ્વીના છેડાઓથી તેઓને સમેટીશ, તેઓમાં આઘળા તથા લંચડા, ગર્જવતી તથા જલુનારી, બધાં એકઠા થશે, તેઓ મોટા સમુદાય થઈને અહીં પાછાં આવશે ૯ તેઓ રહતાં ને વિનંતીઓ કરતાં આવશે, ને હું તેઓને દોરીશ; જેમાં તેઓ ઠોકર નહિ ખાશે એવા પાધરા માર્યા હું તેઓને પાણીનાં નાળાઓ પાસે ચલાવીશ; કેમકે હું ઇસ્રાએલનો બાપ છું, જે એકાદમ મારો ન્યેષ્ટ પુત્ર છે.

૧૦ હે વિદેશીઓ, યદોવાદનું વચન સાંભળો, ને વેળે આવેલા દ્વીપોમાં તે પ્રજા કરીને એવું કહેા કે, જેણે ઇસ્તાએલને ઘેરી નાખ્યો, તે તેને સમેટશે, ને જેમ ઘેટાંપાળા પોતાનાં ટોળાંને તેમ તે તેને સભાળશે ૧૧ કેમકે યદોવાદે યાફુબને ઉદ્ધાર કીધો છે, ને તે કરતાં ને બજવાન હોતો તેના હાથમાંથી તેને છોડા-
વ્યો છે. ૧૨ અને તેઓ આતીને સિયોનાના ઉચ્ચરથાન પર ત્રાવન કરશે. અને ધાન્ય તથા દાક્ષરણ તથા તેલ અને ઘેટાંના ટોળામાંના બચ્ચાં તથા દોરના ટોળામાંના બચ્ચાં એ બધામાં યદોવાદની ને મેદેરબાની તે પામવા સાથે તેઓ ભેગા થશે, ને તેઓના જીવ બાબાચન જમીનની વાડી ભેગા થશે, ને તેઓ ફરી યોગ કરી કરશે નહિ. ૧૩ ત્યારે કુવારી ગાયકજલમા આનંદ કરશે, ને તરૂણી તથા યશઃઓને હવે થશે, ને હું તેઓના ચોકને આનંદપ કરી નાખીશ, ને તેઓને દિલ્લોસો આપીશ, ને તેઓનું દુઃખ દૂર કરીને તેઓને દર્શન કરીશ. ૧૪ અને હું ચાન્ડોના જીવને પુશિને નુખ કરીશ, ને મારા યોગ મારી મેદેરબાનીથી થશે, એવું યદોવાદ કહે છે.

૧૧ યદોવાદ જેમ કહે છે કે, રહવાનો, મોટા વિલાપનો સાથ રામાદમાં સાંભળવામાં આવે છે, શદેલ પોતાનાં છોકરોને લીધે રહે છે, ને પોતાના છોકરાં વિષે દિલ્લોસો લેવા ના પાડે છે, કેમકે તેઓ દનાં નહોતાં થયા છે. ૧૧ યદોવાદ જેમ કહે છે કે, હું તારી વાંદીથી રહાઈ કહવાનું ને તારી આખોમથી આંખ પાડવાનું બધ કર, કેમકે તારા કામ સફળ થશે, એવું યદોવાદ કહે છે; ને તેઓ યુનુસા દેશમાંથી પાઠા આવશે. ૧૩ અને તારી આખરની અવરથા વિષે આશ્ચર્ય છે, એવું યદોવાદ કહે છે, ને તારાં છોકરાં પોતાની નીમમાં પાઠાં આવશે. ૧૪ અર્થિત મેં એકાદમને પોતા વિષે એવા વિલાપ કરતો સાંભ-
ળ્યો કે, તે મને દિલ્લોસો કીધો છે, ને હું વનર પહેરેલા વાજરાની પેઠે દિલ્લોસો પામ્યો છું; હું ને ફેરવ, એટલે હું ફરીશ, કેમકે હું મારો દેવ યદોવાદ છે. ૧૫ ખેરખર મારા કુળ પછી મેં થકાતાપ કીધો; ને હું કાંઈ પામ્યા પછી મેં બન પર માંનું; મેં પોતાની તાજાપરવાનું અપમાન કર્યું. તે મારે હું લક્ષિત તથા ચાન્ડેર પછી થયેલ ૨૦ મું એકાદમ મારો પ્રિય પુત્ર છે; હું તે આનંદારક છોકરો છું કેમકે હું તેની વિગત જાણું છું તેટલી તાર ને મને ખેરખર પાડ આવે છે, તે મારે તેને સજા નાહું દેવું ન્યાય છે; હું

નિશ્ચય તેના પર દયા કરીશ, એવું યદોવાદ કહે છે.

૨૧ તારે સાથે માર્ગનાં ચિન્હો કરી મુક, તારે સાથે સ્વભો ઉભા કર, ને માર્ગે હું અથ તે રાજમાર્ગ પર હું તારું મન લગાડ; હે ઇસ્તાએલની કુવારી, પાછી આવ, આ તારાં નનરોમાં પાછી આવ. રે હે હકનારી દીકરી, હું ક્યાં સુધી અદિ તદિ અજાતી ફરીશ કેમકે યદોવાદે પૃથ્વીમાં નવી વાત ઉત્પત્ત કીધી છે, સ્ત્રી પુરુષને ઘેરી રહેશે

૨૨ સેન્યોનો યદોવાદ, ને ઇસ્તાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જ્યારે હું તેઓનો ભંડીપ્રવાસ ફેરવીશ, ત્યારે યદુદાહના દેશમાં તથા તેનાં નનરોમાં યોગ કરી આ વચન કહેશે, હે ન્યાયના રહેઠાણ, હે પવિત્ર પવેત, યદોવાદ તને આશીર્વાદ આપો. ૨૪ અને યદુદાહ તથા તેનાં સર્વ નનરો તેમાં યોગ કરશે, એવું તથા તેઓ ટોળાંની સાથે ફરે છે, તેઓ પશુ ત્યા રહેશે. ૨૫ કેમકે મેં યાકેલા જીવને નુખ કીધો છે, તથા પ્રત્યેક દુઃખી જીવને બચપૂર કર્યા છે. ૨૬ ત્યારે હું જાગ્યો, ને બેધુ, ને મારી ઉદ મને મીઠી લાગી. ૨૭ યદોવાદ કહે છે, જીવો, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં હું ઇસ્તાએલના વંશમાં તથા યદુદાહના વંશમાં મનુખનું બી, તથા પશુનું બી વાવોશ. ૨૮ અને એવું થશે કે, જેમ ઉભેરવાને તથા ખંડન કરવાને, તથા પાટી નાખવાને તથા નખ કરવાને, તથા દુઃખ દેવાને, મેં તેઓની મોજ કરી, તેમ બાંધવાને તથા રોપવાને હું તેઓની મોજ કરીશ, એવું યદોવાદ કહે છે. ૨૯ તે દિવસોમાં તેઓ ફરી નહિ કહેશે કે, બાપોએ ખાટી દાક્ષ આપી, ને પુત્રોના હાંત ખટાઈ ગયા છે. ૩૦ પણ પ્રત્યેક પોતાના અન્યાયને લીધે મરશે; ને સર્વ માણસ ખાટી દાક્ષ ખાશે, તેના હાંત ખટાઈ જશે.

૩૧ યદોવાદ કહે છે, જીવો, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં હું ઇસ્તાએલના વંશની સાથે તથા યદુદાહના વંશની સાથે નવે કરાર કરીશ; ૩૨ જ્યારે મેં તેઓના ચિત્તોએને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવવા તેઓને દાખ પકડ્યો, તે દિવસે મેં તેઓની સાથે ને કરાર કીધો તેના જેવા નહિ; હું તેઓનો વર થયો છું તે મારો કરાર તેઓએ તોડ્યો, એવું યદોવાદ કહે છે. ૩૩ પણ યદોવાદ કહે છે, તે દિવસો પછી ને કરાર હું ઇસ્તાએલના વંશની સાથે કરીશ, તે આ છે, હું મારો નિશ્ચય તેઓના હૃદયમાં મૂકીશ, ને તેઓના હૃદયમાં તે લખીશ, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ, ને તેઓ મારા યોગ થશે. ૩૪ અને યદોવાદને બોલો,

એમ કહીને તેઓ ફરી પ્રત્યેક પોતાના પડોસીને, તથા પ્રત્યેક પોતાના બાઇને નહિ શિખવશે, કેમકે નાનાથી તે મોટા સુધી તેઓ સર્વ અને જાણશે; કેમકે હું, તેઓના અન્યાયની ફામા કરીશ, ને તેઓનાં પાપોનું સ્મરણ ફરી કરીશ નહિ, એવું યહોવાહ કહે છે ૨૫ ને યહોવાહ દિવસે પ્રકાર આપવા સારૂ સર્વ, તથા રાત્રે પ્રકાર આપવા સારૂ ચંદ્રના તથા તારાઓના વિધિઓ આપે છે, ને સમુદ્રને એવો હવાવે છે કે તેનાં મોજાઓ આને છે, જેનું નામ સૈન્યાનો યહોવાહ છે, તે આમ કહે છે; ૨૬ જો આ વિધિઓ મારી સામેથી બંધ પડે, તોજ હસાએલનું સત્તાન પણ મારી આગળ પ્રતબધનમા રહેવાથી સદા સમાપ્ત થશે, એવું યહોવાહ કહે છે ૨૭ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો ઉપર ચઢીને આકાશ મપાય, તથા નીચે ઉતરીને પૃથ્વીના પાયાની શોધ કરાય; તો જે સધું હસાએલના સત્તાને કપું છે, તેને લીધે હું પણ તે સર્વનો નકાર કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૨૮ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમા આ નગર હતાનએલના છુટ્કથી તે ખુણાની જાગળ સુધી યહોવાહને સારૂ બંધાશે ૨૯ વળી પાંધરે રસ્તે માપતા પ્રમાણસર ઠંકારેખ પર્વત સુધી પહોચશે, અને વળીને ગોઆહ સુધી જશે. ૩૦ અને સુડાં-ઓની તથા શખની આખી ખીણ, તથા કિદોનના નાળા સુધીનાં સધાં ખેતર, પૂર્વ તરફ ઘોડાભાગળના ખુણા સુધી, યહોવાહને સારૂ પવિત્ર થશે; તે ફરી ફરી પણ ઉખેરાશે નહિ ને પાગી નખાશે નહિ

બાએલ લઈ જશે, ને હું તેનીં એટલે લઈશ ત્યાં સુધી તે ત્યાં રહેશે, એવું યહોવાહ કહે છે; તમે કાસ્ટીઓની સાથે લડશો, તોપણ તમે કૃતેહ નહિ પામશો, [એવું શા માટે કહે છે]?

૬ અને વિર્મેયાહે કહ્યું, યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, જો, તારા કાકા શાલુમનો પુત્ર હનામએલ તારી પાસે આવીને કહેશે, માત્ર જે ખેતર અનાયોયમા છે, તે તુ તારે વારતે વેચાતું લે, કેમકે ખાડલીનું મૂલ આખીને તે ખેતર ખરીદ કરવાનો હક તારો છે ૮ અને યહોવાહના વચન પ્રમાણે મારા કાકાના પુત્ર હનામએલે ચોખ્ખા મારી પાસે આવીને કહ્યું, બિન્યામીનના દેશમાના અનાયોયમા માત્ર જે ખેતર છે તે તુ વેચાતું લે, કેમકે વારસાનો તથા ખંડી લેવાનો હક તારો છે, તે તારે વારતે વેચાતું લે. ત્યારે મેં જવ્યું કે આ તો યહોવાહનું વચન ૯ અને જે ખેતર અનાયોયમા હતું તે મેં મારા કાકાના પુત્ર હનામએલની પાસેથી વેચાતું લીધું, ને મેં તેનું મૂલ, એટલે સત્તર શેકલ રૂપુ, તેને તોળી આપ્યું. ૧૦ અને મેં ખતમાં સહી કીધી ને તેના ઉપર મોહોર કીધી, પણ મેં સાક્ષીઓ બોલાવ્યા, ને ત્રાજવામાં રૂપુ તોળી આપ્યું ૧૧ અને જે વેચાણખત નિયમ તથા વિધિઓ પ્રમાણે મોહોર મારીને બંધ કરેલું હતું, ને જે ઉપાડું હતું તે બેજ મેં લીધા ૧૨ અને માહસેયાહના પુત્ર નેરીયાહના પુત્ર બારખના હાથમા, મારા કાકાના પુત્ર હનામએલના હેખતાં, તથા જે સાક્ષીઓએ વેચાણ-

પર દૃષ્ટા કરે છે, ને પિતૃઓના અન્યાયનું ફળ તેઓની પછીના તેઓના પુત્રોના ગોળામા ભરી આવે છે; તું મોટા તથા બળવાન હેવ છે, તારા નામ સૈન્યોનો યહોવાદ છે, ૧૮ તું ધારણીમા મોટો ને કામમાં સમર્થ છે, પ્રત્યેકને તેના માર્ગા પ્રમાણે તથા તેની કસ્ટીઓના ફળ પ્રમાણે આપવા સાર તારી દૃષ્ટિ મનુષ્યોના પુત્રોના સર્વ માથે પર છે; ૨૦ તું આજ દિવસ સુધી મિસર દેશમાં તથા ઇજીપ્તમાં તથા વિદેશીઓમાં ચિઠ્ઠો તથા ચમત્કારો કરતો આવ્યો છે, ને આજ દિનની તારી ને ક્રીસ્ટ તે તે મેળવી છે; ૨૧ ને ચિઠ્ઠોએ તથા ચમત્કારોએ તથા બળવાન હાથે તથા લાંબા કસ્ટી જુને તથા મોટા બથે ઇજીપ્ત તારા લોકને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો; ૨૨ ને હું મધ્યથી વહેનાર ને દેશ તેઓને આપવાને તે તેઓના પિતૃઓની પ્રત્યે સમ ખાધા દવા, તે આ દેશ તે તેઓને આપ્યો છે; ૨૩ ને તેઓએ આવીને તેમનું આ વતન પ્રાપ્ત કીધું, પણ તેઓએ તારા વચન સાંભળ્યું નહિ, ને તારા નિયમચાલને ધોરણે આદ્ય નહિ; ૨૪ ને સર્વ કરવાને તે તેઓને આજ્ઞા આપી, તેમાંનું કંઈ તેઓએ કીધું નહિ, તે માટે આ બધું દુઃખ તેઓના પર તે મોકલી કીધું છે, ૨૫ મારાઓને, નગરને લેવા સાર તેની પાસે તેઓ ચડી આવ્યા છે, ને તે પર ને કાસ્ટીઓ લે છે તેઓના હાથમાં, તરવાર તથા દુકાળ તથા મરજીના કાસ્ટીઓ, નગર અપાયું છે, ને તું ને ભોલ્યો તે મધુ છે, ને, જો, તે તું જીવે છે ૨૬ અને હે પ્રજા યહોવાદ, તે મને કહ્યું છે કે, તું મૂલ આપીને તારે વારસે ભેતર વેચાઈ લે, ને સાર્વજીકને ભોલાવ, તથાપિ નગર કાસ્ટીઓના હાથમાં અપાયું છે.

૨૬ ત્યારે યહોવાદનું વચન વિર્મેયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૭ જો, યહોવાદ ને સર્વ દેહધારીઓનો દેવ તે હું છું, હું અને કશી વાત અસાધ્ય છે?

૨૮ તે માટે યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, હું આ નગર કાસ્ટીઓના હાથમાં તથા બાળેલના રાજ નગર પાદરેસારના હાથમાં આપું છું, ને તે તેને ઇતી લેશે. ૨૯ અને ને કાસ્ટીઓ આ નગર સાથે લે છે, તેઓ આવીને આ નગરને આજ લગાડશે, ને તેને તથા ને ધરોનાં ધાળાંઓ પર તેઓએ અને રોષ ચડાવવા માટે બલાવની આજળ ધૂપ બાળ્યો, તથા અન્ય કેવોની આજળ પેલાપંત્રો રજા, તે ધરોને પણ બાળી નાખશે. ૩૦ કેમકે ઇજીપ્તના પુત્રો તથા

યહુદાઈના પુત્રો તેઓની તરણાવરયાથી મારી આજળ કેવળ દુષ્ટપણું કરતા આવ્યા છે, કેમકે ઇજીપ્તના પુત્રો પોતાના હાથોનાં કામવડે અને કેવળ રોષ ચડાવતા આવ્યા છે, એવું યહોવાદ કહે છે. ૩૧ કેમકે જો દિવસે તેઓએ આ નગર બાંધ્યું, ત્યારથી તે આ દિવસ સુધી તે અને કોપજનક તથા કોષજનક થઈ આવ્યું છે; ૩૨ એ સાર કે, મને રોષ ચડાવવા માટે ને સર્વ દુષ્ટપણું ઇજીપ્તના પુત્રોએ તથા યહુદાઈના પુત્રોએ, તથા તેઓના રાજાઓએ તથા તેઓના સરદારોએ તથા તેઓના ચાલકોએ તથા તેઓના ભવિષ્યવાદીઓએ તથા યહુદાઈના માણસોએ તથા ધર્મશાલેમના રહેવાસીઓએ કીધું છે, તેને લીધે હું આ નગર મારી દૃષ્ટિ આજળથી દૂર કર ૩૩ અને તેઓએ મારી બાંધી મુખ નહિ, પણ પીઠ ફેરવી છે, ને મેં પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા ઉપરેસ કરીને તેઓને શિખવ્યું છે, તેમણે શિખામણ લેવા સાર તેઓએ સાંભળ્યું નહિ ૩૪ પણ ને ધર મારા નામથી કહેવાએલું છે, તેને અપવિત્ર કરવા સાર તેઓએ તેમા પોતાની અમગળ વસ્તુઓ રાખી ૩૫ અને બચાવનાં ને ઉચ્ચરયાનો દિવસોમના પુત્રની ખીણમાં છે, તે તેઓએ મોલેખની સેવામાં પોતાના કીકરા તથા પોતાની કીકરીઓને અગ્નિમાં બલાવવા માટે બાંધ્યાં; એવો આજ્ઞા મેં તેઓને આપી નથી, ને તેઓ યહુદાઈની પાસે પાપ કરાવવા માટે અમગળપણું કરે એવો વિચાર મારા મનમાં આવ્યો નથી.

૩૬ હવે તે માટે ને નગર વિષે તમે કહો છો કે, તે તરવાર તથા દુકાળ તથા મરજીના કાસ્ટીઓ બાળેલના રાજના હાથમાં અપાયું છે, એથા આ નગર વિષે યહોવાદ ને ઇજીપ્તના દેવ તે કહે છે, ૩૭ જીવો, ને સર્વ દેશોમા મેં મારા કોપમાં તથા મારા કોષમાં તથા મહા રોષમાં તેઓને ખેડેલી મૂક્યા છે, તેઓમાંથી હું તેઓને સમેટીશ; ને આ જગ્યામાં તેઓને પાછા લાવીશ, ને તેઓને સહીસલામત રાખીશ; ૩૮ ને તેઓ મારા લોક થશે, ને હું તેઓને દેવ મહારા; ૩૯ ને તેઓ પોતાના તથા પોતા પછી પોતાના પુત્રોના હિતને સાર મારો ડર સર્વકાળ રાખે, તે માટે હું તેઓને એકજ હૃદય તથા એકજ માર્ગ આપીશ; ૪૦ ને હું તેઓની સાથે સદાનો કરાર કરીશ, કે હું તેઓનું હિત કરવાથી તેઓની પાસેથી નહિ કરીશ; ને તેઓ મારી પાસેથી ન બંધ માટે હું મારો ડર તેઓના હૃદયમાં ધાલીશ. ૪૧ હા, હું તેઓનું હિત

કરવામાં તેઓ સંબંધી આનંદ માનીય, ને હું મારા પૂરા દુઃખથી તથા મારા પૂરા જીવથી, તેઓને આ દેશમાં ખરેખર રોપીશ. ૪૨ કેમકે યદોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ હું આ લોક પર આ બધું દુઃખ લાવ્યો છું, તેમ તેઓનું જે કલ્યાણ કરવાનું મેં તેઓને વચન આપ્યું છે, તે બધું હું તેઓના પર લાવીશ. ૪૩ અને જે દેશ વિષે તમે કહો છો કે, આ દેશ તો વસ્તીહીન તથા પશુહીન યદને ઉત્તર છે, તે કાસ્તીઓના હાથમાં અપાયો છે, તે દેશમાં ખેતરો વેચાતાં લેવામાં આવશે. ૪૪ બિન્યામીનના દેશમાં, તથા યજ્ઞાલેખની ચારો-ગમની જગ્યામાં, તથા યદુદાહનાં નગરોમાં તથા પહાડી મુલકનાં નગરોમાં તથા શહેરદાહનાં નગરોમાં, તથા નેગેળનાં નગરોમાં, લોક મૂલ આપીને ખેતરો વેચાતાં લેશે, ને વેચાણખતમાં સહી કરશે, ને તેના ઉપર મોહોર મારશે, ને સાક્ષીઓ ખોલાવશે, કેમકે હું તેઓના બહીષ્કાર ફેરવીશ, એવું યદોવાહ કહે છે.

૩૩ વળી વિમ્બાદ હજી યોદીમાં કેદ કરી રખાયેલો હતો, એટલામાં યદોવાહનું વચન તેની પાસે બીજી વાર આ પ્રમાણે આવ્યું. ૨ યદોવાહ જે કતો છે, યદોવાહ જે સિદ્ધ કરવા સાર રચનાર છે, તેનું નામ યદોવાહ છે, તે એમ કહે છે કે, ૩ અને હાંક માર, ને હું તેને ઉત્તર આપીશ, ને જે મોટી તથા બારે વાતો તું બજાવતો નથી, તે હું તને પ્રગટ કરીશ. ૪ કેમકે આ નગરનાં જે ધરો, તથા યદુદાહના રાજ્યોનાં જે ધરો, મોરચાઓની સામે તથા તરવારની સામે [રક્ષણને અર્થે] પાકી નાખેલાં છે, તેઓ વિષે યદોવાહ, જે ઇસ્તાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ૫ લોક કાસ્તીઓની સાથે લડવા આવ્યા, પણ જે માણસોને મેં મારા કાષે તથા મારા કોંબે દબાવ્યા, ને જેઓની બધી દુષ્ટતાને લીધે મેં માત્ર મુખ આ નગરથી સતાડ્યું છે, તેઓનાં મુઠદાએથી તે ધરો બરાબ જશે. ૬ જુઓ, હું તેને આરોગ્યવા તથા સાલ-પણ આપીશ, ને તેઓને સાલ કરીશ, ને તેઓને શાંતિની તથા સત્યતાની પ્રુબળતા પ્રગટ કરીશ. ૭ અને યદુદાહનો તથા ઇસ્તાએલનો બહીષ્કાર ફેરવીશ, ને આગળ હતા તેમ તેઓને બાંધીશ. ૮ અને તેઓના જે સર્વ અન્યાયે કરીને તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ પાપ કીધું, તે અન્યાયથી હું તેઓને સ્વચ્છ કરીશ, ને તેઓના જે સર્વ અન્યાયોએ કરીને તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ પાપ તથા અપરાધ કીધા તેઓની હું ક્ષમા કરીશ. ૯ અને તેઓનું જે સર્વ દિવસ હું કહું છું, તે વિષે

પૃથ્વીની જે સર્વ દેશભૂતિઓ સંભળશે, તેઓની નજરમાં આ નગર મારે સાર આનંદનું નામ તથા સ્તુતિ તથા શોભા થશે; ને તેને જે સર્વ દિવસ તથા જે સર્વ કલ્યાણનું પમાડું છું, તેને લીધે તેઓ બીરો તથા કાપશે. ૧૦ યદોવાહ એમ કહે છે કે, જે વિષે તમે કહો છો, તે નિર્જન તથા પશુહીન યદને ઉત્તર છે, એવી આ જગ્યામાં, એટલે યદુદાહના જે નગરો, તથા યજ્ઞાલેખના જે ચકલાઓ નિર્જન, તથા વસ્તી-હીન તથા પશુહીન યદને ઉત્તર છે, ૧૧ તેઓના હર્ષનો સાદ તથા આનંદનો સાદ, વરનો સાદ તથા કન્યાનો સાદ; અને સૈન્યોના યદોવાહની સ્તુતિ કરો, કેમકે યદોવાહ સારો છે, ને તેની કૃપા સદાકાળ છે, એવું કહેનારાઓનો સાદ; યદોવાહના ધરમાં ઉપકારાર્થ-પેણ લાવનારાઓનો સાદ હજી સમજાશે કેમકે આમલા વખતમાં હવે તેમ હું દેશનો બહીષ્કાર ફેરવીશ, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૨ સૈન્યોનો યદોવાહ એમ કહે છે કે, જે વસ્તીહીન તથા પશુહીન યદને ઉત્તર છે, એવી આ જગ્યામાં તથા તેના સર્વ નગરોમાં, ટોળાં બેસાડનારા પાળકોનું રહેઠાણ કરી થશે. ૧૩ પહાડી મુલકનાં નગરોમાં, તથા શહેરદાહનાં નગરોમાં, તથા નેગેળનાં નગરોમાં, તથા બિન્યામીનના દેશમાં, તથા યજ્ઞાલેખની ચારોગમની જગ્યામાં, તથા યદુદાહનાં નગરોમાં, ઘેરા ગણનારના હાથ તળેથી ટોળાં ફરી હારબધ ચાલશે, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૪ યદોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં જે ઉત્તમ વચન હું ઇસ્તાએલના ધર વિષે, તથા યદુદાહના ધર વિષે બોલ્યો છું તે પ્રકર કરીશ. ૧૫ તે દિવસોમાં તથા તે વેળાએ હું હાઉંને સાર ન્યાયીપણાનો અકુર ઉઠાવીશ, ને તે દેશમાં ન્યાય તથા નીતિ અમલમાં લાવશે. ૧૬ તે દિવસોમાં યદુદાહ બચાવ પામશે, ને યજ્ઞાલેખ નિર્ભય રહેશે, ને તેના જે નામથી તે કહેવાશે તે એ કે, યદોવાહ અમાર ન્યાયીપણ. ૧૭ કેમકે યદોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્તાએલના ધરના રાજ્યસન પર બેસનાર પુત્રપની દાઉદના વંશમાં ખામી કહી પડશે નહિ; ૧૮ અને હંડનીચાર્પણ ચઢાવનાર તથા ખાધાર્પણ બાળનાર તથા યજ્ઞ નિત્ય કરનાર પુત્રપની ખામી લેવી ચાનકોમાં મારી આગળ પડશે નહિ. ૧૯ અને યદોવાહનું વચન વિમ્બાદની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૨૦ યદોવાહ એમ કહે છે કે, જે તમે દિવસ વિષેનો માત્રે કરાર તથા રાત્ર વિષેનો મારો કરાર તોડી રાકો, એવી રીતે

કે સત તથા દિવસ પોતપોતાના સમયમાં ન આવે; ૨૧ તોજ મારા દાસ દાઉદને તેના સંન્યાસન પર રાખ્ય કરનાર કોઈ પુત્ર ન હોવાથી, તેની સાથે, તથા મારા સેવકો એટલે લેવી ચાજીની સાથે, મારો કરાર લેવં થાય. ૨૨ જેમ આદારાનું સૈન્ય ગણાય નહિ, ને સમૃદ્ધી રેલી મપાય નહિ, તેમ હુ મારા દાસ દાઉદના વંશને તથા મારી સેવા કરનારા લેવીઓને વધારીશ. ૨૩ અને યહોવાદનું વચન વિમ્બાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું. ૨૪ આ લોક ને જોલ્યા છે, તે તું ખ્યાનમાં લેતો નથી છું! તેઓ કહે છે, ને જો જોતને યહોવાદે પસંદ કીધા તેઓને તેણે કાઢી મૂક્યા છે; ને તેઓની દૃષ્ટિમાં મારા લોક પ્રભુબંધનમાં ન ગણાય, એટલે સુધી તેઓએ તેઓને દુષ્ટ કીધા છે. ૨૫ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જે દિવસ તથા રાત વિષેનો મારો કરાર ટકે નહિ, અને જો મેં આકાશ તથા પૃથ્વીના વિધિઓને રૂપાંત્ર કર્યા નહિ હોય, ૨૬ તોજ હુ યાદગના તથા મારા દાસ દાઉદનાં સત્તાનને એવી રીતે કાઢી મૂકીશ કે તું તેના સત્તાનમાંથી હમ્માટીમ તથા હરદાક તથા યાદગના સત્તાન પર સરદારો થવા સાડ કોઈને નહિ લક્ષ્ય; કેમકે હુ તેઓનો બંધ પ્રવાસ ફેરવીશ, ને તેઓ પર દયા કરીશ.

૩૪

ન્યારે બાબેલનો રાજ નજીઆનેરસાર તથા તેનું સર્વ સૈન્ય તથા તેના દાસ નીચેનાં આ પૃથ્વીમાંનાં સર્વ રાજાઓ તથા સર્વ લોકો યરૂશલેમ સામે તથા તેનાં સર્વ નગરો સામે લડતાં હતાં, ત્યારે યહોવાદનું ને વચન વિમ્બાહ પાસે આવ્યું તે આ: ૧ યહોવાદ, ને હસાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, યહુદાના રાજ સિદકીયાહને પાસે જઈને તેને કહે, યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, તું આ નગર બાબેલના રાજના દાસમાં આપીશ, ને તે તેને અભિયો બાળશે. ૨ અને તું તેના દાસમાંથી છુટીશ નહિ, પણ તું નિર્દેષ પડારો તથા તેના દાસમાં સોંપાયો, ને તારી આંખો બાબેલના રાજની આંખોને ઢોરો, ને તે તારી સાથે ગ્રોહિંગ્રોહિંગ્રોહ જોવશે, ને તું બાબેલ જશે. ૩ તે, પણ, હે યહુદાના રાજ સિદકીયાહ, તું યહોવાદનું વચન સાંભળ, તારે વિષે યહોવાદ એમ કહે છે કે, તું નશ્વર નહિ મરીશ; ૪ તું જાનિમાં મરીશ, ને તારા પિતૃઓ, એટલે તારા પહેલા ને આપના રાજાઓ દત્તા, તેઓની દદનક્રિયાઓ જેમ લોકોએ મરી તેમ તારી દદનક્રિયા તેઓ કરશે, ને દે પાલી, દાવ દાવા એમ કહીને તારે લીધે વિલાપ

કરશે; કેમકે આ વચન હુંજ જોલ્યો છું, એહું યહોવાદ કહે છે. ૬ અને વિમ્બાહ બાબેલનાદીએ યરૂશલેમમાં યહુદાના રાજ સિદકીયાહને આ સર્વ વચન કહ્યાં. ૭ તે વારે બાબેલના રાજનું સૈન્ય યરૂશલેમ સામે તથા યહુદામાં ને સર્વ નગરો બાકી રહ્યાં હતાં, એટલે લાખીરા તથા અઝેકાહ, તેઓ સામે લડતું હતું, કેમકે યહુદાના નગરોમાંનાં બાકી રહેલાં કિલ્લાજીવ નગરો આટલાંજ હતાં.

૮ યરૂવાલેમમાં ને લોક હતા, તેઓને છુટકારાની બહેરખબર આપવાનો કરાર સિદકીયાહ રાજાએ યરૂશલેમમાંના સખળા લોકની સાથે કર્યો, ત્યાર પછી ને વચન યહોવાદથી વિમ્બાહની પાસે આવ્યું તે નીચે પ્રમાણે હતું, ૯ [કરાર તો એવો હતો કે,] ફરેક માણસ પોતાના હેશી દાસને ને ફરેક માણસ પોતાની હેશી દાસીને છાડી મેલે, એ સાડ કે કોઈ પણ માણસ તેઓની પાસે, એટલે પોતાના હેશી ભાઈની પાસે, સેવા કરાવે નહિ; ૧૦ ને ને સર્વ સરદારો તથા ને સર્વ લોક એવા કરારના બંધનમાં આવ્યા હતા કે પ્રત્યેક પોતાના દાસને ને પ્રત્યેક પોતાની દાસીને છાડી મેલે, ને હવે પછી તેઓની પાસે સેવા નહિ કરાવે, તેઓએ કરાર પાળીને તેઓને છાડી મેલ્યા; ૧૧ પણ ત્યાર પછી તેઓ ફરી ગયા, ને ને દાસીને તથા દાસીઓને તેઓએ છાડી મેલ્યા હતાં, તેઓને પાછાં લાવ્યા, ને દાસો તથા દાસીઓ વરીકે વાળે કીધાં; ૧૨ તે માટે યહોવાદનું વચન યહોવાદની પાસેથી વિમ્બાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું; ૧૩ યહોવાદ, ને હસાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, ન્યારે હુ તમારા પિતૃઓને મિસર દેલમાંથી, એટલે દાસોના પરમાથી કાઢી લાવ્યો, તે દિવસે મેં તેઓની સાથે કરાર કરીને કહ્યું, ૧૪ તારો ને દેશી ભાઈ તેં વેચાતો લીધો છે અને જેણે જ વરસ તારી સેવા કીધી છે, તેને તારી પાસેથી છાડી મેલવો, એવાને તમારે સાત વરસને અંતે છાડી મેલવો; પણ તમારા પિતૃઓએ માત્ર સાંભળ્યું નહિ, ને કાન ધર્યો નહિ. ૧૫ અને હમણાજ તમે ક્યો દત્તા, ને ને મારી દૃષ્ટિમાં યોગ્ય છે, તેઓએ પ્રત્યેક પોતાના પડારોનો છુટકારો બહેર કરીને કીધું હતું, ને ને પર મારા નામથી કહેવાયેલું છે, તેમાં તમે મારી આજ્ઞા કરાર કીધો હતો; ૧૬ પણ તમે ફરી ગયા, ને મારા નામનું અપમાન કીધું, ને જ્યોને તેમની મરદ સુજળ તમે છાડી મેલ્યા હતા, તેઓને તમે પ્રત્યેક પોતાના દાસને

તથા પ્રત્યેક પોતાની દાસીને પાછા લાવ્યા, ને તમારા દાસો તથા દાસીઓ યથા તેઓને તાબે કીધાં. ૧૭ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે પ્રત્યેક પોતાના ભાઈનો તથા પ્રત્યેક પોતાના પડોસીના છુટકારો બહાર કરવાનું માત્ર [વચન] નથી માન્યુ; જુઓ, યહોવાહ કહે છે, હું તમને ઊંડી મેલીને તમને વરવાર તમા મરથી તથા દુકાળને તાબે કરીશ, ને હું તમને પૃથ્વીનાં સર્વે રાજ્યોમા વેરી નાખીશ. ૧૮ અને જે માણસોએ મારો કારર ઉત્તર્યો છે, જેઓએ વાહ-રફાના બે કક્કા કરીને તેના બે લાગોની વચ્ચેથી જઈને મારી આગળ કારર કર્યો, પણ તેનાં વચ્ચેનાં પૂરાં નથી કીધા, ૧૯ એટલે યહુદાહના સરદારો, તથા યરૂસાલેમના સરદારો, ત્યાના બોલઓ તથા યાજ્ઞકો તથા દેશના જે સર્વે લોક વાહરફાના બે લાગોની વચ્ચે યઇને ગયા, ૨૦ તેઓને હું તેઓના શત્રુઓના હાથમાં, તથા જેઓ તેઓને ઇવ શોધે છે તેઓના હાથમાં સોપીશ, ને આકારના પક્ષીઓ તથા ભૂખના પક્ષીઓ તેઓના છુટકારા ખાઈ જશે. ૨૧ અને યહુદાહના રાજા સિદકીયાહને તથા તેના સરદારોને હું તેઓના શત્રુઓના હાથમાં, ને જેઓ તેઓના ઇવ શોધે છે તેઓના હાથમાં, ને બાબેલના રાજાને જે સૈન્ય તમારી પાસેથી પાછું ગયું છે તેના હાથમાં સોપીશ. ૨૨ યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું આજ્ઞા કરીને તેઓને આ નગરની પાસે પાછા લાવીશ, ને તેઓ તેની સાથે લડશે ને તેને લેશે, ને તેને અગ્નિથી બાળી નાખશે, ને હું યહુદાહના નગરોને વસ્તીહીન તથા ઉજડ કરી મૂકીશ.

૩૫ યહુદાહના રાજા યોરશાલેમના પુત્ર યહોયા-કીમના દિવસોમાં જે વચન વિર્મયાહની પાસે આવ્યું તે આ: ૧ હું રેખાબીઓના ગોત્રીઓની પાસે જ, ને તેઓને બોલાવીને યહોવાહના મંદિર-માની એક ઓરડીમા લાવ, ને તેઓને દ્રાક્ષરસ પા. ૨ ત્યારે હબાશીન્યાહના પુત્ર વિર્મયાહના પુત્ર યાઅ-જાન્યાહને, તથા તેના ભાઈઓને તથા તેના સર્વે પુત્રોને તથા આખા રેખાબી ગોત્રીઓને લઈને, ૪ હું યહોવાહના ઘરમાં લાવ્યા, એટલે વિઠ્ઠાલ્યાહનો પુત્ર હાનાન જે દેવનો ભક્ત, તેના પુત્રોની જે ઓરડી સરદારોની ઓરડીની પાસે છે, અને શાલુમનો પુત્ર માઅસેયાહ, જે દરવાન, તેની ઓરડીની ઉપર છે, ત્યાં લાવ્યા. ૫ અને મેં રેખાબી ગોત્રીઓની આગળ દ્રાક્ષરસ ભરેલા પાત્રો તથા વાડકાઓ મૂક્યા, ને

તેઓને કહ્યું, દ્રાક્ષરસ પીઓ. ૬ પણ તેઓએ કહ્યું, અમે દ્રાક્ષરસ નહિ પીએ, કેમકે રેખાબીનો પુત્ર ચોનાદાબ જે અમારો પિતૃ તેણે અમને આજ્ઞા આપીને કહ્યું છે કે, તમે તેમજ તમારા પુત્રો કોઈ કામે દ્રાક્ષરસ ન પીશો, ૭ વળી તમારે ઘર પણ ન બાંધવું, ને બી ન વાવવું, ને દ્રાક્ષવાડી ન રોપવી, ને કંઈ પણ રાખવું નહિ, પણ તમારે તમારા સર્વે દિવસ તજુઓમા રહેવું એ માટે કે જ્યાં તમે પરદેશી છો, તે દેશમા તમારૂં દીર્ઘાયુષ્ય થાય. ૮ અને રેખાબીનો પુત્ર ચોનાદાબ જે અમારો પિતૃ તેણે જે આજ્ઞા અમને આપી કે, તમે, તમારી બાપડીઓ, તમારા દીકરા તથા તમારી દીકરીઓ તમારા સર્વે દિવસ દ્રાક્ષરસ પીશો મા, અને રહેવા સાથે ઘરો બાંધશો મા; ને તમારી પાસે દ્રાક્ષવાડી કે ખેતર કે બી કંઈ ન હોય, તે સ્થળા વિષે અમે તેનું કહ્યું માનતા આવ્યા છીએ; ૧૦ ને અમે તંજુઓમા વસતા આવ્યા છીએ, ને જે સર્વે આજ્ઞા ચોનાદાબ અમારા પિતૃએ અમને આપી તે માનીને અમે તે પ્રમથલે વસતા આવ્યા છીએ ૧૧ પણ અંતર યજુ કે, જ્યારે બાબેલનો રાજા નબૂખાદરેસસાર આ દેશમા ચડી આવ્યો, ત્યારે અમે કહ્યું, ચાલો, આપણે કારદીઓના સૈન્યની બીકને લીધે તથા અરા-મના સૈન્યની બીકને લીધે યરૂસાલેમમા જઈએ, તે માટે યરૂસાલેમમા રહીએ છીએ.

૧૨ પછી યહોવાહનું વચન વિર્મયાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું. ૧૩ સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, હું જઈને યહુદાહના માણસોને તથા યરૂસાલેમના રહેવાસીઓને કહે, યહોવાહ કહે છે, હું મારા વચનો સાંભળવાને તમે શિખામણ લેશો નહિ! ૧૪ રેખાબીનો પુત્ર ચોનાદાબે દ્રાક્ષરસ પીવા વિષે જે નિપેદ પોતાના પુત્રોને કર્યો હતો તે માનવામા આવ્યો છે, ને આજ દિવસ સુધી તેઓ પીતા નથી, કેમકે તેઓ પોતાના બાપની આજ્ઞા પાળતા આવ્યા છે; પણ મેં તે પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા બોલીને તમારી આગળ કહ્યું છે, તોપણ તમે માત્ર નથી સાંભળ્યું ૧૫ અને મેં પ્રાતઃકાળે ઉઠીને તથા મારા સર્વે દાસો, એટલે મારા લવિશ્યવાદીઓ, રવાને કરીને તમારી પાસે મોકલ્યા, ને કહ્યું, તમે પોત-પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરો, ને તમારા કામ સુધારો, ને અન્ય દેવોની સેવા કરવા સાથે તેઓની પાછળ ન ચાલો, તો જે દેશજૂઈ મેં તમને તથા તમનાં પિતૃ-ઓને આપી છે, ત્યાં તમે વસશો; પણ તમે કાન

ધર્મી નહિ, ને માત્ર સંભળ્યું નહિ. ૧૧ રેખાળના પુત્ર યોનાદાળના પુત્રોએ યોનાના બાપની આજ્ઞા ને તેણે તેઓને આપી, તે માની લીધી છે, પણ આ લોકે માત્ર નથી સંભળ્યું; ૧૨ તે માટે યહોવાદ, ને સુન્દોનો દેવ તથા ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, ને સર્વ વિપત્તિ દુ તેઓ વિરૂદ્ધ બોલ્યો છું. તે નું યહુદાદ ૫૨ તથા થરશાએમના રહેવાસીઓ ૫૨ લાઠીયાં કારણ કે મે તેઓને કહ્યું, પણ તેઓએ સંભળ્યું નહિ; મે તેઓને બોલાવ્યા, પણ તેઓએ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૧૮ અને વિમેષાદે રેખાળીઓના યોત્રીઓને કહ્યું, સુન્દોનો યહોવાદ, ને ઇસ્રાએલનો દેવ તે એમ કહે છે કે, તમે તમારા બાપ યોનાદાળની આજ્ઞા સંભળો છે, તથા તેની સર્વ આજ્ઞાઓ પાળો છે, તથા ને બધું તેણે તમને કરમાવ્યું, તે પ્રમાણે કામુ છે, ૧૨ તે માટે સુન્દોનો યહોવાદ, ને ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, રેખાળના પુત્ર યોનાદાળના વંશમાં મારી આગળ ઉભા રહેનાર માણસની હરી ખામી પડશે નહિ.

આ લોકની વિરૂદ્ધ ઉચ્ચાર્યો છે, તે મોટો છે. ૮ અને વિમેષાદ ભવિષ્યવાદીએ નેરીવાદના પુત્ર બારખને ને આજ્ઞા આપી, તે સર્વ પ્રમાણે તેણે કામુ, અને પુસ્તકમાં [લખેલાં] યહોવાદનાં વચનો યહોવાદના ધરમાં વાંચી સંભળાવ્યાં

૯ અને યહુદાદના રાજ યોરીયાદના પુત્ર યહોવાકીમના પાત્રમા વર્ષના નવમા માસમાં એવું થયું કે થરશાએમમાંના સર્વ લોકે, તથા નેઓ યહુદાદનાં નગરોમાંથી થરશાએમમાં આવ્યા હતા તેઓએ યહોવાદની આગળ ઉપવાસ કરવાનું કરમાવ્યું. ૧૦ ત્યારે બારખે પુસ્તકમાંનાં વિમેષાદનાં વચનો યહોવાદના ધરમાં વાંચી સંભળાવ્યાં, સાફાન ચિટણીસના પુત્ર અમાચાદની ઉપરના આગમુમાંની યોરકીમાં, અને યહોવાદના ધરની નવી ભાગળના ફરવાલ પાસે તેણે સપળા લોકોની આગળ લખેલું વાંચી સંભળાવ્યું. ૧૧ અને સાફાનના પુત્ર અમાચાદના પુત્ર મીખાયાહે પુસ્તકમાંથી યહોવાદનાં સર્વ વચનો સંભળ્યાં, ૧૨ ત્યારે તે રાખના ધરમાં ચિટણીસની ને યોરકી

સાદીથી લખ્યા ૧ ત્યારે સરદારોએ બાંકખને કહ્યું, નહ તું તથા વિમ્બાદ બંને સલામ રહેા, ને તમે કયા છેા, તે કોઇને માલમ ન પડે ૨૦ ત્યાર પછી તેના તે ઓળિયુ ચિટણીસ અલીશામાની ઓરડીમા મુખીને ઓગણામા સામગી પાસે ગયા, ને તે સધા વચન રામના સામળતા પ્રગટ કીધા ૨૧ ત્યારે રામએ તે ઓળિયુ લાવવાને યદુદીને મોકલ્યો, ને અલીશામા ચિટણીસની ઓરડીમાથી તે ઓળિયુ લાવ્યો, ને રામના સામળતા તથા જે સર્વે સરદારો રામની પાસે ઉભા રહેલા હતા, તેઓના સામળતા યદુદીએ તે વાંચી સમજાવ્યુ ૨૨ હવે નવમા મહિનામા રામ પોતાના શિયાળાના ઘરમા બેઠો હતો, અને તેની આગળ સળગતી સગડી હતી, ૨૩ ને એવુ થયુ કે, ત્યારે યદુદીએ ત્રણ ચાર પાના વાંચ્યા ત્યારે [રામના] ચપુવડે તે કાપીને, આપુ ઓળિયુ નટ થયુ ત્યા સુધી સગડીમા અગ્નિમા નાખ્યા કીધું ૨૪ અને રામ તથા તેના જે સર્વે ઠાસોએ આ સધા વચન સામળ્યા તેઓ બીધા નહિ, તથા પોતાના વસ્ત્રો કાઢ્યા નહિ ૨૫ વળી તે તે ઓળિયુ બાળે નહિ એવી એકનાથાને તથા હાથાહો તથા ગમચાહો રામને વિનતી કીધી, તોપણ તેણે તેઓનુ માન્યુ નહિ ૨૬ અને બાંકખ લેખકને તથા વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદીને પકડવા માટે રામએ રામના પુત્ર યશહમએલને તથા આગ્રીએલના પુત્ર સરાયાહને તથા આખ્દએલના પુત્ર શેલેમ્યાહને આજ્ઞા આપી, પણ યહોવાહે તેઓને સલામી રાખ્યા ૨૭ અને રામએ તે ઓળિયુ બાળ્યુ તથા જે વચનેા બાંકખે વિમ્બાદના મુખના બોલેલા લખ્યા હતા તે પણ બાળ્યા પછી યહોવાહનુ વચન વિમ્બાદની પાસે એવુ આવ્યુ કે ૨૮ તું ફરી બીજુ એક ઓળિયુ લ, ને આગળનુ જે ઓળિયુ યદુદાહના રામ યહોવાક્રીમે બાળ્યું, તેમા જે સધા વચન હતા તે એમા લખ ૨૯ અને યદુદાહના રામ યહોવાક્રીમ વિષે તું કહે કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે આ ઓળિયુ બાળી નાખ્યુ ૩૦ એમ કહેતા કે તેમા શા વારતે તે લખ્યુ છે કે બાળેલનો રામ નિથે આવીને આ દેશનો નાશ કરશે, ને તેમાથી મનુષ્ય તથા પશુનો અત આહુશે ૩૧ માટે યદુદાહના રામ યહોવાક્રીમ વિષે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તેને દાઉદના રાજ્યાસન પર બેસનાર કોઇ યશે નહિ, ને દિવસે ગરમી તથા શરને હિમ છતાં તેનુ મુડું બહાર પડી રહેશે ૩૨ અને હુ તેને તથા તેના સત્તાનને તથા તેના ઠાસોને તેઓના

અન્યાયને લીધે શિક્ષા કરીશ, ને જે વિપત્તિ હુ તેઓ વિષે બોલો છુ, ને તેઓએ સામળ્યુ નહિ, તે સધી હુ તેઓ પર તથા યશહાએમના રહેવાસીઓ પર તથા યદુદાહના માણસો પર લાવીશ ૩૩ અને વિમ્બાદે બીજુ એક ઓળિયુ લઈને નેરીયાહના પુત્ર બાંકખ લેખકને આપ્યુ, ને જે પુસ્તક યદુદાહના રામ યહો વાક્રીમે અગ્નિમા બાળ્યુ હતું, તેમાના વિમ્બાદના મુખના બોલેલા સધા વચન તેણે તેમા લખ્યા, ને તેઓના જેવા બીજા ઘણા વચન તેમા ઉમેર્યા

૩૭ હવે યહોવાક્રીમના પુત્ર કોન્યાહને ઠેકાણે ચોરડીયાહના પુત્ર સિદક્રીયાહ રામએ રામનું કર્તુ અને તે બાળેલના રામ નખખાદરેસદારે યદુદાહ દેશનો રામ કીધો હતો ૧ પણ યહોવાહે જે વચનો વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદીની હસ્તક કહેવાયા, તે તેણે તથા તેના ઠાસોએ તથા દેશના લોકે સામળ્યા નહિ

૨ અને સિદક્રીયાહ રામએ શેલેમ્યાહના પુત્ર યદુ-ખાને તથા માઅસેયાહના પુત્ર સકાન્યાહ યાજ્ઞકને વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદીની પાસે મોકલીને તેઓ માર ક્રુતે એવુ કહેવાયુ કે, તું અમારે સાથે યહોવાહ આપણા દેવને વિનતી કર ૪ હવે વિમ્બાદ લો લેાક મઠમે આવતો જતો, ૩ મકે તેઓએ તેને બંદીખાનામા નાખ્યો નહતો ૫ અને કાર્નનુ સૈન્ય મિસરમાથી નિકળી આવ્યુ હતું, ને જે કારદીઓએ યશહાએમને ઘેરે ધાલ્યો હતો, તેઓ તેઓની ખબર સામળીને યશહાએમથી જતા રહ્યા ૬ ત્યારે યહોવાહનુ વચન, વિમ્બાદ ભવિષ્યવાદીની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યુ, ૭ યહોવાહ, જે ઘસાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, યદુદાહના જે રામએ વખને મારી પાસે પુછવા મોકલ્યા તેને એવુ કહે કે, જુઓ, તમને સહાય કરવાને કાર્નનુ જે સન્ય નિકળ્યુ છે, તે પોતાના મિસર દેશમા પાછું જશે ૮ અને કારદીઓ પાછા આવશે, ને આ નખર સામે લડશે, ને તેને જીતી લઈને અગ્નિથી બાળી નાખશે ૯ યહોવાહ એમ કહે છે કે, કારદીઓ અમારી પાસેથી નિથે જશે, એવુ કહીને તમે પોતાને છુલ્લાવશેા મા, કેમકે તેઓ નહિજ જશે ૧૦ કેમકે જે કારદીઓ તમારી સાથે લડે છે, તેઓનુ આપુ સૈન્ય જે તમે મારવ, ને તેથી તેઓમાના ધાયલજ થએલા માણસો બાકી રહેત, તોપણ તેઓ પ્રત્યેક પોતાના તજ્જમા ઉભા થઈને આ નખરને બાળીનાખત ૧૧ અને કાર્નના સૈન્યની બીકને લીધે કારદીઓનુ

સૈન્ય યરશાલેમથી ગયા પછી એવુ થયું કે, ૧૨ વિર્મે-
યાદ યરશાલેમમાંથી બિન્યામીનના દેશમાં પોતાના
લોકની મધ્યે જવા નિકળ્યો, એ માટે કે ત્યાંના
પોતાનો દિરસો તે લે. ૧૩ અને તે બિન્યામીનની
ભાગ્યે પહોંચ્યો ત્યારે ત્યાં દનાન્યાદના પુત્ર શેલે-
મ્યાદનો પુત્ર નામે વિરધ્યાદ નામક હતો, તેણે
વિર્મેયાદ ભવિષ્યવાદીને પકડીને કહ્યું, તું કારદીઓની
બાણી જતો રહે છે ૧૪ અને વિર્મેયાદે કહ્યું, એ તો
છત્ત છે, તું કારદીઓની બાણી જતો નથી; પણ તેણે
તેનું સાબળ્યું નહિ, અને વિરધ્યાદ વિર્મેયાદને પક-
ડીને સરદારોની પાસે લાવ્યો. ૧૫ અને સરદારોએ
વિર્મેયાદ પર કોપાયમાન થઇને તેને માર્યો, ને
યહોનાથાન ચિટ્લીસના ધરમા કેદ કર્યો, કેમકે તે
[મકાન]ને તેઓએ કેદખાનુ બનાવ્યું હતું ૧૬ વિર્મે-
યાદ કારાનુદામ તથા લેયશામા ગયા, ને ત્યાં પછા
દિવસ વિર્મેયાદ રહ્યો, ૧૭ ત્યાર પછી સિદ્ધીયાદ
રામએ [માલુસ] મોકલીને તેને તેડી મગાવ્યો, ને
રામએ પોતાના ધરમા તેને ગ્રામ રીતે પુછ્યું, યહો-
નાથની પાસેથી કાઢ વચન છે શું? ત્યારે વિર્મેયાદે
કહ્યું કે, છે; વળી તેણે કહ્યું, તું બાબેલના રામના
દામમાં સોંપાઇશ. ૧૮ પછી વિર્મેયાદે સિદ્ધીયાદ
રામને કહ્યું, મેં તારો અથવા તારા દાસોનો અથવા
આ લોકનો શો અપરાધ કાઢ્યો છે કે તમે મને બંદી
ખાનામાં નાખ્યો છો? ૧૯ તમારા જે ભવિષ્યવાદી-
ઓએ વખને ભવિષ્ય કહ્યું કે, બાબેલના રામ તમારી
સામે તથા આ દેશ સામે આવશે નહિ, તેઓ ક્યાં
છો? ૨૦ ને હવે, હે રામ, મારા ધણી, સાંભળ, મારી
વિનંતી સ્વીકારીને તું યહોનાથાન ચિટ્લીસના ધરમા
મને ફરી મોકલી ન દેતો, રજીવું ત્યાં મન. ૨૧ ત્યારે
સિદ્ધીયાદ રામએ આજ્ઞા આપી કે, વિર્મેયાદને
ઘોડામાં રાખવો; ને નગરમાંની સર્વ દોટલી યથા
રહે, ત્યાં સુધી ભકિયારાઓના મોહોહામાંથી તેને
દોર દોર એક કટકો દોટલી આપવી; આ પ્રમાણે
વિર્મેયાદ ઘોડામાં રહ્યો.

૩૮ અને વિર્મેયાદ જે વચનો સંધા લોકની
આગળ બોલ્યા કે, યહોનાથાન એમ કહે છે
કે, જે આ નગરમાં રહે છે તે વરનારવરે તથા ડુંકાળ-
વડે તથા મરજીવડે મરશે, ને જે કારદીઓની પાસે
નિકળ્યો જશે, તે જીવતો રહેશે, ને તેનો જીવ તેને
લટ હાખવ યશે ને તે જીવતો રહેશે; ૨ યહોનાથાન
એમ કહે છે કે, નિકળ્યો આ નગર બાબેલના રામના

સૈન્યના દ્વારમાં સોંપાશે, ને તે તેને જીવી લેશે,
૨ તે બધાં વચનો માતાનના પુત્ર શકાટયાદે, તથા
પરશુરના પુત્ર યદાલ્યાદે તથા શેલેમ્યાદના પુત્ર
યુઆલે તથા માલ્લીયાદના પુત્ર પારાદરે સાંભળ્યાં
ત્યારે સરદારોએ રામને કહ્યું, કૃપા કરી આ માલુ-
સને મારી નખાવ, કેમકે જે લટવેયા આ નગરમાં
ખાખી રહેલા છે, તેઓના દાખ, તથા સર્વ લોકના
દાખ, તે તેઓની આગળ એવાં વચન બોલીને કમ-
બેર કરે છે, કેમકે આ માલુસ આ લોકનું દિન નહિ,
પણ તેમનું નુકસાન સાથે છે. ૪ અને સિદ્ધીયાદ
રામએ કહ્યું, બુઝો, તે તમારા દાખમાં છે; કેમકે
રામ તમારી વિરધ કંઈ કરી શકતો નથી. ૬ ત્યારે
તેઓએ વિર્મેયાદને લઇને રામના પુત્ર માલ્લીયાદનું
જે ટાક નોકી તળે હતું, તેમાં તેને નાખ્યો, ને તેઓએ
દોરડાવડે વિર્મેયાદને ઉતાર્યો; ને ટાંકામાં પાણી ન
હતું, પણ કાઢવ હતો; ને વિર્મેયાદ કાઢવમાં ગરક
થઇ ગયો. ૭ હવે એબેલ-મેલેખ કૂશી, જે રામના
ધરમાનો એક ખેતર હતો, તેણે સાંભળ્યું કે તેઓએ
વિર્મેયાદને ટાંકામાં નાખ્યો છે, ને રામ બિન્યામીનની
ભાગ્યમાં દાલ બેઠેલા છે; ૮ ત્યારે એબેલ-મેલેખે
રામના ધરમાંથી નિકળીને રામની આગળ બોલીને
કહ્યું, ૯ હે રામ, મારા ધણી, આ માલુસોએ વિર્મે-
યાદ ભવિષ્યવાદીને જે કીધું છે તે બધું કુટું કીધું છે,
તેઓએ તેને ટાંકામાં નાખ્યો છે, ને તે ત્યાં ને ત્યાં
જીખથી મરવાનો છે, કેમકે હવે દોટલી નગરમાં નથી
૧૦ ત્યારે રામએ એબેલ-મેલેખ કૂશીને આજ્ઞા આપીને
કહ્યું, તું અદિથી ત્રીસ માલુસ તારી સાથે લઇને
વિર્મેયાદ ભવિષ્યવાદી મરી જાય તે પહેલાં તેને
ટાંકામાંથી કાઢી લાવ ૧૧ તેથી એબેલ-મેલેખ પોતાની
સાથે તે માલુસોને લઇને રામના મરના કંડારની
દેકળ ગયો, ને ત્યાંથી જૂનાં કાંડાંનું લગડાં તથા જૂનાં
સડેલાં ત્રીચરા લીધા, ને દોરડાવડે તે વિર્મેયાદની
પાસે ટાંકામાં ઉતાર્યો ૧૨ અને એબેલ-મેલેખ કૂશીએ
વિર્મેયાદને કહ્યું, આ જૂનાં કાંડાંનું લગડાં તથા
સડેલાં ત્રીચરા તારી કાખમાં દોરડાંની તળે મૂક;
ને વિર્મેયાદે તેમ કીધું ૧૩ એ પ્રમાણે તેઓએ વિર્મે-
યાદને દોરડાંવડે ખેંચી કાઢ્યો, ને ટાંકામાંથી તેને
બહાર આવ્યો; ત્યાર પછી વિર્મેયાદ ઘોડામાં રહ્યો.
૧૪ પછી સિદ્ધીયાદ રામએ મોકલીને વિર્મેયાદ
ભવિષ્યવાદીને યહોનાથાનના ધરમા ત્રીન [દરવાજાના]
નાકામાં પોતાની પાસે આવ્યો, ને રામએ વિર્મેયાદને

કહ્યું, હું તને એક વાત પુછું છું, ને મારાથી તું કંઈ પછુ ગુસ્ત ન રાખ. ૧૧ ત્યારે વિમ્બયાહે સિદ્ધીયાહને કહ્યું, જો હું તને કહી બતાવું, તો તું તું નિશ્ચય મને મારી નાખશે નહિ? ને જો હું તને સલાહ આપુ, તે પછુ મારૂં સાંભળે એવો તું નથી ૧૨ તે માટે સિદ્ધીયાહ રાત્રીએ વિમ્બયાહની આગળ ગુસ્ત રીતે કહ્યું, આપણે આ છવ ઉપત્ત કરનાર સજ્જ વહોવાહના સમ, કે હું તને મારી નહિ નાખીશ, ને જે માણસો તારો છવ લેવા ફરે છે તેઓના હાથમાં તને નહિ સોંપીશ ૧૩ ત્યારે વિમ્બયાહે સિદ્ધીયાહને કહ્યું, વહોવાહ, જે સેન્યોનો દેવ તથા ઇસ્ત્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જે તું બાબેલના રાત્રીના સરદારોની પાસે જઈશ, તો તારો છવ બચશે, ને આ નગર અગ્નિથી બાળી નખાશે નહિ, ને તું તથા તારા ઘરનાં છવતા રહેશે; ૧૪ પછુ જો તું બાબેલના રાત્રીના સરદારોની પાસે નહિ જઈશ, તો આ નગર કારદીઓના હાથમાં સોંપાશે, ને તેઓ તેને અગ્નિથી બાળશે, ને તું તેઓના હાથમાંથી છુટીશ નહિ. ૧૫ અને સિદ્ધીયાહ રાત્રીએ વિમ્બયાહને કહ્યું, જે યહુદીઓ કારદીઓની પાસે જતા રહ્યા તેઓથી હું બીહુ છું, રખે તેઓના હાથમાં તેઓ મને સોંપે, ને તેઓ મારી મરહરી કરે. ૧૬ પછુ વિમ્બયાહે કહ્યું, તેઓ તને નહિ સોંપશે. વહોવાહનું જે વચન હું તારી આગળ બોલું છું તે તું માનીશ તો તારૂં હિત થશે, ને તારો છવ બચશે ૧૭ પછુ જો તું જવા કબૂલ નહિ કરે તો વહોવાહે જે વચન મને જણાવ્યું છે તે આ છે, ૧૮ જુઓ, યહુદાહના રાત્રીના ધરમા જે સીઓ બાપી રહી છે, તે સર્વ બાબેલના રાત્રીના સરદારોની પાસે કાઢી લવાશે, ને તે સીઓ એવું કહેશે કે, તારા દિલ્લાખન મિત્રોએ તને ઉશ્કેર્યો છે, ને તને હત્યા છે; તારા પત્ત કાઢવમાં ગરક થઈ ગયા, માટે તેઓ ફરી ગયા છે. ૧૯ અને તારી સર્વ સીઓને, તથા તારાં ઊકારને તેઓ કારદીઓની પાસે કાઢી લાવશે, ને તું તેઓના હાથમાંથી છુટીશ નહિ, પછુ બાબેલના રાત્રીના હાથથી પકડાઈશ, ને તું આ નગરને અગ્નિથી બાળી નખાવીશ. ૨૦ ત્યારે સિદ્ધીયાહે વિમ્બયાહને કહ્યું, આ વચનો કાઢને માલમ ન પડે, તો તું મરીશ નહિ. ૨૧ પછુ હું તારી સાથે બોલ્યો છું, એવું જો સરદારો સાંભળે, ને તારી પાસે આવશે તને કહે, તું રાત્રીની આગળ જે બોલ્યો છે તે તથા રાત્રી તારી આગળ જે બોલ્યો છે તે પછુ અમને કહી બતાવ, તે વાત તું અમારાથી

ગુસ્ત નહિ રાખે, તો અમે તને મારી નાખીશું નહિ; ૨૨ ત્યારે તું તેઓને કહેજે કે, રાત્રી મને વહોવાહના ધરમાં મરવાને પાછો ન બોલકલે એવી દીન વિનંતી ને તેની આગળ કરી ૨૩ પછી સર્વ સરદારોએ વિમ્બયાહની પાસે આવશે તેને પૂછ્યું, અને જે સધાં વચન બોલવાનું રાત્રીએ તેને ફરમાવ્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે તેઓને ખબર આપી. તેથી તેઓએ તેને પૂછવાનું બંધ કર્યું, કેમકે તે વાત ગુસ્ત રહી ૨૪ અને યરુશલેમને છતી લીધું, તે દિવસ સુધી વિમ્બયાહ ચોખ્ખો રહ્યો.

૩૯

યહુદાહના રાત્રી સિદ્ધીયાહના નવમા વર્ષના દસમા માસમાં, બાબેલના રાત્રી નબૂખાદ-રેસારે તથા તેના સર્વ સેન્યે યરુશલેમ ઉપર ચઢી આવશે તેને ઘેરો બાલ્યો. ૧ અને સિદ્ધીયાહના અગિયારમા વર્ષના ચોથા માસને નવમે દિવસે નગરના કેટલા બાકેર પાટવામાં આવ્યું; ૨ અને પ્રમાણે યરુશલેમને છતી લીધું ત્યારે એવું થયું કે, બાબેલના રાત્રીના સર્વ સરદારો, એટલે નેગોલ શારએસેર, સમ્માર-નબ, સાર્સપીમ, રાબ-સારીસ, નેગોલ-શાર-એસેર, રાબ-માગ, ઇસ્ત્રાહી બાબેલના રાત્રીના સર્વ સરદારો આવશે મધ્ય ભાગમાં બેઠા. ૩ અને એવું થયું કે, જ્યારે યહુદાહના રાત્રી સિદ્ધીયાહે તથા સર્વ લડવૈયાઓએ તેઓને દીઠા, ત્યારે તેઓ નાઠા, ને રાત્રે રાત્રીની લાડીને માંમે બે કેટલી વચ્ચેના દ્વારમાં થઈને નગરમાંથી નિકળી ગયા; ને અરાબાહને માંમે તે નિકળી ગયો. ૪ પછુ કારદીઓનું સેન્ય તેઓની પૂઠે લાગ્યું, ને યરુશલેમ મેદાનમાં સિદ્ધીયાહને તેઓએ પકડી પાડ્યો, ને તેને પકડ્યા પછી તેઓ તેને હમમ દેશના રિખ્ષાહમાં બાબેલના રાત્રી નબૂખાદરેસારની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેનો ઇન્સાફ કર્યો. ૫ પછી રિખ્ષાહમાં બાબેલના રાત્રીએ સિદ્ધીયાહના પુત્રોને તેની આંખ આગળ મારી નાખ્યા; ૬ વળી યહુદાહના સર્વ કુલીન માણસોને પછુ બાબેલના રાત્રીએ મારી નાખ્યા; ૭ વળી તેણે સિદ્ધીયાહની આંખો ફોડીને તેને બાબેલમાં લઈ જવા સાર તેના પગમાં બેઠીએ. ૮ અને કારદીઓએ રાત્રીનું ધર તથા લોકનાં ઘર અગ્નિથી બાળી નાખ્યાં, ને યરુશલેમને કેટ તોડી પાડ્યો. ૯ પછી નગરમાં જે લોક બાકી રહ્યા હતા, ને જેઓ તેના પક્ષમાં ગયા હતા, તથા જે લોક બાકી રહ્યા હતા, તેઓને રક્ષકોના સેનાપતિ નબ્ઝારઅદાન બાબેલના બંનીગ્રાસમાં લઈ ગયો. ૧૦ પછુ જે દરિદ્રી લોકની પાસે કંઈ ન હતું તેઓમાંના કેટલાએકને

રક્ષકોના સેનાપતિ નબળારઅદાને ચઢદાદ દેશમાં રહેવા દીધા, વળી તેણે તેઓને દ્રાક્ષનાક્રીએ તથા ખેતરો આપ્યાં ૧૧ દવે બાબેલના રાજા નબળાર-રેસારે રક્ષકોના સેનાપતિ નબળારઅદાને વિર્મેયાદ વિષે આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, ૧૨ તેને લઈને તેના પર દંષ્ટિ રાખ, ને તેને કંઈ ઉપદ્રવ ન કર, પણ જો કંઈ તે વને હશે તે તેને સાર કર ૧૩ માટે રક્ષકોના સેનાપતિ નબળારઅદાન તથા નબળારકુબાન, રાજા-સારીસ તથા નેનાલશારએસેર, રાજા માન તથા બાબેલના રાજાના સર્વ મુખ્ય સરદારો, ૧૪ તેઓએ મોહકીને વિર્મેયા દને યોજીમાથી કાઢયા, ને તેને ઘેર લઈ જવા સાર શાકાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર મહાલ્યાદના હાથમાં તેને સોંપી દીધો, અને તે લોક મધ્યે રહ્યો.

૧૫ જ્યારે વિર્મેયાદ યોજીમા કેઠ કરી રખાએલો હતો, ત્યારે યદોવાદનું વચન તેની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૧૬ તું જઈને એજિપ્ત-એજિપ્ત કુશીને કહે, સૈન્યોનો યદોવાદ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જો, હું મારા વચનો આ નજર પર દિનને સાર નહિ, પણ વિપત્તિને સાર આણીશ; ને તે દિવસે તેઓ તારી આગળ ફળીમુલ થશે. ૧૭ પણ યદોવાદ કહે છે, તે દિવસે હું તારો છુટકો કરીશ, ને જે માણસોથી તું બીઠે છે, તેઓના હાથમાં તું સોંપાઈશ નહિ ૧૮ કેમકે હું વને ખચિત બચાવીશ, ને તું તરવારે નહિ પડશે, ને તારો ઇલ વને લૂટ દાખલ થશે, કેમકે તે મારા પર ભરોસો કરીએ છે, એવું યદોવાદ કહે છે.

૪૦ યદોવાદેમના તથા યદુદાદના જે સર્વ બંદી-પ્રવાસીઓ બાબેલના બંદીપ્રવાસમાં લઈ જવાયા હતા, તેઓ મધ્યે જ્યારે વિર્મેયાદ સાંભળે બાંધેલો હતો, ત્યારે રક્ષકોના સેનાપતિ નબળારઅદાને તેને લઈને રાખાદમાંથી છાડી દીધો, ત્યાર પછી યદોવાદનું જે વચન તેની પાસે આવ્યું તે આ રચને રક્ષકોના સેનાપતિએ વિર્મેયાદને લઈને તેને કહ્યું, યદોવાદ તારા દેવે આ જગ્યા વિરૂદ્ધ આ વિપત્તિ કરમારી, ૧ અને યદોવાદ બોલ્યો તે પ્રમાણે તેણે વિપત્તિ લાગીને ધીપુ છે, કેમકે તમે યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કર્યું છે, ને તેનું વચન માન્યુ નથી, તે માટે આ વમારા પર આવી પડ્યું છે ૨ અને દવે, જો, જે કદીએ તારા દાગે દની, તેઓથી ને વને આજે છોડાવ્યો છે; મારી સાથે બાબેલમાં આવ્યું જો તારી નબળારમાં સાઈ લાગે તે તો આવ, ને હું તારા પર પૂરી નજર રાખીશ; ને જો મારી સાથે બાબેલ જનું વને

માનું લાગે તે અર્થિ રહે; જો, આજો દેશ તારી આગળ છે, જ્યાં જનું વને સાર તથા યોગ્ય લાગે ત્યાં જ ૩ અને તે દણ પાછો ગયો ન હતો, એટલામાં તેણે કહ્યું, શાકાનના પુત્ર અલીકામનો પુત્ર મહાલ્યાદ જેને બાબેલના રાજાએ યદુદાદનાં નજરે પર હાંમ કરીએ છે, તેની પાસે પાછો જ, ને તેની સાથે લોક મધ્યે રહે; અથવા જ્યાં કંઈ જનું વને યોગ્ય લાગે ત્યાં જ. અને રક્ષકોના સેનાપતિએ તેને અત્ર તથા ભેટ આપીને વિદાય કરીએ ૪ પછી વિર્મેયાદ અલીકામના પુત્ર મહાલ્યાદની પાસે મિરપાદમાં ગયો, ને દેશમાં જે લોક બાકી રહ્યા હતા તેઓ મધ્યે તેની સાથે વસ્યા.

૫ અને સૈન્યોના જે સર્વ સરદારો સીમમાં હતા, તેઓએ તથા તેઓના માણસોએ જ્યારે સાંભળ્યું કે, બાબેલના રાજાએ અલીકામના પુત્ર મહાલ્યાદને દેશ પર હાકમ કરાવ્યો છે, ને પુરોષો તથા સ્ત્રીઓ, તથા છાંદરા તથા દેશમાંના જે ફરિદ્દી લોક બાબેલના બંદી-પ્રવાસમાં લઈ જવાયા ન હતા, તેઓને તેના હાથમાં સોંપ્યા છે, ૬ ત્યારે તેઓ એટલે નવાન્યાદનો પુત્ર ઇશમાએજ, તથા કારેઆદના પુત્રો યેહોનાન તથા યોનાધાન, તથા વાનુમેથનો પુત્ર સરાયાદ, તથા એફાય નદોફથીના પુત્રો, તથા માઅબાથીના એક વતનીનો પુત્ર યઝાન્યાદ, તથા તેઓનાં માણસો મિરપાદમાં મહાલ્યાદની પાસે આવ્યા. ૭ અને શાકાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર મહાલ્યાદે તેઓની તથા તેઓના માણસોની આગળ સમ ખાઈને કહ્યું, કારેદીઓની સેવા કરતાં બીઠો મા, આ દેશમાં રહીને બાબેલના રાજાની સેવા કરો, તેથી વમારું સાર થશે. ૮ અને જુઓ, જે કારેદીઓ આપણી પાસે આવશે, તેઓની આગળ હાજર થવા માટે હું તો મિરપાદમાં રહીશ, પણ તમે દ્રાક્ષરસ તથા ઉનાળાનાં પાકેલાં ફળ તથા તેલ એકઠાં કરો, ને વમારાં પાત્રોમાં રાખો, ને વમારાં જે નજરે તમે લીધાં છે, તેઓમાં રહો. ૯ વળી બાબેલના રાજાએ યદુદાદના કંટલાએજને બાકી રહેવા દીધો છે, ને તેઓ પર શાકાનના પુત્ર અલીકામના પુત્ર મહાલ્યાદને અધિકારી કરાવ્યો છે, એવું જે સધા યદુદીઓ યોઆબના તથા આન્સોનના પુત્રો મધ્યે તથા અદોમમાં તથા સર્વ દેશોમાં હતા, તેઓએ જ્યારે સાંભળ્યું, ૧૨ ત્યારે જે સર્વ જગ્યામાં તેઓ વેરાઈ નવા હતા, તેઓમાંથી સર્વ યદુદીઓ પાછા ફરીને યદુદાદ દેશમાંના મિરપાદમાં મહાલ્યા-

હતી પાસે આવ્યા, ને તેઓએ અતિ પુષ્કળ દ્રાક્ષરસ તથા ઉનાળાનાં પાકેલાં ફળ એકઠા કર્યા.

૧૪ પછી કારેઆહનો પુત્ર યોહાનાન તથા જે સેન્યોના સરદારો સીમમાં હતા, તે સર્વ મિરપાહમાં ગદાલ્યાહની પાસે આવ્યા, ૧૪ને તેને કહ્યું, શું તને ખબર છે કે આગ્મોનના પુત્રોના રાજ બાઅલીસે તને મારી નાખવા સાથે નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલને મોકલ્યા છે? પણ અહીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહે તેમનું કહ્યું માન્યું નહિ. ૧૫ ત્યારે કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને મિરપાહમાં ગદાલ્યાહને ઊની રીતે કહ્યું, નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલને મારી નાખવા મને જવા દે, ને તે વાત કોઇને માલમ પડશે નહિ; તે શા માટે તને મારી નાખે, ને તેથી જે સધા ચઢવી તારી પાસે એકઠા કરાયા છે, તેઓ વેરાઈ જાય, ને ચઢ્યાહના બાપી રહેલા લોક નષ્ટ થાય? ૧૬ પણ અહીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહે કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને કહ્યું, તું આ કામ કરીશ મા, કેમકે તું ઇશમાએલ વિષે ખોટું બોલે છે.

૪૧

હવે સાતમા માસમાં એવું થયું કે અલી-શામાના પુત્ર નથાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ, જે રાજના વંશમાંના તથા રાજનો એક મુખ્ય સરદાર હતા, તે પોતાની સાથે દસ માણસ લઈને મિરપાહમાં અહીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહની પાસે આવ્યા, ને તેઓએ એક બીજાની સાથે મિરપાહમાં રોટલી ખાધી. ૧ ત્યારે નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે ને તેની સાથે જે દસ માણસ હતા, તેઓએ ઉઠીને શાફાનના પુત્ર ગદાલ્યાહના પુત્ર ગદાલ્યાહ, જેને બાએલના રાજ્યે દેશમાં હાકેમ કર્યો હતો, તેને તરવારે મારીને મારી નાખ્યા. ૨ અને જે સધા ચઢવીઓ તેની સાથે, એટલે ગદાલ્યાહની સાથે, મિરપાહમાં હતા તેઓને તથા ત્યાં જે કારદી લડવૈયા મળી આવ્યા, તેઓને ઇશમાએલે મારી નાખ્યા. ૩ અને ગદાલ્યાહને મારી નાખ્યા પછી બીજે દિવસે જ્યારે તે વાત કોઇને માલમ નહોતી, ત્યારે એવું થયું કે, ૪ ઇએમમાંથી તથા શાલોહમાંથી તથા સમરૂનમાંથી મુંડાવેલી દાદીવાળા, તથા ફાટલાં વસ્ત્રોવાળા, તથા પોતાને જખમી કરેલા, એવા એસી માણસો પાધાર્પણ તથા ધૂપ પોતાના હાથમાં લઈને યહોવાહના ઘરમાં લાવવા સાથે આવ્યા. ૬ અને તેઓને મળવા સાથે નથાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ રડતો રડતો મિરપાહમાંથી નિકળ્યો; ને તેઓને મળ્યા પછી એવું થયું કે તેણે તેઓને કહ્યું, અહી-

કામના પુત્ર ગદાલ્યાહની પાસે આવો. ૭ અને તેઓ નગર મધ્યે આવ્યા ત્યારે એવું થયું કે નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે તથા જે માણસો તેની સાથે હતા, તેઓએ તેઓને મારી નાખીને ટાંકામાં નાખ્યા. ૮ પણ તેઓ મધ્યે દસ માણસો માલમ પડ્યા કે જેઓએ ઇશમાએલને કહ્યું, અમને મારી નાખ મા, કેમકે ખેતરમાં સવારેલા ધંડના તથા જવના તથા તેલના તથા મધના અમારા બંદારે છે, તેથી તેણે હાથ પાછો રાખીને તેઓના સાથેઓની સાથે તેઓને મારી નાખ્યા નહિ. ૯ હવે ગદાલ્યાહની સાથે જે માણસોને ઇશમાએલે મારી નાખ્યા હતા તેઓનાં સર્વ મુડાં જે ટાંકામાં તેણે નાખ્યાં હતાં (તે ટાંકું આસા રાજ્યે ઇસ્રાએલના રાજ બાઅરાથી બીને બધાન્યુ હતું), નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે તે ટાંકું મારી નખાએલાઓથી બચું. ૧૦ અને મિરપાહમાંના જે લોક બાપી રહ્યા હતા, તે સર્વને ઇશમાએલ કેદ કરીને લઈ ગયા, એટલે રાજની દીકરીઓ તથા જે સર્વે લોક મિરપાહમાં બાપી રહ્યા હતા, કે જેઓને રક્ષકોના સેનાપતિ નબ્જારઅહાને અહીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહને સોંપ્યા હતા, તેઓને નથાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ કેદ કરીને લઈ ગયા, ને આગ્મોનના પુત્રોની પાસે જવા નિકળ્યા.

૧૧ પણ નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે જે બધું શું કર્યું હતું, તે ત્યારે કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને તથા તેની સાથે સેન્યોના જે સરદારો હતા તે સધાએ સાલવ્યું, ૧૨ ત્યારે તેઓ સર્વે લોકને લઈને નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલની સાથે લડવા ગયા, ને બિબ-ઓનમાં ત્યાં પુષ્કળ પાણી છે, ત્યાં તે તેઓને મળ્યા. ૧૩ હવે એવું થયું કે જે સર્વે લોક ઇશમાએલની સાથે હતા, તેઓ કારેઆહના પુત્ર યોહાનાને, તથા સેન્યોના જે સર્વ સરદારો તેની સાથે હતા, તેઓને બેઠને હરખાયા. ૧૪ તેથી મિરપાહમાંથી જે સર્વે લોકને ઇશમાએલ કેદ કરીને લઈ ગયા હતા, તેઓ વળીને પાછા આવ્યા, ને કારેઆહના પુત્ર યોહાનાની પાસે ગયા. ૧૫ પણ નથાન્યાહનો પુત્ર ઇશમાએલ આઠ માણસ સહિત યોહાનાનથી છુટીને આગ્મોનના પુત્રોની પાસે ગયા. ૧૬ અને નથાન્યાહના પુત્ર ઇશમાએલે અહીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહને મારી નાખ્યા પછી લોકમાંના જે સર્વે બાપી રહેલાઓને યોહાનાને મિરપાહથી ઇશમાએલના હાથમાંથી પડાવી લીધા હતા, એટલે જે લડવૈયા તથા સ્ત્રીઓ તથા છોકરાં

તથા જાન્યોને તે ગિમજોનથી પાઝાં લાન્થો હતો, તેઓને કારેઆદનો પુત્ર થોદાનાન તથા તેની સાથે સેન્થોના જે સર્વ સરદારો હતા, તેઓ લઇને ગયા, ૧૭ને જે ગૃપ કિન્દામ બેયથેદેમની પાસે છે, તેમાં કારગીઓને લીધે મિસરમાં જવા માટે તેઓ રહ્યા; ૧૮કેમકે તેઓ તેઓથી બીધા, કારણ કે અહીંકામનો પુત્ર ગદાસ્થાહ જેને બાબેલના રાજાએ દેશનો હાકેમ કીધો હતો, તેને નયાન્થાહના પુત્ર ઇશમાએવે મારી નાખ્યા હતા.

૪૨ પછી સેન્થોના સર્વ સરદારો તથા કારેઆ-
દનો પુત્ર થોદાનાન તથા હોસાયાહનો પુત્ર
યદાન્થાહ તથા નાનાથી તે મોશ સુધી સપળા લોક,
૧ તેઓએ વિર્મેયાહ બનિયવાની પાસે આવીને
હજી, અમારી વિનંતીને અનીકાર કરીને અમારે સાડ,
એટલે આ સર્વ બાકી રહેલાઓને તાર, યદોવાહ
તારા દેવની પ્રાર્થના કર, (કેમકે તારી આખો અમને
જીએ છે, એટલા થોડા અમે ધણામાંથી બાકી રહ્યા
છીએ,) કે જે ને મારે અમારે આજુ, ને જે કામ
અમારે કરું તે યદોવાહ તારો દેવ અમને જીણવે.
૪ ત્યારે વિર્મેયાહ બનિયવાનીએ તેઓને કહ્યું, મેં
તમારે સાંભળ્યું છે; જીએ, હું તમારા કલા પ્રમાણે
યદોવાહ તમારા દેવની પ્રાર્થના કરીશ; ને એવું થયે
કે ને કંઈ ઉત્તર યદોવાહ તમને આપશે, તેની હું
તમને ખમર આપીશ; હું કંઈ પણ તમારાથી છુપુ
રાખીશ નહિ. ૫ પછી તેઓએ વિર્મેવાદને કહ્યું, યદો-
વાહ આપશી મને ખરે તથા વિશ્વાસુ સાચી યાઓ,
કે ને કંઈ યદોવાહ તારો દેવ તારી મારફતે અમને
હલી મોકલશે તે પ્રમાણે અમે કરીશું. ૬ યદોવાહ
અમારો દેવ જેની પાસે અમે તને મોકલીએ છીએ
તેનું કહ્યું અમે માનીશું, પછી સાડે દોષ કે માડું દોષ,
એ મારે કે યદોવાહ અમારા દેવનું કહ્યું માનવાથી
અમારું દિવ સાય.

૭ અને દસ દિવસ થયા પછી એવું બન્યું કે યદો-
વાદનું વચન વિર્મેયાદની પાસે આવ્યું; ૮ ત્યારે તેણે
કારેઆદના પુત્ર થોદાનાનને, તથા સેન્થોના જે સર્વ
સરદારો તેની સાથે હતા તેઓને, તથા નાનાથી તે
મોશ સુધી સર્વ લોકોને બોલાવીને તેઓને કહ્યું,
૯ ઇસ્રાએલનો દેવ યદોવાહ, જેની પાસે તમે મને
મોકલ્યો કે હું તેની આજ્ઞા તમારી પ્રાર્થના નિવેદન
કરું તે એમ કહે છે કે, ૧૦ એ તમે આ દેશમાં રહેશો,
તો હું તમને બાવીસ અને બાવીસ નહિ, ને તમને

સોપીસ અને ઉબેકીશ નહિ, કેમકે જે વિપતિ મેં
તમારા પર આણી છે તે વિષે હું પશ્ચાત્તાપ કર છું.
૧૧ બાબેલના રાજાથી તમે બીદો છો, પણ તેનાથી
બીદો મા; યદોવાહ કહે કે, તેનાથી બીદો મા,
કેમકે તમને બચાવવા સાડ તથા તેના હાથમાંથી તમને
હોડાવવા સાડ હું તમારી સાથે છું. ૧૨ અને હું તમારા
પર એની દયા કરીશ કે તે તમારા પર દયા કરશે,
ને તે તમને તમારી જમિમાં પાછા મોકલશે. ૧૩ પણ
જે તમે કહો, અમે આ દેશમાં નહિ રહીશું; ને યદો-
વાહ તમારા દેવનું વચન ન માનતા એમ કહે કે, ના,
૧૪ અમે તો મિસર દેશમાં જઈશું કે ત્યાં અમે લડાઈ
નેઈશું નહિ, ને રજુતિજાનો સાદ સાંભળીશું નહિ,
ને રાટલીના બૂખા નહિ યઈશું; ને ત્યાં અમે રહીશું;
૧૫ તો હો, હે યદુદાદના બાકી રહેલા લોક, યદો-
વાદનું વચન સાંભળો; સેન્થોના યદોવાહ, જે ઇસ્રા-
એલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જે તમે મિસર
જવાનુંજ મન રાખ્યો, ને ત્યાં પ્રવાસ કરવા ગયો,
૧૬ તો એવું થયે કે જે વરવારથી તમે બીદો છો, તે
યાં મિસર દેશમાં તમારી પાસે આવી પહોંચ્યો, ને
જે દુકાળ વિષે તમે ચિંતાવર છો, તે ત્યાં મિસરમાં
તમારી પૂઠે લાગશે, ને ત્યાં તમે મરશો. ૧૭ ને સર્વ
માણસો મિસરમાં જવાનું તથા ત્યાં પ્રવાસ કરવાનું
મન રાખે છે, તેઓને આમ થશે; તેઓ વરવારથી
તથા દુકાળથી તથા મરકીથી મરશે, અને જે વિપતિ
હું તેઓ પર લાગીશ, તેમાંથી તેઓનાનો કોઈ બચશે
નહિ, કે છુટશે નહિ. ૧૮ કેમકે સેન્થોના યદોવાહ,
જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જેમ મારો
કોપ તથા મારો ક્રોધ યદુદાદના રહેવાસીઓ પર
રેડાયો છે, તેમ જ્યારે તમે મિસરમાં પ્રવેશ કરશો,
ત્યારે મારો ક્રોધ તમારા પર રેડાશે, ને તમે ધિકાર
તથા વિરમય તમા સાથે તથા નિંદારૂપ થશો, ને આ
જગ્યા ફરી નહિ જેમરો. ૧૯ હે યદુદાદના બાકી
રહેલાઓ, યદોવાહ તમારા વિષે મોકલ્યો છે કે, મિસ-
રમાં ન જાઓ, આજ મેં તમને જોનાવ્યા છે એવું
ખબર લાવ્યો. ૨૦ કેમકે તમે તમારાં હૃદયોની વિરજ
કપટ કીધું છે, કારણ કે એવું કહીને તમે મને યદોવાહ
તમારા દેવની પાસે મોકલ્યો હતો, કે યદોવાહ
અમારા દેવની આજ્ઞા અમારે સાડ પ્રાર્થના કર, ને
જે કંઈ યદોવાહ અમારો દેવ કહે, તે અમને કહી
જતાવ, ને તે અમે કરીશું, ૨૧ ને આજ મેં તમને તે
કહી જેનાશું છે, પણ જે બાબતો વિષે યદોવાહ

તમારા દેવે અને તમારી પાસે મોકલ્યો છે, તેમાની એકેમા તમે તેનું વચન માન્યુ નથી રે અને હવે ખચિત જાણો કે, જ્યાં તમે જઈને પ્રવાસ કરવા આહો છો, તે જગ્યામાં તમે તરવારથી તથા દુકાળથી તથા મરણથી મરો.

૪૩ હવે યહોવાહ તેઓના દેવના જે સધા વચન યહોવાહ તેઓના દેવે તેઓની પાસે મોકલ્યા હતા, તે સધા વચન જ્યારે ધિર્મોહાહ સર્વ લોકોની આજળ ખોલી રહ્યો, ત્યારે એક યુદ્ધ કે, રહેણાંચાહના પુત્ર અર્ધાચાહ તથા કારેઆહના પુત્ર ચોહાનાને તથા સર્વ અવિષ્ઠ માણસોએ ધિર્મોહાહને કહ્યું, તું અસત્ય બોલે છે, મિસરમાં પ્રવાસ કરવાને ત્યાં ન જઈશ, એક કહેવા સાફ યહોવાહ આપણા દેવે તને મોકલ્યો નથી. ૧ પછી કારેઆહ અને મારી નાખે તથા અમને બાબિલના બહીષ્કારમાં લઈ જાય, માટે તેમના હાથમાં અમને સોંપવા નેરીયાહનો પુત્ર બાશ્મ તને અમારી વિરુદ્ધ ઉઠશે છે. ૨ તેથી કારે આહના પુત્ર ચોહાનાને, તથા સૈન્યોના સર્વ સરદારોએ, તથા સધા લોકે યહુદાહ દેશમાં રહેવા વિષેનું યહોવાહનું વચન માન્યુ નહિ. ૩ પછી જ્યાં જ્યાં નસાડી મૂકાએલા હતા તે સર્વ દેશોમાંથી યહુદાહ દેશમાં રહેવા પાછા આવેલા જે સર્વ યહુદી લોક ખાખી રહ્યા હતા, ૪ તેઓ, એટલે પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ તથા છોકરા, તથા રાત્રીની દીકરીઓ, તથા રક્ષકોના સેના પતિ નબૂઝરઅદાને જે સર્વ જોનેને શાફાનના પુત્ર અહીકામના પુત્ર ગદાલ્યાહને સોંપ્યા હતા તેઓ, તથા ધિર્મોહાહ ભવિષ્યવાદી, તથા નેરીયાહનો પુત્ર બાશ્મ, એ બધાને કારેઆહનો પુત્ર ચોહાના તથા સૈન્યોના સર્વ સરદારો લઈને ૫ મિસર દેશમાં ગયા, કેમકે તેઓએ યહોવાહનું વચન માન્યુ નહિ, ને તેઓ તાહપાન્હેસમાં આવ્યા. ૬ ત્યારે તાહપાન્હેસમાં યહોવાહનું વચન ધિર્મોહાહની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું, ૭ તું તારા હાથમાં મોઝા પતથરો લે, ને તાહપાન્હેસમાં કારેઆહના ધરના દ્વારની પાસે જે ફરસબદી છે ત્યાં યહુદીઓના દેખતા તે પતથરોને છોથી બેસાડ, ૮ ને તેઓને કહે, સૈન્યોના યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે ૯ કે, જુઓ, હું એકલીને બામેલનો રાત્રી નબૂઝાહરેસાર, જે મારો દાસ, તેને લશ્કર, ને જે પતથરો મેં સત્તાડા છે, તેઓ પર તેનું રાજ્યાસન ઉભું કરીશ, ને તે પોતાના વળુ તેઓ ઉપર તાણશે ૧૧ અને તે આવીને મિસર દેશને આરો, મરણને સાફ

નિખાએલા તેઓ માર્યા જશે, ને બીજાપ્રવાસને સાફ નિખાએલા તેઓ બહીષ્કારમાં જશે, ને તરવારને સાફ નિખાએલા તેઓ તરવારથી મારી નખારો ૧૨ અને હું મિસરના દેવોના ધરમાં અગ્નિ સળગાવીશ, ને તે તેઓને બાળી નાખશે, ને બહીષ્કારમાં લઈ જશે, ને જેમ ઘેટાપાળક પોતાનું વસ્ત્ર ઓઢે છે તેમ તે મિસર દેશની લૂટથી સજ્જારો, ને તે શાંતિમાં ત્યાંથી નિકળી જશે ૧૩ અને જે બેથ શેમેશ મિસર દેશમાં છે, તેના સ્તંભોને બાળી નાખશે, ને મિસરના દેવોના ધરો અગ્નિએ બાળી નાખશે.

૪૪ જે સર્વ યહુદીઓ મિસર દેશમાં રહેતા હતા, એટલે જે મિઝેલમાં તથા તાહપાન્હેસમાં તથા નેકુમાં તથા પાત્રાસ દેશમાં રહેતા હતા, તેઓ વિષે જે વચન ધિર્મોહાહની પાસે આવ્યું તે આ, ૨ સૈન્યોના યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જે બધી વિપત્તિ હું યહુદાહને પર તથા યહુદાહના સર્વ નગરો પર લાગ્યા છું તે તમે દીડી છે, ને જુઓ, તેઓ આવ જાઓ છે, ને કોઈ માણસ તેમાં રહેતો નથી, ૩ કારણ કે મને રોષ ચઢાવવા તેઓને બુદ્ધ કર્યું છે, એટલે જે અન્ય દેવો તેઓ કે તમે કે તમારા પિતૃઓ જાણતા નહોતા, તેઓની આજળ ધૂપ બાળવા અને તેઓની સેવા કરવા તેઓ ગયા ૪ એમ છતાં પછી જે અમગળ મામ પર હું દ્રેષ રાખું છું, તે કરશે મા, એક કહીને મેં પ્રાત્ર કાળે ઉઠીને માસ સધા સેવકોને, એટલે ભવિષ્યવાદીઓને રવાના કરીને તમારી પાસે મોકલ્યા ૫ પછી તેઓએ સાબળ્યુ નહિ ને પોતાના દુષ્ટ માર્ગથી ફરવા માટે તેઓએ કાન ધર્યો નહિ, કે તેઓ અન્ય દેવોની આજળ ધૂપ ન બાળે ૬ તે માટે મારો ક્રોધ તથા મારો ક્રોધ રેડાયો, ને યહુદાહના નગરોમાં તથા યહુદાહના શહેરોમાં અજાયબો બન્યા, ને જેમ આવ છે, તેમ તેઓ પાપમાલ તથા ઉગડ થયા છે ૭ તેથી, યહોવાહ જે સૈન્યોનો દેવ તથા ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, તમે શા માટે પોતાના જીવની વિરુદ્ધ અતિ દુષ્ટ કામ કરીને પુરુષ તથા સ્ત્રી, બાળક તથા ધાવણ, એ બધાને યહુદાહમાંથી નાશ કરીને પોતાને સાફ કોઈને બાકી રહેવા નથી દેતા? ૮ જ્યાં તમે પ્રવાસ કરવા ગયા છો, તે મિસર દેશમાં અન્ય દેવોની આજળ ધૂપ બાળીને તમે તમારા હાથના કામેજીને મને રોષ ચઢાવો છો, એ માટે તમે કાપી નખારો, અને સર્વ દેશલલિતોમાં શાપ તથા નિંદાશ્પ થયો.

૬ થી વધારા પિતૃઓનાં દુષ્ટ કર્મો તથા યદુદાદના રાજ્યોનાં દુષ્ટ કર્મો તથા તેઓની સ્ત્રીઓનાં દુષ્ટ કર્મો તથા વધારાં પોતાનાં દુષ્ટ કર્મો તથા વધારી સ્ત્રીઓનાં દુષ્ટ કર્મો, એ તેઓએ યદુદાદ દેશમાં તથા યજ્ઞચાલે મન્ય ચક્રાઓમાં કીધાં, તે વડે વિસરી ગયા હો? ૧૦ આજ સુધી તેઓ નમ્યા નથી, ન બીધા પણ નથી, ને માંડે ને નિયમચાક્ર તથા મારા ને વિધિઓ ને વધારી આવ્ય તથા વધારા પિતૃઓની આજળ મુખ્યાં છે, તેઓમાં ચાલ્યા નથી. ૧૧ તે માટે સુન્યોના યદોવાદ, ને ઇસાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, જુઓ, હું વિપતિ લાવવા તથા સર્વ યદુદાદને નષ્ટ કરવા તમારી વિરૂદ્ધ માંડે મુખ ફેરવીશ. ૧૨ અને યદુદાદના ને બાકી રહેલાઓએ મિસર દેશમાં પ્રવાસ કરા સાર ત્યાં જ્યાં પોતાનું મુખ રાખ્યું છે, તેઓને કુલકર, તે તેઓ સર્વ નષ્ટ થયો; મિસર દેશમાં તેઓ પડયો, તેઓ વરવાર તથા દુઃખગથી નાશ પામયો; નાનાથી તે મોટા સુધી બધા વરવારથી તથા દુઃખગથી માર્યા જયો; ને મિકાર તથા વિરમય તથા ચાપ તથા નિદારૂપ તેઓ થયો. ૧૩ અને જેમ મેં યજ્ઞચાલેમને શિક્ષા કીધી, તેમ જેઓ મિસર દેશમાં રહે છે, તેઓને હું વરવારથી તથા દુઃખગથી તથા મરણીથી શિક્ષા કરીશ. ૧૪ તેથી યદુદાદના ને બાકી રહેલા લોક મિસર દેશમાં પ્રવાસ કરતા ગયા છે, તેઓમનિ કોઈ કુટુંબો કે રહેશે નહિ; ને જ્યાં રહેવા સાર તેઓ પાછા આવવા ચાહે છે, તે યદુદાદ દેશમાં પાછા આવવા કોઈ બાકી રહેશે નહિ; કેમકે જેઓ નાસી જયો, તેઓ શિવાય કોઈ પાછો આવશે નહિ.

૧૧ પછી ને સર્વ પુરુષો ભલુશા દત્તા કે, અમારી સ્ત્રીઓ અન્ય દેવોની આજળ મૂપ બાને છે, તથા ને સર્વ સ્ત્રીઓ ત્યાં ઉઠી હતી, તેઓના મોટા સમુદાયે. એટલે મિસર દેશના પાદોસમાં રહેનારા સર્વ લોકોએ વિરોધાદને ઉત્તર આપવાં કહ્યું, ૧૨ ને વચન તે યદોવાદને નામે અમને કહ્યું છે, તે વિષે અને વાંડે નહિ માનીશું. ૧૩ પણ અમે તથા અમારા પિતૃઓ, અમારા રાજ્યો, તથા અમારા સરદારો યદુદાદનાં નવરોમાં તથા યજ્ઞચાલેમના ચક્રાઓમાં જેમ કરતા, તેમ આકાશની રાણીની આજળ મૂપ બાજરા તથા તેની આજળ પેશાપેણા દેવના વિરોધમાં મુખમાંથી ને ૧૪ નિષ્ક્રમ્ય, તે અને નિષ્ક્રમ્ય કરીયો; કેમકે ત્યારે તો અનંતરી પાસે પુખ્ત રોટલી હતી, અને અમારી વિપતિ સારી હતી, ને અમારા પર વિપતિ આવી

પડતી નહોતી. ૧૫ પણ અમે આકાશની રાણીની આજળ મૂપ બાજરાનું ને પેશાપેણા દેવનાં મૂકી દીધું, ત્યારથી અમને સર્વ પ્રકારની તંત્રી પડી છે, ને વરવારથી તથા દુઃખગથી નષ્ટ થતા જઈએ છીએ. ૧૬ અને ત્યારે અમે આકાશની રાણીની આજળ મૂપ બાજરા, તથા તેને પેશાપેણા દેવની, ત્યારે થું પોતપોતાના ધણીની સમ્મતિ | વગર અમે તેના સભનને સાર રોટલીઓ બનાવતી, તથા તેને પેશાપેણા દેવની? ૧૭ ત્યારે પુરુષો તથા સ્ત્રીઓને એટલે ને સર્વ લોકો તેને આ ઉત્તર આપ્યો તે સર્વ લોકોને ધિર્મયાદે કહ્યું કે, ૧૮ યદુદાદનાં નવરોમાં તથા યજ્ઞચાલેમના ચક્રાઓમાં ને મૂપ વડે તથા વધારા પિતૃઓએ, વધારા રાજ્યોએ તથા વધારા સરદારોએ, તથા દેશના લોકો બાજરા છે, તેનું રમરજ યદોવાદે રાખ્યું નથી થું? ને થું તે તેના મનમાં આજ્યું નથી? ૧૯ ને વધારાં કર્મોના દુષ્ટપણને તથા ને અમંજળ કરણીઓ વડે કરી તેઓને યદોવાદ સદા કરી રાખેા નહિ; એ કારણ માટે જેમ આજ દેખાય છે, તેમ વધારા દેશ ઉજડ અને વિરમય તથા ચાપરૂપ તથા વરવીરીન થયો છે. ૨૦ તમે મૂપ બાજરા તથા યદોવાદની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું, ને યદોવાદનું વચન માન્યું નહિ, ને તેના નિયમચાક્ર તથા તેના વિધિઓ તથા તેનાં સાકષો પ્રમાણે ચાલ્યા નહિ, તે માટે જેમ આજ જાણાઈ આવે છે, તેમ આ વિપતિ વધારા પર આવી પડી છે.

૨૧ વળી સર્વ લોકોને તથા સર્વ સ્ત્રીઓને ધિર્મયાદે કહ્યું, એ વડે યદુરીઓ મિસર દેશમાં છે તે વડે સર્વ યદોવાદનું વચન સાંભળો. ૨૨ સુન્યોના યદોવાદ, ને ઇસાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, આકાશની રાણી મૂપ ચક્રાવાની તથા તેને પેશાપેણા દેવનાની ને માનતાઓ અને લીધી છે, તે નિશ્ચય પૂરી કરીને ઉઠારીશું, એવું વડે તેમજ વધારી સ્ત્રીઓ પણ વધારા સુખથી બોલ્યાં છે, તથા વધારા દારોથી વધારા બોલવું સાધ્યું છે; તો હવે વધારી માનતાઓ નક્કી કરીને વધારી માનતાઓ ઉઠારો. ૨૩ તે માટે મિસર દેશમાં રહેનારા સધા યદુરીએ યદોવાદનું વચન સાંભળો; યદોવાદ કહે છે, જુઓ, મેં મારા મોટા નામના સમ આધા છે કે, પ્રજા યદોવાદના ઇવના સમ, એવું કરીને કોઈ યદુરી માલુસ આપા મિસર દેશમાં માંડે નામ દોઢ પર લેશે નહિ. ૨૪ જુઓ, હું દિવ તો નહિ, પણ વિપતિ લાવવા સાર તેઓની યોગી કંઈ જું, ને ને સર્વ યદુરીઓ મિસર

દેશમાં છે, તેઓ બધા પછી રહેશે ત્યાં સુધી તેઓ તરવારથી તથા દુકાળથી નાશ પામતા નથી. ૨૮ અને તરવારથી છુટેલા જે થોડા નજી તેઓ મિસર દેશથી ચલુદાદ દેશમાં પાછા આવશે, ને જે સર્વ બાકી રહેલા ચલુદીઓ મિસર દેશમાં પ્રવાસ કરવા ત્યાં જાશે, તેઓ બાલુરી કે કોનુ વચન, માટ્ટ કે તેઓનું, કાયમ રહેશે ૨ અને યહોવાદ કહે છે, તમારા પર વિપતિ લાવવા મારા વચનો નહીં કાયમ રહેશે, એ તમે જાણો માટે આ ઠંડાણે હું તમને શિક્ષા કરીશ, એનું આ ચિન્હ તમારે સાંચું થશે, ૨૦ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, જેમ મેં ચલુદાદના રાજા સિદ્ધીયાદને તેનો શત્રુ તથા તેનો જીવ શોધનાર એટલે નજીબાદરેસાર, જે બાબિલનો રાજા, તેના હાથમાં સોંપ્યો, તેમ ફારૂન હોહા જે મિસરનો રાજા તેને તેના શત્રુના હાથમાં તથા તેના જીવ શોધનારઓના હાથમાં સોંપીશ.

૪૫ ચલુદાદના રાજા ચેરશીયાદના પુત્ર યહો-યાકીમના ચોથા વર્ષમાં, નેરીયાદના પુત્ર બાકિયે વિર્મેષાદના બાલેલા આ સમય વચન પુસ્તકમાં લખ્યા પછી જે વચન વિર્મેષાદ લખિયવાદી તેની આજ્ઞા પ્રાપ્ત થી તે એ કે ૨૬ બાકિયે, યહોવાદ જે ઇસ્રાએલનો ૧૧૦ વે તારા વિષે એમ કહે છે કે, ૨૬૦ કહ્યું, અને હાથ હાથ, કેમકે યહોવાદે મારા હુકમો બિદ ઉમેર્યા છે, હું નિસાસા મૂકીને યાકીમથી કું, ને મને કહ્યું એનું પદ્મ નથી ૧૨ તેને એમ કહે કે, યહોવાદ કહે છે, જો, ને મેં બાકિયે છે તે હું પાકીશ, ને જે મેં રોપ્યું છે તે ઉભી થશે, અને આ પ્રમાણે આખા દેશમાં કરીશ. ૧૩ તું તારે સાંચું મહત્વ થોવે છે ૧ યોષીય મા, કેમકે યહોવાદ કહે છે, જો, હું સર્વ અનુબ્યવન પર વિપતિ લાવીશ, પણ જે સર્વ જગ્યાઓમાં તું જશે ત્યાં તને હું તારો જીવ લઉં હાથમાં આપીશ.

૪૬ નિરેશીઓ વિષે યહોવાદનું જે વચન વિર્મેષાદ લખિયવાદી પાસે આવ્યું તે ૨ મિસર વિષેની વાત, મિસરના રાજા ફારૂન નકોનુ જે સૈન્ય કાલ નદીની પાસે કાઠ્ઠીમાં હતા, જેને બાબિલના રાજા નજીબાદરેસારે ચલુદાદના રાજા ચેરશીયાદના પુત્ર યહોયાકીમના ચોથા વર્ષમાં હરાવ્યું તેને લખી વાત.

૨ કવચ તથા ટાલ તૈયાર કરી, ને લડવા સાંચું પાસે આવો ૧ થોડાઓને સાજાં ધાવો, ને ૨ સ્વારો તમે [થોડા] ચડો, ને ટોપ પાલીને ઉઠા રહો, જ્યાં જ્યાંને યોગ નડાવો, બખતર પહેલો ૧ મેં તેઓને જસરા-

વવા તથા પાછા ફરેલા દીકા, એ કેમ? ને તેઓના વીરો માર્યા જવા છે, ને તેઓ ઝડપથી નાકા છે ને પાછળ જોતા નથી, ચારોત્રમ ભય છે, એનું યહોવાદ કહે છે ૧ ને વેજવાન તે નાસી ન ભય, અને જે પરાક્રમી તે છું નહિ, તેઓ ઉત્તરની તરફ કાલ નદીની પાસે ઠંડર બાંધને પડ્યા છે ૭ આ કોણ છે, કે જે નીલ [નદી]ની પેટ ચડી આવે છે, એનું પાણી નદી-ઓની પેટ ઉઠાવે છે? ૮ મિસર નીલની પેટ ચડી આવે છે, ને તેના પાણી નદીઓની પેટ ઉઠાવે છે, તે કહે છે, હું ચડી આવીશ, હું પુરુષોને ટાપી દઈશ, નમ-રને તથા તેમાં રહેનારઓને નષ્ટ કરીશ. ૯ થોડાઓ, વીર ચડી આવો, ને ૨ રથો, તમે ધમ મચાવો, ને પરાક્રમીઓ, એટલે જે ફરડી તથા પૂરી ટાલ ધરે છે, તથા જે લડી ધનુષ્ય ધરી તાણે છે, તેઓ નિષ્ફળ આવે. ૧૦ અને પ્રભુ જે સૈન્યોનો યહોવાદ તે પોતાના શત્રુઓ પાસેથી બદલે છે, માટે એ તેનો દિવસ બદલે લેવાનો દિવસ છે, ને તરવાર બાંધ જશે, ને તેઓના રક્તથી ધરાયે તથા વૃક્ષ થશે, કેમકે પ્રભુ જે સૈન્યોનો યહોવાદ તેને ઉત્તર દેશમાં કાલ નદીની પાસે વસ કરવામાં આવે છે ૧૧ હું મિસરની કુવારી દીકરી, તું મિલ્યાદ પર ચડીને ચેરીલોખાન લે, તું ધણા જોસડો ઉપયોગ કરશે પત્રુ એ તો વ્યર્થ નિવડશે, તને આરોગ્યતા મળશે નહિ ૧૨ તારી અપકીર્તિ વિષે દેશલતિઓએ સાલવ્યું છે ને તારા વિલાપથી પૃથ્વી ભરૂં થઈ પડે છે, કેમકે વીર ધીરની સાથે અથડાશે છે, ને એટલે એકા પ્રાણ શુભાંચ્યા છે.

૧૩ મિસર દેશને મારવાને બાબિલના રાજા નજીબાદરેસારના આવવા વિષે, જે વચન યહોવાદ વિર્મેષાદ લખિયવાદીને બોલે છે તે

૧૪ મિસરમાં ખમર આપે, ને મિંગેલમાં સમ બાવો, ને નોફમાં તથા તાદપાન્ડેલમાં સમજાવીને કહો, તું ઉઠો રહે, ને પોતાને સિદ્ધ કર, કેમકે તરવાર તારી આસપાસ બાંધ જઈ છે ૧૫ તારા પરાક્રમી પુરોહિ કેમ તણાઈ જયા છે? તેઓ ઉભા રહ્યા નહિ, કેમકે યહોવાદે તેઓને ખરેખરી મૂક્યા ૧૬ તેણે ધણા-ઓને ઠંડર ખવડાવે, હા, તેઓ એક બીજા ૨૫ પડ્યા, અને તેઓને કહ્યું, આપણે ઉઠીને પોતાના લોકમાં તથા પોતાના જન્મદેશમાં બજાહારી તરવારથી પાછા જઈએ ૧૭ ત્યાં તેઓ પોતાનીને બોલ્યા, ફારૂન જે મિસરનો રાજા તે કેવળ યોધા છે તેણે કરાવેલા પ્રસન્ન જવા દીધો છે ૧૮ ને રાજાનું નામ

સૈન્યોનો યહોવાદ છે, તે કહે છે, આરા જીવના સમ કે
જેવા પર્વતોમાં તામિર તથા જેવા સમુદ્ર પાસેનો
કામલ તેવો તે નિશ્ચે આવશે. ૧૮ હે મિસરમાં રહેનારી
દીકરી, તું તારે સાર બંદીપ્રવાસની સામગ્રી તૈયાર કર,
કેમકે નોક બાળી નખારો, તે વરતીદીન તથા ઉજડ
થશે. ૧૯ મિસર સુંદર વાહરડી છે, પણ ઉત્તર તરફથી
નાશ આવ્યો છે, તે આવ્યો છે. ૨૦ વળી તેની મધ્યે
તેના વતનીઓ પાળેલા વાહરડાઓના જેવા છે; કેમકે
તેઓ પણ પીઠ ફેરવીને એકઠા નાસી ગયા છે, તેઓ
ઉભા રહ્યા નહિ, કેમકે તેઓની વિપત્તિનો વિવસ,
તેઓના આપવનો સમય તેઓ પર આવી પડ્યો છે.
૨૧ સાપની પેઠે તેનો સાદ સમજાશે, કેમકે તેઓ
સૈન્ય થઈને ક્રુષ કરશે, ને તેઓ કુદાડા લઈને, લાકડું
ફાડનારાઓની પેઠે, તેના પર આવી પડશે. ૨૨ યહો-
વાદ કહે છે, તેના અસ્વયનો થાગ લાગતો નથી,
તોપણ તેઓ તેને કાપી નાખશે, કેમકે તેઓ તીરો
કર્તા ધણા છે, તથા અજ્ઞિત છે. ૨૩ મિસરની દીક-
રીનું અપમાન થશે, તે ઉત્તર દિશાના લોકના હાથમાં
સોંપાશે. ૨૪ સૈન્યોનો યહોવાદ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ,
તે કહે છે, જુઓ, હું નો [નગર]ના આગેાનને, તથા
ફારૂને, તથા મિસરને, તથા તેના દેવાને, તથા તેના
રાજાઓને, હા, ફારૂને તથા તેના પર બરેશો રાખ-
નારાઓને શિક્ષા કરીશ. ૨૫ અને હું તેઓને તેઓના
જીવ શોધનારાઓના હાથમાં, તથા બાળેલના રાજ
નમ્રાઈરેસારના હાથમાં, તથા તેના દાસોના હાથમાં
સોંપીશ; ને ત્યાર પછી આગલા દિવસોમાં હાની
તેટલી વસ્તી તેમાં રહેશે, એવું યહોવાદ કહે છે.
૨૭ પણ, હે યાકૂબ મારા દાસ, તું બીલીશ મા, ને,
હે ઇસ્રાએલ, તું ગમરાઈશ મા; કેમકે જો, હું તને
આવેશી તથા તારા વંશને તેઓના બંધીપ્રવાસના
દેશમાંથી બચાવીશ; ને યાકૂબ પાડો આવશે, ને
સ્વસ્થ તથા કુશળ રહેશે, ને કોઈ તેને બીવડાવશે
નહિ. ૨૮ યહોવાદ કહે છે, હે યાકૂબ મારા દાસ, તું
બી મા, કેમકે હું તારી સાથે છું, કેમકે જે સર્વ દેશોમાં
મેં તને ખરેડી મૂક્યો, તેઓનું સત્યાનાય હું વાળીશ,
પણ તારું સત્યાનાય હું વાળીશ નહિ, પણ હું ન્યાયની
રૂએ તને શિક્ષા કરીશ, ને તને નિર્દેશ બખિન જવા
નહિ કશા.

૪૭ ફારૂને નાગ્રાદને માથા પડેલાં પશ્ચિ-
મીઓ વિષે, યહોવાદનું જે વચન વિગ્ને-

શ્વરે બલિષ્ઠવાદીની પાસે આવ્યું તે.

૨ યહોવાદ કહે છે, જુઓ, પાણી ઉત્તરમાંથી ચડે
છે, ને હલ ઉપરાંત વ્યાપેલા પ્રવાહ થઈને દેશ પર
તથા તેના બરપૂરપણા પર, નગર તથા તેમાં રહેના-
રાઓ પર ફરી વળશે, ને માણસો બૂમ પાડશે, 'ને
દેશના સર્વ રહેવાસીઓ વિલાપ કરશે. ૩ તેના બળ-
વાન ઘોડાઓના પગના ધબકારા, તથા તેના રથોનો
ધસારો, તથા તેનાં પૈડાઓનો અગડાટ સાંભળીને
બાળેના હાંબ અગડી જવાથી તેઓ પોતાનાં ઇશ-
રાઓ તરફ ફરીને ભેતા નથી; ૪ કેમકે સર્વ પશ્ચિ-
મીઓ હુત્થામાં આવશે, સૂર તથા સિદોનનો બાકી
રહેશે હરેક મન્દગાર કાપી નખારો, એવા દિવસ
આવશે; કેમકે યહોવાદ પશ્ચિમીઓને, એટલે કાફ-
તોર દ્વીપના બાકી રહેલાઓને, નષ્ટ કરશે. ૫ આગ્રા-
દને માથે તાલ પડેલી છે, આરક્ષેલન, એટલે તેઓની
ખીજમાંનું જે બાકી રહેલું, તે નષ્ટ થયું છે; ૬ ક્યાં
સુધી પોતાને કાપી કાપીશ કરશે? ૭ હે યહોવાદની
વરવાર, તું ક્યાં સુધી સાંત નહિ થશે? ૮ તારા
મિયાનના પેસ, આરામ લઈને છાની રહે. ૯ યહોવાદે
તને આજ્ઞા આપી છે, તો તું કેમ સાંત થઈ શકે?
આરક્ષેલન તથા સમુદ્રના કાંઠાની વિરૂદ્ધ તેણે વરવાર
નિર્માણ કરી છે.

૪૮ યોઆબ વિષે; સૈન્યોનો યહોવાદ, જે
ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે, નમોને
દાય દાય, કેમકે તે ઉજડ થયું છે; ડિયીયાઇમ
લક્ષિત થયું છે, તથા છતી લેવાયું છે; મિસ્તાબ
લક્ષિત તથા પાચમાલ થયું છે. ૨ યોઆબની રત્ન
ફરીથી કરવામાં આવશે નહિ, દેરમેનમાં તેઓએ
તેની વિરૂદ્ધ ઉપદ્રવની યોગના કરી છે; ચાલો, ને
તે દેશજાતિ નહિ રહે, માટે તેને નષ્ટ કરીએ. ૩
માદમેન, તારામાં પણ કોઈ અવાજ અભાશે નહિ;
વરવાર તારી પૂઠે લાગશે. ૪ દોરોનાઇમથી ઘોંઘાટની
વાળી, ફાય તથા મોટા નાસા! ૫ યોઆબ નષ્ટ થયું
છે, તેનાં નાનાં છાકરાંએ ઘોંઘાટ ફેલાવ્યો છે. ૬ કેમકે
તેઓ છુટીપના ચડાવે થઈને નિત્ય રડતાં રડતાં ચડેશે;
કેમકે તેઓએ દોરોનાઇમના ટોળાવની પાસે વિના-
યનો સત્તાપકારી લેવાટ ચાંસવ્યો છે. ૭ તમારા જીવ
લઈને નાસો, ને રાનમાંની દૂધો જેવા થાઓ. ૮ તે
તારાં કામો પર તથા તારા દ્રવ્ય પર વિશ્વાસ કીધો
છે, માટે તું પણ પડાઈશ, તથા કમોચ પોતાના
યાજ્ઞક તથા સરદારો સુધી બંદીપ્રવાસમાં જશે.

૮ અને વિનાશક સર્વ નગર પર આવી પડશે, ને કાઠ નગર બચશે નહિ, ને યહોવાહે જેમ કહ્યું છે તેમ નીચાણ નષ્ટ થશે, ને મેદાન વિનાશ પામશે. ૯ મોઆબને પાંચો આપો કે તે હી બચ, અને તેનાં નગરો ઉઝડ થશે, તેમાં કાઠ રહેશે નહિ. ૧૦ જે યહોવાહનું કામ બેદરકારીથી કરે છે, તે શાપિત થાઓ, ને જે રક્ત પાડવાથી પોતાની તરવાર ખાંચી રાખે છે, તે શાપિત થાઓ. ૧૧ મોઆબ પોતાની તરણાવરવાથી સ્વચર્ય રહ્યો છે, તેનામાં રંગરો ઠંથો છે, ને એક પાત્ર-માંથી બીજા પાત્રમાં તે રેડાયેો નથી, ને બદી પ્રવાસમા ગયો નથી; તે માટે તેનો સ્વાદ તેવો ને તેવો છે, ને તેની વાસ બદલાઈ નથી. ૧૨ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવા કિસ્સો આવે છે, કે જેઓમાં હુ તેની પાસે ઉલટાવનારા મોકલીશ; ને તેઓ તેને ઉલટાવશે, ને તેનાં પાત્રો ખાલી કરશે, ને તેની કુડીઓ ફેંદી નાખશે. ૧૩ અને જે બેચેલ પર ધરના-એલના વંશે ભરીસેો શખ્યો, તે વિષે જેમ તેઓ લક્ષિત થયા, તેમ મોઆબ કમોશ વિષે લક્ષિત થશે. ૧૪ અમે વીરો તથા લડવામા પરાક્રમી પુરૂષો છીએ, એવું તમે કેમ કહો છો? ૧૫ જે રાજાનું નામ સેવ્યોનો યહોવાહ છે, તે કહે છે, મોઆબ ઉઝડ થશે છે, ને તેનાં નગરોમાં લોક થઈયા છે; ને તેના પસદ કરેલા જીવાનો માથો જવા સાડ ઉતરી ગયા છે. ૧૬ મોઆબની આકૃત પાસે આવી પહોંચી છે, ને તેનો ક્ષેશ બહુ ઉનાવળ કરે છે. ૧૭ તમે જે તેની આસપાસ છો, ને તમે જે તેનું નામ ભાંચો છો, તે સર્વ તેને લીધે વિલાપ કરીને કહો; રાક્ષિનો જે દડ, શોભાની જે છડી તે કેવી બાની છે. ૧૮ જે દીમેાનમાં રહેનારી દીકરી, તું તારા ગૌરવથી ઉતરીને તરસી થઈને બેસ, કેમકે મોઆબને નાશ કરનાર તારા પર ચડી આવ્યો છે; તેણે તારા કિલ્લાઓને નષ્ટ કીધા છે. ૧૯ જે અરે-એરની રહેનારી, તું માર્યાં પર ઉભી રહીને તારી રહે; જે પુરૂષ નાસે છે, ને જે સ્ત્રી જતી રહે છે, તેઓને પુછીને કહે કે, શું થયું છે? ૨૦ મોઆબ લક્ષિત થયો છે, કેમકે તે લંચિત થયો છે; રહીને જૂમ પાડો, આનો નમાં પ્રગટ કરો કે, મોઆબ ઉઝડ થયો છે. ૨૧ અને સપાટ પ્રદેશ પર, હોલિન તથા યાહસાહ તથા મેફા-આય, ૨૨ તથા દીમેાન તથા નમો તથા બેથ-દિબ્લા-યાહમ, ૨૩ તથા કિર્ચીયાહમ તથા બેથ-આમૂલ તથા બેથ-મેએન, ૨૪ તથા કરીયાથ તથા બોસાહ તથા મોઆબ દેસમાંનાં સર્વ નગરો, પછી વેગળેનાં હોય

કે પાસેનાં હોય, એ બધાં પર શાસન આવ્યું છે. ૨૫ મોઆબનું શિવડું કાપી નખાયું છે, ને તેનો જૂન લાંગી નખાયો છે, એવું યહોવાહ કહે છે. ૨૬ તેને મરત કરો, કેમકે તેણે યહોવાહની વિરૂદ્ધ મોટાઇ કરી છે, ને મોઆબ પોતાની ઓઠમાં લોટશે, ને તેનો ઉપહાસ પણ કરવામાં આવશે. ૨૭ કેમકે ઇસાએલને ઉપહાસ તેં કર્યો નહિ શું? તે ચોરો મધ્યે મળ્યો હતો શું? કેમકે જ્યારે તું તે વિષે બોલે છે, ત્યારે તું ટાંકું દલાવે છે. ૨૮ જે મોઆબના રહેવાસીઓ, તમે નગરો છોડીને ખડક પર વસો; ને જે કબૂતર પોતાનો માળો ખાડાના મ્હોની બાજુમાં કરે છે, તેના જવા થાઓ. ૨૯ અમે મોઆબના ગર્વ વિષે સાંભળ્યું છે, તે અતિ ગર્વિષ્ઠ છે, તેનું અસ્થિમાન તથા તેનો ગર્વ તથા તેનો અદકાર તથા તેના મનની મગ્ગરી એ વિષે અમે સાંભળ્યું છે. ૩૦ યહોવાહ કહે છે, હુ તેનો કોષ જાણુ છું, તેમાં કંઈ વજન નથી, તેની વડાઇ નડામી ગઈ છે. ૩૧ તે માટે હું મોઆબને લીધે વિલાપ કરીશ, આખા મોઆબને લીધે જૂમ પાડીશ; કીર-હેરેસના માલુસોને લીધે તેઓ શોક કરશે. ૩૨ જે સિખાહના દ્રાક્ષેલા, હુ તારે લીધે યાઝેરના ફન કરતાં ભારે ફન કરીશ; તારી ડાળીઓ સમુદ્રને પાર ફેલાઈ ગઈ, તેઓ યાઝેરના સમુદ્ર સુધી પહોંચી; ઉનાળામાં ઉગેલાં તારાં ફળ પર, તથા તારી દ્રાક્ષની ઉપજ પર વિનાશ આવ્યા પડ્યા છે. ૩૩ અને ફળવાન એતરથી તથા મોઆબ દેશથી આનંદ તથા હર્ષ લઈ લેવાયો છે, ને દ્રાક્ષકુંડોમાંથી મેં દ્રાક્ષરસ બધ પાડ્યો છે; કાઠ લવકારીને દ્રાક્ષને ખુંદરો નહિ, તેઓનો લલકાર લલકારના નામો નેજ થશે નહિ. ૩૪ અને દેરમેાનની બૂમથી એલઆલેહ સુધી અને યાહાસ સુધી, સોઆરથી દોનેનાઇમ સુધી, અને એલાથ-સલીશયાહ સુધી તેઓએ પોતાનો સાદ પ્રગટ કીધો છે; કેમકે નિઝીમનાં પાણી પણ ઉઝડ જગ્યા થશે. ૩૫ વળી યહોવાહ કહે છે, જે ઉચ્ચસ્થાનમાં થઈ કરે છે, ને જે પોતાના દેવોની આગળ ધૂપ બાળે છે, તેઓને હું મોઆબમાં નષ્ટ કરીશ. ૩૬ તે માટે મોઆબને લીધે મારૂં હૃદય વાંસળીના જેવો સાદ કરે છે, ને કીર હેરેસના માલુસોને લીધે મારૂં હૃદય વાંસળીના જેવો સાદ કરે છે; તે માટે જે પુખ્ત ધન તેણે મેળવ્યું હતું, તે નષ્ટ થયું છે. ૩૭ કેમકે પ્રત્યેક માથું જીરું છે, ને પ્રત્યેક દાંડી મુરેલી છે. દરેક દાયને ધા લાગ્યો છે, તથા કમરે તાટ પહેરેલું છે. ૩૮ મોઆબનાં સર્વ

ધાખાઓ પર તથા તેના ચકલઓમા બને વિલાપ સ્વભાવ છે, કેમકે નાપસહ પાત્ર લાગી નખાય તેમ મેં મોઆબને લાગી નાખ્યો છે, એવું યહોવાદ કહે છે કે તે કેવો ભાગ થયો છે! તેનો આકલ કેવો! મોઆબે લગ્નવાદને કેવી રીતે પીઠ ફેરવી છે! તેથી મોઆબ પોતાની આસપાસના લોકમા ઉપહાસ તથા વિરમચરણ થયે ૪૦ કેમકે યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, તે ગરુડની પેઠે ઉડેશે, ને મોઆબ સામે પોતાની પાખો ફેલાવશે ૪૧ ફરીયાદ છની લેવાયો છે, ને કિલ્લાઓ છાયો મારીને તાબે કર્યા છે, ને તે દિવસે મોઆબના શરતીરોનું દહય, પ્રસૂલીની વેદના ભોજનનારી સીતા દહય જેવું થશે ૪૨ અને મોઆબનું પ્રભ બધન તુટી જશે, કેમકે તેણે યહોવાદની વિરૂદ્ધ મોટામ કરી છે ૪૩ હે મોઆબના રહેવાસી, યહોવાદ કહે છે કે, તારા પર બચ તથા ખાડો તથા ફાટો આવી પડ્યા છે ૪૪ ને બચથી નાસી બચ તે ખાડામા પડશે, ને ને ખાડામાથી નિકળે તે ફાડામા સપડાશે, કેમકે હું તેના પર, એટલે મોઆબ પર, તેના શાસનનું વર્ષ લાગીય, એવું યહોવાદ કહે છે ૪૫ જેઓ નાહા તેઓ અસપ્ત થઈને હેરમોનની છાયામા ઉસા રહે છે, પણ હેરમોનમાથી અગ્નિ નથા સીદોન મધ્યેથી અગ્નિ નિકળીને મોઆબની સીમ તથા બળાકારીઓના માથાનું તાવનું ખાણ થયા છે ૪૬ હે મોઆબ, તને દાય દાય! કમોતના લોક નષ્ટ થયા છે, કેમકે તારા દીકરાઓ તથા વારી દીકરીઓ બલીપ્રવાસમા લઈ જવાયા છે ૪૭ પરંતુ પાવ્લા કિલ્સોમા હું મોઆબને બલીપ્રવાસ ફેરવી નાખીન, એવું યહોવાદ કહે છે આટલે સુધી મોઆબના શાસન વિષેની વાત છે

૪૮ આમોનના પુત્રો વિષેની વાત યહોવાદ એમ કહે છે, યું હસાએવને પુત્રો નથી? યું તેને વારસ નથી! તે માલકાએ આને વારસો કેમ ભોગવ્યો છે? ને તેના લોક ત્યાના નગરોમા કેમ વસેલા છે! ૧ તે માટે યહોવાદ કહે છે, જુઓ, એવા કિલ્સો આવે છે, કે જેઓમા હું આમોનના પુત્રોના રાખાદમા લડાઈને પોવાટ સ્થળાવીત, ને તે ઉબડ ટેકરી થયે, ને તેની દીકરીઓ અગ્નિમા નાખી નખાયે, ને જેઓને હસાએવનો વારસો ભોગવ્યો તેઓને વારસો પ્રજાએવ ભોગવશે, જેવું યહોવાદ કહે છે ૨ હે દેરબેલ, વિલાપ કર, કેમકે બાથ ઉબડ થયું છે, હે રાખાદની દીકરીઓ, ખૂમ પાડો, ટાટ

પહેરો, ને રડતા રડતા વાડોની પાસે આમ તેમ ફાડો, કેમકે માલકામ તથા તેના ચાન્ડો તથા તેના સરદારોએ એકઠા મળીને બલીપ્રવાસમા જશે ૪૨ કિલ્સો દીકરી, તું તારા દ્રવ્ય પર બરોસો રાખીને એવું કહે છે કે, મારી પાસે કાણ આવશે? ૩ તું નિચાણો! ૪, વારા ઉભરાળ નિચાણુ વિષે, અભિમાન કેમ કરે છે? ૫ પ્રસુ, ને સેન્થાનો યહોવાદ, તે કહે છે, જુઓ, જેઓ તારી આસપાસ છે, ને સર્વ પાસેથી હું તારા પર બચ લાગીત, ને તમ સધાને ખરેખર ખરેડી મુકવામા આવશે, ને રજીનનારને કોઈ સમેટનાર મળશે નહિ ૬ અને ત્યાર પછી હું આમોનના પુત્રોને બલીપ્રવાસ ફેરવી નાખીશ, એવું યહોવાદ કહે છે

૭ બરોમ વિષેની વાત સેન્થાનો યહોવાદ એમ કહે છે કે, તેમાનમા યું હવે કંઈ બુદ્ધિ નથી! યું વિવેકીઓ પાસેથી અલ્લ જતી રહી છે? તેઓનું જ્ઞાન યું બોવાઈ ગયું છે? ૮ હે કદાતના રહેવાસીઓ, નાસો, પાછા ફરો, એકાલ જગ્યામા વસો, કેમકે હું તેને જોઈ લઈશ તે સમયે હું તેના પર એસાવની વિપત્તિ લાવીત ૯ ને દ્રાક્ષ તોરનાશ તારી પાસે આવે, તો યું તેઓ કેટલીક દ્રાક્ષોને બાજી રહેવા ન દે? ને રાત્રે ચોરો આવે તો યું તેઓને બસ થાય ત્યા સુધી તેઓ નુકસાન ન કરે? ૧૦ પણ મેં તો એસાવને નગ્ન કીધો છે, મેં તેના ગુપ્તધાને ઉઘાડા કીધા છે, ને તે પોતાને ગુપ્ત રાખી શકશે નહિ, તેના વંશ તથા તેના બાઈઓ તથા તેના પડોસીઓ નષ્ટ થયા છે, ને તે નાનુદ થયા છે ૧૧ તારા અનાથ છાકરાઓને છોડ, હું તેઓને છવના રાખીશ, ને તારી વિધવાઓએ મારા પર બરોસો રાખશે ૧૨ કેમકે યહોવાદ એમ કહે છે, જેઓને વાડો પીવાનો નહોતો, તેઓ તે ખચિત પીશે, ને તું તમામ નિર્દોષ રહેશે યું? ૧૩ નિર્દોષ નહિ રહેશે, પણ તું ખચિત પીશે ૧૪ કેમકે યહોવાદ કહે છે, મેં મારા પોતાના સમ ખાધા છે કે, મોસાદ વિરમચ તથા નિંદા તથા શાપચરણ તથા ઉબડ થયે, ને તેના સધા નગરો સદાને માટે ઉબડ થયે ૧૫ મેં યહોવાદથી વર્તમાન સામન્ય છે, ને વિદેશીઓમા દૂત મોકલવામા આવ્યો છે, તે કહે છે, તમે એકઠા મળીને તેના પર ચઢી આવો ને લડવા સારુ ઉઠો. ૧૬ કેમકે, જુઓ, મેં તને વિદેશી ઓમા કનિષ્ઠ ને મનુષ્યોમા અપ્રતિષ્ઠિત કર્યો છે, ૧૭ તે તું ખરડની કાપીમા વસનાર, ને પવંતનું શિખર ધારણ કરનાર, તારા બચકરપણા વિષે તારા મનના

જવે તને ભુલાવી છે, તું તારા માણે ગરૂદ નેટદે ઉઘે કરે, તો પછી ત્યાંથી હું તને ઉતારીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૭ અને અહોમ વિરમચકારક થશે, જે કોઈ તેની પાસે ધધને બધ તે વિરિમત થશે, ને તેના સર્વ પીડાપાતો તેઓને સિદ્ધકારા કરશે ૧૮ યહોવાહ કહે છે, સહોમ તથા અયોસહ તથા તેમની પાસેના નગરોનો સહાર થશે તેમ ત્યા કોઈ વસશે નહિ ને તેમા માણસનો પુત્ર વાસો કરશે નહિ ૧ જુઓ, સિદ્ધ યરદનના ગર્વથી ચઢી આવે છે, તેમ તે મનજૂત રહેઠાણ પર આવશે, પછી હું તેને એવિતો ત્યાં નિસાડીશ, ને જેને મેં પસંદ કર્યા છે તેને હું તેના પર ઠરાવીશ, કેમકે મારા જેવો કોણ છે? ને મારે સાથે મુદત કોણ ઠરાવશે? ને જે ઘેટાપાળક મારી સામે ઉભો રહે તે કોણ છે? ૨૦ તે માટે યહોવાહનો જે મનમુખો તેણે અહોમની વિરૂદ્ધ કર્યો છે, ને તેણે જે ધરાઈ તેમાનના રહેવાસીઓ વિરૂદ્ધ કીધા છે, તે સામળો, ટોળામાના જે કનિષ્ઠ તેઓને તેઓ નિષ્ઠે ધસડી લઈ જશે, તે તેઓની સાથે તેઓનું રહેઠાણ નિષ્ઠે ઉત્તર કરી નાખશે ૨૧ તેઓના પડવાના ધપ કારથી પૃથ્વી કાપે છે, તેમના બુમાઠાનો અવાજ સંકે સમુદ્રમા સળગાય છે ૨૨ જુઓ, તે ગરૂદની પેટે ઉડી આવશે, ને બોસાહ સામે પોતાની પાંખો ફેલાવશે, ને તે દિવસે અહોમના શૂરવીરોનું હૃદય પ્રસૂતિની વેદના બોગવનારી સોના હૃદય જેવું થશે ૨૩ હમરુક વિષેની વાત હમાથ તથા આપાદ લક્ષિત થયા છે, કેમકે તેઓએ બુદા સમાચર સાલવ્યા છે, તેઓ વિખેરાઈ ગયા છે, સમુદ્રમા ખેડ છે, તે શાંત રહી ચકતો નથી ૨૪ હમરુક દુર્બળ થયું છે, તે નાસવા સાર ક્યું છે, ને તેને ધુનરી છુટી છે, જેમ જળુનારી સ્ત્રીને તેમ તેને કષ્ટ તથા વેદના થયા છે ૨૫ પ્રસાસનું નગર જે મારા આનંદનું શહેર તે કેમ ત્યાગ કરાયું નથી? ૨૬ તે માટે તેના જીવાનો તેના ચકલાઓમા પડશે, ને તે દિવસે સર્વ લડવૈયા નષ્ટ થશે, એવું સ્ત્રીઓ યહોવાહ કહે છે ૨૭ અને હું હમરુકના કોટમા અગ્નિ સળગાવીશ, ને તે બેન હુદાદની હવેલીઓ ખાઈ જશે ૨૮ કેદાર વિષે, તથા હાસેરાના જે રાજ્ય બામે લના રાજ નજૂબાદરેસારે માર્યા તે વિરેની વાત યહોવાહ એમ કહે છે કે, વધે ઉડીને કેદાર પર ચઢો, ને પૂર્વ તરફના પુત્રોને નષ્ટ કરો ૨૯ તેઓ તેઓના તબુઓ તથા તેઓના ટોળાને લઈ જશે, તેઓના

પડદાઓને તથા તેઓની સર્વ સામગ્રીને તથા તેઓના ઉટાને તેઓ પોતાને સાથે હરી લેશે, ને તેઓ તેઓને પોકારીને કહેશે કે, ચારો ગમ બધ છે ૩૦ યહોવાહ કહે છે, હાસેરાના રહેવાસીઓ, નાસો, દૂર ભમવા કરો, વેળી જગ્યામા વસો, કેમકે બામે-લના રાજ નજૂબાદરેસારે તમારી વિરૂદ્ધ મસલહત કરી છે, ને તમારી વિરૂદ્ધ ધરાઈ કીધી છે ૩૧ યહોવાહ કહે છે, ઉડો, ને જે સ્વરૂપ લોકો નિર્ભય રહે છે, જેઓને ભાગ્યો નથી તથા ભુગળ નથી, જેઓ એકલા વસે છે તેઓની સામે ચઢી જાઓ ૩૨ અને તેઓના ઉટા વધે વડશે ને તેઓના ધણા ઠોર હરી લેશે, ને જેઓની ફાંદીના ખુણા કાતરેલા છે, તેઓને હું સર્વ દિશા ભણી વેરી નાખીશ, ને ચોતરફથી તેઓ પર વિપતિ લાવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૩૩ અને હાસેરા શિયાળોનું રહેઠાણ તથા ઉત્તર રથળ સદાને માટે થશે, ત્યા કોઈ વસશે નહિ, ને માનવપુત્ર તેમા પ્રવાસ કરશે નહિ

૩૪ યહુદાદના રાજ સિદ્ધકીયાહની કારકીર્દીના આરંભમા એલામ વિષે યહોવાહનું જે વચન વિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદીની પાસે આવ્યું તે આ ૩૫ સ્ત્રીઓના યહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું એલામનું ધનુષ્ય જે તેઓની ચક્તિની ઉત્તમતા તે તોડીશ ૩૬ અને આઠા શની ચાર દિશાઓથી ચાર વાયુ એલામ પર મોકલીશ, ને એ સર્વ વાયુઓની ભણી તેઓને વેરી નાખીશ, ને જેમા એલામથી નાંદેલા જશે નહિ, એવો કોઈ દેશ માલમ નહિ પડશે ૩૭ અને તેઓના યંત્રોઓની આગળ, તથા જેઓ તેઓનો છવ શોધે છે, તેઓની આગળ હું એલામને ભયભીત કરીશ, ને હું વિપતિ, ઠા, મારો મારે કોઈ તેમના પર લાવીશ, એવું યહોવાહ કહે છે, ને હું તેઓને નષ્ટ થતાં સુધી તેઓની પાછળ વલવાર મોકલીશ, ૩૮ ને હું એલામમા મારે રાજ્યાસન સ્થાપન કરીશ, ને ત્યાંથી રાજ તથા સર-દારોને નષ્ટ કરીશ, એવું યહોવાહ કહે છે ૩૯ પછી એવું થશે કે, હલ્લા દિવસોમા હું એલામનો ખડી-પ્રવાસ ફેરવી નાખીશ, એવું યહોવાહ કહે છે

૫૦ બામેલ જે કારદીઓના દેશ તે વિષે, જે વચન યહોવાહે વિર્મેયાહ ભવિષ્યવાદીની મારફત કહ્યું તે ૨ વિદેશીઓમા પ્રગટ કરીને સમજાવો, ને જુડો ઉઠાવો, પ્રગટ કરો, ને યુદ્ધ ન રાખો, કહો, બીમેલ જીતી લેવાયું છે, એવ લક્ષિત થયો છે, મરોદાખ

હયો છે, તેની મુતિઓ લક્ષિત થઈ છે, તેનાં પુતળાં
ઢૂંટલાં છે. કેમકે લોક ઉત્તર દિશાથી તેના પર ચઢી
આવેલા છે, ને તેની ભૂમિ ઉલ્લટ કરી નાખશે, ને
તેમાં કોઈ રહેશે નહિ; મનુષ્ય તથા પશુ બંને ત્યાંથી
નાસી અથા છે. ૪ યદોવાહ કહે છે, તે દિવસોમાં
તથા તે સમયમાં ઇસ્તાએલના પુત્રો તથા યદુદાહના
પુત્રો એકઠા મળીને આવશે, તેઓ રડતા રડતા આલ્યા
જશે, ને પોતાના દેવ યદોવાહને ચોધશે ૫ તેઓ
સિયોન બહી પોતાનાં મુખ વાળીને ત્યાં જવાને
માર્ગ પુછીને કહેશે, આલો, ને વિસરાય નહિ એવો જે
સર્વકાલિક કરાર તેવડે યદોવાહની સાથે મળી જશે.

૬ મારા લોક શુભું પરેશું ટાળું થયા છે, તેઓના
પાળકોએ તેઓને બદલાવ્યા છે. તેઓને પર્વતો પર
ફેંચી મૂક્યા છે; તેઓ પર્વત પરથી ઉતરીને હુનર
પર ગયા છે, તેઓ પોતાની આરામ લેવાની જગ્યા
વિસરાઈ છે. ૭ જ્યોને તેઓ મળ્યા, તે સર્વ તેઓને
ખાઈ ગયા છે, ને તેઓના શત્રુઓએ કહ્યું, અમે દોષિત
નહિ કરીશું કેમકે યદોવાહ ને ન્યાયાર્થક, હા,
યદોવાહ ને તેઓના પુર્વજોની આશા, તેની વિરૂદ્ધ
તેઓએ પાપ કીધું છે. ૮ ખામિલ મધેથી નાસો, ને
હારદીઓના દેશમાંથી નિકળી જાઓ, ને ટોળાની
આગળ ને બકરા તેવા થાઓ. ૯ કેમકે, જુઓ, હું
મીઠી દેશમતિઓના સમુદાયને ઉશ્કેરીને બાબિલ પર
ઉત્તર દેશથી ચઢાવીશ; ને તેઓ તેની સામા દારબંધ
ઉશા રહેશે; ત્યાંથી તે લઇ લેવાશે, ને તેઓનાં તીર
દોશિયાર શરવીરના તીર જેવા થશે, કોઈ ખાલી
પાછો નહિ આવશે. ૧૦ અને હારદી દેશની લૂટ
કરવામાં આવશે; જેઓ તેને લૂટે છે, તેઓ સર્વ વૃક્ષ
થશે, એવું યદોવાહ કહે છે. ૧૧ મારા વારસાને
લૂટનારાઓ, વમે દારૂ તથા ઉલ્લાસ કરો છો, મલહી
કરવારી વાજરદીની પેઠે દુકાઓ છો, ને બળવાન
પોતાઓની પેઠે ભોંખાઓ છો; ૧૨ તે માટે તમારી
મા બહુ લક્ષિત થશે, ને તમારી જીનેના સરમાશે;
જુઓ, તે રાત નથા સૂઈ ભૂમિ તથા ઉલ્લટ થઈને
ઉલ્લામાં ઉલ્લો દેશ ગણાશે. ૧૩ યદોવાહના દોષના
કારણથી તેમાં વફતી થશે નહિ, પણ તે છેડ ઉલ્લટ
થશે; જે કોઈ બાબિલની પાસે યદને જય તે વિરિખત
થશે, ને તેનાં સર્વ પીડાપાતો એજને સિદ્ધકારા કરશે.
૧૪ હે સર્વ ધનુષારીઓ, બાબિલ સામા ચેતવડ દાર-
બંધ ઉશા થાઓ, તેને તાણીને બાખું મારો, તીર પાટા
ન રાખો, કેમકે તેણે યદોવાહની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું

છે. ૧૫ તેની સામે આરામ જૂઠ પાડો; તે તાબે
થઈ છે; તેના જુરુને ખજા છે, તેના કોઠ પાડી નખાયા
છે, કેમકે આમાં યદોવાહનો લીધેલો બદલો જણાય
આવે છે; તેની પાસેથી બદલો લો; જેવું તેણે કીધું
તેવું તેને કરો. ૧૬ વાવનારને તથા કાપણીની વેળાએ
દાવરડું ચલાવનારને બાબિલમાંથી નષ્ટ કરો, બળાહારી
વરવારના કારણથી તેઓ પોતપોતાના લોકની પાસે
વળી આવશે; ને પોતપોતાના વતનમાં નાસી જશે.

૧૭ ઇસ્તાએલ રખડેલું થઈ છે; સિદ્ધોએ તેને નસાડી
મૂક્યો છે, પ્રથમ તો આરશુરનો રાજા તેને ખાઈ
ગયો; ને હવે છેલ્લે બાબિલના રાજા નબુખાદરેસારે
તેનાં દાંડકાં બાંધ્યાં છે. ૧૮ તે માટે સેન્યોનો યદો-
વાહ, જે ઇસ્તાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે, જુઓ,
મેં આરશુરના રાજાને શાસન કીધું, તેમ હું બાબિલના
રાજાને તથા તેના દેશને શાસન કરીશ. ૧૯ અને ઇસ્તા-
એલને હું તેના બીડમાં પાછો લાવીશ, ને તે કામિલ
પર તથા બાસાન પર ચરશે; ને તેનો જીવ એકાદમ
પર્વત પર તથા ત્રિલગ્નાઈમાં વૃક્ષ થશે. ૨૦ યદોવાહ
કહે છે, તે દિવસોમાં તથા તે સમયમાં લોક ઇસ્તાએ-
લનો અન્યાય ચોધશે, પણ તે જડશે નહિ; ને
યદુદાહનાં પાવકો ચોધશે, પણ તે મળશે નહિ;
કેમકે જે બાકી રહેલાઓને હું રહેવા દઈશ તેઓને
ક્ષમા કરીશ.

૨૧ મરાયાદમ દેશ પર, હા, તેજ દેશ પર ને
પકાઈના રહેવાસીઓ પર ચઢી જા; તેઓની પૂઠે
લાગીને તેમનો પાત તથા સત્યાનાશ કર, ને મેં તને
જે સધું કરવાનું કરમાવ્યું છે, તે પ્રમાણે કર, એવું
યદોવાહ કહે છે. ૨૨ દેશમાં લડાઈનો તથા વિનાશનો
સાર સબળાય છે. ૨૩ આખી પૃથ્વીનો હયોડો કેવો
કપાયો તથા બંચાયો છે! દેશોમાં બાબિલ કેવો ઉલ્લટ
થયો છે! ૨૪ હે બાબિલ, મેં તારે સાથે ફારો માંજી,
ને તું સપડાયો છે, ને તું તે જલુતો ન દતો; તું
દાય આવ્યો, ને પકડાયો પણ છે; કેમકે તે યદો-
વાહની વિરૂદ્ધ બાંધેલ કીધું છે. ૨૫ યદોવાહ પોતાનો
સાથબંધાર ઉધારીને પોતાના દોષનાં દયિયાર કાટયાં
છે; કેમકે પ્રભુ ને સેન્યોનો યદોવાહ તેને હારદી-
ઓના દેશમાં કામ કરવાનું છે. ૨૬ છેડ છેડેથી તેના
પર આવો, તેની વખારોને ઉધારો, તેને દગલાની
પેઠે ઉલટાડી નાખો, ને તેનું સત્યાનાશ કરો; તેનો
કંઈ રોષ ન રહે. ૨૭ તેના સર્વ બળદોને મારી નાખો,
તેઓ મારી જવા સાથે ઉતરી જાય; તેઓને દાય

હાય, કેમકે તેઓને દિવસ, તેઓના શાસનનો સમય આવ્યો છે. ૨૮ આપણા દેવ યહોવાહનું વેર, તેના મંદિર વિષે લીધેલું વેર, સિયોનના પ્રગટ કરવા સારુ જેઓ બાબેલ દેશમાંથી નાસીને છુટે છે, તેઓનો સહ સંભળાય છે. ૨૯ બાબેલ સામે નિરદાબેને, જેટલા ધનુષ્ય તાણે તેટલાને, બોલાવો; તેની આસપાસ ઘેરો ધાસો; તેમાંના કોઇ પણ ન બચે, તેનાં કામ પ્રમાણે તેને પ્રતિકૂળ આપો, જે સધું તેણે કીધું છે, તે પ્રમાણે તેને કરો; કેમકે યહોવાહ આગળ, ઇસ્રાએલના પવિત્ર આગળ, તે ગવિષ્ટ થયો છે. ૩૦ તે માટે તેના જીવાનો તેના ચક્રવાચીમાં પડશે, ને તેના સર્વ લડવૈયા તે દિવસે નષ્ટ થશે, એવું યહોવાહ કહે છે. ૩૧ પ્રભુ, જે સૈન્યોનો યહોવાહ, તે કહે છે, અરે ગવિષ્ટ! જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું; કેમકે જે સમયે હું તને શિક્ષા કરીશ તે તારો દિવસ આવ્યો છે. ૩૨ અને ગવિષ્ટ ટાકર ખાઇને પડશે, ને કોઇ તેને ઉઠાડશે નહિ; ને હું તેનાં નગરોમાં આશિ લગાડીશ, ને તે તેની ચોતરફનું બધું ખાઇ જશે.

૩૩ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલના પુત્રોએ તથા ચક્રવાહના પુત્રોએ એકઠા મળીને બળાત્કાર સહ્યો છે; જે સર્વ તેઓને બંદીપ્રવાસમાં લઇ ગયા, તેઓએ તેઓને પકડી રાખ્યા છે; તેઓ તેઓને છાડવા ના કહે છે. ૩૪ તેઓનો ઉદ્ધારનાર બળવાન છે, તેનું નામ સૈન્યોનો યહોવાહ છે, તે નિશ્ચય તેઓનાં લાલ એ માટે કરશે કે, દેશને તે સ્વરથ કરે, ને બાબેલના રહેવાસીઓને કંપાવે. ૩૫ યહોવાહ કહે છે, કાર્દીઓ પર તથા બાબેલના રહેવાસીઓ પર તથા તેના સરદારો પર તથા તેના જ્ઞાનીઓ પર તરવાર આવી. ૩૬ બડબડિયાઓ પર તરવાર આવી છે, ને તેઓ ધેલા બની જશે, તેના શૂરવીરો પર તરવાર આવી છે, ને તેઓ ભયલી થશે. ૩૭ તેના ઘોડાઓ પર તથા તેના રથો પર, તથા તેઓ મધ્યે જે મિત્ર લોક છે તેઓ પર તરવાર આવી છે; ને તેઓ બાયડીઓ જેવા થશે; તેના ખજાનાઓ પર તરવાર આવી છે, ને તેઓ લૂટારો. ૩૮ તેના જળાશયો પર સુકવણું આવ્યું છે, ને તેઓ સુકાઇ જશે, કેમકે તે કાર્દી ભૂતિઓનો દેશ છે, ને તેઓ પોતાનાં પુતળાં વિષે મોહિત થયા છે. ૩૯ તે માટે જંગલી પથ્થરો તથા વડો ત્યાં વસશે, ને તેમાં સહાનુગો રહેશે, તે સદા નિર્જન થશે, ને પેદી દર પેદી કોઇનો વાસો ત્યાં થશે નહિ. ૪૦ યહોવાહ કહે છે, દેવ સદોમ

તથા ગમોરાહ તથા તેઓની પાસેનાં નગરોનો સંહાર કીધો ત્યારે જેનું થયું તેનું થશે, એટલે ત્યાં કોઇ માણસ વસશે નહિ; ને તેમાં માણસનો કોઇ પણ પુત્ર ઉતારો કરશે નહિ. ૪૧ જુઓ, ઉત્તર દિશાથી લોક આવે છે, ને પૃથ્વીના છેડાઓથી મોટી દેશભૂતિ તથા ધણા રાજ્યો ઉઠશે. ૪૨ તેઓ ધનુષ્ય તથા શાલા ધારણ કરનારા છે; તેઓ કૂર છે, ને દયા કરતા નથી, તેઓનાં ઘાંટા સમુદ્રની પેઠે ગાળે છે, ને તેઓ ઘોડાઓ પર સ્વારી કરે છે, જેમ શૂરવીર લડાઇને સારૂ તૈયારી કરે છે તેમ તેઓ, જે બાબેલની દીકરી, તારી વિરૂદ્ધ સજ્જ થયલા છે. ૪૩ બાબેલના રાજ્યે તેઓના સમાચાર સાંભળ્યા છે, ને તેના હાથ નખળા થયા છે, પીડા તથા પ્રસવનારીના જેવી તેને વેદના લાગી છે. ૪૪ જુઓ, સિહની પેઠે યરદનના ગર્વથી તે મજબૂત રહેલા પર ચઢી આવશે; પણ હું તેમને એપિલા તેણીની પાસેથી ઢાંકી કાઢીશ, ને જે પસંદ થએલો છે તેને હું તેના પર કરાવીશ, કેમકે મારા જેવો કોણ છે? ને મારો સમય કોણ કરાવશે? ને મારી સામા ઉભો રહે એવો કોણ પાળે છે? ૪૫ તે માટે યહોવાહનો જે મનસુખો તેણે બાબેલની વિરૂદ્ધ કર્યો છે, ને તેણે જે ઇરાદા કાર્દીઓના દેશ વિરૂદ્ધ કીધા છે, તેઓને સાંભળે; તેઓ ટોળાંમાંનાં જે કનિષ્ઠ તેઓને પણ નિશ્ચે ધસડી લઇ જશે, તે તેઓ મુખમાં તેઓનું રહેઠાણ નિશ્ચે ઉઠડ કરી નાખશે. ૪૬ બાબેલને છતી લેવાના સાદથી પૃથ્વી કાપે છે, ને દેશમાં ભુમાટો સંભળાયો છે.

૫૧

યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું બાબેલ પર, તથા લેબ-કામાય મધ્યે જેઓ વસે છે તેઓ પર, નાશકારક વાયુ ઉઠાવીશ. ૨ અને પારકાઓને હું બાબેલ પર મોકલીશ, ને તેઓ તેને ઉપ-લુચે, ને તેનો દેશ ખાલી કરશે, કેમકે વિપત્તિને દિવસે તેઓ તેની વિરૂદ્ધ ચોતરફ થશે. ૩ ધનુષીરી પોતાનું ધનુષ્ય તાણે નહિ, ને બખ્તર પહેરીને પોતાને ઉઠા કરે નહિ, વળા તેના જીવાનો પર દયા ન કરે, તેના સર્વ સૈન્યનું સત્યાનાશ વાળો. ૪ અને કાર્દીઓના દેશમાં ભરેલા થઇને, તથા તેના ચક્રવાચીમાં વિવાઇને તેઓ પડશે. ૫ કેમકે જો કે તેઓનો દેશ ઇસ્રાએલના પવિત્રની વિરૂદ્ધ પાતકે ભરેલો છે, તેમણે તેઓનો દેવ જે સૈન્યોનો યહોવાહ તેણે ઇસ્રાએલને તેમજ ચક્રવાહને પણ તન્યો નથી. ૬ તમે પોતાપોતાનો છત્ર લઇને બાબેલ મધ્યેથી નાસો, તેના

અન્યાયમા રહીને નષ્ટ ન થાઓ, કેમકે બદલો લેવાનો યદોવાદનો સમય આઠ્યો છે, તે તેને પ્રતિકૂળ બરી આપશે. જાણેલ યદોવાદના હાથમા સોનાનો વાટકો થયો છે કે જેથી આખી પૃથ્વી પરત થઈ, દેશભવિઓએ તેનો દ્રાક્ષરસ પીયો છે, તે માટે દેશ ભવિઓ થી નષ્ટ છે. જાણેન અકસ્માત પડીને પાયમાલ થયું છે, તેને લીધે વિતાપ કરો, તેના દુ ખને સાફ શેરીડોખાન લો, હાથિ તેને રૂઝ વળે અને જામેલને રૂઝ વાળવાનું કૃપું પણ તેને રૂઝ વળી નથી, તેને ઊડો, ને આપણે પોતપોતાના દેશમા નષ્ટએ, કેમકે તેનું માસન આકાશ સુધી પહોંચ્યું છે, ને જાન સુધી ઉઠ્યું થયું છે. ૧૦ યદોવાદે આપણું ન્યાયીપણું ખુલ્લું કર્યું છે, આલો, ને સિયોનમા યદોવાદ, ને આપણો દેવ, તેનું કામ પ્રગટ કરીને ૧૧ તારી પસો, હાથો પસો, યદોવાદે મારીઓના રાજ્યોના આત્મા ઉત્તેજિત કીધો છે, કેમકે જામેલનો નાવ કરવા સાફ તેની વિરૂદ્ધ તેનો મનસુખો છે, કેમકે આ તે યદોવાદનું વેર, તેના મદિર વિષે લીધેલું વેર છે. ૧૨ જાણેલના મારી સામે ડુડો ઉઠો કરો, પહેરો બળવાન કરો, પહેરોનીરોને યોગી કરવા મોકલો, છુપું લશ્કર તૈયાર કરો, કેમકે જામેલના રહેવાસીઓ વિષે યદોવાદ ને બોલ્યો, તે તેને યોજ્યું અને વા ૫૩ કર્યું છે. ૧૩ તે તું ને ધણી પાપીની પાસે વસાવાય છે, જેના ધનસમ્રોદો ધમ્મ છે, તે તારો અન આઠ્યો છે, તારી લૂટનું માપ થયું છે. ૧૪ સંયોના યદોવાદે પોતાના દવના સમ આપ્યા છે કે, ડીડોથી ભરાય તેમ દુ વને આણુસોથી નથે બરી છવ્વ, ને તેઓ તારી વિરૂદ્ધ ખૂસ પાડશે.

૧૫ તેણે પોતાના સામર્થ્યથી પૃથ્વી બનાવી છે, પોતાના જ્ઞાનથી નજવ ધરી રાખ્યું છે, વધા પોતાની પ્રુદ્ધિથી આકાશ પ્રસાર્યું છે. ૧૬ તે શબ્દ બોલે છે, ત્યારે આકાશમા પાણીની નર્મના થાય છે, વધા પૃથ્વીને ઊંડી તે કુમાટો ગઢાવે છે, તે વસ્ત્રાદને સાફ વિનળી ઉત્પત્ત કરે છે, ને પોતાના લાડોમાંથી વાણુ કાઢે છે. ૧૭ દરેક માણસ અળસુ વધા નિર્બળ છે, દરેક સોની પોતાની કોરેની મુર્તિથી લલિત થયા છે, કેમકે તેની ખાલેલી મુર્તિ અસત્ય છે, ને તેઓમિશાવ નથી. ૧૮ તેઓ ભરખપણું છે, પ્રાતિનુ મામળ છે, તેઓના સાસનની વેળાને તેઓ નાશ પામશે. ૧૯ યાજુબને વિમાન તે તેઓના સરખો નથી, કેમકે તે સર્વનો બનાવનાર છે, ને હસાએલ

તેના વાસ્તાનુ કુળ છે, સૈન્યોનો યદોવાદ એ તેનું નામ છે.

૨૦ તું મારી ફરસી વધા યુદ્ધશસ્ત્રો છે, અને તારા વડે હું દેશભવિઓનું ખાડન કરીશ, ને તારાવડે રાજ્યોને નષ્ટ કરીશ. ૨૧ અને હું તારાવડે ઘોડાનું વધા તેના પર બેસનારનું ખાડન કરીશ, ૨૨ ને તારાવડે રથ વધા તેમા બેસનારનું ખાડન કરીશ, અને હું તારાવડે યુગ્મ વધા સ્ત્રીનું ખાડન કરીશ, ને તારાવડે ધરડાનું વધા જીવાનનું ખાડન કરીશ, ને તારાવડે ઊઠાકાનું વધા કન્યાનું ખાડન કરીશ, ૨૩ અને હું તારા વડે ઘેટાપાળક વધા તેના ટાળાનું ખાડન કરીશ, ને તારાવડે ખેડવનું વધા તેના [બળદની] લેડનું ખાડન કરીશ, ને તારાવડે સરદારો તથા પ્રતિનિધિઓનું ખાડન કરીશ. ૨૪ અને યદોવાદ કહે છે, જાણેલ વધા મારી દેશના સધા રહેવાસીઓએ ને સર્વ શુદ્ધ સિયોનમા તમારી આખ આગળ કીધું છે, તેનું પ્રતિકૂળ હું તેમને બરી આપીશ.

૨૫ યદોવાદ કહે છે કે, ૨૬ તારાકાર પર્વત, તું ને આખી પૃથ્વીને નષ્ટ કરે છે, તે તું જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું, ને હું મારો હાથ તારા પર લામો કરીને તને ખડકો પરથી ઝડપાવીશ. ને તને અગ્નિથી ભસ્મ થઈ જશે. ૨૭ અને તેઓ તારામાથી ખુલ્લાને સાફ પત્થર અથવા પાયાને સાફ પત્થર, લેશે નહિ. કેમકે તું સર્વજન સુધી ઉજડ થશે, એવું યદોવાદ કહે છે. ૨૮ દેશમા ડુડો ઉઠો કરો, વિદેશીઓમા શત્રુસિમકું વાડો, તેની સામે વિદેશીઓને સિદ્ધ કરો, તેની સામે અરાસાટ, મિત્રી તથા આશનાડના રાજ્યો બોલાવો, તેની સામે સરદાર કરાવો. ઘોડાને કાશરા ડીડની પડે ચઢાવી લાવો. ૨૯ તેની સામે વિદેશીઓને, મારીઓના રાજ્યોને, તેઓના સરદારોને, તથા તેઓના સર્વ પ્રતિનિધિઓને વધા તેના રાજ્યના આખા દેશને સિદ્ધ કરો. ૩૦ અને દેશ કાપે છે ને ગામરો થાય છે, કેમકે જાણેલ દેશને ઉજડ વધા વરવીલીન કરવાને જામેલ વિષે યદોવાદના મનોરથ સિધર રહે છે. ૩૧ જાણેલના શૂરવીરો લડાઈ કરતાથી પાગ રહ્યા છે, તેઓ પોતાના કિશોરોમા રહ્યા છે, તેઓનું સામર્થ્ય ખૂટ્યું છે, તેઓ સંયોના નેવા થયા છે તેના રહેઠાણે સળગી ગયા છે, તેની જુગરો બાળી છે. ૩૨ તેનું નત્રર ચારે તરફ જીતી લેવાયું છે ને ઘાટો કળને કરાયા છે, ને સરદારોને અગ્નિથી બાળ્યા છે, ને લડેરાઓ લપની થયા છે,

૨૨ એવુ બાબિલના રાજાને કહી દેખાડવાને એપિથો એપિથાને તથા હલકારો દલકારાને મળવા દોડશે

૨૩ કેમકે સૈન્યોનો યહોવાહ, જે ઇસ્રાએલનો દેવ, તે એમ કહે છે કે, મહાપૂરી કરાય છે ત્યારની ખતીના જેવી બાબિલની દીકરી છે, થોડી વાર પછી કાપણીની વેળા તેને આવશે ૨૪ બાબિલનો રાજા નબૂપાદરે સ્પષ્ટ મને ખાદ્ય ગયા છે, તેણે મને ખાડો છે, મને ખાલી પાત્ર કીધો છે, અજાણની જેમ તે મને ગળી ગયા છે, તેણે મારા મિત્રોથી પોતાનું જેટ કાર્યુ છે, તેણે મને કાઢી મૂક્યો છે ૨૫ મારા પર તથા મારા દેહ પર જે બળાત્કાર કરાયો છે, તે બાબિલ પર થાઓ, એવુ સિથોનની રહેતારી કહેશે, ને મારૂ રક્ત કારદી દેતના રહેનારાઓને માર્યે આવે, એવુ યરુશલેમ કહેશે ૨૬ તે માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હુ તારો વાદ અલાવીશ, ને તારે સાડા બદલો લઈશ, ને તેના સમુદ્રને સુકવી નાખીશ ને તેના ઝરાને નિર્જળ કરીશ. ૨૭ બાબિલના ઢગલા થશે, તે શિયાળોનો વાસો થશે, ને વસ્તીહીન થઈને વિરમય તથા સિદ્ધ કરા ઉપજવે એવુ થશે. ૨૮ તેઓ જીવાન સિદ્ધોની જેમ સાથે ગર્જના કરશે, તેઓ સિદ્ધોના બચ્ચાની જેમ છુરકશે ૨૯ તેઓ તપી જશે ત્યારે હુ તેઓને સાડા મિલબાની કરીશ, ને તેઓ ઉઘાસ કરે ને સદાની ઉંઘમાં પડીને જાગે નહિ, માટે હુ તેઓને મરત કરીશ, એવુ યહોવાહ કહે છે ૩૦ હુ તેઓને હલવા નોની જેમ, બકરાઓ સુઝા થેડાઓની જેમ, કાપવાને સાડા ઉતારી લાવીશ ૩૧ શેરાખ કેવો છતી લેવાયો છે! આખી પૃથ્વીમાં પ્રસરા પામેલા તે કેવો પકડાયો છે! બાબિલ વિદેશીઓ મધ્યે કેવો ઉજડ થયો છે! ૩૨ બાબિલ પર સમુદ્ર ચઢી આવ્યો છે, તે તેના મોભાઓના ન્યાયી ઢાલો છે ૩૩ તેના નગરો ઉજડ, સૂકી ભૂમિ તથા રાત, થયા છે, તેમાં કોઈ માણસ રહેતો નથી, ને તેમાં થઈને કોઈ મનુષ્યપુત્ર ચાલતો નથી ૩૪ અને બાબિલમાં હુ જીવને શાસન કરીશ, ને તે જે ગળી ગયાં તે તે તેના યુગમાંથી કાઢીશ, ને વિદેશીઓ તેની પાસે કરી સમેટાશે નહિ, હા, બાબિલનો કોટ પડી જશે.

૩૫ મારા લોક, તમે તે મધ્યેથી નિકળી જાઓ, ને યહોવાહના કારે કંઠથી પોતાને બચાવો ૩૬ વળી તમારૂં હૃદય ગભરાય નહિ, ને જે અફવા દેશમાં સંભળારો તેને લીધે તમે ભયભીત થતા નહિ, કેમકે એક વર્ષમાં અફવા આવશે, ને ત્યાર પછી બીજા વર્ષમાં

અફવા ફેલાઈ જશે, ને અધિકારી અધિકારીની વિરુદ્ધ થયાથી તે દેશમાં બળાત્કાર થશે ૩૭ તે માટે, જીવો, એના દિવસો આવે છે કે જેમાં હુ બાબિલની કોતરેલી મુતિઓને ભેદ લઈશ, ને તેના આખા દેશ લજ્જિત થશે, ને તેના સર્વ હજીરાઓ લોક તે મધ્યે પડશે ૩૮ ત્યારે આકાશ તથા પૃથ્વી તથા તેઓમાં જે સર્વ છે, તેઓ બાબિલ વિષે હર્ષનાદ કરશે, કેમકે ઉત્તર દિશાથી વિનાશકો તેના પર આવશે, એવુ યહોવાહ કહે છે ૩૯ બાબિલે જેમ ઇસ્રાએલમાંના હજીરાઓને પાડ્યા છે, તેમ આખી પૃથ્વીના હજીરાઓમાં બાબિલમાં પડશે ૪૦ વરવારથી બચેલા, તમે આજ્યા જાઓ, ઉઠાન રહો, આથેથી યહોવાહનું સ્મરણ કરો, ને યરુશલેમ તમારા મનમાં આવે. ૪૧ અને લજ્જિત થયા છીએ કેમકે અમે નિહા સામળી છે; હાને અમારા યુગ દાક્યા છે, કેમકે યહોવાહના ધરના યુદ્ધસ્થાનોમાં પારકાઓ આવ્યા છે ૪૨ તે માટે, યહોવાહ કહે છે, જીવો, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં હુ તેની કોતરેલી મુતિઓને શાસન કરીશ, ને તેના આખા દેશમાં ધાવલ થએલા માણસો નિસાસા મૂકશે ૪૩ જે કે બાબિલ આકાશ સુધી ચઢી જાય, ને જે કે તે પોતાના સામર્થ્યનું ઉચ્ચસ્થાન મજબૂત કરે, તેપણ મારી પાસેથી તેના પર વિનાશકો આવશે, એવુ યહોવાહ કહે છે ૪૪ બાબિલથી જામનો સાદ, ને કારદીઓના દેશથી મોટા વિનાશનો સાદ આવે છે. ૪૫ કેમકે યહોવાહ બાબિલનો વિનાશ કરે છે, તેમાંથી મોટા સાદનો અવ લાવે છે, ને તેઓના મોભાઓ ધણા પાણીની જેમ જાગે છે, તેઓના ધાડાનો ધાધાટ પ્રગટ થશે છે ૪૬ કેમકે તેના પર, એટલે બાબિલ પર, વિનાશક આવ્યો છે, ને તેના શૂરવીરો પકડાય છે, તેઓના ધનુષ્યો ભાંગી નખાયા છે, કેમકે યહોવાહ તે પ્રતિકૂળ આપનારો દેવ છે, તે બદલો નિશ્ચે ભરી આપશે ૪૭ અને હુ તેના સરદારોને તથા તેના જ્ઞાનીઓને, તેના દાકોનોને તથા તેના પ્રતિનિધિઓને તથા તેના શૂરવીરોને મરત કરીશ, ને તેઓ સદાની ઉંઘમાં પડીને જાગે નહિ, જે રાખનું નામ સૈન્યોને યહોવાહ છે તે એવુ કહે છે ૪૮ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે, બાબિલના ચોડા કોટ છેક પાયમાલ થશે, ને તેની ઉંચી સાગળો અગ્નિથી ભરત થશે, ને તેઓના શ્રમના બદલામાં લોકોને વ્યર્થતા, ને વિદેશીઓને અગ્નિ આપવામાં આવશે, ને તેઓ યાકી જશે.

૪૯ ચહુદાદના રાજા સિદકીયાદની કારકીર્દીના

આત્મ જાણવાસમાં ગયાં છે. ૧ અને સિધાનની દીકરીની બધી ચોખા તેની પાસેથી જતી રહી છે; જે હરજીને ચારે મળતો નથી, તેઓના જેવા તેના સરસારો થયા છે, ને પૂઠે લાગનારાની આત્મજ તેઓ મળીને યજ્ઞને ગયા છે. ૪ ચર્યાચરે પોતાના દુઃખ તથા વિપત્તિના દિવસોમાં આત્મજ દિવસોમાંની પોતાની સર્વ રમણીય વસ્તુઓનું સ્મરણ કરે છે; જ્યારે તેના લોક યજ્ઞના દાપમાં પડ્યા, ને તેની સદાય કરવાને કોષ નહોતું; ત્યારે યજ્ઞોએ તેને દીઠા, ને તેની પાપમાફી દેખીને ઉપદાસ પ્રાપ્તિ. ૫ ચર્યાચરે મહા પાવક ક્રીડુ છે, તે માટે તે અમંગળ વસ્તુ જેવી યજ્ઞ મહ છે, જેઓ તેનો આદર કરતા હતા, તેઓ સધા તેને વચ્ચે ગણે છે, કેમકે તેઓએ તેની નમ્રતા ભેદ છે; હા, તે નિસાસા મૂકીને પાછા ફરે છે. ૬ તેનો વચ્ચળ તેના પદમાં દોતો, તેણે પોતાના અંત સમયનો વિચાર કર્યો નહિ, તે માટે તે આશ્વેષાર રીતે નીચી પડી છે, તેને દિવાસો આપનાર કોષ નથી; હે યદોવાહ, મારા દુઃખ પર હાથ કર, કેમકે યજ્ઞે મોઝાઈ કરી છે. ૭ યજ્ઞે પોતાનો દાપ તેની સર્વ રમણીય વસ્તુઓ પર લાગ્યો કર્યો છે, કેમકે જે વિદ્યોએ વિષે તે આજ્ઞા કરી છે, તેઓ મારી સજામાં નહિ પેસે, તેઓ તેના પવિત્ર સ્થાનમાં પેઠા છે એવું તેણે ભ્રમ્યું છે. ૮ તેના સર્વ લોક નિસાસા મૂકે છે, તેઓ ફેલવી શોધે છે, તેઓએ પોતાના જીવનું સમાધાન કરવા માટે અત્રે સારે પોતાની રમણીય વસ્તુઓ આપી છે; હે યદોવાહ, તું ભેદને હાથ કર, કેમકે તું અધમ યજ્ઞ છું. ૯ પારી યજ્ઞને વચ સર્વ ચાલનારા, હું આ વમારી નમ્રમાં કંઈ નથી? મને જે દુઃખ પડ્યું, જેવડે યદોવાહે પોતાના આદર કોષને દિવસે મને પીડાવી છે, તેના જેવું નીલું કોષ દુઃખ છે, હું તે ધ્યાન લગાડીને જુઓ. ૧૦ ઉપરથી તેણે મારાં દાસમાં અત્રિ મોઝાઈ છે, ને તે તેઓ પર પ્રજળ થયા છે; તેણે મારા પદ કસાવવા સારું જળ પાપરી છે; તેણે મને પાછી ફેરવી છે; તેણે મને ઉત્તર વધા આપ્યો દિવસ કમલોર કરી છે. ૧૧ મારા અપરાધોની યુક્તિ તેના દાપવધી બાંધેલી છે, તેઓ યજ્ઞમને મારી નાશ પર ચડી આવ્યા છે, તેણે મારું જળ સુકવી નાખ્યું છે; જેઓની સામે હું ઉભી રહી નથી સહી, તેઓના દાપમાં પ્રજુએ મને સોંપી છે. ૧૨ પ્રજુએ મારી મધ્યમા મારા સધા સુશીરોને પીડાવી છે, મારા જુઓને લાંઝ કરતા સારું તેણે

મારી વિરોધ સધા બોલાવી છે, પ્રજુએ દાસકુંડમાં ચડાવેલી કુંડારી દીકરીને ખુંટી છે. ૧૩ આને લીધે હું રડું છું, મારી આંખમાંથી, મારી આંખમાંથી પાણી વર્ષ્યું જાય છે; કેમકે જે મારા જીવને દિવાસો તથા સમાધાન આવે, તે મારાથી વેગળો છે; મારા યુગો નિરાધાર છે, કેમકે યજ્ઞ પ્રજળ થયા છે. ૧૪ સિધાન પોતાના દાપ લાંબા કરે છે; તેને દિવાસો દેનાર કોષ નથી; યદોવાહે યાજ્ઞ વિષે જેવી આજ્ઞા આપી છે કે, તેની આસપાસ રહેનારા તેના યજ્ઞો થાય; તેઓ મધ્યે ચર્યાચર અમંગળ વસ્તુ જેવું થયું છે. ૧૫ યદોવાહ ન્યાયી છે, કેમકે હું તેની આજ્ઞાઓ તોડવા ઉભી; હે સધા લોક, તમે સાંભળો ને મારું દુઃખ જુઓ; મારી કુંવારીઓ તથા મારા જુવાનો બીજાવાસમાં ગયાં છે. ૧૬ મેં મારા આશોકોને બોલાવ્યા છે, પણ તેઓએ મને ઉતરી; મારા ચાળકો તથા મારા વડીલો પોતાના જીવનું સમાધાન કરવા માટે અત્રે ચોપવા હતા, એટલામાં તેઓએ નજરમાં પ્રાપ્ત ઊઝા. ૧૭ હે યદોવાહ, જો, કેમકે મને સંકટ થાય છે, મારી આંખમાં જળ છે; મારી મધ્યે મારું હૃદય ઉલટસુલટ થયું છે, કેમકે મેં જળ કિંદૂર ક્રીડું છે; બદાર વરવાર નિઃસંતાન કરે છે, યજ્ઞમાં મરણ જેવું થાય છે. ૧૮ નિસાસા મૂકે છે, એવું તેઓએ સાંભળ્યું છે; મને દિવાસો દેનાર કોષ નથી; મારા સર્વ યજ્ઞોએ મારા દુઃખ વિષે સાંભળ્યું છે; તે તે ક્રીડું છે, માટે તેઓ આનંદ કરે છે. જે દિવસ તે પ્રજા પ્રાપ્ત છે તે વ લાવીશ, ને તેઓ મારા જેવા થશે. ૧૯ તેઓની સર્વ દુઃખવા તારી આત્મજ આવે, ને મારા સધા અપરાધોને સારું તે મને ભેદ્યું ક્રીડું છે, તેનું તેઓને કર; કેમકે મારા નિસાસા થણા છે, ને મારું હૃદય નિર્ભય છે.

૨ પ્રજુએ કોષે કરીને સિધાનની દીકરીને વાહ જાણી કરી લાંઝ લીધી છે. તેણે ઉત્તાએબની ચોખા આઘાતથી પુષ્ટી પર પાડી નાખી છે, ને પોતાના કોષને દિવસે પોતાના પાપાસનનું સ્મરણ ક્રીડું નથી. ૩ પ્રજુએ યાજ્ઞનાં સધાં રહેલાં નમ્ર, કીનાં છે, ને દયા કરી નથી; તેણે કોષે કરીને ચડાવેલી દીકરીના કિંદાઓને લાંઝ ક્રીડા છે; તેણે તેઓને જમીનદોર ક્રીડા છે; તેણે શાન્ત્યને તથા તેના સરસારોને અમંગળ ક્રીડાં છે. ૪ તેણે મારે કોષથી ઉત્તાએબનું આખું કિંદા મારી નાખ્યું છે; તેણે પોતાનો જમણો દાપ યજ્ઞની આત્મજથી પાછા ખેંચ્યો છે, ને

જે સજ્જેલો અગ્નિ આરોગ્યમનું ખાદ્ય નાખે છે, તેની
પેટે તેણે યાદુબને બાળી નાખ્યો છે. ૪ યજુની પેટે
તેણે પોતાનું ધનુષ્ય તાણ્યું છે, ને નલ્લે સામાવાળો
હોય તેમ તે પોતાનો જમણો હાથ રાખીને ઉભો
રહ્યો છે, ને જે બધા દેખાવના મુદ્દર હતા, તેઓને
તેણે મારી નાખ્યા છે, ને સિંધોનની દીકરીના મંડપમાં
તેણે પોતાનો કોપ અગ્નિની પેટે રેડ્યો છે. ૫ પ્રજુ
રાત્રના જેવો થયો છે; તેણે ઇલાએલને હુબાળ્યો છે,
તેનાં સર્વ રાજમંદિરોને હુબાળ્યાં છે; તેણે તેના
પિલાએને નષ્ટ કર્યા છે, ને યદુદાહની દીકરીના બેઠ
તથા વિલાપ વધાર્યો છે. ૬ નલ્લે કે વાડીનો મંડપ
હોય, તેમ તેણે પોતાનો મંડપ બળાહારથી દૂર કર્યો
છે, તેણે પોતાનું સમાસ્થાન નષ્ટ કર્યું છે; યદોવાહે
સિંધોનમાં નિયમિત પર્વ તથા સાંખ્યાધને વિસ્મૃત
કરાવ્યાં છે, ને પોતાના કોધાવેશમાં રાત્રને તથા
યાજ્ઞકોને તુષ્ટકાર્યા છે. ૭ પ્રજુએ પોતાની વેદી તણ
છે, તે પોતાના પવિત્ર સ્થાનથી કંટાળી ગયો છે, તેણે
તેનાં રાજમંદિરોની ભીંતો યજુના હાથમાં સોપી
દીધી છે; જેમ યુદ્ધ સમાને પર્વ બૂમ પાડે તેમ
તેઓએ યદોવાહના ધરમાં બૂમ પાડી છે. ૮ યદોવાહે
સિંધોનની દીકરીનો કોટ નષ્ટ કરવાનો મનસુબો કર્યો
છે, તેણે દોરી તાણી છે; તેણે તારા કરવાથી પોતાનો
હાથ પાછો ફેરવ્યો નથી; અને તેણે જુદાજુદા તથા કોટને
ઝેલિત કર્યા છે, તેઓ એકત્ર પિત્ર થાય છે. તેની
ભાગ્યો ભૂમિમાં ભેસી ગઈ છે; તેણે તેની ભુજબોને
હાંપીને નષ્ટ કર્યા છે, જે વિદેશીઓમાં નિયમશાસ્ત્ર
નથી તે મધ્યે તેનો રાજ તથા તેના સરદારો છે;
વળી તેના ભવિષ્યવાદીઓને યદોવાહથી દર્શન થતું
નથી. ૯ સિંધોનની દીકરીના વડીલો ભૂમિ પર ભેસીને
છાના રહે છે; તેઓએ પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી
છે; તેઓએ તાટનો પટેલ ખમરે બાંધ્યો છે; યજ્ઞ-
લેખની કુંવારીઓએ ભૂમિ સુધી માથું નમાવેલું છે.
૧૧ આંધ્રુ યાદી યાદીને મારી આંધ્રુને કૃષ્ણ થયો છે;
મારી આંતરડીઓં બળે છે; મારા લોકની દીકરીના
નાશને લીધે મારું કલેલું પાણી ચઢ અચું છે, કેમકે
બાલબચ્ચાં તથા ધાવણાં નગરના ચકલાઓમાં
મૂર્ચિત થાય છે. ૧૨ નગરના ચકલાઓમાં ધાએલ
થઈને તેઓને મૂરઠા આવે છે, અને તેઓ પોતાની
માના ઉર પર અદેલીને પ્રાણ છોડે છે, ત્યારે ધાન્ય
તથા દ્રાક્ષરસ ક્યાં છે એવું તેઓ પોતાની માને પુછે
છે. ૧૩ હે યજ્ઞલેખની દીકરી, હું તારી આગળ શી

સાક્ષી પુછું? હે સિંધોનની કુંવારી દીકરી, હું તને
ચાની ઉપમા આપું? હું તને દિલાસો દેવા માટે તને
ચાની સાથે સપ્તમાતું કેમકે વાડે બાકાં સમુદ્ર જેવડું
છે, વાડે દુઃખ કાણ ટાળી શકે? ૧૪ તારા ભવિષ્ય-
વાદીઓએ તારે સાડે વ્યર્થ તથા થેલી વાતોના દર્શનો
દીધાં છે, ને તારો બંદીપ્રવાસ પાછો ફેરવવા સાડે
તેઓએ તારો અન્યાય ઉધાડો નથી કર્યો, પણ
તેઓએ તારે સાડે અસત્ય વચનો તથા દેશનિકાલના
કારણો બોધ્યાં છે. ૧૫ માર્ગમાં યદને ભેટલા આક્રમ-
કરો, તેઓ સર્વ તારી વિરૂદ્ધ તાણી પાડે છે, તેઓ
સિદ્ધકારા કરીને યજ્ઞલેખની દીકરીની સામે માથું
હલાવીને કહે છે, જે નગરને લોક સુંદરતાની સમૃદ્ધતા,
આખી પૃથ્વીનું આનંદારપદ કહેતા, તે આ છે હું?
૧૬ તારા સર્વ યજુઓએ તારા પર પોતાનું મુખ ઉઘા-
ડ્યું છે, તેઓ કુંકાડા કરીને તથા કાંત પીસીને કહે
છે, અમે તેને ગળી ગયા છીએ, જે દિવસની વાટ
અમે ભેટા હતા તે નિથે આજ છે, તે અમને પ્રાપ્ત
થયો છે, તેને અમે ભેટ્યો છે. ૧૭ યદોવાહે જે મનસુબો
કર્યો હતો તે તેણે પૂરો કર્યો છે; પોતાનું જે વચન
તેણે પુરાતન દિવસોમાં કરમાવ્યું હતું તે તેણે સાધ્યું
છે; તેણે કયા રાખ્યા વગર તોડી પાડ્યું; ને તારો
યજુ તારા પર દરખાસ, એવું તેણે કર્યું છે. તેણે તારા
કુરમનોનું શિંગ ઉઘડ્યું ચડાવ્યું છે. ૧૮ તેઓના હૃદયે
પ્રજુને એવી હાંક મારી કે, હે સિંધોનની દીકરીના
કોટ, રાતદિવસ આંસુઓ નદીની પેટે વહેતાં બધ,
પોતાને વિસાશે ન કે, તારી આખની કીકીને નંપવા
ન કે. ૧૯ હું ઉડીને રાતના પહોરના આરંભમાં બૂમ
પાડ, પ્રજુની સન્મુખ તારે હૃદય પાણીની પેટે રેડે;
તારાં જે બાલબચ્ચાં સર્વ ચકલાઓના નાકમાં ભૂમે
મૂર્ચિત થાય છે, તેઓનાં છવને લીધે તારા હાથ
તેની સજી ઉઠાવ. ૨૦ હે યદોવાહ, તે કોને એવું કર્યું
છે એ તો પ્વાન દઈને જો, કે હું બાયડીએ પોતાનું
કૂજ, એડલે જોળામાં ઝુલાવીને લાડ લગાવેલાં પોતાનાં
ધાવણાંને ખાઈ? હું ચાલક તથા ભવિષ્યવાદી પ્રજુના
પવિત્રસ્થાનમાં માર્યા બધ? ૨૧ છોકરો તથા ધરડો
ચકલાઓમાં ભૂમિ પર પડેલા છે, મારી કુંવારીઓ
તથા મારા ભૂવનો તરવારવડે પાડી નખાવેલા છે;
તે તારા કોધના દિવસમાં તેઓને મારી નાખ્યાં, તે
કયા કયા વગર કાલ કર્યો છે. ૨૨ જેમ યુદ્ધ સમાને
દિવસે તેમ તે મારી આસપાસ ધારતી ઉભી બીધી
છે, ને યદોવાહના કોધને દિવસે કોઈ છુટ્યો અથવા

જન્મો નહિ, જેઓને મેં યોગામા રમાડ્યા તથા
ઉછેર્યા, તેઓને મારા શત્રુઓએ નષ્ટ કીધા છે

૩ તેના કોપની સોદીથી જલે દુ ખ ભોગવ્યું છે,
તે પુરૂષ દુઃખ છે ૨ તે મને ચલાવીને અજવા
ળામા નહિ પણ અધકારમા લાવ્યો છે ૩ તે પોતાનો
દાપ ખરેખર મારી વિરૂદ્ધ આખો દિવસ વખતો
વખત ફેરવે છે ૪ તેણે મારે માસ તથા મારી ચામડી
છલ્લું કરી નાખ્યા છે, તેણે મારા હાડકા કાઢ્યા છે
૫ તેણે મારી વિરૂદ્ધ બાધ્યું છે, ને પિત્તના વિપ તથા
શ્રમથી મને થયો છે ૬ તેણે મને પુરાતન કાળના
સુખેલાની ઠેઠ અંધારા સ્થાનોમા વસાવ્યો છે ૭ તેણે
મને વાડથી યેં છે, માટે મારાથી નિકળાય નહિ,
તેણે મારી બિડી બારે કીધી છે ૮ વળી જ્યારે દુ ખન
પાડીને મદદ માગુ છું ત્યારે તે મારી પ્રાર્થના પાછી
ફેરવે છે ૯ તેણે ધરેલા પત્થરથી મારા માંનો બંધ
કર્યો છે, તેણે મારી વાટા વાટી કીધી છે ૧૦ તે મારા
પ્રત્યે સ્તવહ રહેલા શીઘ્ર, ગુપ્ત સ્વભાવ રહેનાર સિંહ,
જેવા થયો છે ૧૧ તેણે મારા માંનો મરડી નાખ્યા
છે, ને મને ફાંદી નાખ્યો છે, તેણે મને નિરાશ્રય કીધો
છે ૧૨ તેણે પોતાનું ધનુષ્ય તારવ્યું છે, ને મને વીરના
નિશાન વરીકે ઉતો રાખ્યો છે ૧૩ તેણે પોતાના
શાયાના ખાલુ મારા અંત કરણમા ખોરવા છે ૧૪ દુ
મારા સઘા લોકની આગળ ઉપદાસરૂપ થયો છું
આખો દિવસ તેઓ મારા રાસ નાચ છે ૧૫ તેણે
મને કડવાસુધી ભર્યો છે, તેણે મને નાગફોનાથી લૂમ
કીધી છે ૧૬ વળી તેણે મારા દાંતો કાઢીથી કાઢ્યા
છે; તેણે રાખથી મને ઢાંકી દીધો છે ૧૭ અને તે મારે
જીવ ચાલિથી દૂર કીધો છે, દુ કલ્યાણુ વિસર્જો છું
૧૮ અને મેં કહ્યું મારૂં બળ ખૂટ્યું છે, તથા યદોવાદથી
મારી જે આશા તે નષ્ટ થઈ છે ૧૯ મારૂં કદ તથા
મારૂં દુ ખ, મારો નાગફોના તથા ધનુરો, જેઓનું
રમરમુ કરે ૨૦ મારો જીવ તેમનું રનરમુ કરીને મારી
મધ્ય નખી ગયો છે ૨૧ એ દુ મનમાં પાડું આડું કું,
તે માટે દુ આશા રાખુ છું ૨૨ યદોવાદની કૃપાને
લીધે અમે નષ્ટ થવા નથી, કેમકે તેની દવા ખૂનારી
નથી ૨૩ તે દર સવારે ની થાય છે, વાર વિધાનું
પણ મદાન છે ૨૪ મારા જીવ કદે છે કે, યદોવાદ
મારો દિરોતો છે, તે માટે દુ તેના પર આશા
રાખીશ ૨૫ જેઓ તે યી વાટ જુએ છે ને જે જીવ તેને
ધાપી છે તેઓ પ્રત્યે યદોવાદ સારો છે ૨૬ યદોવાદના
વારખની આશા રાખશ અને તેના આરવાની વાટ

સાલિએ લેવી, એ સાચું છે ૨૭ યુવાવસ્થામા ખુસરી
ઉપાલવી એ માણસને વાસ્તે સાચું છે ૨૮ તેણે તેના
પર [ખુસરી] મૂકી છે, માટે તે એકાતમા બેસીને
છાનો રહે ૨૯ તે પોતાનું મુખ મૂળમા ધાલે, કદાચિત
આશા ઉપર ન થાય ૩૦ જે તેને મારે છે, તેની ભણી
તે પોતાનો ગાંધ ધરે, તે અપમાનથી ભરપૂર થાય
૩૧ કેમકે પ્રભુ સર્વકાળ સુધી કાઢી મુકરો નહિ
૩૨ કેમકે જે કે તે દુ ખ પમાડે, તોપણ તે પોતાની
ધણી કૃપા પ્રમાણે ક્યા કરશે ૩૩ કેમકે તે રાજ
પુત્રીથી દુ ખ હોતો નથી ને મનુષ્યાના મુત્રોને એકિત
કરતો નથી ૩૪ યુધ્ધના સર્વ બંદીવાનોને પણ તળે
ખુદવા, ૩૫ પરાત્પરની સન્મુખ કોઇનો ન્યાય મરડવો,
૩૬ કોઇનો વાદ બગાડવો, એ પ્રભુને યાગ્ય લાગતું
નથી ૩૭ યદોવાદની આશા ન છતાં કેનું કહ્યું પુર
થાય? ૩૮ પરાત્પરના મુખમાથી દુ ખ તથા કલ્યાણુ
બન્ન નિકળે કે નહિ? ૩૯ જીવતો માણસ શા માટે
કલ્યાણ કરે છે, પોતાના પાપની સજા થવાને લીધે
કેમ કલ્યાણ કરે? ૪૦ આપણે આપણા માંનો શોધ
તથા પારખ કરીએ, ને યદોવાદની તરફ ફરીએ
૪૧ આપણું આકાશમાના દેવની ભાણી આપણું દુ ક્ય
તથા દાપ ઉઠાવીએ ૪૨ અમે અપરાધ તથા ફિરર
કીધા છે, તે ક્ષમા કરી નથી. ૪૩ તે અમને કોપથી
ઢાંકી દીધા તથા સલામ્યા છે, તે ક્યા ક્યા વગર ધાત
કીધો છે ૪૪ તે વાજળથી પોતાને ઢાંક્યો છે, કે અમારી
પ્રાર્થના પેડે પાર ન જાય ૪૫ લોક મધ્યે તે અમને
ઉચ્છિદ વસ્તુ તથા કચરા સરખા કીધા છે ૪૬ અમારા
સર્વ શત્રુઓએ અમારી વિરૂદ્ધ પોતાનું મુખ ઉપાડ્યું
૪૭ અલય તથા ખાડો, પાપમાલી તથા નાથ અમારા
પર આવ્યા છે ૪૮ મારા લોકની દીકરીના નાશને
લીધે મારી આખમાથી પાણીઓની નદીઓ વહી
જાય છે ૪૯ યદોવાદ આકાશમાથી દહિ કરીને જુએ
તથા સુધી, ૫૦ મારી આખમાથી આમુઓ એવારે
નિરાર વહેવા રહે છે ૫૧ મારા નમરની સર્વ દીકરી
ઓને લીધે મારી આખ મારા જીવને દુ ખવે ૫૨
૫૩ જેઓ કારણ વગર મારા શત્રુઓ થયા છે, તેઓ
જેમ પૂત્રીની પાછળ લાગે તેમ મારી પાછળ લાગ્યા
છે ૫૪ તેઓએ મારા જીવને ખાડામા નષ્ટ કરવાનું
કીધું છે, ને મારા પર પત્થર ફેંક્યા છે ૫૫ પાણી
મારા માથા ઉપર ફરી જાય, ને કહ્યું કે, દુ મરી
નથી છું ૫૬ યદોવાદ, મેં કાશનું દના નીચવા
બોવરામાથી વારા નામને દાઢ મારી, ૫૭ તે મારો

ધાટા સાંભળ્યો; કું હાંશીને બ્રહ્મ પાહું, ત્યારે હું તારો
કાન બંધ ન કર. ૧૭ જે દિવસે મેં તને હાંક મારી
ત્યારે હું પાસે આવ્યો; બીજા મા, એવું તેં કહ્યું.
૧૮ જે પ્રભુ, તેં મારા જીવને લગતા વાદ અવાળ્યા છે;
તેં મારા પ્રાણને બંધી લીધો છે. ૧૯ જે યહોવાહ, મારા
પ્રત્યે જે અન્યાય કરેલો છે, તે તેં જોયો છે, હું મારો
ન્યાય કર. ૧૦ મારા પર તેઓનું લીધેલું બધું વેર તથા
તેઓના કરેલા સધા મનસુખા તેં જોયાં છે. ૧૧ જે
યહોવાહ, તેઓએ જે મારી નિંદા કરી તે, તથા મારી
વિરૂદ્ધ જે સધા મનસુખા તેઓએ કીધા તે, તેં
સાંભળ્યાં છે. ૧૨ જેઓ મારી સામે ઉઠ્યા તેઓનાં
વચન, તથા આપો દિવસ મારી વિરૂદ્ધ તેમની જે
કહ્યું તે તેં પશ્યું, તેં સાંભળ્યું છે. ૧૩ તેઓનું બેસવું
ઉઠવું ને; તેઓ મારા રાસડા આપ છે. ૧૪ જે યહો-
વાહ, તેઓના હાથના કામ પ્રમાણે તેઓને બદલા
ભરી આપ. ૧૫ તેઓને મનની કહ્યુંતા આપ, તારો
શાપ તેઓ પર આવે. ૧૬ કેમકે તેઓની પુઠે લાગ,
ને યહોવાહના આકાશ તળેથી તેઓને નષ્ટ કર.

૪ સોનું કેવું ગ્રાંથું પડ્યું છે! ચોખ્ખું સોનું કેવું
બદલાયું છે! પવિત્ર સ્થાનના પરચર સર્વ ચા-
લાઓને નાકે વિખેરાયેલા છે. ૧ સિયોનના જે અમુક
પુત્રો ચોખ્ખા સોનાની બરાબર હતા, તેઓ કુશાનના
હાથનાં કરેલાં માટલાં જેવા કેમ બહાલ છે! ૨ સિયોન
પણ પોતાનાં બચ્ચાને ધાને લગાડીને ધવાડે છે, પણ
મારા લોકની દીકરી રાનમાંની સદામુખી જેવી નિર્દય
થઈ છે. ૩ ધાવણા બાળકની જીભ તરસને લીધે તાળવે
ચોંટી રહે છે; બાલબચ્ચાં રોટલી માગે છે, ને તેઓને
કોઈ તે ભાંગીને આપતો નથી. ૪ જેઓ મિથ્યાન
ખાતા હતા, તેઓ ચકલાઓમાં નિરાશ્રિત થયા છે,
જેઓ કીરમજ વજ્ર પહેરતા, તેઓ ઉઠરાડોએ
આલિંગન કરે છે. ૫ અને જે સદામ અકરમાત નષ્ટ
થયું, ને જેને કોઈએ હાથ લગાડ્યો નહિ, તેના
અન્યાય કરતાં મારા લોકની દીકરીને અન્યાય થોડો
છે. ૬ તેના સરદારો હિમ કરતાં સ્વચ્છ હતા, તેઓ
દૂધ કરતાં યોગ્ય હતા, તેઓનાં શરીર માલેક કરતાં
રાતાં હતાં, તેઓનું રૂપ નીલમ જેવું હતું. ૭ તેઓનું
મુખ કાચલા કરતાં કાળુ થયું છે, તેઓ ચકલાઓમાં
ઝાળખાતા નથી, તેઓની આમલી તેઓના હાડકાને
વળની રહેલી છે, તે સુકાઈને લાકડા જેવી થઈ ગઈ
છે. ૮ જેઓ તરવારથી મરાયા તેઓ બૂજે મરનારા
કરતાં સુખી છે, કેમકે (બૂખ્યાઓ) ખેતરની ઉપજની

અછતને લીધે બળદીન દયમને કુરે છે. ૧૦ દયાળુ
શ્રીઓએ પોતાને હાથે પોતાનાં છાકરાંને બાક્યાં છે,
મારા લોકની દીકરીના નાશને સમયે એજ તેઓનો
ગોરાક હતો. ૧૧ યહોવાહે પોતાનો કોષ પુરો કીધો
છે, તેણે પોતાનો કારે કોષ રેડ્યો છે, ને સિયોનના
પાયાઓને પાદ બધ એવો અગ્નિ તેણે સિયોનમાં
સળગાવ્યો છે; ૧૨ રાત્રી તથા વેરી યજ્ઞશાલેમની બાજ-
બાજમાં વેસરી, એવું પુશ્યોના રાત્રીએ તથા જગતના
રહેવાસીઓ માનતા નહોતા, ૧૩ તેના ભવિષ્યવાદી-
ઓનાં પાતકોને લીધે, તેના યાજ્ઞોના અન્યાયને લીધે
એવું બન્યું કે, તેઓએ તેની મધ્યે ન્યાયીઓનું રક્ત
પાડ્યું છે. ૧૪ તેઓ આંધળાઓની જેટ ચકલે ચકલે
બમતાં કુરે છે, તેઓ રક્તથી વટલી ગયા છે, તેથી
તેઓનાં વસ્ત્રને કોઈ અડકતું નથી. ૧૫ હડી ભંગો,
રે અજીજ, તમે હડી ભંગો, હડી ભંગો, અમને અડકો
મા, એવું લોકોએ તેઓને પોકારીને કહ્યું; તેઓ
નાસીને રજળવા લાગ્યા ત્યારે વિદેશીઓએ કહ્યું;
અમારે અહિં તો એમને હવે સુકામ કરવા હેવાના
નથી. ૧૬ યહોવાહના કોપે તેઓને એક બીજીથી ભૂંડા
કીધા છે, તે તેઓ પર ફરી દષ્ટિ નહિ કરે; ૧૭
તેઓએ યાજ્ઞોની મર્યાદા રાખી નહિ, તેઓએ
વડીલો પર દુષ્ટા કીધી નહિ. ૧૮ અમારી આંખો ખાલી
સદાયની વાદ જોઈને હાલ ધાણી મળે છે; અમને
બચાવી રાકે નહિ એવા દેશની અમે ધણી અપેક્ષા
કીધી છે. ૧૯ તેઓ અમારો કોડો છોડતા નથી, તેથી
અમે અમારાં ચોરાંઓમાં ચાલી શકતા નથી; અમારો
અંતકાળ થવા આવ્યો છે, અમારા દિવસો પુરા થયા
છે, કેમકે અમારો અંતકાળ આવ્યો છે. ૨૦ અમારા
સવાવનારાઓ આકાશના અડો કરતાં વેગવાન હતા;
પર્વતો પર તેઓ અમારી પુઠે લાગ્યા, રાનમાં તેઓ
અમારે સાગ સંવાદ રહ્યા. ૨૧ અમારા મૂખનો શ્વાસ
જે યહોવાહને અભિષિંકત, અને જેને વિષે અમે કહ્યું
કે, તેની છાયામાં અમે વિદેશીઓમાં છવીયું, તે
તેઓના ખાડાઓમાં પકડાયો. ૨૨ રે અદોમની દીકરી,
હવે દેશમાં રહેનારી, હું હવે તથા આનંદ કર, તારી
પાસે પણ વાટકો આવશે, હું મરત થઈને પોતાને
નષ્ટ કરીશ. ૨૩ રે સિયોનની દીકરી, તારા અન્યાયની
સજા પુરી થઈ છે, તે તને ફરીથી બંધીપ્રવાસમાં નહિ
લઈ જશે; રે અદોમની દીકરી, તે તારા અન્યાયનું
સાસન કરશે; તે તારાં પાપ ઉપાસાં કરશે.

૫ હે યહોવાહ, જે અમારા પર આવી પડ્યું છે, તેનું સ્મરણ કર, ધ્યાન લગાડીને અમારૂં અપમાન ભે. ૨ અમારૂં વતન પારકાઓના હાથમાં, અમારાં ઘરો પરદેશીઓના હાથમાં ગયાં છે. ૩ અમે અનાથ તથા નબળા પાયા છીએ, અમારી માઓ વિધવા જેવા યથા છે. ૪ અમે નાણુ આપીને પાણી પીધું છે, અમારૂં બળતણ અમે વેચાઈ લીધું છે. ૫ જેઓ અમારી પાછળ લાગ્યા છે તેઓ અમને પકડી પાકવાની તૈયારીમાં છે; અમે યાકી ગયા છીએ, અને અમને વિશ્રામ મળતો નથી. ૬ અમે રોટલીથી તૃપ્ત થયા સાથે મિસરી તથા આરશૂરીને તાણે થયા છીએ. ૭ અમારા પિતૃઓએ પાપ કીધું, ને તેઓ જતા રહેલા છે, ને અમે તેઓના અપરાધોનો બોલો લેવાયો છે. ૮ હાલો અમારા પર ધણીપણુ કરે છે, તેઓના હાથમાંથી અમને ઊડાવનાર કોઈ નથી. ૯ રાતમાંની તરવારને લીધે અમારો જીવ ભેખમમાં નાખીને અમે અમારૂં અન્ન પેદા કરીએ છીએ. ૧૦ દુઃખના તાપથી અમારી આંખો ભૂંડી ગઈ છે, અને આંખો પાંચ છે. ૧૧ તેઓએ સિયોનમાં સ્ત્રીઓની, યહુદાઈનાં નગરોમાં

કુવારીઓની આબરૂ લીધી ૧૨ તેઓએ સરદારોને લટકાવી દીધા, અને વડીલોના મુખનું સન્માન કપું નહિ ૧૩ જુવાનોએ દળવાની ધંદી લેવાયી લીધી છે, ને ઊકારાં લાકડાના બાર તળે લથડતાં ચાલે છે. ૧૪ વડીલો હવે ભાગળની પાસે બેસતા નથી, જુવાનો હવે માથાં કરતા નથી. ૧૫ અમારા હૃદયનો આનંદ પવી સુક્યો છે, નાચને બદલે કુટણું યાય છે. ૧૬ અમારા માથા પરથી મુગટ પડ્યો છે, અમને હાથ હાથ! કેમકે અમે પાપ કીધું છે. ૧૭ એ માટે અમારૂં હૃદય નિર્ગત થયું છે, એ કારણોને માટે અમારી આંખો ગ્રાંથિ વળે છે. ૧૮ કેમકે સિયોન પર્વત ઉજડ પડ્યો છે, તેના પર શિયાળો ફરે છે. ૧૯ હે યહોવાહ, તું સર્વકાળ સુધી રહે છે; તારૂં રાજ્યાસન પેઢી કર પેઢીનું છે. ૨૦ તું શા માટે અમને સદા વિસરે છે? ને અમને આરલા બધા દિવસ કેમ તને છે? ૨૧ હે યહોવાહ, અમને તારી બધી ફેરવ, એટલે અમે ફરીશું; પ્રાચીન કાળમાં હતા તેવા દિવસો અમને પાછા આપ. ૨૨ પણ તે અમને છેક તથા દીધા છે, તું અમારા પર કણે કોપાયમાન થયો છે.

હઝકીએલ

મવિધ્યવાદીનું પુસ્તક.

૧ હવે ત્રીસમા વર્ષના યોષા માસની પાંચમીએ હું બંદીપ્રવાસીઓની સાથે બબાર નદીની પાસે હતો તે વખતે આકાશ ઉધડ્યું, ને મને દેવનાં ફરમાન થયાં ૨ યહોવાખીન રાત્રના બંદીપ્રવાસના પાંચમા વર્ષમાં, માસની પાંચમીએ, ૩ કારદીઓના દેરામાં બબાર નદીની પાસે બૂઝીના પુર હઝકીએલ યાજ્ઞ પાસે યહોવાહનું વચન આવ્યું; ને ત્યાં યહોવાહનો હાથ તેના પર હતો. ૪ અને એ જ્યેષ્ઠ, અને જુઓ, એક આંધીરૂં મહા વાદળ ઉતરમાંથી નિકળી આવ્યું, ને તેમાં મધ્ય ચમકતો અગ્નિ હતો, ને તેની આસપાસ પ્રકારા હતો, ને તેની મધ્યથી, એટલે તે અગ્નિ મધ્યથી, તુમ્મમિના જેવું તેજ આવતું હતું. ૫ અને તેની મધ્યથી ચાર પ્રાણીઓની પ્રતિમા નબરે આવી.

અને તેઓનો દેખાવ નીચે મુજબ હતો; તેઓનું સ્વરૂપ માણસને મળતું હતું. ૬ અને પ્રત્યેકને ચાર મુખ હતાં, ને તેઓમાંના પ્રત્યેકને ચાર પાંખો હતી. ૭ અને તેમના પગ તે સીધા પગ હતા; ને તેમના પગનું તળિયું વાહરડાના પગના તળિયા જેવું હતું; ને તેઓ ઓપેલા પિત્તળના તેજની પેઠે ચળકતા હતા. ૮ અને તેમની પાંખો નીચે તેમની ચારે બાજુએ માણસના હાથ હતા; ને તે ચારેનાં મુખ તથા પાંખો [નીચે પ્રમાણે] હતાં; ૯ તેમની પાંખો એક બીજા સાથે બેઠાયલી હતી; તેઓ ચાલતાં ચાલતાં આડાં-અવળાં વળતાં નહિ; તેઓ પ્રત્યેક સીધાં આગળ ચાલ્યાં જતાં હતાં. ૧૦ તેઓનાં મુખની સિદ્ધ એવી હતી કે પ્રત્યેકને માણસનું મુખ હતું, ને એ ચારેને

જમણી બાળુએ સિદ્ધનું મુખ હૃદ, ને ચારેને ડાબી બાળુએ બળદનું મુખ હૃદ; એ ચારેને ગજડનું મુખ પણ હૃદ. ૧૧ અને તેઓના મુખ એ પ્રમાણે હતા; ને તેમની પાંખો ઉપલી તરફ ફેલાયેલી હતી; પ્રત્યેકની બે પાંખો એક બીજાની સાથે બેડાયેલી હતી; ને બે તેમનાં શરીર દાંકતી હતી ૧૨, અને પ્રત્યેક [પ્રાણી] સીધું આગળ ચાલતું; જ્યાં આત્માને જહું હોય ત્યાં તેઓ જતા; ચાલતા તેઓ આડાઅવળાં વળતાં નહિ ૧૩ એ પ્રાણીઓની આકૃતિ એવી હતી કે તેમને દેખાવ અગ્નિના બળતા અંજારા જેવા તથા મશાલોની ભેત જેવા હતા; તે [ચળકાટ] તે ઇવતા પ્રાણીઓ મધ્યે આમ તેમ ફરતા હતા; ને તે અગ્નિ ચળકતા હતા; ને તે અગ્નિમાથી વિજળી નિકળતી હતી. ૧૪ અને વિજળીના ચમકારાના દેખાવની માફક તે પ્રાણીઓ દોડતાં તથા પાછાં આવતાં હતાં. ૧૫ હવે હું એ પ્રાણીઓને ભેતો હતો એટલામાં, જુઓ, એ પ્રાણીઓની પાસે એમનાં ચાર મુખમાંના પ્રત્યેક દીક બેકે પેડું જમીન પર [દેખાધું] ૧૬ એ પૈડાને તથા તેમની રચનાને દેખાવ ધિરોજના ભપકા જેવા હતા; ને એ ચારે એકજ ધારનાં હતાં; ને તેમને દેખાવ ને તેમની રચના તો જાણે પૈડાની મધ્યે પેડું હોય એવાં દેખાતાં હતાં ૧૭ તેઓ ચાલતા ત્યારે તેમનાં ચારે પાસા ચાલતાં; ચાલતા તેઓ આડાઅવળાં વળતાં નહિ ૧૮ તે [પૈડા]ની વાટો તો ઉંચી ને ભયંકર હતી; ને તે ચારની વાટો ચોગદંભ આંખોથી સરપૂર હતી ૧૯ અને પ્રાણીઓ ચાલતા ત્યારે એ પૈડા તેમની બાળુએ ચાલતા; ને પ્રાણીઓ જમીન પરથી ઉઠ્યાં ચડતાં ત્યારે પૈડાં પણ ઉઠ્યાં ચડતાં ૨૦ જ્યાં આત્મા જવાને હોય ત્યાં તેઓ જતા, ને આત્મા ત્યાં જવાને હતા; પૈડાં પણ તેમની સાથે સાથે ઉઠ્યાં ચડતાં; કેમકે એ પ્રાણીનો આત્મા પૈડાંમાં હતો ૨૧ તેઓ ચાલતા ત્યારે એ પણ ચાલતાં; ને તેઓ ચોસતાં ત્યારે એ પણ ચોસતાં; ને તેઓ પૃથ્વી પરથી ઉઠ્યાં ચડતાં ત્યારે પૈડાં પણ તેમની સાથે સાથે ઉઠ્યાં ચડતાં; કેમકે એ પ્રાણીનો આત્મા પૈડાંમાં હતો. ૨૨ અને એ પ્રાણીના માથા ઉપર ભયંકર બિલોરના તેજ જેવી અતરિક્ષની પ્રતિમા તેઓનાં માથાં પર હવે પસરેલી હતી. ૨૩ અને એ અતરિક્ષ તથે તેઓની પાખો સામ સામે સીધી ફેલાયેલી હતી; દરેકને બે [પાંખો] હતી કે જે તેમનાં શરીરોની એક બાળુને દાંકતી, ને દરેકને બે હતી કે

જે બીજી બાળુને દાંકતી ૨૪ અને તેઓ અંતિમાં હતાં ત્યારે તેમની પાંખોનો અવાજ મોટી રેલના અવાજ જેવો, સર્વસમર્થના સાદ જેવો, કૈન્યના અવાજ જેવો બળભળાટનો અવાજ અને સમળાતો હતો; તેઓ ઉભા રહેતાં ત્યારે તેઓ પેતાની પાખો નીચી નમાવી દેતાં ૨૫ અને તેઓના માથા પરના અંતરિક્ષ પર એક સાદ યતો હતો; તેઓ ઉભા રહેતા ત્યારે તેઓ પેતાની પાખો નીચી નમાવી દેતાં. ૨૬ અને તેઓના માથા પરના અંતરિક્ષ પર નીલમણિ જેવા દેખાવની રાજ્યાસનની પ્રતિમા હતી; ને તે રાજ્યાસનની પ્રતિમા પર મનુષ્યના જેવા દેખાવનો એક [પુરુષ] હતો. ૨૭ અને તેની કમરનો તથા તેથી ઉપરનો દેખાવ વૃક્ષમણિના તેજ જેવો, તથા તેની અદર ચોગદંભ અગ્નિના જેવો દેખાવ એ જોયા; ને તેની કમરનો તથા તેથી નીચેનો દેખાવ એ અગ્નિના દેખાવ જેવો જોયા, ને તેની આસપાસ ચળકાટ હતો. ૨૮ અને તેની આસપાસના ચળકાટને દેખાવ વરસાદને દિવસે મેઘધનુષ્યના દેખાવ જેવો હતો એ તો યહોવાહના ઝૌરવની પ્રતિમાનો દેખાવ હતો અને એ તે જોયા ત્યારે હું હચે પડ્યો, ને એક બોલનારનો સાદ મારા સાંભળવામા આવ્યો

૨ અને તેણે મને કહ્યું, હે મનુષ્યપુત્ર, તારે પગે ઉભો થા, એટલે હું તને [કંઈ] કહું. ૩ અને તેણે મને એમ કહ્યું ત્યારે આત્માએ મારામાં પ્રવેશ કરીને મને મારે પગે જોડો કીધો; ને મારી સાથે વાત કરનારની વાણી મેં સાંભળી ૪ અને તેણે મને કહ્યું, હે મનુષ્યપુત્ર, હું તને ઇસ્રાએલપુત્રો પાસે, એટલે જે બંડખોર દેશભતિઓએ મારી વિરૂદ્ધ બંડ કીધું છે તેમની પાસે, એકઠું છું; તેઓ તથા તેઓના પિતૃઓ મારી વિરૂદ્ધ છે આજ સુધી અપરાધ કરતા આવ્યા છે. ૫ અને એ પુત્રો ઉદ્ધત ને કઠણ હૃદયના છે; હું તને તેમની પાસે મોકલું છું; ને વારે તેઓને કહેલું કે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે. અને જમે તો તેઓ સાંભળે કે જમે તો તેઓ ન સાંભળે, (કેમકે તેઓ દંડખોર વંશ છે,) તોપણ તેઓ ભણ્યો કે તેઓ મધ્યે લવિબ્ધવાદી ષઢ મથો છે ૬ હે મનુષ્યપુત્ર, જો કે તને જાંખરાં તથા કાંટાનો સગ થાય, ને વિધુઓ મધ્યે તને રહેવું પડે, તોપણ તારે તેઓથી બીડુ નહિ ને તેમના સંજોદોથી પણ બીડું નહિ; જો કે તેઓ દંડખોર વંશ છે, તોપણ તેઓના સંજોદોથી બીડું નહિ, ને તેઓના એદરાથી અસરકું નહિ.

૭ અને એ તે તેઓ સાંભળે કે એ તે તેઓ ન સાંભળે, તેપણ તારે મારાં વચન તેઓને કહેવાં; કેમકે તેઓ અત્યંત બંડખોર છે. ૮ પણ, હે મનુષ્ય-પુત્ર, જે હું તને કહ્યું, તે હું સાંભળ; એ બંડખોર વંશની જેટલું બંડખોર ન થા; તારૂં મ્હોં ઉઘાડ, ને હું તને આપુ તે ખા. અને મેં બેયું, ત્યારે, જુઓ, એક લાંબો કરેલો હાથ મારી પાસે આવ્યો; ને જો, તેમાં એક પુરતણું ઓળિયું હતું; ૧૦ ને તેણે તે મારી આગળ ખુલ્લું કીધું; ને તેની અંદરની બાજુએ ને બહારની બાજુએ લખેલું હતું; ને તેની અંદર વિલાપ તથા શોક તથા અફસોસ લખેલાં હતાં.

૩ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, જે તને મળે તે ખા; આ ઓળિયું ખાઈને જ, ઇસ્રાએલના વંશની સાથે વાત કરે. ૨ એ માટે મેં મારૂં મુખ ઉઘાડ્યું, ને તેણે મને તે ઓળિયું ખવડાવ્યું. ૩ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, તારા જેટલે ખવડાવ, ને આ ઓળિયું જે હું તને આપું છું તેથી તારા આનંદમાં ભર ત્યારે મેં તે ખાધું; ને તે મારા મ્હોંમાં મધ જેવું મીઠું લાગ્યું.

૪ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, જ, ઇસ્રાએલના કુળ પાસે જઈને મારા સંબંધો તેઓને કહે, ૫ કેમકે તને પારકી બોલીવાળા તથા કંઠણ ભાષાવાળા લોક પાસે નહિ, પણ ઇસ્રાએલના કુળ પાસે મોકલવામાં આવે છે; ૬ પારકી બોલીવાળો તથા સુરેલ ભાષાવાળો ધણી પ્રભુઓ કે જેઓના સંબંધો હું સમજી નથી સકતો તેઓની પાસે નહિ. ૭ હું તને તેઓની પાસે મોકલતો નિશ્ચિત તેઓ તારૂં સાંભળત. ૮ પણ ઇસ્રાએલનું કુળ તારૂં નહિજ સાંભળે; કેમકે તેઓ મારૂં સાંભળવા ઇચ્છતા નથી; કેમકે ઇસ્રાએલનું આપુ કુળ કોઈ કપાળનું તથા કંઠણ હૃદયનું છે. ૯ જો, મેં તારૂં મુખ તેમનાં મુખ સામે કંઠણ, ને તારૂં કપાળ તેમનાં કપાળ સામે કંઠણ કીધું છે. ૧૦ તારૂં કપાળ મેં ચક્રમક કરતાં કંઠણ વળ જેવું કીધું છે; જો કે તેઓ બંડખોર કુળ છે તેપણ તારે તેઓથી ખીલું નહિ, તેમ તેમના ચેહેરા જેખીને ગરમણું પણ નહિ. ૧૧ વળ તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, મારાં જે સર્વ વચનો હું તને કહું તે વારા હૃદયમાં સ્વીકાર ને વારા કાનોએ સાંભળ. ૧૨ અને જ, બંધીપ્રવાસીઓ પાસે, એટલે તારા લેખના પુત્રો પાસે, જઈને તેમની સાથે વાત કરીને તેમને કહે કે, આ પ્રમાણે પ્રજા યહોવાદ કહે છે; પણ તેમને એ તે સાંભળે કે એ તે ન સાંભળે.

૧૨ પણ આત્માએ મને હચકાડ્યો, ને મેં પોતાની પછવાડે મોટા ગડગડાટનો એવો અવાજ સાંભળ્યો કે, તેના સ્થાનમાંથી યહોવાદના ગૌરવને ધન્ય થાઓ. ૧૩ અને જેમાં પ્રાણીઓની પાંખો એક બીજીને અડકતાં તેમનો જે અવાજ થતો તે, ને તેમની પાસેનાં પૈડાંનો જે અવાજ તે, એટલે મોટા ગડગડાટનો અવાજ મેં [સાંભળ્યો]. ૧૪ એમ આત્મા મને, ઉઠો! ચઢાવીને લઈ ગયો; ને હું દુઃખિત થઈને તથા મનમાં વળી જઈને ગયો, ને યહોવાદનો હાથ મારા પર સખળ હતો. ૧૫ પણ હું કબાર નદીની પાસે રહેનારા બંધી-પ્રવાસીઓ પાસે તેજ-આબીજમાં આવ્યો, ને તેઓ બેઠા હતા ત્યાં હું બેઠો; ને ત્યાં તેઓ મધ્યે હું સાત દિવસ સુધી વિસ્મિત વિચિત્રમાં બિસી રહ્યો.

૧૬ અને સાત દિવસને અંતે એમ થયું કે, યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૭ મનુષ્ય-પુત્ર, મેં તને ઇસ્રાએલના ધર પ્રત્યે યોગીદાર કરાવ્યો છે; એ માટે મારા મુખમાંથી વચન સાંભળીને મારી વરધી તેમને ચેતવણી આપ. ૧૮ ત્યારે હું કુદને કહું કે, હું નિશ્ચિત માર્યો જશે; ત્યારે જો હું તેને ન ચેતાવે, ને, કુદને જીવ બચાવવા સાર, તેને તેના કુમારથી [કરવાને] ચેતવણી ન આપે, તો તે દુર્જન તો તેના કુસચારમાં મરશે; પણ તેના રક્તનો જવાબ હું તારી પાસેથી માગીશ. ૧૯ તોપણ દુર્જનને હું ચેતાવે તે ક્યાં તે પોતાની કુદવાસી તથા પોતાના કુમારથી ન કરે, તો તે પોતાના કુસચારમાં માર્યો જશે; પણ તે તારા આત્માને સુક્ર કીધો છે. ૨૦ વળ ત્યારે કોઈ એક જન પોતાની નેકથી ફરી જઈને કુદમ્બ કરે, ને તેથી હું તેની આગળ ડોકર મૂકું, તો તે માર્યો જશે; તે તેને ચેતવણી નથી આપી તે માટે તે પોતાના પાપને લીધે મરશે, ને તેનાં કીધેલાં સુક્રોનાં સ્મરણ કરવામાં નહિ આવશે; પણ તેના રક્તનો જવાબ હું તારી પાસેથી માગીશ. ૨૧ તથાપિ, જો હું તેને જીવને ચેતાવે કે નેકવાનોએ તો પાપ ન કર્યું, ને તે પાપ કરવાથી પાછો રહે, તો તે નિશ્ચિત જીવતો રહેશે, કેમકે તેણે ચેતવણી માન્ય કરી; ને તે તારા આત્માને સુક્ર કીધો છે.

૨૨ અને ત્યાં યહોવાદનો હાથ મારા પર હતો; ને તેણે મને કહ્યું, ઉઠીને મેદાનમાં આવશે જ, ને ત્યાં હું તારી સાથે વાત કરીશ. ૨૩ ત્યારે હું ઉઠીને મેદાનમાં ગયો; ને, જુઓ, જે ગૌરવ મેં કબાર નદીની પાસે બેયું હતું તેજ પ્રમાણે યહોવાદનું ગૌરવ ત્યાં ઉજ

હતું ; ને હું ઉધા પડ્યો. ૨૪ ત્યારે આત્માએ મારામાં પ્રવેશ કરીને મને મારે પગે ઉઠાડી કીધો ; ને મારી સાથે બોલીને તેણે મને કહ્યું કે, જા, તારા ઘરમાં બસાઈને બારણાં બંધ કરી રાખ. ૨૫ પણ હું મનુષ્ય-પુત્ર, જો, તેઓ તારા પર બધા નાખીને તેઓવડે તને બાંધી દેશે, ને તું નિકળીને તેઓ મધ્યે જઈ શકશે નહિ ; ૨૬ ને હું તારી જીવને એવી રીતે તારે તાળવે ચોટાડી દઈશ કે તું મુગો થઈ જશે, ને તેમને કપડો દેનાર થઈ શકશે ; કેમકે તેઓ બંડખોર કુળ છે. ૨૭ પણ હું તારી સાથે બોલીશ ત્યારે હું તારે મુખ બોલીશ, ને તું તેઓને કહેજે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે સાંભળતો હોય તે સાંભળે, ને જે ન સાંભળતો હોય તે ન સાંભળે ; કેમકે તેઓ બંડખોર કુળ છે.

૪ વળી, હું મનુષ્યપુત્ર, તું પોતાને સાક્ર એક છૂટ લઈને પોતાની આમજી મૂક, ને તે પર એક નજરનું, એટલે યજ્ઞશાલેમનું, ચિત્ર પાડ ; ૨ ને (ચિત્રમાં) તેની વિશ્વ ઘેરો ઘાલ, ને તેની સામે ફિલ્લા બાંધ, ને તેની સામે મારવા ઉઠાવ ; તેની સામે ધાવણીઓ પણ નાખ, ને તેની સામે ચોગદંભ કોટ તોડવાનાં યજ્ઞ ઉઠા કર. ૩ અને તું પોતાને સાક્ર લોડાનો તવો લે, ને તેને તારી તથા નજરની વચ્ચે લોડાનો કોટ તરીકે ચોટ ; ને તારૂં મ્હો તું તેની તરફ ધરી રાખ, એટલે [જણે કે] તેને ઘેરો ધાલવામાં આવશે, ને તું તેની સામે ઘેરો ધાલશે. એ ઇસ્રાએલના ધરને ચિન્હરૂપ ધરો.

૪ વળી તું તારા ડાબા પાસા પર મુઠ જા, ને ઇસ્રાએલના ધરની દુષ્ટતાને તેના પર મુક તે પાસા પર તું મુઠ રહેશે તેટલા દિવસ તારે તેઓની દુષ્ટતાને બોલ સહન કરવો. ૫ કેમકે મેં એણે કરાવ્યું છે કે તેમની દુષ્ટતાનાં વરસો જેટલા તને દિવસ લાગે, એટલે ત્રણસે ને નેતુ દિવસ ; એ રીતે તારે ઇસ્રાએલના ધરની દુષ્ટતાને બોલ સહન કરવો. ૬ અને એ દિવસો પુરા કર્યા પછી તારે ફરી પાછો તારા જમણા પાસા પર મુઠ જઈને યહૂદાના ધરની દુષ્ટતાને બોલ ઉચકવો. ૭ દર વરસને માટે એક દિવસ લેજે ચાળીસ દિવસ તે [પ્રમાણે કરવાનું], મેં તને કરાવી આપ્યું છે. ૮ અને તારો હાથ ઉઘાડો રાખીને તારે યજ્ઞશાલેમના ઘેરા તરફ પોતાનું મ્હો કરી રાખવું ; ને તારે તેની વિશ્વ ભવિષ્યવાણી બોલવી. ૯ અને, જો, હું તારા પર બધા નાખું છું, ને તારા ઘેરાના દિવસ તું પુરા કરે ત્યાં સુધી તારે એક પાસેથી બીજા પાસે

ફરવું નહિ. ૧૦ વળી તું પોતાને સાક્ર ધઈ તથા જવ તથા વટણા તથા ચોળા તથા બાજરી તથા મઠ લઈને તે એક વાસણમાં નાખીને તેની રોટલી બનાવ ; તું તારા પાસા પર મુઠ રહે તેટલા દિવસ એટલે ત્રણસે ને નેતુ દિવસ તારે તે ખાવી. ૧૧ અને એ તારૂં અન્ન તારે તોળીને એટલે દરરોજ લીસ રોકલ લેખે ખાવું ; વખતે વખતે તારે તે ખાવું. ૧૨ અને પાણી તારે માપીને એટલે એક હિનના છકા ભાગ જેટલું પીવું ; વખતે વખતે તારે પીવું. ૧૩ અને તારે તે જવની રોટલીઓની પેટ ખાવું, ને તેઓના જેખા તારે મનુષ્યમાંથી નિકાલેથી વિખાથી તે રોકવું. ૧૪ અને યહોવાહે કહ્યું કે, જે દેરાજતિઓ મધ્યે હું તેઓને હાંકી કાઢીશ તેઓ મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રો પોતાનું અન્ન એવીજ રીતે અચૂક ચઢેલું ખાશે. ૧૫ ત્યારે મેં કહ્યું, અરેરે પ્રભુ યહોવાહ ! જો, મારો છવ વટથો નથી ; કેમકે મારા નાનપણથી તે છેક હમણાં સુધી મુઠાલ કે પથ્થરોએ ફાડી નાખેલું મેં કદી ખાધું નથી ; તેમજ આમજી માંસ મારા મ્હોમાં પેડું નથી. ૧૬ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, જો, મેં તને વિશ્વને જઈલે યાત્રનું હાલુ આપ્યું છે, ને તારે તારી રોટલી તે પર પકાવવી. ૧૭ વળી તેણે મને કહ્યું કે, મનુષ્યપુત્ર, જો, હું યજ્ઞશાલેમમાં ઇવિકાટફાનું ખડન કરીશ ; ને લોક તોળીને તથા સમાજ રાખીને રોટલી ખાશે ; ને તેઓ માપીને તથા અચૂક સહિત પાણી પીશે ; ૧૮ એ સાક્ર કે તેઓને રોટલી તથા પાણીને કાળ પડે ને તેઓ એક બીજા સાથે વિરિમત થાય, ને પોતાની દુષ્ટતામાં ઝુરી ઝુરીને કાય પામે.

૫ અને, હું મનુષ્યપુત્ર, એક હાલમના અજ્ઞા એવી વીરજી તરવાર તું પોતાને સાક્ર લે, ને લઈને તેને તું પોતાના માથા પર તથા પોતાની દાઢી પર ફેરવ ; પછી તોળવાને સાક્ર ત્રાજવાં લઈને તે વાળછાના ભાગ પાડ ૨ ઘેરાના દિવસ પુરા થાય ત્યારે, ત્રીજા ભાગના તારે નજરની મધ્યે અગ્નિમાં બાળવા ; ને ત્રીજા ભાગનાને લઈને તેમની આસપાસ તારે તરવારથી ઝટકા મારવા ; ને ત્રીજા ભાગનાને તારે પવનમાં ઉડાવી દેવા, ને હું તેમની પાછળ તરવાર બેંચીશ. ૩ અને તારે તેમાંથી ચોડાક લઈને તારી ચાળમાં બાંધવા. ૪ અને એમાંથી પાછા કેટલાક તારે લેવા, ને તેમને અગ્નિ મધ્યે નાખીને તેમને અગ્નિમાં બાળી દેવા ; એમાંથી ઇસ્રાએલના આખા ધરમાં અગ્નિ ધસી આવશે.

૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, એ તો યજ્ઞશાલેમ

છે, જે તેને વિદેશીઓની મધ્યે સ્થાપ્યું છે ને તેની આસપાસ યોગદર્શન દેશે આવેલા છે. ૧ અને તેણે દુશ્મના કરીને મારા હુકમો વિરૂદ્ધ વિદેશીઓના કરતા વધારે બડ, ને મારા વિધિઓ વિરૂદ્ધ તેની આસપાસના દેશે કરતા વધારે બંડ ધીધુ છે, કેમકે તેઓએ મારા હુકમોને અનાદર કર્યો છે, ને મારા વિધિઓમા તેો તેઓ વાહ્યા નથી. ૭ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમારી આસપાસના વિદેશીઓ કરતા તમે વધારે હુલ્લડખોર છો, ને મારા વિધિઓ પ્રમાણે નથી વાહ્યા, ને મારા હુકમો નથી પાળ્યા, તેમ તમારી આસપાસના વિદેશીઓના નિયમો પ્રમાણે વાહ્યા નથી, ૮ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે જુઓ, હુ, હા હુ, તમારી વિરૂદ્ધ છું, ને હુ વિદેશીઓના જેમના તમારી મધ્યે ફંદાસાઓને અમલ કરીશ ૯ અને તારા સર્વ કંટાળાદાયક કૃત્યોને લીધે હુ તારે વિષે એવું કહીશ કે જેવું મેં કહી રહ્યું નથી, ને જેવું હુ કહીશી કહી કરીશ નહિ. ૧૦ એ માટે ખાખો તારી મધ્યે લીકરાઓને ખાશે, ને લીકરા પોતાના બાપોને ખાશે, ને હુ તારી મધ્યે ફંદાસાઓને અમલ કરીશ, ને તારા સર્વ ખાખી રહેલાઓને સર્વ ફિસા ઓમા વિખેરી નાખીશ. ૧૧ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ પોતાના છવના સોજન ખાધને કહે છે કે, તારી સર્વ ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓથી, ને તારા સર્વ અમત્રણ કૃત્યોથી તે માત્ર પવિત્રસ્થાન બટાવ્યું છે, તે કારણને લીધે હુ પણ તને નિર્યે નાનું કરી નાખીશ, ને મારી આખ ખાખીશ રાખશે નહિ, ને હુ કંઈ કંઈ પણ રાખીશ નહિ. ૧૨ તમારો ત્રીજો બામ મરજીથી ચાલ્યો જશે, ને તેઓ તારી મધ્યે દુકાળથી ક્ષય પામશે, ને ત્રીજો બામ તારી આસપાસ તરવારથી પડશે, ને ત્રીજો બામને હુ સર્વ ફિસાઓમા વિખેરી નાખીશ, ને તેમની પાડખ વરવાર ખેંચીશ. ૧૩ એમ મારે કોપ પુરો થશે, ને મારા રોષને હુ તેમના પર નૂઠ કરીશ, ને મને નિરાત વળશે, ને મારો કોપ હુ તેમના પર પુરો કરી ચુકીશ ત્યારે તેઓ ભલુશે કે હુ યહોવાહ મારા આવેશમા બોલ્યો છું. ૧૪ વળી તારી આસપાસની દેશભતિઓ મધ્યે, પાસે ઘડને સર્વ જનારની નજરમા હું તમને વેશન તથા એટલુણપ કરીશ. ૧૫ એમ જ્યારે હુ કોપમા ને કોપમા ને કોપિત ધમત્રીઓ સંદિત તારી મધ્યે ફંદાસાઓને અમલ કરીશ ત્યારે તે તમારી આસપાસની દેશભતિઓને મમત્રીરૂપ તથા એટલુણપ, ધિખામભૂરૂપ તથા અચભારૂપ ઘડ પડશે,

હુ યહોવાહ એ બોલ્યો છું, ૧૬ એટલે દુકાળના નાશ કારક બાકો કે જે હુ તમારા નાશ કરવા સાફ મોકલ્યો, તે જ્યારે હુ તેઓ પર મોકલ્યો ત્યારે, ને હુ તમારા પર દુકાળ વધારીને તમારા અવિકાશકનું ખડન કરીશ, ૧૭ ને હુ તમારા પર દુકાળ તથા ભુકા યાપદો મોકલ્યો, ને તેઓ તને પરિવારહીન કરી નાખશે, ને મરજી તથા ખૂનરેલ તારી મધ્યે ફરી વળશે, ને હુ તારા પર તરવાર લાવીશ, હુ યહોવાહ એ બોલ્યો છું.

૩ અને યહોવાહનું વચન મારી પાસે એવું આવ્યું કે, રમતુબુત, તારૂં મુખ ઇસ્રાએલના પર્વતો તરફ રાખીને તેમની વિરૂદ્ધ એવી અવિશ્વવાણી બોલ કે, રહે ઇસ્રાએલના પર્વતો, પ્રભુ યહોવાહનું વચન સામળો, પ્રભુ યહોવાહ પર્વતોને તથા હુંગરોને, પાણીના નાળાને તથા ખીણોને એમ કહે છે કે, જુઓ, હુ હા હુ, તમારા પર તરવાર લાવીને તમારા ઉચ્ચ સ્થાનોને વિનાશ કરીશ ૪ અને તમારી વેદીઓ ઉગડ ધશે, ને તમારી સૂર્યમૂર્તિઓ ભાંગી નખાશે, ને હુ તમારા કતલ કરાએલા માણસોને તમારી મૂર્તિઓની આગળ નાખીશ. ૫ અને ઇસ્રાએલપુત્રોની લાસો હુ તેઓની મૂર્તિઓની આગળ નાખીશ, ને હુ તમારા લોકો તમારી વેદીઓની આસપાસ વેરીશ. ૬ તમારા સર્વ રહેઠાણોમા નજરો મેદાન કરી મૂકારો, ને ઉચ્ચસ્થાનો ઉગડ ધશે, એ સાફ કે તમારી વેદીઓ વેશન કરી મૂકાય ને ઉગડ કરાય, ને તમારી મૂર્તિઓ ભાંગી નખાઈને તેમનો અંત આવે, ને તમારી સૂર્ય મૂર્તિઓ કાપી નખાય, ને તમારા કામોના નાશ કરાય. ૭ અને કતલ થયેલાઓ તમારી મધ્યે પડશે, ને તમે ભલુશે કે હુ યહોવાહ છું. ૮ તથાપિ હું કેટલાકને છવતા રહેવા દઈશ, એટલે તમે દેશોમા વિખેરાઈ જશો ત્યારે તમારામાંના કેટલાક ત્યાંની દેશભતિઓ મધ્યે તરવારથી ખચી ધરો. ૯ અને તમારામાંના જેઓ ખચી જશે તેઓ, જે દેશભતિઓ મધ્યે તેઓ ગુલામ વરીકે લઈ જવાશે તેઓ મધ્યે, મારૂં રમરજૂ કરશે કે, મારાથી દૂર ઘડ થએલા તેમના બ્યભિચારી મનથી, ને તેમની મૂર્તિઓની પાડખ વહી જતી તેમની આખોથી મારૂં દંડ કેવું કાજિત થયું છે, ને પોતાના સર્વ અમત્રણ કાર્યોમા જે દુષ્ટમો તેઓને કાઢ્યા છે તેમને લીધે તેઓ પોતાની નજરમા ધિક્કારપાત્ર થશે. ૧૦ અને તેઓ ભલુશે કે હુ યહોવાહ છું, હુ તેમના પર આ બાકલ લાવીશ, એ મેં ફાકટ નથી કહ્યું.

૧૧ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હાથ મીસીને તથા પગ પહોળીને કહે કે, ઇસ્રાએલના ધરનાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર દુષ્ટમોને લીધે અફસોસ । કેમકે તેઓ તત્વારથી, દુકાળથી તથા મરજીથી પાપમાલ થયો. ૧૨ દૂરના મરજીથી માર્યા જયો, ને પાસેના તત્વારથી નાશ પામયો; ને જીવતા રહેલા તથા ઘેરી લેવાયલાઓ દુકાળથી માર્યા જયો; એમ મારો કોષ હું તેમના પર પુરો કરીશ. ૧૩ અને જ્યારે તેઓના કતલ થયેલા માણસો પ્રત્યેક હુંગર પર, પર્વતોનાં સર્વ શિખરો પર, તથા પ્રત્યેક લીલા વૃક્ષ વળે, તથા પ્રત્યેક ઘટાદાર આલોનવૃક્ષ તળે, એટલે જ જગ્યાએ તેઓ પોતાની સર્વ મુર્તિઓને મધૂર સુવાસ ચઢાવતા હતા ત્યાં, તેઓની વેદીઓની આસપાસ તેઓની મુર્તિઓની સાથે ભેળસેળ થયો, ત્યારે તમે બહુચો કે હું યહોવાહ છું. ૧૪ અને હું મારો હાથ તેમના પર લગાવીને તેઓનાં સઘળાં રહેઠાણોમાં દેશને દીપ્તવાદ તરફના અસ્થય કરતાં વધારે ઉજડ તથા વેરાન કરી નાખીશ; ને તેઓ બહુચો કે હું યહોવાહ છું.

૭ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, રહે મનુષ્યપુત્ર, પ્રભુ યહોવાહ ઇસ્રાએલના દેશને એમ કહે છે કે, અંત; દેશના ચારે ખુણાઓનો અંત આવ્યો છે. ૮ હવે તારો અંત આવ્યો છે, ને હું મારો કોપ તારા પર રેડીશ, ને તારાં આચરણ પ્રમાણે તારો ન્યાય કરીશ; ને તારાં સર્વ અમંત્રણ કામો હું તારા પર લાવીશ. ૯ અને મારી આંખ તને દરજીબ કરશે નહિ ને હું કયા રાખીશ નહિ; પણ હું તારા માંમે તારા પર લાવીશ, ને તારાં અમંત્રણ કામો તારી મધ્યે થયો; ને તમે બહુચો કે હું યહોવાહ છું.

૧ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે; આકૃત, એકજ આકૃત; જો, તે આવે છે. ૨ અંત આવ્યો છે, ખુદ અંત આવ્યો છે, તે તારી વિરૂદ્ધ બજીવ થાય છે; જો, તે આવે છે. ૩ હવે દેશના રહેવાસી, તારા આવી બન્યું છે; તેને વખત આવી પહોંચ્યો છે, તે દિવસ પાસે છે; એટલે પર્વતો પર હર્વનાદનો નહિ પણ રમખાણનો [દિવસ]. ૪ હવે યોદી વારમાં હું મારો કોષ તારા પર રેડી દશરા, ને તારી વિરૂદ્ધ મારો રોષ પુરો કરીશ, ને તારાં આચરણ પ્રમાણે તારો ન્યાય કરીશ; ને તારાં સર્વ અમંત્રણ કૃત્યા હું તારા પર લાવીશ. ૫ અને મારી આંખ દરજીબ કરશે નહિ, ને હું કયા રાખીશ નહિ; હું તારાં આચરણ પ્રમાણે તારા પર વિતાડીશ, ને તારાં અમંત્રણ કૃત્યો તારી મધ્યે થયો;

ને હું બહુચો કે હું યહોવાહ ખરેખર માર લાવું છું. ૧૦ જો, તે દિવસ, જો, તે આવે છે; તારા નાશનો હુકમ નિકળી ચુક્યો છે, છડીને પૂલ ખીલ્યાં છે, ગર્વને ફૂલ્યા કુટ્યા છે. ૧૧ જોરજુલમ વધીને દુષ્ટતાની છડી થયો છે; તેઓમાંનું ને તેમના સમુદાયમાન કોષ, તથા તેના દબામાંથી કષ પણ, [બચશે] નહિ; ને તેમને માટે કષ વિલાપ કરવામાં આવશે નહિ. ૧૨ તે વખત આવશે છે, તે દિવસ પાસે આવતો બચ જરીદ કરનારે હરખાવું નહિ તેમ વેચનારે શોક કરવો નહિ; કેમકે તેમના આખા સમુદાય પર કોષ છે. ૧૩ કેમકે વેચનાર તે વેચાયલા પાસે પાછો આવશે નહિ, જો કે તેઓ [બચે] હજી જીવતા હશે તોપણ; કેમકે સફરીન તેઓના આખા સમુદાય વિષે છે, તે પાછું પડશે નહિ; ને કોષ પોતાની છડીની અનીતિમાં બળ નહિ પકડશે. ૧૪ તેઓએ રજીશિનું વગાડીને સર્વ તૈયાર કીધું છે; પણ કોષ યુદ્ધમાં નથી જતો; કેમકે મારો રોષ તેઓના સર્વ સમુદાય પર છે. ૧૫ બહાર તત્વાર, ને માહે મરજી તથા દુકાળ છે; ખેતરમાં જો હશે તે તત્વારથી માર્યા જયો; ને સહે-રમાં જો હશે તેને દુકાળ તથા મરજી સ્વાદા કરશે. ૧૬ પણ તેઓમાંના જેઓ બચવાના તેઓ બચી જશે ને સર્વ પોતપોતાની અનીતિને લીધે શોક કરતા નીચ પ્રદેશનાં બજારોની પેઠે પર્વતો પર [ટાળે] થયો. ૧૭ સર્વ હાથ નિર્બળ, ને સર્વ ઘૂંટણો પાણી નેવાં દીલાં થઇ જશે. ૧૮ તેઓ તાર પણ પહેરશે, ને ત્રાસ તેમને લાગી રશે; ને સર્વનાં મુખ પર લાજ, ને તે સર્વનાં માથાં બોડાં હશે. ૧૯ તેઓ પોતાનું રૂપું રરતાઓમાં ફેંકી રશે, ને તેમનું સોનું અણધાર વરસના જેવું થઇ પડશે; યહોવાહના કોપને દિવસે તેઓનું સોનુંરૂપું તેમને ઢગારી નહિ રાકશે; તેઓ પોતાના આખા-ઓને સંતોષ પમાડી નહિ રાકશે તેમ પોતાના પેટને પણ તૃપ્ત કરી નહિ રાકશે; કેમકે તે તેમની અનીતિ-ફૂળી ઠાકર થયું છે. ૨૦ તેઓનાં મુરોબિત આજીવણનું રૂપાંતર કરીને તેઓએ તેમને સર્વનું રૂપ આપીને તેઓવડે પોતાની અમંત્રણ તથા ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓની મુર્તિઓ બનાવી; માટે મેં તે [સોનુંરૂપું] તેમની નજરમાં અણધાર વસ્તુ જેવું કરી નાખ્યું છે. ૨૧ અને હું તેને પારકાઓના હાથમાં ભક્ષ તરીકે, ને પૃથ્વીના દુશ્મના તાબામાં લઇ તરીકે આપી દઇશ, ને તેઓ તેને વડાળશે. ૨૨ તેમનાથી પણ હું માંડેમુખ અવજનું ફેરવીશ, ને લોકો માંડે ગ્રાસ [રયાન] વડાળશે;

પછી તેણે મોટે સાદે મારા કાનમાં એમ પોઠાવ્યું કે, નગરના અધિકારીઓને પોતપોતાના વિનાશક શસ્ત્ર પોતાના હાથમાં રાખીને પાસે આવવાનું કહ્યો. ૨ અને જુઓ, ૩ માણસ પોતપોતાનું સહસ્ત્ર શસ્ત્ર હાથમાં લઈને ઉત્તર તરફ આવેલા ઉપડા દરવાજાને રસ્તેથી આવ્યા, ને તેઓની મધ્યે સહુના વચ્ચે પહેરીને એક માણસ [ઉભો હતો], ને તેની કમરે લલિયાનો રૂનાકાળો ખડિયો લટકાવેલો હતો. અને તેઓ અંદર જઈને પિતળની વેદી પાસે ઉભા રહ્યા. ૪ અને ઇસાએલના દેવનું ગૌરવ કે જે કહ્યું ઉપર હતું તે ત્યાંથી ઉપડીને ધરના ઉમરા આગળ ગયું, ને તેણે પેલા સહુના વચ્ચે પહેરેલા માણસ કે જેની કમરે લલિયાનો રૂનાકાળો ખડિયો હતો તેને બોલાવ્યો. ૫ અને યહોવાહે તેને કહ્યું કે, નગર મધ્યે, એટલે યશાએલ મધ્યે, સર્વત્ર ફરીને જે માણસો તે મધ્યે કરતા સર્વે અમનજ હરથોને લીધે નિસાસા નાખતા હાથ તથા રડતા હોય તેઓના કપાળ પર ચિન્હ કર. ૬ અને બીજાએ તેણે મારા સાક્ષ બતાવ્યું કે, તમે તેની પાછળ પાછળ નગરમાં સર્વત્ર ફરીને સંહાર કરો, તમારી આખ દરગુજર ન કરે ને તમારે ક્યા પછુ ન રાખવી, ૭ વજ્ર ગુરથોને, જુવાનોને તથા યુવતીઓને, ને નાના બાળકોને તથા સ્ત્રીઓને સહારીને તેમનો નાશ કરો, પછુ જે કોઈ માણસ પર ચિન્હ હોય તેની નજીક પછુ જતા નહિ, ને મારા પવિત્રધાનથી માડીને શરૂઆત કરો. ત્યારે તેઓએ [યહોવાહના] ઘર આગળ જે વડીલો હતા તેમનાથી શરૂઆત કરી. ૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું, ધરને વડાળો, ને લાસથી તેના આગળા ભરી કાઢો, નિકળી પડો. અને તેઓએ નિકળી પડીને નગરમાં કવન ચલાવી. ૯ અને તેઓ કવન કરતા હતા, ને મને જીવતો મુક્યો હતો, તે દરમ્યાન એમ થયું કે હું ઉધા પડ્યો, ને બૂમ પાડીને કહ્યું કે, હે પ્રભુ યહોવાહ, શું યશાએલ ઉપર તારો કોપ વરસાવતા બાકીના સર્વે ઇસાએલનો દુ નાશ કરીશ? ૧૦ ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, ઇસાએલ તથા યહુદાના ધરની દુશ્મતા અતિ ઘણી છે, ને દેશ ખૂનરેણીયો ને નગર અન્યાયથી ભરપૂર છે, કેમકે તેઓ કહે છે કે, યહોવાહે દેશને તણ દીધા છે, ને યહોવાહ જોતો નથી. ૧૦ અને મારી આખ તો દરગુજર નહિ કરશે ને હું ક્યા નહિ રાખીશ, પછુ તેમનો માર્ગ હું તેમને માથે લાવીશ. ૧૧ અને જુઓ, સહુના વચ્ચે પહેરેલા માણસ જેની કમરે રૂનાકાળો

ખડિયો હતો તેણે જે બાબત વિરે બહાર કીધું કે, તે મને આજ્ઞા કરી તેમ મેં કર્યું.

૨૦ ત્યાર પછી મેં જોયું તો, જુઓ, કહ્યોના માથા પર જે અતરિકા હતું તેમાં તેમના પર ઉંચે નીલમણિ જેવું દેખાયું ને તેનો આકાર રાખ્યાસન જેવો દેખાતો હતો. ૨ અને તેણે સહુના વચ્ચે પહેરેલા માણસને એમ કહ્યું કે, ગડગડાટ ફરતા પે ની વચમાં, એટલે કહ્યું તમે, પેસ, ને તારો જોતો કહ્યોની વચ્ચેથી અગ્નિના અગારાથી ભર, ને તેને નગર પર વેર અને મારા દેખતા તે અંદર પેઠો. ૩ હવે જે માણસ અંદર પેઠો ત્યારે કહ્યો ધરની જમણી બાજુએ ઉભેલા હતા, ને અંદરનું આગળું મેનથી ભરાઈ ગયું. ૪ અને યહોવાહનું ગૌરવ કહ્યું ઉપરથી ઉપડીને ધરના ઉમરા ઉપર [વજ્ર], ને ધર મેંથી ભરાઈ ગયું, ને આગળુ યહોવાહના ગૌરવના પ્રકાશથી ભરપૂર હતું. ૫ અને કહ્યોની પાખોના અવાજ બહારના આગળા સુધી પહોંચી, સર્વસમય દેવના બોલવાના અવાજ જેવો, સમજાતો હતો. ૬ અને ન્યારે તેણે સહુના વચ્ચે પહેરેલા માણસને આજ્ઞા કરી કે, ગડગડાટ ફરતા પેડા વચ્ચેથી, એટલે કહ્યો વચ્ચેથી, અગ્નિ થો, ત્યારે એમ થયું કે તે અંદર જઈને એક પેડા પાસે ઉભો રહ્યો. ૭ અને કહ્યોની વચ્ચેથી કહ્યો પોતાનો હાથ કહ્યોની વચમાંથી અગ્નિ તરફ લંબાવીને [તેમાંથી કેટલોક] લઈને સહુના વચ્ચે પહેરેલા માણસના હાથમાં મુક્યો, ને એ તે લઈને બહાર નિકળ્યો. અને કહ્યોને તેઓની પાખો નીચે મનુષ્યના જેવો હાથ દેખાયો. ૮ અને મેં જોયું, તો એક કહ્યોને પડખે એક પૈડું ને બીજા કહ્યોને પડખે બીજું પૈડું એમ કહ્યોને પડખે ચાર પેડા દેખાયા, ને પેડાને દેખાવ પિરાળના તેજ જેવો હતો. ૯ અને દેખાવમાં તે ચારેનો ઘાટ એક સરખો હતો, બહુ કે એક પૈડું બીજાની મધ્યે હોય તેમ. ૧૧ તેઓ ચાલતા ત્યારે તેઓની ચારે બાજુએ ફરતી, ચાલતા ચાલતા તેઓ આડાબવળા વળતા નહિ, પછુ જે જગ્યા તરફ તેનું માથું હોય તે તરફ તેઓ તેની પાછળ પાછળ જતા, ચાલતા ચાલતા તેઓ આડાબવળા વળતા નહિ. ૧૨ અને તેઓનું આખુ અંત તથા તેઓની પીઠ તથા તેઓના હાથ તથા તેઓની પાખો તથા તેઓના પેડા, એટલે જે ચારેના પેડા ચોમનું આગળથી ભરપૂર હતા. ૧૩ પેડાને તો મારા સાબુજતા ગડગડતા [પેડા] એવું નામ આપવામાં આવ્યું.

૧૪ અને તે ફરકને ચાર મુખ હતાં; પહેલું મુખ તે ઇશનું મુખ હતું, ને બીજું મુખ તે મનુષ્યનું મુખ હતું, ને ત્રીજું તે સિદ્ધનું મુખ હતું, ને ચોથું તે અરડનું મુખ હતું. ૧૫ અને કાશિ ઉડીને ઉચે ચઢયા; ને પ્રાણી મેં કબાર નદીની પાસે જ્યેષ્ઠ હતું તે એજ ૧૬ અને કાશિ આલતા, ત્યારે પૈડાં તેમની બાજુએ આવતાં; ને કાશિ પૃથ્વીપરથી ઉઠી ઉચે ચડવાને પોતાની પાંખો ઉઘી કરતા ત્યારે પૈડાં પણ તેમને પડાયેથી ખસી જતાં નહિ. ૧૭ તેઓ ઉભા રહેવા ત્યારે એ પણ ઉભા રહેતાં; ને તેઓ ઉચે ચઢતા હતા, ત્યારે એઓ પણ તેમની સાથે ઉચે ચઢતાં; કેમકે એઓમાં છવનનો આત્મા હતો. ૧૮ અને યહોવાહનું ઝોરર ધરના ઉમરા પરથી જમને કાશિ પર ચઢ્યું. ૧૯ અને કાશિએ પોતાની પાંખો ફેલાવી, ને તેઓ તથા તેમની બાજુ પરનાં પૈડાં મારા દેખતાં પૃથ્વી પરથી ઉચાં ચઢીને આઘી નિકળ્યાં; ને તેઓ યહોવાહના ધરના પૂર્વ તરફના ઇસ્થાભના બારણા આગળ ઉભાં રહ્યાં; ને તેઓના ઉપર ઉચે ઇસ્રાએલના દેવનું ઝોરર હતું. ૨૦ ને પ્રાણી મેં ઇસ્રાએલના દેવની નીચે કબાર નદીની પાસે જ્યેષ્ઠ હતું તેજ એ છે; ને હું જાણતો હતો કે તેઓ કાશિ હતાં. ૨૧ પ્રત્યેકને ચચ્ચાર મુખ, ને પ્રત્યેકને ચાર પાંખો હતી; ને તેમની પાંખો નીચે મનુષ્યના જેવા હાથ હતા. ૨૨ અને તેઓનાં મુખોના ધાર તો કબાર નદીની પાસે ને મુખો મેં જોયાં હતાં તેના જેવાં હતાં, એટલે દેખાવમાં ને અંતમાં; તે પ્રત્યેક સીકું આગળ આવતું હતું.

૧૨ થળી આત્માએ મને ઉચકીને યહોવાહના ધરને પૂર્વેના ઇસ્થાભે ને પૂર્વ તરફ છે ત્યાં આવડ્યા; ને જુઓ, તે ઇસ્થાભના બારણા આગળ પચ્ચીસ માણસો હતા; ને મેં તેઓની મધ્યે આજુ-રતો દીકરા ચામઝાન્યાહ તથા બનાયાહનો દીકરા પલાટયાહ કે ને લોડાના સરદાર હતા તેઓને જોયા. ૨ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, શુંકાં તરડટો રચનાર તથા નગરમાં ફાટ સલાહ આપનાર માણસો એજ છે; ૩ તેઓ કહે છે કે, ધરો વાંધવાનો [વખવ] પાસે નથી; આ [નગર] તો કદાચ છે, ને આપણે માંસ ઊંચે. ૪ એ માટે તેઓની વિશ્વ ભવિષ્યવાદ ભાવ, કે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાદ ભાવ. ૫ અને યહોવાહનો આત્મા મારા પર ઉવરી આવ્યો, ને તેણે મને કહ્યું, એમ ભાવ કે, યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું ઇસ્રાએલના ધરનાએ, તમે એ પ્રમાણે કહ્યું છે; કેમકે ને

વિચારો તમારા મનમાં આવે છે તે હું જાણુ છું. ૬ તમે, નગરમાં તમારાથી કતલ થએલાઓની સંખ્યા વધારી દીધી છે, ને કતલ કરાએલાઓથી તમે તેની શેરીઓ ભરી કાઢી છે. ૭ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ને તમારાથી કતલ થએલાઓને તમે તેની મધ્યે નાખ્યા છે તેઓ પેલું માંસ છે, ને આ [નગર] તે કદાચ છે; પણ વમે તેની મધ્યેથી ખહાર લવાયો. ૮ તમે તરવારથી ખીતા હતા; પણ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તમારા પર તરવાર લાવીશ. ૯ અને તેની મધ્યેથી તમને ખહાર કાઢીને હું તમને પારકાઓના હાથમાં સોંપી દઈશ, ને તમારી મધ્યે ફરાહાનો અમલ કરીશ. ૧૦ તમે તરવારથી પડશો; ઇસ્રાએલની સીમમાં હું તમારો ન્યાય કરીશ; ને તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું. ૧૧ આ [નગર] તમારી કદાચ પ નહિ થશે ને તમે તેની અંદર માંસરૂપ નહિ થશો; હું ઇસ્રાએલની સીમમાં તમારો ન્યાય કરીશ; ૧૨ ને તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું; કેમકે તમે મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલ્યા નથી, ને મારા હુકમોનો અમલ કર્યો નથી, પણ તમારી આસપાસની દેરાજા-તિઓના નિયમોનું અનુસરણ છો છ. ૧૩ અને હું ભવિષ્યવાણી બાકશે ત્યારે એમ થયું કે બનાયાહનો દીકરા પલાટયાહ અચ્છ પાગલો ત્યારે હું ઉધા પડ્યો, ને ચોટ સાથે બૂમ પાડીને કહ્યું, અરેર પ્રભુ યહોવાહ! હું તું ઇસ્રાએલના ખાજી રહેલાઓનો સંપૂર્ણ અંત આણીશ!

૧૪ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૫ કે મનુષ્યપુત્ર, તારા બાઇઓને, એટલે તારા સગાઓમાંના તારા બાઇઓને, તથા ઇસ્રાએલના આખા ધરના સરને વફરાલેમના રહેવાસીઓએ કહ્યું છે કે, યહોવાહથી દૂર જાઓ; આ દેશ તો અમને વળ વરીકે અપાયો છે; ૧૬ એ માટે [તેઓને] કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો કે મેં તેઓને દૂરના વિદેશોમાં મધ્યે કાઢી મૂક્યા છે, ને જો કે મેં તેઓને દેશો મધ્યે વિખેરી નાખ્યાં છે, તોપણ ને દેશોમાં તેઓ જવા છે ત્યાં હું થોડા મુદત સુધી તેઓને, સમૂ પવિત્રચાનરૂપ ધરશ. ૧૭ એ માટે કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તમને વિદેશોમાં મધ્યેથી સમેટીશ, ને ને દેશોમાં તમે વિખેરાશ અથા ૧૮ ત્યાંથી તમને એકા કરીને હું તમને ઇસ્રાએલનો દેશ આપીશ. ૧૯ અને તેઓ ત્યાં આવીને ત્યાંનાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર વાનાં તથા ત્યાંની સર્વ અમંજળ વસ્તુઓ તેમાંથી દૂર

કરશે. ૧૮ અને હું તેઓને એક અંતઃકરણ આપીશ, ને હું તમારામાં નવો આત્મા મૂકીશ; ને હું તેમના દેહ-માંથી પત્થર જેવું હૃદય દૂર કરીને તેમને માંસનું હૃદય આપીશ; ૨૦ એ સાફ કે તેઓ મારા વિધિઓનું અનુ-સરણ કરે ને મારા નિયમો પાળે, ને તેમનો અમલ કરે; ને તેઓ મારી પ્રભુ થશે, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ. ૨૧ પણ જેઓનું અંતઃકરણ પોતાનાં ધિકાર-પાત્ર તથા કટાળાપાત્ર કૃત્યોની ઇચ્છાનું અનુસરણ કરે છે, તેઓના માર્ગે તો તેઓના પોતાના માથા પર હુ દાવીશ, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. ૨૨ ત્યારે કૃષિઓ પોતાની પાંખો ફેલાવી ને પૌરાં તેમની પડખે હતાં; ને ઇસ્રાએલના દેવનું ઝારવ ઉચે તેમના પર હતું ૨૩ અને યહોવાહનું ઝારવ નગરની મધ્યેથી ઉપડીને નગરની પૂર્વ બાજુએ આવેલા પર્વત પર યવડ. ૨૪ અને આત્માએ મને ઉચ્ચકીને દેવના આત્માથી સંદર્શનમાં મને કારદી દેશમાં બહીષ્કારસીઓની પાસે આવડ્યો. પણ જે સંદર્શન મને થયું હતું તે મારી પાસેથી લોપ થયું. ૨૫ ત્યારે જે સર્વ ખાખતો યહોવાહે મને હેમાડી હતી તે મેં બહીષ્કારસીઓને કહી

૧૨ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, હું એવા બંદખોર કુળની મધ્યે રહે છે કે જેઓને જોવાને આખો છે પણ જોતા નથી, ને જેઓને સાંભળવાને કાન છે પણ સાંભળતા નથી; કેમકે તેઓ તો બંદખોર કુળ છે. ૨ એ મારે, હું મનુષ્યપુત્ર, પરદેશ જવાને સામાન હું પોતાને મઠિ તૈયાર કરે, ને તેમના હેખતા દિવસે ના; ને હું તેમના હેખતાં તારી જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ના; અને જો કે તેઓ બંદખોરકુળ છે તો પણ તેઓ કદાપિ વિચાર કરે. ૩ અને હું દિવસે તેઓના હેખતા તારો સામાન મુસાફરીના સામાન તરીકે બહાર કાઢી દાવ; ને જેમ લોક દેશનિકાલને સાફ ચાલી નિકળે છે તેમ હું પોતે સાંજે તેમના હેખતા ચાલી નિકળ. ૪ તેમના હેખતાં ભીંતમાં બોલીને બાકું પાડ, ને તેમાં યઇને [સામાન] બહાર લઇ ના. ૫ તેમના હેખતા તારે તે પોતાને બંધે ઉચ્ચકીને અધારમાં બહાર લઇ નવો; તારે પોતાનું મુખ દાણા દેણું, એ સાફ કે હું જમીન ન દેણે; કેમકે મેં તને ઇસ્રાએલના ધરનાને સાફ નિશાણી તરીકે કરાવ્યો છે. ૭ અને જેમ મને આજ્ઞા કરવામાં આવી હતી તેમ મેં ક્રીડું; મેં મારો સામાન લઇ જવાના સામાન તરીકે દિવસે બહાર કાઢ્યો, ને સાંજે મેં મારા દાવથી ભીંતમાં બાકું પાડ્યું;

મેં તે અધારમાં બહાર કાઢી આવડ્યો, ને તેઓના હેખતાં તે મારી ખાંધ ઉપર ઉઠાવ્યો. ૮ અને સવા-રમાં યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૯ હું મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના બંદખોર ધરના કુલે થું તને એમ નથી કહ્યું કે, હું હું કરે છે? ૧૦ હું તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, આ દેવવાણી ચરણાલેખમાં જે સરદાર છે તેને તથા ઇસ્રાએલનું આખું ધર કે જે મધ્યે તેઓ છે તેને [લાગુ પડે છે]. ૧૧ હું કહે કે, હું તમારે સાફ નિશાણી છું; જેમ મેં કહ્યું છે તેમજ તમને કરવામાં આવશે; તેઓ પરદે-સમાં, બંદીપ્રવાસમાં જશે. ૧૨ અને તેમની મધ્યે જે સરદાર છે તે અધારમાં પોતાની ખાંધે બાર ઉપડીને ચાલી નિકળશે; તેઓ ભીંતમાં બાકું પાડીને તેમાં યઇને [સામાન] બહાર કાઢશે; તે પોતાનું મોઢો દાકશે, કેમકે તે પોતાની આખોથી જમીન નહિ જોશે. ૧૩ મારી બધુ પણ હું તેના પર નાખીશ, ને તે મારા પાસમાં સપડાશે. અને હું તેને કારદીઓના દેશના બાળેલમાં લાવીશ; જો કે તે ત્યાં મોત પામશે તો પણ તે તેને દેખશે નહિ. ૧૪ અને તેની આસપાસના તેના સર્વ મહાસરોને તથા તેની સર્વ પલટણોને હું સર્વ વિદેશીઓમાં વિખેરી નાખીશ; ને હું તેમની પાછળ તરવાર તાણીશ. ૧૫ અને હું તેઓને વિદેશીઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ, ને દેશોમાં તેમને વેરી નાખીશ, ત્યારે તેઓ બહુરી કે હું યહોવાહ છું. ૧૬ પણ હું તેઓમાના શોડાક માણસોને તરવાર, દુકાળ તથા મરજીની [સત્તામાં]થી છવતા રહેવા દઈશ; એ સાફ કે જે દેશભવિઓમાં તેઓ જઇ ત્યાં તેઓ પોતાનાં સર્વ અમંગળ કૃત્યો કહી બતાવે; ને તેઓ બહુરી કે હું યહોવાહ છું.

૧૭ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ હું મનુષ્યપુત્ર, હું તારી રોટલી મુજતો મુજતો ખા, ને તારું લોણી થયશત તથા ચિતાસહિત પી; ૧૯ ને દેશના લોકોને કહે કે, ચરણાલેખના રહેવાસીઓ વિષે તથા ઇસ્રાએલ દેસ વિષે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તેઓ પોતાની રોટલી ચિતાસહિત ખારો તથા પોતાનું પાણી અચંબાસહિત પીશે, એ સાફ કે તેના સર્વ રહેવાસીઓના જીવનને લીધે તેના દેશમાં જે સર્વ હોય તે વિષે તે ઉગડ થાય. ૨૦ અને વરદી-વાળા નગરો વેરાન કરાશે, ને દેસ ઉગડ થશે; ને તમે બહુતો કે હું યહોવાહ છું.

૨૧ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું

કે, ૧૧ હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસાએલ દેશમાં એની જે કહેવા તમારા મધ્યે આવે છે કે, દિવસોને વિષય લાગે છે, ને પ્રત્યેક સંદર્ભ નિષ્ફળ થાય છે, તે શું છે? ૧૨ એ માટે તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું આ કહેવાત ખબ પડાવીશ, ને તેઓ ઇસાએલમાં હવે પછી તેને કહેવાત તરીકે કહી નહિ વાપરશે, પણ તેઓને કહે કે, તે દિવસો તથા પ્રત્યેક સંદર્ભની પરિપૂર્ણતા પાસે આવ્યા છે ૧૩ કેમકે હવે પછી ઇસાએલના ધર મધ્યે વ્યર્થ સંદર્ભ તથા ખુશા મતીયુ યુગનદર્શન નહિ થશે ૧૪ કેમકે હું યહોવાહ છું, હું બોલીશ, ને જે વચન હું બોલીશ, તે ફળિજૂત થશે, હવે પછી તે મુઠવતી રખાશે નહિ, કેમકે, હે દેશખોર વંશ, તમારા દિવસોમાં હું વચન બોલીશ ને તેને ફળિજૂત કરીશ, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૧૫ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૬ મનુષ્યપુત્ર, એ, ઇસાએલના ધરનાઓ કહે છે કે, જે સંદર્ભ તેને ધાય છે તે ધણા દિવસો પછીના અવિશ્વકાળને માટે છે, ને તે ધણા દૂરના સમયો વિષે અવિશ્વવાદી બોલે છે ૨૦ એ માટે તેઓને કહે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારે કોઈ પણ વચન હવે પછી મુઠવતી રખાશે નહિ, પણ જે વચન હું બોલીશ તે ફળિજૂત થશે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૧૩ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, ઇસાએલના જે અવિશ્વવાદીઓ અવિશ્વવાદીઓ બોલે છે તેઓની વિરૂદ્ધ અવિશ્વવાદી બોલીને, જેમાં પોતાના મનમાંથી [કહીને] અવિશ્વવાદી બોલે છે, તેઓને કહે કે, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો, ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે મૂર્ખ અવિશ્વવાદીઓ પોતાના આત્માનું અનુસરણ કરે છે ને જેઓને કંઈ સંદર્ભ થયું નથી, તેઓને અફસોસ! ૩ હે ઇસાએલ, તારા અવિશ્વવાદીઓ ખરિયેશમાં [રહેનારા] લોકડાના જેવા થયા છે ૪ યહોનાદને વિરસે યુદ્ધમાં ઉઠા રહેવા સારૂ તમે ખાખડામાં ચડી નથી ગયા, તેમ ઇસાએલના વંશને સારૂ વાડ કરી દીધી નથી. ૫ જેઓને યહોવાહ મોકલ્યા નથી તેમ ઝગા જેઓ કહે છે કે, યહોવાહ ક્યાંય કહે છે, તેઓને વ્યર્થતા તથા જીકા યુગનદર્શન થયું છે, ને તેઓએ [ખાખડોમાં] એવી આશા ઉત્પન્ન કરી છે કે તેમનું વન ફળિજૂત થશે. ૭ એ કે હું ન ફાલ્યા તોપણ તમે કહો છો કે યહોવાહ બોલ્યા ૮, તો હું તમને વ્યર્થ સંદર્ભ થયું નથી, ને શું તમે

જીકા યુગન કહો નથી?

૯ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે વ્યર્થ વાતો બોલ્યા છો ને તમને જીકા સંદર્ભ થયા છે, તે માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, જીઓ, હું તમારી વિરૂદ્ધ છું ૧૦ અને મારો હાથ જે અવિશ્વવાદીઓ વ્યર્થ સંદર્ભ તથા જીકા યુગન જીએ છે તેઓની વિરૂદ્ધ રહેશે, તેઓ મારા લોકની સમાખા નહિ રહેશે, ને તેઓ ઇસાએલના વંશના દફતરમાં નોંધારો નહિ, ને તેઓ ઇસાએલના દેશમાં પ્રવેશ કરશે નહિ, ને તમે જાણશો કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું ૧૧ કેમકે, એ કે શાંતિ નથી તોપણ શાંતિ [છે] એમ કહીને તેઓએ મારા લોકને ભટકાવી દીધા છે, ને ન્યારે કોઈ ભીંત બાંધે છે ત્યારે, જીઓ, તેઓ તેને વગર મેળવેલા સહવાથી લેણે યુદ્ધ છે, ૧૨ તેથી મેળવ્યા વગરનો સહવા દેનારાઓને કહે કે, એ તો પડી જશે, રેલ ચઢાવે એવું ગ્રાપડું થશે, ને હે મોઢા કરા, તમે પડશો, ને તોફાની પવન તેને ફાડી નાખશે ૧૩ જીઓ, ભીંત પડશે ત્યારે શું તમને એવું કહેવામાં નહિ આવે કે, જે સહવાથી તમે લેણે યુદ્ધ છે તે ક્યા છે? ૧૪ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું મારા કોષમાં તેને તોફાની પવનથી ફાડી નાખીશ, ને મારા કોષને લીધે રેલ ચઢાવનાર ગ્રાપડું થશે, ને કોષમાં તેનો નાશ કરવાને મોઢા કરા [પડશે] ૧૫ એમ જે ભીંતને તમે વગર મેળવેલા સહવાથી લેણે યુદ્ધ તેને કું તોફાની પાડીશ ને તેને એવી જાખીનકોર કરીશ કે તેનો પાંચો કપાડો થઈ જશે, ને તે પડશે, ને તમે તેની મધ્યે સંદાર પામશો ને તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું ૧૬ એવી રીતે ભીંત પડે તથા તેને મેળવ્યા વગરનો સહવા દેનારાઓના પર હું મારા કોષમાં અગ્નિ કરીશ; ને હું વમને કહીશ કે ભીંત તેમજ તેને સહવા દેનારાઓ નષ્ટ થયા છે, ૧૭ એટલે, ઇસાએલના જે અવિશ્વવાદીઓ યરશાલેમ વિષે અવિશ્વ કહે છે ને યાવિ ન છા તેને સારૂ જ્ઞાનિતા સંદર્ભ જીએ છે તેઓ, એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૧૮ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તારા લોકની જે પુત્રીઓ પોતાના મનમાંથી [કહીને] અવિશ્વવાદી બોલે છે તેઓની વિરૂદ્ધ વારે યુદ્ધ રાખ, ને તેમની વિરૂદ્ધ એવી અવિશ્વવાદી બોલ કે, ૧૯ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે ઓળો દાપના સર્વ સાધાઓ પર પડીઓ સિવે છે, ને છોરોનો શિકાર કરવા સારૂ સધવા કહના માખાને કાપે છુરખા બનાવે છે તેઓને

અકસોસા! યુ તમે મારા લોકોના જીવોના શિકાર કરો, ને તમારા પોતાના જીવો બચાવી રાખો? ૧૯ ને મારા લોક જુદાને કાન દે છે તેઓની આજળ તમે જુદા વાપરીને, ને જીવોને મરણ પટાર્ય નથી તેમને સહારવાને, ને ને જીવોને જીવુ પટાર્ય નથી તેઓને બચાવી રાખવાને તમે મુદી મુદી જ ને દુકડો દુકડો રોટલી[ની લાચ] લઇને, મને મારા લોકો મધ્યે બેઠો લખાઓ છે. ૨૦ એ માટે પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, તમારી ને પક્ષીઓવડે જીવોને પક્ષીઓની પેઠે શિકાર કરો છે તેઓની વિરૂદ્ધ હું છું, ને તેમને હું તમારા હાથે પરથી ફાડી નાખીશ, ને તમે ને જીવોને પક્ષીઓની પેઠે શિકાર કરો છે તે જીવોને હું ઊડાવી દશ ૨૧ તમારા ભુરખાઓ પણ હું ફાડી નાખીશ, ને મારા લોકોને તમારા હાથમાથી છાડી મૂકીશ, ને તેઓ શિકાર થયા સાથે તમારા હાથમા હવે પછી નહિ રહેશે; ને તમે જાણો છો કે હું યહોવાહ છું ૨૨ કેમકે નેકીવાને કે જેઓને મેં દલગીર નથી કીધા તેઓના મન તમે જુદાજુદી દુભાવ્યા છે, ને [તમે] દુષ્ટોના હાથને બળ આપ્યું છે એ સાચું કે તેઓ પોતાના દુષ્ટ આચરણથી ન કરે ને બચાવ ન પામે, ૨૩ એ માટે હવે પછી તમને બધે સદગન થશે નહિ તેમજ તમે યુદ્ધન જોશો નહિ; ને હું મારા લોકોને તમારા હાથમાથી છાડાવીશ, ને તમે જાણો છો હું યહોવાહ છું

૧૪ ત્યારે હસ્તાગ્રેલના વડીલોમાના કેટલાએક મારી પાસે આવીને મારી આજળ જોઠા ૨ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, મનુષ્યપુત્ર, આ માણસોએ પોતાની મુતિઓને પોતાના મનમા સધરી છે, ને પોતાની દુષ્ટતાથી ઠાકર પોતાની સન્મુખ મૂકી છે, હું તેમના પ્રકોશને કંઈ પણ ઉત્તર આપું? ૪ એ માટે તેઓની સાથે જોલીને કહે કે, પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, હસ્તાગ્રેલના વંશનો જે પ્રત્યેક માણસ પોતાના મનમા પોતાની મુતિને સધરે છે, ને પોતાની દુષ્ટતાથી ઠાકર પોતાની સન્મુખ મૂકીને ભવિષ્યવાદી પાસે આવે છે, તેને હું યહોવાહ તે [દુષ્ટતા] પ્રમાણે, [એટલે] તેની મુતિઓના જ્યા પ્રમાણે, ઉત્તર આપીશ, ૫ એ સાચું કે હું હસ્તાગ્રેલના વંશનાઓને તેમના પોતાના મનની દુષ્ટતામા સપડાવું, કેમકે તેઓ સર્વ પોતાની મુતિઓને લીધે મારાથી પારકા થઈ ગયા ૬ એ માટે હસ્તાગ્રેલના વંશનાઓને કહે કે, પ્રજા યહોવાહ એમ

કહે છે કે, તમે પાછા આવો, ને તમારી મુતિઓથી ફરી જાઓ; ને તમારા મુખ તમારા સર્વ અમંગળ દુષ્ટોથી અવળા ફેરવો ૭ કેમકે હસ્તાગ્રેલના વંશમાનો તથા હસ્તાગ્રેલમા પ્રવાસ કરનાર પરદેશીઓમાનો પ્રત્યેક જન ને મારાથી અલગ થઈને પોતાની મુતિઓને પોતાના મનમા સધરેતો હશે, ને પોતાની દુષ્ટતાથી ઠાકર પોતાની સન્મુખ મૂકીને ભવિષ્યવાદી પાસે મારે વિષે પુછવા આવશે, તેને હું યહોવાહ પંડે ઉત્તર આપીશ, ૮ ને હું મારું મુખ તે માણસની વિરૂદ્ધ રાખીશ, ને તેને નિશાણી તરીકે તથા કહેવત તરીકે અજબાદપ કરીશ, ને હું તેને મારા લોકો મધ્યેથી કાપી નાખીશ, ને તમે જાણો છો હું યહોવાહ છું ૯ અને ને ભવિષ્યવાદી ભોળવાઈને વચન જોલે, તો મેં યહોવાહે તે ભવિષ્યવાદીને ભોળાવ્યા છે, ને હું મારા હાથ તેના પર લખાવીને મારા હસ્તાગ્રેલ લોક મધ્યેથી તેનો નાશ કરીશ ૧૦ અને તેઓને પોતાની દુષ્ટતાની શિક્ષા વેઠવી પડશે; ભવિષ્યવાદીની દુષ્ટતા તે [તેની પાસે] જનારની દુષ્ટતા જેટલીજ ગણાયો; ૧૧ એ સાચું કે હસ્તાગ્રેલના વંશ કરીથી કહી મારાથી બઠકી ન જાય, ને કરીથી કહી પોતાના અપરાધોવડે પોતાને ન વડાશે, પણ તેઓ મારી પ્રજા થાય ને હું તેમનો દેવ થાઉં, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે

૧૨ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૩ મનુષ્યપુત્ર, જ્યારે કોઈ દેશ અપરાધ કરીને મારી વિરૂદ્ધ પાપ કરે, ને તેથી હું મારો હાથ તે પર વળાવીને તેના અવિકારણનું ખાંડન કરું, ને તેમાં દુકાળ મોકલું, ને તેમાથી માણસ તથા પશુનો સંહાર કરું, ૧૪ ત્યારે ને કે નુક, દાનીયેલ તથા અબૂલ, એ ત્રણ માણસો તેમા હોય તોપણ તેઓ પોતાની નેકીથી ક્ષત પોતાનાજ જીવોને બચાવ પામશે, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે ૧૫ ને હું હાનિકારક આપદોને તે દેશમા સર્વત્ર ફેરવું, ને તેઓ તેને લટીને એવો ઉગ્ગડ કરી નાખે કે એ આપદોને લીધે કોઈ માણસ તેમા થઈને જઈ શકે નહિ; ૧૬ તો, પ્રજા યહોવાહ પોતાના જીવના સોગળ ખાઈને કહે છે કે, ને કે એ ત્રણ માણસો તેમા હોય, તોપણ તેઓ દીકરાઓને તેમજ દીકરીઓને ઉગારી નહિ શકશે; તેઓ પોતેજ બચવા પામશે, પણ દેશ તો ઉગ્ગડ થશે. ૧૭ અથવા ને હું તે દેશ પર તરવાર લાવીને કહું કે, તરવાર, દેશમા સર્વત્ર ફરી વળ, ને એમ કરીને હું તેમાથી

માણસ તથા પશુનો સહાર કરે; ૧૮ તો, પ્રજુ યહોવાદ પોતાના જીવના સોગન ખાઈને કહે છે કે, જો કે એ પ્રજુ માણસો તેમા હોય તોપણ તે દીકરાઓને કે દીકરીઓને ઉઠારી નહિ શકશે; પણ ફક્ત તેઓજ બચવા પામશે. ૧૯ અથવા જો કે મરણી તે દેવમાં મોકલે, ને મારો કોષ તે પર લેહીયે રેડીને તેમાંથી માણસ તથા પશુનો સહાર કરે; ૨૦ તો, પ્રજુ યહોવાદ પોતાના જીવના સોગન ખાઈને કહે છે કે, જો કે તું, દાનીયેલ તથા અયૂબ તેમા હોય તોપણ તેઓ દીકરા કે દીકરીઓને ઉઠારી નહિ શકશે; તેઓ પોતાની નેજીથી ફક્ત પોતાનાજ જીવનો બચાવ પામશે. ૨૧ કેમકે પ્રજુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, યરૂસાલેમ-માથી માણસ તથા પશુનો સહાર કરવાને હું તેના પર મારી આર સખત શિક્ષાઓ, એટલે વરવારે તથા દુકાળ તથા હાનિકારક આપહો તથા મરણી મોકલીશ, ત્યારે કેટલો વિરોધ [સહાર થશે]! ૨૨ તોપણ, જુઓ, તેમનો એક ભાગ જીવતો મુકારો કે જો, પુત્રો તથા પુત્રીઓ બન્ને, બહાર લઈ જવાશે, જુઓ, તેઓ તમારી પાસે બહાર આવશે, ને તમે તેમનો માર્ગ તથા તેમના કૃત્યો જોશો; ને જો આપતિ હું યરૂસાલેમ ઉપર લાવ્યો છું તે વિષે, એટલે જો સર્વ મેં તેના પર વિશ્વાસુ છે તે વિષે, તમારા મનનું સમાધાન થશે. ૨૩ અને તેમના માર્ગ તથા તેમનાં કૃત્યો તમે જોશો, ત્યારે તેમના પરથી તમારા મનનું સમાધાન થશે. અને તમે જાણશો કે જો સર્વ મેં તેમા કર્યું છે તે કારણ વગર નથી કર્યું, એમ પ્રજુ યહોવાદ કહે છે.

૧૫ અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, દ્રાક્ષદ્રક્ષ [એટલે] વનનાં વૃક્ષો મધ્યેની દ્રાક્ષની ઢાળી [બીજ] કોષ વૃક્ષ કરતાં ઘણું અધિક છે! ૨ મેં તેનું લાકડું કાઢી શયરચીલો બનાવવામાં લેવાય! અથવા મેં તેના પર માણસો કોષ વાસણ ટાંગવાને તેની ખુદી બનાવશે? ૪ જો, તે બળતણરૂપે અગ્નિમા નખાય છે; અગ્નિએ તેના બન્ને છેડા સરમ કીધા છે, ને તેનો વચલો કાઢી બળી ગયો છે; મેં તે કોષ કામને વારંતે ઉપયોગી છે? ૫ જો, તે આખું હલ્લું ત્યારે પણ તે કોષ કામને વારંતે લાવક નહોતું; તો ન્યારે અગ્નિએ તેને સરમ કીધું છે ને તે બળી ગયું છે, ત્યારે તે કોષ પણ કામને વારંતે કેટલું વિરોધ અયોગ્ય હતું! ૬ જો માટે પ્રજુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જેમ વનના વૃક્ષોમાંના દ્રાક્ષદ્રક્ષને મેં બળતણ વરીકે અગ્નિને દવાલે કર્યું છે,

તેમજ હું યરૂસાલેમના રહેવાસીઓને [અગ્નિને] દવાલે કરીશ. ૭ અને હું મારૂં મુખ તેઓની વિરૂદ્ધ સખીશ; તેઓ અગ્નિમાથી નિકળી નાસશે, પણ અગ્નિ તેમને સરમ કરી નાખશે; ને હું મારૂં મુખ તેઓની વિરૂદ્ધ સખીશ ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાદ છું. ૮ અને તેઓએ અપરાધ કીધો. ૯ માટે હું દેશને ઉગડ કરીશ, એમ પ્રજુ યહોવાદ કહે છે.

૧૬ વળી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, યરૂસાલેમને તેનાં અમંગળ કૃત્યો જાણીને કહે કે, ૩ પ્રજુ યહોવાદ યરૂસાલેમને એમ કહે છે કે, તારી ઉત્પત્તિ તથા તારો જન્મ કનાનીઓના દેશમાં થયેલાં છે; અમોરી તો તારો બાપ હતો, ને તારી મા દિત્તી હતી. ૪ અને તારા જન્મ વિષે તો એમ છે કે, તું જન્મ પામી તે દિવસે તારો દુટો કપાયો નહોતો, ને તને સ્વચ્છ કરવાને વારંતે પાણીથી નવડાવી પણ નહોતી; તને મીઠું તો બિલકુલ લગાડ્યું નહોતું તેમ લુગડાથી લપેટી પણ નહોતી. ૫ તારા પર દયા લાવીને આમાનું એકે તને કરવાની 'કરૂણા કોષની આંખમાં આવી નહોતી; પણ તું જન્મ પામી તે દિવસે તને ખુશ મેહાનમાં નાખી દીધી હતી, કેમકે તારૂં સ્વચ્છ કઠાળા-પાવ હતું. ૬ અને તારી પાસે થઈને જતાં મેં તને તારા લોટીમાં આગોટથી ભેંસી ત્યારે મેં કહ્યું કે, તારા લોટીમાં [પડેલી છતાં] જીવ; હા, મેં તને કહ્યું કે, તારા લોટીમાં [પડેલી છતાં] જીવ. ૭ મેં તારી સખ્યા બિતરના ઉઠાવાના જેટલી વધારી, ને તું રૂઢિ પામીને મોટી થઈ, ને તે ઉત્તમ આણ્વણ સુપાદન કીધું; તારાં સ્તનનો ધાટ પણ આવ્યો, ને તારા વાળ વધ્યા તેમ છતાં તું નાખી તથા ઉપાડી હતી. ૮ હવે તારી પાસે થઈને જતાં મેં તારા પર નજર નાખી ત્યારે, જો, તારી વધ પ્યારયોગ્ય વધ હતી; ને મેં મારી ચાળ તારા પર પસારી ને તારી નજીતા ઢાંકી; હા, પ્રજુ યહોવાદ કહે છે કે, મેં તારી આમળ સોગન ખાધા ને તારી સાથે કરાર કીધો, ને તું મારી થઈ. ત્યારે મેં તને પાણીથી નવડાવી; હા, મેં તારા પરથી તારૂં લોટી છેક ધોઈ નાખ્યું, ને મેં તને તેલ લગાડ્યું. ૧૦ વળી મેં તને સરતનાં વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, ને તારે પગે સીલ [માછલીનાં] ચામરાની ભેડીએ પહેરાવી, ને મેં તારી કમરે ઝોળા સહનું કપડું વોંટ્યું, ને તને દેશમાં [વસ્ત્ર] પહેરાવ્યાં ૧૧ વળી મેં તને આજુ-પહોળી શણગારી, ને તારે હાથે બજારીઓ, ને તારે

ગળે દ્વાર પહેરાવ્યો. ૧૨ અને મેં તારા નાકમાં નચણી ને તારા કાનેમાં કુકળ ધાકધા, ને વારે માથે સુરો-
ક્ષિત મુઝટ [મુકધા] ૧૩ આવી રીતે સોનાથી ને
રૂપાથી તને શણગારી હતી; ને તારો પોષાક ઝીણા
સણેનો તથા રેશમનો તથા બુટ્ટેદાર ભરતકામનો હતો;
તું મેંદો તથા મધ તથા તેલ ખાતી હતી; ને તું અતિ
સુંદર હતી, ને તું આબાહી પામીને રાનપદવીએ
ચઢી ૧૪ અને તારા સૌંદર્યને લીધે તારી કીર્તિ દેશ-
ભરિયો મધ્યે ફેલાઈ ગઈ; કેમકે, યહોવાહ કહે છે
કે, ને મારા પ્રતાપથી મેં તને વેષિત કીધી હતી તેથી
કરીને તે પશ્ચિમ હતી.

૧૫ પણ તું પોતાના સૌંદર્ય પર કરારસો રાખીને
તારી કીર્તિના કારણથી વ્યભિચારી જી થઈ ગઈ, ને
પાસે યહને જનાર પ્રત્યેક પર તારા વ્યભિચારો
વરસાવ્યા; તે તેનું હતું. ૧૬ અને તે તારાં વસ્ત્રોમાંથી
[કેટલાંક] લઈને તરેહ તરેહના રૂઝથી શણગારેલાં
ઉચ્ચરથાને પોતાને સાડાં બનાવ્યાં, ને તેમના પર
વ્યભિચાર કીધો; [એવું] થયું નથી, ને થશે પણ
નહિ ૧૭ વળી મારા સોનાના તથા મારા રૂપાના તારા
સુંદર ફાળીના જે મેં તને આપ્યા હતા, તે લઈને તે
પોતાને સાડાં પુરૂષોના યુવળા બનાવીને તેમની સાથે
વ્યભિચાર કીધો; ૧૮ ને તે તારા બુટ્ટેદાર વસ્ત્રો લઈને
તેઓને બોદાયા, ને મારું તેલ તથા મારો ધૂપ તેમની
આગળ મુક્યો. ૧૯ વળી જે મારું અન્ન હું તને આપતો
હતો, એટલે જે મેંદાથી તને લેવથી તથા મધથી તું
તાડ પોષણ કરતો હતો, તે પણ તેં સુવાસને સાડાં
તેઓની આગળ પીરસ્યું, ને [એમજ] થઈ; એમ
પ્રજી યહોવાહ કહે છે. ૨૦ વળી જે તારા દીકરા તથા
તારી દીકરીઓ તે મારે સાડાં જળ્યા તેઓને લઈને
તેં તેમની આગળ લક્ષ યજ્ઞ સાડાં ચઢાવ્યાં ૨૧ યું
તારા વ્યભિચારો [તને] જૂળ જેવા લાગ્યા, કે તે
મારાં ઠાકરાંને તેઓની ખાતર અગ્નિમાં ચલાવીને
તેઓને સ્વાધીન કરીને મારી નાખ્યા છે ૨૨ અને
તારાં સર્વ અમંગળ કૃત્યો તથા વ્યભિચારો મધ્યે તે
તારી યુવાવસ્થાના દિવસો, કે જ્યારે તું નરૂ તથા
ઉધાડી હતી ને પોતાના લોકોમાં આગેટલી હતી,
તેમનું રમણત્વ તે કીધું નથી ૨૩ અને તારી સર્વ દુષ્ટતા
પછી એવું બન્યું છે કે [અફસોસ, પ્રજી યહોવાહ કહે
છે કે, તને અફસોસ!] ૨૪ તે પોતાને વાસ્તે ધ્રુમટ
બનાવ્યો છે, ને પોતાને સાડાં પ્રત્યેક ગલીમાં ચોતરો
બનાવ્યો છે. ૨૫ રસ્તાના પ્રત્યેક મથક આગળ તે

પોતાનો ચોતરો બાંધ્યો છે, ને પોતાના સૌંદર્યને
કેટલાંપાત્ર કરી નાખ્યું છે, ને પાસે યહને જનાર
પ્રત્યેક જનની અગળ પોતાના પગ પહોળા કરીને
તારો વ્યભિચાર વધારી દીધો છે. ૨૬ વળી તે તારા
પુષ્ટ કાચાવાળા નિસરી પહોંતીઓની સાથે ભરકમે
કીધું છે; ને મને રોષ ચઢાવવા સાડાં તારો વ્યભિચાર
વધાર્યો છે. ૨૭ એ માટે જો, મેં મારો હાથ તારા પર
લગાવીને તારું લચ્ચું કમતી કરી નાખ્યું છે, ને મેં
તને તારી વેશ્યો, એટલે પશ્ચિમીઓની પુત્રીઓની
ધમ્માને સ્વાધીન કીધી છે, ને તેઓ તારા લંપટ
આચરણથી શરમોહી પડે છે. ૨૮ તે આશરૂરીઓની
સાથે પણ વ્યભિચાર કીધો છે, કેમકે તું તુમ થાય
એવી નહોતી, હા, તેં તેઓની સાથે વ્યભિચાર કીધો
છે, તોપણ તને તુમિ વળી નહિ ૨૯ વળી તેં કનાન
દેરાથી મંદીને કારદી દેરા સુધી તારો વ્યભિચાર
વધારી દીધો છે; ને તેમ છતાં તને એથી તુમિ વળી
નહિ ૩૦ પ્રજી યહોવાહ કહે છે કે, તું આ સર્વ કૃત્યો
એટલે સ્વચ્છંદી વ્યભિચારી જોતું કામ કરે છે, માટે
તારું દુષ્ટ કેવું નિર્મળ છે; ૩૧ એટલે કે તું તારો ધ્રુમટ
દરેક માર્ગને મથકે બાંધે છે, ને તારા ચોતરો પ્રત્યેક
ગલીમાં રજે છે. ૩૨ ને વેશ્યા જેવી નથી થઈ કેમકે તું
વેતન ધ્રુમટકારે છે. ૩૩ ભરકમે કરનારી પત્ની!
પોતાના ધણીને જાણે પારકાઓને અંગીકારનારી!
૩૪ સર્વ વેશ્યાઓને તો લોક બકોસો આપે છે; પણ
તું તો તારા સર્વ પ્રીતમોને બકોસો આપે છે, ને તારા
વ્યભિચારને સાડાં તેઓ ચોતરકથી આવે તે માટે તું
તેઓને લાચો આપે છે ૩૫ અને તારા વ્યભિચારની
બાબતમાં તારી વાત તો [બીજી] જીઓના કરતાં
ઉલટી છે, એટલે કે વ્યભિચાર કરવાને કાળે કોઈ
તારી પાછળ નથી આવતો; ને તું વેતન આપે છે ને
તને કોઈ વેતન આપતું નથી, તેને લીધે તારી વાત
તો ઉલટીજ છે.

૩૫ એ માટે, હે વેશ્યા, યહોવાહનું વચન સાંભળ;
૩૬ પ્રજી યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારી મલીનતા
વહેલી મૂકવામાં આવી, ને તારા પ્રીતમો સાથેના તારા
વ્યભિચારથી તારી નજીબ ઉધાડી કરાઈ, તેને લીધે,
ને તારાં અમંગળ કૃત્યોની સર્વ મૂર્તિઓને લીધે, તથા
તારા ઠાકરા જે તેં તેઓને આપ્યાં તેઓનાં ખૂનને
લીધે, ૩૭ જો, હું તારા સર્વ પ્રીતમો, કે જેમની સાથે
તેં મોહમગ્ન માર્યા છે, તેઓને અને તારા સર્વ જુદા-
લાઓને તેમજ તેમની સાથે તારા સર્વ અળખામણા-

એને પણ હું એકઠા કરીશ, હા, હું તેઓને તારી સામે ચોવરક એકઠા કરીશ, ને તેનની આગળ તારી નજા ઉધાડી કરીશ, એ સાક કે તેઓ તારી સધળી નમતા જુએ એ અને પવિત્રતા બાંધ કરનારી તથા લોહી વહેવડાવનારી સ્ત્રીઓનો જેવા ન્યાય કરાય છે તેવા ન્યાય હું તારો કરીશ, ને ક્રોધ તથા યજ્ઞની [શિક્ષા જે] દેહાવતર તેના અમલ હું તારા પર કરીશ જે વળી હું તને તેઓના હાથમાં આપી દઈશ, ને તેઓ તારો હુમલ પાડી નાખશે, ને તારા ચોવરા તેની પાસે, ને તેઓ તારા વજ્ર તારા અગ્ર પરથી ઉતારી લેશે ને તારા સુદર પરેણા લઈ લેશે, ને તેઓ તને નમ તથા ઉધાડી મૂકી જશે ૪૦ વળી તેઓ એક ટોળાને તારી સામે લઈ આવશે, ને તેઓ તને પાથરે મારશે, ને પોતાની તરવારોથી તને વોંપી નાખશે ૪૧ અને તેઓ તારા પરને અગ્નિથી બાળી નાખશે, ને ઘણી સ્ત્રીઓના જેમતા તારા પર ન્યાયતાસનને અમલ કરશે, ને હું તારે વ્યભિચાર કરવાનું બંધ કરીશ, ને વળી ત્યાર પછી હું કંઈ વેતન પણ નહિ આપશે. ૪૨ એમ તારા પરનો મારો ક્રોધ હું સમાપીશ, ને મારી સાક તારા પરથી દૂર થશે, ને મને વાતિ વળશે, ને મારો રોષ સમી જશે ૪૩ તે તારી જીવા નીના ફિવસોનું સ્મરણ ન કરતા, આ બધી બાબતોમાં મને બીડ ચડાવી છે, એ માટે, જો, પ્રજુ યદોવાદ કહે છે કે, હું પણ તારા આચરણ તારા પર લાવીશ, ને તારા સર્વ અમનન કૃત્યો ઉપતત [આ] લપટખણ હું નહિ કરીશ

૪૪ જો, કહેવતો જાપરનાર પ્રત્યેક તારી વિરૂદ્ધ આ કહેવત જાપરથી કે, જેની મા તેની દીકરી ૪૫ પોતાના ધર્મીને તથા પોતાના ઉકારને કંઠાળનારી તારી જે મા તેની દીકરી હું છે, ને પોતાના ધર્મીઓને તથા પોતાના ઉકારને કંઠાળનારી તારી જે બહેનો તેમની બહેન હું છે, વમારી મા તે દિગ્ધી હતી, ને વમારો બાપ તે અમેરી હતો ૪૬ અને તારી મોઢી બહેન સમજન છે, કે જે પોતાની પુત્રીઓ સુખ તારી ઠાળી બાળ્યે રહે છે, ને તારે જમણે હાથ રહેનારી તારી નાની બહેન તે સદોમ તથા તેની પુત્રીઓ છે ૪૭ તોપણ હું તેઓના માર્ગમાં ચાલી નથી ને તેમના અમનન કૃત્યોનું અનુસરણ કરું નથી, પણ [બધું કે એ તે] બહુ જલ્દ કામ દોર તેમ હું તારા સર્વ માર્ગમાં તેઓના કરતા વધારે સ્પષ્ટ હતી ૪૮ પ્રજુ યદોવાદ કહે છે કે, મારા યજ્ઞના લમ, જેડું તે, એટલે તે તથા

તારી દીકરીઓએ, કર્યું છે તેહ તારી બહેન સદોમે, પોતે તેમજ તેની દીકરીઓએ, કર્યું નથી ૪ જો, તારી બહેન સદોમની બુઝાઈ આ હતી, એટલે અહ કાર, અગ્નિ પુષ્કળતા, ને તેનામાં તથા તેની દીકરી ઓમાં આળાદાનીને લીધે મોહનમજા, વળી તે અરીબ તથા કચાલને મદદ પણ કરતી નહોતી ૫૦ અને તેઓ મજર હતી, ને મારી સન્મુખ અમનન કૃત્યો કરતી હતી, એ માટે મને યોગ્ય લાગ્યું ત્યારે મેં તેમને દૂર કીધી ૫૧ સમજને તારાથી અકંઠા પાપ પણ નથી કીધા, પણ તે તારા અમનન કૃત્યો તેમના કરતા વધારી કીધા છે, ને જે સર્વ અમનન કૃત્યો તે કીધા છે તેઓવરે તે તારી બહેનોને ન્યાયી કરાવી છે ૫૨ તે તારી બહેનોના લાશમાં ન્યાય ચુકવ્યા છે, તે માટે હું પણ પોતાની લાશ સહે, તેઓના કરતા અધિક અમનન પાપો તે કીધા છે તેથી તેઓ તારા કરતા ન્યાયી કરી છે, હા, તે તારી બહેનોને ન્યાયી કરાવી છે તે માટે હું પણ ઝખવાઈ જ ને તારી ક્ષેત્રી સહન કર ૫૩ અને હું તેઓની ગુલામી, [એટલે] સદોમ તથા તેની પુત્રીઓની ગુલામી, ને સમજન તથા તેની પુત્રીઓની ગુલામી, ને તેઓની મધ્યેના તારા ગુલામીની ગુલામી પાછી લાવીશ, ૫૪ એ સાક કે હું પોતાની ક્ષેત્રી સહન કરે ને તે જે સર્વ કીધું છે, એટલે કે હું તેઓને ફિલાસારૂપ થઈ છે, તેને લીધે હું લક્ષિત થાય ૫૫ અને તારી બહેન સદોમ તથા તેની દીકરીઓ પોતાની આગલી હાલતમાં પાછી આવશે, ને સમજન તથા તેની પુત્રીઓ પોતાની આગલી હાલતમાં પાછી આવશે, ને હું તથા તારી પુત્રીઓ તમારી આગલી હાલતમાં પાછી આવશે. ૫૬ કેમકે તારા અર્વના સમયમાં તારા મુખથી તારી બહેન સદોમનું નામ લેવામાં આવ્યું નહિ, ૫૭ એટલે તારે કૃષ્ણપણ પ્રગટ થયું તે પહેલાં, જેમ અશમની પુત્રીઓ તથા તેની આસપાસની સર્વ પવિત્રતાવાની પુત્રીઓ જેઓ જોતરકથી વને ધિકારે છે તેઓના અપમાનને સમયે [હવે] તમ ૫૮ યદોવાદ કહે છે કે, તે તારી લપટતા તથા તારા અમનન કૃત્યોની શિક્ષા જેલી છે ૫૯ કેમકે પ્રજુ યદોવાદ એમ કહે છે કે, તે જે કયુ છે, એટલે કે તે કાર તોડાથી સોનનને વચ્ચે કીધો છે, તે પ્રમાણે તારી થશે કરીશ. ૬૦ તથાપિ તારી જીવાનીના સમયમાં તારી સાથે [કોથેલો] મારો કાર ચાલ સપાને હું તારા પ્રત્યે સદાનો કાર રચાવીશ. ૬૧ ત્યારે હું તારી મોઢી તથા નાની બહેનોને અગ્નિકાર

કરતાં તને તારા માર્ગે સાદ આવશે ને તું લજવાશે; ને હું તેઓને તારી દીકરીઓ તારીકે તને આપીશ, પણ તારા કરારથી નહિ. ૧૨ અને હું તારી સાથે મારે કરાર રચાવીશ; ને તું બહુશે કે હું યહોવાહ હું; ૧૩ એ સાચું કે, જે સર્વે તેં કહ્યું છે તે વિષે હું તને મારી આપીશ ત્યારે, તું તેનું સ્મરણ કરીને ઝંખવાણી પડે, ને તારી ફજોલીના કારણથી તું તારૂં મુખ ફરીથી કઠી ઉઘાડે નહિ, એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૧૭

અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ હે મનુષ્યપુત્ર, ઉઘાણું બાંધીને ઇસ્રાએલના ઘરનાં એક એવું દંપત કહે કે, ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મોટી પાંખોવાળું તથા લાંબા પરવાળું, પીંછાંથી ભરપુર તથા રૂબેરૂં મોટું ગરૂં પક્ષી લખાનેનમાં આવ્યું, ને એરેન્જક્ષની ટાચ તેણે લીધી; ૪ તેમની કુમળી ડાંખોઓમાંથી સોથી ટાચની કરવી નાખીને તેને તે વેપારના દેશમાં લઈ ગયો; તેણે તેને વેપારીઓના નગરમાં રાખી. ૫ વળી તેણે તે દેશનું બી લઈને તેને ફળદ્રુપ જમીનમાં વાવ્યું; તેણે તેને મહા જળ-પાસે રચાવ્યું; તેણે તેને પળા-શીના વૃક્ષની પેઠે રાખ્યું. ૬ અને ૬ તે વધીને નીચા કંદેના ફાલેલો દ્રાક્ષવેલો બન્યું, તેની ડાળોઓ તેની વરફ વળી, ને તેને મૂળ તેની તળે હતાં; એમ તે દ્રાક્ષવેલો બન્યું, ને તેને ડાળોઓ આવી ને કુપળો કુટી. ૭ વળી બીજું એક મોટી પાંખોવાળું તથા ઘણું પીંછાંવાળું ગરૂં પક્ષી હતું; ને, જ્યો, આ દ્રાક્ષવેલો પોતે રોપાયેલો હતો તે ક્યારામાંથી પોતાનાં મુળિયાં તેની વરફ વાળ્યાં ને પોતાની ડાળોઓ તેની વરફ કુટાડી, એ સાચું કે તે એને પાણી સીંચે ૮ તે સારી જમીનમાં મહા જળને કિનારે રોપાયું હતું, એ સાચું કે તેને ડાળોઓ આવે ને તેને ફળ લાગે, ને એમ તે સ્મરણીય દ્રાક્ષવેલો થાય. ૯ તું કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તે ફાલશે? હું તે તેને સમૂળગો ઉપાડી નાખવાને સાર ઘણું જીજ કે ઘણાં લોકોને [હાથે લગાડ્યા] શિવાય તેનાં મૂળ ઉખેડી નાખીને તથા તેનો ફાલ કાપી નાખીને તેને ચિમળાવી નહિ નાખે, ને તેનાં સર્વે તાંબે કુટલાં પાત્રાં ચિમળાવી નહિ નાખે? ૧૦ હા, જીઓ, રોપાઈને હું તે ફાલશે? પૂર્વેના વાણ અડનાં હું તે છેક ચિમળાઈ નહિ જશે? ને ક્યારામાં તે ઉચ્ચ હશે તેમાં જ તે ચિમળાઈ જશે.

૧૧ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૨ હવે દગાઓર વંદાને તું કહે કે, આ વાતોને

સો અર્થ છે તે હું તમે નથી બહુતા? તેઓને કહે કે, જો, બાબિલનો રાજ યશાએમ આવીને ત્યાંના રાજને તથા ત્યાંના સરદારોને ઘડીને પોતાની પાસે બાબિલમાં લઈ ગયો; ૧૩ ને તેણે રાજ્યવંશનાને લઈને તેની સાથે કોલકારાર કીધા; વળી તેણે તેને સોજનના બંધનમાં નાખ્યા, ને દેશના સમયોને તે લઈ ગયો; ૧૪ એ સાચું કે તે રાજ્ય દલકું પાય, ને તેથી તે ગર્વ ન કરે, પણ તેનો કરાર પાળીને તે ટકી રહે. ૧૫ પણ તેને ઘોડા તથા ઘણાં લોકો આપવામાં આવે તે મત-લખથી તેણે પોતાના એલચીઓ મિસરમાં મોકલીને તેની વિરુદ્ધ ઉઠાડી કીધો. હું તે કુતેહ પામશે? આવાં કામો કરનાર હું બચી જશે? હું તે કરાર તોડ્યા છતાં પણ બચી જશે? ૧૬ પ્રભુ યહોવાહ પોતાના જીવના સોજન ખાઈને કહે છે કે, જેણે તેને રાજ બનાવ્યો, [તથા] જેના સોજન તેણે વચ્ચે કીધા, તથા જેનો કરાર તેણે તોડ્યો, તે રાજ ન્યાં રહે છે તે જગ્યાએ, એટલે બાબિલની મધ્યે, તેની સાથે તે મોત પામશે. ૧૭ અને યુદ્ધમાં ન્યારે ઘણાં લોકોના સહાર કરવા સાચું લોકો મોરચા ઉઠાવશે તથા કિલ્લાઓ બાંધશે ત્યારે ફરજ પોતાના મહાન સૈન્ય તથા મોટા સમુદાય સહિત તેના લાલમાં કંઈ કરશે નહિ. ૧૮ કેમકે કરાર તોડવાથી તેણે સોજનને વચ્ચે કીધો છે; ને, જીઓ, કોલ આપ્યા છતાં તેણે આ સર્વ કામો કીધાં છે; તે બચવાનો જ નથી. ૧૯ એ મારું પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, ને મારા સોજન તેણે વચ્ચે કીધા છે, ને ને મારે કરાર તેણે તોડ્યા છે, તે હું નિષે તેના પોતાના મધ્યે પર લાવીશ. ૨૦ અને હું મારી જીજ તેના પર પ્રચારીશ, ને તે મારા ફાંદામાં સપડાશે, ને હું તેને બાબિલમાં લાવીને ને અપરાધ તેણે મારી સાથે કીધો છે તેને લીધે હું ત્યાં તેની સાથે વાદવિવાદ કરીશ. ૨૧ અને તેના નાસી ગયેલા સર્વ લોકોની સર્વ ટોળાઓ તરવારથી પડશે, ને જેઓ બાકી રહેશે તેઓ સર્વે દિશાઓમાં વિખેરાઈ જશે; ને તમે બહુશે કે હું યહોવાહ તે બોલ્યો હું.

૨૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, વળી હું એરેન્જક્ષની ઉચી ટાચની [ડાળી] લઈને તેને રોપીશ; હું તેની કુમળી કુપળોમાંની સોથી ઉચીમાંની એક કોમળ [કુપળ] કાપી લઈને તેને ઉચી તથા પ્રસિદ્ધ પર્વત પર રોપીશ. ૨૩ ઇસ્રાએલના ઉચી પર્વત પર હું તેને રોપીશ; ને તેને ડાળીઓ કુટરી, ને ફળ લાવશે, ને તે રળિયામણુ એરેન્જક્ષ થશે; ને તેની તળે સર્વ

[પ્રકારની] પાંખોવાળાં સર્વ પક્ષીઓ વાસો કરશે ; તેની રાજીએની છાયામાં તેઓ વસશે. ૨૪ અને વનનાં સર્વ વૃક્ષો નાલુરો કે મેં યદોવાદો ઉપા ઝાડને નીચું કીધું છે, નીચા ઝાડને ઉચું કીધું છે, લીલા ઝાડને સુકાની નાખ્યું છે, ને સુકા ઝાડને ખિલાવ્યું છે ; હું યદોવાદ તે બોલ્યો છું, ને મેં પુર કીધું છે

૧૮ ફરીથી યદોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ તમે શી મતલબથી ઇસાએલ દેશ વિષે એ કહેવત પાપરો છો કે, બાપોએ ખાટી દ્રાક્ષો ખાધી છે ને ઊંઘાંનાં દાંત અમળાયા છે ? ૨ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે કે, મારા છવના સમ, તમને ઇસાએલમાં આ કહેવતનો ઉપયોગ કરવાનો [પ્રસન્ન] હવે પછી નહિ પડશે. ૪ નુઓ, સર્વ છવો મારા છે ; એમ પિતાને છવ તેમજ પુત્રનો છવ પણ મારો છે ; ને છવ પાપ કરશે તે માર્યો જશે. ૫ પણ એ કોઈ માણસ ન્યાયી હશે, ને નીતિવાન તથા યથાર્થ કામો કરશે, ૬ ને પર્વતો પર ભોળન કીધું નહિ હશે, તેમ ઇસાએલના ધરની મુર્તિઓ તરફ પોતાની આંખો ઉઘી કીધી નહિ હશે, તેમ પોતાના પટોસીની વદુને બચાડી નહિ હશે, ને રાત્રિવલા ઓની અડાશે ગયા નહિ હશે ; ૭ ને કાનને નાદક ગુહમાં કીધું નહિ હશે, પણ દેવાદારે ગિરો [મૂંઝી વરે] તેને પાછી આપી હશે, બળાત્કારથી કાઢને લૂંટ્યા નહિ હશે, પોતાનું અન્ન ભૂખ્યાને આપ્યું હશે, ને નામાને વચ્ચે બોદાડ્યું હશે ; ૮ જેણે બ્યાલે [નાણાં] આખ્યાં નહિ હશે, તેમ કંઈ વધારો લીધો નહિ હશે, જેણે પોતાનો દાપ જુદાકામથી પાડો ખેંચી લીધો હશે, વાદી પ્રતિવાદી વચ્ચે અદલ ન્યાય ચુકાવ્યો હશે, ૯ મારા વિધિઓમાં ચાલ્યો હશે, મારા દુકાનો પાળીને પ્રમાણિતપણે વર્ત્યો હશે ; તો તે ન્યાયી છે, તે નિષ્ઠે છવશે, એમ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે. ૧૦ એ તેને એવો કીકરો ધાપ કે ને લૂંટારો તથા ખુની તથા આ કામો-માનું કોઈ પણ કરનારો હોય, ૧૧ ને પેલી [ફરબે] માંની કોઈ પણ અદા કરનારો ન હોય, પણ પર્વતો પર ભોળન કીવેલું હોય તથા પોતાના પટોસીની વદુને બચાડી હોય, ૧૨ ગરીબ તથા દરિદ્રીઓને નાદક રજાગા હોય, ભેરજીવમથી લૂટ કીધી હોય, ગિરથી વરે પાછી આપી નહિ હોય, ને પોતાની આંખો મુર્તિઓ તરફ ઉઘી કરી હોય, અમંજળ કૃત્યો કીધું હોય, ૧૩ બ્યાલે [નાણાં] આખ્યાં હોય, ને વધારો લીધો હોય ; તો યું તે છવશે ? તે છવવા

નહિજ પામશે ; તેણે આ સર્વ અમંજળ કૃત્યો કીધાં છે ; તે નિષ્ઠે માર્યો જશે ; તેનું રક્ત તેને માથે રહેશે ૧૪ હવે, નુઓ, તેને એવો ઊંઘારો ધાપ કે ને પોતાના બાપનાં કીધેલાં સર્વ પાપો એકને બીક રાખતો હોય, ને એવાં પાપ કરતો ન હોય, ૧૫ જેણે પર્વતો પર ભોળન કીધું ન હોય, તેમજ ઇસાએલના ધરની મુર્તિઓ તરફ પોતાની આંખો ઉઘી કરી ન હોય, પોતાના પટોસીની વદુને બચાડી ન હોય, ૧૬ તેમ કોઈને નાદક રજાગા ન હોય, કંઈ ચોળ ગિરો લીધી ન હોય, તેમ બળાત્કારથી લૂટ કીધી ન હોય, પણ પોતાનું અન્ન ભૂખ્યાને આપ્યું હોય, ને નફાને વચ્ચે બોદાડ્યું હોય, ૧૭ જેણે પોતાનો દાપ ગરીબ પરથી પાડો રાખ્યો હોય, જેણે લાંચ કે વધારો લીધો ન હોય, મારા દુકાનોને અમલ કીધો હોય, ને મારા વિધિઓમાં ચાલ્યો હોય ; તો તે પોતાના બાપની જુદાકામને લીધે માર્યો નહિ જશે, તે નિષ્ઠે છવશે ૧૮ તેના બાપે તો પોતે કૃતવાધી જીવન કીધો, બળાત્કારથી પોતાના બાપને લૂંટ્યો, ને ને સાકું નહિ તે પોતાના લોકો મધ્યે કીધું તેને લીધે, એ, તેની પોતાની જુદાકામમાં તે માર્યો જશે. ૧૯ તોપણ તમે કહો છો કે, બાપની જુદાકામનું કળ [કીકરો] કેમ સહેતો નથી ? એ કીકરાએ નીતિવાન તથા યથાર્થ કામ કીધું હશે, ને મારા સર્વ વિધિઓ પાળીને તેમને અમલમાં આવ્યા હશે, તો તે નિષ્ઠે છવશે. ૨૦ ને છવ પાપ કરે તે માર્યો જશે ; કીકરો બાપની જુદાકામનું કળ [નહિ સહેશે, તેમજ બાપ કીકરાની જુદાકામનું કળ] નહિ સહેશે ; ને કીકરાની નેકી તેને શિર રહેશે, ને જુદાકામી જુદાકામને શિર રહેશે. ૨૧ પણ એ દુષ્ટ પોતાનાં કીધેલાં સર્વ પાપોથી ફરીને મારા સર્વ વિધિઓ પાળશે, ને નીતિવાન તથા યથાર્થ કામો કરશે, તો તે નિષ્ઠે છવશે, તે મરશે નહિ. ૨૨ તેણે કીધેલા અપરાધોમાંનો કોઈ પણ તેની વિશ્વ યાદ કરવામાં આવશે નહિ ; પોતે કીવેલી પોતાની નેકીને લીધે તે છવશે. ૨૩ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે, યું દુષ્ટના ગોતમાં અને કંઈ અનંદ છે ! ને એના કરતાં તો તે પોતાના માનથી પાછો ફરીને છવતો રહે તેમાં છે [દુઃસાચ] નથી ! ૨૪ પણ એ ને કીવાન પોતાની નેકી-માથી ભટકી જઈને જુદાકામ કરે, ને ને સર્વ અમંજળ કૃત્યો દુષ્ટ માણસ કરે છે તેઓનું અનુકરણ કરે, તો યું તે છવશે ? તેણે કીધેલા નેક કામોમાંનો કોઈ પણ યાદ કરવામાં આવશે નહિ ; તેણે કીધેલો અપરાધ

તથા તેણે ક્રીષેલું પાપ, તેજ અપરાધને લીધે તથા તેજ પાપને લીધે તે માર્યો જયો. ૨૧ તેમ છતાં તમે કહો છો કે, પ્રભુનો વ્યવહાર અદલ નથી. હે ઇસ્રાએલના વંશ, હવે સાંભળ; શું મારો વ્યવહાર અદલ નથી? તમારા માર્ગો વિપરીત નથી શું? ૨૨ જો નેક માણસ પોતાની નેકીમાંથી ભરતી ભય ન બુંદાઈ કરે, ને તેને લીધે માર્યો ભય; તો પોતે ક્રીષેલી બુદાઈને લીધે તે માર્યો જયો. ૨૩ વળી જો દુષ્ટ માણસ પોતે ક્રીષેલી દુષ્ટતાથી પાછો ફરીને નીતિસપત્ર તથા ચથાઈ કાઢે, તો તે પોતાનો જીવ બચાવશે. ૨૪ તે વિચાર કરીને પોતે ક્રીષેલા સર્વ અપરાધોમાંથી પાછો ફરે તેને લીધે તે નિર્દોષ જીવશે, તે માર્યો નહિજ જયો. ૨૫ તો પણ ઇસ્રાએલનો વંશ કહે છે કે, પ્રભુનો વ્યવહાર અદલ નથી. હે ઇસ્રાએલના વંશ, શું મારો વ્યવહાર અદલ નથી? શું તમારા માર્ગો વિપરીત નથી? ૨૬ જો માટે, હે ઇસ્રાએલના વંશ, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તમ પ્રત્યેકનો ન્યાય તમારા માર્ગો પ્રમાણે કરીશ તમે પાછા આવો, ને તમારા સર્વ અપરાધોથી ફરી ભરો, એમ બુદાઈ તમારો વિનાશ થઈ પડશે નહિ. ૨૭ જો અપરાધ તમે ક્રીષા છે, તે સર્વ અપરાધોને તમારી પાસેથી ફેંકી દો; ને તમે નહું અતઃક્રણ તથા નવો આત્મા પામી લો; કેમકે, હે ઇસ્રાએલના વંશ, તમે શા માટે મરો? ૨૮ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મરનારના મોતમાં અને કંઈ પણ આનંદ નથી; એ માટે ફરો ને જીવતા રહો.

૧૯ વળી ઇસ્રાએલના સરદારોને માટે વિલાપ કરીને, ૧ કહે કે, તારી મા કેણુ હતી? [તે તો] સિંહણુ હતી; તે સિંહોની મધ્યે પડી રહેલી હતી, તે જીવાન સિંહોની વચ્ચે પોતાનાં બચ્ચાંનું પોષણ કરતી હતી. ૨ અને તેણીએ પોતાનાં બચ્ચાં-માંના એકને ઉછેર્યું; તે જીવાન સિંહ બન્યો; ને તે શિકાર પકડતાં શિખ્યો, તે માણસોનો ભક્ષ કરતો હતો. ૩ વિદેશીઓએ પણ તેને વિષે સાંભળ્યું; તે તેઓની ખાઈમાં સપડાયો; ને તેઓ તેને કહીઓ ધાલીને મિસર દેશમાં લાવ્યા. ૪ હવે તેણીએ ભણ્યું કે હું અપેક્ષા રાખતી હતી પણ મારી આશા રદ થઈ છે, ત્યારે તેણીએ પોતાનાં બચ્ચાંમાંનું બીજું એક લઈને તેને ઉછેરીને જીવાન સિંહ બનાવ્યો. ૫ અને તે સિંહો મધ્યે હરફર કરવા લાગ્યો, ને જીવાન સિંહ થયો; ને શિકાર પકડતાં શિખ્યો, તે માણસોનો ભક્ષ કરતો હતો. ૬ અને તે તેઓની વિધવાઓની

લાજ લેતો, ને તેઓનાં નજરોને વેરાન કરી નાખતો; ને તેની ગર્જનાના અવાજના કારણથી દેશ તથા તેનું ભરપુરપણું ઉજડ થઈ ગયું ત્યારે વિદેશીઓ પ્રાંતોમાંથી ચોતરફ તેની સામે ચડી આવ્યા; ને તેઓએ પોતાની બળ પ્રસારીને તેના ઉપર [નાખી]; તે તેઓની ખાઈમાં સપડાયો. ૭ અને તેઓએ તેને કહીઓ ધાલીને પિગરામાં ધાલ્યો, ને તેને બાબલના રાજ પાસે વાપર્યો; તેઓએ તેને કિલ્લામાં લાવીને ગોંધ્યો, એ સાડ કે હવે પછી તેનો સાદ ઇસ્રાએલના પવંતો પર ન સંભળાય.

૧૦ તારી મા તારા જેવા રૂપની, પાણીને કિનારે રોપેલા દ્રાક્ષવૃક્ષ જેવી હતી; ધણું પાણીને લીધે તે ફળદ્રુપ તથા ડાળીઓથી ભરપુર હતી. ૧૧ અને સત્તા-ધારીઓના રાજદરોને સાડ તેને મળજૂત છડીઓ હતી, ને તેમનું કદ વધીને તે આબલામાં પહોંચેલી હતી, ને તેઓની ડાળીઓના જ્યાં સુધાં તેઓ ઉચી દેખાતી હતી. ૧૨ પણ કોઈથી તે ઉપાડી નખાઈ, ને જમીનદોસ્ત કરાઈ, ને પૂર્વના વાણીએ તેનાં ફળ સુધવી નાખ્યાં; તેની મળજૂત છડીઓ ભાંગી નખાઈ ને ચિમળાઈ ગઈ; આગ્રીએ તેમને ભરમ કીધી. ૧૩ અને હવે તે અસ્વચ્છાં સુધી ને વૃષિત જમીનમાં રેપાઈ છે. ૧૪ અને તેની ડાળીઓની છડીઓ આગ્રીએ પ્રગ-ડીને તેનાં ફળને ભરમ કીધા છે, ને તેથી રાજ કરવાનો રાજદંડ થાય એવી મળજૂત છડી તેમાં એક નથી. આ તો વિલાપ છે, ને વિલાપ તરીકે ધરો.

૨૦ અને સાતમા વરસના પાંચમા [માસ]ની દસમીએ એમ થયું કે ઇસ્રાએલના વડીલો-માંના કેટલાક યહોવાહની સલાહ પુછવાને આવીને મારી આગળ બેઠા. ૨ એટલે યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૩ મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વડીલો સાથે બોલીને તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, શું તમે મારી પાસેથી ખબર કાઢવા આવ્યા છો? તો પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે હું તમારા પ્રસાનો ઉત્તર નહિ આપીશ. ૪ હે મનુષ્યપુત્ર, શું તું તેમનો ન્યાય કરશે, શું તું તેમનો ન્યાય કરશે? તેઓના પિતૃઓનાં અમંગળ કૃત્યો તેઓને જણાવ; ૫ ને તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે દિવસે મેં ઇસ્રાએલને પસંદ કીધો, ને મેં પોતાનો હાથ ચાકુબના ધરના સંગાન પ્રત્યે ઉઠ્યો, ત્યારે મેં મિસર દેશમાં તેમને બંદોર થયા, ત્યારે મેં પોતાનો હાથ તેમના પ્રત્યે ઉઠ્યો કરીને કહ્યું કે, હું

યદોવાદ તમારો દેવ છું; ૬ તે દિવસે મેં પોતાનો હાથ તેમના પ્રત્યે ઉઠાવ્યો ક્રોધો એ સાર કે હું તેઓને મિસર દેશમાંથી કાઢીને એવા દુધમધની દેવછેલવાળો એક દેશમાં લાવું કે ને મેં તેમને વારસે ભેષ કાઢ્યો હતો, ને ને સર્વ દેશોની ચોક્ષા છે; ૭ ને મેં તેઓને કહ્યું, તમ સર્વે પોતપોતાની આંખોની અમંત્રણ વસ્તુઓ દેખો દો, ને મિસરની મુર્તિઓથી પોતાને ન વચ્ચો; હું યદોવાદ તમારો દેવ છું. ૮ પણ તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ હંગો કીધો, ને મારે સાંભળવા ચાલ્યું નહિ; તે પ્રત્યેક પોતાની આંખોની અમંત્રણ વસ્તુઓને દેખી લીધી નહિ, તેમજ તેઓએ મિસરની મુર્તિઓને પણ ત્યાજ કીધો નહિ; ત્યારે મેં કહ્યું કે, હું મારો ક્રોધ તેમના પર રેડીને મિસર દેશની મધ્યે તેમના પર મારો રોષ પુરો કરીશ. ૯ પણ મિસર દેશમાંથી તેમને કાઢી લાવતાં મેં ને દેશભિત્તિઓના દેખતાં પોતાની ભણુ તેઓને પાટી હતી, તથા નેઓની મધ્યે તેઓ હતા, તેઓના દેખતાં તેને બદો ન લાગે એવું મેં મારા નામની ખાતર કહ્યું. ૧૦ તેથી મેં તેમને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢ્યા, ને તેમને અરવ્યમાં આવ્યા ૧૧ અને મેં તેઓને એવા મારા વિધિઓ આપ્યા, ને તેઓને મારા એવા દુક્રમો જણાવ્યા કે ને કોઈ માણસ તેઓને પાળે તો તે તેઓવડે જીવે. ૧૨ તે ઉપરાંત મારી ને તેઓની વચમાં ચિન્હ તરીકે મેં મારા સામ્બાળો પણ તેઓને આપ્યા, એ સાર કે તેઓ ભણે કે તેમને પવિત્ર કરનાર તે હું યદોવાદ છું. ૧૩ પણ ઇસ્રાએલના ધર્નાંએ અરવ્યમાં મારી વિરૂદ્ધ હંગો કીધો; તેઓ મારા વિધિઓમાં ચાલ્યા નહિ, ને તેઓએ મારા દુક્રમોના ત્યાજ કીધો, કે ને એવા છે કે, ને કોઈ માણસ તેઓને પાળે તો તે તેઓવડે જીવે; ને મારા સામ્બાળોને પણ તેઓએ ધણીય વચાવ્યા; ત્યારે મેં કહ્યું કે, હું અરવ્યમાં તેઓ પર મારો ક્રોધ વરસાવીને તેમને સંહાર કરીશ. ૧૪ પણ મારા નામની ખાતર મેં એવું કહ્યું કે ને દેશભિત્તિઓના દેખતાં હું તેઓને બહાર કાઢી લાવ્યો હતો તેઓના દેખતાં તેને બદો ન લાગે. ૧૫ વળી તેઓને વિદેશોએ મધ્યે વિજેરી નાખવાને, ને તેમને દેશમાં સર્વત્ર જેરી નાખવાને મેં પોતાનો હાથ અરવ્યમાં તેમના પ્રત્યે ઉઠાવ્યો ક્રોધો; ૧૬ કેમકે તેઓએ મારા દુક્રમોને અમલ નહોતો કીધો, પણ મારા વિધિઓને ત્યાજ કીધો, ને મારા સામ્બાળોને વચાવ્યા હતા, ને તેઓની દષ્ટિ તેઓના ભાષોની મુર્તિઓ પાછળ હતી. ૧૭ વળી મેં તેઓને એવા વિધિઓ આપ્યા કે ને સાર નહોતો, ને એવા દુક્રમો કે નેઓવડે તેઓ જીવે નહિ; ૧૮ ને તેઓએ કુખ કાઢનાર સર્વ પ્રધમનનિતોને [અર્થ] આરપાર ચલાવ્યા, તેથી કરીને મેં તેઓને તેમનાં પોતાનાં અપેક્ષામાં વચાવ્યા, એ સાર કે હું તેઓને અનાથ કરું, ને તેથી તેઓ ભણે કે હું યદોવાદ છું.

મન તેમની મુર્તિઓ પાછળ લાણી નહોતું હતું. ૧૭ પરંતુ ૯ મારી આંખે તેમના પર દયા કરીને તેમને નાશ ન કીધો, ને મેં અરવ્યમાં તેઓના સંપૂર્ણ અંત આવશે નહિ. ૧૮ અને મેં અરવ્યમાં તેઓનાં છોકરાંને કહ્યું, તમે તમારા ભાષોના વિધિઓમાં ન ચાલો, ને તેમના દુક્રમો ન પાળો, તેમજ તેઓની મુર્તિઓથી પોતાને ન વચ્ચો; ૧૯ હું યદોવાદ તમારો દેવ છું; મારા વિધિઓમાં ચાલો, ને મારા દુક્રમો પાળો, ને તેમનો અમલ કરો; ૨૦ ને મારા સામ્બાળોને પવિત્ર માનો; ને તેઓ મારી ને તમારી વચમાં ચિન્હરૂપ ધરો, એ સાર કે તમે ભણો કે હું યદોવાદ તમારો દેવ છું. ૨૧ પણ તે છોકરાંએ મારી વિરૂદ્ધ હંગો કીધો; તેઓ મારા વિધિઓમાં ચાલ્યા નહિ, તેમજ તેઓએ મારા દુક્રમો પાળીને તેમનો અમલ કીધો નહિ; તે તો એવા છે કે ને કોઈ માણસ તેઓને પાળે તો તે તેઓવડે જીવે; તેઓએ મારા સામ્બાળોને વચાવ્યા; ત્યારે મેં કહ્યું કે, હું મારો ક્રોધ તેમના પર વરસાવીને તેમના પર મારો રોષ અરવ્યમાં પુરો કરીશ. ૨૨ પરંતુ મેં મારો હાથ પાછો લાણી લીધો ને મારા નામની ખાતર મેં એવું કહ્યું કે, ને દેશભિત્તિઓના દેખતાં હું તેઓને બહાર કાઢી લાવ્યો હતો તેઓના દેખતાં તેને બદો ન લાગે. ૨૩ વળી તેઓને વિદેશોએ મધ્યે વિજેરી નાખવાને, ને તેમને દેશમાં સર્વત્ર જેરી નાખવાને મેં પોતાનો હાથ અરવ્યમાં તેમના પ્રત્યે ઉઠાવ્યો ક્રોધો; ૨૪ કેમકે તેઓએ મારા દુક્રમોને અમલ નહોતો કીધો, પણ મારા વિધિઓને ત્યાજ કીધો, ને મારા સામ્બાળોને વચાવ્યા હતા, ને તેઓની દષ્ટિ તેઓના ભાષોની મુર્તિઓ પાછળ હતી. ૨૫ વળી મેં તેઓને એવા વિધિઓ આપ્યા કે ને સાર નહોતો, ને એવા દુક્રમો કે નેઓવડે તેઓ જીવે નહિ; ૨૬ ને તેઓએ કુખ કાઢનાર સર્વ પ્રધમનનિતોને [અર્થ] આરપાર ચલાવ્યા, તેથી કરીને મેં તેઓને તેમનાં પોતાનાં અપેક્ષામાં વચાવ્યા, એ સાર કે હું તેઓને અનાથ કરું, ને તેથી તેઓ ભણે કે હું યદોવાદ છું.

૨૭ એ માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વંશ ગાયે બાલીને તેઓને કહે કે, પ્રમુ યદોવાદ એમ કહે છે કે, વળી તમારા પિતૃઓએ મારી વિરૂદ્ધ ઉલ્લખ કીધાથી મારી નિંદા કીધી છે. ૨૮ કારણ કે ને દેશ તેઓને આપવાને મેં મારો હાથ ઉઠાવ્યો ક્રોધો તેમાં હું તેઓને લાવ્યો, ત્યારે તેઓએ પ્રત્યેક ઉઠાવ્યો દુનરને તથા

પ્રત્યેક ઘટાદાર રૂકને જોઇને ત્યાં પોતાના ચઢેા ચઢાવ્યા, ને પોતાનાં ક્રોધજનક અર્પણા અર્પી, વળી ત્યાં તેઓએ પોતાનાં સુવાસિત [અર્પણો] પણ ઝીંધાં, ને ત્યાં તેઓએ પોતાનાં પેષાપેષા રેડ્યાં. ૨૬ ત્યારે એ તેઓને કહ્યું કે, ને ઉચ્ચરવાને વમે ભગ્નો છે તેની મતલબ શી છે? તેથી તેનું નામ આજ સુધી બામાદ પડયું છે. ૨૭ એ માટે ઇસાએલના વંશને કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, વમે પોતાના પિતૃઓની પેઠે પોતાને વડાળો છો છું? ને વડી જઇને તેઓનાં અમંત્રણ કૃત્યોનું અનુકરણ કરો છો છું? ૨૮ ને તમારાં અર્પણો ચઢાવતાં તમારાં ડાહરાને અગ્નિમાં ચઢાવીને તમે પોતાની સર્વ મુર્તિઓથી આજ સુધી પોતાને વડાળો છો છું? તેમ છતાં, હે ઇસાએલના વંશ, હું હુ તમારા પ્રદ્વેનો ઉત્તર આપું? પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, મારા ઇવના સમ, હુ તમારા પ્રદ્વેનો ઉત્તર નહિજ આપીશ; ૨૯ ને તમારા મનમાં આવતા [વિચારો] બિલકુલ પુરા નહિજ થયો; એટલે ને તમે કહો છો કે, અમે વિદેશીઓની પેઠે દેશોનાં કુર્મોની પેઠે, લાહડાં તથા પત્થરની સેવા કરનારા પથ્થર, તે. ૩૦ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, મારા ઇવના સમ, નિચે પરાક્રમી હાથવડે તથા જુજ લંબાવીને તથા ક્રોધ વરસાવીને હું તમારે સિર રાજ ચઢ્યા; ૩૧ અને હુ પરાક્રમી હાથવડે તથા જુજ લંબાવીને તથા ક્રોધ વરસાવીને તમને વિદેશીઓ મધ્યેથી કાઢી લાવીશ, ને જે દેશોમાં તમે વિખેરાઇ ગયા છો તેઓ માંથી હુ તમને સમેટીશ; ૩૨ ને હું તમને વિદેશીઓના અરણ્યમાં લાવીને ત્યાં તમારી સાથે ગઢોગઢોડ વાદ કરીશ. ૩૩ જેમ મિસર દેશના અરણ્યમાં એ તમારા પિતૃઓની સાથે વાદ ઝીંધો, તેમ હુ તમારી સાથે વાદ કરીશ, એમ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે. ૩૪ અને હુ તમને છડી તમે ચલાવીશ, ને હુ તમને કશરના બળનમાં લાવીશ; ૩૫ ને હુ તમારા મધ્યેથી દેગાઓરોને, તથા મારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરનારાઓને કાઢી નાખીશ; ને દેશમાં તેઓ પ્રવાસ કરે છે તેમાંથી હુ તેઓને બહાર કાઢી લાવીશ, પણ તેઓ ઇસાએલના દેશમાં પ્રવેશ કરવા પામશે નહિ; ને તેને ભજ્યો કે હુ યહોવાદ છું. ૩૬ હે ઇસાએલના વંશ, તમારા વિષે તો પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ભગ્નો, તમ સર્વ પોતપોતાની મુર્તિઓની સેવા કરો, ને જે વમે માત્ર સાંભળવાને ઇચ્છતા ન હો તો હવે પછી પણ [એમ કરજો]; પણ હવે પછી કહી તમારે પોતાનાં અર્પ-

ણોથી તથા પોતાની મુર્તિઓથી મારા પવિત્ર નામને બગાડી લગાડવો નહિ. ૪૦ કેમકે, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, ઇસાએલના આખા વંશના સર્વ જનો દેશમાં મારા પવિત્ર ભવન પર, ઇસાએલના ઉચ્ચ પર્વત પર, મારી સેવા કરશે; ત્યાં હું તમને સ્વીકારીશ, ને ત્યાં હુ તમારાં ઘરો તથા તમારા અર્પણોનાં પ્રથમફળ તમારી સર્વ અર્પિત વસ્તુઓસહિત માગીશ. ૪૧ હુ તમને દેશભતિઓ મધ્યેથી કાઢી લાવીશ, ને જે દેશોમાં તમે વિખેરાઇ ગયા છો તેઓમાંથી તમને સમેટીશ, ત્યારે હું તમને સુવાસની પેઠે સ્વીકારીશ; ને વિદેશીઓના દેખતાં હુ તમારામાં પવિત્ર મનાઈશ. ૪૨ અને હુ તમને ઇસાએલના દેશમાં, એટલે ને દેશ તમારા પિતૃઓને આપવા સાથે મેં પોતાનો હાથ ઉચ્ચો કર્યો તેમાં લાવીશ, ત્યારે તમે ભજ્યો કે હું યહોવાદ છું. ૪૩ અને ત્યાં તમને તમારા માર્ગો તથા તમારાં સર્વ કૃત્યો, જેઓથી તમે પોતાને વડાળ્યા છે, તે યાદ આવશે; ત્યારે ને સર્વ દુઃખમાં તમે ક્રોધિલાં છો તેમને લીધે તમે તમારી પોતાની નજરમાં પોતાને કઠાળશો. ૪૪ અને, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, હે ઇસાએલના વંશ, ત્યારે મારા નામની ખાતર હું તમને તમારા જુડા માર્ગો પ્રમાણે તેમજ તમારાં જુદાં કૃત્યો પ્રમાણે [શિક્ષા] નહિ કરું, ત્યારે તમે ભજ્યો કે હું યહોવાદ છું.

૪૫ અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૪૬ હે મનુષ્યપુત્ર, તારૂં મુખ દક્ષિણ તરફ રાખીને તારી [વાણી] દક્ષિણ તરફ ઉચ્ચાર, ને નેગેબની સીમના વનની વિરૂદ્ધ ભવિષ્યવાણી બોલ; ૪૭ ને નેગેબના વનને કહે કે, યહોવાદનું વચન સાંભળ; પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, હુ તારી મધ્યે અગ્નિ સળગાવીશ, ને તે તારી અંદરના પ્રત્યેક લીલા રૂકને તથા પ્રત્યેક સૂકા રૂકને બરમ કરશે; બળતો ભડકો હોલવાશે નહિ, ને તેથી દક્ષિણથી તે ઉત્તર સુધીમાંનાં સર્વ મુખો બળી જશે. ૪૮ અને સર્વ દેહધારીઓ જોશે કે મેં યહોવાદે તે સળગાવ્યો છે; તે હોલવાશે નહિ. ૪૯ ત્યારે મેં કહ્યું, અરે પ્રભુ યહોવાદ! તેઓ મારે વિષે કહે છે કે, હું તે દૃષ્ટાંતો બોલનારો નથી?

૨૧ અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૨ હે મનુષ્યપુત્ર, તારૂં મુખ યશ-શાલેમ તરફ રાખીને તારી [વાણી] પવિત્રરથાને તરફ ઉચ્ચાર, ને ઇસાએલની જમિન વિરૂદ્ધ ભવિષ્યવાણી બોલ; ૨૩ ને ઇસાએલની જમિનને કહે કે, યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો, હુ તારી વિરૂદ્ધ છું, ને મારી તર-

વાર મ્હાનમાથી તાણીને તારી અદરથી નેજીવાનોનો તથા દુષ્ટોનો સહાર કરીશ. ૪ તો હુ તારી અદરથી નેજીવાનોનો તથા દુષ્ટોનો સહાર કરીશ તે માટે મારી તરવાર મ્હાનમાથી નિકળીને દક્ષિણથી તે ઉત્તર સુધી સર્વ દેહધારીઓ વિરૂદ્ધ ધસી પડશે, ૫ ને સર્વ દેહધારીઓ ભણશે કે મેં યહોવાહુ મારી તરવાર મ્હાનમાથી તાણી છે, તે કની પાછી પેસશે નહિ ૬ તે માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, નિસાસા નાખ, તારી કમરના ઘટવાથી તથા દુ ખથી [નાખતો હોય તેમ] તું તેમના જેવતા નિસાસા નાખ. ૭ અને તેઓ તને કહે કે, તું શા માટે નિસાસા નાખે છે, ત્યારે તારે એમ કહેવું કે, ને [આકૃત] આવે છે તેના સમાચારને લીધે, ને પ્રત્યેક દૈવ પાણી યહુ જશે, ને સર્વ હાથ કમલેર યહુ જશે, ને પ્રત્યેકના હોરા ઉડી જશે, ને સર્વ ઘુટલેા પાણી જેવા ઢીલા યહુ જશે, પ્રભુ યહોવાહુ કહે છે કે, જુઓ, તે આવે છે, ને તે ધરોજ ધરો

૮ અને યહોવાહુ એવ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, હે મનુષ્યપુત્ર, બિબ્બવાણી બોલીને કહે કે, યહોવાહુ કહે છે, એમ કહે કે, તરવાર, તરવાર પસેલી તથા સિફલ પલ્લુ કરેલી છે, ૧૦ તે પાણી વાળે તે માટે તેને ધસેથી છે, તે વિજળી જેવી થાય માટે તેને સિફલ કરેલી છે, તો હું આપણે વિનોદ કરીશું? મારા પુત્રની છડી તે તો પ્રત્યેક જુદાને વચ્ચે છે ૧૧ અને તેને સિફલ કરવાને સાફ આપી છે, એ માટે કે તેનો ઉપયોગ કરાય, તરવાર તો સહારના હાથમાં આપવા સાફ પસેલી છે, હા, તેને તો સિફલ કરેલી છે ૧૨ હે મનુષ્યપુત્ર, તથા પોત મૂક, કેમકે તે મારા લોક પર આવી પડી છે, તે હસાએલના સર્વ સરદારો પર આવી પડી છે, તરવારનો ત્રાસ મારા લોક પર આવી પડ્યો છે, એ માટે તારી ભજ પર યજઝાકો માર ૧૩ કેમકે પરીક્ષા થાય છે, ને પ્રભુ યહોવાહુ કહે છે કે, વચ્ચે કરનાર છડીને પલ્લુ અંત આવે તો હું? ૧૪ એ માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, તું બિબ્બવાણી બોલ ને તારા હાથથી તાણીઓ પાડ, ને પ્રાણધાતક ધા વાગેલની તરવાર, તે તરવારને ત્રણ-ત્રણી [સખા] કર, એ તો પ્રાણધાતક ધા વાગેલા મદખખની તરવાર છે, જેણે તેમને ચોતરફથી ઘેરી છે ૧૫ મે તેમની સર્વ ભાજો સામે તરવારનો ત્રાસ મૂક્યો છે, એ સાફ કે તેમનું દેહ પિગ થી ભય ને તેમનું લપટિયા વધી ભય, અરે! તેને તો વિજળી જેવી કરી છે, સંદાર કરવા સાફ તેને આપી કાઢેલી

છે ૧૬ એકત્ર યહુને જમણી તરફ જ, સિફલ યહુને ડાબી તરફ જ, જે તરફ તાર સુખ રાખેલ હોય તે તરફ [જા] ૧૭ હુ પલ્લુ મારા હાથથી તાણી પાડીશ, ને મારા કોધને શાવ પાડીશ, હુ યહોવાહુ એ બોલ્યો છું

૧૮ ફરીથી યહોવાહુ એવ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ હે મનુષ્યપુત્ર, વળી તું પોતાને સાફ બે માર્ગે કરાવ, કે બાબેલના શાળની તરવાર આવે, તે બને એક દેસમાથી નિકળે, ને માર્ગના મધ્ય આગળ [દરેક] નજરમા જવાના [માર્ગની] નિશાણી ચોંટ ૨૦ તું તરવારને સાફ આગમોનપુત્રોના શબ્દોમાં તથા યહુદાહમાં, એટલે કેટલાવાળા યરુશાલેમમાં, આવવાનો માર્ગે કરાવ ૨૧ કેમકે માર્ગના ફાટા પડે છે તે વચ્ચાએ, બે માર્ગના મધ્ય પર બાબેલના શાળ શકુ નિવિવાનો ઉપચાર કરવા ઉભો હતો, તેણે તીર આમ તેમ હલાવ્યા, તેણે તરાશીમની સલાહ લીધી, તેણે કલેઝમા અવલોકન કર્યું ૨૨ તેના જમણા હાથમાં યરુશાલેમ [સળંધી] રાકુનસાહિત્ય આવ્યું, એટલે કેટલાજા યરો ચોંટવા સળંધી, સહારાય મ્હેા ઉધા-કવા સળંધી, મોટે ધોંટે હોકારા પાડવા સળંધી, દરવાજાઓ સામે દ્વારલાજા યરો ચોંટવા સળંધી, મારેઆ ઉડાવવા સળંધી, [તથા] કિહાઓ બાધવા સળંધી ૨૩ અને જેઓએ તેમની આગળ સોજન ખાધા છે તેઓની નજરમા તે રાકુન વ્યર્થ જેવા લાગશે, પલ્લુ તેઓને સપડાવવા સાફ તે અન્યાય રમણુમા લાવે છે

૨૪ એ માટે પ્રભુ યહોવાહુ એમ કહે છે કે, તમારા અપરાધ એવી રીતે બહેર યહુ મધ્ય છે કે તમારા સર્વ મામોમા તમારા પાપ દેખાઈ આવે છે, તેથી તમે તમારા અન્યાયનુ રમણુ કરાવ્યું છે, ને તમે રમણુમા આવ્યા છો, તે માટે તમે હાથથી પકડાશે ૨૫ અને હે હસાએલના સરદાર, પ્રાણધાતક ધા વાગેલા દુર્જન, આખરની શિક્ષાના સમયમા તારો કાળ આવી પહોંચ્યો છે, ૨૬ પ્રભુ યહોવાહુ એમ કહે છે કે, પાપકી કાઢી નાખ ને મુજબ ઉતારી નાખ, એ એવો ને એવો નહિજ રહેશે, અધમને ઉચ્ચ સ્થિતિએ ચઢાવ, ને ઉચ્ચને અધમ સ્થિતિમા લાવ ૨૭ હુ ઉવટાની, ઉલટાની ઉલટાની નાખીશ, જે હકદાર છે તે આવશે ત્યા સુધી એ પલ્લુ નહિ હશે, ને હુ તે [તેને] આપીશ ૨૮ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તું બિબ્બવાણી બોલીને કહે કે, આગમોનપુત્રો વિષે તથા તેમના મેદેલા વિષે પ્રભુ યહોવાહુ આમ કહે છે, ને તું કહે કે, તરવાર,

તરવાર તાણેની છે, ઘાત કરવાને તેને એવી સિકલ કરેલી છે કે તે ખાઠ નાખે, તથા વિભળી જેવી ચાય, ૨ એટલે જે દુષ્ટોને પ્રાણપાતક ધા વાગેલા છે, ને જેઓનો કાળ, આખરની શિક્ષાના સમયમાં, આવી પહોંચ્યો છે, ને દરમ્યાન તેઓની મર્દન ઉપર તને નાખવાને તેઓ તને વ્યર્થ સદસીનો કહે છે ને તને જુઠા સકુન ભેષ આપે છે ૩૦ તેને પાછી તેના મ્યાનમાં ધાલ તારી ઉત્પત્તિની જગ્યાએ, તારી જન્મભૂમિમાં, હુ તારો ન્યાય કરીશ ૩૧ અને હુ તારા પર મારો કોપ વરસાવીશ, મારો ક્રોધરૂપી અગ્નિ હુ તારા પર કુપ્રીશ, ને પશુવત તથા નારા કરવામાં બાહોરા એવા માણસોના હાથમાં હુ તને સોંપી દઈશ. ૩૨ તું અગ્નિને સાર બળતાણ થયો, તારૂં રક્ત દેશની મધ્યે પડ્યો, તારૂં રમશણ હમેશને માટે નષ્ટ થયો, કેમકે હું યહોવાહ એ બોલ્યો છું

૨૨ વળી યહોવાહનુ એલુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તું તું ન્યાય કરવા ઇચ્છે છે, તું તું ખુની નગરને ન્યાય કરવા ઇચ્છે છે? ત્યારે તો તેને તેના સર્વ અમબળ કૃષિ જાણાવ ૩ અને તારે કહેવું કે, પ્રભુ યહોવાહ એલુ કહે છે કે, હે પોતાનો કાળ આણુવા સાર પોતાની મધ્યે રક્ત વહેવડાવનાર, ને પોતાને વટાળવા સાર મૂર્તિઓ બનાવીને પોતાનું જુઠસાન કરનાર નગર! ૪ ને રક્ત તે વહેવડાવ્યું છે તેથી તું કોપિત થયું છે, ને જે મૂર્તિઓ તે બનાવી છે તેઓથી વટવાય છે, ને તે તારો કાળ પાસે આવ્યો છે, ને છેક તારા વરસોનો અત આવી પહોંચ્યો છે, માટે મેં તને સર્વ દેશભલિઓની નજરમાં મેહલોડાય તથા સર્વ દેશોની આજળ મરકરીરૂપ કીધું ૫ હે આબરહામ તથા સર્પહુદુદામ્બાર (નગર), પાસેનાઓ તથા તારાથી દૂરનાઓ તારી મરકરી કરશે ૬ અને, ઇસાએલના સરદારો પોતપોતાની રાક્ષિ પ્રમાણે રક્ત વહેવડાવવાને તારી અંદર ૪૪ નજર છે ૭ તારી અંદર લોકોએ આજીવને તુમ્હ ગવ્યા છે, તારી મધ્યે લોકો પરદેશીઓ સાથે જીલમથી વર્ત્યા છે, તારી અંદર રાક્ષિકોએ નળાપા પર તથા વિધવાઓ પર અન્યાય ગુલમ્યો ૮ તે મારી પવિત્ર વસ્તુઓને તુમ્હ કીધી છે, ને મારા સામ્યાઓને વહાળ્યા ૯ તારી અંદર આડિયા લોકો રક્ત વહેવડાવનાર થઈ ગયા છે, ને તારી અંદરનાઓએ પર્વતો પર બોજન કીધા છે, તારી મધ્યે તેઓએ લપટપણ કીધું છે ૧૦ તારી અંદર લોકોએ પોતાના બાપોની

નજા ઉવાડી કીધી છે, તારી અંદર લોકોએ તદ્દની અણુદવાને લીધે અળની રહેવી સ્ત્રીઓની આબરૂ લીધી છે ૧૧ અને એકે પોતાના પટોસીની વહુ સાથે જુદું કામ કીધું છે, ને બીજાએ લપટપાથી પોતાની પુત્રવધુને ભ્રષ્ટ કીધી છે, ને તારી અંદર ત્રીજાએ પોતાની બહેનની એટલે પોતાના બાપની દીકરીની આબરૂ લીધી છે ૧૨ તારી અંદર લોકોએ રક્ત વહેવડાવવા સાર લાગ્યો લીધી છે, તે બ્યાજ તથા વધારો લીધા છે, ને તે લોભથી જીલમ ગુલમીને તારા પટોસી પાસેથી નફો લીધો છે, ને તું મને વિસરી ગયો છે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૧૩ તે માટે, બે, જે અપ્રમાણિક લાભ તે મેળવ્યો છે તથા જે રક્ત તે તારા મધ્યે [વહેવડાવેલું] છે તેને લીધે મેં મારો હાથ પલાઓ છે ૧૪ હું તારી ખબર લઈશ તે દિવસોમાં તું તારૂં દૃઢ્ય દૃઢ રહી શકશે, અથવા તું તારા હાથમાં બળ રહેશે? હુ યહોવાહ તે બોલ્યો છું, ને તે પુરૂં કરીશ ૧૫ અને હુ તને વિદેશીઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ, ને તને દેશોમાં સર્વત્ર વેરી નાખીશ, ને હુ તારૂં મલીનપણ તારામાંથી ભસ્મ કરીશ. ૧૬ અને તું વિદેશીઓના દેખતા પડે વટળશે, ને તું બાણ્યો કે હુ યહોવાહ છું

૧૭ અને યહોવાહનુ એલુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસાએલનુ ધર મને કથીરૂપ થઈ પડ્યું છે, તેઓ સર્વ બહી મધ્યેનું પિત્તળ તથા કલાઈ તથા લોહ તથા સીસું છે, તેઓ રૂપાનો મેલ છે ૧૯ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે સર્વ કથીરૂપ થયા છો, તે કારણને લીધે જીઓ, હુ તમને ચરસાલેબની મધ્યે એકઠા કરીશ ૨૦ જેમ લોકો રૂપાને તથા પિત્તળને તથા લોહને તથા સીસાને તથા કલાઈને બહીની મધ્યે એકઠા કરીને તેમના પર અગ્નિ સળગાવીને તેને પિગાળે છે, એમ હુ મારા રોષમાં તથા ક્રોધમાં તમને એકઠા કરીને તથા ત્યા નાખીને તમને પિગાળીશ ૨૧ હા, હુ તમને એકઠા કરીશ, ને મારો ક્રોધરૂપી અગ્નિ તમારા પર કુપ્રીશ, ને તે મધ્યે તમે પિગાળી જશો ૨૨ જેમ રૂપુ બહી મધ્યે પિગાળાય છે, તેમ તમને તે મધ્યે પિગાળવામાં આવશે, ને તમે બાણ્યો કે મેં યહોવાહ મારો ક્રોધ તમારા પર વરસાવ્યો છે

૨૩ અને યહોવાહનુ એલુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૪ મનુષ્યપુત્ર, તેને કહે કે, તું તો ઘુલ્લ ન કમ્મએલો તથા ક્રોધને દિવસે વરસાદ ન પામેલો એવો દેશ છે

૨૫ શિકાર ફાડી ખાનાર ગાંજતા સિંહના જેવા તેના બલિયવાદીઓનું કિતર તેની મધ્યે છે; તેઓએ આત્માઓને ફાડી ખાધા છે; તેઓ દ્રવ્ય તથા મૂલ્યવાન વસ્તુઓ લે છે; તેઓએ તેની મધ્યે તેની વિધવાઓ વધારી દીધી છે ૨૬ તેના ચાળકાએ મારા નિયમશાસ્ત્રને ભંગ કીધો છે, ને મારી અર્પિત વસ્તુઓને વઠાળી છે; તેઓએ પવિત્ર તથા સાધારણની વચ્ચે તફાવત રાખ્યો નથી, ને તેઓએ માલુસોને અચૂક તથા ચૂકની વચ્ચે ભેદ સુઝાવ્યો નથી, ને મારા સાખ્યાયો તરફ પોતાની આંખો ઠાંકી દીધી છે, ને તેઓએ પોતાની મધ્યે અને બહાર લગાવ્યો છે. ૨૭ તે મધ્યે તેના સરદારો શિકાર ફાડી ખાનાર વરજો જેવા છે; અપ્રમાણિક લાલ મેળવવાને તેઓ રકન વહેવડાવે છે, ને પ્રાણપાત કરે છે ૨૮ અને યહોવાદ ન બોલ્યો હોય તેમ છતાં, યહોવાદ એમ કહે છે, એવું કહેતા લોકોને સાફ વ્યથે સદર્શનો ઉભાં કરીને ને તેમને જુલમ સકુન જોઈ આપીને તેના બલિયવાદીઓએ લોકોને સાફ મેળવ્યા વગરના સઘાથી લૂંટ્યો કીધો છે. ૨૯ દેશના લોકોએ જુલમ વાપર્યો છે, ને લૂંટ ચલાવી છે; હા, તેઓએ ગરીબોને તથા કમાવેને હેરાન કીધા છે, ને પરદેશીઓ ઉપર નાહક જુલમ કીધો છે ૩૦ અને તેઓની અંદર મેં એવો માલુસ રોક્યો કે જે આડપણ થાય, ને મારી તથા દેશની વચ્ચે ઈડામા ઉભો રહીને અને તેનો નાશ કરતાં વારે; પણ મને એકે એવો મળ્યો નહિ. ૩૧ એ માટે મેં મારો કોપ તેમના પર વરસાવ્યો છે; મારા કોપશીપી અભિયાં ને તેમને ભરમ કીધા છે; પ્રભુ યહોવાદ કહે ૩૨ કે, તેમનું પોતાનું આચરણ હું તેમના માથા પર લાવ્યો છું.

૨૩

ફરીથી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૯ મનુષ્યપુત્ર, જે સ્ત્રીઓ એકલ માની દીકરીઓ હતી; ૨૦ ને તેઓએ મિસરમાં વ્યભિચાર કીધો; તેઓએ પોતાની યુવાવસ્થામાં વ્યભિચાર કીધો; ત્યાં તેઓનાં રતન દાળવામાં આવ્યાં, ને ત્યાં તેઓની કુવારી અવસ્થાની ઈટલીઓ ઊઠાઈ ૪ અને તેઓમાંની મોટીનું નામ એહલવાદ તથા તેની બહેનનું નામ એહલીબાદ હતું; ને તેઓ મારી થઈ, ને તેમને પુત્રો તથા પુત્રીઓ થયાં. અને તે

ને

લા

ઠ્યો; ને તે પોતાના ચારો ઉપર, એટલે પોતાના પડોશી આરશૂરીઓ, ૬ કે જેઓ ભણ્યાં વજ્ર પહેરતા, સુખાઓ તથા અમલદારો હતા, ને જે સર્વે મનમોહક જીવાનો તથા ઘોડેસ્વારો હતા તેમના પર આરાક બની ગઈ. ૭ અને તેણીએ પોતાની આભાર તેમને સોંપી દીધી, તે સર્વે તો આરશૂરના સર્વોત્તમ દિલપસદ પુરુષો હતા; ને જે સર્વની ઉપર તે આરાક થઈ, તેમની સર્વ મૂર્તિઓવડે તેણીએ પોતાને વઠાળી. ૮ અને મિસરમાંથી નિકળી ત્યારથી તેણીએ પોતાના વ્યભિચારનો ત્યાગ કીધો નથી; કેમકે તેની યુવાવસ્થામાં તેઓએ તેની સાથે શયન કરીને તેમની કુવારી અવસ્થાની ઈટલીઓ દબાવી; ને તેઓએ પોતાનો વ્યભિચાર તેના પર રેડી દીધો ૯ તથા મેં તેના પ્રીતમોના હાથમાં, એટલે આરશૂરીઓ કે જેમના પર તે આરાક હતી તેમના હાથમાં, તેને સોંપી દીધી ૧૦ તેઓએ તેણીની નમ્રતા ઉઘાડી કરી; તેઓએ તેનાં પુત્ર તથા પુત્રીઓને પકડી લીધાં, ને તેને તો તેઓએ મારી નાખી; ને તે સ્ત્રીઓ મધ્યે કહેવતરૂપ થઈ; કેમકે તેઓએ તેના પર ઈંડાફાનો અમલ કર્યો. ૧૧ અને તેની બહેન એહલીબાદ એ જોયું, તોપણ એ પોતાના ઇરાકમાં તેણીના કરતાં વધારે ભ્રષ્ટ હતી, તે પોતાના વ્યભિચારો કે જે પોતાની બહેનના વ્યભિચારો કરતાં વધારે હતા, તેમાં પણ ભ્રષ્ટ થઈ. ૧૨ તેણી પોતાના પડોશી આરશૂરીઓ કે જેઓ સુખા તથા અમલદારો હતા, ને જેઓ સર્વ અતિ ભવદાર પોપાક પહેરેલા. મનમોહક જીવાનો તથા ઘોડેસ્વારો હતા, તેમના પર આરાક થઈ. ૧૩ અને મેં જોયું કે તે ભ્રષ્ટ થઈ, તે બંનેએ એકલ માર્ગ પકડ્યો. ૧૪ અને તેણીએ પોતાના વ્યભિચારો વધાર્યા; કેમકે તેણીએ વર્તિત પર માલુસોનાં ચિત્રો પાડેલાં એટલે કાસ્ટીઓની સિંદૂરથી ચિતરેલી છબીઓ જોઈ, ૧૫ કે જેમની કમરો કમરપટાથી કસેલી હતી, ને તેમનાં માથાં પર રમીન શિરપેચ હતા, તથા દેખાવમાં તેઓ સર્વે રાજવંશીઓ હતા, એટલે બાબેલવાસીઓ કે જેમની જન્મભૂમિ કાસ્ટી દેશ છે તેમના જેવા હતા. ૧૬ અને તેમને તેણીએ જોયા કે તુરત તેણી તેમના પર આરાક બની, ને તેમની પાસે કાસ્ટી દેશમાં સદેસિયા મોકલ્યા ૧૭ અને બાબેલવાસીઓ પાસે ઇરાકના પત્રગર્માં દાખલ થયા, ને તેઓએ સાથે વ્યભિચાર કરીને તેને ભ્રષ્ટ કીધી, ને તેની સાથે વટલી, ને તેણીનું મન તેમના પરથી

હૃદી ગયું ૧૮ તેથી તેણીએ પોતાનો વ્યભિચાર ઉવારો કીધો, ને પોતાની નમ્રતા પણ ઉધારી કીધી; ત્યારે માત્ર મન તેના પરથી હૃદી ગયું, જેમ માત્ર મન તેણીની બહેન પરથી હૃદી ગયું હતું તેમજ. ૧૯ તો પણ તેની જુલાનીના દિવસો કે જ્યારે તેણીએ મિસર દેશમાં વ્યભિચાર કીધો હતો તેમને યાદ કરીને તેણીએ પોતાનો વ્યભિચાર વધાર્યો. ૨૦ અને તેણી પોતાના ચારો, કે જેમની કાયા ગધેડાની કાયા જેવી છે, ને જેમનું બીજ ઘોડાના બીજ જેવું છે, તેમના પર મોહિત થઈ. ૨૧ એમ, તારી યુવાવસ્થાના સ્વનેની ઠીકઠી બિસરીઓએ દબાવી તે તારી યુવાવસ્થાની લંપટતાનું તે પુનરાવર્તન કીધું.

૨૨ એ માટે, હે ઓહલીબાહ, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારા જે સર્વ પ્રીતમે સાથે તારા મનને વિરોધ ઉત્પન્ન થયો છે તેઓને હું તારી સામે ઉઘાડી કરીશ, ને હું તેઓને યોગદર્શનથી તારી સામે લાવીશ; ૨૩ એટલે બાબિલવાસીઓને તથા સર્વ કારદીઓને, પકોઈને તથા રોઆને તથા કોઆને, [ને] તેમની સાથે સર્વ આશ્ચર્યીઓને; એ સર્વ મનમોહક જીવાન સુખાઓ તથા અમલદારો, એ સર્વ ઘોડેદાર સરદારો તથા વિખ્યાત માણસોને [લાવીશ]. ૨૪ અને તેઓ તારી વિરૂદ્ધ રાસ્ટો, રથો, તથા ચક્રો લઈને તથા [જુદી જુદી] પ્રજાઓના દળસહિત આવશે; તેઓ તારી આસપાસ ઢાલકીઓ, ઢાલો તથા ટોપસહિત ઘેરો ઘાલશે; ને હું ન્યાયકરણ તેમને સોંપીશ, ને તેઓ પોતાના ઇનસાફ પ્રમાણે વારો ઇનસાફ કરશે.

૨૫ અને હું મારો આવેશ તારી વિરૂદ્ધ મોકલીશ, ને તેઓ તારાપર કેર વર્તાવશે; તેઓ તારા નાકબાન કાપી લેશે; ને તારા બાકી રહેલા વસ્ત્રાચર્ય પડશે; તેઓ તારા દીકરા દીકરીઓને પકડી લેશે; ને તારા બાકી રહેલા અગ્નિથી ભસ્મ થશે. ૨૬ વળી તેઓ તારાં વજ્ર પણ ઉતારી લેશે, ને તારા સુરોચિત આભુષણો હરી જશે. ૨૭ એમ હું તારામાથી વારી લંપટતાનો, ને મિસર દેશમાંથી [આણેલા] તારા વ્યભિચારનો એવો અંત આણીશ કે તું તારી નજર તેમના પર નહિ નાખશે ને મિસરનું સ્મરણ કદી નહિજ કરશે. ૨૮ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, જેઓને તું ધિક્કારે છે તેઓના હાથમાં, એટલે જેઓની સાથે તારા મનને વિરોધ પડ્યા છે તેઓના હાથમાં હું તને સોંપી દઈશ. ૨૯ અને તેઓ પોતાનું વેર તારા પર ગુનરશે, ને તારી સર્વ મહેનવાનું કળી

હરી જશે, ને તને નમ્ર તથા ઉધારી કરી મૂકશે; ને તારા વ્યભિચારની નમ્રતા, [એટલે] તારી લંપટતા તથા તારો વ્યભિચાર બન્ને ઉધારાં થશે. ૩૦ તે વડી જઈને વિદેશીઓનું અનુકરણ કીધું તેને લીધે, ને તું તેઓની મુર્તિઓથી વટલી ગઈ છે માટે એ દુઃખો તારા પર ગુનરવામાં આવશે. ૩૧ તું તારી બહેનના માર્ગમાં ચાલી છે; તે માટે તેણીને ખાલો હું તારા હાથમાં આપીશ. ૩૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારી બહેનને ખાલો જે ઉડે તથા એટા છે તે તારે પીચા પડશે; તારી વિરક્તસહિત હાસી થશે, ને તુલ્યકારસહિત તારું હારવ થશે; તે [ખાલા]માં બહુ માથ છે. ૩૩ તું કેટું તથા એટી, અથવા તથા વિનાશના ખાલાથી, તારી બહેન સમજના ખાલાથી ભરપુર થશે. ૩૪ તું તે યુસીને પી જશે, ને તું તેના ઠીકરા પણ ચાવી ખાશે, ને તારા સ્તન ચીરી નાખશે; કેમકે, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તે ઓલ્યો છું. ૩૫ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે મને વિસરી જઈને પોતાની પૂઠ પાછળ નાખ્યા છે, તે માટે તું પણ તારી લંપટતા તથા વ્યભિચારનું કળી સહે.

૩૬ વળી યહોવાહે મને કહ્યું, હે મનુષ્યપુત્ર, તું હું ઓહલીબાહ તથા ઓહલીબાહનો ન્યાય કરવા છાડે છે? તો તેઓને તેઓના અમંગળ કૃત્યો કહી બતાવ. ૩૭ કેમકે તેઓએ વ્યભિચાર કીધો છે, ને તેઓના હાથમાં રક્ત છે, ને તેઓએ પોતાની મુર્તિઓ સાથે વ્યભિચાર કીધો છે; ને તેઓએ મારે સાથે જીલ્લો પોતાના દીકરાઓને [અગ્નિ]માં થઈને તેમની પાસે ભક્ષ થવા સાથે મોકલ્યા છે. ૩૮ વળી તેઓએ મારા પ્રત્યે એમ કીધું છે કે, તેજ દિવસે તેઓએ માત્ર પવિત્રસ્થાન અથૂણ કીધું છે, ને મારા સાબ્બાથોને ભ્રષ્ટ કીધા છે. ૩૯ કેમકે પોતાનાં ઠોકરાને પોતાની મુર્તિઓ પ્રત્યે દોષી દીધા પછી તેજ દિવસે તેઓએ મારા પવિત્રસ્થાનમાં આવીને તેને અથૂણ કીધું; ને, જો, તેઓએ મારા પર મધ્યે એ પ્રમાણે કહ્યું છે. ૪૦ અને તે ઉપરાત તેને દૂરથી માણસેને તેડી મંગાવ્યા છે; તેમની પાસે સુદેશિયો મોકલ્યા, એટલે, જુઓ, તેઓ આવ્યા; તેઓને વારંતે તે સ્નાન કરીને પોતાની આંખોમાં અજન ધાલીને સંજાર સજ્યા; ૪૧ ને બપોરનાર અંદોલ પર બેઠી, ને તેની આંખને મેજ સિદ્ધ કરેલી હતી ને તે પર તે મારો ધૂપ તથા માત્ર તેલ મૂક્યા હતાં. ૪૨ અને મેજનો બીધી ટાળીનો સાદ તેની સાથે હતો; ને સાધારણ

ફક્તિના લોક સાથે અરવ્યમાંથી ઊઠતાઓને આપ્યા હતા; ને તેઓએ તે [બંને]ના હાથોએ બંધાવ્યા, તથા તેઓને માથે મુંદર મુઝટ પહેરાવ્યા ॥ ત્યારે ને વ્યભિચારમાં વૃષ્ટિ યથેશી હતી તેને વિષે મેં કહ્યું કે, હવે તેઓ તેની સાથે, હા, તેની સાથે, વ્યભિચાર કર્યો. ૪૪ અને એમ લોક વેશ્યાની પાસે જાય છે તેમ તેઓ તેની પાસે જાય; એવી રીતે તેઓએ છિનાજી સ્ત્રીઓ ઓઢવાહ તથા ઓઢલીબાહ સાથે રાચન કર્યું. ૪૫ અને નેક પુરુષો તેમનો ન્યાય કરીને તેમને છિનાઓની શિક્ષા તથા જૂન કરનાર સ્ત્રીઓની શિક્ષા કરાવયો; કેમકે તેઓ છિનાઓ છે ને તેઓના દાપમા રક્ત છે. ૪૬ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તેમની સામે એક ટોળો ચઢાવી લાવીશ, ને તેમને આમ તેમ ફેંકાવા તથા હુણવા સાર સોંપી દઈશ. ૪૭ અને તે ટોળા તેમને પાંચરે મારશે, ને પોતાની તરવારોથી તેમને પુરા કરશે; તેઓ તેમના પુત્રોને તથા પુત્રીઓને સહાર કરશે, ને તેમનાં ધરો અગ્નિથી બાળી નાખશે. ૪૮ એવી રીતે હું દેશમાંથી વપટવાનો અંત આણીશ, એ સાર કે સર્વ સ્ત્રીઓને તમારી વંપટવાનું અનુકરણ ન કરવાની શિખામણ મળે. ૪૯ અને તેઓ તમારી વંપટવાનો બદલો તમને આપશે, ને તમારી મુક્તિઓ વિષેનાં પાપ તમારે ચિર આવશે; ને તમે જાણશો કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું.

૨૪ ૧મી, નવમા વર્ષના દસમા માસમાં, તે માસની દસમીએ, યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ હે મનુષ્યપુત્ર, હું દિવસનું [ચોટલે] આજ દિવસનું નામ લખ; બાબિલનો રાજા આજ દિવસે વશાલેખની નબ્તીક આવી પહોંચશે. ૩ અને આ ૬ હાજાર વંશનાઓ પ્રત્યે એક દહાંત બોલીને તેમને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હાહ ચઢાવો, તેને ચઢાવીને વળી તેમાં પાછી પશુ દેરો; ૪ તેના કુટા એટલે સારા સારા સર્વ કુટા, જન તથા બાવડું, તેમાં એકઠાં કરો; દાડકાખંડાં સારાં સારાં લઈને તેમાં જરો. ૫ ટોળામાંથી ઉત્તમ [થેડું] લઈને થેવાં દાડકાં પશુ તેની વળે સિંચો; તેને સારી પકે ઉઠાવો; હા, તેની મધ્યે તેનાં દાડકાંને બંધાવા દો.

૬ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ખુની નખરને એટલે ને હાહને કાઢ તેની અંદર છે, ને નેના ૧૧૮ તેમાંથી નિષ્ણ ગયા નથી તેને અફસોસ! ૭ કહે કહે તેને બહાર કાઢો; તેના પર ફેવમિ પડી

નથી. ૮ કેમકે તેનું રક્ત તેની મધ્યે છે; તેણીએ તે ખુલા ખડક પર રાખ્યું છે; તેને ધૂળથી ઢાંચી ફેવાને, તેણીએ તેને જમીન પર રેડી રીધું નહિ. ૯ એ તેનું રક્ત ખુલા ખડક પર એ સાર રાખ્યું છે, કે તે દંઠાય નહિ, ને એમ વેર લેવા સાર કોષને ઉરફરી લાધ. ૧૦ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ખુની નખરને અફસોસ! ૧૧ પણ દગલો મોટો કરીશ. ૧૨ લોકોનો હજલો વધારો, અગ્નિને ધિકાવો, માંસને બરાબર ઉઠાવો, ને સેરવો બહાર કરો, ને દાડકાંને બાળી જવા દો. ૧૩ પછી તેને કાલી તેના અંગારા પર મૂકો, એ સાર કે તે ગરમ થાય, ને તેનું પિત્તળ બળી જાય, ને તેની અંદરનો તેનો મેલ પિગળીને તેનો કાઢ ભસ્મ થાય. ૧૪ તેણે કમથી [પોતાને] કાયર કીધી છે; તોપણ તેનો બહુલ કાઢ તેમાંથી નિષ્ણ જતો નથી; તેનો કાઢ અગ્નિથી [જતો નથી]. ૧૫ તારી શ્રદ્ધામાં વંપટવા સમાવડી છે, મેં તને ઘણ કરવાનું કીધું પણ હું ઘણ થઈ નહિ, એ માટે હું મારો કોષ તારા પર વૃક્ષ કરીશ ત્યાં સુધી હું કહી તારી મહીનતાથી સુજ નહિજ થશે. ૧૬ હું યહોવાહ તે બાલ્યો છું; તે પુરૂ થશે, ને હું તેને ફિલ્લુલ કરીશ; હું પાછો દહીશ નહિ, ને હયા રાખીશ નહિ, ને હું અનુતાપ કરીશ નહિ; તારા માંસે પ્રમાણે ને તારાં કૃષ્યે પ્રમાણે તેઓ તારો ન્યાય કરશે; એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૧૭ વળી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ મનુષ્યપુત્ર, જો, ને પર તારી આંખો લોભાય છે તે હું એકે સપાટે તારી પાસેથી લઈ લઈ છું; તોપણ તારે શોક કે વિલાપ કરવો નહિ, ને તારા આંસુ વહે નહિ. ૧૯ નિસાસા નાખજ, પણ ઘુપઘુપ સ્ત્રીને; સુએલાને માટે શોક ન કરતો, માથે વારો ફેટા બાંધ, ને પછે વારાં પત્રખાં પહેર, ને તારા હોઠ ન ઢાંકતો, ને માણસની રોટલી ન ખાતો. ૨૦ એવું મેં સદામાં લોકને કહ્યું; ને સંતો મારી સ્ત્રી મરણ પાળી; ને જેવી મને આજ્ઞા મળી હતી તે પ્રમાણે મેં સવારે કીધું. ૨૧ અને લોકોએ મને કહ્યું, હું હું અમને નહિ કહે કે, આ વાતોને અમારી સાથે શો સંબંધ છે કે હું એ પ્રમાણે કરે છે? ૨૨ ત્યારે મેં તેઓને કહ્યું કે, યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૩ ઘસાએલના ઘરને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું મારા પવિત્રસ્થાનને, તમારા સામ-થવા જઈને, જેના પર તમારી આંખો લોભાય છે ને જેના પર તમારા મનમાં હયા આવે છે તેને વઠાળીશ;

ને તમારા પુત્રો તથા તમારી પુત્રીઓ જેમને તમે તમારી પાછળ મૂકી ગયા હશે તેઓ તરવારથી પડશે ૨૨ અને જેમ મેં કીધું તેમ તમે કરશો, તમે તમારા હોઠ ઢાંકશો નહિ તેમ મનુષ્યોનું અન ખાશે નહિ ૨૩ અને તમારા હોંટા તમારા માથા પર, ને તમારા પગરખા તમારા પગમાં હશે, તમે શોક કે રૂદન નહિ કરશો, પણ તમે તમારા ફુરાયારમાં ગુરીગુરીને મરશો, ને એક બીજાની સામે [બેઠને] વિલાપ કરશો ૨૪ એમ હઝકીએલ તમને ચિન્હરૂપ થશે, જે સર્વ તેણે કીધું છે તે પ્રમાણે તમે કરશો, જ્યારે એ થશે ત્યારે તમે જલુચો કે હુ પ્રભુ યહોવાહ છું

૨૫ અને હે મનુષ્યપુત્ર, જે દિવસે હુ તેમનું સામર્થ્ય, તેમના વેશવનો હર્ષ, તેમની આખોની ઇચ્છા, તથા જે પર તેમનું મન ચોટકુ છે તે, તથા તેમના પુત્ર પુત્રીઓ, એ સર્વ તેમની આસેથી લઈ લઈશ, ૨૬ તે દિવસે શું એમ નહિ થશે કે, જે કોઈ બની જશે તે તારી પાસે આવીને તારા કાનમાં તે કહી સમજાવશે? ૨૭ બની ગએલા પ્રાયે તે દિવસે તારું મુખ ઉપડી જશે, ને તું બાલશે, ને ત્યાર પછી મુખો નહિ રહેશે, એમ હુ તેમને ચિન્હરૂપ થશે, ને તેઓ જલુચો કે હુ યહોવાહ છું

૨૫ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૬ મનુષ્યપુત્ર, તારું મુખ આશ્મેનપુત્રો તરફ રાખીને તેમની વિરૂદ્ધ બાવિધ વાણી બોલીને, ૨૭ આશ્મેનપુત્રોને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહનું વચન સાંભળો, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જ્યારે મારા પવિત્રસ્થાનને અપહન કરવામાં આવ્યું, ને જ્યારે ઇસ્રાએલનો દેશ વેશન કરાયો, ને જ્યારે યહુદાહનના ઘરના બહીષ્કારમાં ગયા, ત્યારે તેમની વિરૂદ્ધ તે વાહ વાહ! કહ્યું, ૨૮ એ માટે, જો, હુ તને પૂર્વના લોકના દ્વાપમાં વારસા વરીકે સોંપી દઈશ, ને તેઓ પોતાની હાવણીઓ વાગમાં નાખશે, ને તારામાં પોતાના મકાનો બાંધશે, તેઓ વારી ઉપજાશે, ને તેઓ તારું દૂધ પીશે. ૨૯ અને હુ રાખ્યાહને ઉઠાવે તબેલો, ને આશ્મેનપુત્રોના દેશને વેશન કરાવે બેસવાની જગ્યા કરી નાખીશ, ને તમે જલુચો કે હુ યહોવાહ છું ૩૦ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે ઇસ્રાએલના દેશની સામે વાળીઓ પાડી છે, ને પત્ર પહાડ્યા છે, ને તારા મનની સમર્પણ કરાવી દઈ કીધી છે, ૩૧ તે માટે જો, મેં તારા પર મારો દાવ ઉતાર્યો છે, ને હુ તને લઈ વરીકે વિદેશીઓના દાવમાં

સોંપી દઈશ, ને હુ તને પ્રભુઓમાંથી નાબૂદ કરીશ, ને હુ દેશોમાંથી તારો વિનાશ કરીશ; હુ તારો નાશ કરીશ, ત્યારે હુ જલુચો કે હુ યહોવાહ છું

૩૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મોઆબ તથા સેલર કહે છે કે, જો, યહુદાહનો વંશ સર્વ દેશનલિઓ જેવા છે ૩૩ એ માટે જો, તેના જે નમરો તેની સરદદ પર છે, તથા જે તે દેશની શોભા છે, એટલે બિથ-યશ્મોથ તથા બઆલ-મેઓન તથા કિર્યાયાહમ, ૩૪ તે નમરોથી માંડીને હુ મોઆબના પડખામાં, આશ્મેનપુત્રોની વિરૂદ્ધ પૂર્વના પુત્રોને સાડ [માર્ગ] બોલી આપીશ, ને હુ તેમને વારસા વરીકે આપી દઈશ, એ સાડ કે આશ્મેનપુત્રોની યાદગીરી દેશ નલિઓ મધ્યે ન રહે, ૩૫ ને હુ મોઆબ પર ન્યાય-વાસનનો અમલ કરીશ; ને તેઓ જલુચો કે હુ યહોવાહ છું

૩૬ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, અદોમ યહુદાહના ધર પર વેર વાળીને તેનું નુકસાન કીધું છે, ને મોટા ગુન્હો કરીને તેના પર પોતાનું વેર વાળ્યું છે, ૩૭ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે હુ અદોમ પર મારો દાવ ઉતારીને તેમાંથી મનુષ્ય તથા પશુનો સંહાર કરીશ, ને હુ તેમાંથી માંડીને તેને વેશન કરી નાખીશ, હા, હાનનુધી લોકો તરવારથી માર્યા જશે ૩૮ અને હુ મારા ઇસ્રાએલ લોકની હસ્તક માફ વેર અદોમ પર વાળીશ, ને તેઓ અદોમ પર મારો કોપ તથા મારો ક્રોધ જલવશે, ને તેઓને મારા વેરનો અનુભવ થશે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે

૩૯ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, પહિરતીઓએ વેર રાખીને જલુની અદાવતથી તેનો વિનાશ કરવાને મનથી ઘર્યાથી [તેના પર] વેર વાળ્યું છે, ૪૦ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હુ પહિરતીઓ પર મારો દાવ ઉતારીને તેઓને નાશ કરીશ, ને સમુદ્ર કિનારાના બંનેવા બાજનો વિનાશ કરીશ ૪૧ અને હુ તખત ધમતીઓસદિત તેમના પર મહાહારત વેર વાળીશ, ને જ્યારે હુ મારું વેર તેઓ પર વાળીશ ત્યારે તેઓ જલુચો કે હુ યહોવાહ છું

૨૬ અને અગિયારમે વર્ષે માત્રની પહેલીએ એમ થયું કે યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૭ મનુષ્યપુત્ર, તારું વારસાલેખ વિરૂદ્ધ એમ કહ્યું છે કે, વાહ વાહ! જે [નનરી] દેવતાલિઓનું નાકું દલી તે વલી નષ્ટ છે, તે, મારી તરફ વળી છે, દલે તે ઉગ્ર કરાઈ છે માટે હુ ભર-

પુર થયરા; જે માટે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે,
 હે સૂર, ભે, હું તારી વિરુદ્ધ છું, ને જેમ સમુદ્ર
 પોતાનાં મોતે ચઢાવે છે તેમ હું ધાણી દેશનિઓને
 તારી સામે ચઢાવીશ. ૪ અને તેઓ સૂરના કોટનો
 નાથકરીને તેના છુટ્ટો તોડી પાડશે; હું તેની ધૂળ
 પણ તેમાંથી ઘસી નાખીને તેને ઉઘાડો ખડક બનાવી
 દઈશ. ૫ તે સમુદ્ર મધ્યે બળે પાથરવાની જગ્યા
 થશે; કેમકે, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, હું તે બોલ્યો
 છું; ને તે દેશનિઓની લૂટ થઈ પડશે. ૬ અને તેની
 દીકરીઓ ને સીમમાં દશે તેઓ વરવાથી મારી
 જશે; ને તેઓ ભણ્યો કે હું યહોવાદ છું. ૭ કેમકે
 પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, ભે, હું સૂર ઉપર
 ઉતરમાંથી બાંધેલ પતિ રાત્રિધારા નૃપાદેસરને
 ઘોડાઓ, રથો, ઘોડેસ્વારો, તથા ધણી લોકના જગ્યા
 મુખા ચઢાવી લાવીશ. ૮ તે વરવાથી તારી પુત્રી-
 ઓને સીમમાં મારી નાખશે; ને તે તારી સામે
 ઠિંકા બાંધશે, ને તારી સામે મોરચા ઉઠાવશે, ને
 તારી સામે ઢાલ ધારશે. ૯ અને તે વાશ કોટ સામે
 કોટકાંઈક વેચે ચોડશે, ને તે પોતાના વીકમોથી વાશ
 છુટ્ટો તોડી પાડશે. ૧૦ તેના ઘોડાઓ પુષ્કળ હોવાથી
 તેમની ધૂળ તને ઢાંકી નાખશે; કોઈ નગરમાં આવું
 પડે છે ત્યારે જેમ લોક તેમાં પેસી બચે છે, તેમ
 ત્યારે તે વાશ ફરવાઓમાં પ્રવેશ કરશે ત્યારે
 ઘોડેસ્વારોના તથા પૈદાના તથા રોના ધમધમાટથી
 વાશ કોટ થયરશે. ૧૧ તેના ઘોડાઓની ખરીઓથી તે
 તારી સર્વ અંધીઓ ખુદી નાખશે; તે વાશ લોકોને
 વરવાથી સંહાર કરશે, ને વાશ સમર્થ સ્ત્રીઓ જમી-
 નોરને પશે. ૧૨ અને તેઓ વાજું દ્રવ્ય લૂંટી લેશે ને
 વાશ લેવાના માહતું ઢરણ કરશે; ને તેઓ વાશ
 કોટ તોડી પાડશે, ને વાશ પ્રયત્નમા ધરોને નાચ
 કરશે; ને તેઓ વાશ પલ્લોને તથા વાશ લકડને
 તથા તારી મૂળને પાણીની મધ્યે નાખી દેશે. ૧૩ અને
 હું વાશાં આપનેનો નાદ બંધ પાડીશ; ને તારી
 યજ્ઞોઓના સૂર ત્યાર પછી સમજાશે નહિ. ૧૪ અને
 હું વને ઉઘાડો ખડક કરી નાખીશ; હું બળે પાથ-
 રવાની જગ્યા થઈ પડશે; હું ફરીથી બધારો નહિ;
 કેમકે પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, હું યહોવાદ તે બોલ્યો છું.
 ૧૫ પ્રભુ યહોવાદ સૂરને આ પ્રમાણે કહે છે; વાશ
 મધ્યે કવચ ચાલ્યાથી પાથલ થયેલા દાણાં પડે, ત્યારે
 ત્યારે વાશ પડવાના ધપકારથી દ્વીપો નહિ થયે શકે.
 ૧૬ ત્યારે સમુદ્રના સર્વ દાકોએ પોતાનાં રાજ્યાસને

પરથી ઉતરી જઈને પોતાના જમાઓ કાઢી નાખશે,
 ને પોતાનાં ખુદેદાર વસ્ત્રો ઉતારશે; તેઓ મુઝરીશી
 વસ્ત્રો પહેરશે; તેઓ જમીન પર બેસશે, ને દરેક
 પળે મૂઝશે, ને તારાથી વિરિમત થશે. ૧૭ વજી
 તેઓ વારે માટે એક મરસિયો ઉચ્ચારીને વને કહેશે
 કે, હું ને એક પ્રખ્યાત નગરી હતી, કે જેમાં ખલા-
 સીઓની વસ્તી હતી, ને પોતાના રહેવાસીઓ મુખાં
 સમુદ્ર પર પરાક્રમી હતી, ને જેણે તેમાં આવ ન
 કરનાર સર્વ ઉપર પોતાનો ત્રાસ બેસાડ્યો હતો, તેનો
 કેવો વિનાશ થયેલો છે! ૧૮ હવે તારી પડતીને દિવસે
 દ્વીપો કાંપશે; હા, સમુદ્રમાંના દ્વીપો તારો વિનાશ
 દેખીને અચારશે. ૧૯ કેમકે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે
 કે, ત્યારે હું તને વસ્તી વગરનાં નગરોની માફક
 ઉજડ નગર કરીશ, ત્યારે હું તારા પર ઉઠાણને ફેરવી
 વાળીશ, ને મહા જળ તને ઢાંકી દેશે; ૨૦ ત્યારે હું
 વને નીચે પાડીને કબરમાં ઉતરી જનારા એટલે પ્રાચીન
 કાળના લોક ભેળું કરીશ, ને તને પૃથ્વીના નીચેના
 ભાગોમાં, પ્રાચીન કાળથી ઉજડ પડેલી જગ્યાઓમાં,
 કબરમાં ઉતરી ગયેલાઓ ભેળું વસાવીશ, કે તારામાં
 વસ્તી ન થાય; ને જીવતાઓની ભૂમિમાં તારૂં મૌરવ
 હું નહિ રચાવીશ; ૨૧ હું તને ત્રાસપૂર્ણ કરીશ, ને
 વારો બંધ આપશે; ભે કોઈ તને બોળે તો પણ હું
 ફરીથી નહિ જ બડશે; એમ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે.

૨૭

યહોવાદનું વચન ફરીથી મારી પાસે આવું
 આવ્યું કે, ૨ વજી, હે મનુષ્યપુત્ર, સૂરને
 માટે એક રાત્રિયો ઉચ્ચારીને સૂરને કહે કે, હું
 સમુદ્રના બારા પર રહેનાર તથા ધણી ટાપુઓના
 લોકોના સોદાનર, તને પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે,
 હે સૂર, તે કશું છે કે, હું સોદાંચમાં સપૂર્ણ છું. ૪ વારી
 સીમાઓ સમુદ્રની મધ્યે છે, વાશ આવનારાઓએ
 વને સપૂર્ણ ખુણીદાર બનાવ્યું છે. ૫ તેઓએ વાશાં
 સર્વ પાટિયાં સનીરથી [આગ્રેલા] કેવદારનાં બનાવ્યાં
 છે; વારે માટે રોલ બનાવવા સાથે તેઓએ લખા-
 નોનથી એરેજરેલો લીધાં છે. ૬ તેઓએ વાશાં હવેલાં
 બારાનના આલેખ કાળનાં બનાવ્યાં છે; કિતોમથી
 [આગ્રેલા] તથા દાપીદાંજરિવ સરજ કાળની તેઓએ
 તારી બાંકો બનાવી છે. ૭ વારો સદ મિસરના બરવ
 બરેલા સખ્નો દત્તો, એ સાથે કે તે તને નિયાણુની
 ગરજ સારે; અધીસાદના બેટામાંથી [આગ્રેલા]
 નીલ તથા બંબુઆ [કપડા]ની તારી છાન હતી.
 ૮ સીદોનના તથા આલેખના રહેવાસીઓ તારા દલે-

સીએ હતા; હે સૂર, તારા જ્ઞાની પુરૂષો તારી મધ્યે હતા, [ને] તેઓ તારા મુકાનીઓ હતા જગાલના વડીલો તથા તેના, જ્ઞાની જનો તારી અંદર તારા સાધા પુરનાર હતા; સમુદ્રના સધળા વહાણો તેઓના ખલાસીઓ સુધા તારો માલ સાટવાને તારી અંદર હતા. ૧૦ ધરાન તથા લઈ તથા પૃથ તારા સૈન્યમાં તારા યોદ્ધાઓ તરીકે હતા, તેઓએ તારી અંદર ઢાલ તથા ટોપ લટકાવ્યા હતા, તેઓ તારી સોલ્દા દિવાવતા હતા ૧૧ આવાદના માણસો તારા સૈન્ય સુધા ચૈતરફ કોટ પર હતા, ને આગ્રાહીઓ તારા ધુરભેમા હતા; તેઓએ તારા કોટ પર ચૈતરફ પોતાની હાથો લટકાવી હતી, તેઓએ તારી ખુબી સપૂર્ણ કીધી છે. ૧૨ સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિની પુષ્કળતાને લીધે તારીશ તારો વેપારી હતો, તારા માલને સાટે તેઓ રૂપ, લોહ, કાષાઈ તથા સીસુ આપીને વેપાર કરતા. ૧૩ યાવાન, તુખાલ તથા મેરોખ એઓ તારા વેપારીઓ હતા; તેઓ માણસો તથા પિત્તળના વાસણો આપીને તેમને સાટે તારો માલ લેતા. ૧૪ તોગામોહના ધરનાઓ પોડા, રેવંતો તથા ખચ્ચરો આપીને તારો માલ લેતા. ૧૫ દાંડાના માણસો તારા વેપારીઓ હતા; ધણા ટાપુઓ તારા હાથ નીચે વેપારીઓ હતા; તેઓ હાથીદાંત તથા અખતુસના નજરાણા તારે સાડે લાવતા. ૧૬ તારી કારીગરીના માલની પુષ્કળતાને લીધે અશમ તારો વેપારી હતો; તેઓ લાલમણિ, જલુઆં [વસ્ત્રો] તથા કશતકામ તથા બારીક સજ્જ તથા પરવાળા તથા માલેક આપીને તારો માલ લેતા ૧૭ ચંદ્રદાહ તથા ઇલાએલનો દેશ એ તારા વેપારીઓ હતા, તેઓ મિત્રીયના ધર્મ, તથા બોળ, તથા મધ, તથા તેલ, તથા રાજ આપીને તારો માલ લેતા. ૧૮ તારી સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિની પુષ્કળતાને લીધે દમરક તારો વેપારી તારી કારીગરીના માલની પુષ્કળતાને સાટે હેલ્યોનને દ્રાક્ષરસ તથા સફેદ ઉત્તેનો [વેપાર કરતો]. ૧૯ વહાન ને યાવાન સૂતર આપીને તારો માલ લેતા; તારા માલમાં ધરેલુ લોહ, તજ તથા દાલચિની, એ હતા ૨૦ દાંડાન એ તારો સ્વારીના મુલ્યવાન વસ્ત્રોનો વેપારી હતો. ૨૧ અરબસ્થાન તથા કેદારના સર્વ ઉમરાવો, તેઓ તારા તાબાના વેપારીઓ હતા; હલવાનો, મેંડા તથા બકરા, એઓના સળખમાં તેઓ તારા વેપારીઓ હતા. ૨૨ રાખા તથા રાખામોહના વેપારીઓ તે તારા વેપારીઓ હતા; તેઓ સર્વ સુખ્ય સુઅંધિઓ તથા

સર્વ મુલ્યવાન તીરામાલેક તથા સોનું આપીને તારો માલ વેપારને માટે લેતા ૨૩ હારાન તથા કાનેહ તથા એદેન, રબાના, આરશરના [તથા] કિલ્માદના વેપારીઓ તે તારા વેપારીઓ હતા ૨૪ તેઓ તારા [ખીલ] માલ સાથે સારો સારો સોદો, નીલ તથા કશતકામના વાકા, ને બધી બાધેલી તથા એરેન્કાઈની બનાવેલી કિમતી વસ્ત્રની પેરીઓ, એઓના [વેપાર કરનારા] તારા વેપારીઓ હતા. ૨૫ તારીશના વહાણોના કાફલા તારા માલને સાડે હતા; ને તે સમુદ્રની મધ્યમાં ધૂલું સમૃદ્ધિવાન તથા વિખ્યાત થયો. ૨૬ તારા હલેલેસીઓ તને મહા જળમાં લાવ્યા છે; ધૂવંના વાયુએ સમુદ્રની વચ્ચે તને બાળી નાખ્યું છે. ૨૭ જે તારું દ્રવ્ય તથા તારો સોદો, તારો માલ, તારા ખલાસીઓ તથા તારા મુકાનીઓ, તારા સાધા પુરનારા તથા તારો માલ સાટવાનારા, તથા તારી અંદરના તારા સર્વ લડવૈયાઓ, તથા તારી મધ્યેની તારી આખી ટોળી, તેઓ તારા નાશને દિવસે સમુદ્રની મધ્યે પડશે. ૨૮ તારા મુકાનીઓની બુસોના અવાજથી પાણી ધુનશે. ૨૯ અને સર્વ હલેલેસા મારનારાઓ, ખલાસીઓ, [તથા] સમુદ્રના સર્વ મુકાનીઓ, તેમના વહાણોમાંથી ઉતરી જશે, તેઓ જમીન પર ઉત્કા રહેશે; ૩૦ ને તારે લીધે [શોક કરીને] પોતાનો ઘાટો સહજાવશે, ને દુઃખમય પોક મૂકશે, ને પોતાના માથા પર ધૂળ નાખશે, તેઓ રાખમાં આગોટશે; ૩૧ ને તેઓ તારે લીધે પોતાનાં માથા બોડાવશે, ને પોતાને અગે ઠાટ વિંટાળશે, ને તેઓ હેયાફાટ તથા દુઃખમય વિલાપ કરીને તારે લીધે રડશે ૩૨ અને વિલાપ કરતા તેઓ તારો રાખિયો ઉચ્ચારીને એમ કહીને તારે સાડે રોહ કરશે કે, સૂર કે જે સમુદ્રની મધ્યે સુલ કરી નંખાય છે તેના જેવું કાણુ છે? ૩૩ તારો માલ સમુદ્રમાંથી ઉતરતો હોતો ત્યારે તે ઘણી પ્રજાઓને વંધ કરતું; તે તારા દ્રવ્ય તથા માલની પુષ્કળતાથી પૃથ્વીના રાજાઓને દ્રવ્યવાન કરતું ૩૪ મોલઓએ પાણીનાં ઉડાણોમાં તારો લગ્ન કીધો તે વખતે તારો માલ ને તારો આખો સધ તારી મધ્યે નાસ પામ્યા. ૩૫ દ્વીપોના સર્વ રહેવાસીઓ તને જોઈને સ્વપ્ન યથા થયા છે, ને તેઓના રાજાઓ ત્રાસ તથા લય પામ્યા છે, તેઓના ચેહેરાઓ પર ગજારા [પસરેલો] છે ૩૬ પ્રજાઓ મધ્યે વેપારીઓ તને છિટ છિટ કરે છે; તે ત્રાસરૂપ યથ પડ્યું છે, ને તે ફરી કદી હયાતીમાં આવશે નહિ.

૨૮ યહોવાહતું વચન ફરી મારી પાસે એવું
આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, સુન્ના હાકેમને
હલે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારૂં મન ઉન્મત્ત
થયું છે, ને તેં કહ્યું છે કે, હું દેવ છું, હું સમુદ્રની વચ્ચે-
વચ દેવના આસનમાં બેઠેલો છું; તથાપિ, જો કે તેં
તારા મનને દેવના મનને દરજ્જે બેસાડયું છે તોપણ
તું મનુષ્યજ છે, ને દેવ નહિ. ૨ જો, તું તો દાનીયેલ
કરતા જાની છે; કશું પણ એવું ગુપ્ત નથી કે લોકો
તેને તારાથી છુપાવી રાકે; ૩ તારા જ્ઞાનથી ને
તારી જીવિથી તે સમૃદ્ધિ થેજી છે; ને તારા લાંઝા-
રોમાં સોના રૂપાનો સમૃદ્ધ કયો છે, ૪ તારા મહા
જ્ઞાનવડે [ને] તારા વેપારવડે તે તારી સમૃદ્ધિ વધારી
છે, ને તારી સમૃદ્ધિના કારણથી તારૂં મન અવિષ્ટ થયું
છે; ૫ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે તારા
મનને દેવના મનને દરજ્જે બેસાડયું છે, ૭ તે માટે,
જે, હું પરદેશીઓને, એટલે બધકર દેશનિતિઓને,
તારા પર [ચઢાવી] લાવીશ; ને તેઓ તારા જ્ઞાનની
શોભા વિરૂદ્ધ વરવાર બેંચશે, ને તેઓ તારા પ્રસારને
ઝાંખા પાડશે. ૮ તેઓ તને ખાડામાં નાખશે; ને તું
કતલ થયેલાઓના જેવું મોત સમુદ્રમાં મધ્યે પામશે.
૯ ત્યારે પણ તું તું તને મારી નાખનારની આજળ
એમ કહીશ કે, હું દેવ છું! પણ તને ધા મારનારના
હાથમાં તો તું માણસ છે, હેવ તો નહિ. ૧૦ તું પાર-
કાઓના હાથથી બિનમનુષ્યોના જેવું મોત પામશે;
કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું તે બોલ્યો છું
૧૧ વળી યહોવાહતું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું
કે, ૧૨ મનુષ્યપુત્ર, સુન્ના શાન સળથી એક મરસિયા
બોલતાં તેને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે,
તું પુરા જાનથી ને સપૂર્ણ શોભાયામાન રીતે આવ્યું
હામ પુર રહે છે. ૧૩ હું દેવની એટલે વાકીમાં હતો;
સર્વ પ્રકારના મૂલ્યવાન મણી, એટલે બાજુક, પોખ-
શાન, ને હીરા, પિરોજ, અગ્રાક, તથા ચાસપિસ,
નીલમણિ, લીલમણિ તથા અગ્નિમણિ તથા સોનું,
એઓથી તું મહેલા હતો; તારી રોઢકીઓ તથા
વાસળીઓની કારીગરી તારામાં હતી; તારી ઉત્પત્તિને
દિવસે તેઓ તૈયાર કરાયા હતા. ૧૪ હું હાકનાર
અભિષેક કરૂં હતો; ને મેં તને દેવના પવિત્ર
પર્વત પર સ્થાપી રાખ્યો; તું અગ્નિના પત્થરો મધ્યે
આમ તેમ કયો છે. ૧૫ તારી ઉત્પત્તિના દિવસથી તે
વારાધાં દુરાચાર માલમ ખેંચી ત્યાં સુધી તારાં
આચાર્ય સપૂર્ણ હતાં. ૧૬ તારા વેપારની પુષ્કળતાને

લીધે લોકોએ તારૂં અતર જીલમથી ભરી દીધું, ને તે
પાપ કીધું છે, માટે મેં તને વટલેલા તરીકે દેવના
પર્વત પરથી ફેંકી દીધો છે; ને હું હાકનાર કરૂં.
અગ્નિના પત્થરો મધ્યેથી તારો વિનાશ મેં કીધો છે.
૧૭ તારી શોભાને લીધે તારૂં મન અવિષ્ટ થયું, તારા
પ્રતાપના કારણથી તે તારા જ્ઞાનને બ્રહ્મ કીધું છે; મેં
તને જમીનદોસ્ત કીધો છે, મેં તને શાનઓ આજળ
નાખ્યો છે, એ સ્પષ્ટ કે તેઓ તને નિહાળે. ૧૮ તારા
અન્ધારોની પુષ્કળતાથી, તારા વેપારની અનીતિએ
કરીને, તે તારા શુદ્ધરથાને વટાવ્યાં છે; એ માટે મેં
તારી મધ્યેથી અગ્નિ પ્રગટાવ્યો છે, તેજી તને બરમ
કીધો છે, ને તને બેનારા સર્વની નજરમાં મેં બુદ્ધિ
પર તને બરમ કરી નાખ્યો છે, ૧૯ જે પ્રભુઓ તને
બોળે છે તે સર્વ તારે વિષે વિરિમત થશે; તું
ત્રાસરૂપ થશે, ને તું સફાને માટે નફ થશે.

૨૦ અને યહોવાહતું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું
કે, ૨૧ મનુષ્યપુત્ર, તારૂં મુખ સીદોન તરફ રાખીને
તેની વિરૂદ્ધ બલિષ્ઠવાણી બોલતા કહે કે, પ્રભુ યહો-
વાહ એમ કહે છે કે, ૨૨ હું સીદોન, જો, હું તારી
વિરૂદ્ધ છું, ને હું તારા મધ્યે મહિમા પામીશ; ને હું
તે મધ્યે ન્યાયસાસનો બળવીશ, ને તેની મધ્યે
પવિત્ર મનાઈશ, ત્યારે તેઓ બહુશે કે હું યહોવાહ
હું. ૨૩ કેમકે હું તેની અંદર મરજી તથા તેની ચેરી-
ઓમાં ખૂનઘાસીલીશ; ને પાલક થયેલાઓ તેની
મધ્યે પડશે, ને ચાનરફથી તેના પર તરવાર આવી
પડશે; ને તેઓ બહુશે કે હું યહોવાહ હું. ૨૪ અને
તેમની આસપાસના લોકો જેઓ તેમના પર ધર્મ
રાખતા હતા તેઓમાંના કોઈનું કોઈનું ઝાંખા કે
હ. ખાડામાં ઢાંટો દબે પછી ધસાએલના ધરને નરશે
નહિ; ને તેઓ બહુશે કે હું પ્રભુ યહોવાહ હું.

૨૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે પ્રભુઓ
મધ્યે તેઓ વિખેરાઈ ગયેલા છે તેઓમાંની ધસાએ-
લના વંશજોને હું સમેટીશ, ને વિદેશીઓની નજરમાં
હું તેઓ મધ્યે પવિત્ર મનાઈશ, ત્યારે તેઓ પોતાનો
દેશ જે મેં મારા સેવક ચાકુળને આપ્યો તેમાં રહેશે.
૨૬ અને તેઓ તેમાં સહીસલામત રહેશે, હા, તેઓ
ધર્મે બાંધશે, ને દ્રાહવાકીઓ રોપશે, ને સહીસલામત
રહેશે; એટલે તેમની આસપાસના જે સર્વ તેમના
પર ધર્મ કરે છે તેમના પર હું ન્યાયસાસનો બળવીશ
ત્યાર પછી, ને તેઓ બહુશે કે હું યહોવાહ તેમને
દેવ છું.

૧) ૨૬ દસમા વર્ષના દસમા [માસ]ની બારમીએ યહોવાહનુ એવુ વચન મારી પાસે આવ્યુ છે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, તારૂં પ્રુખ મિસરના રાજ કારૂન વિરૂદ્ધ રાખીને તેની વિરૂદ્ધ તથા આખા મિસર વિરૂદ્ધ બંધિયવાણી બોલ રાખે બોલ કે, પ્રુખ યહોવાહ એમ કહે કે, હે મિસરના રાજ કારૂન, પોતાની નદીઓ મધ્યે પડી રહેનાર તથા મારી નદી મારી પોતાની છે, ને મેં તેને મારે પોતાને સારૂં બનાવી છે, એવુ કહેનાર મહા અજન્નર, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું અને હું તારા જગ્યામાં કહીએ છાલીશ, ને હું તારી નદીઓના માલિકાને તારા ભિન્નકાએ વળગાડીશ, ને તારા ભિન્નકાએ વળગેલા તારી નદીઓના સર્વ માલિકા સહિત તારી નદીઓ મધ્યેથી તને હું બહાર તાપી લાવીશ ૧ અને હું તને તથા તારી નદીઓના સર્વ માલિકાને અરવ્ય મધ્યે પડ્યા મૂકીશ, તું પુલ્લ મેદાનમાં પડશે, તને ભેગો કરવામાં કે સંયેટવામાં આવશે નહિ, મેં તને ભૂમિચર પશુઓને તથા ભેચર પક્ષીઓને ભક્ષ તરીકે આપ્યો છે ૨ અને મિસરના સર્વ રહેવાસીઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું કેમકે તેઓ ઇસ્ત્રાએલના વંશજોને બજાના ટેકારૂં થયા છે ૩ તેઓએ તને હાથમાં પકડ્યો ત્યારે તું બાળી ગયો, ને તે સર્વના ખસા ચીરી નાખ્યા, ને તેઓએ તારા પર ટેકા દીધા ત્યારે તું બાળી ગયો ને તે સર્વની કમરો સરૂંધ કરી નાખી ૪ એ માટે પ્રુખ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હું તારા પર તરવાર લાવીને તારી અદર્શી મનુષ્યનો તેમજ પશુનો સહાર કરીશ, ૫ અને મિસર દેશ ઉજડ તથા વેરાન થઈ જશે, ને લોકો જાણશે કે હું યહોવાહ છું, કેમકે તે એમ બોલ્યા છે કે, નદી મારી છે, ને મેં તે બનાવી છે ૬ એ માટે જો, હું તારી વિરૂદ્ધ તથા તારી નદીઓ વિરૂદ્ધ છું, ને હું મિસર દેશને, સવેનેહના છુટ્ટાથી તે ઉકા દેશની સરહદ સુધી, પુરેપુરે વેરાન તથા ઉજડ કરી નાખીશ ૭ કોઈ માણસનો પત તેમાં ચાલશે નહિ, તેમ કોઈ પશુનો પગ તેમાં ચાલશે નહિ, ને ચાળીસ વર્ષ સુધી તેમાં વરતી પશુ નહિ થશે ૮ અને જે દેશો ઉજડ થઈ ગયા છે તેઓની મધ્યે હું મિસર દેશને ઉજડ કરી નાખીશ, ને તેના નગરો પાયમાલ કરી મૂકાએલા નગરો મધ્યે ચાળીસ વર્ષ સુધી ઉજડ રિયતિમાં રહેશે, ને હું મિસરીઓને દેશભ્રમિઓ મધ્યે વિખેરી નાખીશ, ને તેઓને

દેશોમાં સર્વત્ર વેરી નાખીશ ૯ કેમકે પ્રુખ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ચાળીસ વર્ષને અંતે હું મિસરીઓને જે પ્રભુઓમાં તેઓ વિખેરી નાખ્યા હશે તેઓ મધ્યેથી ભેગા કરીશ, ૧૦ ને હું મિસરને ગુલામીમાંથી પાછો લાવીશ, ને હું તેમને પાંદરાસના દેશમાં, તેમની જન્મભૂમિમાં પાછા લાવીશ, ને તેઓ પામર રાજ્ય તરીકે ત્યાં રહેશે ૧૧ તે સ્થાની પામર રાજ્ય થશે, ને તે ફરીથી કહી [બીજી] દેશભ્રમિઓની સામે ગર્વ કરશે નહિ, ને હું તેમને અવી રીતે ઘટાડીશ કે તેઓ કહી [બીજી] દેશભ્રમિઓ પર હુકમત કરી રાકશે નહિ ૧૨ અને ત્યાર પછી કહી તે ઇસ્ત્રાએલના ધરના ભરાંસાનુ કાનજી નહિ થશે, ને એમ કુટ્ટાહનુ રમજી નહિ કાનજી, કેમકે એઓ [મદદને વારતે] તેમની પાછળ નહિ જશે, ને એઓ જાણશે કે હું પ્રુખ યહોવાહ છું

૧૩ અને સત્તાવીસમા વર્ષના પહેલા [માસ]ની પહેલીએ અમ થયું કે, યહોવાહનુ એવુ વચન મારી પાસે આવ્યુ કે, ૧૪ મનુષ્યપુત્ર, બાબિલના રાજ નબૂ ખાદરસારે પોતાના સેન્ય પાસે સૂર વિરૂદ્ધ મારે સેવા કરાવી, પ્રત્યેકનું માથુ બોલુ થઈ ગયું હતું ને પ્રત્યેકના ખસા ઊંલાઈ ગયા હતા, તોપણ સૂર વિરૂદ્ધ જે સેવા તેણે બળવી હતી તેને માટે તેને કે તેના સેન્યને સૂર પારોથી કંઈ વેતન મળ્યું નહિ, ૧૫ એ માટે પ્રુખ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો, હું બાબિલના રાજ નબૂખાદરસારને મિસર દેશ આપીશ, ને તે તેના સમુદાયને પકડી લઈ જશે, ને તેને લઈ લેશે, ને તેમનું [સર્વ] હરી જશે, ને તે તેના સૈન્યનુ વેતન થશે, ૧૬ જે સેવા તેણે બળવી છે તેના બદલામાં મેં તેને મિસર દેશ આપ્યો છે, કેમકે, પ્રુખ યહોવાહ કહે છે કે, તેઓએ મારા તરફથી કામ કીધું

૧૭ તે દિવસે હું એમ કરીશ કે ઇસ્ત્રાએલના ધરના દરકા એક શિંગ પુટી નિહળશે, ને હું તેઓ મધ્યે વારૂં મ્હો બોલી આપીશ, ને તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું

૩૦ ફરીથી યહોવાહનું એવુ વચન મારી પાસે આવ્યુ કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર ભવિષ્યવાદ બોલીને કહે કે, પ્રુખ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે જમ પાડો કે, તે દિવસનું નખોદ જલ્દે ૨ કેમકે તે દિવસ, એટલે યહોવાહનો દિવસ, મેથાનો દિવસ, નજીક છે, એ વિદેશીઓનો સમય થશે ૩ અને મિસર પર તરવાર આવશે, ને ત્યારે કતલ થએલાઓ મિસરમાં પડશે

ત્યારે ફરામા મેદાના થયો, ને તેઓ તેના સમુદાયને પકડી લઇ જયો, ને તેના પાયા તોળી પાડવામા આવયો. ૧ ફરા તથા પૂઠ તથા લૂઠ, તથા સર્વ મિત્ર લોકો, તથા કૂળ, તથા સખા દાખલ થએલા ફરાના લોકો તેમની સાથે તરવારથી માર્યા જયો.

૧ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મિસરને ટેકો આપનારાઓ માર્યા જયો ને તેના સામર્થ્યને ગર્વ ઉતરી જયો, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, સવેનેહના જુરજથી માદીને તેમાના લોકો તરવારથી માર્યા જયો ૭ અને પાયમાલ થએલા ફરા મધ્યે તેઓ પાચમાલ થયો, ને તેઓના નગરો મેદાન કરી મુઠાએલા નગરો મધ્યે હતો ૮ અને ત્યારે હુ મિસરમા આજ મુખીય, ને તેના સર્વ મદદગારો નાશ પામયો, ત્યારે તેઓ ભલુચો કે હુ યહોવાહ છું ૯ તે વિવેકે નિશ્ચિત ફરીઓને ભયભીત કરવા સાફ મારી હજીરમાની સંદેશિયા વદાણુ વાટે વાલી નિકળયો, ને મિસરમા સમયમા [થઈ હતી] તેની પી ૧ તેઓ ઉપર આવી પડયો, કેમકે, જુઓ, તે આવે છે

૧૦ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હુ મિસરમા જયાનો પણ, બાબેલના રાજા નબુધાદરેસરાની હસ્તક, અત આપીય. ૧૧ તે તથા તેની સાથે તેના લોકો જેઓ ફરાનલિઓમા ત્રાસદાયક છે તેઓને ફરાનો નાશ કરવા સાફ અફર લાવવામા આવયો, ને તેઓ પોતાની તરવારો મિસર સામે ખેંચયો, ને ફરાને કવલ થએલાઓથી ભરી દેયો ૧૨ અને હુ નદી ઓને સુકવી નાખીય, ને ફરાને હુ કુદ માલુસોના કબજામા લેવી દઈય, ને હુ ફરાને તથા જે સર્વ તેની અફર હતો તેને પરદેશીઓની હસ્તક પાચમાલ કરીય, હુ યહોવાહ તે બાલેયો છું

૧૩ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હુ મુતિઓનો પણ નાશ કરીય, ને હુ નેફમાથી પુતળાઓનો અત આપીય, ને ત્યાર પછી ફરી મિસર ફરામાથી રાજા ઉત્પન્ન થયો નહિ, ને હુ મિસર ફરામા બીક ધાલી દઈય. ૧૪ અને હુ પામોસને ઉત્તર કરીય, ને સોઆ નમા આજ મુખીય, ને નોમા ન્યાયસસનો બળવીય. ૧૫ અને સીન જે મિસરનો કિલ્લો છે તેના પર હુ મારો કોપ વરસાવીય, ને હુ નોમા જયાનો સદાર કરીય. ૧૬ અને હુ મિસરમા આજ મુખીય, સીન મદા પીડામા આવી પડયો, ને નો તુડી જયો, ને નોફને રૂપાઓ ફિસ કુદમનો [નડયો] ૧૭ આવેનના તથા પી-એસેયના જુવાનો તરવારથી માર્યા જયો, ને

એ [નગરો] ગુલામખીરીમા જયો ૧૮ વળી ત્યારે હુ તાહપન્દેસમા મિસરની ખુસરીઓ ભાગી નાખીય, ને પોતાના બળ વિષે તેના અવરમા જે અભિમાન તેનો નાશ થયો, ત્યારે ત્યા ફિવસ અધકારમય પડ્યો જયો, તેને પોતાને તો વાદળ દાખી દેયો, ને તેની પુત્રીઓ ગુલામ ખીરીમા જયો. ૧૯ એ ઠી રીતે હુ મિસરમા ન્યાયસસનો અમલ કરીય, ને તેઓ ભલુચો કે હુ યહોવાહ છું

૨૦ અને અનિધારમા વર્ષના પહેલા [માસ]ની સાવમાએ જેમ થયુ કે, યહોવાહનુ એક વચન મારી પાસે આવ્યુ કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, મે મિસરમા રાજ ફરૂનનો હાથ ભાગ્યો છે, ને તે તરવાર પકડે એવો મજબૂત થાય તેને સાફ તેને ફરા લગાદીને તેની આસપાસ પાટો ફિટીને તેને બાધી લીધો નથી ૨૨ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હુ મિસરમા રાજ ફરૂનની વિરોધ છું, ને તેના મજબૂત તેમજ સાગેડો [ખત] હાથ ભાગી નાખીય, ને હુ તેના હાથમાથી તરવાર પાડી નાખીય. ૨૩ અને હુ મિસરીઓને ફરાનલિઓ મધ્યે ફિખેરી નાખીય, ને તેઓને ફરામા સર્વત્ર વેરી નાખીય. ૨૪ અને હુ બાબેલના રાજાના હાથ બળવાન કરીય, ને મારી તરવાર તેના હાથમા મુખીય, પણ હુ ફરૂનના હાથ ભાગી નાખીય, ને પ્રાણુવાલક થા વાગેડો માણસ જેમ કહે તેમજ એ તેની આજળ કાલુચો. ૨૫ અને હુ બાબેલના રાજાના હાથ ટ્યાર રાખીય, ને ફરૂનના હાથ ટળી પડયો, ને ત્યારે હુ મારી તરવાર બાબેલના રાજાના હાથમા મુખીય, ને તે તેને મિસર ફરા પર લગાવયો, ત્યારે તેઓ ભલુચો કે હુ યહોવાહ છું. ૨૬ અને હુ મિસરીઓને ફરાનલિઓ મધ્યે ફિખેરી નાખીય, ને તેમને ફરામા સર્વત્ર વેરી નાખીય, ત્યારે તેઓ ભલુચો કે હુ યહોવાહ છું

૩૧

અને અનિધારમા વર્ષના ત્રીજા [માસ]ની પહેલીએ જેમ થયુ કે, યહોવાહનુ એક વચન મારી પાસે આવ્યુ કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, મિસરમા રાજ ફરૂનને તથા તેના સમુદાયને કહે કે, તારા મદદગારા તું કોના જેવો છે? જલે, આરથુરી તો લખાનોનના એરેનુરુષ પહોં દતો કે જેની ડાળીઓ સુદર, પથા લાગાદાર, તથા કદ ઉંચું હતું ને જેની ટોચ વાદળમા પહોંચવી હતી ૪ ઝસઓ તેવુ પોષણ કરના, ઉડાણુ તેને વધારતું, તેના રોપાઓની આસપાસ તેની નદીઓ વહેલી હતી, ને તે પોતાના

વહેળા વનનાં સર્વ વૃક્ષોમાં મોકલવું. ૧ એ માટે તેનું કદ વનનાં સર્વ વૃક્ષો કરતાં ઉચું થયું હતું; ને તેની ડાંખળીએ પુષ્કળ થઈ, ને તેને ડાળા પૃથ્થાં ત્યારે મહા જળને લીધે તે લાંબાં વધ્યાં ૬ તેની ડાંખ-લીએ મધ્યે સર્વ ખેચર પક્ષીઓ પોતાના માળા બાંધતાં, ને તેનાં ડાળ તથે સર્વ વનચર પશુઓ પોતાનાં બચ્ચાં ભચ્ચાં, ને તેની છાયામાં સર્વ યોદી દેશભતિઓ વસી હતી. ૭ એવી રીતે તે પોતાના મહાવમાં [તથા] પોતાની ડાંખળીઓની છબાહમાં સુંદર હતો; કેમકે તેની જડ મહા જળ પાસે હતી.

૮ દેવની વાડીમાંનાં એરેજવૃક્ષો તેને છુપાવી રાકતા નહિ, દેવદારવૃક્ષો તેની ડાંખળીઓ સમાન ન હતાં, ને બરોડાવૃક્ષો તેની ડાંખળીઓની બરાબર નહોતાં; ને ખુળીમાં પણ દેવની વાડીમાંનું એકે ઝાડ તેની બરો-બરી કરી રાકતું નહોતું. ૯ મેં તેની ડાંખળીઓના જ્યાથી તેને એવો સુંદર બનાવ્યો કે એદનનાં સર્વ વૃક્ષો જે દેવની વાડીમાં હતાં તેઓ તેની અદેખાઈ કરતાં.

૧૦ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું કદમાં ઉચો થયો છું, ને તેણે પોતાની ટોચ વાદળ મધ્યે રાખી છે, ને તેનું અંતઃકરણ તેની ઉચાઈને લીધે અર્વિષ થયું છે; ૧૧ એ માટે હું તેને દેશભતિઓમાંના જે પરાક્રમી તેના હાથમાં સોંપી દઈશ; તે જરૂર તેની વચે કરશે; મેં તેને તેની દુશ્મને લીધે હાડી કાઢ્યો છે. ૧૨ અને દેશભતિઓમાંના જે ભયકર એવા પર-દેશીઓએ તેને સહાર કીધો છે, ને તેને પડતો મુક્યો છે; તેની ડાંખળીએ પર્વતો પર તથા સર્વ નીચાણોમાં પડેલી છે, ને તેની ડાંખળીએ દેશના સર્વ વહેળાઓ પાસે ભાંગી મચેલી છે; ને પૃથ્વીની સર્વ પ્રલંબોએ તેની છાયામાંથી જતી રહીને તેને વણ કીધો છે. ૧૩ તેનાં ભાગી વડી મચેલાં અંગો પર સર્વ ખેચર પક્ષીઓ પાસે કરશે; ને સર્વ વનચર પશુઓ તેની ડાંખળી પર રહેશે; ૧૪ એ માટે કે પાણી પાસેનાં [તથા] પાણી પીનારાં સર્વ વૃક્ષોમાંનાં કેમ પણ કદમાં ઉચાં ન થઈ જાય, ને પોતાની ટોચ વાદળ મધ્યે ન રાખે, ને તેમના પરાક્રમીઓ પોતાની ઉચાઈમાં ઉભા ન થાય; કેમકે તેઓ મનુષ્યપુત્રો મધ્યે કબરમાં ઉતરી જનનારોએની સાથે મેળાને [તથા] પૃથ્વીના નીચલા ભાગોને સ્થાપીન કરાયા છે.

૧૫ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે રોઓલમાં ઉતરી ગયો તે દિવસે મેં શોક પળાવ્યો; મેં તેને લીધે ઉડાણ દાંખ્યું, ને મેં તેની નદીઓને રોકી, ને

મહા જળ થંભ્યાં; તેને લીધે મેં લખાનોન પાસે શોક પળાવ્યો, ને તેને લીધે વનનાં સર્વ વૃક્ષો મૂંઠાંજત થયાં. ૧૬ ત્યારે મેં તેને કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે રોઓલમાં ફેંકી દીધો ત્યારે તેના થપકારાથી દેશભતિઓને મુલતી લીધી; ને સર્વ પાણી પીનારાં એદનનાં તથા લખાનોના રાજયામણાં તથા શ્રેષ્ઠ વૃક્ષો પૃથ્વીના નીચલા ભાગોમાં દિવાસો પામ્યાં. ૧૭ તેઓ તેની સાથે રોઓલમાં પણ તરવારથી સહાર પામેલાઓની સાથે મેળા; હા, જેઓ તેના ખુબરૂ હતા, [જેઓ] દેશભતિઓ મધ્યે તેની છાયામાં વસતા હતા તેઓ.

૧૮ તું જોરવમાં તથા મહાવમાં એદનનાં વૃક્ષો મધ્યે કોના જેવો છે? તો પણ તું એદનનાં વૃક્ષોની સાથે પૃથ્વીના નીચલા ભાગોમાં નખાઈશ તું તરવારથી સહાર પામેલાઓની સાથે મેળુનતીઓની મધ્યે પડ્યો રહેશે. પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, એ તો ફારૂન તથા તેના સઘળો સમુદાય છે.

૩૨

અને બારમા વર્ષના બારમા માસમાં, તે માસની પહેલીએ એમ બન્યું કે, યહોવાહ તું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, મનુષ્યપુત્ર, મિસરના રાજ ફારૂન વિષે વિલાપ કરીને તેને કહે કે, તને દેશભતિઓના જીવન સિંહની ઉપમા આપેલી હતી; તોપણ તું સમુદ્રમાંના અજબર જેવો છે; ને તું તારી નદીઓમાં ધસારો કરે છે, ને તારા પગથી પાણીને ડોહોળીને તેમની નદીઓને મેલી કરી નાખે છે. ૨ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું ઘણી પ્રલં-બોના જથ્થાવડે મારી જળ તારા પર પ્રસારીશ; ને તેઓ તને મારી જળમાં [પકડીને] બહાર ખેંચી લાવશે. ૩ અને હું તને જમીન પર પડ્યો મૂકીશ, હું તને ખુલ્લા મેદાનમાં ફેંકી દઈશ, ને સર્વ ખેચર પક્ષી-ઓને તારા પર બેસાડીશ, ને હું આખી પૃથ્વીનાં પશુઓને તારાથી વૃક્ષ કરીશ. ૪ અને હું તારે માંસ પર્વતો પર નાખીશ, ને તારા ઉચા કદથી નીચાણો ભરીશ. ૫ જો જેમાં તું તરે છે તે ભૂમિને છેક પર્વતો લગી હું તારા રક્તથી પાછરશ; ને નાજા તારાથી ભર-પુર થશે. ૬ અને હું તને હોલવી નાખીશ ત્યારે હું આકાશને ઢાંકી દઈશ, ને તેના તારાઓને ઝાંખા કરી નાખીશ; હું સૂર્યને વાદળથી ઢાંકી દઈશ ને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાર નહિ પાડશે. ૭ આકાશની સર્વ પ્રકા-શિત જ્યોતિઓને હું તારા માથા પર અધરાવી દઈશ, ને તારા દેશ પર અધકાર પાડીશ, પ્રભુ યહોવાહ

એમ કહે છે ૮ અને જ્યારે તારા ભલુવામાં નહિ આવેલા એવા દેશોમાં વિદેશીઓ મધ્યે તારા વિનાશ હુ કરીશ ત્યારે તેથી યુદ્ધી પ્રભુઓના અત કરજી અમરારો ૧૦ હા હુ એલુ કરીશ કે ઘણી પ્રભુઓ [તને દેખીને] વિસ્મિત થશે ને હુ મારી તરવાર તેમની આગળ ઉગામીશ ત્યારે તેમના રાજ્યો તારે માટે બહુ ભયભીત થશે, ને તારી પાંચમાલીને દિવસે તેઓ સર્વ પોતાપોતાના જીવને સાડ પળે પળે કાપશે ૧૧ કેમકે પ્રભુ યદોવાદ એમ કહે છે કે, ખાલેલના રાજની તરવાર તારા પર આવશે ૧૨ હુ તારા સમુદાયને પરાક્રમીઓની તરવારથી પારીશ, તેઓ સર્વ દેશભવિઓમાના ને ભયકર તે છે, ને તેઓ મિસરનો ગર્વ હટી લેશે, ને તેનો સર્વ સમુદાય નાશ પામશે ૧૩ તેના બધા પથ્યોનો પણ હુ મહા જળ પાસેથી વિનાશ કરીશ, ને ત્યાર પછી કહી માણસનો પત તેમને હેરાન નહિ કરશે તેમજ પથ્યોની ખરીઓ તેમને હેરાન કરશે નહિ ૧૪ પ્રભુ યદોવાદ કહે છે કે, ત્યારે હુ તેમના પાણી નિગરેલા કરીશ ને તેમની નદીઓને તેલના જેવી વહેવડાવીશ. ૧૫ જ્યારે હુ મિસર દેશને ઉગડ તથા વેરાન, એટલે જેથી તે બરપુર હતો તે વગરના દેશ કરી નાખીશ, જ્યારે તેમાં રહેનારા સર્વને હુ મારીશ, ત્યારે તેઓ ભલુશે કે હુ યદોવાદ છું ૧૬ આ મરસિયો જોડીને તેઓ વિલાપ કરશે, વિદેશીઓની પુત્રીઓ તે જોડીને વિલાપ કરશે, કેમકે પ્રભુ યદોવાદ કહે છે કે, તેઓ તે જોડીને મિસરને માટે તથા તેના આખા સમુદાયને માટે વિલાપ કરશે

૧૭ વળી ખારમા વર્ષમાં ને માસની પદરમીએ એમ થયું કે, યદોવાદવ એલુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૮ મનુષ્યપુત્ર, મિસરના સમુદાયને માટે પોત મૂક, ને તેમને એટલે તેને તથા પ્રખ્યાત દેશ ભવિઓની પુત્રીઓને, કબરમાં ઉતરનારાઓની સાથે પૃથ્વીના નીચતા લાગોમાં નાખ ૧૯ તું મોહર્ષીમાં કોનાથી ક્રોધ છે? નીચે ઉતરી જ ને બેસુનતીઓની સાથે નખા ૨૦ તેઓ તરવારથી સંહાર પામેલાઓની મધ્યે પડશે, તે તરવારને સ્વાધીન કરાણ છે, તેને તથા તેના સર્વ સમુદાયને તાણી લઈ જશે ૨૧ પરાક્રમીઓ મધ્યે જેઓ બજવાન તેઓ તેની તથા તેના સાથારીઓની સાથે શેઝોલની મધ્યેડી જોલશે, તેઓ સરદારે બેસુનતીઓની ને પચા, તરવારથી સંહાર પામીને તેઓ રતબ્બ પડી રહ્યા હ ૨૨ આદમી તથા

તેનો સથળો સથ ત્યા છે, તેની કબરો તેની આમ પાસ છે, તેઓ સર્વ તરવારથી કતલ થઈને પડેલા છે, ૨૩ તેની કબરો ખાદના છેવાડાના લાગોમાં જોડવાયેલી છે, ને તેનો સથ તેની કબરની આસપાસ છે, જેઓએ જીવતાઓની ભૂમિમાં ત્રાસ વર્તાવ્યો હતો, તેઓ સર્વ તરવારથી કતલ થઈને પડેલા છે ૨૪ ત્યા તેની કબરની આસપાસ એલામ તથા તેનો સથળો સથ છે, જેઓ જીવતાઓની ભૂમિમાં ત્રાસ કારક હતા, તેઓ સર્વ તરવારથી કતલ થઈ પડ્યા છે તેઓ બેસુનત રિયતિમાં પૃથ્વીના ઉગાણોમાં ઉતરી પડ્યા છે, ને કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે લજ્જા પામ્યા છે ૨૫ તેઓએ તેને સાડ તથા તેના સર્વ સમુદાયને સાડ સંહાર પામેલાઓની મધ્યે બિઠાઈ પાથર્યું છે, તેની કબરો તેની આસપાસ છે, તેઓ સર્વ બેસુનત તથા તરવારથી કતલ થયેલા છે, કેમકે તેઓ જીવતાઓની ભૂમિમાં ત્રાસદાયક હતા, ને તેઓ કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે લજ્જા પામ્યા છે, મારી નખાએલાઓની મધ્યે તે મૂકાયો છે ૨૬ ત્યા મેરોષ, તુબલ તથા તેનો સર્વ સમુદાય છે, તેણીની કબરો તેણીની આસપાસ છે, તેઓ સર્વ બેસુનત તથા તરવારથી કતલ થયેલા છે, કેમકે જીવતાઓની ભૂમિમાં તેઓ ત્રાસદાયક હતા ૨૭ અને બેસુનતી ઓમાના ને પરાક્રમીઓ માથો ગમેલા છે, જેઓ પોતાના યુદ્ધસાક્ષીસહિત શેઝોલમાં ઉતરી ગયા છે, ને પોતાની તરવાર પોતાના માથા નીચે મૂકી છે, ને તેમના કુબ્જો તેમના હાડકા પર છે, તેઓ મધ્યે યું તેઓ નહિ પડશે? કેમકે જીવતાઓની ભૂમિમાં પરાક્રમીઓને ત્રાસદાયક [તેઓ હતા] ૨૮ પણ તું બેસુનતીઓની મધ્યે લખિત થશે, ને તરવારથી કતલ થયેલાઓની સાથે તું પડ્યો રહેશે ૨૯ ત્યા અદોમ, તેના રાજ્યો તથા તેના સર્વ સરદારો છે, જેઓ એટલા બધા પરાક્રમી છતા તરવારથી કતલ થયેલા ઓની સાથે નખાયેલા છે, તેઓ બેસુનતીઓની સાથે તથા કબરમાં ઉતરનારાઓની સાથે પડી રહેશે ૩૦ ત્યા ઉતરના સર્વ સરદારો, તથા સર્વ સીદોનીઓ છે, તેઓ સંહાર પામેલાઓની સાથે ઉતરી ગયા છે, તેમના પરાક્રમી એટલે બધો ત્રાસ ઉત્પત થતો હતો તેમ છતા તેઓ લજ્જિત થયા છે, ને તેઓ બેસુનત રિયતિમાં તરવારથી કતલ થયેલાઓની સાથે પડેલા છે, ને કબરમાં ઉતરી જનારાઓની સાથે તેઓ પોતાની લાન સહે છે ૩૧ ફારૂન તેમને જોઈને

પોતાના સઘળા સમુદાય વિષે દિવાસો પામયે; એટલે તરવારથી કતલ થએલાં કાનૂન તથા તેનું સર્વ સેન્ય [દિવાસો પામયે], એમ પ્રયુ યહોવાહ કહે છે. ૨૨ કેમકે મેં જીવતાઓની ભૂમિમાં મારો ત્રાસ બેસાડ્યો છે; ને તે, એટલે કાનૂન તથા તેના સર્વ સમુદાય બેસુનતીઓની મધ્યે, તરવારથી કતલ થએલાઓની સાથે નંખાયો, એમ પ્રયુ યહોવાહ કહે છે.

૩૩.

અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આપ્યું કે, રમનુષ્યપુત્ર, તારા લોકના પુત્રો સાથે વાલ કરીને તેઓને કહે કે, ન્યારે હું કોઇ દેસ પર તરવાર લાડું ત્યારે જો તે દેસના લોક પોતા મધ્યેથી એક પુરુષને લઇને તેને પોતાના ચોરીદાર તરીકે સ્થાપે; ૧ ને જો તે તરવારને દેસ પર આવતી જોઇને રક્ષિતકર્તુ વગાડીને લોકોને ચેતાવે; ૨ ત્યારે જ કોઇ રક્ષિતકર્તાનો અવાજ સાંભળીને ચેતે નહિ, ને તરવાર આવીને તેનો સંહાર કરે, તો તેનું રક્ત તેનેજ સિર રહેશે. ૩ રક્ષિતકર્તાનો અવાજ સાંભળ્યા છતાં તે ચેત્યો નહિ; તેનું રક્ત તેને માથે રહેશે; તથાપિ જો તે ચેત્યા હોત તો તેણે પોતાનો જીવ બચાવ્યો હોત. ૪ પણ જો ચોરીદાર તરવારને આવતી જોઇને રક્ષિતકર્તુ ન વગાડે, ને લોકને ચેતવણી ન મળે, ને તરવાર આવીને તેઓમાંના કોઇ માણસનો સંહાર કરે; તો તે તો પોતાની દુષ્ટતાને લીધે સંહાર પામ્યો છે, પરંતુ તેના રક્તનો બદલો હું ચોરીદાર પાસેથી લઇશ. ૫ તો હે મનુષ્યપુત્ર, મેં વને ઇસ્રાએલના પર પ્રત્યે ચોરીદાર નિષેધો છે; એ માટે મારા મુખનું વચન સાંભળીને મારા તરફથી તેમને ચેતવણી આપ. ૬ ન્યારે હું દુષ્ટને કહું કે, હે દુષ્ટ માણસ, હું નિષ્કે માર્યો જશે, ને હું દુષ્ટ માણસને પોતાના માર્ગથી [ફરવાની] ચેતવણી આપવા ન બોલે; તો તે દુષ્ટ પોતાની બુઝાઇને લીધે માર્યો જશે, પરંતુ તેના રક્તનો બદલો હું તારી પાસેથી લઇશ. ૭ તથાપિ જો હું દુષ્ટ માણસને તેના માર્ગથી ફરવાની ચેતવણી આપે તે છતાં તે પોતાના માર્ગથી ન ફરે; તો તે પોતાની બુઝાઇને લીધે માર્યો જશે, પણ તે પોતાનો જીવ બચાવ્યો છે.

૧૦ અને હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના ધરનાંને કહે કે, તમે એમ બોલો છો કે, અમારા અપરાધો તથા અમારાં પાપો અમારે સિર આવી પડેલાં છે, ને તેમને લીધે અમે ઝુરી ઝુરીને મરીએ છીએ; ત્યારે અમે શી રીતે જીવીએ? ૧૧ તેમને એમ કહે કે, પ્રયુ

યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે દુષ્ટ માણસના મોતમાં હું બિલકુલ રાજ નથી, પણ દુષ્ટ પોતાના માર્ગથી ફરીને જીવતો રહે એમાં [રાજ હું]; અરે તમે ફરો, તમારા દુષ્ટ માર્ગોથી ફરો; કેમકે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમે શા માટે મરવા ચાહો છો? ૧૨ ને હે મનુષ્યપુત્ર, હું તારા લોકના પુત્રોને કહે કે, નેજીવાન અપરાધ કરશે તે દિવસે તેની નેજી તેનેા બચાવ કરશે નહિ; ને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતાથી ફરશે તે દિવસે તેની દુષ્ટતાને લીધે તે માર્યો જશે નહિ; તેમજ નેજીવાન પાપ કરશે તે દિવસે તેની નેજીથી તે જીવી રાકશે નહિ. ૧૩ ન્યારે હું નેજીવાનને કહે કે, હું નિષ્કે જીવતો રહેશે, ત્યારે જો તે પોતાની નેજી પર બરોસો રાખીને બુઝાઇ કરે, તો તેની નેજીનાં કામોમાના એકેનું રમરજ કરાશે નહિ; પણ જો બુઝાઇ તેણે કરી હશે તેનેજ લીધે તે માર્યો જશે. ૧૪ વળી, ન્યારે હું દુષ્ટ માણસને કહું કે, હું નિષ્કે માર્યો જશે, ત્યારે જો તે પોતાના પાપથી ફરીને નીતિસપત્ર તથા યથાર્થ કામ કરે; ૧૫ જો તે દુષ્ટ માણસ હંડપ પાછો આપે, પોતે જો લડી લીધેહું તે પાછું આપે, ને હજુ બુઝાઇ ન કરતાં જીવના વિધિઓમાં ચાલે; તો તે નિષ્કે જીવતો રહેશે, તે માર્યો નહિ જશે. ૧૬ તેણે ધીધેલા પાપોમાંનું કોઇ પણ તેની વિરૂદ્ધ સભારવામા આવશે નહિ; તેણે નીતિસપત્ર તથા યથાર્થ કામ કીધું છે; તે નિષ્કે જીવતો રહેશે. ૧૭ એમ છતાં તારા લોકના પુત્રો કહે છે કે, પ્રયુનો બચવાર અદલ નથી; પણ તેઓનેા બચવાર તો અદલ નથી. ૧૮ નેજીવાન પોતાની નેજીથી ફરી જઇને બુઝાઇ કરે, તો તે તેનેજ લીધે માર્યો જશે. ૧૯ અને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતાથી ફરીને નીતિસપત્ર તથા યથાર્થ કામ કરે, તો તે તેને લીધે જીવતો રહેશે. ૨૦ તેમ છતાં તમે કહો છો કે, પ્રયુનો બચવાર અદલ નથી. હે ઇસ્રાએલના વંશજો, હું તમ પ્રત્યેકનેા તેના માર્ગો પ્રમાણે ન્યાય કરીશ.

૨૧ અને અમારા બહીષ્કારના બારમા વર્ષના દસમા [માસ]ની પાંચમીએ એમ થયું કે, યરૂસાલેમમાંથી બધી આવેલા એક જણે મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, તે નગર કતલ કરાયું છે. ૨૨ હવે, એ નાસીને બચેલી માણસ આપ્યો તે પહેલાં સાજે યહોવાહનેા હાથ મારા પર આવ્યો હતો; ને સત્તારમાં એ મારી પાસે આવ્યો ત્યાં સુધી તેણે માર મુખ ખેલ્યું હતું; ને માર મુખ ખેલેલું હતું, ને હું મુગો નહોતો.

રે અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨૪ મનુષ્યપુત્ર, જેઓ ઇસ્રાએલના દેશમાં ઉત્તર નજારાઓમાં વસેલા છે તેઓ એમ બોલે છે કે, ઇસ્રા-હિમ એકલો હતો, ને તેને દેશનો વારસો મળ્યો હતો; પણ અમે ધણા છીએ; દેશ અમને વારસા તરીકે આપાયો છે. ૨૫ એ માટે તેઓને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે રક્તસહિત ખાઓ છો, ને તમારી દૃષ્ટિ તમારી ભૂતિઓ તરફ હવેલી કરો છો, ને રક્ત વહેવડાવો છો; તેમ છતાં હું તમે દેશનું વતન ભોજવશો! ૨૬ તમે તમારી તરવાર પર ઉભા રહો છો, તમે અમંગળ કામે કરો છો, ને તમ સર્વ પોત-પોતાના પડોસીની જીને બગાડો છો; તેમ છતાં હું તમે દેશનું વતન ભોજવશો! ૨૭ તારે તેમને એમ કહેવું છે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે જેઓ ઉત્તર નજારાઓમાં છે તેઓ નિષ્ણે તરવારથી માર્યા નથી, ને ને ખુલ્લા મેદાનમાં છે તેને હું ભક્ષ થવા સાડ પાછોને આપીશ, ને જેઓ ઝડોમાં તથા ઝુકા-ઓમાં હશે તેઓ મરણથી મોત પામશે ૨૮ અને હું દેશને વેશન તથા આશ્વર્થેષ કરીશ, ને તેના સામ-થ્વેના ગર્વનો અંત આવશે; ને ઇસ્રાએલના પર્વતો એવા વેશન થશે કે તેઓ પર ઇમને કાંઈ નથી નહિ. ૨૯ તેમનાં કોઈલાં સર્વ અમંગળ કૃષિને લીધે ન્યારે હું દેશને વેશન તથા આશ્વર્થેષ કરી નાખીશ, ત્યારે તેઓ નજુરો કે હું યહોવાહ છું ૩૦ અને હું મનુષ્ય-પુત્ર, તારે વિષે તો તારા લોકનાં પુત્રો બીંતો પાસે વધા ધરનાં બારણામાં ખાતો કરે છે, ને તેઓ એક બીજાને, સૌ પોતપોતાના બાળને, એમ કહે છે કે, કૃપા કરીને આવો, ને યહોવાહ પાસેથી એ વચન આવે છે તે હું છે તે સાંભળો. ૩૧ અને તેઓ લોકના રિવાજ પ્રમાણે તારી પાસે આવે છે, ને મારા લોક તરીકે તારી આગળ ભેસે છે, ને તેઓ તારાં વચનો સાંભળે છે, પણ તેમનો અમલ કરતા નથી; કેમકે તેમનાં મુખથી તેઓ બહુ પ્રીતિ દેખાડે છે, પણ તેમનું મન તો તેમનાં લાલ પાળ કરે છે, ૩૨ અને જ્યે, એનો સુર મધુર હોય, ને એ સારી રીતે વાજ્ય વગાડી શકે, તેવાના મહા મનોહર જીન એવા તું તેઓને [લાગે] છે; કેમકે તેઓ તારાં વચનો સાંભળે છે, પણ તેઓ તેમનો અમલ કરતા નથી. ૩૩ અને ન્યારે એ થશે, (એ, એ તો થશે,) ત્યારે તેઓ નજુરો કે તેઓ મધ્યે અવિશ્વવાદી થઈ ગયા છે.

૩૪ અને યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૨ મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના પાળકો વિવિધ અવિશ્વવાદી બોલ, અવિશ્વવાદી બોલીને તેમને, હા, પાળકોને, કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલના પાળકોને અકસીય, કેમકે તેઓ પોતાનું પોષણ કરે છે! હું પાળકોએ ઘેરાનું પોષણ કરવું ન બેઠ્યો? ૨ તમે મેં ખાઓ છો, તમે ઉનનાં વસ્ત્ર પહેરો છો, તમે માતેલાં કાપો છો, પણ તમે ઘેરાને પોષતા નથી. ૩ રાજિદને તમે મન-જીવ કીધું નથી, ને માંદાને તમે સમું કીધું નથી, ને [હાડ] ઘટેલાને તમે પાટો બાંધ્યો નથી, ને હાંકી કઢાએલાને તમે પાટું લાવ્યા નથી, ને યોવાએલાને તમે ચોધ્ય નથી; પણ નજરવરતીથી તથા સખ્તાઈથી તમે તેમના પર સજા ચલાવી છે. ૪ અને પાળક ન હોવાથી તેઓ વિખેરાઈ ગયાં; ને તેઓ સર્વ નંમલી નવાવરેનું ભક્ષ થઈ ગયાં, ને વિખેરાઈ ગયાં. ૫ મારાં ઘેરા સર્વ પર્વતો પર તથા પ્રત્યેક ઉંચા ડુંગર પર ભટકતાં ફર્યા; હા, મારાં ઘેરાં આખી પૃથ્વીની પીઠ પર વિખેરાઈ ગયાં; ને [તેમને] દુદનાર કે શોધનાર કોઈ નહોતું. ૭ એ માટે, હે પાળકો, તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો; ૮ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે નિષ્ણે મારાં ઘેરાં શિકાર થઈ ગયાં, ને મારાં ઘેરાં સર્વ નંમલી નવાવરેનું ભક્ષ થઈ ગયાં, કેમકે કોઈ પાળક નહોતો, તેમજ મારા પાળકોએ મારાં ઘેરાંની શોધ ન કીધી, પણ પાળકોએ મારાં ઘેરાંનું પોષણ ન કરતાં પોતાનું પોષણ કીધું; ૯ એ માટે, હે પાળકો, યહોવાહનું વચન સાંભળો; ૧૦ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું પાળકોની વિવિધ છું; હું મારાં ઘેરાં વિષે તેમની પાસેથી નવાળ માગીશ, ને મારાં ઘેરાંને પાળવાનું કામ તેઓની પાસેથી લઈ લઈશ; ને ત્યાર પછી પાળકો પોતાનું પોષણ કરવા નહિ પામશે; ને હું મારાં ઘેરાંને તેમના મ્હોમાથી ઊડાવીને તેઓને તેમનું ભક્ષ થવા નહિ દઈશ. ૧૧ કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું પડે, હા, નુંજ, મારા ઘેરાંને દુદીને તેમને શોધી કાઢીશ. ૧૨ જેમ કોઈ ભરવાડ ને દિવસે તે પોતાના વિખેરાઈ ગયેલા ઘેરાં મધ્યે હોય છે [તે દિવસે] પોતાના ટોળાને શોધી કાઢે છે, તેમજ હું મારા ઘેરાંને શોધી કાઢીશ. ૧૩ ને વાદળાવાળા તથા અધકારમય દિવસે તેઓ નવાં નવાં વિખેરાઈ ગયાં હશે તે સર્વ નજારાઓમાંથી હું તેમને ઊડાવીશ, ૧૪ અને હું તેમને

વિદેશીઓમાંથી કાઢી લાવીય, ને દેશીમાંથી તેમને બેસાડીશ, ને તેમને તેમના પોતાના દેશમાં લાવીશ, ને હું તેમને ઇસ્તાએલના પર્વતો પર, વેહેળાઓને કઠિ, તથા દેશની સર્વે વસ્તીવાળી જગ્યાઓમાં ચારીશ ૧૪ હું તેમને ઉત્તમ ચારો ચરાવીન, ને ઇસ્તાએલના ઉચા પર્વતો પર તેમને વારો યશે, ત્યાં તેઓ ઉત્તમ વાડામાં સુધ રહેશે, ને ઇસ્તાએલના પર્વતો પર તેઓ કસદાર ચારો ચરશે ૧૫ હું પોતે મારા ઘેઠા ચારીશ, ને હું તેમને સુવર્ણીસ, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે ૧૬ જોવાએલને હું રોધીશ, ને હાડી મૂખએલને હું પાછું લાવીશ, ને બગાએલને હું પાટો બાધીશ, ને માદાને હું સાડ કરીશ, ને પુષ્ટને તથા મજબૂતને હું નાશ કરીશ, હું ન્યાય કરીને તેમનું પોષણ કરીશ ૧૭ અને હે મારા ટોળા તારે વિષે તો પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, જનવર જન વરની વચ્ચે, એટલે જન મેદાઓના તેમજ બકરાઓના હું ન્યાય કરીશ. ૧૮ સારો સારો ચારો ચરી જઇને તમારા ચારાને બાકીને જામ પોતાના પગથી ખુદી નાખવો, ને સ્વચ્છ પાણી પીને બાકીનું પોતાના પગથી ડોહોળી નાખુ છે એ શું તમને નાનુંસું વાગે છે? ૧૯ ને મારા ઘેઠા તો જે તમે તમારા પગથી ખુદી નાખ્યું છે તે ખાય છે, ને જે તમે તમારા પગથી ડોહોળી નાખ્યું છે તે તેઓ પીએ છે

૨૦ એ માટે પ્રજા યહોવાહ તેઓને એમ કહે છે કે, જુઓ હું હા, હજ, પુષ્ટ જનવરો તથા દુબળા જનવરો વચ્ચે ન્યાય કરીશ. ૨૧ તમે પાસાથી તથા ખભાથી હાથેલા મારીને તથા સર્વ માદાને તમારા શિંગડાથી ધક્કા મારીને તેઓને દૂર વિખેરી નાખ્યા છે, ૨૨ એ માટે હું મારા ઘેઠાને બચાવ કરીશ, ને તેઓ હવે પછી શિકારરૂપ નહિ યશે, ને હું જનવર જનવરની વચ્ચે ન્યાય કરીશ. ૨૩ અને હું તેમના પર એક પાળક રચાવીશ, ને તે, એટલે મારો સેવક દાઉદ, તેમનું પોષણ કરશે, તે તેમનું પોષણ કરશે, ને તે તેઓને પાળક યશે ૨૪ અને હું યહોવાહ તેઓને દેવ યહશ, ને મારો સેવક દાઉદ તેઓ મધ્ય સરદાર યશે, હું યહોવાહ એ જાલ્યા છું ૨૫ અને હું તેમની સાથે શાંતિના કરાર કરીશ, ને બુડા આપ દોનો દેશમાંથી અત આહીશ, ને તેઓ અરબમાં નિબય રહેશે, ને કાઢવનેમા હાથે ૨૬ અને હું તેઓને તથા મારા હુજરની આસપાસના રથોને આશીર્વાદરૂપ કરીશ, ને હું દુશ્મને તેની રૂતબા વર-

સાવીશ, આશીર્વાદના ઝાપટા આવશે ૨૭ અને સીમના ઝાડ પોતાના ફળ આપશે ને પૃથ્વી પોતાની ઉપજ આપશે, ને તેઓ પોતાના દેશમાં નિર્ભય રહેશે, ને હું તેમની ખુસરીની સમોલો બાળી નાખીશ, ને તેમની પાસે યુવામી કરાવનારાઓના હાથમાંથી તેમને મુક્ત કરીશ ત્યારે તેઓ બહુશે કે હું યહોવાહ છું ૨૮ અને તેઓ ત્યાર પછી કહી વિદેશીઓની લૂટ નહિ યશે, તેમ જમલી આપશે. ૨૯ તેમને ફાડી નહિ ખારો, પણ તેઓ નિર્ભય રહેશે, ને કોઈ તેમને બીવડાવશે નહિ. ૩૦ અને તેમનું રોપણ હું એવુ જમાવીશ કે તે પ્રખ્યાત યશે, ને ફરી કહી દેશમાં દુકાળ પડવાથી તેમનો ક્ષય નહિ યશે, તેમ ફરી કહી તેઓને વિદેશીઓથી લજિત થવું નહિ પડશે ૩૧ અને તેઓ બહુશે કે હું તેમનો દેવ યહોવાહ તેમની સાથે છું, ને તેઓ, એટલે ઇસ્તાએલના વરાળે, મારી પ્રજા છે, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે ૩૨ અને હે મારા ઘેઠા મારા ચારાના મેદા, તમે મનુષ્યો છો, ને હું તમારો દેવ ૩, એમ પ્રજા યહોવાહ કહે છે

૩૫ વળી યહોવાહનું એવુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧ મનુષ્યપુત્ર, તારૂં મુખ સેધર પર્વત વિરૂદ્ધ રાખીને તેની વિરૂદ્ધ બલિધ્યવાણી બોલીને તેને કહે કે, ૨ પ્રજા યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે સેધર પર્વત, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું ને હું મારો હાથ તારી વિરૂદ્ધ લગાવીશ ને હું તને ઉજડ તથા આશ્ચર્યરૂપ કરી નાખીશ ૪ હું તારા નગરોને મેદાન કરી મૂકીશ, ને તું ઉજડ યશે, ને તું બહુશે કે હું યહોવાહ છું ૫ તે બહુ વેર રાખ્યું છે, ને ઇસ્તા મેદા પુત્રોને તેઓની વિપત્તિને સમયે, આખરના શાસનને સમયે, તરવારની સપાને સોપી દીધા છે, ૬ એ કારણને લીધે પ્રજા યહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ, હું તને ખૂનરેજીને માટે તૈયાર કરીશ ને ખૂનરેજી તારી પુઠે લાગશે, તે ખૂનરેજીને ધિક્કારી નથી, એ માટે ખૂનરેજી તારી પુઠે લાગશે ૭ એમ હું સેધર પર્વતને આશ્ચર્યરૂપ તથા ઉજડ કરી નાખીશ, ને હું તેની અદરથી પાર જનારનો તથા પાછા આવનારનો સહાર કરીશ ૮ અને હું તેના પર્વતોને તેના કવત યથેઝાઓથી બરી દઇશ, તરવારથી કવલ કરાએલાઓ તારા હુજરો પર તથા તારી ખીંગોમાં તથા તારા સર્વ નાળામાં પડશે ૯ હું તને સદાનું વેરાન કરી નાખીશ, ને તારા નગરોમાં વસ્તી નહિ યશે ને તમે બહુશે કે હું યહોવાહ છું ૧૦ એ કે યહોવાહ ત્યાં હોતો તોપણ

તે કહ્યું છે કે, આ બે દેશભતિઓ તથા આ બે દેશો મારા યરો, ને અમે તેનો કળએ લઇશું, ૧૧ એ માટે, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે, તારા વરને રીધે જે કાંઈ તથા ધર્મો તે તેમના પર દર્શાવ્યા છે તેઓ પ્રમાણે કુ કરીશ, ને જેવા કુ તારો ન્યાય કરીશ તેવા કુ તેઓ મધ્યે જાણાશ. ૧૨ અને તે જાણશે કે કુ દુર્ભાવણો તે ઇસાએલના પર્વતો વિરૂદ્ધ બાદ્યો છે, એટલે તે કહ્યું છે કે, તેઓ ઉત્તર કરી મૂકાયા છે, તેઓ નમ્રરૂ બાદ્ય થયા સાથે અમને અપાયા છે, તે સર્વ મેં યહોવાદે સાબળ્યા છે. ૧૩ અને તમે પોતાના મુખથી મારી સામે વડાઈ કરી છે ને મારી સામે પોતાના રાખરો વધાર્યા છે, મેં તે સાબળ્યું છે. ૧૪ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જ્યારે આખી પૃથ્વી આનંદ કરતી હતી, ત્યારે હું તને ઉત્તર કરીશ. ૧૫ ઇસાએલના ધરને વારસો ઉત્તર થયો હતો તેને લીધે તેં હવે કરતું હતું માટે એવીજ વલે કુ તારી કરીશ, જે સેધર પર્વત, તે ઉત્તર ધરો, ને આખું અહોમ ખણ, હા, આખું [અહોમ ઉત્તર ધરો], ને તેઓ જાણશે કે કુ યહોવાદ કહ્યું

૩૬ અને હે મનુષ્યપુત્ર, તે બલિષ્ઠવાળી બાલીને ઇસાએલના પર્વતોને કહે કે, હે ઇસાએલના પર્વતો, યહોવાદનું વચન સાબળ્યો. ૧ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, રાત્રીએ તારી વિરૂદ્ધ એમ કહ્યું છે કે, વાહા ને [કહ્યું છે કે], પ્રાચીન ઉચ્ચરધાનોની માલિકી આપણે જાતવીએ બીએ, ૨ એ માટે બલિષ્ઠવાળી બાલીને કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, તેઓએ તમને પાયામાલ કીધા છે ને તેઓ જાતજાતથી તમને ગળી ગયા છે, કે તમે જાણી રહેલી દેશભતિ યોગુ વતન થઈ પડે, ને તમે વાતો કરનારના, ને નિદાસે લોકોના દોષોએ ચઢ્યા હો, ૩ એ કારણને લીધે, હે ઇસાએલના પર્વતો, પ્રભુ યહોવાદનું વચન સાબળો, પર્વતો તથા ડુંગરો, નાળા તથા ખીણો, ઉત્તર મેકાનો તથા સુના પટેલા નગરો કે જે આસપાસની જાણી રહેલી દેશભતિઓને બાદ્ય તથા હારી-કાપ થઈ પડ્યા છે, તેઓને પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે, ૪ માટે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જાણી રહેલી દેશભતિઓ તથા આખું અહોમ કે જેઓએ મનની ધર્મથી મારા દેશને ઘેરી લીધે પહોંચી રહ્યા સાથે તેને પોતાના દંડના પુરા દર્શી પોતાને કાળ વતન થારીકે દર્શાવ્યા છે, તેઓની વિરૂદ્ધ નિધે કુ જળના આવેશથી બાદ્યો છું, ૫ એ માટે ઇસાએ

લના દેશ વિધે બલિષ્ઠવાળી બાલીને તેના પર્વતોને તથા ડુંગરોને, નાળાને તથા નીચાણોને એમ કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જુઓ, તમે વિદેશી યોગી લગ્ના લેલી છે, તે માટે હું મારા આવેશમા તથા કાંઈમા બાદ્યો છું, ૭ એ માટે પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, મેં મારો હાથ ઉઠાવી કરીને [કહ્યું છે કે] જે વિદેશીઓ તારી આસપાસ છે તેઓ નિશ્ચ લગ્નિત થશે. ૮ પણ હે ઇસાએલના પર્વતો, તમારા પર તો ડાળીઓ કુગી નિકળશે, ને તમે મારા ઇસાએલ લોકોને તમારા કુળ આપશો, કેમકે તેઓને આવવાનો [સમય] પાસે છે. ૯ કેમકે, જુઓ, હું તમારા પક્ષમા છું, ને હું તમારી તરફ ફરીશ, ને તમે ખેડારો તથા વધારો, ૧૦ ને હું તમારા પર મનુષ્યો વધારીશ, એટલે ઇસાએલનો આખો વંશ, હા, આખો [વધારીશ], ને નગરોમા વસતી થશે, ને વેરાન જગ્યાઓમા ધમારતો બધારો, ૧૧ અને હું તમારા પર માણસો તથા પશુઓની જૂઠ્ઠી કરીશ, ને તેઓ વધશે તથા સફળ થશે, ને હું તમને તમારી આગળની રિયાત પ્રમાણે વસાવીશ, ને તમારા આરે-બના કરતા તમારે વધારે બહુ કરીશ, ને તમે જાણશો કે કુ યહોવાદ કહ્યું. ૧૨ હા, હું માણસોને એટલે મારા ઇસાએલ લોકોને તમારા પર ચલાવીશ, ને તેઓ તારા માલિક થશે, ને તે તેઓને વારસો થશે, ને તે ફરીથી તેમને નિ સત્તાન નહિ કરશે. ૧૩ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, તેઓ તને કહે છે કે, [હે દેશ], તે મનુષ્યોને ગળી જનાર છે, ને તારી પ્રજાને નિર્વંશ કરનાર છે, ૧૪ એ માટે, પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે તે હવે પછી મનુષ્યોને ગળી નહિ જશે, તેમ હવે પછી તારી પ્રજાને નિર્વંશ નહિ કરશે, ૧૫ ને હું તેને ફરી કરી વિદેશીઓની લાજ સાબળવા નહિ દઈશ ને તે ફરી કરી લોકોના મેલેણા નહિ લેશે, ને ફરીથી કરી તે તારી પ્રજાને ઠાકર નહિ અવડાવશે, એમ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે.

૧૬ વળી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૭ મનુષ્યપુત્ર, ઇસાએલના વંશને પોતાના દેશમા રહેતા હતા, ત્યારે તેઓએ પોતાના આચરણથી તથા પોતાના દુન્યાથી તેને વડાવ્યો, મારી આજળ તેઓનું આચરણ અન્નવલા સીની અચૂકતાના જેવું હતું. ૧૮ એ માટે જે રજા તેઓએ તે દેશ પર વહેંચાવ્યું હતું તેને લીધે, તથા તેઓએ તેને પોતાની નૃત્તિઓ વડે અચૂક કીધો હતો તે કારણથી, મેં મારી કાપ

તેમના પર વરસાળ્યા; ૧૮ ને મેં તેઓને દેશભતિઓ મધ્યે વિખેરી નાખ્યા, ને તેઓ દેશોમાં સર્વત્ર વેરી નંખાયા; તેમના આચરણ પ્રમાણે તથા તેમનાં કૃત્યો પ્રમાણે મેં તેમને ન્યાય કીધો. ૨૦ અને જે દેશભતિઓ મધ્યે તેઓ ગયા તેઓ મધ્યે આવ્યા પછી તેઓએ મારા પવિત્ર નામને બદલે લગાડ્યો; કેમકે હોકા તેઓ વિષે કહેતા હતા કે, આ તો યહોવાદના હોકા છે, ને તેના દેશમાંથી નીકળી આવ્યા છે. ૨૧ પણ મારે પવિત્ર નામ કે જેને ઇસ્રાએલના વંશજોએ, જે દેશભતિઓ મધ્યે પોતે ગયા તેઓ મધ્યે, બદલે લગાડ્યો હતો તેની ખાતર મેં ક્યા રાખી. ૨૨ એ માટે ઇસ્રાએલના વંશને કહે કે, પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, જે ઇસ્રાએલના વંશજો, હું [એ] તમારી ખાતર નહિ, પણ મારૂં પવિત્ર નામ જેને, જે દેશભતિઓની અંદર તમે ગયા તેઓ મધ્યે, બદલે લગાડવામાં આવ્યો છે, તેની ખાતર કહો છું. ૨૩ અને મારું મહાન નામ જેને દેશભતિઓ મધ્યે બદલે લગાડવામાં આવ્યો છે, જેને તમે તેઓ મધ્યે બદલે લગાડ્યો છે, તેને હું પવિત્ર મનાવીશ; ને પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, ભયારે હું તે દેશભતિઓની નજર આગળ તમારામાં પવિત્ર મનાવશ ત્યારે તેઓ ભણ્યો કે હું યહોવાદ છું. ૨૪ કેમકે હું તમને દેશભતિઓ મધ્યેથી લઇને તથા સર્વ દેશોમાંથી એકઠા કરીને, તમને તમારા પોતાના દેશમાં લાવીશ ૨૫ અને હું તમારા પર યુદ્ધ પાછી છાડીશ, ને તમે યુદ્ધ થશો; તમારી સર્વ ખીનતાથી તથા તમારી સર્વ મુત્તિઓથી હું તમને યુદ્ધ કરીશ. ૨૬ નહું હૃદય પણ હું તમને આપીશ, ને નવો આત્મા હું તમારી અંદર મૂકીશ; ને હું તમારા દેહમાંથી પત્થરનું હૃદય દૂર કરીશ, ને હું તમને માંસનું હૃદય આપીશ. ૨૭ અને હું મારો આત્મા તમારી અંદર મૂકીશ, ને તમને મારા વિધિઓમાં ચલાવીશ, ને તમે મારા હુકમો પાળશો તથા તેમને અમલમાં આણશો. ૨૮ અને જે દેશ જે રાજાસ પિતૃઓને આપ્યો હતો તેમાં તમે રહેશો; ને તમે મારી પ્રભુ થશો ને હું તમારો દેવ થઈશ. ૨૯ અને હું તમને તમારી સર્વ અશુદ્ધતાથી તારીશ; ને હું અગાળને આજ્ઞા કરીને બોલાવીશ, ને તેને વધારીશ, ને તમારા ઉપર દુકાળ નહિ પડે. ૩૦ અને હું વૃક્ષોનાં ફળ તથા સીમની ઉપજ એવી રીતે વધારી દઈશ, કે ફરીથી કદી તમને દેશભતિઓ મધ્યે દુકાળનું મેહલું મારવામાં નહિ આવશે. ૩૧ ત્યારે તમને તમારાં દુરાચરણ તથા

તમારાં અશુભ કૃત્યો થાદ આવશે; ને તમારાં દુષ્કર્મોને લીધે તથા તમારાં અમંગળ કૃત્યોને લીધે તમે પોતાના મનમાં પોતાને ધિક્કારશો. ૩૨ પ્રભુ યહોવાદ કહે છે કે, તમારે ભણ્યું કે તમારી ખાતર હું [એ] નથી કરતો; જે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારા આચરણને લીધે લક્ષિત થાઓ તથા ઝખવાણા પડે. ૩૩ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, તમારાં સર્વ દુષ્કર્મોથી હું તમને યુદ્ધ કરીશ તે દિવસે હું નગરોમાં વસ્તી કરાવીશ, ને ઉત્તર પડેલી જગ્યાઓમાં [મકાનો] બધારો ૩૪ અને જે જમીન ઉત્તર પડેલી હતી તેને કે પાસે યહને જનાર સર્વની નજરમાં વેશન સમાન લાગતી હતી, તોપણ તે બિડારો. ૩૫ અને તેઓ કહેશે કે, આ ભૂમિ જે વેશનરૂપ હતી તે એક વાડી જેવી થઈ પડી છે; ને ખાલી તથા ઉત્તર તથા ખંડિયેર નગરોની આસપાસ ફેટ બાધેલા છે તથા તેઓ વસેલાં છે. ૩૬ ત્યારે જે દેશભતિઓ તમારી આસપાસ બેસેલી છે તેઓ ભણ્યો કે મેં યહોવાદે ખંડિયેર મકાનો બાંધ્યાં છે, ને વેશનમાં વાવેતર કીધું છે; હું યહોવાદ તે બોલ્યો છું, ને હું તે પાળીશ.

૩૭ પ્રભુ યહોવાદ એમ કહે છે કે, વળી ઇસ્રાએલના વંશજોની આ વિનંતી પણ હું સાંભળીને તેમને સાર તે પ્રમાણે કરીશ; હું તેમને ઘેરાંના ટોળાની પેટ મનુષ્યોની રૂઝિ આપીશ. ૩૮ જેમ ચક્રનું ટોળું, જેમ તેના મુકરર પર્વોએ ચક્રાલેખનું ટોળું, તેમ વેશન નગરો મનુષ્યોનાં ટોળાથી ભરાઈ જશે; ને તેઓ ભણ્યો કે હું યહોવાદ છું.

૩૭ યહોવાદનો હાથ મારા પર આવ્યો, ને તે મને યહોવાદના આત્માવડે બહાર લેઈ ગયો, ને મને ખીણની મધ્યે મૂક્યો, ને તેમાં નરહમ હાડકા હતાં; ૨ ને તેણે મને તેમને પડખે પડખે ચોરસ ફેરવ્યો; ને જુઓ, તે ખીણની સપાટી પર અતિ ઘણા હતાં; ને જુઓ, તેઓ બહુ સૂકાં હતાં. ૩ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, હું આ સૂકાં જીવતાં થઈ શકે? ને મેં ઉત્તર આપ્યો કે, જે પ્રભુ યહોવાદ, તે ભણ્યો છે. ૪ વળી તેણે મને કહ્યું કે, આ હાડકાં પર સંવિધ્યાવાળી બોલીને તેઓને કહે, જે સૂકાં હાડકાં, તમે યહોવાદનું વચન સાંભળો. ૫ પ્રભુ યહોવાદ આ હાડકાંને એમ કહે છે કે, જુઓ, તમારી અંદર શ્વાસ દાખલ કરીશ, ને તમે જીવતા થશો. ૬ અને હું તમારા પર રનાવ્યો મૂકીશ, ને તમારા પર માંસ લાવીશ, ને તમને ચામડાથી ઢાંકીશ,

ને તમારામાં શાસ્ત્ર મુજીય, ને તમે જીવતાં થયો; ને તમે નાહ્યો કે હુ યહોવાહ છું ૭ તેથી મને આજ્ઞા મળી હતી તે મુજબ હુ ભવિષ્યવાણી બોલ્યો; ને હુ ભવિષ્યવાણી બોલતો હતો તે દરમ્યાન એક અડમડાટ સમજાયો, ને જીઓ, ધરતીકંપ થયો, ને તે હાડકાં એક બીજ સાથે જોડાઈ ગયા, હાડકાં તેના હાડકાંની સાથે [જોડાઈ ગયું]. ૮ અને હુ જોયા કરતો હતો, ને જીઓ, તેમના ૫૨ સ્નાયુઓ જેવાયા ને માંસ આપ્યું, ને તેમના ૫૨ આંત્રીયું દાઢ્યું થયું; પણ તેઓમા શાસ્ત્ર નહોતો ૯ પછી તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, પવનને પ્રતિષ્ઠા કર, પ્રતિષ્ઠા કરીને પવનને કહે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ૧૦ પવન, ચારે દિશાથી આવ, ને આ મારી નંખાયલા ૫૨ કુક કે તેઓ જીવતાં થાય. ૧૦ તેથી તેણે મને આજ્ઞા કીધી હતી તે મુજબ મેં પ્રતિષ્ઠા કીધી, ને શાસ્ત્રોજીવાસ તેઓમા આવ્યો, ને તેઓ જીવતાં થયા, ને અલિ થોડું સૈન્ય થઈ તેમને પડે ઉભા થયાં ૧૧ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, આ હાડકાં તે ઇસ્રાએલને આપો વંશ છે, જો, તેઓ કહે છે, અમારા હાડકાં સુકાઈ ગયાં છે, ને અમારી આસા નાશ પામી છે; અમે તદન નાબૂદ થયા છીએ ૧૨ એ માટે ભવિષ્યવાણી બોલીને તેમને કહે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે મારા લોક, જીઓ, હુ તમારી કબરો ઉધારીશ, ને તમને તમારી કબરોમાથી ઉઠાડીને બહાર લાવીશ; ને હુ તમને ઇસ્રાએલના દેશમાં લાવીશ. ૧૩ અને, હે મારા લોક, હુ તમારી કબરો ઉધારીશ તમને તમારી કબરોમાથી ઉઠાડીને બહાર લાવીશ, ત્યારે તમે નાહ્યો કે હુ યહોવાહ છું. ૧૪ અને હુ મારો આત્મા તમારામાં મુજીય, ને તમે જીવતાં થયો, ને હુ તમને તમારા પોતાના દેશમાં રાખીશ; ને તમે નાહ્યો કે, હુ યહોવાહ તે બોલ્યો છું ને મેં તે પૂરું કીધું છે, એમ યહોવાહ કહે ૧૫

૧૬ ફરીથી યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૬ મનુષ્યપુત્ર, હું એક લોકી લઈને તેના ઉપર લખ કે, યહુદાહને માટે તથા તેના સાથી ઇસ્રાએલપુત્રને માટે; ૧૭ બીજી લોકી લઈને તેના ૫૨ લખ કે, એકાદમની લોકી ને યુક્ત તેને તથા ઇસ્રાએલના આખા ધરનાઓ ને તેના સાથીઓ તેમને માટે; ૧૭ ને તારે સાડ તેઓને એક બીજની સાથે એકી દહને એક લોકી બનાવ, કે તેઓ તારા દાવમા એક [લોકી] થઈ નહ ૧૮ અને ત્યારે તારી પ્રભા

લોકા તને એમ કહે કે, હું એ [લોકી]ઓવડે છું, દર્શાવવા માંગે છે, તે હું હું અમને નહિ બહાણીયો ૧૯ ત્યારે તેમને કહેજે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જીઓ, યુક્તની લોકી ને એકાદમના દાવમા છે તેને તથા તેના સાથી ને ઇસ્રાએલના કુળો તેઓ [ની લોકી]ને હુ લઈશ, ને તેમને હુ તેની સાથે, એટલે યહુદાહની લોકી સાથે, જોડીને તેમની એક લોકી બનાવીશ, ને તેઓ મારા દાવમા એક [થઈને] રહેશે ૨૦ અને ને લોકીઓ ૫૨ હું લખે છે તેમને તારા દાવમાં રાખીને તેમની નજર આગળ રાખ ૨૧ અને તેમને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જીઓ ને દેશભવિષ્યો મધ્યે ઇસ્રાએલપુત્રો ગયા છે તેઓ મધ્યેથી તેઓને લઈને હુ તેમને બધે ડોકાણીથી એકા કરીશ, ને તેમને તેમના પોતાના દેશમા લાવીશ; ૨૨ ને હુ તેમને દેશમાં, ઇસ્રાએલના પૂર્વેના ૫૨, એક પ્રભુ કરીશ; ને એક રાજ તેઓ સર્વને રાજ થશે; ને ત્યાર પછી કહી તેઓ ને પ્રભુઓ નહિ થશે, ને ફરીથી કહી તેઓમાં પૂટ પડીને ને રાજ્યો નહિ થઈ જશે; ૨૩ ને તેઓ ફરીથી કહી પોતાની મૂર્તિઓથી તથા પોતાની ધિક્કારવાણીય વસ્તુઓથી તથા પોતાના કાઠ પણ અપરાધથી પોતાને અપવિત્ર કરશે નહિ; પણ તેમનાં સર્વ રહેકાણો કે જેઓમાં તેઓએ પાપ કીધું છે, તેઓમાથી હું તેમને ઉધાર કરીશ, ને તેમને યજ્ઞ કરીશ; એમ તેઓ મારા લોક થશે ને હુ તેઓને દેવ થઈશ. ૨૪ અને મારો સેવક દાઉદ એ તેઓને સિર રાજ થશે; ને તેઓ સર્વને એક પાળક થશે; ૨૫ તેઓ મારા લોકો પ્રમાણે ચાલશે, ને મારા વિલેઓ પાળશે, ને તેમને અમલ કરશે ૨૬ અને ને દેશ મેં મારા સેવક ચાકુબને આપ્યો છે, જેમાં તમારા પિતૃઓ રહેતા હતા, તેમા તેઓ રહેશે; ને તેઓ તથા તેઓના ડોકરાં તથા તેઓના ડોકરાંનાં ડોકરાં તેમાં સદા રહેશે; ને મારો સેવક દાઉદ સદાને માટે તેઓને સરદાર થશે ૨૭ વળી હુ તેમની સાથે ચાંતિનાં કરાર કરીશ; તે તેમની સાથે સદાને કરાર થશે, ને હુ તેમને સ્થાપિત કરીશ, ને તેમને વિસ્તાર વધારીશ, ને સદાને માટે માત્ર પવિત્રસ્થાન તેઓ મધ્યે સ્થાપિત ૨૮ મારો મટપ પણ તેમની સાથે રહેશે; ને હુ તેમને દેવ થઈશ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૨૯ અને ત્યારે માત્ર પવિત્રસ્થાન સદાને માટે તેઓ મધ્યે થશે, ત્યારે દેશભવિષ્યો નાહ્યો કે ઇસ્રાએલને યજ્ઞ કરનાર

હોવાહ તે હુ છું

૩૮ અને યહોવાહનુ એકુ વચન મારી પાસે આવ્યું કે, મનુષ્યપુત્ર માગોમના દેરાનો નામ, જે રોસ, મેરોષ તથા વખાલનો સરદાર, તેની તરફ તારૂં મુખ રાખીને, તેની વિરૂદ્ધ એવી ભવિષ્યવાણી બોલ કે, પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે રોસ, મેરોષ તથા વખાલનો સરદાર ગોમ, જો, હું તારી વિરૂદ્ધ છું, ૪ ને હું તને પાછો ફેરવીશ, ને તારા જડખામા કડીઓ પાલીને તને બહાર તાપી કાઢીશ, ને તારૂં સપથુ સન્ય, ઘોડાઓ તથા ઘોરેસ્વારો, તેઓ સર્વે પૂરા રાત્રસંક્રિત, ઢાંચો તથા ઢાલડીઓ ધારણ કરેલાઓને મેટા સમુદાય કે જેમાના સર્વના હાથમા તરવારો હતી તેઓ, ૫ તથા તેમની સાથે ઇરાન, ફર તથા પૂટ, એ સર્વેને ઢાલડીઓ તથા ટોપસહિત, ૬ ગોમેર તથા તેના સર્વે દળો, ઉત્તરના સૈન્યી ઉવાડા ભાગોમા તોખામોહનો વંશ, તથા તેના સર્વે દળો, ૭, તારી સાથે ધણી પ્રભુઓને [બહાર કાઢીશ] ૮ તેવારી કર, હા, પોનાને તથા જે તારી ટોળીઓ તારી પાસે એકઠી ધક છે તેઓને તૈયાર કરીને, ૯ તેમનો સેનાપતિ થા ૮ ધણા દિવસો ધણી તારી ખબર લેવામા આવશે, પાછલા કાળમા તરવારના હવાલા માથી મુક્ત થએલા તથા ધણી પ્રભુઓમાથી એના કરાએલા દેશમા, એટલે ઇસ્રાએલના હમેશા ઉજડ પડેલા પર્વતો પર, ૯ આવશે, પણ તે [પ્રભુને] વિદેશીઓ મધ્યથી કાઢી આણેલી છે, ને તેઓ સર્વે નિર્ભય રહેશે ૧૦ અને હું તારા સર્વે દળ તથા ધણી દેશભતિઓ પોતાની સાથે લઈને ચડશે, હું તોફાનની જેટ આવશે, ને હું દેશને ઢાંકી દેનાર વાદળ જેવો થશે ૧૧ પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે, તારા મનમા કેટલીક વાતોના વિચાર આવશે, ને હું જુડી ચોળના કલેષી કાઢીને ૧૨ કહેશે કે, હું કોટ વગરના ગામડાવાળા દેશ પર ચડાઈ કરીશ, જેઓ કોટ વગર રહે છે ને જેમને ભુજબો કે ફરવાળ નથી, પણ બધા નિરાતમા ને નિર્ભયપણાથી રહે છે તેમના પર હું ચડાઈ કરીશ, ૧૩ એ સાક કે હું લૂટી લઉં ને પકડી લઉં, [તથા] જે ઉજડ રથોમા [હાલ] વસેલી થએલી છે તેમની સાથે ને જે લોકો દેશભતિઓ મધ્યથી સમીચવા છે, જેઓને ટોર તથા મિલકત પ્રાપ્ત થએલા છે, જેમા પુખ્તીની મધ્યે રહે છે, તેઓની સામે મારો હાથ ફેરવ ૧૪ ચળા તથા દંદાન તથા તારાંચિના વેપારીઓ, તેના સર્વે જીવાન

સિંહો મુક્તી, તને કહેશે કે, હું હું લૂટ કરવા આવ્યો છે? હું પકડી જવાને, સોનુ રૂપે લૂટી જવાને, ટોર તથા મિલકત હરી જવાને, બાર લૂટ કરવાને તે તારૂં દળ એકઠુ થીયું છે?

૧૪ અને માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાદ બોલીને ગોમને કહે કે, પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા ઇસ્રાએલ લોક નિર્ભયપણાએ રહે, તે દિવસે હું તને તેની ભણ નહિ પડે ૧૫ ને હું ઉત્તરના સૈન્યી ઉવાડા ભાગોમાની તારી જગ્યાએથી આવશે, ૧૬ તથા તારી સાથે ધણા લોકો, તેઓ સર્વે ઘોરેસ્વાર ધકને મોકલે દળ તથા મહા સેન્ય જાનીને [આવશે] ૧૭ અને દેશને ઢાંકી દેનાર વાદળની જેટ હું મારા ઇસ્રાએલ લોકની સામે ચડી આવશે, ને હું ગોમ, પાછલા દિવસોમા એમ થશે કે હું તને મારા દેશ સામે ચડાવી લાવીશ, એ સાક કે, દેશભતિઓની નજર આગળ હું તારા ધણી પવિત્ર મનાઈશ, ત્યારે તેઓને મારી ભણ પડે ૧૮ પ્રથમ યહોવાહ એમ કહે છે કે, મારા સેવકો, એટલે ઇસ્રાએલના ભવિષ્યવાદીઓ, જેઓ તે દિવસોમા ધણા વર્ષો સુધી એકુ ભવિષ્ય કહેતા હતા કે, હું તને તેમની સામે [ચડાવી] લાવીશ, તેઓની મારફતે પ્રાચીન કાળમા હું જને વિષે બોલ્યો હતો તે હું છે છું? ૧૯ ને, પ્રથમ યહોવાહ કહે છે કે, ગોમ ઇસ્રાએલના દેવ પર ચડી આવશે તે દિવસે એમ થશે કે મારા કોપાને કુમારો! ઉચે ચડીને મારા નસકોસમા પેસશે ૨૦ કેમકે મારા આવેશમા ને મારા ક્રોધાગ્રિમા હું બોલ્યો છું કે, નિર્ભય તે દિવસે ઇસ્રાએલના દેશમા એટલે મેટા કપારો થશે કે, ૨૧ સમુદ્રના માછલા, તથા ખેતર પકીઓ, તથા જમલી જાપડો, ને જમીન પર પેટે ચાલનારા સર્વે સર્પડીઆ, ને પુષ્કીની પીઠ પરના સર્વે મનુષ્યો, મારી હાજરીથી કાપશે, ને પર્વતો ઉચલી પડશે, ને સીધી ભેખડોવાળી જગ્યાઓ પડી જશે, ને દરેક ભોંવ પકીને જમીનદોસ્ત થશે ૨૨ અને હું તરવારને કુકમ કરીને મારા સર્વે પર્વતોમા તેની વિરૂદ્ધ બોલાવીશ, પ્રત્યેક માણસની તરવાર તેના કાષ વિરૂદ્ધ થશે. ૨૩ અને હું મરડીથી તથા ખૂનરેણથી તેની વિરૂદ્ધ વાદ કરીશ, ને હું તેની ઉપર તથા તેના દળો ઉપર તથા તેની સાથેના ધણી ભવના લોક ઉપર રેલ લાવે એવુ જાપડું તથા મોટા કરા, અગ્નિ તથા ગંધક વર સાવીશ. ૨૪ અને હું પોતાનુ માહાત્મ્ય તથા પવિત્રાઈ પ્રગટ કરીશ, ને હું ધણી દેશભતિઓની દૃષ્ટિમા પોતાને

વચોના ખાંભો તથા તેની પરસાળ પહેલાં દરવા-
નના માપ પ્રમાણે હતાં; તેની લંબાઈ પચાસ હાથ ને
પહોળાઈ પચ્ચીસ હાથ હતી. ૨૨ અને તેની બારીઓ
તથા તેની પરસાળ તથા તેના [પર પાંડેલાં] ખાંભુ-
રીઓના ઝાડ એ પૂર્વ તરફના મહોવાળા દરવાનના
માપ પ્રમાણે હતાં; ને સાત પગથિયાં પર ચઢીને ત્યાં
જવાદું હતું; ને તેની પરસાળ તેની આગળ હતી.
૨૩ અને અંદરના આંગણને દરવાજો હતો, તે ઉત્તરના
તથા પૂર્વના દરવાનની સામે હતો; ને તેણે એક દર-
વાનથી તે બીજા દરવાન સુધી [નું અંતર] માપ્યું,
તે સો હાથ થયું. ૨૪ અને તે મને દક્ષિણ તરફ લઈ
ગયો, ને જુઓ, દક્ષિણે એક દરવાજો હતો; ને
તેણે તેના ખાંભો તથા પરસાળો માપ્યાં, તેમનું માપ
ઉપર પ્રમાણે થયું. ૨૫ અને તેમાં તથા તેની પર-
સાળમાં ચોતરફ પેલી બારીઓ જેવી બારીઓ હતી;
[તેની] લંબાઈ પચાસ હાથ, ને પહોળાઈ પચ્ચીસ
હાથ હતી. ૨૬ અને ચઢીને ત્યાં જવાને માટે સાત
પગથિયાં હતાં, ને તેની પરસાળ તેની અગાડી હતી;
ને ખાંભો પર ખાંભુરીઓ [કોતરેલી] હતી, એક આ
ખાંભુએ ને બીજી પેલી ખાંભુએ. ૨૭ અને અંદરના
ચોક્કડે દક્ષિણ બહી દરવાજો હતો; ને તેણે એક
દરવાનથી તે બીજા દરવાન સુધી દક્ષિણ તરફ [નું
અંતર] માપ્યું, તે સો હાથ થયું.

૨૮ ત્યાર પછી તે મને દક્ષિણને દરવાજો લઈને
અંદરના ચોક્કડાં લાવ્યો; ને તેણે દક્ષિણ દરવાજો
માપ્યો, તેનાં માપ ઉપર પ્રમાણે થયાં; ૨૯ ને તેની
દેવડીઓ તથા તેના ખાંભો તથા તેની પરસાળ,
તેમનાં માપ ઉપર પ્રમાણે થયાં; ને તેમાં તથા તેની
પરસાળમાં ચોગર્દમ બારીઓ હતી; ને પચાસ હાથ
લાંબા ને પચ્ચીસ હાથ પહોળો હતો. ૩૦ અને ચોગ-
ર્દમ પરસાળ હતી, તે પચ્ચીસ હાથ લાંબી ને પાંચ
હાથ પહોળી હતી. ૩૧ અને તેની પરસાળ બહારના
ચોક્કડ બહી હતી; ને તેના ખાંભો પર ખાંભુરીઓ
[કોતરેલી] હતી; ને ત્યાં આઠ પગથિયાં ચઢીને
જવાદું હતું. ૩૨ અને તે મને અંદરના ચોક્કડાં પૂર્વ
તરફ લાવ્યો, ને તેણે તે દરવાજો માપ્યો તે ઉપરનાં
માપ પ્રમાણે થયાં. ૩૩ અને તેની દેવડીઓ તથા તેના
ખાંભો તથા તેની પરસાળ તેમનાં માપ ઉપર પ્રમાણે
થયાં; ને તેમાં તથા તેની પરસાળમાં ચોતરફ બારીઓ
હતી; તે પચાસ હાથ લાંબા ને પચ્ચીસ હાથ
પહોળો હતો. ૩૪ અને તેની પરસાળ બહારના ચોક્કડ

બહી હતી; ને તેના ખાંભો પર આ ખાંભુએ તથા
પેલી ખાંભુએ ખાંભુરીઓ [કોતરેલી] હતી; ને આઠ
પગથિયાં પર ચઢીને ત્યાં જવાદું હતું. ૩૫ અને તે
મને ઉત્તરને દરવાજો લાવ્યો; ને તેણે તેને માપ્યો,
તેનું માપ ઉપરના પ્રમાણે થયું; ૩૬ તેની દેવડીઓ,
તેના ખાંભો તથા તેની પરસાળ પણ; ને તેમાં
ચોગર્દમ બારીઓ હતી; લંબાઈ પચાસ હાથ ને
પહોળાઈ પચ્ચીસ હાથ હતી. ૩૭ અને તેના ખાંભો
બહારના ચોક્કડ બહી હતા; ને તેમના ખાંભો પર આ
ખાંભુએ તથા પેલી ખાંભુએ ખાંભુરીઓ [કોતરેલી]
હતી; ને આઠ પગથિયાં ચઢીને ત્યાં જવાદું હતું.

૩૮ અને દરવાનના ખાંભો પાસે કમાડવાળી
ઝોરડી હતી; ત્યાં દહનીયાપંજો ઘોવામાં આવતા.
૩૯ અને દરવાનની પરસાળમાં આ ખાંભુએ બે મેજ
ને પેલી ખાંભુએ બે મેજ, તેમની ઉપર દહનીયાપંજો
તથા પાપાધોપંજો તથા અપરાધોપંજો કાપવા
સાર [મુકેલી] હતી. ૪૦ અને બહાર એક ખાંભુએ
ઉત્તરના દરવાનના મહોડામાં ચઢી જવાની સીડી
આગળ બે મેજ હતી; ને બીજી ખાંભુ ને દરવાનની
પરસાળના વાળાની હતી ત્યાં બે મેજ હતી. ૪૧ આ
ખાંભુએ ચાર મેજ ને પેલી ખાંભુએ ચાર મેજ, એમ
દરવાનની ખાંભુએ આઠ મેજ હતી, તેમની ઉપર
[યજ્ઞો] કાપવામાં આવતા. ૪૨ અને ટાકેલા પત્થરની
ટોંઠે હાથ લાંબી, ટોંઠે હાથ પહોળી ને એક હાથ
ઉંચી એવી ચાર મેજ દહનીયાપંજોને સાર, હતી; તે
પર દહનીયાપંજો તથા યજ્ઞો કાપવાનાં ચોતરફ
મુકાતા હતા. ૪૩ અને [ઝોરડીની] અંદર ચોગર્દમ
ચત્તાર આગળ લાખી આંકડીઓ લગાડેલી હતી;
ને મેજો ઉપર પાધોપંજોનું માસ હતું. ૪૪ અને અંદર-
ના દરવાનની બહાર અંદરના ચોક્કડાં ગવેલાઓને
સાર ઝોરડીઓ હતી, કે જે [ચોક્કડ] ઉત્તરના દરવા-
નની ખાંભુએ હતો; ને તેમનું મહો દક્ષિણ તરફ
હતું; પૂર્વના દરવાનની ખાંભુએ જે હતી તેનું મહો
ઉત્તર તરફ હતું. ૪૫ અને તેણે મને કહ્યું, આ દક્ષિણ
તરફના મહોવાળી ઝોરડી તો ધરતુ કામ સાચવનાર
વાળકોને માટે છે. ૪૬ અને ઉત્તર તરફના મહોવાળી
ઝોરડી તે વેદીનું કામ સાચવનાર વાળકોને વારતે છે;
એ સાદોકાના પુત્રો છે, ને તેઓ લેવોપુત્રો મહેયથી
પહોળાદની સેવા કરવાને તેની ઉછરમાં આવે છે.
૪૭ અને તેણે ચોક્કડ માપ્યો, તે સો હાથ લાંબો, ને
સો હાથ પહોળો, એટલે ચોક્કડ હતો; ને વેદી ધરને

મોખરે હતી

૪૮ ત્યાર પછી તે મને પરસાળે લાગ્યો, ને તેણે પરસાળનો ફરેક ખાંભ માપ્યો, એટલે આ બાળુનો પાંચ હાથ, ને પેલી બાળુનો પાંચ હાથ થયો; ને દરનાબની પહોળાઈ આ બાળુએ ત્રણ હાથ ને પેલી બાળુએ ત્રણ હાથ હતી ૪૯ પરસાળની લગાઈ વીસ હાથ તથા પહોળાઈ અગિયાર હાથ હતી. પનથિયાં પર ચઢીને ત્યાં જવાનું હતું, ને ખાસોની પાસે સ્વલ્પ હતો, એક આ બાળુએ ને એક પેલી બાળુએ.

૪૧ અને તે મને મંદિરે લાગ્યો, ને તેણે ખાસો માપ્યો, તે એક બાળુએ છ હાથ પહોળા ને બીજી બાળુએ છ હાથ પહોળા હતા, એટલે મંદિર જેટલાજ પહોળા હતા. ૨ અને [દરનાબના] બારાની પહોળાઈ દસ હાથ હતી; ને બારાનાં પડખા એક બાળુએ પાંચ હાથ ને બીજી બાળુએ પાંચ હાથ હતાં; ને તેણે તેની લગાઈ માપી તે ચાળીસ હાથ, ને પહોળાઈ વીસ હાથ યથા ૩ પછી તે અંદરની બાળુએ ગયો, ને તેણે બારાના ખાંભ માપ્યો, તે ફરેક ૪ હાથ થયો, ને આજ છ હાથ થયું, ને બારાની પહોળાઈ સાત હાથ યથા. ૪ અને તેણે તેની લગાઈ માપી તે વીસ હાથ, ને પહોળાઈ વીસ હાથ યથા, એટલે મંદિરની અમીટી; ને તેણે મને હાથ, આ પરમપવિત્રસ્થાન છે. ૫ ત્યાર પછી તેણે ધરની ભીત માપી, તે છ હાથ યથા, ને બાળુની ઓરડીઓ ને ધરને ફરતી ચોમેર હતી તે ફરેકની પહોળાઈ ચાર હાથ યથા. ૬ અને એ બાળુની ઓરડીઓ ઓળખી ટીસ હતી, ને તેમના ઉપર ઉપસાચાપરી ત્રણ માળ હતા; ને ધરની જે ભીત ચોમેર ફરતી બાળુની ઓરડીઓને માટે હતી તેની અંદર તેઓ ધુસેલી હતી એ સારૂ કે તે પર તેમનો આધાર રહે, ને ધરની ભીત પર આધાર ન રહે ૭ અને બાળુની ઓરડીઓ ને [ધરને] ફરતી હતી તે જેમ જેમ વધારે ઉંચી જતી હતી તેમ તેમ વધારે પહોળી થતી હતી, કેમકે ધરને ફરતી [ઓરડીઓ] જેમ જેમ વધારે ઉંચી જતી હતી, તેમ તેમ વધારે પહોળી થતી હતી; કેમકે, ધર બહી વધારે ને વધારે અંદર ધુસતી હતી. એ માટે ધર જેમ જેમ ઉંચું જતું હતું તેમ તેમ વધારે પહોળું થતું હતું; ને ભોયતળિયાથી ટાંચના [માળ]માં વચ્ચા [માળ]માં યથાજે જવાનું હતું. ૮ એ બે પક્ષ બેધ કે ધરને ચોતરફ ઉંચો ઓટલો હતો; બાળુની ઓરડીઓના પાયા મોટા ૯ હાથના આખા બર

જેટલા હતા. ૧૦ બાળુની ઓરડીઓની બહારની ભીતનો ઓસાર પાંચ હાથ હતો; ને જે જગ્યા ફાજલ રહેલી હતી તે ધરની બાળુની ઓરડીઓની હતી. ૧૧ તે ઓરડીઓની [તથા ધર]ની વચ્ચાં ધરની આસપાસ ચારે દિશાએ વીસ હાથ પહોળો [ચોક] હતો. ૧૨ અને બાળુની ઓરડીઓના બારણા બાકી રહેલા [ઓટલા] તરફ હતાં, એટલે એક બારણું ઉત્તર તરફ ને બીજું દક્ષિણ તરફ; ને ફાજલ રહેલી જગ્યાની પહોળાઈ ચોતરફ પાંચ હાથ હતી ૧૩ અને અલગ જગ્યાની સામેની ઇમારત જે પશ્ચિમ દિશા તરફ હતી, તે સિતેર હાથ પહોળી હતી; ને તે ઇમારતની ચોતરફની ભીતનો ઓસાર પાંચ હાથ હતો, ને તેની લગાઈ નેત્રુ હાથ હતી ૧૪ એમ તેણે ધરની માપણી કરી, તે સો હાથ લાંબું હતું; ને અલગ જગ્યા તથા ઇમારત તથા તેની ભીતો સો મળી સો હાથ લાંબાં થયાં ૧૫ વળી ધરના મોખરાની તથા પૂર્વ તરફ અલગ જગ્યાની પહોળાઈ સો હાથ યથા

૧૬ અને તેણે બાંધણીની લગાઈ, તેની પાછળની અલગ જગ્યાની સામે, આ બાળુના તથા પેલી બાળુના તેના રવેસ સુઝાં માપી, તે સો હાથ યથા; ને માહેનું મંદિર તથા ચોકની પરસાળો, ૧૭ ઉબરાઓ તથા બધ બારીઓ, તથા ઉબરાની સામેના રવેસના ઉપસાચાપરી ત્રણ માળ એ [સર્વ] ચોગઈમ ભોય-તળિયાથી તે બારીઓ સુધી લાકડાંથી મટેલાં હતાં; બારીઓ તો ઢાંકેલી હતી; ૧૮ બારણાની ઉપર સુધી, છેક અંદરના ધર સુધી, ને બહાર પક્ષ, ને ચોગઈમ આખી ભીત અંદર તથા બહાર, માપ પ્રમાણે [લાકડું મટેલું હતું]. ૧૯ અને તે [મંદિર]ની ઉપર ફરમા તથા બહારીઓ કોતરેલા હતા; ને બખ્ખેઃકઃગિની વચ્ચા એકેક બહારી પાડેલી હતી, ને ફરેક કઃગને બે સુખો હતા; ૨૦ ને તેથી એક બાળુની બહારી લણી મનુષ્યનુ સુખ હતું, ને બીજી બાળુની બહારી બહી જુવાન સિદ્ધનું સુખ હતું. આખા ધરમાં ચારો-તરફ એ પ્રમાણે કરેલું હતું ૨૧ ભોયતળિયાથી તે બારણાની ઉપર સુધી કઃગો તથા બહારીઓ પાડેલાં હતાં; એજ પ્રમાણે મંદિરની ભીત હતી ૨૨ મંદિરની બારસાળો તો ચોખ્ખી હતી; ને પવિત્રસ્થાનના મોખરાનો દેખાવ [મંદિરના] દેખાવ જેવો હતો. ૨૩ વેદી લાકડાની હતી, તે ત્રણ હાથ ઉંચી હતી, ને તેની લગાઈ બે હાથ હતી; ને તેના ખુણા તથા તેની લગાઈ તથા તેની દિવાલો તે લાકડાનાં હતાં;

ને તેણે મને કહ્યું, આ તો યહોવાહની હબુરની મેજ છે. ૨૭ અને મંદિરને તથા પવિત્રસ્થાનને બે બારણાં હતાં. ૨૪ અને [દરેક] બારણાને બે કમાડ, બે ફરતાં કમાડ હતા; એક બારણાને સારૂ બે કમાડ, ને બીજા બારણાને સારૂ પશુ બે. ૨૫ અને તેમના પર, એટલે મંદિરના કમાડ પર, ભીંતો પર પાટલાં હતાં તેવાં, કાંચો તથા ખજૂરીઓ પાટલાં હતાં; ને પરસાળને મોખરે બહારની બાજુએ લાકડાના ભડા ભારોટિયા હતા. ૨૬ અને પરસાળની બાજુઓ પર, આ બાજુએ ને પેલી બાજુએ બધા બારીઓ તથા ખજૂરીઓ હતી; એજ પ્રમાણે ધરની બાજુની ઓરડીઓ તથા ભડા ભારોટિયાઓ હતા.

૪૨

ત્યાર પછી તે મને ઉત્તર તરફ યહને બહારના ચોકમા લાવ્યો; ને જે ઓરડી અલગ જગ્યાની સામે હતી, તથા જે ઉત્તર તરફની ધમારતની સામે હતી તેમાં તે મને લાવ્યો. ૨ સૌ હાથની લંબાઈની સામે ઉત્તરનું બારણું હતું, ને પહોળાઈ પચાસ હાથ હતી. ૩ અદરના ચોકના બીજા હાથની સામે, તથા બહારના ચોકની ફરસબદીની સામે સામસામા રેસના ત્રણ વખત હતા. ૪ અને ઓરડીઓની આગળ એક માર્ગ હતો જે અદરની તરફ દસ હાથ પહોળો હતો; ને તેની લંબાઈ સૌ હાથ હતી; ને તેમનાં બારણાં ઉત્તર બાજુ હતાં. ૫ ઉપલી ઓરડીઓ તો બીજાઓના કરતા ડુંકી હતી; કેમકે ધમારતની તળિયાની તથા વચલી [ઓરડી]ઓના કરતા તેઓમાંથી વિરોધ જગ્યા રેસોએ રોકેલી હતી. ૬ કેમકે તેમના ત્રણ માળ હતા, ને ચોકને જેમ થાલવા હતા તેમ તેમને થાલવા નહોતા; એ માટે [ટાચની ઓરડીઓ] તળિયાની તથા અધવચની કરતા વધારે સફાયાયદી હતી. ૭ અને જે ભીંત ઓરડીઓની બહારની બાજુએ, એટલે ઓરડીઓને મોખરે બહારના ચોક તરફ હતી, તેની લંબાઈ પચાસ હાથ હતી. ૮ કેમકે બહારના ચોકમાંની ઓરડીઓની લંબાઈ પચાસ હાથ હતી; ને જુઓ, મંદિરની આગળ સૌ દાખાનું અવર] હતું. ૯ અને બહારના ચોકમાંથી આ ઓરડીઓમાં પેસતાં એમની નીચે યહને પૂર્વ બાજુએ લખવા થતાં હતાં. ૧૦ ચોકની ભીંતના દળમાં પૂર્વ તરફ, અલગ જગ્યાની આગળ, ને ધમારતની આગળ ઓરડીઓ હતી. ૧૧ અને તેમની આગળનો માર્ગ તે ઉત્તર તરફની ઓરડીઓના [માર્ગ] જેવા દેખાતો હતો; તેમની લંબાઈ પ્રમાણે એમની પહોળાઈ હતી;

ને તેમનાં સર્વ દ્વારો તે એમના ઘાટ પ્રમાણે તથા એમનાં બારણાં પ્રમાણે હતાં. ૧૨ અને ઓરડીઓનું દક્ષિણ તરફનાં બારણાં પ્રમાણે એક બારણું માર્ગને માથે એટલે તે [ઓરડી]ઓમાં પેસતા સીધું પૂર્વ તરફને માર્ગે હતું. ૧૩ પછી તેણે મને કહ્યું કે, અલગ જગ્યાની આગળ જે ઉત્તરની ઓરડીઓ તથા દક્ષિણની ઓરડીઓ છે તે પવિત્ર ઓરડીઓ છે કે જગ્યાના કોઠાએ પરમપવિત્ર વસ્તુઓ ખાલી; ત્યાં તેઓએ પરમપવિત્ર વસ્તુઓ, તથા ખાદ્યપેણું તથા પાપાયો પેણું તથા દોપાયોપેણું મૂકવા; કેમકે તે જગ્યા પવિત્ર છે. ૧૪ અદર પેલા પછી યાજ્ઞોએ એ પવિત્ર સ્થાનમાંથી બહારના ચોકમાં ન નીકળવું, પણ સેવ કરતી વેળાએ પહેરવાનાં વસ્ત્રો તેઓએ ત્યાંજ રાખી મૂકવા, કેમકે તેઓ પવિત્ર છે; ને બીજા વસ્ત્ર પહેરીને તેઓએ ચોકના [ચોક]ની પાસે આવવું.

૧૫ હવે અદરના ધરની માપણી કરી રહ્યા પછી તે પૂર્વ તરફના મ્હોવાળા દરવાજાને માર્ગે મને બહાર લાવ્યો, ને તેણે તે [આખી ધમારત]ની ચાતરફ માપણી કરી. ૧૬ તેણે માપવાના બરૂથી પૂર્વ દિશાએ માપણી કરી, તે માપવાના બરૂથી ચાતરફ [માપતા] પાંચસેં બરૂ થઈ. ૧૭ તેણે માપવાના બરૂથી ઉત્તર દિશાએ ચાતરફ માપણી કરી, તે પાંચસેં બરૂ થઈ. ૧૮ તેણે માપવાના બરૂથી દક્ષિણ દિશાએ માપણી કરી, તે પાંચસેં બરૂ થઈ. ૧૯ ત્યાંથી વળીને તે પશ્ચિમ દિશાએ ગયો, ને માપવાના બરૂથી માપણી કરી, તે પાંચસેં બરૂ થઈ. ૨૦ તેણે ચારે દિશાએ તેની માપણી કરી; પવિત્ર તથા સાધારણ બે [બે જગ્યા]ઓને જુદી પાટવા સારૂ તેને ચોમન એક ભીંત હતી, જેની લંબાઈ પાંચસેં તથા પહોળાઈ પાંચસેં [બરૂ] હતી.

૪૩

પછીથી જે દરવાજાનું મ્હો પૂર્વ તરફ છે તે દરવાજે તે મને લાવ્યો; ૨ ને જુઓ, ધસાએલના કેવનું ઝોરવ પૂર્વને માર્ગેથી આવ્યું, ને તેની વાણી ઘણાં મોર્નઓના ધમધારા જેવી હતી, ને પૃથ્વી તેના ઝોરવથી પ્રકાશિત થઈ રહી. ૩ અને જે સંદર્શન મને થયું હતું, એટલે હું નખરનો નારા કરવાને આવ્યો હતો ત્યારે જે સંદર્શન મને થયું હતું, તેના તેજ જેવું તે હતું; ને કબાર નહીને ટીરે જે સંદર્શન મને થયું હતું, તેના જેવાં તે સંદર્શનો હતાં; ને હું ઘેરો પડ્યો. ૪ અને યહોવાહના ઝોરવે પૂર્વ તરફના મ્હોવાળા દરવાજાને માર્ગે ધરમાં પ્રવેશ કર્યો. ૫ અને આત્માએ મને ઉચકીને માહેલા ચોકમાં

આપ્યો; ને જુઓ, યહોવાહના યૌરવથી ધર બરાણ
અર્થ હદ. ૧ અને કોઈએકને ધરમાંથી અને કંઈ કહેતાં
ને સંભાળ્યો; ને એક પુરુષ મારી પાસે ઉભો હતો
૫ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, આ તે મારા
તખ્તનું સ્થળ તથા મારા પગનાં તળિયાનું સ્થળ છે,
ને તેમાં હું ઇસ્રાએલપુત્રે મધ્યે સવંકાળ રહીશ; ને
ઇસ્રાએલના ધરનાં ફરી કદી મારા પવિત્ર નામને
કલંક લગાડશે નહિ, ને તેઓ તથા તેઓના રાજ્યો
પોતાના બ્યલિયારથી, તથા પોતાના રાજ્યો મરે
ત્યારે તેઓના મુડદાંથી [વટાળશે] નહિ; ૮ તેઓએ
પોતાના ઉભરા મારા ઉભરા પાસે બેસાડી હતી, ને મારી
તથા તેમની વચમાં ફક્ત બોલજ આવેલી હતી, ને
તેઓએ અમંગળ કૃત્યો કરીને તેઓવડે મારા પવિત્ર
નામને કલંક લગાડ્યું છે; એ માટે મેં મારા કોષમાં
તેઓને ભરમ કીધા છે. ૯ હવે તેઓ પોતાનો બ્યલિ-
યાર તથા પોતાના રાજ્યોનાં મુડદાં મારી આગળથી
ફૂર કરે, એટલે હું સદા તેઓ મધ્યે વસીશ.

૧૦ હે મનુષ્યપુત્ર, ઇસ્રાએલના વંશજોને ધર દેખાડ,
કે તેઓ પોતાના દુશ્મનને લીધે લજ્જિત થાય, ને
તેઓ તેનો નમુને માપે. ૧૧ અને જો તેઓ પોતાનાં
સર્વ કૃત્યોને લીધે લજ્જાવાતા હોય તો તેઓને ધરની
આકૃતિ, તથા તેનો ધાટ, તથા તેનો બહાર પડતા
[ભાગ], તથા તેના માંહે પડતા [ભાગ], તથા તેની
સર્વ આકૃતિઓ, તથા તેના સર્વ વિધિઓ, તથા તેની
સર્વ આકૃતિઓ, તથા તેના સર્વ નિયમો તારે જણા-
વવાં, ને તેઓના દેખતાં લખવાં, એ સાથે કે તેઓ
તેની આખી આકૃતિ તથા તેના સર્વ વિધિઓનું
અનુકરણ કરીને તેમનો અમલ કરે ૧૨ ધરનો નિયમ
એ છે કે, પર્વતના શિખર પરની આખી સપાટી ચોત-
રફ પરમપવિત્ર ગણાય. જો, ધરનો નિયમ એ છે.

૧૩ અને વેદીનું માપ હાથને ધોરણે નીચે પ્રમાણે
છે; (એ હાથ એક હાથ ને ચાર આંગળો છે);
તળિયું એક હાથ, તથા તેની પહોળાઈ એક હાથ, ને
તેની કોર પાસેની તેની કિનારી ચોતરફ એક વેંતની
હોય; ને એ વેદીનો પાયો હોય. ૧૪ અને જમીન
પાસેના તળિયાથી તે નીચેના પાયો સુધીનું અંતર બે
હાથ, ને પહોળાઈ એક હાથ હોય; ને નાના પાયોથી
તે મોટા પાયો સુધીનું અંતર ચાર હાથ ને પહોળાઈ
એક હાથ હોય ૧૫ અને ઉપલી વેદી ચાર હાથની
હોય; ને વેદીના મધ્યાગથી ઉપરની બાજુએ ચાર

શિંગડાં હોય ૧૬ અને વેદીનું મધ્યાગ બાર [હાથ]
લાંબું ને બાર [હાથ] પહોળું, એટલે ચારે બાજુએ
ચોખાંદું હોય ૧૭ અને પાયોનો પયારો ચોદ [હાથ]
લાંબો ને ચોદ [હાથ] પહોળો ચારે બાજુએ હોય;
ને તેની આસપાસની કિનારી અડધો હાથ હોય; ને
તેનું તળિયું ચોતરફ એક હાથ હોય; ને તેનાં પગ-
થિયાં પૂર્વ દિશાએ હોય

૧૮ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, પ્રભુ યહોવાહ
એમ કહે છે કે, વેદી બનાવવામાં આવે તે દિવસે
તેના પર દહનીયાપંજો ચઢાવવા વિષે તથા તે પર
રક્ત છાંટવા વિષે આ વિધિઓ છે. ૧૯ પ્રભુ યહોવાહ
કહે છે કે, સાદોહના સતાનના લેવી યાજ્ઞો, જે મારી
સેવા કરવા સાથે મારી હજુરમાં હોય, તેઓને તારે
એક જુવાન ગોધો પાપાર્થોપંજુને સાથે આપવો.
૨૦ અને તારે તેના રક્તમાંથી કેટલુંક લઇને તેનાં ચાર
શિખર પર તથા પાયોના ચાર ખુણાઓ પર, તથા
ફરતી કિનારી પર લગાડવું; એવી રીતે તારે તેને
પાવન કરીને તેને સાથે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું. ૨૧ અને તારે
પાપાર્થોપંજુને ગોધો પછુ લેવો, ને તે તેને પવિત્ર-
સ્થાનની બહાર, ધરની નિમેશી જગ્યાએ, બાજો.
૨૨ અને બીજો દિવસે તારે એક બોડખાંપણ વગરનો
બકરો પાપાર્થોપંજુને સાથે ચઢાવવો; ને જેમ ગોધાના
રક્તથી વેદીને પાવન કરીને હતી તેવી રીતે વેદીને
પાવન કરવી ૨૩ તેને પાવન કરી રહ્યા પછી તારે
બોડખાંપણ વગરનો જુવાન ગોધો તથા ટોળામનિ
બોડખાંપણ વગરનો મેંટો ચઢાવવો. ૨૪ અને તારે
તેમને યહોવાહની આગળ નજીક લાવવા, ને યાજ્ઞો
તેના પર ચોડું નાખે, ને તેઓ તેમને યહોવાહ પ્રત્યે
દહનીયાપંજુ તરીકે ચઢાવે. ૨૫ સાત દિવસ સુધી દર-
રોજ પાપાર્થોપંજુને સાથે એક બકરે તારે તેચાર કરવું;
વળી એક જુવાન ગોધો તથા ટોળામનિ એક મેંટો,
બોડખાંપણ વગરનો, તેચાર કરવામાં આવે. ૨૬ સાત
દિવસ સુધી તેઓ વેદીને સાથે પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને તેને
ચરવન કરે; એવી રીતે તેઓ તેની પ્રતિષ્ઠા કરે.
૨૭ અને તેઓ એ દિવસો પુરા કરી રહે, ત્યારે એમ
ચાચ કે આઠમ દિવસે ને ત્યારથી માંડીને આગળ
જતાં યાજ્ઞો વેદી પર તમારાં દહનીયાપંજુ તથા
તમારાં સાંત્યપંજુ ચઢાવે; ને હું તમારો અંગીકાર
કરીશ, એવું યહોવાહનું વચન છે

૪૪ ત્યાર પછી પવિત્રસ્થાનનો બહારનો દર-
વાજો જેનું મોટું પૂર્વ તરફ છે તેને માર્ગે તે

મને પાછો લાગ્યો, ને તે બંધ હતો. ૨ અને યહોવાહે મને કહ્યું, આ દરવાજો બંધ રહે, તે ઉઘાડવામાં ન આવે, ને કોઈ માણસ તેમાં યઇને અંદર ન આવે, કેમકે ઇસ્રાએલના દેવ યહોવાહે તેમાં યઇને પ્રવેશ કર્યો છે, એ મટિ તે બંધ રખાય. ૪ સરદાર તો તેમાં યહોવાહની હજીરમાં રોટલી ખાવાને સરદાર તરીકે બેસે; તે દરવાજાની પરસાળને માગે પ્રવેશ કરે, ને તેજ માગે તે બહાર નિકળે. ૫ પછી તે મને ઉત્તર દરવાજાને માગે ધરની આગળ લાગ્યો; ને હું બેઠ રહ્યો, તો જુઓ, યહોવાહના ઝોરને યહોવાહનું ધર ભરી દીધું; ને હું ઉઘાડ પડ્યો. ૬ ત્યારે યહોવાહની એવી વાણી મારા પ્રત્યે થઈ કે, મનુષ્યપુત્ર, જે સર્વે હું તને યહોવાહના ધરના સર્વ વિધિઓ વિષે તથા તેના સર્વ નિયમો વિષે કહું, તે બરાબર ધ્યાનમાં યે, ને નજરોતનજરે બે, ને કાનોકાન સાંભળ; ને ધરનું પ્રવેશ કરવાનું તથા પવિત્રસ્થાનનું પ્રવેશ બહાર નિકળવાનું બરાબર ધ્યાનમાં રાખ. ૭ અને તારે દુઆખોરોને, એટલે ઇસ્રાએલના વંશજોને, કહેજુ કે, પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારાં સર્વ અમંગળ કૃષીમાં આ નીચીને જે કંઈ તમે કર્યું છે તેની તો હવે તેને હટાવો તો દીક. ૮ તે કંઈ એ કે મારી રોટલી, મેં તથા રક્ત ચઢાવવી વખતે, તમે મન વિષે બેસુનત ને શરીર વિષે પણ બેસુનત એવા પારકાઓને મારા પવિત્રસ્થાનની અંદર લાવીને તેને, હા, મારા ધરને ભટ્ટ કર્યું છે, ને તમે મારા કશર તોડીને તમારાં સર્વ અમંગળ કૃષીમાં [વધારો કર્યો છે]. ૯ અને તમે મારી પવિત્ર વસ્ત્રો વિષેની દીક્ષા પાળી નથી, પણ તમારે બદલે બીજાઓને મારી દીક્ષાનો અમલ કરવા સાથે મારા પવિત્રસ્થાનમાં મૂક્યાં છે. ૧૦ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, ઇસ્રાએલપુત્રો મધ્યે જે પારકાઓ છે તેઓમાને કોઈ પણ પારકો, મન વિષે બેસુનત તથા શરીર વિષે બેસુનત છતાં, મારા પવિત્રસ્થાનમાં ન પેસે. ૧૧ પણ ઇસ્રાએલીઓ કે જે મારાથી ભટ્ટી નહીને પોતાની મુર્તિઓના ઉપાસક થયા, તેઓ મારાથી ભટ્ટી ગયા તે સમયે જે લેવીઓ મારાથી દૂર જતા રહ્યા તેઓનું દુષ્કર્મ તેઓને માથે રહેશે. ૧૨ તો પણ તેઓ મારા પવિત્રસ્થાનમાં સેવકો થાય, ને ધરના દરવાજા આગળ કેબરેજ રાખે, ને ધરમાં સેવાનું કામ કરે; તેઓ લોકને માટે દંડનીયાઈ પણ તથા યજ્ઞ કાપે, ને તેમની સેવા બળવવાને તેઓ તેમની આગળ ઉભા રહે. ૧૩ તેઓએ તેમની મુર્તિઓ

આગળ તેમની સેવા બળવી હતી, ને ઇસ્રાએલના વંશજોની પ્રત્યે અનીતિની દેસરૂપ થયા હતા, તે મારે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, મેં મારો હાથ તેઓ વિરુદ્ધ ઉઘાડ્યો છે, ને તેમની અનીતિ તેમને માથે આવે. ૧૪ અને મારા પ્રત્યે ચાલક પદ બળવવા તથા મારા કોઈ પણ પવિત્ર વસ્ત્રોની પાસે, પરમપવિત્ર વસ્ત્રોની પાસે આવવા તેઓ મારી હજીરમાં ન આવે; પણ તેઓ પોતાની લજ્જા તથા પોતાના અમંગળ કૃષી સહી ૧૫ તોપણ હું તેઓને [ધરની] સધળી સેવા વિષે તથા તેમાં જે સર્વે કરવામાં આવે તે વિષે ધરનું કામ સાચવનારા કરીશ.

૧૬ પણ સાદોકના પુત્રો, એટલે લેવી ચાલકો, કે જેઓએ, ઇસ્રાએલપુત્રો મારા તરફથી ભટ્ટી ગયા ત્યારે, પવિત્રસ્થાન વિષેની દીક્ષા પાળી, તેઓ મારી પાસે આવીને મારી સેવા કરે; ને તેઓ મારા પ્રત્યે મેં તથા રક્ત ચઢાવવાને મારી સમુખ ઉભા રહે; એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. ૧૭ તેઓ મારા પવિત્રસ્થાનમાં પેસે, ને મારી સેવા કરવાને તેઓ મારી મેજ પાસે આવે, ને તેઓ મારી સેવિલી સેવા બળવે. ૧૮ અને એમ થાય કે સહુનાં વસ્ત્ર પહેરીને તેઓ અંદરના ચોકના દરવાજાઓમાં યઇને અંદર પ્રવેશ કરે, ને અંદરના ચોકના દરવાજાઓમાં તથા અંદર સેવા કરતી વેળાએ તેમના અંજ પર બીજકુલ ઉત્તર ન હોય ૧૯ તેઓએ મારી સહુનાં કાળિયાં બાંધેલાં, ને કમરે સહુની ધજરો પહેરેલી હોય, ને પરસેવા થાય એવું કંઈ અંજે વિટાળેલું ન હોય. ૨૦ અને નિકળીને બહારના આગણમાં, એટલે બહારના આગણમાં લોકોની પાસે, જતી વેળા તેઓ, સેવા કરતી વખતે પહેરેલાં વસ્ત્રો ઉતારીને તેમને પવિત્ર ઔરશીઓમાં મૂકીને, બીજાં વસ્ત્રો પહેરે, એ સાથે કે તેઓનાં વસ્ત્રોથી લોકો પાવન ન થઈ જાય. ૨૧ વળી તેઓ પોતાનાં માથાં ન મુંડાવે, ને પોતાની છટોને વધવા ન દે; માત્ર તેઓ પોતાના માથાના વાળ કપાવે. ૨૨ અને કોઈ પણ ચાલક દ્રાક્ષારસ પીને અંદરના આગણમાં ન પેસે. ૨૩ અને તેઓ વિધવાઓને કે કાઠી મૂકાએલીઓને ન પરોળે; પણ તેઓ ઇસ્રાએલના ધરના સત્તાની કુવારિકાઓ સાથે તથા ચાલકોની વિધવાઓમાંની વિધવાસાથે લગ્ન કરે. ૨૪ અને તેઓ મારા લોકને પવિત્ર તથા સાધારણ એમની અંદરને ભેદ શિખવે, ને શુદ્ધ તથા અશુદ્ધની વચ્ચેના ભેદ સમજાવે. ૨૫ અને તકશરની બાબતમાં તેઓ

ન્યાય કરવા ઉભા રહે, ને મારા કાનુને મુજબ તેઓ તેનો ન્યાય કરે, ને મારા સર્વ મુકરર પર્વામા તેઓ મારા નિયમે તથા મારા વિધિઓ પાળે, ને મારા સાબ્બાચીને તેઓ પવિત્ર ગણે ૨૫ અને તેઓ કોઈ પણ મુદદાની નજીક જઈને પોતાને ન અજાણે, પણ બાપને માટે કે માને માટે કે પુત્રને માટે કે પુત્રીને માટે, ભાઈને માટે કે ધણી વગરની બહેનને માટે અજાણવાની તેઓને દૂટ છે ૨૬ અને તેના મુદ્દિકરણ પછી, તેને સાત દિવસ ગણી અપાય ૨૭ અને તે પવિત્રસ્થાનમા સેવા કરવા સાડ અઢરના આગલામા પવિત્રસ્થાનમા ભય તે દિવસે તે પોતાનું પાપાપાપુંલ થકાવે, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૨૮ અને તેઓને એક વારસો મળશે, હુ તેઓને વારસો છું, ને તમારે તેઓને ઇસ્તાએલ ન્ધ્યે કુષ વતન આપવું નહિ, હુ તેઓનું વતન છું ૨૯ તેઓ ખાધાપેલ તથા પાપાપાપુંલ તથા દોષાપાપુંલ ખાય અને ઇસ્તાએલમા પ્રત્યેક સમર્પિત વસ્તુ તેમને મળે ૩૦ અને સર્વ વસ્તુઓના પ્રથમ ફળનું પહેલું, તથા પ્રત્યેક વસ્તુનું પ્રત્યેક ઇસ્તાએલપેલું, તમારા સર્વ અર્પણમાથી, યાજ્ઞકોના જ અપમા આવે, તમારા લોહના લોહાનો પણ પ્રથમ ભાગ તમારે યાજ્ઞને આપવો, એ સાડ કે તારા ધર પર આશીર્વાદ રહે ૩૧ એમ ને એમ મરી ગયેલું કે ફાડી નાખેલું પક્ષી કે પ્રાણી યાજ્ઞ ન ખાય ૪૫

વળી જ્યારે તમે દેવ સમક્ષ ચિટ્ટી નાખીને દેશનો વારસો વહેંચી ત્યારે તમારે યહોવા દને એક અર્પણ થકાવવું, એટલે તે દેશનો અમુક ભાગ અર્પિત કરવો, લગાઇમા તે [ભાગ] પચ્ચીસ હજાર [ખર] લાખો હોય, ને તેની પહેલાઈ દસ હજાર [ખર] હોય, તે તેની ચારે તરફની સીમા સુધી પવિત્ર ગણાય ૨ આમાથી પવિત્રસ્થાનને સાડ પાચસે [ખર] લાખી ને પાચસે [ખર] પહેલાઈ એવી ચોતરફ ચોખાડી [જગ્યા] રાખવી, ને તેની છતની જગ્યાને વારસે ચોતરફ પચાસ હાથ રાખવી ૨ અને આ માપથી તારે પચ્ચીસ હજારની લગાઇ ને દસ હજારની પહેલાઈ માપવી, ને તેની અદર પર-મપવિત્ર પવિત્રસ્થાન યાય ૪ એ તો જમીનને પવિત્ર દુકડો છે, એ તો પવિત્રસ્થાનના સેવકો જ્યો યહોવાહની સેવા કરવાને પાસે આવે છે, તે યાજ્ઞકોને અર્થ રહે, ને તે જગ્યા તેઓના ધરને માટે, તથા પવિત્રસ્થાનને માટે પવિત્ર જગ્યા તરીકે રહે ૫ અને ધરના સેવક લેવીઓને, વીસ આરડીઓને માટે,

પચ્ચીસ હજાર [ખર] લાખી ને દસ હજાર [ખર] પહેલાઈ [જગ્યા] તેમના પોતાના વતન તરીકે મળે. ૬ અને પવિત્ર દુકડાના અર્પણની સાથે તેની લગાઇ પાચ હજાર [ખર] પહેલાઈ ને પચ્ચીસ હજાર [ખર] લાખી [દુકડો] તમારે નગરને તાલે કરાવવો, એ ઇસ્તાએલના આખા વંશને સાડ હોય ૭ અને સરદારને માટે તો પવિત્ર અર્પણની તથા નગરના તાખાની [જમીનની] આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ, પવિત્ર અર્પણની અગાડી તથા નગરના તાખાની [જમીનની] અગાડી, પશ્ચિમ દિશાએ પશ્ચિમ બાજુ, ને પૂર્વ દિશાએ પૂર્વ બાજુ [જમીન] હોય, ને લગાઇમા [કુળોના] લાગેલાંમા એકની બરાબર, પશ્ચિમ તરફની સીમાથી તે પૂર્વ તરફની સીમા સુધી, હોય ૮ તે જમીન તો તેને ઇસ્તાએલમા વતન તરીકે મળે, ને મારા સરદારો મારા લોક પર કદી જીલ્લ નહિ કરે, પણ ઇસ્તાએલના વંશજોને, તેઓના કુળો મુજબ, જમીન આપવામા આવશે

૯ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હે ઇસ્તાએલના સરદારો, એટલેથી બસ કરો, જેરજીલમ ને લૂટ બંધ કરો ને ન્યાય તથા ઇનસાફ કરો, અને મારા લોકથી તમારો બળાતકાર દૂર કરો, એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૧૦ તમારે અદલ તાલવા તથા અદલ એકાદ તથા અદલ બાય રાખવા ૧૧ એકાદ તથા બાય એક જ માપના હોવા જોઈએ, એટલે કે બાયમા હોમેરનો દસમે ભાગ માપ, ને એકાદમા હોમેરનો દસમે ભાગ માપ, તેનું માપ હોમેરને ધોરણે હોય ૧૨ અને રોકેલ વીસ જેરાહનો હોવો જોઈએ, તમારો માનેહ વીસ રોકેલ, પચ્ચીસ રોકેલ, [તથા] પદર રોકેલનો હોવો જોઈએ ૧૩ તમારે નીચે પ્રમાણે અર્પણ કરવું, એક હોમેર ધર્મમાથી એકાદનો છઠો ભાગ ને એક હોમેર જવમાથી એકાદનો છઠો ભાગ તમારે આપવો, ૧૪ ને એક બાય તેલનો નિમેલો ભાગ આ પ્રમાણે, એટલે દર કેરે, કે દર દસ બાયે, કે દર હોમેરે, એક દશાશ બાય તેલનો હોવો જોઈએ, કેમકે દસ બાયનો એક હોમેર થાય છે, ૧૫ ને ઇસ્તાએલના કસદાર વસજીમિમાના દર જણે વેટામાથી એક હલવાન, લોકને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા સાડ ખાધાપેલને માટે તથા દદનીયાપેલને માટે તથા ગાતપેલને માટે [આપવું], એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે ૧૬ દેશના સર્વ લોકે ઇસ્તાએલ ન્ધ્યે જે સરદાર તેને સાડ અર્પણને માટે જે આપવું ૧૭ અને પર્વામા તથા અમાસોમા

તથા સામ્બાથોમાં, ઇસ્ત્રાએલના ધરનાં સર્વ મુકરર પર્વોમાં, દહનીયાપેણુ તથા ખાધાપેણુ તથા પેયા-પેણુ કરવા એ સરદારની ફરજ છે, ઇસ્ત્રાએલના ધરનાને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા સાથે પાપાર્થાપેણુ તથા ખાધાપેણુ તથા દહનીયાપેણુ તથા સાત્યપેણુ તેણે સિદ્ધ કર્યાં.

૧૮ પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, પહેલા માસની પહેલીએ તારે ખોડખાપ ચવરનો એક જુવાન ગોધા લઇને પવિત્રસ્થાનને પાવન કરવું ૧ અને ચાળક પાપાર્થાપેણુના રક્તમાથી કેટલુંક લઇને તેને ધરની ખારસાઓ પર તથા વેદીના પાયાના ચાર ખુણાઓ પર તથા અંદરના આગણના ફરવાળની ખારસાઓ પર લગાડે ૨ અને સર્વ ચૂક કરનારને સાથે તથા અણુજને સાથે તારે માસની સાતમીએ એ પ્રમાણે કરવું; એમ તમારે ધરને સાથે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું. ૨૧ પહેલા માસની ચૌદમી તારીખથી તમારે ખાસખા-પર્વ પાળવું, તે પર્વ સાત દિવસ [પાળવું], બ્રિખમીર રાહથી ખાવી ૨૨ અને તે દિવસે સરદાર પોતાને માટે તથા ફેરાના સર્વ લોકને માટે પાપાર્થાપેણુને સાથે એક ગોધા સિદ્ધ કરે. ૨૩ અને એ પર્વના સાતે દિવસ તે યહોવાહને સાથે દહનીયાપેણુ સિદ્ધ કરે, એટલે એ સાત દિવસ પર્વત દરરોજ ખોડખાપેણુ વગરના સાત ગોધા તથા સાત મેંદા, ને પાપાર્થાપેણુને સાથે દરરોજ એક બકરી [સિદ્ધ કરે]. ૨૪ અને તે નીચે પ્રમાણે ખાધાપેણુ સિદ્ધ કરે, એટલે ગોધા દીઠ એક એકાદ [તથા] મેંદા દીઠ એક એકાદ, ને દર એકાદે એક દીન તેલ ૨૫ સાતમા માસની પંદરમી તારીખથી [બિસતા] પર્વના સાત દિવસ તે એજ પ્રમાણે કરે; ઉપર કહ્યા પ્રમાણે પાપાર્થાપેણુ, તથા દહનીયાપેણુ તથા ખાધાપેણુ તથા તેલ [તે સિદ્ધ કરે].

૪૬

પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, અંદરના આગણને ફરવાળે જેનું મ્હો પૂર્વ તરફ છે તે કામ કરવાના ઇચ્છે દિવસ બંધ રહે; પણ સામ્બાથ દિવસે તે ઉપાડો રહે, ને અમાસને દિવસે તે ઉપાડો રહે. ૨ અને સરદાર બહારના ફરવાળની પરચાળને માર્ગે અંદર દાખલ થઇને ફરવાળની બારતાખ આગળ ઉભો રહે, ને ચાળકો તેનું દહનીયાપેણુ તથા તેનાં સાંત્યપેણુ તૈયાર કરે, ને તે ફરવાળના ઉબસ આગળ ઉભો રહીને બાળન કરે; પછી તે બહાર નીકળી નય, પણ ફરવાળને સાંજ મુખી બંધ ન કરે. ૩ અને ફેરાના લોક સામ્બાથોએ તથા અમાસોએ તે ફરવા-

ળના મ્હો આગળ ઉભો રહીને યહોવાહની ઇજુરમાં બાળન કરે. ૪ અને જે દહનીયાપેણુ સરદાર સામ્બાથ દિવસે યહોવાહ પ્રત્યે ચઢાવે તે નીચે પ્રમાણે હોય જોઇએ, એટલે ખોડખાપેણુ વગરના ૫ દહવાન તથા ખોડખાપેણુ વગરના એક મેંદા; ૬ ને તે મેંદાને સાથે ખાધાપેણુ એક એકાદ, ને દહવાનેના સંબંધમાં ખાધાપેણુ તેની શક્તિ મુજબ, ને દર એકાદ દીઠ એક દીન તેલ તે આપે. ૭ અને અમાસને દિવસે ખોડખાપેણુ વગરના એક જુવાન ગોધા, ને ૮ દહવાન તથા એક મેંદા, તે ખોડખાપેણુ વગરના, એટલું [દહનીયાપેણુ] તે ચઢાવે; ૯ ને તે નીચે મુજબ ખાધાપેણુ તૈયાર કરે, એટલે તે ગોધાના સંબંધમાં એક એકાદ તથા તે મેંદાના સંબંધમાં એક એકાદ, ને દહવાનેના સંબંધમાં તેની શક્તિ મુજબ, ને દર એકાદ દીઠ એક દીન તેલ. ૧૦ અને અંદર પેસતાં સરદાર ફરવાળની પરચાળને માર્ગે અંદર આવે ને તેજ માર્ગે તે બહાર પણ નીકળે. ૧૧ પણ ત્યારે ફેરાના લોકો મુકરર પર્વોમાં યહોવાહની સમુખ આવે ત્યારે જે પુરૂષ બાળન કરવાને ઉત્તર તરફના ફરવાળને માર્ગે અંદર પેસે તે ફક્ષિણ તરફના ફરવાળને માર્ગે બહાર નીકળે; ને જે પુરૂષ ફક્ષિણ તરફના ફરવાળને માર્ગે અંદર પેસે તે ઉત્તર તરફના ફરવાળને માર્ગે બહાર નીકળે; ને ફરવાળને માર્ગે તે અંદર પેડો હોય તેમાં થઇને તે પાછો ન આવે, પણ સીધા આગળ ચાલ્યા જઇને બહાર નીકળે. ૧૨ અને તેઓ અંદર નય ત્યારે સરદાર તેઓની અધ્યે રહીને અંદર નય; ને તેઓ બહાર નીકળે ત્યારે તે [તેઓની સાથે] બહાર નીકળે. ૧૩ અને પર્વોમાં તથા નિમેશમાં પર્વોમાં ખાધાપેણુ ફર ગોધા દીઠ એક એકાદ, તથા દર મેંદા દીઠ એક એકાદ, તથા દહવાને સાથે તેની શક્તિ મુજબ, તથા દર એકાદ દીઠ એક દીન તેલ, એટલું હોય. ૧૪ અને સરદાર અંધિકાપેણુ, એટલે યહોવાહને સાથે અંધિકાપેણુ વરીકે, દહનીયાપેણુ અથવા સાંત્યપેણુ તૈયાર કરે, ત્યારે પૂર્વ તરફના મ્હોવાળો ફરવાળે એક જથ્થ તેને માટે ઉપાડે, ને તે, સામ્બાથ દિવસે સિદ્ધ કરે છે તેમ, પોતાનું દહનીયાપેણુ તથા પોતાનાં સાંત્યપેણુ સિદ્ધ કરે; પછી તે બહાર નીકળે, ને તેના બહાર નીકળ્યા પછી એક જથ્થ તે ફરવાળે બંધ કરે. ૧૫ અને પહેલા પર્વનું ખોડખાપેણુ વગરનું દહવાન યહોવાહને સાથે દહનીયાપેણુ વરીકે તારે દરરોજ સિદ્ધ કરવું; ૧૬ ત્યારે તારે તે સિદ્ધ કરવું. ૧૪ અને

તારે દર સવારે તેની સાથે નીચે મુજબ આધાર્પણ સિદ્ધ કરું, એટલે એક એકાદનો છઠ્ઠો ભાગ, ને મેઠા મોવાને એક હીન તેલનો ત્રીજો ભાગ; એ કાયમ વિધિથી યજ્ઞોવાહને સાડા અણુનું આધાર્પણ છે. ૧૫ એવી રીતે તેઓ દર સવારે નવનુત્તર દહનીયાર્પણ તરીકે હલવાન તથા આધાર્પણ તથા તેલ સિદ્ધ કરે.

૧૬ પ્રભુ યજ્ઞોવાહ એમ કહે છે કે, જો સરદાર પોતાના કોઈ પણ દીકરાને બક્ષીસ આપે, તો તે તેનો વારસો છે, [માટે] તેના ઓકરા તેના માલિક યાય; એ વારસાની રૂએ તેમનું વતન છે. ૧૭ પ્રભુ જો તે પોતાના વારસામાંથી પોતાના કોઈ ચાકરને બક્ષીસ આપે, તો મુક્ત કરવાના વર્ષ સુધી તે તેની માલકીમાં રહે; ત્યાર પછી તે સરદારની પાસે પાછી આવે; પણ તેના વારસો તો તેના ઓકરાઓને વારસેજ રહે. ૧૮ વળી સરદારે લોકોના વારસા લઈ લઈને તેઓને તેઓના વતનમાંથી હટાડેલી ન કાઢવા; તેણે પોતાના દીકરાઓને પોતાના વતનમાંથીજ વારસો આપવો, એ સાડા કે મારા લોકો પોતપોતાના વતનમાંથી વેરાઈ ન ભય

૧૯ ત્યાર પછી તે મને દરવાજાની બાજુ પર ને બાજુ યજ્ઞને ઉત્તર તરફના મ્હેવાળી પવિત્ર ઓરડાઓ ને યાજ્ઞકોને સાડા હતી તેઓમાં લાવ્યો; ને જુઓ, પાછલા ભાગમાં પશ્ચિમ તરફ એક જગ્યા હતી. ૨૦ અને તેણે મને કહ્યું, આ જગ્યાએ તો યાજ્ઞકો દોપાથીપેલુ તથા પાપાથીપેલુ બાફે, ને ત્યાં તેઓ આધાર્પણ પઢાવે, રખેને તેઓ તેમને બહારના આંખલામાં લાવીને લોકોને ધાવન કરે. ૨૧ ત્યાર પછી તે મને બહારના આંખલામાં કાઢી લાવ્યો, ને તેણે મને તે આંખલાના ચારે ખુણાઓએ ફેરવ્યો, ને જુઓ, આંખલાના પ્રત્યેક ખુણામાં એક આંખલું હતું ૨૨ તે આંખલાના ચારે ખુણાઓમાં આંખલાં સમાચલાં હતાં, તે [દરેક] ચાળીસ [હાથ] લાંબા ને ત્રીસ હાથ પહોળા હતાં; ખુણાઓમાંનાં એ ચારે આંખલાં એકજ માપનાં હતાં ૨૩ અને તેઓની અંદર ચોગર્દમ, એટલે એ ચારેની ચોગર્દમ [ઇમારતોની] બોળ હતી, ને ચોગર્દમની બોળો તમે રાંધવાના ગુલા બનાવેલા હતા. ૨૪ પછી તેણે મને કહ્યું, આ તો રસોડાં છે, કે જ્યાં ધરના સેવકો લોકોના ચઢા બાફે.

૪૭ અને તે મને ધરના બારણા પાસે પાછો લાવ્યો; ને જુઓ, પૂર્વ તરફ ધરના ઉંબરા

તળેથી પાણી વહેતાં હતાં, કેમકે ધરનો મોખરો પૂર્વ તરફ હતો અને તે પાણી તળેથી ધરની જમણી બાજુએથી વહીને વેદીની દક્ષિણે આવતાં. ૨ ત્યાર પછી ઉત્તર તરફને દરવાજો યજ્ઞને તે મને બહાર લાવ્યો, ને બહારને માઝે યજ્ઞને ચક્રર ખવડાવોને પૂર્વ તરફના મુખવાળા બહારના દરવાજાએ મને લઈ આવ્યો; ને જુઓ, જમણી બાજુએ પાણી વહી નિકળતાં હતાં. ૩ તે માણસે [માપવાની] દોરી હાથમાં લઈને પૂર્વ તરફ ચાલ્યો જતાં, એક હબર હાથનું અવર માપ્યું, ને તેણે મને પાણીમાં યજ્ઞને ચલાવ્યો, તે પાણી ઘુંટી સમાં હતું. ૪ તેણે ફરીથી હબર [હાથ] માપ્યું, ને મને પાણીમાં યજ્ઞને ચલાવ્યો, તે પાણી ઘુંટણ સમાં હતું. ફરીથી તેણે હબર [હાથ] માપ્યું, ને મને પાણીમાં યજ્ઞને ચલાવ્યો, તે પાણી કમર સમાં હતું. ૫ પછીથી તેણે એક હબર [હાથ] માપ્યું, ત્યાં તો તે નહીં એવી હતી કે, હું તેમાં યજ્ઞને નહીં ન શકું; કેમકે પાણી ઘટીને છુડામણાં થઈ ગયાં હતાં, ને નહીં તો પાર ઉતરાય એવી નહોતી. ૬ અને તેણે મને કહ્યું, મનુષ્યપુત્ર, યું તે [આ] જોયું છે? પછી તે મને નહીંને કાઢે પાછો લઈ આવ્યો. ૭ હું પાછો આવ્યો ત્યારે તો, જુઓ, નહીં કાઢે આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ પહોળા વૃક્ષ હતાં. ૮ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, આ પાણી નિકળીને પૂર્વ પ્રાંત ભણી વહે છે, ને નીચે જઈને અરાબાહમાં પડશે, ને તે સમુદ્ર તરફ જશે, વહેવાડાવેલાં [પાણી], સમુદ્રમાં જશે, ને પાણી નિરોગી થઈ જશે ૯ અને એમ થશે કે જ્યાં કંઈ તે નહીંઓ જશે ત્યાંનાં સપળાં પ્રાણીઓનાં ટોળેટોળાં જીવતાં થશે, ને માછલાંને મહા મોરો જશે થશે; કેમકે આ પાણી ત્યાં ગયાં છે, તેથી [સમુદ્રનાં પાણી] નિરોગી થશે, ને જ્યાં ત્યાં તે નહીં ગઈ છે ત્યાં પ્રત્યેક વસ્તુ સજીવ થશે. ૧૦ અને એમ થશે કે માછીઓ તેને તીરે ઉભા રહેશે; એન-એદીથી તે એન-એગ્લાઈમ સુધી તો ભળેા પાપરવાની જગ્યા થશે, તેઓનાં માછલાં તેમની ભંટો પ્રમાણે મહા સમુદ્રનાં માછલાંની પેઠે અતિ ધણાં થશે ૧૧ પણ તેની કાદવવાળી જગ્યાઓ તથા તેની લિનારાવાળી જગ્યાઓ નિરોગી નહિ થશે, તેઓ ખારને રવામીન કરાશે. ૧૨ અને નહીં પાસે તેના કાંઠા પર, આ બાજુએ ને પેલી બાજુએ, જોરાશ આપનારાં સર્વ વૃક્ષ થશે, તેમનાં પાન કરમારો નહિ,

ને તેમનાં કૃળ બંધ પડશે નહિ; તેને દર માસે નવાં કૃળ આવશે, કેમકે તેનાં પાણી પવિત્રસ્થાનમાંથી નિકળે છે; ને તેના કૃળ ખાવાના કામમાં, ને તેના પાન [લોકને] સાલ કરવાના કામમાં આવશે.

૧૬ પ્રથમ યદોવાદ એમ કહે છે કે, આ સરહદથી તમારે ઇસાએલના બાર કુળો પ્રમાણે ભૂમિનને વારસો વહેંચી લેવા; યસફને હિસ્સા [મળે] ૧૪ અને તમારે, જેમ એકે તેમજ બીજાએ, તેના વારસો લેવા; કેમકે તે તમારા પિતૃઓને આપવાને એ મારો હાથ ધર્યો હતો; ને આ ભૂમિ તમને વારસા તરીકે મળશે ૧૧ અને તે ભૂમિની સરહદ આ પ્રમાણે થાય; ઉત્તર બાજુએ મહા સમુદ્રથી તે દેશોલને માંમે સફાઈના નામ સુધી; ૧૧ હમાય, ઘેરોવાદ, [તથા] દમરકની સરહદ તથા હમાયની સરહદની વચ્ચેનું સિંધાઈમ [તથા] હામાનની સરહદ પરનું હાસેર હાતીખાન ૧૭ અને સમુદ્રથી માંડીને જે સરહદ તે દમરકની સરહદ પરનું હસાર એનેાન, ને ઉત્તરમાં ઉત્તર તરફ હમાયની સરહદ છે એ ઉત્તરની બાજુ છે. ૧૮ અને પૂર્વ બાજુએ, હામાન તથા દમરક તથા ગિલ્લાઈની અને ઇસાએલના દેશની વચ્ચાં ચરહન આવે; ઉત્તર સરહદથી તે પૂર્વમાંના સમુદ્ર સુધી તમારે માપણી કરવી. એ પૂર્વ બાજુ છે. ૧૯ અને દક્ષિણ તરફ દક્ષિણ બાજુ તે તમારથી માંડીને મરીગિય કાદેશના પાણી સુધી, [મિસરના] વહેણ સુધી, મહા સમુદ્ર સુધી હોય. એ દક્ષિણ તરફ દક્ષિણ બાજુ છે. ૨૦ અને પશ્ચિમ બાજુએ, [દક્ષિણ] સરહદથી તે હમાયના નામની સામે સુધી, મહા સમુદ્ર આવે. એ પશ્ચિમ બાજુ છે ૨૧ એવી રીતે તમારે આ દેશ ઇસાએલનાં કુળો પ્રમાણે પાનપાતામાં વહેંચી લેવા. ૨૨ અને એમ થવું એકએ કે તે પોતાને સાડ તથા તમારી મધ્યે પ્રવાસ કરનારા પરદેશીએ કે જેઓને તમારા મધ્યે પુત્રો થશે તેઓને સાડ વારસા તરીકે તમારે વિધીઓ નાખીને વહેંચી લેવા; ને તમારે તેઓને ઇસાએલ-પુત્રો મધ્યે દેશી બાઈઓ તરીકે ગણવા; તેઓને ઇસાએલનાં કુળો મધ્યે તમારી બરાબર વારસો મળે. ૨૩ અને એમ થવું એકએ કે, પરદેશી જે કુળમાં પ્રવાસ કરતો હોય, તેમાં તમારે તેને વારસો આપવો, એમ પ્રથમ યદોવાદ કહે છે.

૪૮ દને કુળોનાં નામ નીચે મુજબ છે; ઉત્તર હાસી તે દેશોલના માંડને પડશે પડશે હમાયના નામ સુધી, દમરકની સરહદ ઉપર હસાર-

એનાન, ઉત્તર તરફ હમાયની પડોસ સુધી; ને તેઓ પોતાની બાજુએ પૂર્વ પશ્ચિમ રાખે, એક બાજુ દાનનો ૨ અને દાનની સરહદની પડોસમાં પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક બાન આરોરનો ૩ અને આરોરની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે છેક પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક સામ નાફતાલીનો ૪ અને નાફતાલીની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક સામ મનાશોરનો ૫ અને મનાશોરની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક સામ એફાઈમનો ૬ અને એફાઈમની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે છેક પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક સામ રેઉબેનનો ૭ અને રેઉબેનની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક સામ યહુદાનો.

૮ અને યહુદાની સરહદની લગોલગ, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીની ભૂમિનું તો તમારે અપેલ કરવું, તેની પદોળાઈ પચ્ચીસ હબર [બર] હોય, ને તે લગાઈમાં, પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધી, [ઉપલા] લાગોમાંના એકના નેટલી હોય; ને પવિત્રસ્થાન તેની મધ્યે આવે ૯ જેનું અપેલ તમે યદોવાદને કરી તે પચ્ચીસ હબર [બર] લાગી હોય, ને પદોળાઈમાં ફસ હબર [બર] હોય. ૧૦ અને એ પવિત્ર અપેલ એઓને વારસે એટલે ચાન્કોને વારસે થાય; તે [ભૂમિની લગાઈ] ઉત્તર તરફ પચ્ચીસ હબર, ને પશ્ચિમ તરફ પદોળાઈ ફસ હબર, ને પૂર્વ તરફ પદોળાઈ ફસ હબર, ને દક્ષિણ તરફ લગાઈ પચ્ચીસ હબર [બર હોય]; ને યદોવાદનું પવિત્રસ્થાન તેની મધ્યે આવે. ૧૧ એ તો સાદોડના પુત્રોમાંના પવિત્ર થયેલા ચાન્કો કે જેઓ મારી દીક્ષા પાળના આવ્યા છે, ને જેઓ ઇસાએલપુત્રો ભટકી ગયા ત્યારે જેમ લેલીઓ ભટકી ગયા તેમ ભટકી ન ગયા, તેઓને સાડ થાય ૧૨ અને એ તો ભૂમિના અપેલમાંથી તેમનાં હકનું પરમપવિત્ર અપેલ, લેલીઓની સરહદની લગોલગ, થાય. ૧૩ અને લેલીઓને ચાન્કોની સીમના નેટલો બાન, એટલે પચ્ચીસ હબર [બર] લાગે તથા ફસ હબર પદોળો [લાગ] મળે; બધી લગાઈ પચ્ચીસ હબર ને પદોળાઈ ફસ હબર [બર] હોય ૧૪ અને તેઓએ તે વેચી સાદથી નહિ, તેમજ ને ભૂમિના પ્રથમ કૃળ ખીખને આવી દેવાં નહિ; કેમકે તે યદોવાદને અર્થે પવિત્ર છે.

૧૧ અને પચ્ચીસ હબરની આમળ જે પાંચ હબર [બર] પહેળાઇ બાકી રહે છે તે સામાન્ય ઉપયોગને સાર, નગરને સાર, વસ્તીને સાર તથા પાદરોને સાર પાંચ, ને નગર તેની મધ્યે આવે ૧૬ અને તેના માથે નીચે મુજબ હોય; ઉત્તર બાજુ ચાર હબર ને પાંચસે, ને દક્ષિણ બાજુ ચાર હબર ને પાંચસે, ને પૂર્વ બાજુ ચાર હબર ને પાંચસે, ને પશ્ચિમ બાજુ ચાર હબર ને પાંચસે. ૧૭ અને નગરને પાદરો [નીચે મુજબ] હોય; ઉત્તર તરફ બસે ને પચાસ, ને દક્ષિણ તરફ બસે ને પચાસ, ને પૂર્વ તરફ બસે ને પચાસ, ને પશ્ચિમ તરફ બસે ને પચાસ [બર] ૧૮ અને વંળા ઇમાથી પવિત્ર અર્પણની લગોલગ જે બાકી રહે તે પૂર્વ તરફ દસ હબર ને પશ્ચિમ તરફ દસ હબર [બર] હોય, ને તે પવિત્ર અર્પણની લગોલગ હોય; ને તેની પેદાશ નગરના મળૂરોના ખોરાકને અર્થ થાય. ૧૯ અને ઇસ્તાએલના સર્વ કુળોમાના જેઓ નગરમાં મળૂરી કરનારા હોય તેઓ તે એટ ૨૦ એ સધળા અર્પણની લખાઇ પચ્ચીસ હબર ને પહેળાઇ પચ્ચીસ હબર [બર] હોવી જોઇએ, જેમ નગરના તાબાની ભૂમિ તેમજ એ પવિત્ર અર્પણ પણ તમારે સમ-ચારસ આપવું

૨૧ અને બાકીનું સરદારને સાર રહે, એટલે પવિત્ર અર્પણની તથા નગરના તાબાની ભૂમિની આ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ, પચ્ચીસ હબરના અર્પણને મોખરે પૂર્વ સરહદ તરફ, ને પશ્ચિમ બહી પચ્ચીસ હબરનાને મોખરે પશ્ચિમ સરહદ તરફ, ઉપલા દિરસાએને લગોલગ [જે વાટા તે] સરદારને સાર રહે; ને પવિત્ર અર્પણ તથા ધરનું પવિત્રસ્થાન તેની મધ્યે હોય ૨૨ વળી લેવીએને વાટા તથા નગરનો વાટા કે જેઓ સરદારના [વાટા]ની મધ્યે છે તે [વાટા]એ-માથી પણ સરદારને એક વાટા ચઢુદાહની તથા બિન્યામીનની સરહદની વચ્ચે મળે.

૨૩ અને કાઝીના કુળે વિધે તે [નીચે મુજબ]; પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ]

બિન્યામીનનો. ૨૪ અને બિન્યામીનની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] શિમએનનો. ૨૫ અને શિમએનની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] ચિરસાખારનો. ૨૬ અને ચિરસાખારની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] ઝબુલનનો. ૨૭ અને ઝબુલનની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક [ભાગ] ગાદનો. ૨૮ અને ગાદની સરહદની લગો-લગ દક્ષિણ બાજુએ દક્ષિણ બહીની સરહદ તામારથી તે મરીબાથ કાદેશના પાણી સુધી, [મિસરના] વહેણા સુધી મહા સમુદ્ર સુધી હોવી જોઇએ ૨૯ જે ભૂમિનો વારસો તમારે ઇસ્તાએલના કુળોને થિહીએ નાખીને વહેણી આપવો, તે ઉપર પ્રમાણે છે, ને તેઓના ભૂદા ભૂદા દિરસા તે ઉપર પ્રમાણે છે, એમ પ્રજુ પહેલાઇ કહે છે

૩૦ અને નગરનો વિસ્તાર નીચે મુજબ છે; ઉત્તર બાજુનું માપ ચાર હબર ને પાંચસે [બર]નું; ૩૧ ને નગરના દરવાજા તે ઇસ્તાએલના કુળોના નામો પ્રમાણે થાય, ઉત્તરે ત્રણ દરવાજા, એક, રેલમિનનો દરવાજો; એક, ચઢુદાહનો દરવાજો; એક, લેવીનો દરવાજો; ૩૨ ને પૂર્વ બાજુનું [માપ] ચાર હબર ને પાંચસે [બર]નું, ને ત્રણ દરવાજા, એટલે એક, યુસુફનો દર-વાજો; એક, બિન્યામીનનો દરવાજો; એક, દાનનો દરવાજો; ૩૩ ને દક્ષિણ બાજુનું [માપ] ચાર હબર ને પાંચસે [બર]નું, ને ત્રણ દરવાજા; એક, શિમ-એનનો દરવાજો; એક, ચિરસાખારનો દરવાજો; એક, ઝબુલનનો દરવાજો; ૩૪ પશ્ચિમ બાજુનું [માપ] ચાર હબર ને પાંચસે [બર]નું, ને તેના ત્રણ દરવાજા; એક, ગાદનો દરવાજો, એક, આરોરનો દરવાજો; એક, નાકુતાલીનો દરવાજો ૩૫ તેના ચોતરફ [માપ] ચારાઢ હબર [બર] થાય; ને તે દિવસથી તે નગરનું નામ એ કહેવાય કે, પહેલાઇ ત્યાં છે.

દાનીયેલનું પુસ્તક.

૧. યહુદાદના રાજ યહોયાકીમની કારકીર્દીને ત્રીજે વર્ષે બાબિલના રાજા નબૂખાદનેસરસારે યશસ્યેમ આવીને તેને ઘેરે પાલ્ક્યો. ૨ અને પ્રભુએ યહુદાદના રાજ યહોયાકીમને, દેવના મંદિરનાં કેટલાંક પાત્રોસહિત, તેના હાથમાં આપ્યા; ને તે તેમને શિનઆર દેશમાં પોતાના દેવને ઘેર લઈ ગયા; ને તેણે તે પાત્રોને પોતાના દેવના સંગરમાં દાખલ કર્યાં. ૩ અને રાજાએ પોતાના મુખ્ય ખવાસ આરપનાગને કહ્યું કે, તારે [કેટલાક] એવા રાજ્યવંશી ને અમીર વર્ગના હસાએથી ઓકરા લાવવા, ૪ કે જે ઓકરાઓમાં કંઈ એળ ન હોય, પણ પક્ષા ખુબસુરત, ને સર્વ જ્ઞાનમાં ચતુર, ને વિદ્યામાં પ્રવીણ, ને વિજ્ઞાનમાં સમજુક, ને રાજ્યમેહેલમાં ઉભા રહી શકે એવા હોય; અને તારે તેમને કારકીર્દીની વિદ્યા તથા લાયા શિખવળી. ૫ અને રાજાએ તેઓને માટે રાજના ખાણમાંથી તથા તેને પીવાના દ્રાક્ષરસમાંથી રોઈદો અમુક દિરસો કઠાવી આપ્યા, ને ત્રણ વર્ષ સુધી તેઓનું પોષણ કરવું, ને તે મુદતની આખરે તેઓ રાજની આનળ ઉભા રહે, [એવો કસબ કર્યા]. ૬ હવે એઓ મધ્યે યહુદાદપુત્રોમાંના દાનીયેલ, હનાન્યાહ, મીશાએલ તથા અઝાર્યાહ દત્તા. ૭ અને મુખ્ય ખવાસે તેઓનાં નીચે મુજબ નામ પાડ્યાં; તેણે દાનીયેલનું [નામ] બેલ્શઝરસાર, ને હનાન્યાહનું સાદ્રાખ, ને મિશાએલનું મેશાખ, ને અઝાર્યાહનું અબેદ નગો પાડ્યું. ૮ પણ દાનીયેલે પોતાના મનમાં એવો કસબ કર્યા કે, હું પોતાને રાજના ખાણાવડે તથા ને દ્રાક્ષરસ તે પીએ છે તેવડે નહિ વટાળીશ; તે માટે તેણે મુખ્ય ખવાસને વિનંતી કરી કે, વટાળથી મુકત રહેવાની મને પરવાનગી મળવી જોઈએ. ૯ હવે હથેરે દાનીયેલને મુખ્ય ખવાસની દરિયાઈ દૂધ તથા કૃષ્ણ પમાદ ૧૦ અને મુખ્ય ખવાસે દાનીયેલને કહ્યું કે, મારો પક્ષી રાજ, એણે વગર ખાનપાન નિમી આપ્યું છે, તેમો મને ૨૨ લાગે છે; કેમકે તે વગારી સિંહો વગારી ઉમરવા બીબ-ઓકરાઓના કરતાં કદરૂપી દેખે

એવું સા માટે થતું જોઈએ? એથી તો તમે રાજ આગળ માંડે શિર જોખમમાં નાખો. ૧૧ ત્યારે ને કારકારીને મુખ્ય ખવાસે દાનીયેલ, હનાન્યાહ, મીશાએલ તથા અઝાર્યાહ પર નિમેલો હતો તેને દાનીયેલે કહ્યું કે, ૧૨ દૂધ કરીને દસ દિવસ સુધી તારા દાસોની પરીક્ષા કરી જો; ને જમને ખાવાને સાડા દાળ ને પીવાને સાડા પાણીજ આપવામાં આવે. ૧૩ ત્યાર પછી અમારા એહેરા તથા ને ઓકરા રાજનું ખાણ ખાઈ છે તેઓના એહેરા તારી રૂબરૂ નિરખવામાં આવે; ને જેવું હું દેખે તે પ્રમાણે તારા દાસોને માટે બ્યવસ્થા કરજે. ૧૪ માટે તેણે આ બાબતમાં તેમનું સાંભળીને દસ દિવસ સુધી તેમની પરીક્ષા કરી. ૧૫ અને દસ દિવસને અંતે, ને સર્વ ઓકરાઓ રાજનું ખાણ ખાતા હતા તેઓના કરતાં તેમના એહેરા વધારે ખુબસુરત દેખાયા, ને શરીરે તેઓ વધારે પુષ્ટ થયા હતા ૧૬ તે માટે કારકારીએ તેમનેા ખોરાક તથા તેમને પીવાના દ્રાક્ષરસ બંધ કરીને તેમને દાળ આપી. ૧૭ હવે આ ચાર ઓકરાઓને તો પરમેશ્વરે સર્વ વિદ્યામાં તથા જ્ઞાનમાં હુશિયારી તથા ચાતુર્ય આપ્યાં; ને દાનીયેલ સર્વ સદર્શનો તથા રવખોનો મર્મ સમજતો હતો. ૧૮ અને તેઓને દલ્હુરમાં લઈ જવાને માટે ને મુદત રાજાએ કઠાવી હતી, તેને અંતે મુખ્ય ખવાસે તેઓને નબૂખાદનેસરસારની દલ્હુરમાં રહ્યું કર્યા. ૧૯ અને રાજાએ તેઓની સાથે વાતચિત કરી; ને તે સંબંધોઓમાં દાનીયેલ, હનાન્યાહ, મીશાએલ તથા અઝાર્યાહના સરખો કોઈ મળ્યા નહિ; માટે તેઓ રાજની દલ્હુરમાં ખરા રહેનારા થયા ૨૦ અને જ્ઞાન તથા અકલની ને પ્રત્યેક બાબત વિષે રાજ તેમને પુછી જોતો તેમાં ને સર્વ જદુરો તથા મત્રક્રિયા કરનારા તેના આખા રાજ્યમાં દત્તા એઓના કરતાં તેઓ તેને દસગણા જેટલું માલમ પડ્યા. ૨૧ અને દાનીયેલ એ કારકારી રાજની [કારકીર્દીના] પદેલા વર્ષ સુધી રહી રહ્યો

૨ અને નબૂખાદનેસ્સારની કારકીર્દીને બીજે વર્ષે નબૂખાદનેસ્સારને સ્વપ્ને આબ્યા, ને તેનો છવ મહારાણી, ને તેની ઉપ ઉઠી ગઈ ૨ ત્યારે રાત્રીએ એવી આજ્ઞા કીધી કે, રાત્રીને તેના સ્વપ્નેનો ખુલાસો કરી બતાવવા સારું નહુજરને, મનક્રિયા કરનારાઓને તથા રાત્રીને કહેનારાઓને તથા કારકીર્દીને તેડાવો- તેથી તેઓ દલ્હરમાં આવીને રાત્રીની સન્મુખ ઉભા રહ્યા. ૩ ત્યારે રાત્રીએ તેઓને કહ્યું કે, મને સ્વપ્ન આબ્યુ છે, ને તે સ્વપ્નેનો ખુલાસો જાણવાને મારો છવ આજ્ઞા વિકળ થાય છે. ૪ ત્યારે કારકીર્દીએ રાત્રીને અસમી ભાષામાં કહ્યું કે, હે રાત્રી, સદા છવતો રહે; તારા સેવકોને તે સ્વપ્ન કહે, એટલે અમે એનો અર્થ બતાવીશું. ૫ રાત્રીએ ઉત્તર આપતાં કારકીર્દીને કહ્યું કે, એ વાત મારી સ્મૃતિમાંથી જતી રહી છે; જો તમે મને તે સ્વપ્ન તથા તેનો ખુલાસો નહિ જણાવો, તો તમને કાપીને ઢુકડા કરવામાં આવશે, ને તમારાં ધરોનો ઉકરડો કરી નખારો. ૬ પણ જો તમે તે સ્વપ્ન તથા તેનો અર્થ કહી બતાવશો, તો તમને મારી પાસેથી બક્ષીસો તથા ધનામ તથા મોટું માન મળશે; માટે મને તે સ્વપ્ન તથા તેનો અર્થ કહી બતાવો. ૭ તેઓએ બીજ વાર ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, રાત્રી પોતાના દાસોને તે સ્વપ્ન કહે, તો અમે તેનો અર્થ કહી બતાવીએ. ૮ રાત્રીએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હું નિશ્ચે જાણું છું કે તમે વખત મેળવવા આહો છો, કેમકે તમે જાણો છો કે તે વાત મારી સ્મૃતિમાંથી જતી રહી છે. ૯ પણ જો તમે મને સ્વપ્ન નહિ જણાવશો તો તમારે વારંતે માત્ર એક જ કાચરો છો, કેમકે સમય બદલાય ત્યાં મુઠ્ઠી મારી આમળ બોલવા સારું જાણી તથા વઠકડી વસોતી તમે બનાવટ કીધી છે; માટે મને સ્વપ્ન કહી બતાવો, એટલે હું જાણીશ કે તમે મને તેનો અર્થ બતાવી શકશો. ૧૦ કારકીર્દીએ રાત્રીની દલ્હરમાં ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પૃથ્વી ઉપર એવું એકે માણસ નથી કે જે રાત્રીની વાત વિદિત કરી શકે; કેમકે કોઈ પણ રાત્રીએ, હાકેમ, કે અધિકારીએ કદી 'આવી વાત કોઈ નહુજરને, કે મનક્રિયા કરનારને, કે કારકીર્દીને ખુદી નથી' ૧૧ અને જે વાત રાત્રી માગે છે તે તો-દુર્લભ છે, અને દેવો કે જન્મનો વાસો દેહમાં નથી તેઓ શિવાય બીજે કોઈ એવો નથી કે જે રાત્રીની દલ્હરમાં તે વિદિત કરી શકે. ૧૨ આ કારણથી રાત્રી કોપિત તથા ધણે કોપાયમાન થયો, ને બાબેલના સર્વ જ્ઞાનીઓનો નાશ કરવાની તેણે આજ્ઞા કીધી

૧૩ તેથી તે હુકમ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો, ને જ્ઞાનીઓ માર્યા જવાના હતા; અને તેઓએ-દાનીયેલને તથા તેના સાથીઓને મારી નાખવા સારું શોધ્યો. ૧૪ ત્યારે રાત્રીની રક્ષક ઢુકડોનો નાશક આવ્યો, ને બાબેલના જ્ઞાનીઓને મારી નાખવા સારું નીકળ્યું હતો, તેને દાનીયેલે ખુદિથી તથા રહાપણથી પ્રત્યુત્તર દીધો; ૧૫ તેણે રાત્રીના નાશક આવ્યોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, રાત્રી પાસેથી હુકમ એવો વાકીદનો કેમ છે? ત્યારે આવ્યોએ એ વાત દાનીયેલને જણાવી ૧૬ એટલે દાનીયેલે દલ્હરમાં જઈને રાત્રીને અરજ કીધી કે, આપ મને એક વખત ઠરાવી આપો, એટલે હું રાત્રીને ખુલાસો કરી બતાવીશ.

૧૭ પછી દાનીયેલ પોતાને ઘેર ગયો, ને પોતાના સાથી ઢનાન્યાહ, મીશાએલ, અને અઝાર્યાદને એ વાત જણાવી; ૧૮ એ સારું કે તેઓ એ મર્મ વિષે આકારના દેવની ક્ષમા માગે, સખજ કે દાનીયેલ તથા તેના સાથીએ બાબેલના બાકીના જ્ઞાનીઓની સાથે નારા ન પામે. ૧૯ ત્યારે એ મર્મ દાનીયેલને રાત્રીના સર્વોત્તમ પ્રગટ કરાયો. ત્યારે દાનીયેલે આકારના દેવની સ્તુતિ કીધી. ૨૦ દાનીયેલે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનું નામ સદા સર્વકાળ મુઠ્ઠી સ્તુત્ય હો; કેમકે જ્ઞાન તથા પરાક્રમ તેના છે, ૨૧ અને તે સમયોને તથા યત્નોને બદલી નાખે છે; તે રાત્રીએને પદબદ્ધ કરે છે, ને રાત્રીએને સ્થાપે છે, તે જ્ઞાનીઓને જ્ઞાન તથા ખુદિવાનોને અક્ષર આપે છે; ૨૨ તે ઉઠી ને ગુલ વાતો ખુદી કરે છે; અધારામાં જે કંઈ હોય તે તે જાણે છે, ને અજવાળુ તેની સાથે રહે છે. ૨૩ હે મારા પિતૃઓના દેવ, હું તારો આભાર માનું છું ને તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે તમે મને જ્ઞાન તથા પરાક્રમ આપ્યાં છે, અને જે અમે તારી પાસેથી માગ્યું તે હુકમમાં તે મને જાણાવ્યું છે, કેમકે તે અમને રાત્રીની વાત પ્રગટ કીધી છે. ૨૪ તે માટે આવ્યોએ મને રાત્રીએ બાબેલના જ્ઞાનીઓનો નાશ કરવા સારું નિર્ણયો હતો, તેની દલ્હરમાં દાનીયેલ ગયો; તેણે જઈને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું, બાબેલના જ્ઞાનીઓનો નાશ કરીશ મા; મને રાત્રીની દલ્હરમાં દાખલ કર, ને હું રાત્રીને ખુલાસો કરી બતાવીશ.

૨૫ ત્યારે આવ્યોએ દાનીયેલને જાણીથી રાત્રીની દલ્હરમાં દાખલ કરીને તેને એમ કહ્યું કે, પછી આણેલા ચઢદાદપુત્રોમાંથી એક માણસ મને 'અળ આવ્યો' છે, કે જે રાત્રીને ખુલાસો વિદિત કરશે.

૨૬ રામએ ઉત્તર આપતાં દાનીયેલ, જેનું નામ બેલ્ટ-
સાસ્ત્રાર દઉં. તેને કહ્યું કે, જે સ્વપ્ન મને થયું છે તે
તથા તેનો ખુલાસો મને વિદિત કરવાને હું તું સક્ષિ-
માન છે? ૨૭ દાનીયેલે રામની આજ્ઞા ઉત્તર આપતા
કહ્યું કે, જે મને, વિષે સમજી પૂછ્યું છે, તે જ્ઞાનીઓ
કે મત્રક્રિયા કરનારાઓ કે બહુજ્ઞો કે મનુષ્ય કહેલા-
રાઓ બતાવી શકતા નથી ૨૮ પણ આકાશમાં એક
દેવ છે કે જે મને જાણે છે, ને પાછલા કાળમાં શું
થવાનું છે તે તેણે નજીબાદનેસ્તાર રામને જણાવ્યું
છે તારૂં સ્વપ્ન તથા તારા પહેલું પર તારા મનઝના
સદર્શનો, તે આ છે; ૨૯ એટલે, હે રામ, હવે પછી
હું થવાનું છે, તે વિષે તને તો તારા પગનાં વિચાર
આવ્યા; ને મર્મના યોજનારે અવિષ્કારમાં શું થશે તે
તને જણાવ્યું છે. ૩૦ પણ બીજા પ્રાણધારીઓ કરતા
માથમાં કંઈ વધારે જ્ઞાન હોવાથી આ મને મને પ્રગટ
થયો, જે મેં તો નહિ, પણ એ સાચું કે જેનો ખુલાસો
રામના જણવામાં આવે, ને તું તારા અવકાશના
વિચાર જાણે ૩૧ હે રામ, તેં જેનું બેયું કે, બે, એક
મોટી મુર્તિ હતી આ મદાન મુર્તિ જેનો ઝગકાટ
અચ્યુતમ હતો, તે વારી આજળ ઉભી હતી; અને
તેનું સ્વરૂપ અર્થકર હતું. ૩૨ એ પ્રતિમાનું માથું તો
ચોખ્ખા સોનાનું હતું, તેની છાતી ને તેના બુજ
રૂપનાં, તેનું પેટ ને તેની બાજુ પિત્તળનાં, ૩૩ તેના
દાડિયા લોહના, તેના પગોને કેટલોક લાઝ લોહના
ને કેટલોક લાઝ માદીના [હતો]. ૩૪ તું જોતો હતો,
એટલામાં દાણો વચર એક શિલા કાપી કઢાઈ, ને
તેણે તે [મુર્તિ]ના પગ, કે જે લોહ તથા માદીના
હતા, તેમના પર માર ચલાવ્યા, ને તેમને લાગીને
કુદો કુદા કયા ૩૫ ત્યાર પછી લોહ, માદી, પિત્તળ,
રૂપ, તથા સોનું એક જ લાગીને ચૂરેચૂર થયાં, ને
ઉડાળાનાં ખગાળા કુસા જેવાં થઈ ગયાં; ને પગને
તેમને એવાં [કરાડી] લઈ ગયાં કે તેમનું કામ દેહાદુ
રહ્યું નહિ; અને જે દિશાએ મુર્તિને માર માર્યા, તે
એક મોટા પર્વત થઈ ગઈ, ને તેથી આખી પૃથ્વી
જાણક થઈ. ૩૬ સ્વપ્ન તો એ હતું; ને તેનો ખુલાસો
એ રામ આજળ કહ્યું ૩૭ હે રામ, તું રામધિરાજ
છે, ને તને આકાશના દેવે રામ્ય, સત્તા, બળ તથા
પ્રગાપ આપ્યાં છે; ૩૮ ને જ્યાં જ્યાં મનુષ્યપુત્રો વસે
છે, ત્યાં ત્યાં તેને વનચર જનાવરોને તથા ખેતર
પશુઓને તારા દાણમાં આપ્યાં છે, ને તે સર્વ ઉપર
તને અધિકાર આપ્યાં છે; પૈત્ર સોનાનું માથું તે તો

તું છે ૩૯ અને તારા પછી એક બીજું તારા કરતાં
ઉત્તરું રામ્ય થશે; અને તે સિવાય ત્રીજું પિત્તળનું
રામ્ય [થશે], કે જે આખી પૃથ્વી પર તુકમન ચલાવશે;
૪૦ અને ચોથું રામ્ય લોહનું મનુષ્યનું થશે; કેમકે
લોહનું સર્વ વસ્તુઓને લાગી ચૂરા કરે છે ને કુંદે છે; ને
જેમ લોહનું બધાને કચરી નાખે છે તેમ તે લાગીને
ચૂરા કરશે ને કચરી નાખશે. ૪૧ અને જેમ તે પગ
તથા આંગળાને કેટલોક લાઝ કુનારની માદીને ને
બાજીને લાઝ લોહનાં જોશે, તેમ તે પૂઠ પટેલું
રામ્ય થશે; પણ જેમ તે લોહના સાથે ચિઠ્ઠી માદી
બેળેલી જોઈ તેમ, તે [રામ્ય]માં કેટલોક અંશે
લોહનું બળ હશે. ૪૨ અને જેમ પગનાં આંગળાને
કેટલોક લાઝ લોહનાં ને બાજીને લાઝ માદીને
હતો, તેમ તે રામ્યનો એક લાઝ બળવાન થશે ને
બાજીને લાઝ તકલેદી થશે. ૪૩ અને જેમ તે લોહ
સાથે ચિઠ્ઠી માદી બેળેલી જોઈ, તેમ તેઓ મનુષ્યનાં
સગાન સાથે બેળસેળ થશે; પણ જેમ માદી લોહ
સાથે મળી નથી જળી તેમજ તેઓ એક બીજાને
વળની રહેશે નહિ. ૪૪ અને તે રામ્યોના દિવસોમાં
આકાશનો દેવ એક રામ્ય રચાવત કરશે કે જેનો
વિનાશ કરી નહિલ થશે, ને તેની હકમત અન્ય
લોહના જળનમાં નહિ સોંપાયો; પણ તે આ સુધળા
રામ્યને લાગી ચૂરા કરીને તેમનો ક્ષય કરશે, ને તે
સર્વકાળ સુધી રહેશે. ૪૫ તે જોયું કે પેલી શિલા પર્વત-
માંથી લાપ વચર કાપી કઢાઈ, ને તેણે લોહને, પિત્ત-
ળને, માદીને, રૂપને તથા સોનાને લાગી ચૂરા કર્યા;
તે પરથી હવે પછી હું થવાનું છે તે મદાન ઉચ્ચરે
સમને વિદિત કીધું છે; અને એ સ્વપ્ન નક્કી છે, ને
તેનો ખુલાસો ખરો છે. ૪૬ ત્યારે નજીબાદનેસ્તાર
રામએ સાદાન દંડવત કરીને દાનીયેલની પૂજા કીધી,
અને જેવી આજ્ઞા કીધી કે, તેને અર્પણ તથા અધૂર
મુઝકિયો ચડાવે. ૪૭ રામએ દાનીયેલને ઉત્તર
આપીને કહ્યું કે, તું આ મને બેલ્ટી રાકેયો છે તે
ઉપરથી ખરેખર તમારો દેવ તે દેવોનો દેવ, તથા
રામ્યોનો ધર્મી, તથા મર્મદંડક છે. ૪૮ અને રામએ
દાનીયેલને ઉંચો હોદ્દો આપ્યો, ને તેને ઘણી મોટી
જસ્ટીસ આપી, ને તેને આખા બાબેલ પ્રાંત પર
અધિકારી તથા બાબેલના સર્વ જ્ઞાનીઓને મુખ્યા-
ધિપતિ કરાવ્યા. ૪૯ અને દાનીયેલે રામને વિનંતી
કીધી, તેથી તેણે સાદાખ, નેશાખ તથા અબેદનગોને
બાબેલ પ્રાંતના સમકારકારીઓ નિમ્યા; પણ દાની-

થેલ તો રાખના દરબારમાં રહ્યો

૩ નજૂબાદનેરસાર રાખએ એક એવી સોનાની મુર્તિ બનાવી કે જે સાઠ હાથ હતી ને છ હાથ ઘોડા હતી; તેણે તેને બાબેલ પ્રાંત મધ્યે દૂરાના મેઝનમાં ઉભી કીધી. ૨ પછી નજૂબાદનેરસાર રાખએ સુબાએનિ, નાયબ સુબાએને, તથા સરસુબાએને, ન્યાયાધીશોને, કંડારીઓને, મંત્રીઓને, અમલદારોને તથા પ્રાંતોના સર્વ અધિકારીઓને લેખ કરવાને [માણસ] મોકલ્યા, એ સાઠ કે નજૂબાદનેરસાર રાખએ જે મુર્તિ ઉભી કરી હતી તેની પ્રતિષ્ઠાને માટે તેઓ આવે. ૩ ત્યારે સુબાએ, નાયબસુબાએ, તથા સરસુબાએ, ન્યાયાધીશો, કંડારીઓ, મંત્રીઓ, અમલદારો તથા પ્રાંતોના સર્વ અધિકારીઓ, નજૂબાદનેરસાર રાખએ જે મુર્તિ ઉભી કીધી હતી તેની પ્રતિષ્ઠાને માટે એકઠા થયા; ને નજૂબાદનેરસાર ઉભી કીધેલી મુર્તિની આગળ તેઓ ઉભા રહ્યા. ૪ ત્યારે ચાબહારે એવો સાઠ પાંચો કે, હે પ્રભુઓ, દેશભલિઓ, તથા [જુદી જુદી] ભાષાઓ [બિલનાર લોકો], તમને આજ્ઞા કરવામાં આવે છે કે, ૫ તમે શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર, સાંરંગી, ઇત્યાદિ સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળો, તે વખતે તમારે સાઠાંજ દડવત્ કરીને નજૂબાદનેરસાર રાખએ રથાપેલી સોનાની મુર્તિની પૂજા કરવી; ૬ ને જે કોઈ સાઠાંજ દડવત્ કરીને પૂજા નહિ કરે, તે તેજ ધડીએ બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નખારો. ૭ તે મઠિ નવારે સર્વ લોકોએ શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર તથા સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળ્યો, તે વખતે સર્વ પ્રભુઓ, દેશભલિઓ તથા [જુદી જુદી] ભાષાઓ [ના લોકો]એ સાઠાંજ દડવત્ કરીને નજૂબાદનેરસાર રાખએ રથાપેલી સોનાની મુર્તિની પૂજા કીધી. ૮ માટે તે વેળાએ કેટલાક કારદીઓએ પાસે આવ્યાને યહુદીઓ ઉપર તોહોમત મુક્યું. ૯ તેઓએ ઉત્તર આપતાં નજૂબાદનેરસાર રાખને કહ્યું, હે રાખ, સદા ઇત્તે રહે. ૧૦ હે રાખ, તે એવો હુકમ કીધેલો છે કે જે જે માણસો શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર, તથા સાંરંગી તથા સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળે, તે પ્રત્યેકે સાઠાંજ દડવત્ કરીને આ સોનાની મુર્તિની પૂજા કરવી; ૧૧ અને જે કોઈ સાઠાંજ દડવત્ કરીને પૂજા નહિ કરે, તે બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નખારો. ૧૨ તો કેટલાક યહુદીઓ છે, કે જેઓને તે બાબેલ પ્રાંતના રાજકારણારીઓ કરાખ્યા

છે, એટલે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો; હે રાખ, આ માણસોએ તને લેખવ્યો નથી; તેઓ તારા દેવાની સેવા કરતા નથી, તેમજ તારી રથાપેલી સોનાની મુર્તિની પૂજા કરતા નથી. ૧૩ ત્યારે નજૂબાદનેરસારે ક્રોધિત તથા ક્રોધાપમાન થઈને શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને તેડી લાવવાની આજ્ઞા કીધી; એટલે તેઓ એ માણસોને રાખની રૂબરૂ લાવ્યા. ૧૪ નજૂબાદનેરસારે ઉત્તરમાં તેઓને કહ્યું, હે શાદ્રાખ, મેશાખ, તથા અબેદ-નગો, હું તમને ભણી બેઠને મારા દેવાની સેવા નથી કરતા, તથા મારી રથાપેલી સોનાની મુર્તિને નથી પૂજતા? ૧૫ તો હવે તમે શિંગ, વાંસળી, વીણા, મુરલી, સિતાર તથા સાંરંગી તથા સર્વ પ્રકારનાં વાજીઓને નાદ સાંભળો તે વખતે સાઠાંજ દડવત્ કરીને મારી બનાવેલી મુર્તિને પૂજવા તૈયાર હરો તો [ઠીક]; પણ જો તમે પૂજા નહિ કરો તો તેજ ધડીએ તમે બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નખારો, અને મારા હાથમાંથી તમને છોડાવે એવો દેવ કાણ છે? ૧૬ શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોએ ઉત્તર આપતાં રાખને કહ્યું કે, હે નજૂબાદનેરસાર, આ બાબતમાં તને ઉત્તર આપવાની અમને ભરૂં નથી. ૧૭ જો એવું હતું તો અમારો દેવ, જેની અમે સેવા કરીએ છીએ, તે અમને બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાંથી છોડાવવાને શક્તિમાન છે; ને હે રાખ, તે અમને તારા હાથમાંથી છોડાવશે. ૧૮ પણ જો નહિ [છોડાવે], તો પણ હે રાખ, તારે એમ ભણવું કે, અમે તારા દેવાની સેવા નહિ કરીશું, તેમજ તારી રથાપેલી સોનાની મુર્તિને અમે નહિ પૂજશું. ૧૯ ત્યારે નજૂબાદનેરસારને રોમેરોમ કાંધ વ્યારો, ને શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો સામે તેના ચેહેરાનું સ્વરૂપ બદલાઈ ગયું; ને તેણે એવી આજ્ઞા કરાવી કે, ભઠ્ઠી હવેસાં ગરમ કરાવી હતી તે કરતા સાતગણી ગરમ કરવી. ૨૦ પછી તેણે પોતાના સેન્યના અધિક પરાક્રમી પુરૂષોને આજ્ઞા કીધી કે, શાદ્રાખ, મેશાખ, તથા અબેદ-નગોને બાંધીને તેઓને બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નાખો. ૨૧ એટલે એ માણસોને તેમની ઇચ્છા, તેમની પાધડીઓ તથા તેમના જામા તથા તેમનાં [બીજાં] વસ્ત્રોસહિત બાંધીને બળતા અગ્નિની ભઠ્ઠીમાં નાખ્યા. ૨૨ માટે, રાખની આજ્ઞા આગ્રહી, ને ભઠ્ઠી અતિશય ગરમ હતી, તેથી જે પુરૂષોએ શાદ્રાખ, મેશાખ, તથા અબેદ-નગોને ઉચક્યા હતા તેઓજ અગ્નિના ભઠ્ઠીમાંથી માર્યા ગયા. ૨૩ અને શાદ્રાખ,

મેશાખ, તથા અબેદ-નગો, એ ત્રણ માણસો, બાંધેલા ને બાંધેલા, બળતા અગ્નિની બહીમાં પડી ગયા. ૨૪ ત્યારે નબૂખાદનેરસાર રાત્ર અચળા પાખીને એક દમ ઉભો યથા અધો; તેણે તો બોલીને પોતાના મંત્રી-ઓને કહ્યું, શું આપણે બાંધેલા ત્રણ માણસોને અગ્નિ મધ્યે નહોતા નાખ્યા? તેઓએ ઉત્તર આપીને રાત્રને કહ્યું કે, હે રાત્ર, એ તો ખરું. ૨૫ [ત્યારે] તેણે ઉત્તર આપીને કહ્યું, જીઓ, હું ચાર છૂટા માણસોને અગ્નિ મધ્યે ફેરવતા જોઉં છું, ને તેઓને કંઈ ધન યથા નથી; અને ચોથાનું સ્વપ્ન દેવપુત્રના જેવું છે. ૨૬ પછી નબૂખાદનેરસાર બળતા અગ્નિની બહીની કોર પાસે આવ્યો; તેણે બોલીને કહ્યું, હે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો, પરાતપર દેવના સેવકો, બહાર નિકળીને અહીં આવો ત્યારે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો અગ્નિ મધ્યેથી બહાર નિકળી આવ્યા. ૨૭ અને સુખાઓ, નાચબ સુખાઓ, તથા સરસુખાઓ, તથા રાત્રના મંત્રીઓ, એઓએ એકઠા યથા ને પુરૂષોને જોયા, કે તેઓનાં યરીરો ઉપર અગ્નિની કંઈ પણ સત્તા ચાલી નહોતી, તથા તેઓના માથાના વાળ બળ્યા નહોતા, તથા તેઓની ધનરો પણ બદલાય નહોતી, તથા અગ્નિની ગંધ પણ તેઓને લાગી નહોતી. ૨૮ નબૂખાદનેરસારે બોલીને કહ્યું કે, શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોના દેવને ધન્ય હો, કે જેણે પોતાના દૂતને મેહલીને પોતાના સેવકો, જે તેના પર કરોસો રાખતા હતા, તથા જેઓએ રાત્રનું વેલુ ફેરવી નાખ્યું છે, તથા પોતાના દેવ દિવાય બીભ કોષ દેવની સેવા કે પૂન ન કરવા માટે પોતાનાં યરી-રોનું અર્પણ કીધું છે, તેઓને છોડાવ્યા છે. ૨૯ માટે હું એવો હુકમ કરું છું કે જે કોષ પ્રભ, દેશભવિ, કે ભાષા [બિહનાર લોક] શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોના દેવની વિરુદ્ધ કંઈ બુંદું બોલશે, તે સર્વના કાપીને દુકડા કરાશે, ને તેમનાં ધરોનો ઉકરડો કરી નાખવામાં આવશે; કેમકે આવી રીતે છોડવા સકે એવો બીજો કોષ દેવ નથી. ૩૦ ત્યારે રાત્રએ શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને બાબિલ પ્રાંતમાં વધારે ઉચે દોડે ચડાવ્યા.

૪ પૃથ્વીમાં રહેનાર સર્વ પ્રભઓ, દેશભવિઓ તથા ભાષાઓ [બિહનાર લોકો], તમને નબૂખાદનેરસાર રાત્ર તરફથી અધિકાધિક શાન્તિ યાઓ. ૨૭ ચિન્હો તથા આશ્ચર્યકારક કૃત્યો પરાતપર દેવે મારા પ્રત્યે કીધાં છે, તે દર્શાવવાં એ મને કીક લાગ્યું

છે. ૨૮ તેનાં ચિન્હો કેવાં મહાન છે! ને તેનાં આશ્ચર્યકારક કૃત્યો કેવાં મહાભારત છે! તેનું રાજ્ય તે સદાકાળનું રાજ્ય, ને તેનો અધિકાર પેઢી દર પેઢી છે.

૪૬ નબૂખાદનેરસાર મારા ઘરમાં એરાચ્ચારામ કરતો હતો, ને મારા મેહેલમાં આબાદ હતો. ૪૭ મને એક સ્વપ્ન આવ્યું, ને તેથી હું બાંધા; ને મારા પલંગ પરના વિચારોએ તથા મારા મગજનાં સંદર્શનોએ મને ગભરાવ્યો. ૪૮ માટે મેં એવો હુકમ કર્યો કે, બાબિલના સર્વ જ્ઞાની પુરૂષોને મારી હતુરમાં લાવવા, એ સારું કે, તેઓ મને સ્વપ્નનો ખુલાસો કરી બતાવે. ૪૯ ત્યારે જાહુરો, મંત્રક્રિયા કરનારા, કાસીઓ તથા રાકુન કહેનારાઓ હતુરમાં આવ્યા; ને મેં તેમની આગળ સ્વપ્ન કહ્યું; પણ તેઓએ તેનો ખુલાસો મને બતાવ્યો નહિ. ૫૦ પણ છેલ્લે દાનીયેલ જેનું નામ મારા દેવના નામ ઉપરથી બેલ્ટસાસાર પાડ્યું હતું, ને જેનામાં પવિત્ર દેવનો આત્મા છે, તે મારી હતુરમાં આવ્યો; અને મેં આ પ્રમાણે તેની આગળ તે સ્વપ્ન કહ્યું કે, ૫૧ હે બેલ્ટસાસાર, મુખ્ય જાહુર, હું બાંધું છું કે પવિત્ર દેવોનો આત્મા તારામાં છે, ને કોષ ખુલ્લો પાત તને ગભરાવતી નથી, માટે જે સ્વપ્ન મને થયું છે તેનાં સંદર્શનો તથા તેનો ખુલાસો મને કહી બતાવ. ૫૨ મારા પલંગ પર મારા મગજનાં સંદર્શનો આ પ્રમાણે હતાં; મેં જોયું, તો જો, પૃથ્વીની મધ્યે એક ગ્રાંડ હલ્લ, ને તેની ઉચ્ચાઈ ધણી હતી. ૫૩ તે ગ્રાંડ વધીને મજબૂત થયું, ને તેની ઉચ્ચાઈ ગગનમાં પહોંચી, ને તેનો દેખાવ પૃથ્વીના છંદા સુધી હતો. ૫૪ તેનાં પાંદડાં સુંદર હતાં, ને તેનાં ફળ ધણાં હતાં, ને તેમાં બધાંને સારું ખેરાક હતો; વનચર જનાવરો તેની છાયામાં બેસતાં હતાં, ને ખેચર પક્ષીઓ તેની ડાળીઓમાં વસતાં હતાં, ને સર્વ દેહધારીઓનું તેથી પોષણ થતું હતું. ૫૫ મારા પલંગ ઉપર મારા મગજનાં સંદર્શનોમાં હું જોતો હતો, એટલામાં જો, એક નિધિ-બાની રાખનાર તથા પવિત્ર પુરૂષ આકાશમાંથી ઉતરી આવ્યો. ૫૬ તેણે ચોટો ઘોટો પાડીને એ પ્રમાણે કહ્યું કે, એ ગ્રાંડને કાપી પાડો, ને તેની ડાળીઓ કાપી નાખો, તેનાં પાંદડાં ખંખેરી નાખો, ને તેનાં ફળ વેરી નાખો; જનાવરો તેની તળેથી, ને પક્ષીઓ તેની ડાળીઓમાંથી નારી જાય. ૫૭ તોપણ તેના મૂળની જડ જમીનમાં, વનના કુમળા પાસમાં લોટા તથા પિત્તળના બંધધી રહેવા દો; ને તેને આકાશના ઝાક-જથી પલંગવા દો, ને તેનો દિરસો પડ્યો સારો

પૃથ્વીના ધાસમા યાય, ૧૬ તેનું માણસનું હૃદય બદલાઈને પશુનું હૃદય તેને આપાય, ને તેને માથે સાત કાળ વિતે ૧૭ એ દડાણા નિષેખાની રાખનારના કુકમથી, ને એ આજ્ઞા પવિત્રોના વચનથી, એ મતભૂબથી કે જીવતાઓ ભણે કે પરાતપર [દેવ] માણસોના રાજ્ય ઉપર અધિકાર ચલાવે છે, ને પોતાની મરજી હોય તેને તે આપે છે, ને અતિ કંઠાલ માણસોને તેના ઉપરી રચાવે છે ૧૮ આ સ્વપ્ન મને નજૂબાદનેસ્સારને આવ્યું છે, તો, હે બેહટસારસાર, તું એનો ખુલાસો કહી બતાવ, કેમકે મારા રાજ્યના સર્વ જ્ઞાનીઓ મને તે ખુલાસો કરી બતાવવાને અસક્ત છે, પણ તું ચક્તિમાન છે, કેમકે પવિત્ર દેવાનો આત્મા તારામાં છે.

૧૯ ત્યારે દાનીયેલ જેનું નામ બેહટસારસાર હતું તે કેટલીક વાર સુધી વિચિત્ર રહ્યો, ને તેના વિચારોએ તેને ગમશાઓ. રાજ્યે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, બેહટસારસાર, સ્વપ્ન વિષે કે તેના ખુલાસા વિષે તું અશક્ત મા. બેહટસારસારે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હે મારા સ્વામી, એ સ્વપ્ન તારા દ્વેષીઓને તથા તેના ખુલાસો તારા વેરીઓને લાગુ પડે ૨૦ ને ઝાડ તે ભેષુ, ને વધીને મળજૂત થયું, જેની ઉપાધ અનનમ પહોંચી, ને જેનો દેખાવ પૃથ્વીના છેડા સુધી હતો; ૨૧ જેના પાન સુદર હતા, ને જેના ફળ પુષ્કળ હતા, ને જેમાં સર્વને વાસતે ઝોરાક હતો, જેની તળે વનચર જનાવરો રહેતા, ને જેની ડાળીઓમાં બેચર પક્ષીઓ વસેા કરતા હતા, ૨૨ તે તો, હે રાજ, તું છે, કે ને વધીને બળવાન થયો છે, ને તારૂં મહત્વ વધીને આકાશ સુધી, ને તારી હકુમત પૃથ્વીની સીમા સુધી પહોંચી છે ૨૩ અને રાજ્યે એક નિષેખાની રાખનાર પવિત્ર પુરૂષને આકાશથી ઉતરતો, ને એમ કહેતો ભેયો કે, ઝાડને કાપી નાખીને તેના નાશ કરે, તોપણ તેના મૂળની જડ જમીનમાં એટલે વનના કુમળા ધાસમા લોહાના તથા પિત્તળના બધથી રહેવા દો, સાત કાળ તેને માથે વિતે ત્યાં સુધી તેને આકાશના ઝાકળથી પલળવા દો, ને તેનો દ્વિસ્સો વનચર જનાવરોની સાથે યાય, ૨૪ હે રાજ, ખુલાસો તો આ છે, ને મારા સ્વામી રાજ્યને માથે ને આવ્યું છે તે તો પરાતપરનો કુકમ છે, ૨૫ એટલે કે ને તું માણસો મધ્યેથી ઢાકી કઢાશે, ને તારો વાસો વનચર જનાવરો ભેડે થશે, ને બળહની પેઠે તને પાસ ખવડાવશે, ને તું આકાશના ઝાકળથી

પલળશે, ને તારે માથે સાત કાળ વિતશે, જ્યાં સુધી કે તું ભણશે કે પરાતપર [દેવ] માણસોના રાજ્ય ઉપર અધિકાર ચલાવે છે, ને જેને ચાહે તેને તે આપે છે ૨૬ અને ઝાડના મૂળની જડ રહેવા દેવાની તેઓએ આજ્ઞા કીધી તે પરીથી [સમજાવું] કે આકાશનો અધિકાર ચાલે છે, એમ તું ભણશે ત્યાર પછી તારૂં રાજ્ય તારા હાથમાં કાયમ થશે ૨૭ એ માટે, હે રાજ, મારી સિખામણ તારી નજરમાં માન્ય ચાઓ, અને સહાયારવડે તારા પાપનું ને ત્રીચો પર દયા કર્યાવવાથી તારા દુરાચારનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરે, ભેષ્યે, કદાપિ તારી સાતિ લાખી કાળ ટકે ૨૮ આ સંધળું નજૂબાદનેસ્સાર રાજ્ય ઉપર આવે પડ્યું ૨૯ બાર માસ પછી તે બાબેલના રાજ્યમેહેલ પર ફરતો હતો ૩૦ [ત્યારે] રાજ્ય એમ બોલ્યો કે, આ મહાન બાબેલ કે ને જે રાજ્યગૃહ યવા સારૂં બાંધ્યું છે, તે તું મારા બળના પરાક્રમથી તથા મારા માહાત્મ્યના પ્રતાપને માટે નથી? ૩૧ આ વચન રાજ્યના મુખમાન હતું એટલામાં આકાશમાંથી એવી વાણી [કાને] પડી કે, હે નજૂબાદનેસ્સાર રાજ્ય, એ [વાણી] તને કહેવામાં આવે છે, રાજ્ય તારી પાસેથી ગયું છે. ૩૨ અને તું મનુષ્યો મધ્યેથી ઢાકી કઢાશે, ને તારો વાસ વનચર જનાવરો સાથે થશે, તને બળહની પેઠે પાસ ખવડાવવામાં આવશે, ને તારે માથે સાત કાળ વિતશે, જ્યાં સુધી કે તું ભણશે કે પરાતપર [દેવ] મનુષ્યોના રાજ્ય પર અધિકાર ચલાવે છે, ને જેને ચાહે તેને તે આપે છે ૩૩ તેજ પછીએ એ વાત નજૂબાદનેસ્સારની બાબતમાં ફળીશુત થઈ, ને તે મનુષ્યો મધ્યેથી ઢાકી કઢાયા, ને તેણે બળહની પેઠે પાસ ખાધું, ને તેજ શરીર આકાશના ઝાકળથી પલળ્યું, જ્યાં સુધી કે તેના વાળ વધીને અરૂંડના [પીઠા] જેવા, ને તેના નખ પક્ષીના [પગ] જેવા થઈ ગયા ૩૪ અને તે મુદતને અંતે એ નજૂબાદનેસ્સારે મારી આખા આકાશ તરફ લચી કીધી, એટલે મારી સમજરાકિત મારામાં પાછી આવી, ને એ પરાતપરને ધન્યવાદ દીધો, ને ને સર્વ કાળ જીવે છે. તેની એ સ્તુતિ કીધી ને તેને માન આપ્યું, કેમકે તેનો અધિકાર સદાકાળનો અધિકાર, ને તેજ રાજ્ય પેઢી દર પેઢી છે, ૩૫ ને પૃથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓ કંઈ જાણના નથી, અને તે આકાશના સેન્યમાં તથા પૃથ્વીના રહેવાસીઓમાં પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરે છે, અને કંઈ તેનો હાથ અટકાવી શકતો નથી, કે તું થઈ કરે છે, એવું તેને કહી ચકતો નથી

૪ તેજ વખતે મારી સમજશકિત મારામા પાછી આવી, ને મારા રાજ્યના ચલને વાસ્તે મારે પ્રતાપ અને પ્રકાશ મારામા પાછા આવ્યા, ને મારા મંત્રીઓ તથા મારા ઉમરાવો શોધ કરીને મારી પાસે આવ્યા, ને હું મારા રાજ્યમા સ્થાપિત થયો, ને તેની સાથે ઉત્તમ માદાત્મ્ય પણ મને મળ્યું. ૩૭ હવે હું નજૂબાદ નેરસાર આકાશના રાજના વખાણ કરું છું ને તેને મોટો માનું છું, ને તેનું સન્માન કરું છું, કેમકે તેના સર્વ કામો સત્ય, ને તેના માર્ગો ન્યાયી છે, અને જેઓ ગરૂંથી વર્તે છે તેઓને તે નીચા પાડી શકે છે.

૫ બેશ્વારસાર રાજ્યે પિતાના ઉમરાવોમાના એક હબરને એક મોટું ખાણુ આપ્યું, ને તેણે તે હબરની આગળ દ્રાક્ષરસ પીવા રેણોતે દ્રાક્ષર સગી બેઠેજવ લેતો હતો તે દરમ્યાન, પિતાના પિતા નજૂબાદનેરસારે યશસ્યેમના મહિરમાથી સોનાના પાત્રો ને પાત્રો હરી આવડા હતા, તે લાવવાની આજ્ઞા બેશ્વારસારે કીધી, એ સાંઝે કે રાજ તથા તેના ઉમરાવો, તેની પત્નીઓ તથા તેની ઉપપત્નીઓ તેઓવડે પાન કરે. ૬ ત્યારે દેવના ધરનું મહિર ને યશસ્યેમમા હવડ તેમાથી હરી આણેલા સોનાના પાત્રો તેઓ લાવ્યા, અને રાજ્યે તથા તેના ઉમરાવો, તેની સ્ત્રીઓએ તથા તેની ઉપપત્નીઓએ તેઓવડે પાન કર્યું. ૭ તેઓએ દ્રાક્ષરસ પીને સોનાના તથા રૂપાના, પિત્તળના, લોહના, લાકડાના, તથા પથ્થરના દેવદેવોની સ્તુતિ કીધી. ૮ તેજ ધરીએ માણસના હાથની આગળીઓ દેખાઈ આવી, ને તેઓએ રાજના મેહેલની બાંતળી છો ઉપર દીપવટ ફાળી સામે એક લેખ લખ્યો, અને હાથનો ને બાજ લેખ લખતો હતો તે રાજ્યે એણે. ૯ ત્યારે રાજનો મેહેરો ઉતરી ગયો. ને તેના વિચારોએ તેને ગભરાવ્યો, અને તેની નજીના સાધા દીલા ચઢ ગયા, ને તેના ઘુટણે એક બીલ સાથે અકાળાવા લાગ્યા. ૧૦ રાજ્યે મોટીથી બૂમ પાડી કે મત્રક્રિયા કરનારાઓને, કારીઓને તથા રાકુન કહેનારાઓને અધિપતિ ઠરાવ્યો હતો, ૧૧ કેમકે સ્વપ્નોનો અર્થ કરવામા તથા યુક્તાર્થ વાક્યોનો ખુલાસો કરી બતાવવામા તથા સહેલ દૂર કરવામા ઉત્તમ આત્મા, તથા કૌશલ્ય તથા સમજણ એજ દાનીયેલ, કે જેનું નામ રાજ્યે બેશ્વારસાર પાડ્યું હતું, તેનામા માલમ પડ્યા હતા હવે દાનીયેલને જોનાવ, એવડે તે તેનો અર્થ કરી બતાવશે.

૧૨ ત્યારે દાનીયેલ રાજની હજુરમા દાખલ કરાધો. રાજ્યે દાનીયેલને કહ્યું, ચલુદાહના બંદીપ્રવાસીઓ કે જેઓને મારે પિતા રાજ ચલુદાહમાથી લાવ્યો હતો તેઓમાનો ને દાનીયેલ, તે તું છે તું? ૧૩ મેં તારે વિષે સાંભળ્યું છે કે, તારામા દેવોનો આત્મા છે, ને તારામા ચાલાકી તથા સમજણ તથા ઉત્તમ જ્ઞાન માલમ પડ્યા છે. ૧૪ અને હવે, મત્રક્રિયા કરનારા જ્ઞાનીઓ મારી હજુરમા દાખલ કરવામા આવ્યા હતા, એ સાંઝે કે તેઓ આ લેખ વાંચે ને તેનો અર્થ મને કરી બતાવે, પણ તેઓ તેનો અર્થ બતાવી શક્યા નહિ. ૧૫ પણ મેં તારે વિષે સાંભળ્યું છે કે, તું અર્થ કરી તથા સહેલ મક્કરી શકે, હવે જો તું એ લેખ વાંચી શકશે તથા તેનો અર્થ મને જણાવી શકશે, તો તને જાણુઆ [વચ્ચ] તથા તારા ગળામા સોનાની સાકળી પહેરાવવામા આવશે, ને તું રાજ્યમા ત્રીજો અધિકારી થશે. ૧૬ ત્યારે દાનીયેલે રાજની આગળ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, તારી બક્ષીસો તારી પાસેજ રહેવા દે, ને તારા કનતામ બીલ કોઇને આપ, તથાપિ હું એ લેખ રાજને વાંચી આપીશ, ને તેનો અર્થ તેને કરી બતાવીશ. ૧૭ હે રાજ, પરાપર દેવે તારા પિતા નજૂબાદનેરસારને રાજના તથા માદાત્મ્ય તથા યશ તથા પ્રતાપ આપ્યા હતા, ૧ ને જે માદાત્મ્ય તેણે

તેને આપ્યું હતું તેના પ્રતાપથી સર્વ પ્રજાઓ, દેસ
જાતિઓ, તથા [સર્વ] ભાષાઓ [બાલનાર લોકો]
તેની આજળ મુજતા તથા બીજા હતા, તે ચાહતો
તેને મારી નાખતો, ને ચાહતો તેને છવતદાન દેતો,
ને ચાહતો તેને તે ઉઠાડતો, ને ચાહતો તેને પાડતો.
૧૦ પણ જ્યારે તેનું મન અવિષ્ક યજ્યુ, ને તેનો મિલ્લજ
કહ્યું યવાથી તે મજારીથી વર્તેલા લાગ્યો, ત્યારે
પોતાના રાજ્યાસન પરથી તે પદભ્રષ્ટ કરાયો, ને
તેનો બચો યસ તેની પાસેથી લઈ લેવાયા, ૧૧ અને
મનુષ્યપુત્રો મધ્યેથી તે હાજી કઢાયો, ને તેનું મન
પશુઓના જેવું થઈ ગયું, ને તેનો વાસ જગતી ગધેડા
સાથે થયો, તેને બળદની પેઠે પાસ ખવડાવવા, ને
તેનું સરીર આકાશના ઝાકળથી પવળતું, જ્યાં સુધી
કે તેને ખાની થઈ કે પરાતપર દેવનો અધિકાર માણ
સના રાજ્ય ઉપર ચાહે છે, ને તે ચાહે તેની નિમણૂક
તે પર કરે છે ૧૨ અને, હે બેશ્વરાસ્થાર તેના પુત્ર,
જે કે આ સધળું તું જાણતો હતો તોપણ તે પોતાનું
મન દીન કીધું નથી, ૧૩ પણ આકાશના પ્રભુ વિરૂદ્ધ
તે જવં કીધો છે, અને તેના મદિરના પાત્રો તારી
આજળ લાવવામાં આન્યા છે, ને તે તથા તારા ઉમ
ત્રાએ, તારી પત્નીઓએ તથા તારી ઉપપત્નીઓએ
તેવડે દ્વારસર પીધો છે, અને તે રૂપાના તથા
સોનાના, પિત્તળના, લોહના, લાકડાના, તથા પથ્થ
રના દેવદેવીઓ ને ભેતા નથી, કે સાંભળતા નથી, કે
જાણતા નથી, તેમની સ્તુતિ કીધી છે, ને દેવ કે જેના
હાથમાં તારો શ્વાસોશ્વાસ છે ને જેથી તારા સર્વ
માર્ગો છે તેને તે મદિરમાં આપ્યો નથી, ૧૪ તેથી
તેની પાસેથી હાથનો ભાગ મોકલાયો, ને આ લેખ
કેવડાયો ૧૫ અને જે લેખ કેવડાયો તે આ છે,
એને, એને, તકેલ, ઉકાર્ડીન ૧૬ એ લેખનો
અર્થ આ છે—એને, એટલે દેવ તારા રાજ્યની ગજુના
કીધો છે, ને તેનો અત આપ્યો ૧૭ તકેલ, એટલે
તું ત્રાજવામાં તોળાયો છે, ને કમતી માલમ પડ્યો છે
૧૮ પટેર, એટલે તારા રાજ્યના વિજાગ પડાયો છે,
ને તે માદીએને તથા ફારસીએને આપાયું ૧૯ ત્યારે
બેશ્વરાસ્થારની આજ્ઞાથી તેઓએ દાનીયેલને બંધુઆ
વસ્ત્ર પહેરાવ્યા, ને તેના ગળામાં સોના ઠી સાકળી
પહેરાવી, ને તેને વિષે દટોરો પિટાવ્યો કે તેને
રાજ્યમાં ત્રીજો અધિકારી ગણવો ૨૦ તેજ રાત્રે
બેશ્વરાસ્થાર કારદીઓના રાજ્ય માયો ગયો ૨૧ અને
તેનું રાજ્ય માદી દાર્યવેશ કે જે સુમારે બાસક વર્ષની

વર્ષનો હતો તેના હાથમાં ગયું

૨ અને દાર્યવેશને એવી મરહુ થઈ કે રાજ્ય ઉપર
એક સો ને વીસ સુબાઓ નિમવા, કે જેઓ
આખા રાજ્યમાં બંદે બંદે ઠેકાણે રહે, ૨ ને તેમની
ઉપર ત્રણ સરસુબાઓ [નિમ્યા], જેઓમાંનો એક
દાનીયેલ હતો, એ સાડ કે પેલા સુબાઓ તેમને
જવાબદાર માય, ને રાજને કંઈ નુકસાન ન લાગે.
૩ પણ આ દાનીયેલ બીજા સરસુબાઓ તથા સુબાઓ
કરતા વધારે નામાકિત થયો, કારણ કે તેનામાં ઉત્તમ
આત્મા હતો, અને રાજ તેને આખા રાજ્ય ઉપર
નિમવાનો વિચાર કરતો હતો ૪ એટલે પેલા સર
સુબાઓ તથા સુબાઓ રાજ્યની બાબતમાં દાનીયેલ
વિરૂદ્ધ નિમિત્ત મેળવવાનો યત્ન કરવા લાગ્યો, પણ
તેઓને કંઈ નિમિત્ત કે દોષ કાઢવાનું જડ્યું નહિ,
કેમકે તે વિશ્વાસુ હતો, ને તેનામાં કંઈ ચૂક કે દોષ
માલમ પડ્યો નહિ ૫ ત્યારે આ માણસોએ કહ્યું કે,
જો તેના દેવના નિયમની બાબતમાં તેની વિરૂદ્ધ
આપણને કંઈ નિમિત્ત ન મળે તો આપણને આ
દાનીયેલ વિરૂદ્ધ બીજું કંઈ નિમિત્ત મળી ચકવાનું
નથી ૬ પણ એ સરસુબાઓ તથા સુબાઓ રાજ્યની
પાસે સખ્યાબંધ એકઠા થયા, ને તેને આ પ્રમાણે
કહ્યું હે દાર્યવેશ રાજ, સદા છવતો રહે ૭ રાજ્યના
સર્વ સરસુબાઓ, અમલદારો તથા સુબાઓએ,
મત્રીઓ તથા હાકેમોએ ભેગા મળી મસલત કરીને
નિર્ણય કીધો છે કે રાજ તરફથી એવો એક નિયમ
સ્થાપિત થવો જોઈએ, ને એવો એક સખત મનાઈ
હુકમ થવો જોઈએ, કે જે કોઈ ત્રીસ દિવસ સુધી, હે
રાજ, તારા શિવાય કોઈ દેવની કે માણસની પાસે
અરજ ગુબરે, તે સિંહોના બીજમાં નંખાય, ૮ હવે,
હે રાજ, એ મનાઈ હુકમ સ્થાપિત કર, ને લેખ પર
સહી કર, એ સાડ કે તે ફરે નહિ, કેમકે માદીઓના
તથા ફારસીઓના કાયદા ફરતા નથી તેથી દાર્યવેશ
રાજ્યે તે લેખ તથા તે મનાઈ હુકમ પર સહી કીધી
૧૦ અને જ્યારે દાનીયેલે જાણ્યું કે લેખ ઉપર સહી
કરવામાં આવી છે, ત્યારે તે પોતાના ધરમાં ગયો,
(હવે તેના ઓરડાની બારીએ તો ચરસાલેમ તરફ
ઉઘાડી હતી,) અને તેણે, અગાધ કરતો હતો તેમ,
દિવસમાં ત્રણવાર, ધૂટણીએ પડીને પ્રાર્થના કીધી, ને
પોતાના દેવની આજળ ઉપકારસ્તુતિ કીધી ૧૧ ત્યારે
પેલા માણસો ભેગા થયા, ને તેઓએ દાનીયેલને
પોતાના દેવની આજળ વિનવી તમા પ્રાર્થના કરતો

જેથા. ૧૨ પછી તેઓએ રાત્ર પાસે જઈને તેની આગળ રાત્રના મનાઈ દુકમ વિષે વાત કરી કે, હે રાત્ર, યું તે એવા મનાઈ દુકમ પર સદી નથી ઝીંધી કે, જે કોઈ ત્રીસ દિવસમાં તારા ચિવાય કોઈ પણ માણસ કે દેવની વિનંતી કરશે, તે સિંહોના બીલમાં નખાયો! રાત્રએ ઉત્તરમાં કહ્યું કે, એ વાત ખરી છે, માદીઓ તમા ફારસીઓના કાચલા કે જે ફરવા નથી તે પ્રમાણે [તે છે] ૧૩ ત્યારે તેઓએ ઉત્તર આપતાં રાત્રની રૂબરૂ કહ્યું કે, હે રાત્ર, ચહુદાહમાંના બંદી-પ્રવાસીઓમાંના દાનીયેલ તને તથા તારી સદી ઝીંધેલા મનાઈ દુકમને યેખવતો નથી, પણ રોજ ત્રણ વાર પોતે વિનંતી કરે છે. ૧૪ રાત્રને આ વચનો સાંભળીને ધણુમ જોડું લાગ્યું, ને દાનીયેલને બચાવવામા તેણે પોતાનું મન લખાડ્યું; ને તેને બચાવવા સાથે સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી તેણે મહેનત ઝીંધી ૧૫ ત્યારે પેલા લોકો સખ્યાબંધ રાત્ર પાસે બેસા ધયા, ને રાત્રને કહ્યું કે, હે રાત્ર, આપે ભણવું જોઈએ કે, માદીઓ તથા ફારસીઓનો કાયરો એવો છે કે રાત્રનો રથાપેલો કોઈ પણ મનાઈ દુકમ કે કાયરો ફેરવાય નહિ. ૧૬ ત્યારે રાત્રએ દુકમ ઝીંધી, ને તેઓએ દાનીયેલને લઈ જઈને સિંહોના બીલમાં નાખ્યો. રાત્રએ દાનીયેલને કહ્યું કે, તારો દેવ જેની તું હવેમાં સેવા કરે છે, તે તને ઊઠાવશે ૧૭ અને એક પાંચર લાખીને બીલના મ્હો ઉપર મુકવામા આવ્યો; અને રાત્રએ તેના પર પોતાની મુદ્રિયાથી તથા પોતાના અમીરોની મુદ્રિયાથી મુદ્રા ઝીંધી, એ સાથે કે દાનીયેલની બાબતમા કંઈ પણ ફેરબદલ થાય નહિ. ૧૮ પછી રાત્ર પોતાને મેહેલે ગયો, ને ઉપવાસી રહીને શત કાઢી; ને વાંછંતો પણ તેની આગળ આજુબાજા આવ્યા નહિ; ને તેની ઉપ જતી રહી. ૧૯ પછી રાત્ર મોટું પરાક્રમીએ ઉઠીને ઉતાવળથી સિંહોના બીલ પાસે ગયો. ૨૦ અને ત્યારે તે બીલ આગળ દાનીયેલની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે રડતા રડતા દાનીયેલને હાંક મારી; રાત્રએ દાનીયેલને કહ્યું કે, હે દાનીયેલ, જીવતા દેવના સેવક, યું તારો દેવ, જેની તું નિરતર સેવા કરે છે, તે તને સિંહોથી બચાવી રાક્યો છે! ૨૧ ત્યારે દાનીયેલ રાત્રને કહ્યું કે, હે રાત્ર, સદા જીવતા રહે, ૨૨ મારા દેવે પોતાના કૃતને મોકલીને સિંહોનાં મ્હો બંધ કરાવ્યાં છે, ને તેઓએ મને ધબક કરી નથી; કેમકે તેની નબરમાં મારામાં નિહોંતપણું માલમ પડ્યું; ને, હે રાત્ર, તારી નબરમાં પણ મેં કંઈ ગુઠસાન ઝીંધી નથી. ૨૩ ત્યારે

રાત્રને અતિ ધણો હર્ષ થયો, ને તેણે દુકમ ઝીંધી કે દાનીયેલને બીલમાંથી બહાર કાઢો, તેણે દાનીયેલને બીલમાંથી બહાર કાઢ્યો, ને તેના અંત પર કોઈ પણ પ્રકારની ઇર્ષાનાં ચિન્હ) માલમ પડ્યાં નહિ, કેમકે તેણે પોતાના દેવ પર બરોસો રાખ્યો હતો ૨૪ અને જે માણસોએ દાનીયેલ ઉપર તોહામત મૂક્યું હતું તેમને રાત્રના દુકમથી પકડી આણીને, તેમને, તેમનાં છાકરાંને તથા તેમની સ્ત્રીઓને, સિંહોના બીલમાં નાખ્યાં; અને તેઓ બીલને તળિયે પહોંચે તે પહેલાં સિંહોએ તેમના ઉપર પ્રબળ ધબકે તેમનાં બધાં હાડકાં ભાંજીને ચૂરેચૂર કર્યા.

૨૫ ત્યાર પછી હાથેવેરા રાત્રએ આખી પૃથ્વીમાં રહેતી સર્વ પ્રજાઓ, દેસાનતિઓ તથા સર્વ સાપાઓ [બાલનાર લોકો] પ્રત્યે એવું લખાણ મોકલ્યું કે, તમને અધિકાધિક સાંતિ થાઓ. ૨૬ હું એવા નિયમ રથાપું છું કે, મારા આખા રાજ્યમાં લોકોએ દાનીયેલના દેવથી કુલ્જું તથા બીજું; કેમકે તેમ જીવતા તથા સદા અચળ દેવ છે, ને તેનું રાજ્ય એવું છે કે તેનો નારા ધરો નહિ, ને તેની સત્તા છેક અંત સુધી રહેશે; ૨૭ તે બચાવે છે ને ઊઠાવે છે, ને તે આકારમાં તથા પૃથ્વીમાં ચિન્હો તથા ચમત્કારો કરે છે; તેણે દાનીયેલને સિંહોના બળમાંથી બચાવ્યો છે ૨૮ એમ એ દાનીયેલે હાથેવેરાના રાજ્યમાં તથા ફારસી ફેરેરાના રાજ્યમાં આખાદાની ભોગવી.

૭ બાબેલના રાત્ર બેશારસારને પહેલે વર્ષે દાનીયેલને પોતાના બિહાનમાં સ્વપ્ન આવ્યું ને તેના મનજમા સંદર્શનો થયાં; ત્યારે તેણે તે સ્વપ્ન લખી લીધું, ને તે બાબતોનો સાર કહી બતાવ્યો. ૨ દાનીયેલે કહ્યું કે, હું રાત્રે મારા સંદર્શનમાં જોતો હતો, ને જુઓ, આકારના ચાર વાપુ મહા સમુદ્ર ઉપર એસએર પુકવા લાગ્યા ૩ અને ચાર મોઢાં ભનવરો, એક બીલથી જુદાં, સમુદ્રમાંથી નીકળી આવ્યાં. ૪ પહેલે તે સિંહના જેવું હતું, ને તેને ગરદના જેવી પાંખો હતી, હું જોતો હતો એટલામાં તેની પાંખો ખેંચી કાઢવામા આવી, ને તે જમીન પરથી ઉડ્યાં ૫ ને માણસની જેટ જે પગે ઉભું રથાપ્યું, ને તેને મનુષ્યનું દેહ અપાણું ૬ અને જુઓ એક જુદી ભતવું બીજું ભનવર, રીંછના જેવું હતું, ને તે એક બાજુએ ઉભું કરાયું, ને તેના મ્હોમાં તેના હાતો વચ્ચે ત્રણ પાસળીઓ હતી; અને તેઓએ તેને એમ કહ્યું કે, ઉઠીને ધણુ માસનો લક્ષ કર. ૬ ત્યાર પછી હું જોતો

હતો, ત્યારે જુઓ, એક બીજું ભનવર દીપકા જેવું દેખાયુ, ને તેની પીઠ પર પડેલીના જેવી ચાર પાખો આવેલી હતી; વળી તે ભનવરને ચાર માથા હતા; ને તેને રાજ્યાધિકાર અપાયો હતો. જેમ પછી હું રાજ્યા સંદર્શનમાં જોતો હતો, તો જુઓ એક ચોથું ભનવર દેખાયુ, તે બંધકર તથા ભેરાવર તથા અતિ મજબૂત હતું; ને તેને લોહના મોટા દાંત હતા; તે ખાધ જરૂં તથા ભાંગીને ટુકડા કરતું હતું; ને બાકીનાને પોતાના પગથી ખુદતું હતું; અને તેની અંગ-કર્તા સર્વ પશુઓ કરતા તે જુદું હતું, ને તેને દસ શિંગ હતા. ‘હું એ શિંગો વિષે વિચાર કરતો હતો એટલામાં, જુઓ, તેઓ મધ્યે એક બીજું નાનું શિંગ કુદી નીકળ્યું કે જેના પ્રતાપથી પહેલામાંનાં ત્રણ શિંગો સમૂજનાં ઉપરી ગયા; અને, જુઓ, આ શિંગના માણસની આંખો જેવી આંખો, તથા મહાન વાતો ઉચરનાર એક મુખ હતું. ‘હું જોયા કરતો હતો એટલામાં રાજ્યાસને મૂલકામાં આવ્યા, ને જે પુખ્ત કાળનો તે બિરાજમાન થયો; તેનો ચેરાક બરફ જેવો થતો, ને તેના માથાના વાળ નિર્મળ હતા જેવા હતા; તેનું રાજ્યાસન અગ્નિના ભડકાનું હતું, [ને] તેનાં પેડા બળતા અગ્નિનાં હતાં. ‘અગ્નિની કાળ તેની આગળથી નીકળીને ધસી જતી હતી; હલરોના હલરો તેની સેવા કરતા હતા, અને અયુ-તોના અયુતો તેની સન્મુખ હતા રહેલા હતા; અદાલત ભરી હતી, ને ચોપડીઓ ઉધારેલી હતી. ‘‘જે મહાન વચનો શિંગ ઉચરતું હતું તેમના અવાજને ધીમે હું તે વખતે જોતો હતો; એ ભનવર એક મારી નખાયુ, ને તેનું શરીર નાશ પામ્યું, ને તે અગ્નિદાહને સ્વાધીન કરાયું, ત્યાં સુધી કે જ્યાં કીકું ‘‘જે બાકીનાં ભનવરોના તો રાજ્યાધિકાર લાઇ લેવાયો. પણ તેમની આવરદા એક સમય તથા એક કાળ સુધી ભરી રખાઇ. ‘‘રાજાનાં સંદર્શનમાં હું જોતો હતો, તો જુઓ, આકાશના મેઘો સાથે મનુ-ષ્યપુત્રના જેવો એક આવ્યો, ને જે પુરાતન કાળનો તેની પાસે તે આવ્યો, ને તેઓ તેને તેની નજીક લાવ્યા. ‘‘અને તેને રાજ્યાધિકાર તથા મહિમા તથા રાજ્ય આપવામાં આવ્યાં, એ સાચું કે જમી પ્રભુઓ, ફેશલિઓ તથા સર્વ માણસો [બાહ્યાર લોકો] તેના તાબેદાર થાય, તેના રાજ્યાધિકાર સ્વાધીન તથા અચળ રાજ્યાધિકાર, ને તેનું રાજ્ય અવિનાશી છે.

‘‘મારૂં, દાનીયેલનું, મન તો મારા શરીર મધ્યે

કુખિત થયું, ને મારા મજબૂતાં સંદર્શનએ મને ખબરાઓ. ‘‘જેઓ પાસે હતા રહ્યા હતા તેઓમાંના એકની પાસે બંધને આ સર્વનો ખરો અર્થ મેં તેને પૂછ્યો. તેથી તેણે મને કહ્યો ને એ વાતોનો ખુલાસો મારી આગળ કીધો. ‘‘જે આ ચાર મોટાં ભનવરો, તે તો ચાર રાજ્યો છે, કે જેઓ પૃથ્વીમાં હતા ધરો. ‘‘પછી પરાતપરના પવિત્રો રાજ્ય ધારણ કરશે, ને તે રાજ્ય સદા, હા, સદાસર્વકાળ બેઝવરી ‘‘ત્યારે એણે ભનવર કે જે તે બધા કરતા જુદું તથા અતિશય બચકર હતું, જેના દાંત લોહના ને જેના નખ પિત્ત-ળના હતા, જે કુદી ખાતું, બાકીને ટુકડા કરતું, ને બાકીનાને પોતાના પગથી ખુદતું હતું, તેનો ખરો અર્થ, ‘‘તથા તેના માથા પરનાં દસ શિંગો તથા પેલું બીજું કુદી નીકળેલું શિંગ કે જેના પ્રતાપથી ત્રણ પડી ગયા, એટલે જે વિષને આંખો તથા મહાન વાતો ઉચરનાર મુખ હતું, ને જે દેખાવમાં તેની સાથેનાના કરતાં મજબૂત હતું, તેઓનો ખરો અર્થ ભણવાની મેં ઇચ્છા કરી. ‘‘‘હું જોયાં કરતો હતો એટલામાં એક શિંગે પવિત્રોની સામે યુદ્ધ મથાવીને તેઓના ઉપર બંધ મેળવ્યો; ‘‘૨૨ જ્યાં સુધી કે જે પ્રાચીન કાળનો તે આવ્યો, ને પરાતપરના પવિત્રોને ન્યાયાધિકાર અપાયો; અને એવો વખત આવ્યો કે પવિત્રોને રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું. ‘‘૨૩ તેણે તો એમ કહ્યું કે, એણે ભનવર, તે તો પૃથ્વી પર એક ચોથું રાજ્ય થવાનું છે, કે જે બીજા બધા રાજ્યો કરતાં જુદું ધરો, ને આખી પૃથ્વીને ખાધ જશે, ને તેને ખુદી નાખશે, ને તેને ભંજીને ટુકડા કરશે. ‘‘૨૪ અને પેલાં દસ શિંગો, એટલે આ રાજ્યમાંથી દસ રાજ્યો ઉઠશે; ને તેમના પછી બીજો એક ઉઠશે, ને તે આગલાઓના કરતાં જુદો ધરો, ને તે ત્રણ રાજ્યોને તાબે કરશે. ‘‘૨૫ અને તે પરાતપરની ત્રણ વાતો બોલશે, ને પરાતપરના પવિત્રોનો ક્ષય કરશે, ને તે કાળોને તથા નિયમને ફેરવી નાખવાનો વિચાર કરશે; ને તેઓ કાળ તથા કાળો તથા અડધા કાળ પાત તેના હાથમાં અપારો. ‘‘૨૬ પછી અદાલત બેસશે, ને તેનું રાજ્ય છિનવી લેવા-કે અત સુધી તેના ક્ષય તથા વિનાશ કરાશે. ‘‘૨૭ અને રાજ્ય તથા રાજ્યાધિકાર, ને આખા આકાશ તળેના રાજ્યોનું મહત્ત્વ પરાતપરના પવિત્રોની પ્રભુને અપારો; તેનું રાજ્ય સદા ક્ષમારૂં રાજ્ય છે, ને સર્વ રાજ્યો તેની તાબેદારી કરશે તથા તેની આજ્ઞાને આધીન થશે. ‘‘૨૮ અહીં એ વાતનું ઉપદેશ છે મારા, દાનીયેલના,

વિચારણે મને બહુ ગમરાયેલા, ને માફ મહો ઉઠવી ગયું; પણ મેં આ વાત મારા મનમાં રાખી

૮ બેશારસાર રાત્રના ત્રીજા વર્ષમાં મને, હા, મને દાનીયેલને, એક સદર્શન થયું, એટલે પ્રથમ મને જે યથુ હતું તેના પછી. ૨ અને હું સદર્શનમાં ભેતો હતો; હવે ભેતી વેળાએ હું એલામ પ્રાંતમાંના શુશાન મેદેલમાં હતો; ને હું સદર્શનમાં ભેતો હતો, ને હું ઉલાય નદીની પાસે હતો. ૩ ત્યારે મેં મારી આખી ઉંચી કરીને બેસુ તેા જુઓ, જે શિંગોવાળો એક મેદો નદી આગળ ઉભો હતો; ને એ જે શિંગો ઉંચા હતાં; પણ એક બીજા કરતાં વધારે ઉંચું હતું, ને વધારે ઉંચું ઉંચું ઉંચી નીકળ્યું ૪ મેં તે મેદાને પશ્ચિમ તરફ તથા ઉત્તર તરફ તથા દક્ષિણ તરફ માર્યાં મારતો બેઠો; ને કોઈ પણ જનવર તેની આગળ ટંકી શકતું નહોતું, ને તેના હાથમાથી છાંટાથી શકે એવું પણ કોઈ નહોતું; પણ તે પોતાની મરજી પ્રમાણે કરતો હતો, ને વડાઈ કરતો હતો. ૫ અને હું વિચાર કરતો હતો એટલામાં, જુઓ, એક બકરા પશ્ચિમથી નીકળીને આખી પૃથ્વીની સપાટી પર [આવ્યો], ને તે જમીન પર પગ પણ નહોતો મૂકતો; ને એ બકરાને તેની અંગિણી વચ્ચે એક પ્રસિદ્ધ શિંગ હતું ૬ અને તે પેલા જે શિંગોવાળો મેદો, જેને મેં નદી આગળ ઉભેલો બેઠો, તેની પાસે આવ્યો, ને પોતાના બળના જોસમાં તેના પર ધર્યો. ૭ અને મેં તેને મેદાની હજમજ આવી પહોંચતો બેઠો, ને તે એના પર ખૂબ હુમરાયેલો હતો, ને તેણે મેદાને મારીને તેનાં બન્ને શિંગ ભાંતી નાખ્યાં; ને તેની સામે ટક્કર લેવાને મેદો બિલકુલ અચકા હતો; તેણે તો એને જમીન પર પછાડ્યો, ને પોતાના પગથી એને ખુદા; ને તેના હાથમાંથી મેદાને છાંટાથી શકે એવા કોઈ નહોતો. ૮ અને બકરાએ અતિ ઘણું મહત્ત્વ ધારણ કર્યું; ને તે બળવાન થયો ત્યારે એણે મોટું શિંગ ભાંતી ગયું; ને તેને બદલે આકાશના ચારે વાણ તરફ ચાર પ્રસિદ્ધ [શિંગો] ફુટ્યાં. ૯ અને તેઓમાંના એકમાંથી એક નાનું શિંગ ફુટી નીકળ્યું, ને તે દક્ષિણ તરફ, તથા પૂર્વ તરફ તથા મહિમાવાન [દેશ]ની તરફ અત્યંત મોટું થયું. ૧૦ અને તે વધીને આકાશના સૈન્ય સુધી પણ પહોંચ્યું; ને તેણે તે સૈન્યમાંના વધા તારાઓમાંના કેટલાકને નીચે જમીન પર પાડી નાખ્યાં, ને તેમને પગ વળે ખુંદા. ૧૧ અને તે વધીને તે સૈન્યના સરદાર સુધી પણ પહોંચ્યું; ને તેણે તેની

પાસેથી જીવનું [દંદનીયાર્પણ] લઈ લીધું, ને તેનું શુદ્ધસ્થાન પાડી નાખ્યું. ૧૨ અને અપરાધના કારણથી સૈન્ય તથા જીવનું [દંદનીયાર્પણ] તેને હવાલે કરાયાં; ને તેણે સત્યને ભૂમિ પર પાડી નાખ્યું, ને તેણે પોતાની [મરજી સુખજ] કીધી, ને ફતેહ પામ્યું. ૧૩ ત્યારે મેં એક પવિત્રને બોલતો સાંભળ્યો; ને તે અમુક પવિત્ર બોલતો હતો તેને બીજા પવિત્રે કહ્યું કે, જીવનું [દંદનીયાર્પણ] વિષેના તથા જે ઉગડ કરનાર અપરાધ શુદ્ધસ્થાનને તેમજ સૈન્યને બન્નેને પગલે ખુંદવા સાથે સેંપે છે તે વિષેના સદર્શનની મુદત કેટલી છે? ૧૪ અને તેણે મને કહ્યું કે, બિ હબર ને ત્રણસો સાંજ સવાર સુધી; ત્યાર પછી શુદ્ધસ્થાનનું શુદ્ધિકરણ થશે.

૧૫ અને મને, હા, મને દાનીયેલને, એ સદર્શન થયા પછી એમ થયું કે, તે સમજવા સાથે હું પ્રયત્ન કરતો હતો; તો જુઓ, પુરૂષના જેવો આભાસ મારી આગળ ઉભો રહ્યો. ૧૬ અને મેં ઉલાય [ના દાંડાઓ]ની વચ્ચે મનુષ્યને સાદ સાંભળ્યો, કે જેણે હાક મારીને કહ્યું કે, ગામીએલ, આ માણસને સદર્શનની સમજ પાડ. ૧૭ તેથી હું ઉભો હતો ત્યાં તે નજીક આવ્યો; ને ત્યારે તે આવ્યો ત્યારે હું બીને ઉઠ્યો પડ્યો; પણ તેણે મને કહ્યું કે, હે મનુષ્યપુત્ર, તું સમજ; કેમકે આ સદર્શન અંતઃકાળ વિષેનું છે. ૧૮ હવે તે મારી સાથે બોલતો હતો ત્યારે હું જમીન પર ઉઠ્યો પડેલો છતાં બર નિદ્રામાં પડ્યો; પણ તેણે મને અડધીને મને ટ્યાર બેસાડ્યો. ૧૯ અને તેણે કહ્યું, જો, કેમકે અંતઃકાળ સમયે થું થવાનું છે તે હું વને જણાવીશ; કેમકે એ કાલેલા અંતઃકાળ વિષેનું છે. ૨૦ જે જે શિંગડાવાળો મેદો તે બેઠો, તેઓ માઠાંય તથા ઘરાતના રાજાઓ છે. ૨૧ અને રૂઆંવાળો બકરો યાવાનનો રાજા છે; અને તેની આખી વચ્ચેનું મોટું શિંગડું તે તો પહેલો રાજા છે. ૨૨ અને જે ભાંતી ગયું, તથા જેની જગ્યાએ ચાર ઉંઘાં થયાં, તે એક દેશનાતિ [દેશને છ કે એ]માંથી ચાર રાજાઓ ઉઘાં થશે, પણ તેઓ તેનાં જોડાં બળવાન નહિ હોય. ૨૩ અને તેઓના રાજ્યના આખર સમયમાં, ત્યારે અપરાધીઓનો ઘડો બરાથી દરો ત્યારે એક વિકાળ ચેદેરાનો, તથા ગુણ વાંતો સમજનારો રાજા ઉભો થશે. ૨૪ અને તે મહા બળવાન થશે પણ પોતાનાજ બળથી નહિ; અને તે અદ્ભુત રીતે નાશ કરશે, ને ફતેહ પામશે ને [પોતાની મરજી સુખજ] કરશે; અને તે પરાક્રમી-

ઓતો તથા પવિત્ર લોકોનો નાશ કરશે ૨૫ અને તેની દુશિયારીથી તે પોતાના હાથમાં પ્રવચન કરે તે હમંદ કરશે; ને તે પોતાના મનમાં વડાઈ કરશે, ને તે થણાઓના [તેઓના] અભયપણામાં નાશ કરશે, તે સરદારોના સરદારની વિરૂદ્ધ પણ ઉઠશે; પણ હાથ વચર તેનો કાંચ કરાશે ૨૬ અને સાંજ સવાર વિષે ને સંદર્શન કરવામાં આવ્યું છે તે ખરૂં છે; પણ તે સંદર્શન બંધ કરી દે, કેમકે તે થણા દૂરના કાળ વિષે છે. ૨૭ અને મને દાનીયેલને મૂક્યાં આવી, ને હું કેટલાક દિવસો સુધી મારો રહ્યો; પણ હું ઉઠીને રાત્રીનું કામ કરવા લાગ્યો; અને એ સંદર્શનથી હું અચ્ચો પામ્યો, પણ તેની સમજ કોઇને પડી નહિ.

મારીઓના વંશના અહામ્બેરાઓની દીકરી દાર્યા-વેરા, ને કાર્ટીઓની બાઈરાલનો રાજા કરા-વાયો, તેના પહેલા વર્ષમાં; ૨ તેના રાજ્યના પહેલા વર્ષમાં, ને વર્ષો વિષે, એટલે યજ્ઞશાલેખની પાચમાલી થતા સુધીની મુદતના સિત્તેર વર્ષો વિષે, યહોવાદની વાણી ચિરંબાદ અવિશ્વવાદીની ખાસે આવી, તેઓની મજૂરી હું દાનીયેલ પુસ્તકોથી સમજ્યો. ૩ અને હું ઉપવાસ તથા વાટ તથા રાખસદિત પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓવડે રોધન કરવાને માટે મુખ પ્રભુ દેવ તરફ રાખી રહ્યો. ૪ અને મેં મારા દેવ યહોવાદની પ્રાર્થના કીધી, ને કબૂલ કીધું, ને કબૂલ, હે પ્રભુ, તારા પર પ્રીતિ કરનારાઓને સારૂ તથા તારી આજ્ઞાઓ પાળનારાઓને સારૂ કરાર તથા કયા રાખનાર મહાન તથા અયયોગ્ય દેવ; ૫ અને તો તારી આજ્ઞાઓથી તથા તારા હુકમોથી ભરતી જઈને પાપ કીધું છે, ને આદા આક્યા છીએ, ને દુશાઈ કીધી છે, ને ફિતર કીધું. ૬ ૧ અને તારા સેવક અવિશ્વવાદીઓ કે જેઓ તારે નામે અમારા રાજ્યોને, અમારા સરદારોને, તથા અમારા બાપદાદાઓને, તથા દેશના સર્વ લોકોને બિાધ કરતા હતા તેઓનું અમે સાંભળ્યું નથી. ૭ હે પ્રભુ, ન્યાયીપણુ તો તારૂં છે, પણ આજની જેડે મુખનું ઝંખવાણાપણુ તો અમારૂં, એટલે યહુદાદના માણસોનું તથા યજ્ઞશાલેખના રહેવાસીઓનું, તથા પાસેના ને દૂરના, એટલે તારી વિરૂદ્ધ તેઓએ કીધેલા અપરાધને લીધે ને સર્વ દેશોમાં તે તેઓને હાજી કાઢ્યા છે તેઓમાંના, સર્વ ઇસ્રાએલનું છે. ૮ હે પ્રભુ, મુખનું ઝંખવાણાપણુ અમારૂં, અમારા રાજ્યોનું, અમારા સરદારોનું, તથા અમારા બાપદાદાઓનું છે, કેમકે અમે તારી વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. ૯ કયા તથા

કયા અમારા દેવ પ્રભુની છે, કેમકે અમે તેની વિરૂદ્ધ ઈગ્ગા કીધી છે; ૧૦ અને યહોવાદ અમારા દેવની વાણીને ન માનતાં તેના નિયમો ને તેણે પોતાના સેવક અવિશ્વવાદીઓની હસ્તક અમારી આગળ મૂક્યા તેમાં અમે ગાલ્યા નથી; ૧૧ હા, સર્વ ઇસ્રા-એલે ભરતી જઈને તારી વાણી ન માનતાં તારા નિયમનું ઉલ્લંઘન કીધું છે, તે માટે સાપ તથા દેવના સેવક મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલી પ્રતિજ્ઞા અમારા પર વરસાવવામાં આવ્યાં છે; કેમકે અમે તેની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. ૧૨ અને અમારા પર મોટી આપત્તિ આણીને પોતે, અમારી વિરૂદ્ધ તથા અમારો ન્યાય કરનારા અમારા ન્યાયાધીશોની વિરૂદ્ધ, બાલેલા વચને તેણે સ્થાપિત કીધાં છે; કેમકે યજ્ઞશાલેખ પર ને વિતારવામાં આવ્યું છે, તેવું આખા આકાર તથે વીત્યું નથી. ૧૩ મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ આ સઘળી વિપત્તિ અમારા પર આવી પડી છે; તોપણ અમારા અન્યાયથી ફરવા માટે, તથા તારા સત્યમાં સમજણ પામવા સારૂ, અમે હજી સુધી યહોવાદ અમારા પ્રભુની કૃપા વિનવી નથી. ૧૪ એ માટે યહોવાદે એ આપત્તિનો પ્રસંગ એકને તે અમારા પર આણી છે; કેમકે અમારા દેવ યહોવાદ પોતે કરે છે, તે પોતાનાં સર્વ કામોમાં ન્યાયી છે, ને અમે તેની વાણી માની નથી. ૧૫ અને હવે, હે પ્રભુ, પોતાના લોકોને પરાક્રમી હાથે મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવીને આજની જેડે મહિમા પામનાર અમારા દેવ, અમે પાપ કીધું છે, અમે દુશાઈ કીધી છે. ૧૬ હે પ્રભુ, કૃપા કરીને, તારા સઘળા ન્યાયીપણા પ્રમાણે, તારો કૌપ તથા તારો ક્રોધ તારા યજ્ઞશાલેખ નગર પરથી, એટલે તારા પવિત્ર પર્વત પરથી, પાઠા ફેરવ, અમારાં પાપોને લીધે તથા અમારા બાપદાદાઓના અન્યા-યોને લીધે યજ્ઞશાલેખ તથા તારા લોકો અમારી આસપાસના સર્વેની નજરમાં એહજીરપ થયાં છે. ૧૭ માટે હવે, હે અમારા દેવ, તારા સેવકની પ્રાર્થના તથા તેની વિનંતીઓ સંભળીને તારા પાચમાલ થયેલા પવિત્રસ્થાન ઉપર, પ્રભુની ખાતર, તારૂં મુખ પ્રકારો એમ કર. ૧૮ હે મારા દેવ, તારો કાન ધરીને સાંભળ; તારી આજ્ઞા ઉઘાડીને અમારી પાચમાલી પર તથા તારે નામે ઝાળખાતા નગર પર નગર કર; કેમકે અમે અમારી અરતો અમારા ન્યાયીપણાને લીધે નહિ પછાતારી મોટી કયાને લીધે તારી આગળ રજૂ કરીએ છીએ. ૧૯ હે પ્રભુ, સાંભળ; હે પ્રભુ, કયા

૪૨; હે પ્રભુ, લક્ષ દે, ને [અર્ચ] કૃતીજીવ ૪૨; વિલગ ન ૪૨; હે મારા દેવ, તારી પોતાની ખાવર, કેમકે તારા નમરનુ વધા તારા લોકોનું નામ તારા નામ પરથી પડેલું છે

૨૦ અને હું બોલતો તથા પ્રાર્થના કરતો તથા મારા પાપ તથા મારા ઇસ્તાએલ લોકોનાં પાપ જાણ કરતો હતો, ને મારા દેવના પવિત્ર પર્વતને સાથે મારા દેવ ચડોવાદ આગળ મારી અર્ચ મુલરતો હતો; ૨૧ હા, હું પ્રાર્થના લખ્યારતો હતો તે દરમિયાન આશીએલ માણસ એને મેં સર્વેશનમાં પ્રથમ લેધો હતો, તે આજ્ઞાથી જેને ઉઠતો આવીને આસરે સાંભળના અર્પણની વેળાએ મને અડક્યો ૨૨ અને તેણે મને સમજાવ્યું પામી, ને મારી સાથે વાવ કરવાં કહ્યું કે, હે દાનીયેલ, હું હમણાં વને સમજાવ્યુંમાં ચંદ્ર જળાવવા સાથે નીકળી આવ્યો છું ૨૩ તારી વિનવીઓની યાદ આવતાં હુંકમ નીકળ્યો, તેથી વને માંદિલી આપવા સાથે હું આવ્યો છું; કેમકે તું અતિ પ્રિય છે; માટે આ વાતનો વિચાર કર, ને સર્વેશન સમજ; ૨૪ અપરાધ બધ પાડવાને, પાપનો અંત આવવાને, ને અન્યાયનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને, ને સર્વજાળનું ન્યાયીપણ દાખવ કરવાને, ને સર્વેશન તથા લવિષ્યવાદ મુદ્રાથી બધ કરી દેવાને, ને પ્રથમપવિત્રનો અભિષેક કરવાને, તારા લોકોને સિર તથા તારા પવિત્ર નગરને સિર સિતેરે સમૃદ્ધ નિર્માણ કીલેલા છે ૨૫ માટે ભણુ તથા સમજ, જે ચાસાદેખની મરામત કરવાનો તથા તેને બાધવાનો હુંકમ પ્રગટ થયાના વખતથી તે અભિષેક સરદારના વખત સુધીમા સતત સમૃદ્ધ વીવરો, અને બાસેક સમૃદ્ધ; સેરીઓ તથા ખાઈસદિત, સમૃદ્ધ સમયોમા પણ, તે ફરીથી બધારો ૨૬ અને એ બાસેક સમૃદ્ધ પડી અભિષેક કાપી નખારો, ને તેનું કંઈ પણ રહેવો નહિ; અને એ સરદાર આવરો તેના લોકો નગરનો તથા પવિત્રરયાનનો નાશ કરશે; અને તેનો અંત દેવથી આવરો, ને છેક અંત સુધી યુદ્ધ ચાલશે; અને પાપમાલી નિર્માણ થકેલી છે. ૨૭ અને તે ધણુઓની સાથે એક ટકાદ સુધીનો મજબૂત ધાર કરશે; અને એ સમૃદ્ધની અધવચ્ચમા તે યજ્ઞને તથા અર્પણને બધ કરશે; પછી અમગળ વરદેખોની પાંખ પર વેરાન કરનાર [આવરો]. અને એ નિર્માણ મરાઈ છે, તે પુરુષના સુધી વેરાન કરનાર પર [કાપ] રેસો

૧૦ ધરાનના રાજા કેરેશને ત્રીજે વર્ષે દાનીયેલ, જેનું નામ બેલ્ટસારસાર પાડેલું હતું, તેને એક બાબત પ્રગટ કરવામાં આવી; અને એ બાબત એ એક મોટા યુદ્ધની હતી, તે ખરી હતી; અને તેને એ બાબતની સમજણ પડી, ને તેને સર્વેશન વિરે સમજાવી મળી. ૨ તે દિવસોમાં મેં દાનીયેલે આખાં ત્રણ અઠવાડિયાં સુધી રોજ કીધો હતો. ૩ આખાં ત્રણ અઠવાડિયાં પુરાં થયાં ત્યાં સુધી મેં સુખની રોજી ખાધીજ નહોતી, તેમજ માંસ કે દ્રાક્ષરસ મારા મોંમાં આવ્યો ન હતો, તેમજ મેં પોતાને અંગે બિલકલ તેલ ચોળ્યું નહોતું. ૪ અને પહેલાં માંસને ચોલીસમે દિવસે, હું મદા નહીને, એટલે દિવેલેને કિનારે છતાં, ૫ મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને લેધું, તો, લુઓ, સણનાં વજ્ર પહેરેલો એક માણસ [હતો], ને તેની કમર ઉકાઝના ચાંખા સોનાથી બંધેલી હતી; ૬ તેનું ચરીર પણ પિરાંનના જેવું હતું; ને તેનો નેઢેરો વિભળ્યો નેવો દેખાતો હતો, ને તેની આંખો બળવી બચીઓ નેવી, ને તેના હાથ ને તેના પગ ઓપેલા પિત્તળના રત્ન જેવા હતા, ને તેના ચંબોનો અવાજ સમુદાયના અવાજ જેવો હતો. ૭ અને મેં દાનીયેલે એકલાએ તે સર્વમંત લેધું; કેમકે મારી સાથેના માણસોએ એ સર્વેશન કીધું નહિ; પણ તેઓને મોટી મુશ્કેલી થઈ આવી, ને તેઓ સંપૂર્ણ નવા સાથે નાસી ગયા. ૮ એવી રીતે હું એકલો પડ્યો, ને મેં એ મોટું સર્વેશન લેધું, ને મારામાં કંઈ શક્તિ રહી નહિ; કેમકે મારે સૌંદર્યે બદલાઈને ઠોડાવાણુપ થઈ ગયું, ને મારામાં કંઈ પણ શક્તિ રહી નહિ. ૯ તોપણ તેના ચંબોનો સાદ મેં સાંભળ્યો; અને અંધરે મેં તેના ચંબોનો સાદ સાંભળ્યો, ત્યારે મારે મુખ જમિ વરફ સાંખીને, હું લેલો ને લેલો ભર નિદ્રામાં પડ્યો. ૧૦ અને લુઓ, એક હાથ મને અડક્યો અને તેણે મને મારા કુટુંબો પર તથા મારા હાથની ઉલેલીઓ પર ટકોવ્યો. ૧૧ અને તેણે મને કહ્યું કે, હે દાનીયેલ, અતિ પ્રિય માણસ, એ ચંબો હું તને કહું છું તે સમજ, ને ય્યાર ઉઠો રહે; કેમકે હાલ હું તારીજ પાસે ચોકલાયો છું; અને અંધરે તેણે મને આ વાત કહી ત્યારે હું પુલતો મુલતો ઉઠ્યો થયો. ૧૨ ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, દાનીયેલ, બિડી મા; કેમકે તારાં મન સમજવામાં તથા તારા દેવની આગળ દીન થવામાં લગાડ્યું, તેના પહેલાં દિવસથીજ તારા ચંબો સાંભળવામા આવ્યા હતા; અને તારી વિનવી-

ઓની ખાતર હું આપ્યો છું. ૧૭ પણ ઇરાનના રાજ્યના સરદારે એકવીસ દિવસ સુધી મારી સાથે ઢકર લીધી; પણ, ભે, મુખ્ય સરદારોમાંનો એક, એટલે મીખા-એલ, મારી મઠકે આપ્યો; અને હું ત્યાં ઇરાનના રાજ્યોની સાથે રહ્યો. ૧૮ તારા લોકો પર પાછળના દિવસોમાં યુદ્ધિતરો તે તને સમજાવવા સાથે હું હમણાં આપ્યો છું; કેમકે સંદર્શન તો હજી પણ લાગી મુદ-તને વારતે છે. ૧૯ તેણે મને આ પ્રમાણે વાત કરી ત્યારે હું નીચું બેઠને મુંઝો રહ્યો. ૨૦ અને, બુઓ, મનુષ્યપુત્રોના જેવા સ્વરૂપનો કોઈએક મારા હોઠોને અડક્યો; ત્યારે હું મારા મુખ ઉપાડીને બાહ્યે, ને જે મારી આંખ ઉભો હતો તેને મેં કહ્યું કે, હે મારા મુરખી, સંદર્શનને લીધે મારો એક મારા પર આવી પડ્યો છે, ને મારામાં કંઈ સંકિત રહી નથી. ૨૧ કેમકે આ મારા મુરખીને કાસ આ મારા મુરખીની સાથે કેમ વાત કરી રાકે? કેમકે મારામાંથી તો બળ એકદમ છેક લોપ થયું, ને મારામાં દમ પણ રહ્યો નહિ. ૨૨ ત્યારે મનુષ્યના જેવા હેમાવનો કોઈએક ફરીથી મને અડક્યો, ને તેણે મને બળ આપ્યું. ૨૩ અને તેણે કહ્યું, હે અતિ પ્રિય માણસ, બિહી મા; તને સાંતિ થાશે; બળવાન થા, હા, બળવાન થા. અને ત્યારે તેણે મારી સાથે વાત કરી ત્યારે મને જોર આપ્યું ને મેં કહ્યું કે, મારા મુરખી, બાલ; કેમકે તે મને બળ આપ્યું છે. ૨૪ ત્યારે તેણે મને કહ્યું, હું વારી પાસે ચા મઠે આપ્યો છું તે હું ભણે છે? અને હવે હું ઇરાનના સરદાર સાથે યુદ્ધ કરવાને પાછો જઈશ; અને હું ચાલી નીકળીશ ત્યારે, ભે, ચાવાનનો સરદાર આવશે. ૨૫ પણ સાવાના લેખમાં જે લખેલું છે તે હું તને કહીશ. ને એ વાતો વિષે તારા સરદાર મીખા-એલ શિવાય બીજા કોઈ મારો પક્ષ પકડતો નથી.

૧૧ પણ મારી ફાવેશને પહેલે વર્ષે હું તો તેને દર તથા મનુષ્ય કરવાસાથે ઉભો થયો.

૨ અને હવે હું, તને સત્ય બતાવીશ. બુઓ, હવે પણ ઇરાનમાં ત્રણ રાજ્યો ઉભા થશે; અને ચોથો, એ બધાઓ કરતાં ધણીજ દ્રવ્યવાન થશે; અને પોતાના દ્રવ્યવડે બળવાન થઈને તે બધાઓને ચાવા-નના રાજ્ય વિરૂદ્ધ ઉરકેરશે. ૩ અને એક પરાક્રમી રાજ્ય ઉભો થશે જે ને મહા પ્રતાપથી રાજ્ય ચલાવશે ને પોતાની મરજ પ્રમાણે કરશે. ૪ અને ત્યારે તે ઉભો થશે ત્યારે તેનું રાજ્ય ભાંગી પડશે, ને આકાશના ચાર વાયુ તરફ તેના વિભાજ પડી જશે; પણ તે

તેનાં સંતાનને નહિ [મળશે], તેમજ ને પદ્ધતિથી તે રાજ્ય કરતો હતો તે રાજ્યપદ્ધતિ પ્રમાણે નહિ ચાલશે; કેમકે તેનું રાજ્ય ઉગ્રી નબાઈને એઓ શિવાય બીજાઓને મળશે. ૫ અને દક્ષિણના રાજ તથા તેના સરદારોમાંનો એક બળવાન થશે; અને એ તેના કરતાં બળવાન થશે, ને હકુમત ભોગવશે; તેની હકુમત મહાન હકુમત થશે. ૬ અને વર્ષોને અંતે તેઓ એક સંપ કરશે; અને દક્ષિણના રાજની ઘીકરી ઉત્તરના રાજ પાસે કાલકાર કરવાને આવશે; પણ તેણીના હાથનું બળ તેણીથી રાખી રહેવાશે નહિ; અને તે તથા તેના હાથ પણ નિબી રાકશે નહિ; પણ તેણી તથા તેણીને લાવનારાઓ તથા તેણીને જન્મ દેનાર તથા તે સમયોમાં તેણીને બળ આપનાર, એઓ નિરાશ્રિત મુકાશે. ૭ પણ તેણીની જડમાંથી [નીકળેલા] કણ્ઠમાંથી તેની પદ્ધતિ એક ઉભો થશે કે જે સૈન્યમાં આવશે, ને ઉત્તરના રાજના કિલ્લામાં પેસીને તેની વિરૂદ્ધ પ્રયત્ન કરીને છત પામશે; ૮ અને વળી તે તેઓના દેવાને તથા તેમની ઢાળેલી મુર્તિઓને તથા તેઓનાં સોનારૂપાનાં સારાં સાસ પાત્રોને કબજે કરીને નિસરમાં ગુલામીમાં લઈ જશે; અને તે ઉત્તરના રાજના કરતાં વધારે વર્ષો સુધી નિબી રહેશે. ૯ અને તે દક્ષિણના રાજના રાજ્યમાં આવશે, પણ તે પોતાના દેશમાં પાછો જશે. ૧૦ અને તેના ઘીકરાઓ યુદ્ધ કરશે, ને મોઠાં સૈન્યોનો સમુદાય બેઠો કરશે, કે નેઓ ધસી આવશે, ને [રેલની પેઠે] ફરી વળીને [દેશની] આ છેડેથી પેઠે છેડે જશે; અને તેઓ પાછા આવીને છેક તેના કિલ્લા સુધી યુદ્ધ કરશે. ૧૧ અને દક્ષિણના રાજ કોધાય-માન થઈને ચડી આવશે, ને તેની સાથે, એટલે ઉત્તરના રાજ સાથે, યુદ્ધ કરશે; અને તે એક મોટો સમુદાય ઉભો કરશે, ને તે સમુદાય તેના હાથમાં સોંપવામાં આવશે. ૧૨ અને તે સમુદાય લઈ જવામાં આવશે, ને તેનું હૃદય જર્વિષ થશે; ને તે અપુત્રોને પાકી નાખશે પણ છત નહિ પામશે. ૧૩ અને ઉત્તરના રાજ પાછો આવીને આગળના કરતાં મોટો સમુદાય બેઠો કરશે; અને કેટલાક કાળ પછી એટલે વર્ષો પછી તે એક મોટું સૈન્ય તથા ધણું દ્રવ્ય લઈને ધસી આવશે. ૧૪ અને તે સમયોમાં દક્ષિણના રાજ સામે લશ્કા ઉભા થશે; વળી તારા લોકોમાંના તોફાની-ઓના વંશજો પણ એ સંદર્શનને સાધિત કરવા, સાથે ઉભા થશે; પણ તેઓ માર્યા જશે. ૧૫ તેથી ઉત્તરનો

સોનાથી તથા રૂપાથી તથા મૂલ્યવાન હીરામાણિકથી તથા મનોહર વસ્તુઓથી માન આપશે. ૪૯ અને પારકા દેવની સાલથી તે સૌથી મનજીત કિલ્લાઓ સામે સાધનો કામે લગાડશે; જેઓ તેની આજ્ઞા આકારશે તેઓને તે વધારે માનવત હોઈ ચડાવશે; ને તે તેઓને વધારે લોકો ઉપર અધિકારી બનાવશે, ને મૂલ્ય લઈને દેરા વહેંચશે. ૫૦ અને આખરને સમયે, ફિલિષ્તીનો રાજા તેની સાથે લડાઈ કરશે; અને ઉત્તરનો રાજા રથો તથા રવારો તથા ધણી વહાણો લઈને તેની સામે વટાણિયાની માફક [ધસી] આવશે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, ને [રેલની પેઠે સર્વત્ર] ફરી વળીને સામી બાજુએ નીકળી જશે. ૫૧ તે ગૌરવી દેશમાં પણ પ્રવેશ કરશે, ને ધણા [દેશો] પાંચમાલ થઈ જશે; પણ આ [દેશો], એટલે અરોમ તથા બેબેલ, તથા ઝુબુબ આઓ મધ્યે તેના હાથમાંથી બચી જશે. ૫૨ વળી દેશો પર પણ તે પોતાનો હાથ લંબાવશે; અને મિસર દેશ પણ બચી નહિ જશે ૫૩ પણ સોના રૂપાના ભંડારો પર તથા મિસરની સર્વ મૂલ્યવાન વસ્તુઓ પર તેની સત્તા થશે; ને હુબ્બીઓ તથા ફૂરીઓ તેની પાછળ ચાલનાર થશે ૫૪ પણ પૂર્વના તથા ઉત્તરના સમાચાર તેને મહારાવશે; અને ધણીઓના નારા કરવાને તથા તેઓના સહાર કરવાને તે ધણાજ કોધાવેશમાં ચાલી નીકળશે. ૫૫ અને સમુદ્ર તથા ગૌરવી પવિત્ર પર્વતની વચ્ચે તે પોતાના મેહેલના તંત્રુઓ મારશે; તો પણ તેનો અંત આવશે, ને તેને કોઈ સાહ કરી શકશે નહિ.

૧૨ અને તે સમયે મહાન સરદાર મીખાએલ, જે તારા લોકોના પક્ષમાં ઉભો રહે છે, તે ખડો થશે; અને એવા સકટનો સમય આવશે કે [પહેલવહેલી] દેશભવિ યહ ત્યારથી તે એ સમય સુધીમાં કદી આળો નહોતો; અને તે સમયે તારા લોકોમાંના જેઓ[નાં નામ] પુસ્તકમાં નોંધાયેલાં માલમ પડશે તે પ્રત્યેકનો બચાવ થશે ૧ અને જેઓ પૃથ્વીની ધૂળમાં ઉસ્યા તેઓમાંના ધણા બચી

હીને કેટલાક અનત જીવનમાં, અને કેટલાક લગભગ તથા અનત ધિકારમાં [દાખલ થશે]. ૨ અને સૂઝા અંતરિક્ષના પ્રકાશની માફક, અને ધણીઓને નેકીમાં વળી લાવનારાઓ સહા સર્વકાળ સુધી તારાઓની માફક, પ્રકાશશે ૩ પણ, હે દાનીયેલ, તું છેક અંતના સમય સુધી એ વાતો બધ કરીને પુસ્તકને સુદ્રિત કરે; ધણીઓ આદિ વહિ દોડશે, ને જ્ઞાનની રૂઢિ થશે

૪ ત્યાર પછી હું, દાનીયેલ, જોતો હતો, તો જો, બીજા બે ઉભા હતા, એટલે એક નહીને આ કિનારે અને બીજો નહીને પેલે કિનારે. ૫ અને જે માલસ સજ્જનાં વસો પહેરીને નહીના પાણી ઉપર ઉભો હતો, તેને કોઈએકે કહ્યું કે, આ આશ્ચર્યોના અંત આવતાં સુધીમાં કેટલો વખત લાગશે? ૭ અને જે પુરુષ સજ્જનાં વસ્ત્ર પહેરીને નહીનાં પાણી ઉપર ઉભો હતો તેણે પોતાનો જમણો તથા ડાબો હાથ આકાર કરી લેવા કરીને સહા જીવનારના સમ આધા કે, કાળ, કાળો, ને અડધા કાળ સુધીની તે [સુદત] છે; અને ત્યારે તેઓ પવિત્ર પ્રભાના બળનું ખંડન કરી રહેશે, ત્યારે આ બધી બાબતો સમાપ્ત થશે. ૮ અને મેં આંખબંધ, પણ હું સમજ્યો નહિ; ત્યારે મેં કહ્યું, હે મારા ધણી, આ બાબતોનું પરિણામ શું થશે? ૯ અને તેણે કહ્યું, દાનીયેલ, તારે રસ્તે ચાલ્યો બ; કેમકે અતના સમય સુધી એ વાતો બધ તમા સુદ્રિત કરા-જાવી છે. ૧૦ ધણા શુદ્ધ તથા શ્વેત થશે, ને નિર્મળ કરાશે; પણ દુષ્ટો દુષ્ટતા કરશે; અને કોઈ પણ દુષ્ટ સમજ પકડશે નહિ; પણ જ્ઞાની જનો સમજ પકડશે. ૧૧ અને ભયનું [દહાવિયાર્પણ] દૂર કરાઈને વેશનકારક અમતજળ વસ્ત્ર ત્યાં રાખવામાં આવશે તે વખતથી કોઈ હબર જશે ને નેલુ દિવસ થશે. ૧૨ જે વાટ જીએ છે, ને એકે હબર ત્રણેને ને પાંત્રીસ દિવસે આવવાનો છે, તેને ધન્ય છે. ૧૩ પણ અત આવે ત્યાં સુધી તું તારે માંએ બ; કેમકે તે સુદતને અંતે તું વિશ્રામ પામશે, ને તારા હિરસા[ના વતન]માં ઉભો રહેશે.

રાજા આવશે, ને મોરચા ઉઠાવીને દિલ્લાવાળાં નગરો લેશે; અને દક્ષિણના [રાજાના] કુલ તેમજ તેના પસંદ કીધેલા લોકો તેની સામે ટકી રહેશે નહિ, તેમજ ટકર લેવાની કંઈ પણ શક્તિ રહેશે નહિ. ૧૬ પણ તેની સામે આવનાર પોતાની મરજી પ્રમાણે કરશે, ને તેની સામે કોઈ ટકશે નહિ; અને તે એ ઝૈરાવી દેશમાં ઉભો રહેશે, ને તેના હાથમાં નૌરા હશે. ૧૭ અને પોતાના સુધળા રાજ્યના બળસહિત, તમા પ્રમાણિકોને પોતાની સામે લઇને, આવવાને તે પોતાનું મુખ ફેરવશે; અને તે [પોતાની મરજી પ્રમાણે] કરશે; અને તે જીઓની પુત્રી એ સાડ આવશે, કે તે તેણીને જાહેર કરે; પણ તે ટકવાની કે તેની થવાની નહિ. ૧૮ એ પછી તે પોતાનું મુખ ડાબુએ તરફ ફેરવશે, ને ધણી લઇ લેશે; પણ તેણે કીધેલું અપમાન એક સરહાર બંધ કરશે; હા, બધકે તેણે કીધેલું અપમાન પાકું વાળીને તેનેજ શિર તે નાખશે. ૧૯ પછી તે પોતાનું મુખ પોતાના દેશના કિલ્લાએ તરફ ફેરવશે; પણ તે કેસ ખાઇને પડી જશે, ને જરૂરી નહિ. ૨૦ પછી તેની જગ્યાએ એક એવો ઉભો થશે કે જે જે જુલમથી કા લેનારને એ વંબવી રાજ્યમાં સર્વત્ર ફેરવશે; પણ શોડાજ દિવસોમાં તે નાશ પામશે, ને તે વળી કોઇથી નહિ તેમ લડાઇથી પણ નહિ. ૨૧ અને તેની જગ્યાએ એક ટુચકારપાત્ર પુરવ ઉભો થશે કે જેને રાજ્યમાન આપવામાં આવ્યું નહોતું; પણ તે અલથ વખતમાં આવીને ખુશા મતેથી રાજ્ય પ્રાપ્ત કરશે. ૨૨ અને તેની આગળથી લોકો રેલના [લેવા] બળથી ધસડાઇ જશે, ને ભંજિત થશે; હા, તેના કરારમાં કાબલ થયેલા સરહાર પણ. ૨૩ અને તેની સામે સપ કીધા પછી તે કપડ કરશે; કેમકે તે ચઢી આવશે, ને તેની પ્રભુ નાની છતાં તે બળવાન થશે. ૨૪ તે અલથ વખતમાં પ્રાંતની સૌથી વધારે કસદાર જગ્યાઓમાં ચઢી આવશે; ને જે તેના પિતૃઓએ તથા તેના પિતૃઓના પિતૃઓએ કીધું નથી તે તે કરશે; તે તેઓ મધ્યે લટકાડેના માલ તથા દ્રવ્ય વેરશે; ને કેટલાક વખત સુધી તે કિલ્લાઓની વિરૂદ્ધ પોતાની યુક્તિઓ થાજશે. ૨૫ અને તે મોટી ફોજ લઇને પોતાના બળને તથા પોતાની હિંમતને દક્ષિણના રાજાની સામે ભટ્ટાવ કરશે; અને દક્ષિણના રાજા અતિ મોટું તથા પરાક્રમી સૈન્ય લઇને યુદ્ધ મચાવશે; પણ તે ટકશે નહિ, કેમકે તેઓ તેની સામે યુક્તિઓ થાજશે. ૨૬ હા, તેનું અજ ખાનારાઓ તેનો

નાશ કરશે, ને તેનું સૈન્ય ધસડાઇ જશે; ને ધણી મારી જશે. ૨૭ અને એ બન્ને રાજાઓને ઉપદ્રવ કરવાનું મન હશે, ને એક મેળે [મિસીને] તેઓ જીતું બાલશે; પણ તેમાં તેઓ ફાવશે નહિ; કેમકે હજી પણ [તેઓ] અંત કરાવેલે સમયેજ આવશે. ૨૮ પછી તે પુષ્કળ દ્રવ્ય લઇને પોતાના દેશમાં પાછો જશે; ને તેનું અંત કરણ પવિત્ર કરારની વિરૂદ્ધ [રહેશે]; ને તે [પોતાની મરજી મુજબ] કરીને તેના પોતાના દેશમાં પાછો જશે. ૨૯ કરાવેલે વખતે તે પાછો ફરીને દક્ષિણમાં આવશે; પણ આગલે વખતે ઘણું તેમ પાછલે વખતે થશે નહિ. ૩૦ કેમકે કિતીમનાં વહાણો તેની વિરૂદ્ધ આવશે; તેથી તે નિરાશ થઇને પાછો જશે, ને પવિત્ર કરાર વિરૂદ્ધ તેને ક્રોધ ચડશે, ને તે [પોતાની મરજી પ્રમાણે] કરશે; હા, તે પાછો જશે, ને પવિત્ર કરારનો ત્યાગ કરનારાઓ પર મહેરમાની રાખશે. ૩૧ અને તેની તરફથી કુલ ઉભા થશે, ને તેઓ પવિત્રસ્થાનને, એટલે કિલ્લાને, વડાળશે, ને ભયનું [દહનીયાર્પણ] લઇ લેશે, ને તેઓ વેરાનકારક અમંત્રણ વરદ ત્યાં ઉભી કરશે. ૩૨ અને કરારની વિરૂદ્ધ કુછલા કરનારાઓને તે ખુશામતથી ધર્મજાહેર કરશે; પણ પોતાના દેવને બોળખનારા લોકો બળવાન થશે ને [પરાક્રમી કામે] કરશે. ૩૩ અને લોકો મધ્યે જેઓ જ્ઞાની હશે તેઓ ધણીઓને શિખરશે; તો પણ તેઓ [ધણી] દિવસો સુધી તરવારથી, ઝાળથી, ગુલામગીરીથી તથા લૂટથી પડશે. ૩૪ હવે, જ્યારે તેઓ પડશે, ત્યારે શોડી સાકાથી તેઓને સાક્ષ કરવામાં આવશે; પણ ધણીઓ ખુશામતેથી તેઓની સામે ભેડાશે. ૩૫ અને સૂક્ષ્માના કેટલાક તેઓને નિર્મળ કરવા સાડ તથા ઘાજ કરવા સાડ તથા તેમને શ્વેત કરવા સાડ, છેક અંતના સમય સુધી પડવીમાં આવશે; કેમકે તે હજી કરાવેલા વખતને સાડ જ. ૩૬ અને રાજા પોતાની ઘરઠા પ્રમાણે કરશે; અને તે અર્થ કરશે, ને તે પોતાને ફરેક દેવ કરતાં મોટા ગણશે, ને દેવોના દેવની વિરૂદ્ધ આશ્ચર્યકારક વાતો બાલશે; અને કોઇ પુરો થતાં સુધી તે આખાઈ પામશે; કેમકે જે નિર્માણ કરાએલું છે તે પુરૂ કરારો. ૩૭ અને તે પોતાના પિતૃઓના દેવોને કે સ્ત્રીઓના મોહને કે કોઈ પણ દેવને ગણકારશે નહિ; કેમકે તે પોતાને સર્વ કરતાં મોટો ગણશે. ૩૮ પણ તેની જગ્યામાં તે કિલ્લાઓના દેવનું સન્માન કરશે; ને જે દેવને તેના પિતૃઓ બોળખતા નહોતા તેને તે

સોનાથી તથા રૂપાથી તથા મૂલ્યવાન હીરામાણિક્યથી તથા મનોહર વસ્તુઓથી ખાન આપશે. ૨૯ અને પારસા દેવની સાક્ષી તે સૌથી મહાનુભવ કિશોરો સામે સાધનો કામે લગાડશે, જેઓ તેની આસુ જીભારશે તેઓને તે વધારે માનવત્વ હોઈ ચડાવશે; ને તે તેઓને વધારે લોકો ઉપર અધિકારી બનાવશે, ને મૂલ્ય લઇને દેશ વહેંચશે. ૩૦ અને આખરને સમયે, ફિલિસ્ટીનો રાજ તેની સાથે લડાઈ કરશે; અને ઉત્તરનો રાજ રશે તથા સ્વારો તથા ધણી વડાઓ લઇને તેની સામે ઘટાળિયાની માફક [ધરતી] આવશે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, ને [રેલની પેઠે સર્વત્ર] કરી વળીને સામી ખાતુઓ નીકળી જશે. ૩૧ તે જોરથી દેશમાં પહોંચી પ્રવેશ કરશે, ને પહોંચી [દેશો] પાંચમાઘ થઈ જશે; પહોંચી આ [દેશો], એટલે અંદોમ તથા શિઆબ, તથા સુખ્ય આરમો નપુત્રો તેના હાથમાંથી બચી જશે ૩૨ વળી દેશો પર પહોંચી તે પોતાનો હાથ લંબાવશે; અને મિસર દેશ પહોંચી બચી નહિ જશે ૩૩ પહોંચી સોના રૂપાના ભંડારો પર તથા મિસરની સર્વ મૂલ્યવાન વસ્તુઓ પર તેની સત્તા થશે; ને હુબ્બીઓ તથા ફરીઓ તેની પાછળ ચાલનાર થશે ૩૪ પહોંચી પૂર્વના તથા ઉત્તરના સમાચાર તેને ગભરાવશે; અને ધણીઓનો નારા કરવાને તથા તેઓનો સદાર કરવાને તે ધણીઓ કોપાવેશમાં ચાલી નીકળશે. ૩૫ અને સમુદ્ર તથા જોરથી પવિત્ર પર્વતની વચ્ચે તે પોતાના મેહેલના તંત્રીઓ મારશે, તો પહોંચી તેનો અંત આવશે, ને તેને કોઈ સાક્ષ કરી રાકશે નહિ

૧૨ ને તારા લોકોના પક્ષમાં ઉભો રહે છે, તે ખટા થશે; અને એવા સકટનો સમય આવશે કે [પહેલવહેલી] દેશભવિ થઈ ત્યારથી તે એ સમય સુધીમાં કરી આગળ નહોતો; અને તે સમયે તારા લોકોમાના જેઓ[ના નામ] પુસ્તકમાં નોંધાયલાં માલમ પડશે તે પ્રત્યેકનો બચાવ થશે ૨ અને જેઓ પૃથ્વીની ધૂળમાં ઉથલા ઊંડે તેઓમાના ધણી બચી

ઉઠીને કેટલાક અર્નવ છવતમાં, અને કેટલાક લગભ તથા અનાધિકારમાં [દાખલ થશે]. ૩ અને સૂઝા અંતરિક્ષના પ્રકાશની માફક, અને ધણીઓને નેત્રીમાં વાળી લાવનારાઓ સહા સર્વકાળ સુધી તારાઓની માફક, પ્રકાશશે ૪ પહોંચી, હે દાનીયેલ, તું છેક અંતના સમય સુધી એ વાતો બંધ કરીને પુસ્તકને સુદ્રિત કર; ધણીઓ અર્ધિ તર્ધિ દોડશે, ને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થશે

૫ ત્યાર પછી હું, દાનીયેલ, જોતો હતો, તો જો, બીજા બે ઉભા હતા, એટલે એક નહીને આ કિનારે અને બીજો નહીને ધેલે કિનારે. ૬ અને ને માલુસ સણનાં વસ્ત્રો પહેરીને નહીના પાણી ઉપર ઉભો હતો, તેને કોઈએકે કહ્યું કે, આ આશ્ચર્યોનો અંત આવતાં સુધીમાં કેટલો વખત લામરો? ૭ અને ને પુરુષ સણનાં વસ્ત્ર પહેરીને નહીના પાણી ઉપર ઉભો હતો તેણે પોતાનો જમણો તથા ડાબો હાથ આકારા વરફ થયા કરીને સહા છવતારના સમ આધા કે, કાળ, કાળો, ને અડધા કાળ સુધીની તે [મુદત] છે; અને જ્યારે તેઓ પવિત્ર પ્રભના બળનું ખંડન કરી રહેશે, ત્યારે આ બધી બાબતો સમાપ્ત થશે. ૮ અને મેં સાંસલ્યું, પહોંચી હું સમજ્યો નહિ; ત્યારે મેં કહ્યું, હે મારા ધણી, આ બાબતોનું પરિણામ શું થશે? ૯ અને તેણે કહ્યું, દાનીયેલ, તારે રસ્તે ચાલ્યો ન; કેમકે અતના સમય સુધી એ વાતો બંધ તથા સુદ્રિત કરા-એલી છે. ૧૦ ધણી શુદ્ધ તથા શ્રેત થશે, ને નિર્મેળ કરાશે, પહોંચી દુષ્ટતા કરશે; અને કોઈ પહોંચી દુષ્ટ સમજ પકડશે નહિ; પહોંચી જાનો જનો સમજ પકડશે. ૧૧ અને ભણુ [દાનીયાપેહુ] દૂર કરાઇને વેશનકારક અમળ વસ્ત્ર ત્યાં રાખવામાં આવશે તે વખતથી એક હબર બસે ને નેલુ દિવસ થશે. ૧૨ ને વાટ જુએ છે, ને એક હબર ત્રણે ને પાત્રીસ દિવસે આવવાનો છે, તેને ધન્ય છે. ૧૩ પહોંચી અંત આવે ત્યાં સુધી હું તારે માર્ગે ન; કેમકે તે મુદતને અંતે હું વિશામ પામશે, ને તારા હિરસા[ના વતન]માં ઉભો રહેશે

હોશીઆ.

૧ યહુદાદના રાજ્યો ઉઝીયાહ, યોશામ, આહાઝ, તથા દિઝીયાહ, એએના દિવસોમાં, તથા ઇસ્રાએલનો રાજા યોઆશનો દીકરો યરેબબામ, એના દિવસોમાં, યહોવાહનુ જે વચન બએરીના દીકરા હોશીઆની પાસે આવ્યું તે

૨ યહોવાહ પહેલવહેલાં હોશીઆની સાથે બોલ્યો, ત્યારે યહોવાહે હોશીઆને કહ્યું કે, ભ, ને વેરયા સી સાથે પશુ, ને બ્યલિયારથી ઇએલાં છાકરાને પોતાનાં કરી લે; કેમકે હેય યહોવાહનો ત્યાગ કરીને મદા બ્યલિયાર કરે છે. ૩ તેથી તે જમને દિલ્લાઇમની દીકરી ઝામેર સાથે પરણ્યો; ને તેણીને દહાડા રહ્યા ને તેણીને તેના પેટનો પુત્ર થયો. ૪ અને યહોવાહે તેને કહ્યું, તેનું નામ વિઝ્રએલ પાડ; કેમકે થોડી મુદત પછી તે વિઝ્રએલના ખૂનના બદલો થેલુના ધરનાની પાસેથી લઇયા, ને ઇસ્રાએલના વંશના રાજ્યને અંત આણીયા. ૫ અને તે દિવસે એમ થયે કે, હુ ઇસ્રાએલનું ધનુષ્ય વિઝ્રએલની ખીણમાં લાની નાખીયા. ૬ અને તેણીને ફરીથી દહાડા રહ્યા, ને પુત્રીનો પ્રસવ થયો. અને [યહોવાહે] તેને કહ્યું કે, તેણીનું નામ લો. ૭ દહામાહ પાડ; કેમકે હુ હવે પછી કરી ઇસ્રાએલના વંશ પર હયા રાખીને તેને કોઇ પશુ નીતે માફ કર, એમ નહિજ થયે. ૮ પણ હુ યહુદાદના વંશ પર કૃપા કરીયા, ને તેમના જેવ યહોવાહવડે તેમને ઉઝાર કરીયા, ને ધનુષ્યથી, કે વચારથી, કે યુદ્ધથી, થોડાએથી કે સારોથી તેમને ઉઝાર નહિ કરીયા. ૯ હવે તેણીએ લો-દહામાદને ધાવણુ છોડાવ્યા પછી તેણીને દહાડા રહ્યા, ને પુત્ર પ્રસવ્યો. ૧૦ અને [યહોવાહે] કહ્યું, તેનું નામ લો-આશીયા પાડ; કેમકે તમે મારા લોજ નથી, ને હુ તમારો [દેવ] નહિ થઇયા.

૧૦ તોપણ ઇસ્રાએલપુત્રોની સખ્યા સમુદ્દની રેલીની માફ થયે, કે એનું માપ કે ગણતરી થઇ શકે નહિ; ને એમ થયે કે, તેમને એનું હદેવામાં નાવ્યું હતું કે, તમે મારા લોજ નથી, તેને બદલે તેમને એમ હદેવામાં આવયે કે, [તમે] યવન દેવના દીકરાએ

[છા]. ૧૧ અને યહુદાદપુત્રો ને ઇસ્રાએલપુત્રો એક થયે, ને તેઓ પોતાને માટે એક ઉપરી નિમીને દેશ-માથી ચાલી નીકળયે; કેમકે વિઝ્રએલનો દિવસ થોડો થયો.

૨ તમારા બાઇએને આશી, ને તમારી બહેનોને દહામાહ કરીને કહો.

૩ તમારી માને આજી કરો, તેને સમજવો; કેમકે તે મારી વહુ નથી, ને હુ તેના ધણી નથી; ને [તેને કહો કે] તેણી પોતાના બ્યલિયાર પોતાના મુખ પરથી, ને પોતાનાં બહુમ પોતાનાં સ્તનેા મધ્યથી દૂર કરે; ૪ અને હુ તેને નવસી કરીને તેને જન્મ-દિવસે તે હાલી તેથી નાની કરી મૂક, ને તેને વેરાનપ કરીને, સુખી જમીન એવી કરી મૂક, ને તેને તૃપ્તિ મારી નાખુ; ૫ હા, તેનાં છાકરાં પર હુ હયા નહિ રાખીયા; કેમકે તેઓ બ્યલિયારના છાકરાં છે. ૬ કેમકે તેમની માએ બ્યલિયાર કીધો છે; તેમનો ગર્ભ ધર-નારીએ યરમ ભરેલું કામ કીધું છે; કેમકે તેણીએ કહ્યું કે, મારા પ્રીતમેા એઓ મને માફ અજ ને માફ જળ, માફ ઉન ને માફ સણ, માફ તેલ ને માફ પાન આપે છે, તેમની પાછળ હુ જમતા. ૭ એ માટે, ભે, હુ વારો મારું કાંઠાથી બંધ કરી દઇયા, ને હુ તેણીની વિરૂદ્ધ એઓ કોઠ કરીયા કે તેણીને તેણીના રસ્તા જર્યો નહિ. ૮ અને તેણી પોતાના પ્રીતમેાની પાછળ જર્યો, પણ તેણી તેઓને પકડી પાડી રાકયે નહિ; ને તેણી તેઓને ચોપયે, પણ તેઓ તેણીને મળયે નહિ; ત્યારે તેણી કહેયે કે, હુ ચાલીને મારા પહેલા ધણીની પાસે પાછી જમયા; કેમકે હાલના કરનાં ત્યારે મારે વધારે સાર હતું. ૯ કેમકે તે બહુવી નદોલી કે જનાજ તથા દ્રાશરસ તથા તેલ હુ તેણીને આપતો હતો, ને એ કુપું તથા સોનું તેઓ બઆવને સાર વાપરતા હતા, તે તેણીના હાથમાં હુ વધારતો હતો. ૧૦ એ માટે હુ માફ જનાજ તેના સમયમાં, તથા મારો દ્રાશરસ તેની મોસમમાં પાડાં લઇ જમયા, ને માફ ઉન તથા માફ સખુ એ તેની નમના દાહવાને વારતે

હતાં, તે હુ ખુશી હદરા. ૧૦ અને હુ તેના ચારોના દેખતાં તેણીનું લપટપણુ ઉઘાડું કરીય, ને મારા હાથમાંથી તેણીને કેમ ઉડાવી રાખનાર નથી ૧૧ નજી તેની સંધળી ખુશાલી, તેના પર્વા, તેની અમાવા-સ્થ્યો તથા તેના સાંખ્યાઓ તથા તેના મુકરર પર્વા, તેઓનાં હુ અંત આણીશ ૧૨ અને તેના દ્રાક્ષવેલા તથા તેની અંછરીઓ કે જેઓ વિષે તેણીએ કહ્યું છે કે, આ તો મારા ચારોએ મને આપેલું માંડ વેતન છે, તેઓને હુ વેરાન કરી નાખીશ; ને હુ તેઓને નંજલ કરી નાખીશ, ને વનચર નનવરો તેમનો ભક્ષ કરશે ૧૩ અને જે બઆલીમની આગળ તે ધૂપ બાળતી હતી, તેઓના દિવસોને લીધે હુ તેને સિક્કા કરીશ, કારણ કે ત્યારે તો તે પોતાનાં કુરબાની તથા પોતાના આબુધણી પોતાને સમુદાયારીને પોતાના પ્રીતિઓની પાછળ ફરતી ને મને વિસરી ગઈ હતી, એવું યહોવાદ કહે છે ૧૪ એ માટે, જુઓ, હુ તેણીને કુસલાવીને અરજ્યમાં લાવીશ, ને તેને દિલાસાના વચનો કહીશ ૧૫ અને હુ તેને ત્યાંથી તેણીની દ્રાક્ષવાડીઓ, તથા આસાના દ્વાર તરીકે આગારની ખીણ આપીશ; અને જેમ તે પોતાની જુવાનીના દિવસોમાં તથા પોતે મિસરમાંથી બહાર નીકળી આવી તે દિવસોમાં [કરતી] તેમ તે ત્યાં જાન કરશે. ૧૬ અને, યહોવાદ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે હું મને ઇશી કહીને બાલાવશે, ને મને ફરીથી કહી બાબલી કહીને નહિ બાલાવશે. ૧૭ કેમકે બઆલીમના નામે હુ તેના મુખમાંથી દૂર કરીશ, ને ફરીથી કહી તેમના નામથી તેમને કોઈ બાલાવશે નહિ ૧૮ અને તે દિવસે હુ તેઓને વાસ્તે વનચર નનવરોની સાથે તથા ખેતર પક્ષીઓની સાથે તથા જમીન પર પેટ ચાલનાર પ્રાણીઓની સાથે કરાર કરીશ, અને હુ દેશમાંથી ધનુષ્ય તથા તરવાર તથા મુહનું ખંડન કરીશ, ને તેઓને અલ્પ સ્થિતિમાં મુવાડીશ. ૧૯ અને હુ મારી સાથે તારૂં વેવીશાળ સદાને માટે કરીશ, હા, હુ નેહીમાં ને ન્યાયમાં ને રહેમનજનમાં ને કૃપાદાનોમાં મારી સાથે તારૂં વેવીશાળ કરીશ. ૨૦ હા, હુ વિશ્વાસુ-પણામાં મારી સાથે તારૂં વેવીશાળ કરીશ; ને હું યહોવાદને જાણુશે ૨૧ અને તે દિવસે એમ થશે કે, હુ જવાબ દઈશ, યહોવાદ કહે છે કે, હુ આકાશોને જવાબ દઈશ, ને તેઓ પૃથ્વીને જવાબ દેશે; ૨૨ ને પૃથ્વી અનાજને તથા દ્રાક્ષરસને તથા તેલને જવાબ દેશે; ને તેઓ ધિરુએલને જવાબ દેશે ૨૩ અને હું

મારે સાથે તેને દેશમાં રોપીશ; ને જે કૃપા નહોતી પામી તેના પર હુ કૃપા કરીશ; ને જેઓ મારા લોક નહોતા તેઓને હુ કહીશ કે, હું મારી પ્રત્ન છે; ને તેઓ કહેશે, [હું] મારો દેવ [છું].

અને યહોવાદ મને કહ્યું કે, ફરીથી જ, ને જે ૩ કે ઇસ્રાએલપુત્રે અન્યદેવો તરફ ફરી જાય છે, ને મુખી દ્રાક્ષની બાલીઓના રોપાંખલા થાય છે, તેમ છતાં યહોવાદ તેમના પર પ્રીતિ રાખે છે તેવીજ રીતે હું પોતાના ચારની ખ્યારી તથા વ્યભિચારી એવી એક સ્ત્રી સાથે પ્રીતિ ભેડ. ૨ તે માટે પંદર રૂપિયા, ને એક હોબેર જવ, ને અડધું હોબેર જવ આપીને તેણીને મેં પોતાને સાથે વેચાવી લીધી, ૩ ને મેં તેણીને કહ્યું કે, હું મારા પ્રાર્થે ધણી મુદત મુખી પતિવ્રતા રહેજે; હું વ્યભિચાર ના કરીશ, ને હું [ખીન] કોઈ પુરુષની સ્ત્રી ના થઈશ, હુ પણ તારી પ્રાર્થે એમજ વર્તીશ ૪ કેમકે ઇસ્રાએલપુત્રે લાંબી મુદત મુખી રાખરહિત, તથા અધિકારીરહિત તથા યક્ષરહિત, તથા સજન-રતભરહિત તથા એકેશ કે તરાકીમરહિત રહેશે; ૫ પછીથી ઇસ્રાએલપુત્રે પાછા આવીને પોતાના દેવ યહોવાદની તથા પોતાના રાજા ડાઉદની ચોખ કરશે; ને પાછલા દિવસોમાં તેઓ ભયસહિત યહોવાદ પાસે આવીને તેની ઉદારતાનાં [ઉપસોગ કરશે]

૪ હેઠ્ઠાએલપુત્રે, તમે યહોવાદનું વચન સાંભળો; કેમકે દેશના રહેવાસીઓની સાથે યહોવાદ વાદ [કરવાનો] છે, કારણ કે દેશમાં કેંઈ પણ સત્ય અથવા કૃપા અથવા ઇશ્વરની જાણ નથી. ૧ સૌજન ખાવા, ને વિશ્વાસઘાત કરવો, ને ખન કરવું, ને ચોરી કરવી, ને વ્યભિચાર કરવો, તે શિવાય બીજું કંઈજ નથી; લોકો લડી પડે છે, ને [એકનું] રક્ત [બીજાના] રક્ત સાથે ભેળે ૨ તે માટે દેશ વિલાપ કરશે, ને તેમાંનો પ્રત્યેક રહેવાસી વનચર નનવરો તથા ખેતર પક્ષીઓ મુક્ત કરશે; હા, સમૃદ્ધના માછલા પણ લઈ લેવાશે ૩ તો પણ કોઈ માછલે તકરાર કરવી નહિ, તેમ કોઈ માછલે ઠપકો પણ દેવો નહિ; કેમકે તારા લોક ચાળક સાથે રમઝમ કરનારાઓના જેવા છે. ૪ અને હું દિવસે લથડિયા ખાશે, ને લવિધ્યવાદી પણ તારી સાથે રાત્રે લઈ પડશે; ને હુ તારી માને નાશ કરીશ ૫ મારા લોકો જ્ઞાન વચરનારા પામે છે; તે જ્ઞાનને તજ દીધું છે, તે માટે હુ પણ તને મારા ચાળકની પદ્ધતી પરથી તજ દઈશ; હું તારા દેવના નિયમને વિસરી ગયા છું, તો હુ પણ તારા વંશભોને

વિસરી નહસ. ૩ જેમ જેમ તેઓની વૃદ્ધિ થતી ગઈ તેમ તેમ તેઓ મારી વિરૂદ્ધ [વધારે] પાપ કરતા ગયા; હુ તેઓની શોભાને સરમરૂપ કરી નાખીશ તેઓ મારા લોકોના પાપ પર નિર્વાહ કરે છે, ને અન્યાય કરવામાં પોતાનાં મન લગાડે છે ૫ અને યથા લોક તથા યાગ્ય, એમ થવાનું છે; અને હુ તેઓને તેઓના માર્ગોને લીધે શિક્ષા કરીશ, ને તેઓને તેઓની કરછીનું ફળ આપીશ. ૧૦ અને તેઓ ધરાધને ખાય એટલું તેમની પાસે નહિ હશે; તેઓ વ્યભિચાર કરશે, પણ તેમનો વિસ્તાર વધશે નહિ; કેમકે તેઓએ યહોવાહની ફરકાર કરવાનું મૂકી દીધું છે ૧૧ વ્યભિચાર, ને દ્રાક્ષરસ ને નરે દ્રાક્ષરસ બુદ્ધિનું હરણ કરે છે. ૧૨ મારા લોકો પોતાના વૃક્ષના ફુલોની સલાહ પૂછે છે, ને તેમની લાકડી તેમને પ્રત્યુત્તર આપે છે; કેમકે વ્યભિચારી મને તેમને લાકડીની દીધા છે, ને તેઓ પોતાના દેવના તાળામાંથી વંદી ગયા છે ૧૩ તેઓ પર્વતોના શિખરો પર ચઢ્યા કરે છે, ને ડુંગરો પર ધૂપ બાળે છે, એટલે આલેખવૃક્ષો તથા શિબોદૃશ્યો તથા એલાહરક્ષોની વળે, ધૂપ બાળે છે, કેમકે તેમની ધાયા સારી છે; એ માટે તમારી દીકરીઓ વ્યભિચાર કરે છે, ને તમારી પુત્રવધૂઓ ભર-કર્મ કરે છે. ૧૪ તમારી દીકરીઓ વ્યભિચાર કરશે ત્યારે, ને તમારી પુત્રવધૂઓ ભરકર્મ કરશે ત્યારે હુ તેઓને શિક્ષા નહિ કરીશ; કેમકે તેઓ પોતે છિનાબોને લઇને એકાંતે જતા રહે છે, ને વેશ્યાઓની સપાતે ચઢ્યા કરે છે, અને અણુસમજણા લોકો પાપ-માલ ધરે. ૧૫ હે ઇસ્રાએલ, એ કે તું છિનાબની પેઠે વર્તે, તો પણ યહુદાહે દોષિત ન થવું; અને તમારે શિક્ષાલ ન આવવું, ને તમારે બેધ આવેન પર ન ચઢવું, તેમ જીવતા યહોવાહના સમ પણ ન ખાવા. ૧૬ કેમકે ઇસ્રાએલે અગ્રિયજ વાગરની પેઠે લીલાહ કીધી છે, હવે યહોવાહ તેઓને મોકળા જગ્યામાં દલવાનની માફક ચારશે ૧૭ એકાધમે મુર્તિઓ સાથે સંબંધ બેસાડે છે; તેને રહેવા દો. ૧૮ તેઓ મધપાન કરી રહ્યા છે; તેઓ ભંડુ વ્યભિચાર કરે છે; તેઓ ઇરાકમાં લુબ્ધ થઈ ગયા છે, તેઓની અધિકારીઓ લભમરૂપ છે ૧૯ વાયુએ તેઓને પોતાના પદરમાં વિંદી લીધી છે; તેઓ પોતાના યજ્ઞોને લીધે લક્ષિત થશે.

૫. દે યાજ્ઞો, તમે આ સાંભળો, ને હે ઇસ્રાએલના પરાના, તમે લડા આપો, ને હે રાજ્યકુટુંબ,

તું કાન દે, કેમકે તમારી વિરૂદ્ધ દંડાણા છે; કેમકે તમે મિસ્પાહમાં ફાંદરૂપ, તથા તાબિર પર માડેલી ભગ-રૂપ થયા છો ૨ અને બંદોબાસો કલલ કરવામાં ઉડા ઉતર્યા છે; પણ હુ તે સર્વને કપડો દેનારો છું ૩ હુ એકાધમને ભાણું છું, ને ઇસ્રાએલ મારાથી દૂરથી નથી; કેમકે, હે એકાધમ, તે તો વ્યભિચાર કીધો છે, [ને] ઇસ્રાએલ વટલ્યો છે ૪ તેમનાં કાંચો તેમને પોતાના દેવ વરફ કરતાં રોકશે; કેમકે તેમના અંતરમાં વ્યભિચારનું મન છે, ને તેઓને યહોવાહની ભણું નથી ૫ અને ઇસ્રાએલના જવે તેને મ્હોડેમ્હોડ સાક્ષી પુરે છે; તે માટે ઇસ્રાએલ ને એકાધમ પોતાના અન્યાયથી લયથી પડશે; યહુદાહ પણ તેમની સાથે લયથી પડશે ૬ તેઓ પોતાનાં ઘેટાબંધાર તથા પોતાનાં ગ્રામ્યઓ લઇને યહોવાહની શોધ કરવા જશે; પણ તે તેઓને નહિ મળશે; તે તેઓ પાસેથી જતો રહ્યો છે. ૭ તેઓએ યહોવાહ વિરૂદ્ધ કપટ કીધું છે; કેમકે તેઓએ પારકાના પેટનાં છાકરા નવ્યા છે; હવે અમાવાસ્યા તેઓને તેઓના પતનોસહિત રવાણા કરી જશે.

૮ જિભઆહમાં શિંગ તથા શમાહમાં રક્ષશિંગડું વગાડો; જિય-આલેનનાં લયસૂચક [રક્ષશિંગડું] વગાડો, હે જિન્વામીન, તારી પછવાડે. ૯ ધમકીને દિવસે એકાધમ વેશન થઈ જશે; ને નિયે ઘવાર્તન છે તે મેં ઇસ્રાએલનાં કુળો મધ્યે ભઠેર કીધું છે. ૧૦ યહુદાહના સરહારો બાણ ખસેડનારાઓના જેવા છે; હુ મારો કોપ પાણીની પેઠે તેઓ પર રેડીશ. ૧૧ એકાધમ ચગદાઈ ગયો છે, તે ઇનસાફની રૂએ કચાઈ ગયો છે, કેમકે તે વ્યર્થતા પાછળ ચાલવા શીઘ્ર હતો ૧૨ અને હુ એકાધમની નજરમાં પતનિયા જેવા, ને યહુદાહના ધરની નજરમાં કોહોવાણું જેવા હતો. ૧૩ જ્યારે એકાધમે પોતાની જિભારી, ને યહુદાહે પોતાના જખમ બેંધ્યાં, ત્યારે એકાધમ આરશૂરમાં ગયો, ને ચારેજ રાખને કદાપી મોકલ્યું; પણ તે વખતે સાબ કરવાને અસાધ્ય છે, ને તેનાથી તમારો જખમ પણ રૂગવાને નથી. ૧૪ કેમકે હુ એકાધમ પ્રત્યે સિદરૂપ તથા યહુદાહના ધર પ્રત્યે જીવાન સિદરૂપ થઈશ; હુ, દા, ફૂન ફાડી નાખીને જતો રહીશ; હુ પકડી લઈ જઈશ, ને કાંધ છોડાવી ચારો નહિ. ૧૫ તેઓ પોતાનો યુદ્ધો કબૂલ કરીને માંડ મુખ શોધશે ત્યાં મુખી હુ જતો રહીને મારી જગ્યાએ પાછો જઈશ; પોતાના સહકર્મે સમયે તેઓ મને

આટરતાથી ચોધરો.

૬ ચાલો, આપણે યહોવાદ પાસે પાછા જઈએ; કેમકે તેણે ચીરી નાખ્યા છે, ને તે આપણને સમા કરે; તેણે પ્રદાર કીધો છે, ને તે આપણને પટ્ટા બાંધે. ૨ એ દિવસ પછી તે આપણને સચેત કરે; ત્રીજે દિવસે તે આપણને ઉઠાડે, ને આપણે તેની આગળ છતીયું ૩ અને આપણે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીએ, યહોવાદનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને ચલ કયાં કરીએ; તેની પધરામણી પ્રાતઃકાળની પેઠે નિથે છે; તે વરસાદની પેઠે, પૃથ્વીને પાનાર પાછલા વરસાદની પેઠે આવશે.

૪ હે એકાદમ, હું તને શું કહું? હે યહુદાહ, હું તને શું કહું? કેમકે તમારી ભક્તિ સવારના વાદળ જેવી તથા જલદીથી ઉડી જનાર ઝાકળ જેવી છે. ૫ એ માટે મેં તેઓને ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે કહ્યું છે; મેં તેઓને માથા મુખનાં વચ્ચેથી સદાર કીધો છે! અને તારી દંડાઓ પ્રગટતા અજવાળાપૂર્ણ છે. ૬ કેમકે હું કૃપા આહુ છું ને યજ્ઞપેલું નહિ; અને દંડનીચાપેણું કરતાં ઇશ્વરનું જ્ઞાન આહુ છે. ૭ પણ તેઓએ આદમની પેઠે કરારનું ઉલ્લંઘન કીધું છે; તેમાં તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ કપટ કર્યું છે. ૮ ગિલગાદ અન્યાય કરનારાઓનું નમર છે, તેને રક્તના ઢાંચ લાગેલા છે. ૯ અને જેમ લૂટારાઓનાં ટોળાં કોઈ માણસની રાહ બેઠને [હુપાઈ] રહે, તેમ ચાલકમંડળ સખેમ વરફૂના રસ્તામાં ખૂન કરે છે; હા, તેઓએ હંપટપણું કર્યું છે. ૧૦ ઇસ્રાએલના ધરમાં મેં કમકમાટ ઉપજાવે એવી એક બાબત બેઠ છે; ત્યાં એકાદમમાં વ્યભિચાર [માલમ પામે] છે, ઇસ્રાએલ અધ્યક્ષ થયો છે. ૧૧ વળી, હે યહુદાહ, જ્યારે હું મારા લોકને પાછા ગુલામગીરી-માંથી લાવીશ, ત્યારે તારે સાડ કાપણી કરાવેલી છે.

૭ જ્યારે હું ઇસ્રાએલને સામે કરવા ઇચ્છતો હતો, ત્યારે એકાદમને અન્યાય, તથા સમરૂનની દુષ્ટતા બહેર થઈ; કેમકે તેઓ વિશ્વાસવાદ કરે છે; ને ચોર અંદર પેસે છે, ને લૂંટારાઓનું ઘાડું બહારથી લૂટે છે. ૨ અને તેઓ પોતાના મનમાં એવો વિચાર નથી કરતા કે તેઓની સઘળી દુષ્ટતા મારા સ્મરણમાં છે; હવે તેમનાં પોતાનાં કામોએ તેમને ચોગદંત ધરી લીધા છે; તે [કામો] મારી નબર આગળજ છે. ૩ તેઓ સમને પોતાની દુષ્ટતાથી, તથા સરદારોને પોતાના બુદ્ધિથી રાજ કરે છે. ૪ તેઓ સર્વ વ્યભિચારીઓ છે; ભકિયારાએ વધાવેલી બહી

જવા તેઓ છે; લોટના લોદાને મસળે ત્યારથી તે તેને ખમીર વઢે ત્યાં લુપ્તી [અગ્નિને] ઝોરવાનું તે બંધ કરે છે. ૫ અમારા રામના દિવસે સરદારાએ મઘની ગરમીથી પોતાને માંદા કરી નાખ્યા; તેણે પોતાને ઢાંચ નિંદકોની સાથે લખાવ્યો. ૬ કેમકે પોતાનું મન બહુની પેઠે તૈયાર કરીને તેઓ સંતાઈને તાકી રહ્યા છે; તેઓનો ભકિયારો આખી રાત ઉઘતો પડી રહે છે; સવારમાં તે અગ્નિના ભડકાની પેઠે બળે છે. ૭ તેઓ સર્વ બહુની માફક ગરમ છે, ને પોતાના ન્યાયાધીયોને સ્વાદા કરી જાય છે; તેઓના સર્વ રામઓ માર્યા ગયા છે; તેઓમંત્રી કોઈ પણ મને વિનંતી કરતો નથી. ૮ એકાદમ તો [વિદેશી] પ્રભુઓની સારે ભેળસેળ થાય છે; એકાદમ એ ફેરવ્યા વગરની પોણીપૂ છે. ૯ પરદેશીઓએ તેનું બળ ચોપી લીધું છે, ને તેને તેનું જ્ઞાન નથી; તેને ચિરે આછાં આછાં પળિયાં આવ્યા છે, તથાપિ તે ભજીતો નથી. ૧૦ અને ઇસ્રાએલનો જર્વ તેને મ્હોડેમ્હોડે સાક્ષી પુરે છે; તોપણ, એટલું બધું છતાં, તેઓ પોતાના દેવ યહોવાદની પાસે પાછા આવ્યા નથી, તેમ તેને ચોધરો પણ નથી. ૧૧ અને એકાદમ મૂર્ખ કબૂતરની માફક નિર્બુદ્ધ છે; તેઓ મિસરને બાલાવે છે, તેઓ આશ્ચર્યમાં જાય છે. ૧૨ તેઓ જરો ત્યારે હું મારી જળ તેમના પર પ્રસારીશ; હું તેમને ખેતર પક્ષીઓની પેઠે નીચે પાડીશ; તેમની જગાએ સાંભળ્યું છે તેમ હું તેમને શિક્ષા કરીશ. ૧૩ તેઓને અફસોસ! કેમકે તેઓ મારી પાસેથી બઢકી ગયા છે; તેઓનું સત્યાનાસ જાણ્યો! કેમકે તેઓએ મારી સામે ઉલ્લંઘન કીધું છે; હું તેઓનો ઉઢાર કરવા ઇચ્છતો હતો તોપણ તેઓએ મારી વિરૂદ્ધ જૂઠી વાતો કરી છે. ૧૪ અને તેઓએ પોતાના અંતઃકરણથી મને ઢાંક નથી મારી, પણ તેઓ પોતાનાં બિજાનાંમાં [સુતા સુતા] જમરાણું કરે છે; તેઓ ધાન્ય તથા મઘને સાડ એકઠા થાય છે, તેઓ મારી વિરૂદ્ધ બંડ કરે છે. ૧૫ મેં તેઓના હાથોને કેળવીને મજબૂત કીધા છે, તોપણ તેઓ મારી વિરૂદ્ધ તુકસાનની યોજના કરે છે. ૧૬ તેઓ પાછા આવે છે, પણ આકાસવાસી વરફ નહિ; તેઓ કંગાઈ ભરેલા ધનુષ્ય જેવા છે. તેઓના સરદારો તેઓની છાત્રા બુરસાને લીધે તવરારથી માર્યા જશે; આને લીધે મિસર દેશમાં તેમની હાંસી થશે.

૮ રજીસિગડું તારા મુખમાં ધાલ યહોવાદના ધરની સામે ગરમી પેઠે [તે આવે છે]; કેમકે

તેઓએ મારો કસાર તોડ્યો છે, ને મારા નિયમનું ઉલ્લંઘન કીધું છે. ^૧ તેઓ મને હાંક મારશે, કે મારા દેવ, અમ ઇસ્રાએલ તને ઓળખીએ છીએ. ^૨ એ સારું છે તેનો ઇસ્રાએલે ત્યાગ કીધો છે; યહુ તેની પાછળ લાગશે. ^૩ તેઓએ રાત્રીઓ સ્થાપ્યા છે, પણ મારી મારફતે નહિ; તેઓએ સરદારો કરાવ્યા છે, પણ હું તે બંધુતો નહોતો. તેમના રૂપાની તમા તેમના સોનાની તેઓએ મુતિઓ બનાવી છે, એ માટે કે તેઓ નફ થાય. ^૪ હું સમજીન, તેમને તારા વાહરડાને કેંધા કીધો છે; મારો કોષ તેમની વિરૂદ્ધ સળગી ઉઠ્યો છે; નિર્દોષ યજ્ઞો તેઓને કેટલો જખવ લાગ્યો? ^૫ કેમકે એ પણ ઇસ્રાએલથી [યહુ] છે; મારીગરે તે બનાવ્યું, ને તે કેવ નથી; હા, સમજીનના વાહરડાના દુકડે દુકડા કરાશે. ^૬ કેમકે તેઓ પવન વાવે છે, ને તેઓ વટાળિયો લક્ષ્યે; તેને ઉગું કરસણ નથી; તેના કણ્ઠસલામાથી કાંઈ અન્ન નીકળશે નહિ; એ કદાપિ તેમાંથી નીકળે, તો પાસાઓ તે ગળી જશે. ^૭ ઇસ્રાએલ ગરક થઈ ગયો છે; હાલમાં તેઓ વિદેશીઓ મધ્યે બળખામણા પાત્ર લેવા છે. ^૮ કેમકે એકલા તથા સૂત વગરના જગલી ગરબાની પેટ તેઓ આશ્વર્યમાં ગયા છે. એકાદમ પૈસા પહોંને પ્રીતમે રાખ્યા છે. ^૯ હા, એ કે તેઓ વિદેશીઓ મધ્યે પૈસા પહોંને રાખે છે, તોપણ હવે હું તેઓને એકલા કરીશ; અને રાત્રિશિખાના બોલના કરણથી તેઓ ધરવા લાગે છે. ^{૧૦} એકાદમ પાપના લાજમાં વેદીઓ વધારી છે, તે માટે વેદીઓએ તેની પાસે પાપ કરાવ્યું છે. ^{૧૧} એ કે હું તેને સાડ મારો નિયમ હજારો કાનૂનોમાં લખું, તોપણ તેઓ વિચિત્ર લેવા લેખાય છે. ^{૧૨} મારા ચક્રોમાં અર્પણના સંબંધમાં તો તેઓ માસનો વક્ષ કરીને તેને ખાય છે, પણ યહોવાહ તેમને માન્ય કરતો નથી; હવે તે તેઓના અન્નાયનું સ્મરણ કરીને તેમનાં પાપની શિક્ષા કરશે; તેઓને ફરીથી મિસરમાં નહું પડશે. ^{૧૩} કેમકે ઇસ્રાએલ પોતાના ઉત્પત્તકર્તાને ધૂલી ગયા છે, ને તેઓએ રાત્રિમેટલો બાંધ્યા છે; ને પદ્મદાહે દિલ્લાવાળાં નગરો વધાર્યાં છે; પણ હું તેનાં નગરો પર અગ્નિ મોકલીશ, ને તે તેઓના રાત્રિમેટલો ભસ્મ કરશે.

૮ દે ઇસ્રાએલ, વિદેશીઓની જેટ હવાનહ ન કર; કેમકે હું તારા દેવની પાસેથી વંદી ગયો છે, પ્રત્યેક બળમાં તે વેળ આવ્યું છે. ^૧ બનીઓ તથા દ્રાક્ષકેડો તેઓનું શોષણ નહિ કરશે, ને તેઓને નવા

દાક્ષરસની બાદ પડશે. ^૨ તેઓ યહોવાહના ફેરામાં નહિ રહેશે; પણ એકાદમ ફરીથી મિસરમાં જશે, ને તેઓ આશ્વર્યમાં અચ્છ અન્ન ખાશે. ^૩ તેઓ યહોવાહ પ્રત્યે દાક્ષરસનાં અર્પણો નહિ રહેશે, ને તેઓ તેને સંતોષકારક નહિ ધરશે; તેઓના યજ્ઞો તેમને ચોક્કસ કરનારાઓના અન્ન લેવા થઈ પડશે; એ સધળા તેમાંથી ખાશે તેઓ વટળશે; કેમકે તેમનું અન્ન તેમની જીખના કામમાં આવશે; તે યહોવાહના ધરમાં દાખલ નહિ થશે. ^૪ મુખ્ય મેળાવડાને દિવસે તથા યહોવાહના પર્વને દિવસે તમે ઘું કરશો? ^૫ કેમકે જીઓ, તેઓ નારા મધ્યેથી જતા રહ્યા છે, [તોપણ] મિસર તેઓને ટાળે કરશે, મોક તેઓને દાટશે; તેઓના રૂપાના સુંદર કાનીના ઉલ્કટાઓને હવાલે થશે; તેમના તણુઓમાં કાંઈ થશે. ^૬ શિક્ષાના દિવસે આવ્યા છે, બહોલા લેવાના દિવસે આવ્યા છે; ઇસ્રાએલ તે બંધુઓ; તારા અન્નાયની પુષ્કળતાને લીધે તથા વેરની અધિકતાને લીધે, ભવિષ્યવાદી મુખ [ગણાય] છે, ને આત્મા પાસેથી માણસ થશે [મનાય] છે. ^૮ એકાદમ મારા દેવની પાસે ચોરીકાર હતો; ભવિષ્યવાદીના તો સર્વ પ્રાણીમાં પારદીની બળ, તથા તેના દેવના ધરમાં વેર છે. ^૯ ગિબઆહના દિવસોમાં [યજ્ઞો હતા] તેમ તેઓ અતિ જીદ થઈ ગયા છે; તે તેઓના અન્નાય યાદ કરીને તેઓના પાપની શિક્ષા કરશે. ^{૧૦} આશ્ચર્યમાં દ્રાક્ષો [મળે] તેમ ઇસ્રાએલ મને મળ્યા, અંજીરીની પહેલી માસમમાં તેનું પ્રથમ ફળ [લેવામાં આવે] તેમ મેં તમારા પિતૃઓને બોધ્યા; પણ તેઓ બચાવ-પેચોર પાસે જઈને તે લજ્જાકારક વસ્તુને અર્પણ થયા, ને તેઓ પોતાના પ્રિયતા લેવા શિક્ષારપાત્ર થયા. ^{૧૧} એકાદમ પુત્રેનું ગૌરવ તો પહોંની જેટ ઉડી જશે; એકે જન્મ, ને એકે જર્ણવતી, ને એકે જર્ણ કરવા, એ થશે નહિ. ^{૧૨} એ કે તેઓ પોતાનાં હાકરાં ઉછેરે, તોપણ હું તેઓને નિઃસંતાન કરીશ, તે ત્યાં સુધી કે એકે માણસ ન રહે; હા, હું તેમનાથી દૂર થઈશ. ત્યારે પણ તેમને અફસોસ! ^{૧૩} મેં સૂરને બેઠું છે તેવી જ રીતે એકાદમ મનોરંજક જગ્યામાં રોપાયેલા છે; પણ એકાદમ પોતાનાં સંતાનને સંદારકની પડે જાદાર લાવશે. ^{૧૪} હે યહોવાહ, તેઓને આપ; હું ઇ આપશે? જર્ણવાલ કરનારે જર્ણસ્થાન તથા સૂર્યા ધાન તેઓને આપ. ^{૧૫} તેમની સપથા દુષ્ટતા ચિક્ષાલમાં છે; કેમકે ત્યાં મને તેમના પર દેવ આવ્યો; તેઓનાં

કૃત્યાની દુષ્ટતાને લીધે હું તેઓને મારા પરમાર્થી હાજી કાઢીશ, હવે પણ હું તેઓ પર પ્રીતિ નહિ રાખીશ, તેમના સર્વ સરદારો ફિતરી છે ૧૬ એકાદમ પર મરો આવેલો છે, તેમનું મૂળ સુકાદમ ગયું છે, તેમને કંઈ કંઈ આવશે નહિ, હા, જો કે તેઓને કંઈ પાપ, તેપણ તેમના મર્વાસ્થાનનું પ્રિય કંઈ તેઓ હું સદાર કરીશ. ૧૭ મારો દેવ તેમને તરછાડી નાખશે, કેમકે તેઓએ તેનું સામંત્ય નહિ, ને તેઓ વિદેશીઓ મધ્ય ભરતનારા થશે

૧૦ ઇસ્લામેલ કાલેનો તથા ફળતો દ્રાક્ષવેલો છે, તેના ફળની અધિકતાના પ્રમાણમાં તેણે પોતાને સાડ વેરીઓ વધારી છે, તેની જમીનની સફળતાના પ્રમાણમાં તેઓએ સુરોબિત બજન સ્તભો બનાવ્યા છે ૧ તેઓનું હૃદય ઠગાડુ છે, હવે તેઓ દોષિત કરશે, તે તેઓની વેરીઓને તોડશે, તે તેઓના બજનસ્તભોનો નાશ કરશે ૩ નિઢે હવે તેઓ કહેશે કે, અમારે શિર તો કાઢ રાખ નથી, કેમકે અમે યહોવાહથી બીટા નથી, અને રાખ તો અમારે વારંતે થું કરી શકે છે ૪ તેઓ મિચ્છા વચને બોલે છે, ને કરાર કરતાં ભૂલો સોગંદ ખાય છે તે માટે જેમ ખેતરના ચાસમાં વિપવૃક્ષો ઉગી નીકળે છે તેમ હડ પર હડ [પુષ્કળ આવે છે] ૫ સમગ્રનવા રહેવાસીઓ બેથ આવેલના વાહરડાંઓને લીધે બથ સિત થશે, કેમકે તેના લોહ, તથા તેના ચાળકો જે તેના ફલફળને લીધે તેને માટે આનંદ કરતા હતા, તેઓ તેને લીધે શોક કરશે, કેમકે તે તેમનાથી લોપ થયો છે ૬ વળી ચારેજ રાખને સાડ બક્ષીસ વરીકે તે આદશુરમાં લઈ જવાશે, એકાદમ લગ્ન પામશે, ને ઇસ્લામેલ પોતાની જ સલાહને લીધે લક્ષિત થશે ૭ પાણી પરના શીલુની પેટે સમગ્ર, તેના રાખસહિત, નષ્ટ થયું છે ૮ આવેલના ઉચ્ચરથાનો જે ઇસ્લામેલના પાપનું કારણ છે તે નાશ પામશે, તેમની વેરીઓ ઉપર કાટા તથા ઉટકાટા ઉગી નીકળશે, અને તેઓ પર્વતોને કહેશે, અમને દાકી દો, ને હુઝરોને [કહેશે] કે, અમારા પર પડો ૯ હે ઇસ્લામેલ, ગિળઆહના દિવસોથી તું પાપ કરતો આવ્યો છે, તેઓ ત્યાજ્ય કરી રહ્યા છે, એ મતલબથી કે બુંડા લોકોની સામેનું યુદ્ધ ગિળઆહમાં તેઓ પર આવી પડશે નહિ ૧૦ મારી ઇચ્છા થશે ત્યારે હું તેઓને સબ કરીશ, ને તેઓ પોતાના બે ઉલ્લવધોની જોડે બધાએલા હરો ત્યારે તેઓની સામે વિદેશીઓ એકઠા થશે

૧૧ અને એકાદમ એક કેળવાયલી વાહરડી છે કે જેને અનાજ મસળવાનું ગમે છે, પણ હું જમને તેની સુદર ચરદન પર બેઠો છું, હું એકાદમ પર એક સ્વાર બેસાડીશ, યહુદાહ એકરો યાફુલ તેના ટુકડા ભાગશે ૧૨ ને કીધી પોતાને સાગ્રવાલો, કુપાનું પરિણામ લેણો, તમારી પડતર જમીન ચાસી નાખો, કેમકે યહોવાહને રોધવાનો વખત છે, જ્યાં સુધી કે તે આવીને તમને નેકાં શિખને ૧૩ તમે દુષ્ટતા બેઠો છે, તમે અન્યાયની ફસલોની કાપણી કરી છે, તમે જુદું કંઈ જાણું છે, કેમકે તે તારા માને પર, તારા સમર્થ માણસોના જથ્થા પર ભરોસો રાખ્યો ૧૪ માટે તારા લોકો વિરુદ્ધ કુદુદ જાગશે, ને જેમ યુદ્ધને દિવસે શાકમાને બેથ આવેલને પાપમાલ કીધું તેમ, તારા સવળા કિલ્લાઓ પાપમાલ થશે, [તે દિવસે] માતાઓ તેઓના બાળકોસહિત પછાડાકને ચૂરચૂરા કરાઈ હતી ૧૫ તમારી મહાન દુષ્ટતાને લીધે બેથેલ એમજ કરશે, પ્રાતઃકાળે ઇસ્લામેલનો રાખ તઈન નષ્ટ કરશે

૧૨ ઇસ્લામેલ બાળક હતો ત્યારે હું તેના પર પ્રીતિ રાખતો હતો, ને મારા પુત્રને મેં નિસરમાથી તેડી મગાવેલ ૧ જેમ જેમ તેઓએ તેમને તેડાવ્યા, તેમ તેમ તેઓ તેમનાથી દૂર જતા ગયા, તેઓએ જુઆલીમ આગળ યજ્ઞ કર્યા, ને કાતરેલી મુર્તિઓ આગળ ધૂપ બાવ્યા ૨ તેપણ મેં એકાદમને ચાલતા શિખવ્યો, મેં તેઓને મારે ખસે બેસાડ્યા, પણ મેં તેઓને સાલ કીધા એ તેઓએ જાણ્યું નહિ ૩ મેં તેઓને માણસના બંધનોથી, પ્રીતિની કોરીઓથી ખેંચ્યા, ને તેઓ યુસરીને તેમના જડ-બાથી ઉચી ઉઠાવી લે તેઓના જેવો હું તેમના હકમાં હતો, ને મેં તેઓની આગળ ખાવાનું ધર્યું ૪ તે નિસર દેશમાં પાછો નહિ જયો, પણ આરયૂરી તેના રાખ થશે, કેમકે તેઓએ પાછા ફરવાની ના પાડી ૫ અને તેમના પોતાના મનસુખાને લીધે વરવાર તેના નગરો પર આવી પડશે, ને તેની બુંજળોનો ફલ્ય કરીને તેમનો નાશ કરશે ૭ અને મારા લોકોનું વલણ મારી પાસેથી પાછું હરી જવાનું છે, જો કે તેઓ તેઓને સ્વનવાસી પાસે બોલાવે, તેપણ કોઇએ તેનો મહિમા કરશે નહિ. ૮ હે એકાદમ, હું તને કેમ કરીને મૂકી દઈ કે ઇસ્લામેલ, હું [કેમ કરીને] તને સોપી દઈ હું કેમ કરીને તને આઘાતની માફક કરી હું [કેમ કરીને] તને સબોદમની પેટે [નીચે] મૂકી

મારું મન મારા અસ્વંતરમાં ઉચ્ચપાપલ થયું છે, મારી ક્ષણાવૃત્તિઓ એકત્ર સળગી ઉડી છે. ૬ મારા ક્રોધની સખ્તાઈ હું અમલમાં નહિ આણીશ, હું એકાધમનો નાથ કરવાને પાછો નહિ આવીશ; કેમકે હું દેવ છું, ને મનુષ્ય નહિ; વારી મધ્યે [રહેનાર] ને પવિત્ર તે; ને હું ક્રોધમાં નહિ આવીશ. ૧૦ યદો-વાદ કે ને સિદ્ધાની પેઠે ગર્જના કરશે, તેની પાછળ તેઓ આવશે; કેમકે તે ગર્જના કરશે, ને પુત્રો પશ્ચિમમાંથી મુગ્ધતા આવશે. ૧૧ તેઓ પશ્ચીની પેઠે મિસરમાંથી, ને હવ્તારની પેઠે આરશૂર દેશમાંથી, મુગ્ધતા આવશે; ને હું તેઓને તેઓનાં ઘરોમાં વસાવીશ, એવું યદોવાદ કહે છે.

૧૧ એકાધમ જૂઠ્ઠી, ને ઇસાએલનું ઘર ઠગાધરી મને ઘેર છે; પણ યદુદાસ દણ સુધી દેવ વરકથી અધિકારી છે, ને પવિત્ર પ્રત્યે વિશ્વાસુ છે.

૧૨ એકાધમ વાયુ ઉપર નિર્વાહ કરે છે, ને પૂર્વના વાયુ પાછળ ફરે છે; તે જૂઠ્ઠ વયા વિનાશની ભય દૃષ્ટિ કરે છે; ને તેઓ આરશૂર સાથે કોલકાર કરે છે, ને મિસરમાં તેલ લઇ જવામાં આવે છે. ૨ વળી યદોવાદને યદુદાસની સાથે વાદ લેવાનો છે, ને તે યાદુબને તેના માંમે પ્રમાણે સિદ્ધા કરશે; તેનાં કામ પ્રમાણે તે તેને બદલો આપશે. ૩ અર્જુનયાનમાં તેણે પોતાના કાષ્ઠની એક પક્ષી, ને પુષ્પ ઉમરે તે દેવની આગળ ફાંચ્યા; ૪ હા, દૂત ઉપર તે છત્ર પાંચ્યો, ને પ્રબળ થયો; તેણે શરીને તેની યાચના કરી; તે તેને ભેથેલમાં મળ્યો, ને ત્યાં તે આપણી સાથે બોલ્યો; ૫ હા, યદોવાદ, ને સેન્યાનો દેવ છે તે; યદોવાદ, એ તેનું રમારક [નામ] છે. ૬ તે માટે હું ફરીને તારા દેવ પાસે આવ; કૃપા તથા ન્યાયવચન પાળ, ને તારા દેવની ખિન્નતામાં નિરંતર રહે.

૭ જાનનના દાયમાં તો ઠગાધનાં ત્રાણવાં છે; જીલમ કરવાનું તેને પ્રિય લાગે છે. ૮ અને એકાધમે કહ્યું, નિયે હું વાલેવત થયો છું, મને દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થયું છે; મારી સપ્તી મહેનતમાં જેથી પાપ થાય એવો કંઈ પણ અન્યાય તેઓને મળશે નહિ. ૯ પણ મિસર દેશમાં [હું દત્તો ત્યારથી] હું યદોવાદ વારો દેવ છું; જેમ સુખર પર્વના દિવસોમાં [હું વસતો દત્તો] તેમ દણ પણ ફરીથી હું તે મંડપોમાં વસાવીશ. ૧૦ વળી મેં ભવિષ્યવાદીઓને વાત કરી છે, ને સદર્શનો વધાર્યો છે; ને અભિષેવાદીઓની દસ્તક દશતિનો ઉપયોગ થયો છે. ૧૧ હું નિલઆદ અન્યાયી છું તેઓ વડન

વ્યર્થવાદી છે; નિક્ષાલમાં તેઓ ગોધાઓનો યજ્ઞ કરે છે; હા, તેમની વેદીઓ ચિતરના ચાસમાંના દમલા જેવી છે. ૧૨ અને ચાકુલ આરામની સીમમાં નાસી ગયો, ને ઇસાએલે વહુ [મિળવવા] સારૂ ચાકરી કરી, ને વહુ [મિળવવા] સારૂ તેણે [ધેર] ચાંચ્યો. ૧૩ અને એક ભવિષ્યવાદીની દસ્તક યદોવાદ ઇસાએલને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો, ને ભવિષ્યવાદીની દસ્તક તેનું રક્ષણ થયું. ૧૪ એકાધમે અતિ સખ્ત ક્રોધ યદોવાદે છે; તે માટે તેનું રક્ત તેનેજ માથે રહેશે, ને તેનું લાંછન તેનો પ્રકૃત તેનાજ ઉપર પાછું લાવશે.

૧૩ એકાધમ મુગ્ધતા મુગ્ધતા બોલતો, ત્યારે તે ઇસાએલ મધ્યે માન મેળવતો; પણ બચાલની બાબતમાં તેણે અપરાધ કયો. ત્યારે તે માર્યો ગયો. ૨ અને હવે તેઓ અધિકાધિક પાપ કરતા નય છે, ને તેઓએ પોતાને સારૂ પોતાના રૂપાનાં ઢાળેલાં પૂતળાં, એટલે પોતાની અક્ષત પ્રમાણે મુર્તિઓ, બનાવી છે, કે ને સપ્તું કારીગરના દાયવું કામ છે; તેઓ તેમના વિષે કહે છે કે, યજ્ઞ કરનારા માણસો, તમે વાહરડાઓને ધુલત કરો. ૩ એ માટે તેઓ સવારની વાઢળી ભેજા, તથા જલદી ઉડી જનાર ગાજળ ભેજા, વંદોળિયાથી અળીમાંના ધસડાઇ જવા બુસા ભેજા, તથા કુમાડીઆમાંથી નીકળતા કુમાડા ભેજા થશે. ૪ તોપણ મિસર દેશમાં [હું દત્તો] ત્યારથી હું તારો દેવ યદોવાદ છું; ને મારા વિના બીજો કોઈ દેવ તારે ભજવે નહિ, ને મારા વજર બીજો કોઈ તારા નથી. ૫ અરણ્યમાં, એટલે મદ્દા સુકા દેશમાં, મેં વને ઓળખ્યો. ૬ જેવો તેઓનો ચારો, તેવા તેઓ વૃક્ષ થયા; તેઓ વૃક્ષ થયા, ને તેઓનું કદવ જવિષ્ઠ થયું; એ માટે તેઓ મને બૂલી ગયા છે. ૭ તેને લીધે હું તેઓ પ્રત્યે સિદ્ધ જેવો છું; રીપડાની પેઠે હું માર્ગની કારે તેમને વારતે વાઝી રહીશ. ૮ જેનાં બચ્ચાં છિનવી લીધેલાં દોષ એવી સીંછડીની પેઠે હું તેમને મળીશ, ને તેમના કબેલ પરનો પડરો ફાડી નાખીશ; ને ત્યાં સિદ્ધાની પેઠે હું તેઓનો બક્ષ કરીશ; જેની બીજા વડર તેઓને ફાડી નાખશે. ૯ હે ઇસાએલ, હું ને તારૂં આશ્ચર્યવાન તેની સામા થવાથી હું પોતાનો નાથ [કરે] છે. ૧૦ દમભૂં વારો રાત્ર કયાં છે, કે તે તને વારાં સર્વ નનરોમાં બચાવે? ને તારા ન્યાયાધીરો જેઓ વિષે હું કહેતો દત્તો કે, મને રાત્ર તથા સરદારો આપ, [તેઓ કયાં]? ૧૧ કોષમાં મેં વને રાત્ર આપ્યો

છ, ને રોપમાં મેં તેને લઈ લીધો છે. ૧૧ એફ્રાઇમના અન્યાયની ગાંસડી બાંધી મૂકી છે, તેનું પાપ વાંડા-રમાં બરી રાખ્યું છે. ૧૨ પ્રસૂતીથી કટાવી સ્ત્રીનું દુઃખ તેના પર આવશે; તે નિર્બુદ્ધ દીકરા છે; કેમકે એણે વખત આપ્યો છે કે ઊકારને બહાર પડવાની જગ્યાએ તેણે થોભવું ન જોઈએ. ૧૪ હું મૂલ્ય આપીને તેઓને રોએલના હાથમાંથી ઊડાવી લઉં છું; હું તેઓને મૃત્યુના હવાલામાંથી ખરીદી લઉં છું; અરે મૃત્યુ, તારી ખીડા ક્યાં છે? અરે રોએલ, તારો નાશ ક્યાં છે? પશ્ચાન્નાપ મારી આંખોથી ગ્રસ્ત રખાયો. ૧૬ જો કે તે પોતાના ભાઈઓ મધ્યે ફળવાન હશે, તો પણ પૂર્વને વાયુ આવશે, એટલે યહોવાહને વાયુ અરવયથી આવશે, તેથી તેનો ઝરો સુકારો, ને તેનું જળરથાન સુકાઈ જશે; તે સપળાં ખુબસુરત પાત્રોનો કાંઠાર લૂટશે. ૧૭ સમજીને પોતાના ગુન્હાનું ફળ લેહું પડશે; કેમકે તેણે પોતાના દેવની વિરૂદ્ધ બાંધ કીધું છે; તેઓ તરવારથી માર્યા જશે; તેઓનાં ખાજાના પહાડાને દુકરેદુકડા કરાશે, ને તેમની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓ ચારી નખાયો.

૧૪ હે ઇસ્રાએલ, તારા દેવ યહોવાહ પાસે પાછો આવ; કેમકે તું તારા અન્યાયથી પડી ગયો છે. ૨ તમારી સાથે શમરો લઇને યહોવાહ પાસે પાછા આવો; તેને કહો કે, સર્વ અન્યાય

નિવારી કે, ને જે સાચું છે તેનો અંગીકાર કર; એમ અમે અમારા હોઠોના અર્પણથી ગોધા ચઢાવીશું. ૩ આરથૂર અમારો ઉદ્ધાર નહિ કરશે; અમે યોડાએ પર રવાની નહિ કરીશું; ને હવે પછી કહી અમે અમારા હાથોના કામને અમારા દેવો નહિ કહીશું; કેમકે નખાપાં તારામાં કૃપા પામે છે. ૪ હું તેઓનું પાછું હકનું સચું કરીશ, હું હંદારપણથી તેમના પર પ્રીતિ રાખીશ; કેમકે મારો ક્રોધ તેમના પરથી પાછો ફર્યો છે. ૫ હું ઇસ્રાએલના હકમાં ઝાકળરૂપ થઈશ; તે કમળની જેઠે ખીલશે, ને લખાનેાનની જેઠે પોતાનાં મૂળ નાખશે. ૬ તેની ડાળીઓ ફેલશે, ને તેની ચોભા જેવડાના જેવી, ને તેની વાસ લખાનેાનના જેવી થશે. ૭ તેની ઊંચા તમે રહેનારા પાછા આવશે; તેઓ કલ્પસલાની જેઠે સંપૂર્ણ થશે, ને દ્રાક્ષવેલાની જેઠે ખીલશે; તેઓની રાસ લખાનેાનના દ્રાક્ષરસ જેવા થશે. ૮ એફ્રાઇમ [કહેશે], હવે પછી મારે મુક્તિઓની સાથે શું લાગે વળગે? મેં ઉત્તર આપ્યો છે, ને તેને ધ્યાન લઉં છું; હું લીલા દેવદાર જેવા છું; મારી પાસેથી તારું ફળ આવે છે. ૯ ફેણુ જ્ઞાની હશે, કે તે આ વાતો સમજે? ફેણુ અકલ્પવાન [હશે], કે તેને એ બાબતનું જ્ઞાન થાય? કેમકે યહોવાહના માર્ગો યથાર્થ છે, ને ન્યાયીઓ તેઓમાં ચાલશે; પણ શુદ્ધ-આરો તેઓમાં પડી જશે.

યોએલ.

૧ યહોવાહનું જે વચન પચ્ચેલના પુત્ર યોએલ પાસે આપ્યું તે.

૨ હે ધરડા માણસો, આ સાંભળો, ને દેશના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે જાન દો આ તમારા દિવસોમાં ખન્યુ છે, કે તમારા પિતૃઓના દિવસોમાં? ૩ તમારાં ઊકારને એ કહી સંમજાવો, ને તમારાં ઊકારાં તેઓનાં ઊકારને, ને તેઓનાં ઊકારાં તેઓની પછાતી પેઢીને [કહી સંમજાવો]. ૪ જીવડાઓએ ઊંડેનું દીડાએ ખાઈ નાખ્યું છે; ને દીડાએ ઊંડેનું કાવરાઓએ ખાઈ નાખ્યું છે; ને કાવરાઓએ ઊંડેનું ચેળાએ ખાઈ નાખ્યું છે. ૫ હે ઊકારાઓ, તમે જાણો ને વિલાપ કરો; હે સપળા મધપાન કરનારાઓ, તમે લહેજતદાર

દ્રાક્ષરસને લીધે પેાક મૂકો; કેમકે તે તમારા મુખ આગળથી દૂર કરાયું છે. ૬ કેમકે એક બળવાન તથા અચ્છિત દેશજાતિ મારા દેશ પર ચડી આવી છે; તેના દાંત સિંહના દાંત જેવા છે, ને તેને મોટા સિંહના જેવી દાંડ છે. ૭ તેણે મારો દ્રાક્ષવેણો ઉઠડ કરી મૂક્યો છે, ને મારી અંછરી સોરી નાખી છે; તેણે તેને છેક નજર કરીને તેને પાદી નાખી છે; તેની ડાઘીએને ઘોળી કરી નાખી છે. ૮ જેમ ક્રોધ કુમારિકા પોતાની જુવાનીના ધણીને મરે કમરે વાટ વિંધીને વિલાપ કરે તેમ તું વિલાપ કર. ૯ ખાધાર્પણ તથા પેચાર્પણ યહોવાહના પરમાંથી બંધ પડી ગયું છે; યહોવાહના સેવક વાજકો રોધ કરે છે. ૧૦ ખેતરો

મેહાન કરી મૂકાયાં છે, દેશ ચોક્ક કરે છે; કેમકે અનાજનો નાશ થયો છે, નવો દ્રાક્ષરસ સુકાઈ ગયો છે, તેલ સુકાઈ ગયું છે. ૧૧ હે ખેડૂતો, તમે લાલો, હે દ્રાક્ષખાળીઓ, ધણને વારતે તથા જીવને માટે તમે પોષ મૂકો; કેમકે ખેતરના પાકનો નાશ થયો છે. ૧૨ દ્રાક્ષવેલા સુકાઈ ગયા છે, ને અંછરી ચિમળાઈ ગઈ છે; દારૂમ તથા ખલ્લરી પણ, તથા સેળવૃક્ષ, દ્વા, સીમનાં બધાં વૃક્ષ સુકાઈ ગયાં છે; કેમકે મનુષ્ય-પુત્રોમાથી હર્ષ સુકાઈ ગયો છે. ૧૩ હે ચાન્ડકે, તમારી કમરે [તાઠ] વિંદીને વિલાપ કરો; હે વેળીના સેવકો, તમે પોષ મૂકો; હે મારા દેવના સેવકો, આવો, તાર પહેરીને આખી રાત સુઈ રહો; કેમકે ખાધાપેણી તથા પેયાપેણી તમારા દેવના ધરથી પાછાં રાખવામા આવ્યાં છે. ૧૪ પવિત્રઉપવાસ પાળો, ધર્મમેળાવડો નોહોતરો, વડીલાને, તથા દેશના સર્વ રહેવાસીઓને તમારા દેવ યહોવાદના ધરમાં ભેગા કરો, ને યહોવાદની આમળ વિનંતી કરો. ૧૫ તે દિવસને માટે અફસોસ! કેમકે યહોવાદને દિવસ નજીક છે, ને તે સર્વસમર્થની પાસેથી વિનાશરૂપે આવશે. ૧૬ યું, અમારી નજર આગળથી અજ, [હા] હર્ષ તથા આનંદ આપણા દેવના ધરમાથી બંધ નથી પડ્યાં?

૧૭ બિચારું તેનાં ઠેકાં તળે સુકાય છે; દાણાની વખરો ખાલી કરી મૂકાઈ છે, કોઠારો તોડી નખાયા છે; કેમકે ક્ષયસર્લ સુકાઈ ગયું છે. ૧૮ પશુઓ કેનાં [દુઃખથી] ચીસ પાડે છે! ઠોરનાં ટોળાં અલશાય છે, કેમકે તેમને વારતે ખિલકુલ ચારો નથી; હા, ઘેટાંનાં ટોળાં પણ મેહાનમેહાન થઈ ગયા છે. ૧૯ હે યહોવાદ, હું તને વિનંતી કરું છું; કેમકે અગિયે વનના ચારાઓ ભરમ કર્યા છે, ને લડકાએ સીમનાં બધાં વૃક્ષોને બાળી નાખ્યાં છે. ૨૦ હા, વનચર પશુઓ દાંડીને તને [વિનવે છે]; કેમકે ખાણીનાં વહેળિયાં સુકાઈ ગયાં છે, ને અગિયે વનના ચારાઓ ભરમ કર્યા છે.

૨ સીધાનમાં તમે રજુસિઝુ વગાડો, ને અરસા પવિત્ર પવંતમાં ભયસચ્ચ [સિંગ] વગાડો; દેશના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે કાપો; કેમકે યહોવાદનો દિવસ આવે છે, ને તે છેક નજીક છે; ૨ અંધકાર તથા ઝાંખનો દિવસ, વાદળ તથા ધારા અંધકારનો દિવસ, પવંતો પર ફેલાયલાં ઝળઝળિયાંના જેવો [દિવસ તે પરો]; એવી મોટી તથા બળવાન દેશબલિ [આવશે], કે એના જેવી કદી થઈ નથી, ને તેમના

પછી ધણી પેદીઓનાં વર્ષો સુધી બીજી કામ થશે પણ નહિ. ૩ તેમની આગળ અગ્નિ ભરમ કરે છે; ને તેમની પાછળ લડકો બળે છે; તેમની આગળ બૂમિ, એલ બાજ જેવી હોય છે, ને તેમની પાછળ ઉજડ અરસ્ય થયું હોય છે; હા, ને તેમના હાથમાંથી કાંઈ પણ બચ્યું નથી. ૪ તેમનો દેખાવ ઘોડાઓના દેખાવ જેવો છે; ને બહુ સ્વાસ્થ્યેલા હોય તેમ તેઓ દોડે છે. ૫ પવંતોના સિખરો પર બગડતા રોળી પેટે, ખુંપરા ભરમ કરતા અગ્નિના લડકાની પેટે, તથા યુદ્ધબૃહમાં ગોઠવાએલા બળવાન લોકની પેટે તેઓ ઠંડકા મારે છે. ૬ તેમને ભેડને દેશનિર્મિતોને ત્રાસ લાગ્યો છે; સર્વ એકદશ કિલ્લા પડી ગયા છે. ૭ તેઓ ઘોડાઓની પેટે દોડે છે; લડકૈયાઓની પેટે તેઓ કાટ પર ચઢે છે; ને તેઓ સર્વ પોતપોતાને મારે ચાલે છે, ને પોતાનો બ્યુહ તેઓ તોડતા નથી. ૮ વળી એકબીજાને તેઓ ઠેલમઠેલા કરતા નથી; તેઓ પોતપોતાના રસ્તામાં રહીને ચાલે છે; ને રાક્ષોની મધ્યે યહને પાર ધસી ગયું છે, તોપણ [પોતાનો રસ્તો] બદલતા નથી. ૯ તેઓ નગર ઉપર કુદી પડે છે; તેઓ કાટ પર દોડે છે; તેઓ ચઢીને ધરોમાં પેસે છે; તેઓ ચોરની પેટે બારીઓમાં યહને અંદર પ્રવેશ કરે છે. ૧૦ તેઓની આમળ ધરવી કાપે છે; આકારો થપરે છે; સૂર્ય તથા ચંદ્ર અંધકારમય થાય છે, ને તારાઓ પોતાનો પ્રકાશ પાછો લઈ લે છે; ૧૧ અને યહોવાદ પોતાના કૈન્યને ચોખ્ખરે સાદ કાઢી પોષારે છે; કેમકે તેની ડાવણી બહુ મોટી છે; કેમકે પોતાના વચનને અમલમાં લાવનાર તે સમર્થ છે; કેમકે યહોવાદનો દિવસ મોટો તથા મહા ભયંકર છે; ને તે કાણુ સહી શકે? ૧૨ તોપણ, યહોવાદ કહે છે કે, અત્યારે ને પોતાના આખા અંતઃકરણથી, તથા ઉપવાસ સદિત, તથા રૂદન સદિત, તથા વિલાપ સદિત મારી પાસે પાછા આવો; ૧૩ અને તમારાં વસ્ત્રો નહિ પણ તમારાં હૃદયો ફાડો, ને તમારા દેવ યહોવાદ પાસે પાછા આવો; કેમકે તે કપાળ તથા પૂર્ણ કંલ્પાળ, કોપ સ્વાસ્થ્યે લીધો તથા પુષ્કળ દયાળુ છે, ને વિપત્તિને માટે તેને પશ્ચાત્તાપ થાય છે. ૧૪ હદાધિ તે ફરીને પશ્ચાત્તાપ કરે, ને તે પોતાની પાછળ આશીર્વાદ, એટલે તમારા દેવ યહોવાદને સાર ખાધાપેણુ તથા પેયાપેણુ, રહેવા દે.

૧૫ સિધાનમાં રજુસિઝુ વગાડો, પવિત્ર ઉપવાસ કરાવો, ધર્મમેળાવડો બિલાવો; ૧૬ લોકોને ભેગા

કરો, જમાવને પાવન કરો, વડીલોને એકઠા કરો, બાળકોને તથા ધાને ધાવનારા [બચ્ચાઓ]ને ભેગા કરો; વર પોતાના ઓરડામાંથી, ને કન્યા પોતાની ઓરડામાંથી નીકળીને ત્યાં જાય. ૧૭ યાજ્ઞકો, એટલે યજ્ઞોપવીતના સેવકો, પરચાળ તથા વેદીની વચ્ચા રક્ષિને કહે, હે યજ્ઞોપવીત, તારા લોકોને ઇચ્છુજ્વર કર, ને તારા વારસાને નિદાને સ્વપ્નીન ન કર કે વિદેશીઓ તેમના પર રાજ્ય કરે, લોકોમાં એકુ રા માટે કહોવાય કે, તેઓને કેવ કયા છે?

૧૮ ત્યારે યજ્ઞોપવીતને પોતાના દેશ વિષે આરથા ઉપલબ્ધ, ને તેને પોતાના લોક પર ઇરા આવી ૧૯ અને યજ્ઞોપવીત ઉત્તર આપરા પોતાના લોકને કહ્યું, જુઓ, હું તમારી પાસે અનાજ તથા દ્રાક્ષરસ તથા તેલ મોકલીશ, ને તમે તેઓથી નૃસ થશો, ને હું હવે પછી કદી તમને વિદેશીઓ મધ્યે નિદાપાત્ર નહિ કરીશ, ૨૦ પણ હું ઉત્તરના [સિન્ધ]ને તમારાથી ધણે દૂર કાઢીશ, ને હું તેને ઉજડ તથા વેશન દેશમાં ઢાંચી કાઢીશ, એટલે તેના આગલા ભાગને પૂર્વ સમુદ્ર તરફ, ને તેના પાછલા ભાગને પશ્ચિમ સમુદ્ર તરફ [કાઢીશ], ને તેની દુર્ગ સ્થિત થશે, ને તેની બહોળા છત્રી ચંદરો, કેમકે તેણે મોટા કાચો કાષા છે ૨૧ હે દેશ, બીરા મા, પુરુષ યા ને આનંદ કર, કેમકે યજ્ઞોપવીત મહાન કાચો કાષા છે ૨૨ હે વનચર પશુઓ, તમે બીરો મા, કેમકે વનના ચારાઓ કુટે છે, કેમકે શુક્લને કૃળ આળ્યા છે, અછરીઓ તથા દ્રાક્ષવેલાઓ પોતાનું ઠાવત આપે છે ૨૩ એ માટે, હે સિંચાનના ઓકરા, આનંદ કરો, ને તમારા દેવ યજ્ઞોપવીતમાં હરખાઓ, કેમકે તે તમને આમલેા વરસાદ ચોગ્ય પ્રમાણમાં આપે છે, ને તે તમારે સાર વરસાદ, એટલે આમલેા વરસાદ તથા પાછલો વરસાદ, પહેલાની [માફક] વરસાવે છે ૨૪ અને જળીઓ ધણી ભરાઈ જશે, ને કુંડોમાંથી દ્રાક્ષરસ તથા તેલ ઉભરાઈ જશે ૨૫ અને દીરો તથા કાતરાઓ તથા ચેળો તથા જીવડાઓની મોટી ફાલ જે ને પોતા તરફથી તમારા મધ્યે મોકલી જીવી, તે ને વરસો[નો પાક] ખાઈ જાય તથા છે તેના બહોળા હું તમને ભરી આપીશ. ૨૬ અને તે પુષ્કળ ખાઈને વૃદ્ધ થશે, ને તમારો દેવ યજ્ઞોપવીત, ને તમારી સાથે આશ્ચર્ય રીતે વસ્ત્રો ૨૭ તેના નામની તમે સ્તુતિ કરશો, ને માથા લોક કદી લક્ષિત નહિ થશે ૨૮ અને તમે જાણશો કે હું ઇલાએષ મધ્યે છું, ને હું તમારો દેવ યજ્ઞોપવીત છું, ને બીજે કાલ નથી,

ને મારા લોકો કદી લક્ષિત થશે નહિ

૨૯ અને પછીથી એમ થશે કે, હું સર્વ દેવધારીઓ પર મારો આત્મા રેડી દઈશ, અને તમારા દીકરા તથા તમારી દીકરીઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે, તમારા શુદ્ધોને સ્વપ્નો આવશે, તમારા જીવનને સંદર્ભને થશે, ૨૯ ને વળી દાસો પર તથા દાસીઓ પર તે દિવસોમાં હું મારો આત્મા રેડી દઈશ. ૩૦ અને હું આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર અદભુત કામે દેખાડીશ, એટલે લોકો તથા અગ્નિ તથા ધૂમરતોમાં ૩૧ યજ્ઞોપવીતને મોટા તથા ભયંકર દિવસ આવે તે પહેલાં સૂર્ય અધકારાપ તથા ચંદ્ર લોહીરૂપ થઈ જશે ૩૨ અને એમ થશે કે, જે કાલ યજ્ઞોપવીતના નામની વિનંતી કરશે, તે તારણ પામશે, કેમકે એમ યજ્ઞોપવીતે કહ્યું ૩૩ તેમ સિંચાન ભવંત પર તથા યજ્ઞાલેખમાં કેટલાક બચી જશે, ને બાકીનાઓમાંથી એમને યજ્ઞોપવીત તેડે છે તેઓ [બચશે]

૩ કેમકે, જુઓ, તે દિવસોમાં, તથા તે સમયમાં, જ્યારે હું યજ્ઞોપવીત તથા યજ્ઞાલેખની ગુલામ-ગીરી ફરવી નાખીશ, ૨ ત્યારે હું સર્વ દેશભ્રમિઓને એકઠી કરીને તેમને યજ્ઞોપવીતની ખીજમાં ફાંસી લાવીશ, ને મારા લોક તથા મારા વારસો ઇલાએષ, જેને તેઓએ દેશભ્રમિઓ મધ્યે વિખેરી નાખીને મારો દેશ વર્ણવો લીધો છે, તેને સાડા કુંડે તેમની આજળ વકાલત કરીશ. ૩ તેઓએ તે મારા લોકને માટે ચિહ્નો નાખી છે, ને વેશને સાટે ઓકરો આપ્યો છે, ને મધપાન કરવા સાડા દ્રાક્ષરસને સાટે ઓકરો વેચી છે ૪ અને, હે સૂર તથા સીંદોન તથા પલેશીના સર્વ પ્રાણી, તમારે ને મારે કું છે? કું તમે મારા પર વેર વાળશો? ને જો તમે મારા પર વેર વાળશો તો જલદીથી તથા ઝડપથી હું તમારે વેર તમારાજ માથા પર પાછું વાળીશ. ૫ તમે મારે રૂપ તથા મારે સેનું લઈ લીધું છે, ને મારી સુદર દિલ્લપ-સદ વસ્તુઓ તમારા મદિરામાં લઈ ગયા છે, ૬ વળી યજ્ઞોપવીતના વજ્રોને તથા યજ્ઞાલેખના લોકોને તમે યાવાન પુત્રોને ત્યાં વેચી દીધા છે, એ માટે કે તમે તેઓને તેમની સીમામાંથી દૂર કરી શકો, ૭ જુઓ, હું તેઓને ઉશ્કેરીને જ્યાં તમે તેઓને વેચ્યા છે તે જગ્યામાંથી તેમને કાઢી મૂકીશ, ને તમારે વેર તમારાજ માથા પર પાછું વાળીશ, ૮ ને હું તમારા પુત્રોને તથા તમારી પુત્રીઓને યજ્ઞોપવીતના દાસમાં વેચીશ, ને એઓ તેમને શબાના માણસોને એટલે ધણે દૂરની

એક પ્રાન્તને ત્યાં વેચશે કેમકે યહોવાહ એ જાહેર્યો છે
 ૮ તમે વિદેશીઓમા ને પ્રત્રા કરો યુદ્ધની તૈયારી
 કરો, યોદ્ધાઓને ઉશ્કેરો, સર્વ લડવૈયાઓ પાસે
 આવીને ઉપર આવે ૧૦ તમારા હુજીની કાશીને ટી ટીને
 વરનારો, ને તમારા દાનરદાના બાલો બનાવો,
 નબળો કહે કે, હુ બગવાન છુ ૧૧ હે આસપાસની
 સર્વ દેશભવિઓ, જલદી આવો, ને એકઠા થાઓ,
 હે યહોવાહ, ત્યાં તારા યોદ્ધાઓને ઉઠારી લાવ
 ૧૨ દેશભવિઓ ઉઠા, ને યહોવાહની ખીજુમા
 આવો, કેમકે ત્યાં હુ આસપાસની સર્વ દેશભવિ-
 ઓના ન્યાય કરવાને બેસીશ. ૧૩ તમે દાનરદુ લગાડો,
 કેમકે ક્ષુલ્લ પામી છે, ચાડો, ખુરો, કેમકે દ્રોણચક્રી
 ભરેલી છે, દ્રોણકુટો ઉશ્કારાઈ બચ છે, કેમકે તેઓની
 કુશ્તતા બહુ છે ૧૪ ટોળેટોળા ન્યાયચુકાદાના નીચા
 ભૂમાં ટોળેટોળા! કેમકે ન્યાયચુકાદાના નીચાણુમા
 યહોવાહનો દિવસ પાસે છે ૧૫ સૂર્યે તથા ચંદ્ર અંબ
 કારમય થાય છે ને તારાઓ પોતાનો પ્રકાશ સતાડે
 છે ૧૬ અને યહોવાહ સિંચાનથી ગળના કરશે, ને

યશાલેખથી પોતાનો ધાટો કાઢશે, અને આકારો
 તથા પૃથ્વી કાપશે, પણ યહોવાહ પોતાના લોકોને
 આમ્રય થશે, ને ઇસ્રાએલપુત્રોનો મઠ થશે ૧૭ એમ
 તમે બહુરો કે, હુ મારા પવિત્ર પર્વત સિંચાન પર
 રહેનાર તમારો દેવ યહોવાહ છું, ત્યારે યશાલેખ
 પવિત્ર થશે ને ત્યાર પછી કદી કોઈ પારકાઓ તેમા
 યહને જશે નહિ. ૧૮ અને તે દિવસે એમ થશે કે,
 પર્વતોમાથી માંડો દ્રોણરસ ટપકશે ને હુજરામાથી
 દૂધ વહેશે, ને યહુદાહના સર્વ વહેણાઓમા પાણી
 વહેશે, ને યહોવાહના ઘરમાથી ઝરો કુટશે, ને તે
 સિંદ્રીમના નીચાણુને પાણી પારો ૧૯ યહુદાહપુત્રો
 ઉપર બળાત્કાર ગુલચાને લીધે મિસર તે વેશન, ને
 અરોમ તે ઉગ્ગ અરવચ થશે, કેમકે તેઓએ પોતાના
 દેશમા નિર્દોષ રૂઠ વહેવડાવ્યુ ૨૦ પણ યહુદાહ
 સર્વકાળ સુધી, ને યશાલેખ પેદી ૨૧ પેદી રહેશે,
 ૧૨ અને તેઓનું રક્ત બેને મેં નિર્દોષ નથી ગવ્યુ, તેને
 હુ નિર્દોષ ગણીશ, કેમકે યહોવાહ સિંચાનમા રહે છે

આમોસ.

૧ જે વચનો યહુદાહના રાજ ઉઝ્રીયાહના દિવ
 સોમા, તથા ઇસ્રાએલના રાજ યાઆશના
 દીકરા થરેબઆમના દિવસોમા ધરતીકપથી બે વર્ષે
 આજાઉ, વકોઆના ગોવાળોમાના આમોસને પ્રાપ્ત
 થયા તે

૨ અને તેણે કહ્યું યહોવાહ સિંચાનથી ગળના
 કરશે ને યશાલેખથી પોતાનો સાદ કાઢશે ને ભર
 વાડોના ચરા ચોકાતૂર થશે ને કાર્મલનું શિખર
 સુકાઈ જશે.

૩ યહોવાહ આમ કહે છે, દમરકની ત્રણ ગુંદાને
 લીધે, હા, ચારને લીધે હુ તેની શિખા માડી નહિ
 વાળીશ, કેમકે તેઓએ જિવઆદને લોદાના ઝડિવાથી
 ગૂંજા છે, ૪ પણ હુ દર્યાએલના ઘરમા આમ મોક
 લીશ ને તે બેન હાહાના મેહેલેને ભરમ કરી નાખશે
 ૫ અને હુ દમરકની બુજળ તોળી નાખીશ ને આવે-
 નનાં નીચાણુમાથી તેના રહેવાસીઓને, ને બેય એકે
 નમાથી રાજદ દારણુ કરનારને નષ્ટ કરીશ, ને

યહોવાહ કહે છે કે, અરામના લોકો કીરમા ગુલામ
 નીરીમા જશે

૬ યહોવાહ આમ કહે છે, ઝાઝાહના ત્રણ ગુંદાને
 લીધે, હા ચારને લીધે હુ તેની શિખા માડી નહિ
 વાળીશ, કેમકે તેઓ આખી પ્રાન્તને, અરોમને સોંપી
 દેવા સાથે ગુલામ કરીને લઈ ગયા, ૭ પણ હુ
 ઝાઝાહના કોટ પર આમ મોકલીશ ને તે તેના
 મેહેલે ભરમ કરશે ૮ ને હુ આરહોદમાથી રહેવા
 સીઓને, ને આરહોદમાની રાજચંદ્ર ધારણુ કર
 નારનો સદાર કરીશ, ને, પ્રમુ યહોવાહ કહે છે કે,
 હુ મારો દાષ એકોનની વિરુદ્ધ ફેરવીશ ને ખાખી
 રહેવા પલિસ્ટીઓ નાશ પામશે

૯ યહોવાહ આમ કહે છે, સુરના ત્રણ ગુંદાને
 લીધે હા, ચારને લીધે હુ તેની શિખા માડી નહિ
 વાળીશ, કેમકે તેઓએ ભાઇપણુનો કરાર ચાંદ ન
 રાખતા આખી પ્રાન્ત અરોમને સોંપી દીધી, ૧૦ પણ
 હુ સુરના કોટ પર આમ મોકલીશ ને તે તેના મેહેલે

ભરમ કરી નાખશે.

૧૧ યહોવાહ આમ કહે છે; અહોમના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તે તરવાર લઇને પોતાના ભાઈની ઘરે લાગ્યો; ને સઘળી દયાનો ત્યાગ કર્યો, ને તેના ક્રોધ મધુ મારફાડ કરતો હતો, ને તેણે પોતાનો રાષ સદા રાખ્યો. ૧૨ પણ હું તેમાન પર આગ મોકલીશ, ને તે બાસાહના મેહેલો ભરમ કરશે.

૧૩ યહોવાહ આમ કહે છે; આમ્મેનપુત્રોના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ, કેમકે પોતાની સીમા વધારવા સાર તેઓએ જિહ્વાઈની ગળેવતી બીઓને ચોરી નાખી છે; ૧૪ પણ હું રાખ્યાહના દોડમાં આગ સળગાવીશ, ને તે, યહ્દના દિવસના દોડારસહિત, વંદાજિયાના દિવસના તોફાનસહિત, તેના મેહેલો ભરમ કરશે; ૧૫ ને તેઓનો રામ પોતાના સરદારો સાથે ગુલામ-ગીરીમાં જશે; એમ યહોવાહ કહે છે.

૨ યહોવાહ આમ કહે છે; મોઆબના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તેણે અહોમના રાજાના હાડકાં બાળીને તેના ચૂનો કર્યો; ૨ પણ હું મોઆબ ઉપર આગ મોકલીશ, ને તે કરીયાબના મેહેલોને ભરમ કરી નાખશે; ને મોઆબ હુદ્દ મધ્યે, હોલા-રોએ મધ્યે તથા રહુશિગડાના અવાજ મધ્યે, મોત પામશે; ૩ ને હું તેની મધ્યેથી ન્યાવાધીરાને નષ્ટ કરીશ, ને તેની સાથે તેના બધા સરદારોનો સહાર કરીશ, એમ યહોવાહ કહે છે.

૪ યહોવાહ આમ કહે છે; યહુદાહના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તેઓએ યહોવાહના નિયમને નકાર્યો છે, ને તેના વિધિઓ પાળ્યા નથી, ને તેમનાં જુદાણાં, કે જેઓની પાછળ તેમના પિતૃઓ આવતા હતા, તેઓએ તેમને બૃટકાવી દીધા છે; ૫ પણ હું યહુદાહ પર આગ મોકલીશ, ને તે ચરથાલેમના મેહેલોને

• ભરમ કરશે.

૬ યહોવાહ આમ કહે છે, ઇસ્રાએલના ત્રણ ગુન્હાને લીધે, હા, ચારને લીધે હું તેની શિક્ષા માંડી નહિ વાળીશ; કેમકે તેઓએ ૩ પાને માટે નેત્રીવાનેને વેચ્યા છે, ને ખાસડાંની બેડને માટે દરિદ્રીઓને વેચ્યા છે; ૭ તેઓ અરીબના માથા પરની પૃથ્વીની ધૂળને માટે વહ્યે છે, ને દીનોને માર્ગ ભ્રામી દે છે;

ને પુરૂષ તથા તેના બાપ એકજ યુવતિ પાસે જઈને મારા પવિત્ર નામને બદો લગાડે છે; ૮ અને તેઓ પ્રત્યેક વેદીની બાજુએ ધરેણે લીધેલાં હુઝાં પંર સુચે છે, ને જેઓને દડ ધંચેલા હોય છે તેવાઓને દ્રાક્ષરસ તેઓ પોતાના દેવના ધરમા પીએ છે. ૯ તોપણ અમેરીઓ જેઓની ઉચાઈ એરેન્જુલોની ઉચાઈ જેટલી હતી, ને જે આલેનવૃક્ષના જેવા મન-બુવ હતા, તેઓને મેં તેઓની સામેથી નાશ કર્યો; હા, મેં ઉપરથી તેના ફળનો, ને તળેથી તેના મૂળોનો નાશ કર્યો. ૧૦ વળી હું તમને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, ને તમને અરવધમા વાળીસ વર્ષ દોરીને અમેરીઓના દેશનું વતન અપાવ્યું. ૧૧ અને મેં તમારા દીકરાઓમાંનાં [ફેલાહને] ભવિષ્યવાદીઓ તરીકે, ને તમરા જુવાનોમાંનાં [ફેલાહને] નાગીરીઓ તરીકે ઉભા કર્યા. યહોવાહ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, શું એમનું નથી? ૧૨ પણ તમે નાગીરીઓને દ્રાક્ષરસ પાચો; ને ભવિષ્યવાદીઓને આજ્ઞા કરતાં કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદ કર્યો નહિ. ૧૩ જુઓ, જેમ પુળા બરેલું ગાદું દાખી નાખે છે, તેમ હું તમને તમારી જગ્યાએ દાખી નાખીશ. ૧૪ અને વેગવાનની દોડવાની શક્તિ તેની પાસેથી નાશ પામશે, ને બળવાનની શક્તિ બળ રહેશે નહિ, ને પરાક્રમી પોતાનો બચાવ કરી શકશે નહિ; ૧૫ ને ધનુર્ધારી ટકી શકશે નહિ; ને જલદ પખોર [પોતાનો] બચાવ કરી શકશે નહિ; ને ઘોડેસવાર પણ પોતાનો બચાવ કરી શકશે નહિ; ૧૬ અને યેશાઓમાં જે દિગ્ગમતવાન તે તે દિવસે નેમ યધને નાસી જશે; એમ યહોવાહ કહે છે.

૩ હે ઇસ્રાએલપુત્રો, તમારી વિરૂદ્ધ, એટલે જે આખા કુટુંબને હું મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, તેની વિરૂદ્ધ આ ને વચન યહોવાહ બોલ્યો છે, તે સામનેજ; ૨ તે વચન એ કે, પૃથ્વીનાં સર્વ કુટુંબોમાંથી ફક્ત તમારીજ બજાર મેં રાખી છે; માટે તમારા સર્વ અન્યાયોની શિક્ષા હું તમને કરીશ. ૩ શું બે જાણો સપ કીધા વગર એના આલી રોકે? ૪ શું બક્ષ મળ્યા વગર સિદ વનમા મર્જના કરશે? ૫ શું કંઈ પણ પકડ્યા સિવાય સિદનું બચ્નું પોતાના બીલમાંથી બસારો પાડશે? ૬ પક્ષીને સાડ પાસ નાખ્યા વગર શું તે જમીન પર ફાંદામાં પડે? ફાંદો જમીન પરથી છટકીને કંઈ પણ પકડ્યા વગર રહેશે શું? ૭ નગરમાં રહુશિગડું વગાડવામાં આવે તો લોક બીધા વગર રહે શું? ૮ યહોવાહના કથા વગર નગર પર આપત્તિ

આવે ૧ ઇશ્વર પ્રભુ યહોવાહ પોતાનો મર્મ પોતાના સેવક અવિશ્વવાદીઓને બતાવ્યા શિવાય કંઈ નહિ કરશે. < સિંહ જાન્યો છે, તો કોણ નહિ બોલે? પ્રભુ યહોવાહ જાણ્યો છે, તો અવિશ્વવાદ કયા વગર કોણ શી કરે?

આરોહમાં મેહેલોમાં તથા મિસર દેશના મેહેલોમાં બંદર કરતાં કહે કે, સમગ્રના પર્વતો પર તમે એકા યાઓ, ને તેઓમાંનાં, મોટાં હુલ્લો તથા તેઓની મધ્યેના મહા જીલ્લો જીલ્લો ૧૦ કમકે, જેઓ ભરજીલમ ને છટ પોતાના મેહેલોમાં સપરી રાખે છે, તેઓને યથાર્થ કરતાં આવડત નથી, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૧ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, દેશની આસપાસ સત્તુ [આવશે], ને તે તારું બળ તારામાંથી જમીનદોસ્ત કરશે, ને તારા મેહેલો લૂટાઈ જશે. ૧૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ ભરવાડ સિંહના મ્હોમાંથી બે પગ કે કાનને દુકરો પડાવે છે, તેમ સમગ્રના પલ્લવના ખુણામાં તથા બિહાનના રેશમી બેલો પર બેસનારા ઇસ્રાએલિયો પડાવાશે ૧૩ પ્રભુ યહોવાહ, સૈન્યોનો દેવ કહે છે કે, તમે સાંભળો, ને ચાકુંબના વંશની વિરક્ષ સાફી પુરો. ૧૪ કમકે જે દિવસે હું ઇસ્રાએલને તેના ગુન્હાઓની શિક્ષા કરીશ, ત્યારે હું બિયેલીની વેદીઓ પર પણ શિક્ષા લાવીશ, ને વેદીના શિંગો કાપી નખાડને જમીન પર પડશે. ૧૫ અને હું શિયાળાનાં ધરોને તથા ઉન્હાળાનાં ધરોને સાથે મારીશ, ને હાથીદાંતનાં ધરો નારા પામશે, ને મોટાં ધરોનો અંત આવશે, એવું યહોવાહ કહે છે

૪ હે સમગ્રના પર્વત પરની, ખરીબો પર જીલમ કરનારી, દરિદ્રીઓને કચરી નાખનારી, તથા લાંબો અમે પીયે, એમ પોતાના પાણીઓને કહેનારી, ખાસાનની માથો, તમે આ વચન સાંભળો ૧ પ્રભુ યહોવાહ પોતાની પવિત્રતાના સોજન ખાધો છે કે, જીલ્લો, તમારા પર એવા દિવસો આવી પડશે કે તેઓ વમને કહીએ ધાલીને તથા તમારામાંની ખાકી રહેલીઓને માછલીના ગળા વળગાડીને ખેંચી જશે ૨ અને તમારામાંની પ્રત્યેક ખારોબાર ગાળડામાં મધને નીકળે જશે; ને તમે હાઈમનમાં કુદી પડશો; યહોવાહ એમ કહે છે

૩ ભોલ આવીને ગુન્હા કરો; મિથ્યાલ [જઇને] ગુન્હાઓ વધારો; ને દર સવારે તમારા ચઢો, ને જર ત્રણ દિવસે તમારા દસાણો જીત કરો; ૪ ને ખમી-

રવાળી વરતણ ઉપકારાર્થપણ ચલાવો, ને એનિહા-પંજીનો દંડેરો પિશાબીને તેમની બહેરખબર આપો; કેમકે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલિયો, એણે તમને જમે છે. ૬ અને મેં પણ તમને તમારા સર્વ નજરોમાં દોતોને અગ્નિનો વિયોગ, ને તમારી સર્વ જગ્યાઓમાં રેલ્લીની અછત આપી છે; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૭ અને મેં પણ, હજી પાછને ત્રણ માસ ખાકી હતા ત્યારે, તમારી પાસેથી વરસાદ પાછો રાખ્યો છે; ને મેં એક નજર પર વરસાદ વરસાવ્યો, ને બીજી નજર પર વરસાવ્યો નહિ; એક દુકડા પર વરસાદ વરસ્યો, ને બીજા પર તે વરસ્યો નહિ તે સુકાઈ ગયો ૮ માટે બે કે ત્રણ નજરોના [રહેવાસીઓ] કટકતા કટકતા એક નજરમાં પાણી પીવાને ગયા, પણ વૃષ થયા નહિ; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૯ મેં તમારા પર લૂનો તથા મસીનો માર આપ્યો; તમારા ખાજ તથા તમારી દ્રાક્ષવાદીઓ તથા તમારી અછરીઓ તથા તમારાં ભેતરૂંજો ને સખ્યાબહ હતાં તેમને છવડા પાક ગયા છે; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે ૧૦ મેં તમારી મધ્યે મિસરની પેટ મરજી મોકલી છે; તમારા જીવનોનો મેં વસવાટી સદાર કીધો છે, ને તમારા ઘોડાઓનું ઘરણું કરાવ્યું છે, ને તમારી ઊવલ્લીની દુર્ગંધ મેં તમારાં નસકોરામાં ચલાવી છે; તો પણ, યહોવાહ કહે છે, તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી. ૧૧ દેવે સદોમ તથા મેસોપોટામી પ્રલય કીધો ત્યારની પેટ મેં તમારામાંના [કિટલાક] નો પ્રલય કીધો છે, ને બળતા-માથી ખેંચી કાઢેલા ખેરિયા જેવા તમે હતા; તો પણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૨ એ માટે, હે ઇસ્રાએલ-હું તને આમ કરીશ; ને હું તને એમ કરીશ માટે, હે ઇસ્રાએલ, તારા દેવને બળવાને વેચાર થા ૧૩ કમકે, જો, જે પર્વતોનો રચનાર તથા વાયુનો ઉત્પન્નકર્તા, તથા મનુષ્યના વિચારો શા છે તે તેને કહી દેખાડનાર, [તથા] સવારને અધકાશપ કરનાર, તથા પૃથ્વીનાં ઉચ્ચરથાનો પર ચાલનાર, તેનું નામ સૈન્યોનો દેવ, યહોવાહ છે

૫ હે ઇસ્રાએલના વરાજે, તમારે વિષે આ ને લિલાપવાણી હું ઉચ્ચારું હું તે સાંભળો. ૨ ઇસ્રાએલની કુમારિકા પરી અછ છે; તે ફરીથી ફરી

હકારો નહિ; તે પોતાની ભૂમિ પર પાડી નખાઈ છે; તેને હકારનાર કોઈ નથી. કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે નગરમાંથી હલ્લર નીકળતા, તેમાં ધસાએલના વંશના સોજ બચ્યા હશે, ને જેમાંથી સોજ નીકળતા તેમાં ફસજ બચ્યા હશે. ૪ કેમકે યહોવાહ ધસાએલના વંશને એમ કહે છે કે, તમે મને ચોધો, તો તમે જીવશો; ૫ પણ બેથેલની શોધ ન કરો, ને બિહ્યાલમાં ન પેસો, ને બેર-શેખા ન ભજો; કેમકે બિહ્યાલ નિથે ગુલામગીરીમાં જશે, ને બેથેલ નષ્ટ થશે. ૬ યહોવાહને ચોધો, એટલે તમે જીવશો; રખેને તે યુદ્ધના ધરમાં અજિની પેઠે પ્રગટે, ને તે ભરમ કરી નાખે, ને બેથેલમાં તેને હોલવનાર કોઈ ન હોય; ૭ હે ધનસાફને કરવાસરૂપ કરી નાખનારા, ને નેકાને જમીનદોસ્ત કરનારાઓ, ૮ તમે [તેને ચોધો] કે ને કૃતિષ્ઠ તથા મુશ્કિરનો કૃતો છે, ને ને મુશ્કિયાને પ્રસાદરૂપ કરી નાખે છે, ને જે દિવસને શતવડે અધકારમય કરી દે છે; ને સમુદ્રનાં પાણીને હાંકી મારે છે, ને તેઓને પૃથ્વીની સપાટી પર રેડી દે છે; તેનું નામ યહોવાહ છે; ૯ તે બળવાનો પર એવો અચાનક નાચ લાવે છે, કે કિશ્તી પર નાચ આવી પડે છે. ૧૦ ભાજળમાં ઠપકો દેનારને તેઓ ધિક્કારે છે, ને પ્રમાણિકપણથી બોલનારનો તેઓ તિરસ્કાર કરે છે. ૧૧ તમે ગરીબોને ક્ષયી નાખો છો, ને ગેર-જીલમથી તેની પાસેથી થઈ છિનવી લો છો, તેને બીધે તમે ઘડેલા પથ્થરનાં ધરો તો ખાખ્યાં છે, પણ તમે તેઓમાં રહેવા પામશો નહિ; તમે મનોરંજક દ્રાક્ષ-પાકીઓ તો રોપી છો, પણ તમે તેમનાં દ્રાક્ષરસ પીવા નહિ પામશો. ૧૨ કેમકે હું ભણું છું કે તમારા ગ્રંહા કેટલા બધા, ને તમારાં પાપ કેવાં મહાભારત છે; કેમકે તમે ન્યાયીઓને દુઃખ દો ડા, લાય લો છો, ને ભાગળ મંદેના ફરિદ્રીને [હક] હુળાવો છો. ૧૩ એ માટે શાણો જન આવા વખતમાં ત્રપ રહેશે; કેમકે આ બુડો સમય છે. ૧૪ ભણું ચોધો, ને શુંડ નહિ, એ સાચું કે તમે જીવો; ને ત્યારે, તમે કહો છો તેમ, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ તમારી સાથે રહેશે. ૧૫ શુંડને ધિક્કારો, ને ભલાને ચાહો, ને ન્યાયને ભાજળમાં સ્થાપિત કરો; તો કદાપિ સેન્યોનો દેવ યહોવાહ યુદ્ધના બાધી રહેલાઓ પર કૃપાળુ થાય. ૧૬ એ માટે પ્રભુ, સેન્યોનો દેવ યહોવાહ, એમ કહે છે કે, સર્વ ચકલાઓમાં વિલાપ થશે; ને સર્વ ગદીઓમાં લોડાં કહેશે કે, અફસોસ, અફસોસ, ને તેઓ એક-

તેને શોધ કરવાને, તથા સજિયા ગાવામાં પ્રવીણ લોકોને વિલાપ કરવાને બોલાવશે. ૧૭ અને સર્વ દ્રાક્ષપાકીઓમાં વિલાપ થશે; કેમકે, યહોવાહ કહે છે, હું તારી મધ્યે થઈને જઈશ. ૧૮ તમે જેઓ યહોવાહનેા દિવસ ઇચ્છા છે તેઓને અફસોસ! શા માટે તમે યહોવાહનેા દિવસ ઇચ્છા છે? તે તો અધકાર-રૂપ છે, ને પ્રકારરૂપ નહિ. ૧૯ જેમ કોઈ માણસને સિદ્ધ પાસેથી નાસી જતાં રીંછની ભેટ થઈ જાય, અથવા ધરમાં જઈને પોતાનો હાથ ભાંતે ટેકવતાં તેને સાપ કરડે, તેમ ૨૦ શું એમ નહિ યાય કે યહોવાહનેા દિવસ અધકારરૂપ થશે ને પ્રકારરૂપ નહિ? એટલે થણે અધકારમય તથા છેક પ્રકાર 'રહિત' ૨૧ હું તમારાં પર્વાને ધિક્કારું છું, ને તમારા ધર્મને બાલકાઓથી હું મન્ન નહિ થઈશ. ૨૨ હા, જો કે તમે તમારાં ફહનીયાર્પણ તથા ખાધાર્પણ આપવા માંડશો, તો પણ હું તેમને નહિ સ્વીકારીશ; ને તમારાં પુષ્ટ પશુઓનાં સાંત્યરેણેને પણ હું નહિ ગણકારીશ. ૨૩ તારાં ગીતોનો ઘોંઘાટ મારાથી ટું દૂર કર; કેમકે હું તારી સારંગીઓનું આચન નહિ સાંભળીશ. ૨૪ પણ ન્યાયને પાણીની પેઠે, ને નેકાને મહા નદીની પેઠે વહેવા દો. ૨૫ હે ધસાએલના વંશના, શું તમે અર-વચમાં ચાળીસ વર્ષો સુધી મને યજ્ઞ તથા અર્પણો ચલાવ્યાં હતા? ૨૬ હા, તમે તમારા શબ્દનું સિદ્ધ થવા તમારી મુતિઓનું કીધું, એટલે તમારા પોતાના બનાવેલા તમારા તારારૂપી દેવતાને જીત્યા છે. ૨૭ એ માટે, યહોવાહ, જેનું નામ સેન્યોનો દેવ છે, તે કહે છે કે, હું તમને હમરજની પેલી પાર ગુલામગીરીમાં મોકલીશ.

૬ હે સિથોનમાં એરાઆરામમાં, રહેનારા તથા સમરૂનના પવેતોમાં અભયપણે રહેનારા મુખ્ય દેશભક્તિઓના પ્રખ્યાત માણસો, કે જેઓની પાસે ધસાએલનો વંશ આવે છે, તે તમને અફસોસ! ૭ કાલેજમાં ચાલ્યા જઈને જીવો; ને ત્યાંથી મોટા હમાચમાં જીવો; પછી આજળ વધીને પલિસ્તિઓના ગામમાં જીવો; શું તેઓ આ 'રાન્યો' કરતાં સારાં છે? અથવા શું તેમની સીમા તમારી સીમા કરતાં વિશાળ છે? ૮ તમે જેઓ માકા દિવસને, દૂર કાઢો છો, ને ગેરજીલમની ગાદીને પાસે લાવો છો; ૯ જેઓ હાથી-દાંતના પથ્થર પર મુકો છો, ને પોતાનાં બિહાનાંમાં લાંબા થઈને આબોટો છો, ને ટોળામાંથી હલ્લવાને, ને કાઠમાંથી વાહરડા ખાઓ છો; ૫ જેઓ સારંગીના

આવે ? ૭ ખચિત પ્રભુ યહોવાહ પોતાને મર્મે પોતાના સેવક ભવિષ્યવાદીઓને બતાવ્યા શિવાય કંઈ નહિ કરે. ૮ સિદ્ધ આત્મા છે, તે કોણ નહિ બીદે ? પ્રભુ યહોવાહ ભાવે છે, તે ભવિષ્યવાદ કર્યા વગર કોણ રહી શકે ?

૯ આરોહમાના મેહેલોમાં તથા મિસર દેશના મેહેલોમાં નહેર કરતા કહો કે, સમગ્રના પર્વતો પર તમે એકઠા થાઓ, ને તેઓમાના, મોટા હુલ્હો તથા તેઓની મધ્યેના મહા જીલ્લો જીલ્લો ૧૦ કમકે, જેઓ ભેજીલુલમ ને લૂટ પોતાના મેહેલોમાં સુધરી શામે છે, તેઓને યથાર્થ કરતાં આપડં નથી, એવું યહોવાહ કહે છે ૧૧ એ માટે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, દેશની આસપાસ ચતુ [આવશે], ને તે તારૂં બળ તારામાંથી જમીનનોસ્ત કરશે, ને તારા મેહેલો લૂટાઈ જશે. ૧૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ ભરવાડ સિદ્ધના મ્હોમાંથી બે પગ કે કાનને દુકડો પડાવે છે, તેમ સમગ્રના પલગના ખુલ્લામાં તથા બિહામાના દેશની ગરેલા પર બેસનારા ઇસ્રાએલપુત્રો પડાવાશે ૧૩ પ્રભુ યહોવાહ, સૈન્યોના દેવ કહે છે કે, તમે સંભળો, ને યાહૂબના વંશની વિરૂદ્ધ સાક્ષી પુરો. ૧૪ કમકે ને ફિલેસ્ટીન ઇસ્રાએલને તેના ગુન્હાઓની શિક્ષા કરીશ, ત્યારે હુ જીયેલની વેદીઓ પર પશુ શિક્ષા લાવીશ, ને વેદીના શિખો કાપી નખાઈને જમીન પર પડશે ૧૫ અને હુ શિયાળાનાં ધરોને તથા ઉન્હાળાના ધરોને સાથે મારીશ, ને હાથીકાતનાં ધરો નાશ પામશે, ને મોઢાં ધરોને અંત આવશે. એવું યહોવાહ કહે છે

૪ હે સમગ્રના પર્વત પરની, અરીઓ પર જીલ્લમ કરનારી, ફિદ્દીઓને કચરી નાખનારી, તથા લાલો અમે પીયે, એમ પોતાના ધણીઓને કહેનારી, ખાયાનની ગાયો, તમે આ વચન સાંભળો ૧ પ્રભુ યહોવાહ પોતાની પવિત્રતાના સોગન ખાધા છે કે, જીલ્લો, તમારા પર એવા ફિલેસ્ટી આવી પડશે કે તેઓ વમને કડાઓ ધાલીને તથા તમારામાંની બાણી રહેલીઓને માછલીના અંબે વળગાડીને ખેંચી જશે ૨ અને તમારામાંની પ્રત્યેક ખારોબાર આબડામા ચક્રને નીકળી જશે, ને તમે હાર્મોનમાં કુદી પડશો; યહોવાહ એમ કહે છે

૪ જીયેલ આવીને ગુન્હા કરો; ગિલ્ગાલ [જાઈને] ગુન્હાઓ વધારો; ને દર સવારે તમારા ચઢે, ને દર ત્રણ ફિલેસ્ટી તમારા દયાશે રજુ કરો; ૫ ને જમી-

રવાળી વરદનું ઉપકારમાં પેલું ચડાવો, ને ઝીંઝીકા-પેલોના દરેરા પિટાવીને તેમની નહેરખખર આપો; કેમકે પ્રભુ યહોવાહ કહે ૬ હે ઇસ્રાએલપુત્રો, એવું વમને અમે છે. ૭ અને મેં પણ વમને તમારા સર્વ નજરોમાં દાહોતેને અગ્રનો વિધોજ, ને તમારી સુર્વ જગ્યાઓમાં રોટલીની અછત આપી છે; તેા પણ વમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૮ અને મેં પણ, હે છ પાત્રને તણ માસ બાણી દવા ત્યારે, તમારી માસેથી વરસાદ પાછો સંખ્યો છે; ને મેં એક નજર પર વરસાદ વરસાવ્યો, ને બીજા નજર પર વરસાવ્યો નહિ; એક દુકડા પર વરસાદ વરસ્યો, ને બીજા પર તે વરસ્યો નહિ તે સુકાઈ ગયો ૯ માટે જ કે ત્રણ નજરોના [રહેવાસીઓ] ભટકતા ભટકતા એક નજરમાં પાણી પીવાને ગયા, પણ વૃષ થયા નહિ; તેા પણ વમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે ૧૦ મેં તમારા પર લૂનો તથા મસીનો માર આપ્યો; તમારા બાજ તથા તમારી દ્રાક્ષવાડીઓ તથા તમારી અછરીઓ તથા તમારાં ભેટરોજો ને સંખ્યાબધ્ હવાં તેમને છવડા ખાઈ ગયા છે; તેા પણ વમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે ૧૧ મેં તમારી મધ્યે મિસરની પેટ મર્યા મોકલી છે; તમારા જીવાનોના મેં વરસારથી સહાર કીધો છે, ને તમારા ઘોડાઓનું હરણ કરાવ્યું છે, ને તમારી હાવણીની કુર્ચ થઈ તમારા નસકોરામાં ચડાવી છે, તેા પણ, યહોવાહ કહે છે, તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી. ૧૨ દેવે સદોમ તથા ગમોરાહને પ્રલય કીધો ત્યારની પેટ મેં તમારામાંના [ફેલ્લાહ] ને પ્રલય કીધો છે, ને બળતામાંથી ખેંચી કાઢેલા ખોરિયા જેવા તમે હતા; તેા પણ વમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નથી, એમ યહોવાહ કહે છે. ૧૩ એ માટે, હે ઇસ્રાએલ, હુ તને આમ કરીશ, ને હુ તને એમ કરીશ માટે, હે ઇસ્રાએલ, તારા દેવને મળવાને ત્યાર થા ૧૪ કમકે, જો, ને પર્વતોના રચનાર તથા વાયુનો ઉપજકનાર, તથા મનુષ્યના વિચારો શા છે તે તેને કહી દેખાડનાર, [તથા] સવારને અધકાર પ કરનાર, તથા પૃથ્વીની ઉચ્ચરથાનો પર ચાલનાર, તેનું નામ સૈન્યોનો દેવ, યહોવાહ છે

૫ હે ઇસ્રાએલના વંશજો, તમારે વિષે આ ને વિલાપવાણી હુ ઉચ્ચાઈ હુ તે સાંભળો ૨ ઇસ્રાએલની કુમારિકા પડી ગઈ છે, તે કુરીથી કહી

હરો નહિ; તે પોતાની ભૂમિ પર પાણી નખાડ છે; તેને હાડનાર કાઢ નથી. કેમકે પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે કે, જે નગરમાંથી હબર નીકળતા, તેમાં ઇસ્રાએલના વંશના સોજ બન્યા હશે, ને જેમાંથી સો નીકળતા તેમ ઇસજ બન્યા હશે. કેમકે યહોવાહ ઇસ્રાએલના વંશને એમ કહે છે કે, તમે મને સોધો, તો તમે જીવશો, પણ જોયેલની સોધ ન કરો, ને જિજ્ઞાસમાં ન પેસો, ને બેર-રોળા ન ભજો; કેમકે જિજ્ઞાસ નિર્થે ગુલામગીરીમાં જશે, ને જોયેલ નષ્ટ થશે. યહોવાહને સોધો, એટલે તમે જીવશો; જોને તે યુસફના ધરમાં અજિની પેઠે પ્રગટે, ને તે ભરત કરી નાખે, ને જોયેલમાં તેને હોલવનાર કાઢ ન હોય; ૭ જે ઇનસાફને હવાસરૂપ કરી નાખનારા, ને નેકાને જીનિનદોસ્ત કરનારાઓ, ૮ તમે [તેને સોધો] કે જે કૃતિકા તથા મુરશિરને બનાવે છે, ને જે મુત્યુછાયાને પ્રસાવરૂપ કરી નાખે છે, ને જે દિવસને શતવડે અધકારમય કરી દે છે; ને સમુદ્રનાં પાણીને હાલ મારે છે, ને તેઓને પૃથ્વીની સપાટી પર રેડી દે છે; તેનું નામ યહોવાહ છે; ૯ તે બળવાનો પર એવો અત્યાનક નાશ લાવે છે, કે કિશ્તી પર નાશ આવી પડે છે. ૧૦ ભાગળમાં ઠપકો દેનારને તેઓ ધિકારે છે, ને પ્રમાણિકપણથી બોલનારને તેઓ વિરસકાર કરે છે. ૧૧ તમે બીબાને કચરી નાખો છો, ને નેર-જીલમથી તેની પાસેથી થઈ જિનવી લો છો, તેને લીધે તમે ઘડેલા પથ્થરનાં ધરો તો બાંધ્યાં છે, પણ તમે તેઓમાં રહેવા પામશો નહિ; તમે મને રજક દ્રાક્ષ-વાડીઓ તો રોપી છે, પણ તમે તેમને દ્રાક્ષરસ પીવા નહિ પામશો. ૧૨ કેમકે હું ભણું છું કે તમારા યુદ્ધો કેટલા બધા, ને તમારાં પાપ કેવાં, મહાભારત છે; કેમકે તમે ન્યાયીઓને દુઃખે મો ઝા, લાંચ લો છો, ને ભાગળ મંદિતો દરિદ્રોને [હક] હુલાવો છો. ૧૩ એ માટે શાણો જન આવા વખતમાં ચૂપ રહેશે; કેમકે આ બુંદો સમય છે. ૧૪ બહું સોધો, ને બુંડું નહિ, એ સાચું કે તમે જીવો; ને ત્યારે, તમે કહો છો તેમ, જે ન્યાયો દેવ યહોવાહ તમારી સાથે રહેશે. ૧૫ બુંદને ધિકારો, ને સલાને ચાહો, ને ન્યાયને ભાગળમાં સ્થાપિત કરો; તો કદાપિ જે ન્યાયો દેવ યહોવાહ યુસફના બાકી રહેલાઓ પર કૃપાળુ થાય. ૧૬ એ માટે પ્રભુ, જે ન્યાયો દેવ યહોવાહ, એમ કહે છે કે, સર્વ ચકલાઓમાં વિલાપ થશે; ને સર્વ ગલીઓમાં લોકો હશે કે, અફસોસ, અફસોસ, ને તેઓ બેઠ-

તોને શોક કરવાને, તથા રાજ્યા ગાવામાં પ્રવિણ લોકોને વિલાપ કરવાને બોલાવશે. ૧૭ અને સર્વ દ્રાક્ષવાડીઓમાં વિલાપ થશે; કેમકે, યહોવાહ કહે છે, હું તારી મધ્યે યહને જમશ. ૧૮ તમે જેઓ યહોવાહનો દિવસ ઇચ્છો છો તેઓને અફસોસ! શા માટે તમે યહોવાહનો દિવસ ઇચ્છો છો? તે તો અધકાર-રૂપ છે, ને પ્રકારરૂપ નહિ. ૧૯ જેમ કાઢ માણસને સિદ્ધ પાસેથી ગારી જતાં રીંછની ભેટ થઈ બચ, અથવા ધરમાં જઈને પોતાનો હાથ બીંતે ટેકવતાં તેને સાપ કરડે, તેમ ૨૦ હું એમ નહિ થાય કે યહોવાહનો દિવસ અધકારરૂપ થશે ને પ્રકારરૂપ નહિ! એટલે ધણી અધકારમય તથા છેક પ્રકાર રહિત? ૨૧ હું તમારાં પર્વોને ધિકારું છું, ને તમારા ધર્મેજીવાલ-ઓથી હું મન્ન નહિ થઈશ. ૨૨ હા, એ કે તમે તમારાં ફહનીયાપેણો તથા ખાલાપેણો આપવા માંડશો, તોપણ હું તેમને નહિ સ્વીકારીશ; ને તમારાં પુષ્ટ પશુઓનાં સાંતવણીને પણ હું નહિ ગણકારીશ. ૨૩ તારાં ગીતોનાં ઘોંઘાટ મારાથી હું દૂર કર; કેમકે હું તારી સારંગીઓનું ગાયન નહિ સાંભળીશ. ૨૪ પણ ન્યાયને પાણીની પેઠે, ને નેકાને મહા નદીની પેઠે વહેવા દે. ૨૫ જે ઇસ્રાએલના વંશના, હું તમે અર-ધમાં ચાળીશ વર્ષો સુધી મને યજ્ઞો તથા અર્પણો આપ્યાં હતા. ૨૬ હા, તમે તમારા રાજનું સિદ્ધ થયા તથા તમારી મુતિઓનું કીયૂત, એટલે તમારા પોતાના બનાવેલા તમારા તારારૂપી દેવતાને જીવ્યા છે. ૨૭ એ માટે, યહોવાહ, જેનું નામ સેન્યોનો, ૨૮ દેવ છે, તે કહે છે કે, હું તમને દમરકની પેલી પાર ગુલામગીરીમાં ગોઠવીશ.

૨૯ જે સિયોનમાં એરાઆરામમાં, રહેનારા તથા સમગ્રના પવેતોમાં અભયપણે રહેનારા મુખ્ય દેશભક્તિઓના પ્રખ્યાત માણસો, કે જેઓની પાસે ઇસ્રાએલનો વંશ આવે છે, તે જાનને અફસોસ! ૨૯ કાલેજમાં ચાલ્યા જઈને જીવો; ને ત્યાંથી ગોરા હમાયમાં ભજો; પણ આજળ વધીને પલિસ્તિઓના આયમાં ભજો; હું તેઓ આ, રાજ્યો, કરતાં સારાં છું! અથવા હું તેમની સીમા તમારી સીમા કરતાં વિશાળ છું? તમે જેઓ માકા દિવસને, દૂર કાઢો છો, ને નેર-જીલમની ગાદીને પાસે લાવો છો; ૪ જેઓ દાથી-દાંતના પલગે પર સુઓ છો, ને પોતાનાં બિહાનમાં લાંબા થઈને આગેટો છો, ને ટાંગામાંથી હલવાને, ને કાડમાંથી વાહરડા ખાઓ છો; ૫ જેઓ સારંગીના

રામ સાથે નકામાં ગીતો ગાઓ છો; જેઓ પોતાને વારસે દાઉદની પેઠે નવાં નવાં વાજત્રો કહી કાઢો છો; ૧ જેઓ ખ્યાલાંથી દ્રાક્ષરસ પીઓ છો, ને મુખ્ય અત્તરો પોતાને અંગે લગાડો છો; પણ યુરુફની વિપત્તિને લીધે દુઃખી થતા નથી. ૭ એ માટે જેઓ પહેલા ગુલામગીરીમાં જશે તેમની સાથે તેઓ ગુલામ-ગીરીમાં જશે, ને જેઓ લાંબા યજ્ઞને સુધ રહેતા તેઓની ખુશાલી લોપ થશે. ૮ સેન્થોનો દેવ યહોવાહ કહે છે કે, પ્રભુ યહોવાહે પોતાના સોજન ખાધા છે કે, હું યાકુબના અર્ધથી કંટાળું છું, ને તેના મેહેલોને ધિક્કારું છું; એ માટે નગરને તથા તેની અંદર ને સઘળું જે તેને દુ [પારકાને] સ્વાધીન કરી દશ્ય. ૯ અને એમ થશે કે જો એક ધરમાં દસ માખસો રહ્યા હશે, તો તેઓ પણ માયો જશે. ૧૦ અને જ્યારે કોઈ માખસનો ઇગ્રો, એટલે તેને અગ્રિદાહ દેનાર, તેનાં દાડકાંને ધરમાંથી બહાર લઈ જવાને તે [ની લાસ] ને ઉપજી લેશે, ને ધરના કૌશી અંદરના બામર્માના માખસને પૂછશે કે, હજી બીજો કોઈ તારી સાથે છે? ત્યારે તે કહેશે, ના; ત્યારે પેલો કહેશે, ચૂપ રહે; કેમકે આપણે યહોવાહનું નામ ઉચ્ચારવા લાયક નથી. ૧૧ કેમકે, જુઓ, યહોવાહ આજ્ઞા કરે છે, ને તેથી મોટા ધરમાં જાબડાં પડશે, ને નાના ધરમાં કુટિા પડશે ૧૨ હું ઘોડા ખડક પર ફોડી રાકશે? મું કોઈ [ત્યાં] બળદોથી બેસી રાકશે? કેમકે તમે ઇનસાફને પિતરૂપ, ને નેકીના ફળને કંડવાસરૂપ કરી નાખ્યાં છે ૧૩ વળી, હું અમારા પોતાના બળદો અમે શિંગો ધારણ કર્યાં નથી? એમ કહીને તમે નકામી વાતોમાં આનંદ માનો છો. ૧૪ કેમકે, સેન્થોનો દેવ યહોવાહ કહે છે, હે ઇસ્રાએલના વંશજો, જુઓ, હું તમારી વિરૂદ્ધ એક દેશભવિને ઉભી કરીશ, અને તેઓ, હમાયના નાકાથી તે અરબોહની નરી મુઘી, તમારા :૫૨ વિપત્તિ લાવશે.

૭ પ્રભુ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું છે; એટલે, જુઓ, વનસ્પતિની પાછલી પૂરની સરૂઆતમાં તેણે ટીકો બનાવ્યાં; ને જુઓ, તે સભની કાપણી પછીના પાછલો ઉગાવો હતો. ૨ અને તેઓ દેશનું માસ ખાઈ રહ્યાં ત્યારે એમ થયું કે, મેં કહ્યું, હે પ્રભુ યહોવાહ, કૃપા કરી ક્ષમા કર; યાકુબ કેમ કરીને નિશી રાકશે? કેમકે તે નાનો છે ૩ યહોવાહને આ વિષે પશ્ચાત્તાપ થયો; યહોવાહે કહ્યું કે, એમ નહિ થશે.

૪ પ્રભુ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું; એટલે, જુઓ, પ્રભુ યહોવાહે અગ્રિથી વાહ કરવાની આજ્ઞા કીધી; ને તેણે મહા ઉડાણને બરમ કીધું, ને ભૂમિને, પણ ભક્ષ કરત. ૫ ત્યારે મેં કહ્યું, હે પ્રભુ યહોવાહ, કૃપા કરીને બસ કર; યાકુબ કેમ કરીને નિશી રાકે? કેમકે તે નાનો છે. ૬ યહોવાહને એ વિષે પશ્ચાત્તાપ થયો; યહોવાહ કહે છે કે, એ પણ નહિ થશે.

૭ તેણે મને આમ દર્શાવ્યું; એટલે, જુઓ, પ્રભુ પોતાના હાથમાં ઓળખા લઈને ઓળખે ચલેલી ભીંત પાસે ઉભો રહ્યો. ૮ અને યહોવાહે મને કહ્યું, આમોસ, તું હું જુઓ છે? ને મેં કહ્યું, એક ઓળખા. ત્યારે પ્રભુ એ કહ્યું, જા, હું મારા ઇસ્રાએલ લોક મધ્યે ઓળખો મૂકીશ; હું ફરીથી કહી તેમની દરગુજર નહિ કરીશ; ૯ ને ઇસ્રહાકનાં ઉચ્ચરથાનો ઉજડ થશે, ને ઇસ્રા-એલનાં યુદ્ધરથાનો વેશન કરી મૂકીશ; ને હું તરવાર લઈને યરોબઆમના ધરની વિરૂદ્ધ ઉઠીશ

૧૦ પણ ડિગેલના યાજ્ઞ અમાર્યાહે ઇસ્રાએલના રાજ યરોબઆમને કહાવી મેલક્યું કે, આમોસે ઇસ્રાએલના ધરની મધ્યે તારી વિરૂદ્ધ ફિસાફ રચ્યો છે; તેનાં સર્વ વચનો સહન કરવાને દેશ અસક્ત છે. ૧૧ કેમકે આમોસ એમ કહે છે કે, યરોબઆમ તરવારથી માર્યો જશે, ને ઇસ્રાએલ પોતાના દેશમાંથી ગુલામ કરાઈને નિશ્ચે લઈ જવાશે ૧૨ વળી અમાર્યાહે આમોસને કહ્યું, હે બવિખ્યદર્શક, જા, યહુદાહના દેશમાં નાસી જ, ને ત્યાં રોટલી ખાજે, ને ત્યાં બવિખ્યવાહ કરજે; ૧૩ પણ હવે પછી કહી ડિગેલમાં બવિખ્યવાહ કરતો નહિ; કેમકે એ તો રાજનું યુદ્ધરથાન છે, ને એ રાજમંદિર છે ૧૪ ત્યારે આમોસે ઉત્તર આપતા અમાર્યાહને કહ્યું કે, હું બવિખ્યવાદી નહોતો, તેમ બવિખ્યવાદીને દીકરો પણ નહોતો, પણ હું તો ઝોવાળિયો તથા ગુલરૂસોનો સોરનાર હતો; ૧૫ ને યહોવાહે મને ઘેટાંલકશ પાછળ કરવામાંથી બાલાવી લીધો, ને વળી યહોવાહે મને કહ્યું જા, મારા ઇસ્રા-એલ લોકોને બવિખ્યવાહ કર. ૧૬ તો હવે હું યહો-વાહનું વચન સાંભળું; તું કહે છે, ઇસ્રાએલ વિરૂદ્ધ બવિખ્યવાદ ન કર, ને ઇસ્રહાકના ધર વિરૂદ્ધ [બોલ] ન નાખ; ૧૭ એ માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, તારી સ્ત્રી નગરમા વેશ્યા બનશે, ને તારા પુત્રપુત્રીઓ તરવારથી માર્યાં જશે, ને તારો દેશ માપવાની દોરીથી વહેંચવામાં આવશે; ને તું પોતે અધુરૂ ભૂમિમાં મોત પામશે, ને ઇસ્રાએલ પોતાના દેશમાંથી ગુલામ કરાઈને

નિશ્ચે લક્ષ જવાશે.

પ્રભુ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું; એટલે, જુઓ, ઉત્કાળાના કુળની એક ટોપલી [દિખાઈ]. ૨ અને તેણે કહ્યું, આમોસ, તું યું જુએ છે? ત્યારે મેં કહ્યું, ઉત્કાળાના કુળની ટોપલી. ત્યારે યહોવાહે મને કહ્યું, મારા ઇસ્રાએલ લોકોના અંત આવી પહોંચ્યા છે; હું હવે પણ કહી તેમની ફરજનું નહિ કરીશ. ૩ અને પ્રભુ યહોવાહે કહે છે કે, તે દિવસે મહિરનાં ગીતો તે રડાવી દે થઈ પડશે; મુઠ્ઠા ધણા થશે; સર્વ સ્થળે તેઓ ગૂંપગૂંપ તેમને બહાર નાખી દેશે. ૪ તમે આ સાંભળો, એટલે, તમે જેઓ ફરિદ્દીઓને ગળી જવા, તથા દેશના ખરીદોને અત આણુવા ઇજ્જત એમ કહે છે કે, ૫ આમાવાસ્યા ક્યારે પુરી થાય કે અમે અનાજ વેચીએ? ને સાંખ્યાય [ક્યારે ઉતરે] કે અમે ધર્મ ખુલ્લા મૂકીએ? ને એકાદ નાના રાખીને ને શેકેલ મોટા રાખીને, ને ન્યૂકા ત્રાનવાથી કળાઈ કરીને, ૬ અમે ગરીબોને રૂપાથી ખરીદીએ, ને ફરિદ્દીઓને એક ભેડ ખાસડા સાટે ખરીદીએ, ને ધર્મનું ધણું વેચીએ. ૭ યહોવાહે યાકૂબના મહત્ત્વના સોગન ખાધા છે કે, નિશ્ચે હું તેઓનું એક કામ કહી જુલી નહિ જઈશ. ૮ યું એને લીધે દેશ નહિ ફુજશે, ને તેમાં રહેનાર પ્રત્યેક જન શોક નહિ કરશે? હા તે તમામ નદીની પેઠે ઉપરશે; ને તે ખળખળીને મિસરની નદીની પેઠે પાછા સમા જશે. ૯ અને, પ્રભુ યહોવાહે કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે, હું સૂર્યને બધારે અસ્ત પમાડીશ, ને હું યોગે દિવસે પૃથ્વીને અધઃકારમય કરીશ. ૧૦ અને હું તમારી મિજબાનીઓને શોકરૂપ, ને તમારાં સર્વ ગીતોને વિલાપરૂપ કરી નાખીશ; ને હું સર્વ કમરે પર તાટ, ને પ્રત્યેક માથા પર તાલ આણીશ; ને હું એકનાએક કીકારને માટે શોક જેવું, ને તેના અંતને દુઃખના દિવસ જેવું કરીશ. ૧૧ પ્રભુ યહોવાહે કહે છે, જુઓ, એવા દિવસે આવે છે, કે જેમાં હું દેશમાં દુકાળ મોકલીશ, અન્નનો દુકાળ નહિ, કે પાણીની તરસ નહિ, પણ યહોવાહનું વચન સાંભળવાનો [દુકાળ મોકલીશ] ૧૨ અને તેઓ સમુદ્રથી તે સમુદ્ર સુધી, ને ઉત થી તે છેક પૂર્વ સુધી ભટકશે. યહોવાહનું વચન શોધવાને તેઓ અહીંથી તહીં નારચા કરશે, પણ તે તેઓને મળશે નહિ. ૧૩ તે દિવસે સુન્દર કમારિકાઓ તથા જુવાનો તુવાથી મૂંઝા પામશે. ૧૪ જેઓ સમગ્રના પાપના સોગન ખાતાં કહે છે કે, હે દાન, તારા દેવના સમ, ને

બેર-ચેબાની રીતિના સમ, તેઓ તો પડશે, ને કહી પાછા ઉઠશે નહિ.

૫ મેં પ્રભુને વેદીની પાસે ઉભેલો જોયો; અને તેણે કહ્યું કે, મથાળા પર એવો મારો ચલાવો કે ઉબસ દાલી જાય, ને તે સર્વના માથા પર તેમને લાગી ચૂસ કરે; ને તેઓમાના છેલ્લાનો હું તરવારથી સહાર કરીશ; તેઓમાના એક પણ નાસી જવા નહિ પામશે, ને તેઓમાના એક પણ બચી જવા નહિ પામશે. ૨ ને કે તેઓ ખોદીને શેઆલમા ઉતરી જાય, તોપણ ત્યાંથી મારો હાથ તેમને પકડી લાવશે; ને જો કે તેઓ આકારના થીડી જાય, તોપણ ત્યાંથી હું તેઓને નીચે ઉતારીશ. ૩ અને જો કે તેઓ કાર્મલના શિખર પર છુપાઈ જાય, તોપણ હું તેઓને ત્યાંથી શોધી કાઢીશ, ને તેઓ મારી નબરથી સમુદ્રને તળિયે સળાઈ જાય, તોપણ ત્યાં હું સર્પને આજ્ઞા કરીશ, ને તે તેઓને કરડશે. ૪ અને જો કે તેઓ પોતાના ચતુર્યોગી આગળ ગુલામગીરીમાં જાય, તોપણ ત્યાં હું તરવારને આજ્ઞા કરીશ, ને તે તેઓને સહાર કરશે; ને હું હિતને વાસ્તે નહિ પણ આપત્તિને વાસ્તે મારી દઉં તેઓ પર રાખી રહીશ. ૫ કેમકે પ્રભુ, સેન્થોના યહોવાહે, તે એ [૭] કે જે ભૂમિને બડકે છે ને તે પિગળી જાય છે, ને તેના સર્વ રહેવાસીઓ શોક કરશે; ને તે તમામ નદીની પેઠે ઉપરશે આવશે, ને મિસરની નદીની પેઠે પાછું ખેંચી જશે; ૬ જે આકારના પોતાના ચોરડાઓ ખાધે છે, ને પૃથ્વી પર પોતાનો ધુમટ રથાપે છે, ૭ જે સમુદ્રના પાણીને આજ્ઞા કરી બોલાવે છે, ને તેમને પૃથ્વીની સપાટી પર રેડી દે છે; તેનું નામ યહોવાહે છે. ૮ યહોવાહે કહે છે કે, હે ઇસ્રાએલપુત્રો, તમે તો મને કૂશપુત્રોના જેવા નથી છું? ૯ હું હું ઇસ્રાએલને મિસર દેશમાંથી, ને પલિસ્ટીઓને કાફતોરથી, ને અરામીઓને કીરથી કાઢી લાવ્યો નથી? ૧૦ જુઓ, પ્રભુ યહોવાહેની આજ્ઞા દુષ્ટ રાજ્ય પર છે, ને હું પૃથ્વીની પીઠપરથી તેનો નાશ કરીશ; યહોવાહે કહે છે કે, ક્રૂર એટલું જ કે યાકૂબના વંશનો હું પુરેપુરો નાશ નહિ કરીશ. ૧૧ કેમકે, જુઓ, હું આજ્ઞા કરીશ, ને જેમ આસ્રીમા ચળાય છે તેમ હું ઇસ્રાએલના વંશ-જને સર્વ દેશજાતિઓ મધ્યે આળીશ, તોપણ નાનામાં નાનો દામોડો જમીન પર પડશે નહિ. ૧૨ મારા લોકોના સર્વ પાપોઓ જેઓ કહે છે કે, દાનિ અમને પકડી પાડશે નહિ, તેમ સામી પણ આવશે નહિ, તેઓ

તરનારથી માયી જશે

૧૧ તે દિવસે દાહદનો પહેલો મંડપ હુ ઉભો કરીશ, ને તેની દુધફાંટા પુરી દશય, ને હુ તેના ખાંડિયેરોને ઉભા કરીશ ને હુ તેને પ્રાચીન કાળમા [હતો] તેના બાધીસ, ૧૨ એ માટે કે અદોમના બાધી રહેવાનું, તથા એ બધી દેશભતિઓ મારા નામથી ઓળખાવ છે તેઓનું તેઓ વતન પામે, આ કરનાર એ યહો વાહ તે એમ કહે ૧૩ યહો, યહોવાહ કહે છે, એવા દિવસે આવે છે કે, એકનાર[નું કામ] કાપણી કરનાર[ના કામ] મુધી ચાલશે, ને દ્રાણે પીલનાર[નું

કામ] બી વાવનાર[ના કામ] મુધી ચાલશે, અને પર્વતોમાથી ખીટા દ્રાક્ષરસ ટપકશે, ને સર્વ ડુંગરો પિત્તળ જશે ૧૪ અને હુ મારા હસ્તાએલ લોકની ગુલામ બીરી પાછી ફેરવીશ, ને તેઓ ઉઠડ નગરો બાધીને તેઓમા વસશે, ને તેઓ દ્રાક્ષવાડીઓ રોપીને તેઓના દ્રાક્ષરસ પીશે, તેઓ બીશ પશુ બનાવીને તેમનું ફળ ખાશે ૧૫ અને હુ તેઓને તેઓના દેશમા રોપીશ, ને એ દેશ એ તેઓને આપશે, એ તેમાથી તેઓ ફરીથી કદી ઉપાડી નંખાશે નહિ, એવુ તારે દેવ યહોવાહ કહે છે

ઓખાવાહ.

ઓખાવાહનું સફરોન પ્રભુ યહોવાહ અદોમ વિષે આમ કહે છે, અને યહોવાહથી ખબર સાધવી છે, ને એક એલથાને વિદેશીઓ મધ્યે મોકલવામા આવ્યો છે, [તે એમ કહેવાને કે,] તમે ઉઠો, ને આપણે તેની વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કરવાને ઉઠીએ ૧, ને તને વિદેશીઓ મધ્યે નાનું શીખું છે, તું પશુજનનું મનાય છે ૨ હું મડકાંતો ઓમા રહેનાર તથા હથે વાસો કરનાર તારા અંન કશુના અધિમાને તને કચેા છે, તું વાસ મનમા એમ કહે છે કે, મને નીચે ભૂમિ પર કાણ પાડશે? ૪ યહોવાહ કહે છે, એ કે તું મરડની જેઠે હથે ચડે, ને એ કે તારો માળો તારાઓ મધ્યે બાધીડો હોય, તેપશુ હુ ને ત્યાંથી નીચે પાડીશ ૫ એ ચોરો કે રાતે લૂટારાઓ વારી પાસે આવે, (અરે તું રોવા નબ્ત થયો છે ૧) તો તું તેઓનું મન માને એટલું તેઓ નહિ ચોરો ને દ્રાણે વાલુનારા વારી પાસે આવે તો તેઓ કેટલીક ફાવલું દ્રાણે નહિ પડવી મૂકે? ૬ એસાવ[ની વાતો] કેવી ચોપી કદાચ છે! તેના સંચારેલા ખબમા કેવા ઓળી કદાચ છે! ૭ તારા સપના સર્વ માલુસો તને માર્ગ પર, એટલે સરદાર[ના માર્ગ] પર, લાગ્યા છે, એ માલુસો વારી ગ્રામે સલાહસંપમા હતા તેઓએ વને કાળે વાસ ઉપર છૂટ મેળવા છે, વારી સેટીયી [ખાનારાઓ] વારી નીચે ફાલે માંડે છે, તેવામા કંઈ બુદ્ધિ નથી ૮ યહોવાહ કહે છે કે, હું હુ તે દિવસે અદોમમાથી જાની પુરેશોના, ને એસાવના પર્વત પરથી બુદ્ધિને

નાશ નહિ કરીશ? ૯ અને, હે તેમાન, તારા ચોખાઓ મહારાષ જશે, એ સાર કે એસાવના પર્વત પરથી પ્રત્યેક જનનો સંહાર કલવડે યાય ૧૦ તારા સાથે ચાકુળ ઉપર બળાકાર ગુભચીને કીધે તને લગભ દાખી દેશે, ને તું સફાને માટે નબ્ત થશે ૧૧ ને દિવસે પારકાઓ તેની સપત લઈ ચયા, ને પરદેશીઓ તેના દરવાજાઓની આર પેસી ગયા, ને યુદ્ધાલેખ પર ચિહ્નોઓ નાખી, તે દિવસે તું આધો ઉભો થઈ રહ્યો, હા, તું ભણે તેઓમાનોજ એક હોય તેમ [તે કહ્યું] ૧૨ પશુ વાસ લાકના પિત્તને દિવસે તેનો દિવસ તું ન નિદાળ, ને ચદુદાહયુતોને વિનાયને દિવસે તું તેમની વિરૂદ્ધ આનંદ ન કર, ને સમરને દિવસે અધિમાનથી ન બેલ ૧૩ મારા લોકની આપત્તિને દિવસે તેઓની જાગળમા ન પેમ, હા, તેઓની આપત્તિને દિવસે તેઓની વિપત્તિ ન નિદાળ, ને તેમની આપત્તિને દિવસે તેમની સપત્તિ પર [દાખ] ન નાખ ૧૪ અને તેના લોકોમાથી નારી કૂટતા હોય તેમને કાપી નાખવાને તું આઠ માર્ગમા ઉભો ન રહે; ને તેના લોકોમાના ભેગો બચી રહેલા હોય, તેમને સમરને સમયે સોપી ન દે ૧૫ કેમકે સર્વ વિદેશીઓ પર યહોવાહનો દિવસ પાસે છે, એવુ તે કહ્યું છે, તેહ વારા લકમા કસશે, વારી કરણી વાસ ચોતાના માથા પર પાછી આવશે ૧૬ કેમકે જેમ તમે મારા પવિત્ર પર્વત પર પીધું છે, તેમજ સર્વ વિદેશીઓ બધુ પીશે, હા, તેઓ પીશે, ને ગળી જશે, ને હતા નહોતા થઈ જશે.

- ૧૭ પાણી સિંચેન પર્વત પર બચી રહેલાઓ હશે, ને તે પવિત્ર થશે, ને ચાકુળનું ધર પોતાના વતનો ભોમવશે ૧૮ અને ચાકુળના વંશને અમિરૂપ, ને યુષકનું ધર ભકકારૂપ, ને એસાવનું ધર ખુપસારૂપ થશે, ને તેઓ તેમા સળગીને તેને ભસ્મ કરશે, ને એસાવના ધરનું કોઈ [માણસ] જીવતું રહેશે નહિ, કેમકે યહોવાહ એ ઘોષ્યા છે ૧૯ અને નેગેબના લોકો એસાવના પર્વતનો કબજો, ને નીચ પ્રદેશના લોકો પલિસ્તીઓનો કબજો લેશે, ને તેઓ એફ્રાઈમની ભૂમિનો તથા સમરૂનની ભૂમિનો કબજો લેશે, ને બિન્યામીન બિલઆઈ નો કબજો લેશે] ૨૦ અને ગુલામીમા ગએલા ઇઝ્રાએલપુત્રોનુ આ સેન્ય, ને કનાનીઓ [મધ્યે] છે, તે છેક સારફાય સુધી[ને કબજો લેશે], ને ચક્રસાલેમના ગુલામગીરીમા ગએલા લોકો ને સફારાઈમા છે, તેઓ નેગેબના નમરોનો કબજો લેશે ૨૧ અને એસાવના પર્વતનો ન્યાય કરવાને ઉદ્ધારકતાઓ સિંચેન પર્વત પર હાજર થશે, અને રાજ્ય યહોવાહનું થશે

ધના

પક્ષો. ૧૧ ત્યારે તે માણસોને યદોવાદનો અતિશય ડર લાગ્યો; ને તેઓએ યદોવાદને યજ્ઞ યદાઓ, ને માનતા લીધી. ૧૨ અને યદોવાદે એક મોટી માછલી યૂનાને ગળા નવા સાચે તૈયાર કીધી; અને યૂના ત્રણ દિવસ ને ત્રણ રાત માછલીના પેટમાં રહ્યો.

૨ ત્યારે યૂનાએ માછલીના પેટમાંથી પોતાના દેવ યદોવાદની પ્રાર્થના કીધી. ૩ અને તેણે કહ્યું, મારી વિપત્તિના કારણથી મેં યદોવાદને વિનંતી કીધી, ને તેણે મને ઉતાર આપ્યો; શેઓલના પેટમાંથી મેં જૂમ પાડી, ને તે મારો સાદ સાંભળ્યો. ૪ કેમકે તે મને ઉદાસના, સમુદ્રના ભિતરમાં ફેંક્યો, ને મારી આસપાસ પાણી હતું; તારાં સપાળાં ચીલઓ ને વારી ઊભો મારા પર ફરી વળી. ૫ અને મેં કહ્યું કે, હું તારી નજર આગળથી ફેંકી દેવાથી છું; તોપણ હું ફરીથી તારા પવિત્ર મંદિર તરફ ભેઘરા. ૬ પાણી મારી આસપાસ ફરી વળ્યાં, હા, મારા છવ સુધી [ફરી વળ્યાં]; મારી આસપાસ ઉડાણ હતું; મારા માથાની આસપાસ ખડ વિંટાળ યજ્ઞ. ૭ હું પવેતોનાં તળિયાં સુધી ઇતરી ગયો; પુખ્તોએ પોતાની ભુંગળો મારા પર સડાને નાંટી વાસી લીધી; તોપણ, કે મારા દેવ યદોવાદ, તે મારા છવને ખાડામાંથી બહાર કાઢ્યો છે. ૮ મારો છવ મારામાં નિર્જત થયો, ત્યારે મેં યદોવાદનું સ્મરણ કીધું; ને મારી પ્રાર્થના તારા પવિત્ર મંદિરમાં વારી ઢંઢુરમાં પહોંચી. ૯ એઓ બહી પોણ બાબતો વિષે કાળજી રાખે છે તેઓ પોતા પશની રૂપા તણ દે છે. ૧૦ પણ હું ઉપકાર-રૂઢિના નાસડિત તને યજ્ઞ યદાવીશ; ૧૧ મારી માનવાઓ યદાવીશ તારજુ યદોવાદથી છે.

૧૦ અને યદોવાદે માછલીને આજ્ઞા કરી, ને તેણે યૂનાને ઠારી નમીન પર ઓઝી કાઢ્યો.

૩ અને યદોવાદનું વચન બીજી વાર યૂના પાસે એવું આબુ કે, ૧ ઉક, મોટા નજર નીનવેદમાં નહને ને બોમ હું તને ફરમાવું તે બોમ તેને કર. ૨ એ માટે યૂના ઈડીને યદોવાદના વચન પ્રમાણે નીનવેદ ગયો. નીનવેદ તો અતિ મોટું. એટલે ત્રણ દિવસની મજલ એટલા [પિરાવાનું] નજર હતું. ૩ અને યૂનાએ શાન્તાતમાં નજરમાં એક દિવસની મજલ એટલે પ્રવેશ કીધો, ને તેણે જૂમ પાડીને કહ્યું કે, આજ્ઞા-દિવસ પછી નીનવેદનો નાત થશે. ૪ અને નીનવેદનો લોકોએ દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને તેઓએ ઉપવાસનો દરોડા પિટાવ્યો, ને મોટામાં

મોટાથી તે નાનામાં નાના સુધી સર્વેએ તાટ પહેવું. ૫ અને એ ખબર નીનવેદના રાજાને પહોંચી એટલે તે પોતાની આદી પરથી ઉઠ્યો, ને પોતાનો ભગ્નો પોતાના અંત્ર પરથી કાઢી નાખીને ને પોતાને અંત્રે તાટ પહેરીને રાખમાં બેઠો. ૬ અને રાજાના તથા તેના અમીરોના [કીધેલા] કસવ પ્રમાણે તેણે નીનવેદમાં સર્વત્ર દરોડા પિટાવ્યો કે, માણસ તેમજ પશુ, દોર તેમ ઇર્ષાળકરાં કષ્ણ પણ ચાખે નહિ; તેઓ ખાચ નહિ તેમ પાણી પણ પીએ નહિ; ૭ પણ માણસ તથા પશુ બન્ને તાટ બેઠો, ને તેઓ દેવ આગળ મોટીથી પોકાર કરે; હા, તેઓ સર્વ પોત પોતાના ભુંડા માર્ગથી તથા પોતપોતાના હાથના ભેર-ભુલમથી ફરે. ૮ હાથિત દેવ [વિચાર] બદલીને પશ્ચાત્તાપ કરે, ને પોતાનો સખત રોપ તણ દે, ને એમ આપણો નાશ ન થાય. ૯ અને તેઓનાં કામ દેવે ભેળાં કે તેઓ પોતાના ભુંડા માર્ગથી ફર્યા; ને તેઓ ઉપર ને આપણે આજુવાનું દેવે કહ્યું હતું. તે વિષે તેને પશ્ચાત્તાપ થયો; ને તેણે તે અમલમાં ન આપ્યું.

૪ પણ તેથી યૂનાને ઘણું બોટું લાગ્યું, ને તેને ધુરસો ચડ્યો. ૨ અને તેણે યદોવાદની પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું, હે યદોવાદ, હું તારી પ્રાર્થના કષ્ણ છું કે, હજી તો હું મારા દેશમાં હતો ત્યારનું મારું કહેવું એ નહોતું થયું? તે માટે તાર્શીશ નાસી નવા મેં ઉતાવળ કીધી; કેમકે હું બહુતેમ હતો કે હું દુષાણ તથા કષ્ટા-સખત, કેમકે કરવે ધીમે ને પછી દયાણ, એવો દેવ છે, ને વિપત્તિ વિષે તને પશ્ચાત્તાપ થાય છે. ૩ તે માટે, હે યદોવાદ, હવે રૂપા ફરી મારો છવ મારા-માથી લઈ લે, કેમકે છવવા કરતાં મરવું એ મારે માટે વધારે સારું છે. ૪ અને યદોવાદે કહ્યું કે, ધુરસો થવું એ હું સારું કરે છે યું? ૫ ત્યારે યૂના નજરની બહાર નીકળીને નજરની પૂર્વે બાજુએ બેઠો, ને ત્યાં પોતાને કાગે માંદગો કરીને નજરનું રું થયો તે ભેવાને શબ ભેતો તેની તળે બેઠો. ૬ અને યદોવાદ દેવે એક કીધાયોનવેલો તૈયાર કર્યો, ને તેને ઉઘાળીને યૂનાની ઉપર ઝડુમાવ્યો, એ સારું કે તે તેના માથા પર ઊભો કરીને તેની દુઃખિત સ્થિતિ નિવારે. તેથી યૂના એ કીધાયોનવેલાને લીધે અત્યંત દરખાવો. ૭ પણ બીજે દિવસે સવાર થતાં દેવે એક કીડો તૈયાર કીધો, ને તેણે કીધાયોનવેલાને ઉપદ્રવ કીધાથી તે સુકાઈ ગયો. ૮ અને સૂર્ય ઉત્તર્યા એમ થયું કે, દેવ

પૂર્વ તરફની લ તૈયાર કીધી, ને ધૂનાના માથા પર એટલો તડકો લાગ્યો કે તેને મૂઝાં આવી, ને પોતાને સાડાં મોત માગતાં તેણે કહ્યું કે જીવવા કરતાં મરણ એ મારે માટે સારું છે. અને દેવે ધૂનાને કહ્યું કીધા યૈનવેલાને માટે તું યુરસે થાય છે તે તું ઠીક કરે છે છું? ને તેણે કહ્યું મોત સુધી પણ હું યુરસે થાઉં તો વાળખી. ૧૦ અને યહોવાહને કહ્યું ને કીધાયેન વેલાને સારું તું મેહેનત નથી કરી, ને ઉગાળ્યો પણ

નથી, ને એક રાતમાં ઉગ્યા ને બીજી રાતમાં નાશ પામ્યો, તેના પર તને દયા આવે છે, ૧૧ તો આ મોટું નગર નીનવેહ કે જેની અદર એક લાખ ને વીસ હજાર એવા લોક કે જેઓ એટલું નથી જાણતા કે પોતાનો જમણો હાથ કયાં ને ડાબો હાથ કયાં, ને વળી જેની અદર ધણી ટોરડાં છે, તેના પર મને દયા ન આવે છું?

મીખાહ.

૧ યહોવાહનું વચન ને યહુદાહના રાજાઓ થોથામ આહાઝ તથા હિક્કીનાહના રિવસોના મીખાહ મોરારવીની પાસે આવ્યું, [તથા] ને તેને સમજન તથા યરશાલેમ સબળીના સર્વસંતના પ્રાર્થ થયું તે ૨ હે પ્રભુઓ, તમ સર્વે સાંભળો. હું પૃથ્વી તથા તેમાં ને સર્વ છે તે ધ્યાન દો, ને પ્રભુ યહોવાહ એટલે પ્રભુ પોતાના પવિત્ર મહિરમાથી, તમારી વિરૂદ્ધ સાક્ષી થાઓ કેમકે, જુઓ, યહોવાહ પોતાના સ્થાનમાંથી નીકળી આવે છે ને તે નીચે ઉતરીને પૃથ્વીના ઉચ્ચસ્થાનો પર આવશે ૪ અને તેના ભારથી પર્વતો પિગળી જશે ને ખીણો ફાટી જશે, એટલે અગ્નિની આગળ મીણની પેટ, તથા સીધા કરાડા પરથી પડતા પાણીના ધોધની પેટ ૫ યહુદાહના અપરાધને લીધે તથા ઇસ્રાએલના વંશના પાપોને લીધે એ સર્વ થયું છે યહુદાહને અપરાધ શો છે? છું તે સમજન નથી? અને યહુદાહના ઉચ્ચસ્થાનો ક્રિયા છે? છું યરશાલેમ નહિ? ૬ તે માટે હું સમજનને જિનરમાના ઢગલા જેવું [તથા] દ્રાક્ષવાડીના રોપણ જેવું કરીશ, ને હું તેના પત્થરોને નીચ સુમા ગળડાવી દહશ ને હું તેના પાયા ઉધાડા કરીશ ૭ અને તેની સર્વ કાતરેલી મુર્તિઓ ખડાધને ચૂરા કરાશે ને તેના સર્વ વેતન અગ્નિથી બગાડે, ને તેની સર્વ મુર્તિઓને હું નષ્ટ કરી નાખીશ, કેમકે વેશ ના વેતનવડે તેણે તેમને સંપ્રદ કીધો છે, ને તેઓ પાછા વેશના વેતન યથ જશે ૮ અને લીધે હું વિલાપ કરીશ ને પોષ મીખાહ હું વસ્ત્રરહિત તથા નાગો ફરીશ હું સિયાળ વાની પેટ ભુખીશ ને સહામૃતની પેટ કળકળાશ ૯ કેમકે તેના પા અસાધ્ય છે, કેમકે તે યહુદાહના

પણ આવી પહોંચ્યું છે તે મારા લોકની ભાગળ સુધી ટંક યરશાલેમ સુધી પહોંચ્યું છે ૧૦ માથમાં તે ન કહેયો, બિવડન રડયો નહિ, બિય થ-આહાહમાં હું ધૂળમાં આભોટયો છું ૧૧ હે શરીરના રહેવાસી, તું નાગો તથા લક્ષિત થઈને ચાક્યો જ, સાચાનાનો રહેવાસી બહાર નીકળતો નથી, બિય એસેલને વિલાપ તમારી પાસેથી તેનું સ્થળ લઇ લેશે ૧૨ કેમકે મારાધના રહેવાસી ચિંતાથી હિનની વાટ જુએ છે, કેમકે યહોવાહ પાસેથી આપત્તિ યરશાલેમની ભાગળ સુધી ઉતરી છે ૧૩ હે લાખીરાના રહેવાસી, તું રથે જલક થોડો જોડ, સિયાળની દીકરીના પાપનો આરંભ તે હતી, કેમકે ઇસ્રાએલના અપરાધો તારામાં માલમ પડ્યા ૧૪ એ માટે તું મોરેશોય-આધને વિદાય ગીરીની બક્ષીસ આપશે, આખ્રીબના ધર ઇસ્રાએલના રાજાઓ પ્રત્યે કપટી થશે ૧૫ હે મારેશાહના રહેવાસી, હજી પણ હું તારી પાસે એવા એક જલુ લાવીશ કે ને તમને પોતાનું વતન કરી લેશે, ઇસ્રાએલનું જોરવ અદુલામમાં પણ આવશે ૧૬ તારા પ્રિય સતાનોને લીધે પોતાને વાલ પડાવ ને પોતાનું માથું ખોડાવ, ગીધની માફક તારી વાલ વધાર કેમકે તેઓ તારી પાસેથી ગુલામગીરીમાં ગયા છે

૨ જોઓ પોતાના બિહનનામાં [સુતા સુતા] અન્યાય થાને છે તથા શું કરે છે તેઓને અફસોસ? સવારનો પ્રભાસ થર્ના તેઓ તેના અમલ કરે છે, કેમકે તે કરુ તેમના હાથમાં છે ૨ અને તેઓ ખેતરોને લોભ કરીને તેમને જિનની લે છે, ને ધરોનો [લોભ કરીને] તેમને પડાનો લે છે, ને તેઓ માણસ તથા તેના ધર પર એટલે માણસ તથા તેના વારસા પર,

જીવન કરે છે. ૩ એ માટે યદોવાહ એમ કહે છે કે, જીવો, આ કુટુંબ વિરૂદ્ધ હું એવી આપત્તિ યોજી છું કે જેમાંથી તમે તમારી અરદાને કાઢી નહિ શકો, ને તમે મગરૂરીથી ચાલી નહિ શકો; કેમકે તે સમય માટે છે. ૪ તે દિવસે તેઓ તમારી વિરૂદ્ધ એક દૃષ્ટાંત ઉત્પાદ્યારો, ને ચોક્કસ વિલાસસહિત રૂઢ કરતાં કહેશે, અમે છેક પાંચમાલ થયા છીએ; તે મારા લોકનો વારસો ફેરવી નાખે છે; તેણે તેને મારી પાસેથી કેવો લઘ લીધો છે! કંઠાઓને તે અમારાં બેતરાં વહેંચી આપે છે. ૫ એ માટે ચિટ્ટી નાખીને હિરણ્ય વહેંચનાર યદોવાહની જમાતમાં તારો કોઈ દુરો નહિ. ૬ તમારે ભવિષ્યવાણી બોલવી નહિ; તેઓ [હમેશાં] ભવિષ્યવાણી બોલે છે, [એમ તેઓ કહે છે]. તેઓ એમની આગળ ભવિષ્યવાણી બોલશે નહિ; લાઇન દૂર થવાનું નથી. ૭ હે વાફીના ધર, યું એવું કહેવાશે કે, યદોવાહનો આત્મા સંક્રાંતિયો છે? યું આ તેનાં કામ છે! યું સહચારીને મારા વચનો ફાવડાકાર નથી? ૮ પણ યોદી મુક્તથી મારા લોકો ચતુરી પેટે ઉઠ્યા છે, જેઓ લગાઇને કંઠાજનારાઓની પેટે નિર્ભયતાથી ચાલ્યા જાય છે તેમનાં વસોમાંથી તમે જામો ઉતારી લો છો. ૯ મારા લોકની ઓંચોને તમે તેઓનાં ખુશાકાર ખરોમાંથી બહાર કાઢી મૂકો છો; તેમનાં નાના બાળકો પાસેથી તમે સફાને માટે માફે મારવ લઈ લો છો. ૧૦ તમે ઉઠો, ને દૂર યાઓ; કેમકે આ તમારો વિશ્રામ નથી; એનું કારણ નાશ-કારક મલીનતા, હા, બારે વિનાશક મલીનતા [છે]. ૧૧ ને વ્યર્થ ને અસત્ય આચરણને માણસ એવું બુદ્ધ બોલે કે, હું દાકરસ તથા મધ વિષે તને પ્રજ્ઞાપ્ત કરીશ; તો તેજ આ લોકનો ભવિષ્યવાદી થશે.

૧૨ હે વાફી, હું તારા સર્વ લોકને નિષેધે બેઠા કરીશ; હું ઇસ્રાએલનાં જાણીઓને નિષેધે એકઠા કરીશ; હું તેઓને ઇસ્રાએલનાં ધેડાંની પેટે એકઠા કરીશ; બીડ મધ્યે ચરતાં ધેડાંકારનાં ટોળાની પેટે તેઓ માણસોનાં [જન્મનાં] કારણથી ચોટી પાંખાડ કરશે. ૧૩ ખંડન કરનાર તેઓની અગાઉ ચડી ગયો છે; તેઓ ધસી નીકળીને ઇરાન સુધી ચાલ્યા જઈને તેમાં ધસે બહાર નીકળ્યા છે; ને તેઓને રાત્ર તેઓની આગળ ચાલ્યા ગયો છે, ને યદોવાહ તેમને સારાર છે.

૩ અને મેં કહ્યું, હે વાફીના મુખ્યો, અને ઇસ્રા-એલના પરા આધિકારીઓ, તમે કૃપા કરી

સાંભળો; ન્યાય કરી બહુવો યું એ તમારી ફરજ નથી? ૧ તમે તો ભલાને ધિક્કારો છો ને બુદ્ધાને ચાહો છો; તમે તેઓની આમડી તેઓનાં અંત પરથી, ને તેઓનું માંસ તેઓનાં હાડકાં પરથી ચુંટી લો છો; ૨ તમે મારા લોકનું માંસ પણ ખાઓ છો; ને તેઓ તેમની આમડી તેમના પરથી ઉતરડી લે છે, ને તેમનાં હાડકાં લાંબી નાખે છે, હા, હાંધીને સાર [તૈયાર કરે] તેમ, તથા કદામનાં માંસની પેટે તેમને કાપીને તેઓ દુકકા કરે છો. ૩ ત્યારે તેઓ યદોવાહ આગળ પોષાર કરશે, પણ તે તેઓને ઉત્તર આપશે નહિ; હા, તે વખતે તે પોતાનું મુખ તેમનાથી સતાડશે, તેઓએ પોતાનાં કામોમાં બુરાઈ કાપી છે તેને લીધે. ૪ ને ભવિષ્યવાદીઓ મારા લોકને કુમારો ચલાવે છે, જેઓ પોતાનાં હાંતથી કરડવા જાય છે, ને પોષારે છે કે, ચાતિ, ને જેઓ તેમના કંઠો નથી બરતા તેમની વિરૂદ્ધ યુદ્ધ પણ નિર્મોહ કરે છે, તેવાઓ વિષે યદોવાહ એમ કહે છે કે, ૬ તે કારણથી તમારે એવી શાન પડશે કે જેમાં તમને સફરનાં થશે નહિ; ને તમારે એવો અંધકાર થશે કે તમે ચકુન લેઈ શકો નહિ; ને ભવિષ્યવાદીઓને સૂચે અસ્ત પામશે, ને દિવસ તેમના ઉપર અપકારમય થશે ૭ અને ભવિષ્યવાદીઓ લંબિત થશે, ને ચકુન બેનાસ કોઠા પડશે; હા, તેઓ સર્વ પોતાના હોઠ ઢાંકી દેશે; કેમકે દેવ તરફથી કંઈ પણ ઉત્તર મળતો નથી. ૮ પણ ચાફીને તેનો અપરાધ તથા ઇસ્રાએલને તેનું પાપ કહી બતાવવા સાફ, હું યદોવાહના આત્માવડે અચિત બળથી તથા ન્યાયથી તથા સામર્થ્યથી બરપુર છું. ૯ હે વાફીના વરણા મુખ્યો, ને ઇસ્રાએલના વરણા અધિકારીઓ, ન્યાયને ધિક્કારનારા તથા ધનસાફને ઉલટાવી નાખનારા, તમે કૃપા કરી આ સાંભળો. ૧૦ લોકો સિયોનને રક્ષથી ને યરૂસાલેમને અન્યાયથી બાંધે છે; ૧૧ તેના મુખ્યો લાંબે લઈને ઇનસાફ કરે છે, ને તેના યાજ્ઞો વેન લઈને બાંધે છે, ને તેના ભવિષ્યવાદીઓ પેસા લઈને ચકુન જીએ છે; એમ છતાં પણ તેઓ યદોવાહ પર આધાર રાખે છે, ને કહે છે, યું યદોવાહ આપણી મધ્યે નથી? આપણા પર કોઈ પણ આપત્તિ આવશે નહિ. ૧૨ એ માટે તમારે લીધે સિયોન એવરની પેટે બેસાશે, ને યરૂસાલેમના ઢગલા થઈ જશે, ને [દેવના] ધરને પવેત તે વનનાં ઉચ્ચ-રથોના નેઓ [થઈ જશે].

૪ પણ પાછલા દિવસોમાં એમ થયો કે યહોવાહના ધરનો પર્વત પર્વતોના સિખર પર સ્થાપિત થયો, ને તે હુઝરોથી ઊભો કરાયો ; ને લોકોનો પ્રવાહ ત્યાં વહી જયો. ૨ અને ઘણી દેશજાતિઓ જમને કહેશે કે ચાલો, આપણે યહોવાહના પર્વત ઉપર તથા યાફૂબના દેવને ઘેર જઈએ ; ને તે આપણને તેના માર્ગે વિષે શિખરશે, ને આપણે તેના પથમાં ચાલીશું ; કેમકે સિયોનમાથી નિયમ તથા યજ્ઞેમ-માથી યહોવાહનું વચન નીકળશે. ૩ અને તે ઘણી પ્રજાઓની મધ્યે ન્યાય કરશે, ને બહુ દૂરની બળવાન દેશજાતિઓને ધમકાવશે ; ને તેઓ પોતાની તરવારો ટીપીને હજીની કોરો બનાવશે, ને તેમના ભાલાઓનાં દાતરડાં બનાવશે ; એક દેશજાતિ બીજી દેશજાતિ વિરૂદ્ધ તરવાર નહિ ઉઠાવશે, ને ફરી કદી તેઓ યુદ્ધ[કળા] નહિ શિખરશે. ૪ પણ તેઓ સર્વ પોત-પોતાના દ્વારવેલા તથા પોતાની અછરી તથા બેસરો ; ને કોઈ તેમને બીવડાવશે નહિ ; કેમકે સૈન્યોના યહોવાહના સુખમાથી એ નીકળ્યું છે. ૫ કેમકે સર્વ પ્રજાઓના લોક પોતપોતાના દેવને નામે ચાલશે, ને અમે સદાસર્વકાળ અમારા દેવ યહોવાહને નામે ચાલીશું.

૬ યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે જે લંબડી છે તેને હું સમેટીશ, ને કાઠી મુકેલીને તથા જેને મેં દુઃખી કાંધી છે તેને એકડી કરીશ ; ૭ ને જે વંચડાટી હતી તેનો હું [વિસ્તાર વધારીને] પ્રભનો રોષ ઉભો કરીશ, ને દૂર કાઠી મુકેલીથી બળવાન પ્રજા ઉભી કરીશ ; ને યહોવાહ તેઓ ઉપર સિયોન પર્વતમાં હમણાથી તે સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. ૮ અને હે ટોળાના છુર, સિયોનની પુત્રીના હુર, તે તારે ત્યાં આવશે, હા, અગાઉનું રાજ્ય, યજ્ઞચાલેમની પુત્રીનું રાજ્ય આવશે. ૯ હવે તું સા માટે મોટીથી જૂમ પાડે છે ? તું તારા મધ્યે રાજ નથી, તું તારો મંત્રો નાશ પામ્યો છે કે પ્રસૂતિથી પીડાડી ઓના જેવી વેદના તારા પર આવી પડી છે ? ૧૦ હે સિયોનની પુત્રી, પ્રસૂતિથી પીડાડી ઓની પેટે તું પીડા પામ તથા જીવવાને કષ્ટ ; કેમકે હવે તું નજરમાથી નીકળી જશે, ને સીમમા રહેશે, ને બાબેલમા પથુ જશે ; ત્યાં તને છોડાવશે, ત્યાં યહોવાહ તને તારા યતુઓના હાથમાથી છોડાવશે. ૧૧ અને હવે ઘણી દેશજાતિઓ તારી વિરૂદ્ધ એકડી મળી છે, ને કહે છે કે, તેણીને ભ્રષ્ટ કરીએ, ને આપણી આંખો પોતાની ધમ્મા સિયોન ઉપર [પુરી થએલી]

જીએ. ૧૨ પણ તેઓ યહોવાહના વિચારો જાણતા નથી તથા તેના મનસુખા સમજતા નથી ; કેમકે તેણે તેઓને જળીમાં પુળીઓની પેઠે એકઠા કીધા છે. ૧૩ હે સિયોનની પુત્રી, હઠીને ઝુડ ; કેમકે હું તારા સિયોન લોહારૂપ ને તારી ખરીઓને પિત્તજરૂપ કરીશ ; ને તું ઘણા લોકોને કચરીને ચૂસા કરશે ; ને તું તેઓની કમાઈ યહોવાહને તથા તેઓની સપત્તિ આખી પૃથ્વીના પ્રભુને સમર્પી દેશે.

૫ હે પલટણીની પુત્રી, હવે તું તારી પલટણી સહિત એકડી થશે ; તેણે આપણી સામે ઘેરો ધાક્યો છે ; તેઓ ઇસાએલના ન્યાયાધીશને ખાલ પર લાકડી મારશે.

૨ પણ હે બેપલેહેમ એકાયાહ, જે કે તું એકલું નાનું છે કે યહુદાહના હજારો સાથે ગણાવા લાયક નથી, તોપણ તારામાથી મને એવો પુરૂષ નિપજશે કે જે ઇસાએલમાં અધિકારી થવાનો છે ; જેનો પ્રારંભ પુરાવન કાળથી, અનાદિ કાળથી છે. ૩ એ માટે પ્રસવવેદનાથી પીડાય છે તેણી જીવશે તે સમય સુધી તે તેઓને તણ દેશે ; ત્યારે તેના બાકી રહેલા ભાગઓ ઇસાએલપુત્રોની પાસે પાછા આવશે. ૪ અને તે ઉભો રહીને યહોવાહના સામર્થ્યસહિત તથા પોતાના દેવ યહોવાહના નામના પ્રવાપસહિત [પોતાના ટોળાતુ] પાળણુ કરશે ; ને તેઓ કાયમ રહેશે ; કેમકે હવે તે પૃથ્વીની સીમાઓ સુધી મેટા થશે. ૫ અને એ [આપણી] સાતિ થશે ; ન્યારે આશશૂરી આપણા દેશમા આવશે, ને ન્યારે તે આપણા મેહેલોમાં ચાલશે, ત્યારે આપણે તેની સામે સાત પાળકોને તથા આઠ યુધ્ધ માણુતાને ઉભા કરીશું. ૬ અને તેઓ આશશૂર દેશને તરવારથી તથા નિદ્રોહના દેશને તેના નાકામાં મેદાન કરી મૂકશે ; અને ન્યારે આશશૂરી આપણા દેશમાં આવશે આપણી સરહદની માંહે ચાલશે, ત્યારે તેનાથી આપણને તે છોડાવશે. ૭ અને યાફૂબના બચેલાઓ ઘણી પ્રજાઓની મધ્યે યહોવાહે મોકલેલા એસ જેવા તથા ધાસ ઉપર પડતાં ગ્રાપડા જેવા થશે, કે જે મનુષ્યને માટે ચોસતાં નથી, કે મનુષ્ય-પુત્રોને માટે વિલગ કરતાં નથી. ૮ અને યાફૂબના બચેલાઓ દેશજાતિઓ મધ્યે તથા ઘણી પ્રજાઓની મધ્યે, વનનાં પશુઓ મધ્યે સિદના જેવા, તથા ઘેટાંનાં ટાળાં મધ્યે સિદના બચ્યાના જેવા થશે, કે જે તેઓ મધ્યે યમને જય તો કચરી નાખે છે, ને કાઠીને ડુકા કરે છે, ને છોડાવનાર કોઈ નથી. ૯ તારો

દાય તારા વેરીઓ પર ઉગામ, ને તેનાથી તારા સર્વ યતુઓ કાપી નખાય

૧૦ અને, યદોવાહ કહે છે કે, તે દિનસે એમ થશે કે, હું તારી મધ્યેથી તારા ધોડાઓનો સહાર કરીશ, ને તારા રોનો નાશ કરીશ; ૧૧ ને હું તારા દેશનાં નગરોને નષ્ટ કરીશ, ને તારા સર્વ કિલ્લાઓ પાડી નાખીશ; ૧૨ ને હું બહુકિલ્લાઓને તારા હાથમાથી નષ્ટ કરીશ; ને [હવે પછી] તારા મધ્યે યતુન કહેનારાઓ નહિ હશે; ૧૩ અને હું તારી કોતરેલી મૂર્તિઓને તથા તારા સમળસ્તંભોને તારી મધ્યેથી નષ્ટ કરીશ; ને હું કરીથી કઠી તારા હાથના કામને નહિ બનશે. ૧૪ અને હું તારી અરોરીમ [મૂર્તિઓ]ને તારી મધ્યેથી ઉછેડી નાખીશ; ને હું તારાં નગરોનો નાશ કરીશ ૧૫ અને જે દેશભક્તિઓએ કાન ન ધીધો તેઓ ઉપર કોષમાં ને રોપમાં વેર વાળીશ

૬ યદોવાહ જે કહે છે તે હવે તમે સાંસજો; ઉઠ, પર્વતોની આગળ વાદ ચલાવ, ને હું મોરોને તારો ધોડો સમજાવ ૭ હે પર્વતો તથા પૃથ્વીના ટકાઉ પાયાઓ, વમે યદોવાહનો વિવાદ સાંસજો; કેમકે યદોવાહને પોતાના લોકો સાથે વિવાદ છે, ને તે ઇઝાએલની સાથે દિમાયલી કરશે, ૮ કે, હે મારી પ્રજા, મેં વને શું કર્યું છે? ને મેં વને શી બાબતે કહ્યો? આપ્યો છે? મારી વિશ્વ [જે દોષ તે] કહી દે. ૯ કેમકે હું તો તને મિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો, ને બંદીખાનમાંથી મેં તને છોડાવ્યો; ને મેં તારી સન્મુખ ખુસાને, દાનને તથા મરિયમને મોકલ્યાં. ૧૦ હે મારા લોક, એ તો યાદ કરો કે મોઆબના રાજા બાલકાકે શી સલાહ લીધી, ને જ્યેઝરના કીકા બલકાએ તેને શો ઉત્તર કીયો. સિદ્ધામથી બિલ્લાહ સુધીનું [યાદ કરો], એ સાચું કે યદોવાહની ન્યાયી હત્યા તમે બોલો ૧૧ હું હવે યદોવાહની દબુરમા આવું, ને મહિમાવાન દેવની આગળ નમસ્કાર કરું છું હું દેવની પાંખે લઇને, એક વરસના વાહરડાને લઇને તેની આગળ આવું ૧૨ હું દબરો ઘેરાંઓથી કે તેલની અપુતો નહીંઓથી યદોવાહ રાજ થશે? હું મારા અપરાધને લીધે હું મારો પ્રથમજનિત અપુ, મારા આત્માના પાપને લીધે મારા અંતનું કળ [અપુ] ૧૩ હે મનુષ્ય, સાચું છે તે તેજે તને બતાવ્યું છે; અને ન્યાયથી વર્તનું, તથા કયા આદર્શ, તથા તારા દેવની સાથે નમ્રતાથી આવડ, એ સિવાય બીજું હું યદોવાહ તારી પાસે માને છે

૭ યદોવાહની વાણી નગરને હાંક મારે છે; ને જ્ઞાની તારા નામથી બીરે; સોદીનું તથા તેને કાવનારનું સાંભળ. ૧૦ હું દુષ્ટના ઘરમા દુષ્ટતાના ખુલ્લા તથા ધિક્કારપાત્ર ઓણુ માપ દટ પહો છે ૧૧ હું ખોટાં વ્રાજવાં રાખીને કાષ્ઠ બરેલાં કાટલાની કામથી રાખીને હું નિર્મળ હોણ શકું ૧૨ કેમકે તેના દ્રવ્યવાનો બળાકારથી બરપુર છે, ને તેના રહેવાસીઓ બહુ બોલ્યા છે, ને તેમના મ્હોમાં તેમની છત્ર કપડી છે, ૧૩ તે માટે એ પહો વને બારે ધા માર્યો છે; તારો પાપને લીધે મેં તને વેરાન કરી નાખ્યો છે. ૧૪ હું મારો પહો વૃક્ષ થશે નહિ; ને તારી દીનાવસ્થા તારી મધ્યે રહેશે; ને હું ઉઠાવી લેશે, પહો તે તારાથી સહીસલામત લઈ જવાશે નહિ; ને જે હું લઈ જશે તે હું વરચારના સ્વાધીનમા સોંપી દઈશ. ૧૫ હું જાવશે, પહો કાપવા પામશે નહિ; હું ભેટકોળી પીલશે, પહો તારે અંગે તેલ ચોપડવા પામશે નહિ; ને દ્રાક્ષના પાકને [પીલશે] પહો તેનો દ્રાક્ષરસ પીવા પામશે નહિ. ૧૬ કેમકે ઓમ્રોના વિધિઓનો તથા આહાબના ઘરનાં સર્વ કામોનો ઉપચાર કરવામાં આવ્યો છે, ને વમે તેઓની શિખામણ પ્રમાણે ચાલે છે; એ સાચું કે હું વને વેરાન તથા તેના રહેવાસીઓને ધિક્કારપાત્ર કરી નાખુ; ને વમને મારા લોકનું લાંબન લાવશે.

૮ મને અફસોસ છે કેમકે લોકોએ ઉન્દાજાનાં કળ વિણી લીધાં ત્યારના જેવી, તથા દ્રાક્ષો વિણી લીધા પછી કોઈ કોઈ દ્રાક્ષો રહી ગમેલી હોય, તેવી મારી નિયતિ છે; ખાવાને કાળે લૂમ તો મળેજ નહિ; ને પ્રથમ પક્ષ અંછર જેને મારો આરમા ક્યું છે તે પહો નહિ. ૧ ધાર્મિક માણસો પૃથ્વીમાથી નાશ પામ્યા છે, ને મનુષ્યો મધ્યે પ્રમાણિક કોઈ નથી; તેઓ સર્વ ખૂનને સાચું સતાવને તાણી રહે છે; તેઓ બળથી પોતપોતાના લાહઓનો શિકાર કરે છે. ૨ જે શુંકું તે ખંવથી કરવા સાચું બને દાય લાંબા કરવામાં આવ્યા છે; સરદાર તથા ન્યાયાધીશ લાયક માગે છે; ને મોટા માણસ પોતાના મનમાનો ઉપદ્રવ ઉપચારે છે; એમ તેઓ લેખા થઈ ઓડાશે વાળે છે. ૩ તેઓમાનો સર્વોત્તમ તે ઝાંખા નેવા છે; સાથી પ્રમાણિક તે કાંઈની વાદ કરતાં [ઓટા] છે; તારા યોગીદારોને કિવસ, એટલે તારી શિક્ષા આતી પડેંથી છે; હવે તેઓને ખસાટ થશે. ૪ મિત્રોના બરોસો ન કર, ભોમિયાનો વિશ્વાસ ન રાખ; તારી સોડમાં સુનારીથી

તારા મુખના દ્વાર સંભાળી રાખ કેમકે પુત્ર પિતાનું માન ખોવ છે, પુત્ર પોતાની માની સામી, ને વહુ પોતાની સાસુની સામી ઉઠે છે; માણસના સત્ત્વમાં તે પોતાનાજ ધરના માણસો છે.

૫ પછી હું તેા યહોવાહ તારફ જોઈ રહીશ; હું મારા તારણના દેવની વાટ જોઈશ; મારે દેવ આર સાસજશે. ૮ હે મારા સત્ત્વ, મારી વિરૂદ્ધ હવે ન કર; જો હું પડી જાઉં, તો હું ઉઠીશ, જો હું અધકારમાં જાઉં તો યહોવાહ મને અજવાળાપ થશે. ૯ હું યહોવાહનો રોષ સહન કરીશ, કેમકે મેં તેની વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે; એટલે તે મારા પક્ષની હિમાયતી કરીને મારી ખાતર ન્યાયસાક્ષનને અમલ કરે ત્યાં સુધી; તે મને અજવાળામાં કાઢી લાવશે, [ને] હું તેનું ન્યાયીપણ જોઈશ. ૧૦ ત્યારે મારી વેરણ જોણીને મને કશું કે, તારો દેવ યહોવાહ ક્યાં છે? તે તે જોશે, ને લજ્જાથી દંકાઈ જશે. મારી આંખો તેણીને જોશે; હવે બહીઓના કાઢવની પેઠે તેણી પડશે તથે ખુંદારો. ૧૧ જે દિવસે તારી ભીંતો બધારો, તે દિવસે તારા વિષેનો હુકમ ફરે કરાશે. ૧૨ તે દિવસે આશશુશી તથા મિસરનાં નગરોથી, ને મિસરથી તે છેડ નહીં સુધી [ના પ્રદેશમાં]થી, તથા સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધીના, તથા પર્વતથી પર્વત સુધીના લોકો તારી પાસે આવશે. ૧૩ તોપણ દેશ પોતાના રહેવાસીઓને લીધે એટલે તેઓનાં કમોના કળને લીધે ઉજડ થશે.

૧૪ તારા લોકો જેઓ તારા વારસાનું ટોળું, જેઓ એકાંતમાં રહે છે તેઓને તારી લાકડી તારી પાસે રાખીને કાર્મલની મધ્યે વનમાં ચાર, પુરાતન કાળની પેઠે તેઓને બાસાનમાં તથા ગિલગાદમાં ચરવા દે. ૧૫ મિસર દેશમાંથી તારા નીકળી આવવાના દિવસોમાં [અથુ હતું] તેમ હું તેને આશ્ચર્યકારક વસ્તુઓ દેખાડીશ. ૧૬ દેશભવિષ્યો એ જોઈ પોતાના સંધળા પરાક્રમ વિષે હચ્છિત થશે; તેઓ પોતાનો દાષ પોતાના મોઢા પૃષ્ઠે મૂકશે, તેઓના કાન બહેરા થઈ જશે, ૧૭ તેઓ સાંપની પેઠે ધૂળ ચાટશે; તેઓ પૃથ્વીના સર્પડીઓની પેઠે પોતાની શુભ નગ્યાઓમાંથી મુજબી આવશે; તેઓ આપણા દેવ યહોવાહની પાસે બીલી બીલી આવશે, ને તારાથી ડરશે. ૧૮ તારા જેવો દેવ કોણ છે? કેમકે હું તેા અન્યાય આદ કરે છે, ને તારા વારસાના બચેલા ભાગના અપરાધની ફરજીબંધ કરે છે; તે પોતાને કોષ હમેશાં રાખતો નથી, કેમકે તે દયામાં આનંદ માને છે. ૧૯ તે ફરશે અને પાછો આપણા પર હરણ રાખશે; તે આપણા અન્યાયોને પગ તથે ખુદશે; ને તું તેઓનાં સર્વ પાપો સમુદ્રનાં ઉડાણમાં ફેંકી દેશે. ૨૦ જે વિષે તે પુરાતન કાળથી અમારા પિતૃઓ આશળ સમ ખાધા છે, તેનો, એટલે, યાકુબ પ્રત્યે સત્યવાનો ને હથાલીમ પ્રત્યે કૃપાનો અમલ તું કરશે.

રાખનારાઓને તે ભણે છે. ૮ પણ ફરી વળતી દુલ્હી પોતાના યતુઓની જગ્યાએ તે સપૂર્ણ અંત લાવશે, ને તેઓ અધકારમાં પડે ત્યાં સુધી તે તેઓની પૂઠે લાવશે & યદોવાહ વિરક્ત તમે થું કહ્યો છો? તે સંપૂર્ણ અંત આણશે; વિપત્તિ ખીજ વાર ઉઠી નહિ થશે. ૧૦ કેમકે જો કે તેઓ ગુણાદિ અંગેલા કાંડાઓ જેવા હશે, ને ભણે કે પોતાના પાનથી પલળી ગયા હશે, તોપણ સુધા કચરાની પેઠે તેઓ ભસ્મ કરાશે. ૧૧ તારામાથી એક નીકળીને બહાર ગયા છે, કે જે યદોવાહની વિરક્ત ભૂંડી થોળના કરે છે, જે દુષ્ટાદિ [કરવા]ની શિખામણ આપે છે. ૧૨ યદોવાહ એમ કહે છે કે, જો કે તેઓ પૂર્ણ બળમાં તેમજ થયા હશે, તેમ છતાં તેઓ કપાદિ જશે, ને તે જતો રહેશે જો કે મેં તને દુઃખી કીધો છે, તોપણ હવે પછી હું તને દુઃખી નહિ કરીશ ૧૩ અને હવે હું તેની યુસરી તારા પરથી બાળી નાખીશ, ને તારા બંધ તોડી નાખીશ ૧૪ અને યદોવાહ તારા સર્વોદી આજ્ઞા આપી છે કે, હવે પછી તારા નામના કોઈ રોષાય નહિ, તારા દેવાના ધરમાથી હું કાતરેલી મુર્તિને તમા ઢાળેલી મુર્તિને નષ્ટ કરીશ, હું તારી કબર બનાવીશ; કેમકે હું દુષ્ટ છે. ૧૫ જુઓ, વધામણી લાવનારના, સાતિની ભંડેર ખબર આપનારના પત્ર પવંતો પર [દેખાય છે] ! હે ચક્રદાહ, તારા પર્વો પાળ, તારી માનતાઓ પુરી કર; કેમકે હવે પછી દુષ્ટ જન કહી તારી બંદર થઈને જશે નહિ; તે છેક નાજુદ થશે છે.

૨ પછાડીને દુકરેદુકડા કરનાર તારી સન્મુખ આગ્યો છે; ચુકસામગ્રી સલાબ, માર્ગની સમાજ રાખ, વારી કમર કસ, ને તારા બળને મહા મજબૂત કર. ૨ કેમકે યદોવાહ ચાકળને વેલવ ધસા-એલના વેલવ જેવા પુન રચાપિત કરે છે; કેમકે ખાલી કરનારાઓએ તેમને ખાલી કીધા છે, ને તેમની દ્રાક્ષની ડાળીઓને નારા કીધા છે ૩ તેના ચોખા-ઓની ઢાલ રાતી કરાઈ છે, શૂરવીરોએ કીર્મણ [પોચાક] પહેર્યો છે; તેની તૈયારીને ઢિવસે રજો પોલાદથી અગ્રજો છે, ને લોલાઓ ભરંડર રીતે દલા-વાય છે. ૪ રજો થોરીઓમાં ધૂમ મચાવે છે, પદોળા રસ્તાઓમાં તેઓ એક બીજાની સાથે અથડાય છે; તેમને દેખાવ મરાલોના જેવા છે, તેઓ વિજળા-ઓની પેઠે રોડે છે. ૫ તે પોતાના શૂરવીરોનું સ્મરણ રાખે છે; તે તેઓ કૃત્ય કરતાં કોઈર ખાય છે, તેઓ તેના કોઈ પર પડે છે, ને આજ્ઞાન વેધાર કરાય

છે. ૬ નદીઓના દરવાજા ઉધડ્યા છે, ને મેહેલોને નારા થયો છે. ૭ અને હુરસાબ નમ કરાઈ છે, તેણીનું હરણ થયું છે, ને તેની દાસીઓ કબૂતરના જેવા સૂરથી વિલાપ કરે છે, ને છાતી કુટે છે. ૮ પણ નીનવેહ તો અસલથીજ પાણીના ખાખિયાથિ જેવું છે; તોપણ તેઓ નારી બંધ છે; [તેઓ કહે છે,] ઉભા રહો, ઉભા રહો, પણ કોઈ પાછળ જોતું નથી. ૯ તમે રૂપું લૂટી લો, સોનું લૂટી લો; કેમકે માલખાનના તથા સર્વ મનહર સરસામાનના બપકાનો પાર નથી. ૧૦ તે ખાલી, ને કાલી ને ઉજડ છે; ને હેમુ પિતળી બંધ છે, ને કુટણી એક બીજાની સાથે અકળાય છે, ને સર્વ કમરોમાં વેદના છે, ને તે સર્વના ચેહેરા રીકા પડી ગયા છે. ૧૧ સિદ્ધાનું ખીલ તથા જે જગ્યાએ જીવાન સિદ્ધો બક્ષ કરતા હતા જગ્યા ક્યા છે, કે જ્યાં સિદ્ધ ને સિદ્ધેણુ [તથા] સિદ્ધના અગ્નિ કરતાં હતા, ને કોઈ તેઓને ખીલકાવનાર નહોતું? ૧૨ સિદ્ધ પોતાના અગ્નિને સાથે જોડીને તેટલા [જનવરો] કાઢી નાખ્યાં, ને પોતાની સિદ્ધેણીને સાથે ગળા કાળીને મારી નાખ્યા, ને પોતાના કેવરો શિકારથી તથા પોતાનાં બીધો મારી નાખેલાં [જનવરો]થી ભર્યા. ૧૩ જ્યેનોના યદોવાહ કહે છે, જો, હું તારી વિરક્ત છું, ને હું તેણીના રથને ધુમાડામાં બાળી નાખીશ, ને તરવાર તારા જીવાન સિદ્ધોને બક્ષ કરશે; ને હું તારો શિકાર પૃથ્વીમાથી નષ્ટ કરીશ, ને તારા સરેશિયાઓને સાથે ફરીથી સહજારો નહિ

૩ ખુબી નમરને અકસોસ ! તે ખુબુ જુદથી તથા મારફાડથી ભરપુર છે; પારથીપણુ તો [તેમાથી] ડિબસદંબ નથી. ૧ ચાખુકની સટાક, તથા અડમકતાં પેડાને ઘોર; તથા કુદતાં પોડા, તથા ઉઠ-જતા રથો; ૨ સ્વારનું ઘોડે ચડવું, તથા તરવારના ગળકારા, તથા બાલાના ચમકારા; કાલ થયેલા-ઓને મોટા જથ્થો, તથા લાસોને મોટો ઢગલો; ને યુદ્ધાને તો પારજ નથી; તેઓ તેમનાં યુદ્ધાં પર ઠેસ ખાય છે; ૪ તેનું કારણ એ છે કે, સુંદર મુખી વેશ્યા જે બહુકિયાઓમાં પ્રવીણ છે, જે દેશનતિઓને પોતાના બ્યબિયારોથી, ને કુટુંબને પોતાની બહુ-કિયાઓથી વેચી દે છે, તેણીના બ્યબિયાર પુખ્તજ [છે]. ૫ જ્યેનોના યદોવાહ કહે છે, જો, હું તારી વિરક્ત છું, ને હું તારો પદર ઉધાડીને તારા મ્હો પર નાખીશ, ને હું દેશનતિઓને તારી નમ્રતા, ને રાજ્યોને તારી લાજ દેખાડીશ. ૬ અને હું કંથાલાયક ગંદકી

તારા પર નાખીય, ને તને અધમ કરી નાખીય, ને તને તમારાના પુતળા તરીકે બેસાડીય. ૭ અને એવું થશે કે, જેઓ તને જોયે, તે સર્વ તારી પાસેથી નારી જશે, ને કહેશે કે, નીનવેહ ઉત્તર કરી મૂકાય છે; તેને માટે કાણ વિલાપ કરશે? તારે સાથે દિવાસો દેનારાઓને હું ક્યાંથી શોધી લાવું? ૮ ને-આઓના [નજરી] ને મેહેરો મધ્યે આવેલી હતી, જેની આસ-પાસ પાણી હતું, જેનો કિલો સમુદ્ર ને કાઠ સમુદ્રનાં [પાણી] હતાં, તેના કરતાં થું તું મોટી છે! ૯ કશ તથા મિસર તેનું બળ હતાં, ને તે અપાર હતું; ૧૦ તથા લબીઓ તારા મદદગારો હતા. ૧૦ તોપણ તેનું હરણ કરાયું, તે ગ્રામમંદીરીમાં ગયું; તેના નાના બાળકો સ્થળી શેરીઓને ઉપલે છેડે અકળાઈને ચૂસે કરાયાં, ને તેના માનવતા માણસોને માટે તેઓએ થિહીઓ નાખી, ને તેના સર્વ મદદા જનો સાંભળેથી બંધાયા. ૧૧ તું પણ ડાકડું બનશે, તું છુપાઈ જશે; તું પણ શત્રુને લીધે આશ્ચર્યજન શોધશે. ૧૨ તારા બધા કિલ્લાઓ પહેલા પાકના અંછરવાળા અંછરી [જેવા] થશે; ને તેમને ખુડે તો તેઓ ખાનારા ગ્રહોમાં પડે છે. ૧૩ ને, તારી મધ્યે [રહેનાર] તારા લોકો ઓંચો [જેવા] છે; તારા દેશની સામનો

તારા શત્રુઓ આગળ છે; ખુદી મૂકાયેલી છે, અગ્નિએ તારી ઊંચળોને બરમ કીધી છે. ૧૪ પોતાને સાથે પેરાને માટે પાણી કાઢે, તારા કિલ્લા મળખૂત કરે; કાંઈવર્ષા પેસ, ને તારો ગુફ, છંટનાં બીખાં પકડે. ૧૫ ત્યાં અગ્નિ તને બરમ કરશે; વરવાર તને કતલ કરશે, તને તે કાવરાઓની પેટે ખાઈ નાખશે; પોતાને કાવરાઓના જેટલો [સખ્યાબંધ] કરી દે, પોતાને ટીકાના જેટલો [સખ્યાબંધ] કરી દે. ૧૬ તો તારા વેપારીઓ આકાશના તારાઓ કરતાં વધારી લીધા છે, કાવરાઓ ખાઈ નાખીને ઉડી જાય છે. ૧૭ તારા મુખદારીઓ ટીકે જેવા, ને તારા સેનાપતિઓ ખેંચેલા ટોળાં જેવા છે, કે જેઓ કિવસના શીતળ ભાગમાં વાડોમાં વાસો કરે છે, પણ સૂર્ય ઉગે ત્યારે તેઓ જતાં રહે છે, ને તેઓનું ડેકાણું કાઢ જાયું નથી કે તેઓ ક્યાં છે. ૧૮ હે આશ્ચર્યના રાત્ર, તારા થેડાંપાળકો ઉપે છે; તારા મદદા જનો મુતેલા છે; તારા લોકો પર્વતો પર વિખેરી નખાએલા છે, ને તેમને બેમા કરનાર કાંઈ નથી. ૧૯ તારા પાની વેદના બિલકુલ સમતી નથી, તારો પા સખત છે, તારા વિખેરી અક્રવા સાંભળનારા સર્વ તારે માટે હાથ પછાડે છે; કેમકે તારી દુષ્ટતા કોના પર જાય આવી નથી!

હબાકુક.

૧ ને દેવવાણી હબાકુક બબિયવાદીને સંદર્શનમાં પ્રાપ્ત થયે છે.

૨ હે યહોવાહ, ક્યાં સુધી તું પોકાર કરીશ, ને તું નહિ સાંભળે? હું જોરજુલમ વિષે તારી આગળ ખૂમ પાડું છું, ને તું બચાવ કરતો જ નથી. ૩ શા માટે તું મને અન્યાય દેખાડે છે, ને બ્રજાચાર ભેવડાવે છે? કેમકે મારી આગળ લુટફાટ ને જોરજુલમ છે; અને કળિયા થાય છે, ને ઠંડા ઉઠે છે. ૪ તે માટે કાયદા ટીલા મૂકી દીધા છે, ને ન્યાયચુકાદો કદી બહાર પડતો નથી; કેમકે સદાચારીઓને દુષ્ટોએ ઘેરી લીધેલા છે, તે માટે ઉધો ધનસાક બહાર પડે છે. ૫ તમે વિદેશીઓ મધ્યે જુઓ, ને લક્ષ આપો, ને વિસ્મય તથા અચ્ચો પામો; કેમકે હું તમારા કિવસોમાં એવું એક કાર્ય

કરું છું કે ને તમને કહેવામાં આવશે તોપણ તમે તે માનશો નહિ. ૬ કેમકે, જુઓ, કારણોએ કે જેઓ કરી તથા ઉતાવળી દેશનતિ છે, તેમને હું ઉભા કરું છું; તેઓ પોતાનાં નહિ એવાં રહેઠાણોના માલિક થયા સાથે પૃથ્વીની એક ખાનુધી તે ખીજ ખાનુ સુધી સ્વારી કરે છે. ૭ તેઓ ભયગર તથા બિદામથુ છે; તેઓના ન્યાય તથા તેઓનો ફલ તેઓમાંથી જ નીકળે છે. ૮ તેમના થોડાઓ પણ ચિતાઓ કરતાં વધારે જલદ છે, ને સાંભળનાં વશો કરતાં અધિક જુસ્સાદાર છે; ને તેમના સ્વારો [સર્વજ] પ્રસરી જાય છે; હા, તેમના સ્વારો દુરથી આવે છે; ભક્ષ કરવાને ત્રડપથી ઉડતા ગરુડની પેટે તેઓ ડોડે છે. ૯ તેઓ સર્વ મારફાદ કરવાને આવે છે; તેમના

ચેહેસાની સખ્તાઇ પૂર્વના પવન જેવી છે; ને ભણે કે રેવોના જેટલા કેટલીએ તેઓ ભેગા કરે છે. ૧૦ હા, તે રાત્રીઓના ઠંડા કરે છે, ને સરદારો તો તેની નજરમાં હારવશ પડે છે; પ્રત્યેક કિશ્તીની તે હારી કરે છે, કેમકે ધૂળના ઢગલા કરીને તે તેને લઇ લે છે. ૧૧ પછીથી પવનની પેઠે તે ધરી જશે, ને ઉત્તરપવન કરીને દોષિત કરશે; હા, ને પોતાના બળને પોતાના દેવ ગણે છે તે ૧૨ હે મારા દેવ યહોવાહ, મારા પવિત્ર, શું તું અનાદિકાળથી નથી? [માટે] અમે માયો જવાના નથી હે યહોવાહ, તે શિક્ષાને સારૂ તેને નિગ્રોહ છે, ને હે ખરક, તે શિખામણને સારૂ તેને રચાયે છે. ૧૩ તારી આખો એવી પવિત્ર છે કે તું ધુંસાઇને લેઇ રાકતો નથી, ને ભયતા પર નજર નાખી રાકતો નથી, એવા તું છતાં કપટી વર્તણૂકવાળાઓને તું કેમ ફેપી ખમે છે, ને ત્યારે દુષ્ટ માણસો પોતાના કરતા વધારે નેક પુણ્યોને ગણી ભવ છે, ત્યારે કેમ તું છાનો રહે છે? ૧૪ ને [કેમ તું] માણસોના હાલ સમુદ્રના માછલાના જેવા, તથા સર્પિંદિયા કે જેમને માંચે અધિકારી નથી તેમના જેવા કરે છે? ૧૫ તે તેઓ સર્વને ગલથી ઉગ્રાઈ લે છે, તે તેઓને પોતાની ભજના પાડીને મહાભજના ભેગા કરે છે; તે માટે તે હર ખાંચ છે ને આનંદ કરે છે. ૧૬ તે માટે તે પોતાની ભજને ચઢ ચઢાવે છે, ને પોતાની મહાભજને ધૂપ ચઢાવે છે; કેમકે તેમના વરે તેનો કાગ આળાદ તથા તેનો ખોસક પુષ્કળ છે. ૧૭ તો તે પોતાની ભજ ખાલી કરી શું, ને દેશભલિઓના ભણુ સહાર કરવાનું મૂખી નહિ કે શું?

૨૨ હુ મારી યોગી પર ઉભો રહીશ, ને ભૂજન પર ખરો રહીને ભેગા કરીશ કે તે મારી સાથે શું જોડે છે, ને મારી દાઢ વિશે મારે શો ઉત્તર આવશે? ૨૩ જ્યારે યહોવાહે મને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, સદર્શન લખ, ને તેને પાડીએ પર એવું રખક કર કે જે તે જાણે તે દોરે કેમકે એ સદર્શન હજી નિમેશા વખતને માટે છે, કેમકે તે સખૂલ ચવાને વંદેથી રહ્યું છે, જુઠું પડશે નહિ; ને કે તેને વિવળ થાય, તો ખખ્ખુ તેની વાદ જો, કેમકે તે નિશ્ચે આવશે, તે વિવળ નહિ કરશે. ૨૪ જુઓ, તેનું મન કુપી ગયું છે, તે તેની અદર પાકે નથી; પણ ન્યાયી પોતાના વિશ્વાસથી છવશે. ૨૫ હા, વળી દ્રાહસ તો કપટી બંધનહારનો, માણુને મજૂર તથા ઘેર ન રહે એવા [કરી નાખનાર] છે; તે પોતાની કમળને વધારીને રોગાલ જેવા

કરે છે, ને તે માત્ર એવા છે, ને તુરં યહ રાકતો નથી, પણ સર્વ દેશભલિઓને પોતાની પાસે સમેટી લે છે, ને સર્વ પ્રભુઓના પોતાની પાસે ઢગલા વાગે છે. ૨૬ એ સર્વ તેની વિરૂદ્ધ દંડાવ તથા તેની વિરૂદ્ધ મેહેલા-યુક્ત કહેવત ઉચ્ચારીને એમ નહિ કહે કે, ને પોતાનું નથી તેનો સમઢ કરનારને અફસોસ! ક્યા સુધી? અને તે તો હડપોથી પોતાને લાદે છે! ૨૭ એકાએક એવા માણસો નહિ ઉભા થાય કે જેઓ તને કરી ખારી, ને શું એવા નહિ ભગે કે જેઓ તને હેરાન કરી, ને તું તેઓની લૂટ યહ પડશે? ૨૮ તે ધણી દેશભલિઓને લૂટી છે, તે માટે તે પ્રભુઓના ખાકી રહેલા સર્વ તને લૂટશે; માણસોના રક્તને લીધે, અને દેશ પર, નજર પર તથા તેના સર્વ રહેવાસીઓ ઉપર જીભરેલા જગળને લીધે [એ થશે].

૨૯ હાનિના પંડામાથી ઉઠવાને સારૂ, પોતાના માયો ઉઠે બાધવાને સારૂ, પોતાના ધરને માટે ને દુષ્ટતાથી નફો મેળવે છે, તેને અફસોસ! ૩૦ ધણી લોકોનો સહાર કરવાથી તે પોતાના ધરને સારૂ લગ્નની વદલીર કીધી છે, ને તારા આત્મા વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે. ૩૧ કેમકે ઘોંટમાથી પત્થર ખૂમ પાડશે ને લોકા-માથી ભારોડિયો તેને જવાબ દેશે

૩૨ ને જન રક્તથી નજર બાધે છે, ને અન્યાયથી નજરને રચાવિત કરે છે તેને અફસોસ! ૩૩ જુઓ, લોકો અગ્નિને સારૂ કમ કરે છે, ને લોકો વ્યથવાને સારૂ યાકી મરે છે, તે શું સંચોના યહોવાહથી નથી? ૩૪ કેમકે જેમ સમુદ્ર પાણીથી ઢાઢિયે છે તેમ યહોવાહના મહિમાના જ્ઞાનથી પૃથ્વી ભરાઇ જશે.

૩૫ તું કે ને પોતાના પડોસીને [મધ] પાચ છે, અને હેર ઉમેરીને તેને છાકટેા પણ ખનાવે છે, એ સાકે કે તું તેની નક્ષત્ર લેઇ રાકે, તને અફસોસ છે! ૩૬ તું વૈભવને બદલે લગ્નથી ભરપૂર છે; વળી તું પાને બિસુનતના જેવા થા; યહોવાહના જમણા હાથનો પાલો તારી વરફ વળશે, ને તારા વૈભવ પર ગધાવી લગ્ન આવશે. ૩૭ કેમકે લગ્નોના પર જીભરેલા જગળ, ને પશુઓના નારા કે જેથી તેઓ ભવલિત થતા હતા તે વને દાકી દેશે; માણુસોના રક્તને લીધે અને દેશ પર, નજર પર તથા તેના સર્વ રહેવાસીઓ પર જીભરેલા જગળને લીધે [એ થશે].

૩૮ કોતરેલી મુર્તિથી શો લાભ છે, કે તેના બનાવનારે તે કોતરી છે? દાલેલી મુર્તિ તથા મૂકાણાના શિક્ષકથી શો લાભ, કે કર્તો પોતાના કામ પર

બરોસો રાખીને. મૂળાં પુનર્જાં બનાવે છે? ૧૮ જે જન
લાકડાને કહે છે કે, ભગ, તથા મૌન્ય પત્થરને [કહે
છે] કે, ઉઠ, તેને અકસોસા શું એ શિખવા શકે?
જુઓ, તે તો સોનારૂપાથી મહેલુ છે, ને તેની અંદર
શ્વેત બિલકુલ નથી ૨૦ પણ યહોવાહ પોતાના
પવિત્ર મંદિરમાં છે; આખી પૃથ્વી તેની આગળ
ચૂપ રહે

૩ હબાકુક બનિખવાલીની પ્રાર્થના, રાજ
શિશ્યોનોય

૧ હે યહોવાહ, તારા વિષેનું જ્ઞાન મેં સાંભળ્યું છે,
ને મને ડર લાગે છે;
હે યહોવાહ, વર્ષોની મધ્યે તારા કામને ઉત્તેજિત કર,
વર્ષોની મધ્યે તેને પ્રમટ કર;

ઉડાણે પોતાનો ઘાંટો કાઢવો,
ને પોતાના હાથ ઉઘા કીધા
૧૧ તારાં છુટતા બાણોના પ્રકારથી,
તારા ચળકતા ભાલાના ઝળકાટથી,
સૂચે તથા ચદ્ર પોતાના રહેઠાણમાં રિયર ઉભારલા.
૧૨ તે રોપમા દેરાની આ છેડાથી પેલા છેડા સુધી
સ્વારી કરી,
તેં કેરંધમા દેરાબલિઓને ઝુડી
૧૩ તારા લોકના ઉદ્ધારને સાક,
તારા અભિષિક્તના ઉદ્ધારને સાક તેં સ્વારી કરી;
દૃષ્ટના ધરમાંથી શિરને તેં ધાયલ કીધું,
ને ગરદન સુધી તેના પાયા ઉપાડા કરી નાખ્યા
(સેલાહ).

‘સકાન્ત્યાહ.

૧ યદોવાહનું જે વચન, યદુદાહના રાજના, એટલે આમોનના દીકરા યોરોવાહના દિવસોમા, દિગ્રોવાહના દીકરા અમાયોહના દીકરા નદાસ્વાહના દીકરા દુર્યોના દીકરા સકાન્ત્યાહને પ્રાપ્ત થયું તે યદોવાહ કહે છે કે, ધરતીની સપાટી પરથી સર્વ વસ્તુઓનો હું સર્જ્ય સદાર કરીય. મનુષ્યનો તેમજ જનાવરનો હું સદાર કરીય, એચર પક્ષીઓનો તથા સમુદ્રના માછલીનો, તથા ઠાકરૂંથી વરદનો દુરોની સાથે સદાર કરીય, અને ધરતીની સપાટી પરથી હું મનુષ્યને નષ્ટ કરીય, એવું યદોવાહ કહે છે. અને હું મારો હાથ યદુદાહ પર તથા યજ્ઞસાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ પર લગાવીય, ને હું બચાવના રોખને, ને કમારીમના નામને તથા [તેમના] યાજ્ઞકોને નષ્ટ કરીય, અને ધરના ધાળા પર જઈને આધારના સૈન્યની સક્તિ કરનારાઓને, ને યદોવાહની આચળ સોજન ખાનારા છતાં માદ્ધામને [નામે] પણ સોજન ખાય છે તેવા સક્તિ કરનારાઓને, તથા યદોવાહનું અનુસરણ કરવાથી પાત્ર કરી જએલાઓને, ને જેઓએ યદોવાહની સોધ કે તેને વિષે તપાસ કીધી નથી તેઓને [હું નષ્ટ કરીય]

૨ પ્રસુ યદોવાહની હજીરમા ચૂપ રહે, કેમકે યદોવાહનો દિવસ પાસે છે, કેમકે યદોવાહે યજ્ઞ વૈષાઃ કીધો છે, તેણે પોતાના પરાણોએ પાવન કીધા છે. અને યદોવાહના એ યજ્ઞને દિવસે એમ થશે કે, હું સરદારોને, તથા રાજપુત્રોને તથા પરદેશી વચ્ચ પહેરેલા સર્વને સિદ્ધા કરીય. અને ઉવસાઓ કુરી જનારા જેઓ જીવમથી તથા કાઠથી પોતાના પહોળી પર ભરે છે તે સર્વને હું તે દિવસે સિદ્ધા કરીય. અને, યદોવાહ કહે છે, તે દિવસે મન્થી સાગળેથી જૂમનો અવાજ આવશે, બીજા મોહોદ્ધામાથી પૌક, તથા ડુંગરોમાથી મોટા કઠકા [સહાચરો] ૧૧૬ માપ્તેસાના રહેવાસીઓ, તમે પૌક મૂકા, કેમકે જનાના સર્વ લોકોનું સત્યાનાર વન્ય છે, રૂપાથી ભરપૂર એવા સર્વનો સદાર થશે છે. અને તે સમયે એમ થશે કે હું બત્તીઓથી ચરણાલેખની ઝડવી

લઘય, ને જે માણસો પોતાના કુચા પર ઠરી રહીને પોતાના મનમા કહે છે કે, યદોવાહ તો ભદ્ર એ નહિ કરે તેમ બુદ્ધિ નહિ કરે, તેઓને હું સિદ્ધા કરીય. અને તેમનું ધન લૂટાઈ જશે, ને તેમના ધરો વેરાન થશે, હા, તેઓ ધરો બાધશે, પણ તેઓમા રહેવા પામશે નહિ, ને તેઓ દ્રાક્ષવાડીઓ રૌપ્યો, પણ તેમનો દ્રાક્ષરસ પીવા પામશે નહિ. ૧૪ યદોવાહનો મહાન દિવસ નજીક છે તે નજીક છે, ને બહુ ઝડપથી આવે છે, [એટલે] યદોવાહના દિવસનો સાઈ, બળવાન માણસ ત્યાં હું બધી જૂમ પાડું છે. ૧૫ તે દિવસ કોપનો દિવસ, હું બ તથા સકટનો દિવસ, ઉજડપણનો તથા વેરાનપણનો દિવસ, અધ કાર તથા આખનો દિવસ, વાળનો તથા માદ્ અધકારને દિવસ, ૧૬ કાટવાળા નમરો વિરૂદ્ધ તથા જુવા મોર ચાઓ વિરૂદ્ધ રણસિંહનો તથા ભયસૂચક નાઈનો દિવસ છે. ૧૭ અને હું માણસો ઉપર એવું સકટ લાવીય કે તેઓ આપળા માણસોની પેટ ચાલશે, કેમકે તેઓએ યદોવાહ વિરૂદ્ધ પાપ કીધું છે, ને તેમનું રક્ત ધૂળની પેટે વહેવડાવવામા તથા તેમનું માસ વિધાની પેટે [ફેંકાવામા] આવશે. ૧૮ અને યદોવાહના કોપને દિવસે તેમનું શ્વૃષ્ટ કે તેમનું સોઈ તેમને ઉચારી ચાલશે નહિ, પણ તેના અવિશવા અજિથી આખો દેશ ભરમ થઈ જશે, કેમકે દેશના સર્વ રહેવાસીઓનો અવ, હા, ભયકર અવ તે આણ્યો

૨ હે બેસરમ દેસભતિ, દુકમનો અમલ થઈ જાય, બુસાની પેટ દિવસ જોતો રહે, યદોવાહનો સખ્ત કાંધ વમારા પર આવે, યદોવાહના કોપનો દિવસ વમારા પર આવી પડે. ૨૧ તે પહેલા તમે એકઠા થાઓ, હા, એકત્ર થાઓ. ૨૨ હે પૃથ્વીના દીન જનો કે જેઓએ યદોવાહના દુકમનો અમલ કર્યો છે, તે તમે તેની સોધ કરો, નેજા સોધો, દીનતા સોધો, કદાચિન યદોવાહના કોપને દિવસે તમને સત્તાવાની આશ મળે. ૨૩ કેમકે માઝગાહ તટ દેવામા આવશે, ને આકલેન વેરાન થઈ જશે, આરોહને તેઓ બપોરે દોઢી કાઢશે, ને એકાન ઉચેરી નંખાશે

૫ સમુદ્રકાંઠાના રહેવાસી કરેથીઓના પ્રભને અક્ષ-
સોસા છે પવિત્રીઓના દેશ ક્યાન, યહોવાહનું
વચન તારી વિરૂદ્ધ છે, હુ તારો એવો નાશ કરીશ કે
તારો એકે રહેવાસી રહેશે નહિ ૧ અને સમુદ્ર કાંઠે
ખરો યદ્ય જશે, ને તેઓમા બરવાડોના યુપડી તથા
ઘેટાખડાના વાડા હશે ૨ અને [સમુદ્ર] કાંઠે
યહુદાહના ધરના બચેલાઓને માટે થશે તેઓ તેમા
[પોતાના ઘેટાખડા] ચારશે, તેઓ સાજા આરકલે
નના ધરોમા સુધ જશે, કેમકે તેમનો દેવ યહોવાહ
તેમની ખબર લઇને તેમની શુભામળીરી ફેરવી નાખશે
૩ ઓઆખના મેહેણા તથા આમ્બોનપુત્રોની નિદા
કે નેવડે તેઓએ મારા લોકને મેહેણા માર્યા છે, ને
એઓની સીમા પચાવી પડીને તેઓએ પોતાનું મહત્વ
વધાર્યું છે, એ બાબતો મેં સાબળી છે ૪ એ માટે,
હસાએલનો દેવ સેન્થોનો યહોવાહ કહે છે કે, મારા
જીવના સમ કે, નિશ્ચિ ઓઆખ સદોમની પેટે તથા
આમ્બોનપુત્રો અમોરાહની પેટે ઝાખરાના તથા
મીકાના ખાડાના તથા સદોમ ઉત્તરપણાના કબજામા
રહેશે, મારા બાકી રહેલા લોક તેમને લીધે લેશે, ને
મારી પ્રભના બચેલા તેમનો વારસો લેશે ૧૦ તેઓના
અવને લીધે તેઓને એ [શિક્ષા] મળશે, કેમકે
તેઓએ સેન્થોના યહોવાહની પ્રભને મેહેણા માર્યા
છે, ને તેમની વિરૂદ્ધ વડાઇ કીધી છે ૧૧ યહોવાહ
તેમની પ્રત્યે ક્રોધ કરશે, કેમકે તે પૃથ્વીના સર્વ
દેવોના ક્રોધ કરશે, અને માણસો પોતાપોતાની
જગ્યાએથી, હા, દેશભલિઓના સર્વ દ્વીપો તેને
લજશે ૧૨ તમે કુશીઓ પછુ મારી વરવારથી કાલ
કાશે ૧૩ અને તે પોતાનો હાથ ઉત્તર વિરૂદ્ધ લગા-
વીને આરશૂરનો નાશ કરશે, ને નીનવેહને વેશન
તથા અરવચના જેઠ સુકું કરી મૂકશે ૧૪ અને પછુ
ઓના ટોળા, એટલે દેશભલિઓના સર્વ પશુઓ,
તેની મધ્યે પડી રહેશે, બજલા તથા શાહુકીઓ
તેના [પડેલા રતઓના] મયાળામા વસી કરશે,
[તેમનો] સાદ બારીઓમા માચન કરશે, ઉભરા
ઓમા ઉત્તરપણુ યદ્ય જશે, કેમકે તેણે એરેન્કાહનું
કામ ઉધાડું કરી નાખ્યું છે ૧૫ ને આનંદી નગર
નિશ્ચિત રહેવું હતું, ને પોતાના મનમા કહેવું હતું કે,
હુ છું, ને મારા સિવાય બીજી કોઇ નથી, તે કેસ વેશન
તથા પશુઓને પડી રહેવાનું ટકાણુ યદ્ય પડ્યું છે ૧
તેની પાસે યદ્યને પ્રત્યેક જગ્યાએ સિદ્ધકારા કરશે, ને
પોતાનો હાથ હલાવશે

૩ એ બંડખોર તથા ભ્રષ્ટ જુદામી નગરને અક્ષ-
સોસા ૧ તેનું કણુ તેણીએ માન્ય નહિ,
તેણીએ શિક્ષા માની નહિ, તેણીએ યહોવાહને
બરોસો રાખ્યો નહિ, તેણી પોતાના દેવની નજીક
આવી નહિ ૨ તેની મધ્યે તેના સરકારો માનતા
સિદ્ધો ન્હા છે, તેના ન્યાયાધીશો સાજના વચ્ચે
ન્હા છે, તેઓ આવવી કાલ સુધી કંઈ પડ્યું મુશ્કતા
નથી ૪ તેઓના બલિચત્રાદીઓ હલકા તથા કપડી
પુરૂષો છે, તેના ચાલકોએ પવિત્રસ્થાનને ભ્રષ્ટ કીધું
છે તેઓએ નિયમચાલનો કામ કીધો છે ૫ યહો-
વાહ તેની મધ્યે ન્યાયી છે, તે અન્યાય કરનાર નહિ
દૂર સવારે તે પોતાનો ઉત્તરપણુ જાહેર કરે છે, તે વ્યક્તો
નથી, પણ અન્યાયી બેરામ છે ૬ મેં દેશભલિઓને
નાખ્યા કીધી છે, તેમના છુરને ઉત્તર છે, મેં તેમની
શેરીઓ એવી વેશન કરી નાખી છે કે ત્યાં યદ્યને કોઈ
જડું નથી, તેમના નગરોનો એવો નાશ થશે છે કે
ત્યાં કોઈ પણ માણસ નથી, તેમા કોઈ રહેવાસી નથી
૭ મેં કણુ નિષ્કે તું મારી નીક રાખીશ, તું શિક્ષા
માનીશ, ને તેથી મેં તેને વિષે ને સર્વ નિર્માણ કર્યું
છે તે [પ્રમાણે] તેનું રહેકાણુ નષ્ટ નહિ થાય, પણ
તેઓએ વહેલા ઉડીને પોતાના સર્વ કામો ભ્રષ્ટ કીધા
૮ માટે, યહોવાહ કહે છે કે, હુ તારા કરવાને ઉભો થાઉં
તે દિવસ સુધી તમે મારી વાટ જુઓ, કેમકે મારો
નિર્ણય એ છે કે દેશભલિઓને એકી કરવી, એ સાક
કે હુ રાજ્યાને ભેગા કરીને મારો સર્વ કોષ, હા, મારો
સર્વ સખત કોષ તેમના પર રેડું, કેમકે આખી પૃથ્વી
મારા આવેશના અગ્નિથી ભસ્મ થશે ૯ કેમકે તે વખતે
હુ પ્રભઓને યુદ્ધ લાખા પાછી આપીશ, એ સાક કે
તેઓ યહોવાહના નામની વિનંતી કરીને એકમતે તેની
સેવા કરે ૧૦ કુશીની નદીઓને એલે પારથી મારા
ચાલકો, હા, મારા વિખેરી નંખાએલાઓની ઠીકરી
મારી પાસે અપેલ લાવશે ૧૧ તે દિવસે તારા સર્વ
કુત્યો, જેથી તો મારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કીધો છે, તેમને
લીધે તારે લાજનું નહિ પડે, કેમકે તારે હુ તારી
મધ્યેથી અભિમાનથી ગર્વ કરનારા માણસો દૂર કરીશ,
ને હવે પછી હુ મારા પવિત્ર પર્વત પર મજરી કરશે
નહિ ૧૨ પણ હુ તારી મધ્યે દુખિત તથા ગરીબ
લોકને રહેવા દઈશ, ને તેઓ યહોવાહના નામ પર
બરોસો રાખશે ૧૩ હસાએલના બચી રહેલા અન્યાય
કરશે નહિ કે જુદાં બાલશે નહિ, ને તેમના યુખમા
કપડી જીવ માલમ પડશે નહિ, કેમકે તેઓ પારો,

ને સુધ જશે, ને કાંઈ તેમને બીવડાવશે નહિ ૧૪ છે
સિયોનની પુત્રી આચન કરે, હે ઇસ્રાએલ, હાથોધાર
કરે, હે યશાયેમની પુત્રી, તારા આખા મનથી
આનંદ કર તથા હરખા ૧૫ યહોવાહે તારા ન્યાયશા
સૂનો ફર ઝીંધા છે, તેણે તારા ચતુને કાઢી નાખ્યા છે,
ઇસ્રાએલનો શાભ એટલે યહોવાદ તારી મધ્યે છે,
હવે પછી કંઈ પણ આપત્તિનો ડર તને લા રો નહિ
૧૬ તે દિવસે યશાયેમને એમ કહેવામાં આવશે કે,
હ બી મા, હે સિયોન તારા હાથ દીલા ન પડે
૧૭ તારો દેવ યહોવાદ તારી મધ્યે છે તે પરાકંમી
વાસ્તાર છે, તે હર્ષથી તારે માટે દુશ્મણો, તે પોતાની
પ્રીતિમાં વૃક્ષ રહેશે, તે આવા આવતા તારે માટે હર્ષ

કરશે ૧૮ તારામાના જેઓ મુકરર પર્વોને સાર દુ ખિત
છે તેઓને હુ ભેજા કરીશ, તેના ઉપરનો બોલો
[તેઓને] મેદેણાઈ પ હતો ૧૯ જુઓ, જે સર્વ તને
દુ ખ દે છે તેઓની ખબર હુ તે સમયે લઇશ, ને જે
બોદા ાય છે તેણીને હું બચાવીશ, ને હાકી કદાએલીને
હુ સમેટીશ. અને જેમની લગ્ન આખી પૃથ્વીમાં
[પ્રસન્ન] થઇ છે, તેઓને હુ પ્રસન્નનીય તથા નામીયા
કરીશ ૨૦ તે સમયે હુ તમને અગર લાવીશ, ને તે
સમયે હુ તમને સમેટીશ, કેમકે, યહોવાદ કહે છે,
ન્યારે હુ તમારી શુભામ ધીર ફેરડી નાખીશ, ત્યારે
પૃથ્વીની સર્વ પ્રજાઓ મધ્યે હુ તમને પ્રસન્નનીય તથા
નામીયા કરીશ.

હાગ્યાય.

૧ હાથોધેશ શાભના બીજ વર્ષના છૂટા માસમાં
તે માસની પહેલી વારીએ, સઆલ્લીએલનો
દીકરો ઝ્રખ્ખામેલ જે યહુદાનો સૂઝો હતો તેની
પાસે, તથા યહોસાદાકનો દીકરો યહોશુઆ જે પ્રમુખ
યાજ્ઞ હતો તેની પાસે હાગ્યાય અવિખ્યવાદીની
મારફતે યહોવાદનું વચન એવું આવ્યું કે, ૨ સેન્યોનો
યહોવાદ એ પ્રમાણે કહે છે કે, આ પ્રજા કહે છે કે
[અમારે] આવવાનો વખત એટલે યહોવાદનું ધર
બાધવાનો વખત, આવ્યો નથી ૩ ત્યારે યહોવાદનું
વચન હાગ્યાય અવિખ્યવાદીની મારફતે એવું આવ્યું
કે, ૪ આ ધર ઉગ્ગડ પગ રહેલું છે તે દરમ્યાન તમારે
પોતાનાં છતવાળા ધરોમાં રહેવાનો આ વખત ૫ યુ ?
૫ તો હવે, સેન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે કે તમારા
માર્ગો વિરે વિચાર કરો ૬ તમે વાન્યુ છે બહુ પણ
ઘેર લાંબા છે મોડુન તમે ખાઓ છો, પણ ધરાઈને
નહિ તમે રીઓ છો, પણ પાનથી વૃક્ષ પતા નથી,
તમે વસે પહેરો છો પણ કોઈ જરમ થઈ નથી, ને
ને જન વેતન કમાય છે, તે વેતન કમાઈને કાપી
કાપણીમાં નાખે ૭ સેન્યોનો યહોવાદ એમ કહે છે
કે, તમારા માગા વિષે વિચાર કરો ૮ પર્વત પર ભઓ,
ને લાકડાં લાવીને ધર બાંને, ને તેમાં હુ ખુશ થઈશ,
ને મારો મદિમા થશે, એમ યહોવાદ કહે છે ૯ તમે
પણની આરામ રાખતા હતા, ને જુઓ, પરિણામે

મોડુન થયું, ને ન્યારે તમે તે ઘેર લાંબા, ત્યારે મે
તેને પૂકથી ઉડાવી રીધું એનું કારણ હું એક
સેન્યોનો યહોવાદ કહે છે કારણ તે એ કે, તમ સર્વ
પોતાપોતાને ઘેર દોડી ભઓ છો ને માર ધર તો તે
દરમ્યાન ઉગ્ગડ પડી રહ્યું છે ૧૦ એ મઠે તમારે લીધે
આકારાનું ગ્રાહ્ય બધ પડ્યું છે, ને પૃથ્વીની નિપજ
બધ પડી છે ૧૧ અને જુમિ પર તથા પર્વતો પર,
તથા અનાજ પર તથા ફાકરસ પર, તથા તેલ પર,
તથા જમીનની નિપજ પર, તથા માણસો પર તથા
દોરડાં પર તથા હાથોની સર્વ મેદેનત પર સુકવણી
[પડે એવી] મે આજ્ઞા કીધી છે

૧૨ ત્યારે સઆલ્લીએલનો દીકરો ઝ્રખ્ખામેલે, તમા
યહોસાદાકનો દીકરો યહોશુઆ જે પ્રમુખ યાજ્ઞ,
તેણે બાકી રહેલા સર્વ લોકો સદ્દિન પોતાના દેવ
યહોવાદની વાણી તથા હાગ્યાય અવિખ્યવાદી જેને
તેઓના દેવ યહોવાહે મોકલ્યો હતો તેના વચનો
માન્યા, અને યહોવાદની આજ્ઞા લોકો ડર રાખતા
૧૩ ત્યાર પછી લોકો પ્રત્યે યહોવાદનો જે સંદેશો તેને
લાવનાર યહોવાદના એલચી હાગ્યાયે કહ્યું કે, યહો
વાદ એમ કહે છે કે હુ તમારી સાથે છું ૧૪ અને
સઆલ્લીએલનો દીકરો ઝ્રખ્ખામેલ જે યહુદાનો
સૂઝો તેનું મન તથા યહોસાદાકનો દીકરો યહોશુઆ
જે પ્રમુખ યાજ્ઞ તેનું મન, તથા બાકી રહેલા સર્વ

લોકનું મન યદોવાદે હરેશ્વર્યુ; અને તેઓએ આવીને
પોતાના દેવ સૈન્યોના યદોવાદના ધરમાં કામ કીધું,
૧૫ એટલે દાંત્યોવેગ રાજના બીજ વર્ષના છઠ્ઠા માસની
ચાવીસમી તારીખે

૨ સાતમા માસની એકવીસમીએ યદોવાદનું
વચન હાગ્યાય ભવિષ્યવાદીની મારફતે એવું
આવ્યું કે, ૨૧ આઠ્ઠીએલનો દીકરો ઝરખ્યાબેલ,
જે યદુદાહનો સુખો તેને, તથા યદોસાદાહનો દીકરો
યદોદ્યુઆ, જે પ્રમુખ યાજ્ઞક, તેને તથા બાકી રહેલા
લોકોને હવે એમ કહે કે, કે આ ધરને અગાઉનો
વૈભવ જોનારાઓમાંનો કોણ તમારી મધ્યે જીવતો
રહ્યો છે? ને હાલ તમે તેને કેવી હાલતમાં જુઓ
છો? થું તે તમારી નજરમાં કંઈજ નહિ જેવું નથી?
૪ તોપણ હવે, યદોવાદ કહે છે, હે ઝરખ્યાબેલ,
બળવાન યા; અને હે યદોસાદાહનો દીકરો યદોદ્યુઆ,
પ્રમુખ યાજ્ઞક, બળવાન યા; અને, યદોવાદ કહે છે,
હે દેશના સર્વ લોકો, તમે બળવાન, યદને કામે લાગો;
કેમકે સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, ૧ ન્યારે તમે
મિસરમાંથી નીકળ્યા, ત્યારે જે વચનનો મેં તમારી
સાથે કોલકારા કીધો તે [મુજબ] હું તમારી સાથે
હું, ને મારો આત્મા તમારી મધ્યે રહે છે; તમે બીહો
મા. ૧ કેમકે સૈન્યોનો યદોવાદ આમ કહે છે; હજી
એક વાર થોડી મુદત પછી હું આકાશોને તથા પૃથ્વીને
તથા સમુદ્રને તથા કોરી ભૂમિને હલાવશ; ૭ ને હું
સર્વ દેશજાતિઓને હલાવી નાખીશ, ને સર્વ દેશજા
તિઓની ઇચ્છા વસ્તુઓ આવશે, ને હું આ ધરને
ઝૈરવથી ભરીશ, સૈન્યોનો યદોવાદ એમ કહે છે.
૮ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, ૩૧ માર્ક છે, ને સોનું
પણ માર્ક છે. ૯ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, આ
ધરનું પાછળનું ઝૈરવ આગલાના કરતાં વિશેષ યશે;
અને, આ જગ્યામાં હું સલાહસાંત આપીશ, એવું
સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે

૧૦ દાંત્યવિરાટ બીજ વર્ષના નવમા [માસ]ની
ચાવીસમીએ યદોવાદનું વચન હાગ્યાય ભવિષ્યવા-
દીની મારફતે એવું આવ્યું કે, ૧૧ સૈન્યોનો યદોવાદ
એમ કહે છે કે, હવે નિયમસાચ વિષે યાજ્ઞકોને એમ
પૂછ કે, ૧૧ જો કોઈ પોતાના વસ્ત્રની ચાળમાં અર્પિત
માસ લઈ જતો હોય, ને તેની ચાળ રોટલીને, કે
સાંછને, કે દ્રાક્ષરસને, કે તેલને, કે હરકોઈ અન્નને

અડકે, તો થું તે અર્પિત યદ જય? અને યાજ્ઞકોએ
ઉત્તર આપતાં કહ્યું, ના. ૧૨ ત્યારે હાગ્યાયે કહ્યું, જો
મુરદાથી અથડાએવું માણસ એમાંના કશાને અડકે,
તો થું તે અથડાય? અને યાજ્ઞકોએ ઉત્તર આપતાં
કહ્યું કે, તે અથડાય ૧૪ ત્યારે હાગ્યાયે ઉત્તર આપતાં
કહ્યું કે, યદોવાદ કહે, છે કે, મારી નજરમાં આ લોક
એવાજ છે, ને આ દેશજાતિ એવીજ છે; ને તેમના
હાથોનું દરેક કામ એવુંજ છે; ને જે તેઓ ત્યાં
ચડાવે છે તે અશુદ્ધ ૧૫ અને હવે, કૃપા કરી,
આજથી માંડીને પાછળના વખતનો, એટલે યદો-
વાદના મંદિરમાં પાંચર પર પાંચર મૂકવામાં આવશે
ત્યાર અગાઉના વખતનો વિચાર કરે; ૧૬ એ સધળા
વખતમાં ન્યારે કોઈ વીસ [માસ]ના દમલા પાસે
આવતો ત્યારે ત્યાં કૃત દંડજા હતા; ન્યારે કોઈ
જન દ્રાક્ષકૃદ પાસે પચાસ માપ કાઢવાને આવતો,
ત્યારે તેમાં કૃત વીસજા હતાં. ૧૭ તમારા હાથોનાં
સર્વ કામોમાં મેં તમારા પર લ્પી તથા મસીથી તથા
કરંથી માર આવશે; તોપણ, યદોવાદ કહે છે, તમે
મારી તરફ ફર્યા નહિ. ૧૮ કૃપા કરી, આજથી માંડીને
આજનો વિચાર કરે, નવમા [માસ]ની ચાવીસમી
તારીખથી, એટલે યદોવાદના મંદિરનો પાથો નખાશે
તે દિવસથી, વિચાર કરે. ૧૯ થું હજી મુખી બિયાફે
વખારમાં છે? હા, દ્રાક્ષવેલા તથા અંજીરીઓ તથા
દાડોમે તથા જેતરડો હજી ફળ્યાં નથી; આજથી
હું [તમને] આશીર્વાદ આપીશ

૨૦ અને તેજ માસની ચાવીસમીએ, યદોવાદનું
વચન બીજવાર હાગ્યાયની પાસે એવું આવ્યું કે,
૨૧ યદુદાહના સુખા ઝરખ્યાબેલને એમ કહે કે, હું
આકાશોને તથા પૃથ્વીને હલાવી નાખીશ; ૨૨ અને
હું રાજ્યોનું આસન ઉપું વાળીશ, ને હું દેશજાતિઓનાં
રાજ્યોના બળનો નાશ કરીશ; ને હું રથોને તથા
તેઓમાં સ્વારી કરનારાઓને ઉથલાવી નાખીશ; ને
થોડાઓ તથા સ્વારો પોતપોતાના બાઇની તરવારથી
ધરણી ઢળશે. ૨૩ સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, તે
દિવસે, હે મારા સેવક ઝરખ્યાબેલ, ચાઘાદીએલના
દીકરા, યદોવાદ કહે છે કે, હું તને લઇને મુદ્રાકૃપ
કરીશ; કેમકે સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે, મેં તને
પસદ કીધો છે.

અખ્યાયીક.

૧ દાર્યાવેશના બીજ વર્ષના આઠમા માસમાં, ઇરાના દીકરા બિરેખ્યાહના દીકરા અખ્યાયીક બલિખવાદીની પાસે યહોવાહનુ એવું વચન આવ્યું કે, 'યહોવાહ તમારા પિતૃઓ સાથે થયેા નારાજ થયો છે. તે એ માટે તું તેઓને કહે કે, સૈન્યોના યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે ॥ ; સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, મારી ભણી પાછા આવે, ને હું તમારી ભણી પાછો આવોશ, એમ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે. ૪ તમારા પિતૃઓ, કે જેઓને અજાઉતા બલિખવાદીઓ જૂઠ પાડીને કહેતા હતા કે, સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, તમે હવે તમારા કુમારોથી તથા તમારા કુકર્મોથી ફરો, પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, ને મને લક્ષ પણ રીધું નહિ, તેઓના જેવા તમે ન થાઓ, એમ યહોવાહ કહે છે. ૫ તમારા પિતૃઓ ક્યા છે? અને બલિખવાદીઓ યું સદા છવે છે? ૬ પણ જે મારાં વચનો તથા મારાં વિધિઓ મેં મારા સેવક બલિખવાદીઓને ફરમાવ્યાં, તેઓએ યું તમારા પિતૃઓને પકડી ન પાડ્યા? અને તેઓ ક્યો, ને કહ્યું, યહોવાહે આપણને આપણા માર્ગો પ્રમાણે તથા આપણા કૃત્યો પ્રમાણે એમ કરવા ધાર્યું, તેમજ તેણે આપણને કીધું છે.

૭ દાર્યાવેશના બીજ વર્ષના અગિયારમા માસની, એકઠે યાગઠ માસની, ચોવીસમી તારીખે ઇરાના દીકરા બિરેખ્યાહના દીકરા અખ્યાયીક બલિખવાદીની પાસે યહોવાહનું વચન આવ્યું, 'તે એ કે, મને રાત્રે સૂઈશ મધ્ય, ને જુઓ, રાત્રી થોડાં પર રવાર થયેલા એક પુત્ર ધાયાવાળી જમ્યાની મંદીઓમાં ઉભો હતો; ને તેની પાછળ રાત્રી, કાખજ તથા યોગા થોડા હતા. ૮ ત્યારે મેં કહ્યું, હે મારા ધણી, એઓ યું છે? અને જે દૂત મારી સાથે વાત કરતો હતો તેણે મને કહ્યું, એઓ યું છે તે હું તને બતાવોશ. ૧૦ અને મંદીઓ મધ્યે ઉભેલા માણસે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, એમને તો યહોવાહે પૃથ્વીમાં સર્વત્ર આમતેમ ફરવાને યોગદયા છે. ૧૧ અને યહોવાહને જે દૂત મંદીઓ મધ્યે ઉભો હતો તેને તેઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું, અમે પૃથ્વીમાં

સર્વત્ર આમતેમ ફરી ચૂક્યા છીએ, ને જો, આખી પૃથ્વી રાત્રી બેઠી છે ને નિરાંતમાં છે. ૧૨ ત્યારે યહોવાહના દૂતે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, હે સૈન્યોના યહોવાહ, યરુશલેમ, તથા યહુદાહનાં નગરો, કે જેઓની ઉપર આ સિત્તેર વર્ષો સુધી તું કોપાયમાન રહ્યો છે, તેઓના પર તું ક્યાં સુધી દયા નહિ કરીશ? ૧૩ અને મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને યહોવાહે સારાં [૬૦] દિવા-સાંકાયક વચનોવડે ઉત્તર આપ્યા. ૧૪ માટે મારી સાથે વાત કરનાર દૂતે મને કહ્યું કે, તું એમ પોઠાર કે, સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું યરુશલેમને તથા સિયોનને માટે મહા આવેશથી આવેશી છું. ૧૫ અને જે દેશનિતિઓ આશમ ભોજવે છે તેમના પર હું અતિ ધણી નારાજ થયો છું; કેમકે હું માત્ર યોરદાન નારાજ હતો, ને તેઓએ વિપત્તિમાં વધિ કીધી. ૧૬ એ માટે યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું કૃપા-કોનેસદિત યરુશલેમના પક્ષમાં પાછો આવ્યો છું; સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, માફ કર તેમાં બધાયે, ને યરુશલેમ ઉપર હોરી વંચાવવામાં આવશે. ૧૭ હજી બીજી વાર એમ પોઠાર કે, સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, હજી પણ મારાં નગરો આબાદાની પામીને ચોતરફ ફેલાશે; ને હજી પણ યહોવાહ સિયોનને દિલસો દેશે, ને હજી પણ યરુશલેમને પક્ષ કરશે.

૧૮ અને મેં મારી આખો ઉચી કરીને જોયું, તો, જુઓ, ચાર સિંગો [હેખાયાં]. ૧૯ અને મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને મેં કહ્યું, એ યું છે? ને તેણે મને ઉત્તર આપ્યા કે, જે સિંગોએ યહુદાહ, ઇસ્રાએલ તથા યરુશલેમને વિખેરી નાખ્યા ॥ તે એ છે. ૨૦ અને યહોવાહે મને ચાર સુદાર હેખાયા. ૨૧ ત્યારે મેં કહ્યું, એઓ યું કરવા આવે છે? અને તેણે એમ કહ્યું કે, જે સિંગોએ યહુદાહને એવા વિખેરી નાખ્યા કે કોઈ પણ માણસ પોતાનું માથું ઉઘડી કરવા પામ્યો નહિ, તે એ છે; પણ એઓ તેમને ભયભિત કરવાને, તથા જે દેશનિતિઓએ પોતાનું શિંગ યહુદાહ દેશ સામે ઉઠાવીને તેને વિખેરી નાખ્યા તેઓનાં સિંગો પાડી

નાખવાને આવ્યા છે.

૨ અને મેં મારી આંખો ઉઘાડી કરીને જોયું, તે જુઓ, એક પ્રજ્વળ પોતાના હાથમાં માપદોરી લઈને [ઉભેલા હતા] ૧ ત્યારે મેં કહ્યું, તું ક્યાં જાય છે? તે તેણે મને કહ્યું કે, ચર્યાલેખની પહેલાણી કેટલી છે, તે તેની લંબાઈ કેટલી છે, તે જાણવાસાથે તેને માપવા. ૨ અને જુઓ, મારી સાથે વાત કરનાર દૂત ચાલી નીકળ્યો, ને બીજા દૂતે બહાર નીકળ્યાને તેને મળ્યાને ૪ તેને કહ્યું કે, દોડ, આ જુવાનને એમ કહે કે, ચર્યાલેખની અંદર પુષ્કળ માણસો તથા દોરડાંક હોવાથી જેવી રીતે કોટ વચરનાં આમડાંમાં [લોકો વસે છે] તેવી રીતે તેમાં વસશે. ૫ કેમકે, યહોવાદ કહે છે કે, હું તેની આસપાસ અગ્નિના કોટરૂપ ઘસરા, ને હું તેની મધ્યે મદિમારૂપ ઘસરા. ૬ યહોવાદ કહે છે, અરે, અરે, ઉતારના દેશમાંથી નાસી છુટો; કેમકે યહોવાદ કહે છે, મેં તમને આહ્વાનના ચાર વાધુની પેઠે ફેલાવી દીધા છે. ૭ હે સિયોન, બાબેલની પુત્રી સાથે રહેનારી, તું નાસી જા. ૮ કેમકે સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે, જે દેશનિતિઓએ તમને પાપમાલ ઝીંખા તેઓની પાસે તેણે મને ગૌરવ મેળવવા મોકલ્યા છે; કેમકે જે તમને અડકે તે તેની આંખની ઝીંજીને અડકે. ૯ કેમકે, જુઓ, હું મારો હાથ તેમના પર લલાચીયા, ને તેઓ પોતાના તાબેદારોની લૂટ થઈ પડશે; ને તમે જાણ્યો કે સૈન્યોના યહોવાદે મને મોકલ્યા છે. ૧૦ હે સિયોનપુત્રી, જાન તથા આનંદ કર; કેમકે, યહોવાદ કહે છે, જો, હું આવું છું, ને તારી મધ્યે વસીશ. ૧૧ અને તે દિવસે ધણી દેશનિતિઓ યહોવાદ સાથે સંબંધ જોડશે, ને મારા લોક થશે; ને હું તારી મધ્યે વસીશ, ને તું જાણશે કે સૈન્યોના યહોવાદે મને તારી પાસે મોકલ્યા છે. ૧૨ અને યહોવાદ યહુદાદને પવિત્ર ભૂમિમાં પોતાના ભાગને વારસો કરી લેશે, ને હજી પણ ચર્યાલેખને પસંદ કરશે. ૧૩ હું સર્વ દેહ[ધારીઓ], યહોવાદની હજુરમાં ચૂપ રહો; કેમકે તે પોતાના પવિત્ર રહેઠાણમાંથી જાણી જાણી જાય છે.

૩ અને પ્રમુખ યાજ્ઞ યહોવાદને યહોવાદના દૂત આજળ ઉભો રહેલો, અને તેને જમણે હાથે તેના સામાવાળિયા તરીકે સેતાનને ઉભો રહેલો તેણે મને દેખાવેલો. ૨ અને યહોવાદે સેતાનને કહ્યું, હે સેતાન, યહોવાદ તને ધમકાવે; હા, ચર્યાલેખને પસંદ કરનાર યહોવાદ તને ધમકાવે; શું એ અગ્નિ-

માંથી ઝડપી લીધેલું ધોરિયું નથી? ૩ યહોવાદના તો મેલાં વચ્ચે પહેરીને દૂત આજળ ઉભેલા હતા. ૪ અને તેણે ઉત્તર આપીને એની આજળ ઉભેલાઓને એમ કહ્યું કે, એના અંજ પરથી મેલાં વચ્ચે ઉતારી નાખો. અને એને તેણે કહ્યું, જો, મેં તારા અન્યાયને તારાથી દૂર ઝીંધા છે, ને હું તને મૂલ્યવાન પોશાક પહેરાવીશ. ૫ અને મેં તેઓને કહ્યું, તેને માથે સુંદર પાખડી મૂકો. તેથી તેઓએ તેને માથે સુંદર પાખડી મૂકી, ને તેને વચ્ચે પહેરાવ્યાં; ને યહોવાદના દૂત પાસે ઉભો હતો. ૬ અને યહોવાદના દૂતે યહોવાદને એમ કહી સંબળાવ્યું કે, ૭ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે, જો તું મારા માર્ગમાં ચાલશે, ને જો તું મારી આજ્ઞા પાળશે, તો તું પણ મારા ધરને ન્યાય કરનાર થશે, ને મારાં આજ્ઞાં પણ સલાજશે. ને હું તને આ પાસે ઉભેલાઓની સાથે સમાજમતું કેઠાણું આપીશ. ૮ હે પ્રમુખ યાજ્ઞ યહોવાદ, તું ત્યાં તારી આજળ ખેસનાર વારા સાધીઓ, હવે સાંભળો; કેમકે તે માણસો અચળારૂપ છે; કેમકે, જુઓ, મારો સેવક જે અંકુર તેને લુપ્ત કરીશ. ૯ કેમકે, જે શિલા મેં યહોવાદના આજળ મૂકી છે, તે જુઓ; એક શિલાને સાત આંખો છે; સૈન્યોના યહોવાદ કહે છે, જુઓ, હું તેની કોતરણી કોતરીશ, ને હું તે દેશને અન્યાય એક દિવસમાં નિવારીશ. ૧૦ સૈન્યોના યહોવાદ કહે છે કે, તે દિવસેતમ સર્વ પોતપોતાના પડોરડીઓને, કાંધેલા વણે તથા અંજરીઓ તણે, બોલાવશે.

૪ અને મારી સાથે વાત કરનાર દૂત ફરીથી આવ્યો, ને ઉપમાંથી લંગેલા માણસની પેઠે મને તેણે જમાવેલો. ૨ અને તેણે મને કહ્યું, તું હું જુઓ છું? ને મેં કહ્યું, મેં જોયું છે, ને જો, નાદમ સેતાનું એક દીપ-વક્ષ, તથા તેની ટોચે તેનું કોડિયું, ને તે પર તેના સાત દીવા [છે]; જે દીવા તેની ટોચે છે તે દરેકને સાત સાત નળીઓ છે; ૩ ને તેની પાસે એ જૈતવદ્ધો, એટલે, એક કોડિયાની જમણી બાજુએ ને બીજી તેની ડાબી બાજુએ [છે]. ૪ અને મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને ઉત્તર આપતાં મેં એમ કહ્યું કે, મારા મુરખી, એઓ શું છે? ૫ ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર દૂતે ઉત્તર આપતાં મને કહ્યું કે, એઓ શું છે તે શું તું જાણતો નથી? ને મેં કહ્યું, ના, મારા મુરખી. ૬ ત્યારે તેણે ઉત્તર આપતાં મને એમ કહ્યું કે, ઝડપનાંબેલને યહોવાદનું વચન એ છે કે, પરાક્રમથી નહિ તેમ જળથી પણ નહિ, પણ મારા આત્માથી, એવું સૈન્યોના

યહોવાદ કહે છે. 'હું એટલા પવિત્ર, તું કોણ છે? અરબખાએલ આજળ તું સપાટ [યધ જયો]; અને તેને કૃપા [યાએ], કૃપા [યાએ], એવા પોકારસહિત તે મધ્યાળની સિંહાને બહાર લાવશે. 'વળી યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, 'અરબખાએલના હાથોએ આ ધરને પાંચા નાખ્યો છે; તેના હાથ તેને પુર પહોં કરશે; ને તું બાલુકે કે સૈન્યોના યહોવાદને મને તારી પાસે મોકલ્યો છે. 'કેમકે નાનાં કામોના દિવસને કોણે ટુચ્છકાર્યો છે? કેમકે તેઓ, એટલે યહોવાદની આ સાત આખો, અરબખાએલના હાથમાં એળમે એળમે હરખાશે; તેઓ તે આખી પૃથ્વીમાં આમથી તેમ હોડતી ફરે છે. 'ત્યારે મેં ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું, હીપરફાની જમણી બાજુએ અને તેની ડાબી બાજુએ જે બે ભેવરડો છે, તેઓ થું છે? 'તેને બીજી વાર જવાબ આપતાં મેં તેને કહ્યું, ભેવરડાની આ બે ડાળોએ, કે જે સોનાની બે નળીઓવડે પેતામાંથી સોનેરી [તેલ] નિખાળે છે, તેઓ થું હશે? 'તેને તેણે મને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એઓ થું છે તે થું તું નથી બહુતો? 'તેને મેં કહ્યું, ના, મારા મુરખી, ત્યારે તેણે કહ્યું, એઓ તો આખી પૃથ્વીના સ્વામી પાસે લેવા રહેનાર બે તેલપુત્રો છે.

પ ત્યારે ફરીથી મેં પેતાની આંખો ઉઘી કરીને જોયું તો, જુઓ, એક ઉડતું એળિયું [દત્ત] ર અને તેણે મને કહ્યું, તું થું જુએ છે? ને મેં ઉત્તર આપ્યો કે, હું એક ઉડતું એળિયું જોઈ છું; તેની હંબાક વીસ હાથ, તથા તેની પહેળાઈ દસ હાથ છે. 'ત્યારે તેણે મને કહ્યું, એ તો આખા દેશ પર ફરી વળનારા કાપ છે; કેમકે યોગી કરનાર પ્રત્યેક જન તે મુજબ અડધી ઝટકી કઠારે; ને સોત્રન ખાનાર પ્રત્યેક જન તે મુજબ ત્યાંથી ઝટકી કઠારે. 'સૈન્યોને યહોવાદ કહે છે, હું તેને મોકલી દઈશ, ને તે ચોરના ધરમાં તથા મારા નામના જુઠા સોત્રન ખાનારના ધરમાં પ્રવેશ કરશે; ને તે તેના ધરની મધ્યે ઝટકી રહીને તેને તેનાં લાકડાં સુધ્ધં તથા તેના પત્થરો સુધ્ધં બરમ્કરશે.

પછી મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતેબહાર આવીને મને કહ્યું કે, દહે તારી આંખો ઉઘી કરીને આ જે નીકળી આવે છે તે થું છે, તે એ 'તેને મેં કહ્યું, એ થું છે? અને તેણે કહ્યું, આ જે નીકળી આવે છે, તે એકાદ છે. વળી તેણે કહ્યું, આખા દેશમાં તેમની પ્રતિમા એ છે; 'અને જુઓ, સીસાનું એક તાલવ

ઉચું કરવામાં આવ્યું); ને આ તો એકાદની મધ્યે બેઠેલી એક સ્ત્રી છે. 'અને તેણે કહ્યું, એ કુદરતા છે; ને તેણે તેને એકાદની વચ્ચેવચ નાખી લીધી; ને તેણે પેટુ સીસાનું કાટનું તેના મ્હો પર નાખ્યું. 'પછી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે સ્ત્રીઓ નીકળી આવી, ને પચન તેમની પાંખોમાં હતો; તેઓની પાખો તો બમવાની પાંખોના જેવી હતી; ને તેઓ પેલા એકાદને પૃથ્વી તથા આકાશની વચ્ચે ઉપાડી ગઈ. 'ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતે મેં કહ્યું, એઓ તે એકાદને કયા તથા ભય છે? 'તેને તેણે મને કહ્યું, સિનઆર દેશમાં તેણીને સારૂ થર બાંધવા માટે; ને જ્યારે તે તૈયાર થશે, ત્યારે તેણી ત્યાં પેતાના પાંચા પર રચપાશે.

અને ફરીથી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે પવિત્રો વચ્ચેથી ચાર રથ નીકળી આવ્યા; ને તે પવિત્રો પિતૃત્વના પવિત્રો હતા. 'પહેલે રથે સાત ઘોડા, ને બીજે રથે કાળા ઘોડા; 'તેને ત્રીજે રથે ચોળા ઘોડા, ને ચોથે રથે કાનરચીવરા તથા લાલ ઘોડા હતા. 'ત્યારે મેં ઉત્તર આપતાં મારી સાથે વાત કરનાર ફૂતેને કહ્યું, હે મારા મુરખી, એઓ થું છે? 'એટલે તે ફૂતે ઉત્તર આપતાં મને કહ્યું, એ તો આકાશના ચાર વાણ છે, કે જેઓ આખી પૃથ્વીના ધણીની હાનુરમાં હાનુરી આપીને ચાલ્યા ભય છે. 'કાળા ઘોડાઓવાળો [રથ] ઉત્તર પ્રદેશ તરફ વસેા ભય છે; ને ઘોળા તેમની પાછળ ચાલ્યા ગયા; ને કાનરા દક્ષિણ પ્રદેશ તરફ ચાલ્યા ગયા. 'અને લાલ બહાર નીકળ્યા, ને પૃથ્વીમાં સર્વત્ર ફરતા ફરતા સારૂ જવાનું મન બતાવ્યું; એટલે તેણે કહ્યું, જતા રહો, ને પૃથ્વીમાં સર્વત્ર ફરતા ફરો. એ માટે તેઓ પૃથ્વીમાં સર્વત્ર ફરતા ફર્યા. 'પછી તેણે હાક મારીને મને એમ કહ્યું કે, જો, ઉત્તર પ્રદેશ તરફ જનારાઓએ ઉત્તર પ્રદેશમાં મારો આત્મા કાંવો છે.

અને યહોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, 'તે ગુલામખિરીમાંથી પાઝા આવેલાઓમાંથી, એટલે હેઠ્ઠાવના, ટોનીયાદના, તથા વદાયાદના [માલુસો]માંથી તું છે; ને તેજ વિલસે જઈને સફાન્યાદના લીકરા પેશીયાદના ધરમાં તું પેસ, કેમકે તેઓ બામેવથી ત્યાં આવ્યા છે; 'તેને મેં કહ્યું, [તેમની પાસેથી] રૂપુ તથા મોનું લઈને મુગટ બનાવીને યહોસાદાને લીકરો યદોદ્યાના, ને પ્રમુખ યાજ્ઞ, તેને ખાવે મુક; 'તેને તેને એમ કહે કે, સૈન્યોને યહોવાદ

એમ કહે છે કે જો, અંકુર નામનો પુષ્પ, તે પોતાની જગ્યામાથી ઉગી નીકળશે, ને તે યહોવાહનુ મદિર બાંધશે, ૧૭ હા, તે યહોવાહનુ મદિર બાંધશે, ને તે મદિરમાન થશે અને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીને તે રાજ્ય કરશે, ને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીને યાજ્ઞપદ ભોગવશે, ને તે બન્ને વચ્ચે અરસ પરસ સાતિને કસાવ થશે ૧૪ અને હેલેખને તથા ટાળીવાહને તથા યહોવાહને તથા સફાન્વાહના દીકરા હેનને, યહોવાહના મદિરમા યાદગીરી તરીકે, સુગટા હશે. ૧૫ અને જેઓ ધણે દૂર છે તેઓ આવીને યહોવાહના મદિરમા બાંધકામ કરશે, ને તમે જાણશો કે સૈન્યોના યહોવાહે મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે અને જો તમે તમારા દેવ યહોવાહની વાણી ખાતી સાંભળશો તો [એ] કૃષીજન થશે

○ અને હાથાવેશ રાત્રને થોથે વૉ એમ થયું કે, તેના નવમા, એટલે કિસ્તેવ, માસની થોથીએ યહોવાહનું વચન અખાયાંહ પાસે આબુ રહને બેથેલવાસીઓએ સાર એસેરને તથા રેગેમ પ્રેરેખને તથા તેમના માણસોને, યહોવાહની કૃપા વિનવવા સાર, કે તથા સૈન્યોના યહોવાહના ધરના યાજ્ઞકોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને એમ પુછવા સાર મોકલ્યા હતા કે, જેમ મેં આટલા બધા વર્ષ સુધી કીધું છે તેમ અણાહિહો પડીને મારે પાચમા માસમા વિલાપ કરવો જોઈએ છું? ૪ ત્યારે સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આબુ કે, ૫ દેશના સર્વ લોકોને તથા યાજ્ઞકોને એમ કહે કે, તમે તમારા સિત્તેર વર્ષો પર્વ પાચમા તથા સાતમા [માસ]મા જે ઉપવાસ તથા શોક કીધો, તે ઉપવાસ તમે ક્યારેમાત્ર પણ મારે સાર, હા, મારે સાર કયો છું? ૬ અને જ્યારે તમે ખાઓ છો, ને જ્યારે તમે પીઓ છો, ત્યારે છું તમે પોતાને વાસ્તે નથી ખાતા, ને પોતાને વાસ્તે નથી પીતા? ૭ જ્યારે યરશાલેમ તથા તેની આસપાસના તેના નગરો વસ્તીનાથ તથા આબાહ હતા, ને નેજે બમા તથા નીચ પ્રદેશમા વસ્તી હતી, ત્યારે જે વચનો યહોવાહે આમલા ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે પોકાર્યા છે, તે [તમારે સાંભળવા જોઈએ] નહિ છું?

૮ અને યહોવાહનું વચન અખાયાંહની પાસે એવું આબુ કે, ૯ સૈન્યોના યહોવાહે એમ કહ્યું કે, ખરો ન્યાય કરો, ને પ્રત્યેક માણસ પોતાના ભાઈ પર કૃપા તથા દયા રાખો, ૧૦ અને વિધવા પર, તથા નબાળા પર, પરદેશી પર, તથા ગરીબ પર જીવન ન કરો.

ને તમારામાનો કોઈ પોતાના મનમા પોતાના ભાઈ વિરૂદ્ધ જુર કરવાનો ખ્યાલ મનમા ન આવે. ૧૧ પણ તેઓએ સાંભળવાને ના પાડી, ને હડીલા ધધને પૂઠ ફેરવી, ને પોતાના કાન બંધ કીધા, એ સાર કે તેઓ સાંભળે નહિ. ૧૨ હા, તેઓએ પોતાના દૃઢ વજ્ર જેવા કયો, રખે નિયમસાર, તથા જે વચનો સૈન્યોના યહોવાહે પોતાના આત્માવડે અગાઉના ભવિષ્યવાદી ઓળી હસ્તક મોકલ્યા હતા તે, તેઓ સાંભળે, એ માટે સૈન્યોના યહોવાહની હજારમાથી મહા કોપ આવ્યો ૧૩ અને એમ થયું કે, જેમ તેણે પોકાર્યું ત્યારે તેઓએ સાંભળ્યું નહિ, તેમ તેઓ પોકારશે ત્યારે હું નહિ સાંભળીશ, એવું સૈન્યોના યહોવાહે કહ્યું, ૧૪ પણ જે સર્વ દેશભિંચાથી તેઓ અભવ્યા છે, તેઓ મધ્યે હું તેમને વંદાખિયાથી વિખેરી નાખીશ, એમ તેમના પછી દેશ એવા ઉગર પડ્યો, કે કોઈ માણસ તેમા ધધને જતો નહિ કે પાછો આવતો નહિ, કેમકે તેઓએ એ વિનયમણા દેશને ઉગર કરી મુક્યો

○ અને સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચન [મારી પાસે] આબુ કે, ૧ સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું ધણા આવેશથી સિંચાનને માટે આવેશી છું, ને હું તેને માટે ધણા ક્રોધથી આવેશી છું ૨ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું સિંચાનમા પાછો આવ્યો છું, ને યરશાલેમની મધ્યે રહીશ, ને યરશાલેમ સત્યનુ નગર કહેવાશે, તથા સૈન્યોના યહોવાહને પર્વત, પવિત્ર પર્વત કહેવાશે ૩ સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, હજીએ રૂઢ પુરૂષો તથા રૂઢ સ્ત્રીઓ, ધણી પાછી વચના કારણથી પોતપોતાની [ટેકવાની] લાકડી પોતાના હાથમા ઝડપે યરશાલેમની ચેરીઓમા બેસશે ૪ અને તે નગરની ચેરીઓ તેની ચેરીઓમા રમતા ઊકરાઓ તથા ઊડીઓથી ધરપુર હશે ૫ સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો તે દિવસોમા આ લોકના બાળી રહેલાઓની નજરમા એ આશ્ચર્યકારક ઘાતો, તો છું તે મારી નજરમાં પણ આશ્ચર્યકારક ઘાતો? એમ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે ૭ સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે કે, જુઓ, હું મારા લોકોને પૂર્વ દેશમાથી તથા પશ્ચિમ દેશમાથી બચાવીશ, ૮ ને હું તેઓને લાવીશ ને તેઓ યરશાલેમ મધ્યે વસશે, ને સત્યતામા ને જીમા તેઓ મારા લોક થશે ને હું તેઓના દેવ થઈશ. ૯ સૈન્યોના યહોવાહ એમ કહે છે કે, સૈન્યોના યહોવાહનું ધર, એટલે મદિર, બાંધવા સાર

યદોવાદ કહે છે. ૭હે મોટા પર્વત, તે કોણ છે? ઝરખામેલ આનળ તે સપાટ [યદ્ય જયે]; અને તેને કૃપા [યાઓ], કૃપા [યાઓ], એવા શેષારસદિન તે મયાળાની સિવાને બહાર લાવશે. ૮ વળી યદોવાદનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૯ ઝરખામેલના હાથોએ આ ધરને પાથો નાખ્યો છે; તેના હાથ તેને પુર પહોં કરશે; ને તે બહુરો કે સંયોના યદોવાદે મને ઘારી પાસે મોકલ્યો છે. ૧૦ કેમકે નાનાં કામોના દિવસને કોણે ઘડકાં છે? કેમકે તેઓ, એટલે યદોવાદની આ સાત આખો, ઝરખામેલના હાથમાં એળમે એળને દરખાશે; તેઓ તો આખી પૃથ્વીમાં આમથી તેમ દોડતી ફરે છે. ૧૧ ત્યારે મેં ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું, દીપરક્ષની જમણી બાજુએ અને તેની ડાબી બાજુએ જે બે જંગલો છે, તેઓ ધું છે? ૧૨ ને બીજી વાર જવાબ આપતાં મેં તેને કહ્યું, જંગલની આ બે ડાળોઓ, કે જે સોનાની બે નળીઓવડે પોલામાંથી સોનેરી [તેલ] નિઝાળે છે, તેઓ ધું હશે? ૧૩ અને તેણે મને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એઓ ધું છે તે ધું તે નથી બહુતો? ૧૪ અને મેં કહ્યું, ના, મારા મુરખી, ત્યારે તેણે કહ્યું, એઓ તો આખી પૃથ્વીના સ્વામી પાસે ઉભા રહેનાર બે તેલપુત્રો છે.

ઉંચું કરવામાં આવ્યું); ને આ તો એકાદની મધ્યે બેઠેલી એક સ્ત્રી છે. ૮ અને તેણે કહ્યું, બે હુલ્લા છે; ને તેણે તેને એકાદની વચ્ચેવચ નાખી દીધી; ને તેણે પેલું સીસાનું કાટકું તેના મોઢા પર નાખ્યું. ૯ પછી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે સ્ત્રીઓ નીકળી આવી, ને પવન તેમની પાંખોમાં હતો; તેઓની પાખો તો બગલની પાંખોના જેવી હતી; ને તેઓ પેલા એકાદને પૃથ્વી તથા આકાશની વચ્ચે ઉપાડી ગઈ. ૧૦ ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને મેં કહ્યું, એઓ તે એકાદને કયાં ગઈ ગઈ છે? ૧૧ અને તેણે મને કહ્યું, સિતઆર દેશમાં તેણીને સાર ધર બાંધવા માટે; ને જ્યારે તે ત્યાં થશે, ત્યારે તેણી ત્યાં પોતાના પાયા પર રથપારો.

૬ અને ફરીથી મેં મારી આંખો ઉઘી કરીને જોયું, તો જુઓ, બે પર્વતો વચ્ચેથી ચાર રથ નીકળી આવ્યા; ને તે પર્વતો પિત્તળના પર્વતો હતા. ૨ પહેલે રથે સાત ઘોડા, ને બીજે રથે કાળા ઘોડા; ૩ ને ત્રીજે રથે ઘોળા ઘોડા, ને ચોથે રથે કાબરચીતરા તથા લાલ ઘોડા હતા. ૪ ત્યારે મેં ઉત્તર આપતાં મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને કહ્યું, હે મારા મુરખી, એઓ ધું છે? ૫ એટલે તે મને ઉત્તર આપતાં મને કહ્યું, જી તો

એમ કહે છે કે, જો, અંકુર નામનો પુરૂષ, તે પોતાની જગ્યામાંથી ઉગી નીકળ્યો, ને તે યહોવાહનું મંદિર બાંધ્યો; ૧૭ હા, તે યહોવાહનું મંદિર બાંધ્યો; ને તે મદિમાવાન થયો. અને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીયો તે રાજ્ય કર્યો; ને પોતાના રાજ્યાસન પર બેસીને યાજ્ઞપદ ભોગવ્યો; ને તે જાતે વચ્ચે અરસ-પરસ શાંતિનો ઠરાવ થયો. ૧૪ અને હેલેબને તથા ટોબીયાહને તથા યહોવાહને, તથા સફાન્યાહના દીકરા હેનને, યહોવાહના મંદિરના યાદગીરી વરીકે, મુગટો હતો. ૧૫ અને જેઓ ધણે દૂર છે તેઓ આવીને યહોવાહના મંદિરમાં બાંધકામ કર્યો, ને તમે જાણ્યો કે સૈન્યોના યહોવાહે મને તમારી પાસે મોકલ્યા છે અને જો તમે તમારા દેવ યહોવાહની વાણી ખાતી સંભળ્યો તો [એ] કૃષીજીત થયો.

૭ અને હાથવેશ રામને ચોથે વર્ષે એમ થયું કે, તેના નવમા, એટલે કિસ્સેર, માસની ચોથીએ યહોવાહનું વચન અખાવીહ પાસે આવ્યું ૧૬ જે પ્રિયેલવાસીઓએ શાર-એસેરને તથા રેગેમ-એલેખને તથા તેમના માણસોને, યહોવાહની કૃપા વિનવવા સાર, ૧૭ તથા સૈન્યોના યહોવાહના ધરના યાજ્ઞકોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને એમ પુછવા સાર મોકલ્યા હતા કે, જેમ મેં આટલાં બધા વર્ષે સુધી કીધું છે તેમ અલાહિદો પડીને મારે પાંચમા માસમાં વિલાપ કરનાં જોઈએ છું? ૧૮ ત્યારે સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, ૧૯ દેશના સર્વ લોકોને તથા યાજ્ઞકોને એમ કહે કે, તમે જ્યાં સિતેર વર્ષો પર્વત પાંચમા તથા સાતમા [માસ]માં જે ઉપવાસ તથા શોક કીધો, તે ઉપવાસ તમે કલ્પિતમાત્ર પણ મારે સાર, હા, મારે સાર કહ્યો છું? ૨૦ અને જ્યારે તમે ખાઓ છો, ને જ્યારે તમે પીઓ છો, ત્યારે છું તમે પોતાને વારતે નથી ખાતા, ને પોતાને વારતે નથી પીતા? ૨૧ જ્યારે યરૂશલેમ તથા તેની આસપાસનાં તેનાં નગરો વસ્તીવાળાં તથા આબાદ હતાં, ને નેગે-બર્માં તથા નીચ પ્રદેશમાં વસ્તી હતી, ત્યારે જે વચનો યહોવાહે આગલા ભવિષ્યવાદીઓની માફક તે પોકાર્યાં છે, તે [તમારે સંભળવાં જોઈએ] નહિ છું?

૨૨ અને યહોવાહનું વચન અખાવીહની પાસે એવું આવ્યું કે, ૨૩ સૈન્યોના યહોવાહે એમ કહ્યું કે, ખરે જાણ્યો કે, ને ત્રત્યેક માણસ પોતાના શાક પર કૃપા તથા દયા રાખો; ૨૪ અને વિધવા પર, તથા નળાપા પર, પરદેશી પર, તથા ગરીબ પર જીવન ન કરો;

ને તમારામાંનો કોઈ પોતાના મનમાં પોતાના શાક વિરૂદ્ધ છુટ્ટ કરવાનો ખ્યાલ મનમાં ન આવે. ૨૫ પણ તેઓએ સંભળવાને ના પાડી, ને હુદીલા થયને પૂક ફેરવી, ને પોતાના કાન બંધ કીધા, એ સાર કે તેઓ સંભળે નહિ. ૨૬ હા, તેઓએ પોતાનાં દૃઢ વજ્ર ભેંપાં કર્યાં, રથે નિયમશાસ્ત્ર, તથા જે વચનો સૈન્યોના યહોવાહે પોતાના આત્માવરે અગાઉના ભવિષ્યવાદી-ઓની હસ્તક મોકલ્યાં હતાં તે, તેઓ સંભળે; એ માટે સૈન્યોના યહોવાહની હજારમાંથી મહા કોપ આવ્યો. ૨૭ અને એમ થયું કે, જેમ તેણે પોકાર્યું ત્યારે તેઓએ સંભળ્યું નહિ, તેમ તેઓ પોકાર્યો ત્યારે હું નહિ સંભળીશ, એવું સૈન્યોના યહોવાહે કહ્યું; ૨૮ પણ જે સર્વ દેશભિત્તિઓથી તેઓ અનુચિત છે, તેઓ મધ્યે હું તેમને વટાળિયાથી વિખેરી નાખીશ. એમ તેમના પછી દેશ એવા ઉલ્ક પડ્યો, કે કોઈ માણસ તેમાં થયને જીવો નહિ કે પાછો આવતો નહિ; કેમકે તેઓએ એ વિળયામણુ દેશને ઉલ્ક કરી મૂક્યો.

૨૯ અને સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચન [મારી પાસે] આવ્યું કે, ૩૦ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું ધણુ આવેશથી સિંચાને માટે આવેશી છું, ને હું તેને માટે ધણુ ક્રોધથી આવેશી છું. ૩૧ યહોવાહ એમ કહે છે કે, હું સિંચાનમાં પાછો આવ્યો છું, ને યરૂશલેમની મધ્યે રહીશ; ને યરૂશલેમ સત્યનું નગર કહેવાશે; તથા સૈન્યોના યહોવાહનો પર્વત, પવિત્ર પર્વત કહેવાશે. ૩૨ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, હજીએ રૂઢ પુરૂષો તથા રૂઢ સ્ત્રીઓ, ધણી પાકી વચના કરેલુથી પોતપોતાની [ટિકવાની] લાકડી પોતાના હાથમાં ધણે યરૂશલેમની શેરીઓમાં ઝસરો. ૩૩ અને તે નગરની શેરીઓ તેની શેરીઓમાં રમતા છોકરાઓ તથા છોકરીઓથી ઘરપુર હતો. ૩૪ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, જો તે દિવસોમાં આ લોકના બાકી રહેલાઓની નજરમાં એ આશ્ચર્યકારક લાગે, તો છું તે મારી નજરમાં પણ આશ્ચર્યકારક લાગે? એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૩૫ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું મારા લોકોને પૂર્વ દેશમાંથી તથા પશ્ચિમ દેશમાંથી બચાવીશ; ૩૬ ને હું તેઓને લાવીશ, ને તેઓ યરૂશલેમ મધ્યે વસશે; ને સત્યતામાં ને નેકીમાં તેઓ મારા લોક થશે ને હું તેઓનો દેવ થશા. ૩૭ સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, સૈન્યોના યહોવાહનું ધર, એટલે મંદિર, બાંધવા સાર

તેના પાપો નાખવામાં આવે, તે દિવસના ભવિષ્ય-
વાદીઓના મુખમાં વચ્ચે આ દિવસોમાં સાબળ
નારાઓ, તમારા હાથોમાં બળ આવે ૧૦ કેમકે તે
દિવસો અગાઉ માણસને વાસ્તે વેતન નહોતું તેમજ
પણ વાસ્તે પણ વેતન નહોતું; ને બહાર જનારને
કે અદર આવનારને દુરમનના કારણથી કંઈ પણ ચેન
નહોતું; કેમકે મેં સર્વ માણસોને પોતાપોતાના પડોશી
વિરૂદ્ધ ઉરફેરી મૂક્યા હતા. ૧૧ પણ, આ લોકમાંના
બધી રહેલાઓ પ્રત્યે હું અગાઉના દિવસોની પેઠે
નહિ વર્તીશ, એવું સૈન્યોના યહોવાદ કહે છે. ૧૨ કારણ
કે સાતિતું બીજ [મરત ધરો]; દ્રાક્ષવેલો પોતાનું ફળ
આપશે, ને બૂમિ પોતાની ઉપજ આપશે, ને આકારો
પોતાનો ઓસ આપશે; ને આ લોકમાંના બધી
રહેલાઓને હું આ સર્વ વાનાંનો વારસો અપાવીશ
૧૩ અને, હે યહુદાહના વંશ તથા ઇસ્રાએલના વંશ,
એમ ધરો કે, જેટલે ફરજે તમે દેશભતિઓ મધ્યે
શપથ પડ્યા હતા, તેટલે ફરજે હું તમારો ઉદ્ધાર કરીશ,
ને તમે આશીર્વાદરૂપ થશો; બીહો મા, તમારા
હાથોમાં બળ આવે ૧૪ કેમકે સૈન્યોના યહોવાદ
એમ કહે છે કે, તમારા પિતૃઓએ મને કાષાયમાન
કીધાથી જેમ મેં તમારા પર આપતિ લાવવાનું ધાર્યું
હતું, ને તે વિષે મને અનુતાપ થયો નહિ; ૧૫ તેમજ
સૈન્યોના યહોવાદ કહે છે, મેં આ દિવસોમાં યશ્યા-
લેમનું તથા યહુદાહના વંશનું ભરું કરવાનું ફરીથી
ધાર્યું છે; તમારે બીડું નહિ. ૧૬ તમારે આ કાચો
કરવો; તમ સર્વ પોતાપોતાના પડોશી સાથે સાથું
બાંધે; તમારી ભાગ્યોમાં સત્યના તથા શાંતિના
ઇનસાફનો અમલ કરો; ૧૭ ને તમારામાંના કોઈએ
પોતાના અતઃકરણમાં પોતાના પડોશી વિરૂદ્ધ પુરો
વિચાર મનમાં આણવો નહિ; ને કોઈ જૂઠા સોગમ
ન ચાહો; કેમકે આ સર્વ કૃત્યોને હું ધિક્કાર છું, એક
યહોવાદ કહે છે.

૧૮ અને સૈન્યોના યહોવાદનું એવું વચન મારી
પાસે આવ્યું કે, ૧૯ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે
કે, યોષા [માસ]નો ઉપવાસ, પાચમા [માસ]નો
ઉપવાસ, તથા સાતમા [માસ]નો ઉપવાસ, તથા
ઇસમા [માસ]નો ઉપવાસ તે યહુદાહના વંશને આનંદ
તથા હર્ષરૂપ તથા ખુશાલ મિત્રજાનીઓરૂપ ધરો;
એ માટે સત્યતા તથા શાંતિ ચાહો. ૨૦ સૈન્યોના યહો-
વાદ એમ કહે છે કે, હજી પણ વિદેશીઓ તથા ઘણાં
નજરોના રહેવાસીઓ આવશે; ૨૧ ને એક [નજરના]

રહેવાસીઓ બીજાઓની પાસે જઇને કહેશે, ચાલો,
આપણે જહલીથી યહોવાદની કૃપા ચાચવાને તથા
સૈન્યોના યહોવાદની શોધ કરવાને જઇએ; હું પણ
જહશ ૨૨ હા, ઘણી પ્રજાઓ તથા બળવાન દેશ
ભતિઓ યશ્યાલેમમાં સૈન્યોના યહોવાદની શોધ
કરવા, તથા યહોવાદની કૃપા ચાચવા સાથે આવશે.
૨૩ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે, તે દિવસોમાં
ઇસ માણસો, દેશભતિઓની સર્વ બાપાઓમાંથી, જે
યહુદી જન હશે તેની ચાળ પકડીને કહેશે કે, અમે
તારી સાથે આવીશું, કેમકે અમે સાંભળ્યું છે કે જે
તમારી સાથે છે

હાદ્રાપ દેસ પર યહોવાદના વચનરૂપી દેવ-
વાણી, ને ફરક તેનો આશ્રમ [ધરો]; કેમકે
મનુષ્યની તથા ઇસ્રાએલના સર્વ કુળોની નજર યહો-
વાદ બણી છે; ૨ ને તેની સરહદ પર આવેલું હમાથ
પણ; ૩ સર તથા સીદોન, તે બહુ ટાણું છે તોપણ.
૪ અને સુરે પોતાને માટે કિલો બાંધ્યા, ને ધૂળની
પેટે રૂપાના તથા ચેરીના કાઢવની પેટે ચોખ્ખા
સોનાના ઢગલાનો સમ્રદ કીધો. ૫ જુઓ, પ્રજા તેની
સંપત્તિ છિનવી લેશે, ને તેના બળનું સમુદ્રમાં ખંડન
કરશે; ૬ ને તે અગિયો ભરમ ધરો. ૭ આરબોન તે
જેઇને બીરો; આઝઝાદ પણ [જેઇને] બહુ દુઃખી
ધરો; ને એકોન [પણ], કેમકે તેની અપેક્ષા લક્ષિત
ધરો; ને આઝઝાદમાંથી રામ નારા પામશે, ને આરબ-
લોનમાં વસ્તી નહિ ધરો. ૮ અને આરશેદમાં જિના-
ળના પેટનો વંશ રહેશે, ને હું પહિસ્તીઓનો ખર્ચ નષ્ટ
કરીશ. ૯ અને હું તેનું રક્ત તેના મુખમાંથી, તથા
તેનાં કંઠાળાપાત્ર કૃત્યો તેના કાંતો મધ્યથી દૂર કરીશ;
ને તે પણ આપણા દેવને સાથે શોધ ધરો; ને તે
યહુદાહમાં એક સરદાર તરીકે ધરો, ને એકોન વચસી
તરીકે ધરો. ૧૦ અને હું મારા પરની આસપાસ ચાણાપે
લાવણી કરીશ, એ માટે કે કોઈ અદર ધઇને ભય
નહિ કે પાણું આવે નહિ; ને ત્યાર પછી કોઈ જુલ-
મચાર તેઓ મધ્યે ધઇને કદી જવા પામશે નહિ;
કેમકે હવે મેં મારી નજરે જોયું છે.

૧૧ સિયોનની પુત્રી, બહુ હર્ષ કર; હે યશ્યાલેમની
પુત્રી, પોહાર કર; જો, તારો રામ તારી પાસે આવે
છે; ને ન્યાયી તથા તારણનો માલિક છે; [તે] નજ
[છે], અને અવેલા પર, દા. યોષા એટલે અધીશના
વહેરા પર સ્વાર ધઇને આવે છે. ૧૨ અને હું એકા-
ધમ પાસેથી રથ, તથા યશ્યાલેમ પાસેથી ઘોડો

નાબૂદ કરીશ, ને યુદ્ધધનુષ્ય કાપી નખારો, ને તે દેશભતિઓને શાંતિ કરમાવશે, ને તેનું રાજ્ય સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધી તથા નદીથી પૃથ્વીના છેડા સુધી થશે ૧૧ તારે વિષે પણ [એમ છે કે], તારા કરારના રક્તના કારણથી મેં તારા બદીવાનોને પાણી વચરના ખાડા માથી કાઢીને મોઢી દીધા છે ૧૨ હે આશાના બદીવાનો, કિલ્લામાં વળી આવેા, આજેનું હું બહોરે કહું છું, કે હું તને ખમણે બદલેા આપીશ. ૧૩ કેમકે યહૂદાહને મેં પોતાને સારૂ નમાવ્યું છે, મેં એકાદમથી ધનુષ્ય બાંધ્યું છે, ને, હે સિયોન, હું તારા પુત્રોને, હે યાવાન, તારા પુત્રો નિરૂદ્ધ ઉરકરીશ, ને તને યોદ્ધાની વરવારૂષ કરીશ. ૧૪ અને યહોવાહ તેઓના ઉપરી તરીકે દેખાશે, ને તેનું બાણ વિજળીની જેઠે છૂટેશે, ને પ્રભુ યહોવાહ રહુરિમહુ વખાડશે, ને દક્ષિણના બટાણિ યાઓ સહિત કૂચ કરશે ૧૫ સૈન્યોના યહોવાહ તેમનું રક્ષણ કરશે, ને તેઓ ખાદ્ય નાખશે, ને ગોફણના ગોળાઓને ખુદી નાખશે, ને તેઓ પીતા બલે દ્રાક્ષરસ [પીતા હોય] તેવો અવાજ કરશે, ને તેઓ ખ્યાલાઓની જેઠે, વેદીના ખુલાઓની જેઠે, ભરપુર થશે ૧૬ અને તેમના દેવ યહોવાહ તે કિવસે પોતાના લોકના ટોળા તરીકે તેઓનું ત્રાણ કરશે, કેમકે તેઓ યુવકના હોરામાણેકની જેઠે તેના દેશ પર ચળકશે ૧૭ કેમકે તેનો ઉપકાર કેટલો મોટો છે, ને તેની ચોભા કેટલી બધી છે ! ધાન્ય જીવાનોને તથા નવો દ્રાક્ષરસ યુવતિઓને પુષ્ટ કરશે

૧૦ ને યહોવાહ વિજળીઓના કસાં છે તે યહોવાહની પાસે તમે, પાછલા વરસાદના સમયમાં, વરસાદ માંગો, ને તે તેઓને વરસાદના ખાપડા તથા પ્રત્યેકને બિતરમા લિલોતરી આપશે ૧ કેમકે વરાફીનું [મુતિઓ] ભયર્થ વાત બોલી છે, ને રાકુંન જોનારાઓએ બૂઝી વરતારો ઓધો છે, સહયં નિકો અસત્ય બોલે છે, તેઓ ભયર્થ કિલાસો દે છે, મઠિ તેઓ ઘેટાની જેઠે આઠ્યા ભય છે, તેઓ કુખી છે, કેમકે કોઇ પાળક નથી. ૨ મારો કોઇ પાળકો નિરૂદ્ધ સજાગ્યો છે, ને હું બકરાઓને શિક્ષા કરીશ, કેમકે સૈન્યોના યહોવાહે યહૂદાહના વંશરૂપી પોતાનું ને ટોળું તેની ખબર લીધી છે, ને તે તેઓને યુદ્ધમાં પોતાના સુદર ઘોડા ભેગા કરશે. ૪ તેની પાસેથી ખુલાનો પત્થર, તેની પાસેથી ખીલો, તેની પાસેથી યુદ્ધધનુષ્ય, તેની પાસેથી પ્રત્યેક અધિકારી એકન તીકળી આવશે. ૫ અને તેઓ યુદ્ધમાં [પોતાના યુવ-

ઓને] અલીઓના કાદવમાં ખુંદી નાખનાર યોદ્ધાઓ ભેગા થશે, ને તેઓ યુદ્ધ કરશે, કેમકે યહોવાહ તેઓની સાથે છે, ને ઘોરેસ્વારો અખવાણ પડશે ૬ અને હું યહૂદાહના ધરને બળવાન કરીશ, ને હું યુસફના ધરને ઉદ્ધાર કરીશ, ને હું તેઓને પાછા લાવીશ, કેમકે મને તેમના પર દયા આવે છે, ને બલે મેં તેમને અગાઉ તજ ન દીધા હોય, એવા તેઓ થશે, કેમકે હું તેઓનો દેવ યહોવાહ છું, ને હું તેઓનું સાબળીશ ૭ અને એકાદમીઓ યોદ્ધા ભેગા થશે, ને દ્રાક્ષરસ [પીધા હોય] તેમ તેમના મન હરખારો, હા, તેઓના છેડાને ને બેઠને હરખારો, તેમના મનો યહોવાહમાં આનંદિત થશે ૮ હું તેઓને સારૂ સિદ્ધી વગાડીને તેઓને એકાકી કરીશ, કેમકે મેં તેઓને ખડી લીધા છે, ને જમ તેઓની વૃદ્ધિ થઇ હતી, તેમ તેઓની વૃદ્ધિ થશે ૯ અને હું તેઓને નિરૂદ્ધીઓ મધ્યે વેરી નાખીશ, ને દૂરના દેશોમાં તેઓ મારૂ સ્મરણ કરશે, ને તેઓ પોતાના છેડા સુધા છવશે, ને પાછા આવશે ૧૦ વળી હું તેઓને મિસર દેશમાંથી પાછા લાવીશ, ને તેઓને આરથુ રમાંથી સમેટીશ, ને હું તેઓને મિલબાદ તથા લખાનોનળી ભુમિમાં લાવીશ, ને તેમને વારતે [પુત્રી જગ્યા] મળશે નહિ ૧૧ અને તે સહરૂપી સમુદ્ર ઓળંગશે, ને સમુદ્રના મોભઓને મારશે, ને નીલના સર્વ ઉડાણો સુકાઇ જશે, ને આરથુરનો ગર્વ ઉતારવામાં આવશે, ને મિસરનો રાજદંડ જતો રહેશે ૧૨ અને હું તેઓને યહોવાહમાં બળવાન કરીશ, ને તેઓ તેના નામમાં દરશે ફરશે, એમ યહોવાહ કહે છે

૧૧ હે લખાનોન, તારા દ્વાર ઉપાડ, કે અગ્નિ તારા ઓરેજરૂક્ષેને ભરમ કરે ૧ હે દેવદાર-રૂક્ષ, ખૂમ પાડ, કેમકે ઓરેજરૂક્ષ પડી ગયું છે, કારણ કે સુદર [રૂક્ષો] પાચમાલ થઇ ગયા છે, હે ખારા નના આલોનરૂક્ષો, ખૂમ પાડો, કેમકે સુરક્ષિત વન જમીનદોસ્ત યયુ છે ૨ ઘેટાપાળકોની પોકનો અવાજ [સજાગ્ય છે] કેમકે તેમનો વેશવ નષ્ટ થયો છે, સિદ્ધના જગ્યાની ગર્જનાનો અવાજ [સજાગ્ય] છે ! કેમકે ચરદનનો ગર્વ નષ્ટ થયો છે ૩ મારા દેવ યહોવાહે એમ કહ્યું કે, કવલ કરાતા ટોળાનું પાળણ કરો, ૪ તેઓના માલિકો તો તેમને કવલ કરે છે, તેમ છતાં પોતાને દોષિત ગણવા નથી, ને તેઓના વેચ નારાઓ કહે છે કે, યહોવાહને ધન્ય હો, કે હું મીમંત

હું, ને તેઓના પોતાના પાળકો તેમના પર દયા
રાખના નથી કેમકે, યહોવાહ કહે છે કે, હું હવે
પણ દેશના રહેવાસીઓ પર દયા નહિ રાખીશ,
પણ જુઓ, હું સર્વ મનુષ્યોને પોતપોતાના પડોશીના
હાથમાં તથા પોતાના સમના હાથમાં આપીશ, ને
તેઓ દેશનો નાશ કરશે, ને તેઓના હાથમાંથી હું
તેમને નહિ છોડાવીશ. એમ કવન કરતા ટોળાનું,
ટોળામાંના ખરેખર કંઠાલ [યેન]નું મેં પાળણું કીધું
અને મેં એ લોકોઓ પોતાને સારૂ લીધી, મેં તેમાંની
એકનું નામ સોહય પાડયું, ને બીજીનું નામ મેં બધનો
પાડયું, ને મેં ટોળાનું પાળણું કીધું. અને મેં ત્રણ
પાળકોને એક માસમાં નષ્ટ કીધા, કેમકે મારા
આ મા તેઓથી કાયર થયા હતા, ને તેઓનો
આત્મા પણ મને કઠાળતો હતો. ત્યારે મેં કહ્યું, હું
તમારૂં પાળણું નહિ કરીશ, ને મરે, તે છે મરે, ને
ને બોલાવજ નહિ દોષ, તે છે બોલાવજ નય, ને જેઓ
રહ્યા હોય તેઓ અંક બીજાનું માસ બાંહે ખાય
૧૦ અને મેં મારી ઠોઠાઈ [નામની] લોકો લીધી,
ને બધા લોકો સાથે કીધેલો મારો કરાર રદ કરવા
સારૂ મેં તે કાળી નાખી ૧૧ અને તે દિવસે તે રદ
કરવામાં આવ્યા, ને એમ ટોળાના કંઠાલો તેઓ
મને લક્ષ દેતા હતા તેઓએ ભવ્ય છે એ તો યહો-
વાહનું વચન છે ૧૨ અને મેં તેઓને કહ્યું, જો તમને
ઠીક લાગતું હોય તો મને મારૂં વેળ આપો, ને જો
નહિ, તો રહેવા દો. ત્યારે તેઓએ મારા વેળના
ત્રીસ રૂપીઆ તોળા આપ્યા ૧૩ અને યહોવાહ મને
કહ્યું કે, ને ભવ્ય મૂલ્ય તેઓએ મારૂં કર્યું છે તે કુશાર-
ની પાસે ફેંજી દે, ને મેં તે ત્રીસ રૂપીઆ લઈને તેમને
કુશારની પાસે યહોવાહના પરમા ફેંજી દીધા ૧૪ પણ
યહુદાહ તથા ઇસ્રાએલ વચ્ચેના ભાષપણુનો સંબંધ
તોડી નાખવાને મેં મારી ને બીજી લોકો નાખે.

પર તરવાર આવશે, તેને હાથ છે સુકાઈ જશે, ને
તેની જમણી આખ છે આધળી થઈ જશે

૧૨ ઇસ્રાએલ વિષે યહોવાહના વચનરૂપી
હેવાળી

આકાશને વિસ્તારનાર, પૃથ્વીનો પાયો નાખનાર
તથા મનુષ્યોની અંદરના આત્માનો સરજનહાર યહો-
વાહ કહે છે કે, રજુઓ, હું યરૂશાલેમને આસપાસના
સર્વ લોકો પ્રત્યે લથડિયા ખવડાવનાર ખ્યાલારૂપ
કરીશ, ને યરૂશાલેમના ઘેરામાં યહુદાહના પણ એજ
હાલ થશે જે અને તે દિવસે એમ થશે કે હું યરૂશા-
લેમને સર્વ લોકોના હાથમાં બાર ૫ યરૂરૂપ કરીશ,
ને સર્વ તેનો બાર પોતા પર ઘેરો તેઓ સખત રીતે
ધાવલ થશે, ને પૃથ્વીની સર્વ દેશજાતિઓ તેની વિરૂદ્ધ
એકઠી થશે. યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે હું પ્રત્યેક
ગોડા પર મુશરૂટ તથા તેના સ્વાર પર ઘેલાપણું
લાવીશ, ને હું યહુદાહના ધર પર મારી આખ
ઉધારીશ, ને ઘેલા લોકોના પ્રત્યેક ગોડા પર અંધાધો
આણીશ. ૫ અને યહુદાહના સરહારો પોતાના મનમાં
કહેશે કે, યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ તેઓના હેવ
સૈન્યોના યહોવાહમાં મારૂં બળ છે. તે દિવસે હું
યહુદાહના સરહારોને લાકડા મધ્યે પેહીમર અગ્નિરૂપ,
તથા પુત્રીઓ મધ્યે બળતી મશાલરૂપ કરીશ, અને
તેઓ આસપાસના સર્વ લોકોને ડાબે તથા જમણે
કરીથી પોતાની જમ્યાએ, એટલે યરૂશાલેમમાં, વસશે
૭ યહોવાહ યહુદાહના તમુઓને પણ પહેલા ઉતારશે,
એ સારૂ કે કાઉદના પરનો વૈભવ તથા યરૂશાલેમના
રહેવાસીઓનો વૈભવ વધી જઇને યહુદાહને ન જમાવે
૮ તે દિવસે યહોવાહ યરૂશાલેમના રહેવાસીઓનું
શ્લેષ કરશે, ને તે દિવસે તેઓ મધ્યે ને નિબળ

મનિહોનની ખીજમાં હાઉના-રિમ્મોનના વિલાપના બેવે
મારે વિલાપ તે દિવસે યર્રાલેમમાં થયે ૧૨ અને
દેશનાં સર્વ કુટુંબો એક બીજાથી વિખૂટાં પડી વિલાપ
કરશે; એટલે હાઉના ધરતુ કુટુંબ નોખુ, ને તેમની
સ્ત્રીઓ નોખી; નાયાનના ધરતુ કુટુંબ નોખુ, ને
તેમની સ્ત્રીઓ નોખી, ૧૦લેવીના ધરતુ કુટુંબ નોખું,
ને તેમની સ્ત્રીઓ નોખી, શિમશ્શોન કુટુંબ નોખુ,
ને તેમની સ્ત્રીઓ નોખી, ૧૧નાજીના સર્વ કુટુંબોમાનુ
પ્રત્યેક કુટુંબ નોખુ, ને તેમની સ્ત્રીઓ નોખી.

૧૩ તે દિવસે હાઉના ધરના તથા યર્રાલેમના
રહેવાસીઓનાં પાપ તથા અયુષ્યતાને સાચ
એક ઝરો ઉઘાડવામાં આવશે ૨ અને સૈન્યોનો યહો-
વાહ કહે છે કે, તે દિવસે એમ થશે કે હુ દેશમાંથી
મૂર્તિઓનાં નામ નાબૂદ કરીશ, ને તેઓનું સ્મરણ
કરી કદી કરવામાં આવશે નહિ, ને હુ ભવિષ્યવાદી-
ઓને તથા અયુષ્ય આત્માને દેશમાંથી કાઢી મૂકીશ.
એમને એમ થશે કે ન્યારે કોઈ દુષ્ટ પણ ભવિષ્યવાદ
બોલશે, ત્યારે તેને જન્મ દેનાર તેના માખાપ તેને
કહેશે કે, તું છવવા નહિજ પામશે; કેમકે યહોવાહને
નામે તું જાહાં વચ્ચે બોલે છે; ને તેને જન્મ દેનાર
તેના માખાપ તે ભવિષ્યવાદ બોલતો હશે તે વખતે
તેને વિધી નાખશે. ૪ અને તે દિવસે એમ થશે કે
ભવિષ્યવાદીઓ ભવિષ્યવાદ બોલતી વખતે પોત-
પોતાનાં સદર્શનોને લીધે લજ્જિત થશે; ને તેઓ
ઠગવાને સાચ રૂઆંવાળા ઝકા પહેરશે નહિ; ૫ પણ
તે કહેશે કે, હુ ભવિષ્યવાદી નથી, હુ તો જન્મીન બેઠ-
નારો છું; કેમકે હુ તો મારા નાનપણથી ગુલામ
કરાએલો છું. ૬ અને કોઈ તેને કહેશે કે, તારા હાથે
વચ્ચે આ ધા શાના છે? ત્યારે તે ઉત્તર દેશે કે, એ
તો મારા મિત્રોના ધરમા જે ધા મને પડ્યા હતા તે

૭ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, હે વરવાર, પાળક
વિરૂદ્ધ તથા જે માણસ મારો સાથી છે તેની વિરૂદ્ધ
જન્યુ થા; જાળને માર, ને પેદા વિખેરાજ નશે;
ને હુ મારો હાથ નાનાંઓ ઉપર ફેરવીશ. ૮ અને,
યહોવાહ કહે છે કે, એમ થશે કે આખા દેશમાંના બે
ભાગ સહાર પામીને યાથી નશે; પણ ત્રીજે ભાગ
તેમાં છવતો મુકારો. ૯ અને તે ત્રીજા ભાગને હુ અઝિ-
માંથી આ ઊંચી પેલે છેડે કાઢીશ, ને રૂપું ગળાય છે
તેમ તેમને તેઓ, ને સોનું પરખાય છે તેમ તેમને
પારખીય; તેઓ મારા નામની વિનંતી કરશે ને હુ
તેમનું સાંભળીશ; ને હુ કહીશ કે, તે મારા લોક છે;

ને તેઓ કહેશે કે, યહોવાહ મારો દેવ છે.

૧૪ બે, યહોવાહનો એક દિવસ આવે જ કે
ન્યારે તારી લૂટ તારી મધ્યે વહેંચવામાં
આવશે. ૨ કેમકે હુ સર્વ દેશનતિઓને યર્રાલેમ
વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કરવાને એકઠી કરીશ; ને તે નગર સર
કરાશે, ને ધરો લૂટારો, ને સ્ત્રીઓની આબરૂ લેવાશે;
ને અડધું નગર ગુલામનીરીમા નશે, ને બાકીના લોકો
નગરમાંથી કાપી નહિ નખારો ૩ ત્યાર પછી યહોવાહ
જનને, જેમ પોતે યુદ્ધને દિવસે લડયો તેમ, તે દેશ-
નતિઓની સામે લડશે. ૪ અને તે દિવસે તેના પગ
જેવન પર્વત, જે યર્રાલેમની સામે પૂર્વ દિશાએ છે,
તે પર ઉભા રહેશે, ને જેવન પર્વત વચ્ચેવચ્ચે પૂર્વ
તરફ ને પશ્ચિમ તરફ ફાટશે, ને બહુ મોટી ખીણ
થશે; ને અડધો પર્વત ઉત્તર તરફ ને અડધો દક્ષિણ
તરફ ખસી નશે ૫ અને તમે મારા પર્વતોની ખીણમાં
મથને નાસરો; કેમકે પર્વતોની ખીણ આસેલ સુધી
પહોંચશે; હા, યહોવાહના રાજ ઉઝીયાહના દિવ-
સોમા ધરતીકપથી જેમ તેને નાહા હતા તેમ તમે
નાસરો; ને મારો દેવ યહોવાહ પોતાની સાથે સર્વ
પવિત્રોને લઈને આવશે. ૬ અને તે દિવસે એમ થશે
કે, અનવાળામા પ્રકાશ ને અધકાર ભેજસેજ નહિ
હશે; ૭ પણ તે એવો દિવસ હશે કે જે વિષે યહો-
વાહ બોલે છે; એટલે દિવસ નહિ, તેમ રાત પણ
નહિ; પણ એવું જનશે કે, સાંજની વખતે અનવાળું
હશે. ૮ અને તે દિવસે એમ થશે કે, યર્રાલેમમાંથી
છવતાં પાણી વહી નીકળશે; એટલે અડધાં પૂર્વ
સમુદ્ર તરફ ને અડધાં પશ્ચિમ સમુદ્ર તરફ; એમ
ઉન્દાળામાં તથા શિયાળામાં થશે ૯ અને યહોવાહ
આખી પૃથ્વી ઉપર રાજ થશે; ને તે દિવસે યહોવાહ
એકજ મનાશે, ને તેનું નામ એકજ હશે. ૧૦ સપળો
દેશ ગેળાથી તે યર્રાલેમની દક્ષિણે રિમ્મોન સુધી
બદલાઈને અરાળાદ બેવો થશે; ને લિન્યામીનના
દરવાજાથી પહેલા દરવાજાની જગ્યા સુધી, એટલે
ખુણાના દરવાજા સુધી, ને દનાનએલના ખુર્રાથી તે
રાખના દારકુંડ સુધી, તે ઉત્તર પાશ્ર્વે ને પોવાની
જગ્યાએ વસશે ૧૧ અને માણસો તેમાં વસશે ને
ફરીથી યાપ આવશે નહિ, પણ યર્રાલેમ સદિ-
સલામતીમાં રહેશે ૧૨ અને જે સર્વ પ્રભુઓએ
યર્રાલેમ વિરૂદ્ધ યુદ્ધ કર્યું હશે તેમના ઉપર જે
મરજીનો માર યહોવાહ લાવશે તે એ છે કે, તેઓ
પોતાને પગે ઉભા હશે એટલામાં તેમનું માંસ ફીણ

યથ નરો, ને તેમની આખો તેઓના ખાડામાં ફીણ
યથ નરો, ને તેમની જીભ તેમના મ્હોખા ફીણ યથ
નરો. ૧૪ અને તે દિવસે એવું થયો કે યહોવાદ
તારૂંથી તેઓ અધ્યે મોટા પરાજય થયો; ને તેઓ
પોતપોતાના પડોસીઓના હાથ પકડયો, ને પ્રત્યેકનો
હાથ પોતાના પડોસીના હાથ સામે ઉઠાવવામાં
આવ્યો ૧૪ અને યહુદાદ પણ યરૂશલેમમાં યુદ્ધ
મચાવયો; ને આસપાસની સર્વ દેશભૂતિઓની
સપ્તિ, એટલે સોનું તથા રૂપુ તથા વસ્ત્રો મોટા
જથ્થાબધ સમેટાયો ૧૫ અને એમ, તે ઊવણીઓમાંના
શોડાઓનો, ખચરોનો, ઉટાનો, તથા ગધેડાનો તથા
સર્વ પશુઓનો મરો આ મરા જેવો થયો. ૧૬ અને
એવું થયો કે યરૂશલેમ સામે ચઢી આવેલી સર્વ દેશ
ભૂતિઓમાંની ખચી રહેલો પ્રત્યેક જન રાત્રીને, એટલે
સૈન્યોના યહોવાદને, બજવા તથા માડવાપૂર્વ પાળવા
વર્ષાપૂર્વ નરો. ૧૭ અને એમ થયો કે પૃથ્વી પરના

કુળોમાંનું જે કોઈ સૈન્યોનો યહોવાદ ને રાત્રી તેને
બજવાને યરૂશલેમ નહિ બધ, તેમના પર વરસાદ
આવ્યો નહિ ૧૮ અને જે મિસરનું કુટુંબ ત્યા જઈ
પહોંચે નહિ, તો તેમના પર પણ [રૂઠિ] થયો નહિ; ૧૯
ત્યા મરજી આવ્યો કે જેવડે યહોવાદ માંડવાપૂર્વ
પાળવાને ન જનારી દેશભૂતિઓને સોડી માર્યો.
૨૦ મિસરની સભ તથા માડવાપૂર્વ પાળવાને ન
જનારી સર્વ દેશભૂતિઓની સભ એ થયો. ૨૦ તે
દિવસે યોડાઓની ધટીઓ ઉપર [એ રાખ્યો] હરો
કે, યહોવાદને સ્તુતિ પવિત્ર; ને યહોવાદના
ધરમાંનાં તપેલાં વેદી આગળના વાટકા જેવાં થયો.
૨૧ હા, યરૂશલેમમાંનું તથા યહુદાદમાંનું પ્રત્યેક તપેલું
સૈન્યોના યહોવાદને સ્તુતિ પવિત્ર થયો; ને ચક્ષુ અડાવ-
નારા સર્વ આવીને તે [તપેલાં] માથી કેટલાંક લઈને
તેમાં ખાકયો; ને તે દિવસે એવું થયો કે સૈન્યોના
યહોવાદના ધરમાં કહી કોઈ કદાની હરો નહિ.

માલાખી.

માલાખીની દસ્તાવેજી હક્કાએલના [અખ્યાયિકા]
યહોવાદના વચનપૂર્વે દેવવાણી
૧ યહોવાદ કહે છે કે, મેં તમારા પર પ્રીતિ રાખી
છે, તેમ છતાં તમે કહો છો કે, કઈ બાબતે તે અમારા
પર પ્રીતિ રાખી છે? યહોવાદ કહે છે, હું એસાવ
ચાકુળને બાહ નંદોતો? તથાપિ ચાકુળ પર મેં પ્રીતિ
રાખી; ૨ પણ એસાવ પર મને પિંકાર ઉપજ્યો, ને
મેં તેના પર્વતો ઉત્તર કરી નાખ્યા, ને તેનો વારસો
અરવળનાં શિયાળવાને [આપ્યો]. ૩ ને કે અરોમ
કહે છે કે, અમે તોડી પડાયા છીએ, પણ અમે પાછા
આવીને [અમારી] ઉત્તર યથ અચેલી જગ્યાઓ
બાંધીયું; તોપણ સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે કે,
તેઓ બાંધયો, પણ હું ખાદી નાખીય; ને લોકો
તેઓને કુટ્ટાની સીમા, તથા જેમના પર યહોવાદનો
રોષ સદા છે તેવા લોક, એ નામથી બોલાવયો. ૪ અને
તમે નજરે જોયો ને કહેવો કે, યહોવાદ હક્કાએલની
સીમામાં સર્વત્ર મટિમાવાન બનાવ્યો.
૫ હે મારા નામને તુમ્હારા વાજકો, સૈન્યોના

યહોવાદ તમને કહે છે કે, પુત્ર પોતાના પિતાને, ને
આકર પોતાના ધણીને માન આપે છે; ત્યારે ને હું
બાપ હોઈ તો માફ માન ક્યાં છે? ને ને હું ધણી
હોઈ તો મારો ધાક ક્યાં છે? ને તમે કહો છો કે, શી
રીતે અમે તારા નામને તુમ્હારા કીધું છે? ૭ તમે મારી
વેદી પર અયુદ્ધ આત્ર ચડાવો છો. તેમ છતાં તમે
પ્રુછો છો કે, કેવી રીતે અમે તારા નામને બહો લખાવો
છે? યહોવાદની મેળ તુમ્હારા યોગ્ય છે, એવું કહેવાથી
તમે [બહો લખાવો છો] ૮ અને તમે આંધળા જના-
વરોનું યજ્ઞાપેલું કરો છો ત્યારે તેમાં તો કંઈ ખોટું
છેલ નહિ! ને તમે લંચડા તથા રોઝિટ [જનાવર] ને
ચડાવો છો ત્યારે તેમાં તો કંઈ ખોટું છેલ નહિ!
ત્યારે વાર તારા સૂબાને એ [જનાવર]ની બેઠ કર, ને
હું તે તારા પર પ્રસન્ન થયો? અથવા હું તે તારું મ્હો
રાખ્યો? સૈન્યોના યહોવાદ એમ કહે છે ૯ તો હવે
ક્યા કરી દેવની મેદેરબાની વિનવો, કે તે આપણા
પર કૃપાવાન થાય; તમારા હાથથી એ થયુ છે; હું
તમારામાના કોણું પણ મ્હો તે રાખ્યો? સૈન્યોના

યહોવાહ એમ કહે છે. ૧૦ જે તમારામાં કોઈ એવા હોત કે જે ખારણું બંધ કરી દહને તમને મારી વેદી ઉપર ફેંકેટ અગ્નિ સળગાવવા ન દેવ તો કેવું સાચું !

સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, હું તમારા પર બિલકુલ પ્રહત નથી, તેમજ હું તમારા હાથનું અર્પણ પણ નહિ સ્વીકારીશ. ૧૧ કેમકે સૂર્યોદયથી તે સૂર્યાસ્ત સુધી માંડે નામ વિદેશીઓ મધ્યે મહાન મનાયો; ને સર્વ સ્થળે મારે નામે ધૂપ તથા શુદ્ધાર્પણ ચઢાવવામાં આવે છે; કેમકે સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, માંડે નામ વિદેશીઓ મધ્યે મહાન મનાયો. ૧૨ પણ તમે તેને બટો લગાડો છો, તે એમ કહીને કે, યહોવાહની મેજ અશુદ્ધ છે, ને તેનું ફળ, એટલે તેનું અન્ન, વચ્ચ-કારવાયોગ્ય છે. ૧૩ તમે એમ પણ કહો છો કે, જુઓ, એ તો કેટલું બધું કઠણાકાષક છે ! ને સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, તમે તેની સામે હિંમત છો; ને તમે નેરજીવમથી પડાવી લીધેલું તથા લંઝડું તથા માંદું, એવાં લઘને આપ્યા છો; એવાં અર્પણ તમે લાવો છો; હું હું તમારે હાથે એવાંને અંગીકાર કરું? યહોવાહ એમ કહે છે ૧૪ પણ પોતાના ટોળામાં નર છતાં જે કમ માનતા માનીને યહોવાહને યોડવાળા જનાવરનું અર્પણ ચઢાવે છે તે શાપિત થાઓ; કેમકે સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, હું મહાન રાજા છું, ને માંડે નામ વિદેશીઓ મધ્યે બંધકાર છે.

૨ એને હવે, જે યાજ્ઞકો, આ આજ્ઞા તમારે માટે છે. ૧ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, જે મારા નામને યૌરવ આપવાનું તમે નહિ સાંભળ્યો ને તમારા અંતઃકર્ણમાં નહિ કસાવ્યો, તો હું તમારા પર શાપ મોકલીશ, ને તમારા આશીર્વાદોને શાપરૂપ કરી નાખીશ; હા, હું તેમને શાપરૂપ કરી ચૂક્યો છું, કેમકે તમે તમારા અંતઃકર્ણમાં એ કસાવતા નથી. ૨ જુઓ, હું તમારે લીધે [તમારા] સંતાનને ધમકાવીશ, ને તમારાં મુખો પર છાણ, એટલે તમારાં યજ્ઞનું છાણ, પાથરીશ, ને તમે તેની સાથે ગ્રાહી કરાશે. ૩ અને તમે જલ્યો કે મેં આ આજ્ઞા તમારી પાસે મોકલી છે કે, મારો કરાર લેવી સાથે રહે, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૪ તેની સાથેનો મારો કરાર જીવનનો તથા શાંતિનો હતો; ને મેં તેને એ સાચું તે આખ્યાં કે તે બીક રાખે, ને તે મારી બીક રાખતો હતો, ને મારા નામથી રહેતો હતો. ૫ સત્યનિયમ તેના મુખમાં હતો, ને તેના હોઠામાં અનીતિ આવન પડતી નહિ; તે મારી સાથે શાંતિ તથા પ્રમાણિકપણથી આવતો

હતો, ને તેણે ધણાઓને દુરાચારમાંથી ફેરવ્યા. ૭ કેમકે યાજ્ઞકના હોઠાએ જ્ઞાન સંધરવું એમ એ, ને લોહાએ તેના મુખમાંથી નિયમ શોધવો એમ એ; કેમકે તે સૈન્યોના યહોવાહનો એલચી. ૮ પણ તમે માંગ-માંથી બટકી ગયા છો; તમે ધણાઓને નિયમમાં ઠોકર ખવાડી છે; તમે લેવીના કરારને જાણ કરીધો છે, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૯ તે માટે, તમે મારા માર્ગો પાળ્યા નથી, પણ નિયમની બાબતમાં મુખની શરમ રાખી છે, માટે મેં તમને સર્વ લોકની નજરમાં વચ્ચકારવાન તથા અધમ કરી નાખ્યા છે.

૧૦ શું આપણું સર્વનો એકજ પિતા નથી? જુ એકજ કુરુરે આપણને ઉત્પન્ન કર્યા નથી? તો શા માટે આપણું સર્વ પોતપોતાના ભાઈ વિરુદ્ધ કપટથી વર્તીને આપણા પિતૃઓનો કરાર જાણ કરીએ છીએ? ૧૧ યહુદાહ કપટથી વર્ત્યો છે, ને ઇસ્રાએલમાં તથા યરુશાલેમમાં અર્ધજળ કર્યે કરવામાં આવ્યું છે; કેમકે યહોવાહને પોતાનું જે પવિત્રસ્થાન વહાલું છે તેને યહુદાહ વદાવ્યું છે, ને તેણે પારકા દેવની પ્રતી સાથે લગ્ન કરીધું છે. ૧૨ એવું કરનાર માણસના જનનારને તથા ઉત્તર દેનારને, અને સૈન્યોનો યહોવાહ પ્રત્યે અર્પણ ચઢાવનારને, યહોવાહ યાદગળા તંતુઓમાંથી નાખી કરશે. ૧૩ અને તમે વળી પાછું એવું કરો છો કે, તમે યહોવાહની વેદી આસુધી, રૂંધની તથા નિસાસાથી ઢાંચી દો છો, તે એટલે સુધી કે તમારું અર્પણ હવે તે લેખવતો નથી, ને તમારા હાથથી તે સ્વીકારવાને તે શય નથી. ૧૪ તોપણ તમે કહો છો કે શા માટે [એમ થાય છે] ? કારણ તો એ છે કે, યહોવાહ તારી તથા તારી જીવાનીની પત્ની વચ્ચે સાક્ષી થયો છે, કે જે પત્ની તારી જેડે છતાં તથા તારા કરારની રૂએ થએલી તારી પત્ની છતાં, તેની સાથે હું કપટથી વર્ત્યો છે. ૧૫ અને જે કે તેની પાસે આત્માનો શેષ હતો, તોપણ તેણે એકજ બનાવ્યું નહિ શું? ને શા વાસ્તે એકજ? તે ધાર્મિક સંતાન માંગતો હતો. એ માટે તમારાં મન વિષે સાવધાન રહો, ને કોઈ પણ પોતાની જીવાનીની પત્ની સાથે કપટથી ન વર્તો. ૧૬ કેમકે [તમારો] પત્નીત્યાગ હું ચિકારું છું, એવું ઇસ્રાએલનો દેવ યહોવાહ કહે છે; ને સૈન્યોનો યહોવાહ એમ કહે છે કે, પોતાના પોષાકને બળાકારથી ઢાંકનારને પણ હું [ચિકારું છું]; એ માટે તમારાં મન વિષે સાવધાન, રહીને કપટથી ન વર્તો.

૧૭ તમે પોતાના શબ્દોથી યહોવાહને કહાણો ઉપજાવ્યો છે. તોપણ તમે કહો છો કે, હું કરવાથી અમે તેને કહાણો ઉપજાવ્યો છું? તમારા એમ કહેવાથી [કહાણો ઉપજાવ્યો છે] કે, હું કરનાર પ્રત્યેક યહોવાહની નજરમાં ઠીક લાગે છે, ને તેમનાથી તે રાજ થાય છે, અથવા ઇનસારી દેવ ક્યાં છે?

૩ જુઓ, હું મારો એલચી મોકલું છું, ને તે મારી આજળ માર્ગ તૈયાર કરશે; ને પ્રભુ કે જેને તમે ચોધો છો, તે અકસ્માત પોતાના મંદિરે આવશે; એટલે કરારનો ફૂત જે તમારો આનંદરૂપ છે, જુઓ, તે આવે છે, એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૨ પણ તેના આવવાનો દિવસ કોણ સહન કરી શકે? ને તે પ્રવચક હાજર થશે ત્યારે કોણ ઉભો રહી શકશે? કેમકે તે ધાતુ બાળનારના અગ્નિરૂપ તથા ધોખીના સાણરૂપ છે; ૩ ને તે રૂપું બાળનાર તથા ઘુલ્લ કરનારની પેઠે બિરાજશે, ને તે લેવીના પુત્રોને ઘુલ્લ કરીને સોના તથા રૂપા ભેવા ચોખ્ખા કરશે; ને તેઓ યહોવાહને ન્યાયીપણથી અર્પણે આદાશે. ૪ ત્યારે યહુહાહ તથા યરુસાલેમનાં અર્પણ, જેમ પ્રાચીન કાળમાં તથા અસહનાં વર્ષોમાં [પ્રસન્ન પડતાં] તેમ, યહોવાહને પ્રસન્ન પડશે. ૫ અને ન્યાયકર્તૃણ સલાવવા હું તમારી નજર આવીશ; ને ભદુરોની વિરૂદ્ધ તથા બ્યભિચારીઓની વિરૂદ્ધ તથા બૂઝા સોખન ખાનાશ-ઓની વિરૂદ્ધ, ને મજૂર પર તેના જેવન બાળત [જીલમ કરનારની], ને વિધવા પર તથા અનાથ પર જીલમ કરનારની વિરૂદ્ધ, ને પરદેશી [ને હર] પચાવી પડનાર તથા મારો ડર ન રાખનારની વિરૂદ્ધ હું જલક સાક્ષી થઈશ, એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૬ કેમકે હું યહોવાહ અવિચળ છું, એ માટે, હે યરુસાલેમ પુત્રો, તમારો સંહાર થઈ ગયો નથી.

૭ તમારા પિતૃઓના દિવસોથી તમે મારા વિધિઓથી ભટકી ગયા છો, ને તે પાળ્યા નથી. મારી ભણી પાછા ફરો તો હું તમારી ભણી પાછો ફરીશ, એમ સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૮ પણ તમે કહો છો, શી બાળતમાં અમે પાછા ફરીએ? ૯ હું માણસ કમરને લટો? તેમ છતાં તમે મને લટો છો. ૧૦ પણ તમે કહો છો, શી બાળતમાં અમે વને લટયો છો? ૧૧ હાંશોમાં તથા ઉચાલીવાર્ષણીમાં ૧૨ તમે સાપ પાંખોને સાપિવ થયા છો; કેમકે તમે, એટલે આ આખું પ્રભ, મને લટો છો. ૧૩ હાંશો ભયાંકુશ બંદારમાં લાવે, એ સાક કે મારા ઘરમાં અગ્નની છત

હોય, ને એમ કરીને માત્ર ખોરખું તો લઈ જુઓ, કે હું તમારે સાક, આકારની બારીઓ ખોલી નાખીને, સમાવેશ કરવાને પુરતી જગ્યા નહિ હોય, એટલે આશ્ચર્ય તમારા પર મોકલી જઈ છું કે નહિ. ૧૪ એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૧૫ અને તમારી ખાતિર હું ખાદ નાખનારને ધમકાવીશ, ને તે તમારી જગ્યાની ઉપજનો નાશ નહિ કરશે; ને ખેતરમાં તમારા દાણલેવાઓનાં ફળ સુલભ પહેલાં ખરી નહિ પડશે, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે. ૧૬ અને સર્વ દેશ-ભતિઓ તમને ધન્યવાદ આપશે; કેમકે તમે તો રણિઆમણો દેશ થયો, એવું સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે.

૧૭ યહોવાહ કહે છે કે, તમે મારી વિરૂદ્ધ કંઈ શબ્દો બોલતા આવ્યા છો. તેમ છતાં તમે કહો છો કે, શી બાળતમાં અમે તારી વિરૂદ્ધ બોલ્યા છીએ? ૧૮ તમે કહ્યું છે કે, કમરની સેવા કરવી એ નકારખું છે, અમે તેની દીક્ષા પાળી છે, ને અમે સૈન્યોના યહોવાહ આજળ ઉદારીન કિયતિમાં બાધ્યા છીએ તેથી શો લાભ છે? ૧૯ ને હવે અમે અવિઘ્નોને ધન્યવાદ આપીએ છીએ; હા, દુઃખમાંથી બળવાન થતા જાય છે; હા, તેઓ કમરનું પરીક્ષણ કરે છે, ને બચાવ પામે છે. ૨૦ ત્યારે યહોવાહની બીક રાખનારાઓએ એક બીક સાથે વાત કીધી, ને યહોવાહે બ્યાન હકને સાંભળ્યું, ને યહોવાહની બીક રાખનારાઓને સાક તથા તેના નામનું મનન કરનારાઓને સાક યારીનું પુસ્તક તેની હજુરમાં લખાણ. ૨૧ અને સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, જે [દિવસે] હું ખાસ દ્રવ્ય [મેટ] કરીશ, તે દિવસે તેઓ માત્ર [ખાસ દ્રવ્ય] થશે; ને જેમ કોઈ ખાપ પોતાની સેવા કરનાર પોતાના પુત્ર પર દયા રાખે તેમ હું તેમના પર દયા રાખીશ. ૨૨ ત્યારે તમે ફરો ને સદાચારીની તથા દુષ્ટની વચ્ચેનો, કમરની સેવા કરનારની તથા તેની સેવા ન કરનારની વચ્ચેનો, બેદ સમજશે.

૪ કેમકે, જુઓ, તે દિવસ આવે છે, તે ભૂંડોની પેઠે બળે છે; ને સર્વ અવિઘ્નો તથા સર્વ દુઃખમાંથી ખુંપરાડાય થશે; ને, સૈન્યોનો યહોવાહ કહે છે કે, જે દિવસ આવે છે તે તેમને એવા બાળ નાખશે કે તે તેમનું મૂળ કે રાણી રહેવા દેશે નહિ. ૨૩ પણ તમ મારા નામની બીક રાખનારાઓને તો ન્યાયીપણનો સૂચ આરોગ્યકારક પાળેસદિત થશે; ને તમે જહાર નીકળી પડીને કોડિયાના વાહરડાઓની

પેટે કુદરો. ૪ અને તમે દુર્ગનોને પણ તળે ખુંદરો; કેમકે, સૈન્યોનો યદોવાદ કહે છે કે, હું આ કરીશ તે દિવસે તેઓ રાખ સમાન તમારા પગના તળિયાં નીચે હશે.

૪ મારા સેવક મુસાનો નિયમ કે જે મેં તેને દોરેલમાં સર્વ ધસાએલને સાફ કરાવ્યો તે, એટલે

વિધિઓ તથા હુકમો, તમે યાદ રાખો. ૫ જુઓ, યદોવાદનો મહાન તથા ભયકર દિવસ આવે તે અગાઉ હું તમારી પાસે એલીયાહ ભવિષ્યવાદીને મોકલી દઉંશ. ૬ અને તે બાપોનાં મન છાકરાં તરફ ને છાકરાંનાં મન તેમના બાપો તરફ ફેરવશે; ૭ એને હું આવીને પૃથ્વીને સાપથી મારૂં

આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તનો

નવો કરાર

THE
NEW TESTAMENT
OF
OUR LORD AND SAVIOUR
JESUS CHRIST
IN THE
GUJARATI LANGUAGE

PRINTED FOR
THE BOMBAY AUXILIARY BIBLE SOCIETY
SURAT
AT THE IRISH PRESBYTERIAN MISSION PRESS
1908

માત્થીની લખેલી સુવાર્તા.

૧ ઇસુ ખ્રીસ્ત ને દાઉદનો દીકરો, ને ઇસ્રાહીમનો દીકરો, તેની વંશાવળી. ૨ ઇસ્રાહીમથી ઇસહાક થયો, અને ઇસહાકથી યાકુબ થયો, અને યાકુબથી યહુદા તથા તેના ભાઈઓ થયા; ૩ અને યહુદાથી યામરેને પેટ ફારસ તથા ઝારસ થયા. અને ફારસથી હસરૂન થયો, ને હસરૂનથી આરામ થયો. ૪ અને આરામથી આમીનાદાબ થયો, અને આમીનાદાબથી નાહુરોન થયો, અને નાહુરોનથી સહમેન થયો; ૫ અને સહમેનથી રાહાબને પેટ બોઆઝ થયો; અને બોઆઝથી રૂપને પેટ એબિદ થયો; અને એબિદથી ચિરાહ થયો; ૬ અને ચિરાહથી દાઉદ રાજ થયો. ૭ અને ઉરીયાહની ને વહુ હતી તેને પેટ દાઉદથી સુલેમાન થયો; ૮ અને સુલેમાનથી રહાબઆમ થયો, અને રહાબઆમથી આબીયાહ થયો, અને આબીયાહથી આસા થયો; ૯ અને આસાથી યહોરાફાટ થયો, અને યહોરાફાટથી યોરામ થયો, અને યોરામથી ઉઝીયાહ થયો; ૧૦ અને ઉઝીયાહથી યોયામ થયો, અને યોયામથી આહાઝ થયો, અને આહાઝથી હઝકીયાહ થયો; ૧૧ અને હઝકીયાહથી મનાશરોહ થયો, અને મનાશરોહથી આમેન થયો, અને આમેનથી યોશીયાહ થયો; ૧૨ અને બાબેલના બંદીપ્રવાસને વખતે યોશીયાહથી યખોન્યાહ તથા તેના ભાઈઓ થયા.

૧૩ અને બાબેલનો બંદીપ્રવાસ થયા પછી, યખોન્યાહથી સલયાઇલ થયો, અને સલયાઇલથી ઝરબબાબેલ થયો; ૧૪ અને ઝરબબાબેલથી અબીહુદ થયો, અને અબીહુદથી એલિયાઝીમ થયો, અને એલિયાઝીમથી આઝોર થયો; ૧૫ અને આઝોરથી સાહુક થયો, અને સાહુકથી આબીમ થયો, અને આબીમથી એલીહુદ થયો; ૧૬ અને એલીહુદથી એલિયાઝર થયો, અને એલિયાઝરથી માત્યાન થયો, અને માત્યાનથી યાકુબ થયો; ૧૭ અને યાકુબથી ને યુસફ મરિયમનો વર હતો તે થયો, એ [મરિયમ] થી ઇસુ ને ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તે જન્મ્યો.

૧૮ માટે ઇસ્રાહીમથી દાઉદ સુધી સંખ્યા મળીને

ચૌદ પેઢી, અને દાઉદથી બાબેલના બંદીપ્રવાસ સુધી ચૌદ પેઢી, અને બાબેલના બંદીપ્રવાસના કાળથી ખ્રીસ્ત સુધી ચૌદ પેઢી થઇ.

૧૯ અને ઇસુ ખ્રીસ્તનો જન્મ એમ થયો કે તેની મા મરિયમનું વેલીશાળ યુસફને પેટ થયા પછી, તેઓને મિલાપ થયા અગાઉ તે પવિત્ર આત્માથી ગર્ભવતી થયેલી જણાઇ. ૨૦ અને તેનો વર યુસફ ને નીતિવાન હતો, તેણે તેનું ઉઘાડું અપમાન કરવા ન ચહાતા, તેને ગુપ્ત રીતે સુધી દેવાનું ધાર્યું. ૨૧ પણ એ સંખ્યા તે વિચારતો હતો, ત્યારે જુઓ, પ્રજુના હૂતે તેને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું કે, એ યુસફ, દાઉદના દીકરો, તારી વહુ મરિયમને તેડી લાવવાને ખીછી મા; કેમકે તેને ને ગર્ભ રહેલો છે તે પવિત્ર આત્માથી છે. ૨૨ અને તે દીકરો જણ્યો, ને હું તેનું નામ-ઇસુ પાડ્યો; કેમકે ને પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી તારશે તે એ જ છે. ૨૩ હવે એ બધું એ માટે થયું કે, પ્રજુએ લવિખવાદી મારફત ને કહ્યું હતું તે પુરૂ થાય કે, ૨૪ જુઓ, કુમારી ગર્ભવતી થશે, ને દીકરો જણ્યો, ને તેનું નામ તેઓ ઇમાનુએલ પાડ્યો,

એનો અર્થ એ છે કે, દેવ આપણી સાથે. ૨૫ ત્યારે યુસફે ઉપમાથી ઉઠીને જેમ પ્રજુના હૂતે તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ કીધું, એટલે તે પોતાની વહુને તેડી લાવે. ૨૬ અને તેણીએ પોતાના પહેલા દીકરાને જન્મ્યા ત્યાં સુધી તેણે તેણીને ભણી નહિ; ને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડ્યું.

૨ હવે હેરોદ્ રાજાના સમયમા યહુદાહતા બેથલેહેમમાં ઇસુ જન્મ્યો, ત્યારે જુઓ, માગીએએ પૂર્વથી યજ્ઞસાલેમમાં આવીને પુછ્યું કે, ૨ યહુદીઓને ને રાજ જન્મ્યો છે, તે ક્યાં છે? કેમકે પૂર્વમા એમે તેનો તારો જોયો, ને તેનું સજન કરવાને આવ્યા છીએ. ૩ અને એ સાંભળીને હેરોદ્ રાજ તથા તેની સાથે આખું યજ્ઞસાલેમ ગલસાયું. ૪ પછી તેણે સંખ્યા મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લોકોના રાષ્ટ્રીઓને એકઠા કરીને તેઓને પુછ્યું કે, ખ્રીસ્તનો જન્મ ક્યાં હોવો

જેમણે ૧ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, યદુદાહના
બેથલેહેમમાં; કેમકે બલિષ્ઠવાદીએ એમ લખ્યું છે કે,

૧ એ યદુદાહ દેશના બેથલેહેમ,

૮ યદુદાહના સુબાઓમાં કોઇ પ્રકારે સર્વથી નાનું
નથી,

કેમકે તારામાંથી એક અધિપતિ નીકળશે,

જે મારા ઇસ્રાએલી લોકોનું બાળકુ કરશે.

૭ ત્યારે હેરોદે તે માગીઓને ગ્રહ રીતે તેડીને, વારો
કદ વેળાએ દેખાવે, તે વિષે તેઓ પાસેથી ખબર
ચાકસાધથી મેળવી. ૮ અને તેણે તેઓને બેથલેહેમમાં
મોકલવાં કહ્યું કે, તમે જઈને તે બાળક સંળંધી સારી
પેઠે ચોધ કરો, ને જ્યાં પછી મને ખબર આપો,
એ માટે કે હું પણ આવીને તેનું સંભાળ કરું. ૯ ત્યારે
તેઓ રાત્રનું સાંભળીને ગયા, ને જુઓ, જે વારો
પૂર્વમાં તેઓએ ઠીકા દતો તે તેઓની આગળ ચાલતો
ગયો, ને બાળક દતો તે ઠીકાણા ઉપર આવીને
ધંબ્યો. ૧૦ અને તેઓ તારાને જોઈને મહા આનંદથી
હરખાયા. ૧૧ અને ઘરમાં જઈને તેઓએ બાળકને
તેની મા મરિયમની પાસે ઠીકા, ને પને પડીને તેનું
સંભાળ કીધું; પછી તેઓએ પોતાની જોવાણી છોડીને
ચોના તથા લોખાન તથા ભોળનું તેને નજરાણું કીધું.
૧૨ અને હેરોદ પાસે પાછા જઈ નહિ, એમ સ્વપ્નમાં
ચેતવાણી મળ્યાથી તેઓ બીજે માર્ગે પોતાના દેશમાં

૧૮ રહવાનો તથા મોટા વિલાપનો પોકાર સમામાં
સાધળાવો,

સહેલ પોતાનાં બાળકો સારૂ રહી,

ને દિવાસો પામવાને નહોતી ચઢાવી, કેમકે તેઓ
નથી.

૧૩ અને હેરોદના મરણ પછી, જુઓ, પ્રભુના કૂતે
નિસરમાં યુરુફને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું કે,
૨૦ ડું ઉઠ, ને બાળક તથા તેની માને લઈને ઇસ્રાએલ
દેશમાં જા, કેમકે જોઓ બાળકનો જીવ લેવાની ચોધ
કરતા દતો, તેઓ મરી ગયા છે. ૨૧ ત્યારે તે ઉઠીને
બાળક તથા તેની માને લઈને ઇસ્રાએલ દેશમાં
આવ્યો. ૨૨ પણ આર્ખેલાઉસ પોતાના બાપ હેરોદને
ઠીકાણે યદુદાહમાં રાખ્યું કરે છે, એ સાંભળીને તે ત્યાં
જવાને બીધો, તોપણ સ્વપ્નમાં ચેતવાણી પામીને
માલીલના પ્રાંતમાં વસ્યો. ૨૩ અને તે નાજારી કહેવાશે,
એકું બલિષ્ઠવાદીઓનું કહેલું પુરૂં થવાં સારૂ તે નાજા-
રેય નામના નગરમાં આવીને રહ્યો.

૩ અને તે દહાડાઓમાં પોતાના ખાતિરમાં કરનાર
પ્રગટ થયો, અને યદુદાહના રાત્રમાં ઉપદેશ
કરતાં, એમ કહેતા કે, ૨ પસ્તાવો કરો; કેમકે આકા-
શનું રાત્ર્ય પાસે આવ્યું છે. ૩ કારણ કે જેના વિષે
યશયાહ બલિષ્ઠવાદીએ કહ્યું હતું કે,
રાત્રમાં પોકારનારની વાણી.

તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નખાય છે. ૧૧ પસ્તાવાને સાડા હું પાણીએ તમારું બાપિરમા કડા હું ખરી, પણ ને મારી પાછળ આવનાર છે તે મારા કરતાં સમયે છે, હું તેના ચપલ ઉચકવા ચોમ્ય નથી; તે પવિત્ર આત્માએ તથા અગ્નિએ તમારું બાપિરમા કરશે. ૧૨ તેનું સુખ હું તેના દામમાં છે, ને તે પોતાની ખજીને પુરેપુરી સાફ કરશે, ને પોતાના પદ બહારમાં બરશે, પણ હું ન દોલવાનાર અગ્નિમાં બાળી નાખશે.

૧૩ ત્યારે ઇસુ યોદાનથી બાપિરમા પામવા સાડા આવીલથી ચરદન (નદીએ) તેની પાસે આવ્યો. ૧૪ પણ યોદાને તેને વારના કહ્યું કે, તારાથી મારે બાપિરમા પામવું જોઈએ, ને હું હું મારી પાસે આવે છે. ૧૫ પછી ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, દમણાં એમ થવા કે, કેમકે સપજું ત્યાંથી પછું એમ પુકું કરવું આપણને પદાર્થ છે. ત્યારે તેણે તેને પામવા દીધું. ૧૬ અને ઇસુ બાપિરમા પામીને તરત પાણીથી ઉપર આવ્યો; ને જુઓ, તેને સાડા આકારા ઉપડાવું, ને દેવના આત્માને ખજીરની જેટ ઉતરતો, ને પોતા પર આવતો તેણે દીઠો. ૧૭ અને જુઓ, આકારાવાળી યજ્ઞ કે, આ મારો વદાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું.

૪ ત્યારે ઇસુનું પરીક્ષણ શેતાનથી થાય માટે આત્મા તેને રાતમાં લઈ ગયો, ૨ અને આળીસ રાત દાદા ઉપવાસ કર્યા પછી તેને જૂખ લાગી. ૩ અને પરીક્ષણ કરનારે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, જો હું દેવનો દીકરો છું, તો કહે કે આ પત્થરો રોટલી થઈ જાય. ૪ પણ તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, એમ લખ્યું છે કે, માણસ એકથી રોટલીથી નહિ, પણ દરેક રાખ હું દેવના મહેમાંથી નીકળે છે તેથી જીવશે. ૫ ત્યારે શેતાન તેને લઈને પવિત્ર નગરમાં જાય છે, ને મંદિરના છુર પર બેસાડે છે; ૬ અને તેને કહે છે કે, જો હું દેવનો દીકરો છું, તો પોતાને હેઠળ પાડી નાખ; કેમકે લખ્યું છે કે,

તે પોતાના ફૂતોને તારા સંજોગથી આજ્ઞા કરશે,
• ને તને તેઓ પોતાના દાગો પર ધરી લેશે,
કે રમેને તારો પગ પત્થર સાથે અડાળાય.

૭ ઇસુએ તેને કહ્યું, એ પણ લખ્યું છે કે, પ્રભુ તારા દેવનું પરીક્ષણ હું ન કર. ૮ ફરી શેતાન તેને લઈને પહાડ ઉપા પહાડ પર જાય છે, ને જગતનાં સધળાં રાજ્ય તથા તેઓને મદદમાં તેને દેખાડે છે; ૯ ને તેને કહે છે, જો હું પગે પડીને મારું બજન કરે, તો

આ સધળાં હું તને આપીશ. ૧૦ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, અરે શેતાન, આપા નહ; કેમકે લખ્યું છે કે, પ્રભુ તારા દેવનું બજન કર ને તેની એકલાનીજ સેવા કર. ૧૧ ત્યારે શેતાન તેને મુકીને જાય છે, ને જુઓ, ફૂતોએ પાસે આવીને તેની સેવા કરી.

૧૨ યોદાન બંદીવાન કરાયો, એવું સાંભળીને ઇસુ આવીલમાં પાછો ગયો. ૧૩ અને નાઝારેથ મુકીને અબુલોનની તથા નફુધાલીમની સીમમાંના સમુદ્ર પાસેના કાપરનાહુમમાં આવી રહ્યો. ૧૪ એ માટે કે ચણાયાદ બવિચવાદીએ ને કહ્યું હતું તે પુરૂ થાય કે, ૧૫ અબુલોનના પ્રાંતના તથા નફુધાલીમના પ્રાંતના, ચરદન પાસેના સમુદ્રના રસ્તાઓમાં, એટલે વિદેશીઓના આવીલમાંના

૧૬ ને લોક અંધારામાં બેઠલા હતા તેઓએ મોટું અજબવાળું દીકું, ને મરજુસ્થાનમાં તથા મરજુહાયામાં જોયો બેઠેલા હતા,
તેમના પર અજબવાળું પ્રકાશ્યું.

૧૭ ત્યારથી ઇસુ પ્રગટ કરવા તથા કહેવા લાગ્યો કે, પસ્તાવો કરો, કેમકે આકારાનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે.

૧૮ અને ઇસુ આવીલના સમુદ્રને કાંઠે ચાલતાં હતો, ત્યારે તેણે બે બાઈઓને, એટલે સીમોન ને પીતર કહેવાય છે તેને તથા તેના બાઈ આંદ્રયાને સમુદ્રમાં જળ નાખતા દીકા, કેમકે તેઓ માછલાં પકડનારા હતા. ૧૯ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માણસોના પકડનારા કરીશ. ૨૦ અને તેઓ તરત જળો મુકીને તેની પાછળ ગયા.

૨૧ અને તેણે ત્યાંથી આવજ જતાં બીલા બે બાઈઓને, એટલે અજહીના દીકરા સકુબને તથા તેના બાઈ યોદાનને, તેઓના બાપ અજહીની સાથે પહાણમાં પોતાની જગ્યા સાંધતા જોઈને તેઓને પછો તેડયા. ૨૨ ત્યારે તેઓ પહાણને તથા પોતાના બાપને તરત મુકીને તેની પાછળ ગયા.

૨૩ અને ઇસુ તેઓના સભારથનામાં ઉપદેશ કરતો, ને રાજ્યની સુવર્ણ પ્રગટ કરતો, ને લોકોમાં હરેક પ્રકારનો દોષ તથા દુઃખ મટાડતો, આખા આવીલમાં ફેર્યો. ૨૪ ત્યારે આખા સુરીઆમાં તેની ધીસે ફેલાઈ ગઈ, ને તેઓ સધળાં માંદાઓને, એટલે અનેક જાતના રોગીઓને તથા પીડાતાઓને તથા જૂત વળગેલાઓને તથા ફેફસાંવાળાઓને તથા પક્ષ્વતીઓને તેની પાસે લાવ્યા; ને તેણે તેઓને સાબં

શ્રીધાં. ૨૫ અને ગાલીલથી તથા દંકાપલીસથી તથા ચરસાલેમથી તથા ચહુદાહથી તથા ચરદનને પેલે પારથી લોકોનાં ટાણેટાળાં તેની પાછળ ગયાં.

૫ ત્યારે ધણા લોક જોઈને તે પહાડ પર ચઢી ગયા; ને તે જોહા પછી તેના શિષ્યો તેની પાસે આવ્યા. ૨ અને તેણે પોતાનું મોઢું ઉઘાડીને તેઓને ઉપદેશ કરતાં કહ્યું કે,

૬ આત્મામાં જેઓ રાંક છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે.

૭ જેઓ રોડ કરે છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દિવાસો પામશે.

૮ જેઓ નંદ્ર છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ પૃથ્વીનું વતન પામશે.

૯ જેઓને ન્યાયીપણાની જૂખ તથા તરસ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ ધરાશે.

૧૦ દયાળુઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દયા પામશે.

૧૧ મનના જે છુદ્ધ તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવને જોશે.

૧૨ સલાહ કરાવનારાઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવના દીકરા કહેવાશે.

૧૩ ન્યાયીપણાને લીધે જેઓની સત્તાવણી કરાઈ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે. ૧૪ ન્યારે લોક તમારી નિંદા કરશે, ને પુઠે લાગશે, ને મારે લીધે તમારી વિરૂદ્ધ હરેક જુદી વાત અસત્યવાદી કહેશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ૧૫ તમે આનંદ કરો તથા ધણા હરખાઓ; કેમકે આકાશમાં તમારો ખડેલા મેટો છે; કેમકે તમારી અગાઉના ભવિષ્યવાદીઓની પુઠે તેઓ એમજ લાગ્યા હતા.

૧૬ તમે જગતનું મીઠું છો; પણ જો મીઠું બેરુવાદ ધણુ તો તે શાથી ખાઈ કરશે? બહાર ફેંકાવા તથા માણસોના પગ વળે છુદાવા વગર તે ફરી બીજા કંઈ કામનું નથી. ૧૭ તમે જગતનું અજવાળું છો. પહાડ પર વસાવેલું નગર સતાઈ રાહતું નથી. ૧૮ અને દીવો કરીને તેને માપ વળે નહિ, પણ દીવો પર સુકે છે, ત્યારે ધરમાનાં બધાંને તે અજવાળું આપે છે. ૧૯ તમે તમે તમારું અજવાળું લોકની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે તેઓ તમારી રૂઝી કરણીઓ જુએ, ને આકાશમાંના તમારા બાપની સ્તુતિ કરે.

૧૦ નિયમશાસ્ત્ર અથવા ભવિષ્યવાદીઓની વાતોનો નાશ કરવાને હું આવ્યો છું, એમ ન ધારો; હું નાશ કરવા નહિ, પણ પૂર્ણ કરવા આવ્યો છું. ૧૮ કેમકે

હું તમને ખચિત કહું છું કે, આકાશ તથા પૃથ્વી બંને રહે ત્યાં સુધી સંધર્ષો પુરાં થયાં વગર નિયમશાસ્ત્ર-માયી એક કાને અથવા એક માત્રા બંને રહેશે નહિ. ૧૬ એ મટિ આ સૌથી નાની આજ્ઞાઓમાંની એકને જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને એવું શિખવશે, તો તે આકાશના રાજ્યમાં કોઈથી નાનો કહેવાશે; પણ જો કોઈ તે પાળશે ને શિખવશે તો તે આકાશના રાજ્યમાં મેટો કહેવાશે. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છું કે શાસ્ત્રીઓના તથા ફરોશીઓના ન્યાયીપણા કરતાં જો તમારું ન્યાયીપણુ વધારે ન હોય, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો.

૨૧ હત્યા ન કર, ને જો કોઈ હત્યા કરે તે અપરાધી કરવાના જોખમમાં આવશે, એમ પુરાતન કાળમાં લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૨૨ પણ હું તમને કહું છું કે, જો કોઈ પોતાના ભાઈ પર અમર્યો કોષ કરે છે, તે અપરાધી કરવાના જોખમમાં આવશે; ને જો પોતાના ભાઈને પાછ કહેશે, તે ન્યાયસભાથી અપરાધી કરવાના જોખમમાં આવશે; ને જો તેને કહેશે કે હું મૂર્ખ છું, તે અગ્નિની ગોળેત્રાના જોખમમાં આવશે; ૨૩ એ મટિ જો હું તારૂં અર્પણુ વેદી પાસે લાવે, ને ત્યાં તને યાદ આવે કે મારા ભાઈને મારે વિરૂદ્ધ કંઈ છે, ૨૪ તો ત્યાં વેદી આગળ તારૂં અર્પણુ સુકીને બ, પહેલા તારા ભાઈ સાથે સલાહ કર, ત્યાર પછી આવીને તારૂં અર્પણુ ચઢાવ. ૨૫ જ્યાં સુધી હું તારા વાદીની જોડે માર્ગમાં છે, ત્યાં સુધી તેની સાથે વહેલો મળી બ; ૨૬ જો વાદી તને ન્યાયાધીશને સોંપે, ને ન્યાયાધીશ તને સીપાઈને સોંપે, ને હું કેદખાનામાં નખાય. ૨૭ હું તને ખચિત કહું છું કે હું છેલ્લી દમડી સુકવી આપીશ, ત્યાં લગી હું ત્યાંથી બહાર નીકળનારજ નથી.

૨૮ વ્યભિચાર ન કર, એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૨૯ પણ હું તમને કહું છું કે, ખાચડી ઉપર જો કોઈ ખોટી નજર કરે છે, તેણે એટલામાં પોતાના મનમાં તેની જોડે વ્યભિચાર કર્યો છે. ૩૦ અને જો તારી જમણી આજ તને ઠાકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમકે તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારૂં આખું શરીર નરકમાં ન નખાય, એ તને ગુણકારક છે. ૩૦ અને જો તારો જમણો હાથ તને ઠાકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમકે તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારૂં આખું શરીર નરકમાં

ન નખાય, એ તને ગુણકારક છે ૩૧ જે કોઈ પોતાની બાયકીને સુખી દે તે તેને ફારગતી લખી આપે, એમ પણ કહ્યું હતું ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે વ્યભિચારના કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બાયકીને સુખી દે, તે તેની પાસે વ્યભિચાર કરાવે છે, ને જે કોઈ તે સુખી દીધેલીની બેડે લઈ કરે તે વ્યભિચાર કરે છે

૩૩ વળી, તું જુદાં સમ ન ખા, પણ પ્રભુ પાસે તારા સમ પુરા કર, એમ પુરાતન કાળમા લોકોને કહેતું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે ૩૪ પણ હું તમને કહું છું કે, કઈજા સમ ન ખાઓ, આકાશના નહિ, કેમકે તે દેવનું રાજ્યાસન છે, ૩૫ અને પૃથ્વીના નહિ, કેમકે તે તેનું પાયાસન છે, અને યક્ષરાજેમના નહિ, કેમકે તે મોટા રાજનું નગર છે ૩૬ અને તું તારા માથાના પણ સમ ન ખા, કેમકે તારાથી એક નીમાળો ચોળો અથવા કાળો નથી કરાતો ૩૭ પણ તમારૂં બાલકુ હાનુ હા, ને નાનુ ના હોય, કેમકે એ કરતા અધિક છે તે જુદાથી છે

૩૮ આખને બંધે આખ, ને દાતને બદલે દાત, એમ કહેતું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે જે જુદો હોય તેની સામા ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાન પર તમારો મારે, તેની ગમ ખીને પણ ફેરવ ૪૦ અને જે તારૂં બદન લેવા સારૂ તારા પર દાવો કરે, તેને તારો અગરખો પણ લેવા દે ૪૧ અને જે કોઈ ભ્રેશવરીએ તને એક નાઉ લઈ જાય, તેની સાથે બે ગાઉ જ ૪૨ જે કોઈ તારી પાસે માગે તેને તું બાપ, ને તારી કને જે ઉછીનુ લેવા માહે છે, તેનાથી ખેંડો ન ફેરવ

છા? દાખીઓ પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૮ એ માટે જેવા તમારો આકાશમાનો બાપ સપૂર્ણ છે તેવા તમે સપૂર્ણ થયો

૬ માણસો જીએ એવા હેતુથી તેઓની આગળ તમારા ધર્મકૃત્યો કરવાથી સાવધાન રહો, નહિ તો આકાશમાના તમારા બાપથી તમને કૃળ મળવાનું નથી ૧ એ માટે ન્યારે તું દાનધર્મ કરે, ત્યારે જેમ દોળીઓ સલાસ્થાનેમા તથા રસ્તાઓમા માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગળ રણશિંગડુ ન વગાડ, હું તમને ખ્યાલ કહું છું કે તેઓ પોતાનું કૃળ પામે છે ૨ પણ તું ન્યારે દાનધર્મ કરે છે, ત્યારે જે તારો જમણો હાથ કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જણે, ૪ એ માટે કે તારા દાનધર્મ ગુપ્તમા થાય, ને ગુપ્તમા ભેનાર તારો બાપ પોતે પ્રગટમા તને તેનો બદલો આપશે

૫ અને ન્યારે તમે પ્રાર્થના કરો છા ત્યારે દોળીઓના જેવા ન થાઓ, કેમકે માણસો તેઓને જીએ, માટે તેઓ સલાસ્થાનેમા તથા રસ્તાઓના નાકાઓ પર ઉભા રહેવા પ્રાર્થના કરવા માહે છે, હું તમને ખ્યાલ કહું છું કે તેઓ પોતાનું કૃળ પામ્યા છે ૬ પણ ન્યારે તું પ્રાર્થના કરે છે, ત્યારે તારી ચોરડીમા પેસ, ને તારૂં બાલકુ બધ કમીને ગુપ્તમાના તારા બાપની પ્રાર્થના કર, ને ગુપ્તમા ભેનાર તારો બાપ તને પ્રગટમા બદલો આપશે ૭ અને તમે પ્રાર્થના કરતા વિદેશીઓની પેઠે અમરો લવારો ન કરો, કેમકે તેઓ ધારે છે કે અમારા ધણા બાલકવાથી અમારૂં સાલજવામા આવશે ૮ એ માટે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ,

નહિ કરો, તે તમારો બાપ તમારા અપરાધ પણ માફ નહિ કરો.

૧૧ વળી ત્યારે તમે ઉપવાસ કરો, ત્યારે ટાંગી-ઓની પેટ લેવાઇ ગયેલા મહેના ન થાયો, કેમકે લોકોને ઉપવાસી જેવાના સાડ તેઓ પોતાનાં મ્હે કસાણાં કરે છે. હું તમને ખચિત કહું છું કે તેઓ પોતાનું દુગ્ધ પાચ્યા છે. ૧૭ પણ તું ઉપવાસ કરે, ત્યારે તારા માથા પર તેલ ચોપડ, ને તારું મ્હે ધો; ૧૮ એ માટે કે તું માણસોને નહિ, પણ તારો બાપ ને શ્રુભમા છે તેને ઉપવાસી જેવાય, ને શ્રુભમાં જોનાર તારો બાપ તને બહો આપશે.

૧૨ પૃથ્વી પર પોતાને સાડ દ્રવ્ય એકઠું ન કરો, ન્યાં કીડા તથા કાટ નાશ કરે છે, ને ન્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરે છે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાડ આકારમાં દ્રવ્ય એકઠું કરો, ન્યાં કીડા અથવા કાટ નાશ નથી કરતા, ને ન્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરતા નથી. ૨૧ કેમકે ન્યાં તમારું દ્રવ્ય છે, ત્યાંજ તમારું ચિત્ત પણ રહેશે. ૨૨ શરીરનો દીવો આંખ છે, એ માટે જો તારી આંખ નિર્મળ હોય, તો તારૂં આંખું શરીર પ્રકાશે ભરેલું થશે. ૨૩ પણ જો તારી આંખ ધુસી હોય, તો તારૂં આંખુ શરીર અંધકારે ભરેલું થશે; માટે તારામાં ને અંધવાળું છે, તે જો અંધકાર-રૂપ હોય, તો તે અંધકાર કેટલો મોટો! ૨૪ કાઠથી બે ધણીની આકરી કરાય નહિ, કેમકે તે એક પર દ્રેષ કરશે, ને બીજા પર પ્રીતિ કરશે; અથવા એકના પક્ષને તે ધરો, ને બીજાને તિરસ્કાર કરશે; કેવળી તથા દ્રવ્યની સેવા તમારાથી કરાય નહિ. ૨૫ એ માટે હું તમને કહું છું કે તમારા ઇવને સાડ ચિંતા ન કરો કે, અમે શું ખાઈશું અથવા શું પીશું? અને તમારા શરીરને સાડ ચિંતા ન કરો કે, અમે શું પહેરીશું? શું, ઇવ ખોરાક કરતાં, ને શરીર હુમડાં કરતાં, અધિક નથી? ૨૬ આકારમાં પડીઓને જુઓ, તેઓ તો વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વજારોમાં ભરતાં નથી, તોપણ તમારો આકારમાંનો બાપ તેઓનું પાળણ કરે છે; તો તેઓ કરતાં તમે અધિક નથી શું? ૨૭ અને ચિંતા કરવાથી તમારામાંનો કાણુ પોતાના કદને એક ટાપસર વધારી સકે છે? ૨૮ અને હુમડાં સભથી તમે ચિંતા કેમ કરો છો? ખેતરનાં પૂલપ્રાડોને વિચાર કરો કે, તેઓ કેવાં વચે છે, તેઓ મહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતાં પણ નથી; ૨૯ તોપણ હું તમને કહું છું કે સુવેમાન પણ પોતાના સઘળા

મહિમામાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેરેલો ન હોતો. ૩૦ એ માટે ખેતરનું ઘાસ જે આવે છે, ને કાલે ભઠ્ઠીમાં ફેંકાય છે, તેને જો દેવ એવું પહેરાવે છે, તો, એ અદ્ધવિશ્વાસીઓ, તમને શું વિરોધ નહિ પહેરાવવો? ૩૧ માટે અમે શું ખાઈએ, અથવા શું પીએ, અથવા શું પહેરીએ, એમ કહેતાં ચિંતા ન કરો. ૩૨ કારણ કે એ સઘળાં વાના વિદેશીઓ શોધે છે; કેમકે તમારો આકારમાંનો બાપ જાણે છે કે એ બધાંની તમને અગત્ય છે. ૩૩ પણ તમે પહેલાં તેના રાજ્યને તથા તેના ન્યાયીપણને શોધો, ને એ બધાં વાનાં પણ તમને અપારો. ૩૪ તે માટે આવતી કાલેને સાડ ચિંતા ન કરો, કેમકે આવતી કાલ પોતાની વાતો જની ચિંતા કરશે; દહાડાને સાડ તે દહાડાનું દુઃખ બસ છે.

૭ તમે કોઈને દોષિત ન કરાવો, એ માટે કે તમને કોઈ દોષિત ન કરાવે. ૧ કેમકે જેમ તમે બીજાને દોષિત કરાવશો તેમ તેઓ તમને દોષિત કરાવશે; ને ને માપથી તમે માપી આપો છો, તેથીજ તમને માપી અપારો. ૨ અને તું તારી આખમાંના બારીડીઓ ધ્યાનમાં ન લાવતાં, તારા બાહની આખમાંનું તણખડું કેમ જુએ છે? ૩ અથવા તું તારા બાહને કેમ કહેશે કે તારી આંખમાંથી તણખડું મને કાઢવા કે, પણ જો, તારી પોતાની આખમાં બારીડીઓ છે? ૪ એા ટાંગી, પહેલાં તું પોતાની આખમાંથી બારીડીઓ કાઢ, અને ત્યાર પછી તારા બાહની આંખમાંથી તણખડું કાઢવાને તને સારી પેટ સુઝશે.

૬ ને પવિત્ર તે કુતરાઓને ન નાખો, ને તમારાં માતી જુડોની આગળ ન ફેંકો; ૨જી કહાપિ તેઓ તે પોતાના પગતળે છુંદે, ને ફરીને તમને ફાડી નાખે.

૭ માગો તો તમને અપારો; શોધો, તો તમને જરૂર; ઠોકો, તો તમારે સાડ ઉધારારો. ૮ કેમકે જે હરેક માને છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જરૂર છે, ને જે ઠોકે છે તેને સાડ ઉધારવામાં આવશે.

૯ તમારામાં એવું કશું મમલુસ છે કે, જે તેના કીડાં તેની પાસે રોટલી માને, તો તે તેને પત્થર આપશે? ૧૦ અથવા જે માહડું માને, તો તે તેને સાપ આપશે?

૧૧ તે માટે તમે જુદા છતાં, જે પોતાનાં છાકરાંઓને સારાં વાનાં આપી જાણે છો, તો તમારા આકારમાંના બાપની પાસે જેઓ માને છે તેઓને કટલાં વિરોધે કરીને સારાં વાનાં આપશે? ૧૨ માટે ને ને તમે ચાહો છો કે બીજાં માલુસ તમને કરે, તે તે તમે પણ

તેઓને કરો, કેમકે નિયમશાસ્ત્ર તથા બલિષ્ઠવાદી
ઓ [ની વાતોનો સાર] એવો છે

૧૭ તમે સાકડે બારને માંહે પેસો કેમકે જે માં
મારામાં પહોંનાં છે, તે જાગે છે ને તેનું બારણું
પહોંનું છે, ને ઘણું તેથી પેસે છે ૧૪ કેમકે જે માં
જીવનમાં પહોંનાં છે તે નાશગામી છે, ને તેનું બારણું
સાકડું છે, ને જેઓને તે જડ છે તેઓ યોગ્ય છે

૧૮ તુઠા ઉપદેશકો જેઓ પેટાને વેરો તમારી પાસે
આવે છે, પણ માંહે ફાગી ખાનારા વડે છે, તેઓ
શબ્દથી તમે સાવધાન રહો. ૧૯ તેઓના ફળથી તમે
તેઓને જોળખશો. યુ લોકો કાઠાના જાડ પરથી
દ્રાક્ષ, અથવા ઉટકદારી પરથી અત્તર તોડે છે. ૧૭
તેમજ હરેકે સાક્ર જાડ સારા ફળ આપે છે, ને
ખરાબ જાડ નહારા ફળ આપે છે. ૧૮ સાક્ર જાડ નહારા
ફળ આપી શકતું નથી, ને ખરાબ જાડ સારા ફળ
આપી શકતું નથી. ૧૯ હરેક જાડ જે સાક્ર ફળ નથી
આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નંખાય છે. ૨૦ તે
મટિ તેઓના ફળથી તમે તેઓને જોળખશો. ૨૧ જે
મને પ્રભુ, પ્રભુ, કહે છે, તે સર્વ આકાશના રાજ્યમાં
પેસરી એવું નહિ, પણ જે મારા આકાશમાંના આપની
ધૃત્તિ પ્રમાણે કરે છે [તે પેસરી]. ૨૨ તે દહાડે ઘણા
મને કહેશે કે, પ્રભુ પ્રભુ, યુ અથવા તારે નામે બલિષ્ઠ
વાક કહ્યો નથી? અને તારે નામે જુતોને કાઢ્યા
નથી? અને તારે નામે ઘણા પરાક્રમી યામે ગ્રીધા
નથી? ૨૩ ત્યારે હું તેઓને સાક્ર કહીશ કે, મેં તમને
કહી પણ જોળખ્યા નહિ, એ જુલુ કરનારાઓ, તમે
મારી પાસેથી દૂર જાઓ. ૨૪ એ મટિ જે કોઈ મારી
આ વાતો સાંભળે છે, ને પામે છે, તેને એક જાલા
માણસની ઉપમા અપાશે, કે જેણે પોતાનું ઘર ખડક
પર બાંધ્યું, ૨૫ ને વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી,
ને વાઝોડા થયા, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા,
પણ તેનો પાયો ખડક પર નાખેલો હતો, મટિ તે
પડ્યું નહિ. ૨૬ અને જે કોઈ મારી આ વાતો સાંભળે
છે, ને પાળતો નથી, તેને એક મૂર્ખ માણસની ઉપમા
અપાશે, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધ્યું, ૨૭ ને
વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાઝોડા થયા,
ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા, ને તે પગી ગયું, અને
તેનો નાશ મોટો થયો.

૨૮ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કરી, ત્યારે એમ
થયું કે, લોકો તેના ઉપદેશથી અચરત થયા, ૨૯ કેમકે
શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે

તેની પેઠે તે તેઓને ઉપદેશ કરતો.

અને પહાડ પરથી તે ઉતર્યો, ત્યારે અતિ ઘણા
લોક તેની પાછળ ગયા. ૨ અને જુઓ, એક
કાઠીઆએ આપને તેને પગે લા ધીને કહ્યું કે, એ
પ્રભુ, હું તારો તો હું મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ૩ ત્યારે
તેણે હાથ લાખ્યા કર્યો, ને તેને અડીને કહ્યું હું તારો
હું તું શુદ્ધ થા અને વચ્ચે તે પોતાના કોટથી શુદ્ધ
થયો. ૪ પણ ઇસુ તેને કહે છે કે જેને, હું કોઈને
કહીશ મા, પણ નહ, ચાલકને પોતાને દેખાડ ને
તેઓને માં સાક્ષી તરીકે, ને અપેક્ષા મુસાએ કરાવ્યું
હતું તે ચકાવ

૫ અને ઇસુ કાપરનાહુમમાં પેટા ત્યારે એક જમા
દારે તેની પાસે આવીને તેને વિનવી કરતા કહ્યું કે,
૧ એ પ્રભુ મારો આકર ધરમા પક્ષપાતી પરેડો છે,
ને તેને બારે પીડા થાય છે. ૨ ત્યારે તે તેને કહે છે
કે, હું આવીને તેને સાલો કરીશ. ૩ અને જમાદારે
ઉતર દેવા કહ્યું કે, એ પ્રભુ, હું માથા છાપરાતળે આવે
જેવો હું ચાલ્યું નથી, પણ હું કેવળ સખું કહે એટલે
મારો આકર સાલો થશે. ૪ કેમકે હું પણ પરાધીન
માણસ છું ને સિપાઈઓ મારે સ્વાધીન છે, અને
એકને કું કહું છું કે, નહ, ને તે નકલ છે, ને બીજાને,
આવ, ને તે આવે છે, ને મારા હાસને છે, એ કર ને
તે કરે છે. ૫ ત્યારે ઇસુ તે સાંભળીને અચરત થયો,
ને પાછળ આવનારાઓને તેણે કહ્યું હું તમને ખચિત
કહું છું કે, એટલો વિશ્વાસ મેં ઇસાએલમાં પાપુ જેવો
નથી. ૬ અને હું તમને કહું છું કે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી
ઘણું લોક આવશે, ને ઇઝ્રાહીમની તથા ઇસહાકની
તથા યાકુબની સાથે આકાશના રાજ્યમાં બેસશે,
૭ પણ રાજ્યના દીકરાઓ બહારના અધારામાં
નખાશે, ત્યાં રહુ ને દાત પીસુ થશે. ૮ અને
ઇસુએ તે જમાદારને કહ્યું કે, નહ, જેવો તે વિશ્વાસ
ગ્રીધા તેણે તને થાય. અને તેજ ધડી તેનો આકર
સાલો થયો.

૯ અને ઇસુએ પીતરના ધરમા આવીને તેની
સાસુને તાવ માફી પડેલી દીધી. ૧૦ અને તે તેણીના
હાથને અટક્યો, એટલે તેણીનો તાવ જતો રહ્યો, ને
તેણીએ ઉઠીને તેની સેવા ગ્રીધી. ૧૧ અને સાંજ પડી
ત્યારે તેઓ ઘણા જીવનજીવોઓને તેની પાસે
લાવ્યા ને તેણે શબ્દથી તે આત્માઓને બહાર
કાઢ્યા, ને સઘળા માદાઓને સાન કર્યા. ૧૨ એ મટિ
કે યશાયાહ બલિષ્ઠવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુર થાય

કે, તેણે પોતે આપણા મંદવાડ લીધા, ને આપણા રોમ લોગવ્યા.

૧૮ અને ઇસુએ લોકોનો મોટો જોયો પોતાની આસપાસ દોડી, ત્યારે પેલે પાર જવાની આજ્ઞા કીધી. ૧૯ અને એક શાસ્ત્રીએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, ત્યાં કહી દું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછળ આવીશ. ૨૦ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, લોકોને દર દોષ છે, ને આકાશના પક્ષીઓને માળા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું ટેકવવાનો કામ નથી. ૨૧ અને તેના શિષ્યોમાંથી બીજાએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, મને રત્ન આપ કે હું પહેલાં જઈને મારા બાપને દાઉં. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, હું મારી પાછળ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને દાટવા દે.

૨૩ અને દોડી પર તે ચડયો ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાછળ ગયા. ૨૪ અને જુઓ, સમુદ્રમાં એવું મોટું તોફાન થયું કે દોડી મોઝાઓથી ઢંકાય નહ; પણ તે પોતે ઉથલો હતો. ૨૫ ત્યારે તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, અમને બચાવ, અમે નાશ પામીએ છીએ. ૨૬ અને તે તેઓને કહે છે, ઓ અકપવિશ્વાસીઓ, તમે શા વારસે બચ-બીન થયા છો? પણ તેણે ઉઠીને પવનને તથા સમુદ્રને ધમકાવ્યા; ને મહા શાંતિ થઈ. ૨૭ ત્યારે તે માણસોએ અચરત થઈને કહ્યું કે, એ શી વરેહનું માણસ છે કે પવન તથા સમુદ્ર પણ એનું માને છે.

૨૮ અને પેલે પાર નાટરોના દેશમાં તે પહોંચ્યો ત્યારે જૂત વળેલા બે માણસ કરોડોમાંથી નીકળતા તેને મળ્યા, તેઓ એવા બિદામણ હતા કે તે માર્ગે કોઈથી જવાતું ન હતું. ૨૯ અને જુઓ, તેઓએ જૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ દેવના દીકરા, અમારે ને તારે ઇ છે? સમય અનાઉ હું અમને પીડા દેવાને આવી આવ્યો છું? ૩૦ હવે તેઓથી બધું આપું પણું જુડોનું એક ટોણું ચરતું હતું. ૩૧ અને જુતોએ તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, જો હું અમને કહે તો જુડોના રાજામાં અમને મોકલ. ૩૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જાઓ પછી તેઓ નિકળીને જુડોમાં પેઠા; ને જુઓ, આખું ટોણું કરોડા પક્ષી સમુદ્રમાં ધરી પડ્યું, ને પાણીમાં બુદી મુક. ૩૩ ત્યારે વસતનારા નાહા, ને નવરમાં જઈને તેઓએ સંખડું કહી જણાવ્યું; ને જૂતવળેલાઓને ઇ થયું તે પણ કહ્યું. ૩૪ ત્યારે જુઓ, આખું નવર ઇસુને મજવાને બદાર આવ્યું; ને તેને જોઈને તેઓએ તેને વિનંતી કીધી કે, અમારી

સીમામાંથી નહ.

૩૫ ત્યારે દોડીમાં જસીને તે પેલે પાર ગયો, ને પોતાના નગરમાં આવ્યો. ૩૬ અને જુઓ, ખાટલે પડેલા એક પક્ષધાતીને લોક તેની પાસે લાવ્યા, ને ઇસુએ તેઓના વિશ્વાસ જોઈને પક્ષધાતીને કહ્યું કે, દીકરા, હિંમત રાખ, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે. ૩૭ ત્યારે જુઓ, શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાએકે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, એ હુર્બાપણું કરે છે. ૩૮ ત્યારે ઇસુએ તેઓના વિચાર બદલીને કહ્યું કે, તમે તમારા મનમાં શા માટે બુદા વિચાર કરો છો? ૩૯ મને એ બેમાંનું વધારે સહેલું કયું છે, એ કહેવું કે તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેવું કે ઉઠીને ચાલ? ૪૦ પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપોની મારી કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (ત્યારે તે પક્ષધાતીને કહે છે કે) ઉઠ, તારો ખાટલો ઉથળીને તારે ઘેર ચાલ્યો નહ. ૪૧ અને તે ઉઠીને પોતાને ઘેર ગયો. ૪૨ અને તે જોઈને લોકો અચરત થયા, ને દેવે માણસોને એવા અધિકાર આપ્યા માટે તેઓએ તેની સ્તુતિ કીધી.

૪૩ અને ઇસુએ ત્યાંથી જતાં માતી નામે એક માણસને ઠાણ લેવાની જાગી પર જોડેલા દોડા; ને તેણે તેને કહ્યું કે, હું મારી પાછળ આવ. ત્યારે તે ઉઠીને તેની પાછળ ગયો.

૪૪ અને એમ થયું કે, ઘરમાં તે જમવા બેઠો ત્યારે જુઓ, ઘણા દાણીઓ તથા પાપીઓ આવ્યાને ઇસુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા. ૪૫ અને કરોડીઓએ એ જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તમારો ઉપદેશક દાણીઓની તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાય છે? ૪૬ અને તેણે એ સાંભળીને તેઓને કહ્યું કે, જોઓ સાંભળ છે તેઓને વેદની અગત્ય નથી, પણ જે માંદા તેઓને છે. ૪૭ પણ, થકા કરતાં હું કયા ચાહું છું, એનો શો અર્થ છે, તે જઈને શિષ્યો; કેમકે હું ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને તેડવા આવ્યો છું.

૪૮ ત્યારે ચોદાનના શિષ્યો તેની પાસે આવ્યાને કહે છે કે, અમે તથા કરોડીઓ પાણીવાર ઉપવાસ કરીએ છીએ, પણ તારા શિષ્યો ઉપવાસ નથી કરતા, એનું કારણું શું? ૪૯ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ન્યાયી સુધી વર બનેલાઓની સાથે છે, ત્યાં સુધી છે તેઓ ચોક્કસ કરી શકે છે? પણ એવા દોડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે, ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૫૦ વળી કેસા ઇસુનું વિનંતું જુના ઇસુમાં

કોઈ નથી દેવું, કેમકે તે યિગદાથી તે હુવડું ખેંચાય છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૧૭ વળી નવો દ્રાક્ષસ્થ જીવો મસકોમાં કોઈ નથી ભરવું, જો ભરે તો મસકો ફાટી જાય છે, ને દ્રાક્ષસ્થ વહી જાય છે, ને મસકોને નાશ થાય છે; પણ નવો દ્રાક્ષસ્થ નવી મસકોમાં ભરે છે, ને જેવું રક્ષણ થાય છે.

૧૮ તે તેઓને આ વાત કહેતો હતો, ત્યારે જીવો, એક અધિકારી આવીને તેને પને લાગીને કહે છે કે, મારી દીકરી હવે તો મરી નહીં હશે, પણ તું આવીને તારો દાધ તેના પર મુક, એટલે તે જીવતી થશે. ૧૯ ત્યારે ઇસુ ઉડીને પોતાના શિષ્યો સુધી તેની પાછળ ગયા. ૨૦ અને જીવો, એક બાપડીને બાર વરસથી લોહીવા હતો, તે તેની પાછળ આવીને તેના જીવડાની કારને અડકી. ૨૧ કેમકે તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો હું માત્ર એના જીવડાને અડકું તો સાદા થઈ જઈશ. ૨૨ ત્યારે ઇસુએ પાછા ફરીને તથા તેને જોઈને કહ્યું કે, દીકરી, હિમ્મત રાખ, તારા વિશ્વાસે તને સાદા કરી છે; ને તે બાપડી તેજ ધડકાથી સાદા થઈ. ૨૩ પછી ઇસુએ તે અધિકારીના ઘરમાં આવીને વાંજીની વગાડનારાઓને તથા લોકોને કલકલાટ કરતા દીકરા. ૨૪ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, આખા ખરો; કેમકે છાંદી મરી નથી ગઈ, પણ ઉઠે છે. અને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો. ૨૫ અને લોકોને બહાર કાઢ્યા, ત્યારે તેણે માંહે જઈને તેના દાધ પકડ્યો; ને તે છાંદી ઉઠી. ૨૬ અને તે વાતની ચરચા તે આખા દેશમાં ફેલાઈ ગઈ.

૨૭ અને ઇસુ ત્યાંથી જતો હતો, ત્યારે બે આંધળા તેની પાછળ જઈને બૂમ પાડતાં કહેતા કે, ઓ દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કર. ૨૮ અને ઘરમાં તે ગયા, ત્યારે તે આંધળાઓ પાસે આવ્યા, ને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું એ કરી શકું છું એવા વિશ્વાસ તમે કરો છો યુ? તેઓ તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ. ૨૯ ત્યારે તે તેઓની આંખોને અડકીને કહે કે, તમારા વિશ્વાસ પ્રમાણે તમને યાઓ. ૩૦ અને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. પછી ઇસુ તેઓને સખત આજ્ઞા આપીને કહે છે કે, જોજો, કોઈ જાણે નહિ. ૩૧ પણ તેઓએ બહાર જઈને તે આખા દેશમાં તેની ક્રાંતિ ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બહાર ગયા ત્યારે જીવો, જીવ જીવેલા એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવ્યા. ૩૩ અને જીવ કાઢવામાં આવ્યો ત્યારે તે મુંગો બોલ્યો, ને લોકોએ અચરત થઈને કહ્યું કે, ઇસાએલમાં આવું

કદી જોવામાં આવ્યું નથી. ૩૪ પણ ફરોશીઓને કહ્યું કે, તે જીવોના ચરદારથી જીવોને કાઢે છે.

૩૫ અને ઇસુ તેઓનાં સલાસ્થાનોમાં બોધ કરતો, ને રાજ્યની સુવાસી પ્રગટ કરતો, ને હરેક પ્રધારનો રોન તથા હરેક પ્રધારની બીમારી દાળતો, સઘળાં નગરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગયો. ૩૬ અને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને દયા આવી; કેમકે તેઓ પાળક વગરના ઘેટાંના જેવા હોવાન તથા વેરાઈ ગયેલા હતા. ૩૭ ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, ફક્ત પુરુષ છે ખરી, પણ મહુરો થોડા છે. ૩૮ એ આટલે વધે ફક્તના ધણીને પ્રાર્થના કરો કે, તે પોતાની ફક્તને સાચી મહુરો મોકલે.

૧૦ પછી તેણે પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે તેડીને અગ્રહ આત્માઓને કાઢવાને, તથા હરેક તરફના મંદિરાં તથા હરેક ભત્તને રોન દાળવાને અધિકાર તેઓને આપ્યો.

૨ અને તે બાર પ્રેરિતનાં નામ આ છે; પહેલો, સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તે, ને તેના બાઈ આંદ્રિયા; જીવડોના દીકરો થાકુન, તથા તેના બાઈ થોહાન; ૩ ફિલિપ તથા બારથલુમ; થોમા તથા માતૃની દાણી; અલ્લરીનો દીકરો થાકુન, તથા થાદી; ૪ સીમોન કનાની, તથા થુહા ઇસકારીઓત, જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર પણ હતો. ૫ ઇસુએ તે બારને મોકલીને એની આજ્ઞા આપી કે,

તમે વિદેશીઓને માથે ન લાવો ને સમારીઓના કોઈ નગરમાં ન પેસો; ૬ પણ તે કરના ઇસાએલના ઘરના જોવાએલાં ઘેટાંની પાસે જાઓ. ૭ અને તમે જ્યાં જતા એમ પ્રસિદ્ધ કરો કે, આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ૮ માંદાઓને સાજા કરો, રક્તપિત્તીઓને યુદ્ધ કરો, મુજેલાઓને ઉઠાડો, જીવોને કાઢો, તમે મફત પામ્યા, મફત આપો. ૯ સોનુ કે રૂપુ કે તાંબું તમારા કમરબધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાફરીને સાચું જોવણું અથવા બે અનરખા, અથવા જોડા, અથવા લાકડી પણ ન લો; કેમકે મહુરો પોતાના પોપલુ યોગ્ય છે. ૧૧ અને જે જે નગરમાં કે ગામમાં તમે જાઓ, તેમાં યોગ્ય કોણ છે એની વપાસ કરો, ને ત્યાંથી નીજળાં સુધી તેને ત્યાજ રહો. ૧૨ અને ઘરમાં જઈને તેનાને સલામ કહો. ૧૩ અને જે તે ઘર યોગ્ય હોય તો તમારી કુશળતા તેના પર આવે, પણ જો તે યોગ્ય ન હોય તો તમારી કુશળતા તમારા પર પાછી આવે. ૧૪ અને જે કોઈ તમારો આવકાર નહિ

કરે, ને તમારી વાતો નહિ સાંભળે તો તે ધરમાંથી અથવા તે નગરમાંથી નીકળતાં તમે તમારા પગપરની ધૂળ ખંચીરો. ૧૫ હુ તમને ખચિત કહું છું કે, ન્યાય-માર્ગે સદામ તથા મમોરા દેશના હાથ તે નગરના કરતાં સહેલ થશે.

૧૬ જુઓ, વડોઓમાં ઘેરાં સરખા હું તમને મોકલું છું; માટે તમે સાપના જેવા હોશિયાર, તથા ખજુરના જેવા સાલસ થાઓ. ૧૭ અને તમે માણસોથી સાવ-ધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાયસલામાં સોંપશે, ને તેઓનાં સલાસ્થાનેમાં તમને કેરડા મારશે. ૧૮ અને મારે લીધે તમે હાકેમોની તથા રાજાઓની આગળ તેઓને તથા વિદેશીઓને સાક્ષીને અર્થે લઇ જવારો. ૧૯ પણ ન્યારે તેઓ તમને પકડાવે ત્યારે તમે વિતા ન કરો કે શી તરેહ અથવા યું બોલીએ, કેમકે યું બોલવું તે તેજ પક્ષ તમને અપારો. ૨૦ કેમકે જે બોલે છે તે તો તમે નથી, પણ તમારા બાપનો જે આત્મા તે તમારામાં બોલે છે. ૨૧ અને લાઇ લાઇને તથા બાપ દીકરાને મરજીને સાફ સોંપશે, ને ઠાકરા માબાપની સામે ઉકરશે, ને તેઓને મારી નખાવશે. ૨૨ અને મારા નામને સાફ સફુ તમારો દ્વેષ કરશે, પણ જે કોઇ અંત સુધી ટકશે તે તારણ પામશે. ૨૩ અને ન્યારે તેઓ એક નગરમાં તમારી પુઠે લાગે ત્યારે તમે બીજામાં નાસી જાઓ, કેમકે હુ તમને ખચિત કહું છું કે માણસોના દીકરા આવે ત્યાં સુધી ઇસાએલનાં સ્થળનાં નગરોમાં તમે ફરી નહિ વળશો.

૨૪ જોલો શુર કરતાં મોટા નથી, ને દાસ પોતાના ચોક કરતાં મોટા નથી. ૨૫ જોલો પોતાના શુર સરખો, ને દાસ પોતાના ચોક સરખો હોય તો તેજ થણુ છે. ને તેઓએ ધરના ધણીને બાલજીવલ કહ્યો છે, તો તેના ધરના લોકોને કેટલું વિરોધે કરીને એમજ કહેશે? ૨૬ તે માટે તેઓથી તમે બીડો મા, કેમકે ઉવાડું નહિ કરારો એવું કંઈ ઢાકેલું નથી, ને પ્રગટ નહિ થશે એવું કંઈ શુભ નથી. ૨૭ હુ તમને અધારમાં જે કહું છું તે તમે અજવાળામાં કહો, ને તમે કાને જે સાંભળો છો તે ધાખાઓ પરથી પ્રગટ કરો. ૨૮ અને ચરીરને જે મારી નામે છે, પણ આત્માને મારી રાક્ષા નથી, તેઓથી બીડો મા; પણ એ કરતાં આત્મા તથા ચરીર એ બન્નેનો નાશ નરકમાં કરી રાકે તેનાથી બીડો. ૨૯ પેલાની જે સ્ત્રી વેચાતી નથી છું? તો પણ તમારા બાપ [ની ઇચ્છા] વગર તેમાંથી એક ભોંય પર પડનાર નથી. ૩૦ અને તમારા આધાર નિખાળા પણ બધા

જણેલા છે. ૩૧ તે માટે બીડો મા; ધણી સ્ત્રીઓ કરતાં તમે મૂલ્યવાન છો. ૩૨ માટે માણસોની આગળ જે કોઇ મને કણુલ કરશે, તેને હુ પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કણુલ કરીશ. ૩૩ પણ માણસોની આગળ જે કોઇ મારો નકાર કરશે, તેનો નકાર હું પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કરીશ.

૩૪ પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવાને હુ આવ્યો છું એમ ન ધારો; શાંતિ નહિ, પણ તરવાર ચલાવવાને હું આવ્યો છું. ૩૫ કેમકે માણસને તેના બાપની સામે, તથા દીકરીને તેની માની સામે, તથા વહુને તેની સાસુની સામે ફેરવવાને હું આવ્યો છું. ૩૬ અને માણસના વેરી તેના ધરમાંનાજ થશે. ૩૭ જે મારા કરતાં બાપ અથવા મા પર વત્તી પ્રીતિ કરે છે, તે મારા યોગ્ય નથી; ને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વત્તી પ્રીતિ કરે છે, તે મારે યોગ્ય નથી. ૩૮ અને જે પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાછળ આવતો નથી તે મારે યોગ્ય નથી; ૩૯ જે પોતાનો જીવ બચાવે છે તે તેને ખોસે, ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ ખોય છે તે તેને બચાવશે.

૪૦ જે તમારો આવકાર કરે છે તે મારો આવકાર કરે છે, ને જે મારો આવકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો આવકાર કરે છે. ૪૧ ભવિષ્યવાદીને નામે ભવિષ્યવાદીનો આવકાર જે કરે છે, તે ભવિષ્યવાદીનું ફળ પામશે; ને ન્યાયીને નામે ન્યાયીનો આવકાર જે કરે છે તે ન્યાયીનું ફળ પામશે. ૪૨ અને હુ તમને ખચિત કહું છું કે શિષ્યને નામે જે કોઇ આ નાના-માના એકને માત્ર યાદો પાણીનું ખ્યાલું પીવાને આપશે, તેનું ફળ તે નહિજ ખોસે.

૧૧ અને ઇસુ પોતાના બાર શિષ્યોને આજ્ઞા આપી સુઝો ત્યારે એમ થયું કે બોધ કરવાને તથા વાત પ્રગટ કરવાને ત્યાંથી તેઓનાં નગરોમાં તે ગયો.

૨ દવે યોદાને કેદખાનામાં ખ્રીસ્તનાં કામ સંબંધી સાંભળીને પોતાના શિષ્યોને મોકલીને તેને પુછાવ્યું કે, ૩ આવનાર તે તુંજ છે, કે અમે બીજાની વાટ ભેઠએ? ૪ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે જે જે સાંભળો છો તે જુઓ છો, તે જાહેરે યોદાનેને કહી દેખાડો કે, ૫ આપણા દેખતા માય છે, ને પાંનળા આવતા માય છે, રૂપાપિત્તીઓ ઇર્ષ કરાય છે, ને બદેસ સાંભળતા માય છે, સુએલા ઉઠાય છે, ને દરિદ્રીઓને સુવાતાં પ્રગટ કરાય છે.

૧ અને જે કોઈ મારા સંબંધી ઠાકર નહિ ખાશે તેને ધન્ય છે. ૭ અને તેઓ જતા હતા ત્યારે ઇસુ યોહાન સંબંધી લોકોને કહેવા લાગ્યો કે, તમે સમજાં છું તેવા નીકળ્યાં છું પવનથી હાલતા ખરે? ૮ પણ તમે છું તેવા નીકળ્યાં છું જીણું દુગડાં પહેરેલા માણસને? જુઓ, જે જીણું દુગડાં પહેરે છે તેઓ રાત્રીઓના મહેલોમાં છે. ૯ તો તમે છું તેવા નીકળ્યાં છું ભવિષ્યવાદીને? હું તમને કહું છું કે, હા, ભવિષ્યવાદી કરતાં જે ઘણો વિશેષ તેને. ૧૦ જે સંબંધી એ લખ્યું છે કે,

જે, હું મારા દુનને તારા મ્હો આગળ મોકલું છું,

જે તારી આગળ તારો મારો સિદ્ધ કરશે,

તે એજ છે. ૧૧ હું તમને ખબર કહું છું કે, બાપક-ઓથી જે જન્મ્યા છે, તેઓમાં યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો ઉત્પન્ન થયો નથી, તો પણ આકાશના રાત્રીમાં જે બહુ નાનો તે તેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ અને યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારના વખતથી હજી સુધી આકાશના રાત્રી પર બલાહાર થાય છે, ને બલાહાર કરનારાઓ બલાહારથી તે લઈ લે છે. ૧૩ કેમકે બધા ભવિષ્યવાદીઓએ તથા નિયમશાસ્ત્રે યોહાન લઈ ભવિષ્ય કહ્યું છે. ૧૪ અને જે તમે માનવા ચાહો તો એકીયાહ જે આવનાર છે તે એજ છે. ૧૫ જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ૧૬ પણ આ પેલીને હુ શાની ઉપમા આપું? તે છાકરાંના જેવી છે, કે જેઓ ઘોંટાંઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને દાંડ મારતાં હશે છે કે, ૧૭ અમે તમારી આગળ પાંચળી વગાડી, પણ તમે નામ્યા નહિ; અમે શોક કીધો, પણ તમે રડ્યા નહિ. ૧૮ કેમકે યોહાન ખાતો પીતો નથી આંધો, ને તેઓ કહે છે કે, તેને જીવ વળ્યું છે. ૧૯ માણસને દીકરો ખાતો પીતો આંધો, ને તેઓ કહે છે કે, જીઓ, ખાવો ને દારૂખાજ માણસ, દાણીઓને તથા પાણીઓને મિત્ર; પણ જ્ઞાન પોતાનાં કૃત્યોથી યથાર્થ કરે છે.

૨૦ ત્યારે જે નગરોમાં તેનાં બહુ પરાક્રમી કામો થયાં હતાં, તેઓએ પસ્તાવો નહિ કીધો, માટે તે તેઓ ઉપર દોષ મુકવા લાગ્યો કે, ૨૧ એ જોરાજન, તને હાય! હાય! એ બેયસાહદા, તને હાય! હાય! કેમકે જે પરાક્રમી કામ તમારામાં થયા, તે જે સૂર તથા સીદોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ તાટ તથા રાખમાં ક્યારનો પસ્તાવો ક્યો હોત. ૨૨ વળી હું તમને કહું છું કે ન્યાયકાળે સૂર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સહેલ પડશે. ૨૩ અને, એ કાપરનાહમ, હું આકાશ

સુધી ઉઠું કરાશે છું? હું ખાતાજ સુધી નીચું ઉતરશે; કેમકે જે પરાક્રમી કામો તારામાં થયાં તે જે સદોમમાં થયાં હોત, તો તે આજ લગી રહેત. ૨૪ વળી હું તમને કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદોમ દેશને તારા કરતાં સહેલ પડશે.

૨૫ તે વેળા ઇસુએ કહ્યું કે, એ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે જ્ઞાનીઓ તથા તર્કશાસ્ત્રીઓથી તે એ વાતો ગ્રહ રાખી છે, ને બાળકો આગળ પ્રગટ કીધી છે. ૨૬ હા, એ બાપ, કેમકે તને એવું સાચું લાગ્યું. ૨૭ મારા બાપે મને સંબંધ સોંપ્યું છે; ને બાપ વગર દીકરાને કોઈ બહુતો નથી, ને દીકરા વગર, તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરવા ચાહે તે વગર, બાપને કોઈ બહુતો નથી. ૨૮ એ વેતર કરનારાઓ તથા ભારથી લદાયલાઓ, તમે સ્વર્ણ મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિસામો આપીશ. ૨૯ મારી ખુસરી પોતા પર લો, મારી પાસે શિખો, કેમકે હું મનમાં નમ્ર તથા શાકરો છું, ને તમે પોતાના છવમાં વિસામો પામશો. ૩૦ કેમકે મારી ખુસરી સહેલ, ને મારો બોલો દુલકો છે.

૨૨ તે વેળાએ ઇસુ વિશ્રામવારે દાણાનાં ખેતરમાં થઈને જતા હતા, ને તેના શિષ્યોને જુખ લાગી, ને તેઓ કહ્યુંસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગ્યા. ૨૩ ત્યારે દુરોશીઓએ બેઠને તેને કહ્યું કે, જી, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તારા શિષ્યો કરે છે. ૨૪ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, ત્યારે હાલ તથા તેના સાથીઓ જુખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કર્યું તે છું તમે વાચ્યું નથી? ૨૫ કે તેણે દેવના ધરમાં પેસીને અર્પણી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા ઉચિત ન હતી, પણ એકલા ચાળકોને હતી, તે તેણે ખાધી. અથવા છું નિયમશાસ્ત્રમાં તમે એ નથી વાચ્યું કે, વિશ્રામવારે મંદિરના ચાળકો વિશ્રામવારે અપવિત્ર કર્યા છતાં પણ નિર્દોષી છે? ૨૬ પણ હું તમને કહું છું કે મંદિર કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૨૭ વળી ચક્ર કરતાં હું દયા આપું છું, એનો અર્થ જે તમે જાણત, તો નિર્દોષીઓને દોષિત ન કરાવત. ૨૮ કેમકે માણસને દીકરો વિશ્રામવારનો પ્રભુ છે.

૨૯ અને તે ત્યાંથી નીકળીને તેઓના સમારથાનમાં આવ્યો. ૩૦ અને જુઓ, ત્યાં એક માણસ હતો જેનો હાથ મુકાઈ ગયો હોત; અને તેઓએ ઇસુ પર ને બંદો સુકવા સાચું તેને પુછતાં કહ્યું કે, હું વિશ્રામવારે સાલું કરવું ઉચિત છે? ૩૧ ત્યારે તેણે તેઓને

કહ્યું કે, તમારામાં એકું કયું માણસ હશે કે, જેને એક ઘડું હોય, ને વિશ્વામવારે તે જો આરામાં પડે તો તેને પકડીને બહાર ન કાઢશે? ૧૧ તો માણસ ઘેટા કરતાં કેટલું ઉત્તમ છે? એ માટે વિશ્વામવારે સાંકે કરતું ઉત્તર છે. ૧૨ ત્યારે પેલા માણસને તે કહે છે કે, તારો હાથ લાંબો કર અને તેણે લાંબો કીધો, અને તે હાથ બીજાના જેવો સાને થયો. ૧૩ ત્યારે કુરોશીઓએ નીકળીને તેને મારી નાખવાને માટે તેની વિરૂદ્ધ મસલન કીધી. ૧૪ પણ ઇસુએ જાણીને ત્યાથી નીકળ્યો; ને ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા; ને તેણે બધાને સાન કીધા. ૧૫ પણ તેઓ તેને પ્રમથ ન કરે માટે તેણે તેઓને સખન આજ્ઞા આપી. ૧૬ એ માટે કે યશ્યાસહ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુર થાય કે,

૧૮ જુઓ, મારો સેવક, જેને એ પસંદ કીધો; મારો પ્રિય, જેના પર મારો છવ પ્રસન્ન છે; તે પર હું મારો આત્મા મુકીશ;

ને તે વિદેશીઓને ન્યાયકરણ પ્રદાન કરશે.

૧૮ તે ઝંખડો નહિ કરશે, ને બસ નહિ પાડશે; ને તેની વાણી રસ્તાઓમાં કોઈ નહિ સાંભળશે.

૨૦ ન્યાય લગી ન્યાયકરણને જ્યાંમાં પહોંચાડે ત્યાં લગી છુદેવું બર તે બાંધી નહિ નાખશે, ને હુઆનું સજ્જ પણ તે નહિ હોલવશે.

૨૧ અને વિદેશીઓ તેના નામ પર આશા રાખશે.

૨૨ ત્યારે ભૂત વળગેલા કોઈ આંધળા મુંગા માણસને તેની પાસે લાંબા; ને તેણે તેને સાંભળે કીધો, એટલે જે આંધળો તથા મુંગા હતો તે બોલવા ને જવા લાગ્યો. ૨૩ અને સવળા લોકોએ અચરત ધક્કે કહ્યું કે, યુએ દાઉદનો દીકરો નથી? ૨૪ પણ કુરોશીઓએ તે સાંભળીને કહ્યું કે, જુઓના સરદાર બાલ-ઝબુલ [નિ મદદ] વગર તે જુઓને કાઢતો નથી.

૨૫ ત્યારે ઇસુએ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, પ્રત્યેક રાત્ર્ય જેમાં પૂટ પડે, તે ટૂંકી પડે છે; ને પ્રત્યેક નગર અથવા ઘર જેમાં પૂટ પડે તે સ્થિર નહિ રહેશે. ૨૬ અને જે રોતાન રોતાને કાઢે તો તે પોતે પોતાની સામે થયો, ત્યારે તેનું રાત્ર્ય શી રીતે સ્થિર રહેશે? ૨૭ અને જે હું બાલઝબુલથી જુઓને કાઢું છું, તો તમારા દીકરા કોનાથી કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. ૨૮ પણ જે હું દેવના આત્માથી જુઓને કાઢું છું, તો દેવનું રાત્ર્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. ૨૯ વળી બળવાનના ઘરમાં જઈને

પહેલાં બળવાનને બાંધ્યા વિના તેનો સામાન કોઈથી કેમ લૂંચાય? પણ તેને બાંધ્યા પછી તે તેનું ઘર લૂંચી લેશે. ૩૦ જે મારા પડખો નથી તે મારી વિરૂદ્ધ છે, ને જે મારી સાથે સંમત નથી કરતો, તે વેરી નાખેજી. ૩૧ એ માટે હું તમને કહું છું કે, હરેક પાપ તથા દુર્બાવણ માણસોને માફ કરાશે; પણ પાવત્ર આત્મા વિરૂદ્ધ જે દુર્બાવણ તે માણસને માફ નહિ કરાશે. ૩૨ અને માણસના દીકરા વિરૂદ્ધ જે કોઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્મા વિરૂદ્ધ જે કોઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ નહિ કરાશે; આ યુગમાં પણ નહિ, ને આવનાર યુગમાં પણ નહિ. ૩૩ જાડ સાંકે અને તેનું ફળ સાંકે કરો, અથવા જાડ નહાં ને તેનું ફળ પણ નહાં કરો; કેમકે જાડ ફળથી જોળ-આય છે. ૩૪ જો સપોના વસ, તમે બુંદા છતાં સારી વાતો શી રીતે કહી શકો? કેમકે મનના ભરપુરપણા-માથી મ્હો બોલે છે. ૩૫ સાંકે માણસ મનના સારા બહારમાંથી સાંકે કાઢે છે, ને નહાં માણસ નહાંના બંદારમાંથી નહાં કાઢે છે. ૩૬ વળી હું તમને કહું છું કે, જે હરેક નકામી વાત માણસો બોલશે, તે સખધી ન્યાયકાળે તેઓને જવાબ આપવા પડશે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું ત્યાથી કરાવાશે; અને તારી વાતોથી અન્યાયી કરાવાશે.

૩૮ ત્યારે કેટલાએક રાત્રીઓએ તથા કુરોશીઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જો ઉપદેશક, અમે તારી પાસેથી કંઈ નિશાણી જોવા ચાહીએ છીએ. ૩૯ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, કુદ તમા બ્યબિચારી પેટી નિશાણી માગે છે, પણ યુના ભવિષ્યવાદીની નિશાણી સિવાય કોઈ નિશાણી તેને નહિ અપાયો. ૪૦ કેમકે જેમ યુના ત્રણ રાત દહાડા મોઢા માછલાના પેટમાં હતો, તેમ માણસનો દીકરો પણ ત્રણ રાત દહાડા પૃથ્વીના પેટમાં રહેશે. ૪૧ નીનવેદનાં માણસ ન્યાયકાળે આ પેટી સાથે ઉડી ઉઠાં રહેશે, ને તેને અપસધી કરાવશે; કેમકે યુનાનો ઉપદેશ સાંભળીને તેઓએ પસ્તાવો કર્યો, પણ જુઓ, યુના કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૪૨ દક્ષિણની રાણી આ પેટીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને એને અપસધી કરાવશે; કેમકે પૃથ્વીને છેડેથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવાને તે આવી; પણ જુઓ, સુલેમાન કરતા અહીં એક મોટો છે. ૪૩ ત્યારે અચ્છ આત્મા માણસમાંથી નીકળે છે ત્યારે તે ઉગ્ગ જગ્યામાં વિસામો રોધતો ફરે છે, પણ નથી પામતો. ૪૪ ત્યારે તે કહે છે કે, મારા જે ઘરમાંથી

હું નીકળ્યો તેમાંજ નુ પાછો જઈશ ને જ્યારે તે આવે છે ત્યારે તે તેને પાછી તથા વાળેલું તથા શોભાયમાન જુએ છે. ૪૧ પછી તે જઈને પોતા કરતાં બુંડા બીજા સાત આત્માઓને પોતાની સાથે લાવે છે, ને તેઓ તેનાં પેદીને ત્યાં રહે છે, ત્યારે તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલાના કરતાં બુંડી થાય છે. તેમ આ દુષ્ટ પેદીને પણ ધરો.

૪૨ તે લોકોને હજી વાત સમજાવતો હતો એટલામાં જુઓ, તેની મા તથા તેના બાઈ બહાર ઉભાં હતાં, ને તેની સાથે વાત કરવા ચઢતાં હતા. ૪૩ ત્યારે કોઈએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી મા ને તારા બાઈ બહાર ઉભાં છે ને તેઓ તારી સાથે વાત કરવા આંદે છે. ૪૪ પણ પેલા કહેનારને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા બાઈઓ કોણ છે? ૪૫ અને તેણે પોતાના શિષ્યોની તરફ પોતાનો હાથ લાગે કરીને કહ્યું કે, જુઓ મારી મા, ને મારા બાઈઓ. ૪૬ કેમકે મારા આકાશમાંના બાપની ઇચ્છા પ્રમાણે ને કોઈ કરે છે, તેજ મારો બાઈ તથા બહેન તથા મા છે.

૧૩ તેજ દહાડે ઇસુ ધરમાથી નીકળીને સુસુદ્રને કિનારે બેઠો. ૧ અને અતિ ધણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા, માટે હોડી પર તે ચડી બેઠો; ને સુધળા લોક કિનારે ઉભા રહ્યા. ૨ અને દૃષ્ટાંતોમાં તેણે તેઓને ધણી વાતો કહી કે, જુઓ, વાવવાર વાવવાને બહાર ગયો. ૩ અને તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાંએક [ખી] રસ્તાની કોરે પડ્યાં; ને પક્ષીઓ આવીને તે ખાઈ ગયાં. ૪ અને કેટલાંએક પત્થરવાળી ભોંય પર પડ્યાં, ત્યાં ધણી માટી ન હતી, ને તેને માટીનું ઉણુ ન હતું માટે વહેલાં ઉગી નીકળ્યાં. ૫ પણ જ્યારે સુરજ ઉઘ્યા ત્યારે તે ચીમજાઈ ગયાં, ને તેને જડ ન હતી માટે સુકાઈ ગયાં. ૬ અને કેટલાંએક કાંટાનાં જળાંખા પડ્યા; ને કાંટાનાં જળાંખા વંધીને તેને દાબી નાખ્યાં. ૭ અને બીજા સારી ભોંય પર પડ્યા ને તેઓએ ફળ આપ્યા, કેટલાકે સોગલુ, ને કેટલાકે સાંભળુ, ને કેટલાકે ત્રીસગલુ. ૮ અને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે.

૧૦ પણ શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં શા માટે બોલે છે? ૧૧ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, આકાશના રાજ્યના મર્મો જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઓને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેની પાસે પુષ્કળ ધરો; પણ જેની પાસે નથી તેની

પાસે છે છે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે. ૧૩ એ માટે હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં બોલું છું; કેમકે જેવાં તેઓ જોતા નથી, ને સાંભળતાં તેઓ સાંભળતા નથી, ને સમજતા પણ નથી; ૧૪ ને યથાવાહની બલિષ્ઠતા વાત તેઓ સળધી પુરી થઈ, જે કહે છે કે,

તમે સાંભળતાં સાંભળ્યો, પણ સમજ્યો નહિ; ને જેવાં જોયો, પણ તમને મુકરો નહિ. ૧૫ કેમકે એ લોકોનાં મન જડ થઈ ગયા છે, ને તેઓના કાન બંદરે મારી ગયા છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો મીચીલી છે, રજો કદાચ તેઓને આંખે મુકે, ને તેઓ કાને સાંભળે, ને મનથી સમજે, ને કુરે, ને હું તેઓને સાજા કર.

૧૬ પણ તમારી આંખોને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ જુએ છે; અને તમારા કાનોને [ધન્ય છે], કેમકે તેઓ સાંભળે છે. ૧૭ કારણ કે હું તમને ખબત કહ્યું છું કે, જે જે તમે જુઓ છો તે તે ધણા બલિષ્ઠવાદીઓએ તથા ત્યાંથીઓએ જોવા આજ્ઞા, પણ જોયા નહિ, ને જે જે તમે સાંભળો છો તે સાંભળવા આજ્ઞા પણ સાંભળ્યા નહિ. ૧૮ હવે વાવનારનું દૃષ્ટાંત સાંભળો.

૧૯ જ્યારે રાજ્યનું વચન કોઈ સાંભળે છે, ને નથી સમજતો, ત્યારે શેતાન આવે છે, ને તેના મનમાં જે વાવેલું તે ખીનવી લઈ લેય છે; રસ્તાની કોરે જે ખી વાવેલું તે જોઈ છે. ૨૦ અને પત્થરવાળી ભોંય પર જે ખી વાવેલું તે જોઈ છે કે, વચન સાંભળીને તરત હર્યથી તેને માની લે છે. ૨૧ તોપણ તેના પોતામાં જડ નથી; માટે શેડીજ વાર ટકે છે, અને જ્યારે વચનને લીધે વિપતિ અથવા સતાવણી આવે છે, ત્યારે તરત તે ડોકર ખાય છે. ૨૨ અને કાંટાના જળાંખા જે ખી વાવેલું તે જોઈ છે કે, વચન સાંભળે છે, પણ આ જગતની ચિંતા તથા દ્રવ્યની માયા વચનને દાબી નાખે છે, ને તે નિષ્ફળ થઈ લેય છે. ૨૩ અને સારી ભોંય પર જે ખી વાવેલું તે જોઈ છે કે, વચન સાંભળે છે, ને સમજે છે, ને તેને નિશ્ચે ફળ લાગે છે, એટલે કોઈને સોગલુ, કોઈને સાંભળુ, ને કોઈને ત્રીસગલુ લાગે છે.

૨૪ તેણે તેઓની આજળ બીનું દૃષ્ટાંત પ્રગટ કરતા કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય એક માણસના જેલુ છે કે જેણે પોતાના ખેતરમાં સારૂ ખી વાવ્યું. ૨૫ પણ

માણસો ઉપતા હતા ત્યારે તેના વૈરીએ આવીને
 ધડમાં કડવા દાણા વાળ્યા, ને ચાલ્યો ગયો. ૨૬ પણ
 ત્યારે છાંડવા ઉઠ્યા, ને જીભીએ આવી ત્યારે કડવા
 દાણા પણ દેખાયા. ૨૭ ત્યારે તે ધરધણીના ચાકરોએ
 પાસે આવીને તેને કશું કે, સાદેબ, તે ઇ તારા ખેતરમાં
 સાડ બી વાળ્યું નહોતું, તો તેમાં કડવા દાણા ક્યાંથી
 આવ્યા? ૨૮ અને તેણે તેઓને કશું કે, કાઠ વૈરીએ
 એ કહ્યું છે; ત્યારે ચાકરોએ તેને કશું કે, તારી મરજી
 હોય તો અમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ
 તેણે કશું, ના, રખેને તમે કડવા દાણા એકઠા કરતાં
 ધઈને પણ તેની સાથે ઉછેરો. ૩૦ કાપણી સુધી બેઠું
 સાથે વધવા દે. અને કાપણીની મોસમમાં હું કાપ-
 નાશીએને કહીશ કે, તમે પહેલાં કડવા દાણાને એકઠા
 કરો, ને બાળવા સાડ તેના બાંશ બાંધો, પણ ધઈ
 મારી વખારમાં બરો.

૩૧ તેણે તેઓની આગળ બીલું દર્શાવ પ્રગટ કરતાં
 કશું કે, આકારાનું રાજ્ય શઘના બી લેવું છે, જેને એક
 જણે ઇધને પોતાના ખેતરમાં વાળ્યું. ૩૨ તે સઘળાં બી
 કરનાં નાનું છે, પણ વધ્યા પછી છાંડવા કરનાં તે મોટું
 થાય છે, ને એવું કાંડ પણ થાય છે કે આકારાનાં
 પશીએ આવીને તેની ડાળીએ પર વાસો કરે છે.

૩૩ તેણે તેઓને બીલું દર્શાવ કશું કે, આકારાનું
 રાજ્ય ખમીર લેવું છે, જેને એક બાપડીએ ઇધને
 લોટના ત્રણ માપમાં મેળવી દીધું, ત્યાં સુધી કે તે
 બધું ખમીરનાળું થઈ ગયું.

૩૪ એ બધી વાતો ઇસુએ લોકોને દર્શાવતાં કહી;
 ને દર્શાવ વગર તેણે તેઓને કહ્યું કશું નહિ; ૩૫ એ
 માટે કે બવિશ્વવાદીએ એ કશું દર્શાવે તે પુરું થાય કે,
 હું માંડ મોટા દર્શાવથી ઉપાદેશ, ૧

ને જગતની પાથો નાખ્યાના વખતથી એ જાનાં
 રખાયાં છે તે હું પ્રગટ કરીશ.

૩૬ ત્યારે લોકોને મુકીને તે ધરમાં ગયા; પણ
 તેના શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કશું કે, ખેતરના
 કડવા દાણાના દર્શાવનો અર્થ અમને કહે. ૩૭ ત્યારે
 તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કશું કે, સાડ બી જે વાવે
 છે તે માણસનો દીકરો છે; ૩૮ ને ખેતર જગત છે;
 ને સારાં બી રાજ્યનાં ઉંઘાં છે; પણ કડવા દાણા
 રોતાનનાં ઉંઘાં છે; ૩૯ ને એ વૈરીએ તેને વાળ્યાં તે
 રોતાન છે; ને કાપણી જગતનો અર્થ છે; ને કાપનાશ
 ફૂંટો છે. ૪૦ એ માટે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાય
 છે, અને અંતિમાં બાળી નખાય છે, તેમ આ જગતને

અતે ઘરો. ૪૧ માણસનો દીકરો પોતાના ફૂંટોને મોક-
 લરો, ને ઠાકર ખવડાવનારી બધી વસ્તુઓને તથા
 બુંદું કરનારાંઓને તેના રાજ્યમાંથી તેઓ એકઠાં
 કરશે. ૪૨ અને તેઓને બળતી બહીમાં નાખી દેશે,
 ત્યાં રહવું ને દાંત પીસવું ઘરો. ૪૩ ત્યારે ત્યાંથીએ
 પોતાના બાપના રાજ્યમાં સુરજની પેઠે પ્રકાશરો.
 જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે.

૪૪ વળી આકારાનું રાજ્ય ખેતરમાં સંતાડેલા દ્રવ્ય
 લેવું છે, જે એક માણસને નડવું, પણ તેણે તે જાનું
 રાખ્યું, ને તેના હર્ષને લીધે જઈને પોતાનું સર્વ વેચી
 નાખીને તે ખેતર વેચાવું લીધું.

૪૫ વળી આકારાનું રાજ્ય સારાં માતી શોધનાર
 કાઠએક વેપારીના લેવું છે; ૪૬ જેને ધણાં મુશ્કેલી
 માતીની શોધ લાગવાથી તેણે જઈને પોતાનું સર્વ વેચી
 નાખીને તે વેચાવું લીધું.

૪૭ વળી આકારાનું રાજ્ય જળના લેવું છે, જેને
 લોકે સમુદ્રમાં નાખી, ને દરેક જાતનું તેમાં સમેટાયું.
 ૪૮ અને ત્યારે તે લશઘ બધ ત્યારે તેઓ તેને
 કિનારે ખેંચી લાવ્યા, ને બેસીને જે સાંકે હલું તે
 વાસણમાં એકડું કીધું, પણ નહાઈ ફેંકી દીધું. ૪૯ એમજ
 જગતને અંતે ઘરો. ફૂંટો આવીને ત્યાંથીએમાંથી
 બુંદાઓને જુદા પાડશે; ૫૦ અને તેઓને બળતી
 બહીમાં ફેંકી દેશે; ત્યાં રહવું ને દાંત પીસવું ઘરો.

૫૧ ઇ તમે એ બધી વાતો સમજ્યા? તેઓ તેને
 કહે છે કે, હા. ૫૨ ત્યારે તેણે તેઓને કશું કે, જે
 દરેક રાક્ષસી આકારાના રાજ્યનો શિષ્ય થશે છે તે
 એક ધરધણી એ પોતાના બંદારમાંથી નવો તથા જીની
 વસ્તુઓ કાઢે છે તેના જેવા છે.

૫૩ અને એમ થયું કે ઇસુ એ દર્શાવતાં કહી રહ્યો,
 ત્યારે તે ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. ૫૪ અને પોતાના દેશમાં
 આવીને તેણે તેઓના સમારકામમાં તેઓને એવા
 બોધ કીધો કે, તેઓ અચરત ઇધને બોધ્યા કે, આ
 માણસની પાસે આ જ્ઞાન તથા બધાં પરકમી કામો
 ક્યાંથી? ૫૫ ઇ એ સુતારનો દીકરો નથી? એની માનું,
 નામ મરિયમ નથી ઇ? અને ઇ પાંડુ તથા યોસી
 તથા સીમોન તથા સદ્દા તેના બાઈ નથી? ૫૬ ને
 એની બહેનો ઇ તેઓ સઘળી આપણી પાસે નથી?
 તો આ માણસની પાસે આ બધું ક્યાંથી? ૫૭ અને
 તેઓએ તેના સંબંધી ઠાકર ખાધી. પણ ઇસુએ
 તેઓને કશું કે, બવિશ્વવાદી પોતાના દેસ તથા
 પોતાના પર શિવાય [બીજે ઠાકરો] માન વગરનો

નથી ૫૮ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તેણે ત્યાં ઘણા પરાક્રમી કામ ન કર્યાં.

૧૪ તે વેળા હેરોલ્ડ રાજાએ ઇસુની કીર્તિ સાબળી અને તેણે પોતાના આકરોને કહ્યું કે, આ તો યોદ્ધાન બાહિરમા કરનાર છે, તે મુએલામાથી ઉઠ્યા છે, એ માટે એવા પરાક્રમી કામો તેનાથી બને છે કેમકે હેરોલ્ડ પોતાના બાહ ક્વિલિપની વડુ હેરોલ્ડિયાસને લીધે યોદ્ધાનને ૫૩ઓ હતો, ને તેને બાધીને કેદબાનામા નાખ્યો હતો કેમકે યોદ્ધાને તેને કહ્યું હતું કે, તેને તારે રાખવી ઉચિત નથી ૫ અને તે તેને મારી નાખવા ચઢાતો હતો, પણ લોકાથી તે બીધો, કેમકે તેઓ તેને ભવિષ્યવાદી ગણતા હતા ૬ પણ હેરોલ્ડની વરસગાંઠ આવી, ત્યારે હેરોલ્ડિયાસની દીકરીએ તેઓની આગળ નાચીને હેરોલ્ડને ખુશ કર્યો ૭ ત્યારે તેણે સમ ખાધને વચન આપ્યું કે, જે કંઈ તું માગે તે હું તને આપીશ ૮ ત્યારે તેની માના શિખળા પ્રમાણે તે બોલી કે, યોદ્ધાન બાહિરમા કરનારનું માથું અને કથરોટમા આપ ૯ અને રાજા હલગીર થયો, તોપણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેઠેલાઓને લીધે, તેણે તે આપવાના હુકમ કર્યો ૧૦ અને તેણે [માણસોને] મોકલીને યોદ્ધાનનું માથું કેદબાનામા કપાવ્યું ૧૧ પણ તેનું માથું કથરોટમા આણીને ઊઠારીને આપ્યું, ને તે પોતાની માની પાસે લઈ ગઈ ૧૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેનું સુડું ઉઠાવી લઈને દાટ્યું, ને જઈને ઇસુને ખબર આપી.

૧૩ ત્યારે ઇસુ એ સાબળીને ત્યાંથી હોડીએ ઉઠડ કેકણે એકાત ગયો, ને લોકો તે સાબળીને નગરોમાથી પગરસ્તે તેની પાછળ ગયા ૧૪ અને તેણે નીકળીને ઘણા લોકોને દીઠા, ત્યારે તેઓ પર તેને દયા આવી, અને તેણે તેઓમાના માદાઓને સાંભળી લીધા ૧૫ અને સાંજ પડી ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાસે આવીને કહે છે કે, આ કેકાણું ઉઠડ છે, ને હવે વખત યથા ગયો છે, માટે લોકોને વિદાય કર કે તેઓ ગામેના જઈને પોતાને સાર ખાવાનું વેચાડે ૧૬ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તેઓને જવાની જરૂર નથી, તમે તેઓને ખાવાનું આપો ૧૭ અને એઓએ તેને કહ્યું કે, અહીં અમારી પાસે માત્ર પાંચ રોટલી ને બે માછલી છે ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે અહીં મારી પાસે લાવો ૧૯ પણ તેણે લોકોને ધાસ પર બેસવાની આજ્ઞા આપી, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી

લઈ આકારા તરફ બેઠને આરોગીદા માગ્યો, ને રોટલી બાગીને શિષ્યોને આપી, ને શિષ્યોએ લોકોને [આપી] ૨૦ અને તેઓ સઘળા ખાધને ધરાયા, પણ છોટલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉઠાવી ૨૧ અને એઓએ ખાધું તેઓ ખાયકા ઊઠ્યા ઉપરાંત આસરે પાંચ હબર પુરક હતા.

૨૨ અને તરત તેણે શિષ્યોને હટકે કરીને હોડીમા બેસાડ્યા, ને પોતે લોકોને વિદાય કરે એટલામા પોતાની આગળ તેઓને પેલે પાર મોકલ્યા ૨૩ અને લોકોને વિદાય કર્યા પછી, તે પ્રાર્થના કરવાને પહોંડ પર એકાંતે ગયો, ને સાંજ પડી ત્યારે તે ત્યાં એકલો હતો ૨૪ પણ તે વેળા હોડી સમુદ્ર મધ્યે મોલમાથી ડામાડોળ થતી હતી, કેમકે વા સામે હતો ૨૫ અને રાતના ચોથે પોહારે તે સમુદ્ર પર ચાલતો તેઓની પાસે આવ્યો ૨૬ અને શિષ્યોએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો દીઠો, ત્યારે તેઓએ ગભરા યજીને કહ્યું, એ તો કાંઈ જૂત છે, ને બીકથી બૂમ પાડી ૨૭ પણ તરવ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હિંમત રાખો, એ તો હું છું, બીહો મા ૨૮ ત્યારે પીતરે તેને ઉતાર દેતા કહ્યું કે, પ્રભુ, એ જો તું હોય, તો મને આજ્ઞા આપ કે હું પાણી પર ચાલીને તારી પાસે આવું ૨૯ અને તેણે કહ્યું કે, આવ ત્યારે પીતર હોડી પરથી ઉતરીને ઇસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલ્યો ૩૦ પણ વા કેબીને તે બીધો ને હુળવા લાગ્યા, તેથી તેણે બૂમ પાડતા કહ્યું કે, જો પ્રભુ મને બચાવ ૩૧ અને ઇસુએ લાગલે હાથ લાખો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહે ૩૨ કે, અરે અશ્વપિશ્વાસી, તું સદેહ કેમ આજ્ઞા ૩૩ અને તેઓ હોડીમા ચઢ્યા એટલે વા બધ પડ્યો ૩૪ અને હોડીમા એઓ હતા તેઓએ તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, અરેખર તું દેવનો દીકરો છે.

૩૫ અને તેઓ પાર ઉતરીને ગમેસારેત દેશમા આવ્યા ૩૬ અને ત્યારે તે જગ્યાના લોકોએ તેને ઓળખ્યો, ત્યારે તેઓએ તે આખા દેશમા ચોતરફ [માણસોને] મોકલીને બધા માદાઓને તેની પાસે આજ્ઞા ૩૭ અને કેવળ તેના હુકમડાની કોરને અડકવા સાર તેઓએ તેને વિનવી કરી, ને નેટલા અડક્યા તેટલા સાંભળ્યા.

૧૫ ત્યારે ચરણલેખી ફોરોડીઓ તથા ચાચીઓ ઇસુની પાસે આવીને કહે છે કે, તારા શિષ્યો વડીતોના સપ્રદાયનું ઉદ્ધવન કેમ કરે છે? કેમકે તેઓ હાથ ધોયા વગર રોટલી ખાય ૩૮ પણ તેણે

ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, તમે તમારા સપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞાનું ઉપધન કેમ કરો છો? કેમકે દેવે કહ્યું કે, તું તારા બાપનું તથા તારી માનું સન્માન કર, ને જે કોઇ બાપની અથવા માની નિંદા કરે તે જીવથી માર્યો જાય. ૧ પણ તમે કહો છો કે, જે કોઇ પોતાના બાપને કે માને કહોરો કે, જે વડે મારાથી તને લાભ થશે હોત તે દેવને અર્પિત છે, ૨ તો તે બલે પોતાના બાપનું કે પોતાની માનું સન્માન ન કરે, એમ તમે તમારા સપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞા રદ ગ્રીધી છે. ૩ એ દેહીઓ, યશાચાહે તમારા સખધી ઠીક ભવિષ્ય કહ્યું છે ૪,

“આ લોક પોતાના હોરાથી અને માન આપે છે,

પણ તેઓના મન મારાથી વેગળાજ રહે છે

૫ અને તેઓ મારી ભક્તિ ફોગટ કરે છે,

કેમકે પોતાના મત તરીકે તેઓ માણસોની આજ્ઞાઓ શિખરે છે

૧૦ પણ તેણે લોકોને ખાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, સામગો તથા સમજો ૧૧ મ્હોમા જે ભય છે તે માણસને વરાળત નથી, પણ મ્હોમાથી જે નીકળે છે તેજ માણસને વરાળે છે ૧૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આપીને તેને કહ્યું કે, આ વાત સામગીને ફરોશીઓએ ફેકર ખાધી, એ શું તું ભણે છે? ૧૩ પણ તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જે રોપા મારા આકાશ-માના બાપે ફેંખ્યા નથી, તે ફરેક ઉજેડી નજારો

દીકરી જૂતથી બહુ પીડા ખામે છે ૨૪ પણ તેણે તેને કસો જવાબ આપ્યો નહિ, ને તેના શિષ્યોએ આપીને વિનંતી કરતા તેને કહ્યું કે, તેને વિદાય કર, કેમકે તે આપણી પાદબ્જા બસ પાડે છે ૨૫ પણ તેણે ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, ઇસ્લાએલના ધરના બોવાએલા ઘેરા શિવાય બીજા કોઈની પાસે હું મોકલાયો નથી ૨૬ પણ તેણીએ આવીને તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મને મદદ કર ૨૭ પણ તેણે ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, છેકરાની રોટલી લઇને કુતરાને નાખવી વાજબી નથી ૨૮ પણ તેણીએ કહ્યું કે, ખર, પ્રભુ, કેમકે કુતરા તો પોતાના ધણીઓની મેજ પરથી જે કડકા પડે તે ખાય છે ૨૯ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, ઓ બાહ, તારો વિશ્વાસ મેટા છે, જેવું તું ચાહે છે તેજ તને થાય અને તેજ ધણી તેની દીકરી સાથે થઇ

૩૦ ત્યારે ઇસુ ત્યાંથી નીકળીને ગાલીલના સમુદ્ર પાસે આવ્યા, ને પહાડપર ચઢીને ત્યાં બેઠો ૩૧ અને બહુ લોકો પામળાઓને, આધળાઓને, મુગાઓને, ટુંડાઓને, તથા બીજા ધણાઓને પોતાની સાથે લઇને તેની પાસે આવ્યા, અને ઇસુના પગ પાસે તેઓને મુક્યા, ને તેણે તેઓને સાબ કીધા, ૩૨ અને ત્યારે લોકોએ બેયું કે મુગાઓ બોલે છે, ટુંડાઓ સાબ થયા છે, પામળાઓ ચાલે છે, અને આધળાઓ દેખે છે, ત્યારે તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા ને તેઓએ ઇસ્લાએ-

છાકરાં ઉપરાંત ચાર હબર પુરૂષ હતા. ૯ અને લોકોને વિદાય કીધા પછી હોડીમાં બેસીને માવદાનની સીમમાં તે આવ્યા.

૧૬ અને ફોરોશીઓએ તથા સાદુકીઓએ આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતા માચુ કે, અમને આકાશથી ચિન્હ દેખાડ. ૧ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, સાંજ પડે છે ત્યારે તમે કહો છો કે ઉપાસ થશે, કેમકે આકાશ રત્નમડું છે. ૨ અને સવારે [કહો છો] કે, આજ ત્રીજી પડશે, કેમકે આકાશ રત્નમડું તથા અધરાએનું છે. તમે આકાશના રૂપ સંબંધી પરખી નહો છો ખરા, પણ સમયોના ચિન્હ તમે પરખી નથી સકતા. ૩ બુદ્ધિ તથા બ્યભિચારી પેદી ચિન્હ માને છે, પણ યુના બવિખ્યવાનીના ચિન્હ બનર ખીનું ચિન્હ તેઓને નહિ અપારો; અને તે તેઓને સુક્રીને આકર્ષે ગયા.

૪ અને શિષ્યો પેલે પાર ગયા, પણ રોટલી લેવી વિસરી ગયા હતા. ૫ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ફોરોશીઓના તથા સાદુકીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન થાઓ ને ખબરદાર રહો. ૬ ત્યારે તેઓએ માહોમાહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, આપણે રોટલી નથી લાવ્યા [માટે એમ કહે છે]. ૭ ઇસુએ એ બહીને તેઓને કહ્યું કે, એ અદ્યપવિત્રાસીઓ, તમારી પાસે રોટલી નથી, તે માટે માહોમાહે કેમ વિચાર કરે છે? ૮ હું હજી સુધી તમે નથી સમજતા, ને પેલા પાચ હબર પુરૂષ વચ્ચે પાચ રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું શું સ્મરણ નથી? ૯ ૧૦ વળી પેલા ચાર હબર પુરૂષ વચ્ચે સાત રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું પણ શું સ્મરણ નથી? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે, મેં તમને રોટલી સંબંધી નથી કહ્યું? પણ ફોરોશીઓ તથા સાદુકીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન રહો. ૧૨ ત્યારે તેઓ સમન્થા કે રોટલીના ખમીર સંબંધી નહિ, પણ ફોરોશીઓના તથા સાદુકીઓના મન વિષે સાવધાન રહેવાનું તેણે કહ્યું હજી.

૧૩ અને ઇસુએ કાઠસારીઆ કિલિષ્પીની સીમમાં આવીને પોતાના શિષ્યોને પુછ્યું કે, માલુસનો દીકરો કોણ છે, એ વિષે લોકો શું કહે છે? ૧૪ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કેટલાએક [કહે છે], પોતાના બાપિસમા કરનાર, ને કેટલાએક એલીયાહ, ને કેટલાએક યિર્મેયાહ, અથવા બવિખ્યવાદીઓમાંના એક. ૧૫ તે તેઓને કહે છે, પણ હું કોણ, તે વિષે તમે શું કહો છો? ૧૬ ત્યારે સીમોન પીતરે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, તું મસીહ, જીવતા

દેવનો દીકરો છે. ૧૭ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, સીમોન બાર-યોના, તને ધન્ય છે, કેમકે મારો તથા લોકોએ નહિ, પણ મારા આકાશમાંના બાપે તને એ બહુભૂ છે. ૧૮ અને હું પણ તને કહું છું કે તું પીતર છે, ને આ પત્થર પર હું મારી મઠળી બાંધીશ, ને તેને હવડું હાડેસની દરબારનું બેર નહિ ચાલશે. ૧૯ આકાશના રાજ્યની કુબીઓ હું તને આપીશ, ને પૃથ્વી પર તું ને કંઈ બાધશે, તે આકાશમાં બધારો; ને પૃથ્વી પર તું ને કંઈ છાડશે, તે આકાશમાં પણ છાડશે. ૨૦ ત્યારે તેણે શિષ્યોને આજ્ઞા આપી કે, હું ખ્રીસ્ત છું એ તમારે કાઠને કહેવું નહિ.

૨૧ ત્યારથી ઇસુ પોતાના શિષ્યોને બહુઆવવા લાગ્યો કે, મારે યરુસાલેમમાં જવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા લાઝીઓથી પણ સહેવું, ને માર્યા જવું, ને ત્રીજે દહાડે પાલ્મ ઉડવું જરૂર છે. ૨૨ ત્યારે પીતર તેને એક બાલુએ લઇને તેને કપડો દેવા લાગ્યો, ને કહ્યું કે, અરે પ્રભુ, એ તારાથી દૂર રહે, એવું તને કહી નહિ થશે. ૨૩ પણ તેણે ફરીને પીતરને કહ્યું કે, અરે રોલાન, મારી પછવાડે જ; તું મને ડોકરૂપ છે; કેમકે દેવની વાતો પર નહિ, પણ માલુસોની વાતો પર તું ચિત્ત લગાડે છે. ૨૪ પછી ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાછળ આવવા આવે, તે તેણે પોતાને નકારે, ને પોતાને વધસ્તબ ઉપજીને મારી પાછળ આવવું. ૨૫ કેમકે જો કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આવે છે, તે તેને ખોરો; પણ જો કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૨૬ કેમકે જો માલુસ આપુ જગત મેળવશે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામશે, તે તેને શો લાભ થશે? અથવા માલુસ પોતાના જીવને બદલે શું આપશે? ૨૭ કેમકે માલુસનો દીકરો પોતાના બાપના મહિમાએ પોતાના દૂતો સુક્રાં આવશે; ને ત્યારે તે પ્રત્યેકને તેના કામ પ્રમાણે ભરી આપશે. ૨૮ હું તમને ખબર કહું છું કે, અહીં ને ઉભા છે તેઓમાંના કેટલા-એક એવા છે કે માલુસના દીકરાને તેના રાજ્યમાં આવતો દેખશે ત્યાં સુધી મરણ પામશે નહિ.

૧૭ અને જ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા યાકુબને તથા તેના ભાઈ-યોહાનને સાથે લઇને તેમને એક ઉંચા પહાડ પર એકાંત લઈ ગયો છે. ૨ અને તેઓની આજળ તેનું રૂપાંતર થયું, એટલે તેનું મહો સૂરજના જેવું તેજસ્વી થયું, ને તેનાં હાડકાં અજવાળાના જેવા ઉજળાં થયા. ૩ ત્યારે, જુદી, સુસા,

તમા એલીયાદ તેની ભેડે વશ કરતા તેઓને દેખાયા. ૪ અને પીતરે ઉત્તર આપીને ઇસુને કહ્યું કે, પ્રભુ, આપણે અહીં રહેવું સારું છે, જે તારી મરજી હોય તો હું અહીં ત્રણ માંડવા બનાવું; એક વારે કાલે, ને એક મુસામે કાલે, ને એક એલીયાદને કાલે. ૫ તે બોલતા હતા એટલામાં, ભુજો, એક અળકતી વાદળોએ તેઓ પર ધાયા ઝાંધી; ને ભુજો, વાદળોમાંથી એવી વાણી થઈ કે, એ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું; તેનું સાંભળો. ૬ અને શિષ્યો એ સાંભળીને ઉઘા પડ્યા, ને બહુ જ બીધા. ૭ ત્યારે ઇસુએ પાસે આવતીને તેઓને અડકીને કહ્યું કે, ઊઠો, ને બીહો મા. ૮ અને તેઓએ પોતાની નભર જરો કરી તો એકલા ઇસુ વિના તેઓએ કાઠને દીઠો નહિ.

“અને તેઓ પહાડ પરથી ઉતરતા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવી આજ્ઞા ઝાંધી કે, માણસોના દીકરો મુએલામાંથી પાછા ઉઠે ત્યાં સુધી આ જે તમે દીકું તે કાઠને ના કહેતા. ૧૦ ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, યાજ્ઞીઓ કેમ કહે છે કે, એલીયાદે પહેલાં આવવું જોઈએ? ૧૧ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, એલીયાદ આવે છે ખરો, ને સ્વર્ગ ચલાવિષ્ય કરશે; ૧૨ પણ હું તમને કહું છું કે, એલીયાદ આવી ચૂક્યા છે, ને તેઓએ તેને ન ઓળખ્યો, પણ જે કંઈ તેઓએ ચાહ્યું તે તેને ઝાંધું; તેમજ માણસોના દીકરો પણ તેઓથી દુઃખ સંદેશે. ૧૩ ત્યારે શિષ્યો સમજ્યા કે પોતાના બાપિરના કરનાર સળધી તેણે તેઓને કહ્યું.

૧૪ અને ત્યારે તેઓ લોકની બીડ પાસે આવ્યા, ત્યારે એક માણસે તેની પાસે આવીને તેની આગળ પુટલું ટેકીને કહ્યું કે, ૧૫ ઓ પ્રભુ, મારા દીકરા પર દયા કર, કેમકે તેને ફેફસાનું દરદ છે, ને તે પછી પીડા પામે છે; કેમકે તે પછી વાર અગિર્માં, ને પછી વાર પાછામાં પડે છે. ૧૬ અને તેને હું લાસ શિષ્યોની પાસે લાવ્યા હતા, પણ તેઓ તેને સાંભળે કરી ન શક્યા. ૧૭ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઓ અવિશ્વાસી તમા આડી પેદી, ક્યાં સુધી હું તમારી સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું સંદીશ? તેને મારી પાસે અહીં લાવો. ૧૮ પણ ઇસુએ તે બુતને ધમકાવ્યું; ને તે તેનામાથી નીકળ્યું; ને ઊઠારે તે ધડાધી સાંભળે થયા. ૧૯ ત્યારે શિષ્યોએ એકાંતમાં ઇસુ પાસે આવીને કહ્યું કે, અમે, તેને કેમ કાઢી ન શક્યા? ૨૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારા અવિશ્વાસને લીધે; કેમકે હું

તમને ખચિત કહું છું કે, તમને રાઇના ફાણા જેટલા વિશ્વાસ હોય તો તમે આ પહાડને કહેશો કે, હું અહીંથી ત્યાં ખસી જા, ને તે ખસી જશે; ને તમને કંઈ અશક્ય થશે નહિ. ૨૧ પણ પ્રાર્થના તમા ઉપવાસ વગર એ ભાવ નીકળતી નથી.”

૨૨ અને તેઓ આલીલમાં રહેતા હતા ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, માણસોના દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે; ૨૩ ને તેઓ તેને મારી નાખશે, ને ત્રીજે દિવાડે તે પાછા ઉઠશે. ત્યારે તેઓ બહુ દલગીર થયા.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહમમાં આવ્યા, ત્યારે કર લેનારાઓએ પીતરની પાસે આવોને કહ્યું કે, ધં તમારો ઉપદેશક [મંદિરના] કંઈનું નાણું નથી આપતો? ૨૫ તેણે કહ્યું કે, હા. અને ધરમાં તે આવ્યો ત્યારે [તેના બોલવા] અગાઉ ઇસુએ કહ્યું કે, સીમોન, તને ધં લાગે છે, પૃથ્વીના રાજા કોની પાસેથી ફાણ અથવા કર લે છે? પોતાના દીકરાઓ પાસેથી કે પારકાઓ પાસેથી? ૨૬ અને પીતરે તેને કહ્યું કે, પારકાઓ પાસેથી; ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું, ત્યારે દીકરાઓ તો છુટા છે. ૨૭ તોપણ આપણે તેઓને ઠાકર ન ખવડાવીએ માટે ધં સમુદ્ર કિનારે જઈને ગલ નાખ; ને જે માછલી પહેલી આવે તેને પકડી લે, ને ત્યારે તેનું એક ઉપાદેશ ત્યારે વને નાણું મળશે, તે લઈને મારે ને તારે સારું તેઓને આપ.

૧૮ તેજ વેળાએ શિષ્યોએ ઇસુની પાસે આવોને કહ્યું કે, આકારના રાજ્યમાં મોટું ફાણ છે? ૨ ત્યારે તેણે એક બાળકને પાસે બોલાવીને તેને તેઓની વચ્ચે ઉભું રાખ્યું, ૩ અને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે તમે ફરો નહિ, ને બાળકોના જેવા થાઓ નહિ, તો આકારના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો. ૪ માટે જે કોઈ પોતાને આ બાળકના જેવું દીન કરશે, તેજ આકારના રાજ્યમાં સૌથી મોટું છે. ૫ વળી જે કોઈ મારે નામે એવા એક બાળકને અંગીકાર કરે છે તે મારો અંગીકાર કરે છે. ૬ પણ આ નાનકો જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠાકર ખવડાવશે તે કરતાં તેની કાંટે ધડીનું પડ બધાય, ને તે સમુદ્રના ઉડાણમાં એ તેને માટે સારું છે. ૭ ઠાકરોને લીધે જીવતને અફસોસ છે; ઠાકરો આવવાની અગત્ય તો છે, પણ જે માણસથી ઠાકર આવે છે તેને અફસોસ છે. ૮ માટે જે તારો દાથ અથવા તારો પગ તને ઠાકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફૂંકી દે;

તારા બે હાથ અથવા બે પગ છતાં તું અનંત અગ્નિમાં નખાય, એ કરતાં લગ્નનો અથવા ડુંડો થઈ જીવનમાં પેસવું તારે માટે સારું છે. ૬ અને જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું નરકાગ્નિમાં નખાય, એ કરતાં કાણું થઈ જીવનમાં પેસવું તારે માટે સારું છે. ૧૦ આ નાનાઓમાંના એકને તમે ન વળોડો માટે સાવધાન રહો, કેમકે હું તમને કહું છું કે આકાશમાં તેઓના ફૂત મારા આકાશમાંના બાપનું ઘેડો સદા જીવે છે. ૧૧ કેમકે જે બાપાએ હું તેને બચાવવાને માણસને દીકરો આપ્યો છે. ૧૨ તમે યં હાથે ઠો, જે કાંઈ માણસની પાસે સો ઘેરાં હોય, ને તેમાંથી એક જીવું પડે, તો યં નળાણને પહાડ પર મુકીને તે બુલા પડેલાને શોધવા જતો નથી? ૧૩ અને જો તે તેને જડે તો હું તમને ખાતિર કહું છું કે, જે નળાણ જીવું પડેલા ન હતાં, તેઓનાં કરતાં તેને લીધે તે વતો હરખાય છે. ૧૪ એમ આ નાનાઓમાંથી એકનો નારા થાય, એવી તમારા આકાશમાંના બાપની ઇચ્છા નથી.

૧૫ વળી જો તારો બાપ તારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરે, તો ના, ને તું ને તે એકાંતે જઈને તેનો ઢોપ તેને કહે; જો તે વાર સાંભળે, તો તે તારા બાપને મેળવી લીધો છે. ૧૬ પણ જો તે ન સાંભળે, તો બીજા એક બે જાણુ તારી સાથે લે, એ માટે કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ સાહેબોના મેળાથી સાબીત થાય. ૧૭ અને જો તે તેઓનું ન માને, તો મંડળીને કહે, ને જો મંડળીનું પણ તે ન માને તો તેને વિદેશી તથા દાણીના જેવા ગણુ. ૧૮ હું તમને ખાતિર કહું છું કે, જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર બાધરો, તે આકાશમાં બંધારો; ને જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર ઠાડરો, તે આકાશમાં ઠાડરો. ૧૯ વળી હું તમને કહું છું કે, જે પૃથ્વી પર તમારામાંના જે કંઈ પણ વાત સર્વથી એક ચિંતાના યજ્ઞને માગરો, તો મારા આકાશમાંના બાપથી તેઓને સારું તે કરારો. ૨૦ કેમકે જ્યાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકઠા મળેલા હોય ત્યાં તેઓની વચમાં હું છું.

૨૧ ત્યારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મારો બાપ મારી વિરૂદ્ધ કેટલી વાર અપરાધ કરે, ને હું તેને માફ કરું? યં સાત વાર સુધી? ૨૨ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કહેતો, પણ સિતરે ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ એ માટે આકાશના રાજ્યને એક રાજાની ઉપમા આપાય છે કે જેણે પોતાના ચાકરો પાસે દ્વિસાબ લેવા આહ્વાન

૨૪ અને તે દ્વિસાબ લેવા લાગ્યો, ત્યારે તેઓએ દસ હજાર તાલવના એક દેવાદારને તેની પાસે આહ્વાન. ૨૫ પણ વાળી આપવાનું તેની પાસે ન હોવાથી, તેના શેઠ તેને તથા તેની બાપાને તથા તેનાં છાકરોને તથા તેની પાસે જે હતું તે સઘળું લેઈને તેનું વાળવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૬ એ માટે તે ચાકરે તેને પગે લાગીને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, સાહેબ, ધીરજ રાખ, ને હું તારે બધું વાળીશ. ૨૭ ત્યારે તે ચાકરના શેઠને કથા આપ્યાથી તેણે તેને મુકી દીધો, ને તેનું તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે બહાર જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના એકને કહ્યું કે, જો તેના સો દીનારના દેવાદાર હતો, ત્યારે તેણે તેના ટોટા પકડીને કહ્યું કે, તારે તેનું વાળ. ૨૯ ત્યારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે લાગીને તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, ધીરજ રાખ, ને હું તારે વાળી આપીશ. ૩૦ અને તેણે માન્યું નહિ, પણ જઈને તે તેનું વાળે ત્યાં લગી તેને કેદખાનામાં નાખ્યો. ૩૧ ત્યારે જે જે થયું તે તેના સાથી ચાકરો જેમને ઘણું દલ-તર થયા, ને તેઓએ જઈને જે થયું તે બધું પોતાના શેઠને કહી દેખાડ્યું. ૩૨ ત્યારે તેના શેઠ તેને બોલાવીને કહ્યું કે, ચરે કુબ ચાકર, તે મને વિનંતી કીધી, માટે એ તને તે બધું લેણુ માફ કીધું. ૩૩ મેં તારા પર જેવી કથા કીધી તેવી કથા યં તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવી ઇચ્છું ન હતી? ૩૪ અને તેના શેઠ ગુરસે યજ્ઞને તેનું બધું તેનું વાળે ત્યાં સુધી તેને પીડા આપનારાઓને સોંપ્યા. ૩૫ એ પ્રમાણે જો તમે પોતાપોતાના બાપઓના અપરાધ પોતાના અવકાશથી માફ નથી કરતા, તો મારો આકાશમાંના બાપ પણ તમને એમજ કરશે.

૨૬ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કીધી પણ એમ થયું કે માલીકથી તે નીકળે, અને ચરદાને પેલે પારની ચુદાહરી સીમોમાં આગ્યો. ૨૭ અને અતિ ઘણું લોક તેની પાછળ ગયા, ને ત્યાં તેણે તેઓને સાબ કીધા.

૨૮ અને કુરોશીઓએ તેની પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં પુછ્યું કે, યં હરેક કારણને લીધે માણસને પોતાની બાપાને મુકી દેવી ઉચિત છે? ૨૯ અને તેણે ઉત્તર દેવો કહ્યું કે, યં તમે એ નથી વાચ્યું કે, જેણે ચારેબથી તેઓને ઉત્પન્ન કીધાં તેણે તેઓને નરકારી ઉત્પન્ન કીધાં, ૩૦ ને કહ્યું કે, તે કારણને લીધે માણસ પોતાના બાપાને મુકરો, ને પોતાની બાપાને વળગી રહેરો, ને તે બન્ને એક દેહ ધરો. ૩૧ માટે તેઓ

હવેથી બે નથી, પણ એક દેહ છે એ મટિ દેવે બે બેડસુ છે તેને માણસે બંધુ ન પાડવું. જે તેઓ તેને કહે છે કે, તો મુસાએ એવી આજ્ઞા કેમ આપી કે ફારાજી આપીને તેને મુખી દેવી ? તે તેઓને કહે છે કે, મુસાએ તમારા દફયની કહ્યુંવાને લીધે તમને તમારી બાપડીઓ મુકવા દીધી, પણ આત્મથી એવું ન હતું. અને હું તમને કહું છું કે વ્યભિચારના કારણ વગર બે કાંઈ પોતાની બાપડીને મુખી દેશે, ને બીજાને પચ્છરી, તે વ્યભિચાર કરે છે, ને તે મુખી દીવેડી બેડે બે પચ્છરી છે તે વ્યભિચાર કરે છે. ૧૦ તેના સિધ્ધો તેને કહે છે કે, બે બાપડી સખી પુષ્પનો એવો દાહ છે, તો પચ્છરું સાફ નથી. ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, સવખાસી તે વાત પળાતી નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથીજ. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓ માતા પેટથી એવા જન્મ્યા; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓને માણસોએ ખોળ બનાવ્યા; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓએ આકારના રાત્ર્યને લીધે પોતાને ખોળ કીધા; જે પાળી શકે છે તે પાવે.

૧૩ ત્યારે તેઓ બાળકોને તેની પાસે લાવ્યા, એ મટિ કે તે તેઓ પર હાથ મુકીને પ્રાર્થના કરે; અને સિધ્ધોએ તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૪ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વારો મા, કેમકે આકારાનું રાત્ર્ય એવાઓનું છે. ૧૫ પછી તેઓ પર હાથ મુકીને તે ત્યાથી ગયા.

૧૬ અને જુઓ, કાઠએકે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, સર્વકાળનું જીવન પામવા સારું કું હું સારું કરું ? ૧૭ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, તું મને સારા વિષે કેમ પુછે છે ? સારો તો એક જ છે; પણ એ તું જીવનમાં પેસવા ચાહે છે, તો આજ્ઞાઓ પાળ. ૧૮ તે તેને કહે છે કે, કયું ? ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, તું હત્યા ન કર, તું વ્યભિચાર ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જુડી કાઢી ન પુર, ૧૯ પોતાનાં માખાપને માન આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવી પ્રીતિ કર. ૨૦ તે જીવન તેને કહે છે કે, એ બધાં મેં પાળ્યાં છે, હજી મારામાં શું અધુરું છે ? ૨૧ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, બે તું પુરો પવા ચાહે છે, તો જઈને વાજ બે છે તે વેવી નાખ, ને દરિદ્રોએને આપી દે, એટલે આકારમાં તને દ્રવ્ય મળશે; ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ૨૨ પણ તે જીવન એ વાત સાંકળીને દલગીર પછને આપ્યો ગયો, કેમકે તેની મિલકત ઘણી હતી.

૨૩ ત્યારે ઇસુએ પોતાના સિધ્ધોને કહ્યું કે, હું તમને

અધિત કહું છું કે દ્રવ્યવાનને આકારના રાત્ર્યમાં પેસવું કહ્યું છે. ૨૪ વળી હું તમને ફરી કહું છું કે દ્રવ્યવાનને દેવના રાત્ર્યમાં પેસવા કરતાં સોયના નાકામાં ચઢને બંધું સહેલ છે. ૨૫ ત્યારે તેના સિધ્ધો એ સાંકળીને ઘણા અચરન થયા, ને કહ્યું, તો કાણ વાસવું પામી શકે ? ૨૬ પણ ઇસુએ તેઓની સામું બેઠને કહ્યું કે, માણસોને તો એ અશક્ય છે, પણ દેવને સંપળાં શક્ય છે. ૨૭ ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું, બે, અમે બધું મુકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ, તો અમને શું મળશે ? ૨૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું, હું તમને અધિત કહું છું કે, ન્યારે પુનરુત્પત્તિમાં માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાના રાત્ર્યસન પર બેસશે, ત્યારે તમે, મારી પાછળ આવનારા, ઇલાએલનાં બારે કુળનો ન્યાય કરતા માર રાત્ર્યસનો પર બેસશો. ૨૯ અને બે કાઠએ ધરોને, કે લાઈઓને, કે બહેનોને, કે બાપને, કે માને, કે છોકરાને, કે ખેતરોને, મારા નામને લીધે મુખી દીધાં છે, તે સોબળાં પામશે, ને અર્બત જીવનનો વારસો પામશે. ૩૦ પણ ઘણા બે પહેલા, તેઓ ઉછા થશે; ને બે ઉછા તેઓ પહેલા થશે.

૨૦ કેમકે આકારાનું રાત્ર્ય એક ધરણીના બંધું છે, જે પોતાની દ્રાક્ષવાડીને સારું મજૂરો પકવાને મળસકામાં બહાર ગયો. ૧ અને તેણે મજૂરોની સામે રોજનું એક દીનાર પડીને પોતાની દ્રાક્ષવાડીમાં તેઓને મોકલ્યા. ૨ અને આસરે પોહોર દહાડો ચઢતે બહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં બંઓ, ને બે કંઈ ગોચ્છરી, તે હું તમને આપીશ; ત્યારે તેઓ ગયા. ૪ વળી આસરે બપોરે તથા ત્રીજે પોહોરે બહાર જઈને તેણે તેજ પ્રમાણે કીધું. ૫ અને આસરે અગીઆરમી હોરાએ પણ તેણે બહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા, ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આખો દહાડો તમે કેમ અહીં નવરા ઉભા રહ્યા છો ? ૬ તેઓ તેને કહે છે કે, કોઈએ અમને મજૂરીએ રાખ્યા નથી તે મટિ, તે તેઓને કહે છે કે, તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં બંઓ. ૭ અને સાંજ પડી ત્યારે દ્રાક્ષવાડીના ધણી પોતાના કારભારીને કહે છે કે, મજૂરોને બોલાવ, ને ઉઘાથી માડીને પહેલા સુધી તેઓનું લેતન આપ. ૮ અને જેઓને આસરે અગીઆરમી હોરાએ રાખ્યા હતા, તેઓ ન્યારે આવ્યા ત્યારે તેઓને એક એક

દીનાર મળ્યો ૧૦ પાણી જેઓ પહેલા દતા, તેઓ આપીને ધારના દતા કે અમને વચરે મળશે, ને તેઓને પણ એક એક દીનાર મળ્યો ૧૧ ત્યારે તે લઈને તેઓએ પરબ ની વિરૂદ્ધ કબજા કરી, ૧૨ ને કઈ કે, આ પાઠનાઓ માત્ર એક જ કલાક રહ્યા છે, અને તે તેઓને દુઃખ આપ્યા હિવડોના બોલે તથા લુલુપ કરનારાઓની બરોબર ગણ્યા ૧૩ પણ તેજુ તેઓમાના એકને ઉત્તર દેતા મળ્યું કે, મિત્ર, હું તારો કશો અન્યાય નથી કરતો, હું તે મારી સાથે એક દીનાર પડ્યો નહોતો? ૧૪ તારૂ લઈને ચાલ્યો જ, જેટલું તેને તેટલું આ ઉછાને પણ આપવાની નારી મરજી છે ૧૫ ને માત્ર ૧૬ તે મારી મરજી પ્રમાણે વાપરવાનો હું અને દુઃખ નથી? અથવા હું સારો છું માટે તારી આખી જીંદગી છે? ૧૭ એમ ને ઉછા તેઓ પહેલા, ને ને પહેલા તેઓ ઉછા થશે

૧૮ અને હમુએ યજ્ઞશાલેમ જતા, રસ્તે બાર શિષ્યોને એકાતમા લઈ જઈને તેઓને કહ્યું કે, ૧૯ જુઓ, આપને યજ્ઞશાલેમ જઈએ છીએ, ને માલુ-ડનો દીકરા મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા યાજ્ઞકોને સ્વાધીન કરાશે, ને તેઓ તેના પર મરજી હાથ કરાશે ૨૦ અને કહી મરજી કરવાને, તથા કોઈક મારવાને, તથા વધારાને જડવાને તેઓ તેને વિદેશીઓને સોંપશે, ને તોને ફાટાડે તે પાછા ઉઠાડાશે

૨૧ ત્યારે ઝબરીના દીકરાઓની માને પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આપીને તથા પને લાગીને તેની કને કંઈ માગુ ૨૨ અને તેજુ તેને કહ્યું કે, હું છું ચાહે છે? તે તેને કહે છે કે, આ મારા બે દીકરા તારા સામના, એક વારે જમણે હાથે ને બીજે વારે ડાબે હાથે બેસે, એકી આજ્ઞા તું કરે ૨૩ પણ હમુએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, વખે ને માનો છે તે વખે સમજતા નથી, ને વાટકો હું પીવાનો છું તે વખે પી શકો છો? તેઓ તેને કહે છે, અમે પી શકીએ છીએ ૨૪ તે તેઓને કહે છે કે, વખે મારી વાટકો પીશો ખરા, પણ જેઓને સાચા મારા બારે સિદ્ધ કીધેલું છે તેઓ વારે બીજાઓને મારે જમણે હાથે ને ડાબે હાથે બેસવા દેવું એ માફ નથી ૨૫ અને ફરે એ સાલજી ત્યારે તેઓ એ બે બાજુ પર ગુરસે થયા ૨૬ પણ હમુએ તેઓને પાસે તેકરે કહ્યું કે, વખે જોડો છો કે વિદેશીઓના સાલજી તેઓ પર ધણીપણુ કરે છે, ને ને મોટા છે તેઓ એઓના પર અધિકાર ચલાવે છે ૨૭ પણ તમારામા એવું ન થાય, પણ તમારામા

કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારી સેવક થાય, ૨૮ અને ને કોઈ તમારામા મુખ્ય થવા ચાહે, તે તમારો દાસ થાય ૨૯ જેમ માલુસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા ધણી લોકની ખડણીને સાચી પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે તેમ

૩૦ અને તેઓ યરેબોમાથી નીકળતા દતા, ત્યારે લોકોને મોટો જોયો તેની પાઠળ ચાલ્યા. ૩૧ અને જુઓ, બે આધના રસ્તાની કોરે બેઠા દતા, તેઓએ ઇનુનુ પાસે યઈને જવાનું સામળીને બૂમ પાડતા કહ્યું કે, જો પ્રમુ, દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કરે ૩૨ અને લોકે તેઓને ધમકાવ્યા કે, છાના રહો, પણ તેઓએ વિરોધ બૂમ પાડતા કહ્યું કે, જો પ્રમુ, દાઉદના દીકરા, અમારા ઉપર દયા કરે ૩૩ ત્યારે હમુએ ઉત્તર દેતો તેઓને તેકરે કહ્યું કે, હું તમારે વારતે છું કહ્યું, તમારી શી ઇચ્છા છે? ૩૪ તેઓ તેને કહે છે કે, પ્રમુ, અમારી આખો ઉધડી ભય. ૩૫ ત્યારે હમુને દયા આપી, ને તે તેઓની આખોને અડક્યો, ને તરત તેઓ જેખા થયા, ને તેઓ તેની પાઠળ ચાલ્યા

૨૧ અને ત્યારે તેઓ યજ્ઞશાલેમની તજ્ઞક આખ્યા, ને જેતુનના પહાડ પાસે બેસવાને સુધી પહોંચ્યા, ત્યારે હમુએ બે શિષ્યને મોકલતા ૨૨ કહ્યું કે, તમે સામા નામના જાઓ, ને બાથેની એક ગધેડી તથા તેની બેડે બન્ધુ તરત જેખો, તેઓને ડાકીને મારી પાસે લાવો ૨૩ અને ને કોઈ તમને કંઈ કહે તો તમારે કહેડું કે, પ્રમુને તેઓને ખપ છે, એટલે તે તેઓને લાડો મોકલી દેશે ૨૪ હવે આ બે માટે થયું કે બલિષ્ઠવાદીઓ ને કહ્યું હતું તે પુર થાય કે, ૨૫ સીઓનની દીકરીને એમ કહો કે, બે, તારો સાલ તારી પાસે આવે છે, તે નમ્ર છે, તથા ગધેડા પર, હા, બોલા પર, એટલે ગધેડીના વછેરા પર, સવાર થઈને [આવે છે]

૨૬ ત્યારે શિષ્યાએ જઈને હમુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતું તેમ કીધું, ૨૭ અને તેઓ ગધેડીને બન્ધ્યા મુઠ્ઠા લાખ્યા, ને પોતાના હુન્ડા તેઓ પર નાખ્યા, અને તે તેઓ પર સવાર થયા ૨૮ અને લોકોમાના ધણા-ખરાએ પોતાના હુન્ડા રસ્તામા પાથર્યા, ને બીજાઓએ ઝાડો પરથી ટાળીઓ કાપીને રસ્તામા પાથરી ૨૯ અને આગળ ચાલનાર તથા પાઠળ આવનાર લોકે બૂમ પાડતા કહ્યું કે, દાઉદના દીકરાને હોસાના, પ્રમુને નામે ને આવે છે તે આશીર્વાદિત છે, પરમ ઉચ્ચામા

હોસાના ૧૦ અને તે ન્યારે ચરણાલેખમાં આવ્યા ત્યારે તે આખા નગર ખજાણી હીને કહ્યું કે, એ કોણ છે? ૧૧ ત્યારે લોકે કહ્યું કે, ઇસુ ભવિષ્યવાદી જે ગાલીલના નાગરિકને તે એ છે.

૧૨ પણ ઇસુ દેવના મંદિરમાં ગયા, ને મંદિરમાં જ્યાં દેવના તથા ખરીદતા હતા, તે સર્વને તેણે કાઢી મુક્યા; ને નાણાવડીઓના બાજુ, તથા ખજુર વેચનારાઓનાં આસને ઉધા વાળ્યાં. ૧૩ અને તેઓને કહ્યું કે, મારૂં થર પ્રાર્થનાનું થર કહેવારો, એમ લખેલું છે, પણ તમે એને લૂટારાઓનું કોતર કીધું છે. ૧૪ અને આંધળા તથા લગરા તેની પાસે મંદિરમાં આવ્યા, ને તેણે તેઓને સાબ કીધા. ૧૫ પણ જે ચમત્કારો તેણે કીધા, તથા જે છારાં મંદિરમાં મોટાં થાંટાં દાઉદના દીકરાને હોસાના કહેતાં હતા, તેઓને ન્યારે મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા ચામડાઓએ દીકાં, ત્યારે તેઓ બહુ ગુસ્સે થયા. ૧૬ અને તેને કહ્યું કે, એઓ શું કહે છે, તે શું હું સાંભળે છે? ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હા, બાળકોના તથા લાવણીઓના મોંથી તે સ્વલ્પ પુરી કરાયા છે, એ શું તમે કહી નથી વાચ્યું? ૧૭ પણ તે તેઓને મુકીને નગર બહાર બેથાનીઆમાં ગયા, ને ત્યાં તેણે વાસો કીધો.

૧૮ હવે સવારે તે પાછો નગરમાં આવતો હતો ત્યારે જુઓશો યયો. ૧૯ અને એક અંતરીને રસ્તાની કોરે ભેળને તે તેની પાસે આવ્યો, પણ તેના પર એકલાં પાનરાં વનર કંઈ ન મળવાથી તેણે તેને કહ્યું કે, હવેથી તારા પર કદી ફળ ન લાગે; ને એકદમ તે અંતરી સુકાઈ ગઈ. ૨૦ અને એ ભેળને શિખો અચરત થઈને બોલ્યા કે, અંતરી કેવી રીતે એકદમ સુકાઈ ગઈ? ૨૧ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખબર કહું છું, જે તમને વિશ્વાસ હોય ને સંદેહ ન લાગે તે આ અંતરીને જે ચણું તે વમે કરશે, એટલું જ નહિ પણ જે વમે આ પદાર્થને કહેશે કે, હું ઉચકાઈ જ ને સમુદ્રમાં નંખા, તો તેમજ થશે. ૨૨ અને જે કંઈ વમે વિશ્વાસ રાખીને પ્રાર્થનામાં માગશે, તે સર્વનું પામશે.

૨૩ પણ મંદિરમાં આવીને તે બોધ કરતો હતો, એટલામાં મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હું કયા અધિકારથી એ કામો કરે છે? ને એ અધિકાર તને કોણે આપ્યો? ૨૪ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પૂછીશ, તે એ તમે કહેશો તો હું કયા

અધિકારથી એ કામો કરું છું, તે પણ તમને કહીશ. ૨૫ યોહાનનું બાપ્તિસ્મા ક્યાંથી હતું? આકાશથી કે માણસોથી? ત્યારે તેઓએ માદોમાંહે વિચારીને કહ્યું, જે આપણે કહીએ કે આકાશથી, તો તે આપણને કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર કેમ વિશ્વાસ કીધો નહિ? ૨૬ અને જે આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોથી આપણે બીજે છીએ, કેમકે સહુ યોહાનને ભવિષ્યવાદી માને છે. ૨૭ પણ તેઓએ ઇસુને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, અમે નથી જાણતા. તેણે પણ તેઓને કહ્યું કે, હું કયા અધિકારથી એ કામો કરું છું તે હું પણ તમને નથી કહેતો. ૨૮ પણ તમે શું ધારો છો? એક જાણને બે દીકરા હતા, ને તેણે પહેલા પાસે આવીને કહ્યું કે, દીકરા, હું આજ દ્રાક્ષવાદીમાં જઈને કામ કરું. ૨૯ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું નથી જાણતો; તો પણ પછી તે પસ્તાઈને ગયો. ૩૦ અને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહ્યું. ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, સાહેબ, હું જાઉં છું, તો પણ તે ગયો નહિ. ૩૧ તો તે બન્નેમાંથી કોણે બાપની ઇચ્છા પ્રમાણે કીધું? તેઓ કહે છે કે, પહેલાએ; ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું તમને ખબર કહું છું કે, દાણીઓ તથા કસબીઓ તમારી અનાઉ દેવના ચત્રમાં નથી છે. ૩૨ કેમકે યોહાન ન્યાયને મારું તમારી પાસે આવ્યો, તો પણ તમે તેના ઉપર વિશ્વાસ ન કીધો; પણ દાણીઓએ તથા કસબીઓએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો; ને એ જોયા પછી પણ તમે પસ્તાવા કીધો નહિ કે તમે તેના પર વિશ્વાસ કરો.

૩૩ એક બીજું દર્શાવ સાંભળો. એક ધરખણી હતો જેણે દ્રાક્ષવાદી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં દ્રાક્ષકુડ બોધો, ને જુજળ બનાવ્યો, ને ખેડુ તોને તે જાળરે આપી, ને પરદેશ ગયો. ૩૪ અને ફળની ઋતુ પાસે આવી ત્યારે તેણે ફળ લેવા સારૂં ધોવાના ચાકરોને તે ખેડુતોની પાસે મોકલ્યા. ૩૫ ત્યારે ખેડુતોએ તેના ચાકરોને પકડીને એકને માર્યો, ને બીજને મારી નાખ્યા, ને ત્રીજને પરથરે માર્યો. ૩૬ વળી તેણે પહેલાં કરતાં વધારે બીજા ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ૩૭ પણ પાછળથી તેણે ધોવાના દીકરાને તેઓની પાસે મોકલ્યાં કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાની અંદાજ રાખશે. ૩૮ પણ ખેડુતોએ દીકરાને ભેળને માદોમાંહે કહ્યું કે, એ તો વારસ છે, ચાલો, આપણે એને મારી નાખીએ, ને એનો વારસો લઈએ. ૩૯ ત્યારે તેઓએ તેને પકડ્યો,

ને દ્રાક્ષવાદીમાંથી બહાર કાઢીને મારી નાખ્યો. ૪૦ એ માટે જ્યારે દ્રાક્ષવાદીનો ક્ષણી આપરો ત્યારે એ ખેડુતોને તે ઘું કરસો? ૪૧ તેઓ તેને કહે છે કે, તે કુષ્ટાનો પુરો નારા તે કરસો; ને બીજા ખેડુતો જોયો મરુએ કળો તેને પહોંચાડસો, તેઓને દ્રાક્ષવાદી ઇબરે ચીપસો. ૪૨ ઇસુ તેઓને કહે છે કે, જે પત્થરનો નકાર પર બાધનારાઓએ કીધો, તેજ ખુણાનો મુખ્ય પત્થર થયો, એ પ્રત્યુતી બન્યું, ને આપણી નજરમાં આશ્ચર્ય-કારક છે,

એ ઘું તમે સાક્ષમા કહી નથી વાંચ્યું? ૪૩ એ માટે હું તમને કહું છું કે, જેવું શબ્દ તમારી પાસેથી લઈ લેવાશે, ને જે પ્રબલ તેનાં કળ આપસો, તેઓને આપસો. ૪૪ અને આ પત્થર પર જે પડસો, તેના કુકડે કુકડા થઈ જશે, પણ જે પર તે પડસો, તે તેનો બુકો કરી નાખસો. ૪૫ અને મુખ્ય ચાલકોએ તથા ફરોશાઓએ તેનાં દૃષ્ટિ સાક્ષણને બંધ્ય કે તે અમારા સબધી કહે છે. ૪૬ પણ જ્યારે તેઓએ તેને પકડવાને કોશિશ કીધી ત્યારે લોકોથી તેઓ બીધા, કેમકે લોકો તેને બલિષ્ઠવાદી માનતા હતા.

૨૨ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં ફરીથી તેઓને દૃષ્ટિમા કહું કે, ૧ આકારનું શબ્દ એક શબ્દના જેવું છે, જેણે પોતાના દીકરાના લગ્નનું જમણું કીધું. ૨ અને લગ્નમાં નહોતરેલાઓને તેડવા સાથે તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ આવવા ન ચાલ્યા. ૩ ફરી તેણે બીજા ચાકરોને મોકલતાં કહું કે, નહોતરેલાઓને કહો, જુઓ, મેં માથે જમણું તૈયાર કીધું છે, મારા બજાર તથા પુષ્ટ જનાવરો કાપ્યાં છે, ને સુધળાં વાનાં તૈયાર છે, લગ્નમાં આવો. ૪ પણ તેઓએ એ નાણકારું નહિ; ને પોતાપોતાને માર્ગે ગયા, એક પોતાના પેતરમાં, ને બીજો પોતાને ચેપારે ગયો; ૫ અને બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડ્યા, ને તેમનું અપમાન કરીને તેમને મારી નાખ્યા. ૬ પણ શબ્દ ગુસ્સે થયો, ને તેણે પોતાનું લશ્કર મોકલીને તે ખુનીઓના નારા કીધો, ને તેઓનું નગર બાળી નાખ્યું. ૭ પણ તે પોતાના ચાકરોને કહે છે કે, લગ્નનું જમણું તૈયાર છે ખરું, પણ નહોતરેલા ચોખ્ખા ન હતા. ૮ એ માટે તમે રસ્તાઓના નાકા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મળે તેટલાને લગ્નમાં બોલાવો. ૯ અને તે ચાકરોએ બહાર રસ્તાઓમાં જઈને બુંડા લઈને જેટલા તેઓને મળ્યા તે સુધળાને એકકા કીધા, એટલે

મેમાનોથી લગ્નની બરતી થઈ. ૧૧ અને મેમાનોને જોવા સાથે શબ્દ મોકલેલાઓ, ત્યારે તેણે ત્યાં લગ્નનો પોશાક પહેર્યા વગરના એક જણને દીધો. ૧૨ ત્યારે તે તેને કહે છે કે, ઓ મિત્ર, હું લગ્નના પોશાક વિના અહીં કેમ આવ્યો? ને તે આશ્ચર્યથી રહ્યો. ૧૩ ત્યારે શબ્દે ચાકરોને કહું કે, એના હાથ પગ બાધીને એને બહારના અધારમાં કેંકી દો; ત્યા રહવું ને દાત પીસવું થશે. ૧૪ કેમકે તેટલા કાણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૫ ત્યારે ફરોશીઓએ જઈને તેને શી રીતે વાતમાં સપડાવેલા, એ સુબધી મનસુખી કીધો. ૧૬ પણ તેઓએ પોતાના શિષ્યોને ફરોશીઓ સુધાં તેની પાસે મોકલીને કહાવ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ કે હું સાચો છે, ને સાચાથી જેવો મારું શિષ્ય છે, ને હું કોઈની ફરકાર નથી કરતો, કેમકે માણસોનું મ્હોલ નથી રાખતો. ૧૭ માટે હું છું મારે છે? કાઠસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? તે અમને કહે. ૧૮ પણ ઇસુએ તેઓની બુઢાઈ જાણીને કહું કે, ઓ દોષીઓ, તમે માથે પરીક્ષા કેમ કરો છો? ૧૯ કરનું નાણું મને કેમપાડો. ત્યારે તેઓ એક દીનાર તેનીપ્રપાસે લાવ્યા. ૨૦ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત તથા લેખ કોના છે? ૨૧ તેઓ તેને કહે છે કે, કાઠસારના. ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, જે કાઠસારના તે કાઠસારને, તથા જે જેવનાતે જેવને બરી આપો. ૨૨ અને એ સાક્ષણને તેઓ અચરત થયા, ને તેને મુકીને ચાલ્યા ગયા.

૨૩ તે દહાડે સાદુકીઓ, જે કહે છે કે પુનરુત્થાન નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતા ૨૪ કહું, ઓ ઉપદેશક, મુસાએ કહું છે કે, જે કોઈ નહોતરેલા મરી જાય, તે તેને સાથ તેની બાથકીને પરણે, ને પોતાના સાથને સાથ વંશ ઉપભવે. ૨૫ તે આમારામા સાત બાથ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી ગયો. અને તે નહોતરેલા છતાં પોતાના સાથને સાથ પોતાની બાથકી મુકી ગયો. ૨૬ તે પ્રમાણે બીજે તથા ત્રીજે સાતમા સુધી મરી ગયા. ૨૭ અને સહુથી છેલ્લી તે બાથકી પણ મરી ગઈ. ૨૮ એ માટે પુનરુત્થાનમાં પેલા સાતમાથી તે કોની બાથકી થશે? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહું કે, ધર્મલેખો તથા જેવનું પચાકમ ન જાણતા તમે ચુકો છો. ૩૦ કેમકે પુનરુત્થાનમાં તેઓ પરણતા નથી, ને પરણવાતા નથી, પણ આકારમાના ફૂંતો જેવા છે. ૩૧ પણ

મુએલાંબિના પુનરુત્થાન સંબંધી, દેવે જે વખતે કહ્યું તે છું તમે નથી વાંચ્યું? ૨૨ કે હું ઇષ્ટાદીમનો દેવ તથા ઇસ્લાહનો દેવ, તથા યાકુબનો દેવ છું; તે મુએલાંબિનો દેવ નથી, પણ હવેલાંબિનો છે. ૨૩ ત્યારે લોકો એ સાંભળ્યોને તેના બેધથી અચક્ત થયા.

૨૪ અને ત્યારે ફરૌશીઓએ સાંભળ્યું કે તેણે સાહુ-કીઓનું મ્હો બંધ કીધું ત્યારે તેઓ એકઠા થયા; ૨૫ અને તેઓમાંથી એક પડિતે તેનું ખરીદણ કરવા સાથે તેને પુછ્યું કે, ૨૬ આ ઉપદેશ, નિયમશાસ્ત્રમાં કયો આજ્ઞા મોટી છે? ૨૭ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું કે, પ્રમુખ જે વારો દેવ, તે પર હું તારા આખા હૃદયથી, ને તારા આખા હવથી, ને તારા આખા મનથી પ્રીતિ કર. ૨૮ પહેલી ને મોટી આજ્ઞા એ છે. ૨૯ અને બીજી એના નેચા એ છે કે જેની પોતા પર ભેલી પોતાના પડોસી પર હું પ્રીતિ કર. ૩૦ આ બે આજ્ઞા આખા નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાનીઓનો પાયો છે.

૩૧ અને ફરૌશીઓ એકઠા મળેલા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવું પુછ્યું કે, ૩૨ મસીહ સંબંધી તમે શું ધારી છો? તે કોની દીકરો છે? તેઓ તેને કહે છે, દાઉદનો. ૩૩ તે તેઓને કહે છે, તો દાઉદ આત્માવડે તેને પ્રમુખ કેમ કહે છે? ૩૪ [જેમ કે,] પ્રમુખને મારા પ્રમુખે કહ્યું કે,

તારા શત્રુઓને મુ તારા પાયાસન કંઈ ત્યાં સુધી હું મારે જમણે લાગે બેસ. ૩૫ હવે જો દાઉદ તેને પ્રમુખ કહે છે, તો તે શી રીતે તેના દીકરો છે? ૩૬ અને એક પણ શબ્દનો ઉત્તર કોઈ આપી શક્યા નહિ, વળી તે કહાડેથી તેને કંઈ પુછવાને કોઈએ છાતી ચલાવી નહિ.

૨૩ ત્યારે ઇસુએ લોકોને તથા પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ૧ આજ્ઞાઓ તથા ફરૌશીઓ મુસાના આસન પર બેસે છે; ૨ એ માટે જે કંઈ તેઓ વખતે ફરમાવે, તે કરી તથા પાળે; પણ તેઓનાં કામ પ્રમાણે ન કરો, કેમકે તેઓ કહે છે, પણ કરતા નથી. ૩ કેમકે બારે અને ઉપદ્રાવ મ્હા સુસીજન પડે એવા બોલ તેઓ બાંધીને આપુલોની ખાંધી પર ચડાવે છે, પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંખોએ તેને જવાબ આપતા નથી. ૪ અને લોકો તેઓને જુએ તે દેવથી તેઓ પોતાનાં સુખનાં કામ કરે છે; તેઓ પોતાનાં સમજૂપરોને પડોશી બનાવે છે, ને પોતાનાં ઉપદ્રાવની રીત વધારે છે. ૫ વળી જમણવારોમાં મુખ્ય જમ્યાઓ, તથા સત્તારવારોમાં મુખ્ય આસનો, ૬ તથા

ઘેરોમાં સલામો, તથા માણસ તેઓને રાખી કહે એ તેઓ બાહે છે. ૭ પણ તમે રાખી ન કહેવાઓ; કેમકે એકજ વખતોરો ગુરૂ છે, ને તમે સંધળા બાધ છો. ૮ અને પૃથ્વી પર તમે કોઈને તમારો બાપ ન કહો, કેમકે એક જે આકાશમાં, તે તમારો બાપ છે. ૯ અને તમે સ્વામી ન કહેવાઓ, કેમકે એક, જે ખ્રીસ્ત, તે તમારો સ્વામી છે. ૧૦ પણ તમારામાં જે મોટો તે તમારો સેવક થાય. ૧૧ અને જે કોઈ પોતાને ઉંચો કરશે, તે નીચો કરશે; ને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે ઉંચો કરશે.

૧૨ અને, આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરૌશીઓ, ટોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય લોકોની સામે તમે બંધ કરી છો; કેમકે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેરો છે તેઓને તમે પેસવા દેતા નથી. [૧૩ આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરૌશીઓ, ટોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે વિધવાઓનાં ઘરો તમે ખાઈ ભંચો છો, ને ટોંગીથી લોળી પ્રાર્થનાઓ કરી છો; તે સાથે તમે વિશેષ દંડ ભોગવશો].

૧૪ આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરૌશીઓ, ટોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે એક શિષ્ય કરવા સાથે સમુદ્ર તથા પૃથ્વી ફરી વળો છો; ને તે ધાય છે ત્યારે તમે તેને પોતા કરતાં બમણો નરકનો દીકરો બનાવો છો.

૧૫ આ આંધળા હોરનાસઓ, તમને અફસોસ છે; તમે કહો છો કે, જે કોઈ મંદિરના સમ ખાય, તો તેમાં કંઈ નહિ, પણ જે કોઈ મંદિરના સોનાના સમ ખાય તો તે બંધાયેલો છે. ૧૬ આ મૂર્ખો તથા આંધ-વાઓ, વિશેષ મોટું ક્યું? સોનું, કે સોનાને પવિત્ર કરનાર મંદિર? ૧૭ અને, જે કોઈ હોમવેદીના સમ ખાય તો તેમાં કંઈ નહિ, પણ જે કોઈ તે પરના અપેલના સમ ખાય તો તેથી બંધાયેલો છે. ૧૮ આ આંધળાઓ, વિશેષ મોટું ક્યું? અપેલ કે અપેલને પવિત્ર કરનારી હોમવેદી? ૧૯ એ માટે જે કોઈ હોમ-વેદીના સમ ખાય છે, તે તેના તથા જે સુખનાં તે પાં છે તેના પણ સમ ખાય છે. ૨૦ અને જે કોઈ મંદિરના સમ ખાય છે, તે તેના તથા તેમાં જે રહે છે તેના પણ સમ ખાય છે. ૨૧ અને જે આકાશના સમ ખાય છે તે દેવના આસનના તથા તે પર બિરાજનારના પણ સમ ખાય છે.

૨૨ આ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરૌશીઓ, ટોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે કુદનાનો તથા સુનાનો તથા ઇસનો દસનો બાવ તમે આપો છો; પણ નિયમ-

ચાલતી વારે પાતો, એટલે ન્યાયકર્તૃત્વ તથા કથા તથા વિચાર, તમે પડતા મુક્યા છે, તમારે આ કરવા, ને એ ન મુકવા એકલા હતા રેકરો આજણા દોરના, રોજો, તમે નમકરને માળી કહો છો, પણ હોતે મળી જાય છે.

૨૧ એ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢાળીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે તમે ચાળી વાટકો બહોતી મુક કરો છો, પણ માહે બુલમ થતા અન્યાય ભરેલા છે ૧૧ એ આજણા કુરોશી તું પહેલા ચાળી વાટકો માફતી મુક કર, કે તે બહોતી પણ મુક થઈ જાય ૧૦ એ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢાળીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે ધામેલી કબરો બેવા તમે છો, ને બહોતી ચોલાયમાન દેખાય છે ખરી, પણ માહે મુકદાના દાહકાને તથા હરેક અધ્યક્ષપણને ભરેલી છે ૧૦ તેમ તમે પણ માણસોની આનબ બહોતી ન્યાયી દેખાઓ છો ખરા, પણ માફતી ઢાંચે તથા બુદ્ધિએ ભરેલા છો.

૨૨ એ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢાળીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની કબરો બધી છો, ને ન્યાયીઓની કબરો સઘળાં છો, ૨૦ ને કહો છો કે, એ અમે આપણા બાપદાદાઓના કિવસોમા હોત, તો તેઓની સાથે ભવિષ્યવાદીઓના ખૂનમા અમે કોપિયા ન થાત ૧૧ એટલી તમે પેલા સખી સાક્ષી આપો છો કે ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનારાઓના કીડા વગેરે છો ૨૨ તો તમારા બાપદાદાઓના માખ ભરી દો ૨૦ એ સર્વો, સાપોના વંશ, નરકના દહમી તમે શી વરેક બચો? ૨૪ એ માટે, જુઓ, ભવિષ્યવાદીઓને તથા જ્ઞાનીઓને તથા શાસ્ત્રીઓને કુ વખારી પાસે મોકલ કુ ને તમે તેઓમાના કેટલાએકને મારી નાખો, ને વધારે ભરેશો, ને તેઓમાના કેટલાએકને તમારા સહાર્થનામા કારદા મારશો, ને મરે નર તેઓની પુકે લા રો, ૨૧ કે ન્યાયી હામિલના લોહીથી તે આપણીઆના કીડા ભરીઆ, ને મરે મરેની તથા હોતવેલીની વચ્ચે તમે મારી નાખ્યો હોતો, તેના લોહી સુધી ને બધા ન્યાયીઓના લોહી પુરવા પર વહેવડાવ્યું હોત, તે તમ પર આવે ૨૧ કુ તમને ખચિત કહુ છું કે એ બધું આ પૈટી પર આવશે.

૨૩ એ યશ્વાદેમ, યશ્વાદેમ, ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનાર, ને વારી પાસે મોકલેલાઓને પરખે મારનાર! નેમ મરતી પેલાના બચ્ચાને પાછો તમે

એકલા કરે છે, તેમ તારા ભાઈને એકલા કરવાનું મેં કેટલી વાર આજુ, પણ વગેરે આજુ નહિ. ૨૬ જુઓ, તમારે સહુ વગર થર ઉભર, મુકાયું છે ૨૮ કેમકે કુ તમને કહુ છું કે, પ્રભુને નામે ને આવે છે તે આપણા નાહિત છે એક હરેશો ત્યા સુધી હવેથી તમે મને નહિ દેખો.

૨૪ અને ઇસુ મહિરમાથી નીકળીને માર્ગે આવતો હતો, ત્યારે તેના શિષ્યો તેને મહિરના ભાષકાઓ દેખાડવાને પાસે આવ્યા ૧ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ બધા નથી દેખતા? ૨ તમને ખચિત કહુ છું કે, પાલી નહિ ન્યાય, એવા એક પણ પત્થર બીજા ઉપર અર્થ રહેવા દેવારો નહિ.

૩ પાલી નેત્રના પહાડ પર તે બેઠો હતો, ત્યારે શિષ્યોએ એકાદમા તેની પાસે આવોને કહ્યું કે, એ બધું મ્યારે થયો? ને વાસ આવવાની તથા જમના આપણી થી નિસાણી થયો? તે અમને કહે ૧ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, તમને કોઈ જુલાવામા ન નાખે માટે સાવધાન રહે! ૧ કેમકે મારે નામે ધણા એમ કહેલા આવશે કે, કુ તે ખ્રીસ્તજ, ને ધણાને જુલાવામા નાખશે ૧ અને સઘળાં તથા લઘાંઓની અકવા તમે સામજીઓ, ત્યારે જોલે, મહારાતા ના, કેમકે એ બધું થવાની અગત્ય છે, પણ તેટલેથી અલ નહિ આવે ૨ કેમકે પ્રભુ પ્રભુવિરજ, તથા રાજ્ય રાજ્યવિરજ ઉઠશે, ને દુકાળો તથા મરણીઓ તથા કેકાણે કેકાણે ધરતીકપા થશે ૩ પણ એ બધા તો કુ ખોનો આરંભ છે ૪ ત્યારે તેઓ તમને વિપત્તિમા નાખશે, ને તમને મારી નાખશે, ને મારા નામને લીધે સઘળાં પ્રભુઓ તમારો દ્રૌપ કરશે ૫ અને તે વેળા ધણા દેકાર ખારો, ને એક બીજને પરસ્વાધીન કરાવશે ને એક બીજ પર વેર કરશે ૬ અને જુલા ભવિષ્યવાદીઓ ધણા ઉઠશે, ને ધણાને જુલાવામા નાખશે, ૭ અને અન્યાય વધી જવાના કારણથી ધણાખરોને ગ્રેમ થઈ થઈ જશે ૮ પણ જાલ સુધી ને ઠકરો તે વારજુ પામશે ૯ અને સર્વ પ્રભુઓને સાક્ષી થવા સાગ રાજ્યની આ સુવાતો આખા જગતમા ગ્રનટ કરાશે, ને ત્યારે અત આવશે ૧૦ એ માટે ઉભરકની અમ ભવિષ્ય [ની નિસાણી] ને સળખી જાનીએક ભવિષ્યવાદીએ મોકલ છે, તેને ત્યારે વગેરે પવિત્ર જગ્યાએ ઉભેલી જુઓ (ને વાચે તે સમજે), ૧૧ ત્યારે જેઓ થકાદહમા હોય તેઓ

પહોડા પર નાસી જાય, ૧૦ ધાળા પર જે હોય તે પોતાના ધરમાને સામાન લેવાને ન હતરે, ૧૮ ને જેતરમા જે હોય તે પોતાનું હુઝુર લેવાને પાછો ન ફેરે ૧-અને તે દહાડાઓમા જેઓ નર્મવતી હોય, તથા જેઓ ધવાડતી હોય, તેઓને આફરોસ છે ૨૦ પણ તમારૂં નાસવું શીઆળામા કે વિશ્રામવારે ન થાય તે માટે તમે પ્રાર્થના કરો ૨૧ કેમકે તે વેળા એવી મોટી વિપતિ આવી પડશે કે, તેવી જગતના આત્મથી હુમણા સુધી યશ નથી, ને કદી થશે પણ નહિ. ૨૨ અને જે તે દહાડા યોજા કરવામા ન આવતો તો કોઈ માણસ બની ન શકત, પણ પસંદ કરેલા યોગી ખાતર તે દહાડા યોજા કરાશે ૨૩ ત્યારે જો કોઈ તમને કહેશે કે, જુઓ, ખ્રીસ્ત આવી અથવા ત્યાં છે, તો તમે માનતા ના, ૨૪ કેમકે જુઠાં ખ્રીસ્ત તથા જુઠાં બવિશ્વવાદીઓ ઉઠશે, ને એવા મોટા અમલારે તથા અદ્ભુત દૃષ્ટી દેખાડશે કે જે બની રહે તે પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ ધુલાવામા નાખશે ૨૫ જુઓ, જે અગાઉથી તમને કહ્યું છે ૨૬ જો મઠિ જે તેઓ તમને કહે કે, જુઓ, તે સાતમા છે, તો બહારના જતા, જુઓ, તે ચોરડીઓમા છે, તો ના માનતા ૨૭ કેમકે જેમ વિભળી પૂર્વથી નીકળીને પશ્ચિમ સુધી ચમકે છે, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું થશે ૨૮ આ સુદુ હોય, ત્યાં નીધા એકઠા થશે

૨૯ અને તે દહાડાઓની વિષતિ પડી, તરત સુરજ અધકારાય યશ જશે, ને અદ્ પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ને આકાશથી તારા ખરશે, ને આકાશના પરાક્રમે દહાવાશે ૩૦ અને ત્યારે માણસના દીકરાની નિશાળી આકાશમા દેખાશે, ને ત્યારે પૃથ્વી પરના સ્થળના કુચો રોષ કરશે, અને માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મોટા મિત્રમા આકાશના મેષ પર આવતો તેઓ દેખશે ૩૧ અને સમુદ્રમા મોટા અવાજ સહિત તે પોતાના દૂતોને મોકલશે, ને તેઓ ચારે દિશામાથી આકાશના એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે

૩૨ હવે અટની પૃથ્વી તેનું દૃષ્ટત શીઓ જ્યારે તેની ડાળી કમળી યશ હોય છે, ને પાદડા કુટી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળા પાસે આગો છે ૩૩ એમજ તમે પણ જ્યારે તે બધા થયા જુઓ, ત્યારે તમારે બહુત કે તે પાસે આવસા આ જાણ છે ૩૪ તમને ખબર કદા છે, જે બધા પુરા થશે ત્યાં સુધી આ પેદી સુરજી નહિ જશે ૩૫ આકાશ

તથા પૃથ્વી જતા રહેશે, પણ મારી વાતો જતા રહેશે નહિ ૩૬ પણ તે દહાડા તથા તે ધડી સખધી બાપ જગર કોઈ પણ બહુતો નથી આકાશના દૂતો નહિ ને દીકરો પણ નહિ ૩૭ અને જેમ નુહના સમયમા થયું, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે ૩૮ કેમકે જેમ જલપ્રલયની અગાઉ તુલ પહોડામા ચડી બેઠો ત્યાં સુધી તેઓ ખાતા પીતા, ને પરજુતા પરજુલતા હતા, ૩ અને જલપ્રલય આવીને સંહુને તાણી લઈ ગયો ત્યાં સુધી તેઓ ન સમન્યા, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે ૪૦ તે વખતે બે માણસ જેતરમા હશે, એક લેવાશે ને બીજો પડતો મુકાશે ૪૧ બે સ્ત્રીઓ ધડીએ દળતી હશે, એક લેવાશે ને બીજી પડતી મુકાશે ૪૨ મઠિ જગત રહેશે, કેમકે તમારો પ્રભુ કયં દિવસે આવશે એ તમે જાણતા નથી ૪૩ પણ જે જાણે કે ચોર કયે પહોરે આવશે, એ જો ધરદણી જાણતો હોત, તો તે જાણતો રહેત, ને પોતાના ધરમા ખાતર પાડવા ન દેત ૪૪ જે મઠિ તમે પણ જાણ રહેો, કેમકે જે ધડીએ તમે ધારતા નથી તે ધડીએ માણસના દીકરો આવશે ૪૫ તો જે આકરના ધડીએ પોતાના ધરમાને દીક વખતે ખાવાનું આપવા સાડ પોતાના ધરમા કારભારી ઠરાવ્યો છે, તે વિશ્વાસુ તથા બુદ્ધિવાન ચાકર કોણ છે ૪૬ જેને તેનો ધડી આવીને જેમ કરતો દેખશે તે ચાકરને ધન્ય છે ૪૭ કુ તમને ખબર કદા છે, તે તેને પોતાની બધી સંપત્તિના કારભારી ઠરાવશે ૪૮ પણ જે તે બુડો ચાકર પોતાના મનમા કહેશે કે, મારો ધણી આવતા વાર લગાડે છે, ૪૯ ને તે બીજા ચાકરને મારવા તથા છાંન્ડાઓની સાથે ખાવા તથા પીવા લાગે, ૫૦ તો જે દહાડે તે તેની વાટ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેમા તે ચાકરનો ધણી આવશે, ૫૧ ને તેને કાપી નાખશે, ને તેનો સાગ ઢાળીઓની સાથે ઠરાવશે, ત્યાં રહત ને ફાત પીસતુ થશે

૨૫ તો આકાશના રાજ્યને ઇસ કુમારિકાઓની ઉપમા અપાશે, કે જે પોતપોતાની મશાલો લઈને વરને મળવા સાડ જહાઝ ગઈ ૧ અને તેઓમાની પાવ મૂર્ખ ને પાવ બુદ્ધિવાન હતી ૨ કેમકે મૂર્ખાઓએ પોતાની મશાલો લીધી, ત્યારે તેઓએ સાથે તેલ ન લીધું ૩ પણ બુદ્ધિવતીએ પોતાની મશાલો સાથે પોતાની કુખીમા તેલ લીધું ૪ અને વરને વાર લાગી એટલામા તે સર્વે ઝોકા ખાઈને ઉઠી ગઈ ૫ અને અત્તી થયે જૂઠ પડી કે, જુઓ, વર આવે છે, તેને

મળવાને નીકળેા. ૭ ત્યારે તે સપ્તમી કુમારિકાઓએ ઉઠીને પોતપોતાની મસાલેા તૈયાર કીધી. ૮ અને મૂર્ખાઓએ બુદ્ધિવંતીને કહ્યું કે, તમારા તેલમાંથી અમને આપો, કેમકે અમારી મસાલેા દોઢવાણ બંધ છે. ૯ પણ બુદ્ધિવંતીએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે કદાચને અમને તથા તમને પુર નહિ પડશે, માટે તમે વેચનારાઓની પાસે બન્યો, ને પોતપોતાને સાડ વેચાતું લેા. ૧૦ અને તેઓ વેચાતું લેવા નહ એટલામાં વર આવી પહોંચ્યો, ને જ્યો તૈયાર હતી તેઓ તેની જોડે લક્ષ્મણભાઈ ગયું, ને બારણુ બંધ કરવામા આવ્યું. ૧૧ પછી તે બીજી કુમારિકાઓએ આવીને કહ્યું કે, યો સ્વામી, સ્વામી, અમારે સાડ ઉપાડ. ૧૨ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, હું તમને ખર્ચિત કહું છું કે હું તમને નથી બોળખતો. ૧૩ માટે તમે ભગવા રહેા, કેમકે તે દહાડેા અથવા થકી તમે બંધાતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવકું] એક માણસના જેવું છે, જેણે પરદેશ જતાં પોતાના ચાકરોને બોલાવીને પોતાની સપ્તમી તેઓને સોંપી. ૧૫ એકને તેણે પાંચ તાલત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, હરેકને પોત-પોતાની શકિત પ્રમાણે આપ્યું; ને તે પરદેશ ગયો. ૧૬ પછી જેને પાંચ તાલત મળ્યા હતા, તે તરત જઈને તેથી વેપાર કરીને બીજા પાંચ તાલત કમાયો. ૧૭ તેમજ જેને બે, તે પણ બીજા બે કમાયો. ૧૮ પણ જેને એક મળ્યા હતા તેણે જઈને ભોંય બોરીને પેશાના પાણીનું નાણું દાટી મુક્યું; ૧૯ અને લાંબી મુકત પછી તે ચાકરોનેા ધણી આવે છે, ને તેઓ પાસેથી દિસાજ લે છે. ૨૦ ત્યારે જેને પાંચ તાલત મળ્યા હતા તે બીજા પાંચ તાલત પણ લેતો આવ્યો, ને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે મને પાંચ તાલત સોંપ્યા હતા; બે, હું તે ઉપરાંત બીજા પાંચ તાલત કમાયો. ૨૧ ત્યારે તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, સાબાસ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું ચોરામાં વિશ્વાસુ થયો છે; હું તને ધણા પર કરાવીશ, તું તારા પ્રભુના અનંદમાં રેસ. ૨૨ અને જેને બે તાલત મળ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે મને બે તાલત સોંપ્યા હતા; બે, હું તે ઉપરાંત બીજા બે તાલત કમાયો. ૨૩ તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, સાબાસ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું ચોરામાં વિશ્વાસુ થયો છે; હું તને ધણા પર કરાવીશ, તું તારા પ્રભુના અનંદમાં રેસ. ૨૪ પછી જેને એક તાલત મળ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, મળ્યાં તે નથી વાળું ત્યાંથી તું કાપનાર, ને મળ્યાં તે

નથી વેળું ત્યાંથી તું એકડું કરનાર છે, એવો કરડો માણસ મેં તને બંધ્યો. ૨૫ માટે હું બીધો, ને જઈને તારા તાલતને મેં ભોંયમાં દાટી મુક્યો; બે, જો તારું તે તને પહોંચ્યું છે. ૨૬ અને તેના પ્રભુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, અરે બુદ્ધા તથા આજસુ ચાકર, મળ્યાં મેં નથી વાળું ત્યાંથી હું કાપુ છું, ને મળ્યાં મેં નથી વેળું ત્યાંથી હું એકડું કરું છું એમ તે બંધ્યું હતું, ૨૭ તેના માત્ર નાણુ તારે દાહકારોને આપવું બેઠતું હતું કે હું આવીને બ્યાજ સુધા માત્ર પામત. ૨૮ એ માટે જેની પાસેથી તાલત લઈને જેની પાસે દસ તાલત છે તેને આપો. ૨૯ કેમકે જેની પાસે છે તે ફરકને અપારો, ને તેનું ધણુ થશે; પણ જેની પાસે નથી, તેનું જ છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવામા આવશે. ૩૦ અને તે નકામા ચાકરને બહારના અધકારમાં કાઢી મુકો, ત્યા ૨૨નું ને દાંત પીસવું થશે.

૩૧ અને ત્યારે માણસનો દીકરો પોતાના મહિમામા સર્વ પવિત્ર ફૂતો મુઘાં આવ્યો, ત્યારે તે પોતાના મહિમાના રાજ્યાસન પર બેસ્યો. ૩૨ અને સર્વે લોક તેની આજ્ઞા એકલા કરાશે; ને જેમ ઘેટાપાળક ઘેટાંને બકરાથી જુદા પાડે છે, તેમ તે તેઓને એક બીજાથી જુદા પાડશે. ૩૩ અને ઘેટાંને તે પોતાને જમણે હાથે, પણ બકરાને ડાબે હાથે રાખશે. ૩૪ ત્યારે રાજા પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે કે, મારા બાપના આશીર્વાદિતો, તમે આવો, જે રાજ્ય જનનના પામેા નાખ્યા અનાદિ તમારે સાડ તૈયાર કીધેકુ છે તેનાં વારસો લેા. ૩૫ કેમકે હું બુખ્યો હતો, ત્યારે તમે મને ખાવાને આપ્યું; હું તરસ્યો હતો, ત્યારે તમે મને [પાણી] પાધું; હું પારકો હતો, ત્યારે તમે મને પરીણો રાખ્યો; ૩૬ હું નાગો હતો, ત્યારે તમે મને વજ્ર પેહેરાવ્યા; હું માદો હતો, ત્યારે તમે મને ભેવા આવ્યા; હું કેદમાં હતો, ત્યારે તમે મારી પાસે આવ્યા. ૩૭ ત્યારે ન્યાયીઓ તેને ઉત્તર દેતાં કહેશે કે, પ્રભુ, ત્યારે અમે તને બુખ્યો દેખીને ખરાઈયું, અથવા તરસ્યો દેખીને [પાણી] પાધું ૩૮ ને ત્યારે અથવા તમે પારકો દેખીને પરીણો રાખ્યો, અથવા નાગો દેખીને વજ્ર પહેરાવ્યાં ૩૯ અને ત્યારે અમે તને માદો અથવા કેદમાં ભેધને તારી પાસે આવ્યા ૪૦ ત્યારે રાજા ઉત્તર દેતાં તેઓને કહેશે, હું તમને ખર્ચિત કહું છું કે, આ મારા બાઇઓમાંના બહુ નાનાં યોમાથી એકને તમે તે કીધું એટલે મને કીધું. ૪૧ પછી ડાબી તરફનાઓને પણ તે કહેશે કે, યો રાખિતો,

ને સર્વકાલિક અગ્નિ શેતાન તથા તેના દૂતોને સાડ તૈયાર કાઢેલા છે, તેમાં તમે મારી અગળથી બચો ૪૨ કેમકે હું બુધ્ધ્યો હતો, પણ તમે મને ખાવાનું આપ્યું નહિ, હું તરસ્યો હતો, પણ તમે મને [પાણી] પાણું નહિ, ૪૩ હું પારકો હતો, પણ તમે મને પરીણા શુભ્યો નહિ, નાગો હતો, પણ તમે મને વસ્ત્ર પહે શબ્દો નહિ, મારો તથા કેદમાં હતો, પણ તમે મને ભેવા આલ્યા નહિ ૪૪ ત્યારે તેઓ પણ તેને ઉત્તર દેવા કહેશે કે, પ્રશ્ન, ક્યારે અમે તને બુધ્ધ્યો, કે તરસ્યો, કે પારકો, કે નાગો, કે મારો કે કેદમાં કેળીને તારી સેવા નહિ કીધી? ૪૫ ત્યારે તે તેઓને ઉત્તર દેવા કહેશે, હું તમને અધિત કહું છું કે, આ બહુ નાનાઓમાથી એકને તમે તે કીધું નહિ, એટલે મને કીધું નહિ, ૪૬ અને તેઓ સર્વકાલિક સાસનમાં જરો, પણ ન્યાયીઓ સર્વકાલિક જીવનમાં [જરો]

૨૬ અને ઇસુએ એ સર્વ વાતો પુરી કીધી ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, ૧ તમે ભણો છો કે મેં દહાડા પછી પાસ્ખા પર્વ છે, અને માણસનો દીકરો વધતેવે જણાવા સાડ પરસ્વાધીન કરાય છે ૨ ત્યારે મુખ્ય યાજકો તથા લોકોના વડીલો કાયાકા નામે પ્રશ્ન બાળકની કચેરીમાં એકઠા થયા ૩ અને ઇસુને કપટથી પકડીને મારી નાખવા માટે મનમુજી કીધો ૪ પણ તેઓએ કહ્યું કે, પર્વમાં નહિ, ૫ મેં લોકોમાં અડખડ થાય

૬ અને ઇસુ બેથાનીઆમાં સીમોન કોથિયાના ઘરમાં હતો ૭ ત્યારે અતિ મૂલ્યવાન અત્તરની સગે-મરમરની ડબ્બી લઇને એક બાવડી તેની પાસે આવી, ને તે જમવા બેઠો હતો ત્યારે તેના માથા પર તેણીએ તે રંડયું ૮ પણ તેના શિષ્યોએ તે દીકું ત્યારે તેઓએ શરસે ધકેને કહ્યું કે, એ વસ્ત્રાન શા માટે? ૯ કેમકે એ અત્તર ધણે મુલ્યે વેચાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત ૧૦ ત્યારે ઇસુએ એ બાપુને તેઓને કહ્યું કે, એ બાવડીને તમે કેમ સલામો છો? કેમકે એણે તો મારા પ્રત્યે ઉત્તમ કામ કીધું છે ૧૧ કેમકે દરિદ્રી સદા વમારી સાથે છે, પણ હું સદા વમારી સાથે નથી ૧૨ તેણે એ અત્તર મારા શરીર પર રંડયું એ તો મારા દયાવાની તૈયારીને સાડ તેણે કીધું ૧૩ હું તમને અધિત કહું છું કે, આ સુવાતો આખા જગતમાં જ્યાં કહી પ્રસિદ્ધ કરાશે ત્યાં એણે ને કીધું છે તે પણ એના સહારણને સાડ કહેવાશે

૧૪ ત્યારે યહુદી ઇસ્રાઈલીઓત કહેવાએલા તે બાર

માના એકે મુખ્ય યાજકોની પાસે જઇને ૧૫ કહ્યું કે, તેને હું તમારે સ્વાધીન કરૂં તો તમે મને શું આપવા રાજી છો? ને તેઓએ તેને ત્રીસ રૂપિયા તોળી આપ્યા ૧૬ અને ત્યારથી તેણે તેને પરસ્વાધીન કરવાનો લાગ રોખ્યા કીધો

૧૭ અને બેથમીર રોટલીના [પર્વને] પહેલે, દહાડે શિષ્યોએ ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું કે, અમે તારે વારતે પાસ્ખા ખાવાની ક્યા તૈયારી કરીએ? તારી શી ઇચ્છા છે? ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, નજરમાં ક્ષણ-ભાગની પાસે જઇને તેને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે મારો સમય પાસે આવ્યો છે, હું મારા શિષ્યો સુધી તારે ઘેર પાસ્ખા પાળાત ૧૯ અને ઇસુએ શિષ્યોને બેવી આજ્ઞા આપી હતી, તેણે તેઓએ કીધું, ને પાસ્ખા તૈયાર કીધું ૨૦ અને સાંજ પડી ત્યારે બાર શિષ્યોની સાથે તે જમવા બેઠો ૨૧ અને તેઓ જમતા હતા ત્યારે તેણે કહ્યું, હું તમને અધિત કહું છું કે, તમા-રામાનો એક મને પરસ્વાધીન કરશે ૨૨ ત્યારે તેઓ ધણા રોકાતુર થયા, ને તેઓમાને હરેક તેને કહેવા લાગ્યા કે, પ્રશ્ન, શું તે હું છું? ૨૩ અને તેણે ઉત્તર દેવા કહ્યું કે, જેણે મારી સાથે યાજીમાં હાથ ધાડ્યા છે તેજ મને પરસ્વાધીન કરશે ૨૪ માણસના દીકરા સખીની જમ લખ્યું છે તેમ તે જ્ય છે ખરો, પણ ને માણસથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય છે, તેને અફસોસ છે ૨૫ મેં તે માણસ જન્મ્યા ન હોત, તો તેને માટે સાડ હોત ૨૬ ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહુદીએ ઉત્તર દેતા કહ્યું, રાખી, શું તે હું છું? તે તેને કહે છે કે, તે પોતેજ કહ્યું ૨૭ અને તેઓ કોળજન કરતા હતા ત્યારે ઇસુએ રેટલી લઇને, તથા આશીર્વાદ આપીને લા ધી, ને શિષ્યોને આપીને કહ્યું કે, લો, ખાઓ, એ માડ શરીર છે ૨૮ અને તેણે વાટકો લઇને તથા સ્તવિ કરીને તેઓને આપતા કહ્યું કે, તમે સહુ એમાનુ પીઓ ૨૯ કેમકે એ [નવા] કરારનું માડ લોહી છે, ને પાપોની માફીને જ્યે ધણુઓને સાડ વહેવડાવવામાં આવે છે ૩૦ અને હું તમને કહું છું કે, હું મારા ખાપના રાજ્યમાં વમારી સાથે નવો પીય, તે દહાડા સુધી ૩૧

૩૨ અને તેઓ ગીત ગાયા પછી જેઠનના પહાડ પર બહાર ગયા

૩૩ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમે સહુ આજ રાત્રે મારા સખી દોઢર ખાશો, કેમકે એમ લખ્યું છે કે હું ઘેટાપાળકને મારીશ, ને રોળાના ઘેટા વિગેરાધ

જરો ઠરે પણ મારા ઉઠ્યા પછી હું તમારી અગાઉ ગાળીલમા જઈશ. એ ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું, જો પદા તારા સખી ઠાકર ખારો, તોપણ હું કદી ઠાકર નહિ ખાઈશ. એ ઇસુએ તેને કહ્યું, હું તને ખજિત કહું. કે, આજ રાત્રે મર્યા બોલ્યા અગાઉ, ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ. ૩૧ પીતર તેને કહે છે, જો તારી સાથે મારે મરવું પડે તોપણ હું તારો નકાર નહિજ કરીશ. બધા શિષ્યોએ પણ એમજ કહ્યું.

૩૨ ત્યારે ઇસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાને નામે એક ઠેકાણે આવે છે. ને શિષ્યોને કહે છે કે, હું પછે જઈને પ્રાર્થના કર ત્યાં મુખી તમે અહીં બેસો. ૩૩ અને પીતરને તથા ઝબ્દીના બે દીકરાને સાથે લઈને પોતે શોકાતુર તથા ઉદાસ થવા લાગ્યા, ૩૪ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારો જીવ મરવા જેવો ધણો શોકાતુર છે, તમે અહીં રહીને મારી સાથે ભગતા રહો. ૩૫ પછી તેણે થોડું આથે જઈને ઉધે ઝેડોડે પડીને પ્રાર્થના કરતા કહ્યું કે, યો મારા બાપ, જો બની શકે તો આ વાટકો મારાથી દૂર કર, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૩૬ પછી શિષ્યોની પાસે તે આવે છે, ને તેઓને ઉઠવા કહીને પીતરને કહે છે, શું તમે એક ઘડી પણ મારી સાથે ભગતા રહી નથી શકતા? ૩૭ તમે ભગતા રહો ને પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમા ન આવો, આત્મા વતપર છે ખરો, પણ શરીર અબળ છે. ૩૮ વળી બીજી વાર તેણે જઈને પ્રાર્થના કરતા કહ્યું, યો મારા બાપ, જો આ વાટકો મારા પીધા વગર મારી પાસેથી દૂર થઈ ન શકે તો તારી ઇચ્છા થાય. ૩૯ ત્યારે તેણે બીજી વાર આવીને તેઓને ઉઠવા દીધા, કેમકે તેઓની આંખો [ઉઘથી] બારે થઈ હતી. ૪૦ અને તે ક્રીષ્ટી તેઓને મુક્તિ ગયા, ને ત્રીજી વાર તેજ વાત કહેતા તેણે પ્રાર્થના કીધી. ૪૧ ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, હવે ઉઠ્યા કરો, ને આરામ લો, જુઓ, ધડી પાસે આવો છે, ને માણસનો દીકરો પાપીઓના હાથમા પરસ્વાધીન કરાય છે. ૪૨ હોડો, આપણે જઈએ, જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે આવ્યો છે.

૪૩ અને તે હજી બોલતો હતો, એટલામા જુઓ, તે બારમાનો એક, એટલે ચલુદા, આવ્યો, ને તેની બેડે મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા લેવિતા વડીલોની પાસેથી ધણા લોક તરવારો તથા સોટા લઈને આવ્યા. ૪૪ હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને નિશાણી આપી

હતી કે, હું જોને મુખીશ તેજ તે જ, તેને પકડી લેજો. ૪૫ અને તરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું, રાખી, સલામ, ને તેને મુખ્ય, ૪૬ ને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, મિત્ર, જે કરવાને તું આવ્યો છે તે કર ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને, ઇસુ પર હાથ નાખીને, તેને પકડી લીધો. ૪૭ પછી જુઓ, ઇસુના સાથીઓમાના એકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની તરવાર કાઢી, ને પ્રમુખ યાજ્ઞકના ચાકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. ૪૮ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, તારી તરવાર તેના આંતરમા પાછી ધાલ, કેમકે જે સંધળા તરવાર પકડે છે તેઓ તરવારથી નાશ પામરો. ૪૯ શું તું ધારે છે કે હું એવો સંક્રિમાન નથી કે જો આપની પાસે માથું, તો તે હમણાજ ફૂટીને બાર ફેંજ કરતા વધારે મારી પાસે મોકલી દેશે નહિ? ૫૦ તો જે ધર્મલેખો [મા લખેલ છે] કે એવું થવું જોઈએ, તે કેમ પુર થયો? ૫૧ તેજ વેળા ઇસુએ લેવાને કહ્યું કે, તમે તરવારો તથા સોટા લઈને જોમ ચોરને તેમ મને પકડવા નીકળી આવ્યા છો શું? હું રોજ મદિરમા બેસીને બ્રાહ્મ કરતો હતો, ને તમે મને પકડ્યો નહોતો, ૫૨ પણ ભવિષ્યવાદીઓના લેખો પુરા થાય માટે આ બધું થયું છે ત્યારે બધા શિષ્યો તેને મુક્તિ નાહા.

૫૩ પછી જેઓએ ઇસુને પકડ્યો હતો, તેઓ નવા શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો એકઠા થતા હતા ત્યાં કાયાફા પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે તેને લઈ ગયા. ૫૪ અને પીતર આંખો આંધો તેની પાછળ પ્રમુખ યાજ્ઞકની કચેરી મુખી ચાલ્યો, ને માટે જઈને પરિણામ લેવાને ભાલ-દારોની સાથે બેઠો. ૫૫ અને મુખ્ય યાજ્ઞકેએ તથા આખી ત્યાગસભાએ, ઇસુને મારી નાખવાને, તેની વિરૂદ્ધ જુદી શાહેદી રોપી, ૫૬ અને જો કે ધણા જુદા સાક્ષી આવ્યા, તોપણ તે ન જડી, પણ પાછળથી જો આવીને ૫૭ બોલ્યા કે, એણે કહ્યું, હું દેવના મદિરને પાડી નાખવાને તથા ત્રણ દહાડામા તેને પાછા બાંધવાને સમર્થ છું. ૫૮ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે ઉઠા થઈને તેને કહ્યું, શું તું કંઈ ઉત્તર નથી દેતો? એવો તારી વિરૂદ્ધ શી શાહેદી આપે છે? ૫૯ પણ ઇસુ છાનો રહ્યો ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે તેને કહ્યું, હું તને જીવતા દેવના સમ ધાલુ છું, દેવનો દીકરો ને ખ્રીસ્ત તેજ તું છે કે નહિ, એ અમને કહે. ૬૦ ઇસુ તેને કહે છે કે, તેજ કહ્યું, પરંતુ હું તમને કહું છું કે, હવે પછી આણુશના દીકરાને પરાક્રમના જાનણા હાથ પર બેઠેલો તથા આકાશના મેલો પર આવતો તમે કૈખરો.

૧૧ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે પોતાના હાથમાં ફાળે કહ્યું કે, એણે દુર્ભાગ્ય કર્યું છે, આપણને બીજા શાહેદીઓની શી મરજી છે? હુઓ, હવે તમે એ દુર્ભાગ્ય સાક્ષ્ય છે ૧૬ તમે યુધારો છો? ને તેઓએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, એ મરજી નથી ૧૭ ત્યારે તેઓએ તેના મોઢા પર કુશીને તેને મુકી મારી, ને બીજાઓએ તેને યમડાડે મારતા ૧૮ કહ્યું કે, ઓ ખ્રીસ્ત, તમે ગણે માથો એ અમને કદી બતાવ

૧૯ અને પીતર બહાર ચોખ્ખા બેઠો હતો, ત્યારે એક ઠાસીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, તું પણ આનીલા ધસુ ભોડે હતો ૨૦ પણ તેણે સફળી આગળ નકાર કરતા કહ્યું કે, જે તું કહે છે તે હું બજાવતો નથી ૨૧ અને તે બહાર પરજાળમાં ગયા ત્યારે બીજાએ તેને દેખીને જેઓ ત્યાં હતા તેઓને કહ્યું કે, એ પણ ધસુ નાઝારીની ભેડે હતો ૨૨ પણ તેણે સમ ખાતા ફરીથી નકાર કર્યો કે, તે માણસને હું બોળખતો નથી ૨૩ અને થોડી વાર પછી પાસે ઉભેલાઓએ આવીને પીતરને કહ્યું કે, ખરેખર તું પણ તેઓમાંનો છે, કેમકે તારી બાઈથી તું બજાવ આવે છે ૨૪ ત્યારે તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, હું તે માણસને બોળખતો નથી અને તમને મરજી પોતાના ૨૫ અને ને વાત ધસુએ પીતરને કહી દર્શાવે કે, મરજી પોતાના અગાઉ ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને ચાલ આવી, ત્યારે બહાર જઈને તે બહુ રડ્યો

૨૭

અને સવાર થઈ, ત્યારે સર્વ મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા લોકોના વડીલોએ ધસુને મારી નાખવા સારું તેની વિરુદ્ધ મનુષ્યો કર્યા ૨૮ પછી તેઓએ તેને બાંધ્યા ને તેને લઈ જઈને પીલાત હાકેમને સોંપ્યા

૨૯ ત્યારે તે અપરાધી કબાલો, જેણે નોંધે, તેને પરસ્વાધીન કરાવે યુદ્ધને પથાપાથ થયો, ને પેલા ત્રીસ રૂબીઆ મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા વડીલોની પાસે પાલ લાગીને ૩૦ કહ્યું કે, નિરપરાધી લોકો પરસ્વાધીન કર્યાથી મેં પાપ કર્યું છે ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, તેમાં અમારે શું? તે તું બલે ૩૧ પછી મહિરમા રૂબીઆ ફેંચી દબને તે નીકળે, ને જઈને ફાગી ખાધી ૩૨ ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તે રૂબીઆ લઈને કહ્યું કે, એ લોકોનું મૂલ્ય છે મારે બંદારમાં એ નાખવા ઉચિત નથી ૩૩ પછી તેઓએ મનુષ્યો કરીને પગેરશીઓને દાંડવા તાર તેનું કુલાનું ખેતર વેચાનું મિથું ૩૪ તે મારે આજ મુખી તે ખેતર લોકોનું ખેતર કહેવાય છે

૩૫ ત્યારે થિર્મયાહ બાવિખવાદીએ ને કહ્યું હતું તે પુર થયું કે, જેનું મૂલ્ય કરાવવામાં આવ્યું, એટલે જેનું મૂલ્ય કરાવેલપુરોએ કરાવ્યું તેના મૂલ્યના ત્રીસ રૂબીઆ તેઓએ લીધા, ૩૬ ને જેમ પ્રમુખે મને હુકમ કર્યો તેમ કુલાના ખેતરને સારૂ આપ્યા

૩૭ અને ધસુ હાકેમની આગળ ઉભો રહ્યો, ને હાથે તેને પુછતા કહ્યું કે, શું તું યહૂદીઓના રાજા છે? ત્યારે ધસુએ તેને કહ્યું કે, તું કહે છે ૩૮ અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા વડીલોએ તેના પર બેઠો મુક્યા હતા તેણે કંઈ ઉત્તર ન દીધો ૩૯ ત્યારે પીલાત તેને કહે છે ૪૦, તારી વિરુદ્ધ તેઓ કટલી સાહેદી આપે છે, એ શું તું નથી સાબળતો? ૪૧ પણ તેણે તેને એક રાખડો પણ ઉત્તર ન દીધો, નેથી હાકેમ પછો અચરત થયો ૪૨ હવે પર્વમાં ને એક બહીવાનને લોકો માગે, તેને તેઓને સારૂ છોડી દેવાને હાકેમનો વિચાર હતો ૪૩ અને તે વેળા બારણાસન નામનો તેઓનો એક પ્રખ્યાત બંધી હતો ૪૪ તે માટે તેઓ એકામ થયા પછી પીલાતે તેઓને કહ્યું, હું તમારે સારૂ કોને છોડી દઈ, તમારી શ્રી મરજી છે? બારણાસને, કે ધસુ ને ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને? ૪૫ કેમકે તે બજાવતો હતો કે તેઓએ અદેખાધથી તેને સોંપ્યો હતો ૪૬ અને ન્યાયાસન પર તે બેઠો હતો, ત્યારે તેની બાથડીએ તેને કહેવાડી ચોકવ્યું કે, તે ન્યાયીને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજ અને સ્વપ્નમાં તેને લીધે થયું હું પણ છે ૪૭ પણ મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમ-બળ્યા, કે તેઓ બારણાસને માગે, ને ધસુને મારી નાખાવે ૪૮ પણ હાકેમ ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, તે બેમાથી કોને હું તમારે સારૂ છોડી દઈ, તમારી શ્રી મરજી છે? ને તેઓએ કહ્યું કે, બારણાસને ૪૯ પીલાત તેઓને કહે છે, તો ધસુ ને ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને હું શું કરું? સર્વે તેને કહે છે કે, તે વધસ્તલે જરાય ૫૦ ત્યારે તેણે કહ્યું, સા માટે? તેણે શું થયું શું છે? પણ તેઓએ વનારે બૂમ પાડતા કહ્યું કે, તે વધસ્તલે જરાય ૫૧ અને પીલાતે બેચું કે માટે કંઈન આલવું નથી, પણ ઉલટી વિરોધ જટબડ થાય છે, ત્યારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગળ પોતાના હાથ લોચે કહ્યું કે, એ ન્યાયીના લોકો સળથી હું નિર્દોષ છું, તમે જાણો ૫૨ ત્યારે સર્વે લોકોએ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, એણે લોકો અમારે માથે તથા અમારા સંતાનને માર્યા આવે ૫૩ પછી તે બારણાસને તેઓને સારૂ છોડી દીધો, ને ધસુને કોરડા મરાડીને વધવને જરાવા સારૂ સોંપ્યા

૨૭ ત્યારે હાકેમના સિપાઇઓએ ઇસુને મહેલમા લઇ જઈને આપી પલટણુ તેની આસપાસ એકઠી કરી. ૧૮ પછી તેઓએ તેના હુનડા ઉતારીને કીરમજી જવ્વેલો તેને પહેરાવ્યા. ૨૦ અને કાઠાને સુનટ ગુપ્તીને તેના માથા પર મુક્યો, ને તેના જમણા હાથમા સોદી આપી, ને તેની સામા ધુણુ દેખીને તેના કઠ્ઠા કરતા કહ્યું કે, અરે યુદ્ધીઓના રાજ, સલામ ૨૦ પછી તેઓ તેના પર ધુપ્યા, ને સોદી લઈને તેને માથામા મારી ૨૧ અને તેના કઠ્ઠા કરી રહ્યા પછી તેઓએ જવ્વેલો તેના પાચી ઉતારીને તેના હુનડા તેને પહેરાવ્યા, અને વધતત્તમે જડવાને તેઓ તેને લઇ ગયા.

૨૨ અને તેઓ બહાર જતા હતા ત્યારે કુરેનીને સીમિન નામે એક જણ તેઓને અગ્યો, એની પાસે તેઓએ તેના વધતત્તમ પરાણે હથકાપી લીધા. ૨૩ અને ગલનયા નામે એક જગ્યા, ને ખોપરીની જગ્યા કહેવાય છે, ત્યાં પહોંચ્યા. ૨૪ ત્યારે તેઓએ પિત્ત કોઠેડા સિરકા તેને પીવાને આપ્યા, પણ બાપ્ત્યા પછી તેણે પીવા ના પાડી. ૨૫ અને તેને વધ-તત્તમે જડયા પછી તેઓએ ચિઠ્ઠી નાખીને તેના હુનડા માદોમાહે વહેવી લીધા. ૨૬ પછી તેઓએ ત્યાં ખેડીને તેની ચોખી કાપી. ૨૭ અને તે સળધીનુ લખેલું વડો-મનનામું તેના માથાની ઉપર લગાડયું કે, ઇસુ ને યુદ્ધીઓના રાજ, તે જોઈ છે. ૨૮ ત્યારે તેઓએ તેની નેડે બે ચોરને વધતત્તમે જડયા, એકને જામ્પી તરફ ને બીજાને રાખી તરફ. ૨૯ અને પાસે યધને જનારાઓએ પોતાના માથા હલાવતા તથા તેની નિંદા કરતા. ૩૦ કહ્યું કે, અરે મરિચને પાડી નાખનાર તથા તેને તણુ દહાડામા બાલનાર, હું પોતાને બચાવ, જે તું દેવનો કીકરો છે તો વધતત્તમ પરથી ઉતરી આવ. ૩૧ અને તેની રીતે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ પણ માસીઓ તથા વડીનો સુઝા કઠ્ઠા કરતા કહ્યું કે, ૩૨ બીજાઓને તેણે બચાવ્યા, જે પોતાને બચાવી નથી મકતો, એ તો દસ્તાએલનો રાજ છે, તે હમણા વધતત્તમ પરથી ઉતરી આવિ, ને અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું. ૩૩ તે દેવ પર બરોસો રાખે છે, જે તે તેને ચાહે છે તો હમણા તેનો ધુઠકો તે કરે, કેમકે તેણે કહ્યું હતું કે હું દેવનો કીકરો છું. ૩૪ અને જે ચોરોને તેની નેડે વધતત્તમે જડયા હતા, તેઓએ પણ તેમજ તેની નિંદા કરી.

૩૫ અને છઠી દોરાથી નવમી દોરા સુધી આખા દેશ પર અધનાર પડ્યો. ૩૬ અને આસરે નવમી દોરાએ ઇસુએ મોટું ઘોંટ બૂમ પાડવા કહ્યું કે, એલી,

એલી, લામા સાબાખ્યાની, એટલે, ચો મારા દેવ, મારા દેવ, તે મને કેમ સુધી દીધો છે? ૩૭ અને તેઓ ત્યાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાએકે સાબખીને કહ્યું કે, એવીચાહને તે બોલાવે છે. ૩૮ અને તરત તેઓ-માંથી એકે દોડીને વાદળી લઈને સિરકાથી બીજવો, ને લાકડીની ટોચે બાંધીને તેને ચુસતા આપી. ૩૯ પણ બીજાએ કહ્યું કે, રહેવા દો, આપણે બેઠાએ કે એવીચાહ એને ઘોડાવવા આવે છે કે નહિ. ૪૦ પછી ઇસુએ બીજ વાર મોટું ઘોંટ બૂમ પાડીને પ્રાણ મુક્યા. ૪૧ ત્યારે જુઓ, મરિચને પડેલા ઉપરથી તમે સુધી ફાડીને તેના બે લાગ યધ ગયા, ને કપટી કાપી, ને ખડકા ફાડી ગયા, ૪૨ ને કબરો ઉપડી ગઈ, ને ઉઘવા સત્તોના ધણુ સારી ઉઠયા, ૪૩ ને તેના પાછા ઉઠયા પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પવિત્ર નગરમા ગયા, ને ધણુઓને દેખાયા. ૪૪ ત્યારે જમાદારે તથા તેની સામે નેટયા ઇસુની ચોરી કરતા હતા, તેઓએ કપટી-કપારે તથા જે જે થયું, તે બેઠને બહુ બોવા કહ્યું કે, ખરેખર એ દેવનો કીકરો હતો. ૪૫ અને ત્યાં પછી બાચીઓ, જેઓ ઇસુની સેવા કરતી ગાલીલથી તેની પાછળ આવી હતી, તેઓ આવેથી જોયા કરવી હતી. ૪૬ તેઓમા મરિચમ માનદાલિયુ, ને ચાકુબની તથા ચોસીની મા મરિચમ, તથા અબીના કીકરાઓની મા હતી.

૪૭ અને સાજ પડી ત્યારે યુસકુ નામે આરીમયા-ઇનો એક દ્રવ્યવાન માણસ આવ્યો, જે પોતે પણ ઇસુનો શિષ્ય હતો, ૪૮ તેણે પીલાત પાસે જઈને ઇસુની લાસ માગી, ત્યારે પીલાતે તે સોપવાની આજ્ઞા કરી. ૪૯ પછી યુસકુ લાસ લઈને સજીને ઉભા હુનડે તે વિંટાળી. ૫૦ અને ખડકમા ખોદાવેલી પોતાની તવી કબરમા તેને સુધી, ને એક મોટી પત્થર કબરના મઢો પર અડાલેખને તે આટ્યો ગયો. ૫૧ ત્યારે મરિચમ માનદાલિયુ તથા બીજા મરિચમ ત્યાં કબરની સજી બેઠી હતી.

૫૨ અને સિદ્ધિકરણને બીજા દહાડે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા કુરેશીઓએ પિલાત પાસે એકઠા યધને ૫૩ કહ્યું કે, સાહેબ, અમને ચાદ છે કે, તે હમ ઇવતો હતો ત્યારે કહેતો હતો કે, તણુ દહાડા પછી હું ઉઠીશ. ૫૪ એ ચાટે નહુ દહાડા સુધી કબરનો નવપતો રાખવાની આજ્ઞા કર, રખે તેના શિષ્યો સને આવીને તેને ચોરી બન્ય, ને લોખને કહે કે, મુચેલાઓમાંથી તે ઉઠયો છે, અને છઠી ભૂલ પહેલીના કરતા મોટી થશે,

૧૫ ત્યારે પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, ચોખ્ખાદારો તમારી પાસે છે, તમે જાઓ, ને તમારાથી બને તેવો તેનો ભપતો રખાવો. ૧૬ પણ તેઓ ગયા, ને પત્થર પર મહોર કરીને તેઓએ કબર પર ભપતો રાખ્યો, અને ચોખ્ખાદારો તેમની સાથે હતા.

૨૮ અને વિદ્યામંત્રણા આપરે, અઠવાગ્યાને પહેલે દહાડે પોદ ફાટવા લાગ્યો, ત્યારે મરિયમ મગદાલેણ તથા બીજા મરિયમ કબરને ભેગાં આવી રે અને જુઓ, મોટા ધરતીકપારો થયો, કેમકે પ્રેમનો દૂત આકાશથી ઉતર્યો, ને પાસે આવીને કબરના મોઢા પરથી પત્થરને ગબડાવીને તે પર બેઠો. ૨૯ તેનું રૂપ વિજળી જેવું ને તેનું કુચકું બરફના જેવું ઉજળું હતું. ૩૦ અને તેના ધાકથી ચોખ્ખાદારો કુત્યા ને મચકુતોલ થઈ ગયા. ૩૧ ત્યારે દૂતે ઉત્તર દેવા તે ખાચગીએને કહ્યું, તમે બીહો મા, કેમકે વધસ્તબે જાએલા ઇસુને તમે ચોને છો, એ હું જાણું છું. ૩૨ તે અટકી નથી, કેમકે તેને જેમ કહ્યું હતું તેમ તે થઈ ગયો છે, તમે આવો, ત્યાં પ્રેમ સુતો હતો તે જગ્યા જુઓ. ૩૩ અને પહેલા જઈને તેના શિષ્યોને કહો કે મુએલાઓમાંથી તે ઉઠ્યો છે અને જુઓ, તે તમારા અગાઉ જા રીલમા જાય છે, ત્યાં તમે તેને કેળશે, જુઓ, મેં તમને કહ્યું છે. ૩૪ ત્યારે તેઓ બીજા તથા થમ્સા દરખ સહિત, કબરની પાસેથી વહેલી નીકળીને તેના શિષ્યોને ખબર આપવાને દોડી ૩૫ અને જુઓ, ઇસુએ તેઓને મળીને કહ્યું, કુશળતા

ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને તેના પગ પકડ્યા, ને તેનું સજ્જન કીધું. ૩૬ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે, બીહો મા, જાઓ, મારા ભાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમા જાય, ને ત્યાં તેઓ મને દેખશે.

૩૭ અને તેઓ જતી હતી, ત્યારે જુઓ, ચોખ્ખાદારોમાંના કેટલાએકે નંબરમા જઈને જે જે થયું તે સંધળું મુખ્ય યાજમાને કહ્યું. ૩૮ ત્યારે તેઓએ વરીલો સુધા એકઠા થઈને મનસુબો કરીને, તે સિપાઈઓને ધણા નાણા આપીને ૩૯ કહ્યું કે, તમે એમ કહો કે, અમે ઉધતા હતા ત્યારે તેના શિષ્યો રાત્રે આવીને તેને ચોરી ગયા. ૪૦ અને જો એ વાત હાકેમને કાને પહોચશે, તો અમે તેને સમજાવીને તમને બચાવીશું. ૪૧ પણ તેઓએ નાણા લીધા, ને શિખવ્યા પ્રમાણે કીધું, ને એ વાત ચઢીચોમા આજ સુધી ચાલે છે.

૪૨ પણ અગીઆર શિષ્યો ગાલીલમા એક પહાડ પર જ્યાં ઇસુએ તેઓને [જવાબ] કરાવ્યું હતું, ત્યાં ગયા. ૪૩ અને તેઓએ તેને જોઈને તેનું સજ્જન કીધું, પણ કેટલાએકને સહેલ આગ્યો. ૪૪ ત્યારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને કહ્યું કે, આકાશમા તથા પૃથ્વી પર સર્વ અધિકાર મને અપાયો છે. ૪૫ એ માટે તમે જઈને સર્વ દેશનાઓને શિખ્ય કરો, બાપ તથા દીકરા તથા પવિત્ર આત્માને નામે તેઓને બાપ્તિસ્મા આપવા જાઓ. ૪૬ મેં તમને જે જે આજ્ઞા કીધી તે સર્વ પાળવાનું તેઓને શિખવતા જાઓ, ને જુઓ, જગતના અંત સુધી હું સર્વકાળ તમારી સાથે છું.

બાંધિસ્ત્રમા કરો.

૮ અને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે, ઇસુ ગાલીલના નાઝારેથથી આવ્યો, ને ચરદનમાં ચોદાનથી બાંધિસ્ત્રમા પાગ્યો; ૧૦ ને તરત પાણી પાસેથી ઉપર આવતાં તેણે આકાશ ઉપડેલું તથા પવિત્ર આત્માને ખલુતરની પેઠે પોતા પર ઉતરતો જોયો. ૧૧ અને આકાશથી વાણી થઈ કે, તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસન્ન છું.

૧૨ અને તરત આત્મા તેને રાનમા લઈ જાય છે; ૧૩ ને રાનમાં આળીસ દહાડા સુધી ચેતાનથી તેનું પરીક્ષણ થયું; ને જનથી પચ્ચોળી સાથે તે હતો; ને ફૂતોએ તેની સેવા કીધી.

૧૪ અને ચોદાન પરસ્વાધીન કરાયા પછી, ઇસુ ગાલીલમાં આવ્યો, ને દેવની સુવાતો પ્રગટ કરતાં તેણે કહ્યું કે, ૧૫ સમય પુરો થયો છે, ને દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે; પસ્તાવો કરો, ને સુવાતો પર વિશ્વાસ કરો.

૧૬ અને તેણે ગાલીલના સમુદ્રને કાંઠે આવતાં સીમેન તથા તેના બાઈ આંદ્રયાને સમુદ્રમાં બળ નાખતા જોયા; કેમકે તેઓ માછલાં પકડનારા હતા. ૧૭ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માછલો પકડનારા કરીશ. ૧૮ અને તરત તેઓ પોતાની બંને સુકીને તેની સાથે ગયા. ૧૯ અને ત્યાંથી ચોડું આગળ જતાં તેણે ઝબદીના દીકરા યાકુબને તથા તેના ભાઈ ચોદાનને વહાણમાં બંને સાંધતા જોયા. ૨૦ અને તરત તેણે તેઓને બોલાવ્યા; ને તેઓ પોતાના બાપ ઝબદીને નોકરોની સાથે વહાણમાં સુકીને તેની પાછળ ગયા.

૨૧ અને તેઓ કાપરનાકુમમાં ગયા; ને તરત, વિશ્રામવારે સભાર્થાનમાં જઈને તેણે ઉપદેશ કર્યો.

૨૨ અને તેઓ તેના ઉપદેશથી અચરત થયા; કેમકે તેણે તેઓને શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય તેની પેઠે ઉપદેશ કીધો. ૨૩ અને તત્કાળ તેઓના સભાર્થાનમાં અશુદ્ધ આત્મા વળજેલી એક માણસ માલમ પડ્યો; ને તેણે જૂમ પાડીને કહ્યું કે, ૨૪ અરે, ઇસુ નાઝારી, અમારે ને તારે શું છે? તું હું બહુ છું, એટલે દેવનો પવિત્ર. ૨૫ અને ઇસુએ તેને ધમકાવતાં કહ્યું કે, છતો રહે, ને જેમાંથી નીકળી જા. ૨૬ અને અશુદ્ધ આત્મા તેને મરડી નાખીને તથા મોઢી જૂમ પાડીને તેનામાંથી નીકળી ગયો. ૨૭ અને

બધા એવા અચરત થયા કે તેઓ માહોમાંડે પુછવા લાગ્યા કે, આ શું છે? આ તો નવો ઉપદેશ છે! કેમકે અધિકારથી તે અશુદ્ધ આત્માઓને પણ આજ્ઞા કરે છે, ને તેઓ તેનું માને છે. ૨૮ અને તરત તેની કીર્તિ આખા ગાલીલ પ્રાતમા ફેલાઈ ગઈ.

૨૯ અને તેઓ સભાર્થાનમાંથી નીકળીને યાકુબ તથા ચોદાન સુધાં તરત સીમેન તથા આંદ્રયાના ઘરમાં ગયા. ૩૦ હવે સીમેનની સાસુ તાવે પડેલી હતી; ને તરત તેને વિધે તેઓએ તેને કહ્યું. ૩૧ અને તેણે પાસે આવીને એનો હાથ ઝાડીને એને ઉઠાડી; ને તરત એનો તાવ મઠી ગયો; ને એણીએ તેઓની સેવા કીધી.

૩૨ અને સાંજે સુરજ આવ્યો ત્યારે તેઓ બધાં માંદાંઓને તથા ભૂતવળગેલાંઓને તેની પાસે લાવ્યા. ૩૩ અને બારણા આગળ આપું શહેર એકડું થયું. ૩૪ અને ઘણાં જેઓ નાના પ્રકારના રોગથી પીડાતાં હતાં તેઓને તેણે સાબ કીધાં; ને ઘણાં ભૂતોને કાઢ્યાં; ને ભૂતો તેને આજબવા હતાં માટે તેણે તેઓને બોલાવવા ન દીધા.

૩૫ અને સવારે પ્હોડ કાઢતા પહેલાં ઘણો વહેલો ઢીને તે બહાર ગયો; ને જગડ ઠેકાણે જઈને તેણે ત્યાં પ્રાર્થના કરી. ૩૬ અને સીમેન તથા જેઓ તેની સાથે હતા, તેઓ તેની પછવાડે ગયા; ૩૭ અને તેઓ તેને મળીને કહે છે કે, સહુ વને શીધે છે. ૩૮ અને તે તેઓને કહે છે કે, આપણે પાસેનાં ગામોમાં જઈએ, કે હું ત્યાં પણ ઉપદેશ કર; કેમકે એજ માટે હું આવ્યો છું. ૩૯ અને આખા ગાલીલમાં તેઓના સભાર્થાનોમાં જઈને તે ઉપદેશ કરતા ને ભૂતો કાઢતા હતા.

૪૦ અને એક કોઠિયો તેની પાસે આવે છે, ને તેને વિનંતી કરીને તથા ધુણુ ટેકીને કહે છે કે, જો તારી ઇચ્છા હોય તો હું મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ૪૧ અને ઇસુને ક્યા આવી, ને તે હાથ લાખો કરીને તેને અડક્યો, ને કહે છે કે, મારી ઇચ્છા છે, હું શુદ્ધ થા; ૪૨ ને તરત તેનો ઠોઠ ગયો, ને તે શુદ્ધ થયો. ૪૩ અને તેણે તેને સખત વાકીદ કરીને તરત બહાર મોકલ્યો; ૪૪ ને તેને કહે છે કે, જોજે, કાઢને કંઈ કહેતો ના; પણ જઈને પોતાને યાજરને દેખાડ, અને જો જો મુસાએ ક્રમાવ્યુ તે તેનું, તારા શુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ કર. ૪૫ પણ તે નીકળીને તે વાત એટલી બધી પ્રગટ કરતા તથા

ફેલાવવા લાગ્યા, કે ઇસુ ફરી શહેરમાં ઉઘાડી રીતે બધ ન શક્યો, પણ બહાર ઉઠત જગ્યાઓમાં રહ્યો, ને લોક ઝોમેથી તેની પાસે આવ્યા.

૨ અને કેટલાએક દિવસ પછી, તે ફરી કાપરના-હુમમાં ગયો, ત્યારે એવી ચર્યા ફેલાઈ કે તે ધરમાં છે. ૨ અને એટલા બધા એકઠા થયા કે, દરવાજા પાસે પણ જગ્યા નહોતી; ને તે તેઓને વાત સમજાવતો હતો. ૩ અને તેઓ ચાર માણસોએ ઉચકેલા એક પક્ષપાતીને તેની પાસે લાવ્યા. ૪ અને બીડને બીધે તેઓ તેની પાસે આવી ન શક્યા, ત્યારે જ્યાં તે હતો ત્યાંનું ડાપડ તેઓએ ઉઠેલું, ને તે તોડીને જે ખાટલા પર તે પક્ષપાતી સુતો હતો તેને ઉતાર્યો. ૫ અને ઇસુ તેઓનો વિશ્વાસ બેઠને પક્ષ-પાતીને કહે છે કે, દીકરા, તારાં પાપ માફ થયા છે. ૬ પણ કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ જેઓ ત્યાં બેઠા હતા, તેઓ પોતાના હૃદયોમાં વિચારતા હતા કે, ૭ આ માણસ આવી રીતે કેમ બોલે છે? એ તો દુર્બોધણું કરે છે. એક, એટલે દેવ, તે વિના કેણું પાપની મારી કરી શકે? ૮ અને તેઓ પોતાના મનમાં એમ વિચારે છે, એ ઇસુએ પોતાના આત્મામાં તરન જાગીને તેઓને કહ્યું કે, તમે તમારાં હૃદયોમાં એવા વિચાર કેમ કરો છો? ૯ એ બેમાંનું વધારે સહેલું કહ્યું છે, પક્ષપાતીને એ કહેવું કે, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેવું કે, ઉઠ ને તારો ખાટલો ઉઠાડીને ચાલ! ૧૦ પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપ માફ કરવાને અધિકાર છે, એમ તમે જાણો માટે, (પક્ષપાતીને તે કહે છે) ૧૧ હું, તને કહું છું કે ઉઠ, તારો ખાટલો ઉઠાડીને તારે ઘર ચાલ્યો જ. ૧૨ અને તે ઉઠ્યો, ને તરન ખાટલો ઉઠાડીને સદુના દેખાતાં ચાલ્યો ગયો; આથી સદુએ અચરસી પામીને તથા દેવને મદિમા આપીને કહ્યું કે, અમે કદી આવું જોયું નથી.

૧૩ અને ફરી તે સમુદ્રને કાઢે ગયો; ને બધા લોક તેની પાસે આવ્યા; ને તેણે તેઓને બોધ કર્યો. ૧૪ અને રસ્તે જતાં તેણે આદમીના દીકરા લેવીને દાણની ઘોઝા પર બેઠેલા જોયા; ને તેને કહે છે કે, મારી પાછળ ચાલ; ને તે ઉડીને તેની પાછળ ચાલ્યો. ૧૫ અને એમ ઘણું કે તે એના ધરમાં જમવા બેઠો, ને પણ દાણીઓ તથા પાપીઓ ઇસુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા, કેમકે તેઓ પલ્લા હતા, ને તેની પાછળ ચાલતા હતા. ૧૬ અને શાસ્ત્રીઓ તથા ફરેશીઓ તેને, દાણીઓની તથા પાપીઓની બેર

જમતો બેઠને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તે તો દાણી-ઓની તથા પાપીઓની બેર ખાય પીએ છે. ૧૭ અને ઇસુ એ સાંભળીને તેઓને કહે છે કે, જેઓ સાન છે તેઓને વેદની અગત્ય નથી; પણ જેઓ માંદા તેઓને છે. ૧૮ ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને તેરવા આવ્યો છું.

૧૯ અને યોહાનના તથા ફરેશીઓના શિષ્યો ઉપ-વાસ કરતા હતા; ને તેઓ આવીને તેને કહે કે, યોહાનના તથા ફરેશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરે છે, પણ તારા શિષ્યો ઉપવાસ નથી કરતા, એવું શું કારણ? ને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ૨૦ વર જનનાની સાથે હોય, ત્યાં સુધી શું તેઓ ઉપવાસ કરી શકે? ૨૧ તેઓની સાથે છે તેટલા વખત સુધી તેઓ ઉપવાસ કરી શકતા નથી. ૨૨ પણ એવા દિવસ આવશે કે જ્યારે વર તેઓની પાસેથી લઇ લેવાશે, ત્યારે તે દિવસે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૨૩ અને કોરા લુગડાનું ધિત્તુ જીતા વચ્ચેને કોઈ હેતું નથી; ને કે તો નહું બેરેલું જીતાને સાંધવાને બદલે ખેંચી કાઢે છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૨૪ અને નવો દ્રાક્ષરસ જીતી મસકોમાં કોઈ બરતું નથી; ને ભરે તો નવો દ્રાક્ષરસ મસકોને ફાડી નાખે છે, ને દ્રાક્ષરસ તથા મસકો એ બન્નેનો નાશ થાય છે; પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરે છે.

૨૫ અને એમ યહુ કે વિશ્રામવારે તે દાણાનાં ખેતરોમાં યજન જતો હતો; ને તેના શિષ્યો ચાલતાં ચાલતાં કહ્યુંસલાં તોડવા લાગ્યા. ૨૬ અને ફરેશીઓએ તેને કહ્યું કે, જો, વિશ્રામવારે જે ઉચ્ચિત નથી તે તેઓ કેમ કરે છે? ૨૭ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હાઉને અગત્ય હતી, ને તે તથા તેના સાથીઓ જીખ્યા હતા, ત્યારે તેણે શું કહ્યું, એ તમે કદી નથી વાંચ્યું? ૨૮ એટલે કે અખ્યાયાર મુખ્ય યાજન હતો, ત્યારે દેવના ધરમાં પેરીને, અર્પેલી રેઠડીઓ ને યાજન શિવાય કોઈને ખાવાને ઉચ્ચિત નથી તે તેણે ખાધી, ને તેના સાથી-ઓને પણ આપી. ૨૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, વિશ્રામવાર માણસને અર્થ થયો, માણસ વિશ્રામવા-રને અર્થ નહિ; ૩૦ માટે માણસનો દીકરો વિશ્રામ-વારનો પણ પ્રજા છે.

૩ અને તે ફરી સભાસ્થાનમાં ગયો; ને ત્યાં એક માણસ હતો જેનો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો. ૨ અને તે વિશ્રામવારે તેને સાંભળે કરશે કે નહિ, તે વિધે તેઓએ તેના પર નજર રાખી, એ માટે કે તેઓ તેના પર દોષ મુકે. ૩ અને પેલા સુકાએલા હાથવાળા

માણસને તે કહે છે કે, વચમાં ઉભો થા. ૪ અને તે તેઓને કહે છે કે, વિશ્રામધારે સાર કરવું કે માણ કરવું? ૭ અને બચાવવા કે મારી નાખવા, કહ્યું ઉચિત છે? પણ તેઓ છાના રહ્યા. ૫ અને તેઓના હૃદયની કહાણીને લીધે તે દયનીર યમને ગુસ્સાસહિત ચોતરફ તેઓ ભળી જોઈને તે માણસને કહે છે કે, તારો હાથ લાંબો કર અને તેણે લાખો કર્યો. ૬ અને તેનો હાથ સાંભળે થયો. ૧ અને, સી રીતે તેનો નાસ કરવા તે વિષે કુરોશીઓએ બહાર જઈને તરત હેરાદીઓની સાથે તેની વિરૂદ્ધ મનસુબો કર્યો.

૭ અને ઇસુ પોતાના શિષ્યો સુધાં નીકળીને સમુદ્રની પાસે ગયા; ૮ ને ગાલીલમાંથી ધણા લોક તેની પાછળ ગયા, અને યહુદામાંથી તથા યરુશલેમમાંથી તથા અફુઝમાંથી તથા યરુદને પેલે પારથી તથા સુર તથા સીદોનની આસપાસના ધણા લોક તેણે જે જે [કાર્યો] કર્યાં તે સાંભળીને તેની પાસે આવ્યા. ૯ અને લોકથી તે દબાય નહિ, માટે તેણે જોડના કારણથી પોતાને સાર હોડી તૈયાર રાખવાનું પોતાના શિષ્યોને કહ્યું; ૧૦ ૧ અને તેઓએ આજે રાત્રીનાં

અને તેથી જોડવાં તેના પર હુડી પર ઓએ ત્યારે તેને જોયો ત્યારે તેઓ તેને પડે પડ્યા તથા પોકારીને બોલ્યા કે, હું દેવનો દીકરો છું. ૧૧ અને તેણે તેઓને બહુ તાકીદ કરી કે, મને પ્રગટ ન કરો.

૧૨ અને તે પહાડ પર ચઢ્યો, ને તેઓને તેણે પસંદ કર્યા તેઓને તેણે તેજા; ને તેઓ તેની પાસે આવ્યા. ૧૩ અને તેણે બારને ઠરાવ્યા એ માટે કે તેઓ તેની સાથે રહે, અને તે તેમને ઉપદેશ કરવા શોકલે, ૧૪ તથા અધિકાર પામીને તેઓ બૂતો કાઢે. ૧૫ અને સીમોનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૬ તથા ઝબહોનો દીકરો યાકુબ તથા યાકુબનો ભાઈ થોહાન ઓઓની અટક તેણે બોઅનેરનેસ પાડી, એટલે ચર્ચનાના દીકરા; ૧૮ ને આંદ્રયા તથા શીલો પ તથા બારથલમી તથા માથી તથા થોમા તથા અલશીનો દીકરો યાકુબ તથા થાહી તથા સીમોન કનાની, ૧૯ તથા તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહુદા ઇસ્કારયન; એ બારને તેણે ઠરાવ્યા.

અને તે એક ધરમા આવે છે. ૨૦ અને ફરી એટલા ધણા લોક એકઠા થયા કે તેઓ રોટલી પણ ખાઈ ન શક્યા. ૨૧ અને તેના સગાંઓ તે સાંભળીને તેને પકડવા બહાર નીકળ્યાં; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, તે

મોલો છે. ૨૨ અને જે શાસ્ત્રીઓ યરુશલેમથી આવ્યા હતા તેઓએ કહ્યું કે, તેની સાથે ખાલકબલ છે, ને જૂતાના સરદારની મદદથી તે જૂતોને કાઢે છે. ૨૩ અને તેણે તેઓને પાસે તેણે દેખાતોમાં તેઓને કહ્યું કે, ચોતાન ચોતાને કેમ કાઢી શકે? ૨૪ ને જે કોઈ રાજ્યમા માહોમાહે પૂટ પડી હોય, તો તે રાજ્ય સ્થિર રહી શકતું નથી. ૨૫ અને જે કોઈ ધરમાં માહોમાહે પૂટ પડી હોય, તો તે ધર સ્થિર રહી શકશે નહિ. ૨૬ અને જે ચોતાન ચોતાની સામે ઉભો થયો હોય, ને પોતામા પૂટ પડી હોય, તો તે નથી શકતો નથી; પણ તેનો અંત આવ્યો. ૨૭ બળવાનના ધરમાં પેસીને જે કોઈ પહેલાં તે બળવાનને ન બાધે તો તે તેનો સામાન લઈ શકતો નથી; [તેને બાધશે] ત્યાર પછી તેનું ધર લૂંટશે. ૨૮ હું તમને ખબર કહું છું કે, માણસોના દીકરાઓને સર્વ અપરાધોની તથા જે જે હુબંપણે તેઓ કરે તેમની મારી મળશે. ૨૯ પણ જે કોઈ પવિત્ર આત્મા વિરૂદ્ધ હુબંપણ કરશે, તેને મારી કદી મળશે નહિ; પણ તેને માથે અંત કાળના ખાખરો પડે છે. ૩૦ કેમકે તેઓ કહેતા હતા કે,

બળજેલો છે.

માઝઓ તથા તેની મા આવ્યાં, ને બહાર ઉભા રહીને તેને બોલાવવા તેની પાસે માણસ શોધવું. ૩૧ અને ધણા લોક તેની આસપાસ જોડેલા હતા; ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી મા તથા તારા ભાઈઓ બહાર છે ને તને શોધે છે. ૩૨ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારી મા તથા મારા ભાઈઓ કોણ છે? ૩૩ અને જેઓ તેની આસપાસ બેઠા હતા તેઓ ભણી ચોતરફ જોઈને તે કહે છે કે, જુઓ, મારી મા તથા મારા ભાઈઓ. ૩૪ કેમકે જે કોઈ દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે કરશે તે મારો ભાઈ તથા મારી બહેન તથા મા છે.

✕ અને તે સમુદ્રને કોઈ ફરી બોધ કરવા લાગ્યો. અને અતિ જલ્દ લોક એકઠા થયા, માટે તે સમુદ્રમાં હોડી પર ચઢીને બેઠો; ૨ અને દેખાતોમાં તેણે તેઓને ધણે બોધ કીધો; ને પોતાના બોધમાં તેઓને કહ્યું, ૩ સાંભળો, જુઓ, વાવતાર વાવવાને બહાર ગયો. ૪ અને એમ થયું કે, તે વાવતો હતો ત્યારે રસ્તાની કોર કેટલાંક [ખી] પડ્યા; ને પશ્ચીમી આવીને તે ખાઈ ગયાં. ૫ અને બીજાં પત્થરવાળાં ભોંયમાં પડ્યાં, જ્યાં ધણી માટી ન હતી; ને ભોંય

હડી ન હડી, માટે તે તરૂં ઉગી નીકળ્યા, ૬ ને સુરજ ઉગ્યો ત્યારે તેઓ વિમળાઈ ગયા, ને તેઓને જડ ન હડી માટે તેઓ સુકાઈ ગયા ૭ અને બીજા કાઠના બળામાં પડ્યા, ને કાઠના બળાએ વધીને તેઓને દાબી નાખ્યા, ને તેઓએ કૃષ્ણ ન આપ્યું ૮ અને બીજી સારી ભોયમાં પડ્યા, ને તેઓએ ઉગનાર તથા વધનાર કૃષ્ણ આપ્યું, ત્રીસગણ તથા સાઠગણ તથા સોગણ કૃષ્ણ આપ્યું ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જેને સાબળવાને કાન છે તે સાબળે

૧૦ અને બ્યારે તે એકાલ હતો ત્યારે બાર [શિષ્યો] સુધા જેઓ તેની પાસે હતા તેઓએ તેને આ દૃષ્ટિ વિશે પુછ્યું ૧૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, દેવના શત્રુઓને મને તમને અપાશે છે, પણ જેઓ બદારના છે તેઓને સપળી વાતો દૃષ્ટિમાં અપાઈ છે, ૧૨ એ માટે કે તેઓ બેતા જુઓ પણ બાંધે નહિ, ને તાનજતા સાનગે, પણ સમજે નહિ, રમે કદાપિ તેઓ ફરે, ને તેઓને [પાપની] મારી મળે ૧૩ અને તે તેઓને કહે છે કે હું તમે આ દૃષ્ટાત સમજતા નથી? ત્યારે સર્વ દૃષ્ટિ કેમ સમજ્યો? ૧૪ વાવનાર વચન વાવે છે ૧૫ રસ્તાની કારખાના એ છે કે બ્યા વચન વવાય છે, ને તેઓ સાબળે છે કે તરૂં ચેતાન આપીને તેઓમાં ને વચન વવાએકું હતું તે લઈ બચ છે ૧૬ અને એમજ જેઓ પરચરવાળા ભોયમાં વવા એવા તેઓ એ છે, કે જેઓ વચન સાબળીને તરૂં દરખાઈ તેને માની લે છે, ૧૭ અને તેઓ ચોતામાં

તમે જે સાબળો છો તે પર ધ્યાન રાખો ને માપથી તમે માપો છો તેથી તમને મારી અપારો, ને તમને વધતું અપારો, ૧૮ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે

૧૯ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું શત્રુ એવું છે કે બાંધે કાંઈ માણસ ભોયમાં બી નાખે, ને રાત દહાડો ઉઠે તથા ભગે, અને તે બી ઉગે ને વધે, ૨૦ પણ શી રીતે એ તે બાંધતો નથી ૨૧ ભોય તો ચોતાની મેળે કૃષ્ણ આપે છે, પહેલા અકુર, પછી કણસણ પછી કણસ-લામાં પુરા દાણા ૨૨ પણ દાણા પાક્યા પછી તરત તે ઘોતરફું લગાડે છે, કેમકે કાપણીનો વખત થયો છે

૨૩ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું શત્રુ શાની સાથે સરખાવીએ? અથવા તેને શાની ઉપમા આપીએ? ૨૪ તે રાહના દાણાના જેવું છે, એ ભોયમાં વવાય છે ત્યારે ભોયના સર્વ બી કરતા નાનું છે, ૨૫ પણ તે વાળ્યા પછી ઉગી નીકળે છે, ને સર્વ ઊંડવા કરતા મોટું થાય છે, ને તેને એવી મોટી ડાળા થાય છે કે આકાશના પક્ષીઓ તેની છાયા નીચે વાસો કરી શકે છે

૨૬ અને એવા પણ દૃષ્ટાતોમાં જન્મ તેઓ સાબળી રાહતા હતા તેમ તે તેઓને વચન કહેતો હતો ૨૭ અને દૃષ્ટાત વિના તે તેઓને કંઈ કહેતો નહોતો, પણ ચોતાના શિષ્યોને એકાંતે તે સપળી વાવના પુલાસે કરતો

પ અને તેઓ સમુદ્રને પાર ગેરાઈનીઓના દેશમાં ગયા. ૧ અને તે હોડીનાથી ઉતર્યાં, એટલે કબરસ્થાનમાંથી અશુદ્ધ આત્મા વળગેલા એક માણસ તેને મળ્યા, ૨ તેનો કબરસ્થાનમાં વાસ હતો, ને સાંધોમાં પછ કાંઈ તેને બાધી ન રાખે, ૪ કેમકે તે ધાડીવાર બેઠાઓ તથા સાંધોએ બધાથી હતો, ને તેણે સાંધો તોડી નાખી તથા બેઠાઓ બાગી નાખી, ને કાંઈ તેને વરા કરી શકતો ન હતો. ૫ અને તે નિત્ય રાત હાડો પહોડોમાં તથા કબરોમાં બસ પાડતો તથા પત્થરોએ પોતાને ધાવલ કરતો હતો. ૬ પણ ઇસુને દુરથી જોઈને તે હોડી આવ્યો, ને તેને પગે લાગ્યો, ૭ ને મોઢ પાટ પોકારી બાંધ્યા, ઇસુ, પરાપર દેવના દીકરા, મારે ને તારે શું છે? હુ તને દેવના સમ ધાનુ છું કે, તું મને હુ ખ ન કે ૮ કેમકે તેણે એને કહ્યું હતું કે, અરે અશુદ્ધ આત્મા, તું એ માણસ માથી નીકળ. ૯ અને તેણે તેને પુછ્યું કે, તારું નામ શું? ને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મારું નામ સેના, કેમકે અમે ધણી છીએ. ૧૦ અને એણે તેને ઘણી વિનવી કીધી, કે તે તેઓને દેશમાંથી કાઢી ન મુકે. ૧૧ હવે ત્યાં પર્વતની બાજુ પર બુડોનુ મોઢુ ટોણુ ચરતું હતું, ૧૨ ને તેઓએ તેને વિનવી કરીને કહ્યું કે, તે બુડોમાં અમે પેસીએ મઠે અમને તેઓમાં મોઢલ. ૧૩ અને તેણે તેઓને રબ આપી અને અશુદ્ધ આત્માઓ નીકળીને બુડોમાં પેઠા, ને તે ટોણામાં આસરે બે હજાર [શુડ] હતા, ને તેઓ કરાડાપરથી સમુદ્રમાં ધસી પડ્યા, ને સમુદ્રમાં ગુળાઈ મુઠા. ૧૪ અને તેઓના ચરાવનારાએ નાસી જઈને ઈહેરોમાં તથા ગામડાઓમાં ખબર આપી, ને શું થયું તે જાણને લોકો નીકળ્યા. ૧૫ અને ઇસુની પાસે તેઓ આવે છે, ને જેને ભૂત વળગેલા હતા, એટલે જોના સેના હતી, તેને તેઓએ બેઠેલા તથા [વચ] પહેરેલા તથા હોરામાં આવેલા જોયા, ને તેઓ બીધા. ૧૬ અને ભૂતવળગેલા કેમ [સાર] થયો તેની તથા બુડો સળધીની વાત જોઓએ જોઈ હતી તે તેઓએ લોકોને કહી. ૧૭ અને તેઓની સીસેમાંથી જવાની તેઓ તેને વિનવી કરવા લાગ્યા. ૧૮ અને તે વહાણમાં ચડતો હતો એટલામાં જેને ભૂત વળગ્યા હતા તેણે તેની સાથે રહેવા સાર વિનવી કરી. ૧ પણ ઇસુએ તેને આવવા ન દીધા, પણ તેને કહે છે કે, તારે ઘેર તારા સગાઓની પાસે જ, ને પ્રભુએ તારે સાર કેટલું બધું કર્યું, ને તારા પર દયા રાખી, તેની ખબર તેઓને આપ. ૨૦ અને તે ગયો, ને

ઇસુએ તેને સાર કેટલું બધું કર્યું હતું તે દેશપલ્લીસમાં પ્રગટ કરવા લાગ્યો, ને સંધ્યા અવળી પામ્યા.

૨૧ અને જ્યારે ઇસુ ફરી હોડીમાં બેસીને પેલે પાર ગયો, ત્યારે અતિધણી લોક તેની પાસે એકઠા થયા; ને તે સમુદ્રની પાસે હતો. ૨૨ અને સભાસ્થાનના અધિકારીઓમાંનો યાએરસ નામે એક જણ આવે છે, ને તેને જોઈને તેના પગ પાસે પડે છે, ૨૩ ને તેણે તેને ઘણી વિનવી કરીને કહ્યું કે, મારી, નાની દીકરી મરણતોલ થયેલી છે, મઠે આવીને તેને દાખ લગાડ એ સાર કે તે સાચું થઈને જાય. ૨૪ અને તે તેની સાથે ગયો, ને અતિધણી લોક તેની પાછળ ચાલ્યા, ને તેના પર પડાપડી થઈ.

૨૫ અને એક બાપડી જેને બાર વરસથી લોહીવા હતો, ૨૬ ને જેણે ધણી વેડોપી ધણી સજી હતું, ને પોતાનું બધું ખરચી નાખ્યું હતું, ને તેણીને કંઈ શુદ્ધ લાગ્યા નહોતા, પણ તેથી ઉલટું વધતી માઠી થઈ હતી, ૨૭ તે ઇસુ સળધીની વાંતો સાંભળીને બીડમાં તેની પછવાડે, આવી, ને તેના હુગડાને અડકી. ૨૮ કેમકે તેણીએ કહ્યું કે, જો હુ માત્ર તેના હુગડાને અડકુ તો મારો બચાવ થશે. ૨૯ અને તત્કાળ તેને રક્તસ્રાવ બંધ થઈ ગયો, ને શરીરમાં તેને લાગ્યું કે હુ દરદશી સાચું થઈ છું. ૩૦ અને મારામાંથી પરાક્રમ નીકળ્યો છે એવું પોતાને માલમ પડવાથી, ઇસુએ તરત લોકની બીડમાં પાછળ ફરીને કહ્યું કે, કોણ મારા હુગડાને અડક્યું? ૩૧ ને તેના શિષ્યાએ તેને કહ્યું, તું જુએ છે કે, ધણી લોક તારા પર પડાપડી કરે છે, ને તું તું કહે છે કે, કોણ મને અડક્યું? ૩૨ અને જેણીએ એ કામ કર્યું તેને જોવા સાર તેણે આસપાસ નજર ફેરવી. ૩૩ અને તે બાપડી બીને તથા મુજબને, તેને જે થયું તે બહુને આવી, ને તેની આગળ પડીને તેણીને તેને બધું સાચું સાચું કહ્યું. ૩૪ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે, શાંતિને જ, ને તારા દરદશી સાચું પા.

૩૫ તે હજુ જોલતો હતો એટલામાં સજાના અધિકારીને ત્યાંથી લોકો આવીને કહે છે કે, તારી દીકરી મરી ગઈ છે, તું હવે ઉપદેશને તરફી થું કરવા દે છે? ૩૬ પણ ઇસુ તે જોલેલી વાતને ધ્યાન ન આપતા સભાસ્થાનના અધિકારીને કહે છે કે, બી મા, માત્ર વિશ્વાસ રાખ. ૩૭ અને પીતર, યાકુબ, તથા યાકુબના ભાઈ થોહાન શિવાય, તેણે પોતાની સાથે, કાંઈને આવવા ન દીધું. ૩૮ અને સજાના અધિકારીના ધરમાં

તેઓ આવે છે, ને ગરબડ તથા રૂદન તથા બહુ વિલાપ કરનારાઓને જુએ છે ? અને તે માટે આવીને તેઓને કહે છે કે, તમે કેમ ગરબડ કરો છો ? ને રડો છો ? છોકરી મરી નથી ગઈ, પણ ઉધે છે ૪૦ અને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો પણ સહુને બહાર કાઢીને છોકરીના માળાપને, તથા જેઓ પોતાની સાથે હતા તેઓને લઈને, ન્યા છોકરી હતી ત્યાં તે માટે પેસે છે ૪૧ અને છોકરીનો હાથ જાલીને તે તેને કહે છે કે, તાલીયા કુમી જેનો અર્થ એ છે કે, છોકરી, હુ તને કડુ છુ હઠ ૪૨ અને તરત છોકરી ઉઠીને ચાલી, કેમકે તે ખાર વરસીની હતી, ને તેઓ ઘણા વિસ્મય થયા ૪૩ અને તેણે તેઓને તાકીદ કીધી કે યદ્ય એ ન જાણે, ને તેણે તેને કંઈ ખાવાનું આપવાની આજ્ઞા કીધી

૬ અને ત્યાંથી બીજાને તે પોતાના દેશમાં આવ્યો, ને તેના શિષ્યો તેની પાઠ્ય આવ્યા ૨ અને વિશ્રામવાર આવ્યો ત્યારે તે સભાર્થાનમાં બેઠા કરવા લાગ્યો, અને ઘણાંએ સાબળીને દગ ધઈને કહ્યું કે આ સખણું તેની પાસે ક્યાંથી ? ને તેને જે બુદ્ધિ અપાઈ તે કની છે ? અને એના હાથથી આવા પરાક્રમી કામો થાય છે, એ ૨ ૧ થી એ સુતાર નથી ? મરિયમનો દીકરો, ચાક્રણ તથા ધોસી તથા ચઢદા તથા સીમનનો ભાઈ નથી ? શું એની અંદરનો અહીં આપણી પાસે નથી ? અને તેઓએ તેનાથી ડોકર આપી ૬ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદી પોતાના દેશ તથા પોતાના સભા તથા પોતાના ઘર સિવાય બીજા કોઈ માન વિનાનો નથી ૭ અને તેણે થોડાક માનવો પર હાથ મુકીને તેઓને સાબ કીધા, એ વિના તે ત્યાં કંઈ ચમકાર કરી ન શકે ૮ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તે અવશ્ય થયા અને આસપાસ ગામગામ તે બોલ કરતો ફર્યો

૭ અને ખાર [શિષ્યો]ને પોતાના પાસે બોલાવીને તે તેઓને જામે મોકલવા લાગ્યો, ને તેણે તેઓને અધુદ્ધ આત્માઓ પર અધિકાર આપ્યો, ૮ ને તેઓને ફરમાવ્યું કે, મા નિ સાર કેવળ એક લાકડી વિના બીજું કંઈ લેવું નહિ, રોટલી નહિ, જેવળું નહિ, પોતાના કમરબંધમાં નાખું નહિ, ૯ પણ ચપલ પહેરવા, ને બે વગરના ન પહેરવા ૧૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ન્યા તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, ત્યાંથી નીકળો ત્યાં સુધી તેમાજ રહો ૧૧ અને ન્યા કહી તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, ને તમારું નહિ સાબળે,

તેઓની વિરૂદ્ધ સાક્ષી થવાને માટે ત્યાંથી જતા તમારા પગ તળેની ધૂળ ખખેરી નાખો ૧૨ અને તેઓએ નીકળીને એવા ઉપદેશ કીધો કે, પરતાવો કરો અને તેઓએ ઘણા ભૂતો કાઢ્યા, ને ઘણા માદાઓને તેલ ચોળ્યું, ને તેઓને સાબ કયા

૧૪ અને હેરોદ્દ રાજાએ તે વિષે સાંભળ્યું (કેમકે તેનું નામ પ્રસિદ્ધ થયું હતું), ને તેણે કહ્યું કે, થોડાં જામિરમા કરનાર મુએલામાથી ઉકયો છે, અને એ માટે તેનાથી આ પરાક્રમી કામો કરાય છે ૧૫ પણ બીજાઓએ કહ્યું કે, તે એલીયાહ છે, ને બીજાઓએ કે, તે ભવિષ્યવાદીઓમાના કોઈએકના જેવો ભવિષ્યવાદી છે ૧૬ પણ હેરોદ્દે સામળીને કહ્યું કે, એ તો યાહાન છે જેનું માથું મેં કાપી નખાવ્યું, તે મુએલામાથી ઉકયો છે ૧૭ કેમકે હેરોદ્દે પોતે મોકલીને થોડાં જામિરમા પકડાવ્યા હતા, અને પોતાના ભાઈ ફિલિપની વહુ હેરોદિયાસને લીધે તેને ૧૮ ખાનામાં બંદીવાન કર્યો હતો, કેમકે તે તેણીને પરવચી હતો ૧૯ કેમકે થોડાં હેરોદ્દને કહ્યું હતું કે, તારા ભાઈની વહુ રાખવી તને યોગ્ય નથી ૧ અને હેરોદિયાસ તે પર અદાવત રાખતી, ને તેને મારી નાખવા ચઢાતી, પણ એમ કરી ન શકી ૨૦ કેમકે હેરોદ્દે થોડાં જામિરમા ન્યાથી તથા પવિત્ર માથુંસ બંધીને તેથી બીજા, ને તેને સજાજતો, ને તેનું સાબળીને બહુ ગંભીરતા, પણ ખુશીથી તેનું સાબળતો ૨૧ અને ન્યારે જંગલવાડોના દહાડો આવ્યો, ત્યારે હેરોદ્દે પોતાની વરસગાઠે પોતાના અમીરોને તથા સેનાપતિઓને તથા માલીકના સરદારોને સાથે મિલ બાની કરી, ૨૨ ને તેજ હેરોદિયાસની દીકરી અંદર આવીને નાચી, ને તેથી હેરોદ્દ તથા તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓ ખુશ થયા, અને રાત્રીએ છોકરીને કહ્યું કે, હું જે આહું તે મારી પાસે માંગ, ને હુ તને તે આપીશ ૨૩ અને તેણે સમ ખાઈને તેને કહ્યું કે, જે કંઈ હું મારી પાસે માંગે તે મારા અડધા રાત્રી સુધી હુ તને આપીશ ૨૪ અને તેણે બહાર જઈને પોતાની માને પુછ્યું કે, હુ શું માગુ ? ૨૫ ને તેણીએ કહ્યું, થોડાં જામિરમા કરનારનું માથું. અને તરત રાત્રીની પાસે ઉતાવળથી માટે આવીને તેણીએ માગીને કહ્યું કે, હુ ચાહુ છું કે, થોડાં જામિરમા કરનારનું માથું કયરોટમાં હમણાજ હું મને આપ ૨૬ અને રાત્રી બહુ દલવીર થયો, પણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા પોતાની સાથે જેસનારાઓને લીધે તેને ના કહેવાને ચાહું નહિ ૨૭ અને તરત રાત્રીએ સિપાઈને

મોકલિને એવુ માથુ લાવવાનો હુકમ કર્યો, ને તેણે જીવને કેદખાનામાં તેવુ માથુ કાઠી નાખ્યુ, ૨૮ ને તેવુ માથુ કચરાટમાં લાગીને છાકરીને આપ્યુ, ને છાકરીએ પોતાની માને તે આપ્યુ ૨૯ અને તેના શિષ્યો એ સાલગીને આવ્યા, ને તેવુ ઘડ લઈ ગયા, ને કંપરમાં મુખ્ય

૩૦ અને પ્રેરિતો ઇસુની પાસે એકઠા થાય છે, ને જે તેઓએ કહ્યું હતું તથા જે તેઓએ શિષ્યજી હતું, તે બધું તેને કહ્યું ૩૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતે ઉત્તર ડેકાણામાં એકાગ્ર આગે, ને ધોડો વિસામો લો, કેમકે આવાનારા ને જનારા ધણા હતા, ને તેમને ખાવાનો પથુ અવકાશ મળતો નહોતો ૩૨ અને તેઓ હોડીમાં બેસીને ઉત્તર ડેકાણે એકાગ્ર ગયા ૩૩ અને લોકોએ તેઓને જતા દીઠા, ને ધણાએ તેને ઓળખ્યો, ને સંધળા મહેરોમાંથી પગે હોડીને ત્યાં એકઠા થયા ને તેઓની આગળ જઈ પહોંચ્યા ૩૪ અને તેણે નીકળીને અતિ ધણા લોકને બોધ્યા, ને તેને તેઓ પર કહ્યું આવી, કેમકે તેઓ પાળક વગરના ઘેટા જેવા હતા, ને તે તેઓને ધણી વાતો વિષે બોધ કરના લાગ્યો ૩૫ અને જ્યારે દહાડો ધણો નમી ગયો ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, આ ડેકાણુ ઉત્તર છે, ને દહાડો ધણો નમી ગયો છે, ૩૬ તેઓને વિદાય કર, એ માટે કે તેઓ આસપાસના પરામાં તથા ાનેમાં જઈને પોતાને સાફ કંઈ ખાવાનું લેવાનું લે ૩૭ પણ તેણે ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, તમે તેઓને ખાવાનું આપો અને તેઓ તેને કહે છે કે, હુ અમે જઈને

બંને દીનારની રોટીઓ લઈને તેઓને ખવાડીએ? ૩૮ પણ તે તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે ટેવની રોટીઓ છે? જઈને જુઓ, ને ખગર કાઢ્યા પછી તેઓ કહે છે, પાંચ તથા બે માઠી ૩૯ અને તેણે તેઓને હુકમ કર્યો કે, સંધળા લીલા ધાસ પર પગમાં બેસી નવ ૪૦ અને તેઓ સો સો તથા પચાસ પચાસ હારીબંધ બેઠા ૪૧ અને તેણે પાંચ રોટી તથા બે માઠી લઈને આકાશ તરફ જોઈને આશીર્વાદ માંગ્યો, ને રોટીઓ બા ધીને તેઓને ચિરસવા સાર પોતાના શિષ્યોને આપી, ને બે માઠી સહુને વહેંચી આપી ૪૨ અને સહુએ ખાધું, ને વૃક્ષ થયા, ૪૩ અને તેઓએ કુકડાની બાર ટોપડી લરીને ઉઠાડી, ને માઠીઓમાંથી પાણી કંઈ વધુ ૪૪ અને જેઓએ રોટીઓ ખાધી તેઓ આસરે પાંચ દવર પુરવ હતા

૪૫ અને તત્કાળ તેણે પોતાના શિષ્યોને દોકડ કરીને હોડીમાં બેસાવ્યા, ને પોતે લોડોને વિદાય કરે એટલામાં પોતાની આગળ પેચે પાર બેધસેદાએ મોકલ્યા ૪૬ અને તેઓને વિદાય કરીને તે પહાડ પર પ્રાચીના કરવા ગયો ૪૭ અને સાલ પડી ત્યારે હોડી સમુદ્ર મધ્યે હતી, ને તે એકલો જીવન પર હતો ૪૮ અને તેઓ હવેના આસા હેરાન થાય છે કેમકે પવન તેઓની સામે છે, એ જોઈને, આસરે ગતને ચોથે પોહોરે તે સમુદ્ર પર ચાલતો તેઓની પાસે આવે છે, ને બાજે તેઓથી આગળ જવાનું કહ્યું ૪૯ અને તેઓએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો જોઈને ધાર્યું કે, એ તે આસાસ છે, ને જૂમ પાગ, ૫૦ કેમકે સહુ તેને જોઈને અસરાયા અને વરતે તેઓની સાથે બેઠા, ને તેઓને કહે છે કે, હિમ્મત રાખો, વુહુ, બીહો મા ૫૧ અને તે તેઓની પાસે હોગ પડે ગયો, ને પવન યથેચો, ને તેઓ અતિશય વિરમિત થયા, ૫૨ કેમકે તેઓ રોટી સળધી ન સમજ્યા, પણ તેઓના મન કંઈ હતું

૫૩ અને તેઓ પાર જઈને ગેનેસારેત કેશમાં આવ્યા, ને કિનારે લગર કહ્યું ૫૪ અને તેઓ હોડી પરથી ઉતર્યા ત્યારે વરત લોડાએ તેને ઓળખ્યો, ૫૫ ને મોતરફ તે આપા પ્રદેશમાં હોડી જઈને ન્યા તેઓએ સાલજી કે તે છે, ત્યાં માદાઓને ખાટલામાં ધાડીને લાવવા લાગ્યા ૫૬ અને ન્યા તે ગામે કે મહેરો કે પતઓમાં પેટો, ત્યાં તેઓએ માદાઓને ચોટાઓમાં રાખ્યા, ને તેને વિનંતી કીધી કે, તેઓને ખાવ લાગે હુ રાત્રી ફારને અડક્યા દે, ને જેટલા તેને અડક્યા તેટલા સાલ થયા

૭ અને ફરોશીઓ તથા કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ થયે- સાહેમથી આવીને તેની પાસે એકઠા થાય છે, ૨ ને તેના ટેવલાએક શિષ્યોને અધુદ્ધ, એટલે બાલુ- ધોલેલા, હાથે રોટી ખાતા તેઓએ બોધ્યા ૩ કેમકે ફરોશીઓ તથા બધા ચંદીઓ વહીવોના સપ્રદાય પાળીને સારીપેટ હાથ ધોયા વિના ખાતા નથી ૪ અને નોટ્ટી આવીને ન્દાયા વિના તેઓ ખાતા નથી, ને વાટકા તથા ગાયરો તથા તાજાના વાચણુ તથા ખાટલાઓને ધોવા ઇત્યાદિ ધણી બીજી ક્રિયાઓ પાળરાને તેઓએ સ્વીકાયુ હતું ૫ પછી ફરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ તેને પુછે છે કે, તારા શિષ્યો વહીવોના સપ્રદાય પ્રમાણે ન ચાલતા અલુધોએડે હાથે રોટી કેમ ખાય છે? ૬ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમ દેનીઓ

અબધી યથાયાદે દીઠ બલિષ્ઠતાવ કરી, જેમ લખ્યું છે કે,

આ લોક હોરાએ નને નાને છે,

પણ તેઓના હૃદયા મારાથી વેદના રહે છે.

૭ પણ તેઓ પોતાના મત દાખવ માણસોની આજ્ઞા શિખવતા

મને બ્યર્થ બને છે.

૮ દેવની આજ્ઞા પરતી સુધીને તમે માણસોના સમ્ર-
દાયને પાળો છો. ૯ અને તેમને તેઓને કહ્યું કે, તમે
પોતાના સમ્રદાય પાળના સાડે દેવની આજ્ઞા બરાબર
રહ કરો છો. ૧૦ કેમકે મુસાએ કહ્યું કે, તારા બાપને
તથા તારી માને માન આપ, ને જે કોઈ બાપની કે
માની નિંદા કરે તે માર્યા બન્ય, ૧૧ પણ તમે કહો છો
કે, જો કોઈ માણસ પોતાના બાપને કે માને કહે કે.
મારાથી તમે

બહુ એવું ચલાતો હતો; પણ તે ગુપ્ત રહી ન શક્યો.
૧૫ કેમકે એક બાપડી જેની નાની દીકરીને અધર્ષ
આત્મા વળગેલો હતો, તે તેને વિષે સાબળીને આવી,
ને તેના પગ આનળ પડી. ૧૬ તે બાપડી યુવાની હતી,
ને સુરકૈનીથી કુળની; ને તેણે પોતાની દીકરીમાથી
બૂલ કાઢવાને તેને વિનવતી કરી. ૧૭ પણ ઇસુએ તેને
કહ્યું કે, છોકરાને પહેલા ધરાયા કે; કેમકે છોકરાની
રોટલી લઈને કુતરાને ફેંકવી એ વાજબી નથી. ૧૮ પણ
તે ઉત્તર આપીને તેને કહે છે કે, હા, પ્રથુ, કુતરા
પણ મેજ તળે છોકરાના કકડામાથી ખાય છે. ૧૯ અને
તેણે તેને કહ્યું કે, આ વાતને લીધે બ; તારી દીકરી-
માથી બૂલ નીકળ્યું છે. ૨૦ અને તેણે પોતાને ઘેર
આવીને બેસ્યું કે, છોકરી ખાટલા પર સુતેલી છે, ને
ભત નીકળ્યું છે.

ને તેઓએ કહ્યું, સાત. ૧ અને તેણે લોકને જમીન પર ખેતવાનો હુકમ આપ્યો; ને સાત રૌંટલીઓ લઈને તેણે સ્વતિ કરીને બાંની, ને પિરસવા સાડ પોતાના શિષ્યોને આપી; ને તેઓએ લોકને પિરસી. ૫ અને તેઓની પાસે યોદ્ધાનાની માછલીઓ પછુ હતી; ને તેણે તેમના પર આશીર્વાદ માગીને તે પછુ લોકોને પિરસવાનું કહ્યું. ૮ અને તેઓ ખાઈને ધરાયા; ને તેઓએ બાકી રહેલા કકડાઓની સાત ટોપલીઓ ઉઠાવી. ૯ અને [ખાનારા] આસરે ચાર હજાર હતા; ને તેણે તેઓને વિદાય કીધા. ૧૦ અને તત્ત્વ પોતાના શિષ્યો સાથે હોડી પર ચઢીને તે દાલમાનુયાની સીમામાં આવ્યો.

૧૧ અને ફરીથીઓ નીકળી આવ્યા, ને તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાથી નિસાણી માગીને તેની સાથે વિવાદ કરવા લાગ્યા. ૧૨ અને પોતાના આત્મામાં ઉરા નિસાણો મુકીને તે કહે છે, આ પેદી નિસાણો કેમ માગે છે? હું તમને અચિત્ત કહું છું કે, આ પેદીને કદજ નિસાણી અપાશે નહિ. ૧૩ અને તેઓને મુક્યા પછી હોડી પર ફરી ચઢીને તે પેલે પાર ગયા.

૧૪ અને તેઓ રૌંટલી લાવવાને વિસરી ગયા હતા; ને તેઓની પાસે હોડીમાં એક કરતાં વધારે રૌંટલી નહોતી. ૧૫ અને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, જોજે, ફરીથીઓના ખમીરથી તથા હેરોડના ખમીરથી સાવધાન રહો. ૧૬ અને તેઓએ માઠોમાંઠે સવાદ કરીને કહ્યું કે, આપણી પાસે રૌંટલી નથી. ૧૭ અને ધમ્મુ એ જાણીને તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે રૌંટલી નથી એ મટિ તમે કેમ સવાદ કરો છો? હજી મુધી થું તમે નથી જાણતા, ને નથી સમજતા? થું તમારાં હૃદય કહ્યું થયા છે? ૧૮ તમને આખો છતા થું તમે નથી દેખતા? અને કાને છતાં, થું તમે નથી સાંભળતા? ને થું યાદ નથી રાખતા? ૧૯ ન્યારે પાંચ હજારને સાડ પાંચ રૌંટલી મેં બાંની, ત્યારે તમે કકડાઓની ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી? તેઓ તેને કહે છે કે, બાર. ૨૦ અને ન્યારે ચાર હજારને સાડ સાત, ત્યારે તમે કકડાથી ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી? ને તેઓએ કહ્યું કે, સાત. ૨૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું, થું તમે હજી નથી સમજતા?

૨૨ અને તે બિષ્ણુમાં આવે છે. અને તેઓ તેની પાસે એક આંધળાને લાવે છે, ને તેને અડકવા સાડ તેઓ તેને વિનંતી કરે છે. ૨૩ અને આંધળાને હાથ પકડીને તે તેને ગામમાંથી બહાર લઈ ગયા, ને તેની

આંખોમાં ધુંકીને ને તેના પર હાથ મુકીને તેને પુછ્યું કે, તું કંઈ જુએ છે? ૨૪ ને હજી જોઈને તેણે કહ્યું કે, હું માણસોને દેખું છું; કેમકે તેઓને ઝાડોના જેવા ચાલતાં દેખુ છું. ૨૫ ત્યારે તેણે ફરી તેની આંખો પર હાથ મુક્યા; ને તેણે વાકીને જોયું, ને સાંભળે થયા, ને સમજ્યું સ્પષ્ટ રીતે દીકું. ૨૬ અને તેણે તેને ઘર મોકલવા કહ્યું કે, ગામમાં પછુ પેસતો ના.

૨૭ અને ધમ્મુ તથા તેના શિષ્યો કાલસારીઆ ત્રિવિધીના ગામોમાં ગયા; ને માર્ગમાં તેણે પોતાના શિષ્યોને પુછવા કહ્યું કે, હું કોણ છું, એ વિષે માણસો થું કહે છે? ૨૮ ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, [કોઈ કહે છે કે તું] યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે; ને કોઈ કે તું એલિયાહ, ને કોઈ કે તું એલિષ્યાવાદીઓમાંનો એક છે. ૨૯ અને તેણે તેઓને પુછ્યું, પછુ હું કોણ છું, એ વિષે તમે થું કહેો છો? પીતર ઉત્તર આપતા તેને કહે છે કે, તું તો ખ્રીસ્ત છે. ૩૦ અને તેણે તેઓને તાકીદ કીધી કે, મારે વિષે તમારે કોઈને કહેવું નહિ.

૩૧ અને તે તેઓને શિખવવા લાગ્યો કે, માણસના દીકરાએ પછુ સહેવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસદ થવું, ને મારી જવું, ને ત્રણ દહાડા પછી પાછા ઉઠવું, એ જરૂરનું છે. ૩૨ અને તે એ વાત ઉઠાડી રીતે બોલ્યા. અને પીતર તેને એક જાણીને લઈને તેને કપડો આપવા લાગ્યો; ૩૩ પછુ તેણે પાછળ ફરીને તથા પોતાના શિષ્યોને જોઈને પીતરને કપડો આપતા કહ્યું કે, ચેતાન, મારી પછવાડે જ; કેમકે તું દેવની જાખતો પર નહિ, પછુ માણસોની જાખતો પર ચિત્ત લગાડે છે. ૩૪ અને તેણે પોતાના શિષ્યો મુક્યા લોકોને પાસે બોલાવવાને તેઓને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે છે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, ને પોતાનો વધસ્તંભ હથકીને મારી પાછળ ચાલવું. ૩૫ કેમકે જો કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા ચાહે, તે તેને ખોરો; અને જો કોઈ મારે લીધે તથા મુવર્તનને લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૩૬ કેમકે જો માણસ આપુ જન્મ મેળવે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામે, તો તેને શો લાભ થાય? ૩૭ વળી માણસ પોતાના જીવનો શો બદલો આપશે? ૩૮ કેમકે આ બધીચારી તથા પાપી પેદીમાં જો કોઈ મારે લીધે તથા મારી વાતોને લીધે શરમારો, તેને લીધે માણસનો દીકરો પછુ ન્યારે પોતાના જાખના મહિમામાં પવિત્ર દૂતોની સાથે આવશે, ત્યારે તે શરમારો.

૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખ્યાલ કરું છું કે, અહીં ઉભા રહેનારાઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે જેઓ પરાક્રમે આવેલું કેવળું સમજી લેવા પહેલાં મરણ પામશે નહિ.

૧ અને છ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા યાકુબને તથા થોદાનને સાથે લઇને એકલા તેઓને ઉભા પહાડ ઉપર એકાત લઇ ગયો છે; ને તેઓની આગળ તેનું રૂપાંતર થયું. ૨ અને તેનાં લગડાં ઉજળા, બહુજ સફેદ થયાં; એવાં કે પૃથ્વીમાં કોઈ પણ ધોળી તેવાં સફેદ કરી ન શકે. ૩ અને એકીયાદ મુસાની સ્થાને તેઓને દેખાયો, ને તેઓ ઇસુની સાથે વાત કરતા હતા. ૪ અને પીતર ઉત્તર આપીને ઇસુને કહે છે કે, રાખી, અહીં રહેવું આપણે માટે સારું છે; તો અમે ત્રણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે વાસ્તે, ને એક મુસાને વાસ્તે, ને એક એકીયાદને વાસ્તે. ૫ કેમકે શું બિલકુલ એ તેને સુઝતું નહિ, કેમકે તેઓ બહુ બીમા હતા. ૬ અને વાદળ આવ્યું ને તેઓ ૩૨ છાયા કાપ્યા; ને વાદળા-માંથી એવી વાણી થઈ કે, આ મારો વહાલો દીકરો છે, તેનું સાંભળો. ૭ અને તત્કાળ ચોતરફ જોઇને તેઓએ પછા પોતાની સાથે એકલા ઇસુ વિના કોઇને દીધો નહિ. ૮ અને પહાડપરથી તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓને ક્રમાભ્યં કે, તમે જે જોયું છે તે માણસના દીકરો મુએલામાંથી પાછા ઉઠે, ત્યાં સુધી કોઇને કહેતા ના. ૯ અને તેઓએ તે વાત મનમાં રાખી, ને મુએલામાંથી પાછા ઉઠવું એ શું હતું, તે વિષે માદોમાદિ વાદવિવાદ કરતા હતા. ૧૦ અને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, સાક્ષીઓ કેમ કહે છે કે, પહેલાં એકીયાદે આવવું જોઇએ? ૧૧ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એકીયાદ પહેલાં આવીને સમને મુધારે છે ખરો; ને માણસના દીકરા વિષે એમ કેમ લખ્યું છે કે, તેણે ધણું દુઃખ સહેડું ને ઉચ્છવર પામ્યો? ૧૨ પણ હું તમને કહું છું કે, એકીયાદ ખરેખર આવ્યો છે; ને તેને વિષે લખેલું છે તે પ્રમાણે તેઓએ જન આણું તેમ તેને કીધું.

૧૩ અને તેઓએ શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓની આસપાસ અતિ ઘણા લોકોને તથા તેઓની સાથે વિવાદ કરતા શરૂઓએને લેયા. ૧૪ અને વસ્ત તે બધા લોક તેને જોઇને બહુ અચરસી પામ્યા, ને દોડીને તેને સલામ કીધી. ૧૫ અને તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તેઓની બેરે ૧૫ થો વિવાદ કરી છે? ૧૬ ને લોક-માંથી એકે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, ઉપદેશક, હું મારો

દીકરો વારી પાસે લાવ્યો, તેને મુજો આત્મા વળગેલો છે; ૧૮ અને ત્યાં કહ્યું તે તેને પકડે છે, ત્યાં તે તેને પાસી નાખે છે; ને તે શીલ કાઢે છે, ને દાંત પિસે છે, ને તે તવાઈ ગયો છે. અને મેં વારા શિષ્યોને તેને કાઢવાનું કહ્યું; પણ તેઓ કહી ન શક્યા. ૧૯ પણ તે ઉત્તર આપીને તેઓને કહે ૨૦ કે, એ અવિશ્વાસી પેદી, હું ક્યા સુધી તમારી સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું ખમીશ? તેને મારી પાસે લાવો. ૨૦ અને તેઓ તેની પાસે તેને લાવ્યા, ને એને જોઇને આત્મા-એ વસ્ત તેને મરજો; ને જમીન પર પડીને તે શીલ કાઢતો તરફજો. ૨૧ અને તેણે એના બાપને પુછ્યું કે, એને આ ધયાને કેટલો કાળ ધર્યો છે? ને તેણે કહ્યું કે, બાળપણથી. ૨૨ અને તેનો નાશ કરવા સાર તેણે ઘણી વેળાએ આગમાં તથા પાણીમાં પણ તેને નાખી દીધો છે; પણ જો તે કંઈ કરી શકે તો અમારા પર કરૂણા રાખીને અમને મદદ કર. ૨૩ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, જો તે કરી શકે! વિશ્વાસ રાખનારને તો સર શક્ય છે. ૨૪ અને વસ્ત બાળકના બાપે ધારો પાડતાં કહ્યું કે, હું વિશ્વાસ કરું છું, મારા અવિશ્વાસ વિષે મને મદદ કર. ૨૫ પણ ઘણા લોક હોડતા આવે છે, એ જોઇને ઇસુએ અણુજ આત્માને ધમકાવીને તેને કહ્યું કે, મુખ તથા બહેરા આત્મા, હું તને હુકમ કરું છું કે, તેમથી નીકળ, ને ફરી તેમાં ન પેસ. ૨૬ અને ચીસ પાડીને ને તેને બહુ મરડીને તે નીકળ્યો; ને તે મુખ લેવા ધર્યો, એવો કે ઘણાખરાએ કહ્યું કે, તે મરી ધર્યો છે. ૨૭ પણ ઇસુએ તેનો હાથ ઝાલીને તેને ઉઠાડ્યો; ને તે ઉભો ધર્યો. ૨૮ અને તે ધરમાં આવ્યો ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને એકાંતમાં પુછ્યું કે, અમે કેમ તેને કહી ન શક્યા? ૨૯ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પ્રાર્થના સિવાય બીજા કોઈ ઉપાયથી એ જાત નીકળી શકે એમ નથી.

૩૦ અને ત્યાંથી નીકળીને તેઓ ગાલીલમાં ધઇને ગયા; ને કોઈ ન જાણે, એવી તેની ઇચ્છા હતી. ૩૧ કેમકે તે પોતાના શિષ્યોને શિખવતો, ને તેઓને કહેતો કે, માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાયો છે, ને તેઓ તેને મારી નાખશે; ને મારી નખાયા પછી તે ત્રીજે દિવસે પાછા ઉઠશે. ૩૨ અને તેઓ આ વાત સમજ્યા ન હતા, ને તેને મુજબાં બીધા. ૩૩ અને તેઓ કાપરનાદુમમાં આવ્યા; ને તે ધરમાં દોડો, ત્યારે તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તમે માર્ગમાં થો વિવાદ કરતા હતા? ૩૪ પણ તેઓ ધાના રહ્યા;

કેમકે મા મા તેઓ માહોમાહે વિલાદ કરવા હતા કે, મુખ્ય કોણ છે? ૧ અને તે બેઠો ને બારેને તેઓને તેઓને કહે છે કે, ભે કોઈ પહેલો યવા ચાહે, તો તે સહુથી છેલ્લો તથા સહુનો સેવક થાય ૧ અને તે એક બાળક લઈને તેઓની વચ્ચે ઉભુ રાખ્યું, ને તેને બોલાવ્યા વધને તેઓને બધું કે, ૨૦ ને કોઈ મારે નામે એવા બાળકોમાતા એકનો સ્વીકાર કરે, તે મારો સ્વીકાર કરે છે, ને ને કોઈ મારો સ્વીકાર કરે છે તે કેવળ મારો નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે તેનો સ્વીકાર કરે છે

૨૦ થોડાને તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, અમે કોઈએકને તારે નામે બૂતોને કાઢતો દીડો, ને અમે તેને મના કીધો, કારણ કે તે અમારી સાથે આવતો નથી ૧ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, તેને મના કરો મા, કેમકે એવા કોઈ નથી કે ને મારે નામે અમકાર કરશે, ને સહેજ મારી નિંદા કરી શકશે. ૨૦ કેમકે ને આપણી વિરૂદ્ધ નથી, તે આપણા પક્ષનો છે ૨૧ કેમકે હું તમને ખનીમ કહું છું કે, તમે ખ્રીસ્તના છે એ કારણથી ને કોઈ તમને ખ્યાતુ પાણી પારો, તે પોતાનું કૃણ નહિ બોરો ૨૨ અને ને નાનાઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓ માના એકને ને કોઈ દેહકર ખવાડે, તેને માટે તે કરવા આ સાક છે કે ધરીતુ પડ તેની કૌટિ બધાય ને તે સમુદ્રમાં નખાય ૨૩ અને જો તારો હાથ તને ડોકો ખવાડે, તો તેને કાપી નાખ, તને બે હાથ છતા નર કમા ન હોલવાનાર અનિમા જી, ૨૪ તે કરતા કુઠા ધધને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સાક છે ૨૫ અને જો તારો પગ તને ડોકર ખવાડે, તો તેને કાપી નાખ, તને બે પગ છતા નરકમાં ન હોલવાનાર અનિમા નખાવ, ૨૬ તે કરતા લગડા ધધને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સાક છે ૨૭ અને જો તારો આખ તને ડોકર ખવાડે તો તેને કાપી નાખ, તને બે આખ છતા અનિમા નરકમાં નખાવ, ૨૮ કે ત્યાં તેઓનો છીરો મરતો નથી, ને અનિ નથી હોલવાતો, તે કરતા કાણુ ધધને દેવના રાજ્યમાં પેસવું એ તારે માટે સાક છે ૨૯ કેમકે અનિથી દરેક સહુણુ કરશે, [ને દરેક યજ્ઞ મીઠાથી સહુણુ કરશે] ૩૦ મીકુ તો સાક છે, પણ જો મીકુ સ્વાદ વગરનું થયું હોય, તો તેને યાથી ખાક કરશે? પોતામાં મીકુ રાખો, ને માહોમાહે સલાહ રાખો

૧૦ અને ત્યાંથી ઉઠીને તે યદુહાદની સીએબા યરદનને પેરે પાર આવે છે, ને ફરી પણ

લોક આ બેને તેની પાસે એકઠા થાય છે, ને તેના વિચાર પ્રમાણે તેણે ફરી તેઓને બોધ કર્યો. ૨ અને ફરીશર્યાઓએ પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતા તેને પુછ્યું કે, હું પુરૂષને પોતાની સ્ત્રીને મુકી દેની ઉચિત છે? ૩ પણ તેણે ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, મુસાએ તમને શી આજ્ઞા આપી હતી? ૪ ને તેઓએ કહ્યું કે, ફારિસી લખીને મુકી દેવાની મુસાએ રત્ન આપી ૫ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તમારા હૃદયની કહણુ વાને લીધે મુસાએ તમારે સાક એ આજ્ઞા લખી, ૬ પણ ઉત્પત્તિના આરભથી દેવે તેઓને એક પુરૂષ તથા એક સ્ત્રી બનાવ્યા છે એ કારણથી માણસ પોતાના માબાપને મુકીને પોતાની વધુને વળગી રહેશે, ૮ ને તેઓ બંને એક દેહ થશે, એ માટે તેઓ ત્યાર પછી બે નથી પણ એક દેહ છે, ૯ તો દેવે ને બેઠું છે તેને માણસે બાદ ન પાડવું ૧૦ અને ધરમા તેના વિષયોએ ફરી તેને બાબત વિષે તેને પુછ્યું ૧૧ અને તે તેઓને કહે છે કે, ને માફ પોતાની વધુને મુકી દે, ને બીજાને પરણે, તે તેની વિરૂદ્ધ જિનાણુ કરે છે, ૧૨ ને જો વધુ પોતાના વરને મુકી દે, ને બીજાને પરણે, તો તે જિનાણુ કરે છે

૧૩ અને તેઓ તેની પાસે બાળક લાવ્યા કે તે તેઓને આડક, ને શિખાએ તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૪ પણ ઇસુ તે બેઠાને નાખુસ થયો, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને પારો મા, કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાઓનું છે ૧૫ હું તમને ખવિત કહું છું કે, ને માફ બાળકની માફક દેવનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે એમાં પ્રવેશ કરશે નહિ. ૧૬ અને તેણે તેઓને બાથમાં લીધા, ને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને આશીર્વાદ દીધો

૧૭ અને તે બહાર નીકળીને રસ્તે જતા હતા, ત્યારે એક જતુ તેની પાસે દોડતો આવ્યો, ને તેણે તેની આજ બુદ્ધિ ટેકીને પુછ્યું કે, એ ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંત જીવનના વારસો પામવા માટે હું થું કરું? ૧૮ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક, એટલે દેવ, તે વિના કોઈ ઉત્તમ નથી. ૧૯ તું આજ્ઞાઓ જાણે છે, દત્ત્યા ન કરવી, બ્યભિચાર ન કરવો, ચોરી ન કરવી, જુઠી શાહેરી ન પુરવી, કબાઈ ન કરવી, માબાપનું સન્માન કરવું ૨૦ પણ તેને તેને કહ્યું કે, એ ઉપદેશક, એ સર્વ [આજ્ઞાઓ] તો હું નાનપણથી પાળતો આવ્યો છું ૨૧ અને તેની વચ્ચે બેઠાને ઇસુને તેના પર દેવ આવ્યું, ને તેણે તેને

કહ્યું કે, હું એક વાત સંબંધી અધુરો છું; તારૂં જે છે તે જાહેર વેચ, ને દરિદ્રીઓને આપ, ને આકાશમાં તને દોલત મળશે; ને આવ, મારી પાછળ આવ. ૨૨ પણ તે વાતને લીધે તેનું મ્હો ઉતરી ગયું, ને ઉદાસ થઈને તે સાલ્યો ગયો, કેમકે તેની સંપત્તિ ઘણી હતી.

૨૩ અને ઇસુ આસપાસ ભેળવે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, જેઓની પાસે દોલત છે તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અધિક પડશે! ૨૪ ને તેની વાતોથી શિષ્યો અચ્ચો પામ્યા. પણ ઇસુ ફરી ઉત્તર આપીને તેઓને કહે છે કે, છોકરા, દોલત પર ભરોસો રાખનારાઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અધિક છે!

૨૫ દોલતવાનને દેવના રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સોયના નાકામાં ધડને ઉઠાવે જવું સહેલ છે. ૨૬ અને તેઓએ ધણી અચરતી પામીને માહોમાંહે કહ્યું, તો કેણુ તારણ પામી શકે? ૨૭ ઇસુ તેઓની તરફ ભેળવે કહે છે કે, માણસોને એ અશક્ય છે, પણ દેવને નથી, કેમકે દેવને સર્વ શક્ય છે. ૨૮ અને પીતર તેને કહેવા લાગ્યો, બે, અમે બધું મુઠીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ.

૨૯ ઇસુએ કહ્યું કે, હું તમને ખવિત કહું છું કે, જે કોઈએ મારે લીધે તથા મુવાત્તાને લીધે ધરને, કે ભાઈઓને, કે બેનોને, કે માને, કે બાપને, કે છોકરાને, કે બિતરોને મુક્યાં, ૩૦ તે હમણાં આ કાળમાં સ્નેહાળુ ધરોને તથા ભાઈઓને તથા બેનોને તથા માઓને તથા છોકરાને તથા બિતરોને, સવાવણી મુક્યાં, તથા આવતા કાળમાં અનન્યવન, પામ્યા વગર રહેશે નહિ. ૩૧ પણ ધણી જે પહેલા તેઓ ઉઠ્યા, ને જે ઉઠ્યા

૩૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી શી ધમ્મા છે? હું તમારે વાસ્તે શું કરું? ૩૩ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારા મહિમામાં અમે એક તારે જામણે હાથે, ને એક તારે હાથે હાથે બેસીએ, એવું અમને આપ. ૩૪ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તમે જે માગો છો, તે તમે જાણતા નથી. જે વાટકો હું પીઉં છું તે શું તમે પી શકો છો? ને જે બાપિરમા હું લઉં છું, તે બાપિરમા શું તમે લઉં શકો છો? ૩૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે તેમ કરી શકીએ છીએ. પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જે વાટકો હું પીઉં છું તે તમે પીશો, ને જે બાપિરમા હું લઉં છું, તે બાપિરમા તમે લેશો; ૩૬ પણ કોઈને મારે જામણે હાથે કે હાથે હાથે બેસવા દેવું, એ મારું કામ નથી, પણ જેઓને સાચું તે સિદ્ધ કરેલું છે તેઓને મારું છે. ૩૭ અને [બાપ્તિસ્મા] દસ એ સાંભળીને ચાકુલ તથા ચોહાન સંબંધી નાખુશ થવા લાગ્યા. ૩૮ પણ ઇસુ તેઓને પાસે તેડીને કહે છે, તમે જાણો છો કે વિદેશીઓ પર જેઓ રાજ્ય કરનારા કહેવાય છે, તેઓ તેમના પર ધણીપણું કરે છે, ને તેઓના જે મોટા તેઓ તેમના પર અધિકાર ચલાવે છે. ૩૯ પણ તમારામાં એમ નથી, પણ તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારે સેવક થશે; ૪૦ ને જે કોઈ પ્રથમ થવા ચાહે, તે સહુનો દાસ થશે. ૪૧ કેમકે માણસનો દીકરો સેવા કરવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, ને ધણીની ખંડ-હીને સાચું પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે. ૪૨ અને તેઓ ધરેજામાં આવે છે; ને ધરેજામાંથી

વિશ્વાસે તને બનાવ્યો છે, અને તરત તે દેખતો થયો, ને માર્ગમા હમુની પાઞ્ચ ગયો.

૧૧ અને તેઓ યશસ્વતેમની નજીક, જેવના પદાડ આનજ બેઠાં તથા બેઠાનીઆની પાસે આવે છે, ત્યારે તે પાતાના શિષ્યોમાના બેને આનજ મોકલે છે, ૧ ને તેઓને કહે છે કે, તમારી સામેના ૧૧મા નજર, ને તેમા તમે પેસરો કે તરત એક નિર્ણયના વહોરો લેના પર કેહ માણસ કહી બેઠું નથી, એવો તમને બાધેલો મળશે, તેને છાગી લાવો ૨ અને જે કેહ તમને કહે કે, તમે જે શા માટે કરો છો ? તો કહો કે, ૩ અને તેના બપ છે, ને તરત તે એને બહાર મોકલશે ૪ અને તેઓ નયા, ને બાત્સુની બહાર ખુલ્લા રસ્તામા બાધેલો વહોરો તેઓને મળે, ને તેઓ તેને છાટે છે ૫ અને જેઓ ત્યા ઉભા હતા તેઓમાના કેટલાકે તેઓને કહ્યું કે, વહોરાને તમે શું કરવા છાટે છો ? ૧ ને જેમ ઇસુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતા, તેમ તેઓએ તેઓને કહ્યું, ને તેઓએ તેમને જવા દીધા ૭ અને તેઓ વહોરાને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને તેના પર પાતાના લગ્નના નાખ્યા, ને તેના પર તે બેઠા ૮ અને ધણીઓએ પોતાના લગ્ન રસ્તામા પાથર્યા, ને બીજાઓએ ખેતરમાથી ટાળીઓ કાપીને [રસ્તામા પાથરી] ૯ અને આમજ તથા પાઞ્ચ આલનારાઓએ બધા પાત્રા કહ્યું કે, દોડાના, પ્રમુને નામે જે આવે છે, તેને પ્રમુ ૧૦ આપણા બાપ દાઉદનુ રાજ્ય જે પ્રમુને નામે આવે છે, તે આશીર્વાદિત છે, પરમ ઉપામા દોડાના !

૧૧ અને ઇસુ યશસ્વતેમ બંધને મદિરમા ગયો, ને ચાતરક બધું લેધને સાજ પડ્યા પછી બારે મુઠા નીકળીને તે બેઠાનીઆમા ગયો.

૧૨ અને બીજે દહાડે તેઓ બેઠાનીઆમાથી નીકળી આવ્યા પછી, તે બુધ્ધે થયો ૧૩ અને એક અજીરી જેને પાદડા હતા તેને આપેથી એધને તેની પાસે ગયો, કે કદાચિ તેને તે પરથી કંઈ મળે, ને તેની પાસે આવ્યો, ત્યાર પાદડા વિના તેને કંઈ મળ્યું નહિ, કેમકે અજીરીની નહુ ન હતી ૧૪ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, દુવેથી કહી કેહ તારા પરથી ફળ ન ખાઓ, ને તેના શિષ્યોએ એ સાંભળ્યું

૧૫ અને તેઓ યશસ્વતેમમા આવે છે, ને તે મદિરમા પતીને મદિરમા વેચનારાઓને તથા ખરીદનારાઓને કાઢી મુકવા લાગ્યા, ને નાપાવટીઓના બાજર તથા અનુતર વેચનારાઓના આસનો ઉઘા

વાળ્યા ૧૬ અને કહેધને મદિરમા થધને કંઈ વાસણ લઈ જવા ન દીધું ૧૭ અને તેઓને બોધ કરતા તેણે કહ્યું કે, શું જેમ લખ્યું નથી કે, મારૂં ઘર સર્વ દેશનાઓને સારૂ પ્રાથનાનુ ઘર કહેવારો ? પણ તમે તેને લટાસનુ કેલર કીધું છે ૧૮ અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ તે તાલજી, ને તેનો નાશ થી રીતે કરીએ તે વિષે શોધ કીધી, કેમ ? તેઓ તેનાથી બીધા, કારણ કે તેના ઉપદેશથી સર્વ લોક અચરની પામ્યા.

૧૯ અને જર સાજે તે શહેર બહાર જતો

૨૦ અને તેઓએ સવારે અજીરીની પાસે થધને જવા તેને જરથી મુકાએથી લેધ ૨૧ અને પીતર સમારીને તેને કહે છે કે, સ્વામિ, જે જે અજીરીને તેં ચાપ દીધો હતો તે તુકાજ નહ છે ૨૨ અને ઇસુ ઉત્તર આપી તેઓને કહે છે કે, કેવ પર વિશ્વાસ રાખો ૨૩ કેમકે હુ તમને ખચિત કહુ છું કે, જે કેહ આ પર્વતને કહે કે ખસેજાઈ જા, ને સમુદ્રમા નંખા, ને પોતાના હૃદયમા સહેદ ન આપતા વિશ્વાસ રાખશે કે, જે હુ કહુ છું તે થશે, તો તે તેને વાસ્તે થશે ૨૪ જે મટિ હુ તમને કહુ છું કે, જે સર્વ તમે પ્રાર્થના કરતા માગો છો, તે જમે પામ્યા બીએ, એવો વિશ્વાસ રાખો, તો તે તમને મળશે. ૨૫ અને જ્યારે જ્યારે તમે પ્રાર્થના કરતા ઉભા રહો છો, ત્યારે ત્યારે જે કેહ તમારો અપરાધી હોય, તો તેને માફ કરો, જે માટે કે તમારો બાપ જે આકારમા છે, તે પણ તમારા અપરાધો તમને માફ કરે ૨૬ પણ જે તમે માફ નહિ કરો, તો તમારો બાપ જે આકારમા છે તે પણ તમારા અપરાધ માફ નહિ કરશે

૨૭ અને ફરી તેઓ યશસ્વતેમમા આવે છે, ને તે મદિરમા ફરતો હતો, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા વહીવેલો તેની પાસે આવ્યા, ૨૮ને તેને કહ્યું કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે, અથવા કામો તને આ કામો કરવાનો અધિકાર આપ્યો ? ૨ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હુ એક વાત તમને પુછીશ, ને તમે મને જવાબ દો તો કયા અધિકારથી હુ આ કામો કર છું તે હુ તમને કહીશ ૨૦ યોહાનનુ બાપ્તિસ્મા શું આકારથી હતું કે માણસોથી ? મને જવાબ દો ૩૧ અને તેઓએ માહોમાહે વિચારીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે, આકારથી, તો તે કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર વિશ્વાસ કેમ નથી કીધો ? ૩૨ પણ જે કહીએ કે, માણસથી, ત્યારે તેઓ લોકથી બીધા, કેમકે બધા યોહાનને બિલ્લે બિચિત્રવાદી માનતા હતા

અને તેઓ ઉત્તર આપીને ઇસુને કહે છે કે, અમે જાણતા નથી. અને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું પણ તમને કહેતો નથી.

૧૨ અને તે તેઓને દેશાંતોમાં કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે દ્રાક્ષવાડી ગોળી, ને તેની આસપાસ વાડ કરી, ને દ્રાક્ષરસનો ફુંડ ખોલ્યો, ને બુઝવ બાંધ્યો, ને ખેડુતોને તે ઇન્નરે આપી, ને પરદેશ ગયો. ૨ અને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે આકર મોકલ્યો, કે તે ખેડુતો પાસેથી દ્રાક્ષવાડીના ફળનું કંઈ લે; ૩ પણ તેઓએ તેને પકડીને માર્યો, ને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૪ અને ફરી તેણે બીજા આકર તેઓની પાસે મોકલ્યો, ને તેનું માથું તેઓએ ફોડી નાખ્યું ને તેને ધિક્કારીને કાઢી મેલ્યો. ૫ અને તેણે બીજા મોકલ્યો, ને તેને તેઓએ મારી નાખ્યો; ને બીજા ઘણા મોકલ્યા, ને તેઓએ કેટલાકને કોરડા માર્યા, ને કેટલાકને મારી નાખ્યા. ૬ હવે એક ખાડી હતો, જે તેના વડાલો દીકરા હતો, એને પણ તેણે આખરે તેઓની પાસે મોકલીને કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાની અદબ રાખશે. ૭ પણ તે ખેડુતોએ માહોમાહિ કહ્યું કે, એ તો વારસ છે; ચાલો, તેને મારી નાખીએ, તો વારસો આપણો થશે. ૮ અને તેઓએ તેને પકડીને મારી નાખ્યો, ને દ્રાક્ષવાડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ૯ એ માટે દ્રાક્ષવાડીના ઘણી થું કરી? તે આવશે, ને એ ખેડુતોનો નાશ કરશે, ને દ્રાક્ષવાડી બીજાઓને આપશે. ૧૦ થું તમે આ લેખ નથી વાંચ્યો કે,

જે પત્થરનો નકાર બાંધનારાઓએ કર્યો, તેજ ખુલાતા મથાળાનો [પત્થર] થયો; ૧૧ એ પ્રભુથી થયું,

ને આપણી નજરમાં આશ્ચર્યકારક છે.

૧૨ અને તેઓએ તેને પકડવાને શોધ કીધી; પણ તેઓ લોકથી બીધા; કેમકે તેઓએ જાણ્યું કે તેણે આપણા પર આ દેશાંત કહ્યું; ને તેઓ તેને મુકીને આજ્ઞા ગયા.

૧૩ અને તેઓ તેની પાસે કેટલાએક ફરોશાઓને તથા દેરાદીઓને મોકલે છે કે તેઓ વાગમાં તેને સપડાવે. ૧૪ અને તેઓ આવીને તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ કે, તું ખરો છે, ને કોઈની દરકાર કરતો નથી, કેમકે માણસોનું મોઢું તું રાખતો નથી, પણ સત્યવાળી દેવનો માર્ગ સિખરે છે. કાઠસારને કદ આપવો ઉચિત છે? ૧૫ આપીએ કે નહિ

કે ન આપીએ? પણ તેણે તેઓનો ટાંઁ બહાણે તેઓને કહ્યું કે, તમે મારે પરીક્ષણ કેમ કરો છો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જોઉં. ૧૬ અને તેઓ લાવ્યા. અને તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત તથા લેખ કોનાં છે? અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કાઠસારનાં. ૧૭ અને ઇસુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જે કાઠસારનાં તે કાઠસારને, ને જે દેવનાં તે દેવને ભરી આપો. અને તેઓ તેનાથી ઘણો અચ્ચો પામ્યા.

૧૮ અને સાદુકીઓ જે કહે છે કે, પુનરુત્થાન નથી, તેઓ તેની પાસે આવે છે; ને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, ૧૯ ઉપદેશક, મુસાએ અમારે વારસે લખ્યું કે, બે કોઈનો લાઠ નહોતરવો મરીને વડુને મુકે, તો તેનો લાઠ તેની વડુને લે, ને પોતાના લાઠને સાડ સતાન ઉપખવે. ૨૦ હવે સાત લાઠ હતા; ને પહેલો વડુ પરણીને સંતાન વિના મરી ગયો. ૨૧ પછી બીજાએ તેને લીધી, ને તે મરી ગયો; ને તે પણ કંઈ સંતાન મુકી ગયો નહિ; ને એ પ્રમાણે ત્રીજાએ પણ; ૨૨ ને સાતે સંતાન વગર મરી ગયા. છેવટે બાવડી પણ મરી ગઈ. ૨૩ હવે પુનરુત્થાનમાં, તે તેઓમાંના કોની વડુ મરી? કેમકે સાતેની તે વડુ થઈ હતી. ૨૪ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, થું તમે એ કારણથી જૂલ નથી કરતા, કે તમે ધર્મલેખો તથા દેવનું પરાક્રમ જાણતાં નથી? ૨૫ કેમકે મુએલાંમાંથી ઉઠનારાં પરણતાં પરણાવતાં નથી, પણ આકાશમાંના દૂતોના જેવા હોય છે. ૨૬ પણ મુએલા લોક પાછા ઉઠે છે, તે સખી, થું તમે મુસાનાં પુસ્તકમાંના કાઠી વિષેના પ્રકરણમાં નથી વાંચ્યું કે, દેવે તેને એમ કહ્યું કે, હું ઇસ્રાલીમનો દેવ તથા ઇરુસાલેમનો દેવ તથા યાફુસનો દેવ છું. ૨૭ તે મુએલાંઓનો દેવ નથી, પણ જીવતાઓનો દેવ છે. તમે મોટી જૂલ કરો છો.

૨૮ અને શાસ્ત્રીઓમાંના એકે પાસે આવીને તેઓની તકરાર સાંભળી, ને તેણે તેઓને સારો ઉત્તર આપ્યો છે એમ જાણીને તેને પુછ્યું કે, સદુ આજ્ઞાઓમાં પહેલી કંઈ છે? ૨૯ ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પહેલી એ છે કે, એો ઇસ્રાએલ, સાંભળ, પ્રભુ આપણો દેવ તે પ્રભુ એકજ છે; ૩૦ ને તારા પુરા હૃદયથી, ને તારા પુરા જીવથી, ને તારી પુરી બુદ્ધિથી, ને તારા પુરા સામર્થ્યથી પ્રભુ તારા દેવ પર તું પ્રીતિ કર. ૩૧ અને બીજી એ છે, કે જેમ તું તારા પોતા પર પ્રીતિ કરે છે તેમ તારા પડોસી પર પ્રીતિ કર. એઓ કરનાં બીજી કાંઈ મોટી આજ્ઞા નથી. ૩૨ અને શાસ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, ખરેખર, ઉપદેશક, તું ઠીક કહ્યું છે કે તે એકજ છે,

ને તે વિના બીજે કોઈ નથી; એને પુરા કદયથી તથા પુરી સમજણથી તથા પુરા સામર્થ્યથી, તેના પર પ્રીતિ કરવી, તથા પોતા પર તેવી પોતાના પડોસી પર પ્રીતિ કરવી, તે સર્વ સકળદેહનીયાર્પણ તથા ચક્ર કરતાં અધિક છે. ૨૪ અને તેણે ઠહાપણથી ઉત્તર આપ્યો છે એ જોઈને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું દેવના રાજ્યથી વેન્યો નથી અને ત્યાર પછી કોઈએ તેને પૂછપરછ કરવાની હિંમત ન કરી.

૨૫ અને મંદિરમાં બોધ કરતા ઇસુએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, ખ્રીસ્ત દાઉદનો દીકરો છે? કેમકે દાઉદે પોતે પવિત્ર આત્માથી કહ્યું કે,

પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે,

તારા યત્નએને હું તારા પાયાસન કહ્યું,

ત્યાં સુધી મારે જમણે હારે બેસ.

૨૬ દાઉદે પોતે તેને પ્રભુ કહે છે; તો તે તેનો દીકરો કેમ છે? ને બધા લોકે ખુશીથી તેનું સાંભળ્યું.

૨૮ અને તેણે બોધ કરતાં તેઓને કહ્યું કે, શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો; તેઓ ભમા પહેરીને ફરવાનું તથા ચોરાંબોમાં સલામો, ૨૯ તથા સભાર્થનામાં મુખ્ય આસનો તથા જમણવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ આપે છે. ૩૦ એઓ વિધવાઓનાં પર ખાઈ ભય છે, ને ટોંગ કરીને લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરે છે; તેઓને વિરોધ જાન મળ્યો.

૩૧ અને તેણે ખજાનાની સામે બેસીને, લોકો ભદારમાં પૈસા કેવી રીતે નાખે છે, તે જોયું; ને ધણા પૈસાદારોએ ધણા નાખ્યા. ૩૨ અને એક દરિદ્રી વિધવાએ આવીને બે દમડી, એટલે એક અધેલો, નાખ્યા. ૩૩ અને તેણે પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું, હું તમને ખ્યાલ કહું છું કે, ભદારમાં એ સર્વ નાખનારાં કરતાં આ દરિદ્રી વિધવાએ વધારે નાખ્યું છે. ૩૪ કેમકે તે સઘળાંએ પોતાના ભરપૂર-પણામાંથી નાખ્યું; પણ એણીએ પોતાની તબીમાંથી પોતાનું સર્વસ્વ, એટલે પોતાની સર્વ ઉપજવિકા નાખી.

૧૩ અને મંદિરમાંથી તે નીકળતો હતો ત્યારે તેના એક શિષ્ય તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, જો, કેવા પત્થર તથા કેવાં બાંધકામો! ૨ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું તું એ મોટાં બાંધકામો જુએ છે? ખાલી નહિ નખાય એમ એક પણ પત્થર બીજા પર અટકી રહેવા કેવારો નહિ.

૩ અને જેતુનના પહાડ પર, મંદિરની સામે તે બેઠો હતો, એટલે પીતરે તથા યાકુને તથા યોહાને

તથા આદ્રિયાએ તેને એકાંતમાં પુછ્યું, ૪ અને કહે, એ ક્યારે થશે? ને જ્યારે તે બધા પુરાં થવાના હશે, ત્યારે શું વિન્હ થશે? ૫ ને ઇસુ તેઓને કહેવા લાગ્યો કે, કોઈ વખતે જુલાવામાં ન નાખે, માટે સાવધાન રહો. ૬ ધણા મારે નામે આવીને કહેશે કે, તે હું છું; ને ધણાઓને બુલાવામાં નાખશે. ૭ પણ જ્યારે લોકો ધણા વિષે તથા લોકોની અફવા સામજીઓ, ત્યારે નજરસરો મા; જેમ ચંદ્ર જોઈએ; પણ તેટલેથી અત નહિ આવે. ૮ કેમકે પ્રજા પ્રજા વિરૂદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્ય વિરૂદ્ધ ઉઠશે; કામેકામ ધરતીકંપારા થશે, ને દુકાળો પડશે; મહા દુ.ખનો આ તો આદેશ છે.

૯ પણ પોતા વિષે સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ વખતે ન્યાયસભાઓને સોંપશે; ને સભાર્થનામાં તમે કોરડાના માર ખાશો; ને તમે મારે લીધે હાકો; તથા સળગે આગળ, તેઓને માટે શાહેડી થવા સાથે, ઉભા થશો. ૧૦ અને પહેલાં સર્વ દેશોમાં સુવાર્તા પ્રગટ થઈ જશે. ૧૧ અને જ્યારે તેઓ તમને લઈ જઈને પરસ્વાધીન કરશે, ત્યારે શું બોલીશું તે વિષે અનાવશી થિંપા ન કરો; પણ તે વેળા તમને જે આપવામાં આવશે તે બોલો; કેમકે બોલનાર તે તમે નહિ, પણ પવિત્ર આત્મા છે. ૧૨ અને બ્રાહ્મ બાઈને તથા બાપ છેકસને મરજુદાને સાથે પરસ્વાધીન કરશે; ને છેકસ માળાપની સામે ઉઠશે, ને તેઓને મારી નખાવશે. ૧૩ અને મારા નામને લીધે સહુ તમારો દ્વેષ કરશે; પણ જે અત સુધી ટકશે તેજ તારું પામશે.

૧૪ પણ જ્યારે તમે ઉભરના અમગળપણાની નિશાળીં ન્યા ધડાઈ નથી ત્યા ઉભી રહેતી જોશો, (જે વાંચે છે તેણે સમજવું), ત્યારે જેઓ યહુદાહમાં હોય તેઓ પહાડોમાં નાસી ભય. ૧૫ અને ધાબા પર જે હોય તે ઉતરીને ધરમાંથી કંઈ લેવા સાથે માટે ન પેસે; ૧૬ ને જે જેતરમાં હોય તે પોતાનું લગ્ન લઈ જવાને પાછો ન ફરે. ૧૭ અને તે દહાડાઓમાં જેઓ અંબવતી હોય તથા જેઓ ધવાડતી હોય તેઓને અફસોસ છે. ૧૮ અને [તમારું નામ] સિયાળામાં ન થાય, માટે પ્રાર્થના કરો; ૧૯ કેમકે તે દહાડાઓમાં જેની વિપત્તિ થશે, તેવી દેવે સંજેથી સંજિના આનંદથી તે હજ સુધી યદ નથી ને થશે પણ નહિ. ૨૦ અને જે પ્રભુએ જે દહાડાઓને ઓછા કીધા ન હોત, તો કોઈ માણસ ન બચત, પણ જે પસદ કીધેલાઓને તેણે પસદ કીધા તેઓને લીધે તેણે જે દહાડાઓને

બોધા કર્યો છે. ૧૧ અને તે બેળાએ બે કોષ તમને કહે છે, જુઓ, અહીં ખીસ્ત છે, કે, જુઓ, તે ત્યાં છે, તો માનના ના. ૧૨ કેમકે જુઠાં ખીસ્તો તથા જુઠાં બલિષ્ઠવાદીઓ ઉદ્ધરે; ને ચમત્કારો તથા અદ્ભૂત કામો દેખાડે, એ માટે કે, જો બની શકે તો, તેઓ પચ્છ ક્રિયેલાઓને બુલાવામાં નાખે. ૧૩ પણ તમે સાવધાન રહો; જુઓ, મેં તમને સંધળુ અનાઉથી કહ્યું છે.

૧૪ પણ તે દહાડાઓમાં, એ વિપત્તિ પછી, મુરુર ચાલકરૂપ થય જશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ૧૫ ને આકાશના વારીઓ ખરવા લાગશે; ને આકાશમાના પરાક્રમે દહાવારો ૧૬ ત્યારે તેઓ માલસના દીકરાને બહુ પરાક્રમ તથા મદિમાસદિવ વાદળામાં આવતો ગેરો. ૧૭ અને ત્યારે તે પોતાના દૂતોને મોકલીને પૃથ્વીના છેડાથી આકાશના છેડા નુધી, આરે દિશાથી પોતાના પચ્છ ક્રિયેલાઓને એકઠા કરશે.

૧૮ હવે અટ્ટી પરીથી તેનું દશાવ શિખો; ન્યારે તેની ટાળી કુમળીજ છે, ને પાદડા કુદી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળો પાસે છે. ૧૯ એમજ તમે પણ ન્યારે તે બધાં થતા જુઓ, ત્યારે તમારે જાણવું કે તે પાસે, બારેલા આનજન છે. ૨૦ હુ તમને ખબર કહુ છું કે આ બધા પુરા થાય ત્યાં સુધી આ પેદી નુબરી નહિ જશે. ૨૧ આકાશ તથા પૃથ્વી જતા રહેશે, પણ મારી વાતો જતી રહેશે નહિ. ૨૨ પણ તે દહાડા તથા તે ધરી સળધી બાષ વનર કોષ જાણતો નથી, આકાશમાંના દૂતો નહિ ને દીકરો પણ નહિ.

૨૩ સાવધાન રહો, જનતા રહીને પ્રાર્થના કરો; કેમકે સમય ક્યારે આવશે તે તમે જાણતા નથી. ૨૪ તે આ પ્રમાણે છે કે જાણે કોષ પરદેસમાં પ્રવાસ કરનાર મળ્યુંએ પોતાનું ઘર છેડાને ને પોતાના આકરોને અધિકાર આપીને, એટલે પ્રત્યેકને પોતાપોતાનું કામ સોંપીને, ઈશ્વારને પણ જાણતો રહેવાની આજ્ઞા આપી દોય. ૨૫ માટે તમે જનતા રહો; કેમકે તમે જાણતા નથી કે ઘરનો ધાગી ક્યારે આવશે, સાબે, કે મધરાત્રે, કે મરો બોલવી વખતે, કે સવારે; ૨૬ રજે તે અવાનજ આવીને તમને ઉપવા જુએ. ૨૭ અને બે હું તમને કહુ છું તે સૂરને કહુ છું કે, જનતા રહો.

૧૪ હવે બે દહાડા પછી પારુખા તથા બેખમીની રોટડીનું પર્વે દઉં; અને કેશી રીતે તેને દનાથી પચડીને માગી નાખે, એ વિષે મુખ્ય ચાજકો તથા દાસીઓ શોધ કરતા હતા. ૨૮ કેમકે તેઓએ કહ્યું

કે, પર્વમાં નહિ, રજે કદાપિ લોહાનું હુદ્દર થાય.

૨ અને ન્યારે તે બેખાનીઆમાં, સીમોન કોથિયાના ઘરમાં હતો, અને ખાવા બેઠો હતો, ત્યારે એક બાપડી જટામાંનીના અતિ મૂલ્યવાન અત્તરની બરેલી સગે મરમરની ટપ્પી લઇને આવી, ને એ ટપ્પી બંદીને તેણીએ તેના માથા પર તે રેટયું. ૪ પણ દેહલાએક પોતાના મનમાં નારાજ થઇને કહેવા લાગ્યા કે, અત્તરનો એ બગાડ શા માટે કીવો? ૫ કેમકે એ અત્તર ત્રણે દીનાર કરતાં વધારે કિંમતે વેચી શકાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત. અને તેઓએ તેણીની વિરૂદ્ધ ક્યક્ય કીધી. ૬ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, એને રહેવા દો; એને કેમ સતાવો છો? એણીએ મારા પ્રત્યે બહુ કામ કર્યું છે. ૭ કેમકે દરિદ્રીઓ સદા તમારી સાથે છે, ને ન્યારે તમે ચાહો ત્યારે તેઓનું બહુ કરી શકો છો; પણ હુ સદા તમારી સાથે નથી. ૮ એ તેનાથી બની શક્ય, તે તેણીએ કહ્યું છે; હંફને સાથ અનાઉથી તેણીએ મારા ગરીબને અત્તર ચોળ્યું છે. વળી હુ તમને ખબર કહુ છું કે, આખા જનતામાં, ત્યાં કોઈ સુવાત્તા પ્રવટ કરશે, ત્યાં આ સીએ બે કર્યું છે, તે એની ચાકરીમાં કહેવામાં આવશે.

૧૦ અને બારમાંનો એક, એટલે ચંદુદા ઇસકારીઓત, મુખ્ય ચાજકોની પાસે ગયો, એ સાથે કે તે તેને તેઓના હાથમાં સોંપે. ૧૧ અને તેઓ તે સાંભળીને ખુશ થયા; ને તેને પૈસા આપવાનું વચન આપ્યું. અને તેને પચ્છવાધીન કરવાનો લાગ તે શોધતો હતો.

૧૨ અને બેખમીની રોટડીના પર્વને પહેલે દહાડે, ન્યારે લોકો પારુખા ચંસ કરતા હતા, ત્યારે તેના મિત્રો તેને કહે છે કે, તું પારુખા ખાધ માટે અને ક્યા જઇને તૈયારી કરીએ, એ વિષે તારી શી ઇચ્છા છે? ૧૩ અને તે પોતાના મિત્રોમાંના બેને મોકલે છે, ને તેઓને કહે છે કે, સહેરમા જાઓ, ને પાણીની નાગર લઈ જતો એક માલગુ તમને મળશે; તેની પાછળ જાઓ; ૧૪ ને ત્યાં તે પેરો, ત્યાં ધરધાનીને કહો, ઉપરેયાં કહે ૧૫ કે, મારી વનરવાની બોરડી ક્યા છે, કે જેમાં હુ મારા મિત્રો સાથે પારુખા ખાઉં? ૧૬ ને તે પોતે તમને એજ મોટી મેડી સાબુનારેલી ને તૈયાર કરેલી દેખાડશે; ત્યાં આપણે સાથે તૈયારી કરો. ૧૭ અને મિત્રો નીકળીને સહેરમા આવ્યા, ને જેનું તેમણે તેઓને કહ્યું હતું તેનું તેઓને મળ્યું; ને તેઓએ પારુખા તૈયાર કીધું.

૧૮ અને સાંજ પડી ત્યારે બારની સામે તે આવે

છે, ૧૮ને તેઓ બેસીને ખાતા હતા, ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હું તમને ખવિત કહું છું કે, તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે ખાય છે, તે મને પરસ્વાધીન કરશે ૧૯ તેઓ શોકાતુર થવા લાગ્યા, ને એક પછી એક તેને કહેવા લાગ્યા કે, યું તે હું છું? ૨૦ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આમાંનો એક, જે મારી સાથે થાણીમાં બાળે છે તેજ તે છે ૨૧ કેમકે માણસના દીકરા સર્પથી જેમ લાખ્યુ છે તેમ તે ભય છે ખરો, પણ જેનાથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય છે, તે માણસને હાથ હાય, જે તે માણસ જન્મ્યો ન હોત, તો તે તેને માટે સાક્ર હોત.

૨૨ અને તેઓ ખાતા હતા, ત્યારે તેણે શેઠની લઇને ને આશીર્વાદ માગીને તે ભાગી, ને તેઓને આપી, ને કહ્યું કે, હો, આ માત્ર સરીર છે ૨૩ અને વાટકો લઇને તથા સ્તુતિ કરીને તેણે તેઓને આપ્યો, ને બધાએ તેમાનુ પીધું ૨૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કરારનું આ માત્ર રક્ત છે, જે ધણને લીધે વહેવડાવ્યું છે ૨૫ હું તમને ખવિત કહું છું કે, જે દહાડે હું દેવના રાજ્યમાં નવો પીરા, તે દહાડા સુધી હું ફરી દ્રાક્ષને રસ પીનાર નથી

૨૬ અને ગીત ગાયા પછી તેઓ જેનું નામ પહોંઠ પર ગયા

૨૭ અને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમે સહુ ઠોકર ખાશો, કેમકે એવું લખ્યું છે કે, હું પાળકને મારીશ, ને ઘેટાં વેરાઈ જશે ૨૮ પરંતુ મારા પાછા ઉઠ્યા પછી હું તમારી અગાઉ આવીશ નહિ ૨૯ પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, આ ૧૨ જે સપળા ઠોકર ખાય તોપણ હું નહિ, ૩૦ અને ઇસુ તેને કહે છે કે, હું તને ખવિત કહું છું કે, આજની રાત્રેજ મરણ બે વાર બોધ્યા અગાઉ હું ત્રણ વાર મારો નકાર કરીશ ૩૧ પણ તેણે બહુ બરસાથી કહ્યું કે, મારે તારી સાથે મરણ પડે તોપણ હું તારો નકાર નહિ કરીશ. અને સહુએ પણ એમજ કહ્યું

૩૨ અને તેઓ જેથસેમાંને નામે એક જગ્યાએ આવે છે, ને તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, હું પ્રાથના કર, ત્યાં સુધી અહીં બેસો ૩૩ અને તે પોતાની સાથે પીતરને તથા યાકોબને તથા યોહાનને લઈ જાય છે, ને તે બહુ અકળાવા તથા ઉદાસ થવા લાગ્યા ૩૪ અને તે તેઓને કહે છે, મારા જીવ મરવા જેવા અતિ શોકાતુર છે, અહીં રહીને જીવતા રહો ૩૫ અને યોહાન આજળ જઈને તે ભોય પર પડ્યો, ને પ્રાથના કરી કે, જે બની શકે તો આ ધડી મારાથી દૂર થાઓ

૩૬ અને તેણે કહ્યું કે, આજ, આપ, તારાથી બધું થઈ શકે છે, આ વાટકો મારાથી દૂર કરજે, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ ૩૭ અને તે આવે છે, ને તેઓને ઉધતા જુએ છે, ને પીતરને કહે છે, સીમોન, યું હું ઉધે છે? યુ એક ધડી સુધી હું જીવતો રહી શકતો નથી ૩૮ જગતા રહો તથા પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીખલુમા ન આવો, આત્મા તત્પર છે ખરો, પણ દેહ અબળ છે ૩ અને ફરી તેણે જઈને જેજ શબ્દો બોલીને પ્રાર્થના કરી ૪૦ અને પાગ આવીને તેણે તેઓને ઉધતા લેયા, કેમકે તેઓની આખો [ઉધથી] ધણી બારે હતી, ને તેને શો જવાબ દેવા એ તેઓ ભણતા ન હતા ૪૧ અને તે ત્રીજ વાર આવોને તેઓને કહે છે કે હવે ઉધ્યા કરો તથા આરામ લો, ખસ છે, તે ધડી આવી છે, જુઓ, માણસનો દીકરો પાપીઓના હાથમાં સ્વાધીન કરાય છે ૪૨ ઉઠો, આપે જઈએ, જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે જ

૪૩ અને તરત, તે હજી બોલતો હતો એટલામાં ખારમાંનો એક, એટલે યહૂદા, ને તેની સાથે સુખ્ય યાજ્ઞકની તથા શાસ્ત્રીઓની તથા વડીલોની પાસેથી ધણી લોક તરવારો તથા સોટા લઈને પાસે આવે ૪૪

૪૫ હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને એવા નિસાણો આપી હતી કે, જેને હું સુમીશ તે તેજ છે, તેને પકડજો, ને ચોકસાઈથી લઈ જાજો ૪૬ અને તે આવ્યો કે તરત તેની પાસે જઈને કહે છે કે, રાખી, ને તેને સુખ્ય ૪૬ અને તેઓએ તેના પર હાથ નાખ્યા, ને તેને પકડી લીધો ૪૭ પણ પાસે ઉભા રહેનારાઓ માના એકે તરવાર વાળીને સુખ્ય યાજ્ઞકના દાંસને મારી, ને તેનો કાન કાપી નાખ્યા ૪૮ અને ઇસુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જેમ લૂઠારાની સામે આવતા હો તેમ તરવારો તથા સોટા લઈને મને પકડવાને આવ્યા છો યુ? ૪૯ હું ફરરોજ તમારી પાસે મહિરમા બોધ કરતો હતો, ને તમે મને પકડ્યો નહિ, પણ લેજો પુરા થાય, માટે [એમ થાય છે] ૫૦ અને સપળા તેને સુક્રીને નાસી ગયા.

૫૧ અને એક જુવાન જેણે પોતાના ઉધાગા અ. ૧ પર સહનું હૃન્નકું બોદેલું હતું તે તેની પાછળ આવતો હતો, અને તેઓએ તેને પકડયા, ૫૨ પણ તે હૃન્નકું સુક્રીને તેઓ પાસેથી ઉધાડે દીધે નાસી ગયા

૫૩ અને તેઓ ઇસુને પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે લઈ ગયા, ને સર્વ સુખ્ય યાજ્ઞકો તથા વડીલો તથા

શાસ્ત્રીઓ તેની સાથે એવા થાય છે. ૧૪ અને પીતર પહેલે દૂર રહીને તેની પાછળ ચાલતો કેઠ પ્રમુખ યાજ્ઞકના ચાકની અંદર આવ્યો હતો; ને શાલદારોની સાથે ખેરોને [અંગારાની] રાશીનીમાં વાપતો હતો. ૧૫ હવે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ ઇસુને મારી નખાવવા સારૂ તેની વિરૂદ્ધ સાક્ષી શોધી, પણ તે તેઓને નહી નહિ. ૧૬ કેમકે ધણીઓએ તેની વિરૂદ્ધ જુદી સાક્ષી પુરી; પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૧૭ અને કેટલાએકે ઉભા રહીને તેની વિરૂદ્ધ જુદી સાક્ષી પુરતા કહ્યું કે, ૧૮ અને તેને એમ કહેતાં સાલવ્યો કે, હાથે ખનાવેલા આ મંદિરને હું પાડી નાખીશ, ને ત્રણ દહાડામાં વગર હાથે ખનાવેલું એવું બીજું બાંધીશ. ૧૯ અને એવા પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૨૦ અને પ્રમુખ યાજ્ઞક વચ્ચે ઉભા થઈને ઇસુને પુછ્યું કે, તું તું કંઈ ઉત્તર આપતો નથી? તેઓ તારી વિરૂદ્ધ આ શી સાક્ષી પુરે છે? ૨૧ પણ તે ધમી રહ્યો, ને કંઈ ઉત્તર ન દીધો. ફરી પ્રમુખ યાજ્ઞક તેને પુછતાં કહે છે કે, તું તું સ્વતિમાનને દીકરા ખ્રીસ્ત છે? ૨૨ ને ઇસુએ કહ્યું કે, હું છું; ને માણસના દીકરાને પરાક્રમની જગમગી તરફ ખેરેલો તથા આકાશનાં વાદળા સહિત આવતો તમે કેળોશો.

અને પ્રમુખ યાજ્ઞક પોતાનાં હુઝકા ફાંડીને કહે છે કે, હવે આપણને બીજી સાક્ષીની શી અગત્ય છે? ૨૩ તમે આ દુર્ભાગ્ય સાંભળ્યું છે, તમને શું લાગે છે? ને ઇસુએ તેને મરણદંડને ચોખ્ખું કરાવ્યો. ૨૪ અને કેટલાક તે પર ધુકવા તથા તેનું મ્હો દાંડવા લાગ્યા, તથા તેને ઝુલ્લો મારીને તેને કહેવા લાગ્યા કે, [તું બલિષ્ઠવાદી છે તો] કહી બતાવ; અને શાલદારોએ તેને તમામ મારીને તેને કબજામાં લીધો.

૨૫ અને પીતર નીચે ચોકમાં હતો, ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકની એક દાસી આવે છે, ૨૬ ને પીતરને વાપતો નેધને તેને નિહાળીને કહે છે કે, તું પણ ઇસુ નાગારીની સાથે હતો. ૨૭ પણ તેણે ધનકાર કરીને કહ્યું કે, તું શું કહે છે, તે હું જાણતો નથી તેમ સમજતો પણ નથી. અને તે બદાર પરજાળમાં ગયો, ને મરચો બોલ્યો. ૨૮ અને તે દાસી તેને નેધને પાસે ઉભા રહેનારાઓને ફરીથી કહેવા લાગી કે, એ તેઓમાનો છે. ૨૯ પણ તેણે ફરી ધનકાર કર્યો. અને ચોટી વાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પીતરને ફરી કહ્યું કે, ખરે-ખરે એઓમાનો તું છે; કેમકે તું નાહીલનો છે. ૩૦ પણ તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, જે માણસ

વિષે તમે કહો છો, તેને હું જાણતો નથી. ૩૧ અને વસ્ત્ર મરચો બીજી વાર બોલ્યો. અને ઇસુએ પીતરને બે વાત કહી હતી કે, મરચો જે વાર બોલ્યા અગાઉ ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને યાદ આવી; ને તે પર મન લગાડીને તે રહ્યો.

૨૫ અને સવાર થઈ કે વસ્ત્ર મુખ્ય યાજ્ઞકોએ, વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા આખી ન્યાયસભા સાથે મળીને મનસુખો કર્યો, ને ઇસુને બાંધીને લઈ ગયા, ને પીલાતને સોંપી દીધો. ૨ અને પીલાતે તેને પુછ્યું કે, તું તું યહૂદીઓનો રાજા છે? ને તેણે ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું કહે છે તેજ. ૩ અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તે પર ધણાં તોહોમત ઝુલ્યાં. ૪ અને પીલાતે ફરી તેને પુછતાં કહ્યું કે, તું તું કાંઈજ ઉત્તર દેતો નથી? જા, તેઓ તારા પર કેટલાં બધાં તોહોમત ઝુકે છે! ૫ પણ ઇસુએ બીજો કંઈ ઉત્તર દીધો નહિ, જેથી પીલાતને આશ્ચર્ય લાગ્યું.

૬ અને આ પર્વમાં જે એક બહીવાનને તેઓ માગે તેને તે છોડી દેતો. ૭ અને કેટલાએક દગો કરનારાઓએ ફનામાં ખૂન કર્યું હતું તેઓની સાથે કેટલાં પરેલો એવા એક બારાબાસ નામનો માણસ હતો. ૮ અને લોક ઉપર ચઢીને તેને વિનંતી કરવા લાગ્યા કે, જેમ તું અમારે સારૂ હમેશ કરતો, તે પ્રમાણે કર. ૯ અને પીલાતે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તું તમારી મરજી એવી છે કે, હું તમારે સારૂ યહૂદીઓના રાજાને છોડું? ૧૦ કેમકે તે જાણતો હતો કે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ અદેખાઈને લીધે તેને સોંપી દીધો હતો. ૧૧ પણ મુખ્ય યાજ્ઞકોએ લોકને ઉશ્કેર્યો, એ સારૂ કે તેના કરતાં તે તેઓને વાસ્તે બારાબાસને છોડે. ૧૨ પણ પીલાતે ફરી તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જેને તમે યહૂદીઓનો રાજા કહો છો, તેને હું શું કરું? ૧૩ ને તેઓએ ફરી બૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તભે જલવ. ૧૪ અને પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, શા માટે? તેણે શું જુઠું કર્યું છે? પણ તેઓએ વિશેષ બૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તભે જલવ. ૧૫ અને પીલાતે લોકને રાજ કરવા ચઢાવતાં તેઓને સારૂ બારાબાસને છોડ્યો; ને ઇસુને કોરડા મરાવીને વધસ્તભે જલવા સારૂ સોંપ્યો.

૧૬ અને સિપાઈઓ તેને પ્રેતોદિયમ નામે કચેરીમાં લઈ ગયા; ને તેઓએ આખી કુકડી એકડી કાઢી. ૧૭ અને તેઓએ તેને જાણ્યો જાણ્યો પહેરાવ્યો, ને કાંડાનો મુઝટ ગુથીને તેને માથે મુક્યો; ૧૮ ને, જે યહૂદીઓના રાજા, સલામ! એમ કહીને તેને નમસ્કાર

કરવા લાગ્યા. ૧૦ અને તેઓએ તેના માથામાં સોટી મારી, ને તેના પર યુક્ત્યા, ને હુંજુ ટેકાને તેની આગળ નમ્યા. ૧૦ અને તેના કહા કરી રહ્યા પછી તેઓએ તેના પરથી નળુઓ જઈએ ઉતાર્યા, ને તેનાં પોતાનાં હુગડાં તેને પહેરાવ્યા; ને વધસ્તરે જઈવા સારૂ તેને લઈ ગયા.

૨૧ અને સીમોન કરીને એક કુરેની માણસ ને આવેકસાંદરનો તથા રૂકસનો બાપ હતો, તે સીમ-માંથી આવતાં ત્યાં થઈને જતો હતો, તેની પાસે તેઓએ બલાત્કારે તેનો વધસ્તર ઉઘડાવ્યો. ૨૨ અને ગલગથા નામની જગ્યા, જેનો અર્થ ખોપરીની જગ્યા છે, ત્યાં તેઓ તેને લાવે છે. ૨૩ અને તેઓએ બિાળ બેળેલો દ્રાક્ષરસ તેને પીવાને આપવા માંડયા; પણ તેણે લીધો નહિ. ૨૪ અને તેઓએ તેને વધસ્તરે જઈયા, ને પ્રત્યેકે કથો લાગ લેવો, તે નળુવા માટે ચિટ્ટીઓ નાખીને તેઓએ તેનાં વજ્ર માહોમાંહે વહેચી લીધાં. ૨૫ અને ત્રીજે કલાક હતો, ત્યારે તેઓએ તેને વધસ્તરે જઈએ. ૨૬ અને તેના ઉપર તેનું એકું તોહોમતનાયું લખ્યું હતું કે ચહુદીઓનો શાન. ૨૭ અને તેની સાથે બે હજારાને વધસ્તરે જઈયા, એક તેની જમણી તરફ, ને એક તેની ડાબી તરફ. ૨૮ અને ને લેખ કહે છે કે તે અપરાધીઓમાં અણાવો, તે પુરો થયો. ૨૯ અને પાસે થઈને જતાસીઓએ તેની નિહા કરી તથા માયા હલાવીને કહ્યું કે, વાહરે, મંદિરને પાડી નાખનાર તથા ત્રણ દહાડામાં બાંધનાર, ૩૦ તું પોતાને બચાવ, ને વધસ્તર પરથી ઉતર. ૩૧ અને એજ પ્રમાણે મુખ્ય ચાલકોએ માહોમાંહે સાત્તીઓ સુધાં કહા કરીને કહ્યું કે, તેણે બીજાઓને બચાવ્યા, પણ પોતાને બચાવી શકતો નથી. ૩૨ ઇસાએલનો શાન, ખીસ્ત, હમણું વધસ્તર પરથી ઉતરી આવે, કે અમે જોઈને વિશ્વાસ કરીએ. અને જોએ તેની સાથે વધસ્તરે જઈએલા હતા તેઓએ તેની નિહા કરીધી.

૩૩ અને છઠ્ઠો, કલાક થયો, ત્યારે આખા દેશમાં નવમા કલાક સુધાં અધકાર પડ્યો. ૩૪ અને નવમા કલાકે ઇસુએ મોટા ધોટે બૂમ પાડી કે, એલોહ, એલોહ, લામા સાબાખ્યાની, એટલે, મારા દેવ, મારા દેવ, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૩૫ ને જોએ પાસે ઉભા રહેલા હતા તેઓમાંના કેટલાએકે તે સાંભળીને કહ્યું કે, જુઓ, તે એલીયાદને બિાલાવે છે. ૩૬ અને એક માણસે દોડીને સિરકાથી વાદળાં ભરી, ને લાકડીની ટાંચે બાંધીને તેને ચૂસવા આપીને કહ્યું કે, રહેવા દો,

આપણે જોઈએ કે, એલીયાદ તેને ઉતારવાને આવે છે કે નહિ. ૩૭ અને ઇસુએ મોટી બૂમ પાડીને પ્રાણ છાંડ્યો. ૩૮ અને મંદિરના પડદા ઉપરથી તે નીચે સુધી ફાટીને તેના બે ભાગ થયા. ૩૯ અને ને સુબેદાર તેની સાથે ઉભો હતો, તેણે ન્યારે બેયું કે એણે આવી રીતે [પાંદો પાડીને] પ્રાણ છાંડ્યો, ત્યારે કહ્યું કે, ખરેખર આ માણસ દેવનો દીકરો હતો. ૪૦ અને બાચીઓ પણ વેગવેથી જોતી હતી; જેઓમાં મરિયમ માર્ગદાલેણ, અને નાના યાકુબ તથા થોસીની મા મરિયમ અને સાલોમે હતી; ૪૧ જોએ, ન્યારે તે બાલીલમાં હતો ત્યારે, તેની પાછળ ચાલીને તેની સેવા કરતી હતી; ને તેની સાથે યહૂશાલેમમાં આવેલી બીજા પણ ઘણી સ્ત્રીઓ [ત્યાં હતી].

૪૨ અને સાંજ પડી ત્યારે સિદ્ધિકરણનો દિવસ, એટલે વિશ્રામવારની આગળનો દિવસ હતો, માટે, ૪૩ એક માનવતો ન્યાયસલાસદ, એટલે આરમયાણનો યુસફ આવ્યો, ને પોતે પણ દેવના શત્રુની વાટ જોતો હતો; તેણે હિંમત ધરીને પીલાતની પાસે જઈને ઇસુની લાસ માગી. ૪૪ અને પીલાત અચરતી પામ્યો કે, યું તે એટલામાં મરી ગયો હોય! ને સુબેદારને પોતાની પાસે બિાલાવીને તેને પૂછ્યું કે, યું તેને મરી ગયાને કંઈ વાર થઈ છે? ૪૫ ને સુબેદાર પાસેથી તે વિષે ખબર મળી ત્યારે તેણે યુસફને તે લાસ અપાવી. ૪૬ અને તેણે સહુનું હુગડું વેચાતું લીધું, ને તેને ઉતારીને તેને તે સહુના હુગડામાં વિટાવ્યો, ને ખડકમાં ખોદેલી એક કબરમાં તેને મુક્યો; ને તે કબરના મ્હો આગળ પત્થર ગબડાવી મેલ્યો. ૪૭ અને તેને ક્યાં મુક્યો એ મરિયમ માર્ગદાલેણ તથા થોસીની મા મરિયમે જોયું.

૧૬

અને વિશ્રામવાર વિતી ગયા પછી મરિયમ માર્ગદાલેણ તથા યાકુબની મા મરિયમ તથા સાલોમે, જોએ સુગંધી વસ્ત્રો વેચાતી લીધી, એ માટે કે તેઓ આવીને તેને ચોળે. ૧ અને અઠવા-ડિયાને પહેલે દહાડે મોટે પેરોડીએ, સુરજ ઉગતે, તેઓ કબરે આવે છે. ૨ અને તેઓ માહોમાંહે કહેતી હતી કે, આપણે વાસ્તે કબરના મ્હો આગળથી પત્થર કાણ ગળડાવશે? ૩ અને તેઓ નજર ઉઘી કરીને જુએ છે કે, પત્થર ગળડી ગયો છે; કેમકે તે બહુ મોટો હતો. ૪ અને તેઓએ કબરમાં પેસીને સફેદ નમો પહેરેલા, જમણી તરફ બેઠેલા, એક જુવાન માણસને જોયો; ને તેઓ અચરત થઈ. ૫ પણ તે તેઓને કહે

કે, અચરત ન થાઓ; વધતવશે જડાયલા ઇસુ નાગરીને તમે શોધો છો; તે ઉઠશે છે; તે અહીં નથી; જુઓ, જે જગ્યાએ તેને મુક્યો હતો તે આ છે. ૭ પણ તમે જાઓ, તેના શિષ્યોને તથા પીતરને કહો કે, તે તમારી આગળ જાલીશમા જાય છે, જેમ તેણે તમને કહ્યું તેમ તમે ત્યાં તેને જોશો. ૮ અને તેઓ બહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડી ગઈ; કેમકે તેઓને ધુનરી તથા અચળો લાગ્યા હતાં, ને તેઓએ કોઈને કંઈ કહ્યું નહિ, કેમકે તેઓ બીધી હતી.

૯ હવે અકવાડિયાના પહેલા દહાડાને પ્રભાતે તે પાછો ઉઠીને મરિયમ માગ્દાલેપુ, જેનામાથી તેણે સાત જૂત કાઢ્યા હતા, તેને તે પહેલાં દેખાયા. ૧૦ જેઓ તેની સાથે રહેલા હતા, તેઓ શોક તથા રૂદન કરતા હતા, ત્યારે તેણીએ તેઓની પાસે જઈને ખખર આપી. ૧૧ અને તે જીવતા છે, ને તેણીના જેવામા આવ્યા છે, એ સાબળીને તેઓએ માન્યું નહિ.

૧૨ અને એ પછી તેઓમાંના બે જણ ચાલતા માંડે જતા હતા, એટલામા તે બીજા રૂપમા તેઓને દેખાયા. ૧૩ અને તેઓએ જઈને બાકી રહેલાઓને કહ્યું, ને તેઓએ પણ તેઓનું માન્યું નહિ.

૧૪ અને ત્યાર પછી અગિયાર જમવા બેઠા હતા, ત્યારે તે તેઓને દેખાયા; ને તેણે તેઓના અવિશ્વાસ તથા હૃદયની કઠણતાને લીધે તેઓને ઠપકા દીધા; કેમકે તે પાછો ઉઠ્યા પછી જેઓએ તેને જોયા હતા, તેઓનું તેઓએ માન્યું ન હતું. ૧૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આખા જગતમા જઈને આખી સૃષ્ટિને સુવાર્તા પ્રગટ કરો. ૧૬ જે વિશ્વાસ કરે છે તથા બાપ્તિસ્મા લે છે, તે તારણ પામશે; પણ જે વિશ્વાસ નહિ કરે, તે અપરાધી કરશે. ૧૭ અને વિશ્વાસ રાખનારાઓની સંખ્યાતે આ અમલકારો યશે, મારે નામે તેઓ જૂતો કાઢશે, નવી બાલીઓ બાલશે, ૧૮ સર્પોને ઉઠાવી લેશે, ને ને તેઓ કંઈ ધાતક વસ્તુ પીચે, તે તેઓને કંઈ ઇજા થશે નહિ; તેઓ માદાઓ પર હાથ મુકશે, ને તેઓ સાબલ યશે.

૧૯ ત્યારે પ્રભુ ઇસુ તેઓની સાથે બોલી રહ્યા પછી આકાશમા લેવાયો, ને દેવને જમણે હાથે બેઠા. ૨૦ અને તેઓએ ત્યાંથી જઈને બધે ઉઠાણે સુવાર્તા પ્રગટ કરી; અને પ્રભુ તેઓના કામમા તેઓને સહાય આપતો, ને સંખ્યાતે યજ્ઞેલાં અમલકારોથી સુવાર્તા [ની સત્યતા] સાબિત કરતો હતો, આમેન.

લુકની લખેલી સુવાર્તા.

૧ આરંભથી જે નજરે જોનારા તથા વચનના સેવકો હતા, તેમના આપણને કરી દીધેલા પ્રમાણે, ૨ આપણમા પુરી યજ્ઞેલી વાતોનું વર્દન કરવાને ધણાએ હાથમા લીધું છે; ૩ એ માટે, એ નેકનામદાર ચેઓફિલ, જે પણ શરૂઆતથી સપળી વાતોની શોધ ચેકસાઇથી કરીને, તને વિશ્વવાર લખવાને કસોટી, ૪ કે જે વાતો તને સિખવવામા આવી છે, તેઓની નિશ્ચયતા તું જાણે.

૫ યહુદાહતા રાજ હેરોદના દિવસોમાં ઝખાર્યાહ નામે અખિયાહના વર્ગમાનો એક ચાલક હતો; ને તેની વડુ હાડનની દીકરીઓમાંની હતી, ને તેનું નામ એલીસાબેથ હતું. ૬ અને તે બેદુ દેવની આગળ ન્યાયી હતા, ને પ્રભુની સપળી આજ્ઞા તથા વિધિઓ પ્રમાણે નિર્દોષ રીતે ચાલતા હતા. ૭ અને તેઓને સતત નદોઈ, કારણ કે એલીસાબેથ વાંઝણી હતી, ને તેઓ

બેદુ ધણા ધરડા હતા.

૮ અને એમ થયું કે તે પોતાના વર્ગના વારા પ્રમાણે ચાલકનું કામ દેવની આગળ કરતો હતો, ૯ એટલામા ચાલકપદના રિવાજ પ્રમાણે પ્રભુના મદિરમાં જઈને ધૂપ ચઢાવવાનો તેનો વારો આવ્યો. ૧૦ અને લોકની આખી સલા ધૂપ કરતી વેળા બહાર પ્રાર્થના કરતી હતી. ૧૧ તેટલામા ધૂપવેદીની જમણી બાજુએ પ્રભુનો એક દૂત ઉભેલો તેને દેખાયો. ૧૨ અને તેને જોઈને ઝખાર્યાહ ગભરાયો, ને તેને બીક લાગી. ૧૩ પણ દૂતે, તેને કહ્યું કે, ઝખાર્યાહ, બી મા; કેમકે તારી વિનંતી સાબળવામાં આવી છે, ને તારી વડુ એલીસાબેથ દીકરી જાણશે, ને તેનું નામ તું યોહાન પાડીશ. ૧૪ અને તને હવે તથા આનંદ થશે, ને ધણા તેના જન્મને લીધે હરખારો; ૧૫ કેમકે તે પ્રભુ આગળ મોટો થશે, ને દ્રાક્ષરસ કે દારૂ તે પીશે નહિ; અને તે

પોતાની માતા પેટથી પવિત્ર આત્માએ બરપુર થયો ૧૦ અને તે ઇસ્રાએલના વંશમાના ધણને તેઓના દેવ પ્રભુ તરફ ફેરવશે ૧૧ અને તે એવીયાહના આત્માએ તથા પરાક્રમે તેની આગળ ચાલશે, એ મારે કે તે બાપોના મન ઊંકરા તરફ તથા ન માનના સંકેતને ન્યાયીઓના જ્ઞાનમા [આત્માને] ફેરવે, તથા પ્રભુને સાર સિદ્ધ થએલી કામ તૈયાર કરે ૧૮ અને ઝખાર્યાહે દૂતને કહ્યું કે, એ મને સારી બધાયા ? કેમકે હું થરડા છું, ને મારી વહુ ધણા વરસની થઈ છે ૧ અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઇવની આગળ ઉભો રહેનાર માણસોએ હું છું, ને તારી સાથે જોલવા તથા તન આ સુવાત્તા કહેવા સાર હું મોકલાયા છું, ૨૦ ને જો, એ વાત બનશે તે દિવસ લાગે મુગો રહેશે ને જોની શકશે નહિ, કેમકે મારી વાતો જે પોતાને સમયે પુરી થશે તેઓનો વિશ્વાસ તેં કીધો નહિ. ૨૧ અને લોક ઝખાર્યાહની વાટ જોતા હતા, ને તેને મઠિરમા વાર લાગે, માટે અવળો પાછો ૨૨ અને તે બહાર આવ્યા ત્યારે તેઓની જોડે તે જોની શક્યો નહિ, ને મઠિરમા તેને કઈ દર્જન થયું હશે એવું તેઓ સમજ્યા, ને તે તેઓને ઇસારો કરતા હતા, ને મુગો રહ્યા ૨૩ અને તેના સેવા કરવાના દિવસો પુરા થયા ત્યારે એમ થયું કે તે પોતાને ઘેર નયા

૨૬ અને તે દહાડા પછી તેની વહુ એડીસાએતને ગર્ભ રહ્યો, ને પાંચ મહિના સુધી તે સતાઈ રહી, ને કહ્યું કે, ૨૧ માણસોમાથી માત્ર મેણે ટાળવા સાર મારા પર પોતાની દૃષ્ટિ કરવાના દિવસોમા પ્રભુએ મને આપ્યું કીધું

૨૬ અને છૂટે મહિને આશ્રીએવ દૂત નાઝારેથ નામે નાનીલના શહેરમા એક કુમારિકાની પાસે દેવ તરફથી મોકલાયો હતો ૨૭ દાઉદના વંશમા, યુસફ નામે, એક પુત્ર જોડે તેની સગાઈ થઈ હતી, ને તે કુમારિકા કાનુ નામ મરિયમ હતું ૨૮ અને દૂતે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હે દુધા પામેલી, સુખી રહે, પ્રભુ તારી સાથે છે ૧ પછી એ વચન સાંભળીને તે ધણી નજરાથ, ને વિનાર કરવા લાગે કે, આ કઈ બનતી સલામ હશે ? ૩૦ અને દૂતે તેને કહ્યું કે, એ મરિયમ, બીમા, કેમકે દેવથી તું દુધા પામી છે ૩૧ અને જો, બીને ગર્ભ રહેશે ને તું દીકરા જાણશે, ને તું તેનું નામ ઇસુ પાડશે. ૩૨ તે મોટા થશે, ને પરાતપરનો દીકરો કહેવાશે, ને દેવ પ્રભુ તેને તેના પિતા દાઉદનું રાજ્યાસન આપશે. ૩૩ અને તે યાકુબના ઘર પર સર્વકાળ

રાજ્ય કરશે ને તેના રાજ્યનો અંત આવશે નહિ ૩૪ અને મરિયમે દૂતને કહ્યું કે, એ કેમ કરીને થશે ? કેમકે મેં કોઈ પુત્રને જાણ્યો નથી ૩૫ અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા તારા પર આવ્યાદન કરશે, માટે જે [તારાથી] જન્મશે તે પવિત્ર દેવનો દીકરો કહેવાશે ૩૬ અને જો, તારી સગી એડીસાએતે પછી તેના ઘરપણમા દીકરાનો નજ ધર્યો છે, અને જે વાઝણી કહેવાતી હતી, તેને આ છતાં મહિનો બધો છે ૩૭ કેમકે દેવ પાસેથી [આવેલું] કોઈ પણ વચન પરાક્રમ વજરનું નહિ થશે ૩૮ અને મરિયમે કહ્યું કે, જો, હું પ્રભુની દાસી, તારા કલા પ્રમાણે અને થાજો ત્યારે દૂર તેની પાસેથી ગયો

૩ અને તે દિવસોમા મરિયમ ઉઠીને પહાડી દેશમા થુદાહાડના એક શહેરમા ઉતાવળથી ગઈ ૪૦ અને ઝખાર્યાહને ઘેર જઈને એડીસાએતને સલામ કહી ૪૧ અને એમ થયું કે એડીસાએતે મરિયમની સલામ સાંભળી, ત્યારે બાળક તેના પેટમા ફૂટ, ને એડીસા એવ પવિત્ર આત્માથી બરપુર થઈ, ૪૨ ને મોટો ધર્મી પાડીને કહ્યું કે, બાપડીઓમા તને ધન્ય છે, ને તારા પેટમા ફળને ધન્ય છે ૪૩ અને એ [દુધા] મને ક્યાથી, કે મારા પ્રભુની મા મારી પાસે આવે ? ૪૪ કેમકે, જો, તારી સલામનો અવાજ મારે કાને પડતા બાળક મારા પેટમા હરખે ફૂટ ૪૫ અને જોજો વિશ્વાસ કીધો તેનીને ધન્ય છે કેમકે તેને પ્રભુ તરફથી જે વાતો કહેવામા આવી છે તેઓ પુરી થશે. ૪૬ અને મરિયમે કહ્યું કે,

મારો જીવ પ્રભુને મોટો માને છે, ૪૭ અને દેવ મારા તારનારમા મારો આત્મા દરખાશે છે,

૪૮ કારણ કે તેણે પોતાની દાસીની દીનાવરયા પર દૃષ્ટિ કીધી છે,

કેમકે, જો, હવેથી સઘળી પેઢીઓ મને ધન્ય કહેશે. ૪૯ કેમકે પરાક્રમીએ મારે સાર મોટા કામ કીધા છે, ને તેનું નામ પવિત્ર છે

૫૦ અને જોજો તેનું બધું સખે છે, તેઓ પર પેઢી દર પેઢી તેની દયા રહે છે

૫૧ તેણે પોતાને બુજ બળ દેખાડ્યું છે, ને નિર્વિજોને તેઓના હૃદયની કષ્ટતામા વેરી નાખ્યા

૫૨ તેણે સરદારોને રાજ્યાસન પરથી ઉતારી નાખ્યા છે,

ને દીન જનોને તેણે હયા કીધા છે.
 ૫૩ તેણે બુધ્યાંએને સારાં વાનાથી વૃક્ષ કીધાં છે,
 ને શ્રીમંતોને ખાલી હાથે ખાજા કાઢ્યા છે.
 ૫૪ આપણા બાપદાદાએને, તેના કલા પ્રમાણે,
 ઇબ્રાહીમ ૫૨ તથા તેના વંશ ૫૨
 ૫૫ સદા હયા કરવાનું સલાહીને,
 તેણે પોતાના સેવક ઇસાએલને સહાય કીધી.
 ૫૬ અને મરિયમ આસરે ત્રણ મહિના સુધી તેની
 સાથે રહી, ને પછી પોતાને ઘેર પાછી ગઇ.
 ૫૭ હવે એવીસાએલના જલુવાના ફહાલ પુરા થયા,
 એટલે તેણી દીકરી જાણી. ૫૮ અને તેના પડોસીઓએ
 તથા સગાઓએ સાંભળ્યું કે પ્રભુએ તેના ૫૨ મોટી
 હયા કીધી છે, ને તેઓ તેણીની સાથે હર્ષ પામ્યા.
 ૫૯ અને એમ થયું કે આઠમે દિવસે તેઓ છાકરાની
 મુંગલ કરવા આવ્યા, ને તેઓ તેના બાપના નામ
 ઉપરથી તેનું નામ અબ્રાહાહ પાડત; ૬૦ અને તેની
 માએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એમ નહિ, પણ તેનું
 નામ થોદાન પાડવું. ૬૧ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે.

૭૨ એ સારૂ કે તે આપણા બાપદાદાઓ પ્રત્યે હયા
 દેખાડે,
 તથા પોતાનો પવિત્ર કરાર સંભારે,
 ૭૩ એટલે તેણે આપણા બાપ ઇબ્રાહીમની સાથે જે
 સમ આધા તે;
 ૭૪ એ માટે કે તે આપણે સારૂ એવું કરે કે, આપણે
 પોતાના સત્ત્વઓના હાથમાંથી છુટકો પામીને,
 નિર્ભયતાથી આપણા આખા આયુષ્યભર તેની
 આગળ
 ૭૫ શુદ્ધતાથી તથા ન્યાયીપણાથી તેની સેવા કરીએ.
 ૭૬ અને, ઓ છાકરા, તું ૫૨૫૨૨નો ભવિષ્યવાદી
 કહેવારો;
 કેમકે તું પ્રભુની આગળ ચાલશે, એ માટે કે તું
 પ્રભુના માર્ગે તૈયાર કરે,
 ૭૭ તથા તેના લોકનાં પાપની મારી મળવાથી જે તારણ
 તેનું જ્ઞાન તું તેઓને આપે.
 ૭૮ [અને આ માર્ગ] આપણા દેવની ધણી હયાને
 લીધે થાય છે;

અને તે દેશમાં ઘેટાપાળકો રાત્રે જેવરમાં રતીને પેતાના ટોળાને સાચવતા હતા અને પ્રભુનો એક દૂત તેઓની પાસે ઉભો રહ્યો, ને પ્રભુ ઔરત તેઓની આસપાસ પ્રકાશ્ય, ને તેઓ ઘણા લયબીત થયા. ૧૦ અને દૂતે તેઓને કહ્યું કે, બીહો મા, કેમકે, જુઓ, હું મોટા આનંદની સુખાસી તમને કહું છું, અને તે સર્વ લોકને સાંચે થશે, ૧૧ કેમકે આજ દાહદના સહેરમાં તમારે સાંચે એક તારનાર, એટલે ખ્રીસ્ત પ્રભુ જન્મે છે. ૧૨ અને તમારે સાંચે નિશાપી છે કે, તમે એક બાળકને ઘુગડે લપેટેલો ગભાણુમાં સુતેલો ભેગો. ૧૩ અને એકાએક દૂતની સાથે આકાશી સેનાનો સમુદાય પ્રગટ થયો, તેઓ દેવની રત્નિ કરીને કહેતા હતા કે, ૧૪ પરમ હયામાં દેવને મહિમા, તથા પૃથ્વીમાં જે માણસો વિષે તે પ્રસન્ન છે, તેઓ મધ્યે શાંતિ

૧૫ અને એમ થયું કે દૂતો તેઓની પાસેથી આકાશમાં ગયા પછી, તે ઘેટાપાળકોએ એક બીલને કહ્યું કે, યાનો, હવે આપણે ઊથરેદેમ જઈએ, ને આ ચમેલી વાત જેની ખબર પ્રભુએ આપણને આપી છે તે જોઈએ. ૧૬ અને તેઓ ઉતાવળથી ગયા, ને મરિયમને તથા યુસુફને તથા ગભાણુમાં સુતેલા બાળકને દીઠા. ૧૭ અને દીઠા પછી જે વાત એ છેકરા સખધી તેઓને કહેવામાં આવી હતી, તે તેઓએ બહેર કીધી. ૧૮ અને જે વાતો ઘેટાપાળકોએ તેમને કહી, તેથી સખળા સાલજનારાઓ અચરત થયા, ૧૯ પણ મરિયમ એ સખળી વાતો મનમાં રાખીને તેઓ વિષે વિચાર કરતી. ૨૦ અને ઘેટાપાળકોએ જેમ તેઓને કહેવામાં આવ્યું હતું તેમ તેઓએ બધું સાબળ્યું તથા જોયું, તેને લીધે તેઓ દેવનો મહિમા તથા રત્નિ કરતા પાછા ગયા.

૨૧ અને આઠ દહાડા પુરા થયા પછી તેની સુનત કરવાનો વખત આવ્યો, ત્યારે તેનું નામ ઇસુ પાડયું, કે જે નામ તે પેટ રહ્યા ત્યાર પહેલાં દૂતે પાડયું હતું.

૨૨ અને મુઆના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે તેઓના શુદ્ધિકારના દિવસ પુરા થયા, ૨૩ ત્યારે જેમ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે, કે પહેલો અવતરેલો દરેક નર પ્રભુને સાંચે પવિત્ર કહેવાય, તે પ્રમાણે તેઓ તેને પ્રભુની આગળ હાજર કરવાને, ૨૪ તથા પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે એક જોડ હોલાનો અથવા ખજુવરના એ બન્ધાનો યજ્ઞ કરવા સાંચે, તેઓ તેને ચરશાલેમમાં લાવ્યા. ૨૫ અને જુઓ, શિમચેન નામે એક માણસ ચરશાલેમમાં હતો, અને તે માણસ ન્યાયી

તથા ધાર્મિક હતો, ને ઇસ્ત્રાએલના દિદાસાની વાટ ભેટો હતો, ને પવિત્ર આત્મા તેના પર હતો. ૨૬ અને પવિત્ર આત્માએ તેને જણાવ્યું હતું કે, પ્રભુના ખ્રીસ્તને જોયા પહેલાં તું મોત નહિ દેખે. ૨૭ અને તે આત્માની પ્રેરણાથી મદિરમાં આવ્યો, ને નિયમ-શાસ્ત્રના વિધિ પ્રમાણે બાળક ઇસુ વિષે કરવા સાંચે, તેના માળખાપ તેને માટે લાવ્યા. ૨૮ ત્યારે તેણે તેને જોળામાં લઈને દેવની રત્નિ કરીને કહ્યું કે, ૨૯ ઓ સ્વામી, હવે તારા વચન પ્રમાણે

તું તારા દાસને શાંતિએ જવા દે, ૩૦ કેમકે આરી આખોએ તારૂં તારણ દીધું છે, ૩૧ જેને સર્વ લોકની સન્મુખ તે સિદ્ધ કીધું છે, ૩૨ વિદેશીઓને પ્રકાશ આપવા સાંચે, તથા તારા ઇસ્ત્રાએલી લોકોને મહિમા થવા સાંચે તે અજવાળું છે.

૩૩ અને તેના સખધી જે વાતો કહેવામાં આવી, તેથી તેના માળખાપ અચરત થતા હતા. ૩૪ અને શિમચેન તેઓને આશીર્વાદ દીધો, અને તેની મા મરિયમ ને કહ્યું કે, જો, આ બાળક ઇસ્ત્રાએલમાંના ઘણાના પડવા, તથા પાછા ઉઠવા સાંચે, તથા જેની વિરૂદ્ધ વાધા લેવામાં આવે તેવી નિશાપી થવા સાંચે કરાનેલો છે. ૩૫ હા, ને તારા પેતાના જીવને તરતાર વિધી નાખશે, એ મટિ કે ઘણા મનની કલ્પના પ્રગટ થાય. ૩૬ અને આરોરના જુળી કાનુએલની ફિકરી આત્મા નામે, એક લવિખ્યવારેલું હતી, તે ધણીરૂદ્ધ થઈ હતી, તે પેતાના કુવારાપણ પછી પેતાના વરની સાથે સાત વરસ સુધી રહેલી હતી, ૩૭ ને તે ચાંચાંસી વરસથી વિધવા હતી, તે મદિરમાંથી ખસતી ન હતી, ને શત-દિવસ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થનાઓસહિત તે ભક્તિ કર્યા કરતી. ૩૮ અને તેણે તેજી થઈને ત્યાં આવીને પ્રભુની રત્નિ કીધી, ને જેઓ ચરશાલેમના ઉદ્ધારની વાટ ભેટો હતા તે સખળાને તેના સખધી વાત કરી. ૩૯ અને તેઓ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે બધું કરી ચુક્યા પછી આલીલમાં પેતાના સહેર નાઝારેથમાં પાછા ગયા.

૪૦ અને તે છેકરો મોટો થયો, ને જ્ઞાનથી સરપુર થઈને બળવાન થયો, ને દેવની કૃપા તેના પર હતી.

૪૧ અને તેના માળખાપ વરસોવરસ પાસખાપવંમાં ચરશાલેમ જતા હતા. ૪૨ અને તે બાર વરસનો થયો, ત્યારે તેઓ પર્વતી રીત પ્રમાણે ત્યાં ગયા. ૪૩ અને [પર્વ]ના દિવસો પુરા કરીને તેઓ પાછા જવા લાગ્યા, ત્યારે છેકરો ઇસુ ચરશાલેમમાં પહોંચે રહ્યા, ને

તેના માબાપને તેની ખબર ન પડી ૪૪ પણ તે સધળા છે, એમ ધારીને તેઓએ એક મળજા ગયા પછી પોતાના સગામા તથા જોજાળીતામા તેને શોધ્યા. ૪૫ અને તે તેઓને બચાવ નહિ, ત્યારે તેઓ તેને શોધતા શોધતા ચરણાલેખ પાછા ગયા. ૪૬ અને એમ થયું કે ત્રણ દહાડા પછી તેઓએ તેને મદિરમા ધમ-શિક્ષકોની વચ્ચમા જોયેલો તેઓનું સાબળજોતા નથા તેઓને સરાવો પુછતો દીધો. ૪૭ અને તેઓએ તેનું સાબળજો તેઓ બધા તેની સમજાવ્યુંથી તથા તેના ઉત્તરોથી વિસ્મિત થયા. ૪૮ અને તેને જોઇને તેઓ અચરતી પામ્યા, ને તેની માએ તેને કહ્યું કે, દીકરા, અમારી સાથે તું આવી રીતે કેમ વત્યો? જો, નારા બાપે તથા મેં દુ ખી થઇને તારી શોધ કીધી. ૪૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે મારી શોધ શા માટે કીધી? થું તમે જાણતા નહોતા કે મારા બાપને ત્યાં મારે હોય તેમજ ૧૦ અને જે વાત તેણે તેઓને કહી તે તેઓ સમજ્યા નહિ. ૧૧ અને તે તેઓની સાથે ગયો, ને નાજરેયમા આવ્યો, ને તે તેઓને આધીન રહ્યો, ને તેની માએ એ તરજી વાતો પોતાના મનમા રાખી. ૧૨ અને ઇસુ જ્ઞાનમા તથા કદમા, ને દેવની તથા માથુસની પ્રસન્નતામા, વધતો ગયો.

૩ દવે તીરેયસ કાષ્ટસારની કારકીદાને પદરમે વરસે, ત્યારે પતિયસ ધીરાગ ચકુદાદનો અધિ-પતિ, તથા હેરાઈ આવીલને ગમ, તથા તેનો ભાઈ શીલીપ ઇલુનાઇ તથા રાખેલીલી દેસનો રામ, તથા હુસાનયસ આબિલેનેનો રામ હતો, ને આત્રાસ તથા કયાકાસ પ્રમુખ યાજ્ઞહો હતા, ત્યારે ઝખાર્યાહના દીકરા યોહાનની પાસે દેવનું વચન રાનમા આવ્યું. ૨ અને તે વરસની આસપાસના સધળા પ્રદેશમા પાખી મારીને સાંડ પચેવાવાનું બાંધિરમા પ્રવર કરતો આવ્યો. ૪ ચરાયાહ બાવિખવાદીના વચનેના પુસ્તકમા જેમ લખ્યું છે કે,

રાનમા માટે પાટનાની વાણી,

કે પ્રમુખો માર્ન સિદ્ધ કરે,

તેની વાટે પાવરી કરે,

૫ દરેક નીચાણ પુરાશે,

ને દરેક પહાડ તથા ટકરો નીચે કરાશે,

ને વાંકે તીધું થશે,

ને ખાડાકાવાળા માર્ન સપાટ થશે,

૬ ને સધળા દેહધારી દેવનું વાચનું જશે

૭ ત્યારે જે પહાડ લોકો તેનાથી બાંધિરમા પામવા

સાંડ આવ્યા, તેઓને તેણે કહ્યું કે, જો સર્પોના વંશ, આવનાર કોઇથી નાસવાને તમને કોણે ચેતાવ્યા? ૮ તે પસ્તાવો [કનારને] શોભે એવા ફળ ઉપજાવે, ને પોતાના મનમા એમ ન કહેવા માટે કે, ઇબ્રાહીમ અમારો બાપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવ, આ પત્થરોમાથી ઇબ્રાહીમને સાંડ વંશ ઉત્પન્ન કરી શકે છે અને વળી હમણાં ઝાટોની બંડ પર કુહાડો લગાડેલો છે, માટે જે દરેક આડ સારા ફળ આપતું નથી, તે કપાય છે, ને અગ્નિમા નખાય છે. ૧૦ અને લોકોએ તેને પુછતા કહ્યું, ત્યારે અમારે થું કરવું? ૧૧ ને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જેની પાસે બે બનરખા હોય તે જેની પાસે એકે નથી તેને આપે, ને જેની પાસે ખાવાનું હોય, તે પણ એમજ કરે. ૧૨ અને ઇબ્રાહીમ પણ બાંધિરમા પામવા સાંડ આવ્યા, ને તેને પુછ્યું કે, ઉપરેલાક, અમારે થું કરવું? ૧૩ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે તમારે સાંડ નીમેલું છે, તે કરતા વધારે બલતકારથી ન લે. ૧૪ અને સિપાઇઓએ પણ તેને પુછતા કહ્યું કે, અમારે થું કરવું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કાંઈ પર બળદંડસ્તી ન કરો, તેમજ ગેરકાયદે કાંઈ પ્રસેધી બહાલારે કંઈ ન લે, ને તમારા પગારથી સતોથી રહે.

૧૫ અને લોક વાટ જોતા હતા, ને સધળા યોહાન સળધી પોતાના મનમા વિચાર કરતા હતા કે, એ ખ્રીસ્ત હશે કે નહિ, ૧૬ ત્યારે યોહાન ઉત્તર આપતા સર્વને કહ્યું કે, હું તો પાણીથી તમારું બાંધિરમા કરું છું, પણ મારા કરવા જે બળવાન તે આવે છે, કે જેના વચ્ચની વાધથી છોડવા હું યોગ્ય નથી, તે પવિત્ર આત્માથી તથા અગ્નિથી તમારું બાંધિરમા કરશે. ૧૭ તેનું સુપડું તેના હાથમા છે, ને તેથી તે પોતાની ખબરે સાંડ કરી નાખશે, ને ઘડ પોતાની વખતમા તે ભરી રાખશે, પણ ઇસુ ને હોલવાનાર અગ્નિમા બાળી નાખશે.

૧૮ અને તેણે બીજે ધણે જોઈ કરતા લોકોને સુવાત્તા પ્રવર કરી. ૧ પણ તેના બાઇની વડુ હેરાદિયાસને લીધે, તથા જે બુદ્ધ કામ તેણે ક્રાધા હતા તે બધાને લીધે હેરાદને યોહાન કપકો દીધો હતો, ૨૦ તેથી તે સધળા ઉપરાત તેણે યોહાનને બંદીખાનામા પુર્વી

૨૧ અને એમ થયું કે સર્વ લોક બાંધિરમા પામ્યા પછી ઇસુ પણ બાંધિરમા પામીને પ્રાર્થના કરતો હતો, એટલામા આકાશ ઉપરી ગયું, ૨૨ અને પવિત્ર

આત્મા દેહરૂપે ખમુતરની જેઠે તેના પર ઉતર્યો, ને આકાશમાધી એવી વાપી થઈ કે, તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસન્ન છું

૨૨ અને ઇસુ પોતે [બિાધ] કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે આસરે ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો હતો, અને (ધાર્યા પ્રમાણે) તે યુવકનો દીકરો હતો, જે દેહીનો [દીકરો], ૨૪ જે માતાપિતાનો, જે લેડીનો, જે મહાબીનો, જે યાનાબીનો, જે યુવકનો, ૨૫ જે માતાપિતાસનો, જે આનોડનો, જે નાહુમનો, જે અચ્ચીનો, જે નાગાહનો, ૨૬ જે માથનો, જે માતાપિતાસનો, જે સમજનો, જે થાસેખનો, જે ચાહનો, ૨૭ જે થોઆનાનનો, જે રેસાનો, જે ઝરખ્યામેલનો, જે સઆહલીએલનો, જે નેરીનો, ૨૮ જે મહાબીનો, જે આહીનો, જે કેસામનો, જે અલમાદામનો, જે એરેનો, ૨૯ જે થેથનો, જે અલી-એઝનો, જે થોદીમનો, જે માલ્યાનો, જે લેવીનો, ૩૦ જે સીમેઓનનો, જે થુદાનો, જે યુવકનો, જે થોનામનો, જે એસિયામનો, ૩૧ જે મેરેઆનો, જે મેતાનો, જે માતાપિતાનો, જે નાથાનનો, જે દાઉદનો, ૩૨ જે યશાહનો, જે એબેદનો, જે બાઆઝનો, જે

હુ આપવા આહુ તેને હુ આપુ છું; ૭ માટે જે તું મારી આગળ [પડીને] બાજન કરશે તો તે સખળ તારૂં થશે. ૮ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, તારે તારા દેવ પ્રથમ બાજન કરવું, ને એકલા તેનીજ સેવા કરવી. ૯ અને તે તેને યશાહેમ લઈ નયો, ને મદિરના બુજ્જ પર તેને ઉભો રાખીને તેણે તેને કહ્યું કે, જો તું દેવનો દીકરો છે તો અહીંથી હેઠળ પડ. ૧૦ કેમકે લખ્યું છે કે,

તે પોતાના દૂતોને તારા સબધી આજ્ઞા કરશે કે તેઓ તારૂં રક્ષણ કરે, ૧૧ અને

તેઓ પોતાને ઢાંચે તને ધરી લેશે,

૧૨ અને તારો પત્ર પાચર પર અફળાય

૧૨ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એમ કહેલું છે કે, તારે તારા દેવ પ્રથમ પરીક્ષણ ન કરવું.

૧૩ અને ચોતાન સર્વે પરીક્ષણ પુરૂં કરીને કંઈક મુદત મુધી તેની પાસેથી ગયો

૧૪ અને ઇસુ આત્માને પરાક્રમે ગાલીલમા પાછો આવ્યા, ને તેના સબધીની ચરચા આસપાસના આખા દેશમા ફેલાઈ ગઈ. ૧૫ અને તેણે તેઓના સભા-

પોતાના વતનમાં પણ કરે રહે અને તેણે કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, કોઈ બલિષ્ઠવાદી પોતાના વતનમાં માન્ય નથી રહે પણ હું તમને સાચું કહું છું કે, એલીયાદના સમયમાં સાદા ત્રણ વરસ સુધી આકાશ બધું રહ્યું, ને આખા દેશમાં મોટા દુકાળ પડ્યા, ત્યારે પછી વિધવાઓ ઇસાએલમાં હતી, ૧૬ ને એલીયા દને તેઓમાંની કોઈ પાસે નહિ, પણ સિદોનના સારકાપમાં એક વિધવા હતી તેનીજ પાસે મોકલવામાં આવ્યો હતો ૧૭ વળી એલીયા બલિષ્ઠવાદીના વખતમાં પછા કોટિયા ઇસાએલમાં હતો, ને સુરિયાના નાઅમાન રિવાય તેઓમાંના કોઈ યુદ્ધ કરાવ્યો ન હતો ૨૮ અને એ વાત સાલળીને સમામાના સળળા કોઈ બરાધા, ૨ ને તેઓએ ઉઠીને તેને શહેર બહાર કાઢી મુક્યો, ને તેને હેઠળ પાડી નાખવા સાડ ને પહાડ પર તેઓનું શહેર બાંધેલું હતું તેની કોરે તેઓ તેને લઈ ગયા ૩૦ પણ તે તેઓની વચ્ચા થઈને આવ્યો ગયો.

૩૧ અને તે આલીલના કાપરનાહુમ શહેરમાં આવ્યો, ને વિશ્વામવારે તેઓને બોધ કરતો હતો, ૩૨ અને તેઓ તેના બોધથી અચરત થયા, કેમકે તેણે બોલેલું અધિકારસહિત હતું ૩૩ અને સમારયાનમાં અયુદ્ધ ભૂત વળગેલો એક માણસ હતો, જેણે મોટે ધોરે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, ૩૪ અને, ઇસુ નાઝારી, તારે ને અમારે શું છે? હું તું અમારો વિનાશ કરવા આવ્યો છે? હું કોણ છું તે હું બોલું છું, એટલે દેવનો પવિત્ર ૩૫ અને ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહ્યું કે, હાનો રહે, ને તેમાંથી નીકળ. અને ભૂત તેને વચ્ચા પાડીને તેને કંઈ નુકસાન કીધા વિના તેમાંથી નીકળ્યું ૩૬ અને બધાને અચરત લાગ્યું, ને તેઓએ માહોમાહે કહ્યું કે, આ કેવું વચન છે? કેમકે તે અધિકાર તથા પરાક્રમ સહિત અયુદ્ધ આત્માઓને હુકમ કરે છે, ને તેઓ નીકળી નીકળે છે ૩૭ અને આસપાસના પ્રદેશની સર્વ જગ્યાએ તેને વિષેની ચરચા ફેલાઈ ગઈ.

૩૮ અને સમારયાનમાંથી ઉઠીને તે સીમોનના ઘરમાં ગયો અને સીમોનની સાસુને સખત વાવ આવતો હતો, ને તેના હકમાં તેઓએ તેને વિનંતી કીધી ૩૯ અને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને વાવને ધમકાવ્યો, ને તે તેમાંથી નીકળી ગયો, ને તે વચ્ચે ઉઠીને તેઓની સેવા કરવા લાગ્યો.

૪૦ અને સુરબ આથમતી વખતે એઓને ત્યાંનાના પ્રકારના રોગથી પિડાતા માણસો દતા તેઓ તેમને

તેની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેઓમાંના ફરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સાબ કીધા ૪૧ અને ભૂતો પણ ઘણાઓમાંથી નીકળ્યા, ને ઘોટા પાડીને કહેતા હતા કે, તું દેવનો દીકરો છે અને તેણે તેઓને ધમકાવ્યા, ને બોલવા દીધા નહિ, કેમકે તેઓ બાલુતા હતા કે તે ખ્રીસ્ત છે.

૪૨ અને દહાડો ઉગ્યો ત્યારે તે નીકળીને ઉત્તર ટકાણે ગયો, ને લોકો તેની શોધ કરતા તેની પાસે આવ્યા, અને તે તેઓની પાસેથી ન બંધ મોટે તેઓએ તેને અટકાવવાનું કહ્યું ૪૩ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, મારે બીજા શહેરોમાં પણ દેવના સન્મયની સુવાર્તા પ્રગટ કરવી જોઈએ, કેમકે એ સાડ હું મોકલવાયો છું.

૪૪ અને આલીલના સમારયાનોમાં તે વાત પ્રગટ કરતો રહ્યો.

૫ અને એમ થયું કે ઘણા લોક તેના પર પડાપડી કરીને દેવની વાત સાબળતા હતા, ત્યારે તે ગેતેસારેતના સરોવરને કાંઠે ઉભો રહ્યો હતો ૨ અને તેણે સરોવરને કાંઠે લાગેલી બે હોડી ઠીડી, પણ માછલીઓ તેઓ પરથી ઉતરીને ભળેા ઘેરાતા હતા ૩ તે હોડીઓમાંની એક સીમોનની હતી, તે પર તે ચઢ્યો, ને તેને કાઢાથી થોડે દૂર હકારવાનું કહ્યું અને તેણે બસીને લોકોને હોડી પરથી બોધ કીધો ૪ અને બાલી રહ્યા પછી તેણે સીમોનને કહ્યું કે, ઉઠા પાછીમાં હકારો, ને [માછલા] પકડવા સાડ તમારી ભળેા નાખો ૫ અને સીમોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સાહેબ, અમે આખી રાત મહેનત કીધી, પણ કંઈ પકડ્યું નહિ, તોપણ તારા કહાથી હું ભળેા નાખીશ. ૬ અને એમ કીધા પછી તેઓએ માછલાનો મોટો ભયો ઘેરી લીધો, ને તેઓની ભળ ફાટવા લાગી ૭ અને તેઓના બાગિયા બીજા હોડીમાં હતા તેઓને તેઓએ ઇસારો કીધો કે, તેઓ આવીને તેઓને સદાય કરે, અને તેઓએ આવીને બને હોડીઓ એવી બરી કે તેઓ ડુબવા લાગી ૮ અને તે બેઠને સીમોન પીતરે ઇસુના પગ આગળ પડીને કહ્યું કે, એ પ્રભુ, મારી પાસેથી બ, કારણ કે હું પા ડી માણસ છું કેમકે તે તથા તેના સળળા સાથીઓ માછલાનો જે ભયો પકડ્યો હતો, તેથી અચરતી પામ્યા ૯ અને ઝબકીના દીકરા, ચાકુલ તથા ચોદાન, જે સીમોનના બાગિયા હતા, તેઓને પણ અચળો લાગ્યો અને ઇસુએ સીમોનને કહ્યું કે, બી મા, હવેથી તું માણસો પકડનાર થશે.

૧૧ અને તેઓની હોડીઓને કાંઠે લાવ્યા પછી તેઓ બધું મુકીને તેની પાછળ ચાલ્યા.

૧૨ અને એમ થયું કે તે એક સહેરમાં હતો, ત્યારે જુઓ, એક કાંઠે બરેલા માણસ હતો; ને તે ઇસુને જોઈને તેને પગે પડ્યો; ને તેને વિનવી કરતાં બોલ્યો, પ્રભુ, જો તું ચાહે તો તું મને યુદ્ધ કરી શકે છે. ૧૩ અને તેણે હાથ લાખ્યા કયો, ને તેને અડકીને કહ્યું કે, હું ચાહું છું, તું યુદ્ધ થા. અને તરત તેનો કાંઠ નતો રહ્યો. ૧૪ અને તેણે તેને તારાં કાંધી કે કાંઈને કહેવું નહિ, પણ મુસાના ફરમાવ્યા પ્રમાણે જઈને ચાલકને પોતાને દેખાડ, ને તારા સુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ ચલાવ. ૧૫ પણ તેના સખીની યરચા ઉલટી વધારે ફેલાઈ, ને અતિ-ધણી લોક સંભળવા સાડ તથા પોતાના મદવાડથી સાંભળ થવા સાડ તેની પાસે એકઠા થયા. ૧૬ પણ પોતે એકાંતે રાતમાં જઈને પ્રાર્થના કરી.

૧૭ અને એમ થયું કે એક દહાડો તે બાધ કરતો હતો, ત્યારે ફરેશીઓ તથા નિયમોપદેશકો આવીશના હુરેક ગામમાંથી તથા યહુદાહથી તથા યરુસાલેમથી આવીને ત્યાં બેઠા હતા, ને [માંદાને] સાંભળ કરવા સાડ પ્રમુખ પરાક્રમ તેની પાસે હતું. ૧૮ અને જુઓ, કેટલાએક જાણુ એક પક્ષમાંથી માણસને ખાટલા પર લાવ્યા, ને તેને માંહે લઈ જઈને તેની આગળ મુકવાનો તેઓએ પ્રયત્ન કર્યો; ૧૯ પણ તેને માંહે લઈ જવાનો લાગ જીદને લીધે ન કાવ્યાથી તેઓએ ધાખા પર ચડીને છાપરામાં યઈને તેને ખાટલા સુધાં ઇસુની આગળ વચ્ચે ઉતાર્યો. ૨૦ ને તેણે તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને તેને કહ્યું કે, માણસ, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, ૨૧ અને રાક્ષીઓ તથા ફરેશીઓ માંદોમાંદો વિચાર કરીને કહેવા લાગ્યા કે, આ કુર્બાપણુ કરનાર કોણુ છે? એકલા દેવ શિવાય બીજો કોણુ પાપની માફી આપી શકે છે? ૨૨ પણ ઇસુએ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તમે પોતાના મનમાં શા વિચાર કરો છો? ૨૩ આ જગ્યાનું વધારે સહેલું ક્યું છે, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, એમ કહેવું, અપવા ઉઠીને ચાલ, એમ કહેવું? ૨૪ પણ પૂત્લી પર માણસના દીકરાને પાપ માફ કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (તેણે પક્ષલાવીને કહ્યું કે) હું તને કહું છું કે ઉઠ, તારો ખાટલો ઉચકીને તારે ઘેર ચાલ્યા જા. ૨૫ અને તરત તે તેઓની આગળ ઉઠીને જે પર તે સૂતો હતો તે ઉચકીને દેવની રજતિ

કરતો પોતાને ઘેર ગયો. ૨૬ અને સઘળા વિસ્મિત થયા, ને તેઓએ દેવની રજતિ કીધી; ને તેઓએ ભયભીત થઈને કહ્યું કે, આજ આપણે અનન્ય જોવા પાતો જોઈ છે.

૨૭ ત્યાર પછી તે નીકળ્યો ને લેવી નામે એક દાણી દાણી ચોરી પર બેઠેલા હતો તેને જોઈને તેણે કહ્યું કે, મારી પાછળ ચાલ. ૨૮ અને તે સઘળું મુકીને ઉઠ્યો, ને તેની પાછળ ગયો. ૨૯ અને લેવીએ પોતાને ઘેર તેને સાડ ચોરી મિજબાની કીધી, ને દાણીઓ તથા બીજાઓનો મોટો જોયો તેઓની સાથે જમવા બેઠા હતા. ૩૦ અને ફરેશીઓએ તથા તેઓના રાક્ષીઓએ તેના શિષ્યોની સામે કચકચ કરીને કહ્યું કે, તમે દાણીઓ તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાઓ પીઓ છો? ૩૧ ને ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જ્યો સાંભળ છે તેઓને વેદની અન્ય નથી, પણ જ્યો માદાં છે તેઓને છે; ૩૨ ત્યાંથીઓને નહિ, પણ પાપીઓને પસ્તાવાને સાડ બોલાવવા હું આવ્યો છું. ૩૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ચોદાનના શિષ્યો અને તેમજ ફરેશીઓના શિષ્યો પણ વારવાર ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરે છે, પણ તારા શિષ્યો ખાય પીએ છે. ૩૪ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, વર જનનેયાઓની સાથે છે ત્યાં સુધી તેઓની પાસે તમે ઉપવાસ કરાવી શકો છો છું? ૩૫ પણ એવા દહાડા આવશે; અને વર તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તે દહાડાઓમાં તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૩૬ અને તેણે તેઓને એક દશાત પણ કહ્યું કે, નવા હુઝરામાંથી કટકો ફાંકીને કોઈ માણસ જુના હુઝરાને ધિમકું દેવું નથી; એ દે તો તે નવું ફાંકશે, ને વળી નવામાંથી લીધેલું ધિમકું જુનાને મળવું નહિ આવશે. ૩૭ અને નવો દ્રાક્ષરસ જુની મસકોમાં કોઈ ભરવું નથી, જો ભરે તો નવો દ્રાક્ષરસ મસકોને ફાડી નાખશે, અને પોતે ઢળી જશે, ને મસકોનો નારા થશે. ૩૮ પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરવો જોઈએ. ૩૯ અને જુનો દ્રાક્ષરસ પીધા પછી કોઈ નવાને ચડાવો નથી, કેમકે તે કહે છે કે, જુનો સારો છે.

૪૦ અને એમ થયું કે વિશ્રામવારે તે ખેતરોમાં જઈને જતો હતો, ને તેના શિષ્યો કણસલાં તોડતા, ને હાથે મસળીને ખાતા હતા. ૪૧ પણ ફરેશીઓમાંના કેટલાએક કહ્યું કે, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તમે કેમ કરો છો? ૪૨ ને ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દાઉદ તથા તેના સાથીઓ

બુધ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે ક્રીધુ તે પણ તમે થું વાંચ્યું નથી, ૪ કે તે દેવના ધરમાં ગયો, ને અર્પેલી રેઠલી જે યાજ્ઞ સિવાય બીજા કોઇને ખાવી ઉત્પિ નથી તે તેણે લઇને ખાધી, ને પોતાના સાથીઓને પણ આપી? ૧ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસનો દીકરો વિશ્રામવારનો પ્રશુ છે.

૧ અને એમ થયું કે એક બીજે વિશ્રામવારે તેણે સજાસ્થાનમાં જઇને બોધ ક્રીધો, ને ત્યાં એક માણસ હતો જેનો નમણો હાથ મુકાઇ ચયલો હતો. ૭ અને વિશ્રામવારે તે સાતે કરશે કે નહિ, તે વિષે શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ તેને જોયાં કરતા હતા એ અટિ કે તેના પર ૧૫ મુકવાને તેઓને લાગ મળે. ૮ પણ તેણે તેઓના વિચારો જાણીને જે માણસનો હાથ મુકાઇ ચયલો હતો તેને કહ્યું કે, ઉઠ, ને વચમાં ઉભો રહે. અને તે ઉઠીને વચમાં ઉભો રહ્યો. ૯ ત્યારે ધસુએ તેઓને કહ્યું કે, હુ તમને પુછું છું, વિશ્રામવારે સાંડ કર્યું કે માડુ કર્યું, જીવને ખચાવેલા કે તેનો નાશ કર્યો, કયુ ઉત્પિ છે? ૧૦ ને તે સ્વર્ણા પર ચૈતરક નાગ ફેરવાને તેણે તે માણસને કહ્યું કે, તારો હાથ લાંબો કર. અને તેણે તેમ ક્રીધું, એટલે તેને હાથ સાતે થયો. ૧૧ પણ તેઓ ખાંડા જેવા બની ગયા, ને એક બીજને કહેવા લાગ્યા કે, ધસુ વિષે આપણે શું કરીએ?

૧૨ અને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે તે નીકળીને પ્રાર્થના કરવા પહાડ પર ગયો; ને તેણે દેવની પ્રાર્થનામાં આખી રાત કાઢી. ૧૩ અને દહાડો ઉગ્યો ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને બોલાવીને તેઓમાંના બારને પસંદ ક્રીધા, જેઓને તેણે પ્રેરિતો પણ કહ્યા; ૧૪ એટલે, સીમોન જેનું નામ તેણે પીતર પણ પાડ્યું તેને, તથા તેના સાહ આંદ્રવાને, અને યાકુબને તથા થોડાને, અને ફિલિપને તથા બાર્થલોમીને, ૧૫ અને માર્તીને તથા થોમાને, અને અવરનાના [દીકરા] યાકુબને, તથા સીમોન જેને જેલોદીસ કહેતા હતા તેને, ૧૬ અને યાકુબના [સાહ] યહુદાને, અને યહુદા ધસારીઓત જે વિશ્વાસવાદી હતો તેને. ૧૭ અને તે તેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહ્યો, ને તેના શિષ્યોના મોટા ન્યો તથા આખા યહુદાદમાંના તથા યરુસાલેમમાંના, ને સુર તથા સીદોનના કાંઠાના લોકોનો મોટો સમુદાય [હતો], કે જેઓ તેની વાત સાંભળતા તથા પોતાના રોનથી સાંભળ થવા સારૂ આવ્યા હતા; ૧૮ ને અશુદ્ધ આત્માઓથી જેઓ

પીડાતા હતા તેઓ સાંભળ કરાયા. ૧૯ અને સ્વર્ણા લોકે તેને અકલ્પાને કોશિય ક્રીધી; કેમકે તેનામાંથી પરાક્રમ નીકળીને સ્વર્ણાને સાંભળ કર્યું હતું.

૨૦ અને તેણે પોતાના શિષ્યો તરફ પોતાની આંખો ઉઘાડી કરીને કહ્યું કે, જો દરિદ્રીઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે દેવનું રાજ્ય તમારું છે. ૨૧ જો હમણાંના બુધ્યાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે તૃપ્ત થશો. જો હમણાંના રક્ષાસાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે દસરો. ૨૨ ત્યારે માણસના દીકરાને લીધે માણસો તમારો દ્વેષ કરશે, ને તમને જુદા કાઢશે, ને તમને મહેણાં મારશે, ને તમારૂં નામ ધુન્નું માનીને કાઢી નાખશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ૨૩ તે દહાડે તમે આનંદ કરો, ને [પુરાણીમાં] કુરો; કેમકે જીવો, આકાશમાં તમારૂં કૃણ થયું છે; કેમકે તેજ પ્રમાણે તેઓના બાપદાદાઓએ ભવિષ્યવાદીઓને ક્રીધું. ૨૪ પણ તમ ક્રીમંતોને અફસોસ છે! કેમકે તમે તમારો દિવાલો પામ્યા છો. ૨૫ જો હમણાંના ધરાએલાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે બુધ્યા થશો. જો હમણાંના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે શોક કરશો ને રડશો. ૨૬ ત્યારે સ્વર્ણા માણસો તમારૂં સાડ કહેશે ત્યારે તમને અફસોસ છે! કેમકે તેઓના બાપદાદાઓએ જુદા ભવિષ્યવાદીઓને તેમજ ક્રીધું.

૨૭ પણ હું તમ સાંભળનારાઓને કહું છું કે, તમારા લેરીઓ પર પ્રેમ કરો, જેઓ તમારો દ્વેષ કરે છે તેઓનું ભણું કરો, ૨૮ જેઓ તમને શાપ કે જે તેઓને આશીર્વાદ દો, જેઓ તમારૂં અપમાન કરે છે તેઓને સારૂ પ્રાર્થના કરો. ૨૯ જે કોઈ તને એક ગાલ પર મારે, તેની આંચળ બીજે પણ ધર; વળી જે તારો અગરખો લઈ લે, તેનાથી તારૂં બદન પણ પાછું રાખીશ નહિ. ૩૦ જે કોઈ તારી પાસે માગે, તેને આપ; ને જે કોઈ તારો માલ લઈ બંધ તેની પાસેથી તું પાછો માગીશ નહિ. ૩૧ અને જેમ તમે આહો કે માણસો તમને કરે તેમજ તમે પણ તેઓને કરો. ૩૨ અને તમારા પર જેઓ પ્રીતિ રાખે છે તેઓ પર જે તમે પ્રીતિ રાખો, તે તમારી મહેરબાની શાની? કેમકે પાપીઓ પણ તેમના પર પ્રીતિ રાખનારા પર પ્રીતિ રાખે છે. ૩૩ અને જે તમારૂં સાડ કરે છે તેઓનું સાડ જે તમે કરો, તે તમારી મહેરબાની શાની? કેમકે પાપીઓ પણ એમજ કરે છે. ૩૪ અને જેની પાસેથી તમે પાછુ લેવાની આશા રાખો છો, તેઓને

તેના પર કહ્યા આવી, ને તેણે તેને કહ્યું કે, ૨૬ મા ૧૪ અને તે પાસે આવીને ઠાકણને અડક્યો, ને ખાધિયા ઉભા રહ્યા અને તેણે કહ્યું કે, જીવાન, હું તને કહ્યું છું કે, ૧૧ અને જે સુએલા હતો તે બેઠો થયો, ને બોલવા લાગ્યો અને તેણે તેને તેની માને સોંપ્યા. ૧૬ અને સુધળાને ભય લાગ્યો, ને તેઓએ દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, એક મોટો ભવિષ્યવાદી આપણામા ઉભો થયો છે, ને દેવે પોતાના લોક પર નજર ડીધી છે. ૧૭ અને તેના સખીની આ વાત આપણા યહુદીઓ તથા આસપાસના સુધળા પ્રદેશમા ફેલાઈ ગઈ.

૧૮ અને યોહાનના શિષ્યોએ એ સર્વ વાતો વિષે તેને કહ્યું ૧૮ અને યોહાને પોતાના શિષ્યોમાના બેને પોતાની પાસે બોલાવીને તેઓને પ્રજુની પાસે મોકલોને પુઠાવ્યું કે, જે આવનાર છે તે શું વું છે, કે અમે બીબની વાટ નેહ્યએ? ૨૦ ને તે માણસોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, બાપ્તિસ્મા કરનાર યોહાને તારી પાસે અમને એવું પુઠવા મોકલ્યા છે કે, જે આવનાર છે તે શું વું છે, કે અમે બીબની વાટ નેહ્યએ? ૨૧ ને તેજ વેળાએ [નાના પ્રકારના] રોગથી તથા પીડાથી તથા છુટા આત્માઓથી તેણે ધણાઓને સાબ કીધા, ને ધણા આધળાઓને તેણે દેખતા કીધા. ૨૨ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જે જે તમે નેહ્ય તથા સાબજ્ય તે જાહેર યોહાનને કહી સંભળાવો, એટલે આધળા દેખતા થાય છે, છતાં ચાલતા થાય છે, કોઢિયા યુદ્ધ કરાય છે, અને બહેર સાબળતા થાય છે, સુએલાને ઉઠાડવામા આવે છે, દરિદ્રીઓને સુવાત્તા પ્રગટ કરાય છે, ૨૩ અને જે મારા સખી કોઠર નહિ ખાશે, તેને ધન્ય છે.

૨૪ અને યોહાનના કાસદો ગયા પછી તે તોડને યોહાન સંબંધી કહેવા લાગ્યો કે, રાત્રમા તમે શું જોવા મળ્યા હતા? શું પવનથી હાલતા બજરે? ૨૫ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું ગ્રીણા લાડા પહેરેલા માણસને? જુઓ, જે ભગવાદાર લુનડા પહેરે છે તથા એશુઆરામ ભોગવે છે, તેઓ શબ્દકરનારમા હોય છે. ૨૬ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું ભવિષ્યવાદીને? હું તમને કહ્યું છું કે, હા, ભવિષ્યવાદી કરતા જે ધણે વિરોધ, તેને ૨૭ જેના સખી લખ્યું છે કે, જુઓ, હું મારા જૂને તારા મ્હો આગળ મોકલું છું, કે જે તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે, તે એમ છે, ૨૮ હું તમને કહ્યું છું કે, બાપગીઓથી જેઓ

જન્મ્યા છે, તેઓમા યોહાન કરતા કોઇ મોટો નથી, તોપણ દેવના રાજ્યમા જે માત્ર નાનો છે, તે તેના કરતા મોટો છે. ૨૯ એ સાબળીને સર્વ લોક તથા દાણીઓ જેઓ યોહાનના બાપ્તિસ્માથી બાપ્તિસ્મા પામેલા હતા, તેઓએ દેવને યથાર્થ માન્યો. ૩૦ પણ ફરોશીઓ તથા પડિતો તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા ન હતા માટે તેઓએ પોતા સખી દેવનો ધરાદો નકાર્યો. ૩૧ માટે આ પેદીના માણસોને હું શાની ઉપમા આપું? ને તેઓ કોના જેવા છે? ૩૨ તેઓ ઊઠારાના જેવા છે જેઓ ચોટામા બેસીને એક બીબને હાક મારતા કહે છે કે, અમે તમારી આગળ વાસળી વગાડી, પણ તમે નામ્યા નહિ, અમે વિલાપ કીધો, પણ તમે રડ્યા નહિ. ૩૩ કેમકે યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર રોટલી ખાતો કે દ્રાક્ષરસ પીતો આવ્યો નથી, ને તમે કહો છો કે તેને જૂત વળગ્યું છે. ૩૪ માણસનો દીકરો ખાતો પીતો આવ્યો છે, ને તમે કહો છો કે, જુઓ, ખાવરો ને દારૂબાજ માણસ, દાણીઓના તથા પાપીઓના મિત્ર! ૩૫ પણ જ્ઞાન પોતાના સુધળા ઊઠારાથી યથાર્થ કરે છે.

૩૬ અને ફરોશીઓમાના એકે પોતાની સાથે જન્મવા સાક તેને વિનતી કીધી અને ફરોશીના ધરમા જઈને તે જન્મવા બેઠો. ૩૭ અને, જુઓ, એ શહેરમા એક પાપી બાયડી હતી, તેણીએ ન્યારે ભણ્યું કે ફરોશીને ઘર તે જન્મવા બેઠો છે, ત્યારે અત્તરની સમેશમરનની રૂબની લાવીને, ૩૮ તેના પગ પાસે રડતી રડતી પછવાડે ઉભી રહી, ને પોતાના આસુએ તેના પગ પલાળવા તથા પોતાના માથાના ચોટલાએ લુછવા લાગી, ને તેના પગને સુમ્યા, ને અત્તર ચોલ્યું. ૩૯ હવે તે જોઈને જે ફરોશીએ તેને નહોતયો હતો તે મનમા એમ કહેવા લાગ્યો કે, જે આ માણસ ભવિષ્યવાદી હોત, તો આ બાયડી જે તેને અડકે છે, તે કાણુ ને કેવી છે, તે બજૂત, એટલે કે તે પાપી છે. ૪૦ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સીમોન, મારે તને કંઈ કહેવું છે અને તેણે કહ્યું કે, ઉપદેશક, કહે ૪૧ એક લેણદારને બે દેવાદાર હતા, એકને પાંચસે દીનારનું દેવું, ને બીબને પચાસનું હતું. ૪૨ ન્યારે તેઓની પાસે કંઈ વાળી આપવાનું ન હતું, ત્યારે તેણે બેદુને માફ કીધું તો તેઓમાનો કાણુ તેના પાંચ વિશેષ પ્રેમ સાખરો? ૪૩ સીમોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મને લાગે છે કે જેને તેણે વિશેષ માફ કીધું તે અને તેણે કહ્યું, તે વાળી નિર્ણય કર્યો. ૪૪ અને તેણે પેલી બાયડી વરફ મ્હો ફરવાને સીમોનને કહ્યું કે, આ

બાપડીને તું જુએ છે? હું તારે ઘેર આવ્યો ત્યારે મારા પગને સાફ તે મને કંઈ પાણી આપ્યું નહિ; પણ એણીએ મારા પગ આંસુએ ધવાળીને તેમને ચોતાના માથાના ચોટલાએ લૂંથા છે. ૪૫ તે મને ચુંબન કીધું નહિ; પણ હું માઢે આવ્યો તે વેળાથી એ મારા પગ ચુંબ્યાજ કરે છે. ૪૬ તે મારે માથે તેલ ચોળ્યું નહિ; પણ એણીએ મારા પગે અત્તર ચોળ્યું છે. ૪૭ એ માટે હું તને કહું છુંકે, એનાં પાપ જે ધણાં છે તેઓની મારી થઈ છે; કેમકે એણીએ ધણાં પ્રેમ રાખે છે. ૪૮ અને તેણે એણીને કહ્યું કે, તારાં પાપ માફ થયાં છે. ૪૯ અને તેની સાથે જેઓ ખાવા બેસા હતા, તેઓ ચોતાના મનમાં કહેવા લાગ્યા કે, એ કોણ છે જે પાપને પણ માફ કરે છે? ૫૦ ને તેણે તે બાપડીને કહ્યું કે, તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે; સાંતિએ જ.

અને થોડી મુદત પછી એમ થયું કે તે શહેરે શહેર તથા ગામેગામ ઉપદેશ કરતો તથા દેવના રાજ્યની સુવાસી કહેતો ફર્યો, ને તેની સાથે બાર [શિષ્યો] હતા, ૧ ને કેટલીક બાપડીઓ જે બુંડા આત્માઓથી તથા મહવાડોથી સાજા કરવામાં આવી હતી, એટલે માંગદાસેલું કહેવાએલી મરિયમ જેના માંથી સાત ભૂત નીકળ્યાં હતાં તે, ૨ તથા હેરોદના કારભારી ખુઝાની વહુ થોહાના તથા મુસાના તથા બીજા ધણી બાપડીઓ જેઓ ચોતાની પુંછમાંથી તેની સેવા કરતી હતી તેઓ પણ [તેની સાથે] હતી.

૩ અને જ્યારે અતિ ધણા લોક એકઠા થયા, ને શહેરે શહેરના લોક તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેણે દર્શાવમાં કહ્યું કે, ૪ વાવનાર ચોતાનાં બી વાવવાને ગયો, ને તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાંએક માનની કારે પડ્યાં; ને તે પગલણે ખુંદાઈ ગયાં, ને આકાશનાં પક્ષીઓ તે ખાઈ ગયાં. ૫ અને બીજા પત્થર પર પડ્યાં, ને તેને કિનાસ મળી નહિ માટે ઉઝ્યાં તેવાંજ તે ચિમળાઈ ગયાં. ૬ અને બીજાં કાંટાઓમાં પડ્યાં, ને કાંટાઓએ તેની સાથે જીવને તેને દાબી નાખ્યાં.

૭ અને બીજા સારી લોંચમાં પડ્યાં, ને ઉઝ્યાં, ને તેને સોનાળું ફળ આવ્યું. એ વાતો કહેતાં તેણે ધોટો પાડીને કહ્યું કે, જેને સાંભળવાને કાન છે તેણે સાંભળહું.

૮ અને તેના શિષ્યોએ તેને પુછ્યું કે, એ દર્શાવ [નો અર્થ] શો હશે? ૯ ને તેણે કહ્યું કે, દેવના રાજ્યના મર્મ બહુવાનું વમને આપેલું છે, પણ બીજાં એને દર્શાવતાં, કે જોતાં તેઓ જુએ નહિ, ને સાંભ-

ળતાં તેઓ સમજે નહિ. ૧૧ હવે દર્શાવના અર્થે આ છે, બી તે દેવની વાત છે. ૧૨ અને માર્ગની કાર પરનાં તો સાંભળનારા છે; પણ શોતાન આવોને તેઓનાં મનમાંથી વાત લઈ જાય છે, રખે તેઓ વિશ્વાસ કરીને વારણ પામે. ૧૩ અને પત્થર પરનાં તો એ જ કે, જેઓ સાંભળીને વાત હરખથી માની લે છે; અને તેઓને જડ નથી, માટે તેઓ થોડી વાર સુધી વિશ્વાસ કરે છે, ને પરીક્ષણની વેળાએ પાછા હટી છે. ૧૪ અને જે કાંટાઓમાં પડ્યાં તે એ છે કે, જેઓએ વાત સાંભળી છે, ને ચોતાને આજે ચાલતાં ચાલતાં સંસારની ચિંતા તથા દ્રવ્ય તથા વિશ્વાસથી દબાઈ જાય છે, ને તેઓને પાકું ફળ આવતું નથી. ૧૫ અને સારી લોંચમાં પડેલાં એ છે કે, જેઓ સાંભળીને ચોખ્ખા તથા રૂડા દિલથી વાત પકડી રાખે છે, ને ધીરજથી ફળ આપે છે.

૧૬ વળી કોઈ માણસ હીવો સળગાવીને તેને વાસ-લુધી દાંકતો નથી, અથવા ખાટલા હેઠળ મુકતો નથી; પણ હીવી પર મુકે છે કે માંહે આવનારાઓ અજળવાળું જુએ. ૧૭ કેમકે પ્રગટ નહિ કરારો, એવું કંઈ જાનું નથી; ને જણારો નહિ, તથા ઉધારું નહિ થયો, એવું કંઈ શુભ નથી. ૧૮ માટે તમે કેવી રીતે સાંભળો છો તે વિષે સાવધાન રહો; કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો; ને જેની પાસે નથી તેની પાસેથી તેના ધારવા પ્રમાણે તેનું જે છે તે પણ લઈ લેવારો.

૧૯ અને તેની મા તથા બાઇઓ તેની પાસે આવ્યાં, પણ લોકની બીડને લીધે તેઓ તેની નજીક જઈ શક્યાં નહિ. ૨૦ અને તેને [કોઈએ] ખબર આપી કે, તારી મા તથા તારા બાઇઓ બહાર ઉભાં રહ્યાં છે, ને તને મળવા માટે છે. ૨૧ પણ તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, આ જેઓ દેવની વાત સાંભળે છે તથા પામે છે તેઓ મારી મા તથા મારા બાઇઓ છે.

૨૨ અને એ અરસામાં એક દહાડો એમ થયું કે તે ચોતાના શિષ્યોની સાથે હોડી પર ચડયો; ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, આપણે સરોવરને પેલે પાર જઈએ; ને તેઓ નીકળ્યા. ૨૩ અને તેઓ હકારતા હતા એટલામાં તે ઉધી ગયા; ને સરોવર પર પવનનું તોફાન આવી પડ્યું; ને [પાણીથી હોડી] ભરાઈ જવા લાગી, ને તેઓ જીવનમાં હતા. ૨૪ અને તેઓએ તેની પાસે આવોને તેને જગ્યાડીને કહ્યું કે, સાહેબ, સાહેબ, અમે નાશ પામીએ છીએ. ત્યારે તેણે ઉડીને પવનને તથા પાણીનાં મોજને ધમકાવ્યાં, ને તેઓ બંધ પડ્યાં, ને સાંતિ થઈ. ૨૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે,

તમારો વિશ્વાસ ક્યાં છે? ને તેઓ બીને અચરત થયા,
 ને મોહામાહે કહ્યું કે, આ તે કોણ છે કે પવનને તથા
 પાણીને પણ આજ્ઞા કરે છે ને તેઓ એવું માને છે?
 ૧૧ અને ગાલીલની સામેના ગેરાસીનીઓના દેશમાં
 તેઓ પહોંચ્યા. ૧૨ અને તે કાઠે ઉતર્યા, ત્યારે શહેર-
 માથી એક માણસ તેને મળ્યા જેને ભૂતો વળગેલા
 હતા; ને ઘણી મુદતથી તે હુઝાં પહેરતો ન હતો,
 ને ધરમાં નહિ, પણ કબરોમાં રહેતો હતો. ૧૩ અને
 તેણે ઇસુને દીઠા ત્યારે તે બૂમ પાડીને તેની આગળ
 પડ્યો ને મોઢે ઘાટે કહ્યું કે, ઐ ઇસુ, પરાપર કેવના
 દીકરા, મારે ને તારે યુ છે? હું તને વિનવતી કરું છું કે
 મને પીડા ન કે. ૧૪ કારણ કે તેણે અચૂક આત્માને
 તે માણસમાંથી નીકળવાનો હુકમ કીધો હતો કેમકે
 તેવારે વારે તેને વળગ્યો હતો; ને સાકળોથી તથા
 બેડોથી તેને બાંધીને કબજે રાખતા હતા; પણ
 પાપનો ભોગી નાખીને તે ભૂતથી રાગમાં હુકાઈ જતો
 હતો. ૧૫ અને ઇસુએ તેને પુછ્યું કે, તારૂં નામ શું
 છે? ને તેણે કહ્યું કે, સેના, કેમકે ઘણા ભૂતો તેમાં
 પેલા હતા. ૧૬ અને તેઓએ તેને વિનવતી કીધી કે,
 અમને નીકળીને ઉડાણમાં જવાનો હુકમ ન કર.
 ૧૭ હવે ત્યાં ઘણા બુડાનુ ટોણ પહાડ પર ચરતું હતું;
 ને તેઓએ તેને વિનવતી કીધી કે, અમને તેઓમાં
 પેસવાની રત્ન આપ. અને તેણે તેઓને રત્ન આપી.
 ૧૮ અને ભૂતો તે માણસમાંથી નીકળીને બુડામાં
 પેલા; ને તે ટોણ કરાડા પરથી સરાવરમાં ધસી
 પડ્યું, ને ડુબી મુલ. ૧૯ અને જે થયું તે જોઈને ચરાવ-
 નારા નાહા, ને શહેરમાં તથા ગામડામાં તે જાહેર કર્યું.
 ૨૦ અને જે થયું તે જોવા સાડા લોક નીકળ્યા, ને
 ઇસુની પાસે આવ્યા; અને જે માણસમાંથી ભૂતો
 નીકળ્યાં હતાં તેને તેઓએ [લગાડા] પહેરેલા તથા
 શુદ્ધિમાં આવેલા ઇસુના ખરે આગળ બેઠેલા દીઠા,
 ને તેઓ બીધા. ૨૧ અને જૂત વળગેલા માણસ શી
 રીતે સામે થયા, તે જોયોએ જોયું હતું તેઓએ
 તેમને કહ્યું. ૨૨ અને ગેરાસીનીઓના આસપાસના
 દેશમાંના સર્વ લોકે તેને વિનવતી કીધી કે, અમારી
 પાસેથી ચાલ્યો ન; કેમકે તેઓને ઘણી દહેશત
 લાગી હતી. અને તે હોડા પર ચડીને પાછા ગયા.
 ૨૩ પણ જે માણસમાંથી ભૂતો નીકળ્યા હતા તેણે
 તેની સાથે રહેવા સાડા વિનવતી કરી; પણ તેણે તેને
 વિદાય કરવા કહ્યું કે, ૨૪ તારે ઘર પાછા જ, ને કેવ
 તારે સારૂં કેવા મોટા કામ કીધા છે તે કહી જણાવ.

અને તેણે જાહેર ઇસુએ કેવાં મોટાં કામ તેને સાડા
 કીધા હતા, તે આખા શહેરમાં પ્રગટ કીધું.

૪૦ અને ઇસુ પાછા આવ્યો, ત્યારે લોકોએ તેનો
 આવકાર કીધો; કેમકે બધા તેની વાટ જોતા હતા.
 ૪૧ અને જુઓ, યાજ્ઞેરસ નામે એક માણસ આવ્યો,
 ને તે સલાસ્થાનનો અધિકારી હતો; ને તેણે ઇસુને
 ખરે પડીને તેને વિનવતી કીધી કે, મારે ઘર આવ,
 ૪૨ કેમકે તેને આસરે બાર વરસની એકનીએક દીકરી
 હતી, ને તે મરવા પડી હતી પણ તે જતો હતો તે
 દરમ્યાન ઘણા લોકે તેના પર પડાપડી કીધી.

૪૩ અને એક બાચડીને બાર વરસથી લોહીવા હતો,
 ને તેણીએ પોતાની બધી પુણ વેદો પાછળ ખરચી
 નાખી હતી, પણ કોઈથી તે સાજ થઈ શકી નહિ.
 ૪૪ તે તેની પછવાડે આવીને તેના લગડાની કોરને
 અડકી, ને તરત તેના લોહીવા બંધ થયો. ૪૫ અને
 ઇસુએ કહ્યું કે, મને કોણ અડક્યું? ને બધાએ ના
 કહી, ત્યારે પીતર તથા જે તેની સાથે હતા તેઓએ
 કહ્યું કે, સાહેબ, ઘણા લોક તારા ઉપર પડાપડી કરે
 છે, ને [તને] ચઢી નામે છે. ૪૬ પણ ઇસુએ કહ્યું
 કે, કોઈ મને અડક્યું ખર; કેમકે મારામાંથી પરાક્રમ
 નીકળ્યું એવી મને ખબર પડી. ૪૭ અને ત્યારે તે
 બાચડીએ જવડું કે હુઝાં રહી નથી, ત્યારે તે મુજબી
 મુજબી આવી, ને તેને ખરે પડીને શા કારણથી તે
 તેને અડકી હતી, ને શી રીતે તરત સાજ થઈ હતી,
 તે તેણીએ બધા લોકની આગળ તેને કહી સમજાવ્યું.
 ૪૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા વિશ્વાસે તને
 સાજ કરી છે; શાંતિએ જ.

૪૯ તે હજી જોઈતો હતો એટલામાં સલાસ્થાનના
 અધિકારીને ત્યાંથી એક જણે આવીને તેને કહ્યું કે,
 તારી દીકરી મરી ગઈ છે, ઉપદેશને તરફી ન કે.
 ૫૦ પણ તે સાંભળીને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે,
 બી મા, માત્ર વિશ્વાસ કર, ને તે સાજ થશે. ૫૧ અને
 તે મરવા આવ્યો, ત્યારે પીતર તથા યાકુબ તથા
 યોહાન તથા એકરીના અબાપ શિવાય તેણે કોઈ
 પોતાની સાથે માહે આવવા દીધું નહિ. ૫૨ અને બધા
 તેણીને સાડા રડતા તથા વિલાપ કરતાં હતા; પણ
 તેણે કહ્યું કે, રડો મા; કેમકે તે મરી ગઈ નથી, પણ
 ઉઠે છે. ૫૩ અને તે મરી ગઈ છે એમ જાણીને તેઓ
 તેને હસી કાઢ્યા. ૫૪ પણ તેણે તેનો હાથ પકડીને
 મોઢે ઘાટે કહ્યું કે, છાકરી, ઉઠ. ૫૫ અને તેનો આત્મા
 પાછા આવ્યો, ને તે તરત ઉઠી; ને તેણે તેને ખાવાનું

આપવાનો હુકમ કીધો. ૧૬ અને તેનો માબાપ અચરત થયા; પણ તેણે તેઓને તાકીદ કરી કે, જે થયું તે કોઈને કહેતા ના.

૧૭ અને તેણે [પોતાના] બાર [શિષ્યો]ને બોલાવીને તેઓને સંધળા ભૂતો પર, તથા રોગો ટાળવાને પરાક્રમ તથા અધિકાર આપ્યા; ૨ ને દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરવા તથા માદાઓને સાબ કરવા તેણે તેઓને મોકલ્યા. ૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી મુસાફરીને સાડ કંઈ લેતા ના, લોકડી નહિ, કે બોવણ નહિ, કે રોટલી નહિ, કે નાણું નહિ; વળી બળે અંગરખા રાખીને નહિ. ૪ અને જે કોઈ ઘરમા તમે જાઓ, તેમાજ રહો, ને ત્યાંથીજ નીકળો. ૫ અને તે શહેરમાથી તમે નીકળો ત્યારે બેઠલાએ તમારો અગ્રહાર કીધો ન હોય તેટલાની વિરૂધ્ધ સાક્ષી તરીકે તમારા પગની ધૂળ ખખેરી નાખજો. ૬ અને તેઓ [ત્યાંથી] નીકળ્યા, ને ગામેગામ મુવાત્તા પ્રગટ કરતા તથા સર્વ ઠેકાણે રોમ મટાડતા ગયા.

૭ હવે જે થયું તે સંધળું સાંભળીને હેરોઈ રાબ બહુ ગુંથવધુમાં પડ્યો, કેમકે કેટલાએક એમ કહેતા હતા કે, યોહાન મુએલામાથી ઉઠયો છે. ૮ અને કેટલાએક કહેતા હતા કે, એલિયાહ પ્રગટ થયો છે; ને બીજાઓ કહેતા હતા કે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાનો એક પાછો ઉઠયો છે. ૯ અને હેરોઈ કહ્યું કે, યોહાનનું માથું

શિષ્યોને કહ્યું કે, આસરે ખ્યાસ ખ્યાસની પંગત પાકી તેઓને બેસાડે. ૧૫ અને તેઓએ તેમ કીધું, ને સરને બેસાડ્યા. ૧૬ અને તેણે ખાચ રોટલી ને બે માછલી લઈને આકાશ વરફ બેઠને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને બાગીને લોકને પિરસવા સાડ શિષ્યોને આપી. ૧૭ અને તેઓએ ખાધું, ને સર્વ તૃપ્ત થયા; ને છાડેલા કકડાની તેઓએ બાર ટોપલી ઉઠાવી.

૧૮ અને એમ થયું કે તે એકાનમા પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે શિષ્યો તેની સાથે હતા; ને તેણે તેઓને પુછતા કહ્યું કે, હું કોણ છું, તે વિષે લોકો શું કહે છે? ૧૯ અને તેઓએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર; પણ કેટલાએક [કહે છે] કે, એલીયાહ; ને બીજા [કહે છે] કે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાનો એક પાછો ઉઠયો છે. ૨૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પણ હું કોણ છું તે વિષે તમે શું કહે છે? ને ખીતરે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનો ખ્રીસ્ત ૨૧ પણ તેણે તેઓને તાકીદ આપી ને આજ્ઞા કીધી કે, એ વાત કોઈને કહેતા ના. ૨૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસના દીકરાને થણુ સહેજે, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય ચાલકોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસંદ થવું તથા માર્યા જવું, ને ત્રીજે દહાડે પાછા ઉઠવું એ જરૂરું છે. ૨૩ અને તેણે સંધળાને કહ્યું કે, જે કોઈ મારી પાછળ આવવા આવે, તે તેણે પોતાનો નકાર

ખીભએ પણ કહ્યું કે, પ્રજા. હું તારી પાછળ આવનાર; પણ પહેલવહેલા જે મારે ઘર છે તેઓને છેલ્લી સલામ કરી આવવાની મને રમ આપ. ૧૨ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, કોઈ માણસ હવે હાથ દીધા પછી પછવાડે જીએ તો તે દેવના રાજ્યને ચોંચ નથી.

૧૦ હવે આ બિનાઓ બન્યા પછી પ્રજાએ ખીભ સિતરને ઠરાવ્યા, ને જે પ્રત્યેક શહેર તથા જગ્યામાં તે પોતે જવાનો હતો, તેમાં તેઓમાંથી બધાને પોતાની આગળ મોકલ્યા. ૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ફક્ત પુષ્કળ છે, પણ મનુરો થોડા છે; માટે તમે ફક્તના ધણીની પ્રાર્થના કરો કે તે પોતાની ફક્તને સાથે મનુરો મોકલે. ૨ આજના જીવો; જીવો, હું તમને વચ્ચેમાંથી પોતાનાં બધાં જેવા મોકલું છું. ૩ થોડી કે જોવાળું કે જોડા લેતા ના; ને મારું કોઈને સલામ કરતા ના. ૪ અને જે કોઈ ધરમાં તમે પેસો ત્યાં પ્રથમ એમ કહો કે, આ ધરને શાંતિ આવે. ૫ અને જે કોઈ શાંતિને પુત્ર ત્યાં હરો તો તમારી શાંતિ તેના પર રહેશે; પણ જો નહિ હશે, તો તે તમારી પાસે પાછી વળશે. ૬ અને તેજ ધરમાં રહો, ને જે તેઓની પાસે હોય તે ખાતા પીતા રહો; કેમકે મનુર પોતાના મુસારને ચોંચ છે; ઘેરેઘર ફરતા ના. ૮ અને જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો ને તેઓ તમારી આવકાર કરે, તો તે કંઈ તેઓ તમારી આગળ મુકે તે ખાઓ; ૯ અને તેમાંના માંદાઓને સાજા કરો, ને તેઓને કહો કે, જેવું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. ૧૦ પણ જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો, ને તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, તો તેના રસ્તાઓમાંથી નીકળી જઈને - - - - - મારા શહેરની જે ધૂળ અમાસ પડે તે પણ તમારી વિરૂદ્ધ અમે ખેંચી નાખી. ૧૧ જો એટલું જોઈએ કે જેવું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ૧૨ હું તમને કહું છું કે, તે કહાડે તે શહેરના કરતાં સદામના હાલ સહેલ થશે. ૧૩ જો ખોરાજન, તને હાથા હાથા જો જણસાધ, તને હાથા હાથા કેમકે જે પરાક્રમી કાચો તમારામાં થયાં છે, તે જો સૂર તથા સીહોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ ક્યારેના તારમાં તથા રાખમાં બેસીને પસ્તાવા કચો હોત. ૧૪ તથાપિ ન્યાયકાળે તમારા કરવા સૂર તથા સીહોનને સહેલું પડશે. ૧૫ અને, જો કાપરનાહુમ, તું આકાશ સુધી ઉઠ્યું કરાશે તું? હું હાડેજ સુધી નીચું નંખાશે. ૧૬ ને તમારું સાંભળે છે તે માંડ સાંભળે છે; ને જે તમારો નકાર કરે છે તે મારો નકાર કરે છે;

ને જે મારો નકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો નકાર કરે છે.

૧૭ અને તે સિતર દરખાતા દરખાતા પાછા આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રજા, તારા નામથી હતો પણ અમારે તાબે થયા છે. ૧૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે રોતાનને વિજયની પેઠે આકાશથી પડેલાં જોયાં. ૧૯ જીવો, સર્પો તથા વીંછુઓ પર પગ મુકવાનો, તથા સંતુના બધા પરાક્રમ પરનો અધિકાર મેં તમને આપ્યો છે; ને કદાચી પણ તમને કંઈ યશો નહિ. ૨૦ પણ આત્માઓ તમારે તાબે થયા છે, તેને લીધે દરખાઓ મા; પણ તમારાં નામ આકાશમાં લખેલાં છે, તેને લીધે દરખાઓ.

૨૧ તેજ વેળાએ તે પવિત્ર આત્માથી દરખાઓ, ને બોલ્યો કે, જો બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના ધણી, હું તારી સ્તુતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા સુધિ-વાનોથી એ વાત તે શ્રેષ્ઠ રાખી, ને બાળકોને પ્રગટ કીધી છે; હા, બાપ, કેમકે તને એ સારૂ લાગ્યું. ૨૨ મારા બાપે મને સજલું સોંપ્યું છે; ને દીકરો કોણ છે, એ બાપ વિના ખીભે કોઈ જાણતો નથી; ને બાપ કોણ છે, એ દીકરા વિના તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરવા માટે તે વિના ખીભે કોઈ જાણતો નથી. ૨૩ અને તેણે સિખો તરફ ફરીને તેઓને એકતામાં કહ્યું કે, ને તમે જીવો છો, તે જે આંખો જીવે તેઓને ધન્ય છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે તમે જીવો છો તે ધણી જાણવાથીઓ તથા રાજ્યો જેવા ચઢતા હતા, પણ તેઓએ જોયું નહિ; ને જે તમે સાંભળો છો તે તેઓ સાંભળવા ચઢતા હતા, પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ.

૨૫ અને જીવો, એક પડિતે ઉશા ધધને તેનું પરી-ક્ષણ કરતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા સારૂ મારે શું કરવું? ૨૬ અને તેણે તેને કહ્યું કે, નિયમસાક્ષમાં શું લખ્યું છે? તું શું વાંચે છે? ૨૭ ને તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તારા દેવ પ્રજા પર તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી તથા તારા પુરા સામર્થ્યથી તથા તારા પુરા મનથી પ્રેમ રાખવો, ને જેવા પોતા પર તેવા તારા પડોસી પર [પ્રેમ રાખવો]. ૨૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તે ઠીક ઉત્તર આપ્યો છે; એમ કર, ને તું જીવશે. ૨૯ પણ તેણે પોતાને ન્યાયી ઠરાવવા આહીને ઇસુને કહ્યું, તો મારો પડોસી કોણ છે? ૩૦ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એક પુરુષ ચક્રસાથેથી ચરેખો જતો હતો; અને તે

થયા ૨૦ અને, જુઓ, જે પુરૂષ, એટલે સુચા તથા એડીયાહ, તેની સાથે વાત કરવા હતા ૨૧ તેઓ મહિમાસહિત જેખાતા હતા, ને તેનું મરણ જે યજ્ઞશાલેમમા થવાનું હતું તે સંબંધી બોલતા હતા ૨૨ હવે ખીતર તથા જેઓ તેની સાથે હતા તેઓ હવે ઘેરાયલા હતા, પણ ન્યારે તેઓ પુરા નજવા થયા, ત્યારે તેઓએ તેના મહિમા દીધો, તથા તેની સાથે જે જે પુરૂષ ઉભા હતા તેઓને પણ દીધા ૨૩ અને એમ થયું કે તેઓ તેની પાસેથી વિદાય થતા હતા, ત્યારે ખીતરે ઇસુને કહ્યું કે, સાહેબ, અહીં રહેજી આપણે માટે સાંચ છે, તો અમે ત્રણ માસવા બનાવીએ, એક વારે સાંચ, ને એક યુરુસને સાંચ, ને એક એલીયાહને સાંચ, કેમકે પોતે હું કહ્યું તે તે સમજતો નહોતો ૨૪ અને તે એમ કહેતા હતા, એટલામા એક વાદળ આવ્યું, ને તેઓ પર તેની છાયા પડી, ને તેઓ વાદળમા પેલા ત્યારે તેઓ બીધા ૨૫ અને વાદળમાથી એવી વાણી થઈ કે, આ મારા પસંદ કરેલા દીકરા છે, તેનું સાબળો. ૨૬ તે વાણી થઈ રહી, ત્યારે ઇસુ એકલા જેખાયો. અને તેઓ છાના રહ્યા, ને જે જે જોયું હતું તેમાનું કંઈ તેઓએ તે દિવસેમા કાઢ્યું નહિ.

૨૭ અને એમ થયું કે બીજે દહાડે તેઓ પહાડ પરથી ઉતરી, ત્યારે અતિથાણા લોક તેને મળ્યા ૨૮ અને, જુઓ, લોકો મધ્યેથી એક માણસે માંડો પાડ્યો કહ્યું કે, ઉપદેશક, કુ તને વિનવો કરું છું કે, મારા દીકરા પર દષ્ટિ કર, કેમકે તે મારા એકને-એક પુત્ર છે, ૨૯ ને, જો, એક [અધ્યક્ષ] આત્મા તેને વળતે છે, ને એકાએક તે બ્રહ્મ પાડે છે, ને તેને એવા મરડે છે કે તેને શીજી આવે છે, ને તેને પાણી છાન કરીને યુરુસે ધીધો તેને છાડે છે ૩૦ અને તેને કાદવાની મે તારા શિષ્યોને વિનવો કીધી, પણ તેઓ કાદી રાખ્યા નહિ. ૩૧ અને ઇસુએ ઉતર આપતા કહ્યું કે, જો અવિશ્વાસી તથા આડી પેટી, કું કયા સુધી વમારી સાથે રહીય, ને વમારું સદન કરીશ? તારા દીકરાને અહીં લાવ ૩૨ અને તે આવતો હતો એટલામા જુતે તેને પાણી નાખ્યો, ને તેને જાલુ મરડા પણ ઇસુએ અગ્રજી આત્માને ધમકાવ્યો, ને છાડવાને સારો કીધો, ને તેને તેના બાપને પાછો તોખ્યા ૩૩ અને જેવા મહા પચકમથી તેઓ બધા વિરિનન થયા

પણ તેને જે જે કાંઈ તે તપણ એકને સંજ

વિરિનન થતા હતા, ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ૩૪ આ વચ્ચેના વમારા કાનમા ઉતરવા દો, કેમકે માણસનો દીકરો માણસોના હાથમા સોપાયો ૩૫ પણ એ વાત તેઓ સમજ્યા નહિ, ને તેઓથી તે ગુસ્સે રખાઈ, એ માટે કે તેઓ તે સમજે નહિ, અને આ વાત સંબંધી તેને પુછતા તેઓ બીધા

૩૬ અને તેઓમા વાદવિવાદ શરૂ થયો કે, આપણામા કોણુ સૌથી મોટો થાય? ૩૭ પણ ઇસુએ તેઓના મનના વિચાર બહારીને એક બાળકને લઈને તેને પોતાની પાસે ઉભુ રાખ્યું, ૩૮ ને તેઓને કહ્યું કે, જે કાંઈ મારે નામે આ બાળકનો અગીકાર કરે છે, તે મારો અગીકાર કરે છે, ને જે કાંઈ મારો અગીકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો અગીકાર કરે છે, કેમકે વમ સર્વમા જે સૌથી નાનો તેજ મોટો છે

૩૯ અને પોતાને ઉતર આપતા કહ્યું કે, સાહેબ, અમે એક માણસને તારે નામે જીવ કાઢવા જોઈએ, ને અમે તેને મના કીધી, કારણ કે તે આપણી સાથે આવતો નથી ૪૦ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, મના ન કરો, કેમકે જે વમારી વિરુદ્ધ નથી, તે વમારા પક્ષનો છે

૪૧ અને એમ થયું કે તેને ઉપર લઈ લેવાના દિવસે પુરા થયા આવ્યા, ત્યારે તેણે યજ્ઞશાલેમ જવા સાંચ પોતાનું મ્હેા [તે બાણી] દંદ રાખ્યું ૪૨ અને તેણે પોતાની આમળ કાસકો મોકલ્યા, ને તેઓ જઈને તેને સાંચ તૈયારી કરવા માટે સમજીનીઓના એક નામમા પેલા ૪૩ અને તેઓએ તેનો આવકાર કીધો નહિ, કારણ કે યજ્ઞશાલેમ બાણી તેનું મ્હેા હતું ૪૪ અને તેના શિષ્યો યાકુબ તથા થોમ્સા જે જોઈને કહ્યું કે, પ્રજા, ય, તારી એવી ધમ્મા છે કે અમે આજ્ઞા કરીએ કે આકારણી આજ પડીને તેઓનો તારા કરે? ૪૫ પણ તેણે પાછા ફરીને તેઓને ધમકાવ્યા. ૪૬ અને તેઓ બીજે નામ નચા

૪૭ અને તેઓ મારું આવતા હતા, તેવામા કાંઈએકે તેને કહ્યું કે, પ્રજા, ન્યા કહી દું જઈશ ત્યા કુ તારી પાછળ આવીશ ૪૮ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, લોકોને દર દોષ છે, ને આકારણના પક્ષીઓને માળા દોષ છે, પણ માણસના દીકરાને માણુ સુકવાનો કામ નથી. ૪૯ અને તેણે બીજને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવ પણ તેણે કહ્યું કે, પ્રજા અને રત આપ કે કુ પડેલા જઈને મારા બાપને ઇડું. ૫૦ પણ તેણે કહ્યું કે, સુનેવાઓને પોતાના સુનેવાઓને દાટવા દે, પણ હું જઈને જેવા સનથાનિ વાત] પ્રનદ કર ૫૧ અને

બીજાએ પણ કહ્યું કે, પ્રજા, હું તારી પાછળ આવતીશ, પણ પહેલવહેલા ને મારે ઘેર છે તેઓને છેલ્લી સલામ કરી આવવાની મને રત્ન આપ ૧૨ પણ ધસ્યુંએ તેને કહ્યું કે, કોઈ માણસ હવે હાથ દીધા પછી પાછાડે લુચ્છે તો તે દેવના રાજ્યને યોગ્ય નથી

૧૦ હવે આ બિનાઓ બન્યા પછી પ્રજાએ બીજા સિતરને કહાવ્યા, ને એ પ્રત્યેક સહેર તથા જગ્યામાં તે પોતે જવાનો હતો, તેમાં તેઓમાંથી બહુને પોતાની આગળ મોકલ્યા ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ફસલ પુષ્કળ છે, પણ મનુરો થોડા છે, મારે તમે ફસલના ધણીની પ્રાપ્તિ કરો કે તે પોતાની ફસલને સાંચ મનુરો મોકલે કે આલ્યા નવો, લુચ્છો, હું તમને જગ્યામાંથી થોડાના બહુના નેવા મોકલું છું ૩ થોડી કે જોયણ કે જોડા લેતા ના, ને મારે કોઈને સલામ કરતા ના ૪ અને ને કોઈ ધરમાં તમે પેસો ત્યા પ્રથમ એમ કહો કે, આ પરને શાંતિ થાઓ ૫ અને ને કોઈ શાંતિના પુત્ર ત્યા હશે તો તમારી શાંતિ તેના પર રહેશે, પણ જો નહિ હશે, તો તે તમારી પાસે પાછી વળશે ૭ અને તે જ ધરમાં રહે, ને ને તેઓની પાસે હોય તે ખાતા પીતા રહે, કેમકે મનુર પોતાના સુસારને યોગ્ય છે, ઘેરઘેર ફરતા ના ૮ અને ને કોઈ સહેરમાં તમે પેસો ને તેઓ તમારો આવકાર કરે, તો ને કંઈ તેઓ તમારી આવજા મુકે તે ખાઓ, ૯ અને તેમાંના માદાઓને સાલ કરો, ને તેઓને કહો કે, દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે ૧૦ પણ ને કોઈ સહેરમાં તમે પેસો, ને તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, તો તેના રસ્તાઓમાંથી નીકળી જઈને કહો કે, ૧૧ તમારા સહેરની ને મૂળ અમાસ પછને લાગેથી છે તે પણ તમારી વિરૂદ્ધ અને અખેરી નાખીએ છીએ, તોપણ એટલું જાણ્યું કે દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે ૧૨ હું તમને કહું છું કે, તે કહારે તે સહેરના કરતા સદામના હાલ સહેલ યશે ૧૩ આ બોલજીન, તને હાથા હાથા આ જોયસાહદા, તને હાથા હાથા કેમકે ને પરાક્રમી કામો તમારામાં થયા છે, તે જો સૂર તથા સીહાનમાં થયા હોવ, તો તેઓએ ક્યારનો વાટમાં તથા રાખમાં જોડીને પસ્તાવો કર્યો હોવ ૧૪ તથાપિ ન્યાયકાળે તમારા કરતા સૂર તથા સીહાનને સહેલું પડશે ૧૫ અને, જો કાપરનાહમ, તું આકાશ મુઠી ઉઠ્યું કરશે યું? તું હાંડે મુઠી નીચું નખારો ૧૬ ને તમારું સામળે છે તે મારું સામળે છે, ને ને તમારો નકાર કરે છે તે મારો નકાર કરે છે,

ને ને મારો નકાર કરે છે તે મારો મોકલનારનો નકાર કરે છે

૧૦ અને તે સિતર દરખાતા દરખાતા પાછા આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રજા, તારા નામથી જોતો પણ અમારે તાળે થયા છે ૧૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મેં પોતાને વિજયની પેઠે આકાશથી પડેલો જોયો ૧૯ જુઓ, સર્પો તથા વીંછુઓ પર પગ મુકવાનો, તથા રાત્રીના બધા પરાક્રમ પરનો અધિકાર મેં તમને આપ્યો છે, ને કદાચી, પણ તમને હલ યશે નહિ ૨૦ પણ આત્માઓ તમારે તાળે થયા છે, તેને લીધે દરખાઓ મા, પણ તમારા નામ આકાશમાં લખેલા છે, તેને લીધે દરખાઓ

૨૧ તે જગ્યાએ તે પવિત્ર આત્માથી દરખાઓ, ને જોલ્યો કે, એ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના ધણી, હું તારી સ્મૃતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા બુદ્ધિવાનોથી એ વાત તે જુદા રાખી, ને બાળકોને પ્રગટ થીથી છે, હા, બાપ, કેમકે તને એ સાંચ લાગ્યું ૨૨ મારા બાપે મને સખજી સોંપ્યું છે, ને દીકરો કાણ છે, એ બાપ વિના બીજો કોઈ નહ્યો નથી, ને બાપ કાણ છે, એ દીકરા વિના તથા જોને દીકરો પ્રગટ કરવા માટે તે વિના બીજો કોઈ નહ્યો નથી ૨૩ અને તેણે સિખેરા તરફ ફરીને તેઓને એકત્રતા કહ્યું કે, ને તમે જુઓ છો, તે ને આખો જુઓ તેઓને ધન્ય છે ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે, ને તમે જુઓ છો તે ધણી ભવિષ્યવાદીઓ તથા રાજાઓ નેવા ચઢાતા હતા, પણ તેઓએ જોયું નહિ, ને ને તમે સામળો છો તે તેઓ સામળવા ચઢાતા હતા, પણ તેઓએ સામળ્યું નહિ

૨૫ અને જુઓ, એક પડિતે ઉભા થઈને તેવું પરીક્ષણ કરતા કહ્યું કે, ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા સાંચ મારે યું કરવું? ૨૬ અને તેણે તેને કહ્યું કે, નિયમસાક્ષમાં યું લખ્યું છે? તું યું વાંચે છે? ૨૭ ને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, તારા દેવ પ્રજા પર તારા પુરા દહયથી તથા તારા પુરા જીવથી તથા તારા પુરા સામર્થ્યથી તથા તારા પુરા મનથી પ્રેમ રાખવો, ને જોવા પોતા પર તેવો તારા પડોસી પર [પ્રેમ રાખવો] ૨૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તે દીક ઉત્તર આપ્યો છે, એમ કર, ને હું જીવશે ૨૯ પણ તેણે પોતાને ન્યાયી કરાવવા ચાહીને હમુને કહ્યું, તો મારો પડોસી કાણ છે? ૩૦ હમુને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એક પુરૂષ ચંચાલમયી યદ્યપિ જોતો હતો, અને તે

હાથમાં પડ્યો, ને તેઓ તેનાં હુકમાં ઉતારી લઇને ત્યાં તેને મારીને તેને અધમુએ ખુશીને ચાલ્યા ગયા. ૨૧ અને દેવચોગે એક ચાલુક તે માર્ગે યઇને જતો હતો, ને તે તેને બેઠને બીજી બાજુએ યઇને ચાલ્યો ગયો. ૨૨ અને એમને એક લેવી પણ તે ઠેકાણે આવ્યો, ત્યારે તેને બેઠને બીજી બાજુએ યઇને ચાલ્યો ગયો. ૨૩ પણ એક સમગ્રની માર્ગે ચાલતાં ચાલતાં ત્યાં તે પડ્યો હતો ત્યાં આવ્યો, ને તેને બેઠને તેને કહ્યો આવી. ૨૪ અને તે તેની પાસે ગયો, ને તેના ધા પર તેલ તથા દ્રાક્ષરસ રેડીને પાટ બાંધ્યા, ને તેને પોતાના જનવર પર બેસાડીને તેને ઉતારામાં લઇ ગયો, ને તેની માવજત કીધી. ૨૫ અને બીજે દહાડે તેણે બે દીનાર કાઢીને ઉતારાવાળાને આપ્યા, ને કહ્યું કે, તેની માવજત કરજે, ને એ કરતાં જે કંઈ વધારે ખર્ચ તને લાગશે તે હું પાછો આવીશ ત્યારે તને વાળી આપીશ. ૨૬ હવે તું યું ધારે છે, હાથમાં હાથમાં પડેલા માણસનો પડોસી એ ત્રણ માનો કોણ હશે? ૨૭ ને તેણે કહ્યું કે, એણે તેના પર દયા કીધી તો. અને હમુએ તેને કહ્યું કે, તું જઇને એ પ્રમાણે કર.

૨૮ અને તેઓ માર્ગે ચાલતા હતા તે દરમિયાન તે એક ગામમાં પેહો; ને મારથા નામે એક બાપડીએ પોતાને ઘર તેને પરીણે રાખ્યો. ૨૯ અને મરિયમ નામે તેની એક બહેન હતી, તે હમુના પત્ન આગળ બેસીને તેની વાત સાંભળતી હતી. ૩૦ પણ મારથા ધણી આકરી દોવાથી ગભરાઈ, ને તેણીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, મારી બહેને મને ચાકરી કરવા એકથી ખુશી છે, તેની હું તને ચિંતા નથી? એ મારે તેને કહે કે મને સહાય કરે. ૩૧ પણ પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારથા, મારથા, તું ધણી વારો વિષે ચિંતા કરે છે ને ગભરાય છે; ૩૨ પણ એક વાતની અમલ્ય છે; અને મરિયમ સારો લાન પસંદ કીધો છે, કે જે તેની પાસેથી લઈ લેવાયો નહિ.

૧૧ અને એમ થયું કે તે એક ઠેકાણે પ્રાર્થના કરતો હતો, તે કરી ચુક્યા પછી, તેના શિષ્યોમાંના એકે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, પોદાને પોતાના શિષ્યોને પ્રાર્થના કરવા શિખવ્યું તેમ તું પણ અમને શિખવ. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પ્રાર્થના કરો, ત્યારે કહો કે, એ [આકાશમાંના અમારા] બાપ, તારું નામ પવિત્ર મનાવો; તારું રાજ્ય આવો; [જેનું આકાશમાં તેમ પૃથ્વી પર તારી હજારો પુરી

થાઓ]; ૩ દિવસની અમારી રોટલી રોજ રોજ અમને આપ; ૪ ને અમારાં પાપં અમને માફ કર; કેમકે અમે પોતે પણ અમારા હરેક માણસને માફ કરીએ છીએ. અને અમને પરીણમાં ન લાવ; [પણ બુંદાથી અમારો છુટકો કર].

૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઈને મિત્ર હોય, ને મધરાતે તે તેની પાસે જઇને તેને એવું કહે કે, મિત્ર, મને ત્રણ રોટલી ઉછીની આપ, કેમકે મારો એક મિત્ર મુસાફરીએથી મારે ત્યાં આવ્યો છે, ને તેની આગળ પિરસવાનું મારી પાસે કંઈ નથી, ૭ તો યું, તે માંહેથી ઉત્તર આપતાં એમ કહેશે કે, મને તરફી ન દે, હમણાં ખાદ્યનું બધ છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે ખાટલામાં છે, હું તો ઉઠીને તને આપી ચકતો નથી? ૮ હું તમને કહું છું કે, તે તેનો મિત્ર છે, તેને લીધે તે ઉઠીને તેને આપે નહિ, તો પણ તેના આગ્રહને લીધે તે ઉઠશે, ને બેઠએ તેટલી [રોટલી] તેને આપશે. ૯ અને તું તમને કહું છું કે, માગો, ને તમને અપારો; શોધો, ને તમને જડશે; ઠોકો, ને તમારે સારું ઉઘાડાશે. ૧૦ કેમકે જે કોઈ માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જડે છે, ને જે ઠોકે છે તેને સારું ઉઘાડાશે. ૧૧ વળી તમારામાંના કોઈ બાપની પાસેથી જે પોતાના છોકરા રોટલી માગે તો યું તે તેને પત્થર આપશે? અથવા જે માછલી [માગે] તો યું માછલીને બદલે તે તેને સાપ આપશે? ૧૨ અથવા તે કંઈ માગે તો યું તે તેને વીંધુ આપશે? ૧૩ મારે જો તમે બુંદા છતાં તમારાં છોકરાંને સારાં દાન આપી નહોા છો, તો આકાશમાંના બાપની પાસેથી એઓ માગે, તેમને તે પવિત્ર આત્મા આપશે, તે કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે?

૧૪ અને તે એક મુંગા જૂતાને કાઢતો હતો. અને એમ થયું કે જૂત નીકળ્યા પછી તે મુંગો માણસ બોલ્યો, ને લોકો અચરત થયા. ૧૫ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, જૂતાના સરદાર બાલપ્રભુલની મદદથી તે જૂતો કાઢે છે. ૧૬ અને બીજાઓએ પરીણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાંથી નિદાણી માની. ૧૭ પણ તેણે તેઓના વિચાર બાજીને તેઓને કહ્યું કે, હરેક રાજ્ય ભેગાં પૂટ પડે તે ઉગડ થાય છે; ને ધરમાં પૂટ પડે, તો તે પડી જાય છે; ૧૮ ને જે શોતાન પણ પોતાની સામે ચલેલા હોય તો તેનું રાજ્ય કેમ નિભે? કેનકે તમે કહો છો કે, બાલપ્રભુલની મદદથી હું જૂતો કાઢું છું. ૧૯ અને એ હું બાલપ્રભુલની

મદદથી ભૂતો કાઢુ છું તો તમારા દીકરાઓ કોણુ ની મદદથી કાઢે છે? મદદે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ ધરો. ૧૦ પણ બે દુ દેવની આનણીથી ભૂતો કાઢુ છું, જો દેવનું રાજ્ય તમારી મધ્યે આવ્યું છે. ૧૧ બળવાન માણસ દુષિયારબધ ધમને પોતાની હવેલી સાચવે છે, ત્યારે તેનો માલ સલામત રહે છે; ૧૨ પણ ન્યારે તેના કરતા બળવાન માણસ તેના પર આવી પડીને તેને જીતે ત્યારે તેના સપળા દુષિયાર બેના પર તે બરોસો રાખતો હતો તે તેની પાસેથી લઈ લે છે, ને તેની લૂટ વડે છે. ૧૩ ને મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે, ને ને મારી સાથે સમેટતો નથી તે વેરી નાખે છે. ૧૪ અયુદ્ધ આત્મા માણસમાંથી નીકળ્યા પછી નિર્જન જગ્યાઓમાં વિસાઓ શોધતો ફરે છે; પણ તે જડતો નથી, ત્યારે તે કહે છે કે, મારા ને ધરમાંથી કુ નીકળ્યો તેમા કુ પાછો જઇશ. ૧૫ અને ન્યારે તે આવે છે ત્યારે તે તેને વાળેલું તથા શોભા-યમાન કરેલું માલમ પડે છે. ૧૬ ત્યારે તે જઇને પોતા કરતાં બુદ્ધ બીજા સાત આત્માઓને તેડી લાવે છે; ને તેઓ માટે આવીને ત્યા રહે છે; ને તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલીના કરતા બુદ્ધ થાય છે.

૧૭ અને એમ થયું કે તે આ વાતો કહતો હતો, ત્યારે લોકમધ્યેથી એક બાઈએ મેટિ પાંટે તેને કહ્યું કે, જે ઉદરમા તું રહ્યો, ને જે યાનને તું ધાન્યો તેઓને ધન્ય છે. ૧૮ પણ તેણે કહ્યું કે, તે કરતા બેજો દેવની વાત સામગ્રે છે ને પાણે છે તેઓને ધન્ય છે.

૧૯ અને લોકો સખ્યાબધ તેની પાસે બેના થતા હતા ત્યારે તે કહેવા લાગ્યો કે, આ પેદી તે બુદ્ધ પેદી છે; તે નિશાહી માને છે, પણ યુનાની નિશાહી વિના બીજા નિશાહી તેને આપણે નહિ. ૨૦ કેમકે જેમ યુના નીનવીઓને નિશાહીવપ થયો, તેમ માણસનો દીકરો પણ આ પેદીને ધરો. ૨૧ દક્ષિણની રાણી આ પેદીનાં માણસોની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠ્યો, ને તેઓને હોપિત કરાવ્યો; કેમકે તે પૃથ્વીના છેડાથી સુવેમાનવું જ્ઞાન સાલજવા આવી હતી, અને જીવો, સુવેમાન કરતા અહીં એક મોટા છે. ૨૨ નીનવેહના માણસો આ પેદીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠ્યો, ને તેને હોપિત કરાવ્યો; કેમકે યુનાનો ઉપદેશ સાલજી તેઓએ પસ્તાવો કીધો; ને જીવો, યુના કરતા અહીં એક મોટા છે.

૨૩ કોઈ માણસ દીકરા સજાગીને તેને ભાવરામાં કે માપ તળે સુકતો નથી, પણ દીવી પર [સુકે છે],

એ માટે કે માટે આવનારાઓ તેનું અજવાળું જીવે. ૨૪ તારા શરીરનો દીવો તારી આંખ છે; ન્યારે તારી આંખ નિર્મળ હોય છે, ત્યારે તારા આંખુ શરીર પણ પ્રકાશી બરેલું હોય છે; પણ તે બુદ્ધ હોય છે, ત્યારે તારા શરીર પણ અધકારે બરેલું હોય છે. ૨૫ તે સાર તારામાં ને અજવાળું છે તે અધકાર ન હોય, માટે સાવધાન રહે. ૨૬ એ માટે બે તારા આંખુ શરીર પ્રકાશી બરેલું હોય, ને તેનો કોઈ પણ ભાગ અધકારપ ન હોય તેને જેમ દીવો પોતાની રાશનીથી તને અજવાળું આપે છે તેમ [તારા શરીર] પુર પ્રકાશથી બરેલું થયો.

૨૭ અને તે બાલતો હતો ત્યારે એક ફરોશીએ પોતાની સાથે જમવાને તેને નોતર્યો, ને તે માટે જઇને જમવા બેઠો. ૨૮ અને જમવા પહેલા તે નાહ્યો નહિ, તે જોઈને ફરોશી અચરત થયો. ૨૯ અને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તમે ફરોશીઓ તો માણ વાટકો બહારથી યુદ્ધ કરો છો; પણ તમારું અતર જીવમે તથા જીવાધમે બરેલું છે. ૩૦ અરે મૂર્ખો, જેણે બહારનું બનાવ્યું તેણે માટેનું પણ બનાવ્યું નથી છું? ૩૧ પરંતુ માટેની વસ્તુઓ દાનધર્મમાં આપો, ને, જીવો, અણુ તમને યુદ્ધ છે.

૩૨ પણ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમકે તમે કુદનાનો તથા સિવાબનો તથા સધળી વનસ્પતિનો દસો ભાગ આપો છો; પણ ન્યાયકરણ તથા દેવની પ્રીતિ પડતા સુકો છો; તમારે આ કરવા, ને એ ન સુકવા જોઈતા હતા. ૩૩ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમકે તમે સલાસ્થાનોમાં ઝુબ્બ આસનો તથા ચોટાઓમાં સલામો ચાહો છો. ૩૪ તમને અફસોસ છે! કેમકે ને કળરો દેખાતી નથી, ને બેના ઉપર માણસો બાવધ વિના આવે છે, તેઓના જેવા તમે છો.

૩૫ ત્યારે પરિતોમાના એકે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઉપદેશક, એમ કહેવાથી તું અમને પણ મેળા મારે છે. ૩૬ અને તેણે કહ્યું કે, ઓ, પરિતો, તમને પણ અફસોસ છે! કારણ કે તમે માણસો પર એવા બોલ ચલાવો છો કે જે ઉચકતા મહા સુસીબત પડે છે, ને તમે પોતે તે બોલને તમારી એક આજળી પણ વગાડતા નથી. ૩૭ તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની કળરો બાંધો છો, ને તમારા આપ-દાદાઓએ તેઓને મારી નાખ્યા. ૩૮ તમે તે સાક્ષીઓ છો, ને તમારા આપદાદાઓના કામોને સમ્મતિ આપો છો; કેમકે તેઓએ તેમને મારી નાખ્યા હતા, ને તમે [તેમની કળરો] બાંધો છો. ૩૯ એ માટે દેવના જ્ઞાને પણ કહ્યું કે, હું ભવિષ્યવાદીઓ તથા પ્રેદિતો તેઓની

૧૩

હવે તેજ સમયે ત્યાં કેટલાએક હાજર હતા કે જેઓએ પીકાતે જે નાલીલીઓનું લોહી તેઓના પગો સાથે ભેળી દીધું હતું તેઓ વિષે તેને કહ્યું. 'અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, 'જે નાલીલીઓ પર એવી [વિપત્તિઓ] પડી તેથી તેઓ બધા નાલીલીઓ કરતા વિશેષ પાપી હતા, એમ તમે ધારો છો છું? કે હુ તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો કર્યો નહિ, તો તમે સર્વ તેજ પ્રમાણે નાશ પામશો. 'અથવા સીલોઅમમાં જે અરાઢ માણસ પર હુજૂર પડ્યો, ને તેઓને મારી નાખ્યા, તેઓ ચરણાલેખમાના સર્વ રહેવાસી કરતાં વિશેષ ગુન્હેગાર હતા, એમ તમે ધારો છો છું? 'હુ તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો કર્યો નહિ, તો તમે સર્વ તેજ નાશ પામશો.

૧ અને તેણે આ દુઃખાટ કહ્યું કે, કેાઇએકની પોતાની દ્રાક્ષવાદીમાં રોપેલી એક અંછરી હતી; અને તે તેના પશ્ચી કુળ રોપતો આવ્યો, પણ એકે જરૂર નહિ. 'ત્યારે તેણે દ્રાક્ષવાદીના માથાને કહ્યું કે, 'તો, આ ત્રણ વરસથી આ અંછરી પશ્ચી કુળ રોપતો આવ્યો છું ને એક જરૂર નથી; તેને કાપી નાખ; તે વળી બેાપ કેમ નકામી રોકે છે? 'ને તે તેને ઉત્તર આપતા કહે છે કે, 'સાદેબ, તેને આ વરસ પણ રહેવા દે, એટલામાં હુ તેની આસપાસ બોઠું, ને ખાતર નાખું; 'ને જો ત્યાર પછી તેને કુળ આવે તો ઠીક; નહિ તો તેને કાપી નાખજે.

૧ અને વિદ્રામવારે તે એક સમારથાનમાં બોધ કરતો હતો. ૧ અને, જુઓ, અરાઢ વરસથી જેને મંદવાડના આત્મા વળગેલો એક બાપડી હતી; તે કમડી હતી, ને કાઠ પડી રીતે સીધી ઉભી થઇ રાખી નહિ. ૧ અને છત્રુએ તેને જોઇને તેને બોલાવ્યા, અને તેને કહ્યું કે, બાપ, તારા મંદવાડથી તું છુટી થઇ છે. ૧ અને તેણે તેના પર દાષ યુક્ત; ને વરા તે યાર પડ, ને દેવની સ્તુતિ કીતી. ૧ અને વિદ્રામવારે છત્રુએ તેને સાચ કીધી, માટે સમારથાનના અધિકારીએ યુરસે પડને ઉત્તર આપતાં લોકને કહ્યું કે, 'જ દાદા છે કે જેમાં માનુસોએ કામ કરતું જોઇએ, ને નાટ તે [હિવસો]ને વને આડીને ચામ ચાઓ, પદ વિદ્રામવારે નહિ. ૧ પણ ક્રત્રુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, 'જો ટાંડીઓ, તમારામોઢા દરેક પાપોમાના બગને તથા નરેગને કાઢમાંથી ડાડીને વિદ્રામવારે પાપા સાર જોતે નથી છું ૧ અને

આ બાપડી જે ઇમાદીમની ઠીકરી છે, ને જેને, જુઓ, રોવાને અરાઢ વરસથી બાંધી રાખી હતી, તેને વિદ્રામવારે આ બંધનથી છાડવી જોઇતી ન હતી છું? ૧ અને તેણે એ વાતો કરી ત્યારે તેના બધા સામેવાળા લજવાયા; ને જે બધાં મહિમાવંત કામો તેનાથી કરતાં તેને લીધે બધા લોકો હર્ષ પામ્યા.

૧ અને માટે તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય શાના જેવું છે? ને હુ તેને શાની ઉપમા આપુ? ૧ તે રાજના બી જેવું છે, જેને એક જણે લઇને પોતાની વાડીમાં નાખ્યું, ને તે વધીને મોટું ગ્રાહ થયું, ને આકાશનાં પક્ષીઓએ તેની ડાળીઓ પર વાસો કીધો. ૨ અને વળી તેણે કહ્યું કે, હુ દેવના રાજ્યને શાની ઉપમા આપું? ૧ તે ખમીર જેવું છે, જેને એક બાપડીએ લઇને ત્રણ માપ લોટમાં બાલ્યુ, ને પરિણામે તે બધો ખમીરનાળો થયો.

૨ અને તે ચરણાલેખ લાણી ખુસાફરી કરતાં શહેરે શહેર તથા નામે આમ બોધ કરતો ગયો. ૨ અને એક જણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તારણ પામનાર શોડ છે છું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ૨૪ સાંકડા બારણામાં થઇને પેસવાને કહ કરો, કેમકે હું તમને કહું છું કે પછા પેસવા ચડારો, પણ [પેસી] શક્યો નહિ. ૨૫ ત્યારે ધરવણી ઉઠીને બારણું બંધ કર્યો, ને તમે બહાર ઉલા રહીને બારણું કોકવા માંડ્યો, ને કહેયો કે, પ્રભુ, અમારે સાર ઉરાડ; ને તે તમને ઉત્તર આપતાં કહેયો કે, હુ તમને બજીતો નથી કે તમે ક્યાંના છો; ૨૬ ત્યારે તમે કહેવા લામરો કે, અમે તારી સમક્ષ ખાધું પીધું હતું, ને તે અમારા રસ્તાઓમાં બોધ કીધો હતો. ૨૭ અને તે કહેયો કે, હું તમને કહું છું કે તમે ક્યાંના છો એ હુ બજીતો નથી; ૨૮ અન્યાય કરનારા, તમે સર્વ મારી પારોથી જાઓ. ૨૯ ત્યારે તમે ઇમાદીમને તથા ઇસદાકને તથા ચાકુને તથા બધા ભવિષ્યવાદીઓને દેવના રાજ્યમાં જોયો, ને પોતાને બહાર કાઢી મુક્યા [જોરો], ત્યારે રડતું તથા દાંત પીસતું થયો. ૩૦ અને તેઓ પૂર્વ તથા પશ્ચિમથી, ને ઉત્તર તથા દક્ષિણથી આવરો, ને દેવના રાજ્યમાં બેસ્યો. ૩૧ અને [કેટલાક] જે પહેલા તેઓ ઉલ્લા થયો

૩૨ તેજ પડીને કેટલાએક ફેરાશીઓએ તેની પાસે આડીને કહ્યું કે, અહીંથી નીકળી જ, કેમકે હેરાંક તને મારી નાખવા આદે છે. ૩૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જાને તે લોકને કદો, જુઓ, આજ તથા

કાલ હુ ભૂતો કાઢુ છું, ને રોગ મટાડુ છું, ને ત્રીજે [દહાડે] હુ સપૂર્ણ કરાઉંશ. ૭૭ તોપણ આજ તથા કાલે તથા પરમ દહાડે મારે વ્યવસ્થા લેઈએ, કેમકે કાલ ભવિષ્યનારી યશસાલેખની બહાર નાશ પામે એવું યશ, શકતું નથી. ૭૮ એા યશસાલેખ, યશસાલેખ, ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનાર તથા તારી પાસે મોકલેલાઓને પતથરે મારનાર, જેમ મરથી પોતાના જન્યમાં પાંખો તમે એકઠા કરે છે, તેમ મેં કેટલીવાર તારા ઓકરને એકઠા કરવાનું ચાલું, પણ તમે ચાલું નહિ. ૭૯ જુઓ, તમારૂં ધર તમારે સારૂં [ઉત્તર કરી] ચુકાણું છે, ને હુ તમને કહ્યું છું કે, તમે કહેશો કે પ્રયુને નામે જે આવે છે તેને ધન્ય છે, ત્યાં સુધી તમે મને જોશો નહિ.

૧૪ અને એમ યશ કે કુરાશીઓના અધિકારીઓમાંના એકને ઘેર વિશ્રામવારે તે રોટલી ખાવા ગયો હતો, ત્યારે તેઓ તેના પર તાણી રહ્યા હતા. ૧ અને જુઓ, એક માણસ તેની આગળ હતો કે જેને જલંદરનો રોગ થયો હતો. ૨ અને ઇસુએ પડિતોને તથા કુરાશીઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, વિશ્રામવારે સાતનું કરવું ઉચિત છે કે નહિ? ૩ પણ તેઓ છાના રહ્યા. અને તેણે તેને ઝાલીને સામે કીધો, ને તેને જવા દીધો. ૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઈનું ગધેડું અથવા બળદ કુવામાં પડ્યો હોય, તો તરત વિશ્રામવારે તેને નહિ કાઢે છું? ૫ ને એ વાતોના પ્રત્યુત્તર તેઓ તેને આવી શક્યા નહિ.

૬ અને નોતરેલાઓ કેવી રીતે સુખ્ય આસનો પસંદ કરતા, તે જોઈને તેણે તેઓને દર્શાવ કહ્યું, “કોઈ તને લશ્કમાં નોતરે ત્યારે સુખ્ય આસન પર ન બેસ; રખે કદાપિ તારા કરતાં કોઈ માનવંતો માણસ તેણે નોતરેલો હોય, “ને જેણે તને તથા તેને નોતર્યો તે આવીને તને કહે કે, એને જગ્યા આપ; ત્યારે તું લજનાઈને સંદુથી નીચી જગ્યાએ જઈ બેસવા માંડશે. ૧૦ પણ કોઈ તને નોતરે ત્યારે સંદુથી નીચી જગ્યાએ જઈ બેસ, કે જેણે તને નોતર્યો તે આવે, ત્યારે તે તને કહે કે, મિત્ર, ઉપર આવ; ત્યારે તારી સાથે જમવા બેઠેલા સર્વની આગળ તને માન મળશે. ૧૧ કેમકે જે કોઈ પોતાને ઉચો કરે છે તે નીચો કરાશે, ને જે પોતાને નીચો કરે છે તે ઉચો કરાશે.

૧૨ અને જેણે તેને નોતર્યો હતો તેને પણ તેણે કહ્યું કે, ત્યારે તું દિવસનું કે રાતનું ખાણું આપે, ત્યારે તારા મિત્રોને, કે તારા બાઈઓને, કે તારાં સખાઓને, કે શ્રીમત પડોશીઓને ન બોલાવ; રખે કદાપિ તેઓ

પણ તને પાછા નોતરે, ને તને બદલો મળે. ૧૩ પણ ત્યારે તું મિત્રજાની આપે ત્યારે દરિદ્રીઓને, દુરાઓને, લગડાઓને તથા આધળાઓને બોલાવ; ૧૪ ને તને ધન્ય થશે, કેમકે તને બદલો આપવાને તેઓની પાસે કંઈ નથી; પણ ત્યારથીઓના પુનરુત્થાનમાં તને બદલો અપાશે.

૧૫ અને તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓમાંના એકે એ વાત સાંભળીને તેને કહ્યું કે, કેવના રાજ્યમાં જે રોટલી ખારો તેને ધન્ય છે. ૧૬ પણ તેણે તેને કહ્યું કે, કોઈ એક માણસે મોટું સતનું ખાણું કીધું ને ઘણાને નોતર્યો. ૧૭ અને વાળુ વખતે તેણે પોતાના ઘાસને નોતરેલાઓને એમ કહેવા મોકલ્યો, કે આવો; કેમકે હમણાં બધું તૈયાર [થયું] છે. ૧૮ અને સર્વ એકે મતે જાનુ કાઢવા લાગ્યા. પહેલાએ તેને કહ્યું કે, મેં ખેતર વેચાઈ લીધું છે, મારે જમને તે જોવાની અગત્ય છે; હુ તને વિનવતી કરું છું કે મને માફ કર. ૧૯ અને બીજાએ કહ્યું કે, મેં પાંચ જોડ બળદ વેચ્યા હોય છે, ને તેઓને પારખવા ભેડે છું; હુ તને વિનવતી કરું છું કે મને માફ કર. ૨૦ અને બીજાએ કહ્યું કે, હુ બાપડી પરવડ્યા છું, મારે માથાથી અવારો નહિ. ૨૧ પણ તે ઘાસે આવીને પોતાના ઘણીને એ વાતો કહી; ત્યારે ધરધણીએ ગુરસે થઈને પોતાના ઘાસને કહ્યું કે, શહેરના રસ્તાઓમાં તથા ગલીઓમાં જલદી જઈને દરિદ્રીઓને તથા દુરાઓને તથા આધળાઓને તથા લગડાઓને અહીં તેડી લાવ. ૨૨ અને તે ઘાસે કહ્યું કે, સાહેબ, તારા હુકમ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું છે, ને હવે પણ જગ્યા છે. ૨૩ અને ઘણીએ ઘાસને કહ્યું કે, સડકે તથા ખજાનીએ જઈને તેઓને આમ્રદ કરીને તેડી લાવ, કે માફ થઈ જાય જાય. ૨૪ કેમકે હુ તમને કહ્યું છું કે, પેલા માણસોને જે નોતર્યાએલા હતા તેઓના માને કોઈ માફ વાળુ ચાખશે નહિ.

૨૫ હવે ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, ને તેણે પાછા ફરીને તેઓને કહ્યું કે, ૨૬ ને કોઈ મારી પાસે આવે, ને પોતાના આપનો તથા માનો તથા વધુનો તથા ઓકરનો તથા બાઈઓનો તથા બહેનોનો, હા, પોતાના છવનો પણ દૂધ ન કરે, તો તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ૨૭ જે કોઈ પોતાનો વધસ્તક ઉચકીને મારી પાછળ આવતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ૨૮ કેમકે તમારામાં એવા કોણ છે જે ધુરૂજ બાંધવા આવે, પણ પહેલાં બેસીને ખરચ નહિ અણે, કે તે પુરો કરવા બેઠું મારી પાસે છે કે નહિ? ૧

૨૬ રજે કદાપિ પાથો નાખ્યા પછી તે પુરો કરી શકે નહિ, ત્યારે જે જુએ તેઓ સર્વ તેની મરકરી કરવા લાગે, ૨૭ અને કહે કે, આ માણસ બાધવા લાગ્યો, પણ પુર કરી શક્યો નહિ. ૨૮ અથવા કયો રાજા એવો છે કે બીજા રાજાની સામે લડાઈ કરવા જતો હોય, પણ પહેલા બેરીને વિચાર નહિ કરે, કે જે વીસ હજાર લઈને મારી સામે આવે છે, તેને હું હસ હજારથી સામેા થઈ શકીશ કે નહિ? ૨૯ નહિ તો બીજે હજી પછી વેગળો છે, એટલામા તે એલચીઓને મોકલીને સલાહની સરતો વિષે પુછી ૩૦ તે પ્રમાણે તમારા મનિા જે કાંઈ પોતાની સર્વ વસ્તુઓના ત્યાગ કરતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી ૩૧ મીઠું તો સાચું છે, પરંતુ જે મીઠું પણ સ્વાદ વગરનું થયું હોય, તો તે શાથી ખાઈ શકાય? ૩૨ તે ભોયને વાસ્તે અથવા ખાતરને વાસ્તે યોગ્ય નથી, પણ તેને બહાર નાખી દે છે અને સામળવાને કાન છે તેણે સામળવું

૧૫ હવે તેનું સામળવા સાચું સંધળા દાણીઓ તથા પાપીઓ તેની પાસે આવતા હતા ૨ અને ફોરશીઓએ તથા શાસ્ત્રીઓએ બનેલે કચકચ કરીને કહ્યું કે, આ માણસ પાપીઓનો અભિકાર કરે છે, ને તેઓની સાથે ખાઈ છે

૩ અને તેણે તેઓને આ દશા કહ્યું કે, ૪ તમારામા એવું કંઈ માણસ હોય કે, જે તેને સો વેડા દોય, ને તેઓમાનું એક ખોવાયુ હોય, તો તે પેલા નળ્યાણુ રાજમા મુકીને ખોવાએલું જડે ત્યાં લગી તેની શોધમા નહિ બંધ? ૫ ને તે તેને જડે છે ત્યારે તે હર્ષ કરીને પોતાની ખાઈ પર ચઢાવે છે ૬ અને ઘર આવીને પોતાના મિત્રોને તથા પડોશીઓને બોલાવે છે, ને તેઓને કહે છે કે, મારી સાથે હર્ષ કરો, કેમકે મારૂં ઘડું જે ખોવાયુ હતું તે મને જડ્યું છે ૭ હું તમને કહું છું કે, તેમજ નળ્યાણુ ત્યાગીઓ કે જેઓને પસ્તાવાની અજલ નથી, તેઓ કરતા એક પાપી પરવાવા કરે તેને લીધે આકાશમા હર્ષ થશે

૮ અથવા કયી બાપડી એવી દોય કે જે તેની પાસે હસ અથવા દોય, ને તેઓમાની એક અથવા ખોવાય, તો તે દીવો કરીને ઘર નહિ વાગે, ને જડે ત્યાંની તેની શોધ આરીખે નહિ કરે? ૯ ને તે તેને જડે ત્યારે તે પોતાની સખીઓ તથા પડોશીઓને બોલાવીને કહે છે કે, મારી સાથે હર્ષ કરો, કેમકે મારી, અધેલી જે ખોવાઈ હતી, તે મને જડી છે ૧૦ હું તમને કહું છું કે તેમજ એક પાપી પરતાવો

કરે, તેને લીધે દેવના દૂતોની સમક્ષ હર્ષ થાય છે

૧૧ અને તેણે કહ્યું કે, એક માણસને બે દીકરા હતા ૧૨ અને તેઓમાના નાનાએ બાપને કહ્યું કે, બાપ, મિલકતનો જે મારો ભાગ આવે તે મને આપ; ને તેણે તેઓને પોતાની પુંજ વહેંચી આપી ૧૩ અને યોગ દહાડા પછી નાના દીકરો સંપત્તિ એકઠું કરીને દૂર દેશમા ગયો, ને ત્યાં બદફેનીમા પોતાની સંપત્તિ ઉડાવી નાખી ૧૪ અને તેણે બધું ખરચી નાખ્યું, ત્યાર પછી તે દેશમા ભારે દુકાળ પડ્યો, ને તેને તળી પડવા લાગી ૧૫ અને તે જઈને તે દેશના વતની-ઓમાના એકને ત્યાં રહ્યો, ને તેણે પોતાના ખેતરમા ખુડો ચારવા સાચું તેને મોકલ્યો ૧ અને જે શીંગા ખુડો ખાતા હતા તેથી પોતાનું પેટ ભરવાને તેને મન થતું હતું, ને કાંઈ તેને આપતું નહિ ૧૭ પણ તે સાવચેત થયો ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મારા બાપના કેટલા બધા મજૂરોને પુષ્કળ રોટલી મળે છે ને હું તો અહીં જુએ મરું છું! ૧૮ હું ઉઠીને મારા બાપની પાસે જઈશ, ને તેને કહીશ કે, બાપ, મેં આકાશ સામે તથા તારી આનળ પાપ કીધું છે, ૧ હવે હું તારો દીકરો કહેવાવા યોગ્ય નથી, તારા મજૂરોમાના એકના જેવો મને મળે ૧૯ અને તે ઉઠીને પોતાના બાપની પાસે ગયો, ને તે હજી પછી વેગળો હતો એટલામા તેના બાપે તેને દીઠો, ને તેને ક્યાં આવી, ને તે દોહીને તેને બેઠેલો, ને તેને ધુમીઓ કીધી ૧૧ અને દીકરાએ તેને કહ્યું કે, બાપ, મેં આકાશ સામે તથા તારી આનળ પાપ કીધું છે, હવે હું તારો દીકરો કહેવાવા યોગ્ય નથી ૨૧ પણ બાપે પોતાના નેકરોને કહ્યું કે, સારામા સારો જામો જલદી કાઢીને એને પહેરાવો, ને એને હાથે વાંદી પાલો, ને પગમા ભેડા પહેરાવો, ૨૨ અને પાળેલા વાહરડાને લાવીને કાપો, ને આપજુ આઈને આનંદ કરીએ ૨૪ કેમકે આ મારો દીકરો મુલ્યો હતો, ને પાછો જવતો થયો છે; તે ખોવાએલો હતો, ને જડ્યા છે અને તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા ૨૫ હવે તેનો વડો દીકરો ખેતરમા હતો, ને તે આવતા પસની નળદીક આવી પહોંચ્યો, ત્યારે તેણે નાચનનો તથા નાચનો અવાજ સામળ્યો. ૨૬ અને તેણે નાકરોમાના એકને બોલાવીને પુછ્યું કે, આ શું દરો? ૨૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તારો ભાઈ આવ્યો છે, ને તારા બાપે પાળેલા વાહરડાને કપાળ્યો છે, કેમકે તે તેને સ્વીસલામત પાછો મળ્યો છે ૨૮ પણ તે ગુસ્સો થયો, ને માઠે જવાને રાજી નહોતો;

ઉપરાંત અમારી તથા તમારી વચમાં મોટી ખાધ આવેલી છે, એ માટે કે જેઓ અહીંથી તમારી પાસે આવવા ચાહે, તેઓ આવ્યા ન શકે, ને ત્યાંથી કોઈ અમારી પાસે આ પાર આવે નહિ. ૧૭ અને તેણે કહ્યું કે, બાપ, એ માટે હું તને વિનવી કરું છું કે, તેને મારા બાપને ઘેર મોકલ, ૧૮ કેમકે મારે પાપ બાધ્યો છે, કે તે તેઓને શાહુદી આપે, ૨૦ તેઓ પણ આ પીડાને ઠોકાણે આવે. ૨૧ પણ ઇસ્રાહીમ કહે છે કે, તેઓની પાસે મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓ છે; તેઓનું તેઓ સાંભળે. ૨૨ અને તેણે કહ્યું કે, ઇસ્રાહીમ બાપ, એમ નહિ, પણ જો કોઈ મુએલામાથી તેઓની પાસે બધ, તો તેઓ પસ્તાવા કરે. ૨૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, જો મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓનું તેઓ નહિ સાંભળે, તો જો કે કોઈ મુએલામાથી ઉઠે, તો પણ તેઓ માનશે નહિ.

૧૭ અને તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ઠાકર ખાવાના પ્રસંગ ન આવે એમ બની શકતું નથી, પણ જેનાથી તે આવે છે તેને અકસોસ છે! ૨ કોઈ આ નાનાઓમાના એકને ઠાકર ખવાડે, એ કરતાં તેની કોટિ ધીનું પડ બમાય ને તે સમુદ્રમાં નખાય, એ તેને માટે સારું છે. ૩ સાવચેત રહો; ને તમારો બાઈ અપરાધ કરે, તો તેને કપડો દે; ને જો તે પસ્તાવા કરે, તો તેને માફ કર. ૪ અને જો તે એક ફહાડામાં સાત વાર તારો અપરાધ કરે, ને સાત વાર તારી વરફ કરીને કહે કે, હું પસ્તાઈ છું, તો તેને માફ કર.

૫ અને પ્રેરિતોએ પ્રશ્નને કહ્યું કે, અમારો વિશ્વાસ વધાર. ૬ અને પ્રશ્નને કહ્યું કે, જો તમને રાહના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તને આ ગુલ્લર ઝાડને કહેવ કે, હું ખાઈ, ને સમુદ્રમાં રેપા, તો તે તમારું માનવ. ૭ પણ તમારામાના એવો કોણ છે કે જેનો અકર ખેડતો અથવા ચારતો હોય, ને તે વિચારે જેવરાંથી આવે ત્યારે તેને કહે કે, તમારું આવેલું જમવા ખેસ; ૮ એ કરતાં, હું તે એમ નહિ કહેશે કે, માફ વાળુ સિદ્ધ કર, ને હમર બાંધીને હું ખાઈ પી રહું ત્યાં સુધી મારી સેરા કર, ને ત્યાર પછી હું ખાઈ પીએ? ૯ તે દાસે આજ્ઞા પાળી મટિ તે તેનો ઉપકાર માને. ૧૦ હું ૧૦ તેમ જ આજ્ઞા તમને આપેલી છે તે સર્વ પાળ્યા પછી તમારે પણ એમ કહેવું કે, અને નકામા ચાકરો બીએ, કેમકે ને કર્તાની અમારી ફરજ દતી તેજ અમે કર્યું છે.

૧૧ અને એમ થયું કે યરૂશલેમ જતાં તે સમજાવી મઠ્યે તથા ગાલીલની મઠ્યે યહને જતો હતો. ૧૨ અને એક ગામમાં તે પેઠા, એટલે દસ કોટિયા તેને સામા મળ્યા, જેઓએ વેગળા ઉભા રહી ૧૩ ઘોટા પાસે કહ્યું કે, ઇસુ સ્વામી, અમારા પર દયા કર. ૧૪ અને તેઓને જોઈને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બન્ને, પોતાને ચાલકોને દેખાડો. અને એમ થયું કે તેઓ રસ્તે ચાલતાં શુદ્ધ કરાયા. ૧૫ અને તેઓમાંનો એક, પોતે સાજને થયો છે એ જોઈને, મોટા ઘોટા દેવની સ્તુતિ કરતો પાછો ફર્યો. ૧૬ અને તેણે સાષ્ટાંજ દડવત કરીને તેનો ઉપકાર માન્યો; ને તે સમજાવી હતો. ૧૭ અને ઇસુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું ફરે જાય શુદ્ધ કરાયા નહોતા? તો બીજા નવ ક્યા છે? ૧૮ દેવને મહિમા આપવાને પાછો ફરે, એવો આ પરદેશી વિના કોઈ મળ્યા નહિ હું? ૧૯ અને તેણે તેને કહ્યું કે, હઠીને ચાલ્યો બ; તારા વિચારો તને બચાવ્યો છે.

૨૦ અને ફરેશીઓએ તેને પુછ્યું કે, દેવનું રાજ્ય ક્યારે આવશે? ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય દશ્ય રીતે નથી આવતું. ૨૧ અને એમ નહિ કહેવામાં આવશે કે, જુઓ, આ રહ્યું! કે, પેશું રહ્યું! કેમકે જુઓ, દેવનું રાજ્ય તમારામાં છે.

૨૨ અને તેણે શિષ્યોને કહ્યું કે, એવા ફહાડા આવશે કે માણસના દીકરાના દિવસોમાંના એકને તમે જોવા ચહારો, પણ તમે જોશો નહિ. ૨૩ અને તેઓ તમને કહેશે કે જુઓ, પેલા રહ્યો, જુઓ, આ રહ્યો; તમે જતા ના, ને એમની પાછળ ચાલતા ના. ૨૪ કેમકે વિજળી એક દિશાથી એમકતી આકારા તમે બીજી દિશા સુધી પ્રકારો છે, તેમ માણસનો દીકરો પોતાના દિવસમાં થશે. ૨૫ પણ પહેલાં તેને ઘણું સહેલું પરશે, ને આ પેઠીથી નાપચક થયું પરશે. ૨૬ અને જેમ ગુલના દિવસોમાં થયું, તેમજ માણસના દીકરાના દિવસોમાં પણ થશે. ૨૭ ગુલ વહાણમાં પેઠા ને જવપ્રજલે આવીને બધાનો વિનાશ કર્યો તે દિવસ બની તેઓ ખાતા, પીવા, પરજુતા, પરજુવાતા હતા. ૨૮ અને તેમજ છૂતાના દિવસોમાં પણ થયું, તેઓ ખાતા, પીવા, વેચાતું લેતા આપતા, રેપતા, બાંધતા હતા; ૨૯ પણ છૂત સંદોષમાંથી નીકળ્યો તે દિવસે આન તથા ગમ્મક આકાશમાંથી વરસ્યાં, ને તેથી બધાનો વિનાશ થયો; ૩૦ જે દિવસે માણસનો દીકરો પ્રગટ થશે તે દિવસે તે પ્રમાણે થશે. ૩૧ તે દિવસે ને ઘણા પર હોય, તેનો અમાન ધરમાં હોય તો તે

• લેવા સાડ તેણે ઉતરતું નહિ, ને જે ખેતરમાં હોય તેણે પણ પાછા ફરતું નહિ. ૧૧ છતાં વહુને સંભારો. જે જે કાંઈ પોતાના છવ બચાવવા કોશિષ કરશે, તે તેને ખોરો, ને જે કાંઈ તેને ખોરો તે તેને બચાવશે. ૧૨ હું, તમને કહું છું કે, તે રાત્રે એક ખાટલામાં જે બંધ દરો; તેઓમાંના એક લઈ લેવારો, ને બીજા પડતો મુકારો. ૧૩ જે બાચક સાથે દળતી દરો; તેમાંની એક લઈ લેવારો, ને બીજા પડતો મુકારો. ૧૪ જે ખેતરમાં જે બંધ દરો, તેઓમાંના એક લેવારો, તે બીજા પડતો મુકારો. ૧૫ અને તેઓએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પ્રભુ, ક્યાં? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ન્યાં સુરતું દરો ત્યાં ગયા પાલુ એકઠાં થશે.

૧૮ સર્વદા પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, ને કાયર થવું નહિ, તે [શિખવવા] સાડ તેણે એક દષ્ટાંત તેઓને કહ્યું કે, ૧ એક શહેરમાં એક ન્યાયાધીશ હતો, જે દેવથી બીટો ન હતો, ને માણસને બચકાર તો ન હતો; ૨ અને તે શહેરમાં એક વિધવા હતી; ને તે વારંવાર તેની પાસે આવીને કહેતી કે, મારા વાદીની પાસેથી મને હાક અપાવ. ૩ અને કેટલીક મુદત સુધી તે [એમ કરવા] ઇચ્છતો ન હતો; પણ પછીથી તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો કે હું દેવથી બીટો નથી, ને માણસને બચકારતો નથી, ૪ તોપણ આ વિધવા મને તરફી દે છે, માટે હું તેને હાક અપાવીશ, રખે તે વારંવાર આવીને મને ધકલે. ૫ અને પ્રભુએ કહ્યું કે, તે અન્યાયી ન્યાયાધીશ હું કહે છે તે સાંભળે. ૬ તો દેવ પોતાના પસંદ કરેલા, જેઓ તેની આગળ રાત ફાટામાં હાંક મારે છે, ને જેઓ વિષે તે ખામેશી રાખે છે, તેઓને હાક નહિ આપશે છું? ૭ હું તમને કહું છું કે, તે બલદીથી તેઓને હાક આપશે. પરંતુ માણસને ફીકરો આવશે, ત્યારે તેને પૃથ્વી પર વિશ્વાસ જરૂરી છે? ૮ અને કેટલાએક પોતા વિષે અભિમાન રાખતા હતા કે અમે ન્યાયી છીએ, ને બીજાઓને ઇચ્છકારતા હતા, તેઓને પણ તેણે આ દષ્ટાંત કહ્યું કે, ૧૦ જે માણસ પ્રાર્થના કરવા સાડ મંદિરમાં ગયા; ૧૧ એક ફરોશી, ને બીજા દાણી હતા. ૧૨ ફરોશીએ ઉભા રહીને પોતાના મનમાં એ પ્રાર્થના કરી કે, ઓ દેવ, બીજા માણસોના નેલાં જુલમી, અન્યાયી, બચિચારી અથવા આ દાણીના નેલાં હું નથી, માટે હું તારી ઉપકારસ્તુતિ કરું છું. ૧૩ અકવાલીએ બે વાર હું ઉપવાસ કરું છું, ને મારી બધી આવકનો દસમો ભાગ આપું છું. ૧૪ પણ દાણીએ વેગળા ઉભા રહીને પોતાની

આંખો પણ આકાશ તરફ ઉઘી કરવા ન ચાહતાં પોતાની છાતી કુદીને કહ્યું કે, ઓ દેવ, મુજ પાપો પર દયા કર. ૧૫ હું તમને કહું છું કે, પેલા કરતાં એ માણસ ન્યાયી કરીને પોતાને ઘેર ગયા; કેમકે જે કાંઈ પોતાને ઉઘી કરે છે તે નીચો કરાશે, ને જે પોતાને નીચો કરે છે તે ઉચો કરાશે.

૧૬ અને તેઓ તેની પાસે પોતાનાં બાળકો પણ લાવ્યા, જે સાડ કે તે તેઓને અડકે; પણ શિષ્યોએ તે જોઈને તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૭ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વરસે મા; કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાં-ઓનું છે. ૧૮ હું તમને ખ્યાલ કરું છું કે, જે કાંઈ બાળકની જેમ દેવનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે તેમાં નહિજ પેસશે.

૧૯ અને એક અધિકારીએ તેને પુછ્યું કે, ઉત્તમ ઉપદેશક, અતંત જીવનનો વારસો પામવાને હું છું કહું? ૨૦ તે ઇસુએ તેને કહ્યું કે, હું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક એટલે દેવ તે વિના ઉત્તમ કોઈ નથી. ૨૧ હું આજ્ઞાઓ બજાવે છે કે, બચિચાર ન કર, હત્યા ન કર, ચોરી ન કર, જુદી ચાહેતી ન પુર, પોતાનાં માબાપને માન આપ. ૨૨ અને તેણે કહ્યું કે, જી બધું તો હું મારા નાનપણથી પાળતો આવ્યો છું. ૨૩ અને ઇસુએ એ સાંભળીને તેને કહ્યું કે, હું હજી એક વાત સંબંધી અપુરો છું. વાડું જે છે તે બધું વેચી નાખ, ને ફરિદ્દીઓને આપી દે, ને આકાશમાં તને દ્રવ્ય મળશે; ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ૨૪ પણ એ સાંભળીને તે અતિ ઉદાસ થયો, કેમકે તે બહુ શ્રીમંત હતો. ૨૫ અને ઇસુએ તેને જોઈને કહ્યું કે, જેઓની પાસે સપત્ત છે, તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અશક્ય છે? ૨૬ કેમકે શ્રીમંતને દેવના રાજ્યમાં પેસવું, તે કરતાં ઉઠને સોયના નાકામાં ધકલે જવું સહેલ છે. ૨૭ અને તે વાત સાંભળનારાઓએ કહ્યું કે, તો કોણ તારણ પશ્યે સકે? ૨૮ પણ તેણે કહ્યું કે, માણસોને જે અશક્ય છે તે દેવને શક્ય છે. ૨૯ અને પીતરે કહ્યું કે, જુઓ, અમે પોતાનું [બધું] સુકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ. ૩૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખ્યાલ કરું છું કે, જે કાંઈએ ધરને, કે વહુને, કે ભાઈ-ઓને, કે માબાપને, કે છોકરાને, દેવના રાજ્યને લીધે મુક્યાં હશે, ૩૧ તે આ કાળમાં બહુચાલું તથા આવનાર જમાનામાં અતંત જીવન પામ્યા વિના રહેશે નહિ.

૩૨ અને તેણે બારેને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું

પાસે દસ મહોર છે તેને આપો. ૨૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તેની પાસે તો દસ મહોર છે! ૨૬ હું તમને કહું છું કે, જે કાંઈની પાસે છે, તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પામેથી લઈ લેવાશે. ૧૭ પરંતુ આ મારા વેરીઓ જેઓ ચંહાતા નહોતા કે હું તેઓ પર રાજ્ય કરૂં, તેઓને આહી લાવો, ને મારી આગળ મારી નાખો. ૨૮ અને એમ કહ્યા પછી તે યરૂસાલેમને માર્ગે તેમની આગળ આલેશે.

૨૯ અને એમ થયું કે તે બેયકાગી તથા બેયાની પાસે જીવન નામના પહાડ આગળ આવ્યા, ત્યારે તેણે શિષ્યોમાંના બેને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ૩૦ સામેના ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાંજ એક [ગધેડાનું] વછેરૂં પ્રાપ્તિ તમને મળશે, કે જે પર કોઈ માણસ કહી બેસી નથી; તેને છોડી લાવો. ૩૧ અને જો કોઈ તમને પુછે કે, તેને કેમ છોડા છો? તે એમ કહો કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. ૩૨ અને જેઓને મોકલ્યા તેઓ ગયા, ને જેમ તેણે તેઓને કહ્યું હતું તેમજ તેઓને મળ્યું. ૩૩ અને તેઓ વછેરૂં છોડતા હતા ત્યારે તેના ધણીઓએ તેઓને કહ્યું કે, તમે વછેરૂં કેમ છોડા છો? ૩૪ અને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. ૩૫ અને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને વછેરા પર પોતાનાં ઘુગડાં નાખીને ઇસુને તેના પર બેસાડ્યા. ૩૬ અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓએ પોતાનાં ઘુગડાં માર્ગમાં પાધર્યાં. ૩૭ અને તે નજદીક, જીવન પહાડના ઢોળાવ પાસે, આવી પહોંચ્યા, ત્યારે જે ધરાકમી કામે તેઓએ જેવા હતા, તે સધળાને બીધે શિષ્યોના આપો સમુદાય હાથ કરીને મોટે ધોટે દેવની સ્તુતિ કરતાં કહેવા લાગ્યા કે, ૩૮ પ્રભુને નામે જે રાજ આવે છે તેને ધન્ય છે! આકાશમાં શાંતિ તથા પરમ ઉષ્મામાં મહિમા! ૩૯ અને લોકોમાંથી કેટલાએક ફરેશીઓએ તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, તારા શિષ્યોને ધમકાવ. ૪૦ અને તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે જે એઓ છાના રહે તો પત્થરા પોકારી ઉઠશે.

૪૧ અને તે પાસે આવ્યા ત્યારે શહેરને જોઈને તે તેને લીધે રહ્યો, ને કહ્યું કે, ૪૨ જો તે, હા તે, શાંતિને લગતાં જે વાનાં તે આજે નવ્યા દોલ તો કેવું સારું! પણ હમણાં તેઓ તારી આંખોથી સત્તાએલાં છે. ૪૩ કેમકે તારા ઉપર એવા દિવસો આવી પડશે કે ન્યારે તારા વેરીઓ તારી સામા પાળ બાંધશે, ને તને ઘેરા ધાબશે, ને આરો તરફ તને સંકડાવશે.

૪૪ અને તેઓ વને તથા તારી મધ્યે તારાં છોકરોને જમીન પર પછાડી નાખશે, ને તેઓ વારામાં એક પત્થર પર બીજો પત્થર રહેવા દેશે નહિ, કેમકે તારી કૃપાદશિના સમય તેં નવ્યાં નાહ.

૪૫ અને તે મંદિરમાં ગયા ને વેચનારાઓને માંહેથી કાઢી મુકવા લાગ્યા, ૪૬ ને તેઓને કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, માફ ધર પ્રાર્થનાનું ધર ઘરો, પણ તમે તેને હુશારાઓનું કોતર કીધું.

૪૭ અને તે રોજ મંદિરમાં બાંધ કરતો હતો, પણ મુખ્ય યાજ્ઞકે તથા શાસ્ત્રીઓ તથા લોકના મુખીઓ તેને મારી નાખવાની કોશિસ કરતા હતા; ૪૮ અને હું કહું તે તેઓને મુઝાનું નહિ; કેમકે બધા લોક એકાંચ થિતે તેનું સાંભળતા હતા.

૨૦ અને તે યરૂસામાં એક દિવસે એમ થયું કે મંદિરમાં લોકોને તે બાંધ કરતો ને સુવાતી પ્રગટ કરતો હતો, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞક તથા શાસ્ત્રીઓ, વહીવે મુઝાં, પાસે આવીને ઉભા રહ્યા. ૨ અને તેની સાથે વાત કરતાં કહ્યું કે, અમને કહે કે, કયા અધિકારથી તું આ કામે કરે છે? અથવા આ અધિકાર તને કોણે આપ્યો છે? ૩ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પુછું છું, તે મને કહો: ૪ યોહાનનું બાપ્તિસ્મા આકાશથી હતું કે માણસોથી? ૫ ને તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે આકાશથી, તો તે કહેશે, તો તમે તેનું કેમ માન્યું નહિ? ૬ પણ જો કહીએ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પત્થરે મારશે, કેમકે તેઓને ખાતરી છે કે યોહાન બલિષ્ઠવાદી હતો. ૭ અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, તે ક્યાંથી હતું એ અમે નથી જાણતા. ૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને કહેતો નથી કે કયા અધિકારથી હું આ કામે કરું છું.

૯ અને તે લોકોને એ દૃષ્ટાંત કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે દ્રાક્ષવાડી રોપી, ને તે ખેડુતોને ઇબરે આપી, ને લાંબી સુદલ સુધી પરદેશ જઈ રહ્યો. ૧૦ અને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે એક ચાકરને મોકલ્યો કે તેઓ દ્રાક્ષવાડીનાં ફળનો [સાગ] તેને આપે; પણ ખેડુતોએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧૧ વળી તેણે બીજા એક ચાકરને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ મારીને તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧૨ અને તેણે વળી ત્રીજાને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ ધાએલ કરીને બહાર કાઢ્યો.

કે, ભુએ, આપણે યજ્ઞશા લેમ જઈએ બીએ, ને માણ-
સના દીકરા સખી બલિયેવાદીઓથી જે લખાયલું
છે તે સર્વ પુર કરાશે. ૬૧ કેમકે તે વિદેશીઓને
સ્વાધીન કરાશે, ને તેના કઠ્ઠા કરાશે, તથા અપમાન
કરાશે, ને તેના પર તેઓ યુકશે; ૬૨ને કારણ મારીને
તેઓ તેને મારી નાખશે, ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો
છકશે. ૬૩ અને એમણે કહ્યું તેઓના સમજવામા ન
આવ્યું; ને આ વાત તેઓથી ગ્રામ રહી, ને જે
કહેવામા આવ્યું તે તેઓ સમજ્યા નહિ.

૬૪ અને એમ થયું કે તે યજ્ઞે પાસે આવતો
હતો, ત્યારે માર્ગની કોરે ધીમ માગતો એક આધળો
બેઠો હતો; ૬૫ અને ધણી લોકોને પાસે યજ્ઞને જતા
સામળોને તેણે પુછ્યું કે, આ યજ્ઞ દરો? ૬૬ ને તેઓએ
તેને કહ્યું કે, ઇસુ નાગારી પાસે યજ્ઞને ભવ છે.
૬૭ અને તેણે જ્ય પાકીને કહ્યું કે, એ ઇસુ, દાહલના
દીકરા, મારા પર હયા કર. ૬૮ અને એઓ આગળ
જતા હતા તેઓએ તેને ધમકાવ્યા કે, હાનો રહે;
પણ તેણે વિરોધ ધારી પાકીને કહ્યું કે, દાહલના દીકરા,
મારા પર હયા કર. ૬૯ અને ઇસુએ ઉભા રહીને તેને
પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કીધો, ને તે પાસે
આવ્યો, ત્યારે તેણે તેને પુછ્યું કે, ૭૦ હું તારે વાસ્તે
હું કશું, તારી ઇચ્છા શી છે? ને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ,
હું હેખતો થાઉં. ૭૧ અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, હું હેખતો
યા; તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે. ૭૨ અને તરત
તે હેખતો થયો, ને હેવને મહિમા આપતો તે તેની
પાછળ ચાલ્યો; ને બધા લોકોએ તે બેઠને હેવની
ઉપકારરૂપિ કીધી.

૧૯ અને તે યજ્ઞેમાં પેલીને તેના યજ્ઞને જતા
હતો. ૧ અને ભુએ, ભખી નામે એક
પુરુષ હતો; ને તે મુખ્ય દાણી હતો, ને ધીમન હતો.
૨ અને તેણે ઇસુને બેવા કારિય કીધી કે તે કોણ છે,
પણ બીડને ધીવે તે બેઠ રાક્યો નહિ, કેમકે તે હિનખો
હતો. ૩ અને આગળ દેશી જઈને તેને બેવા સાથે
ગુદર ઝાડ પર તે ચડયો; કેમકે તે રસ્તે યજ્ઞને તે
જવાનો હતો. ૪ અને તે જગ્યાએ આવીને ઇસુએ
ઇસુ બેઠને તેને કહ્યું કે, ભખી, હું જલદી ઉતરી આવ,
કેમકે મારે આજ વારે ઘેર ઉતરવાનું છે. ૫ અને તે
જલદી ઉતરી આવ્યો, ને તેણે આનંદથી તેનો આવ-
કાર કીધો. ૬ અને સખાએ તે બેઠને કચકચ કરીને
કહ્યું કે, તે પાપી માણસને ત્યા ખેતોના રહેવા નયો
છે. ૭ અને ભખીને ઉભા રહીને પ્રશ્નને કહ્યું કે, પ્રભુ,

હું મારી સપતનો અરથો ભાગ દરિદ્રીઓને આપું
છું; ને જે અન્યાયથી મેં કોઈનું કશું પડાવી લીધું
હોય, તે હું ચોગણ પાછું આપું છું. ૮ અને ઇસુએ
તેને કહ્યું કે, આજ આ ઘેર તારું આવ્યું છે, કારણ
કે તે પણ ઇચ્છાથી મનો દીકરો છે. ૯ કેમકે જોવાએ
ચોધવા તથા તારવા સાથે માણસનો દીકરો આવ્યો છે.
૧૦ અને તેઓ આ વાતો સામળતા હતા, ત્યારે
તેણે એક દષ્ટાત પણ કહ્યું, કેમકે તે યજ્ઞાલેખ પાસે
આવ્યો હતો, ને તેઓ એમ ધારતા હતા કે, હેવનું
રાજ્ય હમણાજ પ્રગટ થશે. ૧૧ માટે તેણે કહ્યું કે,
એક કુલીન માણસ પોતાને સાથે રાજ્ય મેળવીને
પાછા આવવાના ઉરાદાથી દૂર દેશ ગયો. ૧૨ અને
તેણે પોતાના ફસ ચાકરોને બેલાવીને તેઓને ફસ
મહોર આપી, ને તેઓને કહ્યું કે, હું આજ ત્યા લખી
તેનો વહિવટ કરો. ૧૩ પણ તેના શહેરના માણસો
તેના પર દ્રેષ રાખતા હતા, ને તેની પાછળ એલચી-
ઓને મેકલવીને કહેવડાવ્યું કે, એ માણસ અમારા
પર રાજ્ય કરે એવું અમે ચાહતા નથી. ૧૪ અને એમ
થયું કે તે રાજ્ય લખને પાછા આવ્યો, ત્યારે જે
ચાકરોને તેણે નાણું આપ્યું હતું, તેઓને પોતાની
પાસે બેલાવવાનું કહ્યું, એ માટે કે તેઓ યજ્ઞનું કમાયા,
તે એ બજે. ૧૫ ત્યારે પહેલાએ તેની આગળ આવીને
કહ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહોર બીજી ફસ મહોર
પેદા કીધી છે. ૧૬ અને તેણે તેને કહ્યું કે, સાબાર,
બાલા ચાકર, હું જૂન વાતમા વિશ્વાસુ માલમ પડ્યો છે,
માટે ફસ શહેરોનો અધિકારી યા. ૧૭ અને બીજીએ
આવીને કહ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહોર પાંચ
મહોર પેદા કીધી છે. ૧૮ અને તેણે તેને પણ કહ્યું કે,
હું પણ પાંચ શહેરોનો ઉપરી યા. ૧૯ અને બીજીએ
આવીને કહ્યું કે, સાહેબ, બે, તારી મહોર આ રહી,
મેં રમાલમા લાવીને તેને રાખી મુકી હતી. ૨૦ કારણ
કે, હું તારાથી બીજો, કેમકે હું કંઠણ માણસ છે, જે
તે મુશ્કેલ ન હોય તે હું ઉકાવે છે, ને જે તે વાળું ન
હોય, તે હું કાપે છે. ૨૧ તેણે તેને કહ્યું, એા જુદા
ચાકર, તારા પોતાના મહોરથી હું તારો ન્યાય કરીશ;
હું કંઠણ માણસ છું, જે મુશ્કેલ ન હોય, તે હું ઉકાવું
છું, ને જે વાળું ન હોય તે કાપું છું, હું એમ બજાવતો
હતો; ૨૨ માટે સાકારને ત્યા માથે નાણું તે કેમ
નહોતું આપ્યું, કે હું આ ધીને બ્યાજ મુકા માથે વસુલ
કરતો. ૨૩ પણ જે પાસે ઉભા હતા તેઓને તેણે
કહ્યું કે, તેની પાસેથી તે મહોર લઈ લો, ને જેની

પાસે દસ મહોર છે તેને આજી ૨૫ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તેની પાસે તો દસ મહોર છે !

૨૧ હું તમને કહું છું કે, જે કોઈની પાસે છે, તેને આપો, ને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો ૧૭ પરંતુ આ મારા વૈરીઓ જેઓ ચઢાતા નહોતા કે હું તેઓ પર રાજ્ય કરૂં, તેઓને અહીં લાવો, ને મારી આગળ મારી નાખો.

૨૮ અને એમ કહ્યા પછી તે યરૂશાલેમને માઝે તેમની આગળ આવ્યો.

૨૯ અને એમ થયું કે તે બેચકાગી તથા બેચાની પાસે જેવું નામના પહોડે આગળ આવ્યો, ત્યારે તેણે શિષ્યોમાના બેને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ૩૦ સામેના ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાજ એક [ગધેડાનું] વછેર ખાવેલું તમને મળશે, કે જે પર કોઈ માથુસ કઢી બેઠું નથી, તેને છોડી લાવો. ૩૧ અને જો કોઈ તમને પુછે કે, તેને કેમ છોડો છો ? તો એમ કહો કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. ૩૨ અને જેઓને મોકલ્યા તેઓ ગયા, ને જેમ તેજે તેઓને કહ્યું હતું તેમજ તેઓને મળ્યું. ૩૩ અને તેઓ વછેર છોડતા હતા ત્યારે તેના ધણીઓએ તેઓને કહ્યું કે, તમે વછેર કેમ છોડો છો ? ૩૪ અને તેઓએ કહ્યું કે પ્રભુને તેનો ખપ છે. ૩૫ અને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને વછેરા પર ચેતાના લુગડા નાખીને ઇસુને તેના પર બેસાડ્યો. ૩૬ અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓએ ચેતાના લુગડા માર્ગમાં પાપર્યા. ૩૭ અને તે નનદીક, નંદુન પહોડના ઢોળાવ પાસે, આવી પહોંચ્યો, ત્યારે જે પરાક્રમી કામે તેઓએ લેયા હતા, તે સધાને લીધે શિષ્યોના આખા સમુદાય હર્ષ કરીને મોટા પાટ દેવની સ્તુતિ કરતા કહેવા લાગ્યા કે, ૩૮ પ્રભુને નામે જે રાજ આવે છે તેને ધન્ય. ૩૯ આકાશમાં શાંતિ તથા પરમ ઉચ્ચામાં મહિમા ! ૪૦ અને લોકોમાંથી કેટલાએક દૂરેથીઓએ તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, તારા શિષ્યોને ધમકાવ. ૪૦ અને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે જો એઓ ધના રહે તો પત્થરા પોકારી ઉઠશે.

૪૧ અને તે પાસે આવ્યો ત્યારે શહેરને બેઠને તે તેને લીધે રહ્યો, ને કહ્યું કે, ૪૨ જો તું, હા તું શાંતિને લખા જે વાના તે આજે ભર્યા હોલ તો કેવું સાચું ! પણ હમણા તેઓ તારી આગેથી સંભળેલા છે. ૪૩ કેમકે તારા ઉપર એવા દિવસે આવી પડશે કે જ્યારે તારા વેગીઓ તારી સામા પાળ બાધશે, ને વને ઘેરો બાધશે, ને આરો વરફ તને સંકટાપરો

૪૪ અને તેઓ વને તથા તારી મધ્યે તારા છોકરાને જમીન પર પડાવી નાખશે, ને તેઓ તારામાં એક પત્થર પર બીએ પત્થર રહેવા દેશે નહિ, કેમકે તારી કૃપાદક્ષિને સમય તે ભર્યો નાહ.

૪૫ અને તે મદિરમાં ગયા ને વેચનારાઓને માહેથી કાઢી મુકવા લાગ્યો, ૪૬ ને તેઓને કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, આ પર પ્રાર્થનાનું ઘર થશે, પણ તમે તેને હુટારાઓનું ઠાવર છોડ્યું.

૪૭ અને તે રોજ મદિરમાં બિાધ કરતો હતો, પણ મુખ્ય ચાલકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા લોકના મુખીઓ તેને મારી નાખવાની કોરિસ કરતા હતા, ૪૮ અને ૪૯ કરુ તે તેઓને મુશ્કેલ નહિ, કેમકે બધા લોક એકાચ ચિત્ત તેનું સામળતા હતા.

૨૦ અને તે અરસામાં એક દિવસે એમ થયું કે મદિરમાં લોકોને તે બિાધ કરતો ને સુવાતો પ્રગટ કરતો હતો ત્યારે મુખ્ય ચાલકો તથા શાસ્ત્રીઓ, વડીલો મુખી, પાસે આવેને ઉભા રહ્યા. ૨ અને તેની સાથે વાત કરતા કહ્યું કે, અમને કહે કે, કયા અધિકારથી તું આ કામે કરે છે ? અથવા આ અધિકાર તને કોણે આપ્યો છે ? ૩ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પુછું છું તે મને કહો. ૪ ચોહાનનું બાપ્તિસ્મા આકારથી હતું કે માથુસોથી ? ૫ ને તેઓએ માહોમાહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે આકારથી, તો તે કહેશે, તો તમે તેનું કેમ માન્યું નહિ ? ૬ પણ જો કહીએ કે માથુસોથી, તો બધા લોક આપણને પત્થરે મારશે, કેમકે તેઓને ખાતરી છે કે ચોહાન ભવિષ્યવાદી હતો. ૭ અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, તે ક્યાથી હતું એ અમે નથી ભણતા. ૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને કહેતો નથી કે કયા અધિકારથી હું આ કામે કરું છું.

૯ અને તે લોકોને એ દર્શન કહેવા લાગ્યો કે, એક માથુસે દ્રાક્ષવાદી રોપી, ને તે ખેડુતોને ઇન્દરે આપી, ને લાખી મુદત સુધી પરદેસ જઈ રહ્યો. ૧૦ અને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે એક ચાકરને મોકલ્યો કે તેઓ દ્રાક્ષવાદીના ફળનો [ભાગ] તેને આપે, પણ ખેડુતોએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧૧ વળી તેણે બીજા એક ચાકરને મોકલ્યો, ને તેઓએ તેને પણ મારીને તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ૧ અને તેજે વળી ત્રીજાને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ ધાએલ કરીને બહાર મોકલ્યો.

■ અને દ્રાક્ષવાદીના ધણીએ કહ્યું કે, ૧૮ ■ કરો? ૧૮ માથ વદાવા દીકરાને મોકલીશ, તેને જોઈને કદાપિ તેઓ તેની અદબ રાખશે. ૧૯ પણ ખેડુતોને જ્યાર તેને જોયા ત્યારે તેઓએ નાદોમાદો મનનથી કરીને કહ્યું કે, આ વાસ્ત છે, ચાલો, આપણે તેને મારી નાખીએ કે વારસો આપણને મળે. ૨૦ અને તેઓએ તેને વાડીમાથી બદાર કાઢીને મારી નાખ્યા. માટે દ્રાક્ષવાદીનો ધણી તેઓને ■ કરો? ૨૧ તે આશને તે ખેડુતોનો નાશ કરશે, ને દ્રાક્ષવાદી બીજાઓને આપણે અને એ સાન ઘેને તેઓએ કહ્યું કે, એવું ન થાઓ. ૨૨ પણ તેણે તેઓની વરફ જોઈને કહ્યું, તો આ એ સખેવું છે તે ■ છે, એટલે, જે પત્થરનો બાંધનારાઓએ નકાર કીધો તે ખૂનાનું મથાળું થયો. ૨૩ તે પત્થર પર જે કાઢ પડશે તેના ડુકડેડુકડા થઈ જશે, પણ જેના પર તે પડશે તેનો તે જુદા

હતા; ને પહેલો વડુ પડાણીને સનાન વિના મરી ગયો; ૨૪ પણ બીજાએ [તેને લીધી]; ૨૫ અને ત્રીજાએ તેને લીધી, ને તેજ પ્રમાણે સાતે સનાન મુક્યા વનર મરી ગયા. ૨૬ પછીથી બાયણી પણ મરી ગઈ. ૨૭ તો પુનરુત્થાનના તે તેઓમાના કેળી બાયણી થશે? કેમકે આતેની તે વડુ થઈ હતી. ૨૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, આ જનતના હોકરા પરજે છે વધા પરજાવાય છે, ૨૯ પણ જેઓ તે જનતને તથા મુએલામાથી પુનરુત્થાન પામવાને યોગ્ય ગણાય છે, તેઓ પરજાના નથી વધા પરજાનાના નથી; ૩૦ કેમકે તેઓ ફરીથી મરી નથી ટકવા; કારણ કે તેઓ દૂતોના સરખા છે; ને પુનરુત્થાનના દીકરા દોવાથી તેઓ દેવના દીકરા છે. ૩૧ વળી જાણવા [નામના પ્રકરણ]મા મુકા પ્રશ્નને ઇમાલીમનો દેવ વધા ઇસહાકનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ કહે છે, ત્યારે તે પણ એવું જણાવે ■ કે મુએલા

૫ અને સુંદર પત્થરોથી તથા દાનોથી મંદિર કેહું સુશોભિત કરેલું છે તે વિષે કેટલાએક વાત કરતા હતા, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ૧ આ બધું તમે જુઓ છો ખરા, પણ એવા દિવસો આવશે કે જેમાં અહીં પાડી નખાશે નહિ એવા એક પત્થર બીજા પર રહેવા દેવાશે નહિ. ૭ અને તેઓએ તેને પુછ્યું કે, ઉપદેશક, તો એ ક્યારે થશે? ને જ્યારે આ વાતો પુરી થવાની હશે ત્યારે શું થિન્હુ થશે? ૮ ને તેણે કહ્યું કે, કોઈ તમને ના બુલાવે માટે સાવધાન રહો; કેમકે મારે નામે ધણા આવનાર કહેશે કે, તે હું છું, ને, સમય પાસે આવ્યો છે; તમે તો તેઓની પછાડાડે જશો મા. ૯ અને જ્યારે તમે લડાઇઓ તથા હુલોડાના સમાચાર સાંભળશો ત્યારે ગભરાશો મા, કેમકે આ બધું પ્રથમ થવું જોઇએ; ૧૦ પણ એટલેથી અત નથી.

૧૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, પ્રભુ પ્રભુ વિરૂદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્ય વિરૂદ્ધ હશે; ૧૧ અને મોટા ધર-તીકપો [યરે], તથા કામેકામ હુકાળો તથા મરડાઓ થશે; ને આકાશમાંથી ભયંકર ઉપાત તથા મોટાં થિન્હો થશે. ૧૨ પણ એ સર્વ થયા પહેલાં મારા નામને લીધે તેઓ તમારા પર હાથ નાખશે, ને તમને સત્તાવીસ સહસ્ત્રાના તથા બંદીખાનાના અધિકારી-ઓને]] હથેલી કરશે, ને રાજ્યો તથા હાકેમોની આગળ લઈ જશે. ૧૩ એ તમારે સાડ સાક્ષીરૂપ થઈ પડશે. ૧૪ માટે તમે પોતાના મનમાં નિશ્ચય કરો કે પ્રત્યુત્તર કેવી રીતે દેવા તે વિષે આગળથી ચિંતા ન કરવી. ૧૫ કેમકે હું તમને એવું મુખ તથા એવી છાદિ આપીશ, કે તમારો કોઈ પણ વિરોધી પ્રત્યુત્તર આપી અથવા સામેા થઈ નહિ શકશે. ૧૬ પણ માખાપથી તથા બાઇઓથી તથા સગાંથી તથા મિત્રોથી પણ તમે પરસ્વાધીન કરાશો; ને તમારામાંના કેટલાએકને તેઓ મારી નખાવશે. ૧૭ અને મારા નામને લીધે સઘળા તમારો દ્વેષ કરશે. ૧૮ પણ તમારા માથાનો એક નિમાળો પણ નાશ પામશે નહિ. ૧૯ તમારી ધીરજથી તમારા જીવને તમે બચાવશો.

૨૦ પણ જ્યારે યરૂશલેમ ફોળેથી યેસુએવું જોશે ત્યારે જાણવું કે તેનેા ઉગડ થવાનો [સમય] પાસે આવ્યો છે. ૨૧ ત્યારે જેઓ યહુદાહમાં હોય તેઓએ પહોડામાં તાસી જવું; ને જેઓ તેની મધ્યે હોય તેઓએ બહાર નીકળી જવું; ને જેઓ સીમમાં હોય તેઓએ [શહેર]માં આવવું નહિ. ૨૨ કેમકે એ વેર વાળવાના દિવસો છે, એ માટે કે જે લખ્યું છે, તે

બધું પૂર્વ થાય. ૨૩ તે દિવસોમાં જેઓ ગર્ભવતી હશે તથા જેઓ પ્રવડાવતી હશે તેઓને અફસોસ છે! કેમકે દેશ પર મોટી વિપત્તિ, ને આ લોક પર ક્રોધ આવી પડશે. ૨૪ અને તેઓ તરવારની ધારથી માર્યા જશે, ને ગુલામ થઈને બધા દેશોમાં લઈ જવાશે; ને વિદેશીઓના સમયો પુરા થશે, ત્યાં લગી યરૂશલેમ વિદેશીઓથી ખુદી નખાશે. ૨૫ અને સુરુદ્ર તથા ચંદ્ર તથા તારાઓમાં થિન્હો થશે; ને પૃથ્વી ઉપર દેશ-ભવિષ્યો, સસુદ્ર તથા મોળઓની ગર્જનાથી અકળા-ઇને, ગભરાશે; ૨૬ પૃથ્વી ઉપર જે આવી પડવાનું છે તેની બીકથી તથા તેની વકીથી માણસો નિર્બંત થશે; કેમકે આકાશમાંનાં પરાક્રમે હલાવાશે. ૨૭ અને ત્યારે તેઓ માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મહા મહિમા સહિત વાદળમાં આવતો જશે. ૨૮ પણ આ વાતો થવા સાથે ત્યારે તમે નજર ઉઠાવીને તમારાં માથા ઉઘાં કરો, કેમકે તમારો ઉદ્ધાર પાસે આવ્યો છે.

૨૯ અને તેણે તેઓને દર્શાવે કહ્યું કે, અછરી તથા સર્વ ગ્રાડોને જુઓ. ૩૦ હવે તેઓ ત્યારે કુટવા માટે છે ત્યારે તમે તે જોઇને પોતાની મેળે જાણો છો કે ઉનાળો પાસે છે. ૩૧ તેમજ તમે પણ આ સઘળા થતાં જુઓ, ત્યારે જાણવું કે કેવળ રાજ્ય પાસે છે. ૩૨ હું તમને ખબત કહું છું કે, સઘળાં પુરાં થશે ત્યાં લગી આ પૈદી ટળી જશે નહિ. ૩૩ આકાશ તથા પૃથ્વી જતા રહેશે, પણ મારી વાતો જતી નહિ રહેશે.

૩૪ પણ તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, રજી કદાપિ અતિશય ખાધાથી તથા પીધાથી તથા સસારી ચિંતાથી તમારાં મન જડ થાય, ને તે દિવસ તમારા પર ક્રોધાની પેટે ઝોચિતો આવી પડે. ૩૫ કેમકે તે દિવસ આખી પૃથ્વી ઉપરના સર્વ વસનારા પર એમજ આવી પડશે. ૩૬ પણ હર વખત જગતા રહો, ને વિનતી કરો કે, આ બધું કે થવાનું છે, તેમાંથી બચી જવાને તથા માણસના દીકરાની આગળ ઉભા રહેવાને તમે પ્રબળ થાઓ.

૩૭ અને રોજ તે મંદિરમાં દહાડે બોધ કરતો હતો, ને રાત્રે નીકળીને નેવન નામે પહોડ પર રહેતો હતો. ૩૮ અને બધા લોક તેનું સાંભળવા સાડ પરાધિયે તેની પાસે મંદિરમાં આવતા હતા.

૨૨ હવે જોખમીર રોટલીનું પર્વ જે પાસ્ખા કહેવાય છે, તે પાસે આવ્યું. ૨ અને તેને શી રીતે મારી નાખે, તેની તજવીજ મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ કરતા હતા; કેમકે તેઓ લોકથી બીતા હતા. ૩ અને યહુદા જે ઇસ્રાઈલીઓ કહેવાતો હતો, જે

ખારમતો એક હતો, તેમાં રોતાન પેટા. ૪ અને તેણે જઈને મુખ્ય યાજ્ઞો તથા સરદારોના હાથમાં તેને શી રીતે સ્વાધીન કરવો, તે સંબંધી તેઓની સાથે મતભેદ થીથી. ૫ અને તેઓ ખુશ થયા, ને તેને પેસા આપવાનું વચન આપ્યું; ૬ ને તેણે કબજા કીધું, ને લોકો દાઝર ન હોય ત્યારે તેને તેઓના હાથમાં સ્વાધીન કરવાનો હાજ રોખ્યો.

૭ અને બેખમીર રોહડીનો દિવસ આવ્યો કે જેમાં પારખા પણ કરવો નેહ્યો. ૮ અને તેણે રીતરને તથા થોદાને એમ કહીને મોકલ્યા કે, જઈને આપણે સાથે પારખા સિદ્ધ કરો કે આપણે ખાઈએ. ૯ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે ક્યાં સિદ્ધ કરીએ એ વિષે વારી શી ઇચ્છા છે? ૧૦ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, તમને યદેશમાં પેસતાં પાણીની ઝામેર લઈને એક પુરૂષ સાથે મળો, તે ને ધરમાં જાય ત્યાં તેની પાછળ જાઓ. ૧૧ અને ધરના ધણીને કહેવો કે, ઉપદેશ તને કહે છે કે, ત્યાં મારા શિષ્યોની સાથે હું પારખા ખાઈ તે ઉતાવળી ઝીમર ક્યાં છે? ૧૨ ને તે તમને સરસા-માન સહિતની એક મોટી મેડી દેખાડશે, ત્યાં તેયારી કરો. ૧૩ અને તેઓ ગયા ને જોમ તેણે તેઓને કહ્યું હતું તેમ તેઓને મળ્યું, ને તેઓએ પારખા તેયાર કીધું.

૧૪ અને વખત થયો ત્યારે તે બેઠો, તથા બાર પ્રિતિ તેની સાથે બેઠો. ૧૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, [મચ્છ] સદા પહેલાં આ પારખા તમારી સાથે ખાવાની અને ધણી ઇચ્છા હતી. ૧૬ કેમકે હું તમને કહ્યું છે, દેવના રાજ્યમાં તે પુરૂં થાય ત્યાં લગી હું તે ફરી ખાઈશ નહિ. ૧૭ અને તેણે વાટકો લઈને સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, આ લો, ને માહોમાંડે વહેવો. ૧૮ કેમકે હું તમને કહ્યું છે, દેવનું રાજ્ય આવે ત્યાં લગી હું કવેથી દ્રવ્યોના રસ પીનાર નથી. ૧૯ અને તેણે રોહડી લઈને સ્તુતિ કરીને બાંગી, ને તેઓને આપીને કહ્યું કે, આ માત્ર સરીર છે જે તમારે સાથે આપવામાં આવે છે, મારી યાદનીરીમાં આ કરો. ૨૦ અને તે પ્રમાણે વાળું કર્યા પછી તેણે વાટકો લઈને કહ્યું કે, આ વાટકો તમારે સાથે વહેવડાવેલા મારા લોહીમતો નવો કરાર છે. ૨૧ પણ જુઓ, જે મને પરસ્વાધીન કરે છે તેનો હાથ મારી સાથે નેજ પર છે. ૨૨ માણસનો દીકરો કરાવ્યા પ્રમાણે જાય છે ખરો, પણ જે માણસથી તે પરસ્વાધીન થાય છે તેને અફસોસ છે. ૨૩ અને તેઓ માહોમાંડે પુછ-પછ કર્યા હતા, કે આપણામાં કોણ આ કામ

કરવાનો હતો?

૨૪ અને આપણામાં કોણ મોટો ગણાય છે તે સંબંધી પણ તેઓમાં વાદવિવાદ શરૂ થયો. ૨૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, વિદેશીઓના રાજ્યો તેમના પર ધણીપણું કરે છે; ને જેઓ તેમના પર અધિકાર કરે છે તેઓ પરોપકારી કહેવાય છે. ૨૬ પણ તમે એવા ન થાઓ; પણ તમારામાં જે મોટો તેણે નાના જેવા થવું, ને જે આવેવાન તેણે સેવા કરનારના જેવા થવું. ૨૭ કેમકે આ બેમાં કયો મોટો છે, જમવા બેસનાર કે સેવા કરનાર? ૨૮ જમવા બેસનાર [મોટો] નથી? પણ હું તમારામાં સેવા કરનારના જેવા છું. ૨૯ પણ મારા પરિક્ષણમાં મારી સાથે રહેનાર તે તમે છો. ૩૦ અને જોમ મારા બાપે મને [રાજ્ય] કરાવી આપ્યું, તેમ હું તમને રાજ્ય કરાવી આપું છું; ૩૧ કે તમે મારા રાજ્યમાં મારી મેજ પર બાથો તથા પીઓ; અને તમે ઇસાએલનાં બાર કુળોનો ન્યાય કરાવતાં રાજ્યાસન પર બેસશો. ૩૨ સીમોન, સીમોન, જો, રોનાને તને ધણી પેટ ચાળવા સાથે તને [કબજે લેવા] માગ્યો. ૩૩ પણ મેં તારે સાથે વિનંતી કીધી કે, તારા વિશ્વાસ ખુટે નહિ; ને તું તારા કર્યા પછી તારા લાઇઓને સ્થિર કરજે. ૩૪ અને તેણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, હું તારી સાથે બંધીખાનામાં જવા તથા મરવા પણ તૈયાર છું. ૩૫ અને તેણે કહ્યું કે, પીતર, હું તને કહ્યું છે કે, આજ મરજો જોલ્યા અગાઉ, હું તેને ઓળખતો નથી, એમ [કહીને] તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે.

૩૬ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ત્યારે મેલી તથા જોલ્યું તથા જોડા વિના મેં તમને મોકલ્યા ત્યારે તમને કરાની ખોટ પડી? ને તેઓએ કહ્યું કે, કરાની નહિ. ૩૭ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, પણ હમણાં જોની પાસે મેલી હોય તે રાખે, ને જોલ્યું પણ રાખે, ને જોની પાસે તરવાર નહિ હોય તે પોતાનું હૃદય રચીને [તરવાર] રાખે. ૩૮ કેમકે હું તમને કહ્યું છે કે, તે અપરાધીઓની સાથે ગણાયો, એ ને લગેલું તે મારામાં હજી પુરૂં થવું નેહ્યો; કારણ કે મારા સંબંધીની વાતો પુરી થાય છે. ૩૯ અને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ, જો, આ જે તરવાર રહી; ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એ જસ છે.

૪૦ અને તે બહાર નીકળીને પોતાની રીત પ્રમાણે જોન પડાડ પર ગયા; ને શિષ્યો પણ તેની પાછળ ગયા. ૪૧ અને તે તે કેમણે આવ્યો, ત્યારે તેણે

તેઓને કહ્યું કે, પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો. ૪૧ અને આસરે પાંચર ફૂંકાય તેટલે છેડે તે તેઓથી ગયા, ને પુણ્ય ટેકરીને તેણે પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, 'હે બાપ, ને તારી ઇચ્છા હોય, તો આ વાટકા મારાથી દૂર કર, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૪૨ અને તેને બળ આપતો આકાશથી એક દૂત તેને દેખાયા. ૪૪ અને તેણે કહ્યું તથાને વિશેષ આગ્રહથી પ્રાર્થના કરી, ને તેના પરસેસા બોય પર પડતા લોહીના ટીપા જોવા થયા. ૪૧ અને પ્રાર્થના કરી ઉઠીને તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેઓને શોકને લીધે ઉપલા દીકા, ૪ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કેમ ઉપા છે? ઉઠીને પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો.

૪૭ અને તે હજી બાલતો હતો એટલામાં, જુઓ, ઘણા લોક આવ્યા, ને યહુદા કરીને ખારમાનો એક તેઓની આગળ આવતો હતો, ને તે ઇસુને ચુલન કરવા સાથે તેની પાસે આવ્યો. ૪૮ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું, યહુદા, તું હું માણસના દીકરાને ચુલન કરીને પરસ્પાદીન કરે છે? ૪ ને જ્યો તેની આસપાસ હતા તેઓએ તું યવાતુ છે તે જોઈને તેને કહ્યું, પ્રભુ, અમે તરવારથી મારીએ તું? ૫૦ ને તેઓમાંના એકે મુખ્ય યાજ્ઞિકના આગરને ઝડકે માર્યો, ને તેના જમણે કાન કાપી નાખ્યો. ૫૧ પણ ઇસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, આટલું થવા દો. અને તેણે તેના કાનને અડકીને તેને સારો કર્યો. ૫૨ અને જે મુખ્ય યાજ્ઞિક તથા મહિરના સરદારો તથા વડીલો તેની સામે આવ્યા હતા, તેઓને ઇસુએ કહ્યું, જેમ લૂટારાની સામે આવતા હો. તેમ તરવારો તથા સોઝા લઈને આવ્યા છો તું? ૫૩ હુ રોજ તમારી સાથે મહિરમા હતો, ત્યારે તમે મારા પર હાથ નહોતા નાખ્યા, પણ આ તમારી ધડી તથા અધકારનું સામર્થ્ય છે.

૫૪ અને તેઓ તેને પકડીને લઇ ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞિકના ઘરમાં તેને લાવ્યા. પણ પીતર છેડે રહીને તેની પાછળ પાછળ આવતો હતો. ૫૫ અને ચોકની વચમાં અગ્નિ સળગાવીને તેઓ એકઠા બેઠા ત્યારે પીતર તેઓની વચમાં બેઠો. ૫૬ અને એક છાકરીએ તેને [અગ્નિના] પ્રકાશમાં બેઠેલા દેખીને તેની તરફ એકી નજરે નેહ રહીને કહ્યું કે, આ માણસ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, બાપ, હુ તેને જોળખતો નથી. ૫૮ અને ચોક્કી વાર પછી બીજાએ તેને જોઈને કહ્યું કે, હું પણ તેઓમાંનો

છે પણ પીતરે કહ્યું, અરે, બાપ, હુ [અમાનો] નથી. ૫૯ અને આસરે એક કલાક પછી બીજાએ ખાનરીથી કહ્યું કે, અરેખર આ માણસ પણ તેની સાથે હતો, કેમકે તે ગાનીબનો છે. ૬૦ પણ પીતરે કહ્યું, અરે બાપ, હું તું કહે છે તે હુ જાણતો નથી અને ઘરત, તે બાલતો હતો એટલામાં મરથો બોલ્યા. ૬૧ અને પ્રભુએ ફરીને પીતરની સામું જોયું અને પીતરને પ્રજનુ વચ્ચે યાદ આવ્યું કે તેણે તેને કહ્યું હતું કે, આજ મરથો બોલ્યા અનાઉ હુ તણ વાર મારો નકાર કરશે. ૬૨ અને તે બહાર જઈને ધણીજ રહ્યો.

૬૩ અને જે માણસોના હવાલામાં ઇસુ હતો તેઓએ તેના કઠ્ઠા કરીને તેને માર માર્યો. ૬૪ અને તેઓએ તેની આંખોએ પટ્ટા બાધીને તેને પુછ્યું કે, કહી બતાવ, તને કાણે માર્યો? ૬૫ અને તેઓએ તેની નિંદા કરીને તેની વિરુદ્ધ બીજા ધણું કહ્યું.

૬૬ અને દહાડો ઉગતાજ લોકના વડીલોની સભા, મુખ્ય યાજ્ઞિક તથા સાક્ષીઓ મુજા, ભેગી થઈ, ને તેને પોતાની ન્યાયસભામાં લઈ જઈને તેઓએ કહ્યું કે, ૬૭ ને હું ખ્રીસ્ત હોય, તો અમને કહે પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, ને હુ તમને કહું, તો તમે વિશ્વાસ કરશો નહિ, ૬૮ ને ને હુ પુછીશ તો તમે મને ઉત્તર નહિ આપશો. ૬૯ પણ હવે પછી માણસનો દીકરો દેવના પસકમને જમણે હાથે બિરાજશે. ૭૦ અને બધાએ કહ્યું, તો તું, હું દેવનો દીકરો છું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કહો છો કે હુ તે છું. ૭૧ અને તેઓએ કહ્યું કે, હવે આપણને પુરાવાનીશી અગત્ય છે? કેમકે આપણે પોતે તેના બેઠાઈજ સામંત્ય છે.

૨૩ પીલાતની પાસે લઈ ગયા. ૨ અને તેઓ તેના પર એવું તોહોમત મુકવા લાગ્યા કે, અમને એવું માલમ પડ્યું છે કે આ માણસ અમારા લોકને જુલાવે છે, અને કાંઈસારને ખડગી આપવાની મના કરે છે, ને કહે છે કે, હુ પોતે ખ્રીસ્ત રાજા છું. ૩ અને પીલાતે તેને પુછ્યું, તું, હું યહુદીઓનો રાજા છું? ને તેણે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું, હું કહે છે. ૪ અને પીલાતે મુખ્ય યાજ્ઞિકને તથા લોકોને કહ્યું, આ માણસમાં મને કંઈ અપરાધ જણાતો નથી. ૫ પણ તેઓએ વિશેષ આગ્રહથી કહ્યું કે, ગાનીબથી મારીને અહીં લગી આપ્યા યહુદાદામા તે બાંધ કરીને લોકને ઉશ્કેરે છે. ૬ પણ પીલાતે તે સામંત્ય ત્યારે તેણે પુછ્યું કે, તું આ માણસ ગાલીલનો છે? ૭ અને તે હેરાદના તાખાનો

છે એમ તેણે જણ્યું, ત્યારે તેને હેરાદની પાસે મોકલ્યો, [હેરાદ] પોતે પણ તે દિવસેમા ચરણ-લેમમા હતો.

૮ હવે હેરાદ ઇસુને જોઈને ઘણો દરખાસો, કેમકે તેના સખી તેણે સાંભળ્યું હતું, માટે ઘણા દંડાદારી તે તેને જોવા ઇચ્છતા હતા, ને આશા દેખતા તે કંઈ અમલદાર કરશે એવી આશા તે રાખતા હતા. અને પહેલાં કરશે એવી આશા તે રાખતા હતા. પણ તેણે તેને કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ૧૦ અને મુખ્ય યાજ્ઞો તથા શાસ્ત્રીઓ તેના ઉપર જુસ્સાથી તોડોમત મુકતા ઉભા હતા. ૧૧ અને હેરાદે પોતાના સિપાઈઓ સહિત તેના વચ્ચેકાર કરીને તથા કહ્યું કરીને બપોરના વચ્ચે તેને પહેરાવીને પીલાતની પાસે તેને પાછો મોકલ્યો. ૧૨ અને તેજ દંડાડી પીલાત તથા હેરાદ એક બીજાના મિત્ર થયા, આગળ તો તેઓ એક બીજા પર વેર રાખતા હતા.

૧૩ અને પીલાતે મુખ્ય યાજ્ઞોને તથા અધિકારીઓને તથા લોકોને એકઠા બોલાવીને ૧૪ તેઓને કહ્યું કે, આ માણસ લોકોને જુલાવે છે, એવું કહીને તમે તેને મારી પાસે લાવ્યા છો, પણ, જુઓ, મેં તમારી આગળ તેની વપાસ કર્યા છતાં, જે વાતોનું તમે તેના પર તોડોમત મુક્યો છો તે સખી કંઈ અપરાધ આ માણસમા અને જણાવ્યો નહિ, ૧૫ ને તેમજ હેરાદને પણ નહિ, કેમકે તેણે તેને અમારી પાસે પાછો મોકલ્યો, ને જુઓ, મરણદંડને યોગ્ય તેણે કંઈ કહ્યું નથી. ૧૬ માટે હું તેને કંઈ શિક્ષા કરીને છોડી દઈશ. ૧૭ હવે તે પહેલે તેને તેઓને સાડા કાઢવેકને છોડી દેવા પડતો હતો. ૧૮ પણ તેઓએ સામંટો મોકલ્યા પાંચને કહ્યું કે, એને લઈ જા, ને આરાખાસને અમારે વાસ્તે છોડી દે. ૧૯ એ તો સહેરમા કંઈ દંગો તથા દત્ત્યા કરવાને લીધે બંદીખાનામા નખાયો હતો. ૨૦ ત્યારે ઇસુને છોટવાની ઇચ્છા રાખીને પીલાત ફરીથી તેઓની સાથે બોલ્યો. ૨૧ પણ તેઓએ પાકારીને કહ્યું કે, એને વધત્તને જડાવ, વધત્તને જડાવ. ૨૨ અને તેને ત્રીજા વાર તેઓને કહ્યું કે, શા વાસ્તે? તેણે હું ચૂકું કહ્યું છે. તેનામા મનજુદ યાત્ર્ય અને કંઈ જણાયું નથી, માટે હું તેને કંઈ શિક્ષા કરીને છોડી દઈશ. ૨૩ પણ તેઓએ મોટે પોટે હાંકી માન્યું કે તેને વધત્તને જડાવ અને તેઓના પાટા આખર ફાંચ્યા. ૨૪ અને પીલાતે દુકમ કીધો કે તેઓના માન્યા પ્રમાણે કરવામા આવે. ૨૫ અને હજો

તથા ખૂન કરવાને લીધે જે માણસ બંદીખાનામા નખાયો હતો, અને જેને તેઓએ માગ્યો હતો, તેને તેણે છોડી દીધો, પણ ઇસુને તેઓની ઇચ્છાને સ્વાધીન કીધો.

૨૬ અને તેઓ તેને લઈ જતા હતા ત્યારે સીમોન કરીને કુરેનેનો એક માણસ જે સીમમાથી આવતો હતો તેને તેઓએ પકડ્યો, ને તેની ખાંધે વધત્તને ચઢાવ્યો, ૨૭ તે ઇચ્છાને તે ઇસુની પાછળ ચાલે.

૨૮ અને લોકો તેમ રડનારી તથા વિલાપ કરનારી ખાંધીઓ સખ્યાબધ તેની પાછળ ચાલતા હતા. ૨૯ પણ ઇસુએ તેઓની વચ્ચે ફરીને કહ્યું કે, ચરણ-લેમની દીકરીઓ, મારે લીધે રડો મા, પણ પોતાને લીધે તથા પોતાના છોકરાને લીધે રડો. ૩૦ કેમકે જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમા તેઓ કહેશે કે, જેઓ વાત્રણી છે તથા જેઓને પેટે કદી સંતાન થયું નથી, ને જેઓએ કદી ધવાડ્યું નથી, તેઓને ધન્ય છે. ૩૧ ત્યારે તેઓ પહોંચીને કહેવા માંડશે કે, અમારા પર પડો, ને ટેકરાઓને કે, અમને ઠાકી નાખો. ૩૨ કેમકે જે તેઓ લીલા ગ્રાહને આમ કરે છે તો મુકાને મું કરવામા આવશે?

૩૩ અને બીજા જે માણસ, જે ગુન્હેગાર હતા, તેઓને મારી નાખવા સાડા તેની સાથે લઈ જતા હતા.

૩૪ અને જોપરી નામની જગ્યાએ આવ્યા, ત્યારે તેઓએ ત્યાં તેને તથા ગુન્હેગારોમાના એકને જમણી વચ્ચે, ને બીજાને ડાબી વચ્ચે, વધત્તને જડાવ. ૩૫ અને ઇસુએ કહ્યું, હે ખાખ, તેઓને માફ કર, કેમકે જે તેઓ કરે છે તે તેઓ જાણતા નથી અને તેના હુકમ પોતામા વહેંચીને તેઓએ ચિઠ્ઠીઓ નાખી.

૩૬ અને લોકો જોતા ઉભા હતા અને અધિકારીઓ પણ તેના વચ્ચેકાર કરીને કહેતા હતા કે, તેને બીજાઓને બચાવ્યા, જે એ દેવનો પ્રીસ્ત, [એટલે] તેના પસદ કરેલા દોષ તો તે પોતાને બચાવે. ૩૭ અને સિપાઈઓએ પણ તેના કહ્યું કર્યું, ને પાસે આવીને સીરડો આપના લાગ્યા, ૩૮ ને કહ્યું કે, જે તું ચકુદી-ઓનો રાજા છે તો તું પોતાને બચાવ. ૩૯ અને તેના ઉપર એવા લેખ પણ લખેલા હતા કે, આ ચકુદી-ઓનો રાજા છે.

૪૦ અને તેની સાથે રાજેલા ગુન્હેગારોમાના એકે તેની નિંદા કરીને કહ્યું, તું પ્રીસ્ત નથી? તું પોતાને તથા અમને બચાવ. ૪૧ પણ બીજાને ઉત્તર આપતા તેને ધમકાવીને કહ્યું કે, તું તેજ શિક્ષા ભોજવે છે તે

છતાં થું તું દેવથી પણ ખીતો નથી ? ૪૧ અને આપણે તો વાળખી રીતે [લેગયોએ છીએ], કેમકે આપણા કામનું યોગ્ય કૃષ્ણ પામીએ છીએ; પણ એણે કંઈ ખોટું કર્યું નથી. ૪૨ અને તેણે કહ્યું કે, હે ઇસુ, તું તારા રાજ્યના આવે ત્યારે તું મને સલામ કરે. ૪૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, હું તને ખચિત કહું છું કે, આજ તું મારી સાથે પારાઈસમાં હોઈશ.

૪૪ અને હમણા લગભગ અપોર થયા હતા, ને ત્રીજા પહોર લગી સુરજનું તેજ [સેરાઇ જવાથી આખા હેરામાં અધકાર વ્યાપી રહ્યો. ૪૫ વળી મહિરના પડદો વચ્ચેથી ફાટી ગયા. ૪૬ અને ઇસુએ મોટી જૂન પાડી, ને કહ્યું કે, એ બાપ, હું મારો આત્મા તારા હાથમાં સોંપું છું; ને તેણે એમ કહીને પ્રાર્થા કરી. ૪૭ અને જે થયેલું હતું તે જોઈને સુખેદારે દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, ખરેખર આ તો ત્યાંથી માણસ હતો. ૪૮ અને જે લોક એ જોવા સાર એકઠા થયા હતા તેઓ સધળા, જે થયેલું હતું તે જોઈને, પોતાની છાતી ટુટતા પાળ ગયા. ૪૯ અને તેના સધળા ઝોળખીતાઓ તથા જે બાઈશ્વર્યો ગાલીલમાંથી તેની પાછળ પાછળ આવી હતી, તેઓ દૂર ઉભા રહીને આ જોતા હતા.

૫૦ અને, જુઓ, યુસફ નામે એક ન્યાયસભાસદ, જે સારો તથા ત્યાંથી માણસ હતો, ૫૧ તે યહૂદીઓના એક શહેર આરીમથાઈનો હતો, તેણે તેઓના મન-સુખ તથા કામમાં સમ્મતિ આપી નહોતી. અને તે પણ દેવના રાજ્યની શાહ જોતો હતો. ૫૨ તેણે પીલાતની પાસે જઈને ઇસુનું શબ માગ્યું. ૫૩ અને તેણે તેને ઉતારીને સણુને હુગડે વિઠાવ્યું, ને તેને ખડકમાં ખોદેલી કબરમાં મુક્યું, ત્યાં કંઈ કોઈને મુક્યા નહોતો. ૫૪ અને સિદ્ધિકરણના દિવસ હતો, ને વિશ્રામવાર નજીક આવ્યો હતો. ૫૫ અને જે બાઈશ્વર્યો તેની સાથે ગાલીલમાંથી આવી હતી, તેઓએ પણ પાછળ પાછળ જઈને કબર જોઈ, અને તેનું શબ શી રીતે મુકાયું હતું તે જોયું. ૫૬ અને તેઓએ પાછી આવીને સુગર્વિ તથા અત્તર સિદ્ધ કર્યાં.

અને આજ્ઞા પ્રમાણે વિશ્રામવારે તેઓએ વિશ્રામ લીધો.

૨૪ પણ અઠવાડિયાને પહેલે દહાડે પ્રભાતે, જે સુગર્વિઓ તેઓએ સિદ્ધ કરી હતી, તે લઈને તેઓ કબરે આવી. ૨ અને તેઓએ કબર પરથી પથર ગબડાવી દીધેલા દીઠા. ૩ અને તેઓ માંહે પેડી, પણ પ્રભુ ઇસુનું શબ તેઓએ દીઠું નહિ. ૪ અને

એમ થયું કે, એ સખી તેઓ યુવવલ્લમાં પડી હતી, ત્યારે, જુઓ, ચળકતા હુગડા પહેરેલા બે પુરુષો તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા. ૫ અને તેઓએ બંને જમીન સુધી પોતાના માથા નમાવ્યા, ત્યારે તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, મુએલાઓમા છ-તાંને કેમ શોધો છો ? ૬ તે અહીં નથી, પણ ઉઠ્યો છે; યાદ કરો કે તે ગાલીલમાં હતો, ૭ ત્યારે તેણે તમને કહ્યું હતું કે, પાપી માણસોના હાથમાં માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય તથા વધસ્તબે જડાય તથા ત્રીજે દિવસે પાછો ઉઠે એ અવશ્ય છે. ૮ અને તેની વાતો તેઓને યાદ આવી. ૯ અને કબર આગળથી પાછી આવીને તેઓએ અગિયાર [સિધ્ધિ] તથા બીજા સર્વને એ બધી વાતો કહી. ૧૦ હવે જોઓએ આ વાતો પ્રેરિતોને કહી તે મરિયમ મગદાલેણ તથા થોહાના તથા ચાકુબની [મા] મરિયમ તથા તેમની સાથેની બીજી બાઈઓ હતી. ૧૧ અને એ વાતો તેઓને પોષણ લાગી, ને તેઓએ તેઓનું માન્યું નહિ. ૧૨ પણ પીતર જીને કબરે દોડી ગયો; ને નીચા વળીને માંહે જોયું તો તેણે હુગડા એકલા પડેલા દીઠા; ને જે થયું હતું તે સખી પોતાના મનમાં તે અવસ્ત વતો પોતાને ઘેર ગયો.

૧૩ અને, જુઓ, તેજ દહાડે તેઓમાંના બે, એન્નાસ નામનું એક ગામ યરુશલેમથી ચારેક ગાઉ આગ્રુ છે, ત્યાં જતા હતા. ૧૪ અને આ બધી બનેલી બિનાઓ વિષે તેઓ એક બીજાની સાથે વાત કરતા હતા. ૧૫ અને એમ થયું કે તેઓ એક બીજાની સાથે વાત કરતા તથા માંહેમાંહે સવાલ પુછતા હતા, ત્યારે ઇસુ પોતે તેઓની પાસે આવીને તેઓની સાથે ચાલ્યો. ૧૬ પણ તેઓની આંખો બંધાઈ હતી કે તેઓ તેને ઓળખે નહિ. ૧૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે ચાલતા ચાલતા એક બીજાની સાથે શી વાત કરો છો ? ને તેઓ ઉદાસ થઈને ઉભા રહ્યા. ૧૮ અને કહીઓપાસ નામે એક ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઈ, યરુશલેમમાં રહેનારાઓમાંનો એકલો ટુંજ આ દિવસોમાં બનેલી બિનાઓ નથી જાણતો ? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કંઈ બિનાઓ ? ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ઇસુ નાઝારી, જે દેવની આગળ તથા સધળા લોકની આગળ કામમાં તથા વચનમાં પરાકંમી બનિ-બવાદી હતો, તે સખીની બિનાઓ; ૨૦ વળી કેવી રીતે મુખ્ય ચાળકોએ તથા અમારા અધિકારીઓએ તેને મસ્જૂદ લોનવવા સાર પરસ્વાધીન કર્યો, ને તેને વધસ્તબે જડાવ્યો. ૨૧ પણ અમે આશા રાખતા

યોહાનની લખેલી સુવાર્તા.

૧ આદિએ સખ્દ હતો, ને સખ્દ દેવની સવાતે હતો, ને સખ્દ દેવ હતો. ૨ તેજ આદિએ દેવની સરાતે હતો. ૩ તેનાથી સઘળુ ઉત્પન્ન થયું, એટલે જે કંઈ થયું છે તે તેના વિના ઉત્પન્ન થયું નહિ. ૪ તેનામા જીવન હતું, ને તે જીવન માણસોનું અજવાળું હતું. ૫ અને તે અજવાળું અધારામા પ્રકાશો છે, પણ અધારાએ તેને સ્વીકાણુ નહિ. ૬ દેવનો મોહલેલો એક માણસ આવ્યા, કે જેનું નામ યોહાન હતું. ૭ તે શાહેદીને સાચાં આંખો કે અજવાળા વિષે તે શાહેદી આપે, એ માટે કે સર્વે તેનાથી વિશ્વાસ કરે. ૮ તે તો તે અજવાળું ન હતો, પણ તે અજવાળા વિષે શાહેદી આપવાને [તે આવ્યા હતા]. ૯ અર્થ અજવાળું તે હતું, કે જે જગતમા આવીને હરેક માણસને પ્રકાશ આપે છે. ૧૦ તે જગતમા હતો, ને જગત તેનાથી ઉત્પન્ન થયું હતું, તોપણ જગતે તેને ઓળખ્યો નહિ. ૧૧ તે પોતાનાની પાસે આવ્યો, પણ પોતાના [લોકોએ] તેનો અંગીકાર કીધો નહિ. ૧૨ પણ જેટલાએ તેનો અંગીકાર કીધો, એટલે જેટલા તેના નામ પર વિશ્વાસ કરે છે, તેટલાને તેણે દેવના છાકરા થવાનો અધિકાર આપ્યો. ૧૩ તેઓ લોકોથી નહિ, કે દેહુતી ઇસ્કાથી નહિ, કે માણસની ઇસ્કાથી નહિ, પણ દેવથી જન્મ પામ્યા. ૧૪ અને સખ્દ સદેહ થયો, ને આપણી મધ્યે વસ્યો, (ને બાપના એકાકી જનિત દીકરાના મહિમા સરખો તેનો મહિમા અમે દીકા), તે કૃપા તથા સત્યતાથી ભરપૂર હતો. ૧૫ યોહાન તે વિષે શાહેદી આપે છે ને ઘાંટો પાડવા કહે છે કે, જે વિષે મેં કહ્યું કે, મારી પાછળ જે આવે છે તે મારી આજળ થયો છે, કેમકે તે મારી અગાઉ હતો, તે એજ છે. ૧૬ કેમકે અમે સર્વે તેની ભરપૂરી માથી કૃપા પર કૃપા પામ્યા. ૧૭ કેમકે નિયમશાસક મુસાની મારફતે અપાયું, પણ કૃપા તથા સત્યતા ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે આવી. ૧૮ દેવને કાંઈ માણસે કદી દીધો નથી, એકાકીજનિત દીકરો, કે જે બાપની ગોદમા છે, તેણે તેને પ્રગટ કીધો છે.

૧૯ અને ન્યારે સહુદીઓએ યજ્ઞશાલેમથી ચાલ-

કાને તથા લેવીઓને યોહાન પાસે એવું પુછવા સાચું મોકલ્યા કે, તું કોણ છે? ત્યારે તેની શાહેદી આ હતી, ૨૦ એટલે તેણે કહ્યું જીધું ને નકાર કીધો નહિ, પણ કહ્યું કીધું કે, હું તો ખ્રીસ્ત નથી. ૨૧ અને તેઓએ તેને પુછ્યું તો શું? તું એલીયાહ છે? ને તે કહે છે કે, હું તે નથી છું, તું તે [આવનાર] ભવિષ્યવાદી છે? ને તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, ના. ૨૨ માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું કોણ છે? કે જેઓએ અમને મોકલ્યા તેઓને અમે ઉત્તર આપ્યો તું પોતા વિષે શું કહે છે? ૨૩ તેણે કહ્યું કે, યજ્ઞશાલું ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું કે, પ્રજાનો માર્ગ પાઘરો કરો, તે પ્રમાણે રાનમા ઘાંટો પાડનારની વાણી હું છું. ૨૪ અને ફરીશીઓ પાસેથી તેઓને મોકલવામા આવ્યા હતા. ૨૫ અને તેઓએ તેને પુછ્યું કે, જો તું તે ખ્રીસ્ત નથી, અથવા એલીયાહ નથી, અથવા તે ભવિષ્યવાદી નથી, તો તું બાપ્તિસ્મા કેમ કરે છે? ૨૬ યોહાનને તેઓને ઉત્તર આપવા કહ્યું કે, હું પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરું છું. પણ તમારી વચ્ચે એક ઉભો રહેલો છે, કે જેને તમે નથી જાણતા, ૨૭ તેજ મારી પાછળ આવે છે, ને તેના ચપલની વાંધરી છોડવા હું થોડું નથી. ૨૮ યરહનને પેલે પાર બેથાનીઆમા ન્યા યોહાન બાપ્તિસ્મા કરતો હતો, ત્યાં એ બિનાઓ બની.

૨૯ બીજે દૈહીરું યોહાન પોતાની પાસે ઇસુને આવવો બેઠને કહે છે કે, જુઓ, દેવનું હલવાન, કે જે જગતનું પાપ હરણુ કરે છે. ૩૦ જે વિષે મેં કહ્યું કે, મારી પાછળ એવો પુરૂષ આવે. ૩૧ જે મારી આજળ થયો છે, કેમકે તે મારી અગાઉ હતો, તે એજ છે. ૩૨ અને મેં તેને ઓળખ્યો ન હતો, પણ તે ઇસાએલને પ્રગટ થાય, એ માટે હું પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરતો આવ્યો છું. ૩૩ અને યોહાન શાહેદી આપવા કહ્યું કે, આત્માને ખજુતરની પેંઠે આકારથી ઉતરતો મેં દીશો, ને તે તેના પર રહ્યા. ૩૪ અને ૩૫ તેને ઓળખ્યો ન હતો, પણ જેણે મને પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરવાને મોકલ્યો, તેણેજ મને કહ્યું કે, જેના પર આત્માને ઉતરતો તથા રહેતો તું જોયો તેજ

પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસ્મા કરનાર છે. ૨૪ અને મેં જોયું છે, ને શાદેરી આપી છે કે એજ દેવનો દીકરો છે.

૨૫ બીજે દહાડે યોહાન પોતાના શિષ્યોમાંના બે સુધ્ધાં ફરી ઉત્તરો રહેલો હતો. ૨૬ અને તેણે ઇસુને આવતો જોઇને કહ્યું કે, જુઓ, દેવનું હલવાન ! ૨૭ અને તે બે શિષ્યોએ તેનું બોલવું સાંભળ્યું, ને તેઓ ઇસુની પાછળ ગયા. ૨૮ અને ઇસુએ ફરીને તેઓને પાછળ આવતા જોઇને તેઓને કહ્યું કે, તમે શું શોધો છો ? ને તેઓએ તેને કહ્યું, રાણી (જેનો અર્થ ગુરૂ થાય છે), તું જ્યાં રહે છે ? ૨૯ તેણે તેઓને કહ્યું કે, આવીને જુઓ. માટે તેઓ આવ્યા, ને જ્યાં તે રહેતો હતો તે જોયું, ને તે દહાડે તેની સાથે રહ્યા ; તે વખતે આશરે દસમા દોશ યજ્ઞ હતી. ૩૦ જે બે યોહાનનું સાક્ષીને તેની પાછળ ગયા, તેઓમાંના એક સીમોન પીતરનો ભાઇ આંદ્રયા હતો. ૩૧ તે પ્રથમ પોતાના ભાઇ સીમોનને મળીને તેને કહે છે કે, મરીદ (જેનો અર્થ ખ્રીસ્ત છે તે) અમને મળ્યો છે. ૩૨ તે તેને ઇસુની પાસે લઇ આવ્યો ; ઇસુએ તેની સામે જોઇને કહ્યું કે, તું પોતાનો દીકરો સીમોન છે, તું કેહા કહેવારો (જેનો અર્થ પથર છે).

૩૩ બીજે દહાડે ઇસુને જાણીવના જ્ઞાની ઇશ્વાર યજ્ઞ, ને તેણે રીલીપને મળીને તેને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવ. ૩૪ હવે રીલીપ તો બેચસાઇદાનો, એટલે આંદ્રયા તથા પીતરના સહેરનો હતો. ૩૫ રીલીપે નાયાનાએલને મળીને કહ્યું કે, નિયમસાગ્રમાં જેના સંનધી મુસાએ, તથા ભવિષ્યવાદીઓએ લખ્યું તે, એટલે નાઝરેથનો ઇસુ, યુસફનો દીકરો, અમને મળ્યો છે. ૩૬ ત્યારે નાયાનાએલે તેને કહ્યું કે, તું નાઝરેથ-માથી કેમ સાઝ નીકળી શકે ? રીલીપને કહે છે કે, આ બંને બે. ૩૭ ઇસુ નાયાનાએલને પોતાની પાસે આવતો જોઇને તેને વિષે કહે છે કે, જુઓ, આ ખરેખરો ઇસાએલી, કે જેનામાં કેમ કપટ નથી ! ૩૮ નાયાનાએલ તેને કહે છે કે, તું મને ક્યાંથી જાળજે છે ? ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, રીલીપે વને તેજો ત્યાર પહેલાં, જ્યારે તું અંતરી વગે દતો, ત્યારે મેં તેને દીક્ષા. ૩૯ નાયાનાએલે તેને ઉત્તર દીધો કે, રાણી, તું દેવનો દીકરો છે, તું ઇસાએલનો સન છે. ૪૦ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યાં તેને કહ્યું કે, વને મેં અંતરી વગે દીધા, એનું મેં વને કહ્યું તેથી શું તું નિષ્કાંઠ કરે છે ? એ કહ્યાં તું મોટી વાતો જોયો. ૪૧ અને તે તેને કહે છે કે, હું વખતે ખવિત ખવિત

કહું છું કે, તમે આકાશ ઉપરેહું, ને દેવના દૂતોને માણસના દીકરા ઉપર ચડતા ને ઉતરતા જોશો.

૨ અને ત્રીજે દહાડે જાણીવના કાનામાં લગ્ન હતાં ; ને ઇસુની મા ત્યાં હતી. ૨ અને ઇસુને તથા તેના શિષ્યોને પણ તે લગ્નમાં નોતર્યા હતા. ૩ અને દ્રાક્ષરસ ખૂટ્યો ત્યારે ઇસુની મા તેને કહે છે કે, તેઓની પાસે દ્રાક્ષરસ નથી. ૪ અને ઇસુ તેને કહે છે કે, બાપ, મારે ને તારે શું ? મારો સમય હજી નથી આવ્યો. ૫ તેની મા આકારોને કહે છે કે, જે કંઈ તે તમને કહે તે કરો. ૬ હવે યહુદીઓની ઘણી કરવાની રીત પ્રમાણે હરેકમાં બળે કે ત્રણ ત્રણ મહુ પાણી માથે એવાં પત્થરનાં છ કુંડાં ત્યાં મુકેલાં હતાં. ૭ ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તે કુંડાં પાણીથી ભર્યાં ; ને તેઓએ તેઓને છલાછલ કર્યાં. ૮ ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, હવે કાઠો, ને જમણના કારભારી પાસે લઇ જાઓ. અને તેઓ લઇ ગયા. ૯ અને જ્યારે જમણના કારભારીએ પાણીને બનેલો દ્રાક્ષરસ ચાખ્યો, ને તે ક્યાંથી આવ્યો એ તે જાણતો નહોતો (પણ જે ચાકરોએ પાણી કાઢ્યું હતું તેઓ જાણતા હતા), ત્યારે જમણના કારભારી વરને બોલાવીને, ૧૦ તેને કહે છે કે, હરેક માણસ પહેલાં સારો દ્રાક્ષરસ મુકે છે ; ને માણસોએ સારીપેટ પીધા પછી નરસ ; પણ તે દમણાં સુધી સારો દ્રાક્ષરસ રાખ્યો છે. ૧૧ ઇસુએ પોતાના ચમકારોને એ આજ્ઞા જાણીવના કાનામાં કરીને પોતાનો મહિમા દેખાડ્યો ; ને તેના શિષ્યોએ તેનાપર વિશ્વાસ કીધો.

૧૨ એ પછી તે તથા તેની મા તથા તેના ભાઇએ તથા તેના શિષ્યો કાપરનાકુમમાં ઉતરી આવ્યા ; પણ ત્યાં થલુ દહાડા રહ્યાં નહિ.

૧૩ અને યહુદીઓનું પારખા પર્વ પાસે આવ્યું હતું, ને ઇસુ યરુસાલેમમાં ગયો. ૧૪ અને તેણે મંદિરમાં ગોધા તથા ઘેરાં તથા ખુતાર વેચનારાઓને તથા નાણાવદીઓને બેઠલા દીક્ષા. ૧૫ ત્યારે તેણે શ્રીલ્લી દેરીઓના કારરો કરીને તે ચારને, ઘેરાં તથા ગોધા સુધ્ધાં, મંદિરમાંથી કાઢી મુક્યાં, ને નાણાવદીઓનાં નાણાં વેરી નાખ્યાં, ને બાજીડો ઉધા વાજ્યા ; ૧૬ અને ખુતાર વેચનારાઓને તેણે કહ્યું કે, એ બધું અહીંથી લઇ જાઓ, મારા બાપના ઘરને વેપારનું ઘર ન કરો. ૧૭ તેના શિષ્યોને યાદ આવ્યું કે એમ લખ્યું છે કે, તારા ઘરની આરુઠા મને ખાઈ નાખશે. ૧૮ એ માટે યહુદીઓએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, તું એ કામો કરે

૭. છે, તો અમને શી નિશાણી દેખાડે છે ? ૧ ઇસુએ ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, આ મહિરને પાદી નાખો, ને ત્રણ દહાડામા હુ એને ઉબું કરીશ ૨૦ ત્યારે યહુદીઓએ કહ્યું કે, આ મહિરને ખાખતા હેતાબ્સિસ વર્ષ લાગ્યા છે, ને શું તું એને ત્રણ દહાડામા ઉભુ કરશે ? ૨૧ પણ તે તો પોતાના સરીરરૂપી મહિર વિષે બોલ્યો હતો ૨૨ તે મઠિ ત્યારે તે મરી ગએતાઓમાથી ઉઠાડાયો ત્યારે તેના શિષ્યોને યાદ આવ્યું કે, તેણે તેઓને એ કહ્યું હતું, ને તેઓએ લેખ પર તથા ઇસુના બોલેલા વચન પર વિશ્વાસ કીધો ૨૩ હવે પારુમા પર્વને વખતે તે યરુસાલેમમા હતો, ત્યારે જે ચમત્કારો તે કરતો હતો તે બેઘને ત્રણાએ તેના નામ પર વિશ્વાસ કીધો ૨૪ પણ ઇસુએ તેમના વિશ્વાસ ન કીધો, કેમકે તે સર્વને બાલુતો હતો, ૨૫ અને માલુસ વિષે કોઈ તાહેદી આપે એવી તેને અમત્ય ન હતી, કેમકે માલુસમા છુ છે એ તે પોતે બાલુતો હતો

૩ અને નીકોદેમસ નામે ફરોશીઓમાનો એક જલુ હતો, કે જે યહુદીઓનો અધિકારી હતો ૨ તેણે રાત્રે [ઇસુની] પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, રાખી, અમે બાલુતો છીએ કે તું દેવની પાસેથી આવેયો ઉપદેશક છે, કેમકે બે કોઈ માલુસની સાથે દેવ ન હોય તો જે ચમત્કારો તું કરે છે તે તે કરી નહિ શકે ૪ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, હુ તને ખચિત ખચિત કહુ છું, જે કોઈ માલુસ નવો જન્મ પામ્યું ન હોય તો તે દેવનું રાજ્ય બેઘ શકતું નથી ૫ નીકોદેમસ તેને કહે છે કે, માલુસ ધરડો યધને જન્મ કેમ પામી ગયો ? તે શું બીજા વાર પોતાની માતા પેટમા પેસીને જન્મ લઇ શકે છે ? ૬ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, હુ તને ખચિત ખચિત કહુ છું કે જે કોઈ માલુસ પાણીથી તથા આત્માથી જન્મ્યું ન હોય, તો દેવના રાજ્યમા તે જઈ શકતું નથી ૭ જે દેહથી જન્મેલું તે દેહ છે, ને જે આત્માથી જન્મેલું તે આત્મા છે ૮ મેં તને કહ્યું કે, તમારે નવો જન્મ પામવો બેઘએ, એથી અચર ન થા ૯ વાં જ્યાં ચાહે છે ત્યાં વાય છે, ને તું તેના અવાજ સાંભળે છે, પણ તે ક્યાથી આવે છે, ને ક્યા બંધ છે, એ તું નથી બાલુતો, હરેક જે આત્માથી જન્મેલું છે તે તેજુલ છે ૧૦ નીકોદેમસે ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું કે, એ વાતો કેમ બની શકે ? ૧૧ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, તું ઇસાએવનો ઉપદેશક યધને શું એ વાતો નથી

બાલુતો ? ૧૨ હુ તને ખચિત ખચિત કહુ છું કે, અમે જે બાલુતો છીએ તે કહીએ છીએ, ને જે દીકુ છે તેની સાહેદી પુરીએ છીએ, પણ તમે અમારી સાહેદી માનતા નથી ૧૩ એ મેં તમને પૃથ્વી પરની વાતો કહી, ને તમે વિશ્વાસ કરતા નથી, તો હુ તમને આકાશમાની વાતો કહુ તો તમે કેમ વિશ્વાસ કરશો ? ૧૪ ને આકાશમાથી ઉતરેલો માણસનો દીકરો જે આકાશમા છે તે વિના આકાશમા કોઈ નથી ચડ્યું ૧૫ અને જેમ મુસાએ રાનમા સર્પને ઉઘો કીધો, તેમ માલુસના દીકરાને ઉઘો કરાવતી જરૂર છે, ૧૬ એ મઠિ કે જે કોઈ વિશ્વાસ કરે તે તેનામા અનત જીવન પામે

૧૭ કેમકે દેવે જગત પર એટલી પ્રીતિ કીધી કે તેણે પોતાના એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો એ સાચુ છે, જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેના નાશ ન થાય, પણ તે અનત જીવન પામે ૧૮ કેમકે જગતનો ન્યાય કરવા સાચુ દેવે પોતાના દીકરાને જગતમા નથી મોકલ્યો, પણ એ મઠિ કે તેનાથી જગતનું તારણ થાય ૧૯ તેના પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તે અપરાધી કરતો નથી, પણ જે વિશ્વાસ નથી કરતો, તે અપરાધી કરી ચૂક્યો છે, કેમકે દેવના એકાકીજનિત દીકરાના નામ પર તેણે વિશ્વાસ કીધો નથી ૨૦ અને અપરાધી ઈસવવાનું કારણ એ છે કે, જગતમા અજવાણુ આવ્યા છતાં માલુસોએ અજવાણાના કરતા અવાજ ચાલ્યું, કેમકે તેઓના કામ બુદ્ધા હતા ૨૧ કેમકે જે કોઈ બુદ્ધ કરે છે તે અજવાણાને દ્વેષ કરે છે, ને પોતાના કામ ન વખોડાય મઠિ અજવાણા પાસે આવતો નથી ૨૨ પણ જે સત્ય કરે છે તે પોતાના કામ દેવથી કરાયા છે એ પ્રમદ થાય મઠિ અજવાણા પાસે આવે છે

૨૩ એ પછી ઇસુ પોતાના શિષ્યો મુખ્યા યહુદાદ દેસમા આવ્યો, ને ત્યાં તેઓની સાથે રુડીને [લિકોને] બાહિરમા આપતો હતો ૨૪ અને યોદાન પણ સાદીમની પાસેના એનેનામા બાહિરમા કરતો હતો, કેમકે ત્યાં પાણી ધણુ હતું, ને લોચે આનને બાહિરમા પામતા હતા ૨૫ કેમકે દણુ મુખી યોદાન કેદખાનામા નંખાયો ન હતો ૨૬ ત્યારે યોદાનના શિષ્યોને શુદ્ધિકરણુ વિષે કોઈ એક યહુદી સાથે વાદ-વિવાદ થયો ૨૭ અને તેઓએ યોદાનની પાસે આપીને તેને કહ્યું કે, રાગી, જે તારી સાથે યદનને પેલે પાર હતો, બેને વિરે તું સાહેદી પુરી છે, બે, તે તો બાહિરમા કરે છે ને સખળા તેની પાસે આવે છે,

૨૭ યોદાને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, જો કોઈ માણસને આકાશથી અપાયું ન હોય, તો તે કંઈ પામી શકતો નથી. ૨૮ તમે પોતે મારા સાક્ષી છો કે, મેં કહ્યું કે, હું તે ખ્રીસ્ત નથી, પણ તેની આગળ મોકલવાએલો છું. ૨૯ જેને કન્યા છે, તેને વરસાબ છે; પણ વરસાબનો મિત્ર ને ઉભો રહીને તેનું સાંભળે છે, તે વરસાબની પાણીથી બહુ આનંદ પામે છે; એ માટે મારો એ આનંદ સમૂલ્ય થયો છે. ૩૦ તે વધતો ભય, પણ હું ધટતો નહિ, એ અવશ્યનું છે.

૩૧ જે ઉપરથી આવે છે તે સર્વની ઉપર છે; જે પૃથ્વીને છે તે પૃથ્વીને છે, ને પૃથ્વીનું જોલે છે; જે આકાશથી આવે છે તે સર્વની ઉપર છે. ૩૨ તેણે જે ઠીકું ને સાંભળ્યું છે, તેની શાહેડી તે પુરે છે; પણ તેની શાહેડી કોઈ માનતું નથી. ૩૩ જેણે તેની શાહેડી માની છે, તેણે દેવ ખરો છે, એ વાત પર મોહોર કીધી છે. ૩૪ કેમકે જેને દેવ મોકલ્યો છે તે દેવનાં વચન જોલે છે; કેમકે [દેવ] આપથી આત્મા નથી આપતો. ૩૫ જાપ દીકરા પર પ્રીતિ કરે છે, ને તેણે સઘળું તેના હાથમાં સોંપ્યું છે. ૩૬ દીકરા પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે; પણ દીકરાનું જે નથી માનતો, તે જીવન નહિ દેખશે, પણ તેના પર દેવનો કોપ રહે છે.

૪ ડલે ફરોશીએએ સાંભળ્યું કે યોદાનના કરતાં ઇસુ પણાને શિષ્ય કરીને તેઓને બાપ્તિસ્મા આપે છે, ૧ (ઇસુ પોતે તો નહિ, પણ તેના શિષ્યો બાપ્તિસ્મા આપતા હતા), એ પ્રભુએ જાણ્યું, ૨ ત્યારે તે યહુદાહ સુક્રીને ફરી આવીશમાં ગયો. ૩ અને સમગ્રમાં યહુદે તેને જવું પરજી. ૪ માટે જે એતર યાકુબે પોતાના દીકરા યુસફને આપ્યું હતું તેની પાસે સમગ્રના સેમાર નામે એક સહેર આગળ તે આવે છે. ૫ અને ત્યાં યાકુબનો કુતો હતો. માટે ઇસુ ચાલવાથી ચાલ્યો હોવાથી કુત પડે એવા ને એવોળ જોકો; તે વેળા આસરે બપોરે યથા હવા. ૬ અને એક સમગ્રની સ્ત્રી પાણી ભરવાને આવે છે; ઇસુ તેને કહે છે કે, મને પાણી પા. ૭ કેમકે તેના શિષ્યો ખાવાનું વેચાતું હોવાને યહુદમાં ગયા હતા. ૮ ત્યારે તે સમગ્રની સ્ત્રી તેને કહે છે કે, હું સમગ્રની સ્ત્રી છતાં હું યહુદી યહુદે મારી પાસે પાણી કેમ માને છે? (કેમકે સમગ્રનીએ નેડે યહુદીઓ કંઈ પણ વહેવાર સખતા નથી). ૯ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, દેવના દાનને તથા જે તને કહે છે કે, મને પાણી પા, તે કાણ છે,

એ જે હું જાણતી હોત, તો હું તેની પાસે માગત, ને તે તને જીવંત પાણી આપત. ૧૧ સ્ત્રી તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તારી પાસે [પાણી] કાઢવાનું કંઈ નથી, ને કુતો ઉડે છે; તો તે જીવંત પાણી તારી પાસે ક્યાંથી હોય? ૧૨ અમારા પિતા યાકુબ, જેણે અમને આ કુતો આપ્યો, અને જેણે પોતે, ને તેના છોકરાંએ તથા દોરોએ એમાનું પીધું, તે કરતાં હું તું મોટો છે? ૧૩ ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, જે કોઈ આ પાણીમાંનું પીએ તેને ફરી તરસ લાગશે. ૧૪ પણ જે પાણી હું આપીશ, તેમાંનું જે પીએ તેને કદી તરસ નહિ લાગશે; પણ જે પાણી હું તેને આપીશ તે તેનામા પાણીનો ઝરો થશે, કે જે અનંતજીવન સુધી ઝર્યાં કરશે. ૧૫ સ્ત્રી તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તે પાણી મને આપ, કે મને તરસ ન લાગે, ને પાણી ભરવા મારે આટલે દૂર આવવું ન પડે. ૧૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, ભૂ, તારા વરને આહી તેડી આવ. ૧૭ સ્ત્રીએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, મારે વર નથી. ૧૮ ઇસુ તેને કહે છે, તે ઠીક કહ્યું કે, મારે વર નથી; કેમકે તને પાણી વર હતા, ને હુમણા જે તારી સાથે રહે છે તે તારો વર નથી, એ તે ખરું કહ્યું. ૧૯ સ્ત્રી તેને કહે છે કે, પ્રભુ, હું ભવિષ્યવાદી છે એમ મને માલમ પડે છે. ૨૦ અમારા પિતાઓ આ પહાડ પર ભજન કરતા હતા, પણ તમે કહો છો કે, જે જગ્યાએ ભજન કરવું જોઈએ તે યરુસાલેમમાં છે. ૨૧ ઇસુ તેને કહે છે કે, બાહ, મારું માન; એવી વેળા આવે છે કે જેમાં તમે આ પહાડ પર અથવા યરુસાલેમમાં પણ બાપતું ભજન નહિ કરશો. ૨૨ જેને તમે જાણતા નથી તેને તમે જાણે છો; અને જેને જાણીએ છીએ તેને અમે જાણીએ છીએ, કેમકે તારણ યહુદીઓમાથી છે. ૨૩ પણ એવી વેળા આવે છે, ને હાલ આવી છે, કે જેમાં ખરા ભજનનારા આત્માથી તથા સત્યતાથી બાપતું ભજન કરશે; કેમકે એવા ભજનનારાઓને બાપ હજી છે. ૨૪ દેવ આત્મા છે, ને જેઓ તેને જાણે છે, તેઓએ આત્માથી તથા સત્યતાથી ભજન કરવું જોઈએ. ૨૫ સ્ત્રી તેને કહે છે કે મરીદ (જે ખ્રીસ્ત કહેવાય છે) તે આવે છે, એ હું જાણું છું; તે આવશે ત્યારે આપણને બધું કદી જતાવશે. ૨૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, તારી સાથે જે જોલે છે તે ફુંજ તે છે.

૨૭ એટલામાં તેના શિષ્યો આવ્યા; ને સ્ત્રીની સાથે તે જોલતો હતો માટે તેઓ અચરત થયા; તોપણ હું હું ચાલું છે, અથવા તેની નેડે હું શા

વાસ્તે બોલે છે, એમ કોઈએ કહ્યું નહિ ૨૮ ત્યારે તે સ્ત્રી પોતાની આગર સુકીને શહેરમા ગઈ, ને લોકોને કહે છે કે, ૨૯ આવો, જેટલું મેં કીધું તે બધું ભેળું મને કહી દેખાડયું તે માણસને જુઓ, તેજ ખીસ્ત છે કે યુ? ૩૦ તેઓ શહેરમાથી નીકળીને તેની પાસે આવવા લાગ્યા. ૩૧ તેટલામા શિખોએ તેને વિનવી કરતા કહ્યું કે, રાખી, જમ. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, મારી પાસે ખાવાનું અજ છે કે જે વિર તમને ખબર નથી ૩૩ માટે શિખોએ માહોમાહે કહ્યું કે, એને સાચું કોઈ કંઈ ખાવાનું લાગ્યો છે? ૩૪ ઇસુ તેઓને કહે છે કે, ભેળું મને મોકલ્યો છે, તેની ઇચ્છા પુરી કરવી, ને તેનું કામ પૂર્ણ કરવું, એ માટે અજ છે. ૩૫ તમે ઇં નથી કહેતા કે, ત્યાર મહિના પછી ફસલ આવશે? જુઓ, હું તમને કહું છું કે, તમારી આંખો ઢંચી કરીને ખેતરો જુઓ, કે તેઓ કાપાડીને સાચું પાકી ચૂક્યા છે. ૩૬ જે કાપે છે તે મુસારો પામે છે, ને અનત જીવનકાયક ફળ સમૃદ્ધ કરે છે, કે વાવનાર તથા કાપનાર બેહુ સાથે હરખાય ૩૭ કેમકે આમા એ કહેવત ખરી પડે છે કે, એક વાવે છે, ને બીજે કાપે છે ૩૮ જે પર તમે મહેનત નથી કરી, તે કાપવાને મેં તમને મોકલ્યા છે, બીજાઓને મહેનત કીધી છે, ને તેમ તેઓની મહેનતમા પેકા છે

૩૯ અને જે સ્ત્રીએ શાહેદી આપી કે, જેટલું મેં કીધું તે બધું તેણે મને કહી દેખાડયું, તેની વાતથી તે શહેરના ઘણા સમજનીઓએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો. ૪૦ માટે સમજનીઓએ તેની પાસે આવીને તેને વિનવી કીધી કે, હું અમારી સાથે રહે, ને બે દહાડા તે ત્યા રહો ૪૧ અને તેની વાતથી બીજા ઘણાએ વિશ્વાસ કીધો; ૪૨ ને તેઓએ તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, હવે અમે [એકલા] તારા કહેવાથી વિશ્વાસ નથી કરતા; કેમકે અમે પોતે સામળીને ભણીએ છીએ કે જે જગતનો ત્રાતા તે નિર્લે એજ છે.

૪૩ અને એ બે દહાડા પછી તે ત્યાથી નીકળીને ખાલીલમા ગયા. ૪૪ કેમકે ઇસુએ પોતે શાહેદી આપી કે, ભવિષ્યવાદીને પોતાના દેશમા કંઈ માન નથી. ૪૫ હવે તે ખાલીલમા આવ્યો, ત્યારે ખાલીલીઓએ તેનો અગીકાર કર્યો, કેમકે જે સમળા કામ યજ્ઞાલેખમા પર્વની વેળાએ તેણે કીધા હતા, તે તેઓએ દીઠા હતા; કેમકે તેઓ પણ પર્વમા ગયા હતા

૪૬ માટે તે ફરી ખાલીલ મધ્યેના કાના, ન્યા તેણે પાણીને દ્રાક્ષસ કીધો હતો, ત્યા આવ્યો; ને ત્યા

એક અમીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપનાહુમમા માહો હતો ૪૭ તેણે સામળ્ય કે ઇસુ યહુદાહથી ખાલીલમા આવ્યો છે, ત્યારે તેણે તેની પાસે જઈને તેને વિનવી કીધી કે, આવીને મારા દીકરાને સાંભળે કર, કેમકે તે મરવાની આણી પર હતો. ૪૮ ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું કે, ચિન્હો તથા આશ્ચર્યો દીઠા વગર વર્ગે વિશ્વાસ કરવાના નથી ૪૯ અમીર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, મારા દીકરાના મરવા અગાઉ આવ. ૫૦ ઇસુ તેને કહે છે કે, આવ્યો જ, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે જે વાત ઇસુએ તેને કહી, તે પર વિશ્વાસ કરીને તે માણસ ચાલ્યો ગયો ૫૧ અને તે ચાલ્યો જતો હતો એટલામા તેના આકરો તેને મળ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે ૫૨ માટે તેણે તેઓને પુછ્યું કે, કયી ધડીએ તે સાંભળે યવા લાગ્યો? ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, કાલે બપોર પછી એક કલાકે વાવે તેને ઢાંચે. ૫૩ એથી બાપે ભવ્ય કે, જે ધડી ઇસુએ તેને કહ્યું હતું કે, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે તેજ ધડીએ એ યહુ; ને તેણે પોતે તથા તેના ધરના સળાએ વિશ્વાસ કીધો ૫૪ ઇસુએ ફરી યહુદાહથી ખાલીલમા આવીને આ બીજે અમીર કીધો

ખ એ બિનાઓ બન્યા પછી યહુદીઓનું એક પર્વ હતું, ને ઇસુ યજ્ઞાલેખમા ગયો. ૨ હવે યજ્ઞાલેખમા મેઠા ભાગળની પાસે એક કુડ છે, જે હેબ્રી બાપામા બિયેરદા કહેવાય છે, તેને [લગતી] પાચ પરચાળ છે. ૩ તેઓમા રોગી, આધળા, લગડા, સુકાઈ ગયેલા, ઘણા લોક પડી રહેલા હતા ૪ તેઓ પાણી હાલવાની વાટ જોતા હતા. ૫ કેમકે કોઈ કોઈ વેળા એક દૂત તે કુડમા ઉતરીને ખાલીલને હલાવતો હતો, ત્યારે પાણી હલાવ્યા પછી જે કોઈ પહેલા તેમા ઉતરતો, તેને જે કાઈ રોગ લાગેલો હોય તેથી તે નિરોગી થતો ૬. અને ત્યા એક જાણ હતો, જે આઝરીસ વરસથી માહો હતો. ૭ ઇસુ તેને પડેલો જોઈને તથા ઘણા કાળથી એવોજ છે, એ ભણીને, તેને કહે છે કે, ઇં હું સાંભળે યવા આવે છે ૮ તે માદાએ તેને એવો ઉત્તર આપ્યો કે, પ્રભુ, જે વેળા પાણી હલાવાય છે, તે વેળા કુડમા મને ઉતારવાને મારી પાસે કોઈ નથી, પણ હું જાઉં છું એટલામા બીજા મારી અગાઉ ઉતરી પડે છે. ૯ ઇસુ તેને કહે છે કે, ઉઠ, તારો માટલો ઉત્થાકે આવ ૧૦ અને તરત તે માણસ સાંભળે થયો, ને પોતાને માટલો ઉત્થાકે ચલ્યો.

હવે તે હાડકાં વિશ્રામવાર હતો ૧૦ તે માટે જે સાતે કરાયો હતો તેને યહુદીઓએ કહ્યું કે, આ વિશ્રામવાર છે, એટલે તારે ખાટલો ઉચકવો ઉચિત નથી ૧૧ પણ તેણે તેઓને એવો ઉત્તર આપ્યો કે, જેણે મને સાતે કાપ્યો તેણે મને કહ્યું કે, તારો ખાટલો ઉચકાવો આજે ૧૨ તેઓએ તેને પુછ્યું કે, તને જેણે એમ કહ્યું કે, ખાટલો ઉચકાવો આવ, તે માપસ કાણ છે ૧૩ પણ તે કાણ છે, એ પેલા સાતે યએલો બાણતો નહોતો, કેમકે તે હકાલુ લીડ હતી માટે ઇસુ ત્યાંથી ખસી ગયો હતો ૧૪ પછીથી ઇસુ મદિરમાં તેને મળ્યો, ને તેને બધું કે, જો, હું સાતે થયો છે, હવેથી પાપ ન કર, રખેને તારા પર વિરોધ [વિપત્તિ] આવી પડે ૧૫ તે માણસે જમને યહુદીઓને કહ્યું કે, જો મને સાતે કાપ્યો તે ઇસુ છે ૧૬ અને એ કામો ઇસુએ વિશ્રામવારે કાપ્યા હતા માટે યહુદીઓ તેની ફેં લાગ્યા ૧૭ પણ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, મારો બાપ અત્યાર સુધી પણ કામ કરે છે, ને હું કામ કરું છું ૧૮ તે માટે તેને મારી નાખવાને યહુદીઓએ વિરોધ પ્રયત્ન કાપ્યો, કેમકે તેણે વિશ્રામવાર ભંગ કર્યો એટલું જ નહિ પણ દેવને પોતાનો બાપ કહીને પોતાને દેવ સમાન કીધો

૧ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખબર અખિત કહું છું કે, દીકરો બાપને જે કંઈ કરતો જુએ છે તે શિવાય કંઈ પોતે કરી નથી શકતો, કેમકે તે જે જ કરે છે તે તે દીકરો પણ તેજ પ્રમાણે કરે છે ૨૦ કેમકે બાપ દીકરા પર પ્રેમ કરે છે, ને પોતે જે કરે છે તે બધું તેને દેખાડે છે, ને તે તેને એ કરતા મોટા કામ દેખાડશે, એ માટે કે તમે અચરતી પામો ૨૧ કેમકે જેમ બાપ યુએલ્યાને હાકાડે છે, ને તેમને સજવન કરે છે, તેમજ દીકરો પણ શાહે તેઓને સજવન કરે છે ૨૨ કેમકે બાપ પણ કોઈના ન્યાય ચુકવતો નથી, પણ ન્યાય ચુકાવવાનું સજવન કામ તેણે દીકરાને સોંપ્યું છે ૨૩ તે એ સાચું કે જેમ બધા બાપને માન આપે છે, તેમ દીકરાને પણ માન આપે દીકરાને જે માન નથી આપતો, તે તેના મોકલનાર બાપને માન નથી આપતો ૨૪ હું તમને ખબર અખિત કહું છું કે, જે મારા વચન સાંભળે છે, ને મારા મોકલનાર પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે, ને તે અપરાધી નહિ કરશે, પણ મરણપ્રાપ્તી નીકળીને જીવનમાં આવ્યો છે ૨૫ હું તમને ખબર અખિત કહું છું કે, એવી વેળા આવે છે, ને હમણાં આવી છે, કે જેમાં

યુએલ્યાનો દેવના દીકરાની વાણી સાંભળશે, ને સાંભળનારા જીવતા થશે ૨૬ કેમકે જેમ બાપને પોતામાં જીવન છે, તેમ દીકરાને પણ પોતામાં જીવન રાખનારું તેણે આપ્યું ૨૭ અને ન્યાય ચુકાવવાનો અધિકાર પણ તેણે તેને આપ્યો, કેમકે તે માણસનો દીકરો છે ૨૮ એથી તમે આશ્ચર્ય ન પામો, કેમકે એવી વેળા આવે છે કે જેમાં સર્વે જેઓ કબરોમાં છે તેઓ તેની વાણી સાંભળશે, ૨૯ ને જેઓએ સારા કામ કાપ્યા છે, તેઓ જીવનનું ઉત્થાન પામવા સાર, ને જેઓએ બુરા કામ કાપ્યા છે, તેઓ દંડનું ઉત્થાન પામવા સાર, નીકળી આવશે

૩૦ હું પોતાથી કંઈ કરી શકતો નથી, જે પ્રમાણે હું સાંભળું છું, તે પ્રમાણે ન્યાય કરાવું છું, ને મારો ન્યાય અદલ છે કેમકે હું પોતાની ઈચ્છા નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, તેની ઈચ્છા પુરી કરવા આજું છું ૩૧ જો હું પોતા વિષે શાહેની આપું, તો મારી શાહેની ખરી નથી ૩૨ મારા વિષે જે શાહેની આપે છે, તે બીજી છે, ને જે શાહેની મારા વિષે તે આપે છે, તે ખરી છે, એ હું જાણું છું ૩૩ તમે યોહાન પાસે માણસ મોકલ્યા, ને તેણે સત્ય વિષે શાહેની આપી છે ૩૪ તે પણ જે શાહેની હું સ્વીકારું છું તે માણસો તરફથી નથી, પણ તમે તારણ પામો માટે હું એ વાતો કહું છું ૩૫ તે સજવતો તથા પ્રકાશતો દીવો હતો, ને તેના અજવાળામાં ધીરભર આનંદ કરવાને તમે રાજી હતો ૩૬ પણ યોહાનની [શાહેની] કરતા મને મોટી શાહેની છે, કેમકે જે કામો બાપે મને પુરા કરવાને આપ્યા છે, એટલે જે કામો હું કરું છું, તેજ મારે વિષે શાહેની આપે છે કે બાપે મને મોકલ્યો છે ૩૭ અને બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેણે મારે વિષે શાહેની આપી છે તમે કહી તેની વાણી નથી સાંભળી, ને તેનું ૩૫ પણ નથી દીધું ૩૮ અને તેની વાત તમારામાં રહેલી નથી, કેમકે જેને તેણે મોકલ્યો, તે પર તમે વિશ્વાસ નથી કરતા ૩૯ તમે સાચા વપાસી જુઓ છો, કેમકે તેઓથી તમને અનંત જીવન છે, એમ તમે ધારો છો, ને મારે વિષે શાહેની આપનાર તે એજ છે ૪૦ અને જીવન પામવા સાર તમે મારી પાસે આવવા ચઢતા નથી ૪૧ હું માણસો તરફથી મહિમા લેતો નથી ૪૨ પણ હું તમને જાણું છું કે દેવ પરની પ્રીતિ તમારામાં નથી ૪૩ હું મારા બાપને નામે આવ્યો છું, પણ તમે મારે અગ્રીકાર કરતા નથી, જો કંઈ બીજી પોતાને નામે

આવશે, તો તેના તમે અંગીકાર કરશો. ૪૪ તમે એક બીજાથી મહિમા પામેા છો, પણ જે મહિમા એકલા દેવથી છે તે શોધવા નથી, તો તમે વિશ્વાસ શી રીતે કરી શકો? ૪૫ હું બાપની આગળ તમારા પર દોષ સુધીશ, એમ ન ધારો; તમારા પર દોષ સુકનાર એક, એટલે મુક્તિ, છે, જેના પર તમે ભરોસો રાખો છો. ૪૬ કેમકે જે તમે મુક્તિ પર વિશ્વાસ કર્યો હોવ, તો તમે મારા પર વિશ્વાસ કરા; કેમકે તેણે મારે વિષે લખ્યું. ૪૭ પણ જે તમે તેના લેખો પર વિશ્વાસ નથી કરતા, તો મારી જાતો પર તમે કેમ વિશ્વાસ કરશો?

૬ એ પછી શાકીયનો સમુદ્ર જે તીબેરીઅસનો [કહેવાય] છે, તેને પેલે પાર ઇસુ ગયો. ૨ અને લોકોને મોટા સમુદાય તેની પાછળ ગયો; કેમકે તેના ચમત્કાર, જે તેણે માંદાઓ પર કીધા, તે તેઓએ દીઠા હતા. ૩ અને ઇસુ પહોંચી પહોંચી પાસે આવ્યા હતા. ૪ અને ઇસુ પહોંચી પહોંચી પાસે આવ્યા હતા. ૫ માટે ઇસુ નજર જમા કરીને પોતાની પાસે મોટા સમુદાય આવતો એકને શીકીપને કહે છે કે, એઓ ખાધ માટે આવે છે. ૬ રોટલી ક્યાંથી લેવાતી લઈએ? ૭ પણ તેણે તેને આજ્ઞા આપી એ કહ્યું; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, એ તે પોતે જાણતો હતો. ૮ શીકીપે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, બસ દીનારની રોટલી એઓને સાડા બસ નથી કે તેઓમાના કરેકને થોડું થોડું મળે. ૯ તેના શિષ્યો-માનો એક, એટલે સીમોન પીતરનો બાઈ આંદ્રયા, તેને કહે છે કે, ૧૦ એક જુવાન અહીં છે, તેની પાસે જવની પાંચ રોટલી, ને બે ખાઈવી છે, પણ એથી આટલાને શું થાય? ૧૧ ઇસુએ કહ્યું કે, લોકોને બેસાડો. હવે તે ડોકાણે ધણું થાસ હતું. અને તેઓ બેસી ગયા, ને પુરોવાની સખ્યા પાંચેક હજારની હતી. ૧૨ ત્યારે ઇસુએ તે રોટલીઓ લીધી, ને સ્તુતિ કરીને છોડાઓને પિસ્તી; માછલીઓમાંથી પણ જેટલું જેટલું હતું તેટલું એજ રીતે આપ્યું. ૧૩ અને તેઓ ધરાયા પછી તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, કંઈ નકામું ન બધ માટે છોડેલા કકડા એકલા કરો. ૧૪ તે માટે તેઓએ તે એકલા કર્યા, ને તે જવની પાંચ રોટલીમાંના જે છોડેલા કકડા જમનારાઓએ રહેવા દીધા હતા, તેઓની બાર ટોપલી થઈ. ૧૫ માટે તે લોકોએ ઇસુનો કરેલા એ ચમત્કાર જોઈને કહ્યું કે, જે અવિશ્વાસી જગતમાં આવનાર છે, તે નિશ્ચે એજ છે.

૧૬ તે માટે લોક આવીને મને રાજ કરવા સાડા જમનારોથી પકડવાના છે, એ જાણીને ઇસુ બીજા વાર પહોંચી પહોંચી પાસે આવ્યા નથી.

૧૭ અને સર્જન પછી ત્યારે તેના શિષ્યો સમુદ્ર કાંઠે ગયા. ૧૮ અને હોડીમા બેસીને તેઓ કાપરનાહુમ જવાને સમુદ્રને પેલે પાર જતા હતા, અને તે વખતે અધાર થયું હતું; અને ઇસુ હજી તેઓની પાસે આવ્યો ન હતો. ૧૯ અને વા ભારે વાયાથી સમુદ્ર ઉછળતો થતો. ૨૦ માટે જ્યારે તેઓ હજીસા મારીને આશરે બેઠેક ગાઉ ગયા, ત્યારે ઇસુને સમુદ્ર પર આવતો ને હોડીની પાસે આવતો દેખાને તેઓ બીધા. ૨૧ પણ તે તેઓને કહે કે, એ તો હું છું, બીહો મા. ૨૨ ત્યારે ખુશથી તેઓએ તેને હોડીમાં લીધો, ને તેઓ જ્યાં જતા હતા તે જગ્યાએ હોડી વસત આવી પહોંચી.

૨૩ બીજે દહાડે, જે લોક સમુદ્રને પેલે પાર જવા રતા હતા તેઓએ જોયું કે, એક હોડી વિના બીજા તે ડોકાણે ન હતી, ને ઇસુ પોતાના શિષ્યો સાથે તે હોડી પર ચઢ્યો ન હતો, પણ એકલા તેના શિષ્યો ગયા હતા; ૨૪ (તોપણ જ્યાં પ્રભુએ સ્તુતિ કીધા પછી તેઓએ રોટલી ખાધી હતી, તે ડોકાણા પાસેના તીબેરીઅસથી [બીજા] હોડીઓ આવી) ૨૫ માટે જ્યારે તે લોકોએ જોયું કે ઇસુ તેમજ તેના શિષ્યો તે ડોકાણે નથી, ત્યારે તેઓ પોતે હોડીઓમાં બેસીને ઇસુની શોધ કરતા કાપરનાહુમમાં આવ્યા. ૨૬ પછી સમુદ્રને પેલે પાર તેઓએ તેને મળીને તેને કહ્યું કે, રાખી, તું ક્યારે અહીં આવ્યો? ૨૭ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દેવા કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, તમે ચમત્કાર જોયા તે માટે તમે મને શોધવા નથી, પણ તમે રોટલી ખાધને ધરાયા તેને માટે. ૨૮ જે અજ્ઞાનાશવત છે તેને સાડા નહિ, પણ જે અજ્ઞા અજ્ઞા જવન સુધી ટકે છે, જે માણસનો દીકરો તમને આપશે, તેને સાડા મહેનત કરો; કેમકે દેવ બાપે તેના પર મહોર કીધી છે. ૨૯ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે દેવનાં કામ કરીએ તે સાડા અમારે શું કરવું જોઈએ? ૩૦ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, જેને તેણે મોકલ્યો છે તેના પર તમે વિશ્વાસ કરો, એજ દેવનું કામ છે. ૩૧ માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું શો ચમત્કાર દેખાડે છે કે અમે તે જોઈને તારા પર વિશ્વાસ કરીએ? તું શું કામ કરે છે? ૩૨ આમારા બાપદાદાઓએ તો રાતમાં માણ્યા બાપુ, જેમ લખ્યું

છે કે, તેણે આકાશમાથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી ૨૨ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, તે રોટલી મુસાએ આકાશ-માથી તમને આપી નથી, પણ આકાશમાથી જે ખરી રોટલી છે, તે મારો બાપ તમને આપે છે ૨૩ કેમકે આકાશમાથી જે ઉતરે છે, તે જ્યોતને જીવન પમાડે છે, તે દેવની રોટલી છે ૨૪ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે રોટલી સદા અમને આપ ૨૫ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જીવનની રોટલી હું છું, જે મારી પાસે આવે છે તેને જીવન નહિજ લાગશે, જે જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને કહી તરસ નહિજ લાગશે ૨૬ પણ મેં તમને કહ્યું કે, તમે મને જોયો છે, તોપણ વિશ્વાસ નથી કરતા ૨૭ જે સપજી બાપ મને આપે છે તે મારી પાસે આવશે, જે જે મારી પાસે આવે છે તેને હું કાઢી નહિજ સુકીશ. ૨૮ કેમકે હું મારી પોતાની ઇચ્છા નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે તેની ઇચ્છા પુરી કરવાને આકાશથી ઉતર્યો છું ૨ અને જેણે મને મોકલ્યો છે તેની ઇચ્છા એ છે કે, તેણે મને જે સર્વ આપ્યું છે, તેમાથી હું કંઈ ખાઈ નહિ, પણ છેલ્લે દહાડે તેને ખાઈ ઉઠાડું ૩૦ કેમકે મારા બાપની ઇચ્છા એ છે કે, હરેક જે દીકરાને જોઈને તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન મળે. ને છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ.

૩૧ એ માટે યહુદીઓએ તેને વિષે ક્યકચ કાઢી, કેમકે તેણે કહ્યું કે, આકાશમાથી ઉતરેલી રોટલી હું છું ૩૨ અને તેઓએ કહ્યું કે, યુસફનો દીકરો, ઇસુ, જેના માબાપને અમે જોણખીએ છીએ, તે ઇં જેવો નથી? ત્યારે એ હમણા એમ મ્મ કહે છે કે, આકાશ માથી હું ઉતર્યો છું? ૩૩ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કહ્યું કે, તમે માહોમાહે ક્યકચ ના કરો ૩૪ બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેના ખેંચ્યા વિના કોઈ માણસ મારી પાસે આવી નથી શકતો, ને છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ ૩૫ ભવિષ્યવાદીઓમા એમ કહ્યું છે કે, તેઓ સમજા દેવથી શિખેલા થશે દરેક જે બાપની પાસેથી સાબળાને શિખ્યો છે, તે મારી પાસે આવે છે, ૩૬ કેમકે કોઈ માણસે બાપને જોયો નથી, દેવની પાસેથી જે આવ્યો છે, તેજીવ બાપને જોયો છે ૩૭ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે ૩૮ હું જીવનની રોટલી છું ૩૯ તમામ બાપદાદાઓએ શતમા માણાં ખાધું, ને તેઓ મરી ગયા ૪૦ જે રોટલી

આકાશમાથી ઉતરે છે, તે એવું છે કે જેમાથી જે કોઈ ખાય તો તે મરે નહિ. ૪૧ જીવતી રોટલી જે આકાશ-માથી ઉતરી છે તે હું છું, જે કોઈ એ રોટલી ખાય, તો તે સદા જીવતો રહેશે, વળી જે રોટલી હું આપીશ તે માત્ર માસ છે, તે જ્યોતના જીવનને સાંડ [આપીશ]

૪૨ એ માટે યહુદીઓએ માહોમાહે વાદવિવાદ કરતા કહ્યું કે, એ માણસ પોતાનું માસ આપણને ખાવાને શી રીતે આપી શકે? ૪૩ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, જે તમે માણસના દીકરાનું માસ ન ખાઓ, ને તેનું લોહી ન પીઓ, તો તમારામા જીવન નથી ૪૪ જે કોઈ માત્ર માસ ખાય છે, ને માત્ર લોહી પીએ છે, તેને અનંત જીવન છે, ને છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૫ કેમકે માત્ર માસ ખરેખર ખાવાનું છે, ને માત્ર લોહી ખરેખર પીવાનું છે ૪૬ જે માત્ર માસ ખાય છે, ને માત્ર લોહી પીએ છે, તે મારામા રહે છે, ને હું તેનામા રડું છું ૪૭ જેમ જીવતા બાપે મને મોકલ્યો છે, ને હું બાપને આજે જીવું છું, તેમ જે મને ખાય છે, તે પણ મારે આજે જીવશે ૪૮ જે રોટલી આકાશ-માથી ઉતરી તે એવું છે, જેમ બાપદાદાઓ ખાઈને મરી ગયા તેવા એ નથી, આ રોટલી જે ખાય છે, તે સદા જીવતો રહેશે ૪૯ તેણે કાપરનાહમના સભા-સ્થાનમા બોધ કરતા એ વાતો કહી

૫૦ એ માટે તેના શિષ્યોમાના ધણાએ એ સાબળાને કહ્યું કે, આ કંઈય વાત છે, એ કોણ સાબળી શકે? ૫૧ પણ મારા શિષ્યો એ વિષે ક્યકચ કરે છે એ ઇસુએ પોતાના મનમા બાપને તેઓને કહ્યું કે, હું એ તમને કોઈર ખવડાવે છે? ૫૨ ત્યારે માણસનો દીકરો જ્યા પહેલા હતો ત્યા એ તેને પાછો બઢતા તમે કેમો તો કેમ? ૫૩ જે જીવાડે છે તે આત્મા છે, માસથી કંઈ લાભ થતો નથી જે વાતો મેં તમને કહી છે, તે આત્મા તથા જીવન છે ૫૪ પણ તમારામાના કેટલા-એક અવિશ્વાસીઓ છે, કેમકે કોણ અવિશ્વાસીઓ છે, ને કોણ તેને પરસ્વાધીન કરવાનો છે, એ ઇસુ, પ્રથમથી જાણતો હતો ૫૫ અને તેણે કહ્યું કે, મેં એજ કારણથી તમને કહ્યું કે, બાપ તરફથી તેને અપાયું ન, હોય તો કોઈ મારી પાસે આવી શકતો નથી

૫૬ આ સાબળાને તેના શિષ્યોમાના ધણાક પાછા ગયા, ને ત્યાર પછી તેની સાથે ચાલ્યા નહિ. ૫૭ તે માટે ઇસુએ બાર [શિષ્યો] ને કહ્યું કે, હું તમે પણ જ્યા રહેવા ચાહો છો? ૫૮ સીમોન પીતરે તેને ઉત્તર

દીધા કે, પ્રભુ, અમે કોની પાસે જઈએ? અનત જીવનની વાતો તો તારી પાસે છે. ૧૬ અને અમે વિશ્વાસ કીધો છે ને જાણીએ છીએ કે, દેવનો પવિત્ર રોડ છે. ૧૭ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, હું મેં તમ બારને પસંદ નહોતા કીધા? પણ તમારામાંનો એક જાણ તો સેતાન છે. ૧૮ તેણે તો સીમોનના [દીકરા] યહૂદા ઇસકારીઆત વિષે કહ્યું; કેમકે એ, બારમાંનો એક છતાં, તેને પરસ્વાદીન કરનાર હતો.

૭ અને એ પછી ઇસુ ગાલીલમાં ફર્યો, કેમકે યહૂદીઓ તેને મારી નાખવા શોધતા હતા, માટે યહૂદાદમાં ફરવાને તે ચડાતો નહોતો. ૨૦ હવે યહૂદીઓનું માહવાપર્ય પાસે આવ્યું હતું ૨૧ માટે તેના બાઈઓએ તેને કહ્યું કે, અહીંથી નીકળીને યહૂદાદમાં જ, કે તું જે કામો કરે છે તે તારા શિષ્યો પણ જાણે. ૨૨ કેમકે કોઈ પોતે પ્રતિજ્ઞ થયા ચડાવાં યુદ્ધમાં કંઈ કરતો નથી; જો તું જે કામો કરે છે, તો જાતની આગળ પોતાને જાહેર કર. ૨૩ કેમકે તેના બાઈઓએ પણ તેના પર વિશ્વાસ કીધો ન હતો. ૨૪ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહ્યું કે, મારો સમય હજી આવ્યો નથી; પણ સંધ્યા સમય તમને સરખા છે. ૨૫ જાત તમારો દેવ કરી નથી શકતું, પણ મારો તો તે દેવ કરે છે; કેમકે તે વિષે હું એવી શાહેલી આપુ છું કે, તેના કામ સુંદર છે. ૨૬ તમે આ પર્વમાં જાઓ; મારો સમય હજી પુરો થયો નથી, માટે હું હજી આ પર્વમાં જાતો નથી. ૨૭ અને તે તેઓને એ વાત કહીને ગાલીલમાં જ રહ્યો.

૧૦ પરંતુ તેના બાઈઓ પર્વમાં ગયા પછી તે પણ ત્યાં ગયા, પ્રવચન દેવા માટે, પણ જાણે કે છાની રીતે. ૧૧ ત્યારે યહૂદીઓએ પર્વમાં તેની શોધ કરતાં કહ્યું કે, તે ક્યા છે? ૧૨ ને તેને વિષે લોકોમાં ઘણી ચર્ચા ચાલી; કેમકે કેટલાએકે કહ્યું કે, તે બલેા માણસ છે; બીજાઓએ કહ્યું કે, એમ નથી; પણ લોકોને તે જાણવા છે. ૧૩ તોપણ યહૂદીઓના ધાકને લીધે તેને વિષે કોઈ ખુલ્લી રીતે જાણ્યું નહિ.

૧૪ પણ પર્વ અધવારૂં ત્યારે ઇસુએ મદિરમાં જઈને જોધ કીધો. ૧૫ ત્યારે યહૂદીઓએ અચરત ઘટને કહ્યું કે, એ માણસ કદી પણ શિષ્યો નથી તે છતાં વિદ્યા ક્યાથી જાણે છે? ૧૬ માટે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મારો જોધ તો મારો પોતાનો નથી, પણ જાણે મને મોકલ્યો તેનો છે. ૧૭ જો કોઈ તેની ઇચ્છા પુરી કરવા ચાહે, તો આ જોધ વિષે તે સમજાવે, કે એ દેવથી છે, કે હું પોતાથી જાણુ છું. ૧૮ ને

પોતાથી જાણે છે, તે પોતાનો મહિમા શોધે છે; પણ જે પોતાના મોકલનારનો મહિમા શોધે છે, તે જ ખરો છે, ને તેનામાં કંઈ અન્યાય નથી. ૧૯ હું ખુશામી તમને નિયમશાસ્ત્ર આપ્યું નહિ? પણ તમારામાંનો કોઈ તે નિયમશાસ્ત્ર પાળતો નથી. તમે મને મારી નાખવાની કેમ કોશિસ કરો છો? ૨૦ લોકોએ ઉત્તર આપ્યો કે, તને ભૂત વળગેલું છે; કોણ તને મારી નાખવાની કોશિસ કરે છે? ૨૧ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, મેં એક કામ કીધું, ને તમે સંધ્યા અચરત થયા છો. ૨૨ આ કારણથી ખુશામી તમને સુનવડો નિયમ આપ્યો છે (તે ખુશામી છે એમ તો નહિ, પણ બાપદાદાઓથી છે); ને તમે વિશ્રામવારે માણસની સુનવ કરો છો. ૨૩ ખુશાના નિયમશાસ્ત્રનું ઉદ્ધવન ન થાય એટલા સારૂ જે કોઈ માણસની સુનવ વિશ્રામવારે કરાય છે, તો મેં વિશ્રામવારે એક માણસને પુરો સાલો કીધો, તે માટે હું તમે મારા પર ગુસ્સો થયા છો? ૨૪ દેખાવ પ્રમાણે ન્યાય ન કરાવેા, પણ યથાર્થ ન્યાય કરાવેા.

૨૫ ત્યારે ચરણલેખમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, જો તેઓ મારી નાખવાની કોશિસ કરે છે, તે હું એમ નથી? ૨૬ પણ જાણે, એ તો પ્રગટ રીતે જાણે છે, ને તેઓ તેને કંઈ કહેતા નથી. અધિકારીઓ હું ખરેખર જાણતા હશે કે, એ ખ્રીસ્તજ છે? ૨૭ તોપણ અમે જે માણસને જાણીએ છીએ કે તે ક્યાથી છે; પણ ત્યારે ખ્રીસ્ત આવશે, ત્યારે કોઈ જાણશે નહિ કે તે ક્યાથી છે. ૨૮ એ માટે ઇસુએ મદિરમાં જોધ કરતા ધારો પાડીને કહ્યું કે, તમે મને જાણો છો, ને હું ક્યાથી છું તે પણ જાણો છો; અને હું પોતાથી નથી જાણે, પણ જાણે મને મોકલ્યો છે તે સત્ય છે, તેને તમે જાણતા નથી. ૨૯ હું તેને જાણુ છું; કેમકે હું તેની પાસેથી [આવ્યો] છું, ને તેણે મને મોકલ્યો છે. ૩૦ માટે તેઓએ તેને પકડવાનો પ્રયત્ન કીધો, પણ તેનો સમય ત્યાં સુધી આવ્યો ન હતો, માટે કોઈએ તેના પર હાથ નાખ્યો નહિ. ૩૧ પણ લોકોમાંથી ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો, ને કહ્યું કે, ખ્રીસ્ત આવશે, ત્યારે આ માણસે જે ચમત્કાર કીધા છે તે કરતા હું તે વધારે કરશે? ૩૨ તેને વિષે લોક એવી કચકચ કરતા હતા, એ ફરોશીઓએ સાંભળ્યું, ત્યારે મુખ્ય ચાન્કોએ તથા ફરોશીઓએ તેને પકડવાને બાલદાર મોકલ્યા. ૩૩ ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હજી યોગી વાર હું તમારી સાથે છું, પછી જાણે મને મોકલ્યો છે

તેની પાસે જઈ છું. ૨૪ તમે મને શોધશો, પણ હું
તમને નહિ જાણીશ; ને જ્યાં હું છું, ત્યાં તમે આવી
નથી સક્તા. ૨૫ ત્યારે યહૂદીઓએ માહોમાંહે કહ્યું કે,
આ માણસ ક્યાં જશે કે આપણને જરૂર નહિ?
હું દેવેનીઓમાં સેરાહ અએલાઓની પાસે તે જશે,
ને દેવેનીઓને બોધ કરશે? ૨૬ તમે મને શોધશો,
પણ હું તમને નહિ જાણીશ, ને જ્યાં હું છું, ત્યાં તમે
આવી નથી સક્તા, એની જે વાત તેણે કહી તે સી છે?
૨૭ દુને પંરને છેલ્લે તથા મોટે દહાડે ઇસુએ ઉભા
હોને મારો પાડતા કહ્યું કે, જે કોઇ તરસે હોય,
તો તે મારી પાસે આવોને પીએ. ૨૮ સાક્ષના વચન
પ્રમાણે જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેના પેટમાંથી
જીવતા પાણીની નદીઓ વહેશે. ૨૯ પણ તેના પર
વિશ્વાસ કરનારાઓને જે આત્મા મળવાનો હતો તેને
વિષે તેણે એ કહ્યું; કેમકે ઇસુ દહાડામાવાન કરાશે
ન હતો, માટે પવિત્ર આત્મા દહાડા [અપાયો] ન હતો.
૩૦ તે માટે લોકોમાંથી કેટલાએકે એ વાતો સાંભળીને
કહ્યું કે, [આવનાર] ભવિષ્યવાદી અધિત એજ છે.
૩૧ બીજાઓએ કહ્યું કે, એજ ખ્રીસ્ત છે. પણ કેટલા-
એકે કહ્યું કે, હું માલીકમાંથી ખ્રીસ્ત આવવાનો છે?
૩૨ હું સાક્ષમાં એવું નથી લખેલું કે, ઈઝ્રેલના વંશમાંથી
તથા બેથેલેમ મામ નથી ઈઝ્રેલ દતો ત્યાંથી ખ્રીસ્ત
આવવાનો છે? ૩૩ એ માટે તેને વિષે લોકોમાં યૂદ
મંત્રી ૩૪ અને તેઓમાંથી કેટલાએકે તેને પકડવા
આશું; પણ તેના પર કોઈએ હાથ નાખ્યા નહિ.

૩૫ ત્યારે ભાલદારો મુખ્ય સાબકાની તથા ફરોશી-
ઓની પાસે આવ્યા; ને તેઓએ તેઓને કહ્યું કે,
તમે તેને કેમ લાવ્યા નહિ? ૩૬ ભાલદારોએ ઉત્તર
આપ્યો કે, એના જેવું કરી કોઇ માણસ બાંધ્યું નથી.
૩૭ ત્યારે ફરોશીઓએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, હું, તમે
પણ બુઝાવો ખાવો? ૩૮ અધિકારીઓમાંથી અથવા
ફરોશીઓમાંથી હું કોઈએ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો
છો? ૩૯ પણ આ લોક જે નિયમસાક્ષ નથી બળવા
તેઓ પ્રાપ્ત છે. ૪૦ નીકોદેમસ (તેઓમનો એક,
જે અગ્રાજ તેની પાસે આવ્યો હતો, તે) તેઓને કહે
છે, ૪૧ માણસનું સાંભળ્યા અગ્રાજ, ને જે તે કરે છે
તે જીવ્યા વિના, આપણું નિયમસાક્ષ હું તેનો ન્યાય
કરાવે છે? ૪૨ તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે,
તું પણ માલીકના છે? શોધ કરીને જે, કેમકે
કોઇ ભવિષ્યવાદી માલીકમાંથી ઉત્પન્ન થવાનો નથી.
૪૩ ત્યારે તેઓ પોતપોતાને પર ન્યા.

પણ ઇસુ જૈવનના પહાડ પર ગયો. ૨ અને
મોટી સવારે ફરી તે મંદિરમાં આવ્યો, ને
સપ્તમા લોક તેની પાસે આવ્યા, ને તેણે બેસીને
તેઓને બોધ કર્યો. ૩ ત્યારે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ
વ્યભિચારમાં પકડાએલી એક બાપટીને લાવે છે; ને
તેણીને વચમાં ઉભી રાખીને, ૪ તેઓ તેને કહે છે કે,
ગુરુ, આ બાપટી વ્યભિચાર કરાંજ પકડાઇ છે. ૫ હવે
મુસાએ નિયમસાક્ષમાં આપણને આજ્ઞા આપી છે કે,
એનીઓને પત્થરે મારવી; તો તું તેને વિષે હું કહે
છે? ૬ પણ તેના પર દોષ મુકવાનું [કારણ] તેમને
મળી આવે માટે તેનું પરીણુ કરતાં તેઓએ એ કહ્યું.
પણ ઇસુએ નીચા વળીને લેયિ પર આંખોએ લખ્યું.
૭ પણ તેઓએ તેને પુછ્યા કીધું, ત્યારે તેણે ઉભા
થઈને તેઓને કહ્યું કે, તમારામાં જે પાપ વમરેલો
હોય તે પહેલો તેના પર પથર નાખે. ૮ અને ફરી
તેણે નીચા વળીને આંખોવડે લેયિ પર લખ્યું.
૯ અને તેઓ એ સાંભળીને ધરડાથી માંડીને ઉભા
મુઠી, એક પછી એક, નીકળી ગયા, ને એકલા ઇસુને
તથા વચમાં ઉભી રહેલી બાપટીને મુઠી ન્યા. ૧૦ ત્યારે
ઇસુ ઉભો થયો, ને તેને કહ્યું કે, બાપ, તેઓ ક્યાં
છે? હું કોઈએ વને દોષિત કરાવી નથી? ૧૧ ને તેણીએ
કહ્યું કે, પ્રભુ, કોઈએ નહિ. ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હું
પણ વને દોષિત નથી કરાવતા; તું ચાકી જ, હવેથી
પાપ કરતો ના જી.

૧૨ ઇસુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, જગતનું અજવાળું
હું છું; જે મારી પાછળ આવે છે, તે અધકારમાં નહિ
આવશે, પણ જીવનનું અજવાળું પામશે. ૧૩ ત્યારે
ફરોશીઓએ તેને કહ્યું કે, તું તારે પોતાને વિષે શબ્દો
આપે છે; વારી શાહેદી ખરી નથી. ૧૪ ઇસુએ ઉત્તર
આપતાં તેઓને કહ્યું કે, જે હું પોતાને વિષે શાહેદી
આપું છું, તોપણ મારી શાહેદી ખરી છે, કેમકે હું
ક્યાંથી આવ્યો છું, ને ક્યાં જઈ છું, જે હું જાણું છું;
પણ તમે નથી જાણતા કે હું ક્યાંથી આવું છું, અથવા
ક્યાં જઈ છું. ૧૫ તમે દેહ પ્રમાણે ન્યાય કરાવો છો;
હું કોઈના ન્યાય કરાવતો નથી. ૧૬ વળી હું ન્યાય
કરાવું, તો મારો ન્યાય ખરો છે; કેમકે હું એકલો
નથી, પણ દુ તથા બાપ જેવે મને મોકલ્યો [તે બન્ને
ખીએ]. ૧૭ અને તમારા નિયમસાક્ષમાં પણ એમ
લખ્યું છે કે, જે માણસની શાહેદી ખરી છે. ૧૮ હું
પોતાને વિષે શાહેદી આપનાર છું, ને બાપ જેવે મને
મોકલ્યો છે તે મારે વિષે શાહેદી આપે છે. ૧૯ ત્યારે

તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારો બાપ ક્યા છે? ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, તમે મને તેમજ મારા બાપને પણ જાણતા નથી, જે તમે મને જાણતા, તો મારા બાપને પણ જાણતા ૧૦ તેણે મદિરમાં બોધ કરતા બહાર આજીવ્યે વાતો કહી, પણ કોઈએ તેને પકડ્યો નહિ, કેમકે તેના સમય હજી સુધી આવ્યો ન હતો.

૨૧ જે માટે તેણે ફરી તેઓને કહ્યું કે, હું જાઉં છું, ને તમે મને શોધશો, પણ પોતાના પાપમાં મરશો, જ્યાં હું જાઉં છું, ત્યાં તમે આવી શકતા નથી ૨૨ ત્યારે યહુદીઓએ કહ્યું કે, થું તે આપઘાત કરશે? કેમકે એ કહે છે કે, જ્યાં હું જાઉં છું, ત્યાં તમે આવી શકતા નથી ૨૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે નીચેના છો, હું ઉપરનો છું, તમે આ જન્મતા છો, હું આ જન્મતો નથી ૨૪ જે માટે એ તમને કહ્યું કે, તમે પોતાના પાપમાં મરશો, કેમકે હું તે છું, જેવો જે તમે વિશ્વાસ નહિ કરો, તો તમે પોતાના પાપમાં મરશો ૨૫ તે માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું કોણ? ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, પ્રથમથી જે હું તમને કહેતો આવ્યો છું તેજ ૨૬ મારે તમારે વિષે કહેવાનું તથા ત્યાં કરાવવાનું ધણુ છે, તો પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, તે ખરો છે, ને મેં તેની પાસેથી જે વાતો સાંભળી છે, તે હું જગતને કહું છું ૨૭ તેઓ સમજ્યા નહિ કે તે અમને બાપ વિષે કહે છે ૨૮ તે માટે ઇસુએ કહ્યું કે, તમે માણસના દીકરાને ઉચ્ચ કયાં પછી બાળશો કે હું તેજ છું, ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ જેમ બાપે મને પ્રાપ્ત્યુ છે, તેમ જે વાતો હું કહું છું ૨૯ અને જેણે મને મોકલ્યો તે મારી સાથે છે, તેણે મને એકલો નથી મુક્યો, કેમકે તેને મમતા કામ હું નિત્ય કરું છું ૩૦ તે એ વાતો કહેતો હતો, ત્યારે ઘણાંએ તેના પર વિશ્વાસ પ્રાપ્ત.

૩૧ ત્યારે જ યહુદીઓએ તેના પર વિશ્વાસ પ્રાપ્તો હતો, તેઓને ઇસુએ કહ્યું કે, જે તમે મારા વચનમાં રહો, તો ખર્ચિત તમે મારા શિષ્યો છો, ૩૨ અને તમે સત્યને જાણશો, ને સત્ય તમને છુટા કરશે ૩૩ તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, અમે ઇબ્રાહીમના વંશજો છીએ, ને હજી કદી કોઈના દાસપણમાં આવ્યા નથી, તો તું કેમ કહે છે કે, તમને છુટા કરવામાં આવશે? ૩૪ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, હું તમને ખર્ચિત ખર્ચિત કહું છું કે, જે કોઈ બાપ કરે છે, તે પાપનો દાસ છે, ૩૫ ને દાસ સદા ધરમાં રહેતો નથી, પણ દીકરો સદા રહે છે ૩૬ માટે જે દીકરો તમને છુટા

કરશે, તો તમે ખરેખરા છુટા થશો ૩૭ હું જાણું છું કે, તમે ઇબ્રાહીમના વંશજો છો, પણ મારા વચનને તમારામાં જગ્યા મળતી નથી, માટે તમે મને મારી નાખવા કોશિષ કરો છો ૩૮ મેં [મારા] બાપની પાસે જે વેશુ છે, તે હું કહું છું, ને તમે પણ [પોતાના] બાપની પાસેથી જે સાંભળ્યું છે, તે કરો છો ૩૯ તેઓએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, ઇબ્રાહીમ અમારો બાપ છે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, જે તમે ઇબ્રાહીમના છેકત હોત, તો ઇબ્રાહીમના કામ તમે કરત ૪૦ પણ મને, એટલે દેવની પાસેથી જે સત્ય સાંભળ્યું તે તમને કહેનાર મનુષ્યને, તમે હમણાં મારી નાખવા કોશિષ કરો છો, ઇબ્રાહીમને એવું ક્રીપું ન હતું ૪૧ તમે પોતાના બાપના કામ કરો છો તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે બ્યલિસ્યારથી નથી જન્મ્યા, અમારો એક બાપ છે, એટલે દેવ ૪૨ ઇસુએ તેઓને કહ્યું, જે દેવ તમારો બાપ હોત તો તમે મારા પર પ્રેમ કરત, કેમકે હું દેવ પાસેથી નીકળીને આવ્યો છું, કેમકે હું પોતાથી આવ્યો નથી, પણ તેણે મને મોકલ્યો છે ૪૩ મારે જાણવું તમે શા માટે સમજતા નથી? મારૂ વચન તમે સાંભળ્યું નથી શકતા તે માટે ૪૪ તમે તમારા બાપ સેતાનના છો, ને તમારા બાપની કુદૃષ્ટા પ્રમાણે તમે કરવા ચાહો છો તે પ્રથમથી મનુષ્યધાતક હતો, ને તેમાં સત્ય નથી, તે માટે સત્યમાં તે સ્થિર રહ્યો નહિ ૪૫ ત્યારે તે જુદું જોઈ છે, ત્યારે તે પોતાની જાણે જોયે છે, કેમકે તે જુદો, ને જુદાંને બાપ છે ૪૬ પણ હું સત્ય કહું છું, માટે તમે મારૂ માનતા નથી ૪૭ તમારામાંથી કોણ મારા પર પાપ સાબીત કરે છે? જે હું સત્ય કહું છું તો શા માટે તમે મારૂ માનતા નથી? ૪૮ જે દેવનો છે, તે દેવના વચન સાંભળે છે, તમે દેવના નથી, માટે તમે સાંભળતા નથી ૪૯ યહુદીઓએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, તું સમજી ની, ને તને જૂત વળાવું છે, એ અમારૂં કહેલું થું કીક નથી? ૫૦ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, મને જૂત વળાવું નથી, પણ હું મારા બાપને માન આપું છું, ને તમે મારૂ અપમાન કરો છો ૫૧ પણ હું મારૂ પોતાનું માન નથી શોધતો, શોધનાર તથા ત્યાં કરનાર એક છે ૫૨ હું તમને ખર્ચિત ખર્ચિત કહું છું કે, જે કોઈ મારૂ વચન પામે, તો તે કદી મોત નહિ દેખશે ૫૩ યહુદીઓએ તેને કહ્યું, તને જૂત વળાવે છે એવી અમને હવે ખાત્રી થઈ છે ઇબ્રાહીમ તેમજ બલિસ્યારીઓ પણ મરી ગયા છે, પણ તું કહે છે? જે કોઈ મારા વચન પામે,

તો તે કહી મોત નહિ પામયો. ૧૭ હું શું અમાત્ર બાપ ઇબ્રાહીમ કરતાં મોટા છે? તે તો મરી ગયા છે, ને બલિષ્ઠવાદીઓ પણ મરી ગયા છે; હું પોતાને કોણ કરાવે છે? ૧૪ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, જો હું પોતાને માન આપુ, તો માંડે માન કંઈ નથી; મને માન આપનાર તો મારો બાપ છે, જે વિષે તમે કહો છો કે, તે અમારો દેવ છે. ૧૫ વળી તમે તેને બંધવો નથી; પણ હું તેને બંધ છું; ને જો હું કહું, કે હું તેને નથી બંધતો, તો તમારા જેવો હું જોઈ શકું; પણ હું તેને બંધ છું, ને તેવું વચન પાળું છું. ૧૬ તમારો બાપ ઇબ્રાહીમ મારો દહાડો ભેલાવિના આશીર્વાદ આપ્યો, ને તે બેઠને તેને આનંદ થયો. ૧૭ ત્યારે યહૂદીઓએ તેને કહ્યું કે, હજી તું પચાસ વરસનો થયો નથી, ને તું તે ઇબ્રાહીમને ભેલો છો? ૧૮ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખ્યાલ ખ્યાલ કરું છું કે, ઇબ્રાહીમનો જન્મ થયા પહેલાં હું છું. ૧૯ ત્યારે તેઓએ તેને મારવાને પચસ ઉપાધો; પણ ઇસુ સંતાઈ જઈને મદિરામાંથી નીકળી ગયો.

અને તેણે રસ્તે ચાલતા જન્મના આંધળો એક જણને દીધો. ૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછ્યું કે, શાથી, જે પાપને દીધે એ માણસ આંધળો જન્મ્યો, તે કોણે કીધું? એણે કે એના માળાપે? ૩ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, એણે કે એનાં માળાપે પાપ કીધું, તેથી નહિ; પણ દેવનાં કામ તેનામાં પ્રગટ થાય એ માટે [એમ થયું]. ૪ જ્યાં સુધી દહાડો છે, ત્યાં સુધી જેણે મને મોકલ્યો છે તેનાં કામ આપણે કરવાં જોઈએ; શવ આવે છે, જેમાં કોઈથી કામ કરાવું નથી. ૫ હું જન્મનાં છું ત્યાં સુધી હું જન્મતું અજાણું છું. ૬ આ પ્રમાણે જોશીને તે ભાંય પર ઘુંટ્યો, ને તે યુકથી કાઢવ બતાવ્યો, ને તે કાઢવ તે [આંધળો]ની આંખો પર તેણે ચોપડ્યો; ૭ ને તેને કહ્યું કે, હું જઈને શીલા-આદ (કે જેનો અર્થ મોકલેલો થાય છે) તે દોળમાં ધો. ત્યારે તે ગયો, ને ઘોઘને દેખતો ઘઘને આવ્યો. ૮ તે માટે પરાસીઓએ તથા જેઓએ તેને અગાઉ જાણ્યો તેઓ દત્તો તેઓએ કહ્યું કે, જે ખેડીને જાણ માનતો દત્તો, તે હું એજ નથી? ૯ કેલ્લાએકે કહ્યું કે, એ તેજ છે; બીજાએકે કહ્યું કે, ના, પણ તે તેના જેવો છે; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું તેજ છું. ૧૦ તેઓએ તેને કહ્યું કે, ત્યારે તારી આંખો શી રીતે ઉઘડી ગઈ? ૧૧ તેણે ઉત્તર દીધો કે, જે માણસ ઇસુ કહેવાય છે તેણે કાઢવ કીધો, ને મારી આંખો પર ચોપડ્યો, ને

મને કહ્યું કે, હું શીલાઆદના દોળમાં જઈને ધો; માટે હું ગયો, ને ઘોઘને દેખતો ઘયો. ૧૨ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તે ક્યાં છે? તે કહે છે કે, હું બંધતો નથી.

૧૩ પહેલાં આંધળો દત્તો, તેને તેઓ ફરીશી-ઓની પાસે લઈ આવ્યા. ૧૪ હવે જે દિવસે ઇસુએ કાઢવ કરીને તેની આંખો ઉઘાડી હતી, તે દિવસે વિશ્રામવાર હતો. ૧૫ તે માટે ફરીશીઓએ પણ ફરીથી તેને પુછ્યું કે, હું શી રીતે દેખતો થયો? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તેણે મારી આંખો પર કાઢવ ચોપડ્યો, ને હું ઘોઘને દેખતો થયો છું. ૧૬ તે માટે ફરીશીઓમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, તે માણસ દેવની પાસેથી નથી; કેમકે તે વિશ્રામવાર પાળતો નથી; પણ બીજાઓએ કહ્યું કે, પાપી માણસ એવા ચમત્કાર શી રીતે કરી શકે? અને તેઓમાં એ પક્ષ પક્ષ. ૧૭ ત્યારે તેઓ ફરીથી તે આંધળાને કહે છે કે, તેણે તારી આંખો ઉઘાડી, તે માટે તેને વિષે હું શું કહે છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે બલિષ્ઠવાદી છે. ૧૮ પણ યહૂદીઓએ તે દેખતા થયેલાનાં માળાપને તેણે ત્યાં સુધી તેઓ તેને વિષે માનતા ન હતા, કે તે આંધળો દત્તો, ને દેખતો થયો છે. ૧૯ અને તેઓએ તેઓને પુછ્યું કે, શું એ તમારો દીકરો છે, જેને વિષે તમે કહો છો કે, એ જન્મનો આંધળો દત્તો? તો હવે એ શી રીતે દેખે છે? ૨૦ તેનાં માળાપે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એ અમારો દીકરો છે, ને એ જન્મનો આંધળો દત્તો, એ અમે બાળીએ છીએ; ૨૧ પણ હમણાં એ શી રીતે દેખે છે, તે અમે બાળતાં નથી; અથવા એની આંખો કાણે ઉઘાડી, તે પણ અમે બાળતાં નથી; એ પુખ્ત ઉમરનો છે; એને પુછા, એ પોતે કહેશે. ૨૨ તેનાં માળાપ યહૂદીઓથી બીનાં હતાં માટે તેઓએ એમ કહ્યું; કેમકે યહૂદીઓએ એવો કશવ અગાઉથી કીધો દત્તો કે, તે ખ્રીસ્ત છે એવું જો કોઈ કબલ કરે, તો તેને સભાસ્થાનમાંથી કાઢી મુકવું. ૨૩ તે માટે તેનાં માળાપે કહ્યું કે, એ પુખ્ત ઉમરનો છે, એને પુછા. ૨૪ એ નાટ જે આંધળો દત્તો, તે માણસને તેઓને ફરી તેણે કહ્યું કે, દેવની સ્મૃતિ કર; અમે બાળીએ છીએ કે એ માણસ તો પાપી છે, એ હું નથી તેણે ઉત્તર દીધો, તે પાપી છે કે નહિ, એ હું નથી બંધતો; એક વાત હું બાળું છું, કે હું જે આંધળો દત્તો તેને દેખતો થયો છું. ૨૫ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તેણે વને શું કીધું? તારી આંખો તેણે શી

રીતે ઉધાડી? ૨૦ તેણે તેઓને ઉત્તર દીધા કે, મ હમણાં તમને કહ્યું, પણ તમે સાંભળ્યું નહિ; તમે શા માટે ફરીથી સાંભળવા આહો છો? શું તમે પણ તેના સિંધ્યે થવા આહો છો? ૨૧ ત્યારે તેઓએ તેની નિંદા કરતાં કહ્યું કે, તું તેને સિંધ્યે છે; પણ અમે તો મુસાના સિંધ્યે છીએ. ૨૨ એવ મુસાની સાથે બોલ્યો, એ અમે નહીંએ છીએ; પણ એ માણસ તો ક્યાંનો છે, તે અમે નહીંતા નથી. ૨૩ તે માણસે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, એ તો અભયજન જેવું છે, કે તેણે મારી આંખો ઉધાડી તે છતાં પણ તે ક્યાંનો છે, એ તમે નથી નહીંતા. ૨૪ આપણે તો નહીંએ છીએ કે, એવ પાપીઓનું સાંભળતો નથી; પણ જે કોઈ એવનો ભક્ત હોય, ને તેની ઇચ્છા પ્રમાણે કરતો હોય, તો તેનું તે સાંભળે છે. ૨૫ જન-વના આરંભથી એવું કદી સંભળ્યું નથી, કે જનના આંધળાની આંખો કોઈએ ઉધાડી હોય. ૨૬ એ એ માણસ દેવની પાસેથી આવ્યો ન હોય, તો તે કંઈ કરી ન શકત. ૨૭ તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું તો વહન પાપોમાં જન્મ્યો છે, ને અમને બોધ કરે છે? ૨૮ તેઓએ તેને બહાર કાઢી મુક્યો.

૨૯ ઇસુએ સાંભળ્યું કે, તેઓએ તેને બહાર કાઢી મુક્યો; પણ તેણે તેને મળીને કહ્યું કે, તું શું દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ કરે છે? ૩૦ તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પ્રશ્ન, તે કોણ છે કે હું તેના પર વિશ્વાસ કરું? ૩૧ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તેં તેને જોયો છે, અને જે વારી સાથે બોલે છે, તેજ તે છે. ૩૨ અને તેણે કહ્યું કે, પ્રશ્ન, હું વિશ્વાસ કરું છું. અને તેણે તેનું ભજન કીધું. ૩૩ ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, જેઓ દેખતા નથી તેઓ દેખતા થાય; ને જેઓ દેખતા છે તેઓ આંધળા થાય, માટે ન્યાયને સાર આ જનતામાં હું આવ્યો છું. ૩૪ જે ફરોશીઓ તેની પાસે હતા તેઓએ એ વાતો સાંભળીને તેને કહ્યું કે, તો શું અમે પણ આંધળા છીએ? ૩૫ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જે તમે આંધળા હોય તો તમને પાપ ન લાગત; પણ હવે તમે કહો છો કે, અમે દેખતા છીએ, માટે તમાર પાપ રહે છે.

૧૦ હું તમને ખ્યાલ ખ્યાલ કરું છું કે, બારણેથી ઘેટાંના વારામાં જે નથી પેસતો, પણ બીજે કોઈ રસ્તેથી ચઢે છે, તેજ ચોર તથા વહારો છે. ૨ પણ બારણેથી જે પેસે છે, તે ઘેટાંપાળક છે. ૩ દરવાન તેને સાર ઉધાડે છે; ને ઘેટા તેનો સાદ સાંભળે છે; ને તે પોતાનાં ઘેટાને નામ લઈને બોલાવે છે, ને

તેઓને બહાર દોરી ન્ય છે. ૪ ત્યારે તે પોતાનાં સર્વ ઘેટાંને બહાર કાઢે છે, ત્યારે તે તેઓની આજળ ચાલે છે, ને ઘેટા તેની પાછળ ચાલે છે; કેમકે તેઓ તેનો સાદ જાળવે છે. ૫ પણ તેઓ પાસકાની પાછળ નહિ ચાલે, પણ તેની પાસેથી નાસી જશે; કેમકે પાસકાઓનો સાદ તેઓ જાળવતાં નથી. ૬ ઇસુએ તેઓને એ દર્શાવ કહ્યું, પણ જે વાતો તેણે તેઓને કહી તે શી છે તે તેઓ સમજ્યા નહિ.

૭ ત્યારે ઇસુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખ્યાલ ખ્યાલ કરું છું કે, ઘેટાંનું બારણું હું છું. ૮ જેઠલા મારાથી આજળ આવ્યા, તેઓ સઘળા ચોર તથા વહારા છે; પણ ઘેટાએ તેઓનું સાંભળ્યું નહિ. ૯ હું બારણું છું, મારાથી જે કોઈ પેસે, તો તે ઉધાર પામશે, ને માટે આવશે ને બહાર જશે, ને ચારે પામશે. ૧૦ ચોરી કરવા તથા મારી નાખવા તથા નારા કરવા વગર બીજી મતલબથી ચોર આવતો નથી. તેઓને જીવન મળે, ને તે પુષ્કળ મળે, માટે હું આવ્યો છું. ૧૧ હું ઉત્તમ ઘેટાંપાળક છું; ઉત્તમ ઘેટાંપાળક ઘેટાંને સાર પોતાનો જીવ આપે છે. ૧૨ જે ચાકર છે અને ઘેટાંપાળક નથી, જે પોતે ઘેટાનો ધણી નથી, તે વડે આવતું દેખીને ઘેટાને મુકીને નાસી ન્ય છે; પણ વડે તેઓને પકડીને તેઓને વિખેરી નાખે છે. ૧૩ [તે નાસી ન્ય છે], કેમકે તે ચાકર છે, ને ઘેટાંની તેને કિતા નથી. ૧૪ હું ઉત્તમ ઘેટાંપાળક છું, ને પોતાનાને જાળવું છું, ને મારાં પોતાના મને જાળવે છે. ૧૫ જેમ આપ મને જાળવે છે ને હું બાપને જાળવું છું તેમ [તેઓ મને જાળવે છે]; ને ઘેટાંને સાર હું પોતાનો જીવ આપું છું. ૧૬ અને મારા બીજા ઘેટા છે, તેઓ આ વાંદામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાની જરૂર છે, ને તેઓ મારા સાદ સાંભળશે; અને તેઓ એક ટોળું, એક ઘેટાંપાળક થશે. ૧૭ બાપ મારા પર પ્રેમ કરે છે, કારણ કે હું પોતાનો જીવ આપું છું એ માટે કે હું તે પાછો લઉં. ૧૮ કોઈ મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાની મેળે તે આપું છું; તે આપવાનો મને અધિકાર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને અધિકાર છે; એ આજ્ઞા મને મારા બાપથી મળી છે.

૧૯ આ વાતોને લીધે ચહુડીઓમાં ફરીથી પક્ષ પડ્યા. ૨૦ અને તેઓમાંના ધણીએ કહ્યું કે, તેને જીવ વળગેલું છે, ને તે લેલો છે, તમે તેનું કેમ સાંભળો છો? ૨૧ બીજાઓએ કહ્યું કે, જીવ વળગેલાની એ વાતો

નથી. હું ભૂત આંધળાઓની આંખો ઉધારી થકે છે? ૨૨ હવે ચરણલેખમાં પ્રવિષ્ટાપવં હતું; ને તે શિયાળાનો વખત હતો. ૨૨ અને ઇસુ મંદિરમાં સુલેમાનની પરશાળમાં ફરતો હતો. ૨૩ ત્યારે યહુદીઓએ તેની આસપાસ આવીને તેને કહ્યું, ક્યાં સુધી તું અમારો ઇવ સદેહમાં રાખશે? બે તું તે ખ્રીસ્ત હોય તો અમને સાફ કહે. ૨૪ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, મેં તો વમને કહ્યું, પણ તમે માનતા નથી; બે કામો હું મારા બાપને નામે કરું છું, તેઓ મારે વિષે શાહેદી આપે છે. ૨૬ પણ તમે માનતા નથી, કેમકે તમે મારા ઘેટામાંના નથી. ૨૭ મારાં ઘેટાં મારે સાદ સંભળે છે, ને હું તેઓને જાણવું છું, ને તેઓ મારી પાછળ આવે છે. ૨૮ અને હું તેઓને અનંત ઇવન આપું છું, ને તેઓને નાસા કહી નહિવ થશે, ને મારા દાથમાંથી તેઓને કેહ જાનવી નહિવ લેશે. ૨૯ મારો બાપ, જેણે મને [તેઓને] આપ્યાં છે, તે સદુથી મેટા છે; ને બાપના દાથમાંથી કાઢ [તેઓને] જીનવી લેવા સમર્થ નથી. ૩૦ હું તથા બાપ એક જીએ. ૩૧ [ત્યારે] તેને પતથરે મારવાને યહુદીઓએ ફરી પતથર ઉપાડ્યા. ૩૨ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, મેં બાપથી તમને ઘણાં સારાં કામો દેખાડ્યાં છે, તેઓમાંના કયા કામને લીધે મને પતથરે મારો છો? ૩૩ યહુદીઓએ તેને ઉત્તર દીધો કે, કોઈ સારા કામને લીધે અમે તને પતથરે મારતા નથી, પણ હુબાપણને લીધે; ને તું માનુસ છતાં પોતાને દેવ કરાવે છે, તેને લીધે. ૩૪ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, થું તમારા નિયમગ્રાન્થમાં એ લખ્યું નથી કે, મેં કહ્યું કે, તમે દેવો છો? ૩૫ જેઓની પાસે દેવનું વચન આવ્યું, તેઓને બે તેણે દેવો કહ્યા (ને શપથનો ભય થતો નથી), ૩૬ તો જેને બાપે અભિષેક કર્યો તેને જગતમાં મોકલ્યો, તેને થું તમે એમ કહો છો કે, તું હુબાપણ કરે છે; કેમકે મેં કહ્યું કે, હું દેવનો દીકરો છું? ૩૭ બે હું મારા બાપનાં કામ નથી કરતો, તો મારો વિશ્વાસ ન કરો. ૩૮ પણ બે હું કરું છું, તો બે કે તમે મારો વિશ્વાસ ન કરો, તો પણ તે કામોનો વિશ્વાસ કરો; બે માટે કે તમે જોના ને સમજો, કે બાપ મારામાં છે, ને હું બાપમાં છું. ૩૯ [ત્યારે] તેઓએ ફરી તેને પકડવા દોશિય કીધો, પણ તે તેઓના દાથમાંથી નીકળી નયો.

૪૦ અને યરદનને પેથે પાર, જ્યાં પદેલાં ચોદાન ખાતરના કરતો હતો, તે ક્ષેત્રે તે પાછા જઈને ત્યાં

રહો. ૪૧ અને ઘણા તેની પાસે આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, ચોદાને કંઈ ચમત્કાર કીધો ન હતો ખરો, પણ ચોદાને એને વિષે બે બે કહ્યું, તે બધું ખરું હતું. ૪૨ અને ત્યાં ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો.

૧૧ હવે મરિયમ તથા તેની બહેન મારથાનાં ગામ બેથાનીઆનો લાન્ડસ નામે એક જગ્યા મોટો હતો. ૧ બે મરિયમે પ્રભુને અત્તર ચોડ્યું હતું, ને તેના પત્ર પોતાને ચોડલે લુકયા હતા, તેનો બાઇ લાન્ડસ મોટો હતો. ૨ બે માટે બહેનોએ તેને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, પ્રભુ, બે, જેના પર તું પ્રેમ રાખે છે, તે મોટો છે. ૩ પણ ઇસુએ એ સાંભળીને કહ્યું કે, જેથી મરણ થાય એવો આ મંદવાડ નથી; પણ એથી દેવના દીકરાનો મહિમા થાય, માટે દેવના મહિમાને સાચુ એ છે. ૪ હવે મારથા તથા તેની બહેન તથા લાન્ડસ ઉપર ઇસુ પ્રેમ રાખતો હતો. ૫ તે મોટો છે, એ તેણે સાંભળ્યું ત્યારે પાતે ન્યાં હતો, તેજ કંઠાણે એ દંડારી રહ્યો. ૬ ત્યાર પછી તે સિથોને કહે છે કે, ફરી આપણે યહુદીમાં જઈએ. ૭ શિથો તેને કહે છે કે, રાખી, હમણાંજ યહુદીઓ તને પતથરે મારવાને દોશિય કરતા હતા, ને થું ફરી તું ત્યાં જાય છે? ૮ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, થું દિવસના બાર કલાક નથી? બે દિવસે કાઢ ચાલે, તો તે આ જગતનું અજવાણુ દેખે છે, માટે ટાકર નથી ખાતો. ૯ પણ બે કાઢ રાત્રે ચાલે, તો તેનામાં અજવાણું નથી, માટે ટાકર ખાવ છે. ૧૦ તેણે એ વાતો કહી, અને ત્યાર પછી તે તેઓને કહે છે કે, આપણા મિત્ર લાન્ડસ ઉધી ગયો છે; પણ હું તેને ઉધમાંથી જાનવાર સાચું બંધ છું. ૧૧ ત્યારે શિથોએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, બે તે ઉધી ગયો હોય તો તે સારો થયો. ૧૨ ઇસુએ તો તેના મરણ વિષે કહ્યું હતું, પણ તેઓને એમ લાગ્યું કે તેણે ઉધનો વિશામો લેવા વિષે કહ્યું હતું. ૧૩ ત્યારે તો ઇસુએ તેઓને સાફ કહ્યું કે, લાન્ડસ મરી ગયો છે. ૧૪ અને હું ત્યાં ન હતો, માટે હું તમારે લીધે તરખાઉ છું, એટલા સાર કે તમે વિશ્વાસ કરો; પણ આપણે તેની પાસે જઈએ. ૧૬ ત્યારે ચેભા, જે સિદીમસ કહેવાય છે, તેણે ચેભાના સાથી સિથોને કહ્યું કે, આપણે પણ જઈએ કે તેની સાથે મરીએ.

૧૭ હવે જ્યારે ઇસુ આવ્યો ત્યારે તેને માલમ પડ્યું કે, તેને જગતમાં રહાને ચાર દંડારી યદ ગયા છે. ૧૮ હવે બેથાનીઆ ચરણલેખની નુબ્દીક, એટલે ગાઉ

એકને છેટે હતું. ૧૬ અને મારથા તથા મરિયમની પાસે તેઓના ભાઈ સંબંધી દિવાસો દેવા સારૂ યહુદીઓમાંના ધણાએક આવ્યા હતા. ૧૭ ઇસુ આવે છે, એ મારથાએ સાંભળ્યું, ત્યારે તે જઇને તેને મળ્યા; પણ મરિયમ ઘરમાં બેસી રહી. ૧૮ ત્યારે મારથાએ ઇસુને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તું અહીં હોત, તો મારો ભાઈ ન મરત. ૧૯ અને હવે પણ તું દેવ પાસે જે કંઈ માગશે, તે દેવ તને આપશે, એ જુ બહુ છે. ૨૦ ઇસુ તેને કહે છે કે, તારો ભાઈ પાછો ઉઠશે. ૨૧ મારથા તેને કહે છે કે, છેલ્લે દહાડે પુનરુત્થાનમાં તે પાછો ઉઠશે, એ કું બહુ છે. ૨૨ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, પુનરુત્થાન તથા જીવન હું છું; જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે જો કે મરી જાય તોપણ જીવતા થશે. ૨૩ અને જે કોઈ જીવતાં મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે કદી નહિજ મરશે; તું છું એવો વિશ્વાસ રાખે છે? ૨૪ તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, મેં વિશ્વાસ કર્યો છે કે તું દેવના દીકરો ખ્રીસ્ત, જે જન્મતાં આવનાર છે, તેજ છે. ૨૫ અને એમ કહીને તે આવી ગઇ, ને પોતાની બહેન મરિયમને ધાની રીતે બોલાવીને કહ્યું કે, હવે આવ્યો છે, ને તને તેડે છે. ૨૬ એ સાંભળતાંજ તે જલદી ઉઠીને તેની પાસે ગઇ. ૨૭ (ઇસુ તો હજી ગામમાં આવ્યો ન હતો, પણ જ્યાં મારથા તેને મળી હતો તે જગ્યામાં હતો). ૨૮ ત્યારે જે યહુદીઓ તેની સાથે ઘરમાં હતા ને તેને દિવાસો આપના હતા, તેઓએ દીકું કે મરિયમ જલદી ઉઠીને બહાર ગઇ, ત્યારે તે બહાર પર રહેવાને જાય છે, એવું ધારીને તેઓ તેની પાછળ ગયા. ૨૯ માટે જ્યાં ઇસુ હતો ત્યાં મરિયમ આવે તેને દીકો, ત્યારે તેણીએ તેને પગે લાગીને તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તું અહીં હોત, તો મારો ભાઈ ન મરત. ૩૦ ત્યારે ઇસુએ તેને રડતી બેઠાને, તથા જે યહુદીઓ તેની જોડે આવ્યા હતા તેઓને પણ રડતા બેઠાને, તેણે મનમાં નિસારો મુક્યો, ને પોતે બ્યાકુળ થયો. ૩૧ અને કહ્યું કે, તમે તેને ક્યાં મુક્યો છો? તેઓ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, આવીને જો. ૩૨ ઇસુ રજો. ૩૩ એ માટે યહુદીઓએ કહ્યું કે, જુઓ, તે તેના પર કેટલો પ્રેમ રાખતો હતો! ૩૪ પણ તેઓમાંના કેટલાએક કહ્યું કે, જેણે આંધળાની આંખો ઉઘાડી, તેને શું આ માણસ ન મરે એવું પણ કરવાની શક્તિ ન હતી? ૩૫ ત્યારે ઇસુ પોતામાં ફરી નિસારો મુકતો બહાર આગળ આવે છે. તે તો સુકા હતો, ને તે પર પત્થર મુકેલો હતો. ૩૬ ઇસુ કહે છે કે, પત્થરો

ખસેડો. તે મરેલાની બહેન મારથા તેને કહે છે કે, પ્રભુ, હવે તો તે ગંધાતો હશે; કેમકે આજ તેને ચાર દહાડા થયા. ૩૭ ઇસુ તેને કહે છે કે, જો તું વિશ્વાસ કરશે, તો તું દેવનો મહિમા જોશે, એવું મેં તને નથી કહ્યું? ૩૮ ત્યારે તેઓએ પત્થર ખસેડ્યો, ને ઇસુએ આંખો ઉઘાડી કરીને કહ્યું કે, જો બાપ, તે માંડે સાંભળ્યું છે, માટે હું તારો વિધવાર માંડું છું. ૩૯ અને તું નિત્ય માર સાથે છે, એ હું જાણતો હતો; પણ જે લોક આસપાસ ઉભા રહેલા છે, તેઓ વિશ્વાસ કરે કે, તે મને મોકલ્યો છે, માટે તેઓને કીધે મેં એ કહ્યું. ૪૦ અને એમ બોલ્યા પછી તેણે મોટા પાંદે હાથ મારી કે, લાનરસ, બહાર આવ. ૪૧ ત્યારે જે મરી નબેલો તે દાણે પગે કડકે બાંધેલા બહાર આવ્યો, ને તેનું મોઢું ફાલે વિડાયેલું હતું. ઇસુએ તેઓને કહ્યું, એને ઊઠાડો, ને જવા દો.

૪૨ એ માટે જે યહુદીઓ મરિયમની પાસે આવ્યા હતા, ને તેણે જે કીધું તે જોયું હતું, તેઓમાંથી ધણાએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો. ૪૩ પણ તેઓમાંના કેટલાએક ફેરારીઓની પાસે જઇને ઇસુએ જે કામ કીધાં હતાં, તે તેઓને કહી દીધા.

૪૪ એ માટે પ્રુપ્ત યાજ્ઞકોએ તથા ફેરારીઓએ સભા મેળવીને કહ્યું કે, આપણે શું કરીએ? કેમકે એ માણસ તો ધણા ચમત્કારો કરે છે. ૪૫ જો આપણે તેને એમના એમજ રહેવા દઈશું, તો સંધળા તેના પર વિશ્વાસ કરશે, ને રૂમીઓ આવીને આપણું કામ-કેડાણ તથા પ્રભુપણ લઈ જશે. ૪૬ પણ કાયદાસ નામે તેઓમાંના એક જે તે વરસે પ્રુપ્ત યાજ્ઞક હતો, તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કંઈજ નહિવતું નથી, ૪૭ ને વિચારતા નથી કે લોકની વતી એક માણસ મરે, ને આખી પ્રજા નાશ ન પામે, એ તમારે સારૂ લાભકારક છે. ૪૮ તેણે તો એ પોતાથી કહ્યું ન હતું, પણ તે વરસમાં તે પ્રુપ્ત યાજ્ઞક હોવાથી તેણે લખિયું કહ્યું કે, લોકની વતી ઇસુ મરશે. ૪૯ અને એકલા આ લોકની વતી નહિ, પણ એ માટે કે દેવનાં નેરાઈ એવેલાં છાકરાંને પણ તે એકઠાં કરીને એકત્ર કરે. ૫૦ તેને દહાડાથી માંડીને તેને મારી નાખવાનો તેઓ મનમુખો કરવા લાગ્યા.

૫૧ તે માટે ત્યાર પછી યહુદીઓમાં પ્રગટ્યે ઇસુ ક્યો નહિ, પણ ત્યાંથી સનની પાસેના પ્રાંતના એકાન્ધ નામના સહેરમાં ગયો, ને પોતાના શિષ્યો સુધાં ત્યાં રહ્યો. ૫૨ હવે યહુદીઓનું પારખા પર્વ ખસેલું હતું,

ને પારખા અનાદિ ઘણા લોકો પોતાને મુક્ત કરવાને
જદાર ચામચી ચરણાલેખમાં ગયા હતા. ૧૬ માટે
તેઓએ ઇસુની શોધ કીધી, ને મદિરામાં ઉઘા રહેતાં
માદોમાંદે કશું કે, વખને શું લાગે છે? શું પર્વમાં તે
આવવાને નથી? ૧૭ દવે મુખ્ય ચાલકોને વધા ફરો-
શીઓએ એડી આઠા આપી હતી કે, જે કોઈ માણ-
સને માણ પડે કે તે ક્યાં છે તો તેણે ખબર આપવી,
એ માટે કે તેઓ તેને પકડે.

૧૨

ત્યારે પારખા પર્વના ૮ દહાડા અગ્રાદિ ઇમુ
મેથાનીઆમાં આવ્યો, ત્યાં લાગરસ, જેને
ઇમુએ મરીનએલાઓમાંથી ઉઠાડો હતો, તે હતો.
૧ માટે તેઓને તેને કાગે ત્યાં વાળુ કીધું, ત્યારે
મારખા સેવા કરતી હતી, પણ લાગરસ તેની સાથે
જમવા બેઠેલાઓમાંના એક હતો. ૨ તે વેળા મરિયમે
પણ મુલ્યવાન જ્વાહરમાંની સુવર અત્તર લઇને ઇમુને
પરો ચોંટાડી, ને પોતાને ચોંટાડે તેના પત્ર લીધ્યા;
અને અત્તરની મુગામ આપ્યા ધરમાં બાપી ગઈ.
૪ પણ તેના લિખ્યામાંના એક, ચંદુદા ઇસાકારીઓત,
જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર હતો, તે કહે છે કે, ૧ એ
અત્તર તપ્પત્તે દીનારે વેંચીને ફરિદીઓને આ માટે
અપાઈ નહિ? ૨ દવે આ જે તેણે ઇસુ તેનું કામુ એ
નહોતું કે તેને ફરિદીઓને માટે દાન હતી; પણ તે
આર હતો, ને શેલી રાખતો હતો, ને તેમાં જે નેપાતું
તે લઈ જતો હતો, તે માટે કહ્યું. ૩ ત્યારે ઇમુએ કહ્યું
કે, મારા દાનવાના દહાડાને સાચુ તેણેને એ રાખવા
કે. ૪ કેમકે ફરિદીઓ તો સદા વમારી સાથે છે; પણ
જે સદા વમારી સાથે નથી.

૫ ત્યારે ચંદુદીઓનાંના ઘણા લોકોએ જણ્યું કે તે
ત્યાં છે, ત્યારે તેઓ એકલા ઇમુને લીધે નહિ, પણ
લાગરસ જેને તેણે મરીનએલાઓમાંથી ઉઠાડો હતો,
તેને ઇમુ જેવા સાચુ આવ્યા. ૧૦ પણ મુખ્ય ચાલ-
કોએ લાગરસને પણ મારી નાખવાની મંજૂર કીધી;
૧૧ કેમકે તેના કારણથી ઘણા ચંદુદીઓ આજ્ઞા ગયા
ને ઇમુ પર વિશ્વાસ રીતો.

૧૨ બીજે દહાડે પર્વમાં આવેલા ઘણાએક લોકોએ
એવું સાંભળ્યું કે, ઇમુ ચરણાલેખ આવે છે; ૧૩ ત્યારે
ખલુદીની રાનીઓ લઇને તેઓ તેને મળવાને જદાર
ગયા; ને એની ખૂબ પાસે કે, દોષાલા; ૧૪ ઇમુને નામે
ઇસાએલોને જે દાન આવે છે, તેને ધન્ય છે. ૧૬ અને
ઇમુને એક ગરોડાને વહેરો મળ્યા ત્યારે તેના પર
તે બેઠો, એમ જણ્યું છે તેમ કે, ૧૭ ત્યાં લિથોનની

લીકરી, બી મા; ૧૮, તારા રામ ગરોડાના વહેરા પર
બેસીને આવે છે. ૧૯ પ્રથમ તેના લિથો એ વાતો
સમજ્યા ન હતા, પણ ઇમુ મદિમાવાન થયા, ત્યારે
તેઓને યાદ આવ્યું કે, તેના મુળથી એ વાતો લખેલી
છે, ને તેજ પ્રમાણે તેઓએ તેને કીધું છે, ૨૦ તેણે
લાગરસને કબજામાંથી બોલાવ્યો, ને મરી ગમેલાઓ-
માંથી ઉઠાડો, તે વખતે જે લોક તેની સાથે હતા,
તેઓએ શાહેડી આપી. ૨૧ અને તે કારણથી પણ
લોકો તેને મળવા ગયા; કેમકે તેણે એ ચમત્કાર કીધો
હતો એવું તેઓએ સાંભળ્યું હતું. ૨૨ તે માટે ફરોશી-
ઓએ માદોમાંદે કશું કે, જુઓ, તમારે તો કંઈ વળતું
નથી; જુઓ, આપું જમવા તેની પછવાડે ગયું છે.

૨૩ દવે પર્વમાં લગન કરવાને જેઓ આવ્યા હતા,
તેઓમાંના કેલવાએક દેવેની હતા; ૨૪ માટે તેઓએ
આવીશના મેથસાઈદાના શીલીપની પાસે આવ્યોને
તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, સાદેખ, અમે ઇમુને જેવા
આપીને છોએ. ૨૫ શીલીપ આવ્યોને આંદ્રયાને કહે છે;
આંદ્રયા વધા શીલીપ આવ્યોને ઇમુને કહે છે. ૨૬ ત્યારે
ઇમુ તેઓને ઉત્તર આપવાં કહે છે કે, માણસના લીક-
રાને મદિમાવાન થવાની ધડી આવે છે, ૨૭ કું તમને
ખચિત ખચિત કહું છું, જે ધડોના દાણો ભોંયમાં પડીને
નથી મરતો, તો તે એકલો રહે છે; પણ જો તે મરે,
તો ઘણાં ફળ આપે છે. ૨૮ જે શાનાના જીવ પર
પ્રીતિ કરે છે, તે તેને જાય છે; અને જે આ જનતામાં
શાનાના જીવ પર દેખ કરે છે, તે અર્ધન જીવનને સાચ
તેને બચાવી રાખશે. ૨૯ જે કોઈ મારી સેવા કરતો
દોષ, તો તેણે મારી પાછળ આવ્યું; ને ત્યાં કું છું
ત્યાં મારો સેવક પણ દોષો; જે કોઈ મારી સેવા
કરતો દોષ, તો બાપ તેને માન આપશે. ૩૦ દવે
મારો જીવ બચાવ્યું થયો છે; ને કું છું કહું એ બાપ,
અને આ ધડથી જન્મ્યા. પણ એને લીધે તો કું આ
ધડી મુશી આવ્યો છું. ૩૧ એ બાપ, તારા નામનો
મદિમા [પ્રનટ] કર ત્યારે એની આજ્ઞાધવાલી થઈ
કે, ને તેનો મદિમા [પ્રનટ] કીધો છે, ને ફરી કરીય
જે ત્યારે જે લોકોને પાસે હતા રીતે તે સાંભળ્યું
હતું, તેઓએ કહ્યું કે, ગર્જના થઈ; બીનઓએ કહ્યું
કે, દવે તેની બેઠે ગત કીધી. ૩૨ ઇમુએ જાત
આપવાં કહ્યું કે, એ વાકી મારે સાચુ નહિ, પણ તમારે
સાચુ થઈ છે. ૩૩ દવે આ જનતાનો ન્યાય કરવામાં
આવે છે; દવે આ જનતાનો અધિકારી જદાર દાદી
નખારો. ૩૪ અને જે દુ મુખી પરથી જેવા કરાઈય,

તો સહુને હું પોતાની તરફ ખેંચીશ. એ પછી પોતે શી તરફના મોતથી મરવાનો છે, એ સુચવતાં તેણે એમ કહ્યું. ૩૪ એ માટે લોકોએ તેને ઉત્તર દીધા કે, ખીસ્ત સદા રહેશે, એમ એમ નિયમશાસ્ત્રમાંથી સાંભળ્યું છે; તો માણસનો દીકરો ક્યાં કરાવો બેઠએ, એમ તું કેમ કહે છે ? એ માણસનો દીકરો કોણ છે ? ૩૫ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હજી થોડી વાર અજવાળું તમારી મધ્યે છે; ન્યાં સુધી તમને અજવાળું છે, ત્યાં સુધી ચાલો, રખે અધકાર તમારા પર આવી પડે; અને અધકારમાં ને ચાલે છે તે બહુતો નથી કે પોતે ક્યાં જાય છે. ૩૬ ન્યાં સુધી તમને અજવાળું છે, ત્યાં સુધી અજવાળા પર વિશ્વાસ કરો, એ માટે કે તમે અજવાળાના દીકરા થાઓ.

એ વાતો કહીને ઇસુ ચાલ્યો ગયો, અને તેઓથી સંતાઈ રહ્યો. ૩૭ તેણે આટલાં બધાં અચરત કામો તેઓના જેવાં કીધાં હતાં, તોપણ તેઓએ તેના પર વિશ્વાસ ન કીધો. ૩૮ એ માટે કે યશાયાહ બલિષ્ઠવાદીનું વચન પુરૂ થાય છે, પ્રભુ, અમારા સમાચારને કોણે વિશ્વાસ કીધો છે ? ને પ્રભુનો હાથ કોને પ્રગટ થયો છે ? ૩૯ તે માટે તેઓ વિશ્વાસ કરી ન શક્યા, કેમકે યશાયાહે વળી કહ્યું હતું કે, ૪૦ તેઓ આંખોએ ન દેખે, ને અંતઃકરણથી ન સમજે, ને પાછા ન કરે, ને હું તેઓને સારા ન કર, એ માટે તેણે તેઓની આંખો આંધળી કીધી છે, ને તેઓનાં મન બડ ક્યાં છે. ૪૧ યશાયાહે તેનો મહિમા બોલ્યો કે કારણથી તેણે એ વાતો કહી; અને તે તેને વિષે બોલ્યો. ૪૨ તોપણ અધિકારીઓમાંના પણ ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો; પણ રખેને ફરોશીએ અમને સંભારવાનાથી ડાહી મુકે, [એ બીકથી] તેઓએ તેને કબૂલ ન કીધો. ૪૩ કેમકે દેવનાં વખાણ કરતાં તેઓ માણસોનાં વખાણ વધારે આહતા હતા.

૪૪ ત્યારે ઇસુએ ઘાંટી પાડીને કહ્યું કે, મારા પર ને વિશ્વાસ કરે છે, તે એકલા મારા પર નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, તેના પર વિશ્વાસ કરે છે. ૪૫ અને ને મને દેખે છે, તે જેણે મને મોકલ્યો છે તેને દેખે છે. ૪૬ ને કોણ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે અંધારામાં ન રહે, માટે જગતમાં હું અજવાળાગ્રસ્ત આવ્યો છું. ૪૭ અને ને કોણ મારી વાતો સાંભળીને તેમને નથી પાળતો, તો હું તેના ન્યાય કરતો નથી; કેમકે હું જગતનો ન્યાય કરવા માટે નહિ, પણ જગતનો ઉદ્ધાર કરવા માટે આવ્યો છું. ૪૮ ને મારો ઇનકાર

કરે છે, ને મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ન્યાય કરનાર એક છે; ને વાત મેં કહી છે, તેજ છેલ્લે દહાડે તેનો ન્યાય કરશે. ૪૯ કેમકે મેં પોતાથી નથી કહ્યું, પણ મારે શું કહેવું, તથા મારે શું બોલવું, એ વિષે બાપ જેણે મને મોકલ્યો છે તેણે મને આજ્ઞા આપી છે. ૫૦ અને તેની આજ્ઞા અનુસાર જીવન છે, એ હું બોલું છું; તે માટે ને ને હું બોલું છું, તે જેણે બાપે મને કહ્યું છે તેવું જ બોલુ છું.

૧૩ હવે પારખા પર્વ અગાઉ પોતાને આ જગતમાંથી બાપની પાસે જવાના સમય આવ્યો છે એ બહુને ઇસુએ જગતમાંના પોતાના લોક, જેઓના ઉપર તે પ્રેમ રાખતો હતો, તેઓ પર અંત સુધી પ્રેમ રાખ્યો. ૧ અને તેઓ જગતના હતા તેવામાં, (સેતાને તો અગાઉથી સીમોનના દીકરા યહૂદા ઇસ્કારીઓતના મનમાં તેને પરસ્વાદીન કરવાનું મુશ્યુ હતું), ૨ બાપે સઘળાં વાનાં મારા હાથમાં આપ્યા છે, ને હું દેવની પાસેથી આવ્યો છું, ને દેવની પાસે જઈ છું, એ બહુને ૩ [ઇસુ] જમણ પરથી ઉઠે છે ને પોતાનાં લુગડાં ઉતારે છે; ને રૂમાલ લઈને તેણે પોતાની કમરે બાંધ્યો. ૪ ત્યાર પછી વાસણમાં પાણી રેડીને, શિથળોના પગ ધોવા તથા ને રૂમાલ પોતાની કમરે બાંધ્યો હતો તેથી લુહવા લાગ્યો. ૫ એ પ્રમાણે તે સીમોન પીતરની પાસે આવે છે. તે તેને કહે છે કે, પ્રભુ, શું તું મારા પગ ધોય છે ? ૬ ઇસુએ ઉત્તર આપતા તેને કહ્યું કે, હું ને કર છું, તે તું ડમણાં બહુતો નથી; પણ હવે પછી તું સમજશે. ૭ પીતર તેને કહે છે કે, તને કહી મારા પગ ધોવા નહિ હમરા. ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો કે, જો હું તને ન ધોઈ તો મારી સાથે વારે કંઈ બાંધ નથી. ૮ સીમોન પીતર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, એકલા મારા પગને નહિ, પણ મારા હાથ તથા માથું પણ ધો. ૯ ઇસુ તેને કહે છે, ને નાહેલો છે, તેના પગ શિવાય બીજું કંઈ ધોવાની અવશ્ય નથી, પણ તે પુરો થઈ છે; ને તમે થઈ છો, પણ સહુ નહિ. ૧૦ કેમકે સેતાને પરસ્વાદીન કરનારને તે બહુતો હતો; માટે તેણે કહ્યું કે, તમે સહુ થઈ નથી.

૧૧ એ પ્રમાણે તેઓના પગ ધોઈ રહ્યા પછી તેણે પોતાનાં લુગડાં લીધાં ને પાછો જમવા બેસીને તેઓને કહ્યું કે, મેં તમને શું કીધું છે, તે તમે સમજો છો ? ૧૨ તમે મને શરૂ તથા પ્રભુ કહો છો, ને તમે ઠીક કહો છો, કેમકે હું એજ છું. ૧૩ એ માટે ને પ્રભુએ

તથા શુર્યે જો તમારા પગ ચોથા, તો તમારે પણ એક બીજાના પગ ધોવા જોઈએ ૧૧ કેમકે જોયું મેં તમને કીધું, તેણે તમે પણ કરો, એ માટે મેં તમને નમુના આપ્યા છે ૧૨ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, ચાકર પોતાના શોક કરતા મોટા નથી, ને જે મોહકાચરો તે પોતાના મોહનનાર કરતા મોટા નથી ૧૩ જો તમે એ વાતો જાણીને તેઓને પાળો, તો તમને ધન્ય છે ૧૪ હું તમ સહુ સખી નથી કહેતો, જેઓને મેં પસંદ કીધા છે તેઓને હું બાણ છું, પણ જે મારી [માથે] રોટી ખાય છે, તેણે મારી વિરુદ્ધ પોતાની લાત ઉઠાવી છે, એ લેખ પુરો થવા સાર [એમ થયું જોઈએ] ૧૫ આત્માસ્થી તે થયાની અગાઉ હું તમને કહું છું એ માટે કે, ત્યારે એ થાય, ત્યારે તેને વિશ્વાસ કરો, કે હું તે છું ૧૬ હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, જે કોઈને હું મોહકું છું તેનો અગિયાર ને કરે છે, તે મારો અગિયાર કરે છે, ને જે મારો અગિયાર કરે છે તે મારો મોહકનારનો અગિયાર કરે છે

૧૧ એમ કહ્યા પછી ઇસુ મનમા અજાણ્યો, ને શાહેલી પુત્રતા કહ્યું કે, હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, તમારામાને એક મને પરસ્પરાધીન કરશે ૨૨ તે કોને વિષ જોને છે એ સખી શિષ્યોએ સદેહમા પડીને એક બીજા તરફ જોયું ૧૩ હવે જમતી વેળાએ તેના શિષ્યોમાને એક, જેના પર ઇસુ પ્રેમ રાખતો હતો, તે ઇમુની છાતી પર અડેલો હતો ૧૪ માટે સીમોન પીતર તેને ઇસારો કરીને કહે છે કે, તે કોને વિષ જોવે છે, તે [અમને] કહે ૧૫ ત્યારે તે જેમ ઇમુની છાતી પર અડેલો હતો તેમ ને તેમજ તેને કહે છે કે, પ્રજા, તે માણ છે? ૨૧ માટે ઇસુ ઉત્તર દે છે કે, હું કોણિયો જોણીને જેને આપીત, તેજ તે છે પછી તે કોણિયો જોણીને તે લઈને સીમોન ઇસકારી-ઓવના ઠીકરા ચબુદાને આપે છે ૨૦ અને કોણિયા પછી તેમા સેત્તાન પડે, માટે ઇસુ તેને કહે છે કે, ને તું કરવાનો છે, તે વહેલો કર ૧૮ હવે તેણે તેને શા માટે એમ કહ્યું એ જમતા જોડવાઓમાને કોઈ સમજ્યો નહિ ૧૯ કેમકે કેટલાએકે એમ ધારું કે, ચબુદાની પાસે થી છે તેથી ઇમુએ તેને કહ્યું કે, પર્વને સાર આપજોને જે જેની અનલ છે તે ખરીદ, અથવા એ કે, તારે ગરીબોને કંઈ આપવું ૨૦ ત્યારે કોણિયો લઈને તે તરા બહાર ગયો, ને તે વેળા સત્ત હતી

૨૧ અને તે બહાર નરા પછી ઇસુ કહે છે કે, હવે માણુઓની દીકરા મહિમાવાન થશે છે, ને તેનામા દેવ

મહિમાવાન થશે ૨૨ અને દેવ તેને પોતામા મહિમાવાન કરશે, ને તેને વહેલો મહિમાવાન કરશે ૨૩ આ નાના છોકરાઓ, હવે પછી તમારી જોડે હું થોડી વાર છું, તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં ચબુદાઓને કહ્યું હતું કે, જ્યાં હું જઈ છું ત્યાં તમે આવી નથી શક્તા, તેમ હું હમણા તમને પણ કહું છું ૨૪ હું તમને નવી આજ્ઞા આપુ છું, કે તમે એક બીજા પર પ્રેમ કરો, જેવા મેં તમારા પર પ્રેમ કીધો તેવા તમે પણ એક બીજા પર પ્રેમ કરો ૨૫ જો એક બીજા પર તમે પ્રેમ રાખો તો તેથી સર્વ માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો

૨૬ સીમોન પીતર તેને કહે છે કે, પ્રજા, તું ક્યા જાય છે? ઇસુએ તેને ઉત્તર કીધો કે, જ્યાં હું જઈ છું, ત્યાં તું હમણા મારી પાછળ આવી નથી શક્તો, પણ પછી મારી પાછળ આવીશ ૨૭ પીતર તેને કહે છે કે, પ્રજા, હું હમણાજ તારી પાછળ કેમ નથી આવી શક્તો? તારે સાચું હું મારો જીવ આપીશ ૨૮ ઇસુ ઉત્તર દે છે કે, જા મારે સાચું તું તારો જીવ આપશે? હું તને ખચિત ખચિત કહું છું કે, મરથો યોદ્યા અગાઉ તું ત્રાપુ વાર મારો નહાર કરશે

૧૪ તમારા મનને ગભરાવવા ન દો, તમે દેવ પર વિશ્વાસ કરો, મારા પર પણ વિશ્વાસ કરો ૨ મારા જાપના ધરમા રહેવાના કેકાણા ધણા છે, નહિ તો હું તમને કહેત, હું તો તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરવાને જઈ છું ૩ અને જો હું જઈને તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરીશ, તો પાછો આવીશ, ને તમને મારી પાસે લઈશ, એ માટે કે જ્યાં હું રહું છું ત્યાં તમે પણ રહો ૪ અને જ્યાં હું જઈ છું ત્યાંનો રસ્તો તમે જાણો છો ૫ થોમા તેને કહે છે કે, પ્રજા, તું ક્યા જાય છે, તે અમે જાણતા નથી, ત્યારે અમે રસ્તો કેમ કરીને જાણીએ? ૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, રસ્તો તથા સત્ય તથા જીવન હું છું, મારા આસરા વિના જાપની પાસે કોઈ આવતું નથી ૭ તમે જો મને જાણવો તો મારા જાપને પણ જાણવો, હવેથી તમે તેને જાણો છો ને તેને દીકરા કે શી-સીપ તેને કહે છે કે, પ્રજા, અમને જાપ દેખાડ, જોઈએ અમારે બસ છે ૮ ઇમુ તેને કહે છે કે, શી-સીપ, આટલી મુશ્કેલ સુધી હું તમારી જોડે રહ્યો છું, તો પાપુ થું તું મને જાણતો નથી? ૯ જો મને દીકરા છે તેણે જાપને દીકરા છે, તો તું શા માટે કહે છે કે, અમને જાપ દેખાડ? ૧૦ હું જાપમા છું ને જાપ મારામા છે, જેવા વિશ્વાસ તું કરે છે ૬

નહિ ૧ જે વાતો હું તમને કહું છું તે પોતાથી નથી કહેતો, પણ બાપ મારામાં રહીને પોતાનાં કામ કરે છે. ૧૧ હું બાપમાં છું ને બાપ મારામાં છે એવો વિશ્વાસ મારા પર કરો, નહિ તો કાનેનેજ લીધે મારા પર વિશ્વાસ કરો. ૧૨ હું તમને ખ્યાન ખ્યાન કહું છું કે, હું જે કામે કંઈ છું તેજ મારા પર વિશ્વાસ કરનાર પણ કરશે, ને એ કરનાં પણ મોટાં કરશે, કેમકે હું બાપની પાસે જઈ છું. ૧૩ અને જે કંઈ મારે નામે તમે માગ્યો, તે હું કરીશ એ માટે કે બાપ કીકરામાં મહિમાવાન થાય. ૧૪ જો તમે મારે નામે કંઈ મારી પાસે માગ્યો તો તે હું કરીશ. ૧૫ જો તમે મારા પર પ્રેમ કરો છો તો મારી આજ્ઞાઓ પાળ્યો. ૧૬ અને હું બાપની વિનંતી કરીશ, ને તે તમને બીજે સંપ્રેષક તમારી પાસે સદા રહેવા માટે આપશે, ૧૭ એટલે સત્યને આત્મા, જેને જગત પામી નથી શકતું; કેમકે તેને તે કેમવતું નથી, ને તેને ભણવું નથી; [પણ] તમે તેને જાણો છો; કેમકે તે તમારી સાથે રહે છે, ને તમારામાં વસશે. ૧૮ હું તમને અનાપ નહિ સુધીશ; હું તમારી પાસે આવીશ. ૧૯ યોદી વાર પછી જગત મને ફરીથી નહિ જોશે, પણ તમે મને જોશો; હું જઈ છું, માટે તમે પણ જવશો. ૨૦ તે હૃદયે તમે જાણ્યો કે, હું મારા બાપમાં છું, ને તમે મારામાં છો, ને હું તમારામાં છું. ૨૧ જેની પાસે મારી આજ્ઞાઓ છે, ને જે તેઓને પાળે છે, તેજ મારા પર પ્રેમ કરે છે; ને જે મારા પર પ્રેમ કરે છે તેના પર મારી બાપ પ્રેમ કરશે, ને હું તેના પર પ્રેમ કરીશ, ને તેની આગળ હું પોતાને પ્રગટ કરીશ. ૨૨ યહુદા, જે ઇસ્રાઈલોવ ન હતો, તે તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું પોતાને અમારી આગળ પ્રગટ કરશે ને જગતની આગળ નહિ, એવું હું કાશું છું? ૨૩ ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું, જે કોઈ મારા પર પ્રેમ કરતો હશે તો તે મારી વાતો પાળશે; ને મારી બાપ તેના પર પ્રેમ કરશે, ને અમે તેની પાસે આવીને તેની સાથે રહીશું. ૨૪ જે મારા પર પ્રેમ નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાળતો; ને જે વાત તમે સાંભળ્યો છો તે મારી નથી, પણ બાપ જેણે મને મોકલ્યો છે તેની છે.

૨૫ હજુ હું તમારી સાથે રહું છું એટલામાં મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૨૬ પણ સંપ્રેષક, એટલે પવિત્ર આત્મા, જેને બાપ મારે નામે મોકલ્યો દેશે, તે તમને બધું શિખવશે, ને મેં જે સર્વ તમને કહ્યું તે બધું તમારા સ્મરણમાં લાવશે. ૨૭ હું તમને શાંતિ આપી

જઈ છું; મારી શાંતિ હું તમને આપું છું; જેમ જગત આપે છે તેમ હું તમને આપતો નથી. તમારા મનને ગમતના ન હો, ને બીજા પણ ન હો. ૨૮ મેં જે તમને કહ્યું તે તમે સાંભળ્યું છે કે, હું જઈ છું, ને તમારી પાસે [પાછો] આવું છું. જો તમે મારા પર પ્રેમ કરો, તો હું બાપની પાસે જઈ છું, એથી તમે હરખાવ; કેમકે મારા કરતા બાપ મોટો છે. ૨૯ અને જ્યારે એ થાય ત્યારે તમે વિશ્વાસ કરો માટે તે થયા અગાઉ મેં હમણાથી તમને કહ્યું છે. ૩૦ હવેથી તમારી જોડે હું ઘણી વાતો નહિ કરીશ, કેમકે આ જગતનો અધિકારી આવે છે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી; ૩૧ પણ એ માટે કે જગત ભણે કે હું બાપ પર પ્રેમ કરું છું, ને બાપ મને આજ્ઞા કીધી છે, તેમ હું કરું છું. ૩૨, અર્થથી આપણે જાણીએ.

૨૫ હું ખરો દ્રાક્ષવેલો છું, ને મારો બાપ માળી છે. ૨ મારામાંની હરેક ટાણી જેને ફળ નથી આવતું તેને તે કાપી નાખે છે, ને હરેક [ટાણી] જેને ફળ આવે છે, તેને વધારે ફળ આવે માટે તે તેને યુક્ત કરે છે. ૩ જે વાત મેં તમને કહી છે તેના આસરથી હવે તમે યુક્ત થઈ ગયા છો. ૪ તમે મારામાં રહો, ને હું તમારામાં [રહીશ]; જેમ ટાણી વેલામાં રહ્યા વિના પોતાથી ફળ આપી નથી શકતી, તેમ તમે પણ મારામાં રહ્યા વિના [ફળ] આપી શકતા નથી. ૫ હું તો દ્રાક્ષવેલો છું, ને તમે ટાણીઓ છો; જે મારામાં રહે છે, ને હું તેનામાં, તેજ ઘણું ફળ આપે છે; કેમકે મારાથી નિરાજા રહીને તમે કંઈ કરી નથી શકતા. ૬ જો કોઈ મારામાં રહેતો નથી, તો ટાણીની જેમ તે બહાર ફેંકાય છે, ને સુકાઈ જાય છે; પણ લોક તેઓને એકઠી કરીને અભિમાન નાખે છે, ને તેઓ જાણી જાય છે. ૭ જો તમે મારામાં રહો, ને મારી વાતો તમારામાં રહે, તો જે કંઈ તમે ચાહો તે માગો, ને તે તમને મળશે. ૮ તમે જાણુ ફળ આપો, એમાં મારો બાપ મહિમાવાન થાય છે, અને [એમ] તમે મારા શિષ્ય થશો. ૯ જેમ જાણે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમ મેં પણ તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે; તમે મારા પ્રેમમાં રહો. ૧૦ જેમ હું મારા બાપની આજ્ઞાઓ પાળીને તેના પ્રેમમાં રહું છું, તેમ જો તમે મારી આજ્ઞાઓ પાળો તો તમે મારા પ્રેમમાં રહેશો. ૧૧ તમારામાં મારો આનંદ રહે, ને તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, એ માટે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૨ મારી આજ્ઞા એ છે કે, જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ

રાખ્યો છે, તેમ તમે એક બીજા પર પ્રેમ રાખો. ૧૭ પોતાના મિત્રોને સાડ પોતાનો છપ આપવો, તે કરવા મોટો પ્રેમ કાઢવો નથી. ૧૮ જે આજ્ઞાઓ હુ તમને આપુ છું તે જો તમે પાળો છો તો તમે મારા મિત્ર છો. ૧૯ દુવેથી હુ તમને દાસ કહેતો નથી; કેમકે પોતાનો શોક જે કરે છે તે દાસ બન્યો નથી; પણ મેં તમને મિત્ર કહ્યો છે; કેમકે જે વાતો મેં મારા બાપથી સાંભળી હતી તે બધી મેં તમને બહુથી છે. ૧૯ તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં તમને પસંદ કીધો છે, ને તમને નિમ્યા છે, કે તમે જાહેર કળ આપો, ને તમારા કળ કાચમ રહે; એ માટે કે તમે મારે નામે જે કંઈ બાપની પાસે માગો તે તમને તે આપે. ૨૦ તમે એક બીજા પર પ્રેમ રાખો માટે હુ તમને એ આજ્ઞાઓ આપુ છું. ૨૦ જે જગત તમારો દ્રેષ કરે છે તો તમારા અગાઉ તેણે મારો દ્રેષ કીધો છે, એ તમે જાણો છો. ૨૧ જે તમે જગતના હોત તો જગત પોતાના ઉપર પ્રેમ કરત; પરંતુ તમે જગતના નથી, પણ મેં તમને જગતમાંથી પસંદ કીધો છે, તે માટે જગત તમારો દ્રેષ કરે છે. ૨૨ દાસ પોતાના શોકથી મોટો નથી, એવી જે વાત મેં તમને કહી તે યાદ રાખો. ને તેઓ મારી પૂઠે લાગ્યા, તો તમારી પૂઠે પણ લાગશે; ને તેઓએ મારી વાત પાળી, તો તમારી પણ પાળશે. ૨૩ પણ એ બધું મારા નામને સાડ તેઓ તમને કરશે, કેમકે તેઓ મારા મોહનારને જાણતા નથી. ૨૪ જે હુ આજ્ઞા ન હોત, ને તેઓને કહ્યું ન હોત, તો તેઓને પાપ ન લાગત; પણ હવે તેઓનાં પાપ સબધી તેઓને કંઈ બહાનું રહ્યું નથી. ૨૫ જે મારો દ્રેષ કરે છે, તે મારા બાપનો પણ દ્રેષ કરે છે. ૨૬ જે કામો બીજા કાંઈએ કીધા નથી, તે જો મેં તેઓનાં ન કાંઈ હોત, તો તેઓને પાપ ન લાગત; પણ હવે તેઓએ મને તથા મારા બાપને પણ બેધા છે, ને દ્રેષ કીધો છે. ૨૭ પણ તેઓના સાક્ષાત્તે જે વાત લખેલી છે કે, તેઓએ કારણ વગર મારો દ્રેષ કીધો છે, તે પુરી થવા સાડ [એમ થયું] ૨૮ પણ સબોધક, એટલે સત્યનો આત્મા, જે બાપની પાસેથી નીકળે છે, તેને હુ બાપની પાસેથી તમારી પાસે મોકલી દઉં; ને જ્યારે આવશે, ત્યારે મારા સબધી સાહેબો આપશે. ૨૯ અને તમે પછી સાહેબો આપશો, કેમકે તમે આદેશથી મારી જોરે છો.

૧૬

કાંઈ તમને કાંઈ ન જવાડાવે માટે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧ તેઓ તમને સહારથા-

નોમાંથી કાઢી મુકશે; હા, એવો સમય આવે છે કે જે કાંઈ તમને મારી નાખે તે દેવની સેવા કરે છે, એમ તેને લાગશે. ૨ અને તેઓ બાપને તથા મને જાણતા નથી, માટે તેઓ એ કામો કરશે. ૩ પણ એ વાતો મેં તમને એ માટે કહી છે કે, જ્યારે તેમનો સમય આવે ત્યારે તમે યાદ કરો કે મેં તમને કહ્યું હતું. અને પહેલાથી એ વાતો મેં તમને કહી ન હતી, કેમકે હુ તમારી જોરે હતો. ૪ પણ હવે હુ મારા મોહનારની પાસે જઈ છું; અને તે ક્યાં જાય છે એમ તમારા માને કાંઈ મને પુછતો નથી. ૫ પણ મેં તમને એ વાતો કહી છે, માટે તમારાં મન શોકે ભરાઈ ગયાં છે. ૬ તો પણ હું તમને સાચું કહુ છું; મારા જઈ તમને મુલુકારી છે; કેમકે જે હુ જઈ નહિ, તો સબોધક તમારી પાસે નહિ આવશે; પણ જે હુ જઈ, તો હુ તેને તમારી પાસે મોકલી દઉં. ૭ અને તે આવીને પાપ વિષે તથા ન્યાયીપણા વિષે તથા ન્યાય કરાવવા વિષે, જગતને ખાતરી કરી આપશે; ૮ પાપ વિષે, કેમકે તેઓ મારા પર વિશ્વાસ કરતા નથી; ૯ ન્યાયીપણા વિષે, કેમકે હુ બાપની પાસે જઈ છું, ને તમે દુવેથી મને નહિ જોશો; ૧૦ ન્યાય કરાવવા વિષે, કેમકે આ જગતના અધિકારીઓનાં ન્યાય કરાવાયો છે. ૧૧ હજી થયેલી વાતો મારે તમને કહેવાની છે, પણ હમણાં તે તમે ખુબી સહવા નથી. ૧૨ તો પણ જે સત્યનો આત્મા, તે જ્યારે આવશે, ત્યારે તે તમને સર્વ સત્યમાં દોરી બેશે; કેમકે તે પોતાથી નહિ બાહરો; પણ જે કંઈ તે સાંભળશે તે જ તે બાહરો; ને જે જે થનાર છે તે તમને કહી દેખાશે. ૧૩ તે મને મહિમાવાન કરશે, કેમકે તે મારા વિષેનું લખે તમને કહી દેખાશે. ૧૪ જે બાપનાં છે, તે સર્વ મારાં છે; તે માટે મેં કહ્યું કે, તે મારે વિષેનું લખે તમને કહી દેખાશે. ૧૫ થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો; ને ફરી થોડી વાર પછી તમે મને જોશો. ૧૬ એ માટે તેના સિંધોમાના કેટલાએકે માઠોમાઠો કહ્યું, એ આપણને કહે છે કે, થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો; ને ફરી થોડી વાર પછી તમે મને જોશો; કેમકે હુ નીકળીને બાપની પાસે જઈ છું, તે થું દુરો? ૧૭ તે માટે તેઓએ કહ્યું કે, થોડી વાર પછી, એમ તે કહે છે તે થું છે? તે થું કહે છે એ આપણે જાણતા નથી. ૧૮ તેઓ તેને પુછતા બાદે છે, એ ઇસુએ જવાબ, તે માટે તેણે તેઓને કહ્યું કે, થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો, ને ફરી થોડી વાર પછી તમે

મને જોશો એ જે મેં કહ્યું, તે વિષે તમે માહોમાહે પુછો છો છું? ૨૦ હું તમને ખ્યાન ખ્યાન કહું છું કે, તમે રહોશો ને રોષ કરોશો, પણ જનના દરખાસો; વગેરે દલિલીય થશો, પણ તમારી દલિલીયી આનંદરૂપ થઈ જશે. ૨૧ જ્યારે બાપની પ્રસવવેદનામા હોય છે ત્યારે તેને રોષ થાય છે, કેમકે તેનો વખત આવ્યો છે; પણ બાપકર્તા જનના થયા પછી, જનતામા માણસ જનમ્યું છે તેના આનંદથી તે દુઃખ તેને ફરીથી યાદ આવતું નથી. ૨૨ અને હમાણું તેજ તમને દલિલીયી લાગે છે ખરી; પણ હું ફરીથી તમને મળીશ ત્યારે તમારા મન આનંદ કરશે, ને તમારો આનંદ તમારી પાસેથી કોઈ લઈ લેનાર નથી. ૨૩ અને તે દહાડે તમે મારી પાસે કંઈ માનશો નહિ. હું તમને ખ્યાન ખ્યાન કહું છું કે, જો તમે બાપ પાસે કંઈ માનશો તો તે તમને મારે નામે તે આપશે. ૨૪ હજી સુધી મારે નામે તમે કંઈ માન્યું નથી; માગો, ને તમને મળશે, એ મારે કે તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય.

૨૫ એ વાતો મેં તમને દહાડામાં કહી છે; એવો સમય આવે છે કે જેમાં દહાડામાં હું તમારી સાથે નહિ બોલીશ, પણ બાપ સંબંધી હું તમને સ્પષ્ટ રીતે કહી દેખાડીશ. ૨૬ તે દહાડે મારે નામે તમે માનશો; ને હું તમને એમ નથી કહેતો કે હું તમારે સાથે બાપની પાસે વિનવી કરીશ; ૨૭ કેમકે બાપ પોતે તમારા પર પ્રેમ કરે છે, કેમકે તમે મારા પર પ્રેમ કરીશો, ને હું દેવની પાસેથી નીકળ્યો છું, એવો વિશ્વાસ પાડીશો. ૨૮ હું બાપ પાસેથી નીકળીને જનતામાં આવ્યો છું; વળી હું જનતા મુકીને બાપની પાસે જઈ છું. ૨૯ તેના શિષ્યો કહે છે કે, જો, હવે તું સ્પષ્ટ રીતે બોલે છે, ને કંઈ દહાડાં નથી કહેતો. ૩૦ હવે અમે નહીંએ બોલે કે તું સંપૂર્ણ વાતો બોલે છે, ને કોઈ માણસ તને પુછે એવી તને અનત્ય નથી; એ ઉપરથી અમે વિશ્વાસ કરીએ બોલે કે તું દેવ પાસેથી આવ્યો છે. ૩૧ ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે, તમે છું હવે વિશ્વાસ કરો છો? ૩૨ જુઓ, એવી થકી આવે છે, ડા, હમણાં આવી છે કે, તમે હરેક માણસ પોતપોતાનાની ગમ વેરાઈ જશો, ને મને એકલો મુકીશો; તે પછી હું એકલો નથી, કેમકે બાપ મારી સાથે છે. ૩૩ મારામાં તમને માલિ થાય મારે મેં તમને એ વાતો કહી છે; જનતામાં તમને સંકટ થાય છે; પણ છાતી રાખો; જનતાને મેં જીવ્યું છે.

૧૭

ઇસુએ એ વાતો કહ્યા પછી આકાશ તરફ પોતાની આંખો ઢંચી કરીને કહ્યું કે, બાપ, સમય આવ્યો છે; તું તારા દીકરાને મદિમાવાન કર, એ મારે કે દીકરા તને મદિમાવાન કરે. ૨ કેમકે તે સર્વ દેહધારીઓ પર તેને અધિકાર આવ્યો છે કે, જે સર્વ તેને આપ્યા છે તેઓને તે અર્નત જીવન આપે. ૩ અને અર્નત જીવન એ છે કે તેઓ તને એકલા ખરા દેવને તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જેને તેં મોકલ્યો છે તેને બોલે. ૪ જે કામ કરવાનું તે મને સોંપ્યું છે તે પુરૂ કરીને મેં તને પૂજ્ય પર મદિમાવાન કરીશો છે. ૫ અને હવે, જો બાપ, જનતા થયા અગાઉ તારી સાથે જે મદિમા હું મોકલવતો હતો તેથી હું હમણાં પોતાની સાથે મને મદિમાવાન કર. ૬ જનતામાંથી જે માણસો તે મને આપ્યા છે, તેઓને તારું નામ મેં પ્રગટ કરીશું છે; તેઓ તારા હતા, ને તે તેઓને મને આપ્યાં છે; ને તેઓને તારી વાત પાળી છે. ૭ હવે તેઓ બોલે છે કે જે જે તે મને આપ્યાં છે, તે સર્વ તારાથી છે. ૮ કેમકે જે વાતો તે મને આપી હતી તે મેં તેઓને આપી છે; ને તેઓએ તે સ્વીકારી; ને હું તારી પાસેથી નીકળીને આવ્યો છું, એ તેઓએ નિશ્ચે બોલ્યું, ને તે મને મોકલ્યો છે, એમ તેઓએ વિશ્વાસ કરીશો. ૯ તેઓને સાચું હું વિનવતી કર છું; જનતાને સાચું હું વિનવી કરતો નથી, પણ તેઓને તે મને આપ્યાં છે તેઓને સાચું; કેમકે તેઓ તારા છે; ૧૦ અને જે મારાં તે બધાં તારા છે, ને જે તારા તે મારાં છે; ને હું તેઓમાં મદિમાવાન થયો છું. ૧૧ અને હવેથી હું જનતામાં નથી, પણ તેઓ જનતામાં છે, ને હું તારી પાસે આવું છું. ૧૨ જો પવિત્ર બાપ, તારું નામ જે તે મને આપ્યું છે, તેમાં તેઓને આપણા જેવા એક થયા સાચું સંભાળી રાખ. ૧૩ હું તેઓની સાથે જનતામાં હતો ત્યાં સુધી તારું નામ જે તે મને આપ્યું છે તેમાં મેં તેઓને સંભાળી રાખ્યાં; ને મેં તેઓનું રક્ષણ કરીશું, ને લેખ પુરો થયા સાચું વિનાશના દીકરા શિવાય તેઓમાંના કોઈને વિનાશ નથી થશે. ૧૪ પણ હવે હું તારી પાસે આવું છું, ને તેઓમાં મારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, મારે હું જનતામાં એ વાતો કહું છું. ૧૫ તારી વાત મેં તેઓને આપી છે, ને જગતે તેઓના ઉપર દ્રેષ કરીશો છે; કેમકે જેમ હું જનતાને નથી, તેમ તેઓ પણ જનતાના નથી. ૧૬ તું તેઓને જનતામાંથી લઈ લે એવી વિનવતી હું નથી કરતો, પણ એવી કે બુદ્ધિથી તું તેઓને બચાવે. ૧૭ જેમ હું જન-

તમે નથી, તેમ તેઓ જાણતા નથી ૧૦ સત્યથી તેઓને પવિત્ર કર; તારું વચન સત્ય છે. ૧૮ જેમ તે મને જાણમાં મોકલ્યો છે, તેમ મેં પણ તેઓને જાણમાં મોકલ્યા છે. ૧૯ અને તેઓ પોતે પણ સત્યથી પવિત્ર થાય માટે તેઓને સાચું પોતાને પવિત્ર કરું. ૨૦ વળી હું એકલા તેઓને સાચું નહિ, પણ તેઓની વાતથી મારા પર જે વિશ્વાસ કરશે, તેઓને સાચું પણ વિનંતી કરું છું કે, ૨૧ તેઓ જાણ એક થાય; એ બાપ, જેમ હું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેઓ પણ આપણામાં થાય, એ સાચું કે તે મને મોકલ્યો છે, એવો જાણ વિશ્વાસ કરે. ૨૨ અને જે મદિમા તે મને આપ્યો છે તે મને તેઓને જે માટે આપ્યો છે, કે જેના આપણે એક છીએ તેવા તેઓ પણ એક થાય; ૨૩ [એટલે] હું તેઓમાં ને હું મારામાં થાય, એ માટે કે તેઓ એકરૂપ થઈને સંપૂર્ણ થાય, એ સાચું કે જનન જન્મે કે તે મને મોકલ્યો છે, ને જેમ તે મારા પર પ્રેમ કર્યો છે, તેમ તેઓના પર પ્રેમ કર્યો છે. ૨૪ બાપ, હું જેમ આરું છું કે, જ્યાં હું છું ત્યાં જેઓને તે મને આપ્યાં છે તેઓ પણ મારી પાસે દોષ, કે મારો મદિમા જે તે મને આપ્યો છે તે તેઓ જાણે; કેમકે જનનનો પાથો નાખ્યા આનારું તે મારા પર પ્રેમ કર્યો હતો. ૨૫ એ વધારી બાપ, જનને તો વને ભર્યો નથી; પણ મેં વને ભર્યો છે; ને તે મને મોકલ્યો છે, જેમ તેઓએ ભર્યું છે; ૨૬ અને તેઓને તારું નામ મેં જાણ્યું છે, ને જાણીશ; એ માટે કે, જે પ્રેમથી તે મારા પર પ્રેમ કર્યો છે, તે તેઓમાં રહે, ને હું તેઓમાં રહું.

૧૮ હમુ એ વાતો કહીને પોતાના શિષ્યો સુધાં ક્રિસ્ટના નામને જેણે પાર નયો, જ્યાં એક વાદી હતી, જેમાં પોતે તથા તેના શિષ્યો પોતા. ૨૬ હવે તેને પરસ્પરાધીન કરનાર યહૂદા ખમુ તે ક્રિસ્ટના બહુતા હતો; કેમકે હમુ પોતાના શિષ્યોની સાથે વહી વાર ત્યાં જતાં હતાં. ૨૭ ત્યારે યહૂદા સિપાઇઓની કુદરી લઈને અને મુખ્ય યાજ્ઞના તથા ફરેશીઓની પાસેથી બાલદારને લઈને ફાનસો તથા મચ્છાલો તથા દધિ-પાટો સુધાં ત્યાં આવે છે. ૨૮ હમુ તો પોતા પર જે સપથ વિનંતી કરું હતું તે બહુતા હતો, તે માટે તેણે બદાર લઈને તેઓને કહ્યું કે, તમે કેને યોગ્ય છો? ૨૯ તેઓને તેને ઉત્તર દીધો કે, હમુ નાઝારીને. હમુ તેઓને કહે છે કે, હું તે છું. અને યહૂદા તેને પરસ્પરાધીન કરનાર ખમુ તેઓની એડે ઉભો રહ્યો હતો.

૩૦ એ માટે જ્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તે છું, ત્યારે તેઓ પાછા કહીને જોય પર પડ્યા. ૩૧ ત્યારે તેણે ફરી તેઓને પુછ્યું કે, તમે કેને યોગ્ય છો? ને તેઓએ કહ્યું કે, હમુ નાઝારીને. ૩૨ હમુએ ઉત્તર દીધો કે, મેં તમને કહ્યું કે, હું તે છું; એ માટે જો તમે જાણે ચોક્કસ હો તો આ માણસોને જાણ દો. ૩૩ એ માટે કે જે વચન તે બોલ્યો હતો કે, જેઓને તે મને આપ્યા છે તેઓમાંથી એને પણ મેં જોયો નથી, તે પુર થાય ૩૪ ત્યારે સીમોન પીતર જેની પાસે તરવાર હતી તે તેણે કાઢી, ને પ્રમુખ્ય યાજ્ઞના યાજ્ઞને મારીને તેનો જામણો કાન કાપી નાખ્યો. હવે તે યાજ્ઞનું નામ માલખસ હતું. ૩૫ એ માટે હમુએ પીતરને કહ્યું કે, તરવાર મ્યાનમાં થાલ; જે વાકેશો મારા બાપે મને આપ્યો છે તે છું ૩૬ ના પીતર ૩

૩૭ ત્યારે સિપાઇઓએ તથા જામણો તથા યહુ-દીઓના બાલદારોએ હમુને પકડ્યો, ને તેને બાંધ્યો, ૩૮ અને પહેલાં તેને આનાસની પાસે લઈ ગયા; કેમકે તે વરસના પ્રમુખ્ય યાજ્ઞના કાયાકાસોને તે સસરો હતો. ૩૯ હવે જે કાયાકાસો યહુદીઓને એવી સલાહ આપી હતી કે, લોકોને સાચું એક માણસે મરવું લાભદાર છે, તે એજ હતો.

૪૦ અને સીમોન પીતર તથા બીજા એક શિષ્ય હમુની પાછળ પાછળ ગયા. હવે તે શિષ્ય પ્રમુખ્ય યાજ્ઞનો જાળખીતો હતો તેથી હમુની સાથે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞના [ધરના] ચોકમાં ગયો. ૪૧ પણ પીતર જારણા આગળ બહાર ઉભો રહ્યો હતો. માટે તે બીજા શિષ્ય જે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞનો જાળખીતો હતો તે બહાર આવ્યો, ને દરવાજા સાથવતારીને કહીને પીતરને માલે લાવ્યો. ૪૨ ત્યારે તે દરવાજા સાથવતારી ઘસી પીતરને કહે છે કે, હું તું પણ તે માણસના શિષ્યોમાંનો છે? તે કહે ૩૬ કે, હું નથી. ૪૩ હવે આકરી તથા બાલદારો કાચવાનો દેવના સજનાયીને ઉભા રહીને વાપતા હતા; કેમકે તાર હતી; ને પીતર પણ તેઓની એડે ઉભો રહીને વાપતો હતો.

૪૪ ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞને હમુને તેના શિષ્યો વિષે તથા તેના જોષ વિષે પુછ્યું. ૪૫ હમુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, જનની આગળ પ્રચર રીતે હું જોડતો આવ્યો છું; સજનાયીઓમાં તથા મદિમામાં જ્યાં સપળા યહુદીઓ એકલા થાય છે, ત્યાં હું નિત્ય જોષ કરતો હતો; ને હું ગુસ્સામાં કંઈ બોલ્યો નથી. ૪૬ મને કેમ પુછે છે? તેઓને મેં હું કહ્યું તે મારા સાનજનારા-

• જાને પુછ, જો, મેં જે વાતો કહી તે તેઓ બહો છે
૨૨ અને તેણે એમ કહ્યું ત્યારે બાલદારોમાનો એક
પાસે ઉભો હતો, તેણે ઇસુને તમારો મારીને કહ્યું કે,
શું, તું પ્રમુખ્ય યાજ્ઞને એવી રીતે ઉત્તર દે છે ?
૨૩ ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો કે, જો મેં બુદ્ધ કહ્યું હોય
તો તે બુદ્ધ વિષે શાહેદી આપ, પણ જો સાચું, તો
તું મને કેમ મારે છે ? ૨૪ ત્યારે કાયાકાશ પ્રમુખ્ય
યાજ્ઞની પાસે આનાસે તેને બાધીને મોકલ્યો.

૨૫ હવે સ્તીમોન પીતર ઉભો રહીને વાપતો હતો,
ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, શું તું પણ એના શિષ્યો-
માનો છે ? તેણે નકાર કરતા કહ્યું કે, હું નથી ૨૬ જોના
કાન પીતરે કાપી નાખ્યો હતો તેનો સગો જે પ્રમુખ્ય
યાજ્ઞના યાજ્ઞરોમાનો એક હતો તે કહે છે કે, વાકીમા
મેં તને તેની સાથે જોયો નથી છું ? ૨૭ ત્યારે પીતરે
ફરી નકાર દીધો, ને તરત મરણો બોલ્યો.

૨૮ ત્યારે તેઓ ઇસુને કાયાકાશ પાસેથી દરબારમા
લઈ ગય છે, અને તે વખતે પેરોદિયુ થયુ હતું, ને
તેઓ અચ્છ ન થતા પારખા ખાઈ રાકે, માટે તેઓ
પોતે દરબારમા ન ગયા. ૨૯ એ માટે પીલાતે તેઓની
પાસે બહાર આવીને કહ્યું કે, એ માણસ પર તમે શું
તોહમત મુકો છો ? ૩૦ તેઓએ ઉત્તર દેતા તેને કહ્યું
કે, જો એ માણસ બુદ્ધ કરનાર ન હોત તો અમે એને
તમે ન સોપાવ ૩૧ ત્યારે પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, તમે
પોતે એને લઈને તમારા નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે એનો
ત્યાગ કરો. યહુદીઓએ તેને કહ્યું કે, કેાધને મારી
નાખવાનો અધિકાર અમને નથી ૩૨ પોતે કયા
મોતથી મરના હતા તે સુવવતા ઇસુએ જે વચન
કહ્યું હતું તે પુરૂં પાપ માટે [એમ થયું]

• એ માટે પીલાતે ફરી દરબારમા બંધને ઇસુને
બાલાવીને તેને કહ્યું કે, તું શું યહુદીઓનો રાજા છે ?
૩૩ ઇસુએ ઉત્તર દીધો કે, એ શું તું પોતાથી કહે છે,
કે કેાધ બીજાઓએ મારા સખી એ તને કહ્યું ?
૩૪ પીલાતે ઉત્તર દીધો કે, શું, હું યહુદી છું ? તારા
દેશનાઓએ તમા સુખ્ય યાજ્ઞોએ તને મારે હવાલે
કીધો, તે શું કીધું છે ? ૩૫ ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે,
મારૂં રાજ્ય આ જગતનુ નથી, જો મારૂં રાજ્ય આ
જગતનુ હોત, તો મારા સેવકો લઈત, એ માટે કે હું
યહુદીઓને રનાધીન ન કરાઉં, પણ મારૂં રાજ્ય તો
હિંવાનુ નથી ૩૬ એ માટે પીલાતે તેને કહ્યું કે, ત્યારે
તું રાજા છે શું ? ઇસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, તું કહે છે
કે હું રાજા છું, એજ માટે હું જન્મ્યો છું, ને એજ

સાચું હું જન્મતા આજ્યો છું, કે સત્ય વિષે શાહેદી
આપુ, હરેક જે સત્યનો છે, તે મારી વાણી સાંભળે
તે ૩૮ પીલાત તેને કહે છે કે, સત્ય શું છે ?

અને એમ કહીને તે ફરી યહુદીઓની પાસે બહાર
ગયા, ને તેઓને કહે છે કે, મને તેનામા કંઈ ગુંદો
માલમ પડતો નથી ૩૯ પણ પારખા પર્વમા તમારે
સાચું એકને છોડી દઉં, એવી તમારી રીત છે, માટે
હું તમારે સાચું યહુદીઓના રાજાને છોડી દઉં, એમ
તમે આહો છો શું ? ૪૦ ત્યારે તે બધાએ ફરી બૂમ
પાડતા કહ્યું, એને નહિ, પણ બારાખાસને બારા-
ખાસ તો છોડાવો હવે.

૧૯ ત્યાર પછી પીલાતે ઇસુને લઈને કોરડા
માર્ગે ૨ અને સિપાઈઓએ કાઢાનો મુગટ
ગુથીને તેના માથા પર મુક્યો, ને જાણુડા રંગનો જોનો
તેને પહેરાવ્યો, ૩ ને તેઓએ તેની પાસે આવીને
કહ્યું કે, આ યહુદીઓના રાજા, સલામ ! ને તેઓએ
તેને તમારો માર્યા ૪ અને પીલાત ફરી બહાર જઈને
તેઓને કહે છે કે, જુઓ, એને હું તમારી પાસે બહાર
લાવુ છું, એ માટે કે, મને એનામા કંઈ ગુંદો માલમ
પડતો નથી, એ તમે જોજો ૫ ત્યારે ઇસુ કાઢાનો
મુગટ તથા જાણુડા રંગનો જોનો પહેરેલા એવો બહાર
નીકળ્યો. પછી [પીલાત] તેઓને કહે છે કે, જુઓ,
આ માણસ ! ૬ ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા સાધ-
દારોએ તેને જોયો, ત્યારે તેઓએ બૂમ પાડતા કહ્યું
કે, એને વધસ્તરો જરાવ, વધસ્તરો જરાવ, પીલાત
તેઓને કહે છે કે, તમે પોતે એને લઈને વધસ્તરો
જરાવો, કેમકે મને એનામા કંઈ ગુંદો માલમ પડતો
નથી ૭ યહુદીઓએ તેને ઉત્તર દીધો કે, અમારે
નિયમશાસ્ત્ર છે, ને તે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે એણે મર-
ણુદંડ લોનવવો જોઈએ, કેમકે પોતે દેવનો દીકરો
હોવાનો દાવો એણે કર્યો છે. ૮ એ માટે પીલાત એ
વાત સાંભળીને વધારે બીવો ૯ અને ફરી દરબારમા
જઈને ઇસુને કહે છે કે, તું ક્યાનો છે ? પણ ઇસુએ
તેને ઉત્તર ન દીધો ૧૦ ત્યારે પીલાત તેને કહે છે કે,
શું તું મને કંઈ કહેતો નથી ? તને છોડી દેવાનો
અધિકાર મને છે, ને તેને વધસ્તરો જરાવનો અધિકાર
મને છે, એ તું જાણુતો નથી શું ? ૧૧ ઇસુએ તેને ઉત્તર
દીધો કે, ઉપરથી તને આપાયા વગર મારા પર તને
કંઈ અધિકાર ન હોત, તે માટે જો મને તને સોંપ્યો
તેનુ પ્રાપ્ત વિશેષ છે ૧૨ આ પછી પીલાતે તેને
છોડી દેવાને કોશિય કીધી, પણ યહુદીઓએ બૂમ

પાણી કંઈ કે, જો તું એ માણસને છાદી દે, તો તું કાઠસારને મિત્ર નથી; જે કાઠ ચોળાને રાત્રી કરાવે છે, તે કાઠસારની વિરુદ્ધ બોલે છે. ૧૭ ત્યારે એ વાત સાંભળીને પીલાન ઇમુને બહાર લાગ્યા, ને ફરસબંદી કહેવાની જે જગ્યા, જોને દેખી જાણમાં જાણ્યાયા કહે છે, ત્યાં ત્યાયાસન પર તે બેઠા. ૧૮ દુવે પાસનાની તેયારીને એ દહારો દતો, ને આસરે બપોર થયા દામ. ત્યારે તે યદુનીઓને કહે છે કે, જુઓ, તમારો રાત્રી. ૧૯ ત્યારે તેઓએ મોટું ઘાંટું કંઈ કે, એને ફર ફર, ફર ફર, વધસ્તને જગાવ. પીલાન તેઓને કહે છે કે, યુદ્ધ તમારા રાત્રીને વધસ્તને જગાવું? મુખ્ય યાજ્ઞોએ ઉત્તર દીધા કે, કાઠસાર સિવાય અમારે કાઠ રાત્રી નથી. ૨૦ ત્યારે તેને વધસ્તને જગાવે તેણે તેઓને સોંપ્યા.

એ માટે તેઓ ઇમુને પછી લઈ ગયા. ૨૧ પછી તે ચોળાને વધસ્તને ઉચીને બોપરીની જગ્યા, જે દેખી જાણમાં જગ્યા કહેવાય છે, ત્યાં બહાર ગયા. ૨૨ ત્યાં તેઓએ તેને તથા તેની સાથે બીજા બેને વધસ્તને જગાવ; ફરક જાણુએ એકને, તથા વચમાં ઇમુને. ૨૩ અને પીલાને સરખામું લખીને વધસ્તને પર લગાડ્યું; ને લેખ એ દતો કે, ઇમુ નાજારી યદુનીઓનો રાત્રી. ૨૪ અને જ્યાં ઇમુને વધસ્તને જગાવમાં આવ્યા દતો, તે કાઠનું શહેની પાસે દતું, ને તે લેખ દેખી તથા દેલેની તથા રૂમી જાણમાં લખેલો દતો, માટે પછા યદુનીઓએ તે વાંચ્યો. ૨૫ એ માટે યદુનીઓના મુખ્ય યાજ્ઞોએ પીલાને કંઈ કે, યદુનીઓના રાત્રી, એન ન લખ, પખ એમ કે, તેણે કંઈ કે, કું યદુનીઓના રાત્રી. ૨૬ પીલાને ઉત્તર દીધા કે, મેં જે લખ્યું તે લખ્યું.

૨૭ દુવે સિપાહઓને ઇમુને વધસ્તને જગાવ પછી તેનાં હુનડાં લીધાં, ને ચાર લાન પાગ, ફરક સિપાહને વાસ્તે એક; ને હુનડો પખ લીધા; દુવે તે હુનડો સીવખ વગરનો, ઉપરથી આખો વળેલો દતો. ૨૮ એ માટે તેઓએ નાદોમાટે કંઈ કે, આપણે ને ફરકો નદિ; પખ એ કાળને મને ને લખુરા માટે ચિત્તીઓ નાખી. તે એ માટે કંઈ કે, સજ્જનાં જે લખું તે પુર પાવ, એટલે, તેઓએ નાદોમાટે મારાં હુનડાં વહેંચે લીધાં, ને મારા હુનડા માટે ચિત્તીઓ નાખી. એ કામો તે સિપાહઓએ કર્યાં. ૨૯ પખ ઇમુના વધસ્તને પાને તેની મા, તથા તેની માટી, કોણાપા-કુની વડું મરિયમ તથા મરિયમ આનંદાલુપ્ત ગયાં

શહેલાં દત્યાં. ૩૦ તે માટે ઇમુએ જ્યારે ચોલાની માને તથા જોના પર ચોતે ગ્રેમ કરતો તે શિખને પાસે લલાં શહેલાં લેયાં, ત્યારે તે ચોલાની માને કહે છે કે, જાણ, જો, તારી દીકરા! ૩૧ ત્યાર પછી તે તે શિખને કહે છે કે, જો, તારી મા! અને તેજ પછી તે શિખે તેને ચોલાના ધરમાં લીધી.

૩૨ એ પછી ઇમુ દુવે સજ્જનાં પુરું થયું એ જાણીને, ધર્મલેખ પુરો થાય એ માટે કહે છે કે, મને વરસ લાની છે. ૩૩ અને ત્યાં સીરકાએ બરેલું એક વાસણ મુક્યું દતું; માટે તેઓએ એક વાટળા સીરકાએ ભરીને, ઝૂકા પર મુકીને તેના મોઢા આગળ ધરી. ૩૪ માટે ઇમુએ સીરકા લીધા પછી કંઈ કે, સંપૂર્ણ થયું; ને માણું નમાવીને પ્રાણ છાડ્યો.

૩૫ ત્યારે સિદ્ધિશક્તિને દિવસ દતો, (ને તે વિશ્રામ-મને દિવસ મોટા દિવસ) દતો, એ માટે વિશ્રામ-વારે તેઓનાં મુઠકાં વધસ્તને પર ન રહે માટે યદુની-ઓએ પીલાને વિનંતી કરી કે તેઓના ઠાંટિયા બાનીને તેઓને લઈ જવામાં આવે. ૩૬ એ માટે સિપાહઓએ આવીને તેની સાથે વધસ્તને જગાવેલા પહેલાના તથા બીજાના ઠાંટિયા લાંબ્યા. ૩૭ પખ તેઓએ ઇમુની પાસે આવીને તેને મરેલો દીધો, ત્યારે તેના ઠાંટિયા લાંબ્યા નદિ. ૩૮ તોપણ સિપાહ-ઓમાંથી એકે બાવાથી તેની કૂખ લીધી, ને વરા તેમાંથી લોટી તથા પાણી નીકળ્યાં. ૩૯ અને જોણે લેયું છે તેજેજ આ શાહેલી આવી છે, ને તેની શાહેલી ખરી છે; અને વને પખ વિશ્વાસ કરો તે માટે તે ખર કહે છે, એ તે જાણે છે. ૪૦ કેમકે તેનું એક પજ દાટ્યું લંબરી નદિ, એ લેખ પુરો થવા આજ એમ થયું; ૪૧ ને ફરી બીજો લેખ કહે છે કે, જોને તેઓએ વાંચ્યા તેને તેઓ લેશે.

૪૨ અને એ વાતો પછી આરમ્ભીઓને મુકર, જે ઇમુને દિખ દતો, પખ યદુનીઓના યાકને લીધે મુકર રીતે દતો, તેણે ઇમુનું મુઠકું લઈ જવાની પીલાન પાસે રાત્રી માની; અને પીલાને રાત્રી આપી. તે માટે તેણે આ બેને તેનું મુઠકું ઉતારી લીધું. ૪૩ અને નીકોરમસ, જે પહેલાં રાત્રે ઇમુની પાસે આવ્યા દતો, તે પજ બોલ તથા અનરનું નિમ આસરે કો શેર લઈને આવ્યા. ૪૪ ત્યારે યદુનીઓની દાહવાની રીત પ્રમાણે તેઓએ ઇમુનું મુઠકું લઈને, મુનંધિઓ મુક્યાં, અમુના હુનડામાં લપાડ્યું. ૪૫ દુવે જ્યાં તે વધસ્તને જગાવ દતો, તે જગ્યાએ વાડી દતી, ને તે વાડીમાં નદી કબર

દત્તી, જેમાં કોઇને કદી મુક્યો ન હતો. ૪૨ એ વાસ્તે તેઓએ ઇસુને યહુદીઓના સિદ્ધિચરણના દિવસને લીધે ત્યાંજ મુક્યો, કેમકે તે કબર પાસે હતી.

૨૦. ત્યારે અઠવાડિયાને પહેલે [દહાડે] મોટી સવારે અધારે દહાડે એવામાં મરિયમ માન-દાલેલ કબર આગળ આવી, ને કબર પરથી પત્થર ખસેડેલાં તેણે દીડા. ૨ ત્યારે તે દોડીને સીમેન પીતરની પાસે તથા બીજે શિષ્ય, જેના પર ઇસુ પ્રેમ શખતો હતો, તેની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, પ્રથુને તેઓએ કબરમાથી કાઢી લીધો છે, ને તેઓએ તેને ક્યાં મુક્યો છે એ અમે જાણતા નથી. ૩ તે મટિ પીતર તથા તે બીજે શિષ્ય કબર તરફ જવા નીકળ્યા. ૪ અને તે બંને સાથે દોડ્યા; પણ તે બીજે શિષ્ય પીતરને પાછળ મુકી દઇને કબર આગળ પહેર્યો. ૫ અને તેણે નીચા વળીને અદર જોયુ તો સણનાં ઘુનડાં પડેલાં દીડા; તોપણ તે માટે ગયો નહિ. ૬ ત્યારે સીમેન પીતર પણ તેની પાછળ આવીને કબર માંહે પેડો; ને તેણે સણના ઘુનડા પડેલાં દીડાં. ૭ અને જે રૂમાલ તેના માથા પર હતો, તે સણનાં ઘુનડાંની નેડે પડેલા નહોતા, પણ એક જગ્યાએ એકઠો વાળીને મુકેલો હતો. ૮ પછી બીજે શિષ્ય કે જે કબર પાસે પડેલા આંખો હતો, તેણે પણ માટે જઇને જોયુ, ને વિશ્વાસ ધીધો. ૯ કેમકે ત્યાં મુખી તેઓ આ જોઇ સમજતા ન હતા કે, તેણે મરી ગયેલાઓમાથી પાછા ઉઠકું જોઇએ. ૧૦ ત્યારે શિષ્યો ફરી પોતાને ઘેર ગયા.

૧૧ પણ મરિયમ ખદાર કબરની પાસે રહતી ઉઠી રહીને, રહતાં રહતાં નીચી નમીને કબરમા રોકિયા કરતી હતી; ૧૨ ને જ્યાં ઇસુનું મુરદું મુકેલું હતું, ત્યાં ઉભાં ઘુનડા પહેરેલાં બે ફૂતને, એકને ચોરસીયે, ને બીજને પાંતે, બેઠેલા તેણે જોયા. ૧૩ અને તેઓ તેને કહે છે કે, બાઇ, તું કેમ રડે છે? તે તેઓને કહે છે, તેઓ મારા પ્રથુને લઇ ગયા છે, ને તેઓએ તેને ક્યાં મુક્યો છે તે હું જાણતી નથી, મટિ [રડુ છું]. ૧૪ એમ કહીને તેણીએ પછવાડે ફરીને ઇસુને ઉભેલો જોયો; પણ એ ઇસુ છે, એમ તેણીએ જાણ્યું નહિ. ૧૫ ઇસુ તેને કહે છે કે, બાઇ, તું કેમ રડે છે? તું કોને શોધે છે? તે માણ છે એમ ધારીને તેણીએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, જો તેં તેને અહીંથી ઉઠાવી લીધો હોય, તો તેં તેને ક્યાં મુક્યો છે એ મને કહે, ને હું તેને લઇ જશ. ૧૬ ઇસુ તેને કહે છે કે, મરિયમ;

તે ફરીને તેને હેઠી બાથમાં કહે છે કે, શબ્દોની! એટલે યુર. ૧૭ ઇસુ તેને કહે છે કે, હજી મુખી તું બાપ પાસે ચડી નથી ગયો, મટિ મને અડક મા; પણ મારા ભાઈઓની પાસે જઇને તેઓને કહે કે, જે મારો બાપ તથા તમારો બાપ, ને મારો દેવ તથા તમારો દેવ, તેની પાસે હું ચડી જાઉં છું. ૧૮ મરિયમ માનદાલેલે આવીને શિષ્યોને ખબર આપી કે, મેં પ્રથુને જોયો છે, ને તેણે મને એ વાતો કહી.

૧૯ ત્યારે તેજ દહાડે, એટલે અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે, સાંજ પછે શિષ્યો જ્યાં [એકઠા થયા] હતા, ત્યાંના બારણા યહુદીઓના ભયથી બંધ થીમાં હતાં, ત્યારે ઇસુ આવ્યો. ને વચમા ઉભો રહીને તેઓને કહે છે કે, તમને શાંતિ થાઓ. ૨૦ અને તેણે એમ કહીને પોતાના હાથ તથા ફૂખ તેઓને કેખાલાં. મટિ શિષ્યો પ્રથુને જોઇને હરખાયા. ૨૧ ત્યારે ઇસુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, તમને શાંતિ થાઓ; જેમ બાપે મને મોકલ્યો છે, તેમ હું તમને પણ મોકલું છું. ૨૨ અને તેણે એમ કહીને તેઓ પર શ્વાસ નાખ્યો, ને તે તેઓને કહે છે કે, તમે પવિત્ર આત્મા થાઓ. ૨૩ જેઓના પાપ તમે માફ કરો છો, તેઓનાં માફ કરાય છે; ને જેઓનાં પાપ તમે સજા છો, તેઓનાં રખાય છે.

૨૪ પણ ત્યારે ઇસુ આવ્યો ત્યારે થોભા, બારમનાં એક, જે દીલીમસ કહેવાતો હતો, તે તેઓની સાથે ન હતો. ૨૫ તે મટિ બીજ શિષ્યોએ તેને કહ્યું કે, અમે પ્રથુને જોયો છે. પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, તેના હાથમાં ખીલાઓના વેદ જોયા વિના તથા મારી આંગળી ખીલાઓના વેદમા મુક્યા વિના તથા તેની ફૂખમાં મારો હાથ પાલ્યા વિના, હું વિશ્વાસ કરનાર નથી.

૨૬ અને આઠ દહાડા પછી ફરી તેના શિષ્યો માંહે હતા; ને થોભા તેઓની સાથે હતો; ત્યારે બારણાં બંધ થીમાં હતાં, ઇસુએ આવીને વચમાં ઉભો રહીને કહ્યું કે, તમને શાંતિ થાઓ. ૨૭ પછી તે થોભાને કહે છે કે, તારી આંગળી અહીં મુખી પહેંવાડીને મારા હાથ જો; ને તારો હાથ ઉઠાવ્યા કરીને મારી ફૂખમા ધાલ; ને અવિશ્વાસી તો નહિ, પણ વિશ્વાસી થા. ૨૮ થોભાએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, મારા પ્રથુ, ને મારા દેવ. ૨૯ ઇસુ તેને કહે છે કે, તે મને જોયો છે, મટિ વિશ્વાસ ધીધો છે; જેઓએ જોયા વિના વિશ્વાસ ધીધા તેઓને ધન્ય છે.

૩૦ અને બીજા ઘણા અમલકાર ઇસુએ પોતાના શિષ્યોની આગળ કથી, કે જે આ પુસ્તકમાં લખેલા

નથી. ૩૧ પણ ઇસુ તેજ ખીરવ, દેવને દીકરા છે, એવો તમે વિશ્વાસ કરો, ને વિશ્વાસ કરીને તેના નામથી લમે છવન પામે માટે આ લખેલા છે.

૨૧ એ બિનાઓ પછી તીર્થેરી-નસના સમુદ્રને કાંઠે શિખ્યાને ફરીથી ઇસુ દેખાયો; અને તે આવી રીતે દેખાયો. ૧ સીમોન પીતર, તથા યોઆ ને દીદીમસ કહેવાતો દત્તો તે, તથા નાલીલના કાનાનો નામાનાએલ, તથા ઝબદીના દીકરા, તથા તેના શિખ્યા-માંના બીન બે, એઓ એકઠા હતા. ૨ સીમોન પીતર તેઓને કહે છે કે, હું માલમાં પકડયા બંડ છું. તેઓ તેને કહે છે કે, અમે પણ તારી સાથે આવીએ છીએ. ત્યારે તેઓ નીકળીને દોડીને ચડયા; પણ તે રાત્રે તેઓને કંઈ પકડ્યું નહિ. ૩ પણ પોદ ફાટતી વેળાએ

૧૧ દેવે તેઓએ નાસ્તો કર્યા પછી ઇસુ સીમોન પીતરને કહે છે કે, યોનાના દીકરા સીમોન, તું મારા પર એઓ કરતાં વત્તી પ્રીતિ રાખે છે? તે તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, તું જાણે છે કે હું તારા પર દેવ રાખુ છું. તે તેને કહે છે કે, મારાં ઘેડાંને પાળ. ૧૧ તે ફરી બીજી વાર તેને કહે છે કે, યોનાના દીકરા સીમોન, તું મારા પર પ્રીતિ રાખે છે? તે તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, તું જાણે છે કે હું તારા પર દેવ રાખુ છું. તે તેને કહે છે કે, મારાં ઘેડાંને સાચવ. ૧૭ તે ત્રીજી વાર તેને કહે છે કે, યોનાના દીકરા સીમોન, તું મારા પર દેવ રાખે છે? પીતર દલગીર થયો, કારણ કે તેણે ત્રીજી વાર તેને કહ્યું હતું કે. તું મારા પર દેવ રાખે છે? અને તેણે

પ્રેરિતોનાં કૃત્ય.

૧ એ ધીએરી ન, ઇસુએ પોતાના પસંદ ક્રીષ્લા પ્રેરિતોને પવિત્ર આત્માથી આજ્ઞા આપી, ૨ ને તે ઉપર લઇ લેવામા આવ્યો, તે દિવસ સુધી પોતે ને કરવા તથા શિખવવા લાગ્યો, તે સંઘના વિષે ને પહેલુ પુસ્તક લખ્યુ છે, ૩ તેણે મરણ સહા પછી તેઓને ઘણા પ્રમાણેથી પોતાને સંતુષ્ટ દેખાડ્યો, એટલે આખીસ દિવસ સુધી તે તેઓને દેખાતો ને દેવના રાજ્ય વિષેની વાતો કહેતો રહ્યો; ૪ અને તેણે તેઓની સાથે એકઠા મળીને તેઓને આજ્ઞા કીધી કે, યરુશાલેમથી જતા ના, પણ બાબુલોન વચ્ચે ને તમે મારાથી સામંત્ય છે તેની વાટ જોતા રહેજે; ૫ કેમકે યોહાને પાણીથી બાપ્તિસ્મા કીધું ખરૂં. પણ યોહા દિવસ પછી તમે પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસ્મા પામરો.

૬ હવે તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓએ તેને એમ પુછ્યુ કે, પ્રભુ, તું આ વેળાએ ઇસ્લાએવનુ રાજ્ય ફરી સ્થાપન કરે છે છું? ૭ ને તેણે તેઓને કહ્યુ કે, ને કાળ તથા સમય બાપે પોતાના અખત્યારમા રાખ્યા છે, તે જાણવાનુ તમારૂં કામ નથી ૮ પણ પવિત્ર આત્મા તમારા પર આવશે ત્યારે તમે સામર્થ્ય પામરો, ને યરુશાલેમમાં તથા આખા યહુદાહમા તથા સમગ્રનમા તથા પૃથ્વીના છેડા સુધી તમે મારા સાક્ષી થશો ૯ અને એ વાતો કહી રહ્યા પછી તેઓના દેખતા તે ઉપર લઇ જવાયા, ને વાદળાએ તેઓની દક્ષિણે તેને દાકી કીધો ૧૦ અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓ આકાશ તરફ એકી નજરે જોઇ રહ્યા હતા, એવામા જુઓ, ઉજળા વસ્ત્ર પહેરેલા જે પુરૂષ તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા, ૧૧ અને તેઓએ કહ્યુ કે, ગાલીલના માણસો, તમે આકાશ તરફ જોતા કેમ ઉભા રહ્યા છો? એજ ઇસુ ને તમારી પાસેથી આકાશમા લઇ લેવામા આવ્યો છે તે, એમ તમે તેને આકાશમા જતા જોયો તેમજ [પાછો] આવશે

૧૨ ત્યારે જેતન કહેવાયેલો પહાડ ને યરુશાલેમની પાસે, એટલે વિશ્રામવાસ્તી મળેલ જેટલે છેડે છે, ત્યાંથી તેઓ યરુશાલેમમા પાછા ગયા. ૧૩ અને તેઓ

ત્યાં આવ્યા ત્યારે ને મેરીએ તેઓ રહેતા હતા, એટલે ન્યા પીતર તથા યોહાન તથા યાકૂબ તથા આદ્રયા, શીલીષ તથા યોમા, બારથલમી તથા માત્થી, અલરીનો [દીકરો] યાકૂબ તથા સીમોન ઝલોતસ, તથા યાકૂબનો [ભાઈ] યહુદા રહેતા હતા ત્યાં ચઢ્યા. ૧૪ એ સંઘના, બાયડીઓ સુઝા, તથા ઇસુની મા મરિયમ તથા તેના ભાઈઓ સુઝા, એકથિતે પ્રાર્થનામા વત્પર રહેતા હતા

૧૫ અને તે દિવસેમા (ન્યારે માણસોના જગે આસરે એકસો વીસનો હતો ત્યારે) બાઇઓની વચ્ચે પીતરે ઉભા થઇને કહ્યુ કે, ૧૬ બાઇઓ, નેઓએ ઇસુને પકડ્યો તેઓને રસ્તો દેખાડનાર યહુદા વિષે જાણના મહોથી પવિત્ર આત્માએ અગાઉથી ને કહ્યુ હતું તે લેખ પુરો થવાની અગત્ય હતી. ૧૭ કેમકે તે આપણામના ગણાયો હતો, ને આ સેવામા તેને બાન મળ્યો હતો ૧૮ (હવે એ માણસે અન્યાયના મૂલથી ખેતર વેચાતું કીધું, અને ઉધો પડીને તે વચમાથી ફાટી ગયો, ને તેના સર્વ આતરડા નીકળી પડ્યા ૧૯ અને યરુશાલેમના સંઘના રહેવા-સીઓને તે માલમ પડ્યુ, તેથી તે ખેતરનુ નામ તેઓની બાપામા આકેલદમા, એટલે લોહીનુ ખેતર, એવુ પડ્યુ) ૨૦ કેમકે ગીતશાસ્ત્રમા એમ લખેલું છે કે,

તેની રહેવાની જગ્યા ઉજડ થાઓ,

ને તેમા કોઇ ન વસે,

અને તેનુ અધ્યક્ષપદ ખીજે લે

૨૧ માટે યોહાનના આશિસ્ત્રમાથી મારીને પ્રભુ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લઇ લેવામા આવ્યો તે દિવસ સુધી તેણે આપણામા આવળ કીધી, ૨૨ તે સંઘના વખતમા ને માણસો આપણી સાથે ફરતા હતા તેઓમાથી એક જો આપણી સાથે તેના પુનરુત્થાનના સાક્ષી થતુ જોઇએ ૨૩ ત્યારે યુસુફ ને બાર્સાબાસ કહેવાય છે, જેની અટક યુસ્તસ હતી, તથા માત્થી-અસ, જે જેને તેઓએ આનંદ ધર્યો ૨૪ અને તેઓએ પ્રાર્થના કરતા કહ્યુ કે, હે સર્વના અંત કરણ જાણનાર

પ્રભુ, ૨૫ જે સેવા તથા પ્રેરિતપદમાંથી યદુદા પવિત્ર થઇને પોતાની જગ્યાએ ગયા, તેમાં તેની જગ્યા પુરવાને આ બેમાંથી કોને ને પસંદ કીધો છે તે દેખાડ. ૨૬ અને તેઓએ તેઓને વારંતે ચિટ્ટીઓ નાખી, ને માત્સીયસના [નામની] ચિટ્ટી નીકળી; પછી અગી-આર પ્રેરિતોની સાથે તે ગણાયા.

૨ અને પચાસમાને દિવસ આવ્યો, ત્યારે તેઓ સર્વ એક જગ્યામાં એકઠા થયલા હતા. ૨ ત્યારે એકાએક બારે આંધીના ધુધવાટ જેવો આકાશથી અવાજ આવ્યો, ને તેઓ બેઠા હતા તે આખું ધર ગાછ રહ્યું. ૩ અને અગ્નિના જેવી જુદી પડતી જ્વો તેઓને દેખાઇ, ને તેઓમાના પ્રત્યેક ઉપર બેઠી. ૪ અને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થયા, ને આત્માએ જેમ તેઓને બાલકાની રાત્રિ આપી તેમ તેઓ અન્ય ભાષાઓમાં બોલવા લાગ્યા.

૫ હવે આકાશની તળેના પ્રત્યેક દેશમાંથી ધાર્મિક યદુદી માણસો યજ્ઞશાલેખમાં રહેતા હતા. ૬ અને તે અવાજ સમજાયો ત્યારે ધણા લોકો એકઠા થયા, ને તેઓ દગ થઇ ગયા, કેમકે તેઓમાના પ્રત્યેક પોત-પોતાની ભાષામાં તેઓને બોલતા સાંભળ્યા. ૭ અને તેઓ સપળા વિરિમત થયા, ને અચરત થઇને એક બીજને કહેવા લાગ્યા કે, જુઓ, આ સપળા બોલનારા ગાલીલના નથી છું? ૮ તો આખો પ્રત્યેક પોતપોતાની જન્મભાષામાં [તેઓને બોલતાં] કેમ સંભળીએ છીએ? ૯ પારસીઓ તથા માદીઓ તથા એલામીઓ, ને મેસોપોટામ્યાના તથા યદુદાહના તથા કાપાદોકિયાના, પંતસના તથા આસિયાના, ૧૦ ફ્રિયાના તથા પાર્થુક્યાના, મિસરના તથા કુરેની ખાસેના લીબયાના પ્રતિભામાં રહેવાસીઓ તથા રૂમી પ્રવાસીઓ, યદુદીઓ તથા થયલા યદુદીઓ પણ, ૧૧ કેતીઓ તથા અરબો, તેઓને આપણી ભાષાઓમાં દેવનાં ગોટાં કામે વિષે બોલતાં સંભળીએ છીએ. ૧૨ અને તેઓ સર્વ વિરિમત થયા, ને ઝુંચવણમાં પડીને તેઓ એક બીજને કહેવા લાગ્યા કે, આ શું હશે? ૧૩ પણ બીબ-ઓએ કહ્યું કરનાં કહ્યું કે, એ માણસોએ નવો દ્રાક્ષરસ પીધો છે.

૧૪ ત્યારે પોતરે અગીઆરો સુધાં ઉઠ્યા થઇ ધાટો પાડીને તેઓને કહ્યું કે, યદુદાહનાં માણસો, તથા યજ્ઞશાલેખના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે આ જાણી લો, ને મારી વાતોને કાન પડો; ૧૫ આ માણસો પીધેલા છે એમતમે ધારો છો, પણ એમ નથી, કેમકે [હજી

તો] દિવસનો પહેલોજ પહોર છે; ૧૬ પણ એ તો યોએલ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે છે કે,

૧૭ દેવ કહે છે કે, ઉઠા દિવસોમાં એમ યરો કે, હું મારો આત્મા સર્વ માણસો પર રેડીરા, ને તમારા દીકરાઓ તથા તમારી દીકરીઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે,

ને તમારા જુવાનોને સંદર્શનો થશે, ને તમારા વૃદ્ધોને સ્વપ્નાં આવશે;

૧૮ વળી તે દિવસોમાં હું મારા દાસો પર તથા મારી દાસીઓ પર મારો આત્મા રેડીરા,

ને તેઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે;

૧૯ ને ઉપર આકાશમાં અદ્ભૂત કામ, તથા નીચે પૃથ્વીમાં અમતારો કુ દેખાડીરા, લોટી તથા અગ્નિ તથા ધુમાડાના ગોટગોટા;

૨૦ પ્રભુને તે મોટા તથા પ્રસિદ્ધ દિવસ આવ્યા અગાઉ સૂરજ અધકારણ, ને ચંદ્ર લોહીરૂપ થઇ જશે;

૨૧ ને એમ યરો કે જે કાલ પ્રભુને નામે પ્રાર્થના કરશે તે તારણ પામશે.

૨૨ છતાંએલી માણસો, તમે આ વાતો સંભળો. હવે નાઝારી, જેની મારફતે દેવે તમારામાં જે પરા-કર્મી કામે તથા આશ્ચર્યો તથા અમતારો કરાવ્યાં, જે વિષે તમે પોતે પણ નહોા છો, તેઓ વડે તે દેવને પસંદ પડેલો માણસ તમારી આગળ [સામિત થયો] તે છતાં, ૨૩ દેવના કસવેલા મનસુખા તથા પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે તે પરસ્વાધીન કરાયલો, તેને તે પકડીને જુગલોની હસ્તક વધસ્તલે જગાવીને મારી નાખ્યો; ૨૪ તેને દેવે મસલુની વેદનાથી છાડીને ઉઠાવ્યો, કેમકે તે તેથી બંધાઇ રહે એ અસાધ્ય હતું. ૨૫ કેમકે દાઉદ તેના વિષે કહે છે કે,

મેં પોતાની સન્મુખ પ્રભુને સદા જોયા, કેમકે તે મારે જમણે હાથે છે, એ માઠું કે હું ખસે-ડાઉં નહિ.

૨૬ તે સાત માર અંતઃકરણ મગ થયું, ને મારી જીભ હરખાઇ,

વળી મારો દેહ પણ આશામાં રહેશે;

૨૭ કેમકે હું મારા આત્માને હાડેસમાં રહેવા નહિ દઇશ,

વળી હું તારા પવિત્રને કહેવાણું પણ જોવા નહિ દઇશ.

૨૮ તે મને જીવનના માર્ગ જાણાવ્યા છે;

હું તારા મુખના દરોનથી મને આનંદે ભરપૂર

કરીશ.

૨૬ લાઇઓ, [આપણા] પૂર્વજ દાઉદ વિષે હું તમને ખુલ્લી રીતે કહી શકુ છું કે, તે મરણ પામ્યા છે, ને યાચો પાશુ છે, ને તેની કબર આજ લગી આપણે અહીં છે. ૨૭ તે બિવિધવાદી હતો, ને બળ્લતો હતો કે દેવે સમ ખાધને મને કહ્યું છે કે, તારા સત્તાનમાના એકને હું તારા રાજ્યાસન પર બેસાડીશ, ૨૮ એવું આગળથી બળ્લીને તેણે ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાન વિષે કહ્યું કે, તે હાઉસમા મુકી દેવાયો નહિ, ને તેના દેહે કહોવાયુ પણ નેહુ નહિ. ૨૯ એ ઇસુને દેવ ઉઠાડ્યો છે, ને તે વિષે અમે સર્વ સાક્ષી છીએ. ૩૦ માટે દેવને જમણે હાથે ઉઠા કરાધને, તથા બાપ પાસેથી પવિત્ર આત્માનું વચન પામીને, આ જે તમે છુઓ છો, ને સાબળો છો, તે તેણે રેસ્યુ છે. ૩૧ કેમકે દાઉદે તો આકારમા ચઢયો ન હતો, પણ તે પોતે કહે છે, ૩૨ પ્રભુએ મારા પ્રયુને કહ્યું કે,

તારા યતુએને હું તારૂં પાયાસન કર

ત્યા લગી તું મારે જમણે હાથે બેસ

૩૩ એ માટે ઇસાએવના આખા વંશ નિથે બળ્લુ ૩૪ જે ઇસુને તમે વધસ્તમ પર મારી નાખ્યો, તેને દેવ પ્રભુ તથા ખ્રીસ્ત બનાવ્યો છે.

૩૫ હવે આ સાબળીને તેઓના મન વીધાઇ ગયા, અને તેઓએ પીતરને તથા બીજા પ્રેરિતોને કહ્યું કે, લાઇઓ, અમે શું કરીએ? ૩૬ ત્યારે પીતરે તેઓને [કહ્યું કે], પસ્તાવો કરો, ને ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે તમારામાનો પ્રત્યેક બાપ્તિસ્મા પામો, કે તમારા પાપનું નિવારણ થાય, ને તમને પવિત્ર આત્માનું દાન મળશે. ૩૭ કેમકે તે વચન તમારે સાડ તથા તમારા છાકરાને તથા બધા વેગળાઓને, એટલે આપણો દેવ પ્રભુ નેટવાને પોતાની પાસે તેડશે તેઓને સાડ છે. ૩૮ અને બીજા ઘણી વાતો કહીને તેણે યાહેડી આપી, તથા બાધ કીધે કે, તમે આ જમાનાના આડા લોકથી બચી જાઓ. ૩૯ ત્યારે તેઓએ તેની વાત અગીકારી તેઓ બાપ્તિસ્મા પામ્યા, ને તેજ દિવસે ત્રણેક હજાર માણસ ઉમેરાયા. ૪૦ અને તેઓ પ્રેરિતોના બેધમા તથા સગતમા તથા રોટલી બાગવામા તથા પ્રાર્થનામા દેદતાથી લાગુ રહ્યા.

૪૧ અને બધા ભયભિત થયા, ને પ્રેરિતોથી ઘણા અદ્ભુત કામ તથા ચમત્કારો થયા. ૪૨ અને સંઘળા વિશ્વાસીઓ એકઠા રહેતા હતા, ને તેઓની બધી [મિલકત] સામાન્ય હતી. ૪૩ અને તેઓ પોતાની

મિલકત તથા સામાન વેચી નાખતા, ને પ્રત્યેકની અગત્ય પ્રમાણે સર્કને વહેંચી આપતા. ૪૪ અને તેઓ નિત્ય મદિરમા એક થિતે [હાજર] રહેતા તથા ઘેર રોટલી બાળને, હરખે તથા ભોળા મને ભોજન કરતા રહેતા, ૪૫ અને તેઓ દેવની સ્તુતિ કરતા હતા, ને સર્વ લોકો તેમના પર પ્રસન્ન હતા. અને પ્રભુ રોજ-રોજ તારણ પામનારાઓને તેઓમા ઉમેરતો હતો.

૩ અને પ્રાર્થનાની વેળાએ, ત્રીજે પહોરે, પીતર તથા યોહાન મદિરમા જતા હતા. ૨ હવે એક જનમથી લગડા માણસને [લોક] ઉચકી જતા હતા, ને તેને મદિરમા જનારાની પાસે ભીખ માગવા સાડ મદિરમા સુદર નામના દરવાજા આગળ નિત્ય મુકતા હતા, ૩ તેણે પીતરને તથા યોહાનને મદિરમા જતા જોધને બીખ માની ૪ ત્યારે પીતરે યોહાન સુઝા તેની સાચુ એકી નજરે જોધને કહ્યું કે, અમારી તરફ જ ૫ અને તેઓની પાસેથી કંઈ મળશે એવી આશાએ તેણે તેઓ પર ધ્યાન લગાડ્યું. ૬ પણ પીતરે કહ્યું કે, સોનું રૂપ તો મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જે છે તે હું તેને આપુ છું. ઇસુ ખ્રીસ્ત નાકારીના નામથી ચાલતો યા ૭ અને તેણે તેનો જમણો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડ્યો, ને તરત તેના પગમા તથા હુડીઓમા જોર આવ્યું. ૮ અને હડીને તે ઉભો થયો, ને ચાનવા લાગ્યો, ને ચાલતો, કંટો, તથા દેવની સ્તુતિ કરતો તેઓની સાથે મદિરમા ગયો. ૯ અને સર્વ લોકો તેને ચાલતો તથા દેવની સ્તુતિ કરતો દોઢો, ૧૦ અને તેને ઓળખ્યો કે મદિરના સુદર [નામના] દરવાજા આગળ જે બીખ માગવાને બેસતો હતો તે એજ છે, ને તેને જે થયું હતું તેથી તેઓ પુરા અન્યથ તથા વિસ્મિત થયા.

૧૧ અને તે [માણસ] પીતર તથા યોહાનને પકડી રહ્યો હતો, ત્યારે બધા લોક અદુ વિસ્મિત થઈને સુલેમાનની કહેવાએલી પરસાળમા તેઓની પાસે દોડી આવ્યા. ૧૨ તે જોધને પીતરે લોકોને ઉત્તર આપ્યો કે, ઇસાએડી માણસો, આને જોધને તમે કેમ અન્યથ થાઓ છો? ને જાણે અમે પોતાના સામર્થ્યથી અથવા ધાર્મિકપણથી તેને ચાલતો કીવો હોય તેમ યા માટે અમને ધારીને જોધ રહ્યા છો? ૧૩ ઇઝ્રાલીમના તથા ઇસ્લામના તથા યાદુખના દેવ, એટલે આપણા પૂર્વજોના દેવ, પોતાના સેવક ઇસુને મહિમાવાન કીવો, જેને તે પકડાવ્યો, ને પિલાતે તેને છોડી દેવાનું ઠરાવ્યું ત્યારે તેની આગળ તમે તેને

નકાર ક્રીધા, ૧૪ પણ તમે તે પવિત્ર તથા ન્યાયીના નકાર ક્રીધા, ને એવું માણું કે અમારે સાચું એક યુગી ઇસવામાં આવે, ૧૫ અને જીવનના અધિકારીને મારી નાખ્યો; તેને દેવે મુએલાઓમાંથી ઉઠાડ્યો; ને તેના સાક્ષી અને છાએ. ૧૬ અને તેના નામના વિશ્વાસથી આ માણસ જેને તમે બુદ્ધિ છે ને ઓળખો છે, તેને તેના નામે બળવાન ક્રીધા; હા, તે પરના વિશ્વાસે છે. આ પુરૂ સાબપણું તમ સર્વની આગળ આપ્યું છે. ૧૭ હવે બાઈઓ, તમે તેમજ તમારા અધિકારીઓએ પણ અજ્ઞાનપણાએ તે ક્રીધું છે હું બાલુ છું. ૧૮ પણ દેવે બાઈ બલિષ્ઠવાદીઓના મ્હેથી ને આનંદથી કહ્યું હતું કે, તેના ખ્રીસ્ત દુઃખ સહેરો, તે એ રીતે તેણે પુરૂ ક્રીધું. ૧૯ માટે તમે પસ્તાઈ કરો, ને ફરો, એ સાચું કે, તમારા પાપ બુરી નખાય; ને એમ પ્રમુખી હજીરમાંથી તાજનીના સમયો આવે; ૨૦ અને ખ્રીસ્ત, જે તમારે સાચું કરાવવામાં આવ્યો છે, તેને, એટલે ઇસુને, તે મોકલે. ૨૧ અને દેવે જીવનના આરંભથી પોતાના પવિત્ર બલિષ્ઠવાદીઓના મ્હેથી ને વિષે કહ્યું છે તે સમયું પુનઃસ્થાપિત કરવાના સમયો સુધી આકાશમાં તેણે રહેવું જોઈએ. ૨૨ મુસાએ તો કહ્યું હતું કે, પ્રભુ દેવ તમારા બાઈઓમાંથી મારા જેવા એક બલિષ્ઠવાદીને તમારે સાચું ઉઠાડો કરશે, તે ને કંઈ તમને કહે તે સ્વપ્ના વિષે તમારે તેનું સાબળવું. ૨૩ અને એમ થયો કે જે કોઈ માણસ તે બલિષ્ઠવાદીનું નહિ સાંભળશે, તેના લોકમાંથી પુરો નાશ થશે. ૨૪ વળી સમૂએલથી માંડીને તેની પાછળ આવનાર નેટલા બલિષ્ઠવાદીઓ બોલ્યા છે, તે સર્વેએ આ દિવસો વિષે પણ ખબર આપી છે. ૨૫ તમે બલિષ્ઠવાદીઓનાં સવાન છે; ને તારા વંશથી પૃથ્વી પરનાં સર્વ કુળો આશીર્વાદિત થશે, એવું ઇઝ્રાઈલીને કહીને દેવે તમારા પૂર્વજે સાચે કરાર ક્રીધો, તેનાં [સવાન] તમે છે. ૨૬ દેવે પોતાના સેવકને ઉઠાડીને તેને પહેલાં તમારી પાસે મોકલ્યો, એ માટે કે તમ હરેકને તમારાં બુદ્ધિ કામથી ફેરવીને તે તમને આશીર્વાદ દે.

૪ અને તેઓ લોકો આગળ વાત કરતા દાન એકલામાં યાજ્ઞકો, તથા મદિરોના સરદાર, તથા સાધુઓ તેઓ પર ઉડી આવ્યા; ૨ કેમકે તેઓ લોકોને બોધ કરતા હતા, ને ઇનુમાં મુએલાઓનું પુનરુત્થાન પ્રગટ કરતા હતા, તે તેઓને બદ્ધ માંડવાનું. ૩ અને તેઓએ તેમના પર દાખ નાખ્યા, ને

તે વેળા સાંજ પડી હતી, મટિ બીજા દિવસ લગી તેઓને બદીળામાં રાખ્યા. ૪ તોપણ જેઓએ વાત સાંભળી હતી તેઓમાંના ઘણાએ વિશ્વાસ ક્રીધો, ને તે માણસોની સખ્યા આસરે પાંચ હજારની થઈ. ૫ અને બીજા દિવસે એમ થયું કે, તેઓના અધિકારીઓ તથા વડીલો તથા રાજાઓ, ૬ તથા આત્માસ પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક તથા કાયાકાસ તથા ચોલાન તથા આલેકસાંદર તથા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકના સગામાંના નેટલા હતા તેટલા યજ્ઞાલેખમાં એકઠા થયા. ૭ અને જેઓએ તેઓને વધમાં ઉભા રાખીને પુછ્યું કે, કયા પરાક્રમે, કે કયા નામે તમે એ કહ્યું છે? ૮ ત્યારે પીતરે પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તેઓને કહ્યું કે, આ લોકોના અધિકારીઓ, તથા વડીલો, ૯ ને સાચું કામ એક અસાધ્ય માણસના હકમાં થયું છે, તે વિષે ને આજ અમારી વપાસ થાય છે કે તે સાથી સાંભળે થયો છે, ૧૦ તો તમ સર્વને તથા સંધા ઇજાએથી લોકોને એ માનુસ થાય કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત નાંકારી, જેને તમે વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યો, જેને દેવે મુએલાઓમાંથી ઉઠાડ્યો, તેના નામથી આ માણસ અહીં તમારી આગળ સાંભળે ઉભો રહ્યો છે. ૧૧ ને પત્થર તમ પાંધનારાઓએ નકાચી હતો તે એજ છે, ને તે ખુલાસું મથાળું થયો છે. ૧૨ અને બીજા કોઈથી તારણ નથી, કેમકે જેથી આપણું તારણ થાય એવું બીજું કોઈ નામ આકાશ તમે માણસો મધ્યે આપેલું નથી.

૧૩ ત્યારે પીતરે તથા ચોલાનની દિગ્ગમત જોઈને, તથા તેઓ અભણ તથા અજ્ઞાની માણસો છે, એ ધ્યાનમાં આણીને એઓ અચરતી પામ્યા, ને તેઓએ તેઓને ઓળખ્યા કે તેઓ ઇસુની સાથે હતા. ૧૪ અને તે સાંભળ મુએલા માણસને તેઓની સાથે ઉભો રહેલો જોઈને એઓથી કંઈ ઉલટું બોલી શકાયું નહિ. ૧૫ પણ તેઓને સવામાંથી બહાર જવાનો હુકમ ક્રીધા પછી તેઓએ માંદોમાંદો વિચાર કરીને કહ્યું કે, આ માણસોને આપણે છું કરીએ? ૧૬ કેમકે તેઓની મારફતે એક પ્રતિષ્ઠિત ચમત્કાર થયો છે, એ તો યજ્ઞાલેખના સ્વપ્ના રહેવાસીઓને પ્રગટ છે; ને આપણે તેનો ઇનકાર કરી શક્યા નથી. ૧૭ પણ લોકોમાં તે વધારે ફેલાવ નહિ, માટે આપણે તેઓને એવી ધમકી દઈએ કે હવે પછી તમારે કોઈ પણ માણસ સાથે વાત કરતાં એ નામ લેવું નહિ. ૧૮ અને જેઓએ તેઓને બોલાવીને તાજીદ ક્રીધી કે, વાત કરતાં તેમજ બોધ કરતાં પણ તમારે ઇસુનું નામ જિલકવ લેવું નહિ. ૧૯ પણ

પીતર તથા યોહાને તેઓને ઉતાર દેવાં કહ્યું કે, દેવના કરતાં તમારું સાંભળવું દેવની નજરમાં યોગ્ય છે કે નહિ, એ તમેજ કરાવો. ૧૦ કેમકે અમે જે જે કહ્યું, તથા સાંભળ્યું, તે કહ્યા વિના અમારાથી રહેવાય એમ નથી. ૧૧ અને તેઓને શિક્ષા કરવાનું કંઈ કારણ ન મળ્યાથી તેઓએ તેમને ફરી ધમકી દીધા પછી લોકોને લીધે તેમને છોડી દીધા; કેમકે જે થયું હતું તેને લીધે સંખળા [લોકો] દેવને મહિમા આપતા હતા. ૧૨ કેમકે જે માણસના હકમાં આ સામે કરવાનો ચમત્કાર થયો હતો તે આળાસ વરસથી વધારે વચનો હતો.

૧૩ અને તેઓ છુટીને પોતાના સાથીઓ પાસે ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા વડીલોએ તેમને જે કંઈ કહ્યું હતું, તે સંપૂર્ણ તેઓને કહી સંભળાવ્યું. ૧૪ અને તે સાંભળીને તેઓએ એક ચિત્તે દેવની આગળ ધોટા પાડીને કહ્યું કે, ઐ પ્રભુ, આકાશ તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર ને તેઓમાંનાં સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર [તું છે]; ૨૫ તે તારા સેવક અમારા પિતા દાઉદના મ્હેણી પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાએ કરીને કહ્યું છે કે, વિદેશીઓએ કેમ તોફાન કીધું છે, ને લોકોએ કેમ બર્થ કલ્પના કીધી છે? ૨૬ પ્રભુની વિરૂદ્ધ તથા તેના ખ્રીસ્તની વિરૂદ્ધ પૃથ્વીના રાજાઓ સજ્જ થયા, તથા અધિકારીઓ એકઠા થયા;

૨૭ કેમકે ખરેખર તારો પવિત્ર સેવક ઇસુ જેને તું અભિષિક્ત કીધો, તેને ઉલટા દેરોડ તથા પંતીઅસ પીલાત, વિદેશીઓ તથા ઇસ્રાએલી લોકો મુહૂં આ રહેરમાં એકઠા થયા; ૨૮ એ સાત્ર કે તારા હાથે તથા તારા મનમુખાએ જે થવાનાં આગળથી કરાવ્યાં હતાં તે સંપૂર્ણ તેઓ કરે. ૨૯ હવે, હે પ્રભુ, તું તેઓની ધમકીઓ ધ્યાનમાં લે, ને તારા સેવકોને તારી વાત પુરી હિંમતથી કહેવાનું [સામર્થ્ય] આપ; ૩૦ તેટલામાં તું લોકોને નિરોગી કરવાને તારો દાય લાંબો કર; ને તારા પવિત્ર સેવક ઇસુને નામે ચમત્કારો તથા અદ્ભુત કામો કરાવ. ૩૧ અને તેઓ પ્રાર્થના કરી રહ્યા ત્યારે જે મકાનમાં તેઓ બેસા થયા હતા તે હાથું; ને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થયા, ને દેવની વાત હિંમતથી બોલવા લાગ્યા.

૩૨ અને વિશ્વાસીઓના સમુદાય એક મનનો તથા એક જીવનો હતો ને પોતાનાં જે વાનાં હતાં તેમાંનું કંઈ માંડ પોતાનું છે એવું કાંઈએ કહ્યું નહિ; પણ તેઓને સંપૂર્ણ વાનાં સામાન્ય હતાં. ૩૩ અને પ્રેરિ-

તોએ મહા પરાક્રમથી પ્રભુ ઇસુના પુનરુત્થાનની સાક્ષી પુરી; ને તેઓ સર્વ પર ઘણી દૃષ્ટા હતા. ૩૪ અને તેઓમાંના કોઇને કરાની અઘત ન હતી; કારણ કે એટલાની પાસે ભોલ કે ધર હતાં તેટલાએ તે વેચી નાખ્યાં, ૩૫ ને વેચેલી વસ્તુઓનું મૂલ્ય લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મુકતા; ને જેવી જેને અગત્ય હતી તે પ્રમાણે તેને વહેંચી આપવામાં આવતું.

૩૬ અને યુસુફ કરીને એક લેવી હતો, જે કુપ્રસનો વતની હતો, અને જેની અઘટ પ્રેરિતોએ બાર્નાબાસ (જેટલે સુબોધનો દીકરો), પાટી હતી, ૩૭ તેને ભોંય હતી તે તેણે વેચી, ને તેનું નાણું લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મુક્યું.

૫ પણ અનાન્યા નામે એક માણસે તથા તેની વધુ સાથીઓએ મિલકત વેચી. ૨ અને તેની વજુના પણ ભલુતા તેણે તેના મૂલ્યમાથી કંઈ પાછું રાખ્યું; ને તેણે કેટલોક ભાગ લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મુક્યો. ૩ પણ પીતરે કહ્યું કે, ઐ અનાન્યા, પવિત્ર આત્માને જીવું કહેવાનું, તથા ભોંયના મૂલ્ય-માથી કંઈ પાછું રાખવાનું સેતોને તારા મનમાં કેમ ભર્યું છે? ૪ તે [ભોંય] તારી પાસે હતી ત્યારે શું તારી ન હતી? ને વેચ્યા પછી શું [તેનું મૂલ્ય] તારે સ્વાધીન ન હતું? આ વિચાર તે પોતાના મનમાં કેમ આવવા દીધો? તે માણસોને નહિ પણ દેવને જીવું કહ્યું છે. ૫ અને એ વાતો સાંભળતાં અનાન્યાએ પડીને પ્રાર્થ મુક્યો, ને જેઓએ એ વાત સાંભળી તે સર્વને ધણું બચ લાગ્યું. ૬ અને જીવવાને બીજાને તેને [કફને] વિરોધમાં, ને બહાર લઇ નહને દાટ્યો.

૭ અને ત્રણેક કલાક પછી તેની બાયડી બે થયું હતું તે ભવ્યા વિના, માંહે આવી. ૮ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, મને કહે, તમે શું એટલી હિંમતે તે ભોંય વેચી? તેણીએ તેને કહ્યું કે, હા, એટલીજ હિંમતે. ૯ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, પ્રભુના આત્માનું પરીક્ષણ કરવાને તમે બનેએ કેમ સંપ કર્યો છે? જીઓ, તારા વરને દાટનારાઓનાં પગલાં બારણે આવી પહોંચ્યાં છે, ને તેઓ તને પણ લઇ જશે. ૧૦ ત્યારે તત્કાળ તેણીએ તેના પગ પાસે પડીને પ્રાર્થ મુક્યો; પછી તે જીવવા-નોએ માંહે આવીને તેને મુએલી દીડી, ને બહાર લઇ નહને તેના વરને પડખે તેને દાટી. ૧૧ અને આખી મંદળીને તથા જે લોકોએ એ વાતો સાંભળી તે સંપ-ગાને ધણું બચ લાગ્યું.

૧૨ અને પ્રેરિતોની દસ્ત-લોકોમાં ચમત્કારો તથા

અદ્ભૂત કામો ધણું થયા, (ને તેઓ સર્વ એક થિતે સુલેખાનની પરસાળમા [મળેલા] હતા; ૧૩ પણ બીજાઓમાથી કોઇને તેઓની સાથે મળી જવાની હિતમત ન હતી; તેઓ લોકોએ તેઓને માન આપ્યું; ૧૪ અને પ્રભુ પર વિશ્વાસ કરનારા, સખ્યાબંધ પુરોષો તથા સ્ત્રીઓ અધિકાધિક ઉમેરાયા); ૧૫ એટલે સુધી કે તેઓએ માદાઓને માર્ગમા આણીને પયારીઓ તથા ખાટલાઓ પર સુવાડ્યા, એ સારૂ કે પીતરના આવતા તેનો પડાવેા પણ તેઓમાના કોઇ પર પડે. ૧૬ અને યશસ્યેભની આસપાસના રહેરોમાના ધણા લોક માદાઓને તથા અનુદ્ધ આત્માઓથી પીડાતાઓને લઇને ત્યાં ભેગા થયા; ને તેઓ જવાને સાબ કરવામા આવ્યા.

૧૭ પણ પ્રમુખ્ય યાજક તથા તેના સઘળા સાથીઓ (જે સદુષી પથના હતા), તેઓ ઇર્ષાએ બરાઇને ઉઠયા, ૧૮ ને પ્રેરિતા ઉપર હાથ નાખીને તેઓને બંદીખાનામા ધાલ્યા. ૧૯ પણ રાત્રે પ્રભુના દૂતે બંદીખાનામા બારણા ઉઠાડ્યા, ને તેઓને બહાર લાવીને કહ્યું કે, ૨૦ તમે ભયો, ને મદિરમા ઉભા રહીને એ ઇશ્વર વિષેની સઘળી વાતો લોકોને કહો. ૨૧ અને એ સાલગીને તેઓએ પ્રભાતે મદિરમા જઇને બોધ કીધો, પણ પ્રમુખ્ય યાજકે તથા તેના સાથીઓએ આવીને સત્તને તથા ઇસ્લાએડી લોકોના વડીલોને એકઠા બોલાવ્યા, પછી તેઓને લાવવાને બંદીખાનામા [માણસ] મોકલ્યા. ૨૨ પણ ભાલદારો ત્યાં ગયા ત્યારે તેમને તેઓ બંદીખાનામા મળ્યા નહિ, ત્યારે પાંજ આવીને તેઓએ ખબર આપી કે, ૨૩ અમે બંદીખાનાને સારી પેઠે ખબર કરેલું, તથા ચોરીદારોને બારણા આનળ ઉભા રહેલા દીઠા; પણ અમે ઉધાડ્યુ ત્યારે માટે અમને કોઇ માલમ પડ્યો નહિ. ૨૪ હવે ન્યારે મદિરના સરદારે તથા મુખ્ય યાજકોએ આ વાતો સાંભળી ત્યારે એ સળધી તેઓ બહુ સહેલમા પડ્યું કે, એનું પરિણામ ૨૫ થયે ૨૬ જેટલામા એક બંને આંદોને તેઓને ખબર આપી કે, બુઓ, જે માણસોને તમે બંદીખાનામા ધાલ્યા હતા, તેઓ મદિરમા ઉભા રહીને લોકોને બોધ કરે છે. ૨૭ ત્યારે સરદાર ભાલદારો સાથે જઇને બહાર કયાં વિના તેઓને લઇ આવ્યા; કેમકે તેઓ લોકોથી બીધા, કે રજને તેઓ અમને પાસે નાંરે. ૨૮ અને તેઓએ તેઓને લાંબીને સત્તા આગળ ઉભા રાખ્યા, ને પ્રમુખ્ય યાજકે તેઓને પુછ્યા કહ્યું કે, ૨૯ અને તમને સજત મળ્યા

કીધી હતી કે તમારે બોધ કરતાં એ નામ લેવું નહિ; પણ બુઓ, તમે તમારા બોધથી યશસ્યેભને મળવી મુશ્કે છે, ને તે માણસનું લોકો [પાડવાનો દોષ] અમારા પર નાખવા ઉચ્ચ છે. ૩૦ પણ પીતર તથા પ્રેરિતાએ ઉત્તર દેવા કહ્યું કે, માણસોના કરતાં હેવનું અમારે વધારે માનવું જોઇએ. ૩૧ જે ઇસુને તમે લાકડા પર ટાંપીને મારી નાખ્યા, તેને આપણા પૂર્વજોના હેવે ઉઠાડ્યો છે ૩૨ તેને હેવે પોતાને જમણે હાથે રાખ તથા તારનાર યવાને ઉઠાડી દો, કે તે ઇસ્લાએડને પશ્ચાત્તાપ [કરવાનું મન] તથા પાપની મારી આપે. ૩૩ અને અમે એ વાતો વિષે સાક્ષી છીએ, ને જે પવિત્ર આત્મા હેવે પોતાની આજ્ઞા માનનારાઓને આપ્યા છે તે પણ સાક્ષી છે.

૩૪ અને તે સાલગીને તેઓનાં મન શીધાઇ ગયાં, ને તેઓએ તેઓને મારી નાખવાનો મનસુખી કીધો. ૩૫ પણ ગમાલીએલ નામે એક ફરોશી ન્યાયશાસ્ત્રી, જેને સઘળા લોકો માન આપતા હતા, તેણે સમામા ઉઠીને લુકમ કીધો કે એ માણસોને થોડી વાર લગી બહાર કાઢો. ૩૬ પછી તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ ઇસ્લાએડી માણસો, આ માણસોને તમે જે કરવાના છો તે વિષે સાવચેત રહો. ૩૭ કેમકે આ ફિવરો અગાઉ થયેલાં ઉઠીને કહ્યું કે, હું મોટો માણસ છું; તેની સાથે આસરે ચારને માણસ મળી ગયા હતા; તે માર્યા ગયા, ને જેટલાઓએ તેનું માન્યું તેઓ સર્વ વિખેરાઇ જઇને નાશ પામ્યા. ૩૮ એના પછી વસ્તીપત્રક કરવાના વખતમા ગાલીલના યહુદાએ ઉઠીને બહુ લોકોને પોતાની પેઠવાડે ખેંચ્યા, તે પણ નાશ પામ્યા, ને જેટલા લોકોએ તેનું માન્યું તેઓ સઘળા વિખેરાઇ ગયા. ૩૯ અને હવે હું તમને કહું છું કે, આ માણસોથી તમે આધા રહો, ને તેઓને રહેવા દો; કેમકે જે એ મત અથવા એ કામ માણસોથી હરો તો તે ઉથલી પડશે. ૪૦ પણ જે દેવથી હરો તો તમારાથી તેઓ ઉથલાવી નખારો નહિ; નહિ તો કહાણિ તમે દેવની સામા પણ લડતારા માલમ પડશે. ૪૧ અને તેઓએ તેનું માન્યું; અને તેઓએ પ્રેરિતાને પોતાની પાસે બોલાવીને માર માયો; ને વાત કરતા ઇસુનું નામ લેવું નહિ, એવી આજ્ઞા કરીને તેઓને છોડી દીધા. ૪૨ ત્યારે તેઓ તે નામને લીધે અપમાન પામવા જોગ અજ્ઞાયા તેથી દરખાતા દરખાતા તેઓ સક્તાની આગળથી ચાલ્યા ગયા. ૪૩ અને નિત્ય મદિરમા તથા ઘેર ઇસુ તેજ પ્રીતિ છે તે વિષે શિખવવાનું તથા

પ્રગટ કરવાતુ તેઓએ સુમ્પુ નહિ.

૬ અને તે દિવસોમાં શિષ્યોની સખ્યા વધતી જતી હતી, ત્યારે હેબ્રીઓની સામે હેબ્રી થુદીઓએ ક્યકચ કાઢી, કેમકે નિત્યની વહેંચણીમાં તેઓની વિધવાઓને પડતી મુકવામાં આવતી હતી. ૨ ત્યારે ખાર [પ્રેરિતોએ] જાણ શિષ્યોને પોતાની પાસે બોલાવાને કહ્યું કે, અમે દેવની વાત મુકીને બાહ્ય પિરસવાની સેવા કરીએ, એ ચોક્કસ નથી. ૩ મઠિ, બાધજો, તમે પોતામાંથી [પવિત્ર] આત્માએ તથા જ્ઞાને ભરપૂર એવા સાત સુક્રીસિમાન માણસને રોમી કાઢો, કે જેઓને અમે એ કામ પર કરાવીએ. ૪ પણ ૭ અને તો પ્રાર્થનામાં તથા [દેવની] વાતની સેવામાં લાગુ પડીયું. ૫ અને એ વાત આખા સમુદાયને સારી લાગી, ને રતેક્ન નામે વિશ્વાસે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરપૂર એવા એક માણસને, તથા શીલીપને, તથા પ્રૌખરસને, તથા નિકોનોરને, તથા તીમેાનને, તથા પાર્મેનાસને, તથા આયોખના યએલા થુદી નિગેલાસને, તેઓએ પસંદ કર્યા. ૬ અને તેઓએ તેમને પ્રેરિતોની આગળ ઉભા કર્યા, અને એઓએ પ્રાર્થના કરીને તેમના પર હાથ મુક્યા. ૭ અને દેવની વાત ફેલાઈ ગઈ, ને યરુસાલેમમાં શિષ્યોની સખ્યા ધણી વધી ગઈ, ને યાજકોનો મોટો ભયો વિશ્વાસને આધીન થયો.

૮ અને રતેક્ને કૃપાથી તથા સામર્થ્યથી ભરપૂર હોઈને મોટા અદ્ભુત કામો તથા ચમત્કારો લોકોમાં કર્યા. ૯ પણ લીબેરતીની કહેવાનેલી સભામાંના, તથા કુરેનીના, તથા આલેકસાદ્રિયાના, તથા કીલકીમાંના તથા આશીઆમાંના કેટલાએક ઉભા થઈને રતેક્ન સાથે વાઈવિવાઈ કરવા લાગ્યા. ૧૦ પણ તે એવા જ્ઞાનથી તથા આત્માની પ્રેરણાથી બોલતો હતો કે તેઓ તેની સામા ટકી ધમ્યા નહિ. ૧૧ ત્યારે તેઓએ કેટલાએક માણસોને સમજાવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, અમે તેને મુસા તથા દેવને ઉલટું દુર્ભાષણ કરતો સાચાભયો છ. ૧૨ અને તેઓ લોકોને તથા વડીલોને તથા સાશ્વતોને ઉશ્કેરીને તેના પર તૂટી પડ્યા, અને તેને પકડીને સભામાં લાવ્યા. ૧૩ અને તેઓએ જુદા સાક્ષીઓ ઉભા કર્યા જેઓએ કહ્યું કે, એ માણસ આ પવિત્ર ભગ્નો તથા નિયમશાસ્ત્રને ઉલટું દુર્ભાષણ કર્યા વિના રહેતો નથી, ૧૪ કેમકે અમે તેને જેમ કહેતો સાચાભયો છ કે, એ ઇસુ નાઝારી આ ભગ્નોમાં નાશ કરશે, ને ને રીતીઓ મુસાએ આપણને સોંપી છે.

તેઓને એ બદલો ૧૫ અને જેઓ સભામાં બેઠા હતા તે સઘળાએ તેની તરફ એકી નજરે જોઈ રહેતા તેનું મ્હો ફૂટના મ્હો જેવું જોયું.

૭ ત્યારે પ્રમુખ યાજક કહ્યું કે, એ વાતો યુ એમ છ? ૨ ને તેણે કહ્યું કે,

બાધજો તથા વડીલો, સાસળો આપણો પૂર્વજ ઇઝાહીમ ખારનમાં રહ્યા અગાઉ મેસોપોટામ્યામાં હતા, ત્યારે મહિમાવાન દેવે તેને દર્શન દીધું, ૩ ને તેને કહ્યું કે, હું તારા દેશમાંથી, તથા તારા સગામાંથી નીકળ, ને જે દેશ હું તને દેખાડું તેમાં આવ. ૪ ત્યારે ખાલદી દેશમાંથી નીકળીને ખારનમાં તે વસ્યો, ને ત્યાંથી તેનો બાપ મરણ પામ્યા પછી, આ દેશ જેમાં તમે હામપા રહો છો, તેમાં [દેવ] તેને લાવીને વસાવ્યો. ૫ અને તેણે એમાં તેને કંઈ વતન આપ્યું નહિ, ના, એક પગનું ભર પણ નહિ, અને હજી સુધી તેને સતાન થયું નહોતું એવામાં તેણે તેને તથા તેના પછી તેના વચને વતન તરીકે [આ દેશ] આપવાનું વચન આપ્યું. ૬ અને દેવે તેને જેમ કહ્યું કે, તારો વંશ પરદેશમાં પ્રવાસી થશે, ને [ત્યાના લોકો] ચારસે વરસ સુધી તેઓને જુલામગીરીમાં આણીને હું ખ દેશે. ૭ અને દેવે એમ કહ્યું કે, જે લોકોના ગુનામ તેઓ થશે તેમના ન્યાય હું કરીશ, ને ત્યાર પછી તેઓ નીકળી આવશે, ને આ ભગ્નોમાં મારી સેવા કરશે. ૮ અને તેણે તેને મુનતનો કરાર આપ્યો, ને પછી [ઇઝાહીમથી] ઇરુદાક થયો, ને તેણે આઠમે દિવસે તેની મુનત કીધી, પછી ઇરુદાકથી યાફુલ થયો, ને યાફુલથી ખાર પૂર્વજે થયા. ૯ પછી પૂર્વજેએ યુસફ પર અદેખાઈ રાખીને તેને મિસરમાં [લઈ જવા સાથે] લેવ્યો, પણ દેવ તેની સાથે હતો, ૧૦ અને તેના સઘળા સકરોમાંથી તેને છોડાવ્યો, ને મિસરના રાજ કાઝીની આગળ તેને પ્રસન્નતા તથા ખુશી આપી, ને તેણે તેને મિસર પર તથા પોતાના આખા ઘર પર અધિકારી કરાવ્યો. ૧૧ પછી આખા મિસરમાં તથા કનાનમાં દુકાળ પડ્યો, અને ખારે સકટ આવ્યું, ને આપણા પૂર્વજોને ખાવાનું મળ્યું નહિ. ૧૨ પણ યાફુલે સાબરુ કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યારે તેણે આપણા પૂર્વજોને પહેલી વખત ત્યાં મોકલ્યા. ૧૩ પછી બીજી વખતે યુસફ પોતાના બાધજોની આગળ જાહેર થયો, ને યુસફનું કુળ કાઝીના નજીવામાં આવ્યું. ૧૪ ત્યારે યુસફે સદેશો મોકલીને પોતાના બાપ યાફુલને તથા પોતાના સઘળા સગાને, એટલે પોણીસો માણસને પોતાની પાસે

તેણીનાં. ૧૫ અને આકૃષ્ણ મિસરમાં ગયો, ને તે તથા આપણા પૂર્વજે [ત્યાં] ગુલરી ગયા. ૧૬ અને તેઓને રાજેમમાં લઈ ગયા, ને જે કબર ઇબ્રાહીમે રૂપાનાં આપીને અમેરના દીકરાઓ પાસેથી રાજેમમાં ગેવાલી લીધી હતી તેમાં દાટયા. ૧૭ પણ જે વચન દેવે ઇબ્રાહીમને આપ્યું હતું, તેમાં સમય જેમ જેમ પાસે આવ્યો તેમ તેમ તે લોકો મિસરમાં વધતા ગયા, ને પુષ્કળ થયા. ૧૮ એવામાં મિસરનો એક બીજો રાજા ઉભો થયો, જે યુસફને નજીવો નહોતો. ૧૯ તેણે આપણી કોમની સાથે કષ્ટ કરીને આપણા પૂર્વજોને દુઃખ દીધું, એટલે તેમની પાસે તેમનાં બાળકો નાખી દેવાડાવ્યા, એ માટે કે તેઓ ઇવે નહિ. ૨૦ તે અરસામાં મુસા જન્મ્યો, ને તે પછો સુંદર હતો; ને ત્રણ મહિના સુધી પૌતાના આપના ઘરમાં તેનું પાલન થયું; ૨૧ અને તેને નાખી દીધો ત્યારે ફારાની દીકરીએ તેને ઉપાડી લીધો, ને પૌતાના દીકરા તરીકે તેને પાલ્યો. ૨૨ અને મુસા મિસરીઓની સર્વ વિદ્યા શીખેલો હતો; ને વાત કરવામાં તથા કામમાં પરાક્રમી હતો. ૨૩ પણ તે લગભગ આઘીસ વરસનો થયો ત્યારે પૌતાના ઇસાએલી ભાઈએને મળવાનું તેના મનમાં આવ્યું. ૨૪ અને તેઓમાંના એક પર અન્યાય થતો જોઈને તેણે તેને સદાય છાધી, ને મિસરીને મારી નાખીને જોડા પર જીવન થતો હતો તેનું વેર વાળ્યું. ૨૫ અને તેણે ધાર્યું કે, મારા ભાઈઓ સમજતા દરો કે દેવ મારી હરેતક તેઓને છુટકો આપશે; પણ તેઓ સમજ્યા નહિ. ૨૬ અને તેને બીજે દિવસે તેઓમાં ટોડા ચાલતો હતો તેવામાં તે તેઓની પાસે આવ્યો, ને તેમની વચ્ચે સલાહ કરાવવાની ઇચ્છાથી તેણે કહ્યું કે, બધા માણસો, તમે બાઈઓ ધરને કેમ એક બીજાને અન્યાય કરો છો? ૨૭ પણ જે પૌતાના પરાક્રમી પર અન્યાય ગુલરતો હતો તેણે તેને પકડે મારીને કહ્યું કે, તને અમારા પર અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ કોણે કરાવ્યો છે? ૨૮ પેલા મિસરીને તે અઢ કાલે મારી નાખ્યો તેમ મને મારી નાખવા આજે છું? ૨૯ અને મુસા આ વાત સાંભળીને નાહો, ને મિયાન દેશમાં પ્રવાસી થયો, ત્યાં તેને જે દીકરા થયા. ૩૦ અને આઘીસ વરસ પુરાં થયાં ત્યારે દૂતે સિનાહ પહોંચના સનમાં ઝાડવા મધ્યે અઘીસ ન્યાયામાં તેને દર્શન દીધું. ૩૧ અને મુસા તે દેશના જોઈને અચરા થયો; ને તે જોતા સાચ પાસે જતો હતો એવામાં પ્રમુખી વાળી લઈ કે, ૩૨ હું તારા બાપદાદાઓનો દેવ, એટલે

ઇબ્રાહીમનો તથા ઇસ્હાકનો તથા યાકૃબનો દેવ છું. ત્યારે મુસા કાપ્યો, ને જોવાની છાતી ચાલી નહિ. ૩૩ અને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, હું તારા પગમાંથી તોડા કાઢ; કેમકે જે જગ્યાએ હું ઉભો છું તે પવિત્ર ભૂમિ છે. ૩૪ મિસરમાં જે મારા લોક છે તેઓનું દુઃખ મેં નિશ્ચય જોયું છે, ને તેઓના નિસારા મેં સાંભળ્યા છે, ને તેઓને છોડાવવા હું ઉતર્યો છું; ને હવે ચાલ, હું તને મિસરમાં મોકલીશ. ૩૫ જે મુસાને તેઓએ નકાર કરીને કહ્યું કે, તને કોણે અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ કરાવ્યો, તેને દેવે અધિકારી તથા ઉછાર કરનાર થવા સાચ જે દૂત તેને ઝાડવા મધ્યે દેખાયા તેની હસ્તક મોકલ્યો. ૩૬ એ માણસે તેઓને બહાર લાવતાં મિસર દેશમાં તથા સૂક સમુદ્રમાં તથા આઘીસ વરસ સુધી સનમાં અઢબૂત કાપ્યો તથા અમતારો કીધાં. ૩૭ જે મુસાએ ઇસાએલીઓને કહ્યું હતું કે, દેવ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી તમારે સાચ ઉભો કરશે, તે જોઈ છે. ૩૮ સિનાહ પહોંચ પર પૌતાની સાથે વાત કરનાર દૂતની સાથે જે સન મધ્યે મંદળીમાં હતો તથા જે આપણા પૂર્વજોની સાથે હતો તે જોઈ છે; ને આપણને આપણા સાચ તેને જીવનનાં વચનો મળ્યાં; ૩૯ આપણા પૂર્વજોએ તેની આજ્ઞાઓ પાળવાનું ઇચ્છ્યું નહિ, પણ પૌતાની પાસેથી તેને હરેસેલી યુક્યો, ને મિસર તરફ પૌતાનાં મન ફેરવ્યા; ૪૦ ને હાંગને કહ્યું કે, અમારી આગળ ચાલવા સાચ અમારે વારસે દેવવાઓ બનાવ; કેમકે જે મુસા જે અમને મિસરમાંથી દોરી લાવ્યો તેને શું થયું એ અમે નજીવો નથી. ૪૧ અને તે દિવસોમાં તેઓએ વાહરું બનાવ્યું, ને તે મુક્તિને તેનું બળિદાન બદાવ્યું, ને પૌતાના હાથનાં કામમાં દરખાયા. ૪૨ પણ દેવે તેઓથી વિમુખ થઈને તેઓને તથા દીધા, કે તેઓ આકાશના સેન્યની પૂલ કરે; જેમ ભવિષ્યવાદીઓના પુરતકમાં લખ્યું છે કે, ૪૩ એ ઇસાએલીના વંશ, તને સનમાં આઘીસ વરસ લગી ૪૪ તથા બળિદાનો શું મને ચડાવ્યાં હતાં? ૪૫ તમે મરખોનો માંડવો તથા રેફાન દેવનો તારો, એટલે તેઓની પૂલ કરવાને જે મુક્તિઓ તમે બનાવી, તેઓને તમે ઉચકીને ચાલ્યા, અને હું તમને બાળિદને પેલે પાર લઈ જઈશ. ૪૬ તેણે મુસાને કહ્યું કે, જે નયુનો તે દીઠો ૪૭ તે

• પ્રમાણે તારે સાક્ષ્યમટપ બનાવવા, તેના કરાવ સુજળ રાનમા આપણા પૂર્વજે મરે [તે સાક્ષ્યમટપ] હોતો ૪૫ વળી પોતાના સમયમા આપણા પૂર્વજે પણ ચહે-શુઆ સુધા તે [સાક્ષ્યમટપ]ને દેશભતિઓનુ વતન પ્રાપ્ત કરીને માંહે લાવ્યા, (કે જેઓને દેવે આપણા પૂર્વજેની આનજથી હાડી કાઢ્યા) તે [સાક્ષ્યમટપ] દાઉદના વખત સુધી રહ્યો ૪૬ તે [દાઉદ] પર દેવની કૃપાદષ્ટિ થઈ, ને તેણે ચાકુળના દેવને સારૂ રહેઠાણ મેળવવાની રત્ન મા ૧૧, ૪૭ પણ સુલેમાને તેને સારૂ થર બાધ્યુ ૪૮ તોપણ હાથે બાંધેલા મહિરોમા પરાતપર [દેવ] રહેતો નથી, જેમ ભવિષ્યવાદી કહે છે તેમ કે, ૪૯ આકાશ માં રાજ્યાસન,

તથા પૃથ્વી માં પાયાસન છે,
તો તમે મારે સારૂ કેલુ થર બાધરો, એમ પ્રશ્ન કહે છે
અથવા માંડ વિશ્રામસ્થાન ક્યુ થશે ?

૫૦ હું, મં મારે હાથે એ બધા નથી બનાવ્યા ?

૫૧ એા હડીલાઓ, ને ખેતુનત મન તથા કાન વાળાઓ, તમે સદા પવિત્ર આત્માની સામા યાઓ છો, જેમ તમારા પૂર્વજેએ કીધું તેમજ તમે કરો છો ૫૨ ભવિષ્યવાદીઓમાના કોણને તમારા પૂર્વજેએ સતાવ્યો ન હતો ? ને જેઓએ તે ન્યાયીના આવવા વિષે આનજથી ખબર આપી તેઓને તેઓએ મારી નાખ્યા, ને હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારા તથા તેનુ ખૂન કરનારા તમે થયા છો ૫૩ તમને દૂતોને આસરે નિયમ મળે, પણ તમે તે પાળ્યો નહિ

૫૪ આ વાતો સાંભળીને તેઓના મન વિધાઈ મથા, ને તેઓએ તેની સામે દાન પીર્યા ૫૫ પણ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને તેણે આકાશ તરફ એકી નજરે જોઈ રહેતા, દેવને મહિમા તથા દેવને જમણે હાથે ઇમુને ઉભેલો દીડો ૫૬ અને તેણે કહ્યું કે, જુઓ, આકાશ ઉધરેહુ તથા દેવને જમણે હાથે માણસના દીકરાને ઉભેલો જોઈ છુ ૫૭ પણ તેઓએ મોટા ઘાટે ખૂમ પાડીને પોતાના કાન બંધ કર્યા, ને તેના પર એક સપે ધસી પડ્યા ૫૮ અને તેઓએ તેને શહેર બહાર કાઢીને પત્થરે માર્યો, ને શાઉલ નામે એક જુવાનના પગ આગળ સાક્ષીઓએ પોતાના હુગડા મુક્યા હતા ૫૯ અને તેઓ સ્તેકનને પત્થરે મારતા હતા ત્યારે તેણે [પ્રભુની] પ્રાર્થના કરતા કહ્યું કે, એા પ્રભુ ઇસુ, મારા આત્માને અ પીકાર કર ૬૦ અને તેણે ધુટણ ટેકવીને મોટો ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, એા પ્રભુ, આ દેખ તેઓને લેએ ન ગણુ અને એમ કહીને તે લઈ ગયા

અને શાઉલ તેનો ઘાત મરવામા રાજ્ય હતો અને તેજ દહાડે ચરૂશાલેમમાની મઠળી પર ભારે સતાવણી રાજ થઈ, અને પ્રેરિતો શિવાય તેઓ સર્વ ચઢાઈ તથા સમરૂનના પ્રાંતોમા વિખેગાઈ ગયા ૬૧ અને ધાર્મિક પુરૂષોએ સ્તેકનને દાટ્યો, ને તેને સારૂ ધણે વિલાપ કીધો ૬૨ પણ શાઉલે મઠળીને ઉઠડ કરી મુકી, એટલે ઘેરેઘેર જમને પુરૂષ તથા સ્ત્રીઓને વસડી લઈ જમને બનીખાનામા નાખ્યા

૪ અને વિખેરાઈ નયલાઓ સુવાત્તા પ્રગટ કરતા નારોગમ કર્યા ૫ અને શીલીપે સમારીઆ શહેરમા જમને તેઓને ખ્રીસ્ત પ્રગટ કર્યો ૬ અને શીલીપે કહેલી વાતો સાંભળીને તથા તેના કીધેલા અમત્કારો જોઈને લોહોએ તેની વાતો પર એક ચિત્તે ધ્યાન દીધું ૭ કેમકે જેઓને અચૂક આત્માઓ વળગ્યા હતા તેઓમાના ધણાઓમાથી તેઓ મોટી ખૂમ પારડતા બહાર નીકળ્યા, ને ધણા પક્ષવાતી તથા લૂલાઓ સમા થયા ૮ અને તે શહેરમા બહુ આનંદ થયો

૯ પણ સીમોન નામે એક જમુ તે શહેરમા અગાઉ જન્મ કરતો હતો, ને હુ કહા મોટો માણસ ૧૦ એમ કહીને સમરૂનના લોહોને છાક કરી નાખતો હતો, ૧૧ તેનુ તેઓ નાનાથી તે મોટા સુધી સર્વ સાંભળતા, ને એમ કહેતા કે, એ માણસ તો દેવનુ પ્રસાદમ જે મહાન કહેવાય છે તે છે ૧૨ અને તેણે ધણી સુહૃદથી પોતાની જન્મક્રિયાઓથી તેઓને છાક કરી નાખ્યા હતા, માટે તેઓ તેનુ સાંભળતા હતા ૧૩ પણ શીલીપ દેવના રાજ્ય તથા ઇસુ ખ્રીસ્તના નામ વિષે સુવાત્તા પ્રગટ કરતો હતો ત્યારે તેઓને વિશ્વાસ તેના પર બેઠો, ને પુરૂષોએ તેમજ સ્ત્રીઓએ પણ બાપ્તિસ્મા લીધું ૧૪ અને સીમોને પોતે પણ વિશ્વાસ કીધો, ને બાપ્તિસ્મા પામીને શીલીપની સાથે રહ્યો, ને અમત્કારો તથા મોટા પરાક્રમી કામો બનતા જોઈને તે અચરત થયો

૧૫ હવે સમરૂનીઓએ દેવની વાત અંગીકારી છે એડ ચરૂશાલેમમાના પ્રેરિતોએ સાંભળ્યુ, ત્યારે તેઓએ પીતરને તથા યોહાનને તેઓની પાસે મોકલ્યા ૧૬ અને તેઓએ ત્યા પહોંચ્યા પછી તેઓને સારૂ પ્રાપ્તના કરી કે તેઓ પવિત્ર આત્મા પામે, ૧૭ કેમકે તેઓમાના માથ પર ત્યા લગી તે ઉતર્યો ન હતો, પણ તેઓ પ્રભુ ઇસુને નામે માન બાપ્તિસ્મા પામ્યા હતા ૧૮ પછી તેઓએ તેઓ પર હાથ મુક્યા, ને તેઓ પવિત્ર આત્મા પામ્યા ૧૯ હવે પ્રેરિતોનાં હાથ

મુકવાથી પવિત્ર આત્મા અપાય છે, એ જોઇને સીમોને તેઓને પૈસા આપવા માંગ્યા, ૧૦ અને કહ્યું કે, તમે મને પણ એ અધિકાર આપો કે જોના પર હું હાથ મુકું તે પવિત્ર આત્મા પામે. ૨૦ પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, હેવનું દાન પૈસાથી વેચાતું લેવાનું તે ધાર્યું માટે તારા પૈસા તારી સાથે નાશ પામે. ૨૧ આ વાતમાં તારો લાગભાગ નથી, કેમકે તારૂં અંતઃકરણ દેવની આગળ જોખમું નથી. ૨૨ એ માટે તારી આ બુદ્ધિઓ પસ્તાવો કર, ને પ્રભુને વિનંતી કર કે, કદાપિ તારા અંતઃકરણની કષ્ટતા તને માફ થાય. ૨૩ કેમકે હું જોઉં છું કે તું પિત્તની કડવાસમાં, ને બુદ્ધિઓ બધનમાં છે. ૨૪ ત્યારે સીમોને ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની કોઇ મારા પર ન આવે માટે તમે મારે સાથે પ્રભુને વિનંતી કરો.

૨૫ દ્વે [ત્યાં] શાહેલી આખ્યા પછી તથા પ્રભુની વાત પ્રગટ થયા પછી સમજીનીઓના ઘણાં ગાઓમા સુવાતી પ્રગટ કરીને તેઓ યજ્ઞશાલેમમાં પાછા આવ્યા.

૨૬ પણ પ્રભુના દૂતે શીલીપને કહ્યું કે, ઉઠ, ને યજ્ઞશાલેમથી નાઝારેટ જવાના માર્ગે સુધી દક્ષિણ તરફ જ; ત્યાં રાત છે. ૨૭ અને તે ઉઠીને ગયો. અને જુઓ, એક દબણી ખોલે, જે દબણીઓની સાધી કાઢાકેના દાપ નીચે મોટે અમલદાર તથા તેના સંધળા ભરા-રનો કારસારી હતો, તે ભજન કરવા સાથે યજ્ઞશાલેમમાં આવ્યો હતો. ૨૮ અને તે પાછો જતાં પોતાના રથમાં બેસીને યજ્ઞશાલેટ બવિખવાલીનું પુસ્તક વાંચતો હતો. ૨૯ ત્યારે આત્માએ શીલીપને કહ્યું કે, તું પાસે જઈને એ રથની સંપાતે થા. ૩૦ ત્યારે શીલીપ તેની પાસે હોડી ગયો, ને તેને યજ્ઞશાલેટ બવિખવાલીનું પુસ્તક વાંચતો સાંભળીને પુલ્યું કે, તું વાંચે છે તે થું તું સમજે છે? ૩૧ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મને કોઇના ખાતાવ્યા વિના હું કેમ કરીને સમજી શકું? ત્યારે તેણે શીલીપને વિનંતી કરી કે, ઉપર ચઢીને મારી પાસે બેસ. ૩૨ અને સાચું જ પ્રકરણ તે વાંચતો હતો તે એ દર્શક,

પેલાની પેઠે મારી નખાવાને તે લઈ જવાયો; ને જેમ દલવાન પોતાના મગરનાસની આનળ મુક રહે છે,

તેમ તેણે પોતાનું મોઢો ઉધાર્યું નહિ;

૩૩ તેની દીનાવરમાં તેનો ન્યાય રુખી ગયો;

તેની પેટીનું વાળું કોણ કાઢી દેખાડ્યો;

કેમકે તેનો ટવ પૂરવો પડ્યો લઈ લેવામાં આવ્યો.

૩૪ ત્યારે તે ખોલ્યો શીલીપને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું તને વિનંતી કર છું કે, બવિખવાલી કોણ વિધે એ કહે છે? ચોતા વિધે અથવા કોઈ ખીલ વિધે? ૩૫ ત્યારે શીલીપે ચોતાનું મોઢો ઉધાર્યું, ને શાસતી એ વાતથી માંડીને તેને ઇસુ [વિધેની સુવાતી] પ્રગટ કરી. ૩૬ અને તેઓ માર્ગે ચાલતાં પાણીની અમુક જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા, ત્યારે ખોલ્યો કહ્યું કે, જો, [આદિ] પાણી છે, મારે બાપિસ્મા પામવાને શો અટકાવ છે? ૩૭ [ત્યારે શીલીપે કહ્યું કે, જો તું તારા પૂરા મનથી વિશ્વાસ કરે છે તો ઉચિત છે; ને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત તે દેવનો દીકરો છે, એવું હું માનું છું]. ૩૮ પછી તેણે રથ ઉઠા રાખવાને દુકમ કર્યો, ને શીલીપ તથા ખોલે જેઠ પાણીમાં ઉતર્યા, ને તેણે તેને બાપિસ્મા આપ્યું. ૩૯ અને તેઓ પાણીમાંથી ઉપર આવ્યા ત્યારે પ્રભુને આત્મા શીલીપને લઈ ગયો, ને ખોલ્યો ફરી તેને દીકો નહિ, પરંતુ તે આનંદ કરતો ચોતાને માર્ગે ચાલ્યો ગયો. ૪૦ પણ શીલીપ આજેટમાં દેખાયો; ને કાઠસારીઆ પહોંચતાં સુધી માર્ગમાંનાં સંધળાં શહેરોમાં સુવાતી પ્રગટ કરતો ગયો.

૪૧ પણ શાઉલ દળ્ય સુધી પ્રભુના શિષ્યોની વિરૂદ્ધ કવલ કરવાની ધમકીઓ ઉચ્ચારતો પ્રમુખ્ય ચાલકની પાસે ગયો. ૪૨ અને તેની પાસેથી હમરકમાંની સલાઓ પર પત્રો માગ્યા કે જો તેને એ માર્ગનો કોઈ પણ પુરૂષ કે સ્ત્રી મળે, તો તે તેઓને બાંધીને યજ્ઞશાલેમમાં લાવે. ૪૩ અને એવું બન્યું કે તે ચાલતા ચાલતા હમરક પાસે પહોંચ્યા ત્યારે એકએક તેની આસપાસ આકારથી પ્રકાશ અમકયો. ૪૪ અને તે બોંધ પર પડ્યો, ને તેની સાથે બાલતી એવી એક વાળી તેણે સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સલાવે છે? ૪૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસુ છું, કે જેને તું સલાવે છે; ૪૬ પણ તું ઉઠ, ને શહેરમાં જ, ને તારે થું કરું તે તને કહેવામાં આવશે. ૪૭ અને તેની સાથે ચાલનારા માણસો સમ્મથ થઈ ગયા, કેમકે તેઓએ વાણી સાંભળી ખરી, પણ કોઇને દીકો નહિ. ૪૮ પછી શાઉલ બોંધ પરથી ઉઠ્યો; ને તેની આંખો ઉઘડી ત્યારે તે કંઈ દેખી શક્યો નહિ; ને તેઓ તેનો દાપ પકડીને તેને હમરકમાં દોરી ગયા. ૪૯ અને ત્રણ દિવસ સુધી તે દેખી શક્યો નહિ, ને તેણે કંઈ ખાધું કે પીધું નહિ. ૫૦ દ્વે હમરકમાં અનાનિયા નામે એક શિષ્ય

હતો, તેને પ્રભુએ દર્શનમાં કહ્યું કે, અનાનિયા; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, હું આ રહ્યો. ૧૧ ત્યારે પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, ઉઠીને પાંધરા નામના રસ્તામાં જ, ને શાઉલ નામે તાર્સસના એક માણસ વિષે યહુદાના ધરમાં ખબર કાઢ; કેમકે જો, તે પ્રાર્થના કરે છે; ૧૨ અને તેણે [દર્શનમાં] એવું જોયું છે કે, અનાનિયા નામે એક માણસ માંહે આવીને, તે દેખતો યાય માટે તેના પર હાથ મુકે છે. ૧૩ પણ અનાનિયાએ ઉત્તર દીધો કે, પ્રભુ, મેં ઘણાથી એ માણસ વિષે સંભળ્યું છે કે યરુશાલેમમાંના તારા સંતોને તેણે કેટલું બધું દુઃખ દીધું છે; ૧૪ અને જેઓ તારા નામની પ્રાર્થના કરે છે તે સર્વને બાંધવા સારૂ મુખ્ય યાજ્ઞે પાસેથી આદિ પણ તેને અધિકાર છે. ૧૫ પણ પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તું આશ્ચર્ય જ; કેમકે વિદેશીઓ, તથા રાજાઓ, તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળ સારૂ નામ પ્રગટ કરવા સારૂ એ મારૂ પસંદ કરેનું પાત્ર છે. ૧૬ કેમકે મારા નામને, લીધે તેને કેટલું દુઃખ સહેવું પડશે, એ હું તેને દેખાડીશ. ૧૭ ત્યારે અનાનિયા આશ્ચર્ય ગયો, ને તે ધરમાં પેટા; ને તેના પર પોતાના હાથ મુકીને કહ્યું કે, બાઇ શાઉલ, પ્રભુ, એટલે ઇશુ ને તને માર્ગે આવવા દેખાશે, તેણે મને મોકલ્યો છે, એ માટે કે તું દેખતો યાય, ને પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થાય. ૧૮ ત્યારે તેની આંખો પરથી તત્કાળ છાંલો જેવું કંઈ ખરી પડ્યું, ને તે દેખતો થયો, ને ઉઠીને તે બાપ્તિસ્મા પામ્યો; ૧૯ ને તેણે અન્ન ખાધું ત્યારે તેને શક્તિ આવી.

અને તે દમસ્કમાંના સિબ્યાની સાથે કેટલાએક દિવસ રહ્યો. ૨૦ અને તેણે લાગલોજ સભારવાનોમાં ઇસુને પ્રગટ કીધો કે, તે દેવનો દીકરો છે. ૨૧ અને જેઓએ તેનું સંભળ્યું તેઓ સર્વ વિરિમ્મત થઇને બાહ્યો કે, જેણે આ નામની પ્રાર્થના કરનારાઓનો યરુશાલેમમાં ઘાણુ વાળ્યો, ને જે એ કામને સારૂ આદિ આવ્યો છે કે તેઓને બાંધીને મુખ્ય યાજ્ઞે પાસે લઇ જાય, તે શું એ નથી? ૨૨ પણ શાઉલ સામર્થ્યમાં વધતો ગયો, ને [ઇસુ] તેનું પ્રીરત છે એનાં પ્રમાણે આપીને તેણે દમસ્કમાં રહેનારા યહુદીઓને હરાવી નાખ્યા.

૨૩ અને ઘણા દિવસ વિત્યા પણ યહુદીઓએ તેને મારી નાખવાની મસકત કીધી. ૨૪ પણ તેઓનું કાવતરું શાઉલને માલમ પડ્યું. અને તેઓએ તેને મારી નાખવા સારૂ રાત દહાડો બાગ્યોની પણ ચોક્ક

કરી; ૨૫ પણ તેના સિબ્યાએ તેને રાત્રે ટાપલામાં [બેસાડીને] કોટ ઉપરથી ઉતારી મુક્યો.

૨૬ અને તેણે યરુશાલેમમાં આવીને સિબ્યાની સાથે અળી જવાને કોશિય કીધી, પણ તેઓ બધા તેનાથી બીતા હતા, કેમકે તે સિબ્ય છે એવું તેઓ માનતા ન હતા. ૨૭ પણ બાર્નાબાસ તેને પ્રેરિતોની પાસે તેડી ગયો, ને કેવી રીતે તેણે માર્ગમાં પ્રભુને દીઠો, ને કેવી રીતે તે તેની સાથે બાહ્યો, ને તેણે કેવી રીતે દમસ્કમાં ઇસુને નામે હિમ્મતથી ઉપદેશ કર્યો, એ તેણે તેઓને કહી દેખાડ્યું. ૨૮ અને યરુશાલેમમાં તેઓની સાથે તે આવળ કરતો રહ્યો; ૨૯ અને તે હિમ્મતથી પ્રભુને નામે ઉપદેશ કરતો હતો, ને દેલેની યહુદીઓ સાથે વાદવિવાદ કરતો હતો, પણ તેઓ તેને મારી નાખવાનો લાગ શોધતા હતા. ૩૦ અને બાઇઓએ તે બંધુ ત્યારે તેઓ તેને કાઇસારીઆમાં લઇ ગયા, ને ત્યાંથી તેઓએ તેને તાર્સસ મોકલી દીધો.

૩૧ ત્યારે આખા યહુદાંક, તથા ગાલીલ, તથા સમરૂનમાંની મંડળી સ્થાપિત થઇને શાંતિ પાતી, ને પ્રભુના ભયમાં તથા પવિત્ર આત્માના કિલાસામાં આવીને વધતી ગઇ.

૩૨ અને એમ થયું કે પીતર બધે ફરતો ફરતો લૂંટામાં રહેનારા સતોની પાસે પણ આવ્યો. ૩૩ અને ત્યાં તેને એનયસ નામે એક જણ મળ્યો, જે આઠ વરસથી ખાટલે પડેલો હતો, કેમકે તે પક્ષધાતી હતો. ૩૪ અને પીતરે તેને કહ્યું કે, એનયસ, ઇસુ ખ્રીસ્ત તને સાલો કરે છે; ઉઠ, ને તારૂ બિછાનું પાચર; એટલે તે તરત ઉઠ્યો. ૩૫ અને હુદા તથા શારોનના બધા રહેવાસીઓ તેને જોઇને પ્રભુ તરફ ગયા.

૩૬ હવે જેખામાં એક સિબ્યા હતી, જેનું નામ તાબીયા, એટલે દરકાસ, હતું, તે ખાઇ રૂડી કરણીઓ તથા દાન કરવામાં પુરી હતી. ૩૭ અને તે દિવસોમાં એમ થયું કે તે મારી પડીને મરી ગઇ; ને તેઓએ તેને નવરાત્રીને મેડીએ સુવાડી. ૩૮ અને હુદા જેખા પાસે હતું માટે પીતર ત્યાં છે એવું સાંભળીને સિબ્યાએ જે માણસને તેની પાસે એવી આદ્ય કરવાને મોકલ્યા કે, અમારી પાસે આવવાને તું દીલ કરતો ના. ૩૯ ત્યારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગયો, ને તે આવી પહોંચ્યો એટલે તેઓ તેને મેડી ઉપર તેડી ગયા; ને સઘળી વિધવાઓ તેની પાસે ઉભી રહીને રડતી હતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી ત્યારે તેણીએ જે અગરખા તથા લૂગડાં બનાવ્યાં હતાં તે

દેખાડતી હતી ૪૦ પણ પીતરે તે સર્વને બહાર કાઢીને ધુપ ટેકવીને પ્રાથના કીધી, પછી મુઠ્ઠા તરફ ફરીને તેણે કહ્યું કે, તાબીયા, ઉઠ, ત્યારે તેણીએ પોતાની આખી ઉઠાડી, ને પીતરને જોઈને તે બેઠી થઈ ૪૧ પણ તેણે તેને હાથ આપીને ઉઠાડી, ને સતોને તથા વિધવાઓને ધોનાવીને તેને જીવતી દેખાડી ૪૨ અને આખા જોખામા એની બચ્ પડી, ને ઘણાએ પ્રશ્ન પર વિશ્વાસ નહોતો ૪૩ પછી એમ થયું કે જોખામા સીમોન નામે એક ચમારને ત્યાં તે ઘણા ઉઠાડા રહ્યા

૧૦ હવે ઘણસારીઆમા કરનેલ્યસ નામે એક માણસ ઇલાની કહેવાતી પથ્થરનેા મુખે દાર હતો ૨૧ તે ધાર્મિક હતો, ને પોતાના ધરના સ્થળા માપુએ નુહા દેવનુ બધ સખતો, ને લોકોને ઘણા જ્ઞાન આપતો, ને નિત્ય દેવની પ્રાથના કરતો હતો ૨૨ તેણે કિવસને આસરે નીજ પહોરે દેવના એક દૂતને પોતાની પાસે આવડતો, તથા પોતાને, એા કરનેલ્યસ, એમ કહેતો દર્શનમા પ્રત્યક્ષ દીઠા ૨૩ ત્યારે એની નજરે તેની સામુ જોઈ ૨૪ ને તથા બધજીવ થઈને તેણે કહ્યું કે, પ્રશ્ન થું છે? ને તેણે તેને કહ્યું કે, તારી પ્રાથનાઓ તથા તારા જ્ઞાન દેવની આજ્ઞા યાદ પીરને સાદ પડેલાં છે ૨૫ અને હવે તું જોખામા માણસો મોક નીને સીમોન જેનું બીજું નામ પીતર છે તેને તેજાવ ૨૬ સીમોન ચમાર જેનું વર સમુદ્રકાંઠે છે, તેને ત્યાં તે ઉતર્યો છે ૨૭ અને જે દૂત તેની સાથે ધોડના હતો, તેના બધા પછી તેણે પોતાના ધરના ધાકરામાના બેને, તથા જેઓ બધ તેની તેહેનામા રહેતા હતા તેઓમાના એક ધાર્મિક સિપાઈને બોલાવ્યો ૨૮ અને તેઓને બધી જાત કરીને તેણે તેઓને જોખામા મોકલ્યા

૨૯ હવે તેને બીજા કિવસે તેઓ આવતા આવતા શહેરની પાસે પહોંચ્યા, તેવામા આસરે બપોરને સમયે પીતર પ્રાર્થના કરવાને ધરના ધાળા પર ગયો ૩૦ અને તે બુખ્યો થયો, અને તેને ખાવાનું મન થયું, પછી તેઓ તૈયાર કરતા હતા એટલામા તે મૃત થયો, ૩૧ અને આકાશ ઉડેડું તથા એક વાસણ મેળી આવડના જેવું તેના ચાર ખુણાથી ઘડાવેડું ધરતી પર ઉતરી આવતું તેણે દીડું ૩૨ તેમા પૂઠી પરના ૩૩ બીજા નામના મોપા તથા પેટે ચાલનારા પ્રાગીઓ તથા આકાશના પક્ષીઓ હતા ૩૪ અને એની વાડી [તેના સામજવામા] આવી કે, પીતર, ઉઠ, તારીને આ ૩૫ પણ પીતરે કહ્યું કે, પ્રશ્ન, એમ

નહિ, કેમકે કોઈ નાપાક કે અપુરુષ વસ્તુ મેં કદી ખાધી નથી ૩૬ ત્યારે બીજા વાર [તેના સામજવામા] એવી વાડી આવી કે, દેવે જે ચુદ્ધ કીધું છે, તેને તું નાપાક ન બધ ૩૭ અને એમ ત્રણ વાર થયું, પછી તરત તે વાસણ આકાશમા ઉઠાડી લેવામા આવ્યું

૩૮ હવે પીતર પોતાના મનમા બહુ ગુચવાતો હતો કે, આ જે દર્શન મને થયું તેનો શો અર્થ હશે, એવામા, જુઓ, કરનેલ્યસે મોકલેલા માપુસો સીમોનનું વર પુછતા પુછતા બાસણ આગળ આવી ઉભા ૩૯ અને તેઓએ હાક મારીને પુછ્યું કે, સીમોન જેની અટક પીતર છે તે શું અર્થ ઉતરેલો છે? ૪૦ ને પીતરે તે દર્શન વિષે વિચાર કરતો હતો ત્યારે આત્માએ તેને કહ્યું કે, બે, ત્રણ માણસો તને શોધે છે ૪૧ માટે તું ઉઠ ને નીચે ઉતરીને કંઈ સહેલું આપ્યા વિના તેઓની સાથે બ, કેમકે મેં તેઓને મોકલ્યા છે ૪૨ ત્યારે પીતર ઉતરીને તે માણસોની પાસે ગયો, અને કહ્યું કે, જુઓ, જેને તમે શોધો છો તે હું છું, તમે શા માટે આવ્યા છો? ૪૩ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કરનેલ્યસ નામે એક મુખેદાર જે ન્યાયી તથા દેવનું બધ સખતાર માણસ છે, અને જેને વિષે આખી યહૂદી કોમ સાદ બોલે છે, તેને પવિત્ર દૂતની મારફતે ચિતવણી મળી કે તે તને પોતાને થેર તેડાવીને તારી વાતો સામયે ૪૪ ત્યારે તેણે તેઓને માહે બોલાવીને પરાણા સખ્યા

અને બીજા કિવસે તે તેઓની સાથે ગયો, ને જોખામાના કેટલાએક બાઇઓ તેની સાથે ગયા ૪૫ અને બીજા કિવસે તેઓ કાઠસારીઆમા આવી પહોંચ્યા, ને કરનેલ્યસ પોતાના સગાઓને તથા ત્રિષ મિત્રોને એકઠા કરીને તેઓની વાટ જોતો હતો ૪૬ અને પીતર માહે આવ્યો ત્યારે કરનેલ્યસ તેને મળ્યો, ને તેને પગે પગે તેણે લડવત પ્રણામ કીધા ૪૭ પણ પીતરે તેને ઉઠાડતાં કહ્યું કે, ઉભો થા, હું પણ માણસ છું ૪૮ અને તેની સાથે વાતો કરતો કરતો તે માહે ગયો, ત્યારે તેણે ઘણાઓને એકઠા થયેલા દીઠા, ૪૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતે ભણો છો કે બીજા કોમના માપુસની સાથે સખત સખતો, અથવા તેને ત્યાં જ, એ યહૂદી માપુસને ઉચિત નથી, પણ દેવે તો મને દેખાડ્યું છે કે, મારે કોઈ માપુસને નાપાક અથવા અપુરુષ કહેડું નહિ. ૫૦ અને તેથીજ મને જ્યારે તેડાવ્યો, ત્યારે વાલો લીધા વગર હું આવ્યો, માટે હું પુછું છું કે, તમે શા કારણથી

• મને તેરાઓ છે ૧૦ ત્યારે કરનેલ્યસે કહ્યું કે, ચાર દિવસ ઉપર હું આ ધડી સુધી મારા ધરમા ત્રીજા પહેરાની પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે, જુઓ, ચળકતો પેશાક પહેરેલો એક જાણુ મારી સાથે ઉભો રહ્યો, ૧૧ ને, બોલ્યો કે, કરનેલ્યસ, તારી પ્રાર્થના સાંભળવામાં આવી છે, ને તારા દાન દેવની સમક્ષ સમરણમાં આવ્યાં છે. ૧૨ એ માટે તું જોખામાં માણસ મોકલીને સીમેન જેનું બીજું નામ પીતર છે તેને તારી પાસે તેરાવ, તે સમુદ્રને કાંઠે સીમેન ચમારના ધરમા ઉતરેલો છે. ૧૩ એ માટે મેં તરત તને તેરાઓ, ને તું આઓ તે બહુ સારું કર્યું હવે પ્રભુએ જે સર્વ વાતો તને ફરમાવી છે, તે સાંભળવા સાર અમે સપળા અહિં દેવની સમક્ષ હાજર બીએ.

૧૪ ત્યારે પીતરે મ્હે ઉપાડીને કહ્યું કે, મને ખાતરી થઈ છે કે દેવ પક્ષપાતી નથી. ૧૫ પણ હરેક દેરામાં જે કાંઈ તેની બીજ રાખે છે, ને ન્યાયીપણુ કરે છે, તે તેને માન્ય છે. ૧૬ ઇસુ ખ્રીસ્ત (જે સર્વનો પ્રભુ છે) તેની મારફતે સાંતિની સુવાત્તા પ્રગટ કરતાં [દેવ] ઇસ્રાએલપુત્રોની પાસે જે વાત મોકલી, ૧૭ એટલે જે વાત યોહાને બાપ્તિસ્મા પ્રગટ કીધા પછી ગાલીલથી માંડીને આખા યહુદાહમાં ભંડેર ફરવામાં આવી તે તમે પોતે લખ્યો છો; ૧૮ એટલે નાઝરેથના ઇસુની પાત કે જેને દેવે પવિત્ર આત્માથી તથા સામર્થ્યથી અભિષિક્ત કીધો; તે બહુ કરતો તથા સેતાનથી જે પીરાના હતા તેઓ સપળાને સાળ કરતો કર્યો; કેમકે દેવ તેની સાથે હતો. ૧૯ અને તેણે યહુદીઓના પ્રાંતમાં તથા યહુદાલેમમાં જે કામે કીધાં તે સર્વના અમે સાક્ષી બીએ; તેને વળી તેઓએ લાકડા પર ટાંગીને મારી નાખ્યો. ૨૦ તેને દેવે ત્રીજે દિવસે ઉઠાવ્યો, ને સર્વ લોકોની આગળ નહિ, ૨૧ પણ અગાઉથી દેવના પસંદ કીયેલા સાક્ષીઓ, જેઓએ તેના મુએલામાંથી ઉઠ્યા પછી તેની સાથે ખાધું પીધું તેઓની આગળ, એટલે અમારી આગળ, તેને પ્રગટ કીધો, ૨૨ અને તેણે અમને આજ્ઞા કીધી કે લોકોને ઉપદેશ કરો, ને સાક્ષી આપો કે દેવે એનેજ જીવતાં-ઓનો તથા મુએલાઓનો ન્યાયાધીશ કરાવેલો છે. ૨૩ તેના વિષે સપળા બિશ્વવાદીઓ સાક્ષી આપે છે કે, જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તે તેના નામથી પાપની માફી પામશે.

૨૪ પીતર એ વાતો કહેતો હતો એટલામાં જે લોકો વાત સાંભળતા હતા તે સર્વ ઉપર પવિત્ર

આત્મા ઉતર્યો. ૨૫ ત્યારે વિદેશીઓ પર પણ પવિત્ર આત્માનું દાન રેડાયું છે [એ જોઈને] સુનતીઓમાંના જે વિશ્વાસીઓ પીતરની સાથે આવ્યા હતા તે સર્વ વિસ્મય પામ્યા; ૨૬ કેમકે તેઓને અન્ય ભાષાઓમાં બોલતા, તથા દેવની સ્તુતિ કરતા તેઓએ સાંભળ્યા. ૨૭ ત્યારે પીતરે ઉત્તર આપ્યો કે, આપણી પેઠે તેઓ પણ પવિત્ર આત્મા પામ્યા છે, તો તેઓનું બાપ્તિસ્મા અટકાવવાને પાણીની મના કાણુ કરી શકે? ૨૮ અને ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે તેઓને બાપ્તિસ્મા આપવાની તેજે આજ્ઞા કીધી, પછી કેટલાએક દિવસ [ત્યાં] રહેવાની તેઓએ તેને વિનવતી કીધી

૧૧ હવે જે પ્રેરિતો તથા ભાઈઓ યહુદાહમાં હતા તેઓએ સાંભળ્યું કે, વિદેશીઓએ પણ દેવની વાતનો અગીકાર કીધો છે. ૨ અને પીતર યહુદાલેમ આવ્યો, ત્યારે સુનતીઓએ તેની સાથે વાદ કરતાં કહ્યું કે, જે તેં સુનતીઓના ધરમા જીવે તેઓની સાથે ખાધું. ૪ ત્યારે પીતર વાત કરવા લાગ્યો ને તેઓને વિનવવાર ખુલાસો કરતા કહ્યું કે, ૫ હું જોખા શહેરમાં પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે મને મૂંઠાં આવી, ને મેં ફરશનમાં એક વાસણુ, લખ્યું કે એક મોટી ચાદર તેના ચાર ખુણાથી લટકાવેલી હોય તેહું આકાશમાંથી ઉતરજું બેશું; ને તે મારી પાસે આવ્યું. ૬ તેના પર એકી નબરે જોઈને મેં ધ્યાન આપ્યું, તો પૃથ્વી પરનાં ત્રાપગા પ્રાણીઓ તથા રાત્રી પશુઓ, તથા પેટે ચાલનારા પ્રાણીઓ, તથા આકાશનાં પક્ષીઓ મેં દીઠા. ૭ અને વળી મેં એક વાણી મને એમ કહેતી સાંભળી કે, પીતર, ઉઠ, મારીને ખા. ૮ પણ મેં કહ્યું, પ્રભુ, એમ નહિ, કેમકે કોઈ પણ નાપાક અથવા અશુદ્ધ વસ્તુ મારા મ્હેમાં કદી પેઠી નથી. ૯ પણ તેના ઉત્તરમાં આકાશમાંથી બીજ વાર વાણી થઈ કે, દેવે જે શુદ્ધ કીધું છે, તેને તું નાપાક ન ગણ. ૧૦ અને એમ ત્રણ વાર થયું; પછી બધાં આકાશમાં પાછા ખેંચી લેવામાં આવ્યા. ૧૧ અને જુઓ, તેજ વેળાએ કાઠસારીઆથી મારી પાસે મોકલેલા ત્રણ માણસ જે ધરમાં અમે હતા તેની આગળ આવી ઉભા. ૧૨ અને આત્માએ મને કહ્યું કે, કંઈ પણ જોદ રાખ્યા વિના તેઓની સાથે જા. અને આ છ ભાઈ પણ મારી સાથે આવ્યા; ને અમે તે માણુમના ધરમાં ગયા; ૧૩ ત્યારે તેણે અમને ખબર આપી કે, મેં મારા ધરમાં દૂત ઉમેલો બેલો, જેણે મને કહ્યું કે, જોખામાં [માણસ] મોકલી સીમેન, જેનું બીજું નામ

પીતર છે, તેને તેણે, ૧૪ તેને જેવી વાતો કહેશે કે જેથી તે તારા આખા ઘરના સુખી તારણ પામશે ૧૫ અને હું બોલવા લાગ્યો કે તરત જ એ પ્રથમ આપણા પર પવિત્ર આત્મા ઉતર્યો હતો, તેમ તેઓ પર પણ તે ઉતર્યો ૧૬ ત્યારે પ્રભુની કહેલી વાત મને યાદ આવી કે, યોહાને પાણીએ બાપ્તિસ્મા કીધું ખરું, પણ તમે પવિત્ર આત્માએ બાપ્તિસ્મા પામશો ૧૭ એ માટે ત્યારે આપણે પ્રભુ ધનુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ કીધો ત્યારે આપણને જેવું [દાન] મળ્યું તેવું જ દાન હવે તેઓને પણ આપ્યું, તો હું કોણ હતો કે હેવને અટકાવું? ૧૮ ને તેઓ આ વાતો સાંભળીને છાના રહ્યા, ને હેવને મહિમા આપતા કહ્યું કે, હવે વિદેશીઓને પણ પશ્ચાત્તાપ [કરવાનું મન] આપ્યું છે કે તેઓ છવન પામે

૧૯ અને સ્તેફનના સબંધમાં જે સત્તાવશી થઈ તેથી જેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા તેઓ ફેનીકે તથા કુપરસ તથા અત્યોખ લગી ગયા, પણ તેઓએ યહૂદીઓ વચ્ચે કોઈને વાત પ્રગટ કીધી ન હતી ૨૦ પણ તેઓ માના કેટલાંકે કુપરસના તથા કુરેનીના માણસો હતા, તેઓએ અત્યોખ આવીને હેવેનીઓની આગળ પણ પ્રભુ ધનુ વિરેની મુલાકાત કરી સહજાવી ૨૧ અને પ્રભુનો હાથ તેઓની સાથે હતો, ને ઘણા વિશ્વાસ કરીને પ્રભુ વચ્ચે જ્યાં ૨૨ અને તેઓ વિષેના સમાચાર યરૂસાલેમની મઠળીને જાને આવ્યા, અને તેઓએ બાનાનાસને અત્યોખ લીધો મોકલ્યો, ૨૩ તે ત્યાં આવ્યો, ત્યારે હેવની કૃપા જોઈને આનંદ પામ્યો, ને તેણે તેઓ સર્વને મનના નિમ્નવર્થી પ્રભુને વચ્ચે રહેવાનો બોધ કીધો, ૨૪ અને તે સાં. મા. ૧૩ હતો, ને પવિત્ર આત્માથી તથા વિશ્વાસથી ભરપૂર હતો, ને ઘણા લોક પ્રભુની [મનુષ્યમાં] ઉમેરવા ૨૫ અને [બાનાનાસ] કાઉલની સેવા કરવા સાર તાર્કિક ગયો, ૨૬ અને તે મળ્યા ત્યારે તે તેને અત્યોખમાં લાવ્યો, અને એમ થયું કે, તેઓએ એક આપ્યું વરસ મઠળીની સાથે એકઠા મળીને ઘણા લોકોને બોલ કીધો, ને સિખ્યા પહેલવહેલા અત્યોખમાં ખ્રીસ્તી કહેવાયા.

૨૭ હવે એ દિવસોમાં બવિખ્યાદીઓ યરૂસાલેમથી અત્યોખ આવ્યા ૨૮ અને તેઓમાંના આ મળસ નામે એકે ઉના યહને આત્માનંદે મુલ્યવ્યુ કે, આખા જગતમાં મોટો દુકાન પડશે, અને કલાદીગરના દિવસે મા તેમજ થયું ૨૯ ત્યારે સિખ્યાએ કહ્યું કે,

આપણે દરેક માણસે પોતપોતાની રાક્ષિ પ્રમાણે યહુદાઈમાં રહેનાર બાહ્યોને મ્હ મદદ મેં લઈ ૩૦ અને તેઓએ તેમ કીધું, ને બાનાનાસ તથા સાઉલની હસ્તક વડીલો પર તે મોકલી

૧૨ આસરે તે વેળાએ હેરોદ્ રાજાએ મઠળીના કેટલાંકેની સત્તાવશી કરવા હાથ લગાવ્યા ૨ અને તેણે યોહાનના બાધ યાકુબને તરવારે માર્યો ૩ અને યહૂદીઓને એ ગમતું છે એમ જોઈને તેણે પીતરને પણ પકડી લીધા અને તે બેખખીર રોડ લીના દિવસ હતા ૪ અને તેણે તેને પકડીને બદીખા નામા નાખ્યો, ને તેની ચોક્કી રાખવા સાર ચાર ચાર સિપાઈઓની ચાર દુબ્કીઓને સોંપ્યા, ને પારખા પછી લોકોની પાસે તેને બદાર લાવવાનો ઇરાદો રાખ્યો ૫ એ માટે તેણે પીતરને બંધાનામાં રાખ્યો, પણ મઠળીએ તેને સાર આશ્વસ્તી દેવની પ્રાર્થના કીધી ૬ અને હેરોદ્ તેને બદાર લાવવાનો હતો તેજ રાત્રે પીતર બે સિપાઈની વચ્ચે બે સાકળોએ બાંધેના ઉઘડતા હતા, ને ચોક્કીદારો બારણા આગળ બદીખા નાની ચોક્કી કરતા હતા ૭ ત્યારે જુઓ, પ્રભુનો હાથ તેની પાસે ઉભો રહ્યો, ને બદીખાનામાં અનવાળું નમકધુ, ત્યારે તેણે પીતરને કૃપામાં મારીને જગાડ્યો, ને ૮ જે કે, બહારી ઉઠ ત્યારે તેની તા ગો તેના હાથ પરથી છુટી પડી ૯ અને હૂંતે તેને કહ્યું કે, કમર બાંધ, ને તારા ચપલ પહેર. અને તેણે તેમ કીધું પછી તેણે તેને કહ્યું કે, તારૂં લૂગા બોલીને મારી પછવાડે આવ ૧૦ અને તે બદાર નીકળીને તેની પછવાડે ગયો, ને હૂંતે જે કરે છે તે ખરૂં છે એમ તે સમજતો ન હતો, પણ મને દસન થાય છે એમ ધારતો હતો. ૧૧ અને તેઓ પહેરી તથા બીડ ચોક્કી વડીલીને યહુદના જવાના લોકોને દર-રાત્રે પહોંચ્યા, ને તે પોતાની મેં તેઓને સાર ઉઠાડી ગયા, ને તેઓએ આગળ ચાલીને એક મહોલોડો બોળ્યો, એટલે તરત હૂંત તેની પાછેથી ચા ચો ગયો ૧૨ અને પીતરને બાંધ આવ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હવે હું ખચિત મરુ છું કે પ્રભુએ પોતાના હૂંતને મોકલે તે દેરોદના હાથમાંથી તથા યહૂદીઓની સરખી ધારવાડી મને ઘોરાવ્યો છે ૧૩ પછી તે વિચાર કરીને યોહાન, જેવું બીજું નામ મારું હતું, તેની મા મરિઅના ધર પાસે આવ્યો, ત્યાં ઘણું એકઠા થઈને પ્રાર્થના કરતા હતા ૧૪ અને તે આગળ બારણું ટોકતો હતો ત્યારે રોડા નામે એક જુવાન બાચકી બજાર કાઢવા આવી ૧૫ અને તેણીએ

• પીતરનો ઘરેલો ઓળખીને આનંદને લીધે બાળુ ઉઠ્યા યુ નહિ, પણ માંહે દોડી જઈને કહ્યું કે, પીતરે ખારણા આગળ ઉભો છે ૧૧ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું ઘેરી છે પણ તેણીએ હંડેલી કહ્યું કે, [હ કહ્યું] તેમજ છે ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, તેનો દૂત હશે ૧૧ પણ પીતરે દેખ્યા કીધું, ને તેઓએ ખારણુ ઉપાડીને તેને બોલ્યો, ત્યારે તેઓ અચરતી પામ્યા ૧૦ પણ છાના રહેવા તેણે તેઓને હાથે ધસારો કર્યો, ને શી રીતે પ્રશ્ન તેને બહીખાનામાથી બહાર કાઢી લાવ્યો તે તેઓને કહી બતાવ્યું, ને તો એમ કહ્યું કે, એ સમાચાર યાદુબને તથા [ખીન] સાંઠ્યોને પહોંચાડેને પછી તે નીકળીને ખીજી જગ્યાએ ગયા ૧૮ અને પ્રભાત થયો ત્યારે સિપાઈઓમા ઘણી ગરબડ થઈ કે, પીતરનું શું થયું હશે? ૧ ને હેરાંદે તેને શોધ્યો, પણ તે ન જવા, ત્યારે તેણે ચોરીદારોની તપાસ કીધી, અને તેઓને મારી નાખવાનો હુકમ કર્યો, પછી તે યહુદાઈથી નીકળીને કાઠસારીઆમા ગયા, ને ત્યાં રહ્યા

૨૦ હવે ગુરના તથા સીદોનના લોક પર [હેરાંદ] ધણો કોપાયમાન થયો હતો, પણ તેઓ સર્વ એક સુધે તેની પાસે આવ્યા, ને રાજના મુખ્ય ખવાસ ખ્વાસ્તસને ચોતાના વનનો કરી લઈને સલાહ માગી, કેમકે તેઓના દેશનું પોપણ રાજના દેશમાથી થઈ હતું ૨૧ પછી એક કસાવેલે દિવસે હેરાંદે રાજપોદાક પહેરીને, તથા રાજ્યાસન પર બેસીને, તેઓની આગળ બાપણ કીધું ૨૨ ત્યારે લોકોએ બૂમ પાડી કે, આ વાણી તો દેવની છે, માણસની નથી ૨૩ અને તેણે દેવને મદિમા આપ્યો નહિ, માટે પ્રભુના કૃતે વશ તેને માર્યો, ને કીડાથી ખવાઈ જઈને તેણે પ્રાણ છોડ્યા

૨૪ પણ દેવની વાત, ફેલાતી તથા વૃદ્ધિ પામતી ગઈ

૨૫ અને બાર્નાબાસ તથા સાઉલ તે દાનસેવા પુરી કરીને યોહાન બેનુ ખીજી નામ માર્ક હતું તેને સાથે લઈને યરુસાલેમથી પાલન આવ્યા

• ૧૩ હવે યલોખમા જે મહાળી હતી તેમા કેટલાએક ભવિષ્યવાદીઓ તથા ઉપદેશી હતા, એટલે બાર્નાબાસ, તથા સિમઓન જે નીચેર કહેવાતો હતો તે, તથા કુરેનેનો હુડીઅસ, તથા હેરાંદ રાજનો દૂતસાઈ મનાએન તથા સાઉલ ૨ અને તેઓ પ્રભુની સેવા કરતા તથા ઉપવાસ કરતા હતા, ત્યારે પવિત્ર આત્માએ કહ્યું કે, જે કામ કરવા સારૂ બાર્ના

બાસ તથા સાઉલને મેં તેડ્યા છે તેને વાસ્તે તેઓને મારે સારૂ જુદા કરો ૨ ત્યારે તેઓએ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરીને તથા તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને વિદાય કીધા

૩ અને પ્રમાણે પવિત્ર આત્માના મોકલ્યાથી તેઓ સલુકિયામા ગયા, ને ત્યાંથી વહાણમા બેસીને કુપર સમા ગયા ૪ અને તેઓ સાલામીસમા આવ્યા, ત્યારે તેઓએ યહુદીઓના સભાસ્થાનમા દેવની વાત પ્રગટ કીધી, ને યોહાન પણ સેવક તરીકે તેઓની સાથે હતો ૫ અને તેઓ તે આગે બેઠા ઓળખીને પાકસમા ગયા, ત્યારે ખાર-મસુ નામનો એક યહુદી તેઓને મળ્યો, તે તો બદુગર [તથા] જુદો ભવિષ્યવાદી હતો ૭ [બેરેનો] હાથે, સરજઅસ પાઉલ, જે બુદ્ધિવાન માણસ હતો, તેની સાથે તે હતો, તે [હાકેમે] બાર્નાબાસ તથા સાઉલને ચોતાની પાસે બોલાવીને દેવની વાત સાંભળવાનું મન દેખાડ્યું ૮ પણ એલીમાસ બદુગર, (કેમકે તેના નામનો અર્થ એજ છે,) તે હાકેમેને વિશ્વાસ કરતા અટકાવવા ચાહીને તેઓની સામે થયો ૯ પણ સાઉલ (જે પાઉલ પણ કહેવાય છે), તેણે પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તેની સામે એકી નજરે બેઠેને કહ્યું કે, ૧૦ અરે સર્વ કપટ તથા સર્વ કાવતરાથી ભરપુર, ચોતાનના કીકરા, અને સંધળા ન્યાથી પછાતા શત્રુ, શુ પ્રભુના પાપરા માર્ગ વાકા કરવાનું તું નહિ મુકી દેશ? ૧૧ હવે, બે, પ્રભુનો હાથ તારી વિરૂદ્ધ છે, ને તું કેટલીએક મુદત મુકી આપણો રહેશે ને સુરજ દેખશે નહિ. ત્યારે એકાએક ધ્રુવર તથા અધકાર તેના પર આવી પડ્યા, ને હાથ ધર-ગીને ચોતાને દોરે બેવાને તે શોધતો ફર્યો ૧૨ અને જે થયું તે હાકેમે બેચુ ત્યારે તેણે પ્રશ્ન વિષેના બોધથી વિસ્મય થઈને વિશ્વાસ કર્યો

૧૩ પછી પાઉલ તથા તેના સાથીઓ પાકસથી વહાણમા બેસીને પામ્યુસ્થાના પેર્ગામા આવ્યા, ને યોહાન તેઓને મુકીને પાછો યરુસાલેમ ગયો ૧૪ પણ તેઓ પેર્ગાથી આગળ જતા પીરીસીદોના અલોખમા આવ્યા, ને વિશ્રામવારે સભાસ્થાનમા જઈને બેઠા ૧૫ ત્યારે નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ [ની વાતો]નું વાચન પુર થયા પછી સભાસ્થાનના અધિકારીઓએ તેઓને કહાવી મોકલ્યું કે, સાધવ્યો, જે લોકોને બોધથી કેટ વાત તમારે કહેવી હોય તો કહો ૧૬ ત્યારે પાઉલ ઉભો થઈને ને હાથે ધસારો કરીને બોલ્યો કે,

આ ઇસ્તાએલી માણસો, તથા તમે દેવનું બધા રાખનારાઓ, સાંભળો ; ૧૭ આ ઇસ્તાએલી લોકોના દેવે આપણા પૂર્વજોને પસંદ કીધા, ને તેઓ મિસર દેશમાં પ્રવાસી હતા, ત્યારે તેણે તેઓને મોટા કર્યા, ને તેણે તેઓને ત્યાથી પરાક્રમી બુદ્ધિ વડે કાઢી આણ્યા. ૧૮ અને આળીસેક વરસની મુદત સુધી રાત્રાના તેણે તેઓની વર્તણૂક સહન કીધી. ૧૯ અને કનન દેગમાના સાત રાજ્યોના લોકોના નાશ કરીને તેણે તેઓના દેશ આસરે આસરે ને પચાસ વર્ષ સુધી તેઓને વન તરીકે આપ્યો ; ૨૦ અને એ બિનાઓ પછી તેણે શમુએલ ભવિષ્યવાદીના વખત સુધી તેઓને ન્યાયાધીશો આપ્યા. ૨૧ અને ત્યાર પછી તેઓએ રાત્ર માગ્યો ; ત્યારે દેવે આળીસ વરસની મુદત સુધી બિન્યામીનના કુળને કીરોના દીકરો શાઉલ તેઓને આપ્યો. ૨૨ પછી તેને દૂર કરીને તેણે ફાઉન તેઓના રાત્ર યથા સાદ ઉઠા કીધો, ને તેણે તેના સળધી સાક્ષી પણ આપતા કહ્યું કે, મારો મન-ગમતો એક માણસ, એટલે વિશાહનો દીકરો ફાઉન, મને મળ્યો છે ; તે મારી બધી ઇચ્છા પુરી કરશે. ૨૩ એ માણસના વંશમાંથી દેવે વચન પ્રમાણે ઇસ્તાએલને સાદ એક તારનારને એટલે ઇતુને ઉઠા કીધો છે. ૨૪ તેના આવ્યા અગાઉ થોડાને સંધ્યા ઇસ્તાએલી લોકોને પસ્તાવાનું ખામિસ્ત્રના પ્રગટ કર્યું હતું. ૨૫ અને થોડાન પોતાની ફેડ પુરી કરતો હતો એવામા તે બ્રાહ્મણ કે, તમે હું મારો છા કે કુ કોણ છું કે કુ તે નથી. પણ, જીઓ, એક [જણ] મારી પછવાડે આવે છે, કે જેના પગનાં ચપલની વાધરી છાડવાને હું થોડ્ય નથી. ૨૬ હે બ્રાહ્મણ, ઇસ્રાલીમના વંશજો, તથા તમારી મધ્યે દેવનું બધા રાખનારાઓ, આપણી પાસે એ તારણની વશ મોલવામા આવી છે. ૨૭ કેમકે યરૂસાલેમના રહેવાસીઓએ, તથા તેઓના અધિકારીઓએ, તેને વિધે તથા ભવિષ્યવાદીઓની જે વાતો દરેક વિશ્રામવારે વચાય છે તેમને વિધે પણ અજ્ઞાન દોષથી તેને અપરાધી ઠરાવીને [તે ભવિષ્ય-વાતો] પુરી કીધી. ૨૮ અને મોતાની શિક્ષા થાય એવું કહ કારણ તેઓને મર્યું નહિ, તેમ છતા પણ તેઓએ પીલાને એવી વિનવડી કીધી કે તેને મારી નાખતો. ૨૯ અને તેને વિધે જે લખ્યું હતું તે સંધ્ય તેઓએ પૂર્ણ કીધું ત્યારે લાડા ઉપરથી તેને ઉતારીને તેઓએ તેને કબરમાં મુક્યા. ૩૦ પણ દેવે મુએલામાંથી તેને ઉઠાડ્યો. ૩૧ અને તેની સાથે નાલીલથી યરૂસાલેમમાં

જે આવ્યા હતા તેઓને ઘણા દિવસ સુધી તે દેખાતો રહ્યો, અને તેઓ હમણાં લોકોની આગળ તેના સાક્ષી છે. ૩૨ અને જે વચન બાપદાદાઓને આપવામાં આવ્યું હતું તેની વધામણી અને તમારી પાસે લાભ્ય કીએ કે, ૩૩ ઇતુને પાછો ઉઠાડવાથી દેવે આપણાં છાકરાંઓ પ્રત્યે તે પુર કીધું છે, ને તે પ્રમાણે બીજા ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, હું મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્મ દીધો છે. ૩૪ અને તેણે તેને મુએલામાંથી ઉઠાડ્યો, ને તે ફરી કદી કહોવાણ પામશે નહિ, તે વિધે તેણે એમ કહ્યું છે કે, ફાઉન પરના પવિત્ર તથા અચળ [આશીર્વાદો] હું તમને આપીશ. ૩૫ એ માટે બીજા ટકાણે પણ તે કહે છે કે, હું પોતાના પવિત્રને કહોવાણ જેવા નહિ દર્શા. ૩૬ કેમકે ફાઉન તો પોતાના જમાનામાં દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે સેવા કરીને ઉધી ગયા, ને પોતાના બાપદાદાઓની પડમ મૂકાયા, ને તેણે કહોવાણ જ્યું. ૩૭ પણ જને દેવે ઉઠાડ્યો, તેણે કહોવાણ જ્યું નહિ. ૩૮ એ માટે, બ્રાહ્મણો, તમને માન્ય થાય કે, એના વડે પાપોની મારી તમને પ્રગટ કરવામાં આવે છે. ૩૯ અને જે [વાતો] વિધે મુસાના નિયમશાસ્ત્રથી તમે ન્યાયી કરી રાખ્યા નહિ, તે સર્વ વિધે દરેક વિશ્વાસ કરનાર તેનાથી ન્યાયી કરે છે. ૪૦ એ માટે સાવધાન રહો, રમિ ભવિષ્યવાદીઓના લેખમાંની આ વાત તમારા ઉપર આવી પડે કે,

૪૧ આ ઉચ્ચ કરનારાઓ, તમે જીઓ, ને અચરત થાઓ, ને નાશ પામો ;

કેમકે તમારા દિવસોમાં હું એવું કાર્ય કરું છું કે, તે વિધે કોઈ તમને કહે, તો તમે તે માનશો નહિ. ૪૨ અને તેઓ [સંભારણમાંથી] નીકળતા હતા ત્યારે લોકોએ વિનવડી કરી કે, આવતે વિશ્રામવારે એ વાતો ફરી અમને સંભળાવવામાં આવે. ૪૩ અને સભા વિસર્જન થયા પછી યહુદીઓ તથા યહુદી યએલા સુલક માણસોમાના ઘણા પાઉલ તથા બાનાબાસની પાઠજ ગયા ; ને તેઓએ તેઓની સાથે વાત કીધી, ને તેઓને સમજાવ્યું કે દેવની કૃપામાં ઠપી રહેવું.

૪૪ અને બીજા વિશ્રામવારે લગભગ આખું શહેર દેવની વાત સાંભળવા એકઠું થયું. ૪૫ પણ યહુદીઓ લોકોની બીડ જોઈને અદેખાઈને બસાયા, અને દુહાં-પણ કરતા તેઓ પાઉલની કહેલી વાતોની વિરુદ્ધ બોલ્યા. ૪૬ ત્યારે પાઉલ તથા બાનાબાસે હિંમતથી કહ્યું કે, દેવની વાત પ્રથમ તમને કહેવાની જરૂર હતી. પણ તમે તેના નકાર કરો છો, ને અનંતજીવન પામ-

વાને પોતાને અધ્યાત્મ કરાવે છે, માટે, જુઓ, અમે વિદેશીઓ તરફ ફરીએ છીએ. ૪૦ કેમકે અમને પ્રભુએ એવો હુકમ આપ્યો છે કે,

• મેં તને વિદેશીઓને સાથે જાવવાના તરીકે કરાવ્યો છે કે તું પૃથ્વીના છેડા સુધી તારણને અર્થે યાત્રા.

૪૮ એ સાંભળીને વિદેશીઓએ ખુશ થઈને દેવની વાત મહિમાવાન માની; ને અનંત જીવનને સાથે જોડવા નિમગ્ન થઈ દત્તા તેટલાએ વિશ્વાસ ધીધો. ૪૯ અને તે આખા પ્રાંતમાં પ્રભુની વાત ફેલાઈ ગઈ. ૫૦ પણ યહુદીઓએ ધાર્મિક તથા કુલીન બાઈઓને, તથા શહેરના અધિકારીઓને ઉશ્કેરીને પાઉલ તથા બાર્નાબાસ સામે સત્તાવધી ઉભી કરી, ને પોતાની સીમેશમાંથી તેઓને કાઢી મૂક્યા. ૫૧ પણ તેઓ પોતાના ખજાની ધણ તેઓની વિરુદ્ધ ખંચેરીને ઇઝાનીમાં ગયા. ૫૨ અને શિષ્યો આનંદે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરપૂર હતા.

૧૪ અને ઇઝાનીમાં એમ થયું કે તેઓ યહુદીઓના સભાસ્થાનમાં સાથે ગયા, ને એવી રીતે બોલ્યા કે ધણાજ યહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ વિશ્વાસ ધીધો. ૨ પણ અવિશ્વાસી યહુદીઓએ વિદેશીઓને ઉશ્કેરીને તેઓના મનમાં બાઈઓને સામે અટક ઉપભળ્યો. ૩ તે માટે તેઓ લાંબી મુઠત સુધી ત્યા રહીને પ્રભુના આશરણથી હિંમત રાખીને બોલતા રહ્યા, ને પ્રભુએ તેઓની હસ્તક ચમકારે તથા આશ્ચર્ય દર્શાવે ધવા દઈને પોતાની કૃપાની વાતના ટકામાં સાક્ષી આપી. ૪ પણ શહેરના લોકોમાં યુદ્ધ પડી, ને કેટલાકે યહુદીઓનો પક્ષ લીધો, ને કેટલાકે પ્રેરિતોનો પક્ષ લીધો. ૫ અને તેઓનું અપમાન કરવા તથા તેઓને પથરે મારવા સાથે જ્યારે વિદેશીઓએ તથા યહુદીઓએ પોતાના અધિકારીઓ મુખમાં દબાવે ધીધો, ૬ ત્યારે તેઓ તે બધીને ઇઝાનીનાં શહેરો જુજા તથા દેર્બેમાં, તથા આસપાસના પ્રાંતોમાં નાસી ગયા; ૭ ને ત્યાં તેઓએ સુવાત્તા પ્રગટ ધીધી.

૮ અને જુજામાં એક પાંચળો માણસ જોડેલો હતો, તે પોતાની નાનાં પેટથી લંછરો હતો, ને કઠી આલ્થક ન હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતા સાંભળ્યો, અને [પાઉલે] તેની તરફ એકી નજરે જોઈ રહીને, તથા તેને સાંભળે ધવાને વિશ્વાસ છે, ૧૦ એ બધીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, તું પોતાને પક્ષે સીધો ઉભો રહે. ત્યારે તે કુદીને ઉભો થયો, ને ચાલવા લાગ્યો. ૧૧ અને પાઉલે જે ડાબું હાથ તે જોઈને લોકોએ ઇઝાનીની બાપામાં મોટે ઘાટે કહ્યું કે, માણસોનું રૂપ ધરીને દેવા

આપણી પાસે ઉતરી આવ્યા છે. ૧૨ અને તેઓએ બાર્નાબાસને ઝૂસ કહ્યો, ને પાઉલને દેર્બેસ કહ્યો, કેમકે તે સુખ્ય બોલનાર હતો. ૧૩ અને ઝૂસ [તું મદિર] એ શહેરને મોખરે હતું તેનો યાજ્ઞક ગોધાઓ તથા પૂજના દાર બાનળે લાવીને લોકો સુખ્યા બળિદાન ચઢાવવા ઇચ્છતો હતો. ૧૪ પણ બાર્નાબાસ તથા પાઉલ પ્રેરિતોએ તે વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તેઓએ પોતાનાં હુડાં કાઢ્યાં, ને લોકોમાં દોડીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, ૧૫ જુદરો, તમે એ કામ કેમ કરો છો? અમે પણ તમારા જેવા વિકારી માણસ છીએ, ને આ મિથ્યા વાતો તજ દઈને આકાર, તથા પૃથ્વી, તથા સમુદ્ર, તથા તેઓનાં સધળાં બિંદુઓ ઉત્પન્નકર્તા, કે જે જીવે છે તેની બાધી તમે કરો, માટે અમે તમને સુવાત્તા પ્રગટ કરીએ છીએ. ૧૬ તેણે તે આગલા જમાનાઓમાં સર્વ લોકોને પોતપોતાને માર્ગે ચાલવા દીધા; ૧૭ તો પણ બહુ કરીને, અને આકારથી વરસાદ તથા ફળવત ઋતુઓ તમને આપીને, અને અદ્યથી તથા આનંદથી તમારાં મન તૃપ્ત કરીને તે પોતા વિષે સાક્ષી આપ્યા વગર રહ્યો નથી. ૧૮ અને તેઓએ એ વાતો કહીને લોકોને તેમની પ્રત્યે બળિદાન ચઢાવતાં ખુશકીથી અટકાવ્યા.

૧૯ પણ અંત્યોખ તથા ઇઝાનીથી કેટલાક યહુદીઓ ત્યાં આવ્યા, ને તેઓએ લોકોને સમભળીને પાઉલને પથરે માર્યા, ને તે મરી ગયો છે એવું ધારીને તેને શહેર બહાર ધસડી નાખ્યો. ૨૦ પણ તેની આસપાસ શિષ્યો ઉભા હતા તેવામાં તે ઉઠીને શહેરમાં આવ્યો, ને બીજા દિવસે બાર્નાબાસ સાથે દેર્બે ગયો. ૨૧ અને તે શહેરમાં સુવાત્તા પ્રગટ કર્યા પછી, તથા ધણા શિષ્યો મેળવ્યા પછી તેઓ જુજા તથા ઇઝાની તથા અંત્યોખમાં પાછા આવ્યા, ૨૨ ને શિષ્યોનાં મન વિધર કરતાં તેઓએ તેઓને વિશ્વાસમાં ટકી રહેવાને સુખ્યા ધીધો, ને [કહ્યું કે,] આપણને ધણાં સંકટમાં થઈને દેવના સંન્યમના જીવ પડે છે. ૨૩ અને તેઓએ દરેક મંડળીમાં તેઓને સાથે વસીલો કરાવીને ઉપવાસ સહિત પ્રાર્થના કરીને તેમને પ્રમુ, કે જેના પર તેઓએ વિશ્વાસ કર્યો હતો તેને સોંપ્યા. ૨૪ પણ તેઓ પીસીદીઆમાં થઈને પામ્ફુલ્યા આવ્યા. ૨૫ અને પેર્નમાં વાત કર્યા પછી તેઓ આનાસીએ આવ્યા. ૨૬ પછી ત્યાંથી તેઓ વદાલમાં બેનીને અંત્યોખ ગયા, કે જ્યાં તેઓ જે કામ પુરું કરી આવ્યા તેને સાથે દેવની કૃપાને સોંપાયા હતા. ૨૭ અને તેઓએ

ત્યાં આવીને મંડળીને એકડી કરીને જે જે કામ દેવે તેઓની હસ્તે કર્યા હતા તે, તે શી રીતે તેને વિદેશીઓને સારૂ વિશ્વાસનું ખારવું ઉઘાટ્યું હતું તે બધું કહી બતાવ્યું. ૨૮ અને શિષ્યોની સાથે તેઓ ત્યાં ધણા દિવસ રહ્યા.

૧૫ અને કેટલાએકે યહુદાદથી આવીને બાઇ-ઓને એવું શિખવ્યું કે, જે સુસાની રીત પ્રમાણે તમારી સુનત ન કરાય તો તમે તારણ પામી શકતા નથી. ૨ અને પાઉલ તથા બાર્નાબાસને તેઓની જોડે બહુ તકરાર ને વાદવિવાદ થયા પછી [બાઇ-ઓએ] કરાવ્યું કે પાઉલ તથા બાર્નાબાસ તથા પોતાનામાંના બીજા કેટલાએક એ વિવાદ સંબંધી ચરણાલેખમાંના પ્રેરિતો તથા વડીલો પાસે જાય. ૩ એ માટે મંડળીએ તેઓને વળાવ્યા પછી તેઓએ ફેનીકે તથા સમરૂનમાં ઘળતે જતાં વિદેશીઓના [પ્રભુ બાપ્તી] કૃપાના સમાચાર પ્રગટ કર્યા, ને સપળા બાઇઓને ધણે આનંદ ઉપજાવ્યો. ૪ અને તેઓ ચરણાલેખ પહેલાં ત્યારે મંડળીએ તથા પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ તેઓને અનીકાર કીધો, ને દેવે જે સર્વ તેઓની હસ્તે કર્યું હતું તે તેઓએ કહી બતાવ્યું. ૫ પણ ફેરેશી ધયના કેટલાએક વિશ્વાસ કરનારાઓએ ઉઠીને કહ્યું કે, તેઓની સુનત કરાવવી, તથા સુસાનું નિષ્કર્ષપ્રાપ્ત પાળવાનું તેઓને ફરમાવવું એકજે.

૬ ત્યારે પ્રેરિતો તથા વડીલો એ વાત વિષે વિચાર કરવાને એકઠા થયા. ૭ અને ધણે વાદવિવાદ થયા પછી પીતરે ઉઠીને તેઓને કહ્યું કે,

બાઇઓ, તમે જાણો છો કે ધણાએક દિવસ ઉપર દેવે તમારામાંથી મને પસંદ કરીને [કરાવ્યું] કે મારા મ્હોથી વિદેશીઓ સુવાતોની વાત સાંભળે ને વિશ્વાસ કરે. ૮ અને આનંદકરણના બહુનાર દેવે જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પવિત્ર આત્મા આપ્યાથી તેઓ વિષે શાહેલી પુરી, ૯ અને વિશ્વાસથી તેઓનાં મન પવિત્ર કરીને આપણમાં તથા તેઓમાં કંઈ લેલ શખ્યો નહિ. ૧૦ તો હવે જે યુરૂરી આપણા પુર્વજે તેમજ આપણે પણ સહી રાખ્યા નહિ તે શિષ્યોની ગરદન પર મુકીને દેવનું પરીક્ષણ કેમ કરો છો? ૧૧ પણ જેમ તેઓ પ્રભુ ઇસુની કૃપાથી તારણ પામ્યો, તેમ આપણે પણ પામીશું, એવું આપણે માનીએ છીએ.

૧૨ ત્યારે સપળા લોક છાના રહ્યા; ને બાર્નાબાસ તથા પાઉલની હસ્તે દેવે જે અમલકારો તથા અચરત

કામો વિદેશીઓમાં કરાવ્યાં હતાં તેઓની હજીકત નેઓએ તેમના મ્હોંથી સાંભળ્યા. ૧૩ અને તેઓ બિલી રહ્યા પછી યાકુબે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,

બાઇઓ, માંડે સાંભળો; ૧૪ પહેલાં દેવે વિદેશી-ઓમાંથી પોતાના નામને સારૂ એક પ્રબળે [પસંદ કરી] લેવાને કહી રીતે તેઓની સુલાકાત લીધી, એ તો સીમોને કહી બતાવ્યું છે. ૧૫ ને ભવિષ્યવાદીઓની વાતો એની સાથે મળતી આવે છે, જેમ લખ્યું છે તેમ કે,

૧૬ એ પછી હું પાછા આવીશ,
ને હાઉંનો પડેલો મંટપ હું પાછો બાંધીશ;
ને તેનાં ખડિયેર સમારીશ,
ને તેને પાછા ઉઘો કરીશ;

૧૭ એ માટે જે બાજી રહેલા લોક તથા સપળા વિદેશીઓ નેઓ મારા નામથી જાળખાય ૮ તેઓ પ્રભુને શોધે;

૧૮ પ્રભુ જે દુનિયાના આદંબરથી એ વાતો પ્રગટ કરે છે તે એમ કહે છે.

૧૯ માટે મારો અભિપ્રાય એવો છે કે વિદેશીઓમાંથી દેવ બાપ્તી જે કરે છે તેઓને આપણે હેરાન ન કરીએ; ૨૦ પણ તેઓને એમ લખી મોકલીએ કે તમારે મૂર્તિ-ઓના અમંત્રણપણાથી, તથા વ્યભિચારથી, તથા ઝુંગ-જાણને મરેલાથી, તથા લોહીથી આધાર રહેવું. ૨૧ કેમકે સુસાની વાત દર વિશ્વામવારે સહાનુયાયોનાં વચાય છે તેથી તેના પ્રગટ કરનારા પ્રાથિનકાળથી હરેક શહેરમાં છે.

૨૨ ત્યારે આખી મંડળી મુહૂર્ત પ્રેરિતોને તથા વડી-લોને એમ સાંડે લાગ્યું કે પોતાનામાંથી પસંદ કરેલા માણસોને, એટલે યહુદા જે બાર્નાબાસ કહેવાય છે તે, તથા સીલાસ, નેઓ બાઇઓમાં આગેવાન હતા, તેઓને પાઉલની તથા બાર્નાબાસની સાથે અંતર્યામ મોકલવા. ૨૩ તેઓની હસ્તેક તેઓએ એમ લખી મોકલ્યું કે, અંતર્યામમાં તથા સૂરિયામાં તથા કીલકીમાં, વિદેશીઓમાંના જે બાઇઓ છે, તેઓને પ્રેરિતો તથા વડીલ બાઇઓની કુશળતા; ૨૪ અને એવું સાંભળ્યું છે કે અમારામાંથી કેટલાક નેઓને અમે કંઈ આજ્ઞા આપી ન હતી તેઓએ [તમારી પાસે] આવીને [પોતાની] વાતોથી તમારાં મન બમાવીને તમને સુચનપણમાં નાખ્યા છે; ૨૫ એ માટે અમેને સર્વોત્તમતે એવું સાંડે લાગ્યું કે, માણસોને પસંદ કરીને તેઓને આપણા પહેલા બાર્નાબાસ તથા પાઉલ, ૨૬ કે

જેઓએ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના નામને સાચે પોતાના જીવ લેખમમા નાખ્યા છે, તેઓની સાથે તમારી પાસે મોકલવા ૨૭ માટે અમે ચઢદાને તથા સીલાસને મોકલ્યા છે, ને તેઓ પોતે પણ તમને મોકલે તેમજ એક વાતો કહેશે ૨૮ કેમકે પવિત્ર આત્માને તથા અમને એ સાચે લાગ્યું કે આ અમલની વાતો કરતાં બારે બોલે તમારા પર નહિ સુકવે, ૨૯ એટલે કે, મુતિઓને આપણે કરેલી વસ્તુઓથી, તથા લોટીથી, તથા ગુજબાઈને મરેલાથી, તથા બ્યભિ ચારથી, તમારે આધાર રહેલું, જે તમે એ વાતોથી અબળા રહેશો, તો તમારે ભવુ થશે, તમને કુશળતા થાશે.

૩૦ પછી તેઓ વિદાયગીરી પામીને અંતિયખમા આવ્યા; ને લોકોને એકઠા કરીને તેઓએ પત્ર આપ્યો. ૩૧ અને તેઓ તે વાતોને તેનાના દિવાસથી આનંદ પામ્યા. ૩૨ અને ચઢદા તથા સીલાસ કે જેઓ પોતે પણ ભવિષ્યવાદીઓ હતા, તેઓએ ધારી વાતોથી બાઈઓને સુખોદ કીધા, ને તેઓના મન રિચર કીધા. ૩૩ અને તેઓએ કેટલીક સુદત ત્યા ગાળ્યા પછી, જેઓએ તેમને મોકલ્યા હતા તેઓની પાસે પાળ જવા સાચે લાઈએ પામેથી તેઓ શાંતિએ વિદાયગીરી પામ્યા. ૩૪ [પછી સીલાસને તો ત્યા રહેલું સાચે લાગ્યું] ૩૫ પણ પાઉલ તથા બાર્નાબાસ અલ્પખમા રહ્યા, ને બીજા ધણીઓ સુદા પ્રગુની વાતોને બોલ તથા ઉપદેશ કરતા રહ્યા.

૩૬ અને કેટલાએક દિવસ પછી પાઉલે બાર્નાબાસને કહ્યું કે, ચાલો, હવે આપણે પાળ વળીએ, અને જે હરેક શહેરમા આપણે પ્રગુની વાત પ્રગટ કીધી હતી, તેમાના આપણા બાઈઓની સુવાકાત લઈને [લેઈએ કે] તેઓ કેમ છે. ૩૭ અને યોહાન જે માર્ક કહેવાય છે, તેને પણ સાથે લેવાનું બાર્નાબાસને મન હતું. ૩૮ પણ પાઉલે એમ ધાર્યું કે જે આપણને પામ્ફુલ્યમા સુકીને જતો રહ્યો, ને આપણી સાથે કામ કરવા આવ્યો નહિ, તેને સાથે તેડી જવા એ યોગ્ય નથી. ૩૯ ત્યારે એવી વક્તર ઉઠી કે તેઓ એક બીજાથી જુદા થયા, ને બાર્નાબાસ માર્કને સાથે લઈને વહાણમા બેસીને કુપરસ ગયા. ૪૦ પણ પાઉલે સીલાસને પસંદ કીધો, ને બાઈઓએ તેને દેવની કૃપાને સોંપ્યા પછી તે ચાલી નીકળ્યો. ૪૧ અને સુરિયામા ત્યા કીલકીમાં ફરીને તેને મડગીઓને ૯૯ કીધી

૧૬ પછી જેને તથા હુત્રામા તે આવ્યો, અને જુઓ, તીમેથી નામે એક વિષય ત્યા હતો, તે એક વિશ્વામી ચઢદાઓને કીડતો હતો, પણ તેનો આપ હેલેની હતો. ૨ હુત્રા તથા ઇકોનીમાના બાઈઓમા તેની સાખ રૂડી હતી. ૩ તેને પાઉલ પોતાની સાથે લઈ જવા ચઢદાતો હતો, ને તેને લઈને તે પ્રાતેમાના ચઢદાઓને લીધે તેણે તેની સુવત કરાવી, કેમકે સર્વે જાણતા હતા કે તેનો આપ હેલેની હતો. ૪ અને જે જે શહેરોમા યઈને તેઓ ગયા ત્યાના લોકોને તેઓએ ચરશાદેમમાના પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ કીધેલાં કરાવે પાળવા સાચે સોંપ્યા. ૫ અને એ રીતે મડગીઓ વિશ્વાસમા બળવાન થઈ, ને રોજ રોજ સખ્યામા વધતી ગઈ.

૬ અને આસિયામા વાત પ્રગટ કરવાની તેઓને પવિત્ર આત્માએ મના કર્યાથી તેઓ કુમિયા તથા ગલાતી પ્રદેશમા ફર્યા. ૭ અને મુસિયાના સીમાડા સુધી આવીને તેઓએ બીધુનીઆમા જવાનું કીધું, પણ ઇસુના આત્માએ તેઓને જવા નીધા નહિ; ૮ માટે તેઓ મુસિયાને પડતું સુકીને ત્રેઆસ આવ્યા. ૯ અને રાત્રે પાઉલને એવું દર્શન થયું કે માર્કેહોનિયાના એક જણે ઉભા રીતે તેને વિનવોને કહ્યું કે માર્કેહોનિયામા આવીને અમને સહાય કર. ૧૦ અને તેને દર્શન થયા પછી તેઓને સુવાતો પ્રગટ કરવા સાચે દેવે અમને બોલાવ્યા છે, એવું અનુમાન કરીને અમે તરત માર્કેહોનિયામા જવાની તબવીબ કીધી.

૧૧ એ માટે અમે વહાણમા બેસીને ત્રેઆસથી પાધરા સામેથી આવ્યા, ને બીજે દિવસે નીઆપોલીસ પહોંચ્યા, ૧૨ અને ત્યાથી રીલીપીમા ગયા, જે માર્કેહોનિયા પ્રાંતમાનું મુખ્ય શહેર છે, ને [રૂમીઓએ] વસાવેલું છે, ને તે શહેરમા અમે કેટલાએક દિવસ રહ્યા. ૧૩ અને વિશ્વામવારે અમે શહેર બહાર નહીને કોઈ જગ્યા અમાસ ધારના પ્રમાણે પ્રાર્થનારથાન હોલુ લેઈએ ત્યા ગયા, ને બેસીને જે આચડીએ એકડી થઈ હતી તેઓને વાત કરી. ૧૪ અને કુઆલીસ શહેરની, જાણ્યા [વચ] વચનારી, હુદીઆ નામની એક આચડી હતી જે દેવને ભાજનારી હતી, તેણીએ અમારે સાંભળ્યું, ને તેનું અતકરણ પ્રભુએ એવું ઉધાર્યું કે, તો ડીએ પાડલની કહેલી વાતો ધ્યાનમા લીધી. ૧૫ અને તેનું તથા તેના પરનાનું આસિરમા થયા પછી તેણીએ કાલાવાલા કરીને કહ્યું કે, જે તમે મને પ્રભુ પ્રત્યે વિશ્વાસુ ગણતા હો તો મારા ધરમ આવીને

મારોને સાથે લીધા, ને લીડ જતાવીને આખા રહેરને ખસાવતી મુક્યુ, ને યાસનના પર પર હુમલો કરીને તેઓને લોકો પાસે બહાર કાઢી લાવવાનો પ્રયત્ન કરીશ. ૧ પણ તેઓ એઓને જગ્યા નહિ ત્યારે યાસનને તથા કેટલાએક બાઇઓને રહેરના અધિકારીઓ પાસે ધસડી જઇને તેઓએ બૂમ પાડી કે, આ લોક કે જેઓએ જનત ઉધવપાથલ કીધું છે, તેઓ અહિં પણ આવ્યા છે. ૭ તેઓનો યાસને બનીકાર કીવો છે, ને તેઓ સરળા કાઇસારની આજ્ઞાની વિરુદ્ધ થઇને કહે છે કે, ઇસુ [નામે] ખીલે રાત છે. ૮ અને તેઓની એ વાતો સાંભળીને લોકો તથા રહેરના અધિકારીઓ ગભરાયા. ૯ ત્યારે તેઓએ યાસનના તથા ખીલ-ઓના ભખીન લઇને તેઓને છોડી દીધા.

૧૦ પણ કાઇઓએ રાતે પાઉલ તથા સીલાસને તરત ધિગીઆમા મોકલી દીધા, અને તેઓ ત્યા પહોંચીને ચઠુનીઓના સંભારણના અયા ૧૧ અને ચેરસાલોનીકાના લોક કરતાં જેઓ અધિક ગુલુવાન હતા, કેમકે જેઓ મનની પુરી આદરવાથી વાતનો અનીકાર કરીને, એ વાતો એમજ છે કે નહિ, એ વિષે નિત્ય ધર્મદેખો તપાસતા હતા. ૧૨ એ માટે તેઓ-માના ધણીઓએ વિશ્વાસ કીધો, ને આજ્ઞાદાર હોયેની બાઇઓ તથા પુરોયોમાના પણ ધણીએ [વિશ્વાસ કીધો.] ૧૩ પણ જ્યારે ચેરસાલોનીકાના ચઠુનીઓએ જાણ્યું કે પાઉલ દેવની વાત બેરીઆમા પણ પ્રગટ કરે છે ત્યારે ત્યાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉરકે-રીને ખસાવ્યા. ૧૪ ત્યારે કાઇઓએ તરત પાઉલને સમુદ્ર મુખી મોકલી દીધો, પણ સીલાસ તથા તીમોથી હજી ત્યાં રહ્યા. ૧૫ પણ પાઉલના વળાવાઓએ તેને આથેન્સ મુખી પહોંચાડયો. પણ સીલાસ તથા તીમોથી તેની પાસે બનતી ઉતાવળથી આવે, એવી આજ્ઞા એમને સારૂ લઇને તેઓ વિદાય થયા.

૧૬ અને પાઉલ આથેન્સમા એમની વાટ જોતો હતો એટલામા તે રહેરમા ઉરકેર મુર્તિઓને જોઇને તેનો અત્મા બળાઈ ઉઠયો. ૧૭ તે માટે તે સંભારણ-નમા ચઠુનીઓ તથા ધાર્મિક પુરોયો સાથે, ને ચઠુટામા જેઓ તેને મળતા તેઓની સાથે નિત્ય વાદ કરતો હતો. ૧૮ ત્યારે એપીકુરી તથા સ્ટોઇકી પહિતોમાના કેટલાએક તેની સાથા થયા, ને કેટલાકે કહ્યું કે, આ બડબડીઓ યુ કહેનાં માને છે? ને બીજા કેટલાકે કહ્યું કે, પારકા દેવાને પ્રગટ કરનાર એ દેખાય છે, કેમકે તે ઇસુ તથા પુનરુત્થાન વિષે [ની વાત] પ્રગટ કરતો

હતો. ૧૯ અને તેઓ તેને અરેઓપાગસમા લઇ ગયા, ને કહ્યું કે, જો નવો ઉપદેશ તું કરે છે તે અમારાથી સમજાય એમ છે? ૨૦ કેમકે અમારા કાનોમા તું કેટલીએક નવતર વાતો નાખે છે, માટે એમનો અર્થ અમે જાણવા બીટીએ છીએ. ૨૧ (હવે, સર્વ આથે-નાથીઓ તથા ત્યાં રહેનારા પરદેશીઓ, કઇ નવી વાત કહેવી અથવા સાંભળવી તે શિવાય ખીલ કશામા પોતાનો વખત માળતા ન હતા.) ૨૨ અને પાઉલે અરેઓપાગસની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે,

આથેન્સમા ગૃહસ્થો, હુ જોઉં છું કે તમે બધી બાબતોમા અવિચય ધર્મચરત છો. ૨૩ કેમકે મારે ચાલતા ચાલતા જો [દેવ દેખીઓને] તમે જાહેર છે તેઓને હુ જોતાં હતો, ત્યારે મેં એક વેદી પણ લીધી, જેનાપર એવો લેખ કોતરેલો હતો કે, અજાણ્યા દેવનાં માનમાં, માટે જેને તમે જાણ્યા વિના જાહેર છે તેને હુ તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું. ૨૪ જો દેવ જનત તથા તેમાનુ સધણ ઉત્પત્ત કીધું, તે આકાર તથા પૃથ્વીના પ્રજુ હોવાથી હાથે બાધેલા મહિરોમા રહેતો નથી. ૨૫ અને જાણે તેને કદાની ગરજ હોય એમ માણસોના હાથની શેવા તેને જોઇએ જ એમ નહિ, કેમકે જીવન તથા આસોઆસ તથા સર્વ વસ્તુ તે પોતે સર્વને આપે છે. ૨૬ અને તેણે માણસોની સર્વ દેવતાતિઓને આખી પૃથ્વીની પીઠ પર રહેવા સારૂ એકમાથી ઉત્પત્ત કીધી, ને તેણે તેઓને સારૂ નિમેશ સમય તથા તેઓના રહેઠાણની સીમાઓ કરાવી આપી. ૨૭ એ માટે કે તેઓ ઇશ્વરને શોધે, કે કદાપિ તેઓ તેને માટે ટાળીને તેને પાને; પરંતુ આપણામાના કોઇથી તે વેગ્યો નથી. ૨૮ કેમકે આપણે તેનામા જીતીએ છીએ, ને હાવીએ છીએ, ને હોઇએ છીએ, જેમ તમારા પોતાના જ કવિઓમાના કેટલાએકે કહ્યું છે કે, આપણે પણ તેના વંશજો છીએ. ૨૯ હવે આપણે દેવના વંશજો છીએ માટે આપણે એમ ન ધારવું જોઇએ કે દેવ માણસોની કારીગરી તથા વસ્તુતંત્રથી કોતરેલા સોના કે રૂપા કે ચત્વરના જેવો છે. ૩૦ એ અજ્ઞાનપણાના સમયો પ્રત્યે દેવે અખાડ કીધા ખરા, પણ હવે સર્વ જગ્યામા સરળા માણસોને પરવાનો કરવાની તે આજ્ઞા કરે છે. ૩૧ કેમકે તેણે એક વિષસ કરાવ્યો છે કે જેમા તે પોતાના કરાવેલા માણસ વડે જગતનો ન્યાય ત્યાથી-પણાએ કરશે, જે વિષે તેણે તેને મુએલાઓમાથી પાછો ઉઠાડવાથી સર્વને ખાતરી કરી આપી છે.

રહો; ને તેણીએ અમને ઘણા આગ્રહ કીધો.

૧૬ અને એને પ્રાર્થનારૂપાને જાણ હતા, ત્યારે એમ થયું કે, એક જુવાન બાપડી અમને મળી, કે જેને અગમરૂચક આત્મા વળગ્યો હતો, અને તે લલિત-કથન કરીને પોતાના માલિકોને ઘણા લાભ મેળવી આપતી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા અમારી પાછળ આવીને જૂમ પાડતાં કહ્યું કે, આ માણસો પરાતપર દેવના સેવકો છે, જેઓ તમને તારણને માર્ગ પ્રગટ કરે છે. ૧૮ અને તેણીએ ઘણા દિવસ એમ કીધું ત્યારે પાઉલે બહુ બ્યાકુળ થઈને પાછા ફરીને તે આત્માને કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે હું તને આજ્ઞા કરું છું કે એનામાથી નીકળ; ને તેજ પછીએ તે નીકળ્યો.

૧૯ પણ તેના માલિકોએ પોતાના લાભની આશા લેખ થઈ છે, એ જોઈને પાઉલ તથા સીલાસને પડખા, ને ચક્રામાં અધિકારીઓની પાસે ધસડી આવ્યા.

૨૦ અને તેઓને અમલદારોની આગળ લાવીને કહ્યું કે, આ માણસો યહૂદી છતાં આપણા શહેરમાં બહુ ધાંધળ મચાવે છે. ૨૧ અને આપણુ રૂમીઓને જે રીતે માનવી અથવા પાળતી ઉશિત નથી, તે તેઓ શિખવે છે. ૨૨ ત્યારે લોકો એકત્ર તેમની સામે ઉઠ્યા, ને અમલદારોએ તેઓનાં હુઝારાં ફાડી નાખીને તેઓને ફેંક્યા મારવાની આજ્ઞા આપી. ૨૩ અને તેઓએ ઘણા ફેંક્યા મારીને તેઓને બંદીખાનામાં નાખ્યા, ને બંદીખાનાના દરોજાને તેઓને ચોક્કસાધથી રાખવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૪ અને તેને એવી આજ્ઞા મળવાથી તેણે તેઓને માંદેના બંદીખાનામાં પાડ્યા, ને તેઓના પગ ફેંડમાં ફાડ્યા. ૨૫ પણ મધરાતે સુમારે પાઉલ તથા સીલાસ પ્રાર્થના કરતા તથા દેવનાં સ્તોત્ર ગાતા હતા, અને બંદીવાને તેઓનું સંસ્મરણ હતા; ૨૬ ત્યારે એકાએક એવો મોટો ધરતીકંપારો થયો કે, બંદીખાનાના પાયા હાલ્યા; ને સુધાં બાસ્તુનાં વરસે ઉપડી ગયાં; ને સર્વનાં બંધનો પુડી ગયાં. ૨૭ અને બંદીખાનાનો દરોજો ઉધમાંથી જતી ઉઠ્યો, ને બંદીખાનાનાં બાસ્તુનાં ડાંગાં એમને બંદીવાને નાસ્તી ગયા હશે, એમ ધારીને તે વરસાર તાળીને આપઘાત કરવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલે મોટો ઘોડો પાડીને કહ્યું કે, અને સદુ અદિ બીએ, માટે હું પોતાને કંઈ ઇન્ક કરતો ના. ૨૯ ત્યારે તે દીવો મનાવીને માંદે ફટી આવ્યા, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આગળ પડ્યા. ૩૦ અને તેઓને બહાર લાવીને તેણે કહ્યું કે, તો સાહેબો, તારણ પામવા સારું મારે શું

કરવું જોઈએ? ૩૧ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ ઇસુ પર વિશ્વાસ કર, એટલે હું તારાં ધરનાં સુધાં તારણ પામશે. ૩૨ ત્યારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરમાં હતાં તે સઘળાને પ્રભુની વાત કહી સમજાવી. ૩૩ પણ સાતની તેજ પછીએ તેણે તેઓને લઈને તેઓના સોળ ઘોડા, ને તરત તે તથા તેનાં સઘળાં માણસો બાહિરમા પાખ્યાં. ૩૪ અને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને તેઓની આગળ બાણ પીરસ્યું, ને પોતાના ધરનાં સહુ સુધાં દેવ પર વિશ્વાસ કરીને ઘણા આનંદ કીધો.

૩૫ પણ દિવસ ઉઘડાં અમલદારોએ ચોખદારોને ચોક્કસીને કહેવાડ્યું કે, તે માણસોને છોડી દે. ૩૬ પણ બંદીખાનાના દરોજાએ પાઉલને એ વાતની ખબર આપી કે, અમલદારોએ તમને છોડી દેવાનું કહ્યું છે, માટે હવે તમે નીકળીને સાંતિએ ચાલ્યા જાઓ. ૩૭ પણ પાઉલે તેઓને કહ્યું કે, અમને શુન્દે-માર કરાવ્યા વગર તેઓએ અમ રૂમીઓને પ્રગટ રીતે માર મારીને બંદીખાનામાં નાખ્યા છે, ને હવે હું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કાઢી મુકે છે? ના, એમ તો નહિ, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને બહાર કાઢે. ૩૮ ત્યારે ચોખદારોએ અમલદારોને એ વાતની ખબર આપી. અને તેઓ રૂમી છે, એ સાંભળીને તેઓ બીધા. ૩૯ પણ તેઓએ આવીને તેઓના કાલાવાલા કર્યા ને તેઓને બહાર લાવીને શહેરમાથી નીકળે જવાને વિનંતી કીધી. ૪૦ અને તેઓ બંદીખાનામાંથી નીકળીને હુદીઆને ત્યાં આવ્યા, ને લાઇ-ઓને મળીને તેઓને દિવાસો દીધો, ને પછી ત્યાંથી વિદાય થયા.

૧૭ અને તેઓ આરશીપોલીસ તથા આપલે-નિયામાં થઈને થેસ્સાલોનીકામાં આવ્યા; ત્યાં યહૂદીઓનું સમાસ્થાન હતું; ૨ અને પાઉલ પોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની [સમામાં] ગયા, ને ત્રણ વિક્રામવાર તેણે ધર્મલેખ ઉપરથી તેઓની સાથે વાદવિવાદ કીધો, જેને જુલાસો આપીને સિદ્ધ કર્યું કે ખ્રીસ્તે સહેવું, તથા સુએલામાંથી પાછા ઉઠવું એ જરૂરનું હતું, ને [એવું પણ કહ્યું કે,] જે ઇસુને હું તમને પ્રગટ કરું છું તેજ ખ્રીસ્ત છે. ૪ ત્યારે તેઓ-માના દેહલાએક તથા ધાર્મિક દેલેતીઓમાંના ઘણા લોક, તથા આગણદાર થતી બાપડીઓ વાત માનીને પાઉલ તથા સીલાસની સંજગમાં બન્યા. ૫ પણ યહૂ-દીઓએ અદેખાઇ સખીને કેટલાક ચક્રવામાંના બંદ-

રહો; ને તેણીએ અમને પણ આશ્રુ કીધો.

૧૧ અને એને પ્રાર્થનારથાને જતા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, એક જુવાન બાયરી અમને મળ્યો, કે જેને અગમચૂંકે આત્મા વળગ્યો હતો, અને તે સવિધ્ય-કથન કરીને પોતાના માલિકોને ઘણો લાભ મેળવી આપતી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા અમારી પાછળ આવીને બ્રમ પાડતાં કહ્યું કે, આ માણસો પરાતપર દેવના સેવકો છે, જેઓ તમને વારસુને માર્ગ પ્રગટ કરે છે. ૧૮ અને તેણીએ ધણા દિવસ એમ કીધું ત્યારે પાઉલે બહુ બચાવ્યું થયેને પાછા કરીને તે આત્માને કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે હું તને આજ્ઞા કરું છું કે એનામાથી નીકળ; ને તેજ ધડીએ તે નીકળ્યા.

૧૯ પણ તેના માલિકોએ પોતાના લાભની આશા લોપ થઇ છે, એ જોઇને પાઉલ તથા સીલાસને પકડ્યા, ને ચુટકામાં અધિકારીઓની પાસે ધસી આવ્યા. ૨૦ અને તેઓને અમલદારોની આગળ લાવીને કહ્યું કે, આ માણસો યહુદી છતાં આપણા શહેરમાં બહુ પ્રાધિગમ્ય છે. ૨૧ અને આપણુ રૂમીઓને બે રીતો માનવી અથવા પાળવી ઉચિત નથી, તે તેઓ શિખવે છે. ૨૨ ત્યારે લોકો એકત્ર તેમની સામે ઉઠ્યા, ને અમલદારોએ તેઓનાં હુડાં ફાટી નાખીને તેઓને ફટકા મારવાની આજ્ઞા આપી. ૨૩ અને તેઓએ ધણા ફટકા મારીને તેઓને બંદીખાનામાં નાખ્યા, ને બંદીખાનાના દરોગાને તેઓને ચોકસાઇથી રાખવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૪ અને તેને એવી આજ્ઞા મળવાથી તેણે તેઓને માંહેના બંદીખાનામાં ધાડ્યા, ને તેઓના પગ દેડમાં ટાંક્યા. ૨૫ પણ મધરાતને સુમારે પાઉલ તથા સીલાસ પ્રાર્થના કરતા તથા દેવનાં સ્તોત્ર ગાતા હતા, અને બંદીવાને તેઓનું સાંભળતા હતા; ૨૬ ત્યારે એકએક એવા મોટા ધરતીકંપારો થયા કે, બંદીખાનાના પાયા હાલ્યા; ને સદાં બારણાં તરફ ઉઘડી ગયાં; ને સર્વનાં બંધનો છુટી ગયા. ૨૭ અને બંદીખાનાના દરોગા ઉઘડાંથી જતી ઉઠ્યા, ને બંદીખાનાનાં બારણાં ઉઘાડાં જોઇને બંદીવાનો વારી ગયા હશે, એન ધારીને તે તરવાર તાપીને આપવાવ કરતા જતા હતા. ૨૮ પણ પાઉલે મોટા ઘોડા પાડીને કહ્યું કે, અમે સવુ અહિં છીએ, મારું હું પોતાને કંઈ ઇન્કાર કરતો ના. ૨૯ ત્યારે તે દીવા મળાવીને મોંઢે કંઠી આવ્યા, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આનંદ પડ્યો. ૩૦ અને તેઓને બહાર લાવીને તેણે કહ્યું કે, ત્વો સાદેમો, વાચ્ય પામવા સાર મારે થું

કરવું જોઇએ? ૩૧ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ ઇસુ પર વિશ્વાસ કર, એટલે હું તારાં ધરનાં સુધાં તારણ પામશે. ૩૨ ત્યારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરનાં હતાં તે સઘળાને પ્રજુની વાત કહી સમજાવી. ૩૩ પછી સાતની તેજ ધડીએ તેણે તેઓને લઇને તેઓના સોળ ધોયા, ને તરત તે તથા તેનાં સઘળાં માણસો બાપ્તિસ્મા પામ્યાં. ૩૪ અને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને તેઓની આગળ બાપ્તિ પીરસ્યું, ને પોતાના ધરનાં સહુ સુધાં દેવ પર વિશ્વાસ કરીને ધણો આનંદ કીધો.

૩૫ પણ દિવસ ઉગતાં અમલદારોએ ચાબકારોને ચોકસીને કહેવાડ્યું કે, તે માણસોને છાડી દે. ૩૬ પછી બંદીખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાતની ખબર આપી કે, અમલદારોએ તમને છાડી દેવાનું કહાંવી ચોકસ્યું છે, મારે હવે તમે નીકળીને શાંતિએ આવ્યા જાઓ. ૩૭ પણ પાઉલે તેઓને કહ્યું કે, અમને શુદ્ધ-માર કરાવ્યા વગર તેઓએ અમ રૂમીઓને પ્રગટ રીતે માર મારીને બંદીખાનામાં નાખ્યા છે, ને હવે હું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કાઢી મુકે છે? ના, એમ તો નહિ, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને બહાર કાઢે. ૩૮ ત્યારે ચાબકારોએ અમલદારોને એ વાતની ખબર આપી. અને તેઓ રૂમી છે, એ સાંભળીને તેઓ બીધા. ૩૯ પછી તેઓએ આવીને તેઓના કાલાવાલા કર્યા ને તેઓને બહાર લાવીને શહેરમાંથી નીકળી જવાને વિનંતી કીધી. ૪૦ અને તેઓ બંદીખાનામાંથી નીકળીને છુટીઆને ત્યાં આવ્યા, ને કાઇ-ઓને મળીને તેઓને દિલાસો દીધો, ને પછી ત્યાંથી વિદાય થયા.

૧૭ અને તેઓ આગ્રીપોલીસ તથા આપલો-નિયામાં થયેને ચેરસાલોનીકામાં આવ્યા; ત્યાં યહુદીઓનું સભાસ્થાન હતું; ૨ અને પાઉલ પોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની [સભામાં] ગયો, ને ત્રણ વિશ્વામવાર તેણે ધર્મલેખ ઉપરથી તેઓની સાથે વાદવિવાદ કીધો, જેને જુલાસો આપીને સિદ્ધ કર્યું કે ખ્રીસ્તે સહેલું, તથા મુએલામાંથી પાછા ઉઠવું એ જરૂરનું હતું, ને [એવું પણ કહ્યું કે,] જે ઇસુને હું તમને પ્રગટ કરું છું તેજ ખ્રીસ્ત છે. ૪ ત્યારે તેઓ-માંના કેટલાએક તથા ધાર્મિક દેલેનીઓમાંના ધણા લોક, તથા આગ્રહાર ધણી બાયરીઓ વાત માનીને પાઉલ તથા સીલાસની સંવતમાં જાગ્યા. ૫ પણ યહુદીઓએ અદેખાઇ રાખીને કેટલાક ચકલામાંના બંદ-

શિષ્યો પર લખી મોકલ્યું કે તેઓ તેના આવકાર કરે; ને તે ત્યાં આવ્યા ત્યારે જેઓએ કૃપાથી વિશ્વાસ કીધો હતો, તેઓને તેણે ધણી સહાય કીધી; ૨૮ કેમકે ઇસુ તેજ ખ્રીસ્ત છે, એવું ધર્મસિંધો ઉપરથી જાતાવીને એણે બહાર [વાદવિવાદ]માં ચઢીએને પુરા દર્શાવ્યા

૧૯ અને એમ થયું કે આપોલસ કર્તવ્યમાં હતો, ત્યારે પાઉલ ઉપલા પ્રદેશમાં ફરીને એફેસમાં આવ્યો, ને કેટલાએક શિષ્યોને લેઈને ૨ તેઓને કહ્યું કે, તમે વિશ્વાસ કીધો ત્યારે શું પવિત્ર આત્મા પામ્યા? અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ના, પવિત્ર આત્મા [અપાયો] છે એ અમે સાંભળ્યું પણ નથી ૩ અને તેણે કહ્યું કે, ત્યારે તમે કેવું બાપ્તિસ્મા પામ્યા? ને તેઓએ કહ્યું કે, ચોદાનનું બાપ્તિસ્મા ૪ ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, ચોદાને પશ્ચાત્તાપનું બાપ્તિસ્મા કીધું ખરૂં, ને લોકોને કહ્યું કે, મારી પાઠળ ને આવે છો તેના પર એટલે ઇસુ પર તમારે વિશ્વાસ કરવો ૫ તેઓએ એ સાંભળીને પ્રભુ ઇસુને નામે બાપ્તિસ્મા લીધું. ૬ અને પાઉલે તેઓ પર દ્વાય મુક્યા ત્યારે પવિત્ર આત્મા તેઓ પર આવ્યો, ને તેઓ [ખીન] ભાષાઓમાં બોલ્યા, તથા બવિધ્ય કહ્યાં. ૭ અને તેઓ સહુ મળીને બારેક પુરુષ હતા.

૮ પછી સભાસ્થાનમાં જઈને તેણે ત્રણ મહિના સુધી હિંમનથી વાત કરી, ને વાદ કરીને દેવના રાજ્ય વિષેની બાબતો સમજાવી. ૯ પણ કેટલાએક [મનમાં] કહ્યું થઈને, તથા [વાતને] અનાદર કરીને, લોકોની આનંદ એ માર્ગની નિંદા કીધી, ત્યારે તેણે તેઓની પાસેથી જઈને શિષ્યોને છોડા કીધા, ને દુરાનસની શાળામાં રોજ વાદ કરતો રહ્યો. ૧૦ અને વર્ષ બે સુધી એમ થયા કીધું; તેથી આસિધામાં રહેનાર સર્વ ચઢીએઓ, તથા હેલેનીઓએ પણ પ્રભુની વાત સાંભળી. ૧૧ અને દેવે પાઉલના દ્વાયથી એવા અસાધ્ય ધારણ ચમત્કારો કીધા કે, ૧૨ તેના સરીર ઉપરથી ફાલેલા તથા લુગડાં કાઢીને માંદાઓની પાસે લાવતા, એટલે તેઓના રોગ દૂર થતા, ને તેઓમાંથી અશુદ્ધ આત્માઓ નીકળી જતા. ૧૩ પણ કેટલાક ભટકતા ચઢી બુવા પણ અશુદ્ધ આત્મા વળેલાઓ ઉપર ઇસુનું નામ ઉચ્ચારીને કહેવા લાગ્યા કે, હે ઇસુને પાઉલ પ્રગટ કરે છે, તેની દુવાઈ હું તમને દઈ છું ૧૪ અને રોકવા નામે એક ચઢી શુભચ ચાલકના સાત દીકરા એમ કરતા હતા. ૧૫ પણ અશુદ્ધ આત્માએ ઉતાર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, ઇસુ વિષે હું બહુ છું, ને

પાઉલને હું બોળું છું, પણ તમે કોણ છો? ૧૬ ને જે માણસમાં અશુદ્ધ આત્મા હતો તે તેઓ પર કુદી પડ્યો, ને બાંનેને હરાવીને તેઓ પર એવો જય પામ્યો કે તેઓ નાખા તથા ધાયલ થઈને તે ધરમાંથી નાઠા. ૧૭ અને એફેસમાં જે ચઢીઓ તથા હેલેનીઓ રહેતા હતા તેઓ સર્વેને એ માહમ પડ્યું, ને તે સર્વેને ભય લાગ્યું, ને પ્રભુ ઇસુનું નામ મોટું મનાયું. ૧૮ અને વિશ્વાસી થયેલાઓમાંના ઘણા આવ્યાં, ને પોતાના કૃત્યો કબજ કરીને કહી દેખાડ્યા. ૧૯ અને બહુ કરનારાઓમાંના ઘણાએ પોતાના પુસ્તકો એકઠા કરીને સર્વના દેખતા બાળી નાખ્યા; ને તેઓનું મૂલ ગણી જોતા તે પચાસ હજાર અર્ધા થયું. ૨૦ એ રીતે પ્રભુની વાત પરાક્રમથી વધીને પ્રબળ થઈ.

૨૧ અને એ થયા પછી પાઉલે માકેદોનિયા તથા અખાયામાં યઈને યફ્રાલેમ જવાને મનમાં નિશ્ચય કરીને કહ્યું કે, મારા ત્યા ગયા પછી ૩ મ પણ મારે જોવું જોઈએ ૨૨ અને તેણે પોતાને સહાય કરનારાઓમાંના બેને એટલે તિમોથી તથા એશસ્તસને માકેદોનિયામાં મોકલ્યા, ને પોતે કેટલાએક દિવસ આસિધામાં રહ્યા.

૨૩ અને તે ગરસામાં એ માર્ગ વિષે ધણી ધાંધળ મચી. ૨૪ કેમકે ટ્રેમેનિઅસ નામે એક સૈની જે આર્તેમિસનાં કૃપાના દેવસ્થાનોના જનાવીને કારીગરોને ધણી હામ અપાવતો હતો, ૨૫ તેણે તેઓને તથા એના જેવા બીજા કારીગરોને એકઠા કરીને કહ્યું કે, લાઇઓ, તમે બહુ છો કે એ ધધાથી આપણને દ્રવ્ય મળે છે. ૨૬ અને તમે જુઓ છો ને સાંભળો છો કે, એકલા એફેસમાં નહિ, પણ લગભગ આખા આસિધામાં, એ પાઉલે જે દ્વાયથી જનાવેલા છે તે દેવો નથી, એવું સમજાવીને, બહુ લોકોને ફેરવી નાખ્યા છે; ૨૭ અને તેથી આપણે એ ધંધો વખોડવામાં આવે એવો ભય છે, એટલું જ નહિ, પણ આર્તેમિસ મહાદેવી જેને આખો આસિધા તથા જગત પૂરે છે, તેનું મહિર ઉચ્ચ ગણાવવાને ને તેનો મહિમા નાશ થવાનો સ્ખલ છે. ૨૮ અને તેઓ એ સાંભળીને કોંધે ભરાયા, ને બ્રમ પાડીને કહેવા લાગ્યા કે, એફેસીઓની આર્તેમિસને જય! ૨૯ અને આખું શહેર એ ગરબાટથી ભરાઈ ગયું; ત્યારે તેઓ માકેદોનિયાના ગાયસ તથા ગ્યારી-સ્વાર્જસ, જેઓ મુસાફરીમાં પાઉલના સાથી હતા, તેઓને પકડીને એક મતે અખારામાં દોડી ગયા. ૩૦ અને જ્યારે પાઉલે લોકોની બીડની અંદર પેસવા

આશુ, ત્યારે શિષ્યોએ તેને જવા દીધો નહિ. ૨૮ અને આશિયાના મુખ્ય અધિકારીઓમાંથી કેટલાએક તેના મિત્ર હતા, તેઓએ પણ તેને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, તારે અખાડામાં જવાનું સાહસ કર્યું નહિ. ૨૯ ત્યારે કેટલાએક કંઈ જૂન પાડતા, ને કેટલાએક કંઈ જૂન પાડતા, કેમકે સભામાં ગરબડ થઈ હતી, ને પોતે શા માટે એકલા થયા છે, એ તેઓમાંના ધણાજન બચ્ચતા પણ ન હતા. ૩૦ અને તેઓએ આલેકસાંદરને લીડ-માથી બહાર ખેંચી કાઢયા, ને યહુદીઓ તેને આગળ દુરસેલતા હતા ત્યારે આલેકસાંદર હાથે ધસારો કરીને લોકોને પ્રત્યક્ષ આપવા ચડાતો હતો. ૩૧ પણ તે યહુદી છે, એ તેઓએ જાણ્યું, ત્યારે તેઓ સઘળાએ આસરે બે કલાક સુધી એક પાંટે જૂન પાડી કે, એફે-સીઓની આનંદમિસને જય. ૩૨ ત્યારે રાહેરના નગરોકે લોકોને શાંત કરીને કહ્યું કે, ઓ એફેસી લોકો, કયું માણસ નથી બચ્ચતું કે એફેસીઓનું રાહેર આનંદ-મિસ મહાદેવીને તથા ઝૂંસ પાસેથી પડેલી મુત્તિને પૂજનાર છે? ૩૩ એ વાતોથી ઉલટું કોઈથી બોલી શકાય એમ નથી, માટે તમારે શાંત રહેવું જોઈએ, ને કંઈ અવિચારી કૃત્ય કરવું નહિ. ૩૪ કેમકે તમે આ માણસોને અહીં લાવ્યા છે, કે જેઓ મંદિરોના લૂંટનારા નથી, ને આપણી દેવીની નિંદા કરનારા પણ નથી. ૩૫ એ સાંઝે જો દેમેત્રિઅસને તથા તેની સાથેના કારીગરોને કોઈના પર કાંઈ દાવો હોય તો અદાલત ખુલ્લી છે, ને અધિકારીઓ પણ છે, માટે તેઓ એક બીજા પર ફરિયાદ માટે. ૩૬ પણ જો કંઈ બીજી બાબતો વિષે તમે કાંઈ માગતા હો, તો કાયદેસર નિમેશી સભામાં તેનો નિર્ણય કરવામાં આવશે. ૩૭ કેમકે આને વગર કાચે દુગામો થયા તે વિષે આપણી સામે ફરિયાદ થવાનો ખરેખર સંભવ છે; અને તેના સંબંધમાં આ લીડ થવાનો ખુલાસો આપણે આપી શકવાના નથી. ૩૮ અને તેણે એ વાતો કટીને સત્તાને બરખાસ્ત કરી.

૨૦ અને દુગામો બધ થયા પછી પાઉલે શિષ્યોને તેડાવીને તેઓને બોધ કર્યો, અને તેમનાથી વિદાયગીરી લઈને માકેદોનિયામાં જવા સાઝ તે નીકળ્યા. ૨ અને તે પ્રાતોમાં ફરીને, લોકોને ધણું બોધ આપ્યા પછી તે દેલાસમાં આવ્યો. ૩ અને તે ત્યાં ત્રણ મહિના રહ્યો, પછી સુરિયા જવા સાઝ જળ માટે ઉપડવાની વેધારીમાં હતો, ત્યારે યહુદીઓએ તેની વિરુદ્ધ કાવત્ર રચ્યું, માટે તેણે

માકેદોનિયામાં થઈને પાછા જવાનો ઠરાવ કર્યો. ૪ અને પુર્ણસનો [દીકરો] બેરીઆનો સોપાતર; ને ચેરસાલોનીશીઓમાંના ચીરીસ્તાર્પસ તથા સર્કુસ; ને દેર્બેનો ગાયસ, ને તીમોથી; ને આશિયાના ઉખી-કસ તથા ત્રોરીમસ, એઓ તેની સાથે આશિયા જાગી ગયા. ૫ પણ તેઓ આગળ જઈને ત્રોઆસમાં અમારી વાટ ભેટા હતા. ૬ અને બેખમીર રોટલીના દિવસ પછી અમે વહાણમાં બેસીને શીલીપીથી નીકળ્યા, ને પાંચ દિવસમાં તેઓની પાસે ત્રોઆસ પહોંચ્યા, ને સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા.

૭ અને અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે અમે રોટલી ભાંજવાને એકલા થયા હતા, ત્યારે પાઉલે, પોતે બીજે દિવસે નિકળવાનો હોવાથી, [શિષ્યો] ની સાથે સભાપણ કીધું, ને મધરાત સુધી પોતાની વાત આજી રાખી. ૮ અને જો મેડી પર અમે એકલા થયા હતા ત્યાં ધણા દીવા હતા. ૯ અને બારીમાં બેઠેલા યુવ-ખસ નામે એક જુવાન બર ઉધમાં ઘેરાઈ ગયા હતા, ને પાઉલ ધણી વાર લગી બાપણ કરતો હતો માટે ઉધમાં ઘેરાઈ ગયેલા હોવાથી તે [જુવાન] ત્રીજા માળથી હેઠળ પડ્યો, ને તેને મુએલો ઉપાડયો. ૧૦ ત્યારે પાઉલ નીચે ઉતરીને તેના પર પડ્યો ને તેને કોટ વળાવીને તેણે કહ્યું કે, બસઅઓ મા, કેમકે તે હજી જીવતો છે. ૧૧ અને ઉપર આવીને તેણે રોટલી ભાંજીને ખાધી, ને તેઓની સાથે ઘણી વાર સુધી, એટલે છેક પોહો ફાટમાં સુધી, વાત કરી, ત્યાર પછી તે વિદાય થયો. ૧૨ અને તેઓ તે જુવાનને જીવતો લાવ્યા, ને તેથી પછી આનંદ પામ્યા.

૧૩ પણ અમે આગળ જઈને વહાણમાં બેસીને આસોસ જવાને ઉપડી ગયા, અને ત્યાંથી પાઉલને વહાણમાં લેવાનો અમારો ઘરાદો હતો, કેમકે ત્યાંથી પગરસ્તે આવવા ખારીને તેણે એ ગોઠવણ કરી હતી. ૧૪ અને આસોસમાં તે અમને મળ્યો, ત્યારે અમે તેને વહાણમાં લઈને માઉલેનેમાં આવ્ય. ૧૫ અને ત્યાંથી હંકારીને બીજે દિવસે ખીઅસન સામે પહોંચ્યા, ને બીજે દિવસે સામોસ પહોંચ્યા ને તેને બીજે દિવસે, [ત્રાયુલિયામાં કંઈક થોડક પછી] અમે મીલેતસમાં આવ્યા. ૧૬ કેમકે આશિયામાં વખત આગળે ન પડે તે માટે પાઉલે એફેસસ ખાતુ પર મુકીને દુકારી જવાનું ઠરાવ્યું હતું, કેમ તે એ માટે ઉતાવળ કરતો હતો કે જો બની શકે તે પચાસમાં પર્વને દિવસે પોતે યજ્ઞશાલેમમાં દાબર વાય

૧૭ પછી તેણે મીલેતસથી એકેસસમાં [સદેશો] મોકલીને મંડળીના વડીલોને પોતાની પાસે બોલાવ્યા. ૧૮ અને તેઓ તેની પાસે આવ્યા ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે,

આસિયામાં મેં પગ મુક્યો તે દિવસથી માંડીને એ બધો બખત હું તમારામાં શી રીતે વર્ત્યો છું, એ તમે પોતે જાણો છો; ૧૯ કે મનની પુરી નમ્રતાથી, તથા આસુઓ સહિત, તથા જે સત્તાપ યહુદીઓનાં કાવતરાંથી મારા પર આવી પડ્યા તે સહીને હું પ્રભુની સેવા કરતો હતો. ૨૦ અને જે કંઈ વાત લાભકારક હોય તે તમને જાણાવવા મેં આવકો ખાધો નથી, પણ પ્રગટ રીતે તથા ઘેરેઘેર તમને બાંધ કોષા; ૨૧ અને જેવ પ્રત્યે પરતાવો કરવો, તથા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ રાખવો, એવી શાહેદી મેં યહુદીઓને તથા હેલેનીઓને આપી. ૨૨ અને હવે જુઓ, હું આત્માના બંધનમાં યરૂશાલેમ જઈ છું, ત્યાં યું થું મારા પર આવી પડશે એ હું જાણતો નથી; ૨૩ માત્ર એટલું જ [જાણું છું] કે, હરેક શહેરમાં પવિત્ર આત્મા અને એવી શાહેદી આપે છે કે તારે માટે બંધનો તથા સઘટો રાહ જુઓ છે. ૨૪ પણ હું મારો જીવ વહાલો જાણીને તેની કંઈ પણ દરકાર કરતો નથી, એ માટે કે મારી દોડ અને દેવની કૃપાની સુવાણીની શાહેદી આપવાની જે સેવા પ્રભુ ઇસુથી મને મળી છે તે હું પૂરી કરું. ૨૫ અને હવે જુઓ, હું જાણું છું કે, તમે સર્વ જેઓમાં હું દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરતો ફર્યો છું, તેઓ [માનેા કોઈ પણ] માત્ર મ્હો ફરી નહિ દેખશે. ૨૬ તે સાચું આજ હું તમને શાહેદી આપું છું કે સર્વ માણસના લોહી વિષે હું નિર્દોષ છું. ૨૭ કેમકે દેવનેા પૂરો મનોરથ તમને જાણાવવાને મેં આવકો ખાધો નથી. ૨૮ તમે પોતા સખધી તથા જે ટોળા ઉપર પવિત્ર આત્માએ તમને અધ્યક્ષો કરાવ્યા છે તે સર્વ સંબંધી સાવધાન રહો, એ માટે કે દેવની મંડળી જે તેણે પોતાના લોહીથી ખરીદી તેનું તમે પાલવું કરો. ૨૯ હું જાણું છું કે, મારા ગયા પછી ટોળા પર દયા નહિ કરે એવા કૂદ વરુઓ તમારામાં પેસશે; ૩૦ અતે તમારા પોતા મંધેયથી પણ કેટલાએક માણસો ઉઠીને શિષ્યોને પોતાની પછવાડે ખેંચી લઈ જવા માટે અવળી વાતો બોલશે. ૩૧ માટે બગવા રહો, ને યાદ રાખો કે તમણું વરસ લગી રાત દિવસ આંતુઓ સુધાં દરેકને બાંધ કરવામાં હું મુક્યો નહિ. ૩૨ અને હવે હું તમને દેવને તથા તેની કૃપાની વાત જે તમને સસ્થાપન કરવાને,

તથા સર્વ પવિત્ર થયલાઓમાં તમને વારસો આપવાને સમર્થ છે, તેને સોંપું છું. ૩૩ મેં કોઇના રૂપાનેા કે સોનાનેા કે વજનેા લોભ કીધો નથી. ૩૪ તમે પોતે જાણો છો કે મને તથા મારા સાથીઓને જે જોઈદ હતું તે મેં આ હાથોએ પૂર પાડ્યું છે. ૩૫ મેં બધી વાતે તમને કરી બતાવ્યું છે કે, એવી રીતે ઉદ્યોગ કરીને તમારે નબળાઓને સહાય કરવી જોઈએ, ને પ્રભુ ઇસુનું વચન જે તેણે પોતે કહ્યું, તેને યાદ રાખવું કે, પામવા કરતાં આપવામાં વધારે ધન્યતા છે.

૩૬ અને એ પ્રમાણે વાત કર્યા પછી તેણે ધૂટણ ટેકવીને તે સર્વની સાથે પ્રાર્થના કરી. ૩૭ અને તેઓ સંબળા બહુ રજા, ને પાઉલની કોટ વળગીને તેઓએ તેને ચુલ્લ બાંધ્યું. ૩૮ અને તમે માત્ર મ્હો ફરી જોનાર નથી એ જે વાત તેણે કહી હતી તેથી તેઓ વધારે ઉદાસ થયા. અને તેઓ તેને વહાણ લગી વળાવવા ગયા.

૨૧ અને જેમ થયું કે, અમે તેઓથી જુદા થયા પછી હકારીને પાધરે વસ્તે કોસ આવ્યા, ને બીજે દિવસે રોડસ, ને ત્યાંથી પાતારા આવ્યા. ૨ અને ફેનીકે જનાર એક વહાણ મળ્યાથી અમે તેમાં બેસીને ઉપડી ગયા. ૩ પછી કુપરસ નજરે પડ્યું, એટલે તેને ડાબી ગમ મુકીને અમે સુરિયા ગયા, ને તુરમાં ઉતર્યા; કેમકે ત્યાં વહાણનેા માલ ઉતારવાનેા હતો. ૪ અને અમને શિખો મળી આવ્યાથી અમે સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા; અને તેઓએ આત્મા [ની સુચના] થી પાઉલને કહ્યું કે, તારે યરૂશાલેમમાં પગ મુકવો નહિ. ૫ અને તે દિવસેા પુરા થયાં પછી એમ થયું કે અમે નીકળીને આગળ આવ્યા, ત્યારે તેઓ સર્વ, બાપટી ઉકરા સુધાં, રાહેર બહાર મુકી અમને વળાવવા આવ્યા; ને અમે સમુદ્રકોઈ ધૂટણ ટેકવીને પ્રાર્થના કરી, ૬ ને એક બીજને બેઠીને અમે વહાણમાં બેઠા, ને તેઓ પાછાં ઘેર ગયાં.

૭ પછી અમે તુરથી સફર પુરી કરીને તાલેમાઇસ આવી પહોંચ્યા; ને લાઇન્સને બેઠીને એક દિવસ તેઓની સાથે રહ્યા. ૮ અને બીજે દિવસે અમે [ત્યાંથી] નીકળીને કાયસારીઆમાં આવ્યા, ને શીલીપ સુવાતિક જે સાતમાનેા એક હતો તેને ઘેર જઈને તેની સાથે રહ્યા. ૯ હવે આ માણસને ચાર ફંવારી દીકરીઓ હતી, ને તેઓ લવિખ્યવાદેણા હતી. ૧૦ અને અમે ત્યાં થણા દિવસ રહ્યા, તેટલામાં આગાખસ નામે એક લવિખ્યવાદી યહુદાઇથી આવ્યો. ૧૧ અને તેણે અમારી

પાસે આવીને પાઉલને કમરેબધ લીધો, ને પોતાના હાથ પણ બાંધીને કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા એમ કહે છે કે, જે માણસને આ કમરેબધ છે તેને ચરશાલે-મર્માના ચઢીઓ આ રીતે બાંધીને વિદેશીઓના હાથમાં સોંપશે. ૧૧ અને અમે એ સાંભળ્યું, ત્યારે અમે તથા ત્યાંના લોકે પણ તેને ચરશાલેમર્મા ન જવાની વિનંતી કરી. ૧૨ ત્યારે પાઉલ ઉત્તર દીધો કે, તમે શું કરવા રહો છો, ને માંડે દિવ દુખવે છો? હું તો એકદો બંધાવાને નહિ, પણ પ્રભુ ધસુના નામને સાડ ચરશાલેમર્મા મરવાને પણ તૈયાર છું. ૧૩ અને તેણે ન માન્યુ, ત્યારે પ્રભુની ઇચ્છા પ્રમાણે યાજો, એમ કહીને અમે છાના રહ્યા.

૧૪ અને તે દિવસે પછી અમે અમારો સામાન લઇ ચરશાલેમ ગયા. ૧૫ અને શિષ્યાઓના કેટલાએક કાઠસારીઓથી અમારી સાથે આવ્યા, ને કુપરસને નાસેન નામે એક જુનો શિષ્ય, જેને ત્યાં અમારે ઉતરવાનું હતું તેને સાથે તેડતા આવ્યા.

૧૬ અને અમે ચરશાલેમ આવ્યા ત્યારે બાઇઓએ આનંદથી અમારો આવકાર કાઢ્યો. ૧૮ અને બીજે દિવસે પાઉલ અમારી સાથે ચાલેજને ત્યાં ગયો, ને સપળા વડીલો હાજર હતા. ૧૯ અને તેણે તેઓને ભેટીને દેવે તેની સેવા વડે વિદેશીઓમાં જે જે કામ્યું હતું તે વિગતવાર કહી સંભળાવ્યું. ૨૦ અને તેઓએ તે સાંભળીને દેવની સ્તુતિ કીધી, ને તેને કહ્યું કે, બાઇ, ચઢીઓમાંના દબરો વિચારીઓ થયા છે, એ તું જુએ છે, ને તેઓ સર્વ ચુસ્ત રીતે નિયમ પાળે છે. ૨૧ અને તેઓએ તારા વિષે સાંભળ્યું છે કે, તું વિદેશીઓમાં રહેનાર સર્વ ચઢીઓને સુસા [ના નિયમશાસ્ત્ર] ને ત્યાજ કરવાનું શીખવે છે, ને કહે છે કે, તમારે વમાના છાકરાઓની સુન્નત કામવવી નહિ, ને રીત રિવાજ પ્રમાણે ચાલવું નહિ. ૨૨ તો શું કરવું? લોકો નિશ્ચે સાંભળ્યો કે તું આવ્યો છે. ૨૩ માટે અમે તને કહીએ તેમ કર; અમારામાંના ચાર માણસોએ માનતા લીધેલી છે; ૨૪ તેઓને લઈને તેઓ સાથે તું પોતાને શુદ્ધ કર, ને તેઓને સાડ ખરચ કર, કે તેઓ પોતાનાં ખાખાં ખુંડાવે; એટલે સપળા ભણ્યો કે, તારા વિષે જે તેઓએ સાંભળ્યું છે તેમાં કંઈ સાચું નથી, પરંતુ તું પોતે પણ નિયમશાસ્ત્ર પાળીને રીતસર ચાલે છે. ૨૫ પણ વિદેશી વિચારીઓ સંભળી તો અમે કરાવીને લખી ગયાકહ્યું છે કે, તેઓ મૃતિઓને અપેલુ કરેલી વસ્તુઓથી, તથા લોહીથી,

તથા ગુંજાણને મરેલાંથી, તથા વ્યભિચારથી દૂર રહે, ૨૬ ત્યારે પાઉલ તે માણસોને લઈને બીજે દિવસે તેઓની સાથે શુદ્ધ થઈને મંદિરમાં ગયો, ને એવું બહેર કીધું કે તેઓમાંના હરેકને સાડ અપેલુ ચડાવવામાં આવશે ત્યારેજ શુદ્ધિકરણના દિવસો પુરા થશે.

૨૭ અને તે સાત દિવસ પુરા થવા આવ્યા ત્યારે આશિયાના ચઢીઓએ તેને મંદિરમાં ભેટીને સર્વ લોકોને ઉશ્કેરીને તેના પર હાથ નાખ્યા; ૨૮ અને જુમ પાડી કે, રે ઇસાએલી માણસો, સહાય કરો, જે માણસ સર્વ કેકાણે લોકોની તથા નિયમશાસ્ત્રની તથા આ જગ્યાની વિરુદ્ધ સપળાને શીખવે છે તે આ છે; ને વળી તેણે હેલેનીઓને પણ મંદિરમાં લાવીને આ પવિત્ર જગ્યાને અશુદ્ધ કરી છે. ૨૯ કેમકે તેઓએ એફેસી ગ્રામીનસને તેની સાથે શહેરમાં પહેલાં દોઢા હતા, ને પાઉલ તેને મંદિરમાં લાવ્યો હતો એમ તેઓએ ધાધું. ૩૦ ત્યારે આખું શહેર ખખળી ઉઠ્યું, ને લોકો દોડીને એકઠા થઈ ગયા, અને તેઓએ પાઉલને પકડીને મંદિરમાંથી કાઢ્યો, ને તરત બારણાં બંધ કરવામાં આવ્યાં. ૩૧ અને તેઓ તેને મારી નાખવાની વળવીજમાં હતા એટલામાં પલટણના સરદારને સમાચાર મળ્યા કે, આખા ચરશાલેમમાં હુલ્લડ મચી રહ્યું છે. ૩૨ અને એકદમ સિપાઇઓને તથા સુબેદારોને લઈને તે તેઓ પાસે દોડી આવ્યો, ને તેઓએ સરદારને તથા સિપાઇઓને દોઢાં ત્યારે પાઉલને મારવાનું સુક્રી કીધું. ૩૩ ત્યારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીને બે સાંકળથી બાંધવાની આજ્ઞા આપી; ને પછી પુછ્યું કે, એ કોણ છે, ને એણે શું કહ્યું છે? ૩૪ ત્યારે લોકોમાંના કોઇએ એક વાત પાઠારી, ને કોઇએ બીજી, ને ગડબડના કાણથી તે કંઈ નિશ્ચે ભણી શક્યો નહિ, ત્યારે તેને ક્રિસ્તામાં લઈ જવાની તેણે આજ્ઞા આપી. ૩૫ અને તે પગથિયાં પર ચડ્યો ત્યારે એમ થયું કે, લોકોના ધસારાને લીધે સિપાઇઓને તેને ઉચકી લઈ જવો પડ્યો; ૩૬ કેમકે લોકોની ભીડ તેઓની પાછળ ને પાછળ ચાલીને જુમ પાડતી હતી કે, એને મારી નાખો.

૩૭ અને પાઉલને ક્રિસ્તામાં લઈ જતા હતા, એટલામાં તેણે સરદારને કહ્યું કે, મને તારી સાથે જાલવાની જગ છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, શું તું હેલેની ભાષા બોલે છે? ૩૮ જે મિસરીએ કેટલાક સમય ઉપર ચાર દબર પ્રુનીઓને ઉશ્કેરીને દિવર કરાવ્યું અને તેઓને [આગ્રેવાન થઈને] તેઓને બંદાર રામમાં લઈ ગયો

તે શું હું નથી? ૨-પણ પાઉલે કહ્યું કે, હું ક્રીશ્ચીના તાસંસનેા યહુદી છું, હું કંઈ અપ્રસિદ્ધ શહેરોના વતની નથી, ને હું તને વિનવતી કરૂં છું કે, લોકોની આગળ મને ખોલવાની રત્ન આપ ૪-અને તેણે તેને રત્ન આપી, ત્યારે પાઉલે ખગથિયા પર ઉભા રહીને લોકોને હાથે ઇસારા કીધા, ને તેઓ પુરેપુરુ ચુપ થઈ ગયા, ત્યારે તેણે હેત્રી બાપામા ખોલતા કહ્યું,

૨૨ બાઈઓ તથા વડીલો, હવે હું મારા બચાવમા ને પ્રત્યુત્તર તમને આપુ છું તે સાંભળો ૨-અને તેને હેત્રી બાપામા ખોલતો સાંભળીને તેઓ વધારે ડાના રહ્યા, ત્યારે તેણે કહ્યું કે,

૩-હું યહુદી માણસ છું, ને ક્રીશ્ચીના તાસંસમા જન્મેલો, પણ આ શહેરમા ખ્યાલીએલના ચરણમા ઉછરેલો, ને આપણા પૂર્વજોના નિયમ પ્રમાણે શુસ્તરીતે શીખેલો, ને તમે સર્વ જોવા આજ દેવ વિષે આવેશી છો તેવો હું પણ હતો ૪-અને હું આ માર્ગના પુરોધાને તેમજ સ્ત્રીઓને બાંધીને તથા બીજાનામા નાખીને મરણ સુધી સતાવતો હતો ૫-અને પ્રત્યુત્તર ચાલક તથા આખો વડીલ વર્ગ [એ વિષે] મારા શાહેદી છે, ૬-જા એમની પાસેથી બાઈઓ ઉપર ખરો લખને હું કમરક જવા નીકળ્યો, એ માટે કે જોવા ત્યાં હતા તેઓને પણ બાંધીને શિક્ષા દેવા સારૂ ચરણાલેખમા લાડુ ૭-અને ચાલતા ચાલતા હું કમરક પાસે પહોંચ્યો, ત્યારે એમ થયું કે લગભગ મધ્યાહ્ને મારી આસપાસ આકારથી એકાએક મોટા પ્રકાર થમક્યો ૮-ત્યારે હું ભોય પર પડી ગયો, ને મારી સાથે ખોલતો એવી એક વાણી મેં સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? ૯-ત્યારે મેં ઉત્તર દીધો કે, પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે મને કહ્યું કે, હું ઇસુ નાઝારી છું, જેને તું સતાવે છે ૧૦-અને મારી સાથે જે હતા તેઓએ તે પ્રકાર જોયો તો ખરો, પણ મારી સાથે ખોલનારની વાણી તેઓએ સાંભળી નહિ ૧૦-ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, હું શું કરું? ને પ્રભુએ મને કહ્યું કે, ઉઠીને કમરક ના, ને જે સમથળ તારે કરવાનું કરાવેલું છે તે વિષે ત્યાં તને કહેવામા આવશે ૧૧-અને જો પ્રકારના તેજના કારણથી હું દેખી શક્યો નહિ, માટે મારા સાધીઓના હાથ પકડીને હું કમરકમા આવ્યો ૧૨-અને અનાન્યા નામે એક માણસ નિયમ-સાજને ઘોરણે સુબક્ત હતો અને જોના વિષે ત્યાં રહેનારા સમજા યહુદીઓ સારૂ ખોલતા હતા, ૧૩-તે મારી પાસે આવ્યો, ને તેણે મારે પરણે ઉભા રહીને

મને કહ્યું કે, સાધ શાઉલ, તું દેખતો યા અને તેજ ક્રીશ્ચી દેખતો થઈને મેં તેને જોયો. ૧૪-પછી તેણે કહ્યું કે, આપણા પૂર્વજોના દેવે એ માટે તને પસંદ કીધો છે કે, તું તેની ઇચ્છા ભણે, ને તે ન્યાયીને ભુલે, ને તેના મેદાની વાણી સાંભળે ૧૫-કેમકે જે તે જોયું છે, ને સાંભળ્યું છે, તે વિષે સર્વ લોકોની આગળ તું તેના શાહેદી થશે ૧૬-અને હવે તું કેમ દીવ કરે છે? ઉક, ને તેના નામની પ્રાર્થના કરીને ખામિસ્ત્રમા લે, ને તારા પાપ ધોઈ નાખ ૧૭-પછી એમ થયું કે હું ચરણાલેખમા પાછો આવ્યો ને મદિરમા પ્રાર્થના કરતો હતો, એવામા મૂઠાંચત થઈ ગયો, ૧૮-અને [પ્રભુએ] મને ફરીન દેતા કહ્યું કે, ઉતાવળ કર, ને ચરણાલેખથી વહેલો નીકળ, કેમકે મારા વિષે તારી શાહેદી તેઓ માનશે નહિ ૧૯-ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, તેઓ પોતે ભણે છે કે તારા પર વિશ્વાસ કરનારાઓને હું બંદીખાનામા નાખતો હતો, અને હરેક સલામતમા તેઓને મારતો હતો, ૨૦-ને તારા શાહેદ સ્તેફનનું લોહી વહેવડાવવામા આવ્યું ત્યારે હું પણ પાસે ઉભો હતો, ને તેમા શાહ હતો, ને તેના મારી નાખનારાઓના લુગડા હું સંચવતો હતો ૨૧-ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, તું ચાલ્યો ના, કેમકે હું તને અહિંથી વેળે વિદેશીઓની પાસે મોકલી દઈશ.

૨૨-અને તેઓએ આટલે સુધી તેની વાત સાંભળી, પછી જમ પાડીને કહ્યું કે, એવા માણસને પૃથ્વી પરથી દૂર કરો, કેમકે એ જીવવા યોગ્ય નથી ૨૩-અને તેઓ જમ પાડતા, તથા પોતાના લુગડા નાખી દેતા, તથા ખવનમા ધૂળ ઉડાવતા હતા, ૨૪-ત્યારે સરદારે તેને ક્રીશ્ચીમા લાવવાની આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ શા કારણ માટે તેની સામે એવી બૂમ પાડી, તે બહુવા સારૂ તેને કોરસા મારીને તળવીજ કરવાનું કરમાવ્યું ૨૫-અને તેઓએ તેને વાધરીઓથી બાંધ્યો, ત્યારે પાઉલે પાસે ઉભેલા સુખેદારને કહ્યું કે, ને માણસ રૂખી છે, તથા ગુન્હેગાર કરાવવામા આવ્યો નથી, તેને તમારે કોરસા મારવા શું કાયદેસર છે? ૨૬-અને સુખેદારે તે સાંભળ્યું એટલે તેણે જમને સરદારને જણાવીને કહ્યું કે, તું શું કરવા માગે છે? એ માણસ તો રૂખી છે ૨૭-ત્યારે સરદારે આવીને તેને કહ્યું કે, મને કહે, તું શું રૂખી છે? ને તેણે કહ્યું, હા ૨૮-ત્યારે સરદારે ઉત્તર દીધો કે, મોટી રકમ આપીને આ વતનીપણોના દડા મેં ખરીદ્યો છે પણ પાઉલે કહ્યું, હું તો જન્મથી [વતની] છું ૨૯-ત્યારે જોવા તેની

તત્ત્વવીજ કરવાને તૈયાર હતા, તેઓ તરત તેને સુકીને
ગયા, ને તે રૂમી છે, એ જાણ્યાથી તથા પોતે તેને
બધાઓ દ્વેષી તેથી સરદાર પણ બીજો.

૨૦ પણ ચંદુદીઓ ત્યાં માટે તેના પર દોષ મુકે છે
એ ખચિત જાણવા આપીને તેણે બીજે દિવસે તેના
બધનો છોડ્યા, ને મુખ્ય યાજકોને, તથા તેઓની
આખી ન્યાયસભાને હાજર થવાને આજ્ઞા આપી,
પછી પાઉલને લાવીને તેઓની આગળ ઉભો રાખ્યો.

૨૩ ત્યારે પાઉલે ન્યાયસભાની સામે એકી
નજરે જોઈને કહ્યું કે, ભાઈઓ, હું આજ
સુધી યુદ્ધ અતઃ કરજીથી દેવ પ્રત્યે વર્ત્યો છું. ૧ ત્યારે
અનાન્યા પ્રમુખ્ય યાજકે તેની પાસે ઉભા રહેનારા-
ઓને તેના મ્હો પર મારવાની આજ્ઞા કીધી ૨ ત્યારે
પાઉલે તેને કહ્યું ૩, એ ધોખેની ભીંત, દેવ તને
મારશે, તું નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે મારો ન્યાય કરવા
બેઠેલા હતા નિયમશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ અને મારવાની આજ્ઞા
કરે છે ૪ ? ૫ ને પાસે ઉભા રહેનારાઓએ કહ્યું કે,
હું તું દેવના પ્રમુખ્ય યાજકની નિંદા કરે છે ? ૬ ત્યારે
પાઉલે કહ્યું કે, ભાઈઓ, એ પ્રમુખ્ય યાજક છે, તે

યરુશલેમમા સાક્ષી આપી છે, તેમ રૂમમા પણ તારે
સાક્ષી આપવા પડશે.

૧૨ અને દિવસ ઉઝ્યા પછી ચંદુદીઓએ સપ કીધો,
ને સોગનથી બધાયા કે, પાઉલને મારી નાખીએ ત્યા
સુધી આપણે અત્તજળ લેવું નહિ. ૧૩ અને આ સપ
કરનારા આળીસથી વધારે હતા. ૧૪ અને તેઓએ
મુખ્ય યાજકો તથા વકીલોની પાસે જઈને કહ્યું કે,
અમે આકસ સોગનથી બધાયા છીએ કે, પાઉલને
મારી નાખીએ ત્યા સુધી અમારે કંઈ પણ જામ પર
મુકવું નહિ. ૧૫ માટે જાણે કે તેની બાબત તમારે
વધારે બારીકાથી તત્ત્વવીજ કરવી હોય [એવે બધાને]
સલા મુજબ તમે સરદારને એવી સુચના આપો કે,
તે તેને તમારી પાસે રજુ કરે, ને અમે, તે પહોંચે
ત્યાર પહેલાં તેને મારી નાખવાને તૈયાર છીએ.
૧૬ પણ પાઉલના લાગેજે તેઓના સલાહ રહેવા વિષે
સામજ્ય, ત્યારે તેણે કિલ્લામા જઈને પાઉલને ખબર
આપી ૧૭ ત્યારે પાઉલે સુબેદારેભાના એકને પોતાની
પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, આ જીવાનને સરદારની
પાસે લઈ જા. કેમકે એ તેને કંઈ કહેવા માગે છે.

એસાડીને હાકેમ ફેલીકસ પાસે સહીસનામત પહોંચાડવામા આવે ૨૫ અને તેણે નીચે પ્રમાણે ૫૪ લખ્યો કે,

૨૬ નેકનામદાર ફેલીકસ હાકેમને ક્લાદીઅસ હુચયસની સલામ ૨૭ આ માણસને ચહુદીઓએ પકડ્યો, હુતો ને તેઓ એને મારી નાખવાના હતા, ત્યારે એ રૂમી છે એમ સાબળીને હું સિપાઇઓ સાથે જઈને એને છોડાવી લાવ્યો ૨૮ અને તેઓ એના પર ૨૯ કારણથી ૨૦૧ મુકે છે એ બહુવા સાડ કુ તેઓની ન્યાયસલામા એને લઈ ગયો ૨૯ ત્યારે મને માહુમ પડ્યું કે, તેઓના નિયમશાસ્ત્રની બાબતો સળધી તેઓ એના પર દોષ મુકે છે, પણ ચોતળી અથવા કેદની સળ થાય એવો દોષ એના પર મુકતા નથી ૩૦ અને ન્યારે મને ખબર મળી કે એ માણસની વિરૂદ્ધ કાવતર રચાવાનું છે, તેજ વેળાએ મેં એને તરત તારી પાસે મોકલ્યો, ને ફરિયાદીઓને પણ આજ્ઞા કીધી કે, એની વિરૂદ્ધ [જે કહેવું હોય તે] તેઓ તારી આગળ કહે

૩૧ ત્યારે સિપાઇઓ તેમને મળેલી આજ્ઞા પ્રમાણે પાઉલને લઈને રાતોરાત આતીપાત્રસમા આવ્યા ૩૨ પણ બીજે દિવસે સ્વાદેને તેની સાથે જવા સાડ મુકીને તેઓ દિલ્લામા પાછા આવ્યા ૩૩ અને કાદસારીઆમા તેઓ પહોંચ્યા પછી હાકેમને ખત આપ્યો, ને પાઉલને પણ તેની આગળ ઉભો કીધો ૩૪ અને તેણે તે વાચીને પુછ્યું કે, એ કયા પ્રાતનો છે? અને ન્યારે તેને માહુમ પડ્યું કે, તે કીલકીનો છે, ૩૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ફરિયાદીઓ આવ્યા પછી હું તારા મુકરદમાની તપાસ કરીશ, ને તેણે એવી આજ્ઞા કીધી કે, હેરોલ્ડા દરબારમા તેને પહેરામા રાખો

૨૪ અને પાંચ દિવસ પછી અનાન્યા પ્રમુખ ચાલક, કેટલાક વહીવટીને તથા તેર્નલસ નામે એક વહીવટીને સાથે લઈને આવ્યો, ને તેઓએ હાકેમની આગળ પાઉલની વિરૂદ્ધ હકીકત રજૂ કરી ૨ અને તેને બોલાવી મગાવ્યો ત્યારે તેર્નલસે નીચે પ્રમાણે બોલીને તેના પર તહોમત મુકવા માંડ્યું કે, એ નેકનામદાર ફેલીકસ, તારાથી અમે ઘણું સુખચેન પામીએ છીએ, ને તારા દુરન્દેશીપણાથી આ પ્રભના લાભમા અનયો દૂર કરવામા આવે છે, તે અમે સર્વ પ્રકારે ને સર્વ રથળે પુરી ફવજલાથી માન્ય કરીએ છીએ ૪ પણ હું તને વધારે તરદી ન દઉં માટે હું તને વિનંતી કરું છું કે, કૃપા કરીને અમારી થોડી વાતો સાબળ ૫ કેમકે આ માણસ પીડાકારક તથા આખા

જગતમા સધળા ચહુદીઓમા હુગામે ઉઠાવનાર તથા નાઝારીઓના પથનો આગેવાન એવો અમને માલમ પડ્યો છે. ૬ તેણે મદિરને પણ અશુદ્ધ કરવાને યત્ન કીધો, ત્યારે અમે એને પકડ્યો, ૭ અને અમે અમારા શાસ્ર પ્રમાણે એનો ન્યાય કરવા ચહાતા હતા ૮ પણ હુસયસ સરદારે આવીને બહુ બળાત્કાર વાપરીને અમારા હાથમાથી એને છોડાવી લીધો, ૯ ને એના ફરિયાદીઓને તારી પાસે આવવાની આજ્ઞા કીધી ૧૦ એની તપાસ તું પોતે કરવાથી જે સધળા વિષે અમે એના પર દોષ મુકીએ છીએ તે તેનાથી બહુ રાકરો ૧૧ અને ચહુદીઓએ પણ ફરિયાદમા સામેલ થઈને કહ્યું કે, એ વાતો એમજ છે

૧૦ અને હાકેમે પાઉલને બોનવાનો ધસારો કીધો, ત્યારે તેણે ઉત્તર કીધો કે,

ઘણા વરસ થયા તું આ દેશનો ન્યાયાધીશ છે, એ બહુરેને હું ખુશીથી પોતાના બચાવમા પ્રત્યુત્તર આપુ છું ૧૧ કેમકે [પુછવાથી] તને માલમ પડશે કે હું બળન કરવા સાડ ચડશાલેમમા ગયો, તેને બાર કરતા વધારે દિવસ નથી થયા ૧૨ અને મદિરમા કે સભાસ્થાનોમા કે રાહેરમા કોઇની સાથે વિવાદ કરતો, અથવા લોકોમા હુગામે ઉઠાવતો તેઓએ મને કીટા નથી ૧૩ અને મારા પર ને તહોમતો તેઓ હમણા મુકે છે તેની સાબિતી તેઓ તારી આગળ કરી શકતા નથી ૧૪ પણ તારી આગળ હું આદતુ કબૂલ કરું છું કે, જે માર્ગને તેઓ પાખડ કહે છે તે પ્રમાણે હું અમારા પૂર્વજોના દેવની ભક્તિ કરું છું, ને જે વાતો નિયમશાસ્ત્રમા તથા બિબિયવાદીઓના પુસ્તકમા લખેલી છે તે સધળી હું માનું છું ૧૫ અને હું દેવ વિષે એવી આગા રાખું છું, જેમ તેઓ પોતે પણ રાખે છે, કે ન્યાયીઓ તથા અન્યાયીઓનું પુનર્રચાન થશે ૧૬ વળી હું એવો યત્ન કરું છું કે દેવની તથા માણસોની પ્રત્યે હું સદા નિર્દોષ અત કરું રાખું ૧૭ હવે ઘણા વરસ પછી હું પોતાના લોકને દાન આપવાને અને અર્પણ કરવાને આવ્યો, ૧૮ તે દરમ્યાન તેઓએ મને મદિરમા છુદ્ધ થયેલો કીટા, પણ બીડ કે ગડબડ સાથે નહિ, પણ આસથાના કેટલાક ચહુદીઓ [ત્યા હતા], ૧ કે જેઓએ, મારી વિરૂદ્ધમા જે તેઓને કંઈ બોનવાનું હોત, તો અર્દિ તારી પાસે આવેને તહોમત મુકવું જોઇતું હતું ૨૦ નહિ તો આ માણસો પોતે કદી બતાવે કે, હું ન્યાયસલામી આગળ ઉભો હતો ત્યારે મારામા રો

ગુન્હો તેઓને માલુમ પડ્યા હતા? ૨૧ એટલું તો ખરું, કે તેઓની મધ્યે ઉભા રહીને મેં આ એક વાત કહી કે, મુએલાંઓના પુનરુત્થાન વિષે તમારી રૂબરૂ આજ્ઞા મારો ન્યાય કરવામાં આવે છે.

૨૨ પણ ફેલીક્સને તે મારું વિષે વધારે ચોક્કસ જ્ઞાન હતું, માટે તેણે કામ મુલતવી રાખીને તેઓને કહ્યું કે ફુલીક્સ સરદાર આવશે ત્યારે હું તમારા કામનો નિર્ણય કરીશ. ૨૩ અને તેણે મુએલાંને આજ્ઞા કીધી કે, તેને પહેરામાં રાખવો પણ તેને છૂટ આપવી, ને તેના મિત્રોમાંના કોઈને તેની સેવા કરવાની મના કરવી નહિ.

૨૪ પણ કેટલાએક દિવસ પછી ફેલીક્સ પોતાની વહુ દુસીસા, જે ચકુદેણ હતી, તેની સાથે આવ્યો, ને તેણે પાઉલને બોલાવીને ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસ વિષે તેની વાત સાંભળી. ૨૫ અને ન્યાયપણા તથા સ્વદમન તથા આવનાર ન્યાયકાળ વિષે તે સમજાવતો હતો, ત્યારે ફેલીક્સ બચબીત થઈને ઉત્તર દીધો કે, હમણાં તો હું જા, મને અનુકૂળ પ્રસંગ મળે હું તને મારી પાસે બોલાવીશ. ૨૬ અને તે એવી પણ આજ્ઞા રાખતો હતો કે, પાઉલ મને પૈસા આપશે; એ સાચું તે તેને ઘણી વાર બોલાવીને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ૨૭ પણ એ વરસ પછી પોર્કિઅસ ફેલિક્સ ફેલીક્સને ઠગાણે આવ્યો, ને ફેલીક્સ ચકુદીઓને પ્રસન્ન કરવા ચાહીને પાઉલને બંધનમાં મુકી ગયો.

૨૫ હવે ફેલિક્સ પોતાના પ્રાંતમાં આવીને ત્રણ દિવસ પછી કાઇસારીઆથી ચરશાલેમ ગયો. ૨ ત્યારે મુખ્ય ચાન્કેએ તથા ચકુદીઓમાંના મુખ્ય માણસોએ પાઉલની વિરૂદ્ધ ફરિયાદ કરી. ૩ અને તેઓએ તેને બિનતી કરીને [પાઉલ]ની વિરૂદ્ધમાં એવી મહેરબાનીની માગણી કીધી કે, તેને ચરશાલેમ તેડાવી મંગાવ, [એવા હેતુથી] કે તેઓ માણસોને સંતાડી રાખી માર્ગમાં તેને મારી નખાવે. ૪ પણ ફેલિક્સે ઉત્તર દીધો કે, પાઉલને કાઇસારીઆમાં પહેરામાં રાખ્યો છે, ને હું પોતે ત્યાં થોડા દહાડામાં જવાનો છું. ૫ માટે તમારામાંના જે વળનદાર હોય તેઓ મારી સાથે આવીને એ માણસનો એ કંઈ ગુન્હો હોય તો તેના પર તહોમત મુકે એમ તેણે કહ્યું.

૬ અને તેઓ મધ્યે આઠ દસ દિવસથી વધારે ન રહેતાં તે કાઇસારીએ ગયો, ને બીજે દિવસે ન્યાયાલયપર બેસીને તેણે પાઉલને લાવવાની આજ્ઞા કીધી. ૭ અને તે દાનર ગયો ત્યારે ચરશાલેમથી આવેલા ચકુદીઓ તેની આસપાસ ઉભા રહીને તેના પર

સખ્યાબંધ બારે તહોમત મુકવા લાગ્યા, પણ તેઓ તે સાબિત કરી શક્યા નહિ. ૮ ત્યારે પાઉલે પોતાના અગ્રણીમાં કહ્યું કે, ચકુદીઓના નિયમસાત્ર અથવા મંદિર અથવા કાઇસાર વિરૂદ્ધ મેં કંઈ ગુન્હો કીધો નથી. ૯ પણ ફેલિક્સે ચકુદીઓને ખુશ કરવા ચાહીને પાઉલને ઉત્તર આપ્યો કે, હું તું ચરશાલેમમાં જઈને ત્યાં એ વાતો વિષે મારી આજ્ઞા પોતાના ન્યાય કરાવવાને રાજી છે? ૧૦ પણ પાઉલે કહ્યું કે, કાઇસારના ન્યાયાસન આજ્ઞા હું ઉભો છું, ત્યાં મારો ન્યાય થવો જોઈએ; મેં ચકુદીઓનું કંઈ શુંકું કીધું નથી, તે હું પણ સારી પેઠે જાણું છું. ૧૧ જો હું ગુન્હેગાર હોઉં, અને હેઠાં શિક્ષાને યોગ્ય મેં કંઈ કંઈ હોય, તો હું મરવાને ના નથી પાડતો, પણ જે વિષે તેઓ મારા પર તહોમત મુકે છે તેમાંની જે એક વાત ખરી ન હોય તો તેઓના હાથમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી. હું કાઇસાર પાસે દાદ માગું છું. ૧૨ ત્યારે ફેલિક્સે ન્યાયસભા સાથે મસલત કરીને ઉત્તર આપ્યો કે, તે કાઇસાર પાસે દાદ માગી છે; તો કાઇસારની પાસે તારે જઈ પડશે.

૧૩ હવે કેટલાએક દિવસ વીત્યા પછી આશીષા રામ તથા બેરનીકે કાઇસારીઆમાં આવ્યા, ને ફેલિક્સની મુલાકાત લીધી. ૧૪ અને તેઓ ઘણા દિવસ ત્યાં રહ્યા પછી ફેલિક્સે પાઉલ સંબંધીની વાત રાખને વહેર કરવાં કહ્યું કે, ફેલીક્સ એક બંદીવાન માણસને મુકી ગયો છે; ૧૫ ત્યારે હું ચરશાલેમમાં હતો ત્યારે મુખ્ય ચાન્કેએ તથા ચકુદીઓના વડીલોએ તેના પર ફરિયાદ કરીને તેની વિરૂદ્ધ ફેસલો માગ્યો. ૧૬ મેં તેઓને ઉત્તર દીધો કે, કોઈ પણ તહોમતદારને ફરિયાદીઓની રૂબરૂ તહોમત વિષે પોતાના અગ્રણીમાં પ્રત્યુત્તર આપવાની તક મળે ત્યાં સુધી તેને [મારી નાખવાને] સોંપી દેવા એ રૂબીઓનો રિવાજ નથી. ૧૭ તે માટે તેઓ અહિં એકઠા થયા, ત્યારે વિવળ કર્યો બિના બીજે દિવસે. ન્યાયાસન પર બેસીને તે માણસને લાવવાનો મેં હુકમ આપ્યો. ૧૮ ફરિયાદીઓએ ઉભા થઈને, હું ધારતો હતો તેવા કોઈ પણ કુકુત્યો વિષે તેના પર તહોમત મુક્યું નહિ; ૧૯ પણ તેઓના પોતાના ધર્મે વિષે, તથા ઇસુ કરીને કોઈક માણસ જે મરી ગયો છે પણ જેને વિષે પાઉલ કહે છે કે તે જીવતો છે, તે વિષે તેની વિરૂદ્ધ તેઓએ કેટલાક વાંધા ઉઠાવ્યા. ૨૦ અને એ બાબત વિષે કેવી રીતે વપાસ કરવી તેની મુશ્કેલી મને ન પડવાથી મેં

પ્રભુજી કે, હું તું ચરણલેખમા જઈને ત્યાં આ વાતો સંબંધી પોતાનો ન્યાય કરાવવા ઇચ્છે છે? ૨૧ પણ [મારા મુકરદમાનો] ફેરવેલા પાદશાહથી થયેા જોડાએ એવી માનણી પાઠવે કરી તેથી મેં હુકમ કીધો કે કાઠનારની પાસે હું તેને મોકલુ ત્યાં સુધી તેને કેદ રાખવો. ૨૨ ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસ્ટસને કહ્યું કે, એ માણસનું સાંભળવાની મારી પણ ઇચ્છા છે. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, કાલે તું તેનું સાંભળશે.

૨૩ માટે બીજે દિવસે આગ્રીપા તથા યેરુશાલેમના દમદમામાં આવ્યા, ને સરદારો તથા શહેરના મુખ્ય માણસો સુધા દરબારમા દાખલ થયાં, ત્યારે ફેસ્ટસની આજ્ઞાથી તેઓએ પાઠવેને રજુ કર્યાં. ૨૪ ત્યારે ફેસ્ટસે કહ્યું કે, ઓ આગ્રીપા રાત્રી તથા હાજર થયલા સુધાના મુદરો, જે માણસ વિષે યહૂદીઓના આખા સમુદાયે ચરણલેખમાં તથા અહિં પણ અને વિનવી કરી, ને બૂમ પાડી કે, તેને છવતો રહેવા દેવો [ચોગ્ય] નથી, તેને તમે છુટો છો. ૨૫ પણ મને એવું માલમ પડ્યું કે તેણે મરજુ યોગ્ય કંઈ નથી કર્યું, ને તેણે પોતે પાદશાહ પાસે દાદ માગી, તેથી મેં તેને મોકલી દેવાને નિશ્ચય કીધો છે. ૨૬ તેના વિષે એવી કંઈ ચેકસ વાત મારી પાસે નથી કે જે હું મારા ધણી પર લખુ, માટે મેં તમારી આગળ, ને, ઓ આગ્રીપા રાત્રી, વિરોધ કરીને તારી આગળ, તેને આપ્યો છે, એ માટે કે તજવીજ થયા પછી મને કંઈ લખવાનું મળી આવે. ૨૭ કેમકે બહીવાનને મોકલવો, ને તેના પરના તહોમત ન દર્શાવવા એ અને અયોગ્ય લાગે છે.

૨૬ આગ્રીપાએ પાઠવેને કહ્યું કે, તને તારી હકીકત જણાવવાની રાત્રી; ત્યારે પાઠવે હાથ લાગ્યા કરીને પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે,

૨૭ ઓ આગ્રીપા રાત્રી, યહૂદીઓ જે સંબંધી મારા પર તહોમત મુકે છે, તે બધી વાતો વિષે મારે આજે તારી આગળ પ્રત્યુત્તર આપવાનો છે તેથી હું પોતાને ભાગ્યરાજી ગણુ છું; ૨૮ વિરોધે એ માટે કે જે રિવાજો તથા મતો યહૂદીઓમા રહે છે, તે સંજગતમા હું પ્રવીણ છું, માટે હું તને વિનવી કરૂ છું કે, ધીરજથી માત્ર સાંભળ ૨૯ નાનપણથી માંડીને જે આવરજ રાજ-આવથી મારા પોતાના લોકમા તથા ચરણલેખમાં હું ચલાવતો આવ્યો છું, તે સંજગત યહૂદીઓ ભણે છે ૩૦ અને જો તેઓ શાહેરી આપવા ચાહે, તો તેઓ મારે વિષે પહેલાંથી બહુ જે આમાર ધર્મના સર્વથી ચુસ્ત પંથ પ્રમાણે મેં ફરોશીની રીતો પાળી છે,

૩૧ અને હવે દેવે જે વચન આમારા પૂર્વજોને આપ્યું હતું તેની આજ્ઞાને લીધે હું અહિં ન્યાય પામવાને ઉભો છું; ૩૨ ને આમારા બારે કુળો પણ [દેવની] સેવા આદરવાથી રાત્રી દિવસ કરતાં તે [વચન] પામવાની આજ્ઞા રાખે છે; અને ઓ રાત્રી, એજ આજ્ઞાને લીધે યહૂદીઓ મારા પર તહોમત મુકે છે. ૩૩ દેવ મુએલાઓને પાછા ઉઠાડે, એ તમને અસહવિત કેમ લાગે છે? ૩૪ હું તો પોતાના મનમાં એવું ધારતો હતો કે, ઇસુ નાઝારીના નામને ઉલટું મારે ધણ કરવું જોઈએ ૩૫ અને મેં ચરણલેખમાં પણ તેમજ કીધું; ને મુખ્ય યાજ્ઞકારથી અધિકાર પામીને સતોમાંના ધણીને બહીષ્ણાનામાં નાખ્યા, ને તેઓને મારી નાખતા હતા ત્યારે મેં તેઓની વિરૂદ્ધ મત આપ્યું. ૩૬ અને સર્વ સલાસ્થાનોમા મેં ધણી વાર તેઓને શિક્ષા કરીને તેઓની પાસે દુર્લાભ્ય કરાવવા પ્રયત્ન કર્યો; ને તેઓ પર અત્યંત કેધાયમાન થઈને પરાયા શહેરો સુધી પણ તેઓને સલાવાયા. ૩૭ એ માટે મુખ્ય યાજ્ઞકાર પાસેથી અધિકાર તથા પરવાના મેળવીને હું દમસ્ક જતો હતો. ૩૮ તેવામા, ઓ રાત્રી, મધ્યાહ્ને માર્નમા મુરજના તેજ કરતા પ્રકાશિત એક અજવાળું આકાશથી મારી તથા મારી સાથે ચાહનારાઓની આસપાસ ચમકતું મેં જોયું. ૩૯ અને અરે બધા લોકો પર પડી ગયા, પછી એક વાણી મેં સાંભળી, જેણે હોશી લાપામા મને કહ્યું કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? આર પર લાત મારવી તને કહ્યું છે. ૪૦ ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, તું કોણ છે? ને પ્રભુએ કહ્યું કે, હું ઇસુ છું, જેને તું સતાવે છે. ૪૧ પણ ઉઠ, ને ઉભો થા, કેમકે મેં એ હેવથી તને ફરીન દીધું છે, કે હું તને સેવક કરાડુ, તથા મારા વિષે જે ને તેં જોયું છે તથા જે ફરીન હું હવે પછી તને દર્શા, તે વિષે તને સાક્ષી કરાડું. ૪૨ અને હું તારૂ રક્ષણ આ લોક તથા વિદેશીઓ જેઓની પાસે હું તને મોકલુ છું તેઓથી કરીશ, ૪૩ કે તું તેઓની આજ્ઞા ઉઘાડે, ને તેઓને અધારમમારી અજવાળામા, તથા રોતાના અધિકાર વળેથી દેવની તરફ ફેરવે, એ સારૂ કે તેઓ પાપની મારી તથા જેઓ મારા પરના વિશ્વાસથી પવિત્ર થયા છે, તેઓ મધ્યે વારસો પામે. ૪૪ તે માટે, ઓ આગ્રીપા રાત્રી, આકાશથી ફરીન માન્યા વિના હું રહો નહિ ૪૫ પણ પહેલા દમસ્કમાંનાઓને, તથા ચરણલેખમાનાઓને, તથા યહૂદાહના બધા પ્રાંતોમાનાઓને, તથા વિદેશીઓને પણ બોધ કર્યો કે તમારે

પસ્તાવો કરીને તથા દેવની શક્તિ કરીને પસ્તાવો કરનારને ઘણે જોવાં કર્યો કરવાં. ૨૧ એ કારણ માટે યહુદીઓએ મંદિરમાં મને પકડીને મારી નાખવાની કોશિશ કરી. ૨૨ પરંતુ દેવની પાસેથી સહાય પામીને હું આજ સુધી ટકી રહ્યો છું, ને નાના બેટાને શાહેલી આપું છું, ને ભવિષ્યવાદીઓ તથા મુસા જે જે જનવાની બિનાઓ વિશે બોલ્યા હતા તે શિવાય હું બીજું કંઈ કહેતો નથી; ૨૩ એટલે કે ખ્રીસ્ત [મસૂ] વેદના મહે, ને તે પહેલો મુએલાંઓમાંથી પાછા ઉઠ્યાથી લોકોને તથા વિદેશીઓને અજાણું પ્રગટ કરે.

૨૪ અને તે આ પ્રમાણે પ્રત્યુત્તર આપતો હતો, ત્યારે ફેસ્તસે મોટું ઘોંટું કર્યું કે, પાઉલ તું ઘેલો છે, ધણી વિદ્યાએ તને ઘેલો કરી નાખ્યો છે. ૨૫ પણ પાઉલે કહ્યું કે, જો નેકનામદાર ફેસ્તસ, હું ઘેલો નથી, પણ સત્યની તથા હકાપણની વાતો બોલું છું. ૨૬ કેમકે આ રાત્ર કે જેની આગળ પણ હું છુટ્યો બોલું છું તે એ વિશે જાણુ છે, કેમકે મને ખાતરી છે કે એઓમાંની કોઈ વાત તેનાથી ગુસ્સે નથી, કારણ કે એ તો ખુલ્લામાં બન્યું નથી. ૨૭ આમીપા રાત્ર, તું બવિષ્યવાદીઓની વાતો] પર વિશ્વાસ કરે છે? હા, હું જાણુ છું કે તું વિશ્વાસ કરે છે. ૨૮ ત્યારે આમીપાએ પાઉલને કહ્યું કે, તું તો થોડીજ સમજુતી આપીને મને ખ્રીસ્તી કરવા માગે છે. ૨૯ અને પાઉલે કહ્યું કે, ઇશ્વર કરે કે અમે તો થોડી [સમજુતીથી] કે પછીથી, એકલો ટુંજ નહિ પણ જેઓ આજ માંડ સાંભળે છે તેઓ સ્વર્ગના પણ, આ બેટાઓ શિવાય, મારા જેવા થાય.

૩૦ પછી રાત્ર તથા દાઉમ તથા બેરનીકે તથા તેઓની સાથે બેટાઓ ઉઠ્યા; ૩૧ ને તેઓએ એકત્રિત જઈને માહોમાંહે વાત કરી કે, એ માણસે દેહાંવ શિક્ષા અથવા બેડાઓ ચોગ્ય કંઈ કરીધું નથી. ૩૨ ત્યારે આમીપાએ ફેસ્તસને કહ્યું કે, એ એ માણસે કાપડારની પાસે દાંદ માગી ન હોત તો એને છોડી દઈ રાકાત

૨૭ અને અમારે જળમાએ ઇલાલી ઉપડી જવું એવા કાવચ થયા પછી તેઓએ પાઉલને તથા બીજા કેટલાએક બંદીવાનોને પાદશાહી પલટણના જુલ્લસ નામના મુએદારને સોંપ્યા. ૨ અને આદ્રામી-વિધમનું એક વહાણ જે આશિયાના કિનારા પરના બંદરોએ જવાનું હતું તેમાં બેસીને અમે સફરે નીકળ્યા; ને માકેદોનિયાના થેરસાલોનીકેના આરી-

સ્તાર્પસ અમારી સાથે હતો. ૩ અને બીજો દિવસે અમે સીદોનમાં બંદર કીધું, ને જુલ્લસને પાઉલ પર મહેરબાની રાખીને તેને તેના મિત્રોની પાસે જઈને આરામ પામવાની રજા દીધી. ૪ અને ત્યાંથી નીકળ્યા પછી પવન સામેા ટોવાને લીધે અમે કુપરસનીઓએ રહીને હંકારી ગયા. ૫ અને કીલકી તથા પાગ્રુલ્યાની પાસેના સમુદ્ર બોળંબીને અમે લુકીઆના મુરા [બંદર] પહોંચ્યા. ૬ અને ત્યાં મુએદારને ઇલાલી જનારું આલેક-સાંદ્રિયાનું એક વહાણ મળ્યું; તેમાં તેણે અમને જિસાજા. ૭ પણ અમે ઘણા દિવસ સુધી ધીમે ધીમે ચાલીને કનીદસની સામા મુરેલીથી પહોંચ્યા, ત્યાર પછી પવનને લીધે આગળ જવાયું નહિ, માટે અમે સાલ્મોનેની આગળ કેતેની ઓરે હંકાર્યું. ૮ અને મુરેલીથી તેને કિનારે કિનારે હંકારીને મુંદર બંદર નામની જગ્યાએ આવ્યા; તેની પાસે લાસાયા શહેર છે.

૯ અને ઘણો વખત ગયો હતો, ને હવે સફર જોખમ ભરેલી હતી, કેમકે ઉપવાસ [ને દિવસ] વિલી ગયો હતો, ત્યારે પાઉલે તેઓને ચેતાવતાં કહ્યું કે, ૧૦ જો લાઇઓ, મને માફમ પડે છે કે, આ સફરમાં ઢાની તથા ધણું નુકસાન એકલા માલને તથા વહાણનેજ નહિ, પણ આપણા જીવોને પણ થશે. ૧૧ પણ પાઉલે જે કહ્યું તે કરતાં ટરેલ તથા વહાણના ધણીના કહેવા પર મુએદારે વધારે લક્ષ્ય દીધું. ૧૨ વળી શિયાળો કાઢવા સાડ તે બંદર સગવડ ભરેલું નહોતું, માટે ધણાએ સલાહ આપી કે, આપણે અહિંથી નીકળીએ, ને કોઈ પણ રીતે ફેનીક્સ પહોંચીને ત્યાં શિયાળો કાઢીએ; તે કેતેનું બંદર છે, ને ઇરાન તથા અગ્નિ કોણની સામે તેનું મુખ છે. ૧૩ અને દક્ષિણ દિશાથી મંદ પવન વાવા લાગ્યો, ત્યારે અમારી ઇચ્છા પ્રમાણે થશે એમ સમજીને લગર ઉપાડીને કેતેને કિનારે કિનારે હંકાર્યું. ૧૪ પણ થોડી વાર પછી તે વરફથી મુરાડુલોન નામનો તોફાની પવન છુટ્યો. ૧૫ અને વહાણ તેમાં સપડાયું ને પત્તનની સામા ટકી ન રાક્યું, ત્યારે અમે તેને ઘસડાવા દીધું. ૧૬ અને કોઈ નામના એક નાના બેટની ઓરે ગયા, ત્યારે મજબો બચાવી લેવામાં ધણી મુસીબત પડી; ૧૭ ને તેને ઉપર લાપ્તી લીધા પછી તેઓએ વહાણની તળે બચાવના બંધ બાંધ્યા, ને સીડંસ ઉપર અથડાઈ પડવાની બીકથી સદ સામાન ઉતાર્યા, ને એમનાએમ તણાયા. ૧૮ અને અમને બહુ તોફાન લાગ્યાથી બીજે દિવસે તેઓએ માલ વામી નાખવા માંલો; ૧૯ ને

ત્રીજા દિવસે તેઓએ પોતાને હાથે વહાણનો સામાન નાખી દીધો. ૨૦ અને ધણા દિવસ સુધી સુરજ તથા વારાઓ દેખાયા નહિ, ને તોફાન ચારે મધ્યું રહ્યું, તોથી અમારા બચવાની તમામ આશા લોપ થઇ. ૨૧ પણ ધણી લાંબા સુધી યથા પછી પાઉલે તેઓની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે, સાધ્યો, તમારે માટે માનવું જોઈએ હતું કે, હિમ્મત પકડો, કેમકે તમારામાંના કોઈના જીવની હાની નહિ થશે, એકલા વહાણની થશે. ૨૨ કેમકે જો દેવને હું કહું, ને જેની સેવા પણ હું કરું છું તેના કૃતે અહીં રાત્રે મારી પાસે ઉભા રહીને કહ્યું કે, ૨૩ પાઉલ, બી મા, કાષ્ટચારની રૂબરૂ તારે ઉભા રહેવું પડશે, ને જીવો, વારી સાથે સફર કરનારા સધળાને ફેલે તારે સાડા બચાવ્યા છે. ૨૪ એ માટે, સાધ્યો, હિમ્મત પકડો, કેમકે દેવ પર મારો ભરોસો છે કે, જેમ મને કહેવામાં આવ્યું છે તેમજ થશે. ૨૫ તથાપિ આપણને એક બેઠ પર અથડાઈ પડવું જરૂરું છે.

૨૬ પણ ચૌદમી રાત આવી ત્યારે અમે આદરીઆ [સમુદ્ર]માં આમ તેમ ઘસડાતા હતા, ને સુમારે મધરાતે ખલાસીઓને લાગ્યું કે અમે કોઈ એક દેશની નજીક આવી પહોંચ્યા છીએ. ૨૮ અને સુડ નાખ્યું, ત્યારે વીસ વામ [પાણી] માલમ પડ્યું ને થોડું આગળ ગયા પછી તેઓએ ફરી નાખ્યું, ત્યારે પંદર વામ માલમ પડ્યું. ૨૯ અને રજી કદાપિ અકુળાઈએ, એવી બીધી તેઓએ ઇચ્છા પરથી ચાર લંચ નાખ્યાં, ને દિવસ ઉગવાની વાટ જોતા બેઠા. ૩૦ અને ખલાસીઓ વહાણમાંથી નાસી જવાને લાગી રીધતા હતા, ને નાળ પરથી લંચ નાખવાનું ડોળ દેખાડીને તેઓએ સમુદ્રમાં મછોલા ઉતાર્યા હતા, ૩૧ ત્યારે પાઉલે સુબેદાર તથા સિપાઈઓને કહ્યું કે, જો એઓ વહાણમાં નહિ રહે તો તમે બચી શકવાના નથી. ૩૨ ત્યારે સિપાઈઓએ મજબૂતાઈ દેખાડીને કહ્યું કે, તેને જવા દીધો. ૩૩ અને દિવસ ઉગવાને હતો એટલામાં પાઉલે સર્વને આજ્ઞા આપીને વિનંતી કરીને કહ્યું કે, આજ ચૌદ દિવસ થયા વાટ જોવાં જતાં તમે લાંબા કરીને કંઈ ખાધું નથી. ૩૪ એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, કંઈક ખોરાક લો, કેમકે એ તમારા રક્ષણને સાડા છે; કારણ કે તમારામાંના કોઈના માથાને એક નિમળો ખરવાનો નથી. ૩૫ અને તેણે

એમ કહીને રોટલી લીધી, ને તે સર્વની આગળ દેવની સ્તુતિ કીધી, ને તે લાંછનો ખવા લાગ્યો. ૩૬ ત્યારે તેઓ સર્વને હિમ્મત આપી, ને તેઓએ પણ અન્ન ખાધું. ૩૭ અને વહાણમાં અમે સર્વ મળીને બરે ઊત્તર માણસ હતા. ૩૮ અને ખાઈને તૃપ્ત થયા પછી તેઓએ ધઈ સમુદ્રમાં વામી નાખીને વહાણ હલકું કર્યું. ૩૯ અને દિવસ ઉગ્યો ત્યારે તેઓએ તે દેશ જાણ્યો નહિ, પણ [રેતીનાં] કાંઠાવાળી એક ખાડી દીડી, અને વહાણને હકારીને તે [કિનારા] પર છીતાવી શકાય કે નહિ એ વિષે તેઓએ મસલત કીધી. ૪૦ અને લંચરો છૂટાં કરીને સમુદ્રમાં રહેવા દીધાં, ને તેજ વખતે સુકાનના બધા ઠાડીને આગલો સડો પવન તરફ ચઢાવીને કાંઠા ભણી જવા લાગ્યા. ૪૧ અને જો પ્રવાહના સંગમની જગ્યાએ આવી પહોંચી તેઓએ વહાણ છીતાવ્યું, ને નાળ અથડાઈને સમુદ્ર થોડી બેઠી, પણ ઇચ્છા મોળના નેરથી લાંબી જવા લાગ્યો. ૪૨ ત્યારે સિપાઈઓની એવી સલાહ હતી કે બહીવાનેને મારી નાખીએ, રજી તેઓમાંથી કોઈ તરીને નાસી બચ. ૪૩ પણ સુબેદારે પાઉલને બચાવવા ચાહીને તેમની ધારણા અમલમાં આણતાં અટકાવ્યા, ને આજ્ઞા કીધી કે, જેઓને તજતાં આવડતું હોય તેઓએ કુદી પડીને પહેલાં કિનારે જવું; ૪૪ અને બાકીનામાંથી કેટલાકે પાટિયા પર તથા કેટલાકે વહાણના કંઈ બીજા સામાન પર ટેકીને કિનારે જવું. અને તેથી એમ થયું કે તેઓ સધળા કિનારા પર સહીસલામત પહોંચ્યા.

૨૮ અને બચી ગયા પછી અમે બધાં કે તે બેઠનું નામ મેલીઠા હતું. ૨ અને દેશી લોકોએ અમારા પર અસાધારણ ઉપકાર કીધો, કેમકે તે વખતે વરસાદ વરસતો હતો તથા ઠાંડ પડતી હતી તે માટે અગ્નિ સજાવાની તેઓએ અમ સર્વને આપકાર કીધો. ૩ અને પાઉલે થોડાંક લોકોં એકઠાં કરીને અગ્નિમાં નાખ્યાં, ત્યારે તાપને લીધે એક સર્પ નીકળીને તેને હાથે વળગ્યો. ૪ અને દેશી લોકોએ તે એક તેના હાથ પર લટકવું જોઈને એક બીજાને કહ્યું કે, ખવિત આ માણસ ખુની છે, કેમકે, જો કે સમુદ્રમાંથી એ બચી ગયો છે ખરો, તોપણ ન્યાય એને જીવવા નથી દેતો. ૫ પણ તેણે તે એક અગ્નિમાં ઝટકી નાખ્યો, ને તેને કંઈ ઘન થઈ નહિ. ૬ પણ તેઓ ધારતા હતા કે, તે હમણાં મુજબ જશે, અથવા એકાએક પડીને મરી જશે, પણ ધણી વાર ટાલ જોયા

પછી તેઓએ જોયું કે તેને કાઠ નુકસાન થયું નથી, ત્યારે તેઓએ વિચાર ફેરવીને કહ્યું કે, તે કાઠ દેવ છે.
 ૭ હવે તે બેઠાના પશ્ચિમયસ નામના મુખ્ય માણસની બગીચા તે જગ્યાની નજીક હતી, તેણે અમારો આવકાર કરીને ત્રણ દિવસ સુધી ખિન્નાચારીથી અમારી પરીપાળત કરી અને એમ થયું કે પશ્ચિમ યસનો બાપ તોવે તથા મરણાએ માદો પડેલો હતો, તેની પાસે પાઉલ અદર ગયો, ને તેણે પ્રાર્થના કરી, ને તેના પર પોતાના હાથ મુકીને તેને સાબો કીધો.
 ૮ અને એ થયા પછી બેઠાના બાહ્યના રોગીઓ પણ આવીને સાબ કરાયા. ૧૦ વળી તેઓએ અમને ધણુ માન આપ્યું, ને અમે સફરે નીકળ્યા ત્યારે અમને જોઇતી થીએ તેઓએ વહાણમાં મુકી.

૧૧ અને ત્રણ મહિના પછી આવેકસાદ્રિયાનું એક વહાણુ શિયાળો બાળવાને તે બેઠા તરફ હતું, જેની નિશાણુ દિઓસકુરી [અથિનીકુમાર] હતી, તેના બેસીને અમે નીકળ્યા. ૧૨ અને અમે મુરારુસમાં બંદર કરીને ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યા. ૧૩ અને ત્યાંથી અમે ફેરે બાહ્યને રોગીઓ આપ્યા, ને એક દિવસ પછી દક્ષિણના પવન વાવા લાગ્યો, જેથી અમે બીજા દિવસે પુલીઓશી આવ્યા. ૧૪ ત્યાં અમને લાઇઓ મળ્યા, ને તેઓની સાથે સાત દિવસ રહેવાને તેઓએ અમને વિનંતી કીધી, ને આ પ્રમાણે અમે રૂમ આવી પહોંચ્યા. ૧૫ અને લાઇઓ અમારા વિષે સાબળીને ત્યાંથી આપીદારમ તથા ત્રણ ધર્મશાળા છની અમારી સામા મળવા આવ્યા, અને પાઉલે તેઓને જોઇને દેવની સ્તુતિ કીધી, ને દિગ્મત પકડી.

૧૬ અને અમે રૂમમાં આવ્યા, ત્યારે [સુબેદારે બીવાનોને ચોકીના ચરદારને સ્વાધીન કીધા, પણ] પાઉલને તેના સાચવનાર સિંધાઇની સાથે બહાર રહેવાની રજા મળી.

૧૭ અને ત્રણ દિવસ પછી એમ થયું કે, [પાઉલે] યદુદીઓના મુખ્ય માણસોને એકઠા બોલાવ્યા, ને તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓને કહ્યું કે, લાઇઓ, એકે સોમને ઉલટું, અથવા આપણા પૂર્વજોના રિવાજોથી ઉલટું ને કંઈ કરું નથી, તોપણ ચરસાડેમથી રૂમીઓના હાથમાં મને બીવાન તરીકે સોંપ્યા છે. ૧૮ મારી તપાસ કર્યા પછી તેઓ મને રોગ દેવા હમ્મજા દના, કેમકે મને મોતની શિક્ષા ધણુ એવું કંઈ કાતલ ન હતું. ૧૯ પણ યદુદીઓએ વાંતો ઉઠાવ્યો, ત્યારે કાતલ પાસે દાંડ ખાતવાની મને અનુત્તર

પડી, મારે પોતાના સ્વદેશીઓ પર કંઈ દોષ મુકવાને હતો એમ તો નહિ. ૨૦ એજ કાતલ મારે મને મળીને મારી સાથે વાત કરવાની મેં તમને વિનંતી કીધી, કેમકે હસાએલની આશાને લીધે હું આ સાકળથી બંધાએલો છું. ૨૧ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારા વિષે ચકુદાહમાંથી અમને કંઈ પત્રો મળ્યા નથી, તેમજ [અમારા] લાઇઓમાંથી પણ કોઈએ અહિં આવીને તારા વિષે કંઈ બહુ જાહેર કર્યું અથવા કહ્યું નથી. ૨૨ પણ હું છું માને છે તે તારી પાસેથી અમે સાબળવા ચાહીએ છીએ, કેમકે લોકો સર્વ જગ્યાએ આ પથની વિરૂદ્ધ જાણે છે તે અમે જાણીએ છીએ.

૨૩ અને તેઓએ તેને સાડ એક દિવસ કરાવીને તે દિવસે જગ્યાબંધ તેની પાસે તેના ઉતારામાં આવ્યા, તેઓને તેણે પ્રમાણે આપીને દેવના રાજ્ય વિષેની સાહેદી આપી, ને મુસાના નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ ઉપરથી ધણુ વિષે વાત સવારથી સાંજ સુધી તેઓને સમજાવી. ૨૪ અને જે વાતો કહેવામાં આવી તે કૃત્તાઓએ માની, ને કૃત્તાઓએ માની નહિ. ૨૫ અને તેઓ માહોમાહે એક મતના ન થયાથી ચાલ્યા ગયા, પણ તે પહેલાં પાઉલે એક વાત કહી કે, પવિત્ર આત્માએ ચરાયાહ ભવિષ્યવાદીની મારફતે તમારા પૂર્વજોને કીધું કહ્યું કે, ૨૬ હું એ લોકની પાસે જઈને કહે કે,

તમે સાબળતા સાબળશો પણ સમજશો નહિ, ને જોતા જોશો પણ મુજબ નહિ.

૨૭ કેમકે એ લોકોના મન જરૂર થઈ ગયા છે, ને તેઓના કાને બહેર મારી ગયા છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો મીચી છે, રબે કહાવી તેઓને આંખે મુજે, ને તેઓ કાને સાબળે,

ને મનથી સમજે,

ને ફરે, ને હું તેઓને સાબ કરે. ૨૮ એ મારે જાણ્યું છે, દેવનું આ તારણુ વિદેશીઓની પાસે મોકલવામાં આવ્યું છે, ને તેઓ તે સામજશે. ૨૯ [અને તેણે એ વાતો કહી રહ્યા પછી યદુદીઓ માહોમાહે ધણો વિવાદ કરતા ચાલ્યા ગયા.]

૩૦ અને [પાઉલ] પોતાના લાડાના ધરમાં પુરા બે વરસ રહ્યા, ને જેઓ તેને ત્યાં આવવા તે સર્વે તો આવકાર કરતા. ૩૧ અને તે પુરી દિગ્મતથી તથા વનર અટકાવે દેવના રાજ્ય વિષે ઉપદેશ કરતા, તથા પ્રજા ધણુ ખીસ્ત વિષેની વાતોને બાંધ કરતા હતા.

૩મીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ દેવના વહાલા, તથા પવિત્ર [યવા સાઝ] તેરાએલા, જે રૂમમાં છે, તેઓ સધળાની પ્રત્યે લખિતમ્મ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દાસ પાઉલ, જે પ્રેરિત [યવા સાઝ] તેરાએલા, તથા દેવની સુવાર્તાને અર્થે જીવેલા કરાયેલો છે, ૨ તે [સુવાર્તા] વિષે [દેવ] પોતાના ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે પવિત્ર લેખોમાં અગાઉથી વચન આપ્યું હતું; ૩ તે તેના દીકરા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત વિષે છે, જે દેહ પ્રમાણે તો દાઉદના વંશનો હતો, ૪ પણ પવિત્રાધના આત્મા પ્રમાણે યુએલાઓમાંથી પાછો ઉઠવાથી દેવનો દીકરો પરાક્રમસંહિત થયો છે. ૫ તેની મારફતે અમે કૃપા તથા પ્રેરિતપદ પામ્યા છીએ, એ માટે કે તેના નામની ખાતર સર્વે પ્રભુઓ વિશ્વાસ [રાખવાથી] આધીન થાય. ૬ અને એઓમાંના તમે પણ ઇસુ ખ્રીસ્તના [યવા સાઝ] તેરાએલા છો. ૭ દેવ આપણા પિતાથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

૮ પ્રથમ તો, ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે, તમ સધળા વિષે, હું મારા દેવનો ઉપકાર માનું છું કે, આખા જગતમાં તમારો વિશ્વાસ જાહેર થયો છે. ૯ કેમકે દેવ, જેની સેવા હું મારા આત્માએ તેના દીકરાની સુવાર્તામાં કરું છું, તે મારી સાક્ષી છે કે નિરંતર હું તમારૂં સ્મરણ કરું છું, ૧૦ અને સદા મારી પ્રાર્થનાઓમાં માગું છું કે, હવે આખરે કોઈ પણ રીતે દેવની ઇચ્છાથી તમારી પાસે મારાથી નિર્વિદ્ધે આવથા. ૧૧ કેમકે હું તમને જોવા ધણો ચાહું છું, એ માટે કે તમને સ્થિર કરવાને અર્થે હું તમને કોઈ આત્મિક દાન આપું; ૧૨ એટલે એક બીજાના વિશ્વાસથી, તમારા ને મારા [વિશ્વાસથી], હું તમારા ભેગો તમારામાં દિવારો પાડું, ૧૩ અને જાહેરમાં, મારી ઇચ્છા નથી કે તમે એ વિષે અભવચા રહો, કે મેં ઘણી વાર તમારી પાસે આવવાનો ઇરાવ કર્યો, એ સાઝ કે જેમ બીજા વિદેશીઓમાં, તેમ તમારામાં પણ હું કંઈ કંઈ પાડું, પણ હજી સુધી મને અટકાવ થયો છે.

૧૪ હેલેનીઓનો તેમજ બારબારીઓનો પણ, જ્ઞાનીઓનો તેમજ મૂર્ખોનો પણ હું જાણી છું. ૧૫ માટે હું તમે રૂમીઓને પણ મારી શક્તિ પ્રમાણે સુવાર્તા પ્રગટ કરવા તૈયાર છું. ૧૬ કેમકે સુવાર્તા વિષે હું સરખાતો નથી; કારણ કે તે પ્રત્યેક વિશ્વાસ કરનારને દેવનું વાસ્તુ સાધનારૂં પરાક્રમ છે, પ્રથમ યહૂદીને ને પછી હેલેનીને. ૧૭ કેમકે તેમાં દેવનું ન્યાયીપણું પ્રગટ થયેલું છે, ને [તે ન્યાયીપણું] વિશ્વાસથી છે, ને વિશ્વાસને અર્થે છે, જેમ લખ્યું છે કે, ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે.

૧૮ કેમકે જે માણસો અન્યાયથી સત્યને દાબી રાખે છે, તેઓના સર્વે અધાર્મિકપણા પર તથા અન્યાય પર દેવનો કોપ આકાશથી પ્રગટ થયેલો છે. ૧૯ કારણ કે દેવ વિષેનું જે જ્ઞાન પામી શકાય તે તેઓમાં પ્રસિદ્ધ છે, કેમકે દેવે તેઓને તે પ્રસિદ્ધ જીવું છે. ૨૦ કેમકે તેને વિષે જે અણહીક, એટલે તેનું અનાદિ પરાક્રમ અને દેવત્વ, જગતની ઉત્પત્તિના વખતથી સૂઝેલી વસ્તુઓ ધ્યાનમાં આવવાથી સ્પષ્ટ જણાય છે, ને તેથી તેઓ નિરંતર છે. ૨૧ કારણ કે દેવને જાણીને, દેવ તરીકે તેઓએ તેને મહિમા દીધો નહિ, ને તેના ઉપકાર માન્યા નહિ, પણ તેઓના તર્કવિતર્ક જાતિરૂપ થયા, ને તેઓના નિર્બુદ્ધ મન અધરાયા. ૨૨ અમે બુદ્ધિવાન છીએ એવો દાવો કરતા તેઓ મૂર્ખ થયા; ૨૩ અને તેઓએ અવિનાશી દેવના મહિમાને બદલે નાશવંત માણસ તથા પક્ષી તથા ચોપખા તથા પેટે ચાલનારાના આકારની મુર્તિઓ સ્વીકારી.

૨૪ એ માટે દેવે તેઓને તેઓના અત કરણોની દુર્વાસનાઓને લીધે અચુદ્ધતામાં મેલી દીધા કે તેઓ માહોમાહે પોતાના શરીરોનું અપમાન કરે. ૨૫ કેમકે તેઓએ દેવના સત્યને બદલે અસત્ય સ્વીકાર્યું, ને ઉત્પન્નકર્તા (જેને સર્વકાળ સુધી સ્થિત હો, આમેન) તેને ટેકાણે ઉત્પન્ન કરેલાની ભક્તિ તથા સેવા કીધી. ૨૬ તે માટે દેવે તેઓને અપમાનકારક, વિષયોને

[આધીન] મેલી દીધા, કેમકે તેઓની સ્ત્રીઓએ સ્વાભાવિક વહેવારને બદલે અસ્વાભાવિક [વહેવાર] ધારણ કીધો. ૨૭ અને એમના પુત્રો પણ સ્ત્રીઓ સારેના સ્વાભાવિક વહેવાર સુકીને, પોતાની દુષ્ટ ઇચ્છાઓમાં પરસ્પર બળવા લાગ્યા, એટલે પુત્રો પુત્રની સારે ચાલુપટતા કામ કીધાં, ને તેઓ પોતાની બુલ્લુ યોગ્ય કૃષ્ણ પોતામાં પામ્યા.

૨૮ અને દેવની ભણ [મનમાં] રાખવાનું તેઓને ગમ્યું નહિ, માટે દેવે તેઓને બે ધરારત નથી, એવાં કામ કરવાને સારૂ જીવંત બુદ્ધિને [આધીન] મેલી દીધા; ૨૯ તેઓ તો સર્વ પ્રકારના અન્યાયીપણાથી, દુરાચારથી, યોગ્યથી, [તથા] અદાવતથી ભરપૂર થયા હતા; [ને વળી] અરેખાઈથી, હત્યાથી, દંડાથી, કપટથી, [તથા] દ્વેષભાવથી ભરપૂર હતા; [વળી] કાન ભરેલનારા, ૩૦ નિદાઓર, દેવદ્વેષી, ઉદ્ધત, અભિમાની, કુલાસ મારનારા, કુલુક્તિઓર, અતપિતાનું ન માનનારા, ૩૧ નિર્બુદ્ધ, વિચારસંધાતી, સ્વાભાવિક પ્રેમ વગરના [તથા] નિર્બંધ, એવા હતા. ૩૨ અને આવાં કામ કરનારાઓ મરણ યોગ્ય છે, એવા દેવનો વિધિ ભણ્યા છતાં તેઓ પોતે એ કામો કરે છે એટલું જ નહિ, પણ એવાં કામ કરનારાઓને સમ્મતિ આપે છે.

૨ એ માટે, એ [બીજાઓને] ન્યાય કરનાર માણસ, તે ગમે તે હોય, પણ નિષ્કર્ષર છે, કેમકે જે વિષે તે બીજાને ન્યાય કરે છે, તેમાં તે પોતાને અપરાધી કશાં છે; કેમકે તે ન્યાય કરનાર પોતે પણ તેજ કામો કરે છે. ૩ અને આપણે ભણીએ છીએ કે એવા કામો કરનારાઓની વિરુદ્ધ દેવનો ન્યાયચક્રાદો સત્ય પ્રમાણે છે. ૪ અને, એ માણસ, જે એવાં કામ કરનારાને ન્યાય કરે છે, ને પોતે તેજ કરે છે, તે દેવના ન્યાયચક્રાદાથી બચીશ એવું તે ધારે છે છું? ૫ અથવા દેવનું ઉપકારીપણું વને પડવાવા વરફ પેરે છે, એ ન ભણીને, મું તેના ઉપકારીપણાની વધા સહનવાળી તથા દીર્ઘધૈર્યની સખતને તે જુઝ માને છે? ૬ તે તો વારી કહ્યું તથા પશ્ચાત્તાપરહિત અંતઃકરણે લીધે પોતાને સારૂ કોપના તથા દેવના યથાર્થ ન્યાયના પ્રકટીકરણને દિવસે થનાર કોપનો સંમદ કરે છે. ૭ તે પ્રત્યેકને પોતપોતાનાં કામ પ્રમાણે કૃષ્ણ આપશે. ૮ એટલે જેઓ સારાં કામ ધીરજથી કરતાં મદિમા તથા માન તથા અવિનાશીપણું રોએ છે, તેઓને અનંતજીવન મળશે; ૯ પણ જેઓ વડવાડિયા છે, ને સત્યને નથી માનતા, પણ અન્યાયને

માને છે તેઓના ઉપર કોપ તથા ક્રોધ, ૯ વિપત્તિ તથા વેદના આવશે, માણસ ભતવા હરેક જુદું કરનારને એમ થશે, પ્રથમ યહુદીને અને પછી હેબેનીને; ૧૦ પણ હરેક સારૂ કરનારને, મદિમા તથા માન તથા શાંતિ ૧૦ થશે, પ્રથમ યહુદીને અને પછી હેબેનીને; ૧૧ કેમકે દેવની પાસે પક્ષપાત નથી. ૧૨ કેમકે જેઓએ નિયમશાસ્ત્ર વગર પાપ કીધું, તેઓ નિયમશાસ્ત્ર વગર નારા પામશે; ને જેઓએ નિયમશાસ્ત્ર પામ્યા છતાં પાપ કીધું, તેઓને ન્યાય નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કસવાશે; ૧૩ કેમકે નિયમ સાંભળનારા દેવની નજરમાં ન્યાયી નથી, પણ નિયમ પાળનારા ન્યાયી કરશે; ૧૪ કેમકે વિદેશીઓ જેઓની પાસે નિયમ નથી, તેઓ ન્યારે સ્વાભાવિક રીતે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે વસે છે, ત્યારે તેઓને નિયમ ન છતાં તેઓ પોતાને સારૂ નિયમરૂપ છે; ૧૫ તેઓની પ્રેક્ષણી તેની સાથે સાહેલી આપતાં, તથા તેઓના વિચાર એકબીજાને હોયિત અથવા નિર્દોષ કસવતાં, તેઓ પોતાના અંતઃકરણમાં લણેલા નિયમનું કામ દેખાડે છે; ૧૬ દેવ મારી સુવાત્તા પ્રમાણે ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે માણસોનાં ગુણ કામોને ન્યાય ચુકવશે, તે દિવસે [એમ થશે].

૧૭ પણ જે તે યહુદી કહેવાય છે, ને નિયમશાસ્ત્ર પર આધાર રાખે છે, ને દેવ વિષે અભિમાન કરે છે, ૧૮ ને તેની ઇચ્છા ભણે છે, ને નિયમશાસ્ત્ર શિખેલા હોઇને જે ઉત્તમ વાતો તે પાઠથી લે છે, ૧૯ અને પોતાના વિષે એની ખાતરી રાખે છે કે, તે આપણાઓને દોરનાર તથા જે અધિકારમાં છે તેઓને પ્રકાર આપનાર, ૨૦ તથા અણુઓને શિક્ષક, તથા બાળકોને ભણાવનાર છું, અને મને નિયમશાસ્ત્રમાં જ્ઞાનનું તથા સત્યનું સ્વરૂપ છે; ૨૧ ત્યારે બીજાને શિખવનાર, તે પોતાને શિખવતા નથી છું? ચોરી ન કરવી, એવો બોધ કરનાર, તે પોતે ચોરી કરે છે છું? ૨૨ છિનાણું ન કરવું એવું કહેનાર, તે છિનાણું કરે છે છું? મૂર્તિઓથી કસાળનાર, તે દેવરૂપાને છુટે છે છું? ૨૩ તે ને નિયમશાસ્ત્ર વિષે વચાઈ કરે છે, તે નિયમશાસ્ત્ર ઉલ્લંઘનાથી દેવનું અપમાન કરે છે છું? ૨૪ કેમકે, જેમ [શાસ્ત્રમાં] લખ્યું છે તેમ, વખારે લીધે વિદેશીઓમાં દેવનું નામ નિંદાય છે. ૨૫ જે તે નિયમ પાળનાર હોય, તે સુનત લાસકારક છે ખરી; પણ જે તે નિયમનું ઉલ્લંઘન કરનાર હોય, તે વારી સુનત તે બેસુનત થઈ છે. ૨૬ માટે જે બેસુનતી માણસ નિયમના વિધિઓ

પાળે, તો તેની બેસુનત તે સુનત તરીકે ગણાય નહિ થું? ૧૭ અને સ્વાભાવિક રીતે જે બેસુનતીઓ, તેઓ નિયમ પાળીને તને, એટલે લેખ તથા મુનત છતાં નિયમશાસ્ત્રનું ઉત્પન્ન કરનારને અપરાધી ઠરાવશે નહિ થું? ૧૮ કેમકે જે દેખીતો યહુદી તે યહુદી નથી, ને જે દેખીતી એટલે દેહની સુનત તે સુનત નથી ૨૦ પણ જે માહેનો યહુદી તેજ યહુદી, ને જે સુનત હકાયની, એટલે [કેવળ] લેખ પ્રમાણેની નહિ પણ આત્મિક હોય તેજ સુનત છે, ને તેની પ્રરક્ષા માણસથી નથી, પણ દેવથી છે

૩ તો યહુની અધિકતા શી છે? અને સુનતથી શી લાભ છે? ૨ સર્વ પ્રકારે બહુ છે પ્રથમ તો એ કે, દેવના વચનો તેઓને સોપવામા આળ્યા હતા. ૩ અને જે કેટલાએક અવિશ્વાસી હતા તો થું? તેઓનો અવિશ્વાસ થું દેવના વિશ્વાસુપણને નિરચક કરશે? ૪ ના, એવું ન થાઓ, હા, હરેક માણસ જુદું કરે તોપણ દેવ સાચો કરે, જેમ લખ્યું છે કે,

તું પોતાની વાતોમા ન્યાયી કરે,
ને તારો ન્યાય કરવામા આવે ત્યારે તું કૃતેહ પામે
૫ પણ જે આપણું અન્યાયીપણું દેવના ન્યાયીપણાને સ્થાપિત કરે છે, તો થું કહીએ? કોપણી શિક્ષા કરનાર દેવ અન્યાયી છે થું? (હુ માણસની રીત પ્રમાણે બોલું છું). ૧ ના, એવું ન થાઓ, કેમકે જે એમ હોય તો દેવ જગતનો ન્યાય કેમ કરીને કરે? ૭ પણ જે મારી જુદાઈ દેવનું સત્ય તેના મહિમાને સાક્ષ વધારે પ્રગટ થયું, તો હજી મુખી મારો પણ ન્યાય અપરાધી તરીકે કેમ કરવામા આવે છે? ૮ અને અમારી નિંદા કરનારા કેટલાએક અમારા વિષે કહે છે કે, તેઓનું બોલવું એવું છે કે, સાક્ષ થાય માટે આપણે જુદું કરવું એ પ્રમાણે કેમ ન [કરીએ]? પણ એવાઓનો કંઈ વાજબી છે

૯ ત્યારે થું આપણે તેઓના કરતા ઉતરતા છીએ? તદન નહિજ, કારણ કે અમે અગાઉ યહુદીઓ તથા દુલેનીઓને મારી દોષ મુક્યા છે કે તેઓ સુધળા પાપને આધીન છે ૧૦ જેમ લખેલું છે તેમ કે,

કોઈ ન્યાયી નથી, એક પણ નથી,
૧૧ સમજનાર કોઈ નથી,

દેવને શોધનાર કોઈ નથી,

૧૨ તેઓ સુધળા ભટકી ગયા છે, તેઓ એકજ નકામા થયા છે,

સાક્ષ કરનાર કોઈ નથી, ના, એક પણ નથી

૧૩ તેઓનું ગળું ઉઘાડી કબર છે,
પોતાની જગથી તેઓએ કપટ કીધું છે,
તેઓના હોડામા સર્પનું ડેર છે

૧૪ તેઓનું મ્હોડું શાપથી તથા કડવાસથી ભરેલું છે

૧૫ તેઓના પગ લોહી વહેવડાવવા સાક્ષ ઉતાવળા છે,

૧૬ તેઓના મોંમાં નાર તથા સત્તાપ છે,

૧૭ ને શાંતિનો મા ૧ તેઓએ ભર્યો નથી

૧૮ તેઓની આખ આગળ દેવનું ભય નથી

૧ હવે આપણે જાણીએ છીએ કે નિયમશાસ્ત્ર જે કંઈ કહે છે, તે નિયમશાસ્ત્રને આધીન જેઓ છે તેઓને કહે છે, એ માટે કે હરેક મ્હોડું બંધ થાય, ને આખુ જગત દેવની આગળ દોષિત કરે ૨૦ કેમકે તેની સમક્ષ કોઈ માણસ નિયમની કરાણીઓથી ન્યાયી કરશે નહિ, કારણ કે નિયમદ્વારા તો પાપનું એળખાણ થાય છે ૨૧ પણ હમણાં દેવનું એવું ન્યાયીપણું પ્રગટ થયું છે કે જેનો આધાર નિયમ પર નથી, અને જેની સાહેદી નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાનીઓ આપે છે, ૨૨ એટલે દેવનું ન્યાયીપણું, જે ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસ વડે સર્વ વિશ્વાસ કરનારાઓને માટે છે તે, કેમકે કંઈ ભેદ નથી, ૨૩ કારણ કે સુધળાએ પાપ કીધું છે, ને દેવના મહિમા વિષે સુધળા અધુરા રહે છે, ૨૪ [પણ] ઇસુ ખ્રીસ્તથી જે ઉદ્ધાર છે, તેની મારફતે [દેવની] દુષ્ટાએ તેઓ મફત ન્યાયી ગણાય છે ૨૫ દેવે તેને તેના લોટીએ કરીને, વિશ્વાસથી [પ્રાપ્ત થાય એવું] પ્રાયશ્ચિત થવા સાક્ષ કરાવ્યો, એ માટે કે અગાઉ યએવા પાપની દરજીબ જે દેવની સહનતાથી થઈ તે વિષે તે પોતાનું ન્યાયીપણું દેખાડે, ૨૬ એટલે કે સાપ્રત કાળમા પોતાનું ન્યાયીપણું દેખાડે, એ માટે કે પોતે ન્યાયી રહેના ઇસુ પર વિશ્વાસ રાખનારને ન્યાયી ઠરાવનાર થાય ૨૭ તો વડાઈ કરવાનું ક્યા રજૂ કરે તેના સમાવેશ નથી ક્યા નિયમથી? થું કરણીના ૧ ના, પણ વિશ્વાસના નિયમથી ૨૮ એ માટે અમે એવું સમજીએ છીએ કે, માણસ નિયમની કરણીઓ વગર વિશ્વાસથી ન્યાયી કરે છે ૨૯ નહિ તો દેવ કેવળ યહુદીઓનોજ છે થું? થું વિદેશીઓનો પણ નથી? હા, વિદેશીઓનો પણ છે, ૩૦ કારણ કે દેવ એકજ છે ને તે સુનતીને વિશ્વાસથી, ને બેસુનતીને વિશ્વાસ વડે ન્યાયી ઠરાવશે ૩૧ ત્યારે અમે વિશ્વાસથી નિયમશાસ્ત્રને નિરચક કરીએ છીએ થું? ના, એવું ન થાઓ, તેથી ઉલટું અમે નિયમશાસ્ત્રને સ્થાપિત કરીએ છીએ.

૪ તો ઇબ્રાહીમ, જે દેહ પ્રમાણે આપણો પૂર્વજ, તેને શું મળ્યું, તે વિષે શું કહીએ? રૂકમકે ઇબ્રાહીમ જે કરણીઓથી ન્યાયી થયા હોત, તો તેને વડાઈ કરવાનું કારણ છે, પણ દેવ આગળ નહિ. રૂકમકે ધર્મલેખ શું કહે છે? એ કે ઇબ્રાહીમને દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને તે તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો. ૪ હવે કામ કરનારને જે મુસારો મળે છે તે કૃપારૂપ ગણાતો નથી, પણ દુકરૂપ ગણાય છે. ૫ પણ જે જન કામ કરનાર નથી, પણ અધર્મીને ન્યાયી કરાવનાર પર વિશ્વાસ કરનાર છે, તેનો વિશ્વાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાય છે. ૬ અને જે પ્રમાણે જે માણસને કરણીઓ વગર દેવ ન્યાયી ગણે છે તેને દાઉદ પણ એ પ્રમાણે ધન્યવાદ આપે છે કે,

જેઓના અપરાધ માફ થયા છે,
ને જેઓનાં પાપ દૂર થયાં છે, તેઓને ધન્ય છે.

૮ તેને લેખે પ્રભુ પાપ નહિ ગણે તે માણસને ધન્ય છે.

૯ ત્યારે એ ધન્યવાદ મુનતીને [આપવામાં આવ્યો] છે, કે જેમુનતીને પણ? આપણે એણે તો કહીએ છીએ કે ઇબ્રાહીમને વિશ્વાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો હતો. ૧૦ ત્યારે તે શી રીતે ગણાયો? તે મુનતી હતો ત્યારે? કે જેમુનતી હતો ત્યારે? મુનતી હતો ત્યારે નહિ, પણ જેમુનતી હતો ત્યારે?

૧૧ અને તે જેમુનતી હતો ત્યારે વિશ્વાસથી જે ન્યાયીપણું તેને મળ્યું હતું, તેની મુદ્રા થવા સાથે તે મુનતની નિશાણી પામ્યો, એ માટે કે, સર્વ જેમુનતી વિશ્વાસીઓના પૂર્વજ તે થાય કે તેઓને લેખે પણ ન્યાયીપણું ગણાય. ૧૨ અને મુનતીઓના પૂર્વજ, એટલે જેઓ મુનતી છે એટલુંજ નહિ, પણ આપણે ખાપ ઇબ્રાહીમ જેમુનતી હતો તે વખતમાં તેના વિશ્વાસના પગલાંમાં જેઓ ચાલે છે તેઓનો પણ તે પૂર્વજ થાય. ૧૩ કેમકે જગતના વારસ થવાનું વચન ઇબ્રાહીમને કે તેના વંશને નિયમદ્વારા ન હતું, પણ વિશ્વાસના ન્યાયીપણા દ્વારા મળ્યું હતું. ૧૪ કેમકે જે નિયમને [માનનારા] વારસ હોય, તો વિશ્વાસ નિરર્થક થયો, ને વચન બ્યર્થ થયું. ૧૫ કેમકે નિયમ તો કૌપ ઉપાલ્ન છે, પણ ન્યાય નિયમ નથી ત્યાં ઉલ્લંઘન પણ નથી. ૧૬ અને તે એ સાચું વિશ્વાસથી છે કે તે કૃપાથી થાય, એ માટે કે વચન સંધના વંશજોને વારસે અચુક થાય, જેઓ નિયમ તળેના છે માત્ર તેઓનેજ વારસે નહિ, પણ જેઓ ઇબ્રાહીમના

વિશ્વાસના છે, તેઓને વારસે પણ [અચુક] થાય; ૧૭ દેવ જે મુએલાંઓને સજીવન કરનાર, ને જે નથી તે બધે કે હોય એવું પ્રજટ કરનાર, ને જેના પર ઇબ્રાહીમને વિશ્વાસ કીધો, તેની આગળ તે આપણ સંધનાનો પૂર્વજ છે, (જેમ લખ્યું છે કે, મેં તને ધણી દેશબલિઓનો પૂર્વજ બનાવ્યો છે તેમ). ૧૮ તેણે આશાનું સ્થાન ન છતાં આશાથી વિશ્વાસ રાખ્યો, એ માટે કે જેમ [સાક્ષમાં] કહેવામાં આવ્યું હતું કે, તારો વંશ એવા થશે, તે મુજબ તે ધણી દેશબલિઓનો પૂર્વજ થાય. ૧૯ અને (પોતે આસરે સો વરસનો છતાં) પોતાનું શરીર હવે નિર્લેખ જેવું હતું, ને સારાહનું ગર્ભસ્થાન મરેલું હતું, એ ધ્યાનમાં લીધા છતાં તે વિશ્વાસમાં નબળો થયો નહિ; ૨૦ હા, દેવના વચન પર નજર રાખીને, તેણે અવિશ્વાસથી સહેદ ન આપ્યો; પણ દેવને મહિમા આપીને, ૨૧ તથા જે વચન તેણે આપ્યું હતું તે પુરું કરાવે પણ તે સમર્થ છે, એવા પુરો કરાસો રાખીને તે વિશ્વાસમાં બળવાન થયો. ૨૨ અને એ માટે [તેના વિશ્વાસ] તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો. ૨૩ હવે તે તેને લેખે ગણાયો, એ કેવળ તેનેજ માટે લખ્યું નથી, પરંતુ આપણે માટે પણ લખ્યું છે, ૨૪ એટલે આપણે જેઓ આપણા પ્રભુ ઇસુને મુએલાંમાંથી ઉઠાડનાર પર વિશ્વાસ રાખનારા છીએ, તેઓને લેખે પણ ગણારો. ૨૫ તે આપણા અપરાધોને લીધે પરાધીન કરાયો, ને આપણા ન્યાયીકરણને લીધે પાછો ઉઠાડાયો.

૫ ત્યારે આપણે વિશ્વાસથી ન્યાયી કરાવાએલા છીએ, એ માટે આપણે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવની સાથે સમાધાન પામીએ; ૨ આ જે કૃપામાં આપણે રિષ્ટ છીએ, તેમાં તે [ઇસુ]ને આસરે પણ વિશ્વાસથી પ્રવેશ પામેલા છીએ; ૩ વળી આપણે દેવના મહિમાની આશાથી આનંદ કરીએ. ૪ અને કેવળ એટલુંજ નહિ, પરંતુ આપણે વિપત્તિમાં પણ આનંદ કરીએ; કેમકે આપણે બાહ્યોએ છીએ કે વિપત્તિ ધીરજને, ૫ ને ધીરજ અનુભવને, ને અનુભવ આશાને ઉપજાવે છે; ૬ અને આશા લક્ષ્યવતી નથી, કેમકે આપણને આપેલા પવિત્ર આત્માથી આપણા અતઃકરણમાં દેવનો પ્રેમ વહેવડાવેલો છે. ૭ કેમકે આપણે હજી નિર્બળ હતા, એટલામાં યોગ્ય સમયે અધર્મીઓને સાચું ખ્રીસ્ત મરણ પામ્યો. ૮ હવે ન્યાયીને સાચું ભાગ્યે કોઈ મરે; પરાધકારીને સાચું તો કોઈએક કદાપિ મરવાને પણ છાતી ચલાવે.

પણ દેવ આપણા પર પોતાનો પ્રેમ આપા પ્રગટ કરે છે કે, આપણે હજુ પાપી હતા તેટલામાં ખ્રીસ્ત આપણે સાર મરણ પામ્યા. * ત્યારે આપણે દમણા તેના લોહીથી ન્યાયી ઠરાવાયા છીએ, માટે તેની મારફતે કોપથી બચીશું તેના કેટલો વિશેષ નિશ્ચય છે. ૧૦ કેમકે ત્યારે આપણે શત્રુ હતા, ત્યારે જો દેવની સાથે તેના દીકરાના મરણે કરીને આપણે મિલાવ થયા, તો મિલાવ થયા પછી તેના જીવનને લીધે આપણે બચીશું તેના કેટલો વિશેષ નિશ્ચય છે, ૧૧ અને એટલું જ નહિ, પણ આપણે પ્રશુ ઇસુ ખ્રીસ્ત જેની મારફતે આપણે દમણા મિલાવ પામ્યા છીએ, તેને આસરે આપણે દેવમાં આનંદ પણ કરીએ છીએ.

૧૨ તે માટે જો એક માણસથી પાપ જગતમાં પેકું, ને પાપથી મરણ, ને એમ સંધળા માણસોમાં મરણનો પ્રસાર થયો, કારણ કે સંધળાએ પાપ કીધું, ૧૩ કેમકે નિયમશાસ્ત્ર [પ્રગટ થયા] સુધી પાપ જગતમાં હતું ખરું, તોપણ ન્યા નિયમ ન હોય ત્યાં પાપ નહાય નહિ. ૧૪ તોપણ આદમથી મુઝા સુધી મરણે રાજ્ય કીધું, [હા], જેઓએ આદમના ઉદ્ધવન સમાન પાપ કીધું ન હતું, તેઓના ઉપર પણ રાજ્ય કીધું, [આદમ] તો તે આવનારનું નિર્દેશન હતો. ૧૫ પણ જેવું પાપ તેવું દુષ્ટાદાન એમ નથી, કેમકે જો એકના પાપને લીધે ધણા મરણ પામ્યા, તો ધણાના ઉપર દેવની દુષ્ટા તથા વિરોધે કરીને એક માણસની એટલે ઇસુ ખ્રીસ્તની દુષ્ટાથી દાન પુષ્કળ થયા છે. ૧૬ અને એકના પાપ કીધાથી જેવું થયું, તેવું દાન નથી, કેમકે ન્યાયશુદ્ધિ એક [ના અપરાધ]થી દરૂપ થયો, પણ દુષ્ટાદાન તો ધણા અપરાધોથી ન્યાયીકરણ થયું. ૧૭ કેમકે જો એકથી તેના પાપને લીધે મરણે રાજ્ય કીધું, તો જેઓ દુષ્ટા તથા ન્યાયી-પણાનું દાન પુષ્કળ પામે છે, તેઓ એક એટલે ઇસુ ખ્રીસ્તની જીવનમાં રાજ્ય કરશે તે કેટલું વિશેષ આવરી કરેલું છે. ૧૮ માટે જો એક અપરાધથી સંધળા માણસો પર દડનો ઠરાવ આવ્યો, તેમ એક ન્યાયી દુષ્ટથી સંધળા માણસો પર જીવનરૂપ ન્યાયીકરણનું દાન આવ્યું. ૧૯ કેમકે જો એક માણસના આજ્ઞા-અગ્રથી ધણા પાપી થયા, તેમજ એકના આજ્ઞાપાલણથી ધણા ન્યાયી ઠરશે. ૨૦ વળી નિયમશાસ્ત્રે પ્રવેશ કીધો કે અપરાધ અધિક થાય, પણ ન્યા પાપ અધિક થયું, ત્યાં દુષ્ટા તેથી અધિક થઈ. ૨૧ એ માટે કે જો

પાપે મરણ[કીધી રાજ્ય]માં રાજ્ય કીધું તેમ દુષ્ટા પણ આપણા પ્રશુ ઇસુ ખ્રીસ્તની મારફતે ન્યાયીકરણે કરીને સર્વકાળના જીવનને અર્થે રાજ્ય કરે.

૨ ત્યારે આપણે શું કહીએ? દુષ્ટા અધિક થાય માટે પાપ કરતા રહીએ છીએ? ના, એવું ન થાયો, આપણે પાપના સંબંધમાં મુઝા તો હવે એમાં કેમ જીવીએ? ૩ શું તમે નથી જાણતા કે, આપણે જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા, તેઓ સર્વ તેના મરણમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા. ૪ તે માટે આપણે બાપ્તિસ્માએ કરીને તેની સાથે મરણમાં દડાયા, કે જો ખ્રીસ્ત બાપના મહિમાએ કરીને મુઝેલામાંથી ઉઠાડાયો, તેમજ આપણે પણ નવા જીવનમાં ચાલીએ. ૫ કારણ કે જો આપણે તેના મરણની સમાનતામાં [તેની] સાથે જોડાયા, તો તેના પુનરુત્થાનની [સમાનતામાં] પણ [જોડાયેલા] થઈશું. ૬ અને એ જાણીએ છીએ કે આપણું જીવન માણસપણું તેની સાથે વધતેવે એ માટે જાણ્યું કે પાપનું શરીર નિર્વેક થાય, એટલે હવે પછી આપણે પાપની શુદ્ધામગીરીમાં ન રહીએ. ૭ કેમકે જો મુઝો છે તે ન્યાયી કરીને પાપથી છુટ્યો છે. ૮ હવે જો આપણે ખ્રીસ્તની સાથે મુઝા, તો આપણને વિશ્વાસ છે કે તેની સાથે જીવીશું પણ ખરું. ૯ કેમકે આપણે જાણીએ છીએ કે ખ્રીસ્ત મુઝેલામાંથી ઉઠાડાયા પછી ફરી મરતો નથી, હવે પછી મરણનો ફરી તેના પર અધિકાર નથી. ૧૦ કેમકે તે મુઝો, એટલે પાપના સંબંધમાં એકજ વાર મુઝો, પણ તે જીવે છે એટલે દેવના સંબંધમાં જીવે છે. ૧૧ તેમ તમે પોતાને પણ પાપના સંબંધમાં મુઝેલા, પણ આપણા પ્રશુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવના સંબંધમાં જીવતા, ગણો.

૧૨ એ માટે તમે ધરપને તમારા મરનાર શરીરમાં રાજ્ય કરવા ન દો કે જેથી તમે તેની કુશળાઓને આધીન થાઓ. ૧૩ અને તમારા અવયવોને અન્યાયના હથિયાર થવા સાથે ધરપને ન સોંપો, પણ મુઝેલા માથી જીવતા થએલા એવા તમે પોતાને દેવને સોંપો, તથા પોતાના અવયવો ન્યાયીપણાના હથિયાર થવાને [દેવને સોંપો]. ૧૪ કારણ કે પાપ તમારા પર રાજ્ય કરશે નહિ, કેમકે તમે નિયમને આધીન નથી, પણ દુષ્ટાને આધીન છો.

૧૫ તો શું કે આપણે નિયમને આધીન નથી, પણ દુષ્ટાને આધીન છીએ, તે માટે પાપ કરીએ છીએ? ના, એવું ન થાયો. ૧૬ શું તમે નથી જાણતા કે, જેની

આજ્ઞા પાળવા સારૂ તમે પોતાને દાસ તરીકે સોંપો છો, એટલે જોની આજ્ઞા તમે પાળો છો, તેના દાસ તમે છો; અને તો મોતને અર્થે પાપના, અથવા ન્યાયીપણાને અર્થે આજ્ઞાપાલનના. ૧૭મને તો પાપના દાસ હતા, તેમ છતાં જે ઉપદેશધારાને તમે સોંપાયા હતા, તે તમે અંતઃકરણથી માન્યો, એ માટે દેવને ધન્ય દો. ૧૮મને તમે પાપથી છુટા થઈને, ન્યાયી-પણાના દાસ થયા. ૧૯મના દેહના નબળાપણાના કારણથી હું માણસની રીતે વાત કરું છું. જેમ તમે પોતાના અવયવો અન્યાયને અર્થે અણુદ્વંતને તથા અન્યાયને દાસ તરીકે સોંપ્યા હતા, તેમ હમણાં પોતાના અવયવો પવિત્રતાને અર્થે ન્યાયીપણાને દાસ તરીકે સોંપો. ૨૦ કેમકે જેવારે તમે પાપના દાસ હતા તેવારે તમે ન્યાયીપણા વિષે છુટા હતા. ૨૧ તો જે કામોથી તમે હમણાં ચરમાઓ છો, તેથી તમને તે વખતે હું કળ હઉં કેમકે તે [કામો]નું પરિણામ મરણ છે. ૨૨ પણ હમણાં પાપથી છુટા કરાવવા, ને દેહના દાસ ધર્મેશ્વર હોવાથી તમને પવિત્રતાને અર્થે કળ છે, ને પરિણામે સર્વકાળનું જીવન. ૨૩ કેમકે પાપનો સુસારો મરણ છે, પણ દેવનું કૃપાદાન, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે, સર્વકાળનું જીવન છે.

૭ વળી એ ભાઈઓ, હું તમે એ નથી ભણવા, (કેમકે નિયમ ભણનારાની પ્રત્યે જોઈએ છું) કે, માણસ છે એ ત્યાં સુધી નિયમની સત્તા તેના પર હોય છે? કેમકે જે ખાંધાને વર છે, તે પોતાના વરના જીવતાં નુકી નિયમથી તેની સાથે બંધાયેલી છે, પણ જો વર મરી જાય તો તે વરના નિયમથી છુટી પડે છે. ૨ હવે વરના જીવતાં જો તે બીજાને વર કરે, તો તે વ્યભિચારિણી કહેવાશે; પણ જો તેનો વર મરી જાય તો તે નિયમથી છુટી છે, તેથી જો તે બીજાને વર કરે તોપણ વ્યભિચારિણી નથી. ૩ એમજ, મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખ્રીસ્તના સરીરે કરીને નિયમશાસ્ત્રના સર્વધર્મો મુજબ યથા છો, એ સારૂ કે તમે બીજાના, એટલે કે મુએલામાંથી પાછો ઉઠ્યા છો તેના યાગ્યો, કે આપણે દેવને અર્થે કળ ઉપજાવીએ. ૪ કેમકે ત્યારે આપણે દૈદિક હતા ત્યારે નિયમ-શાસ્ત્રવડે પાપના જે મનોવિધારો, તેઓ આપણા અવયવોમાં મરણને સારૂ કળ ઉપજાવવાને પ્રયત્ન કરતા હતા. ૫ પણ હમણાં જેમાં આપણે બંધાયા હતા તે વિષે આપણે મરણ પામ્યાથી નિયમશાસ્ત્રથી છુટા થયા છીએ, એ માટે લેખના જુનાપણાએ નહિ,

પણ આત્માના નવાપણાએ સેવા કરીએ છીએ.

૭ ત્યારે આપણે હું કહીએ? હું નિયમ પાપરૂપ છે? ના, એવું ન થાઓ; પરંતુ નિયમ વગર મેં પાપ ભણ્યું ન હોવ; કેમકે નિયમશાસ્ત્રે જો કળું ન હોવ કે લોક ન સજ, તો મેં લોક ભણ્યો ન હોવ. ૮ પણ પાપે, નિમિત્ત મળવાથી, આજ્ઞાએ કરીને મારામાં સંવળા પ્રકારનો લોક ઉપજાવ્યો; કેમકે નિયમ વિના પાપ નિર્જન છે. ૯ હું તો અગાઉ નિયમ વિના જીવતો હતો, પણ આજ્ઞા આવી એટલે પાપ સજીવન થયું, ને હું મુજો; ૧૦ ને જે આજ્ઞા જીવનને અર્થે હતી તે તો મરણને અર્થે [છે એવું] મને માલમ પડ્યું; ૧૧ કેમકે પાપે, નિમિત્ત મળવાથી, આજ્ઞાએ કરીને મને કળ્યો, ને તે વડે મને મારી નાખ્યો. ૧૨ એ માટે નિયમશાસ્ત્ર તો પવિત્ર છે, ને આજ્ઞા પવિત્ર, ન્યાયી તથા દિવકારી છે. ૧૩ ત્યારે જે દિવકારી છે તે મને મોતકારક થયું હું? ના, એવું ન થાઓ; પણ પાપ તે પાપજ દેખાય, એ માટે એણે જે દિવકારી છે, તેણે કરીને મારામાં મરણ ઉપજાવ્યું, એ માટે કે આજ્ઞાવડે પાપ તે અતિશય પાપિષ્ઠ થાય. ૧૪ કેમકે આપણે ભણીએ છીએ કે નિયમ આત્મિક છે, પણ હું દૈદિક છું ને પાપને તાપે વેચાયેલો છું. ૧૫ કેમકે હું જે કરું છું, તે હું સમજીને [કરતો નથી], કારણ કે જે હમણું છું તે હું કરતો નથી, પણ જે ધિક્કારે છું તે કરું છું. ૧૬ ત્યારે હું જે હમણતો નથી તે જો કરું છું, તો હું નિયમ વિષે કળ કરું છું કે તે સારો છે. ૧૭ તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં જે પાપ વસે છે તે કરું છે. ૧૮ કેમકે હું ભણું છું કે મારામાં, એટલે મારા દેહમાં, કંઈજ સાફ વસતું નથી; કારણ કે હમણવાનું તો મારામાં છે, પણ સાફ કરવાનું નથી. ૧૯ કેમકે જે સાફ હું હમણું છું તે કરતો નથી; પણ જે ભૂલું હું હમણતો નથી તે કરું છું. ૨૦ હવે જો હું જે હમણતો નથી તે કરું છું, તો તે કરનાર હું નથી, પણ મારામાં જે પાપ વસે છે તે છે. ૨૧ તો મને એવા નિયમ માલમ પડે છે કે સાફ કરવા હું હમણું છું ત્યારે જુદું હાલત હોય છે. ૨૨ કેમકે હું માંદોના માણસપણા પ્રમાણે દેવના નિયમમાં આનંદ કરું છું. ૨૩ પણ હું મારા અવયવોમાં એક બૂદો નિયમ જોઉં છું, જે મારા મનના નિયમની સાથે લડે છે, ને મારા અવયવોમાં પાપનો જે નિયમ છે તેના બંધનમાં મને લાવે છે. ૨૪ હું કેવો દુર્બોધ માણસ છું, મને આ મરણના સરીરથી કાલુ છોડાવશે? ૨૫ આપણા પ્રભુ ઇસુ

શ્રીસ્તને આસરે દુ દેવની ઉપકારસ્થિતિ કરે છે માટે તેા દુ પોતે મનથી દેવના નિયમની, પણ દેહથી પાપના નિયમની, સેવા કરે છે

૮ એ માટે જેઓ શ્રીસ્ત ઇસુમા છે તેઓને હવે ૮. ૬૪ દર્શાવે નથી. ૧૬ કેમકે ઇસુ શ્રીસ્તમા જીવનના આત્માના નિયમે અને પાપના તથા મરણના નિયમથી છુટા થયેલા છે. ૧૬ કેમકે દેહના, કારણથી નિયમ નિર્બળ હતો, તેથી જે [કામ] તેને અશક્ય હતું તે દેવે [ક્રીષ્ટ, એટલે] પોતાના દીકરાને પાપી દેહની સમાનતામાં, ને પાપ વિષે [અપેક્ષા કરીકે] મોકલીને દેહમાં પાપની દર્શાવ કરમાવી, ૧૭ એ માટે કે આપણામાં, એટલે દેહ પ્રમાણે નહિ પણ આત્મા પ્રમાણે સાધનાસાધા, નિયમનો વિધિ પૂર્ણ થાય ૧૬ કેમકે જેઓ દૈહિક છે, તેઓ દેહના વાના ઉપર મન લગાડે છે, પણ જેઓ આત્મિક છે, તેઓ આત્માના વાના ઉપર [મન લગાડે છે] ૧ અને દૈહિક મન મરણ છે, પણ આત્મિક મન જીવન તથા શાંતિ છે. ૭ કારણ કે દૈહિક મન દેવ પર વેર છે, કેમકે તે દેવના નિયમને આધીન નથી, ને યદ્ય શક્ય પણ નથી ૮ અને જેઓ દૈહિક છે તેઓ દેવને પ્રસન્ન કરી શકતા નથી. ૯ પણ જે દેવનો આત્મા વમાસમાં વસે છે, તો તને દૈહિક નથી, પણ આત્મિક છે, પણ જે કોઇને શ્રીસ્તનો આત્મા નથી, તો તે તેના નથી ૧૦ અને જે શ્રીસ્ત વમાસમાં છે તો પાપને લીધે શરીર તો મરે છે, પણ ન્યાયીપણને લીધે આત્મા જીવે છે ૧૧ ત્યારે જેણે ઇસુને મુએલામાંથી ઉઠાવ્યો, તેના આત્મા જે વમાસમાં વસે છે, તો જેણે શ્રીસ્ત ઇસુ મુએલામાંથી ઉઠાવ્યો તે, વમાસમાં વસનાર પોતાના આત્માની મારફતે, વમાસ મરનાર શરીરને પણ સજીવન કરશે

૧૨ એ માટે, આ લાઇએ, આપણે જાણી છીએ, પણ દેહ પ્રમાણે જીવવાને દેહના જાણી નથી ૧૩ કેમકે જે તમે દેહ પ્રમાણે જીવો તો તમે મરેશો, પણ જે તમે આત્માએ કરીને શરીરના કાચેને મારી નાખો તો જીવશો ૧૪ કેમકે નેટલા દેવના આત્માથી દોરાય છે, નેટલા દેવના દીકરા છે ૧૫ કેમકે કરીથી તમને લય લાગે એવો દાસપણનો આત્મા તમે પામ્યા નથી, પણ તમે દત્તકપુત્રપણનો આત્મા પામ્યા છો, જેણે કરીને આપણે આખા, બાપ, એવી હાક મારીએ છીએ ૧૬ આત્મા પોતે આપણા આત્માની સાથે સાક્ષી આપે છે કે આપણે દેવના ઊંડા છીએ

૧૭ અને જે ઊંડા તો વારસ, એટલે દેવના વારસ, ને શ્રીસ્તની સધાતે સાથીવારસ છીએ; જે આપણે તેની સાથે દુ ખ સહીએ એ સાથે કે તેની સાથે મહિમા પણ પામીએ તો.

૧૮ કેમકે દુ એમ ગણુ છું કે આ વખતના દુ યો, જે મહિમા આપણને પ્રગટ થનાર છે તેની સાથે સરખાવવા જોગ નથી. ૧૯ કેમકે સૃષ્ટિની આગર અપેક્ષા દેવના ઊંડાના પ્રગટ થવાની વાટ ભેગા કરે છે ૨૦ કારણ કે સૃષ્ટિ પોતાની ઇચ્છાથી નહિ, પણ સ્વાધીન કરનારના કરવાથી વ્યર્થપણને સ્વાધીન થયું; ૨૧ ને એવી આશાએ [સ્વાધીન થયું] કે સૃષ્ટિ પોતે પણ નાશના દાસપણથી છુટી થયને દેવના ઊંડાના મહિમાના છુટાપણમાં આવશે ૨૨ કેમકે આપણે ભૂખીએ છીએ કે અત્યાર મુખી સધળી સૃષ્ટિ સામટી નિસાસા નાખીને કઠાય છે ૨૩ અને એકલી તે નહિ, પણ આપણે જેઓને આત્માત્મ પ્રથમ કળ મળ્યું છે, તે આપણે પોતે પણ દત્તકપુત્રપણની એટલે આપણા શરીરના ઉછારની વાટ ભેગા, પોતાના [મન]માં નિસાસા નાખીએ છીએ ૨૪ કેમકે આપણે આશાએ તારણ પામ્યા છીએ, પણ જે આશા દુષ્ટ હોય તે આત્મા નથી, કેમકે કોઇ માણસ પોતે ને દેખે છે તેની આશા કેમ કરે? ૨૫ પણ જે આપણે દેખતા નથી તેની આત્મા જ્યારે રાખીએ છીએ, ત્યારે ખીજથી તેની વાટ ભેગાએ છીએ

૨૬ અને તે પ્રમાણે આત્મા પણ આપણી નિબળવાની સહાય કરે છે, કેમકે યથાધોગ્ય રીતે શી પ્રાર્થના કરવી એ આપણે નજીવતા નથી, પણ આત્મા પોતે અનામ્ય નિસાસાએ કરીને આપણે સાથે મધ્યસ્થી કરે છે, ૨૭ અને અંત કરણનો શોધનાર ભણે છે કે આત્માની ઇચ્છા શી છે, કેમકે તે પવિત્રને સાથે દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે વિનવી કરે છે. ૨૮ અને આપણે ભણીએ છીએ કે જેઓ દેવના ઉપર પ્રેમ કરે છે, જેઓ તેના મનોરથ પ્રમાણે તેડાયલા છે, તેઓને સધળું એકઠું મળીને કાયદાકારક નિવડે છે ૨૯ કેમકે જેઓને તે અગાઉથી નજીવતા હતો, તેઓને વિષે તેણે અગાઉથી કરાવ્યું પણ હતું, કે તેઓ તેના દીકરાની પ્રતિમા સરખા થાય, એ સાથે કે તે ધણુ લાઇઓ-માનો પ્રથમનનિત થાય ૩૦ વળી જેઓને તેણે અગાઉથી કરાવ્યા, તેઓને તેણે તેડાવ્યા પણ, ને જેઓને તેણે તેડાવ્યા, તેઓને તેણે ન્યાયી પણ કરાવ્યા, ને જેઓને તેણે ન્યાયી કરાવ્યા, તેઓને તેણે મહિમાવં

પણ કયો.

૨૧ ત્યારે એ વાતો વિશે આપણે શું કહીએ? ત્યારે દેવ આપણા પક્ષને ત્યારે આપણી સામે કાણ? ૨૨ જેણે પોતાના દીકરાને ખાસી ગણ્યો નહિ, પણ આપણુ સર્વને હીથે તેને સોંપી દીધો, તે આપણને તેની સમી બધુંએ કૃપાએ કેમ નહિ આપસો? ૨૩ દેવના પસંદ પ્રીયતા ઉપર કાણ દોષ મુકો? [તેઓને] ત્યાની કમવનાર દેવ છે; ૨૪ [તેઓને] કોષિત કમવનાર કાણ? ને મુઓ, હા, ને મુઓવાંમાંથી પાછો પણ ઉઠ્યો તે ખ્રીસ્ત ઇસુ છે, તે દેવને જમણે દર્શાવે છે, તે આપણે સાચું મધ્યસ્થી પણ કરે છે. ૨૫ ખ્રીસ્તના પ્રેમથી આપણને કાણ જૂઠા પાડ્યો? શું વિપત્તિ, કે વેદના, કે સત્તાવણી, કે દુકાળ, કે નસતો, કે જોખમ, કે વરવાર? ૨૬ નેમ લખ્યું છે કે,

તારે હીથે અમે આપણે દિવસ માથા જમણે છીએ, કપાવાનાં ઘેટાંના જેવા અમે બહાવણા છીએ.

૨૭ તોપણ જેણે આપણા ઉપર પ્રીતિ છીધી, તેને આસરે આપણે એ બધાં સંબંધી વિશેષ જાણીએ છીએ. ૨૮ કેમકે મારી ખાતરી છે, કે મરણ, કે જીવન, કે દુઃખ, કે અધિકારીઓ, કે વર્તમાનનું, કે ભવિષ્યનું, કે પરાક્રમીઓ, ૨૯ કે ઉચાણ, કે ઉડાણ, કે કોઈ પણ બીજી સંભવિત વસ્તુ, દેવની જે પ્રીતિ ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુમાં છે, તેથી આપણને જૂઠા પાડી શકશે નહિ.

૮ હું ખ્રીસ્તમાં સાચું જોઈું છું, હું જુદું જોઈતો નથી, માટે અંતરરણુ પણ પવિત્ર આત્મામાં મારો સાક્ષી છે, ૧ મને મોટી શોક તથા મારા અંતરરણુમાં અંધારું એક છે; ૨ કેમકે મારા શાકરોએ બહાર, એટલે દેહ સંબંધી મારાં સર્વાવલોકાં ન બહાર છે, એવો જ શાપિત ધરને [ખ્રીસ્તથી જુદો કહાડ] એવી બહાર કે હજી મને થાય છે. ૩ તેઓ ઇસાએલી છે, ને દત્તપુત્રપણું તથા મદિમા તથા કસરી તથા નિયમશાસન તથા બળનક્રિયા તથા વચનો તેઓનાં છે. ૪ બાપદાદાઓ તેઓના છે, ને ખ્રીસ્ત દેહ સંબંધી તેઓના છે; તે સર્વાપરી સદાકાળ સ્વતંત્ર દેવ છે. આમેન. ૫ પણ દેવની વાત બહાર કે જ્યારે થઈ દોષ એમ નથી, કેમકે જેઓ ઇસાએલીના [વંશજો] છે તેઓ સંપૂર્ણ ઇસાએલી નથી. ૬ અને તેઓ ઇસા-લીમના વંશજો છે માટે સંપૂર્ણ [તેનાં] છાકરાં છે, એમ પણ નથી; પણ [એવું લખેલું છે કે], ઇસાકથી તારો ધેરા કહેવાયો. ૭ એટલે જેઓ દેવનાં છાકરાં,

તેઓ દેવનાં છાકરાં છે એમ નહિ; પણ જેઓ વચનનાં છાકરાં, તેઓજ વંશ બહાવણ છે. ૮ કેમકે વચનની વાત એ છે કે, આ સમયે હું આવીશ, ને સાચાકરો દીકરો થશે. ૯ અને માત્ર એટલુંજ નહિ, પરંતુ રિપ્કાદે પણ એકથી એટલે આપણા ત્યા ઇસાકથી વર્ષા થશે, ૧૦ ને [છાકરાઓના] જન્મ્યા પહેલાં ત્યારે તેઓએ કંઈ સાચું કે બુંદું કયું ન હતું, ત્યારે દેવનો મનોરથ ને તેની પસંદની પ્રમાણ છે તે, કશીઓ પર નહિ, પણ તેડનારની કમ્પા પર આધાર રાખે, ૧૧ માટે એણીને એમ કહેવામાં આવ્યું કે, વડો નાનાની આકરી કરશે. ૧૨ તે પ્રમાણે લખ્યું છે કે, મેં યાકુબ ઉપર પ્રીતિ કરી, પણ એસાવ ઉપર દ્રેષ કર્યો.

૧૩ ત્યારે આપણે શું કહીએ? દેવને ત્યાં અન્યાય છે શું? ના, એવું ન થાયો; ૧૪ કેમકે તે મુસાને કહે છે કે, જેના ઉપર હું દયા કરવા [ચાહું], તેના ઉપર હું દયા કરીશ; ને જેના ઉપર હું ક્રોધા કરવા [ચાહું], તેના ઉપર હું ક્રોધા કરીશ. ૧૫ માટે એ તો ઇસા-નારથી નહિ, ને દોરનારથી જુદો નહિ, પણ દયા કરનાર દેવથી થાય છે. ૧૬ વળી ધર્મલેખ કારનને કહે છે કે, મેં તને એજ માટે ઉઠાવ્યો કયો છે કે, તારામાં મારું પરાક્રમ હું જેખાહું, ને મારું નામ આખી પૃથ્વીમાં પ્રચલ થાય. ૧૭ એ માટે તે ચાહે તેના પર દયા કરે છે; ને ચાહે તેને હરીણો કરે છે.

૧૮ ત્યારે હું અને કહેરો કે, તેમ છતાં તે દોષ કેમ કાઢે છે? કેમકે તેના મનમુખાની વિરૂદ્ધ કાણ થઈ શકે છે? ૧૯ પણ અરે માલુસ, હું વળી કાણ છે કે દેવને સામે જવાબ આપે છે? ને ધરેલું, હું તે પોતાના ધરનારને કહેરો કે, તે મને એવું કેમ બતાવ્યું? ૨૦ શું કુસારને એકનાએક ગારાના એક બાબનું માનને અર્થ તથા બીજાનું અપમાનને અર્થ પાત્ર ધરવાને મોટાથી ઉપર અધિકાર નથી? ૨૧ અને તે દેવ પોતાનો કોષ દેખાડવા તથા પોતાનું સામર્થ્ય જાણાવવા હજીને નાસને જોજ થયલાં કોષનાં પાત્રોનું થયું છીરજથી સદન છીધું; ૨૨ ને જો મદિમાને સાચું આગળ તૈયાર કરેલાં દયાનાં પાત્રો પર પોતાના મદિમાની સંપત્તિ જાણાવવા તેની મરજી હતી તો શું? ૨૩ એટલે આપણુ જેઓને તેણે કેવળ યહુદીઓ-માંથી નહિ, પણ વિદેશીઓમાંથી પણ તેડાવ્યા છે [તેઓ પર]. ૨૪ અને એમજ ને દોશીઓમાં પણ કહે છે કે,

જે મારા લોક ન હતા તેઓને હું મારા લોક,
ને જે વહાલી ન હતી તેહીને હું વહાલી કરી કહીશ.
૨૬ અને એમ થયો કે જે ઠેકાણે તેઓને એક હશેવામાં

આવ્યું હતું કે તમે મારા લોક નથી,
ત્યાં તેઓ જીવતા દેવના ફીકરાઓ કહેવાશે
૨૭ વળી યશાયાહ ઇસાએલ સળધી ઘાટેા પાડીને કહે
છે કે, ઇસાએલના ફીકરાઓની ગણતરી જે સમુદ્રની
રેતીના બેટલી હોય, તોપણ તેનો શેષજી તારણ
પામશે ૨૮ કેમકે પ્રભુ પોતાનું વચન પૂર્ણ કરીને ને
ફુકથી પતાવીને તેને પૃથ્વી પર અમલમાં આણ્યો
૨૯ અને એમજ યશાયાહે આગળ પણ કહ્યું હતું કે,
જે સે-ચોના પ્રભુએ આપણને સાચી બીજ રહેવા
દીધું ન હોત,

તો આપણે સદોમના જેવા થાત તથા ગમેરાના
સરખા થઈ જાત.

૩૦ ત્યારે આપણે શું કહીએ? એ કે વિદેશીઓ
ન્યાયીપણા પાછળ લાગુ રહેવા ન હતા, તોપણ
તેઓને ન્યાયીપણુ, એટલે જે ન્યાયીપણુ વિશ્વાસથી
જે તે, પ્રાપ્ત થયું ૩૧ પણ ઇસાએલ ન્યાયીપણાના
નિયમની પાછળ લાગ્યા છતાં તે નિયમને ખોડ્યા
નહિ. ૩૨ શા માટે નહિ? કેમકે તેઓ વિશ્વાસથી
નહિ, પણ જાણે કે ક્રણીઓથી [રોધતા હતા].
તેઓએ ડેસ ખવાડનાર પત્થરની ડોકર ખાધી,
૩૩ જેમ લખ્યું છે કે,

જ્યો, હું સીધાનમાં ડેસ ખવાડનાર પત્થર, ને
ડોકર ૩૪ ખડક મુકે છું,

ને જે ડોકર તેના ઉપર વિશ્વાસ કરશે તે ઇજવાશે
નહિ.

૧૦ જો લાઈઓ, [ઇસાએલ]ને સાચી મારા
અત કરણની ઇચ્છા તથા દેવની પ્રત્યે મારી
પ્રાર્થના એવી છે કે તેઓ તારણ પામે ૧ કેમકે હું
તેઓ વિષે શાહેલી પુરૂ છું કે, દેવ પ્રત્યે તેઓની
આરથા જી ખરી, પણ તે જ્ઞાન પ્રમાણે નથી. ૨ કેમકે
દેવના ન્યાયીપણા વિષે અજબજા હોવાથી, તથા
પોતાના [ન્યાયીપણા]ને રચાવન કરવા ચલ કરીને,
તેઓ દેવના ન્યાયીપણાને આધીન થયા નહિ. ૩ કેમકે
ખ્રીસ્ત તો હરેક વિશ્વાસ રાખનારને સાચી ન્યાયી
પણાને આજે નિયમની સમૂલ્લતા છે ૪ કેમકે મુસા
એમ લખે છે કે, જે માણસ નિયમનું ન્યાયીપણું કરે
છે, તે તે વડે જીવશે ૫ પણ જે ન્યાયીપણુ વિશ્વાસથી
છે તે એક હશે કે, તે તારા અત કરણમાં ન કહે

કે આકાશમાં કોણ ચઢશે, (એટલે ખ્રીસ્તને નીચે
લાવવાને); ૭ અથવા એ કે, ઉડાણમાં કોણ ઉતરશે?
(એટલે ખ્રીસ્તને મુએલાઓમાંથી ઉપર લાવવાને)
૮ પણ તે શું કહે છે? એ કે, વાત તારી પાસે, તારા
મહેમા તથા તારા અત કરણમાં છે, એટલે વિશ્વાસની
જે વાત અમે પ્રગટ કરીએ છીએ તે, કે, જો તે
તારે મહેાડે ઇસુને પ્રભુ તરીકે કબૂલ કરીશ, ને દેવે
તેને મુએલાઓમાંથી પાછો ઉઠાડ્યો, એવા વિશ્વાસ
તારા અત કરણમાં કરીશ, તો તે તારણ પામીશ.
૧૦ કારણ કે ન્યાયીપણાને અર્થે અત કરણથી વિશ્વાસ
કરાય છે, ને તારણને અર્થે મહેાડી કબૂલાત કરવામાં
આવે છે ૧૧ કેમકે ધર્મદેખ કહે છે કે, એના ઉપર
જે કોઈ વિશ્વાસ કરશે તે ઇજવાશે નહિ. ૧૨ કેમકે
ચહુદી તથા હેયેનીમાં ભેદ નથી કેમકે સર્વનો પ્રભુ
એકજ છે, અને જેઓ તેને વિનતી કરે છે તે સર્વ
પ્રત્યે તે સંપત્તિવાન ૧૩ કેમકે જે કોઈ પ્રભુને
નામો વિનતી કરશે તે તારણ પામશે ૧૪ પણ જેના
ઉપર તેઓએ વિશ્વાસ નથી કર્યો, તેને તેઓ કેમ
વિનતી કરશે? વળી જેને વિષે તેઓએ સાબત્ય
નથી, તેના ઉપર તેઓ વિશ્વાસ કેમ કરશે? વળી
ઉપદેશક વગર તેઓ કેમ સાબત્યશે? ૧૫ વળી તેઓને
ચોકલ્યા વગર તેઓ કેમ ઉપદેશ કરશે? જેમ લખ્યું
છે કે, વધામણીની સુવાત્તા સભળાવનારાઓના પગલા
કેવા સુદર છે!

૧૧ પણ સભળાએ તે સુવાત્તા માની નહિ, કેમકે
યશાયાહ કહે છે કે, જો પ્રભુ અમારા સદેશા પર
કેણે વિશ્વાસ ધ્રોષો ૧૨ ત્યારે [સદેશો] સાબળ-
વાથી વિશ્વાસ [થાય છે] તથા ખ્રીસ્તની વાતની
મારુતે [સદેશો] સભળાય છે ૧૩ પણ હું પુછું છું
કે, શું તેઓએ નથી સાબત્ય? હા, નિષ્ઠે,
આખી પૃથ્વીમાં તેઓનો અવાજ
તથા જગતમાં છાડ્યો સુધી તેઓની વાતો
ફેલાઈ છે

૧૪ પણ હું પુછું છું કે, શું ઇસાએલપુત્રે જાણતા ન
હતા? પ્રથમ મુસા કહે છે કે, [ક્રીશ,
જેઓ દેશભવિ નથી તેઓવડે હું તમને ધર્મિત
અણસમજ દેશભવિવડે હું તમને ક્રોધે ચડાવીશ.
૨૦ વળી યશાયાહ જાણતા રાખીને કહે છે કે,
જેઓ મને રોધતા ન હતા તેઓને હું મર્યા,
જેઓ મારા સળધી પુજતા ન હતા તેઓને હું
પ્રગટ થયો

૨૧ પણ ઇસાએલ વિષે તો તે કહે છે કે, આખો દિવસ, ન માનનારા તથા ઉલટું જોલનારા લોકો ભણી ને મારા હાથ પસાર્યો

૨૨ ત્યારે હું પુછું છું, શું દેવે પોતાના લોકને કાઢી મુક્યા? ના, એવું ન થાઓ કેમકે હું પણ ઇસાએલી, ઇબ્રાહીમના વંશનો, ને બિન્યા મીનના કુળનો છું. ૨ પોતાના ને લોકોને દેવે આગઉથી બંધા હતા તેઓને તેણે કાઢી મુક્યા નથી, વળી એલિયાહ સબથી વર્મલેખ થું કહે છે, એ તમે નથી બહુવા? કે તે ઇસાએલી વિરૂદ્ધ દેવને એની વિનંતી કરે છે કે, ૪ ઓ પ્રભુ, તેઓએ તારા ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખ્યા છે, ને તારી યજ્ઞવેદીઓને ખોદી નાખી છે, ને હું એકલો રહ્યો છું, ને તેઓ મારો જીવ લેવાને રોધે છે. ૪ પણ દેવવાણી તેને શું કહે છે? એ પોતાને સાફ સાત દબર પુરેપોને રાખી મુક્યા છે, કે જેઓ બાકની આગળ ધૂણે પડ્યા નથી. ૫ અને એમજ હાલના કાળમાં પણ દુષ્ટાની પસંદગી પ્રમાણે રોધ રહેલો છે. ૬ પણ બે એ દુષ્ટાથી થયું, તો તે કવણીઓથી નહિ, નહિ તો દુષ્ટા તે દુષ્ટા કહેવાય નહિ. ૭ ત્યારે શું? ઇસાએલ ને રોધે છે તે તેઓને પ્રાપ્ત થયું નથી, પણ પસંદ કરેલાઓને પ્રાપ્ત થયું છે, ને બાકીના [હૃદય] કહ્યું કરાયા, 'જેમ લખ્યું છે તેમ કે, દેવે તેઓને આ દિવસ મુખી મૂઠમતિ આત્મા તથા ના દેખે એવી આખો તથા ના સાભળે એવા કાનો આપ્યા છે. ૮ અને દાઉદ કહે છે કે,

તેઓની મેજ તેઓને વારતે બળ તથા પાસ તથા ઠોકર તથા બદલો યાઓ

૧૦ તેઓની આખો અધકારૂંપ થાઓ, એવી કે તેઓ દેખે નહિ,

ને તેઓની પીઠ હું સહા વાજી વાળ

૧૧ ત્યારે હું પુછું છું કે, શું તેઓએ એ માટે ઠોકર ખાધી કે તેઓ પડી ના? ના, એવું ન થાઓ, પણ ઉલટું તેઓના પડવાથી, વિદેશીઓને તારણ [મર્યુ છે], એ માટે કે તેઓના [એટલે ઇસાએલીઓના] ઇર્ષા ઉત્પન્ન થાય. ૧૨ ત્યારે બે તેઓનું પડવું જાનને સપત્તિરૂપ થયું છે, ને તેઓની હાની વિદેશીઓને સપત્તિરૂપ થઈ છે, તો તેઓની સપૂર્ણતા કેટલી અધિક [સપત્તિરૂપ] થશે.

૧૩ હું તો તમ વિદેશીઓને કહું છું, દેવે વિદેશીઓ મળવી દુ પ્રેરિયું છે, તેટલા માટે હું મારા કારભારને

ગોટા માનું છું, ૧૪ એ માટે કે હરકાઈ પ્રકારે મારા સ્વભવિઓમાં ઇર્ષા ઉત્પન્ન કરીને હું તેઓમાંના કેટલાઓને બચાવું. ૧૫ કેમકે બે તેઓને તથા દેવાથી જાનનો [દેવ સાથે] મિલાપ થયો, તો તેઓને હરી અંગીકાર કરવાથી મુબલામાંથી જીવન શિવ્રાય બીજું શું થશે? ૧૬ વળી બે પ્રથમ કુળ પવિત્ર છે, તો [આખો] લોકો પણ પવિત્ર, ને બે જડ પવિત્ર તો ડાળીઓ પણ પવિત્ર. ૧૭ પણ બે ડાળીઓમાંની કેટલીએક તોડી નાખવામાં આવી, ને હું જાની જેતુન છતાં તેઓ મધ્યે કલમરૂપે મેળવાયો, ને જેતુનની રસ ભરેલી જડનો સહભાગીઓ થયો, ૧૮ તો એ ડાળીઓ પર હું ગર્વ ન કર, પરંતુ બે હું ગર્વ કરે, તો જડને તારો આધાર નથી પણ તને જડને છે. ૧૯ ત્યારે હું કહેશે કે, હું કલમરૂપે મેળવાઈ માટે ડાળીઓ તોડી નાખવામાં આવી. ૨૦ વાફ, પોતાના અવિશ્વાસને લીધે તેઓ તોડી નાખવામાં આવી, ને હું તારા વિશ્વાસથી રિશ્તર રહે છે, ગર્વિષ્ટ ન થા, પણ ભય રાખ. ૨૧ કેમકે બે દેવે અસલ ડાળીઓને બચાવી નહિ, તો તને પણ નહિ બચાવશે. ૨૨ ત્યારે દેવની મહેરબાની તથા તેની સખતાઈ પણ બે, જેઓ પડી ગયા તેઓ પર તો સખતાઈ, પણ બે હું તેની મહેરબાનીમાં રહે તો તારા ઉપર દેવની મહેરબાની, નહિ તો હું પણ કાપી નખાઈશ. ૨૩ અને તેઓ પણ બે પોતાના અવિશ્વાસમાં નહિ રહેશે, તો કલમરૂપે મેળવાશે, કેમકે દેવ તેઓને કલમરૂપે પાછા મેળવી ચકે છે. ૨૪ કેમકે બે જેતુનનું ગ્રાહ કુદરતથી જાલથી તેમાંથી બે હું કાપી કઢાયો, ને સારા જેતુનના ગ્રાહમાં કુદરતથી વિરૂદ્ધ કલમરૂપે મેળવાયો, તો તે કરતાં એ અસલ [ડાળીઓ] પોતાના જેતુનના ગ્રાહમાં કલમરૂપે પાછી મેળવાય એ કેટલું વિરોધ સમ્ય છે?

૨૫ કેમકે બે ભાઈઓ, (તમે પોતાને બુદ્ધિવાન ન સમજો, માટે) મારી ઇચ્છા નથી કે, એ ભેદ વિષે તમે બળપર્યા રહે. કે વિદેશીઓની સપૂર્ણતા માટે આવે ત્યાં મુખી ઇસાએલને કેટલેક ભાગે કહ્યુંતા થઈ છે. ૨૬ અને પછી તમામ ઇસાએલ તારણ પામશે, જેમ લખ્યું છે કે,

સીનોન મધ્યેથી બચાવનાર આવશે,

ને તે યાકુબમાંથી બચાવનાર પાછાને કાઢી નાખશે,

૨૭ ત્યારે હું તેઓનાં પાપ નિવારણ કરીશ,

ત્યારે તેઓની સાથે મારો એ કરાર છે.

૨૮ સુવાતી સળધી તો તમારે લીધે તેઓ યત્ન
ખરા, પણ પસદગી સળધી તો બાપદાદાઓને લીધે
તેઓ વહાલા છે. ૨૯ કેમકે દેવના કૃપાદાન તથા તેહું
અવિચળ છે. ૩૦ કેમકે જેમ તમે પહેલાં દેવ પ્રત્યે
અનુક્રાંતિ દુતા, પણ હમણાં તેઓના અનુક્રાંતિ-
પણાના કારણથી તમે દયા પામ્યા; ૩૧ એમજ તેઓ
પણ હમણાં અલુકલાગરા થયા છે, એ સારૂ કે, તમારા
પર દરોવેલી દયાના કારણથી, તેઓને પણ હમણાં
દયાદાન મળે. ૩૨ કેમકે દેવે બધાને અવિશ્વાસને
આધીન કરાવ્યા છે, એ સારૂ કે બધા ઉપર તે દયા કરે.

૩૩ આહા! દેવની સપતિતું તથા બુદ્ધિનું તથા
જ્ઞાનનું ઉદાપણ [કેવું અચામ]! તેના હસાવે કેવા
મુદ્દ, ને તેના માર્ગો કેવા અરોધ્ય છે! ૩૪ કેમકે
પ્રભુનું મન કોણે નવયું છે? અથવા તેનો મત્રી કોણ
થયો છે? ૩૫ અથવા કોણે તેને પહેલાં હથ આપ્યું,
કે તે તેને પાછું ભરી આપે? ૩૬ કેમકે તેનામાંથી,
તથા તેના વડે, તથા તેને અર્થ, બધું છે. તેને સર્વકાળ
સુધી મહિમા યાઓ. આમેન.

૧૨ ત્યારે, એ બાઇઓ, હું તમને વિનંતી કરું
છું કે, દેવની દયાની ખાતર તમે પોતાનાં
શરીરોનું છવડું, પવિત્ર તથા દેવને પસંદ પડે એવું,
અર્પણ કરો; એ તમારી બુદ્ધિસંપત્તિ સેવા છે. ૧ અને
આ જગતનું રૂપ તમે ન ધરો; પણ તમારાં મનોના
નવીનકરણથી પરમ રૂપમાં બદલાઓ, એ માટે કે
દેવની સારી તથા માન્ય તથા સંપૂર્ણ ઇચ્છા શી છે,
તે તમે પારખી શકો.

૨ વળી જે કૃપા મને આપવામાં આવી છે, તેના
આસરથી, હું તમારામાંના દરેક જાણુને હહુ છું કે,
પોતાને જેવા ગણવેા જોઇએ, તે કરતાં વિશેષ ન
ગણવેા, પણ જે પ્રમાણે દેવે દરેકને વિશ્વાસનું માપ
વહેંચા આપ્યું હોય, તે પ્રમાણે [દરેક પોતાને] નમ્ર-
તાથી ગણવેા. ૪ કેમકે જેમ આપણને એક શરીરના
ધણા અવયવો છે, ને સઘળા અવયવોને એકજ કામ
નથી; ૫ તેમ આપણે ધણાં છતાં ખ્રીસ્તમાં એક શરીર
બને, ને માહોમાંહે એકમેકના અવયવો [બને].
૬ અને આપણને જે કૃપા આપવામાં આવી છે, તે
પ્રમાણે જુદા જુદાં વરદાન આપણને મળ્યાં છે;
તેથી જે પ્રબોધ કરવાનું [દાન મળ્યું હોય], તે
પોતાના વિશ્વાસના પ્રમાણમાં કરવો; ૭ અથવા જે
સેવાનું તો સેવામાં [લાગુ રહેવું]; ૮ વળી જે શિક્ષક
હોય તેણે શિષ્યવર્ગમાં [લાગુ રહેવું]; ૯ ને જે

સુબોધ કરનાર તેણે સુબોધ કરવામાં લાગુ રહેવું;
જે દાન કરે છે તેણે ઉદારતાથી કરવું; જે અધિકાર
ચલાવે છે તેણે આદરવાથી ચલાવવો; ને જે દયા
કરે છે તેણે હર્ષથી કરવી. ૧૦ [તમારો] પ્રેમ દેવને
વખરનો થાય; જે શુદ્ધ છે તેને ધિકારો, જે સારૂ છે
તેને વળગી રહો. ૧૧ બાઇઓ પ્રત્યે જેવી પ્રીતિ ધરે
તેવી નિકટ પ્રીતિ એક બીજા પર રાખો; માન સળધી
એક બીજાને અધિક ગણો. ૧૨ ઉદ્યોગમાં આળસ
વખરના થાઓ; આત્મમાં આદર થાઓ; પ્રભુની
સેવા કરો; ૧૩ આશામાં દરખ કરો; સહકર્મમાં ધીરજ
રાખો; પ્રાર્થનામાં લાગુ રહો; ૧૪ સંતોના ખપ પુરા
પાડો; પરોણાગત કરનારા થાઓ. ૧૫ તમારા સતાવ-
નારાઓને આશીર્વાદ આપો; આશીર્વાદજ આપો,
ને રાખ આપતા નહ. ૧૬ હરખનારાઓની સાથે
હરખાઓ; રડનારાઓની સાથે રડો. ૧૭ માહોમાંહે
એકમનના થાઓ; તમારું મન હૃય વાનાં પર ન
લગાડો, પણ નમ્ર હાવ રાખીને દીનેની કાળજી
રાખો; તમે પોતાને બુદ્ધિવંત ન સમજો. ૧૮ બુદ્ધાને
બહેલે બુદ્ધ કોઇને વાળતા નહ. સઘળા માણસોની
નજરમાં જે ચોક્કસ છે, તે [કરવાને] કાળજી રાખો.
૧૯ જે બની શકે, તે જેમ તેમ કરીને સઘળાં માણ-
સોની સાથે સમાધાનમાં રહો. ૨૦ એ વહાલાઓ,
તમે પોતાનું વેર ન વાળો, પણ કોપને સારૂ માંગ
છાડો, કેમકે લખેણુ છે કે, પ્રભુ કહે છે કે, વેર વાળવું
એ મારું છે, હું બહેલા વાળીશ. ૨૦ પણ જે તારો વેરી
બૂખ્યો હોય, તે તેને ખવાડ; જે તૃપ્તિ હોય તે
તેને [પાણી] પા, કેમકે એવું કરતાં તું તેના માથા
પર આજના અંજારાના ઢગલા કરીશ. ૨૧ જે શુદ્ધ
તેથી તું હારી ન ભ, પણ જે સારૂ તેથી જુદાને
પરાજય કરે.

૧૩ દરેક માણસે સુખ્ય અધિકારીઓને આધીન
રહેવું; કેમકે દેવથી ન હોય એવો કોઇ અધિ-
કાર નથી; જે [અધિકારીઓ] છે તેઓ દેવના કરાવેલા
છે; ૨ એ માટે અધિકારીની સામે જે થાય છે તે
દેવના કરાવની વિરૂદ્ધ થાય છે, ને જેઓ વિરૂદ્ધ થાય
છે તેઓ પોતા પર દડ લાવશે. ૩ કેમકે હાકેમો સારૂ
કામ [કરનાર]ને બચાવ નથી, પણ શુદ્ધ [કરનારને];
ત્યારે અધિકારીની તને બીક ન લાગે, એવી તારી
ઇચ્છા છે શું? તો તું સારૂ કર ને તું તેની પાસેથી
વખાણ પામીશ. ૪ કેમકે તે તારા હિતને અર્થ દેવનો
કારભારી છે; પણ જે તું બુદ્ધ કરે તો બીજી, કેમકે

તે વરતાર અમરો રાખતો નથી; કેમકે તે દેવનો કારભારી છે, એટલે, ભુલું કરવાર પર તે કોપપાત્રી બરહો વાળનાર છે. ૧ તે માટે દેવળ કોપની બીધીન નહિ, પરંતુ પ્રેક્ષ્યુદ્ધિની આવર પણ વમારે તેને આપીન રહેવું જોઈએ. ૨ અને એ કારણ માટે તમે કર પણ આપો છો, કેમકે તેઓ દેવના સેવક છે ને તેનું કામમાં હાથ રહે છે. ૩ પ્રત્યેકને તેના જે દહ તે આપો; જેને કરના તેને કર; જેને હાલુનો તેને હાલુ; જેને બીકનો તેને બીક; જેને આનનો તેને માન.

૪ એક બીજા ઉપર પ્રેમ રાખવો એ શિવાય બીજું ફેરું કોઈનું ન કરો, કેમકે જે બીજા ઉપર પ્રેમ રાખે છે તેણે નિયમને પૂરો પાળ્યો છે. ૫ કારણ કે તારે વ્યભિચાર ન કરવો, ખૂન ન કરવું, ચોરી ન કરવી, લોભ ન રાખવો, કત્યાદિ જે આપણો છે તેઓનો સાથ આ વચનમાં સમાયેલો છે, કે તારે જેવો પોતા પર તેવો પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખવો. ૬ પ્રેમ પોતાના પડોશીનું કંઈ ભુલું કરતો નથી, તેથી પ્રેમ નિયમનું સંપૂર્ણ પાળણ છે.

૭ અને કાળ વર્ષનો એ [યાદ રાખો] કે હમણું તમારે ઉપમાંથી ઉઠાવી વેળા આવી ચુકી છે, કારણ કે જે વેળાએ આપણે વિશાસ કરવા માંડ્યો, તે કરતાં હાલ આપણું વારણ પાસે છે. ૮ રાત વણી ગઈ છે, અને દિવસ પાસે છે, માટે આપણે બંધકારનાં કાનો વણ દબને અનવાળાનાં દુધિયારો સ્પર્શ્યો. ૯ અને દિવસે જેમ પટે તેમ ચોસવી રીતે વર્ણવે, મોળ-ચોખમાં તથા છાદયકમાં નહિ, દિનાળામાં તથા લપટપણમાં નહિ, કવડમાં તથા અદખામાં નહિ. ૧૦ પણ વરે પ્રેમ કૃષ્ણ પ્રીતને પહેરી લો, ને દેહને માટે, એટલે તેની દુઃક કષ્ટાઓને અર્થે, વિના ન કરો.

૧૪ વિશાસમાં જે નબળો તેનો અનીકાર કરો, પણ સરદે સળીયા વિનાને સાથ નહિ. ૧૫ કાલને વિશાસ તો એવો છે કે તે બધું ખાય છે, પણ કાલ તો નબળો દોષાથી રાજ્ય ખાય છે. ૧૬ જે ખાય છે તેણે ન ખાનારો કૃષ્ણ ન કરવો; ને જે ખાતો નથી તેણે ખાનારને અપરાધી ન કહવો; કારણ કે દેવે તેનો અનીકાર કર્યો છે. ૧૭ તું કાણ છે કે બીજાના સાકારને અપરાધી કહ્યો? તેનું કલ્પ રહેવું કે પડવું તે પોતાના પાણીના દાણમાં છે. ૧૮ પણ તે કોનો રખાયો, કેમકે પ્રભુ તેને ઉગે સખવાને સમર્થ છે. ૧૯ કોઈએ તે એક દિવસને બીજા કરતાં વધારે મળે છે, ૨૦ બીજે સપ્તા દિવસને સપ્તા મળે છે; દરેક

પોતાપોતાના મનમાં સંપૂર્ણ ખાતરી કરવી. ૨૧ દિવસને જે [પવિત્ર] મળે છે તે પ્રભુને સાથ [પવિત્ર] મળે છે; જે ખાય છે તે પ્રભુને સાથ ખાય છે, કેમકે તે દેવનો ઉપકાર માને છે; ને જે નથી ખાતો તે પ્રભુને સાથ નથી ખાતો, ને દેવનો ઉપકાર માને છે. ૨૨ કેમકે આપણામાંના કાલ પોતાને અર્થે જવતો નથી, ને કાલ પોતાને અર્થે મરતો નથી. ૨૩ કારણ કે જે જીવીએ જીવે, તો પ્રભુને અર્થે જીવીએ જીવે, અથવા જે મરીએ જીવે, તો પ્રભુને અર્થે મરીએ જીવે, તે માટે જરૂર તો આપણે જીવીએ કે મરીએ, તો પણ આપણે પ્રભુના જીવે. ૨૪ કેમકે જે હેતુથી પ્રીત મરણ પામ્યો, ને પાછો જીવતો થયો છે, મુશ્કેલી તથા જીવતાં બનેલો તે પ્રભુ સાથ. ૨૫ પણ તું પોતાના સાકારને કેમ અપરાધી કહ્યો છે? અથવા તું પોતાના સાકારને કેમ કૃષ્ણ કરે છે? કેમકે આપણું સર્વને દેવના ન્યાયાસન આગળ ઉભા રહેવું પડે. ૨૬ કેમકે એવું લખેલું છે કે,

પ્રભુ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે, દરેક મુશ્કેલી મારી આગળ વાકો વળો,

ને દરેક જીવ દેવની સ્તુતિ કરો.

૨૭ એ માટે આપણું પ્રત્યેકને પોતાપોતાના દિસાબ દેવ આગળ આપવો પડે.

૨૮ ત્યારે દેવેથી આપણે એક બીજાને અપરાધી ન કરાવીએ, પણ તે કરતાં એવું કરાવીએ કે, કોઈએ પોતાના સાકારના માર્ગમાં ઠેસ કે કાલકૃષ્ણ કહ્યું ન મુકવું. ૨૯ કુ માણું છું, ને પ્રભુ કૃષ્ણમાં મને પુરી ખાતરી છે કે કંઈ પણ ભલે અશુદ્ધ નથી, પરંતુ જેને જે કંઈ અશુદ્ધ લાગે છે તેને તે અશુદ્ધ છે. ૩૦ પણ ને તારો સાકાર તારા ખાવાને લીધે ખોલિત થાય છે, તો તેટલામાં તું પ્રેમની રૂએ આવતો નથી; જેને સાથ પ્રીત મળે, તેનો નાસ તું તારા ખાવામાંથી ન કર. ૩૧ ત્યારે તમારું જે સાકાર તે વિષે બુંદુ બોલાય એવું થવા ન દે. ૩૨ કેમકે દેવનું સામ્ય તો ખાવા પીવામાં નથી, પણ ન્યાયીપણું, સાંતિ, ને પવિત્ર આત્માથી આનંદ, જેઓમાં છે. ૩૩ કેમકે એમાં જે પ્રીતની સેવા કરે છે, તે દેવને પસંદ તથા માલસોને માન્ય થાય છે. ૩૪ ત્યારે જે વાનાં કાલિસાધક તથા જેથી આપણે એક બીજાને મુશ્કેલી કરી રાખીએ એવાંની પાછળ આપણે લાનડું. ૩૫ ખાવાને કારણે દેવનું કામ તોડી ન પાડે; બધું યુદ્ધ છે ખરું, પણ જેને ખાવાથી કાલ લાગે છે તે આપણને તે બુંદુ છે. ૩૬ માંસ ન

ખાતું, ને દ્રાક્ષરસ ન પીવો, ને જે કયાથી વારો લાઈ
હેસ ખાય છે, [અથવા ડોકરસ છે, અથવા નમવો
યાય છે] તે ન [કરું] એ તને ધદાસ છે. ૨૨ જે
વિશ્વાસ તને છે તે તારા પેતામા દેવની આજ્ઞા રાખ;
પેતાને જે વાનજી લાગે છે, તે સંખધી જે પેતાને
અર્પણથી નથી કરાવતો તેને ખન્ય છે. ૨૩ પણ જેને
સદેહ છે તેને ખાય ■ તો તે અર્પણથી કરે છે, કેમકે
તે વિશ્વાસથી [ખાતે નથી]; ને જે સંખધુ વિશ્વાસથી
નથી તે તો પાપ છે.

૧૫ હવે અરાકેતોની નિર્જનતાનું સદન કરું,
ને પેતાની ખુશી પ્રમાણે ન કરું, એ
આપણું શક્તિવેતોની ફરજ છે. ૧ આપણામાંના હરેકે
પેતાના પડોશીને કલ્યાણને સાચું [તેના] સ્વસ્થાપનને
અર્થે ખુશી કરવો. ૨ કેમકે ખ્રીસ્ત પણ પેતાની મરજી
પ્રમાણે કરતો નહિ, પણ જેમ લખ્યું છે કે, તારી
નિંદા કરનારાઓની નિંદા મારા પર પડી, તેમ [તેને
યું]. ૩ કેમકે જેટલું અગાઉ લખેલું હતું, તે આપણી
શિખામણને સાચું લખેલું હતું, જે માટે કે ધીરજથી
તથા પવિત્રલેખમાંના દિવાસાથી આપણને આશા
ધાય. ૪ હવે તમે, ખ્રીસ્ત ઇસુને અનુસરીને માહોમાદે
એકજ મનના ધાઓ, એવું [વરદાન] ધીરજનો તથા
દિવાસાનો દેવ તમને દો; ૫ એ માટે કે તમે એક
ચિત્ત તથા એક મુખથી, દેવનો, એટલે આપણા પ્રભુ
ઇસુ ખ્રીસ્તના બાપનો, મહિમા પ્રગટ કરો. ૬ માટે,
ખ્રીસ્તે જેમ દેવના મહિમાને અર્થે તમારો અગીયાર
કર્યો, તેમ તમે પણ એક બીજાને અગીયાર કરો.
૭ વળી હું કહું છું કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત દેવના સત્યને લીધે
સુનતીઓનો સેવક થયો, એ માટે કે જે વચનો બાપ-
દાદાઓને આપેલા હતાં, તેઓને તે નિશ્ચિત કરે,
૮ ને વળી કે વિદેશીઓ પણ તેની કથાને લીધે દેવનો
મહિમા પ્રગટ કરે, જેમ લખ્યું છે તેમ કે,
એ કારણ માટે હું વિદેશીઓ અધ્યે તારી સ્થિતિ
કરીશ,

ને તારા નામનું ગીત ગાઇશ.

૧૦ અને વળી તે કહે છે કે,

ઓ વિદેશીઓ, તમે તેના લોકોની સંધાતે
હરખાઓ.

૧૧ અને વળી,

ઓ સંધળા વિદેશીઓ, પ્રભુની સ્થિતિ કરો,

અને સંધળા લોક તેનું સ્તવન કરો

૧૨ અને વળી યશાયાહ કહે છે કે,

વિશાળની જડ,

એટલે વિદેશીઓ ઉપર રાજ્ય કરવાને જે ઉદ્ધામો
છે તે યહો;

તેના પર વિદેશીઓ આશા રાખો.

૧૩ હવે આશાનો દેવ તમને વિશ્વાસ રાખવામાં, સર્વ
હવે તથા શાંતિએ ભરપુર કરો, એ સાચું કે પવિત્ર
આત્માની શક્તિએ કરીને તમારી આશા પુષ્કળ યાય.

૧૪ અને, એ મારા લાકડાઓ, અને પેતાને પણ
તમારે વિષે ખાતરી છે કે તમે પેાતે સારાપણાએ
પૂર્ણ, સર્વ જ્ઞાને ભરપુર, ને એક બીજાને ચેતાવવાને
શક્તિમાન છો. ૧૫ તોએ પણ નહિ કે તમને ફરીથી
યાદ કરાવવા સાચું કાઠ વધારે છાતી ચલાવીને મેં
તમારા પર લખ્યું છે, કારણ કે દેવથી મને આ કૃપા
અપાએલી છે, ૧૬ કે દેવની સુવાર્તા વિષેનો ચાલક
થઈને, હું વિદેશીઓ પ્રત્યે ખ્રીસ્ત ઇસુનો સેવક થાઉં,
એ સાચું કે વિદેશીઓ પવિત્ર આત્માથી પવિત્રીકરણ
પામીને માન્ય અર્પણ યાય. ૧૭ ત્યારે દેવ વિષેની
વાતો સંખધી મને ખ્રીસ્ત ઇસુથી અભિમાન કરવાનું
કારણ છે. ૧૮ કેમકે વિદેશીઓ આજ્ઞાકારી ધાય એ
સાચું ખ્રીસ્તે જે કામે મારી પાસે પવિત્ર આત્માના
પરાક્રમે કરીને વાત તથા કામ વડે, અને ચિન્હો તથા
આશ્ચર્યસ્થાનો પરાક્રમ વડે કરાવ્યાં છે, તે શિવાય
બીજા વિષે બોલવાની હિંમત હું નહિ ધરીશ;
૧૯ એટલે કે ચરણલેખથી મારીને ફરતાં ફરતાં ઉઠ
ઇલુરીકમ મુખી મેં ખ્રીસ્તની સુવાર્તા સર્વજ્ઞ રીતે પ્રગટ
કરી છે; ૨૦ અને એવી રીતે તો સુવાર્તા પ્રગટ કરવાનો
મેં નિયમ રાખ્યો, કે જ્યાં ખ્રીસ્તનું નામ હતું ત્યાં
[બોધ કરવો] નહિ, રખે બીજાના પાયા પર હું બાધું;
૨૧ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ કે,

જેઓને તેના સંખધીના સમાચાર મળ્યા ન હતા
તેઓ જોરો,

ને જોઓએ સાલજી ન હતું તેઓ સમજ્યો.

૨૨ અને તેજ કારણથી તમારી પાસે આવતા મને
આટલી બધી વાર રોકાણ થયું છે. ૨૩ પણ હવે આ
પ્રતિમા મને કાઢ જગ્યા બાકી રહેલી નથી, ને પહોં
વરસથી તમારી પાસે આવવાની મારી અલિલાયા
છે; ૨૪ જ્યારે હું સ્પેનમાં જઇશ, [તેવારે તમારી
પાસે આવીશ.] (કેમકે મને આશા છે કે ત્યાં જતાં
હું તમને જોઇશ, અને પ્રથમ તમારી સગતથી કેટલેક
દરજા સંતાપ પામીને ત્યાં જવાને તમારાથી વિદાય-
ગીરી પામીશ) ૨૫ પણ હાલ તો હું સતેની સેવામાં

યજ્ઞશાલેમ બહુ છે. ૨૬ કેમકે યજ્ઞશાલેમના સતોમાંના જેઓ દરિદ્રી, તેઓને સાડા કંઈ ઉપચાર હું કરું, એ માટેના તથા આખાયાને સાડા લાખું. ૨૭ જેઓને સાડા લાખું એ તો ખરૂં, અને વળી જેઓ તેઓના ક્ષત્રીઓ પણ છે. કેમકે તે વિદેશીઓ તેઓની આત્મિક વસ્તુઓમાં બાનિયા થયા, તો દૈદિક વસ્તુઓથી તેઓની વ્યક્તિ કરવી એ તેઓની પણ કૃત્ય છે. ૨૮ ત્યારે એ કામ પુરૂ કરીને, ને એ કૃત્ય તેઓને સાડા નહીં કરીને, દુ તમારામાં યજ્ઞને સ્પેન નરસા. ૨૯ અને મને માલમ છે કે તમારી પાસે આવીય ત્યારે હું ખ્રીસ્તની મુવાતીના સંપૂર્ણ આશીર્વાદ મુજાં આવીશ.

૩૦ હવે, ઓ સાધ્યો, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની આવર તથા પવિત્ર આત્માના પ્રેમની આવર હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમે મારે માટે દેવની પ્રાર્થના કરવામાં મારી સાથે યત્ન કરો, ૩૧ કે હું યજ્ઞદાતાના અવિશ્વાસીઓના કુમલાઈથી બહુ, ને યજ્ઞશાલેમને સાડા ને મારી સેવા, તે સતોને પસંદ પડે; ૩૨ અને કે દેવની કૃપાથી હું આનંદ તમારી પાસે આહું, ને તમારા મુખાં વિશ્વાસો પામું. ૩૩ હવે શાંતિનો દેવ તમ સર્વની સાથે હો. આમેન.

૧૬ વળી આપણી બહેન ફેબી ને ક્રિસ્ટિઆમાંની મંડળની સેવકી છે, તેને માટે હું તમને સલામજી કરું છું કે, ૧ સતોને ધટે તેની રીતે તમે પ્રભુને ઘીષે તેનો અનિષ્કાર કરો, અને ને કામ બાબતમાં તેને તમારી [મદદની] અગત્ય પડે તેમાં તમે તેને સહાય કરજો, કેમકે તે પોતેજ ધણીને તથા મને પોતાને પણ સહાય કરનાર થઈ છે.

૨ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં મારી સાથે કામ કરનારાં ત્રિસકા તથા આપણને સલામ કહેલો; ૩ તેઓએ મારા જીવને સાડા પોતાની ચરદનો ધરી છે, તેઓનો ઉપકાર એકલો હુંજ નહિ પણ વિદેશીઓમાંની સત્ય મંડળીઓ પણ માને છે; ૪ અને જે મંડળી તેઓના ધરમાં છે તેને સલામ કહેલો. મારો વડાલો એપાઇનેલસ ને ખ્રીસ્તને સાડા આશિયાનું પહેલું કૃત્ય છે, તેને સલામ કહેલો. ૫ મરિયમ જેણે તમારે સાડા ઘણી મહેનત કીધી તેને સલામ કહેલો. ૬ મારા સખા તથા મારી સાથેના બહીવાન આંદ્રોનીકસ તથા બુનીઆને સલામ કહેલો; તેઓ પ્રિરિતો મધ્યે નામીયા છે, ને માથથી અગાડ ખ્રીસ્તમાં આવેલા છે. ૭ પ્રભુમાં મારા વડાલો આંધિઆવસને સલામ કહેલો. ૮ ખ્રીસ્તમાં

અમારી સાથે કામ કરનાર ઉર્બાનસને તથા મારા વડાલો સ્વપ્નસને સલામ કહેલો. ૯ ખ્રીસ્તમાં માનવતા આપેલસને સલામ કહેલો. આરીસ્તલુસના ધરનાંને સલામ કહેલો. ૧૧ મારા સખા હેરોદીઓનું સલામ કહેલો. નારકીસસના ધરમાંનાં જેઓ પ્રભુમાં છે તેઓને સલામ કહેલો. ૧૨ પ્રભુમાં મહેનત કરનારીઓ તુકાઇનાને તથા તુકોસાને સલામ કહેલો, વડાલી પેરસીસ જેણે પ્રભુમાં ઘણી મહેનત કીધી તેને સલામ કહેલો. ૧૩ પ્રભુમાં પસંદ કરેલા રૂફસને ને તેની તથા મારી માને સલામ કહેલો. ૧૪ આસુનકિવસ, ફલેગાન, હેર્મેસ, પાત્રોનાસ તથા હેર્માંસને, ને તેઓની સાથે ને બાઇઓ છે, તેઓને સલામ કહેલો. ૧૫ શીલોલોનસને તથા બુલિયાને, નેરીઅસને તથા તેની બહેનને, ને આર્હુપાસને તથા તેઓની સાથે ને સધળા સંતો છે તેઓને સલામ કહેલો. ૧૬ પવિત્ર યુબનથી તમે એક બીજાને સલામ કરો. ખ્રીસ્તની સર્વ મંડળીઓ તમને સલામ કહે છે.

૧૭ હવે, ઓ બાઇઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, જે ભાષ તમે પામ્યા છો તેથી ઉલટા જેઓ તમારામાં કુટ પાડે છે ને દોષકારક થાય છે, તેઓને તમે ધ્યાનમાં રાખીને તેઓથી દૂર રહો. ૧૮ કેમકે જેઓ એવા છે, તેઓ આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્તની નહિ, પણ પોતાના પેટની સેવા કરે છે, ને મીઠી વાતો તથા ખુશામતથી ભોજાઓનાં મનોને લમવાયે છે. ૧૯ પણ તમારૂં આજ્ઞાપણજી સર્વ લોકોમાં જાહેર થયું છે, ને હું તેથી તમારા સંબંધી આનંદ કરું છું; ને મારી કૃપા એવી છે કે તમે સાસ વિષે લાલો, ને બુદ્ધા વિષે ભોજા થઓ. ૨૦ અને શાંતિનો દેવ એનાને વહેલો તમારા પત્ર વલે હુંદાવરો.

આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર હો. આમેન.

૨૧ મારો સાથી કામદાર લીમોથી, ને મારા સખા લુકિયસ તથા યાસન તથા સોસીપાવર તમને સલામ કહે છે. ૨૨ હું તેરવીઅસ, આ પત્રનો લખનાર, પ્રભુમાં તમને સલામ કરું છું. ૨૩ મારો તથા આખી મંડળીનો ચબ્બાન યાયસ તમને સલામ કહે છે. ચહેરનો ખબનચી એસસ્વસ તથા લાઇ ક્વાર્વસ તમને સલામ કહે છે. ૨૪ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમ સર્વ પર થઓ. આમેન.]]

૨૫ હવે જે મને સનાવન કાળથી ગ્રામ રાખવામાં આવ્યો હતો, પણ આ કાળમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે, ને

સનાતન દેવની આજ્ઞાથી લખિયવાદીઓના લેખોમાં એ માટે સર્વ પ્રશ્નોએને જણાવવામાં આવ્યો છે કે તેઓ વિશ્વાસનુ આજ્ઞાપાળુ કરે, ૨૧ તે [મને]ના પૃકીકરણ પ્રમાણે જે મારી સુવાર્તા, એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત

વિષેનો જે ઉપદેશ, તે પ્રમાણે તમને નિલાવવાને જે શક્તિવાન છે, ૨૭ તે એકલા જ્ઞાની દેવને, ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે, સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ આમેન.

કરીથીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો ૫૧.

૧ કરીથમાં દેવની જે મરણી છે, જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુથી પવિત્ર કરાએલા, જેઓ પવિત્રો થવાને તેડાએલા, તેઓના પર તથા તેઓ સુધ્ધા સર્વ જગ્યામાં જેઓ આપણા પ્રભુ, એટલે તેઓના તથા આપણા પ્રભુ, ઇસુ ખ્રીસ્તનું નામ લે છે, ૨ જે સર્વ ઉપર, પાઉલ જે દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત થવાને તેડાએલો તે, તથા લાઇ સોરથેનેસ લખે છે ૩ દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ

૪ દેવની કૃપા ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તમને અપાયલી છે, તેને સાથે હું તમારે વિષે મારા દેવનો ઉપકાર સદા માનું છું, ૫ કેમકે જેમ ખ્રીસ્તની શાહેલી તમારામાં દંદ થઇ તેમ, સર્વ પ્રકારે, ૬ સર્વ બોલવામાં તથા સર્વ જ્ઞાનમાં, તમે તેનામાં ભરપૂર થયા, ૭ માટે તમે કંઇ કૃપાદાનમાં ઓછા ન થતા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વાટ જુઓ છો ૮ તે તમને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના દિવસમાં નિર્દોષ થવાને અત સુધી દંદ કરશે ૯ દેવ, જેનાથી તમે તેના દીકરા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની સન્નિધિમાં તેડાએલા છો, તે વિશ્વાસુ છે

૧૦ લાઇઓ, હું આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, તમને વિનંતી કરું છું, કે તમે સંખળા એકજ વાત બોલો, ને તમારામાં પૂરેા ન થાય, પણ એકજ મને તથા એકજ મને મળેલા થાઓ ૧૧ કેમકે, મારા લાઇઓ, તમારા સળધી કલોએના ધરનાઓની પાસેથી મને ખબર મળી છે, કે તમારામાં કદબ્યા ૧૨ હવે હું એ કહેવા માનું છું, કે તમારામાંનો હરેક કહે છે, કે હું તો પાઉલનો, ને હું અપોલોનો, ને હું ક્લોનો, ને હું ખ્રીસ્તનો ૧૩ હું ખ્રીસ્ત વિશ્વાસેલો છું

હું પાઉલ તમારે સાથે વધતલે જડાયા ૧ અથવા હું તમે પાઉલને નામે બાપ્તિસ્મા પડ્યા ૧૪ હું દેરની રહતી કરું છું, કે કિરપસ તથા ગાયસ વિના મેં તમારામાંના મધનું બાપ્તિસ્મા કર્યું નહિ. ૧૫ રખે ઠાંધ કહે કે મેં પોતાને નામે બાપ્તિસ્મા કર્યું ૧૬ રતેક્નના કુટુંબનું પણ મેં બાપ્તિસ્મા કર્યું, એ શિવાય મેં બીજા કોઇનું બાપ્તિસ્મા કર્યું હોય, એ હું જાણતો નથી ૧૭ કેમકે બાપ્તિસ્મા કરવા સાથે ખ્રીસ્તે મને મોકલ્યો એમ નહિ, પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સાથે, વાતના જ્ઞાનથી નહિ, રખે ખ્રીસ્તનો વધતલે બ્યર્થ થાય

૧૮ કેમકે મારા પામનારાઓને વધતલેના વાત મૂર્ખપણ લાગે છે, પણ અમ તારણ પામનારાઓને તે દેવનું પરાક્રમ છે ૧ કેમકે એમ લખ્યું છે,

હું જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનનો નારા કરીશ,
ને બુદ્ધિવંતોની બુદ્ધિનો નકાર કરીશ

૨૦ જ્ઞાની કયા? શાસ્ત્રી કયા? આ કાળનો વિવાદી કયા? હું દેવે જન્મતનું જ્ઞાન મૂર્ખપણ કરાવ્યું નથી? ૨૧ કેમકે ન્યારે દેવના જ્ઞાનમાં, જન્મતે પોતાના જ્ઞાન વડે દેવને ભવ્યો નહિ, ત્યારે વાત પ્રગટ કરવાના મૂર્ખપણાવડે વિશ્વાસ કરનારાઓને તારવા તે દેવને પસંદ પડ્યું ૨૨ ચહુદીઓ નિશાણી માગે છે ને હેલે નીઓ જ્ઞાન શોધે છે, ૨૩ પણ અમે તો વધતલે જડાએલા ખ્રીસ્તને પ્રગટ કરીએ છીએ, તે તો ચહુદીઓને ઠાકર, ને હેલેનીઓને મૂર્ખપણ લાગે છે, ૨૪ પણ જે તેડાયલા, પછી તે ચહુદી હોય કે હેલેની હોય, તેઓને ખ્રીસ્ત દેવનું પરાક્રમ તથા દેવનું જ્ઞાન ૨૫ કારણ કે દેવનું જે મૂર્ખપણ તે માણસો કરતા જ્ઞાની છે, ને દેવનું જે અજળપણ તે માણસો કરતા શક્તિવાન છે

૨૬ કેમકે બાઇઓ, તમે તમારા તેડાને ભુજો છો, કે દેહ પ્રમાણે ધણા જ્ઞાતીઓ, ધણા પરાક્રમીઓ, ધણા કુળવંતો [તેણયકા] નથી; ૨૭ પણ દેવ જ્ઞાતીઓને લલવવા સારૂ જન્મતના મૂર્ખોને પસંદ કર્યા છે, ને શક્તિમાનોને લલવવા સારૂ જન્મતના અજળોને પસંદ કર્યા છે, ૨૮ ને જે છે તેઓને વ્યર્થ કરવા સારૂ, દેવ જન્મતના અકુહીનોને તથા ધિકારેલાઓને તથા જે નથી તેઓને પણ પસંદ કર્યા છે, ૨૯ કે માનવી ભવ તેની આચળ અભિમાન ન કરે. ૩૦ પણ તેનાથી ઘસુ ખીસ્તમાં વધે છે, અને એ આપણને સારૂ દેવ પાસેથી જ્ઞાન તથા ન્યાયીપણ તથા પવિત્રીકરણ તથા ઉદ્ધાર થયો; ૩૧ એ માટે કે જેમ લખ્યું છે તેમ, જે અભિમાન કરે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે.

૨ અને, બાઇઓ, હું તમારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તમને દેવ વિધેની શાહેરી પ્રગટ કરવાં વાવના કે જ્ઞાનના ઉત્તમપણાએ આવ્યો નહિ. ૨ કેમકે ઇસુ ખ્રીસ્ત એટલે વધસ્તમે વડાએલો, તે વિના હું તમારામાં કંઈજ ન ભણ્યું, એવું મેં કરાવ્યું. ૩ અને હું અજળ-પણામાં તથા ભયમાં તથા ધણી કુળીમાં તમારી સાથે હતો. ૪ અને મારી વાવ તથા મારૂં બાપણ માનવી જ્ઞાનની મનોહર વાતોથી નહિ, પણ આત્માના તથા પરાક્રમના પ્રમાણથી દ્વાં, ૫ કે તમારા વિશ્વાસ માણસોના જ્ઞાનથી નહિ, પણ દેવના પરાક્રમથી થાય. ૬ પણ જેઓ સંપૂર્ણ છે તેઓમાં અમે જ્ઞાનની વાત બોલીએ છીએ; પણ આ કાળનું જ્ઞાન નહિ, તથા આ કાળના નાશ પામનાર અધિકારીઓનું પણ નહિ; ૭ પણ દેવનું જ્ઞાન, એટલે જે ગ્રુહ રખાએલું જ્ઞાન યુગોથી અગાડે, દેવે આપણા મદિમાને સારૂ કરાવ્યું હતું, તેની વાવ અને મર્મમાં બોલીએ છીએ. ૮ તે આ કાળના કોઈ અધિકારીએ ન ભણ્યું; કેમકે જે ભણ્યું હોય તે તેઓ મદિમાના પ્રકુને વધસ્તમે ન ભણે. ૯ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ,

આંખે જે જોયુ નથી, ને કાને જે સાંભળ્યું નથી, ને માણસના મનમાં જે પેહું નથી, દેવે પોતાના પ્રેમ કરનારાઓને સારૂ જે સિદ્ધ કર્યું છે;

૧૦ તે તો દેવે પોતાના આત્માથી આપણને પ્રગટ કર્યું છે; કેમકે આત્મા સર્વને, હા, દેવની ઉઠી વાતોને પામી શકે છે. ૧૧ કેમકે માણસનો આત્મા જે તેનામાં છે તે વિના કયું માણસ માણસોની વાતો બોલે છે? એમના દેવના આત્મા વિના દેવની વાતો કોઈ

ભણતો નથી. ૧૨ પણ અમે જન્મતનો આત્મા નહિ, પણ જે આત્મા દેવથી છે તે પામ્યા છીએ, એ માટે કે દેવે આપણને દૃષ્ટાએ કરીને જે આપ્યું તે ભણ્યું. ૧૩ તેજ અમે બોલીએ છીએ, માનવી જ્ઞાનની શિખરેથી વાતોથી નહિ, પણ પવિત્ર આત્માની શિખરેથી વાતોથી, આત્મિક આત્મિકની સાથે સરખાવતાં બોલીએ છીએ. ૧૪ પ્રાણિક માણસ દેવના આત્માની વસ્તુઓના અંગીકાર કરતું નથી; કેમકે તેઓ મૂર્ખપણું એવું તેને લાગે છે; ને તેઓ આત્મિક રીતે સમભય છે, માટે તે તેઓને ભણી શકતું નથી. ૧૫ પણ જે આત્મિક તે સર્વને પારખે છે, પણ પોતે કોઈથી પરખાતો નથી. ૧૬ કેમકે કોણે પ્રશ્નનું મન ભણ્યું છે, કે તે તેને બોધ કરે? પણ અમને ખ્રીસ્તનું મન છે.

૩ અને, બાઇઓ, જેમ આત્મિકોને તેમ તમને હું બોલી ન શક્યો, પણ જેમ દૈદિકોને, એટલે ખ્રીસ્તમાં બાળકોને તેમ; ૨ મેં તમને દૂધથી પાળ્યા છે, ને અગ્રથી નહિ; કેમકે હજી સુધી તમે સમર્થ ન હતા, ને હમણાં પણ સમર્થ નથી; કેમકે વમે હજી દૈદિક છો. ૩ કેમકે તમારામાં અજાણ તથા અજ્ઞા તથા કાટપૂટો છે, માટે વમે દૈદિક છો કે નહિ, ને માણસોની જેટલાં વાતો છે કે નહિ? ૪ કેમકે ત્યારે એક કહે કે, હું પાકેલો છું, ને બીજે કે હું અપોલાનો, ત્યારે વમે દૈદિક છો કે નહિ? ૫ તો પાકેલ તે હું છે? ને અપોલો તે હું? તેઓ સેવકોળ, જેમ પ્રભુએ પ્રત્યેકને ફીકું તેમ વમે તેઓને આસરે વિશ્વાસ કીધો. ૬ મેં તો રોપ્યું, અપોલાએ પાણું, પણ દેવે ઉગાવ્યું. ૭ રોપનાર કંઈ નથી; ને પાનાર કંઈ નથી; પણ ઉગાવનાર દેવ તેજ [ખુણ] છે. ૮ રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને પ્રત્યેક પોતાની મહેનત પ્રમાણે પોતાનું વેવન પામશે. ૯ કેમકે અમે દેવની સાથે કામ કરનારા છીએ; વમે દેવની ખેતી, દેવની રચના છો.

૧૦ દેવની જે દૃષ્ટા મને અપાણ, તે પ્રમાણે જ્ઞાની મુખ્ય બાંધનાર યજ્ઞને મેં પાંચો નાખ્યો છે, ને બીજે તે પર બાંધે છે; પણ પ્રત્યેકે સાવધાન રહેવું કે તે પર કેવી રીતે બાંધે. ૧૧ કેમકે નંખાયેલા પાંચો જે ઇસુ ખ્રીસ્ત તે વિના બીજને કોઈ નાખી શકતું નથી. ૧૨ પણ જે આ પાંચા પર કોઈ સોનું, રૂપું, મૂલ્યવાન પાવાણું, કાષ, ઘાસ, ખુંપરા બાંધે, ૧૩ તો પ્રત્યેકનું કામ પ્રગટ કરાયો; કાંજે તે દિવસ તે દેખાડયો; કેમકે અગ્રિથી તે પ્રગટ કરાયો; ને પ્રત્યેકનું કામ કેડું છે એ અગ્રિ પારખ્યો. ૧૪ જે કામ કોઈએ તે પર

બાંધ્યુ હોય, તે એ ટકે તો તે વેતન પામશે. ૧૫ જે કોઈનું કામ બાળી નખારે, તો તેને તુકસાન થશે; પણ જાણે કે અગ્રિમા થઈને તે જતે બચશે

૧૬ તમે દેવનું મંદિર છે, ને દેવનો આત્મા તમારામાં વસે, એ છું તમે જાણતા નથી? ૧૭ જે કોઈ દેવના મંદિરનો નાશ કરે, તો દેવ તેનો નાશ કરશે કેમકે દેવનું મંદિર એ તમે છો તે પવિત્ર છે

૧૮ કોઈ પોતાને ન બુલાવે; એ આ કાળમાં તમારા-મંદિર કોઈ પોતાને જ્ઞાની બંધે તો જ્ઞાની થવા સાફ તે મૂર્ખ થાય. ૧૯ કેમકે જગતનું જ્ઞાન દેવની આનંદ મૂર્ખપણું છે; કેમકે લખ્યું છે કે, જ્ઞાનીઓને તેઓની ચતુરાઈમાં તે પકડે છે. ૨૦ અને વળી, પ્રભુ જ્ઞાનીઓના વિચાર જાણે છે કે તેઓ બચે છે. ૨૧ તો માણસો વિષે અભિમાન કોઈ ન કરે, કેમકે સર્વ તમારા છે. ૨૨ પાઉલ કે અપોલો કે કેકે કે જગત કે જીવન કે મરણ કે વર્તમાન વસ્તુઓ કે ભવિષ્ય વસ્તુઓ, સર્વ તમારા છે; ૨૩ ને તમે ખ્રીસ્તના; ને ખ્રીસ્ત દેવનો.

૪ હરેક માણસે અમને ખ્રીસ્તના સેવકો તથા દેવના મમોના કારભારીઓના જેવા ગણવા. ૨ વળી કારભારીઓમાં એમ જોઈએ કે હરેક વિશ્વાસુ જાણાય. ૩ પણ તમારાથી કે માણસના ઇનસાફથી મારો ન્યાય કરાય, એ વિષે મને કંઈ યિના નથી; હું પોતાનો પણ ન્યાય કરતો નથી. ૪ કેમકે હું પોતાને ઉલટું કંઈ જાણતો નથી, પણ એથી હું ન્યાય કરતો નથી; પણ મારો ન્યાય કરનાર પ્રભુ છે. ૫ માટે તમે સમયની અગાઉ, એટલે પ્રભુ આવે ત્યાં સુધી, કંઈ ન્યાય ન કરાવો; તે અધિકારની શક્તિ વસ્તુઓને ફરમાવશે, ને હદયોની ધારણા પ્રગટ કરશે; ને તે વેળા હરેકનું વખાણ દેવથી થશે.

૬ પણ, બાઈઓ, મેં એ વાતો દાખલાપે તમારે લીધે પોતાને તથા અપોલોને લખાઈ છે, એ માટે કે તમે અમારાથી એવું શિખો કે જે લખેલું છે તેથી અધિક વિચારવું નહિ, એ સાફ કે એકને વાસ્તે બીજાની વિરૂદ્ધ કોઈ ન કુલાય. ૭ કેમકે કોણ તને જુદો પાડે છે? અને તું પામ્યો નહિ એવું તારું છે? પણ જે તું પામ્યો, તો જેમ પામ્યો ન હોય, તેમ તું કેમ અભિમાન કરે છે? ૮ હવે તમે તૃપ્ત થયા, હવે દ્રવ્યવંત થયા, અમારા વિના તમે રાજ્ય કર્યું. અમારી ઇચ્છા એ છે કે તમે રાજ્ય કરો, કે અમે પણ તમારી સાથે રાજ્ય કરીએ. ૯ કેમકે મને એમ દીસે છે, કે દેવે છેલ્લા અમ પ્રેરિતોને જાણે કે મરણાધીન

કરેલા એવા દેખાયા છે; કેમકે અમે જગતને તથા જુદોને તથા માણસોને તમારાના જેવા થયા છીએ. ૧૦ ખ્રીસ્તને લીધે અમે મૂર્ખો, પણ તમે ખ્રીસ્તમાં બુદ્ધિવંત; અમે અબળ, પણ તમે જેરાવર; તમે માનવંતા, પણ અમે અપમાન પામેલા. ૧૧ હાલના સમય સુધી અમે ભૂખ્યા તથા વરસ્યા તથા નાગા છીએ, તથા માર ખાઈએ છીએ, તથા લટકીએ છીએ, ૧૨ તથા પોતાને હારે કામ કરીને મહેનત કરીએ છીએ; નિંદાયલા છતાં અમે-આશાવાદ આપીએ છીએ; સવાવેલા છતાં સહીએ છીએ; ૧૩ ધિક્કારેલા છતાં વિનંતી કરીએ છીએ; અમે હજી સુધી જગતના મેલ તથા સર્વના કચરા સરખા થયા છીએ.

૧૪ હું તમને લખવાને એ વાતો લખતો નથી; પણ જેમ મારા પ્રિય બાળકોને તેમ તમને જાણ કરું છું ૧૫ કેમકે એ તમને ખ્રીસ્તમાં ફક્ત હજાર શરૂએ હોય, તો પણ ધણા બાપ નથી; કેમકે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં, સુવાતોને આસરે, મેં તમને જન્માવ્યા છે. ૧૬ એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, મારા અનુસારી થાઓ. ૧૭ એ કારણ માટે મેં તમારી પાસે તીર્થયાત્રી ષોકલેયો, તે ખ્રીસ્તમાં માફ પ્રિય બાળક તથા પ્રભુમાં વિશ્વાસુ છે; તે, જેમ હું બંધે સર્વ મરણીમાં શિખરું છું તેમ, ખ્રીસ્તમાં મારા માર્ગો વિષે તમને ચાલ દેવડાવશે. ૧૮ હું તમારી પાસે આવવાનો ન હોઉં, એવું સમજીને કોઈ કુલાઈ ગયા છે. ૧૯ પણ પ્રભુની ઇચ્છા હોય, તો હું તમારી પાસે વહેલો આવીશ, ને કુલાનારાઓનું બોલવું તે નહિ, પણ તેઓનું સામર્થ્ય જાણીશ. ૨૦ કેમકે દેવનું રાજ્ય બોલવામાં નહિ, પણ સામર્થ્યમાં છે. ૨૧ તમારી શી ઇચ્છા છે? હું તમારી પાસે કાઠી લઇને આવું, કે પ્રેમથી તથા નમ્રતાના આત્માથી આવું?

૫ એવું ખરેખર સહજાય છે કે તમારામાં બ્યભિ-ચાર છે, ને એવો બ્યભિચાર કે જેનું નામ પણ વિદેશીઓ લેતા નથી; એટલે કે કોઈએ પોતાના બાપની વહુ રાખી છે. ૨ અને તમે કુલાઈ ગયા છો, ને તે કરતાં શોક ન કર્યો, કે જેણે આ કામ કર્યું તે તમારામાંથી કાઠી નખાય. ૩ કેમકે શરીરે ગેરહાજર, પણ આત્માએ હાજર છતાં, હાજરની પેઠે, હવે એ કામ એવી રીતે કરનારો મેં ન્યાય કરાવ્યો છે કે, ૪ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, ન્યારે તમે એકઠા થએલા છો ત્યારે તમે તથા મારો આત્મા, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પરાક્રમ સહિત, ૫ એવાને દેહની હાનિને સાફ ચેતાનને સોંપે, એ માટે કે પ્રભુ ઇસુના

દિવસમાં આત્મા તારણ પામે. ૬ તમારું અભિમાન સાર નથી; ઇં તમે નથી જાણતા, કે શોહુ ખમીર આખા લોકોને કુલાવે છે? ૭ તમે જાણા ખમીરને કાઢી નાખો, એ માટે કે જેમ તમે બેખમીર છો, તેમ તમે નવો લોકો થઈ જાઓ, કેમકે આપણા પાસપાસ, એટલે ખ્રીસ્ત, તે આપણી વતી મરાયો છે. ૮ એ માટે જાણા ખમીરથી નહિ, ને જોડાઈ તમા કુટુંબજાના ખમીરથી નહિ, પણ નિષ્કપટપણી તમા મરા-પણી બેખમીર રોડથી આપણે ખર્વે પાળીએ.

૯ મેં તમને મારા પત્રમાં લખ્યું છે કે તમે બ્યલિ-ચારીઓની સોબત ન કરો; ૧૦ પણ આ જગતની બ્યલિચારીઓ કે લોકોઓ કે જુલમીઓ કે મુર્તિ-બકોતોની સોબત છેક ન કરો એમ નહિ; કેમકે એમ હોય તો જગતમાંથી નીકળવાની તમને અગત્ય પડે. ૧૧ પણ હમણાં મેં તમને લખી જણાવ્યું છે, કે કાંઈ કહોયકો એવા જે કાંઈ બ્યલિચારી કે લોકો કે મુર્તિબાક કે નિષેક કે હાકટો કે જુલમી હોય, તો એવાની સોબત કરવી નહિ, ને તેની સાથે ખાડું પણ નહિ. ૧૨ કેમકે બહારનાઓના ન્યાય કરાવવાનું મારે ઇં કામ છે? માહેનાઓનો તમે ન્યાય કરાવો છો કે નહિ? ૧૩ દેવ બહારનાઓના ન્યાય કરે છે. તો તમે પોતાનામાંથી તે હુને કાઢી નાખો.

૬ તમારામાંના કોઈને બીજાની વિરૂદ્ધ ક્રિયાદ હોય, તો પવિત્રોની આગળ નહિ પણ અધર્મી-ઓની આગળ જણા ન્યાય માગવા ચાહે? ૨ ઇં તમે જાણતા નથી કે પવિત્રો જગતનો ન્યાય કરશે? અને જે તમારાથી જગતનો ન્યાય કરાય તો ઇં તમે હલકાજ વાદોનો ન્યાય કરવાને નાલાયક છો? ૩ ઇં તમે જાણતા નથી કે આપણે દુતોનો ન્યાય કરીશું? તો કેમ આ આયુષ્યની વાતોનો નહિ? ૪ એ માટે જે તમને આ આયુષ્યમાંના વારો હોય, તો મંડળમાં જોઈને તમે જાણકારતા નથી તેઓને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને જાણવવાને કહું છું, ઇં પોતાના લાઇઓમાં ન્યાય કરી શકે, એવા તમારામાં એકે જાની નથી? ૬ પણ લાઇ લાઇ પર ક્રિયાદ કરે છે; ને તે વળા બ્યલિચારી-ઓની આગળ. ૭ એ માટે હમણાં તમારામાં તદ્દન ખોડ છે, કે તમે એક બીજા પર ક્રિયાદ કરો છો. તે કરતા તમે કેમ અન્યાય સેહેતા નથી? તે કરતાં કેમ દાનિ ખમતા નથી? ૮ પણ તમે અન્યાય તથા દાનિ કરો છો, હા, લાઇઓ પર કરો છો. ૯ ઇં તમે જાણતા નથી કે અન્યાયીઓ દેવના રાજ્યનો વારસો

પામશે નહિ? તમે જાણ ન કરો; બ્યલિચારીઓ તથા મુર્તિબકોતો તથા છિનાજવાઓ તથા કામીઓ તથા પુમૈયુનીઓ, ૧૦ તથા ચોરો તથા લોભીઓ તથા હાકટો તથા નિષેકો તથા જુલમીઓ, એઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામશે નહિ; ૧૧ ને તમારામાંના કેટલાએક એવા હતા, પણ તમે પ્રભુ ઇસુને નામે તમા આપણા દેવના આત્માથી ધોવાયા તથા પવિત્રીકરણ ને ન્યાયીકરણ પામ્યા.

૧૨ સધળાં તો મને ઉચિત છે, પણ સધળા ઉપચોની નથી; સધળાં મને ઉચિત છે, પણ હું કોઈને આધીન થવાનો નથી. ૧૩ અત્ર પેટને સાર ને પેટ અત્રને સાર છે, પણ દેવ એનો તથા તેનો પણ નારા કરશે. હવે શરીર બ્યલિચારને સાર નથી, પણ પ્રભુને સાર છે, ને પ્રભુ શરીરને સાર. ૧૪ દેવે તો પ્રભુને ઉઠાડ્યો, ને પોતાને પરાક્રમે આપણને પણ ઉઠાડશે. ૧૫ તમારાં શરીર ખ્રીસ્તનાં અવયવો છે, એ ઇં તમે નથી જાણતા? વાડ, ઇં હું ખ્રીસ્તનાં અવયવો કાઢીને તેઓને બ્યલિ-ચારીઓનાં અવયવો કરું? એમ ન થાય. ૧૬ ઇં તમે નથી જાણતા કે બ્યલિચારીઓ સાથે જે જોડાય છે, તે એક શરીર થાય છે? કેમકે તે કહે છે કે, એ જિહ્વ એક દેહ થશે. ૧૭ પણ પ્રભુની સાથે જે જોડાય છે તે એક આત્મા છે. ૧૮ બ્યલિચારથી નાસો. ને સર્વ પાપ કોઈ માણસ કરે તે શરીર બહાર છે; પણ બ્યલિ-ચારી પોતાના શરીરને ઉઠડું પાપ કરે છે. ૧૯ ઇં તમે નથી જાણતા કે તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા છે, જે તમને દેવ પાસેથી મળ્યો છે તેનું મંદિર તમારું શરીર છે? અને તમે પોતાના નથી, ૨૦ કેમકે તમે મુઠ્યે ખરીદાયા હતા. તો તમારું શરીર તથા તમારો આત્મા દેવનાં છે, તેઓથી દેવને મહિમા આપો.

૭ જે વાતો તમે મને લખી તે વિષે; માણસ ખાચકોને ન અડકે તો સાર. ૨ પણ બ્યલિ-ચારના કારણથી પ્રત્યેક પુરૂષે પોતાની વડુ રાખવી, ને પ્રત્યેક ખાચકીએ પોતાનો વર રાખવો. ૩ વરે વડુને જે ચોચ તે આપવું, ને એમજ વડુએ વરને પણ ૪ વડુને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી, પણ વરને છે; ને એમજ વરને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી, પણ વડુને છે. ૫ એક બીજીની જૂઠાં ના થાઓ, પણ પ્રાર્થનાને સાર અવકાશ મળે કેવળ એ કારણ માટે શોહી વાર સુધી એક બીજીની સમ્મતિથી જૂઠાં રહેવાય અને પછી એકઠાં થાઓ, રખે પોતાન તમારા અ-કમનને લીધે તમારી પરીક્ષા કરે. ૬ આજ્ઞા દાખલ

નહિ પણ રત્ન દાખલ એ હું કહું છું કેમકે મારી ઇચ્છા છે કે, સધળા માણસ મારા જેવા હોય પણ દેવથી પ્રત્યેકને પોતપોતાનું કષ્ટદાન છે, એકને આમ, ને બીજાને તેમ

૮ પણ અપરણેલાઓને તથા વિવવાઓને હું કહું છું કે, મારા જેવા રહે તો તેઓને ગુણકારી થાય ૬ પણ બે પોતાને કબજે રાખી ન રાકે તો પરણે, કેમકે બળવા કરતા પરણુ સાર છે. ૧૦ પણ પરણેલાઓને હું આજ્ઞા કરું છું, હું તો નહિ, પ્રભુ કરે છે, કે વધુએ પોતાના વરથી જુદા થયું નહિ; ૧૧ (પણ બે જુદા થાય તો પરવચા વિના રહેવું, અથવા વરની સાથે મેળાપ કરવો), ને વરે વધુને ઊડવી નહિ. ૧૨ અને બાકી રહેલાઓને પ્રભુ તો નહિ, પણ હું કહું છું કે, બે કાંઈ બાકીને અવિશ્વાસી વધુ હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણે એને ઊડવી નહિ, ૧૩ ને કાંઈ વધુને અવિશ્વાસી વર હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણીએ એને ઊડવો નહિ ૧૪ કેમકે અવિશ્વાસી વર વધુથી પવિત્ર કરાએલી છે, ને અવિશ્વાસી વધુ વરથી પવિત્ર કરાએલી છે, નહિ તો તમારા બાળકો આશ્ચર્ય હોત, પણ હવે તેઓ પવિત્ર છે ૧૫ પણ બે અવિશ્વાસી માણસ જુદું થાય, તો જુદું થવા દો, એવા પ્રસંગમાં બાકી કે બહાન બહાનમાં નથી; પણ દેવે આપણને શાંતિમાં તેજા છે. ૧૬ કેમકે, અરે વધુ, હું વરને તારીય કે નહિ એ વિષે તું થું જાણે છે? અથવા, અરે વર, તું વધુને તારીય કે નહિ એ વિષે તું થું જાણે છે? ૧૭ કેવળ જેમ દેવે પ્રત્યેકને વહેંચી આપ્યું છે, જેમ પ્રભુએ પ્રત્યેકને તેડ્યું છે, તેમ તેણે સાલવું; ને એમજ હું સર્વ મનુષ્યોમાં કસાવું છું ૧૮ હું કાંઈ સુનવી તેડાએલો છે? તો બેસુનવી ન થયું; થું કાંઈ બેસુનવીમાં તેડાએલો છે? તો સુનવી થયું નહિ. ૧૯ સુનવ તો કંઈ નથી, ને બેસુનવ કંઈ નથી, પણ દેવની આજ્ઞા પાલન તેજ [અર્થ છે] ૨૦ પ્રત્યેક ને સ્થિતિમાં તેડાયો છે તેમજ તે રહે. ૨૧ થું તું દાસ છતા તેડાયો છે? તો એની ચિંતા ન કર; પણ બે મેડળા થવાનો વખત મળે, તો તે કરી લે. ૨૨ કેમકે પ્રભુથી તેડાએલો ને દાસ તે પ્રભુનો મેડળો કરાએલો, ને એમજ ને મેડળો છતા તેડાએલો તે ખીસ્તનો દાસ છે ૨૩ તમે મુલ્યથી ખરીદાએલા હતા, માણસના દાસો ન થાઓ. ૨૪ બાકીઓ, જેમાં પ્રત્યેક તેડાયો તેમાં દેવની સાથે તેણે રહેવું

૨૫ હવે કુવારીઓ વિષે અને પ્રભુની આજ્ઞા નથી; પણ જેમ વિશ્વાસુ થવાને પ્રભુ પાસેથી હું કહ્યું પામ્યો, તેમ મત આપું છું ૨૬ તો અને એ ગુણકારી દીસે છે, એટલે દાહના સકટમાં માણસને એમનેએમ રહેવું ગુણકારી છે ૨૭ થું વધુને તું બધાએલો છે? તો છુટકાની ઇચ્છા ન કર. થું વધુથી છુટેલો છે? તો વધુની ઇચ્છા ન કર. ૨૮ પણ બે તું પરણે, તો તું પાપ નથી કરતો; ને બે કુવારી પરણે તો તે પાપ નથી કરતી; પણ એવાઓને દેહમાં વિપતિ થશે, પણ હું તમારા પર ક્યાં રાખું છું ૨૯ પણ બાકીઓ, હું એ કહું છું કે કાળ યોડા છે; માટે હવેથી જેઓ પરણેલા તેઓ વગરપરણેલા જેવા થાય; ૩૦ ને રહનારા ન રહનારા જેવા; ને હરખનારા ન હરખનારા જેવા; ને વેચાતું લેનારા ન રાખનારા જેવા થાય; ૩૧ ને આ જગતનો વહેવાર કરનારા એના કુવહેવાર કરનારા જેવા ન થાય, કેમકે આ જગતનું રાજ વિદી બધું છે. ૩૨ પણ તમે નિશ્ચિત થાઓ, એવી મારી ઇચ્છા છે. ને પરણેલો નથી તે પ્રભુની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે પ્રભુને કેમ પ્રસન્ન કરે, ૩૩ પણ પરણેલો જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વધુને કેમ પ્રસન્ન કરે ૩૪ વધુ તમા કુવારીમાં પણ ફેર છે. ને પરણેલી નથી તે પ્રભુની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે તે સરીરમાં તથા આત્મામાં પવિત્ર થાય, પણ પરણેલી તે જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વરને કેમ પ્રસન્ન કરે. ૩૫ પણ તમારા પોતાના દિલને સારું હું તે કહું છું, તમને કાંઈમાં નાખવાને માટે નહિ, પણ એ સારું કે યોગ્ય રીતે [તમે થાઓ] તમા એક મનથી વગર અકળામણે તમે પ્રભુની સેવા કરો. ૩૬ પણ બે કાંઈ વિચારે, કે પોતે પોતાની કુવારી [દીકરી] વિષે અયોગ્ય કરે છે, ને તે પ્રુખ્ત ઉમરની થઈ હોય, ને અનલ્ય એ ા હોય, તો તે ને ઇચ્છે તે કરે, તે પાપ કરતો નથી, એઓ પરજુ. ૩૭ પણ અનલ્ય ન હતા, ને પોતાના હૃદયમાં રિધર રહે છે, ને પોતાની ઇચ્છા પર અધિકાર રાખે છે, ને પોતાના હૃદયમાં એમ કસાવ્યું છે, કે પોતાની કુવારી જેવીજ રાખીય, તે સારું કરે છે. ૩૮ ત્યારે ને તેને પરણવું છે તે સારું કરે છે, ને ને તેને પરણાવતો નથી તે ખમારે સારું કરે છે. ૩૯ વધુ જ્યાં સુધી તેનો વર જીવે છે, ત્યાં સુધી નિયમથી બંધાએ િ છે; પણ બે તેનો વર મરી ગયા હોય, તો જેને તે ઇચ્છે, તેને પરણવાને તે ઇચ્છે છે, પણ કેવળ પ્રભુના હેતુમાં

૪૦ પણ જો તે એકલી રહે, તો મારા ધાર્યા પ્રમાણે, તે વધતી કુશળ રહેશે; ને મને પણ રેવનો આત્મા છે, એમ મુ ધારું છું.

મુક્તિઓના નેવેદ વિષે; આપણે જાણીએ છીએ, કે આપણુ સર્વને જ્ઞાન છે. જ્ઞાન કૃપાવે છે, પણ પ્રીતિ સુધારે છે. ૧ પણ જો કોઈ એમ વિચારે કે હું કંઈ જાણું છું, તો જેમ જાણું છું તેમ તે કંઈ કંઈ જાણતો નથી. ૨ પણ જો કોઈ દેવ પર પ્રીતિ કરે છે, તો તે એનાથી જાણીએલો છે. ૪ તો મુક્તિઓના નેવેદ ખાવા વિષે, આપણે જાણીએ છીએ કે જાનમાં મુક્તિ કંઈ નથી; ને એ જ વિના બીજે કોઈ દેવ નથી. ૧ કેમકે આકાશમાં કે પૃથ્વી પર જો કે કંઈવારેલા દેવો છે (જેમ એવા પણ દેવો તથા ધણા પ્રજાઓ છે તેમ); ૧ તોપણ આપણને એક દેવ એટલે બાપ છે, જેનાથી સર્વ છે, ને આપણે તેને સત્વ છીએ; ને એક પ્રજા એટલે ધનુ પ્રીતિ છે, જેને આસરે સર્વ છે, ને આપણે પણ તેને આસરે છીએ. ૭ પણ સર્વમાં એ જ્ઞાન નથી, પણ કેટલાએક, મુર્તિ કંઈ છે, એવું ધારીને કંઈ સુધી મુક્તિઓનું નેવેદ ખાય છે; ને તેઓનું અંતઃકરણ અજળ છતાં મલિન થાય છે. ૮ પણ આવાનાથી આપણે રેવને માન્ય થતા નથી; કેમકે જો ખાધએ તો આપણે વધારે સારા નથી, ને નહિ ખાધએ તો વધારે ખરાબ નથી. ૯ પણ સાવધાન રહો, ૨જે આ તમારો અધિકાર અજળોને ઠોકરનું કારણ થાય. ૧૦ કેમકે તને જ્ઞાન છતાં, જો કોઈ મુક્તિના મંદિરમાં તને બેઠેલો જુએ, તો તું તે અજળ છતાં, તેનું અંતઃકરણ મુક્તિઓનું નેવેદ ખાવાને દિગ્મતવાન ન થયો? ૧૧ અને તારો અજળ ભાઈ જેને લીધે પ્રીતિ થુઓ તેનો નાશ તારા જ્ઞાનથી થશે. ૧૨ પણ ભાઈઓને ઉલટું પાપ કરીને તમા તેઓનાં અજળ અંતઃકરણને પામેલ કરીને, તમે પ્રીતિને ઉલટું પાપ કરો છો. ૧૩ જે માટે જો ખાવાનું મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવે, તો હું કહીશ માંસ ન ખાઉં, ૨જે મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવું.

૮ તું હું મોકલો નથી? તું હું પ્રેરિા નથી? તું મે આપણા પ્રજા ઇસુ ખ્રીસ્તને જોયો નથી? તું તમે પ્રજામાં માફે હતું નથી? ૧ જો હું બીજાઓને પ્રેરિા ન દોઉં, તોપણ ખરેખરો હું તમને છું. કેમકે પ્રજામાં તમે મારા પ્રેરિાપણની મુદ્રા છો. ૨ મારી વધાવ કરનારને મારો પ્રત્યુત્તર એ છે; ૪ તું જામને ખાવા પીવાને અધિકાર નથી? ૧ તું જેવા બીજા

પ્રેરિતોને તથા પ્રજાના ભાઈઓને તથા કેફાને છે તેવા મને પણ વિચારી વળુ સાથે લઈ ફરવાનો અધિકાર નથી? ૧ અથવા મહેનત ન કરવી એવો અધિકાર કેવળ મને તથા બાનાબાસનેજ નથી થયું? ૭ પોતાના ખરચથી કોણ કહી લડાઈમાં જાય છે? કોણ દ્રાક્ષવાડી રોપીને તેનું ફળ ખાતો નથી? ૧ અથવા કોણ ટોળું પાળીને ટોળાનું દૂધ ખાતો નથી? ૮ હું માણસની રીતે એ વાતો બોલું છું? કે નિયમસાચ પણ એ વાતો કહેલું નથી? ૧ કેમકે મુસાના નિયમસાચમાં લખ્યું છે, કે પારે ફરનાર બળદના મઠો પર રોકી ન બાંધ. તું દેવ બળદની ચિંતા કરે છે? ૧૦ કે વિરોધ આપણને લીધે તે એમ કહે છે? આપણને લીધે તો લખ્યું છે, કે જે ખેડે છે તે આશાથી ખેડે, ને જે પાર કરે છે તે ફળ પામવાની આશાથી કરે. ૧૧ જો અમે તમારે સાચા આત્મિક વસ્તુઓ વાળી છે, તો અમે તમારી દૈનિક વસ્તુઓ લણીએ એ શું થયું છે? ૧૨ જો બીજાઓ તમારા પર એ અધિકારના લાગીદાર છે, તો અમે વિરોધે નથી થયું? તોપણ એ અધિકાર અમે વાપર્યો નથી, પણ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને કંઈ અટકાવ ન પાડીએ માટે સર્વ ખર્ચીએ છીએ. ૧૩ એ તું તમે નથી જાણતા કે જેઓ મંદિરમાં સેવન કરે છે તેઓ મંદિરનું ખાય છે; ને જેઓ દોમવેલી પારો લાગે રહે છે, તેઓ દોમવેલીના લાગીદાર છે? ૧૪ એમજ પ્રજાએ કરાવ્યું કે, જેઓ સુવાર્તા પ્રગટ કરે છે, તેઓ સુવાર્તાથી ઇલે. ૧૫ પણ કોણ કરાનો વહીવટ મેં નથી કર્યો; ને મને એવું મળે, એ સાચું મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ માફે અભિમાન બધ્યે કરે, એ કર્યાં મરજું તે મારે વાસ્તે સાચું છે. ૧૬ કેમકે જો હું સુવાર્તા પ્રગટ કરું, તો મને અભિમાનનું કારણ નથી; કેમકે મને અજાત્ય પડે છે, ને જો હું સુવાર્તા પ્રગટ ન કરું, તો મને દાપ દાપ થાય છે. ૧૭ કેમકે જો હું ખુશીથી તે કરું, તો મને વેગન મળે છે; પણ જો ખુશીથી નહિ, તો મને કારભાર સોંપા-એલો છે. ૧૮ માટે માફે વેગન થું છે? એ કે સુવાર્તા પ્રગટ કર્યાં હું ખ્રીસ્તની સુવાર્તા મફત મળે એવું કરું, એ માટે કે સુવાર્તામાં જે મારો અધિકાર તે હું વિપરીત રીતે ન લખાવું. ૧૯ કેમકે સરેથી મોકલો છતાં, ધણાઓને પ્રાપ્ત કરવા સાચું, મેં પોતાને સર્વનો દાસ કીધો. ૨૦ યહૂદીઓને પ્રાપ્ત કરવા સાચું, હું યહૂદીઓમાં યહૂદી જેવો થયો; નિયમાધીનોને પ્રાપ્ત કરવા સાચું, હું નિયમાધીન જેવો; ૧૧ નિયમસંદેશોને

પ્રાપ્ત કરવા સાથે, નિયમરહિત જેવા થયો; દેવને તો નિયમરહિત નહિ પણ શ્રીમતને નિયમરહિત; ૨૨ અબળોને પ્રાપ્ત કરવા સાથે, અબળોની સાથે હું અબળ જેવો થયો. દરેક રીતે કેટલાએકને તારવા સાથે, સર્વની સાથે સર્વ જેવો થયો. ૨૩ હું સુવાર્તાને લીધે બધું કંઈ છું, એ માટે કે હું તેના સહભાગીદાર થાઉં. ૨૪ હું તમે નથી બળતા કે અખાદ્યમાં સર્વ દોષનારા દોષ છે, પણ એકને જ છાનામ મળે છે? એમ દોષો કે તમને મળે. ૨૫ અને પ્રત્યેક પહેલવાન સર્વ પ્રકારે સ્વદમન કરે છે; તેઓ તો વિનાશી મુગટ પાનવા સાથે કરે છે; પણ આપણે અવિનાશી. ૨૬ એ માટે હું એમ દોહું છું, પણ સશય રાખનારની પેઠે નહિ; હું મુકીએ માટે છું, પણ પવનને માનનારની પેઠે નહિ; ૨૭ ને હું મારા શરીરને દબાવું છું, તથા વશ કરું છું, ૨૮ બીજાઓને સુવાર્તા પ્રગટ કીધા છતાં હું પોતે નાપસંદ થાઉં.

૧૦ 'બાઈઓ, હું ચઢાતો નથી કે તમે અબળથા રહો કે, આપણા સર્વ પિતૃઓ મેષતણે દત્તા ને સમુદ્રમાં યદને સર્વ પાર બધા, ૨ ને સર્વ મુસાને સાથે મેષમાં તથા સમુદ્રમાં આહિરમાં પામ્યા; ૩ ને સર્વએ એકજ આત્મિક અન્ન ખાધું, ૪ ને સર્વએ એકજ આત્મિક પાણી પીધું; કેમકે સાથે ચાલનાર આત્મિક ખંડનું તેઓએ પીધું; તે ખંડક તો પ્રીરત હતો. ૫ પણ તેઓમાંના ઘણાખરા પર દેવ પ્રસન્ન ન હતો, કેમકે તેઓ શનમાં પાડી નખાયા. ૬ હવે આ વાત આપણને નિદર્શન જેવી થઈ, એ સાથે કે જેમ તેઓએ બુદ્ધી વસ્તુઓના લોભ કર્યો તેમ આપણે ન કરીએ. ૭ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએક મુર્તિભક્ત થયા, તેમ તમે ન થાઓ; જેમ લખ્યું છે તેમ, કે લોક ખાવા પીવા બેઠા ને રમવા બેઠા. ૮ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે વ્યભિચાર કર્યો, ને એક દિવસમાં તેવીસ દહાસ પડ્યા, તેમ તમે ન કરો. ૯ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે પ્રીરતનું પરીક્ષણ કીધું, ને સંપાદી નારા પામ્યા, તેમ આપણે તેનું પરીક્ષણ કરવું નહિ. ૧૦ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે કચકચ કીધી, ને સહારકથી નારા પામ્યા, તેમ તમે કચકચ ન કરો. ૧૧ એ સર્વ નિદર્શન થવા સાથે તેઓને થયાં અને આપણા બોધને સાથે તે લખ્યું છે જેઓના ઉપર કાળોનો અંત આવ્યો છે. ૧૨ એ માટે જે પોતાને રિયર ધારે છે, તે ન ખડે માટે સંકાળો. ૧૩ માણસથી સહેવાય તે વગર બીજું કંઈ પરીક્ષણ તમને થયું નથી.

પણ દેવ વિશ્વાસુ છે, તે તમારી શક્તિ કરતાં વર્તાં પરીક્ષણ તમ પર આવવા ન દેશે, પણ તમે સહી શકો, માટે પરીક્ષણ સાથે છુટકાનો રસ્તો કરો.

૧૪ એ માટે, મારા વહાલાઓ, મુર્તિપૂજથી નાસ્તી બન્યો. ૧૫ જેમ સમજીકાને, તેમ હું તમને કહું છું, મારી વાતનો વિચાર કરો. ૧૬ આશીર્વાદનો વાટકો જે પર અમે આશીર્વાદ માગીએ છીએ, તે હું ખ્રીસ્તના રક્તની સંગત નથી? અમે જે રોટલી ભાંગીએ છીએ, તે હું ખ્રીસ્તના શરીરની સંગત નથી? ૧૭ માટે આપણે ઘણા છવા એક રોટલી, એક શરીર, એવા છીએ, કેમકે આપણ સર્વ એકજ રોટલીના ભાગીઆ છીએ. ૧૮ દેહ પ્રમાણે ઇલાએલને જીવ્યો, શુ હોમનું ખાનારા હોમવેલીના સહભાગીદાર નથી? ૧૯ તો હું હું કહું છું? કે મુર્તિનું નેવે કંઈ છે? અથવા મુર્તિ કંઈ છે? ૨૦ પણ વિદેશીઓ જે હોમ કરે છે તે દેવને નહિ, પણ ભૂતોને કરે છે. તમે ભૂતોની સંગત કરનારા થાઓ, એવી મારી ઇચ્છા નથી. ૨૧ તમે પ્રજુના વાટકામાંનું તથા ભૂતોના વાટકામાંનું પી શકતા નથી. તમે પ્રજુની મેળના તથા ભૂતોની મેળના ભાગીદાર થઈ શકતા નથી. ૨૨ હું આપણે પ્રજુને ચીટલીએ? હું આપણે તેના કરતાં ભોરાવર છીએ?

૨૩ સંધર્ષાં તો મને ઉત્થિત છે, પણ સંધર્ષા ઉપયોગી નથી; સંધર્ષાં મને ઉત્થિત છે, પણ સંધર્ષાં સત્યાપન-કારક નથી. ૨૪ કોઈ પોતાનું નહિ, પણ પ્રત્યેક બીજાનું હિત યોધે. ૨૫ જે કંઈ બળરમાં લેવાય છે, તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કંઈ પુછ્યા વિના ખાઓ. ૨૬ કેમકે પુસ્તી તથા તેનું બરપુરપણ પ્રજુના છે. ૨૭ ને કોઈ અવિશ્વાસી તમને નહોતર કરે, ને તમે જવા આહો, તો તમને જે કંઈ પિરસાય તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કંઈ પુછ્યા વિના ખાઓ. ૨૮ પણ જે કોઈ તમને કહે કે, તે મુર્તિનું નેવે છે, તો જણે તે દેખાડ્યું તેને લીધે તથા પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે ન ખાઓ. ૨૯ પ્રેરકબુદ્ધિ, હું તો કહું છું, તારી નહિ પણ બીજાની; કેમકે બીજાની પ્રેરકબુદ્ધિથી મારા મોઝળાપણા વિષે ઇનસાફ કેમ કરાવાય છે? ૩૦ પણ જે હું દુષ્ટાએ ભાગીદાર થાઉં, તે જોને સાથે હું ઉપકાર માનું છું, તે વિષે મારી નિંદા કેમ કરાય છે? ૩૧ એ માટે જે તમે ખાઓ, કે પીઓ, કે જે કંઈ કરો તો દેવના મહિમાને અર્થે સર્વ કરો. ૩૨ તમે ચલ્લીઓને તથા હેલેનીઓને તથા દેવની મંડળીને ડોકર ખવડાવનાર ન થાઓ; ૩૩ એ પ્રમાણે હું પણ સર્વને સજી કરીને પોતાને નહિ,

પણ પણાઓનો લાભ થોડું છે, એ સારૂ કે તેઓ તારણ પામે.

૧૧ જેમ દુ પણુ ધ્રીસ્તને તેમ તમે મને અનુસરો. ૧ તમે સ્વર્ગનાં વિષે મને સલાહો છો, ને જેમ મેં તમને વિધિઓ સોંપી દીધા, તેમ તમે તે પાળ્યા, માટે હું તમને વખાણું છું. ૨ હું તમને જણાવવા આવું છું કે પ્રત્યેક પુરુષનું શરીર ધ્રીસ્ત છે, ને બાપડીનું શરીર પુરુષ છે; ને ધ્રીસ્તનું શરીર દેવ છે. ૩ જે કોઈ પુરુષ પ્રાર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરતાં પોતાનું માથું ઢાકેલું રાખે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરે છે; ૪ પણ જે કોઈ બાપડી ઉપાડે માથે પ્રાર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરે છે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરે છે. કેમકે તેમ કરે તે મુંઝાઈ જવા બરાબર છે. ૫ કેમકે ને બાપડી કુપટ ન થયે તો તેના વાજ કતરાય; પણ ને કતરાઈ જવા કે મુંઝાઈ જવાથી બાપડીને લાભ થાય તો તે માથે કંઈ ઘોઠું. ૬ કેમકે પુરુષને માથું ઢાંકી પડતું નથી, તે તો દેવની પ્રતિમા તથા મહિમા છે, પણ બાપડી પુરુષનો મહિમા છે; ૭ કેમકે પુરુષ બાપડીથી થયો નથી, પણ બાપડી પુરુષથી; ૮ ને પુરુષ બાપડીને સારૂ સૂનવ્યો ન હતો, પણ બાપડી પુરુષને સારૂ. ૯ ને માટે થોડાં જ કે દૂતોને લીધે બાપડી પોતાના માથા પર અધિકાર [તણે દોવાની નિશાની] રાખે. ૧૦ તોપણ પ્રભુમાં પુરુષ બાપડી-રહિત નથી, ને બાપડી પુરુષરહિત નથી. ૧૧ કેમકે જેમ બાપડી પુરુષથી છે તેમ પુરુષ બાપડીને આસરે, પણ સર્વ પ્રમુથી છે. ૧૨ તમે પોતામાં [એઓ વિષે] ઈરાન કરો, બાપડીને કુપટ વિના પ્રાર્થના કરવી એ શું થાય? ૧૩ અથવા શું પ્રકૃતિ પોતે તમને શિખવતી નથી, કે એ પુરુષને લાંબા વાજ દોય તો તેથી તેને અપમાન છે? ૧૪ પણ ને બાપડીને લાંબા વાજ દોય તો તેથી તેને થોડા છે, કેમકે તેના વાજ આઝાદને બદલે તેને આપેલા છે. ૧૫ પણ ને કોઈ વિવાદી દેખાય, તો આપણને તથા દેવની મંડળીને પણ એવી રીત નથી.

૧૬ પણ ને કહીને હું તમને વખાણતો નથી, કે મુધારાને સારૂ નહિ, પણ બનાઈને સારૂ તમે એકઠા થાઓ છો. ૧૭ કેમકે પ્રથમ, તમે સલામમાં એકઠા થાઓ છો, ત્યારે તમારામાં જેટલું છે એવું હું સાંતળું છું. ને ને હું જોઈનેકે પણ માનું છું. ૧૮ કેમકે જરૂર છે કે તમારામાં તો પડે ને માટે કે જેઓ પડ્યા છે તેઓ પ્રવૃત્ત થાય. ૧૯ તો તમે એક કેનણે મળો છો.

ત્યારે પ્રભુનું લોભન કરવું એ યથા રાહતું નથી. ૨૧ કેમકે ખાવામાં પ્રત્યેક પોતાનું લોભન પહેલાં કરે છે, ને એક બીજાને ને બીજા વિધેલો દોય છે. ૨૨ શું તમને ખાવા પીવા સારૂ ધરો? ૨૩ થી કે શું તમે દેવની મંડળીને ધિક્કારો છો, ને જેઓની પાસે નથી તેઓને ધરમાલો છો? હું તમને શું કહું? હું એમાં હું તમને વખાણું? વખાણતો નથી. ૨૪ કેમકે મેં તમને જે કહી દીધું તે હું પ્રભુથી પામ્યો, કે જે સતમાં પ્રભુ ઇસુ પરસ્વાધીન કરાયો, તેમાં તેણે રોટલી લીધી, ૨૫ ને સ્વતિ કરીને બાણ, ને કહ્યું કે, લો ખાઓ, એ મારૂ શરીર છે, જે તમારે સારૂ લાભએલું છે, મારી યાદ-ગીરીને સારૂ એ કરો. ૨૬ અને એમજ લોભન કર્યા પછી, વાટકો પણુ લઈને કહ્યું કે, આ વાટકો મારા રક્તમાં નવો કરાર છે; તમે જેટલી વાર એ પીઓ છો, તેટલી વાર મારી યાદ-ગીરીને સારૂ તે કરો. ૨૭ કેમકે જેટલી વાર તમે આ રોટલી ખાઓ છો, ને આ વાટકો પીઓ છો તેટલી વાર તમે પ્રભુના આબ્યા સુધી તેવું મરણુ દેખાડો છો. ૨૮ એ માટે જે કોઈ માણસ અથોચ રીતે પ્રભુની રોટલી ખાય, કે તેનો વાટકો પીએ, તે પ્રભુના સરીરનો તથા રક્તનો અપ-રાધી થશે. ૨૯ પણ પ્રત્યેકે પોતાને પારખવું, ને એમ આ રોટલીમાંથી ખાવું ને વાટકામાંથી પીવું. ૩૦ કેમકે અથોચ રીતે ને ખાય તથા પીએ તે, પ્રભુના સરીરનો લેઈ ન લાકીને, ખાધાથી તથા પીધાથી પોતા પર દડ આવે છે. ૩૧ એને લીધે તમારામાં પણુ અબજ તથા રોની છે; ને પણુએક ઉરે છે. ૩૨ કેમકે જે આપણે પોતાનો ન્યાય કરીએ, તો આપણા પર ન્યાય ન કરવાયો; ૩૩ પણ આપણા પર ન્યાય કરાવાય છે, ત્યારે પ્રભુથી ચિત્ત પામીએ છીએ, એ માટે કે જનવની સામે આપણે દડ ન ધાય. ૩૪ તો મારા ભાઈઓ, તમે ખાવાને એકઠા આ ઘરે, એક બીજાની વાટ જુઓ; ૩૫ ને કોઈ બીજો દોય, તો ધરમાં ખાય, એ માટે કે તમે દંડને સારૂ એકઠા ન આવે. અને જે બારી તે હું આનીસ ત્યારે મુંઝારીય.

૨૨ પણ, ભાઈઓ, આત્મિક ઢાનો વિષે મારી ઇચ્છા નથી, કે તમે અભવવા રહો. ૧ તમે ભણો છો કે, તમે વિદેશી દલા, ત્યારે જેમ દોસયા તેમ મુંડી મુક્તિઓ કને દોરાઈ જતા દલા. ૨ માટે હું તમને જણાવું છું કે, કોઈ માણસ, દેવના આત્માથી બાકીને ઇશુને સાપ્તમાન કહેતો નથી; ને કોઈ માણસ, પવિત્ર આત્મારહિત, ઇસુ પ્રવૃત્ત છે, જેમ કહી

રાક્ષો નથી

૪ પશુ કૃપાદાનો અનેક પ્રકારના છે, તે પશુ આત્મા એકનોએક, ૫ ને સેવા અનેક પ્રકારની છે, પશુ પ્રભુ એકનોએક ૬ અને કાર્યો અનેક પ્રકારના છે, પશુ દેવ એકનોએક છે, તે સર્વમાં સર્વ કરાવે છે ૭ પશુ આત્માની પ્રસિદ્ધતા પ્રત્યેકને ઉપધોષને સાડે આપા એવી ૮ કેમકે એકને આત્માથી જ્ઞાનની વાત આપા છે, ને બીજાને એજ આત્માથી વિદ્યાની વાત, ૯ ને બીજાને એજ આત્માથી વિશ્વાસ, ને બીજાને એજ આત્માથી સાબ કરવાના કૃપાદાન, ૧૦ ને બીજાને ચમત્કારના કાર્યો, ને બીજાને ભવિષ્ય વાદ, ને બીજાને આત્માઓને પારખી નજીવાનુ, ને બીજાને ભવભગતની ભાષાઓ, ને બીજાને ભાષાઓનું વ્યાખ્યાન અપાયુ છે ૧૧ પશુ એકજ તથા એજ આત્મા પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે પ્રત્યેકને વહેલીને એ સર્વ કરાવે છે

૧૨ કેમકે જેમ શરીર એક છે, ને તેના અવયવો ધણા છે, ને તે એક શરીરના અવયવો ધણા છતાં પશુ સર્વ મળીને એક શરીર છે, તેમ ખ્રીસ્ત પશુ છે ૧૩ કેમકે આપણે યહુદી કે હેબ્રેની, દાસો કે સ્વતંત્ર, સર્વ એક શરીરમાં એક આત્માથી બાંધિતમાં પામ્યા, ને સર્વને એક આત્મા પીવાડવામાં આવ્યો છે ૧૪ અને શરીર તો એક અવયવ નથી, પશુ ધણા ૧૫ ને પગ કહે કે, હુ હાથ નથી એ મટિ હુ શરીરનો નથી, તો તે કારણ મટિ થું તે શરીરનો નથી? ૧૬ અને ને ઝાંખ કહે કે, હુ આંખ નથી મટિ હુ શરીરનો નથી, તો થું એ કારણ મટિ તે શરીરનો નથી? ૧૭ ને આપણુ શરીર આંખ હોત તો અવશ્ય ક્યા હોત? ને આપણુ શરીર અવશ્ય હોત તો ક્યા ક્યા? ૧૮ પશુ હવે દેવે અવયવોમાંના હરેકને જેમ આણું તેમ શરીરમાં મુક્યો ૧૯ અને જે સર્વ એક અવયવ હોત, તો શરીર ક્યા હોત? ૨૦ પશુ હવે અવયવો ધણા તો પશુ શરીર એક છે ૨૧ આખથી હાથને કહેવાતું નથી કે મને તારી અગત્ય નથી, અથવા ફરી માથાથી પગને કહેવાતું નથી કે, મને તમારી અગત્ય નથી, ૨૨ પશુ શરીરના ને અવયવો ધણા આગળ દીસે છે તેઓની વિરોધ અગત્ય છે, ૨૩ ને શરીરના ને [ભાગો] અધમ દીસે છે તેઓને આપણે વધતું માન આપીએ છીએ, ને એમ આપણા કુરૂપ અવયવો વધારે સુરૂપ થાય છે ૨૪ પશુ ને સુરૂપ તેઓને અગત્ય નથી, પશુ ને આણું હવે તેને દેવે વધતું માન આપીને શરીરને

ગોઠવ્યુ છે, ૨૫ એવુ કે શરીરમાં પૂટ ન હોય, પશુ અવયવો એક બીજાની એક સરખી થિતા રાખે ૨૬ અને જે એક અવયવ કુ ખી થાય, તો તેની સાથે સર્વ અવયવો કુ ખી થાય છે, ને એક અવયવને માન મળે, તો તેની સાથે સર્વ અવયવો આનંદ કરે છે ૨૭ હવે તમે ખ્રીસ્તનુ શરીર, ને જૂદા જૂદા અવયવો છો ૨૮ અને દેવે મહત્ત્વામાં કેટલાએક મુક્યા છે, પ્રથમ પ્રેરિતો, બીજા ભવિષ્યવાદીઓ, ત્રીજા ઉપદેશકો, પછી ચમત્કારો, પછી સાબ કરવાના કૃપાદાન, મહદંશરો, અધિકારો, ભગતની ભાષાઓ ૨૯ થું સધળા પ્રેરિતો છે? ૩૦ સધળા ભવિષ્યવાદીઓ છે? ૩૧ થું સધળા ઉપદેશકો છે? ૩૨ સધળા ચમત્કાર [કરનાર] છે? ૩૩ થું સધળાને સાબ કરવાના કૃપાદાન છે? ૩૪ થું સધળા ભાષાઓ બોલે છે? ૩૫ સધળા વ્યાખ્યાન કરે છે? ૩૬ તો સારાજ કૃપાદાનો આસ્વાથી શોધો, તો પશુ હુ તમને એ કરતા ઉત્તમ માર્ગ બતાવુ છું

૧૩ ને હુ માણસોની તથા જૂતોની પશુ ભાષાઓ બોલુ, પશુ મને ખ્રીતિ ન હોય, તો વાળનાર પિત્તળ કે ઠણકણનાર ઝાળના જેવો હુ થયો છુ. ૨ અને જે મને ભવિષ્યજ્ઞાન હોય, ને હું સર્વ મર્યો તથા સર્વ વિદ્યા નહુ, ને જે પુરો વિશ્વાસ મને હોય, એવો કે મારાથી પર્વતો ખસેડાય, પશુ મને ખ્રીતિ ન હોય, તો હું કંઈ નથી ૩ અને જે હું ક્યાહોને પાળવાને મારી આખી સપત આપુ, ને જે હુ મારું શરીર બળવાને સોપુ, પશુ મને ખ્રીતિ ન હોય, તો મને કંઈ લાભ થતો નથી. ૪ ખ્રીતિ સહનશીલ તથા પરાપ્રકારી છે, ખ્રીતિ અદેખાદ કરતી નથી, ખ્રીતિ વડાઇ કરતી નથી, કુલાતી નથી, ૫ વિરોધિત રીતે વર્તતી નથી, શેવાનુ શોધતી નથી, સતાપતી નથી, ટુંકુ ધારતી નથી, ૬ અન્યાયમાં હરખાતી નથી, પશુ સત્યમાં હરખાય છે, ૭ સધળુ ખરે છે, સધળુ ખરૂં માને છે, સધળાની આસા રાખે છે, સધળાનુ સહન કરે છે ૮ ખ્રીતિ કદી ખુટતી નથી, પશુ ભવિષ્યદાનો હોય તો તેઓ ભતા રહેશે, ભાષાઓ દોય, તો તેઓ સમાપ્ત થશે, વિદ્યા દોય તો તે ભટી રહેશે. ૯ કેમકે આપણે અપૂર્ણ નહીંએ છીએ, ને અપૂર્ણ ભવિષ્યવાદ કદીએ છીએ, ૧૦ પશુ ન્યારે સપૂણતા આવશે, ત્યારે અપૂર્ણતા ભટી રહેશે ૧૧ ન્યારે હુ બાળક હતો, ત્યારે બાળકની પેઠે બોલતો હતો, બાળકની પેઠે વિચારતો હતો, બાળકની પેઠે સમજતો હતો, પશુ ન્યારે સુરૂપ થયો, ત્યારે મેં બાળકની

વાતો મુજી દીધી. ૧૨ કેમકે હમણાં આપણે દર્પણને આસરે ઝાંખું ઝાંખું જોઈએ છીએ, પણ ત્યારે નજરો-નજર જોઈયું; હમણાં હું અપૂર્ણ જાણુ છું, પણ ત્યારે જેમ જાણાએલા છું તેમ જાણીશ. ૧૨ અને હવે વિશ્વાસ તથા આશા તથા પ્રીતિ એ ત્રણે રહે છે; પણ તેઓમાં પ્રીતિ શ્રેષ્ઠ છે.

૧૪ પ્રીતિને અનુસરો; ને આત્મિકદાન આહો, પણ વિશેષ એ કે ભવિષ્યવાદ સમજવતાં આવડે. ૨ કેમકે જે અન્ય ભાષા બોલે છે, તે માણુ-સની સાથે નહિ, પણ દેવની સાથે બોલે છે, કાલે દોષ તેનું સમજવું નથી, પણ આત્માને તે મર્મો બોલે છે. ૩ પણ જે ભવિષ્યવાદ કરે છે, તે સરસાપન તથા નુબોધ તથા દિવાસને સાચું માણુસો સાથે બોલે છે. ૪ અને જે અન્ય ભાષા બોલે છે તે પોતાનું સરસા પન કરે છે; પણ જે ભવિષ્યવાદ કરે છે તે મંડળીનું સરસાપન કરે છે. ૫ મારી ઇચ્છા છે કે, તમે સંધળા ભાષાઓ બોલો, પણ વિશેષ કે તમે ભવિષ્યવાદ સમજવો; કેમકે ભાષાઓ બોલનાર, જે મંડળીના સરસાપનને સાચું વ્યાખ્યાન ન કરે, તો તે કરતાં ભવિષ્યવાદ સમજવનાર મોટા છે. ૬ અને, ભાષાઓ, જે હું ભાષાઓ બોલતો તમારી પાસે આવું, ને જે પ્રક્ટીકરણથી, કે જ્ઞાનથી, કે ભવિષ્યવાદથી, કે શિખા-મણીથી તમારી પાસે ન જાણુ તો તમને શો લાભ કરે? ૭ એમજ અવાજ કાઠનારી નિર્લવ વસ્તુઓ, પછી તે વાંસળી દોય કે વીણા દોય, એ ને નાદનો ફેર ન પાડે, તો વાંસળી કે વીણા થું વગાડે છે તે કેમ જાણુયો? ૮ કેમકે જે રણસીંગનું સાકું વાણી ન કાઢે, તો કોણુ લડાઈની તૈયારી કરશે? ૯ એમજ તમે પણ જે જીવવડે સાકું વાવ ન કરો તો જોલેલી વાવ કેમ સમજાય? કેમકે તમે હવામાં જોલનારા થયો. ૧૦ જનતામાં એટલી ભધી જાવના અવાજે હરો, ને તેઓમાંના દોષ અર્થ વગરના નથી, ૧૧ જે માટે જે હું અવાજનો અર્થ ન જાણુ, તો જોલનારને હું ઝેરવળ ગણાવ્ય, ને જોલનાર મને ઝેરવળ ગણ્યો. ૧૨ એ પ્રમાણે તમે આત્મિક દાન આહો છો, માટે આસ્થાથી ચોધો કે મંડળીના સરસાપનને સાચું તમે તેમાં રૂદ્ધિ પામે. ૧૩ તે માટે અન્ય ભાષા જોલનારે પોતાથી વ્યાખ્યાન માય, એવી પ્રાર્થના કરવી. ૧૪ કેમકે જે હું અન્ય ભાષાએ પ્રાર્થના કરું, તો મારો આત્મા પ્રાર્થના કરે છે, પણ માત્ર મન નિમ્નજ છે. ૧૫ તો થું? હું આત્માથી પ્રાર્થના કરીશ ને મનથી પણ પ્રાર્થના કરીશ,

આત્માથી ગાદશ ને મનથી પણ ગાદશ ૧૬ નહિ તો જે હું આત્માથી સ્તુતિ કરીશ તો જે અમણની વચ્ચામાં જશે છે, તે તારી સ્તુતિની વાત પર કેમ આમેન કહેશે? કેમકે હું થું કહો છું એ તે જાણુતો નથી. ૧૭ કેમકે હું સારીપેટો સ્તુતિ કરે છે; પણ બીજાનું સરસાપન થવું નથી. ૧૮ હું દેવનો ઉપકાર માણુ છું, કે તમ સર્વ કરતાં વધારે ભાષાઓ મને જોલતાં આવડે છે. ૧૯ તોપણ મંડળીમાં અન્ય ભાષાથી ફર દુભર દાખો જોલવા, તે કરતાં બીજાઓને શિખવવા હું પાંચ સપ્ત પોતાના મનથી જાણું એ મને સાચું લાગે.

૨૦ ભાષાઓ, જુદામાં જાળક ન થાઓ; પણ જુદામાં જાળકો થાઓ, ને જુદામાં પ્રેરિ થાઓ. ૨૧ નિયમસૂત્રમાં લખ્યું છે કે, અન્ય ભાષાઓથી તથા અન્ય દેહોથી હું આ લોકની સાથે જોલશ, તોપણ તેઓ માત્ર ન સંમજશે, એમ પ્રત્યુ કહે છે. ૨૨ એ માટે ભાષાઓ વિશ્વાસીઓને નહિ, પણ અવિશ્વાસીઓને નિશાણીરૂપ છે. પણ ભવિષ્યવાદ અવિશ્વાસીઓને નહિ પણ વિશ્વાસીઓને સાચું છે. ૨૩ એ માટે જે આખી મંડળી એકઠી આવે, ને સંધળા ભાષાઓ બોલે, ને જે અમણે કે અવિશ્વાસીઓ પેસે તો થું તેઓ કહ્યો નહિ, કે તમે શેવા છો? ૨૪ પણ જે સર્વ ભવિષ્યવાદ કરે, ને દોષ અવિશ્વાસી કે અમણ પેસે તો બધાથી તેને શિખામણ મળે છે; બધાથી તે પરખાય છે; ૨૫ ને તેના હૃદયની યુક્ત વાતો પ્રગટ કરાય છે; ને એમ દેવ તમારામાં ખરે-ખરો છે એવું પ્રગટ કરીને, તે સર્વની આમળ ઉઘાડીને દેવનું ભજન કરશે.

૨૬ તો ભાષાઓ, થું છે? ન્યારે તમે એકઠા થાઓ છો ત્યારે તમારામાંના પ્રત્યેકને નીત કે શિખામણ કે પ્રક્ટીકરણ કે અન્ય ભાષા કે વ્યાખ્યાન છે; સરસાપનને સાચું સર્વ થવું જોઈએ. ૨૭ જે દોષ અન્ય ભાષા બોલે, તો જે અથવા ધણામાં ધણા તો ત્રણ માણુસ, ને અનુક્રમે બોલે; ને એકે વ્યાખ્યાન કરવું. ૨૮ પણ જે વ્યાખ્યાન કરનાર ન હોય તો મંડળીમાં તેણે છાના રહેવું, ને પોતાની સાથે તથા દેવની સાથે જોલવું. ૨૯ એ કે ત્રણ ભવિષ્યવાદીઓ બોલે, ને બીજાઓ પારખે. ૩૦ પણ જે જોલેલાઓમાંના દોષને દષ્ટ પ્રગટ થયું, તો પહેલાંજે છાના રહેવું. ૩૧ કેમકે તમે સર્વ એક પછી એક ભવિષ્યવાદ કહી રહો છો, કે સર્વ શિષે તથા સર્વ દિવાસો પામે ૩૨ અને અવિ-

બ્યવાહીઓના આત્માઓ ભવિષ્યવાદીઓને આધીન છે. ૧૧ ક્રમકે દેવ ગૂઝળડો નથી, પણ સાંતિનો દેવ છે; જેમ પવિત્રોની સર્વ મંડળીઓમાં [આલે છે] તેમ.

૧૨ તમારી બાપડીઓએ મંડળીઓમાં જાના રહેલું; ક્રમકે બોલવાનો તેઓને અધિકાર નથી, પણ આધીન રહેવાનો, ને એમ નિયમસાચ પણ કહે છે. ૧૩ પણ એ તેઓ કહ શીખવા આહો, તો તેઓએ ધરમાં પોતાના વરોને પુછું; ક્રમકે મંડળીમાં બાપડીઓએ બોલવું એ લાગ્ની વાત છે. ૧૪ હું તમારી પાસેથી દેવની વાત નીકળી? કે હું તે એકલા તમને મળી છે?

૧૫ જે કોઈ પોતાને ભવિષ્યવાદી કે આત્મિક ધારે, તો જે વાતો હું લખું છું તેઓ પ્રચુની આજ્ઞાઓ છે એવું તેણે નહિવું. ૧૬ અને એ કોઈ અજ્ઞાની હોય તો અજ્ઞાની રહે.

૧૭ જે માટે, ભાઈઓ, ભવિષ્યવાદ કરવાને ચાહો, ને અન્ય ભાષાઓ બોલવાને ન નિવારો. ૧૮ શોભવી રીતે તથા અનુક્રમે સર્વ થાય.

૧૫ ભાઈઓ, જે સુવાર્તા મેં તમને પ્રગટ કીધી, જેને તમે પણ માની, ને જેમાં તમે રિધર પણ રહ્યા છો, ૧૬ નેથી, જે વાત મેં તમને પ્રગટ કીધી તેને એ તમે પકડી રાખો છો ને વિશ્વાસ અવધા કીધો નહિ હોય તો, વારણ પામો છો, તે સુવાર્તા હું તમને નહિવું છું. ૧૭ ક્રમકે જે મેં માની લીધું, તે મેં પ્રથમ તમને સોંપી દીધું, કે લેખો પ્રમાણે ખ્રીસ્ત આપણાં પાપને સાફ મરણ પામ્યો; ૧૮ ને લેખો પ્રમાણે તે દહાયો, ને ત્રીજી દહાડે ઉઠયો; ૧૯ ક્રમકે, પછી બારોને તે દેખાયો. ૨૦ ત્યાર પછી પાપસે કરતાં વધારે ભાઈઓને એકી વેળાએ તે દેખાયો; એઓમાંના ધણી હજુ સુધી જીવતા રહ્યા છે, પણ કેટલાએક ઉધી ગયા છે. ૨૧ ત્યાર પછી તે ચાકુળને, પછી સર્વ પ્રેરિતોને દેખાયો. ૨૨ અને સર્વથી છેલ્લે જેમ અડાળ જન્મેલાને તેમ મને પણ તે દેખાયો. ૨૩ ક્રમકે પ્રેરિતોમાંના સર્વ કરતાં હું નાનકો છું, ને પ્રેરિત કહેલાવા યોગ્ય નથી, કારણ કે મેં દેવની મંડળીની સત્તાવણી કીધી. ૨૪ પણ હું ને હું તે દેવની દુપાથી છું; ને મારા પર તેની જે દુપા તે અમથી વધ ન હતી, પણ તેઓ સર્વ કરતાં મેં વધારે મેળેનત કીધી; મેં તો નહિ પણ દેવની જે દુપા મારી સાથે છે તેણે. ૨૫ તો હું કે તેઓ, એમ અમે વાત પ્રગટ કરીએ છીએ, ને એમ તમે વિશ્વાસ કર્યો.

૨૬ પણ ખ્રીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠયો છે એમ ને

પ્રગટ કરાય છે, તો તમારામાંના કેટલાએક કેમ કહે છે કે મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી? ૨૭ પણ ને મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખ્રીસ્ત પણ ઉઠયો નથી; ૨૮ ને ખ્રીસ્ત ઉઠયો નથી, તો અમારો ઉપદેશ બ્યર્થ, ને તમારો વિશ્વાસ પણ બ્યર્થ છે. ૨૯ અને અમે દેવના જુઠા સાક્ષી કરીએ છીએ, કારણ કે અમે દેવ વિષે એવા સાક્ષી પુરી, કે તેણે ખ્રીસ્તને ઉઠાડ્યો, પણ ને મુએલાં ઉઠતા નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડ્યો નથી. ૩૦ ક્રમકે ને મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખ્રીસ્ત પણ ઉઠયો નથી. ૩૧ પણ ને ખ્રીસ્ત ઉઠયો નથી, તો તમારો વિશ્વાસ નિષ્ફળ છે; હજુ સુધી તમે તમારા પાપમાં છો; ૩૨ ને ખ્રીસ્તના જેઓ ઉધી મુએલાં તેઓ પણ નારા પામ્યાં. ૩૩ ને કેવળ આ જીવનમાં આપણી આરાધા ખ્રીસ્તમાં છે, તો સર્વ માણસો કરતા આપણે કરણપાત્ર છીએ.

૩૪ પણ હવે ખ્રીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠયો છે, તે ઉધીમુએલાંઓનું પ્રથમ ફળ થયો છે. ૩૫ ક્રમકે માણસથી મરણ થયું, એ માટે માણસથી મુએલાંઓનું ઉત્થાન પણ થયું. ૩૬ ક્રમકે જેમ આદમમાં સર્વ મરે છે, તેમ ખ્રીસ્તમાં સર્વ સજીવ કરારો. ૩૭ પણ પ્રત્યેક પોતપોતાને અનુક્રમે, ખ્રીસ્ત પ્રથમ ફળ, ત્યાર પછી તે આવશે ત્યારે જેઓ ખ્રીસ્તના તેઓ [સજીવ કરારો] ૩૮ ન્યારે તે દેવ આપને રાખ્ય સોંપી દેશે, ન્યારે તે સમય ધણીપણ તથા સઘળો અધિકાર તથા પરાક્રમ તોડશે ત્યારે અત આવશે. ૩૯ ક્રમકે તે પોતાના પત્ર તથે સર્વ યનુએને પાડી નાખે, ત્યાં સુધી તેણે રાખ્ય કરવું નેહ્યો. ૪૦ ને ઉછો યનુ નાશ પામશે-તે મરણ છે. ૪૧ ક્રમકે તેણે પોતાના પત્ર તથે સર્વ વસ્તુઓ આધીન કીધી; પણ ન્યારે તેણે કહ્યું કે, સર્વ આધીન કરાયાં છે, ત્યારે સર્વને સ્વાધીન કરનાર જુદો છે, તે સાફ દેખાય છે. ૪૨ પણ ન્યારે સર્વ તેને આધીન કરારો, ત્યારે જેણે સર્વ તેને આધીન કીધાં છે, એને દીકરો પોતે પણ આધીન થશે, એ સાફ કે દેવ સર્વમાં સર્વ થાય.

૪૩ નહિ તો જેઓ મુએલાંઓને સાફ ખામિસમાં પામ્યા, તેઓ શું કરશે? ને મુએલાં બિલકુલ ઉઠ્યાં નથી તો મુએલાંઓને વાસ્તે તેઓ શા સાફ ખામિસમાં પામે છે? ૪૪ અમે પણ ધડી ધડી નેજમમાં શા સાફ પડીએ છીએ? ૪૫ ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રજામાં તમારે વિષે મારો જે આનંદ તેના નિઃશ્વપણાથી કહ્યું છે કે, હું રોજ રોજ મરું છું. ૪૬ ને એફેસમાં, માણસની

પેટ હુ શ્વાપદોની સાથે લશ્મી, તો મને શો લાભ છે? ને મુએલા ઉઠતા નથી તો ખાઈએ તથા પીએ, કેમકે કાલે મરવાના છોએ રહેલુલો મા, દુષ્ટ સેખત સાથે આચરણને બગાડે છે, જે ન્યાયીપણાએ જનતા ધાઓ, ને પાપ ન કરો, કેમકે કેટલાએક દેવ વિષે અજ્ઞાની છે, તમને લભવવા સાડ તે હુ કહું છું

પણ કોઈ કહેરો કે મુએલા શી રીતે ઉઠાયા છે? અને કેવા સરીતી આવે છે? આ નિર્મુખ, તું જે વાવે છે તે ભે મરે નહિ તો છવાડાય પણ નહિ, જેને તું જે વાવે છે તે થવાનું સરીર નથી, પણ કેવળ ફાપુ વાવે છે, કદાપિ પછે કે બીજા કોઈના જે અને જેવે પોતાની ધમ્મા પ્રમાણે તેને સરીર આપે છે, ને પ્રત્યેક બીને પોતપોતાનું સરીર. જે સર્વ દેહ એકજ ભવના નથી, પણ માણસોનો દેહ જૂદો, પશુઓનો જૂદો, ને માઠલાઓનો જૂદો, ને પક્ષીઓનો જૂદો છે. જે અને આકાશી સરીરો તથા પૃથ્વી પરના સરીરો છે, પણ આકાશીઓના મહિમા જૂદો તથા પૃથ્વી પરનાનો જૂદો. જે સૂર્યનો મહિમા જૂદો, ને ચંદ્રનો મહિમા જૂદો, ને તારાઓનો મહિમા જૂદો, કેમકે મહિમાએ તારા તારામાં ફેરે છે. જે અને મુએલાઓનું પુનરુત્થાન પણ એવું છે, વિનાસમાં તે વધાય છે, અવિનાશમાં ઉઠાય છે, જે અપમાનમાં વધાય છે, મહિમામાં ઉઠાય છે, અબળપણામાં વધાય છે, પરાક્રમમાં ઉઠાય છે. જે પ્રાણી સરીર વધાય છે, આત્મિક સરીર ઉઠાય છે, જે પ્રાણી સરીર છે, તો આત્મિક સરીર પણ છે. જે અને એમજ હપ્તુ છે કે, પહેલો માણસ આદમ છવતો પ્રાણી થયો, છેલ્લો આદમ છવાડનાર આત્મા થયો. જે પણ આત્મિક પહેલું ન હતું, પણ પ્રાણી, ને પછી આત્મિક. જે પહેલો માણસ પૃથ્વીથી ધૂળનો છે, બીજો માણસ આકાશથી પ્રજુ છે. જે જે ધૂળનો તે જેવા છે તેવા જેઓ ધૂળના તેઓ પણ છે, ને જે આકાશી તે જેવા છે તેવા જેઓ આકાશી તેઓ પણ છે. જે અને જેમ આપણે ધૂળનાની પ્રતિમા ધરી છે, તેમ આકાશીની પ્રતિમા પણ ધરી છું

જે દેવે લાકડો, જે એ કહું છું કે, માસ તથા રક્ત દેવના રાજ્યના વારસ થઈ ચકતા નથી, ને વિનાશ પણ અવિનાશીપણાનો વારસ થઈ નથી. જે જીવો, જે તમને મરે કહું છું, આપણે સહુ ઉચીછું નહિ, પણ એક ફેલુમાં, એક પથ્થરમાં, છેલ્લો રણચીંગડાના પાનવામાં ટર્વે બંધાય જાય છે, જે કેમકે રણચીંગડું

વાગરો, ને મુએલા અવિનાશી ઉઠાડારો, ને આપણે બંધવાઈયું જે કેમકે આ વિનાશીને અવિનાશીપણું પહેરવું તથા આ મરનારને અમરપણું પહેરવું પડે છે. જે અને ન્યારે આ વિનાશી અવિનાશીપણું પહેરશે, ને આ નરનાર અમરપણું પહેરશે, ત્યારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, મરણ જ્યમના ગળાઈ ગયું છે. જે અને મરણ, તારો જય ક્યા? અને મરણ, તારો ડબ ક્યા? જે મરણનો ડબ તો પાપ છે, ને પાપનું સામર્થ્ય નિયમ છે, જે પણ દેવ જે આપણા પ્રજુ ધનુ ખીરતને આસરે આપણને જય આપે છે, તેની સ્તુતિ ધાઓ. જે એ માટે, માત્ર પ્રિય લાકડો, તમે સિંધર તથા દંડ ધાઓ, તથા પ્રજુના કામમાં સદા વધતા જાઓ, કેમકે તમે જાણો છો કે તમારું કામ પ્રજુમાં નિમ્બજ નથી

૧૬ પવિત્રને સાડ ઉધરાણા વિષે, જેમ જે ગલાતીઓની મડબોએને આજ્ઞા આપી તેમ તમે પણ કરો. જે અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે તમારામાંના પ્રત્યેકે પોતાની કમાણી પ્રમાણે રાખી મુકવું, એ માટે જે હુ આપું ત્યારે ઉધરાણા ન થાય જે અને ન્યારે હુ આવીશ ત્યારે જેઓને તમે પચાઈ કરશો, તેઓને હુ તમારું ઉપકારદાન ચૂકાદેમમાં લઈ જવાને પત્રો આપીને મોકલીશ. જે અને જે મારે પણ જનુ ચોગ્ય થાય, તો તેઓ મારી સાથે આવશે. જે પણ ન્યારે હુ માટેદોન્યામાં થઈને જમશ, ત્યારે હુ તમારી પાસે આવીશ, કેમકે હુ માટેદોન્યામાં થઈને જનાર છું, જે કદાપિ હુ તમારી સાથે રહીશ, અથવા શિયાળો પણ કાઢીશ, એ સાડ કે ન્યા હુ જાઉં ત્યા તમે મને પહોચારો. જે કેમકે હુમણા વાટ જતાજ તમને મળવાની મારી ધમ્મા નથી, પણ જે ધમ્મા રેખા હશે તો હુ ચોડી વાર તમારી પાસે રહીશ. જે પણ હુ પચાસમાં મુખી એફેસસમાં રહીશ, જે કેમકે મોટું તથા સાધક બારણું મારે સાડ ઉઘાડાયું છે, ને અધ્યાવન્યાસ થણા

જે પણ જે લીમોથી આવે તો સલાજ રાખજો, કે તે તમારી પાસે નિર્લયપણું રહે, કેમકે જેમ હુ કરું છું તેમ તે પણ પ્રજુનું કામ કરે છે. જે એ માટે કોઈ તેને ધિકારે નહિ, પણ જ્ઞાતિએ તમે તેને પહોચાડો, કે તે મારી પાસે આવે, કેમકે લાકડોની સાથે હુ તેની વાટ જોઈ છું. જે દેવે, લાકડો અથવા વિષે એમ છે કે લાકડોની સાથે તે તમારી પાસે આવે માટે જે તેને જનુ વિનંતી કીધી, પણ હમણા આવ-

વાની તેની ઇચ્છા કંઈ ન હતી, પણ જ્યારે સારો પ્રસંગ મળ્યો ત્યારે આપણે

૧૩ સાવધાન રહ્યો, વિશ્વાસમાં સ્થિર રહ્યો, પુરુષાર્થ ચાલ્યો, બળવંત થાઓ ૧૪ પ્રીતિએ તમારા સઘળા કામ કરો

૧૫ બાઈઓ, તમે સ્તેકાનસના કુટુંબને બાંધો છો કે, તેઓ આખાયાનું પ્રથમ કૃણ છે, ને તેઓએ પવિત્રોની સેવામાં પોતાને વત્તર રાખ્યા છે, માટે હું તમારી વિનંતી કરૂ છું કે, ૧૬ તમે એવાઓને ને બેટલા સહાય કરીને મેહેનત કરો છો તેઓને પણ આધીન થાઓ. ૧૭ સ્તેકાનસ તથા ફોર્ટનાટસ તથા અખાઈ કસના આવવાથી હું હરખાઈ છું, કેમકે તમારૂં જે બાઈ તે તેઓએ પુરૂ કર્યું ૧૮ કેમકે તેઓએ મારો

તમારો આત્મા પણ ચાલ કર્યો. માટે એવાઓનો અગ્નીકાર કરો

૧૯ આસિયાની મંડળીઓ તમને હોમ કુશળ કહે છે આકુલા તથા પ્રીટકા પોતાના ઘરમાંની મંડળી સુધ્ધા પ્રજામાં તમને ઘણા હોમ કુશળ કહે છે. ૨૦ સર્વ બાઈઓ તમને હોમ કુશળ કહે છે પવિત્ર શુભનથી એક બીજાને હોમ કુશળ કહેજો

૨૧ હું પાઉલ પોતાને હાથે હોમ કુશળ લખુ છું ૨૨ જે કોઈ પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર પ્રીતિ કરતો ન હોય, તો તે શાપિત થાય આપણો પ્રભુ આવનાર ૨૩ પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં મારી પ્રીતિ તમ સર્વની સાથે થાઓ આમિન

કરીથીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર.

૧ કરીથમાં દેવની મંડળીને તથા તે સુધ્ધા આખા આખાયામાંના સર્વે પવિત્રોને, પાઉલ જે દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત છે, તે તથા બાઈ તીમોથી લખે છે ૨ દેવ આપણા આપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાપિત થાઓ

૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ, જે કહ્યોનો બાપ તથા બધા દિવાસોનો દેવ, તેની સ્થિતિ થાઓ ૪ તે અમારી સર્વ વિપત્તિમાં અમને દિવાસો દે છે, એ સાચું કે જે દિવાસો અમે પોતે દેવથી પામીએ છીએ, તેણે કરીને જેઓ કોઈ પણ વિપત્તિમાં છે તેઓને અમે દિવાસો આપવાને સક્તિમાન થઈએ ૫ કેમકે જેમ ખ્રીસ્ત વિષેના દુખ અમારા પર ઘણા થાય છે, તેમજ ખ્રીસ્તને આસરે અમારો દિવાસો પણ ઘણો થાય છે ૬ અમે જો અમે વિપત્તિ સહીએ, તો તે તમારા દિવાસ તથા તારણને સાચું છે, ને જે દિવાસો પામીએ છીએ, તો તે તમારા દિવાસને સાચું છે, ને એ, જે દુખો અમે પણ વેડીએ છીએ તેના સદનની અસર [તમારામાં] કરે છે ૭ અમારી આરા તમારે વાસ્તે સ્થિર છે, કારણ કે

અમને માવમ છે કે જેમ તમે દુખોના ભાગિયા, તેમ દિવાસોના ભાગિયા પણ થયા છો ૮ કેમકે બાઈઓ, અમારી ઇચ્છા એવી નથી કે, જે અમારી વિપત્તિ આસિયામાં અમને પડી તે વિષે તમે અજબ રહો, કે તે અમારા સામર્થ્ય ઉપરાંત અમને અતિ બારે લાગી, એટલી કે અમે જીવવા વિષે નિરાસ થયા. ૯ પણ અમે મરવાના છીએ એવું અમે નિશ્ચે સમજ્યા, એ સાચું કે અમે પોતા પર નહિ, પણ સુએલાઓને ઉડાડનાર દેવ પર વિશ્વાસ રાખીએ. ૧૦ તેણે એવા મરણથી અમારો છુટકો કર્યો, ને કરે છે. તેના પર અમે આરા રાખી છે, કે હજી પણ ઉડાડવો, ૧૧ ને તમે પ્રાર્થનાથી અમને સહાય કરજો, કે જે કૃપાદાન ઘણાઓની મારફતે અમને આપણે, તેને લીધે અમારે સાચું ઘણાથી સ્થિતિ કરાય.

૧૨ કેમકે અમારૂં અશ્વિમાન એ છે, એટલે, અમારી પ્રેરણાદિ એવી શાહેલી પુરે છે કે, દૈહિક જ્ઞાનમાં નહિ, પણ દેવની કૃપામાં અમે જીવતા ને વિરોધે કરીને તમારી તરફ દેવ વિષેના ભોળાપણાથી તથા ઘણું મનથી વર્ત્યા. ૧૩ પણ તમે જે વાંચો છો કે

માનો છે, તે વિના અમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી; ને આશા રાખું છું, કે તમે આ સુધી પહોંચી માનશો. ૧૪ તે પ્રમાણે તમે અમને કંઈ માન્યા, કે પ્રભુ ઇસુના દંડાદારો જેમ તમે અમારા તેમ અમે તમારા અભિમાનનું કારણ બીજે

૧૧ અને એવા બરોડાથી હું અગાઉ તમારી પાસે આવવાને ચઢાતો હતો, કે તમને બીજું કૃપાદાન મળે; ૧૨ ને તમારી પાસે યહને માકેદોન્યામાં જવાને, ને ફરી માકેદોન્યામાંથી તમારી પાસે આવવાને, ને તમારાથી ચકુદાહ તરફ વિદાયગીરી પામવાને ચઢાતો હતો. ૧૩ તો યું એમ આહીને, મેં કંઈ ચલણપણુ છીધું? અથવા ને હું કરાડું છું, તે યું દેહ પ્રમાણે કરાડું છું, એવું કે મને હા હા તથા ના ના હોય? ૧૪ પણ જેમ હેવ વિશ્વાસુ છે તેમ તમારી પ્રત્યે મારી વાત હા તથા ના ન હતી. ૧૫ કેમકે દેવનો દીકરો ઇસુ ખ્રીસ્ત ને અમારાથી, એટલે મારાથી તથા સીલવાન-સથી તથા લીમોથીથી, તમારામાં પ્રગટ કરાશે, તે હા તથા ના ન થયો, પણ તેમાં હા થઈ. ૧૬ કેમકે દેવનાં નેટલાં વચ્ચે, તે બધાં તેમા હા તથા તેમાં આમેન છે, એ માટે કે અમારાથી દેવનો મહિમા થાય. ૧૭ અને અમને તમારી સાથે ખ્રીસ્તમાં ને સ્થિર કરે છે તથા નેણે અમારો અભિષેક કર્યો, તે દેવ છે; ૧૮ ને તેણે અમારા પર યુદ્ધા છાધી, ને અમારા હૃદયમાં આત્માનું બ્યાનું છીધું છે.

૨૨ પણ મારા જીવના સમ આઇને દેવને સાક્ષી રાખું છું, કે તમારા પર દયા કરીને હું હજી સુધી કરીયામાં આવ્યો નથી; ૨૩ અને તમારા વિશ્વાસ પર ધણીપણું કરીએ છીએ એમ નહિ, પણ તમારા આનંદના સદાય કરવારા બીજે; કેમકે તમે વિશ્વાસથી જીલા રહો છો.

૨૪ પણ મેં પોતાને સાક્ર એવું કશબ્ધ, કે હું ફરી એટલી તમારી પાસે નહિ આવું. ૨૫ કેમકે જો હું તમને ખેદિત કર, તો ને મારાથી ખેદ પામ્યો તે વિના કોણ મને આનંદ આપે છે? ૨૬ અને મેં તમને એજ લખ્યું, એ સાક્ર કે એઓથી મારે હરખ પામવો, તેઓથી હું આવું ત્યારે મને ખેદ ન થાય; હું તમ સર્વને બરોડા રાખું છું, કે મારો આનંદ તમ સર્વને છે. ૨૭ કેમકે ધણી વિપત્તિથી તથા અત-કરણી વેદનાથી, મેં ધણાં આંસુઓ પાડીને તમને લખ્યું, એ સાક્ર નહિ કે તમે ખેદિત થાઓ, પણ એ સાક્ર કે તમારા ઉપર મારી ને અતિ ધણી પ્રીતિ છે

તે તમે બહો.

૧ પણ જો કોઈએ ખેદ પમાડ્યો છે, તો મને નહિ, પણ કેટલેક દરજ્જે (કેમકે હું વધારે ભાર ન નાખું) તમ સર્વને તેણે ખેદ પમાડ્યો છે. ૨ એવા માણસ પર આ શિક્ષા ને ધણીઓથી અપાએલી છે, તે પુણી છે, ૩ માટે તેથી ઉલટું તમારે તેને વિશેષે મારી તથા દિવાસે આપવો, રખે તે વધતા બેઠી હુબી નય. ૪ એ માટે હું તમારી વિનંતી કરું છું કે તેના પર તમારો પ્રેમ સ્થિર કરો; ૫ કેમકે એજ સાક્ર મેં લખ્યું છે, કે સર્વમાં તમે આજ્ઞાકારી છો કે નહિ તે વિષે પરીક્ષા હું કરી લઉં. ૬ પણ જો તમે કંઈ માફ કરો છો, તેને હું પણ માફ કરું છું; કેમકે જો મેં પણ કંઈ માફ કર્યું હોય, તો ને માફ કર્યું છે, તે તમારે બીધે ખ્રીસ્તની આગળ માફ કર્યું છે, ૭ એ સાક્ર કે રોતાન આપણને ન હતો, કેમકે આપણે તેની યુક્તિઓ વિષે અજાણ્ય નથી.

૮ ખ્રીસ્તની મુવાત્તાને સાક્ર હું ત્રાંચાસમાં આવ્યો, ને પ્રભુથી મારે માટે બારણુ ઉપાડાએલું છતાં ૯ પણ મારા આત્માને ચેન ન હતું, કેમકે તીવસ મારો ભાઈ મને મળ્યા નહિ; માટે તેઓથી રજા લઇને હું માકેદોન્યામાં ગયો. ૧૦ પણ હેવ ને સદા અમને ખ્રીસ્તમાં જય આપે છે, ને અમારે આસરે પોતાના જ્ઞાનનો મુવાસ સર્વ જગ્યામાં ફેલાવે છે, તેની સ્તુતિ થાઓ. ૧૧ કેમકે તારણુ પામે છે તેઓમાં તથા નાશ પામે છે તેઓમાં, અમે દેવની આગળ ખ્રીસ્તનો સુગંધ છીએ. ૧૨ એઓને અમે મરણને સાક્ર મરણનો વાસ, ને તેઓને જીવનને સાક્ર જીવનનો વાસ છીએ; તો એ કાચેને સાક્ર કોણ ચોમ્ય છે? ૧૩ કેમકે ધણીઓની પેઠે અમે દેવની લાવમા એજ કરતા નથી, પણ સાચાદથી તથા દેવની [સત્તાથી] દેવની આગળ ખ્રીસ્તમાં, એવા રીતે બોલીએ છીએ

૩ યું અમે ફરી પોતાને વખાણવા માંડીએ છીએ કે યું જેમ બીજા કેટલાએકને, તેમ અમને તમારા ઉપર કે તમારી પાસેથી, લલામણના પત્રો નેઈએ? ૨ અમારા દીલમાં લખેલો ને સર્વ માણસથી જણાએલો તથા વચાએલો એવો અમારો પત્ર તમે છો. ૩ તમે ખ્રીસ્તનો પત્ર, જેની અમે સેવા કરેલી, સાક્ષીથી નહિ પણ જીવતા દેવના આત્માથી, પત્થરની પાટીઓ પર નહિ પણ હૃદયની દૈહિક પાટીઓ પર લખેલો, એવા તમે પ્રગટ છો. ૪ પણ એવા બરોડા દેવ વિષે અમને ખ્રીસ્તને આસરે છે. ૫ અમે પોતે

પોતાની મેળે કંઈ વિચારવા સમર્થ હોએ એમ નથી; પણ અમારું સામર્થ્ય દેવથી છે; તેણે પણ અમને તવા કરાવના, એટલે અક્ષરના નહિ પણ આત્માના, યોગ્ય સેવકો કર્યા, કેમકે અક્ષર મારી નાખે છે, પણ આત્મા છવાડે છે. ૭ અને મરણની સેવા, જેના અક્ષરો પત્થરો પર કરેલા, તે એ એવી મહિમાવાન યથા, કે ઇસાએલયુરો, યુસાના મ્હોડાનો મહિમા એ ટળી જવાનો હતો તેને લીધે, તેના મ્હોડા પર તાકી ભેઠ ન શક્યા; ૮ તે તે કરતાં આત્માની સેવા વધતી મહિમાવાન કેમ ન હોય? ૯ કેમકે જે દડા-ફાની સેવાને મહિમા હતો, તે ન્યાયીપણની સેવા મહિમામાં ફેરવી વધતી છે! ૧૦ અને જે મહિમાવંત યજ્ઞેનું હતું તે, અધિક મહિમા થવાના કારણથી, એ પ્રકારે મહિમાવંત નથી. ૧૧ કેમકે જે ટળી જવાનું હતું તે જે મહિમાસહિત હતું, તે એ ટળનાર તેનો મહિમા ફેરવેલો વધતો છે!

૧૨ એ માટે અમને આ આશા હોવાથી, અમે બહુ નિર્ભયતાથી યોગીએ છીએ; ૧૩ ને યુસાની પેઠે નહિ, જેણે પોતાના મ્હોડા પર ધ્રુષ્ટ નાખે, એ સાચું કે ઇસાએલના દીકરાઓ ટળી જનારા [મહિમાની] સમાપ્તિ પર નિહાળી જુએ નહિ. ૧૪ પણ તેઓનાં મન કહણ યથા; કેમકે આજ સુધી જુનો કરાર વાંચવામાં તેજ ધ્રુષ્ટ કાઢ્યા વગર રહે છે; તે તો ખ્રીસ્તમાં ટળી જાય છે. ૧૫ પણ આજ સુધી ન્યારે યુસાનું [શ્વાસ] વાંચે છે, ત્યારે તેઓના હૃદય પર ધ્રુષ્ટ રહે છે; ૧૬ પણ ન્યારે તે પ્રજુની બળી કરશે, ત્યારે તે ધ્રુષ્ટ કઢારો. ૧૭ હવે પ્રજુ તે આત્મા છે; ને ન્યાં પ્રજુનો આત્મા, ત્યાં ચોક્કસપણું છે. ૧૮ પણ આપણે સહુ ઉપાડે મ્હોડે જેમ આરસીમાં, તેમ પ્રજુના મહિમાનું પ્રતિબિંબ પાડીને, પ્રજુના આત્માથી તેજ રૂપમાં મહિમાથી મહિમા સુધી રૂપાંતર પામીએ છીએ.

૪ એ માટે અમારા પર દયા થઈ તે પ્રમાણે, અમને આ સેવા છતાં, અમે યાતના નથી; ૨ પણ લાજની શુભ વરદરેએને નકારીને અમે કાવતરામાં આવતા નથી, ને દેવની વાતમાં કપટ કરતા નથી; પણ સત્ય પ્રગટ કર્યાથી દેવની આજળ અમે પોતા વિષે સર્વ માણસોના અંતઃકરણની ખાતરી કરીએ છીએ. ૩ પણ જે અમારી સુવાત્તા ટકાએલી હોય, તે નાશ પામનારાઓને ટકાએલી છે; ૪ જેઓમાં આ જગતના દેવે અવિશ્વાસીઓનાં મન આંધળાં

કર્યાં છે, એ સાચું કે ખ્રીસ્ત જે દેવની પ્રતિમા છે, તેના મહિમાની સુવાત્તાના અજવાળાને ઉઘડે તેઓ પર ન થાય. ૫ અમે પોતાને પ્રગટ નથી કરતા, પણ ખ્રીસ્ત ઇસુ પ્રજુ છે ને અમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા દારો છીએ, એનું પ્રગટ કરીએ છીએ. ૬ કેમકે દેવ જેણે અંધારામાંથી અજવાળાને પ્રકાશ થવાનું કર્યું, તે ઇસુ ખ્રીસ્તના મુખમાં દેવના મહિમાના જ્ઞાનનું તેજ પાડવા સાચું આપણા હૃદયમાં પ્રકાશ્યો છે.

૭ પણ અમને આ ખબરો મારીનાં પાત્રોમાં છે, એ સાચું કે પરાક્રમની ઉત્તમતા દેવની યાય, ને અમારી નહિ. ૮ સર્વ પ્રકારે અમે વિપત્તિ પામેલા, પણ દબાએલા નથી; હેરાન થએલા, પણ નિરાશ નથી; ૯ સતાવેલા, પણ તબ્બેલા નથી; નીચે પાડેલા, પણ નારા પામેલા નથી; ૧૦ સદા શરીરમાં ઇસુનું ઉચ્છ્રાએ છીએ, એ સાચું કે ઇસુનું જીવન અમારા શરીરમાં પ્રગટ કરાય. ૧૧ કેમકે અમે જીવનારા ઇસુને લીધે સદા મરણને રોપામેલા છીએ, એ માટે કે ઇસુનું જીવન પણ અમારા મરનાર હૃદયમાં પ્રગટ કરાય. ૧૨ જેમજ અમારામાં મરણ, પણ તમારામાં જીવન અસર કરે છે. ૧૩ વિશ્વાસનો તેજ આત્મા અમને છે તેથી (જે વિશ્વાસ કર્યો માટે હું યોદ્ધો એ લેખ પ્રમાણે), અમે પણ વિશ્વાસ કરીએ છીએ, ને તેથી યોગીએ છીએ. ૧૪ એનું બળીએ છીએ કે, જેણે પ્રજુ ઇસુને ઉઠાડ્યો, તે અમને પણ ઇસુની મારફતે ઉઠારશે, ને તમારી સાથે ઉઠા કરશે. ૧૫ કેમકે સઘળાં તમારે સાચું છે, એ માટે કે જે કૃપા ધણાઓની મારફતે પુષ્કળ થઈ તે દેવના મહિમાને અર્થ ઉપકારસ્પદિ વધારે.

૧૬ એ કારણ માટે અમે યાતના નથી; પણ જે અમારું બહારનું માણસપણું કાય પામે, તે પણ માંહેનું રોજ રોજ નવું થતું જાય છે. ૧૭ કેમકે અમારી ક્ષણિક હલકી વિપત્તિ અમારે સાચું સદાકાલિક ભારે મહિમા બહુજ અતિશય ઉપજવે છે; ૧૮ એટલામાં જે દેખાય છે તેને નહિ, પણ જે દેખાતાં નથી તેને અમે જોઈએ છીએ; કેમકે જે દેખાય છે તે ક્ષણિક, પણ જે દેખાતાં નથી તે સર્વકાળનાં છે.

૫ કેમકે અમને માલમ છે કે જે અમારું પૃથ્વી પરનું માંડવાનું ઘર પડી જાય, તે આકાશમાં દેવની રચનાનું, હાયે કીધેનું નહિ, એનું સર્વકાળનું ઘર અમને છે. ૨ કેમકે અમારું ઘર જે આકાશથી છે, તેથી પહેરેલા થવા બહુ ચાહીને, અમે આ માંડવામાં

નિસાસો મુકીએ છીએ, ૨ ને જો પહેરેલા હોય, તો તામા ન દેખાઈએ. ૪ કેમકે અમે આ માહવામા લાદેલા યદને નિસાસો મુકીએ છીએ, આત્માદન ઉતારવાને નહિ, પણ પહેરેલા થવાને ચાલીએ છીએ. એ સાચું કે મરણુ ઇવનથી ગળાઈ બચે. ૬ હવે જેણે અમને એને અર્થે તૈયાર કર્યા તે દેવ છે, તેણે અમને આત્માનુ બ્યાનુ પણ આપ્યું છે. ૬ માટે અમે સદા દિગ્મતવાન છીએ, ને એવુ બહુજીએ છીએ કે, શરીરમા વાસો કરતા અમે પ્રભુથી [દૂર રહેતા] પ્રવાસી છીએ. ૭ કેમકે અમે વિશ્વાસથી આસીએ છીએ, દૃષ્ટિ નહિ. ૮ અમે દિગ્મતવાન છીએ, ને શરીરથી પ્રવાસી થવુ તમા પ્રભુની પાસે વાસો કરવા. એ અમને વધતું સાચું લાગે છે.

૯ એ માટે અમે પ્રયત્ન કરીએ છીએ કે, જો શરીરમા હોય, કે શરીર બહાર હોય એ તોપણ તેને પસંદ પડીએ. ૧૦ કેમકે આપણુ સર્વને ખ્રીસ્તના ન્યાયાસનની આગળ પ્રગટ થવુ પડશે, કે પ્રત્યેકે શરીરથી એ કીધું છે, સાચું હોય કે જુઠું હોય, તે પ્રમાણે તે કળ પામે.

૧૧ માટે પ્રભુનુ ભય બહીને અમે માણસોને સમનવીએ છીએ, પણ અમે દેવને પ્રગટ થયા, ને મારી આશા છે કે તમારા આત્માકરણેમા પણ પ્રગટ થયા છીએ. ૧૨ કેમકે અમે ફરી તમારી પાસે પોતાને વખાણ્યા નથી, પણ અમારે વિષે તમને અભિમાન કરવાને પ્રસંગ આપીએ છીએ, એ માટે કે જેઓ દૃષ્યથી નહિ, પણ રાજીથી અભિમાન કરે છે, તેઓને ઉત્તર આપવાનુ તમારી પાસે હોય. ૧૩ કેમકે જો અમે ઘેલા હોઈએ તો દેવને અર્થે છે, અથવા જો સાવધાન હોઈએ તો તમારે અર્થે. ૧૪ કેમકે ખ્રીસ્તની પ્રીતિ અમારૂં મદદુ કરે છે, કારણ કે અમે એવુ સમજીએ છીએ કે, જો એક સર્વને વાસ્તે મુઓ તો સર્વ મુગ્યા. ૧૫ અને સર્વ વાસ્તે તે મુઓ, એ સાચું કે જેઓ જીવે છે તેઓ દલેથી પોતાને અર્થે નહિ, પણ ને તેઓને વાસ્તે મુઓ તથા કહયે તેને અર્થે જીવે. ૧૬ એ માટે દલેથી અમે દેહ પ્રમાણે કાઢને બાવુતા નથી, ને જો કે અમે દેહ પ્રમાણે ખ્રીસ્તને બવેથી દુરો તોપણ દલેથી તેને એમ જણવા નથી. ૧૭ માટે, જો માઠ માણસ ખ્રીસ્તમા છે તો તે નવા ઉત્પત્તિ થયા છે, ને જીવુ તે વડી મધુ, જીઓ, તે નવુ થયુ છે. ૧૮ અને સર્વ દેવથી છે, જેણે પોતાની સાથે ઇસુ ખ્રીસ્તની ખાડકે આપણે મિલાપ કરાવ્યો,

ને તે મિલાપની સેવા અમને આપી છે, ૧૯ એટલે, દેવ ખ્રીસ્તમા પોતાની સાથે બગતોના મિલાપ કરાવતા તેઓ પર તેઓના અપરાધો ગણતો નથી, ને તેણે અમને મિલાપની સેવા સોંપેલી છે.

૨૦ એ માટે અમે ખ્રીસ્તને વાસ્તે એલથી છીએ, બહુ કે દેવ અમારે આસરે વિનવડી કરતો હોય, તેમ અમે ખ્રીસ્તને વાસ્તે તમારી આજ્ઞા કરીએ છીએ કે, દેવની સાથે મિલાપ કરો. ૨૧ જેણે પાપ બચ્ચુ ન હદું, તેને તેણે આપણને વાસ્તે પાપરૂપ કીધો, એ સાચું કે આપણે તેનામા દેવના ન્યાયીપણુરૂપ થઈએ અને અમે, તેની સાથે કામ કરનાર, તમને વિનવડી કરીએ છીએ, કે તમે દેવની કૃપાને અવધાં અગ્રીકાર ન કરો, ૨ (કેમકે તે કહે છે કે,

એ માન્યકાળમા વાડ સામંત્ય,

ને વાચણના દિવસમા મેં તને સદાચ કીધી,

જીઓ, હમણાજ માન્યકાળ છે, જીઓ, હમણાજ વાચણનો દિવસ છે) ૩ અમારી સેવાને હોય ન લાગે, માટે અમે કરામા કાઢને કાઢરુ કારણ આપતા નથી, ૪ પણ સર્વથી અમે દેવના સેવકોના જેવા પોતાને દેખાડીએ છીએ, ધર્મી કીરત્તથી, વિપત્તિથી, સકટથી, વેદનાથી, ૫ કુલાઓથી, કેટોથી, દુગામા ઝોથી, કપોથી, નગરણથી, ઉપવાસથી, ૬ જીહ્વપ-ભુથી, વિદ્યાથી, સદનરીલતાથી, ઉપકારીપણથી, પવિત્ર આત્માથી, નિષ્કપટ પ્રીતિથી, ૭ સાચાઈની વાતથી, દેવના પરાક્રમથી, જમણા તથા કામા હાથ પર ન્યાયના દુધિધારેને આસરે, ૮ માન તથા અપ-માનને આસરે. અપકીર્તિ તથા મુકીર્તિને આસરે, કમનારાના જેવા તોપણ ખરા, ૯ નહિ યોગબાય-લાના જેવા તોપણ બહુ યોગબાયલા, મરનારાઓના જેવા તોપણ, જીઓ, જીવીએ છીએ, રિદ્ધ પામેલા-ઓમા જેવા તોપણ મારી નખાયલા નહિ, ૧૦ રોકા-દુરના જેવા તોપણ સદા દુરખ કરનારા, ફરિડીઓના જેવા તોપણ ઘણાઓને ધનવાન કરનારા, નાદારના જેવા તોપણ સધણાના માલિક છીએ.

૧૧ એા કર્તીયાઓ, તમારે સાચું અમારું મ્હો ઉઘડેહ છે, અમારું દૃઢ વિસ્તારેહ છે. ૧૨ તમે અમારામા સંકેચિત થયા નથી, પણ પોતાના અંતઃકરણમા સંકે ચિત થયા છો. ૧૩ તો એને બદલે (જેમ લાળકોને તેમ તમને કહું છું), તમે પણ વિસ્તારેલા થાઓ.

૧૪ અવિશ્વાસીઓની સાથે નાલાયક સયો. ન કરો, કેમકે ન્યાયીપણુ તથા અન્યાયીપણુમા શો

સળધ છે? અને અનુવાળા તથા અધકારની શી સગવડ છે? ૧૫ અને ખીરત તથા બેલ્યાલનો શો મિલાપ છે? કે વિચારીને અવિચારીની સાથે શો ભાગ છે? ૩૬ અને દેવના મહિરને મૃત્તિઓની સાથે શો સળધ છે? કેમકે આપણે ઇવલા દેવનું મહિર છીએ, જેમ દેવે કહ્યું કે, હું તેઓમાં રહીશ તથા ચાલીશ, ને તેઓને દેવ યદ્યપ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૧૭ માટે,

તમે તેઓમાંથી નીકળી આવો, ને જુદા થાઓ, જેમ પ્રભુ કહે છે,

ને મહિનને અડકો મા,

ને હું તમારો અગીકાર કરીશ,

૧૮ ને તમારો બાપ યદ્યપ,

ને તમે મારા દીકરા દીકરીઓ થશો,

જેમ સર્વ સમયે પ્રભુ કહે છે

૭ એ માટે, વહાલાઓ, અપણને એવા વચન છતાં, આપણે હેઠળી તથા આત્માની સર્વ મહિનતાથી પોતાને છુદ્ધ કરીએ, ને દેવના ભયથી પવિત્રતાને સપૂર્ણ કરીએ

૨ અમારો અગીકાર કરો, અમે કોઇનો અન્યાય નથી કીધો, કોઇને બગાડ્યો નથી, કોઇને છેતર્યો નથી. હે હું તમને હોય લગાડવાને બિલતો નથી, કેમકે મેં અગાઉ કહ્યું કે, તમારી સાથે મરવા સાડ તથા ઇવલા સાડ, તમે અમારા હક થોમા છો. ૪ તમારે વિશે મને બહુ નિર્ભયપણ છે, તમારે લીધે મને બહુ અભિમાન છે, દિલાસાથી હું ભરપુર થયો છું, અમારી સર્વ વિપત્તિમા હું અધિક આનંદ પામું છું.

૫ કેમકે માકેહોન્યામા અમે આન્યા ત્યારે અમારા દેહને કંઈ ચેન ન હતું, પણ ચેતરકથી અમે વિપત્તિ પામ્યા, બહાર ભાડણો, માકે બીકો હતી ૧ પણ દેવ જે લીનેને દિલાસો આપે છે, તેણે વીતસના આન્યાથી અમને દિલાસો આપ્યો, ૭ ને કેવળ તેના અગ્રવ્યાથી નહિ, પણ જે દિલાસો તે તમારે વિશે પામ્યો તેથી પણ, તેણે તમારી બહુ ઇચ્છા, તમારો શોક, મારે વિશે તમારી આરસા, એઓની ખબર અમને આપી, તેથી મને બહુ આનંદ થયો ૮ અને જે મેં તે પત્રથી તમને ખેદ પમાડ્યો, ને જે મેં પરતાવો કર્યો ખરો, તેપણ [હમણું] હું પરતાવો કરતો નથી, કેમકે હું બહુ છું કે થોડી વારજ તે પત્રે તમને ખેદ પમાડ્યો ૯ હવે હું હરખાઉં છું, તમે ખેદિત થયા એ માટે નહિ, પણ એ માટે કે પરતાવોને સાડ તમે ખેદિત થયા, કેમકે તમને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે ખેદ થયો,

કે અમારથી તમારું કંઈ નુકસાન ન થાય ૧૦ કેમકે દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે જે ખેદ, તે, અનુતાપ નહિ ઉપજાવે એવા પરતાવો, વારજને સાડ કરાવે છે, પણ બગાડવો ખેદ મરણ કરાવે છે ૧૧ કેમકે તમને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે ખેદ થયો, તે જુઓ કે તેથી તમને કેટલી ચિંતા ઉત્પન્ન થઈ, વળી તોડ કાઢવો, વળી સતાપ, વળી ભય, વળી ઘણી ઇચ્છા, વળી આરસા, વળી બદલો લેવો, તમે તે કામમા સર્વ પ્રકારે પોતાને નિર્દોષ દેખાડ્યા. ૧૨ વળી જે મેં તમને લખ્યું, તો જેણે અન્યાય કીધો તેને વારતે નહિ, ને જે પર અન્યાય થયો તેને વારતે નહિ, પણ દેવની આગળ અમારે વિશે તમારી ચિંતા તમને પ્રગટ થાય એ વારતે લખ્યું ૧૩ એ કારણ માટે તમારા દિલાસા પરથી અમે દિલાસો પામ્યા, પણ વિશે વીતસના આનંદ પરથી અમે અધિક આનંદ પામ્યા, કેમકે તેનો આત્મા તમ સહવાથી વિસાઓ પામ્યો છે ૧૪ એ માટે જે મેં તમારે વિશે તેની પાસે કંઈ વાતમા અભિમાન કહ્યું હોય, તો હું શરમાયો નહિ, પણ જેમ અમે તમને બધી વાતો સાચાઈથી કહી, તેમ અમારું અભિમાન પણ વીતસ આગળ સાચું કહ્યું ૧૫ અને તેની મમતા તમારા ઉપર પુષ્કળ છે, કારણ કે તમ સર્વતુ આજ્ઞા કિતપણ કે જેથી તમે ભયથી તથા ધુનરીથી તેનો અગીકાર કીધો, તે તેને ચાલ આવે છે ૧૬ એ માટે હું હરખાઉં છું, કે સર્વ પ્રકારે તમારા પર મારો ભરોસો છે

૮ બાધઓ, માકેહોન્યાની મડળીઓ પર દેવની જે દુપા થઈ તે અમે તમને જણાવીએ છીએ કે, ૨ વિપત્તિની મોટી પરીક્ષામા તેઓના આનંદની પુષ્કળતાથી તથા તેઓની બારે હરિદ્રતાથી તેઓના ઉદારપણાનું ધન ઘણું થયું ૩ કેમકે હું શહેડી આપું છું કે, સામર્થ્ય પ્રમાણે, હા સામર્થ્ય ઉપરાંત, તેઓએ પોતાની મેળે [આપીને], ૪ ઘણી અરજીથી, પવિત્રતાને સાડ જે સેવા, તેની દુપા તથા સગવડ લેવાની અમને ઘણી વિનંતી કીધી ૫ અને જેમ અમે આજ્ઞા રાખી હતી, તેમ નહિ, પણ તેઓએ પોતાને પ્રથમ પ્રણુને, ને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે અમને સોંપ્યા ૬ માટે અમે વીતસને વિનંતી કરી કે, જેમ તેણે કરવા માંડ્યું હતું, તેમજ તે તમારે સાડ આ દુપા પણ સપૂર્ણ કરે ૭ પણ જેમ તમે સર્વમા, એટલે વિચાર તથા વાત તથા જ્ઞાન તથા સર્વ આરસામા તથા અમારા ઉપર તમારા પ્રેમમા, વધ્યા, તેમજ આ દુપામા પણ વધો

હું આજ્ઞાથી નહિ, પણ બીજાઓની આજ્ઞાને લીધે, ને તમારી પ્રીતિનું ખરાપણ પારખવાને કહું છું કેમકે તમે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા જાણો છો, કે તે ધનવાન હતા આપણને લીધે દરિદ્રી થયો, એ સાચું કે તમે તેના દરિદ્રી ધનવાન થઈ જાઓ. ૧૦ અને તેમા હું સમ્મતિ આપું છું, કેમકે તે તમને યોગ્ય છે, કારણ કે એક વરસ ઉપર તમે કેવળ [એ કામ] કરવાને નહિ પરંતુ ઇચ્છવાને પણ પ્રથમ માટે ૧૧ એ માટે હમણા તે કામ પુરું કરો, કે જેમ તમારી ઇચ્છાની તૈયારી હતી, તેમ તમારી પાસે ને છે, તે પ્રમાણે કામ પુરું થાય ૧૨ કેમકે જો ઇચ્છા હોય તો કાઢીની પાસે ને નથી તે પ્રમાણે નહિ, પણ ને છે તે પ્રમાણે તે માન્ય છે ૧૩ બીજાઓને છુટા, ને તમને સકટ થાય, એમ નહિ, ૧૪ પણ સમાનતાની રીતે, એટલે કે હાથના કાળમા, તમારી પુષ્કળતા તેઓની ત બીને મટાડે, કે તેઓની પણ પુષ્કળતા તમારી તબીને મટાડે, એટલે સમાનતા થાય, ૧૫ જેમ લખ્યું છે, કે જેને થયું હતું તેને વધુ નહિ, ને જેને થોડું હતું તેને ખૂટું નહિ.

૧૬ પણ દેવની રૂઢિ ધાઓ, કે જેણે વીતસના હૃદયમા તમારે વારતે એવી કાળજી ધાલી, ૧૭ કેમકે તેણે વિનંતી માની લીધી, પણ ઘણી કાળજી રાખીને તે પોતાની મેળે તમારી પાસે આજ્ઞો. ૧૮ અને અમે તેની સાથે એક બાંધને મોકલ્યો છે, જેની કીર્તિ સુવાર્તા વિષે સર્વ મડળીઓમા છે ૧૯ અને કેવળ એમ નહિ, પણ મડળીઓથી તે બાંધ પસંદ કરાશેવો છે, એ સાચું કે જે કૃપાનું સેવન પ્રભુના મહિમા તથા તમારા ઉદારપણાને દેખાડવાને અમારાથી થાય છે, તે વિષે તે અમારી સાથે ચાલે ૨૦ અને સલાજી રાખીએ છીએ કે આ દ્રવ્ય જેનો અમે વહિવટ કરીએ છીએ, તે વિષે કોઈ અમારા પર દોષ ન મુકે, ૨૧ કેમકે ને સાચું તેનો વિચાર, કેવળ પ્રભુની આજ્ઞા નહિ, પણ માણસોની આજ્ઞા કરીએ છીએ. ૨૨ અને તેઓની સાથે અમે અમારા બાંધને મોકલ્યો છે, જેને ઘણી વાતમા ઘણીવાર પારખ્યાથી તે અમને ઉદો ૧ માલમ પડ્યો છે, ને હમણા તમારા પરના ઘણા બંદોસાથી તે વધારે ઉદોગી છે ૨૩ અને વીતસ વિષે, તે તો મારો સગવડ તથા તમારે સાચું સદાયકારી છે, ને અમારા બાંધઓ વિષે, તેઓ તો મડળીઓના પ્રેરિતો તથા ખ્રીસ્તનો મહિમા છે ૨૪ એ માટે તમારા પ્રેમનું ઘણું તમારે વિષે અમારું અભિમાન કરવાનું

પ્રમાણ, તેઓને તથા મડળીઓની આજ્ઞા દેખારો.

હવે પવિત્રોને સાચું ને સેવા તે વિષે, મારે તમને લખવાની અગત્ય નથી, ૨ કેમકે હું તમારી તૈયારી જાણું છું, તે વિષે હું માકેદોન્યાન લોક આજ્ઞા તમારે લીધે અભિમાન કર્યા કરું છું, કે આખાયાએ એક વરસ ઉપર તૈયારી કરી છે, ને તમારી આજ્ઞાએ ઘણાઓને ઉત્તેજિત કર્યા છે કે પણ મેં બાંધઓને મોકલ્યા છે, એ સાચું કે આ સંબંધમા તમારે વિષે અમારું અભિમાન અમણ ન થાય, કે જેમ મેં કહ્યું તેમ તમે તૈયાર થાઓ, ૪ રૂપે માકેદોન્યાના માણસ મારી સાથે આવે, ને તમને તૈયાર થએલા નહિ એવા જુએ, તો અમને (કેમકે તમને અમે નથી કહેતા) આ અભિમાનના નિશ્ચયથી શરમ લાગશે ૫ માટે મને એ અગત્ય જણાયું કે, બાંધઓને વિનંતી કરવી કે તેઓ પહેલા તમારી પાસે આવે, પહેલા કહેવું તમારું ઉદારપણાનું દાન સિદ્ધ કરાવે, એ સાચું કે તે જેમ લોકથી નહિ પણ જેમ દાતાર પણાથી તેમ તૈયાર થાય

૬ અને એવું પણ છે, કે જે કૃપણતાએ વાવે છે, તે કૃપણતાએ લલુરો, ને જે ઉદારપણાએ વાવે છે, તે ઉદારપણાએ લલુરો. ૭ જેમ પ્રત્યેકે પોતાના હૃદયમા અગાઉ કરાવ્યું તેમ આપવું, એટલું નહિ, ને અગત્યથી નહિ, કેમકે સંતોષથી દેનાર પર દેવ હેતુ રાખે છે ૮ અને દેવ તમારા પર સર્વ કૃપા વધારવાને સમર્થ છે, કે તમને હરેવખત સર્વમા પુરી પુષ્કળતા હતા, સર્વ સારા કામમા તમે વધતા જાઓ ૯ જેમ લખ્યું છે કે,

તેણે વર્ણ્યું છે, તેણે દરિદ્રીઓને કીધું છે,

તેનું ન્યાયીપણું સદા રહે છે

૧૦ હવે જે વાગનારને સાચું બી તથા યોરાકને સાચું રોટલી આપે છે, તે તમને આપશે, ને તમારું વાવેલું ઘણું કરશે, ને તમારા ન્યાયીપણાની નિષળ વધારશે, ૧૧ કે જે ઉદારપણું અમારી મારફતે દેવની રૂઢિ ઉપલવે છે તે બધામા તમે સર્વ પ્રકારે ધનવાન થાઓ ૧૨ કાને જે સેવાનું કામ પવિત્રોની ગરજ પુરી પાડે છે, કેવળ એમ નહિ, પણ દેવની ઘણી રૂઢિથી બહુ સફળ થાય છે, ૧૩ એટલે આ સેવાના પ્રમાણથી, તેઓ, ખ્રીસ્તની સુવાર્તા વિષે તમારા માનવાના આધીનપણાને સાચું, ને તેઓ વિષે તથા સર્વ વિષે તમારા દાનની પુષ્કળતાને સાચું, દેવની રૂઢિ કરે છે ૧૪ અને તેઓ, તમારે સાચું, પોતાની

પ્રાર્થનામાં, તમારા પર દેવની ઘણી કૃપાને સારૂ, તમારા પર ઘણી પ્રીતિ કરે છે. ૧૧ દેવના અનિર્વાચ્ય દાનને સારૂ તેની સ્તુતિ થાઓ.

૧૧ હવે હું પાઉલ પોતે ખ્રીસ્તની નમ્રતા તથા કામળતાને આસરે, તમને જોષ કરું છું. હું હાજર છતાં, તમારામાં દીન છું, પણ દૂર છતાં, તમારી બહુ નિર્ભય છું; ૨ જેઓ દેહ પ્રમાણે ચાલનારાના જેવા અમને ધારે છે, તેઓ સામે જે નિશ્ચયથી હું હિમ્મત કરવાનું થાય છે, તેથી હું હાજર થઈને હિમ્મતવાન ન થાઉં એવું હું માનું છું. ૩ કેમકે દેહમાં ચાલતાં, અમે દેહ પ્રમાણે લડાઈ કરતા નથી; ૪ (કેમકે અમારી લડાઈમાં હથિયાર દૈહિક નથી, પણ ક્ષિપ્રાઓ લાંગી નાખવાને દેવથી સમર્થ છે). ૫ કલ્પિત વાતોને તથા દેવના જ્ઞાન વિરૂદ્ધ જે કંઈ ગર્વ કરે છે, તેને લાંગી નાખીએ છીએ, ને ખ્રીસ્તને આધીન થવા સારૂ સર્વ વિચાર વશ કરીએ છીએ. ૬ અને ન્યારે તમારો આજ્ઞાકાર સંપૂર્ણ થયો, ત્યારે સર્વ આજ્ઞાભંગનો ખદલો લેવાને તૈયાર છીએ. ૭ તમે કેવળ બહારનું જુઓ છો. ને કોઈને પોતા વિષે બરોસો છે કે હું ખ્રીસ્તનો છું, તો ફરી પોતાથી વિચાર કરે, કે જેમ તે ખ્રીસ્તનો છે તેમ અમે પણ ખ્રીસ્તનો છીએ. ૮ કેમકે ને અધિકાર પ્રમુખે તમારા નાથને સારૂ નહિ, પણ સુધારાને સારૂ અમને આપ્યો, તેમાં ને હું કંઈક અધિક અભિમાન કરું, તોપણ હું શરમાઉં નહિ. ૯ એ સારૂ કે હું તમને પત્રોને આસરે બીવડાવનાર જેવા ન દીસું. ૧૦ કાલે તેઓ કહે છે કે તેના પત્રો ભારે તથા સખળ છે, પણ તેના શરીરનો કેખાવ અબળ ને તેનું મોલવું તુચ્છ છે. ૧૧ એવા માણસે સમજાવું કે, અમે દૂર છતાં પત્રોને આસરે વાતથી નેવા છીએ, તેવા હાજર છતાં કામથી પણ યથાર્થ. ૧૨ ને પોતાને વખાણે છે, તેઓ-માર્ના કેટલાએકની સાથે અમે પોતાને ગણવા અથવા સરખાવવાને છતાં ચલાવતા નથી; પણ તેઓ, પોતાથી પોતાને આધીન તથા પોતાને પોતાની સાથે સરખાવીને, અજ્ઞાની છે; ૧૩ પણ અમે હાલ ઉપરાંત અભિમાન નહિ કરીશું, પણ જે નિયમનું માપ દેવે અમને વહેંચી આપ્યું છે, તે પ્રમાણે; તે માપ તમ સુધી પણ પહોંચે છે. ૧૪ કેમકે જીવિકે અમે તમ સુધી પહોંચ્યા નહિ, એવા અમે પોતાને, પણ આગળ વાણીતા નથી. કેમકે ખ્રીસ્તની સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં અમે તમ સુધી પણ આવ્યા; ૧૫ અમે પોતાની હાલ ઉપરાંત બીજીની મહેનત પર અભિમાન કરતા નથી;

પણ અમને આશા છે કે, જેમ જેમ તમારો વિશ્વાસ વધે તેમ તેમ અમે પોતાના નિયમ પ્રમાણે તમારાથી બહુ વધીએ, ૧૬ એ સારૂ કે તમારા પેલીઅમના પ્રાંતમાં અમે સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ; ને બીજાના નિયમે તૈયાર થએલી વાત વિષે અભિમાન ન કરીએ. ૧૭ પણ જે અભિમાન કરે તે પ્રશ્નમાં અભિમાન કરે. ૧૮ કેમકે જે પોતાને વખાણે છે તે નહિ, પણ જેને પ્રભુ વખાણે છે તે પસંદ છે.

૧૧ તમે મારૂ મૂર્ખપણુ જરા સહન કરો, એવી મારી ઇચ્છા છે; તો મારૂ સહન કરો તો ખરા. ૨ કેમકે દેવની આરંધાથી, હું તમારા ઉપર આસ્થા કરું છું કેમકે તમને ઇચ્છું કુવારીના જેવા ખ્રીસ્તને સોંપવા સારૂ, એક વરની સાથે મેં તમારો વિવાહ કર્યો. ૩ પણ મને બધ લાગે છે, રમે જેમ સર્વે પોતાની ચરુદાઈથી હવાને ભુલાવી, તેમ તમારાં મનો ખ્રીસ્તભણીનું મોળાપણુ તથા ઇચ્છતા [મુજી હમને] કદાપિ બગડી નય. ૪ કેમકે ને આવે છે, તે ને બીજા ઇસુને પ્રગટ કરે કે જેને અમે પ્રગટ નથી કીધો; અથવા ને તમે બીજે આત્મા પામે છો કે ને તમે પામ્યા નહોતા; અથવા બીજા સુવાર્તા પામે છો કે જેનો અંગીકાર તમે કીધો નહોત; તો તમારે એનું સહન કરવું થાય છે. ૫ કેમકે મુખ્ય પ્રેરિતો કરતાં હું પોતાને કંઈજ યોછર ગણતો નથી. ૬ પણ ને ભાલવામાં અધમ હોઉં, તોપણ જ્ઞાનમાં નહિ; પણ સર્વ પ્રકારે અમે તમારે સારૂ સખળાની આગળ પ્રગટ છીએ. ૭ તમને ઉચ્ચ કરવા માટે મેં પોતાને નીચો કીધો, એટલે તમને અમે દેવની સુવાર્તા મફત પ્રગટ કીધી, એમાં મેં પાપ કીધું? ૮ તમારી સેવાને સારૂ બીજા મંડળીઓ પાસેથી નાણાં લઈને મેં તેઓને લીધી. ૯ અને હું તમારી પાસે દત્તો ત્યારે મને ખપ છતાં પણ મેં કોઈ પર ભાર ન નાખ્યો; કેમકે માટે-દોન્યામાંથી ને ભાઈઓ આવ્યા, તેઓએ મારો ખપ પુરો પાડ્યો; ને હું સર્વ પ્રકારે તમારા પર ભાર નાખ્યા વિના પોતાને રાખતો હતો, ને રાખીશ. ૧૦ ખ્રીસ્તની સત્યતા મારામાં છે, એ માટે આખાયા દેશમાં આ મારૂ અભિમાન મારે સારૂ બધ થયો નહિ. ૧૧ શા માટે? મું એ માટે કે હું તમારા ઉપર પ્રેમ રાખતો નથી? દેવ જણે છે. ૧૨ પણ હું ને કંઈ છું, તે કરીશ, કે જેઓ નિમિત્ત થાય છે તેઓ પાસેથી હું નિમિત્ત કાપી નાખું, કે જેમાં તેઓ અભિમાન કરે છે, તેમાં તેઓ અમારા જેવાજ જણાય. ૧૩ કેમકે

ને એવા તેઓ ખોટા પ્રેરિતો, કપટ કરનારા, ખ્રીસ્તના પ્રેરિતોના વેશ ધરનારા છે ૧૪ અને એમાં અચરત નથી, કેમકે સોતાન પોતે અજ્ઞવાણના દૂતનો વેશ ધરે છે, ૧૧ એ માટે જો તેના સેવકો પણ ન્યાયીપણાના સેવકોનો વેશ ધરે છે, તો તે મોટી વાત નથી, તેઓના કામ પ્રમાણે તેઓના અત ધરો

૧૬ હું ફરીથી કહું છું કે, કોઈ માણસે મને મૂર્ખ ન ગણવે, પણ જો કોઈ જાણે, તો મૂર્ખ તરીકે મારો અંગીકાર કરવો, એ માટે કે હું પણ થોડું અભિમાન કરે ૧૭ ને હું કહું છું, તે પ્રજા પ્રમાણે નથી કહેતો, પણ અભિમાનના આ નિશ્ચયપણામાં જાણે કે મૂર્ખા ધર્મી હું બોલું ૧૮ હેઠ પ્રમાણે ધણા અભિમાન કરે છે, માટે હું પણ અભિમાન કરીશ. ૧૯ તમે યુદ્ધિવાન છતાં, ખુશીથી મૂર્ખોનું સહન કરો છો, ૨૦ કેમકે જો કોઈ તમને દાસ કરે, જો કોઈ તમારૂં ખાદ્ય ભય, જો કોઈ તમને પકડી રાખે, જો કોઈ પોતાને મોટો કરે, જો કોઈ તમને મ્હો પર મારે, તો તમે સહન કરો છો. ૨૧ જાણે કે અમે અખળ છતાં, એક હું પોતાને વચ્ચે કરતા કહું છું, પણ જેમાં કોઈ હિંમતવાન છે તેમાં હું પણ હિંમતવાન છું, એ હું મૂખપણાથી બોલું છું ૨૨ હું તેઓ હાથી છું હું પણ છું હું ઇસ્લામી છું હું પણ છું હું ઇમાદીમના સત્તાન છું હું પણ છું ૨૩ હું તેઓ ખ્રીસ્તના સેવકો છું (હું મૂર્ખની પેઠે બોલું છું) વધારે કમીથી, અદકી કેદોથી, અતિશે કટકાઓથી, વારે વારે મર જોઈથી હું વતો છું ૨૪ પાંચ વાર મેં યહૂદીઓથી એમાંથી એમાંથી ચાળીસ કટકા ખાધા, ૨૫ ત્રણવાર મેં છાદીનો માર ખાધો, એક વાર પાંચનો માર ખાધો, ત્રણવાર માર વહાણ બગ થયું, એક રાત દંડાડો હું ઉડાણમાં હતો, ૨૬ ધણી સફરોમાં, નદીઓના બચમાં, લૂંટારાઓના બચમાં, સ્વદેશીઓના બચમાં, પરદેશીઓના બચમાં, રાહેરના બચમાં, રાતના બચમાં, સસુ-દના બચમાં, ખોટા લાઇઓના બચમાં, ૨૭ શ્રમ તથા કષ્ટમાં, વારંવારના ઉત્તમગરાઓમાં, જૂન તથા તરસમાં, વારંવારના ઉપવાસોમાં, ટાંટ તથા નાનાપણમાં હું હતો ૨૮ બીજા વાતો ઉપરાંત, રોજ રોજ મારા પર બોજ, એટલે સર્વ મરણીઓની ચિંતા, રહે છે ૨૯ કાણુ અખળ છે ને હું અખળ નથી? કાણુ ઠોકર ખાય છે, ને હું બળતો નથી? ૩૦ જો અભિમાન કરવું પડ્યું, તો હું મારી અખળતાનું અભિમાન કરીશ. ૩૧ આપણા પ્રેમુ ધૃતુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ ને સર્વકાળ સુધી

આશીર્વાદિત છે, તે જાણે છે કે હું જીવું કહેતો નથી. ૨૨ દમરકમાં આરેત રાતના દેશાધિકારીએ મને પકડવા ચાહીને, દમરકીઓના રોહેર પર ચોડી સુધી, ૩૩ પણ બારીમાંથી હું ટોપલીમાં કોટથી ઉતરાયો, ને તેના હાથથી બચ્યો

૧૨ અભિમાન કરવું મને ઘટતું નથી ખરૂં, પણ હું પ્રજાના દરોન તથા પ્રકટીકરણની વાત કહેવા લાગીશ. ૧ ખ્રીસ્તમાં એક માણસને હું જાણું છું (શરીરમાં હતો તે હું જાણતો નથી, કે શરીર બહાર હતો, તે પણ હું જાણતો નથી, દેવ તો જાણે છે), કે જે એક વર્ષ ઉપર ત્રીજા આકારમાં લઇ જવાયો. ૨ અને એવા માણસને હું જાણું છું (શરીરમાં હતો કે શરીર બહાર હતો, તે હું જાણતો નથી, દેવ તો જાણે છે), ૩ જે તે પારાદેસમાં લઇ જવાયો, ને જે વાતો બોલવા માણસને ઉચિત નથી, એવી અનિર્વાચ્ય વાતો તેણે સાબળી ૪ એવાનું હું અભિમાન કરીશ, પણ પોતાનું અભિમાન નહિ કરીશ, કેવળ મારી અખળતાનું કરીશ. ૫ કેમકે જો હું અભિમાન કરવા ચાહીશ, તો હું મૂર્ખ ન થઇશ, કેમકે સાચી વાત બોલીશ, પણ હું બધ કરું છું, કે કોઈ માણસ જેવા મને જુએ, અથવા માર સાબળે તે કરતા મને કંઈ મોટો ન ગણે ૭ અને પ્રકટીકરણની અધિકારથી હું ન કુલાઈ, માટે હેઠમાં મને કોટો, એટલે સોતાનનો દૂત શિક્ષા આપવા સાથે, મને અપાયો, કે તેથી હું ન કુલાઈ, ૮ એ વિષે મેં ત્રણ વાર પ્રજાની પ્રાર્થના કરી, કે તે મારી પાસેથી દૂર થાય ૯ પણ તેણે મને કહ્યું, કે તારે વાસ્તે મારી દૂપા પુરી છે, કેમકે મારે પરા-ક્રમ અખળતામાં પુરૂ થાય છે એ માટે વિશેષે કરીને હું ધણી ખુશીથી મારી અખળતાનું અભિમાન કરીશ, કે ખ્રીસ્તનું પરાક્રમ મારા પર આવી રહે ૧૦ એ માટે અખળતામાં, નિદામાં, સકટમાં, સત્તાવહુમાં, ખેદમાં, ખ્રીસ્તને લીધે સદૃષ્ટ રહું છું, કેમકે મારે હું અખળ છું, ત્યારે બળવાન છું

૧૧ હું [અભિમાન કરીને] મૂર્ખ થયો, પણ તમે મને અખળ પાડી, કેમકે તમારે માર વખાણ કરવું જોઈતું હતું, કારણુ કે જો હું કંઈ ન હોઈ, તો પણ હું મુખ્ય પ્રેરિતો કરતા કંઈ જોડો નથી. ૧૨ બધી સહ-નતાએ કરીને, ચિન્હોથી તથા આશ્ચર્ય ફૂલોથી તથા પરાક્રમી કમીઓથી પ્રેરિતાના ચિન્હો તમારામાં થયાજ ૧૩ કેમકે મેં તમારા પર કાર ન નાખ્યો, એ શિવાય તમે બીજા મરણીઓ કરતા સામા એકા હતા? મને

આ અપરાધ માફ કરે.

૧૬ જુઓ, હું ગ્રીષ્મવાર તમારી પાસે આવવાને તૈયાર છું; ને તમારા પર ભાર ન નાખીશ; કેમકે તમારું નહિ, પણ તમને હું મેળવવા ચાહું છું; કેમકે ઊકારાંએ માખાપને સારું સમજ કરવે તે પટલું નથી; પણ માખાપે ઊકારાંને સારું. ૧૧ પણ હું તમારા જીવોને વારંતે ઘણી ખુશીથી ખરચીશ તથા પોતે ખરચાઈ જાય; ને તમારા પર વધતો પ્રેમ સાચું, તે હું કુ ઓછા પ્રેમ પામું? ૧૨ વાર એમ હોય કે મેં તમારા પર ભાર ન નાખ્યો, પણ ચતુર છતાં મેં તમને કપ-ટથી પકડ્યા. ૧૩ જેઓને મેં તમારી પાસે મોકલ્યા, તેઓમાંના કોઈને આસરે મેં તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાધ્યો છું? ૧૪ મેં વીતસને વિનવી કીધી, ને તેની સાથે એક ભાઈને મોકલ્યો. વીતસે તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાધ્યો છું? એકજ આત્મામાં અમે આલ્યા નથી છું? એકજ પગલામાં આલ્યા નથી છું?

૧૬ આ બધી વખતે તમે ધારો છો, કે અમે તમારી પાસે તોડ કાઢીએ છીએ. ખ્રીસ્તમાં દેવની આગળ અમે બાંધીએ છીએ, પણ, વડાલાઓ, સર્વ તમારા સંસ્થાપનને વારંતે છે; ૨૦ કેમકે મને ક્ષય લાગે છે, રબે હું આહું ત્યારે જેવા હું ચાહું તેવા કુ તમને ન જોઉં, ને જેવા તમે ચલાવતા નથી, તેવા મને જુઓ; રબે ભાંડણ, અદેખાઈ, રીસ, કલ્યા, મુગડી, કચકચ, મર્વ તથા ગરબડો ધાય; ૨૧ રબે ફરી આવું ત્યારે મારો દેવ તમારી આગળ મને નીચો કરે; ને જે ધણા અગાઉ અચૂકતા તથા બ્યલિચાર તથા કામાવર-પટ્ટ કરતા હતા ને એવાં પાપ કરીને તેનો પસ્તાવો કર્યો નથી, તેઓમાંના પણા વિષે હું ચોકાવર થાઉં.

૧૩ આ ગ્રીષ્મવાર કુ તમારી પાસે આવું છું. જ કે તણ સાક્ષીઓના મ્હોથી હરેક વાત સાબીત થશે. ૨ મેં આગળથી કહ્યું, ને બીજાવાર હાજર હતો ત્યારે જોમ કહ્યું તેમ કુ હમણાં ગેરહાજર

હતાં અગાઉના પાપ કરનારાઓને તથા બીજા સર્વને આગળથી કહ્યું છું કે, જે ફરી આવું તો દયા ન કરીશ. કેહારણ કે ખ્રીસ્ત મારામાં બાંધે છે એવું પ્રમાણ તમે ચોધો છો; તે તમારે સારું અગળ નથી, પણ તમારામાં પરાક્રમી છે. ૪ કેમકે જે તે અગળ-વાથી વધરતો જાયો, તેપણ તે દેવના પરાક્રમથી જીવે છે; ને અમે પણ તેનામા અગળ છીએ, પણ તમારે સારું દેવના પરાક્રમથી તેની સાથે જીવીશું. ૫ તમે વિશ્વાસમાં છો કે નહિ, એ વિષે પોતાને પારખો; પોતાને તપાસો. જે તમે નાપસંદ નથી તો ઇસુ ખ્રીસ્ત તમારામાં છે, એમ હું તમે પોતા વિષે નથી જાણતા? ૬ પણ તમે જાણશો કે અમે નાપસંદ નથી, એવા મારી આશા છે. ૭ હવે દેવની પાસે અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, તમે કંઈ ખુલું ન કરો, અમે પસંદ જણાઈએ એ માટે નહિ, પણ એ સારું કે જે અમે નાપસંદ જેવા હોઈએ, તેપણ તમે ભલું કરો. ૮ કેમકે સત્ય વિરૂદ્ધ અમે કંઈ કરી શકતા નથી, પણ સત્યને સારું. ૯ કેમકે જ્યારે અમે અગળ છીએ, પણ તમે સગળ છો, ત્યારે અમે હરખ પામીએ છીએ, ને તમારા સુધારાને સારું પણ અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ ૧૦ એ માટે ગેરહાજર છતાં હું આ વાતો લખું છું, કે હાજર છતાં, જે અધિકાર પ્રજાએ હાનિને સારું નહિ, પણ સંસ્થાપનને સારું આપ્યો, તે પ્રમાણે હું કહોર રીતે ન વર્તું.

૧૧ ઉચ્છં, એા લાઈએ, સુખી રહો, સુધરી જાઓ, દિવાસો ધરો, એક મતના યાઓ, સાતિમાં રહો, ને પ્રીતિ તથા સાંતિને દેવ તમારી સાથે રહેશે. ૧૨ પવિત્ર યુગનથી એક બીજને ક્ષેમ કુશળ કહો.

૧૩ સર્વ પવિત્રો તમને ક્ષેમ કુશળ કહો છો.

૧૪ પ્રજા ઇસુ ખ્રીસ્તની દયા તથા દેવની પ્રીતિ તથા પવિત્ર આત્માની સજવ તમ સર્વની સાથે થાઓ. આમેન.

ગલાતીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ પાઉલ પ્રેરિત (માણસોનો નહિ ને માણસથી નહિ, પણ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તથા દેવ બાપ જેણે તેને ઝુએલામાથી ઉઠાડ્યો તેનાથી), ૨ ને મારી સાથેના સંપળા બાઇઓ ગલાતીઓની મરણીઓ પર [લખીએ છીએ] ૩ કૃપા તથા શાંતિ દેવ બાપથી તથા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને યાઓ, ૪ જેણે આપણા પાપને સારે પોતાને આપ્યો, એ માટે કે દેવ આપણા બાપની ઇચ્છા પ્રમાણે, આ શુદ્ધ જગતથી તે આપણને છોડાવે ૫ દેવ બાપને સર્વકાળ સુધી મહિમા યાઓ આમેન

૬ મને અચરત લાગે છે કે, જેણે તમને ખ્રીસ્તની કૃપામાં બોલાવ્યા, તેની પાસેથી તમે એટલા વહેલા જાહી સુવાત્તામાં ફરી જાઓ છો ૭ તે તો બીજી નથી, પણ જેઓ તમને ગમરાવે છે, ને ખ્રીસ્તની સુવાત્તા ઉલટાવી નાખવા ચાહે છે, એવા કેટલાએક છે ૮ પણ ને સુવાત્તા અમે તમને પ્રગટ કરી, તે વિના બીજી એ અમે અથવા આકાશનો કોઈ દૂત પણ તમને પ્રગટ કરે, તો તે શાપિત યાચ ૯ જેમ અમે અગાઉથી કહ્યું, તેમ હમણા કુ ફરી પણ કહું છું, કે ને તમે પામી લીધી, તે વિના બીજી સુવાત્તા એ કોઈ તમને પ્રગટ કરે, તો તે શાપિત યાચ ૧૦ તો હમણા કુ માણસોને મનાવુ છું કે દેવને ? અથવા માણસોને સંવૃત કરવા ચાહું છું ? એ હજી સુધી મેં માણસોને સંવૃત કર્યા હોત, તો કુ ખ્રીસ્તનો સેવક ન થાત.

૧૧ પણ, બાઇઓ, કુ તમને જાણાવું છું કે, ને સુવાત્તા મેં પ્રગટ કરી, તે માણસ પ્રમાણે નથી ૧૨ કેમકે કુ માણસની પાસેથી પામ્યા દે શિષ્યા નથી, પણ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ કાંધાથી. ૧૩ કુ યહુદી ધર્મમાં હતો, ત્યારે ને મારી ચાલ હતી તે વિષે તો તમે સામજી છે, કે કુ દેવની મરણીને અતિશય સત્તાવતો ને એનો નાશ કરતો હતો ૧૪ અને મારા પિતૃઓના સંપ્રદાય વિષે કુ જનુ હોસીલો યદને, મારા દેશી બાઇઓમાંના મારા મણા સખાતીઓ

કરતા યહુદી ધર્મમાં વધારે પ્રવીણ થયો ૧૫ પણ દેવ જેણે મને મારી માના પેઠથી જાહેર કર્યો તથા પોતાની કૃપામાં મને બોલાવ્યો, તેને જ્યારે એ પ્રસન્ન પડ્યું, ૧૬ કે પોતાનો દીકરો તે મારામાં પ્રગટ કરે, એ માટે કે કુ તેની વિદેશીઓમાં સુવાત્તા પ્રગટ કરે, ત્યારે ને મેં માંસ તથા લોહીની સલાહ લીધી નહિ, ૧૭ ને મારાથી અગાઉ ને પ્રેરિતો હતા તેઓની પાસે કુ ચરચાલેમ ગયો નહિ, પણ અરબસ્થાનમાં ગયો, ને ફરીથી હમસ્કમાં પાછો આવ્યો

૧૮ અને ત્રણ વરસ પછી મેં ફરીથી જોળખાણ કરવાને કુ ચરચાલેમ ગયો, ને તેની સાથે પદર દિવસ રહ્યા, ૧૯ પણ પ્રેરિતોમાંના બીજા કોઇને મેં દીઠો નહિ, ૨૦ પણ પ્રભુના બાઇ ચાહુએ ૨૦ કુ તમને ને લખું છું, જુઓ, તેમાં દેવની આમળ કુ જાહેર કરેતો નથી ૨૧ પછી કુ મુરીઓના તથા ક્રિટિયાના દેશોમાં આવ્યો ૨૨ અને ખ્રીસ્તમાંની ને યહુદાહ પ્રાંતની મરણીઓ, તેઓને કુ મ્હોડે જોળખાયા ન હતો ૨૩ તેઓએ એટલું જ સામજી હતું કે, ને પહેલા અમને સત્તાવતો હતો, તે, ને વિશ્વાસનો નારા અગાઉ કરતો હતો, તેને હમણા પ્રગટ કરે છે ૨૪ અને મારે લીધે તેઓએ દેવને મહિમા આપ્યો

૨ ફરી એક વરસ પછી કુ બાર્નાબાસની સાથે પાછો ચરચાલેમ ગયો, ને વીતસને પણ સાથે લઈ ગયો ૨ અને કુ પ્રકટીકરણ પ્રમાણે ગયો, ને ને સુવાત્તા વિદેશીઓમાં પ્રગટ કરે છું, તે તેઓને કહી દેખાડી, પણ ને પ્રસિદ્ધ હતા તેઓને ગ્રુમ રીતે, ૩ રજે કુ અમરો દોડું અથવા દોડ્યો દોડ ૪ પણ, વીતસ ને મારી સાથે હતો, તે હેલેની છતાં પણ સુનવ લેવાની તેને કંઈ અગત્ય પાડેલી ન હતી ૫ ગ્રુમ રીતે માટે આવેલા બાઇઓને લીધે એમ થયું, જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણને છુટકાપણું છે, તે શોધી જોવાને છાની રીતે માટે આવ્યા હતા, એ માટે કે તેઓ આપણને દાસપણામાં લાવે ૬ તેઓને

અમે એક ધર્મીયર પણ વરા યદને માન્યા નહિ, એ માટે કે સુવાત્તાની સાચાઈ તમારામા રહે 'અને જે પ્રસિદ્ધ જેવા દેખાયા (તેઓ અમે તેવા હતા, તેની અને કંઈ ધરવા નથી, કેવ કોઈ માણસનું રહેા રાખતો નથી)—હા, જે પ્રસિદ્ધ દેખાયા, તેઓએ અને કંઈ વધારે જણાવ્યું નહિ, 'પણ ઉલટું, જ્યારે તેઓએ જોયું કે, જેમ સુનતીઓને સાડ સુવાત્તા પીતરને, તેમ યેસુનતીઓને સાડ તે અને સોપેલી છે, ' (કેમકે સુનતીઓની ગમના પ્રેરિતપણાને સાડ જેણે પીતરને પ્રેરણા કરી, તેણે વિદેશીઓને સાડ અને પણ પ્રેરણા કરી,) ' અને મને પ્રાસ થયેલો અનુમત્ત જ્યારે તેઓએ જવયો, ત્યારે ચારૂજ તથા કેફા તથા ચોહાન, જે થસ જેવા દેખાતા હતા, તેઓએ અને તથા બાર્નાબાસને મિલાપનો જમણો હાથ આપ્યો, એ માટે કે અમે વિદેશીઓની પાસે જઈએ, ને તેઓ સુનતીઓની પાસે જાય ' તેઓએ એટલું જ માગ્યું કે અમે દરિદ્રીઓને સહારીએ, ને એજ કરવાને હું તો આતુર હતો.

૧૨ પણ જ્યારે કેફા અત્યોખમા આવ્યો, ત્યારે હું તેની સામા તેને ઉલટો થયો, કેમકે તે દોષિત હતો, '૧૨ કારણ કે યારૂજની પાસેથી કેટલાએકના આવ્યા પહેલા, તે વિદેશીઓની સાથે ખાતો હતો, પણ તેઓ આવ્યા પછી, સુનતીઓથી બીને તે ખમી ગયો ને જુદો રહ્યો. '૧૩ અને બીજા યહુદીઓએ પણ તેની સાથે દોષ કીધો, એવા કે બાર્નાબાસ પણ તેઓના દોષથી ખંચાઈ ગયો. '૧૪ પણ તેઓ સુવાત્તાની સાચાઈ પ્રમાણે પાંધરા ચાલતા નથી, એ જ્યારે મેં દીકું, ત્યારે મેં સહુની આગળ પીતરને કહ્યું કે, જે હું યહુદી છતાં યહુદીઓની રીતે નહિ, પણ વિદેશીઓની રીતે ચાલે છે, તો વિદેશીઓને યહુદી ઓની રીત પ્રમાણે વર્તવાની હું અગત્ય કેમ પાડે છે? '૧૫ અમે જન્મસ્વભાવથી યહુદી છતાં, ને વિદેશીઓમાના પાપી ન છતાં, '૧૬ એ જણીને કે માણસ નિયમની કરણીઓથી ન્યાયી કરાવાતું નથી, પણ ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી, અમે પણ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ કીધો, કે અમે નિયમની કરણીઓથી નહિ પણ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી ન્યાયી કરાવાઈએ, કેમકે નિયમની કરણીઓથી કોઈ પણ માણસ ન્યાયી કરાવાયો નહિ. '૧૭ પણ ખ્રીસ્તમા ન્યાયી કરવાની ઇચ્છા રાખતા, જે અમે પોતે પાપી માલમ પડીએ, તો હું ખ્રીસ્ત પાપનો સેવક છે? એવું ન થાય

'૧૮ કેમકે જે મેં પાડી નાખ્યા, તે જે ફરી બાધું, તો હું પોતે ઉલ્લંઘન કરનાર છું એવું કારણ '૧૯ કેમકે હું દેવને સાડ જીવવાને, નિયમથી નિયમ સબધી મુજો છું '૨૦ હું ખ્રીસ્તની સાથે વધસ્તલ પર જાડાયો છું, પરંતુ હું જીવ છું, તેપણ હું નહિ, પણ મારામા ખ્રીસ્ત જીવે છે, ને હવે દેહમા જે માડ જીવવું છે તે દેવના દીકરા પરના વિશ્વાસથી છે, તેણે મારા પર પ્રેમ કીધો, ને મારે સાડ પોતાને આપ્યો. '૨૧ હું દેવને અનુમત્ત નિષ્કળ કરતો નથી, કેમકે જે ન્યાયીપણું નિયમથી હોય તો ખ્રીસ્ત વગર કારણ મુજો.

૩ એ અણસમજી મહાત્માઓ, જેઓની આખા આગળ ઇસુ ખ્રીસ્ત વધસ્તલે જડાએલો, એવા તમારામા પ્રગટ દેખારેલો હતો, તમને કોણે મોહિત કીધો? '૧ તમારી પાસેથી હું એટલું જ જણાવવા માગું છું કે, તમે નિયમની કરણીઓથી આત્મા પામ્યા, કે વિશ્વાસના સાબળવાથી પામ્યા? '૨ હું તમે એવા અણસમજી છો? આત્મામા આરભ કરીને હું હમણા દેહમા સર્વજ્ઞ થાઓ છો? '૩ હું તમે એટલા બધા અવધી સહા? જે કદાપિ અનર્થ હોય તો '૪ જે તમને આત્મા આપે છે, ને તમારામા ચમત્કારો કરે છે, તે હું નિયમની કરણીઓથી કે વિશ્વાસના સાબળવાથી [કરે છે]? '૫ એ પ્રમાણે ઇબ્રાહીમે કેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને ન્યાયીપણાને અર્થે તે તેને ગણાયો. '૬ માટે જણો કે જેઓ વિશ્વાસના છે, તેઓ ઇબ્રાહીમના દીકરા છે '૭ અને દેવ વિશ્વાસથી વિદેશીઓને ન્યાયી કરાવશે, એ આગળથી જોઈને પવિત્રલેખે ઇબ્રાહીમને સુવાત્તા પ્રગટ કરી કે, તારામા સંધ્યા વિદેશીઓ આશીર્વાદ પામશે '૮ એ માટે જેઓ વિશ્વાસના, તેઓ વિશ્વાસુ ઇબ્રાહીમની સાથે આશીર્વાદ પામે છે '૯ કેમકે નિયમની કરણીના જેટલા છે તેટલા શાપ વળે છે, કાને એમ લખ્યું છે કે, નિયમ-સાક્ષના પુસ્તકમા જે લખેલા છે તે બધા કરવામા જે કોઈ ટકતો નથી, તે શાપિત છે. '૧૦ તો નિયમથી દેવની આનન્દ કોઈ પણ ન્યાયી કરતું નથી એ સાડ જણાય છે, કેમકે ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે. '૧૧ પણ નિયમ વિશ્વાસનો નથી, પણ એવો કે, જે કોઈ એ કરશે તેઓથી તે જીવશે. '૧૨ ખ્રીસ્તે આપણી વતી શાપિત થઈને, નિયમના તાપથી આપણને ઓડાવી લીધા, કેમકે લખ્યું છે કે, જે કોઈ સ્તલ પર ટાંગેલો તે શાપિત છે, '૧૩ એ માટે કે ઇબ્રાહીમનો આશીર્વાદ ખ્રીસ્ત ઇસુમા વિદેશીઓને મળે, એ સાડ કે, આપણે

આત્મા વિષેનું વચન વિદ્યાસથી પામીએ.

૧૧ બ્રાહ્મણો, હું માણસની રીત પ્રમાણે કહું છું કે, માણસના નિશ્ચે કરેલા કરારને કોઈ રદ કરતો અથવા વધારતો નથી. ૧૧ હવે બ્રાહ્મણીમને તથા તેના સતાનને વચનો કહ્યા હતાં, ને સંતાનોને એમ ધણાં વિષે દેવ કહેતો નથી ; પણ તારા સંતાનને, જેમ એક વિષે કહે છે, ને તે તે પ્રીત છે. ૧૭ અને આ હું કહું છું કે, જે કરાર દેવે પ્રીતમાં અગાઉ નિશ્ચે કર્યો, તેને, આર્ય ત્રીસ વરસ પછીના થયેલા નિયમ રદ કરતો નથી, એવા કે તેથી વચન અવધા કરાય. ૧૮ કેમકે જે વારસો નિયમથી છે, તે વચનથી નથી ; પણ દેવે વચનથી જ બ્રાહ્મણીમને તે આપ્યો. ૧૯ તો નિયમ શા માટે છે ? તે ઉલ્લેખનોને લીધે આપેલા હતાં ; જે સતાનને વચન અપાય તે આવે ત્યાં લગણુ તે આપેલા હતાં ; ને તે મધ્યસ્થને હાથે, દૂતોને આસરે સ્થાપન કરાયેલા હતાં. ૨૦ મધ્યસ્થ તો એકનો નથી, પણ દેવ એક છે. ૨૧ ત્યારે શું નિયમ દેવના વચનોથી ઉઠે છે ? એવું ન થાય, કેમકે જે જીવન આપી શકે એવા નિયમ જો આપ્યો હોત, તો નિશ્ચે નિયમથી ન્યાયીપણુ થાત. ૨૨ પણ પવિત્રલેખે બધાઓને પાપમાં બધ ક્યાં, એ માટે કે ઇસુ ખ્રીસ્ત પરાના વિદ્યાસથી ને વચન, તે વિદ્યાસ કરનારાઓને અપાય.

૨૩ પણ વિદ્યાસ આવ્યા પહેલાં, આપણે નિયમ તો રખાઈને, જે વિદ્યાસ પ્રગટ થનાર હતા, તેને સાચું બધ કરાયેલા હતા. ૨૪ એ રીતે આપણને ખ્રીસ્તની ભણી પહેલારવા સાચું નિયમસાચ આપણે બાળશિક્ષક હતા, એ માટે કે આપણે વિદ્યાસથી ન્યાયી કરીએ. ૨૫ પણ વિદ્યાસ આવ્યા ત્યાર પછી આપણે બાળશિક્ષકના હાવતણે નથી. ૨૬ કેમકે તમે બધા ખ્રીસ્ત ઇસુ પરાના વિદ્યાસથી દેવના દીકરા છો ; ૨૭ કેમકે તમારામાંના નેટલા ખ્રીસ્તમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા તેટલાએ ખ્રીસ્તને પહેર્યો. ૨૮ કોઈ ચંદુડી નથી કે હેલેની નથી, કોઈ દાસ નથી કે સ્વતંત્ર નથી, કોઈ યુરૂપ નથી ને બાયડી નથી, કેમકે તમે બધા ખ્રીસ્તમાં એક છો. ૨૯ અને જે તમે ખ્રીસ્તના છો, તો તમે બ્રાહ્મણીમના સંતાન, ને વચન પ્રમાણે વારસો છો.

૪ અને હું કહું છું કે વારસ ન્યાં મુખી બાળક છે, ત્યાં મુખી સંતાનોને મળી હતા પણ દાસમાં ને તેનામાં કંઈ ફર નથી ; ૨ પણ બાપના કરાવેલા વખત મુખી બનીએ તથા કારણદારીઓને આધીન છે. ૩ એ

પ્રમાણે આપણે પણ ન્યારે બાળક હતા, ત્યારે જન્મના તત્વ તણે રહીને દાસપણમાં હતા. ૪ પણ સમયની સંપૂર્ણતા આવી, ત્યારે દેવે પોતાનો દીકરો બાયડીથી જન્મેલો, ને નિયમતણે જન્મેલો, એવાં ચોકલેઈ, ૫ કે નિયમતણે જન્મેલો હતા, તેઓને તે ઊડાતી લે, એ માટે કે આપણે દત્તકપુત્રપણુ પામીએ. ૬ અને તમે દીકરા છો, એ માટે દેવે આપણા હૃદયમાં પોતાના દીકરાનો આત્મા ચોકલ્યો છે, જે આખા, બાપ, એમ હાંક મારે છે. ૭ એ સાચું હવેથી હું દાસ નથી પણ દીકરો, ને જો હું દીકરો, તો દેવને આસરે વારસ પણ છે.

૮ પણ ન્યારે તમે દેવને ભણતા નહોતા, ત્યારે સ્વભાવે જે દેવો નથી, તેઓની સેવા તમે કરતા હતા ; ૯ પણ હમણાં તમે દેવને ભણીને, અથવા તેથી વિરોધ દેવથી જાણ્યેલા થઈને, આ નબળા તથા કિરિડી તત્વનું દાસપણું ફરી પહેલાંની પેઠે ચાલીને, તેઓની ભણીબીજી વાર શા માટે કરો છો ? ૧૦ તમે હાહાકાર તથા મહિનાઓ તથા સમયો તથા વરસો પાળો છો. ૧૧ તમારે વિષે મને બધ લાગે છે, રજી કદાપિ તમારા પર મેં અમોલ્ય ક્ષમ કર્યો હોય.

૧૨ એ બ્રાહ્મણો, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમે મારા સરખા થાઓ, કેમકે હું તમારા સરખો છું ; તમે મારો કંઈ અન્યાય કીધો નથી. ૧૩ અને તમે ભણો છો કે, પહેલાં મેં દેહના નબળાપણાથી તમને સુવાત્તા પ્રગટ કીધી. ૧૪ અને મારા શરીરમાં જે તમારું પરીક્ષણ હતું, તેની નિંદા તથા ધિક્કાર તમે કીધો નહિ, પણ જેમ દેવના દૂતનો, હા, જેમ ખ્રીસ્ત ઇસુનો, તેમ મારો અંગીકાર કીધો. ૧૫ તો [મારા સંખળીની] તમારી ધન્યતા ક્યાં છે ? કેમકે હું તમારે વિષે ચાહેલી આપું છું કે જે થઈ શકત, તો તમે તમારી આખો કાલીને મને આપવ. ૧૬ ત્યારે શું સાચું બોલવાથી હું તમારો નેરી થયો ? ૧૭ તેઓ તમારે વિષે આસ્થા રાખે છે, સારી રીતે તો નહિ ; પણ તેઓ તમને બૂદા કરવા ચાહે છે, એ માટે કે તમે તેઓ વિષે આસ્થા રાખો. ૧૮ પણ સારા કામમાં દરરખત આસ્થા રાખવી એ સાચું છે, ને હું તમારી સાથે દાનર હોઈ કેવળ ત્યાં સુધી જ નહિ. ૧૯ એ મારાં નાનાં

મારી વાણી જાહેરવાની મારી ધમ્મો છે, કેમકે તમારે

વિષે મને સહેલું છે

૨૧ નિયમ તમે મવાને ચઢાનારાઓ, તમે શું નિયમ સાબળતા નથી, તે મને કહેા? ૨૨ કેમકે એમ લખ્યું છે કે, ઇષ્ટાત્મીએ બે દીકરા હતા, એક દાસીનો, ને બીજો, સ્વતંત્રણીનો. ૨૩ પણ એ દાસીનો તે દેહ પ્રમાણે જન્મેલો, ને સ્વતંત્રણીનો તે વચન પ્રમાણે ૨૪ તેઓ ઉપમારૂપ છે; કેમકે તેઓ બે કસાર છે, એક તો સિનાય પહાડથી, તે દાસપણને સાથે જન્માવે છે, એજ હાગાર છે. ૨૫ કેમકે હાગાર અરબસ્થાનમાના સિનાય પહાડ છે, ને તે હાલના યરૂશલેમને અનુરૂપ છે, કેમકે તે પોતાના છોકરા સુધા દાસપણમાં છે. ૨૬ પણ ઉપરનું યરૂશલેમ સ્વતંત્ર છે, તે આપણુ સમજાની મા છે, ૨૭ કેમકે એમ લખ્યું છે કે, એ વાત્રી, ને જાણતી નથી, તે તું આનંદ કર; ને જાણવાની પીડા પામતી નથી, તે તું હાંક મારીને જૂઠ પાડ, કેમકે જેને વર છે તેના છોકરા કરતા છડીના ધણા છે. ૨૮ અને એ બાઇઓ, આપણે ઇસ્લાહની પેઠે વચનના છોકરા બીએ. ૨૯ પણ તે વખત દેહ પ્રમાણે ને જન્મેલો, તેણે જેમ આત્મા પ્રમાણે જન્મેલાને સતાવેા, તેમ હમણા પણ છે. ૩૦ પણ પવિત્રલેખ શું કહે છે? દાસીને તથા તેના દીકરાને કાઢી મુક, કેમકે દાસીને દીકરા સ્વતંત્રણીના દીકરાની સાથે વારસો નહિ પામશે. ૩૧ માટે, બાઇઓ, આપણે દાસીના છોકરા નથી, પણ સ્વતંત્રણીના બીએ

૫ મેકળાપણને સાથે ખીરતે આપણને મેકળાપણ આપ્યું છે, માટે તેમા ટકો, ને ફરીથી દાસપણની ઝુસરી તમે ન ભોડાઓ

૧ જુઓ, હું પાઉલ તમને કહું છું કે, જે તને સુનત લો છે, તો તમને ખીસ્ત કંઈ ઝુલ્હારી નથી. ૨ અને હરેક સુનત લેનાર માણસને હું ફરીથી શાહેદી આપુ છું કે, તે આપુ નિયમશાસ્ત્ર પાળવાને દેવાદાર છે. ૩ તમારામાના નેટલા નિયમથી ન્યાયી કરો છે તેટલા ખીસ્તથી અજાણ્યા, તમે કૃપાભાથી નીકળી ગયા છે. ૪ કેમકે અમે વિશ્વાસથી ન્યાયીપણની આશાની રાહ આત્માએ ભેધ્યે બીએ. ૬ કેમકે ખીસ્ત ઇસુમા સુનત ઉપચોગી નથી, ને એસુનત પણ નથી, પણ ને વિશ્વાસ પ્રેમની મારફતે કાર્યકારક છે તે ઉપચોગી. ૭ તમે સારી રીતે દોડ્યા હતા, તમને કોણે રોક્યા કે તમે સત્ય ન માંતા? ૮ એ મનાવવું તમારા બોલાવનારથી નથી. ૯ શેડુ ખમીર આપ્યા લેવાને ખમીરી કરે છે. ૧૦ તમારા પર પ્રેમુઆ મને ભરોસો છે, કે

તમે બીજો ભાવ નહિ કરશો; ને તમને ગભરાવનાર ને કોઇ હશે, તે દડ સોગવશે. ૧૧ અને બાઇઓ, જે હું હજી સુધી સુનત[નો નિયમ] પ્રગટ કરું છું, તો હજી સુધી મને સતાવણી કેમ થાય છે? ત્યારે વધ-સ્તંભની ટાકર મઢી ગઇ છે. ૧૨ મારી ઇચ્છા એવી છે કે, જેઓ તમને ઉલટાવે છે, તેઓ પોતાને કાપી નાખે.

૧૩ કેમકે, બાઇઓ, તમે મેકળાપણ પામવાને બોલાવેલા હતા, તે મેકળાપણ દેહના નિમિત્તને સાથે ન લો, પણ પ્રેમથી એક બીજાની સેવા કરો. ૧૪ કેમકે આખો નિયમ એક વાતમા પુરો થાય છે, એટલે, તું જેમ પોતા પર તેમ તારા પડોસી પર પ્રેમ કર. ૧૫ પણ જે તમે એક બીજાને કરડો તથા ખાઇ જાઓ, તો સાવધાન થાઓ, રજો કદાપિ તમે એક બીજાથી નારા પામો

૧૬ અને હું તમને કહું છું કે આત્માએ આપેા, ને તમે દેહના વિષય પુરા કરશો નહિ. ૧૭ કેમકે દેહ આત્માથી ઉલટી ઇચ્છા કરે છે, ને આત્મા દેહથી ઉલટી, ને તેઓ પરસ્પર વિરૂદ્ધ છે, એવા કે જે તમે આટો તે તમે કરતા નથી. ૧૮ પણ જે તમે આત્માએ ચઢાવેલા છે, તો તમે નિયમ તમે નથી. ૧૯ દેહના કામ તો પ્રગટ છે, એટલે છિનાણું, અચ્છતા, કામા-વરપણ, ૨૦ મુર્તિભક્તિ, માયાક્રિયા, ચેર, કળાશ, ધર્ષી, કોષ, ખટપટ, ફાટફૂટો, તડ, ૨૧ અદેખાઇ, છકટાઇ, વિલાસ તથા એમના નેવા ને કામો તે, તેઓ વિષે જેમ પહેલા મેં કહ્યું તેમ હમણા તમને એતાણુ છું, કે જેઓ એવા કામ કરે છે તેઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામનાર નથી. ૨૨ પણ આત્માનું કળ એ છે કે, પ્રેમ, આનંદ, શાંતિ, સહનતા, માયાણુ-પણું, બલાઇ, વિશ્વાસ, ૨૩ નમ્રતા, સ્વદમન, એવાને ઉલટી કોઇ નિયમ નથી. ૨૪ અને જે ખીસ્તના છે, તેઓએ દેહને તેના વિષય તથા ઇચ્છાઓ સુધા વધ-સ્તંભે દીધો છે.

૨૫ જે આપણે આત્માએ જીવીએ, તો આત્માએ આવીએ પણ. ૨૬ આપણે એક બીજાને ખીજવતાં તથા એક બીજા પર અદેખાઇ રાખતા અમથી આખર ન રોધીએ

૬ બાઇઓ, જે કોઇ માણસ કોઇ અપરાધમા આવી પડે, તો તમે, ને આત્મિક છે તેઓ, એવાને નમ્રતાના આત્માથી યથાર્થિય કરો, તું પોતા સખથી ચિંતા રાખ, રજો તું પણ પરીસૂખમા પડે. ૨ તમે એક બીજાના ભાર ઉચકો, ને એમ પ્રીત્તનેા

નિયમ પુરો કરો. ૨ કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ છું, એમ જો ધારે છે, તો તે ચોતાને બુલાવે છે. ૪ પણ હરેક માણસ પોતાનું કામ તપાસે, ત્યારે ખીનમાં નહિ, પણ કેવળ ચોતામાં તેને અભિમાનનું કારણ થયે; ૫ કેમકે હરેક પોતપોતાનો જોઈ લેવકરો.

૬ વાત વિષે જે શિખનાર તેણે શિખવનારને સંધર્ષ સારાં વાનાંમાંથી દિરરો આપવો. ૭ ભૂલો મા, દેવના કંઠા કરીતા નહીં; કોઈ માણસ જે કંઈ વાવે તેજ તે લખુરો; ૮ કેમકે ચોતાના દેહને સાર જે વાવે, તે દેહથી વિનાસ લણુરો; પણ આત્માને સાર જે વાવે, તે આત્માથી અનંતજીવન લણુરો. ૯ તો સાર કરતા આપણે ધાકવું નહિ; કેમકે જો કાયર ન થઈએ, તો ઠીક વખતમાં લણીશું. ૧૦ એ માટે આપણે જમ પ્રસન્ન મળે તેમ બધાઓનું, પણ વિશેષ કરીને વિધાસના કુટુંબના જે છે તેઓનું, સાર કરીએ.

૧૧ જુઓ, મેં મારે પોતાને દાણે કેવરા અક્ષરોથી તમને લખ્યું છે. ૧૨ દેહ વિષે જેટલા સાર નામ આદે

છે, તેટલા તમારી સુનંતની અગત્ય કરાવે છે, પણ કેવળ એ માટે કે તેઓ ખ્રીસ્તના વધસ્તંભને લીધે સતાવણી ન પામે. ૧૩ કેમકે જે સુનંતી ધઓલા તેઓ પોતે નિયમને પાળતા નથી; પણ તમારા દેહમર્ત તેઓ અહિમાન કરે, એ માટે તેઓ તમારી સુનંત થાય એવું આદે છે. ૧૪ પણ એમ ન થાઓ કે, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના વધસ્તંભ શિવાય હું ખીન કશામાં અહિમાન કરું, તેથી મારા સંજ્ઞા જગત વધસ્તંભે લીધેલું છે, ને જનંત ચળધી છું. ૧૫ કેમકે સુનંત કંઈ નથી, ને જનંત પણ નથી; પણ નવી ઉત્પત્તિ [કામની] છે. ૧૬ જેટલા આ નિયમ પ્રમાણે ચાલે છે, તેટલા પર તથા દેવના ઇસાએલપર શાંતિ તથા દયા થાઓ.

૧૭ હવેથી કોઈ મને તરફી ન દે, કેમકે મેં પ્રભુ ઇસુનાં ચિન્હ મારા શરીરમાં ધારણ કરીધેલાં છે.

૧૮ બાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે થાઓ. આમેન.

એફેસીઓને

પાવિલ ગેરિતનો પત્ર

યયા; ૧૪ એ આત્મા ખરીદાએલાઓના ઉદ્ધાર સળધી પ્રશુના મહિમાને અર્થે આપણા વારસાનું બ્યાનુ છે.

૧૫ એ માટે હું પણ, પ્રભુ ઇસુ પર તમારા વિશ્વાસ તથા સધળા પવિત્રો પર તમારા પ્રેમ વિષે સાંભળીને, ૧૬ તમારે વારતે ઉપકાર માનવાનું સુકતો નથી; મારી પ્રાર્થનાઓમા તમારૂં રમરલુ કરીને માનુ છું કે, ૧૭ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ, મહિમાનો બાપ, પોતા વિષેના જ્ઞાનને સારૂં બુદ્ધિનો તથા પ્રકટીકરણનો આત્મા તમને આપે; ૧૮ ને તમારા મનની આખો એ સારૂં પ્રકાશિત થાય, કે તેના નહોતરાની આશા શી છે, ને પવિત્રોમાં તેના વારસાના મહિમાની સપતિ શી છે, ૧૯ ને તેની બળવાન શક્તિના પરાક્રમ પ્રમાણે હમ વિશ્વાસ કરનારાઓમાં તેની શક્તિનું મોટાપણુ હું છે, તે તમે જાણો. ૨૦ તેણે તે પરાક્રમ ખ્રીસ્તમાં કરીને તેને મુએક્ષાઓમાંથી ઉઠાજો, ૨૧ ને સધળા સત્તા તથા અધિકાર તથા પરાક્રમ તથા ધણીપણુ તથા પ્રત્યેક નામ જે કેવળ આ કાળમાં નહિ, પણ ભવિષ્ય કાળમાં કહેલું તેમના ઉપર, પોતાની જમણી-મમ આકાશી જગ્યાઓમાં તેને યોજાજો. ૨૨ અને સધળાં તેના પગે તમે નાખ્યાં, ને તેને સર્વ પર મંડ-ળીનું શીર કરીને ટેરવ્યા; ૨૩ મેટળા તે તેનું શરીર છે, એટલે જે સધળાએ સધળાને બંરે છે તેનું બરપુરપણું.

૨ અને તમે અપરાધોમાં તથા પાપોમાં મુએલા હતા, ત્યારે તિહિ તમને ઇવતા કીધા; ૨ તેમાં તમે આ જનતાના ધોરણ પ્રમાણે અનિશ્ચિની સત્તાના અધિકારી, એટલે જે આત્મા આત્મામજનના દીકરા-ઓમાં હમણાં ટેર કરે છે, તે પ્રમાણે પહેલાં ચાલતા; ૩ તેઓમાં આપણુ સધળા આપણા દેહની ઇષ્ટાઓથી પહેલાં ચાલતા હતા, ને દેહની તથા મનની વાસનાઓ પ્રમાણે કરતા હતા તથા મૂળ રિયતિએ બીજાઓના જેવાં કેપનાં ડાકરાં હતાં. ૪ પણ દેવ જે દયામાં બર-પુર છે તેણે, જે પ્રીતિ આપણા પર કીધી, તે પોતાની ધણી પ્રીતિને દીધે, ૫ આપણે પાપમાં મુએલા હતા ત્યારે ખ્રીસ્તની સાથે આપણને ઇવતા કીધા (દુષાથી તમે તારણ પામેલા છો); ૬ ને સાથે ઉઠાજ્યા, ને ખ્રીસ્ત ઇસુથી આકાશી જગ્યાઓમાં તેની સાથે યોગાજ્યા; ૭ એ સારૂં કે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણા પર તેની દયાથી તે આવતા યુગમાં પોતાની દુષાની અતિ ધણી સપત કેપાટે. ૮ કેમકે તમે દુષાએ વિશ્વાસને આસરે તારણ પામેલા છો, ને એ તમારાથી નથી, દેવનું દાન છે; ૯ કરાણીઓથી નહિ, રજે કાષ્ટ અભિમાન કરે; ૧૦ કેમકે

સારી કરાણીઓ કરવાને ખ્રીસ્ત ઇસુમાં ઉત્પન્ન કીધેલા, આપણે તેનું કૃત્ય કીએ; તેઓ વિષે દેવ અગાઉ એમ કરાવ્યું કે, આપણે તેઓમાં ચાલીએ.

૧૧ એ માટે ચાલ રાખો કે, દેહ સળધી હાથે કરેલા મુનતી કહેવાએલાઓથી જેઓ મુનતી કહેવાય ૧૨ એવા તમે પહેલા દેહ સળધી વિદેશી હતા; ૧૩ ને તે સમયે તમે ખ્રીસ્તવરહિત ઇસાએલના પ્રભુપણાથી મોખા તથા વચનના કરારથી પારકા, આસારહિત તથા દેવહીન, એવા જનતામાં હતા. ૧૪ પણ હમણાં ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તમે જે પહેલાં દૂર હતા તે તમે ખ્રીસ્તના યોદીથી પાસે થયા છો. ૧૫ કેમકે તે આપણું સાત્કારપદ છે, તેણે બેઠનું એક કીધું, ને વચલી આકી બીત પાકી નાખી છે; ૧૬ તેણે પોતાના દેહથી વેર, એટલે વિધિઓમાંની આજ્ઞાઓના નિયમ, ૧૭ કીધું, જે સારૂં કે સલાહ કરીને પોતામાં તે બેઠનું એક નહું માણસ મુને; ૧૮ અને જે વધસ્તરે વેરને મારી નાખીને એને આસરે તે એક શરીરમાં દેવની સાથે બેઠુને મેળાપ કરાવે. ૧૯ અને તેણે આવીને તમ વેળાઓને તથા જે પાસે હતા તેઓને સુવાત્તા પ્રગટ કીધી; ૨૦ કેમકે તેને આસરે એક આત્માથી આપણુ બેઠુને બાપની પાસે પ્રવેશ છે. ૨૧ એ માટે તમે હવે પારકા તથા વિદેશી નથી, પણ પવિત્રોની સાથેના એક નગરના તથા દેવના ધરના છો. ૨૨ પ્રિયો તથા ભવિષ્યવાદીઓના પાયા પર બનાવેલા છો; ઇસુ ખ્રીસ્ત પોતે તો ખુલાનું મથાળું છે; ૨૩ એમાં ફરેક બાંધણી બેઠાએલી યવાથી પ્રશુમાં પવિત્ર મંદિર વધર્દ નય છે; ૨૪ તેમાં તમે પણ દેવના રહેવા સારૂં આત્માએ સાથે બધાએલા છો.

૩ એ કારણુ માટે, હું પાઉલ તમ વિદેશીઓને વારતે ખ્રીસ્ત ઇસુનો બંદીવાન, ૨ દેવની જે દુષા તમારે સારૂં અને અપાએલી છે, તેના કારભાર વિષે તમે સાંભળ્યું દરો કે, ૩ પ્રકટીકરણથી તેણે મને મર્મ જણાવ્યો; તે પ્રમાણે મેં અગાઉ યોડામાં લખ્યું; ૪ તેથી તમે નાંચીને ખ્રીસ્તના મર્મ વિષેની મારી સમજ જાણી શક્યો. ૫ તે જન હમણાં તેના પવિત્ર પ્રેરિતોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને આત્માથી પ્રગટ થએલા છે, તેમ બીજા પેઢીઓમાં માણસના દીકરા-ઓને તે જણાવેલા ન હોતે, ૬ કે વિદેશીઓ, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં સુવાત્તાને આસરે, સાથીવારસો, તથા શરીરમાં સામીઅવયવો, તથા તેના વચનના સાથીઓનીકરો છે; ૭ દેવના સામર્થ્યના પરાક્રમે કરીને, ૮ તેની દુષાનું

દાન ને મને અપાએલું હતું તે પ્રમાણે, હું આ સુવા-
ર્તાનો સેવક થએલો છું. < હું પવિત્રોમાંના નામાઓ-
માંના નાનો છતાં આ કૃપા અને આપેલી ક્રીડા, હું
વિદેશીઓમાં ખ્રીસ્તની અરોધ્ય સપતની સુવાર્તા
પ્રગટ કરું; < ને દેવ જેણે બધાં સૂઝ્યાં, તેનામાં
યુગોથી સુધ્ધ રહેલા મર્મનો કારનાર શો છે તે હું
સપજાને જણાવું. ૧૦ એ સાફ કે જે સનાતન કાળનો
કારો તેણે આપણા પ્રથમ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં કીધો,
૧૧ તે પ્રમાણે આકારી જગ્યાઓમાં અધિપતિઓને
તથા અધિકારીઓને દેવનું બહુ પ્રકારનું જ્ઞાન મંડળીને
આસરે-જણાય. ૧૨ તે [ખ્રીસ્ત ઇસુ]માં તે પરા
વિશ્વાસથી આપણને હિમ્મત તથા ભરોસા સહિત
પ્રવેશ છે. ૧૩ એ માટે હું માણું છું કે, તમારે સાફ જે
મારી વિપત્તિ તેથી તમે નિર્ગત ન થાઓ, તે વિપત્તિ
તમારો મહિમા છે.

૧૪ એ કારણ માટે બાપ, ૧૫ જેના નામથી આકાર-
માં તથા પૃથ્વી પર સર્વ કુટુંબોને નામ અપાએલું
છે, ૧૬ તેની આગળ હું ધૂંટણ દેઠવું છું, કે તે પોતાના
મહિમાની સંપન પ્રમાણે તમને એવું આપે, કે તમે
તેના આત્માને આસરે મહેતા માણસપણામાં સામ-
ર્થ્યથી બળવાન થાઓ; ૧૭ ને વિશ્વાસથી તમારાં
હૃદયમાં ખ્રીસ્ત વસે; એ માટે કે પ્રીતિમાં જરૂર તથા
પાયા ધાલીને, ૧૮ સર્વ પવિત્રોની સાથે [ખ્રીસ્તની
પ્રીતિની] ચોરાઈ તથા લગાઈ તથા ઉચાણ તથા ઉડાણ
કેટલાં તે તમે સમજી શકો, ૧૯ ને ખ્રીસ્તની પ્રીતિ
જે ભક્તિ કરતાં અધિક છે તે પણ તમે જાણી શકો;
કે તમે દેવના સર્વ ભરપૂરપણામાં ભરપૂર થાઓ.

૨૦ હવે આપણે માનીએ કે કદપીએ તે કરતાં, જે,
આપણામાં કરેલા સામર્થ્ય પ્રમાણે, આપણને ધણું
પુષ્કળ કરી શકે છે, ૨૧ તેને ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તથા
મંડળીમાં સર્વકાળ સુધી પેઠી દર પેઠી મહિમા થાઓ
આમેન.

૪ એ માટે હું પ્રથમે સાફ જાણવાનું, તમને વિનંતી
કરું છું, કે જે તેજાથી તમે તેજાયા છો, તેને
લાયક ચાલો; ૨ સર્વ લીનતા તથા નમનતાઈ તથા
સદનશીવપણું રાખીને પ્રેમથી એક બીજાને ખમો;
કે સજાદના બંધને આત્માની ઐક્યતા રાખવાનું ચલ
કરો. ૪ એક શરીર તથા એક આત્મા છે, જેમ તમે
તમારા તેજાની એક આશમાં તેજાએલા છો તેમ;
૫ એક પ્રથમ, એક વિશ્વાસ, એક બાપિરમા, ૬ એક
દેવ એટલે સર્વનો બાપ, તે સર્વ ઉપર તથા સર્વ વરે

તથા સર્વમાં છે. ૭ આપણામાંના હરેકને ખ્રીસ્તના
દાનના પરિમાણ પ્રમાણે કૃપા અપાએલી છે. < એ
માટે તે કહે છે કે, ઉચાણમાં ચઢીને, તે બંદીવાનોને
બંધ કરીને લઈ ગયા તથા તેણે માણસોને દાન
આપ્યાં. ૮ તે ચઢ્યો, એ શું છે? શું એ નહિ, કે
પ્રથમ તે પૃથ્વીના નીચા ભાગોમાં ઉતર્યો? ૧૦ જે
ઉતર્યો તે એ છે કે, જે સર્વ આકારો પર ચઢ્યો, કે
તે સર્વને ભરપૂર કરે. ૧૧ અને પવિત્રોની સંપૂર્ણતા
કરવાને આર્થે, સેવાના કામને સાફ ખ્રીસ્તના શરીરનું
સંસ્થાપન કરવા સાફ, ૧૨ તેણે કેટલાએક પ્રેરિતો,
કેટલાએક ભવિષ્યવાદીઓ, કેટલાએક સુવાર્તાઓ, ને
કેટલાએક પાળકો તથા ઉપદેશકો આપ્યા; ૧૩ ત્યાં
સુધી કે આપણે સહુ દેવના દીકરા પરા વિશ્વાસ
તથા જ્ઞાનની ઐક્યતામાં સંપૂર્ણ પુરૂષપણાને, એટલે
ખ્રીસ્તની સંપૂર્ણતાના કદના પરિમાણને પહોંચીએ;
૧૪ એ સાફ કે હવેથી આપણે માણસોની કમાઈથી,
ભુલાવવાની યુક્તિના કપટથી, દરેક મતના પવનથી
દલાવાએલાં તથા ફેરવાએલાં બાળકો ન હોઈએ.
૧૫ પણ પ્રેમથી સત્ય રાખીને, ખ્રીસ્ત ને શિર, તેમાં
સર્વ પ્રકારે વધીએ; ૧૬ એથી આપણું શરીર, હરેક
સાધાને આસરે રચાયેલું તથા જોડાયેલું, પરિમાણથી
પ્રત્યેક અંગની શક્તિ પ્રમાણે, પ્રેમમાં પોતાના સંસ્થા-
પનને સાફ શરીરની રૂઢિ કરે છે.

૧૭ એ માટે હું કહું છું તથા પ્રથમમાં શાહેલી આપું
છું કે, જેમ બીજા વિદેશીઓ પોતાના મનના અવધી-
પણામાં ચાલે છે, તેમ હવેથી તમે ન ચાલો; ૧૮ તેઓ
બુદ્ધિ વિષે અંધશએલા છતાં તેઓના હૃદયના કાજુ-
પણાથી પોતામાં જે અજ્ઞાનતા છે, તેણે કરીને દેવના
જવનથી વેળા છે. ૧૯ જેઓએ જરૂર થઈને આતુર-
તાથી સર્વ અમુદ્ધતાની કરણીને સાફ, પોતાને કામાવ-
રણાણને સોંપ્યા. ૨૦ પણ તમે એ પ્રમાણે ખ્રીસ્તને
શિખ્યા નથી, ૨૧ જે એમ દોષ કે તમે તેનું સાંભળ્યું
તથા ઇસુમાં જે સત્ય તે પ્રમાણે વૃદ્ધિ તે વિધેની
શિખ્યામણ પામ્યા, ૨૨ કે તમારે પહેલાની વતીજીકનું
બહુનું માણસપણું, જે કપટના વિષયો પ્રમાણે બ્રહ્મ યદ
બલ છે તે ઉઠાવું; ૨૩ ને તમારા મનના આત્મામાં
નવાપણું પામવું; ૨૪ ને નવું માણસપણું જે દેવ
પ્રમાણે ન્યાયીપણામાં તથા સત્યની યુદ્ધતામાં યજેલું
તે પહેરવું.

૨૫ એ માટે બુદ્ધાપણું દૂર કરીને પ્રત્યેક પોતાના
પડોસીની સાથે સત્ય બોલો; કેમકે આપણે એક-

• બીજાનાં અવયવો બીજા. ૨૬ ગુરુસે યાજ્ઞો, પણ પાપ ન કરે; તમારા ગુરુસા પર સૂર્યને આશ્રય ન હો; ૨૭ ને શોધાને જાણ્યા ન આપે. ૨૮ જે ચેરી કરનાર તેણે દહેષી ચેરી ન કરવી; પણ તે કરતાં દાણોને સાફ કરીને ઉઘોન કરવો, એ સાફ કે જેને ગરમ છે તેને આપવાનું પોતાની પાસે હોય. ૨૯ તમારા મુખનાંથી કંઈ મલિન વાત નહિ, પણ જે અમત્યના સુધારાની હોય તેમ નીકળે, કે તેથી સાલજનારાઓને કૃપા પ્રાપ્ત થાય. ૩૦ અને દેવનો પવિત્ર આત્મા, જેણે તમને ઉદ્ધારના દદાણને સાફ મુદ્રિત કીધા, તેને ખિતિ ન કરે. ૩૧ સારું કરવાસ તથા ક્રોધ તથા કોપ તથા મહાજડ તથા નિંદા સર્વ ભૂંડાઈ મુઝાં, તમારાથી દૂર કરે. ૩૨ પણ તમે એક બીજા પર ઉપકારી, કાણાક પાઓ, ને જેમ પ્રીતમાં દેવે પણ તમને માફ કીધું તેમ તમે એક બીજાને માફ કરો.

પ એ માટે તમે પ્રિય બાળકોની જેટ દેવને અનુસરનારા થાઓ; ૨ ને પ્રેમમાં ચાલો, જેમ પ્રીતે પણ આપણા પર પ્રીતિ કીધી, ને દેવની આગળ મુગ્ધના વાસને અર્થે, આપણે વાસ્તે અપેલ તથા યજ્ઞ ધરાવે પોતાને આપ્યો તેમ. ૩ પણ બ્યભિચાર તથા સર્વ અયુક્તા અથવા દ્રવ્યલોભ, એઓનાં નામ તમારે કરી ન લેવાં, એમના પવિત્રોને શોભે છે; ૪ ને નિર્દય તથા મૂર્ખ વાત અથવા ક્રૂર જેઓ પટલાં નથી [તેઓ ન થાય]; પણ તે કરતાં ઉપકારરહિત થાય. ૫ કેમકે તમે સારીજેટ જાણો છો કે, બ્યભિચારી અથવા અયુક્ત અથવા દ્રવ્યલોભી જે મુર્ખભક્ત, એઓને પ્રીતવા તથા દેવના સાન્યમાં વારસો નથી. ૬ તમે કાંઈની અવધી વાતોથી બૂલ ન આઓ, કેમકે તે કામોથી દેવનો કોષ આજ્ઞાભંગના દીકરા પર આવે છે. ૭ એ માટે તમે તેઓની સાથે ભાનિયા ન થાઓ. ૮ કેમકે તમે પટેલાં અપકાર દલા, પણ હવે પ્રમુખમાં અજવાળું છો, અજવાળાના દીકરાઓની જેટ ચાલો. ૯ (કેમકે અજવાળાનું કળ સર્વ સારાપણમાં તથા ન્યાયીપણમાં તથા ખરાપણમાં છે). ૧૦ પ્રભુને સંતોષકારક થું છે, તે પારખી લે. ૧૧ અને અધકારનાં નિષ્કળ કામોના સંગતીઓ ન થાઓ; પણ તે કરતાં તેઓને વખોડો. ૧૨ કેમકે તેઓનાં ગુસ્સા કરવાં એ કામો, તે કહેતાં પણ લાભ લાગે છે. ૧૩ જે સર્વ વખોડાએલું, તે અજવાળાથી પ્રગટ થાય છે; કેમકે જે પ્રગટ કરાએલું, તે અજવાળું છે. ૧૪ માટે તે કહે છે, કે, ઉપનાર, ભગ, ને મુએલાંમાંથી બહુ, ને પ્રીત

વને પ્રકાશ આપશે.

૧૫ તે સલાહો કે તમે ચાકસાધથી, નિયુક્તની જેટ નહિ પણ જુદિવતોની જેટ, ચાલો; ૧૬ સમય ખંડી લે, કાંજે દદાણ ભુંડા છે. ૧૭ એ માટે તમે અણસમભુક ન થાઓ, પણ દેવની ઇચ્છા શી છે તે સમજો. ૧૮ દ્રાક્ષરસથી મસ્ત ન થાઓ, એમાં કુચાલ છે; પણ આત્માથી ભરપૂર થાઓ. ૧૯ ગીતોએ, સ્તોત્રોએ તથા આત્મિક ગાનોએ એક બીજાની સાથે બોલતાં તમારાં દહિયામાં પ્રભુને ગાયનો તથા ગીતો ગાઓ; ૨૦ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, દેવ બાપની ઉપકારરહિત સંધાને સાફ નિત્ય કરજો. ૨૧ દેવના ભયે એક બીજાને આધીન થાઓ.

૨૨ વહુઓ, જેમ પ્રભુને તેમ પોતાના વરોને, તમે આધીન થાઓ; ૨૩ કેમકે વર વહુનું શિર છે, જેમ ખ્રીસ્ત મંડળીનું શિર છે તેમ; ને તે શરીરનો ત્રાતા છે. ૨૪ અને જેમ મંડળી ખ્રીસ્તને આધીન છે, તેમ વહુઓએ સર્વમાં પોતાના વરોને [આધીન] થવું. ૨૫ વરો, તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, જેમ ખ્રીસ્તે પણ મંડળી પર પ્રીતિ કીધી, ને તેને વાસ્તે પોતાને સોંપ્યા તેમ, ૨૬ એ સાફ કે વાતથી પાણીને સ્નાને યુક્ત કરીને, તે એને પવિત્ર કરે, ૨૭ એ સાફ કે તેને પોતાની પાસે અદિમાવંતી રાખે, એટલે એવી મંડળી કે જેને ડાષ કે કરચલી કે એવું કંઈ ન હોય; પણ તે પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય. ૨૮ એમના વરોએ જેમ પોતાનાં શરીરો પર તેમ પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરવો; જે પોતાની વહુ પર પ્રેમ કરે છે, તે પોતા પર પ્રેમ કરે છે; ૨૯ કેમકે કોઈ માણસે પોતાના દેહનો દ્રેષ કરી કીધો નહિ; પણ તેનું પાળણ તથા પોષણ કરે છે; જેમ પ્રભુ પણ મંડળીનું [કરે છે] તેમ. ૩૦ કેમકે આપણે તેના શરીરનાં અવયવો બીજા. ૩૧ એ માટે માણસ પોતાનાં માળાપને મુકશે ને પોતાની વહુની સાથે બેસશે, ને તે બંને એક દેહ થશે. ૩૨ આ મોટો બેઠ છે; પણ હું ખ્રીસ્ત તથા મંડળી સંબંધી બોલું છું. ૩૩ પરંતુ તમે પણ એમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમ પોતાની વહુ પર પ્રેમ કરે; ને વહુ પોતાના વરની અર્થદા રાખે.

કે ઇકારો, પ્રમુખમાં તમારાં માળાપને માનો, કેમકે એ ચથાન્યાય છે. ૨ તારા બાપ તથા માનું સન્માન કર (તે વચનસહિત પટેલી આજ્ઞા છે), ૩ એ સાફ કે તારું બહું થાય, ને પૃથ્વી પર તારું આણુધ્ય લાંબું થાય. ૪ અને બાપો, તમારાં ઇકારોને ન ચીડવો,

પણ પ્રભુની શિક્ષા તથા બોધમા તેઓને ઉછેરે.
 ૧ દાસો, બીકથી તથા ધાકથી ને દુઃખના બોળા-
 પણામા, જેમ ખ્રીસ્તને તેમ, દેહ પ્રમાણે ને ધણીઓ
 તેઓને માને, ૧ માણસોને પ્રસન્ન કરનારાઓની પેઠે
 આખ આગળની ચાકરી પ્રમાણે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના
 દાસોની પેઠે, જીવથી દેવની ઇચ્છા પુરી કરે,
 ૭ માણસોની ચાકરી નહિ, પણ જાણે કે પ્રભુની હોય
 તેમ સતોપથી કરે, ૮ એવું જાણીને કે ને કંઈ સાડ
 કાઢ કરે, તે દાસ હોય કે મોકલે હોય પણ પ્રભુથી
 તેજ પાછું પામશે. ૯ અને ધણીઓ, વધે તેઓ વિષે
 એમજ કરો, કમજી છાડે, ને જાણે કે તેઓનો
 તથા તમારો પણ ધણી આકાશમા છે, ને તેની પાસે
 પક્ષપાત નથી

૧૦ છેલ્લું, મારા બાઈઓ, પ્રભુમા તથા તેના
 સામર્થ્યના બળમા શક્તિવાન થાઓ. ૧૧ ચેતનની
 યુક્તિઓની સામે, વધે રિશ્ત રી રાકો, માટે દેવના
 સર્વ હુધિયારો સજ્જ. ૧૨ કેમકે રક્ત તથા માસની
 સામે આપણું મલુખ નથી, પણ અધિપતિઓની
 સામે, અધિકારીઓની સામે, જગતમાના આ અધ-
 કારના સત્તાધારીની સામે, આકાશીઓમા બુદ્ધાઈના
 આત્મિક [લશ્કરો]ની સામે છે. ૧૩ એ માટે દેવના
 સર્વ હુધિયારો લો, કે તમે બુદ્ધે દહાડે અટકાવી
 શકો, ને સર્વ કરીને ઉશ્કારી શકો. ૧૪ એ માટે

સત્યથી તમારી કમર બાધીને તથા ન્યાયીપણાનું
 બખ્તર પહેરીને ૧૫ તથા શાંતિની સુવાતોની તૈયારી
 ખગોમા પહેરીને, ઉભા રહો. ૧૬ સર્વ ઉપરાત વિશ્વા-
 સની ઠાન લો, જેથી બુદ્ધાના અજાત ભાલાઓ હોલવી
 શકશે. ૧૭ અને વારણનો ટોપ તથા આત્માની
 તરવાર ને દેવની વાત છે, તે લો. ૧૮ આત્મામા સર્વ
 પ્રાર્થના તથા વિનંતી હરવખત કરો, ને તેજ માટે
 સવળા પવિત્રા વિષે સર્વ હૃદયથી તથા વિનંતીથી
 જાગતા રહો, ૧૯ ને મારે વાસ્તે પણ, કે જે સુવાતોને
 સાડ હું સાકળોમા એલવી છું, તેનો ભેદ જાણવાને
 મને માડ મ્હો ઉવાગીને બોલવાને માટે હિમ્મત
 આપાય, ૨૦ અને કે તેમા જેમ બોલવું ધર્મ છે,
 તેમ બોલવાને હું હિમ્મતવાન થાઉં

૨૧ વળી મારે વિષેની વાતો, ને હું કંઈ છું, તે
 તમને પણ જણાવ, માટે ઘણીકસ ને પ્રિય બાઈ
 તથા પ્રભુમા વિશ્વાસુ સેવક તે તમને સર્વ જણાવશે
 ૨૨ તેને મેં તમારી પાસે એજ માટે મોકલ્યો, કે તમે
 અમારી અવસ્થા જાણો, ને તે તમારા હૃદયોને
 દિવારો દે

૨૩ દેવ બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી, બાઈઓને
 શાંતિ તથા વિશ્વાસમદિત પ્રીતિ થાઓ. ૨૪ જાઓ
 આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર નિબંધ પ્રીતિ રાખે
 કે તેઓ સર્વની સાથે દુપા થાઓ. આમેન

ફિલિપીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ ફિલિપી મધ્યે ઇસુ ખ્રીસ્તમા સહુ પવિત્રો,
 અધ્યક્ષો તથા સહાયકારીઓ સુધ્ધા, એઓની
 પ્રત્યે ખ્રીસ્ત ઇસુના દાસો પાઉલ તથા લીમોથી
 [લખે છે] ૨ દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ
 ખ્રીસ્તથી તમને દુપા તથા શાંતિ થાઓ

૩ મારી સર્વ પ્રાર્થનામા નિત્ય આનંદથી તમ સર્વને
 સાડ વિનંતી કરીને, ૪ પહેલા દહાડાથી આજ સુધી
 સુવાતોમા તમારા ભાગિયાપણાને લીધે, ૫ હું જ્યારે
 જ્યારે તમારૂં સ્મરણ કરું છું ત્યારે ત્યારે મારા દેવનો

ઉપકાર માનું છું. ૬ મને બરોસો છે કે, જેણે તમારામ
 સારા કામનો આ બ ધીઓ તે, ઇસુ ખ્રીસ્તના દહાડ
 સુધી, સપૂર્ણ કરતો જશે. ૭ એમજ તમ સર્વ વિશે
 એ માનવું મને યોગ્ય છે, કારણ કે તમ બધા દુપામ
 મારી સાથે ભાગિયા છતાં, હું મારા બંધનોમા
 સુવાતોના પ્રભુત્વે આપવામા તથા તેને સાબિત
 કરવામા, તમને મારા દુઃખમા રાખું છું. ૮ કેમકે દેવ
 મારો સાક્ષી છે, કે હું ઇસુ ખ્રીસ્તની કજીયામા તમ
 સર્વને યેલા આનું છું. ૯ અને હું એવી પ્રાર્થના કરું છું

કે, જ્ઞાનમાં તથા સર્વ સમજનાં તમારી પ્રીતિ વધારે ને વધારે થતી નહીં. ૧૦ એ સાડ કે જે ઉત્તમ તે વમે પારખી લો, કે તમે ખ્રીસ્તના દહાડા સુધી નિષ્કપટ તુથા નિર્દોષ થાઓ; ૧૧ ને દેવની સ્થિતિ તથા મહિમા યથા સાડ ન્યાયીપણાનાં જે કળ ઇસુ ખ્રીસ્તથી છે તેઓથી ભરપુર થાઓ.

૧૨ બાઈઓ, તમે જાણો, એવું હું આજુ ધું, કે મારા વિષે જે જે થયાં, તે સુવાત્સની વધારે વૃદ્ધિના કામમાં આવ્યાં, ૧૩ એવાં કે આખા રાજ્ય દરબારમાં તથા બધા બીજાઓમાં ખ્રીસ્તને લીધે જે મારાં બંધનો છે તે પ્રગટ થયાં; ૧૪ ને પ્રત્યુમાંના પણાખરા બાઈઓએ મારાં બંધનોથી બરોસો પામીને, ભય વિના પ્રત્યુની વાત બોલવાની વધતી હિમ્મત રાખી. ૧૫ કેટલાએક તો અંદેખાઈ તથા વિરોધથી, ને કેટલાએક મુશ્કેલીથી ખ્રીસ્તની વાત પ્રગટ કરે છે. ૧૬ પહેલા તો મારાં બંધનો પર સકટ આણવા ચારીને, ચુર્ષ મનથી નહિ પણ વિરોધથી ખ્રીસ્તની વાત પ્રગટ કરે છે; ૧૭ પણ બીજા, સુવાતો વિષે પ્રત્યુત્તર આપવા સાડ હું કરાવ્યો છું, એવું નાહીને પ્રેમથી કરે છે. ૧૮ તો યુદ્ધ હરેક રીતે, ઢોંગથી કે ખરાપણથી ખ્રીસ્ત પ્રગટ કરાય છે, એથી હું આનંદ પામું છું, ને પામીશ. ૧૯ કેમકે હું જાણું છું કે, તમારી વિનંતીથી તથા ખ્રીસ્તના આત્માની સહાયથી, આ મારા તારણને સાડ કામમાં આવશે. ૨૦ એ પ્રમાણે મારી અપેક્ષા તથા આશા છે કે, હું કર્યામાં સરખાઈશ નહિ; પણ સર્વ હિમ્મતથી, જેમ સદા તેમ હમણાં પણ, મારા શરીરમાં ગમે તો છપનથી કે ગમે તો મરણથી ખ્રીસ્ત મોટા મનાશે. ૨૧ કેમકે મને જીવનું તે ખ્રીસ્ત, ને મરણું તે લાભ છે, ૨૨ પણ દેહમાં જીવવું એ જે મારા કામનું કળ હોય, તો હું થું પસંદ કરું, તે હું જાણું છું નથી; ૨૩ કેમકે આ એ વિષે હું ગુચવણમાં છું, નીકળવું તથા ખ્રીસ્તની સાથે હોવું એવી મારી ઇચ્છા છે, કેમકે તે બહુ વધું સાડ છે; ૨૪ પણ દેહમાં રહેવું તમારે લીધે વધારે અગત્યનું છે; ૨૫ ને એ બરોસો રાખીને, હું જાણું છું કે હું રહેવાનો, ને તમારા વિશ્વાસની વૃદ્ધિ તથા આનંદને સાડ હું તમ સર્વની સાથે રહીશ; ૨૬ એ સાડ કે ફરી તમારી પાસે મારા આવવાથી, મારા વિષે તમારી જે આનંદ, તે ખ્રીસ્તમાં ધણે થાય. ૨૭ કેવળ ખ્રીસ્તની સુવાતોને યોગ્ય આવશ્યક કરો, એ સાડ કે હું આવીને તમને જેઉં અથવા વેગળો રહુ તોપણ તમારા વિષે સાંભળું કે,

તમે એક આત્મામાં સ્થિર રહીને એક જીવથી સુવાતોના વિશ્વાસને સાડ પ્રયત્ન કરો છો, ૨૮ ને અટકાવનારાથી કરામાં બીતા નથી; એ તેઓને વિનાશની, પણ તમને તારણની નિતાણી છે, ને તે દેવથી છે, ૨૯ કેમકે ખ્રીસ્તને વારતે તમને આ દુષ્ટા અપાએલી છે, કે તે પર વિશ્વાસ કરતા કેવળ એમ નહિ, પણ તેને વારતે દુઃખ પણ સહેવું; ૩૦ જેવું યુદ્ધ તમે મારામાં જોવું છે, ને મારામાં છે એ હમણાં સાંભળો છો, તેવુંજ તમને પણ છે.

૨ એ માટે જે ખ્રીસ્તમાં કોઇ દિલાસો, ને પ્રેમનું કંઈ સમાધાન, જે આત્માની કંઈ સગત, જે કંઈ દયા તથા દુષ્ટા હોય, ૧ તો મારો આનંદ સખું કરો, એવી રીતે કે તમે એકજ મનના થાઓ, એકજ પ્રેમ રાખો, એક જીવના તથા એક મનના થાઓ. ૨ સાંકળ કે વ્યર્થ અભિમાનથી કંઈ ન કરો, પણ હરેકે નમ્ર ભાવથી પેતા કરતાં બીજાઓને ઉત્તમ ગણવા. ૩ તમે હરેક જે જે પોતાનાં વાનાં તે પરજ નહિ, પણ જે જે બીજાઓનાં વાનાં તે પર પણ લક્ષ રાખો. ૪ ખ્રીસ્ત ઇસુનું જે મન હતું, તે તમે પણ રાખો; ૫ તેણે દેવના રૂપમાં છતાં, દેવને સમાન હોવું એ પકડી રાખવાનું આજું નહિ; ૬ પણ તેણે દાસનું રૂપ લઇને એટલે માણસોની પ્રતિમામાં યજને પોતાને ખાલી કર્યો; ૭ ને માણસના સરખા આકારમાં પ્રગટ થઇને, મરણ હા વધતેલના મરણ સુધી આધીન થઇને, પોતાને બીન કર્યો. ૮ એને લીધે, દેવે તેને ધણો હવો કીધો, ને સર્વ નામે કરતાં તેને મોટું નામ આપ્યું; ૯ એવું કે આકાશમાંનાં તથા ભૂમિ પરનાં તથા ભૂમિ તળેનાં સર્વ ઇસુને નામે ધુંડણ ટેકવે; ૧૦ ને દેવ બાપના મહિમાને સાડ, પ્રત્યેક જીવ કળ કરે કે ઇસુ ખ્રીસ્ત તે પ્રપ્ત છે.

૧૧ તો મારા વહાલાઓ, જેમ તમે હમેશાં આધીન હતા તેમ, મારી હાજરીમાં કેવળ એમ નહિ, પણ હવે વિશેષે કરીને મારી ગેરહાજરીમાં, ભય તથા ધુનરીસહિત પોતાના તારણનું સાધન કરો. ૧૨ કેમકે જે પોતાની પ્રસન્નતાને લીધે તમારામાં ઇચ્છવાની તથા કરવાની પ્રેરણા કરે છે, તે દેવ છે. ૧૩ કચકચ તથા વિવાહ વિના બધું કરો, ૧૪ કે તમે નિર્દોષ તથા સાલસ, દેવના નિષ્કલક ઓહાર, વાજી તથા અદીએલ પેઢીમાં, જેમાં તમે જીવનનું વચન પ્રગટ કરીને જ્યોતીઓ સરખા જગતમાં જેખાઓ છો, એવા તમે થાઓ; ૧૫ એ સાડ કે હું અમરોજ દોહો નહિ તથા મેં અમથી

મહેનત કાઢી નહિ, એમ બહાણે ખ્રીસ્તના દિવસમાં મને આનંદ થાય. ૧૭ પણ તે હું તમારા વિશ્વાસના અર્પણ તથા સેવા પર રેડાઉ, તો હું આનંદ કરું છું, ને તમ સર્વની સાથે પણ દરખાઈ છું. ૧૮ એમજ તમે પણ આનંદ કરીને મારી સાથે દરખાઓ.

૧૯ પણ હું પ્રભુ ઇસુમાં આશા રાખું છું, કે હું ત્રીઓથીને તમારી પાસે વહેલો મોકલીશ, એ સાર કે તમારી ખબર બહાણે હું પણ છાતી રાખું; ૨૦ કેમકે એના જેવા મનવાણે બીજે કોઈ મારી પાસે નથી કે જે તમારી ચિંતા ખરી રીતે રાખશે. ૨૧ કેમકે ખ્રીસ્ત ઇસુની વાત નહિ, પણ પોતાનીજ વાત સંધળા રોધે છે. ૨૨ પણ તમે તેને પરખીને બહો છા, કે જેમ રીકરો બાપની સાથે [કરે] તેમ તેણે મુવાતોને સાર મારી સાથે સેવા કાઢી. ૨૩ એ માટે હું આશા રાખું છું કે, બ્યારે મારા વિષે કેમ થવાનું છે તે હું બહાણે કે તરવ હું તેને મોકલીશ; ૨૪ ને પ્રભુમાં બરોસો રાખું છું, કે હું પોતે પણ વહેલો આવોશ. ૨૫ તોપણ એપાફ્રોદીત મારો ભાઈ તથા સાથી કામદાર તથા સહયોગી, ને તમારો મોકલેલો તથા મારો ખપ પુરો પાડનાર, તેને તમારી પાસે મોકલવાની મને અમત્ય નહાય; ૨૬ કારણ કે તે તમ સર્વને બહુ ચહોતો હતો તથા ઉદાસ હતો, કેમકે તમે સાંભળ્યું હતું કે તે મારો છે; ૨૭ કેમકે તે મરવા જેવો મરિા હતો ખરો, પણ કેવે તેના પર દયા કાઢી, ને કેવળ તેના પર નહિ, પણ મારા પર પણ, કે મને ચોક્ક પર ચોક્ક ન થાય. ૨૮ એ માટે મેં બહુ ઉતાવળે તેને મોકલ્યો, કે તમે તેને બેઠને ફરીથી દરખાઓ, ને મારો ખેદ પણ ઓછા થાય. ૨૯ એ માટે તમે સર્વ આનંદસદિત પ્રભુમાં તેનો અનીકાર કરો; ને એવાઓને માન થોડ્ય મહો; ૩૦ કેમકે ખ્રીસ્તના કામને સાર, તે મરણની નજીક આવી ગયો, ને મારે અર્થે તમારી સેવામાં જે ઓછું તે સંપૂર્ણ કરવાને, પોતાનો જીવ જોખમાં નાખ્યો.

૩ છેલ્લું, મારા ભાઈઓ, પ્રભુમાં દરખાઓ. તે ને તેજ વાતો વખને લખવી તેથી હું કાચર થતો નથી; પણ તે તમારા સંરક્ષણને વારસે છે. ૨ કુરુસ-ઓથી સંભળો, બુંદાઈ કરનારાઓથી સંભળો, બ્યર્થે કુનવથી સંભળો. ૩ કેમકે આપણે દેવના આત્માએ સેવા કરનારા તથા ખ્રીસ્ત ઇસુમાં અભિમાન કરનારા તથા દેહ પર બરોસો ન રાખનારા, સુનવી છીએ. ૪ તોપણ દેહ પર બરોસો રાખવાનું મારી પાસે પણ

છ; એ બીજે કોઈ ધારે કે તેને દેહ પર બરોસો રાખવાનું છે, તો મને વધતું છે; ૫ આઠમે દહાડે સુનત ખામેલો, ઇસ્ટાએલના સંતાનનો, બિન્યામીતના કુળનો, હેખીઓનો હેખી, નિયમ સંબંધી ફોરસી. ૬ આરથા સંબંધી મંડળીને સતાવનાર, નિયમના ન્યાયીપણા સંબંધી નિર્દોષ. ૭ પણ જે મને લાંબના જેવાં હતાં, તે મેં ખ્રીસ્તને લીધે તોડા જેવાં ગર્યાં. ૮ અને વળી ખ્રીસ્ત ઇસુ મારા પ્રભુના જ્ઞાનની ઉત્તમ-તાને લીધે, હું બધાને તેટલો ગણું છું; એને લીધે મેં સંધળાનો તોટો સહો, ને તેઓને કચેર નહું છું, કે ખ્રીસ્તને મેળવું, ૯ ને તેનામાં મળી રહું, ને નિયમથી માંડે જે ન્યાયીપણું તે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના વિશ્વાસને આસરે દેવથી જે ન્યાયીપણું વિશ્વાસને કારણે છે, તે માંડે થાય; ૧૦ એ માટે કે હું તેને તથા તેના ઉત્પાનના પરાક્રમને તથા તેના ફરોશના ભાગિયાપણાને બહું; એટલે તેના મરણને સમાનરૂપ થાઉ, ૧૧ કે હું કોઈ પણ રીતે બુએલાંઓના ઉત્પાનને પહોંચું. ૧૨ હજી સુધી હું મેળવી શક્યો કે હજી સુધી સંપૂર્ણ થયા એમ નહિ; પણ હું પછવાડે લાવું છું, કે જેને સાર હું ખ્રીસ્ત ઇસુથી પકડી લેવાયો, તેને હું પકડી લઉં. ૧૩ ભાઈઓ, મેં પકડી લીધું છે એમ હું ગણતો નથી, પણ એક કામ હું કરું છું કે, જે પછવાડે તેને વિસરીને, ને જે અગાડી તેની બાધી ધાધને, ૧૪ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવથી ઉપરના તેડાના ધનામને વારસે, નિશાણની બહી આગળ વધું છું. ૧૫ મારે આપણામાંના જેટલા પૂર્ણ, તેટલાએ એજ જાવ રાખવો; ને જે કોઈ વાત વિષે તમે બીજે જાવ રાખો, તો દેવ એ પણ વખને પ્રગટ કરશે. ૧૬ તોપણ આપણને પ્રાપ્ત થયો તેજ નિયમથી આવવું.

૧૭ ભાઈઓ, મને અવસરો, ને અમે જે નમુનો તમને આપીએ છીએ તે પ્રમાણે જે ચાલનારા તેઓને ધારી ભુઓ. ૧૮ કેમકે ઘણા એથી રીતે ચાલનારા છે, કે જેઓ વિષે મેં વખને ધણી વાર કહ્યું, ને દમણાં રહતા પણ કહું છું કે; તેઓ ખ્રીસ્તના વધરવસના શુભો છે; ૧૯ વિનાસ તેઓનો અંત, જેટ તેઓનો દેવ, લાગનાં તેઓનું અભિમાન છે, તેઓ સંસારી પિત રાખે છે. ૨૦ પણ આપણું પ્રનપણું આકાશમાં છે, ત્યાંથી પણ આપણે વારનાર એટલે પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની રાદ બેઠએ છીએ. ૨૧ તે, જે સામર્થ્યથી સંધળાં પોતાને આધીન કરી શકે છે, તે પ્રમાણે આપણી દીનાવરશામાંના શરીરને બદલો, કે તે

પૌતાના મહિમાના શરીર સરખુ થાય

૪ એ માટે, મારા પ્રિય તથા બહુ વહાલા બાઇઓ
મારા આનંદ તથા મુગ્ધ, પ્રભુમા તેમજ સ્થિર
બહેા, મારા પ્રિય [બાઇઓ]

૨ મુઓદિયાને બોધ કર છું તથા મુનંદખેને બોધ
કર છું કે, તેઓ પ્રભુમા એક ચિત્તની થાય અને
ખરા સોબતી, હું તને વિનંતી કર છું કે હું એ બાઇ
ઓની સહાયતા કરને, કારણ કે એઓએ મારી સાથે
તથા કલેમેઠની સાથે તથા બીજા મારા સહાયકારીઓ
એઓના નામ જીવનના પુસ્તકમા છે તેઓની સાથે
મુવાત્તામા મહેનત કીધી

૪ પ્રભુમા સદા આનંદ કરો, હું ફરી કહું છું કે
આનંદ કરો. ૫ તમારી સદનરોધતા સર્વ માણસોને
જાણાય, પ્રભુ પાસે છે. ૬ કરાની ચિંતા ન કરો,
પણ સર્વ વિષે પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ વડે ઉપકાર
સ્તુતિસહિત, તમારી અરજીઓ દેવને જાણવો અને
દેવની શાંતિ ને સર્વ સમજાવુ કરતા અધિક, તે ખ્રીસ્ત
ઇસુમા તમારા હૃદયને તથા મનોને સલાજો

૭ ઉદ્ધ, બાઇઓ, ને કંઈ ખરા, ને કંઈ ચોક્કાવત,
ને કંઈ યથાન્યાય, ને કંઈ ધૃષ્ટ, ને કંઈ પ્રીતિ લાયક,
ને કંઈ સુક્રાંતિમાન છે, ને કોઈ સહુજી ને ને કોઈ
વખાણુ, તો તેઓના વિચાર કરો. ૮ તેમજ શિષ્યા
તથા પામ્યા તથા સાક્ષ્યા તથા મારામા જોયા તે
કરો, ને શાંતિનો દેવ તમારી સાથે યરી

૧૦ મેં પ્રભુમા ધણે આનંદ કીધો, મારા વિષે ચિંતા
કરવામા તમે હમણા પ્રવૃત્તિ થયા, તેમા તો તમે
ચિંતા કરતા હતા પણ તમને પ્રસન્ન ન મળ્યો ૧૧ હું

અજાણને લીધે બોલું છું એમ નહિ કેમકે ને અવસ્થામા
હું છું તેમા સતેષી રહેવાને શિખેલો છું ૧૨ ગરીબ
થવું હું જાણું છું તથા પુષ્કળ પામવું પણ હું જાણું છું,
હરખારે તથા સર્વમા વૃક્ષ તથા ભૂખ્યો થવાને, પુષ્કળ
પામવાને ને તખીમા રહેવાને હું શિખેલો છું ૧૩ ને
મને પરાક્રમ આપે છે તેનાથી હું બધું કરી શકું છું
૧૪ તોપણ તમે મારા સકટમા મને મદદ કીધી તે
સાર કીધું ૧૫ અને, કો દિલિપીઓ, તમે જાણો છો
કે, મુવાત્તાના આત્મામા, ન્યારે હું માકેટોન્યામાથી
નીકળ્યો, ત્યારે યેવા દેવાની વાતમા એકલા તમારા
વિના બીજ કોઈ મઠળી મારી લાગિદાર ન હતી
૧૬ એકે યેસ્સાલોનીકેમા પણ તમે એકવાર ને બીજી
વાર પણ મારા ખપને સાર મોકલ્યું ૧૭ હું કંઈ દાન
શોધું છું એમ નહિ પણ ને ફળ તમારા લેખામા ધણું
થાય એ શોધું છું ૧૮ મારી પાસે સ્થળા ને પુષ્કળ
પણ છે, તમારા દાન એપાફ્રોદીતથી પામીને હું
બરપુર છું, તે તો મુગ્ધને વાસ, પસંદ અપણુ, ને
દેવને ગમતું છે ૧ અને મારો દેવ પૌતાની સખત
પ્રમાણે મહિમામા તમારી સર્વ ગરજ ખ્રીસ્ત ઇસુમા
પુરી પાડશે ૨૦ આપણા દેવ તથા બાપને સર્વકાળ
સુધી મહિમા થાઓ આમેન

૨૧ ખ્રીસ્ત ઇસુમા સર્વ પવિત્રોને શ્રેમ કુશળ કહેજો
મારી સાથે ને બાઇઓ કે તેઓ તમને શ્રેમ કુશળ કહે
છે ૨૨ સર્વ પવિત્રો, વિરોધે ને કાઠસારના ધરના,
તેઓ તમને શ્રેમ કુશળ કહે

૨૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા
આત્માની સાથે થાઓ આમેન

કલોસીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ કલોસે મધ્યે ખ્રીસ્તમા પવિત્ર તથા વિશ્વાસુ
બાઇઓને, પાઉલ, દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ
ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત ને બાઇ તીમેથી [જણે છે] ૨ દેવ
આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા
શાંતિ તમને થાઓ

૩ અમે, ખ્રીસ્ત ઇસુમા તમારા વિશ્વાસ વિષે, ને
તમારે સાર આકાશમા તખેલી આશાને લીધે સર્વ
પવિત્રો પર તમારો ને પ્રેમ છે તે વિષે સાક્ષ્ય,
૪ ત્યારથી તમારે સાર હમેશા પ્રાપ્ત કરીને દેવ ને
આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો બાપ તેની ઉપકારસ્તુતિ

કરીએ છીએ; ૧ તે આરાધ વિષે તમે સુવાર્તાના અસ-
પણાની વાતમાં અગાઉ સાંભળ્યું; ૧ તે તમારી પાસે
આવી છે, જેમ આખા જગતમાં પણ છે ને કૃષ્ણ આપે
છે ને વધે; ૨ ને દહાડાથી તમે ખસપણામાં દેવની
કૃપા સાંભળી તથા નણી તે દહાડાથી તમારામાં પણ
એમજ છે. ૩ એમજ એપાફા અમારા વહાલા સાથી-
દાસ પાસેથી તમે શિખ્યા, તે અમારે માટે ખ્રીસ્તનો
વિશ્વાસુ સેવક છે; ૪ આત્મામાં તમારો પ્રેમ તેણે
પણ અમને જણાવ્યો.

૫ એ માટે અમે તે સાંભળ્યું તે દહાડાથી તમારે
સાડ પ્રાર્થના તથા અજ્ઞ કરવાને ચુકતા નથી, કે તમે
સર્વ સુધ્ધિ તથા આત્મિક સમજણમાં દેવની ઇચ્છાના
જ્ઞાનથી ભરપુર થાઓ, ૧૦ એવા કે તમે સર્વ રીતે
પ્રસન્નતાને સાડ પ્રભુને યોગ્ય આલો, ને સર્વ સારાં
કામમાં કૃષ્ણ લાલો, ને દેવની એજખાણમાં વધતા
નહો, ૧૧ ને આનંદસંહિત સર્વ ધીરજ તથા સહનતાને
સાડ, તેના મહિમાના પરાક્રમ પ્રમાણે સર્વશક્તિવાન
થાઓ; ૧૨ ને જે આપે આપણને અજવાળામાંના
પવિત્રોના વારસાના લાભને સાડ યોગ્ય કીધા છે,
તેની ઉપકારસ્તુતિ કરો. ૧૩ તેણે અધકારના અધિ-
કારમાંથી આપણને છાડાવ્યા તથા પોતાના પ્રિય
પુત્રના રાજ્યમાં પાર પાડ્યા. ૧૪ તેનામા આપણને
ઉદ્ધાર એટલે પાપોની મારી છે. ૧૫ તે અદૃશ્ય દેવની
પ્રતિમા, સર્વ સુદ્ધિને પ્રથમજ છે; ૧૬ કેમકે તેનાથી
બધાં ઉત્પન્ન થયા, જે આકાશમાં તથા જે પૃથ્વી
પર, જે દૃશ્ય તથા જે અદૃશ્ય, રાજ્યાસનો કે ધણી-
પણાં કે અધિપતિઓ કે અધિકારો સર્વ તેની મારફતે
તથા તેને સાડ ઉત્પન્ન થયાં; ૧૭ ને તે સર્વ કરનાં
પ્રથમ છે; ને તેનાથી સર્વ જરી રહે છે. ૧૮ અને તે
શરીરનું એટલે મંડળીનું સિર છે; તે આદેશ એટલે
સુએડાઓમાંથી પ્રથમજ છે, કે સપળાંમાં તે ઉત્તમ
થાય. ૧૯ કેમકે [બાપને] પતક લાગ્યું, કે તેનામાં
સર્વ સપૂર્ણતા રહે; ૨૦ ને તેની મારફતે, તેના વધ-
સ્તંભના ધોણીથી, શાંતિ કરાવીને, જે સર્વળાં પૃથ્વી
પર છે કે આકાશમાં છે, તે સમજાનો મેળાપ પોતાની
સાથે તેની મારફતે કરાવે. ૨૧ અને તમને પણ જેઓ
પટેલાં વેગળા, ને બુંડાં કામેથી તમારા મનમાં વેરી
દગા, તેણે હમણા પોતાના માંસના શરીરમાં મરણપટ
મેળાપ કરાવ્યો છે, ૨૨ એ સાડ કે તમને પવિત્ર તથા
નિર્દોષ તથા નિષ્લસ પોતાની આગળ મુકે; ૨૩ એ
તમે વિશ્વાસમાં રમપાયલા તથા દંડ રહો, ને જે

સુવાર્તા તમે સાંભળી છે, જે આકાશ તળેનાં સર્વ
પ્રાણીને પ્રગટ થઇ છે, જેનો સેવક હું પાઉલ થયો
હું, તેની આસાથી જો તમે ન ખસેડાઓ તો.

૨૪ તમારે સાડ જે મારાં દુઃખો તેમાં હું હમણું
હરખાઉ છું; ને ખ્રીસ્તનાં સંકટોનું એજાપણ, તેનું
શરીર જે મંડળી છે તેને સાડ, હું મારા દેહમાં પુરું
કરું છું; ૨૫ દેવની વાત સંપૂર્ણ કરવાને, દેવનો જે
કારસાર મને તમારે સાડ આપેલો છે તે પ્રમાણે હું
મંડળીનો સેવક થયો છું; ૨૬ તે [વાત એટલે] મર્મ
યુગેથી તથા પેટીઓથી શુભ રાખેલો હતો, પણ
હમણાં તે તેના પવિત્રોને પ્રગટ થયો છે; ૨૭ તેઓને
દેવે એ જણાવવા આજુ કે, વિદેશીઓમાં તે મર્મના
મહિમાની સંપત શી છે, તે એ કે, તમારામાં ખ્રીસ્ત
મહિમાની. આસા. ૨૮ તેની વાત અમે પ્રગટ કરીએ
છીએ, ને પ્રત્યેક માણસને બોધ કરીએ છીએ તથા
સર્વ જ્ઞાનથી પ્રત્યેક માણસને શિખવીએ છીએ, એ
સાડ કે પ્રત્યેક માણસને ખ્રીસ્તમાં સંપૂર્ણ એવો હાજર
કરીએ. ૨૯ એને સાડ હું પણ, તેની પ્રેરણા જે
બળથી મારામાં પ્રેરણા કરે છે, તે પ્રમાણે કષ્ટ કરીને
મહેનત કરું છું.

૩ હું આજુ છું કે તમે એ જાણો, કે તમારા વિષે
તથા જેઓ લાઓદીસિયામાં છે તેઓ વિષે
તથા એટલાએ દેહમાં માડ રહો જેનું નથી તેઓ વિષે
મને કેટલી ધિંતા છે કે, ૧ તેઓનાં હૃદયો સમાધાન
પામે, ને દેવનો મર્મ એટલે ખ્રીસ્તને જાણવાને જ્ઞાનની
સંપૂર્ણતાની સંપત પ્રાપ્ત કરવા સાડ, પ્રીતિથી ને ડા-
ચલાં થાય. ૨ તેનામાં જ્ઞાન તથા સુદ્ધિને સર્વ સમદ
શુભ રહેલો છે. ૩ અને કોઇ માણસ મનોહર વાતોથી
તમને ન જાણવે માટે હું એ કહું છું. ૪ કેમકે દેહમાં હું
વેગળો છું, તોપણ આત્મામાં તમારી પાસે છું; ને
તમારી સારી રીત તથા ખ્રીસ્ત પરના, તમારા વિશ્વા-
સની સ્થિતતા જોઈને આનંદ કરું છું.

૫ એ માટે જેમ તમે ખ્રીસ્ત ઇસુ પ્રભુને માની
લીધા છે, ૬ તેમ, તેમાં જડ થાલેલા તથા રમપાએલા
તથા જેમ શિખામણ પામ્યા તેમ વિશ્વાસમાં સ્થિર
રહીને ને ઉપકારસ્તુતિ સાથે તેમાં વધતા જાઓ,
તેનામાં આલો.

૭ સાવધાન રહો, રજો જ્ઞાન તથા ખાલી કપટ જે
ખ્રીસ્ત પ્રમાણે નહિ, પણ માણસોના સપ્રદાય પ્રમાણે
ને જગતનાં વત્તો પ્રમાણે છે, તેથી કોઇ તમારો
ફસાવનાર થાય. ૮ કેમકે ખ્રીસ્તમાં દેવપણાની સર્વ

સંપૂર્ણતા શરીરરૂપે વસે છે. ૧^મ અને તમે તેનામાં સંપૂર્ણ થયા છો; તે સર્વ ધણીપણનું તથા અધિકારનું શિર છે; ૧૧^મ ને સુનત દ્વારે કરેલી નથી તેથી તમે તેનામાં સુનતી થયા, એટલે ખ્રીસ્તની સુનતને આસરે દેહન પાળી અંગને ઉતારવાથી. ૧૨^મ તેની સાથે તમે બાહિરમાર્ગમાં દલાયા, ને તેમાં પણ દેવ, જેણે મુએલાં-માંથી તેને ઉદ્ધાર્યો, તેના સામર્થ્યના વિશ્વાસથી તમે તેની સાથે ઉદ્ધાર્યા. ૧૩^મ અને તમે તમારા અપરાધોમાં તથા તમારા દેહની બેસુનતમાં મુએલા છતાં, તેણે તમારા સર્વ અપરાધો માફ કરીને, તમને તેની સાથે જીવાડ્યા; ૧૪^મ ને આપણા પર ને વિધિમાંના દસ્ત-લેખ આપણી વિરૂદ્ધ હતા, તેને છુસીને તથા વધસ્તરે તેને ખીલા મારીને વચમાંથી કાઢી નાખ્યો. ૧૫^મ અને ધણીપણું તથા અધિકારો પાડીને, વધસ્તરે તેઓ પર ન્યા પામીને તેઓને પ્રગટ દેખાડ્યા.

૧૬^મ એ માટે ખાવા કે પીવા કે ધર્મ કે આંદરાત કે વિશ્રામવારો વિષે, કોઈ તમારો ન્યાય ન કરે. ૧૭^મ તેઓ તો થનાર વાતને ઓળો છે, પણ શરીર ખ્રીસ્તનું છે. ૧૮^મ નમનતાઈ તથા હુતોની સેવા પર ભાવ રાખીને, કોઈ તમને ન ફસાવે, તેણે ને જ્યાં નથી તેમાં તે પેસે છે, ને પોતાના દૈદિક મનથી અમથો કુલાઈ ન્યા છે, ૧૯^મ ને શિરને નથી રાખતો, કે જેથી આખું શરીર, સંધ્યાઓ તથા રજોને આસરે, પોપણ પામીને તથા બધાઇને દેવની વૃદ્ધિથી વધે છે.

૨૦^મ એ માટે જો તમે ખ્રીસ્તની સાથે જામતનાં તત્વોથી મુઆ છો, તો જામતમાં જીવનારાની પેઠે વિધિ કેમ માનો છો? ૨૧^મ [જેવા કે] અડકવું નહિ, આખવું નહિ, હાથમાં લેવું નહિ, ૨૨^મ [એ સપળાં વાપરવાથી] નારા પામનારાં છે] ને માણસોની આજ્ઞા તથા શિખામણ પ્રમાણે છે. ૨૩^મ એઓને, સ્વે-ચ્છિત સેવા તથા નમનતાઈ તથા શરીરના દેહકષ્ટ વિષે જ્ઞાનને દેખાવ તો છેજ, પણ દેહના વિષયો વિરૂદ્ધ તેઓ કોઈ ઉપયોગનાં નથી.

૩ એ માટે જો તમે ખ્રીસ્તની સાથે ઉદ્ધાર્યો છો, તો ન્યાં ખ્રીસ્ત દેવને જામણે દ્વારે બેઠેલા ત્યાંની, એટલે ઉપરની, વાતો શોધો. ૪ ઉપરની વાતો પર ચિત લગાડો, પૃથ્વી પરની વાતો પર નહિ; ૫ કેમકે તમે મુઆ છો, ને તમારું જીવન ખ્રીસ્તની સાથે દેવમાં ગ્રુમ રાખેલું છે. ૬ ન્યારે ખ્રીસ્ત આપણું જીવન પ્રગટ થયો, ત્યારે તમે પણ તેની સાથે મહિમામાં પ્રગટ થશો.

૭ એ માટે પૃથ્વી પરનાં તમારાં અવયવો, એટલે બલિયાર, અણુધપણું, કામાદરપણું, ભુંડા ધૃષ્ટતા તથા દ્રબ્યલભ ને મુતિભક્તિ છે, તેઓને મારી નાખો. ૮ એ કામોને લીધે આજ્ઞામંજનના દીકરા પર દેવનો કોપ આવે છે. ૯ અને ન્યારે તમે અગાઉ તેઓમાં જીવતા હતા, ત્યારે તેઓમાં તમે પણ ચાડ્યા. ૧૦ પણ દમણીં રીસ, કોપ, ભુંડાઈ, કુર્લોપણ, તમારા મુખમાંથી લગભણી વાત, એ સધળાં દૂર કરો. ૧૧ એક બીજીની સાથે ભૂલું ન બોલો, કેમકે તમે ભૂના માણસપણને તેની કરુણીઓ મુકાં ઉતાર્યું છે; ૧૨ ને નહું માણસપણું તેના ઉપર કરનારાની પ્રતિમા પ્રમાણે જ્ઞાનમાં નહું કરાય છે, તે તમે પહેર્યું છે. ૧૩ દિવાં નથી હેલેની કે ચકુરી, નથી સુનત કે બેસુનત, નથી મ્લેચ્છ, નથી રકુચી, નથી દાસ કે સ્વતંત્ર; પણ ખ્રીસ્ત સર્વ તથા સર્વમાં છે.

૧૪ એ માટે, પવિત્ર તથા વહાલાઓ, દેવના પસંદ કરેલાને ઘટે તેમ, દયાળુ મન, ઉપકારીપણું, નમન-તાઈ, કામળતા, સહનતા પહેરો. ૧૫ એક બીજાનું સહન કરો, ને જો કોઈને કોઈ સાથે કલિયો હોય તો માફ કરો, જેમ ખ્રીસ્તે તમને માફ કીધું તેમ તમે પણ કરો. ૧૬ પણ એ સપળાં ઉપરાંત પ્રીતિ ને સંપૂર્ણતાનું બંધન છે તે પહેરો. ૧૭ અને ખ્રીસ્તની ને યાંતિને સાફ તમે એક શરીરમાં તેડાએલા છો, તે તમારો હૃદયમાં ધણીપણું કરે; ને ઉપકારસ્થિતિ કરો. ૧૮ ખ્રીસ્તની વાત સર્વ જ્ઞાનમાં પુષ્કળતાથી તમારામાં રહે, એક બીજાને શિખરો તથા બોધ કરો, નીતો, સ્તોત્રો તથા આત્મિક પ્રબળથી કૃપાએ તમારા મનમાં પ્રભુની આગળ ગાઓ. ૧૯ અને વાતમાં કે કામમાં ને સર્વ તમે કરો છો, તે સર્વ પ્રભુ ઇચ્છેને નામે કરો, ને તેને આસરે દેવ એટલે આપની ઉપકારસ્થિતિ કરો.

૨૦ વહુઓ, તમે જેમ પ્રભુમાં ધટમાન છો તેમ પોતાના વરોને આધીન ગાઓ. ૨૧ વરો, તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, ને તેઓની સાથે કડવા ન ગાઓ. ૨૨ બાળકો, તમે સર્વ વાત વિષે તમારાં માજાપને માનો, કેમકે તે પ્રભુને ગમે છે. ૨૩ ખાપો, તમે તમારાં બાળકોને ન ચીડવો, રજો તેઓ નિરાશ થાય. ૨૪ દાસો, તમે ખુશામતિયાની પેઠે આંખ આગળની સેવાથી નહિ, પણ મનના ખરાપણાથી ને પ્રભુથી બિદીને ને દેહ સબળી તમારા ધણી તેઓને સર્વ વાત વિષે માનો. ૨૫ અને ને કંઈ તમે કહો, તે

સખળું જીવથી કરો, બધું કે માણસોને સારું નહિ પણ પ્રભુને સારું. ૨૪ કેમકે પ્રભુ પાસેથી વારસાનો બદલો પામશે એવું તમે બહોળો છો; કારણ કે તમે પ્રભુ ખ્રીસ્તની સેવા કરો છો. ૨૫ પણ જે બહુ કરે છે તેણે જે બહુ કર્યું તેનું ફળ તે પામશે, ને પક્ષપાત નથી.

૪ ધણીઓ, જે વાળબી તથા બરાબર તે તમારા દાસોને આપો, એવું બહોળીને કે આકાશમાં તમારો પણ ધણી છે.

૨ પ્રાર્થનામાં દંડતાથી લાગુ રહો, ને તેમાં ઉપકારસ્વરૂપિ સાથે ભગતા રહો. ૩ અને અમારે સારું પણ પ્રાર્થના કરો કે, ખ્રીસ્તના જે મર્મેને સારું હું બધાએલો છું, તે કહેવાને હેવ અમારે સારું સુવાસનો કરવાને ઉધારે, ૪ કે જેમ મારે બોલવું બેઠ્યો, તેમ હું તે પ્રમટ કરું. ૫ જેઓ બહાર છે, તેઓની સાથે રહ્યા-પણમાં આલો; સમય ખરી લો. ૬ તમારી વાત મીઠાથી સહુથી કરેલી હમેશાં કૃપાસહિત થાય, કે પ્રત્યેકને જેવો ઉત્તર આપવો એ તમે બહોળો.

૭ પ્રભુમાં વહાલો ભાઈ તથા વિશ્વાસુ સેવક તથા સાથીદાસ દુખીકસ મારા વિષેની સખળી વાત તમને બહાવશે; ૮ તેને મેં તમારી પાસે બેઠું સારું મોકલ્યો છે કે, તમે હમારી હાલત બહોળો, ને તે તમારાં હૃદયને દિલાસો આપે; ૯ તેની સાથે ઓનેસીમસ, વિશ્વાસુ તથા વહાલો ભાઈ, જે તમારામાનો છે, તેને પણ મોકલ્યો; તેઓ દિયાંની સર્વ વાત તમને બહાવશે.

૧૦ મારો સાથી બદીવાન આરીસ્તાર્કસ તથા બાનાબાસનો પિત્રાઈ ભાઈ મારું (જે વિષે તમને અજ્ઞા મળી, જે તે તમારી પાસે આવે તો તેનો અંગીકાર કરજો), ૧૧ ને ઇસુ જે યુસ્તસ કહેવાય છે, તેઓ સુનતીઓમાંના છે, તેઓ તમને સ્થિત કુશળ કહે છે. એકલા તેઓજ દેવના રાજ્યને સારું મારી સાથે કામ કરનારા છે; તેઓ મને દિલાસો દેનારા થયા છે. ૧૨ એવાકા તમારામાનો એક, ખ્રીસ્તનો દાસ, તમને સ્થિત કુશળ કહે છે, તે હમેશાં તમારે સારું પ્રાર્થનામાં પ્રયત્ન કરે છે, કે દેવની સર્વ ઇચ્છામાં તમે સંપૂર્ણ તથા ખાતરીથી બરપૂર રહો. ૧૩ કેમકે તે વિષે હું સાહેલી આપું છું કે, તમારે સારું તથા જેઓ લાઓદીકિયામાં તથા હિયરાપોલીસમાં તેઓને સારું તે બહુ કામ કરે છે. ૧૪ વહાલો વેદ લોક તથા હેમાસ તમને સ્થિત કુશળ કહે છે. ૧૫ લાઓદીકિયામાંના ભાઈઓને તથા તુમફાને તથા તેમના ઘરમાંની મંડળીને સ્થિત કુશળ કહેજો. ૧૬ અને આ પત્ર તમારી પાસે વંચાયા પછી, લાઓદીકિયાની મંડળીમાં પણ વંચાવજો, ૧૭ અને લાઓદીકિયાથી જે પત્ર તે તમે વાંચજો. ૧૮ અને આખીપસને કહેજો કે, પ્રભુથી જે સેવા તને મળી છે તે પુરી કરવાને તારે સાવધાન રહેવું.

૧૯ હું પાઉલનું આ મારા હાથથી સ્થિત કુશળ. મારાં બધેનો થાઈ રાખજો. તમારા પર કૃપા થાઓ. આમિન.

થેસાલોનીકીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર.

૧ હેવ બાપમા તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તમાં થેસાલોનીકીઓની મહળીને પાઉલ તથા સીલ્વાનસ તથા તીમોથી [લખે છે]; તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

૨ અમારી પ્રાર્થનાઓમા તમારું સ્મરણ કરીને, અમે સદા તમ સર્વ વિષે દેવની ઉપકારસ્વરૂપિ કરીએ છીએ; ૩ કેમકે આપણા દેવ તથા બાપની આગળ તમારાં, વિશ્વાસનું કામ તથા પ્રેમની મહેનત તથા

આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પરની આશાની સહનત અમે નિરંતર સહારીએ છીએ; ૪ દેવથી પ્રેમ પામેલ ભાઈઓ, તમે પસંદ કરાએલા છો એ અમે બહોળીએ છીએ; ૫ કેમકે અમારી સુવાત્તા કેવળ વાતથી નહિ પણ પરાક્રમથી તથા પવિત્ર આત્માથી તથા ધણી ખાતરીથી પણ તમારી પાસે આવી; જેમજ અં તમારે લીધે તમારામાં કેવા થયા એ તમે બહોળો છો. ૬ અને તમે ધણી વિષયમાં પવિત્ર આત્માના આનંદ

સહિત વાત રિવકારીને અમને તથા પ્રભુને અનુસરનારા થયા. ૭ એવા કે તમે માકેદોન્યા તથા આખા-યામાંના સર્વે વિશ્વાસીઓને નમુનારૂપ થયા. ૮ કેમકે દેવજી માકેદોન્યા તથા આખાયામાં તમારાથી પ્રભુની વાત ફેલાઈ એમ નહિ, પણ સર્વે જગ્યાઓમાં દેવ પરનો તમારો વિશ્વાસ પ્રગટ થયો, એ માટે અમારે કંઈ કહેવાની અવશ્ય નથી કેમકે તેઓ પોતે અમારા વિષે પ્રગટ કરે છે કે તમારામાં અમારો પ્રવેશ કઈ રીતે થયો, ને શી રીતે તમે મૂર્તિઓ વરફાથી દેવની ભણી કર્યા, એ માટે કે તમે જીવતા તથા ખરા દેવની રોશ કરી, ૧૦ ને તેનો પુત્ર, એટલે આવનાર કોપથી આપણે બચાવનાર ઇસુ, જેને તેણે સુએલામાંથી ઉઠાડ્યો, તેની આકાશથી આવવાની વાત તમે જાણો.

૨ કેમકે, એ બાઈઓ, તમારામાં અમારા પ્રવેશ વિષે તમે જાણો છો કે, તે અમથો નથી થયો, ૨ પણ જેમ તમે જાણો છો તેમ અમે પહેલા ફિલિપીમાં દુઃખ તથા અપમાન સહ્યાં, તોપણ ધણી કષ્ટથી તમારી પાસે દેવની સુવાર્તા કહેવાને આપણા દેવમાં હિંમતવાન થયા. ૩ કેમકે અમારો બોધ છળથી કે અધુરુપણથી કે કપટમાં નહોતો; ૪ પણ જેમ દેવે સુવાર્તાને કારભાર ચલાવવાને અમને પસંદ કીધા, તેમ અમે માણસોને પ્રસન્ન કરનારાની પેઠે નહિ, પણ અમારા હૃદયોના પારખનાર દેવને પ્રસન્ન કરવાને બાંધીએ છીએ. ૫ કેમકે તમે જાણો છો કે, અમે કદી ખુશામતની વાતમાં નહોતા, અથવા દ્રવ્યલોભના ટોંગમાં નહોતા; દેવ સાક્ષી છે. ૬ અને અમે ખ્રીસ્તના પ્રેરિત હોવાથી બાર મુકવાને અધિકારી હતા, તોપણ માણસોથી, તમારાથી કે બીજાથી, અમે મહિમા ચોધતા નહોતા; ૭ પણ જેમ ધાવ મા પોતાના બાળકોને પાળે છે, તેમ અમે તમારામાં લીન હતા. ૮ તેમજ અમે તમારી બધી મમતા કરીને, તમને કેવળ દેવની સુવાર્તા નહિ, પણ પોતાના જીવે આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે અમને વહાલા હતા. ૯ કેમકે, બાઈઓ, તમે અમારો ધમ તથા મહેનત સહારો છો, કેમકે તમારામાંના કોઈ પર બાર ન મૂકીએ માટે રાત દહાડો કામ કરતા તમને દેવની સુવાર્તા પ્રગટ કીધી. ૧૦ તમે શાહેદ છો, તથા દેવ પણ [શાહેદ] છે કે તમ વિશ્વાસીઓની સાથે અમે કેવી રીતે પવિત્રા-ધથી તથા નીતિથી તથા નિર્દોષપણથી વર્તતા હતા. ૧૧ તે પ્રમાણે તમે જાણો છો, કે જેમ બાપ પોતાના ઓકશને, તેમ અમે તમારામાંના પ્રત્યેકને બોધ તથા

દિવાસો તથા સાક્ષી આપતા હતા, ૧૨ એવા હેતુથી કે, દેવ જે તમને પોતાના રાજ્ય તથા મહિમામાં તેડે છે, તેને થોડું તમે ચાલો.

૧૩ અને એ કારણ માટે અમે દેવની ઉપકારસ્તુતિ નિરંતર કરીએ છીએ કે, તમે ન્યારે અમારી પાસેથી દેવની વાત સાંભળીને માની લીધી, ત્યારે તેને માણસોની વાતના જેવી નહિ, પણ જેમ તે ખરીબ દેવની વાત છે તેમ તમે તેને માની; તેજ તમ વિશ્વાસીઓમાં પ્રેરણા કરે છે. ૧૪ કેમકે, બાઈઓ, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવની જે મરણીએ યહૂદાહમાં છે તેઓના અનુસરનારા તમે થયા; કેમકે જેમ તેઓએ યહૂદીઓથી દુઃખ સહ્યા તેમ તમે પણ પોતાના દેશના લોકોથી તેવાજ દુઃખ સહ્યા. ૧૫ તેઓએ પ્રભુ ઇસુને તથા પોતાના ભવિષ્યવાદીઓને પણ મારી નાખ્યા, ને અમારી સતાવણી કીધી, તેઓ દેવને પ્રસન્ન નથી, ને સઘળા લોકને ઉલટા છે; ૧૬ વિદેશીઓને તારણને અર્થે વાત કહેતા તેઓ અમને વારે છે; તેથી તેઓ નિત્ય પોતાના પાપ પુરા કરે છે, ને અત્યંત કોપ તેઓ પર આવ્યો છે.

૧૭ પણ, બાઈઓ, અમે મનથી નહિ, પણ દેહધીજ તમારી પાસેથી ધડીલાર વેગળા થઈને, ધણી મુશ્કાળી તમારા મ્હોડાં ભેગાને ધણી મહેનત કીધી. ૧૮ એ માટે અમે, એટલે મેં પાઉલે, એકવાર ને બીજવાર પણ તમારી પાસે આવવાને ચાહ્યું, પણ ચેતાને અમને અટકાવ્યા. ૧૯ કેમકે અમારી આરા કે આનંદ કે ઉઠાસનો સુમટ થયું છે? આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવાની વેળામાં તેની આગળ તમેજ એ નથી? ૨૦ હા, તમે અમારો મહિમા તથા આનંદ છો.

૩ માટે ન્યારે અમારાથી વધારે સહેવાઈ નહોતું ત્યારે અમે આચેનાયમાં એકલા રહીએ, એવું અમે કરાવ્યું. ૪ અને તીસોથી જે અમારો બાઈ તથા ખ્રીસ્તની સુવાર્તામાં દેવનો સેવક, તેને તમને રિથર કરવાને ને તમારા વિશ્વાસ સબધી તમને દિવાસો આપવાને અમે મોકલ્યા, ૫ એ સાફ કે આ વિપત્તિથી કોઈ ન કડો, કારણ કે તમે પોતે જાણો છો કે તે સાફ આપણે કરાવાયા છીએ. ૬ એ માટે ન્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે અમે તમને અગાઉથી કહ્યું કે, આપણને વિપત્તિ થવાર છે, તે પ્રમાણે થયું, અને તે તમે જાણો છો. ૭ એ કારણને લીધે ન્યારે મારાથી વધારે સહેવાઈ નહોતું ત્યારે મેં તમારો વિશ્વાસ જાણવા સાફ [તીસોથીને] મોકલ્યા; ૮ એ પરીક્ષક કાપરીતે

તમારૂં પરીક્ષણ કર્યું હોય ને અમારી મહેનત અમથી થાય. ૧ પણ હમણાં ટીમેથી તમારે ત્યાંથી અમારી પાસે આવ્યો, ને તમારા વિશ્વાસ તથા પ્રેમની સારી ખબર અમને આપી, ને [કહ્યું] કે જેમ અમે તમને તેમ તમે પણ અમને ભેલવાની ધણી ઇચ્છા રાખો છો, ને સદા અમારૂં ઇલ સ્મરણ કરો છો. ૭ એ માટે, બાઇઓ, અમારા સર્વ સંકટ તથા વિપત્તિમાં તમારા વિશ્વાસથી તમારા વિષે અમે દિલારો પામ્યા. ૮ કેમકે હવે જો તમે પ્રભુમાં સ્થિર રહો, તો અમે જીવીએ. ૯ કેમકે જો આનંદથી અમે અમારા દેવની આગળ તમારે ક્ષીએ આનંદ કરીએ છીએ, તે સુધાને સાચું અમે તમારા વિષે દેવની રી ઉપકારરૂપિત કરી રાખીએ? ૧૦ અમે સત દહારો અતિરો પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, અમે તમારા મ્હો ભેઠએ, ને તમારા વિશ્વાસનું બોધપણું સંપૂર્ણ કરીએ.

૧૧ હવે દેવ આપણો બાપ પોતે તથા આપણો પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત તમારી બાળી અમારો રસ્તો પાધરો કરો. ૧૨ અને જેમ અમારો પ્રેમ તમારા પર, તેમ પ્રભુ તમારો પ્રેમ પણ એક બીજા પર તથા સર્વ ઉપર વધારો ને પુષ્કળ કરો; ૧૩ એ સાચું કે ન્યારે આપણો પ્રભુ ઇસુ પોતાના સર્વ પવિત્રો મુક્તિ આપરો, ત્યારે દેવ આપણા બાપની આગળ, તે આપણાં હૃદયોને પવિત્રાઈમાં નિર્દોષ એવાં સ્થિર કરે.

૪ તો બાઇઓ, ઉલ્લુ, પ્રભુ ઇસુમાં તમને વિનતી તથા મુખોષ કરીએ છીએ કે, તમારે કેવી રીતે ચાલવું ને દેવને પ્રસન્ન કરવો, એ અમારાથી સાંભળ્યું તે પ્રમાણે જેમ તમે ચાલો છો, તેમ વધારે ને વધારે ચાલતા ભયો. ૧ કેમકે અમે પ્રભુ ઇસુથી તમને કહ્યું કે આજ્ઞાઓ આપી તે તમે ભણો છો. ૨ કારણ કે દેવની ઇચ્છા એવી છે કે, તમારૂં પવિત્રીકરણ થાય કે છિનાળાથી તમે દૂર રહો; ૩ કે તમારામાંના દરેક, દેવને ન ભણનારા વિદેશીઓની જેમ વિવચની ઇચ્છા નહિ, ૪ પણ પવિત્રાઈમાં તથા માનમાં પોતાનું પાત્ર રાખી ભણે; ૫ કે તે બાળતમાં રીઝ ઉઘડન કરીને પોતાના બાઇને ઉતરે નહિ, કારણ કે પ્રભુ એવા સુધાને ખદેલો હેનાર છે, જેમ અમે અજાદ પણ તમને કહ્યું ને પ્રમાણ આપ્યું તેમ. ૬ કેમકે હવે આપાનને અપહરણને સાચું નહિ, પણ પવિત્રાઈમાં તેજ છે. ૭ એ માટે જે અનાદર કરે તે તેો માણસનો નહિ, પણ દેવ જે પોતાનો પવિત્ર આત્મા તમને આપે છે, તેનો અનાદર કરે છે.

૮ પણ બાઇ પત્ની પ્રીતિ વિષે કોઈ તમારા પર લખે, એની તમને કંઈ જરૂર નથી, કેમકે તમે પોતે એક બીજા પર પ્રેમ રાખવાને દેવથી શિખાવેલા છો. ૧૦ અને આખા માકેદોન્યાના સુધા બાઇઓ પર તમે એજ કરો છો; પણ, બાઇઓ, અમે તમને વિનતી કરીએ છીએ કે, તમે વધારે ને વધારે કરો; ૧૧ ને જેમ અમે તમને આજ્ઞા આપી, તેમ યાત રહેવાને તથા પોતપોતાનાં કામ કરવાને, તથા પોતાને દાણે ઉદ્યોગ કરવાને, તમે ચલ કરો; ૧૨ એ સાચું કે બહાનુઓની આગળ તમે સારી રીતે ચાલો, ને તમને કશાની અન્ય ન રહે.

૧૩ પણ, બાઇઓ, ઉધી ગયલા વિષે તમે અવગણ્યા રહો એવી અમારી ઇચ્છા નથી, એ સાચું કે બીજા ભેલોને આશ્રય નથી તેઓની જેમ તમે ખેંદ ન કરો. ૧૪ કેમકે જો આપણે વિશ્વાસ કરીએ છીએ કે, ઇસુ મરણ પામ્યો ને પાછો ઉઠ્યો, તો તેમજ ઇસુમાં ભેલો ઉધી ગયા તેઓને પણ દેવ તેની સાથે લાવશે. ૧૫ કેમકે પ્રભુની વાતથી અમે તમને કહીએ છીએ, કે પ્રભુના આવવાની વેળાએ આપણે જીવતા રહેનારા તે ઉવેલાઓની આગળ જનારા નથી. ૧૬ કેમકે સાદથી, પ્રભુજી દુતની વાણીથી, તથા દેવના રણસિનગથી પ્રભુ પોતે આકાશથી ઉતરશે; ને ખ્રીસ્તમાં ભેલો મુએલા તેઓ પહેલા ઉઠશે. ૧૭ પણ આપણુ જીવતા રહેનારા અનમાં પ્રભુને મળવા સાચું તેઓની સાથે વાદળોમાં વણાઈ જઈએ, ને તેમજ સદા પ્રભુની સાથે યઈએ. ૧૮ તો એ વાતોથી એક બીજાને મુખોષ કરો.

૫ પણ બાઇઓ, વખતો તથા સમયો વિષે તમને લખ્યું એની કંઈ તમને અગત્ય નથી. ૨ કેમકે તમે પોતે સારીજેટ ભણો છો કે, જેમ સતમાં જો તેમ પ્રભુનો કિવસ આવે છે. ૩ કેમકે ન્યારે તેએ કહેરો કે, યાંતિ તથા કુશળતા ઉ ત્યારે જેમ ગર્ભવતીનું દુઃખ તેમ તેઓ પર અકરમાલ નાચ આવશે, ને તેઓ નહિજ જવશે. ૪ પણ બાઇઓ, તમે અધારામ નથી, કે તે કિવસ જોરની જેટ તમારા પર આવે ૫ તમે સુધા અજગણના ઠીકરા તથા દહારાન ઠીકરા છો; આપણે સતના તથા અધારાના નથી ૬ એ માટે બીજાઓની જેટ આપણે ઉધીએ નહિ પામુ ભનીએ તથા સાવધાન રહીએ. ૭ કેમકે ઉધના રાઓ સતમાં ઉધે છે, ને છાકરા સતમાં છાકરા યાર છે. ૮ પણ આપણે દહારાના છીએ, માટે વિશ્વાસ

તથા પ્રેમનુ બખતર, ને તારણની આશાને ટોપ પહે-
રીને સાવધાન રહીએ ૬ કેમકે દેવે આપણને કોષને
સાડ નહિ, પણ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તારણની
પ્રાપ્તિને સાડ કરાવ્યા છે, ૧૦ તે આપણે સાડ મરણ
પાડ્યો, એ સાડ કે આપણે જીવિતીએ કે જીવિતીએ તો
તેની સખાતે જીવિતીએ ૧૧ માટે જન્મ તમે કરો છો તેમજ
અરસ પરસ સુખાધ કરે, તથા એકબીજાને રચિય કરો

૧૨ પણ, ભાઈઓ, અમે તમને વિનતી કરીએ છીએ
કે, જેઓ તમારામાં મહેનત કરે ૩ તથા પ્રભુમાં તમારા
આગેવાન છે તથા તમને યોગ્ય કરે છે તેઓને તમે
નહો, ૧૩ ને તેઓના કામને લીધે પ્રેમમાં તેઓને
અતિ ધણુ માન આપો, તમે માહોમાહે શાંતિમાં
રહો ૧૪ અને ભાઈઓ, અમે તમને વિનતી કરીએ
છીએ કે, તમે અદાએલોને યોગ્ય કરો, બીજાને ઉત્તે
જન આપો, અબળોને આધાર આપો, સંધળાની સાથે
સહનશીલ થાઓ ૧૫ જુઓ, કે કોઇ કોઇને ભુરાઇને
પહેલે ભુરાઇ ન વાળે, પણ સદા એકબીજાનુ તથા

સંધળાનુ સાડ કરવાને યત્ન કરો ૧૬ સદા હરખાઓ
૧૭ બધુ પ્રાર્થના કરો ૧૮ હરેક વાતમાં ઉપકારસ્તુતિ
કરો, કેમકે તમારા વિષે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવની મરજી
એવીજ છે ૧૯ આત્માને ન હોલવો ૨૦ ભવિષ્યવાદોને
ઉચ્છ ન ગણો ૨૧ સંધળાને પારખો, ને સાડ તે બાંધી
રાખો ૨૨ હરેક પ્રકારની ભુરાઇથી દૂર થાઓ

૨૩ અને શાંતિનો દેવ પોતે તમને પુરા પવિત્ર કરો
અને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવા સુધી
તમારો આત્મા તથા પ્રાણ તથા શરીર સંપૂર્ણ [તથા]
નિર્દોષ રખાઓ ૨૪ તમારો તેડનાર ને વિશ્વાસુ છે,
તે તે કરશે

૨૫ ભાઈઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો

૨૬ પવિત્ર ડુબનથી સર્વ ભાઈઓને ફ્રેમ કરાજ
કહેલે ૨૭ હુ તમને પ્રભુના સમ ધાડુ છું કે, આ પત્ર
સંધળા પવિત્ર ભાઈઓને વાંચી સલામવામાં આવે

૨૮ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર
થાઓ આમેન

થેસ્સાલોનીકીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર.

૧ દેવ આપણા બાપ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તમાં
થેસ્સાલોનીકીઓની મંડળીને, પાઉલ તથા
સીલવાનસ તથા તીમોથી [લખે છે] ૨ દેવ બાપ
તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ
૩ ભાઈઓ, અમારે તમારા વિષે દેવની ઉપકાર
સ્તુતિ સદા કરવી જોઈએ, ને તે લાયક છે, કેમકે
તમારો વિશ્વાસ બહુ વધે છે, ને તમ સર્વમાં હરેકનો
પ્રેમ એક બીજા ઉપર ધણો થાય છે ૪ માટે તમારા
પરની સંધળી સલામણી તથા ને વિપતિ તમે વેઠો
છો, તેઓમાં તમારી સહનતા તથા વિશ્વાસને લીધે
અમે પોતે દેવની મંડળીઓમાં તમારૂં વખાણુ કરીએ
છીએ ૫ આ તો દેવના ન્યાયી ઇનસાફનુ પ્રમાણુ છે,
કે દેવના ને રાજ્યને સાડ તમે દુ ખ વેઠો છો, તેને
ચોગ્ય તમે ગણ્યો ૬ કેમકે દેવને એ વાળ્યો છે,
કે તમારા દુ ખ દેનારને તે દુ ખ વાળી આપે, ૭ ને
તમ દુ ખ પામેલાઓને અમારી સાથે વિસાઓ આપે,
ન્યારે પ્રભુ ઇસુ આકાશથી તેના પરાક્રમના દૂતો

સાથે ૮ બળતી આગમાં પ્રગટ થશે ત્યારે, તે વેળા
જેઓ દેવને નથી ભણતા, ને જેઓ આપણા પ્રભુ
ઇસુ ખ્રીસ્તની સુવાત્તા નથી માનતા, તેઓ પર હડ
તે કરાવશે ૯ તેઓ પ્રજાની આગળથી તથા તેના
સામર્થ્યના મહિમાથી સજ્જ એટલે અનતકાળનો નારા
ભોગવશે ૧૦ ન્યારે પેતાના પવિત્રોમાં મહિમા
પામવાને, ને જેઓએ વિશ્વાસ ધીધો તેઓમાં
આશ્ચર્યવાન મનાવાને તે આવશે તે દહાડે [એમ
યરો], ને તમે પણ અમારી સાહેદો પર વિશ્વાસ
રાખ્યો ૧૧ એ સાડ અમે સદા તમારા વિષે પ્રાર્થના
કરીએ છીએ કે, આપણે દેવ તમને આ તેડાને ચોગ્ય
ગણે, ને સલામની સંધળી પ્રસન્નતા તથા વિશ્વાસનું
કામ સામર્થ્યથી પુરા કરે, ૧૨ એ માટે કે આપણા
દેવ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા પ્રમાણે, આપણા
પ્રભુ ઇસુનું નામ તમારામાં મહિમાવાન થાય ને તમે
તેનામાં મહિમાવાન થાઓ

૨ હવે બાઇઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવા તથા તેની પાસે આપણે એકઠા થવા વિષે, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, ૧ પ્રભુનો દહાડો નહિ હમણાં આવી જાય તેમ તમે એકા એક મનના ન બુજો, ને નભરાઓ ના, આત્માથી નહિ, વાલથી નહિ, ને અમારા [લખેલા] એવાં પત્રથી નહિ. ૨ કોઈ પ્રકારે મોઢ તમને ન બુલાવે, કેમકે ત્યાર પહેલાં ધર્મત્યાગ થશે તથા પાપજન માણસ ને વિનાશનો દીકરો, તે પ્રગટ થશે, ૩ તે અટકાવીને ને સર્વ દેવ અથવા પૂજ્ય કહેવાય છે તેઓ સામે પોતાને ડાહ્યા કરે છે, એવા કે પોતે દેવ છે એમ પોતાને દેખાડવા દેવનાં મંદિરમાં દેવ તરીકે બેસે છે. ૪ હું તમને યાદ નથી કે, હું તમારી સાથે હતો, ત્યારે મેં એ વાતો તમને કહી હતી? ૫ અને તે પોતાના વખતમાં પ્રગટ થાય, માટે હું અટકાવ કરે છે તે હવે તમે નહોા છો. ૬ કેમકે અધર્મનો મર્મ હમણાં અસર કરે છે, પણ ને હાલ અટકાવનાર છે તે વખતથી કદાચ ત્યાં સુધી [અટકાવશે], ૭ ને ત્યારે તે અધર્મ પ્રગટ થશે, જેને પ્રભુ ઇસુ પોતાના મુખના શ્વાસથી તેનો સહાર કરશે તથા પોતાના આવવાના પ્રકારથી તેનો નાશ કરશે, ૮ એટલે તેનો નાશ જેનું આવડુ રીવાજના કાચા પ્રમાણે બુદ્ધિમાન સર્વ પરાક્રમ તથા ચિન્હો તથા ચમત્કારો સાથે છે, ૯ ને જેઓ નાત પામે છે તેઓને સાડ અન્યાયની સર્વ કામગીરી છે, કેમકે તેઓએ પોતાના તારણને અર્થ સત્યની પ્રીતિ પામી લીધી નહિ. ૧૧ અને તે માટે દેવ તેઓમાં બ્રાવિની ઉદ્દેશથી મોકલે છે કે, તેઓ તે બુદ્ધિ માને, ૧૨ એ સાડ કે જેઓએ સત્ય પર વિશ્વાસ કીધો નથી, પણ અન્યાયમાં સતોષી હતા, તે સખળા પર દહ કસવાય.

૧૩ પણ બાઇઓ, પ્રભુથી પ્રીતિ પામેલા, તમારા વિષે સદા દેવની સ્મૃતિ કરવાને અમે બધાએ ના છીએ, કેમકે આત્માના પવિત્રીકરણથી તથા સત્યના વિશ્વાસથી તારણને અર્થ દેવે તમને આરંભથી પસંદ કર્યા છે. ૧૪ અને સાડ તેણે તમને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને મહિમા પામવાને અર્થે અમારી સુવાતોથી તેજા છે. ૧૫ માટે, બાઇઓ, સ્થિર રહો, ને ને સપ્રદાય તમે વાલથી કે અમારા પત્રથી સિખ્યા તે પકડી રાખો.

૧૬ હવે આપણો પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પોતે ને દેવ આપણે તમાર, જેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને

સર્વકાળનો દિવાસો ને સારી આરા કૃપાથી આપણને આપ્યા, ૧૭ તે તમારા હૃદયને દિવાસો આપે, ને સર્વ સારા કામમાં તથા વાતમાં તમને સ્થિર કરે.

૩ હવે, બાઇઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો કે પ્રભુની વાત વેગે ચાલે ને મહિમાવાન થય, જેમ તમારે ત્યાં થાય છે તેમ, ૨ અને કે અમે અડી-એવ તથા દુષ્ટ માણસોથી બચાવ પામીએ, કેમકે સુનહાને વિશ્વાસ નથી, ૩ પણ પ્રભુ વિશ્વાસુ છે, તે તમને સ્થિર કરશે ને બુદ્ધિથી બચાવશે. ૪ અને તમારા વિષે અમે પ્રભુમાં બરાસો રાખીએ છીએ કે, ને આજ્ઞા અમે કરીએ છીએ તે તમે પાળો છો તથા પાળશો. ૫ અને દેવના પ્રેમમાં તથા ખ્રીસ્તની ધીરજમાં પ્રભુ તમારા હૃદયને લાવે.

૬ હવે, બાઇઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે અમે તમને આજ્ઞા કરીએ છીએ કે, ને હરેક બાઇ આરા નાને છે, ને અમારાથી પામેલા સપ્રદાય પ્રમાણે ચાલતા નથી, તેનાથી તમે બુદ્ધિ ધાઓ. ૭ કેમકે અમને કષ્ટ રીતે અનુસરવા ભેઠકો એ તમે પોતે નહોા છો, કેમકે અમે તમારામાં આરા ચાલ્યા નહોતા, ૮ ને કોઈ માણસનું અન્ન અમે મંકૂત ખાધું નહોતું, પણ તમારામાંના મોઢ પર કાર ન મુકીએ, માટે શત દહાડો મહેનત તથા કષ્ટથી કામ કીધું, ૯ અમને અધિકાર નથી એમ નહિ, પણ તમે અમને અનુસરો માટે અમે તમને નહુનારૂં યજ્ઞો ૧૦ અને જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે પણ આ આજ્ઞા કીધી કે, ને કોઈ માણસ કામ કરવા ન ઇચ્છે, તો તે ખાય પણ નહિ. ૧૧ કેમકે તમારામાંના કેટલાએક આરાપ-લાથી નાને છે, ને કષ્ટ કામ કરતા નથી પણ કા નેમવ કરે છે એવું સાબળોએ છીએ. ૧૨ પણ એવાઓને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી આજ્ઞા કરીએ છીએ તથા બોધ કરીએ છીએ કે, તેઓ શાંતિસહિત કામ કરીને પોતાનું અન્ન ખાય. ૧૩ પણ, બાઇઓ, તમે સાડ કરતા યાકરો ના. ૧૪ અને જો કોઈ અમારી ત્યાં પત્રમાંની વાત ન માને, તો તેને ધારી રાખો ને તમે તેની સાથે મળતા ન રહો એ માટે કે તે તરમાય. ૧૫ તોપણ તેને સનુ ન ગણો, પણ બાઇ નહીને તેને બોધ કરો.

૧૬ હવે શાંતિમાં પ્રભુ પોતે સદા સર્વ પ્રકારે તમને શાંતિ આપે. પ્રભુ તમ સર્વની સાથે થાઓ.

૧૭ હું પાઉલનું પોતાને હાથે જેમ કુશળ, એ નિશાળી સર્વ પદમાં છે, એમ હું લખુ છું. ૧૮ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમ સર્વ પર થાઓ.

તીમોથીને પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર.

૧ દેવ આપણા તારનારના તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ જે આપણી આરા, તેની આજ્ઞા પ્રમાણે યજેલો ખ્રીસ્ત ઇસુનો પ્રેરિત પાઉલ, ૧ વિશ્વાસમાં પોતાના ખરા હીકરા તીમોથીને [લખે છે], દેવ આપણુ આપથી તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, દયા તથા શાંતિ થાઓ

૨ જેમ માટેહોન્યામાં જતા મેં તને વિનંતી કીધી કે, તું એફેસસમાં શીની કેટલાએકને આજ્ઞા કર કે, તેઓ બીજા ઉપદેશ ન કરે, ૪ ને કહાણીઓ તથા અપાર વશાવળીઓ પર ચિત્ત ન રાખે, એવી વાતો તો તકરાર ઉપાનવે છે, પણ દેવના જે કારભાર વિશ્વાસમાં તેને અનુકૂળ નથી [તેમ ફરી કહુ છું] ૫ આજ્ઞાનો મુખ્યાર્થ તો શુદ્ધ હૃદયથી તથા સારા અત કરણથી તથા ડોરદિલ વિશ્વાસથી પ્રીતિ છે

૬ તેઓથી કેટલાએક સુકીને ૦૪થ વાત બોલવાની ભણી ફરી ગયા છે, ૭ તેઓ નિયમશાસ્ત્રના ઉપદેશક થવા ચાહે છે, પણ પોતે શું કહે છે અથવા જે વિષે તેઓ ખાતરીથી જાણે છે તે તેઓ સમજતા નથી ૮ પણ અમને માલમ છે કે નિયમ સારો છે, જે કોઈ તેનો વલીવટ યોગ્ય રીતે કરે તો, ૯ એવું ભણીને કે, નિયમ ન્યાયીને લાગતો નથી, પણ અનીતિવંતો તથા સ્વચ્છંદીઓને લાગે છે, અલક્ષ તથા પાપીઓને, અશુદ્ધ તથા અમગળોને, બાપ મારનારા તથા મા મારનારાઓને, મતુષ્યવાતકોને, ૧૦ વ્યભિચારીઓને, રૂંધેલાઓને, મૌણીઓને નોતપાપીઓને, જુઠાઓને તથા જુઠા સમ ખાનારાઓને લાગે છે, ૧૧ ને શુદ્ધ ઉપદેશને જે કંઈ બીજું ઉલટું હોય તો તેને પણ લાગે છે, ૧૨ સ્તુતિવાન દેવના મહિમાની સુવાતો જે મને સોપાયલી તે પ્રમાણે

૧૨ અને મને સામર્થ્ય આપનાર આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્ત ઇસુનો ઉપકાર હું માનુ છું, કેમકે તેણે મને વિશ્વાસુ આપીને રોવામાં રાખ્યો, ૧૩ હું પહેલાં હુલાં

પણ કનાર તથા સતાવનાર તથા નિંદક હતો, તોપણ હું દયા પામ્યો કારણ કે મેં અજ્ઞાનથી અવિશ્વાસમાં તે કીધું, ૧૪ ને ખ્રીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસ તથા પ્રેમ સુદ્ધ આપણા પ્રભુની કૃપા અતિ ઘણી થઈ ૧૫ આ વાત વિશ્વાસુ તથા સર્વ અગીકાર કરવા યોગ્ય છે કે, ખ્રીસ્ત ઇસુ પાપીઓને તારવાને જગતમાં આનંદો, તેઓમાં હું મુખ્ય છું, ૧૬ પરંતુ હું એ સારૂ દયા પામ્યો કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત પ્રથમ મારમાં પોતાની પુરી સહનશીલતા દેખાડે, એવી કે જેઓ અનત જીવનને સારૂ તેના પર વિશ્વાસ કરવાના તેઓને હું નમુનારૂપ થાઉં ૧૭ જે સનાતન યુગોનો રાત્ર, અવિનાશી, અદૃશ્ય તથા એકલો દેવ, તેને સદા સર્વકાળ સુધી માન તથા મહિમા થાઓ આમેન

૧૮ એ હીકરા તીમોથી તારા વિષે અગાઉ યજેલા ભવિષ્યવાદો પ્રમાણે, આ આજ્ઞા હું તને આપુ છું, કે તે ભવિષ્યવાદોથી તું સારી લડાઈ લડે, ૧ ને વિશ્વાસ તથા સારૂ અત કરણ રાખે, જેને કેટલાએક સુકી દઈને વિશ્વાસ વિષેનું વહાણ બાળી નાખ્યું, ૨૦ તેઓમાંના દુમનાય તથા અલેક્સાદર છે, તેઓને મેં રોતામને એ સારૂ સોખ્યા કે, તેઓ હુલાંપણ ન કરવાનું રાખે

૨ હવે સકુથી પહેલાં હું એવો બોધ કરુ છું કે, વિનંતીઓ, પ્રાચનાઓ, અરજીઓ તથા ઉપકારસ્તુતિઓ, સંઘળા માણસોને સારૂ કરાય રેતાલોને સારૂ તથા જેઓ અલિપ્તમાં છે તેઓ સર્વને સારૂ, એ માટે કે આપણે પુરી સુભક્તિમાં તથા ગભીરપણામાં, શાંત તથા સ્વસ્થ રીતે જીવનના દહાડા કાઢીએ ૩ કેમકે દેવ આપણા તારનારની આગળ એ સારૂ તથા લાયક છે ૪ તે ઇચ્છે છે કે સંઘળા માણસ તારણ પામે, ને સત્યના પુરા જ્ઞાનમાં આવે. ૫ કેમકે એક દેવ છે ને દેવનો તથા માણસોને એક મધ્યસ્થ પણ છે, એટલે ખ્રીસ્ત ઇસુ, પોતે

માણસ, જેણે સઘળાને સાડ પોતાને ખડીલીએ આપ્યો, તેની શાહેદી યોગ્ય પ્રસન્ને [આપવામાં આવશે] જેને સાડ હુ હલકારો તથા પ્રેક્ષિત (હું સાડુ યોલુ છુ, જુલું યોલતો નથી), ને વિશ્વાસમાં તથા સત્યમાં વિદેશીઓને ખિખવનાર કરવાયો છુ

૮ એ માટે મારી ઇચ્છા છે કે, પુરુષો સર્વ જગ્યામાં રીસ તથા વિવાદ વિના યુદ્ધ હાથે ઉઠાવીને પ્રાર્થના કરે. ૯ તે પ્રમાણે સ્ત્રીઓ પણ શોભતા વસ્ત્રથી લાજ તથા સુખદિ સહિત પોતાને સહુમારે, યુવકો ખાવથી તથા સેનું કે મોટી, કે મુલ્યવાન વસ્ત્રથી નહિ, ૧૦ પણ દેવની ભક્તિ જળ કરનારી સ્ત્રીને ને શોભે છે તેથી, એટલે સારાં કામથી [પોતાને સહુમારે] ૧૧ સ્ત્રીએ પુરા આધીનપણાથી ઇની રીતે શિખવ ૧૨ પણ ઉપદેશ કરવાની, કે પુરુષપર અધિકાર ચલાવવાની હુ સ્ત્રીને રુન આપતો નથી, પણ તેણીએ હાનાપણમાં રહેવું. ૧૩ કેમકે આદમ પહેલા ઉત્પત્ત થયો, પછી હવા ૧૪ અને આદમ ઉત્પત્તો નહિ, પણ શ્રી ઉત્પત્તને ઉલ્લખનમાં પછી. ૧૫ તોપણ જો તે સુખદિ સહિત વિશ્વાસ તથા પ્રેમ તથા પવિત્રાઈમાં રહે, તો તે જલુવાથી વારણુ ખામશે.

૩ આ વાત વિશ્વાસુ છે કે, જે કોઈ અધ્યક્ષને કોઈ આદે છે, તો તે સારા કામની ઇચ્છા કરે છે. ૧ અધ્યક્ષ નિર્દોષ, એક સ્ત્રીનો વર, સાવધાન, સુસુદ્ધિવાન, વ્યવસ્થિત, આતિથ્ય કરનાર, શિખવી શકે એવો, ૨ મધ્યથી નહિ, મારનાર નહિ, પણ સદનરીલ, કલ્યા કરનાર નહિ, દ્રવ્યલોભી નહિ, ૪ પોતાના ધરનાને સારી રીતે ચલાવનાર, પોતાના ઉકારોને સર્વ બક્ષીરપણાથી આધીન રાખનાર, એવા હોવા જોઈએ. ૫ (કેમકે જે કોઈ પોતાના ધરનાને ચલાવી જલુતો નથી, તો તે દેવની મળીની સલાહ કંઈ રીતે કરશે?) ૬ નવો શિખ નહિ, રમે તે કુલાઈને પોતાની તિ.પ્રમા પડે. ૭ વળી જરૂર છે કે, એના વિષે બહારનાઓની વરક્ષી સારી શાહેદી હોય, એ સાડ કે તે અપમાનમાં તથા શોભનના કુંદમાં ન પડે. ૮ એ પ્રમાણે સેવકો પણ નબીર, ખેવજની નહિ, પણ મધ્યથી નહિ, નીચ લાલ વિષે લોલો નહિ. ૯ વિશ્વાસી [ધર્મનો] મર્મ છુદ્ધ અંત.કરણી થાપનાર એવા હોવા જોઈએ. ૧૦ તેઓ પહેલાં પરખાએલા થાય; પછી જે નિર્દોષ માલમ પડે તો સેવકનું કામ કરે. ૧૧ એ પ્રમાણે ધાયકીઓ નબીર, નિર્દોષો નહિ, સાવધાન, તર્વ પાતમાં વિશ્વાસુ

એવી હોવી જોઈએ. ૧૨ હરેક સેવક એક સ્ત્રીનો વર, પોતાનાં ઉકારાં તથા ધરનાને સારી રીતે ચલાવનાર એવા હોવા જોઈએ. ૧૩ કેમકે જેઓએ સેવકનું કામ સારી રીતે કીધું, તેઓ પોતાને સાડ સારી પદવી તથા શ્રીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસમાં મોટી હિન્મત મેળવે છે.

૧૪ હુ વારી પાસે વહેલો આવવાની આદા રાખીને તને એ વાતો લખું છું; ૧૫ એ સાડ કે જે મને વાર લાગે, તો વારે દેવના ધરમાં કંઈ રીતે વર્તવું, એ તને જણાય; એ ધર જવતા દેવની મળી, સત્યને સ્તબ તથા આધાર છે. ૧૬ અને ખચિત સુખકિતો મર્મ મોટા છે, એટલે જે દેહમાં પ્રનટ થયો, આત્મામાં ન્યાયી કરવાયો, દૂતોના દીકમાં આપ્યો, વિદેશી-ઓમાં તેની વાત પ્રનટ થઈ, જગતમાં તે પર વિશ્વાસ થયો, મહિમામાં તે ઉપર લેવાયો.

૪ પણ આત્મા સાફ કહે છે કે, પાછલા કાળોમાં કેટલાએક માણસો, કુલાવનાર આત્માઓ પર તથા ભૂતોના ઉપદેશ પર લડી રાખીને, ૨ જુલું યોલ-નારા તથા જેઓનું અવ.કરણુ ડામેનું એવાઓના ડાંનથી વિશ્વાસનો ત્યાગ કરશે; ૩ ને એઓ પરજુ-વાને મના કરશે, ને ને ખોરાક ઉપકારસ્તુતિ કરીને લેવા સાડ દેવ વિશ્વાસીઓને તથા સત્ય જલુનારા-ઓને વાસ્તે ઉત્પત્ત કીધા, તેથી દૂર રહેવાનું કહેશે. ૪ કેમકે દેવનું સર્વ ઉત્પત્ત કરેલું સાડ છે, કંઈ નાખી દેવા સાડ નથી, જે ઉપકારસ્તુતિની સાથે તે લેવાય તો, ૫ કેમકે દેવની વાવથી તથા પ્રાર્થનાથી તે યુદ્ધ કરાય છે.

૬ એ વાતો બાઈઓને જણાવીને, ૭ શ્રીસ્ત ઇસુને સારો સેવક થઈય, ને ને વિશ્વાસની તથા સારા ઉપદેશની વાતોની પાઞ્જી તુ ચાલેતો ચાલ્યો તેઓથી ખાખેલો થઈય. ૮ પણ અધર્મી તથા વ્યર્થ કહાણી-ઓને યાજ, ને મુલકિતને સાડ પોતાની કસરત કર; ૯ કેમકે સરીરની કસરત થોડી જ ઉપયોગી છે, પણ સુખકિત સઘળાને સાડ ઉપયોગી છે, તેને ઉમણુના તથા આવતા કાળમાં પણ જીવનનું વચન છે. ૧૦ આ વાત વિશ્વાસુ તથા સંસ્કૃત અનીકાર કરવા યોગ્ય ૧૧ અને આ કારણુ માટે આપણે એ સાડ મહેનત કરીએ છીએ તથા કષ્ટ કરીએ છીએ, કેમકે સર્વ માણસોનો ને વિશેષ કરીને વિશ્વાસીઓનો ને વાર નાર છે, તે જીવતા દેવ પર આપણે આદા રાખેલી છે. ૧૨ આ વાતો કુરમાવ તથા શિખવ. ૧૩ કોઈ પણ વાર જીવાનપણાને ધિકારે નહિ; પણ વાતમાં

છે; એવાથી તે દૂર થા. ૧ પણ સંતોષસહિતની સુખક્ષિત મોટો લાભ છે, ૭ કેમકે આપણે આ જગતમાં કંઈ લાભ્યા નથી ને તેમાંથી કંઈ લઈ જવાનું નથી. ૮ પણ અત્ર વસ્ત્ર છતાં તેઓથી આપણે સતોષી થઈશું. ૯ પણ જે દ્રવ્યવાન થવા ચાહે છે, તેઓ પરીક્ષામાં તથા ક્રાંદામાં તથા ઘણી મૂર્ખ તથા નાશકારક વૃષ્ટામાં પડે છે, જેઓ માણસોને નાશમાં તથા હાનિમાં ડુબાડે છે. ૧૦ કેમકે દ્રવ્યનો લોભ સધળી યુદ્ધાઈનું મૂળ છે, તેની લાલચ કરીને કેટલાએક વિશ્વાસથી ભટકી ગયા, ને ધણા દુઃખોથી તેઓએ પોતાને વીધ્યા.

૧૧ પણ, એ દેવના માણસ, તેઓથી તે નાસ, ને ન્યાયીપણા, સુખક્ષિત, વિશ્વાસ, પ્રેમ, ધીરજ તથા ધીનતાની પાછળ આલ ૧૨ વિશ્વાસની સારી લડાઈ લડ, અનત જીવન ધર, કે જેને સારું તે તેજાએલો છે, ને જેના વિષે તે ધણા શાહેડીઓની આગળ સારો ઇકરાર કર્યો. ૧૩ દેવ જે સધળાને જીવતા કરે છે તેની આગળ તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જેણે પોતીઅસ પીલાતની આગળ સારો ઇકરાર કર્યો, તેની આગળ હું તને હોટેઈથી કહું છું કે, ૧૪ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવા સુધી આ આજ્ઞા ડાઘરહિત તથા દોષરહિત

તું પાળ; ૧૫ જે પ્રગટ થવું પોતાના સમયોમાં તે દેખાડશે, કે જે ધન્ય તથા એકલો સ્વામી છે, જે સભ્યોનો સભ તથા પ્રભુઓનો પ્રભુ છે, ૧૬ જે એકલાને અમરપણુ છે, જે અગમ્ય અનવાળામાં રહે છે, જેને માણસોમાંના કોઈએ જોયો નથી ને નેજ સકતો નથી, તેને માન તથા સદાકાળનું પરાક્રમ થાઓ. આમેન.

૧૭ આ કાળના દ્રવ્યવાનોને હોટેઈથી કહે કે, તેઓ અહંકાર ન કરે, ને દ્રવ્યના અસ્થિરપણા પર નહિ, પણ જે દેવ આપણને સુખાનુભવ સારૂ દ્રવ્યરૂપ સર્વ આપે છે તે પર આરાધા રાખે; ૧૮ કે તેઓ સારૂ કરે, ઉત્તમ કામો વિષે દ્રવ્યવાન યાચ, ઉદાર ને પરાંપકારી થાય, ૧૯ આવતા કાળને સારૂ પોતાને વારતે પુછરૂપી સારો પાથો નાખે, એ માટે કે જે ખરેખર જીવન તે તેઓ ધરી રાખે.

૨૦ એ તીમોથી, જે તને રોપેલું છે તે સલાળ, ને અધર્મી અમથી વાતોથી તથા જે જુઠાઈથી દાન કહેવાય છે તેના વિવાદથી દૂર થા, ૨૧ કે જેને કેટલાએક માનીને વિશ્વાસ વિષે ભૂલ્યા. તારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

તીમોથીને

પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર.

૧ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે જીવન છે તેના વચન પ્રમાણે દેવની ઇચ્છાથી ખ્રીસ્ત ઇસુને પ્રેરિત પાઉલ, ૨ વહાલા દીકરા તીમોથીને [લખે છે]; દેવ બાપથી તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, દયા, શાંતિ તને થાઓ.

૩ દેવ જેને હું મારા બાપદાદાઓથી શુદ્ધ બાવે લઈવું છું, તેની ઉપકારરહિત કરું છું કે, મારી પ્રાર્થનામાં રાત દહારો હું તારૂ સ્મરણુ જીવું રાખું છું. ૪ તારાં આંત્ર સહારીને હું તને જોવાને ધણો ચાહું છું કે આનંદથી ભરપૂર થાઉં; ૫ કેમકે જે નિકપટ વિશ્વાસ તારામાં દતો, જે પહેલા તારી વડીળાઇ હુઇય, ને તારી મા યુતીકા રહેલો દતો, ને મને બરોસો છે

કે તારામાં પણ છે, તે મને ચાહ છે. ૬ માટે હું ચાહ કરાવું છું કે, જે દેવનું દાન મારા હાથ સુક તને મળ્યું તેને તારે જીવત કરવું. ૭ કેમકે આપણને બીજાનો આત્મા નહિ, પણ સામર્થ્યનો પ્રેમનો તથા સાવધ બુદ્ધિનો આશ્યો છે, ૮ આપણા પ્રભુની શાહેડી વિષે, ને હું તેના બંદી વિષે તું ન સરમા, પણ સુવાર્તાને લીધે મારી દેવના સામર્થ્ય પ્રમાણે દુઃખ ભોનવ; ૯ તેણે આ તારો તથા પવિત્ર તેજાથી આપણને તેજા, આ કામ પ્રમાણે નહિ, પણ તેનાજ ઇરાદા તથા પ્રમાણે; જે કૃપા અનાદિકાગથી ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણને આપેલી હતી; ૧૦ પણ આપણા તા

ખ્રીસ્ત ઇસુના પ્રગટ થવાથી હમણા પ્રસિદ્ધ થઈ છે, તેણે મરણને નિરર્થક કીધું, ને સુવર્ણાથી જીવન તથા અમરપણુ પ્રકાશિત કીધું છે, ૧૧ તે વિષે હું હલકારો તથા પ્રેરિત તથા શિખવનાર કરાવાયો છું. ૧૨ તે કાગળ માટે હું એ તુ ઓ સહુ છું, તોપણ હું શરમાતો નથી, કેમકે જે પર મેં વિશ્વાસ કીધો તેને હું ઓળખું છું, ને મને લગેલો છે કે, તેની પાસે મારી અનામતી તે દહાડા સુધી તે રાખી શકે છે. ૧૩ યુદ્ધ વાતનો નમુનો જે તમે મારી પાસેથી સાબળ્યો તે ખ્રીસ્ત ઇસુના વિશ્વાસ તથા પ્રેમમા રાખ. ૧૪ તે સારી અનામતી આપણામાં રહેનાર પવિત્ર આત્માથી સલાળી રાખ.

૧૫ તને માલુમ છે કે, આસિયામાના સંઘર્ષોએ મને મુકી દીધો, તેઓમાં ડુગેલસ તથા હેરમોગોનેસ છે. ૧૬ પ્રભુ ઓનેસીફરસના ઘર પર દયા કરો, કેમકે તેણે વારે વારે મને તાળે કીધો, ને મારા બંધન વિષે શરમાયો નહિ, ૧૭ પણ તે ક્રમમાં હતો ત્યારે પાપી મહેનતથી મને શોધી કાઢીને મળ્યો. ૧૮ પ્રભુ તેને એવું આપે કે, તે દહાડે પ્રભુ પાસેથી તે દયા પામે, ને એફેસસમાં તેણે કેટલી સેવા કીધી, એ તું સારી પેઠે જાણે.

૨ માટે, મારા દીકરા, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે કૃપા તેમાં તું સમર્થ થા. ૨ અને જે વાતો ધણા શાહેદોની આગળ તે મારી પાસેથી સાબળી તે, જે વિશ્વાસુ માણસો બીજાઓને પણ શિખવવા યોગ્ય પડે તેઓને સોંપી દે. ૩ માટે ખ્રીસ્ત ઇસુના સારા સૈનિકની પેઠે તું મારી સાથે હું ખસડે. ૪ કાલ લડનાર સસારી કામકાજમાં ગુપ્તતા નથી, એ માટે કે તે સેનાપતિને સવરૂ કરે. ૫ અને જે કોઈ પણ મવ્યુદ્ધ કરે, તો નિયમ પ્રમાણે મવ્યુદ્ધ કીધા વનર તે ગુપ્ત પામતો નથી. ૬ મહેનત કરનાર ખેડૂતને પહેલા ફળ મળવા જોઈએ. ૭ હું જે કહું છું તેના વિચાર કર, કેમકે સર્વ વિષે પ્રભુ તને સમજાવ્યું આપશે. ૮ ઇસુ ખ્રીસ્ત જે મારી સુવર્ણા પ્રમાણે મુજબલાથી ઉદ્ધાર્યો [ને] દાઉદના સતાનનો. ૯ તેની યાદ રાખ, ૧૦ જે [સુવાત્તા]ને સાંઝે હું બહુ કરનારની પેઠે બંધન સુધી હું ખેડું છું, પણ દેવની વાત બધું થઈ નથી. ૧૧ તે માટે હું પસંદ કરેલાઓને સાંઝ સંઘળા સહુ છું, કે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે વાગ્ણુ તે અનંત મહિમાની સાથે તેઓ પામે. ૧૨ આ વિશ્વાસુ વાત છે—કેમકે જે આપણે તેની સાથે મુલાકાત, તો તેની સાથે જીવ્યું, ૧૩ જે લોકોને તો તેની સાથે રાખ્યું પણ કમીયું, જે

તેને નકારીશું તો તે આપણને પણ નકારશે, ૧૪ જે આપણે અવિશ્વાસી હોઈએ તોપણ તે વિશ્વાસુ રહે છે, તે પોતાને નકારી શકતો નથી.

૧૫ તું આ વાતો તેઓને યાદ કરાવતા પ્રભુ આગળ [તેઓને] એવા હુકમ કર કે, રાખવાદ જે કરામાં ગુલુકારી નથી, પણ સાબળનારાના બગાડને માટે છે, તે કોઈ ન કરે. ૧૬ લક્ષ્મીના કારણરહિત કામ કરનાર, સત્યની વાત બરાબર વહેંચનાર, દેવ આ જ પસંદ થયેલો એવા યવાને મહેનત કર. ૧૭ પણ અધર્મી તથા અમર્યા વાતોથી અલગ રહે, કેમકે તેઓ અલક્ષિતા થાપા વધતા જશે, ૧૮ અને તેઓની વાત વાસાની પેઠે ખવાતી જશે, તેઓમાના હુમનાયસ તથા શીલેતસ છે, ૧૯ પુનરુત્થાન થઈ ગયું છે એમ કહેતા તેઓએ સત્ય વિષે ભૂલ ખાધી, ને કેટલાએકનો વિશ્વાસ તેઓ ઉલટાવી નાખે છે. ૨૦ પણ દેવ કીધેલો પાયો સ્થિર રહે છે, તેને આ મહોર છે કે, પ્રભુ પોતાના જે છે તેઓને જાણે છે, ને આ કે, જે કોઈ ખ્રીસ્તનું નામ લે છે તેણે બુદ્ધિથી દૂર થયું. ૨૧ પણ મોટા ધરમા કેવળ સેના તથા રૂપાના નહિ, પણ લોકડાના તથા માટીના પાત્રો પણ હોય છે, ને કોઈ માનને સાંઝ ને કોઈ અપમાનને સાંઝ હોય છે. ૨૨ જે માટે જે કોઈ તેઓથી પોતાને ઘુદ્ડ કરે, તો માનને સાંઝ પવિત્ર કરેલું, સ્વામીને ઉપયોગી તથા સર્વ સારા કામને સાંઝ સિદ્ધ કરેલું પાત્ર તે ધરો. ૨૩ વળી જીવાનીના વિષયોથી નાસ, પણ પ્રભુનું નામ ઘુદ્ડ હૃદયથી લેનારાઓની સાથે ન્યાયીપણું, વિશ્વાસ, પ્રેમ, ગાતિની પાલન લાગ. ૨૪ મૂર્ખ તથા અજ્ઞાન વાદોને તબ, જે ભાડોને કે તેઓ વડવાડ ઉપજાવે છે. ૨૫ પણ પ્રભુના દાસે વડવાડ કરવી નહિ, પણ સંઘળાની સાથે નામ, શિખની શકે એવો, સદનરસીક, ૨૬ અટકાવનારાઓને નમ્રતાથી સમજવનાર થવો જોઈએ, કે કદાચ સત્ય બાલુવા સાંઝ દેવ તેઓને પસ્તાવે [કરવાનું મન] આપે, ૨૭ ને ચેતનથી જેઓ પકડાયા છે તેઓ સાવચ થઈને તેના ફાદામાંથી દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે છુટે.

૩ અને એ બધું કે ઉલ્લા દહાડાઓમાં લકડના વળેતો આવશે. ૨ કેમકે માણસો સ્વાર્થી, દ્રવ્યોદ્ધાતી, આપવખાલિયા, નવિષ, નિંદક, ખાખાપને ન માનનારા, અનુપકારી, અધુષ, ૩ નેત્રેમી, ફર, બહા મુકનારા, સ્વદમન ન કરનારા, નિંદ્ય, સુવાત-લેથી, ૪ વિશ્વાસવાદી, લડીયા, નવંથી કુરેલ, દેવ

પર નહિ પણ વિલાસ ઉપર પ્રીતિ રાખનારા, ૫ મુબ-
ક્રિયનું રૂપ દેખાડીને તેના પરાક્રમનો નકાર કરનારા
એવા ધરો, તેઓથી તું ફરી જા. ૬ કેમકે એઓમાના
એવા છે કે જેઓ ધરમાં પેસીને જે આજ્ઞાસમજી
સીઓ, પાપથી લાદેલી, ધણા પ્રકારની ઇચ્છાથી
ચવાવાએલી, ૭ હુમેશાં શિખતી છતાં પણ સત્યનું જ્ઞાન
પામી શકતી નથી, તેઓને વસા કરી લે છે. ૮ અને
જેમ જનનેસે તથા જનજોસે સુસાને અટકાવ્યો, તેમ
જે પણ સત્યને અટકાવે છે; એઓ મનમાં બગડેલા,
વિશ્વાસ સમજી પતિત માણસ છે ૯ પણ એઓ બહુ
આગળ ચાલવાના નથી; કેમકે જેમ તેઓનું મુખપણું
પ્રગટ થયું, તેમ એઓનું પણ સધળાની આગળ પ્રગટ
થયો. ૧૦ પણ મારો જે ઉપદેશ, આચરણ, કંરાવ,
વિશ્વાસ, સહનશીલપણું, પ્રેમ, ધીરજ, ૧૧ સતાવણી
ને દુઃખો જેવાં કે અત્યાજીમાં, ઇકોનીમાં, છુસામાં
મને થયાં, ને સતાવણી જેવી કે મેં વેડી તે બધામાં
તું મારી પાછળ ચાલ્યો; પણ આ સધળાં દુઃખોમાથી
પ્રભુએ મને છોડાવ્યો. ૧૨ અને જેઓ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં
સુબકિયી ચાલવા ઇચ્છે છે, તેઓ સધળા સતાવણી
પામશે. ૧૩ પણ જુડા માણસ તથા જુદારાએ બુલ-
વીને તથા જુડીને જુડાઈમાં વધતા જાય છે. ૧૪ પણ
તું જે વાતો શિખ્યો ને જોના વિષે તારી ખાતરી થઈ
છે તેઓમા રહે; કેમકે કોણથી શિખ્યો એ તને
માલમ છે; ૧૫ને એ પણ કે બાળપણથી પવિત્રશાસ્ત્ર
તું જાણે છે, તે ઇસુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી તારજુને
સાથે તને જ્ઞાન આપી શકે છે. ૧૬ હરેક શાસ્ત્ર જે
દેવની પ્રેરણાથી અપાયેલું છે, તે ઉપદેશ, નિષેધ,
સુધારા, ન્યાયીપણાના શિક્ષણને સાથે ઉપયોગી છે;
૧૭ એ માટે કે દેવનું માણસ સમર્પણ તથા સર્વ સારાં
કામને સાથે તૈયાર થાય.

૪ માટે દેવની આગળ ને ખ્રીસ્ત ઇસુ જે છવતાં
તથા મુએલાંઓનો ન્યાય કરવાનો છે તેની
આગળ ને તેના પ્રગટ થવાના તથા રાજ્યના [વિશ્વા-
રથી] જુ તને હટોડથી બહુ ધું કે, ૨ તું વાત પ્રગટ કર,
સુકાળમા અકાળમાં તત્પર રહે, સર્વ સહનશીલપ-
ણામાં તથા ઉપદેશમાં ઈષ્ટકો દે, ધમકાવ તથા બોધ
કર ૩ કેમકે એવા વખત આવશે કે જોમા તેઓ યુદ્ધ
ઉપદેશને નહિ ખમશે; પણ કાન ખજવાળતા પોતાની
ઇચ્છાઓ પ્રમાણે પોતાને સાથે ઉપદેશકો એકઠા કરશે;
૪ ને તેઓ સત્યથી કાન ફેરવશે, ને કહાણીએ બાધી

ફરશે. ૫ પરંતુ તું સર્વમાં સાવધાન થા, દુઃખ સહ્યે,
સુવાર્તિકનું કામ કર, વારી સેવા પૂર્ણ કર. ૬ કેમકે તું
આત્મારે અર્પણ કરાઉં છું, ને મારો નીકળવાનો વખત
પાસે આવ્યો છે. ૭ હું સારી લડાઈ લડ્યો છું, મેં દોડ
પુરી કીધી છે, વિશ્વાસ રાખ્યો છે. ૮ અને હવે મારે
સાથે ન્યાયીપણાનો મુગટ રાખી મુક્યો છે, તે તે
દંડાઉ ઇનસારી ન્યાયાધીશ પ્રભુ મને આપશે; ને
કેવળ મને નહિ પણ જે સધળા તેનું પ્રગટ થયું ઇચ્છે
છે તેઓને પણ આપશે.

૯ મારી પાસે વહેલો આવવાને તું યત્ન કર. ૧૦ કેમકે
દેમાસ હાલના જગત પર પ્રેમ કરીને મને મુકીને
ગયો, ને ચેરસાલોનીકામાં ગયો છે; કેરકેન્સ કલાલી-
આમા, વીતસ દલમાતીઆમાં ગયો. ૧૧ એકલો છુક
મારી સાથે છે, માર્ડને તારી સાથે લઈ આવજે, કેમકે
સેવાને સાથે તે મને ઉપયોગી છે. ૧૨ તુખીકસને મેં
એફેસસમાં મોકલ્યો. ૧૩ જે જોમા મેં ત્રોઆસમાં
કારપસ પાસે મુક્યો તે, ને પુસ્તકો, પણ વિશેષે
કરીને ચર્ચપત્રે આવતી વેળા સાથે લઈ આવજે.
૧૪ આલેક્સાદર કસારાએ મારી વિરૂદ્ધ ધણું દુષ્ટપણું
કીધું, પ્રભુ તેનાં કામ પ્રમાણે તેને બદલે આપશે;
૧૫ તેને વિષે તું પણ સમાજ, કેમકે તેણે અમરી
વાતોને બહુ અટકાવી. ૧૬ મારા પહેલા પ્રત્યુત્તરની
વખતે મારી પાસે કોઈ પત્ર રહ્યું નહિ, પણ સધળા
મને મુકી ગયા; એ તેઓના લેખામાં ન ગણાય
૧૭ તોપણ પ્રભુ મારી સાથે રહેશે ને તેણે મને બળ
આપ્યું, એ સાથે કે મારાથી વાત પુરી રીતે પ્રગટ થાય,
ને સધળા વિદેશીઓ સાંભળે; ને હું સિહના મ્હોડા-
માંથી છુટકો પામ્યો. ૧૮ અને પ્રભુ સર્વ જુડાં કામથી
મને છોડાવશે, ને પોતાના આકાશી રાજ્યને સાથે મને
જગ્યાવી રાખશે; તેને સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ.
આમેન.

૧૯ પ્રિસ્કા તથા આકુલા તથા ઓનેસિફરસના ધ
નાને શ્રેમ કુશળ કહેજે. ૨૦ એરાસ્તરસ કરીથમાં રહે
ને ત્રાફિમસને મેં મિલેવસમાં માર્દો મુક્યો. ૨૧ શિયા
પહેલાં આવવાને યત્ન કરજે. યુલુલસ તથા પુદે-
તથા લીનસ તથા કલાલીઆ તથા સર્વ બાઈઓ ત
શ્રેમ કુશળ કહે છે.

૨૨ પ્રભુ તારા આત્માની સાથે થાઓ ફપા તા
પર થાઓ.

તીતસને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર.

૧ પાઉલ દેવનો દાસ, ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત, દેવના પસંદ કરાએલાઓના વિશ્વાસને અર્થે, તથા સુલક્ષિત પ્રમાણે સત્યના પુરા જ્ઞાનને અર્થે, ર અનંત જીવનની આશાએ જેનું વચન જીકું ન બોલનાર હેવે આનાદિકાળથી આપ્યું, ૩ ને તેના યોગ્ય સમયમાં પોતાની વાત જણાવી, જેનું પ્રગટ કરવું, આપણા તારનાર દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે મને સોંપેલું છે; ૪ સામાન્ય વિશ્વાસ પ્રમાણે ખરા પુત્ર તીતસને [લખે છે]. દેવ બાપથી તથા આપણા તારનાર ખ્રીસ્ત ઇસુથી તને દુષ્ટ તથા સાંતિ યાચો.

૫ મેં એ કારણ માટે તને કેતેમાં મુક્યો, કે જે અધુરા છે તે તું યથાર્થ કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ કીધો, તેમ નગર નગરમાં તું વહીયો કરાવે. ૬ જે કોઈ નિર્દોષ હોય, એક સ્ત્રીના વર, જેનાં છોકરાં વિશ્વાસી, જેના ઉપર દુર્વ્યસનનું તોહોમત સુકેલું નથી, અથવા આડાં નથી, [તેને કરાવવો]. ૭ કેમકે અધ્યક્ષ દેવના કારભારીના જેવા નિર્દોષ હોવું જોઈએ; સ્વચ્છી કે કોપી કે મધ્યમી કે મારનાર કે નીચ લાભ વિષે લોભી એવો નહિ. ૮ પણ પહેલાં રાખનાર, સારાનો પ્રેમી, બુદ્ધિવાન, ન્યાયી, શુદ્ધ તથા સ્વદમન કરનાર, ૯ ઉપદેશ પ્રમાણે વિશ્વાસુ વાતને દટવાથી રાખનાર એવો જોઈએ, એ સાચું કે શુદ્ધ ઉપદેશથી બોધ કરવાને તથા અટકાવનારાઓને મનાવવાને તે સક્તિવાન હોય.

૧૦ કેમકે ગ્રાહી, અમર્યું બોલનારા તથા કબાસા ધણા છે, એઓ વિરોધે કરીને સુનતમાંના છે, ૧૧ તેઓનાં મ્હો બંધ કરવાં જોઈએ; તેઓ જે ઘટલું નથી તે લભણા લાભને સાચું ધિખવાને આખા ધરનાં ઉલટાવી નાખે છે. ૧૨ તેઓમાંના એકે એટલે તેમના એક કવિએ કહ્યું કે, કેવીઓ સદા ભૂડા, ગુંડા પથ, આળસુ પેટભર્યો છે. ૧૩ આ સાહેલી ખરી છે. તે કારણ માટે તેઓને સખત રીતે ધમકાવ, ૧૪ કે તેઓ યહૂદીઓની કદાહીએ પર તથા સત્યથી ફરનાર

માણસના હુકમ પર ચિત્ત ન રાખતાં વિશ્વાસમાં ખરા થાય. ૧૫ શુદ્ધને સધળું શુદ્ધ છે; પણ જાદુ તથા અવિશ્વાસીઓને કંઈ શુદ્ધ નથી, પણ તેઓનાં મન તથા અંતઃકરણ જાદુ યંચેલાં છે. ૧૬ અમે દેવને જાણીએ છીએ એવું તેઓ કબજા કરે છે, પણ કસ્ટીઓથી તેને નકારે છે; તેઓ અમગળ, અજ્ઞાન, ને સર્વ સારાં કામ વિષે જાદુ છે.

૨ પણ શુદ્ધ ઉપદેશને જે શોભે છે તે વાત તું બોલ, ૨ એવી કે ધરદાઓએ સાવધાન, ગંભીર, બુદ્ધિવાન, ને વિશ્વાસમાં, પ્રેમમાં તથા ધીરજમાં ખરા થવું જોઈએ; ૩ ને એવી કે ધરદાઓએ આચરણમાં ધર્મશીલતા, સાદી કરનારી નહિ, ધણે દ્રાક્ષરસ પીનારી નહિ, [પણ] સારી વાતો ધિખવાની થવું જોઈએ, ૪ એ સાચું કે તેઓ જીવાન બાચકીઓને પોતાના વરોને પ્રેમ કરવાનું, બાળકોને પ્રેમ કરવાનું, ૫ ને બુદ્ધિવાન, પવિત્ર, ધરનાં કામ કરનારી, માયાળુ તથા પોતાના વરને આધીન થવાનું સમજવે, એ માટે કે પ્રત્યુની વાતની નિંદા ન થાય. ૬ તે પ્રમાણે જીવાન માણસોને બુદ્ધિવાન થવાને બોધ કર. ૭ સર્વ વિષે સારી કસ્ટીનો નમુનો એવો પોતાને દેખાડ, ઉપદેશમાં શુદ્ધપણું, ગંભીરપણું, ૮ ને જે પર દોષ નહિ મુકાય એવી ખરી વાત દેખાડ; એ સાચું કે જે ઉલટો તે આપણા વિષે કંઈ ભૂલું બોલવાનું [નિમિત્ત] ન પામતાં સરમાધ બંધ. ૯ દાસોને પોતાના ધણીઓને આધીન થવાને, સર્વ વિષે ઍસજ કરનારા થવાને, આડું ન બોલવાને, ૧૦ ચોરી ન કરવાને, પણ સર્વમાં વિશ્વાસુ-પણું દેખાડવાને બોધ કર; એ સાચું કે તેઓ સર્વ વિષે આપણા તારનાર દેવના ઉપદેશને શોભાવે. ૧૧ કેમકે દેવની દુષ્ટા જે સધળાં માણસને સાચું તારણ લાવે છે તે પ્રગટ થઈ છે; ૧૨ તે આપણને ધિખવે છે, અસક્તિ વધા દેહિક ચિત્તોને નસારીને બુદ્ધિથી તથા ન્યાયીપણાથી તથા ભક્તિથી દાલના ગુનામાં

વત્તું; ૧૩ અને ધન્ય આશાપ્રાપ્તિની ને મોટા હેવ તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના મહિમાના પ્રગટ થવાની વાટ જોવી; ૧૪ તેણે પોતાને આપણે સાડ આપ્યો એ માટે કે, સર્વ અન્યાયથી તે આપણને છોડાવી લે, ને પોતાને સાડ ખાસ લોક તથા સર્વ સારાં કામ વિષે આસ્થિત એવા આપણને શુદ્ધ કરે.

૧૫ આ વાતો તું જોઇ, જોઇ કર, ને પુરા અધિકારથી કપડો દે; કાંઇ તને ટુંચ ન કરે.

૩ તેઓને સમસાવ કે તેઓ સત્તાધારી તથા અધિકારીને આધીન થાય, હાકેમોને માને, સર્વ સારા કામને સાડ તૈયાર થાય; ૨ કાંઇની નિંદા ન કરે, કળિયાખોર નહિ, પણ નમ્ર, સર્વ માણસોને પુરી લીનવા જેખાડનારા થાય. ૩ કેમકે આપણે પણ અનાકે નિર્બુદ્ધ, અનાજાહિત, બુલ્લેલા, જૂદા જૂદા વિચાર તથા વિલાસના દાસો, છુટાઇ તથા અજેખાઇમા ચાડનારા, દ્વેષપાત્ર તથા એક બીજાનો દ્વેષ કરનારા હતા. ૪ પણ હેવ આપણા તારનારની હયા તથા માણસ પરની તેની પ્રીતિ પ્રગટ થઇ, ૫ ત્યારે ન્યાયી-પણામાના આપણા પોતાના કરેલાં કામોથી નહિ, પણ તેની હયા પ્રમાણે પુનર્જન્મના સ્નાનથી તથા પવિત્ર આત્માથી ને નરીનકરણ તેથી તેણે આપણને તાર્યા, ૬ જેને તેણે આપણા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તથી આપણા ઉપર બદ્ધ રેઓ છે; ૭ એ સાડ કે આપણે

તેની કૃપાથી ન્યાયી કરીને અનત જીવનની આશા પ્રમાણે વાસસ થઇએ. ૮ આ વાત વિશ્વાસુ છે; ને મારી ઇચ્છા છે કે આ વાતો વિષે તું કહ્યા કરે, એ સાડ કે જેઓએ હેવનો વિશ્વાસ કીધો તેઓ સારાં કામ કરવાને ચિત્ત રાખે. આ વાતો માણસોને સારી તથા ઉપયોગી છે. ૯ પણ મૂર્ખાઇના વિવાદો તથા વંશાવળીઓ તથા કળિયા તથા નિયમસાત્ર વિષે વદવાટોથી અલગ રહે; કેમકે તેઓ નિરૂપયોગી તથા અમથાં છે. ૧૦ પહેલો તથા બીજો જોઇ કર્યા પછી પાખડી માણસથી દૂર થા; ૧૧ એમ જાણીને કે એવા માણસ ફરી ગએલો છે, ને પોતાથી દોષિત કરીને પાપ કરે છે.

૧૨ ત્યારે તારી પાસે આર્તમાસ કે ઉપીકસને મોકલું, ત્યારે નિકોપોલીસમાં મારી પાસે આવવાને યત્ન કરજે; કેમકે ત્યાં શિયાળો કાઢવાનું મેં ઠરાવ્યું છે. ૧૩ જનાસ શાસીને તથા અપોલોને એવી સલાહથી પહોચાડજે કે તેમને કંઈ જોણું ન પડે. ૧૪ વળી આપણા લોકોએ જરૂરના ખર્ચને સાડ સારાં કામો કરવાને શિખવું, એ સાડ કે તેઓ નિર્બુદ્ધ ન થાય.

૧૫ મારી સાથેના સઘળા તને ફ્રેમ કુશળ કહે છે; વિશ્વાસમાંના જેઓ આપણા પર પ્રેમ કરે છે તેમને ફ્રેમ કુશળ કહેજે. તમ સર્વ પર કૃપા થાઓ.

ફિલેમોનને

એટલે પ્રેમથી, તને વિનવી કરૂ છું ૧૦ એને સીમસ મારો દીકરો જેને મેં મારા બંધનમાં જન્માવ્યો તેને વિષે હું તમને વિનવી કરૂ છું ૧૧ તે અગાઉ તને નિરૂપણો હતો, પણ હવે તને તથા મને પણ ઉપશાંતિ છે, ૧૨ તેને પોતાને, એટલે મારા ખુદ હૃદયને, તારી પાસે મેં પાછો મોકલ્યો છે ૧૩ તેને હું મારી પાસે રાખવા ચઢાવતો હતો, કે તારે ઠેકાણે સુવાર્તાના બંધનો વિષે તે મારી સેવા કરે ૧૪ પણ તારી મરજી વિના કશું કરવાની મારી ઇચ્છા નહોતી, એ સારું કે તારો ઉપકાર પરાણે ધન્યવાદ સરજો નહિ, પણ ખુશીથી ધન્યો એવો થાય ૧૫ કેમકે તે કદાચ એજ માટે થોડી વાર મુખી વેગળો થયો, કે તું સર્વકાળ મુખી તેને પામે; ૧૬ હવે પણ દાસના જેવો નહિ, પણ દાસથી અધિક, એટલે વધારા ભાઈના જેવો, તે તો મને વિશેષ એવો છે, પણ દેહ વિષે તથા પ્રભુમાં તને કેટલો વધતો! ૧૭ માટે જો હું મને

ભાગિયો ગણું તો જેમ મારો તેમ તેનો અગીકાર કર. ૧૮ અને તેણે તારો કશું અન્યાય કીધો કે તારો કરજદાર હોય તો તે મારે ખાતે માફ ૧૯ હું પાઉલ મારે પોતાને ટાણે લખુ છું, તે હું વાળીશ, તોપણ હું તને નથી કહેતો કે તું પોતા વિષે પણ મારો કરજદાર છે ૨૦ હા, ભાઈ, તારાથી પ્રભુમાં મને આનંદ થાય, ખ્રીસ્તમાં મારું હૃદય રાત કર. ૨૧ તું માનીશ એવો બરોસો રાખીને તારા પર લખુ છું, કેમકે હું બંધુ છું કે, જે હું કહું તે કરતા પણ તું વધારે કરીશ ૨૨ વળી મારે સારું ઉત્તરો લેવાર કરજે, કેમકે હું આશા રાખુ છું કે તારી પ્રાર્થનાઓથી હું તને અપાઈશ.

૨૩ એ પાસેથી ખ્રીસ્ત ઇસુમાં મારો સાથી બહીવાન, ૨૪ માર્ક, આરીસ્તાર્ખિસ, દેમાસ, લુક, મારા સાથી કામ કરનારા તને સ્નેહ કુશળ કહે છે

૨૫ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે થાઓ આમેન

હેબ્રીઓને પત્ર.

૧ દેવ ભવિષ્યવાદીઓને આસરે પહેલા બાપ્તિસ્માઓની સાથે અનેકવારે તથા અનેક પ્રકારે બોલ્યા પછી, જે આ ઉશ્કારા દહાડાઓમાં દીકરાને આસરે આપણી સાથે બોલ્યો છે, કે જેને સંધ્યાનો વારસ તેણે કરાવ્યો, ને જેનાથી જન્મતોને પણ ઉત્પન્ન કીધા કે તે તેના ઝોરવતુ તેજ તથા અસ્તિત્વની પ્રતિમા છે, ને પોતાના પરાક્રમના શબ્દથી સંધ્યા ધરી રાખે છે, તે પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને મહત્વની જન્મશુભિકા ઉત્પાદિત છે ૪ તે દૂતો કરતા જેટલું ચટિયાતું નામ વતનથી માગ્યો છે, તેટલો તેઓ કરતા તે ઉત્તમ છે ૫ કેમકે તેણે દૂતોમાંના કયાને કદી એમ કહ્યું કે,

તું મારો દીકરો છે,

આજ મેં તને જન્માવ્યો છે ?

ને વળી,

હું તેનો બાપ થઈશ,

ને તે મારો દીકરો થશે ?

૬ અને ન્યારે તે પ્રથમજનિતને ફરી જન્મતમા લાવે

છે ત્યારે કહે છે કે, દેવના સંધ્યા દૂત તેનું બંધન કરો ૭ અને દૂતો સંધ્યા તે એમ કહે છે કે,

તે પોતાના દૂતોને વાણુ જેવા,

ને પોતાના સેવકોને અગ્નિની ઝાળ જેવા કરે છે

૮ પણ દીકરાને તે કહે છે,

ઓ દેવ, તારું રાજ્યાસન સદા સર્વકાળ છે,

ને ન્યાયીપણાનો દંડ તારો રાજ્યદંડ છે

૯ તે ન્યાયીપણા પર પ્રીતિ કીધી, ને અન્યાય પર દ્રેષ કીધો,

એ માટે દેવે, એટલે તારા દેવે, તારા સાથીઓ કરતા અધિક

તને હરખરપ તેલે અભિષિક્ત કીધો છે

૧૦ વળી,

ઓ પ્રભુ, તે આરભમાં પૃથ્વી રચાવી,

ને આકાશો તારા હાથના કામ છે

૧૧ તેઓ નારા પામશે, પણ તું સ્થિર રહે છે,

ને તેઓ સંધ્યા વસંતી પેડે જુના થઈ જશે,

૧૨ ને તું જામની પેડે તેઓને લપેટીશ, , .

ને વજ્રની પેઠે તેઓ બદલાશે,
પણ હું તેવો ને તેવોજ છું,
ને તારાં વર્ષે કરી થઈ રહેશે નહિ.
૧૧ અને તેણે દૂતોમાંના કયાને કહી એમ કહ્યું કે,
ત્યાં સુધી તારા વેરીઓને હું તારૂં પાયાસન કરીશ,
ત્યાં સુધી હું મારી જમણીજમ બેસ ?
૧૨ તેઓ સંધળા સેવા કરનારા આત્મા, તારણના
વતન પામનારાઓને હીમિ સેવા કરવા સારૂ બહાર
માઠવાએલા નથી ?

૨ એ માટે જે વાતો આપણે સાંભળી, તેથી
આપણે કહી ન ફેરવાઈએ, માટે તે પર બહુજ
ચિત્ત રાખવું જોઈએ. ૨ કેમકે દૂતોને આસરે કહેલું
વચન જે નિયત રશું, ને હરેક ઉદ્ધવને તથા આત્મા-
ભંગને યોગ્ય બદલેા મળે, ૩ તો આપણે એટલું
મોટું તારણ પડતું મુશીએ તો શી રીતે બચીશું ? તે
[તારણની વાત] પહેલાં પ્રભુથી કહેવામાં આવી, પછી
સાંભળનારાઓએ તેની ખાતરી અમને કરી આપી.
૪ જેવ પણ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે, ચિન્દોથી તથા અદ્-
બુત કામોથી તથા બહુ પ્રકારના ચમત્કારથી તથા પવિત્ર
આત્માનાં ફાન વર્ણવવાથી શાહેલી આપતો હતો.

૫ કેમકે જે આવનાર યુગ સંબંધી અમે કરીએ
છીએ, તે તેણે દૂતોને સ્વાધીન મુક્યો નહિ. ૬ પણ
એક જગ્યાએ કોઈએકે એવી શાહેલી પુરી છે કે,
માણસ કોણ છે, કે હું તેનું સ્મરણ કરે છે ?
અથવા મનુષ્યપુત્ર કોણ છે હું તેની મુલાકાત લે છે ?
૭ તે તેને દૂતો કરતાં થોડોજ નીચો કીધો છે;
તે તેના પર મહિમા તથા માનનો મુગટ મુક્યો છે,
ને તારા હાથનાં કામ પર તેને કરાવ્યો;
૮ તે તેના પગ વળે સંધળું મુક્યું છે;

તો સંધળું તેને સ્વાધીન મુકવાથી તેને સ્વાધીન ન
કીધેલું એવું કહી રહેવા દીધું નહિ. પણ સંધળું તેને
સ્વાધીન મુકેલું, એમ આજ સુધી આપણે જોતા નથી.
૯ પણ દેવની કૃપાથી સંધળાં માણસને સારૂ મરણ
લોભવવાને અર્થે જે દૂતો કરતાં થોડો નીચો કરાવે
એટલે ઇસુ, જેના પર મરણ સહેવાને હીમિ મહિમા
તથા માનનો મુગટ મુકાયેલા, તેને જોઈએ છીએ.
૧૦ કેમકે જેને સારૂ સંધળાં તથા જોનાથી સંધળાં છે,
તેને એ યોગ્ય હતું કે, તે ધણી દીકરાઓને ઝોરવમાં
લાવતાં તેઓના તારણના અધિકારીને દુઃખ લોભ-
વ્યાથી પરિપૂર્ણ કરે. ૧૧ કેમકે જે પવિત્ર કરે છે, ને
જે પવિત્ર કરાય છે, તે સંધળાં એકથીજ છે, એ માટે

તે તેઓને બાઈ કહેવાને ન લાગતાં કહે છે કે,
૧૨ હું તારૂં નામ બાઈએને પ્રગટ કરીશ,
મંડળીમાં બીત ગાતાં હું તારી સ્તુતિ કરીશ.
૧૩ અને ફરી, હું તેના પર બરોસો રાખીશ; ને ફરી,
જુઓ, હું તથા જે બાળકો દેવે મને આપ્યાં છે તેઓ.
૧૪ તો બાળકો માંસ તથા લોહીનાં હોય છે, માટે તે
પણ તેજ રીતે તેઓનો બાળિયો થયો, એ સારૂ કે
તે પોતે મરણ પામીને મરણનું પરાક્રમ રાખનારનો,
એટલે ચેતાનનો, નાશ કરે. ૧૫ અને મરણની બીકથી
જે પોતાના આખા આયુષ્યભર દાસપણમાં હતા
તેઓને છોડાવે. ૧૬ કેમકે ખચિત તે દૂતોની સહાયતા
નથી કરતો, પણ ઇશ્વારીમના સંતાનની કરે છે. ૧૭ એ
સારૂ તેને સંધળાં સંબંધી પોતાના બાઈઓના જેવા
થવું જોઈતું હતું, એ માટે કે લોકોનાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત
કરવાને દેવનાં વાનાં સંબંધી તે દયાળુ તથા વિશ્વાસુ
પ્રમુખ્યયાજક થાય. ૧૮ કેમકે તેનું પરીક્ષણ થવાથી
તેણે દુઃખ લોભવ્યાં, માટે જેઓનું પરીક્ષણ થાય છે,
તેઓને સહાય કરવાને તે ચક્રિમાન છે.

૩ એ માટે, એ પવિત્ર બાઈઓ, આકાશી તેનું
પામેલા, આપણે જે સ્વીકારેલું તેના પ્રિય
તથા પ્રમુખ્યયાજક ઇસુનું ધ્યાન તમે કરો. ૨ જેમ
મુસા પણ પોતાના આખા ધરમાં વિશ્વાસુ હતો, તેમ
એ પોતાના કરાવનારની આનંદ વિશ્વાસુ હતો. ૩ કેમકે
જે પ્રમાણે ધર કરતાં ધર બાંધનારને વધતું માન છે,
તે પ્રમાણે મુસા કરતાં વધતું માન પામવા યોગ્ય એ
મણાયો છે. ૪ કાંતે હરેક ધર કોઈએ રચેલું છે, પણ
જેણે સંધળી વસ્તુઓ રચી તે દેવ છે. ૫ મુસા તો
જે વાત પ્રગટ થવાની હતી તેની શાહેલી પુરવા સારૂ,
પોતાના આખા ધરમાં સેવકની પેઠે વિશ્વાસુ હતો
ખરો. ૬ પણ ખ્રીસ્ત તો યુગની પેઠે પોતાના ધર પર
વિશ્વાસુ હતો; જેનું ધર આપણે છીએ, જે બરોસાને
તથા આશાના આનંદને અંત સુધી નિયત રાખીએ તો.
૭ એ માટે જેમ પવિત્ર આત્મા કહે છે તેમ,
આજ જે તમે તેની વાણી સાંભળો,
૮ તો જેમ કોઈકાણે એટલે સનમાંના પરીણના
દહાડામાં

તમે પોતાનાં હૃદય કમળ ક્યાં તેમ કરો મા,
૯ ત્યાં તમારા બાઈદાદાઓએ મને પારખવાથી મારૂં
પરીક્ષણ કીધું;
ને આજીવ વરસ સુધી મારાં કામ જોયાં.
૧૦ એ માટે તે પેલી પર હું નારાજ થયો,

ને જાણ્યો કે, તેઓ-હૃદયમાં સદા બાટકી ભય છે, પણ તેઓએ મારા માગે ભર્યા નહિ.

૧૧ એ માટે મેં મારા કોષમાં સમ ખાધા,

કે તેઓ મારા વિસામામાં નહિ પેસરો.

૧૩ ઓ બાઇઓ, તમે સાવધાન થાઓ રખેને તમારા-માંના કોષને અવિશ્વાસનું બુંદું હૃદય થાય, અને તે છવતા દેવથી દૂર ભય. ૧૭ પણ ન્યાં સુધી આજ કહેવાય છે, ત્યાં સુધી તમે દિન પ્રતિ દિન એક બીજને સુખોદ્ય કરો; એ માટે કે પાપના કપટથી તમારામાંના કોષ કહણ ન થાય. ૧૪ કેમકે જો આપણે આપણો આરંભનો ભરોસો અંત સુધી સ્થિર રાખીએ, તો આપણે ખ્રીસ્તના ભાગિયા થયા છીએ. ૧૫ કેમકે એમ કહ્યું છે કે,

આજ જો તમે તેની વાણી સાંભળો;

તો જેમ કોષકાળે તમે પોતાનાં હૃદય કહણ જ્યાં તેમ કરો મા.

૧૬ કેમકે કોણે [તે વાણી] સાંભળીને કોષ ચલાવ્યો? ઇં સુસાની હસ્તક મિસરમાંથી જોયો નીકળ્યા તે સંધ્યાએ નહિ? ૧૭ ને આજીસ વસ્ત્ર સુધી તે કોના પર નારાજ થયો? ઇં જોયોએ પાપ કીધાં, જોયોનાં મુઠાં અસ્વયમાં પડ્યાં, તેઓ પર નહિ? ૧૮ ને જોયોએ વિશ્વાસ કીધો નહિ તેઓ વગર કોને વિચે તેણે સમ ખાધને કહ્યું કે, તેઓ મારા વિસામામાં નહિ પેસરો? ૧૯ તો આપણે જોઈએ છીએ કે અવિશ્વાસને કારણે તેઓથી પેસણું નહિ.

૪ એ માટે આપણે બીજું જોઈએ, રખે તેના વિશ્રામમાં જવાનું વચન હજી રહ્યા છતાં તમારામાંના કોષ કદાપિ પાછળ પડેલો હોવાય. ૨ કેમકે જેમ તેઓને તેમ આપણને પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી છે; પણ સાંભળનારાઓની સાથે તેઓએ વિશ્વાસવડે સંબંધ રાખ્યો નહિ, તેથી સાંભળેલી વાત તેઓને લાભકારક થઈ નહિ. ૩ આપણે વિશ્વાસ કરનારા વિશ્રામમાં જઈએ છીએ, જેમ તેણે કહ્યું છે કે,

મેં મારા કોષમાં સમ ખાધા કે,

તેઓ મારા વિશ્રામમાં નહિ પેસરો, તેન;

તોપણ કામે તો જમતના આરંભથી પુરાં થએલાં હતાં. ૪ કેમકે સાતમા દહાડા વિષે એક ઠેકાણે તેણે એમ કહેવું છે કે, સાતમે દહાડે દેવે પોતાનાં સર્વ કામથી વિશ્રામ લીધો. ૫ અને એજ ઠેકાણે તે ફરી કહે છે કે,

તેઓ મારા વિશ્રામમાં નહિ પેસરો.

૬ તો કેટલાએકે તેમાં પેસવું જોઈએ એ બાજી રહેવું છે, ને જોયોને પહેલાં સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી હતી, તેઓ આજ્ઞાભંગના કારણથી પેકા નહિ, ૭ માટે જોઈએ બધી વાર પછી ફરી દાઉદથી મુકરર દહાડો ઠરાવીને તે કહે છે કે, આજ, જેમ અગાઉથી કહેવામાં આવ્યું તેમ, કે,

આજ તમે તેની વાણી સાંભળો,

તો તમે પોતાનાં હૃદય કહણ ન કરો.

૮ કેમકે જો યહોશુઆએ તેઓને તે વિશ્રામ આપ્યો હોત, તો તે પછી બીજા દહાડા સળધી [દેવ] કહ્યું ન હોત. ૯ એ માટે દેવના લોકોને સાફ વિશ્રામનો વાર રહેલો છે. ૧૦ કેમકે તેના વિશ્રામમાં જ પેકા છે તેણે પણ પોતાનાં કામથી વિશ્રામ લીધો છે, જેમ દેવે પોતાનાંથી તેમ. ૧૧ એ માટે આપણે તે વિશ્રામમાં પેસવાને યત્ન કરીએ, રખે આજ્ઞાભંગના તેજ ઉદા-હરણ પ્રમાણે કોષ પડે. ૧૨ કેમકે દેવનો શબ્દ છવતો તમા સમય તથા બિષારી તરવાર કરતાં પણ ધારવાળો છે, ને છવ તથા આત્મા, સંધા તથા મઝા નુહાં કરે જોઈએ સુધી વિધનારો છે; ને હૃદયના વિચારને તથા લાવનાને જોઈ લેનારો છે. ૧૩ અને તેની આગળ કંઈ ઉપગ્રહ કરેલું અણુદીઠ નથી; પણ જેની સાથે આપણને કામ છે, તેની દૃષ્ટિમાં સંધનાં નામાં તથા ઉધાડાં છે. ૧૪ તો દેવને પુત્ર ઇસુ જે આકાશમાં પાર અબેલો છે, એવા મોટા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞ આપણને છે, માટે આપણે જે માની લીધેલું તે જોરથી પકડી રાખીએ.

૧૫ કેમકે આપણા અજબપણા પર જેને દયા આવી નહિ શકે એવા પ્રમુખ્યયાજ્ઞ આપણને નથી, પણ તે સર્વ પ્રકારે સમાન રીતે પરીક્ષણ પામેલો છતાં નિષ્પાપી રહ્યો. ૧૬ એ માટે દયા પામવાને તથા યોગ્ય સમયે સહાયને સાફ રૂપા પામવાને, આપણે હિમ્મતથી રૂપાસનની પાસે આવીએ.

૫ તો માણસોમાંથી લીધેલો દરેક પ્રમુખ્યયાજ્ઞ દેવ સંબંધીની વાતોમા માણસોને સાફ ઠરાવેલો છે, એ માટે કે તે પાપોને સાફ દાનો તથા યજ્ઞ કરે; ૨ ને તેનાથી અજ્ઞાનીઓની તથા ચૂકનારાઓની કંઈ સદગતતા કસાય, કેમકે તે પોતે પણ અચકાપણથી ભ્રમ્યથેલો છે. ૩ અને એજ માટે તેને જેમ લોકોને સાફ તેમ પોતાને સાફ પણ પાપોને લીધે અર્પણ કરવું જોઈએ. ૪ અને દારૂનની પેઠે જેને દેવે જોવાવ્યો તે વગર કોષ પોતાને સાફ આ માન લેતો નથી. ૫ એજ રીતે ખ્રીસ્તે પણ પ્રમુખ્યયાજ્ઞ જવાનું માન

પોતે લીધું નહિ, પણ જેણે તેને કહ્યું કે,

તું મારો દીકરો છે,

આજ ને તને જન્માવ્યો છે,

તેણે [તમે તે માન લીધું] ૧ તે પ્રમાણે પણ બીજે

કેશણે તે કહે છે કે,

મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે,

તું સદા યાજક છે

૭ તેણે પોતાના હેતુધારીપણામાના દહાડાઓમા પોતાને મરણથી ઊડાવવાને જે યજ્ઞિવાન હતો, તેની પાસે મોટું ઘાંટે તથા આસુએ પ્રાર્થના તથા કા રાવાલા કીધા, ને તેણે સુબીક રાખી, માટે તેની [પ્રાર્થના] સાક્ષણતામા આતી, ૮ ને તે પુનઃ છતાં પણ પોતે જે જે સહ્યા તેથી આજ્ઞાપાલન શિખ્યો. ૯ અને પરિપૂર્ણ થઈને પોતાના સવળા માનનારાઓને સાચું અનંત તારણુતું કારણુ થયો. ૧૦ મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે દેવથી કહેવાએલો એવો પ્રમુખ્યયાજક થયો.

૧૧ આ [મેલખીસેદેક] વિષે અમારે બહુ વાત કહેવાની છે, પણ અર્થ સમજાવવા કહ્યું છે, કેમકે તમે સાક્ષણતા વિષે મદ થયા છો. ૧૨ કેમકે જ્યારે એટલા વખતમા તમારે ઉપદેશકો થયું જેહતું હતું, ત્યારે તો દેવના વચનના મૂળતત્ત્વ શા છે, એ કોઈ તમને ફરી શીખવે એવી અનત્ય છે, ને તમે એવા થયા કે તમને દુબની અનત્ય છે, પણ પાકા અનતી નથી. ૧૩ કેમકે જે દરેક દુબ ખીએ છે તે ન્યાયીપણાની વાત સળધી અપ્રવીણ છે, કાલે તે બાળક છે. ૧૪ પણ જે પૂરા છે, એટલે જેઓની ઇન્દ્રિયો ભલું બુંદુ પારખવાને વપરાશે ની છે, તેઓને સાચું પાર્કુ અત છે.

૬ એ માટે, ખ્રીસ્ત વિધેના મૂળવલોને ઉપદેશ સુજીને આપણે સર્વજ્ઞતા સુધી આગળ વધીએ, ને નિર્જન કામ સળધીના પરસ્તાવાનો તથા દેવ પરના વિશ્વાસનો, ૨ તથા બાહિરમાઓ સળધીના ઉપદેશનો તથા દાંધ સુકવાનો તથા મરી અજેલાઓના પુનરુત્થાનનો તથા અનંતમળના ન્યાયકરણનો પાથો ફરી ન નાખીએ. ૩ અને જો દેવ કરવા કે તો એ આપણે કરીશું. ૪ કેમકે જેઓ એકવાર પ્રકાશિત થયા, જેઓએ આકાશમાના દાનનો અનુભવ લીધો, જેઓ પાંચ આત્માના ભાનિયા પણ થયા, ૫ ને જેઓએ દેવની ઉત્તમ વાત તથા આવનાર યુગમાના પરાક્રમનો અનુભવ લીધો, ૬ ને ત્યાર પછી પવિત્ર થયા, તેઓને પરસ્તાવાને સાચું ફરી નવા કરવા એ થઈ રહ્યું નથી, કાલે તેજી પોતાના [નાત]ને માટે દેવના પુત્રને

ફરી વધરવણે જડે છે, ને પ્રવરણે તેનું અપમાન કરે છે. ૭ કેમકે જે બુદ્ધિ પોતા પર વારે વારે વરસેલા વગસાને પીએ છે, ને જેઓને માટે બેદાય છે તેઓને સાચું યુક્તકારી સાચું ઉપજાવે છે, તે દેવથી આશીર્વાદ પામે છે. ૮ પણ જે બિરાદી તથા ઉઠકટો ઉપજાવે છે, તે નાપસદ કરેલી તથા શાપિત થવાને તૈયારીમા છે, અતિ તે બળવાની છે.

૯ પણ, એ પ્રિય, જો કે અમે એવું કહીએ છીએ તોપણ તમે સળધી એ કરતા જે સારી તથા તારણુને લગતી વાતો છે, એવી વાતોના ભરેસો અમને છે. ૧૦ કેમકે દેવ અન્યાયી નથી, કે તે તમારા કામ તથા પ્રીતિને વિચરે, એટલે જે [પ્રીતિ] તેના નામ પ્રયે તમે હેખાગ છે તે, કેમકે તમે પવિત્રોની સેવા કીધી છે, ને હજુ કરો છો. ૧૧ અને અમે બહુ ચાલીએ છીએ, કે તમારામાનો દરેક, આશાની સર્વજ્ઞતાને અર્થે, એવેલ ઉચાત અત સુધી કરી હેખાઉં, ૧૨ એ માટે કે તમે આજણુ ન થાઓ, પણ જેઓ વિશ્વાસ તથા સદતત્ત્વથી વચનના વારસ છે, તેઓના અનુસરનારા થાઓ.

૧૩ કેમકે દેવે ઇમાદીમને વચન આપ્યું ત્યારે પોતા કરતા કોઈ વચતો મોટો ન હતો કે જેના સમ તે ખાચ, માટે તેણે પોતાના સમ ખાઈને કહ્યું કે, ૧૪ ખરેખર હું તને આશીર્વાદ હજારો હજાર, ને તને વધારીસજ વધારીસ. ૧૫ અને એ પ્રમાણે, સહનતા રાખ્યા પછી વચનનું ફળ તે પામ્યો. ૧૬ માથુસો તો જે વધારે મોટો તેના સમ ખાચ છે, ને નિશ્ચય કરવાને સાચું સમ તેઓમા સવળા વિરાદનો અંત છે. ૧૭ તે પ્રમાણે દેવ પોતાના કરાવની અવ્યયતા વચનના વારસોને હેખાડવા ચઢતા સમ ખાઈને વચ્ચે પડ્યો. ૧૮ એ માટે કે જેમા દેવથી બુંદુ કહેવાતું નથી, એવી જે અવ્યય વાતોથી આપણને, એટલે આગળ મુકેલી આશ્ચ પકડવા સાચું હોડનારાને, પહોા દિલાસો થાય. ૧૯ તે આશા આપણને આત્માના લગરસરખી, સ્થિર તથા અવળ, ને પડલામાહેતી જગ્યામા પેસનારી છે. ૨૦ ત્યાં અગ્રેસર ઇસુ આપણે સાચું પેડા છે, ને મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે સદા પ્રમુખ્યયાજક થયો.

૭ કેમકે આ મેલખીસેદેક, સાહેબનો રાત્ર ને પરાતપર દેવનો યાજક, જેણે રાત્રજોના પાતથી પહોા આવનાર ઇમાદીમને મળીને આશીર્વાદ લીધો, ૨ ને જેને ઇમાદીમે સળધોને દસમે ભાગ આપ્યો (તે [નામનો] પહેલો અર્થ તો ન્યાયી-

પણાનો રાજ, ને પછી શાલિમનો રાજ, એટલે શાલિમનો રાજ છે, જે તે બાપ વગરનો, મા વગરનો, વંશાવળી વગરનો છે, તેના દહાડાનો આરણ તથા આયુષ્યનો અત નથી, પણ દેવના પુત્રના જેવો છે), તે સદા યાજ્ઞ રહે છે

૪ તો જેને આદિપિતા ઇબ્રાહીમ લટખાનો દસમો ભાગ આપ્યો, તે કેવો મોટો હતો એ વિચારો ૧ અને લેવીના સત્તાનમાના જેવો યાજ્ઞપદ પામે છે, તેઓને લોકોની પાસેથી એટલે ઇબ્રાહીમની કમરથી ઉત્પન્ન થયે ના પોતાના ભાઈઓની પાસેથી, નિયમ શાસ્ત્ર પ્રમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે ખરો, ૧ પણ જેની વંશાવળી તેઓથી માંડીને ગણેલી નથી, તેણે ઇબ્રાહીમની પાસેથી દસમો ભાગ લીધો, ને જેને વચનો મળ્યા હતા તેને આશીર્વાદ લીધો ૭ હવે, નાનો મોટાથી આશીર્વાદ પામે છે એના તો કંઈ પણ તકરાર રહી નથી ૮ અને હિયા મરણાધીન માણસો દસમો ભાગ લે છે, પણ ત્યાં ને સળધી રાહેલી આપેલી છે, કે તે જીવતો છે, તે લે છે ૯ અને એમ પણ કહેવાય કે, ને લેવી દસમો ભાગ લે છે, તેણે પણ ઇબ્રાહીમની મારફતે દસમો ભાગ આપ્યો, ૧૦ કેમકે ન્યારે મેલખીસેદેક તેના બાપને મળ્યા, ત્યારે તે પોતાના બાપની કમરમા હતો

૧૧ એ મટિને લેવીના યાજ્ઞપણાથી પરિપૂર્ણતા થઈ હોત (કાને તે યજ્ઞ લોકોને નિયમશાસ્ત્ર મળ્યું હતું) તો હાડનના ધારા પ્રમાણે ગણેલા નહિ, એવો બીજો યાજ્ઞ મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થાય એની શી અગત્ય હતી? ૧૨ કાને યાજ્ઞપણ બદલાયાથી નિયમ પણ બદલાવાની અગત્ય થાય છે ૧૩ કેમકે ને સળધી એ વાતો કહેવાઈ છે, તે બીજા કુળનો છે, જેમાના કોઈએ વેદીની સેવા કીધી નથી ૧૪ કેમકે એ સ્પષ્ટ છે, કે યહુદાહથી આપણે પ્રત્યુ નીકળ્યો, ને તે કુળમાના યાજ્ઞપણ સળધી મુસાએ કંઈ કહ્યું નથી ૧૫ અને તે વાત એ ઉપરથી વધતી સ્પષ્ટ જણાય છે, કે મેલખીસેદેકની ઉપમા પ્રમાણે બીજો યાજ્ઞ ઉત્પન્ન થાય છે, ૧૬ એટલે ને દેહિક આજ્ઞાના નિયમ પ્રમાણે થયો નથી, પણ અક્ષય જીવનના સામર્થ્ય પ્રમાણે થયો છે તે ૧૭ કેમકે શાહેલી આપેલી છે કે,

મેલખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે

તું સદા યાજ્ઞ છે

૧૮ કેમકે આ ૧૧ બાજી અસદ્ધ તથા નિષ્પયો ૧

હતી તે મટિ તે રદ કરવામા આવે ૧૯ (કાને નિયમશાસ્ત્રે કહ્યું પરિપૂર્ણ કીધું નથી), ને આપણે દેવની પાસે જઈએ, એવી વધતી સારી આશાનો પ્રવેશ થાય છે ૨૦ અને તેઓ સમ વગર યાજ્ઞ થાય છે, ૨૧ પણ આ તો સમથી, એટલે જેણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુએ સમ આપ્યા, ને તે પસ્તાવો કરનાર નથી, કે તું સદાકાળ યાજ્ઞ છે,

તેનાથી યાજ્ઞ થયો ૨૨ અને જેમ ઇસુ સમ વગર યાજ્ઞ થયો નહિ, તેમ તે વધતા સારા કરારનો જમીન થયો ૨૩ અને ને યાજ્ઞ થયા તેઓ ધણા હતા ખરા, કેમકે મરણને બીધે તેઓથી ટકાવું નહોતું ૨૪ પણ એ સદા રહે છે, મટિ એને અવિકારી યાજ્ઞ પણ છે ૨૫ એ મટિ જેઓ એનાથી દેવની પાસે આવે છે, તેઓને પુરા તારવાને એ સમર્થ છે, કેમકે એ તેઓને સાચું મધ્યસ્થી કરવાને સદા જીવતો રહે છે ૨૬ તો એવો પ્રમુખયાજ્ઞ આપણને શોભતો હતો, કે ને પવિત્ર, નિર્દોષ નિષ્કલંક, પાપીઓથી અવગ, ને આકાશ કરતા વધતો ઉચ્ચ કીધેલો છે ૨૭ પ્રમુખયાજ્ઞકોની પેઠે પહેલા તે પોતાના પાપોને સાચું, ને પછી લોકોનાં સાચું યજ્ઞ કરે, એવી તેને નિત્ય અગત્ય નથી, કેમકે તેણે પોતે અપણ યયાથી, એ કામ એજન્વાર કીધું ૨૮ કેમકે નિયમશાસ્ત્ર નબળાઈએ ભરેલા માણસોને પ્રમુખયાજ્ઞકો ઠરાવે છે, પણ નિયમશાસ્ત્ર પછી ને સમની વાત છે તે સદા સપૂર્ણ કરેલા પુત્રને ઠરાવે છે

હવે ને ને અમે કહીએ બીજો, તેનો સાર એ છે, કે આપણને એવો પ્રમુખયાજ્ઞ છે, કે ને આકાશમા મહત્વના રાજ્યાસનની જમીનમાં બેઠેલો છે ૨૯ પવિત્રસ્થાનનો તથા ને ખરો માડવો માણસોએ નહિ, પણ પ્રભુએ ઉચ્ચ કીધેલો છે, તેનો સેવક તે છે કેમકે હરેક પ્રમુખયાજ્ઞક દાનો તથા યજ્ઞ કરવાને ઠરાવેલો છે, એ માટે તેની પાસે પણ અર્પણ કરવાનું કંઈ હોય એવી અગત્ય છે ૩૦ થી ને તે પૃથ્વી પર હોત, તો યાજ્ઞ તે નહિ થાત, કેમકે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દાનાપણ કરનારા યાજ્ઞકો તો છે, ૧ કે જેઓ આકાશમાની વાતોની ઉપમા તથા પ્રતિજ્ઞાયાની સેવા કરે છે, જેમ મુસા ન્યારે માડવો સિદ્ધ કરવાનો હતો, ત્યારે દેવ પાસેથી બોધ પામ્યો તેમ, કેમકે તેણે કહ્યું કે, ને ઉપમા પદાઃ પર તને જેમાડી દલી, તે પ્રમાણે સંવર્ણ કરવા માટે તું સાવધ રહે ૧ પણ દાબ જેમ તે વધતા સારા વચનોથી ઠરાવેલા વધતા

સારા કારણો મધ્યસ્થ છે, તેમ તે વધતો સારો કાર-
ભાર પામ્યો છે. કેમકે જે તે પહેલો કાર નિર્દોષ
હોત, તો બીજાને સારા કામ શોધવામાં નહિ આવત.
પણ હોય કાઠાં [દેવ] તેઓને કહે છે કે,

હુંઓ, પ્રભુ એમ કહે છે કે, એવા દહાર આવે છે,
કે જેમાં હું ઇસ્રાએલના ધરનાની સાથે તથા ચહુ-
દાહના ધરનાની સાથે નવા કાર કરીશ.

તેઓના ખાપદાઓને મિસર દેશમાંથી બહાર
કાઢવા સારા કે દહાર મેં તેઓના હાથ પકડ્યા,
તેમાં તેઓની સાથે જે કાર મેં કર્યો, તે પ્રમાણે
નહિ,
કારણ કે મારા કારમાં તેઓ રહ્યા નહિ,
મેં મેં તેઓ સંબંધી ચિંતા કીધી નહિ, એવું પ્રભુ
કહે છે.

૧૦ કાંતે પ્રભુ કહે છે કે, તે દહારો પછી,
ઇસ્રાએલના ધરનાની સાથે જે કાર હું કરીશ, તે
એ કે,

હું મારા નિયમ તેઓના મનમાં સુકીશ,
મેં તે તેઓના હૃદય પર લખીશ,
મેં હું તેઓના દેવ થઈશ,
મેં તેઓ મારા લોક થશે.

૧૧ ત્યારે હરેક પોતાના સ્વદેશને,
તથા હરેક પોતાના ભાઈને એ કહેવા વિનવશે
નહિ, કે પ્રભુને બહુ,
કેમકે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી,
સર્વ મને ઓળખશે.

૧૨ કેમકે તેઓના અન્યાય વિષે હું દયાવાન થઈશ,
મેં તેઓનાં પાપ હું ફરી સમારીશ નહિ.

૧૩ તો નવા કાર એવું કહેવાથી તેણે પહેલાને હુંનો
કીવો છે. પણ જે હું તથા જરૂરિયું થયું તે ટળી
જવાની અહીં પર છે.

હવે તો પહેલાં [કારના] ભજનના વિધિઓ
તથા આ દુનિયાનું પવિત્રસ્થાન પણ હવે ખર.
કેમકે મંડપ તૈયાર કર્યો હતો, —એટલે પહેલાં મંડપ
કે જેમાં દીવી તથા મેજ તથા અર્પણી રોટલી હતી,
તે તો પવિત્રસ્થાન કહેવાય છે. અને બીજા પડદાની
પેલીમ પરમપવિત્ર કહેવાયેલો મંડપ હતો. તેમાં
સોનાનું ધૂપપાત્ર તથા ચરમેર સોનાએ મઢેલી કાર-
ની પેદી હતી, જેમાં માથાએ લેરેલ સોનાનું પાત્ર
તથા દારૂની કળી પૂટેલી લાકડી તથા કારની પાટીઓ
હતી, તે તો પર મહિમાના કારણીમ હતો, જેઓની

હાથ દયાસન પર પડતી હતી; હમણાં એઓ સંબંધી
વિગતવાર કહેવાય એમ નથી. ન્યારે એવાં સિદ્ધ
થયાં હતાં, ત્યારે ચાલકો આવતા મંડપમાં સેવા
કરવાને નિત્ય જતા હતા. પણ બીજામાં હર વર્ષ
એકવાર એકલો પ્રભુખ્યાલો જતો હતો; પણ
લોહી વગર નહિ, જે લોહી તે પોતાના તથા લોકોના
અપરાધને સારા અર્પણ કરતો હતો; પવિત્ર આત્મા
તેથી એમ જણાવતો હતો કે પહેલાં મંડપ હજી કાયમ
રહે છે ત્યાં સુધી પરમ પવિત્રસ્થાનનો માર્ગ પ્રગટ
થયો નથી. વર્તમાનકાળને સારા તે [મંડપ] ઉપ-
મારૂં હતો, જે પ્રમાણે એવાં દાનો તથા વજ્રો કરાયાં
હતાં, કે ભજન કરનારને પ્રેરણા સંબંધી પરિપૂર્ણ
કરવાને સમર્થ નહોતાં. તેઓ, ખાવા તથા પીવા
તથા અનેક સ્નાન સુધી, કેવળ હેલ સંબંધીના નિયમો
હતા, જે સુધારો કરવાના કાળ સુધી કાઢવા હતા.

૧૧ પણ ખ્રીસ્ત, યનારાં સારાં વાના સંબંધી પ્રભુ-
ખ્યાલો થઈને, અધિક મોટો તથા અધિક સફળ
મંડપ જે હાથથી કીધેલો નથી એટલે આ ઉત્પત્તિનો
નથી તેથી, તેને બકરાના તથા વાહરડાના લોહીથી
નહિ, પણ પોતાના લોહીથી, સાર્વકાલિક ખંડણી
મેળવીને તે પરમપવિત્રસ્થાનમાં એકજવાર ગયો.
કેમકે જે બકરાનું તથા ગાયોએનું લોહી તથા
વાહરડીની રાખ, અપવિત્રો પર છાંટવાથી ધરીની
શુદ્ધતા વિષે પવિત્ર કરે છે, તે તો ખ્રીસ્ત, જે સનાતન
આત્માથી પોતે હોય વગર દેવને અર્પણ થયો, તેનું
લોહી કદાં વધતું તમારાં હૃદયને જીવતા દેવને ભજવા
સારા નિર્દોષ કામોથી શુદ્ધ કરશે? ૧૧ ને એજ માટે
નવા કારણો મધ્યસ્થ તે છે, કે પહેલાં કારની વેળા
જે ઉત્સવન હતો, તેની ખંડણીને સારા પોતે મરવાથી
જે તેટલા તેઓ અનંત વતનનું વચન પામે. ૧૬ કેમકે
ન્યાં વસિયતનામું છે, ત્યાં વસિયતનામું કરનારનું
મરણ માય એવી અજ્ઞત્ય છે. ૧૭ કાંતે વસિયતનામું
માણસના મરણ પછી ચાલે એવું છે; તો કરનાર જીવે
છે ત્યાં સુધી તેનું વસિયતનામું કદી ઉપયોગી હોય
છે? ૧૮ એ માટે પહેલાં કારની પ્રતિજ્ઞા લોહી વિના
ન થઈ. કેમકે મુસાએ નિયમસાક્ષ પ્રમાણે હરેક
દુકમ સર્વ લોકોને કરીને, પાણી તથા કીરમજ ઉત
તથા ઝૂંડા સુધી વાહરડાનું તથા બકરાનું લોહી લીધું,
ને પુસ્તક પર તથા સર્વ લોકો પર પણ છાંટીને કહ્યું
કે, તેને કાર દેવે તમને કરાવી આપ્યા તેનું લોહી
એજ છે. ૨૧ અને તેણે તેજ રીતે મંડપ પર તથા

• સેવાનાં સઘળાં પાત્ર પર પણ લોહી છાંટ્યું. ૨૨ અને નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ધણું કરીને સઘળી વસ્તુ લોહીથી શુદ્ધ કરાય છે, ને લોહી વહેવડાવ્યા વગર પાપની ખાતરી થતી નથી.

૨૩ તો અગત્ય હતી કે આકાશમાંની વસ્તુઓની ઉપમાઓ એવાથી શુદ્ધ થાય, પણ આકાશી વસ્તુઓ તે કરતાં વધતા સારા ચઝાથી શુદ્ધ થાય. ૨૪ કેમકે ખ્રીસ્ત હાથથી ખનાવેલાં પવિત્ર ઠેકાણાં ને ખરાનો નમુનો છે તેમાં ગંધો નથી, પણ આકાશમાંનાં ગંધો, એ માટે કે હુમણાં આપણે સાંઝે દેવની આમળ તે હાજર થાય. ૨૫ અને જેમ આમળ પ્રમુખચાલક બીજાનું લોહી લઈને પરમપવિત્રસ્થાને દુર વર્ષ પેસતો, તેમ એ વારે વારે પોતાને અર્પણ કરે એમ નહિ; ૨૬ કેમકે જો એમ હોત, તો જગતના મહાણથી ધણી વાર તેને સહેવાનાં અગત્ય પડત; પણ હવે છેલ્લા કાળમાં તે એકવાર પ્રખર થયો, કે પોતાના ચઝાથી પાપને ટાળે. ૨૭ અને જેમ માણસોને એકવાર મરણ, એવું ઠરાવેલું છે, ને ત્યાર પછી ન્યાયમાં જલુ; ૨૮ તેમ ખ્રીસ્ત ધણાઓનાં પાપ માથે લેવા સાંઝે એક વાર અર્પણ થયો, ને ને તેની વાટ જુએ છે તેઓની આમળ તારણને અર્થે પાપ વગરનો તે બીજાવાર પ્રગટ થયો.

૧૦ કેમકે ને સારી વસ્તુઓ ચવાની હતી તેની પ્રતિષ્ઠાયા નિયમશાસ્ત્રમાં હતી ખરી, પણ તે વસ્તુઓની પુરી પ્રતિષ્ઠા નહોતી, માટે ને ચઝા વર્ષોવર્ષ તેઓ હમેશ કરતા હતા તેથી તેઓ આવના-શઓને પરિપૂર્ણ કરવાને કદિ સમર્થ નહોતા. ૨ જો એમ હોત, તો ચઝા કરવાનું શું બધ ન યાત? કેમકે એકવાર પવિત્ર થયા પછી ભક્તિ કરનારાઓને ફરી પાપોની કંઈ અતરલાવના ન યાત. ૩ પણ તે [ચઝાથી] વર્ષોવર્ષ પાપોનું સ્મરણ ફરી યાય છે. ૪ કેમકે ગોધા-ઓનું તથા બકરાઓનું લોહી પાપો કાઢી નાખવાને સમર્થ નથી. ૫ એ માટે જગતમાં આવતાંજ તે કહે છે, તે ચઝા તર્ક દાન ચાહા નહિ, પણ મારે સાંઝે તે સારીર ચિદ્ધ કીધું છે.

૬ હોમમાં તથા પાપ વિષેના [ચઝામાં] તારી કંઈ પ્રસન્નતા નહોતી; ૭ ત્યારે મેં કહ્યું કે, ઓ દેવ, જો, (સાચના પુસ્તકમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે), તારી ઇચ્છા પાળવાને હું આવું છું. ૮ ઉપર ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ચઝા તથા દાનો તથા

હોમ તથા પાપ વિષેના ચઝા (ને નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરાય છે) તેઓને તે ચાહાં નહિ, ને તેઓમાં તારી કંઈ પ્રસન્નતા નહોતી; ૯ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જો, તારી ઇચ્છા પાળવાને હું આવું છું; બીજાને સ્થાપવા સાંઝ પહેલાંને તે રદ કરે છે. ૧૦ તે ઇચ્છાએ ઇસુ ખ્રીસ્તનું સારીર એકજવાર અર્પણ થયાથી આપણે પવિત્ર કરા-એલા છીએ. ૧૧ અને હરેક ચાલક નિત્ય સેવા કરતાં તથા એ ને એજ ચઝા બહુ વાર કરતાં ઉભો રહે છે, ને ચઝા પાપો કાઢવાને કદિ પણ સમર્થ નથી. ૧૨ પણ એ, પાપોને કાળે એક ચઝા સદાકાળને સાંઝ કરીને, દેવની જમણીમ ભેટલો છે; ૧૩ ને હવે પછી તેના વૈરીઓ તેના પગનું પાયાસન કરાય ત્યાં સુધી તે વાટ જુએ છે. ૧૪ કેમકે જેઓ પવિત્ર કરાય છે તેઓને તેણે એક અર્પણથી સદા પરિપૂર્ણ કીધા છે. ૧૫ અને પવિત્ર આત્મા પણ આપણને શાહેલી આપે છે, કેમકે તેણે કહ્યું હતું કે,

૧૬ તે દલાડાઓ પછી હું ને કરાર તેઓની સાથે કરીશ તે એજ છે કે, હું પોતાના નિયમ તેઓના હૃદયમાં મુકીશ, ને તેઓનાં મન પર તેઓને લખીશ, એમ પ્રભુ કહે છે.

૧૭ ત્યારે [તે કહે છે કે,] તેઓનાં પાપ તથા તેઓના અન્યાય હું ફરી સમારીશ નહિ

૧૮ અને ન્યા એઓની મારી યદ છે, ત્યાં ફરી પાપને સાંઝે બીજું અર્પણ જોઈતું નથી.

૧૯ હવે, એ ભાષ્યો, પરમ પવિત્રસ્થાનમાં ઇસુના લોહીથી પેસવાની આપણને નિર્ભયતા છે, ૨૦ એટલે એક નવા તથા ઇલવા માનંથી, કે ને તેણે આપણે સાંઝ પડામાં યધને, એટલે પોતાના સારીરમાં યધને ઉધાયા છે; ૨૧ ને વળી દેવના ધર પર મોટો ચાલક છે, ૨૨ માટે દુષ્ઠ અત કરણથી છુટવા સાંઝે હૃદયો પર છંટકાવ પામીને તથા નિર્મળ પાણીથી સારીર યોધને, આપણે ખરા હૃદયથી ને વિશ્વાસના પુરા નિશ્ચેપણામાં સન્નિધ જઈએ. ૨૩ આપણે આશાની કલુલાત દૃઢ પકડી રાખીએ, કેમકે જેણે વચન આપ્યું તે વિશ્વાસુ છે. ૨૪ અને પ્રીતિ તથા સારા કામ કરવા સાંઝે ઉત્તેજન આપવાને આપણે એક બીજા વિષે વિચાર કરવે. ૨૫ એકલા મળવાનું કેટલાએક મુકી દે છે તેઓની રીત પ્રમાણે આપણે ન કરીએ, પણ સુખોપ કરીએ, ને જેમ જેમ તમે તે દલાડો પારો આવતો દેખો તેમ તેમ વધતું કરો.

૧૬ કેમકે આપણે સત્યની ઝોળખ પામ્યા પછી, જે ભણી ભેળને પાપ કરીએ, તે તે પછી પાપોને સાડ બીને યજ્ઞ રહેતો નથી, ૧૭ પણ ધનસાક્ષી બિહામલીન વાટ ભેળી તથા વેરીએને ખાઈ નાખનારા અગ્નિને જીરસો ઝેલ રહે છે. ૨૬ જે કોઈ મુશ્કાતું નિયમસાક્ષ ગણકારતો નહિ, તે ક્યા પામ્યા વગર એ કે ત્રણ શાહેલી પરથી મરણ પામતો; ૨૭ તો જેણે દેવના પુત્રને પણ તમે ક્યો, ને કરારના જે લોહીથી પોતે પવિત્ર થયો હતો તેને અશુદ્ધ ગણ્યુ, ને કૃપાના આત્માનું અપમાન કીધું, તે કેટલી વધવી કહણ સંભને શોગ્ય થશે, તે વિષે તમને શું લાગે છે? ૨૮ કેમકે બદલો વાળના મારો છે, હુ વાળી આપીશ, ને ફરી, પ્રભુ પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે, એવું જેણે કહ્યું તેને આપણે ભણીએ છીએ. ૨૯ જીવવા દેવના હાથમાં પરતું એ બિહામણ છે

૩૦ પણ પૂર્વના દિવસ ફરી સહારો, કે જેમાં તમે પ્રકાશિત થયા પછી દુ:ખોનો મોટો હુમલો સહો. ૩૧ પહેલા તો નિહાઓથી તથા સકટથી તમે તમારા ભવા થયા, ને પછી તો જેઓ એવુ સહેલા હવા તેઓના સગલી તમે થયા ૩૨ કેમકે બંધનમાં જેઓ હવા તેઓનાં દુ:ખના સાથીઓ તમે થયા, ને પોતાના માલની હાનિનો આનંદથી અગીકાર કીધો, કાલે તમે એ ભણતા હતા, કે પોતાને માટે વધતું સાડ તથા અશુદ્ધ ધન છે. ૩૩ એ માટે તમારો બરોસો જેને મોટો ફળકા બદલો છે, તેને નાખી ન દો. ૩૪ કેમકે તમને સદનનાની અત્યંત છે, એ માટે કે તમે દેવની ઇચ્છા પાળ્યા પછી વચનનું કળ પામે

૩૫ કેમકે જે આવવનો છે, તે છેક થોડી વારમાં આવશે,

ને વિલબ નહિ કરશે.

૩૬ અને મારો ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે;

પણ તે તે પાછો દટે, તો તે સળથી મારો જીવ સંતુષ્ટ નહિ થશે.

૩૭ પણ આપણે નાશમાં પાડ દરનારા નથી, પણ જીવના બનાવને અર્થે વિશ્વાસ કરનારા છીએ

૧૧ વિશ્વાસ તો આસાની વસ્તુઓની ખાતરી, ને અલુદીક વસ્તુઓની શાહેલી છે. ૨ કેમકે તેથી વધીએ શાહેલી પામેલા થયા. ૩ વિશ્વાસથી આપણે ભણીએ છીએ કે દેવના સમ્પત્તી જનતો વસ્ત્ર વધા, એવાં કે જે જે કળાય છે, તે તે કળાવવાં વાનગી નથી થયા. ૪ વિશ્વાસથી દાખેલ કાઢના

કરતાં વધતો મારો યજ્ઞ દેવને અર્પણ કીધો, તેથી તે ન્યાયી છે, એમ તે સળથી શાહેલી અપાઈ, કેમકે દેવે તેનાં દાનો સળથી શાહેલી આપી; ને તેથી તે મુશ્કા છાં પણ હજી બોલે છે. ૫ વિશ્વાસથી હોનાખ ઉપર લઈ જવાયો કે તે મરણ ન જીવે, ને તે જીવે નહિ, કેમકે દેવ તેને ઉપર લઈ ગયો, કાંને તેના ઉપર લઈ જવાયા પહેલાં તે સળથી એ શાહેલી યજ્ઞ કે તેના પર દેવ પ્રસન્ન થયો હતો. ૬ પણ વિશ્વાસ વગર દિવને પ્રસન્ન કરવા એ બનતું નથી, કેમકે દેવની પાસે જે આવે છે, તેણે એવો વિશ્વાસ કરવો ભેળએ કે તે છે, ને કોરોશથી તેના રોધનારાને કળ આપનાર પણ છે. ૭ તું જે વાત હજી કુધી ભેળ ન હતી, તે વિષે બોધ પામીને તથા મુખીક રાખીને, વિશ્વાસથી પોતાના કુટુંબના વારણને સાડ વહાણ તૈયાર કીધું, તેથી તેણે જગતને અન્યાયી કરાવ્યું, ને વિશ્વાસથી જે ન્યાયીપણું તેના વારસ થયો. ૮ વિશ્વાસથી કપાલીમ જે કંડાણ વારસાને સાડ પામનાર હતો, તેમાં જવાને તે કુ પામીને આજ્ઞાધીન થયો, એટલે પોતે ક્યાં ભય છે, એ ન ભણતાં નીકળે. ૯ વિશ્વાસથી તેણે સવડીઓમાં રહેતા, ને પરદેશમાં હોય તેમ વચનના દેશમાં પ્રવાસ કીધો, ને તેની સાથે તેજ વચનના સદવારસો ઇસ્લાક તથા યાદી [પ્રવાસ કીધો]. ૧૦ કેમકે જે શેહેરને પાચો છે, જેનો શોજનાર તથા બાંધનાર દેવ છે, તેની વાટ તેણે ભેળ. ૧૧ વિશ્વાસથી સાસલ પણ પરડી થયા પછી બળે ધરવા સાડ સામર્થ્ય પામી; કેમકે જેણે વચન આપ્યું હતું, તેને તેણે વિશ્વાસ ગણ્યો. ૧૨ એ માટે એકથી, ને તે પણ મુલેલા જેવો, તેનાથી સખ્યામાં આકાશમાના વારા ભેટલા તથા સમુદ્રના કાંઠા પરની રેલી જે અગણિત છે તેના ભેટલા લોક ઉત્પત્તિ થયા.

૧૩ જે સળખા વિશ્વાસમાં મરી ગયા, ને વચનોનાં કળ ન પામ્યા, પણ વચનથી તે જેઓને માન્ય કરી લીધાં, ને પોતા વિષે કળુજ કીધું કે અમે પૃથ્વી પર પરદેશી તથા મુશ્કાર છીએ. ૧૪ કેમકે એવી વાતો કહેવારા સાડ દેખાડે છે કે, તેઓ સ્વદેશના રોધ કરે છે. ૧૫ અને જે દેશથી તેઓ નીકળ્યા તે પર જે તેઓને વિત્ત રાખ્યું હોત, તે પાડા ફરારનો પ્રયત્ન તેઓને મળત ખરો. ૧૬ પણ હવે વધતા સાસા, એટલે આકાળી દેવની તેઓ બહુ ઇચ્છા રાખે છે; માટે દેવ તેઓનો દેવ કહેવાતાં લગવાતો નથી, કેમકે તેણે તેઓને સાડ એક શેહેર સિદ્ધ કીધું છે.

૧૭ વિશ્વાસથી ઇસ્રાહીમે, જ્યારે તેનું પરીક્ષણ થયું ત્યારે, ઇસ્લાહનું અર્પણ કીધું; એટલે જોણે વચનો માની લીધાં હતાં ને જોણે એનું કહેવાયું હતું કે, ૧૮ ઇસ્લાહમાં તારો સત્તાન કહેવાયો, તેણે પોતાના એપ્રાકીર્ણનિતાનું અર્પણ કીધું. ૧૯ કેમકે તે એમ ગણતો હતો કે મરી ગયેલાંમાંથી પણ ઉઠાડવાને દેવ સમર્થ છે, ને તેમાંથી દરજતે તે તેને પામ્યો. ૨૦ વિશ્વાસથી ઇસ્લાહે યવાની વરતુઓ સંભળી યાકુબને તથા એસાવને આશીર્વાદ દીધો. ૨૧ વિશ્વાસથી યાકુબે મરતી વેળા યુસફના બેઠું દીકરાઓને આશીર્વાદ દીધો, ને પોતાની લાકડીની મૂક પર દેકાને જગન કીધું. ૨૨ વિશ્વાસથી યુસફે પોતાના અંતકાળે ઇસ્રાએલના સંતાનના નિર્ગમન વિષેની વાત સંભારાવી, ને પોતાનાં હાડકાં સંભળી આજ્ઞા આપી. ૨૩ વિશ્વાસથી યુસાના માભાષે તેના જન્મ્યા પછી ત્રણ મહિના સુધી તેને સતાવ્યો; કેમકે તેઓએ દીકુ, કે તે સુદર બાળક છે, ને તેઓ રાત્રની આજ્ઞાથી બીધાં નહિ. ૨૪ વિશ્વાસથી યુસાએ મોઢા થયા પછી ફારૂનની દીકરીને પુત્ર કહેવાવા ના પાડી. ૨૫ પાપનો સુખ-ભોગ કંઈ વાર ભોગવવા કરતા દેવના લોકની સાથે દુઃખ ભોગવવું તેણે વધતું પસંદ કીધું. ૨૬ મિસરનાના દ્રવ્ય કરતા ખ્રીસ્ત સંભળીને નિંદા વધતી સખત છે, એમ તેણે ગરબુ; કેમકે તેણે ફરૂક પડેલા બહુ જોયું. ૨૭ વિશ્વાસથી તેણે રાત્રના કોષથી ન બીતા મિસર સુઝી દીધું; કેમકે જોણે અણહીકને જોતો હોય એમ તે ટકી રહ્યો. ૨૮ વિશ્વાસથી તેણે પારખા પર્વ તથા લોટી છાંટવાનું પાઠ્યું, રમે જોણે પ્રથમજનિતોનો નારા કીધો, તે તેઓને અડકે. ૨૯ વિશ્વાસથી તેઓ, જેમ કોરી ભોંય પર, તેમ લાલ સમુદ્રમાં યકને, પાર ગયા; એનું પ્રયત્ન કરતા મિસરીઓ ગુણગણ સુઆ. ૩૦ વિશ્વાસથી યરેખાના કોટને સાત દહાડા સુધી ઘેરી લીધા પછી તે પડી ગયો. ૩૧ વિશ્વાસથી રાહાબ વેર્યા જાનુસોનો સુખરૂપે અંગીકાર કીધાથી અવિશ્વાસીની સાથે નારા ન પામી. ૩૨ તે હુ વધતું થું કહું? કેમકે જોણે એવન તથા બારાક તથા સામસૂન તથા ચિક્તોહ તથા હાઉહ તથા રામુએલ તથા બવિખ્યાદીઓ વિષે વિસ્તારથી કહેવાને મને વખત બહારો. ૩૩ તેઓએ વિશ્વાસથી રાત્ર જાગ્યા, ન્યાયીયણ કીધું, વચનો પ્રાપ્ત કીધાં, સિંહોના મ્હો જખ કીધા, ૩૪ અગ્નિનું બળ નરમ પાડ્યું, તેઓ વરવારની ધારથી જન્મ્યા, અબળપણામાંથી બળવાન કરાયા, લડાઈમાં પરાક્રમી

થયા, ને વિદેશીઓની ફેાજોને નસાડી; ૩૫ બાચડીઓ પોતાનાં મરીગયેલાંને પુનરુત્થાનથી પામી; ને કેટલા-એક મરણ સુધી સુઝાઇ ગયા, તેઓએ છુટકાનો અગ્ની-કાર ન કીધો, એ સાચું કે તેઓ વધતું સાચું પુનરુત્થાન પામે, ૩૬ ને બીજા મરણીઓથી તથા કોરડાઓથી, વળી બીધોથી પણ તથા કેટલી પરખાયા. ૩૭ તેઓ પત્થરથી મરાયા, કરવતથી ચોરાયા, તેઓ પરખાયા, વરવારની ધારથી માર્યા ગયા, ઘેટાના ચામડાં તથા બકરાનાં ચામડાં પહેરીને ફરતા હતા, કંગાલ, રીખાએલા તથા પીડાયેલા હતા; ૩૮ (જગત તેઓને યોગ્ય ન હતું,) તેઓ સનેહા તથા પહાડોમાં તથા ખોખા તથા ખુચીની ગુફાઓમાં રખડતા હતા. ૩૯ અને એ સર્વ વિશ્વાસથી સારી શાહેદી પામેલા થયા, પણ વચનનું ફળ ન પામ્યા. ૪૦ કેમકે દેવે આપણે માટે કંઈ વધતું સાચું સિદ્ધ કીધું; એ સાચું કે આપણા વગર એઓ પરિપૂર્ણ ન થાય.

૧૨ તો આપણી આસપાસ શાહેદોની એટલી મેઘરૂપ લીડ છે, એ માટે આપણે પણ હરેક બેાન તથા ઘેરી લેનાર પાપ નાખી દઈએ, ને આપણી આગળ મુકેલી દોડ ધીરજથી દોડીએ. ૧ આપણે આપણા વિશ્વાસના અધિકારી તથા સકુર્ણ કરનાર ઇસુની ગમ જોઈએ, કે જેણે પોતાની આગળ મુકેલા આર્દાને લીધે જાનને બચે ચાલુને મરણસ્ત-બનુ [દુઃખ] સહ્યું. ને તે દેવના રાત્રાસનની જન્મલ્લી-ગમ જોડા છે, જેતો જેણે પોતા પર પાપીઓની એટલી ઉલટી ઉત્કાર સહી, તેનો વિચાર કરો, રમે તમે પોતાના મનમાં નિર્ગત થયાથી યાકી નહો. ૨ તમે પાપને ઉલટી કોરોડ કરતાં, હજી રક્તપાત સુધી સામા થયા નથી. ૩ વળી જે ઉપદેશ પરથી તમને બાળકોની જેઠે જોખ અપાય છે, તે તમે વિસરી, એટલે

એ મારા પુત્ર, તું પ્રભુની શિક્ષા ઉલટી ન ગણ, ને તેનાથી ધમકી પામીને નિર્ગત ન થા. ૪ કેમકે જે પર પ્રભુ પ્રીતિ કરે છે, તેને તે શિક્ષા કરે છે, ને જે હરેક પુત્રનો તે અગીકાર કરે છે, તેને તે કોરડા મારે છે.

૫ જો તમે શિક્ષા સહો છો, તો દેવ જેમ પુત્રની સાથે તેમ તમારી સાથે વર્તે છે, કેમકે જેને બાપ શિક્ષા કરતો નથી, એવો કયો દીકરો છે? ૬ પણ જે શિક્ષાના બાગિયા સગળા છે, તે શિક્ષા વગર જો તમે છો, તો તમે લોડીન્યા છો, દીકરા તો નહિ. ૭ વળી આપણી દેહના બાપ આપણને શિક્ષા કરનારા હતા, ને આપણે

તેઓનું માન રાખ્યું, તો વિશેષ કરીને એ કરતાં એમ ન થાય કે, આપણા આત્માઓના બાપને આધીન થઈને જીવીએ? ૧૦ કેમકે તેઓએ તો ચોટાક દંદાડા સુધી પોતાને જે સાફ લાગ્યું તે પ્રમાણે રિક્ષા દીધી ખરી, પણ એણે તો આપણા નકામે સાફ, એ માટે કે આપણે તેના પવિત્ર પણાના બાનિયા થઈએ. ૧૧ કોઈ પણ શિક્ષા હાલમાં આનંદકારક જેવી લાગતી નથી, પણ ખેદકારક છે; પણ પછી તો તેથી કસાએલાને તે ન્યાયી પણાનાં સાંતિકારક ફળ ભરી આપે છે. ૧૨ એ માટે હવે યથેચ્છ હાથોને તથા અસક્ત યથેચ્છાં કુંટ-લિને તમે ફરી સમર્પ કરો; ૧૩ને પોતાના પગોને સાફ પાદશા રસ્તા કરો; એ માટે કે જે લગતું તે આડું ન થશે, પણ તે કરતાં સમું કરાય.

૧૪ સુધનાની સાથે સાંતિને ધોરણે, ને પવિત્રાઈ જે વગર કોઈ પ્રયત્ન દેખશે નહિ તેને ધોરણે તમે ચાલો. ૧૫ તમે બહુ સાવધાન થાઓ, ૨જે કોઈ દેવની કૃપા પામ્યા વિના રટી નહ, ૨જે કોઈ કડવાસૂચી બડ ઉતવાથી તમને કાયર કરે, ને તેથી બહુ લોક અપવિત્ર થાય, ૧૬ ૨જે કોઈ વ્યભિચારી થાય, અથવા એસાવ જેણે એક જોનામને સાફ પોતાનું જ્યેષ્ઠપણું વેચ્યું તેના જેવા કોઈ ભ્રષ્ટ થાય. ૧૭ કેમકે તમે જાણો છો કે ત્યાર પછી ત્યારે તે આશ્વવાદનાં વારસો પામવા સદાતો હતો ત્યારે તે આંસુ સુધા પ્રયત્ન કરતો હતો, તોપણ તે જીવ ન કરાયો કેમકે પસ્તાવાનું ઠેકાણું તેને મળ્યું નહિ.

૧૮ જણી તમે એવાંઓની પાસે આવ્યા નથી, એટલે અટકાય એવા પદોદની તથા બળતી આગની તથા અંધરાએલા આકારની તથા અધકારની તથા તોફાનની ૧૯ તથા રક્ષિતરૂપના અવાજની તથા વાતની વાનીની, કે જેના સાંભળનારાઓએ વિનંતી કીધી કે તે બેઠકું અમારી સાથે ફરી ન થાય. ૨૦ કેમકે જે આજ્ઞા થય, તે તેઓથી સહેવાઈ નહિ, એટલે જે કોઈ બનવર પણ પદોદને અટકે, તો તે પથરે મરાય. ૨૧ અને જે કેમણું તે એનું બિદામણું ઘડું કે મુસાએ કહ્યું કે, હું બહુ બીડું છું, ને કુર્તું છું; ૨૨ પણ તમે સિયોન પદોદની પાસે, ને જવલા દેવના રોહર એટલે આકારના ચરણાલેખી પાસે, ને હબરો દબર દૂતોની પાસે, ૨૩ પદેલા નજેલા જેઓનાં નામ આકારમાં લખી લીધાં છે તેઓની સાર્વત્રિક સલા તથા મંડળની પાસે, ને સદુનેા ઉત્તરાર કરનાર દેવની પાસે, ને સંપૂર્ણ મહેલા ન્યાયીઓના આત્માઓની

પાસે, ૨૪ ને નવા કરારના મધ્યસ્થ ઇસુની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાલેલા કરતાં સાફ બાલે છે, તેની પાસે આવ્યા છો. ૨૫ જે બાલે છે તેનો ડગો નકાર ન કરો, માટે સાવધાન રહો; કેમકે પૃથ્વી પર જેવવનારનો જેઓએ નકાર કીધો તેઓ ને બચ્યા નહિ, તો આકારથી જેવવનારની પાસેથી ને આપણે ફરીએ તો બહુ વિશેષ કરીને નહિ બચીશું. ૨૬ તેની વાણીએ ત્યારે પૃથ્વી હલાવી, પણ હવે તેણે વચન આપીને કહ્યું કે, ફરી એક વાર હું એકલી પૃથ્વીને નહિ, પણ આકારને પણ હલાવું છું. ૨૭ અને ફરી એક વાર એ વાત એમ બતાવે છે કે, હલાવાએલી વસ્તુઓ બનાવેલી વસ્તુઓની પેઠે ટળી નહ, એ માટે કે જેઓ હલાવાએલી નથી, તેઓ ટકી રહે. ૨૮ માટે ન હલાવાય એવું સમ્ય પામીને આપણે કૃપા પકડી રાખીએ, જેથી આપણે દેવને પ્રસન્ન થાય એવી રીતે તેની સેવા માનથી તથા સુબીકથી કરીએ. ૨૯ કેમકે આપણે દેવ ખાદ્ય નાખનાર અગ્નિ છે.

૧૩ લાઇપરની પ્રીતિ રહેા. ૨ પરાણા રાખવાનું તમે ન બુલેા, કેમકે તેથી કેટલાએક ન ભણ્યાં દૂતોને પરાણા રાખ્યા છે. ૩ જાણે કે બંદીવા-નોની સાથે તમે બંધાયેલા છે તેમ તેઓને સંભારો; ને પોતે ધારીમાં છે, માટે દુઃખ પામનારાઓને [સંભારો]. ૪ સર્વમાં લગ્ન માન યોગ્ય, ને બિછાનું નિર્ભળ રહે, કેમકે છિનાજવાએ તથા વ્યભિચારીઓને ન્યાય દેવ કરાવશે. ૫ તમારો સ્વભાવ નિર્ભોલી થાય; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોષી થાઓ; કેમકે તેણે એમ કહ્યું છે કે, હું તને નહિજ મુકીશ, ને તને નહિજ તજીશ. ૬ તો આપણે નિર્ભય થઈને એમ કહીએ કે, પ્રભુ મને સદાય કરનાર છે, ને હું નહિ ખીંટીશ;

માણસ મને શું કરશે?

૭ જેઓ તમારા આગેવાન હતા, જેઓએ તમને દેવની વાત કહી છે, તેઓનું સ્મરણ કરો, ને તેઓની ચાલને અંત ભેતાં તેઓના વિચારને અનુસરો. ૮ ઇસુ ખ્રીસ્ત બધ કાલે તથા આજે તથા સદાકાળ તેજો ને તેજાવ છે. ૯ તમે વિચિત્ર તથા નવા ઉપદે-શથી ખંચાઓ મા, કેમકે એ સાફ છે કે, અંતઃકર્મ કૃપાથી રિપર કરેલું થાય, ખાવાનાંથી નહિ, જેઓથી તે પ્રમાણે વર્તનારાઓને લાભ ન થશે. ૧૦ આપણને એની વેતી છે કે તે પરનું ખાવાને અધિકાર મંડપની સેવા કરનારાઓને નથી. ૧૧ કેમકે પાપને લીધે જે પશુઓનું લોહી પ્રમુખ્ય યાજ્ઞથી પવિત્રરૂપાનમાં

લવાય છે, તેઓનાં શરીર ઊપણી બહાર બળાય છે ૧૧ એ માટે ઇસુએ પણ પોતાનાજ લોહીથી લોકોને પવિત્ર કરવા સારૂ દરવાજા બહાર સંજીવ. ૧૨ એ સારૂ અપાણે તેનું અપમાન સહેતા તેની પાસે ઊપણી બહાર પ્રવેશ્યો. ૧૪ કેમકે નવી રહે એવું નગર આપ-લુને હિયાં નથી, પણ જે યવાનું તેને આપણે બહુ શોધીએ છીએ. ૧૫ માટે તેને આસરે આપણે દેવને સ્તુતિપ થઈ, એટલે તેના નામને માન્ય કરનારા હોઠોના કળનું અર્પણ, લખ્યું કરીએ. ૧૬ અને ઉપકાર કરવાનું તથા ફાન વહારી આપવાનું તમે બુલો મા, કેમકે એવાં અર્પણથી દેવ બહુ સંતુષ્ટ થાય છે. ૧૭ તમે પોતાના આગેવાનોનું માનવે તેઓને આધીન થાઓ, કેમકે હિસાબ આપનારાઓની પેઠે તેઓ તમારા પ્રાણોને સારૂ ચાકી કરે છે, એ માટે કે તેઓ આનંદે તે કરે, પણ શોકથી નહિ, કાંજ એ તમને નિષ્ફળ થશે. ૧૮ તમે અમારે સારૂ પ્રાર્થના કરો, કેમકે અમને નિશ્ચે છે કે સધળાં વિષે સારા વહેવાર રાખવા ચહુતાં અમને ખરૂં અતઃકરણ છે. ૧૯ અને તમે એ કરો માટે

હું વિશેષ હંડકથી એ સારૂ વિનંતી કરું છું કે તમારી પાસે માત્ર પાણું આવતું વધતું વહેલું થાય.

૨૦ હવે શાંતિનો દેવ, જે સર્વકાળના કરારના લોહીથી ઘેટાંના મોટા રમેલાળ આપણા પ્રભુ ઇસુને મરીગએ-લાંભથી પાછો લાગ્યો, ૨૧ તે તમને હરેક સારા કામને સારૂ એવા પુરા કરે કે, તમે તેની ઇચ્છા પ્રમાણે કરો, ને તેની દૃષ્ટિમાં જે સતોષકારક છે, તે આપણામાં ઇસુ ખ્રીસ્તને લીધે તે કરાવે; તેને સદાસર્વકાળ ગૌરવ થાઓ. આમિન.

૨૨ આ લાહઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે તમે સુખાધીની એ વાતનું સહન કરો, કેમકે મેં ટુંકામાં તમારા ઉપર લખ્યું છે. ૨૩ આપણે લાહ તીમેથી છુટો થયેલો છે એ તમે જાણો, જે તે વહેલો આવે, તો હું તેની સાથે આવીને તમને મળીશ.

૨૪ તમે તમારા સધળા આગેવાનોને તથા સધળા પવિત્રોને સલામ કહેજે; છતાંલીમાના તમને સલામ કહે છે.

૨૫ તમ સર્વ સાથે કૃપા થાઓ આમિન

યાકૂબનો પત્ર.

૧ વેરાધ ગએલાં બારે કુળને, દેવના તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના સેવક યાકૂબની સલામ.

૨ મારા લાહઓ, જ્યારે તમે તરેહ તરેહની પરી-ક્ષામાં પડો, ત્યારે તે પુરો આનંદ જણો; કે એવું જાણીને કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા ધીરજ ઉપજાવે છે. ૩ પણ ધીરજનું કામ પુરૂ થવા દો, એ માટે કે તમે સિદ્ધ તથા સમૂર્ણ થાઓ, ને કરામાં અધુરા નહિ રહે.

૪ અને તમારામાનો જો કોઈ જ્ઞાન વિષે ઓછો હોય, તો દેવ જે સર્વમે દાતાપણથી આપે છે, ને કપડો દેતો નથી, તેની પાસેથી તે માગજી, ને તેને તે અપાશે.

૫ પણ કદ સહેદ ન રાખતાં, વિશ્વાસથી માગજી; કેમકે જે સહેદ રાખે છે, તે સમુદ્રનો મોજો જે પવનથી હલ-સેલાય ૬ તથા હલાવાય છે તેના જેવા છે. ૭ તો તે માણસે એમ ન ધારવું કે પ્રભુથી તેને કદ મળશે. ૮ જે મનવાળું માણસ પોતાના સધળા માર્ગમાં અસ્થિર છે.

૯ અને જે લાહ નીચ પહોંતો છે તે પોતાના

ઉચ્ચપણામાં આનંદ કરે; ૧૦ ને જે દોહતમંદ છે, તે પોતાના નીચપણામાં; કેમકે ધાસના પૂલની પેઠે તે ટળી જશે. ૧૧ કેમકે સુરજ લ સહિત ઉગીને ધાસને ચિમળાવે છે, ત્યારે તેનું પૂલ ખરી પડે છે, ને તેની બિરાજેલી શોભા નાશ પામે છે; તેમ દોહતમંદ પણ પોતાના માર્ગમાં ચિમળાઈ જશે.

૧૨ જે માણસ પરીક્ષાનું સહન કરે ૧૩ તેને ધન્ય છે; કેમકે પરખાયા પછી, ઝવનનો જે મુગટ પ્રભુએ પોતાના પર પ્રેમ કરનારાઓને આપવા કબૂલ કીધું છે તે તેને મળશે. ૧૪ કોઈ પરીક્ષાનું પડો હોય તો તેણે એમ ન કહેવું કે, હું દેવથી પરીક્ષામાં પડ્યો છું; કેમકે બુડાઈથી દેવનું પરીક્ષણ થતું નથી, ને કોઈને પરીક્ષણમાં તે પાડતો પાલુ નથી. ૧૫ પણ હરેક માણસ પોતાની કુશળતાથી ખેંચાઈને તથા લલચાઈને પરીક્ષણમાં પડે છે. ૧૬ પછી કુશળ નહીં થરીને પાપને જણે છે, ને પાપ પૂર્ણ થઈને મોતને ઉપજાવે છે.

૧૬ મારા વહાલા બાઈઓ, તમે જુલો મા. ૧૭ હરેક ઉત્તમ દાન તથા હરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે, ને પ્રકારોના બાપ જેમાં બદલાવું નથી, ને ફરવાથી પરોસો જોઈએ પણ નથી, તેની પાસેથી ઉતરે છે. ૧૮ તેણે પોતાની ઇચ્છાએ સત્યના વચનથી આપણને જન્માવ્યા એ માટે કે, આપણે તેના ઉત્પત્ત ક્રિયાલા-માર્ગનાં પહેલાં થએલા કૃત્ય જેવા યજ્ઞ.

૧૯ તમે એ જાણો છો, મારા વહાલા બાઈઓ; પણ હરેક માણસ સાંભળવાને ઉતાવળો, જાણવાને ધીમો, તથા રીસમાં ધીમો થાય. ૨૦ કેમકે માણસની રીસ દેવના ન્યાયીપણાને નથી ઉપભવતી. ૨૧ માટે તમે સર્વ મહિનપણ તથા જુદાઇનું અધિકપણ નાખી દો; ને રોપેલ વચન જે તમારા આત્માઓને તારવાને શક્તિમાન છે તે નક્કરતાથી લઇ લો. ૨૨ પણ તમે વચનના પાળનારા થાઓ, પોતાને જુલાવતાં કેવળ સાંભળનારાશ નહિ. ૨૩ કેમકે જે કોઇ વચનનો પાળનાર નથી, પણ કેવળ સાંભળનાર છે, તે તે પોતાનું સ્વાભાવિક મ્હો આરસીમાં જોનાર માણસના જેવો છે. ૨૪ કેમકે તે પોતાને જુલો છે, ખજી ત્યાંથી જાય છે, ને પોતે કેવો હતો, એ તરત જુલો જાય છે. ૨૫ પણ જે છુટાપણના સંપૂર્ણ નિયમના ધારીને જુલો છે, ને તેમાં રહે છે, જે જુલો જાય એવો સાંભળનાર તો નહિ, પણ કામનો કરનાર થાય છે, તેજ પોતાના કરવામાં કન્ય થશે, ૨૬ જે તમારામાંનો કોઇ ધારે કે હું પોતે સુમત્રા છું, પણ પોતાની છબને કાચકામાં ન રાખતાં પોતાના મનને જુલાવે છે તો તેનો ધર્મચાર વ્યર્થ છે. ૨૭ દેવની, એટલે બાપની, આગળ જે શુદ્ધ તથા નિર્મળ ધર્મચાર તે જોઈ છે કે, નખાપાને તથા વિધવાઓને તેઓના કુખની વેળા જેવા જણ, ને જગતથી પોતાને રાધ વગરનો રાખે.

૨ મારા બાઈઓ, આપણા મહિમાવાન પ્રજુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો વિશ્વાસ તમે નિષ્પક્ષપાતે રાખો. ૨ કેમકે જેની આંગળીમાં સોનાની ચીંટી તથા જેના અગ પર શોભાયમાન હુઝડા હોય, એવો માણસ જે તમારી સલામાં આવે, ને જે એવા હુઝડાં પહેરેલો એવો એક દરિદ્રી પણ આવે, ૩ ને તમે શોભાયમાન હુઝડાં પહેરેલાને માનની નજરે જોઈને કહો છો કે, હું દિયાં ઉત્તમ કામે બેસ, પણ પેલા દરિદ્રીને કહો છો કે, હું પછે ઉભો રહે, અથવા દિયાં મારા પગના આસન પાસે બેસ; ૪ તો હું તમે તમારામાં ફેર નથી ફાળતા? ને હું તમે જુદા વિચારના ન્યાયાધીશ નથી

થયા? ૫ મારા વહાલા બાઈઓ, તમે સાંભળો; આ જગતના દરિદ્રીઓને વિશ્વાસમાં ધનવાન થવા સાર તથા દેવે પોતા પર ગ્રેમ કરનારાઓને જે રાજ્ય આપવાનું વચન આપ્યું તેનું વતન પામવા સાર, દેવે તેઓને પસંદ નથી કીધા હું? ૬ પણ તમે દરિદ્રીનું અપમાન કીધું છે. હું તમારા પર દોલતમંદો જુલમ નથી કરતા? ને ન્યાયાસન આગળ તેઓ તમને ધસડી નથી લઇ જતા? ૭ જે ઉત્તમ નામથી તમે જાળખાઓ છો, તેની નિંદા હું તેઓ નથી કરતા? ૮ તોપણ પવિત્રલેખ પ્રમાણે જે રાજમાન્ય નિયમ છે, એટલે કે, હું પોતાના જેવો પોતાના પડોસી પર ગ્રેમ કર, તે જે તમે પુરો કરો છો, તો ધણુ સાર કરો છો. ૯ પણ જે તમે પક્ષપાત કરો છો, તો પાપ કરો છો, ને અપરાધીઓની પેઠે નિયમથી દોષિત કરો છો. ૧૦ કેમકે જે કોઇ આપ્યું નિયમશાસ્ત્ર પાળશે, ને એકલી એક વાત વિષે શુકરો, તો તે સર્વ સબંધી અપરાધી છે. ૧૧ કેમકે જેણે કહ્યું કે, હું વ્યભિચાર ન કર, તેણેજ કહ્યું કે, હું હત્યા ન કર; એ માટે, જે હું વ્યભિચાર કરતો નથી, તોપણ જે હું હત્યા કરે છે, તો હું નિયમશાસ્ત્રનું ઉલ્લંઘન કરનારો થયો છે. ૧૨ છુટાપણના નિયમથી તમારો ન્યાય કરવાનો છે, એજ સમજને બાંધેલો તમારો વતો. ૧૩ કેમકે જેણે ક્યા નથી કીધી, તેનો ન્યાય ક્યા વગર કરશે; ને ન્યાય પર ક્યા જયજયકાર કરે છે.

૧૪ મારા બાઈઓ, જે કોઇ કહે છે કે, મને વિશ્વાસ છે, પણ જે તેને કરજીઓ નથી, તો શો લાભ? હું એવો વિશ્વાસ તેને તારી શકે છે? ૧૫ જે કોઇ લાભ અથવા બહેન ઉઘાડા હોય તથા રોજના અન્ન વગરનાં હોય; ૧૬ ને તમારામાંનો કોઇ તેઓને કહે કે સાંતિએ જાઓ, તાપો, ને રૂસ થાઓ, તોપણ યરીરને જે જોઈએ તે જે તમે તેઓને નથી આપતા, તો શો લાભ? ૧૭ તેમજ વિશ્વાસ પણ, જે તેની સાથે કરજીઓ ન હોય, તો તે પોતામાં નિર્જંવ છે. ૧૮ હા, કોઇ કહેશે કે, વને વિશ્વાસ છે, ને મને કરજીઓ છે; તો હું તારો વિશ્વાસ વારી કરજીઓ વગર મને દેખાડ, ને હું મારો વિશ્વાસ મારી કરજીઓથી તને દેખાડીશ. ૧૯ હું વિશ્વાસ કરે છે કે, દેવ એક છે; હું સારું કરે છે ભૂતો પણ વિશ્વાસ કરે છે, ને કાપે છે. ૨૦ પણ, એ વ્યર્થ માણસ, કરજીઓ વગર વિશ્વાસ નિર્જંવ છે, એ હું હું જાણુવા ચાહું છું. ૨૧ આપણા પૂર્વજ ઇસ્રાઈલિમ યક્ષેલી પર પોતાના દીકરા ઇસ્રાઈલનું અર્પણ કીધું

તેમાં કર્ણીઓથી થું તે ન્યાયી કરાવાયો નહિ? ૨૨ તું જુએ છે કે વિશ્વાસ તેની કર્ણીઓ સાથે હતો, ને કર્ણીઓથી વિશ્વાસ સપૂર્ણ થસયો; ૨૩ ને તે લેખ પુરેપૂરો એમાં કશું છે કે, ઇબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને તે તેને સારૂ ન્યાયીપણા વરીકે ગણાયું; ને તે દેવનો મિત્ર કહેવાયો. ૨૪ તમે જુઓ છો કે એકલા વિશ્વાસથી નહિ, પણ કર્ણીઓથી માણસ ન્યાયી કરાવાય છે. ૨૫ અને તે પ્રમાણે ન્યાયે સદાજ રક્ષાએ જનુસોનો આવાર કીધો, ને તેઓને બાલે રતે બદાર મોકલ્યા, ત્યારે તે પણ થું કર્ણીઓથી ન્યાયી નહિ કરાવાઈ? ૨૬ કેમકે જેમ સારી આત્મા વગર નિર્જન છે, તેમજ વિશ્વાસ પણ કર્ણીઓ વગર નિર્જન છે.

૩ મારા ભાઈઓ, તમે પણ ઉપદેશ ન થાઓ, કેમકે તમે જાણો છો કે આપણે વધતી સમ પામીયું. ૧ કેમકે ધણી માબતમાં આપણે સપળા ચૂકીએ છીએ; એ વાતમાં કોઈ ચૂકતો નથી, તો તે સંપૂર્ણ માણસ છે, ને પોતાનું આપું ચરીર પણ કાયદામાં રાખવાને શક્તિમાન છે. ૨ જુઓ, ઘોડા આપણું માને માટે આપણે તેઓનાં મ્હોમાં લગામ પાલીએ છીએ, ને તેઓનાં આખાં ચરીર ફેરવીએ છીએ. ૩ જુઓ, વઢાણો પણ ફેટલાં મોઢાં છે, ને જગરા પવનથી ચલાવાય છે, તો પણ ન્યાં સુકાનીની મરજી દોય ત્યાં બહુ નાના સુકાનથી તેઓ ફેરવાય છે. ૪ તેમ જ્યારે પણ નાનું અંત્ર છે, પણ મોટી વડાઈ કરે છે; જુઓ, ફેટલો ઘોડો અગ્નિ ફેટલા મોઢા વનને સળગાવે છે. ૫ ને જ્યારે એક અગ્નિ, અસત્યનું જગત છે; આપણું અંગમાં જ્યારે એવી છે કે, આખા ચરીરને તે અગ્નિ કરે છે, ને જગતના મંડળને સળગાવે છે, ને પોતે નરકથી સળગાવાયેલી છે. ૬ કેમકે જનન-વરોની તથા પશુઓની તથા પેટે ચાલનારાંઓની તથા સમુદ્રમાં રહેનારાંઓની હરેક જગતે વરા થાય છે, ને માણસ જાતે દસ કરેલી છે; ૭ પણ જ્યારે કોઈ માણસ વરા કરી નથી શકતું. તે અસ્થિર, દુષ્ટ, પ્રાણપાતક હોયી ભરેલી છે. ૮ તેથી આપણે પ્રથમ પિતાની સ્મૃતિ કરીએ છીએ, ને તેથી દેવની પ્રતિમા પ્રમાણે ઉત્પત્ત થએલાં માણસોને આપ દઈએ છીએ. ૯ એકજ મ્હોમાંથી સ્મૃતિ તથા આપ નિકળે છે મારા ભાઈઓ, એવી વાતો તો થયીજ ન જોઈએ. ૧૦ થું ઝરો એકજ નળમાંથી મીઠું તથા ખાટું પાણી આપે છે? ૧૧ મારા ભાઈઓ, અંછરી થું જેટલાં

ફળ, અથવા દ્રાક્ષલેહો અંછર આપી શકે છે? તેમજ ખારો ઝરો મીઠું પાણી આપી નથી શકતો.

૧૨ તમારામાં જ્ઞાની તથા સમજુક કોણ છે? તે જ્ઞાનની લીનતાએ ઉત્તમ ચાલથી પોતાની કર્ણીઓ દેખાડે. ૧૩ પણ એ તમારાં મનમાં કંઈ અદેખાઈ તથા ચરસાચરસી છે, તો તમે સત્યને ઉઠાડો જવં ન કરો તથા જુડું ન બોલો. ૧૪ એ જ્ઞાન ઉપરથી ઉતરે એવું નથી, પણ પૃથ્વી પરનું, ફેદિક તથા રોતાની છે. ૧૫ કેમકે ન્યાં અદેખાઈ તથા ચરસાચરસી છે, ત્યાં ટોટા તથા હરેક બુંદું કામ છે. ૧૬ પણ ને જ્ઞાન ઉપરથી છે તે પ્રથમ તો નિર્મળ, પછી સલાહ કરનારું, નમ્ર, રોદેજ સમજે એવું, દયાએ તથા સારાં ફળે ભરેલું, પક્ષપાત વગરનું તથા ટોંગ વગરનું છે. ૧૭ વળી જોઈ સલાહ કરે છે, તેઓને માટે ન્યાયીપણાનું ફળ સલાહે વચાય છે.

૪ તમારામાં લડાઈ તથા ઝડપાઈ ક્યાંથી થાય છે? થું તમારાં અંગમાંની લડાઈ કરનારી કુષ્ઠાથી નહિ? ૧ તમે જાણુ છતાં કરો છો, ને તમારી પાસે નથી; તમે મારી નાખો છો, ને લોભ રાખો છો, ને કંઈ સેજવી શકતા નથી; તમે લડાઈ કરો છો, ને ઝડપાઈ કરો છો, પણ તમારી પાસે કંઈ નથી, કેમકે તમે માનતા નથી. ૨ તમે માગો છો, ને પામતા નથી, કેમકે બુદ્ધિ વરેલુથી માગો છો, એ મતલબથી કે તમે પોતાના સુખભોગ પર ખરચી નાખો. ૩ એ વ્યભિચારિણીઓ, થું એ તમને માહુમ નથી, કે જગતની મિત્રાઈ દેવ પરનું વેર છે? એ માટે ને કોઈ જગતનો મિત્ર થવા ચાહે છે, તે દેવનો વેરી હોયો છે. ૪ થું તમે ધારો છો કે, સાત્ર અમથું કહે છે કે, ને આત્માને તેણે આપણામાં વસાવ્યો, તે આસ્વાથી છઠ્ઠા કરે છે? ૫ પણ તે તો વધારે કૃપાદાન આપે છે માટે [સાત્ર] કહે છે કે, દેવ અહંકારીઓની સામે થાય છે, પણ લીનો પર તે કૃપા કરે છે. ૬ એ માટે તમે દેવને આધીન થાઓ, પણ રોતાને ઉઠાડો ઉઠાડો રહો, ને તે તમારી પાસેથી નાસરો. ૭ તમે દેવની પાસે જાઓ, એટલે તે તમારી પાસે આવરો; એ પાપીઓ, તમે હાથ છુદ્ધ કરો, ને, એ જ મનવાળાઓ, તમે મન પવિત્ર કરો. ૮ તમે ઉદાસ થાઓ, ને શોક કરો, ને રડો; તમારા દસવાને બંદલે શોક તથા આનંદને બંદલે બેઠ થાય. ૯ પ્રભુની આજ્ઞા તમે લીન થાઓ, પછી તે તમને હયા કરશે.

૧૧ એ ભાઈઓ, તમે એક બીજને ઉઠવું ન કીડો;

જે પોતાના બાધને ઉલટું બોલે છે, ને પોતાના બાધનો ન્યાય કરાવે છે, તે નિયમને ઉલટું બોલે છે, ને નિયમનો ન્યાય કરાવે છે; ને જે તું નિયમનો ન્યાય કરાવે છે, તો તું નિયમનો પાળનાર નથી, પણ તેનો ન્યાય કરનાર છે. ૧૨ નિયમ આપનાર તથા ન્યાય કરાવનાર એક જ છે, તે તો વારવારે તથા નાશ કરવાને શક્તિમાન છે. પણ તું કોણ છે કે બીજાને ન્યાય કરાવે છે?

૧૩ હવે ચાલો, તમે જે કહો છો કે, આજ અથવા કાલે અમે ક્ષમા સહેરમાં જઈને ત્યાં એક વર્ષ સુધી રહીશું, ને વેપાર કરીને લાભ મેળવીશું. ૧૪ તો પણ કાલે શું થશે એ તમે જાણતા નથી. તમારે આશુચ્ચ કેવું છે? કેમકે તમે તો ધ્રુવર [જેવા] છો, જે યોદ્ધા વાર દેખાય છે, ને પછી જતી રહે છે. ૧૫ પણ સાચું તમારે એમ કહેવું જોઈએ, કે જે પ્રભુની ઇચ્છા હશે, તો અમે જીવીશું, ને આમ કે તેમ કરીશું. ૧૬ પણ હવે તમે પોતાના ગર્વ કરવામાં રોષી કરો છો, એવી બધી રોષી બુદ્ધિ છે. ૧૭ એ માટે જે બંધું કરી બેસે છે, પણ કરતો નથી, તેને પાપ લાગે છે.

૫ હવે, જો દોહતમદો, તમારા પર ધનાર સહોર વિષે તમે હાથ હાથ કરતા રહો. ૧ તમારી મિલકત બગડેલી, ને તમારાં લુગટા ઉધાધએ આવેલાં છે. ૨ તમારે સોનું તથા રૂપું કટાઈ નહું છે, ને તેનો કાટ તમારી વિરૂદ્ધ ચાહેલી થશે, ને અગ્નિની પેઠે તમારા દેહ બાઈ જશે. તમે છેલ્લા દહાડાઓને સાચાં દોહત સારી છે. ૪ જુઓ, જે મનુષ્યોએ તમારાં ઘેર કાપ્યાં છે, તેઓની મનુષ્યો તમે ક્યાંથી અટકાવી શકો, તે જૂન પાડે છે, ને કાપનારાઓની બૂમ સંભળીને પ્રભુના કાનામાં આવી પહોંચી છે. ૫ તમે પૃથ્વી પર સુખસોગ કીધો, ને કામાતુર થયા છો; કાપાકાપીના દહાડામાં તમે પોતાનાં મન માટેલાં કીધાં છે. ૬ ન્યાયીને તમે અન્યાયી કરાવીને મારી નાખ્યો, પણ તે તમને અટકાવતો નથી.

૭ એ માટે, બાઈઓ, પ્રભુના આવવા સુધી તમે ધીરજ રાખો; જુઓ, જેટલો સોંપના મૂલ્યવાન ફળની વાટ જુઓ છે, ને પડેલો વધા છેલ્લો વરસાદ તેને મળે

ત્યાં સુધી તે વિષે ધીરજ રાખે છે. ૮ તમે પણ ધીરજ રાખો, પોતાનાં મન સ્થિર કરો, કેમકે પ્રભુનું આવવું પાસે છે. ૯ બાઈઓ, તમારો ધનસાક ન કરાવાય માટે એક બીજા સાથે ક્યક્ય ન કરો; જુઓ, ન્યાયી ધીરજ રાખનાર આમળ ઉભો રહે છે. ૧૦ મારા બાઈઓ, જે લવિષ્યવાદીઓ પ્રભુના નામથી બોલ્યા, તેઓનો નમુનો દુઃખ સહેવા વિષે તથા ધીરજ વિષે લો. ૧૧ જુઓ, જેઓએ સંજીવનું હાથ, તેઓને પ્રત્યેક આપણે ગણીએ છીએ. તમે અધુણી સહનતા વિષે સાંભળ્યું છે, ને પ્રભુથી જે પરિણામ થયો તે તમે દીઠો છે કે પ્રભુ ધણી દયાળુ તથા કૃપાવાન છે.

૧૨ પણ મારા બાઈઓ, વિશેષે કરીને તમે સમ ન ખાઓ; આકાશના નહિ કે પૃથ્વીના નહિ કે બીજા કોઈના સમ ન ખાઓ; પણ તમે દંડમાં ન પડો માટે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થાય.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુઃખી છે? તો તેણે પ્રાર્થના કરવી. શું કોઈ મગ છે? તો તેણે ગીત ગાવું. ૧૪ તમારામાં શું કોઈ મદિદો છે? તો તેણે મંદળીના વડીલાને બોલાવવા, ને તેઓએ પ્રભુના નામથી તેને તેલ ચોળીને તેને માટે પ્રાર્થના કરવી. ૧૫ અમે વિશ્વાસની પ્રાર્થના માંદાને બચાવશે, ને પ્રભુ તેને ઉઠાડશે; ને જે તેણે પાપ કીધાં હશે તો તે તેને માફ કરશે. ૧૬ તમે નિરોગી કરાઓ માટે પોતાનાં પાપ એક બીજાની પાસે કબુલ કરો, ને એક બીજાને સાચા પ્રાર્થના કરો; ન્યાયી માણસની પ્રાર્થના પરિણામે બહુ સારું થાય છે. ૧૭ એકીવાદ સ્વભાવે આપણા જેવા માણસ હોય. પણ તેણે પ્રાર્થનામાં વિનવો કીધો કે વરસાદ ન વરસે; ને સાદા પ્રભુ વરસ સુધી બોય પર વરસાદ વરસે નહિ. ૧૮ પછી તેણે ફરી પ્રાર્થના કીધી, ને આકાશે વરસાદ આપ્યો, ને ધરતીએ પોતાનું ફળ ઉપજાવ્યું.

૧૯ મારા બાઈઓ, જે તમારામાંનો કોઈ સત્ય સુકીને લટકી બંધ, ને કોઈએક તેને પાછો ફરવે, ૨૦ તો તેણે જાણવું કે પાપીને તેના માર્ગની બુલંદી ને પાછો ફરવે છે, તે એક પ્રાણને મોતથી બચાવશે. ને પાપની અધિકતા ઠાકશે.

પીતરનો પહેલો પત્ર.

— — — — —

૧ પત્ર, ગલાતી, કાપાદોઝીઆ, આસીઆ, ને
જિલુનીઆમાં વેસએલા પ્રવાસીઓ; ૨ જેઓ
દેવ બાપના પ્રવેશાન પ્રમાણે આત્માના પવિત્ર-
કરણથી આજ્ઞાકારી થવા સાથે, ને ઇસુ ખ્રીસ્તના
લોહીથી ઇલાવા સાથે પસંદ કીધેલા છે, તેઓને ઇસુ
ખ્રીસ્તને પ્રેરિત પીતર લખે છે; તમારા પર કૃપા
તથા શાંતિ પુખ્ત થાઓ.

૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને દેવ તથા બાપ
રુદ્ધિમાન હોએ; તેણે પોતાની ધણી કથા પ્રમાણે
સુએલાંમાના ઇસુ ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી આપણને
સજીવન આશાને સાથે, અવિનાશી તથા નિર્મળ
તથા ન ચિમજાનાર વતનને સાથે ફરી જન્માવ્યા છે,
૪ જેણે કાળમાં ને વારણ પ્રગટ થવાને સિદ્ધ છે, તેને
સાથે દેવના પરાક્રમવડે વિશ્વાસથી તમે ને સંભાળી
રખાએલા છો, તે તમારે વારંતે આ વતન આકાશમાં
રાખી મુકેલું છે. ૫ જેમાં તમે બહુ આનંદ કરો છો,
એ કે હમણું થોડીજ વાર સુધી અત્યવધાયથી બહુ
પ્રકારનાં પરીક્ષણ થયાથી દુઃખી છો, ૬ જે માટે કે
તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા ને અગ્નિથી રખાએલા
વિનાશી સોના કરવાં બહુ મૂલ્યવાન છે તે ઇસુ
ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળાએ રુદ્ધિ તથા માન તથા
મહિમા યોગ્ય થાય. ૭ તેને ન જોયા છતાં પણ તમે
તેના પર પ્રીતિ કરો છો, હમણું એ કે તમે તેને જોતા
નથી, તોપણ તેના પર વિશ્વાસ રાખતાં, તમે તેનામાં
અવાચ્ય તથા મહિમા ભરેલા આનંદથી હરખાઓ છો.
૮ અને તમે પોતાના વિશ્વાસનું કળ, એટલે આત્મા-
ઓનું વારણ, પામો છો. ૯ ને ભવિષ્યવાદીઓએ
તમારા પરની કૃપા વિષે ભવિષ્ય કહ્યાં તેઓએ તે
વારણ વિષે તપાસીને સારીપેઠે ચોધ કીધો;
૧૧ ખ્રીસ્તને આત્મા ને તેઓમાં હતો તેણે ખ્રીસ્તનાં
દુઃખ તથા તે પછીના મહિમા વિષે શાફી પુરી, ત્યારે
તેણે કયો અથવા કેલો સમય બતાવ્યો એની તપાસ
તેઓ કરતા હતા. ૧૨ તેઓને એ પ્રગટ કરાણુ હતું
કે, તેઓએ પોતાને સાથે નહિ, પણ આપણે સાથે તે
વાતો વિષે સેવા કીધી; આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર

આત્માની સહાયથી જેઓએ તમને સુવાતી પ્રગટ
કીધી તેઓની મારફતે તે વાતોના સમાચાર તમને
હમણું જાણ્યા; તેમાં નિહાળી જોવાની કૃષ્ણ હતો
કરે છે.

૧૩ જે માટે તમે પોતાના મનની કમર બાંધીને
સાવધાન થાઓ, ને ને કૃપા ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ
થવાની વેળાએ તમ પર થશે તેની પુરી આશા રાખો.
૧૪ તમે આજ્ઞાકારી છોકરાં જેવા થઈને પોતાની
આગલી અજ્ઞાનપણામાંની કૃષ્ણ પ્રમાણે ન ચાલો.
૧૫ પણ જેણે તમને તેજા છે, તે જેલો પવિત્ર છે
તેવા તમે પણ સર્વ ચાલમા પવિત્ર થાઓ. ૧૬ કેમકે
એમ લખ્યું છે કે, હું પવિત્ર છું, માટે તમે પવિત્ર
થાઓ. ૧૭ અને ને બાપ પ્રયેકનાં કામ પ્રમાણે
પક્ષપાત વગર ન્યાય કરે છે, તેનું નામ એ તમે જો
છો, તો તમારા પ્રવાસને વખત બીકથી કાઢો. ૧૮ કેમકે
તમે એ જાણો છો કે તમારા બાપકાદાઓથી આવ્યાં
આવેલાં અવધાં આચરણથી તમે વિનાશી વરુદ્ધોએ,
એટલે રૂપા અથવા સોનાએ નહિ, ૧૯ પણ ખ્રીસ્ત
ને નિષ્કલક તથા નિર્દોષ હલવાન જેલો છે તેના
મૂલ્યવાન લોહીથી, ખરી લેવાએલા છો. ૨૦ તે તો
જન્મતાન મંદાણુ પહેલાં ઠરાવેલો હતો ખરો, પણ
તમારે સાથે આ છેલ્લા કાળમાં પ્રગટ થયો. ૨૧ તેને
આચરે તમે દેવ પર વિશ્વાસ કરો છો, જેણે તેને
મરીજોલાંમાંથી ઉઠાવ્યો, ને મહિમા આપ્યો, એ
માટે કે તમારે વિશ્વાસ તથા આશા દેવ પર થાય.
૨૨ તમે સત્યતાને આધીન રહીને પોતાનાં મન બાહ
પરની નિષ્કપટ પ્રીતિને સાથે પવિત્ર કીધાં છે, માટે
શુદ્ધ અતકરણથી એક બીજા પર આગ્રહથી પ્રીતિ
કરો. ૨૩ કેમકે તમને વિનાશી બીજથી નહિ, પણ
અવિનાશીથી, દેવના છવતા તથા સદા રહેનાર વચન-
વડે, ફરી જન્માવ્યા છે. ૨૪ કેમકે,
સંધળાં પ્રાણી ધાસના સરખાં છે,
ને માણસનો સંધળો મહિમા ધાસના પૂલ સરખો છે.
ધાસ સુકાઈ જાય છે, ને તેનું પૂલ ખરી પડે છે,
૨૫ પણ પ્રભુનું વચન સદા રહે છે.

ને જે વચન તમને સુવાતીથી પ્રગટ કરાયું તેજ એ છે

૨ એ માટે સધળી બુદ્ધિ તથા સધળું કપટ તથા ઢોંગ તથા અદેખાઈ તથા સધળી નિંદા દૂર કરીને, ૨ નવા બન્નેલા આળસની પેઠે આત્મિક દુધ ને કપટ વગરનું જે તેને આહો, ૩ એ સાચ કે જે તમને એવો અનુભવ થયો હોય કે પ્રભુ દયાળુ છે તો તે દુધથી તમે તારણ મેળવતા સુધી વધો ૪ જે જીવતા પત્થર છે, માણસોથી નકારાએલો ખરો, પણ દેવથી ખસદ થએલો તથા મુક્તવાન, ૫ તેની પાસે આવીને તમે પણ આત્મિક ધર તથા પવિત્ર ચાલકો થવા સાચ જીવતા પત્થરોના જેવા રચાયા છો, એ માટે કે જે આત્મિક યજ્ઞો ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે જેવને પ્રસન્ન છે તેમનું અર્પણ તમે કરો. ૬ કારણ કે શાસ્ત્રમાં લખેલું છે કે,

જીઓ, ખસદ કીધેલો તથા મુક્તવાન, એવો ખુણાનો મુખ્ય પત્થર હું સિયોનમાં ચુકું છું, ને જે તેના પર વિશ્વાસ કરે છે તે જાગવારો નહિ ૭ મારે તમ વિશ્વાસ કરનારાઓને માન છે, પણ અવિશ્વાસીઓને સાચ ને પત્થર બાધનારાઓએ નકાર્યો, તેજ ખુણાનું મથાળું ૮ ને

જેસ ખવડાવનાર પત્થર તથા ઢોહર ખવડાવનાર પાણી થયો છે,

તેઓ આજ્ઞા ન માનીને વચન વિષે ઢોહર ખાય છે, એ સાચ પણ તેઓ કરવાયા હતા ૯ પણ તમે તો ખસદ કીધેલો વંશ, રાજમાન્ય ચાલકવર્ગ, પવિત્ર લોક તથા પ્રાપ્ત કરેલી પ્રજા છો, એ માટે કે જેણે તમને અધિકારમાંથી પોતાના આશ્ચર્યવાન અજવાળામાં તેજા છે, તેના સદુચ્છો તમે પ્રગટ કરો ૧૦ તમે પહેલા પ્રજા નહોતા, પણ હાલ દેવની પ્રજા છો, દયા પામેલા નહોતા, પણ હાલ દયા પામ્યા છો

૧૧ વડાલાઓ, હું વિનવી કરું છું કે, જે દૈદિક વિધેયો જીવને ઉઘડા લે છે, તેઓથી તમે, પ્રદેશ તથા પ્રવાસી જેવા, દૂર યાઓ ૧૨ અને વિદેશી લેખમાં તમે પોતાની સાલ સારી રાખવા જાઓ, એ સાચ કે તેઓ તમને જુડા બાંધીને તમારી વિરુદ્ધ બોલે છે ત્યારે તમારા રૂદા કામ જોઈને તેઓ કૃપા-દૃષ્ટિને દિવસે દેવનો મદ્દિમા કરે

૧૩ માણસોની પ્રત્યેક નિમજ્જનને પ્રભુને લીધે તમે આધીન થાઓ, ચન્ને સર્વાપરી બહીને તેને

આધીન, ૧૪ ને અધિકારીઓને આધીન થાઓ, એવું બહીને કે તેઓ જુડું કરનારાઓને દંડ તથા સાચ કરનારાઓનું વખાણ કરવાને તેનાથી મોકલાએલા છે ૧૫ કેમકે દેવની ઇચ્છા એવી છે કે સાચ કરવાથી મુખ્ય માણસોના અજ્ઞાનપણાને તમે બંધ કરો. ૧૬ સ્વર્ગીય જેવા છતાં બુદ્ધિના પડદાને સાચ પોતાનું સ્વતંત્રપણું ન વાપરો, પણ દેવના સેવકો બના થાઓ ૧૭ તમે સર્વને માન આપો, શાક્રઓ પર પ્રીતિ રાખો, દેવનું ભય ધરો, રાજનું સન્માન કરો.

૧૮ ચાકરો, તમે પુરા લયથી પોતપોતાના ધર્મીઓને આધીન થાઓ, જેઓ સારા તથા નમ્ર છે કેવળ તેઓને જ નહિ, પણ વળી કઠોરોને આધીન થાઓ ૧૯ કેમકે જે કોઈ માણસ જેવ તરફના અંત કરણને લીધે અન્યાય વેઠતા હું ખ સહે છું તો તે માન્ય છે ૨૦ કેમકે ન્યારે પાપ કરવાને લીધે માર ખાઓ છો ત્યારે જે તમે સહન કરો છો, તો તેમા શી કાંતિ છે? પણ સાચ કરવાને લીધે ન્યારે હું ખ જોગવો છો, ત્યારે જે તેનું સહન કરો છો, તો એ દેવની આગળ માન્ય છે ૨૧ કારણ કે એને માટે તમે તેડાએલા છો, કેમકે ખ્રીસ્તે પણ તમારે સાચ સહનું, ને તમેને નમુને આપ્યો છે, એ માટે કે તમે તેના પગલામાં ચાલો ૨૨ તેણે કદ પાપ કીધું નહિ, ને તેના મ્હોલા કપડ ન હતા ૨૩ તેણે નિંદા પામીને પાછી નિંદા ન કીધી, હું ખો સહેતા ધમકાવ્યું નહિ, પણ યથાર્થ ન્યાય કરનારને પોતાને સોંપ્યો ૨૪ લાકડા પર તેણે પોતે પોતાના સરીરમાં આપણા પાપ મારે લીધા, એ માટે કે આપણે પાપો વિષે જીએના ધમકને ન્યાયીપણા વિષે જીનીએ, તેના પાઓથી તમે સાલ થયા ૨૫ કેમકે તમે બુલા પરેલા પેટાના જેવા હતા, પણ હમણાં તમારા જીવોના પાળક તથા અધ્યક્ષની ઝમ પાછા ફર્યા છો.

૩ એજ પ્રમાણે, બાયડીઓ, તમે પોતપોતાના વરોને આધીન થાઓ, એ સાચ કે જે કોઈ [વર] વચન માનનાર ન હોય તો તેઓ પોતાની વહુ-ઓની સાલથી, રજેટલે તમારી મર્યાદાશરેલી નિર્મળ આવ જોવાથી વચન વગર મેળવી લેવાય ૪ તમારો સહુનાર બહારનો, એટલે મુએલા નિમાજાનો તથા સોનું ધાલવાનો અથવા વજ્ર પહેરવાનો એવા ન થાય ૫ પણ અંત કરવાના ગુપ્ત માણસનો, એટલે લીન તથા નમ્ર આત્મા જે દેવની આગળ ધણું મુન્યનો છે, તેના અવિનાશી વચનો, એવા થાય.

કેમકે પૂર્વે જે પવિત્ર બાપડોએ દેવ પર આશ્વાસન સંપત્તી હતી, તેઓ પોતપોતાના વરોને આધીન રહીને, એ પ્રમાણે પોતાને સહચારી હતા કે તે પ્રમાણે સારાઈ ઇમાદીમને સ્વામી કહીને તેને આધીન રહેતી, એ તમે રૂકું કરો છો, ને કંઈ કશી અસરતી નથી, તો તમે તેની ઈકરીઓ છો.

એમનું વરો, તમે તેઓની સાથે સમજાવતી રહો, ને બાપડો જાણે કે નબળું પાત્ર છે એ જાણીને, તથા જીવનની કૃપાના સહવાસ છે એમ જાણીને, તેને માન આપો, એ સાફ કે તમારી પ્રાર્થનાઓ અટકાવાય નહિ.

છેલ્લું, તમે સર્વ એક મનના, બીજાના સુખ દુઃખમાં ભાગ લેનારા, ભાઈઓ પર પ્રીતિ કરનારા, કંઈક સમજનારા તથા નધ થાઓ. જુદાઈને બદલે જુદાઈ ને નિંદાને બદલે નિંદા ન વાળો, પણ તેથી ઈશ્વર આશીર્વાદ દો, કેમકે એને સાફ તમે તેડાયા એ માટે કે તમે આશીર્વાદના વારસ થાઓ. ૧૦ કેમકે, જે જીવન પર પ્રીતિ રાખવા, ને સારા કિલસને ભેગ થાઉં છો, તેણે પોતાની જાણને જુદાઈથી, ને પોતાના દોષોને કપરી વાત બિલકાથી અટકાવવા ૧૧ તેણે જુદાઈથી દૂર જવું, ને ભલાઈ કરવી, તેણે સલાહ ચોધવી, ને તેની પાછળ ચાલવા જવું ૧૨ કેમકે ન્યાયી પર પ્રજુની નજર છે, ને તેને કાને તેઓની પ્રાર્થનાઓ પડે છે, પણ પ્રજુનું મોઢું છુકું કરનારાઓની વિરૂદ્ધ છે.

૧૩ અને જે સહુ તેના અનુસરનારા એ તમે થયા, તો તમારું જુકું કરનાર કોણ છે? ૧૪ પણ એ તમે ન્યાયીપણાને સાફ સહો છો, તો તમને ધન્ય છે, માટે તેઓના ધાકથી બીડો મા, ને અસરઓ પણ મા ૧૫ પણ ખ્રીસ્તને પ્રજુ તરીકે પોતાના અંત કરજામા પવિત્ર માનો, ને તમારામાં એ આશા છે તેનું કારણ જે પ્રત્યેક પુછે તેને લીનતાથી તથા અદબથી પ્રત્યુત્તર દેવાને સદા સિદ્ધ રહો. ૧૬ સાફ અંત કરજુ રાખો, એ સાફ કે જે વિષે તમારું જુકું બિલાય છે તે વિષે નેઓ ખ્રીસ્તમાની તમારી સારી ચાલને નિંદે છે, તેઓ યરમાય ૧૭ કેમકે જે દેવની ઇચ્છા એવી હોય, તો જુકું કરવાને લીધે સહેલુ એ કરતા રૂકું કરવાને લીધે સહેલુ એ સાફ છે ૧૮ કેમકે ખ્રીસ્તે પણ એક વેળા પાપોને સાફ, એટલે ન્યાયીએ અન્યાયીઓને બદલે સહુ, એ માટે કે આપણને દેવની પાસે તે પહોંચાડે, તે દેહમાં મારી નખાયો, પણ આત્મામાં સજીવન

કરાયો. ૧૯ તેમાં પણ તેણે જાણે બહીષ્કારમાંના આત્માઓને ઉપદેશ કીધો ૨૦ તેઓ તો પૂર્વ માન નારા ન હતા, એટલે નુહના દંડામાં ન્યારે વહાણમાં ચોડા, એટલે આક જણ, પાણીથી બચ્યા, તે વહાણ તૈયાર થઈ હતું, ને ન્યારે દેવની સહનવા વાટ ભેટી હતી, ત્યારે ૨૧ અને પાણી તો ઉપમારૂપે, એટલે બાપ્તિસ્માએ કરીને (જે દેહને મેલ કાઢી નાખે તે નહિ પણ સારા અંત કરજીથી દેવને ઉત્તર આપવો તેણે કરીને) ઇસુ ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી હમણા તમને પણ વાર છે ૨૨ તે તો ફૂટો તથા અધિકારીઓ તથા પરાક્રમીઓ પોતાને સ્વાધીન કરીને આકાશમાં ગયા ને દેવની જમણી ગમ છે.

૪ હવે ખ્રીસ્તે આપણે સાફ શરીરમાં સહુ છે, માટે તમે પણ એનું મનથી હૃદયિયારબંધ થાઓ, કેમકે જેણે શરીરમાં સહુ છે તે પાપથી દૂર થયો છે, ૨ એ સાફ કે તે ત્યારથી દેહમાંનો બાકી રહેલો વખત માણસોના જુદા વિકારો પ્રમાણે નહિ, પણ દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે ગુનરે જે કેમકે વિદેશીઓની ઇચ્છા પ્રમાણે કરવાને આપણને ગએલો કાળ બહુ છે, ને કાળે આપણે કામાતરપણામાં, વિપયોમાં, મદપાનમાં, ખ્યાલ ખુશીમાં, પિયલપણામાં, તથા અમંગળ મુતિપૂર્ણમાં ચાલ્યા ૩ એ વાતમાં તમે તેઓની સાથે તેજ જુદાઈના આકાશ ધસી પડતા નથી, તેથી તેઓ તમારી નિંદા કરતા આશ્ચર્ય પામે ૪ જીવતાઓ તથા મુએલાઓનો ન્યાય કરવાને જે સિદ્ધ છે તેને તેઓ હિસાબ આપશે ૫ કેમકે મરી ગએલાઓને પણ સુવાતા પ્રગટ કરાઈ હતી એ માટે કે માણસો પ્રમાણે દેહમાં તેઓનો ન્યાય થાય પણ દેહ પ્રમાણે તેઓ આત્મામાં જીવે.

૬ પણ બધાને અંત પાસે આવ્યો છે, માટે તમે જુદાઈમાં ચાલો, ને પ્રાર્થનાને સાફ સાંભળે રહો ૮ અને વિરોધે કરીને તમે એક બીજા પર આજ્ઞાથી પ્રીતિ કરો, કેમકે પ્રીતિ ધણ પાપને ઢાકશે ૯ ક્ય ક્ય કર્યા વિના તમે એક બીજાને પરીણા રાખો ૧૦ પ્રત્યેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એક બીજાની સેવામાં દેવની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓની પેઠે વાપરજુ ૧૧ જે કોઈ બોલે છે, તો તેણે દેવના વચન પ્રમાણે બોલજુ, જે કોઈ સેવા કરે છે, તો તેણે જે સામર્થ્ય દેવ તેને આપે છે તે પ્રમાણે તે કરવી, એ માટે કે સહજામાં ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવ મહિમાવાન થાય, તેને સદા સર્વકાળ મહિમા, તથા સત્તા

છે આમેન.

૧૨ વહાલાઓ, તમારી પરીક્ષા સાચી છે અગ્નિપ્રીતી દુઃખ તમને થાય છે, તેમાં નવાઈ ન લાગે કે નહિ તમને કંઈ નહુ થયું હોય ૧૩ પણ ખ્રીસ્તના દુઃખોના તમે ભાગિયા છો, એટલામા દરખાઓ, જે માટે કે તેના મહિમા પ્રગટ થાય ત્યારે તમે બહુ ઉલ્લાસથી આનંદ કરો ૧૪ જો ખ્રીસ્તના નામને સાચી રીતે નિંદાઓ છો, તો તમને ક્ષતિ છે, કેમકે મહિમાનો તથા દેવનો આત્મા તમ પર રહે છે, [તેઓથી તે નિંદાય છે ખરો, પણ તમારાથી તે મહિમા પામે છે] ૧૫ પણ ખુબી અથવા ચોર અથવા શુદ્ધ કરનાર અથવા ધાતુ મેલિયા તરીકે તમારામાંનો કોઈ ન સહે ૧૬ પણ ખ્રીસ્તી હોવાને લીધે જે કોઈ સહે છે, તો તેને લાજ ન લાગે, પણ તે તે નામમા દેવનો મહિમા કરે ૧૭ કેમકે ન્યાયકર્તાનો આત્મ દેવના ધરમા થાય, એવા સમય આવ્યો છે, ને જે તેના આત્મ પ્રથમ આપણે ત્યાં છે, તો દેવની સુવાત્તા જેઓ નથી માનતા તેઓનો શો અવ થયો? ૧૮ ને જે ન્યાયીઓ મુરકે-લીથી વરે છે, તો અસમ્મતો તથા પાપીઓનું ઠેકાણું ક્યા થયો? ૧ એ માટે જેઓ દેવની કૃપા પ્રમાણે સહે છે, તેઓ સાચી કરવામા પોતાના આત્માઓને વિશ્વાસુ ઉત્પન્ન કરવાને સો ઠીકે

૫ તમારામાં ને વહીવટો તેઓની, હુ સાથી વગલ તથા ખ્રીસ્તના દુઃખોનો સાક્ષી તથા પ્રગટ થનાર મહિમાનો ભાગિયા છતાં, વિનવી કરું છું કે, રે દેવનું જે ટોણું તમારામાં છે તેનું પ્રતિપાલન કરો, અધ્યક્ષ કામ અન્યત્રને લીધે નહિ પણ ખુશીથી કરો, મલિન લોકને સાચી નહિ પણ ભાવથી કરો ૨ એને વળત પર

ધારીપણ કરનાર જેવા નહિ, પણ તમે ટોણાના નમુના થાઓ. ૪ અને મુખ્ય ઘેટાપાળક પ્રગટ થયો ત્યારે મહિમાનો ન વિમળાનાર મુગટ તમે પામશો. ૫ એજ પ્રમાણે જીવનાં, તમે વહીવટને આધીન થાઓ, ૬ તમે સઘળા એકબીજાને આધીન થઈને નમ્રતા પહેરેલા થાઓ, કેમકે દેવ અવિષ્ટાની વિરુદ્ધ થાય છે, પણ નમ્રને કૃપા આપે છે ૭ એ માટે દેવના સમર્થ હાથ નીચે તમે પોતાને નમાવો કે તે તમને યોગ્ય પ્રસંગે ઉચ્ચ કરે ૮ તમારી સર્વ ચિંતા તેના પર નાઓ, કેમકે તે તમારી સલાજ કરે છે ૯ સાવચેત થાઓ, જાગતા રહો, [કેમકે] તમારો વેરી શોતા ગાજનાર સિંહની પેટ કોઈને નળી નય એમ શોધતો ક્યાં કરે છે ૧૦ તમે વિશ્વાસમા સ્થિર થઈને તેની સામા થાઓ, કેમકે તમે નહિ છો કે, જગતમાના તમારા ભાઈઓ પર તે ને તેજ દુઃખ પૂર્ણ કરવામા આવે છે ૧૦ પણ સર્વ કૃપાનો દેવ જેણે ખ્રીસ્ત ઇસુમા આપણને પોતાના સર્વકાળના મહિમાને સાચી બોલાવ્યા છે, તે પોતે, તમે થોડી વાર સલા પછી, તમને પૂર્ણ, સ્થિર, બળવત, [સ્થાપિત] કરશે ૧૧ તેને સત્તા સદા સર્વકાળ હોજી આમેન.

૧૨ સીલવાનસ, જે મારી ધારણા પ્રમાણે વિશ્વાસુ ભાઈ છે, તેની હસ્તક મેં કૃપામા તમારા ઉપર લખ્યું છે, ને વિનવી કરીને સાક્ષી આપી છે કે, જે કૃપામા તમે ઉભા રહો છો, તે દેવની ખરી કૃપા ૧૩ બાબે-લોનમાની [મરળી] તમારી સાથે જે પસંદ કરેલી તે તથા મારો લીકરો માર્ક તમને સલામ કહે છે ૧૪ તમે ખ્રીસ્તના સુબળથી એકબીજાને સલામ કરજો ખ્રીસ્ત ઇસુમાના તમ સર્વને શાંતિ થાઓ. આમેન

પીતરનો બીજો પત્ર.

૧ આપણા દેવ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના ન્યાયીપણાથી અમારા સરખો મુક્યવાન વિશ્વાસ જેઓ પામ્યા છે, તેઓને ઇસુ ખ્રીસ્તનો સેવક તથા પ્રેક્ષિ સીમાન પીતર લખે છે ૨ દેવને તથા આપણા પ્રભુ ઇસુને ઓળખવામા તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ મુજબ થાઓ. ૩ જેણે પોતાના મહિમાથી

તથા સાત્વિકપણાથી આપણને બોલાવ્યા, એને ઓળખવાથી તેના કૃત્તરી સામર્થ્ય આપણને જીવન તથા નુબક્તિને લાવતા સઘળા આપ્યા છે ૪ તેથી તેણે આપણને મુક્યવાન તથા બહુ મોટા વચનો આપ્યા છે, એ સાચી કે તેઓને આસરે જગતમાની જે દુષ્ટાઈ કુદૃષ્ટાઈ છે, તેથી છુટીને દેવના સ્વભાવના ભાગિદાર

તમે થાઓ ૧ એજ કારણ મઠિ સંપળા પરિશ્રમ કરીને તમે પોતાના વિશ્વાસ સાથે સાત્વિકપણુ, ને સાત્વિકપણુ સાથે જ્ઞાન, ૧ને જ્ઞાન સાથે સ્વદંમન, ને સ્વદંમન સાથે ધીરજ, ને ધીરજ સાથે સુભક્તિ, ૭ને સુભક્તિ સાથે બંધુમેત્રી, ને બંધુમેત્રી સાથે પ્રીતિ બેઠી લે. ૮ કેમકે એ સંપળા તમારામા હોવાથી તથા વધવાથી, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના જ્ઞાન વિષે તમને આજણુ તથા નિષ્ફળ થવા દેશે નહિ. ૯ પણુ જેની પાસે એઓ નથી તે આધારો છે, તેની આખો મીચેલી છે, ને પોતાના પહેલા પાપોથી યુદ્ધ થયો હતો એ તે વિસરી ગયો છે ૧૦ એ માટે, ભાઇઓ, તમારું તેહુ તથા નિવડણુ નિશ્ચય કરવા સારૂ વિશેષ યત્ન કરો, કેમકે જે તમે એવુ કરો તો કદી પડશે નહિ ૧૧ કારણ કે એમ આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના સર્વ કાળના શત્રુઓ તમે પુરી રીતે પ્રવેશ પામો.

૧૨ એ માટે જે કે તમે એ વાતો બોલો છો, ને હાલના સત્યમા રિધર થયા છો, તોપણુ તમને એઓ નિત્ય સંભરાવવાને હું સુચારૂ નહિ. ૧૩ અને ન્યા સુધી હું આ માંડવામા છું, ત્યા સુધી તમને સંભરાવીને સાવધ કરવા એ મને યોગ્ય લાગે છે ૧૪ કેમકે મને માહુમ છે કે, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના જેમાજા પ્રમાણે મારો માડવો જલદી પડવાનો છે ૧૫ અને હું યત્ન કરીશ કે, મારા મરણ પછી તમને આ વાતોનું સ્મરણુ નિત્ય થાય ૧૬ કેમકે ન્યારે અને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો પરાક્રમ તથા આવડુ તમને જણાવ્યું, ત્યારે અમે ચતુરાઈથી કહેયેની કહાણીએને અનુસરતા નહોતા, પણુ તેના મોટાપણુના પ્રત્યક્ષ જોનારા હતા ૧૭ કેમકે ન્યારે બહુ તેજસ્વી મહિમાથી તે સમર્થી એવી વાણી આવી કે, એ મારો વહાલો પુત્ર છે, એના પર હું બહુ સંતુષ્ટ છું, ત્યારે દેવ બાપથી તે માન તથા મહિમા પામ્યો ૧૮ અને અમે તેની સાથે પવિત્ર પહાડ પર હતા ત્યારે આકાશથી આવેલી તે વાણી અમે સાંભળી ૧૯ અને અમારી પાસે એથી વધારે નિશ્ચે વાત, એટલે સવિશ્વવાત છે, તેને અધારા ઠેકાણુમા પ્રકાશ કરનાર દીવાના જેવી જ્વલ્લીને તેના પર ન્યા સુધી પહેા ફટિ ને સવારનો તારો તમારા અંત કશોમા ઉગે, ત્યા સુધી ચિત્ત લગાડવાથી તે સારૂ કરશે ૨૦ પ્રથમ તમારે એ બાલુક કે, પવિત્ર લેખમાની કોઈ સવિશ્વવાત મનુષ્યોક્તિ નથી. ૨૧ કેમકે સવિશ્વવાત માણસની હમ્મજા પ્રમાણે કદી આવી નહિ, પણુ

માણસો પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાએ દેવથી બાંધ્યાં. ૨ બીજો જેમ [ઇસાએલી] લોકોમા ખોટા ભવિષ્યવાદીઓ પણુ થયા હતા, તેમ તમારામા પણુ ખોટા ઉપદેશકો થશે, એવા કે નારાકારક પાપડ મતો સુસંગ્રહે ચલાવશે, ને જે ધણીએ તેઓને વેચાતા લીધા તેનો પણુ નકાર કરીને પોતા પર ઉતાવળે નારા લાવશે ૨ અને તેઓના ભ્રષ્ટાચારમા ધણાઓ ચાલશે, ને તેઓને લીધે સત્યના માર્ગની નિંદા થશે, ૩ ને દ્રવ્યલોકે તેઓ કપટી વાતોથી તમને વેચવાના માલ જેવા કરશે, તેઓના આગળથી ઠરાવેલો જે હડ તે વિલગ કરતો નથી. ને તેઓના નારા દીક લગાડતો નથી ૪ કેમકે જે દૂતોએ પાપ કીધું તેઓને દેવ છોડ્યા નહિ, પણુ નરકમા નાખીને ન્યાયકરણુ સુધી અધકારના ખાડાઓમા રાખ્યા, ૫ ને પુરાતન જગતને છોડ્યું નહિ, પણુ અસહનના જગત પર જળપ્રલય લાવીને આક્રમો માણસ નુહ, જે ન્યાથીપણુનો ઉપદેશક હતો, તેને બચાવ્યો, ૬ ને યનાર અસહતોને ઉઠાદણુ આપવા સારૂ સહોમ તથા મેમોરાહ શહેરોને બરમ કીધા, ને તેઓને પાયમાલ કરીને તેઓને હંડ કીધા, ૭ ને ન્યાથી હુત જે અધર્મોઓની અચૂક ચાલથી દુખી હતો તેને છોડાવ્યો, ૮ (કેમકે તે ન્યાથી તેઓમા વસતો હતો ત્યારે તેઓના બુદ્ધા કામ બેચાથી તથા સાહજ્યાથી પોતાના ન્યાથી જીવમા નિત્ય દુખી થતો હતો) ૯ તો સુભક્તોને પરીક્ષણુ-માથી છોડાવવાનું પ્રભુ બોલે છે, ને અન્યાથીઓને તથા વિશેષ કરીને જેઓ મહિનતાના વિષયોથી ૧૦ કેહ પ્રમાણે ચાલે છે, ને ધણીપણુને તુચ્છ કરે ૧૧ તેઓને ન્યાયકાળ સુધી સિકાને સારૂ રાખવાનું તે બોલે છે તેઓ ધીટ તથા સ્વચ્છેદી થઈને અધિકારીઓની નિંદા કરતા હુજવત નથી ૧૨ તોપણુ દૂતો બળ તથા પરાક્રમમા વધારે મોટા છતાં પ્રભુની આજળ તેઓ પર નિંદાનો દોષ ઠરાવી મુકતા નથી. ૧૩ પણુ સ્વભાવે નિર્જીવ પશુ. જેઓ પકડાવા તથા નારા પામવાને જાગેલા, તેઓની જેઠે એઓ જે વિષે નથી બલુતા, તે વિષે નિંદા કરીને પોતાના નારામા નારા પામશે, ને અન્યાય કર્યોને લીધે અન્યાયનું કૃળ લોગવશે. ૧૪ ઘોણે દિવસે સુખજોનમા તેઓ આનંદ નહોતું, તેઓ રાપ તથા જેબ છે, ને પોતાના પ્રેમજોનમા મસ્ત થઈને તમારી સાથે સોજન કરે છે ૧૫ તેઓની આખો વ્યલિચારથી ભરેલી છે, ને પાપ કરવાથી બંધ નથી પડતી, તેઓ અરિધર પ્રાણોને મોઢે છે,

ચોહાનનો પહેલો પત્ર.

૧ જીવનના રાખદ સંબંધીનું, જે આરંભથી હૃદય, જે અમે સાંભળ્યું છે, જે અમે પોતાની આંખે દીઠું છે, જેના પર અમે જોયું, ને જેને અમે પોતાને હારે અરખ્યા. ૧ (અને તે જીવન પ્રગટ થયું, ને અમે તે જોયું છે, ને સાક્ષી પુરીએ છીએ, ને તે અનંતકાળનું જીવન જે બાપની પાસે હતું, ને અમને પ્રગટ થયું, તે તમને કહી દેખાડીએ છીએ) ૨ હા, જે અમે દીઠું તથા સાંભળ્યું છે, તે તમને પણ કહી દેખાડીએ છીએ એ માટે કે, તમારી પણ અમારી સાથે સગત થાય, અને અમારી સગત બાપની સાથે તથા તેના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તની સાથે છે. ૪ અને અમારો આનંદ સર્વથં થાય, માટે એ વાતો અમે લખીએ છીએ.

૫ હવે જે સદેશો અમે તેનાથી સાંભળ્યા છે ને તમને જણાવીએ છીએ, તે એ છે કે દેવ અજવાળુ છે, ને તેનામા કંઈ પણ અધાર નથી. ૧ જે આપણે કહીએ, કે તેની સાથે આપણી સગત છે, ને અધારામા ચાલીએ, તો જીવું જોડીએ છીએ, ને સત્ય પાળતા નથી. ૭ પણ જેમ તે અજવાળામા છે, તેમ જો આપણે અજવાળામા ચાલીએ, તો આપણને એક ખીલની સાથે સગત છે, ને તેના પુત્ર ઇસુનું લોહી આપણને સફળા પાપથી યુદ્ધ કરે છે. ૮ જો આપણે કહીએ કે, આપણને પાપ નથી, તો આપણે પોતાને જુલાવીએ છીએ, ને આપણામા સત્ય નથી. ૯ જો આપણે આપણા પાપ કબૂલ કરીએ, તો આપણા પાપ માફ કરવા તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી યુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે. ૧૦ જો આપણે કહીએ, કે આપણે પાપ કીધું નથી, તો આપણે તેને જીવું પાડીએ છીએ, ને તેનું વચન આપણામા નથી.

૨ મારા છેલ્લા, હું તમને આ વાતો લખુ છું એ માટે કે તમે પાપ ન કરો અને જો કોઈ પાપ કરે તો બાપની પાસે આપણો મધ્યસ્થ છે, એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત ને ન્યાયી છે તે ૨ અને તે આપણા પાપ વિષે પ્રાયશ્ચિત્ત છે, ને કેવળ આપણા વિષે નહિ, પણ આખા જગત વિષે તે પ્રાયશ્ચિત્ત છે. ૩ અને જો

આપણે તેની આજ્ઞાએ પાળીએ, તો તેથી આપણને માવમ છે, કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ. ૪ જે કહે છે કે હું તેને ઓળખુ છું, પણ તેની આજ્ઞા પાળતો નથી, તે જીવું છે, ને તેનામા સત્ય નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેનું વચન પાળે તેનામા દેવ પરનો પ્રેમ ખરે-ખરો સર્વથં થયો છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે તેનામા છીએ. ૬ જે કહે છે કે, હું તેનામા રહું છું, તેણે જેમ તે ચાક્યો તેમજ ચાલુ જોઈએ.

૭ વહાલાઓ, નવી આજ્ઞા નહિ, પણ જીવું આજ્ઞા જે તમારી પાસે આરંભથી હતી, તે હું તમને લખુ. ૮ જે વચન તમે સાંભળ્યું, તેજ જીવું આજ્ઞા છે. ૯ વળી નવી આજ્ઞા જે તેનામા તથા તમારામા સત્ય છે, તે હું તમને લખુ છું કેમકે અધાર જન્મ રહે છે, ને ખરું અજવાળું હંમણું પ્રકાશી છે. ૧૦ જે કહે છે કે, હું અજવાળામા છું, ને પોતાના લાકડાને દ્રેષ કરે છે, તે હજી સુધી અધારામા છે. ૧૦ જે પોતાના લાકડા પર પ્રેમ કરે છે, તે અજવાળામા રહે છે, ને તેનામા કોઈરતું કારણ નથી. ૧૧ પણ જે પોતાના લાકડાને દ્રેષ કરે છે, તે અધારામા છે, ને અધારામા ચાલે છે, ને પોતે ક્યા જાય છે, તે જાણતો નથી, કેમકે અધારાએ તેની આંખો આધળી કીધી છે.

૧૨ છેલ્લા, હું તમને લખુ છું કારણ કે તેના નામને લીધે તમારા પાપ માફ થયા છે. ૧૩ બાપો, હું તમને લખુ છું કારણ કે જે આરંભથી છે, તેને તમે ઓળખો છો. જીવાનો, હું તમને લખુ છું કારણ કે તમે જીવાને જીવો છો. બાળકો, મેં તમને લખ્યું. ૧૪ કારણ કે તમે બાપને ઓળખો છો. ૧૫ બાપો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે જે આરંભથી હતો તેને તમે ઓળખો છો. જીવાનો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે જાણવંત છો, ને દેવનું વચન તમારામા રહે છે, ને તમે જીવાને જીવો છો. ૧૬ જગત પર અચવા જગતમાંના પર પ્રેમ ન કરો, જે કોઈ જગત પર પ્રેમ કરે તો તેનામા બાપ પરનો પ્રેમ નથી. ૧૭ કાલે સર્વ જે જગતમા છે, એટલે દેહનો લોહ તથા આંખોનો લોહ તથા જીવનનો

અહુકાર તે બાપથી નથી, પણ જગતથી છે. ૧૭જગત તથા તેના લોભ જતાં રહે છે, પણ જે દેવની ઇચ્છા પુરી કરે છે તે સદા રહે છે.

૧૮ બાળકો, આ છેલ્લો સમય છે, ને જેમ તમે સામંત્યું, કે ખ્રીસ્ત-વિરોધી આવે છે, તેમ હંમણાં ખ્રીસ્ત-વિરોધી થણા થયા છે, એથી આપણે બહુએ છીએ કે આ છેલ્લો સમય છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંથી નીકળી ગયા, પણ તેઓ આપણામાંના નહોતા, કાંતે જો તેઓ આપણામાંના હોત, તો આપણી સાથે રહેત, પણ તેઓમાંનો કોઈ આપણામાંનો નથી એમ પ્રગટ થાય માટે [તેઓ નીકળી ગયા.] ૨૦ અને જે પવિત્ર છે તેનાથી તમે અભિષેક પામ્યા છો, ને તમે સંપૂર્ણ બહો છો. ૨૧ તમે સત્યને બહુતા નથી, એ કારણથી નહિ, પણ તમે તેને બહો છો, ને સત્યમાંનું કંઈ જુદું નથી, એ કારણથી ને તમને લખ્યું છે. ૨૨ જે ઇસુનો નકાર કરીને કહે છે કે તે ખ્રીસ્ત નથી, તે સિવાય કોણ જુદો છે? જે બાપ તથા પુત્રનો નકાર કરે છે તેમ ખ્રીસ્ત-વિરોધી છે. ૨૩ હરેક જે પુત્રનો નકાર કરે છે, તેને બાપ પણ નથી. પુત્રનો જે અંબીકાર કરે છે તેને બાપ પણ છે. ૨૪ જે તમે પહેલાંથી સાંભળ્યું છે, તે તમારામાં રહે. પહેલાંથી જે તમે સાંભળ્યું, તે જો તમારામાં રહે તો તમે પણ પુત્રમાં તથા બાપમાં રહેશો. ૨૫ અને જે વચન તેણે આપ્યુંને આપ્યું તે એજ, એટલે સર્વકાળનું ઇવન. ૨૬ જેઓ તમને બુલાવે છે તેઓ સંબંધી ને તમને આ લખ્યું છે. ૨૭ અને જે અભિષેક તમે તેનાથી પામ્યા તે તમારામાં રહે છે, ને કોઈ તમને શિખવે એવી કંઈ અગત્ય નથી, પણ જેમ તેના અભિષેક તમને સર્વ સંબંધી શિખવે છે, ને તે સત્ય છે, જુદો નથી, ને જેમ તેણે તમને શિખવ્યું, તેમ તમે તેનામાં રહો. ૨૮ અને હવે, છોકરાં, તેનામાં રહો એ માટે કે જે તે પ્રગટ થાય, તો આપણને હિમ્મત થાય, ને તેના આવવાને વખતે તેની રૂબરૂ આપણે ન રાખાઈએ. ૨૯ જો તમે બહો છો કે તે ન્યાયી છે, તો હરેક જે ન્યાયીપણું કરે છે, તે તેનાથી જન્યો છે, એ તમે બહો છો.

૩ જુઓ, બાપે કેવી પ્રીતિ આપણા પર કીધી છે કે આપણે દેવનાં છોકરાં કહેવાઈએ; ને તેનાં છોકરાં તો છીએ. એ માટે જગન આપણને બોળાવતું નથી, કેમકે તેણે તેને બોળ્યો નહિ. ૨ વહાલાઓ, હાલ આપણે દેવનાં છોકરાં છીએ, ને આપણે દેવા યજ્ઞ, તે દર સુધી પ્રગટ થયું નથી. આપણે

તો બહુએ છીએ, કે ન્યારે તે પ્રગટ થશે, ત્યારે તેના જેવા આપણે યજ્ઞ, કેમકે જેવા તે છે, તેવા તેને આપણે દેખીશું. ૩ અને જે હરેક તેના પર એ આશા રાખે છે, તે પોતાને યજ્ઞ કરે છે, જેમ તે યજ્ઞ છે તેમ. ૪ હરેક જે પાપ કરે છે, તે નિયમભંગ પણ કરે છે, ને પાપ એજ નિયમભંગ છે. ૫ અને તમે બહો છો કે પાપ હરણ કરવાને તે પ્રગટ થશે, ને તેનામાં પાપ નથી. ૬ હરેક જે તેનામાં રહે છે, તે પાપ કરતો નથી, હરેક જે પાપ કરે છે તેણે તેને દીઠો નથી, ને તેને બોળખતો પણ નથી. ૭ છોકરાં, કોઈ તમને ન બુલાવે; જેમ તે ન્યાયી છે, તેમ જે ન્યાયીપણું કરે છે તે પણ ન્યાયી છે; ૮ જે પાપ કરે છે તે ચેતાનનો છે, કાંતે ચેતાન આરબથી પાપ કરે છે; દેવનો પુત્ર એ સારૂ પ્રગટ થશે કે તે ચેતાનનાં કામનો નાશ કરે. ૯ હરેક જે દેવથી જન્યો છે તે પાપ કરતો નથી, કાંતે તેનું બીજ તેનામાં રહે છે, ને તે પાપ કરી શકતો નથી, કેમકે તે દેવથી જન્યો છે. ૧૦ એથી દેવનાં છોકરાં તથા ચેતાનનાં છોકરાં પ્રગટ છે, હરેક જે ન્યાયીપણું કરતો નથી, ને જે પોતાના બાધ પર પ્રેમ કરતો નથી, તે દેવનો નથી. ૧૧ કાંતે જે સદેશો તમે પહેલાંથી સાંભળ્યા છે તે એજ કે, આપણે એક બીજ પર પ્રેમ રાખીએ. ૧૨ જેવા કાઠન બુંડાનો હોતો, ને પોતાના બાધને મારી નાખ્યો, તેવા ન થવું; ને તેણે થા માટે તેને મારી નાખ્યો? એ માટે કે પોતાનાં કામ બુંડાં હવાં, ને પોતાના બાધનાં ન્યાયી હવાં.

૧૩ બાધઓ, જે જગત તમારો દ્વેષ કરે તો તમે અચરત ન થાઓ. ૧૪ આપણે બાધઓ પર પ્રીતિ રાખીએ છીએ એથી આપણે બહુએ છીએ કે મરણમાંથી નીકળીને ઇવનમાં આવ્યા છીએ; જે પ્રેમ સખતો નથી તે મરણમાં રહે છે. ૧૫ હરેક જે પોતાના બાધ પર દ્વેષ રાખે છે તે મનુષ્યધાતક છે. અને તમે બહો છો કે કોઈ મનુષ્યધાતકમાં અનંત ઇવન રહેતું નથી. ૧૬ એથી આપણે પ્રિયને લવણ છે; કાંતે તેણે પોતાનો પ્રાણ આપણી વતી આપ્યો; એમજ આપણે બાધઓને સારૂ આપણા પ્રાણ આપવા લેઈએ. ૧૭ પણ જેની પાસે આ જગતનું દ્રવ્ય હોય, ને પોતાના બાધને ગરજ છે એવું લેઈને તે પર પોતાની ફયા બંધ કરે, તો તેનામાં દેવની પ્રીતિ શી વરદ રહે છે? ૧૮ છોકરાં, આપણે સંપૂર્ણ નહિ, ને અશ્વથી નહિ, પણ કૃત્યમાં તથા સત્યમાં પ્રીતિ કરીએ.

- ૧૮ એથી આપણે ભણીશું કે આપણે સત્યના છીએ, ને જે કંઈ વિષે આપણુ અંતઃકરણ આપણને દોષિત કરાવે છે, તે વિષે તેની આગળ આપણા અવતરણને ઘાંત કરીશું, ૨૦ કેમકે આપણા અંતઃકરણ કરતાં દેવ મોટી છે, ને સઘળું ભણે છે. ૨૧ વહાલાઓ, જો આપણુ અંતઃકરણ આપણને દોષિત કરાવતું નથી, તો દેવની ગમ આપણને નિર્ભયતા છે. ૨૨ અને જે કંઈ આપણે માનીએ છીએ, તે તેનાથી માનીએ છીએ, કેમકે તેની આજ્ઞા આપણે પાળીએ છીએ, ને તેની નજરે જે પસંદ પડે છે તે કરીએ છીએ. ૨૩ અને તેની આજ્ઞા એ છે કે તેના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તના નામ પર આપણે વિશ્વાસ રાખીએ, ને જ્યારે તેણે આપણને આજ્ઞા આપી, તેમ એક બીજા પર પ્રીતિ કરીએ. ૨૪ અને જે તેની આજ્ઞા પાળે છે, તેનામાં તે રહે છે, ને એ તેનામાં; ને જે આત્મા એણે આપણને આપ્યો છે તેથી ભણીએ છીએ કે એ આપણમાં રહે છે.

૪ વહાલાઓ, હરેક આત્મા પર વિશ્વાસ ન રાખો, પણ આત્માઓ દેવથી છે કે નહિ એ વિષે તેઓને પારખો; કાંતે જગતમાં જુદા ભવિષ્યવાદીઓ ઘણા નિકળ્યા છે. ૨ ઇસુ ખ્રીસ્ત દેહમાં આવ્યો છે, એવું જે હરેક આત્મા કબૂલ કરે છે તે દેવનો છે, એથી તમે દેવનો આત્મા ભણો છો. ૩ હરેક આત્મા જે ઇસુને કબૂલ કરતો નથી તે દેવનો નથી; ને ખ્રીસ્ત-વિદોષીનો આત્મા જે વિષે તમે સાંભળ્યું કે તે આવે છે, તે એજ છે, ને તે હમણાં પણ જગતમાં છે. ઊકરાં, તમે દેવનાં છો, ને તમે તેઓને છુટ્યા છે, કાંતે જે જગતમાં છે તે કરતાં જે તમારામાં છે તે મોટા છે. ૫ તેઓ જગતના છે, એ માટે તેઓ જગત વિષે જાણે છે, ને જગત તેઓનું સાંભળે છે. ૬ આપણે દેવના છીએ; ને દેવને જાણખે છે તે આપણુ સાંભળે છે, ને દેવનો નથી તે આપણુ સાંભળતો નથી; એથી આપણે સત્યનો આત્મા તથા જીવાવનારો આત્મા ભણીએ છીએ.

- ૭ એ વહાલાઓ, આપણે એક બીજા પર પ્રીતિ રાખીએ, કાંતે પ્રીતિ દેવથી છે, ને હરેક જે પ્રીતિ કરે છે તે દેવથી જન્મેલો છે, ને દેવને જાણખે છે. ૮ જે પ્રીતિ કરતો નથી, તે દેવને જાણખતો નથી; કાંતે દેવ પ્રીતિ છે. ૯ એથી આપણા પસંદ દેવની પ્રીતિ પ્રગટ થઈ, કે દેવ પોતાના એકાકીનિત પુત્રને જગતમાં એ માટે મોકલ્યો, કે તેનાથી આપણે છતાંએ ૧૦ એમાં પ્રીતિ છે, કે આપણે દેવ પર પ્રેમ

રાખી એમ તો નહિ, પણ એમાં કે તેણે આપણા પર કાંઈ ને પોતાના પુત્રને આપણાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થવા મોકલ્યો. ૧૧ વહાલાઓ, જો દેવ આપણા પર એવો પ્રેમ રાખે, તો આપણે પણ એક બીજા પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ. ૧૨ કાંઈએ દેવને કદી દોષી નથી; જો આપણે એક બીજા પર પ્રેમ કરીએ તો દેવ આપણામાં રહે છે, ને તેનો પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થયેલો છે. ૧૩ આપણે તેનામાં રહીએ છીએ, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી ભણીએ છીએ કે તેણે પોતાના પવિત્ર આત્માનું [દાન] આપણને આપ્યું છે. ૧૪ અને અમે જણુ છે ને સાક્ષી પુરીએ છીએ, કે જ્યારે પુત્રને જન્મતો તારનાર થવા મોકલ્યો છે. ૧૫ જે કોઈ કબૂલ કરે છે કે ઇસુ દેવનો પુત્ર છે, દેવ તેનામાં તથા તે દેવમાં રહે છે. ૧૬ અને દેવની જે પ્રીતિ આપણા પર છે તે આપણે ભણીએ છીએ, ને તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે. દેવ પ્રીતિ છે, ને જે પ્રીતિમાં રહે છે તે દેવમાં ને દેવ તેનામાં રહે છે. ૧૭ એથી આપણામાં પ્રીતિ સંપૂર્ણ થઈ છે, કે ત્યાંયાકાણે આપણને નિર્ભયતા થાય, કાંતે જોવો તે છે, તેવા આપણે આ જગતમાં છીએ. ૧૮ પ્રીતિમાં ભય નથી, પણ પુરી પ્રીતિ ભયને કાઢી નાખે છે, કેમકે ભયથી સંભળે જે ભયભીત છે તે પ્રીતિમાં પુરો થયેલો નથી. ૧૯ આપણે પ્રીતિ કરીએ છીએ, કેમકે પહેલાં તેણે આપણા પર પ્રીતિ કરી. ૨૦ જો કોઈ કહે કે, હું દેવ પર પ્રીતિ કર છું, પણ પોતાના ભાઈ પર દ્વેષ કરે છે, તો તે જુદો છે, કાંતે પોતાના ભાઈને તેણે દોષી છે તે પર જો પ્રીતિ કરતો નથી, તો દેવ જોને તેણે દોષી નથી તે પર તે પ્રીતિ કરી શકતો નથી. ૨૧ અને એ આજ્ઞા તેનાથી આપણને છે કે જે દેવ પર પ્રીતિ કરે છે, તેણે પોતાના ભાઈ ઉપર પણ પ્રીતિ કરવી.

૫ હરેક જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઇસુ એજ ખ્રીસ્ત છે તે દેવથી જન્મેલો છે; ને હરેક જે જન્માવનાર પર પ્રીતિ કરે છે તે તેનાથી જન્મેલા પર પણ પ્રીતિ કરે છે. ૨ ત્યારે આપણે દેવ પર પ્રીતિ રાખીએ છીએ ને તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ છીએ, ત્યારે એથી આપણે ભણીએ છીએ કે દેવનાં ઊકરાં ઉપર પણ પ્રીતિ રાખીએ છીએ. ૩ કેમકે દેવ પસંદ પ્રીતિ આ છે કે આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, ને તેની આજ્ઞાઓ ભારે નથી. ૪ કાંતે હરેક જે દેવથી જન્મેલું છે તે જગતને છોડે છે, ને જે જગતને છોડે છે તે આપણે વિશ્વાસ છે. ૫ જે વિશ્વાસ કરે છે, કે ઇસુ

દેવનો પુત્ર છે તે વગર જન્મને કોણ જાણે છે? પાણીથી તથા લોહીથી ને આવ્યો, તે એ છે એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત, ને તે કેવળ પાણીથી નહિ પણ પાણી તથા લોહીથી આવ્યો, જે ને સાક્ષી પુરે છે તે આત્મા છે, કાને આત્મા સત્ય છે કેમકે સાક્ષી પુરનારા ત્રણ છે એટલે આત્મા તથા પાણી તથા લોહી ને એ ત્રણ એકમાં રહે છે જે આપણે માનસોની સાક્ષી માનીએ છીએ તો એ કરતા દેવની સાક્ષી મોટી છે, કાને દેવે પોતાના પુત્ર સંબંધી ને સાક્ષી આપી છે તે એજ છે ૧૦ ને દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ રાખે છે તેને પોતાના સાક્ષી છે, ને દેવ પર વિશ્વાસ કરતા નથી તેણે તેને બુદ્ધિ પાડી છે, કેમકે દેવે પોતાના પુત્ર વિષે ને સાક્ષી આપી છે, તે સાક્ષી પર તેણે વિશ્વાસ કયો નથી ૧૧ અને આ સાક્ષી એવી છે કે દેવે આપણને અનવજનન આપ્યું, ને આ જનન તેના પુત્રના છે ૧૨ તેને દિવનો પુત્ર છે તેને જનન છે જેને દેવનો પુત્ર નથી, તેને જનન નથી

૧૩ વખતે અનવજનન છે એ વખતે બહોળો, મોટો તમારા ઉપર એટલે ને વખતે દેવના પુત્રના નામ પર વિશ્વાસ કરો છો તે તમારા ઉપર એ આ વાતો સખી છે ૧૪ અને તેના વિષે આપણી ને નિર્ભયતા તે એ છે કે જે આપણે તેની કબજા પ્રમાણે કંઈ માનીએ,

તો તે આપણે સાચાં છે, ૧૫ ને ને કંઈ માનીએ, જે તે સંબંધી આપણે બાપીએ કે તે આપણે સાચાં છે, તો ને આપણે તેની પાસે માગ્યું છે તે આપણને મળે છે, એ પણ આપણે બાપીએ છીએ ૧૬ મરણકારક નથી એવું પાપ ને કોઈ પોતાના બાંધને કરતો બુદ્ધિ તો તેણે માન્યું, ને ને મરણકારક નથી એવું પાપ કરનારાઓને માટે [દેવ] તેને જનન આપશે. મરણકારક એવું પણ પાપ છે, તે વિષે કુ કહેતો નથી કે વિનંતી કરવી ૧૭ સર્વ અન્યાય પાપ છે, ને ને મરણકારક નથી એવું પણ પાપ છે

૧૮ આપણે બાપીએ છીએ કે દરેક ને દેવથી જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, પણ ને દેવથી જન્મેલો છે તે પોતાને સચાં છે, ને બુદ્ધિ તેને અંક કતો નથી ૧૯ આપણે બાપીએ છીએ કે આપણે દેવના છીએ, ને આપણે જન્મતે તે બુદ્ધિમાં રહે છે

૨૦ વળી આપણે બાપીએ છીએ કે દેવનો પુત્ર આવ્યો છે, ને ને સાચો તેને જોળખવા સારું તેણે આપણને સમજ્યું આપી છે, ને ને સાચો, એટલે તેનો પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્ત, એનામાં આપણે છીએ, એજ ખરો દેવ તથા અનવજનન છે ૨૧ છાકરા, વખે પોતાને મુક્તિઓથી સલાખી રાખે

યોહાનનો બીજો પત્ર.

૧ પસંદ કરેલી બાંધને તથા તેના છાકરાઓને વહીવટ લખે છે, ૨ ને સત્ય આપણામાં રહે છે, ને સર્વકાળ સુધી રહેવાનું છે તેને લીધે કુ સત્યમાં પ્રમાણ પર રેમ રાખ્યું છે, ને એટલે કુ નહિ, પણ ને સચવા સત્યને નહિ છે તેઓ પણ રાખે છે કે દેવ બાપથી તથા બાપના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા કૃપા તથા શાંતિ આપણી પાસે સત્ય તથા પ્રીતિમાં રહેશે ૩ જેમ આપણે બાપથી આજ્ઞા પામ્યા, તેમ સત્યમાં ચાલતા તારા કેટલાએક છાકરા મેં લીધા છે, મોટું કુ ધણે આનંદી થયા છે. ૪ અને હવે, બાપ, કુ નવી આજ્ઞા લખ્યું છે એમ નહિ, પણ આદેશથી ને આજ્ઞા આપણને મળેલી છે તે લખતા વખે અજ્ઞ કર્યું છે

આપણે માહોમાહે પ્રીતિ કરીએ ૫ અને આપણે તેની આજ્ઞાઓ પ્રમાણે ચાલીએ તેમ પ્રીતિ છે, ને જેમ વખે આદેશથી સાચવ્યું તેમ આજ્ઞા એજ છે કે પ્રીતિમાં વખે ચાલે ૬ કાને જાતમાં ધણા બુદ્ધિવાનનારા થયા છે, કે જેઓ ઇસુ ખ્રીસ્તનું દેહમાં આવવું કબૂલ કરતા નથી, તેજ બુદ્ધિવાનનારા તથા ખ્રીસ્ત વિરોધી છે ૭ વખે પોતા વિષે સાચવાન રહે, એ માટે કે અમે ને કામ કર્યું છે તેનો વખે નાથ ન કરો, પણ પુર પ્રવિંદળ પામો ૮ દરેક ને હવે બહાર ચાલે છે, ને ખ્રીસ્તના બોધમાં રહેતો નથી તેને દેવ નથી, બોધમાં ને રહે છે તેનેજ બાપ તથા પુત્ર પણ ૯ ૧૦ ને કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એજ બોધ ન લાવે, તો તેને ધરમાં ન

લેા, ને તેને કુશળતા ન કહેા. ૧૧ કેમકે ને તેને કુશળતા કહે છે તે તેના બુદ્ધા કામનો બાનિયો થાય છે. ૧૨ મારે તમને લખવાનું થયું છે, તો પશુ કાળજી તથા સાદીથી લખવું એવી મારી ધન્યા નથી, પણ તમારો

આનંદ સપૂર્ણ થાય માટે તમારી પાસે હાલર યધને મ્હોટેમ્હોડ બોલવાની હું આશા રાખું છું. ૧૩ તારી પસંદ કરેલી બહેનના છેકરા તને કુશળતા કહે છે

યોહાનનો ત્રીજો પત્ર.

૧ લેના પર હું સત્યમા પ્રીતિ રાખું છું, તે વહાલા ગાયને વડીલ લખે છે

૨ વહાલા, હું પ્રાર્થના કરું છું કે જેમ તારો જીવ કુશળ છે તેમ તું સર્વ વાતમા કુશળ તથા સાને રહે. ૩ કેમકે ભાઈઓ આભ્યા ત્યારે તેઓએ તું સત્યમા આવે છે તે પ્રમાણે તારા સત્ય વિષે સાક્ષી આપી, માટે મને ધણું આનંદ થયો. ૪ મારા છેકરા સત્યમા આવે છે એવું હું સાબળું છું, એ કરતા મને મોટો આનંદ નથી. ૫ વહાલા, ને કંઈ કામ તું ભાઈઓને, હા પાસા ભાઈઓને સાકર કરે છે તેમા તું વિશ્વાસુ કામ કરે છે. ૬ તેઓએ તારા પ્રેમ વિષે મરળીની આગળ સાક્ષી પુરી છે. તેઓને દેવને શોચ ગીતે આગળ પહોંચાડી તો તું સાકર કરીશ. ૭ કેમકે તેઓ વિદેશીઓ પાસેથી કંઈ ન લેતા, તેના નામને સાકર બહાર મથા. ૮ માટે આપણે એવાઓનો અંગીકાર કરવો જોઈએ, એ સાકર કે આપણે સત્ય વિષે સધાતે કામ કરનારા યધએ. ૯ મેં મરળીને કંઈ લખ્યું, પણ દિયોફે ને તેઓમા

મુખ્ય થવા ચાહે છે, તે અમારો અંગીકાર કરતો નથી. ૧૦ એ માટે ને હું આવું તો તેના ને કામ તે કરે છે તેઓને હું સહરાવીશ, તે અમારે ઉલ્લી બુની વાતથી બકે છે, ને એથી તુષ્ટ ન થતા પોતે ભાઈઓનો અંગીકાર કરતો નથી, ને તેઓ એવું કરવા ચાહે છે તેઓને તે વારે છે ને મરળીમાથી બહાર કાઢે છે. ૧૧ વહાલા, બુદ્ધાને નહિ, પણ સારાને અનુસરો. ને સાકર કરે છે તે દેવના છે, ને બુદ્ધ કરે છે તેણે દેવને ફીરા નથી. ૧૨ દેવેત્રીઅસ વિષે સધળાએ તથા સત્ય પોતે સાક્ષી પુરી, ને અમે પણ સાક્ષી પુરીએ છીએ, ને તું જાણે છે કે અમારી સાક્ષી ખરી છે.

૧૩ મારે તારા પર ધણું લખવાનું હતું, પણ સાક્ષી કલમથી હું તારા પર લખવા ચડાવતા નથી. ૧૪ પણ હું તને વહેલો લેવાની આતા રાખું છું, ને આપણે મ્હોટેમ્હોડ વાત કરીશું. તને શાંતિ થાઓ, મિત્રો તને કુશળતા કહે છે. મિત્રોને, નામ લખને, કુશળતા કહેજે.

યહુદાનો પત્ર.

૧ દેવ બાપમા પવિત્ર કરાએલા તથા ઇસુ ખ્રીસ્તને સાકર રખાએલા, એવા તેડાએલાઓને, ઇસુ ખ્રીસ્તને સેવક, ને યહુદાનો ભાઈ યહુદા, તે લખે છે, ૨ તમને દયા થાઓ, ને શાંતિ તથા પ્રીતિ સમૃદ્ધ થાઓ. ૩ વહાલાઓ, અમારે આપણા સામાન્ય તારણ વિષે હું તમારા પર લખવાની ધણી ચિંતામા હતો, ત્યારે

મને અત્યંત જાણકાર કે લખીને તમને સુખોદ આપુ કે ને વિશ્વાસ પવિત્રને એક વેળા આપેલો હતો તે વિષે તમારે અતિ ગમ કરવો. ૪ કેમકે કેટલાએક માણસો ને એજ દરને માટે અનાઈ કરાવાયા હતા, તેઓ ગ્રહ રીતે માટે આભ્યા છે, તેઓ અસત્ય છે, ને આપણા દેવની કૃપાને કામાવરપણમા ફેરવી નાખે છે, ને ઇસુ

પ્રીત્ત ને આપણે એકલો સ્વામી તથા પ્રભુ છે તેને નકારે છે.

૧ દલે તમે બધું જાણી ચુક્યા છો ખરા, તોપણ હું તમને સમજાવવા આદુ છું કે પ્રભુએ લોકોને મિતર દેશમાંથી તાર્યા પછી અવિશ્વાસીઓનો નાશ કર્યો. ૧ અને જે દૂતોએ પોતાનો અધિકાર રાખ્યો નહિ, પણ પોતાનો વાસો છોડી દીધો તેઓને મોટા દિવસના ન્યાયકરણ સુધી તેણે અધારા તળે સનાતન બંધનમાં રાખ્યા છે. ૨ તેમજ સદોમ તથા ગમોરાહ ને તેઓની આસપાસનાં શહેરો, એવી રીતે બલિચાર કરીને, ને અનુચિત દેહોની પાછળ ચાલીને, નિર્વર અગ્નિ સદન કરીને ઉદાહરણને સાથે પ્રસિદ્ધ કરેલા છે. ૩ એવી રીતે પણ આ સ્વપ્રીઓ દેહને ભ્રષ્ટ કરે છે, ને અધિકારને વ્યથા ગણે છે, ને ગૌરવોની નિંદા કરે છે. ૪ પણ મીખાએલ પ્રમુખ દૂતે ન્યારે પોતાની સાથે વકરા કરતાં મુસાના શબ્દ વિશે વિવાદ કર્યો, ત્યારે તેણે નિંદારૂપ તોહોમત નાખવાને હિમ્મત ન પડી, પણ એમ કહ્યું કે, પ્રભુ તને ધમકાવે. ૫ તોપણ એઓ જે જે જાણતા નથી તે વિશે તેઓ નિંદા કરે છે ને તે તેઓ નિર્મુક્ત પશુઓની જેમ સ્વભાવે સમજે છે તેમાં પોતાને બચાડે છે, ૬ તેઓને અકસોસ, કાન્ત તેઓ કાઢીને મારે ચાલ્યા, ને બલબામની બૂલમા લાભને માટે દોડી ગયા, ને કોરાહના પ્રતિવાદમાં નાશ પામ્યા. ૭ એઓ તમારી સાથે બાઈને તમારા પ્રેમ-જોખોમાં ખરાબા છે તેઓ કો છે; તેઓ બીક વગર પોતાનું પાળણ કરે છે. તેઓ પવનથી ઘસેલાએલા નિર્બળ વાદળ છે, તેઓ પાનરદિત ફળરદિત બે વખત મરેલાં તથા ઉપેલાએલાં ઝારા છે; ૮ તેઓ સમુદ્રનાં વિકાળ મોલઓ, પોતાની લાજબુ શીલ કાઢનારા છે; તેઓ ભટકનારા તારા છે એઓને સાથે ધાર અપધાર સર્વકાળ સુધી રાખેલા છે. ૯ અને

આદમથી જે સાતમો, એટલે હનોખ, તેણે તેઓ વિશે ભવિષ્યવાત કહી કે, જુઓ, ૧૦ સધળાનો ન્યાય કરવા, સધળા અલકતોએ જે બધાં અલકિતવંત કામો અલ-કત રીતે કર્યો, તે વિશે, ને બધી કહણ વાતો જે તેની વિરુદ્ધ અલકા પાપીઓએ કહી, તે વિશે પણ તેઓ સધળાને અપરાધી ઠેરવવાને પ્રભુ પોતાના દસ હબર પવિત્રો સુધાં આવ્યો. ૧૧ તેઓ કચકચ કરનારા, અસતોષી, પોતાની કુદમ્બા પ્રમાણે ચાલનારા છે (ને તેઓના મુખ ઘણી કુલેલી વાત બોલે છે); તેઓ લાભને સાથે ખુશામત કરનારા છે.

૧૨ પણ, વહાલાઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ પ્રીત્તના પ્રેરિતોથી જે વાતો અમારે કહેવાએલી, તેઓને તમે સચારો કે તેઓએ તમને એમ કહ્યું કે, ૧૩ ઉદ્ધા કાળમાં નિંદાઓરો ધરો, જે પોતાની અલકિતવાન કુદમ્બા પ્રમાણે ચાલે. ૧૪ એઓ પૂટ કરનારા છે, વિપથી, તેઓમા આત્મા નથી. ૧૫ પણ વહાલાઓ, તમારા પરમ પવિત્ર વિશ્વાસ પર પોતાને ટક કરીને, ને પવિત્ર આત્મામા પ્રાર્થના કરીને, ૧૬ ને અનંતજીવનને અર્થે આપણા પ્રભુ ઇસુ પ્રીત્તની દયાની વાટ જોઈને, દેવની પ્રીતિમા પોતાને રાખો. ૧૭ અને કેટલાએક એઓ સરેહ રાખનારા છે તેઓ પર દયા કરો. ૧૮ અને કેટલાએકને અગ્નિમાંથી ખેંચીને તારો, ને ભયથી કેટલાએક પર દયા રાખો, ને દેહથી રાપ લાગેલા વસ્ત્ર પર પણ દ્રેષ રાખો.

૧૯ દલે જે તમને ઠોકર ખાવાથી બચાવી રાખવા, ને પોતાના ગૌરવની સન્મુખ તમને નિર્દોષ તથા પરમાનંદમા મુકવા સમર્થ છે; ૨૦ એટલે આપણે તારનાર જે એકલો દેવ તેને ગૌરવ તથા મહત્વ, પરમ ક્રમ તથા અધિકાર અનાદિકાળથી તે દમણાં તથા સર્વકાળ સુધી હોખે આપે.

પ્રકટીકરણ

દેવજ્ઞાની યોહાનનું લખેલું.

૧ ઇસુ ખ્રીસ્તનું પ્રકટીકરણ, એટલે ને વહેલું થવાનું છે તે પોતાના દાસોને કહી દેખાડવા સાથે દેવ એને ને આપ્યું; ને તેણે પોતાનો દૂત મોકલીને તેને આસરે પોતાના દાસ યોહાનને દેખાડ્યું. ૧ અને એણે દેવની વાત તથા ઇસુ ખ્રીસ્તની સાક્ષી એટલે નેટલું પોતે કીધું તેની સાક્ષી આપી. ૨ આ લલિતની વાતો ને વાંચી છે, ને જેઓ સાંભળે છે, ને એમાં ને લખેલું છે તે ખાળે છે, તેઓને ધન્ય છે, કેમકે સમય પાસે છે.

૩ ને સાત મંડળી આશિવામાં છે તેઓને યોહાન લખે છે. ને છે ને ને હતો ને ને આવનાર છે તેનાથી; તથા તેના રાજ્યાસનની આગળ ને સાત આત્મા છે તેઓથી, ૪ તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત ને વિશ્વાસુ સાહેબ, ને મરીમએલાંથી પ્રથમજનિત, ને પૃથ્વીના રાજાઓને અધિકારી છે તેનાથી, તમારા પર દુષ્ટ તથા શાંતિ યાચો, નેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને પોતાના યોહીવડે આપણને આપણાં પાપથી છાડાવ્યા; ૫ ને દેવ એટલે પોતાના બાપને સાથે આપણને રાજ્યો તથા યાજ્ઞો કીધા, તેને મહિમા તથા અધિકાર સદા સર્વકાળ સુધી યાચો; આમેન. ૬ જુઓ, તે વાદળાં સુધાં આવે છે, ને હરેકે આંખ, ને જેઓએ તેને વિદ્યો તેઓ પણ તેને દેખરી; ને પૃથ્વી પરનાં સધળાં કુળો તેને લીધે વિદાપ કરશે; હા, આમેન.

૭ પ્રભુ દેવ ને ૮ ને ને હતો ને ને આવનાર છે, ને સર્વસમયે, તે એમ કહે છે કે, હું આલકા તથા એમેગા છું.

૮ હું યોહાન તમારો ભાઈ, ને વિષતિમાં તથા ઇસુના રાજ્ય તથા સહનતામાં ભાગિયો, દેવની વાતને લીધે તથા ઇસુની સાક્ષીને લીધે, પાત્રસ કહેવાએલા બેટમાં હતો. ૧૦ પ્રભુને દહાડે હું આત્મામાં હતો, ને મેં પોતાની પાછળ રણશિમડાના અવાજ સરખી મોટી વાણી એમ કહેલી સાંભળી કે, ૧૧ હું ને દેખે છે તે

પુસ્તકમાં લખ, ને ને સાત મંડળી એફેસસમાં તથા સ્મિર્ણમાં તથા પેરગામસમાં તથા થુઆતરામાં તથા સાર્દિસમાં તથા ફિલાદેફીઆમાં તથા લાઓદીકીઆમાં છે, તેઓની પાસે મોકલ. ૧૨ અને ને વાણી મારી સાથે બાબી તે બેવાને હું કૃષો; ને કૃષો ત્યારે સોનાની સાત દીવી મેં કીધી, ૧૩ અને તે કીવીઓની વચમાં માણસના પુત્ર સરખો; મેં એકને કીટો, તે પગ સુધી વસ્ત્ર પહેરેલો તથા તેની છાતીએ સોનાનો પટકો બાંધેલો હતો; ૧૪ ને તેનું મસ્તક તથા કેશ શ્વેત ઉત્તના નેવાં, બરફની માફક શ્વેત હતાં; ને તેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી હતી; ૧૫ ને તેના પગ ભણે બહીમાં શુદ્ધ ચમૈલા અળકતા પિત્તળના નેવા હતા; ને તેનો અવાજ ધણાં પાણીના અવાજ નેવો હતો; ૧૬ ને તેના જમણા હાથમાં સાત તારા હતા; ને તેના મ્હોભાથી બિધારી પાણીદાર તરવાર નીકળતો હતો; ને તેનો ચહેરો સૂર્યે બેરૂથી પ્રકાશ કરતો હોય તેવો હતો; ૧૭ ને જ્યારે મેં તેને કીટો ત્યારે મુએલા સરખો હું તેના પગ પાસે પડી ગયો; ૧૮ તેણે તેણે પોતાનો જમણો હાથ મારા પર મુકીને કહ્યું કે, બી મા, પ્રથમ તથા છેલો હું છું; ૧૯ ને ને હવે છે તે હું છું, હું મુઓ પણ હતો ને, જુઓ, સદાકાળ સુધી ઈવતો છું; ને મશણ તથા હાડેસની કુવાઓ મારી પાસે છે. ૨૦ તે ને ને કીટો છે, ને ને ને છે, ને હવે પછી ને ને થશે, તે તે લખ: ૨૦ મારા જમણા હાથમાં ને સાત તારા તે કીટ તથા સોનાની સાત દીવી, એમનો મર્મ તું લખ. સાત તારા તો સાત મંડળીઓના દૂત છે, ને સાત દીવી તો સાત મંડળીઓ છે.

૨ એફેસસમાંની મંડળીના દૂતને તું લખ કે; ને પોતાના જમણા હાથમાં સાત તારા રાખે છે, ને સોનાની સાત દીવીની વચમાં ચાલે છે તે એ વાતો કહે છે કે, ૨ તારા કામ તથા મેહેનત તથા તારી ધીરજ હું ભણું છું, ને એ પણ કે તું જુડાં માણસું

સહી શક્તો નથી, ને જ્યો અમે પ્રેરિત છીએ એમ કહે છે પણ એવા નથી, તેઓને તે પારખી લીધા, ને તેઓ જુદા છે એમ તને માલમ પડ્યું, ૭ ને તે ધીરજ રાખી, ને મારા નામને લીધે સહ્ય છે, ને તું ચાક્ર્યો નથી, ૪ તોપણ તારે ઉલટું મારે એ છે કે, તે પોતાના પહેલા પ્રેમનો ત્યાગ કીધો. ૧ એ માટે તું ન્યાંથી પડ્યો છે તે સભાર ને પસ્તાવો કર, ને પ્રથમનાં કામ કર, નહિ તો હું તારા પર આવીશ, ને એ તું પસ્તાવો નહિ કરે તો તારી દીવી તેની જગ્યાએથી હું ખસેડીશ. ૧ પણ તને એટલું છે કે નીકોલાયતીઓનાં કામ, જેના પર હું પણ દ્વેષ રાખું છું, તેઓના પર તું દ્વેષ રાખે છે. ૭ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે તે જને કાન છે તે સાંભળે, જે જીતે છે તેને દેવના પારાદેસ-માના જીવનના ઝાડ પરનું હું ખાવાને આપીશ.

૮ અને સ્મિર્ણીમાંની મંડળીના ફૂતને લખ કે,

જે પ્રથમ તથા ઉદ્ધો, જે જુઓ હતો પણ જીવતો થયો, તે એ વાતો કહે છે કે, ૬ હું તારી વિપત્તિ તથા દરિદ્રતા જાણુ છું, તોપણ તું ધનવાન છે, ને જે કહે છે કે, અમે ચક્રવી છીએ ને એવા નથી પણ શોતાનની સલા છે તેઓનું દુર્ભાગ્ય હું જાણુ છું. ૧૦ જે જે તું સહેવાનો છે તેથી બીતો ના. જુઓ, તમારું પરીક્ષણ થાય માટે તમારામાંના કેટલાકને શોતાન બદીખાનામાં નાખવાનો છે, ને તમને દેસ દહાડાની વિપત્તિ થશે. તું મશ્વુ સુધી વિશ્વાસુ થઈ રહે, ને હું તને જીવનનો મુગટ આપીશ. ૧૧ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે, તે જને કાન છે તે સાંભળે; જે જીતે છે તેને બીજા મશ્વુનું દુ:ખ લાગશે નહિ.

૧૨ અને ધેરગામરમાંની મંડળીના ફૂતને લખ કે;

જેને બેધારી પાણીદાર તરવાર છે તે એ વાતો કહે છે કે, ૧૩ હું જાણુ છું કે તું ક્યાં વસે છે, એટલે જ્યાં શોતાનની ગાદી છે ત્યાં. અને તું મારું નામ ધરી રાખે છે, ને જ્યારે મારો વિશ્વાસુ સાક્ષી આંત્રીપાસ કે જે તમારામાં, જ્યાં શોતાન વસે છે ત્યાં, મારી નખાયો, તે દહાડાઓમાં પણ તે મારા પરના વિશ્વાસને નાશ્યત કીધો નહિ. ૧૪ તોપણ મને તારે ઉલટાં ચોડાંએ છે, કેમકે બલઆમનો બોધ રાખનારા તારી પાસે ત્યાં છે, એણે બાવાકને ઇસાએલના પુત્રની આગળ ઠાકર નાખવાને શિખર્યું કે તેઓ મુર્તિઓનાં નેવેક ખાય ને બ્યભિચાર કરે; ૧૫ ને એમજ જ્યો એવી રીતે નીકોલાયતીઓના બોધ ધરી રાખે છે તેઓ પણ તારે ત્યાં છે. ૧૬ માટે પસ્તાવો કર, નહિ તો

હું તારા પર વહેલો આવીશ ને મારા મ્હોમાંની તરવારથી તેઓની સાથે લડીશ. ૧૭ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે તે જને કાન છે તે સાંભળે. જે જીતે છે તેને હું મુશ મુકેલું માણુ દધશ, ને હું તેને શ્વેત પત્થર આપીશ, ને તે પથ્થર પર એક નવું નામ લખેલું છે, કે જેને પામનાર શિવાય બીજું કોઈ જાણતું નથી.

૧૮ અને યુઆતેરામાંની મંડળીના ફૂતને લખ કે;

દેવને પુત્ર જેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી ને જેના પગ ચળકતા પિત્તળના જેવા છે, તે એ વાતો કહે છે; ૧૯ તારાં કામ તથા પ્રેમ તથા સેવા તથા વિશ્વાસ તથા ધીરજ હું જાણુ છું, અને કે તારાં ઉદ્ધો કામ પહેલાંના કરતા અધિક છે. ૨૦ તોપણ મને તારે ઉલટું એ છે કે ઇસેબેલ, જે પોતાને બવિખવાઈથી કહે છે, તે બાયડીને તું સહન કરે છે; ને તે મારા સેવકોને બ્યભિચાર કરવા તથા મુર્તિઓનાં નેવેક ખાવા શિખવે છે તથા જુલાવે છે. ૨૧ અને તે પસ્તાવો કરે, માટે મેં તેણીને અવકાશ આપ્યો; પણ તે પોતાના બ્યભિચારનો પસ્તાવો કરવા ચઢાવી નથી. ૨૨ જુઓ, હું તેને ખાટલા પર નાખુ છું, ને તેની સાથે જે બ્યભિચાર કરે છે તેઓ જે પોતાના કાંમનો પસ્તાવો કરે નહિ તો તેઓને મોટી વિપત્તિમા નાખુ છું. ૨૩ અને મર-કીથી તેનાં ઊકરારને મારી નાખીશ, ને સર્વ મંડળીઓ જાણશે કે મનેને તથા અતઃકરણોને જે પારખે છે તે હું છું, ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પ્રમાણે આપીશ. ૨૪ પણ તમે યુઆતેરામાંના બીજા જેટલા તે બોધ માનવા નથી, જ્યો શોતાનનું ઉડાપણુ (જેમ તેઓ કહે છે તેમ) જાણવા નથી, તે તમને હું એ કહું છું કે, તમારા પર બીજે ભાર હું નાખતો નથી; ૨૫ તોપણ જે તમારી પાસે છે, તે હું આતું ત્યાં સુધી ઝાલી રાખો. ૨૬ અને જે જીતે છે ને અંત સુધી મારાં કામ પાળે છે, તેને વિદેશીઓ પર હું અધિકાર આપીશ; ૨૭ ને લોકાના કડથી તે તેઓ પર ધણીપણુ કરશે, કંઠારનાં વાસલુની પેઠે તેઓના મુરા થઈ જશે; હું પણ પોતાના બાપથી એમજ પામ્યો; ૨૮ ને હું તેને પ્રભાવનો તારો આપીશ, ૨૯ આત્મા મંડળીઓને થું કહે છે તે જને કાન છે તે સાંભળે.

૩ અને સાદિસમાંની મંડળીના ફૂતને લખ કે,

જેને દેવના સાત આત્મા તથા સાત તારા છે, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણુ છું કે તમે તું જીવે છે પણ તું મુએલો છે. ૨૬ જીવત થા, ને બાકીનાં જે મરવાને તૈયાર છે તેઓને સ્થિર કર;

કેમકે મેં તારા કામ મારા દેવની આનંદ સંપૂર્ણ કરેલા
લેખા નથી. ૧ એ મારે શી તરફ તું પામ્યો ને સાનવ્ય
છે, તે સમાર, ને પાળ, ને પસ્તાવો કર. કાગે એ તું
જનનૂત નદિ રહેશે તો હું સરની પડે આ ધીરા, ને કહ
પડ્યો હું તારા પર આવીશ એ તું બહુશે નદિ
તો પાણી સાદિયા, જેઓએ પોતાના વસ્ત્ર અધ્યક્ષ
નથી કીધા, એવા થોડાએક નામ તારી પાસે છે, ને
તેઓ ઉચ્ચની વસ્ત્રમા મારી સાથે ફરશે, કેમકે તેઓ
લાયક છે ૧ એ છતે છે તેને એમજ ઉચ્ચના વસ્ત્ર
પહેરાવવામા આવશે, ને જીવનના પુસ્તકમાથી તેનું
નામ હું જીવી નદિ નાખીશ, પણ મારા બાપની
આનંદ તથા એના દુતેની આગળ તેનું નામ હું કબૂલ
કરીશ. ૧ આત્મા મરણીએને હું કહે છે, તે જેને કાન
છે તે સામને.

જ અને શીવાદેહીઆમાની મરણીના દૂતને લખ કે,
ને પવિત્ર, ને વત્ય, જેની પાસે દાઉદની કુંચી છે,
ને ઉપાડે છે ને કોઇ બંધ કરશે નહિ, ને જે બંધ કરે
છે ને કોઇ ઉધારતો નથી, તે એ વાતો કહે છે,
૧ તારા કામ હું બહુ છું, જુઓ, તારી આગળ મેં
ઉપાડું બારણું રાખ્યું છે, ને કોઇ તેને બંધ કરી ચકતો
નથી, તને થોડું બળ છે, ને તેં મારી વાત ખાતી છે,
ને મારું નામ તાકબુલ કીધું નથી એ હું બહુ છું
૧ જુઓ, જેઓ સોનાની સમામત્રા છે, જેઓ કહે
છે કે અમે યહૂદી ઝીએ, તો પાણી તેઓ એવા નથી
પણ જીવે છે, તેઓમાના કેટલાએક આપુ છું,
જુઓ, તેઓને હું એમ કરીશ કે તેઓ આનંદી, ને
તારા પગ આગળ નમશે, ને તેઓ બહુશે કે મેં તારા
પર પ્રેમ કીધો છે ૧ તેં મારી ધીરજની વાત રાખી
છે, તેટલાજ માટે પૃથ્વી પરના રહેવાસીઓનું પરીક્ષણ
કરવા સાથે પરીક્ષાનું. ને સમય આખા સમાર પર
આવનાર છે, તેથી હું પણ તને રાખીશ. ૧૧ હું વહેલો
આડુ છું, ને તારા છે તેને તું ધરી રાખ કે કોઇ તારો
મુગટ લઇ લે નહિ ૧ એ છતે છે તેને હું મારા દેવના
મહિરમા યંત્ર કરીશ, ને તે ફરી ત્યાંથી બહાર જશે
નહિ, ને તેના પર મારા દેવનું નામ તથા મારા દેવના
સહેરનું નામ, એટલે ને નહીં યજ્ઞયાત્રેમ મારા દેવ
પાસેથી આકાશમાથી ઉતરે છે તે, તથા મારું પોતાનું
નહુ નામ લખીશ ૧ આત્મા મરણીએને હું કહે છે
તે જેને કાન છે તે સામને

૧૧ અને લાએદીકીઆમાની મરણીના દૂતને લખ કે,
ને આમને, ને વિશ્વાસુ તથા ખરો સાક્ષી, ને

દેવની ઉત્પત્તિનો અધિકારી છે, તે એ વાતો કહે છે,
૧ તારા કામ હું બહુ છું કે તું યાદો નથી, ને ઉતો
પણ નથી, તું યાદો અથવા ઉતો થાય એમ હું બહુ
છું, ૧ પણ તું ઉચ્ચનો છે, એટલે ઉતો નથી ને યાદો
પણ નથી, માટે હું પોતાના મ્હોમાથી તને બોજી
કરીશ. ૧ કેમકે તું કહે છે કે, હું ધનવાન છું ને મેં
સપત્તિ મેળવી છે, ને મને કશી ગરજ નથી, પણ
બહુતો નથી, કે તું કોરેશી તથા બેલાલ તથા દિગ્વી
તથા આધળો તથા નાગો છે, ૧ એ માટે હું તને
એવા સુભાવ કરૂં છું કે તું ધનવાન થાય માટે આગથી
પારખેતું સોનું મારી પાસેથી લેવાતું લે, ને તું પહે
રેલો થાય ને તારા નાનાપણાની લાજ પ્રમટ ન થાય,
માટે ઉચ્ચના વસ્ત્ર લે, ને તું કેમતો થાય, માટે
અનન લઇને તારી આંખોને બોખડ ૧ હું બેલવા પર
પ્રેમ કરૂં છું તેટલાને કપડા તથા નિકાસ આપુ છું, માટે
તું આરથા રાખ ને પસ્તાવો કર. ૧ જુઓ, હું બારણું
આનંદ ઉભો રહીને ઠોકું છું, જે મેં મારી વાણી
સામને ને બારણું ઉપાડે, તો તેની પાસે હું માટે
આધાર ને તેની વાટે જમીશ, ને તે મારી સાથે
જમશે ૧ એ છતે છે તેને મારા રાજ્યાસન પર મારી
પાસે બેસવા હક, એમ હું પણ છવીને મારા બાપની
પાસે તેના રાજ્યાસન પર બેઠેલા છું તેમ. ૧ આત્મા
મરણીએને હું કહે છે તે જેને કાન છે તે સામને

૪ એ પછી મેં ગોપુ, ને જુઓ, આકાશમા એક
દ્વાર ઉપર, ને જે પહેલી વાણી મેં સામને
તે મારી સાથે બોવનારા રજુસિંગડાના અવગમના જેવી
હતી, જેણે કહ્યું કે, હિયા ઉપર આવ, ને હવે પછી
જે જે થવાનું છે તે હું તને જેનારીશ ૧ એકાએક હું
આત્મામા હતા, ને જુઓ, આકાશમા એક રાજ્યા
સન મુકાડુ, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલો એક હતો,
૧ ને જે બેઠો હતો તે બેવામા વાસપિસ પાપાણુ તથા
લાલ સરખો હતો, ને રાજ્યાસનની આસપાસ મેધ-
ધનુષ્ય બેવામા લીલમ સરખુ હતું ૪ અને રાજ્યા-
સનની આસપાસ નાચીસ આસનો હતા, ને તે આસનો
પર ચાનીસ વજીરો બેઠેલા મેં દીઠા, જેઓએ ઉચ્ચના
વસ્ત્ર પહેરેલા હતા, ને જેઓના માથાઓ પર સોનાના
મુગટ હતા ૧ અને રાજ્યાસનમાથી વીજળીઓ તથા
વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ નીકળતા હતા, ને રાજ્યા
સનની આગળ અગ્નિના સાત દીવા બળતા હતા, તે
દેવના સાત આત્મા છે ૧ અને રાજ્યાસનની આગળ
રક્ષીકના જેવા અગ્રકર્તા સમુદ્ધ હતા, ને રાજ્યાસનની

મધ્યે તથા શન્યાસનની આસપાસ આગળ પાઠળ આગે ભરેલા એવા ચાર પ્રાણી હતા. અને પહેલો પ્રાણી સિંહના જેવો, ને બીજો પ્રાણી વાછરડાના જેવો હતો, ને ત્રીજો પ્રાણીને માણસના સરખું મોઢો હતું, ને ચોથો પ્રાણી ઉડતા ગરુડના સરખો હતો. અને તે ચાર પ્રાણીમાના દરેકને છ છ પાખ હતી, ને આસપાસ તથા માહેથી આગે ભરેલા હતા, ને પવિત્ર પવિત્ર પ્રભુ દેવ, સર્વસમર્થ, ને હતો, ને છે, ને આવવાનો છે, એમ કહેતા તેઓ સાત દહાડો વિશ્રામી લેતા નથી. અને શન્યાસન પર ને બેઠેલો, ને સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે, તેના ન્યારે તે પ્રાણીઓ મહિમા તથા માન તથા સ્તુતિ કરશે, ૧૦ ત્યારે શન્યાસન પર બેઠેલાની આગળ ચોવીસ વડીલો પડશે, ને ને સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે તેને બજારો, ને પોતાના મુગટ શન્યાસન આગળ નાખીને કહેશે કે, ૧૧ ઓ અમારા પ્રભુ તથા દેવ, મહિમા તથા માન તથા પરાક્રમ પામવાને તું લાયક છે, કેમકે તું સર્વ ઉત્પત્ત ક્રીધા, ને તારી ઇચ્છાના કારણથી તેઓ હતા, ને ઉત્પત્ત થયા.

પ અને શન્યાસન પર ને બેઠેલો હતો તેના જમણા હાથમા મેં એક પુસ્તક જોયું, તે માહે તથા બહાર લખેલું, ને સાત મુદ્રાથી મુદ્રિત કરેલું હતું. અને મેં એક બળવાન દૂતને ઢીઠા ભેજે મોકલ્યો. પાળને કહ્યું કે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને ને તેની મુદ્રા ઉખેલવાને કાણ લાયક છે? મેં આકાશમા અથવા પૃથ્વી પર અથવા પૃથ્વીની તળે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને અથવા તે પર લેવાને મારું સમર્થન હતો. અને હું બહુ રોગો, કારણ કે તે પુસ્તક ઉઘાડવાને તથા તે પર લેવાને મારું લાયક નજા નહિ. ૧ ત્યારે વડીલામાથી એક અને કહે છે કે તું રડ મા, બે, ચહુદા-દના કૃપમાનો ને સિંહ છે, ને દાઉદનું મૂળ છે, તે પુસ્તક તથા તેની સાત મુદ્રા ઉઘાડવાને જય પામ્યો છે. ૧ અને શન્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની વચમા તથા વડીલોની વચમા મારી નાખેલાના જેવું એક હવવાન ઉમું રહેલું મેં દીકું, તેને સાત સિંહડા તથા સાત આપ હતી, એ [આખો] દેવના સાત આત્મા છે, ને આખી પૃથ્વીમા મેલેલેલા છે. અને તેણે [પુસ્તક] લીધું. અને ત્યારે તેણે તે પુસ્તક લીધું, ત્યારે ચાર પ્રાણી તથા ચોવીસ વડીલો હવવાની આગળ પડ્યા, ને હરેકને વીણા તથા પૂરે ભરેલા

સોનાના ખ્યાલા હતા, તે ધૂપ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ છે. અને તેઓએ ત્રણ કીર્તન ગાતા કહ્યું કે, તું પુસ્તક લેવાને તથા તેની મુદ્રા ઉઘાડવાને લાયક છે, કેમકે તું મારી નખાયો હતો ને તે પોતાને લોહીએ, દેવને સાડું સર્વ કુળો તથા લાખા તથા લોક તથા દેસો-માના વચાતા લીધા છે, ૧૦ ને અમારા દેવને સાડું તેમને શન્ય તથા યાજ્ઞો ક્રીધા છે, ને તેઓ પૃથ્વી પર શન્ય કરે છે. ૧૧ અને મેં જોયું, ને શન્યાસન તથા પ્રાણીઓ તથા વડીલોની આસપાસ મેં ધણા દૂતોની વાણી સાંભળી અને તેઓની ગણતરી કોઠાના કોઠની ને લાખોના લાખની હતી. ૧૨ તેઓએ મોટા સાદે કહ્યું કે, ને હવવાન મારી નખાયું હતું તે પરાક્રમ તથા સપત તથા જ્ઞાન તથા સામર્થ્ય તથા માન તથા મહિમા તથા સ્તુતિ પામવા લાયક છે. ૧૩ અને હરેક ઉત્પત્ત કરેલું ને આકાશમા તથા પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વીની તળે તથા સમુદ્રમા છે, વળી તેઓમાના સંજળા ને છે તેઓને એમ કહેતા મેં સાંભળ્યા કે, શન્યાસન પર ને બેઠેલો છે તેને તથા હવવાને, સ્તુતિ તથા માન તથા મહિમા તથા બળ સદાસર્વકાળ સુધી યાઓ. ૧૪ ત્યારે ચાર પ્રાણીએ કહ્યું, આમેન, ને વડીલોએ પણ પડીને તેવું બજન કીધું.

૬ અને ત્યારે હવવાને તે સાત મુદ્રામાની એકને ઉઘાડી ત્યારે મેં જોયું, ને ચાર પ્રાણીમાના એકનું મેં સાંભળ્યું, જાણે નર્મનાનો અવાજ થતો હોય તેવી રીતે [તેણે] કહ્યું કે, આવ ર અને મેં જોયું, ને જુઓ, એક સફેદ થોડો હતો ને તે પર ને બેઠેલો હતો તેની પાસે ધનુષ્ય હતું, ને તેને મુગટ અપાયો, ને તે જીવતો તથા જીવતા સાડું નીકળ્યો.

૭ અને તેણે બીજી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં બીજા પ્રાણીને એ કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ ૪ ત્યારે બીજો એક લાલ થોડો નીકળ્યો, ને તે પર ને બેઠેલો હતો તેને પૃથ્વી પરથી શાંતિ લઈ લેવાનું [સામર્થ્ય] અપાયું હતું અને એ મોટું કે તેઓ એક બીજાને મારી નાખે, ને તેને મોટી તરવાર અપાઈ.

૮ અને ત્યારે તેણે ત્રીજી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં ત્રીજા પ્રાણીને કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ ત્યારે મેં જોયું, ને જુઓ, એક કાળો થોડો, ને તે પર ને બેઠેલો હતો તેના હાથમા ત્રાજવા હતા. ૯ અને ચાર પ્રાણીઓની વચમા મેં એક વાણી એમ કહેતો સાંભળ્યો કે, પાવલે રોર થઈ, ને પાવલે ત્રણ રોર જય, પણ તેલ તથા દ્રાક્ષરસ તું ન ખિચાડ.

૭ અને ન્યારે તેણે ચોથી મુદ્રા ઉપાદી, ત્યારે મેં ચોથા પ્રાણીની વાણી એમ કહેલી સાંભળી કે, આવ. ૮ અને મેં જોયું, ને જુઓ, શીકા રંગનો એક ઘોડો, ને તે પર ને બેઠેલા હતા તેનું નામ મરણ, ને તેની સાથે હાઉર પાછળ ચાલતું હતું; ને તરવારે તથા દુકોળે તથા મરણે તથા પૃથ્વીનાં આપદોએ કરીને જગતમાંના ચોથા હિરસાને મારી નાખવાનો અધિકાર તેમને અપાયો હતો.

■ અને ન્યારે તેણે પાંચમી મુદ્રા ઉપાદી, ત્યારે દેવની વાતને લીધે તથા પેાતે ને સાક્ષી રાખી હતી તેને લીધે મારી નખાએલાના આત્મા મેં વેદી તળે દીઠા. ૧૦ અને તેઓએ મોટા ઘાટો કાઢીને કહ્યું કે, એ સ્વામી, પવિત્ર તથા સત્ય, ધનસાક્કંસવવાનું તથા પૃથ્વી પરના રહેનારાઓ પાસેથી અમારા લોહીનો બદલો લેવાનું ક્યાં સુધી નહિ કરીશ? ૧૧ અને તેઓમાંના હરેકને એક વસ્ત્ર અપાયું હતું, ને તેઓને એમ કહેવાયું કે, તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઇઓ ને તમારી પેઠે માર્યા જવાના છે, તેઓની સખ્યા પુરી થાય, ત્યાં સુધી હજી થોડી વાર લગણુ તમે વિસામો લો.

૧૨ અને ન્યારે તેણે છઠી મુદ્રા ઉપાદી ત્યારે મેં જોયું, ને મોટા ધરતીકપારો થયો, ને સૂર્ય નિખાળના કામળા જેવો કાળો થયો, ને તમામ ચંદ્ર લોહી જેવો થયો, ૧૩ ને એમ મોઢા પવનથી હલાવાએલી અછરીનાં કાચાં ફળ પડે છે, તેમ આકાશમાંના તારાઓ પૃથ્વી પર પડ્યાં. ૧૪ અને આકાશ લપેટેલા યોજિયાની પેઠે રળી ગયું; ને હરેક પહાડ તથા બેઠ, પોતપોતાને કામેથી ખસેડાયા; ૧૫ ને જગતના રાજાઓ તથા મોઢા માણસો તથા સેનાપતિઓ તથા ધનવંતો તથા પરાક્રમીઓ તથા હરેક દાસ તથા સ્વત્ત્વ, એઓ ધોમાં તથા પહાડોના પત્થરોમા સતાઇ ગયા, ૧૬ ને એઓએ પહાડોને તથા પત્થરોને કહ્યું કે, તમે એમ પર પડો, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલાના મ્હો આગળથી તથા હલવાનના કોપથી અમને સતાડો; ૧૭ કેમકે તેઓના કોપને મોટા દહાડો આવ્યો છે, ને કોણથી ઉશું રહેવાય?

૭ અને એ પછી, મેં ચાર દૂતને પૃથ્વીના ચાર ખુણા પર ઉઠા રહેલા દીઠા; ને તેઓએ પૃથ્વીના ચાર પવનને એવી રીતે પકડી રાખ્યા હતા કે, પૃથ્વી પર અથવા સમુદ્ર પર અથવા કોઈ ઝાંડ પર પવન ન વાય. ૨ અને મેં બીજા દૂતને ઉગમણથી

ચઢતો દીઠા, ને તેની પાસે છવતા દેવની મુદ્રા હતી, ને પૃથ્વીને તથા સમુદ્રને ઉપદ્રવ કરવાનું ને ચાર દૂતને અપાયું હતું, તેઓને તેણે મોટે ઘાટે દાંક મારી કે, ૩ ત્યાં સુધી અમે અમારા દેવના દાસોને તેઓનાં કપાળ પર મુદ્રા કરીએ, ત્યાં સુધી તમે પૃથ્વીને અથવા સમુદ્રને અથવા ઝાંડોને ઉપદ્રવ ન કરો. ૪ અને મુદ્રિત યજ્ઞોલાની સખ્યા મેં સાંભળી, ઇસાએલપુત્રના સર્વ કુળમાંના એક લાખ સુઆળીસ હજાર મુદ્રિત થયા; ૫ ચહુદાહના કુળમાંના બાર હજાર મુદ્રિત થયા; ૬ રેઉબેનના કુળમાંના બાર હજાર; ગાદના કુળમાંના બાર હજાર; ૭ આરોરના કુળમાંના બાર હજાર; નાફતાલીના કુળમાંના બાર હજાર; મનાશ્શેહના કુળમાંના બાર હજાર; ૮ શિમ્ઓનના કુળમાંના બાર હજાર; લેવીના કુળમાંના બાર હજાર; યિસ્સાખારના કુળમાંના બાર હજાર; ૯ ઝબુલનના કુળમાંના બાર હજાર; યુસફના કુળમાંના બાર હજાર; બિન્યામીનના કુળમાંના બાર હજાર મુદ્રિત થયા. ૧૦ એ પછી મેં જોયું, ને જુઓ, સર્વ દેશમાંથી આવેલાની, સર્વ કુળ તથા લોક તથા બોલીના માણસોની એક મોટી સભા ને કોઠાથી ગણાય નહિ; તેઓ રાજ્યાસનની આગળ તથા હલવાનની આગળ ઉભા રહ્યા; તેઓએ શ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં, ને તેઓના હાથમાં ખજુરીની ડાળીઓ હતી; ૧૧ ને તેઓ મોટી વાણીએ પોકારીને કહે છે કે, અમારો દેવ, રાજ્યાસન પર ને બેઠેલો છે, તેને તથા હલવાનને તારણુરત્વિ દોલો. ૧૨ અને સઘળા દૂતો રાજ્યાસનની તથા વડીલોની તથા ચારે પ્રાણીઓની આસપાસ ઉભા રહેતા હતા, ને તેઓએ રાજ્યાસનની આગળ ઉઠા પડીને દેવનું ભજન કરતા કહ્યું કે, આમેન; ૧૩ ધન્યતા તથા મહિમા તથા જ્ઞાન તથા ઉપકારરત્વિ તથા મહાન તથા પરાક્રમ તથા સામર્થ્ય સદાસર્વકાળ સુધી અમારા દેવને થાઓ; આમેન. ૧૪ અને તે વડીલોમાંથી એકે જવાબ દેલાં મને કહ્યું કે, જેઓએ શ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલાં તેઓ કોણ છે, ને ક્યાંથી આવ્યા? ૧૫ ને તેને મેં કહ્યું કે, એ મારા સાહેબ, તું જાણે છે. અને તેણે મને કહ્યું, જેઓ મોટી વિપત્તિમાંથી આવ્યા તેઓ એ છે; ને તેઓએ ચેતાનાં વસ્ત્ર ધોયાં, ને હલવાનના લોહીમા હળળા કીધાં. ૧૬ એ માટે તેઓ દેવના રાજ્યાસનની આગળ છે, ને તેના મદિરમાં રાત દહાડો તેની સેવા કરે છે; ને રાજ્યાસન પર ને બેઠેલા તે તેઓ પર મડપત્રો રહેશે. ૧૭ તેઓને ફરી જાખ નહિ લાગશે, ને ફરી તરસ પણુ નહિ લાગશે, ને સૂર્યનો તડકો

અથવા કંઈ પણ ગરમી તેઓનાં પર નહિ પડશે; ૧૭ કેમકે જે હલવાન રાત્રીના સમયે છે, તે તેઓના પાળક યશો ને જીવનના પાણીના ઝરાઓ પાસે તેઓને દોરી લેશે; ને દેવ તેઓની આજ્ઞા પરથી હરેક આંસુ લોટી નાખશે

અને ન્યારે તેણે સાતમી મુદ્રા ઉપાડી, ત્યારે આસરે એક ષડી મુદ્રા આકારમાં મેળ મળે. ૨ અને દેવની આગળ જે સાત દૂત ઉભા રહે છે તેઓને મેં દીધા, ને તેઓને સાત રત્નસિંહમાં અપાયાં.

૩ અને બીજે દૂત આવીને વેદી પાસે ઉભો રહ્યો ને તેની પાસે સોનાની ધૂપદાની હતી, ને તેને પુષ્કળ ધૂપવસ્ત્ર અપાધ એ માટે કે સર્વ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે, રાત્રીના સમયે તે સોનાની વેદી છે, તે પર તે અર્પણ કરે. ૪ અને તે દૂતના હાથથી ધૂપનો ધુમાડો પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે દેવની આગળ ચડેલો. ૫ અને દૂતે ધૂપદાની લઈને તથા તેમાં વેદીની આજ્ઞા ભરીને પૃથ્વી પર નાખી દીધી; પણ ગર્ભનાઓ તથા વાણીઓ તથા વીજળીઓ તથા ધરતીકપારો થયાં.

૬ અને જે સાત દૂતની પાસે સાત રત્નસિંહમાં હતાં તેઓ વગાડવા સાર તૈયાર થયા.

૭ પહેલાંએ વગાડ્યું, ને લોહીએ ભેળેલાં કરાં તથા આગ થયાં, ને પૃથ્વી પર ફેંક્યાં ને પૃથ્વીનો ત્રીજો ભાગ બળી ગયો; ને ઝાડોનો ત્રીજો ભાગ બળી ગયો, ને હરેક હીલો રોપ બળી ગયો.

૮ અને બીજા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આનંદી બળતા મોઢા પહારના જેવું કંઈ સમુદ્રમાં ફેંકાયું, ને સમુદ્રનો ત્રીજો ભાગ લોટી થયો, ૯ ને સમુદ્રમાંનાં પ્રાણીઓ જેઓમા જીવ હતો તેઓનો ત્રીજો ભાગ મુકો, ને વહાણોનો ત્રીજો ભાગ નાશ પામ્યો.

૧૦ અને ત્રીજા દૂતે વગાડ્યું, ને દીવાના જેવા બળતો એક મોટો તારો આકારમાંથી પડ્યો, ને તે નદીઓના ત્રીજા ભાગ પર તથા પાણીના ઝરાઓ પર પડ્યો.

૧૧ અને તે તારાનું નામ કરવાદોના કહેવાય છે, ને પાણીનો ત્રીજો ભાગ કરવાદોના પડ્યો, ને પાણીથી થતાં માલુસો મરી ગયાં, કદરૂકું કે તે કરવાં થયાં હતાં.

૧૨ અને ચોથા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે સૂર્યનો ત્રીજો ભાગ તથા ચંદ્રનો ત્રીજો ભાગ તથા તારાઓનો ત્રીજો ભાગ મરાયો, એ માટે કે તેઓનો ત્રીજો ભાગ અધઃકારણ થાય, ને દિવસનો ત્રીજો ભાગ, તેમજ રાતનો ત્રીજો ભાગ પ્રકાશરહિત થાય.

૧૩ અને એ ગેય, ને અપરિધમાં એક ઉડતા ગરુડને

ગોડી વાણીએ એમ કહેતો સામન્યો કે, જે બીજા ત્રણ દૂતો વગાડવાના છે, તેઓનાં રત્નસિંહમાંના બારી રહેલા નાદને લીધે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને અકસ્તોસ, અકસ્તોસ, અકસ્તોસ.

અને પાંચમા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે મેં એક વૃક્ષો આકારથી પૃથ્વી પર પડેલા દીઠા, ને તેને ઉડાણના ખાટાની કુંચી અપાધ. ૧ અને તેણે ઉડાણના ખાટાને ઉપાડ્યો, ને ગોડી ભટ્ટીના ધુમાડા જેવા ખાટામાંથી ધુમાડો નીકળ્યો, ને ખાટાના ધુમાડાથી સૂર્ય તથા વાતાવરણ અધઃકાર્ય. ૨ અને ધુમાડામાંથી તીક નીકળીને પૃથ્વી પર આવ્યાં, ને જેમ પૃથ્વી પરના વૃક્ષોએ અધિકાર છે તેમ તેઓને અધિકાર અપાયા; ૩ ને તેઓને એવું કહેવાયું હતું કે, પૃથ્વીના ધાસને તથા કોઈ વિલોતરી તથા કોઈ ઝાડને ઉપદ્રવ ન કરો, પણ જે માલુસોના કપાળ પર દેવની મુદ્રા નથી એઓને ઉપદ્રવ કરો. ૪ અને તેઓને એવું અપાયું કે એઓને મારી નાખે નહિ, પણ પાંચ મહિના સુધી એઓ પીડા પામે; ને વૃક્ષો ન્યારે માલુસને ડખ મારે છે તે વાસ્તી પીડા પ્રમાણે એઓની પીડા હતી ૫ અને તે દહાડાઓમાં માલુસો મરણ શોધશે પણ પામશે નહિ, ને તેઓ મરવા બહુ ચલાશે પણ મરણ તેઓ પાસેથી નાસશે. ૬ અને તે તોડોના આકાર લગાધને સાર તૈયાર કરીલા ઘોડાઓના જેવા હતા, ને તેઓનાં માથા પર ગળે કે સોનાના જેવા મુગટો હતા, ને તેઓનાં મોઢાં માલુસોનાં મોઢાં જેવાં હતા; ૭ ને તેઓના નિમાળા બાપડીના નિમાળા જેવા, ને તેઓના હાંત સિદ્ધના હાંત જેવા હતા; ૮ ને તેઓને લોડાના બખ્તર સરખાં બખ્તર હતાં; ને તેઓની પાખોનો અવાજ લગાધમાં દોડતા ધણા ઘોડાના રોનો અવાજ સરખો હતો. ૯ અને વૃક્ષો આના સરખી તેઓને પુછી છે, ને ડખ પણ છે, ને પાંચ મહિના સુધી માલુસોને ઉપદ્રવ કરવાનો તેઓની પુછીઓમાં અધિકાર છે. ૧૧ અને ઉડાણનો જે દૂત તે તેઓ પર રામ છે, તેનું નામ હેચી બાપામાં અજાહોન, પણ હેચીની બારમાં તેનું નામ આપ-ટયોન [એટલે વિનાશક] છે

૧૨ પહેલો સત્તાપ થઈ ગયો છે, છુઓ, દેવે પણ બીજા એ સંતાપ આપે છે.

૧૩ અને છઠ્ઠા દૂતે વગાડ્યું ત્યારે દેવની સન્મુખની સોનાની વેદીમાં સિંહમાંથી મેં એક વાણી સામન્યી; ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા દૂતની પાસે રત્નસિંહ હતું તેને કહ્યું

કે, મહા નદી કાંત પર જે ચાર દૂત જાવેલા છે તેઓને છાંડ ૧^મ અને જે ચાર દૂત ધરી તથા દિવસ તથા મહિના તથા વર્ષને સાડ તૈયાર થએલા હતા તેઓ છાંડાયા એ માટે કે તેઓ માણસોના ત્રીજા ભાગને મુરી નાખે ૧^મ અને સવારેની ફાંસેની જાણતી વીસ કરાડ હતી, તેઓની સખ્યા મેં સાબળી ૧૦ અને આવી રીતે દર્શનમા મેં ઘાટાઓને તથા તેઓ પરના બેસનારાઓને દીઠા, તેઓના બખ્તર અગ્નિત્વી તથા જલત્વી તથા ગંધકરની હતા અને એ ઘાટાઓના માથા સિંહોના માથા જેવા છે ને તેઓના મોઢા માથી આગ તથા હુમારો તથા ગંધક નીકળે છે ૧૦ એ ત્રણ અનર્થથી, એટલે આ ૧ તથા હુમારો તથા ગંધક જે તેઓના મોઢામાંથી નીકળ્યા, તેઓથી માણસોના ત્રીજા ભાગ મારી નખાયો, ૧^મ કેમકે ઘાટાઓનું સામર્થ્ય તેઓના મોઢામાં તથા તેઓના પુઝડામાં છે, કારણ કે તેઓના પુઝડા સાંપના જેવા, ને એ પુઝડાઓને માથા હોય છે જેથી તેઓ ઉપદ્રવ કરે છે ૨૦ અને જાહાના જે માણસો તે અનર્થથી મારી નહિ નખાયા, તેઓએ પોતાના હાથના કામો સખ્તી એવો પરતાવો કરીને નહિ, કે તેઓ ભૂતોને તથા સોનાની તથા રૂપાની તથા પિત્તળની તથા પત્થરની તથા લાકડાની મૂર્તિઓ, જેઓને જોવાની તથા સાલજવાની તથા અલ્લવાની પણ શક્તિ નથી, તેઓને પૂજે નહિ. ૨૧ અને તેઓએ પોતાની હત્યાઓ વિષે તથા પોતાની માયાક્રિયા વિષે તથા પોતાના બ્યભિચાર વિષે તથા પોતાની ચારીઓ વિષે પરતાવો કાઢ્યા નહિ.

૧૦ અને મેં એક બીજે બળવાન દૂત આકાશ માથી ઉતરતા દીઠા, તે વાદળાથી વેશિત હતો, ને તેના માથા પર મેઘધનુષ્ય હતું, ને તેનું મોઢું સૂર્યના જેવું તથા તેના પગ અગ્નિના સ્તંભો જેવા હતા ૨ અને તેના હાથમાં એક નાનું ઉધરેલું પુસ્તક હતું, ને તેણે પોતાને જામણે પગ સમુદ્ર પર તથા કામો પૃથ્વી પર મુકયા, ૩ ને જેમ સિંહ જાગ છે, તેમ તેણે નોટ સહ પોઠાઈ કંપિદ, ને ન્યારે તેણે પોઠાઈ કંપિદ ત્યારે સાત ગર્જના બોલી ૪ અને ન્યારે તે સાત ગર્જના બોલી, ત્યારે હું લખવાનો હતો, પણ મેં આકાશથી એક વાણી એમ કહેલી સાબળી કે, સાત ગર્જનાએ જે જે વાત કરી, તેના પર હું મુદ્રા કર ને તેઓને ન લખ. ૫ અને જે દૂતને સમુદ્ર પર તથા પૃથ્વી પર મેં ઉભો રહેલો દીઠો તેણે પોતાને જામણે હાથ આકાશની બાણી ઉઘાડી કીધો, ૬ ને જે સદા

સર્વકાળ સુધી જીવે છે, જેણે આકાશ તથા તેમાના, ને પૃથ્વી તથા તેમાના, ને સમુદ્ર તથા તેમાના ઉત્પત્તિ નીધા, તેના સમ ખાધને તેણે કહ્યું કે, હવે વાર થશે નહિ, ૭ પણ સાતમા દૂતની વાણીના દંદાડાઓમાં, એટલે ન્યારે તે વગાડવા લાગ્યો ત્યારે દેવનો મર્મ, જેમ તેણે પોતાના દાસોને, એટલે લવિષ્યવાદીઓને જાણાવ્યો, તેમ સપૂર્ણ થાય છે ૮ અને આકાશથી જે વાણી મેં સાબળી હતી, તેણે ફરીથી મારી સાથે બોલતા કહ્યું કે, હું જ ને જે દૂત સમુદ્ર પર તથા પૃથ્વી પર ઉભો છે, તેના હાથમાંનું ઉધરેલું પુસ્તક લે ૯ અને મેં દૂતની પાસે જઈને તેને કહ્યું કે, એ નાનું પુસ્તક મને આપ, ને તેણે મને કહ્યું કે, તે લે ને ખાઈ લ, ને તે તારા પેટને કંટક કરશે પણ તારા મોઢામાં મધ જેવું ગરુ લાગશે ૧૦ ત્યારે હું દૂતના હાથમાંથી નાનું પુસ્તક લઈને તેને ખાઈ ગયો, ને તે મારા મોઢામાં મધ જેવું ગરુ લાગ્યું, પણ તેને ખાધા પછી મારું પેટ કંટક થયું ૧૧ અને તેઓ મને કહે છે કે, ધણા લોકો તથા દેરો તથા ભાષાઓ તથા રાજ્યો વિષે તારે લવિષ્યવાત કહેવી જોઈએ.

૧૧ અને લાકડી જેવું એક બૃક્ષ મને અપાયું, ને મને કહેવામાં આવ્યું કે, હું ઉઠ ને દેવનું મંદિર તથા વેદી તથા ત્યાના ભજનરાઓનું માપ લે, ૨ પણ મંદિર બહાર જે આગળ છે તેને સુધી દે, ને તેનું માપ ન લે, કેમકે વિદેશીઓને તે આપેલું છે, તેઓ ભંતાળીસ મહિના સુધી પવિત્ર નગરને ખુદી નાખશે ૩ અને મારા જે સાતીને હું એવું આપીય, ૪ તેઓ તાર પહેરીને એક દળતર ખર્ચે ને સાઠ દિવસ સુધી લવિષ્યવાત કરશે ૫ નૈનુનના જે બે જાડ તથા જે બે દીવી પૃથ્વીના દેવની આમજ ઉભા રહે છે તેઓ એજ છે ૬ અને જો કોઈ તેઓને ઉપદ્રવ કરવા આવે, તો તેઓના મોઢામાંથી આગ નીકળે છે ને તેઓના શત્રુઓને ખાઈ નાખે છે, ને જો કોઈ તેઓને ઉપદ્રવ કરવા આવે તો તેમજ તેને માથા જલ પડે છે ૭ તેઓને આકાશ બંધ કરવાનો અધિકાર છે, કે તેઓના લવિષ્યવાતના દિવસોમાં વરસાદ ન વરસે, ને પાણીઓ પર તેઓને અધિકાર છે કે તેને લોટીરૂપે બદલી નાખે, ને તેઓ નેટલીવાર આવે તેટલીવાર પૃથ્વીને હરેક આકૃતિથી મારે ૮ અને ન્યારે તેઓ પોતાની સાક્ષી પુત્રી કરશે, ત્યારે જે આપદ ઉદાપ્ત માથી નીકળે છે તે તેઓની સાથે લડાઈ કરશે, ને તેઓને જીતશે તથા તેઓને મારી નાખશે, ૯ અને

જે મોટું નગર આત્મિક રીતે સદોમ તથા મિસર
કહેવાય છે, ત્યાં તેઓનો પ્રભુ વધસ્તરે જડાયો, તે
નગરના રસ્તામાં તેઓનાં મુડદાં [પર્ચાં રહે છે];
૯ને લોકો તથા કુળો તથા બાધાઓ તથા દેશોમાંથી
દેશાએક સાડાત્રણ દહાડા સુધી તેઓનાં મુડદાં હેબે
છે, તે તેઓનાં મુડદાંને કબરમાં મેલવા દેતાં નથી.
૧૦ અને પૃથ્વી પરના રહેનારા એઓ વિષે આનંદ તથા
હર્ષ કરે છે, ને એક બીજા પર ભેટ મોકલશે, કેમકે તે
બિવિધવાદીઓએ પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને દુઃખ
દીધું હતું. ૧૧ અને સાડાત્રણ દહાડા પછી દેવથી
જીવનનો આત્મા તેઓમાં પેદા, ને તેઓ પોતાને પગે
જમા રહ્યા; પછી તેઓને દેખનારાઓને મોટી બીક
લાગી. ૧૨ અને તેઓએ આકાશમાંથી મોટી વાણી
પોતાને એમ કહતાં સાંભળી કે, તમે દિયાં ચઢી આવો,
ને તેઓ વાદળોએ આકાશમાં ચઢી ગયા, ને તેઓના
સચ્ચોએ તેઓને ઠીકા. ૧૩ અને તે સમયે મોટા
ધરતીકપારો પધો, ને તે નગરનો દસો ભાગ પડી
ગયો, ને ધરતીકપારાથી સાત હજાર માણસો મારી
નખાયાં, ને જે બાકી રહ્યાં તેઓ ગભરાયાં, ને તેઓએ
આકાશના દેવને મહિમા આપ્યો.

૧૪ બીજો સંવાપ થયો છે, જુઓ, ત્રીજો સંવાપ
વહેલો આવે છે

૧૫ અને સાતમા દૂતે વખાડ્યું, ત્યારે આકાશમાં
મોટી વાણીઓ થય, ને તેઓએ કહ્યું કે, આ જગતનું
રાજ્ય આપણા પ્રભુનું તથા તેના ખ્રીસ્તનું થયું છે, ને
તે સદા સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. ૧૬ અને જે
ગોલીસ વડીલો દેવની આગળ પોતાના આસન પર
મઠા હતા, તેઓએ ઉઠ્યા પડીને દેવને બસતાં કહ્યું
કે, ૧૭ એ સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, જે છે ને હતો, તારી
સ્તુતિ અને કરીએ છીએ કેમકે તે પોતાનું મોટું પરા-
ક્રમ લીધું ને રાજ્ય કીધું છે. ૧૮ અને દેશોના લોક
ગુસ્સે બરાયા ને તારો કોપ આગ્યો; ને સમય એવો
છે કે, મુએલોનો ઇનસાફ ચાય, ને વાશ સેવક એટલે
બિવિધવાદીઓ તથા પવિત્રો તથા તારા નામથી
બીનારા, પછી તે નાના હોય કે મોટા હોય, તેઓને
પ્રતિકૂળ અપાય, તથા જેઓ પૃથ્વીનો નાશ કરનાર
છે તેઓનો નાશ થાય.

૧૯ અને આકાશમાં દેવનું જે મંદિર છે તે ઉઘડાયું,
ને તેના મંદિરમાં તેના કસરતી પેદી દેખાઈ; ને
વિજળાઓ તથા વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ તથા ધર-
તીકપારો થયાં તથા પુષ્કળ કરાં પર્ચાં.

૧૨ અને આકાશમાં મોટું ચિન્હ દેખાયું, એટલે
એક બાયડી સૂર્યથી વેશિત, ને તેના પગ
તલે ચંદ્ર, ને તેના માથા પર બાર તારાનો મુગટ
હતો. ૨ અને તે ગર્ભવતી હતી; ને જલ્જવાનું કષ્ટ-
ભોગવતાં તથા પીડા પામતાં ખૂમ પાડતી હતી. ૩ અને
આકાશમાં બીજું ચિન્હ પણ દેખાયું; જુઓ, અગ્નિ-
રત્ની મોટો અજગર જેને સાત માથા ને દસ શિંગડાં
હતાં; ને તેનાં માથાં પર સાત મુગટ હતા; ૪ ને
તેના પુછડાએ આકાશના તારાઓનો ત્રીજો ભાગ
ખેંચીને તેઓને પૃથ્વી પર નાખ્યા. અને બાયડી
જલ્જવાની હતી, તેની આગળ તે અજગર ઉભો રહ્યો,
એ માટે કે જ્યારે તે જલ્જે ત્યારે તેના બાળકને ખાઈ
નાખે. ૫ અને તે નર બાળક જલ્જી ને સંધળા દેશનાઓ
પર લોહાના દંડથી ધણીપણું કરનાર છે, ને તેના
બાળક દેવ પાસે તથા તેના રાજ્યાસન પાસે લઈ
જવાયો. ૬ અને બાયડી અરવ્યમાં નાડી ત્યાં દેવે
તેને સાડાં તૈયાર કીધેલું એવું ઠેકાણું છે કે તેમાં તેઓ
તેને બારતે ને સાઠ દહાડા સુધી પાળે.

૭ અને આકાશમાં લડાઈ થય; મીખાએલ તથા
તેના દૂતો અજગરની સાથે લડ્યા; ને અજગર તથા
તેના દૂતો લડ્યા; ૮ તોપણ તેઓ છત્યા નહિ, ને
તેઓનું ઠેકાણું ફરી આકાશમાં મળ્યું નહિ. ૯ અને
તે મોટો અજગર બહાર નખાયો, એટલે તે જુનો
સાપ જે બટ્ટો મુકનાર તથા શેતાન કહેવાય છે, જે
આખા જગતને મુલાવે છે, તે પૃથ્વી પર નખાયો, ને
તેની સાથે તેના દૂતો પણ નખાયા. ૧૦ ત્યારે આકા-
શમાં મોટી વાણી એમ કહેલી કે સાંભળી કે, હમણું
વારણ તથા પરાક્રમ તથા અમારા દેવનું રાજ્ય તથા
તેના ખ્રીસ્તનો અધિકાર છે; કેમકે અમારા ભાઈઓનો
અપવાદી, જે અમારા દેવની આગળ શત દહાડો તેઓ
સામે અપવાદ કરે છે, તે નીચે ફેંકાયો છે. ૧૧ અને
તેઓએ હલવાનના લોટીથી તથા પોતાની સાક્ષીની
વાતથી એને છત્યો છે, ને મરણ સુધી તેઓએ પોતાના
જીવ પર પ્રેમ કીધો નહિ. ૧૨ એ માટે, એ આકારો
તથા તેઓમાં રહેનારાઓ, તમે આનંદ કરો. એ
પૃથ્વી તથા સમુદ્ર, તમને અફસોસ છે; કેમકે શેતાન
તમારી પાસે ઉતર્યો છે, ને તે બહુ કોપિત છે કાંજે તે
જાણે છે કે તેના વખત ચોડા છે.

૧૩ અને જ્યારે અજગરે જોયું કે પોતે પૃથ્વી પર
ફેંકાયો ત્યારે જે બાયડી પુરખને જાણી હતી તેને તેણે
સંવાપ. ૧૪ અને બાયડીને મોટા ગરડની જે પાખ

અપાપ, એ માટે કે સાધના સન્મુખથી તે અરણ્યમા પોતાને ઠેકાણે ઉડી નય, ત્યાં સમય તથા સમયો તથા અડધા સમય મુધી તેનું પ્રતિપાદન કરાય છે ૧૧ અને સાથે પોતાના મ્હોભાથી નહીના જેવું બાચડીની પઠવાટે પાણી નાખ્યું એ માટે કે તેના પૂરથી તે તણાઈ નય. ૧૧ અને પૃથ્વીએ તે બાચડીને સહાય કીધી, એટલે પૃથ્વી પોતાનું મ્હો ઉઘાળેને જે નદી અજગરે પોતાના મ્હોભાથી નાખી તેને પી ગઈ ૧૨ અને અજગર બાચડી પર ગુરસે થયો, ને તેણીના બાકીના સત્તાન, એટલે જેઓ દેવની આજ્ઞા પાળે છે ને જેઓની પાસે ઇસુની સાક્ષી છે, તેઓની સાથે લડવાને તે નીકળ્યો, ને તે સમુદ્રની રેતી પર ઉભો રહ્યા

૧૩ અને મેં એક શ્યાપદને સમુદ્રમાથી નીકળવું દીધું, જેને ફસ શિંગડા તથા સાન માયા હતા તથા તેના શિંગડાઓ પર ફસ મુગટ તથા તેના માયા પર દુર્ભાવણના નામો હતા. ૧ અને જે શ્યાપદને મેં દીધું તે ચિંતાના જેવું, ને તેના પગ ચીંછના પગ જેવા, ને તેનું મ્હો સિદ્ધના મ્હો જેવું હતું અને અજગરે પોતાનું પરાક્રમ તથા પોતાનું રાજ્યાસન તથા મિટાઈ અધિકાર તેને આપ્યો. ૨ અને તેના માયામાના એકને મેં મરણુતોલ ધાએલ ધએલ દીધું, ને તેનો પ્રાણહારી ધા રૂઝાયો, ને આખું જગત શ્યાપદને બ્રેધ અથમો પામ્યું ૪ અને અજગરે શ્યાપદને અધિકાર આપ્યો હતો, એ માટે તેઓએ તેનું ભજન કીધું, ને તેઓએ શ્યાપદનું પણ ભજન કીધું, ને કહ્યું કે, શ્યાપદ સરખું કોણ છે? એની સાથે કોણ લડી શકે છે? ૫ ને મોટી વાતો તથા દુર્ભાવણ બોલનાર મ્હો તેને અપાણ ને બૈતાળીસ મહિના મુધી તે ટકી રહે એવો અધિકાર તેને અપાયો. ૬ અને તેણે દેવની વિરૂદ્ધ દુર્ભાવણ કરવા સાડ પોતાનું મ્હો ઉઘાડ્યું કે તેના નામનું તથા તેના રથાનનું તથા આકારમા રહેનારાઓનું દુર્ભાવણ તે કરે ૭ અને તેને [એવું સામર્થ્ય] અપાયું કે તે પવિત્રોની મુઠો લડે, ને તેઓને છતે ને સર્વ કુળ તથા લોક તથા ભાયા તથા દેશ પર તેને અધિકાર અપાયો ૮ અને પૃથ્વી પરના સર્વ રહેનારા, જેના નામ સૃષ્ટિના મહાશુદ્ધી મારી નાખેલા હલવાનના જીવનપુરસ્કામા લખેલા નથી, તેઓ તેને ભજ્યો. ૯ જે કોઈને કાન છે તો તે સાંભળે ૧૦ જે કોઈ દાસપણમા લઈ નય છે, તો તે દાસપણમા જશે, જે કોઈ તરવારથી મારી નાખે છે, તો તેને તરવારથી માર્યા જશે પડે છે દિવા પવિત્રોની સહનતા તથા વિશ્વાસ ૥

૧૧ અને મેં પૃથ્વીમાથી બીજા એક શ્યાપદને નીકળવું દીધું, ને તેને ઘેટાના જેવા બે શિંગડા હતા, ને અજગરની પેટે તે બોલવું હતું ૧૨ અને પહેલા શ્યાપદનો સર્વ અધિકાર તેની આગળ તે કરે છે, ને જે પહેલા શ્યાપદનો પ્રાણહારી ધા રૂઝાયો હતો, તેનું ભજન પૃથ્વી પાસે તથા તે પરના રહેનારાઓ પાસે કરાવે છે, ૧૩ ને તે મોટા ચિન્હો કરે છે, એવા કે માણસોની આગળ આકારથી પૃથ્વી પર અગ્નિ વરસાવે છે ૧૪ અને જે ચિન્હો શ્યાપદની આજ્ઞા કરવાના તેને અપાયો, તેઓવડે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે બુલાવે છે, ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે કહે છે કે, જે શ્યાપદ તરવારનો ધા પામેલું ને જીવલું રહ્યું તેને સાડ મુક્તિ કરે ૧૫ અને તેને, એટલે શ્યાપદની મુક્તિને, પ્રાણ આપવાનું [સામર્થ્ય] એને અપાયું, એવું કે શ્યાપદની મુક્તિ બોલે, ને જેટલા શ્યાપદની મુક્તિને નહિ લએ તેટલા મારી નખાય એવું પણ તે કરે ૧૬ અને નાના તથા મોટા, ધનવાન તથા દરિદ્રી, સ્વતંત્ર તથા દાસ, તે સર્વને તે એમ કરાવે છે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાથ પર અથવા પોતાના કપાળ પર નિશાણી લે ૧૭ વળી જેને તે નિશાણી અથવા શ્યાપદનું નામ અથવા તેના નામની ગણતરી છે, તે વગર બીજા કોઈથી કઈ વેચાય લેવાય નહિ એમ પણ કરાવે છે ૧૮ દિવા જ્ઞાન છે, જેને લુપ્તિ છે તે શ્યાપદની ગણતરી ગણે, કેમકે તે એક માપસની ગણતરી છે, ને તેની ગણતરી છતે છાસે છે

૧૪ અને મેં જેવું, ને જેવું, સિંચાન પહાડ પર હલવાન ઉણ હતું, ને તેની સાથે એક લાખ ચુમ્માળીસ હબર હતા જેઓના કપાળ પર તેનું તથા તેના બાપનું નામ લખ્યું હતું ૨ અને ઘણા પાણીના અવાજના જેવી તથા મોટી ગર્જનાના અવાજના જેવી આકારમાથી મેં વાણી સાંભળી, ને વીણા વગાડનારાઓ પોતાની વીણા વગાડતા હોય એવી વાણી મેં સાંભળી ૩ અને, રાજ્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની તથા વગેલાની આગળ તેઓ નવા કીર્તન જેવું ગાય છે, ને પૃથ્વી પરથી જે એક લાખ ચુમ્માળીસ હબર ખરીદાયલા હતા, તેઓ વગર કોઈ તે કીર્તન શિખી ન રાખ્યું ૪ બાચડીઓની સાથે જેઓ અશુદ્ધ નથી થયા તેઓ એ છે, કેમકે તેઓ કુમારા છે, ને હલવાન ન્યા નય છે ત્યાં તેની પાછળ જે ચાલે છે તેઓ એ છે, તેઓ દેવને તથા હલવાનને સાડ પ્રથમ કુળ થવાને માણસમાથી ખરીદાયલા હતા,

૧ ને તેઓનાં મ્હોમાં શુદ્ધ ન હતું, તેઓ નિર્દોષ છે.

૨ અને મેં બીજા એક દૂતને અતરિક્ષમાં ઉડતો દીડો, ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓમાં, એટલે સર્વ દેશમાં તથા ડુંગમાં તથા લાપામાં તથા લોકમાં સુવાત્તા પ્રગટ કરવાને, તેની પાસે અનાદિ સુવાત્તા હતી; ૭ ને તે મોટી વાણીએ કહે છે કે, દેવથી બીહો ને તેને મહિમા આપો, કેમકે તેના ન્યાયકરણનો સમય આવ્યો છે, ને જોણે આકાશ તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર તથા પાણીના ઝસઓને ઉત્પન્ન કર્યાં, તેને બજો.

૮ અને વળી બીજે એક દૂત પાછળ આવીને એમ બોલતો હતો કે, પરચું રે, પરચું, મોટું બાબેલોન, કે જોણે પોતાના વ્યભિચારના કોપનો દ્રાક્ષરસ સર્વ દેશનાઓને પાચો છે.

૯ અને વળી ત્રીજે દૂત તેઓની પાછળ આવીને મોટી વાણીએ બોલતો હતો કે, શાપદને તથા તેની મૂર્તિને જે કોઈ પૂજે, ને નિશાણી પોતાના કષાળ પર અથવા પોતાના હાથ પર લે, ૧૦ તો તે પાછું દેવના કોપનો દ્રાક્ષરસ, એટલે જે તેના કોષના વાટકામાં નયો ફેરડે છે, તેમાંથી પીશે; ને પવિત્ર દૂતોની આગળ તથા હલવાનની આગળ આગમાં તથા ગંધ-કમાં તે પીડાએલો થશે; ૧૧ ને તેઓની પીડાને કુમારો સદાસર્વકાળ સુધી ચઢે છે; ને જેઓ શાપદને તથા તેની મૂર્તિને બજે છે તથા જે કોઈ તેના નામની નિશાણી લે છે, તેઓને રાત ફડારો વિસાશે નથી. ૧૨ હિંચા પવિત્રોની સહનતા, એટલે જેઓ દેવની આજ્ઞા તથા ઇસુનો વિશ્વાસ પામે છે તેઓની સહ-નતા, છે.

૧૩ અને આકાશથી એક વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, તું એમ લખ કે, હમણાંથી જે મરનારાઓ પ્રભુમાં મરણ પામે છે, તેઓને ધન્ય છે; આત્મા કહે છે, હા, એ માટે કે તેઓ પોતાની મહેનતથી વિસાશે પામે; કેમકે તેઓનાં કામ તેઓની પાછળ આવશે.

૧૪ અને મેં જોયું, ને જુઓ, ઉજળું વાદળું ને વાદળા પર માણસના દીકરાના જેવો એક બેઠેલો, જેના માથા પર સોનાનો સુનટ હતો, ને જેના હાથમાં ધારવાળું દાતરડું હતું. ૧૫ અને મંદિરમાંથી બીજા એક દૂતે નીકળીને વાદળા પર બેઠેલાને મોટી વાણીએ ઢાંક મારી કે, તું તાર દાતરડું લગાડીને કાપ, કેમકે કાપ-વાની વેળા આવી છે, કારણ કે પૃથ્વીનાં કૃળ પુરાં પાડ્યાં છે. ૧૬ અને વાદળા પર બેઠેલાએ પૃથ્વી પર પોતાનું દાતરડું નાખ્યું, ને પૃથ્વીનાં કૃળ કપાયાં.

૧૭ અને આકાશમાંના મંદિરમાંથી બીજે એક દૂત નીકળ્યો, તેની પાસે પણ ધારવાળું દાતરડું હતું. ૧૮ અને બીજે દૂત, એટલે જેને અગ્નિ પર અધિકાર છે તે, વેદીમાંથી નીકળ્યો; ને તેણે જેની પાસે ધારવાળું દાતરડું હતું તેને મોટી વાણીએ કહ્યું કે, તું તારું ક્ષર-વાળું દાતરડું લગાડીને પૃથ્વીના દ્રાક્ષેલોના ડુંગમાં લણી લે, કેમકે તેની દ્રાક્ષ પાકી સુકી છે. ૧૯ ત્યારે તે દૂતે પોતાનું દાતરડું પૃથ્વી પર નાખ્યું, ને પૃથ્વીના દ્રાક્ષેલોનું [કૃળ] લણી લીધું, ને દેવના કોપના મોટા દ્રાક્ષકુટમાં નાખ્યું. ૨૦ અને દ્રાક્ષકુટમાંનું શહેર બહાર ખુંદાયું, ને દ્રાક્ષકુટમાંથી લોટી ઘોડાઓની લગામે સુધી, બસં મેલ લગી, વહી નીકળ્યું.

૨૧ અને બીજું મોટું તથા આશ્ચર્યકારક ચિન્હ આકાશમાં મેં દીધું, એટલે સાત દૂત ને તેઓની પાસે છેલા સાત અનર્થ હતા, કેમકે તેઓમાં દેવનો કોપ પુરો થયેલો છે.

૨ અને મેં જોયું કે અગ્નિ બેબેલો ચળકતો સમુદ્ર દીડો, ને જેઓ શાપદ પર તથા તેની મૂર્તિ તથા તેના નામની માણતી પર ન્ય પામ્યા હતા, તેઓ તે ચળ-કતા સમુદ્ર પાસે ઉભા રહ્યા હતા, ને તેઓની પાસે દેવની વીણીઓ હતી. ૩ અને તેઓ દેવના સેવક મુસાનું કીર્તન તથા હલવાનનું કીર્તન ગાતાં કહે છે કે, ઓ સર્વસર્થ પ્રભુ દેવ, તારાં કામ મોટાં તથા આશ્ચર્ય-વંત છે, ઓ યુગોના રાજ, તારા માર્ગ ન્યાયી તથા ખરા છે. ૪ ઓ પ્રભુ, તારાથી કોણ નહિ બીરો, ને તારા નામનો મહિમા કોણ નહિ કરશે? કેમકે એકલો તું પવિત્ર છે; કેમકે સંપળા દેશનાઓ આપશે ને તારી આગળ બજન કરશે; કેમકે તારાં ન્યાયકરણ પ્રગટ થયાં છે.

૫ અને ત્યાર પછી મેં જોયું, ને આકાશમાં શાહેલીના મંડપનું મંદિર ઉઘડાયું; ૬ ને જે સાત દૂતની પાસે સાત અનર્થ હતા, તેઓ ખરાં તથા ચળકતાં ઝવેરવેશિત તથા છાતીએ સોનાના પટકા બાંધેલા એવું મંદિરમાંથી નીકળ્યા. ૭ અને ચાર પ્રાણીઓમાંના એકે તે સાત દૂતને સોનાનાં સાત પ્યાલાં જે સદા સર્વકાળ સુધી જીવનાર દેવના કોપથી બંદેલાં હતાં તે આપ્યાં. ૮ અને દેવના મહિમાથી તથા તેના પરાક્રમથી મંદિર કુમાડે બરાઈ ગયું, ને સાત દૂતના સાત અનર્થ પુરા થયા, ત્યાં સુધી કોઈથી મંદિરમાં પેસાયું નહિ.

૨૨ અને એક મોટી વાણી મંદિરમાંથી મેં સાંભળી, તેણે સાત દૂતને એમ કહ્યું કે, તમે

જ્યો ને દેવના કોપના સાત ખ્યાલ પૃથ્વી પર રેડો
 ૨ અને પહેલો દૂત ગયો, ને તેણે પોતાનું ખ્યાલ
 પૃથ્વી પર રેડ્યું, ને જે માણસો આપદની નિશાણી
 શખતા હતા ને તેની મૂર્તિને જાળતા હતા, તેઓ પર
 ખરાબ તથા દુ ખદાયક થાડ થયું

૩ અને બીજાએ પોતાનું ખ્યાલ સમુદ્ર પર રેડ્યું, ને
 તે સુડદાના લોહી સરખો થયો, ને હરેક જીવતો પ્રાણી
 ને સમુદ્રમાં હોતો તે મરી ગયો

૪ અને ત્રીજાએ પોતાનું ખ્યાલ નદીઓ પર તથા
 પાણીના ઝરાઓ પર રેડ્યું, ને તેઓ લોટી થયા.
 ૫ અને પાણીના દૂતને એમ જાલતા મેં સાલજ્યો કે,
 ઓ પવિત્ર, જે છે ને હોતો, તું ન્યાયી છે, કેમકે એવો
 ન્યાય તે કીધો છે, ૬ કારણ કે તેઓએ તારા પવિત્રતાનું
 તથા ભવિષ્યવાદીઓનું લોહી વહેવડાવ્યું, ને તેં તેઓને
 લોટી પીવાને આપ્યું છે, તેઓ લાયક છે ૭ અને વેદી-
 માથી બીજાને એમ કહેતા મેં સાલજ્યો કે, હા, ઓ
 સર્વસમર્થ ત્રણ દેવ, તારો ધનસાક સત્ય તથા ન્યાયી છે

૮ અને ચોથાએ પોતાનું ખ્યાલ સૂરજ પર રેડ્યું;
 ને આગથી માણસોને બાળી નાખવાનું તેને અપાયું,
 ૯ ને માણસો મોટી આગથી દોઝાયા, ને દેવ જેને આ
 અનર્થ પર અધિકાર છે, તેના નામનું દુર્ભાષણ કીધું,
 ને તેઓએ તેને મહિમા આપવા સાર પશ્ચાત્તાપ
 કીધો નહિ.

૧૦ અને પાંચમાએ પોતાનું ખ્યાલ આપદના રાજ્યા-
 સન પર રેડ્યું, ને તેના રાજ્ય પર અધાર થઈ ગયું,
 ને તેઓએ પીડાને લીધે પોતાની જાતને કરડી, ૧૧ ને
 પોતાની પીડાઓને લીધે તથા પોતાના ધારાને લીધે
 આકાશના દેવનું દુર્ભાષણ કીધું, ને તેઓએ પોતાના
 કામો સંભવી પશ્ચાત્તાપ કીધો નહિ

૧૨ અને છઠ્ઠાએ પોતાનું ખ્યાલ મોટી નગરોએ
 કાત પર રેડ્યું, ને તેનું પાણી સુકાઈ ગયું, જે મટિ
 કે ઉગમણથી ને રાજ્યો આવનાર છે તેઓનો રસ્તો
 તૈયાર થાય ૧૩ અને તે અજગરના મ્હોમાથી તથા
 આપદના મ્હોમાથી તથા જૂઠા ભવિષ્યવાદીના મ્હો-
 માથી [નિર્જનતા] ત્રણ અશુદ્ધ આત્મા, દેડકા જેવા,
 મેં દીધા, ૧૪ કેમકે તેઓ ચિન્હો કરનારા ભૂતોના
 આત્મા છે, કે જેઓ આખા જગતના રાજ્યો પાસે
 બહાર નથી છે જે માટે કે સર્વસમર્થ દેવના મોટા
 દિવસની લડાઈને સાર તેઓ તેઓને એકઠા કરે
 ૧૫ (જેઓ ચોરની પેઠે હું આડુ છું, જે નજીવ રહે છે,
 ને પોતાના વજ્ર એવા રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે,

ને તેની લાજ ન દેખાય, તેને ધન્ય છે) ૧૬ ત્યારે
 હજી ભાષામાં હારમાગેદોન કહેવાએલે ઠાણે, તેઓએ
 તેઓને એકઠા કીધા

૧૭ અને સાતમાએ પોતાનું ખ્યાલ વાતાવરણમાં
 રેડ્યું, ને [આકાશના] મહિમા રાજ્યાસનમાંથી મોટી
 વાણી એમ કહેતી નીકળી કે, યહ રહ્યું, ૧૮ ને વિજ-
 ણીઓ તથા વાણીઓ તથા જર્જરાઓ થયા, ને વળી
 મોટા ધરતીકપારો થયો એવો ભયકર તથા એવો
 મોટો કે માણસો પૃથ્વી પર ઉત્પત્ત થયા ત્યારથી
 એના જેવો થયો નહોતો ૧ અને મોટા નગરના ત્રણ
 ભાગ થયા, ને હેરોના નગરો પડ્યા, ને મોટા બાઈ-
 લોનની યાદ દેવને આવી, જે માટે કે તે પોતાના સખત
 માપના દ્રાક્ષરસનું ખ્યાલ તેને આપે ૨૦ અને હરેક બેઠ
 નાંદો, ને પહાડોનો પતો લાગ્યો નહિ. ૨૧ અને મોટા
 કરા, આસરે એક એક મણના, આકાશથી માણસો
 પર પડ્યા, ને કરાના અનયને લીધે માણસોએ દેવનું
 દુર્ભાષણ કીધું કેમકે તેના અનય અતિસય મોટો છે

૧૭ અને જે સાત દૂતની પાસે તે સાત ખ્યાલો
 હતા, તેઓમાંનો એક આવ્યો, ને તેણે
 મારી સાથે જાલતા કહ્યું કે, આવ, ને જે મોટી વેશ્યા
 પણ પાણી પર બેઠેલી છે, તેનો હડ હું તને દેખાડીશ.
 ૨ તેની સાથે પૃથ્વીના રાજ્યોએ વ્યભિચાર કીધો
 છે, ને તેના વ્યભિચારના દ્રાક્ષરસથી પૃથ્વીના રહેનારા
 છાકટા થયા ૩ અને તે મને આત્માએ અરવ્યમાં લઈ
 ગયો, ને એક કિરમજી રંગના આપદ પર એક બાચડી
 બેઠેલી મેં દીઠી, તે આપદ દુર્ભાષણના નામથી કહેલું,
 ને તેને સાત માથા ને દસ શિંગડા હતા. ૪ અને તે
 બાચડીએ બહુરસી તથા કિરમજી વજ્ર પહેરેલા હતા
 ને તે સોનાએ તથા મુક્યવાન પાષાણે તથા મોટીએ
 સહુગારેલી હતી, તેના વ્યભિચારના અમગળપણથી
 તથા અશુદ્ધપણથી કહેલું તેના હાથમાં સોનાનું
 ખ્યાલ હતું ૫ અને તેના કપાળ પર એક નામ લખેલું
 હતું, એટલે, મર્મ, મોડુ બાબેલોન, વેશ્યાની તથા
 પૃથ્વીના અમગળપણની માતા ૬ અને મેં તે બાચ-
 ડીને પવિત્રતા લોટીથી તથા ઘસુના રાહેદોના લોહીથી
 પિલેલી દીઠી અને હું તેને જીંધને મોટા આશ્ચર્યથી
 અચરત થયો. ૭ અને દૂતે મને કહ્યું કે, તું કેમ અચરત
 થયો છે? બાચડીનો તથા તેને ઉલ્કનાર આપદ,
 જેને સાત માથા તથા દસ શિંગડા છે, તેનો મર્મ હું
 તમને કહીશ ૮ ને આપદ તે દીકું, તે હતું ને નથી,
 ને તે ઉડાણમાંથી નીકળવાનું તથા નામમાં જુગાનું છે.

તથા ઘોડાઓનું તથા તેમના પર બેસનારાઓનું માંસ તથા સર્વ છુટા તથા દાસનું, નાના તથા મોટાનું માંસ તમે ખાઓ.

૧૬ અને શ્વાપદ તથા પૃથ્વીના રાજ્યો તથા તેઓનાં સૈન્યને ઘોડા પર બેઠેલાની સાથે તથા તેનાં સૈન્યની સાથે લડવાને એકઠાં થએલાં મંદ્રીયાં. ૧૭ અને શ્વાપદ પકડાયું, ને તેની આગળ જે જીવો ભવિષ્યવાદીએ ચિન્હો દેખાડ્યાં કે જેઓવડે તેણે શ્વાપદની નિશાણી લેનારાઓને તથા તેની મુક્તિ બળનારાઓને ભુલાવ્યા તે પણ તેની સાથે [પકડાયો]. એ બંને જીવતાં ગંધકચી બળનારી અગ્નિપાદમાં ફેંકાયો. ૨૧ અને જે બાકી તેઓ ઘોડા પર બેઠેલાના મ્હોમાંથી જે તરવાર નીકળી, તેથી મારી નખાયા; ને તેઓના માંસથી સંધ્યાં પછી તૃપ્ત થયાં.

૨૦ અને મંદ્રીયાં હૂત આકાશથી ઉતરતો દીઠો, જેની પાસે હડાણની કુચી હતી, ને જેના હાથમાં મોટી સાકળ હતી. ૨ અને તેણે અગ્નિ પર જે ધરડો સર્પ, બટ્ટો મુકનાર તથા રોતાન છે, તેને પકડ્યો, ને હજાર વર્ષ લગી તેને બાંધ્યો, ૩ ને તેણે તેને હડાણમાં ફેંક્યો તે બધ કીધું, ને તે પર મુદ્રા કીધી એ નાટ કે તે હજાર વર્ષ પુરા થતાં સુધી તે ફરી વિદેશ-ઓને ન ભુલાવે; ત્યાર પછી શેઠી વાર સુધી તે છુટો થાય એથી નિર્ણય છે.

૪ અને મંદ્રીયાંસને દીઠાં ને તેઓ પર લોક બેઠેલા હતા, ને તેઓને ન્યાય કરવાનું આપ્યું; ને જેઓ ઇસુની સાહેલીને લીધે તથા દેવની વાતને લીધે મારી નખાએલા હતા તથા જેઓએ શ્વાપદનું તથા તેની મુક્તિનું બળ નથી કીધું, ને પોતાના કપાળ પર અથવા પોતાના હાથ પર તેની નિશાણી નથી લીધી તેઓના આત્માઓને [મંદ્રીયાં]; ને તેઓ જીવતા થયા ને ખ્રીસ્તની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કીધું. ૫ મરી ગયેલાંમાંના જે બાકી તેઓ તે હજાર વર્ષ પુરાં થયા ત્યાં સુધી જીવતા ન થયા. એજ પહેલું પુનરુત્થાન છે. ૬ પહેલા પુનરુત્થાનમાં જેને જ્ઞાન છે તે ધન્ય તથા પવિત્ર છે; એવાઓ પર બીજા મરણનો અધિકાર નથી, પણ તેઓ દેવના તથા ખ્રીસ્તના ચાળક થશે, ને તેની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કરશે.

૭ અને જ્યારે તે હજાર વર્ષ થઈ ચુકશે, ત્યારે રોતાન તેના બંધનથી છોડાશે, ૮ ને તે પૃથ્વી પરના ચારે ખુણામાંના લોકને, જોગ તથા માગોગને ભુલાવવાને તથા લાઈને સાડ તેઓને એકઠા કરવાને નીકળી

આવશે; તેઓની ગણતરી સમુદ્રની રેતી સરખી છે. ૯ અને તેઓ પૃથ્વીની સપાટી પર ગયા, ને પવિત્રોની છાવણીને તથા વહાલા શહેરને ઘેરા ધાલ્યો; ને આકાશમાંથી અગ્નિ ઉતર્યો, ને તેઓને ખાદ્ય બચે. ૧૦ અને રોતાન જેણે તેઓને ભુલાવ્યા, તે અગ્નિ તથા ગંધકચી ખાદ્યમાં, જ્યાં શ્વાપદ તથા જીવો ભવિષ્યવાદી છે, ત્યાં ફેંકાયો; ને રાત દહાડો સદા સર્વજાળ સુધી તેઓ પીડા પામશે.

૧૧ અને મોટા ઉજળા રાજ્યાસનને તથા તે પર જે બેઠેલા હતા તેને મંદ્રીયાં, તેના સમુબથી પૃથ્વી તથા આકાશ નાઠાં, ને તેઓને સાડ કેડાણું નહોતું. ૧૨ અને મુએલાંને, મોટાં તથા નાનાંને દેવની આગળ લતાં રહેલાં મંદ્રીયાં; ને પુસ્તકો ઉઘડાયાં, ને બીજું પુસ્તક જે જીવનનું છે તે પણ ઉઘડાયું; ને તે પુસ્તકોમાં જે જે લખ્યું હતું તે પરથી તેઓની કરણીઓ પ્રમાણે, મરી ગયેલાંને ન્યાય કરાવાયો. ૧૩ અને સમુદ્રે પોતામાં જે મરી ગયેલાં હતાં તેઓને પાછાં આપ્યા, ને મરણે તથા હાડેસે પોતામાં જે મરી ગયેલાં હતાં, તેઓને પાછાં આપ્યાં; ને હુદેકનો ન્યાય તેઓની કરણી પ્રમાણે કરાવાયો. ૧૪ અને મરણ તથા હાડેસ અગ્નિપાદમાં ફેંકાયો. અગ્નિપાદ એજ બીજું મરણ છે. ૧૫ અને જે કોઈ જીવનપુસ્તકમાં લખેલો માલમ પડ્યો નહિ તે તે અગ્નિપાદમાં ફેંકાયો.

૨૧ અને નવું આકાશ તથા નવી પૃથ્વી મંદ્રીયાં, કેમકે પહેલું આકાશ તથા પહેલી પૃથ્વી જતાં રહેલા છે; ને સમુદ્ર સદાને નાટ લોપ થયો છે. ૨ અને મંદ્રીયાં પવિત્ર નગર, નવું યજ્ઞસાલેમ, દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું દીઠું, ને જેમ કયાં પોતાના વરને સાડ સહુગરેલી હોય તેમ તે તૈયાર કીધેલું હતું. ૩ અને રાજ્યાસનથી મોટી વાણી એમ કહેલી મંદ્રીયાં સાંભળી કે, જીવો, દેવને મંદ્રીયાં માણસોની પાસે છે, ને તે તેઓની સાથે વસશે, ને તેઓ તેના લોકો થશે, ને દેવ પોતે તેઓની સાથે રહીને તેઓની દેવ થશે. ૪ અને તે તેઓની આંખોમાંનું હરેક આંસુ લોહી નાખશે; ને મરણ ફરી યનાર નથી; ને શોક કે રડવું કે કદ ફરી યનાર નથી; પ્રથમની વાતો જતી રહેલી છે. ૫ અને રાજ્યાસન પર જે બેસે છે, તેણે કહ્યું કે, જીવો, હું સંધળું નવું કર છું. ફરી તે કહે છે કે, હું લખ, કેમકે આ વાતો વિશ્વાસુ તથા ખરી છે. ૬ અને તેણે મને કહ્યું કે, તેઓ પુરી થઈ છે. હું આવકા તથા ઓમેગા, આદિ તથા અવ છું. હું તરસ્યાને

જીવનના પાણીના ઝરામાથી મફત આપીશ. ૭ એ જીતે છે તે એઓનો વારસો પામશે, ને હું તેનો દેવ થઈશ ને તે મારો દીકરો થશે. ૮ પણ બીકણ તથા અવિશ્વાસીઓ તથા અમગળ તથા ખુનીઓ તથા વ્યભિચારીઓ તથા માયાક્રિયા કરનારા તથા મૂર્તિ બક્ષો તથા સરળો જુકોઓનો લાગ, અગ્નિ તથા ગંધકથી મળનારી ખાદ્યમાં થશે, એજ બીજી મરણ છે. ૯ અને જે સાત દૂતની પાસે સાત ખ્યાલા હતા, એટલે જેઓ સાત છેહો અનર્થથી લાદેલા હતા, તેઓ-માને એક મારી પાસે આવ્યા ને મારી સાથે બોલતા કહ્યું કે, હિયા આવ, ને જે કન્યા હલવાનની વડુ છે તે હું તને દેખાડીશ. ૧૦ અને એક મોટા તથા ઉંચા પહાડ પર તે મને આત્મામાં લઈ ગયા, ને પવિત્ર નગર યરુશલેમ દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું મને દેખાડ્યું. ૧૧ તેમા દેવનો મહિમા હતો, ને તેનું તેજ અતિ મૂલ્યવાન પાપાણુ જેણે એટલે યાસપિસ પાપાણુ જે સ્ફટિક પ્રમાણે નિર્મળ હોય છે, એના જેવું હતું, ૧૨ ને તેને મોટા તથા ઉંચા કોટ હતો, ને બાર દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે બાર દૂત, ને [દરવાજા] ઉપર નામે લખેલા હતા, જે નામે ઇસ્રાએલપુત્રના બાર કુળના છે. ૧૩ પૂર્વની ગમ ત્રણ દરવાજા, ને ઉત્તરની ગમ ત્રણ દરવાજા, ને દક્ષિણની ગમ ત્રણ દરવાજા, ને પશ્ચિમની ગમ ત્રણ દરવાજા હતા. ૧૪ અને નગરના કોટને બાર પાયા હતા, ને તેના પર હલવાનના બાર પ્રેરિતોના બાર નામ હતા. ૧૫ અને મારી સાથે જે બોલતો હતો, તેની પાસે માપવાની સોનાની છદી હતી, એ મટિ કે તે નગર તથા તેના દરવાજા તથા તેના કોટને માપી લે. ૧૬ અને નગર ચોખ્ખું છે, એણે કે તેની જેટલી લગાઈ તેટલી તેની ચોડાઈ છે, ને તેણે નગરનું માપ છદીએ દોઢ હજાર મૈલ કીધું, ને તેની લગાઈ તથા ચોડાઈ તથા ઉંચાઈ બરાબર છે. ૧૭ અને તેણે તેના કોટનું માપ કીધું, તે માણસના માપ, એટલે દૂતના માપ પ્રમાણે ગણતા એકસો સુમાળીસ હાથ હતું. ૧૮ અને તેના કોટની બાંધણી યાસપિસની હતી, ને નગર નિર્મળ કાચના જેવું ચોખ્ખા સોનાનું હતું. ૧ નગરના કોટના પાયા હરેક પ્રકારના મૂલ્યવાન પાપાણુથી રોશિત હતા, પહેલો પાયો યાસપિસ, બીજો નીલમ, ત્રીજો પારુ, ચોથો લિલમ, ૨૦ પાંચમો અકાક, છઠ્ઠો લાલ, સાતમો તુલુમણી, અઠમો પિરોજ, નવમો પોપરાજ, દસમો લસલુથો, એનીઆરમો થાનિ, બારમો યાકુહ. ૨૧ અને

તે બાર દરવાજા બાર મોટી હતા, તેઓમાનો હરેક દરવાજો એક એક મોટીના અને નગરનો રસ્તો ચોખ્ખા સોનાનો નિર્મળ કાચના જેવો હતો. ૨૨ અને મેં તેમા મદિર દીધું નહિ, કેમકે સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ તથા હલવાન તેનું મદિર છે. ૨૩ અને નગરમાં સૂર્ય કે ચંદ્ર પ્રકાશ કરે એવી જગર નથી, કેમકે દેવના મહિમાએ તેને પ્રકાશિત કીધું છે, ને હલવાન તેનો દીવો છે. ૨૪ અને કુળો તેના અજવાળામાં ચાલશે, ને પૃથ્વીના રાજાઓ પોતાનો મહિમા તેમા લાવે છે. ૨૫ અને દિવસે તેના દરવાજા કદી બંધ નહિ થશે કેમકે ત્યાં રાત પડશે નહિ. ૨૬ અને તેઓ કુળોનો મહિમા તથા કીર્તિ તેમા લાવશે, ૨૭ ને જે કુલ અણુહ, ને જે અમગળ પણ તથા અસત્ય કરનાર છે, તે તેમા પેસનારા નથી, જેઓના નામ હલવાનના જીવનપુસ્તકમાં લખેલા છે તેઓજ પેસશે.

૨૨ અને જીવનના પાણીની નદી, સ્ફટિકના જેવી ચળકતી, નગરના રસ્તા મધ્યે, દેવના તથા હલવાનના રાજ્યાસનમાંથી નીકળતી તેણે મને દેખાડી. ૨ અને નદીના બે કિનારા પર જીવનનું ઝાડ હતું, જેને બાર પ્રકારના ફળ લાગતા હતા, દર મારો તે પોતાનું ફળ આપતું હતું, ને તે ઝાડના પાતરા કુળોને નિરોગી કરવા સારૂ હતા. ૩ અને ત્યાં કોઈ શાપ કદી ચનાર નથી, પણ તેમા દેવનું તથા હલવાનનું રાજ્યાસન થશે, ને તેના દાંડ તેની સેવા કરશે, ૪ ને તેનું મોઢો ભેરો, ને તેઓના કપાળ પર તેનું નામ થશે. ૫ અને ફરીથી રાત પડશે નહિ, ને તેઓને દીવાના અથવા સૂર્યના પ્રકાશની જગર નથી, કેમકે પ્રભુ દેવ તેઓ પર પ્રકાશ કરશે, ને તેઓ સદા સર્વ-કાળ સુધી રાજ્ય કરશે.

૬ અને તેણે મને કહ્યું કે, એ વાતો વિશ્વાસુ તથા સત્ય છે, ને પ્રભુ જે સવિશ્વવાદીઓના આત્માઓનો દેવ, તેણે જે વહેંડે થવું બોલ્યું તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સારૂ પોતાના દૂતને મોકલ્યો છે. ૭ અને જીઓ, હું વહેતો આવું છું. આ પુસ્તકમાંના સવિશ્વવાદીઓ જે પાળે છે તેને ધન્ય છે.

૮ અને જેણે એ સાંભળ્યું તથા દીધું તે હું ચોદાન છું, ને જ્યારે મેં સાંભળ્યું ને દીધું, ત્યારે જે દૂતે મને એ વાતો દેખાડી, તેના પગ આગળ હું બજવાને પડ્યો. ૯ પણ તે મને કહે છે કે, જેને, એમ ન કર, તારે તથા જે સવિશ્વવાદીઓ તારા લાકે છે તેઓને તથા આ પુસ્તકની વાતોને પાળનારા સાથીદાર